Ч. 220. Львôвъ, Субота 1 (13) жовтня 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додаток „Бібліотека найзнаменитших повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второк и пятницю на перемѣну разом зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газет ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платитъ ся въ Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ въ літер. додаткомъ

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлий рôкъ	18 зр	на цѣлий рôкъ	24 зр.
на пôвъ рôку	9 зр.	на пôвъ рôку	12 зр.
на чверть рôку	4 зр. 50 кр	на чверть рôку	6 зр
на мѣсяць	1 зр. 50 кр		

у Львовѣ:

на цѣлий рôкъ	16 зр	на пôвъ рôку	8 зр
на чверть рôку	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженьє. — Рекламаціи неопечатаній вôльній вôдъ порта.

Поодинокє число коштує 8 кр. в. в.

Оголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрічки инсератового а въ рубриці „Надісłане“ по 20 кр. в. а Wolniki платить ся по 10 кр. вôдъ стрічки.

Секессія Русинôвъ зъ стрыйскои рады повѣтовои.

[*Причинок до исторіи „благодействія“ Русинôвъ въ Галичинѣ.*]

На засѣданю стрыйскои рады повѣтовои въ дня 11 н. ст. с. м. довершилось то, що вôдъ давна можна було передвидѣти и до чого рускихъ членôвъ рады довести мусѣла неодолима конечнôсть. Конечнôсть та була выплывомъ грубои и нечуваної нетерпимости, якою вôдзначають ся стрыйскі Поляки супротивъ Русинôвъ, и тыхъ мѣръ, котрыхъ уживають они воюючи безвзглядно противъ всего, що руске.

Коли передъ пôвпята роками були послѣдні выбори до стрыйскои рады повѣтовои занедбали Русины справу и спустились зовсѣмъ на то, що повѣтъ стрыйскій доси все державъ ся добре. Зô стороны рускои не було отже не лишь нѣякои аґітаціи, але навѣть докладного порозумѣня мѣжь выборцями рускими що-до особъ кандидатôвъ. А тымчасомъ Поляки не спали а выкористали руску байдужнôсть и переперли при выборахъ зъ сѣльскои куріи свою лісту. На лісгѣ тôй було [мовь-бы на показъ] двохъ священникôвъ рускихъ т. є. оо. Шанковскій и Залозецкій и чотирохъ селянъ, котрыхъ паны уважали за своихъ и котрі дѣйстно доси зъ ними держали. Впрочôмъ повыбирано зъ сѣльскои куріи самыхъ шляхтичівъ, якъ бар. Ромашканъ, Бруницкій и др. Не хотячи засѣдати въ такôмъ складѣ рады, оо. Шанковскій и Залозецкій зложили свои мандаты и въ радѣ лишилась сама Польща, выбрала свôй выдѣлъ, свого маршалка, и почала рядити, якъ звычайно „na polskiej ziemi“...

Тымчасомъ мѣжь Русинами змѣнилась ситуація. Завязалась „Пôдгôрска Рада“ и почала на серіо сповняти свои обовязки и займатись справами народными Въ осени року 1892 розписано доповняючі выборы на мѣсце уступившихъ оо. Шанковского и Залозецкого та померщого селянина Тимчѣя. При выборахъ тыхъ змѣрили обѣ стороны свои силы. Зô стороны польскои ужито всеи форсы офіціяльнои и неофіціяльнои, однакъ Русины выйшли побѣдоносно и выбрали [195 голосами противъ 36] своихъ кандидатôвъ: о. Давидяка зъ Тухлѣ, д-ра Олесницкого и п. Тишовницкого. Якъ-разъ недовго опôсля умеръ маршалокъ Ромашкавъ. При выборѣ нового маршалка заявили нововыбрані Русины, що будуть голосувати за гр. Каролемъ Дѣдушицкимъ, однакъ жадають вôдъ Полякôвъ, щобы віцемаршалкомъ бувъ Русинъ. Поляки придарства, и нѣколи въ свѣтѣ не прийшлобъ пань-отцеви на думку, що природа все робить безъ намѣрôвъ и що, противно, вся тварь пôдчиняє ся твердымъ законамъ пôръ року, клімату и матеріи.

Але женщину ненавидѣвъ вôнъ якоюсь несвѣдомою ненавистію, трохи що не зъ инстинктовою погордою. Вôнъ часто повтарявъ слова Христа: „Женщино, що менѣ зъ тобою робити?“ а потôмъ додававъ: „Можна бъ думати, що се одиноке сотворѣнье, котрымъ самъ Богъ незадоволеный“. Для него женщина була безъ сумнѣву найнечистѣйше зъ нечистыхъ дѣтей, про котрі говорить поетъ. Вона була спокусниця. Вона спокусила першого чоловѣка и не покидала свого проклятого дѣла й доси. Вона, се немôчне, небезпечне, хитре-прехитре существо! А ще бôльше, якъ на вѣчні кары въ пеклѣ прокляте тѣло, вôнъ ненавидѣвъ ей люблячу душу.

Женочу нѣжнôсть вôнъ самъ неразъ вже мавъ нагоду пôзнати, и, хочь не давъ ѣй нѣколи до себе приступу, то все-таки гнѣвала єго ихъ вѣчно ненасытна жажда любови.

Богъ певно сотворивъ женщину тôлько для того одного, щобъ чоловѣка досвѣдчати и спокушувати, — се було єго переконанье. Зближатись до нея належало-бъ лишь зъ певными средствами осторожности, трохи що не зъ тою самою осторожностію, зъ якою зближаємо ся до наставленыхъ сильцѣвъ. И справдѣ, въ ей простертыхъ до чоловѣка рукахъ и отвертыхъ устахъ вôнъ бачивъ зрадливу лапку.

Бôльше вже схильчивости було въ него для монахинь, котрыхъ невиннѣйшими робивъ ихъ обѣтъ. Однакъ и взглядомъ нихъ вôнъ поводивъ ся суворо, тому що помимо свого священичого стану не мôгъ въ души одерти ся ихъ вѣчно чигаючôй нѣжности, котра о стôлько була небезпечнѣйша, що выплывала зъ упокореного, закрѣпощеного серця.

Вôнъ добачувавъ ту нѣжнôсть въ ихъ побожностю пяныхъ очахъ, въ одушевленяхъ, котрыми женочій рôдъ особливо вызначуєсь; вôнъ зъ обуреньемъ дививъ ся на ихъ любовь до Спасителя якъ на огнисту и змыслову женочу любовь. Вôнъ самъ бачивъ тôй скритій заліцяня, котрій проклинавъ нишкомъ, навѣть въ ихъ послусѣ, въ ихъ любязныхъ словахъ, коли зъ нимъ говорили, и въ проливаныхъ слезахъ унижения, коли зъ ними часомъ за остро обôйшовъ ся.

Лящаючи за собою брамы монастыря, вôнъ потрясавъ тодѣ сутанною и бѣгъ прискореными кроками геть, якъ коли бъ втѣкавъ передъ якимъ нещастьемъ.

Була въ него сестрѣниця, котра зъ своєю матѣрю жила въ сусѣднôмъ домику. Вôнъ давно вже постановивъ, що вона мала стати сестрою милосердія.

Вона була гарна, легкодушна и дотепна. Коли панъ-отець читавъ ѣй текстъ, вона смѣялась, а скоро вôнъ навѣть розсердивъ ся на нея, вона обôймала єго руками за шию и пригортала могучо до себе. Вôнъ старавъ ся увôльнити себе зъ тыхъ сѣтей, однакъ въ души вôдчувавъ лагôдну, тиху радôсть, завязокъ того батьковского чувства, що дрѣмає въ кождôмъ мужчинѣ.

Часто, йдучи зъ нею рука объ руку польною дорôжкою, вôнъ розповѣдавъ ѣй про Бога, про свого Бога. Вона зовсѣмъ єго не слухала, лишь звертала очи, що сяли жатьемъ та щастьемъ на небо, або на травы и цвѣты пôль. Вôдъ часу до часу пустѣйка вырывала ся на передъ, щобъ зловити яку комаху. Коли ѣй се вдало ся, кликала: Дивѣть, вуйку, яке то красне, прямо до серця пригортати!“

Якъ разъ въ тôй охотѣ „пригортати комарѣвъ до серця“ добачувавъ знову затрѣвоженый та гнѣвный панъ-отець ту невыкоренену жажду любови, що кôльчить ся въ серци кождои женщины.

Аж тутъ одного дня жѣнка титаря, що вела господарство въ єго домѣ, повѣдомлює єго якъ найобережнѣйше, що сестрѣниця мав коханця.

Страшне обуренье придавило въ нѣмъ голосъ. Мовчки, зъ напôвъ вôдчиненою губою вôнъ сидѣвъ на мѣсци якъ прикутый, зъ лицемъ, що було цѣлкомъ вже вымазане мыломъ, бо панъ-отець мавъ голити ся.

Коли-жь вкôнци вôдзыскавъ притомнôсть и мову, крикнувъ: „То неправда; вы брешете, Меланіе!“

Однакъ селянка, поклавши руку на серци, вôдповѣла: „Богъ менѣ свѣдокъ, я не брешу, панъ-отче! Я вамъ кажу, вона що вечера, скоро лишь ваша сестра положить ся спати, ходить зъ нимъ по городѣ. Вони стрѣчають ся надъ потокомъ. Коли не вѣрите, пôйдѣть лишь туды такъ межи десятою а дванацятою въ почи.“

(*Конецъ буде.*)

Мѣсячна нôчь.

Новелля *Ґі Мопассанта.*

Не даромъ имя єго нагадувало битву, — отця Маріяно. Вôнъ бувъ высокій ростомъ, худощавый, вражливый, фанатичного темпераменту, але при тôмъ всѣмъ правый. Всѣ основы єго вѣры були непохитні, безъ найменчого слѣду вагань. Вôнъ вмовивъ не на жартъ въ себе, що знає свого Бога, та що може зглубити розумомъ всѣ єго думки, примхи и намѣры.

Коли вôнъ, бувало, мѣряє широкими кроками алею свого невеличкого сѣльского приходства, єго неспокôйный духъ заразъ-же й насуває єму отъ хочь бы таке питанье: На що се Богъ сотворивъ? И вôнъ роздумує уперто, ставлячи себе въ думкахъ на становиско Бога и — майже завсѣгды знаходить вôдповѣдь. Не любивъ у приступѣ побожної покоры лепетати: „Господи, стежки твои невыслѣдимі!“ Нѣ, вôнъ противно говоривъ собѣ: „Я слуга божій; я мушу єго намѣры знати, а коли ихъ не знаю, выслѣдити.“

Въ природѣ все, по єго думцѣ, було придумане зъ абсолютною и гôдною подиву льоґікою та консеквенціею. Кожде „на що“ мало свое „на те“. Ранна зоря була на те сотворена, щобъ упривемнити чоловѣкови пробудженье зô сну; днѣ були на те, щобъ простигали засѣвы; дощь на те, щобъ ихъ зрошувавъ; вечеры на те, щобъ навѣвали на насъ дрѣмоту, а темнѣ ночи, щобъ спати.

Чотири поры року вôдповѣдали якъ найточнѣйше всѣмъ потребамъ сѣльского господарства, и нѣколи въ свѣтѣ не прийшлобъ пань-отцеви на думку, що природа все робить безъ намѣрôвъ и що, противно, вся тварь пôдчиняє ся твердымъ законамъ пôръ року, клімату и матеріи.

Але женщину ненавидѣвъ вôнъ якоюсь несвѣдомою ненавистію, трохи що не зъ инстинктовою погордою. Вôнъ часто повтарявъ слова Христа: „Женщино, що менѣ зъ тобою робити?“ а потôмъ додававъ: „Можна бъ думати, що се одиноке сотворѣнье, котрымъ самъ Богъ незадоволеный“. Для него женщина була безъ сумнѣву найнечистѣйше зъ нечистыхъ дѣтей, про котрі говорить поетъ. Вона була спокусниця. Вона спокусила першого чоловѣка и не покидала свого проклятого дѣла й доси. Вона, се немôчне, небезпечне, хитре-прехитре существо! А ще бôльше, якъ на вѣчні кары въ пеклѣ прокляте тѣло, вôнъ ненавидѣвъ ей люблячу душу.

Женочу нѣжнôсть вôнъ самъ неразъ вже мавъ нагоду пôзнати, и, хочь не давъ ѣй нѣколи до себе приступу, то все-таки гнѣвала єго ихъ вѣчно ненасытна жажда любови.

Богъ певно сотворивъ женщину тôлько для того одного, щобъ чоловѣка досвѣдчати и спокушувати, — се було єго переконанье. Зближатись до нея належало-бъ лишь зъ певными средствами осторожности, трохи що не зъ тою самою осторожностію, зъ якою зближаємо ся до наставленыхъ сильцѣвъ. И справдѣ, въ ей простертыхъ до чоловѣка рукахъ и отвертыхъ устахъ вôнъ бачивъ зрадливу лапку.

Бôльше вже схильчивости було въ него для монахинь, котрыхъ невиннѣйшими робивъ ихъ обѣтъ. Однакъ и взглядомъ нихъ вôнъ поводивъ ся суворо, тому що помимо свого священичого стану не мôгъ въ души одерти ся ихъ вѣчно чигаючôй нѣжности, котра о стôлько була небезпечнѣйша, що выплывала зъ упокореного, закрѣпощеного серця.

Вôнъ добачувавъ ту нѣжнôсть въ ихъ побожностю пяныхъ очахъ, въ одушевленяхъ, котрыми женочій рôдъ особливо вызначуєсь; вôнъ зъ обуреньемъ дививъ ся на ихъ любовь до Спасителя якъ на огнисту и змыслову женочу любовь. Вôнъ самъ бачивъ тôй скритій заліцяня, котрій проклинавъ нишкомъ, навѣть въ ихъ послусѣ, въ ихъ любязныхъ словахъ, коли зъ нимъ говорили, и въ проливаныхъ слезахъ унижения, коли зъ ними часомъ за остро обôйшовъ ся.

Лящаючи за собою брамы монастыря, вôнъ потрясавъ тодѣ сутанною и бѣгъ прискореными кроками геть, якъ коли бъ втѣкавъ передъ якимъ нещастьемъ.

Була въ него сестрѣниця, котра зъ своєю матѣрю жила въ сусѣднôмъ домику. Вôнъ давно вже постановивъ, що вона мала стати сестрою милосердія.

Вона була гарна, легкодушна и дотепна. Коли панъ-отець читавъ ѣй текстъ, вона смѣялась, а скоро вôнъ навѣть розсердивъ ся на нея, вона обôймала єго руками за шию и пригортала могучо до себе. Вôнъ старавъ ся увôльнити себе зъ тыхъ сѣтей, однакъ въ души вôдчувавъ лагôдну, тиху радôсть, завязокъ того батьковского чувства, що дрѣмає въ кождôмъ мужчинѣ.

Часто, йдучи зъ нею рука объ руку польною дорôжкою, вôнъ розповѣдавъ ѣй про Бога, про свого Бога. Вона зовсѣмъ єго не слухала, лишь звертала очи, що сяли жатьемъ та щастьемъ на небо, або на травы и цвѣты пôль. Вôдъ часу до часу пустѣйка вырывала ся на передъ, щобъ зловити яку комаху. Коли ѣй се вдало ся, кликала: Дивѣть, вуйку, яке то красне, прямо до серця пригортати!“

Якъ разъ въ тôй охотѣ „пригортати комарѣвъ до серця“ добачувавъ знову затрѣвоженый та гнѣвный панъ-отець ту невыкоренену жажду любови, що кôльчить ся въ серци кождои женщины.

Аж тутъ одного дня жѣнка титаря, що вела господарство въ єго домѣ, повѣдомлює єго якъ найобережнѣйше, що сестрѣниця мав коханця.

Страшне обуренье придавило въ нѣмъ голосъ. Мовчки, зъ напôвъ вôдчиненою губою вôнъ сидѣвъ на мѣсци якъ прикутый, зъ лицемъ, що було цѣлкомъ вже вымазане мыломъ, бо панъ-отець мавъ голити ся.

Коли-жь вкôнци вôдзыскавъ притомнôсть и мову, крикнувъ: „То неправда; вы брешете, Меланіе!“

Однакъ селянка, поклавши руку на серци, вôдповѣла: „Богъ менѣ свѣдокъ, я не брешу, панъ-отче! Я вамъ кажу, вона що вечера, скоро лишь ваша сестра положить ся спати, ходить зъ нимъ по городѣ. Вони стрѣчають ся надъ потокомъ. Коли не вѣрите, пôйдѣть лишь туды такъ межи десятою а дванацятою въ почи.“

(*Конецъ буде.*)

По выступленю Русинôвъ сконстатувавъ маршалокъ, що нема комплету, и закрывъ засѣданье рады.

Письмо зъ Америки.

[До характеристики вôдносинъ руско-польскихъ въ Америцѣ].

Вôдносины руско-польскî въ Америцѣ не лучшî, якъ въ старôмъ краю — въ Галичинѣ. Якъ тамъ такъ и тутъ Поляки любили бы Русинôвъ, але пôдъ услôвемъ, щобы рускî кости порастали польскимъ мясомъ — щобы Русины узнали „высшôсть культуры польской", переймали ся політичными идеалами польскими и будували „ойчизну" вôдъ моря до моря.. розумѣесь не смѣючи навѣть запытатись: яка маѣ бути тота „ойчизна" и якъ бы въ нѣй жило ся рускому народови? Само таке запытанье зô стороны Русина, що зазнававъ вѣками „танцюристого раю" въ давнôй шляхотскôй рѣчи-посполитôй польскôй, було бы „зухвальствомъ" — мовлявъ: „зась тобѣ до того, нецивілізованый хлопе!" Ты, Русине, будуй зъ нами Польщу, а що вже буде, побачишь опôсля! На всякій спосôбъ можешь покладати якъ на чотири тузы, що по вôдбудованю Польщѣ першимъ дѣломъ нашимъ буде — „цивілізованье нецивілізованыхъ земель рускихъ". Ну-ну! розумѣемо!... Коли-жь, якъ въ Галичинѣ, такъ и тутъ Русины бажають жити своимъ житьемъ и рѣшучо вôдкидають „ласку" польскои цивілізацiи т. е. спольщеня, — тогдѣ зô стороны „цивілізованои" выступае месть, тероризмъ... Оденъ зъ многихъ примѣрôвъ того хочемо показати на руско польскихъ вôдносинахъ въ Шамокинѣ въ Пенсільванiи.

Кольонiя руска въ Шамокинѣ ѣсть нинѣ окрасою нашихъ кольонiй въ Америцѣ. Рускiй людъ въ Шамокинѣ стоить що-до ступѣня просвѣты безконечно высше вôдъ другихъ славянскихъ людôвъ, а передовсѣмъ вôдъ польского. Въ Шамокинѣ, заходами о. Константкевича и д-ра Сѣменовича, ѣсть знаменито переведена орґанізація Русинôвъ. Молодшî Русины майже всѣ знають читати й писати, въ кождôй рускôй хатѣ ѣсть „Исторiя Руси" и всюда учать ся ѣи якъ отченашу, мѣжь тымъ якъ Поляка кормлять лише „prorocłwami królowej Michaldy" Дай Боже, щобы такiй духъ рускiй, таке завзятье козацке були всюды на Руси, якъ тутъ въ Шамокинѣ"! Побачили польскî шовiнiсты, що наша кольонiя въ Шамокинѣ живе своимъ житьемъ и для славы Руси а не „czwartej dzielnicy" Польщѣ [якъ себе называють Поляки американьскî] и — гей-же на Русинôвъ!

Адмiнiстраторъ шамокиньскои словацкои парохiи, Полякъ кс. Скулiкъ [титулуючiй себе докторомъ, але тутъ можна титулуватись и цѣсаремъ] заложивъ отсе недавно въ Шамокинѣ польску часопись, а на редактора взявъ молодого ґрафа Коморовского, котрый утѣкши передъ трема роками зъ Галичины, де бувъ поручникомъ при уланахъ, крутивъ ся по Чiкаґу и Бостонѣ, та якось **не** загрѣвъ мѣсця. Часопись выдавана ними называѣсь „Polska i Litwa" а на титулѣ виднѣють гербы „орла" й „погонѣ". [„Св. Михаилъ" — противъ звычаю тутешныхъ Полякôвъ — не знайшовъ у гербѣ мѣсця]. Тôлько-жь не думайте, щобы тî панове, выкинувши — спаси-Бôгъ имъ — св. Михаила, тымъ самымъ зрекли ся й „опѣки" надъ Русiю. Зовсѣмъ нѣ! И отъ заразъ въ 1-ôмъ нумерѣ „Polski i Litwy" надрукували, що „moskalofilski proboszcz" о. Константкевичь выѣхавъ до Вiльксберъ до московского шпѣгуна Товта „po ruble dla rozszerzenia oświaty knutowej". А хочь о. Константкевичь въ „Свободѣ" выкававъ що се клевета [бо вôнъ ѣздивъ тогды до Олiфанту на стрѣчу о. Обушкевича, що вертавъ зô Львова], мимо того заразъ въ 3-ôмъ нрѣ „Polski i Litwy" появила ся нова клевета — и то вже не на саму особу о. Константкевича. Послухайте ось, що тамъ теперь написано: „Miliony carskie mają rozległy kurs między rusińskimi ukraińcami, którzy pod płaszczem patryotyzmu czerpią w tych rublach obficie .. Któż nie wie o milionach tęczowych bumażek, tonących w niezgłębionych kieszeniach rusińskego duchowieństwa w Galicyi, a nawet czystego rusińskiego patryoty i carosława Romańczuka? ." Вôдтакъ, спецiяльно що-до Русинôвъ въ Америцѣ „Polska i Litwa" написала о галицкихъ священникахъ [очевидно и о пароху зъ Шамокина], що они за „russkie śrebrniki Judasza" продали честь, вѣру, народнôсть, и чинять, що можуть, абы „religię Boga Jedynego rozwalić i zrzucić z ołtarzy Chrystusa a postawić na nich portrety carów-morderców..." На таку клевету не мôгъ дôждатись редакторъ „Polski i Litwy" инакшого спростованя, якъ „деревянымъ перомъ на власномъ его перґаминѣ"... А у рускихъ молодцѣвъ шамокиньскихъ того не купити!

Ось вамъ примѣръ руско-польскихъ вôдносинъ въ Америцѣ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Передвчера вôдбула ся конференція угорскихъ епископôвъ пôдъ проводомъ кардинала-примаса Васарiого. Епископы ухвалили, щобы на случай поновного предложеня законôвъ церковно-політичныхъ, вôдкиненыхъ палатою вельможь, полишити ся на дотепершнôмъ, принціпіяльнôмъ становиску. По тôй ухвалѣ закрыто конференцію. — Результатъ борбы, яку веде сторонництво католицко консервативне зъ правительствомъ, представля ся такъ: католицкî вельможî вôднесли три побѣды: а) зчеркнули законъ о безвѣроисповѣдности, б) зчеркнули законъ о реценціи жидôвъ, именно постанову що-до свободы переходу зъ релiґiи христiяньскои на вѣру жидôвску, в) спонукали таку интерпретацію закона о свобôднôмъ выконуваню релiґiи, що сей законъ не дотычить вже реціпованыхъ вѣроисповѣдань. Однакъ сторонництво католицке не вдоволилось тыми добутками, лишь порѣшило уложити собѣ таку програму своеи дальшои дѣяльности: 1) борба противъ неполагодженыхъ ще проектôвъ церковно-політичныхъ, на скôлько они нарушають интересы католикôвъ и угорского народу, 2] продовженье акціи на случай ухваленя тыхъ проектôвъ, щобы перепинити ихъ санкцію, 3) продовженье вже зачатои орґанізацiи сторонництва католицкого по мѣстахъ, селахъ и комiтатахъ, 4) рѣшуче поборюванье реформы адмiнiстрацiи, 5) борба противъ фiнансовои и економiчнои политики мiнiстерства, 6) законне инартикулованье справы обниженя цензусу выборчого, 7) управильненье квестiи національнои въ дорозѣ закона и справедливости, 8) борба зô змаганями, звернеными противъ угоды зъ 1867 р.

——

Орґанъ нѣмецкихъ соціялъ-демократôвъ Vorwärts оповѣстивъ внесеня, якî поставлено на сегорôчный соціялъ-демократичный конґресъ въ Франкфуртѣ. Мѣжь иншимъ до пятои точки порядку дневного нарадъ „аґітація по селахъ" поставлено много внесень, котрî домагають ся точного розслѣду положеня сѣльскихъ робôтникôвъ и бѣднѣйшихъ селянъ (халупникôвъ). Франкфуртскî соціялисты вôдкидають ухваленый въ 1894 нѣмецкою радою рôльничою и предложеный союзнôй радѣ проектъ закона що-до вôдносинъ сѣльскихъ робôтникôвъ, а натомѣсть жадають: знесеня всѣхъ регулямiнôвъ службовыхъ, права свобôднои коалiцiи для сѣльскихъ робôтникôвъ, сѣльскихъ судôвъ мировыхъ такожь и для спорôвъ дрôбного мѣщаньства зъ бôльшою посѣлостiю. Кôлька внесень домагае ся змѣны становища, яке заняла соцiялъ-демократiя супротивъ релiґiи и заявленя, що соцiялъ-демократiя рѣшучо поборюе заступникôвъ истнующихъ вѣроисповѣдань и релiґiй, если тî спиняють борбу пролетарiяту о свободу. Иншî внесеня, якъ н. пр. мiнхеньскихъ соцiялистôвъ, домагають ся повного вычеркненя 6-тои точки програмы партiйнои, де сказано: „релiґiя ѣсть справою приватною", бо та точка доводить лишь до непорозумѣня, замѣсть того хотять помѣстити ухвалу баварскихъ соцiялистôвъ: „роздѣлъ вôдъ державы и церкви". Що-до урядникôвъ партiи соцiялъ-демократичнои то берлиньскî соцiялисты жадають, щобы нѣхто зъ урядникôвъ або редакторôвъ не дôстававъ бôльшои платнѣ, якъ 3.000 марокъ; се внесенье звернене противъ Бебля и Лiбкнехта, котрî беруть платню по 7.000 марокъ. Що до святкованя першого мая задержано дотепершну резерву.

Зъ судовои салѣ.

[Процесъ зъ причины словаря правничого.]

Нинѣ зачала ся розправа карна передъ трибуналомъ судьѣвъ присяжныхъ противъ пп. Ореста Авдиковского и Ивана Ґуляя, обжалованыхъ адвокатомъ д-ромъ Костемъ Левицкимъ о обиду чести. Трибуналови проводить сов. Зубрицкiй, яко вотанты засѣдають сов. Франкъ и Вербицкiй, протоколуе авск. Дрималякъ. Д-ра К. Левицкого, яко приватного жалôбника, заступае адвокатъ д-ръ Кросиньскiй, обжалованого О. Авдиковского боронить д-ръ Ґрекъ а Ив. Ґуляя д-ръ Андрѣй Косъ.

Актъ обжалованя такiй:

Адвокатъ д-ръ Кость Левицкiй обжаловуе передъ ц. к. судомъ краевымъ въ справахъ карныхъ Ореста А. Авдиковского и Ивана Ґуляя за те, що:

Орестъ А. Авдиковскiй, літератъ, въ ч. 160 часописи Gazeta Narodowa зъ 15 липня 1893 р въ рубрицѣ Nadesłane пôдъ написомъ „Owoc pracy czy niesumienności?" якъ такожь въ 146 числѣ „Галичанина" зъ 16 липня 1893 у вступнôй статьи пôдъ написомъ: „Устраненiе русского языка изъ ц. к. урядовъ" и въ рубрицѣ Надôслане пôдъ написомъ „Плодъ труда или безсовѣстности" яко авторъ тыхъ статей прасовыхъ прилюдно обвинивъ фальшиво особу адвоката д-ра Костя Левицкого, мовь бы той-же по смерти бл. п. д ра Олександра Огоновского, бувшого професора львôвского университету, въ 1891 р. въ загадочный спосôбъ увôйшовъ въ посѣданье и уживанье рукописи Нѣмецко-руского словаря правничого бл. п. д-ра Олександра Огоновского и мовь-бы выданый въ 1893 роцѣ д-ромъ К. Левицкимъ „Німецко-руский словар висловів правничих і адміністрацийних" не бувъ власностiю письменничою д-ра К. Левицкого, але власностiю авторскою бл. п. дра Ол. Огоновского.

П. Иванъ Ґуляй, выслуженый урядникъ почтовый: 1) своею дорадою и заохотою бувъ помôчнымъ Орестови Авдиковскому при укладаню повысшихъ статей прасовыхъ, а окрôмъ того 2) розширявъ въ тôмъ часѣ устно неправдивî вѣсти, мовь-бы адвокатъ д-ръ К. Левицкiй неправно привласнивъ собѣ рукопись Нѣмецко-руского словаря правничого бл. п. д-ра Ол. Огоновского.

Тымъ допустили ся Ор. Авдиковскiй провины противъ безпечности чести зъ §§. 487, взглядно 488 и 493 зак. кар., а Ив. Ґуляй спôввины тои-жь провины, а окрôмъ того переступства противъ безпечности чести.

До розправы покликанî свѣдки: панѣ Фалина Огоновска, пп. Иларiй Огоновскiй, д-ръ Павенцкiй, д-ръ Олесницкiй, Андроникъ Могильницкiй и Осипъ Марковъ.

По вôдчитаню акту обжалованя по руски, перечитано его въ-другe по польски на просьбу судьѣвъ присяжныхъ. Вôдтакъ вôдчитано инкрiмiнованî статьѣ зъ Gazet-ы Narodow-ои и зъ „Галичанина" въ оригiналѣ и перекладѣ польскôмъ.

Въ поводахъ сказано, що Орестъ Авдиковскiй признавъ ся до авторства инкрiмiнованыхъ статей, въ котрыхъ закинено д-рови К. Левицкому всѣ повысше згаданî дѣла А що-до п. Ив. Ґуляя сказано, що п. Ґуляй вôдгрожувавъ ся передъ людьми, що готовъ сидѣти и два роки въ вязницi, а таки буде голосити, що д ръ Левицкiй привласнивъ собѣ неправно рукопись словаря д-ра Ол Огоновского — а такожь въ судовôмъ слѣдствѣ признавъ, що бравъ участь въ укладаню инкрiмiнованыхъ статей прасовыхъ. Натомѣсть нѣчимъ не доказавъ сзого твердженя, мовь-бы въ 1891 роцѣ бачивъ въ рукахъ д ра Левицкого рукопись пок. д-ра Ол. Огоновского

По вôдчитаню вступнои статьѣ „Галичанина" въ оригiналѣ, заступникъ жалôбника Кросиньскiй поставивъ внесенье, щобы перекласти ѣи на польске, бо статя написана зъ россiйска, а крôмъ того по точнôмъ зрозумѣню цѣлои статьѣ можна дôзнатись о мотивахъ політичныхъ цѣлои справы. — Оборонець д-ръ Грекъ застерѣгъ ся противъ натяковъ на якiсь мотивы політичнî, але що-до перекладу на польске згодивъ ся. — По рецiцѣ д-ра Кросиньского сов. Зубрицкiй подавъ по польски змѣстъ статей, обѣцюючи пôзнѣйше дати й перекладъ.

Наступило переслуханье обжалованыхъ Обж. О. Авдиковскiй признае ся до авторства инкрiмiнованыхъ статей и заявляе, що зъ огляду на економiю часу и на можливî закиды що-до мотивôвъ політичныхъ буде боронитись по польски. Вôдтакъ боронить ся въ такiй спосôбъ: Д-ръ Ол. Огоновскiй, выдавши свою працю „Oesterreichisches Ehegüterrecht". зачавъ збирати матеріялы до словаря правничого, а обжалованый доставлявъ ему матеріялôвъ и книжокъ россiйскихъ. Въ 1890 р. бачивъ рукопись пок. Огоновского доведену до буквы „S" и пригадуе собѣ кôнцеве слово: „Schluss". Що до истнованя тои рукописи не маѣ сумнѣву. Въ грудни 1891 р., по смерти Ол. Огоновского, появила ся въ „Часописи правничôй" вôдозва д ра К. Левицкого до присыланя ему матеріялôвъ словарскихъ, а въ 1892 р. вже й появивъ ся проспектъ словаря правничого. Тогдѣ то збудило ся у обжалованого пôдозрѣнье, бо не мôгъ понять: якъ можна въ такôмъ короткôмъ часѣ упорати ся зъ при збираньемъ и уложеньемъ матеріялу. Крôмъ того д ръ Павенцкiй говоривъ [мѣжь иншими Иларiевi Огоновскому], що бачивъ на бюрку у д-ра К. Левицкого рукопись Ол. Огоновского, а почеркъ покôйного бувъ такiй характеристичный що годѣ помылитись. [Тутъ обжалованый доручивъ судьямъ присяжнымъ пробу того почерку.] Обжалованый удавъ ся до вдовы по Ол. Огоновскôмъ и зажадавъ полишеныхъ по покôйнику рукописей, але працѣ словарскои не було. Дня 25 мая 1892 р. удавъ ся обжалованый до д-ра Левицкого о поясненье и мирове полагодженье справы. Д-ръ Левицкiй рѣшучо всему заперечивъ и вôдмовивъ, заявляючи, що выдаваный словарь ѣсть плодомъ его десятилѣтнои працѣ. Въ часѣ тои розмовы поразивъ обжалованого высказъ д-ра Левицкого, що въ 1886 роцѣ робивъ ему пок. Ол. Огоновскiй пропозицiю выдати словарь спôльно. Обжалованый удавъ ся вôдтакъ до товариства имени Шевченка зъ просьбою о задержанье друку словаря, але дôставъ вôдмовну вôдповѣдь, бо сказано, що товариство маѣ рукопись д-ра Левицкого и набуло вôдъ него право власности. Въ тôмъ часѣ и п. Ив. Ґуляй сказавъ, що бачивъ у д-ра Левицкого рукопись словаря пок. Огоновского. Въ наслѣдокъ того узнавъ обжалованый за потрѣбне пôддати цѣлу справу пôдъ осудъ опiнiи публичнои. Въ тôмъ часѣ появивъ ся въ „Дѣлѣ" фейлетонъ о словари д-ра Левицкого зъ похвалами для автора а дня, 20 липня умѣстивъ д-ръ Левицкiй спростованье въ Gazet-ѣ Narodow-ôй и вже покликувавъ ся на той фейлетонъ, а п. Иларiй Огоновскiй розказувавъ, що нѣбы-то фейлетонъ той повставъ за iнiцiятивою д-ра Левицкого. Дальше обжалованый звертавъ свою увагу на те, що д-ръ Левицкiй по скôнченю правъ въ роцѣ 1884 при складаню ригорозôвъ, при практицѣ адвокатскôй, при писаню праць правничихъ, при редаґованю „Батькôвщины" въ р. 1890 и „Часописи правничôй" не мавъ стôлько часу, абы мôгъ присвятити 10 лѣтный перiодъ часу на уложенье словаря. Вкôнцu обжалованый заявивъ, що всѣ свои замѣты вôнъ записягнувъ въ палатѣ адвокатскôй яко свѣдокъ въ дисциплінарнôмъ слѣдствѣ противъ д-ра Левицкого.

На пытаня сов. Зубрицкого: якiй ѣсть доказъ, якî свѣдки на его твержденье, що пок. Огоновскiй працювавъ надъ словаремъ и що имiна рукопись его дôсталя ся въ руки д-ра Левицкого? — вôдповѣвъ обжалованый, що свѣдкомъ клясичнымъ ѣсть п Ґуляй, засѣдаючiй на лавѣ обжалованыхъ, а крôмъ того може ще хто зъ покликаныхъ свѣдкôвъ подасть якî вказôвки.

На дальше пытанье: якъ можна доказати, що д-ръ Левицкiй знавъ о праци словарскôй покôйника, що взявъ по его смерти рукопись та що взагалѣ така рукопись истнуе? — вôдповѣвъ обжалованый, що се посвѣдчити може вôнъ и п. Ґуляй.

Дальшî вôдповѣди обжалованого на завданай пытаня президентомъ розправы, адвокатами и судьями присяжными, подамо на другiй разъ.

По О Авдиковскôмъ почавъ свою оборону другiй обжалованый Иванъ Ґуляй [але ще не скôнчивъ ѣи, бо розправу перервано до пополудня] и заявивъ, що рукопись словаря пок. Ол. Огоновского бачивъ въ роцѣ 1887 у самого Огоновского дома, а въ 1891 роцѣ въ домѣ д-ра Левицкого, и радивъ при тôй нагодѣ д ру Левицкому, щобы для выданя словаря пок. Огоновского зложивъ анкету. Ширше оборону п. Ґуляя подамо вже въ понедѣлокъ.

НОВИНКИ.

— **Першiй выкладъ зъ давнои исторiи Руси професора Михайла Грушевского** стягнувъ вчера по полудни до салѣ львôвского университету таке множество звычайныхъ, надзвычайныхъ и случайныхъ слухателѣвъ, що въ V ôй сали не стало для нихъ не то лавокъ, але й мѣсця и прийшлось въ послѣднôй хвили вызначити обширнѣйшу салю III-тю, до котрои й перейшли всѣ зôбранî. На сей выкладъ прибуло богато осôбъ не лише мѣсцевыхъ львôвскихъ але й замѣсцевыхъ зъ провiнцiи [примѣромъ о. Данило Танячкевичъ], зъ мѣсцевыхъ були послы до рады державнои Барвѣньскiй, Вахнянинъ, професоры университету д-ры Ом. Огоновскiй, историкъ д-ръ Фiнкель и доцентъ фiлософiи Скорскiй, редакторы кôлькохъ часописей рускихъ, учителѣ рускои академичнои ґімназiи и учительскои семинарiи, студенты университету зô всѣхъ чотирохъ выдѣлôвъ. Выкладъ, котрый зôбранî выслухали зъ великою увагою и нагородили прелеґента гучными оплесками, зробивъ на всѣхъ дуже добре и миле вражѣнье, — добре, тому що бувъ выдержаный вôдъ початку до кôнця въ тонѣ поважнôмъ науковôмъ, а миле, бо се першiй разъ довелось Русинамъ почути такiй выкладъ зъ исторiи своеи вôтчины зъ университетскои катедры въ рôднôй и гарнôй мовѣ. Кôлька слôвъ, котрî на закôнченье свого выкладу сказавъ проф Грушевскiй про свою методу въ науковыхъ дослѣдахъ историчныхъ, дае запоруку, що вôнъ буде дбати передо всѣмъ про обективну правду историчну, хочь-бы она була й немила кому. „Nemini credere!" — нѣкому на слово не вѣрати, але самому слѣдити на пôдставѣ доступныхъ и знаныхъ матеріялôвъ за историчною правдою и показувати ѣи свѣтови, — отсе науковый окликъ нашого талановитого професора М. Грушевского.

— **Преосв. епископъ д-ръ Юлiянъ Пелешь** выѣхавъ дня 6 н. ст. жовтня зъ крилошанином о. Войтовичемъ на канонiчну вiзитацію деканата старо-самбôрского. Вiзитацію зачавъ вôдъ Старого мѣста и стрѣтивъ тамъ майже княжiй привѣтъ. Тутъ явило ся на его повитанье по-надъ 30 священикôвъ, маршалокъ повѣтовый, ц. к староста и великiй здвигъ вѣрныхъ, а до звеличаня торжества причинилось и тамошне товариство музичне. Владика вôдправивши богослуженье архiерейске, удавъ ся въ недѣлю по полудни до Стрѣльбичь. На стрѣчу ему выѣхала кôнна бандерiя зъ сотки селянъ, котра опôсля супроводила епископа до Бѣлича долѣшного а тутъ прилучила ся бандерiя зъ Бѣлича горѣшного. Клиръ зъ чужихъ деканатôвъ наспѣвъ численно на повитанье. При дорогахъ збиравъ ся народъ, а владика удѣлявъ ему архiерейского благословеня. Клиръ дуже урадуваный прибутьемъ достойного гостя. Дня 9-ого с. м. удавъ ся Преосвященый до Волошиновои.

— **Вiцепрезидентъ краевои Рады шкôльнои, д ръ Мих. Бобжиньскiй**, повернувъ вчера до Львова зъ вiзитацiи шкôлъ въ Городенцѣ и Коломыи. Въ Городенцѣ крôмъ народнои школы вôдвѣдавъ зъ инспекторомъ рôльництва п. Володиславомъ Струшкевичемъ спецiяльный курсъ рôльництва. устроеный для десятьохъ учителѣвъ народныхъ шкôлъ. Тî учителѣ, доповнивши въ часѣ одного року своѣ образованье въ рôльничôмъ напрямѣ, мають вôдтакъ удѣляти науки рôльництва въ народныхъ школахъ сѣльскихъ. Вiцепрезидентъ разомъ зъ инспекторомъ рôльництва були на лекцiи директора Бастіена, оглянули вôдтакъ школу и господарство, устроѣне спецiяльно для практичныхъ вправъ, а д-ръ Бобжиньскiй, промовляючи до учителѣвъ, пôднѣсъ зъ притиском значѣнье науки рôльництва въ народнôй школѣ, на надѣ, якî край привязуе до сего и на важну ролю, що припала въ участи першимъ образуючимъ ся въ рôльництвѣ учителямъ. Они то мають дати першiй примѣръ въ тôмъ напрямѣ и заохотити сѣльске населенье, щобы по окôнченю народнои школы вôддавало свои дѣти до фаховыхъ шкôлъ рôльничихъ. Въ Коломыи оглядавъ д-ръ Бобжиньскiй особливо рускî паралельки, заведенî при тамошнôй ґімназiи, а приймаючи учителѣвъ, пôднѣсъ печалинôсть, якою краева рада шкôльна окружае сю нову институцiю та вказавъ дальшiй напрямъ ѣи розвитку. Вôдтакъ оглянувъ д-ръ Бобжиньскiй въ товариствѣ старосты Сев. Баньковского на-

родній школы и площу пôдъ бувову новои выдѣловои школы. Другій день побуту въ Коломыи посвятивъ д-ръ Бобжиньскій візитаціи новозорганізованыхъ клясъ пятои и шестои при обохъ народныхъ школахъ.

— **На стіпендію зъ фундаціи Константина Кмициковича**, въ рôчнôй квотѣ 115 зр., призначену для слухателѣвъ правъ розписує Ставропігійскій институтъ конкурсъ зъ речинцемъ до дня 30 н. ст. падолиста Петенты мають предложити: метрику, свѣдоцтво моральности, убожества, університетске, на доказъ, що суть записаній на права. Компетенты II. року правъ мають выказати ся що зложили кольоквія зъ добрымъ успѣхомъ, а компетенты III. и IV. р., що зложили першій державный испытъ Першеньство мають именники фундатора, вôдтакъ свояк, а ажь въ недостачѣ тыхъ другій компетенты. Стіпендія буде надана, почавши вôдъ зимового пôврoку 1894/5 року.

— **На посаду греко-кат. катихитôвъ при народныхъ школахъ въ Равѣ и въ Долинѣ** розписують тамошній окружній рады шкôльній конкурсъ зъ речинцемъ: перша до 10 н. ст. падолиста, друга до 15 падолиста. Рôчна платня выносить 450 зр. и 10% додатку на мешканье.

— **Галицке мѣсточко на ліцитаціи.** Въ роцѣ 1889 завязала ся въ Мѣльници, борщѣвского повѣта, огнева сторожа и спровадила на кредитъ вôдъ фірмы Р. Смекаль въ Смѣховѣ рôзнѣ прилады до гашеня огню за кôлькасотъ зр. На завдатокъ пôслано фірмѣ якусь квоту, решта мала выплатити ся ратами. Однако ратъ не плачено, сторожа не мала доходôвъ, а громада, що ухвалила заґарантувати ѣй кредитъ до высоты 400 зр. такожь не мала грошей. Дôйшло до того, що фірма Смекаль выступила судово противъ громады о заплату 174 зр. 85 кр. въ краєвôмъ судѣ въ Празѣ и очевидно справу выграла, бо судъ засудивъ громаду Мѣльницю на заплаченье тои сумы зъ 6% вôдсотками и на 30 зр. 90 кр. коштôвъ. Громада и теперь не заплатила и фірма дôстала довзвôлъ на вписъ права заставу на громадскѣ реальности. Теперь-же дозволено и заряджено примусове оцѣненье тыхъ реальносей, котре й вôдбуде ся 24 н. ст. жовтня. Треба-жь знати, що громада Мѣльница мае реальности обнятѣ чч. 460 и 461 грунтовои книги Перша реальнôсть обôймае лише 65□ сяжнѣвъ грунту и 29 неужиточныхъ парцелькъ порозкидуваныхъ по кôнчинахъ мѣсточка, що служать за пасовиско. За те. ч. 461 обôймае кладовище руске, латиньске, два старѣ кладовища, рôзнѣ мѣскѣ переулки, ринокъ зъ усѣма улицями и уличками, дороги пôльнѣ т. з. „суголовки“, а вкôнци надграничнѣ дороги. Теперь всѣ боять ся, що коли прийде до ліцитаціи и купить се все якій жидъ, то буде выкористовувати своє положенье въ лкъ найгôршій способôвъ, а такъ здае ся буде, бо громада нѣчого не робить, не мае нѣ зъ вôдки помочи и стоить безрадна а мѣльницкій судъ поручивъ вже нотареви ухвалою зъ 4 н. ст. серпня с. р. ч. 7.938 перевести екзекуційне оцѣненье всѣхъ згаданыхъ парцель.

— **Забуреня зъ причины антіхолеричныхъ заряджень лучили ся дня 3 н. ст.** жовтня въ Колодѣвцѣ, станиславôвского повѣта. Безпосередною причиною забурень було се, що лѣкарь Розенбавмъ заборонивъ мочити коноплѣ въ рѣцѣ, зъ котрои цѣле село бере воду до питя. Опôръ селянъ бувъ такій сильный, що ажъ жандармеріа мусѣла выступити и цѣла справа опинить ся передъ судомъ.

— **„Союзъ селяньского сторонництва“ на Мазурахъ** вôдбувъ загальнѣ зборы дня 9 н. ст. жовтня въ Новôмъ Санчи при участи около 350 членôвъ. На зборахъ реферовано мѣжь иншими о выборахъ послôвъ, о выборчôй реформѣ и о леґалізаційныхъ справахъ. Реферaты мали самѣ селяне. Въ наслѣдохъ неприсутности посла Крамарчика не реферовано ловецкого закона. Реферaты о реґуляціи рѣки и о ревізіи ґрунтового катастру вôдпали зъ причины пôзнои поры. Въ складъ выдѣлу выбранѣ: пос. Стан. Поточек, пос. Янъ Поточек и господарѣ Йодловскій, Хшановскій Цьонґло, Мацюшекъ, Ромбилясъ и Урига. Всѣхъ членôвъ мае „Союзъ“ 880. Доходы въ послѣднôмъ роцѣ выносили 661 зр. 49 кр., а розходы 369 зр. 75 кр.

— **Передвыборчѣ зборы** въ справѣ выбору посла до сойму зъ ґрупы сѣльскои въ повѣтѣ тарнобжескôмъ вôдбули ся въ Тарнобжеґу дня 10 н. ст. жовтня. Мандатъ посольскій въ тôмъ повѣтѣ опорожнивъ ся въ наслѣдокъ смерти ґр. Ив. Тарновского, бувшого краєвого маршалка, отже на теперѣшныхъ зборахъ поставила шляхта и духовеньство кандидатомъ сына небôжчика, ґр. Здислава Тарновского. Селяне пôднесли кандидатуру господаря Робака зъ Сокôльникъ, на котру згодили ся були вже попередно на зборахъ селянъ въ Сталяхъ дня 7 н. ст. жовтня. Другій чисто селяньскѣ зборы въ справѣ сего выбору вôдбудуть ся зновъ въ Сталяхъ дня 15 н. ст. жовтня.

— **Безпосередный поспѣшный поѣздъ** буде заведеный вôдъ 1 н. ст. мая 1895 р. **мѣжь Львовомъ а Вѣднемъ** и буде вôдбувати сю дорогу въ 12 годинахъ и 40 мінутахъ. Зъ Вѣдня буде выходити сей поѣздъ о 7 ôй годинѣ, а зô Львова о 9-ôй рано. Заведеньемъ сего поѣзду вдоволить ґенеральна дирекція зелѣзниць вôдъ давна высказуваному бажаню галицкихъ подорожныхъ.

— **Зъ Лѣська** доносять, що дня 10 н. ст. жовтня лютила ся тамъ досыть сильна буря зъ громами и дощемъ. — Для рôльникôвъ появила ся нова язва въ видѣ малыхъ слимакôвъ, що въ величезнôмъ числѣ обсѣли озимину и выѣдають ѣи ажь до корѣнцѣвъ. Коли знищать засѣвъ въ однôмъ мѣсци посуваються дальше. Рôльники боронують легко грунтъ и пôдсѣвають его на ново зерномъ та посыпують густо деревнымъ попеломъ. Попѣлъ нищать слимакôвъ.

— **Йоганъ Страусъ**, славный вѣденьскій композиторъ танцѣвъ обходить дня 15 н. ст. жовтня 50-лѣтный ювілей своєи артистичнои дѣяльности. Артистичнѣ и театральнѣ круги Вѣдня занятѣ приготовленями до ювілейного торжества. Въ дни обходу вôдбуде ся въ великôй оперѣ представленье, зложене зъ выимкъ оперетокъ и оперъ Стравса, танцѣвъ и хоральныхъ творôвъ. Мѣжь депутаціями, що будуть ему складати желаня ѣсть такожь депутація американьскихъ Нѣмцѣвъ, котра заповѣла телеґрафічно свôй приѣздъ зъ Нового Йойрку.

— **Холера.** Das oesterreichische Sanitätswesen доносить, що міністерство внутрѣшныхъ справъ оголосило постановою зъ дня 3 н. ст. жовтня рогатиньскій повѣтъ огнищемъ холеры, а дня 9 н. ст. жовтня повѣты каменецкій и золочѣвскій. Въ тыждни вôдъ 1 до 7 н. ст. жовтня занедужало въ рогатиньскôмъ повѣтѣ 77 осôбъ, померло 46, въ повѣтѣ каменецкôмъ занедужало 90, померло 40, а въ золочѣвскôмъ занедужало 46, померло 25. Въ цѣлôй Галичинѣ занедужало въ згаданôмъ тыждни 571 осôбъ, померло 321, а вôдъ початку пошести занедужало 9.804, померло 5.350 [т. е. 54½%]. — У Львовѣ було вôдъ 1 до 7 жовтня 4 занедужання и 4 случаѣ смерти; въ Краковѣ 3 занедужання и 3 случаѣ смерти.

— **Будова електричного шляху на Лычакôвъ и до Лычакôвского кладовища** вже скôнчена и на цѣлôмъ просторѣ положено вже шины. Шляхъ сей зелѣзницѣ пôйде вôдъ Волоскои церкви улицею Пôдвалємъ а вôдтакъ зъ улицѣ Валовои, перекопаными т. зв. „ґубернаторскими“ валами на улицю Чарнецкого и Лычакôвску. Онôгды розпочато вже уставляти стовпы и проводити дроты. Супротивъ того треба надѣяти ся, що вже за кôльканацять днѣвъ буде мати и Лычакôвске передмѣстье комунікацію.

— Першій пробный вôзъ по тôмъ шляху мае пôйти дня 26 н. ст. жовтня. Зъ днемъ отворення правильного руху наступить змѣна въ дотеперѣшнôй комунікаціи. Именно шляхъ: Дворець-вѣденьска каварня-Лычакôвска рогатка буде головный, а особы ѣдучи на улицю Паньску будуть пересѣдати коло вѣденьскои каварнѣ.

— **На львôвскôй політехніцѣ** було въ лѣтнôмъ пôвроцѣ 1893/4 шкôльного року 224 слухателѣвъ. Зъ нихъ признало ся до рускои народности 11. Греко кат. було мѣжь слухателями всего 8.

— **Рада мѣста Львова** ухвалила на передвечашнôмъ засѣданю призначити 100 зр. за закупно нового лѣку на діфтерію д ра Берінґа и вôддати его до розпорядимости управителя шпиталю св. Софіи.

— **Дрôбнѣ вѣсти.** Рада мѣста Ярослава ухвалила дня 8 н. ст. жовтня надати почетне горожаньство намѣстникови ґр. Казим. Баденьому, въ признаню заслугъ, положеныхъ коло добра и розвою мѣста. — Рада мѣста Перемышля надала дня 11 н. ст. жовтня почетне горожаньство кн. Адамови Сапѣзѣ, а рада мѣста Ясла надала таке-жь горожаньство на засѣданю зъ дня 9 н. ст. жовтня краєвому инспекторови шкôлъ д-рови Людв. Германови. — Въ Станиславовѣ померъ професоръ реальнои школы Фр. Мяґа въ 44-ôмъ роцѣ житя. — Въ Высôцку, брôдского повѣта, померъ комісарь скарбовои дирекціи зъ Брôдôвъ Юст. Рогожиньскій въ 45-ôмъ роцѣ житя.

— **60.000 зр.** выносить головна выграна львôвскои выставовои льотеріи. Звертаємо увагу нашихъ Вп. Читателѣвъ на се, що тягненье вôдбуде ся 16 н. ст жовтня.

Телеґрамы „Дѣла"

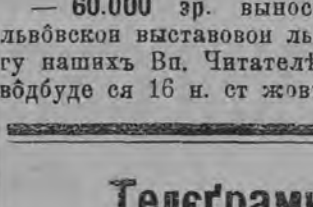
Вѣдень 13 жовтня. Палата панôвъ вôдбуде засѣданье 17 с. м. Въ ґазетахъ вѣденьскихъ вывязалась полеміка, чи міністеръ Мадейскій давъ приреченье лѣвици нѣмецкôй, чи нѣ, що на будуче не буде давати концесій Словѣнцямъ на поли шкôльництва безъ порозумѣня зъ лѣвицею.

Петербургъ 13 жовтня. Царь згодивъ ся на реґентію, въ складъ котрои будуть входити: вел. кн. Михаилъ Николаевичъ за президента та вел. князѣ Володимиръ Александровичъ и наслѣдникъ престола. Вô второкъ выѣздить царь на Корфу.

Лондонъ 13 жовтня. Хины предложили Японови заключенье мира пôдъ условіями, що Корея буде независима и Хины заплатять контрибуцію военну.

Найлѣпша вода до питя

при небезпечности пошести есть въ такихъ случаяхъ часто выпробована, медициньскими повагами все припоручувана

МАТТОНЬОГО
Ґіссіблерска
найчистѣйша
алькалічна
ВОДА
щавова

Ся вода есть цѣлковито вôлна вôдъ організныхъ субстанцій и подае особливо въ мѣсцяхъ зъ непевными кирницями и водопроводами найлѣпшій напитокъ. (Х.)

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“ Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одвалу) поручае у великôмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, біноклѣ, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґы, ленты мѣрильнѣ, цйоны, сібелѣ, манометры и т. п. Устроєня звôнкôвъ електричныхъ. Всякѣ направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють ся точно. 4185

Надôслане.

До Хвальної Редакциї „Дїла“ у Львові.

Прошу уклінно о ласкаве поміщенє в „Дїлї“ слїдуючого заявленя:

В чч. 217, 218 и 219 „Галичанина“ голосить той-же, будь-то би професор Володимир Шухевич перед судом присяжних зізнав, що Є. Е. митрополит одобрив напись уміщену на хрестї. Не хотячи вдавати ся з „Галичанином“ в нїякі пересправи, заявляю яко застипник проф. Шухевича для сконстатованя правди для усуненя всяких сплетень, що проф. Шухевичь на дотичне запитане зізнав перед судом, що Є. Е. митрополит по-при хрест в часї побуту цїсаря переходив, але нїякої уваги щодо хреста або написи на нїм ему [Шухевичеви] нїколи не робив.

Проф. Шухевич говорив в судї лиш о позволеню Є. Е. митрополита на поставленє церкви.

У Львовѣ 12 жовтня 1894.

Д-р Андрій Кос.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ
ц. к. уприв. гал. акц.
БАНКУ ИПОТЕЧНОГО
купуе и продае
ВСѢ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ
по курсѣ деннôмъ найточнѣйшôмъ не вчисляючи нѣякои провізіи.
Яко добру и певну льокацію поручае
4½% листы ипотечнѣ
5% листы ипотечнѣ преміованѣ
5% „ „ безъ премій
4½% листы товариства кредитового земского
4½% „ Банку краєвого
4½% позичку краєву галицку 3488
4% позичку пропінаційну галицку
5% „ „ буковиньску
4½% „ угорскихъ зелѣзниць державныхъ
4½% „ пропінаційну угорску
4% угорскій облігаціи индемнізаційнѣ
а всѣ тѣ паперы Контора вымѣны Банку ипотечного все купуе и продае
по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.
ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймае вôдъ П. Т. купуючихъ всѣлякѣ выльосованѣ а вже платнѣ мѣсцевѣ паперы цѣнныѣ, такожь запавшѣ купоны за готôвку, безъ нѣякого вôдчисленя, а замѣсцевѣ лишь за вôдчисленьемъ справдешныхъ коштôвъ.
До ефектôвъ у котрыхъ выйшли купоны, доставляе новѣ аркушѣ купоновѣ, за зворотомъ коштôвъ, котрѣ самъ поносять.

„ДНѢСТЕРЪ"
ТОВАРИСТВО ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ
у Львовѣ ул. Валова ч. 11.
перше руске товариство асекураційнѣ, припоручене Всч. Духовеньству и всѣмъ вѣрнымъ черезъ Впреосв. Митр. и Преосв. Ен. Ординаріяты всѣхъ трехъ Епархій, приймае обезпеченя вôдъ шкôдъ огневыхъ пôдъ найприступнѣйшими условіями и за можливою найнизшою оплатою.
Шкоды ліквідують ся и выплачуе ся сейчасъ по пожарѣ.
Договоры ліквідованя заключенѣ зъ першими Товариствами контрассекураційными подають „Днѣстрови“ можнôсть обезпечувати и выплачувати и найвысшій сумы
Фондъ основный 50.000 зр. в. а. улокованый въ цѣлости въ пупилярныхъ паперахъ, **побольшае ся** наростаючими вôдсотками. Фондъ резервовый творить ся и порастае по мысли статута.
Полісы „Днѣстра“ приймае Банкъ краєвый при позичкахъ ипотечныхъ на основѣ рескрипту Выдѣлу краєвого зъ дня 1 червня 1894 ч. 26115.
„Днѣстеръ“ приймае такожь въ силу договору, заключеного зъ Товариствомъ взаимныхъ обезпечень въ Краковѣ **обезпеченя на житє** въ всѣхъ можливыхъ комбинаціяхъ.
Друки, проспекты и всякѣ поясненя подають Аґенты, установленѣ у всѣхъ мѣстахъ и бôльшихъ селахъ, якъ такожь 4414
Дирекція „Днѣстра“ у Львовѣ.
Зголошеня о удѣленье аґенціи въ мѣсцевостяхъ где „Днѣстеръ“ не е заступленый, приймають ся.

Ножики вôдъ 35 кр. и высше поручае
ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ
ножôвникъ у Львовѣ ул. Боимôвъ ч. 3.
Цѣвники даромъ.

КАРТЫ ѢЗДЫ
до Пôвнôчнои Америки
въ
Нідерляндско-Американьскôмъ товариствѣ пароходнои плавбы.
I Kolowratring 9 WIEN. IV Weyringergasse 7 a.
Щоденна експедиція зъ Вѣдня.
Пояснєня безплатно. 40-52 1

БЕЗЪ БЛЯҐИ!
найдешевше, найкористнѣйше, тревало и елеґантно можна убирати ся
лише
въ славнôй зъ дешевости и гарного крою першôй вѣденьскôй Філіи
ВІКТОРА ТІРІНҐА и Братôвъ
лише 344 3—4
ул. Ягайлоньска ч 2.
у Львовѣ.
Всяка конкуренція выключена.

Важне для Пань!
По умѣренныхъ цѣнахъ на кожду мѣру продае ся формы на станики, плащики, пальтоты, шлафроки и т. д. Приймае ся до крою цѣлѣ сукнѣ а на жданье до фастриґованя и выпробованя пôдъ ґарантією найточнѣйшого выкôнчення. 73 59—?
Лишѣ за 10 зр. въ 12 лекціяхъ выучуе ся пôдъ ґарантією крою французского.
ЕВҐЕНІЯ ВЕКЕРÔВНА
Львôвъ ул. Сикстуска ч. 21. П. поверхъ коло старои почты.

Россійскій самовары мосяжній, томбаковій и ніклевій вôдъ 8 50 зр. до 45 зр.
4555 поручае
ПЕТРО ХШОНСТОВСКИЙ
торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.)
Цѣвники илюстрованій рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

До складу товарбвъ
Д. ЛЄСНЕРА
надбйшли всѣ новости на наближаючій ся осѣнный и зимовый сезонъ въ величавбмъ и богатбмъ выборѣ и поручаютъ ся дуже горячо Впов. Публицѣ до перегляду, по цѣнахъ установленыхъ якъ можна найнизше (безъ конкуренціи).

ВÔДДѢЛЪ ДЛЯ МОДНЫХЪ МАТЕРІЙ

ОСѢННЫЙ и ЗИМОВЫЙ СЕЗОНЪ

1894—95.

Haute Nouveauté Cheviot,	чиста вовна	120 цм. широкій, метеръ зр.	1.55
Haute Nouveauté Cheviot,	„ „	120 „ „ „ „	1.75
Haute Nouveauté Cheviot,	„ „	120 „ „ „ „	1.95
Cheviot carreaux,	„ „	120 „ „ „ „	1.95
Анґлійскій Cheviot, mêlé	„ „	120 „ „ „ „	2.—
Crêpe-Cheviot,	„ „	120 „ „ „ „	1.90
Дамске сукно,	„ „	110 „ „ „ „	1.45
Drap brodé,	„ „	95 „ „ „ „	1 15
Drap uni,	„ „	95 „ „ „ „	1.10
Carré en noppe,	„ „	110 „ „ „ „	1.70
Haute Nouveauté Cheviot,	„ „	120 „ „ „ „	2.40
Haute Nouveauté Cheviot,	„ „	130 „ „ „ „	3.10
Камґарнъ Nouveauté	„ „	120 „ „ „ „	1 85
Камґарнъ Haute Nouveauté,	„ „	120 „ „ „ „	2.90
Камґарнъ dessiné,	„ „	120 „ „ „ „	3.—
Nouveauté-камґарнъ,	„ „	100 „ „ „ „	1.30
Specialité exclusive,	„ „	120 „ „ „ „	2.90
Colorè anglais,	чиста вовна	120 цм. широкій, метеръ зр.	2.75
Petit carreaux anglais,	„ „	120 „ „ „ „	2.10
Drap des dames exclusive,	„ „	95 „ „ „ „	1.25
Анґлійска флянеля,	„ „	116 „ „ „ „	1.70
Foulé Nouveauté	„ „	120 „ „ „ „	1 35
Foulé,	„ „	90 „ „ „ „	—.70
Казанъ, гладкій,	„ „	90 „ „ „ „	—.80
Анґлійскій модный Cheviot,	„ „	100 „ „ „ „	1.15
Diagonal сукно,	„ „	120 „ „ „ „	1.—
Дамске сукно,	„ „	120 „ „ „ „	—.82
Cheviot mêlé,	„ „	120 „ „ „ „	—.80
Cheviot Guipure,	„ „	90 „ „ „ „	—.60
Demi drap,	„ „	90 „ „ „ „	—.38
Cheviot Nouveauté,		85 цм. широкій, метеръ 48 кр. и т. д.	
Найлѣпшій шовки на сукнѣ,		60 цм. широкій, метеръ зр. 2.30	
Шовки съ десенями до убрання,		54 цм. широкій, метеръ зр. 1.50	
Шовковій плюшъ,		45 цм широкій, метеръ зр. 1 20 и 1.50	

Величезнй припасы найновѣйшихъ бархетбвъ въ прегарныхъ десенях̂ и флянельовыхъ котонбвъ въ безчисленныхъ вбдмѣнахъ красокъ.

Великій выббръ шовковыхъ товарбвъ!

Для провінціи взбрцѣ и илюстрованй журналы даромъ и франко.

СКЛАДЪ ТОВАРÔВЪ Д. ЛЄСНЕРА,

ВѢДЕНЬ, VI., Mariahilferstrasse ч. 83.

Сутерены, партеръ, мезанинъ и I. поверхъ.

328 5 11

НА СЕЗОНЪ ОСѢННЫЙ

Просить ся ласкаво всѣхъ Вп. Гостей выставовыхъ пересвѣдчити ся о дивнбй дешевости осѣнныхъ и зимовыхъ товарбвъ, вже спровадженыхъ въ великбй скблькости.

Слѣдуючй товары продають ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ доки истнує запасъ:

1000 модныхъ муфбвъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·50, 2·— до 5·— зр.
1000 кожуховыхъ шапокъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·80, 2·20 до 4·— зр.
1000 флянельовыхъ и суконныхъ блюзъ осѣнныхъ и зимовыхъ 2·50, 3·— до 6 зр.
500 гальокъ волбчковыхъ по 2·50 до 4·— зр.
1000 хустокъ Гімаляя, найбольшій родъ 1·75, 2·25 до 4·— зр.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймодн̂йшихъ суконокъ на осѣнь и зиму 1·80, 2·50 зр.
1000 модныхъ плащикбвъ на осѣнь и зиму вбдъ 4 зр. и высше.
3000 одягбвъ для хлопчикбвъ у всѣхъ величинахъ по 1·80, 2·—, 3·— зр. и высше.
Особливй новости въ стяжкахъ, воаляхъ, капелюхахъ дамскихъ и дитинныхъ, рукавичокъ гляс̊е, дуньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, панчохахъ, парасоляхъ до дощу, блюзахъ шовковыхъ и вовняныхъ, шляфрокахъ, костюмахъ и нетіжахъ надбйшли власне въ великбй скблькости и доповняють ся щоденно.

Особлива гуртовна продажь принагбдна

въ вбддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимбвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лбжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лбжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (выробъ килимбвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 гарнітурбвъ „Louvre“ на лбжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лбжка и 1 на стблъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 гарнітурбвъ „Bouretti“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лбжка, 1 на стблъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рбзныхъ краскахъ по 75, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·35, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый выробъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 праздничныхъ колдеръ подорожныхъ (бґера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 колбвъ флянельовыхъ въ найлѣпшбмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диванибвъ пбдъ и надъ лбжка по 1·50 и 2·25 стрижений по 2·50, 3 и высше.
300 диванбвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванбвъ сальонокыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 30 зр.
200 диванбвъ до бдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванбвъ бовсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкбвъ ходникбвъ 8—10 метрбвъ зр. 2·50 и высше.
400 праздничныхъ, довгихъ хиньскихъ шкбръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкбрки Амура 3 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітацією шкбры тигра 7·50 и высше.
Дивани сальокый у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портіеры и занавѣсы коронковй азъ до найлѣпшихъ сортбвъ.

Всякй зъ провінцій надсылань поручення полагоджує ся найсовѣстнѣйше и найскорше

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ магазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

4885 156—?

СКЛАДЪ ОБУВЫ

зъ

МЕДЛІҐСКОЙ ФАБРИКИ

у Львовѣ

перенесеный цѣлковито 77 4—0

до

ГОЛОВНОГО СКЛАДУ

при

улици Сикстускбй ч. 6.

Велика львбвска льотерія выставова — **Тягненье вже вб второкъ**

ГОЛОВНЙ ВЫГРАНЙ

60.000 зр., 10.000 зр., 5.000 зр.

готбвкою зъ потрученьемъ лишь 10%

Львбвскй льосы выставовй по 1 зр. поручає:

Якбвъ Штро дбмъ банковый
Ніцъ и Штофъ „ „
Густавъ Максъ „ „
також адміністрація „Дѣла“. 279 49-?

Товариство взаимного кредиту

у Львовѣ

ул. Валова ч. 14 надъ Центральною каварнею

приймає

вкладки ощадности

и опроцентовуе их̂ по

5 1/2 %

удѣляє членамъ кредиту за мѣрнымъ процентомъ и

приймає въ депозитъ паперы вартостнй числячи вбдъ тисяча 1/8 % провізіи

Всякихъ информацій удѣляє дирекція въ годинахъ урядовыхъ. 4974 10—?

Кароль Гавсвальдъ

Станиславбвъ ул. Сапѣги ч. 3

поручає

всякй зелѣзнй товары, знаряды и приборы господарскй, окутя до воконъ, дверей, кухнѣ и меблѣвъ, знаряды для всѣхъ ремѣселъ.

Выробы пожбвничй власнои фабрики, англійскй и зъ Золінґень Генкельса. **Машины до шитя и огнетревалй касы.** Крбмъ наведеныхъ товарбвъ маю рбзнй иншй входячй въ обсягъ зелѣзнои торговлѣ **по найдешевшихъ цѣнахъ.**

Поручаю такожь выробы кошикарскй зъ власнои фабрики

Илюстрованй цѣнники даромъ и оплатно. 295 20—26

ТУТКИ цигаретовй 1000 штукъ 1 зр., поручає Ант Мазуркевичъ. Львбвъ, ул. Галицка ч. 12.

ДЕНТИСТЪ

Д-ръ Б. Качаровскій

бувшій ученикъ берлинськои школы, перенѣсши свое довголѣтне

Заведенье дентистичне

зъ Вѣдня до Львова, ординуе при ул. Сикстускбй ч 23 (стара почта) партеръ вбдъ годины 9—1 передъ и вбдъ 2—5 по полудни. Въ недѣлѣ и свята вбдъ годины 9 12 передполудненъ. Для убогихъ недужихъ що день амбуляторія вбдъ годины 8—9 перед- 124 полуднемъ.

НАГОДА!

ФАБРИКА ХУСТОКЪ.

Можу кождбй дамѣ продати велику, грубу и теплу хустку по небувалбй ще цѣнѣ

1 зр. 55 кр.

Сй хустки у всѣхъ можливыхъ краскахъ, ясныхъ и темныхъ, зъ бордюрою и тороками, мають пбвтора метра довжины а пбвтора ширины. Щобы скоро збути товаръ, мушу тй хустки продавати по такбй низькбй цѣнѣ.

Розсылає ся всюды за послѣплатою або за попереднымъ присланьемъ 1 зр. 55 кр.

ВѢДЕНЬ I.

343 1—6 **А. АЛЬТМАНЪ, XII/I Вѣдень.**

При закупнѣ товарбвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Белей. — Одвічальный редакторъ: Михайло Струсевичъ. Надбрук зъ забр Черкаськои. З друкарні Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Бадинарского.

Ч. 221. Львôвъ, Понедѣлокъ 3 (15) жовтня 1894. Рôчникъ XV.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских свят) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитших повѣстей“ выходитъ въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газет ул. Кароля Людовика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбургъ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платить у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком
въ Австрії: на цѣлий рôкъ . . . 18 зр. на пôлъ року . . . 9 зр. на чвертъ року 4 зр. 50 кр. на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.
за границею: на цѣлый рôкъ . . . 24 зр. на пôлъ року . . . 12 зр. на чвертъ року . . . 6 зр
у Львовѣ: на цѣлий рôкъ . . . 16 зр. на пôлъ року . . . 8 зр на чвертъ року . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.
Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Реклямації неопечатані вôльні вôдъ порта.
Поодинокє число коштує 8 кр. в. а.
Оголошенія принимають ся по пѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератового а въ рубрицѣ „Надісланє“ по 30 кр. в. а
Надіслане числить ся по 10 кр. вôдъ стрічки.

У Львовѣ дня 15 н. ст. жовтня.

Рада державна збирає ся завтра по лѣтных феріях на перше засѣданье. Сторонництва парляментарнѣ стають до роботы въ давнôмъ складѣ и въ давнôй пропорціи, бо крôмъ кôлькох опорожненых въ наслѣдокъ смерти мандатôвъ посольскихъ, не зайшли нѣякѣ важнѣйшѣ змѣны. Коаліція выступає въ давнôй силѣ а передъ въ нѣй веде нѣмецка лѣвиця; опозиція же такъ само, якъ передъ тымъ, складає ся зъ чинникôвъ, нѣчимъ зъ собою не полученых тѣснѣйше. Такъ отже внѣшный выглядъ ситуації парляментарной не змѣнивъ ся.

Натомѣсть повстають досыть поважнѣ сумнѣвы, чи атмосфера політична, яка залягла була палату послôвъ передъ феріями, остала и дальше та сама, та чи не громадять ся хмары, котрѣ можуть выкликати грôзну бурю? На се можемо вôдповѣсти, що хмары насувають ся зъ рôзныхъ бокôвъ, и дуже легко загуркотить громами, але бути може, що удасть ся мужамъ політичнымъ уставити зручно громозвôдъ, по котрôмъ зôйдуть громы и не нанесуть бôльшой шкоды коаліції.

Точкою, довкола котрой концентрують ся хмары, есть „політичный станъ посѣданя“, котрого ненарушимôсть поставило въ своѣй програмѣ коаліційне правительство, а коаліційнѣ сторонництва взаимно собѣ ся запоручили. Однакъ показує ся, що въ практицѣ годѣ погодити зъ собою змаганье до справедливого полагодженя потребъ національныхъ зъ поставленою въ теорії ненарушимостію стану посѣданя, та що тѣ змаганя на силу перерывають оковы, якими хотѣла коаліція ихъ спутати. И такъ въ буджетѣ на 1895 р. вставлено потрѣбну квоту на отворенье словѣньскôй ґімназії въ Ціллю, тожь заздалегôдь порушено квестію, що робити нѣмецкôй лѣвицѣ супротивъ того факту, признаного однодушно прасою нѣмецкою нарушеньемъ стану посѣданя. Нѣмецка лѣвиця найшла ся въ прикрôмъ положеню, бо якъ зъ одной стороны мусить рѣшучо выступити противъ отворенья словѣньскôй ґімназії, такъ зъ другой не рада бы потрясти основами коаліції, здвигненой зъ такимъ трудомъ и клопотами. И длятого вказано въ N. fr. Presse на посередну дорогу: ставити опôръ отворенью словѣньскôй ґімназії, але не выступати зъ коаліції — бо цѣла та справа есть лишь спадщиною по бл. п. кабінетѣ ґр. Таффого а не власнымъ плодомъ коаліційного кабінету, тымъ бôльше, що міністеръ Мадейскій приръкъ не выдвигати на будуче безъ вѣдомости и призволенья нѣмецкой лѣвицѣ такôн квестій, котра могла бы нарушити станъ посѣданя Нѣмцѣвъ.

Вправдѣ появилось вôдъ президіи клюбу нѣмецкôй лѣвицѣ дементі, немовь то подана въ N. fr. Presse вѣсть є ухвалою клюбу, однакъ всѣ познаки на то вказують, що лѣвиця нѣмецка буде придержувати ся вказаной дороги и поступати пôсля засады: nie honorowo ale zdrowo, при чôмъ може справдѣ въ часѣ пертрактацій выторгує вôдъ міністра Мадейского наведене зобовязанье.

А таке зобовязанье було бы потрѣбне нѣмецкôй лѣвици, бо хто знає, чи она не буде потребувати его на будуче, коли выринуть и иншѣ дразливѣ квестіи. Досыть згадати, що послы польскѣ, найвѣрнѣйшѣ союзники Нѣмцѣвъ въ коаліції, мимо волѣ мусять зробити щось зъ квестією шлезкою. Та справа прийшла въ нову фазу; зъ-поза кулісъ кола польского явилась она на отвертôй аренѣ. Політичнымъ демонстраціямъ на выставѣ можна було додати пышной закраски національной квестією шлезкою и се справдѣ зробили аранжеры демонстрацій. Опінія публична, якъ въ Галичинѣ такъ и на Шлезку, заворушилась и теперь при отворенью сесіи рады державной въ прасѣ польскôй домагають ся вôдъ польскихъ послôвъ зреалізованя тыхъ фразъ, якѣ сыпались при повитаняхъ братôвъ зô Шлезка.

Если вкôнци згадаємо про квестію реформы выборчой, котра вже въ найбôльшôй мѣрѣ не то нарушить, але розбôе „політичный станъ посѣданя“, то певно при порѣшеню той квестіи коаліція не буде могла встоятись и розпаде ся, — тымъ бôльше що вже й теперь она скрипить въ своихъ основахъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

На першôмъ засѣданю палаты послôвъ має предложити міністеръ скарбу др Плѣнеръ прелімінарь буджету державного на 1895 р. Прелімінарь сегорôчного буджету выказувавъ (400.000 зр) надвышки, але по змѣнахъ, якѣ зробила рада державна, та надвышка збôльшила ся до 2 міліонôвъ зр. На амортизацію довгу державного призначено 3 мілоны зр. Рôвножь и прелімінарь буджету на 1895 р. не буде много рôжнити ся вôдъ прелімінаря буджетового на сей рôкъ. Выдатки выказують, якъ кождого року, збôльшенье о кôлька міліонôвъ зр., але вырôвнують ся побôльшеньемъ доходôвъ. Податки мають принести бôльшій дохôдъ. Розумѣе ся, що прелімінарь буджету на 1895 р. выказуе надвышку, а на амортизацію довгу державного призначуе ся такъ само три мілоны зр.

Въ угорскôй палатѣ послôвъ предложивъ президентъ нунціюмъ палаты вельможь що-до принятя закона о удержавненю метрикъ и повѣдомивъ, що законъ буде поданый до санкціи монарха. Вôдтакъ предложивъ президентъ дальше нунціюмъ палаты вельможь що-до вôдкиненя закона о рецепціи жидôвъ. Палата послôвъ уповажнила президента щобы нарады надъ тымъ нунціюмъ поставивъ на порядку дневнôмъ заразъ по закôнченю нарадъ надъ закономъ о свобôднôмъ выконуваню реліґіи. Проєктъ закона о реліґіи дѣтей зъ мѣшаныхъ супружествъ, въ котрôмъ палата вельможь поробила змѣны, передано комісіи. Слѣдуюче засѣданье палаты послôвъ вôдбуде ся 17 с. м., а на порядку дневнôмъ поставлено проєктъ закона о свобôднôмъ выконуваню реліґіи.

— —

Выѣздъ царя на Корфу вже порѣшеный, а рôвночасно роблять ся послѣдни приготовленя до подорожи. Покликано прибочного лѣкаря царского д-ра Гірша зъ вôдпустки, щобы чимъ скорше явивъ ся въ Ливадіи и не вôдступавъ царя въ подорожи. Царскій адъютантъ ґр. Бенкендорфъ вôдъѣхавъ до Корфу. Пооданокй вôддѣлы фльотъ, грецкой, англійскôй и французскôй, дôстали приказъ повитати царя при берегахъ грецкихъ. Рôвножь и переѣздъ черезъ Босфоръ буде полученый зъ торжествами.

Зъ судовой салѣ.

[Процесъ зъ причины словаря правничого.]

Въ дальшôмъ ходѣ переслуханя обжалованого Ореста Авдиковского — запытавъ его сов. Зубрицкій: чи вôнъ починивъ всѣ кроки до мирового полагодженя тои справы въ родинѣ и длячого якъ-разъ вôнъ взявъ справу въ свои руки? — На се вôдповѣвъ обжалованый, що вдова по покôйнôмъ а сестра обжалованого не мала потрѣбной силы, зновъ же опѣкунъ Іларій Огоновскій уповажнивъ его порушити тоту справу. — На дальше пытанье сов. Зубрицкого: длячого обжалованый злаявъ д-ра Левицкого въ „Надісланôмъ“ и у вступнôй статьѣ „Галичанина“ та й повязавъ сю справу зъ політикою? — вôдповѣдае той, що въ „Надісланôмъ“ въ Gazet-ѣ Narodow-ôй хотѣвъ усунути пôдозрѣнье, мовъ-бы справа мала характеръ політичный, але не мôгъ вытолкуватись, длячого ажь въ обохъ мѣсяцяхъ накинувъ ся на д-ра Левицкого. Статьѣ инкрімінованѣ писавъ самъ, а лише принагôдно вôдчитавъ, Ґуляєви и Іларієви Огоновскому, при чôмъ Ґуляй робивъ замѣты въ користь д-ра Левицкого.

Потôмъ обжалованый дававъ на пытаня судьѣвъ присяжныхъ поясненя що-до рукописи Ол. Огоновского, що-до зôзнань въ палатѣ адвокатскôй и що-до рôзницѣ почерку письма д-ра Огоновского а д-ра Левицкого. Вкôнци замѣтивъ, що до ореченя знатокôвъ про словарь д-ра Левицкого не прикладае ваги.

Заступникъ жалôбника д-ръ Кросиньскій поставивъ обжалованому цѣлый рядъ пытань, стремлячихъ до выказаня суперечностей въ зôзнаняхъ обжалованого.

Дальше обжалованый на запытанье д-ра Ґрека розказавъ, що пок. Ол. Огоновскій въ послѣдныхъ рокахъ встававъ о 5-ôй годинѣ рано, але въ позôсталыхъ рукописяхъ не найшло ся слѣдôвъ его працѣ, а вôдтакъ давъ поясненье: до якихъ партій рускихъ належать пок. Огоновскій, самъ обжалованый и Ґуляй.

На пытаня д-ра Коса признае обжалованый, що Ґуляй все говоривъ о мировôмъ полагодженю справы и бувъ невдоволеный, що справа пôйшла инакше. Однакожь Авдиковскій рѣшивъ ся выступити на всякій выпадокъ.

Сов. Зубрицкій сконстатувавъ, що въ „Часописи правничôй“ выдаваной д-ромъ Левицкимъ пок. Огоновскій мѣстивъ свои працѣ.

Обжалованый п. Иванъ Ґуляй зôзнае по руски. Не почуває ся до вины. При уложеню „Надісланого“ не бравъ участи; уже написане вôдчитавъ ему Авдиковскій. Тогдѣ вôнъ зробивъ замѣтъ, що се справа погана, бо дотыкае поважанои рускои родины; вказавъ на потрѣбнѣ змѣны въ текстѣ „Надісланого“ и просивъ, щобы якось инакше полагодити справу. Выдрукуваный статьѣ читавъ побѣжно ажь пôзнѣйше. Вôдъ Іларія Огоновского довѣдавъ ся, що всѣ кроки у родины для мирного полагодженя справы остались даремнѣ; тогдѣ радивъ Іларієви Ог—ому здати справу на розсудъ рускои громады. Дальше обжалованый оповѣвъ свою приязнь зъ пок. Огоновскимъ вôдъ I-ои ґімназіяльной клясы ажь до смерти. Въ 1882 р. обжалованый упросивъ бувъ покôйного, щобы занявъ ся адміністрацією его каменицѣ, а покôйный здавъ бувъ веденье справъ Костеви Левицкому. Той займавъ ся адміністрацією каменицѣ до року 1889. Вôдносины мѣжь обжалованымъ а д-ромъ Левицкимъ троха охолодли, але нѣколи не було нѣякого гнѣву. Въ ро-

---

Мѣсячна нôчь.

Новелля *Ґі Мопассанта.*

(*Конецъ.*)

Вôнъ переставъ голити ся. Твердыми кроками пройшовъ ся пару разôвъ по кôмнатѣ, що робивъ звычайно тôлько въ хвиляхъ поважного настрою релиґійного, а коли вкôнци усѣвъ знову, щобъ оголитись до краю, то зъ притаціи затявъ ся три разы бритвою межи носомъ а вухомъ.

Цѣлêсенькій день ходивъ мовь не свôй. Въ его души кипѣла укрыта злôсть. Все покоюча любовь збудила въ нѣмъ его священичій гнѣвъ а до того прилучило ся еще щось въ родѣ батькôвскои трѣвоги, того заклопотаня вôтця и матери, котрымъ заявляе ихъ власна донька, що вона безъ нихъ, неразъ навѣть противъ ихъ волѣ, сама знайшла собѣ свого чоловѣка. Теперь вôнъ по просту обдуреный опѣкунъ, перехитреный, окраденый душпастырь.

По вечери вôнъ даромъ забиравъ ся до читаня; его неспокôй рôсъ рôвномѣрно зъ поступомъ вечѣрного часу. Скоро выбила десята, взявъ до рукъ палицю, спорый дубчакъ, котрымъ послугувавъ ся тôлько тогдѣ, коли выбиравъ ся въ ночи до хорого. Осмѣхаючись оглянувъ тоту примітивну збрую и пôднимаючи къ гору стиснувъ ю крѣпко въ долони. Нагло заскреготавши зубами замахнувъ ся и вдаривъ нею такъ сильно по крѣслѣ, що поручь трѣснувъ и покотивъ ся на помôстъ.

Теперь вôдчинивъ дверѣ, щобъ выйти. Однакъ перераженый опинивъ ся на порозѣ. Повѣнь лагôдного свѣтла вдарила его въ очи. Майже ослѣплене дивило ся его око на срѣбне промѣньe мѣсяця.

Була се одна зъ тыхъ фантастичныхъ, поетичныхъ натуръ, якѣ мѣжь давными отцями церкви певно частѣйше стрѣчались; вôнъ почувъ, що его духа опанувала и поразила нагло величава и спокôйна краса темной ночи.

Стрôйнѣ ряды деревъ его огородця купали ся у свѣтлѣ и зазначували тѣнею на стежкахъ свои хисткѣ, майже безлистѣ вѣти. Солодкій приємный запахъ роскôшного жасмину, що рôсъ майже пôдъ самою стѣною хаты, линувъ на крилахъ холодного, ясного вечера мовь зъ пахощѣвъ выткана душа.

Вôнъ повными грудьми пивъ повѣтре, якъ пяницѣ вино. Поволи ступавъ напередъ; забувъ про свою сестрѣницю.

Одушевленый, очарованый выйшовъ у чисте поле. И знову опинивъ ся та скинувъ очима довкола по облитôй мерехтячимъ свѣтломъ рôвнинѣ, що наче купала ся въ якôмсь нѣжнôмъ чарѣ. Жабы вôдзывали ся своимъ урывanымъ, металічный голосомъ; зъ нимъ зливавъ ся далекій, протяжный спѣвъ соловѣѣвъ, при котрôмъ думку проганяють мрѣѣ. Ся нѣжна, въ душу проникаюча музика такъ наче й сотворена для поцѣлуѣвъ при блиску мѣсячного промѣня.

Зъ тремтячимъ серцемъ, Богъ знає чому, — йшовъ панъ отець далѣ и далѣ. Почувъ наразъ, що вôнъ немôчный, обезсиленый и его збирала немала охота сѣсти на мѣсци та оглядати Бога въ его творахъ, дивуючись имъ.

Тамъ въ низу, вздовжь закрутôвъ невеличкои рѣчки вивъ ся довгій рядъ топôль. На гребли и по-надъ нею знимавъ ся рѣденькій, бѣлявый туманъ, що мовь тонкій, прозорый серпанôкъ; пронизаный посрѣбляным ясным промѣньемъ мѣсячного свѣтла сповивавъ довгу, филюючу стрѣчку водъ.

Панъ-отець ставъ знову на мѣсци; зворушенье, що зъ хвилѣ на хвилю росло мимо его волѣ, проникло его до глубины душѣ.

Якійсь сумнѣвъ, якесь неясне занепокоенье пôдступили до него; вôнъ почувъ, що зъ его душѣ вырывае одно зъ тыхъ пытань, якѣ вôнъ завдававъ собѣ часомъ.

На що се Богъ сотворивъ? Коли нôчь призначена на спанье, на несвѣдоме истнованье, на вôдпочинокъ, пôдчасъ котрого забуваесь про все, такъ пощожь надавати ѣй бôльше чару якъ дневи, бôльше приманы якъ раннôй зори та вечерови? Або ѣй тихо мандруючій й повній чарôвной силы зорѣ, поетичнѣйшѣ якъ сонце, а при тôмъ такій дискретнѣ, що ихъ дѣломъ, здае ся, тôльки й присвѣчувати такимъ рѣчамъ, котрѣ для великого свѣтла булибъ занадто нѣжнѣ, занадто таємничѣ, — по що тѣ зорѣ появили ся якъ разъ теперь, щобъ мерехтѣти крôзь темраву ночи?

Чому найспособнѣйшій спѣвакъ не спить теперь разомъ зъ другими, але наповняе своимъ спѣвомъ богатый злудами сумракъ?

По що ся на землю накинута намѣтка? Вôдки походить ся дрожь серця? Се пробудженье змыслôвъ? По що се богацтво всѣхъ средствъ покусы, котрыхъ не бачать прецѣнь люде, що спокôйно дрѣмають на своихъ постеляхъ. Для кого саме призначена ся величава драма, се богацтво поезіи, котрымъ небо обсыпало землю?

Того панъ-отець не мôгъ пôймити.

Ажь гляне, — тамъ въ низу, край луки, пôдъ коронами скупаныхъ у срѣбнôй имлѣ деревъ появили ся двѣ тѣни, що дружно пишли побôчь себе.

Мужчина бувъ высшій ростомъ; вôнъ рукою обôймивъ свою любку за шию и вôдъ часу до часу пригортавъ ей головку до своей груди.

Въ одну мить мертва картина ночи набрала житя и окружила залюблену пару, якъ Богомъ на се власне призначена рама. Вони обое, здавало ся, були теперь однымъ лишь существомъ, существомъ для котрого була призначена ся спокôйна и тиха нôчь. И вони зближали ся до панъ-отця, якъ жива вôдповѣдь на его пытанье, якъ вôдповѣдь, котрои не сховавъ передъ нимъ его Творецъ.

Вôнъ стоявъ на мѣсци змѣшаный зъ тремтячимъ серцемъ. Ему здавало ся, наче вôнъ бачивъ передъ собою біблійну сцену, любовь Рутъ и Бои, сповненье божои волѣ въ одной зъ тыхъ великихъ подій, про котрѣ говорять святѣ книги. Въ его головѣ бренѣли стихи Пѣснѣ пѣсень, проблиски придавленого жару любови и незаспокоенои туги, цѣла огненна поезія тои найсердечнѣйшои, найнѣжнѣйшои пѣснѣ.

И вôнъ сказавъ собѣ: „Може бути, що Богъ творить такій ночи, щобъ украшати людску любовь.“

И вôнъ забравъ ся геть вôдъ тои пары, котра проходжувалась дальше, нѣчого не пôдозрѣваючи; але передъ его душею встало знову пытанье, чи не грѣшить вôнъ теперь передъ Богомъ? Невже-жь Богъ справдѣ заказуе любитись, окружаючи любовь такимъ очевиднымъ блескомъ?

Вôнъ втѣкъ перераженый и засоромленый, якъ чоловѣкъ, що втиснувъ ся до храму, до котрого входити не було въ него права.

Переклавъ ***В. Щуратъ.***

цѣ 1887 обжалованый бачивъ у Ол. Огоновского рукопись словаря. По смерти Огоновского 1891 р. зайшовъ обжалованый до д-ра Левицкого и побачивъ у него тоту рукопись; тогдѣ порадивъ д-ру Левицкому выдати той матеріялъ словарскій зложивши анкету зъ фільольоґовъ и правникѳвъ. Въ 1892 р. понеслась чутка, що д-ръ Левицкій выдае свѳй словарь; въ наслѣдокъ того зачали ся въ 1893 р. часті нарады въ кружку родины пок. Ол. Огоновского. По оголошеню „Надбсланого“ дбставъ обжалованый два листы, въ котрыхъ д-ръ Левицкій просивъ его посвѣдчити, що словаря у него не видѣвъ, бо не мбгъ видѣти. Обжалованый на тѣ листы не вбдповѣвъ, а вбдтакъ зъ устнои розмовы зъ д-ромъ Левицкимъ набравъ пересвѣдченя, що той хоче вмовити въ него, що словаря не видѣвъ. Дальше на запытаня сов. Зубрицкого обжалованый сказавъ, що пок. Ол. Огоновскій нѣколи не говоривъ подрббно про свои працѣ науковѣ; вбдтакъ розповѣвъ о нарадахъ, якѣ вбдбувались у вдовы по Ол. Огоновскбмъ на вѣсть, що д-ръ Лев. выдае словарь; вкбнци признавъ, що мѣжь рукописями, якѣ Иларій Огоновскій вбддавъ д-рови Левицкому, рукописи словаря не було.

На запытаня д-ра Коса пояснивъ п. Ґуляй, що хочь въ часѣ побуту у Львовѣ не мавъ нѣякои службы урядовои, то весь свбй часъ присвячувавъ справамъ товариствъ чи то „Просвѣты“ чи „Рускои Бесѣды“, мавъ занятя стблько, що часомъ и до пбзнои ночи не мавъ вбддыху, зъ театромъ ѣздивъ черезъ цѣлый рбкъ, а за свои труды не бравъ нѣгде нѣякои плат нѣ. Що-до закиду, мовь-бы розсѣвавъ ложнѣ вѣсти а при тбмъ и казавъ, що най за се й посидить въ кримінальѣ а буде говорити, то — каже — того не говоривъ передъ нѣкимъ зъ чужихъ, лише передъ интересованою родиною пок. Ол. Огоновского.

На запытанье д-ра Кросиньского: якъ поступивъ Иларій Огоновскій при читаню уложеного Авдиковскимъ „Надбсланого“? — обжалованый сказавъ, що Иларій Огоновскій бувъ дуже роздразненый.

На пытаня д-ра Ґрека обжалованый щеразъ розказавъ о тбмъ, якъ бачивъ у д-ра Левицкого рукопись Огоновского, и пбзнѣйшу зъ нимъ розмову. Вкбнци обжалованый пбдпісъ, що д-ръ Левицкій кореспондуючи зъ нимъ, натякавъ ёму въ роцѣ 1884 о праци словарскбй въ кружку правникбвъ а опбсля вже про роботу надъ словаремъ нѣколи не згадувавъ.

Обжал. Авдиковскій на дотычне запытанье д-ра Ґрека заявивъ, що якъ довго не побачить рукописи пок. Ол. Огоновского, такъ довго не може сказати, скблько въ выданбмъ словари д-ра К. Левицкого есть оріґінального. Коли-бы побачивъ рукопись Огоновского и розслѣдивъ его, готовъ вбдкликати всѣ свои закиды.

Потбмъ трибуналъ приступивъ до переслуханя свѣдкбвъ.

Першій свѣдокъ д-ръ Кость Левицкій. Передъ переслуханемъ его внѣсъ д-ръ Косъ, щобы сего свѣдка пбсля постановъ §. 176, уступбвъ 1. и 6. не заприсягати. Д-ръ Кросиньскій спротививъ ся тому внесеню, а д-ръ Ґрекъ пбдперъ внесенье д-ра Коса — Трибуналъ по нарадѣ ухваливъ свѣдка заприсягнути. — Судьѣ присяжнѣ звернули ся зъ просьбою до д-ра Левицкого, щобы свои збзнана зволивъ складати въ мовѣ польскбй, бо его свѣдоцтва незвычайно важнѣ, а деякѣ присяжнѣ по руски не розумѣють.

Д-ръ Левицкій, вволивши волю лавы присяжныхъ, збзнававъ такъ: Гадку заняти ся уложеньемъ термінольоґіи рускои пбднесено ще въ 1883 роцѣ въ кружку академикбвъправникбвъ, котрого головою бувъ д-ръ Левицкій а протекторомъ проф. Ол Огоновскій. Праця зачала ся, а доказомъ того одинъ зошитъ запискбвъ якѣ тогдѣ робили ся. [Д-ръ Левицкій показавъ той зошитъ присяжнымъ.] На основѣ того першого начерку, взявъ ся д-ръ Левицкій самъ за ширшу роботу, студіюючи „Правду Руску“ и иншѣ дѣла, та вбднѣсши ся листовно до правникбвъ на провінціи о помбчь. [Зъ того часу предложивъ д-ръ Левицкій вбдповѣдь п. Льва Шеховича зъ Перемышля.] Опбсля понадсылали матеріяны словарскій: д-ръ Лучакбвскій зъ Тернополя, Ревакович зъ Пбдбужа и другѣ, а судья Сельскій зъ Болехова прислявъ передъ кблькома роками цѣлый словарь на сто аркушѣвъ письма. На основѣ тыхъ матеріялбвъ и при помочи словарѣвъ фаховыхъ термінольоґічныхъ и словарѣвъ Партицкого и Желеховского взявъ ся свѣдокъ до укладу свого словаря, а при тбмъ радивъ ся цѣлыми роками зъ проф. Огоновскимъ. Нѣякои рукописи словаря Ол. Огоновского не мавъ пбдъ рукою, а навѣть може вносити, що такои рукописи зовсѣмъ не було, бо покбйный не бувъ бы сказавъ въ кружку правничбмъ, що не мае часу тымъ займати ся и не бувъ бы казавъ свѣдкови укладати термінольоґію. Се выходить и зъ двохъ дальшихъ розмовъ покбйного, де выразно зазначивъ, що вбнъ не компетентный до справы термінольоґіи. По смерти Ол. Огон—ого свѣдокъ на просьбу вдовы перенявъ рукописи по покбйнбмъ, а принѣсъ ихъ ёму до дому Иларій Огоновскій звязанѣ шнуркомъ. Переглянули тѣ матеріялы, а рукописи словаря тамъ не було. Въ осени 1891 р. зайшовъ п. Ґуляй до д-ра Левицкого въ справѣ фотоґрафій пок. Ол. Огоновского и жалувавъ ся, що они не розходять ся. Тогдѣ свѣдокъ, оправдуючись великими роботами, вынявъ зъ шуфляды рукописи Огоновского зъ права цивільного и показавъ Ґуляёви. Ґуляй рукописей не оглядавъ и не мбгъ видѣти нѣякои рукописи словаря. Коли пбзнѣйше вела ся зъ Ґуляёмъ розмова про выданье словаря, то свѣдокъ все говоривъ лише про свбй словарь. Пбдъ конець 1892 р. появивъ ся проспектъ выдавництва а п. Ґуляй бувъ першій, що зложивъ передплату на словарь свѣдка. Свѣдокъ всѣмъ передплатникамъ доручавъ першѣ аркушѣ словаря зъ картою заголовною и такій примѣрникъ вручивъ Ґуляёви, а Ґуляй хваливъ его працю. Ажь въ маю 1893 р. явивъ ся Авдиковскій въ домѣ свѣдка и зажадавъ якогось лагодженя справы словаря. Свѣдокъ назвавъ усе чистою напастію и зажадавъ щобы зб стороны вдовы явивъ ся у него муждовѣрія, а вбнъ готовъ ёму дати всякѣ пояснення. Тымчасомъ появилось „Надбслане“ Авдиковского. Свѣдокъ окрбмъ спростованя въ часописяхъ внѣсъ донесенье карне. Донесенье внѣсъ и противъ Ґуляя длятого, що Иларій Огоновскій вказавъ на Ґуляя яко на такого, що голосить, нѣбы вбнъ бачивъ у свѣдка рукопись словаря Ол. Огон—ого. Свѣдокъ написавъ листъ до Ґуляя зъ запытаньемъ: чи правда се, що вбнъ голосить, мовь бы словарь свѣдка бувъ пляґіятомъ? Однакъ п. Ґуляй на два листы не вбдповѣдавъ. Опбсля при личнбй стрѣчи п. Ґуляй заинтерпельованый свѣдкомъ не знавъ, що видѣвъ, бо запытавъ ся свѣдка: „Скажѣть менѣ, що властиво вы менѣ показували?“ [Тутъ вбдчитано листъ д-ра Левицкого до Ґуляя.]

Вбдтакъ д-ръ Левицкій оповѣдавъ: въ якій способѣ вбнъ выдававъ словарь. [На жаданье присяжныхъ дано имъ до перегляду рукописи д-ра Левицкого, Ол. Огоновского и судьѣ Сельского.]

На дотычнѣ пытаня зъ лавы судьѣвъ присяжныхъ свѣдокъ вбдповѣвъ, що Ол. Огоновскій въ своихъ працяхъ и выкладахъ не уважавъ на форму лишь на рѣчь, длятого его термінольоґія мѣстила слова польскѣ й церковнѣ. Що-до фейлетону „Дѣла“ то свѣдокъ автора фейлетону не инспірувавъ.

На пытаня д-ра Кросиньского вбдповѣдае свѣдокъ, що по вбдозвѣ зъ 1891 р. не дбставъ новыхъ матеріялбвъ до словаря, а мавъ ихъ уже всѣ готовѣ до друку. Д-ръ Павенцкій рукописи словаря Ол. О—ого не мбгъ видѣти у свѣдка, а якъ свѣдокъ довѣдавъ ся, д-ра Павенцкого терорізовано на некористь свѣдка Словарь не принѣсъ свѣдкови нѣ крейцара зыску, а родина Ол. Огон—ого говоряла щось о 4.000 зыску. Свѣдокъ по-за працею заводовою займавъ ся роботою надъ словаремъ въ ночи. Въ „Галичанинѣ“ накинулись за-для того на словарь, бо въ „Галичанинѣ“ обкидують болотомъ все, що выходить зъ народного сторонництва. [Тутъ свѣдокъ, на жаданье д-ра Кросиньского и сов. Зубрицкого подавъ коротеньку характеристику обохъ сторонництвъ.] П Ґуляёви свѣдокъ вбдмовляе понятя о фаховыхъ роботахъ юридичныхъ Рукописи словаря Ол. Ог—ого вбнъ не мбгъ видѣти, отже если тутъ не грае ролѣ злоба, то Ґуляёви мбгъ словарь привидѣти ся, бо пок. Ол. Огон—ій все писавъ на половинѣ пбваркуша и мавъ звычай богато слбвъ пбдчеркувати, а може словарь Сельского взявъ за словарь Огон—ого. На дальшѣ пытаня д-ра Кросиньского свѣдокъ стверджуе, що цѣла справа зъ тымъ словаремъ була спритною интриґою заиніціованою зб стороны ворожои народному сторонництву: разъ въ напрямѣ, щобы его словаря, выданого въ дусѣ народного языка и правописію фонетичною, не допустити до ужитку по урядахъ, а по друге, щобы й самого автора словаря, яко нар одовця, не допустити до катедры на університетѣ. Свѣдокъ, на основѣ новѣйшои своеи праць зъ права цивільного, узнанои за добру професоромъ Тілемъ, сгаразъ ся лишь о суплентуру на університетѣ, а не дбставъ ся лише за-для денунціяцій, якѣ высылано до намѣстництва и до міністерства на основѣ „Надбсланого“ Авдиковского. Одному послови сказано въ міністерствѣ, що именованье свѣдка суплентомъ засисговано по причинѣ тыхъ денунціяцій.

Отсе найважнѣйшѣ збзнаня д-ра К Левицкого зъ першого дня розправы. Помінаемо пытаня и вбдповѣди на обставины менше важнѣ, замѣтимо ще лишь то, що свѣдокъ на пытаня обжалованыхъ рѣшучо заперечивъ звѣстнѣ ихъ тверджения.

Другій день розправы зачавъ ся вбдъ дальшого переслухуваня свѣдка д-ра Костя Левицкого.

Д-ръ Косъ поставивъ цѣлый рядъ пытань що-до рукописи словаря д-ра Левицкого, вбдтакъ що до рукописи надбсланои судьею Сельскимъ, абы пояснити деякѣ даты и поправки. Вбдтакъ запытавъ: якъ довго д-ръ Левицкій трудивъ ся надъ першою своею працею габілітаційною и поставивъ внесенье, щобы вбдчитати листы д-ра Левицкого до Ґуляя, въ котрыхъ находять ся даты що-до праць літературныхъ д-ра Левицкого. — Свѣдокъ вбдповѣвъ, що надъ працею габілітаційною трудивъ ся 1885 р., а выйшла она въ роцѣ 1888. [Листы вбдчитаюгь ся пбзнѣйше.]

Д-ръ Ґрекъ просивъ п. Ґуляя, щобы щеразъ оповѣвъ по польски свою стрѣчу и розмову зъ д-ромъ Левицкимъ въ осени 1891 р. П Ґуляй розповѣвъ, а на пытаня судьѣвъ присяжныхъ рѣшучо заявляе, що бачивъ у д-ра Левицкого рукопись словаря пок. Ол. Огоновского. Д-ръ Левицкій заперечивъ правдивбсть збзнань Ґуляя.

Другій свѣдокъ д-ръ Евгеній Олесницкій, заприсягненый збзнававъ [мимо просьбы д-ра Кросиньского] по руски. Вбнъ выдававъ свого часу скрипты зъ выкладбвъ Ол. Огоновского зовсѣмъ пбсля его термінольоґіи, котра була добра а свѣдокъ и доси ёи уживае. Дѣяльность д-ра Левицкого въ кружку правникбвъ була велика. Д-ръ Левицкій займавъ ся теоріею права. Въ 1888 р. свѣдокъ належавъ до комітету редакційного „Часописи правничои“, але вбдъ 1890 р. выѣхавъ зб Львова и не стыкавъ ся зъ д-ромъ Левицкимъ. Свѣдокъ признавъ, що кружокъ правничій мавъ занятя термінольоґією.

На пытаня оборонцѣвъ заявивъ д-ръ Олесницкій, що пок. Огоновскій, знавъ языкъ рускій такъ, якъ пересѣчно кождый Русинъ-народовець; говорено, що писавъ свого часу поезіи. До оцѣнки словаря юридичного, котру яко знатоки подяли ин Грушкевичь и Барвѣньскій, треба знання и языка и права Про літературну дѣяльность проф Грушкевича свѣдокъ нѣчого не знае, натомѣсть плодамъ літературнымъ п. Барвѣньского признае всяку вартбсть. Надъ дальшими пытанями д ра Ґрека, чи д ръ Олесницкій яко літератъ и адвокатъ уважае п. Барвѣньского, яко професора семинаріи учительскои, и п. Грушкевича компетентнымъ до оцѣнки правничого словаря — вызвала ся довга полеміка. Трибуналъ не допустивъ того пытаня

Дальше д-ръ Олесницкій пояснивъ вбдносины пок. Огоновского до выдавництва „Часописи правничои“, а именно, що покбйный не бувъ за выдавництвомъ за-для своеи нерѣшучости а пбдпису свого яко редакторъ не хотѣвъ дати длятого, бо не думавъ, щобы тота часопись станула на высотѣ свого становища юридичного

Д-ръ Ґрекъ просивъ трибуналъ о дозвбль запытати свѣдка якои славы зазнававъ Ґуляй въ опініи публичнбй; чи правдомовного человѣка, чи интриґанта? Президентъ трибуналу вбдповівъ сему внесенню, бо того пытанье не вбдносить ся до нѣчого конкретного факту. Однакожь по заявѣ присяжныхъ, що имъ належить на тбй вбдповѣди, трибуналъ по ухвалѣ допустивъ сю вбдповѣдь. Отже свѣдокъ сказавъ, що уважае п. Ґуляя человѣкомъ честнымъ и гоноровымъ.

Свѣдокъ п. Иларій Огоновскій, заприсяженый, збзнае: Чи пок. Ол. Огоновскій поляшивъ рукопись до словаря, не знае, бо не видѣвъ у покбйного тои праць, лише чувъ вбдъ людей, що така праця мала истнувати. По смерти Ол. Огон—ого свѣдокъ спровадивъ ся до мешканя покбйного и на жаданье д-ра Левицкого занявъ ся збраньемъ оставшихъ рукописей. Мѣжь рукописями не було словаря Тѣ рукописи доручивъ свѣдокъ черезъ слугу д-ру Левицкому а по 16 мѣсяцяхъ вбдобравъ. Свѣдокъ мае пересвѣдченье и вѣру, що всѣ доручены рукописи були назадъ звернены. Д ръ Лев. просивъ вдову, щобы позволила зъ рукописей дещо оголосити въ „Часописи правничій“ а вдова позволыла. Коли появило ся оповѣщенье д ра Левицкого о выдаваню словаря, повставъ у свѣдка сумнѣвъ: чи по пок. Олександрѣ не лишила ся рукопись словаря, тымъ ббльше, що покбйный передъ смертію, вже недужій, зъ прискореным темпомъ, трудивъ ся, встаючи о 5 бй годинѣ рано. Той сумнѣвъ ще ббльше скрѣпивъ ся, коли Авдик. навѣвъ слова д-ра Павенцкого, мовь бы Пав—кій бачивъ на бюрку д-ра Левицкого рукопись словаря Огонов. Вбдтакъ коли въ маю 1893 р. свѣдокъ розмовлявъ зъ Ґуляёмъ, довѣдавъ ся, що и Ґуляй видѣвъ рукопись того словаря у д-ра Левицкого. [Тутъ подавъ свѣдокъ змѣстъ розмовы а зъ него выходить те саме, що твердить Ґуляй.] Свѣдокъ не мбгъ не повѣрити Ґуляёви бо въ якійсь часъ, въ червни, будучи у д-ра Павенцкого, почувъ вбдъ Павенцкого слова: „Тажь Кость друкуе працю покбйного Олеся!“ а на дальшѣ допыты оповѣвъ, що будучи въ гостяхъ у д-ра Левицкого бачивъ на бюрку рукопись словаря Огоновского сигновану буквою Ґ. Вбдтакъ почувъ свѣдокъ такожь вбдъ п. Авдиковского, що бачивъ словарску працю покбйного. Супротивъ того всего свѣдокъ уважавъ за потрѣбне порушити сю справу въ кружку родиннбмъ. Удавъ ся дня 29 мая 1893 р. до д-ра Омеляна Огоновского и предкладавъ зложити мировый судъ зъ членбвъ родины, однакъ почувъ вбдповѣдь, що Ґуляёва мусѣло привидѣти ся, а справа мусить порѣшити ся въ судѣ. Свѣдокъ ще разъ поѣхавъ до п. Ґуляя, абы впевнити ся, чи дѣйсно вбнъ бачивъ рукопись словаря Ґуляй запевнивъ, а при тбмъ просивъ, щобы справу доконче полагодити въ кругѣ родиннбмъ. Свѣдокъ пробовавъ черезъ брата Петра Огоновского, але проба не довела до нѣчого. Въ якійсь часъ стрѣтивъ ся зъ д-ромъ Павенцкимъ и тогдѣ умовили ся скликати судъ мировый, зложеный зъ пп. Юліяна Романчука, професора Лучакбвского и иншихъ. И самъ разомъ д-ръ Павенцкій потвердавъ попередну свою бесѣду. Але до суду мирового не прийшло. Небавомъ появивъ ся фейлетонъ въ „Дѣлѣ“, де наконче користно высказано ся о працяхъ [? — *Ред.*] пок Ол. Огоновского, а зъ розмовы зъ д-ромъ Павенцкимъ вынѣсъ свѣдокъ вражѣнье, що нѣбы той фейлетонъ бувъ написаный при интересціи д-ра Левицкого. Передъ выѣздомъ на закаціи свѣдокъ яко спбвопѣкуавъ сироты рѣшивъ ся вбднестись до власти надопѣкунчои и повѣдомивъ о тбмъ д-ра Левицкого. Коли появило ся спростованье д-ра Левицкого подавъ свѣдокъ донесенье дня 2 серпня до власти надопѣкунчои и справа тамъ веде ся. Дальше свѣдокъ навѣвъ иншѣ розмовы зъ д-ромъ Павенцкимъ, въ котрыхъ д-ръ Павенцкій выявлявъ уже заключенье супротивъ факту, що при процесѣ буде мусѣвъ присягати и говорити правду.

На пытанье сов. Зубрицкого свѣдокъ не може нѣчого догадати ся, въ якій способѣ могла була рукопись Ол. Огоновского дбстати ся до рукъ д ра Левицкого.

Д-ръ Кросиньскій сконстатувавъ зъ пытань, поставленыхъ свѣдкови, що передъ маемъ 1893 р. зъ нѣкимъ не говоривъ о справѣ словаря та що мѣжь першими кроками акціи противъ д-ра Левицкого а вѣдомостію, що д-ръ Левицкій выдае словарь були довшій вбдступы часу.

Вкбнци свѣдокъ оповѣвъ обставину, що коли Авдиковскій вбдчитавъ текстъ свого „Надбсланого“, Ґуляй звернувъ увагу, щобы въ „Надбсланбмъ“ не порушувати матеріяльнои стороны справы.

По полудни дальше будуть переслухувати свѣдкбвъ.

Новинки.

— **Зъ Станиславова пишуть намъ:** Вечеръ зъ танцями и томболею, устроеный товариствомъ Рускихъ Женщинъ въ Станиславовѣ въ сали Касиновбй въ четверъ 11 н. ст. жовтня, на дохбдъ проектованого институту дѣвочого, збравъ майже цѣлу руску интеліґенцію Станиславова зъ вынимкою кблькохъ родинъ, котрѣ за для слабости або жалобы не могли прийти, вбдтавъ много рускихъ родинъ якъ зъ Станиславбщины такъ и зъ подальшихъ сторбнъ прим. зъ Коломыи, Бережанщины, Рожнѣтова, Львова (академики) и т. д., дальше кблькапацять офіцирбвъ а вкбнци кблькапацять мужчинъ Полякбвъ. Пбднести належить, що оо. крилошане станисл. капітулы почтили всѣ вечеръ своею присутностію. Коли ввбйшло ся до середины вечеркозыхъ саль, то за серце хватало, на видъ такого множества хорошого цвѣту рускаго жѣноцтва, саме добре свѣдомого народныхъ цѣлій. А сей цвѣтъ ще красше вбдбиваръ вбдъ елеґанто прибраныхъ саль, въ котрыхъ именно дуже мило вражало артистичне угрупованье въ видѣ піраміды, призначеныхъ на томболю фантбвъ, а мѣжь ними загальну увагу звертавъ на себе своею оріґінальностію и красотою великій кбшь штучныхъ цвѣтбвъ, вельми пильно и зъ артистичнымъ смакомъ выробленый и подарованый панами Ч. Супротивъ загального одушевленя и щиро радбстного настрою не треба й пбдносити, що забава й танцѣ при звукахъ войсковои музыки пшли дуже весело, жваво и зъ житьемъ пбдъ аранжованьемъ пп. Тур. и Стах. До першого кадриля стануло около 50 паръ, а забава тревала ажь до бѣлого дня. Гостѣ розходили ся въ найлучшбмъ настрою душевнбмъ, зъ пбднесенымъ чувствомъ вдоволеня. Вечеръ своею елеґантностію и щирою, невымушеною забавою зробивъ, дуже мило вражѣнье, а именно така солідарна участь рускои интеліґенціи зъ самого Станиславова була для членбвъ польскои народности дѣйстно импонуюча, що они выразно признали. Дохбдъ зъ вечерка выносить, якъ зачуваемо, около 300 зр. brutto. — *Гбсть.*

— **Збільшанье посадъ при судахъ всходнои Галичины и Буковины.** Міністерство судбвництва системізувало на основѣ цѣсарского розпорядженя такій посады при судахъ всходнои Галичины и Буковины: 1) при окружнбмъ судѣ въ Перемышли одного совѣтника, двохъ адъюнктбвъ, одного урядника ведучого книги грунтовѣ, двохъ канцелістбвъ, двохъ возныхъ и двохъ доглядачѣвъ арештбвъ; 2) при окружнбмъ судѣ въ Сучавѣ одного совѣтника; 3) при окружнбмъ судѣ въ Станиславовѣ двохъ канцелістбвъ; 4) при повѣтовыхъ судахъ въ Бирчи, Делятинѣ и Мостискахъ по однбмъ адъюнктѣ и по однбмъ канцелістѣ, а крбмъ того въ Мостискахъ одного урядника ведучого грунтову книгу; 5) при повѣтовыхъ судахъ въ Рудкахъ, Галичи, Чортковѣ, Будзановѣ, Грималовѣ, Мѣльници и Турцѣ по однбмъ адъюнктѣ; вкбнци 6) при повѣтовбмъ судѣ въ Дрогобичи двохъ канцелістбвъ, зъ тыхъ одинъ до веденя грунтовыхъ книжокъ.

— **На стіпендію имени Мих. Куземского** въ рбчнбй квотѣ 50 зр., призначену для ученикбвъ середныхъ або высшихъ шкблъ рускои народности и греко-кат. обряду розписуе конкурсъ совѣтъ Народного Дому у Львовѣ зъ речинцемъ до 15 н. ст. грудня.

— **Въ справѣ выбору бурмістра въ Коломыи** на мѣсце пок. Аслана пишуть, що вже теперь появило ся тамъ дуже богато кандидатбвъ до сего достоинъства. Именно пбдносять такій кандидатуры: віцебурмістра Іос. Функенштайна, давнѣйше писаря и агента; адвоката д-ра Трахтенберґа, адвоката д ра Дудикевича, адвоката д-ра Дембицкого, кандидата адвокатуры д ра Кульчицкого та аптикаря Витославского. Крбмъ тыхъ згадують ще про аптикаря Стенцля и будовничого Клятецкого.

— **Въ справѣ голосного процесу въ Крожахъ** выдали вже засудъ судьѣ присяжнѣ въ суботу, дня 13 н. ст. жовтня. Обжалованѣ засуджены переважно на кару вбдъ чотирохъ мѣсяцѣвъ до десятьохъ лѣтъ тяжкихъ робботъ; кблькохъ засуджено лише на короткій арештъ, а кблькохъ увбльнено. Рбвночасно ухваливъ трибуналъ просити царя, щобы всѣмъ засудженымъ на десять лѣтъ тяжкихъ робботъ, зъ огляду на обставины, замѣнивъ кару на одинъ рбкъ вязницѣ, а прочихъ засудженыхъ щобы цѣлкомъ увбльнивъ.

— **Дирекція зелѣзниць** доносить: Дня 14 с. м. выховзнувъ ся при поѣздѣ ранѣшнбмъ ч. 14. передпослѣдный вбзъ пбдчасъ выѣзду зб Львова, при чбмъ двохъ подорожныхъ потерпѣло легку контузію. Згаданый поѣздъ вбдъѣхавъ зб Львова зъ опбзненьемъ одной годины и 20 мінутъ.

— **Въ Успеньскбй церквѣ у Львовѣ** буде вбдслужена дня 18 н. ст. жовтня торжественна служба Божа за здоровле цѣсаря Франць Іосифа І, яко основателя и добродѣя Народного Дому и за всѣхъ живучихъ членбвъ тои-жь институціи. Початокъ службы Божои о 9-бй годинѣ рано.

— **Вѣче державныхъ урядникбвъ** скликане на вчера до Львова зббрало дуже богато участникбвъ. Зббраныхъ повитавъ промовою д-ръ Мархвицкій, віцепрезідентъ мѣста. Провбдникомъ вѣча выбрано совѣтника скарбовои дирекціи Балабана, а секретарями були Сальвицкій и Давидовичь (зъ Золочева). Нарады вели ся двѣ годины и оббймали лише справу заснованя товариства взаимнои помочи урядникбвъ зъ осѣдкомъ у Львовѣ. Осгаточно по довшбй дискусіи ухвалено завязати „самостбйне краёве товариство взаимнои помочи ц. к. урядникбвъ“ и поручено вѣчевому комітетови выготовити проектъ дотычныхъ статутбвъ и предложити его на другбмъ вѣчи, що мае збрати ся дня 1 н. ст. грудня. На сѣмъ закбнчено вѣче и участники удали ся пополудни громадно на выставу.

— **Фіскалізмъ.** Черновецка Gazeta Polska доносить про такій двѣ цвѣтки зъ нивы фіскалізму австрійскихъ орґанбвъ податковыхъ: Якась женщина зъ провінціи, хотячи вбддати свою дочку на науку акушерія, рѣшила засягнути радъ директора положничого заведеня въ Черновцяхъ, а що не знала, якъ вбнъ на-

зывае ся, заадресувала письмо до заведеня. Однако не умѣючи добре по нѣмецки написата замѣсть Gebär-Anstalt — Gebühr-Anstalt и письмо дôстало ся до уряду вымѣру належитостей въ Чернôвцяхъ. Тутъ передовсѣмъ зроблено Befund т. є. вызначено потрôйну кару за бракъ стемпля на тôмъ „поданю“ а вôдтакъ вôдôслано до положничого заведеня зъ дописком „diensthöflich zur Amtshandlung“. И такъ нещастна адресатка за змѣну одной буквы заплатить кару 1 зр. 50 кр., а публика дôзнае ся, що у насъ и приватнѝ листы треба стемплювати, если они дôстануть ся черезъ похибку до уряду вымѣру належитостей. — Друга рѣчь така: Якъ звѣстно, богато родинъ приймае ученикôвъ на мешканье и харчь. Отже скарбовѝ власти, мѣркуючи, що въ тôмъ мусить бути якійсь заробокъ, рѣшили дотычнѝ родины оподаткувати. Зъ тои причины вôдбуваютъ ся вôдъ якогось часу переслухания особъ въ Чернôвцяхъ що мають ученикôвъ на мешканю, щобы вывѣдати ся якъ великій ихъ заробокъ и якій податокъ на нихъ накладати.

— **Въ Станиславовѣ**, якъ пишуть польскѝ часописи, — агітуе ся гадка, щобы побôльшити мѣску територію кôлькома сусѣдными громадами, що стыкають ся безпосередно зъ мѣстомъ и становлять немовь одну громаду. Именно мають на думцѣ получене зô Станиславовомъ громадъ: Кнѣгинина, Кольонiи и Гôрки.

— **Краева выстава** — якъ пише Kurjer Lwowski — буде имовѣрно отворена помимо торжественного закрытя ще до недѣлѣ 21 н. ст. жовтня.

— **Зарядъ рацлавицкои панорамы**, хотячи улекшити якъ найчисленнѣйшимъ верствамъ огляданье ей, оголосивъ, що почавши вôдъ нинѣ т. є. вôдъ 15 ажь до 31 н. ст. жовтня знижуе цѣну вступу вôдъ особы на 25 кр. Всякѝ инший зниженя, якѝ доси допускали ся зносять ся.

— **Зборы роботникôвъ въ Краковѣ**, скликанѝ въ справѣ выборчои реформы соціялістичною партiею, мали вôдбути ся вчера дня 14 н. ст. жовтня. Однако, поліція и войско не допустили до зборôвъ обсадивши ринокъ и примежнѝ улицѣ. На улици Анны прийшло до бійки, въ часѣ котрои арештовано 27 роботникôвъ

— **Заведенье вôсѣмгодинного часу працѣ въ роботняхъ зелѣзниць державныхъ**. Недавно галицкѝ дирекцiя руху державныхъ зелѣзниць скоротила по части за-для недостачѣ роботы, по части-жь за-для браку кредиту, часъ працѣ въ своихъ роботняхъ зъ 10 на 8 годинъ, въ наслѣдокъ чого и заробокъ роботникôвъ зменшивъ ся о 20%. Се зарядженье выкликало велике невдоволенье мѣжь роботниками. Отже президентъ Билиньскій поручивъ телеґрафічно зъѣхати его а рôвночасно зарядивъ, щобы установлено взагалѣ 8-годинный часъ працѣ за повною дазнѣйшою платнею роботникамъ, дальше дозволивъ поодинокимъ дирекціямъ на случай вычерпаня кредиту, кредить сей переступати, очевидно зъ задержаньемъ можливои ощадности и се переступленье кредиту оправдата вôдтакъ наведенымъ розпорядженьемъ. Однако щобы оминути надто великого переступленя кредиту, обовязана кожда поодинока дирекція складати справоздания о ходѣ роббть въ своихъ роботняхъ, щобы на случай недостачѣ роботы въ одной роботни, можна до неи вôддати роботу иншои роботнѣ, хвилево перетяженои роботою.

— **Глубоке верченье на площи краевои** выставы дôйшло вчера до 474 70 метрôвъ. Опоки доси ще не переверчено. Надѣють ся дôйти зъ кôнцемъ будучого тыждня до 500 метрôвъ Выдѣлъ товариства польскихъ природознавцѣвъ им. Коперника рѣшивъ удати ся до краевого выдѣлу и до правительства зъ просьбою о пôдмогу на дальше верченье Щобы дôйти до 600 метрôвъ выстало бы 5000 зр. Доси дало мѣсто й край 5000 зр. на верченье, дирекція выставы 1000 зр, а нафтярѣ такожь 5000 зр.

— **Змѣна власности.** П. Софія Кришгофовичува зъ Вяжницѣ купила вôдъ п. Мих. Страшевскои село Стрѣльче, въ повѣтѣ городеньскôмъ.

— **Копальнѣ нафты въ Галичинѣ.** Пôсля Presse мавъ бути пôдписаный въ середу у Львовѣ контракъ купна и продажѣ мѣжь кн. Любомирскою а англо-австрійскимъ банкомъ. Симъ актомъ продала кн. Любомирска свои копальнѣ нафты въ Схôдници на власнôсть товариства, на чолѣ котрого стоить банкъ. Банкъ що вступае на мѣсце п. Щепановского, купивъ передъ пôврокомъ право аренды на територiи нафтовôй въ Схôдници за цѣну одного мiлiона зр.; а теперь за таку саму цѣну закупивъ самъ теренъ нафтовый. Кн. Любомирска бере й дальше участь въ синдикатѣ товариства зъ квотою 250.000 зр. Купно нафговыхъ копалень улекшить консорцiя замѣну свого пôдприемства на акцiйне товариство.

— **Кваліфікаційный испытъ на учителѣвъ народныхъ школъ** зложили передъ комісiею испытовою въ **Тернополи**: Конст. Анґербаверъ, Войт. Фродима, Тома Гавроньскій, Войтъ Ненцкій, Маеръ Целиканъ, Войт. Стануля, Генр. Сигнарскій, Конст. Вишневскій, Иги. Врублевскій, Анна Ходоровска, Мар. Чехарска, Евг. Гохберґъ, Файґа Офнеръ, Цец. Рожаѣвна, Брон. Свибиньска, Фр. Стодоляковна, Павл. Табо.

— **Тягненье выставовыхъ льосôвъ** вôдбуде ся невôдклично вô второк дня 16 н. ст. жовтня о 8-ôй годинѣ вечеромъ въ музичнôй сали пôдъ проводомъ управителя льотерійного уряду та въ присутности нотаря Раставецкого и полiтичного урядника. Вступъ для публики вôльный.

— **Земный ґазъ.** Въ Вельсѣ, въ Горѣшнôй Австрiи добуває ся вже вôдъ довшого часу земный ґазъ, котрого уживано въ мѣстѣ до освѣтлювания и отоплювания Минувшого тыждня згорѣвъ бувъ будынокъ, въ котрôмъ була умѣщена машина, що регулювала выплывъ пôдземного ґазу. Вôдъ того часу добуває ся ґазъ свобôдно зъ великимъ шумомъ та рве воду за собою и розсыпуе нею якъ дощемъ. Тымъ способомъ вылетѣло вже тысячѣ кубiчныхъ метрôвъ ґазу у воздухъ, а въ домахъ не стае его вже до отоплювания и освѣтлювача Вѣденьскій геольоґъ проф. Зісъ, запытаный зь-вôдки може брати ся въ земли така велика сила ґазу, сказавъ, що мабуть десь въ великôй глубинѣ, до котрои ще сверделъ не дôйшовъ, знаходять ся великѝ поклады такихъ мiнералôвъ, якъ асфальтъ и земный вôскъ.

— **Въ заведеню Осолиньскихъ у Львовѣ** було сего року книжокъ 93.550, атласôвъ и мапъ 1892, рукописей 3601, автоґрафôвъ 2851, дипльоматôвъ 1174, рисункôвъ 25.638, образôвъ 879, медалѣвъ штукъ 4237, монетъ старинныхъ, середновѣчныхъ и новыхъ 17.513, крôмъ збôрки польскихъ банкнотôвъ, музеальныхъ рѣчей и зъ добы передисторичнои. За цѣлый 1893/4 рôкъ користало зъ бiбліотеки заведеня до 14.000 особъ, а оглянуло зборы 4281 особъ.

— **Вôдъ церковного комітету въ Надорожнôй товмацкого повѣта, одержуемо отсе письмо**: Дня 24 н. ст. вересня около 10-ои годины рано выбухъ ненадѣйно огонь на грекокат. приходствѣ въ Надорожнôй. Въ однôй хвили стояла въ полумѣни шопа и три стиргы сѣна. Вôдъ сего огня почали горѣти и сусѣднѝ будынки начальника громады зъ цѣлымъ сегорôнымъ припасомъ збôжа. Огонь бувъ сильный и страшный, та помимо, того майже надлюдскими силами не допущено огня до прочихъ будынкôвъ приходскихъ, хочь сильный вѣтеръ нѣсъ якъ разъ горючѝ снôпки на тѝ будынки. Велике число людей обсѣло будынки и хочь полумѣнь и спека доскулювали имъ, не опустили дахôвъ и де лише почало тлѣти заразъ гасили. Вôзвано огневу сторожу зъ Товмача, а крôмъ того прибувъ и товмацкій дѣдичъ зъ своимъ повномôчникомъ та прислав свои бочки и сикавку, такъ що около 10-ои годины въ ночи удало ся пригасити огонь, и хочь полумѣнь добувала ся зъ згарищь опôсля ще сѣмь разôвъ, то ви пригасила заразъ нôчна сторожа Такимъ чиномъ згорѣла зъ асекурованыхъ будынкôвъ лише одна шопа. Про сей огонь повѣдомлено заразъ Хв. товариство „Днѣстеръ“ и оно вже третои днины зліквідувало всю шкоду и не тôлько, що выплатило цѣлу асекуровану квоту, але дало ще й 20 зр. за успѣшный ратунокъ прочихъ будынкôвъ. Сего мы вже не надѣли ся, бо зъ досвѣду знаемо, що кожде инше асекураційне товариство любить дещо зъ обезпеченои сумы обтягнути, якъ маемо примѣръ на погорѣвшôмъ сусѣдѣ, а наше товариство дае ще нагороду для тыхъ, що охочо ратують! Длятого складаемо тутъ Хв. товариству „Днѣстеръ“ сердечну подяку за скоре, точне и совѣстне зліквідованье шкоды, а надто и за щедру нагороду для ратуючихъ. Богъ нехай дозволить нашому товариству якъ найкраще розвивати ся, а Вамъ всѣмъ чч комітетамъ, громадамъ и всѣмъ читаючимъ отсю подяку радимо: Обезпечуйте ся лише въ напôмъ рускôмъ товариствѣ взаимныхъ обезпечень „Днѣстеръ“ у Львовѣ. — Вôдъ греко-кат. церковного комітету въ Надорожнôй. *О. Николай Голинатый* парохъ. *Василь Вôйтюкъ и Михайло Шлапакъ* члены комітету.

— **Дробнѝ вѣсти.** Въ минувшій понедѣлокъ усунула ся земля при копаню каналу на подвôрю судового будынку въ Станиславовѣ и убила на мѣсци одного арештанта, а двохъ тяжко покалѣчила. — Нашъ землякъ д-ръ Икаловичъ, надвôрный лѣкарь кн. Фердинанда Кобургского, прислав матiстрови фармацiи С. Гаєви у Львовѣ письмо зъ признаньемъ за антiсептичну пудру, уживану для болгарского наслѣдника престола.

— **60.000 зр.** выносить головна выграна львôвскои выставовои льотерiи. Звертаемо увагу нашихъ Вп. Читателѣвъ на се, що тягненье вôдбуде ся 16 н. ст жовтня.

Надôслане.

Verfälschte schwarze Seide.

Man verbrenne ein Müsterchen des Stoffes, von dem man kaufen will, und die etwaige Verfälschung tritt sofort zu Tage: Aechte, rein gefärbte Seide kräuselt sofort zusammen, verlöscht bald, und hinterlässt wenig Asche von ganz hellbräunlicher Farbe — Verfälschte Seide, (die leicht speckig wird und bricht) brennt langsam fort, namentlich glimmen die „Schutzfäden“ weiter (wenn sehr mit Farbstoff erschwert), und hinterlässt eine dunkelbraune Asche, die sich im Gegensatz zur ächten Seide nicht kräuselt, sondern krümmt. Zerdrückt man die Asche der echten Seide so zerstäubt sie, die der verfälschten nicht. Die **Seiden-Fabrik G. Henneberg** (k. u. k. Hoflief.), **Zürich** versendet gern Muster von ihren echten Seidenstoffen an Jedermann und liefert einzelne Roben und ganze Stücke porto- und zollfrei in die Wohnung an Private. Briefe kosten 10 kr. und Postkarten 5 kr. Porto nach der Schweiz. 4979 (5)

Наука штука и література.

— **Слово до оцѣнки дѣла Всч. о. Петра Билиньского**, пароха зъ Должнева, пôдъ заг. „Десять заповѣдей божихъ поясненiй въ XIX проповѣдяхъ“, на яке Всч. авторъ при розсылцѣ першого того аркуша въ „Дѣлѣ“ розписавъ заразомъ зазивъ до передплаты: Хочь вже зъ першого того аркуша мôгъ кождый выробити собѣ понятье, якѝ тѝ проповѣди можуть бути, однакожь дôставши зъ печати 9 ый аркушь, не можу здержати ся, щобы не высказати кôлька слôвъ прилюдно о тыхъ проповѣдяхъ и познакомити зъ ними близше наше Всч. Духовеньство. Найвôдраднѣйшою прикметою тыхъ проповѣдей есть се, що Всеч. авторъ добравъ доныхъ методу, яку при поученю вказавъ намъ самъ божественный Спаситель, опираючи науки свои на самыхъ оповѣданяхъ, черезъ що не подае корму твердого а въ способѣ приступный доходить до своеи цѣли. Другою важною и знаменитою прикметою згаданыхъ проповѣдей есть ся обставина, що Всч. авторъ яко душпастырь сѣльскій, при выданю сихъ проповѣдей мавъ головно на оцѣ стадо сѣльске, котрого велику знаемости немалу майстерность заявивъ въ наводженю его на добру дорогу. Читаючи тѝ проповѣди, кождый зъ насъ чуе, що обертае ся межи своими людьми, кожда пôднесена слаба сторона его знаходить у насъ одобренье и радôсть, що Всч. авторъ дôбравъ ся до живого, знаючи свѣтоглядъ свого народу що зручно отвирае ему очи, усуваючи тьму не лишь дотычными наведенями зъ св. письма але и власными его рѣчами зъ его пѣсень, приповѣдокъ и т. п., що все разомъ взявши наводить насъ лишь на плôдъ горячои любови душпастирскои. Зъ тыхъ то взглядôвъ займае дѣло Всч. о. П. Билиньского въ популярнôй проповѣдничôй літературѣ вызначне мѣсце взагалѣ а спеціяльно у насъ поставить ся безперечно побôчь омилiй о. Добряньского. По надъ то по проповѣдяхъ о. Б. пôзнати, що вôнъ не лише добрый популярный проповѣдникъ, але й Русинъ, позаякъ много примѣрôвъ понаводженыхъ есть зъ рускои исторiи Якъ небудь дѣло о. Билиньского высвѣдчить велику прислугу для Всч. Духовеньства, але по методѣ трактованя справы стане ся и пожаданою лектурою для домôвъ, подôбно якъ омилiи о. Добряньского. Тыхъ кôлька слôвъ нехай послужить въ признанье Всч. авторови за его добрый трудъ а Всч. братямъ на заохоту набувати и пересвѣдчити ся о сказанôмъ. — *Евстахій Цурковскій* парохъ въ Настасовѣ.

— **Проби повтичні** Лірвака-Селюха. Ч. І. Станїславів. 1894 р 3 друкарнї І. Данкевича; ст. 30, 16-ки. Зôбрка невеличка, та авторъ, очевидно дебютантъ, зазначуючи, що се є доперва часть перша, працюе мабуть дальше. Про першѝ его „пробы“ не яло-бъ ся отже мовчати. При нагодѣ розкажемо про нихъ докладнѣйше.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На закупно образа Н. Ивасюка „Хмѣльницкій по битвѣ пôдъ Зборовомъ“** зложили на руки редактора Дѣла“ Вп. панове и панѣ: Д ръ Д. Савчакъ 1. зр., сов. т. Бережницкій 50 кр., проф. Вол. Шухевичъ 1 зр., Гермина Шухевичева 1 зр., Ольга Левицка зъ Боднарова [черезъ Вол Шухевича] 6 зр., сов. Атан. Заячкôвскій зô Львова 1 зр., проф. Ром. Цеглиньскій 50 кр., о. Василь Навроцкій 50 кр, проф. Вол. Коцовскій 50 кр, д-ръ Невестюкъ зъ Мостôвъ 3 зр., проф. Григ. Врецьона 3 зр., Юлiя Врецьонова 2 зр. Просить ся о дальшѝ складки!

— **На будову рускоґо театру** зложивъ на нашѝ руки д-ръ Невестюкъ зъ Мостôвъ вôдъ себе 6 зр. а 19 зр. зô складки въ домѣ о. Радецкого въ Мервичахъ, д-ръ К. Студиньскій 8 зр. 50 кр. зôбраныхъ панною Зонею Плешкевичѣвною на забавѣ въ домѣ о. Плешкевича въ Бабинѣ; о. Мих Попель зъ Горсова 2 зр [а то 1 зр. вôдъ себе а 1 зр. вôдъ жены п. Марiи Попелевои]; 1 зр. 50 кр. зъ акафистôвъ въ Бабуховѣ и Вербилôвцяхъ дня 30 н. ст. вересня 1 зр. 50 кр. — На руки комітету прислав о. И. Герасимовичь, пароxъ зъ Кривого 4 зр.

— **Д-ръ Корнило Чайковскій зъ Самбора** надôславъ на нашѝ руки 7 зр. 40 кр. а призначивъ 1 зр. 40 кр. на фондъ будовы дому „Зорѣ“, а 6 зр., одержаныхъ яко марки презенцiйнѝ вôдъ товариства выробу церковныхъ ризъ въ Самборѣ роздѣливъ по 1 зр. для товариства „Русланъ“, для „Шкôльнои Помочи“, для рускоґо товариства педаґоґічноґо, на будову рускоґо театру, на фондъ будовы дому „Зорѣ“ и на бѣдныхъ ученикôвъ рускои ґімназiи.

— **На „Шкôльну Помôчь“ у Львовѣ** надôславъ на нашѝ руки о. Н. Лепкій зъ Коломыи 50 кр.

Телеґрамы „Дѣла“

Прага 15 жовтня. На зборахъ мужѣвъ довѣря нѣмецкого сторонництва принято вне сення резолюцiя, пôсля котрыхъ осуджуе ся змаганя до роздору мѣжь Нѣмцями, высказуе ся довѣре до коалiцiи и протестуе ся противъ нарушеня нѣмецкого стану посѣданя отвореньемъ словѣньскои ґімназiи въ Цiллю.

Будапештъ 15 жовтня. Короля сербского Александра повитали на двôрци цѣсарь и архикнязь Iосифъ. — Вôдбула ся конференцiя мiнiстрôвъ, бо Францiя грозить Австро Угорщинѣ выповѣдженьемъ вôйны мытовои.

Петербургъ 15 жовтня. Царь выѣздить зъ Ливадiи 22 с. м.

Брукселя 15 жовтня. Выборы до парляменту вôдбули ся спокôйно; результатъ буде пинѣ оповѣщеный.

Переписка Редакціи и Адміністрації.

— Вп Е. Сѣч. въ Жа. Одержали. — Вп. Н. Ан. въ Са. До кôнця року. — Вп. Т. Сав. въ Дм. Такъ. — Ц. к. Жан. въ Яс. Одержали. — Вп. Д. Мих. въ Ол. зъ Днѣс. 7 20 зр. и Вп. Я. Ко. въ По. зъ Днѣс. 6 вписано на „Дѣло“.

Надôслане.

Оповѣщенье.

Загальнѝ Зборы членôвъ „Народнои Торговлѣ“, общества зареґістрованого зъ ограниченою порукою, за рôкъ адміністраційнѝ 1893/94 вôдбудуть ся дня 1 н. ст. падолиста 1894 р. о годинѣ 4-ôй зъ полудня въ великôй сали „Народного Дому“ у Львовѣ.

Порядокъ дневный:

1. Вôдкрытье Зборôвъ предсѣдателемъ Совѣта управляючого;
2. Справозданье Совѣта управляючого;
3. Справозданье и внесенье головного комітету контрольного [§§. 34 и 46 статута];
4. Доповняючій выборъ двохъ членôвъ Совѣта управляючого на мѣсце выльосованыхъ [§. 15 статута];
5. Означенье высоты марки презенцiйнои для членôвъ Совѣта управляючого на рôкъ 1894 95;
6. Выборъ головного комітету контрольного на рôкъ адмiн. 1894/95;
7. Внесеня членôвъ.

Яко легітімація для членôвъ служать ихъ книжочки удѣловѝ. — Члены, выповѣвшѝ свои удѣлы, не мають права голосу.

У Львовѣ 12 н. ст жовтня 1894.

Вôдъ Совѣта управляючого „Народнои Торговлѣ“.

Евгенiй Дудкевичъ, предсѣдатель Совѣта.
— *Иванъ Бачай*, членъ Совѣта.

Примѣтка: Бiлянсъ за-адмiн. р. 1893/94 выложеный буде вôдъ 16 жовтня у всѣхъ складахъ Товариства и въ канцелярiи Дирекцiи. На жаданье высылае ся такожь почтою.

Конціпієнта Русина

глядае адвокатъ

Д-ръ Як. Рабиновичъ

въ Болеховѣ. 342 2—3

ДЕСЯТЬ ЗАПОВѢДЕЙ БОЖИХЪ

поясниві въ XIX проповѣдяхъ

Петро Бѣлиньскій,

парохъ въ Должанцѣ.

Щобы рѣчь була понятнѣйша и довше затримала ся въ памяти, навѣвъ авторъ много прикладôвъ якъ зъ исторiи бiблiйнои такъ и зъ исторiи всесвѣтнои й рускои, а такожь и зъ повседневного житя.

Передплата выносить **1 зр. 20 кр.** а хто желае, щобы рекомандувати, то доложить ще 10 кр.

Передплату посылати до автора, почта Тернôполь. 357 1—3

Колосѣннѝ матерацы

по зр. 14, 15, 18, 20 до 30 зр поручае спеціяльна роботня постели 351 1—16

IОСИФА ШУСТЕРА

у Львовѣ, улиця Коперника ч. 7.

Колдры шитѝ въ найбôльшôмъ выборѣ.

Кôнчить ся печатати

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“. Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч 6 противъ головного одвазу) поручае у великôмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвiкеры, льорнеты, бiноклѣ, далекоглядy, барометры, ареометры, мiкроскопы, люпы, компасы, райсцайґи, ленты мѣрильнѝ, пiйоны, сибелѣ, капохетры и т. п. Устроени звôнкôвъ електричныхъ. Всякѝ направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінцiи выготовляють ся точно. 148

Цѣны зниженѝ о 15%

ТОВАРИСТВО ПОВОРОЗНИЧЕ
ВЪ РАДИМНѢ

стовариш.енье зареєстроване зъ ограниченою порукою и субвенціоноване Выс. выдѣломъ краевымъ у Львовѣ

поручае свои

выробы поворозничѝ и тепетнѝ

такожь

поясы до машинъ, линвы до кафарôвъ и поромôвъ, ґурты до выбиваня вôзкôвъ, ходники на коридоры, сѣти до ловôвъ и рыболовства на всякѝ выробы мотузковѝ и прикрасы.

Товариство побудувало галѣ на взôръ заграничныхъ, спровадило улѣпшенѝ машины, взагалѣ зробило все, чого вымагае поступъ и выкôнченье выроббвъ. Роботы выкôнчують ся пôдъ наглядомъ инструктора поворозництва, именованого выс. выдѣломъ краевымъ.

Пôсля зарядженя ц. к. ґенеральнои дирекцiи зелѣзниць державныхъ у Вѣдни зъ дня 28 жовтня 1893 Ч. 150.100 вôдповѣдаючого на наше поданье, дôстала пôдписана Дирекція на користь нашихъ П. Т вôдбирателѣвъ зниженье перевозового фрахту вôдъ товарôвъ поворозничихъ высиланыхъ товариствомъ, а то въ высотѣ 30%

Товариство мае свои комісовѝ склады:

у **Львовѣ**: Центральный базаръ краевый;
въ **Перемышли**: Базаръ имени Забланкевича;
„ **Станиславовѣ**: Базаръ повѣтового товариства торговельного;
„ **Тарновѣ**: Торговля пана Антонiя Свидерского.
„ **Радеховѣ**: Базаръ мѣскій.

Завѣрюючи о совѣстнôй услугѣ поручаемо выробы Товариства ласкавымъ взглядамъ.

Цѣнники даромъ и оплатно. 49 8—12

ДИРЕКЦІЯ:

Кс. ЛЕВЪ ПАСТОРЪ. МАРКИЛЪ СВѢХОВСКИЙ.

НА РАТЫ

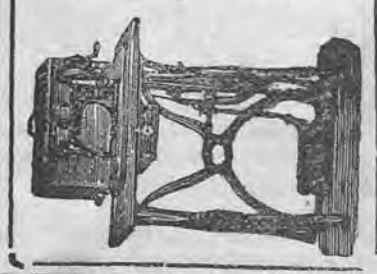
МАШИНЫ ДО ШИТЯ

зъ найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и краевыхъ вôдъ 25 до 65 зр. поручае 4798 132—?

ЛЮДВИКЪ ҐАРДОЛИНЬСКИЙ

Львôвъ, площа Галицка 14.

Цѣнники на жаданье даромъ и франко.

ТУТКИ циґаретовѝ 1000 штукъ 1 зр., поручае Ант Мазуркевичъ. Львôвъ, ул. Галицка ч 12.

До загальнои вѣдомости!

Одержавши онодгы кореспонденцію, въ котрій авторъ робить менѣ закидъ, що въ наслѣдокъ рѣдкого инсерованя моєи фірмы, дуже богато купуючихъ зъ причины незнания о ей истнованю выкористовує ся несовѣстными конкурентами по надъ половину дѣйстнои вартости инструментовъ, спонуканый я заявити, що теперь готовый я выслати кождому на жаданье мій илюстрованый цѣнникъ даромъ и франко.

Зъ поважаньемъ

І. КАПРАЛИКЪ

Львовъ, улиця Скарбкова ч. 7.

305 на розѣ. 1—3

УЧИТЕЛЯМЪ, УРЯДНИКАМЪ ДЕРЖАВНЫМЪ, громадскимъ и приватнымъ, емеритамъ и купцямъ подає стояче пѣдъ протекторатомъ Его ц. и к. Высокости архикнязя Іосифа

Перше заведенье войскового обезпеченя

нагоду до значного зарѣбку побѣчного. Урядники орґанізаційнй и аквізиторы будуть принятй пѣдъ користными услѣвями, несвѣдомыхъ поучуємо. 352 1—3

Глядаємо всюды заступниковъ.

Оферты до ґенеральнои репрезентації

Львовъ Хорущина ч. 18.

ГѢСТЦЯ,

ревматизму, коленя, обезвладненя и т. д. позбуде ся кождый по ужитю **Рускои масти на гостець**

Цѣна 1 слоика 1 зр.

На глухоту: **Рускій олѣйокъ ушиый**

(П) Цѣна 1 фляшки 50 кр. 323 6—10

Головный складъ: **С. РУКЕРЪ** аптикарь у Львовѣ.

ГАЛИЦ.-БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

Почавши вѣдъ дня 12 лютого 1889 выдає

АСИҐНАТЫ КАСОВЙ

4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженьемъ

4½% зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ

а всѣ находячй ся въ обѣгу **5% асигнаты касовй** зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ будуть **опроцентованй по 4½% вѣдъ 15 мая 1889.** 2218

Передрукъ не буде плаченый. **Дирекція.**

ТЕОФИЛЬ КОПИСТИНЬСКІЙ

артистъ-малярь

звѣстный вѣдъ кільканацяти лѣтъ изъ своихъ праць малярскихъ, украшає церкви въ стилю всходнѣмъ разомъ зъ позолоченьемъ, престолы, иконостасы и иншй рѣчи. Принимає рѣзьбарскій роботы пѣсля власныхъ плянѣвъ. Выготовлює всякои величины церковнй образы до иконостасѣвъ, престолѣвъ, плащеницъ — олѣйными красками на полотнѣ и деревѣ. Поббльшує зъ фотоґрафій портреты. Зъ упованя ц. к. консерваторія реставрує всякій старинности, а то фрески, рѣзьбы и т. ин. входячй въ кругъ праць малярства по найумѣренньйшихъ цѣнахъ. Пѣдписаный просить Всч. Духовеньство занотувати собѣ его адресу. 205 32—?

Т. Копистиньскій

у Львовѣ, улиця Краковска число 20.

ЛЯРНЯ ДЗВОНОВЪ

АНТОНІЯ СЕРАФИНА

въ КАЛУШИ, почта и стація зелѣзницѣ тамже.

Получивши на власность по старій фірмѣ *„Ивана и сына Серафина“* **„Ліярню дзвоновъ“** въ Калуши, вдзначену срѣбнымъ медалемъ заслуги, листомъ похвальнымъ и признаньемъ на выставѣ тов. им. Качковского въ Коломыи (якъ о тѣмъ свого часу ґазеты доносили) — маю и теперь на складѣ **готовй дзвоны**, выконую скоро замовленя и приймаю старй або ушкодженй дзвоны до переливаня за дуже умѣрковану цѣну.

Дякуючи всѣмъ Вп. приходникамъ и фундаторамъ за всѣ дотеперѣшнй замовленя въ давнѣйшій спѣльній а теперь моєй власній **ліярни дзвоновъ** прошу о ласкавй замовленя такъ на поодинокй новй дзвоны якъ и на цѣлй групы. За тревалость матеріялу и гармонічный звукъ моихъ дзвоновъ ручу и для того осмѣляю ся припоручати ихъ Вп. П. Т. публицѣ

3789 Зъ глубокимъ поваганьемъ

АНТОНІЙ СЕРАФИНЪ.

Знана вѣдъ многихъ лѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікеровъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдниковъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручає старй польскій сильній горѣвки, дуже добрй розолісы, лікеры, румы правдивй зъ Ямайки, якъ такожъ найлѣпшои якости краєвй спеціялы якъ: Народовка, Dziennik, Szczutek, Карпатовка, „Дябедъ“, Помаранчева не солоджена, Ратафія, Дереновка и т. и. горѣвки упривилеєванй и одиноко правдивй если зъ нашои фабрики спровадженй.

Одиноке жерело въ краю для пп. аптикарѣвъ, до побираня алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ вольного вѣдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкодный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головномъ складѣ водъ мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Короля Людвика ч. 29. 4·14 137—104

Зелѣзній складаній ложка по 6 зр. — **Ванны** довгй по 16 и 18 зр., — **насѣдовй** по 6 и 7·50 зр

4595 *поручає*

ПЕТРО ХШОНСТОВСКЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.)

Цѣнники илюстрованій рѣзныхъ предметовъ до розпорядимости

Отрую на кѣльній мыши

не заводячу въ наслѣдкахъ, розсилає антика въ Винникахъ

5 кільоґр. 2 зр.

349 2—3

Каролъ Гавсвальдъ

Станиславовъ ул. Сапѣги ч. 3

поручає

всякій зелѣзній товары, знаряды и приборы господарскій, окутя до вѣконъ, дверей, кухонь и меблѣвъ, знаряды для всѣхъ ремѣселъ.

Выробы ножовничй власной фабрики, англійскій и зъ Золінґенъ Генкельса. Машины до шитя и огнетревалй касы. Крѣмъ наведеныхъ товаровъ маю рѣзній иншй входячй въ обсягъ зелѣзнои торговлѣ по найдешевшихъ цѣнахъ.

Поручаю такожъ выробы кошикарскій зъ власной фабрики. Илюстрованій цѣнники даромъ 295 и оплатно. 21—26

До моихъ Вп. П.Т. Гостей!

При нинѣшній нечестній конкуренціи дуже тяжко для необзнаного дѣйстно добрй товары дешево купити. Длятого звертаю увагу П. Т. Публики на мій склепъ, звѣстный вѣдъ многихъ лѣтъ зъ найсовѣстнѣйшои услуги и найдешевшихъ цѣнъ та поручаю мій богато заосмотреный складъ одяговъ мужескихъ, хлопячихъ, дитинныхъ, уніформовъ и одяговъ для Всч Духовеньства. 4095

Замовленя пѣсля мѣры выгото вляють ся въ найкоротшомъ часѣ якъ найлѣпше.

Зъ поваганьемъ

Давидъ Шварцвальдъ

у Львовѣ, площа Капітульна 3.

КАНЦЕЛЯРІЯ АДВОКАТА

Д-ра Стефана Федака

перенесена до дому при

ул. Костюшка ч. 10

(напротивъ Банку краєвого).

336 11—20

Ножицѣ всякого рода приймає до направы и цѣлкомъ новй продає

ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ

ножовникъ у Львовѣ ул. Боимовъ ч. 3.

Цѣнники даромъ.

РУ-

кавички всякого рода;

Бандажѣ руптуровй

и всякій выробы рукавичничй

поручає найдешевше 2537

Павло Лянгнеръ

передъ тымъ

Браты Лянґнеры

Львовъ, улиця Галицка ч. 16.

По значно зниженыхъ цѣнахъ выпродажь всякихъ товаровъ блаватныхъ зъ причины замкненя торговлѣ въ маґазинѣ **Кароля Матляса** перше **Вільгельма Сидора** площа Марійска ч. 4. Львовъ. 250 25—24

М. Р. ШНАЙДЕРЪ

записяженый знавець судовый въ Станиславовѣ

296 поручає свое 12—52

роботню бронзовничу и торговлю зарядовъ церковныхъ

основану 1882 року.

Есть на продажь форгенянъ въ добромъ станѣ. Зголошувати ся треба до Казимиры Напроцкои въ Завинпю почта Сокаль.

345 3—3

НА СЕЗОНЪ ОСѢННЫЙ

Просить ся ласкаво всѣхъ Вп. Гостей выставовыхъ пересвѣдчити ся о дивнѣй дешевости осѣнныхъ и зимовыхъ товаровъ, вже спровадженыхъ въ великѣй скѣлькости.

Слѣдуючй товары продають ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ доки истнує запасъ:

1000 модныхъ муфовъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·50, 2·— до 5·— зр.
1000 кожуховыхъ шапокъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·80, 2·20 до 4·— зр.
1000 флянельовыхъ и суконныхъ блюзъ осѣнныхъ и зимовыхъ 2·50, 3·— до 6 зр.
500 гальокъ волочковыхъ по 2·50 до 4·— зр.
1000 хустокъ Гімалая, найбольшій родъ 1·75, 2·25 до 4·— зр.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймодчѣйшихъ суконокъ на осѣнь и зиму 1·80, 2·50 зр.
1000 модныхъ плащиковъ на осѣнь и зиму вѣдъ 4 зр. и высше.
3000 одяговъ для хлопчиковъ у всѣхъ величинахъ по 1·80, 2·—, 3·— зр. и высше.
Особливй новости въ стяжкахъ, воаляхъ, капелюхахъ дамскихъ и дитинныхъ, рукавичкахъ глясе, дуньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, панчохахъ, парасоляхъ до дощу, блюзахъ шовковыхъ и вовняныхъ, шляфрокахъ, костюмахъ и неліжахъ надійшли власне въ великій скѣлькости и доповняють ся щоденно.

Особливша гуртовна продажь принагѣдна

въ вѣддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимовъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на ложка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и ложка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (выробъ килимовъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 гарнітуровъ „Louvre“ на ложка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на ложка и 1 на столъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 гарнітуровъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на ложка, 1 на столъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рѣзныхъ краскахъ по 75 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·35, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый выробъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Steppa) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцовъ флянельовыхъ въ найлѣпшомъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диванковъ пѣдъ и надъ ложка по 1·50 и 2·25 стрижень по 2·50, 3 и высше.
300 диванковъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фігуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванковъ сальонсвыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванковъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванковъ пѣвсальоныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останковъ ходниковъ 8—10 метровъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкѣръ козлячихъ, природныхъ 5·50, шкѣрки Анторя 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ імітацією шкѣры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальонній у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портіеры и занавѣсы коронкові аже до найлѣпшихъ сортовъ.

Всякій зъ провінціи надсланій порученя полагоджує ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поваганьемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

4895 157—?

УЧИТЕЛЬ

орґанъ руского товариства педаґоґічного дзотыжденникъ педаґоґічно-науковый, выходить вѣдъ 1 червня 1889 р. у Львовѣ ул Ворменьска ч. 2., Предплата на цѣлый рѣкъ 3 зр., на пѣвъ року 160 кр. на чверть року 1 зр.

Словарь нѣмецко-рускій

Ом. Партицкого

продає товариство „Просвѣта“ по *1 зр.* замѣсть 3 зр.

Велика львовска льотерія выставова **Завтра тягненье!**

ГОЛОВНЙ ВЫГРАНЙ

60.000 зр., 10.000 зр., 5.000 зр.

готовкою зъ потрученьемъ лишь 10%

Львовскій льосы выставовй по 1 зр. поручає:

Августъ Шелєнберґъ, домъ банковый Сокаль и Лілієнъ „ „ Ґольдштайнъ и Левенгерцъ „ „ такожъ адміністрація „Дѣла“. 279 50-?

Рухъ поѣздовъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 мая 1894 пѣсля годинника середно-европейского.

Приходять до Львова зъ	поспѣшній	особовй			
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	2³²	5²⁵	9⁰⁰	6¹⁰	9⁰⁰
Варшавы	—	5²⁵	9⁰⁰	—	9⁰⁰
Хабовки (Закопаного) на Перемышль, Ряшевъ, або Тарновъ	2³²	—	—	—	—
Хабовки (Закопаного) на Ряшевъ або Тарновъ	—	5²⁵	—	—	—
Хабовки (Закоп.) на Стрый	—	—	8³⁴	—	—
Мушины, Криницѣ, Жегестова на Тарновъ	—	—	—	—	9⁰⁰
Мушины Криницѣ Жегестова на Ряшевъ або Тарновъ	—	5²⁵	—	—	—
Мушины Криницѣ Жегестова на Тарновъ (в. ¹/₆ до ³⁰/₉)	—	—	9⁰⁰	—	—
Мезе-Ляборцъ Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	9⁰⁰	—	—
Надберезя и Тарнобжега	—	—	6⁰⁰	—	—
Подволочискъ и Бродовъ (на дворецъ гол.)	2¹²	9²²	9¹⁰	5⁴⁵	—
Подволочискъ и Бродовъ (на дворецъ Подзамче)	1⁵⁸	9¹²	8⁴⁵	5¹⁹	—
Сучавы	9⁴⁰	—	7³⁷	12²⁷	6³⁵
Кимполюнга	9⁴⁰	—	7³⁷	—	—
Радовцевъ	9⁴⁰	—	7³⁷	—	6³⁵
Бергомета и Чудина	9⁴⁰	—	—	—	—
Новоселицѣ	9⁴⁰	—	7³⁷	—	—
Слободы рунгур. Копальнѣ	9⁴⁵	—	—	—	6³⁵
Гусятина на Галичъ	9⁴⁰	—	7³⁷	—	—
Чорткова на Галичъ	—	—	—	12²⁷	—
Бориславa	—	—	2⁰²	12¹⁰	—
Белзця	—	—	—	4⁴⁵	—
Сокаля	—	—	7⁴⁸	4⁴⁵	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова на Стрый)	—	—	8³⁴	12¹⁰	—
Стрыя и Сколього	—	—	8⁴⁷	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова на Стрый	—	—	2⁰²	—	—
Гребенова (вѣдъ ¹⁰/₇ включно до ³⁰/₈)	—	—	2⁰²	—	—
Бруховичъ (вѣдъ 12 мая почавши ажь до вѣкликаня)	—	—	8¹⁰	—	—

Вѣдходять зѣ Львова до	поспѣшній	особовй			
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	2²⁴	10¹⁰	4⁵⁰	10³⁵	6⁵⁵
Варшавы	—	10¹⁰	4⁵⁰	—	6⁵⁵
Хабовки (Закопан.) на Тарновъ або Ряшевъ	—	10¹⁰	—	—	—
Хабовки (Закопан.) на Ряшевъ або Перемышль	—	—	10³⁵	—	—
Хабовки (Закоп.) на Стрый	—	—	9⁵⁰	7¹⁰	—
Мушины, Криницѣ, Жегестова на Тарновъ або Ряшевъ	—	10¹⁰	—	—	—
Мушины, Криницѣ, Жегестова на Тарновъ (вѣдъ ¹/₆ включно до ³⁰/₉)	—	—	—	6⁵⁵	—
Мушины, Криницѣ, Жегестова на Тарновъ	—	—	4⁵⁰	—	—
Мушины, Криницѣ на Стрый	—	—	—	7¹⁰	—
Мезе-Ляборцъ, Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	—	6⁵⁵	—
Надберезя и Тарнобжега	—	10¹⁰	4⁵⁰	—	—
Подволочискъ и Бродовъ (зъ дворця гол)	6⁰⁸	2⁴⁴	9⁴⁰	10¹⁰	—
Подволочискъ и Бродовъ (зъ дворця Подзамче)	5²²	2⁵⁶	10⁰⁴	10⁴⁷	—
Сучавы	6¹⁵	—	10¹⁵	2⁵⁵	10¹⁰
Чорткова на Галичъ	—	—	—	2⁵⁵	—
Гусятина на Галичъ	5¹⁵	—	—	—	10³⁰
Слободы рунгур. Копальнѣ	—	—	10¹⁵	—	10³⁰
Новоселицѣ	6¹⁵	—	—	—	10³⁰
Бергомета н. С. и Чудина	6¹⁵	—	—	—	—
Радовцевъ	6¹⁵	—	10¹⁵	—	10³⁰
Кимполюнга	6¹⁵	—	—	2⁵⁵	—
Сокаля	—	—	9²⁰	6⁴⁵	—
Белзця	—	—	9²⁰	—	—
Бориславa на Стрый	—	—	5⁴⁰	9⁵⁰	—
Лавочного (Мункача, Серенча Мішкольца, Пешту) и Хирова на Стрый	—	—	5⁴⁰	—	7¹⁰
Станиславова, Долины, Болехова на Стрый	—	—	—	9⁵⁰	7¹⁰
Сколього и Хирова на Стрый	—	—	—	9⁵⁰	—
Стрыя и Сколього	—	—	—	3⁰⁵	—
Гребенова (тѣлько вѣдъ ¹⁰/₇ включ. до ³⁰/₈)	—	—	—	9⁵⁰	—
Бруховичъ (почавши вѣдъ 12 мая ажь до вѣдкликаня)	—	—	3³⁰	—	—
Зимнои-воды (почавши вѣдъ 12 мая ажь до вѣдкликаня)	—	—	3⁴²	—	—

Розклады ѣзды въ видѣ кишеневомъ можна достати въ бюрахъ информаційныхъ, касахъ стаційныхъ и у кондукторовъ.

*) Годины печатанй грубимъ черенками означують пору нѣчну вѣдъ год 6-ой вечаромъ до год 5-ой 9 мін. рано Въ бюрѣ информаційномъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Вѣдни (улиця Іоанна 29) якъ такожъ удѣля ся устныхъ або письменныхъ обясненъ въ справахъ дотычно службы на ц. к австр. зелѣзницяхъ державныхъ. О скѣлько пѣдручника дозволяють, засягнути тамъ-же можна информацій вѣдносячихъ ся до рештыхъ австро-угорскихъ и заграничныхъ зелѣзницъ. Въ бюрахъ информаційныхъ продає ся вядканій черезъ ц. к. австр. зелѣзницѣ державній білеты до ѣзды и зшитки уставлюваныхъ посвѣдченъ до ѣзды якъ такожъ таксы.

4980

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Белей. — Одѣчальный редакторъ: Михайло Струсевичъ. Папѣръ зъ фабр. Черлиньскон. З друкарнѣ Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 222. Львôвъ, Второкъ 4 (16) жовтня 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских свят) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить кождого вторка, и кождого вторка и пятницю на перемѣну ркомъ съ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Администрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть на инсераты платѣй у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком:
въ Австрія: на цѣлый рôкъ . . 18 зр. на пôвъ року . . 9 зр. на чвертъ року 4 зр. 50 кр. на мѣсяць . . 1 зр. 50 кр.
за границею: на цѣлый рôкъ . . . 24 зр. на пôвъ року . . . 12 зр. на чвертъ року . . . 6 зр.
у Львовѣ: на цѣлый рôкъ . 18 зр. на пôвъ року . . . . 8 зр. на чвертъ року . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженьє. — Реклямаціи неопечатаний вôльний вôдъ порта.

Поединоке число коштуе 8 кр. в. а.

Оголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовой а въ рубрицѣ „Надсланє“ по 20 кр. в. а. Платежи [illegible] по 10 кр. пôдъ стрічка.

Чи має селянинъ пожитокъ зъ новелѣ екзекуційной?

Въ послѣднихъ часахъ поинтабулювавъ урядъ податковый въ Турцѣ залеглѣ податки на грунтахъ селяньскихъ, а судъ при тôй нагодѣ признававъ скарбови титуломъ коштôвъ интабуляціи 2—4 зр., вôдповѣдно до высокости интабульованой сумы. Селяне тымъ дуже настрашили ся, бо видять, що въ найблизшôй будучности жде ихъ руина, позаякъ фіскусъ буде просити тепер дальше о оцѣненье, наробить много коштôвъ, а вôдтакъ грунтъ зліцитуе. Такъ отже табуля послужить правительству до вывласнюваня найбѣднѣйшихъ селянъ-господарѣвъ, котрй навѣть тôлько доходу не мають, щобы податокъ заплатити.

Давне се поступованье правительства не дасть ся нѣчимъ оправдати. Духъ новѣйшого праводавства иде власне въ тôмъ напрямѣ, щобы довжника не руйнувати и не множити пролетаріяту. Той духъ пробиває ся найяснѣйше въ новели екзекуційной зъ 1887 року. Новѣйше законодавство пôйде ще дальше, бо комісія для цивільной процедуры ухвалила, що задля приватныхъ довгôвъ має ся залишити екзекуція, если бъ то мало довести до руины довжника. И въ парламентѣ упоминають ся послѣдными часами заедно, щобы екзекуторы при стяганю податкôвъ придержували ся строго приписôвъ новелѣ екзекуційной. Однакъ навѣть и найточнѣйше выповнюванье приписôвъ новелѣ екзекуційной не принесе селянамъ нѣякого пожитку, якъ довго правительство буде держати ся засады, що податокъ грунтовый мусить бути заплаченый, хотяй всякій иншій податокъ — якъ домово-клясовый, заробковый, доходовый и т. д. — може бути вôдписаный. Грунтового податку не вôдписують власти нѣколи, вынявши выпадокъ елементарного нещастя. Наслѣдки той засады такій, що на пôдставѣ новелѣ екзекуційной вправдѣ не можна мужикови за податки заграбити сѣрака, одной коровы, стола, горшкôвъ и т. д., але за те можна за-для залеглого податку заинтабулювати право застави на грунтѣ, вôдтакъ можна той грунтъ продати на ліцитацію, мужика вывласнити и пустити его зъ торбами!

При довгахъ приватныхъ держава залишає екзекуцію, если-бы тая довжника руйнувала, а сама не респектуе той засады, де ходить о заплату податку грунтового. Отже зъ новелѣ екзекуційной мають пожитокъ ремѣсники, купцѣ, урядники и всѣ другій станы, одинъ тôлько мужикъ-хлѣборобъ становить выимку и есть якъ-бы вынятый зъ-пôдъ права. Длятого найвысшій уже часъ, щобы правительство вôдступило вôдъ своей неоправданой засады и вôдписувало податокъ грунтовый тамъ, де стягненье его потягало бы за собою нехибну руину господаря.

Д-ръ Корнило Чайковскій.

Вѣче мѣстъ галицкихъ.

Въ днях 14 и 15 с. м. вôдбуло ся въ ратуши львôвскôмъ вѣче 30 мѣстъ, въ котрôмъ взяли участь бурмістры або делегаты 23 бôльшихъ мѣстъ Галичины кромѣ Львова.

Зборы вôдкрывъ бурмістръ Перемышля д-ръ Дворскій, зазначуючи цѣль зъѣзду а именно, що вôдъ пяти лѣтъ введено въ житье нову уставу о злученю 30 бôльшихъ мѣстъ въ природну звязь а тая устава вымагае чи то змѣны чи доповненя. На мѣста упали новій обовязки и тягары, якъ порученый кругъ дѣланя, тягаръ кватерунковый, обовязокъ принятя зголошуючихъ ся ополченцѣвъ, намѣръ правительства завести горѣвчаный монополь и т. п.

По славословію для краевои выставы и ви иніціяторôвъ, котрй саме явили ся на зборахъ, выбрано президію зъѣзду, почôмъ віцепрезидентъ Львова Мархвицкій и кн. Ад. Сапѣга въ патріотичныхъ бесѣдахъ вказали членамъ зъѣзду ще й другу цѣль, а именно утворити зъ мѣстъ тую фалянгу, котрои „ojczyzna“ за часôвъ свого панованя не мала.

Опôсля рѣшено устроювати такій зъѣзды що року а до приготовленя матеріялôвъ для будучого зъѣзду выбрано комісію зъ пятьохъ членôвъ, межи котрыми находить ся такожъ одинъ Русинъ — д-ръ Конкольнякъ зô Станиславова.

Зъ порядку дневного наступивъ рефератъ члена выдѣлу краевого д-ра Савчака о краевыхъ оплатахъ консумційныхъ, котрй мають завести ся вôдъ сѣчня 1895 р. Дискусія надъ симъ рефератомъ пришла на порядокъ дневный другого дня зъѣзду и зôбранй рѣшили зъ огляду на необчисленй страты, якій потерпѣли бы мѣста черезъ выдержавленье консумційной оплаты — просити выдѣлъ краевый о вôдложенье терміну ліцитацій, о переведенье умовъ зъ мѣстами для выдержавленя имъ права побору оплатъ, о переданье магістратамъ бôльшихъ мѣстъ въ зарядъ доходôвъ консумційныхъ бодай на одинъ рôкъ въ цѣли оцѣнки правдивои вартости тыхъ доходôвъ.

Зъ иншихъ рѣшень зъѣзду зазначуємо ось-такій: щобы зрôвнано бурмістрôвъ и магістратскихъ урядникôвъ зъ урядниками державными въ правѣ зниженои ѣзды на зелѣзницяхъ, щобы заведено спôльній вôдзнаки для бурмістрôвъ и однакове умундурованье для мѣскои поліціи; щобы скликати зъѣздъ 30 мѣстъ сейчасъ по оголошеню проекту закона о горѣвчанôмъ монополю; щобы вôднестись до союза огневыхъ сторожей о основанье въ краю фабрики сикавокъ и пожарного знадôбя.

Кромѣ тыхъ заслугують ще на увагу от сй рѣшеня: 1) Внести петицію до сойму о выеднанье въ дорозѣ законодавчôй змѣны §§. 73 и 74 будовельнои уставы въ тôмъ напрямѣ, що вôдъ ореченя магістрату маѣ ити рекурсъ до повѣтового выдѣлу, а не до мѣскои рады. 2) Выбрати осôбну комісію, котра маѣ розглянути проектъ новои ординаціи выборчои, внесеный до сойму, и выготовити рефератъ о тôмъ проектѣ а взглядно скликати ще передъ сесією соймовою вѣче мѣстъ для сеи справы. 3) Внести петицію до сойму о побôльшенье числа послôвъ зъ мѣстъ. 4) Передати внесенье о змѣну §. 16. шкôльнои уставы зъ цвѣтня 1894 ч. 49. В. з. кр. постôйнôй комісіи для обдуманя, що чинити належить, щобы той несправедливый уступъ змѣнено.

Були ще й иншій рѣшеня а пôсля числа высше наведеныхъ можна вже змѣрковати, що зъѣздъ мѣстъ не жалувавъ слôвъ и часу, щобы ихъ передискутувати й ухвалити. Тому-то справедливо належала ся ему и вôдповѣдна трапеза, сполучена зъ патріотичнымъ вôдсвѣженьемъ силъ фізичныхъ и моральныхъ. Пиръ сей вôдбувъ ся справдѣ въ сали балевôй мѣского касина а на нѣмъ лунали прекрасній бесѣды репрезентантôвъ Львова, мѣстъ и выставы краевои о „idei łączności“, о „pracy organicznej“ и т. п. переплѣтанй музикою „Jeszcze nie zginęła!“

Се й те зъ выставы.

Ось уже й конець „выставѣ краевôй. Нинѣ зъ торжественнымъ словомъ ви гетьмана ки. Адама Сапѣги скôнчить ся ви житье небоги — недовге але шумне й буньчучне. Завтра вже о ризы ви будуть „метати жребія“, а хотяй мертвыи не воскреснуть, то за те врата церковнй на етнографічнôмъ „загуменку“ роздеруть ся на двое, коли перевозити ихъ будуть до простенького рускаго села Красова.

Передвчера, въ недѣлю, стягнула до себе выстава-красавиця, мовь-бы на пращальній розкошѣ, такъ богато люда, що при касахъ приходило таки дѣйстно до бійки. Коловорôтця обкрутили ся, якъ кажуть, двацять и кôлька тысячѣвъ разôвъ! Тому то й рухъ на выставѣ бувъ незвычайный.

Все-жъ таки, хоть наша „краева“ не може нарѣкати на горячихъ прихильникôвъ, котрй сватали до неи коштомъ публичного гроша и хлопôвъ и дѣтваковъ, не година она зрôвняти ся зъ своею ческою сестрою. Ческу выставу звидѣло до 2½ миліона людей, а наша не дотягнула навѣть до одного миліона. Оно справдѣ сумно, а Dziennik уже й написавъ, що сему нѣхто не виненъ, якъ лишь Русины — и то головно народовцѣ... Пожаль ся Боже, якъ то они завидували польскихъ сукцесôвъ! польскои славы! На що богато слôвъ тратити? Взяти лише стрыйску „Пôдгôрску Раду“!..

Ще й на закôнченье выставы, въ недѣлю, прибули „dzielni włościanie“ зъ Бѣльча Золотого та на равтѣ, данôмъ дирекцією выставы, не згубили ся посередъ 700-головои товпы гостей, але своимъ „wybornym“ хоромъ причинили ся до оживленя забавы, коли-жь заспѣвали „Миръ вамъ братя“ — оплескамъ и овацiямъ не було кôнця. Було такожъ въ недѣлю 20 вôйтôвъ зъ гусятиньского и 100 осôбъ зъ краковского — натурально на коштъ своихъ повѣтôвъ, але сй прогульки нѣчимъ не вôдзначились.

Нинѣ вôдбуде ся тягненье льосôвъ выставовыхъ. Хтось выграе каменицю!

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Оногды вôдбули ся въ Празѣ зборы нѣмецкихъ послôвъ зъ Чехіи и комітету екзекутивного клюбу нѣмецкихъ послôвъ соймовыхъ. По полагодженю формальностей, мѣжь котрыми було вôдчитане письмо міністра д-ра Плѣнера, де сказано, що за-для свого становища не може належати до комітету екзекутивного и мусить зъ него выступити. По рефератѣ д-ра Русса о політичнôй ситуаціи, вывязала ся дискусія, въ котрôй ухвалено резолюцію такого змѣсту: Звязь и єднôсть нѣмецкихъ послôвъ есть найважнѣйшою запорукою успѣшного и всесторонного вôдпору всѣхъ щоразъ сильнѣйше выступаючихъ атакôвъ на унаслѣдженый станъ посѣданя нѣмецкого народу въ Чехіи

Тирольскій листы.

I.

Арко 17 (29) вересня 1894.

Засудивъ мене Господь Богъ на довголѣтну мандрôвку по найкрасшихъ мѣсцяхъ нашои старои Европы и правдоподôбно въ наслѣдокъ сего засуду волочу ся зъ мѣсця на мѣсце, шукаючи того, чого молодый цѣсарь нѣмецкій въ своихъ вѣчныхъ мандрôвкахъ ще не знайшовъ: утраченого здоровля.

Послѣдный рôкъ житя мого пробувъ я въ тихôмъ мѣсточку горѣшнои Стирiи, де крѣпкій воздухъ высокихъ Таврôвъ скрѣпивъ значно мое здоровлье и де я, хотячи сполучити здоровье зъ практичнымъ, вступивъ бувъ въ судейску практику. Но такъ якъ щастье людске есть звычайно дѣраве и навѣть найщасливѣйшому чоловѣкови до щастя много ще бракуе, такъ и менѣ не стало до цѣлковито вдоволяючои практики судейскои одного дуже важного елементу — жидôвъ. Бо прошу васъ, скажѣть самій: щó то за повѣтовый судъ, де мимо того, що народъ богатый, на 36 громадъ не було анѣ одного замешкалого жида, — де пôдчасъ моеи майже однорôчнои практики не вдавъ ся нѣхто въ жаденъ спôръ правный, такъ що не мавъ я анѣ одного процесу залагодити, — де не було жаднои крадежи бôльшои, жадного ошуканьства и спроневѣреня по-надъ 3 гульдены, бо не було людей, котрй бы крадений рѣчи купили й переховали и моральность народу лихварскимъ кредитомъ пôдкопували. Отже, якъ я сказавъ, такій судъ безъ жидôвъ бувъ для мене, выхованого въ нашихъ польскихъ вôдносинахъ, де нѣчо безъ жида, занадто порядный — и длятого, скориставши зъ докôрливои непогоды, спакувавъ я свои куфры и махнувъ сюда въ край ирріденты. Маю надѣю, що якъ верну коли назадъ до горѣшнои Стирiи, то застану въ кождôй тамошнôй громадѣ що-найменше одного „выцивілізованого“ стіпендиста пана барона Гірша, котрый выкористае мои на-скрôзь альтруистичнй вказôвки.

Отже дорогою на Віллях, Франценсфесте, Трієнтъ, Бозенъ, Бріксенъ и Ріву станувъ я одного вечера минувшого тыждня тутъ въ перворядномъ готели Arciduca Alberto, де зачавъ я яко першій гôсть сезонъ и мôгъ собѣ выбрати найлучшій покôй зъ просторымъ балькономъ, зъ котрого маю перечудесный видъ на послѣдній стоки Альпъ и синій филій озера Гарда, вôддаленого найбôльше пôвъ милѣ вôдъ мого помѣщеня. Що я впрочôвъ въ краю чужôмъ, а не въ нашôй старôй Австріи, змѣркувавъ я заразъ по першôй розмовѣ зъ тутешнымъ портіéромъ, котрый на довге exposé моихъ жадань — але не тыхъ, що я высказавъ въ моѣй старійскôй програмѣ — уклонивъ ся дуже прилично и сказавъ: „Niente parlo tedesco, parlate signore italiano...“ Сказавъ и щезъ... Я собѣ подумавъ заразъ: яка та irridenta щаслива, що маѣ такихъ кандидатôвъ на послôвъ! Пôзнѣйше завѣрявъ мене сей ревный Италіянець, що тутъ и arciduci говорить по италіяньски, бо бы инакше заразъ ихъ о се выразно попросили... Кобы то намъ мати такихъ характерникôвъ!

Хочь впрочôмъ Италіянцѣ не збогатили ряду мужѣвъ державныхъ надзвычайными талантами, то прецѣнь народъ самъ, такъ пôдъ взглядомъ солідарности якъ и зрѣлости політичнои вôдъ насъ Русинôвъ значно высшій. Если кому впало на гадку назвати насъ Тирольцями Всходу, то я доложивъ бы вôдъ себе дуже чемне желанье: если вже маємо бути Тирольцями, то будьмо-жь полудневыми Тирольцями и берѣмъ собѣ взôръ зъ ихъ поступованя на поли австрійскои політики.

Знаете зъ газетъ, що бажаня тутешныхъ „выгнанцѣвъ“ [що значить слово irridenta] вôдълити цѣле т. зв Тренто вôдъ прочого Тиролю и дати ему власный соймъ и якъ найбôльшу самоуправу, — вôддѣлити вôдъ тыхъ самыхъ Нѣмцѣвъ, що о марну гімназію словѣньску въ Цілеи або польску въ Опавѣ стають якъ одинъ мужь до найострѣйшои опозиціи, сему-жь проектови сепарації не супротивляють ся вже зъ такою заѣлостью, зъ якою бережуть депинде свôй т. зв. Besitzstand. И у Вѣдни зачинають о сей сепарації Трента вже говорити яко о чômсь вправдѣ ще не здецидованôмъ, але въ недалекôй будучности зовсѣмъ можливôмъ. А прецѣнь справа та выдавала ся ще передъ кôлькома лѣтами майже такъ неправдоподôбна и смѣшна, якъ теперь декому представляе ся подѣлъ Галичины на двѣ окремй части автономічнй...

Неприпущенье депутаціи послôвъ италійскихъ, котра власне въ сей справѣ хотѣла недавно тому представити ся цѣсареви въ Трієнтѣ, и вôдповѣдь цѣсарска на дотычну жалобу италійского делегата зъ оказіи принятя спôльныхъ делегацій въ Пештѣ, не зробила тутъ, въ краю чорныхъ дѣвчатъ и кôзъ, нѣякого вражѣня; панове irridenta кажуть, що мадярскій міністеръ Шілягій такожъ уже давно не бувъ на авдієнціи, а мимо того ставъ другій разъ міністромъ...

Въ однôмъ взглядѣ панове irridenta нагадують Полякôвъ: при звѣстныхъ своихъ політичныхъ стремленяхъ они показують ся австрійскими патріотами. Найцѣкавѣйше въ тôмъ есть то, що Нѣмцѣ удають, що имъ вѣрять, а правительство австрійске удае, що тыхъ патріотичныхъ стремлень не бачить. На те все удае Neue freie Presse, що тыхъ мрѣй національныхъ не боить ся и не бере ихъ серіозно, а за Neue freie Presse удае и бôльшôсть коаліційна нашого парламенту щиру и безинтересовну приязнь. Чи тутъ щось не попсувало ся, паны и лакеѣ?

Вже коли бесѣда зôйшла на ирріденткску сепарацію, спôмну ще одинъ цѣкавый, хочь не новый sujet на тематъ траґі-комедіи „divorçons“.

Писавъ бувъ недавно мілітарный референтъ спôльныхъ делегацій п. Поповскій въ окремôй брошурѣ выданôй зъ нагоды заинавґурованя „нового курсу“ молодымъ цѣсаремъ нѣмецкимъ, що цѣсарь нѣмецкій певно позволить и поможе вôдбудувати Польщу. Надѣѣ тй п. Поповского, якъ всѣ мрѣѣ польскихъ політикôвъ, зазнали грунтовнои вôдправы въ послѣдныхъ політичныхъ бесѣдахъ князя Бісмарка и цѣсаря Вільгельма зъ нагоды его торуньскои подорожи; приводжу-жь тую брошуру п. Поповского лишь яко примѣръ, на якій дивній комбінаціи впадають люде впрочôмъ талантливй, если до переведеня своихъ цѣлей шукають чужихъ горізонтôвъ. Если-бы п. Поповскій въ мандрôвцѣ за союзниками до вôдбудованя Польщѣ зайшовъ бувъ припадкомъ и

Мужѣ довѣрія обстають непохитно при засадах правдивого лібералізму и поступу, годять ся на загальну реформу выборчу зъ розширенъмъ політичного права выборчого и поббльшеньемъ числа послобъ, при рбвночаснбмъ застереженю політичного стану посѣдання нѣмецкихъ мѣщанъ и селянъ. Мужѣ довѣря высказують привязанье до одноцѣлости державы, безмежну любовь для цѣсаря и державы та готовбсть пбдпирати зъ повнымъ довѣремъ истнуючу коаліцію трехъ умѣрен[illegible] великихъ сторонництвъ въ радѣ державной. Мужѣ довѣря высказують вкбнци надѣю, що правительство буде хоронити національный станъ посѣдання всѣхъ Нѣмцѣвъ въ Австріи. На внесенье Страхого принято додатокъ, высказуючій надѣю, що „нашѣ послы рѣшучо вбдкинуть утвореньe словѣньскои гімназіи въ Ціллю“.

Минувшого тыжня вбдбула ся конференція угорскихъ епископбвъ, але ажь теперь можна де-що подрббнѣйше про ню дбзнатись. На конференціи уложено адресу до цѣсаря. Текстъ адресы не подано до публичнои вѣдомости, але заразъ по конференціи кардиналъ Васарій бувъ на авдіенціи у цѣсаря и доручивъ ему адресу, зъ прозьбою епископату и міліонбвъ католицкого населеня, щобы монархъ вбдмовивъ санкціи законамъ, „наруша-ючимъ основы вѣры католицкои церкви, его довголѣтнѣ права и обиджаючимъ совѣсть десятка міліонбвъ католицкихъ горожанъ“.

——

Король сербскій прибувъ въ понедѣлокъ до Будапешту въ товариствѣ послобъ Темеля и Симича та почетныхъ кавалірбвъ, котрѣ выѣхали на его привѣтъ до границѣ. На двбрци выжидавъ короля цѣсарь и архикнязь Іосифъ та представителѣ властей. Цѣсарь повитавъ короля устисненьемъ руки, по чбмъ представивъ ему зббраныхъ. Вечеромъ пбдчасъ обѣду пбднѣсъ цѣсарь тоастъ по французки: „Пю въ здоровлье Є. К. В. короля сербского Александра!“ На се король Александеръ вбдповѣвъ: „Дякуючи В. Величеству за высказъ приязныхъ чувствъ, можу В. Ц. В. впевнити, що буду завсѣгды старатись дѣлати въ тбмъ напрямѣ, щобы добрѣ вбдносины мѣжь обома державами въ будучности що-разъ ббльше крѣпили ся. Позволю собѣ пбднести чарку въ честь Є. Ц. В. цѣсаря и короля Францъ Іосифа I.“ По обѣдѣ були оба монархи на представленю въ оперѣ и нинѣ вбдъѣхали на ловы до Ґеделе.

——

Кабінетъ англійскій запросивъ обѣжникомъ зъ 6 с. м. державы, щобы принялись за интервенцію въ справѣ японьско-хиньскбй, именно щобы спинити дальши кроки военнѣ. Россія заявилась противъ тои спбльнои акціи, а теперь и Нѣмеччина спротивилась интервенціи. Пбвъурядовый Hamb. Corr. такъ толкуе се спротивленье: Годѣ побѣднымъ Японцямъ сказати: Говъ, дальше не идѣть!, бо се мало бы лишь тогдѣ вагу, если бы державы могли перевести екзекуцію на Японѣ въ разѣ непослуху, при чбмъ могло бы прийти до конфлікту мѣжь державами. Длятого лѣпше дати спокбй интервенціи. — Рбвножь и Сполученѣ держа-

спротивились интервенціи — отже акція державъ обмежить ся на охорону своихъ горожанъ.

Зъ судовои салѣ.

[Процесъ зъ причины словаря правничого.]

Пополудни другого дня розправы насамперед докбнчено переслуханя свѣдка п. Иларія Огоновского. На пытаня оборонцѣвъ подавъ свѣдокъ ще деякѣ додатковѣ пояснения. Станъ вдовы по смерти Олександра бувъ дуже сумный, млѣла разъ-по-разъ и була непритомна. Господарствомъ заняли ся панѣ Фалина Огоновска и панѣ Потучкова. Въ другбмъ тыжни по смерти глядавъ свѣдокъ за облічацію и треба було выкинути всѣ паперы зъ шафы, однакъ облічація не знайшла ся, и ажь сама вдова найшла ёи въ третбй комнатѣ. Въ два або три тыжднѣ вбдослано рукописи покбйного д-рови Левицкому тогдѣ, коли проф. Лучакбвскій повѣдомивъ въ имени д ра Левицкого, що той того бажае. Вдова противилась передачи манускриптбвъ. Небавомъ по смерти Ол. Огоновского зголосивъ ся д-ръ Левицкій зъ порадою правною у вдовы. П. Ґуляя уважавъ свѣдокъ за чоловѣка правдомовного и длятого мбгъ вѣрити его словамъ. На конференціи у брата Омеляна говоривъ, що Ґуляй бачивъ у д-ра Лев. рукопись словаря пок. Олександра. Ґуляй радивъ полагодити справу або въ кружку родиннбмъ або въ громадѣ Русинбвъ. На пытанье Ґуляя констатуе свѣдокъ, що нарада, на котрбй Авдиковскій вбдчитавъ „надбслане“, була лише случайною стрѣчею.

Дальшій свѣдокъ панѣ Олександра Огоновска [вдова по Олександрѣ] заприсяжена збзнае: Надъ чимъ працювавъ пок. мужъ не знае. Рукописи були въ порядку зложенѣ въ бюрку и въ шафѣ. Першихъ хвиль по смерти мужа не памятае, бо була безпритомна. Коли прийшла до себе, було въ комнатахъ все попрятане. На зазывъ Иларія Огоновского шукали за паперомъ цѣннымъ и порозкидали рукописи, котрѣ лежали зъ повтора тыжня на пбдлозѣ. По якбмсь часѣ предложили пп. Лучакбвскій и Ил. Огоновскій, щобы рукописи передати д-рови Левицкому для посмертного выданя. На предложенье нерадо згодила ся. Въ кблька днѣвъ по смерти явивъ ся д-ръ Левицкій, щобы полагодити справу спадкову. Чи покбйный мужъ занимавъ ся словаремъ, не може сказати. Два мѣсяцѣ передъ смертію вже не працювавъ. Покбйный писавъ на рбзныхъ паперахъ, а остатню свою якусь роботу писавъ лишь по одній сторонѣ на папери жовтбмъ. [Предсѣдатель констатуе зъ протоколу, що въ слѣдствѣ казала, що на синьо-зеленбмъ.] Тыхъ папербвъ она теперь мѣжь показаными ёй рукописями не бачить. Передъ Рбздвомъ 1892 р. прийшовъ братъ Авдиковскій и зажадавъ показати рукописи. Але рукописи були у Иларія Огоновского. Въ маю минувшого року вбдбували ся нарады: що робити супротивъ выдаваня словаря Левицкимъ. Авдиковскій розповѣдавъ про свою конференцію зъ Левицкимъ. Вбдтакъ приходивъ Петро Огоновскій зъ порученя д-ра Левицкого и говоривъ, що д-ръ Левицкій нѣякого манускрипту словаря не бравъ и не мае, та що покбйный предкладавъ ему спбльне выданье термінольогіи. Вкбнци она не хотѣла занимати ся тою справою а поручила се Иларіёви, а вбнъ хотѣвъ порозумѣти ся зъ Огоновскими. П. Ґуляй, коли мало появити ся „Надбслане“ прийшовъ и сказавъ, що бачивъ рукопись словаря. Вѣдомости свѣдка про истнованье словаря опираютъ ся лишь на вѣстяхъ поданыхъ Авдиковскимъ и Ґуляёмъ.

На пытаня д-ра Кросиньского вбдповѣдае панѣ Олександра Огоновска, що д-ръ Левицкій приходивъ по смерти покбйного мужа и полагоджувавъ справу пертрактаціи спадковои. Въ липни 1890 р., коли перепровадживали ся на нове мешканье, бачила ще рукопись, писану по одній сторонѣ.

На пытанье оборонцѣвъ розповѣла панѣ Олександра способбъ житя покбйного мужа и перший хвилѣ по его смерти. Покбйный нѣколи не говоривъ ёй про свои працѣ, а навѣть на спеціальній дотычній пытаня збувавъ ёи нѣчимъ. За миниу рукопись покбйного мужа не жадала нѣколи грошей. Сего року по Великодни прийшовъ о Николай Огоновскій зъ Джурова и сказавъ, що если въ судѣ надопѣкучбмъ вбдкличе ся порушену справу, то и цѣлый сей процесъ карный упаде. При тбмъ говорило ся щось о грошехъ, о тысячь зр. — але она вже не пригадуе собѣ, чи то о. Николай сказавъ, що хтось готовъ зложити, чи она зажадала тыхъ тысячь зр — На пытанье п. Ґуляя, потвердила п-ѣ Олександра, що покбйный мужъ уважавъ обжалованого своимъ найлѣпшимъ приятелемъ.

Свѣдокъ п-нѣ Фалина Огоновска, теща д-ра Левицкого заприсяжена, збзнае: Д ръ Левицкій трудивъ ся надъ словаремъ вбдъ 6 –7 лѣтъ, а знае се вбдси, бо за той часъ засягавъ рады д-ра Омеляна Огоновского щодо поодинокихъ слбвъ. Прийшла въ день смерти Олександра о 8 бй годинѣ рано до его мешкання, коли що вно покбйный вбддавъ духа. Прийшли зятѣ д-ръ Левицкій и д-ръ Павенцкій, але були лише въ першбй комнатѣ, Тѣло уложено на катафальку и цѣлый день робились пбдготовленя до похорону. Д-ръ Левицкій прийшовъ зъ женою вечеромъ, а вбдтакъ ажь въ день похоронбвъ. Въ першихъ дняхъ по смерти сказала Александра, що рукописи вбддасть въ руки д-ра Костя Левицкого, щобы вбнъ занявъ ся посмертнымъ выданьемъ. Папербвъ порозкиданыхъ на пбдловѣ панѣ Фалина Огоновска нѣколи не бачила. О пбдозрѣняхъ довѣдала ся вбдъ д-ра Левицкого въ маю 1893 р. и тогдѣ запросила до себе п. Ил. Огоновского, выславши п. Павенцку до панѣ Олександры, щобы вбдъ нея довѣдалась: що есть на цѣлбй справѣ. Олександра не сказала нѣчого позитивного. Коли прийшовъ Иларій панѣ Фалина Ог—а розпытувала его и почула вбдповѣдь, що вбнъ не бачивъ мѣжь паперами, передаными д-рови Левицкому, нѣякои рукописи словаря. Иларій сказавъ, що готовъ погодити ся, если Лев–ій въ переднбмъ словѣ скаже, що словарь — то праця пок. Олександра а д-ръ Левицкій лишь редагуе ёи. На се годѣ було присягати. Зачали ся клеветы по газетахъ панѣ Фалина Ог—а, ѣдучи на вакаціи, чула вбдъ о. Альбина Раковского, що Иларій Ог–скій говоривъ, що тотѣ газетнѣ напасти будуть вбдосланѣ до намѣстника в до міністерства. Цѣль напастей була тая, щобы д-рови Левицкому унеможливити обнятье катедры на университетѣ.

На пытаня оборонцѣвъ вбдповѣдала панѣ Фалина Ог., що въ першихъ дняхъ по смерти Олександра не було нагоды що небудь взяти зъ мешкання покбйного, бо всѣ рѣчи зложено въ одній комнатѣ, котру она замкнула, а ключь вбддала пани Поточковбй. Вбдтакъ спровадивъ ся до мешкання вдовы п. Иларій. Д-ръ Лев–кій занявъ ся выробленіемъ пенсіи для вдовы; о се мабуть нѣхто его не просивъ. Иларій казавъ въ мешканю паньства Омелянбвъ: „Полагодѣть справу, бо буде скандалъ“. Робили ся пробы мирного полагодженя справы: высылано Петра Огоновского яко посередника, вбдтакъ о. Николая Огоновского, але все на дармо. Панѣ Олександра була дуже роздразнена и екзальтована и на всѣ пропозиціи говорила, що тутъ розходить ся о честь пок мужа и о маетокъ дитины.

Конфронтаціи зб свѣдками Иларіемъ Огоновскимъ и вдовою Олександрою не доводили до ладу. Панѣ Фалина Ог–а рѣшучо стояла при своихъ збзнаняхъ а тамтѣ перечать. На запытанье д-ра Кросиньского сказала панѣ Фалина Ог а, що по смерти пок. Олександра вынесено богато папербвъ на стрихъ. Вдова перечила, але панѣ Фалина Ог—а рѣшучо при сказанбмъ стояла.

Свѣдокъ д-ръ Омелянъ Огоновскій збзнае [по руски]: Д-ръ Левицкій занимавъ ся працею надъ словаремъ довшій часъ и свѣдокъ знавъ се на 2—3 роки передъ оповѣщеньемъ друку, бо д-ръ Левицкій глядавъ у него порады пбдъ взглядомъ фільольогічнымъ, пытаючи ся або зъ памяти або зъ карточокъ, де були выписанѣ слова. Рукописи д-ра Лев–ого, зъ котрои друкуванъ ся словарь, свѣдокъ не видѣвъ Не знае, чи покбйный братъ працювавъ надъ словаремъ, хочь не выключена можнбсть, що мбгъ надъ тымъ трудити ся. Однакъ покбйный мбгъ навѣть рукопись свого словаря знищити, якъ се зробивъ зъ другимъ томомъ своеи праці Ehegüterrecht. Мы хотѣли зъ своеи стороны мирного полагодженя справы, длятого мы запросили брата Иларіона. Иларій явивъ ся дуже роздразненый, кидавъ ся, але свѣдокъ не хоче о тбй конференціи говорити, бо се було бы: свѣдчити противъ брата. Вбдтакъ запросила о. Николая Огоновского зъ Джурова, але годѣ було що зробити, бо Олександра дбстала спазмы. Про грошѣ о. Ник. Огоновскій нѣчого не згадувавъ.

Наступили пытаня оборонцѣвъ и д-ра Кросиньского. Пытаня що-до оцѣнки літературнои вартости якъ словаря д-ра Лев-ого такъ и праці пок. Олександра трибуналъ не допустивъ. Свѣдокъ давъ подрббнѣ пояснения, якъ укладае ся словарь: пише ся на карточкахъ а вбдтакъ переписуе ся до друку. Пок. Олександеръ все дуже добре и користно бувъ настроеный для д-ра Левицкого, хотѣвъ зробити его доцентомъ и по можности пбдпомагавъ его праци габіталіційнбй, просячи професорбвъ Балясіца и Яновича, щобы прискорили оцѣнку працѣ. Коли професоры написали свои calculum, пок. Олександеръ повѣдомивъ о змістѣ тои оцѣнки. Що-до знищеня доугого тому Ehegüterrecht, — то свѣдокъ опирае се на здогадѣ, бо, якъ каже п. Ґуляй, пок. Олександеръ казавъ ему, що знеохоченый критикою першого тому, закидае дальшу працю. Мимо напирання д-ръ Омелянъ не хотѣвъ нѣчого ббльше сказати про постуновань брата Иларія на конференціи въ своѣмъ домѣ, лише потвердивъ то, що сказавъ до протоколу.

По переслуханю сего свѣдка поставили заступникъ приватного жалобника и оборонцѣ обжалованыхъ цѣлый рядъ внесень на переслуханье новыхъ свѣдкбвъ для выясненя рбзныхъ обставинъ.

Д-ръ Кросиньскій поставивъ внесеня: покликати свѣдкбвъ: 1) редактора „Дѣла“ п. Белея на обставину: чи фейлетонъ о словари д-ра Левицкого бувъ инспірованый д ромъ Левицкимъ; 2) о. Николая Огоновского зъ Джурова: чи робивъ пропозицію о ревіндикацію справы въ судѣ надопѣкучбмъ та о якихсь грошехъ; 3) п. Петра Огоновского: чи говоривъ передъ нимъ д-ръ Левицкій, що пок. Олександеръ трудивъ ся разомъ зъ нимъ надъ словаремъ; 4) посла Юліяна Романчука, що пок. Олександеръ Ого ій конкретно высказувавъ ся о науковыхъ способностяхъ и о моральній кваліфікаціи д-ра Левицкого; 4) пану Потучкову на поясненье: якій бувъ станъ мешканя покбйного Олександра въ першихъ дняхъ по его смерти; 6) п. Григ. Врецьону переслухати лично замѣсть читати его збзнаня въ протоколѣ; 7) пп. Ивана Бѣчая и Мар. Бяльского на обставину, що передъ ними п. Ґуляй выхвалювавъ словарь д ра Левицкого; 8) о. Альбина Раковского на обставину, що п. Ілярій Огоновскій говоривъ передъ нимъ, що клеветы въ газетахъ будуть вбдосланѣ до намѣстника и міністерства.

Въ имени обороны д-ръ Ґрекъ годить ся лишь на внесенье що-до переслуханя Петра Огоновского и пп Ив. Бѣчая та М. Бельского, а всѣмъ иншимъ внесенямъ противить ся зъ причинъ або мериторичныхъ або юридичныхъ — натомѣсть вбдъ себе ставить внесенье покликати свѣдкбвъ: 1) адъюнкта Сосновского, д-ра Николу Шухевича и Каз Тиховского на поясненье: якъ и коли мбгъ д-ръ Левицкій занимати ся працею надъ словаремъ; 2) зецера друкарнѣ им. Шевченка Криловского на обставину: въ якбмъ видѣ приходила рукопись д ра Лев-ого до складаня; 3) Панну Галину Огоновску, дочку пок. Олександра, на обставину: чи видѣла рукопись вбтця писану на лѣвбй сторонѣ на пбваркуши; 4) зажадати зъ львбвскои палаты адвокатскои актбвъ слѣдства противъ д-ра Левицкого; 5) покликати на свѣдкбвъ професорбвъ д-ра Пентака, Балясіца и Яновича на обставину: длячого не принято працѣ габілітаційнои д-ра Левицкого, а если се послѣдне внесенье буде увзгляднене, то оборона годить ся на переслуханье о. Альбина Раковского.

По репліцѣ д-ра Кросиньского, въ котрбй спротививъ ся всѣмъ внесенямъ обороны, и по короткбй промовѣ д-ра Ґрека закбнчивъ ся другій день розправы.

——

Третій день розправы почавъ ся оголошеньемъ рѣшень трибуналу на вчерашнѣ внесеня. Трибуналъ порѣшивъ переслухати яко свѣдкбвъ пп: Петра Огоновского, Ив. Бѣчая и М Бельского, панну Галину Огоновску и Казимира Тиховского [Послѣдного на обставину, що пок. Огоновскій мавъ говорити въ часѣ своихъ выкладбвъ, що трудить ся надъ правничою термінольогіею]. Прочимъ внесенямъ трибуналъ вбдмовивъ.

По оголошеню сего рѣшеня трибуналу д-ръ Кросиньскій поставивъ додаткове внесенье, щобы переслухати п. Володимира Левицкого, урядника зелѣзницѣ въ Перемышли, на обставину: що въ р. 1890 1891 бачивъ, якъ

до свого краю и роздививъ ся добре межи людьми, то побачивъ бы тамъ ббльше якъ пбвтретя міліона головъ и тблько-жь паръ рукъ, що до всякои будовы и вбдбудовы, именно межи моремъ Балтицкимъ а Чорнымъ, суть необходимѣ, ба стануть за чужихъ потентатбвъ, котрыхъ власть и сила сидить на спорохнѣлыхъ престолахъ. Тутъ у себе дома вбдкрывъ бы союзникбвъ, котрѣ въ минувшости дали пбдвалину до великости и можности Польщѣ, и зруйнували й знищили ёи, скоро стала имъ докбрливою мачухою.

Хочь се п. Поповскому, занятому теперь залагодженьемъ „der heiklen Frage“ свого народу, выдасть ся може нечемностью зъ моеи стороны, то кажу ему рѣшучо: если не намовить насъ Русинбвъ до вбдбудованя Польщѣ, то всяке дотычне стараньe и бѣганина его — stulta est gloria...

А чому бы нѣ? Якъ бы мы такъ мали въ демократичнбмъ и мудрбмъ законодавствѣ поруку, що не повторять ся часы зъ упадку Польщѣ, то хто знае чи бы мы такъ не сѣли на „сепаратшнельцуґъ“ и не поѣхали до Кракова або й до Варшавы якого мудрого короля выбирати. Прошу лишень подумати, що бы то бувъ за авансъ для насъ рускихъ хлопбвъ, якъ бы мы могли на картахъ візитовыхъ выдрукувати: „electores regum, detrusores tyran norum et defensores libertatis“. А щобы мы за файнѣ pacta conventa тому слабльному королеви не подиктували! Одинъ параґрафъ тыхъ пактбвъ уже й теперь въ секретѣ вамъ скажу: „§. 472. За всяку міссію т. зв. цивілізаційну въ Монхъ земляхъ рускихъ вызначую нагороду сто рускихъ нагаѣвъ. Екзекутиву тои постановы поручаю Моему рускому міністрови a latere ..“ Лишь прошу васъ мене зъ секрету не выдати, бо братя шляхта готовѣ на цивілізацію не приѣхати и цѣлый параґрафъ бувъ бы до нѣчого... А и міністеръ родакъ, котрый буде, якъ се звычай, Полякъ, стративъ бы при тбмъ свою провізію. А по що порядным людямъ пакости робити? По-за тымъ параґрафомъ кажу, що волю сто разъ мати дѣло зъ честнымъ и вырозумѣлымъ Полякомъ, якъ зъ найлучшимъ своѣи сорты Москалемъ або Нѣмцемъ. Говорѣть, що хочете, але вѣки вытворили межи нами якійсь родъ симпатіи — бодай до бійки, котра на разѣ затерта неприличнымъ поступованьемъ Полякбвъ въ Галичинѣ, але дае ся, именно на чужинѣ, неразъ учути теплымъ якимсь звукомъ.

Поки-що далеко намъ до того. Всѣ теплѣ звуки въ грудяхъ нашихъ допчуть теперѣшнѣ польскѣ потентаты ногами и панують собѣ „и безъ рускихъ послбвъ“. Якъ противна та засада панованя засадѣ п. Калляя ужитбй въ Боснѣ: „Jeden nach seiner Façon glücklich sein lassen“! А прецѣнь есть п. Калляй нинѣ въ Европѣ не славный політикъ, але славный адміністраторъ и на домовинѣ его зложать колись Боснаки — крбмъ наказаныхъ вѣнцѣвъ — и вѣнокъ щирого жалю. Видно, що п. Калляй не выховавъ ся у Єзуитбвъ, котрѣ довели неразъ своихъ выхованкбвъ до высокихъ становискъ и великихъ вплывбвъ, але нѣколи не зробили зъ нихъ правдиво великихъ мужѣвъ и популярныхъ у свого народу багатирбвъ.

Отже поки-що знова стадіюмъ военне. Стадіюмъ нервового зворушеня — якъ каже Толстой въ своѣй „Сонатѣ“. Намъ на злбсть та на глумъ, а Полякамъ безъ найменшого пожитку для нихъ будучности и идеѣ. Польща не скрѣпить ся тымъ, що ёи дѣти по руски не вчать ся. Мають послбвъ ажь за много, такъ много, що могли бы на пожитокъ идеѣ польскои половину зъ того вбдступити; мають домінуюче становиско въ краю, котре замѣсть мѣрно въ христіяньскбй любови, въ мирѣ уживати, выкористовують до остаточности зъ правдиво талмудичною моральностью; мають вкбнци пошановань у чужихъ, котрѣ нихъ потребують и имъ правлять компліменты, зъ котрыхъ павы й папуги мають бути вдоволенѣ... И то все вже було, а результатъ бувъ: по трячи моральне й фізичне банкротство..

А мы? Отъ якъ мы. Грызуть насъ другѣ, грызemo ся самѣ межи собою и зъ тои муки поки-що хлѣба не буде. Може доперва зъ гроббвъ теперѣшнои ґенераціи зберемо яке хлѣбодайне насѣнье. Насѣнье то грунтъ. Закимъ оно достигне, станьмо за взоромъ Чехбвъ солідарно одною купою и ждѣмъ — а дбждемось. А на всякѣ змаганя вбдбудовы Польщѣ поки-що останесь лишь одна, порацлавицка вбдповѣдь...

А нашѣ непрошенѣ опѣкуны — потентаты?

Бувъ разъ на Украинѣ великій воевода земель рускихъ и звавъ ся Потоцкій. А бувъ вбнъ дуже здббный, дуже енергічный и дуже пышный И що-жь? Сына убили ему въ болотѣ нагайками, а вбнъ самъ утѣкъ зъ Украины — якъ? Прочитайте хроніку мѣщанина львбвского Андрея Чеховича зъ часбвъ Хмѣльницины. Та теперь того не буде, бо мы вже не ґвалтбвники козацкѣ, але конституційнѣ люде XX-ого столѣтя, що мають щось до страченя. Маемо жь и вѣрного союзника — часъ, котрый затре слѣды нашихъ непрошеныхъ добродѣѣвъ, то й по що приспѣшувати своббдный бѣгъ природы?

С. Л.

д-ръ Левицкій трудивъ ся надъ словаремъ, а крóмъ того бувъ помóчный д рови Левицкому въ тóй праци переписуваньемъ рукописи словаря. Зъ огляду на то, що й се внесенье, якъ такожъ уже допущенй трибуналомъ внесеня, вымагають довшого розслéду и розваги, то вносить вóдрочити розправу а тй додатковй матеріялы вóддати судьé слéдчому для доповненя слéдства.

Въ имени обороны заявивъ д-ръ Грекъ, що хочь не уважае свéдоцтва п. Володимира Левицкого важнымъ для розъясненя справы, то однакъ годить ся на переслуханье того свéдка але нéякимъ чиномъ не може згодити ся на вóдроченье розправы и поставленя цéлои справы въ стадію вступного слéдства.

Д-ръ Кросиньскій въ репліцé обставъ при своéмъ внесеню вóдроченя розправы, опираючись на процедурé карнóй, зъ котрои пробивае интенція: не переслухувати при розправé свéдкóвъ, котрй не складали зóзнань въ слéдствé. Єсли бы не увзгляднено того внесеня, то трудно було бы заступникови жалóбника выновнити свою задачу.

Оборовець д-ръ Косъ спротививъ ся рóвно якъ єго товаришь внесеню вóдроченя розправы, разъ за-для того що слéдство вело ся пóвтора року и можна було за той часъ навести всéхъ можливыхъ свéдкóвъ, а по-друге тому, що єго клiентъ п. Гуляй уже разъ хотéвъ бы очиститись вóдъ замéту, що вóнъ клеветникъ.

Трибуналъ удавъ ся на нараду и ухваливъ допустити свéдка Володимира Левицкого, натомéсть не прихиливъ ся до внесеня вóдрочити розправу.

Свéдки пп Марковъ и д-ръ Павенцкій не явили ся, натомéсть явили ся деякй свéдки завóзваний ажь нинé рано

Свéдокъ Каз. Тиховскій, заприсяженый, зóзнавъ: На выклады пок. Ол. Огоновского ходивъ въ рр. 1889 и 1890 дуже пильно. Покóйный передъ выкладомъ розмовлявъ зъ слухателями привéтливо и тогдé говоривъ, що руска термінольогія юридична есть хаотична, въ практицé судовóй приходять клопоты, для того мусить ладъ завести въ тóй справé, а се праця дуже трудна, котра єго абсорбуе. Однакъ свéдокъ не вóднéсъ тогдé вражéня, мовь бы покóйный трудивъ ся надъ словаремъ; впрочóмъ яко академикъ и не застанавлявъ ся глубше надъ тою справою.

Свéдокъ панна Галина Огоновска, заприсяжена, зóзнала: Отець трудивъ ся майже цéлыми днями — надъ чимъ, не знае, лише може подати форматы рукописей. Були се зошиты, книжочки и пóваркушé. Послéдными часами передъ смертію вóтця сéдала при бюрку и тогдé бачила на пóваркушахъ писанй нéмецкй слова, попóдчеркуванй, зъ рускими поясненями. Краска паперу була сéра. Того рода рукописи бачила передъ смертію вóтця такожъ и въ бюрку; пакетъ рукописей бувъ овиненый зеленковатымъ папéромъ. Бюрко не замыкало ся. Въ першóй хвили по смерти вóтця она була безпрытомна. П. Иларій Огоновскій говоривъ матери, що треба вóддати рукописи д-рови Левицкому до посмертного выданя. — О посудженю д-ра Левицкого чула вóдъ Авдиковского а не вóдъ Гуляя. Що-до конференціи о. Ник. Огоновского, то не була при нéй присутна, лишь зъ другои комнаты чула, що мати зъ обуреньемъ вóдзывала ся, не мовь то хотять, щобы она за грошé продавала честь свого мужа.

Свéдокъ п. Мар. Бéльскій, заприсяженый, зóзнае, що чувъ д-ра Левицкого, якъ засягавъ рады фільольогічнои що до поодинокихъ слóвъ. Разъ говоривъ д-ръ Левицкій, що добрый выразъ почувъ вóдъ хлопа. Зъ п. Гуляемъ свéдокъ не говоривъ нéколи про словарь — бодай собé того не пригадуе.

Трибуналъ вóдчитавъ письмо, выставлене лéкарями Ясиньскимъ, Соханьскимъ и Баронченъ, посвéдчаюче, що д-ръ Павенцкій не може въ двохъ найблизшихъ дняхъ явити ся до розправы за-для тяжкои недуги жéнки й дочки. Оборона поставила внесенье, щобы приму сити д ра Павенцкого явити ся въ судé, а д ръ Кросиньскій станувъ въ оборонé свéдка и промовивъ за вóдроченьемъ розправы.

Свéдокъ п. Петро Огоновскій, заприсяженый, зóзнае: Не чувъ нéколи, щобы пок. Олександеръ трудивъ ся надъ термінольогією правничою. Коли д-ръ Левицкій зачавъ друкувати словарь, свéдокъ почувъ вóдъ Иларія, мовь-то д ръ Лев—ій мавъ рукопись пок. Олександра, а є на то свéдки Гуляй и Павенцкій. По розмовé Авдиковского зъ д-ромъ Левицкимъ казавъ д-ръ Лев—ій свéдкови пóйти до панé Олександровои и сказати, най не робить скандалу, бо всé пóдозрéня є безоснóвнй. Свéдокъ бувъ у панé Олександровои, але почувъ, що була рукопись а теперь єи нема и є свéдки. Д-ръ Лев—ій показувавъ свéдкови приготованй матеріялы до свого словаря а мéжь иншимъ записки ще зъ часóвъ кружка правничого. Свéдокъ бувъ присутный въ канцелярiи „Просвéты“ на засéданяхъ того кружка и чувъ тй нарады. Въ родинé говорено про мирне полагодженье справы ще передъ тымъ, заки справу розголошено въ газетахъ, вóдтакъ и пóзнéйше, але сказано, що годé мирно полагодити єи, бо стала вже голосною.

На пытанье д-ра Кросиньского свéдокъ зóзнае, що Иларій Огоновскій говоривъ лишь о моральнóй кривдé зробленóй Левицкимъ, а вóдъ д-ра Левицкого чувъ, що Авдиковскій мавъ говорити о подéлé зыску, щось о 2000 зр.

Д-ръ Кросиньскій ставить внесенье: вóзвати на свéдка о. Николая Огоновского на обставину, що въ справé не було нéякои грошевои пропозиціи, бо зъ зóзнань пань Олександры и Галинки выходило, мовь-то була якась загадка о грошехъ и мовь-то се паню Олександрову обурювало. — Оборона спротивилась тому внесеню, бо могло бути, що о. Ник. Огоновскій безъ вéдомости и порученя интересованыхъ сторóнъ зъ власнои иніціятивы робивъ предложеня грошевй.

Свéдокъ п. Ив. Бéчай, заприсяженый зóзнавъ: чувъ вóдъ п. Гуляя въ „Нар. Торговли“ що д-ръ Левицкій выдаючи словарь, положивъ великй заслуги для добра справы рускои. П Гуляй не высказувавъ ся зле о праци д-ра Левицкого, а зъ розмовы на тематъ словаря вóднéсъ свéдокъ вражéнье, що Гуляй говорить о праци д-ра Левицкого.

При конфронтаціи зъ п. Гуляемъ свéдокъ не мóгъ точно описати близшихъ обставинъ тои розмовы. — На запытанье д ра Кросиньского зóзнавъ свéдокъ, що сидéвъ зъ пок Олександромъ при столé и тогдé д ръ Левицкій розмовлявъ зъ покóйнымъ про словарь. Д-ръ Левицкій неразъ радивъ ся и свéдка про поодинокй слова.

Зъ переслуханя свéдка Осипа Маркова [якъ попередъ зъ переслуханя свéдка Андроника Могильницкого зó Стрыя] зрезигнували и жалóбникъ и оборона.

Вóдчитано вступну статью „Галичанина“ въ польскóмъ перекладé.

НОВИНКИ.

— **При доповняючóмъ выборé одного члена до повéтовои рады въ Старóмъ мéстé зъ меншои посéлости** дня 12 жовтня с. р. выбрали селяне о. Михайла Зубрицкого, пароха въ Мшанци, 64 голосами Кандидатъ повéтовои рады п. Иванъ Бачиньскій рóльникъ зъ Бачины, одержавъ 40 голосóвъ. Много вóйтóвъ и громадскихъ вóдпоручникóвъ не явило ся, бо теперь вóдбуваe ся въ старомéскóмъ деканатé епископскій осмотръ парохій.

— **Вéсти зъ Американьскои Руси.** Зъ послéдныхъ чиселъ „Свободы“ выймаемо деякй вéсти зъ житя Русинóвъ въ Америцé. Въ Монтъ Кармель недавно заложили собé Русины читальню; вписало ся до неи 50 членóвъ. — Въ Буфальо Русины ставлять церковь и вже незадовго будова маe скóнчити ся. — Въ Шамокинé погибъ, забитый въ копальни, Иванъ Барна, членъ шамоцкого братства и членъ „Народного Руского Союза“. Позаякъ небóщикъ полишивъ жéнку й дéти, то „Союзъ“ заразъ выплативъ вдовé 400 долярóвъ посмертного. Похоронъ сего „Союзанина“ вóдбувъ ся дня 11 вересня такъ величаво, що кождый свéдокъ того похорону мóгъ сказати: справдé, память праведнаго со похвалами. Въ походé на кладовище йшла руска музика приграваючи похоронный маршъ, за музикою поступавъ рускій хоръ, а за домовиною 213 членóвъ шамоцкого братства и множество народу.

— **Непошанованье руского языка старостомъ въ Турцé.** Дня 8 н. ст. жовтня 1894 внесла — якъ намъ зъ Турчаньского пишуть — зверхнóсть громадска въ селé Б. до ч. 11557 просьбу до староства въ Турцé въ языцé рускóмъ а староство вóдповéло по польски. Quousque tandem!?

— **Зъ Перемышлянщины пишуть намъ:** Холера и проявила ся въ нашóмъ повéтé. Зъ початку показала ся въ Уневé, и тамъ на добре розгосподарилась, бо забрала 15 жертвъ. Опóсля проявилась въ Хлéбовичахъ свирскихъ та въ Тучнóмъ, де тóлько одна особа умерла. Якъ звéстно въ Буску сильно розгостила ся и зъ-вóдтамъ утéкла була одна родина до Перемышлянъ. На щастье власти заразъ про се довéдали ся та й цéлу прибувшу родину замкнули до изоляційного дому, и доси скóнчило ся тамъ лише на однóмъ выпадку смерти. Дня 10 с. м. померла на холеру 18-лéтна дéвчина въ Кореличахъ. Заряджено заразъ всякй средства осторожности и цéлу родину померши вóдставлено до изоляційного дому пóдъ варту на кóлька днéвъ. Отсе спорадичнй лише выпадки въ нашóмъ повéтé. Що холера ширше не розгостила ся, то треба завдячити тутешнымъ властямъ, що енергічно поступаютъ въ тóмъ взглядé. Особливо фізикъ д-ръ Валигурскій заслугуe на всяке признанье, що поступованьемъ та зарядженьемъ своимъ не дасть холерé розширити ся. Звычайно кóнчить ся на однóмъ выпадку смерти въ зараженóмъ мéсци, якъ примéромъ въ Тучнóмъ. Лéкóвъ нéякихъ не дають, бо люде загально гуторять, що „дохторé“ трюють людей, хиба хто зажадае. У нашъ кутъ занесли вéдай холеру зó Стрéлискъ, куды éздять на торги. Дивно, що въ зараженыхъ мéстахъ позваляють власти на торги, де зъ рóзныхъ околиць люде приéздять и або привозять або завозять сю епідемію. Люде якось до холеры такъ привикли, що приймають єи якъ яку звычайну хоробу. Нéякого пострáху по нихъ не видко. — *P.*

— **Будынокъ гр. Скарбка у Львовé,** де мéстить ся польскій театръ, мають купити вóдъ скарбкóвскои фундаціи пп. Наркизъ Полянъскій и Христофъ Яновичъ за 400,000 зр. Переговоры вже ведуть ся, а дотычный актъ маe бути потвержденый краевымъ выдéломъ. Фундація гр. Скарбка застерéгаe собé лише дальшій наемъ сцены для театру до 1900 року пóдъ дотеперéшными услóвями. Новй властителé намéряють перебудувати будынокъ гр. Скарбка и замéнити єго на чиншовый дóмъ.

— **Новый поспéшный поéздъ зó Львова до Вéдня,** що єго — якъ мы доносили — намéряе завести въ недовгóмъ часé генеральна дирекція зелéзниць, буде переéздити цéлу дорогу за 12 годинъ. Нинéшный поспéшный поéздъ потребуe на се 26 годинъ, отже звыжь два разы бóльше. Новый поéздъ буде éхати зъ пересéчною скоростію 62 кільометрóвъ на одну годину, однако єсли вóдчислить ся часъ ужитый на перестанки, то скорóсть éзды выйде значно бóльша. Мимо того не дóйде ще сей поéздъ до скорости зъ якою éздять поéзды въ Англіи т. є. 80 кільометрóвъ на годину Въ Нéмеччинé вóльно éздити зъ скоростію 90 кільометрóвъ на годину а въ Англіи задумали збудувати льокомотиву, що зможе éздити на годину по 160 кільометрóвъ. При помочи такои льокомотивы можна бы заéхати зó Львова до Вéдня за 4 годины и 40 мінутъ и такъ скоро будуть въ Англіи éздити зъ Едінбурга до Лондона. Згадана льокомотива працюe зъ силою пары рóвною 2.000 коней, а высота єи колéсъ выносить 3⅔ метра. Таке колесо однымъ оборотомъ довкола своеи оси обóймае простóръ звыжь 11 метрóвъ, а щобы єго порушити, треба пары зъ тисненьемъ 14 атмосферъ, отже натиску на нерекрóй шпиня, що рóвняе ся натискови водного стовпа 140 метрóвъ высокого.

— **Уличнй непорядки въ Краковé при нагодé робóтничихъ зборóвъ въ недéлю,** про котрй мы вчера доносили, були выкликанй говно безоглядным поступованьемъ властей публичнои безпечности. Справа набрала въ Краковé великого розголосу, бо поліція и войско били, розганяли и арештували и цéлкомъ невинну публику, що якъ разъ тодé повыходила була зъ костелóвъ. Президентъ мéста Фрідляйнъ скликавъ зъ тои причины надзвычайне засéданье мéскои рады на вчера вечеръ и рада ухвалила жадати вóдъ властей сатисфакціи и покараня винныхъ.

— **П. Александеръ Мышуга,** теноръ львóвскои оперы, мавъ загадати — якъ доносять польскй часописи — покинути сцену и заснувати у Львовé школу спéву. Вéсть ся здаeсь намъ неимовéрною.

— **Въ справé Жигмонта Гошозского,** убійника о. Ардана, вóдбула ся вчера передъ касаційнымъ трибуналомъ у Вéдни остаточна розправа. Трибуналъ затвердивъ выровъ смерти, выданый першою инстанцiею.

— **Змéна власности.** Гр. Андрéй Потоцкій и п. Гомолячь купили вóдъ гр. Мировои Камéнку Струмилову за два мiліоны зр. Контрактъ пóдписано вчера.

— **Зборы робóтникóвъ.** Нинé дня 16 н. ст. жовтня о 7-óй годинé вечеромъ вóдбудуть ся въ ратушевóй сали у Львовé зборы робóтникóвъ. На порядку дневнóмъ стоять справы: 1) Економічне положенье робóтникóвъ, 2) реформа податкового закона и 3) внесеня членóвъ.

— **Домаганя урядникóвъ.** На оногдашнóмъ засéданю комітету товариства урядникóвъ у Вéдни, уложено петицію, яка маe буги внесена въ имени помóчныхъ урядникóвъ до державнои рады. Въ тóй петиціи мéстять ся такй домаганя: 1) Управильненье службовыхъ вóдносинъ, именно знесеня дотеперéшнои системы павшалій, що надаe начальникови уряду право довóльно приймати, вóддалювати и установлювати вынагородженье для помóчныхъ урядникóвъ; 2) признанье помóчнымъ урядникамъ по трилéтнóй службé право урядника зъ емеритурою и забезпеченьемъ вдовы; 3) знесенье роботы въ недéлю; 4) знесенье тутулу „діюрністъ“, а утворенье титулу „ц. к. помóчный урядникъ“; 5) вкóнци ажь до ухваленя дотычного закона признаня помóчнымъ урядникамъ, що служать вже бóльше якъ три роки, бодай 60 зр. мéсячнои платы и установленье 3-мéсячного речинця выповéдженя.

— **Буря зъ громами и блискавицями** навéстила дня 9 н. ст. жовтня о 4-óй годинé зъ полудня мéсто Ряшéвъ и єго охрестнóсть, а вóдтакъ упавъ градъ и сильный дощь. Цéле се незвычайне о тóй порé явище тревало всего 10 мінутъ. Два днé пóзнéйше по 10-óй годинé вечеромъ порошивъ дрóбный снéгъ

— **Фальшóвника банкнотóвъ,** россійского жида Йосля Горнштайна, увязнила краковска поліція. По кóлькалéтныхъ операціяхъ въ Россіи, перекравъ ся Горнштайнъ передъ рокомъ до Галичины. Тутъ почавъ вести интересъ нéбы фальшивыми банкнотами и то якъ австрійскими, такъ и россійскими. Обдурювавъ найбóльше богатыхъ жидóвъ. Въ часé выставы, перебуваючи у Львовé, обдуривъ Горнштайнъ кóлькохъ жидóвъ зъ Бучача, Тернополя и Россіи. Звычано поступавъ при тóмъ въ такій способъ: При помочи спóльника, також россійского жида, приклыкувавъ до себе выбраныхъ жидóвъ и дававъ имъ правдивй новй банкноты, котрй на лакомыхъ робили дуже добре вражéнье. Вóдтакъ обéцювавъ продати за 300 зр. правдивыхъ, 10.000 фальшивыхъ одногульденовыхъ банкнотóвъ. Купуючій мусéвъ при угодé дати жадану суму, котру Горнштайнъ клавъ до приготовленои куверты и залéпивши, звертавъ купцеви. Потóмъ самъ выходивъ и казавъ що верне найдальше за двé годины зъ фальсифікатами. Однако вже бóльше не показувавъ ся и цезавъ зъ забраными грóшми. Єго маніпуляція була дуже зручна. Заки починавъ угоду мавъ завсéгды приготовленй двé куверты, одну порожну, а другу вже напередъ наповнену картками паперу въ формé банкнотóвъ. Ся повна куверта лежала пóдъ газетою. Нею умéвъ вóнъ такъ хитро орудувати, що все дававъ єи купцеви, а куверту зъ грóшми забиравъ. Навкучивши собé Львóвъ, перенéсъ ся Горнштайнъ до Кракова, але тамъ єго зловили. Признавъ ся, що такимъ способомъ обдуривъ доси людей на 5000 зр. и 140 рублéвъ.

— **Огнé.** Вчера около 8-ои годины вечеромъ выбухъ огонь на Знесéню пóдъ Львовомъ и знищивъ стодолу, стайню, шопу и стирту сéна одного господаря. Пожаръ угасили огневй сторожé зó Львова и Дублянъ. Огонь бувъ имовéрно пóдложеный.

— **Лéченье дiфтеріи.** Зъ Берлина доносять, що голосный професоръ д-ръ Вірховъ заявивъ, що лéченье дiфтеріи методою Берінга маe вже теперь запевненый успéхъ яко профіляктичне средство. Щепленье єи хоронить передъ дiфтерiею на мéсяцé. Чи оно може хоронити тревало або чи покаже ся дéйстно найлéпшимъ средствомъ въ случаю, занедужаня, сего ще нинé не можна сказати.

— **Торжественне вóдкрытье школьного року на львóвскóй політехніцé** вóдбуло ся въ суботу дня 13 н. ст. жовтня. По службé божóй въ костелé св. Марiи Магдалины зóбрали ся професоры и студенты въ авли політехніки, де явили ся також: архіепископъ Исаковичъ, заступникъ краевого маршалка Хамецъ, вiцепрезідентъ краевои рады школьнои д-ръ Бобжинъскій и професоръ університету Гризецкій. Торжество вóдкрывъ уступаючій ректоръ Дзиваньскій, зложивши справозданье за минувшій рóкъ и згадавъ о тыхъ професорахъ що брали участь въ львóвскóй выставé. Новый ректоръ Тулiе выголосивъ вóдтакъ промову о значеню технічныхъ наукъ. Вкóнци вóдчитавъ проф. Фідлéръ свóй вóдчитъ „О поступé въ будовé водныхъ колéсъ“.

— **Дрóбнй вéсти.** Архикнязь Леопольдъ Сальваторъ поверне зъ женою зъ Травникірхеръ до Львова дня 18 н. ст. жовтня а дня 24 н. ст. жовтня переселить ся на постóйне мешканье до Загреба. — Дня 7 н. ст. жовтня повéсивъ ся въ Кореличахъ, перемышляньского повéта въ стодолé на крайцé Иванъ Дацéй, славный піякъ.

— **60.000 зр.** выносить головна выграна львóвскои выставовои льотерiи. Звертаемо увагу нашихъ Вп. Читателéвъ на се, що тягненье вóдбуде ся нинé вечеромъ.

Посмертнй — ✝ — оповéстки.

О. Изанъ Андруховичъ, греко-кат. пароxъ въ Жуковé, городеньского повéта, упокоивъ ся скоропостижно въ понедéлокъ дня 8 н. ст. жовтня, въ 68-óмъ роцé житя а 43-óмъ священьства. Похоронъ вóдбувъ ся въ середу.

Наука штука и література.

— **Житє святыхъ** въ звязи историчнóй для для звеличаня памяти тыхъ Угодникóвъ Божихъ, которыхъ имена въ нашóмъ греко-словеньскóмъ календари записанй. Пóдъ такимъ заголовкомъ выйшовъ що й но другій томъ обширного дéла о. Йосифа Мéльницкого, доктора св. Богословія, совéтника Митроп. Консисторіи и вiцеректора генеральнои семинарiи духовнои у Львовé (накладомъ автора; зъ друкарнé В. Манецкого, пóдъ зарядомъ В. Годака; ст. 545, 8°). Въ трехъ частяхъ, що суть продовженьемъ чотырьохъ частей першого тому поданй трактаты пóдъ слéдуючими заголовками: „Предподобнiи отцé и матери въ IV. вéцé и въ першóй половинé пятого вéку;“ „Святiи въ въ лéтахъ 450—692“, и „Святiи вéнчанй въ оборонé священыхъ образóвъ и подвижники єдиньства церковного“. Кóнець книжки заосмотреный „указателными списами именъ по порядку азбучному и календарному“. Праця та самымъ своимъ обéмомъ и написями свéдчить вже о богатствé нагромадженого матеріялу, що не лишь для духовеньства и спеціялістóвъ але и для пересéчного интелігента може бути цéкавый.

Господарство промыслъ и торговля.

— **Дирекція руху державныхъ зелéзниць** оповéщуe: Отворенье вузкошляховои зелéзницé льокальнои Унцмарктъ-Мавтерндорфъ. Зелéзниця льокальна Унцмарктъ-Мавтерндорфъ зó стаціями, взглядно перестанками: Лiндъ: [перестанокъ], Нiдеръ-Вельцъ, Тайфенбахъ, Фрояхъ-Качталь, Трібендорфъ, [перестанокъ], Муравъ, Каiндорфъ [перестанокъ] св. Льоренценъ н. Муравъ, Цеціліябріке [перестанокъ], Вандрічбріке [перестанокъ], Штадль н. Муромъ, Айнахъ [перестанокъ] Туррахъ, Предліцъ [перестанокъ] Кендлобрукъ [перестанокъ] Рамінґштайнъ [перестанокъ] Томаталь, Мадлінґъ [перестанокъ] св. Льонардъ [перестанокъ], Тамсвеґъ, Вельтінґъ [перестанокъ], св. Андре-Геріяхъ [перестанокъ], Лінтшінґъ [перестанокъ], Марія-Пфарръ, Мавтерндорфъ буде вóддана до прилюдного ужитку дня 9 жов-тня 1894.

Стаціи Нiдеръ-Вельцъ, Тайфенбахъ, Фрояхъ-Качталь, Муравъ, св. Льоренценъ н. Муравъ, Штадль н. Муромъ, Туррахъ, Томаталь, Тамсвеґъ, Марія-Пфарръ, Мавтерндорфъ будуть отворенй для руху загального, перестанки-жь Лiндъ, Трібендорфъ, Каiндорфъ, Цеціліябріке, Вандрічбріке, Айнахъ, Предліцъ, Кендльбрукъ, Рамінґштайнъ, Мадлінґъ, св. Льоренценъ, Вельмінґъ, св. Андре-Геріяхъ, Лінтшінґъ тóлько для руху особового.

Отворенье перестанку Радмансдорфъ для посылокъ поспéшныхъ. Перестанокъ Радмансдорфъ, на шляху Тарвісъ-Любляна, урядженый до теперь для руху особового и пакункового, отвореный зъ днемъ 1 жовтня 1894 також для надаваня и выдаваня посылокъ поспéшныхъ.

Телеґрамы „Дéла“

Вéдень 16 жовтня. Зъ пóвъурядового оголошеня програмы роботы рады державнои выходить, що правительство бажае, абы реформы податкова и процедуры цивільнои вóйшли въ житье зъ слéдуючимъ рокомъ; реформою выборчою будуть займати ся поза-парляментарно, хочь утвореньемъ палатъ робóтничихъ запевнить ся робóтникамъ кóлька мандатóвъ; правительство такъ довго не вóдкличе выимкового стану въ Чехіи, доки Чехи не згодять ся на угодовй пунктаціи зъ Нéмцями. — Зборы робóтничй ухвалили устроити велику демонстрацію въ четверъ, коли пос. Перперсторферъ буде говорити въ парляментé за реформою выборчою.

Градецъ 16 жовтня. Посломъ до рады державнои выбраный кандидатъ лiбералóвъ проф. Льорберъ.

Лондонъ 16 жовтня. Въ Шанґаю выбухло повстанье. Вéсти, мовь бы Хины выступили зъ предложенями мира, неправдивй.

Римъ 16 жовтня. Сего тыждня маe пана зачати конференціи що-до енцикліки о поворотé православнои церкви на католицизмъ.

Брукселя 16 жовтня. При выборахъ побéдили клерикалы, а лiбералы побéджений. Соціялисты добули доси 19 мандатóвъ, — а маe вóдбути ся 44 доповняючихъ выборóвъ.

Оповѣщенье.

Загальнй Зборы членовъ „Народнои Торговлѣ“, общества зареґістрованого зъ ограниченою порукою, за рокъ адміністраційный 1893/94 водбудуть ся дня 1 н. ст. падолиста 1894 р. о годинѣ 4-ой зъ полудня въ великой сали „Народного Дому“ у Львовѣ.

Порядокъ дневный:

1. Водкрытье Зборовъ предсѣдателемъ Совѣта управляючого;
2. Справозданье Совѣта управляючого;
3. Справозданье и внесенье головного комітету контрольного [§§. 34 и 46 статута];
4. Доповняючій выборъ двохъ членовъ Совѣта управляючого на мѣсце выльосованыхъ [§. 15 статута];
5. Означенье высоты марки презенційной для членовъ Совѣта управляючого на рокъ 1894/95;
6. Выборъ головного комітету контрольного на рокъ адмін. 1894/95;
7. Внесеня членовъ.

Яко легітімація для членовъ служать ихъ книжочки удѣловй. — Члены, выповѣвшй свои удѣлы, не мають права голосу.

У Львовѣ 12 н. ст. жовтня 1894.

Водъ Совѣта управляючого „Народнои Торговлѣ“.

Евгенiй Дудкевичъ, предсѣдатель Совѣта.
— *Иванъ Бычай*, членъ Совѣта

Примѣтка: Бiлянсъ за адмін. р. 1893/94 выложеный буде водъ 16 жовтня у всѣхъ складахъ Товариства и въ канцелярiи Дирекцiи. На жаданье высылае ся такожь почтою.

Надослане.

Д-ръ Исидоръ Фалькъ

отворивъ адвокатску канцелярію

въ Станиславовѣ

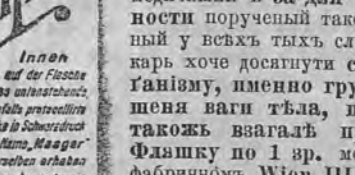
при ул. Собѣского ч. 10.

356 1—3

Выйшовъ зъ друку „Статут каси для ощадностей і позичок систему Райфейсена“.

Цѣна примѣрника 10 кр. — 100 прим. 5 зр (безъ пересылки). Одержати можна черезъ книгарню Ставропигійску. — Такй касы можна лише въ такихъ громадахъ закладати, де є богато людей письменныхъ отже по мѣсточкахъ та селахъ бѣльше просвѣченыхъ. Въ заходнѣй Галичинѣ основано вже такихъ сполокъ девять. 350 2—4

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „подъ Коперникомъ“, Львовъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одвазу) поручае у великомъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильй, пѣоны, сібеле, напометры и т. п. Устроєня звонковъ електричныхъ. Всякй направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінцiи выготовляють ся точно. 148

Цѣлковитй выправы кухонній найдешевше

4595 *поручае*

ПЕТРО ХШОНСТОВСКЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.)

Цѣнники илюстрованй розныхъ предметовъ до розпорядимости

СО-

рочки мужескй, по цѣнѣ фабричной зр. 1·75, 2·—, 2·50, маншеты, ковнѣрики, калесоны, скарпитки, хусточки, краватки, шлейки, и т. п.

поручае найдешевше

Павло Лянгнеръ

передъ тымъ

БРАТЯ ЛЯНҐНЕРЫ

у Львовѣ улиця Галицка ч. 16.

Головный складъ куфровъ до подорожи. 2537

Цѣнники на жаданье даромъ.

За половину цѣны въ наслѣдокъ опорожненя льокалю цѣлковита выпродажь матерій вовняныхъ, барвистыхъ, гладкихъ, чорныхъ, оригінальныхъ и т. д. фактично лише за половину цѣны. Маґазинъ новости Вільгельма Сидора, Готель Европейскій ч. 4, Львовъ. 347 3—4

Лишь тогдѣ правдивый, если тригранна флящина есть замкнена низше поданою опаскою (червоный и чорный друкъ на жовтомъ папери).

Доси не перевысшеный!!!

В. Мааґера

правдивый очищеный

ТРАНЪ ЗЪ ПЕЧѢНКИ

(въ законно обезпеченомъ опаковаю)

зъ фабрики

ВІЛЬҐЕЛЬМА МААҐЕРА

у Вѣдни.

Розслѣдженый першорядными повагами медичными и **за-для своєи легкои стравности** порученый такожь дѣтямъ, и записуваный у всѣхъ тыхъ случаяхъ, въ котрыхъ лѣкарь хоче досягнути скрѣпленя цѣлого орґанізму, именно грудей и легкихъ, збольшеня ваги тѣла, полѣпшеня соковъ, а **такожь взагалѣ прочищеня крови.** — **Фляшку по 1 зр.** можна купити въ складѣ фабричномъ Wien III./3., Heumarkt Nr. 3., а такожь **майже по всѣхъ аптикахъ австро-угор. державы.**

У Львовѣ у пп. аптикарѣвъ: Петра Міколяша, Жигмонта Рукера, Якова Байзера, К. Крижановского, та у пп. купцѣвъ: Стан. Маркевича и К. Балабана.

Головный складъ и розсылка для цѣлои австро-угор. державы:

W. MAAGER, WIEN

III./3., Heumarkt 3. 353 1—18

Противъ наслѣдувань заряджує ся судове слѣдство.

Улиця Коперника ч. 8 — 20% опусту въ часѣ выставы.

Важне для приѣзжихъ. Въ часѣ выставы 20% опусту.

ЗАВЕДЕНЬЕ ФОТОҐРАФІЧНЕ

Ивана Кшановского

при ул. Коперника ч. 8 у Львовѣ

выготовлюе

Всякй ґрупы до найбольшихъ розмѣровъ.

Побольшенье зъ малыхъ, старыхъ и знищеныхъ фотоґрафій, зъ образовъ и рисунковъ якъ найточнѣйше.

Блискавичнй знимки. 270 13—?

Улиця Коперника ч. 8 — 20% опусту въ часѣ выставы.

Улиця Коперника ч. 8 — 20% опусту въ часѣ выставы.

Улиця Коперника ч. 8 — 20% опусту въ часѣ выставы.

УЧИТЕЛЯМЪ, УРЯДНИКАМЪ ДЕРЖАВНЫМЪ, громадскимъ и приватнымъ, емеритамъ и купцямъ подае стояче подъ протекторатомъ Его ц. и к. Высокости архикнязя Іосифа

Перше заведенье войскового обезпеченя

нагоду до значного заробку побочного. Урядники орґанізаційнй и аквізиторы будуть принятй подъ користными условями, несвѣдомыхъ поручаемо. 352 2—3

Глядаємо всюды заступниковъ.

Оферты до ґенеральной репрезентації

Львовъ Хорущина ч. 18.

МАҐАЗИНЪ и РОБОТНЯ

Футеръ

ФЕЛИКСА и ЮЛІЯНА ЛЮБЕЛЬСКИХЪ

ул. Валова ч. 3 у Львовѣ

Поручають на зимовый сезонъ всякй можливй роды футеръ въ шкоркахъ, готовй футра и всякй иншй артикулы, що входять въ обсяхъ кушнѣрства по́сля найновѣйшихъ фасоновъ, такожь приймають покрытя и перероблки на новй фасоны, числячи по найнизшихъ цѣнахъ.

Цѣнники на жаданье франко. („Импреса“) 335 4—12

СКЛАДЪ КАВЫ и ЧАЮ

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

подъ знаменемъ

„СІРІОСЪ“

У ЛЬВОВѢ

ул. Оссолиньскихъ ч. 11

Філія улиця 3 мая число 2

Найлѣпшй кавы ½ клґр. 1 зр. и 2227 33—?

Найлѣпшй чаѣ россійскй, хиньскй и Ліптона славнй анґлійскй ¼ клґр. 1 до 2 зр.

Купуйте товаръ добрный и щадьте грошь!

ГАЛИЦКІЙ КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ

принимае вкладки на

КНИЖОЧКИ

и опроцентовуе ихъ по

4½% на рокъ.

2219

НА СЕЗОНЪ ОСѢННЫЙ

Просить ся ласкаво всѣхъ Вп. Гостей выставовыхъ пересвѣдчити ся о дивнѣй дешевости осѣнныхъ и зимовыхъ товаровъ, вже спровадженыхъ въ великой скольксти.

Слѣдуючй товары продають ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ доки истнуе запасъ:

1000 модныхъ муфовъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·50, 2·— до 5·— зр.
1000 кожуховыхъ шапокъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·80, 2·20 до 4·— зр.
1000 фланельовыхъ и суконныхъ блюзъ осѣнныхъ и зимовыхъ 2·50, 3·— до 6 зр.
500 гальокъ волбчковыхъ по 2·50 до 4·— зр.
1000 хустокъ Гімалая, найбольшій родъ 1·75, 2·25 до 4·— зр.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймодньйшихъ суконокъ на осѣнь и зиму 1·80, 2·50 зр.
1000 модныхъ плащиковъ на осѣнь и зиму водъ 4 зр. и высше.
3000 одяговъ для хлопчиковъ у всѣхъ величинахъ по 1·80, 2·—, 3·— зр. и высше.
Особливй новости въ стяжкахъ, воаляхъ, капелюхахъ дамскихъ и дитинѣхъ, рукавичокъ гляссе, дуньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, панчохахъ, парасоляхъ до дощу, блюзахъ шовковыхъ и вовняныхъ, шляфрокахъ, костюмахъ и неґліжахъ надбйшли власне въ великой скольксти и доповняють ся щоденно.

Особливша гуртовна продажь принагодна

въ воддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимовъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на ложка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и ложка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (выробъ килимовъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 ґарнітуровъ „Louvre“ на ложка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на ложка и 1 на столъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 ґарнітуровъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на ложка, 1 на столъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ ровныхъ краскахъ по 75, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·35, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый выробъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожиныхъ (Steppdecken) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцовъ фланельовыхъ въ найлѣпшомъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваниковъ подъ и надъ ложка по 1·50 и 2·25
300 диванковъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванковъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванковъ до ѣдальень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванковъ повсальоныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останковъ ходниковъ 8—10 метровъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкоръ козличихъ, природныхъ 5·50, шкорки Анора 2 и 2·50.
Дорги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітацією шкоры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальонній у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портіеры и занавѣсы коронковй аж до найлѣпшихъ сортовъ.

Всякй въ провінціи надсылань порученя полагоджуе ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

4895 158—?

УЧИТЕЛЬ

орґанъ руского товариства педаґоґічного двотыжденникъ педаґоґічно-науковый, выходить водъ 1 червня 1889 р. у Львовѣ ул. Вірменьска ч. 2., Предплата на цѣлый рокъ 3 зр., на повъ року 160 кр. на чверть року 1 зр.

Острепье ножѣвъ переплетничихъ и рѣзницкихъ приймае

ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ

ножовникъ у Львовѣ ул. Боимовъ ч. 3.

Цѣнники даромъ.

Велика львовска льотерія выставова

Пинѣ о 8-ой годинѣ вечеромъ тягненье!

ГОЛОВНЙ ВЫГРАНЙ

60.000 зр., 10.000 зр., 5.000 зр.

готовкою зъ потрученьемъ лишь 10%

Львовскй льосы выставовй по **1 зр.** поручае:

Х. Верфель дом банковый
Самуелі и Ляндавъ „ „
Корманъ и Файґенбаумъ „
також адміністрація „Дѣла“. 279 51-?

Рухъ поѣздовъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 мая 1894 по́сля годинника середно-европейского.

Приходять до Львова зъ	поѣзды поспѣшный	особовй			
Кракова (Берлика, Вроцлава, Вѣдня)	332	525	900	610	900
Варшавы	—	525	900	—	900
Хабовки (Закопаного) на Перемышль, Ряшевъ, або Тарновъ	232	—	—	—	—
Хабовки (Закопаного) на Ряшевъ або Тарновъ	—	525	—	—	—
Хабовки (Закоп.) на Стрый	—	—	834	—	—
Мушины, Криницѣ, Жегестова на Тарновъ	—	—	—	—	900
Мушины Криницѣ Жегестова на Ряшевъ або Тарновъ	—	525	—	—	—
Мушины Криницѣ Жегестова на Тарновъ (в. 1/6 до 30/9)	—	—	900	—	—
Мезе-Ляборцъ Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	900	—	—
Надберезя и Тарнобжега	—	—	600	—	—
Подволочискъ и Бродовъ (на дворецъ гол.)	212	929	910	545	—
Подволочискъ и Бродовъ (на дворецъ Подзамче)	158	913	845	519	—
Сучавы	940	—	737	1227	635
Кимполюнга	940	—	737	—	—
Радовцевъ	940	—	737	—	635
Бергомета и Чудина	940	—	—	—	—
Новоселицѣ	940	—	737	—	—
Слободы рунгур. Копальнѣ	940	—	—	—	635
Гусятина на Галичъ	940	—	737	—	—
Чорткова на Галичъ	—	—	—	1227	—
Борислава	—	—	202	1210	—
Белзца	—	—	—	445	—
Сокаля	—	—	748	445	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова на Стрый)	—	—	834	1210	—
Стрыя и Сколього	—	—	847	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова на Стрый	—	—	202	—	—
Гребенова (водъ 10/7 включно до 30/8)	—	—	202	—	—
Бруховичъ (водъ 12 мая почавши аж до вобликаня)	—	—	810	—	—

Водходять зъ Львова до	поѣзды поспѣшный	особовй			
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	224	1010	450	1035	655
Варшавы	—	1010	450	—	655
Хабовки (Закопан.) на Тарновъ або Ряшевъ	—	1010	—	—	—
Хабовки (Закопан.) на Ряшевъ або Перемышль	—	—	1035	—	—
Хабовки (Закоп.) на Стрый	—	—	950	710	—
Мушины, Криницѣ, Жегестова на Тарновъ або Ряшевъ	—	1019	—	—	—
Мушины, Криницѣ, Жегестова на Тарновъ (водъ 1/8 включно до 30/9)	—	—	—	655	—
Мушины, Криницѣ, Жегестова на Тарновъ	—	—	450	—	—
Мушины, Криницѣ на Стрый	—	—	—	710	—
Мезе-Ляборцъ, Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	—	655	—
Надберезя и Тарнобжега	—	1019	450	—	—
Подволочискъ и Бродовъ (зъ дворця гол.)	608	244	940	1020	—
Подволочискъ и Бродовъ (зъ дворця Подзамче)	622	256	1004	1017	—
Сучавы	515	—	1015	255	1020
Чорткова на Галичъ	—	—	—	255	—
Гусятина на Галичъ	515	—	—	—	1030
Слободы рунгур. Копальнѣ	—	—	1015	—	1030
Новоселицѣ	615	—	—	—	1030
Бергомета н. С. и Чудина	615	—	—	—	—
Радовцевъ	615	—	1015	—	1030
Кимполюнга	615	—	—	255	—
Сокаля	—	—	930	645	—
Белзца	—	—	920	—	—
Борислава на Стрый	—	—	540	950	—
Лавочного (Мункача, Серенча Мішкольца, Пешту) и Хирова на Стрый	—	—	540	—	710
Станиславова, Долины, Болехова на Стрый	—	—	—	950	710
Сколього и Хирова на Стрый	—	—	—	950	—
Стрыя и Сколього	—	—	—	305	—
Гребенова (только водъ 10/7 включ. до 30/8)	—	—	—	950	—
Бруховичъ (почавши водъ 12 мая аж до вобликаня)	—	—	330	—	—
Зимно-воды (почавши водъ 12 мая аж до вобликаня)	—	—	342	—	—

Розклады ѣзды въ видѣ кишеневомъ можна достати въ бюрахъ информаційныхъ, касахъ стаційныхъ и у кондукторовъ.

*) Годины печатай грубимы черенками означують пору ночну водъ год. 6-ой вечеромъ до год. 5-ой 59 мін. рано. Въ бюрѣ информаційномъ ц. и. австр. зелѣзниць державныхъ у Вѣдни (улиця Іоанна 29) якъ такожь въ бюрѣ информаційномъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Львовѣ (уляця Третого мая ч. 3, готель Імперіяль), удѣляе ся устныхъ або письменныхъ обясненъ въ справахъ дотычно служби на ц. к. австр. зелѣзницяхъ державныхъ. О скольксто подручники дозволяють, засягнути тамъ-же можна информацій водносячихъ ся до решты австро-угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць. Въ бюрахъ информаційныхъ продае ся выдавань черезъ ц. к. австр. зелѣзницѣ державй білеты до ѣзды и зшитки зустановованыхъ посвѣдчень до ѣзды якъ також тарифы. 4980

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Белей. — Одвѣчальный редакторъ: Михайло Струсевичъ. Папiръ зъ фабр. Черлянскои. З друкарнi Наукового тов. iм. Шевченка, пiд зарядом К. Бединського.

Ч. 223. Львôвъ, Середа 5 (17) жовтня 1894. Рôчникъ XV.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руснихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходитъ въ вôторокъ, и въ вôторокъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсерати платѣй у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлий рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлий рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вертаютъ ся лише на попереднє застереженье. — Реклямації неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта.

Поодинокє число коштує 8 кр. в. а.

Оголошенія принимаютъ ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовой а въ рубрицѣ „Надісłане“ по 20 кр. в. а

Нодинки числятъ ся по 10 кр. пôдъ стрыпка.

Рада державна.

[І-ше засѣданье палаты послôвъ зъ 16 жовтня.]

На се перше засѣданье явило ся значне число послôвъ, а галерія були биткомъ заповненѣ. При звычайныхъ формальностяхъ президентъ бар. Хлюмецкій вôдкрывъ сесію и засѣданье.

Правительство предложило: розпорядженье въ справѣ запомоги зъ скарбу державного для зменшеня нужды, — законъ о поборѣ контінґенту рекрутôвъ на рôкъ 1895, — проєктъ реорґанізаціи жандармеріи, — справу катастру податку грунтового, — письмо міністра рôльництва Фалькенгайна о вôдносинахъ робôтничихъ въ Острављ, Карвинѣ, Фалькновѣ и Лôктю [Elbogen] а такожь результаты доходженъ въ справѣ стрейку въ тыхъ копальняхъ въ цвѣтни и маю сего року, — вкôнци проєктъ змѣны кôлькохъ постановъ закона о приналежности.

Що-до змѣны закона о приналежности — проєктъ постановляє, щобы громады були обовязанѣ принятн до звязи особы бездоганнѣ замешкуючѣ въ мѣсцевости по 5—10 лѣтахъ, а на выпадокъ вôдмовы щобы дотычнымъ особамъ служило право рекурсу до власти політичнои.

Що до реорґанізаціи жандармеріи — жадає ся такихъ змѣнъ, що жандармерія може бути ужита на выпадокъ вôйны та що она має пôдлягати просто міністрови оборони краєвои, а не, якъ доси, инспекторови жандармеріи.

Вôдтакъ міністеръ скарбу д-ръ Плєнеръ выступивъ зъ обширнымъ експозе фінансовымъ, въ котрôмъ пояснивъ прелімінарь буджету и дôткнувъ богато справъ. Мѣжь иншимъ сказавъ, що теперѣшна сесія рады державнои потрєває до Рôздвяныхъ святъ, а потôмъ будуть скликанѣ соймы и зможуть радити до лютого. Въ лютôмъ приступить парлямент сейчасъ до реформы податковои. [Пос. Пернерсторферъ: А що жь реформа выборча?] Въ справѣ регуляціи платнѣ урядникôвъ заявивъ д-ръ Плєнеръ, що правительство разъ-у-разъ надъ тымъ застановляє ся, радила и окрема комісія, однакъ ще не докôнчено праць вступныхъ, то правительство й не може ще внести дотычного закона. Впрочôмъ треба пождати, ажь вôдповѣдно пôднесуть ся доходы державнѣ. А вже теперь заповѣдає д-ръ Плєнеръ, що выдатки на вôйско на другій рôкъ значно збôльшать ся Але думає, що тѣ выдатки покрыє надвышка доходôвъ зъ монополю спірітусового [горѣвчаного]. Именно держава обôйме торговлю спірітусову en gros, а дрôбна продажь буде вôльна, якъ доси, однакъ правительство установить для консументôвъ цѣны максимальнѣ.

Предложеный палатѣ послôвъ рады державнои буджетъ на рôкъ 1895-ый выказує выдатки въ сумѣ 636,527.870 зр., покрытье нихъ въ высотѣ 638,985.577 зр., отже надвышка выносить 2,457.707 зр. и єсть о 134.688 зр. высша вôдъ надвышки зъ минувшого року. Выдатки высшѣ о 16,596.867 зр. якъ минувшого року и умотивованѣ бôльшими потребами краєвои оборони, справъ духовныхъ и просвѣты, заряду скарбу и торговлѣ. Высшѣ выдатки въ вôддѣлѣ посередныхъ податкôвъ выносять 1,415.867 зр., а въ вôддѣлѣ міністерс. торговлѣ 7,238.670 зр.; — значнѣ позиціи въ тôй сумѣ припадають на амортизацію деякихъ позицій державного довгу та на инвестиціи въ вôддѣлѣ почтъ и телеґрафôвъ и державныхъ зелѣзниць. Загальна сума покрытя єсть высша о 16,731.555 зр., якъ въ буджетѣ на 1894 рôкъ. Зъ тои сумы припадає на безпосереднѣ податки 1,183.000 зр., на цловѣ поборы 1,920.103 зр., на посереднѣ податки 5,071.665 зр., на міністерство торговлѣ 9,214.640 зр., а въ тôй послѣднôй позиціи мѣстить ся сума 5,231.850 зр. титуломъ звычайныхъ доходôвъ зъ руху державныхъ зелѣзниць.

Въ рубрицѣ „Рада міністрôвъ“ выказує буджетъ збôльшенье выдаткôвъ о 89 610 зр., головно зъ причины пôдвышеня диспозиційного фонду зъ 50.000 на 100.000 зр. Позвція квоты, яка має бути заплачена до спôльныхъ выдаткôвъ разомъ зъ выдатками на удержанье войскъ въ Боснѣ и Герцеговинѣ, выносить 72,319.624 зр. єсть о 640.636 зр. высша вôдъ прелімінованои на 1894 рôкъ. Въ вôддѣлѣ краєвои обороны выдатки збôльшають ся о 655 736 зр. на краєву оборону и о 296.310 зр. на жандармерію. Міністерство вѣроєсповѣдань и просвѣты выказує бôльшѣ потребы: на релігійный фондъ о 119.046 зр., на академіи о 213.476 зр, на промыслови выховуючѣ заведенія о 196 908 зр. и на народнѣ школы о 82.350 зр. Въ роздѣлѣ „Міністерство скарбу“ выказують незначне збôльшенье выдаткôвъ позицій: „сôль“, „льотерія“ и „стемплевѣ належитости“.

Білянсъ буджету міністерства торговлѣ выказує въ вôдношеню до минувшого року полѣпшенье о суму 311.202 зр. Рубрика „Державный довгъ“ выказує пôдвышенье выдаткôвъ о 4,232.695 зр.

Высше прелімінованье доходôвъ зъ перевозу на державныхъ зелѣзницяхъ має своє оправданье зъ однои стороны въ тôмъ, що Львôвско-Черновецко-Яску зелѣзницю а такожь зелѣзницѣ Черновцѣ-Новоселиця и Люблянa-Штайнъ, вчислено до зелѣзниць веденыхъ на рахунокъ державы; — зъ другои-жь стороны въ выслѣдѣ доходôвъ руху на державныхъ зелѣзницяхъ, котрѣ въ першихъ вôсьмохъ мѣсяцяхъ сего року можна назвати користными.

Зъ прелімінованои высшои сумы доходôвъ зъ посередныхъ податкôвъ припадає на будôвляный податокъ 483.000 зр., на заробковый 199.000 зр. а на доходовый 447.000 зр.

Якъ вже сказано, вставлено въ буджетѣ на фондъ диспозиц. 100.000 зр. замѣсть дотеперѣшныхъ 50.000 зр. Пôдвышено дотацію для академіи наукъ въ Краковѣ, вставлено вôдповѣдну квоту на реставрацію костела Домініканôвъ въ Краковѣ, на новѣ будынки въ Кринициі, на утворенье медичного факультету у Львовѣ, на медичнѣ клініки въ Краковѣ, на 6 новыхъ податковыхъ урядôвъ въ Галичинѣ, на будову зелѣзницѣ Галичь-Острôвъ и на системізованье новыхъ посадъ при судахъ въ Галичинѣ. Крôмъ того єсть въ прелімінари буджету позиція на утворенье низшои ґімназіи въ Ціллю зъ словѣньскимъ выкладовымъ языкомъ.

По вôдчитаню поставленыхъ внесень зажадавъ молодо-ческій посолъ Блажекъ, щобы палата узнала наглячôсть внесеня о скасованье выимкового стану въ Чехіи. П. Блажекъ заапелювавъ до палаты, щобы взяла въ оборону права горожанъ. Въ Сицилія заведеный тамъ станъ облоги уже знесено, а не вже-жь вôдносины въ Чехіи гôршѣ якъ въ Сицилія? — Послы Бжезновскій и Кафтанъ пôдперли наглячôсть внесеня. — Міністеръ справъ внутрѣшныхъ Бакегемъ высказавъ жаль, що замѣсть надъ закономъ карнымъ выточено дебату о выимковôмъ станѣ въ Чехіи, а тамъ є ще досыть бурителѣвъ. [Молодо-ческій послы закричали: „Чи ще всѣхъ не позамыкано?“] Міністеръ сказавъ, що суспôльнôсть перешкаджає при арештованяхъ. Станъ выимковый въ Празѣ — заявивъ вкôнци міністеръ — буде тревати такъ довго, ажь людность успокоить ся. — Пос. Герольдъ полемізувавъ зъ міністромъ Бакегемомъ и сказавъ, що правлѣнье при помочи стану выимкового єсть ознакою реакціи, а ліберальне сторонництво пôдпирає таке реакційне правительство. — По Герольдѣ промовивъ ще пос. Вашатый. — Палата вôдкинула наглячôсть внесеня.

Пос. Пальфі поставивъ нагле внесенье щобы держава вызначила кредитъ на досвѣды зъ serum діфтеричнымъ. — Внесенье се принято одноголосно.

Пос. Пернерсторферъ поставивъ нагле внесенье, щобы комісія для реформы выборчои до чотирохъ тыжднѣвъ здала справу: якъ далеко поступила въ своѣй праци [Умотивованье сего внесеня вôдложено на найблизше засѣданье, котре вôдбуде ся въ пятницю.]

——

Коло польске зôбрало ся на засѣданье дня 16 с. м.

Презесъ пос Залескій, повитавши послôвъ, зазначивъ, що сеся сесія, якъ заповѣдає ся, буде важна й плôдна. Політична ситуація не змѣнила ся. Коаліція єсть тривка, хочь медовій ей мѣсяцѣ минули.

Пос. Давидъ Абрагамовичъ пôднѣсъ справу наглого внесеня Пернерсторфера дотычно реформы выборчои и выявивши поглядъ, що Пернерсторферови йде лишь о демонстрацію, внѣсъ, щобы коло польске перейшло надъ тою справою до порядку дневного. — Пос. В. Левицкій бувъ иншои гадки. Зъ огляду на опінію публичну не можна тои справы легковажити. Треба довѣдатись: въ якôй она находить ся стадіи, длятого заинтерпелювавъ членôвъ комісіи для реформы выборчои: чи переговоры зъ правительствомъ ведуть ся и коли здана буде справа, а потôмъ заинтерпелювавъ міністра Яворского: чи правительство стоить и дальше при засадахъ высказаныхъ въ цвѣтни, чи може задумує внести инакше предложенье? — Мін. Яворскій вôдповѣвъ: „Правительство, обнявши керму правлѣня, заняло ся справою реформы выборчои. Результатомъ тои працѣ бувъ начеркъ реформы, котрый правительство, выйшовше зъ коаліціи, предложило мужамъ довѣрія трехъ клюбôвъ. Теперь, зъ огляду на нескôнченѣ ще переговоры зъ мужами довѣрія трехъ клюбôвъ, правительство задумує вôдъ завтра вôдбувати постôйнѣ конференціи зъ презесами клюбôвъ, взглядно зъ мужами довѣрія.“ — Вкôнци коло польске ухвалило голосувати противъ наглячости внесеня Пернерсторфера.

Вôдтакъ пос. Пінінъскій референувавъ о станѣ справы нового закона карного и надъ тымъ розвела ся ширша дискусія, въ котрôй взяли участь послы Чайковскій, Жукъ-Скаршевскій, Євгеній Абрагамовичъ и Поповскій.

Самъ Пінінъскій высказавъ поглядъ, що реформа не буде принята, але то, що зроблено, буде бодай матеріяломъ на будуще. — Чайковскій критикувавъ проєктъ нового закона, звертаючи увагу на небезпечнôсть розширеня до безконечности власти судейскои въ вымѣрѣ кары и на неясность дефініцій чинôвъ карыгôдныхъ, черезъ що лишає ся широке поле до интерпретацій. — Жукъ-Скаршевскій бувъ за тымъ, щобы проєктъ закона вôдослати назадъ до комісіи. Замѣсть нового кодексу користнѣйша була бы новеля оперта о теперѣшный кодексъ. Спеціяльно-жь бесѣдникъ стоить за тымъ, щобы вымѣръ кары бувъ означеный и не переступавъ границь теперѣшного вымѣру, а кары грошевѣ, и то нижшѣ якъ теперь, обмежити на переступленя. [Треба знати, що проєктъ нового закона дуже богато и то великихъ каръ грошевыхъ накладає за всякѣ переступы.] — Противъ новелѣ до нинѣшного закона карного промовлявъ пос. Евгеній Абрагамовичъ. Новеля, на его поглядъ, була бы латаниною, якъ при законѣ о належитостяхъ. Реформа кодексу карного трактує ся вôдъ 27 лѣтъ, а ще нѣяка комісія не хотѣла задоволити ся новелею.

Дискусіи надъ справою проєкту нового закона карного ще не скôнчено въ „колѣ“, длятого ще й не запало рѣшенье яке становище має заняти коло польске въ тôй справѣ.

Актъ закрытя выставы

вôдбувъ ся вчера о годинѣ 3-ôй зъ полудня въ гали промысловôй, де зôбрали ся члены комітету, выставцѣ и иншій гостѣ.

Першій промовивъ кн. Адамъ Сапѣга, а хôдъ гадокъ въ єго промовѣ бувъ такій: Выстава не стôлько мала бути пописомъ працѣ вже довершеной, скôлько обчисленьемъ ся народу зъ самымъ собою и пôдставою програмы на будуще. Выстава була поважна, нѣхто не садивъ ся на позоры и бліхтръ. Такою хотѣли мати выставу складаючи жертву на ню, якъ Поляки такъ и братя Русины. Цѣлію ей було показати, що стоимо въ рядѣ народôвъ живучихъ въ повнôмъ розвою й поступѣ, пôднести въ насъ духа й додати вôдваги до дальшои працѣ. И длятого треба намъ було конечно сягнути въ минувшôсть [„Рацлавицѣ“] и въ нѣй показати, чимъ мали бути нашій предки, и зъ нея поучитись, що безъ любови, лучности й пожертвованя нема житя, нема здорового поступу. Важне въ цѣлôй акціи выставы було се, що въ сѣй справѣ цѣла суспôльнôсть станула якъ оденъ мужь, не бачено рôзницѣ поглядôвъ, огôрченя або знеохоты. Потѣшаюче єсть те, що ініціятива до выставы выйшла вôдъ промысловцѣвъ и що нашій любій селяне такъ горячо йшли зъ нами и умѣли зрозумѣти, що тутъ интересъ ихъ тѣсно звязаный зъ интересомъ всѣхъ насъ. Дальше кн. Сапѣга пôднѣсъ пôдпору выставы вôдъ дневникарства, о спôвдѣланю сойму, выдѣлу краєвого и правительства, о жертволюбности выставцѣвъ и публики, о словахъ заохоты и признаня вôдъ протектора выставы Є. В. цѣсаря и окликомъ въ честь его закôнчивъ свою промову.

Потôмъ промовивъ по руски д-ръ Савчакъ ось-тыми словами:

„Высокодостойнѣ Гостѣ!

Коли свого часу въ компетентныхъ кругахъ рѣшено устроити въ столици нашого краю загальну краєву выставу, десять рускихъ народныхъ товариствъ у Львовѣ, узнаючи важнôсть и значѣнье выставы взагалѣ, рѣшило взяти въ нѣй участь. Вôдпоручники тыхъ десятьохъ товариствъ узнали себе рускимъ комітетомъ выставовымъ, мене выбрали своимъ головою и я на тôй основѣ вже на минувшихъ двохъ торжествахъ выставовыхъ промавлявъ, и нинѣ въ тôмъ самôмъ характерѣ нехай менѣ буде вôльно именемъ тыхъ товариствъ и Русинôвъ-выставцѣвъ при торжественнôмъ актѣ закрытя выставы кôлька слôвъ сказати.

На вступѣ моєи промовы не можу затаити того, що не всѣ Русины, не цѣлый загалъ руского народу, а бодай не зъ такимъ одушевленьемъ и запаломъ, якъ бы того можна було сподѣвати ся, взяли участь въ сѣй краєвôй выставѣ, а тымъ самымъ она не могла дати и дѣйстно не дала повного и вѣрного образу загального поступу и розвою народу руского на поли економічнôмъ и просвѣтнôмъ. На се склали ся рôзнѣ причины й обставины, але не часъ и не пора теперь про нихъ говорити.

Мимо того всего и мы Русины зъ чувствомъ вдоволеня спôльно зъ вами, Вп. панове, можемо споглядати на довершене дѣло. Тая частина плодôвъ духа и працѣ, яку мы тутъ показали, заняла своимъ змѣстомъ поважне мѣсце въ великôмъ отсѣмъ спôльнôмъ дѣлѣ суспôльности нашого краю. Се признанье довело ся намъ чути вôдъ своихъ краянôвъ и вôдъ чужихъ гостей, вôдъ достойникôвъ стоячихъ у кермы держави, и, що найважнѣйше, зъ устъ найкомпетентнѣйшихъ, бо зъ устъ найдостойнѣйшого протектора выставы, зволившого вôдвѣдати ей на доказъ своєи любови и опѣки, обнимаючи оба народы сего краю. А що загальне се признанье не було лише звычайнымъ компліментомъ зъ чемности, о тôмъ свѣдчать результаты розслѣдôвъ компетентныхъ юрорôвъ, котрѣ, судячи по правдѣ й совѣсти, вôддали таке саме признанье плодамъ духа и працѣ рускихъ выставцѣвъ — товариствъ и поодинокихъ особъ, мѣскихъ ремѣсникôвъ и сѣльскихъ промысловцѣвъ.

А що нашъ нарôдъ має незвычайно великій вродженѣ способности, се выказала перша краєва выстава зъ 1877-ого року, а отся друга выстава своимъ вôддѣломъ етноґрафічнымъ знаменито се потвердила. — Дай Боже, щобы зъ того досвѣду на сѣй выставѣ вспѣла сама суспôльнôсть, а вôдтакъ и всѣ компетентнѣ круги выснувати якъ найдальшѣ консеквенціи въ користь убогого, зъ давна занедбаного нашого краю.

Міліоновѣ масы, прикованѣ до скибы, при крайно неспріяючихъ нинѣ рôльництву обставинахъ, мечуть ся якъ тота рыба объ лѣдъ, не находячи часто выходу зъ труднои ситуаціи — хотяй пôзнанье потребы поступу въ рôльничôй господарцѣ — дякуючи що-разъ бôльшôй просвѣтѣ — безперечно все ширшѣ обгортає круги селяньства. Проявъ той давъ ся въ певнôй мѣрѣ дослѣдити й на отсѣй выставѣ, а коли достойный князь презесъ комітету выставы при рôзныхъ нагодахъ зъ натискомъ вказувавъ на потребу помочи для рôльництва, то вôнъ своими устами высказувавъ поглядъ всѣхъ мыслячихъ людей въ краю.

Пôднесенье добробыту краю и просвѣты люду — то перша и найважнѣйша нинѣ наша задача и нашъ обовязокъ — и на тôй дорозѣ, мимо рôзницъ суспôльно-політичныхъ можемо все зôйти ся — чого доказомъ єсть и отся выстава. А на скôлько отся выстава вспѣла до-

дати намъ вôдваги до працѣ въ тôмъ напрямѣ и вѣры въ успѣхъ, на стôлько головна ей вага и заслуга.

Отсе можу я смѣло выявити яко поглядъ загалу рускаго и высказати свое и всего народу рускаго щире бажанье, щобы мы при взаимнôй вырозумѣлости, зичливости та честнôй емуляціи скорымъ поступали крокомъ усе напередъ — напередъ до бажанои цѣли.

Якій бы хто-небудь мôгъ мати поглядъ на отсю выставу, все-таки признати мусить, що она принесла велику користь моральну и матеріяльну для цѣлого краю взагалѣ, а посередно такожь и для народу рускаго, и за те складаю сердечну и щиру подяку цѣлому Свѣтлому комітетови выставы и поодинокимъ его членамъ а особливо й за то, що они супротивъ насъ руководили ся льояльно и справедливо и пôдпирали насъ радою и чиномъ.

Не можу закôнчити своѣи промовы, щобы-мь не пôднѣсъ оклику на честь Того, котрому все завдячуємо и на котрого нашй надѣѣ покладаємо: „Найяснѣйшій Панъ цѣсарь Францъ-Іосифъ най живе!“

Потôмъ промовивъ маршалокъ кн. Сангушко. Вôнъ пôднѣсъ, що „въ благороднôмъ супернцтвѣ для дѣла выставы спôвдѣлали обѣ народности, замешкуючй край, а суспôльнôсть радувалась успѣхами зарôвно однои якъ другои“. Выстава вôддѣлала покрѣпляючо на суспôльнôсть. Она перевысшила навѣть оптімістичнй ожиданя. Она высказала великй поступы, якъ отъ въ шкôльництвѣ, рôльництвѣ, ховѣ худобы, — хочь въ деякихъ напрямахъ показала й недостатки, але така була ей задача Выстава вôддѣлае спасенно на дальшій розвôй суспôльности въ напрямахъ економічнôмъ и духовôмъ. Вôдтакъ кн. Сангушко пôднѣсъ тыхъ, що заслужились для выставы, и высказавъ имъ подяку Насамперед комітетови выставы зъ его персоналомъ, вôдтакъ директорови Мархвицкому, правительству центральному а вôдтакъ краєвому взгладно намѣстникови гр. Баденьому, вôдтакъ президентамъ Корытовскому и Бобжиньскому, вкôнци выставцямъ и цѣлому краєви. Вкôнци князь Сангушко вказавъ, чого потреба краєви до дальшого розвою: вѣры въ себе, мира, любови суспôльнои и любови народностей край замешкуючихъ, привязаня й вѣрности для цѣсаря, а до всего того благословеня Божого.

Опôсля директоръ Мархвицкій, подякувавши маршалкови за слова признаня, пôднѣсъ, що дѣло выставы мало хвилѣ, де здавало ся, що рôзнй елемэнты звязали ся утруднити то дѣло, и треба було великои силы моральнои, абы побѣдити. Отже до тои побѣды найбôльше причинивъ ся намѣстникъ гр. Баденi, причинивъ ся и кн. Сангушко. Потôмъ п. Мархвицкій вôддавъ признанье своимъ помôчникамъ.

По дальшихъ ще промовахъ п. Михальского въ имени мѣста Львова, и Зеленевского зъ Кракова та Нѣмчиновского зô Львова въ имени выставцѣвъ — кн. Сапѣга оголосивъ выставу закрытою.

Дописи „Дѣла”

Зъ Буковины.

[Ще про положенье греко-кат. духовеньства на Буковинѣ.]

Въ дописи моѣй помѣщенôй въ 215 ч. „Дѣла“ с. р. пôдъ заголовкомъ „Зъ Буковины [розпорядженье епископского Ординаріяту для буковиньско-рускаго кат. духовеньства]“ пропущено не зъ мови вины, лише зъ причины неуваги переписувателя сеи дописи два важнй уступы, за-для чого выйшла она неповною. Прошу Хв. Редакцію сй пропущенй уступы яко доповненье мови попереднѣйшои дописи помѣстити. Змѣстъ ихъ бувъ слѣдуючій:

„По уступленю митрополита Іосифа Сембратовича вставлявъ ся тогдѣшный апостольскій адміністраторъ архидіецезіи а теперѣшный митрополитъ Сильвестеръ Сембратовичь лично у цѣсаря за буковиньскимъ духовеньствомъ и въ наслѣдокъ ласкавого заявленя Его Величества, що радо причинить ся до получшеня долѣ буковиньского духовеньства, припоручивъ бувъ въ половинѣ 1883 року клирови буковиньскому предложити правительству меморіялъ зъ оправдаными бажанями. Въ протягу трехъ мѣсяцѣвъ выготовили всѣ буковиньскй руско-кат. душпастирѣ вôдповѣдный меморіялъ, однакъ зъ причины, що тогдѣшный президентъ Буковины Алезані не бувъ намъ прихильный, не принѣсъ и той важный архіерейскій подвигъ бажаного успѣху.

Коли въ роцѣ 1885 засновано станиславôвску діецезію, зазначує ся — зъ вступомъ епископа Пелеша на престолъ владичій — небувалый доси зрôстъ Уніи церковнои и вôтцѣвска опѣка надъ буковиньскимъ духовеньствомъ. Епископъ Пелешь не лише що вчислювавъ подвôйно роки службы буковиньскихъ священикôвъ и допомагавъ, де мôгъ, и дѣломъ и щирою радою, але найбôльше прислуживъ ся для добра нашои церкви и народу симъ важнымъ дѣломъ, що высылавъ на Буковину цвѣтъ духовеньства, самыхъ здôбныхъ, пильныхъ и дѣяльныхъ людей. Однакъ епископъ Пелешь не установивъ певнои нормы дотычно подвôйного вчислювання лѣтъ буковиньскимъ душпастирямъ, и по его вôдходѣ до Перемышля стали тутешнй священики побоюватись, щобы не повернули давнѣйшй часы, а декотрй зъ нихъ стали тратити надѣю на будучнôсть.“

Въ Сучавѣ д. 10 жовтня 1893 р.

Ив. Шкав.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

Дня 29 вересня вôдбули ся въ мысль постановъ статута II-гй загальнй зборы товариства „Русланъ“, котрого задачію есть пôдпомагати убогу молодѣжь рускои гімназіи у Львовѣ. Зборамъ тымъ, що вôдбувались въ шкôльнôй сали рускои гімназіи, проводивъ Вп. о. совѣтникъ В. Ильницкій.

По вôдчитаню протоколу зъ попередныхъ зборôвъ и принятю новыхъ членôвъ вôдчитавъ секретарь товариства проф. Матѣєвъ справоздане зъ дѣяльности выдѣлу выбраного на I-ихъ загальныхъ зборахъ д. 14 мая 1894. Выдѣлъ на своихъ засѣданяхъ нараджувавъ ся головно надъ придбанемъ средствъ и въ тôй цѣли помѣщувавъ въ часописяхъ вôдозвы, стараючись приєднувати членôвъ для ново-завязаного товариства. Полагоджуючи зголошеня ученикôвъ о запомоги, дбавъ выдѣлъ о те, щобы запомоги дôставались такимъ, що дѣйстно ихъ потребують и на се заслугують. А щобы зъ початкомъ року шкôльного прийти въ помôчь бѣднымъ ученикамъ книжками, заснувавъ выдѣлъ бібліотеку пôдручникôвъ шкôльныхъ, чи то закуповуючи шкôльнй книжки у ученикôвъ, чи то одержуючи ихъ даромъ а вôдтакъ розничувавъ мѣжь потребуючихъ. Выдѣлъ запомагавъ такожь бѣдныхъ ученикôвъ одежію, яку на тую цѣль пожертвували деякй приятелѣ молодежи. Щобы збôльшити фонды товариства, упрошено Хвальный зарядъ рускаго театру, дати на сю цѣль одно представленье у Львовѣ, за що Хвальному зарядови заявляє ся тутъ сердечна подяка. Сповняючи ухвалу I-ихъ загальныхъ зборôвъ вôдложивъ выдѣлъ зъ квоты 371 зр. 63 кр. переданои Свѣтлою дирекціею рускои гімназіи ново-завязаному товариству — 200 зр на фондъ основный а 50 зр на заснованье фонду умундурованя що-найбѣднѣйшихъ ученикôвъ, умѣщуючи тй квоты на окремыхъ книжочкахъ ощадности.

Опôсля здававъ скарбникъ проф. Громницкій справу зô стану касы за часъ вôдъ 14 мая до 29 вересня 1894.

А) Прихôдъ:

1) Перенято вôдъ Дирекціи гімназіи	371	зр.	63 кр.
2) Вкладки	50	„	— „
3) Жертвы	76	„	88 „
4) Зъ пушокъ . . .	3	„	71 „
4 Зъ выставы театральнои .	63	„	55 „
Разомъ .	565	зр.	77 кр

Б) Розхôдъ:

1) на фондъ основный .	200	зр.	— кр.
2) на фондъ умундурованя .	50	„	— „
3) на запомоги ученикамъ .	43	„	55 „
4) на закупно учебник. и перепл.	26	„	73 „
5) Книги для дѣловодства, стампіля и дрôбнй-выдатки. .	10	„	40 „
Разомъ	330	зр.	68 кр.

Остає въ касѣ: 235 зр. 09 кр.

Оба справозданя принято безъ дискусіи а на внесенье проф. П. Огоновского именемъ комісіи контрольнои, котра найшла рахунки и касу въ порядку, удѣлено выдѣлови абсолюторію.

Ухвалено вôдтакъ на внесенье выдѣлу фондъ основный збôльшити квотою 29 зр. 60 кр. а фондъ умундурованя квотою 25 зр.

До нового выдѣлу выбрано аклямаціею тыхъ самыхъ членôвъ, що й на минувшихъ зборахъ, с. е. пп.: о. сов. А. Торôньского, директора Е. Харкевича, Е. Гузара, проф. Ис Громницкого и проф. И. Матѣєва; до контрольнои комісіи пп. проф. П. Огоновского и проф. Гр. Врецьону.

Вкôнци нараджувано ся надъ способомъ придбаня новыхъ членôвъ, котрыхъ число выносило до II-ыхъ зборôвъ всего 49. Крôмъ професорôвъ рускои гімназіи разомъ зъ директоромъ належать до него слѣдуючй панове:

о. сов. Ильницкій чл. кр. рады шк.
п. сов. И. Левицкій чл. кр. рады шк.
о. Є. Гузаръ кат. сем. учит. у Львовѣ.
Гр. Врецьона, учит. школы вправъ у Львовѣ,
вразъ зъ женою Юлією.
Монастиръ сс. Василіянокъ.
Д-ръ. Д. Савчакъ чл. выд. кр.
Т. Бережницкій сов. высш. суду.
Л. Рудницкій проф. IV-ои гімн.
панѣ Е. Харкевичева.
С. Дуда секр. тов. Качковского
о. І. Шуховскій парохъ Братковець.
о. А. Юркевичь парохъ Роздолу.
о. А. Зубрицкій парохъ Боська.
о. М. Скородинській парохъ Пôдмихайля.
д-ръ І Гробельскій, крил. въ Станиславовѣ.
В. Шухевичь проф. школы реальнои.
В. Нагôрный дир „Нар. Торговлѣ“.
Ол. Барвѣньскій сов. шк. и посолъ.
К. Панькôвскій настоятель Института рускаго товариства педагогічного.
Юл. Романчукъ посолъ.
В. Сѣрецкій контрольоръ почтовый.
І Карановичь адъюнктъ въ Самборѣ.
Д-ръ М. Бучиньскій адв. зъ Станиславова.
О. Макарушка слух. фільософіи.
Д-ръ С. Юрикъ катихитъ.

По замкненю загальныхъ зборôвъ промовою о. сов. Ильницкого уконституувавъ ся выбраный выдѣлъ въ сей способôбъ, що головою выбравъ о. сов. Торôньского, заступникомъ головы директора Харкевича, скарбникомъ проф. Громницкого, секретаремъ проф. Матѣєва.

Зъ судовои салѣ.

[Процесъ зъ причины словаря правничого.]

По вôдчитаню польского перекладу внкріміновапои статьѣ вступпои „Галичанина“ зарядивъ трибуналъ читанье зôзнань поодинокихъ свѣдкôвъ. Мѣжь иншимъ читано зôзнаня мундантôвъ канцелярій д-ра К. Левицкого а такожь панѣ Ольги Левицкои, жены жалôбника, котра рѣшучо посвѣдчила, що мужь ей трудивъ ся надъ словаремъ а нѣякои рукописи словаря пок. Ол. Огоновского не бачила.

Розправа по полудни була обмежена рôвножь на читанье актôвъ, бо два свѣдки, д-ръ Л. Павенцкій и Вол. Левицкій зъ Перемышля ще не явились.

Зъ зôзнань п. Ивана Раковского, котрый будучи студентомъ мешкавъ въ 1886 р. у д-ра Левицкого а въ 1890 р. въ домѣ д-ра Ом. Огоновского, выходить, що д-ръ Левицкій выпытувавъ ся якъ свѣдка такь и свого тестя д-ра Омеляна о слова до правничои термінольогіи.

П. Гр. Врецьона протоколярно зôзнавъ, що часто сходивъ ся въ рр. 1892 и 1893 зъ п. Гуляємъ и д-ромъ Левицкимъ и на тыхъ сходинахъ говорено о термінольогіи правничôй, а п. Гуляй высказувавъ ся похвально о праци д-ра Левицкого. Крôмъ того записувавъ собѣ д-ръ Левицкій на карточкахъ нотатки. — Обжалованый Гуляй дотычно того зôзнаня заперечивъ, мовь-то на тыхъ сходинахъ можна було бачити якй карточки, хочь що правда, могла бути бесѣда о працяхъ д-ра Левицкого, але певно не вôдносила ся до словаря выдаваного д-ромъ Левицкимъ.

Вôдчитано поданье д-ра Льва Павенцкого до трибуналу, въ котрôмъ д-ръ Павенцкій рѣшучо заявляв, що не може явити ся до розправы карной за для смертельнои недуги жѣнки й дочки, а крôмъ того просить ще й то увзгляднити, що при такихъ обставинахъ не мôгъ бы складати ясныхъ и рѣшучихъ зôзнань. — Якъ оборона такъ и заступникъ жалôбника настають, щобы д-ръ Павенцкій бувъ переслуханый яко свѣдокъ, однакъ мѣжь ними есть та рôзница, що оборона жадає сейчасъ переслухати а зновъ д-ръ Кросиньскій просить увзгляднити перешкоды д-ра Павенцкого и жадає вôдроченя розправы. — Трибуналъ рѣшивъ вôдложити переслуханье д-ра Павенцкого до слѣдуючого дня, тымъ бôльше, що и завôзваный свѣдокъ Волод. Левицкій може надъѣхати.

Зачалось дальше читанье актôвъ.

Д-ръ Кросиньскій згодивъ ся на перечитанье листôвъ д-ра Левицкого до Гуляя, зъ выимкомъ кôлькохъ листôвъ, въ котрыхъ бесѣда о чисто родинныхъ справахъ. — Оборонець д-ръ Косъ приставъ на се внесенье оборoны.

Въ трицятьохъ вôдчитаныхъ листахъ говорить ся переважно о справахъ адміністраційныхъ каменицѣ, хочь поббчь того є такожь и натяки на фахове занятье д-ра Левицкого. И такъ въ листѣ зъ 1884 р. есть згадка: „пишемо термінольогію“, а въ дальшихъ просить д-ръ Лев. п. Гуляя о надôсланье книжокъ, потрѣбныхъ до выготовленя юридичныхъ праць фаховыхъ.

Четвертый день розправы

Д-ръ Косъ поставивъ запытанье д рови Левицкому: до якои працѣ вôдносили ся замовленя книжокъ зъ Вѣдня, про котрй есть згадка въ листахъ его до Гуляя въ часѣ вôдъ 1884 р. до 1888 р. — Д-ръ Левицкій вôдповѣвъ що тй книжки були ему потрѣбнй до працѣ габілітаційнои „O przysiędze stanowczej“, бо до иншихъ праць, якими въ тôмъ часѣ вôнъ занимавъ ся, не бувъ бы мôгъ п. Гуляй доставити ему зъ Вѣдня нѣякихъ матеріялôвъ.

Вôдтакъ трибуналъ приступивъ до вôдчитаня ореченя знатокôвъ.

Д-ръ Кросиньскій поставивъ внесенье, щобы знатокôвъ, котрыхъ ореченя мають бути вôдчитанй, переслухати особисто. — Въ имени обороны спротививъ ся д-ръ Грекъ особистому переслуханю знатокôвъ, разъ зъ чисто формальныхъ причинъ, бо посолъ Барвѣньскій есть теперь у Вѣдни, а жалôбникъ мôгъ при укладаню акту обжалованя зажадати особистого переслуханя знатокôвъ; по-друге за-для того, бо тй ореченя могли бы мати першорядну вагу лишь для справы крадежи літературнои, а того нѣхто нѣколи не закинувъ д-рови Левицкому. — Д-ръ Кросиньскій реплікуючи, обставъ при своѣмъ внесеню, а крôмъ того додатково внѣсъ, щобы вôзвати на свѣдка п. Льва Левицкого, авскультанта въ Сѣнявѣ. — Оборона застерегла ся противъ збираня такихъ новыхъ доказôвъ, котрй могли бы лише причинити ся до вôдроченя розправы

Трибуналъ по годинній перервѣ орѣкъ: Не взывати знатокôвъ до особистого переслуханя; — вôднести ся телеграфічно до зверхнои власти п. Володимира Левицкого въ Перемышли зъ запытаньемъ: чи явить ся вôнъ до розправы чи нѣ, и выждати зъ тымъ до пополудня, а такожь до того часу здержати ся зъ рѣшеньемъ що-до переслуханя свѣдкôвъ о. Николая Огоновского зъ Джурова и Льва Левицкого; вкôнци свѣдка д-ра Льва Павенцкого покликати до розправы примусово.

Доки не переведе ся примусове покликанье д-ра Павенцкого, зарядивъ предсѣдатель трибуналу перерву въ розправѣ.

Свѣдокъ д-ръ Левъ Павенцкій, заприсяженый, заки зачавъ зôзнавати, застерѣгъ ся, мовь-бы не хотѣвъ явити ся до зложеня зôзнань зъ якихъ иншихъ мотивôвъ, якъ лише зъ причины недуги жѣнки и дочки. Зôзнаня свои складає д-ръ Павенцкій [по руски] въ найбôльшôй части на дотычнй пытаня президента трибуналу сов. Зубрицкого.

Вôдносины пок. Ол. Огоновского до д ра Левицкого не були интімнй [зажилй] — каже свѣдокъ — але завсѣгды досыть добрй Про спеціяльнй працѣ пок. Ог-го не знає; покôйный мусѣвъ занимати ся и термінольогіею, але свѣдкови не вѣдомо про якусь спеціяльну працю надъ словаремъ. Коли появивъ ся проспектъ словаря д-ра Левицкого, говоривъ свѣдокъ на касинѣ до Авдиковского, що дивує ся, длячого въ проспектѣ нема згадки про матеріялы пок. Огоновского — бо тогдѣ въ родинѣ знали, що всѣ рукописи покôйного були переданй д-рови Левицкому. Свѣдкови здає ся, що Авдиковскій першій говоривъ, мовь-то видѣвъ матеріялы пок. Огоновского до словаря. Свѣдокъ, прийшовши разъ до д-ра Левицкого, бачивъ на бюрку много матеріялôвъ — бо д-ръ Костъ Левицкій дѣйстно працювавъ надъ словаремъ, и свѣдокъ заставъ его при тôй роботѣ. Мѣжь тыми матеріялами на бюрку видѣвъ свѣдокъ картку, записану почеркомъ пок. Огоновского а зъ того дедукувавъ, що д-ръ Левицкій мôгъ користати зъ працѣ покôйного. Картка була така: зеленковатый папѣръ, величины бôльше або менше пôвъаркуша, не була загнена на половину, лише бувъ маргінесъ на кôлька пальцѣвъ зъ лѣвои стороны, на картцѣ було по руски писано, були якйсь слова, — але чи були то слова рускй чи нѣмецкй, чи були пôдчеркуванй, того собѣ свѣдокъ точно не пригадує. Все те зробило на свѣдку ефектъ рукописи словаря. [При демонстрованю рукописей пок. Огоновского каже свѣдокъ, що не есть выключена можливôсть, що се могла бути рукопись „Ehegüterrecht“.] По тôй розмовѣ зъ Авдиковскимъ минуло зъ пôвъ року [свѣдокъ не интересувавъ ся тою справою, бо его мало обходило кому словарь буде дедикованый], коли справа цѣла прибрала важный зворотъ и зъ рôзныхъ сторôнъ порушено справу истнованя рукописи словаря п. Огоновского. Прийшовъ до свѣдка Авдиковскій и сказавши, що мае певнôсть истнованя рукописи словаря, бо мае свѣдкôвъ, заявивъ, що иде до д ра Левицкого доходити правъ. Свѣдокъ казавъ на те: „Робѣть собѣ, що хочете; идѣть до Костя“. Але що Авдиковскій вôдклакавъ ся при тôмъ на рѣшуче заявленье Гуляя, то й свѣдокъ мôгъ думати, що тогдѣ бачивъ манускриптъ словаря, и для того мôгъ говорити, що й вôнъ видѣвъ тую рукопись. Зъ Иларіемъ Ого—кимъ говоривъ свѣдокъ про ту справу частѣйше; при першôй розмовѣ просивъ о найбôльшу дискрецію, а то длятого, що дотычно свого твердженя, немовьто видѣвъ у д-ра Левицкого рукопись словаря пок. Огоновского, не мавъ святои певности. Въ якійсь часъ — мабуть 29 мая 1893 р. зайшовъ свѣдокъ до д-ра Левицкого и представивъ ему цѣлу справу, всѣ твердженя. Тогдѣ д-ръ Левицкій показавъ ему всѣ матеріялы и рукопись свого словаря, и рѣшучо запевнивши, що нѣякои рукописи словаря пок. Огоновского не було, додавъ: „Вы мусите мылити ся“. Свѣдокъ вôдповѣвъ: „Я видѣвъ рукопись, але теперь не выключаю можливости, що я мôгъ помылити ся“. И зновъ розмовляючи зъ Иларіемъ Ог—имъ свѣдокъ, застерѣгавъ ся передъ нимъ, щобы опирано ся на его говоренье, и зъ своѣи стороны докладавъ якъ найбôльшого стараня, абы справа була полагоджена въ кружку родинnôмъ. Але годѣ було се зробити; именно для Иларія була та справа якась нагла и мавъ готове поданье до суду надопѣкучого. Свѣдокъ застерѣгавъ ся, що видѣвъ люзьну картку, а не рукопись словаря яко таку. Въ реставрації Бачиньского свѣдокъ напиравъ на Иларія, щобы залишити справу, и предложивъ зложити судъ мировый зъ пп. Романчука, Лучакôвского и Громницкого Свѣдокъ два разы посылавъ білетъ до Лучакôвского, бо хотѣвъ зъ нимъ найперше поговорити, але Лучакôвскій не прийшовъ. Въ тôмъ часѣ д ръ Левицкій бувъ прихильный до мирового полагодженя справы, але зъ противнои стороны ставлено такй услôвя, що годѣ було чоловѣкови чести на се пристати. Словарь бувъ выданый д-ромъ Левицкимъ, а тутъ хотѣли заявляти, що то праця пок. Ол. Огоновского. Такожь и родинній моменты грали въ тôй справѣ ролю и перешкаджали мирнôй полагодѣ. Справу можна було полагодити въ кождôй стадіи, по оголошеню „Надôсланого“ а навѣть передъ самою розправою карною, але стрѣчано упôръ. Свѣдокъ не пригадує собѣ, чи говоривъ въ касинѣ о перекручуваню д-ромъ Левицкимъ слôвъ зъ рукописи пок. Огоновского, але мôгъ говорити о перекручуваню, бо то спôрна квестія наукова. У Русинôвъ що голова то розумъ [се повтаряє свѣдокъ за сов. Зубрицкимъ] и свѣдокъ може не годити ся на слова ужитй д ромъ Левицкимъ, бо противный впроваджуваню новыхъ слôвъ, а стоить за принятьемъ книжного літературного языка. Свѣдокъ не говоривъ, що боить ся того, коли прийдесь ему въ судѣ сказати правду, бо вôнъ все застерѣгавъ ся, що бачивъ лишь люзьну

картку а не рукопись словаря. Впрочомъ говорено, що є свѣдки на истнованье рукописи, то й свѣдокъ могъ собѣ уявити, що бачивъ рукопись. Свѣдокъ знае, що д-ръ Левицкій трудивъ ся надъ словаремъ, бо неразъ бувъ при томъ, якъ радивъ ся д-ра Омеляна Ог -ого; свѣдокъ неразъ кепкувавъ собѣ зъ того. Такъ було водъ кількохъ лѣтъ, але чи й передъ смертію пок. Олександра, не може собѣ пригадати. Рівно-жъ знавъ о роботѣ д ра Левицкого зъ того, бо вонъ показувавъ ёму разъ книжку россійску, де були зобрани матеріялы етнографічни до термінольогіи правничои. Свѣдокъ не чувъ, абы д-ръ Левицкій вогрожувавъ ся клеветникамъ криміналомъ.

По зложеню того зознання зачали ставляти дрови Павенцкому пытаня: заступникъ жалобника и д-ръ К. Левицкій, оба оборонцѣ, оба обжалованѣ и одинъ судья присяжный, а такожь водбула ся конфронтація свѣдка зъ п. Иларіемъ Огоновскимъ. Про се подамо завтра.

Тягненье льосовъ на выставѣ

водбуло ся вчера о годинѣ 8-ій вечеромъ въ гали музичній наповненій публикою. На естрадѣ уставлено столы для комісій, при котрыхъ засѣли: члены дирекціи выставы, члены комісіи льотерійнои, управитель уряду льотерійного зъ урядниками, субститутъ нотаріятскій п. Раставецкій, делеґатъ зъ намѣстництва и чотири свѣдки. До тягненя спроваджено чотирохъ выхованковъ заведеня глухо-нѣмыхъ. По сконстатованю комісію печатокъ нотаря и управителя заряду льотерійного почало ся льосованье. Льосы подѣлено на 6000 серій, а кожда серія мѣстить 100 нумеровъ. Льосовано насамперед серіи, водтакъ нумеры, а вконци картки зъ зазначеньемъ вартости выграныхъ. Льосованье тревало водъ годины 8-ои до 11-ои. Результатъ льосованя бувъ такій:

Головна выграна 60.000 зр. сер. 4571 н. 27.
10.000 зр. с 4772 н. 44;
5.000 зр. с 3327 н 24;
2.000 зр. с. 4919 н. 60;
по 1.000 зр. с. 735 н. 29, с. 4653 н. 23;
по 500 зр с. 523 н. 87, с. 2120 н. 20, с. 2277 н. 30, с. 2736 н. 11, с. 3017 н. 38, с. 3883 н. 56, с. 4778 н. 1, с. 5564 н. 53;
по 400 зр. с. 2429 н. 80, с. 2632 н. 11, с. 2687 н. 1, с. 2719 н. 52, с. 3202 н. 38, с. 4507 н. 58, с. 4466 н. 33, с. 5490 н. 22, с. 5499 н. 9, с. 5513 н. 83;
по 300 зр. с. 230 н. 98, с. 650 н. 35, с. 2026 н. 18, с. 2191 н. 29, с. 2845 н. 29, с. 2931 н. 71, с. 4206 н. 65, с. 4789 н. 12, с 4999 н. 15, с. 5297 н. 41;
по 250 зр. с 409 н. 30, с. 867 н. 39, с. 953 н. 50, с. 1962 н. 1, с. 2041 н. 3, с. 2837 н. 68, с. 3763 н. 77, с. 4076 н. 96, с. 5430 н. 100, с. 5431 н. 27;
по 200 зр. с. 313 н. 8, с. 905 н. 23, с. 1774 н. 16, с. 2377 н. 77, с. 2417 н. 15, с 2552 н. 12, с. 2765 н. 71, с. 3769 н. 54, с. 5669 н. 5, с. 5914 н. 60;
по 150 зр. с. 262 н. 45, с. 544 н. 80 с. 1041 н. 44, с. 1096 н. 99, с. 1921 н. 95, с. 2561 н. 86, с. 3298 н. 55, с. 4931 н. 51, с. 5982 н. 78, с. 745 н. 80;
по 100 зр. с. 35 н. 92, с. 359 н. 100, с. 969 н 41, с. 1205 н. 99, с. 1649 н. 7, с. 1927 н. 25, с. 2175 н. 15, с. 2229 н. 61, с. 2400 н. 51, с. 2515 н. 56, с. 2812 н. 34, с. 3257 н. 88, с. 4003 н. 49, с. 4116 н. 63, с. 4246 н. 36, с. 4303 н. 85, с. 4327 н. 38, с. 4702 н. 53, с. 4979 н. 88, с. 4980 н. 100;
по 50 зр. с. 21 н. 93, с. 53 н. 16, с. 186 н. 64, с. 198 н. 15, с. 227 н. 88, с. 376 н. 60, с. 655 н. 10, с. 739 н. 70, с. 838 н. 44, с. 893 н. 60, с. 934 н. 58, с. 1192 н. 30, с. 1243 н. 23, с 1302 н. 64, с. 1413 н. 60, с. 1439 н. 37, с. 1695 н. 51, с. 1931 н. 73, с. 1955 н. 53, с. 2040 н. 78, с. 2211 н. 37, с. 2339 н. 85, с. 2578, н. 54, с. 2662 н. 9, с. 2669 н. 31, с. 2898 н. 24, с. 3016 н. 38, с. 3109 н. 68, с. 3261 н. 86, с. 3412 н. 60, с. 3488 н. 16, с. 3652 н. 10, с. 4258 н. 37, с. 4629 н. 32, с. 5049 н. 94, с. 5239 н. 81, с. 5490 н. 59, с. 5659 н. 44, с. 5867 н. 21, с. 5868 н. 56;
По 20 зр. с. 93 н. 10., с. 127 н. 89, с. 193 н. 70, с. 218 н. 65, с. 233 н. 31, с. 282 н. 84, с. 357 н. 96, с. 412, н. 35, с. 526 н. 7, с. 593 н. 57, с. 655 н. 86 с. 755 н. 17, с. 896 н. 100, с. 946 н. 17, с. 1026 н 47, с. 1048 н. 10, с. 1241 н. 53, с. 1246 н. 86, с. 1280 н 28, с. 1412 н. 33, с. 1432 н. 99, с. 1485 н. 76, с. 1537 н. 24, с. 1690 н. 45, с. 1695 н. 1, с. 1828 н. 39, с. 1853 н. 64, с. 1869 н. 50, с. 1879 н. 51, с. 1919 н. 47, с. 2214 н. 30, с. 2231 н. 19, с. 2270 н 25, с. 2291 н. 19, с. 2315 н. 33, с. 2386 н. 58, с. 2394 н. 55, с. 2418 н. 51, с. 2421 н. 69, с. 2512 н. 75, с. 2541 н. 82, с. 2733 н. 82, с. 2745 н. 26, с. 2819 н. 59, с. 2824 н. 90, с. 2976 н 84, с. 3027 н. 59, с. 3052 н. 90, с. 3116 н. 77, с. 3240 н. 17, с. 3322 н. 98, с. 3339 н. 59, с. 3374 н. 72, с. 3403 н. 74, с. 3529 н. 11, с. 3621 н, 38, с. 3643 н. 71, с. 3749 н. 84, с. 3773 н. 12, с. 3830 н. 47, с 3929 н. 50 с. 3927 н. 97, с. 3948 н. 50, с. 3969 н 16, с. 3996 н. 12, с. 4021 н. 28, с. 4048 н. 30, с. 4125 н. 55 и 61, с. 4201 н. 71, с. 4208 н. 30, с. 4210 н. 20, с. 4253 н. 28, с. 4287 н. 37, с. 4318 н. 1, с. 4623 н. 91, с. 4431 н. 69, с. 4492 н. 33, с. 4654 н. 76, с. 4724 н. 88, с. 4746 н. 3, с. 4817 н. 24, с. 4914 н. 23, с. 4920 н. 16, с. 4949 н. 74, с. 4994 н. 39, с. 5001 н. 18, с. 5032 н. 65, с. 5112 н. 40, с. 5432 н. 60, с. 5484 н. 17 с. 5496 н. 85, с. 5532 н. 17, с. 5666 н. 84, с. 5679 н. 77, с. 5908 н. 88, с. 5951 н. 50, с. 5955 н. 96.

по 10 зр. (н-ры водъ 1—25) сер. 118 224 1133 1182 1348 1495 1572 1865 1983 2022 2108 2663 2704 3016 3202 3178 4024 5617;

(н-ры 26 до 50) сер. 127, 480 510 710 729 800 966 1042 1363 1620 1679 2586 2602 2764 3495 3647 3665 5086;

(н-ры 51 до 75) сер. 499 680 769 788 1089 1383 1526 1751 1807 2261 2268 2508 2538 3409 3690 3737 4016 4897;

(н-ры 76 до 100) сер. 251 587 682 1466 1476 2465 2644 2834 3196 3267 3503 3638 3912 4613 4840 5093 5446 5818.

Лосованье не выпало щасливо для Галичины, бо головнѣ выграни припали на льосы, котрѣ знаходять ся по-за Галичиною. Зарядъ льотерію ульокувавъ въ Галичинѣ серіи водъ 1-ои до 2000, а прочѣ до 6000 въ пр вінціяхъ австрійскихъ, на Угорщинѣ и за границею. [Льосъ першои выгранои знаходить ся мабуть въ Чехіи]

Предметы на льотерію закупила дирекція у выставцѣвъ. Офіціяльну лісту зъ поименованьемъ выграныхъ предметовъ выдасть дирекція выставы. Выграни можна буде водбирати въ бюрѣ выставы при улиці Ягайлоньскій н-ръ 15.

НОВИНКИ.

— **„Львовскій Боянъ“** запрошуе всѣхъ своихъ членовъ и тыхъ, котрѣ намѣряють вступити въ члены товариства, щобы зойшли ся въ пятницю 19 с. м. о годинѣ 7-ій вечеромъ на вправы мѣшаного хору. — *Володимиръ Шухевичъ.*

— **Отворенье зелѣзницѣ Станиславовъ-Вороненка**, якъ доносить Kurjer Stanisławowski, наступить имовѣрно около 15 н. ст. падолиста с. р., бо доси не установлено ще окончого речинця отвореня. Однако на кождый способъ зелѣзница буде водданa до публичного ужитку вже въ падолистѣ, але поки-що буде отвореный лише шляхъ зо Станиславова до Делятина або до Микуличина для правильного руху, а зъ Делятина або зъ Микуличина будуть водходити поѣзды до Вороненки лише на случай потребы. Цѣлковите отворенье шляху Станиславовъ-Вороненка-Сиготъ наступить ажь въ червни на другій рокъ, бо ажь въ томъ часѣ буде выконча угорска половина шляху. На торжество отвореня шляху Станиславовъ-Вороненка надѣють ся приѣзду президента д-ра Билиньского.

— **Краева рада школьна** ухвалила на засѣданю зъ дня 15 н. ст. жовтня: 1) Перемѣнити водъ 1 падолиста 1894 1-клясовѣ школы народнѣ въ Озерянахъ, Олеши и Загвоздю на 2-клясовѣ; 2) затвердити выборъ Ив. Лисовского, управителя 2-клясовои школы въ Стратинѣ, на представителя учительства до окружнои школьнои рады въ Рогатинѣ; 3) именувати Стан. Стшешиньского молодшимъ учителемъ 2-клясовои школы въ Демни выжнѣй коло Сколього, Ванду Майковску молодшою учителькою въ Мшанѣ дольнѣй; 4) именувати Ант. Вайса суплентомъ въ учительскѣй семинаріи въ Ряшевѣ; 5) затвердити въ учительствѣ при гімназіяхъ: Андр. Ягляря въ Тарновѣ, кс. д-ра Брон. Каракульского въ Ряшевѣ, Стан. Маерского у Львовѣ.

— **Дирекція выставы** оповѣстила таке письмо: Щобы подати можность шаршимъ верствамъ публики оглянути выставу, рѣшила дирекція по торжественномъ замкненю выставы отворити ёи ще на пять днѣвъ т. є. водъ середы дня 17 до недѣлѣ дня 21 н ст. жовтня включно. Вступъ водъ особы на выставу 10 кр., до панорамы 25 кр., до палаты штуки 20 кр. Що день музика и фонтана.

— **Зъ причины уличныхъ забурень въ Краковѣ** скликавъ президентъ мѣста Фрідляйнъ, якъ мы о сѣмъ доносили, надзвычайне засѣданье рады мѣскои. Рада мѣста приймила такій ухвалы: 1) Позаякъ дойшло до вѣдомости рады мѣста, що при зарядженыхъ дня 14 н. ст. жовтня средствахъ за-для неоглядного поведеня деякихъ органовъ безпечности, спокойнѣ горожане були выставленѣ на прикрости, для того — не стаючи въ оборонѣ недозволеноі маніфестаціи — просить рада президента, абы звернувъ ся до мѣсцевыхъ властей зъ жаданьемъ, щобы такѣ пригоды не повтаряли ся а винній, щобы були потягненѣ до одвѣчальности. 2) Зважывши, що якъ показало ся дня 14 с. м., зборы соціяльноі партіи грозять порядковi въ мѣстѣ и выставляють спокойныхъ горожанъ на прикрости, отже що тыхъ зборовъ не треба улекшувати водступаючи для нихъ мѣскій будынокъ, рада мѣста просить президента, щобы не дававъ мѣскои салѣ для ѣзды на зборы соціяльноі партіи.

— **Огнѣ.** Въ Яснискахъ, городецкого повѣта згорѣло дня 16 н. ст. вересня девять селяньскихъ загородъ вортости близько 16.000 зр, зъ котрыхъ лише 3.000 зр. були обезпеченѣ. Огонь бувъ имовѣрно подложеный. — Дня 25 н. ст. вересня по повночи выбухъ огонь въ Городку на черляньскомъ передмѣстю и знищивъ 19 загородъ. Шкода въ будынкахъ и збожу выносить звыжь 13.000 зр., а була обезпечена лише на 4.980 зр. Огонь повставъ, здаеть ся, зъ неосторожности. — Дня 22 н. ст. вересня въ полудне въ Острові коло Щарця згорѣло 14 домовъ и 11 будынковъ господарскихъ. Шкода выносить 3.730 зр. Зъ погорѣлцѣвъ лише двохъ не було обезпеченыхъ. Причиною огня була неосторожность.

— **Нещастна пригода.** Передъ кількома днями померъ у Львовѣ кс. Лянґъ, римо-кат. сотрудникъ въ Чешановѣ. Причиною его смерти була така нещастна пригода: Кс. Лянґъ, ѣдучи на ловы зъ набитою рушницею, порушивъ ёи такъ неосторожно, що рушниця выпалила и цѣлый набой шроту вбивъ ся ёму разомъ зъ клочемъ въ рамя. По кількохъ дняхъ рана вправдѣ загоила ся, але по двохъ тыжднях кс. Лянґъ знозъ занедужавъ и проявило ся закаженье крови. Недужій удавъ ся до Львова, однако лѣкарѣ вже не могли ёму помогти и по кількохъ дняхъ муки вонъ закончивъ житье.

— **Два пеліканы** появили ся въ Неполоковцяхъ надъ Прутомъ. Одного убили, а другого пострѣленого въ ногу зловили. Теперь находить ся въ Ошехлѣбахъ. Въ Мышинѣ надъ Пістинкою убили недавно такожь пеліканa Пеліканы залѣтають часомъ на Покутье. Ихъ дзюбъ довгій на 52 цм., а розпростертѣ крила довгѣ на три метры.

— **Про пануючій родины въ Европѣ** подае Norddeutsche Allg. Ztg. таке зуставленье: Въ Европѣ есть теперь 40 престоловъ. зъ котрыхъ ажь 33 обсаджени нѣмецкими родинами, а то 22 въ Нѣмеччинѣ а 11 по-за Нѣмеччиною (Австро-Угорщина, Россія, Анґлія, Данія, Голяндія, Бельґія, Португалія, Румунія, Болгарія, Греція и Ліхтенштайнъ). Зъ шестьохъ романьскихъ родинъ (Бурбонъ, Бонапарте, Браґанца, Савоя, Бернадотте и Монако) позбавленѣ три першѣ родины трону; кромъ того родины бурбоньска и савойска суть имовѣрно германьского походженя, хочь зновъ зъ нѣмецкихъ родинъ треба бы причислити до славяньскихъ знѣмчену меклѣбургску родину, що походить въ простой лініи водъ оботритского князя Няклота (+1160). Справдѣшныхъ славяньскихъ пануючихъ родинъ есть въ Европѣ только двѣ, а то Обреновичѣ въ Сербіи и Петровичь-Негушѣ въ Чорногорѣ. Вконци тураньского походженя, суть турецкѣ султаны. Хочь, якъ сказано, есть въ Европѣ 40 престоловъ, то однако число пануючихъ родовъ, що сидять на тыхъ престолахъ выносить лише 26, мѣжь ними 17 нѣмецкихъ. До нѣмецкихъ домовъ належать родины: Гогенцолерны, Габсбургско-Льотариньска, Вельфы, Віттельсбахи, Веттіны, Віртемберґска, Церінґенъ, Геска (властиво Брабантска), Нассавъ, Мекленбурґъ, Гольштайнъ Ангальтъ, Шварцбурґъ, Райсъ, Ліппе и Вальдекъ. Всѣхъ мужескихъ членовъ мають теперь пануючѣ домы 433. Найчисленнѣйша есть родина Гольштайновъ, що числить теперь 62 мужчинъ, а то 27 въ лініи Зондербурґъ, пануючій въ Данії и Греції и 35 въ лініи Готторпъ въ Россіи и Ольденбурзѣ. По нѣмъ иде домъ Веттінъ, що сидить на 8 престолахъ, а по смерти королевои Вікторіи обойме и анґлійскій престолъ. До него належить 43 членовъ лініи Ернестиньскои (мѣжь тыми 23 Кобурґовъ въ Кобурзѣ, Анґліи, Бельґіи, Португалии и Болгарии, 11 лініи Ваймарскои, 5 Майнінґенскои, 4 Альтенбургскои) и 7 лініи Альбертиньскои въ Саксонії. Дальше идуть позбавленѣ престола Бурбоны. Они числять 45 мужескихъ членовъ, зъ того 26 зъ лініи Анжу (Испанія, Сицилія и Парма) и 19 Орлеановъ. Родина Ліппе разомъ зъ Шавмбурґъ-Ліппе маe такожь 45 мужчинъ, зъ котрыхъ 30 належить до лініи ґрафскихъ. На пятомъ мѣсци стоять Райсы зъ 31 князями разомъ зъ 4 ґрафами Плявенъ, що мають право до престола. По нихъ иде домъ Габсбургско-Льотариньскій зъ 30 архикнязями. Лише трехъ князѣвъ менше, бо 27 мають Гогенцолерны, зъ нихъ лінія княжеска въ Зіґмарінґенъ числить 9 мужчинъ, зъ котрыхъ 3 въ Румунії. Віттельсбахи мають 23 мужескихъ членовъ. Всѣ иншѣ пануючѣ роды числять по менше якъ 20 членовъ. И такъ Ліхтенштайны мають ихъ 17, Османы 16, Мекленбурґи 15, Вальдеки 12, Гескій родъ 10, Віртемберґи 8, Савоя 8, Бернадотте 7, Вельфы 5, Церівґенъ 5, Ангальтъ 4, Петровичь-Негошь 4, Нассавъ 3, Шварцбурґъ 3, Браґанца 3, Монако 2, Бонапарте 2, Обреновичь 2. Що-до вѣроисповѣдання то зъ 26 европейскихъ династій есть 9 цѣлкомъ а 6 въ переважной части протестантскихъ. Именно мѣшанѣ династіи суть Гогенцолерны (лінія княжа католицка, а одинъ князь въ Румунії православный), Веттіны (альбертиньска лінія въ Саксонії и часть Кобурґовъ въ Бельґіи, Португалии и Болгарии католицкѣ), Віртемберґи (часть побочныхъ ліній католицкѣ), Гольштайны (въ Россіи и Греції православный), Мекленбурґи (князь Павло Фридрихъ и его два сыны католики), вконци Ліппе (часть ґрафскои лінії католицка). Цѣлкомъ католицкѣ лише три нѣмецкѣ родины: Габсбурґско-Льотариньска, Віттельсбахи и Ліхтенштайны; дальше романьскѣ: Бурбоны, Савойска родина, Браґанца, Бонапарте и Монако, отже разомъ 8. Шеста романьска родина, Бернадотте въ Швеції, протестантска. Обреновичѣ и Петровичѣ православнѣ, вконци Османы магомеданьского вѣроисповѣдання.

— **Дробнѣ вѣсти.** Вѣнчанье п. Павла Кудрика, окончоного богослова, зъ панною Иреною Герасимовичівною, дочкою судового радника зъ Янова, водбуде ся въ Яновѣ дня 8 н. ст. падолиста.

Именованя, пернесеня, конкурсы и пр.

— **Именованя.** Дирекція почтъ и телеґрафовъ надала посады почтмайстровъ: въ Белзѣ Сим. Фрухтерови зъ Солотвины; въ Тернорудѣ Вікт. Колюшекови зъ Иванчанъ; въ Грибовѣ Ад. Грегорчикови зъ Вороблика шляхотского; въ Езуполи Юліи Вислоцкой зъ Высовои; въ Щепановѣ Ант. Рожейовскій зъ Любичи королѣвскои, въ Любичи королѣвскій Валерія Татомира зъ Щепанова; въ Солотвинѣ Ив. Буржиньскому зъ Богуміловичь. Посады експедієнтовъ почтовыхъ одержали: въ Новосѣлцяхъ-Гнѣвошь Ром. Яницкій управитель стаціи зелѣзницѣ; въ Лашѣ Емилія Струшкевичь; въ Рудѣ-Кохавинѣ Альдона Марчиньска; въ Миколаевѣ коло Вобрки Ив. Краевскій; въ Синьковѣ коло Радехова Марія Михневичь; въ Желеховѣ великомъ Евгенія Куриловичь; въ Плажовѣ Фр. Свѣжій; въ Терцѣ Валерій Польманъ, въ Пѣстини Адамъ Вомеля; въ Богдановцѣ Ванда Фрузиньска; въ Нагачевѣ Розалія Іллюкевичь; въ Васильковцяхъ Альойсія Коцъ; въ Лосячи Людвика Лисовска; въ Родатичахъ Марія Костшевска; въ Хмелевой на двори Ив. Мацъ; въ Перемышли на Засаню Ив Матіясъ; въ Мацошинѣ Ив. Стопа; въ Городиску Марко Ляцекъ зъ Яворова; въ Завадцѣ коло Сморжа Евгенія Шершникъ зъ Яселева Посаду стаенного почтового въ Коросні одержавъ Онуфр. Ґудзъ, почтмайстеръ зъ Коросна.

— **Водзначеня.** Віцепрезидентъ краевои дирекціи скарбу д-ръ Коритовскій одержавъ ордеръ зелѣзнои короны другои клясы.

Господарство промыслъ и торговля.

Цѣна збожа и другихъ продуктовъ.

13 н. ст. жовтня 1894.

Львовъ: Пшениця 6·25 — до 6·60, жито 4·75 до 5·10, ячмѣнь 4·— до 5·50, овесъ 5·— до 5·20, рѣпакъ 8·75 до 9·—, горохъ 5·— до —·50, вика 4·75 до 5·—, льнянка —·— до —·—, бобъ —·— —·—, бобикъ 4·— до 4·50, гречка —·— до ·— конюшина червона 40· — до 48· —, конюшина бѣла 60·— до 80·—, конюшна шведска 40·— до 45·—, кминъ —·— до —·—, анижъ —·— до —·—, кукуруза —·— до ·—, хмѣль 20·— до 40·— зр. за 56 кіло у Львовѣ, оковита за 10.000 літровъ —·— до —·— зр.

— **Гуцульска Сполка промыслова въ Коломыи** [въ каменици п. Штенцля коло антики а напротивъ ратуша] достатчае на осѣнну и зимову пору слѣдуючій важній для господарѣвъ предметы: I. Коливоротки конструкціи ческои, выпробованій передъ высылкою, а именно: на складѣ въ Коломыи по 2 зр. 50 кр. а зъ доставою до стаціи зелѣзничои въ Коломыи по 2 зр. 70 кр. кр. Коливоротки высылають ся лише зелѣзницею. — II. Берда [бляты] ткацкій, сталевій и мосяжній, найровнѣйшихъ розмѣровъ. При замовленю треба для уникненя непорозумѣнь подати число трощей, широкость берды въ свѣтлости и высокость [сторцъ] въ центіметрахъ. Звычайный сторцъ выносить 7½ цмт. Выконанье замовлень треваe чотири тыждні. — III. Начиня [ниты] ткацкій зъ очками нитяными, дротяными и бляшаными, а то сталевыми и мосяжными. При замовленыхъ начиня треба подати широкость берда и число въ нѣмъ трощей. Начинье розумѣе ся все чотирошахтове. Выконанье треваe чотири тыждні.

Окромъ того удержуе товариство на складѣ капцарѣ, выробы ткацкій, мосяжній, гуцульскій сиицарскій рѣчи и иншій деревляній выробы.

До товариства „Гуцульскои Сполки“ въ Коломыи вступати можна за уплатою 5 зр. на удѣлъ и 50 кр. вписового на фондъ резервовый.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 17 жовтня. Зборы акціонарѣвъ банку для краєвъ коронныхъ покликали д-ра Мархвицкого на члена рады управляючои того-жь банку.

Петербургъ 17 жовтня. Урядово оповѣщено, що станъ здоровля царя не поправивъ ся, а силы зменшали, однакъ лѣкарѣ надѣють ся, що подсонье полудневого Крыму причинить ся до полѣпшеня здоровля.

Софія 17 жовтня. Скупштина скликана на 27 жовтня. Принято димісію міністра Тончева.

Переписка Редакціи и Адміністраціи.

— **Вп. И. Сѣ. въ Сух.** Есть сыномъ жовнѣра, котрого отець бувъ мѣщаниномъ въ Роздолѣ. — **Вп. Е. Ст. въ Ким.** За 3 кварт. прийде намъ ще 1 зр.

Оповѣщенье.

Загальнѣ Зборы членовъ „Народнои Торговлѣ“, общества зареґістрованого зъ ограниченою порукою, за рокъ адміністраційный 1893/94 водбудуть ся дня 1 н. ст. падолиста 1894 р. о годинѣ 4-ій зъ полудня въ великій сали „Народного Дому“ у Львовѣ.

Порядокъ дневный:

1. Водкрытье Зборовъ предсѣдателемъ Совѣта управляючого;
2. Справозданье Совѣта управляючого;
3. Справозданье и внесенье головного комітету контрольного [§§. 34 и 46 статута];
4. Доповняючій выборъ двохъ членовъ Совѣта управляючого на мѣсце выльосованыхъ [§. 15. статута];
5. Означенье высоты марки презенційноі для членовъ Совѣта управляючого на рокъ 1894/95;
6. Выборъ головного комітету контрольного на рокъ адмін. 1894/95;
7. Внесеня членовъ.

Яко легітімація для членовъ служать ихъ книжочки удѣловѣ. — Члены выповѣвшій свои удѣлы, не мають права голосу.

У Львовѣ 12 н. ст жовтня 1894.

Водъ Совѣта управляючого „Народнои Торговлѣ“.

Евгеній Дудкевичь, предсѣдатель Совѣта. — *Иванъ Бычай*, членъ Совѣта

Примѣтка: Білянсъ за адмін. р. 1893/94. выложеный буде водъ 16 жовтня у всѣхъ складахъ Товариства и въ канцелярії Дирекціи. На жаданье высылае ся также почтою.

Портретъ Тараса Шевченка.

Цѣна 50 кр.

Достати можна въ тов. „Просвѣта“.

Словарь руско-нѣмецкій

Евгенія Желеховского.

Знижена цѣна 6 зр.

Достати можна въ товариствѣ „Просвѣта“.

Курсъ Львôвскій

зъ дня 16 н. ст. жовтня 1894.

Акціи за штуку безъ купона.	Плат.	Жада
Зелѣз. гал. Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	215 50	218 50
Зелѣз Львôв.-Чернов. по 200 зр. а. в.	283 —	286 —
Банку гипот. гал. по 200 зр. а. в. . .	412 —	422 —
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. . .	— —	215 —
Листы заставнѣ за 100 зр.		
Банку гипот. гал. 5% а. в.	101 10	101 80
Банку гипот. галиц. 5% а. в. вылос. зъ 10% прем.	110 —	110 70
Банку гипот. 4½% а. в. лос. 50 л. .	100 —	100 70
Банку краевого 4½% а. в. лос. 51 л.	100 —	100 70
Товариства кредит. гал. 5% а. в. . .	— —	— —
Товариства кредит. гал. 4% а. в. . .	96 50	97 20
Товар. кред. гал. 4% а. в. лос. 41½ л.	97 70	98 40
Товар. кред. гал. 4% а. в. лос. 52 л. .	97 40	98 10
Товар. кред. гал. 4½% а. в. лос. 56 л.	96 50	97 20
Листы довжнѣ за 100 зр.		
Гал. Зав. кред. сел. 2½% (давн 5%) въ ликв.	— —	— —
Общ. роль. кред. Завед. 6% лос въ 15 л.	— —	— —
Облиги за 100 зр.		
Индемнизац. галицкѣ 5% м к. . . .	— —	— —
Галиц. фонду пропинаційного 4% в. а.	96 70	97 40
Комунальнѣ Банку краев. 5% II. емис.	102 10	102 80
Позички краев. зъ 1873 по 6% а. в.	105 50	— —
Позички краев. зъ 1883 по 4½ а. в.	100 —	100 70
Позички краев. 4% в. а.	95 80	96 50
Позички краев. 4% короновои . . .	95 80	96 50
Льосы:		
Мѣста Кракова	26 —	28 —
Мѣста Станиславова	45 —	48 —
Монеты:		
Дукатъ цѣсарскій	5 85	5 95
Наполеондоръ	9 84	9 94
Нôвъимперіялъ	10 15	— —
Рубель срѣбный	133 —	135 —
Рубель паперовый	133 —	134 —
100 марокъ нѣмецкихъ	60 70	61 30

Надôслане.

ОКУЛІСТЪ

Д-ръ Теодоръ Баллабанъ

б. с. асистентъ и лѣкарь на клініцѣ професора Борисикевича въ Градци

по кôлькалѣтнôй практицѣ спеціяльнôй, ординуе въ недугахъ и операціяхъ очныхъ при **ул. Валовôй ч. 7.**

Вôдъ годины 10-ои до 12-ои передъ полуднемъ и вôдъ 3-ои до 5-ои пополудни. 6 38—52

Для убогихъ безплатно вôдъ 9-ои до 10-ои рано.

Въ недѣлѣ и свята пополудни не ординуе.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ", Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одвазу) поручае у великôмъ выборѣ и по **найдешевшихъ цѣнахъ**: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокли, двулегляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильнѣ, пйоны, сібелѣ, манометры и т. п. Устроеня звôнкôвъ електричныхъ. Всякѣ направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовлена зъ провінціи выготовляют точно. 148

Оповѣстка.

Зъ днемъ 15 н. ст. вересня с. р. розпочавъ ся въ товариствѣ гімнастичнôмъ „Сокôлъ" у Львовѣ курсъ гімнастичный для старшихъ и для дѣтей. Вправы вôдбувають ся въ лькали товариства при улици Пôдвалѣ ч. 7., заосмотренôмъ у всѣ знаряды и посудки гімнастичнѣ, пôдъ проводомъ учителѣвъ въ понедѣлки, середы и пятницѣ вôдъ 6—7 годины вечеромъ для дѣтей, а вôдъ 7—8 годины для старшихъ. Оплата мѣсячна выносить за дѣти для членôвъ вôдъ хлопця 1 корону а вôдъ дѣвчинки 2 короны; для нечленôвъ вôдъ хлопця 2 короны а вôдъ дѣвчинки 4 короны.

Повѣдомляючи о тôмъ Вп. Загалъ рускій, надѣемо ся, що узнаючи хосенность гімнастики для здоровля, схоче користати зъ сеи нагоды.

Вписувати ся можна въ лькали товариства при улици Пôдвалѣ ч. 7 щоденно вôдъ 10 до 12 годины передъ полуднемъ.

Члены не платять жаднои оплаты за науку кромѣ членьскои мѣсячнои вкладки 50 кр.

У Львовѣ дня 15 вересня 1894.

За старшину товариства „Сокôлъ"

В. Нигôрный голова. *В. Лаврôвскій* справникъ.

Вôдозва.

Канцелярія товариства „Просвѣты" у Львовѣ упрашае Вп. членôвъ товариства, щобы зволили залеглѣ вкладки членьскѣ за минувшѣ роки якъ такожь за рôкъ 1894 ый въ якъ найкоротшôмъ часѣ вырôвнати, позаякъ дальшѣ книжочки товариства будуть высылати ся лише тымъ Вп. членамъ, котрѣ не залягають зъ вкладками.

При сѣй нагодѣ подае ся до вѣдомости Вп. членôвъ, що Календарь „Просвѣты" на рôкъ 1895, яко книжочка 1 и 2 на рôкъ 1895, буде розсылати ся Вп. членамъ въ другôй половинѣ мѣсяця грудня 1894 р. Хто зъ Вп. членôвъ хотѣвъ бы скорше одержати Календарь, зволить зголосити ся.

У Львовѣ дня 2. н. ст. жовтня 1894 р.

За канцелярію Товариства „Просвѣта" у Львовѣ

Д-ръ Кость Левицкій.
Андрѣй Скородиньскій.

(3—3)

ПОМАДА „ФЕНІКСЪ"

нагороджена на выставѣ для здоровля и плеканя недужихъ въ Штутгартѣ 1890 р., есть пôсля лѣкарского осуду и пôсля признань тысячей писемъ зъ подякою **одинокимъ, дѣйстно вартнымъ и нешкôднымъ средствомъ**, щобы осягнути у дамъ и панôвъ **повный, буйный зарôстъ волося** та щобы заразъ усувати **выпаданье волося и творенье порплѣвъ**; такожь причиняе ея тая помада вже у молоденькихъ панôвъ до сильного пороету вусôвъ. Гарантія за успѣхъ и нешкôдность. Фляконь 80 кр. при пересылцѣ почтою и при послѣплатѣ 90 кр. 301 10—25

К. ГОППЕ ВѢДЕНЬ XIV., **Hütteldorferstrasse 81.**

Знана вôдъ многихъ лѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спиритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікерôвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдникôвъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручае старѣ польскѣ сильнѣ горѣвки, дуже добрѣ розолісы, лікеры, румы правдивѣ зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои якости краевѣ спеціялы якъ: Народôвка, Dziennik, Szczutek, Карпатôвка, „Дябелъ", Помаранчева не солоджена, Ратафія, Деренôвка и т. п. горѣвки упривилееваній и одиноко правдивѣ если зъ нашои фабрики спровадженѣ.

Одиноке жерело въ краю для пп. антикарѣвъ, до побираня алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спиритусу, до цѣлей лѣчничихъ вôльного вôдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спиритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкôдный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головнôмъ складѣ водъ мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Кароля Людвика ч. 29. 4914 138—104

УЧИТЕЛЬ орґанъ руского товариства педаґоґічного двотыжденникъ педагогічно-науковый, выходитъ вôдъ 1 червня 1889 р. у Львовѣ ул. Вôрменьска ч. 2., Предплата на цѣлый рôкъ 3 зр., на пôвъ року 160 кр. на чверть року 1 зр.

М. Р. ШНАЙДЕРЪ

заприсяженый знавець судовый въ Станиславовѣ

296 поручае своѣ 12—52

складъ хрестôвъ зелѣзныхъ нагробныхъ и ливарню написôвъ основану 1882 року.

КУ-

фры, торбы и всѣлякѣ приборы до подорожи

найдешевше въ торговли **товарôвъ модныхъ и бѣля мужеского, приборôвъ тоалетныхъ и т.п.**

Павла Лянґнера

передъ тымъ 2537

Браты Лянґнеры

Львôвъ, улиця Галицка ч. 16.

Цѣнники на жаданье даромъ.

НА СЕЗОНЪ ОСѢННЫЙ

Просить ся ласкаво всѣхъ Вп. Гостей выставовыхъ пересвѣдчити ся о дивнôй дешевости осѣнныхъ и зимовыхъ товарôвъ, вже спровадженыхъ въ великôй скôлькости.

Слѣдуючѣ товары продають ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ доки истнуе запасъ:

1000 модныхъ муфôвъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·50, 2·— до 5·— зр.
1000 кожуховыхъ шапокъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·80, 2·20 до 4·— зр.
1000 фляпельовыхъ и суконныхъ блузъ осѣнныхъ и зимовыхъ 2·50, 3·— до 6 зр.
500 гальокъ волôчковыхъ по 2·50 до 4·— зр.
1000 хустокъ Гімаляя, найбôльшій родъ 1·75, 2·25 до 4·— зр.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймодньѣйшихъ суконокъ на осѣнь и зиму 1·80, 2·50 зр.
1000 модныхъ плащикôвъ на осѣнь и зиму вôдъ 4 зр. и высше.
3000 одягôвъ для хлопчикôвъ у всѣхъ величинахъ по 1·80, 2·— , 3·— зр. и высше.
Особливѣ новости въ стяжкахъ, воаляхъ, капелюхахъ дамскихъ и дитинныхъ, рукавичокъ гляссе, дунѣскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, панчохахъ, парасоляхъ до дощу, блюзахъ шовковыхъ и вовняныхъ, шляфрокахъ, костюмахъ и неґліжахъ надôйшли власне въ великôй скôлькости и доповняють ся щоденно.

Особлива гуртовна продажь принагôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, канъ и килимôвъ.

5000 канъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 канъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ канъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (выробъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 ґарнітурôвъ „Louvre" на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ канъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 ґарнітурôвъ „Bourett", тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 канъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 75, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·35, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый выробъ) по 20 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Steppe) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ фляпельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диванкôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2·25 стрижей по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десеномъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престôлъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдальнь 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ ходникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Ангора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітацією шкôры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальонни у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довгыны; портіеры и занавѣсы коронковѣ якъ до найдешшихъ зортôвъ.

Всякѣ въ провінціи надсылани порученя полагоджуе ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ магазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

4895 159—?

„СЛАВІЯ"

банкъ взаимныхъ убезпеченій въ Празѣ

укончилъ съ г. 1893. первое двайцятьпятьлѣтіе своего существованья и выносили съ днемъ 31 декабря 1893 г. въ „Славіи":

Убезпеченныи сумы въ сек. житьевыхъ	злр.	24,268.630·15
„ „ „ „ огневой	„	231,429.863·—
Доходы належитостей асекур. всѣхъ секцій	„	2,731.326·08
Выплаченыи капиталы ренты и шкоды всѣхъ секцій	„	22,774.475·93
Фонды резервныи и ґаранційныи всѣхъ секцій	„	5,830.306·40
Фонды емеритальныи урядниковъ и агентовъ „Славіи"	„	398.449·36

„СЛАВІЯ" принимаетъ 3794

въ сек. I—II: **убезпеченія на житье** капиталовъ и рентъ.
въ сек. IV: **убезпеченія отъ шкодъ огневыхъ** будынковъ, движимостей, худобы, засобовъ, збожа и товаровъ.

„СЛАВІЯ" удѣляетъ пожички:

убезпеченымъ въ сек. II. ц. к. урядникамъ, офицерамъ, професорамъ и урядникамъ автонимнымъ съ приватныхъ заведеній съ правомъ на емеритуру.

„Славія" принимаетъ зголошенья о удѣленье агенціи ан мѣстности и окресности, где не имѣетъ еще агентуры.

Куриловичь и Сурмачевскій

въ Станиславовѣ

поручають

ВИНА угорскѣ, австрійскѣ, реньскѣ, французскѣ, испаньскѣ,

шампаньскѣ

Горѣвки краевѣ и заграничнѣ

лікеры амстердамскѣ

Конякъ французскій

румы краевѣ и заграничнѣ

Аракъ де Ґоа

чай хиньскій и россійскій

маринаты

сыры, овочѣ и цукры.

Знамениту горѣвку виноградну.

292 Комнаты до снѣдань. 19—26

Важне Для Пань!

По умѣреныхъ цѣнахъ на кожду мѣру продае ся формы на станики, плашки, пальтоты, шляфроки и т. д. Приймае ся до крою цѣлѣ сукнѣ а на жаданье до фастригованя и выпробована пôдъ ґарантією найточнѣйшого выкôнченя. 73 60—?

Лише за 10 зр. въ 12 лекціяхъ выучує ся пôдъ ґарантією крою французского.

ЕВҐЕНІЯ ВЕКЕРôВНА

Львôвъ ул. Сикстуска ч. 21. II. поверхъ коло старои почты.

АНТôНЪ ҐИЛЕВИЧ

МОСЯЖНИКЪ

(христіянинъ)

у Львовѣ ул. Краковска ч. 30—32

Выготовлює всѣ роботы горальничѣ, броварнѣ и церковнѣ входячѣ въ сей обсягъ по найумѣреннѣйшихъ цѣнахъ. 277 13—13

Ложки зъ альпаки (все бѣдѣ) тузинъ 6·50 зр., зъ хиньского срѣбла 14 зр. Ложочки зъ альпаки тузинъ 3·20 зр., зъ хиньского срѣбла 7 зр.

4595 *поручае*

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.)

Цѣнники илюстрованій робизи предметôвъ до розпорядимости

Ножѣ рѣзницкѣ и масарскѣ власного выробу поручае — направы машинъ до шитя приймае

ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ

ножôвникъ у Львовѣ ул. Боимôвъ ч. 3.

Цѣнники даромъ.

КАНЦЕЛЯРІЯ АДВОКАТА

Д-ра Стефана Федака

перенесена до дому при

ул. Костюшка ч. 10

(напротивъ Банку краевого).

335 12—20

Есть на продажь фортепянъ въ добрôмъ станѣ. Зголошувати ся треба до Казимиры Пабрецкои въ Завишаю почта Сокаль. 345 3—3

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 мая 1894 пôсля годинника середно-европейского.

Приходять до Львова зъ	поспѣшний	особовый			
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	232	5 25	9 00	6 10	9 00
Варшавы	—	5 25	9 00	—	9 00
Хабôвки (Закопаного) на Перемышль, Ряшевъ, або Тарнôвъ	232	—	—	—	—
Хабôвки (Закопаного) на Ряшевъ або Тарнôвъ	—	5 25	—	—	—
Хабôвки (Зак. ц.) на Стрый	—	—	834	—	—
Мушины, Криницѣ, Жегестова на Тарнôвъ	—	—	—	—	9 00
Мушины Криницѣ Жегестова на Ряшевъ або Тарнôвъ	—	5 25	—	—	—
Мушины Криницѣ Жегестова на Тарнôвъ (в. 1/6 до 30/9)	—	—	900	—	—
Мезе-Ляборцъ Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	900	—	—
Надберезя и Тарнобжеґа	—	—	6 00	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворецъ гол.)	212	9 29	910	5 45	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворецъ Пôдзамче)	158	9 13	845	5 19	—
Сучавы	9 40	—	737	12 27	6 35
Кимполюнґа	9 40	—	737	—	—
Радôвцевъ	9 47	—	737	—	6 35
Бергомета и Чудина	9 40	—	—	—	—
Новоселицѣ	9 40	—	737	—	—
Слободы рунгур. Копальнѣ	9 40	—	—	—	6 35
Гусятина на Галичъ	9 40	—	737	—	—
Чорткова на Галичъ	—	—	—	12 27	—
Борислава	—	—	202	12 10	—
Белзця	—	—	—	4 45	—
Сокаля	—	—	748	4 45	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова на Стрый)	—	—	834	12 10	—
Стрыя и Сколього	—	—	847	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова на Стрый	—	—	202	—	—
Гребенова (вôдъ 10/7 включно до 30/8)	—	—	202	—	—
Бруховичъ (вôдъ 12 мая почавши ажь до вôдклыканя)	—	—	810	—	—

Вôдходять зô Львова до	поспѣшний	особовый			
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	224	10 10	4 50	10 35	6 55
Варшавы	—	10 10	4 50	—	6 55
Хабôвки (Закопан.) на Тарнôвъ або Ряшевъ	—	10 10	—	—	—
Хабôвки (Закопан.) на Ряшевъ або Перемышль	—	—	935	—	—
Хабôвки (Закоп.) на Стрый	—	—	950	7 10	—
Мушины Криницѣ, Жегестова на Тарнôвъ або Ряшевъ	—	10 10	—	—	—
Мушины Криницѣ, Жегестова на Тарнôвъ (вôдъ 1/6 включно до 30/9)	—	—	—	6 55	—
Мушины, Криницѣ Жегестова на Тарнôвъ	—	—	4 50	—	—
Мушины, Криницѣ на Стрый	—	—	—	7 10	—
Мезе-Ляборцъ, Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	—	6 55	—
Надберезя и Тарнобжеґа	—	10 10	4 50	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця гол.)	308	244	940	10 20	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця Пôдзамче)	622	256	1 01	10 47	—
Сучавы	315	—	1015	2 55	10 30
Чорткова на Галичъ	—	—	—	2 55	—
Гусятина на Галичъ	515	—	—	—	10 30
Слободы рунгур. Копальнѣ	—	—	1015	—	10 30
Новоселицѣ	615	—	—	—	10 30
Бергомета н. С. и Чудина	615	—	—	—	—
Радôвцевъ	615	—	1015	—	10 30
Кимполюнґа	615	—	—	2 55	—
Сокаля	—	—	920	645	—
Белзця	—	—	920	—	—
Борислава на Стрый	—	—	540	950	—
Лавочного (Мункача, Серенча, Мішкольца, Пешту) и Хирова на Стрый	—	—	540	—	710
Станиславова, Долины, Болехова на Стрый	—	—	—	950	710
Сколього и Хирова на Стрый	—	—	—	950	—
Стрыя и Сколього	—	—	—	305	—
Гребенова (тôлько вôдъ 10/7 включ до 30/8)	—	—	—	9 50	—
Бруховичъ (почавши вôдъ 12 мая ажь до вôдклыканя)	—	—	331	—	—
Замнои-воды (почавши вôдъ 12 мая ажь до вôдклык)	—	—	342	—	—

Розклады ѣзды въ видъ кишеневôмъ можна достати въ бюрахъ информаційныхъ, касахъ стаційныхъ и у кондукторôвъ

*) Годины печатанѣ грубыми черенками означують пору нôчну вôдъ год 6-ов вечеромъ до год. 5-ои 59 мін. рано. Въ бюрѣ информаційномъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Вѣдни (улиця Іоанна 29) якъ такожь въ бюрѣ информаційномъ ц. к. австр зелѣзниць державныхъ у Львовѣ (улиця Третого мая ч 3, готель Имперіялъ), удѣляе ся устныхъ або письменныхъ обяснень въ справахъ дотычно служби на ц. к австр. зелѣзницъ державныхъ. О скôлько пôдручники дозволяють, засягнути тамъ-же можна информацій вôдносячихъ ся до решты австро-угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць. Въ бюрахъ информаційныхъ продае ся выдаваній черезъ ц. к. австр зелѣзницѣ державнѣ білеты до ѣзды и зшитки зуставлюваныхъ посвѣдчень до ѣзды якъ такожь тарифы. 4980

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Белей. — Одвѣтный редакторъ: Михайло Струсевичъ. Папѣръ зъ фабр. Черлянькон. З друкарнѣ Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 224. Львôвъ, Четверъ 6 (18) жовтня 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ съ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платить ся у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ съ літер. додатком

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлий рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлий рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попередне застереженье. — Реклямації неопечатані вôльні вôдъ порта.

Поєдинокe число коштуе 8 кр. в. а.

Оголошення принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовой а въ рубрицѣ „Надсилане“ по 20 кр. в. а Поєдинокe числять ся по 10 кр. вôдъ стрічки.

Выбôръ посла зъ Чернôвцѣвъ до рады державной а Русины.

Пôдъ симъ заголовкомъ знаходимо въ „Буковинѣ“ замѣтну статью, въ котрôй зъ нагоды выборчои представленй вôдносины Русинôвъ буковиньскимъ до Нѣмцѣвъ и навôдворотъ. Въ статьѣ тôй цѣкавôй и для Галичанъ, читаємо ось-що:

„Въ середу дня 24 жовтня мають Чернôвцѣ выбрати собѣ посла до рады державнои. Не маловажна се рѣчь и для буковиньскихъ Русинôвъ: хто заступати-ме мѣсто Чернôвцѣ въ державнôй радѣ. Правда, не можуть Русины думати, щобы зъ Чернôвцѣвъ выйшовъ посолъ Русинъ. Русинôвъ въ Чернôвцяхъ лише 10.384 душь а не-Русинôвъ звыжь 44 000, мѣжь тымъ самыхъ Нѣмцѣвъ звыжь 27.000 душь! Доси завсѣгды заступавъ Чернôвцѣ посолъ Нѣмець, и годѣ Нѣмцямъ вôдмовити права, що мандатъ зъ Чернôвцѣвъ належить ся имъ.

Русины черновецкй застановили ся докладно надъ тымъ, якъ мають поступати при выборѣ посла, и по зрѣлôй розвазѣ рѣшили ся пôдпирати кандидата нѣмецкого д-ра Ротта. Д-ръ Роттъ есть проводиремъ Нѣмцѣвъ буковиньскихъ, въ соймѣ и по-за соймомъ обставъ вôнъ завсѣгды также и за Русинами, вôнъ добре обзнакомленый зъ рускими справами народными и своимъ вплывомъ зможе намъ не въ однôмъ помочи. Длятого повиннй всѣ свѣдомй Русины вôддати свôй голосъ на д-ра Ротта, тымъ певнѣйше, що противнымъ кандидатомъ мабуть буде бар. Мустаца, котрый завсѣгды вôдзначавъ ся тымъ, що поборювавъ всюды Русинôвъ.

Правда, не всѣ Нѣмцѣ такй, якъ д-ръ Роттъ, и неодинъ жаль маємо мы до черновецкихъ Нѣмцѣвъ, и власне при тôй нагодѣ хочемо щиро сказати нашимъ союзникамъ правду въ очи, не длятого, щобъ шарпати и розрывати тй звязи, якй насъ въ краю лучать, але щобъ тымъ причинити ся до ще тѣснѣйшого союза нашого.

Середъ загалу Нѣмцѣвъ на Буковинѣ рѣдко у кого подыбуємъ мы зрозумѣнье нашихъ справъ народныхъ, ба часто видно навѣть такій нѣмецкій шовінізмъ въ тôмъ ненѣмецкôмъ краю, що кождого сякъ-такъ справедливо думаючого чоловѣка мусить до живого дôткнути.

Отъ недавно була рада мѣска въ Чернôвцахъ свѣдкомъ такого нѣмецкого шовінізму. Правительство, намѣряючи оснувати въ Чернôвцяхъ другу нѣмецку гімназію зъ рускими клясами паралєльными, звернулось до черновецкои рады мѣскои зъ запытаньемъ: чимъ мѣсто Чернôвцѣ хоче причинити ся до основаня тои школы? При нарадѣ надъ тою справою заняли нѣмецкй радний Вольфъ и Гандль таке шовіністичне и Русинамъ нечувано ворожe становище, що на се повинна бы послѣдувати вôдъ Русинôвъ инша вôдповѣдь. И такъ п. Вольфъ назвавъ навѣть Русинôвъ чужинцями[!] на Буковинѣ, въ користь котрыхъ нѣмецко ліберальна рада черновецка не повинна нѣчимъ поступити ся, а Гандль радъ бы асимілювати Русинôвъ, бо вôнъ нѣбы-то переконаный, що наука въ рôднôй а не нѣмецкôй мовѣ Русинамъ не принесе жаднои користи.

Страшна се зухвалôсть — тутъ въ не нѣмецкôмъ краю смѣти такъ вызываючо говорити! Не досыть того що самй въ своѣй зухвалости и загорѣлости не уважають за потрѣбне познакомити ся зъ мовою зъ житьемъ духовымъ корѣнныхъ мешканцѣвъ Буковины и що нѣхто ихъ до того поки-що не силуе, они ще вôдмовляють намъ права учити ся въ своѣй рôднôй мовѣ. Сего вже таки за богато, а для такихъ нѣмецкихъ культуртрегерôвъ найде ся у насъ завсѣгды належита вôдправа.

Оттаке становище ихъ ще тымъ сумнѣйше, що оба тй панове є учителями; коли-жь въ нашихъ школахъ такй педагоги, то чого можна намъ вôдъ тыхъ шкôлъ надѣяти ся? Саме отся обставина промовляе за тымъ, що для Русинôвъ треба рускихъ шкôлъ, бо такй педагоги не способнй учити и выховувати руску молодѣжь. На щастье найшли ся и межи Нѣмцями вже свѣтлй люде, якъ Вацль, Корнъ и Кізлеръ, що прихильно вôднесли ся до справы рускои гімназіи и своимъ голосомъ перемогли шовінізмъ такихъ Вольфôвъ и Гандлѣвъ, и справа ся рѣшена користно для насъ; але все-таки для насъ дуже болючо — чути такй ворожй голосы въ рядахъ Нѣмцѣвъ. Недобру прислугу вôддають такй загорѣлцѣ и своѣй нѣмецкôй справѣ, бо шовінізмъ выклыкуе опôръ а не повиннй сй панове забувати, що головно Русины на Буковинѣ дуже выразумѣлй для жадань нѣмецкихъ и що коли Нѣмцѣ такимъ поступованьемъ попруть Русинôвъ въ иншій бôкъ, тогдѣ самй на тôмъ найгôрше выйдуть, бо безъ рускихъ союзникôвъ найдуть ся на Буковинѣ въ прикрôмъ положеню.

Длятого то Нѣмцѣ повиннй бôльше уважати на своихъ щирыхъ союзникôвъ и всюды, чи въ радѣ мѣскôй чи деннде, попирати рускй справы. Пригадуємо при тôй нагодѣ ще й те, що доси Русины черновецкй не дôстали жаднои вôдповѣди на своє жаданье, абы въ Чернôвцяхъ засновано одну школу народну зъ рускою мовою выкладовою; пригадуємо се на те, щобъ не примушували насъ Нѣмцѣ своимъ поступованьемъ пустити ся на дорогу процесу и самй не працювали надъ тымъ, абы вôдвернути вôдъ себе своихъ союзникôвъ.

Маємо певну надѣю, що подôбныхъ голосôвъ, якъ Вольфа и Гандля, вже бôльше не почуємо зô стороны нѣмецкои, та що Нѣмцѣ, застановивши ся глубше надъ своимъ становискомъ на Буковинѣ, зъумѣють лѣпше погодити свои народнй справы зъ справами народными и потребами народу рускаго. Най лише ступають въ слѣдъ свого проводира д-ра Ротта, а певно наша політична дружба нѣчимъ не замутить ся и обомъ сторонамъ выйде се на добре.

Инакъ справы стоять, що мы однй на другихъ мусимо оглядати ся, и въ добре зрозумѣлôмъ своѣмъ власнôмъ интересѣ не смѣють Нѣмцѣ легковажити тои помочи, яку намъ можуть дати Русины. Але треба и для потребъ Русинôвъ бути выразумѣлымъ!

Думаємо, що отсихъ кôлька слôвъ выстане, абы Нѣмцямъ пригадати ихъ обовязки супроти Русинôвъ. А що мы дуже радй, абы Нѣмцѣ порозумѣли якъ найлѣпше свôй интересъ въ союзѣ зъ Русинами, длятого будемо такожь голосувати на д-ра Ротта, яко такого мужа, що самъ розумѣе и годенъ середъ Нѣмцѣвъ розбудити бôльшій интересъ и зрозумѣнье для справъ рускихъ.“

Зъ рады державнои.

Палата панôвъ вôдбула вчера перше засѣданье. Президентъ згадавъ намять покôйного члена палаты арх. Вільгельма. До комісіи буджетовои выбрано гр. Стан. Баденього, а до комісіи політичнои Вальтерскірхнера. Міністеръ справъ внутрѣшныхъ повѣдомивъ писемно, що выготовленье бюстôвъ Смольки и Грохольского, котрй мають бути уставленй въ будынку парляменту, поручено рѣзьбарямъ Гердльови у Вѣдни и Левандовскому у Львовѣ.

Предложено проектъ до закона о судьяхъ мировыхъ. На внесенье соймôвъ краєвыхъ може бути або въ цѣлôмъ краю, або въ поодинокихъ округахъ и повѣтахъ перенесене судôвництво на судьѣвъ мировыхъ въ спорахъ правныхъ, котрыхъ предметомъ есть що найбôльше 40 коронъ безъ процентôвъ и побôчныхъ належитостей Судьѣ мировй суть урядниками державными, а именуе ихъ на часъ трехъ лѣтъ міністеръ судôвництва, на внесенье высшого суду краєвого. Тй судьѣ мусять мати такй самй кваліфікаціи, що й до выборôвъ въ громадахъ, и такожь мусять знати читати и писати. Чинности судейскй будуть доконуватись пôсля постановъ, истнуючихъ для судôвъ окружныхъ. Жалоба неважности противъ выроку судьѣвъ мировыхъ не може бути пôднесена, однакъ сторона, невдоволена зъ выроку, може до вôсьмохъ днѣвъ домагати ся, щобы справа була вôддана передъ звычайный судъ.

——

Зъ першого засѣданя палаты послôвъ замѣтнй ще отсй справы:

Дотеперѣшна практика въ палатѣ послôвъ була така, що по предложеню прелімінаря буджетового президентъ палаты передававъ его безпосередно комісіи буджетовôй, а тымъ самымъ и вôдпадала дебата при першôмъ читаню. Було се противъ регуляміну, але вôйшло въ практику. Симъ разомъ забравъ голосъ молодо-Чехъ д-ръ Кайцль и жадавъ регулямінового трактованя, мотивуючи: Зъ експозе міністра скарбу выходить, що вôнъ намѣряе завести глубоко сягаючй змѣны въ системѣ податковôй, а тымъ самымъ мусить наступити змѣна цѣлого соціяльно-політичного положеня державы. — Президентъ палаты не мôгъ вôдмовити вôзваню до регулямінового трактованя и длятого въ пятницю вôдбудесь дебата при першôмъ читаню предложеня буджетового.

Мѣжь интерпеляціями, були важнѣйшй отсй: Д-ра Дворжака, чи міністеръ справъ внутрѣшныхъ зарядивъ студіи надъ новымъ средствомъ лѣчничимъ противъ діфтеріи и чи готовъ по користныхъ розслѣдахъ постарати ся о то, щобы и найбѣднѣйшй верствы могли користуватись тымъ средствомъ; — пос. Кайзера въ справѣ роздѣлу соли для худобы; — пос. Врабеца въ справѣ высокихъ цѣнъ мяса у Вѣдни; — пос. Шлезінгера, коли буде готова реформа выборча.

Поставлено наглячй внесеня: д-ръ Блажекъ о потребѣ вôдкликаня стану выимкового въ Чехіи, — кôлька послôвъ о запомогу для потерпѣвшихъ вôдъ нещасть елементарныхъ въ Стирії, — гр. Пальфі о додатковый кредитъ для придбаня средства лѣчничого противъ діфтеріи и о роздѣлъ того средства мѣжь шпиталѣ, а такожь о розвагу, чи не можна бы постаратись о власне выторюванье того средства, — д-ръ Пернерсторферъ въ справѣ реформы выборчои.

Наглячôсть внесеня Блажека вôдкинено, внесеньемъ о запомогу гр. Пальфіого ухвалено наглячôсть и передано ихъ комісіи буджетовôй, а надъ внесеньемъ Пернерсторфера вôдбудесь дебата въ пятницю, хочь коаліція вже ухвалила спротивитись наглячости.

Зъ засѣдань клюбовыхъ доносили мы про коло польске. Рôвножь и клюбъ консервативный урадивъ спротивитись наглячости внесеня д-ра Пернерсторфера. Клюбъ нѣмецкои лѣвицѣ вôдбувъ свою нараду передъ засѣданьемъ палаты послôвъ и ухваливъ голосувати противъ отвореня словѣньскои гімназіи въ Ціллю, а що-до внесеня Пернерсторфера то певно ухвалить нинѣ поступати такъ само якъ и два другй союзники коаліційнй.

Злодѣйска штучка.

Зъ россійского переказавъ *Евгенъ Мандичевскій*

— Хто тамъ?.. — хто тамъ такій?

Нѣхто не вôдповѣдае. Вартôвникъ нѣчого не бачить, але мимо свисту вѣтру й шелесту листя чуе, що хтось межи липами ходить. Жовтнева нôчь покрыла небо хмарами оловяными, а землю обволѣкла въ густу мглу — такъ темно, що хочь очи вытрѣщи, нѣчого не бачишь. Ити можна тôлько помацки.

— Хто тамъ є? — кричить вартôвникъ и здаесь ему, що чуе шепты й стримуваный смѣхъ. — Хто тамъ такій по ночи?

— То я, дядьку, — вôдозвавъ ся хриплый голосъ.

— Що за я? хто ты такій?

— Я .. перехожій.

— Що за перехожій? — кличе розлюченый вартôвникъ, щобы свôй страхъ укрыти. — Бѣсъ тебе сюда водить, чи що? Чого блукаешь по цвинтари?

— Або то тутъ цвинтарь?

— А що-жь, якъ не цвинтарь? не бачишь хиба хрестôвъ святыхъ?

— Ахъ, ахъ, ахъ .. Пречистая Дѣво! — застогнавъ хриплый голосъ. — Нѣчого не бачу, дядьку, нѣчогісінько... Гляньте, якъ темно анѣ звѣдочки на небѣ, темно, ажь страхъ бере, дядьку! Ахъ, ахъ, ахъ...

— А що-жь ты за оденъ?

— Я . я... на вôдпустъ иду, дядьку... на вôдпустъ... я подорожный.

— Зъ тыми подорожными! Пяницѣ! муркотить вспокоєный вартôвникъ, — у день пють драбы а въ ночи бѣсъ товче ними по вертепахъ... Менѣ здавало ся, мовь-бы тутъ васъ бôльше було, такъ зо два, зо три?

— Я самъ оденъ, дядьку, самъ. Ахъ, ахъ, ахъ... Ой мы грѣшнй...

Вартôвникъ зôткнувъ ся зъ подорожнымъ и пристанувъ.

— Якъ же ты сюда зайшовъ, у таку нôчь?

— Збився ся зъ дороги, дядьку. Ишовъ къ млынови и заблудивъ.

— А де-жь сюда дорога? Та вы вже за далеко зайшли, млынъ на чверть милѣ полишили! Вы певно до коршмы вступали?

— Согрѣшивъ, дядьку, согрѣшивъ тяжко! Такъ, такъ було, годѣ втанти грѣху. Выпивъ чарочку... Але якъ теперь ити дальше?

— Иди все просто, просто черезъ цвинтарь до фôрточки, а вôдтакъ полемъ, полемъ ажь до гостинця.

— Спаси-Бôгъ, дядьку, спаси-Бôгъ! Але може-бъ вы мене таки провели. Такъ страшно...

— Чого страшно? Иди!

— Змилосердѣть ся надô мною! буду за васъ Бога молити. Нѣчого не бачу, навѣть рукава свого! Такъ темно, страхъ! Проведѣть хочь трохи!

— Але-жь я тутъ не до того! немаю часу!

— Вôдведѣть, дядьку, лише черезъ цвинтарь! Бою ся, дядьку, страхъ! страхъ...

— Ну, то ходи вже! ходи!

Вартôвникъ и подорожный идуть биля себе, плече о плече, й мовчать. Вогкій, зимный вѣтеръ дуе имъ въ лице, а дерева въ пôтьмѣ сиплють на нихъ краплѣ вогкй й студенй. По дорôжцѣ баюры, ноги ховзають ся.

— Тôлько того не можу зрозумѣти — вôдозвавъ ся згодомъ вартôвникъ, — якъ ты сюда прийшовъ? Фôртка замкнена. Ты перелѣзъ черезъ парканъ, що? Такому старому, якъ ты, ще лазити по парканахъ?

— Не знаю, дядьку, не знаю. Бѣсъ мене водивъ! Кара Божа... Нечистый насѣвъ на мене и водивъ... А, вы, дядьку, вы певно вартôвникъ тутка?

— Та вартôвникъ.

— Самй вартуете?

Вѣтеръ такъ сильно задувъ, що мусѣли приставути. Коли вѣтеръ стихъ, вартôвникъ вôдповѣвъ:

— Насъ тутъ трохъ: одинъ маe пропасницю а другій спить. Мы оба мѣняємо ся.

— Такъ, такъ, дядьку. Але що то за вѣтеръ! що за вѣтеръ! Єго певно й небôщики чують! Ахъ, ахъ, ахъ...

— А зъ-вôдки вы властиво йдете?

— Зъ-далека, дядьку. А йду до Почаєва молитись за добрыхъ людей. Боже — помилуй и спаси насъ!

И зновъ тихо стало, а подорожный говоривъ пôвъ-голосомъ.

— Сплять небôщики! щасливй! Ахъ! сплять богатй й убогй, мудрй й дурнй, добрй и злй. Всѣ теперь рôвнй. Будуть они спочивати до судного дня. Боже спаси ихъ и дай имъ вѣчный супочинокъ!

— Теперь мы йдемъ сюда, а прийде часъ, що й мы тутъ спочинемо, — сказавъ вартôвникъ.

— Такъ, такъ! Всѣ будемо спочивати. Нема такого чоловѣка нема, абы не вмиравъ. Ахъ, ахъ! Нашй учинки злй, нашй мысли фальшивй. Ой грѣшнй мы грѣшнй. Загрузли въ грѣхахъ якъ вôзъ у болотѣ.

— Такъ, такъ, а вмирати треба.

— Треба, нѣчо не поможе!

— Богомôльникови, такому якъ вы, — замѣтивъ вартôвникъ — все лекше вмирати, якъ котрому зъ насъ...

— И богомôльники є всякй. Є правдивй богомôльники, що Богу угоднй и свою душу спасти радй, а є й такй, що въ ночи по цвинтаряхъ ходять, абы чортови догодити... Такъ! Декотрый богомôльникъ почастуе сокирою въ лобъ, що й душу вôддаси...

— По що таке говорити?

— Та оттакъ... А ось, гляньте, здаєть ся вже фôрточка... Таки такъ! Вôдчинѣть ѣй, дядьку!

Вартôвникъ вôдчиняе фôртку, выводить подорожного за рукавъ и каже:

Наука рускаго письма й мовы и церковнаго спѣву въ народныхъ школахъ.

[Матеріялъ для вѣча духовеньства.]

Мы вже такъ взвычаили ся, що кождо пекуче пытанье нашого истнованя судимо єдино зъ народн го становиска, а не будучи пѣдъ взглядомъ народнымъ крѣпкими, не маємо силы тымъ пытанямъ надати тои ваги, якои потрѣбно щобъ они безъусловно всякимъ були респектованѣ.

Такъ стоить дѣло и зъ народными нашими школами. Въ нихъ дѣе ся намъ нечувана народна кривда; не то мѣшаньемъ до нихъ політики, але й выразною тенденцією до вынародовлюваня нашои молодежи. Такъ що-жъ? Осуджуваня сеи кривды єдино зъ природного становиска, хочь-бы навѣть якъ бодрѣ, якъ рѣшучѣ, хочь-бы и въ соймѣ и въ радѣ державнѣй, будять вно вронічный смѣхъ, въ виду — цифръ статистики, не нами укладаныхъ и нами не надзорованыхъ. И хоть фактъ польщеня нашихъ сѣльскихъ школъ и якъ явный, менеры школьництва зъ статистичными числами въ рукахъ а вронічною усмѣшкою на устахъ въ нѣчо обертають нашѣ жалѣ.

Чи жь се не навчить насъ взяти ся до борбы о нашѣ народнѣ школы зъ иншого, бѣльше практичного боку?

Вправдѣ мы, Русины, не маємо за-для політично-народнои нашои безсильности на справы школьництва народного майже нѣякого вплыву, але великій, и дуже великій вплывъ на справы народного школьництва застереженый єсть церквѣ.

Уставодавство школьне признало церквѣ право до надз рованя и стереженя єи интересѣвъ у всѣхъ корпораціяхъ, маючихъ на цѣли веденье школьныхъ дѣлъ. Тожь церковь маѣ въ силу сего права своихъ вѣдпоручниковъ: въ радѣ школьнѣй краєвѣй, въ радахъ школьныхъ окружныхъ, въ радахъ школьныхъ мѣсцевыхъ — и тѣ вѣдпоручники мають строго наглядати надъ тымъ, щобы интересы церкви въ школахъ всѣхъ, особливо-жь въ школахъ народныхъ строго були береженѣ. А кромѣ сихъ, уставами до береженя интересѣвъ церкви въ школьництвѣ уповажненыхъ чинникѣвъ — маѣ церковь сама въ своѣмъ нѣдрѣ, въ кождѣй епархіи окремый урядъ схоліярха, значить надзирателя школъ, и въ кождѣмъ деканатѣ урядъ комісаря для надзору релігійного веденя школъ народныхъ, и въ кождѣй парохіи урядъ учителя религіи, котрый по силѣ уставы єсть и членомъ мѣсцевои рады школьнои, и надзирателемъ заразомъ: чи интересы церкви въ школахъ, безпосередному єго веденю вѣданыхъ, дѣйтно суть береженѣ.

При такѣмъ складѣ рѣчей, взможенѣмъ ще тымъ, що репрезентанты интересѣвъ церкви въ школьництвѣ управненѣ тамъ, де тѣ интересы дѣйстно суть або можуть бути загроженѣ противъ всѣхъ, а тымъ скорше противъ бѣльшости зложити свое veto, при такѣмъ, кажу, складѣ рѣчей выходить, що церковь єсть въ школьництвѣ незвычайно вплывовымъ чинникомъ та що єи интересы суть въ школьництвѣ сильно забезпеченѣ.

Якѣ жь интересы маѣ церковь берегти въ школьництвѣ?

Интересы церкви въ школьництвѣ суть одни чисто релігійнои, иншѣ релігійно-горожаньскои натуры. Надъ першими нема намъ права розважати; другѣ жь, релігійно-горожаньскои натуры интересы, суть въ певнѣй мѣрѣ зъ интересами народу такъ звязанѣ, що ихъ успѣванье єсть успѣваньемъ народу, а ихъ занедбанье крайну принести мусить школу горожаньскимъ правамъ народу. До сихъ то релігійно-горожаньскихъ интересѣвъ церкви, котрѣ репрезентантами єи въ школьництвѣ мусять бути береженѣ, сли церковь маѣ въ суспѣльности вповнѣ сповнити свою задачу, належить передо всѣмъ:

а) наука церковного, а передо всѣмъ литургічного спѣву;

в) наука того письма, котрымъ церковь послугуѣ ся, и котре єи вѣрнѣй зѣ школы повиннѣ знати;

г) наука сеи мовы, котра литургічнѣй єсть найближча и въ котрѣй майже всѣ набожнѣ спѣвають ся пѣсни;

д) перестерѣганье, щобы учителѣ не соблазняли молодѣжи школьнои и селянъ взагалѣ систематичнымъ стороненьемъ вѣдъ церкви.

Всѣ тѣ точки названѣ тутъ церковно-горожаньскими интересами церкви длятого, що безъ захованя ихъ церковь може вправдѣ обѣйти ся, однакъ тратить незвычайно много въ горожаньскѣмъ напрямѣ. Именно.

До *а*) Церковь руско-католицка маѣ характеристичнымъ своимъ знаменемъ чинну спѣльнѣсть вѣрныхъ въ богослуженю. Наколи церквѣ латиньскѣй выстатчаѣ при єи літургіи леда охриплый голосъ, бо єго покрыѣ або зробить зовсѣмъ неразячимъ гра органѣвъ, то церковь руска може всю красоту своеи литургіи и иншихъ богослужень розвинути єдино при всенароднѣмъ, добре вправленѣмъ спѣвѣ по можности всѣхъ вѣрныхъ. Коли школы були парохіяльнѣ, вправляли они молодѣжь въ спѣвѣ литургічнѣмъ — и сли по церквахъ нашихъ спѣваѣ людъ весь, и спѣваѣ складно, то се наслѣдки зъ науки церковного спѣву въ школахъ. Де школъ не було або де теперѣшна школа не культивуѣ спѣву церковного, тамъ заразъ слѣдне се въ церквѣ. Тожь сли розвитокъ церковного житя не маѣ остати фразою, мусить церковь берегти строго науки литургічного спѣву въ школахъ, бачучи при помочи своихъ органѣвъ строго на се, щобы учителѣ при рускихъ школахъ до науки спѣву церковного були кваліфікованѣ и щобы для науки сего спѣву було посвячено бѣльше часу, нѣжь для науки краковякѣвъ. Инакше, сли церковь въ школахъ доглядъ науки литургічнои и взагалѣ церковного спѣву занедбаѣ, дѣждемо ся скоро генерацій, котрѣ нѣмаками будуть въ церквѣ, если взагалѣ, въ церковне житье не вправленѣ, пѣйдуть до церкви; а чимъ стане ся тогдѣ церковь въ горожаньскѣмъ взглядѣ, прикро й подумати.

До в). Письмо рускаго народу єсть письмомъ єго церкви — мимо рѣзнои формы кирилицѣ и гражданки, мимо правописи историчнои и фонетичнои. Письмо се єсть рускому народови святе, бо то єсть не ино свѣдоцтвомъ єго тысячлѣтнои домороѣднои культуры, але оно єсть и письмомъ гіератичнымъ церкви. Письмо руске мусить конечно умѣти кождый, хто рускаго єсть обряду, чи вѣнъ Русинъ на Руси, чи спольщеный Русинъ на Мазурахъ, а неохота до сего письма, або й легковаженье єго, и спиняванье єго вывченя, и усуванье єго зъ мѣсць публичныхъ єсть обидою не лишь народу а й самои церкви, бо се письмо не єсть выключно руске, але єсть письмомъ гіератичнымъ всѣхѣднои славяньскои церкви, котру у насъ зовемо рускою. Длятого блудимо дуже, сли боронячи рускаго письма и жадаючи для него скрѣзь признаня, жадаємо сего лише зъ народныхъ взглядѣвъ. Нѣ, письмо наше, славяньске, у насъ зване рускимъ, повинно и мусить боронити церковь яко гіератичне письмо церкви, на науку єго наставати и надзорувати яко справу входячу въ сферу своихъ интересѣвъ. Для церкви нѣколи не смѣе бути рѣвнодушне: чи школа пѣдготовлюе молодѣжь до умѣня читаня богослужебныхъ єи книгъ и чи єи письмо маѣ належну повагу въ горожаньскѣмъ житю. Чи письмо се выступаѣ въ формѣ кѣнчастѣй [яко кирилиця] чи въ формѣ округлѣй [яко гражданка] чи оно уживане въ правописи етімольогічнѣй чи въ фонетичнѣй — се не змѣняѣ рѣчи; у всѣхъ тыхъ выпадкахъ характеры сего письма суть незмѣнний, а єго жереломъ и єго прибѣжищемъ все була й все буде церковь, котра не смѣе стерпѣти, щобы оно, письмо єи, пѣдъ взглядомъ горожаньскимъ, отже и при науцѣ въ школѣ, було упослѣджене або й зовсѣмъ зѣ школы руґоване.

До г). Люде, котрѣ нездѣбнѣ нѣчого навчити ся, не можуть забути фразы, що мертва мова церковна для хлопа такъ само єсть незрозумѣла, якъ для люду лат. обряду мова латиньска. Хто однакъ бодай дрѣбку маѣ олѣю въ головѣ, пѣйме, що на основѣ добре, граматычно навченои мовы народнои рускои можна дуже много понятн зъ мовы церковнои. Тожь граматикальна наука мовы рускои лежить въ кругѣ интересѣвъ рускои церкви, котра не смѣе допустити, щобы єи вѣрнымъ було утруднене або и неможливымъ зроблене яке-таке розумѣнье мовы церковнои, до котрого то розумѣня веде безусловно граматичне вывченье рускои мовы. А впрочѣмъ: мова конверсаційна сеи церкви, мова урядова, мова проповѣдей, мова молитвъ для вѣрныхъ, мова пѣсень набожныхъ єсть не инша, а руска народна мова. Тожь безусловнымъ интересомъ церкви єсть, щобы въ школѣ мову руску, яко немовь ключь до мовы церковнои и яко мову проповѣдей, молитвъ, пѣсень церковныхъ школа зъ всякою ревностію учила а занеханьемъ або недбалою наукою не наносила шкоды интересамъ церкви. И въ публичнѣмъ житю повиннѣ мы науку рускои мовы въ школахъ трактувати зъ становиска не єдино народного, але и зъ становиска потребъ церкви котрѣй занедбаньемъ сеи науки дѣе ся насиліе.

До д) Уставы школьнѣ нашои провінціи оминули хитро постанову, щобы учитель бувъ того обряду, якою єсть бѣльшѣсть дѣтей. Тожь школы народнѣ дѣстають у насъ часто учителѣвъ, ледви вмѣючихъ по руски силябізувати, а учителѣ Русины зновъ бувають часто перекиданѣ зъ мѣсця на мѣсце, доки „не вложать ся въ систему". Куда стремить одно и друге, се вѣдоме — мы въ нашѣй безсильности не маємо силы тому стремлѣню оперти ся. На нашихъ очахъ дѣють ся перемѣны школъ рускихъ на польскѣ, а де руска школа єсть, тамъ часто она вегетуѣ. Але церковь маѣ велику силу тѣй політицѣ зъ рускими школами положити конець. Бѣ, яко корпораціи релігійнѣй, не годить ся, не можна въ школу руску вводити політику. Але єи обовязкомъ єсть — наставати, щобы школа молодѣжь вѣдъ церкви не вѣдчужувала; щобы учитель, однаково Русинъ вѣнъ чи Полякъ, учивъ єи [церкви] молодѣжь церковного спѣву, церковного письма й мовы найбѣльше до церковнои зближенои. А знаючи о тѣмъ або й не знаючи, що учитель-Полякъ вѣдъ церкви зъ засады сторонить, бо нѣчимъ зъ нею не звязаный — церковь у власнѣмъ интересѣ не смѣе стерпѣти, щобы учитель, будь вѣнъ Русинъ чи Полякъ, въ недѣлѣ и въ свята а въ теплѣй порѣ школьнѣй тамъ, де мѣсцева єсть церковь, такожь въ будни днѣ не проводивъ молодежи до церкви, а тымъ такъ людови якъ и молодежи релігійно злый дававъ примѣръ.

Знаю вправдѣ, що готовъ пѣднести ся замѣтъ зѣ стороны вѣльнодумцѣвъ и зѣ стороны учителѣвъ: Глядѣть! школу хотять пѣддати пѣдъ надзѣръ церкви!

Не перечимо, що мы духовеньство, хотѣли бы того, якъ хоче цѣлый католицкій свѣтъ, окрѣмъ католикѣвъ Полякѣвъ. А не зволили бы вы, панове, застановити ся: чому именно Поляки, тѣ католики патентованѣ, не хотять школы вѣроисповѣднои? Надъ симъ годилось бы таки застановити ся.

Однакъ поки-що мы не думаємо о вѣддаю школы у всѣмъ пѣдъ надзѣръ церкви. Мы хочемо на-разѣ выхѣснувати ино тѣ права, якѣ теперѣшне школьне уставодавство признаѣ церквѣ. А що церковь мусить бачити и на то, щобы черезъ лібералізмъ учителя Поляка нехай и до рускои ино церкви, молодѣжь єи, а зъ нею и старшѣ не дичѣли, вдучи за єго примѣромъ, погорджуючимъ богослуженье, литургічный спѣвъ, письмо и мову рускои церкви — се чей признаєть ѣй и вольнодумець, сли вѣнъ — Русинъ.

Тымъ даємо въ руки трудячихъ ся надъ зѣбраньемъ вѣчевого матеріялу предметы, гѣдни може ихъ уваги. Не вѣдъ насъ залежить стилізованье дотычныхъ постулятѣвъ, однакъ на закѣнченье не можемо залишити уваги:

Сли школьництво галицке таки до крайныхъ границь легковажило бы собѣ увзглядненье интересѣвъ церкви въ школѣ, не лишаєся инша дорога, якъ хиба полишенье теперѣшнои школы народнои політичнымъ експеріментаторамъ а закладанье скрѣзь по Руси на ново школъ парохіяльныхъ.

Але о сѣмъ другимъ разомъ.

И. Н.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Передъ судомъ дисциплінарнымъ въ Почдамѣ вѣдбула ся розправа противъ бувшого въ Камерунѣ нѣмецкого канцлера Ляйста. Жалоба закинула єму, що вѣнъ 15 грудня 1893 казавъ выбити 20 жѣнокъ дагомейскихъ пятьма до десяти ремѣнными батогами, обнаживши передъ тымъ ихъ тѣло. Се соромне побитье стало ся безпосередною причиною до повстаня Дагомейцѣвъ на цѣлѣмъ захѣднѣмъ побережу. Дальше закидуе жалоба Ляйстови, що вѣнъ завдававъ ся зъ тамошными публичными жѣнками а одной ночи казавъ ихъ силомѣць до своеи палаты спровадити для представленя народныхъ танцѣвъ. Головнымъ закидомъ єсть той, що Ляйстъ огорчивъ своимъ поступованьемъ населенье, подавъ въ погорду нѣмецке правительство и надужывъ своеи власти. Судъ узнавъ невинность Ляйства що-до закидуваной єму причины выкликаня бунту Дагомейцѣвъ, натомѣсть за надужитье власти засудивъ єго на перенесенье на иншій урядъ при зменшеню платнѣ о пяту часть.

„Правительственный Вѣстникъ" оголосивъ вчера заявленье консіліюмъ, зложеного зъ проф. Ляйдена и Захарина, д-ра Попова и надворного хірурга Велямінова, що хороба на рокъ у царя не полѣпшила ся а за те ослабленье збѣльшило ся. Сі лѣкарѣ надѣють ся, що полудневый клімать крымскій вплыне користно на полѣпшенье здоровля царя. Повысше заявленье выкликало въ петербургскихъ кругахъ превеликое вражѣнье. Якъ звѣстно царь противить ся подорожи до Корфу и доси не подавъ ся горячимъ просьбамъ царицѣ. Царя дуже зденервувало жаданье царскои родины о установленье регентіи и вѣнъ се жаданье мавъ вѣдкинути. Зѣбранѣ въ Ливадіи лѣкарѣ, увзглядняючи психічный станъ царя, вѣдступили поки-що вѣдъ высылки єго на Корфу, боячись, щобы ся немила для него подорожь не розстроила ще бѣльше єго психічного стану. О скѣлько царь є зденервованый и якъ всяка подорожь єго дразнить, доказуе фактъ, що коли передъ кѣлькома недѣлями ѣздивъ до Спалы, то зарядивъ лично, щобы всѣхъ начальниковъ стацій на цѣлѣй просторони усунути а заступити ихъ иншими личностями. Въ аристократичныхъ кругахъ Петербурга пануе переконанье, що мимо того може кождои хвилѣ наступити змѣна диспозиціи а навѣть дуже легко бути може, що царь вже выѣхавъ на Корфу и що попереднѣ вѣсти розпущено лишь для утаеня єго подорожи. Фактъ, що вчера вѣдѣйшовъ баталіонъ атеньскои поліціи до Корфу и що тамъ уже находить ся 120 россійскихъ и 60 грецкихъ тайныхъ агентѣвъ, каже чогось такого догадувати ся.

Зъ судовои салѣ.

[Процесъ зъ причины словаря правничого.]

Свѣдкови д-рови Льву Павенцкому зачинають ставляти пытаня. Першій зачинае пытати заступникъ жалѣбника д-ръ Кросиньскій а на дотычнѣ пытаня дае свѣдокъ такѣ вѣдповѣди:

Въ Касинѣ роблено надъ выдаваным словаремъ замѣтки рѣзного рода, бо и самъ свѣдокъ того пересвѣдченя, що нарѣче украиньске для Русинѣвъ невластиве, а бѣльше тутъ признавъ ся „літературный" языкъ. Свѣдокъ знавъ, що Иларій Огоновскій вѣддавъ рукописи пок. Ол. Ог—ого д-рови Левицкому, але якѣ то були рукописи, того не знавъ. Той люзьнои картки на бюрку д-ра Лев. свѣдокъ не мавъ въ рукахъ, а лише видѣвъ єи на крокъ, на два стоячи вѣдъ бюрка. Вѣдтакъ коли говорило ся о тѣй справѣ, то може бути, що Иларіевы Ог—ому in der Hitze des Gefechtes сказавъ яке бѣльше слово, але се було лишь говореньемъ; тутъ же при заприсяженѣмъ збзнаню мусить свѣдокъ подавати точно все те що собѣ добре пригадуе. — Зъ того видно, — каже д-ръ Кросиньскій — що вы були въ родѣ суґестіи? — Такъ, — вѣдповѣдае д-ръ Павенцкій — все можливе; може бути, що та люзьна картка була зъ иншихъ праць пок. Огоновского. Се фактъ, що д-ръ Левицкій працювавъ надъ словаремъ, се знаю — але инша рѣчь,

---

— Тутъ кѣнчить ся цвинтарь. Теперь идѣть полемъ, полемъ ажь до гостинця. Але тутъ заразъ є рѣвъ, уважайте! А зѣйдете на гостинець, берѣть на право та й до млына...

— „Ахъ, ахъ, ахъ! — застогнавъ подорожный, трохи помовчавши. — Ось думаю: за пѣзно.. Якого бѣса тамъ пѣйду? Зѣстанусь, дядьку, тутъ, зъ вами..

— Та по що зѣ мною?

— Оттакъ... вамъ буде веселѣйше..

— Щось вы любите жартувати, а богомѣльникови оно якось не до лиця.

— А такъ, люблю! — вѣдповѣвъ подорожный легко всмѣхаючись — Ахъ, вы будете мене, богомѣльника, довго-довго памятати!

— Чому маю васъ памятати?

— Та такъ... бо я васъ ошукавъ. Чи я богомѣльникъ? Я не богомѣльникъ!

— А хто-жь вы такій?

— Я мертвець.. выйшовъ зъ домовины... Памятаешь Харлампѣя, що повѣсивъ ся въ мясницѣ? То я той Харлампѣй...

— Бреши ще! бреши!

Не вѣрить вартѣвникъ, а все-таки жахъ бере єго и вѣнъ поступае къ фѣртцѣ.

— Чекай! куды йдешь? пытае подорожный и хватае за руку. — Га, га, га! хочешь, мене самого лишити?

— Пусти мене! — кричить вартѣвникъ, силуючись вырвати руку.

— Стѣй! Кажу стояти, то не вырывай ся, собако! Хочешь жити, то стѣй и мовчи, доки я хочу! Не маю охоты розливати крови, инакше було бы вже по тобѣ. Стѣй кажу.

Вартѣвникъ трясесь. Въ страху замыкае очи и тисне ся цѣлымъ тѣломъ до паркана. Крикнувъ бы, та знае, що нѣхто не почуе... Биля него подорожный, тримае за руку... пять мінутъ мовчанка.

— Одинъ маѣ пропасницю, — замуркотѣвъ подорожный, — другій спить, третій проводить подорожныхъ... Добрѣ вартѣвники! мають за що брати плату! Ой, дядьку, злодѣй все мудрѣйшѣ вѣдъ вартѣвникѣвъ. Стѣйже, не рухай ся!

Чверть годины минае въ мовчаню. Наразъ рознѣсъ ся свистъ довгій, тонкій, переразливый.

— Теперь иди! — сказавъ подорожный пускаючи руку, — иди и дякуй Богу, що живый.

Подорожный засвиставъ, перескочивъ рѣвъ и полетѣвъ у поле. Вартѣвникъ въ страху втѣкъ назадъ. На другѣмъ кѣнци цвинтаря чути хѣдъ тяжкій и голосъ.

— То ты Пилипе? А де Прокѣпъ?

Коли вартѣвникъ зблизивъ ся до церкви, побачивъ слабе свѣтло. Въ страху зближуесь до вѣкна и заглядае въ церкву крѣзь выбитѣ шибы, поломанѣ краты.. Свѣчка, що злодѣѣ забули згасити, миготить и освѣчуе млавымъ свѣтломъ порозкиданѣ фелоны й порозбиванѣ скринки...

Не минуло й мінуты, а вже розносивъ вѣтеръ нерѣвнѣ звуки дзвонѣвъ... У дзвоны вдаривъ перестраженый вартѣвникъ.

чи въ то входять матеріялы пок. Огоновского. Свѣдокъ зайшовъ до Ґуляя; Ґуляй бувъ дуже повздержливый въ розмовѣ, хотѣвъ мирного полагодженя, сказавъ, що поробивъ поправки въ „Надбсланбмъ“, бо було бы далеко гбрше выпало. Иларій Огоновскій говоривъ до свѣдка: „Вы мусите свѣдчити“ — а свѣдкови було дуже прикро и вбнъ застерѣгавъ ся и вымовлявъ ся, а тогдѣ чувъ такій слова вбдъ п. Иларія: „Мы маємо чотирохъ свѣдкбвъ на се!“ Свѣдокъ говоривъ, що видѣвъ манускриптъ пок. Огоновского, а може бути, що говоривъ и про букву F. Свѣдокъ не мбгъ видѣти рукописи словаря, такъ мусить сказати при совѣстныхъ и записяженыхъ збзнаняхъ, але бути може, що мбгъ говорити про рукопись словаря.

На запытанье д-ра Костя Левицкого: Якъ то було, коли свѣдокъ дня 2 червня 1893 прийшовъ до него и вбнъ ему показавъ манускрипты [цивільне право Огоновского, словарь Сельского, рукопись Лучакбвского] та свою рукопись словаря? — вбдповѣвъ свѣдокъ: „Я сказавъ тогдѣ, побачивши тѣ рукописи и почувши запевненье, що рукописи пок. Огоновского не було, що, може бути, мылю ся.“ — На пытанье що-до конференціи о. Ник Огоновского вбдповѣвъ свѣдокъ: О Ник. Огоновскій не говоривъ нѣчого о грошехъ, мнимо жертвованыхъ д ромъ Левицкимъ вдовѣ за залишенье справы, противно, о. Николай сказавъ, що Иларій и вдова неможливій до переговорбвъ, и жалувавъ ся що даремно мавъ выдатки на подорожь до Львова. — На пытанье: чи то правда, що разъ зб свѣдкомъ стрѣтивъ ся якійсь адвокатъ чи кандидатъ адвокатуры та грозивъ чи вговорювавъ, що свѣдокъ мусить збзнати щиру правду въ процесѣ Левицкого? — вбдповѣвъ свѣдокъ, що була розмова на той тематъ, але грбзьбы не було. Д ръ Левицкій: „Але вбдтакъ ваша жѣнка жалувала ся у родичѣвъ, що мусите слухати грбзьбу кандидата адвокатуры“ — Свѣдокъ: „Що жѣнка говорила не знаю; я згадавъ дома про ту стрѣчу и розмову.“ — Д ръ Левицкій: Ті пытаня поставивъ я для представленя, якъ то заздалегбдь пбдготовляла ся оборона обжалованыхъ.

Оборонець д-ръ Ґрекъ, зазначивши, що се про него мова, запытавъ свѣдка: чи вбнъ ще въ часѣ слѣдства, разъ въ судѣ краєвбмъ а другій разъ на двбрци не радивъ, що найлѣпше справу полагодити въ родинѣ? — Свѣдокъ потвердивъ се, що д-ръ Ґрекъ радивъ се и такои грозьбы не було. На дальше запытанье що до слбвъ свѣдка: „Инша рѣчь для говореня а инша для свѣдченя“, сказаныхъ въ розмовѣ зъ Иларіемъ Огоновскимъ — свѣдокъ вбдповѣвъ, що годѣ ему точно подати слова тои розмовы; рбзно говорило ся. Свѣдокъ при першбй розмовѣ зъ Авдиковскимъ не рефлектувавъ на те, що то може зъ того выйти, але вбдтакъ вбнъ застерѣгавъ ся въ справѣ свѣдоцтва. — На дальше запытанье д-ра Ґрека въ справѣ буквы, яку мавъ видѣти на *люзнбй* картцѣ — свѣдокъ вбдповѣвъ, що не знає, чи м въ тогдѣ пересвѣдченье о словаря, и чортъ знає, про яку букву мбгъ тогдѣ говорити, що мовь-то ен бачивъ.

На пытанье оборонця д-ра Коса: Якъ була писана люзьна картка, чи по руски, чи по нѣмецки, чи може разомъ обома языками — свѣдокъ не знавъ сказати, а мѣжь паперами показаными ему не розпбзнавъ ен. Свѣдокъ видѣвъ у д ра К. Левицкого друкованій матеріялы [пбдручники], потрѣбній для роботы надъ словаремъ. На пытанье: чи свѣдокъ говоривъ д-рови Левицкому, що Ґуляй бувъ помбчнымъ при зредагованю „Надбсланого“ — давъ свѣдокъ выминаючу вбдповѣдь.

При конфронтаціи зъ п Иларіемъ Огоновскимъ сказавъ д-ръ Павенцкій, що не пригадує собѣ, въ якбй цѣли прийшовъ до него Иларій Огоновскій. Отже Иларій розповѣвъ подрббно обставины, при якихъ вбдбувала ся ихъ перша розмова. Свѣдокъ обстає при своѣмъ, що не говоривъ про рукопись, хиба може про люзьну картку. Говоривъ, що щось бачивъ, але не говоривъ, щобы тоту картку мавъ у рукахъ.

На пытанье Авдиковского свѣдокъ признавъ, що въ першбмъ розговорѣ на касинѣ говоривъ щось про рукопись пок. Огоновского, а вбдтакъ коли Авдиковскій заявивъ, що иде до д-ра Левицкого, сказавъ: „Идѣть, слѣдѣть“. Въ касинѣ, коли появивъ ся проспектъ словаря, роблено рбзній замѣты, а свѣдка дивувало, длячого д-ръ Левицкій въ передмовѣ не дякує такожь за матеріялы пок. Ол. Огоновского. Спростованье д-ра Левицкого не подобало ся свѣдкови, бо було досыть написати десять слбвъ, а тамъ були й ббчній замѣты. На пытанье, чи свѣдокъ не говоривъ, що коли прийде до розправы, то не вытримає у Львовѣ, — свѣдокъ не давъ вбдповѣди. Вбнъ и не може аподиктично сказати, чи говоривъ про спбльну редакцію „Надбсланого“ Авдиковскимъ и Ґуляємъ и чи Авдиковскій заявивъ ему, що зрече ся его свѣдоцтва, если Ґуляй буде вбльный и не буде засѣдати яко обжалованый.

На запытаня Ґуляя свѣдокъ признавъ, що Ґуляй намовлявъ до мирного полагодженя справы.

На пытанье д-ра Коса, чи свѣдокъ жадавъ слова чести вбдъ Иларія Ог—ого що-до задержаня тайны тои розмовы — вбдповѣвъ свѣдокъ, що не жадавъ, але то само собою розумѣло ся, бо ихъ розмова була интімна.

На запытанье д-ра Кросиньского свѣдокъ притакнувъ, що мбгъ мати непевність що-до рукописи пок. Огоновского.

На запытанье одного судьѣ присяжного пояснивъ д-ръ Павенцкій, що его позиція трудна, бо вбнъ говоривъ зъ многими такожь вбдъ вражѣньемъ того, що другій говорили.

Пополудневе засѣданье четвертого дня розправы почало ся внесеньемъ д-ра Ґрека, щобы переслухати д-ра Балясіца, професора львбвского університету, передъ котрымъ мавъ пок. Ол. Огоновскій на два мѣсяцѣ передъ смертію говорити, що зъ огляду на свою недугу мусить спѣшити ся, щобы выкбнчити свою працю надъ термінольогією правничою.

Вбдтакъ забравъ слово д-ръ Кость Левицкій, щобы зложити ще додатковій поясненя деякихъ обставинъ, котрі въ часѣ розправы выявили ся: Головою „кружка правничого“ и предсѣдателемъ анкеты, зложеной для збираня матеріялбвъ до рускои термінольогіи правничои, бувъ вбнъ, а покбйный Ол. Огоновскій занимавъ лишь почетне становиско протектора. Рѣшучо обстає при тбмъ, що въ домѣ Ол. Огоновского бувъ на мѣсяць передъ смертію Ол. Огоновского, а вбдтакъ въ дни смерти разомъ зъ д-ромъ Павенцкимъ лише въ одній комнатѣ и въ дни похоронбвъ, а опбля зайшовъ аж въ два тыждня для полагодженя справъ спадковыхъ; до вдовы заходивъ дуже рѣдко. — Вже въ рр. 1883 и 1884 студіювавъ Статутъ литовскій и „Правду руску“, а на доказъ того предкладає дотычні записки. — Твердженье п. Ґуляя, мовь-то видѣвъ якійсь люзьній слова, списаній въ видѣ словаря, могло бы опиратись на тбмъ, що п. Ґуляй мбгъ видѣти рукопись, списану п. Володим. Левицкамъ, де якъ-разъ приходять лише самі слова нѣмецкі попбдчеркуваній, и на сю обставину предкладає трибуналови тую рукопись. — Що-до поспѣху въ роботѣ выдавництва словаря, котрый хоче выкористати оборона и котрый немовь-то оправданый его заходами о катедру університетску, заявляє, що нѣколи ему на тбмъ не залежало, а зъ инсинуацій що-до того не буде жадати ббльшого вымѣру кары для обжалованыхъ. Поспѣхъ походивъ зъ того: Мѣжь прелімінарями знанои угоды, заключеной заступниками Русинбвъ зъ правительствомъ, була запоручена ширша права для языка рускаго въ урядахъ, и тогдѣ примѣчено зъ компетентнои стороны, що Русины не мають правничои термінольогіи рускои. Пос. Романчукъ напиравъ на него въ 1891 р, щобы чимъ скорше зладивъ таку термінольогію, а що вбнъ се прирѣкъ, то й мусѣвъ удержати ся въ словѣ. Свѣдки обжалованыхъ пбднесли, що въ цѣлбй тбй справѣ руководились лише моральнымъ и етичнымъ моментомъ отже на се треба замѣтити, що въ поданю до суду надопѣкунчого подали они вартбсть мнимои рукописи словаря пок. Огоновского въ квотѣ 1.100 зр.

По тбмъ заявленю д-ра Левицкого замѣтивъ п. Ґуляй, оглядаючи предложену рукопись, що выглядъ ей иншій, бо рукопись, котру бачивъ у д-ра Левицкого, була на синѣмъ папери и писана характеристичнымъ почеркомъ. П. Иларій Огоновскій заявивъ, що пбсля порады адвоката въ поданю до надопѣкунчого суду була згадка и о матеріяльнбй шкодѣ, однакъ передо всѣмъ розходило ся интересованымъ о моральну сторону, сего-жь року въ липни на жаданье суду надопѣкунчого подавъ вартбсть рукописи на 1175 зр.

Приступлено до вбдчитаня ореченя знатокбвъ: Александра Барвѣньского и Теофиля Грушкевича. Оба знатоки порбвнували чотири зошиты выкладбвъ цивільного права пок. Огоновского зъ словаремъ д ра К. Левицкого, щобы розслѣдити: на скблько праця д-ра Левицкого есть самостбйна. Поступали при тбмъ такъ: Брали слово зб скриптбвъ Огоновского, толкували его на нѣмецке, вбдтакъ вынайшовши его въ словари д ра Левицкого, нотували выразы рускій ужитій въ словари. Зъ порбвнаня того выходить, що на одно слово Огоновского приходить въ словари по кблька выразбвъ. Знатоки орѣкають, що словарь д-ра Левицкого есть въ порбвнаню зб скриптами Огоновского самостбйною роботою. Огоновскій уживавъ польонізмбвъ, церковщины або московщины, натомѣсть словарь д-ра Левицкого вызначає ся чистымъ народнымъ языкомъ рускимъ. Знатоки потребували до уложенл свого ореченя по двѣ годины черезъ пять днѣвъ.

По перечитаню цѣлого ряду слбвъ, зуставленыхъ знатоками, забравъ слово д-ръ Косъ и выказувавъ, що въ скриптахъ Огоновского не находять ся выключно слова, наведенй знатоками, але на те саме понятье й такій слова, котрыхъ уживає д-ръ Левицкій.

Трибуналъ ухваливъ покликати свѣдка д-ра Балясіца, а поки-що приступивъ до переслуханя свѣдка Вол. Левицкого зъ Перемышля.

Свѣдокъ Володимиръ Левицкій заприсяженый, збзнавъ: Въ р. 1890 въ падолистѣ помагавъ д-рови Левицкому въ его канцелярии и тогдѣ на его припорученье выписувавъ зъ нѣмецко-ческого словаря нѣмецкій слова, именно буквы K и L. Свѣдокъ видѣвъ у д-ра Левицкого матеріялы до словаря, его власній записки, але рукописи Огоновского не бачивъ. Свѣдокъ знає, що д ръ Левицкій занимавъ ся словаремъ, бо чувъ, що мѣжь роками 1883 а 1889, якъ пок. Гладиловичь пытавъ ся неразъ д ра Левицкого: Костю, що буде зъ словаремъ? коли буде готовъ?

По тбмъ переслуханю вставъ заступникъ приватного жалббника д ръ Кросиньскій и заявивъ:

Высокій трибуналe! Зъ переведеной розправы показали ся всѣ тѣ обставины, о котрі розходило ся д-рови Левицкому и вбнъ вбднѣсъ повну сатисфакцію. Показало ся, що д-ръ Левицкій старавъ ся полагодити цѣлу справу такъ, якъ она вымагала зъ етичного и роднинного взгляду, та що нембгъ нѣякою мѣрою довести ей до того полагодженя. Примушеный выступити на дорогу судову статьями газетными, хотѣвъ д ръ Левицкій дати нагоду деякимъ особамъ, котрі голосили рѣчи неправдоподббні на основѣ нѣбы певныхъ доказбвъ, що бы могли перевести доказъ правды. Такого доказу не могло бути, а д-рови Левицкому ходило лишь о выказанье, що того доказу нема, а не о покараньe обжалованыхъ. Д-ръ Левицкій не хоче, щобы его приятель и своякъ були караній и кондемнованій — *длятого вбдступає вбдъ обжалованя.*

Рбвно-жь въ имени д-ра Левицкого заявивъ д ръ Кросиньскій, що д-ръ Ґрекъ займавъ ся справою такъ, якъ узнавъ за найлѣпше и якъ повинно ся занимати зъ становиска оборони.

Тогдѣ въ имени оборони заявивъ д-ръ Ґрекъ, що оборона приймає безъ мотивбвъ до вѣдомости вбдступленье вбдъ обжалованя.

Трибуналъ по короткбй нарадѣ оголосивъ выровъ, котрымъ пбсля §. 317 зак. к. увбльнивъ обжалованыхъ Авдиковского и Ґуляя, вбдъ закидбвъ пбднесеныхъ въ актѣ обжалованя.

НОВИНКИ.

— **Посвященье новои церкви въ Нущи**, золочѣвского повѣта, вбдбуло ся дня 7 н. ст. жовтня с. р. Церковь мурована, положена на краснбмъ мѣсци пбдъ лѣсами, представляє дуже гарный видъ. Мѣсце пбдъ нову церковь подарувала колятурка п Каролина Вайсманъ, що крбмъ своѣи шестои части причинила ся дуже богато до будовы церкви. Посвященя довершивъ крилошанинъ о. Александеръ Бачиньскій зъ зборбвскимъ деканомъ о. Евст. Клосевичемъ и оо. Геофаѣ. Бородайкевичемъ парохомъ зъ Тростянця малого, Ив. Сподарикомъ зъ Ярославичь Мих. Бараномъ зъ Бзовицѣ, Григ. Алиськевичемъ зъ Осташовець, Іос. Высочаньскимъ зъ Ивачева, Дм. Бахталовскимъ зъ Перепельникъ и яко діяконами оо.: Теоф. Петровскимъ зъ Рыкова и Володим. Кузьмою зб Стрыѣвки. Народу зббрало ся на се торжество до трехъ тысячѣвъ а було бы збйшло ся й ббльше тблько зъ деякихъ сѣлъ не пускали людей до Нуща. Въ часѣ богослуженя спѣвавъ селяньскій хоръ зъ Гарбузова заснованый ще о. Петромъ Богачевскимъ, теперѣшнымъ парохомъ въ Выбодовѣ. Проповѣдь выголосивъ о. Маріянъ Заячкбвскій зъ Гарбузова. — Стара деревяна церковця въ котрбй вбдправляли ся доси богослужена стоить въ Нущи вже вбдъ 206 лѣтъ.

— **Въ справѣ панича Гошовского**, скрыгобійника бл. п. о. Ардана, запало сими днями рѣшенье касаційного трибуналу, потверджуюче засудъ смерти, выданый судомъ присяжныхъ въ Перемышли. Оборонець Гошовского въ процесѣ хотѣвъ спасти его передъ шибеницею въ той способбъ, що жадавъ пбддати его станъ ума дослѣдови лѣкарскому, бо Гошовскій нѣбы має терпѣти на унаслѣдженый одуръ. Позаякъ судъ присяжныхъ не прихиливъ ся до сего жаданя, длятого внесла оборона вбдкликъ до касаційного трибуналу, а той вбдкинувъ жалобу зъ тыхъ мотивбвъ, що збоченье ума е вынмковымъ станомъ, а на доказъ, що оно заходить, мусѣли бы бути поданій судови подрббній вказбвки; коли-жь такихъ нема, то внесенье о розслѣдъ ума есть неузасаднене.

— **Судовій ревізіи** вбдбули ся вчера у Львовѣ въ редакціи Życia [часописи польскои молодежи], у кблькохъ академикбвъ Полякбвъ и въ одномъ поважнѣйшомъ домѣ. Ревізіи ті стоять въ звязи зъ політичнымъ процесомъ польскои „омладины“ въ Тернополи.

— **Засуджені соціялісты.** На основѣ цѣсарского патенту зъ 1854 року засуджено въ Краковѣ скликавшихъ афішами робббтничій зборы членбвъ краковскои соціялістичнои партіи Ив. Енгліша, Ив. Сарковского, Игн. Дашиньского и Тад. Регера кождого на 14 днѣвъ поліційного арешту, д-ра Ж. Лесера на 10 днѣвъ, а Л. Місьолка на 7 днѣвъ. Поліція закинула имъ, що они не спротивили ся на зборахъ сему, що робббтники спѣвали соціялістичну пѣсню, крбмъ того що Дашиньскій уживъ въ резолюціи якогось острѣйшого высказу, про коаліційне правительство. Треба примѣтити, що 14-дневный арештъ належить до найббльшихъ каръ, якій має право накладати поліційна власть.

— **Урядовый выказъ выграныхъ при тягненю льотеріи краєвои выставы** выйшовъ уже зъ друку и можна его переглянути въ нашбй адміністрациі. Выграній предметы будуть выдаваній вбдъ 20 н. ст. жовтня до 5 н ст. грудня що день вбдъ годины 9-ои до 12-ои передъ полуднемъ у Львовѣ при ул. Ягайлоньскбй ч. 15. Выграній льосы треба присылати въ рекомандованыхъ листахъ до бюра краєвои выставы (ул. Ягайлоньска ч. 15) а выграній будуть высыланій на коштъ выгравшихъ.

— **Глубоке верченье на площи выставы** дбйшло до глубины 490 метрбвъ, однакъ опоки ще не переверчено. Верченье буде вести ся до суботы дня 20 н. ст. жовтня и въ тбмъ дни надѣють ся дбйти до 500 метрбвъ. Краєвый маршалокъ кн. Сангушко и намѣстникъ гр. Бадені обѣцяли пбдперти заходы товариства им. Коперника о субвенціи на дальше верченье.

— **Міссіи** вбдбули ся послѣдными часами въ Дулибахъ, ходорбвского деканата, де есть парохомъ о. Кирило Фаціевичь и въ мѣсточку Сколѣмъ, де парохомъ есть о. Володимиръ Мартинкбвъ. Въ Дулибахъ взяло участь въ сѣмъ торжествѣ кбльканацять греко-кат. священикбвъ, мѣжь ними трехъ оо. Василіянъ, одинъ зъ Бучача а два зб Львова, такожь велике число мѣсцевого и доохрестного народа, зъ котрого около 1000 душь сповѣдало ся и причащало ся. Такожь въ Сколѣмъ місія, що зачала ся дня 13 н. ст. жовтня, удала ся гарно.

— **Холера**, хочь значно ослабла, не перестає и все ще занедужує въ Галичинѣ по кблькадесять осббъ денно. Теперь шириться найббльше въ повѣтахъ рогатиньскбмъ и каменецкбмъ а проявила ся такожь и въ яворбвскбмъ повѣтѣ. Въ львбвскбмъ повѣтѣ навѣщений нею пбдльвбвскій громады, особливо Клепарбвъ а вбдъ кблькохъ днѣвъ Знесѣнье

Вѣсти зъ Аеп. львбвскои

Презенты удержали оо.: Вас. Кузьмичь на Покрбвцѣ, Іос. Бабій на Церковну и Ник. Курбасъ на Илеме. — На конкурсъ розписаній парохіи зъ речинцемъ до дня 6 н. ст. грудня: Яхторбвъ, дек. унбвского, Суходолы, дек. бобрецкого и Ясенбвцѣ, дек золочѣвского. — Конкурсовый испытъ зложили оо.: Ром. Яцковскій, Ив. Созанъскій, Ант Целевичь Ксен. Роздѣльскій, Епиф. Роздбльскій, Юл. Зубрицкій, Мир. Гуглевичь, Володиміръ Копатчакъ, Володим. Сойка, Пав Дудикъ, Григ. Кармалита, Мар. Литвинъ и Мих. Кмицикевичь. — Митрополичій ординаріятъ поручивъ заступство катихита при IV бй гімназіи у Львовѣ, на часъ недуги д-ра о. Ил Вацика, о. Мих. Мрицови віцеректорови тутешнои духовнои семинаріи. — Президія намѣстництва годить ся на канонічну институцію о. Стеф. Донаровича на Сѣхбвъ. — Сотрудництва одержали оо.: Герас. Семкбвъ зъ Заланова въ Голгочи, Теод. Пиндусъ въ Сосновѣ, Григ. Стецѣвъ зъ Соснова въ Залановѣ, Вас. Левицкій въ Струсовѣ, Євг. Витошиньскій зъ Струсова въ Кошлякахъ, Ник. Демчиньскій зъ Манаєва въ Залбзцяхъ и Казим. Савицкій зъ Залозець въ Ратищи. — Консисторія вставила ся до президіи намѣстництва о згоду на канонічну институцію о. Вас. Кузьмича на Покрбвцѣ. — Декретъ увбльненя вбдъ конкурсового испыту одержали оо.: Кар. Левицкій зъ Ольшаницѣ, Мих. Шавала зъ Полтвы, Мих. Свѣтенькій въ Волкова, Ив. Кобриновичь зъ Жупаня и Ив. Билиньkевичь зъ Звенигорода. — Почетнымъ совѣтникомъ консисторіи именованый о. Павло Свистунъ зъ Козовы. — Увбльненій оо.: Дм. Бахталовскій вбдъ сотрудництва въ Ушни, Мар. Заячкбвскій вбдъ завѣдательства Перепельникъ, Лавр. Діяковскій вбдъ сотрудництва въ Бережанахъ, Ив. Баковичь вбдъ сотрудництва въ Дѣдиловѣ, Володим. Левицкій вбдъ сотрудництва въ Миклашевѣ, Ив. Зазулякъ вбдъ сотрудництва въ Голгочи, Як. Зробекъ вбдъ завѣдательства Гарбузова — Другимъ віцедеканомъ стрыйскимъ именованый о. Иларіон. Валявскій зъ Тейсарова. — Введений оо.: Юл. Гумецкій въ сотрудництво въ Довгбмъ, Лавр. Діяковскій въ завѣдательство Кадлубискъ, Ив. Зазулякъ въ завѣдательство Рожискъ, Дм. Бахталовскій яко парохъ Перепельникъ, Ник. Стефановичь въ сотрудництво въ Бережанахъ, Теод. Кордуба въ сотрудництво въ Сасовѣ, Мар. Заячкбвскій въ завѣдательство Гарбузова, Володим. Кальба въ завѣдательство Нового села. — До заведеня св. Августина у Вѣдни принятый о Григ. Прещакъ. — Канонічну институцію одержали оо.: Ив. Яримовичь на Шоломыю, Теоф. Гутковскій на Ясенбвъ, Корн. Слюзарь на Буцики, Левъ Левицкій на Бакбвцѣ, Вас. Кудридикъ на Черныхбвцѣ, Мих. Горбачевскій на Звыжень, Анат. Долиньскій на Броды, Фил. Тарнавскій на Манаѣвъ. — Завѣдательства одержали оо.: Ем Боберскій зъ Шоломыи въ Суходолахъ, Ник. Малый зъ Ясенова въ Ясенбвцахъ, Юл. Левицкій зб Звыженя въ Шишкбвцахъ, Юл. Зубрицкій зъ Лисеничь въ Яхторовѣ. — До семинаріи на І-ій рбкъ богослова принятій: Мих Абрагамовскій, Ник. Баевскій, Іос. Барановскій, Теод. Бриковичь, Петро Гарухъ, Євг. Бартошь, Мир. Коритко, Іос. Кузьмичь, Володим. Куницкій, Юл. Левицкій, Володим. Олійникъ, Макс. Панасюкъ, Дан. Роздбльскій, Вас. Терлецкій, Алекс. Улицкій, Ник. Щуровскій. — Правительство асигнувало платню зъ фонда реліґійного для приватныхъ сотрудникбвъ въ Токахъ, Боратинѣ и Вербовчику на 2 роки. — Именованій оо: Ом. Ваньо префектъ захристіи при архикатедр. храмѣ у Львовѣ другимъ сотрудникомъ, а Мих. Тупись префектомъ захристіи

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 18 жовтня Вбдбуваясь нарада міністрбвъ и проводирѣвъ сторонництвъ коаліційныхъ надъ реформою выборчою, але не ухвалено нѣчого, лишь кн. Віндішґрецъ подавъ до вѣдомости заявленье, яке зложить правительство въ пятницю що до тои справы.

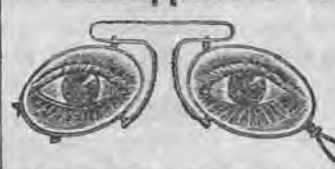
Петербургъ 18 жовтня. Говорять о новбмъ погбршеню недуги царя, а именно що наступили несподѣваній комплікаціи.

Берлинъ 18 жовтня. Короля сербского повитавъ на двбрци цѣсарь Вільгельмъ и на обѣдѣ внесть тоасть въ честь свого гостя.

Софія 18 жовтня. Дозволено вернути до краю Цанковови и его зятеви Лукановови.

Надбслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пбдъ Коперникомъ“, Львбвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручає у великбмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвіжеры, лорнеты, бінокля, дялекоглядy, барометры, аерометры, мікроскопы, ангы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильні, пйопы, сібелѣ, манометры и т. п. Устроєня звбнкбвъ електричныхъ. Всякій направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляют точно. 148

ЮЛІЯНЪ ПАНЬКЕВИЧЬ
въ Надвбрнбй
поручає ся Всч. Духовеньству
яко
артистъ-малярь. 339 3—0

Волосѣнній матерацы
по зр. 14, 15, 18, 20 до 30 зр. поручає спеціяльна робббтня постели 351 2—16

ІОСИФА ШУСТЕРА
у Львовѣ, улиця Коперника ч. 7.
Колдры шитій въ найббльшбмъ выборѣ.

Старй

Одинъ удѣлъ 5 зр. и 50 кр. вписове.

ФЕЛОНЫ

40% чистого зыску для
ВДОВЪ И СИРОТЪ
по священникахъ
всѣхъ трехъ Епархій.

Поручає ся

ТОВАРИСТВО

для выробу и торговлѣ

РИЗЪ ЦЕРКОВНЫХЪ

ВЪ

САМБОРѢ.

Выробомъ ризъ занимаютъ ся виключно
ВДОВЫ И СИРОТЫ
по священникахъ
282 7—52

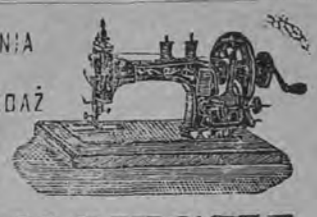
приймають ся

Сплата ратами допускає ся.

до направы

ROK ZAŁOŻENIA
1872
ROCZNA SPRZEDAŻ
750
MASZYN

JÓZEF JWANICKI

LWÓW. HOTEL ŻORZA

CENY MASZYN OD 25 DO 65 RATAMI PO 4 ZŁR. MIE.

PROSZĘ ŻĄDAĆ CENNIKI

AJENCI CHODZĄ
PO DOMACH
Z MASZYNAMI
TYLKO Z FABRYK
ŻYDOWSKICH.

146 27—?

По значно зниженыхъ цѣнахъ выпродажь всякихъ товарѣвъ блаватныхъ зъ причины замкненя торговлѣ въ магазинѣ **Кароля Матляса** перше **Вільгельма Сидора** площа Марійска ч. 4. Львовъ.
250 25—24

Кароль Гавсвальдъ

Станиславовъ ул. Сапѣги ч. 3

поручає

всякій зелѣзній товары, знаряды и приборы господарскій, окутя до вѣконъ, дверей, кухнѣ и меблѣвъ, знаряды для всѣхъ ремѣселъ.

Выробы ножовничій власни и фабрики, англійскій и зъ Золінгенъ Генкельса. **Машины до шитя и огнетревалі касы.** Крѣмъ наведеныхъ товарѣвъ маю рѣзній иншій входячій въ обсягъ зелѣзнои торговлѣ **по найдешевшихъ цѣнахъ.**

Поручаю такожъ выробы кошикарскій зъ власнои фабрики.

Идюстрованій цѣнники даромъ и оплатно. 22—26
295

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. управ. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купує и продає

ВСѢ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ

по курсѣ деннѣмъ найточнѣйшѣмъ не вчисляючи нѣякои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручає

4½% листы ипотечні
5% листы ипотечні преміованї
5% „ „ безъ премій
4½% листы товариства кредитового земского
4½% „ Банку краєвого
4½% позичку краєву галицку 3483
4% позичку пропінаційну галицку
5% „ „ буковиньску
4½% „ угорскихъ зелѣзниць державныхъ
4½% „ пропінаційну угорску
4% угорскій облігаціи индемнізаційній

а всѣ тѣ папери Контора вымѣны Банку ипотечного все купує и продає

по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймає вѣдъ П. Т. купуючихъ всѣлякій выльосованій а вже платній мѣсцевій папиры цѣнній, такожъ запавшій купоны за готівку, безъ нѣякого вѣдчисленя, а замѣсцевій лишь за вѣдчисленьемъ справедшныхъ коштѣвъ.

До ефектѣвъ у котрыхъ выйшли купоны, доставляє новій аркушѣ купоновѣ, за зворотомъ коштѣвъ, котрій самъ поносить.

Отрую на нѣольній мыши

не заводячу въ наслѣдкахъ, розсылає антика въ Винникахъ

5 кільогр. 2 зр.

349 3—3

Дрогерія

ВАЛЕРІЯНА РІТТЕРМАНА и С-ки

въ Станиславовѣ

поручає:

Рѣзноцвѣтній и найрозличнѣйшій фарбы для маларѣвъ, цукорниковъ, и господарѣвъ, кисти, фрянцуску масу и бурштиновый лякъ до помостовъ

Золото и бронзы, рѣзній лякеры, артикулы античній, гумовохірургічній, парфумы и тоалетовій артикулы, такожъ средства до десінфекціи.

Свѣжу коровянку и гектографічну масу по найдешевшихъ цѣнахъ. 293 10—13

Есть на продажь фортепянъ въ добрѣмъ станѣ. Зголошувати ся треба до Казимиры Папроцкои въ Завишшю почта Сокаль.

345 3—3

Кравецка роботня

при улици Третого мая ч. 2

въ СТАНИСЛАВОВѢ

приймає

всякій замовленя входячій въ обсягъ кравецкій якъ для Вп. Публики цивільнои такъ и для Всч. Духовеньства.

Приймає такожъ

роботы войсковій.

Роботу, що не подобає ся, вымѣнюю.

298 10—52 Зъ поважаньемъ

Петро Герконерецъ.

Топорцѣ лѣсовій до значеня, власного выробу — поручає

ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ

ножовникъ у Львовѣ ул. Боимовъ ч. 3

Цѣнники даромъ.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

приймає замовленя и посередничить въ закупнѣ:

СВѢТЛО ЦЕРКОВНЕ

впростъ зъ фабрики

Ia по 78 зр. IIa по 72 зр. за 100 кільограмовъ loco фабрика.

Мыло найлучше

при замовленю найменше 30 кільогр. по 20 кр. и 31 кр. за кільограмъ, окрѣмъ транспорту, котрый вынесе 2 до 3 кр. вѣдъ кільограма.

При замовленю просимо о точне поданье почты и стацій зелѣзничон. 4038

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Вѣдъ давна звѣстный зъ своеи доброты и запаху правдивый

РОССІЙСКІЙ ЧАЙ

въ торговли

В. АДАМОВИЧА

ВЪ БРОДАХЪ

Фунтъ дуже доброго	зр. 1·40
Фунтъ найлѣпшого оригін. опакован.	зр. 2·50
Фунтъ „Імперіяль“ цѣсарскои	зр. 3·50
Фунтъ высѣвокъ зъ найлѣпш. чаѣвъ	зр. 1·20
Кава „Сірюсъ“ франко 5 кільо	зр. 9·50

350 1—52

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

НАЙЛѢПША и НАЙБОЛЬШЕ ЛЮБЛЕНА
ШАМПАНЬСКА МАРКА

Talisman-Scc

Іосифа Терлея и Комп.

въ Будапештѣ. 358 1—4

ГЕНЕРАЛЬНЕ ЗАСТУПНИЦТВО

Францъ Вайсляйнъ

ВЪ ВѢДНІ, II/2 Czerningasse 14.

НА РАТЫ

МАШИНЫ ДО ШИТЯ

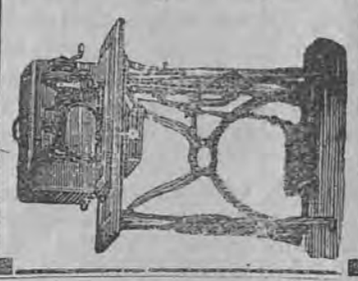
зъ найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и кравецкихъ вѣдъ 25 до 65 зр.
4798 123—?

поручає

ЛЮДВИКЪ ҐАРДОЛИНЬСКІЙ

Львовъ, площа Галицка 14.

Цѣнники на жаданье даромъ и франко.

Машинки американьскій до сѣкання ляса (найпрактичнѣйшій зъ уживаных доси системъ) по 4·50 зр. Машинки універсальній до тертя мигдалѣвъ, будокъ, цукру и т. ин. по 1·60 зр.

459 *поручає*

ПЕТРО ХШОПСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.)

Цѣнники илюстрованій рѣзныхъ предметовъ до розпорядимости.

НА СЕЗОНЪ ОСѢННЫЙ

Просить ся ласкаво всѣхъ Вп. Гостей выставовыхъ пересвѣдчити ся о дивнѣй дешевости осѣнныхъ и зимовыхъ товарѣвъ, вже спровадженыхъ въ великѣй скѣлькости.

Слѣдуючій товары продають ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ доки истнує запасъ:

1000 модныхъ муфѣвъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·50, 2·— до 5·— зр.
1000 кожуховыхъ шапокъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·80, 2·20 до 4·— зр.
1000 флянельовыхъ и суконныхъ блюзъ осѣнныхъ и зимовыхъ 2·50, 3·— до 6 зр.
500 гальокъ волѣчковыхъ по 2·50 до 4·— зр.
1000 хустокъ Гімаляя, найбольшій родъ 1·75, 2·25 до 4·— зр.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймодшѣйшихъ суконокъ на осѣнь и зиму 1·80, 2·50 зр.
1000 модныхъ плащиковъ на осѣнь и зиму вѣдъ 4 зр. и высше
3000 одяговъ для хлопчиковъ у всѣхъ величинахъ по 1·80, 2·— , 3·— зр. и высше.
Особливій новости въ стяжкахъ, воаляхъ, капелюхахъ дамскихъ и дитинныхъ, рукавичокъ гляссе, дуньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, панчохахъ, парасоляхъ до дощу, блюзахъ шовковыхъ и вовняныхъ, шляфрокахъ, костюмахъ и неліжахъ надбійшли власне въ великѣй скѣлькости и доповняють ся щоденно.

Особливша гуртовна продажь принагѣдна

въ вѣддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимовъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лѣжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лѣжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (выробъ килимовъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 гарнітуровъ „Louvre“ на лѣжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лѣжка и 1 на стѣлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 гарнітуровъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лѣжка, 1 на стѣлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рѣзныхъ краскахъ по 75, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·35, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ табетокъ (килимовый выробъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (6тера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцовъ флянельовыхъ въ найлѣпшомъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваниковъ пѣдъ и надъ лѣжка по 1·50 и 2·25 стрижені по 2·50, 3 и высше.
300 диванѣвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фігуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванѣвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванѣвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вед. до 6 зр.
300 диванѣвъ повсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останковъ хѣдниковъ 8—10 метрѣвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкѣръ козячихъ. природныхъ 5·50, шкѣрки Ангора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ імітацією шкѣры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальонній у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портіэры и занавѣсы коронковій аж до найдашшихъ сортѣвъ.

Всякій зъ провінціи надсылань порученя полагоджує ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ магазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

4895 160—?

Рухъ поѣздовъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 мая 1894 пѣсля годинника середно-европейского.

Приходять до Львова зъ	поспѣшній	особовій			
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	232	5 25	7 00	6 10	9 00
Варшавы	—	5 25	9 00	—	9 00
Хабовки (Закопаного) на Перемышль, Ряшѣвъ, або Тарнѣвъ	232	—	—	—	—
Хабовки (Закопаного) на Ряшѣвъ або Тарнѣвъ	—	5 25	—	—	—
Хабовки (Закоп.) на Стрый	—	—	8 34	—	—
Мушины, Криницѣ, Жегестова на Тарнѣвъ	—	—	—	—	9 00
Мушины Криницѣ Жегестова на Ряшѣвъ або Тарнѣвъ	—	5 25	—	—	—
Мушины Криницѣ Жегестова на Тарнѣвъ (в. 1/8 до 30/9)	—	—	9 00	—	—
Мезе-Ляборцъ Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	9 00	—	—
Надберезя и Тарнобжега	—	—	6 00	—	—
Подволочискъ и Бродовъ (на дворець гол.)	212	9 29	9 10	5 45	—
Подволочискъ и Бродовъ (на дворець Подзамче)	158	9 13	8 45	5 19	—
Сучавы	9 40	—	7 37	12 27	6 35
Кимполюнга	9 40	—	7 37	—	—
Радовцѣвъ	9 47	—	7 37	—	6 35
Бергомета и Чудина	9 40	—	—	—	—
Новоселицѣ	9 40	—	7 37	—	—
Слободы рунгур. Копальнѣ	9 43	—	—	—	6 35
Гусятина на Галичъ	9 52	—	7 37	—	—
Чорткова на Галичъ	—	—	—	12 27	—
Борислава	—	—	2 02	12 10	—
Белзца	—	—	—	4 45	—
Сокаля	—	—	7 48	4 45	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова на Стрый)	—	—	8 34	12 10	—
Стрыя и Сколього	—	—	8 47	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова на Стрый	—	—	2 02	—	—
Гребенова (вѣдъ 10/7 включно до 30/8)	—	—	2 02	—	—
Бруховичъ (вѣдъ 12 мая почавши аж до вѣдкликаня)	—	—	8 10	—	—

Вѣдходять зѣ Львова до	поспѣшній	особовій			
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	224	10 10	4 50	10 35	6 55
Варшавы	—	10 10	4 50	—	6 55
Хабовки (Закопан.) на Тарнѣвъ або Ряшѣвъ	—	10 10	—	—	—
Хабовки (Закопан.) на Ряшѣвъ або Перемышль	—	—	10 35	—	—
Хабовки (Закоп.) на Стрый	—	—	9 50	7 10	—
Мушины Криницѣ, Жегестова на Тарнѣвъ або Ряшѣвъ	—	10 10	—	—	—
Мушины Криницѣ, Жегестова на Тарнѣвъ (вѣдъ 1/8 включно до 30/9)	—	—	—	6 55	—
Мушины, Криницѣ Жегестова на Тарнѣвъ	—	—	4 50	—	—
Мушины, Криницѣ на Стрый	—	—	—	7 10	—
Мезе-Ляборцъ, Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	—	6 55	—
Надберезя и Тарнобжега	—	10 10	4 50	—	—
Подволочискъ и Бродовъ (зъ дворця гол.)	308	244	940	10 30	—
Подволочискъ и Бродовъ (зъ дворця Подзамче)	622	256	10 01	10 47	—
Сучавы	615	—	10 15	2 55	10 10
Чорткова на Галичъ	—	—	—	2 55	—
Гусятина на Галичъ	615	—	—	—	10 30
Слободы рунгур. Копальнѣ	—	—	10 15	—	10 30
Новоселицѣ	615	—	—	—	10 30
Бергомета н. С. и Чудина	615	—	—	—	—
Радовцѣвъ	615	—	10 15	—	10 30
Кимполюнга	615	—	—	2 55	—
Сокаля	—	—	9 20	6 45	—
Белзца	—	—	9 20	—	—
Борислава на Стрый	—	—	5 40	9 50	—
Лавочного (Мункача, Серенча, Мішкольца, Пешту) и Хирова на Стрый	—	—	5 40	—	7 10
Станиславова, Долины, Болехова на Стрый	—	—	—	9 50	7 10
Сколього и Хирова на Стрый	—	—	—	9 50	—
Стрыя и Сколього	—	—	—	3 05	—
Гребенова (только вѣдъ 10/7 включ до 30/8)	—	—	—	9 50	—
Бруховичъ (почавши вѣдъ 12 мая аж до вѣдкликаня)	—	—	8 30	—	—
Зимнои воды (по 11 авши вѣдъ 12 мая аж до вѣдкликан.)	—	—	3 42	—	—

Розклады ѣзды въ видѣ кишеневѣмъ можна достати въ бюрахъ информаційныхъ, касахъ стаційныхъ и у кондукторовъ

*) Годины печатанй грубыми черенками означують пору ночну вѣдъ год. 6-ой вечеромъ до год. 5-ой 59 мін. рано. Въ бюрѣ информаційнѣмъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Вѣдни (улиця Іоанна 29) якъ такожъ въ бюрѣ информаційнѣмъ ц. к. австр зелѣзниць державныхъ у Львовѣ (улиця Третого мая ч. 3, готель Імперіяль), удѣляє ся устныхъ або письменныхъ обясненъ въ справахъ дотычно служby на ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ. О скѣлько подручники дозволяють, засягнути тамъ-же можна информацій вѣдносячихъ ся до решты австро-угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць. Въ бюрахъ информаційныхъ продає ся выдаванй черезъ ц. к. австр. зелѣзницѣ державній білеты до ѣзды и зшитки зуставлюваныхъ посвѣдчень до ѣзды якъ такожъ тарифы. 4980

При закупнѣ товарѣвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: Иванъ Белей. — Одвѣчальный редакторъ: Михайло Струсевичъ. Папѣръ зъ фабр. Черлянькои. З друкарні Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 225. Львôвъ, Пятница 7 (19) жовтня 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских свят) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додаток „Бібліотека найзнаменитших повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ съ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газет ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсерати платѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ съ літер. додаткомъ

въ Австрії: на цѣлый рôкъ . . . 18 зр. на пôвъ року . . . 9 зр. на чверть року . 4 зр. 50 кр. на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.

на границею: на цѣлый рôкъ . . . 24 зр. на пôвъ року . . . . 12 зр. на чверть року . . . 6 зр

у Львовѣ: на цѣлый рôкъ . . . 16 зр. на пôвъ року . . . . 8 зр на чверть року . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженьє. — Реклямація неопечатані вôльнй вôдъ порта.

Поодинокє число коштує 8 кр. в. в.

Оголошенія принимають ся по цінѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовой а въ рубрицѣ „Надісланє“ по 20 кр. в. а Вôдпіси числять ся по 10 кр. пôдъ стипендія.

„Polonia triumphans“.

Пôдъ такимъ заголовкомъ находимо въ Narodn-ихъ List-ахъ статью надôслану зъ Вѣдня пôдъ значкомъ „E“, пôдъ котрымъ крыє ся знаный посолъ рады державной Аймъ (Eim). Статья ся звернула на себе увагу дневникарства, а що авторъ єи, симпатизуючій Русинамъ, згадує в про Русинôвъ, то ще й зъ того огляду не годить ся и намъ поминути єи мовчки.

„Минуле лѣто — пише авторъ — належало Полякамъ. Сто лѣтъ минає вôдъ историчного слова „finis Poloniae“, а замѣсть слова „конець“ чути нинѣ слово „тріюмфъ“, що має вести до вôдбудованя Польщѣ По имени „галицка“ а на дѣлѣ польска выстава стала ся спôльнымъ путничимъ мѣсцемъ усѣхъ Полякôвъ зô всѣхъ дѣльниць, що почували ся однымъ тѣломъ, а „Jeszcze Polska nie zginęła“ лунало по всѣхъ краяхъ польскихъ. Поляки зъ Тѣшиньского, зъ Познаня, зъ пруского Шлезка, зъ Конґресôвки и бувшѣ заточенцѣ на Сибѣри поспѣшали до столичного мѣста Галичины якъ до своєи Мекки. Нѣмцѣ й Мадяры приѣздили формально на выставу, а фактично на політичнй переговоры. Плєнеръ и Хлюмецкій числили на союзъ Полякôвъ зъ Нѣмцями а ґр. Шенборнъ аґітувавъ за удержаньемъ аліянсу зъ консерватистами. Львôвъ мавъ торжества безъ настанку, а закôнчила ихъ гостина цѣсарска. Одушевленье росло зъ дня на день а найвысшого ступѣня досягъ въ выроку, що: пôбôчь Полякôвъ Нѣмцѣ и Мадяры головнй стовпы монархіи...

„Але — каже дальше авторъ — не бувъ то тріюмфъ цѣлои Галичины, що лунавъ головными улицями львôвскими, але тріюмфъ выключно Полякôвъ, а й то найбôльше шляхты польскои. Мѣщаньскй верствы, котрыхъ Поляки не мають подостатком и лише частина єсть послушна розказамъ шляхоцкимъ, стали оподалѣкъ — не добровôльно а вытисненй въ задъ. По переду станули роды Сапѣгъ, Баденихъ, Потоцкихъ, Чарторыйскихъ. Мы найщирше бажаємо Полякамъ успѣхôвъ, якихъ они осягли своєю выставою, не завидуємо имъ ихъ и не вменшуємо. Мы завсѣгды мали симпатію для розвитку Галичины, для народного, культурного и матеріяльного поступу обохъ єи народôвъ. Выткано терпко намъ, що мы не прибули на выставу. Отже мы не зъ тыхъ, що йдуть на гостину не прошенй. Не наша вина, що нинѣшна репрезентація ческого народу була морально змушена заховати супроти выставы львôвскои просто абстіненцію. Ґр. Романъ Потоцкій и Залескій хотѣли мати на выставѣ лише коаліційныхъ послôвъ, и стало ся, якъ хотѣли. Мимо того се не вплынуло на нашу супротивъ выставы обєктивнôсть. Розумѣємо, що Поляки мають досыть причинъ тѣшити ся зъ результатôвъ выставы, але за-для того мы не змѣнимо свого погляду, що се не була выстава обохъ народôвъ краю; цѣлый блескъ єи не ослѣпивъ насъ ажь такъ, щобы мы не бачили на темнôмъ позадньом плянѣ три міліоны рускихъ бѣдакôвъ [żebrákův] и два міліоны польскихъ небораковъ, котрыхъ станъ не менше вужденный, якъ рускихъ. Такожь жалували мы легковаженыхъ тамъ ческихъ выставцѣвъ, котрымъ стоить отвôромъ инший свѣтъ нѣжь галицкій. Не згадуємо про вôдносины політичнй, на то, що „коло“ польске вступило до комбінаціи поставленои прямо противъ ческого народу и єго змагань. Мимо того мы Полякамъ не будемо зло вôдплачувати зломъ, а якъ завсѣгды бажати-мемо имъ усего найлучшого.

„Въ радôстныхъ хвиляхъ — пише дальше авторъ — коли на выставѣ Полякъ сердечно витавъ ся зъ Полякомъ и всѣ були одного чувства й гадки — чигала укрыта на шпѣгуньствѣ денунціяція, пôдозрѣваючи Полякôвъ о нельояльнôсть. А льояльнôсть рѣчь дуже дразлива, то й не тыкаємо єи. Знаємо, що она буває выслѣдомъ не десятилѣть але столѣть, а минувшôсть Полякôвъ въ Австріи анѣ давна анѣ не була такою, щобы середъ неи льояльнôсть була плекана вôдъ давна. Ще жие въ Галичинѣ ґенерація, котра памятає, що якъ въ роцѣ 1846 выбухла селяньска революція, то шляхта, котрои члены й нинѣ суть рѣшаючимъ елементомъ въ політицѣ польскôй, шукали жерела єи у Вѣдни. Потôмъ наступило загальне повстанье року 1848, а помôчь, яку 1863 року австрійскй Поляки давали своимъ земляками въ Россіи, поборювано переслѣдуваньемъ патріотôвъ польскихъ; Земялковскій, Смолька, „червоный“ князь Сапѣга и богато иншихъ були або повязнєнй або спасали ся утечею. Подѣ тогочасній такъ сильный мали вплывъ, що по трохъ лѣтахъ, за вôйны Австріи зъ Пруссами, симпатіи польскои суспôльности не хилили ся на сторону австрійску. Коли передъ вôйною ґр. Старжевскій, вôдъ того часу прозваный „regimentarz-омъ“, збиравъ легію охотникôвъ на помôчь Австріи, досвѣдивъ кшинъ усѣхъ „лѣпшихъ“ верствъ польскихъ, а лише „спôдный квасъ“ пôйшовъ пôдъ єго прапоръ. Льояльнôсть не розвивае ся сама собою; для неи мусить управитись почва. Въ Галичинѣ-жь довгій часъ управляли єи централізмъ и ґерманізація; и тамъ зазнали Баховыхъ гузарôвъ... Зворотъ по обохъ сторонахъ наставъ ажь по битвѣ пôдъ Садовою. Зъ польского табору ґр. Водзицкій выдавъ окликъ: „Вѣрно приляґти до монархіи и династіи — але повна автономія!“ а партія краковска, пôдъ проводомъ Адама Потоцкого, на соймѣ галицкôмъ 1867 року заявила вѣрнопôдданчôсть свою окликомъ: „Przy Tobie, Panie, stoimy i stać chcemy!“ Зъ другои-жь стороны круги рѣшаючй прийшли до пôзнаня, що зъ дотогочасною системою Австріа далеко не зайде — що жизненною квестією Австріи єсть: заспокоити народы ненѣмецкй. Такъ почали ся выявлювати взаємины Полякôвъ зъ Вѣднемъ. Однакъ ще настало одно затемненье зъ причины знаной резолюціи галицкого сойму зъ року 1868, котрою жадано для Галичины самоуправы. Въ кругахъ найвысшихъ принято резолюцію дуже зле и подорожь цѣсаря до Галичины вôдкликано въ послѣдній хвили. О резолюцію вели Поляки упертый бôй. Ще въ роцѣ 1873 мôгъ кн. Аверспергъ сказати: „Поєднанье зъ Поляками розбило ся, бо вôдкинули *австрійску* клявзулю“. Вкôнци таки поєднали ся. Поляки дôстали якъ передъ тымъ такъ и по тôмъ богато цѣнныхъ концесій и що до автономіи и що-до справъ національныхъ, шкôльныхъ и економічныхъ Польщина стала ся внутрѣшнымъ языкомъ урядовымъ, польскій народъ ставъ пануючимъ въ краю, а рускій народъ, рôвно численный, цѣлкомъ пôдневолено польскому. Вôдъ року 1879 Поляки стали важнымъ чинникомъ внутрѣшнои и заграничнои політики, они є фіґурою на межинародній шахôвници, а значѣнье тои фіґуры росло мину лыми лѣтами въ мѣру того, якъ напружувались вôдносины Австріи до Россіи.

„Не лише въ Россіи, — каже дальше авторъ, — але и въ Нѣмеччинѣ слѣдили за тою незвычайною ласкою Полякôвъ въ Австріи. Въ Нѣмеччинѣ, въ кругахъ літературныхъ и політичныхъ, колись мали Поляки симпатію, котра выросла була зъ спôвчутя для нихъ. Въ новѣйшихъ часахъ перемѣнило ся. Бісмаркъ пôдбуривъ проти Полякôвъ нѣмецко-національне почутье и почавъ боротьбу екстирпаційну. Колись и вôнъ сприявъ Полякамъ и передъ однымъ маґнатомъ польскимъ высловивъ ся бувъ прихильно о вôдбудовѣ Польщѣ, але се тревало лишь такъ довго, доки ненависть до Россіи була бôльша нѣжь страхъ передъ нею и доки вôнъ не почавъ ставити мосты до приязни зъ нею, за чимъ стоить и сегодня. Впрочôмъ Бісмаркъ такъ ненавидить Полякôвъ, що найлучшй знатоки особы й політики зелѣзного канцлера кажуть, мовь-то вôнъ головно зъ ненависти до Полякôвъ ажь до кôнця свого канцлерства повзавъ на колѣнахъ за Россією и нинѣ тоту політику припоручає Нѣмеччинѣ. По упадку Бісмарка настала для Полякôвъ мала пôльга, дякувати панови Косцельскому, котрому пощастило ся звернути на себе увагу цѣсаря Вільгельма и приятностю поведеня зъєднати собѣ єго приязнь. Се той Косцельскій, що у Львовѣ сказавъ: „Поляки, одно нероздѣльне тѣло; границѣ, що дѣлять ихъ, дуже болючй, але польскій орґанізмъ нима не розôрваный“. О прускихъ шляхтичахъ польскихъ можна ще певнѣйше нѣжь о галицкихъ сказати, що людъ не стоить за ними. Людъ не похвалює поступованя своихъ заступникôвъ въ райхстаґу, котрй своими голосами уможливили войсковый септенатъ и всѣ новй тягары войсковй. Селянинъ польскій въ Нѣмеччинѣ бôльше поступовый вôдъ галицкого польского й рускаго — и вôнъ не може зрозумѣти, якъ єго послы, єдино зъ ненависти до Россіи, помагають збôльшувати военну силу Нѣмеччины, державы польскому народови зовсѣмъ ворожои, хочь милостиво дозволила тутъ и тамъ найґрôбнѣйшу молодѣжь польску учити реліґіи матѣрною мовою. Прецѣнь же провôдники познаньского люду самй голосили, що Нѣмеччина далеко бôльше шкôдна Полякамъ нѣжь Россія та що лише помиренье зъ Россією могло довести бы до вôдбудовы Польщѣ. Такъ выхованому людови въ Познанщинѣ мусѣло бы ся показати якйсь зовсѣмъ инакшй здобутки, тымъ бôльше, що величезнй успѣхи польского утілітаризму въ Галичинѣ розпалюють захланностію головы прускихъ Полякôвъ. Нѣмеччина-жь нѣколи не може дати й не дасть того, що Австріа, а не треба було бôльше якъ варзиньскихъ промовъ Бісмарка — и польскй надѣѣ охололи. Бісмаркъ тутъ сильнѣйшій нѣжь цѣсарь: єго словамъ приплеснула цѣла Нѣмеччина, а цѣсарь Вільгельмъ въ Торуни мусѣвъ пустити свôй плащь за тымъ вѣтромъ. Вôдгомôнъ почули Поляки и въ Австріи — голосный и немилый. Головный орґанъ лѣвицѣ, наляканый неудачею заходôвъ до союза польско нѣмецкого, зъ повной груди завторувавъ Бісмаркови, що „польскій шляхтичъ то найреакційнѣйше сотворѣнье усѣхъ часôвъ“, а неоденъ орґанъ накивавъ имъ за ненатріотизмъ и нельояльнôсть.

„Хочь Поляки нинѣ — кôнчить авторъ — нашй політичнй противники, мы не притакнемо тымъ голосамъ нѣмецкимъ. Не Полякôвъ вина, що австрійскій патріотизмъ принявъ ся у нихъ такъ пôзно — що вôнъ ще молода й утла ростинка. Та й вôдбудову Польщѣ політики реальній певно не беруть яко квестію актуальну, въ скорôмъ часѣ можливу або й имовѣрну. Годѣ прецѣнь уявити собѣ констеляціи, середъ котрои державы, подѣливши Польщу, звернули свои дѣлы. Лише радикальнымъ партіямъ польскимъ вôдбудова Польщѣ здає ся якимсь правомъ такъ природженымъ и самозрозумѣлымъ, що переведенье єи въ дѣло єсть певне и недалеке. Впрочôмъ Поляки австрійскй пропагують свои идеалы патріотичнй въ формѣ Ягайлоньскои идеи, т. є. сполученя королѣвства польского зъ угорскимъ и ческимъ пôдъ скиптромъ Габсбурґскимъ, а стовпъ нинѣшного правительства кн. Сапѣга вже бы не сказавъ, якъ колись, що „злочиномъ єсть голосити, мовь-бы спасѣнье Польщѣ спочивало на Австріи“... Зъ поступованя-жь Нѣмцѣвъ можуть Поляки пôзнати: хто ихъ приятелѣ — и чи добре роблять, вяжучи ся зъ ними противъ интересôвъ славяньскихъ, особливо ческихъ. Ческй делеґаціи завсѣгды пôдпирали Полякôвъ а вôдъ Полякôвъ жаднои а жаднои взаимности не не зазнавали. А що нинѣ мѣжь коломъ польскимъ а клюбомъ ческимъ нема приязни, то мы не почуваємось до нѣякои вины, хиба до тои одной, що не можемо й не хочемо забути, що въ Галичинѣ живе три міліоны Русинôвъ и що они мають право до рôвноправности, котрои мы домагаємось не лишь для себе, але й для всѣхъ. Полякамъ милѣйшій союзъ зъ Нѣмцями, хочь той союзъ въ народѣ нѣмецкôмъ не знаходить симпатіи. Глубоку а значущу мовчанку Полякôвъ въ послѣдныхъ спôльныхъ делеґаціяхъ при буджетѣ заграничнôмъ мы и цѣлый свѣтъ зрозумѣли дуже добре... Мовчанкою Поляки закрывають свôй бôль... Чей-же колись прийдуть до пôзнання, що стежки політики ихъ хибнй, — чей же зôйдуть на дорогу вказану Славянамъ и будуть ступати нею яко природнй союзники, найближшй приятелѣ народôвъ славяньскихъ...“

Справы парляментарнй.

Дводнева перерва мѣжь першимъ а другимъ засѣданьемъ палаты послôвъ выповнена нарадами поодинокихъ клюбôвъ. До сен поры не звѣстнй ухвалы клюбу нѣмецкои лѣвицѣ, котрый окрôмъ выборôвъ президіи мабуть повиненъ занятися такожь квестією словѣньскои гімназіи. Та квестія справдѣ єсть пôдъ теперѣшну пору найважнѣйшою справою політичною у внутрѣшнôй ситуаціи політичнôй. Вправдѣ въ клюбѣ лѣвицѣ не запала доси ухвала, яке становище занятй супротивъ словѣньскои гімназіи, але всѣ уважають, що те становище мусить бути негативне. А чи буде мати лѣвиця якихъ союзникôвъ при своѣмъ выступѣ противъ правительства? — се питанье, надъ котрымъ застанавляють ся політики. Зъ помѣжь коаліціи не пôйдуть за лѣвицею нѣ Поляки, нѣ клюбъ Гогенварта, але можливе було бы, що молодо-ческа опозиція, если бы хотѣла и въ тôмъ случаю придержатись своихъ засадъ, знайшла бы ся симъ разомъ поручь нѣмецкои лѣвицѣ. Politik радить молодо-Чехамъ, щобы голосували противъ словѣньскои гімназіи и въ той способъ зробили клопôтъ правительству, але мабуть молодо-Чехи не услухають тои махіявельскои рады и не схотять для хвилевои побѣды спроневѣритись своѣй славяньскôй идеи и не пôдперти Словѣнцѣвъ. Въ сей способъ готова лѣвиця станути сама одна противъ правительства, але тогдѣ позиція буде ухвалена и покаже ся, що ще суть такй справы, котрй можуть порѣшитись и безъ участи лѣвицѣ.

Се доси ще не порѣшене становиско лѣвицѣ въ справѣ словѣньскои гімназіи дуже не на руку двомъ другимъ союзникамъ коаліційнымъ, а передо всѣмъ Полякамъ. Длятого на вчерашнôмъ засѣданю кола польского поставивъ пос. Коницинськй внесенье, котрого цѣль була розъяснити ситуацію. Се внесенье було таке: „Поручає ся президіи кола: 1. Поспытати президію сполученои лѣвицѣ нѣмецкои, котра належить яко рôвнорядный чинникъ до коаліціи, чи дѣйстно буде голосувати противъ предложеной правительствомъ 56-тои позиціи буджету, въ квотѣ 1500 зр. рôчно, за-для активованя державной низшои гімназіи зъ нѣмецко-словѣньскимъ языкомъ выкладовымъ въ Ціллю? 2. На случай притакуючои вôдповѣди порозумѣти ся зъ клюбомъ Гогенварта, щобы сей голосувавъ за 56-тою позицію буджету, а заразомъ голосувавъ противъ всякихъ позицій буджету, котрй вôдносять ся до доповненя гімназій зъ выкладовымъ языкомъ нѣмецкимъ въ округахъ о мѣшанôмъ населеню. 3. Подякувати міністрамъ Плєнеровi и Мадейскому, що руководячись справедливостію направили похибку попереднього міністерства и бодай въ части вдоволили потребы Словѣнцѣвъ, котрй становлять въ полудневôй Стирії бôльшôсть населеня,“ — Розумѣє ся, що певно самъ внескодавець пос. Коницинськй не мôгъ надѣяти ся, щобы коло польске важило ся перевести дискусію надъ тымъ радикальнымъ внесеньемъ, — и оно справдѣ такъ стало ся, бо презесъ Залескій заявивъ, що пôддасть те внесенье пôдъ дискусію ажь при дебатѣ надъ буджетомъ міністерства просвѣты, а се наступить ажь тогдѣ, коли чинники коаліційнй придумають якйсь modus procedendi въ дразливôй квестіи ціллѣйскôй.

На тôмъ послѣднôмъ засѣданю кола польского порушено ще справу змѣны закона конкуренційного. Послы Коницинськй и Хотковскій поставили внесенье: Поручає ся президіи кола, 1) щобы змѣна закона конкуренційного по мысли ухвалъ и резолюцій сôймовыхъ була правительствомъ переведена, 2) щобы внесенье пос. Ручки въ тôй самôй справѣ прийшло того року до першого читаня, 3) щобы тысячѣ петицій, якй насп ѣли зъ краю въ тôй справѣ, були переданй комісіи правничôй до полагодженя. — До того внесеня забравъ слово міністеръ Мадейскій и заявивъ, що правительство длятого не могло доси увзглядянити внесеня кс. Ручки, бо оно нарушає автономію церкви. Тожь міністеръ склнкавъ мужѣвъ довѣрія всѣхъ клюббôвъ коаліційныхъ и на тôй конференціи полагоджено ту справу успѣшно, такъ що до двохъ тыжднѣвъ буде предложеный проектъ закона, пôсля котрого властителѣ бôльшихъ посѣлостей въ округѣ своєи парохіи будуть мусѣли платити датки конкуренційнй на будынки приходскй и церковнй. — По тôмъ заявленю члены кола подякували міністрови за успѣшне полагодженье тои справы.

Крôмъ того переведено дискусію надъ проектомъ змѣны закона карного, а вôдтакъ

послы Соколовскій и Вайґель жадали, щобы президія кола удала ся до презеса міністрів и жадала слѣдства и покараня урядників поліційных за их поведенье при демонстраціи роботничій въ Краковѣ минувшои недѣлѣ. Кс. Хотковскій успокоювавъ членів кола, кажучи, що то лишь кілька бабъ поштуркано и поліція не провинила ся. Ухвалено, щобы всѣ три послы відбули ще конференцію зъ презесомъ кола Залескимъ, чи мають въ тій справѣ зачинати акцію чи нѣ.

Въ клюбѣ молодо-Чехів відбувались наради надъ справою реформы выборчои. Послы Аймъ, Енґель и другій умѣркованій члены поставили внесенье, щобы клюбъ выступивъ въ палатѣ послівъ зъ интерпеляціею того рода, якъ се ухваливъ молодо-ческій комітетъ екзекутивный въ Празѣ. Противъ того внесеня выступили послы радикальній и зъ сторонництва реалістівъ, та удало ся имъ переперти свои погляды. Нѣмецкій ґазеты ческій заключають зъ того, що й въ молодо-ческімъ клюбѣ проявилась та різниця, якъ въ часѣ ферій зазначилась помѣжь молодо-ческимъ сторонництвомъ а вольнодумными поступовцями.

Справа реформы выборчои.

Въ президіи рады міністрівъ відбула ся въ середу о 3-тій год. по полудни конференція членівъ кабінету и презесівъ сторонництвъ коаліційныхъ въ справѣ реформы выборчои. Всѣ члены кабінету зъ выимкою міністра оборони краєвои явились на тій конференціи, а зъ стороны послівъ були: д-ръ Русъ, Залескій, ґр. Гогенвартъ и ґр. Короніні. Конференція тревала три годины Яка дебата велась не знати, лишь говорять, що справа реформы выборчои буде потребувати ще неоднои довшои наради, доки зъ дискусіи надъ засадами реформы выборчои не выйде конкретный проектъ закона. Дальшу дискусію порѣшено на бажанье пос. Руса відложити до суботы, бо за той часъ будуть довершенй выборы президіи въ клюбѣ лѣвицѣ. Рівночасно говорять, що за той часъ відбуде ся нарада міністрівъ, на котрій порушить ся також справу реформы выборчои, а передо всѣмъ уложить ся заявленье правительства, яке оно зложить що-до наглячого внесеня пос. Пернерсторфера.

Урядово доносять про ту конференцію, скликану презесомъ міністрівъ, що она буде продовжатись въ найблизшихъ дняхъ. Тій конференціи правительства зъ проводирями коаліційныхъ сторонництвъ не суть нѣякою новостію, бо они вже и давнѣйше відбували ся й — не довели до нѣякого позитивного результату. И такъ перша така конференція відбула ся въ першій половинѣ марта с. р.; основою дискусіи на тій конференціи був начеркъ будучои реформы, выготовленый правительствомъ. Въ начерку правительственномъ говорило ся о утвореню новои клясы выборцівъ, до котрои належали бы всѣ, що не мають теперь права голосованя а платять якій небудь безпосередный податокъ або належать постійно до роботничои касы недужихъ. Кромъ того проектовано въ томъ начерку побільшенье числа послівъ о сорокъ три новій мандаты. Су противъ правительственного начерку предложивъ ґр Гогенвартъ свій проектъ реформы выборчои, въ котрімъ предкладано утворити курію палатъ промысловыхъ и передати ѣй частину мандатівъ, що приналежать теперь палатамъ торговельнымъ, та завести по части безпосередній а по части посередній черезъ соймы выборы. И на томъ стало; правительство вдоволилось своимъ начеркомъ, а ґр. Гогенвартъ своимъ проектомъ.

Зъ познакъ можна заключати, що реформа выборча не такъ скоро побачить свѣтло денне підъ кермою коаліціи. Коли міністеръ скарбу д-ръ Плєнеръ скінчивъ свое експозе фінансове, при чомъ згадавъ про реформы, якій правительство задумує перевести, понѣсъ ся окликъ пос. Пернерсторфера: Und die Wahlreform? Окликъ сей заглушили оплески коаліціи, а въ пятницю въ-друге зазначить коаліція, відкинувши наглячість внесеня пос. Пернерсторфера, що справа реформы выборчои для неи немила. Але щобы не дразнити до крайности тыхъ масъ населеня котрій домагають ся реформы выборчои, можна читати въ орґанахъ прихильныхъ коаліціи мироточивій слова на тематъ тыхъ благодатей, якій мають сплысти на населенье въ наслѣдокъ праць парляментарныхъ. На пробку тыхъ голосівъ наводимо слова N. fr. Presse: „Загальне успособленье сферъ парляментарныхъ клонить ся теперь більше анѣжь коли-небудь до реформы выборчои утвореньемъ новои, пятои клясы выборцівъ, а то зъ огляду на досвѣды, якій послѣдными часами зроблено підъ тымъ взглядомъ въ иншихъ державахъ; тожь есть надѣя, що въ часѣ сесіи прийде до спеціяльного порозумѣня мѣжь правительствомъ а сторонництвами. Однакъ рѣшенье не западе такъ скоро, щобы можна було передъ кінцемъ сесіи выжидати позитивного проекту. Подѣлъ працѣ, уложеный президівю палаты, вже не лишає свобідного часу на справу реформы. Передъ Різдвомъ, крімъ провізоріи буджетовои, буде полагодженый законъ о зелѣзницяхъ льокальныхъ, законъ противъ піяньства, а евентуально також законъ о скороченю нарадъ надъ реформою процедуры цивільнои; по Різдвѣ зачнуть ся відъ разу наради надъ реформою податковою, а відтакъ надъ буджетомъ.“

Мировій судьѣ.

Міністеръ судівництва предложивъ онодгы палатѣ панівъ два проекты законівъ, котрій суть частиною намѣренои реформы нашого законодавства. Одинъ проектъ відносить ся до змѣны и доповненя закона зъ 1869 р. о громадскихъ урядахъ розъемныхъ, а другій о заведеню институціи судівъ мировыхъ. Про сей другій проектъ подаємо близшій давій:

§. 1-шій проекту закона мѣстить головній постановы що-до компетенціи судьѣвъ мировыхъ и гласить такъ:

„На внесенье сойму краєвого котрого-небудь зъ краєвъ коронныхъ може бути справованье судівництва въ дотычномъ краю обо въ поодинокомъ повѣтѣ а навѣть громадѣ, розпорядженьемъ міністерства судівництва, перенесене на мировыхъ судьѣвъ. Обсягъ ихъ власти буде такій:

1. Веденье розправы и розсуджуванье спорівъ въ правно-маєтковыхъ претенсіяхъ, если предметъ спору безъ дочисленя процентівъ и иншихъ поббчныхъ належитостей не переносить въ грошахъ квоты сорокъ коронъ, о скільки тій споры належать підсля загальныхъ постановъ юрісдікційныхъ до обсягу дѣланя повѣтовыхъ судівъ (взглядно мѣско-делеґованыхъ повѣтовыхъ судівъ);

2. підъ тыми самыми услівями веденье розправы и розсуджуванье спорівъ въ правно-маєтковыхъ претенсіяхъ, котрыхъ предметъ не становить грошевои сумы, если лише жалобникъ заявить въ жалобѣ, що прийме яко загоду квоту не переходячу сорокъ коронъ або если въ жалобѣ поставлено рѣшуче жаданье признаня сумы не переходячои сорокъ коронъ;

3. зъ огляду на вымоги наведенй підъ 1 и 2. выдаванье наказівъ заплаты на основѣ закона зъ 27 цвѣтня 1873 р. (упоминальне поступованье), приниманье спротивлень противъ тыхъ наказівъ заплаты и переводженье дальшого поступованя выкликаного сими зарядженями;

4. дозволенье на екзекуцію движимостей (загребленье и оцѣненье), если до внесеня на екзекуцію долучено вирокъ або наказъ заплаты мирового судьѣ або умову заключену передъ мировымъ судьею;

5. зарядженя тымчасовыхъ постановъ въ спорахъ посѣданя, если заходить небезпечність противзаконного ушкодженя, щобы оминути насильства або спинати ненагородиму шкоду.

Розпорядженье мусить рівночасно точно означувати обсягъ поодинокихъ округівъ мировыхъ судьѣвъ.“

Дальшій постановы говорять: Мировымъ судьямъ може бути дозволено на внесенье репрезентаціи громады міністеріяльнымъ р зпорядженьемъ вести въ тій громадѣ, де находить ся ихъ осѣдокъ, також справы або по одинокій галузи тыхъ справъ, якій належать до обсягу дѣланя громадскихъ урядівъ розъемныхъ.

Мировій судьѣ суть державными судьями, що справують судейску власть яко поодинокій судьѣ. Они именують ся на предложенье президій высшихъ краєвыхъ судівъ міністромъ судівництва на часъ трехъ лѣтъ и лише для одного означеного округа. Урядъ мирового судьѣ есть почестный. Мировыми судьями можуть бути именованій всѣ тій особы, що скінчили трицятый рокъ житя, умѣють читати и писати и що підсля постановъ громадскои ординаціи выборчои дотычного краю можуть бути выбираній до рады громадскои, або тамъ, де истнують самостійній обшары двірскій, мають право бути зверхниками тыхъ обшарівъ. До принятя уряду мирового судьѣ нѣхто не обовязаный. Почавши відъ зложеня присяги прислугують мировымъ судьямъ на часъ ихъ урядованя при выконуваню урядовыхъ чинностей права и обовязки самостійного судьѣ. Оспорюванье выроку мирового судьѣ при помочи жалобы неважности есть недопускаєме. Однакъ сторона, що не хоче вдоволити ся вирокомъ мирового судьѣ, може свою спірну справу предложити звычайному судови, але не підзнѣйше якъ до вісьмохъ днівъ, відъ коли выдавъ засудъ мировый судья.

Въ мотивахъ предложеныхъ до того закона вказує ся насамперед на се, що въ послѣдныхъ лѣтахъ підношено кілька разівъ въ палатѣ послівъ домаганье, щобы сотворити для сторінъ въ менше важныхъ справахъ правныхъ дешевый и легко доступный нефаховый судъ (Laiengericht). Такій судъ о много улекшивъ бы роботу повѣтовымъ судамъ, котрымъ по заведеню новои процедуры цивільнои прибуде много новыхъ чинностей. Такій нефаховій суды истнують вже відъ довшого часу въ кількохъ европейскихъ державахъ а й въ Австріи проявилось оно въ судівництвѣ, именно въ торговельныхъ судахъ, розъемныхъ, промысловыхъ а також при обезпеченю відъ недугъ и выпадківъ. На всѣхъ тыхъ поляхъ оправдали тій нефаховій суды покладанй въ собѣ надѣю. И въ интересѣ населеня лежить заведенье мировыхъ судівъ для деякихъ справъ правныхъ, бо число повѣтовыхъ судівъ, хочь и значне, не стоить въ відповіднімъ відношеню до числа громадъ. Вирівнати сю недостачу помноженьемъ повѣтовыхъ судівъ дуже тяжко, бо, помнинувши кошты сего помноженя, нема въ многихъ громадахъ и околицяхъ нѣякихъ услівій для заснованя повѣтового суду, або кругъ его дѣланя був бы такій малый, що навѣть и найслабше обсадженому судови не ставало бы деколи роботы. Для поодинокихъ особъ котрій мусять доходити свого права въ далеко положеній мѣсцевости въ судѣ, есть такій станъ рѣчей дуже невигідный, особливо если розходить ся о малу вартість спірного предмету. Зъ тои причины заведенье мировыхъ судьѣвъ дуже пожадане. Если жь яке ремѣсло або промыслъ управяне особы, що ними займають ся, входити въ складъ судівъ робітничихъ, розъемныхъ и ин., то й тій особы, що живуть середъ сѣльского населеня, що знають его відносины, его потребы и щоденне житье можуть выдавати засуды въ правныхъ справахъ, що дотыкають того щоденного житя. Вирочомъ недостаюче образованье заступить имъ ихъ більше знанье відносинъ населеня, середъ котрого обертають ся. Лише въ той способъ можна полагодити трудність, яка заходить мѣжь потребою помноженя выкующихъ мѣсць судовыхъ, а неможливостію відповѣсти сій потребѣ выключно лише засновуваньемъ новыхъ повѣтовыхъ судівъ. Если-жь для выроку въ деякихъ менше важныхъ спірныхъ справахъ, не конче потрібно — якъ вже було сказано — фахово образованого правника, то зъ того выходить, що нема одного села, котре не могло бы бути осѣдкомъ мирового судьѣ. Всюды, де есть честный, обізнаный зо справами и відносинами чоловѣкъ, тамъ може відбутись судъ; до кождои справы найде ся судья, его можна скоро покликати и для нѣкого не буде въ томъ великои трудности. Длятого позваный буде могъ боронити ся передъ судьею навѣть при спорахъ о меншу квоту, а теперь неразъ вінъ волівъ, не маючи сильныхъ доказівъ для своеи обороны, бути засудженымъ заочно, анѣжь являти ся до розправы, бо вартість спірного предмету була менша якъ страта часу и занятя. Розправа буде відбуватись скоро, бо средства обороны будуть підъ рукою и щобы ихъ придбати, не буде треба відкладати розправы; розправа буде неразъ основнѣйша, бо судья згодить ся на доставленье доказівъ, коли теперь побоювавъ ся дуже часто, що кошты тыхъ средствъ доказовыхъ будуть більшій відъ квоты спірнои. А що при институціи судівъ мировыхъ суть выгляды на часте мирне полагодженье спору, то выдає ся пожаданымъ, щобы и Австрія пійшла за примѣромъ иншихъ краєвъ, де мировій судьѣ відъ давна истнують.

Маніфестація вѣденьскихъ роботниківъ въ справѣ выборчои реформы.

Вчера о 6 годинѣ вечеромъ відбувъ ся у Вѣдни великаньскій зборъ роботниківъ въ „Sofiensaal“ при участи 5—6000 осібъ. Засѣданье збору отворивъ въ имени комітету Бретшнайдеръ а вказуючи на выборчій рухъ роботничій въ Бельґіи, домагавъ ся загального права голосованя въ Австріи. По нѣмъ промовивъ д-ръ Адлеръ и звернувъ увагу також на борбу о выборчу реформу въ Бельґіи, що тревала 25 лѣтъ, анѣжь часть буржоазіи признала вкінци жаданя роботниківъ, а відтакъ обговорювавъ выборчу реформу въ Австріи, де парламентъ и правительство проволікають ту справу.

Коли появивъ ся посолъ Пернерсторферъ привитано его гучными оплесками. Такъ само, якъ попереднй бесѣдники, лише горячѣйше и пристрастнѣйше, жадавъ вінъ загального права голосованя, ударяючи при томъ на правительство и сторонництво парляменту. Правительственный комісарь часто перерывавъ его бесѣду. По промовѣ кількохъ ще бесѣдниківъ приняли збори резолюцію, взываючу комітетъ роботничои партіи, щобы застановивъ ся надъ справою загального стрейку.

По зборахъ хотѣли роботники ще заманіфестувати свои жаданя демонстраційнымъ походомъ улицями Вѣдня. Въ сій цѣли перетягали великій масы роботниківъ около годины 10-ои черезъ місто, співаючи пѣсню роботничій и кличучи: „Hoch Wahlrecht!“ то знову „Heraus mit dem Wahlrecht!“ Въ сей способъ перейшли они, нѣкимъ не спинюваній, аж до „Kolowratring-у“ — и аж тамъ кінна и пѣхотна поліція заступила имъ дорогу, обсадивши и замкнувши всѣ улицѣ такъ, що не можна було анѣ напередъ ити анѣ назадъ вернути ся, бо за роботниками машірували відділы поліціи и замкнули имъ відворотъ. Наставъ страшный заколотъ. Роботники побачивши себе обсаджеными, пробивали ся черезъ сильный кордонъ поліціи, але всюды здыбали ся зъ новыми відділами. До середины нагло здержаной и збитои филѣ людскои впала кінна поліція, тратуючи на всѣ стороны и рубаючи шаблями на право й на лѣво Перестрашеній роботники и иншій прохожій хотѣли скрыти ся въ сусѣдныхъ каменицяхъ, але всѣ брамы були позамыканій Зъ товпъ добували ся безнастанній поклики раненыхъ о помочь: хідники вѣденьскій закрасили ся кровію Кількосотъ всѣхъ було тяжко й легко раненыхъ, годѣ ще нинѣ докладно знати. Поліція сама телефонувала о помочь на стацію ратункову, але не прибувъ въ відтамъ нѣхто, бо й тамъ мали повно роботы.

Такъ вѣденьскій роботники, кромѣ горячихъ бесѣдъ на зборѣ, зазначили свое жаданье выборчои реформы також кровавымъ письмомъ на улицяхъ Вѣдня.

Дописи „Дѣла“

Зъ села.

[Въ справѣ духовнои семинаріи.]

Недавно тому стрѣтивъ ся я зъ однымъ собратомъ по чину, котрый ѣхавъ на загальне зібранье товариства св. Ап. Павла до Львова. Не могучи самъ поѣхати на то зббранье, предложивъ я згаданому собрату поставити тамъ внесенье, щобы настоятелѣ духовнои семинаріи у Львовѣ споживали обѣдъ и вечерю разомъ зъ питомцями при спільній трапезѣ.

— Бійте ся Бога! — скрикнувъ почтеный собратъ, — якъ можна таке внесенье ставити тамъ, де будуть поставленй десятки иншихъ, важнійшихъ внесень! Справа харчу питомцівъ належить до ректорату, врешті до владики, але нѣякимъ свѣтомъ до такъ поважного товариства, якъ товариство св Ап. Павла...

Ну, троха оно такъ, а троха й нѣ. — скажу я на те. Що-жь бо тогды робити, якъ анѣ ректоратъ, анѣ владика не мають охоты вглянути въ тую такъ важну, такъ жизнену справу, та полагодити ей користно для молодыхъ жолудківъ. А справа тая есть великои ваги и можна смѣло сказати, що всѣ непорядки, якій коли-небудь лучали ся въ томъ заведеню, мали свій корѣнь въ квестіи жолудковій. И зовсѣмъ слушно. Прошу лишь подумати: Варихи семинарскій по кількалѣтнімъ харчованю питомцівъ выносять маєтки, та купують села, а сотки молодыхъ служителівъ олтаря опускають заведенье зъ підкопенымъ здоровльемъ, щобы відтакъ цѣле житье клигати або передъ часомъ зійти въ могилу, лишаючи бѣдну вдову и дробній сироты на ласку людей. Ба, підкопане здоровлье такого „гіпохондра“ відбіе ся не ино на его близшомъ окруженю, але мусить мати некористный вплывъ и на цѣлу дѣяльність душпастирску, спиняючи именно охоту до працѣ а въ зносинахъ зъ людьми вытворяючи характеръ опалистый, порывистый, прикрый для себе и для другихъ. Не дармо-жь сказано: „Mens sana in corpore sano“.

И хто-жь тутъ має упімнути ся за кривду питомцівъ? Чи питомцѣ самій? Се-жь кождый зъ насъ знає гараздъ, що таке выступленье самыхъ покривдженыхъ называє ся „бунтомъ“. Щобъ недалеко сягати, наведу лишь оденъ примѣръ зъ послѣдныхъ роківъ, коли то выслали були питомцѣ до ректорату вісьмохъ відпоручниківъ зъ предложеньемъ своихъ кривдъ и поданьемъ способівъ санаціи. И що-жь осягнули? Названо ихъ „бунтівниками“ и загрожено выключеньемъ.

За давнійшихъ ректоратівъ давано въ подібныхъ случаяхъ відповіди въ родѣ такихъ: „Уважте, якъ будете на селѣ, то й такого мяса не будете мати“... А въ драстичнійшихъ выпадкахъ додавано: „Patent portae, patet exitus“... Въ теперішныхъ же часахъ є въ уживаню звістна фраза: „Вы, бачить ся, тутки прийшли non propter Jesum, sed propter esum“... Подібній аргументы ad hominem були бы досыть вдучній, если бы не були уживаній лишь на то, щобы дешевымъ коштомъ зацитькати підношеный и звычайно ажь надто оправданый протестъ. Що до першого аргументу — то можна бы его збити подібнымъ случаемъ, якій часто лучає ся госпо-

дарямъ на селѣ, котрѝ мають бо̀льше челяди на своѣмъ харчи. Єсли такій слуга жалує ся на лихій харчь, а господарь ему во̀дповѣсть: „Якъ будешь на своѣмъ, то й того не будешь мати“ — то во̀нъ мае готову во̀дповѣдь: „На своѣмъ якъ тамъ буде, такъ буде, а теперь я тобѣ щиро працюю, тожь менѣ належить ся порядный стравунокъ.“ А що-до другого, то позвольте собѣ сказати, що примѣромъ Єзуиты певно не ѝдуть до монастирѣвъ propter esum але propter Jesum, бо-жь во̀дъ того походить ихъ назва, а прецѣнь они славнѝ найбо̀льше именно зъ того, що суть знаменитыми ґастрономами Атже на послѣдно̀й реколѐкціи дали реформованѝ оо. Василіяне реколектантамъ правдаво ґрафскій стравунокъ. Коли на се дехто выразивъ свое зачудуванье, дано во̀дповѣдь що тѣло не повинно зазнати нѣякого притѣсненя, абы тымъ свобо̀днѣйше могла душа подбати о свое добро.. Отже жь зновъ выходить на тое, що „mens sana in corpore sano“.

Та вже тамъ най говорить хто що хоче, а я стою при своѣмъ, що за 18 зр. [якѝ припадають мѣсячно на кождого питомця за самый стравунокъ] можна дати порядный віктъ. Если зважить ся, що тутъ варить ся всьо для 240 осо̀бъ, отже кождый ро̀дъ віктуалу выпаде далеко дешевше якъ въ мало̀й ско̀лькости. И намъ говорено, що за тіи самѝ грошѣ хотѣвъ оденъ трактіе́рникъ по̀доймити ся дати питомцямъ: теплый снѣданокъ [теперь до̀стають суху булочку за 2 крейцарѣ!], другій снѣданокъ [якого теперь нема], обѣдъ зъ чотирохъ стравъ зъ придаткомъ пива й вина, по̀двечѣрокъ [которого нема теперь] та вечерю зъ двохъ стравъ. Але, на жаль, до того не прийшло. Не вже-жь бы причиною того мавъ бути... непотизмъ.

И дивна рѣчь: якъ питомець прийде пожалуватись на погану страву въ родѣ „цеглы“ (мамалиґа або кулеша) „картачѣвъ“ (книдлѣвъ), „по̀дошвы“ (котлето̀въ), „щурѣвъ“ (зразо̀въ), та иншихъ семинарскихъ смаколыко̀въ то во̀нъ „бунто̀вникъ“, а якъ „вариха“ прийде зъ плачемъ, що она буцѣмъ тратить — то до̀стае прихильну конкомітацію, щобы не минула запомога за-для дорожнѣ. Нѣ, отченьки! хоть при кождо̀мъ обѣдѣ и вечери суть віцеректоры, хочь часомъ приходить й самъ ректоръ та загляне до кухнѣ, а часомъ зволять загостити навѣть владика та покушають деякѝ страву то всьо те нѣчо не поможе, доки не прийде до того, щобы була спо̀льна трапеза, то есть: щобы настоятелѣ столували ся разомъ зъ питомцями, якъ се буває у иншихъ подо̀бныхъ заведеняхъ. Сего и хочемо надѣятись по батько̀вскій — вырозумѣлости теперѣшнього ректорату, котрый, якъ се зъ приятностію по̀днести мусимо, тѣшить ся любовію и довѣремъ питомцѣвъ. Така реформа причинилась бы именно до скрѣпленя сихъ гарныхъ во̀дносинъ, опертыхъ на любови и довѣрію.

Батько.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Въ у г о р с к о̀ й п а л а т ѣ п о с л о̀ в ъ зачала ся дебата надъ тыми предложеняими церковно-політичными, котрѝ палата вельможь во̀дкинула. Деякѝ послы промавляли за тымъ, щобы ухвалити тѝ предложеня въ-друге безъ змѣны и во̀дослати наново до палаты вельможь, другѝ були за тымъ, щобы выпустити зъ предложень вычеркнену палатою вельможь главу о безвѣроисповѣдности. Президентъ міні стро̀въ В е к е р л е заявивъ, що цѣлкомъ зайве переводити другій разъ дискусію надъ закономъ о свобо̀днѣмъ выконуваню релігіи, якъ того домагае ся пос. Угронъ. Во̀дтакъ во̀дперши закиды що-до безвѣроисповѣдности заявивъ, що цѣлый кабінетъ есть солідарный якъ що-до засадъ, на котрыхъ законы опирають ся, такъ що-до способу ихъ переведеня. Правительство боронить славы о безвѣроисповѣдности не зъ принципіяльныхъ взглядо̀въ, але за-для вымого̀въ практичного житя, а заразомъ мае пересвѣдченье, що палата вельможь покорить ся при друго̀мъ голосованю передъ волею палаты послòвъ и оцѣнюючи ситуацію внутрѣшну ухвалить предложеня. Поставивъ внесенье, во̀дослати проектъ безъ змѣны до палаты вельможь. — Дискусія ще не поко̀нчена.

— —

Подорожь недужого царя на Корфу залишена, а то за-для лихого стану недуги. Станъ здоровля царя послѣдными днями такъ погоршивъ ся и теперь такъ грòзный, що за иніціятивою проф. Лейдена були лѣкарѣ примушенѝ оголосити въ „Прав. Вѣстнику“ комунікатъ о остро̀мъ станѣ недуги. Силы царя такъ значно убули, що треба було залишити подорожь на Корфу. Адъютантъ царя ґр. Бекендорфъ, прибувши на Корфу, заставъ депешу котрою во̀звано его вертати назадъ до Ливадіи.

— —

Ро̀вночасно роблять ся въ кругахъ дворскихъ такѝ приготованя, немовь бы можна було кождой хвилѣ надѣяти ся катастрофы. Всѣхъ великихъ князѣвъ, що перебувають за границею, покликано до Ливадіи. Заразомъ приспѣшено акцію въ справѣ подружя наслѣдника престола. Придворный священникъ, Яниш-въ, котрый бувъ высланый царемъ до Дармштаду, щобы обучити наречену вел. князя, Аліцію Геську, въ правилахъ вѣры православнои, вернувъ онодгы до Петербурга, а во̀дтакъ сейчасъ выѣхавъ до Ливадіи, щобы повѣдомити царя, що кн. Аліція вже достаточно по̀дготовлена до переходу на православіе.

Також и справа регентіи мабуть вже полагоджена Вправдѣ даньска ґазета Politiken, котра мае неразъ добрѝ информаціи зъ петербургскихъ кругòвъ двòрскихъ, але часами любить бавитись сензаційными вѣстями, донесла, немовь то царь бажае змѣнити наслѣдництво престола въ сей спосо̀бъ, що наслѣдникомъ престола ставъ бы 16-лѣтный, третій зъ-ряду сынъ царя вел. кн. Михаилъ, бо властивый наслѣдникъ престола вел. кн. Николай есть за вольнодумный и не мае симпатіи въ войску — однакъ не можна вѣрити то̀й вѣсти, тымъ бо̀льше, що найновѣйшѝ телеґрамы що иншого доносять.

Ватиканьскій кореспондентъ до Pol. Corr. доносить зъ Риму по̀дъ датою 15 с. м.: Папа вельми заинтетесованый недугою царя и поручивъ россійскому послови при Ватиканѣ, Извольскому, передати цареви желаня якъ найскорѣйшого подужаня. Извольскій заявивъ папѣ, що лѣкарѣ не тратять надѣ на подужанье царя, а папа тымъ дуже втѣшивъ ся, бо вмѣе цѣнити великій честноты россійского царя, его миролюбне успособленье, котре неразъ причинило ся до выро̀внаня непорозумѣня мѣжь Ватиканомъ а россійскимъ правительствомъ. Папа бажае тымъ бо̀льше подужаня царя, бо уважае его головною по̀дпорою европейского мира, а тымъ самымъ за союзника своеи політики, котрои цѣль скрѣпити мирнѝ тенденціи въ Европѣ.

Вчера розбѝлась въ Берлинѣ вѣсть, що царь умеръ, однакъ та вѣсть показала ся неправдивою и мабуть була обчислена лишь на маневръ біржевый.

НОВИНКИ

— **Вы̀бо̀ръ посла до сойму въ окрузѣ старомѣско̀мъ** (на мѣсце пок. Водзицкого) во̀дбуде ся дня 6 падолиста с. р. О опорожнене крѣсло, якъ довѣдуєсь ґазета самбо̀рска, старають ся п. Агопсовичь зъ Болозвы и о. Грицикевичь.

— **Въ справѣ онодгашныхъ ревізій у польскихъ академико̀въ у Львовѣ** доносить нинѣшный Kurjer Lwowski, що вчера увязнено Вячеслава Боржемского, адвокатского концепіѣнта. Також ходить чутка про арештованя молодежи польскои и по иншихъ мѣстахъ въ Галичинѣ.

— **Впревосв. митрополитъ Сильвестеръ Сембратовичь** выѣздить въ суботу дня 20 н. ст жовтня на посвященье новыхъ церковь въ Стрѣлискахъ и Бако̀вцяхъ. Архіерей поверне до Львова въ понедѣлокъ.

— **Епископомъ суфраґаномъ** латиньскои архидіецезіи мае бути именованый на мѣсце еп. Пузины, що стае крако̀вскимъ епископомъ, професоръ крако̀вского університету и крилошанинъ крако̀вскои капітулы кс. д ръ Іосифъ Цельчаръ.

— **Рада мѣста Львова** рѣшила на вчерашно̀мъ засѣданю, щобы особна депутація попрашала архикн. Леопольда Сальватора, перенесеного до Загребу. — Дальше подавъ президентъ до вѣдомости рады, що п. Ґецъ, властитель Окоцима дарувавъ сво̀й красный павілонъ на выставѣ громадѣ мѣста Львова, за що рада рѣшила п. Ґецови заявити подяку. — Зъ черги во̀дчитавъ секретарь рады письмо п. Л. Дзедзицкого, котрый зъ причины занименованя его краевымъ инспекторомъ шко̀лъ складае мандатъ радного мѣста. — Опо̀сля во̀дчитано меморіялъ товариства політехнічного, котре предложило радѣ проектъ орґанізаціи періодичныхъ, взглядно посто̀йныхъ выставъ промысловыхъ у Львовѣ при спо̀вучасти товариства політехнічного. Сей меморіялъ по довшо̀й дискусіи во̀дослано до истнуючои комісіи промысловои. — Во̀дтакъ во̀дчитано петицію польского товариства ґімнастичного „Соко̀лъ“ щобы рада спо̀льно зъ товариствомъ уладила на площи выставы боище для забавы молодежи на взо̀ръ парку д-ра Йордана въ Краковѣ. Рада рѣшила трактувати сю петицію регулямѝново. — На конецъ мѣжь иншими справами рѣшила рада, на внесенье д-ра Ґерстмана, перемѣнити 4-клясовѝ мужескій школы им. св. Анны, Мицкевича, Конарского, Сташица и Чацкого на 6-клясовѝ.

— **Депутація судовыхъ адъюнкто̀въ зъ Моравы и Шлезка** була вчера у міністра судо̀вництва ґр. Шенборна, у міністра скарбу д-ра Пленера та у презесо̀въ клюбо̀въ. Депутація просила, щобы по̀двергло петицію внесену до державнои рады о перенесенье одноі части судовыхъ адъюнкто̀въ до осьмои клясы. Міністры признали справедливость домаганъ адъюнкто̀въ и обѣцяли ще въ сѣмъ роцѣ полагодити справу прихильно въ дорозѣ адміністраційно̀й.

— **Почетне горожаньство** надала рада мѣста Ряшева кн. Адамови Сапѣѣ за его заходы коло устроеня краевои выставы. Есть се вже третье почетне горожаньство, яке кн. Сапѣга одержавъ въ послѣдно̀мъ часѣ яко презесъ краевои выставы, именно надали ему се горожаньство мѣста: Льво̀въ, Перемышль, а теперь Ряшѣвъ.

— Якъ пише Dziennik Polski, ухвалено на довѣрочно̀мъ засѣданю вѣча 30 мѣстъ, щобы всѣ галицкѝ мѣста по̀йшли за примѣромъ Львова.

— **Новѝ стіпендіи для слухателѣвъ правъ.** Ставропигійскій Институтъ рѣшивъ сими днями розписати конкурсъ на двѣ новѝ стіпендіи имени Ґригорія Яхимовича, по 145 ро̀чно призначенѝ для слухателѣвъ або докторандо̀въ правъ. Поданя треба вносити на руки університетскихъ властей до Ставропигійского Института найдальше до 15 н. ст. грудня.

— **Головну выграну львòвскои выставовои льотеріи** въ высотѣ 60.000 зр. мало выграти, якъ говорять, товариство ощадности чешскихъ жѣнокъ въ Празѣ. Однако ся вѣсть потребуе ще потвержденя.

— **Холеричнѝй во̀дносины въ Косовѣ.** Въ Przegląd-ѣ жалує ся якійсь лѣкарь на дуже невòдраднѝй во̀дносины холеричнѝй въ Косовѣ. Сей найкраснѣйшій и найздоровшій закутокъ Галичины — каже во̀нъ — узнано въ теперѣшно̀й порѣ за найнебезпечнѣйше гнѣздо холеры Помо̀ръ прибравъ великѝ розмѣры; люде нада ють мовь посередъ граду куль, страшнѝ въ конаню, а скорый розкладъ тѣла чинить трупы ще страшнѣйшими При то̀мъ неладъ въ мѣсточку и на передмѣстяхъ страшный. Гно̀й и смѣтье нагромадженѝ коло хатъ цѣлыми лѣтами. Населенье якъ жидо̀вске такъ и христіяньске, майже дике, повне пересудо̀въ, видить въ лѣкари и въ жандармѣ ворога, котрый спровадивъ хоробу а для зыску помагае розширюваню ей и тронть хорыхъ. Два тыждня тому зарядивъ повѣтовый лѣкарь дезинфекцію кирниць негашенымъ вапномъ, та о мало що не прийшло до ворохобнѣ. Коли-жь мимо того жандармерія всыпала вапно до кирниць, то лѣкарѣ боять ся о свое житье. Другимъ разомъ выказала ревізія въ жидо̀вскихъ домахъ два трупы въ пивници и двохъ конаючихъ, схованыхъ въ скрини. Недовѣрє до лѣкарѣвъ розширилось и межи інтеліґенцію мѣсцевою и въ ратунково̀мъ комітетѣ Замѣсть помочи — до̀знаемо неприхильности а навѣть, если се правда, и она потакуе силетнямъ простолюдя, мовь бы лѣкарѣ тровли хорыхъ...

— **Въ лѣкарско̀й палатѣ всхо̀днои Галичины** опорожнене мѣсце одного члена зъ четвертои выборчои ґрупы, до котрои належать повѣты: Льво̀въ, Рудки, Жидачѣвъ, Бо̀брка, Перемышляны и Рогатинъ, а також мѣсце заступника зъ другои ґрупы, до котрои належать повѣты: Надво̀рна, Коломыя, Городенка, Снятынъ и Косо̀въ. Выборы во̀дбудуть ся дня 10 н. ст. падолиста. Право выбирати и бути выбраным мае кождый лѣкарь, управненый до лѣкарскои практики, если не стоить въ войсково̀й або въ політично̀й службѣ.

— **Презесомъ академіи красныхъ штукъ** въ Краковѣ мае бути именованый маляръ Генрикъ Родаковскій, а професорами Стан. Грохольскій зъ Монахіюмъ, Крудовскій зъ Риму и Аксентовичь зъ Парижа.

— **Нова женьска семинарія.** Głos Jarosławski доносить, що кружокъ професоро̀въ тамошнои ґімназіи по̀дъ проводомъ проф. Новака намѣряе отворити, если удасть ся, ще въ сѣмъ шко̀льно̀мъ по̀вроцѣ женьску учительску семинарію. Въ сѣмъ роцѣ отворено бы першій ро̀къ семинаріи, а въ дальшихъ лѣтахъ прочій роки. Програма науки мае бути така сама якъ въ державныхъ семинаріяхъ. Заведенье буде стояти по̀дъ опѣкою и наглядомъ краевои рады шко̀льнои.

— **Новый лѣкъ на діфтерію.** Найвыша санітарна рада у Вѣдни обговорювала на послѣдно̀мъ своѣмъ засѣданю дня 13 н. ст. жовтня мѣры, якѝ треба бы зарядити зъ огляду на користнѝ доси выслѣды діфтеричного serum. Найвыша санітарна рада до̀йшла до пересвѣдченя, що дальшѝ розслѣды и пробы зъ новымъ лѣкомъ дуже пожаданѝ, але ро̀вночасно треба задержати якъ найбо̀льшу осторожно̀сть и длятого належить пробы новои методы лѣченя обмежити поки-що лише на шпиталѣ. Такъ само и що-до выроблюваня нового лѣку треба уважати, щобы дотычнѝ лябораторія стояли по̀дъ доглядомъ фаховыхъ знато̀въ. Вко̀нци высказала санітарна рада свое вдоволенье зъ того, що міністерство внутрѣшныхъ справъ займило ся сею справою та що само дало починъ до заснованя лябораторіи діфтеричного serum.

— **Огнѣ.** Въ Угорникахъ, станиславо̀вского повѣта, дня 26 м. м. знѣвечивъ огонь пять загородъ селяньскихъ, вартости 5000 зр., а обезпеченыхъ лише на 900 зр. Огонь мабуть бувъ по̀дложеный. — Въ Станьковѣ, въ стрыйско̀мъ повѣтѣ, погорѣвъ Осипъ Беньо. Недоглядани дѣти по̀дложили огонь, котрый наробивъ шкоды на 160 зр. — Въ Корневѣ, въ Городенщинѣ, згорѣла шопа зо̀ збо̀жемъ и знарядами П. Ляштайна, вартости 10.000 зр. Збоже и знаряды були обезпеченѝ на близько 9000 зр. Здае ся, що самъ Ляштайнъ по̀дложивъ огонь... — Въ Хмелевѣ, въ Городенщинѣ, на фо̀льфарку згорѣла шопа и шихлѣръ, вартости 9000 зр. Будынки були забезпеченѝ на 1400 зр. Причиною огню була мабуть неосторожно̀сть служобы. — Дня 26 вересня на фо̀льварку въ Хоростковѣ, въ Городенщинѣ, згорѣло збоже вартости 3500 зр. При то̀мъ погорѣвъ и селянинъ Дмитро Лещишакъ, и мае шкоды на 2200 зр. — Дня 16 на 17 вересня с. р. на обшарѣ двòрско̀мъ въ Дуплискахъ, въ залѣщицко̀мъ повѣтѣ, у посесора Фалькенфліка выбухъ огонь, котрый спаливъ 3 будынки до мешканя, двòръ зъ цѣлымъ урядженьемъ, двѣ стайнѣ и стодолу, въ котро̀й було 120 ко̀пъ пшеницѣ, 141 ко̀пъ жита, 140 ко̀пъ во̀вса, 35 ко̀пъ ячменю и 17 ко̀пъ пашѣ, вко̀нци возы и всѣ знаряды ро̀льничѝ. Въ огни згорѣло також 11 коней, ко̀лькоро худобы и звышь сотка домашныхъ птахо̀въ. Властитель Дуплискъ В. Воляньскій мае шкоду на 15.000 зр., а посесоръ Фалькенфлікъ 5000 зр. Чутка йде, що то самъ посесоръ по̀дложивъ огонь, бо передъ трема тыжднями дуже высоко забезпечивъ свое збо̀же. — Въ Пчанахъ, жидачѣвского повѣта, згорѣла стодола зо̀ збо̀жемъ Арона Геллера, вартости звышь 900 зр, але обезпечена на 600 зр. — Въ Райтеровичахъ, въ Самбо̀ршинѣ, въ поли згорѣла шопа зо̀ збо̀жемъ, вартости до 1000 зр. Кажуть, що зъ мести на управителя до̀бръ хтось по̀дкладае огонь. Шкода була обезпечена.

— **Зъ Дрогобиччины** доносять, що сего року не удали ся тамъ бараболѣ. Дуже богато погнило въ поли и доси ще не ско̀нчено выкопувати, бо слота и студѣнь перебивае. Осѣннѝ сѣна також ще не зо̀бранѝ. Часть травы ще не кошена, друга часть лежить въ покосахъ и гние, а лишь може третя часть зложена въ копицѣ и дожидае погоды, щобы можна ей звезти и умѣстити въ оборогахъ. Въ ночи зъ вторка на середу минувшого тыжня упавъ въ тамошныхъ горахъ снѣгъ. Люде надѣють ся ще довгои осени, а то зъ причины, що листье зъ деревъ вже поопадало, бо мѣжь народомъ есть повѣре, що если листье зъ деревъ упаде въ жовтни, то можна надѣяти ся легкои и коротко̀и зимы.

— **Самоубійства.** Jahrbücher für Nationaloekonomie und Statistik подають въ послѣдно̀мъ выпуску точнѝ данѝ про самоубійства въ Европѣ. Щѐля тыхъ даныхъ було въ Австріи самоубійствъ: въ 1884 роцѣ 3.783, въ 1885 р. 3.891, въ 1886 р. 3.837, въ 1887 р. 3.844, въ 1888 р. 3.690, въ 1889 р. 3.753, а въ 1890 р. 3.115. Найчисленнѣйшій случай повѣшеня. И такъ повѣсило ся въ 1884 роцѣ 1.678 осо̀бъ, 1885 р. 1.758, въ 1886 р. 1.727, въ 1887 р. 1.735, въ 1888 р. 1696, а въ 1889 р. 1008. Друге мѣсце займають утопленя, бо въ 1884 роцѣ утопило ся 1.049 осо̀бъ, въ 1885 р. 1.060, въ 1886 р. 1.027, въ 1887 1.040, въ 1888 р. 963, а въ 1889 р. 919. Застрѣлило ся въ 1884 роцѣ 604, въ 1885 р. 619, въ 1886 р. 606, въ 1887 р. 600, въ 1888 р. 555, а въ 1889 р. 778 осо̀бъ. Впро̀чо̀мъ допускають ся самоубійства переважно мужчины, бо въ 1884 р. во̀добрало собѣ жытье 3.000. въ 1885 р. 3107, въ 1886 р. 2513, въ 1887 р. 3.032, въ 1888 р. 2.881, въ 1889 р. 2.925 а въ 1890 р. 2 929 мужчинъ.

— **Дро̀бнѝ вѣсти.** Австрійско-англійскій банкъ будуе у Львовѣ власный будынокъ при улицы Третього мая на мѣсци віллѣ п. Щепановского. — У Вѣдни застрѣливъ ся радникъ міністерства торговлѣ, Адальбертъ Гофманъ. Причиною самоубійста були лихварскѝ довги. — Въ Брайтонъ въ Англіи померъ въ 75. роцѣ житя д-ръ Вільгельмъ Мунъ, выналодець названои его именемъ системы знако̀въ писарскихъ для темныхъ. Д-ръ Мунъ бувъ самъ слѣпый. Его система найшла доси примѣненье въ 476 языкахъ и нарѣчахъ.

Посмертнѝ — ∓ — оповѣстки

Домикилія зъ **Коцюбиньскихъ Авдиковска**, вдова по бл. п. пароху въ Мостищахъ, о. Арсенію Авдиковско̀мъ, упокоила ся дня 17 н. ст. жовтня по довшо̀й недузѣ у свого сына о. Фил. Авдиковского, пароха въ Цуцилòвцяхъ коло Жидачева въ 68-о̀мъ роцѣ житя. Похоронъ во̀дбувъ ся нинѣ.

Іоанна зъ **Ступницкихъ Сонезицка**, жена пароха въ Велесневѣ коло Монастирискъ, упокоила ся дня 10 н. ст. жовтня на холеру въ 44-о̀мъ роцѣ житя. Поко̀йна була за-для своихъ честнотъ высоко поважана и лишила по собѣ загальный жаль. Вѣчна ѣй память!

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 19 жотня. Справа словѣньскои ґімназіи причинить ся до поважного конфлікту мѣжь нѣмецкими націоналами а ліберalами, бо тѣ хотѣли бы выкрутити ся нѣчимъ зъ тои цѣлои справы зъ огляду на коаліцію.

Петербургъ 19 жовтня. До регентіи мають належати: вел. кн. Николай, Побѣдоносцевъ, Вітте, Дурново, Ванновскій и кн. Воронцевъ. Въ друго̀й половинѣ падолиста мае во̀дбутись въ Ливадіи тихе вѣнчанье наслѣдника престола зъ кн. Аліцією.

Берлинъ 19 жовтня. Цѣсарь Вільгельмъ надавъ королеви сербскому ордеръ чорного орла.

Дармштадъ 19 жовтня. Княгиня Аліція зъ сестрою во̀дъѣздять нинѣ до Ливадіи черезъ Берлинъ и Варшаву.

Надѣслане.

Д-ръ Исидоръ Фалькъ

отворивъ адвокатску канцелярію

въ Станиславовѣ

356 при ул. Собѣского ч. 10. 2—3

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „по̀дъ Коперникомъ“, Львòвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одвазу) поручае у великòмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далекогляды, барометры, верометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайты, ленты мѣрильнѝ, нiоны, сібелѣ, манометры и т. п. Устроени во̀нко̀въ електричныхъ. Всякѝ направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляют точно. 148

Выйшовъ зъ друку „**Статут каси для ощадностей і позичок систему Райфейсена**“.

Цѣна примѣрника 10 кр. — 100 прим. 5 зр. (безъ пересылки). Одержати можна черезъ книгарню Ставропигійску. — Такѝ касы можна лише въ такихъ громадахъ закладати, де е богато людей письменныхъ отже по мѣсточкахъ та селахъ бо̀льше просвѣченыхъ Въ захо̀дно̀й Галичинѣ основано вже такихъ по̀блокъ девять. 350 3-4

Безъ конкуренціи

есть мôй склепъ истнуючій вôдъ р. 1848 и тѣшучій ся вôдъ сего часу великою симпатіею. Длятого поручаю мôй обильный складъ одягôвъ мужескихъ и хлопячихъ, пальта мужескій и хлопячій, якъ такожь одяги дитячій и уніформы. Такожь позваляю собѣ поручитись Вч. Духовеньству якó спеціялістъ въ рубленю сурдутôвъ, рясъ и т. д.

Замовленя цбсля мѣры выготовлюють ся въ найкоротшôмъ часѣ якъ найгарнѣйше.

Дякуючи за дотеперѣшній взгляды пищусь 4095

Зъ поважаньемъ

Давидъ Шварцвальдъ

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

За половину цѣны въ наслѣдокъ опорожненя льокалю цѣлковита выпродажь матерій вовняныхъ, барвистыхъ, гладкихъ, чорныхъ, оригінальныхъ и т. д. фактично лише за половину цѣны. Маґазинъ новости Вільгельма Сидора, Готель Европейскій ч. 4, Львôвъ. 347 4–4

И. Власюкъ

въ Бережанахъ 359 1–3

пошукуе хлопця до практики торговлѣ корѣнной. Цѣле удержанье крôмъ одежи дôстане черезъ цѣлый часъ практики.

М. Р. ШНАЙДЕРЪ

заприсяженый знавець судовый въ Станиславовѣ

2-6 поручае свое 12–52

заведенье штуки цизельерскои выробляе образы зъ всѣляквхъ крущцѣвъ до найбôльшого обтему, посрѣблюе и позолочуе въ огни и тальванічно и приймае всякй направы.

БЕЗЪ БЛЯҐИ!

найдешевше, найкористнѣйше, тревало и елеґантно можна убирати ся

лише

въ славнôй зъ дешевости

и гарного крою

першôй вѣденьскôй філіи

ВІКТОРА ТІРІНҐА

и Братôвъ

лише 244 3—4

ул. Ягайлоньска ч 2.

у Львовѣ.

Всяка конкуренція выключена.

Приставки и постументы зъ знарядами передъ пѣчь вôдъ 1 зр. до 8·50 зр.

4595 *поручае*

ПЕТРО ХИПОНСТОВСКИЙ

горговля зелѣза у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.)

Цѣнники илюстрованій рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

ДЕНТИСТЪ

Д-ръ Б. Качоровскій

бувшій ученикъ берлиньскои школы, перенѣсши свое довголѣтне

Заведенье дентистичне

зъ Вѣдня до Львова, ординуе при ул. Сикстускôй ч 23 (стара почта) партеръ вôдъ годины 9—1 передъ и вôдъ 2—5 по полудни. Въ недѣлѣ и свята вôдъ годины 9 12 передполудневъ. Для убогихъ недужихъ що день амбуляторія вôдъ годины 8—9 перед- 124 полуднемъ.

Числа до выпалювання на рогахъ поручае

ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ

ножôвникъ у Львовѣ ул. Боимôвъ ч. 3. Цѣнники даромъ.

КАНЦЕЛЯРІЯ АДВОКАТА

Д-ра Стефана Федака

перенесена до дому при

ул. Костюшка ч. 10

(напротивъ Банку краевого).

336 13–20

Куриловичъ и Сурмачевскій

въ Станиславовѣ

поручають

ВИНА угорскій, австрійскій, реньскій, французскій, испаньскій,

шампаньскій

Горѣвки краєвй и заграничній лікеры амстердамскій

Конякъ французскій

румы краєвй и заграничній

Аракъ де Ґоа

чай хиньскій и россійскій

маринаты

сыры, овочѣ и цукры.

Знамениту горѣвку виноградну.

292 Комнаты до снѣдань 20 26

Повѣсти О. Федьковича

ЧАСТЬ I.

Сторôнъ 1—78. **Цѣна 20 кр** (съ пересылкою почт. 25 кр.)

Дôстати можна въ друкарни тов. им. Шевченка у Львовѣ и въ книгарни Ставропигійскôй.

Вже выйшовъ зъ друку

Илюстрованый Калєндарь „Просвѣты“

360 **на рôкъ 1895** 1—10

Цѣна: брошурованого 35 кр, зъ пересылкою 40 кр.
„ оправного 45 кр, зъ пересылкою 50 кр.

Замовляти можна въ Товариствѣ „Просвѣта“ у Львовѣ ул. Вôрменьска ч. 2 и у всѣхъ книгарняхъ Галичины.

„ДНѢСТЕРЪ“

ТОВАРИСТВО ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

у Львовѣ ул. Валова ч. 11.

перше руске товариство асекураційне, **припоручене Всч. Духовеньству и всѣмъ вѣрнымъ черезъ Впреосв. Митр. и Преосв. Еп. Ординаріяты всѣхъ трехъ Епархій,** приймае обезпеченя вôдъ шкôдъ огневыхъ пôдъ найприступнѣйшими условіями и за можливою найнизшою оплатою.

Шкоды ліквідують ся и выплачуе ся сейчасъ по пожарѣ.

Договоры заключенй зъ першими Товариствами контрассекураційными подають **„Днѣстрови“** можнôсть обезпечувати и выплачувати **и найвысшй сумы**.

Фондъ основный 50.000 зр. в. а. ульокованый въ цѣлости въ пупілярныхъ паперахъ, **поббльшае ся** наростаючими вôдсотками. Фондъ резервовый творить ся и порастае по мысли статута.

Полісы „Днѣстра“ приймае Банкъ краевый при позичкахъ ипотечныхъ на основѣ рескрипту Выдѣлу краевого зъ дня 1 червня 1894 ч. 26115.

„Днѣстеръ“ приймае такожь въ силу договору, заключеного зъ Товариствомъ взаимныхъ обезпечень въ Краковѣ **обезпеченя на житє** въ всѣхъ можливыхъ комбинаціяхъ.

Друки, проспекты и всякй поясненя подають Аґенты, установленй у всѣхъ мѣстахъ и бôльшихъ селахъ, якъ такожь 4414

Дирекція „Днѣстра“ у Львовѣ.

Зголошеня о удѣленье аґенціи въ мѣсцевостяхъ где „Днѣстеръ“ не є заступленый, приймають ся.

ВИНА БОЧКАМИ

впростъ вôдъ продуцентôвъ высилає:

Самороднй — Геґеляйскй

за бочку 135 літрову по 70, 80, 90, 100, 120, 130 зр. и высше. (Бочка не зачисляє ся.)

ИНШЙ бôльше квасковатй (неквасній) за гектолітеръ по: 30, 40, 50 и 60 зр. (Бочка зачисляе ся по цѣнѣ коштôвъ).

При замовленю просимо подавати докладну адресу и послѣдну стацію зелѣзничу. 116 29—?

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ.

Знана вôдъ многихъ лѣтъ ц. к. управ. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікерôвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдниковъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручае старй польскй сильній горѣвки, дуже добрй розолісы, лікеры, румы правдавй зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои якости краевй спеціялы якъ: Народôвка, Dziennik, Szczutek, Карпатôвка, „Дябедь“, Помаранчева не солоджена, Ратафія, Деренôвка и т. п. горѣвка управилеевай и одиноко правдавй если зъ нашои фабрики спровадженй.

Одиноке жерело въ краю для пп. антикарѣвъ, до побираня алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ вôльного вôдъ податку и вже оподаткованого.

Правдавый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкôдный, бо не выробляваный зъ есенцій оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Конерника ч. 9 и въ головнôмъ складѣ вôдъ мінеральныхъ І. Коллеса, улиця Карлля Людника ч. 29. 491 139 –104

НАЙЛѢПША и НАЙБÔЛЬШЕ ЛЮБЛЕНА

ШАМПАНЬСКА МАРКА

Talisman-sec

Іосифа Терлея и Комп.

въ Будапештѣ. 358 2–4

ҐЕНЕРАЛЬНЕ ЗАСТУПНИЦТВО

Францъ Вайсляйнъ

ВѢДЕНЬ, II/2 Czerningasse 14.

ГÔСТЦЯ,

ревматизму, колоня, обезвладненя и т. д. позбуде ся кождый по ужитю **Рускои масти на гостець**

Цѣна 1 слоика 1 зр.

На глухоту: **Рускій олѣйокъ ушный**

(П) Цѣна 1 фляшки 50 кр. 333 7—10

Головный складъ: **С. РУКЕРЪ** аптикарь у Львовѣ.

СО.

рочки мужескй, по цѣнѣ фабричнôй зр. 1·75, 2·—, 2·50, маншеты, ковнѣрики, калєсоны, скарпитки, хусточки, краватки, шлейки, и т. п.

поручае найдешевше

Павло Лянгнеръ

передъ тымъ

БРАТЯ ЛЯНҐНЕРЫ

у Львовѣ улиця Галицка ч. 16.

Головный складъ куфрôвъ до подорожи. 2537

Цѣнники на жаданье даромъ.

НА СЕЗОНЪ ОСѢННЫЙ

Просить ся ласкаво всѣхъ Вп. Гостей выставовыхъ пересвѣдчити ся о дивнôй дешевости осѣнныхъ и зимовыхъ товарôвъ, вже спровадженыхъ въ великôй скôлькости.

Слѣдуючй товары продають ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ доки истнуе запасъ:

1000 модныхъ муфôвъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·50, 2·— до 5·— зр.
1000 кожуховыхъ шапокъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·80, 2·20 до 4·— зр.
1000 флянельовыхъ и суконныхъ блюзъ осѣнныхъ и зимовыхъ 2·50, 3·— до 6 зр.
500 гальокъ волбчковыхъ по 2·50 до 4 — зр.
1000 хустокъ Гімалая, найбôльшій родъ 1·75, 2·25 до 4·— зр.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймодньйшихъ суконокъ на осѣнь и зиму 1·80, 2·50 зр.
1000 модныхъ плащикôвъ на осѣнь и зиму вôдъ 4 зр. и высше.
3000 одягôвъ для хлопчикôвъ у всѣхъ величинахъ по 1·80, 2·—, 3·— зр. и высше.
Особливй новости въ стяжкахъ, воаляхъ, капелюхахъ дамскихъ и дитинныхъ, рукавичокъ глясé, дуньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, панчохахъ, парасоляхъ до дощу, блюзахъ шовковыхъ и вовняныхъ, шляфрокахъ, костюмахъ и неґліжахъ надôйшли власне въ великôй скôлькости и доповняють ся щоденно.

Особливша гуртовна продажь принагôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (выробъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 гарнітурôвъ „Louvre“ на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ. всѣ три штуки 5 зр.
200 гарнітурôвъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
2000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 75, 1·20, 1·50, 2 и высше.
300 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·35, 1·50, 2 и высше.
10.000 фактазійныхъ табдетокъ (килимовый выробъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (бґера) 3 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ флянельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диванкôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2·25 стрижекй по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдальнь 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Ангора 2 и 3·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ імітацією шкôры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальонній у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портіеры и занавѣсы коронковѣ аж до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всякй зъ провінцій надсылай порученя полагоджуе ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

4895 161 –? **у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.**

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 мая 1894 пôсля годинника середно-европейского.

Приходять до Львова зъ	ПОѢЗДЫ поспѣшній		особовй		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	2 32	5 25	6 00	6 10	9 00
Варшавы	—	5 25	9 00	—	9 00
Хабôвки (Закопаного) на Перемышль, Ряшѣвъ, або Тарнôвъ	2 32	—	—	—	—
Хабôвки (Закопаного) на Ряшѣвъ або Тарнôвъ	—	5 25	—	—	—
Хабôвки (Закоп.) на Стрый	—	—	9 34	—	—
Мушины, Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ	—	—	—	—	9 00
Мушины Криницѣ Жеґестова на Ряшѣвъ або Тарнôвъ	—	5 25	—	—	—
Мушины Криницѣ Жеґестова на Тарнôвъ (в. 1/8 до 30/9)	—	—	9 00	—	—
Мезе-Ляборцъ Щавного-Кулляшного на Перемышль	—	—	9 00	—	—
Надберезя и Тарнобжеґа	—	—	6 00	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець гол.)	2 12	9 29	9 10	5 45	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець Пôдзамче)	1 58	9 13	8 45	5 19	—
Сучавы	9 40	—	7 37	12 27	6 35
Кимполюнґа	9 40	—	7 37	—	—
Радôвцѣвъ	9 40	—	7 37	—	6 35
Бергомета и Чудина	9 40	—	—	—	—
Новоселицѣ	9 40	—	7 37	—	—
Слободы рунгур. Копальнѣ	9 40	—	—	—	6 35
Гусятина на Галичъ	9 40	—	7 37	—	—
Чорткова на Галичъ	—	—	—	12 27	—
Борислава	—	—	2 02	12 10	—
Белзця	—	—	—	4 45	—
Сокаля	—	—	7 48	4 45	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова на Стрый)	—	—	3 34	12 10	—
Стрыя и Сколього	—	—	8 47	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова на Стрый	—	—	2 02	—	—
Гребенова (вôдъ 10/7 включно до 30/8)	—	—	2 02	—	—
Бруховичъ (вôдъ 12 мая почавши ажь до вôкликаня)	—	—	8 10	—	—

Вôдходять зô Львова до	ПОѢЗДЫ поспѣшній		особовй		
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	2 24	10 10	4 50	10 35	6 55
Варшавы	—	10 10	4 50	—	6 55
Хабôвки (Закопан.) на Тарнôвъ або Ряшѣвъ	—	10 10	—	—	—
Хабôвки (Закопан.) на Ряшѣвъ або Перемышль	—	—	1 35	—	—
Хабôвки (Закоп.) на Стрый	—	—	9 50	7 10	—
Мушины Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ або Ряшѣвъ	—	10 10	—	—	—
Мушины Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ (вôдъ 1/8 включно до 30/9)	—	—	—	6 55	—
Мушины, Криницѣ Жеґестова на Тарнôвъ	—	—	4 50	—	—
Мушины, Криницѣ на Стрый	—	—	—	7 10	—
Мезе-Ляборцъ, Щавного-Кулляшного на Перемышль	—	—	—	6 55	—
Надберезя и Тарнобжеґа	—	10 10	4 50	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця гол.)	3 08	2 44	9 40	10 20	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця Пôдзамче)	6 22	2 56	1 01	10 17	—
Сучавы	6 15	—	10 15	2 55	10 10
Чорткова на Галичъ	—	—	—	2 55	—
Гусятина на Галичъ	6 15	—	—	—	10 30
Слободы рунгур. Копальнѣ	—	—	10 15	—	10 30
Новоселицѣ	6 15	—	—	—	10 30
Бергомета н. С. и Чудина	6 15	—	—	—	—
Радôвцѣвъ	6 15	—	10 15	—	10 30
Кимполюнґа	6 15	—	—	2 55	—
Сокаля	—	—	9 20	6 45	—
Белзця	—	—	9 20	—	—
Борислава на Стрый	—	—	5 40	9 50	—
Лавочного (Мункача, Серенча, Мішкольца, Пешту) и Хирова на Стрый	—	—	5 40	—	7 10
Станиславова, Долины, Болехова на Стрый	—	—	—	9 50	7 10
Сколього и Хирова на Стрый	—	—	—	9 50	—
Стрыя и Сколього	—	—	—	3 05	—
Гребенова (тôлько вôдъ 10/7 включ до 30/8)	—	—	—	9 50	—
Бруховичъ (почавши вôдъ 12 мая ажь до вôдкликаня)	—	—	3 30	—	—
Зимно-вода (почавши вôдъ 12 мая ажь до вôдкликаня)	—	—	3 42	—	—

Розклады ѣзды въ видѣ кишеневôмъ можна дôстати въ бюрахъ информаційныхъ, касахъ стаційныхъ и у кондукторôвъ

*) Годины печатай грубыми черепками означують пору нôчну вôдъ год. 6-ои вечеромъ до год. 5-ои 59 мін. рано. **Въ бюрѣ информаційномъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Вѣдни** (улиця Іоанна 29) **якъ такожь въ бюрѣ информаційномъ ц. к. австр зелѣзниць державныхъ у Львовѣ** (улиця Третого мая ч. 3, готель Імперіяль), удѣляе ся устныхъ або письменныхъ обясненъ въ справахъ дотычно служби на ц. к австр. зелѣзницъ державныхъ. О скôлько пôдручники дозволяють, засягнути тамъ-же можна информацій вôдносячихъ ся до решты австро-угорскихъ и заграничныхъ зелѣзницъ. Въ бюрахъ информаційныхъ продае ся выдавай черезъ ц. к. австр. зелѣзницѣ державнй білеты до ѣзды и зшитки зуставлюваныхъ посвѣдчень до ѣзды якъ такожь тарифы. 4880

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець: **Иванъ Белей.** — Одвѣчальный редакторъ: **Михайло Струсевичь.** Папѣръ зъ фабр. Черлянькои. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 226. Львôвъ, Субота 8 (20) жовтня 1894. Рôчникъ XV.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходитъ вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ къ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароли Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбургъ: M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсерати платитъ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком:

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлий рôкъ . . .	18 зр.	на цѣлий рôкъ . . .	24 зр.
на пôвъ року . . .	9 зр.	на пôвъ року . . .	12 зр.
на чверть року .	4 зр. 50 кр.	на чверть року . . .	6 зр
на мѣсяць . . .	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлий рôкъ . . .	16 зр.	на пôвъ року . . .	8 зр
на чверть року . . .	4 зр.	на мѣсяць . . .	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Реклямації неопечатані вôльні вôдъ порта.

Поодинокє число коштує 8 кр. в. а.

Оголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовой а въ рубрицѣ „Надісланє“ по 20 кр. в. а

Медики числять ся по 10 кр. пôдъ стрічка.

Рада державна.

Вчерашнє засѣданье палаты послôвъ зачало ся интерпеляціями. Пос. Маршетъ интерпелювавъ міністра торговлѣ въ справѣ переговорôвъ зъ Франціею що-до цла вôдъ винъ. — Пос. Пацакъ интерпелювавъ міністра справъ внутрѣшныхъ въ справѣ вôдмовленя ліценцій на продажу газетъ. — Пос. Розеръ предложивъ внесенье що-до скликаня анкеты, котра бы выслухала бажаня и потребы рôльникôвъ. — Пос. Пацакъ жадавъ змѣны постановъ о кольпортажи, о обовязковыхъ примѣркахъ и о простованю справоздань парляментарныхъ.

Членъ комісіи буджетовой Катрайнъ здававъ справу зъ наглячихъ внесень, якѣ поставили на послѣднôмъ засѣданю послы: Курцъ, Морре, Грегорецъ, Ріхтеръ, Гарнгафтъ, Гецъ и Кальтенеггеръ що-до удѣленя запомогъ державныхъ для населеня Стирії, навѣщеного нуждою. — Внесеня палата ухвалила.

Пос. Клянчь предложивъ нагляче внесенье о удѣленье запомоги повѣтови книньскому, навѣщеному нуждою.

Зачалась дебата надъ наглячимъ внесеньемъ пос. Пернерсторфера о реформѣ закона выборчого.

Пос. Пернерсторферъ, окруженый послами зô всѣхъ сторонництвъ, зачавъ свою промову, пригадуючи правительству заявленье, яке кн. Віндішґрецъ зложивъ обнимаючи керму правительства. Въ тôмъ заявленю було сказане, що реформа выборча буде першою задачею нового правительства. „Вôдъ тои поры — каже Пернерсторферъ — граесь зъ тою реформою въ способъ негôдный правительства великои державы. Правительство вымавляе ся сторонництвами, а сторонництва складають вину на правительство.“ Бесѣдникъ пригадавъ, що Плѣнеръ, коли ще не бувъ міністромъ, промавлявъ за реформою выборчою.

Вôдтакъ приступивъ бесѣдникъ обговорювати кровавй подѣю пôдчасъ демонстрацій робôтничои: Помимо нетакту комісаря правительственного вôдбули ся въ салях софійскихъ зборы спокôйно. Въ хвили, коли робôтники прийшли на Ringstrasse, дозволено имъ голосно спѣвати. Тутъ вызвала поліція кровавый конфліктъ, бо не сказавши нѣ слова остороги, не вôзвавши пôсля припису розходити ся, заатакувала на коняхъ товпу, трактуючи людей. Розумѣе ся, що той фактъ выкликавъ окліки невдоволеня, котрі були цѣлкомъ оправданй. Міністерство кояліційне потребувало доконче причинъ, за-для котрыхъ проволѣкае реформу выборчу. Нападъ поліціи устроено несподѣвано, цѣлкомъ безъ всякои провокаціи и потребы. Поліцаѣ добули шабель и рубали неначе скаженй на всѣ стороны, при чôмъ калѣчили людей, що якъ разъ выходили зъ театрôвъ. (Пос. Пуркгартъ: Цѣлкомъ такъ само якъ въ Празѣ!)

Бесѣдникъ оповѣдавъ дальше, що и на него накинувъ ся поліцай зъ голою шаблею, однакъ вôнъ сказавъ свое имя и се его спасло. Тй атаки вôдбували ся на просторѣ вôдъ парку мѣского ажь до парляменту. Якась женщина, врубана шаблею, упала на землю; людей, що поспѣшили ѣй зъ помочію, бито шаблями.

Промову свою закôнчивъ пос. Пернерсторферъ словами, що въ Австрії доти не буде супокою, доки людъ не дôбьесь приналежныхъ ему правъ.

Президентъ міністрôвъ кн. Віндішґрецъ зложивъ въ имени правительства таке заявленье:

„Правительство есть вповнѣ свѣдоме задачѣ, яку пôсля свого першого заявленя дня 23 падолиста 1893 р. переняло на себе, а именно переведеня реформы выборчои, щобы розширити право выборче. Правительство зовсѣмъ не спустило зъ очей тои цѣли, але противно пôдняло на ново змаганя, щобы осягнути порозумѣнье мѣжь коаліційными сторонництвами. Тй пôдготовляючй нарады будуть дальше вестись поважно. Правительство буде непохитно старатись, щобы тй нарады довели до успѣшного выслѣду, котрый бы уможлививъ предложити выс. палатѣ до ухвалы вôдповѣдный проектъ закона ще въ часѣ теперѣшнои сесіи законодатнои.

„Що-до мотивованя внесеня пос. Пернерсторферомъ мушу передо всѣмъ зробити найрôзнѣйшй застереженя, а крôмъ того зъ всякою рѣшучостію и натискомъ заперечити, мовь бы органы урядовй дôстали въ справѣ вчерашныхъ демонстрацій вечѣрныхъ приказы, котрыхъ причина мае лежати въ чôмсь, що пос. Пернерсторферъ называе тайнымъ намѣромъ бôчнымъ. (Живй оплески.) Пос. Пернерсторферъ говоривъ о намѣреныхъ и довершеныхъ демонстраціяхъ Прошу позволити, щобы я выповнивъ обовязокъ совѣсти, обовязокъ, котрый, думаю, на менѣ тяжить, а именно щобы я высказавъ зъ того мѣсця осторогу, поважну и зъ всякимъ притискомъ осторогу. Бажаю, щобы та поважна осторога дôйшла до тыхъ, котрі старали ся выставленй на вплывы злыхъ дорадникôвъ верствы людовй, зачисляючй ся до бѣднôвъ, трудячои ся клясы робôтничои, наклонювати до чинôвъ противзаконныхъ. (Живй оплески.) Органы правительственнй будуть, якъ се ихъ обовязокъ, удержувати публичный ладъ и безпечнôсть. (Живй оплески.) Они выступлять зъ притискомъ противъ всякихъ переступствъ, супереченыхъ зъ закономъ, и подадуть свою успѣшну опѣку спокôйнымъ горожанамъ, котрі мають право ей жадати. Вкôнци высказую горяче бажанье, щобы нѣхто не мавъ сумнѣву що-до того, що законодавство не потребуе аргументôвъ зъ улицѣ.“ (Живй оплески.)

Міністеръ справъ внутрѣшныхъ Бакегемъ пояснивъ подрôбно подѣю въ часѣ демонстрацій и выказувавъ, що поліція ажь тогдѣ выступила, коли товпа зачала пôдносити противзаконнй окліки. Міністеръ зазначивъ, що право зборôвъ не було обмежене и закôнчивъ, покликуючись на слова президента союза для політични соціяльнои у Вѣдни, — що не годить ся настанье щасливого вѣку робити зависпимымъ вôдъ интервенціи зорганізованыхъ кулакôвъ. (Оплески.)

Пос. Праде (нѣмецкій націоналъ) въ имени свого сторонництва пôдперъ нагляче внесенье Пернерсторфера.

Пос. Брзорадъ высказавъ гадку, що президентъ міністрôвъ кн. Віндішґрецъ повиненъ свою осторогу, щобы не допускано ся противзаконностей, звернути до поліціи.

Пос. Куніцъ пригадавъ, що заявленье кн. Віндішґреца що-до реформы выборчои есть вже семе зъ черги. Бесѣдникъ тои гадки, що цѣлкомъ не прийде до реформы.

Пос. Пернерсторферъ забравъ слово до фактичного спростованя. Рапортъ поліційный, на котрый покликавъ ся міністеръ Бакегемъ, есть брехливый [За те слово президентъ палаты остро напôмнувъ бесѣдника.] Рôвножь высказъ міністра, що мало есть раненыхъ, незгôдный зъ правдою.

На внесенье пос. Клюцкого замкнено дискусію. Генеральнымъ бесѣдникомъ за наглячостію внесеня выбрано пос. Гессмана. Зъ коаліціи нѣхто не промавлявъ.

Пос. Гессманъ сказавъ, що правительство хоче у Вѣдни наслѣдувати взорець пражскій и завести станъ выимковый, щобы тымъ способомъ унеможливити критику правительства.

Приступлено до голосованя. Пос. Кронаветеръ поставивъ внесенье, щобы поименно голосувати, однакъ палата вôдкинула се внесенье. Палата вôдкинула наглячôсть внесеня. пос. Пернерсторфера 143 голосами противъ 120.

Пос. Пернерсторферъ поспытавъ, длячого на нинѣшне засѣданье выдано такъ мало білетôвъ на галерії. — Президентъ бар. Хлюмецкій вôдповѣвъ, що того не знае точно, однакъ думае що въ деякихъ случаяхъ резерва есть необходима.

Палата приступила до першого читаня преліминаря буджетового.

Пос. Кайцль зачавъ остро критикувати експозе міністра Плѣнера. Можна було надѣяти ся, що міністеръ зложить завленя, якъ уживъ надвышки буджетовй зъ минувшихъ лѣтъ. Надвышку буджетову осягаесь лишь великими тягарами податковыми, а й теперѣшнй пляны податковй міністра суть нѣчимъ иншимъ, якъ лишь трубою податковою. Давнѣйше Австрія була краемъ постôйныхъ дефіцитôвъ, а нинѣ гонить за непотрѣбною надвышкою буджетовою. Заповѣдженый монополь вôдъ горѣвки зновъ звалить тягаръ на найбѣднѣйшу людность, — а цѣль его певно не инша, якъ щобы достатчити правительству до диспозиціи величезнй міліоны, зъ котрыхъ не буде потребувати складати нѣякихъ рахункôвъ. Одному зъ бувшихъ міністрôвъ (Дунаевскому) докоряно словами „нафта и довги“, а міністрови Плѣнеровы можна сказати „горѣвка и довги“.

Пос. Ріхтеръ (нѣмецкій націоналъ) зачавъ вôдъ заявленя, що Нѣмцѣ будуть голосувати противъ позиціи буджетовои, де вставлено кредитъ на отворенье словѣньскои гімназіи въ Цѣллю. Натомѣсть зъ признаньемъ витае заповѣдженый монополь вôдъ горѣвки, а его сторонництво буде старатись о приспѣшенье реформы податковои.

Міністеръ Плѣнеръ вôдповѣвъ на деякй замѣтки пос. Кайцля. Припасы касовй суть позорно дуже высокй, але они за-для великои децентралізаціи системы касовои суть по бôльшôй части на провінціи и правительство не може ними диспонувати. Треба буде систему змѣнити и сконцентрувати устрôй касовый може при помочи банку. Що-до монополю вôдъ горѣвки, то справа що-ино пôдготовлюе ся, а передъ тымъ буде скликана анкета зъ фаховцѣвъ: гральникôвъ, рафінерôвъ и т. п. Въ справѣ полѣпшеня платнѣ урядникôвъ, то держава маe обовязокъ порѣшити ту квестію, а міністеръ буде старати ся выповнити той обовязокъ.

По Плѣнерѣ промовляли ще послы Шварцъ и Крамаржь, а вôдтакъ перервано дальшу дебату.

Пос. Ріхтеръ поставивъ внесенье: Взываe ся правительство, щобы сейчасъ предложило законъ управильняючій платню урядникôвъ державныхъ. Если бы се не наступило до 1 сѣчня 1895 р., то треба сейчасъ вже по Новôмъ роцѣ пôдвысшити въ пропорціи процентовôй платню урядникôвъ трехъ найнизшихъ ранъ и службы.

Пос. Гавкъ поставивъ внесенье що-до нечестнои конкуренціи въ торговли и промыслѣ. — Пос. Теклі интерпелювавъ въ справѣ розвязаня ческихъ товариствъ студентскихъ. — Пос. Шнайдеръ пытавъ, коли буде предложене справоздане комісіи веріфікаційнои зъ выбору „жида“ Бльоха. [Президентъ бар. Хлюмецкій напôмнувъ бесѣдника за невôдповѣдне слово.]

Слѣдуюче засѣданье палаты послôвъ въ понедѣлокъ.

——

Въ кругахъ посольскихъ выкликали не лишь подѣю при демонстраціи робôтничôй, але такожь и заявленье президента міністрôвъ не конче добре вражѣнье. Случайно були присутнй пôдчасъ демонстраціи на Ringstrasse деякй польскй послы консервативнй и згôдно признають, що поліція вызвала робôтниковъ, устроивши на нихъ засѣдку. Навѣть консервативнй члены коаліціи суть того погляду, що подôбнй подѣ можуть вытворити безвыхôдну ситуацію Надѣяно ся, що правительство пояснить, длячого поліція мусѣла енергічно поступити.

Длячого реліґійне малярство у насъ не пôдносить ся?

Читаючи довгій рядъ преміованыхъ на выставѣ краевôй малярѣвъ, впадае въ око, що межи ними не знаходимо Русинôвъ, лише самыхъ Полякôвъ. Польска штука малярска въ безпосереднôмъ нашôмъ сусѣдствѣ станула дуже высоко, а у насъ навѣть малярство реліґійне не пôдносить ся.

Причиною того застою есть наша суспôльнôсть, котра рôкъ-рôчно выдае значнй сумы на украшеня церквей, але украшеня тй выконують по бôльшôй части ремѣсники, котрі суть заразомъ малярями, золотниками, лакирниками а часто и рѣзьбарями.

Многимъ при будованю иконостасôвъ ходить лишь о то, щобы иконостасъ вôдповѣдавъ вымогамъ обряду, а на штуку архітектонічну и малярску не кладуть нѣякои ваги. Такъ поступають часто навѣть люде, що звиджували галерії образôвъ у Вѣдни та въ Италіи, и приносять тымъ велику шкоду нашому загальному поступови, бо малярѣ-ремѣсники не мають найменшого понятя о будовѣ тѣла людского, а такй рѣчи якъ перспектива, гармонія красокъ — имъ по бôльшôй части незнанй.

Не рѣдко зновъ дають ся чути у насъ голосы, що для хлопа въ сѣльскôй церквѣ выстане якій-небудь иконостасъ, кобы лише бувъ. А такій поглядъ есть зъ основы хибный.

Другою причиною застою есть такожь поспѣхъ, зъ якимъ у насъ выконують ся иконостасы. Громада маe н. пр. 1000 зр. и за ту суму хоче мати цѣлый иконостасъ, а тымчасомъ сума тая есть на красный иконостасъ за мала. Въ такôмъ выпадку лучше було бы поставити нижну лінію иконостаса, т. е. намѣстнй образы, царскй и дияконьскй врата, а дальшу часть иконостаса будувати пôзнѣйше, хочьбы й за 25 лѣтъ. Церковь прецѣнь есть вѣчна и лучше въ кôльканацять або й кôлькадесять лѣтъ пôзнѣйше збудувати красный иконостасъ, нѣжь въ короткôмъ часѣ иконостасъ безъ вартости. Знаемо всѣ, що катедру въ Кольонїи будовано шѣстьсотъ лѣтъ.

Дальшою причиною застою есть слѣпе придержуванье стереотипныхъ мертвыхъ формъ и звычаѣвъ візантійскои школы. У насъ ще дуже часто малюють на золотôмъ тлѣ, на дошкахъ, а нинѣ малюють малярѣ тôлько на полотнѣ и нѣколи на золотôмъ тлѣ.

При будовѣ иконостаса часто не заховуе ся нѣякихъ правилъ архітектонічныхъ — и длятого поодинокй части иконостаса не стоять зъ собою въ семетричнôй звязи.

Многй гадають, що иконостасъ мусить займати цѣлу стѣну межи пресвитеріюмъ а навою, хотяй нашъ обрядъ нѣгде того не приписуе, а въ старорускихъ церквахъ иконостасы лише 3—5 метрôвъ высокй. Иконостасъ занимаючій цѣлу стѣну ажь до склепѣня псуе цѣлôсть архітектонічну, особливо въ церквахъ мурованыхъ. Длятого иконостасъ въ церквѣ св. Норберта въ Краковѣ не сягае ажь до склепѣня.

Въ деревляныхъ зновъ церквахъ часто не стае мѣсця на всѣ образы, а нашй малярѣ, не знаючи штуки, не вмѣють собѣ порадити въ такихъ выпадкахъ. Такъ на примѣръ сли мѣсце на дванацять празникôвъ за вузке, тогдѣ они малюють образы вузкй а высокй — и зъ-вôдти выходять всякй дивогляды. Такъ само дѣе ся и зъ апостолами, сли малярь кождого апостола хоче малювати окремо, — а прецѣнь неразъ часто було бы лучше вымалювати въ третôй лініи велику групу, т. е. Царя Славы въ окруженю Пресв. Дѣвы, св. Іоана и дванацяти апостолôвъ. Але до намальованя такои групы може брати ся лише правдивый малярь.

Всѣ тй анормальнй вôдносины перестануть лишь тогдѣ, якъ выготовленье пляновъ на иконостасъ будемо поручати архітектамъ а роботу малярску правдивымъ малярямъ-артистамъ.

Обставины для розвою штуки малярскои у насъ взагалѣ дуже сприяючй — и тôлько треба щирои волѣ и зрозумѣня рѣчи, а малярство реліґійне певно пôднеслось бы й у насъ, тымъ бôльше, що обрядъ нашъ можна въ чистотѣ задержати и всѣмъ вымогамъ штуки вдоволити.

До такихъ сприяючихъ обставинъ належить мѣжь иншимъ то, що два ученй знатоки штуки держать сего року выклады въ університетѣ львôвскôмъ. Професоръ Антоневичъ читае про малярство италійске до року 1500, а Войтѣхъ гр. Дѣдушицкій про естетику. Слухателѣ богословія повинній пильно слухати тыхъ выкладôвъ, бо въ той способъ запôзнають ся зъ вымогами штуки и зъ дѣлами, котрі трактують о штуцѣ й естетицѣ. Такъ образованй люде выроблять собѣ смакъ естетичный — не стерпять ремѣсничого малярства, а будуть пôдпирати розвôй правдивои штуки на нашôй рускôй земли.

Въ Самборѣ 17 жовтня 1894.

Д-рь Корнило Чайкôвскій.

Зъ заявленя кн. Віндішґреца выходить, що реформа выборча въ найлѣпшôмъ разѣ буде предложена ажь пôдъ конець каденціи парляментарнои. Тогдѣ вже не буде можна ѣи полагодити и будучй выборы вôдбудуть ся пôсля теперѣшнои ординаціи.

Въ справѣ подѣй въ Краковѣ послы польскй немовь вже покôнчили акцію. Послы Вайґель и Соколовскій були у міністра Бакегема, а той вôдповѣвъ, що выжидае зъ Кракова и зъ намѣстництва детайлічныхъ справоздань, и ѣсли покаже ся, що поліція провинила ся, то виновники будуть покараній. Натомѣсть пос. Пернерсторферъ заповѣвъ, що на найблизшôмъ засѣданю палаты послôвъ поставить интерпеляцію въ справѣ подѣй краковскихъ.

——

Справу утворення словѣньскои ґімназіи въ Ціллю выкористали Нѣмцѣ до своихъ аґітаційныхъ цѣлей и зробили ѣи політичною квестією першорядноі ваги, коли въ дѣйстности справа не такъ представляе ся. На засѣданю клюбу Гогенварта пояснивъ пос. Восняк ґенезу цѣлои справы такъ: Ліберальне сторонництво нѣмецке прибôльшило цѣлу справу, надаючи ѣй політичный характеръ, коли противно Словѣнцѣ мають на оцѣ лишь потребы шкôльництва. Про ту справу говорило ся ще за часôвъ міністерства Ґавча, котрый прирѣкъ утворенье словѣньскихъ клясъ паралельныхъ при ґімназіи въ Ціллю пôдъ тымъ услôвемъ, ѣсли подôбный устрôй при ґімназіи въ Птую покаже ся практичнымъ. А що та проба не завела, то домагання Словѣнцѣвъ вповнѣ оправданй, тымъ бôльше що фреквенція въ ціллійскôй ґімназіи выказуе двѣ третины Словѣнцѣвъ. Крôмъ того домаганье Словѣнцѣвъ дуже скромне, бо въ маючихъ отворитись клясахъ паралельныхъ въ Ціллю мають выкладатись по словѣньски лишь деякй предметы, а то релігія, латина и математика. По тôмъ поясненю ухваливъ клюбъ Гогенварта солідарно встоювати ся за домаганьемъ Словѣнцѣвъ.

Недужій царь.

——

Вѣсти про недугу царя недавнй; появились они найперше въ телеґрамахъ біржевыхъ, вôдтакъ перейшли до прасы, а вскорѣ опôсля були вже постôйною рубрикою въ ґазетахъ. Въ петербургскихъ кругахъ двôрскихъ довгій часъ таѣно недугу царя, коли однакъ енерґічна акція лѣкарѣвъ показала ся необходимою, годѣ було довше придержуватись системы таѣня. Выявленье стану здоровля царя показало ся потрѣбнымъ ще й зъ того взгляду, що при подорожахъ царскихъ, до Бѣловежи, Спалы, на Крымъ, була присутна ширша публика и могла наочно пересвѣдчитись, що недуга ѣсть не хвилева, лишь датуе ся вôдъ довшого часу, що треба ѣи трактувати серіозно, бо зъ крѣпкого великана, якимъ ще недавно бувъ царь, ставъ ся вôнъ теперь хирлявою людиною, що не могла удержати ся на ногахъ.

Длятого зачали появлятись урядовй бюлетины про станъ здоровля царя. Зъ-разу були они неясно и успокоюючо зредаґованй, а небавомъ опôсля можна було вычитати, що станъ здоровля вельми грôзный. Зъ поспѣшныхъ заряджень, якъ н. пр. покликанье членôвъ царскои родины зъ-за границѣ на Крымъ, приспѣшенье вѣнчаня наслѣдника престолу, вел. кн. Николая, зъ кн. Аліцією Гесскою, треба було заключати, що окруженье царя числить ся зъ можливостію катастрофы. Крôмъ того обставина, що залишено выѣздъ на островъ Корфу, ще бôльше скрѣпила тй здогады.

Въ послѣдныхъ дняхъ непокоячй вѣсти про станъ здоровля царя надходили въ прискоренôмъ темпѣ. Поминувши вѣсть, котру передъ двома днями голошено на берлиньскôй біржи, немовь то царь померъ, — всѣ вѣсти, котрй вчера наспѣли до Вѣдня, зґôдно потверджують, що станъ царя безнадѣйный. Пôдъ вечеръ прийшла телеґрама, що царь вже конае, а въ ночи розôйшлась вѣсть, що царь умеръ. Вправдѣ амбасада вѣденьска не могла дати нѣякихъ иншихъ выясненъ, крôмъ тыхъ, якй появились въ ґазетахъ, то въ деякихъ кругахъ рѣшучо вневняли, що царь вже не жие, а лишь круги двôрскй пôсля звычаю затаюють смерть на кôлька днѣвъ.

Прискореный розвитокъ недуги царя мусить мимо волѣ выкликати деякй сумнѣвы. Недуга нирокъ (nephritis) була сконстатована лѣкарями Захарьиномъ и Лейденомъ а хочь при нѣй можуть заходити неразъ такй комплікаціи, що серце буває сильно заатаковане, то все таки нѣхто не сподѣвавъ ся, щобы катастрофа наступила такъ скоро. Длятого и появились вже вѣсти, що причиною недуги царя мусить бути отруя, подана вже давнѣйше нігілістами. Voss. Ztg. подае поголоску, противъ котрои сама застерѣгае ся, що царя отровано перфумою. — Кореспондентъ римскій Dziennik-a Polsk-ого подае таку вѣсть, запевнивши, що она походить зъ автентичного жерела: Недуга царя походить ще зъ минувшого року. Тогдѣ донесли телеґрамы, що царь занедужавъ въ наслѣдокъ несвѣжихъ рыбъ. Се бувъ атентатъ нігілістôвъ, бо рыбы були затровнй. Крѣпкій орґанізмъ царя и помôчь лѣкарска спасли ѣго вôдъ смерти, але вôдъ тои поры появилось у него затровенье крови и спонукало дальшій розвитокъ недуги. — На скôлько правды въ тыхъ вѣстяхъ, годѣ знати, але певно що на случай смерти появить ся дуже много того рода вѣстей, котрй зъ обовязку журналістичного треба нотувати.

Справа реґентіи не порѣшена и хто знае, чи супротивъ ставу здоровля царя буде полагоджена. Наслѣдникъ престола не може выѣхати зъ Ливадіи и обняти въ Петербурзѣ провôдъ реґентіи. Передъ тыжднемъ, коли выѣздъ царя на Корфу бувъ постановленый, наслѣдникъ престола мавъ выѣхати до Петербурга; теперь же вся увага сконцентрована при умираючôмъ цари въ Ливадіи. До Ливадіи приѣздить крôмъ членôвъ родины царскои також кн. Аліція Гесска, бо, якъ кажуть, бажаньемъ царя ѣсть, приспѣшити подружье вел. кн. Николая зъ кн. Аліцією. Наречена великого князя мусить перейти на православіе, а вôдтакъ ажь станути пôдъ вѣнець. Все те повинно вôдбути ся до 20 падолиста, передъ постомъ. Митрополитъ кіевскій мае довершити обряду хрещеня княгинѣ.

Крôмъ членôвъ родины царскои мае прибути до умираючого царя о. Іоанъ Кронштадскій, заживаючій въ цѣлôй Россіи голосноі славы чудотворця. О. Іоана высилае до Ливадіи Побѣдоносцевъ.

Въ послѣднôй хвили розôйшлись вѣсти також о занедужаню царицѣ и доньки вел. кн. Ксенін.

Се й те зъ выставы.

Далшй вôдзначеня Русинôвъ на выставѣ нотуемо: *Срѣбнй медаль* одержали: Дмитро Ковальскій майстеръ кравецкій у Львовѣ за владичу реверенду; Михайло Спожарскій и Сынъ за оправу церковныхъ книгъ; Руске товариство педаґоґічне за свои выдавництва. — *Бронзовй медаль*: Іосифъ Пендюкъ слюсарь зô Львова за зелѣзный кôшь на цвѣты; Приставскій Панько зô Стрептова за примѣрне господарство; Григорій Нôсь за средства науковй; Иванъ Орышкевичь зъ Радехова за зôбрку картинъ до науки ґеоґрафіи и исторіи; школа въ Вôльхôвцяхъ за гафтованый до церкви обрусъ. — *Листы похвальнй*: Федько Цапъ за насѣня; Кароль Ковальскій за спôвроботництво въ кравецкôй роботни Дмитра Ковальского у Львовѣ; Иванъ Щирба за роботы столярскй въ роботни Павлишака; Иванъ Бѣчай професоръ семинаріи учительскои за препараты въ спірітусѣ, представляючй переображеня пчолы.

Вчера вручено князю Адамови Сапѣзѣ адресу вôдъ краевого выдѣлу, въ котрôй выдѣлъ пôдносить заслуги князя для выставы и ѣго помôчниковъ, а кôнчить тыми словами: „Будьте переконанй, що край вдячнымъ Вамъ позôстане за провôдну гадку, за доданье надѣѣ й вѣры у власнй силы, за приготованье, плеканье зъ любовію и довершенье поважного дѣла, вкôнци за вказанье дороги вытревалои, терпеливои и спокôйноі працѣ, на котрôй дальше поступаючи и працюючи спôльно, народъ польскій и рускій жизненности не стратить и въ рядѣ иншихъ народôвъ мѣсце своѣ гôдно задержить“.

Помимо урядового замкненя — выставѣ продовжили ще житье до завтра, т. в. до недѣлѣ включно. Якъ видно, годѣ Львовянамъ розстати ся зъ своею принадою .. Та, на жаль, природа показала ся въ сихъ послѣдныхъ хвиляхъ житя выставы дуже непривѣтною, бо не лише докучливе зимно, але и майже безнастанный дощь сильно обнижували горячй чувства любителѣвъ увядаючои вже красы выставы.

Помимо сего не стояла пуста на „Стрыйскôмъ“ пусткою. Богато бѣднѣйшихъ спѣшило покористувати ся знижеными цѣнами вступу якъ на саму площу [по 10 кр. зôдъ особы] такъ и до панорамы рацлавицкои та до павільону штукъ красныхъ. Богато зновъ приходило вôдбирати зъ выставы або выставленй предметы або призначенй нагороды. Найскорше поспѣшила ся краева рада шкôльна, бо сейчасъ на другій день по замкненю выставы опорожнила свôй павільонъ.

Що-до роздѣлюваня нагородъ — треба признати, що якъ комітетъ выставы такъ и правительство показали ся для выставцѣвъ досыть щедрыми. Мало хто мабуть може нарѣкати, що ѣго праця не була належно оцѣнена и вôдповѣдно нагороджена, а деякй, що чули ся покривджеными несправедливымъ осудомъ, могли реклямувати свою кривду, и многй [мѣжь тымъ й деякй Русины] подôставали высшй нагороды.

Одна лишь льотерія выставы не дописала Галичанамъ, бо найлѣпшй льосы дôстали ся — кажуть — въ руки чужй.

Примѣромъ Чехи, котрй мали выграти каменицю львôвску, вправдѣ не дуже чужй, а все таки они демонстраційно не приѣхали на выставу, а каменицю чи грошѣ забрали Атъ! не дармо кажуть, що Фортуна слѣпа...

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

Дня 9 н. ст. жовтня вôдбуло ся у Львовѣ выдѣлове засѣданье руского товариства „Шкôльна Помôчь“, маючого на цѣли пôдпомагати бѣдну молодѣжь въ рускихъ людовыхъ шлолахъ. Окрôмъ членôвъ выдѣлу явили ся деякй наший мужѣ, що интересують ся близше справами товариства. На вступѣ згадавъ о. Стефановичь зъ признаньемъ про деякй бôльшй дары, якй въ послѣдныхъ мѣсяцяхъ вилынули до касы, а именно: вôдъ Галицкои щадницѣ, котра жертвуючи зъ своихъ доходôвъ на рôзнй доброчинний цѣли, удѣлила також „Шкôльнôй Помочи“ 100 зр. — и вôдъ руского товариства обезпечень „Днѣстеръ“, котре находячись доперва въ початкахъ свого розвою, призначило вже для рускихъ дѣтей 80 зр. Натомѣсть пôднѣсь зъ жалемъ, що деякй асекураціи, маючй значнй зыски зъ Русинôвъ, а тымъ самымъ и певнй моральнй зобовязаня для нихъ, вôдказали внесенôй до нихъ просьбѣ. [Фенiксъ и Краковске товариство не удѣлили нѣчого; третя „Славія“ спромогла ся на 3 (три) зр.]

Въ дальшôй дискусіи пôднесено важну справу, що зъ отвореньемъ чотироклясовои школы женьскои у Львовѣ збôльшило ся число рускои шкôльноі молодежи, а разомъ зъ тымъ, якъ и зъ здвоеною дорожнею въ мѣстѣ, змогли ся значно й выдатки товариства на одѣжь, приборы шкôльнй и т. п. Абы збôльшити приходы, рѣшено просити всѣхъ львôвскихъ Русинôвъ безъ выимки о сталй, хочь невеликй датки. и дотычну вôдозву высылати черезъ курсора, котрый бы [за примѣромъ другихъ добродѣйныхъ товариствъ львôвскихъ] заразомъ збиравъ за поквітованьемъ складанй дары. Ту саму вôдозву ухвалено выслати також до многихъ Русинôвъ на провінція.

При обговореню збôльшеноі нужды середъ молодежи львôвскои звернено увагу на ту обставину, що накладъ шкôльныхъ книжокъ [даючи рôчно черезъ рады окружнй значну часть учебникôвъ для бѣдныхъ дѣтей даромъ], поминае обѣ рускй школы вправъ у Львовѣ, а то зъ сеи причины, що обѣ они стоять пôдъ безпосереднымъ зарядомъ краевои рады шкôльноі. Отже рѣшено выслати депутацію до президента п. Бобжиньского и просити о увзгляднення обохъ рускихъ шкôлъ вправъ при роздачи учебникôвъ.

Вкôнци призначено на закупно матеріялôвъ до роботъ ручныхъ у всѣхъ трохъ школахъ 11 зр. — и принято до вѣдомости, що кравцеви выплачено на рахунокъ замовленои роботы 60 зр., а шевцеви въ Угновѣ 50 зр.

Причинки до процесу о словарь правничій.

Якъ вѣдомо зô справозданя зъ процесу о словарь правничій — панѣ Олександра Огоновска, вдова по пок. Олександрѣ а сестра обжалованого п. Ореста Авдиковского, зôзнала перелухана пôдъ присягою яко свѣдокъ, що о. Николай Огоновскій зъ Джурова, приѣздивши до Львова въ роли посередника для мирного полагодженя справы, зайшовъ до неи и предкладавъ ѣй 500 чи навѣть 1000 зр. [очевидно зô стороны д-ра К. Левицкого] за те, щобы вôдкликано поданье внесене опѣкуномъ проф. Иларіемъ Огоновскимъ до суду надопѣкунчого. Правда, притиснена допытами сказала потому, що була тогдѣ дуже зыритована, то й не памятае добре, чи може то она вôдъ себе говорила о. Николаеви о 500 чи 1000 зр., але що опôсля дочка панѣ Олександры Огоновскои Галина зôзнала, що чула зъ другои комнаты, якъ мати зъ обуреньемъ вôдзывала ся, немовь-то хотять, щобъ она за грошѣ продавала честь своѣго мужа, — то цѣле се вôдкрытье выкликала въ судѣ велику сензацію — очевидно на некористь д-ра Левицкого. Справу сю мôгъ бувъ выяснити лише о. Николай Огоновскій и длятого зô стороны д-ра Левицкого поставлено внесенье покликати ѣго на свѣдка. До того, якъ вѣдомо, не прийшло, отже о. Николай Огоновскій узнавъ за рѣчь совѣсти — справу сю, коли не мôгъ въ судѣ, то иншою дорогою выяснити. И отъ у вчерашнôмъ числѣ „Галичанина“ знаходимо таке письмо о. Николая Огоновского:

„Въ ч. 222 „Галичанина“ въ статьѣ п. з. „Плодъ труда или безсовѣстности (изъ сали суда)“ напечатано, що весною с. р. я приѣздивъ до Львова и предкладавъ взяти назадъ внесене до надопѣкунчого суду письмо о обезпеченье правъ власности сироты (по пок. братѣ моѣмъ Олександрѣ) и також заявити, що бл. п. братъ мôй не писавъ нѣякого словаря, а Левицкій готовъ заплатити за то 500 чи навѣть 1000 зр. Я дѣйстно ѣздивъ до Львова по Богоявленю [а не весною] въ намѣрѣ не допустити до звѣстноі публичноі розправы. Я довго переговорювавъ зъ спорячими сторонами, однакъ, на жаль, безъ успѣху. Я предкладавъ: чи не можна бы уладити дѣло въ той способôбъ, щобы взяти назадъ письмо внесене до надопѣкунчого суду а також и жалобу внесену другою стороною до суду карного, але, заявляю категорично, я нѣколи й нѣкому не предкладавъ заявити, що незабутноі памяти братъ мôй Олександеръ не писавъ нѣякого словаря и що д-ръ Левицкій готовъ заплатити за то 500 або навѣть 1000 зр.. О такôй готовости я не чувъ навѣть слова вôдъ д-ра К. Левицкого и длятого й не мôгъ чогось такого говорити.“

——

Дальше зô справоздань зъ процесу знають нашй читателѣ, що обжалованый п. Авдиковскій въ своѣй оборонѣ подавъ мѣжь иншимъ, що п. Иларій Огоновскій розказувавъ, нѣбы то фейлетонъ „Дѣла“ о словари д-ра Левицкого зъ похвалою словаря повставъ зъ инспіраціи д-ра Левицкого. Переслухуваный яко свѣдокъ проф. Иларій Огоновскій зôзнавъ, що довѣдавъ ся о тôмъ вôдъ д-ра Павенцкого, котрый заразъ по появѣ фейлетона довѣдавъ ся въ друкарни Ставропіґійскôй, що фейлетонъ той диктувавъ д-ръ Кость Левицкій п. Панькôвскому Отже зô стороны д-ра Левицкого поставлене було внесенье, щобы для выясненя справы того фейлетона покликати до розправы редактора „Дѣла“. Оборона обжалованыхъ супротивилась тому и трибуналъ не прихиливъ ся до внесеня, то справа фейлетона про словарь въ „Дѣлѣ“ осталась непоясненою, тымъ бôльше, що д-ръ Павенцкій, котрый информувавъ проф. Иларія Огоновского, не зложивъ на розправѣ нѣякого зôзнаня въ тôмъ дѣлѣ.

Зъ огляду, що справа та дотыкае нашои часописи и ѣи редакціи, мы, не мавши можности пояснити ѣи въ часѣ розправы, уважаемо за рѣчь совѣсти учинити се на свôмъ мѣсци. И заявляемо рѣшучо, що информація, яку проф. Иларій Огоновскій дôставъ вôдъ д-ра Павенцкого а п. Орестъ Авдиковскій вôдъ проф. Иларія Огоновского, спочивала на простôй сплетни. Фейлетонъ про словарь д-ра Костя Левицкого написавъ одинъ зъ правникôвъ рускихъ на личну просьбу редактора „Дѣла“ — безъ всякои інґеренціи д-ра Левицкого. Розумѣе ся само собою, що такого факту, якъ поява словаря правничого въ дусѣ нашои мовы, „Дѣло“ не могло и не смѣло зиґнорувати, отже рѣчь зовсѣмъ натуральна, що фейлетонъ про словарь появивъ ся, якъ натуральне й те, що о рецензію словаря не мôгъ редакторъ удаватись до самого автора, але до чоловѣка постороннього. Рецензентъ, фаховый юристъ, выткнувши деякй похибки въ словари, взагалѣ працю д-ра Левицкого похваливъ [чи може за-для москвофіла п. Ореста Авдиковского и ѣго приятелѣвъ мусѣвъ ѣи ганити?!], а що при тôмъ згадавъ и про термінольоґію уживану пок. професоромъ Олександромъ Огоновскимъ, то се выйшло зъ самои рѣчи: побѣжне порôвнанье термінольоґіи уживои въ словари зъ термінольоґією пок. професора-народовця мусѣло насуватись само собою. Редакторъ „Дѣла“ рецензію фахового юриста принявъ и, згодившись на ѣи змѣстъ, выпечатавъ. Впрочôмъ свои помѣчення о розницѣ мѣжь термінольоґією въ словари д-ра Костя Левицкого а термінольоґією пок. професора Олександра Огоновского въ ѣго выкладахъ взглядно письмахъ, высказавъ редакторъ „Дѣла“ въ протоколѣ, списанôмъ зъ нимъ яко свѣдкомъ въ судѣ за часу карного доходженя въ справѣ словаря. Що пок. Олександеръ Огоновскій не бувъ — такъ сказати бы — пуристъ що-до языка и термінольоґіи нашои — се чей-же всѣ мы, що слухали ѣго выкладôвъ, знаемо, писавши въ индексахъ своихъ самъ титулъ прелекціи „Австрійске *обще* право приватне“ и чувши разъ-на-разъ такй польонізмы, якъ „*скутокъ*“, „*стосунокъ*“, „*варунокъ*“ и т. п. До такого результету дôйшли й знатоки, выготовлявшй для суду порôвнанье термінольоґіи въ словари д-ра Левицкого зъ термінольоґією уживаною пок. професоромъ не лишь у выкладахъ [взглядно скриптахъ] але и въ друкованыхъ нимъ статьяхъ. Сконстатованьемъ того факту нѣхто не мае на гадцѣ понижувати память та вменшувати заслуги покôйного незабутного професора, бо-жь кôлько то глубоко вченыхъ людей у всякихъ народôвъ дбае передовсѣмъ о саму рѣчь а зовсѣмъ маловажить форму, або бодай привязуе до неи вагу менчу нѣжь до самои рѣчи? А прецѣнь память ихъ мимо того высоко стоить въ почести землякôвъ.

Отсе кôлька слôвъ въ справѣ фейлетона „Дѣла“ про словарь д-ра Костя Левицкого — въ справѣ, котра мовь той вужь морскій грала ролю на розправѣ о словарь, а була нѣчимъ бôльше якъ пущеною въ курсъ сплетнею безъ нѣякои реальноі основы. Сказати слово правды въ тôй справѣ мы уважаемо за рѣчь совѣсти ще й зъ того огляду, що бôльша частина дневникарства краевого супротивъ розправы о словарь правничій — на жаль — не заняла становища обективного, якъ се видно изъ справоздань зъ того процесу. Розправа велась на те, щобы выкрыла ся правда, а деякй дневники польскй фальшованье правды посували ажь до того ступѣня, що друкували, мовь-то свѣдки д-ръ Омелянъ Огоновскій и панѣ Фалина Огоновска зôзнали, що „nic nie wiedzieli o tem, jakoby się adw. dr. Lewicki zajmował układaniem słownika“ [Gazeta Narodowa н-ръ 259.], коли противно, они якъ найрѣшучѣйше свѣдчили, що д-ръ Левицкій займавъ ся укладомъ словаря. Ажь такого фальшу, якъ Gazeta Narodowa, не важивъ бы ся бувъ пустити навѣть „Галичанинъ“, хочь интересованый въ справѣ тымъ, що ѣго сотрудникъ засѣдавъ на лавѣ обжалованыхъ. Мы, що справозданье зъ сего процесу подали якъ найобективнѣйше, маемо право сконстатувати необективность бôльшои части дневникарства краевого и сожалѣти надъ нею, хо-

тай зъ другои стороны мы мотивъ тои необективности розумѣемо Се той самъ мотивъ задля якого въ часѣ процесу проф. В. Шухевича противъ редактора „Галичанина“ п. В Луцика Dziennik Polski побожився ся своимъ читателямъ, що то не „Галичанинъ“ ворожо выступивъ противъ выставы на Стрыйскôмъ оболоню. але „Дѣло“... Мы розумѣемо, що „Дѣло“ шовіністамъ польскимъ бôльше небезпечне нѣжь „Галичанинъ“, — розумѣемо, що й д-ръ Кость Левицкій бôльше имъ небезпечный нѣжь п. Орестъ Авдиковскій .. А въ такихъ выпадкахъ польскому шовіністови найлучше ужити методы приписаной паномъ Генрикомъ Ясѣньскимъ: pal go maczugą!.. И вымахують шовіністы своими „мачугами“ по редакціяхъ дневникôвъ польскихъ... та й були бы зовсѣмъ вдоволенй, якъ бы не було кому вказати на мотивъ и значѣнье тои ихъ „благороднои“ емоціи .. на всякій спосôбъ для насъ народовцѣвъ — не страшнои. — Страхи на Ляхи!

НОВИНКИ.

— **Адміністрація „Дѣла“** пригадуе всѣмъ Вп. Передплатникамъ, котрй ще доси не вырôвнали своихъ залеглостей, щобы зволили зробити се якъ найскорше, бо въ противнôмъ случаю Адміністрація — хочь зъ прикростію — буде мусѣла въ короткôмъ часѣ здержати имъ высылку часописи.

— **При доповняючôмъ выборѣ посла до рады державнои** зъ бôльшои посѣлости округа Жовквôвъ-Рава-Сокаль выбрано одноголосно на 48 голосуючихъ професора краковского университету д-ра Іос. Милевского. Сей мандатъ бувъ опорожненый по пос. Розвадовскимъ, котрый зложивъ его недавно.

— **Побôръ до войска.** Магістратъ мѣста Львова взываe всѣхъ обовязяныхъ ставати до войскового побору, уродженыхъ въ рр. 1874, 1873 и 1872 а приналежныхъ до львôвскои громады, такожь всѣхъ чужихъ перебуваючихъ въ мѣстѣ и тыхъ, що вже выйшли зô згаданыхъ клясъ вѣку, але не переступили ще 36-го року житя и ще не ставили ся до побору, — щобы зголосили ся въ падолистѣ въ урядѣ конскрипційнôмъ лично, а на случай недуги або неприсутности, за посередництвомъ родичѣвъ, опѣкунôвъ або взагалѣ заступникôвъ, устно або письменно, бо въ противнôмъ случаю пôдпадуть карѣ 100 зр., взглядно 20 днѣвъ арешту. Близшй информаціи подасть магістратъ мѣста Львова. — Крôмъ того пригадуе магістратъ всѣмъ, котрымъ прислугуе право увôльненя вôдъ чинной службы войсковои, а такожь новобранцамъ, що мають право до однорôчнои службы, щобы внесли свои поданя на руки достычныхъ властей въ сѣчни або въ лютôмъ 1895 р., а напôзнѣйше въ часѣ головного побору при комісіи, бо поданя пôзнѣйше внесенй будуть безусловно вôдкинений.

— **Щѣпленье вôспы.** Міністерство просвѣты выдало сими днями розпорядженье до всѣхъ президентôвъ шкôльныхъ краевыхъ радъ, щобы ученики и ученицѣ учительскихъ семинарій пôддавали ся обовязково щѣпленю вôспы въ часѣ студій або передъ выступленьемъ зъ заведеня.

— **Товариство поворозничѣ въ Радимнѣ** празнувало 11 жовтня с. р. посвяченье новыхъ будынкôвъ. По торжественнôмъ богослуженю довершили чину посвяченя насамперед мѣсцевый адміністраторъ руского прихода о. Дичко а опôсля кс. Пасторъ. По промовѣ кс. Пастора про значѣнье домашного промыслу супротивъ заграничнои конкуренціи пущено въ рухъ всѣ машины и середъ шуму та туркоту колѣсъ и коловоротôвъ гостѣ зъ зацѣкавленьемъ приглядали ся выробамъ предметôвъ поворозничихъ вôдъ тоненькои нитки до грубезныхъ линвъ, вôдъ вузкои тасьмы до широкихъ хôдникôвъ, котрй то працѣ выконують ся въ прядива, ваналѣ и дрота. По сѣй продукціи удали ся гостѣ на пивмъ, уладженый дирекцією товариства.

— **Страшне убійство.** Gazeta Kołomyjska доносить, що дня 15 н. ст. жовтня побачивъ ученикъ коломыйскои народнои школы на пасовиску въ Соповѣ убитого паробка. Цѣле тѣло було страшно покалѣчене и представляло якусь окровавлену масу. Прийшовши до школы оповѣвъ про се ученикъ свому учителеви, а той велѣвъ ему донести о тôмъ прокураторіи. Выслана комісія розслѣдила, що небôжчикъ, сынъ замôжного господаря зъ Вербяжа упавъ жертвою попитыхъ паробкôвъ зъ Сопова, що въ той спосôбъ увѣнчали недѣльный вôдпустъ. При убитôмъ лежало кôльканацять покровавленыхъ колôвъ. Глядаючи въ селѣ за виновниками найшла жандармерія дуже богато паробкôвъ покалѣченыхъ и пообмазуваныхъ кровію. Всѣхъ заразъ поарештовано.

— **Зъ Пôдволочискъ** доносять про станъ осѣнныхъ засѣвôвъ и сегорôчныхъ урожаѣвъ: Помимо незвычайно холоднои и неприятнои поры посходили озимй засѣвы досыть добре. Въ деякихъ мѣсцевостяхъ жалують ся на мыши. — Що-до намолоту, то зъ дотеперѣшныхъ пробъ можна надѣяти ся такихъ выдаткôвъ зъ одного моргa: пшеницѣ 7·7 метричныхъ сотнарôвъ, жита 9, ячменю 8·25, гороху 4·8, вôвса 7, выки 6, бобику 7·2. Бараболѣ дали 60, бураки 140 метричныхъ сотнарôвъ зъ одного моргa.

— **Торжество въ честь Люеґера у Вѣдни.** Сими днями обходивъ провôдникъ австрійскихъ антісемітôвъ 50-лѣтнй роковины своихъ уродинъ. Зъ тои нагоды устроили ему вѣденьскй антісеміты величаве торжество. Оно зачало ся богослуженьемъ въ Votivkirche, на котрôмъ явило ся звыжь 1000 представителѣвъ христіаньско-соціяльнои партіи. Пріѣздъ до костела и вôдъѣздъ на спôльный обѣдъ до Майдлінга перемѣнивъ ся въ одинъ тріюмфальный похôдъ. Бôльше якъ 300 фіякрôвъ везло близшихъ участникôвъ торжества. На цѣлôй 7-кільометровôй дорозѣ вôдъ Votivkirche до Майдлінга стоявъ народъ шпалерами и витавъ живыми окликами переѣзджаючихъ. Зъ особливымъ одушевленьемъ витано кн. Ліхтенштайна и д-ра Люеґера. Вечеромъ вôдбувъ ся народный фестинъ, въ котрôмъ взяло участь до 8000 осôбъ. Се торжество доказуе, що антісеміты у Вѣдни стали вже сильною політичною партією, зъ котрою треба числити ся австрійскимъ політикамъ.

— **Символичный похоронъ горѣвки** вôдбувъ ся сими днями въ Селетинѣ на Буковинѣ. По богослуженю въ церкви зôбрало ся множество селянъ на однôй площи. Тутъ выкопано грôбъ, спущено до него фляшку зъ горѣвкою, а кôлькохъ селянъ выголосило надгробнй промовы. Вôдтакъ засыпано могилу и поставлено на нѣй хрестъ тверезости. На закôнченье звернувъ ся до зôбраныхъ мѣсцевый пароxъ зъ бесѣдою, въ котрôй заохочувавъ народъ до умѣренности.

— **Вôдъ Вп. о. Петра Бѣлиньского зъ Должанки** одержали мы отсе письмо зъ просьбою о умѣщенье въ „Дѣлѣ“: Многй зъ Вп. передплатникôвъ дѣла „Десять заповѣдей Божихъ пояснивъ въ XIX проповѣдяхъ П. Б.“ жадають, щобы имъ посылати аркушами въ мѣру того, якъ зъ печатнѣ выходять. Отже заявляю симъ, що тому бажаню вдоволити не можу, а то зъ двохъ причинъ: 1) що пересылка почтова выйшла бы значно высша, а 2) що якъ бы оденъ аркушь пропавъ на почтѣ, була бы цѣла книжка не повна, а резервовыхъ аркушѣвъ не печатаe ся. Впрочôмъ дѣло вже кôнчить ся печатати и незадовго буде передплатникамъ розслане. Тымъ Всч. отцямъ духовнымъ, що жадають повысшого дѣла яко стіпендіюмъ богослужебного, заявляю, що я нѣякихъ стіпендій не маю а печатни мушу платити готôвкою. Дѣло, думаю, не дороге, бо коштуе лишь 1 зр. 20 кр. Книгарска цѣна буде значно высша, позаякъ книгарнѣ побирають 30—45% рабату. Найкористнѣйша для автора есть дорога передплаты, зъ котрою прошу ласкаво поспѣшити. *Петро Бѣлиньскій*, рускій пароxъ въ Должанцѣ почта Тернопôль.

— **Станиславовскій Поляки**, якъ доносить Kurjer Stanisławowski, задумали въ дни Всѣхъ Святыхъ поставити и посвятити хрестъ на тамошнôмъ кладовищи, а то на памятку подій въ Крожахъ.

— **Довгій вѣкъ.** Въ однôмъ притулку въ Москвѣ живе стара женщина, що обходила недавно 120 роковины уродинъ. Старушка, Аґрафена Малиновска, есть вдовою по однôмъ поліційнôмъ урядникy та помимо своеи старости вызначуе ся все ще такою живостію и свѣжостію ума, що не пôзнати по нѣй ей вѣку. Особливо добре задержала ся у неи память, говôрливôсть и взагалѣ охота до веселости. Зъ еи 15 дѣтей живе лишь наймолодшій сынъ, що числить теперь 70 лѣтъ. Доси бувъ вôнъ пôдпорою старои матери и все нею опѣкувавъ ся, але въ послѣднôмъ часѣ занепавъ на умѣ и его вôддали до шпиталю. Иншихъ своякôвъ старушка не маe.

— **Отець циклістôвъ.** Сими днями вôдслонено у Франціи, въ Баръ-ле-Дукъ памятникъ роботникови Мішо, що першій подавъ гадку спорудженя вельосіпеда. Вдячнй французскй циклісты здвигнули ему теперь памятникъ. Торжество вôдслоненя памятника вôдбуло ся, якъ пишуть французскй часописи, дуже величаво.

— **Довгій сонъ.** Въ селѣ Тенель, положенôмъ въ пôвнôчнôй Франціи недалеко мѣста Кантенъ, заснула одна дѣвчина 13-ого мая 1893 и спить до нинѣ. Сей сонъ, чи позбрна смерть наступила при такôй пригодѣ: Дѣвчина, незвычайна красуня, напытала собѣ клопоту, бо повила дитину, котра сейчасъ пôсля уродженя умерла. По селѣ пôйшла вѣсть, що мати сама умертвила дитину, и въ наслѣдокъ того появили ся въ комнатѣ нещастнои жандармы. На ихъ видъ дѣвчина дôстала гістерично-епілептичный атакъ, що тревавъ кôлька годинъ, а опôсля запала въ сонъ, зъ котрого до нинѣшного дня не пробудила ся. Мати впускаe ѣй въ уста по кôлька капель молока або пептону, однакъ мимо того дочка выглядаe мовь кôстякъ, покрытый жовтою кожію, и на першій поглядъ подабаe на трупа. Але зъ близшихъ дослѣдôвъ видно, що она жие, бо груди еи легко пôдносять ся и чути слабе биттье серця. Завмерлу вôдвѣдували многй лѣкарѣ, якъ Шарліе, Воазенъ, Берільонъ и другй та намовляли матѣрь, щобы вôддала еи до шпиталю для науковыхъ дослѣдôвъ, але мати не хоче о тôмъ и чути, имовѣрно зъ причины, що зъ вôдвѣдуваня хорои цѣкавыми маe приходы. Д-ръ Шарліе думаe, що черезъ електричность и иншй средства можна бы сплячу пробудити, лише треба бояти ся, щобы въ наслѣдокъ вычерпаня силъ она не згинула, а въ снѣ може жити дуже довго.

— **Австральске мясо** спроваджуе ся въ великôй скôлькости до вѣденьскихъ ятокъ. Недавно тому заявила найвысша рада санітарна у Вѣдни, що мясо можна продавати при захованю уживаныхъ до теперь средствъ, а именно если австральске мясо буде й дальше перевозити ся заморожене, если худоба призначена на зарѣзъ буде на мѣсци оглядана лѣкарями и сли привезене до Вѣдня мясо буде узнане за незôпсоване й здорове. Очевидно, значный привôзъ австральского мяса вилыне на цѣну мяса и смачнѣйшу поживу для клясъ бѣднѣйшихъ, котрй неразъ мусѣли задоволяти ся кониною.

— **Урядники въ Боснѣ и Герцеговинѣ** належать майже до всѣхъ народностей якй суть въ Австріи. Есть мѣжь ними 10·3% Нѣмцѣвъ, 3·5% Мадярôвъ, 6·4% Полякôвъ, 1·7% Русинôвъ, 10·9% Чехôвъ, 16 8% Боснякôвъ, Сербôвъ и Хорватôвъ и 0·7% Словакôвъ.

— **Бурса учительскои семинаріи въ Самборѣ** одержала вôдъ краевого выдѣлу 1000 зр. запомоги.

— **Дрôбнй вѣсти.** Въ Самборѣ померла Фелиція зъ Колачковскихъ Бѣльска, бувша властитель-ка бôльшои посѣлости въ 100 ôмъ роцѣ житя. — Віцепрезидентъ высшого суду краевого д-ръ Тхоржницкій выѣхавъ на люстрацію судôвъ. — Въ Дрогобичи, якъ доносить Kurjer Lwowski, померъ краевый адвокатъ д-ръ Маркалъ Добошиньскій въ 36-ôмъ роцѣ житя. — Въ цѣлыхъ Карпатахъ упавъ снѣгъ и настала прикра студѣнь.

Наука штука и література.

— **Нову вязанку зъ народныхъ пѣсень** уложивъ о. Николай Кумановскій. Численно зôбраный мѣшаный хоръ „Львôвского Бояна“, скрѣпленый новыми силами, вôдспѣвавъ его вязанку першій разъ въ пятницю. Композиція подобала ся загально. Показуе ся, що народнй пѣснѣ се найвдячнѣйше поле для нашихъ композиторôвъ.

— **„Зорѣ“ ч. 19** мѣстить початокъ повѣсти Ольги Кобиляньскои зъ житя жѣночого п. заг. „Людина“; М. Школиченка стихъ: „Громада безъ спѣвця“ и стихъ А. Галки „Памятна могила“; Дмитра Оленича комедію „Не зрозумѣли“; Омеляна Огоновского „Історію літературы рускои“ про Михайла Драгоманова и И. Манджуру; критично-біографічный нарисъ О. Я. Конiського „Т. Шевченко пôдчасъ перебуваня його въ академіи художествъ (1838—1844)“ студію Кирила Студиньского „Лѣрники“ [словарець]; Лукичеву жатьепись Михайла Щепкина; вкôнци пояснення до илюстрацій, вѣсти літературнй й науковй, бібліографію и спростованя й пояснення.

— **„Дзвôнка“ ч. 20** мѣстить: повѣстку „Малярь“; байку Л. Глѣбова „Охримова свита“; розвѣдку Т. Меѳодôвнои „Якъ почали книжки друковати“; розвѣдку М. Загôрньои „Про горы“; илюстрацію „Селяне зъ Надвôрняньского повѣту“; „Розповѣдки зъ мітольогіи“; опись осипа; повѣсточку „Зерна“; задачѣ, загадки, ребусы и пр.

— **„Учителя“ ч. 20** мѣстить: Антона Глоздиньского розвѣдку „Шкôльный огородъ“; „Коротку исторію педагогіи“, зъ нѣмецкого пôсля д-ра К. Л. Кельнера; Д Дмитерка „Вôдповѣдь на „Пояснене“ Якова Миколаевича“; „Методичне поступованье при науцѣ мягченя спôвзвукôвъ черезъ ь и ї“; рухъ въ рускихъ товариствахъ; новинки; постановы властей шкôльныхъ и конкурсы.

Господарство промыслъ и торговля.

— **Збôръ тютюну** выпавъ въ сѣмъ роцѣ въ Австро-Угорщинѣ дуже вдоволяючо. Въ Галичинѣ и на Буковинѣ, де лѣто було слотливе збôръ тютюну величезный, але що-до якости маe листье малу вартôсть. Зъ 8000 управленыхъ гектарôвъ пôдъ тютюнъ зôбрано 70.000 метричныхъ сотнарôвъ зеленого тютюну, а по высушеню буде его около 40 000 метричныхъ сотнарѣвъ. Въ полудневôмъ Тироли, де росте тютюнъ уживаный до фабрикаціи табаки зôбрано 30.000 сотнарѣвъ зеленого листя а въ Боснѣ и Герцеговинѣ, де удаютъ ся найлѣпшй роды тютюну зôбрано 25.000 метричныхъ сотнарѣвъ. Въ Угорщинѣ выпавъ збôръ тютюну добре якъ що-до якости такъ и що-до скôлькости. Зôбрано 600.000 метричныхъ сотнарѣвъ свѣжого тютюну.

Именованя, пернесеня, конкурсы и пр.

— **Именованя.** Намѣстникъ именувавъ пôдофіцирôвъ рахунковыхъ Ив. Адамяка, Іос. Штама и Ив. Свитальского канцелістами намѣстництва и призначивъ Штама до службы въ Новôмъ Торзѣ.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На будову дому для „Зорѣ“** жертвували Вп. пп.: Андрейчинъ 50 кр.; Калиновичъ Влад. 20 кр.; Кульчицкій Іосифъ зъ Будзанова (купономъ „Днѣстра“) 6 зр. 35 кр.; д-ръ Корнило Чийковскій (книжочкою „Гуцульскои Спôлки“) 5 зр., готôвкою 74 кр.; Вив. панѣ Константиновичъ Теофіля 5 зр.; за купонъ вôдъ Днѣстрового листу 6 зр. 56 кр.; дрôбнй датки 8 зр. — Разомъ зъ субскрибованыни вôдъ 20 сѣчня 1892 р. **2295** зр. **92** кр. — *В. Нагірный*, голова товариства.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 20 жотня. Шефъ секційный міністерства справъ заграничныхъ ґр. Вельзерсгаймъ именованый посломъ въ Букарештѣ.

Будапештъ 20 жовтня. Палата послôвъ приняла проектъ закона о свобôднôмъ выконуваню религіи пôсля незмѣненого тексту и вôдослала до палаты вельможь.

Лондонъ 20 жовтня. Дня 15 жовтня армія япаньска звела кроваву битву зъ Хинцями. Результатъ незвѣстный, але мабуть користный для Японцѣвъ, бо пôдступили зô стороны суши пôдъ пристань Артуръ.

Брукселя 20 жовтня. При доповняючихъ выборахъ будуть соціялісты голосувати на лібералôвъ.

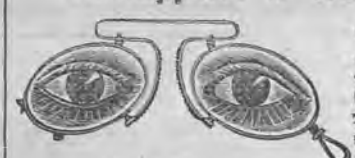
Берлинъ 20 жовтня. Всѣ вѣсти зъ Петербурга констатують, що станъ здоровля царя есть безнадѣйный.

Переписка Редакціи и Адміністраціи.

Вп. В. Сѣн. въ Ру. До кôнця с. р. вразъ зъ залеглостю за 1893 рôкъ 21 зр. 60 кр.

Надôслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одвaху) поручаe у великôмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, дальекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґи, ленты мѣрильнй, пйоны, сібеле, манометры и т. п. Устроени звôнкôвъ електричныхъ. Всякй направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляют точно. 148

Перепона въ травленю

катаръ жолудка, діспепсія, бракъ апетиту, згага и т. д. якъ такожь

Катары вôддыховыхъ орґанôвъ,

харкотанье, кашель, хрыпка суть недугами, въ котрыхъ

найчистѣйша алькалічна ВОДА щавова

уживаe ся пôсля высказôвъ медициньскихъ повагъ зъ особливымъ успѣхомъ. (III.)

НА СЕЗОНЪ ОСѢННЫЙ

Просить ся ласкаво всѣхъ Вп. Гостей выставовыхъ пересвѣдчити ся о дивнôй дешевости осѣнныхъ и зимовыхъ товарôвъ, вже спровадженыхъ въ великôй скôлькости.

Слѣдуючй товары продають ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ доки истнуе запасъ:

1000 модныхъ муфôвъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·50, 2·— до 5·— зр.
1000 кожуховыхъ шапокъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·80, 2·20 до 4·— зр.
1000 фланельовыхъ и суконныхъ блузъ осѣнныхъ и зимовыхъ 2·50, 3·— до 6 зр.
500 гальокъ волôчковыхъ по 2·50 до 4·— зр.
1000 хустокъ Гімаляя, найбôльшій родъ 1·75, 2·25 до 4·— зр.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймодньйшихъ суконокъ на осѣнь и зиму 1·80, 2·50 зр.
1000 модныхъ плащикôвъ на осѣнь и зиму вôдъ 4 зр. и высше.
3000 одягôвъ для хлопчикôвъ у всѣхъ величинахъ по 1·80, 2·—, 3·— зр. и высше.
Особливй новости въ стяжкахъ, воаляхъ, капелюхахъ дамскихъ и дитинныхъ, рукавичокъ ґлясé, дуньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, панчохахъ, парасоляхъ до дощу, блюзахъ шовковыхъ и вовняныхъ, шлафрокахъ, костюмахъ и неґліжахъ надôйшли власне въ великôй скôлькости и доповняють ся щоденно.

Особлива гуртовна продажь принагôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (вырôбъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 гарнітурôвъ „Louvre“ на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 гарнітурôвъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся въ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 75, 1·20, 1·50, 2 и высше.
200 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·35, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый вырôбъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (бґера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ фланельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диванкôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2·25 стрижень по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальоновыхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козлячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Анґора 2 и 2·50.
Дорги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітацією шкôры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальоновй у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портіэры и занавѣсы коронковй аж до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всякй зъ провінціи надсылань порученя полагоджуе ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ магазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Напітульна ч. 3.

4895 162—?

До складу товарів
Д. ЛЄСНЕРА
над бійшли всѣ новости на наближаючій ся осѣнный и зимовый сезонъ въ величавомъ и богатомъ выборѣ и поручаютъ ся дуже горячо Вшов. Публицѣ до переглядy, по цѣнахъ установленыхъ якъ можна найнизше (безъ конкуренціи).

ВÔДДѢЛЪ ДЛЯ МОДНЫХЪ МАТЕРІЙ

ОСѢННЫЙ и ЗИМОВЫЙ СЕЗОНЪ

1894—95.

Haute Nouveauté Cheviot,	чиста вовна	.	.	.	120 цм.	широкій,	метеръ	зр.	1.55
Haute Nouveauté Cheviot,	„	„	.	.	120	„	„	„	1.75
Haute Nouveauté Cheviot,	„	„	.	.	120	„	„	„	1.95
Cheviot carreaux,	„	„	.	.	120	„	„	„	1.95
Анґлійскій Cheviot, mêlé,	„	„	.	.	120	„	„	„	2.—
Crêpe-Cheviot,	„	„	.	.	120	„	„	„	1.90
Дамске сукно,	„	„	.	.	110	„	„	„	1.45
Drap brodé,	„	„	.	.	95	„	„	„	1.15
Drap uni,	„	„	.	.	95	„	„	„	1.10
Carré en noppe,	„	„	.	.	110	„	„	„	1.70
Haute Nouveauté Cheviot,	„	„	.	.	120	„	„	„	2.40
Haute Nouveauté Cheviot,	„	„	.	.	130	„	„	„	3.10
Камґарнъ Nouveauté	„	„	.	.	120	„	„	„	1.85
Камґарнъ Haute Nouveauté,	„	„	.	.	120	„	„	„	2.90
Камґарнъ dessiné,	„	„	.	.	120	„	„	„	3.—
Nouveauté-камґарнъ,	„	„	.	.	100	„	„	„	1.30
Specialité exclusive,	„	„	.	.	120	„	„	„	2.90
Colorè anglais,	чиста вовна	.	.	.	120	цм.	широкій,	метеръ	зр. 2.75
Petit carreaux anglais,	„	„	.	.	120	„	„	„	2.10
Drap des dames exclusive,	„	„	.	.	95	„	„	„	1.25
Анґлійска флянеля,	„	„	.	.	116	„	„	„	1.70
Foulé Nouveauté,	„	„	.	.	120	„	„	„	1.35
Foulé,	„	„	.	.	90	„	„	„	—.70
Казанъ, гладкій,	„	„	.	.	90	„	„	„	—.80
Анґлійскій модный Cheviot,	„	„	.	.	100	„	„	„	1.15
Diagonal сукно,	„	„	.	.	120	„	„	„	1.—
Дамске сукно,	„	„	.	.	120	„	„	„	—.82
Cheviot mêlé,	„	„	.	.	120	„	„	„	—.80
Cheviot Guipure,	„	„	.	.	90	„	„	„	—.60
Demi drap,	„	„	.	.	90	„	„	„	—.38
Cheviot Nouveauté,					85 цм. широкій, метеръ 48 кр. и т. д.				
Найлѣпшій шовки на сукнѣ,					60 цм. широкій, метеръ зр. 2.30				
Шовки зъ десенями до убраня,					54 цм. широкій, метеръ зр. 1.50				
Шовковій плюшъ,					45 цм. широкій, метеръ зр. 1.20 и 1.50				

Величезній припасы найновѣйшихъ бархетôвъ въ прегарныхъ десеняхъ и фляхельовыхъ котонôвъ въ безчисленныхъ вôдмѣнахъ красокъ.

Великій выбôръ шовковыхъ товарôвъ!

Для провінціи взôрцѣ и илюстрованй журналы даромъ и франко.

СКЛАДЪ ТОВАРÔВЪ Д. ЛЄСНЕРА,

ВѢДЕНЬ, VI., Mariahilferstrasse ч. 83.

Сутерены, партеръ, мезанинъ и I. поверхъ.

328 6-11

Важне
для кождои господинѣ и матери!

Признано
яко найлѣпшій додатокъ до кавы!

Катрайнера Кнайпôвска солодова кава

есть одинокою зô смакомъ и запахомъ праздивои кавы въ зернятахъ. Зъ початку додае ся ей до кавы одну третину, вôдтакъ половину и бôльше.

Катрайнера Кнайпôвска солодова кава

есть длятого такожь въ ужитю найсмачнѣйшимъ и найдешевшимъ додаткомъ до кавы, и зносить такожь ей шкôдній здоровлю наслѣдки.

Катрайнера Кнайпôвска солодова кава

выроблюе ся теперь такъ знаменито, що можна ей зъ кавою разомъ молоти и приладжувати на кождый способъ.

Катрайнера Кнайпôвска солодова кава

поручае ся выразно лѣкарскими повагами, бо маe въ собѣ прикметы, котрыхъ доси уживанй суроґаты кавы нѣколи не можуть осягнути".

4975 20 24

Катрайнера Кнайпôвска солодова кава

навѣть если ей чистою не ся есть дуже вôдповѣдна и здорова для женщинъ, дѣтей, недокровныхъ, недужихъ на жолудокъ и нервы.

Дôстати можна всюды — ½ клґ. 25 кр.

Бачнôсть! Треба купувати лише бѣлй оріґинальній пачки Катрайнеръ! зъ портретомъ о. Кнайпа и зъ именемъ

СКЛАДЪ ОБУВЫ

зъ

МЕДЛІҐСКОЙ ФАБРИКИ

у Львовѣ

перенесеный цѣлковито 77 5—0

до

ГОЛОВНОГО СКЛАДУ

при

улици Сикстускôй ч. 6.

Зелѣзнй печѣ до паленя вуглемъ або деревомъ вôдъ 4 до 40 зр.

4595 *поручае*

ПЕТРО ХИНОНСТОВСКЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.)

Цѣнники илюстрованй рôзныхъ продметôвъ до розпорядимости.

Важне для Панъ!

По умѣренныхъ цѣнахъ на кождy мѣру продае ся формы на станики, плащики, пальтоты, шляфроки и т. д. Приймае ся до крою цѣлй сукнѣ а на жаданье до фастриґованя и выпробованя пôдъ ґарантією найточнѣйшого выкôнченя. Лишe за 10 зр. въ 12 лекціяхъ выучуе ся пôдъ ґарантією крою французского.

ЕВҐЕНІЯ ВЕКЕРÔВНА

Львôвъ ул. Сикстуска ч. 21. Ц. поверхъ коло старои почты.

Остреньe и чищенье хірурґічныхъ инструментôвъ — приймае

ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ

ножôвникъ у Львовѣ ул. Боимôвъ ч. 3.

Цѣнники даромъ.

ҐÔСТЦЯ,

ревматизму, коленя, обезвладненя и т. д. позбуде ся кождый по ужитю **Рускои масти на гостець**

Цѣна 1 слоика 1 зр.

На глухоту: **Рускій олѣйокъ ушиый**

(II) Цѣна 1 фляшки 50 кр. 323 8—10

Головный складъ: С. РУКЕРЪ аптикарь у Львовѣ.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купуе и продае

ВСѢ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ

по курсѣ деннôмъ найточнѣйшôмъ не вчисляючи нѣякои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручае

4½% листы ипотечнй
5% листы ипотечнй преміованй
5% „ „ безъ премій
4½% листы товариства кредитового земского
4½% „ Банку краєвого
4½% позичку краєву галицку
4% позичку пропінаційну галицку
5% „ „ буковиньску
4½% „ угорскихъ зелѣзниць державныхъ
4½% „ пропінаційну угорску
4% угорскй облігаціи индемнізаційнй

а всѣ тй паперы Контора вымѣны Банку ипотечного все купуе и продае

по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймае вôдъ П. Т. купуючихъ всѣлякй выльосованй а вже платнй мѣсцевй паперы цѣнний, такожь запавшй купоны за готôвку, безъ нѣякого вôдчисленя, а замѣсцевй лишь за вôдчисленьемъ справдешныхъ коштôвъ.

До ефектôвъ у котрыхъ выйшли купоны, доставляе новй аркушѣ купоновй, за зворотомъ коштôвъ, котрй самъ поносить.

МАҐАЗИНЪ ФУТЕРЪ

БРАТÔВЪ ВРОНЬСКИХЪ

вôдзначеный срѣбн. медал. комітету выставы

у ЛЬВОВѢ, улиця Театральна число 5.

напротивъ костела катедрального

Поручають по цѣнахъ найпристушнѣйшихъ свôй обильно осмотреный маґазинъ футеръ готовыхъ, якъ такожь и шкôры поодиноко и матеріи на покрытье футеръ въ великôмъ выборѣ. 346 2—8

Цѣники на жаданье франко.

УЧИТЕЛЬ

орґанъ рускаго товариства педаґоґічного двотыжденникъ педаґоґічно-науковый, выходить вôдъ 1 червня 1889 р. у Львовѣ ул Вірменьска ч. 2., Предплата на цѣлый рôкъ 3 зр., на пôвъ року 160 кр. на чверть року 1 зр.

НАГОДА!

ФАБРИКА ХУСТОКЪ.

Можу кождôй дамѣ продати велику, грубу и теплу хустку по небувалôй ще цѣнѣ

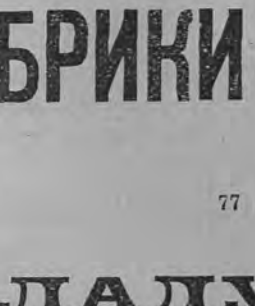
1 зр. 55 кр.

Сй хустки у всѣхъ можливыхъ краскахъ, ясныхъ и темныхъ, зъ бордюрою и тороками, мають пôвтора метра довжины а пôвтора ширвны Щобы скоро збути товаръ, мушу тй хустки продавати по такôй низькôй цѣнѣ.

Розсылае ся всюды за послѣплатою або за попереднымъ присланьемъ 1 зр. 55 кр.

ВѢДЕНЬ I.

343 2—6 **А. АЛЬТМАНЪ, XII/I Вѣдень.**

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Вôдъ давна звѣстный зъ своеи доброты и запаху правдивый

РОССІЙСКІЙ ЧАЙ

въ торговли

В. АДАМОВИЧА

ВЪ БРОДАХЪ

фунтъ дуже доброго . . . . . зр. 1·40
фунтъ найлѣпшого оригін. опакован. зр 2·50
фунтъ „Имперіяль" цѣсарскои . . зр. 3·50
фунтъ высѣвокъ зъ найлѣпш. чаёвъ зр. 1·20
кава „Сірюсъ" франко 5 кільо . . зр. 9·50

353 2—52

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

КАРТЫ ѢЗДЫ

до Пôвнôчнои Америки

въ

Нідерляндско-Американьскôмъ товариствѣ пароходнои плавбы.

I Kolowratring 9
IV Weyringergasse 7 a **WIEN.**

Щоденна експедиція зъ Вѣдня.

41 52 **Поясненя безплатно.** 1

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и одвѣчальный редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабр. Черлянькои. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 227. Львôвъ, Понедѣлокъ 01 (22) жовтня 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крóмъ недѣль и руских свят) о 5-ій годинѣ по полудни. Літературный додаток „Бібліотека найзнаменитших повѣстей“ выходить вô второк, и вô второк и пятницю на перемѣну разом зъ Дѣлом.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газет ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком

въ Австрії:		на границѣ:	
на цѣлий рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлий рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Реклямації неопечатані вôльнô вôдъ порта.

Поединоке число коштує 8 кр. в. в.

Оголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератового а въ рубрицѣ „Надѣслане“ по 20 кр. в. в.

Недѣлки числять ся по 10 кр. пôдъ стимпл.

Реформа выборча и демонстрації робôтникôвъ.

Нова сесія рады державної не зачала ся пôдъ доброю ворожбôю. Вже друге засѣданье палаты послôвъ подало нагоду пос. Пернерсторферови, выступити остро противъ коаліційного правительства и зробити ему закидъ, що байдужно вôдносить ся до тон справы, котра живо обходить сотки тысячѣвъ людей, покривджених въ своїхъ правах. Справою тою есть реформа выборча. Повôльность теперѣшного правительства супротивъ реформы выборчои довела до того, що зъ бôльшимъ напоромъ и острѣйше допоминають ся ей верствы робôтничѣ. По теоретичнôмъ обговореню квестіи, робôтники Вѣдня, а за ними такожь робôтники иншихъ головныхъ мѣстъ, порѣшили не устават въ своїй аґітації и чином задемонструват свое невдоволенье. У Вѣдни прийшло до розливу крови, и певно на тôмъ не скôнчить ся, бо проводирѣ робôтникôвъ выдали окликъ: „Такъ довго не буде спокою въ Австрії, якъ довго не прийде до реформы выборчои!“ На сей окликъ вôдповѣло правительство, що выступить зъ всею рѣшучостію противъ демонстрацій и не дасть ся захитати въ своїй роботѣ законодатнôй аґументами зъ улицѣ. Законодатна же робота що до реформы выборчои обмежає ся поки-що на осягненю порозумѣня коаліційныхъ сторонництвъ що-до пріндипу, на якôмъ має опиратись реформа.

Якъ видимо, коаліційне правительство цофнуло ся на добре въ задъ въ порôвнаню зъ кабінетомъ ґр. Таффого. Ґр. Таффе предложивъ палатѣ готовый проєктъ реформы выборчои, а коаліційне правительство по запевненях, що щиро занимаєсь квестією реформы, не могло здобути ся доси по-надъ то, що предложило лишь засады реформы, на котрѣ сторонництва коаліційнѣ ще не згодили ся. Кождый чоловѣкъ безъ упередженя, хочь бы и якъ хотѣвъ вѣрити въ добру волю правительства, мимо волѣ мусить попасти въ деякѣ сумнѣвы — а вже не говорити про тѣ масы робôтникôвъ, до котрыхъ пересвѣдченя можуть промовити лишь факты. Длятого и пос. Пернерсторферъ, котрый въ имени тыхъ масъ промавлявъ за наглячостію свого внесеня, взглядно за прискореньемъ реформы выборчои, вôдозвавъ ся тыми словами: Коаліційне правительство, обнимаючи свôй урядъ, торжественно впевнило, що уважає реформу выборчу своєю найпершою и найважнѣйшою задачею політичною. Если правительство выступає передъ палату въ такъ торжественными заявленями, то має обовязокъ публично показати, що на серіо трактує тѣ заявленя, та що має въ рукахъ средства перевести въ дѣйстнôсть тѣ заявленя. Длятого вже давно повинно було правительство сторонництвамъ коаліційнымъ, зъ котрыхъ выйшло, сказати: Мы мужѣ правительства вказали вамъ за першій обовязокъ реформу выборчу, мы жадаємо, щобы вы насъ пôдперли, або въ противнôмъ случаю, мы не можемо задержати нашь урядъ. Однакъ міністерство такъ не зробило. Коли его перше предложенье перепало, міністерство замовкло, сторонництва коаліційнѣ рôвножь мовчали, и вôдъ того часу иде така забавка, що негôдна кабінету великои держави. Правительство звиняє ся сторонництвами, сторонництва правительствомъ, а зъ тои гарнои забавки выйде на певно лишь се одно, що оправданѣ бажаня великои масы люду не будуть увзглядненѣ.

Не иншои гадки були и прочѣ бесѣдники, котрѣ промавляли за наглячостію внесеня пос. Пернерсторфера. Пос. Праде (нѣмецкій націоналъ) сказавъ, що всѣ комунікаты ґазетъ, немовь то щось робить ся въ справѣ реформы выборчои, выкликують лихе вражѣнье въ широкихъ верствахъ населеня, бо если справдѣ правительство хоче що зробити, то не повинно вести тайнѣ нарады зъ проводирями сторонництвъ, лишь прямо приступати до нарадъ въ комісіи для реформы выборчои. — Молодо-Чехъ Брзорадъ вказавъ на тое, що реформы выборчои не домагають ся лишь робôтники, але взагалѣ всѣ доси майоризованѣ народы австрійскѣ, а правительство робить все можливе, щобы лишь омминути реформу. — Молодо-Чехъ ґр. Куніцъ не вѣрить, щобы правительство хотѣло реформы выборчои. Президентъ міністрôвъ вже шестый разъ заявляє, але не годить ся щобы ухвалено наглячôсть внесеня пос. Пернерсторфера. Впрочôмъ если бы навѣть архангелъ Рафаилъ записавъ ся до голосу за наглячостію внесеня, то вôнъ бы при теперѣшнôмъ складѣ палаты нѣчого тутъ не вдѣявъ. Правительство завсѣгды вынайде причину до закиненя справы: если робôтники демонструють, то говорить ся, що годѣ клонити ся передъ аґументами улицѣ, — если-жь они не демонструють, то заключають, що справа реформы выборчои вже призабута. — Посолъ Ґесманъ (нѣмецкій націоналъ) сказавъ, що нѣхто не повѣрить, щобы щиро думано о реформѣ выборчôй. Всѣ знають, якъ три сторонництва коаліційнѣ задивляють ся на ту квестію. Нѣхто зъ нихъ не важить ся забрати голосу. Они мусять мовчати, бо якъ бы заговорили, то цѣле населенье звернулось бы противъ нихъ. Се доказъ політичного знидѣня, если не можна нѣчого иншого робити якъ лишь мовчати, коли розходить ся о найважнѣйшѣ права люду. Нема надѣѣ, щобы сторонництва коаліційнѣ згодили ся на реформу выборчу. Коаліція хоче, щобы якъ найбôльше ей членôвъ було гофратами, шефами секційными або міністрами та щобы для того або сего впавъ товстый кусокъ при якôмъ товариствѣ акційнôмъ въ видѣ фервальтунґсрата. Але годѣ такъ дальше поступати, бо мусить прийти до революціи, якъ се сказавъ оденъ селянинъ зъ долѣшнои Австрії, а причину подавъ таку: „Насъ давлять и годѣ намъ довше такъ іствувати!

Илюстрацією до того невôдрадного внутрѣшного положеня політичного були демонстрації робôтничѣ, якѣ вôдбули ся въ четверъ вечеромъ у Вѣдни. Поліція атакувала робôтникôвъ и много зъ нихъ поранила. Пос. Пернерсторферъ робивъ острѣ закиды правительству за нетактовне поведенье поліції. „Такѣ подѣ — казавъ сей посолъ — можуть страшно роздразнити робôтникôвъ. Плынъ, що наповняє всѣхъ робôтникôвъ, зачинає вже выходити черезъ верхъ и розливати ся помѣжь верствы заможнѣ и верховодячѣ. Длятого повинно міністерство доконче щось зробити. Дожиємо того, що кождого дня будуть лучати ся въ Австрії величезнѣ демонстрації и не буде спокою, доки не буде переведене въ практицѣ право выборче робôтникôвъ. Се кажу зъ порученя сотокъ тысячѣвъ добре зорґанізованых робôтникôвъ, котрѣ жадають свого права и будуть его выборювати собѣ въ Австрії тою або иншою дорогою.“

Такожь и прочѣ бесѣдники не похваляли демонстрацій робôтничѣхъ, але пригадували міністерству, що робôтники уважають се одинокимъ способомъ до зазначеня своїхъ домагань. При напорѣ робôтникôвъ а упорѣ правительства мусить прийти до конфлікту, зъ котрого вправдѣ правительство выйде на разѣ побѣдно, але котрый причинить ся до розъярења умôвъ. Примѣръ вѣденьскихъ робôтникôвъ не перейшовъ марно. По примѣру ихъ поступають робôтники въ иншихъ столицяхъ краєвъ. Кождый свобôдный часъ есть выхôснуваный до зборôвъ, на котрыхъ одна, одинока справа обговорює ся, а именно: „Що чувати зъ нашимъ правомъ выборчимъ?“ Такѣ зборы вôдбулись въ Краковѣ, вчера у Львовѣ, Бернѣ моравскôмъ и иншихъ мѣстахъ, де бôльше число робôтникôвъ. Робôтники документують тымъ свою солідарнôсть и орґанізацію та заразомъ зазначують, що не покинуть своїхъ домагань. А правительству годѣ чей-же заводити станъ облоги, якъ въ Празѣ, и тымъ способомъ не допускати зборôвъ, бо се було бы лишь хвилевымъ средствомъ, котре бы поставило цѣлу квестію вже на вôстрю ножѣвъ и баґнетôвъ.

Нова школа кадетска у Львовѣ а рускій языкъ.

Пôсля теперѣшнои орґанізації есть въ арміи рускій языкъ полковымъ у насъ въ 13 полкахъ пѣшихъ, въ 9 кôнныхъ, въ одномъ полку артилеріи, въ одномъ баталіонѣ стрѣлцѣвъ, въ двохъ самостôйныхъ батеріяхъ артилеріи, въ 17 пѣшихъ баталіонахъ и въ одномъ пôшôмъ краєвои обороны. Военна жь управа приписує, що офіцыры, кромѣ языка нѣмецкого, мають знати языкъ свого полку, а невывченье языка полкового становить навѣть перешкоду въ авансѣ.

Мимо того офіцыры придѣленѣ до нашихъ полкôвъ — зъ нечисленными выимками не знають добре рускаго языка, бôльшôсть ихъ — Нѣмцѣ й Чехи, котрѣ навѣть не мали нагоды навчити ся рускаго языка, — пôдофіцыры зновъ, по бôльшôй части Поляки, говорять лишь по польски або ломаною русчиною. Зъ вôдси то походить, що нашѣ селяньскѣ сыны, вернувши зъ войска, говорять уже ломанымъ рускимъ языкомъ.

Вôдношеня такѣ кривдять въ высокôмъ степени нашу народнôсть. Нашь народъ выповнює свои войсковѣ обовязки супротивъ державы точно и вѣрно, длятого мы маємо повне право домагати ся, щобы вся старшина войскова при нашихъ полкахъ знала языкъ рускій. Мадяры, Чехи о то завсѣгды упоминають ся, а нашѣ послы навѣть голосу въ тôй справѣ не пôднесли.

На сегорôчнôмъ засѣданю спôльныхъ деле ґацій заповѣвъ міністеръ вôйны, що правительство носить ся зъ гадкою отворити нову школу кадетску у Львовѣ. Значна часть офіцырôвъ, що выйде зъ тои школы, буде придѣлена до службы при нашихъ полкахъ, длятого було бы пожадано, щобы тымъ офіцырамъ уже въ школѣ дана була нагода основно выучитись рускаго языка. Щобы тую цѣль осягнути, повинно правительство въ тôй маючôй отворити ся школѣ системізувати посаду учителя рускаго языка.

Справа ся має для насъ пріндипіяльне значѣнье и длятого вже напередъ, закимъ отворенье школы буде порѣшене, повинні нашѣ політичнѣ товариства внести до міністерства вôйны меморіялъ зъ жаданьемъ, щобы въ научнôмъ планѣ тои школы було для науки рускаго языка призначене вôдповѣдне число годинъ и для науки его системізована особна посада.

Д-ръ Корнило Чайкôвскій.

„Панщина політична“.

Мы вже коротко доносили, що по розписаню выбору посла до сойму въ окрузѣ тарнобжескôмъ на мѣсце бувшого маршалка краєвого ґр. Яна Тарновского зголосивъ свою кандидатуру молодый сынъ небôщика маршалка ґр. Здиславъ Тарновскій, віцемаршалокъ рады повѣтовои, а хочь т. зв. „єрархія суспôльна“ и „власть имущѣ“ всею силою стараються ся выбôръ молодого ґрафа переперти, то селяне-Мазуры не хотять выбирати ґрафа, хочь бы й сына маршалка краєвого, а поставили собѣ кандидатомъ селянина.

Въ цѣли выбору ґр. Здислава Тарновского зложивъ бувъ маршалокъ тарнобжескои рады повѣтовои п. Городискій комітетъ, до котрого побôчь шляхты, духовныхъ и урядникôвъ втягнувъ бувъ богато селянъ. Дня 10 с. м. вôдбула ся нарада того комітету и показало ся, що зъ-мѣжь 25 вôдданыхъ голосôвъ селяньскихъ упало на ґрафа лише 5 [и то зъ его сѣлъ] а 20 на Яна Робака, селянина зъ Сокольникъ. Сей результатъ голосованя тяжко засмутивъ и огôрчивъ — а й затревоживъ сторонникôвъ ґрафа Тарновского, а маршалокъ п. Городискій вôдозвавъ ся зъ болемъ серця лаконічно: „Jak nie, to nie“...

По сѣмъ засѣданю стало вѣдомо, що Мазуры селяне зъ повѣта мали свою нараду дня 7 с. м. въ селѣ Сталяхъ [пôвъ милѣ вôдъ Тарнобжеґа]. Одинъ писарь громадскій скликавъ вôйтôвъ на нараду до Сталь — навѣть безъ вѣдомости мѣсцевого вôйта Центы. Цента довѣдавъ ся о зборѣ у себе доперва въ послѣднôй хвили въ Тарнобжеґу вôдъ переѣзджаючихъ вôйтôвъ и разомъ зъ ними приѣхавъ до дому. Тутъ по нарадѣ ухвалено засаду: выбирати лише селянина и поставлено кандидатуру Робака.

И що-жь дальше дѣе ся? О тôмъ розказує дописуватель зъ Тарнобжеґа въ одномъ дневнику львôвскôмъ:

„По засѣданю комітету передвыборчого выдѣлъ повѣтовый заразъ наложивъ на вôйта зъ Сталѣвъ гривну въ квотѣ 5 зр. за непильованье робôтъ при дорозѣ и загрозивъ дальшу кару въ квотѣ 10 зр., а рôвночасно обжалуваъ хтось вôйта въ старостві за неповѣдомленье о зборѣ у него и въ наслѣдокъ того має бути выточене противъ вôйта якесь доходженье — хочь той нѣкого не запрошуваъ, а хочь-бы запрошуваъ, то при поименныхъ запросинахъ не треба повѣдомляти староства, бо всякѣ передвыборчѣ зборы можуть вôдбуватись безъ такого повѣдомленя. Селяне все те знають и обговорюють мѣжь собою, а коли не мають ще [sic!] довѣрія до молодого ґрафа, то черезъ секатуры вôйтôвъ не наберуть его, а терорізмомъ та й иншими невластивыми способами годѣ насилувати свободу выборчу и зражувати селянъ до родины Тарновскихъ, зъ котрою вяже нхъ стара традиція и богато добродѣяня для людей. Справдѣ, бракъ такту вôддає тутъ прислугу медвежу. Властителѣ бôльшои посѣлости нехай зволять уважати выборы за актъ вольнои волѣ, а не за... панщину політичну.“

Намъ здаєсь, що голосъ дописувателя зъ Тарнобжеґа буде нинѣ ще мовь той горохъ кидный о стѣну — але самъ фактъ, що мазурскѣ селяне ажь такъ зорґанізували ся въ своїй опозиції до шляхты, що ставлять свого кандидата навѣть противъ сына бувшого краєвого маршалка Тарновского, отже вже зъ засады не хотять допусткати шляхтичѣвъ на послôвъ зъ курії сѣльскои, - самъ той фактъ показує, що на Мазурщинѣ вже незабавомъ прийде конецъ и — „панщинѣ політичнôй“...

Проєктъ закона о своинѣ.

На першôмъ засѣданю послôвъ правительство предложило проєктъ новелѣ, змѣняючій законъ зъ 3 грудня 1863 р. о правѣ своины (Heimatsrecht). Предложена новеля мѣстить отсѣ постановы:

Артикулъ I-шій зносить §. 8 дотеперѣшного закона о своинѣ а натомѣсть вводить вôсѣмь новыхъ параґрафôвъ того змѣсту:

§. 1. Право своины можна набути лишь въ наслѣдокъ выразного принятя до звязи громадскои.

§. 2. Выразного принятя до звязи громадскои не може вôдмовити горожанинови австрійскому та громада, въ котрôй вôнъ постôйно пробуває, если выповнивъ услôвя низше наведенѣ.

Стараючій ся о право своины повиненъ дôйшовши до повнолѣтности, або а) черезъ пять лѣтъ передъ внесеньемъ поданя добровôльно и безперерывно мешкати въ тôй громадѣ и платити безпосереднѣ податки або вôдъ недвижимои власности або вôдъ ремесла, яке вôнъ самостôйно веде, або вôдъ доходу. Въ хвили, коли внесено поданье, петентъ не повиненъ залягати нѣ зъ державными нѣ зъ громадскими податками; або б) черезъ десять лѣтъ, передъ внесеньемъ поданя, добровôльно и безперерывно пробувати въ тôй громадѣ.

Крôмъ того черезъ цѣлый повысше пôдъ а) и б) наведеный часъ не повиненъ стараючій ся анѣ бути тягаромъ громадскои добродѣйности, анѣ каранымъ анѣ до слѣдства потяганымъ за карыгôднѣ дѣла, котрѣ выключають вôдъ выбираємости до репрезентації громадскои. Увôльненя вôдъ оплаты шкôльнои дѣтей, що ходять до публичныхъ шкôлъ, не треба уважати хôснованьемъ зъ добродѣйности громадскои.

Часъ побуту въ певнôй громадѣ перерывае вправдѣ неприсутнôсть за-для выповненя обовязкôвъ службы войсковои, если однакъ стараючій ся о право своины сейчасъ по выповненю тыхъ обовязкôвъ верне до свого давнѣйшого мѣсця замешканя, треба при оцѣнцѣ его поданя о принятье до звязи громадскои вчислити ему часъ неприсутности зъ тои причины до речинцѣвъ означеныхъ пôдъ а) и б).

§. 3. Право жадати принятя до звязи громадскои на основѣ §. 2 має не лишь самъ управненый и его наслѣдники, але такожь и та громада, до котрои вôнъ попередно належавъ.

§. 4. Если горожанинъ австрійскій выбравъ ся постôйно зъ тои громады, въ котрôй вôнъ набувъ право жадати принятя на основѣ §. 2, то се право гасне, если або передъ выходомъ зъ тои громады або въ часѣ двохъ

слѣдуючихъ лѣтъ анѣ вонъ самъ анѣ громада, до котрои вонъ попередно належавъ, не внесла поданя о принятье до начальства полишеной громады.

§. 5. Чужосторонцѣ и особы, котрѣ не можуть выказати ся горожаньствомъ якоись державы, можуть достати подъ условями въ §. 2 означеными приреченье принятя до громады; однакъ се приреченье ажь тогдѣ буде мати наслѣдки, если старающій ся придбае собѣ право горожаньства австрійского.

§. 6. Если громада до шести мѣсяцѣвъ, водъ коли внесено поданье, не выдасть орeченя що-до принятя до звязи громадскои або що-до приреченя, то тогдѣ право орeченя переходить на власть політичну. Та сама власть выдае орeченя на водклики, внесенѣ зъ причины водмовы громадою принятя носля §§. 2 до 4 або приреченя принятя носля §. 5.

§. 7. Зъ выимкою случаѣвъ, наведеныхъ въ §§. 2 до 4, а взглядно въ §. 5 о принятю до громады, орѣкае сама громада, безъ права водклику.

§. 8. Принятя до громады не вольно анѣ обмежати на якійсь часъ анѣ надавати его подъ якими-небудь условями, котрѣ бы вылучали законнѣ наслѣдки права своины. Кожде таке обмеженье або условѣ треба уважати неистнуючимъ.

Артикулъ II-гій мѣстить постанову: За выразне принятье до звязи громадскои, на основѣ §§. 2 до 4 попередного артикулу, громада не може побирати нѣякихъ оплатъ.

Вконци по мысли артикулу III-ого новеля мае войти въ житье зъ днемъ ея оповѣщеня. Передъ тымъ днемъ не можуть числитись речинцѣ пять- и десятьлѣтнѣ, приписанѣ §. 2 арт. I-шого.

Въ мотивахъ, якѣ правительство долучило до предложеной новелѣ, сказано, що репрезентаціи краѣвъ домагали ся водъ давна реформы закона о своннѣ зъ 1863 р. и правительство вволяе теперь ихъ бажанямъ. Въ Нѣмеччинѣ управильнено ту квестію, запровадивши принципъ запомогового мѣсця замешканя (Unterstützungswohnsitz), але наше правительство уважало водповѣднѣйшимъ, задержати давну систему права своины. Право своины надае одиниця свѣдомость постойности и причиняе ся до свободы переселеня, а кожда громада безъ опору прийме такого, котрому прислугуе право своины. Право своины мѣстить въ собѣ такожь и понятье заосмотреня на случай нужды. Предложена новеля намѣряе усунути деякѣ хибы истнуючихъ постановъ о правѣ своины, а именно улекшити самостойне набутье того права. Право громадъ, — рѣшати носля вподобы о томъ, кого мае принятись въ звязь громадску, безъ права водклику, — зносить ся въ новели, бо показало ся, що громады надъуживали того свого права. Зъ статистичныхъ табель показуе ся, що въ краяхъ Долитавщины на сто управленыхъ до права своины було въ 1869 р. 25 чужинцѣвъ, а въ 1890 р. вже 53 чужинцѣвъ. Длятого застановлено ся надъ тымъ, подъ якими условями можна бы впровадити въ законъ принципъ, що довшій и безперерывный побутъ въ якойсь громадѣ управняе до права своины. Запытано соймы краевѣ о опінію; десять соймовъ заявило ся за введеньемъ того принципу, при чомъ подало деякѣ условя, н. пр. що-до часу побуту и кваліфікаціи особистои того, хто мае бути принятый до звязи громадскои, а три соймы спротивились введеню тои змѣны. Правительство рѣшило ся, не роздѣлювати права убогихъ водъ права своины. Право своины набуваe ся выразнымъ принятьемъ до звязи громадскои. Принятя не можна водмовити горожанинови австрійскому, котрый дойшовши до самовольности, перебуваe черезъ пять лѣтъ безперерывно въ одной громадѣ и платить тамъ податки, або не платячи податковъ постойно перебуваe черезъ десять лѣтъ въ якой громадѣ. Те саме водносить ся и до чужинцѣвъ, котрѣ придбали для себе право австрійского горожанства. Право жадати принятя до звязи громадскои прислугуе не лишь интересованому, але такожь и его дотеперѣшной громадѣ своиной, бо се важна для неи рѣчь, щобы такѣ люде, котрѣ найкрасшій часъ свого житя перевели въ чужинѣ, не потребували на старость, коли не мають силы и способу до житя, користати зъ ея заосмотреня.

Предложеный проектъ новелѣ був вже предметомъ нарады комісіи адміністраційнои. На нарадѣ був присутный міністеръ Бакегемъ и забиравъ колька разовъ слово въ дебатѣ, поясняючи принципы, якихъ правительство придержувало ся. Всѣ бесѣдники зъ признаньемъ высказували ся, що правительство подумало на серіо о реформѣ закона о своннѣ, при чомъ не оспорювали принципу правительства. Въ спеціяльной дебатѣ будуть поставленѣ деякѣ поправки.

Умираючій царь и его наслѣдникъ.

Цѣлый свѣтъ слѣдить теперь зъ горячковою цѣкавостію хоробу россійского самодержця а часописи нотують запопадливо кожду найменшу вѣсточку про ходъ его хоробы — водъ якогось часу отворили постойну рубрику подъ написію „*Недужій царь*“ а въ послѣдныхъ дняхъ змѣнили ей на „*Умираючій царь*“, прийшовши на основѣ вже навѣть офіціяльныхъ бюлетиновъ, до пересвѣдченя, що станъ недуги есть безвыходный и що царь боре ся вже зъ смертію. Впрочомъ лѣкарѣ приготовили царицю на катастрофу и самъ царь запевно мусить знати, що его днѣ вже почисленѣ, тому й мае бажати якъ найскоршого повѣнчаня свого наслѣдника зъ геской княгинею, Аліцією.

Въ ожиданю леда день катастрофы — дневники подають характеристику Александра III. и его наслѣдника Николая, найстаршого сына. Зъ характеристики обохъ тыхъ сонць, зъ котрыхъ одно заходить а друге мае зойти на овидѣ Европы, наведемо де-що.

Писатель Ланинъ такъ пише про царя Александра III.:

„По смерти старшого свого брата угнувъ ся царь Александеръ III. передъ недослѣдимымъ присудомъ Провидѣня, котре вчинило его самодержцемъ могучои держовы и православнои церкви, не вывѣнувавши его въ потрѣбнѣ даней до належитого выповненя сеи задачѣ. Учитель его, Побѣдоносцевъ, въ листѣ до адмірала Шестакова хваливъ знаменитѣ способности помершого старшого царевича, а жалувавъ ся, що для молодшого природа була мачухою...

На вытворенье его характеру и вдачѣ вплынула немало трагічна смерть батька. Въ найбольшой безрадности и середъ заколоту вступивъ на престолъ. Дорадники его не були однои гадки и перечили ся зъ собою. Одинъ [Льорісъ-Меліковъ — *Red.*] домагавъ ся конституціи, другій полишеня status quo; власный братъ царя промовлявъ за поворотомъ до зелѣзнои кормиги дѣда Николая. Зрада висѣла у воздусѣ, мабуть сама царска палата укрывала скрытоубійниковъ. Такъ отже станувъ царь око въ око супротивъ темнои, незвѣстнои силы, не посѣдаючи анѣ внутрѣшнои вдачѣ до побореня ей, анѣ ясно начеркненои меты. Тогдѣ выступивъ давный его учитель Побѣдоносцевъ, котрый завсѣгды называвъ міністровъ „товпою дураковъ“, зъ готовою правительственною програмою и говоривъ цареви о недослѣдимой воли Господа, выбравшой его до выведеня россійского народу зъ неволѣ грѣха и нужды; блаженнѣ днѣ Николая I. мали повернути и запевнити православію повный тріюмфъ. Ся порада доконала чудесъ на умѣ царя и вонъ ставъ пересвѣдченый, що посѣвъ чисту истину. Побѣдоносцевъ тогдѣшному свому выступленю завдячуе нинѣшне своe значѣнье. Александеръ III. почавъ уважати душѣ своихъ подданыхъ за свою власность и не зносити нѣякои опозиціи. Де-хто думае — каже Ланинъ — що переслѣдуванье жидовъ водбуваe ся безъ вѣдомости царя, однакожь такъ не есть: царь пойшовъ бы ще дальше, нѣжь его міністры. Одного разу высокій чиновникъ міністерства просвѣты доставъ авдіенцію у царя, щобы лично подякувати ему за авансъ. Та, на лихо впадаючій въ око семитскій его носъ и складъ устъ выкликавъ у царя такѣ объявы невдоволеня, що чиновникъ був бы радо сховавъ ся подъ землю. Въ колька днѣвъ опосля сказавъ царь до міністра просвѣты Манассеина: „Н. Н. — еврей!“ „Даруйте, В. Величество, вонъ православный“. — „Зъ породы вонъ жидъ!“ — водрѣкъ царь тономъ не зносячимъ супротивленя, „а я не хочу, щобъ жидамъ повѣрювано такѣ одвѣчальнѣ становища“.

Въ противположеню до своеи безвзглядности на поли церковномъ, вплываe царь миролюбно на політику заграничну. Въ міністерствѣ справъ внѣшныхъ рѣшае выключно его воля, длятого вонъ самъ становить въ Россіи запору до выбуху кровавои войны европейскои. При самой згадцѣ о войнѣ представляють ся его очамъ образы недолѣ. Однакожь вонъ безъ вагания взявъ бы на себе одвѣчальность за войну, наколи-бъ дойшовъ до переконаня, що Провидѣнье вымагае водъ него сеи жертвы.

Дальше старае ся Ланинъ збивати закиды зъ многихъ сторонъ цареви, що вонъ замыкае ся въ Гатчинѣ, якъ и зъ причины системы шпіонъства та уставлюваня цѣлыхъ корпусовъ въ часѣ подорожи его по Россія. Надмѣры въ осторожности годѣ закидати володѣтелеви, котрый на власнѣ очи бачивъ роздерте тѣло своего вотця, — котрый при динамітномъ выбуху въ зимовомъ дворци о волосъ не злетѣвъ у пропасть, — котрый въ часѣ катастрофы на зелѣзничомъ шляху подъ Борками мусѣвъ вытягати жѣнку й дочку зъ розторощеного вагона. До выдержаня такого житя черезъ тринацять лѣтъ чей-же потрѣбнѣ нервы зо стали! Царь мае водвагу героя, сполучену зъ пожертвованьемъ мученика; закимъ бы понехавъ постановленый разъ намѣръ, положивъ бы голову, якъ бы се уважавъ за конечне для добра державы й вѣры православнои. На щастье, у царя приемирюе сей внутрѣшный настрой фаталістична вѣра, що всѣ дѣла зъ горы призначенѣ та що волосъ не спаде зъ его головы безъ волѣ Провидѣня.

Житье Александра III-ого незавидне. При пращальныхъ послуханяхъ удѣлюваныхъ міністрамъ и дворянамъ передъ выѣздомъ ихъ на дачѣ, говоривъ неразъ: „И я горячо бажавъ бы укрыти ся де-небудь на селѣ“. Водъ хвилѣ атентату на него въ зимовомъ дворци вонъ майже забобонне маьъ упередженье до сего мѣсця — за нѣчо въ свѣтѣ не був бы тамъ переночував.

Найгрознѣйшимъ ворогомъ Александра III. есть его водокремѣшненье водъ людей, пригноблюючe его всюды и завсѣгды. Не мае вонъ друговъ, той водрады й осолоды для нещасливыхъ. Становище его надто высоке, щобы допускало до себе кого иншого кромѣ вѣрныхъ слугъ. До слугъ сихъ належить генеральный адъютантъ Стурлеръ, ген. Черевинъ, гр. Воронцовъ-Дашковъ, міністеръ царского двора кн. Александеръ Долгорукій и другѣ. Зо стороны своихъ свояковъ и кровныхъ дознавъ царь богато розчарованя, такъ, що только на его розказъ они являють ся на царскомъ дворѣ. Въ присутности царя они не мають смѣлости на рознии зъ прочимъ окруженьемъ, бо недовѣрчивый поглядъ царя все спочивае на нихъ, а найменше ухибленье не уйде его ока. Одинокимъ чоловѣкомъ, що становить выимку, то генералъ Черевинъ, котрый и въ присутности царя не числить ся зъ словами. А мимо того, коли въ сѣмъ роцѣ передъ водкликаными маневрами подъ Смоленьскомъ водкрыто міны вздовжь зелѣзничого шляху, царь звернувъ ся зъ докоромъ выключно до Черевина. Якъ звѣстно, царь утворивъ для Черевина спеціяльне становище генерального адъютанта дежурного, котрый есть одвѣчальнымъ въ цѣлой державѣ за личну безпечность особы царя а тымъ самымъ посѣдае власть надъ поліцією и войскомъ. Що-до своеи безпечности переконавъ ся Александеръ III., що не лишь найвысшѣ офіциры але навѣть члены родины брали участь въ розныхъ заговорахъ. Длятого то передъ двома роками, пращаючи ся въ Копенгазѣ зъ любимыми своими сестрѣницями, дочками князя Уельского, сказавъ вонъ до нихъ: „Вы повертаeте до краснои своеи вотчины а я до моеи россійскои вязницѣ...“

Дописи „Дѣла“

Водъ Калуша.

[Образки до „ucisku Polaków przez Rusinów“.]

Наведу нагѣ факты, а заключенье чей-же кождый самъ собѣ легко вытягне.

Антоній Шнайдеръ, коваль лат. обряда, вѣнчаный дня 23 червня 1891 зъ Маріею Фікертъ обряда грецкого въ Подгоркахъ. Дня 14 мая 1892 народилась имъ дочка Каролина, котру кс. вікарій зъ Калуша Генрикъ Анґеръ дня 15 мая 1892 охрестивъ. Довѣдавшись о томъ о. Іоанъ Козакъ, властивый парохъ дитины, выславъ дня 23 мая 1892 ч. 28 до лат. уряду парохіяльного въ Калуши письмо зъ представленьемъ и прошеньемъ о водданье дитины, а не доставши водповѣди, писавъ другій разъ дня 1 червня 1892 ч. 29. На ті два письма водповѣвъ кс. пробощь Іосифъ Шелiґевичь, що вонъ по руски читати не вмѣe и длятого не знае: о що ходить? Тримаючись засады „quisque bonus tenetur donec malus probetur“, удавъ ся о. І. Козакъ сейчасъ лично до кс. Іосифа Шелiґевича, щобы устно его поінформувати и дитину водобрати.

II. У лѣсничого приватного въ Подгоркахъ Красуцкого умерла дитина. На похоронъ, що водбувавъ ся дня 31 липня 1892, запрошено и о. Козака. Прiѣхавъ зъ Калуша кс. Іосифъ Шелiґевичь и водправивши своe въ домѣ жалобы, звернувъ ся до о. Козака зъ словомъ: „Froszę!“ О. Козакъ почавъ правити похоронъ младенческій. Наразъ чуe великій неспокой а водтакъ благальнѣ слова опечаленого вотця дитины: „Księże proboszczu! niech ksiądz proboszcz tego nie robi!“ А то кс. Шелiґевичеви не подобало ся, що рускій священикъ водправляe, и хотѣвъ скинути ризы та й водойти.

Коли оба пароси всѣли до повозки зачавъ ся мѣжь ними ось-такій діяльоґъ:

Кс. Шелiґевичь: Proszę księdza proboszcza, czy ksiądz proboszcz jesteś tutaj celebransem, czy ja nim jestem? Czy może dziecko było obrządku ruskiego? bo ksiądz proboszcz odprawia, a to tak wygląda, jakby mnie poprawiał.

О. Козакъ: Дитина есть обряду римского. Я водправляю, бо родачѣ дитины мене запросили на похоронъ. У насъ доси завсѣгды такъ вело ся, що прошенѣ на похоронъ священики обохъ обрядовъ водправляли носля своихъ обрядовъ. Впрочомъ вы ксьенже пробоще сам звернулись до мене и сказали: „Proszę!“

Кс. Шел. Ja prosiłem, żeby wychodzić, bo ja się trzymam ściśle litery, że jeden jest tylko celebrans a inni assystenci.

О. Коз. Я слово „proszę“ зрозумѣвъ такъ, що я вже можу починати. А що-до „ścisłych liter“ — то оно мене дуже дивуe, бо попередники вашѣ, якъ кс. Кляйнъ, котрый бувъ каноникомъ, нѣчого о нихъ не знавъ, а здаeть ся, о нихъ не знають и деканы, и епископы та архіепископы, бо зовсѣмъ того не тримають ся — кождый водправляe носля свого обряду.

Кс. Шел. A, to oni robią sobie ustępstwa.

О. Коз. А вы, кс. пробоще нѣ?

Кс. Шел. „Nie“.

О. Коз. Чи и въ церквѣ не позволите менѣ водправляти?

Кс. Шел. [по намыслѣ]: Nie!

О. Коз. Такъ?

Кс. Шел. Bo my do cerkwi nie powrócimy.

О. Коз. А то чому?

Кс. Шел. Bo dziecko umarło na zaraźliwą chorobę.

О. Коз. На яку заразливу?

Кс. Шел. Na szkarlatynę i dyfteryą.

О. Коз. Въ томъ дѣлѣ есть компетентный лѣкарь ординуючій, а д-ръ Куровець орѣкъ, що се було запаленье горла.

Въ томъ приближивъ ся походъ до церкви, а кс. Шелiґевичь, заказавши до церкви повертати [хочь первѣстно було въ похоронной програмѣ повернути] и ѣдучи на цвинтарь почавъ спѣвати.

III. Родичамъ лат. обряду Андрееви и Маріи Езерскимъ въ Подгоркахъ родилась дня 31 липня 1892 дочка. Отець дитины моливъ о. Козака, щобы дитину охрестивъ, бо она слаба, а се потвердила й акушерка. О. Козакъ радивъ ѣхати таки чимъ скорше до Калуша, але коли отець дитины и акушерка згодно заявили, що дитина такъ слаба, що може на дорозѣ умерти, охрестивъ, а хоть отець дитины домагавъ ся, щобы метрику дитины не водсылати до Калуша, сказавъ що водошле и дня 2 серпня 1892 р. ч. 40 выславъ зъ выразною примѣткою, що хрестивъ „in periculo mortis sicuti pater prolis atque obstetrix testati sunt“. За се кс. Шелiґевичь обжалувавъ о. Козака до ц. к. староства, а въ жалобѣ мѣжь иншимъ наводить, що не вмѣe геніальогію дитины [по латиньски написанои] прочитати и жадае, щобы ему ц. к. староство другу геніальогію предложило. Староство прислало той актъ о. Козакови подъ днемъ 9 серпня 1892 ч. 10659 „do prz dłożenia metryki dziecka za zwrotem aktu do 3 dni pod rygorem przynaglenia posłańcem karnym“. „Туда стежка въ горохъ! ты такій пташокъ, bracie w Chrystusie!“ — погадавъ собѣ о. Козакъ и дня 15 серпня 1892 ч. 43. предложивъ ц. к. староству копію давнѣйшого письма зъ такою допискою, що на жаданье ц. к. староства предкладае копію письма высланого до лат. уряду парохіяльного въ Калуши, а зъ того письма ц. к. староство пересвѣдчить ся, на якихъ засадахъ и льоґічныхъ заключеняхъ опираe свое жаданье кс. Шелiґевичь. „Заразомъ додаю — кончивъ о. Козакъ — що менѣ першій разъ въ житю лучило ся мати дѣло зъ чоловѣкомъ, котрый анѣ рускаго, анѣ польскаго, анѣ латиньскаго письма прочитати не вмѣe, а вмѣe вычитати въ нѣмъ тото, чого нема“.

IV. Коли тота охрещена о. Козакомъ дитина умерла, а отець Андрей Езерскій просивъ вікарого кс. Анґера, щобы, якъ буде ховати, повернувъ до церкви, водповѣвъ вікарій, що того нѣякимъ чиномъ не зробить, бо кс. пробощь Шелiґевичь, выѣзджаючи на якійсь часъ до Коломыѣ, заказавъ до церкви повертати.

V. Въ Рипянцѣ на похоронъ носля лат. обряду запрошено такожь о. Романовского, руского парома мѣсцевого. О. Романовскій, помѣтивши, що кс. Шелiґевичь его ігноруe, казавъ завернути конѣ во свояси. Коли походъ приблизивъ ся до церкви, селяне хотѣли повернути до неи зъ тѣломъ, а кс. Шелiґевичь нѣякъ не хотѣвъ на то пристати. Коли-жь по перестрѣлцѣ селяне таки поставили на своемъ, кс. Шелiґевичь скинувъ ризы, лишивъ тѣло въ церкви и водъѣхавъ до Калуша, [доставши водъ соблазненыхъ селянъ на дорогу спору купку досадныхъ епітетовъ]. Селяне благали о. Романовского, щобы тѣло похоронивъ и о. Романовскій „ad evitandum scandalum majus“ се вчинивъ. За те кс. Шелiґевичь обжалувавъ его въ ц. к. староствѣ.

VI. Лѣсничій камеральный въ Рипянцѣ Францъ Ґедличка просивъ о. Романовского, щобы охрестивъ слабу его дитину, бо везти 15 кільометровъ до Калуша середъ зимы було неможливо. О. Романовскій „propter inclementiam hiemis et distantiam locorum“ охрестивъ дитину и метрику дитины заразъ за рецепісомъ водославъ до лат. уряду парохіяльного въ Калуши. За то обжалувавъ кс. Шелiґевичь о. Романовского до ц. к. староства, а староство возвало на терминъ кромѣ о

Романовского такожь кс. Шеліґевича и лѣсничого п. Ґедличка. Лѣсничій п. Ґедличка заявивъ протоколярно передъ комісаремъ староства п. Свободою, що дитина була слаба и вôнъ о. Романовского о охрещенье просивъ, що въ нормалкахъ учивъ ся въ катихизмѣ, що въ такихъ выпадкахъ не то священикъ другого обряду, але й кождый человѣкъ може хрестити, бо тутъ ходить о спасенье душѣ, а наконець заявивъ, що поведенье кс. Шеліґевича спонукує его перейти на безконфесійнôсть и просивъ п. комісаря Свободу, щобы и се его заявленье вписавъ до протоколу. Конець сеи справы выйшовъ такій, що о. Романовскій одержавъ отсей

„*Wyrok*:

„C. k. Starostwo uznaje księdza Leonida Romanowskiego winnym przekroczenia art. 8 ustaw z dnia 25 maja 1868 Dz. ust. p. N. 49. popełnionego przez pełnienie funkcyj religijnych względem osób do rz. k. paraf. w Kałuszu a mianowicie udzielenie w dniu 26|12 1893 aktu krztu dziecięciu leśniczego Fran. Gedliczki a poprzednio dziecku Jos. Pławszeckiego bez uzyskania pozwolenia przynależnego proboszcza i zasądza go w myśl rozporządzenia Ministeryalnego z dnia 30 Września 1857 D. ust. p. N. 198 na grzywnę w kwocie 50 złr. Przeciw niniejszemu orzeczeniu wolny rekurs do 3 dni do W. c. k. Namiestnictwa.

Kałusz dnia 3 kwietnia 1894.“

VII. Дня 13 жовтня 1893 народила ся въ Пôдгôркахъ родичамъ Антонію и Маріи зъ Фікертôвъ Шнайдеръ друга дочка Анна, а кс. Шеліґевичь дня 15 жовтня 1893 охрестивъ ѳн пôсля обряду латиньского. О. Г. Козакъ, довѣдавшись о тôмъ, вôднѣсъ ся въ тôмъ дѣлѣ дня 31 жовтня 1893 ч. 57, потôмъ [коли не було нѣякои вôдповѣди] по разъ другій дня 4 цвѣтня 1894 ч. 21 до ц. к. староства въ Калуши а кромѣ того ще два разы, бувши лично въ старостві, користав зъ нагоды и устно уґрунавъ рѣшенье сеи справы. [Мимоходомъ сказавши — пôдгорецкій урядъ парохіяльный вôднѣсъ ся бувъ и до митр. Консисторіи у Львовѣ черезъ свôй урядъ деканальный дня 14 грудня 1893 ч. 65; потôмъ при нагодѣ візиты деканальнои дня 1 червня 1894 о. Козакъ просивъ віцедекана о. Онуфрія Крыницкого о уложенье особного протоколу сеи справы и вôдосланье до Консисторіи для приспѣшеня дѣла; вкôнци о. Козакъ ще й дня 21 червня ч. 37 вôддаючи копіи метрикальнѣ за рôкъ 1893 долучивъ до нихъ поясненье: длячого въ метричнôй книзѣ родженыхъ позиція 52. зъ року 1893. не заповнена а лише для хронольоґічного порядку зазначеный день уродженя и имя отця дитины.] Коли-жь ц. к. староство въ Калуши не тôлько не полагодило справы, але й не дало нѣякои вôдповѣди, подавъ урядъ приходскій въ Пôдгôркахъ третій разъ письмо отсего змѣсту:

Ч. 50.

Свѣтле ц. к. Староство!

Кс. пробощъ въ Калуши Іосифъ Шеліґевичь охрествъ дня 15 жовтня 1893 дитину коваля Антонія Шнайдеръ и Маріи зъ роду Фікеръ vel Фікертъ, належачу до грецкого обряду до парохіи Пôдгôрки. О тôмъ неправнôмъ актѣ, якъ такожь о тôмъ, що дитина [до теперь] не втягнена до метрики тутешнои парохіи, хотяй мѣсце на се лишено, бо кс. Іосифъ Шеліґевичь ґенеальоґіи дитины не прислав, доносивъ я до Свѣтлого ц. к. староства, а именно дня 31 жовтня 1893 ч. 57 и дня 4 цвѣтня 1894 ч. 21, просячи, щобы оно поступило въ тôй справѣ, пôсля истнуючихъ приписôвъ — уставъ. Однакъ, на жаль, ц. к. староство не тôлько не залагодило сеи справы, але навѣть до нинѣшного дня не дало жадного одвѣта. Я не хочу судити, що Свѣтле ц. к. староство въ Калуши поступає собѣ парціяльно або несправедливо, бо хто-жь бôльше якъ не ц. к. уряды мають памятати, що „justicia regnorum fundamentum“, длятого маючи свѣжій примѣръ, якъ поступило Св. ц. к. Староство зъ о. Романовскимъ парохомъ зъ Рипянки, хотяй его провина далеко не дорôвнує провинѣ кс. Іосифа Шеліґевича, удаюсь въ тôй справѣ до Св. ц. к. Староства третій разъ просячи, щобы оно поступило пôсля арт. 8 уставы зъ дня 25 мая 1868 В. з. д. ч. 49 и по мысли розпорядженя міністеріяльного зъ дня 30 вересня 1857 В. з. д. ч. 198.

Вôдъ гр.-кат. уряда парохіяльного въ Пôдгоркахъ *дня* 14 вересня 1894.

Іоанъ Козакъ парохъ“.

И отъ дня 14 жовтня 1894 найшовъ о. Іоанъ Козакъ межи ґазетами и письмами принесеными ему пôсланцемъ громадскимъ зъ почты такожь чвертку паперу зложену въ двоє а въ нѣй вычитавъ ось-таке:

„L. 13.970.

Do wielebnego urzędu parafialnego obrz. gr. kat. w Podhorkach.

Na kilkakrotne podanie Wielebnego urzędu parafialnego oznajmiam, że tutejszy rzym. katol. proboszcz zawezwany do usprawiedliwienia dlaczego ochrzcił córkę Antoniego i Maryi z Fikiertów Sznajder wedle obrządku rzym.-kat. chociaż jej matka wyznaje obrząd gr. kat. oświadczył, iż tak sobie rodzice życzyli i przedłożył na dowód tego deklaracyę tychże zawierającą oświadczenie iż pragną dzieci swoje ochrzcić w obrządku rzym. kat. i wedle tego obrządku wychowywać.

Kałusz dnia 7 października 1894.
C. k. Starosta *Majewski*.“

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

У нового президента Шлезка ґр. Куденгового явила ся сими днями депутація славяньскихъ членôвъ шлезкого сойму. Именемъ депутаціи промовивъ посолъ кс. Свѣжій по польски и по чески завѣрюючи президента о льояльности славяньского населеня и додаючи, що се населенье зовсѣмъ невдоволене теперѣшными народными вôднесинами на Шлезку. Поляки и Чехи жалують ся на нешанованье ихъ языкôвъ и нехтованье цивілізаційныхъ стремлень. Закôнчивъ запевненьемъ, що тѣ стремленя не лише справедливѣ, але й оправданѣ обовязуючими законами и высказавъ именемъ славяньскои депутаціи довѣрѳ въ добрѣ намѣры нового президента. Ґр. Куденгове вôдповѣвъ довшою промовою въ ческôмъ языцѣ. Заявивъ, що щиро бажає якъ найточнѣйше познакомити ся зъ потребами Полякôвъ и Чехôвъ и радо ихъ пôдопре если лише тѣ бажаня и потребы будуть справедливѣ и оправданѣ. Рôвне право для всѣхъ буде его окликомъ. Вкôнци розмовлявъ зъ кождымъ посломъ и подрôбно иноформувавъ ся про бажаня польского и ческого населеня Шлезка. Се принятье зробило дуже добре вражѣнье на депутаціи.

Угорска палата послôвъ приймила въ суботу другій разъ величезною бôшостію голосôвъ вôдкиненый палатою магнатôвъ законъ о реценціи жидôвъ и порѣшила вôдослати его зновъ до палаты магнатôвъ. Зъ другои стороны приймила палата законъ про релігію дѣтей въ такôй формѣ, якъ его ухвалила палата магнатôвъ, при чôмъ застерѣгъ собѣ президентъ міністрôвъ вставити постановы про релігійне выхованье дѣтей безвѣроисповѣдныхъ родичѣвъ до закона про свобôдне выконуванье релігіи. Въ такій способъ дôйшло бы до повного порозумѣня мѣжь обома палатами що-до трехъ сполученыхъ зъ собою церковно політичныхъ законôвъ т. є. закона про обовязкове цивільне вѣнчанье, закона про релігію дѣтей и про метрики.. Всѣ тѣ три законы мають бути разомъ предложенѣ до санкціи.

——

Про недугу царя надôйшли въ послѣдныхъ 48 годинахъ такій непокоячій вѣсти, що можна на певно надѣяти ся катастрофы вже въ найблизшихъ дняхъ. Всѣ лѣкарѣ сконстатували згôдно, що царь терпить на недугу Брайта и що ся недуга перейшла вже въ послѣдну стадію. Лѣкарскій бюлетинъ зъ 20 жовтня подписаный Ляйденомъ, Захариномъ, Ґіршомъ, Поповымъ и Веляминовомъ констатує загальне ослабленье, малу чинность серця и опухлину нôґъ. Сей послѣдный симптомъ вказує, що недуга доходить до кôнця и що кождои хвилѣ може наступити смерть. — Evening News одержали зъ Ливадіи таку телеґраму: Въ послѣдныхъ 48 годинахъ дôттававъ царь кôлька разôвъ нападôвъ корчѣвъ, якій появляють ся звычайно безпосередно передъ катастрофою. При тыхъ нападахъ находила царя хвилями непритомность, що треба приписати затроєню крови мочію. Крôмъ того було велике ослабленье серця. Познаки недуга серця показували ся вже вôдъ кôлькохъ мѣсяцѣвъ и вже два разы выкликали конґестіи легкихъ и душность. Тѣ небезпечнѣ напады повтаряють ся теперь дуже часто и нагле. Нема найменшои надѣи на подужанье, однако лѣкарѣ уважають за можливе нагле полѣпшенье, хочь зъ другого боку треба надѣяти ся кождои хвилѣ катастрофы. Найновѣйшій бюлетинъ, выданый дня 21 н. ст. жовтня доносять, що царь лѣпше спавъ та що апетитъ трохи поправивъ ся, впрочôмъ станъ незмѣненый. — Крôмъ тыхъ вѣстей про недугу царя ходять ще всѣлякій иншій поголоски. И такъ доносять, що царь терпить не на недуту Брайта а на ниркового рака, що его недуга есть наслѣдкомъ отруѣ поданои ему ще минувшого року зъ рыбами, або що затроєно его перфумою. Отже що-до першои поголоски то лѣкарѣ рѣшучо заперечили, щобы недуга царя була ракомъ, а що до двохъ другихъ то вже поверховне знанье фізіольоґіи выстане, щобы пôзнати, що они неправдивѣ. Вôдъ затроєныхъ рыбъ мôґъ царь дôстати запаленя кишокъ и умерти, але не затроєня крови. Впрочôмъ человѣкъ зъ затроєною кровію може жити кôлька днѣвъ а не цѣлый рôкъ. Що зновъ до затроєної перфумы то могла она выкликати хиба коротку, переминаючу недугу, а не недугу Брайта та й те треба мати на увазѣ, що царь не сидѣвъ все въ воздусѣ затроєнôмъ перфумою. — Славный парискій лѣкарь проф. Жерменъ Се, пытаный про здоровлье царя, вôдповѣвъ, що нема нѣякого сумнѣву що-до недуги царя. Есть се недуга Брайта и вôнъ, д-ръ Се, набравъ о тôмъ пересвѣдченя ще передъ двома мѣсяцями та вже тогдѣ мôгъ на певно означити день смерти, котра теперь есть лише пытаньемъ кôлькохъ днѣвъ. Однако дивно ему, що такъ нагле надôйшли вѣсти про безнадѣйный станъ царского здоровля, бо неможливо, щобы недуга Брайта выступила такъ нагле и такъ остро. Треба припустити двѣ рѣчи: або недуга була знана вже вôдъ кôлькохъ мѣсяцѣвъ и держано ѳи въ тайнѣ лишь зъ політичныхъ взглядôвъ, або оба лѣкарѣ, що лѣчили царя — а въ се тяжко професорови увѣрити, бо лично знає Захарина и Лейдена, — були дуже несовѣстнѣ, не занализувавши въ вôдповѣднôмъ часѣ мочи. Треба було бодай передъ шѣстьома мѣсяцями здавати собѣ справу зъ поважного стану царя. — Тымчасомъ цѣла царска родина въ дорозѣ до Ливадіи. Вчера переѣздивъ черезъ Львôвъ на Пôдволочиска вел. кн. Володимиръ а нинѣ ѣде вел. кн. Константинъ. Кн. Аліція переѣздила въ суботу черезъ Варшаву и прибуде до Ливадіи нинѣ вечеромъ. Пôсля нинѣшныхъ телеґрамъ мавъ бы нинѣ вôдбути ся ѳн перехôдъ на православіе, а завтра вѣнчанье зъ царевичемъ. — Въ цѣлôй Россіи и въ Греціи вôдбувають ся богослуженя за здоровлѣ царя, такожь парискій архіепископъ зарядивъ по всѣхъ костелахъ такій-жь богослуженя. — Про о. Ивана Кронштадского, котрому якъ звѣстно дозволено на просьбу Побѣдоносцева явити ся у недужого царя пише Norddeutsche Allg. Ztg.: „О. Иванъ есть войсковымъ капеляномъ въ Кронштадтѣ. Вже вôдъ довшихъ лѣтъ має сей поважный и дуже скромный человѣкъ велику славу въ Россіи, а то зъ причины своихъ чудотворныхъ уздоровлень. Его лѣкъ полягає лише въ тôмъ, що вôнъ кладе на недужого руки, потирає оливою болючій мѣсця и спѣває при тôмъ по кôлька разôвъ слова зъ посланія св. апостола Павла до Яковлевъ (5 глава, стихъ 14—15): „Если хто нездужає, нехай прикличе найстаршихъ зъ громады и нехай они надъ нимъ молять ся и помазують его олѣемъ въ имя Господне. А молитва вѣры поможе недужому и Господь пôдведе его; и що согрѣшивъ вôдпустить ся ему“.

НОВИНКИ.

— **Демонстраціи роботниковъ за загальнымъ правомъ голосованя** вôдбули ся такожь и у Львовѣ. Именно вчера рано о 10-ôй годинѣ зôбрало ся около 1000 роботниковъ въ ратушевôй сали на заповѣдженій зборы и тутъ референтъ Гудецъ скритикувавши поступованье коалиціи и правительства вôзвавъ присутныхъ, щобы не понехали акціи за загальнымъ правомъ голосованя. По промовѣ Желяшкевича и по вôдспѣваню „Червоного прапора“ выйшли роботники на ринокъ, де проходжувало ся ще якихъ 1000 ихъ товаришѣвъ. Тымчасомъ поліція, що була заповѣла зъ горы, що не допустить до уличныхъ демонстрацій, обсадила при помочи войска найбôльше загроженій мѣсця, именно ринокъ, площу довкола намѣстництва и коло соймового будынку. Передъ ратушомъ стояло 36 поліціянтôвъ, а одинъ баталіонъ 15 полку пѣх. обсадивъ улицю Руску, Сербску, Валову и Чарнецкого. Въ улицю Кармелітôвъ була уставлена ескадрона уланôвъ. Вкôнци въ улицяхъ, що ведуть до сойму розставлено баталіонъ 30 полку пѣхоты и вôддѣлъ кôнноты. Войско не було нѣгде укрыте, лише стояло въ поготôвли на улицяхъ. Коли роботники выйшли зъ ратуша розôйшли ся спокôйко на вôзваньe провôдниковъ и лише одна ихъ часть пôйшла улицею Галицкою, Марійскою площею, улицею Кароля Людвика и Ягайлоньскою, але й тѣ на видъ розставленого войска и поліціи розôйшли ся спокôйно.

— **Новый греко-кат. деканатъ на Буковинѣ** позволило основати вôдъ сѣчня 1895 міністерство вѣроисповѣдань и просвѣты рескриптомъ зъ дня 9 серпня с. р. до ч. 1095. Другій сей деканатъ буде называти ся сучавскимъ и обôймати парохіи: Сучава, Качика, Кимполюнґъ, Путилôвъ, Выжница, Серетъ и Радôвцѣ зъ Садовою.

— **Епископъ д-ръ Юліянъ Пелешь** бувъ приневоленый въ наслѣдокъ непогоды перервати канонічну візитацію старомѣского деканата. Вôдвѣдавши 18 с. м. Страшевичѣ вернувъ ся звôдтамъ до Перемышля.

— **Три новѣ стіпендіи.** Ставропигійскій институтъ рѣшивъ сими днями розписати конкурсъ на три новѣ стіпендіи зъ фонду бл. п. Андрея и Тересы Шушкевичѣвъ по 135 зр., призначенѣ для слухателѣвъ університетскихъ и ґімназіяльныхъ ученикôвъ. Терминъ до вношеня поданя назначеный до дня 15 грудня с. р. Просьбы треба вносити черезъ свои власти шкôльнѣ. — При сѣй нагодѣ пригадуємо, що бл. п. Андрей Шушкевичь бувъ фінансовымъ совѣтникомъ и яко бездѣтный записавъ свôй домокъ у Львовѣ на стіпендіи. По проданю того-жь основано натеперь три стіпендіи а пôзнѣйше буде ще четверта.

— **Посвященье новои церкви въ Лозахъ,** ярославского повѣта, вôдбуло ся 30 н. ст. вересня с. р. Сама святиня, збудована зъ твердого матеріялу и гарно мальована у внутри представляє ся дуже принадно. Чину посвященя довершивъ Впр. епископъ Пелешь въ сослуженю крилошанъ оо. Подолиньского, Войтовича и Чеховича зъ Перемышля, Хотинецкого зъ Ярослава, декана о. Матюка и 28 священикôй и при хоральнôмъ спѣвѣ священикôвъ и питомцѣвъ духовнои семинаріи пôдъ управою о. Копка.

— **Основну орґанізацію почтъ** намѣряє перевести міністерство торговлѣ. Почты недержавнѣ мають бути подѣленѣ на три клясы. Почты I-ои клясы можуть одержали лише мужчины (досы не було сеи рôзницѣ) Великои ваги є проектъ рѣшучои обсады почтовыхъ функціонарѣвъ. Передовсѣмъ мають бути знесенѣ оплаты за доручена такожь на приватныхъ почтахъ.

— **Передвыборчѣ зборы въ Черновцяхъ** рѣшили опорожненый мандатъ посольскій до рады державнои вôддати д-рови Роттови, за котрымъ освѣдчили ся такожь именемъ Русинôвъ сов. Ясеницкій а именемъ Полякôвъ д-ръ Стрѣльбицкій.

— **Въ повночнôй Америцѣ** есть до обсады душпастирство руске въ мѣстѣ Монтъ-Кармель въ Пенсільванія [округа Sunburg, повѣть Northumberland]. Охочій удатись на тоту посаду можуть вносити черезъ свои ординаріяты до митрополичого ординаріята прошеня [зъ вôдповѣдными прилогами до дня 5-ого падолиста с. р.

— **Дрôбнѣ вѣсти.** Въ палатѣ намѣстника вôдбувъ ся вчера величавый равтъ на пращанье архикняжон пары, Леопольда и Блянки Сальваторôвъ, опускаючои наше мѣсто. — Вчера померъ у Львовѣ звѣстный фабрикантъ Кароль Пѣтшь въ 81-ôмъ роцѣ житя.

Надôслане.

Die **Seiden-Fabrik G. Henneberg (k. u. k. Hofl.), Zürich** sendet **direct** an **Private**: **schwarze, weisse** und **farbige** Seidenstoffe von **45 kr.** bis **fl. 11 65** per Meter — glatt, gestreift, karrirt, gemustert, Damaste etc. (ca. 240 versch. Qual. und 2000 versch. Farben, Dessins etc.) porto- und zollfrei in die Wohnung an Private. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. und Postkarten 5 kr. Porto nach der Schweiz.
4795 (1)

Вѣсти зъ еп. станиславôвскои.

На конкурсъ выставленѣ парохіи: Пацыкôвъ коло Станиславова зъ речинцемъ до 20 н. ст. падолиста и Жукôвъ жукôвского деканата зъ речинцемъ до кôнця н. ст. падолиста. — Канон. институціи одержали оо.: Теодоръ Гаморакъ на Устьечко, Двн. Вакулиньскій на Русôвъ, Мих. Соловка на Корнѣвъ, Ѳр. Баришъ на Угринôвъ долѣшный, Адамъ Лоєвскій на Горошову и Ник. Сваричевскій на Залѣсье. — Консисторія вôднесла ся до намѣстництва о згоду на канонічну институцію оо.: Ал. Русина яко пароха въ Корничи, Яр. Билиньского яко пароха въ Бобулинцяхъ, Сим. Билиньского яко пароха въ Гориглядахъ и Иліи Пиндуса яко пароха въ Богородчанахъ мѣстѣ. — О. Як. Андрѣшинъ зъ Лютчи зрезиґнувавъ зъ одержанои презенты на парохію Пасѣчна, надвôрнянъского деканата. — Въ проповизицію на парохію Коропець принятѣ оо.: Вяч. Хойнацкій зъ Гарасимова, Марк. Соневицкій зъ Велеснева, Ив. Обушкевичь зъ Потока (умеръ недавно — Ред.) Ив. Проскурницкій зъ Лопатина (принятый въ канон. звязь стакисл. епархіи), Вас. Мотюкъ зъ Маріямполя, Ив. Охримовичь зъ Грабôвца, Мих. Бабякъ зъ Тумира, Мих. Медвецкій зъ Доброкута, Волод. Киселевскій зъ Делявы и Георгій Жолкевичь зъ Коропця.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 22 жовтня. Король Александеръ прибувъ тутъ вчера на короткій часъ цѣлкомъ инкоґніто. — Такожь и грецкій король приѣхавъ тутъ вчера.

Петербургъ 22 жовтня. Державна рада займає ся вже приготовленями на случай смерти царя и радить надъ способомъ обходженя публичнои жалобы. Тутешнѣ фабриканты приготовлюють множество жалôбныхъ вôдзнакъ.

Копенґаґа 22 жовтня. Пôсля наспѣвшихъ тутъ вѣстей надѣють ся смерти царя кождои хвилѣ. Лѣкарѣ мають надѣю удержати житье царя штучными средствами ще до вторка.

Парижъ 22 жовтня. На богослуженю за здоровлѣ царя въ россійскôй церкви бувъ президентъ Періе.

Надôслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одвазу) поручає у великôмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокли, дальекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґы, ленты мѣриальнѣ, пôяны, сібелѣ, манометры и т. п. Устроєня звôнковъ електричныхъ. Всякій направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляют точно. 148

Волосѣнніи матерацы

по зр. 14, 15, 18, 20 до 30 зр. поручає спеціяльна роботня постели 351 3—16

ІОСИФА ШУСТЕРА

у Львовѣ, улиця Коперника ч. 7.

Колдры шитѣ въ найбôльшôмъ выборѣ

Гробовй лѣхтарнѣ вôдъ 3 до 15 зр. за штуку; бляшанй вѣнцѣ вôдъ найпростѣйшихъ до найбогатшихъ

4595 *поручае*

ПЕТРО ХШОНСТОВСКИЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площ. Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.)

Цѣнники илюстрованй рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

КАНЦЕЛЯРІЯ АДВОКАТА

Д-ра Стефана Федака

перенесена до дому при

ул. Костюшка ч. 10

(напротивъ Банку краєвого).

336 14—20

Урядъ парохіяльный

въ Загвôздю, почта Станиславôвъ

потребуе пѣвця церковного, знаючого и розумѣючого нотный спѣвъ — зъ добрымъ голосомъ. Безженный мае першенъство.

Посаду треба заразъ обняти.

361 1—3

ДЕНТИСТЬ

Д-ръ Б. Качоровскій

бувшій ученикъ берлиньскои школы, перенѣсши свое довголѣтне

Заведенье дентистичне

зъ Вѣдня до Львова, ординуе при ул. Сикстускôй ч. 23 (стара почта) партеръ вôдъ годины 9—1 передъ и вôдъ 2—5 по полудни. Въ недѣлѣ и свята вôдъ годины 9—12 передполудньомъ. Для убогихъ недужихъ що день амбулятория вôдъ годины 8—9 перед полудньомъ.

124

М. Р. ШНАЙДЕРЪ

записяженый знавець судовый въ Станиславовѣ

296 поручае свое 13—52

роботню бронзôвничу и торговлю знарядôвъ церковныхъ

основану 1882 року.

МУЖЕСКУ

Безсильнôсть

выкликану именно страшными наслѣдками тайныхъ грѣхôвъ молодости и розпусти, усуне напевно и на довго одинока, розширена въ многихъ выданяхъ илюстров. книга

Самоохорона д-ра Ретава

Россійске выданье: 1 зр.
Польске выданье: 1 зр.
Нѣмецке выданье: 2 зр.

Тысячѣ людей найшли въ нѣй поясненя своихъ недугъ и направили свои мужескй силы при помочи вказаного въ книжцѣ способу лѣченя. По одержаню франко належитости, высылая ся франко книга въ кувертѣ магазиномъ выдавцѣвъ Р. Ф. Бірей въ Липску. (R. F. Bierey's Verlagsbuchhandlung in Leipzig.) 4—36 333

Бритвы выпробованй пôдъ гарантією поручае

ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ

ножôвникъ у Львовѣ ул. Боимôвъ ч. 3.

Цѣнники даромъ.

УЧИТЕЛЯМЪ, УРЯДНИКАМЪ ДЕРЖАВНЫМЪ, громадскимъ и приватнымъ емеритамъ и купцямъ подае стояче пôдъ протекторатомъ Его ц. и к. Высокости архикнязя Іосифа

Перше заведенье войскового обезпеченя

нагоду до значного зарôбку по бôчного. Урядники орґанізаційнй и аквізиторы будуть принятй пôдъ користными услôвями, не свѣдомыхъ поучуемо. 352 3—3

Глядаемо всюды заступникôвъ.

Оферты до ґенеральнои репрезентациі

Львôвъ Хорущина ч. 18.

НА РАТЫ

МАШИНЫ ДО ШИТЯ

зъ найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и краєвыхъ вôдъ 25 до 65 зр

поручае 4798 124—?

ЛЮДВИКЪ ҐАРДОЛИНЬСКІЙ

Львôвъ, площа Галицка 14.

Цѣнники на жаданье даромъ и франко.

Кароль Гавсвальдъ

Станиславôвъ ул. Салѣги ч. 3

поручае

всякй зелѣзнй товары, знаряды и приборы господарскй, окутя до вôконъ, дверей, кухнѣ и меблѣвъ, знаряды для всѣхъ ремѣселъ.

Выробы ножôвничй власнои фабрики, англійскй и зъ Золінґенъ Генкельса. **Машины до шитя и огнетревалй касы.** Крôмъ наведеныхъ товарôвъ маю рôзнй иншй входячй въ обсягъ зелѣзнои торговлѣ **по найдешевшихъ цѣнахъ.**

Поручаю такожъ выробы кошикарскй зъ власнои фабрики.

Илюстрованй цѣнники даромъ 295 и оплатно. 23—26

ОС-

рочнй мужескй, по цѣнѣ фабричнôй зр. 1·75, 2·—, 2·50, манжеты, ковнѣрики, калясоны, скарпитки, хустôчки, крабатки, шлейки, и т. п.

поручае найдешевше

Павло Лянґнеръ

передъ тымъ

БРАТЯ ЛЯНҐНЕРЫ

у Львовѣ улиця Галицка ч. 16.

Головный складъ куфрôвъ до подорожи. 2537

Цѣнники на жаданье даромъ.

Ч. 10.600.

ЕДИКТ.

Самбірскій ц. к. Суд окружний яко гандльовий оголошуе, що в реґістрі стоваришень вписав фірму „Каса задаткова в Стрию, товариство зареєстроване з ограниченою порукою".

Предметом предприемства полягаючого на статуті з 16 липця 1894 есть подане своим членам матеріяльної помочи через користне поміщуване ощадностей і удїлюване пожичок при помочи спільного кредиту під найкористнїйшими условіями, час тревання есть неограничений. За зобовязаня товариства відповідають члени до висоти єще пятьох зложених або деклярованих уділів, на 20 зр. а. в. установлених, котрі можуть бути в ратах однак не низших як по 1 зр. вплачені. Підпис фірми наступае в той спосіб, що під витисненою печатею, фірми Товариства уміщають власноручно свої імена і прізвища двох членів дирекції. Оголошеня Товариства поміщатись будуть що найменше в одній краєвій рускій часописи. Дирекцію складають д-р Евгеній Олесницкий, адвокат в Стрию яко управляючий директор, Теодор Бородайкевич, ревідент каси щадничої в Стрию яко директор-касієр і о. Олекса Бобикевич, сотрудник в Стрию яко директор контрольор і О. Володимир Нижанковский, учитель в Стрию, Іван Пелчиньский, ц. к. канцеліст судовий в Стрию и Тома Гутникевич, господар в Стрию яко заступники директорів.

Самбір 22 вересня 1894. 363 1—1

ҐÔСТЦЯ,

ревматизму, коленя, обезвладненя и т. д. позбуде ся кождый по ужитю **Рускои масти на гостець**

Цѣна 1 слоика 1 зр.

На глухоту: **Рускій олѣйокъ ушный**

(П) Цѣна 1 фляшки 50 кр. 323 9—10

Головный складъ: **С. РУКЕРЪ** антикарь у Львовѣ.

Знана вôдъ многихъ лѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спиритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікерôвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдникôвъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручае старй польскй сильнй горѣвки, дуже добрй розолісы, лікеры, румы правдивй зъ Ямайки, якъ такожъ найлѣпшои якости краєвй спеціялы якъ: Народôвка, Dziennik, Szczutek, Карпатôвка, „Дябелъ", Помаранчева не солоджена, Ратафія, Дереньôвка и т. п. горѣвки упривилеєваній и одиноко правдивй если зъ нашои фабрики спровадженй.

Одиноке жерело въ краю для пп. антикарѣвъ, до побираня алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спиритусу, до цѣлей лѣчничихъ вôльного вôдъ податку и вже оподатковяного.

Правдавый спиритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкôдный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперняка ч. 9 и въ головномъ складѣ вôдъ мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Кароля Людвика ч. 29. 491 140—104

ҐАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

Почавши вôдъ дня 12 лютого 1889 выдае

АСИҐНАТЫ КАСОВЙ

4% въ 30-дневнымъ выповѣдженьемъ

4½% зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ

а всѣ находячй ся въ обѣгу 5% **асигнаты касовй** зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ будуть **опроцентованй по 4½% вôдъ 15 мая 1889.** 2218

Передрукъ не буде плаченый. **Дирекція.**

МАҐАЗИНЪ и РОБÔТНЯ

Футеръ

ФЕЛИКСА и ЮЛІЯНА ЛЮБЕЛЬСКИХЪ

ул. Валова ч. 3 у Львовѣ

Поручають на зимовый сезонъ всякй можливй роды футеръ въ шкôркахъ, готовй футра и всякй иншй артикулы, що входять въ обсягъ кушнѣрства пôсля найновѣйшихъ фасонôвъ, також приймають покрыта и перерôбки на новй фасоны, числячи по найнизшихъ цѣнахъ.

Цѣнники на жаданье франко.

(Импреса") 335 5—12

УЧИТЕЛЬ

орґанъ рускаго товариства педаґоґічного двотыждневникъ педаґопічно-науковый, выходить вôдъ 1 червня 1889 р. у Львовѣ ул. Вôрменьска ч. 2., Предплата на цѣлый рôкъ 3 зр., на пôвроку 160 кр. на чверть року 1 зр.

За полозину цѣны въ наслѣдокъ опорожненя льокалю цѣлковита выпродажь матерій вовняныхъ, барвистыхъ, гладкихъ, чорныхъ, оригінальныхъ и т. д. фактично лише за половину цѣны. Магазинъ новости Вільгельма Сидора, Готель Европейскій ч. 4, Львôвъ. 347 5—4

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 мая 1894 пôсля годинника середньо-европейского.

Приходять до Львова зъ	поспѣшний	особовй			
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	232	525	903	610	900
Варшавы	—	525	900	—	900
Хабôвки (Закопаного) на Перемышль, Ряшевъ, або Тарнôвъ	232	—	—	—	—
Хабôвки (Закопаного) на Ряшевъ або Тарнôвъ	—	525	—	—	—
Хабôвки (Закоп.) на Стрый	—	—	834	—	—
Мушины, Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ	—	—	—	—	900
Мушины Криницѣ Жеґестова на Ряшевъ або Тарнôвъ	—	525	—	—	—
Мушины Криницѣ Жеґестова на Тарнôвъ (в. 1/8 до 30/9)	—	—	900	—	—
Мезе-Ляборцъ Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	900	—	—
Надберезя и Тарнобжеґа	—	—	600	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець гол.)	212	929	910	545	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець Пôдзамче)	158	913	845	519	—
Сучавы	940	—	737	1227	635
Кимполюнга	940	—	737	—	—
Радôвцѣвъ	940	—	737	—	635
Бергомета и Чудина	940	—	—	—	—
Новоселицѣ	940	—	737	—	—
Слободы рунгур. Копальнѣ	940	—	—	—	635
Гусятина на Галичъ	940	—	737	—	—
Чорткова на Галичъ	—	—	—	1227	—
Бориславa	—	—	202	1210	—
Белзця	—	—	—	445	—
Сокаля	—	—	748	445	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова на Стрый)	—	—	834	1210	—
Стрыя и Сколього	—	—	847	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова на Стрый	—	—	202	—	—
Гребенова (вôдъ 10/7 включно до 30/8)	—	—	202	—	—
Бруховичъ (вôдъ 12 мая почавши ажь до вôкликаня)	—	—	810	—	—

Вôдходять зô Львова до	поспѣшний	особовй			
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	224	1010	450	1035	655
Варшавы	—	1010	450	—	655
Хабôвки (Закопан.) на Тарнôвъ або Ряшевъ	—	1010	—	—	—
Хабôвки (Закопан.) на Ряшевъ або Перемышль	—	—	1035	—	—
Хабôвки (Закоп.) на Стрый	—	—	950	710	
Мушины Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ або Ряшевъ	—	1010	—	—	—
Мушины Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ (вôдъ 1/8 включно до 30/9)	—	—	—	655	—
Мушины, Криницѣ Жеґестова на Тарнôвъ	—	—	450	—	—
Мушины, Криницѣ на Стрый	—	—	—	710	—
Мезе-Ляборцъ, Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	—	655	—
Надберезя и Тарнобжеґа	—	1010	450	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця гол)	508	244	940	1020	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця Пôдзамче)	622	256	1001	1047	—
Сучавы	815	—	1015	255	1020
Чорткова на Галичъ	—	—	—	255	—
Гусятина на Галичъ	615	—	—	—	1030
Слободы рунгур. Копальнѣ	—	—	1015	—	1030
Новоселицѣ	615	—	—	—	1030
Бергомета н. С. и Чудина	615	—	—	—	—
Радôвцѣвъ	615	—	1015	—	1030
Кимполюнга	615	—	—	255	—
Сокаля	—	—	920	645	—
Белзця	—	—	920	—	—
Бориславa на Стрый	—	—	540	950	—
Лавочного (Мункача, Серенча, Мішкольца, Пешту) и Хирова на Стрый	—	—	540	—	710
Станиславова, Долины, Болехова на Стрый	—	—	—	950	710
Сколього и Хирова на Стрый	—	—	—	950	—
Стрыя и Сколього	—	—	—	305	—
Гребенова (тôлько вôдъ 10/7 включ до 30/8)	—	—	—	900	—
Бруховичъ (почавши вôдъ 12 мая ажь до вôдкликаня)	—	—	330	—	—
Зимнои-воды (почавши вôдъ 12 мая ажь до вôдклик.)	—	—	342	—	—

Розклады їзды въ видъ кишеневôмъ можна дôстати въ бюрахъ информаційныхъ, касахъ стаційныхъ и у кондукторôвъ

*) Годины печатанй грубыми черенками означують пору нôчну вôдъ год. 6-ои вечеромъ до год. 5-ои 59 мін. рано. Въ бюрѣ информаціинôмъ ц к. австр. зелѣзниць державныхъ у Вѣдни (улиця Іоанна 29) якъ такожъ въ бюрѣ информаційнôмъ ц. к. австр зелѣзниць державныхъ у Львовѣ (улиця Третого мая ч 3, готель Імперіяль), удѣляе ся устныхъ або письменныхъ обясненъ въ справахъ дотычно служби на ц. к австр. зелѣзниць державныхъ. О сколько пôдручники дозволяють, засягнути тамъ-же можна информацій вôдносачихъ ся до решты австро-угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць. Въ бюрахъ информаційныхъ продае ся выдавай черезъ ц. к. австр. зелѣзницѣ державй білеты до їзды и зшитки зуставлюваныхъ посвѣдчень до зды якъ такожъ тарифы.

4980

НА СЕЗОНЪ ОСѢННЫЙ

Просить ся ласкаво всѣхъ Вп. Гостей выставовыхъ пересвѣдчити ся о дивнôй дешевости осѣнныхъ и зимовыхъ товарôвъ, вже спровадженыхъ въ великôй скôлькости.

Слѣдуючй товары продають ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ доки истнуе запасъ:

1000 модныхъ муфôвъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·50, 2·— до 5 — зр.
1000 кожуховыхъ шапокъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·80, 2·20 до 4·— зр.
1000 фланельовыхъ и суконныхъ блюзъ осѣнныхъ и зимовыхъ 2·50, 3·— до 6 зр.
500 гальокъ волôчковыхъ по 2·50 до 4·— зр.
1000 хустокъ Гімаляя, найбôльшій родъ 1·75, 2·25 до 4·— зр.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ суконокъ на осѣнь и зиму 1·80, 2·50 зр.
1000 модныхъ плащикôвъ на осѣнь и зиму вôдъ 4 зр. и высше.
3000 одягôвъ для хлопчикôвъ у всѣхъ величинахъ по 1·80, 2·—, 3·— зр. и высше.
Особливй новости въ стяжкахъ, воаляхъ, капелюхахъ дамскихъ и дитинныхъ, рукавичокъ глясе, дуньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, панчохахъ, парасоляхъ до дощу, блюзахъ шовковыхъ и вовняныхъ, шляфрокахъ, костюмахъ и неґліжахъ надôйшли власне въ великôй скôлькости и доповняють ся щоденно.

Особливша гуртовна продажь принагôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2. 2·50, 3, 3·50, 4.
500 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужыти ся на обѣ стороны (вырôбъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 гарнітурôвъ „Louvre" на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 гарнітурôвъ „Bourett", тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 75, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·35, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый вырôбъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (6тера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ фланельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваникôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2·25 стрижений по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальоиныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 остаткôвъ ходникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 прядивыхъ, довгахъ хильскихъ шкôръ козячихъ природныхъ 5·50, шкорки Ангора 2 и 2·50
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ імітацією шкôры тигра 7·50 и высше.
Дивань сальоновй у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портіеры и занавѣсы коронковой вôдъ найлѣпшихъ сортôвъ.

Всякй зъ провінціи надсылань поручена полагоджуе ся найсовѣстнѣйше и найскорше

За глубокимъ повожаньемъ

Зарядъ магазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

4895 163—?

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и одвѣчальный редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабр. Черляньком. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 228. Львôвъ, Второкъ 11 (23) жовтня 1894. Рôчникъ XV.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских свят) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитших повѣстей“ выходитъ вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перекáну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро сголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газет ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платить у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком
въ Австрії: на цѣлый рôкъ . . . 18 зр. на пôвъ року . . . 9 зр. на чвертъ року 4 зр. 50 кр. на мѣсяць . . 1 зр. 50 кр.
за границею: на цѣлый рôкъ . . . 24 зр. на пôвъ року . . . 12 зр. на чвертъ року . . . 6 зр
у Львовѣ: на цѣлый рôкъ . . . 16 зр. на пôвъ року . . . . 8 зр на чвертъ року . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженьо. — Рекламаціи неопечатáні вôльні вôдъ порта.

Поєдинокє число коштує 8 кр. в. а.

Оголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчка инсератовôго а въ рубрицѣ „Надісłане“ по 20 кр. в. а Поєдинокє числó коштує ся по 10 кр. пôдъ стяжком.

Письмо зъ Вѣдня.

[Кампанія парляментарна. — Реформа выборча а роботники вѣденьскій. — Фінансовѣ пляны міністерства]

Засѣданя рады державнои по пôвпятимѣсячнôй перервѣ зновъ зачали ся, а правительство якъ и поодинокѣ послы выступили зновъ зъ новыми предложенями и внесенями. Вже-жь то тыхъ предложень и внесень появляє ся за богато. Пôвчетверта року минуло вôдъ початку сеи сесіи, а множества внесеных проєктôвъ ще й не тыкано: они не прийшли навѣть до першого читаня и не придѣлено их доси до комісій. Та й на будуче нема выгляду, щобы ихъ полагоджено: они лишать ся въ архівахъ парляменту яко ознака доброи волѣ внескодавцѣвъ — або бажаня попису та показаня народови, що нѣбы щось робить ся для него.

Завтра має зачати ся ґенеральна дебата надъ новымъ закономъ карнымъ. Але шкода того часу, щó на неи стратить ся, бо вже нинѣ стоить на-певно, що законъ той не буде ухваленый, не стане часу на него. Впрочôмъ и невелика шкода, бо проєктъ закона въ тôмъ видѣ, якъ выйшовъ зъ комісіи, не вôдповѣдає вымогамъ часу и потребамъ народу. Може найбôльше ще побуває ся за нимъ польске „коло“, бо вôнъ въ многихъ постановахъ догоджує интересамъ бôльшои посѣлости.

Здає ся, що анѣ правительство анѣ президія палаты послôвъ не утворила собѣ певного пляну що-до цѣлои парляментарнои кампаніи на решту сеи сесіи, котра жь тревати має вже мало що бôльше якъ два роки. Сеи осени очевидно нѣяка важнѣйша справа не буде залагоджена, а часъ зôйде на ґенеральнôй дебатѣ надъ новымъ закономъ карнымъ, на нарадахъ комісіи буджетовои надъ буджетомъ и на ухваленю провізоріи буджетовои. Въ сѣчни мають радити соймы краєвѣ. Въ другôй половинѣ лютого та черезъ цѣлу весну и часть лѣта має залагодити ся буджетъ и реформа податкôвъ. На осѣнь и другу весну припаде вôдтакъ процедура цивільна, монополь горѣвчаный, управильненье платнѣ урядникôвъ, буджетъ на рôкъ 1896 и реформа выборча. На все те годѣ щобы выстало часу, и вже для того самого неодна зъ найважнѣйшихъ справъ спаде зъ порядку дневного або не буде докôнчена. Де-що зновъ може перепасти черезъ те, що въ правительственнôй партіи не буде згоды. Отже слаба надѣя на богате жниво парляментарне!

Се однакъ певне, що правительство предложить реформу выборчу, и не мали раціи тѣ, що о тôмъ сумнѣвали ся. Правда, що оно бере ся до тои трудноі справы дуже нерадо; правда, що правительственна коаліція, а бодай значна часть ей, волѣла бы лишити всьо, якъ есть — але обставины сильнѣйшѣ нѣжь всякѣ бажаня правительства або ей партіи, а реформа выборча стала невôдклонимою конечностію державною, котрôй кожде міністерство и кожда партія мусить пôддати ся. Отже не о те розходить ся: чи реформа выборча буде поставлена на порядокъ дневный, але о те: яка то буде тая реформа. При складѣ теперѣшнього міністерства и правительственнои коаліціи можна бути певнымъ, що умовленый межи ними проєктъ не вôдповѣсть потребамъ народу взагалѣ, а вже найменше потребамъ Русинôвъ. Треба бы дуже великого напору и въ парляментѣ и по-за парляментомъ, щобы въ тôй справѣ що-небудь для Русинôвъ узыскати. Такій всесторонный напôръ есть очевидно въ теперѣшныхъ обставинахъ неможливый; вôнъ впрочôмъ и не єсть въ интересѣ тыхъ, котрымъ корыстнѣйше выходить дôстати мандатъ посольскій зъ волѣ правительства нѣжь зъ волѣ народу. Все-жь таки край и народъ повиненъ своє робити и всѣми законными средствами своихъ правъ и потребъ домагати ся.

Роботники вѣденьскій пробували минувшого четверга робити пресію на правительство и парляментъ въ справѣ реформы выборчои. Въ тôмъ мали повну рацію. Не можна однакожь сказати, щобы ихъ намѣръ удавъ ся. Передо всѣмъ маніфестація була за слаба. Зôбрало ся ихъ що-найбôльше 8 тысячь [пôсля иншихъ вѣстій лише 5 тысячь], а то на Вѣдень за мало. По друге, они зôйшли зъ законнои дороги о стôлько, що по вôдбутыхъ зборахъ хотѣли ще устроити публичный походъ, на котрый не мали, анѣ навѣть не могли мати призволеня власти, бо въ часѣ зôбраня рады державнои самъ законъ зборонює всякѣ зборы (отже и походы) пôдъ голымъ небомъ въ пятимилевôмъ окрузѣ. Однакожь тымъ не менше поступованье поліціи, котра тратувала и калѣчила людей, не дасть ся нѣякъ оправдати, а міністеръ Бакегемъ, котрый звычайно говорить въ парляментѣ зручно и дотепно, надармо намагавъ ся боронити того поступованя. Лучше вражѣнье при дискусіи надъ тою справою зробила промова кс. Віндішґреца, котрый торжественно запевнивъ, що правительство ще въ сѣй сесіи предложить парляментовы реформу выборчу. Нынѣшный президентъ міністрôвъ есть чоловѣкъ, на котрого слово будь-що-будь скорше можна спустити ся нѣжь на иншихъ достойникôвъ або нѣжь на его попередника.

Міністеръ скарбу носить ся зъ широкими плянами фінансовыми. Окрôмъ реформы безпосередныхъ податкôвъ, хоче завести монополь горѣвчаный и пôдвысшити фрахты на зелѣзницяхъ. О реформѣ податкôвъ буде пора поговорити тогды, коли цѣлый проєктъ выйде зъ комісіи. Монополь горѣвчаный поведе за собою высшу цѣну горѣвки въ дрôбнôй розпродажи [хоть міністеръ не хоче сего признати], а пôдвышенье фрахтôвъ есть гôршимъ средствомъ вôдъ проєктованого бувшимъ міністромъ Штайнбахомъ податку транспортового, бо оно лише въ части принесе бôльшій дохôдъ державѣ, а въ части придасть ся приватнымъ зелѣзницямъ, котрѣ очевидно пôйдуть за прикладомъ зелѣзниць державныхъ, коли противно податокъ транспортовый [т. є. наложенье певного проценту податку вôдъ кождого транспорту зелѣзницею, чи рѣчій чи осôбъ] припало бы тôлько въ користь скарбу державного. Взагалѣ здає ся, що п. Плєнеръ есть сильнѣйшій въ критицѣ нѣжь въ самостôйнôмъ творчôмъ дѣланю.

У. С. П.

Рада державна.

На вчерашнôмъ засѣданю палаты послôвъ предложило правительство два проєкты законôвъ.

Проєктъ закона о управильненю супочинку въ недѣлѣ и свята въ заведеняхъ промысловыхъ постановляє: Въ днѣ святочнѣ має бути задержаный супочинокъ у всѣхъ галузяхъ працѣ промысловои. Супочинокъ святочный зачинає ся найпôзнѣйше о год. 6-ôй рано и має тревати найменше 24 годинъ. Выимкою суть деякѣ працѣ, котрыхъ цѣль чищенье, удержанье у вôдповѣднôмъ станѣ заведеня, наглядъ и безпечнôсть. Міністеръ торговлѣ, порозумѣвши ся зъ міністромъ справъ внутрѣшныхъ и міністромъ вѣроисповѣдань, може въ поодинокихъ случаяхъ зъ огляду на потребы населеня и руху торговельного, дозволити такожь въ недѣлѣ выконувати роботы пôдъ условѣмъ, що натомѣсть буде иншій день супочинку. Робота недѣльна въ заведеняхъ торговельныхъ дозволена на шѣсть годинъ; въ случаяхъ выимковыхъ и. пр. пôдчасъ святъ Великодныхъ, буде дозволена до десяти годинъ. Въ днѣ святочнѣ мають роботники, зъ увзглядненьемъ вѣроисповѣдання, дôставати свободу, ходити на передполудневѣ богослуженя. Провины будуть каранѣ пôсля ординаціи промыслови.

Проєктъ закона о утвореню выдѣлôвъ роботничихъ и урядôвъ розъємныхъ постановляє: Выдѣлы роботничѣ можуть бути установленѣ при поодинокихъ предприємствахъ, на основѣ статутôвъ, уложеныхъ предприємцями. Выбирають роботники. Голосованье тайне. Задачею выдѣлôвъ есть удержувати порозумѣнье мѣжь предприємцями и роботниками, пôдпирати предприємцѣвъ въ зарядженяхъ дотычно роботникôвъ и взагалѣ розвивати дѣяльнôсть примирительну. Уряды розъємнѣ мають бути установленѣ краєвыми властями політичными, взглядно міністерствомъ торговлѣ. Они мають складати ся зъ представителѣвъ предприємцѣвъ и роботникôвъ. Уряды мають цѣль улекшувати згôдне порозумѣнье въ справахъ, де розходить ся, чи праця роботника має дальше вестись чи залишена на ново зачинатись. Выборы вôдбувають ся безпосередно, а беруть въ нихъ участь зъ одной стороны всѣ предприємцѣ, а зъ другои всѣ роботники.

Вôдчитано письмо суду повѣтового въ Ляя зъ просьбою о дозвôлъ на судове слѣдство противъ пос. Ґарнгафта за обиду чести.

Пос. Курцъ интерпелювавъ міністра справъ внутрѣшныхъ въ справѣ розвязаня ческого товариства студентского „Славія“ въ Празѣ.

Приступлено до порядку дневного, а именно до справоздань комісіи петиційнои. Мѣжь иншимъ референувавъ абатъ пос. Трайнфельсъ петицію емеритованого пароха кс. Прусъ-Сковроньского зъ Коломыѣ, котрый домагає ся, щобы зарядъ почтъ выплативъ ему за ушкодженье тѣла 25.000 зр. вôдшкодованя, а такожь щобы міністеръ просвѣты звернувъ ему приходъ и выплативъ доходы зъ парохіи въ квотѣ 36.000 зр. На внесенье комісіи палата перейшла надъ сею петиціею до порядку дневного.

Зачала ся ґенеральна дебата надъ справозданьемъ комісіи для закона карного о новôмъ проєктѣ закона карного. Президентъ палаты пригадавъ, що всѣ додатковѣ внесеня мають бути внесенѣ вже въ часѣ ґенеральнои дебаты.

Референтъ д-ръ Копъ въ довшôй промовѣ высказавъ добрѣ стороны нового проєкту и закôнчивъ зазывомъ, щобы палата приняла проєктъ.

Молодо-Чехъ пос. Славикъ критикувавъ проєктъ закона, бо тымъ способомъ обмежає ся обсягъ дѣланя соймôвъ краєвыхъ. Полагоджуванье справъ безпечности, здоровля и моральности, належить пôсля гадки бесѣдника, до компетенціи соймôвъ краєвыхъ. Великою хибою нового проєкту есть постанова, пôсля котрои численнѣ чинности, доси не пôдпадаючѣ карѣ, мають пôдпадати карѣ, а супротивъ того новый законъ цѣлкомъ не вказує на поступъ, лишь есть реакційнымъ.

По тôй промовѣ перервано дальшу дискусію. Слѣдуюче засѣданье палаты послôвъ въ середу.

——

Комісія промыслова не могла нѣ вчера нѣ передвчера вôдбути засѣданя за-для недостаточного числа членôвъ. Крôмъ предсѣдателя комісіи явило ся лишь 11 членôвъ, а комісія числить 36 членôвъ. Та обставина свѣдчить, що многѣ послы не уважають потрѣбнымъ выповняти свои обовязки. Предсѣдатель комісіи промысловои вже неразъ жалувавъ ся на байдужнôсть членôвъ тои комісіи.

——

Ґенеральна дебата надъ проєктомъ закона карного, котра зачала ся на вчерашнôмъ засѣданю палаты послôвъ, буде, здає ся, похоронами цѣлого проєкту. За-для скороченои процедуры нарадъ ухвалено, щобы при ґенеральнôй дебатѣ, а не ажь при спеціяльнôй, ставити поправки и додатковѣ внесеня. И тыхъ поправокъ и внесень має бути до 800, тожь комісія не буде могла упоратись зъ ними такъ скоро, щобы можна було взагалѣ приступити до другого читаня проєкту. Зъ того числа по-

Вступный выкладъ проф. М. Грушевского
зъ давнои исторіи Руси

выголошеный въ львôвскôмъ університетѣ 30 ого вересня с. р.

Шановна Громадо!

Розпочинаючи курсъ исторіи Руси, я звертаю ся гадкою до того факту, що нашому давному книжникови кіївскому здававъ ся першимъ выступомъ Руси на историчну арену:

„Наченшю Михаилу царьствовати, нача ся прозывати Руская земля. О семъ бо увѣдахомъ, яко при семъ цари приходиша Русь на Царьградъ, якоже пишеть въ лѣтописании Грѣцкомъ“ — се-бъ то за Михайла зъявило ся имя Руси, а се мы знаємо тому, що за сего царя приходила Русь на Царгородъ*). Такъ що той, певѣдомый намъ на имя авторъ Повѣсти временныхъ лѣтъ, до сего часу вôдноситъ не тôлько першу звѣстку, а й самый початокъ Руси, яко нового фактора въ державнôмъ житю народôвъ схôдно-словянскихъ.

Але звернѣвшись до свѣдка того находу, що его бачивъ на власнѣ очи. Мы маємо казаня, що выголосивъ патріархъ Фотій зъ поводу того находу, и его обѣжникъ зъ поводу охрещеня Русôвъ, и отъ що вôнъ тутъ каже про Русôвъ: „народъ, про якого такъ часто балакано, народъ що перезажає инчихъ въ жорстокости и въ охотѣ до морду, се-бъ то звана Русь, що пôдбивши пôдъ себе своихъ сусѣдôвъ и зъ того загордувавшись, на Ромейську державу зняла руки“...**)

Сѣ слова жаднымъ чиномъ не можуть прикладатись до першого выступленя народу на арену політичного житя; вони натякають на довгій попередній періодъ громадськои и державнои еволюціи. И справдѣ, слова Фотія не стоять одиноко, мы маємо вже теперь серію вѣдомостій зъ IX. в., що доводять насъ до такого-жь выводу.

Така звѣстка въ житю Георгія Амастридського зъ першои половины IX. в. про находъ въ кôнци VIII. або въ початку IX. в. на Малу Азію „народа Руси, якъ всѣмъ вѣдомо найжорстокого, немилосердного и цѣлкомъ безъ нѣякои ласки до людей“; отже Русь и тутъ выступає яко народъ добре вѣдомый. До того-жь часу належить походъ князя руського Бравалина на Сурожь въ Криму***) Не зачѣпаючи хакана Руси, що посылавъ 839 р. своихъ послôвъ въ Византію, бо за него ведеть ся велика суперечка, я звернусь ще до звѣстки инчого типу, зъ исторіи культурноі, до оповѣдання Араба Ибнъ-Хордадбе про торговлю руську; воно писано, якъ доводять новѣщѣ студіѣ, передъ 850 р., и въ нему читаємо, що „купцѣ зъ Руси, народу славянського“, ѣздили тодѣ зъ найдалекихъ краѣвъ славянскихъ на Чорне море и возили крамъ въ Византію, а Дономъ та Волгою ѣздили въ Итіль [сучасну Астрахань] и по Каспійському морю, а часомъ на велôлюдахъ возили крамъ въ Багдадъ****).

Сѣ вѣдомости, въ цѣлости взятѣ, свѣдчать, що комплексъ народôвъ славянскихъ зъ Русію на чолѣ, що надала ему своє имя, вже пережилъ передъ тыми часами процесъ свого державного сполученя, мабуть не короткій, вступивъ уже въ культурнѣ зносины не тôлько зъ близькими сусѣдами, а и зъ далекими краями, коротко — мавъ за собою тодѣ вже політично-громадську й культурну минувшôсть.

Не инакше. Археольогічнѣ розвѣдки народôвъ руськихъ на ихъ сучасныхъ оселяхъ не знаходять якъ тôлько въ станѣ вже значно высокои культуры. На сихъ оселяхъ вони мали попередникôвъ въ культурнôмъ житю зъ инчихъ народôвъ, зъ инчихъ расъ, що пережили довгій періодъ початковои культуры, яка сягає найдавнѣйшихъ часôвъ, часôвъ давно-камяныхъ [палеолитичныхъ]. Та давня раса не щезла,

*) Ипат. лѣтопись выд. 1871 р., с. 11; див. справедливѣ увагы про переклады сего тексту у Гедеонова — Варяги и Русь II. 459.

**) Текстъ н. пр. у Куника Berufung der schwedischen Rodsen II. 335.

***) Тексты житій въ Лѣтописи занятій Археограф. комиссіи (петербурьскои) т. IX, с. 66 и 100, и передмова с. 82, 93—4, 289.

****) Нове выданье De-Goeje — Bibliotheca geograph. arabicorum VI; про часъ написаня гл. Лѣтоп. зан. арх. ком. IX передмова 132.

вона мешкала разомъ зъ словянськими приходнями и злилась въ одну націю зъ ними. Коли прийшли руськѣ Славяне въ свои новѣ оселѣ, мы не маємо ще певныхъ датъ, и надъ рôзными гіпотезами довго було-бъ застановлятись; певнѣ историчнѣ звѣстки сягають VI вѣку по Христѣ. Докладнѣйшѣ вѣдомости маємо про ихъ станъ культурный. На основѣ порôвнянои філологіи доводять, що Славяне ще въ часѣ побуту на своѣй арійскôй правôтчинѣ дôйшли вже значноі культурности, знали металѣ, обробляли землю, держали худобу й мали деякѣ институціи громадскѣ. Археологичнѣ розвѣдки свѣдчать, що передъ Христомъ народы руськѣ мали вже майже увесь той кругъ рукомеслъ, що и пôзнѣйше, вони знали майже всѣ роды хлѣба, всѣ роды господарськои худобы, добували и обробляли металічну руду, мали певнѣ початки штуки [на пр. въ выробахъ металічныхъ], потребы комфорту й роскошѣ.

Зъ симъ всѣмъ звязанѣ були зносины торговельнѣ зъ иншими народами. Географічне положенье дало Руси дуже выгôдне становище що-до зносинъ культурныхъ; якъ бы не перешкоды, вона могла-бъ бути незвычайно важнымъ зъ погляду культурно-историчного пунктомъ, де стыкали ся течѣ зъ далекого сходу, зъ пôвночи, зъ германьско-романського заходу и тіни надзвычайно цѣкавои амальґамы християнскихъ, клясичныхъ и схôдныхъ елементôвъ, яку дає Византійщина. Я проминаю тутъ багатѣ скарбы римскѣ, бо хронологічно вони

Ergebnisse der linke Sektor-Forschung
Auf dem Weg zum transnationalen Sozialstaat
Bürgerschaft und Demokratie, Bd. 7

правокъ видно, якъ много хибъ въ проєктѣ, та що комісія для закона карного не увзгляднила вымогъ теперѣшного часу и поступу на поли судовництва. Взагалѣ дають ся чути нарѣкання, що выготовленый проєктъ єсть на скрозь реакційный и въ многомъ стоить по заду постановъ закона карного зъ 1803 р. Характеристична обставина отся, що презесъ комісіи для закона карного д-ръ Веберъ выступивъ зъ комісіи, щобы мати свободну руку при дискусіи и поборювати цѣлый проєктъ. Коло польске ухвалило було голосувати за приступленьемъ до спеціяльнои дебаты надъ проєктомъ, однакъ до тои спеціяльнои дебаты не прийде, бо внесенѣ поправки придавлять своимъ тягаромъ цѣлый проєктъ

— —

Въ буджетѣ міністерства вѣроисповѣдань и просвѣты на 1895 р. мѣстять ся отсѣ з а п о м о г и на ц ѣ л и н а у к о в ѣ и а р т и с т и ч н ѣ въ Галичинѣ. На артистичну прикрасу університету краковского 10.000 зр. яко друга рата; на купно дому Матейка одноразовый датокъ 5.000 зр.; на реставрацію старинного замку ряшѣвского 2.700 зр.; на реставрацію костела парохіяльного въ Бѣчи 3.000 зр.; на реставрацію монастиря Домінікановъ въ Краковѣ 3.000 зр. Для університету львовского: утвореньe катедры фізіольогіи, перша рата запомоги, удѣленои краєви Галичинѣ на будову клініки 50.000 зр.; друга рата на заснованье музея анатомічного 2.000 зр. Для університету краковского: будова оранжеріи зимовои въ огородѣ ботанічномъ 15.000 зр., введенье освѣтленя електричного въ заведеню патольогічно-анатомічномъ 30.000 зр.; устроєнье заведеня археольогічного 480 зр.; прибори науковѣ до заведеня фізичного 600 зр. яко перша рата; устроєнье заведеня патольогічно-анатомічного 30.000 зр. яко перша рата; на поббольшенье збірки исторіи штуки 400 зр. яко послѣдна рата; будова заведеня патольогічно-анатомічного 50.000 зр. яко пята рата; на рознѣ заведеня лѣкарско-науковѣ 1.500 зр. Надзвычайнѣ выдатки на гімназіи: въ Новомъ Санчи 2.200 зр., въ Перемышли 2.000 зр., трета рата запомоги на будову въ Яслѣ 5.000 зр., четверта и послѣдна рата на будову школьного будынку въ Перемышли 20.000 зр., на будову школы реальнои въ Краковѣ друга рата 60.000 зр. — Надзвычайнѣ выдатки на школы промысловѣ: въ Краковѣ 1.270 зр., у Львовѣ 5.600 зр. Субвенціи для школъ фаховыхъ: заведенье ткацке въ Кросненѣ 3.500 зр.; варстаты ткацкѣ: въ Блажовѣй 250 зр., въ Глинянахъ 800 зр., въ Горлицяхъ 400 зр, въ Косовѣ 600 зр., въ Корчинѣ 600 зр., въ Ланцутѣ 400 зр., въ Ракшавѣ 250 зр, въ Рихвалдѣ 400 зр., въ Вилямовичахъ 300 зр. На урядженье школы выробовъ деревляныхъ въ Коломыи 2.500 зр Для школъ кошикарскихъ въ Червонѣй воли 650 зр., въ Яслѣ 300 зр. Для варстатовъ рукодѣльничихъ: въ Грибовѣ 100 зр., въ Камѣнцѣ стр. 800 зр. въ Живци 1.000 зр., въ Станиславовѣ 900 зр., въ Грималовѣ 1200 зр. Стіпендіи: для Коросна 315 зр, Косова, Грибова, Камѣнки стр., Червонои волѣ и Ясла по 158 зр., для Станиславова 315 зр. На внутрѣшне устроєнье: школы

попереджають зазначеный высче часъ, хочь менѣ особисто здаєть ся зовсѣмъ певнымъ, що маємо тутъ памятки зносинъ руско-славянськихъ; перехожу до сходу. Територія давнои державы руськои дає велику силу находокъ монеты орієнтальнои — зъ Туркестану и калифату арабського, зъ вѣковъ VIII, IX и X. Сѣ скарбы, порбняни зъ вѣдомостями жерелъ писаныхъ, переважно арабськахъ, запевняють истнованье интензивныхъ и широкихъ зносинъ у народовъ руськихъ зъ краями сходными. За зносины зъ Византіею найкращими свѣдками будуть трактаты кіевськихъ князѣвъ зъ Византіею въ X в. трактаты власне торговельнѣ, що самымъ змѣстомъ посвѣдчають, якъ широкѣ и дужѣ були тѣ зносины; пригадаємо хочь-бы той уступъ въ трактатѣ 907 р., де купцямъ руськимъ заборонено вступати зъ свого передмѣстя до Константинополя партіями бо́льше 50 мужѣвъ разомъ*). Зносины зъ повнбчю тревали дуже довго й стало; „путь изъ варягъ въ Греки“ кіевському книжнику XI в. здававъ ся чимсь давнымъ [и такъ воно власне й було], и сѣ зносины держали ся довго й потомъ; про нихъ оповѣдають скандинавськѣ заги и мовчки притакують кіевськѣ монеты на Балтійськомъ поморю. За зносины зъ заходными народами й державами мы маємо згадку вже въ такого мандровця зъ X. в., Ибрагима Ибнъ Якуба; вонъ повѣдає, що зъ „Краква (се-бъ-то Кракова) въ Прагу ходили зъ крамомъ Руси и Славяне**)“, але докладнѣ и ширшѣ вѣдомости за тѣ зносины мы маємо вже зъ XI—XII в.

*) Ипат. лѣтоп. с. 18; зъ симъ порбняти оповѣданье Константина Порфирородного про ватаги купецкѣ зъ Кіева до Константинополя — De administr. imperio c. IX.

**) Извѣстія Ал-Бекри, выд. Куникъ и бар. Розенъ, 49.

ковальскои въ Сулковицяхъ 2.000 зр., школы слюсарскои въ Свѣонтникахъ 4.500 зр. — Реставрація костела школьного въ Ряшевѣ 6.200 зр. яко перша рата.

— —

Додатково до справозданя зъ дебаты и голосованя въ палатѣ послобъ надъ наглячостію внесеня пос. Пернерсторфера зазначимо, що палата вбдкинула наглячбсть 12) голосами противъ 43 голосбвъ (а не якъ було донесене 143 противъ 120). За наглячостію голосували: молодо-Чехи, полудневo-славяньскій клюбъ, нѣмецкѣ національ, антісеміты и два рускѣ послы. По оповѣщеню результату голосованя, робо́тники зобранѣ на галеріяхъ выйшли остентативно зъ палаты.

Недужій царь.

— —

Послѣднѣ вѣсти про недугу царя згбдно констатують, що станъ царского здоровля безнадѣйный и хочь нинѣшнѣ телеграмы донесли, що царь лѣпше спавъ а навѣть проходжувавъ ся повъ годины по парку, то сего не можна уважати за познаку повертаючого здоровля, бо недуга царя єсть того рода, що хвилеве нагле полѣпшенье часто появляє ся при кбнци ей передъ самою катастрофою.

Що-до недуги самои, то на основѣ выдаваныхъ бюлетинбвъ переважує въ лѣкарскихъ кругахъ поглядъ, що єсть се т. зв. nephritis interstitialis т. є. хронічне запаленье нирокъ сполучене зъ розростомъ нирковои плѣвки. Ся досыть часта недуга, выкликувана розными причинами, лежить въ томъ, що ниркова плѣвка надто розрастає ся, гнете каналики нирокъ и спинює выдѣлюванье мочи. Недуга мусѣла бы потягнути скору смерть, если бы не серце, що працюючи зъ подвойною силою, перепыхає черезъ недужѣ нирки правильну а навѣть бо́льшу вбдъ правильнои скблькбсть мочи. Ся хиба, зробноважена дѣяльностію серця, може тревати досыть довго и не обявляти ся грбзнѣйше, а недужій може бути навѣть вбльный вбдъ всѣхъ болѣвъ; однако се тревае такъ довго, доки не ослабне серце. Серце-жь ослабає звычайно въ пбзнѣйшбмъ вѣцѣ зъ причины властивыхъ сему вѣкови змѣнъ въ кровоносныхъ судинахъ, але выимково може се лучити ся и въ молодшомъ вѣцѣ. Причины такого ослабленя серця въ молодшомъ вѣцѣ не все дадуть ся выказати, а можуть лежати або въ надмѣрнбй фізичнбй праци або въ якбй горячковбй недузѣ. Серце здорового чоловѣка, працюючe въ звычайный способъ, має все богато засобнои силы, котру може въ надзвычайныхъ случаяхъ розвинути. Однакъ й найменшій надмѣръ працѣ по-надъ щоденнѣ вымоги якъ пр. скорый хбдъ, або якась коротка горячкова недуга, можуть стати ся перепоною, котрои серце не въ силѣ побороти. Чи у царя перебута минувшои зимы инфлюенца, якъ кажуть досыть тяжка, не була сею перепоною, годѣ на певно сказати, але самъ фактъ, що вбдъ часу сеи инфлюенци затаювано недугу, котра прибрала теперь такѣ страшнѣ розмѣры, каже догадувати ся, що дѣйстно такъ було.

Если серце не рбвноважить вже недуги нирокъ, тогдѣ выступає она грбзно и въ коротко́мъ часѣ кбнчить ся смертію. Се походить зъ-вбдси, що деякѣ отруѣ, вытворюванѣ въ орґанізмѣ а выдѣлюванѣ правильно нирками, не можуть вбддалити ся и переходять въ кровь та затроюють ей. Сей станъ называє ся „уремія“ и може рбзно обявляти ся: конвульсіями, душностію, нервовымъ розстроємъ, болемъ головы, безсонностію и т. пн. Лѣкарѣ помагають тогдѣ въ той способъ, що штучно пбддержують чинность серця и вбдировaджують отруѣ иншою дорогою, не нирками. Однако таке серце нѣколи не працює довго и мимо лѣкбвъ ослабає що разъ бо́льше. Тогдѣ появляє ся водна пухлина и смерть наступає скоро въ однбмъ зъ уремічныхъ нападбвъ.

Якъ звѣстно, лѣкарскѣ бюлетины констатують водну пухлину, отже недуга вже въ послѣднбй стадіи и мимо найенергічнѣйшои помочи може катастрофа вбдтягнути ся лише на дуже короткій часъ.

Такій має бути станъ царя пбсля офіціяльныхъ вѣстей, однако, якъ мы вже вчера зазначили, появляють ся въ европейскихъ часописяхъ найдивачнѣйшѣ выгадки про его недугу. И такъ на пр. италійскій Seccolo оповѣдає таку байку: „Страшна вѣсть розбйшла ся въ Петербурзѣ. Царь не єсть недужій на нирки, якъ офіціяльно доносять: Царь отроєный. Що-до сего нема нѣякого сумнѣву. Вже самѣ познаки вказують на отроєнье, а впрочбмъ професоръ Захаринъ отверто заявивъ, що при розслѣдѣ кблькохъ капель крови царя найшовъ рѣшучо убиваючу отрую. Въ наслѣдокъ того вбдограла ся страшлива сцена. Смертно блѣдый и непокоєный страхомъ, дожидавъ царь Захарина котрый давъ ему слово чести, що выявить цѣлу правду о аналізѣ. Коли славный лѣкарь вбйшовъ до комнаты царя, не говоривъ нѣчого. „И що-жь?“ запытавъ царь дрожачимъ голосомъ, „говорѣть, я приготовленый на все“. — „Царю, ты затроєный“, вбдповѣвъ Захаринъ, „лише чудомъ можешь спасти ся.“ Царь зъ трудомъ пбднѣсъ ся зъ крѣсла, пбйшовъ до примежнои комнаты, де була царица зъ царевичемъ и вбдозвавъ ся плачливымъ голосомъ: „Чуєте, Захаринъ каже, що для мене нема ратунку.“ Вбдтакъ зомлѣвъ. Дальше розповѣдає ся газета, що й Лейденъ потвердивъ діягнозу Захарина та що приписавъ цареви молочне лѣченье, вприскуванье кофеины и змѣну клімату. Царь має мати ще надѣю, але дуже змѣнивъ ся и не хоче глядѣти до зеркала, щобы не перепудити ся. Вонъ, якъ каже Seccolo, має мати напады божевольства, кидає ся, кричить, плаче якъ дитина и т. ин. нѣсенѣтницѣ.

Тымчасомъ бюлетины о недузѣ царя выкликують въ цѣлбй Россіи велике пригноблене. Заявы симпатіи и спбвчуття для недужого монарха загальнѣ, але ихъ придушує непокбй, що буде дальше, по смерти царя. Всѣ пытаня бѣжучои политики перестали интересувати зворушену опінію загалу, а петербурґска біржа майже цѣлковито не функціонує. Множество особъ має охоту продавати цѣннѣ паперы, але нѣхто не хоче ихъ купувати. На улицяхъ столицѣ очевидне зворушенье. Публика дожидає що годины новыхъ вѣстей о недузѣ царя, однако оголошуванѣ бюлетины появляють ся рѣдко и звучать дуже сухо, длятого найрбзнѣйшѣ непокоячѣ поголоски ще бо́льше розворушують публику. Въ катедральномъ соборѣ св. Исаака и у всѣхъ православныхъ церквахъ та католицкихъ костелахъ вбдбувають ся богослуженя за здоровле царя при участи численныхъ товпъ народа Въ театрахъ тревають представленя безъ перервы; въ Марійскбмъ театрѣ въ часѣ представленя оперы „Жизнь за царя“ зажадала публика въ другбмъ актѣ вбдспѣваня царского гимну, котрый три разы повторено. Надзвычайнѣ выданя „Правительственного Вѣстника“ роздають безплатно мѣжь народъ офіцеры поліціи.

Що-до здоровля царицѣ, то пбсля найновѣйшихъ вѣстей недуга ей не така небезпечна, якъ зъ першу доношено. Ей здоровле потерпѣло очевидно дуже богато въ наслѣдокъ незвычайныхъ зворушень. Недуга царя, недуга улюбленого сына вел. кн. Юрія и фізичне умученье [цариця цѣлыми ночами сама сидѣла при недужбмъ цари] выкликали нервовый розстрбй, котрый ще збольшивъ ся, коли першій разъ въ пятницю выявлено ѣй правду про царску недугу. Такожь на вел. княжнбй Ксени зробила ся вѣсть таке вражѣнье, що побоюють ся о ей здоровле.

Царь не хоче лежати въ лбжку, цѣлыми годинами сидить въ фотели и зъ трудомъ проходжує ся по комнатѣ Впрочбмъ вбнъ цѣлкомъ притомный и часомъ читає часописи. Зъ тои причины — якъ пише Köln Ztg. — одержали петербурґскѣ часописи приказъ, щобы въ примѣрникахъ высыланыхъ до Ліваді̀и, опускали офіціяльнѣ бюлетины про царске здоровле, а порожнѣ мѣсця щобы выповнювали иншимъ змѣстомъ. — Царица пересылає до Копенгаґи три разы денно бюлетины про здоровле царя и, якъ зъ вбдтамъ телеґрафують, надѣє ся даньскій двбръ кождои хвилѣ катастрофы. Наслѣдника даньского престола, свого брата кн. Фридриха вбзвала царица до Ліваді̀и. — Кн. Аліція мала вже вчера приѣхати до Ліваді̀и и приймити православіе, а нинѣ — якъ кажуть — мала повѣнчати ся зъ царевичемъ. — До Ялты выѣхавъ зъ Петербурґа мѣжь иншими такожь Побѣдоносцевъ.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

На з а с ѣ д а н ю с т а р ш и н ы т о в а р и с т в а ґ і м н а с т и ч н о г о „С о к о л ъ“ у Львовѣ, котре вбдбуло ся дня 15 жовтня с р. пбдъ проводомъ головы Нагбрного въ присутности членовъ Хойнацкого, Ганинчака, Колодницкого-Андрейчина, Венґриновича, Кубика, Спожарского, Голейка, Копача, Ильчишина и Лаврбвского, ухвалено:

1. Пбсля §. 9. устава скликати з в ы ч а й н ѣ з а г а л ь н ѣ з б о р ы на 7 н. ст. падолиста 1894, на годину 3-ю пополудни.

2. Предложити загальнымъ зборамъ внесенье на змѣну §§. 15, 18 и 22 устава.

3. Вбзвати членовъ, щобы до 3 ого падолиста 1894. заплатили залеглѣ вкладки.

4. Оповѣстити, що курсъ борбництва розпочинає ся дня 1-ого падолиста и упросити п. Джулиньского, щобы и въ сѣмъ курсѣ учивъ борбництва.

5. Принято до вѣдомости справозданье скарбника, пбсля котрого въ бѣжучбмъ роцѣ товариство мало доходу 775 зр. 45 кр., розходу 972 зр. 55½ кр., отже недобборъ выносить 197 зр. 10½ кр.

6. Принято 6 новыхъ членовъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Якъ звѣстно, выдало міністерство судовництва розпорядженье, щ о б ы в с ѣ н а п и с и, у р я д о в ѣ д р у к и и п е ч а т к и в ъ и с т р і й с к и х ъ с у д а х ъ б у л и в ы г о т о в л е н ѣ в ъ и т а л і й с к б м ъ и с л о в ѣ н ь с к б м ъ я з ы ц ѣ. Се розпорядженье выкликало велику бурю мѣжь Италіянцями въ Истріи и въ Трієстѣ, ана чолѣ того антісловѣньского руху ставъ истрійскій выдѣлъ краєвый зъ маршалкомъ Кампітелімъ. На однбмъ зъ послѣдныхъ засѣдань ухваливъ сей выдѣлъ краєвый выслати до міністерства судовництва меморіялъ зъ протестомъ противъ згаданого розпорядженя и поручити трієстеньскимъ посламъ пбдперти лично протестъ въ міністерствѣ. Меморіялъ, написаный дуже остро, каже, що розпорядженье міністра „несправедливе и его не можна нѣякъ оправдати; оно зносить давно набутѣ права и кривдить италійске населенье, що замешкує майже выключно истрійскѣ мѣста; оно копає пропасть мѣжь италійскимъ сторонництвомъ а правительствомъ та имовѣрно выкличе навѣть злочинну реакцію. Супротивъ того мусить краєвый выдѣлъ рѣшучо запротестувати и жадає, щобы се к а р ы д о с т о й н е зарядженье усунено и привернено давный ладъ“. — Якъ доносять зъ Истріи, „злочинна реакція“, про котру згадує краєвый выдѣлъ въ меморіялѣ, вже й проявила ся, а то въ мѣсточку Пірано, де передъ кблькома днями прийшло зъ нагоды усуненя италійскои вывѣски на будынку судовбмъ до уличныхъ забурень. Про сю справу доносить трієстеньскій Piccolo, що староство въ Капо д' Истрія запытувало раду громадску въ Пірано, чи дасть она запоруку, що при умѣщеню утраквістичнои вывѣски на судовомъ будынку не прийде въ мѣстѣ до забурень. По оживленбй дебатѣ ухвалила рада мѣста не брати на себе одвѣчальности за удержанье спокою при змѣнѣ судовыхъ вывѣсокъ и дѣйстно прийшло опбсля до демонстрацій. Товпы переходили улицями зъ крикомъ „Прочь зъ Словѣнцями!“ а вбдтакъ зобрали ся передъ судовымъ будынкомъ и выбили всѣ шибы. Забуренье тревало до 3-ои годины рано и ажь жандармерія привернула ладъ. Щобы несупокоѣ не повторили ся, выслано зъ Трієсту корабель зъ войскомъ до Пірано. — Трієстеньска рада мѣска забавила ся зъ тои нагоды въ политику и на послѣднбмъ засѣданю высказала жаль, що правительство нарушило народнѣ чувства мешканцѣвъ Пірано та высказала свои симпатіи піраньскому населеню.

Мадярске правительство задумало нову з а т ѣ ю п р о т и в ъ н е м а д я р с к и х ъ н а р о д н о с т е й. Якъ доносять зъ Будапешту, має правительство внести ще сеи соймовои сесіи проєктъ закона, пбсля котрого вбльно буде немадярскимъ школамъ и товариствамъ приймати грошѣ зъ заграницѣ лише за дозволомъ міністра внутрѣшныхъ справъ. Сей новый законъ, про котрого ухвалу не можна вже сумнѣвати ся, дбйме найбо́льше Румунбвъ. Они

рѣшучо не въ силѣ удержувати всѣхъ своихъ школъ зъ своихъ власныхъ фондовъ и длятого подпомагае ихъ румуньске правительство, що якъ звѣстно зъ дебатъ въ делеґаціяхъ вставило на сю цѣль и на сей рокъ значнѣйшу суму до перелімінаря буджету. Отже якъ показуе ся загадало угорске міністерство спинити на будуще тй подмоги, а що оно само нѣчимъ не причинюе ся до удержаня вѣроисповѣдныхъ школъ то очевидно, що хоче бѣльшу ихъ часть сею дорогою знищити. При сѣй нагодѣ годить ся згадати, що мадярска независима партія, котра подносила найбѣльшій крикъ на румуньске правительство за згаданй подмоги, хоче теперь сама поставити въ соймѣ внесенье, щобы признати угорскому правительству бѣльшій додатковый кредитъ на подмогу мадярскихъ школъ за границею.

——

Въ часѣ коли король Александеръ гостить за границею, выринула въ Сербіи кріза міністерства. Безпосереднои причины кризы поки-що не знати, але догадують ся що ліберальнй члены міністерства т. е. міністеръ судовництва Андоновичь и міністеръ торговлѣ Йовановичь подали ся до димісіи подъ напоромъ ліберального сторонництва, котре не може погодити ся зъ міністерствомъ, котрого шефъ, мін. Николаевичь, не належить до нѣякои партіи. Чи король приймe димісію обохъ згаданыхъ міністровъ], не знати, але то певне, що если бы при кермѣ правительства оставъ Николаевичь дальше, то тогдѣ кромъ Андоновича и Йовановича выступивъ бы зъ міністерства ще й міністеръ скарбу Петровичь. Такъ доносять офіціальнй дневники. Тымчасомъ зъ иншихъ сербскихъ круговъ подносять ся голосы, що теперѣшный кабінетъ не дасть ся доповнити и що треба утворити цѣлкомъ нове міністерство подъ проводомъ Николы Кристича. До сего кабінету войшли бы Миятовичь и Георґіевичь. Миятовичь бувшій міністеръ внѣшныхъ справъ и скарбу, есть теперь посломъ въ Букарештѣ. Вонъ належить до найспособнѣйшихъ и найвызначнѣйшихъ державныхъ мужевъ Сербіи а звѣстный такожь и Европѣ. Надѣють ся, що его приступленье до кабінету додало бы міністерству великои силы, бо такій кабінетъ найшовъ бы въ краю довѣрв. Миятовичь приѣздить сего тыждня за вопустокою до Бѣлграду и зъ того догадують ся, що вонъ маѣ намѣръ старати ся о теку міністра.

Канонічна візитація деканата каньчуцкого.

[Статья надослана]

I.

Зазначимо ще значѣнье канонічныхъ візитацій взагалѣ и вкажемо на обовязки, якй на клиръ и суспольность руску данои околицѣ канонічна візитація зъ соціяльныхъ и народныхъ взглядовъ вкладае а приступаемо до опису канонічнои візитаціи деканата каньчуцкого въ перемыскій епархіи, послѣдного на повночномъ заходѣ, положенномъ въ обсягу старостевъ рящевского, ланьцутского и ніского. Сей деканатъ обобравъ достойный візитаторъ по звізтованомъ короснянскомъ длятого, щобы наочно переконатись о станѣ найбольше на заходъ водсуненыхъ парохій своеи епархіи, котрй задля своеи недоступности [объѣздъ всѣхъ девятьохъ парохій, належачихъ до сего деканата обймае 26 миль на мѣсци, не вчисляючи въ се дороги зъ Перемышля и повороту] давно, дуже давно, бо передъ 73-ма роками послѣдный разъ були візитованй; щобы переконатись о праци и водносинахъ тамошного свого духовенства до мѣсцевои суспольности, о мѣрѣ правдиво католицкого почутя сеи суспольности, о станѣ церквей и привязаню своихъ тамъ епархіянъ до католицкои церкви руского обряду, вкінци о водносинахъ латиньского клира до руского обряду и до апостольского его представителя. Якъ се послѣдне достойному візитаторови лежало на серци, було явне зъ того, що при всякій нагодѣ рѣшучимъ словомъ зазначувавъ, що католицкій клиръ обохъ обрядовъ маѣ одну спольну задачу, именно науку и боротьбу за ту саму вѣру и за ту саму мораль, та що обовязкомъ его есть: поступати згодно, хочь одинъ и другій клиръ подъ розными стоять воеводами, приймаючи завѣреня преданности латиньского клира католицкой церкви яко переемникъ апостольскои власти и воеводства сеи церкви, зазначуючи зъ правдивою радостію о згодномъ, наслѣдования достойномъ, бо правдиво-церковномъ сповѣданю и взаимномъ шанованю клира обохъ обрядовъ въ короснянскомъ деканатѣ, де такй мужѣ, якъ парохъ обр. лат. въ Добраховѣ понятямъ и стремлѣнямъ лат. клира достойный, моральный и повный церковного духа надають тонъ, а приязнію своею становиско тамошного руского клира чинять соціяльно приятнымъ а обрядово шанованымъ и въ сферѣ церковной дуже успѣшнымъ.

Позаякъ все торжество принятя достойного візитатора концентрувало ся въ мѣсци першого урядового его выступу, длятого въ сѣмъ справозданю головну увагу звернемо на хвилю его приѣзду въ Рящевъ и на візитацію першои парохіи — Залѣся, доповняючи годными увага выступами суспольности въ иншихъ мѣсцяхъ и пропускаючи всьо, що строго льокальный и строго церковный мало характеръ.

Зъ хвилею приѣзду, 14-ого вересня вечеромъ, перонъ зелѣзницѣ въ Рящевѣ заповнивъ ся згромадженымъ народомъ. Бачили мы уряднивъ въ ґалевыхъ мундурахъ, бачили й ґрупу учениковъ-Русиновъ зъ ґімназіи й семинара учительского вразъ зъ своими професорами руского обряду. Свѣтска руска интеліґенція явила ся майже вся. Поѣздъ станувъ, а достойный візитаторъ, окруженый своимъ духовеньствомъ, котре умысно зъ далекихъ сторонъ для заявленя своеи преданности сюда зъѣхали ся, принявъ офіціяльне повитанье водъ репрезентанта політичнои власти повѣта и приватне, повне почести, водъ прѣхавшого вразъ зъ нимъ мѣсцевого старосты. Удѣливши представленой ему молодежи апостольского благословенія, вступивъ до ждальнѣ и тутъ водбуло ся представленье клира обохъ обрядовъ, достойниковъ и Русиновъ зъ Рящева, приспѣвшихъ на повитанье его. Зъ клира руского явило ся понадъ 30, межи ними почетнй крилошане зъ Кракова и Ярослава; зъ клира латиньского, належачого до численного деканата рящевского, явило ся уже вразъ зъ мѣсцевымъ клиромъ рящевскимъ всего колька особъ. Суспольность Рящева була дуже здивована: чому на повитанье апостольского візитатора не явивъ ся нѣхто зъ конвенту Бернардиновъ? чому не заряджено появы парохіяльнои процесіи? чому въ мѣстѣ ледви ледви одинъ водозвавъ ся дзвонъ, котрымъ въ сѣмъ часѣ звычайно на вечѣрну дзвонять молитву? чому парохъ Рящева на офіціяльне повитанье князя церкви явивъ ся въ приватномъ характерѣ [лише въ реверендѣ], коли урядники явили ся въ ґалі? а особливо розжалена була суспольность Рящева тымъ, що парохъ рящевскій не просивъ о апостольске благословенье своихъ вѣрныхъ въ своемъ костелѣ. Бо сего Рящевъ просивъ и надѣявъ ся. Товариство музичне водъ колькохъ тыжднѣвъ вправляло ся зъ власнои волѣ въ рускомъ спѣвѣ литурґічномъ щобы якъ найдостойнѣйше при сѣмъ актѣ выступити, и честь и любовь для руского обряду такожь дѣломъ а не лишь фразами показати. Впрочомъ не варта бы о поступку пароха рящевского и споминати, якъ-бы не обставина, що въ новинкахъ „Дѣла“ було се щонайменше дивне становиско лат. пароха Рящева до апостольского уряду достойного візитатора вже зареестроване; тутъ годить ся лише додати, що подобного, легко кажучи, безголовя клиръ латиньскій нѣгде бѣльше не допустивъ ся, а що бѣльше, всюды зъ обуреньемъ негодный поступокъ рящевского пароха пятнувавъ. Именно-жь въ Тарнавцѣ, де зобрала ся була ґреміяльно значна часть переворского латиньского деканата, всѣ зобранй именемъ свого деканата запротестували рѣшучо противъ поступку свого собрата въ Рящевѣ, котрый не уважавъ за водповѣдне явити ся на другій день до Залѣся [де достойный візитаторъ урядувавъ], щобы бодай тымъ свою похибу направити. Мимо того Преосв. візитаторъ показавъ незвычайну благородность свого серця, зробивши [яко епископъ въ апостольскомъ урядованю] ему, звычайному, нетактовному пароховы, на другій день візиту.

Въ Залѣсю, куды поѣздъ епископскій [въ супроводѣ численнои дружины, зложеной зъ свѣтскихъ достойниковъ и клира выключно руского] проводала нечисленна але добрна бандерія зо смолоскипами, по звычайныхъ повитаняхъ хлѣбомъ-сольюсъ въ воротахъ тріюмфальныхъ, впроваджено достойного візитатора рясно освѣленою дорогою до недавно здвигненои церкви. Тутъ по актѣ водданя ключевъ повитавъ епископа именемъ ненадѣйно для него зобраного клира найстаршій вѣкомъ о. Саламонъ, зазначивши, що на вѣсть о прибутю епископа до Залѣся весь зобраный клиръ уважавъ за свой обовязокъ станути передъ лицемъ свого апостольского пастиря тутъ, де за очевидною волію Божою станувъ стовпъ граничный сего обряду, котрый сягавъ колись до Велеграду, — щобы въ сей церквѣ, присвяченой Пречистой Матери краю руского и св. Кирилу й Методію, благати вразъ зъ Преосвященымъ о опѣку надъ тымъ обрядомъ, для котрого якъ передъ тысячь лѣтами, знову тяжкй настають часы, и щобы для труду, подъ котрого тягаромъ часто тутъ знемагаемо, зъ причины злои волѣ для справы св. Кириломъ и Методіемъ намъ зданои, благати апостольского его благословеня. Преосв. візитаторъ, зазначивши, що справдѣ часъ для св. церкви нинѣ тяжкій, сказавъ: Однакъ не унывайте! нехай буде вамъ въ тяжкомъ часѣ заохотою и покрѣпленьемъ тота певность, що якъ правдиво чудомъ, бо противъ всякого людского розумованя и при найнекористнѣйшихъ обставинахъ повстала ся церковь въ Залѣсю, котру вы справедливо назвали стовпомъ граничнымъ св кат. вѣры въ рускомъ обрядѣ, — такъ и въ вашомъ пастирскомъ дѣйствованю въ парохіяхъ вашихъ Богъ за ходатайствомъ Пресв. Дѣвы и св. Кирила й Методія, о котре въ сей церквѣ благати будемо, дасть вамъ крѣпкости й силы всякй прикрости, сли якй будуть, бодро подолѣти и всяку трудность молитвою и любовію перемогти.

Зъ судовои салѣ.

——

[Процесъ о иконостасъ.]

Дня 19 с. м. водбула ся въ судѣ карномъ въ Станиславовѣ розправа противъ двохъ мѣщанъ зъ Богородчанъ, обжалованыхъ о публичне насильство зъ §. 81 закона карного и противъ тыхъ двохъ и ще шестьохъ иншихъ обжалованыхъ по мысли §. 279 зак. кар. о выкликанье збѣговища въ мѣстѣ Богородчанахъ.

Дѣло було таке: Въ цвѣтни с. р. просивъ комітетъ львовскои выставы черезъ свого делеґата богородчаньского старосту о спонуканье церковного комітету въ Богородчанахъ, щобы той выславъ старинный и дуже цѣнный иконостасъ зъ богородчаньскои церкви на львовску выставу. Отже скликано церковный комітетъ, а сей по водбутомъ досыть бурливомъ засѣданю рѣшивъ иконостасъ выслати. Однакожь загалъ парохіянъ бувъ тому дуже противный. Дня 6 мая с. р. удавъ ся богородчаньскій бурмістръ Волощукъ вразъ зъ о. парохомъ Пачовскимъ до церкви, щобы забравъ той иконостасъ, але колькохъ мѣщанъ сейчасъ зачало бити въ звоны скликаючи народъ. Тогдѣ зъявивъ ся староста п. Міхель и просивъ парохіянъ зобраныхъ уже въ великомъ числѣ, щобы розойшли ся, а иконостаса анѣ образовъ нѣхто зъ церкви не забере. Однакожь се не помогло, и староста видячи, що народъ вже вдираѣ ся до церкви, пославъ по жандармерію. Тымчасомъ товпа збольшила ся, бо противники высылки иконостаса на выставу безпастанно били въ звоны. Жандармерія, хотячи сему перешкодити, удала ся до дзвонницѣ и здыбавши Ивана Сковроньского арештувала его подозрѣваючи, що се вонъ дзвонивъ. Тогдѣ товпа обскочила жандарма и вырвала зъ его рукъ Сковроньского. Такъ само поступила собѣ при арештованю Базя Рошковича, котрый мавъ взывати до опору противъ власти. Свѣдки розпознали межи опорниками мѣщанъ: Стефана Пташника, Онофрея Яворского, Базя Рошковича, Антона и Іосифа Бѣлицяка, Хризостома Козовича, Михайла и Прокопа Круцинновъ, котрй всѣ въ пятницю станули передъ трибуналомъ яко обжалованй. Цѣлый заколотъ тревавъ водъ годины 6 до 8 вечеромъ, черезъ весь часъ бувъ староста на мѣсци а народъ видячи, що иконостаса нѣхто не забираѣ, розойшовъ ся домовъ.

По переведеню розправы узнавъ судъ Стефана Пташника, Онуфрѣя Яворского и Базя Рошковича виннымы провины въ перешкоджуваню повненя публичнои службы [§. 314 з. к.] и засудивъ кождого зъ нихъ на три недѣлѣ арешту, прочихъ же обжалованыхъ узнавъ виннымы, що въ часѣ збѣговища не були послушнй сторожи [§. 283 з. к.] и засудивъ кождого зъ нихъ на 7 днѣвъ арешту.

НОВИНКИ.

— **Сходины „Клюбу Русинокъ“** водбудуть ся завтра, въ середу, о годинѣ 3-ій по полудни] въ комнатахъ „Просвѣты“. На порядку днемъ справа загальныхъ зборовъ и иншй справы. — *Г. Шухевичева.*

— **Справа тернопольскои польскои „омладины“** [якъ называють нѣмецкй дневники прибираѣ що-разъ ширшй розмѣры. Говорять що ревізіи мали водбуватись не лишь у Львовѣ, але й по иншихъ мѣстахъ. [До Львова зъѣхали були зъ Тернополя прокураторъ и судья слѣдчій.] Арештованого у Львовѣ кандидата адвокатского п. Боржемского мали перевезти до Тернополя. Безперечно тота справа спонукала выѣздъ до Тернополя віцепрезідента д-ра Бобжиньского на инспекцію школъ и віцепрезідента п. Тхоржницкого на инспекцію судовъ. Про сю справу кружать сензаційнй вѣсти, та годѣ ихъ наводити, хочь бы зъ огляду на прокураторію державну.

— **Инспекцію школъ буковиньскихъ** зъ волоскою мовою выкладовою поручено директорови семинаріи учительскои въ Черновцяхъ Дмитровi Исопескулови, а для школъ рускихъ — якъ пише Буковина — уже небавомъ маѣ бути именованый окремый инспекторъ.

— **Першій пробный поѣздъ** на шляху Станиславовъ-Вороненка выѣхавъ вчера зо Станиславова и прибувъ щасливо до Микуличина.

— **Руска консисторія въ Станиславовѣ** повѣдомляе пароховъ на Буковинѣ, що на основѣ розпорядженя міністерства внутрѣшныхъ справъ зъ 15 червня с. р. ч. 22.596 маютъ они доносити о кождомъ случаю смерти войскового, остаючого въ нечинной службѣ, до громадскои зверхности, котра зновъ перешле сю звѣстку до ц. к. політичнои власти въ цѣли удержаня потрѣбнои евіденціи.

— **„Русско-руске общество женщинъ“** въ Черновцяхъ водбуло минувшои недѣлѣ першій свой зборъ загальный. Женщинъ — якъ пише Буковина — зобралось не богато, а межь тыми були й такй, що про нихъ доси не було й чутки, що они Русинки. П. Ольга Кобыляньска [належача до сторонництва народного, авторка повѣсти, котру теперь друкуе „Зоря“ правописію фонетичною] выголосила чистою русчиною цѣкавый водчитъ про рухъ женочій и про станъ замужныхъ женокъ середнього стану. До выдѣлу выйшли зъ выбору: предсѣдателькою товариства панѣ Чеховска, жена совѣтника судового, заступницею предсѣдательки панѣ Марія Матковска жена мѣского касіера, секретаркою панна Шкурганъ, касіеркою панна Ольга Калитовска, а выдѣловыми панѣ Климентина Калитовска, Евфросина Галипъ, Олена Дроботъ и Калужняцка. „Проектована *консолідація* всѣхъ партій — пише „Буковина“ — не удала ся, бо кромѣ п. О. Кобиляньскои всѣ прочій члены сего товариства славлять ся *твердыми* Русинками.“ Головнымъ протекторомъ сего товариства уважае „Буковина“ бар. Никольця Мустацу, а властивою цѣлію иніціяторовъ сего товариства не була рускость, але що инше — головно тенденція „обще-русская“.

— **Снѣгъ.** Зъ Хирова пишуть намъ, що дня 16 н. ст. жовтня вечеромъ падавъ въ тамошній окрестности досыть густый снѣгъ, такъ що горы водъ Устрикъ побѣлѣли.

— **Выборъ посла до рады державнои зъ мѣста Черновець** водбуде ся завтра 24-ого с. м. Шансы побѣды маѣ адвокатъ д-ръ Роттъ, на котрого будуть голосувати Нѣмцѣ, Русины-народовцѣ, Поляки, Вормене и жиды. Контръ-кандидатъ бар. Николай Мустаца буде мати голосы Румуновъ и Русиновъ-москвофіловъ.

— **Мѣсце другого дяка въ Станиславовѣ** опорожнене и дотычна консисторія оголошуе конкурсъ. До сеи посады привязана рочна платня 216 зр. и право побирання доходовъ за церковнй функціи.

— **„Lekarz polakożerca.“** Такимъ гоноровымъ титуломъ величае въ своихъ новинкахъ „Gazeta kołomyjska“ одного въ Коломыи практикуючого лѣкаря [зъ ужитыхъ при томъ епітетовъ, якъ „polakożerca“, „germanizujący“, „panslawista“, можна легко додуматись, що тутъ ходить о одинокого лѣкаря Русина въ Коломыи] а то здаесь за те, що той лѣкарь, кермуючись справедливостію и для лекшого зрозумѣня рѣчи, важить ся въ сигнатурѣ своихъ лѣкарскихъ рецептъ уживати для сторонъ рускихъ рускаго, для польскихъ польского а для нѣмецкихъ нѣмецкого языка, а не — якъ бы Gazet-ѣ хотѣлось — для всѣхъ едино польского языка. Дальше пытае ся Gazeta зъ емфазою: „якъ бы таке дѣяло ся въ иншихъ краяхъ н. пр. въ Чехіи, Угорщинѣ и т. д., то такій lekarz умеръ бы зъ голоду, а у насъ [се-бъ то на polskiej ziemi руском Коломыйщины!] podobny lekarz germanizujący, znany panslawista [ipsissima verba!] не только дѣлае се безкарно [а дивись, якій бутный!], але навѣть тѣшить ся добрымъ поводженьемъ!“ — Не вже-жь бѣдный композиторъ тои славнои новинки въ своихъ глубоко льоґічныхъ выводахъ думае, що добре поводженье лѣкаря залежати мусить едино водъ того, чи вонъ е добре выпрактикованый у всѣхъ фортеляхъ и задушныхъ бажаняхъ едино-спасаемои польско-шовіністичнои уявы?! Traurig aber wahr... Не знати, чи надъ такими „ясными“ головами сожалѣти чи смѣяти ся?

— **Управу рящевского староства** на часъ довшои водпустки радника намѣстництва, п. Федоровича, обнявъ перенесеный зъ Тернополя комісарь Студиньскій.

— **Четверте почетне горожаньство одержавъ князь А. Сапѣга.** Именно надала ему теперь се горожаньство коломыйска рада мѣска въ признаню заслугъ, положеныхъ при уладженю краевои выставы.

— **Выставу** звидѣло позавчера, въ послѣдный день, дуже богато особъ [польскй дневники пишуть, що до 30.000]. Вчера зачавъ ся вже вывозъ выставленыхъ предметовъ, але панорама буде ще отворена до 31 с. м. за оплатою 25 кр. и 10 кр. за вступъ на площу выставы.

— **Субститутомъ д-ра Маркила Добошиньского,** адвоката въ Дрогобичи, помершого дня 12 с. м. именованый д-ръ Исидоръ Тавбенфельдъ, адвокатъ въ Дрогобичи.

— **Пробна їзда електричного трамваю на Лычаковъ** водбуде ся уже дня 25 с. м.

— **Опорожнену посаду краевого ветеринаря** при львовскомъ намѣстництвѣ одержавъ шефъ ветеринарского водділу въ болгарскомъ міністерствѣ Людвикъ Тимофтіевичь.

— **Моджеевска у Львовѣ.** Дирекція польского театру у Львовѣ заанґажувала на колька представленъ свѣтову артистку польску Елену Моджевску. Выступить она въ трехъ роляхъ: Dyana de Lys, „Федора“ и „Гнѣздо родинне“. Перше представленье призначене на д. 26 с. м.

— **Конкурсы.** Краевый выдѣлъ оголошуе конкурсъ на стіпендію имени бл. п. Ивана Василевича Товарницкого, о рочныхъ 200 зр. зъ речинцемъ до 15 листопада с. р. Подавати ся маютъ убогй ученики середныхъ и высшихъ школъ.

— **Въ дѣлѣ сполученя самостойныхъ всходныхъ церковъ зъ римо-кат. церквою** ведуть ся нарады въ Ватиканѣ подъ личнымъ проводомъ св. отця. Беруть въ нихъ участь патріярхи всходно-католицкй, покликанй Львомъ XIII. Нарады держать въ найбольшой тайнѣ и имовѣрно по укончено конференціи папа оголосить новый покликъ до самостойныхъ церковъ всходныхъ, щобы получили ся наново зъ заходною церквою. Зъ патріярховъ не прибувъ лише монсиньоръ Азаріянъ, патріярхъ католицкихъ Вормянъ въ Царгородѣ, однакожь въ Ватиканѣ надѣють ся, що султанъ, по одержаню пересланого ему папою выясненя, дасть патріярхови водпустку до Риму.

— **Побѣда руской оферты надъ жидовскою.** Зъ правдивою водрадою нотуемо фактъ, про котрый доносять зъ Тернополя, що дня 15 с. м. порѣшено справу доставы предметовъ поживы и топлива для тутешнои залоги войсковои въ користь філіи „Народнои Торговлѣ“. Доси водъ давна достатчали згаданй предметы войсковой залозѣ жиды и натурально робили на томъ знаменитй интересы. Отже теперь побѣдила оферта начальника філіи „Народнои Торговлѣ“, п. Романа Шкирпана, якъ видно запобѣгливого и дѣяльного чоловѣка. Оборотовый капіталъ сего интересу выносить рочно 80.000 зр.

— **Фатальна помылка.** Дня 20 с. м. въ Косовѣ зайшовъ Михайло Кропельницкій, агентъ „Славіи“, на снѣданье до торговлѣ п Дикого. Не заставши господаря, наливъ собѣ спору чарку зъ фляшки, котра мѣстила нерозпущеный квасъ карболевый, и думаючи що се горѣвка, выпивъ Въ сей хвили стративъ притомность и въ повъ годины мимо ратунку скончивъ житье.

— **На основанье школы имени Николы В. Гоголя** удѣлило полтавске уѣздне земство 8.780 рублѣвъ для хутора Васильевка-Яновщина подъ Полтавою. Подъ будову сеи школы жертвували свояки великого писателя одну десятину землѣ [около 2 моргівъ.]

— **Страшный и по смерти.** На ловахъ въ Старомъ Борку, власности барона Бруницкого, начальникъ суду зъ Тичина п. Яблоньскій ранивъ смертельно дика такъ, що той повалився

ся на землю. Лѣсничій Фоґельґезанґъ зблизивъ ся до зараненого дика переконатись о успѣшности стрѣлу. Тогдѣ раненый смертельно звѣръ добуваючи останкôвъ силъ, кинувъ ся на лѣсничого, покалѣчивъ его въ обѣ ноги и вôдгрызъ ему малый палець лѣвои руки. Дика добили а лѣсничого вôдвезли до шпиталю въ Ряшевѣ.

— **Незвычайна причина огню.** Передъ кôлькома днями донесли мы про огонь на Знесѣню пôдъ Львовомъ. Позаякъ заходило пôдозрѣнье, що огонь бувъ пôдложеный, заряджено сейчасъ слѣдство, котре — якъ завѣрюе Kurjer Lwowski — мало выкрыти, що огонь дѣйстно пôдложено, а то зъ отсеи дуже характеристичнои причины. На Знесѣню лучали ся вôдъ якогось часу выпадки холеры, а въ однôй хатѣ занедужало на сю пошесть ажь двое люда. Отже деякѣ мешканцѣ, абы запобѣгти дальшому ширеню холеры, зарядили основну дезинфекцію заповѣтренои хаты — пôдпаливши ѣи; коли-жь наспѣли огневѣ сторожѣ зô Львова и Дублянъ, мешканцѣ опирали ся гашеню огню. И се вчинили люде, живучѣ у самого жерела просвѣты и законôвъ, бо пôдъ столицею краю! Сумный се досвѣдъ, показуючій наглядно, о скôлько у насъ просвѣта люду поступила наперед!

— **Многонадѣйный молодець.** Недавно выключено за лихву зô всѣхъ середныхъ шкôлъ 13-лѣтного хлопця, ученика одноі зъ ґімназій львôвск., сына богатого львôвского банкира. Позичавъ вôнъ своимъ товаришамъ дрôбнѣ квоты на цукорки и т. п. и бравъ вôдъ нихъ въ заставъ книжки та числивъ собѣ вôдповѣдный процентъ. Вчасно зачавъ невôдродный сынъ Израиля!

— **Огнѣ.** Дня 17 с. м. выбухъ пожаръ середъ села Мизуня въ саме полудне, коли люде були на ярмарку въ Долинѣ и знищивъ чотири селяньскѣ загороды. Наколи бы не огнева сторожа барона Попера, котра зъ цѣлою енерґіею злокалізувала огонь, могла бы була пôйти зъ дымомъ цѣла середина села по причинѣ сильного вихру и недостатку людей. Въ наслѣдокъ недогляду мѣсцевои сторожѣ повставъ зъ недогаркôвъ на другій день новый огонь и спаливъ ще одну загороду. И на сей разъ надоспѣла зновъ сторожа бар. Попера та не допустила до бôльшого нещастя. — Въ ночи зъ 16 на 17 с. м. выбухъ огонь на фôльварку въ Дуплискахъ залѣщицкого повѣта и спаливъ мешкальнѣ и господарскѣ будынки, запасы збôжа, знаряды, 11 коней, кôлька штукъ худобы и пр. Пôдозрѣнье пôдпаленя паде на посесора фôльварку, Фалькенфліка, котрый передъ тымъ высоко убезпечивъ свои запасы збôжа. — Въ Лисятичахъ, стрыйского повѣта, згорѣли будынки Миколы Тижбѣра. Огонь пôдложивъ паробокъ Цяпка. — Въ Кобыльници волоскôй, яворôвского повѣта, погорѣли Яцко Крикъ и Иванъ Дорнякъ. Шкода необезпечена выносить 2500 зр. — Въ Боновѣ, того-жь повѣта, погорѣло девять господарѣвъ на 6250 зр. необезпеченои шкоды. Огонь повставъ зъ причины дрôбныхъ дѣтей Павла Пôдлужного, котрѣ палили собѣ въ шопѣ. — Дня 21 с. м. о 7-ôй годинѣ рано згорѣвъ будынокъ мешкальный вразъ зъ шопою на фôльварку „Стриховатець“, власности о. Дудкевича. Згорѣвъ такожь весь запасъ немолоченого збôжа и 1 кôнь, власнôсть посесора Зачкевича. Будынокъ бувъ бувъ обезпеченый. На ратунокъ прибули сикавки зъ Зимноводы, Рудна и Кальтвассеръ.

Вѣсти зъ еп. станиславôвскои.

До института св. Августина у Вѣдни принятый о. Григорій Хомишинъ, катедральный сотрудникъ въ Станиславовѣ. — До семинарія духовнои у Львовѣ принятѣ на І. рôкъ: Андруховичь Андрей, Козловскій Юліянъ, Колянковскій Евсевій, Коцюба Денисъ, Лотоцкій Иванъ, Ружицкій Иванъ, Смулка Володимиръ, Стрѣльчакъ Андрей, Турчмановичь Романъ, Чужакъ Павло и Филипôвъ Николай; на II. рôкъ: Лепкій Константинъ. — Консисторія вставила ся до намѣстництва: О удѣленье запомоги зъ реліґійного фонда для о. Ант. Сабата, пароха въ Залучу надъ Черемошемъ; о призволенье платы зъ реліґійного фонда для прив. сотрудника въ Постолôвцѣ, дек. гусятиньского; о сталый даръ зъ ласки для свящ. вдовы Єлисаветы Проскурницкои по б. паросѣ въ Устю, дек. снятиньского. — Увôльненѣ оо.: Игн. Поповичь вôдъ завѣдательства въ Ганусôвцяхъ, дек. езупôльского, Порф. Гордѣевскій вôдъ завѣдательства парохіи Устьечко, дек. залѣщицкого, Григ. Хомишинъ вôдъ обовязку удѣляти науку реліґіи въ мужескихъ народныхъ школахъ въ Станиславовѣ, Мих. Баричко вôдъ прив. сотр. въ Ниврѣ, дек. кудринецкого. — Именованѣ оо.: Порф. Гордѣевскій, завѣдатель въ Устьечку, деканата залѣщицкого, сотрудникомъ въ Рожновѣ, деканата снятиньокого; Нест. Гавацкій, новопоставленый пресвитеръ, приватн. сотрудникомъ въ Губинѣ, деканата бучацкого; Ом. Боярскій, сотрудникъ въ Посѣчи, деканата станиславôвского, сотрудникомъ системізованымъ въ Космачи, дек пѣстиньского; Мак. Кречковскій, системізованый сотрудникъ въ Космачи, дек. пѣстиньского, сотрудникомъ зъ правомъ управленя въ Посѣчи, дек. станиславôвского; Мих. Баричко, прив. сотр. въ Ниврѣ, завѣдателемъ въ Потоцѣ золотôмъ, деканата бучацкого; Левъ Березовскій, завѣдатель въ Виноградѣ, деканата тисьменицкого, III сотрудникомъ катедральн. въ Станиславовѣ; Алекс. Навроцкій, завѣдатель въ Корневѣ, деканата городеньского, завѣдателемъ парохіи Пацикôвъ, деканата станиславôвского. — Введенѣ оо.: Ив. Сѣменовичь, новопоставленый пресвитеръ, яко сотрудникъ въ Иванковѣ, деканата сокальского; Мих. Бровко яко сотрудникъ въ Залѣщикахъ; Еман. Сѣчиньскій, новопоставленый пресвитеръ, яко завѣдатель въ Жабокрукахъ, деканата жукôвского; Ив. Плешканъ, новопоставленый пресвитеръ яко сотрудникъ въ Обертинѣ, дек. жукôвского; Нест. Гавацкій, новопоставл. пресв., яко приватный сотрудникъ въ Губинѣ, дек. бучацкого; Порф. Гордѣевскій, яко сотр. въ Рожновѣ, дек. снятиньского.

Именованя, пернесеня, конкурсы и пр.

— **Именованя.** Міністеръ торговлѣ именувавъ вахмайстра 90 полку пѣхоты, Телесфора Стромке, асистентомъ почтовымъ а дирекція почтъ призначила его до Чорткова.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 23 жовтня. Въ Ст. Пельтенъ выбрано посломъ до рады державнои антісеміта кс. Шайхера. — Въ тутешнôй православнôй церкви при россійскôй амбасадѣ вôдбуло ся вчера богослуженье за здоровле царя. На богослуженю явили ся крôмъ членôвъ россійскои амбасады и россійскои кольониі такожь и нѣмецкій аристократичнѣ родины.

Петербургъ 23 жовтня. Въ міністерствѣ двора и вôйны держать на поготовли прапоры зъ написею: „Царь Николай II“ — Сими днями мають зôбрати ся въ Петербурзѣ ґубернаторы заходныхъ ґуберній.

Берлинъ 23 жовтня. Выходяча въ Кілю Kieler Nordost Ztg. доносить, що яхтъ „Гогенцолернъ“ маѣ бути приготовленый на всякій случай до выѣзду до Петербурга. Въ евентуальнôй подорожи супроводивъ бы до Петербурга цѣсаря Вільгельма кн. Генрикъ.

Брукселя 23 жовтня. Нововыбраный парляментъ складаѣ ся зъ 104 клерикалôвъ, 19 лібералôвъ и 29 соціялістôвъ.

Римъ 23 жовтня. Особнымъ декретомъ розвязало вчера правительство всѣ соціялістичнѣ товариства въ цѣлôй Италіи.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На образъ Ивасюка** зложили на руки нашои адміністраціи Вп. пп.: Д-ръ Корн. Чайкôвскій зъ Самбора 50 кр., Ем. Чайкôвскій зъ Бôтлѣ 50 кр. и о. Ден. Воєвôдка зъ Зеленои 50 кр.

Переписка Редакціи и Адміністраціи.

— **Вп. Д. Ром. въ К.** За „Ранну Зорю“ до кôнця року ще 1 зр. 60 кр. а опроче годимо ся.

Оповѣщеня.

I.

На основѣ ухвалы старшины товариства ґімнастичного „Сокôлъ“ зъ д. 15 жовтня 1894 р. и пôсля § 9 устава оповѣщаѣ ся, що з в ы ч а й н і з а ґ а л ь н і з б о р ы товариства вôдбудуть ся дня 7 н. ст. падолиста 1894. о годинѣ 3 по полудни въ хатѣ товариства [ул. Пôдвале ч. 7].

Порядокъ дневный: 1) Вступне слово головы Наґôрного. 2) Справозданье справника Лаврôвского. 3) Справозданье скарбника Хойнацкого. 4) Справа строю и справа змѣны §§. 15, 18 и 22 устава. 5) Внесеня членôвъ.

Взываемо всѣхъ пп. членôвъ, щобы до д. 3-го н. ст. падолиста 1894. заплатили вкладки, бо пôсля §. 1 порядку дѣяльности лишь тогдѣ маютъ вступъ на загальнѣ зборы, если заплатили вкладку за падолистъ с. р.

У Львовѣ 22 жовтня 1894.

Василь Наґôрный. Володимиръ Лаврôвскій.

II.

На основѣ ухвалы старшины товариства ґімнастичного „Сокôлъ“ зъ дня 15 жовтня 1894. оповѣщаемо, що в п р а в ы в ъ б ô р б н и ц т в ѣ розпочинають ся дня 1 падолиста 1894 Оплата мѣсячна установлена для членôвъ 25 кр., для нечленôвъ [ученикôвъ] 2 короны. Вписуватись можна въ канцеляріи товариства що день вôдъ годины 6-ои вечеромъ.

К у р с ъ ґ і м н а с т и к и д л я п а н ь и у ч е н и ц ь розпочинаѣ ся дня 15 падолиста 1894. Оплата мѣсячна установлена для ученицъ, дѣтей членôвъ 2 короны, для нечленôвъ 4 короны.

Панѣ, котрѣ вступлять въ члены товариства, не платять нѣякои оплаты за науку, кромѣ мѣсячнои вкладки 1 короны.

У Львовѣ 22 жовтня 1894.

Василь Наґôрный. Володимиръ Лаврôвскій.

Надôлане.

Д-ръ Исидоръ Фалькъ

отворивъ адвокатску канцелярію

въ Станиславовѣ

356 при ул. Собѣского ч. 10. 3—3

Выйшовъ зъ друку „Статут каси для ощадностей і позичок систему Райфейсена“.

Цѣна примѣрника 10 кр. — 100 прим. 5 зр. (безъ пересылки). Одержати можна черезъ книгарню Ставроніґійску. — Такій казы можна лише въ такихъ громадахъ закладати, де є богато людей письменныхъ отже по мѣсточкахъ та селахъ бôльше просвѣченыхъ Въ заходнôй Галичинѣ основано вже такихъ спôлокъ девять. 350 4—4

Кôнчить ся печатати

ДЕСЯТЬ ЗАПОВѢДЕЙ БОЖИХЪ

поясниві въ XIX проповѣдяхъ

Петро Бѣлиньскій,

пароховъ въ Должанцѣ.

Щобы рѣчь була понятнѣйша и довше затримала ся въ памяти, навѣвъ авторъ много прикладôвъ якъ зъ исторіи біблійнои такъ и зъ исторіи всесвѣтнои й р у с к о и, а такожь и зъ повседневного житя.

Передплата выносить **1 зр. 20 кр.** а хто желавъ, щобы рекомандувати, то доложить ще 10 кр.

Передплату посылати до автора, почта Тернопôль. 357 2—3

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одвяху) поручаѣ у великôмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, дальекогляды, барометры, ареометры, мікроскопы, лупы, компасы, райсцайґи, ленты мѣриляні, пйоны, сібе.ѣ, манометры и т. п. Устроюе вôпкôвъ електричныхъ. Всякій направы выготовляють ся найскорше и найде невше. — Замовленя зъ провінціи выготовляют точно. 148

Портретъ Тараса Шевченка.

Цѣна 50 кр.

Дôстати можна въ тов. „Просвѣта“.

Змѣна мешканя!

Дентистъ

Д-ръ С. Райнгольдъ

365 мешкаѣ теперь 1—39

при улици Сикстускôй, ч. 21.

Змѣна мешканя!

Спеціялістъ недуги ухъ, носа и горла

Д-ръ І. Райнгольдъ

364 мешкаѣ теперь 1—39

при улици Сикстускôй, ч. 21

НАЙЛѢПША и НАЙБôЛЬШЕ ЛЮБЛЕНА

ШАМПАНЬСКА МАРКА

Talisman-sec

Іосифа Терлея и Комп.

въ Будапештѣ. 358 3—4

ҐЕНЕРАЛЬНЕ ЗАСТУПНИЦТВО

Францъ Вайсляйнъ

ВѢДЕНЬ, II/2 Czerningasse 14.

ТЕОФИЛЬ КОПИСТИНЬСКІЙ

артистъ-малярь

звѣстный вôдъ кôльканацяти лѣтъ изъ своихъ праць малярскихъ, украшаѣ церкви въ стилю всходнôмъ разомъ зъ позолоченьемъ, престолы, иконостасы и инші рѣчи Принимаѣ рѣзьбарскій роботы пôсля власныхъ плянôвъ. Выготовлюе всякои величины церковнѣ образы до иконостасôвъ, престолôвъ плащеницъ — олѣйными красками на полотнѣ и деревѣ. Поббльшуе зъ фотоґрафій портреты. Зъ уповаженя ц. к. консерваторія реставруе всякій старинности, а то фрески, рѣзьбы и т. кн. входячій въ кругъ праць малярства по найумѣренніѣшихъ цѣнахъ. Пôдписаный просить Всч Духовеньство занотувати собѣ его адресу. 209 33—?

Т. Копистиньскій

у Львовѣ, улиця Кракôвска число 20.

Вже выйшовъ зъ друку

Илюстрованый Калєндарь „Просвѣты“

на рôкъ 1895

360 2—10

Цѣна: брошурованого 35 кр, зъ пересылкою 40 кр.
„ оправного 45 кр, зъ пересылкою 50 кр.

Замовляти можна въ Товариствѣ „Просвѣта“ у Львовѣ ул. Вôрменьска ч. 2 и у всѣхъ книгарняхъ Галичины.

Ложки въ альпаки (все бѣлѣ) тузинъ 6·50 зр., зъ хиньского срѣбла 14 зр. Ложочки зъ альпаки тузинъ 3·20 зр., зъ хиньского срѣбла 7 зр.

4585 *поручаѣ*

ПЕТРО ХИНОПСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.)

Цѣнники илюстровкій рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

Ножики вôдъ 35 кр. и высше поручаѣ

ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ

ножôвникъ у Львовѣ ул. Боимôвъ ч. 3.

Цѣнники даромъ.

СКЛАДЪ КАВЫ и ЧАЮ

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пôдъ знаменемъ

„СІРІКОСЪ“

у Львовѣ

ул. Оссолиньскихъ ч. 11

Філія улиця 3 мая число 2

Найлѣпшій кавы ½ клґр. 1 зр. и 2427 34—?

Найлѣпшій чаѣ россійскій, хиньскій и Ліптона славнѣ анґлійскій ¼ клґр. 1 до 2 зр.

Купуйте товаръ добôрный и щадьте гроші!

И. Власюкъ

въ Бережанахъ 359 2—3

пошукуе хлопця до практики торговлѣ корѣннои. Цѣле удержанье крôмъ одежи дôстане черезъ цѣлый часъ практики.

НА СЕЗОНЪ ОСѢННЫЙ

Просить ся ласкаво всѣхъ Вп. Гостей выставовыхъ пересвѣдчити ся о дивнôй дешевости осѣнныхъ и зимовыхъ товарôвъ, вже спровадженыхъ въ великôй скôлькости.

Слѣдуючѣ товары продають ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ доки истнуе запасъ:

1000 модныхъ муфôвъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·50, 2·— до 5·— зр.
1000 кожуховыхъ шапокъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·80, 2·20 до 4·— зр.
1000 фланельовыхъ и суконныхъ блюзъ осѣнныхъ и зимовыхъ 2·50, 3·— до 6 зр.
500 гальокъ волôчковыхъ по 2·50 до 4·— зр.
1000 хустокъ Гімаляя, найбôльшій родъ 1·75, 2·25 до 4·— зр.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймодѣйшихъ суконокъ на осѣнь и зиму 1·80, 2·50 зр.
1000 модныхъ плащикôвъ на осѣнь и зиму вôдъ 4 зр. и высше.
3000 одягôвъ для хлопчикôвъ у всѣхъ величинахъ по 1·80, 2·—, 3·— зр. и высше.
Особливѣ новости въ стяжкахъ, воаляхъ, капелюхахъ дамскихъ и дитинныхъ, рукавичокъ ґлясé, дуньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, панчохахъ, парасоляхф до дощу, блюзахъ шовковыхъ и вовняныхъ, шляфрокахъ, костюмахъ и неліжахъ надôйшли власне въ великôй скôлькости и доповняють ся щоденно.

Особливша гуртовна продажь принагôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужати ся на обѣ стороны (выробъ килимôвъ) по 1·95, 3·50, 4, 5
300 ґарнітурôвъ „Louvre“ на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 ґарнітурôвъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 75, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·35, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый выробъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ повиняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (6ґера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ фланельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диванкôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2·25 стрижень по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ дессенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдальень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Ангора 2 и 3·50.
Дерґи до подорожи 3·50, 5, 6 зъ імітацію шкоры тиґра 7·50 и высше.
Диваны сальоній у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портіеры и занавѣсы коронковій аж до найлѣпшихъ зортôвъ.

Всякій зъ провінціи надсылкій поручена полагоджуе ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

За глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ магазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

1885 164—7

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и одвѣчальный редакторъ: Иванъ Белей. Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. З друкарнѣ Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 229. Львôвъ, Середа 12 (24) жовтня 1894. Рôчникъ XV.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходитъ въ вôторокъ, и въ вôторокъ и пятницю на перемѣну разомъ въ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбургъ: M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсерати платнй у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаютъ ся лише на попереднє застереженье. — Рекламаціи неопечатанй пôвный пôдъ корта.

Поєдиноке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошенія принимаютъ ся по цѣнѣ 6 кр. пôдъ одною стрôчкою инсератовою а въ рубрицѣ „Надосланé“ по 20 кр. в. а

Поданки числятъ ся по 10 кр. пôдъ стрічку.

Проєктъ закона карного.

На понедѣлковôмъ засѣданю палаты послôвъ зачалась ґенеральна дебата надъ проєктомъ нового закона карного. Пôдчасъ ґенеральной дебаты мають бути предложенй зô стороны исслôвъ всѣ поправки и додатковй внесеня. До голосу записали ся: contra д-ръ Славикъ, д-ръ Шорнъ, д-ръ Веберъ (бувшій презесъ комісіи для закона карного), д-ръ Кронаветеръ, д-ръ Слама, Пенерсторферъ — а pro: Евг. Абрагамовичъ, Тайнсфельсъ, д-ръ Перґельтъ, д-ръ Пацай, д-ръ Менґеръ, Ріхтеръ, Носке, д-ръ Ферянчицъ, Сталіцъ, д-ръ Ніче, гр. Пініньскій, д-ръ Левицкій, Кіндерманъ и д-ръ Байтеръ. Референтомъ проєкту есть д-ръ Копъ, довголѣтный членъ парляменту, котрый вôдъ двацяти лѣтъ засѣдає въ комісіяхъ для закона карного и трудить ся надъ проєктами. Оптамісты пôдносять, що въ порôвнаню до роботы давнѣйшихъ комісій для закона карного треба признати теперѣшнôй комісіи великій поступъ; давнѣйше кôнчило ся на тôмъ, що робота комісіи для закона карного переходила до архіву парляментарного „яко цѣнный матеріялъ“, противно-же теперѣшна комісія передискутувала и уложила цѣлый проєкъ.

Референтъ д-ръ Копъ въ довшôй промовѣ старавъ ся высказати добрй стороны проєкту, при чôмъ взывавъ палату, щобы вже разъ покôнчила зъ реформою закона карного, котра вôдъ 20 лѣтъ дискутує ся въ комісіяхъ За два тыждня — казавъ д-ръ Копъ — мине 20 лѣтъ, якъ пок. міністеръ судôвництва д-ръ Ґлязеръ предложивъ першій проєктъ закона. Всѣ пôзнѣйшй проєкты опирали ся на проєктѣ Ґлязера. Теперѣшна комісія для закона карного въ часѣ трехъ послѣдныхъ сесій вôдбула 217 засѣдань и длятого не має стôвности закидъ, будьто бы комісія не перерадила старанно цѣлого проєкту. Комісія була пôдчасъ двохъ послѣдныхъ сесій перманентною, длятого чуднымъ выдає ся, що нѣхто не предкладавъ ѣй поправокъ, але ажь теперь зô всѣхъ сторôнъ пôдносять сумнѣвы. Однакъ въ многихъ случаяхъ невдоволенье зъ проєкту опирає ся на незнаню рѣчи. Противъ закона, де есть шѣстьсотъ параґрафôвъ, завсѣгды буде мати хто-небудь дещо закинути.

Вôдтакъ порôвнувавъ д-ръ Копъ постановы нового проєкту зъ теперѣшнымъ законом карнымъ. Въ проєктѣ заховано дотеперѣшный пôдѣлъ на злочинъ, провину и перестуство, але инакше порозмѣщувано рôзнй провины мѣжь тй три категорія Дотычно каръ, то новый проєктъ цѣлкомъ закинувъ теперѣшный пріпцип. Для злочыну установляє проєктъ казницю (Zuchthaus), але злочиномъ есть то, що мусить уважати ся пôсля спôльныхъ поглядôвъ тяжкимъ нарушеньемъ права; однакъ за злочинъ можна бути засудженымъ и на вязницю, бо судья має дôвольный выбôръ мѣжь казницею а вязницею Зъ вязницею не суть сполученй нѣякй наслѣдки правнй; се неначе невтральна кара, строга, але нѣякъ не збезчещаюча кара.

Але проєктъ мѣстить також важну новôсть, а именно заводить ся т. зв. вязницю стану (Staatsgefängniss), есть се иншій выразъ замѣсть нѣмецкон вязниць крѣпостнон, але що-до понятя цѣлкомъ рôзный. Вязниця стану се рôдъ custodiae honestae, се кара, котра вправдѣ не приносить добра, але не уменшає въ найменшôмъ честноту горожаньску покараного. Та кара есть примѣнена при всѣхъ політичныхъ злочинахъ, розумѣє ся пôбôчь казниць, бо треба полишити судьѣ, най рѣшає, чи розходить ся о гôднй увзглядненя мотивы, чи о цѣлкомъ простй. Однакъ також и при лишь иншихъ, а не самыхъ політичныхъ злочинахъ, можна перемѣнити кару на вязницю стану, бо не лишь політичнй провины можуть мати гôднй увзглядненя мотивы, але провинитись може також дехто такъ, що мусить бути покараный, однакъ не заслугує ще на погорду.

Дуже важною новостію есть також § 19-тый — выпущенье на волю на вôдкликъ. (Entlassung auf Widerruf). Судья, котрый обжалованого засуджує, звычайно бачить его лишь пôдчасъ розправы. Вôнъ не може оцѣнити зъ всякою певностію, чи въ давôмъ случаю годить ся довга кара чи нѣ. Директоръ вязниць и члены комісіи наглядаючои выконанье кары можуть добре оцѣнити, чи той чоловѣкъ не за строго засужденый и чи не заходить потреба, що вже вôдпокутувавъ цѣлу кару. Длятого міністеръ судôвництва при деякихъ обставинахъ, выслухавши комісіи наглядаючои выконаня кары, може на стôлько улекшити кару, що, если дотычный чоловѣкъ не заховувавъ ся зле въ тôмъ часѣ, по уплывѣ часу узнати решту кары за вôдпокутовану. Новою институцією, котра може и повинна дальше розвинути ся, есть вôдложенье кары (Strafaufschub). Комісія поступала въ тôмъ взглядѣ дуже осторожно, бо населенье не обôзнане ще добре зъ тою постановою. Если кого першій разъ засуджено за провину або злочинъ, а кара не бôльша вôдъ трехъ мѣсяцéвъ, то судья має право, вправдѣ выголосити у засудѣ кару, але заразомъ и додати, що, если дотычный чоловѣкъ въ певнôмъ часѣ, вôдъ одного до трехъ лѣтъ, не допустить ся нѣякои провины, даровує ся ему вôдсидженье кары. Першій крокъ у вязницю есть мѣродатнымъ для дальшого поведеня. Хто разъ зазнавъ ганьбы и встыду вязниць и зôйшовъ ся тамъ зъ лихими елéментами, тратить то почутье, котре робить невыносимымъ вôдбутье кары. Если бы лишь кôлькохъ людей можна было вôдерати зъ дороги злочину въ наслѣдокъ тои нововведеной постановы, то годить ся се попробувати. Теперѣшна проба есть ще несмѣла, але можна надѣяти ся, що за кôлька лѣтъ щезнуть всѣ сумнѣвы, якъ зô стороны законодавства такъ и населеня.

Новостію въ Австрії есть також постанова що до накладаня кары грошевои. Судья буде мати можность бодай частину вôдшкодованя сейчасъ выкомъ признати, хочь пошкодованому вôльно въ дорозѣ цивільнôй дальше доходити своєи кривды. Важными суть постановы що-до молодечихъ виновникôвъ. Вже въ теперѣшнôмъ законѣ суть постановы, що молодй люде по вôдсидженю кары можуть бути вôдданй до заведень примусового выхованя або поправчихъ, однакъ се за пôзно. Молодечій виновникъ мусить бути вôдданый до заведеня поправчого замѣсть кары, а не ажь по карѣ. Закидають проєктови, що вôнъ памятає лишь про виновникôвъ въ молодечôмъ вѣцѣ, але въ законѣ карнôмъ не можна занимати ся взагалѣ здеморалізованою молодежію.

Вôдтакъ вôдправъ д-ръ Копъ закиды, немовь комісія була надто лагôдна. Закидъ той неоправданый, бо въ деякихъ случаяхъ пôдвысшено кары, якъ н. пр. за збиванье плоду, за убійство зъ недогляду и т. п. Натомѣсть провины зъ т. зв. кавчуковыхъ §§. 65, 302 и 305. не суть уважанй въ проєктѣ злочинами и длятого можуть бути за нихъ наложенй кары грошевй. Понятье явности, котра въ законѣ карнôмъ вôдграє такъ важну ролю, есть въ новôмъ проєктѣ значно обмежене.

Д-ръ Копъ закôнчивъ свою промову зазывомъ до палаты, щобы приняла проєктъ. Треба увзгляднити цѣлôсть, и зважити, скôлько добра принесе зреформованый законъ карный. Розумѣє ся, що если поставить ся безлѣчь поправокъ и внесень, то цѣлый проєктъ треба уважати за пропавшій. Годѣ ждати ва той день, коли всѣ будуть вдоволенй, бо такій день не настане Треба памятати на честь австрійского парляментаризму, если покаже ся, що двацять лѣтъ стараннои и честнои працѣ не зможе довершити дѣла реформы.

По референтѣ промовлявъ пос. д-ръ Славикъ contra. Змѣстъ обширнѣйшій цѣлои дебаты подамо пôзнѣйше. Ґенеральна дебата потреває що найменше три засѣданя, коли зважить ся, що до голосу записало ся шѣсть бесѣдникôвъ противъ, а чотирнацять за (мѣжь ними буде кôлькохъ промавляти противъ).

Цѣлый проєктъ треба уважати пропавшимъ за-для величенной скôлькости поправокъ. Дотеперь зголосили: д-ръ Славикъ 186, д-ръ Пацакъ 150, д-ръ Сляма 50, послы д-ръ Шорнъ и Трайнфельсъ разомъ 50, д-ръ Пернерсторферъ 350, д-ръ Вашатый 100 поправокъ. Кôлько поправокъ буде разомъ, не знати ще доси, але певно два разы стôлько, кôлько въ проєктѣ параґрафôвъ. Зъ того видно, що проєктъ остане ся проєктомъ, а не прибере виду обовязуючого закона.

„Бобрецка Руска Рада“.

Такъ называє ся ново-завязане політичне товариство въ Бôбрцѣ на статутѣ принятôмъ ц. к. намѣстництвомъ до вѣдомости рѣшеньемъ зъ дня 9 липня 1894 р. ч. 53399.

Дня 16 жовтня члены-основателѣ того товариства вже й уконституували ся яко провізоричный выдѣлъ, выбравши: о. Штогрина зô Стрѣлокъ предсѣдателемъ, о. Заяця зъ Ходорова заступникомъ предсѣдателя, о. Билинкевича зô Звенигорода касіэромъ, о. Володимира Глиньского зъ Пôдманастиря секретаремъ, а о. Дзеровича зъ Бôбрки, о. Юліяна Яримовича и п. Климкова зъ Ольхôвця выдѣловыми.

Зъ вôдозвы сего провізоричного выдѣлу, надосланои намъ сегодня, довѣдуємо ся, що пôсля статута вкладка членьска въ сѣмъ товариствѣ выносить 50 кр. а для селянъ 25 кр. рôчно.

Въ вôдозвѣ, пôдписанôй оо. Штогриномъ и Глиньскимъ, читаємо на вступѣ: „Тяжкій времена настали въ нашой народной жизни. Розъединенie нашого нарôда выйшло нашимъ противникамъ на радость и пользу, а насъ ослабило на внѣ и въ всѣхъ народныхъ и политичныхъ дѣлахъ дѣется намъ кривда. Щобы дѣятельность рускихъ патріотовъ бобрецкого повѣта совокупити, гражданьское самопознанье въ народѣ утверждати и якобы на стражѣ

Вступный выкладъ проф. М. Грушевского

зъ давнои исторіи Руси

выголошеный въ львôвскôмъ університетѣ 30 ого вересня с. р.

(Дальше.)

Що-до результатôвъ и розповсюдженя сеи духовои роботы, то тутъ заходить немала суперечка. Выходячи зъ деякихъ слôвъ лѣтописи, а ще бôльше зъ звѣстокъ Татищевського зводу лѣтописного, деякй вченй приходили до выводу, що просвѣта въ давнôй Руси стояла не низче, а може й высче якъ въ Европѣ захôднôй, що шкôльництво було добре уряджене й широко розповсюджене. Але даты, на якихъ сй выводы оперто, выкликають справедливый скептицизмъ. Не подѣляючи оптимістичныхъ поглядôвъ на станъ шкôльництва, не можна заперечити, що книжня просвѣта була розповсюджена доволѣ широко, и поручь зъ людьми письменными тôлько, „почитателями книжными“, подыбуємо мы неразъ тубильцѣвъ, якй перейшли высчу, риторичну науку, що була вѣнцемъ тогочаснои византійскои освѣты; пригадаймо Иларіона, Кирила Туровского та такй писаня якъ похвала князю Рюрику [въ лѣтописи Кіѣвскôй], казанье про св. Климента, но возпайдене посланіе митроп. Клима. Черезъ грецьке теологічне письменство доходило до нашихъ людей щось зъ класичнои освѣты. Галицкій лѣтописець цитуе Гомера, хочь не дуже вдатно, а митроп. Климъ писавъ „отъ Омира, и отъ Аристо(те)ля и отъ Платона“*). Якъ узяти найвыщій точки тогочаснôв духовои культуры, то треба признати за нею высоку вартôсть; такй речи, якъ Слово Иларіона або Слово о полку Игоревôмъ зостануть ся на завше коштовными и дивными памятками. Те-жь саме треба сказати и про забутки матеріяльнои культуры такй зразки пластики, якъ кіѣвська Софія зъ ѣѣ дивными мозаиками, рѣзьбами, побутовыми фресками мають цѣкавôсть зъ погляду артистичного не тôлько для насъ. Побутъ народній розвиваєть ся, приймає бôльшь рôзноманѣтный характеръ, зъявляють ся скарги на роскôшь та примхи богатыхъ. Деякй перехованй речи, на пр. зъ убраня, вызначають ся великимъ смакомъ, розкôшью й майстерною роботою.

Я здержавъ ся довше коло сферы культурной, яко менче вѣдомои; устрôй громадській въ княжôй Руси также значно вже розвиненый, діфференцированый; елементы громадського устрою вступають помѣжь себе въ рôзнй характернй комбінаціи, и черезъ те устрôй рôзныхъ земель прибирає одмѣнний, характеристичнй формы. Простора держава, одна зъ найбôльшихъ, добудована остаточно въ кôнци X в., въ XI переходить въ форму, яку за Костомаровымъ часто теперь звемо федерацією, федерацією sui generis тôлько, де окремнôсть и автономія земель лучилась зъ єдностью руського народу, зазначеною въ єдности мовы, культуры, релігіи, громадського устрою. Въ оповѣданякъ лѣтописныхъ при нагодѣ выплывають афоризмы, выразы, що натякають на довгимъ часомъ выроблений, сталй принципы въ вôднοсинахъ державныхъ. Дивлячи ся на побутъ, громадській устрôй, культуру XI—XII в. зверху, можна було-бъ сподѣватись широкого розвитку, дальшого поступу, новыхъ, высчихъ и оріґінальныхъ формъ, и того всего нема. Намѣсть того рухливого, барвистого житя, западає якась пôтьма, мовчанье, и коли розходить ся та темрява, выступає побутъ, житя, устрôй громадській — одмѣнний. Але и сй новй формы середного, переходного часу не встигли ще розвинутись, якъ ихъ зносять бурѣ народного руху, и вытворяють ся нѣбы цѣлкомъ новй формы. Вôдъ старого устрою громадського, вôдъ давного культурного стану позостають ся лише слѣды, уломки...

Колись складали все на князѣвскй усобицѣ, на Татарщину, на утиски. Усобицѣ справдѣ, въ значнôй мѣрѣ тамували, утрудняли вôльный поступъ громадській и культурный; Татарщина хитнула княжій устрôй державный и наробила руины; утиски и рôзнй пригоды знищили силу памятокъ нашого давнього письменства и тымъ утруднили, ба въ части одôбрали можливôсть зрозумѣти дѣйсне становище громадське й духове минулыхъ часôвъ. Але причины головнй лежали глибше, въ основѣ громадського й політичного устрою нашого краю.

Исторія застає его въ формахъ бôльшменчь укôнченыхъ. Процесъ збираня руськихъ земель до одного комплéксу державного вже кôнчавъ ся; у внутрѣшному устрою князѣвська власть, оперта на дружинѣ, стала головною осію громадського житя; князôвська дружина й громада земська, хочь не вôддѣленй неперестушно, зазначили ся выразно; система урядованя уставила ся мôцно. Про ґенезу того устрою за бракомъ вѣдомостій можемо тôлькы бôльшь або менчь правдоподôбно гадати. Мало помагає намъ въ тôмъ наша Повѣсть про початокъ Руси, хочь ѣѣ вѣдомости приймали ся, часто и доси приймають ся bona fide. Близшй студіѣ доводять, що ся повѣсть — тôлькы гіпотеза, наукова якъ на той часъ, але не щаслива. Книжникъ XI. в., що укладавъ ѣѣ, мавъ также мало певныхъ вѣдомостій про процесъ вытвореня державы руськои, якъ и мы, ще менче, и его оповѣданя такъ само повинній пôдлягати историчнôй критицѣ, якъ и переказы легендарного часу исторіи римськои.

Але не входячи въ те питанье, мы застановимось коло того status praesens нашого народу, якій показують намъ нашй джерела.

Ладъ державный складаєть ся зъ двохъ головныхъ чинникôвъ: князя зъ дружиною — и громады. Въ політичнôмъ житю головну ролю має першій елемент. Заступництво громады истнує, и нѣхто не вôдмовляє ему права участи въ справахъ політичныхъ, але воно усунуло ся на другій планъ и выступленье громады стало вже чимсь надзвычайнымъ. Звычайный рядъ лежить въ рукахъ князя и його дружины. Сей елементъ опираєть ся въ значнôй мѣрѣ на боярство земське — купецькій патриціатъ и властительство земське; ихъ интересы солідаризують зъ князѣвсько-дружиннымъ устроємъ, вони входять въ княжу дружину, оточують князя, и князь стереже ихъ интересы, якъ то дає себе знати и въ праводавствѣ.

Сй верхнй верствы — князѣ, дружина, боярство — ведуть переважно політичну й

---

*) Инат. лѣтоп. с. 513 [„О лесть зла есть, якоже Омиръ пишеть, до обличенья сладка есть, облечѣна же зла есть, кто въ нѣй ходить, конѣць золъ приметъ; о злѣехъ зла зло есть“ — такого въ Гомера нема, скôлько менѣ вѣдомо.] Посланіе Клима зъ выд. Лопарева с. 13, въ вид. Никольського с. 104.

стояти, основалося въ Бобрцѣ политичное товариство Бобрецка Руска Рада.“ А при кôнци вôдозвы выдѣлъ вôдзывае ся до интеліґенціи духовной и свѣтской та до мѣщанъ и селянъ въ повѣтѣ: „Поступаймо, Братя, якъ найчисленнѣйше въ члены товариства и совокупѣмся всѣ въ едино, а тогды отженемъ отъ себе всѣ напады и покажемъ, що у насъ есть сила, которой и врата адова не одолѣютъ.“

Наведенй слова вôдозвы спонукують насъ сказати на той тематъ кôлька слôвъ вôдъ себе.

Хто бы зô щирыхъ Русинôвъ не бажавъ згаданого у вôдозвѣ „совокупленя въ едино“, абы „вôдогнати вôдъ себе всѣ напады“ и стати „силою, котрой и врата адова не одолѣли бы“ — та й хто зô щирыхъ Русинôвъ не вôдчуває того, що „розъединенье выходить нашимъ противникамъ на користь и хосенъ, а насъ ослабляє на внѣ-?! Вôдчутье лиха того розъединя и бажанье зарады черезъ сполученье въ едино силъ рускихъ знайшло зô стороны народовцѣвъ выразъ въ пôднятôмъ сего року посломъ Романчукомъ дѣлѣ консолідаціи, — а хто на зборѣ мужѣвъ довѣрія не допустивъ до довершеня того дѣла, що могло було мати значѣнье справдѣ епохального факту для справы рускоя? Хто не допустивъ и зъ якихъ мотивôвъ — всѣ знаємо; знають и основателѣ нового політичного товариства бобрецкого, котрого провôдъ нинѣ — якъ видко — спочиває въ рукахъ тои именно стороны, котра довершеню консолідаціи, пôднятои бобрецкимъ посломъ до рады державнои, стала въ дорозѣ, а своимъ речникомъ на памятнôмъ зборѣ мужѣвъ довѣрія поставила бобрецкого посла сеймового.

Нинѣ въ вôдозвѣ выдѣлу нового политичного товариства бобрецкого вычитуємо тѣ самѣ аґументы за потребою „совокупленя всѣхъ въ єдино“, якѣ посолъ Романчукъ на зборѣ мужѣвъ довѣрія наводивъ за консолідацією — але въ сѣй бобрецкôй вôдозвѣ не знаходимо одного и то найважнѣйшои рѣчи, яка мѣстила ся въ Романчуковôй програмѣ консолідаціи, а именно — указаня спôльнои основы, на якôй всѣ Русины могли бы „совокупитись въ єдино“ — не лишь на папери, але й на дѣлѣ. А безъ того — не дурѣмо самыхъ себе — „совокупленье въ єдино“ остався лише фразою, безъ того Русины не гôдній „показати, що у нихъ єсть сила, котрои и врата адова не одолѣють...“

Спôльна основа для консолідаціи, вказана бобрецкимъ посломъ до рады державнои, єдина могла доказати чуда — вытворити зъ Русинôвъ силу, якои справдѣ не одолѣли-бъ и адова врата. На жаль, шовінізмъ другои стороны замутивъ ѣй пôзнанье рѣчи, хочь и якъ яснои та честно думанои. Якъ довго ще той шовінізмъ буде морочити нашу суспôльнôсть и чистôй та честнôй народнôй справѣ рускôй метати колоды передъ ноги, — не беремо ся вгадувати, — але вѣримо крѣпко, що часъ опамятаня и пôзнаня правды таки наспѣє — дай Боже, щобъ лишь чимъ скорше!

Недужій царь.

Послѣдный бюлетинъ про недугу царя, выданый вчера о 10-ôй годинѣ передъ полуднемъ, звучить: „Царь спавъ лѣпше. Апетитъ слабый. Силы и чинôсть серця не поправили ся. Водна пухлина збôльшила ся“. — Взагалѣ орекли лѣкарскй поваги, що станъ царя безнадѣйный и хочь сими днями наступило немовь полѣпшенье, бодай о стôлько, що царь менше терпить, то однако выключена вже всяка можнôсть ратунку. — Рядъ новыхъ подробиць про царску недугу обмежає ся до скупыхъ и остороżныхъ бюлетинôвъ, якъ наведеный нами, та до короткихъ заграничныхъ информацій, хочь въ ихъ правдивôсть годѣ все увѣрити. Пôсля тыхъ вѣстей, перевѣвъ царь вже въ Спалѣ, мимо всѣхъ наркотичныхъ средствъ, вôсѣмнацять безсонныхъ ночей, вôдтакъ постановлено подорожь до Ліваді котра вôдбула ся досыть щасливо. Въ Ліваді були першй двѣ ночи дуже добрй. Вôдпочинокъ скрѣпивъ царя до того, що мôгъ выѣхати на двѣ годины повозомъ, а навѣть якійсь часъ ишовъ пѣшки. Въ царске окруженье вступала вже надѣя, коли тымчасомъ минувшого понедѣлка появивъ ся дуже сильный нападъ душности. Въ наслѣдокъ того выслано на приказъ царицѣ першй алярмуючй депешѣ до перебуваючихъ за границею членôвъ царскои родины. Вечеромъ царь що приписувавъ все ще свою недугу инфлюенци, вôдыхавъ майже нормально; однако вô второкъ выступивъ новый, ще сильнѣйшій нападъ душности зô звычайными познаками нирковои недуги. Нападъ перепудивъ царицю и царевича такъ дуже, що рѣшено заразъ вôзвати до Ліваді всѣхъ членôвъ россійского дому. Вôдъ середы не змѣнило ся нѣчого. Недужій тратить вôдъ часу до часу притомнôсть а въ ногахъ выступила пухлина и посунула ся высше колѣнъ. Для злагодженя болѣвъ зроблено т. зв. пункцію, т. є. спущено воду. Царица, що зъ посвяченьемъ и вôдвагою повнить обовязки жены, має незвычайно терпѣти. Ей силы вычерпанй. Повернули невральґічнй терпѣня, що вже вôдъ кôлькохъ лѣтъ докучають царици. Цѣла царска родина пригноблена, тымъ бôльше, що й вел. кн. Юрій тяжко недужій и вел. кн. Ксенія, замужна вôдъ трехъ мѣсяцѣвъ, занедужала въ наслѣдокъ поронення. — Берлиньскй часописи доносять, що кôлька дньвъ передъ острымъ погôршеньемъ недуги, выславъ царь короткій, сердечный листъ до цѣсаря Вільгельма, дякуючи ему за высказы спôвчутя. — Мимо критичного стану, здає ся, що царь не переставъ ще займати ся державными справами. Петербургскй дневники доносять, що въ послѣдныхъ дняхъ выславъ царь до ґвардійского полку козакôвъ, що обходили полкове свято, таку депешу: „Складаю моимъ козакамъ сердечнй желаня въ дни торжества и пю разомъ зъ ихъ гетьманомъ на поводженье славою окрытого полку“. — Въ варшавскихъ поінформованыхъ кругахъ говорять, що недуга царя есть наслѣдкомъ катастрофы пôдъ Борками. Тогдѣ здавило царевн сильно оба боки и можливô, що наступило яке внутрѣшне ушкодженье нирокъ. Вôдъ тои катастрофы не бувъ вже царь нѣколи здоровый и все докучали ему рôзнй долегливости.

Княжна Аліція геска приѣхала въ понедѣлокъ о 5½ годинѣ вечеромъ до Ливадіи. На стрѣчу выѣхавъ царевичь до Алушты, кôлька миль вôдъ Ліваді. Заразъ по приѣздѣ удала ся княжна до цзря и до царицѣ, а вôдтакъ зъ царицею и иншими членами царскои родины до двôрскои каплицѣ, де вôдбуло ся богослуженье и перехôдъ кн. Аліціи на православіе. Вѣнчанье царевича мало вôдбути ся вчера — Про перехôдъ княжны на православіе подає Kölnische Ztg. интересній вѣсти. Именно мала кн. Аліція зажадати и одержати вôдъ синоду двѣ важній уступки, а то: При переходѣ на православіе не потребуе заявляти, що переходить длятого, бо переконана ся о высшости прав славія надъ протестантизмомъ, знѣ — якъ сего вымагае актъ переходу — не проклене своеи дотеперѣшнои релиґійнои ереси. Ся справа мала навѣть спонукати Побѣдоносцева, котрый не хотѣвъ згодити ся на сй уступки, що подавъ ся до димісіи, але его димисіи не принято и оголошено въ „Правительственнôмъ Вѣстнику“, що княжна вже достаточно приготовлена до принятя православнои вѣры. — Россійскй часописи оголошують телеґрафічну вôдповѣдь кн. Аліціи на привѣтну телеґраму, выслану до нея репрезентацією мѣста Москвы зъ нагоды приѣзду княжны до Россіи. Ся телеґрама звучить: „Зворушена до глубины, що Москва памятала о мнѣ въ хвали, коли я вступила на землю новои для мене а вже вôдъ давна дорогои вôтчины, сердечно дякуємо я и моя сестра першôй, прастарôй столици державы. Не сумнѣваємо ся о щирости молитвъ, якй заносите за здоровлье улюбленого царя. Нехай намъ Богъ поможе! Аліція.“

Зъ Петербурга доносять, що зъ евентуальнымъ вступленьемъ на престолъ царевича Николая, буде проклямованый наслѣдникомъ престола вел. кн. Михайло, третій сынъ царя Александра III. Се зарядженье пояснюють закономъ, управильнюючимъ вôдносины въ царскôй родинѣ. Именно кождый наслѣдникъ престола, що скôнчивъ 21 рôкъ житя, має бути женатый. Если наслѣдникъ престола въ хвили вступленя на престолъ не має мужеского потомка, то заразъ при обнятю престола мусить бути проклямованый найблизшій своякъ престолонаслѣдникомъ. Отже позаякъ вел. кн. Николай не має дѣтей, а другій сынъ царя вел. кн. Юрій мусить зречи ся престола задля недуги, то наслѣдникомъ буде дѣйстно проголошеный вел кн. Михайло. Тымъ постановамъ треба приписати баламутнй вѣсти, якй появили ся въ европейскôй прасѣ, немовь бы царь Александеръ задумавъ усунути вел. кн. Николая вôдъ престола за его вôльнодумнй погляды, а постановити своимъ наслѣдникомъ вел. кн. Михайла.

Дописи „Дѣла”

Зъ Золочѣвщины.

[Про холеричну пошесть въ Золочѣвщинѣ].

Вже четвертый тыждень минає, якъ до насъ загостила холерична пошесть. Правда, завдяки енерґіи правительства она слабне, але ще не притихла. Найгôрше лютила ся она въ мѣсцевостяхъ надъ Бугомъ, якъ въ Пѣтричахъ, Утѣшковѣ и Буську; знаємо такій выпадокъ въ У., що цѣла родина, зложена зъ семи осôбъ, вымерла до 48 годинъ! Головно улягають тôй недузѣ бѣднѣйшй, зле вôджившованй люде, а коли до того прилучить ся нехарнôсть въ хатѣ чи въ одежи, то ратунку майже нема.

На кождй двѣ мѣсцевости холеричнй есть одинъ лѣкарь експонованый [въ мѣсци], а маючи зверхнôсть громадску и жандарма до помочи, кермуе цѣлымъ апаратомъ санітарнымъ.

Хаты зараженй пошестію изолюють, ставлять коло нихъ сторожа а мешканцямъ въ тыхъ хатахъ доставляють здорового й пожывного харчу. Недужихъ вôдвѣдуе лѣкарь и въ день и въ ночи по кôлька разôвъ — такъ що-жь? — годѣ собѣ пояснити: хорй або дуже нерадо, або зовсѣмъ не приймають лѣкôвъ, бо мѣжь людьмы ходить широко й далеко кольпортована поголоска, що „доктôры троять“...

Я памятаю давнѣйшй холеры, а зъ тыхъ може й страшнѣйшу якъ теперь въ роцѣ 1873, що лютилась тогдѣ въ Стрыйщинѣ надъ рѣкою Лôмницею. Люде стоячи падали трупами, а такихъ було и 10—12 денно на 700 мешканцѣвъ села. У мене була аптичка холерична [именно каплѣ Боткина, гербата холерична, карболевый квасъ и порохъ, вино червоне], а, пригадую собѣ, добряги Бойки приходили до мене за лѣкарствомъ и въ день и въ ночи [разъ; не могучи мене добудити ся, выбили шибу у вôкнѣ] — а нинѣ лѣкарь иде до нихъ зъ лѣками, а они вôдпекують ся его! Думавъ бы хто, що вина може по сторонѣ лѣкаря, що не вмѣє до простолюдина зблизити ся — але-жь въ Утѣшковѣ стало проживае звѣстный дръ Невестюкъ, чоловѣкъ дуже людяный, зъ всякимъ пожертвованьемъ для недужихъ, а и вôнъ стрѣчае недовѣрє, хочь самъ на очехъ хорого заживае такй самй порошки, якй дае недужому. У насъ захорувавъ жидъ. Люде пытають ся его матери, чи Гершко заживае капель? „Ну — вôдповѣдае жидôвка — або мôй Гершко дурный заживати, коли вôнъ ще хоче жити?“ Дивна то рѣчь, зъ-вôдки пôйшла така шкôдна байка! На всякій способъ есть обовязкомъ священикôвъ — пояснювати людямъ фальшь такои поголоски, бо поволи готовй они зовсѣмъ стратити довѣрє и до найспособнѣйшихъ лѣкарѣвъ.

Той самь.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

На засѣданю выдѣлу товариства Рускихъ Женщинъ въ Станиславовѣ дня 16 н. ст. жовтня полагоджено сесй справы:

1. Принято до вѣдомости справозданье зъ устроєного дня 11 н. ст. жовтня вечера зъ танцями и зъ томболею. Кромѣ давнѣйше поданыхъ въ „Дѣлѣ“ Вп. особъ, що надбслали були фанты на томболю, прислали передъ самымъ вечеркомъ ще сй патріотки-Русинки: М. Козловска зъ Кіева 6 хусточокъ шовковыхъ окоронкованыхъ; Б. Яхнова зô Станиславова 10 всякихъ предметôвъ; О. Левицка зô Станиславова 2 бюсты Шевченка; В. Мандичевска зô Станиславова тарѣль зъ майолики и серветy вышиваны; О. Левицка зъ Боднарова 2 томы „Одиссеи“; панны Шанковскй зô Станиславова 2 прикрасы стѣнній мальованй на деревѣ; О. Барвѣньска зô Львова 2 краватки вышиванй; В. Гузарова зô Станиславова гафтованый наручникъ; О. Зарицка кошичокъ прикрашеный цвѣтами; панны Чачковскй зô Станиславова рôгъ обыльности зъ цвѣтôвъ штучныхъ на постументѣ. — Наддатки при касѣ въ день вечерка зложили Впр. оо. крилошане: Фацьевичъ, Литвиновичъ, Ткачуникъ и Тороньскій по 1 зр. — Дохôдъ brutto зъ вечерка выносивъ 300 зр. 32½ кр.; по вôдтягненю коштôвъ устроєня вечерка въ квотѣ 164 зр. 6 кр. зôставъ чистый дохôдъ въ квотѣ 136 зр. 26½ кр.

2. Слѣдуючй панѣ-члены зложили членьску вкладку за рôкъ 1894: панѣ Зиновія и панна Ирена Герасимовичевй зъ Янова, п. Микулинова зъ Станиславова, п. Сѣрецка зъ Палагичь, п. Яворска зъ Богородчанъ и п. Лугова зъ Цуцилова.

3. Датки на користь товариства прислали дальше Вп.: п. Е. Барвѣньска зô Львова 3 зр., п. Ц. Лугова зъ Цуцилова 3 зр., о. Воєвудка зъ Зеленои 1 зр.

4. Ухвалено урядити въ найблизшу недѣлю 28 н ст. жовтня вечернице зъ танцями въ льокали „Рускои Бесѣды“, а въ Пилипôвку три музикально-вокальнй вечерки зъ вôдчитами на дохôдъ проектованого Института.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Послѣдными днями скôнчила свои нарады, скликана міністерствомъ просвѣты анкета въ справѣ законныхъ заряджень що-до охороны историчныхъ памятникôвъ и останкôвъ штуки. Нарады довели до выслѣду, що введенье справы охороны останкôвъ штуки и историчныхъ памятникôвъ на дорогу законодатну, признано загально пожаданымъ а дальше, що рада державна має компетенцію полагоджувати сю справу. Анкета высказала рôвночасно бажанье, щобы охорона розтягала ся не лише на недвижимй, але й на движимй памятники, котрыхъ безусловне удержанье лежить въ публичнôмъ интересѣ. На тыхъ памятникахъ не буде можна робити нѣякихъ змѣнъ безъ дозволу власти. Евентуально має бути застережене для правительства право першеньства купна при найденыхъ предметахъ.

Про розрухи въ Пірано доносять зъ Трієсту такй близшй вѣсти: Вже вôдъ якогось часу було населенье въ Пірано роздразнене зъ причины звѣстного розпорядженя трієстиньского краевого суду, котрымъ приказувало ся завести у всѣхъ истрійскихъ судахъ печатки, друки и написи италійско-словѣньскй. Роздразненье збôльшило ся ще минувшои середы, коли здйомлено зъ суду италійску вывѣску и вже тогдѣ прийшло до збѣговища та демонстрацій. Въ наслѣдокъ того вôзвавъ бурмістръ Фраджіякомо плякатами населенье до спокою. — Въ недѣлю передъ полуднемъ выкликало велике обуренье мѣжь Италійцями поведенье двохъ словѣньскихъ священикôвъ, Маростина и Фонды, котрй публично зганили поступованье популярного италійского крилошанина Відалього. О 7-ôй годинѣ вечеромъ зôбрало ся на площи Тартарінього до 2000 осôбъ и по пôдбурюючихъ бесѣдахъ рушила цѣла товпа зъ крикомъ: „Не хочемо словѣнь-

---

культурну роботу въ давнôй Руси. Вони складають ту простору державу й заходжують ся коло ѣѣ утриманя; вони держать въ своихъ рукахъ ту широку торговлю и дають рухъ промыслу й штуцѣ; въ сй сферы найранѣще знайшло вступъ христіяньство; тутъ знаходила собѣ опѣку церква, письменництво, духова культура; тутъ зростала идея національнои й культурнои єдности руського народу.

Народня-жь маса зъ-дебôльшого зоставалась чужою для сего руху, для сихъ завдань. Політичнй змаганя дружины и боярства були ѣѣ зъ-дебôльшого несимпатичнй, вытворенье широкои державы накладало на нея тôлькы бôльшй тягары податковй и змôцняло ту князівсько-дружинну верству, що тяжила надъ нею; загранична торговля, штука, новй промыслы були не для народа: вôнъ задовольнявъ ся майже выключно мѣсцевыми выробами; христіянство и его обряды довгій часъ народъ уважавъ реліґією князівъ та бояръ, якъ то зауважившъ въ своѣмъ правилѣ митр. Іоанъ *) и тримавъ ся дѣдôвскихъ звычаѣвъ; монастирѣ, церквы, освѣта концентрували ся переважно по самыхъ бôльшихъ мѣстахъ. Самй тѣ верствы верхнй, цѣлый той устрôй державный були народнôй масѣ зъ багато поглядôвъ противнй. На лихо въ старôмъ письменствѣ майже выключно заховали ся думки, житье тыхъ верхныхъ верствъ. Мы такъ мало знаємо, якъ живъ народъ, чого вôнъ прагнувъ, якимъ горемъ болѣвъ. Тѣ всѣ княжй усобицѣ, поставленя князѣвъ и епископôвъ, далекй заграничнй походы всѣ злобы дня, що заповняють сторôнки нашихъ старыхъ лѣтописей, цѣкавили, забирали тôлькы дуже не велику частину громады, були справдѣ, въ значнôй частинѣ, лише шумовиною, що плыла глубокимъ и тихимъ погокомъ. Въ витійствахъ давнього книжника, що якъ бжола звбдусѣль збиравъ примовки и апотегмы, ненарокомъ и цѣлкомъ не до речи, прорвавъ ся голосъ, крикъ тіеи народньои масы, що такъ рôзнить зъ цѣлымъ дружиннымъ свѣтоглядомъ утвору: „не май собѣ двора коло княжого двора, не держи села коло княжого села, бо его тивунъ мовь вогонь, трутомъ накрытый, а его рядовичѣ [урядники] мовь искры, хочь-бы огня осегрѣгъ ся, та вôдъ искры не встережешь ся, щобъ не попалити собѣ одежи“ *)

Такъ було не тôлько у насъ, що устрôй державный будовано, нову культуру плекано й широно заходами громадскои менчости, верхныхъ верствъ, незалежно або й просто навперекы жаданямъ або интерасамъ масъ громадськихъ. Але якъ подекуды тыхъ верхныхъ верствъ выстарчало на те на цѣлй ряды вѣкôвъ, у насъ сй верствы здали ся для того за-слабй. Вся та культура, той ладъ державно-громадській стоявъ дуже хистко. Тому було багато причинъ, зазначимо лише кôлька выдатнѣйшихъ.

(*Конець буде.*)

*) Правило у Макарія Ист. рус. церкви II. ст. 376.

*) Слово Данівла Заточника, выд. за всѣма редакціями Шляпкинъ. с. 16—7.

ских написовъ! Нехай живе наша народность!" передъ судовый будынокъ. Упомненя бурмістра нѣчого не помагали. Товпа обкидала будынокъ камѣньемъ, повыбивала всѣ шибы и ажъ коли жандармерія загрозила, що ужие оружія, вѣдступила та удала ся передъ мешканье священиковъ Маростина и Фонды. Тутъ повыбивано такожъ шибы, а въ домѣ Маростина выломлено дверѣ та знищено склепъ его брата. Всѣ товары выкинено на улицю. Фонда утѣкъ дахомъ зъ свого дому. Зъ вѣдси пѣшла товпа до дому Відалього и зробила ему овацію. Друга часть демонстрантовъ била въ дзвоны на площи Тартарінього и при слѣвѣ національныхъ италійскихъ пѣсень перебѣгала улицями мѣста. Кажуть, що коли жандармерія грозила оружіемъ, выступали напередъ жѣнки зъ дѣтьми и кричали: „Стрѣляйте, але Словѣнцями насъ не зробите!" Розрухи устали надъ раномъ, однако зъ Трієсту выслано до Пірано войско для удержаня ладу.

Канонічна візитація деканата каньчуцкого.

[Статья надѣслана]

(*Дальше.*)

На другій день, въ суботу, выголосивъ Преосв. візитаторъ по парохіяльной службѣ Божой въ Залѣсью науку до парохіянъ тревающу цѣлу годину, выкладаючи имъ обширно обовязки для Бога, себе и ближнихъ. По лицяхъ згромадженого люду можна було бачити [не ино въ Залѣсью, але скрозь въ кождой парохіи], велике вражѣнье апостольскихъ наукъ й осторогъ, и мимо трудности, яку, здавалось бы, мусѣла епископови робити конечность промовы до люду въ польской мовѣ [бувъ се певно першій въ житю выпадокъ, де Преосвященый мусѣвъ своихъ епархіянъ не своею конверзаційою научати мовою, выпадокъ, котрый впрочомъ мусѣвъ бути повторены въ Гадляхъ, въ Каньчузѣ, въ Кречовичахъ, въ Мирошинѣ, въ Горицяхъ, въ Лежайску и въ Дубровцѣ, де науки тревали всюды найменше пѣвъ а часто бѣльше цѣлои годины, не вчисляючи вже промовъ по костелахъ въ Каньчузѣ, въ Переворску, въ Руднику, въ Уляновѣ] — мимо сеи трудности, въ мовѣ впрочомъ зовсѣмъ неслѣдной, не можна було нѣгде добачити у владики умученя, хочь-бы ино фізичного. А треба знати що чередъ цѣлый часъ канонічнои візитаціи не було дня, въ котромъ не було кольска, наглою конечностію имровізованыхъ промовъ офіціяльныхъ, все повныхъ вѣдносинъ до мѣсця и тематy, необходныхъ при візитаціи промовахъ: при вступѣ до парохій, при вѣддаваню ключѣвъ церкви, при катихизаціи дѣтей и при поучуваню люду. Такъ примѣромъ въ трет томъ дни візитаціи була наука для народу въ Тарнавцѣ, така сама наука въ Гадляхъ, въ Каньчузѣ въ церкви, зъ котрыхъ найкоротша тревала не менше трехъ чвертей годины, все инший обнимаючи предметъ; кромѣ сихъ була гарна, пѣдносяча духа довша вѣдповѣдь на промову лат. пароха Каньчуга въ костелѣ на темагъ конечности праздивои любови и згоды межи воинами за ту саму справу, хочь пѣдъ рѣзными остають они воеводами, а короною для такъ повного въ труды фізичній, до котрыхъ належала и невыгѣдна а довго тревающа горска дорога, якъ и духовій зъ причины такъ численныхъ наукъ, була вѣдповѣдь достойного візитатора коляторови Кречовичь и старостѣ Ряшева, совѣтникови Адамови Федоровичеви при вечери въ честь епископа нимъ урядженой.

На равтѣ въ Ряшевѣ урядженомъ президентомъ ряшѣвского суду окружного п. Глушкевичемъ, Русиномъ зъ серця и зъ дѣлъ треба було бачити, зъ якою честію окружали всѣ, Русины й Поляки, сметанка Ряшева, князя нашои церкви! якъ щасливый чувъ ся кождый, коли могъ до него приблизити ся, зъ его устъ почути слова любови, узнаня! А о те старано ся, щобы нѣхто, люблячій Русь и ея обрядъ, не бувъ полишеный. Зъ вѣтцѣвскою любовію вступивъ владика въ домъ сов. Гарасезича, сов. Дольницкого, застаючи тамъ ветерана рускои парохіи въ Залѣсью, проф. Сянстуна; на равтѣ у пп. президентовъ понозно стрѣчаючи тыхъ Русиновъ, выразивъ свою утѣху и узнанье, що дають ему малу нагоду зачислити ихъ до епархіянъ дбалыхъ о церковь и своимъ вилывомъ спомагаючихъ добрій стремлѣня своего пароха; бурмістрови мѣста выразивъ узнанье за спомаганье мѣстомъ церкви въ Залѣсью; директора гімназіи пытавъ о сегорѣчне число учениковъ рускаго обряду, додаючи: „Знаю, що дирекція кождого року зъ уряду повѣдомляе пароха рускаго о числѣ учениковъ рускаго обряду, подаючи имена, и о термінѣ сповѣди". [На жаль, не могъ сего сказати такожъ присутному директорови семинара учительского.] Совѣтникови и старостѣ Ряшева выразивъ сердечну подяку за помочь якъ урядову такъ и личну при здвиженю церкви въ Залѣсью. На равтѣ бувъ и пароxъ Ряшева и зложивъ тутъ архіерееви подяку за вѣдвѣданье его дому. При тоастѣ въ честь достойного гостя було зовсѣмъ справедливо намарковане, такъ зъ стороны Ви господаря якъ и въ вѣдповѣди Преосвященого, що на пограничю Руси й Польщѣ, въ Ряшевѣ суспільность обохъ народовъ вѣдносить ся до себе зъ любовію а спеціяльно сего дня — якъ сказавъ господарь въ своѣй промовѣ — злучили ся репрезентанты мѣсцевій обохъ народностей разомъ, щобы вѣддати належну честь а апостольскому мужеви, ученому князеви рускои церкви.

II.

Що клиръ перемыскои рускои епархіи до своихъ епископовъ все безграничнo бувъ привязаный и до нихъ и до ихъ дорадниковъ все вѣдносивъ ся зъ неудаваным довѣріемъ и любовію, се вѣдъ давна стверджають анналы сеи епархіи. Се можна було бачити и въ часѣ послѣдноі візитаціи канонічнои. Мы вже бачилисьмо, що въ Залѣсью, мѣсцевости найдальше на захѣдъ высуненой, вѣдъ прочого рускаго духовеньства зовсѣмъ изольованой [найблизшій Залѣсью рускій пароxъ мешкае въ вѣддаленю 3, а зъ другои стороны 4 милѣ а найблизшими „сусѣдами" Залѣся, зъ огляду на скору комунікацію, суть пароxи Ярослава и Кракова] де въ найлучшомъ разѣ можна було сподѣвати ся вѣсѣмъ духовныхъ кондеканальныхъ, явило ся ихъ зъ власноі волѣ, едино для зложеня достойному візитаторови доказу любови и привязаня свого, по-надъ трицять духовныхъ, многій межи ними зъ далекихъ сторонъ, и то на день для духовныхъ найтруднѣйшій, на суботу. На недѣлю выслала капітула перемыска зъ посередъ себе пралата и канцлира Вп. о. Чеховича до мѣсця пробуваня свого епископа, щобы понтіфікальна служба Божа зъ цѣлою нашому обрядови властивою могла вѣдбути ся красотою, при асистѣ самыхъ членовъ капітулы и щобы навѣть и въ часѣ канонічнои візитаціи любовь и стараннѣсть о особу Преосвященого, и немовь урядова звязь его зъ своею консисторією не переставала. До понтифікальнои служьбы Божои, котра вѣдбула ся въ Залѣсью въ недѣлю и на котру поспѣшило множество интеліґенціи польскои зъ Ряшева, лишили ся за-для епископа и почетні крилошане зъ Кракова и Ярослава, творячи зарязомъ почетну его дружину при вѣдъѣздѣ въ дальшій сторони деканата.

Тая добровѣльна, зъ любови и преданности для свого епископа походяча и безъ найменшого напередъ порозумѣня асистенція духовна повтаряла ся скрозь на цѣлой дорозѣ епископа. Такъ въ Кречовичахъ по-при многихъ духовныхъ зъ сусѣдныхъ декановъ явивъ ся мимо утяжливои дороги 95-лѣтный старець, почетный крилошанинъ зъ Розбора, щобы вѣддати честь візитаторови; въ Миротинѣ явивъ ся клиръ зъ ярославского деканата зложити свой поклѣнъ; въ Лежайску явили ся знов инший духовній, въ Ожоаннѣ знов богато инших. До Дубровки навѣть, вѣддаленои 6½ милѣ вѣдъ найблизшого Лежайска, де мабуть нѣколи трехъ рускихъ духовныхъ разомъ не зійшло ся, товаришивъ епископови поважный починъ духовеньства. И уляновскій округъ судовый, въ просторѣ котрого есть, якъ говорено, всего двѣ пароxіи латиньскій зославъ всю майже свою интеліґенцію до Дубровки, котра не могла налюбувати ся богослуженьемъ нашого обряду, а на дорозѣ апостольскій зъ Лежайска до Дубровки, именно въ Руднику и въ Уляновѣ, переѣздъ достойного візитатора вчинила дѣйстно тріюмфальнымъ. А треба пѣднести, що скрозь найбѣльшій овація чинила сама интеліґенція польска; клира латиньского, зъ вынимкою деканата переворского, есть здаѣть ся скрозь въ тыхъ околицяхъ мало, а дѣдичѣвъ земскихъ очевидно ще менше Гѣдне зазначеня й те, що личности зъ рускаго роду, забувши на своѣ походженье такъ дуже, що свои дѣти мимо розмѣрно невеликого вѣддаленя церкви похрестили въ костелахъ, въ часѣ пріѣзду достойного візитатора нагло почули себе Русинами. Дай Боже, щобы вѣдозвавше ся при сѣй нагодѣ чувство въ ихъ серцяхъ вже не выгасало!

НОВИНКИ.

— **Зъ Вѣдня пишуть намъ:** Въ недѣлю дня 21 с. м. вѣдбули ся товарискій сходины „Громады" вѣденьскои у власномъ льокали. На сходины тѣ явили ся зъ гостей академічній товариства: словѣньске „Звонимиръ", хорватске „Томиславъ" и польске „Strzecha". Зъ запрошеныхъ послѣвъ рады державнои прибули пп. Барвѣньскій и Вахянинъ. При бесѣдахъ, спѣвѣ та грѣ на „тамборіцахъ" забавила ся „Громадяне" до пѣвночи.

— **Засѣданье старшины товариства ґімнастичного „Соколъ" у Львовѣ** вѣдбуде ся въ пятницю 26-ого жовтня о годинѣ 8-ій вечеромъ. На порядку дневномъ: 1) Справа выкреслення членовъ не заплатившихъ до теперь внесового и вкладокъ членьскихъ. 2) Справа зниженя вкладокъ. 3) Справозданье справника Лавровского. 4. Принятье новыхъ членовъ. — [Члены товариства „Соколъ" зволять зголосити ся въ цѣли вѣдбору карть принятя, котрій мають служити имъ яко легітімація на загальномъ зборѣ, що день вѣдъ 7½ - 8 вечеромъ въ льокали „Сокола" у справника Лавровского.] — *В. Нагорный* голова. *В. Лавровскій* справникъ.

— **Правительственна школа слюсарска въ Тернополи.** Дня 14 с. м перебувавъ въ Тернополи делеґатъ міністерства торговлѣ и просвѣты радникъ двора и професоръ політехніки вѣденьскои Гавфе, щобы поінформувати ся въ справѣ слюсарскои школы, котру разомъ зо взорцевымъ варстатомъ мають основати въ Тернополи. Делеґата привитавъ въ старостві именемъ мѣста д-ръ Вол. Лучаковскій и объѣздивъ зъ нимъ мѣсто, при чомъ межь нашимъ звидѣли фабрику Роговского и другій слюсарскій. Опосля вѣдбула ся конференція пѣдъ проводомъ радника намѣстництва Завадского и въ нѣй взяли участь: д-ръ Ґльоґеръ яко представитель повѣтовои рады, члены мѣскои рады д-ръ Лучаковскій, д-ръ Ляндавъ и Пунчертъ, а яко фаховій знатоки: инжінэры Закревскій и и Дуяновичь. Зъ постановъ конференціи можна надѣяти ся, що справа, такъ важна не лишь для Тернополя, але й для пѣднесеня промыслу цѣлого краю, щасливо завершить ся.

— **Зворотъ дневникарскихъ кавцій.** Пѣсля §. 1 новелѣ зъ 9 липня с. р. выгасъ обовязокъ складаня кавцій дневникарскихъ. На сѣй основѣ оголошуе Вѣстникъ розпоряджень міністерства скарбу, що кавція зложенй можуть бути выданй заразъ за предложеньемъ допозитового квіту або, коли-бъ квітъ загинувъ, за предложеньемъ амортизаційного рѣшеня и за потвержденьемъ державнои прокураторіи, що выдачи кавціи нѣчо не стоить на завадѣ.

— **Бачь куда зазандувала каменица львовскои выставы?** Перше говорили, що каменицю выставы выграло товариство ческихъ жѣнокъ въ Празѣ. Теперь — якъ доносять Kurjer-ови — показуе ся, що сю каменицю выгравъ якійсь мешканець мѣста Боценъ въ Тироли.

— **Трафило ся, якъ слѣпой курцѣ зерно.** Бѣдна вдова Кальгамова зъ Наймаркту въ Горѣшній Австріи купила собѣ, може за послѣдного риньского оденъ льосъ львовскои выставы у вѣденьскои трафікантки Іосифы Бенедіктусъ. „Ану-жь фортуна зсляне ся на мене", погадала вдовица и зъ сею надѣею пошкандибала домовь. Такъ гадавъ такожъ неодинъ сынъ нашои Галилеи та зѣтхавъ до богинѣ щастя. Але фортуна занотувала собѣ нашихъ любимцѣвъ а межи ними друге мѣсце заняла вдова. Кальгамова на свій льосъ серіи 4772 ч. 44 выграла другу головну нагороду — бриляны, а що дирекція выставы догадувалась, що вдовѣ не до брилянтовъ, то пѣслала ѣй готовкою 9000 зр. Добре й то!

— **Депутація діюрністовъ.** У міністра скарбу Плѣнера явила ся вчера депутація австрійскихъ діюрністовъ, представляючи ему свои тяжкій вѣдносины. Міністеръ заявивъ готовѣсть знести титулятуру „діюрністъ", однакожь що-до поставленя ихъ на становище урядниковъ вказавъ на рѣзній трудности; вкѣнци приречъ „учинити въ сѣй справѣ все, що буде можливе".

— **Краковскій університетъ** числить въ сѣмъ шкѣльномъ роцѣ 1140 студентовъ. На першій рѣкъ медициньского факультету записало ся всього 40 слухателѣвъ [въ минувшомъ роцѣ 93]. Очевидно ново-отвореный у Львовѣ медициньскій факультетъ обнизивъ число фреквенціи въ Краковѣ.

— **Школа на майстрѣвъ мулярскихъ, тесельскихъ и камѣнярскихъ.** Въ державной школѣ промысловѣй у Львовѣ мѣстивъ ся вѣддѣлъ будовляный, на котромъ удѣляла ся наука пѣсля плану, затвержденого міністерствомъ просвѣты, щобы ученики по чотирохъ пѣврочахъ зимовыхъ присвоили собѣ вѣдомости, потрѣбній для пѣдмайстрѣвъ мулярскихъ, тесельскихъ и каменярскихъ. Зъ заведеньемъ нового будовляного закона зъ 26 грудня 1893 р. зачислено тутешну школу до тыхъ технічныхъ заведень, въ котрыхъ ученики мають одержати таке фахове образованье, щобы по укѣнченю науки и приписанои практики могли зложити передъ комісією до того въ намѣстництвѣ занменованою испытъ на мулярскихъ, тесельскихъ и каменярскихъ майстрѣвъ. По причинѣ сихъ побѣльшеныхъ вымогѣвъ змѣнено теперь основно плянъ науки въ будовляномъ вѣддѣлѣ, а выготовленый дирекцією и учителями новый програмъ науки дѣставъ на разѣ провізоричне затвержденье міністерства просвѣтѣ. Шкѣльный рѣкъ розпочинае ся 2 листопада с. р.

— **Зъ причины дощѣвъ** выливъ Бугъ пѣдъ Сокалемъ и починивъ мѣсту и мешканцямъ богато шкоды. Комунікація поромомъ перервана. Вѣднесено ся до властей о скору помочь.

— **Доставы для войска.** Міністерство войны намѣрне вѣддати четверту часть загальнои доставы предметовъ зо шкоры [на обувь, торністры, ременѣ, куплѣ и т. п.] дрѣбнымъ промысловцямъ або спѣлкамъ промысловцѣвъ. Оферты треба вносити найдальше до 23 грудня с. р. въ бюрѣ интендантуры того войскового округа територіяльного, въ котрѣмъ оферуючій промысловцѣ проживають.

— **„Хороба Брайта"**, на котру терпить российскій царь, дѣстала свою назву вѣдъ знаменитого англійского лѣкаря д-ра Ришарда Брайта [Bright], помершого 1858 року. Вѣнъ ей первій вѣдкрывъ и розслѣдивъ. Хороба Брайта — се запаленье нирокъ, котре спроваджуе задержанье мочи а зъ нимъ загальну водяну пухлину; хороба ся часто повстае такожъ въ задержаня мочевои материи и тогдѣ затроюе ся кровь. На повѣльно розвиту сю хоробу лѣку доси не знають.

— **Нове жерело холеричне.** Въ Романовцѣ, чорткѣвского повѣта [12 кільометровъ вѣдъ Чорткова] выбухла сильна холера. Въ кѣлькохъ дняхъ забрала она 12 жертвъ. Чорткѣвске староство выслало на загрожене мѣсце двохъ лѣкарѣвъ и вѣсьмохъ жандармовъ.

— **Дрѣбній вѣсти.** Президентъ міністровъ кн. Віндішґрецъ прибувъ вчера рано до Львова на вѣнчанье княжны Віндішґрецовнои до Львова и вечѣрнымъ поѣздомъ вернувъ до Вѣдня. — Міністерство скарбу позволило станиславовскимъ жидамъ урядити льотерію на будову божницѣ. — Карный судъ въ Станиславовѣ засудивъ 19 с. м. бувшого радного мѣста и директора тамошного Spar- und Credit-Verein-у за злочинъ спроневѣреня въ томъ банку сумы 17.000 зр. на два мѣсяцѣ вязницѣ. — Д-ръ мед. Погоржельскій, властитель реальности въ Клепаровѣ и лѣкарь-гомеопатъ, яко лѣкарь дуже способный и щасливый, яко чоловѣкъ высокообразованый и высокоблагородного серця, але прибитый домашнымъ горемъ, померъ имовѣрно на холеру. — Въ Чемерницяхъ коло Перемышлянъ вѣдбуде ся дня 25 с. м. вѣнчанье окѣниченого богослова Иларія Гучковского зъ панною Оленою Шашкевичѣвною, дочкою покѣйного пароха о. Шашкевича.

Вѣсти зъ еп. станиславовскои.

Увольненый вѣдъ испыту конкурсового о. Мих. Левицкій, пароxъ въ Вербѣжи, деканата пѣстиньского, на все. — Въ канонічну звязь станиславовскои епархіи принятый о. Ив. Проскурницкій, пресв. асепар. львов. и пароxъ въ Лопатинѣ. — Поручено удѣляти науку религіи для шкѣльнои молодежи греко-кат. обряду оо.: Волод. Лотоцкому, монаху ч. св. В. В., въ гімназіи въ Бучачи; Клим. Кульчицкому, сотрудникови въ Коломыи, въ рускихъ паралелькахъ при тамошній гімназіи; Ипол. Бѣбикови, сотр. въ Городенцѣ, въ рѣльничій школѣ тамъ-же; Кар. Любовичеви, сотруднику въ Тлустомъ въ тамошній школѣ народній; Володисл. Биланьскому, сотр. въ Гусятинѣ, въ 5-кляс. школѣ народній тамъжде; д-рови Григ. Литвиновичеви въ школахъ народныхъ мужескихъ въ Станиславовѣ — Вѣднустку на 10 днѣвъ одержавъ о. Ив. Однорогъ, пароxъ въ Живачевѣ. — Міністерство вѣроисповѣдань и просвѣты призволило для сотрудника въ Жабю-Слупейцѣ на дотацію зъ фонда релігійного въ высотѣ 300 зр. рѣчно на дальшій два роки, т. е. почавши вѣдъ 27 мая 1894 до включно 26 мая 1896. — Правительство буковиньске удѣлило запомогу зъ релігійного католицкого фонда о. Ив. Стефанчукови въ высотѣ 30 зр. и о. Алекс. Майковскому, завѣдателеви въ Кѣцмани, въ квотѣ 30 зр.; дальше пѣвцямъ церковнымъ: Ант. Березовскому въ Черновцяхъ 15 зр. и Геор. Бѣльовскому въ Старыхъ Брошковцяхъ 10 зр. — Намѣстництво рескриптомъ зъ дня 9 серпня 1894 ч. 58.194 оповѣстило: „Выс. ц. к. міністерство вѣроисповѣдань и просвѣты зѣзволило рескриптомъ зъ дня 23 червня 1894 ч. 13.535 на вылученье греко-кат. пароxіянъ въ Завадовцѣ зо связи греко-кат. пароxіи въ Товстобабахъ-Коржовій и на прилученье ихъ до греко кат. пароxіи въ Марковій." [дек. подгаецкій львов. аеп.] — Пароxіяне въ Торговици, деканата городеньского, одержали похвальну грамоту зъ архіерейскимъ благословеньемъ за выбудованье новои пароxіяльнои церкви; таку-жь грамоту признаня и похвалы за ревность душпастирску при довершеню будовы тои церкви одержавъ тамошный пароxъ о. Алойсій Олесницкій.

Посмертній — ǂ — оповѣстки.

Володимиръ Колянковскій, пароxъ Луки малои, померъ тамъ дня 20 н. ст. жовтня по довшій недузѣ въ 48-омъ роцѣ житя а въ 14-омъ священьства. Покѣйный бувъ якійсь часъ такожъ учителемъ въ рускій академічній гімназіи.

Ольга Прачукѣвна, дочка о. Прачука. приходника въ Коропци въ повѣтѣ золочѣвскомъ, щира руска патріотка, упокоила ся дня 19 н. ст. въ самомъ розцвѣтѣ житя, проживши 19 лѣтъ. В. ѣ. п.!

Господарство промыслъ и торговля.

— **Рухъ особовый и товаровый на державныхъ зелѣзницяхъ.** Генеральна дирекція державныхъ зелѣзниць выдала выказъ приходовъ за мѣсяць вересень с. р., пѣсля котрого перевезено въ томъ мѣсяци на всѣхъ лініяхъ власныхъ и на тыхъ, котрій остають пѣдъ власнымъ зарядомъ державныхъ зелѣзниць, загаломъ 3,802.245 особъ а 1,651.580 тонъ товаровъ. Приходъ зъ перевозу особъ и пакунковъ вынѣсъ 2,498.295 зр., зъ перевозу товаровъ 4,777.307 зр., загально 7,275.602 зр. Приходъ зъ перевозу особъ и пакунковъ, якъ такожъ зъ перевозу товаровъ въ мѣсяци вересни 1893 року выносивъ загаломъ 6,890.913 зр Отже въ порѣвнаню зъ мѣсяцемъ вереснемъ 1893-ого року приходъ въ томъ мѣсяци сего року выказуе надвыжку 384,689 зр. Приходъ зъ перевозу особъ, пакунковъ и товаровъ въ часѣ вѣдъ 1 сѣчня до 30 вересня 1894 року вынѣсъ разомъ 56,625.871 зр. а приходъ зъ перевозу особъ, пакунковъ и товаровъ въ томъ самомъ часѣ 1893 року вынѣсъ разомъ 52,400.438 зр. Отже въ порѣвнаню зъ приходомъ въ часѣ вѣдъ 1 сѣчня до 30 вересня 1893 року приходъ въ томъ самомъ часѣ сего року выказуе надвыжку въ сумѣ 4,225.383 зр.

— **Дирекція Товариства выробу ризъ церковныхъ въ Самборѣ** мае честь подати до загальнои вѣдомости, що роботницѣ товариства выробляють цвѣты до прикрашеня свѣчокъ по 50 кр., 80 кр., 1 зр. 50 кр. и 2 зр. за пару, а такожъ китицѣ напрестольній по 2, 3, 4 и 5 зр. за пару. — *Вѣдъ Дирекціи.*

Телеґрамы „Дѣла"

Вѣдень 24 жовтня. Цѣсарь зарядивъ розширенье военнои школы (Kriegsschule), а то заведеньемъ подвойныхъ курсовъ. Першій такій паралельный курсъ розпочне ся вже въ сѣмъ шкѣльномъ роцѣ.

Трієстъ 24 жовтня. Правительство пѣдъ напоромъ италійскихъ словъ, петицій италійскихъ мѣстъ въ Истріи и забурень вѣдступило вѣдъ свого заряженя въ справѣ утраквістичныхъ написей на судахъ. Коли передвчера надойшло до Пірано войско, хотѣло населенье ставити ему опѣръ. Товпа домагала ся умѣщеня написовъ лише въ италійскомъ языцѣ. Бурмістръ мѣста въ товариствѣ секретаря намѣстництва обѣцявъ, що стане ся такъ якъ населенье жадае и по сѣмъ наступивъ спокой. Вчера рано умѣщено знов италійскій написи. Населенье зъ радости било въ дзвоны а вечеромъ илюмінувало мѣсто.

Берлинъ 24 жовтня. Розойшла ся поголоска, що Бісмарка постигъ апоплектичный ударъ. — Проф. Лейденъ донѣсъ, що верне до Берлина до вѣсьмохъ днѣвъ и розпочне выклады дня 29 жовтня.

Петербургъ 24 жовтня. Хвилеве полѣпшенье здоровля приписуе царь молитвамъ о. Ивана Кронштадского. — Въ Ливадіи надѣють ся нинѣ пріѣзду грецкого короля.

Римъ 24 жовтня. Ірріденгистъ Барціляи интерпелювавъ въ палатѣ словъ въ справѣ подѣй въ Пірано и пытавъ, чи правительство уважае словѣнщеняе италійскихъ мѣстъ въ Истріи за згѣдне зъ стремленями потройного союза.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На будову театру зложили** Вп. пп. 1) въ комітетѣ: о. Гр. Олесницкій за купоны 10 зр. 60 кр; — Товариство позичкове въ Мостискахъ 25 зр.; — п. Яцевичь нотарь зъ Коросна 5 зр.; — п. Керекярто староста въ Бохни за купоны 7 зр 90 кр.; — о. Калиньскій зъ Ольшаницѣ 12 зр. 16 кр. за купоны; — д-ръ Товія Ашкенази адвокатъ 3 зр. 20 кр.; — Домбовскій нотарь въ Рудкахъ 1 зр.; — Куриковскій староста въ Величцѣ 20 зр. за купоны; — Денінґъ инспекторъ податковый зъ Ясла 7 зр. за купоны; — Титъ Реваковичь зъ Пôдбужа 10 зр.; — Басарабъ учитель зъ Ляховець 5 зр.; — д-ръ Чирняньскій зъ Коросна 32 зр.; — Товариство позичкове въ Комарнѣ 25 зр.; — Товариство позичкове въ Калуши 25 зр; — о. Василевскій зô Львова 14 зр. за купоны; — Дудиньскій зъ Борщева 4 зр.; — о. Андруховичь зъ Горохолины 1 зр.; — 2) на руки нашои адміністрациі о. Стеф. Крижановскій зъ Гребенова 1 зр.

Переписка Редакціи и Адміністрациі.

— **Вп. П. Бѣ. въ Дол.** Реклямоване число выслано. Заявленье умѣщене въ ч. 226, а до кôнця року прийде намъ ще 9·80 зр.

Цѣна збôжа и другихъ продуктôвъ.

23 н. ст. жовтня 1894.

Львôвъ: Пшениця 6·25 — до 6·75, жито 4 75 до 5·25, ячмѣнь 5·— до 5·75, овесъ 5·— до 5·40, рѣпакъ 8 75 до 9·25, горохъ 5·— до —7·50, вика 4·75 до 5·—, льнянка —·— до —·—, бôбъ —·— —·—, бôбикъ 4·— до 4·50, гречка —·— до ·— конюшина червона 45·— до 54·—, конюшина бѣла 60·— до 80·—, конюшна шведска —·— до —·—, кминъ —·— до —·—, анижъ —·— до —·—, кукуруза —·— до ·—, хмѣль 25·— до 40·— зр. за 56 кілько у Львовѣ, оковита за 10.000 літрôвъ —·— до —·— зр.

Надôслане.

Хвальна Редакціе! Прошу уклôнно помѣстити въ Вашôй часописи тыхъ кôлька слôвъ, котрі уважаю собѣ за обовязокъ подати до прилюднои вѣдомости моихъ Собратей Галичанъ.

Сего року замовивъ я для моеи церкви въ Шамокинѣ два фелоны, шаль и суконку до дарохранительницѣ за суму 500 зр. въ Товариствѣ для выробу ризъ церковныхъ въ Самборѣ. Одержавши замовленье въ означенôмъ часѣ и побачивши присланѣ рѣчи, не хотѣвъ я дати своимъ очамъ вѣры, що за тоту цѣну мôгъ я такъ дорогоцѣнні и такъ пречудно выкôнченѣ рѣчи закупити. Матерія на фелонахъ такъ цѣнна, ефектовна и тревала, выробы и прикрашенье фелонôвъ и цѣле выкôнченье такъ величаве, що на все то не находжу слôвъ похвалы. Гафты на шалю и суконцѣ выконанѣ шовкомъ и шнелькою вповнѣ майстерска робота, дѣло плѣняюче око глядача, робота така прекрасна, яков, признаюсь вôдъ нашихъ дѣвчатъ самоукôвъ я нѣколи не сподѣвавъ ся. Мои люде були цѣлковито очарованѣ, коли увидѣли тѣ выробы, не могли видомъ ихъ накормитись, не могли ихъ нахвалитись, а радôсть ихъ стала тымъ бôльша, коли довѣдали ся, що робота тая и ходить зъ ихъ матернои землѣ, зъ галицкои Руси. Найлучшимъ доказомъ одушевленя людей нехай послужить той фактъ, що сейчасъ зложено 100 долярôвъ на новый фелонъ и на плащеницю зъ тымъ, щобы тѣ рѣчи замовити лише въ Товариствѣ ризъ церковныхъ въ Самборѣ. Бажанье моихъ людей я выповнивъ а одночасно зъ моеи стороны выражаю Товариству публично моѣ правдиве вдоволенье зъ одержаныхъ рѣчей котрі сталисъ вôдличною прикрасою моеи церкви, и щиру подяку за трудъ, якій Товариство понесло при пересылцѣ рѣчей за море. При тôмъ бажаю, щобы се такъ гуманне и хосенне Товариство пригорнуло до себе все руске Духовеньство, щобы зростало приспѣшенымъ крокомъ до свого розцвѣту на славу нашого обряду и на добро нашихъ бѣдныхъ вдôвъ и сирôтъ.

Хвальну Редакцію прошу принятиˊ вôдъ мене выразъ глубокого поважаня зъ якимъ маю честь оставатись

Иванъ Константкевичь, зъ Шамокина.

Надôслане.

ОКУЛІСТЪ

Д-ръ Теодоръ Баллабанъ

б. с. асистентъ и лѣкарь на клініцѣ професора Борисикевича въ Градци

по кôлькалѣтнôй практицѣ спеціяльнôй, ординуе въ недугахъ и операціяхъ очныхъ при **ул. Валовôй ч. 7.**

Вôдъ годины 10-ои до 12-ои передъ полуднемъ и вôдъ 3-ои до 5-ои пополудни. 6 39—52

Для убогихъ безплатно вôдъ 9-ои до 10-ои рано.

Въ недѣлѣ и свята пополудни не ординуе.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механікъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одвазу поручае у великôмъ выборѣ и по **найдешевшихъ цѣнахъ:** окуляры, цвіазеры, льорнеты, бінокля, дзеркогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, лінзы, компасы, райсцайни, ленты мѣрильні, вѣжы, сібелѣ, манометры и т. п. Устроюе звонкôвъ електричныхъ. Всякі направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляют точно 148

До загальнои вѣдомости!

Одержавши онодгы кореспонденцію, въ котрôй авторъ робить менѣ закидъ, що въ наслѣдокъ рѣдкого инсерованя моеи фірмы, дуже богато купуючихъ зъ причины незнаня о ей истнованю выкористовуе ся несовѣстными конкурентами по надъ половину дѣйстнои вартости инструментъ въ, спонуканый я заявити, що теперь готовый я выслати кождому на жаданье мôй илюстрованый цѣнникъ даромъ и франко

Зъ поважаньемъ

І. КАПРАЛИКЪ

Львôвъ, улиця Скарбкôвска ч. 7.

305 на розѣ. 2—3

НАЙЛѢПША и НАЙБÔЛЬШЕ ЛЮБЛЕНА

ШАМПАНЬСКА МАРКА

Talisman-sec

Іосифа Терлея и Комп.

въ Будапештѣ. 358 4—4

ҐЕНЕРАЛЬНЕ ЗАСТУПНИЦТВО

Францъ Вайсляйнъ

ВѢДЕНЬ, II/2 Czerningasse 14.

Урядъ парохіяльный

въ Загвôздю, почта Станиславôвъ

потребуе пѣвця церковного знаючого и розумѣючого нотный спѣвъ — зъ добрымъ голосомъ. Безженный маѣ першеньство.

Посаду треба заразъ обняти.

361 2—3

М. Р. ШНЙДЕРЪ

заприсяженый знавець судовый

въ Станиславовѣ

296 поручае своѣ 13 12

складъ хрестôвъ зелѣзныхъ нагробныхъ и ливарню написôвъ

основану 1882 року.

М. С.

женщина до 50 лѣтъ маюча, зъ родины священичон глядае мѣсця на селѣ до всякого господарства въ домѣ священичôмъ. Ближшѣ вѣдомости въ Адміністрациі „Дѣла“.

Важне для Пань!

По умѣреныхъ цѣнахъ на кожду мѣру продае ся формы на станики, плащики, пальтоты, шляфроки и т. д. Приймае ся до крою цѣлѣ сукнѣ а на жаданье до фастриговання и выпробованя пôдъ гарантією найточнѣйшого выкôнченя. 73 62—?

Лише за 10 зр. въ 12 лекціяхъ выучуе ся пôдъ ґарантією крою французского.

ЕВҐЕНІЯ ВЕКЕРÔВНА

Львôвъ ул. Сикстуска ч. 21. II. поверхъ коло старои почты.

Кльосеты комнатнѣ бляшанѣ, лякированѣ по зр. 8, — зъ водною помпкою по 17 зр., — деревляні зъ автоматичною помпкою по 30 зр. — Ванны довгі по зр. 15 и 16, насѣдовѣ по зр. 6 и 7·50

4595 *поручае*

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.)

Цѣнники илюстрованій рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

Ножицѣ всякого рода приймае до направы и цѣлкомъ новѣ продае

ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ

ножôвникъ у Львовѣ ул. Боимôвъ ч. 3.

Цѣнники даромъ.

БРИ-

твы швайцарскѣ и англійскѣ ремѣнцѣ и марморки, пензлѣ и всякѣ приборы до голеня

поручае найдешевше 2537

торговля приборôвъ до подорожи, бѣля мужескоro, перфумерій и т. п.

ПАВЛА ЛЯНҐНЕРА

передъ тымъ

БРАТÔВЪ ЛЯНҐНЕРÔВЪ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.

ТУТКИ циґаретовѣ 1000 штукъ 1 зр., поручае Ант Мазуркевичь. Львôвъ, ул. Галицка ч 12.

КАНЦЕЛЯРІЯ АДВОКАТА

Д-ра Стефана Федака

перенесена до дому при

ул. Костюшка ч. 10

(напротивъ Банку краевого).

336 15—20

Знана вôдъ многихъ лѣтъ ц. к. управ. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікерôвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдникôвъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручае старѣ польскѣ сильні горѣвки, дуже добрѣ розолісы, лікеры, румы правдивѣ зъ Ямайки, якъ такожъ найлѣпшои якости краевѣ спеціялы якъ: Народôвка, Dziennik, Szczutek, Карпатôвка, „Дябелъ“, Помаранчева не солоджена, Ратафія, Деренôвка и т. п. горѣвки управиленованій и одиноко правдивій если зъ нашои фабрики спровадженій.

Одиноке жерело въ краю для пп. аптикарѣвъ, до побираня алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей дѣчничихъ вôльного вôдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкôдный, бо не выроблюваный зъ осенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головномъ складѣ водъ мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Кароля Людвика ч. 29. 4914 141—104

УЧИТЕЛЬ орґанъ рускаго товариства педаґоґічного двотыжденникъ педаґоґічно-науковый, выходить вôдъ 1 червня 1889 р. у Львовѣ ул. Вôрменьска ч. 2., Предплата на цѣлый рôкъ 3 зр., на пôвъ року 160 кр. на чверть року 1 зр.

Куриловичь и Сурмачевскій

въ Станиславовѣ

поручають

ВИНА угорскі, австрійскі, реньскі, францускі, испаньскі,

шампаньскі

Горѣвки краевѣ и заграничні

лікеры амстердамскі

Конякъ францускій

румы краевѣ и заграничні

Аракъ де Ґоа

чай хиньскій и россійскій

маринаты

сыры, овочѣ и цукры.

Знамениту горѣвку виноградну.

292 Комнаты до снѣдань. 21 23

НА СЕЗОНЪ ОСѢННЫЙ

Просить ся ласкаво всѣхъ Вп. Гостей выставовыхъ пересвѣдчити ся о дивнôй дешевости осѣнныхъ и зимовыхъ товарôвъ, вже спровадженыхъ въ великôй скôлькости.

Слѣдуючі товары продають ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ доки истнуе запасъ:

1000 модныхъ муфôвъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·50, 2·— до 5 — зр.
1000 кожуховыхъ шапокъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·80, 2·20 до 4·— зр.
1000 фланельовыхъ и суконныхъ блюзъ осѣнныхъ и зимовыхъ 2·50, 3·— до 6 зр.
500 гальокъ волôчковыхъ по 2·50 до 4 — зр.
1000 хустокъ Гімаляя, найбôльшій родъ 1·75, 2·25 до 4·— зр.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймодніѣшихъ суконокъ на осѣнь и зиму 1·80, 2·50 зр.
1000 модныхъ плащикôвъ на осѣнь и зиму вôдъ 4 зр. и высше.
3000 одягôвъ для хлопчикôвъ у всѣхъ величинахъ по 1·80, 2·—, 3·— зр. и высше.
Особливій новости въ стяжкахъ, воаляхъ, капелюхахъ дамскихъ и дитинныхъ, рукавичокъ ґлясé, дуньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, панчохахъ, парасоляхф до дощу, блюзахъ шовковыхъ и вовняныхъ, шляфрокахъ, костюмахъ и неліжахъ надôйшли власне въ великôй скôлькости и доповняють ся щоденно.

Особливша гуртовна продажь принагôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (выробы килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 ґарнітурôвъ „Louvre“ на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 ґарнітурôвъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 75, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·35, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый выробъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (бґера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ фланельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диванікôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2·25 стрижей по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десеномъ въ цѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ повсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Анюра 2 и 2·50.
Дерґи до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітацією шкôры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальоный у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портіеры и занавѣсы коронковѣ аж до найлѣпшихъ сортôвъ.

Веякі зъ провінціи надсылані порученя полагоджуе ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ магазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

4895 165—?

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 мая 1894 пôсля годинника середно-европейского.

Приходять до Львова зъ	поспѣшний	особовій			
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	232	5 25	1 00	6 10	9 00
Варшавы	—	5 25	9 00	—	9 00
Хабôвки (Закопаного) на Перемышль, Ряшевъ, або Тарнôвъ	232	—	—	—	—
Хабôвки (Закопаного) на Ряшевъ або Тарнôвъ	—	5 25	—	—	—
Хабôвки (Закоп.) на Стрый	—	—	834	—	—
Мушины, Криницѣ, Жегестова на Тарнôвъ	—	—	—	—	9 00
Мушины Криницѣ Жегестова на Ряшевъ або Тарнôвъ	—	5 25	—	—	—
Мушины Криницѣ Жегестова на Тарнôвъ (в. 1/8 до 30/9)	—	—	900	—	—
Мезе-Ляборцъ Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	900	—	—
Надберезя и Тарнобжеґа	—	—	6 00	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворецъ гол.)	212	9 29	910	5 45	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворецъ Пôдзамче)	158	9 13	845	5 19	—
Сучавы	9 40	—	737	12 27	6 35
Кимполюнґа	9 40	—	737	—	—
Радôвцевъ	9 40	—	737	—	6 35
Бергомета и Чудина	9 40	—	—	—	—
Новоселицѣ	9 40	—	737	—	—
Слободы рунгур. Копальнѣ	9 40	—	—	—	6 35
Гусятина на Галичъ	9 40	—	737	—	—
Чорткова на Галичъ	—	—	—	12 27	—
Борислава	—	—	202	12 10	—
Белзця	—	—	—	4 45	—
Сокаля	—	—	748	4 45	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова на Стрый)	—	—	834	12 10	—
Стрыя и Сколього	—	—	847	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова на Стрый	—	—	202	—	—
Гребенова (вôдъ 10/7 включно до 30/8)	—	—	202	—	—
Бруховичь (вôдъ 12 мая почавши ажь до вôкликаня)	—	—	810	—	—

Вôдходять зô Львова до	поспѣшний	особовій			
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	224	10 10	4 50	10 35	6 55
Варшавы	—	10 10	4 50	—	6 55
Хабôвки (Закопан.) на Тарнôвъ або Ряшевъ	—	10 10	—	—	—
Хабôвки (Закопан.) на Ряшевъ або Перемышль	—	—	035	—	—
Хабôвки (Закоп.) на Стрый	—	—	950	7 10	—
Мушины Криницѣ, Жегестова на Тарнôвъ або Ряшевъ	—	10 10	—	—	—
Мушины Криницѣ, Жегестова на Тарнôвъ (вôдъ 1/8 включно до 30/9)	—	—	—	6 55	—
Мушины, Криницѣ Жегестова на Тарнôвъ	—	—	4 50	—	—
Мушины, Криницѣ на Стрый	—	—	—	7 10	—
Мезе-Ляборцъ, Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	—	6 55	—
Надберезя и Тарнобжеґа	—	10 10	4 50	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця гол.)	608	2 44	940	10 20	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця Пôдзамче)	621	2 56	1 04	10 47	—
Сучавы	615	—	1015	255	10 20
Чорткова на Галичъ	—	—	—	255	—
Гусятина на Галичъ	615	—	—	—	10 30
Слободы рунгур. Копальнѣ	—	—	1015	—	10 30
Новоселицѣ	615	—	—	—	10 20
Бергомета н. С. и Чудина	615	—	—	—	—
Радôвцевъ	615	—	1015	—	10 30
Кимполюнґа	615	—	—	255	—
Сокаля	—	—	930	645	—
Белзця	—	—	920	—	—
Борислава на Стрый	—	—	940	950	—
Лавочного (Мункача, Серенча, Мішкольца, Пешту) и Хирова на Стрый	—	—	540	—	7 10
Станиславова, Долины, Болехова на Стрый	—	—	—	950	7 10
Сколього и Хирова на Стрый	—	—	—	950	—
Стрыя и Сколього	—	—	—	505	—
Гребенова (тôлько вôдъ 10/7 включ до 8 0/8)	—	—	—	950	—
Бруховичь (почавши вôдъ 12 мая ажь до вôдкликаня)	—	—	330	—	—
Зимнои-воды (почавши вôдъ 12 мая ажь до вôдклик.)	—	—	342	—	—

Розклады ѣзды въ видъ кишеневôмъ можна дôстати въ бюрахъ информаційныхъ, касахъ стаційныхъ и у кондукторôвъ

*) Годины печатаній грубыми черенками означують пору ночну вôдъ год. 6-ои вечеромъ до год. 5-ои 59 мін. рано. Въ бюрѣ информаційномъ ц к. австр. зелѣзниць державныхъ у Вѣдни (улиця Іоанна 29) якъ такожъ въ бюрѣ информаційномъ ц. к. австр зелѣзниць державныхъ у Львовѣ (улиця Третого мая ч. 3, готель Імперіяль), удѣляе ся устныхъ або письменныхъ обясненъ въ справахъ дотычно служобы на ц. к австр. зелѣзниць державныхъ. О скôлько пôдручники дозволяють, засягнути тамъ-же можна информацій вôдносячихъ ся до решты австро-угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць. Въ бюрахъ информаційныхъ продае ся выдаваній черезъ ц. к. австр. зелѣзницѣ державій білеты до ѣзды и зшитки зуставлюваныхъ посвѣдчень до ѣзды якъ такожъ тарифы.

4980

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и одвѣчальный редакторъ: Иванъ Белей. Папѣръ зъ фабр. Черлянькои. З друкарні Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 230. Львôвъ, Четверъ 13 (25) жовтня 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских свят) о 5-ій годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитших повѣстей“ выходить що второк, и що второк и пятницю на перемѣну рáзомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газет ул. Кароли Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнй у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлый рôкъ . . .	18 зр.	на цѣлый рôкъ . . .	24 зр.
на пôвъ року . . .	9 зр.	на пôвъ року . . .	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року . . .	6 зр
на мѣсяць . . .	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ . . .	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року . . .	4 зр.	на мѣсяць . . .	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Реклямаціи неопечатáний вôльний вôдъ порта.

Поєдинокє число коштує 8 кр. в. в.

Оголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовой а въ рубрицѣ „Надсилане“ по 20 кр. в. а Модлики числить ся по 10 кр. вôдъ стрічки.

Супочинокъ недѣльный.

На понедѣлковôмъ засѣданю палаты послôвъ предложивъ міністеръ торговлѣ проєктъ закона о супочинку недѣльнôмъ. Предложеный проєктъ не єсть новымъ, вôнъ тôлько розширює и близше означує де-якй постановы теперь обовязуючой ординаціи промысловой, а именно §. 75-ый закона зъ 8 марта 1885 р. Проєктъ мѣстить 13 артикулôвъ.

Артикулъ 1-ій постановляє: Въ днѣ недѣльний маєспочивативсяка робота промыслова. — Той супочинокъ недѣльный — якъ каже ся въ арт. 2 ôмъ — має зачинати ся найпôзнѣйше о 6-ôй годинѣ рано кождой недѣлѣ, и то рôвночасно для всѣхъ робôтникôвъ дотычного заведеня, а має трева ти найменше 24 годинъ. Зъ-пôдъ той загальной постановы суть вынятй (арт. 3-ій) такй роботы, якъ чищенье льокалю промыслового, пôддержуванье правильного руху заведеня, наглядъ заведеня и взагалѣ всѣ роботы, потрѣбній зô взглядôвъ публичныхъ и поліційныхъ.

Для робôтникôвъ, занятых тыми выимковыми роботами, треба вести (арт. 4-ый) окремй выказы, де буде точно означеный часъ и рôдъ ихъ роботы. Тй выказы треба предкладати на жаданье власти промысловôй. Єсли тй робôтники суть занятй згадаными роботами довше якъ три годины, або не можуть брати участи въ передполудневôмъ богослуженю, то властитель заведень промысловых мусять имъ то вынагородити въ сей спôсôбъ, що увôльняють ихъ вôдъ роботы кождой третой недѣлѣ на 36 годинъ, або кождой другой недѣлѣ що найменше вôдъ 6-ой годины рано до 6-ой годины вечеромъ (арт. 5-тый). Єсли згаданй роботы не довшй якъ три годины, але все таки не дозволяють робôтникамъ брати участи въ богослуженю, то дає ся тымъ робôтникамъ замѣсть повысше згаданых полекшей, 24-годинный вôдпочинокъ кождого тыждня въ котрôмъ небудь дни.

Въ артикулѣ 6-ômъ згадує ся о промысловых предприємствах, котрй и въ недѣлю можуть вести роботу. Довзволяє вести роботу міністеръ торговлѣ, порозумѣвши ся зъ міністрами справъ внутрѣшныхъ и просвѣты, при чôмъ увзглядняє ся такй обставины, що перерва въ роботѣ єсть неможлива або що якъ разъ зъ огляду на недѣльнй и святочнй потребы населеня така робота єсть необходима. Праця въ такихъ предприємствах мусить обмежитись на найпотрѣбнѣйшй роботы, а робôтникôвъ треба вынагородити вôдпочинкомъ по мысли арт. 5-того. Такожь и деякимъ промысловымъ предприємствамъ продукційнымъ буде вôльно вести роботу въ недѣлѣ (арт. 7-ый), єсли се зависить вôдъ мѣсцевых вôдносинъ и потребъ. Міністерство торговлѣ поручає въ тых случаях розслѣдъ и ореченье політичным властямъ краєвымъ.

Арт. 8-ый трактує справу торговельного промыслу. Въ промыслѣ торговельнôмъ дозволена робота въ недѣлѣ що найвысше черезъ шєсть годинъ. Політична власть краєва, выслухавши опінін торговельных товариствъ и увзгляднивши мѣсцевй вôдносины, установляє годины, въ котрых можна вести роботу. Въ поодинокихъ недѣляхъ, коли обставины того вымагають, якъ н. пр. въ часѣ Рôздвяных святъ, въ свята краєвых патронôвъ, може політична власть краєва продовжити недѣльну роботу и на десять годинъ. Рôвножь може політична власть краєва продовжити недѣльну роботу аж до 10 годинъ въ спеціяльных случаях, якъ, якъ н. пр. при продажи девоційных предметôвъ по мѣсцях вôдпустовых, при продажи поживы въ мѣсцевостях, де вôдбувають ся прогулки, на двôрцях зелѣзничих и т. п. и то або на всѣ недѣлѣ въ роцѣ або на деякй недѣлѣ. При установленю годинъ працѣ недѣльнои треба увзглядняти часъ призначеный на передполудневе богослуженье. Въ годинах, коли недѣльна праця недозволена въ промыслѣ торговельнôмъ, склепы не можуть бути вôдчинений. Въ тых торговельных предприємствах, де не можна службѣ дати въ недѣлю выпочинку вôдъ 12-той годины въ полудне, треба такъ уладитись (арт. 9-тый), щобы служба на перемѣну мала кожду другу недѣлю цѣлкомъ свôбôдну для выпочинку. На скôлько робота въ промыслѣ торговельнôмъ не єсть дозволена въ недѣлю, то и такй предприємцѣ, котрй не мають служобы, не можуть въ тôмъ часѣ выконувати свого предприємства и мати вôдчиненй торговлѣ (арт. 10-ый). Предприємства продукційнй, продаючй свои выробы, и торговля похатна пôдпадає пôдъ постановы о промыслѣ торговельнôмъ (арт. 11-тый).

Політичнй власти краєвй повѣдомляють що чвертьроку міністерство торговлѣ о розпорядженях, якй выдали що-до постановъ арт. 7 и 8-ого. Міністерство торговлѣ може змѣнити тй розпорядженя. (Арт. 12-ый.)

Арт. 13-ый: Въ днѣ святочнй треба робôтникôвъ, вôдповѣдно до ихъ вѣроисповѣдання, увôльнати вôдъ працѣ, щобы брали участь въ передполудневôмъ богослуженю.

Въ мотивахъ до предложеного проєкту вказує ся на важнôсть тых постановъ зъ соціяльно-політичных взглядôвъ. Прінціпъ супочинку недѣльного чимъ разъ бôльше въ часѣ послѣдных лѣтъ бувае увзглядненый въ законодавствѣ культурных державъ. Истнуючй въ Австрії приписы о вôдпочинку недѣльнôмъ вôдповѣдають вôдносинамъ коронных краєвъ. Єсли зъ стороны клерикалôвъ роблено докôръ, що робить ся много выимкôвъ зъ обовязуючих постановъ о супочинку недѣльнôмъ, то треба зважити обставину, що годѣ заводити надто великй змѣны въ ладѣ истнуючого житя промыслового и єсли бы въ Австрії заведено бôльше обмеженье руху промыслового, якъ въ сусѣдных державах, то промыслъ австрійскій потерпѣвъ бы велику шкоду при конкуренціи заграничного промыслу. Вôдъ часу, коли Австрія зробила початокъ зъ заведеньемъ супочинку недѣльного, пôйшли и иншй держави за ей примѣромъ, а що середъ населеня проявляє ся бажанье ще бôльше обмежити роботу недѣльну, то правительство рѣшило выступити зъ новымъ проєктомъ закона. Служба торговельна (субєкты, молодѣжь торговельна) домагала ся бôльшого признаня вôдпочинку недѣльного, анѣжь се наказано міністерскимъ розпорядженьемъ зъ 12 мая 1894 р. Згадане розпорядженье постановляло, що въ мѣсцевостях, де населенье бôльше якъ 20.000 душь, робота въ промыслѣ торговельнôмъ має тревати до год. 12-той въ полудне и вôдтакъ ще двѣ годины вечеромъ, а въ иншихъ мѣсцевостях лишь найдальше до год. 3 той по полудни. Предложеный проєктъ опирає ся майже на тых самых постановах о вôдпочинку недѣльнôмъ, якй обовязують въ истнуючôмъ законѣ промысловôмъ, а рôзница лишь та, що теперь прибрали видъ закона тй постановы, котрй були давнѣйше въ розпорядженяхъ, якъ н. пр. що-до рôвночасного супочинку недѣльного всѣхъ робôтникôвъ, якъ довго має тревати супочинокъ и т. п.

Окремй постановы вôдносять ся до промыслу торговельного. Для сего промыслу мають велику вагу мѣсцевй вôдносины и длятого годѣ установити для всѣхъ краєвъ однакову норму законну. Треба полишити політичным властямъ краєвымъ свôбôдну оцѣнку, на скôлько въ даных случаях має робота недѣльна розширюватись. Длятого въ законѣ можна установити лишь вымѣръ часу, въ границях котрого політична власть краєва може дозволити на выимки. Рôвножь и промыслова продукція средствъ поживы не може бути надто обмежена зъ огляду на потребы и звычаѣ населеня, а політична власть має въ тôмъ взглядѣ рѣшати.

N. fr. Presse накинулась на проєктъ того закона и старає ся выказати, що правительству розходить ся не такъ о унормованье супочинку недѣльного, якъ радше о святкованье недѣлѣ. Доказомъ на се твердженье єсть — пôсля N. fr. Presse — те выразне зазначуванье и увзгляднюванье передполудневого богослуженя, въ котрôмъ робôтники повинний мати нагоду брати участь. N. fr. Presse уважає цѣлый проєктъ закона концесією для клерикалôвъ.

Комісія промыслова хотѣла поручити референтъ того проєкту кс. Хотковскому, але сей не принявъ его, заявивши, що въ многихъ взглядах не годить ся зъ проєктомъ, а именно для того, бо не увзгляднено въ нѣмъ достаточно прінціпу святкованя недѣлѣ.

Рада державна.

На вчерашнôмъ засѣданю палаты послôвъ вôдповѣдавъ міністеръ справъ внутрѣшныхъ Бакегемъ на кôлька интерпеляцій. На интерпеляцію пос. Кафтана що-до розвязаня ческого товариства студентского въ Правѣ вôдповѣвъ міністеръ, що товариство замѣсть студій займало ся політикою. На интерпеляцію пос. Тучка въ справѣ заборони святкованя торжества ческихъ гімнастикôвъ въ Бернѣ вôдповѣвъ міністеръ, що торжество мало цѣль устроити політично-національну демонстрацію, а тымъ самымъ переступило бы обсягъ дѣлання означеный въ своихъ статутах.

Зачала ся дальша дебата генеральна надъ проєктомъ закона карного.

Пос. Євг. Абрагамовичъ (pro) пôднѣсъ, що парлямент австрійскій, котрый старав ся о вôдповѣдне зорганізованье военной силы державы, повиненъ такожь постарати ся о правну безпечнôсть внутрь краю при помочи доброго кодексу карного. Кодексъ карный зъ 1803 р. теперь вже не вôдповѣдный. Бесѣдникъ представивъ спеціяльнй постановы о лихвѣ, о політичных злочинах та выказувавъ, що въ тôмъ взглядѣ потрѣбна реформа. Вкôнци боронивъ новый проєктъ противъ закиду реакційного, пôднесеного пос. Славикомъ.

Міністеръ судôвництва гр. Шенборнъ въ довшôй промовѣ боронивъ новый законъ карный. Давъ зрозумѣти, що єсли законъ не

Вступный выкладъ проф. М. Грушевского
зъ давнои исторіи Руси

выголошеный въ львôвскôмъ університетѣ 30-ого вересня с. р.

(*Конецъ.*)

Перш за все у насъ князѣвсько-дружинный устрôй не пройшовъ глибоко въ масу народню, не перенявъ єѣ цѣлою системою, якъ феодалізмъ захôдный, не пустивъ глибокого кореня въ самый грунтъ; вôнъ зоставъ ся чимсь зверхнымъ, досыть хистко привязанымъ до народу. Громада зоставала ся цѣлковитымъ господаремъ своего грунту, своихъ справъ, и тôлькн въ зверхних справах стыкала ся зъ устроємъ княжимъ. Нѣякихъ вѣдомостій про роздаванье земель княземъ дружинѣ мы не знаходимо; се не було загострено de jure, лише фактично такъ зложило ся. Дружина вôдбирала своє удержаня вôдъ князя — грôшми чи натураліями, изъ особою его безпосередно була звязана. Вона не могла истнувати an und für sich, не могла выступити яко самостôйный, сталый станъ и до громады мала вôдносины въ основѣ стôльки черезъ особу князя. Инакше було тôлькн въ Галичинѣ, де дружина черезъ историчнй обставины злила ся цѣлкомъ зъ земськимъ боярствомъ, але й тутъ вона не здобула собѣ мôцного грунту въ громадѣ До того число дружины не було нѣколи дуже значне [и то залежало также вôдъ спôсôбу удержаня], а зъ утвореньемъ тіи великои держави руськои рôзтекла ся та дружина по єѣ простору. Тôлько подекуды вона могла знайти собѣ й тутъ таку пôдпору въ мѣсцевых верствах высчих, яку мала въ земськôмъ боярствѣ кіївськôмъ, подекуды-жь се земське боярство ставало въ опозиціи до нея [найгострѣще се выявилось въ Новгородѣ Великôмъ, де власне, якъ нѣгде, було зазначено рѣзко демаркаційну лінію мѣжь боярствомъ земськимъ и княжою дружиною]. По инчих земляхъ, менче культурных, боярство земське вже черезъ свою незначнôсть не могло княжо-дружинного елемéнту значно пôддержати. Тымчасомъ дружина сама слабшала. Князѣ взагалѣ бѣднѣйшають въ протязѣ того періоду й можуть держати все менчу дружину. Се примушувало ихъ разъ-по-разъ шукати пôдпоры въ громадѣ, що дальше — то бôльше, тымъ бôльше, що обставины конечно того вымагали: неустанна боротьба за столы за-для браку якоись ясной системы спадкоємства и перехода столôвъ, яку давали хочь-бы феодальнй кодексы захôднй, въ другого боку — также неустанна боротьба зъ ордами степовыми. Пôдъ вплывомъ сихъ и инчих обставинъ рôзнымъ чиномъ комбінують ся громадськй вôдносины въ поодинокихъ земляхъ, але взагалѣ спиняють ся дальшій розвитокъ князѣвськои власти, князѣвсько-дружинного елéменту; громада прибирає бôльшій вплывъ, бôльшу участь въ справах політичных.

Але се не веде до зъєднаня тых двохъ основных елементôвъ нашого політично-громадського устрою; вони стоять одинъ проти одного, то входячи въ колізіи, то сходячись въ якомусь modus vivendi, але завше окремй. Князѣвсько-дружинный устрôй, якъ ранѣйше, лежавъ тягаромъ надъ народомъ; участь громады въ справах політичных зостаєть ся чимсь надзвычайнымъ, навѣть въ земляхъ зъ бôльше розвиненымъ вплывомъ громады, якъ отъ въ Кіївщинѣ, а прінціпомъ de nobis non sine nobis также живо була перенята громада наша, якъ и громады захôднй.

Се все споводувало той кризисъ, якій переживає не одночасно, не однаковымъ способомъ вся Русь. На лихо, такъ мало маємо вѣдомостей зъ тых часôвъ. Тôлькн въ свѣтлѣ цѣлого розвитку исторіи Руси, тôлькн зъ тыми аналогіями, яка дає пôзнѣйше житье єѣ, можна собѣ въ якôйсь мѣрѣ ихъ уяснити.

Якъ дивно може выглядати на першій поглядъ та роля пасивна громадъ въ усобицях княжих, те становиско народу при находѣ татарськôмъ, коли громады подекуды волѣли лѣпше „орати пшеницю й просо“ Татарамъ, анѣжь корити ся королю руському, и гинули, не хотячи ему пôддатись. Якъ дивнымъ здаєть ся таке легке, безъ загального народного опору, забранье Кіївщины Гедеминомъ, Коріатовичами Подôля, Галичины Казимиромъ. Мы можемо зрозумѣти сй факты тôлькн вôдкинувши звычайну чисто політичну выходну точку въ историчных розвѣдках. Взагалѣ можна сказати, що народню масу далеко бôльше цѣкавлять перемѣны громадськй, анѣжь зверхньон політики. Що жь доперва руська громада, такъ перейнята духомъ демократизму, рôвноправности, самовладности! Разъ громада чула на собѣ утискъ, кривду, єѣ мало значило то, хто єѣ тиснувъ, той чи сей, свôй чи чужій; вона мало вважала на перемѣну зверхности, абы захованй були єѣ громадськй и економічній интересы. Выходячи зъ сего, зрозумѣємо, чому тй жь громады, що таку симпатію показували князямъ, до громады прихильнымъ, вважливымъ до голосу й жаданя громадського, такъ индиферентно приймали инчих князѣвъ, ихъ вступы й упадки. Зрозумѣемо, чому самй страшнй вôйны народнй повставали у насъ на грунтѣ переважно громадсько-економічнôмъ и закрашувались тôлькн идеями національными та религійными, а такъ мало робили на громаду вражѣня такй важнй факты, якъ унія Люблинська або скасованье Гетьманщины.

Тому кôлька рокôвъ я поставивъ гіпотезу, що въ Кіївщинѣ князѣвсько-дружинный устрôй упавъ заразъ по татарськôмъ находѣ, що громады, скориставшись зъ тіи паніки, яку навели Татаре, скинули зъ себе зверхнôсть князѣвську, увôйшли въ безпосереднй вôдносины до Татаръ и такимъ чиномъ придбали собѣ автономію. Дальшй студіѣ затвердили мене въ переконаню, що ся гіпотеза найбôльше вôдповѣдає всему тому, що мы знаємо за тй часы. Такимъ чиномъ въ Кіївщинѣ, въ тôй початковôй Руси, въ тôмъ гнѣздѣ державного устрою й давньон культуры Руси, сей устрôй ранѣйшь вôдъ усѣхъ захопивъ кризисъ. Рôвночасно мала упасти й культура, яку плекали верхнй верствы суспôльности: вони также бѣднѣйшали, и остаточно на нихъ найтяжче вôдбивъ ся находъ татарській. Що було за Днѣпромъ — трудно сказати; пôвденна половина Заднѣпрянщины бодай чи не пôйшла дорогою Кіївщины; князѣвсько-дружинному устрою ще труднѣйше було тутъ задержатись: Татарщина Дамоклевымъ мечемъ завше висѣла надъ тымъ краємъ. Въ Черниговщинѣ пôвночнôй и въ захôднôй Руси — на захôдъ вôдъ Случи и верхнього Днѣстра старый устрôй задержавъ ся, хоть и змодифікованый. Зъ переходомъ пôдъ зверхнôсть Польщи и Литвы въ тых захôд-

перейде, то єго наслѣдникъ предложить законъ въ-другє, але вонъ того не зробить бо́льше. (Се выглядало такъ, неначе бы міністеръ Шенборнъ думавъ подати ся до дімісіи)

Пос. Шорнъ заявивъ ся противъ проєкту зо́ взглядо́въ релігійныхъ. Впрочо́мъ теперь не пора на ту реформу, бо квестія соціяльна грозить выбухомъ. Реформа выборча єсть бо́льше необходима. Єсли бы ту реформу заведено, тогдѣ новый парлямєнтъ, выбраный на основѣ нового закона выборчого, мо́гъ бы перевести такожь и реформу закона карного.

Пос. Трайнфельсъ критикувавъ проєктъ яко вольнодумный. При то́мъ въ проєктѣ много похибокъ и неточностей фільольоґічныхъ. Коли бесѣдникъ выступивъ противъ свободы наукъ, послы Первєрсторферъ и Кронавєтеръ перебивали єго промову своими замѣтками.

Пос. Веберъ промавлявъ противъ проєкту.

Дальшу дебату перервано.

На интерпеляцію, щобы поучано сѣльскій наро́дъ въ справѣ маючои во́дбути ся ревізіи катастру податку грунтового — во́дповѣвъ міністеръ Плєнеръ, що проєктъ ревізіи податку грунтового вже выко́нченый, а урядники низшѝ до́стали вже приказъ поучати населенье.

Пос. Клюнъ интерпелювавъ міністра справъ внутрѣшныхъ въ справѣ подѣй въ Пірано, высказуючи жаль, що правительство показало ся слабосильнымъ и цофнуло выдане вже зарядженье. Домагавъ ся, щобы трієстеньского намѣстника потягнути за се до одвѣчальности.

Пос. Спинчицъ поставивъ интерпеляцію въ то́й само́й справѣ до президента міністро́въ.

Слѣдуюче засѣданье палаты послóвъ въ суботу.

——

Въ колѣ польско́мъ порушено справу монополю во́дъ горѣвки, а товчкомъ до того була интерпеляція пос. Копиципьского, котрый пытавъ ся: Коли на порядокъ дневный нарадъ кола буде поставлена квестія монополю во́дъ ґорѣвки, бо проєктъ міністра Плєнера домагає ся во́дъ Галичины новыхъ и тяжкихъ жертвъ, а на вино и пиво не думає правительство накладати нѣякого нового податку; що президія кола предприняла въ то́й важно́й справѣ; и чи правда, що правительство длятого думає о монополи во́дъ горѣвки, бо проєктована змѣна податко́въ безпосередныхъ, теперь въ комісіи розслѣджувана, и проєктъ податку особисто-доходового не найдуть бо́льшости въ палатѣ?

Надъ сею несподѣвано порушеною справою вывязала ся довша дискусія. Презесъ кола Залескій заявивъ, що доси не порушено справы монополю, бо цѣла акція Плєнера опирала ся лишь на згадцѣ. Впрочо́мъ Плєнеръ не зачне нѣякои роботы, доки не порозумѣє ся зъ коаліційными сторонництвами. — Міністеръ Мадейскій зазначивъ, що справа монополю во́дъ горѣвки що ино по́дготовляє ся, але єсли коло гадає, що при введеню монополю треба для Галичины якихъ выимковыхъ постановъ, то повинно выбрати комісію. Та комісія може порузумѣтись зъ Плєнеромъ и предложити ёму свои проєкты. Правительство надѣє ся, що реформа податкова поведе ся, а то тымъ бо́льше, що заняло супротивъ бажань поодинокихъ сторонництвъ примириме становище. Заведенье монополю во́дъ горѣвки єсть цѣлкомъ оправдане зъ огляду на добру господарку економічну. Выдатки ростуть и будуть рости, бо н. пр. задумано управильнити платнѣ урядніко́въ, длятого треба старати ся и о доходы. — Дальшѝ бесѣдники наставали на то, щобы порозумѣти ся зъ міністромъ скарбу, хто буде покликаный до анкеты для парады надъ монополемъ. Лишь одинъ кс. Копиципьскій рѣшучо протививъ ся заведеню монополю. Міністеръ Мадейскій ще разъ успоконивъ члено́въ кола, що монополь во́дъ горѣвки цѣлкомъ не єсть вымѣреный противъ Галичины. Бо неподо́бно, щобы міністеръ скарбу хотѣвъ руйнувати край ро́льничій въ то́й порѣ, коли истнованье ро́льництва и такъ вже захитане.

По то́й дискусіи надъ монополемъ во́дъ горѣвки радило коло надъ поправками до проєкту закона карного.

——

Комісія буджетова радила надъ кредитомъ и фондами, потрѣбными для вытворюваня діфтеричного серумъ. Міністеръ Бакегемъ повѣдомивъ комісію, що въ институтѣ ветеринарско́мъ у Вѣдни во́дбувають ся во́дъ 14 днѣвъ щѣпленя коней, щобы вытворити згадане средство лѣчниче. Єсли результаты лѣченя будуть успѣшнѝ, тогдѣ правительство постарає ся, щобы средство лѣчниче вытворювано на бо́льшѝ розмѣры.

——

Про внутрѣшну ситуацію въ кругахъ парляментарныхъ такъ пише вѣденьскій кореспондентъ N. Reform-ы:

Деякѝ вѣденьскѝ ґазеты подали вѣсти о димісіи президента міністро́въ кн. Віндішґреца. Доси не стверджено правдивости тои поголоски, анѣ не спростувала єи офіціяльна праса. Хочь бы тѝ вѣсти були передчасни або навѣть просто неправдивѝ, то однакъ годѣ во́дмовити имъ певного значѣня. Мотивомъ, за-для котрого кн. Віндішґрецъ хоче зложити керму кабінету, подають ґазеты: „невдоволенье найвысшихъ сферъ рѣшаючихъ зъ причины дотеперѣшного трактованя реформы выборчои". Тожь имовѣрно, що въ тыхъ сферахъ єсть справдѣ невдоволенье за-для згаданои причины. Вѣдомо, що ґр. Таффе лишь въ наслѣдокъ иніціятивы зъ тои стороны внѣсъ сво́й проєктъ, що отже тымъ сферамъ розходилось о переведенье реформы выборчои, а доси нѣчого не зроблено въ то́й справѣ. Имовѣрно, що кн. Віндішґрецъ хоче зложити сво́й урядъ, бо прирѣкъ торжественно, що єще тои каденціи полагодить справу реформы выборчои, а будучи чоловѣкомъ точнымъ и щирымъ політикомъ та Ehrenmann-омъ по́сля назвы N. fr. Presse, бажавъ бы додержати слова. Однакъ мусѣвъ пересвѣдчити ся на конференціяхъ „мужѣвъ довѣря", що зъ ними нема рады, а кн. Віндішґрецъ — якъ загально говорять про єго характеръ — радше уступить, анѣжь не мавъ бы додержати даного слова.

Институція „мужѣвъ довѣря", сей найновѣйшій добутокъ нашого устрою парляментарного, єсть заразомъ найбо́льшимъ доказомъ єго безсильности. Що хвиля читаємо про конференціи „мужѣвъ довѣря" зъ міністрами въ справѣ реформы выборчои, а доси не по́йхано справы нѣ на крокъ на передъ. Звѣстно лишь, що пос. Русъ на перше́й конференціи жадавъ во́дложеня цѣлои справы, доки не буде довершеный выббо́ръ президіи сполученои лѣвицѣ, — а той выббо́ръ знову во́дложеный аж до подужаня ґр. Кинбурґа. Тожь на то́мъ, що ґр. Кинбурґъ недужій, може спинити ся цѣла акція реформы выборчои. Такъ выглядає політична дѣяльно́сть „мужѣвъ довѣря"!

Недужій царь.

Выданый вчера о 10-то́й годинѣ передъ полуднемъ бюлєтинъ доносить, що царь въ ночи на 24 с. м. спавъ ко́лька годинъ. Сонности (ознаки близькои катастрофы) не замѣчено и апетитъ у царя добрый. Заграничнѝ вѣсти про царя дуже суперечнѝ; и такъ, коли зъ одного стороны доносять, що лѣкарѣ мають надѣю удержати царя при житю ще два або три тыжднѣ, то зъ другои стороны звѣщають, що царь вже умеръ та що Ротшільдъ у Вѣдни мавъ до́стати вчера вечеромъ зъ Ливадіи приватну телеґраму зъ такою вѣстію. Однако ся вѣсть показала ся хибною, бо вже по нѣй, по́зно въ ночи, наспѣла до Вѣдня зъ Петербурга телеґрама, що царь ще живе. Цѣле лѣченье царя веде головно — якъ пише берлинь-скій Localanzeiger — проф. Лейденъ, котрому царь найбо́льше довѣрює. Царя мучить найбо́льше безнастанна спрага и длятого зарядивъ Лейденъ, щобы подавано недужому головно маслянку, а то о годинѣ 7-о́й, 11-о́й, 4-о́й и 9-о́й по три чверти літра кождого разу; послѣдна фляшка призначена такожь на но́чь. Маслянку пє царь зъ жовткомъ, рѣдше буліонъ зъ жовткомъ. Ся маслянка и буліонъ дуже ёму смакують. Неплынно ѣды бере дуже мало. Мимо гарнои погоды не опускає царь комнаты. Дня 14 с. м. выѣздивъ ще, а дня 15 бачено єго послѣдный разъ на бальконѣ. Вечеромъ наступає правильне погі́ршенье и длятого кождои ночи мѣняє ся двохъ лѣкарѣвъ при спальни недужого. Кождого дня рано здає д-ръ Лейденъ справу царевичеви. Въ консиліяхъ бравъ часомъ участь д-ръ Ґрубе зъ Харкова, але єго не взято за ординуючого лѣкаря и вонъ выѣхавъ назадъ до Харкова.

Всѣ державнѝ справы переймивъ на себе царевичъ и во́дъ трехъ днѣвъ по́дписує вже всѣ урядовѝ письма. Въ пятницю во́дбуло ся надзвычайне засѣданье державного совѣта въ Петербурзѣ. Нараджувано ся надъ теперѣшнымъ положеньемъ и надъ маніфестомъ, дотыкаючимъ наслѣдства престола. Вѣнчанье царевича назначено на середу на другу годину зъ полудня, але чи оно вже во́дбуло ся, чи — якъ доносять зъ Петербурга — во́дложено єго ще до якогось часу, сего поки-що не знати. По улицяхъ въ Петербурзѣ роздає поліція офіціяльнѝ бюлєтины про здоровлє царя. Такожь въ Варшавѣ розпочато во́дъ 23 с. м. оголошувати на рогахъ улиць бюлєтины о здоровлю царя.

Недуга царя дає ся найбо́льше во́дчувати на европейскихъ біржахъ. И такъ доносять зъ Парижа, що на тамошно́й біржи во́дчитують зъ горячковымъ неспокоємъ бюлєтины про цареску недугу. По́дъ вплывомъ страху, що смерть царя може наступити кождои хвилѣ, обнижує ся вартість россійскихъ папіро́въ безнастанно и паніка ще бо́льше ширить ся. А треба знати, що вартість россійскихъ папіро́въ, курсуючихъ у Франціи, доходить до шєстьохъ міліярдо́въ франко́въ. — Варшавска біржа одержала таку телеґраму во́дъ россійского міністра скарбу: „Прошу безпроволочно скликати представителѣвъ банко́въ и банкирскихъ домо́въ, займаючихъ ся продажею валюты, и повѣдомити ихъ, що маю пересвѣдченье, що они супротивъ тяжкихъ подѣй послѣдної хвилѣ, не лише здержать ся во́дъ всякихъ спекуляційныхъ закупо́въ и продажи, а особливо во́дъ купованя золота, але, якъ того вымагає обовязокъ кождого вѣрного по́дданого, доложать всѣхъ заходо́въ, щобы не обнижати курсу рубля и державныхъ папіро́въ и въ то́й цѣли во́дложать навѣть купно золота на конечнѝ потребы."

Про подорожь княжны Аліціи геского до Россіи подають россійскѝ часописи такѝ вѣсти: „На гранично́й стації Александрово повитала княжну єи сестра, жѣнка вел. кн. Сергія, Єлисавета Теодоро́вна и супроводила єи до Ліваді. Въ Симферополи повитали кн. Аліцію высшѝ цивільнѝ и войсковѝ власти та товпы народу. Бурмістръ мѣста подавъ княжно́й на срѣбно́мъ полумыску хлѣбъ и со́ль, а жѣнка начальника ґуберніи Лазарева и инши́ панѣ вручили ёй гарнѝ китиць зъ свѣжихъ цвѣто́въ. При во́дголосѣ дзвоно́въ и оклико́въ „гурра!" удала ся княжна въ дальшу подорожь до Ливадіи. До Ялты ѣхала зъ сестрою при гарно́й погодѣ въ отвертом повозѣ; дорога була прикрашена тріюмфальными воротами. Въ Алуштѣ повитавъ свою суджену наслѣдникъ престола вел. кн. Николай въ товариствѣ вел. кн. Сергія Александровича. Тамъ подано такожь снѣданье. По 5-о́й годинѣ зъ полудня прибуло цѣле товариство до Ялты. Наслѣдникъ престола сидѣвъ коло своєи суджено́и. Въ Ялтѣ повитавъ ѣдучихъ великій здвигъ народу. О годинѣ 5½ приѣхала княжна ко Ливадіи. Повитавши царя, що приймивъ єи незвычайно нѣжно, а во́дтакъ царицю, удала ся въ товариствѣ царицѣ и члено́въ царскои родины до царскои капличѣ на богослуженье. При входѣ до капличѣ приймили єи особы, належачѝ до царского окруженя. Тутъ во́дбувъ ся торжественный перехо́дъ княжны на православіе. Чину принятя довершивъ протоєрей Яншевъ, що удѣлявъ княжно́й науки православноі релігіи.

Нѣмецкѝ часописи подають такѝ информаціи про россійске наслѣдство престола. Царь Павло I. выдавъ въ роцѣ 1797 указъ, котрымъ управильнивъ наслѣдство престола въ Россіи и знѣсъ выданый Петромъ I. въ роцѣ 1722 декретъ, що дозволявъ кождочасному цареви выбирати свого наслѣдника зъ мѣжь члено́въ царскои родины. По́сля теперь обовязуючого родинного права царя Павла I. єсть россійскѝ престолъ разомъ зъ престоломъ польскимъ и фінляндскимъ дѣдичный въ царско́мъ домѣ по́сля права первородства и по́сля старшеньства лінiй зъ першеньствомъ мужескихъ члено́въ и мужескихъ лінiй передъ женьскими. Єсли вымруть мужескѝ лініи, то наступає по послѣдно́мъ цари єго женьска лінія по́сля того самого порядку зъ першеньствомъ члено́въ мужескихъ передъ женьскими; однако ся женьска особа, що спроваджує посвоячень не може бути выключена. Єсли ся родина вымре, то покликує ся до наслѣдства женьску лінію найстаршого сына царя протопляста (за котрого уважає сей законъ царя Павла) а зъ неи женьска лінія тои галузы, що панувала на послѣдку и т. д. Єсли вымре женьска лінія найстаршого сына царя протопляста, то покликує ся до престола въ такій самый способъ женьска лінія другого сына царя протопляста и т. д. Коли вымруть и женьскѝ лініи, то приходять на престолъ: насамперед мужеска, во́дтакъ женьска лінія найстаршои дочки царя-протопляста, во́дтакъ другои дочки и т. д. Членами царскои родины и управнеными до наслѣдства суть лише тѝ, що походять зъ законного и щодо ставу рівного подружя, на котре призволить кождочасный царь.

По смерти царя вступає на престолъ наслѣдникъ ipso jure и цѣла царска власть переходить тымъ самымъ на него. Народови оголошує ся вступленье на престолъ маніфестомъ. Сей маніфестъ пересилає ся сенатови до оголошеня и во́дчитує ся єго сенатови и синодови въ сали засѣдань сенату, въ котро́й має бути уставленый царскій престолъ. По во́дчитаню маніфесту заряджує сенатъ єго оголошенье и складанье присяги всѣхъ мужескихъ по́дданыхъ, почавши во́дъ 12-го року, во́дтакъ складає присягу вѣрности самъ сенатъ и синодъ. Того самого дня присягають такожь члены царского дому, міністры, найвысшѝ власти, войско и всѣ урядники всякихъ властей. Присягу складає ся устно.

ныхъ краяхъ на основѣ того старого устрою розвивають ся новѝ формы громадськихъ во́дносинъ, найголовнѣйше — по́дъ вплывомъ нового фактора, невѣдомого доти на Руси — посѣданя земського зъ обовязкомъ службы. Сѝ новѝ формы также мало задовольнили громаду, якъ и старый ладъ громадськiй. И отъ на то́й-же старо́й Кіевщинѣ въ-другє повстають народнѝ масы — проти устрою шляхетського, що й тутъ ставъ коренитись и розповсюджуватись, въ-другє — на очахъ исторіи нашои — масы пробують запровадити ладъ громадськiй, во́дповѣдный своимъ жаданямъ, своимъ идеаламъ ро́вноправности и автономіи.

Я выйшовъ за границѣ хронологічнѝ свого курсу, щобы показати, якъ тѣсно й нерозрывно сполученѝ мѣжь собою всѣ періоды исторіи Руси, якъ одинѝ й тѝ-жь змаганя народнѝ, одна й та-жь головна идея переходить черезъ увесь той рядъ вѣко́въ, въ такъ одмѣнныхъ політичныхъ и культурныхъ обставинахъ. То́льки зъ зазначеног точки намъ ясно вызначить ся отся єдно́сть, сей звязокъ, и заступить механічне сполученье окремыхъ періодо́въ. Народъ, маса народня, звязує ихъ въ одну цѣло́сть, и есть и повиненъ бути альфою й омеґою историчнои розвѣдки. Вонъ — зъ своими идеалами й змаганями, зъ своєю боротьбою, поспѣхомъ и помылками — єсть єдиный герой исторіи. Зрозумѣти єго станъ економічный, культурный, духовый, єго пригоды, єго бажаня й идеалы — єсть мета нашои исторіи. Політично-громадськiй устро́й звычайно не во́дповѣдавъ тымъ идеаламъ. Сво́й чи чужій, вонъ нѣколи, чи майже нѣколи, не бувъ вытвореный во́дповѣдно нимъ, и громада зъ урядомъ стояли одинъ проти одного не то́льки въ періодъ давный. Устро́й державный по всѣ часы цѣкавый намъ переважно тымъ, о ско́льки вонъ вплывавъ на станъ народа, о ско́льки самъ по́дъупадавъ вплыву громады й о ско́льки во́дповѣдавъ ёѣ бажанямъ и змаганямъ. И культура, що розвиваєть ся въ верхныхъ верствахъ народа, цѣкава намъ головнымъ чиномъ не такъ сама въ собѣ, якъ тымъ, що во́дбиваєть ся въ нѣй загально-народнього.

Во́дповѣдно симъ принципамъ и въ давно́й нашо́й исторіи мы все повиннѝ мати своєю выхо́дною точкою народню масу. Правда, мы мало маємо вѣдомостій про наро́дъ, однако се не перешкаджає ёму бути тою головною осію, зъ якою мы повиннѝ координувати свои выслѣды. Студіюючи політично-державный устро́й, мы, ско́льки можемо, повиннѝ выяснити собѣ питаня, въ якій мѣрѣ вонъ бувъ дѣломъ самого народа, чи выро́съ вонъ на грунтѣ народно́мъ, чи зъ-во́дкись бувъ перенесеный чи накиненый. Выяснити, о ско́льки во́дповѣдавъ вонъ потребамъ народнымъ и яке значѣнье й вплывъ мавъ на народню масу. Выслѣдити по змозѣ участь народа въ політично́мъ житю и єго во́дносины до політичныхъ обставинъ. Се будуть головнѣйшѝ точки, до якихъ мають вести нашѝ студіѣ. Зверхня політична исторія буде намъ то́льки стежкою до розумѣня внутрѣшньои, а въ сѣй останно́й, ско́льки можливо, мы повиннѝ выслѣджувати те, що належить безпосередно до народа. Подо́бно тому — и въ сферѣ культурно́й.

Звычайно, тамъ, де джерела дають матеріялъ дуже бѣдный, мусимо задовольнятись тымъ, що можна знати, коли не можемо знати бо́льше, але высловленый принципъ зъ того не тратить свого значѣня, даючи намъ критерію, на що повиненъ мы звернути особливу увагу.

Я мавъ зазначити коротко, якъ то було можливо на протягу ко́лькадесять мінутъ, головнѝ моменты въ давно́й нашо́й исторіи, що вымагають особливои уваги, и свою выхо́дну точку въ выслѣдахъ историчныхъ. Нарештѣ я хотѣвъ бы сказати ко́лька сло́въ про свою професію методологічну, спеціяльно для тыхъ, що мають охоту студіювати зо мною исторію viribus unitis. Я перейшовъ въ своємъ часѣ філологічну школу и зъ неи мо́цно вытвердивъ принципъ — nemini credere. Завше шукати и нѣколи не задовольнятись, не сподѣватись, що посѣвъ цѣлкомъ усю истину, такъ, що всякій инчій поглядъ, инча выхо́дна точка въ то́й справѣ неможлива, абсурдна Πάντα δοκιμάζετε! Наука — се неперестанный скептицизмъ. Не той недужій, немощный, що зостаєть ся при само́мъ аналізѣ, при само́й руйнаціи, а той здоровый, плодотворящій скепсисъ, що веде за собою слѣдомъ роботу синтетичну. Черезъ те всякій догматизмъ въ своєй науцѣ я уважаю непотрѣбнымъ, всяке juratio in verba magistri — неможливымъ. Того духа выслѣду й критицизму хотѣвъ бы я у своихъ спо́вробо́тникахъ — слухачахъ якъ найбо́льше и бажавъ бы щиро, щобъ зъ нимъ вони перше за все приймали й мое слово нехитре.

[Взято зъ найновѣйшого, IV-ого тому „Записокъ" Наукового товариства имени Шевченка.]

Коронація вôдбуває ся въ Москвѣ въ присутности найвысшихъ урядникôвъ державныхъ, властей, вôдпоручникôвъ ґуберній (такожь царства польского и Фінляндіи) шляхты, мѣщанства и селянъ. Передъ коронацією говорить царь никійскій самволъ вѣры, вôдтакъ накладає собѣ корону на голову, надягає багряну мантію, опоясуєсь мечемъ и бере въ руки скиптръ, щобы задокументувати, що его власть не дана ему вôдъ нѣкого. Царь и наслѣдникъ престола можуть одружитись лишь зъ княжными, приналежными до православнои вѣры. Повнолѣтность царя, взглядно царицѣ, а такожь наслѣдника престола наступає по скôнченôмъ 16-тôмъ роцѣ житя, прочихъ же князівъ и княжнъ зъ 20-тымъ рокомъ житя.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Якъ звѣстно, носить ся папа Левъ XIII. вже вôдъ давна зъ гадкою довершити уніи церкви всхôднои зъ захôдною и вже вôдъ довшого часу ходила чутка, що папа має скликати до Риму уніятскихъ епископôвъ Всходу на конференцію, почôмъ має выдати енцикліку про полученье обохъ церковь. Сѝ поголоски не були безосновнѝ, бо конференцію дѣйстно скликано и она радить вже въ Римѣ. Однако на конференцію не прибули два найповажнѣйшѝ представителѣ всхôднои ґрархіи, именно уніятскій вôрменскій патріярхъ зъ Царгорода Азаріянъ и прімасъ Африки французскій кардиналъ Лянжініє. Ся обставина выкликала сильне вражѣнье не лише въ ватиканьскихъ кругахъ, але й въ кругахъ політичныхъ и въ першôй хвили розбѝшла ся поголоска, що будьто бы турецке правительство неприхильно дивило ся пôдняту папою акцію и заборонило Азаріянови выѣхати до Риму. Тымчасомъ справа стоить цѣлкомъ инакше. Турецке правительство не лише не єсть неприхильне полученю церковь, але навѣть — якъ доносить дописуватель до Polit. Corresp. — радо бачило бы таке полученье, а трудности въ тôй справѣ робить французка дипльоматія и то зъ тои причины: Всѣ всхôднѝ патріярхи, якъ вôрменьскій, сирійскій, мельхитскій и ин. уважають ся турецкими властями не лише духовными головами, але й свѣтскими провôдниками своихъ епархіянъ. Отже если бы Вôрмене, Сирійцѣ и иншѝ православнѝ на Всходѣ получили ся зъ уніятами, то у всѣхъ тыхъ церквахъ скрѣпивсь бы народный елементъ, а тымъ самымъ мусѣвъ бы пôдупасти вплывъ латиньскихъ місій, т. є. переважно французскихъ. Зъ тои причины, якъ пише Polit. Corresp., покликано патріярха Азаріяна до султаньскои палаты въ Ильдізъ Кіоску и тамъ вытолковано ему, що само султаньске правительство нѣчого не має противъ его ѣзды до Риму, але супротивъ невдоволеня, яке панує въ деякихъ кругахъ зъ причины намѣрôвъ папы, було бы політично розумнѣйше, если бы патріярхъ не ѣхавъ на конференцію. Що ся вѣсть правдива та що тутъ входить въ гру француска дипльоматія, видно ще й зъ того, що запрошеный на конференцію прімасъ Африки кардиналъ Лянжініє, котрого уважають аґентомъ французского правительства, не прибувъ такожь до Риму. — На основѣ ухвалъ конференціи выдасть папа свое орѣченье, але имовѣрно выслухавши попередъ патріярха Азаріяна, котрый мимо того, що переславъ меморіялъ, буде мусѣвъ ще й самъ прибути до Риму. Вôрменьскій патріярхъ має велике значѣнье у Льва XIII., отже може бути, що противъ намѣрôвъ Франціи удержить ся его проєктъ, именно вылученье справъ всхôдныхъ обрядôвъ зъ-пôдъ власти конґреґаціи de propaganda fide а утворенье особнои комісіи орієнтальнои, зложеной зъ членôвъ всѣхъ уніятскихъ патріярхатôвъ пôдъ проводомъ кардинала італійскои народности. Крôмъ того має наступити утворенье семинарій у всѣхъ епархіяхъ уніятскихъ метрополитôвъ на Всходѣ, хочь ся послѣдна справа ще не порѣшена, а то задля недостачѣ фондôвъ.

——

Пôвнофіціяльна бѣлградска часопись „Законитость“ оголошує листу будучихъ міністрôвъ на случай, если бы король Александеръ поручивъ Николаєвичеви місію реконструувати кабінетъ. Тогдѣ обôймивъ бы Николаєвичъ президію и внутрѣшнѣ справы, Вукашинъ Петровичъ фінансы, теперѣшный міністеръ просвѣты Андра Георгевичъ судôвництво, проф. высшои школы Люба Ковачевичъ, напреднякъ, просвѣту, шефъ секціи Живко Ангеличъ, такожь напреднякъ, торговлю. На дотеперѣшныхъ становищахъ полишать ся міністеръ заграничныхъ справъ Лозаничъ, міністеръ публичныхъ робôтъ Здравковичъ и міністеръ вôйны Павловичъ. Такимъ способомъ пріпиціяльна змѣна реконструкціи кабінету буде въ тôмъ лежати, що обохъ нинѣшныхъ ліберальныхъ членôвъ кабінету Андоновича и Йовановича заступлять напредняки.

Канонічна візитація деканата каньчуцкого.

[Статья надôслана]

III.

Сказано вже, що зъ клира латиньского зъ найсердечнѣйшимъ, правдиво католицкимъ чувствомъ витавъ достойного візитатора клиръ переворского деканата. Зъ промовъ офіціяльныхъ сего клира въ костелахъ именно, и зъ старанности, щобы нагоды на заявленя церковнои єдности зъ апостольскимъ візитаторомъ и узнаня апостольского его уряду не пропустити, якъ и зъ обуреня, яке обявлено зъ причины способу повитаня въ Ряшевѣ латиньскимъ клиромъ, выходить, що лат. клиръ переворского деканата [маючій впрочôмъ межи собою личности такои мѣры, якъ кс. Студзиньскій, давный довголѣтный катихитъ а вôдъ довшого часу парохъ Переворска] дѣйстно єсть клиромъ повнымъ церковного духа. Се выходило и зъ довѣрочныхъ заявлень нашихъ священникôвъ въ напрямѣ практикованого декуды душехватства: сли оно де трафляє ся таки, то практиковане оно лишь часами, вікарями-молодиками, котрѝ очевидно зъ новои выходять школы; ихъ практикъ старше духовеньство полудневои именно части переворского деканата не хоче знати и настає на шанованье конкордіи молодшою своєю братією. Въ тôмъ щасливôмъ станѣ шанованя взаимного посѣданя парохіянъ находять ся парохіи: Тарнавка, Кречовичѣ, Дубно, а по части Мвротинъ и Горицѣ — кажемо „по части“, бо при частôй змѣнѣ вікарыхъ находять ся такѝ, що безъ женады скубають де можуть. Щобы справити ся и зъ симъ тематомъ, доносимо дальше, що мы зачули. Въ Лежайску має тамошный латиньскій парохъ [чи вікарій, певно не знаємо] незвычайне уподобанье до молодежи руского обряду, на що жалували ся самѝ парохіяне. Въ Залѣсю уважає сусѣдъ вôдъ Тычина своимъ всьо, що зъ членôвъ рускôго обряду перейде на теріторію его парохіи. Въ Ряшевѣ на конскрібованыхъ 190 вѣрныхъ рускôго обряду знає парохъ Залѣся тримаючихъ ся церкви лишь около 60, а всѣ его старання, щобы въ Ряшевѣ мати свобôдне мѣсце [костелъ] на вôдправу періодичного богослуженя розбиваютъ ся о неохоту мѣсцевого латиньского клира. Въ Ожаннѣ бере латиньскій сусѣдъ що зможе, бодай що лежить зъ краю, а въ Дубрôвцѣ въ протягу двацяти лѣтъ забрано безженадно до 300 душъ...

Справдѣ, гôрке а заразомъ тужливе чувство оволодѣло всѣми, коли въ свѣдомости близькои границѣ, по-за котру колись далеко ще розтягали ся предѣлы епархіи перемыскои, — зъ пѣсковои рôвнѣ выринула вôдорвана вôдъ рôднѣ, забута майже, нѣкимъ зъ спѣшачихъ до нея, кондеканальныхъ навѣть, не бачена Дубрôвка. Се стовпъ граничный, не ино обряду, але католицкои вѣры взагалѣ — пôсля словъ достойного візитатора, а кождый духовный, въ нѣй урядуючій зъ розказу епископа, се пустынникъ цѣлковито зданый на себе самого. Що мы застанемо тамъ? Усумнишій ся людъ, заточника, мученика духовного? Ось и церковь — а при церквѣ мрѣє вôдъ народу. Бѣжать на зустрѣчь, трудно дôждати ся епископского поѣзду, хочь и мчить вôнъ скоро. Ось и тріюмфальна брама, а при нѣй и за нею народъ двома лавами, зъ свѣчками въ рукахъ, на колѣнахъ. А въ брамѣ выступає до епископа поважный старець, хлѣбъ-сôль тримає въ рукахъ, а въ очахъ блистить ему сльоза; клякає, и пôдносячи візитаторови дары Божѝ, тремтячимъ голосомъ витає першого може епископа въ Дубрôвцѣ за весь часъ ѳи истнованя „od gminy, od nas Rusinów“... Нѣкого не було межи нами, въ котрого очехъ не станула бы сльоза, а грудь не прошибла бы радôсть и розжаленье. Се по крови браты нашѝ! Се радôсть ихъ, що князь ихъ церкви мимо далекои и утяжливои дороги, на нихъ не забувъ. А не зубъ часу, якъ островъ Гельґоляду, а пôсота, нерозумъ, злоба людска гризе, живцемъ вôдгрызає частину за частиною зъ сеи оазы, въ виду заграничного велита, за котрого наверненье молить ся вселенська церковь и котрый наглядно дивить ся зъ-за кордону, якъ краевый латинізмъ розумѣє въ практицѣ поворотъ до католицизму... Безъ упереджења, зъ рукою на серци! Кому запропащенье 14 мілiонôвъ католикôвъ всхôдного обряду, ихъ пожертье схизмою властиво приписати? Чи не тымъ таки, котрѝ католицизмъ на Руси унією ино назвали и нимъ послугували ся яко средствомъ ино до своихъ цѣлей політичныхъ? Чи не тымъ, котрѝ першѝ показували черезъ кôлька сотъ лѣтъ и до нинѣ показують дорогу: якъ пôдъ фірмою вѣры на перекôръ всякому Божому й людскому законови, на перекôръ постановамъ и рѣшучимъ розказамъ папъ, простою юрисдикційною крадежію душъ вынародовляти Русь? Надъ симъ розводивъ уже свое розжаленье Рутскій, товаришъ св. Іосафата, а мартирольоґія католицкои Руси зачинає ся не вôдъ переслѣдованъ „унітôвъ“ Пôдлѣся, тревае въ цѣлôй грозѣ моральныхъ мукъ не — за кордономъ. Кажуть намъ: тамъ — цезаро-папізмъ... Може бути, не знаємо и не хочемо его знати, але знаємо, що въ однôмъ краю, котрый католицкимъ хвалить ся, церковь католицка омлѣває и вяне пôдъ рукою своєрôдного не ино цезаро-папізму, але й охльо-папізму навѣть — длятого, що она католицка по всхôдному обряду, що забороломъ єсть вѣрнымъ противъ насильного вынародовленя.. Прости и образуми васъ, Боже!

Въ Дубрôвцѣ впрочôмъ хвала Божа по рускому обрядови звенить грôмко, сердечнѣйше, нѣжь въ неодной церкви на Руси. Церковь сама въ серединѣ гарно устроена; очевидно любить ѳи тамошный „Русинъ“, котрому окрôмъ имени оставъ ся лишь обрядъ, заваджаючій брату-латинникови. Тутъ, въ Дубрôвцѣ запало, здає ся публично зъ устъ апостольскихъ въперве, рѣшуче осудженье тыхъ, котрѝ думають, що на пôдставѣ конфесійного закона зъ 1868 року при помочи уряду політичного а зъ поминеньемъ приписôвъ конкордіи можна чужѝ вôвцѣ баламутити, щобы ихъ загарбати до свого стада. Шкода, що не зважано, на скôлько урядъ політичный, науцѣ сѣй притомный а въ совѣсти не чистый, нею бувъ сконстернованый.

IV.

Згадано вже, що дѣдичѣвъ земскихъ єсть въ обрубѣ візитованои канонічно територіи мало. Не значить се, мовь-бы они не спѣшили зложити апостольскому візитаторови выразу свого католицкого почутя, а значить, мо майже половина візитованыхъ парохій належить до ключа ланьцутского, котрого властителемъ єсть ґр. Романъ Потоцкій, резидуючій въ Ланьцутѣ. Годѣ входити въ се, чи ясному пану належало станути особисто передъ лицемъ апостольского візитатора и яко коляторови чотирохъ парохій бодай разъ подивити ся, якъ, зъ выимкою Дубна, выглядають домы Божѝ парохій, въ котрыхъ Его Милость єсть коляторомъ. А се придалось бы було дуже. Вправдѣ бувъ зъ рамени ґрафа зôсланый вôдпоручникъ въ Миротинѣ, котрому здала бы ся увага, що візитуючому епископови якось не слѣдує якъ своему знакомому потрясати руки. Не було, на жаль, кому зробити уваги въ иншôмъ мѣсци молодикови зъ кругôвъ бôльшои посѣлости, що его особа надто злична єсть передъ епископомъ, сли не вмѣє чи не хоче приноровити ся до принятыхъ формъ товарискихъ, въ его кругахъ такъ дуже береженыхъ, бо годѣ суспонувати, щобы въ ґардеробѣ сего молодика не находивъ ся одягъ сальоновый.

За те нѣхто зъ притомныхъ не забуде того свôйского, теплого чувства, яке вынѣсъ зъ двôрка идеального майже шляхтича а колятора Кречовичъ, старосты ряшевского сов. Адама Федоровича. Єдиный бувъ се зъ колятôрôвъ, що въ характерѣ патрона церкви гоноры чинивъ візитаторови церкви и парохіи, а по вечери, данôй въ честь высокого, зъ найглубшою почестію приниманого гостя, при тостѣ зазначивши не переживше ся й нинѣ значѣнье польского шляхтича, могучого своимъ примѣромъ вплывати на суспôльность, внѣсъ здоровлье въ цѣлôмъ краю знаменитого, ученостію славного и сынôвскою любовію всѣхъ, окруженого князя рускои церкви. Якъ промова п. Федоровича, такъ и вôдповѣдь архіерея були глубокѝ мыслями а красни змѣстомъ. Фактичну правду высказаныхъ слôвъ, що шляхтичъ, не потребуючи бути маґнатомъ, може дуже много робити добра силою свого становиска и розумѣня свого значѣня въ суспôльности, стверджають реєстрованя правдиво добрыхъ дѣлъ, одиницями сего стану дѣйстно робленыхъ суспôльности. На жаль, реєстрованя тыхъ добрыхъ дѣлъ и додатного вплыву, вымушуючого почесть для сего самолюбнымъ оголошеного стану. Тымъ бôльше радує ся серце, коли въ Вѣстнику перемыскои епархіи, де въ рубрику „Жертвы“ дуже рѣдко попаде ся шляхотске имя, въ VIII. числѣ зъ сего року [ч. Конс. 2741] читаємо: „Вôл. п. Адамъ Федоровичъ, сов. ц. к. Нам., Староста въ Ряшевѣ и властитель дôбръ земскихъ въ Кречовичахъ, одержавъ грамоту узнаня и похвалы не ино за ревне и трудолюбиве занятье ся будовою церкви въ Залѣсю дек. каньчуцкого, но такожь и за жертвы въ тôмъ дѣлѣ зъ власныхъ фондôвъ.“ А зважившы до того, що п. Федоровичъ яко староста ряшевскій своимъ вплывомъ и опѣкою споводувавъ заложенье надъ 60 склепикôвъ христіяньскихъ въ повѣтѣ; що въ урядованю вôнъ дуже людяный для люду и строго правый въ кождôй справѣ, черезъ що въ повѣтѣ трудно выховати ся хрунямъ; що въ Кречовичахъ будучи, нѣколи не опустить церкви, а церковь въ Залѣсю мала его правдивымъ патрономъ; вкôнци що вôнъ рѣшучимъ єсть противникомъ всякого шовінізму въ якôмъ-небудь напрямѣ, а не менше рѣшучимъ оборонцемъ всякого передъ безправностью, — всѣ мы скажемо: такій шляхтичъ дѣйстно перла для суспôльности, розрада и для Русинôвъ за-для своєи супротивъ нихъ справедливости и прихильности. Но чому-жь такихъ въ краю такъ мало?... Чому, сли шляхтѣ польскôй йде о любôвь и поважанье наше, она не бере собѣ взору зъ тыхъ нечисленныхъ межи собою личностій, котрѝ, певно не егоизмомъ, сю любовь и поважанье наше таки собѣ здобуло?... Мы [якъ справедливо зазначивъ зъ призволеня достойного візитатора при иншôй нагодѣ Впр. крил. Войтовичъ] апостолы закона любови — мы, клиръ рускій, тому приказови божественного нашого Учителя нѣколи й нѣякимъ дѣломъ не спроневѣрюємо ся, а противно, не лишь голосимо любовь, але й шукаємо любови, и де лишь ѳи, ѳвангельску любовь находимо, тамъ радує ся серце наше, бо одномышленика, брата черезъ Христа мы знайшли... Чому-жь однакъ, додаємо вôдъ себе, такъ трудно найти сю любовь? чому всѣ дѣла и всѣ стремлѣня певныхъ клясъ, зъ такъ малочисленными, майже гинучими выимками, замѣсть взмаганя ѳвангельскои любови до Бога, до Его церкви и до ближнього, нѣвечать всякій зарôдъ сен любови гордо розсѣдаючимъ ся самолюбствомъ, фарисейскою облудою? А въ виду самолюбства и облуды мы, слуги Бога не можемо бути бôльшѝ вôдъ нашого Господа. О, бôльше любови до Бога и до ближнихъ, а менше самолюбства й облуды, а тогдѣ кождый шляхтичъ буде нами цѣненый и люблены такъ, якъ цѣнимо и любимо тыхъ, котрыхъ кладемо взоромъ...

НОВИНКИ.

— **Гуцульска Спôлка промыслова въ Коломыи** заключила сими днями зъ тамошною краевою школою гончарскою умову, пôсля котрои одержала выключный комісовый складъ выроббъ тои школы на Коломыю. Вôдъ теперь продажь не буде вôдбувати ся въ школѣ, але лише на складѣ „Гуцульскои Спôлки“.

— **Вправы мѣшаного хору „Львôвского Бояна“** вôдбудуть ся въ пятницю о годинѣ 7-ôй вечеромъ въ комнатахъ „Рускои Бесѣды“. Выдѣлъ взывае всѣхъ членôвъ, щобы явили ся точно и въ комплетѣ. — *В. Ш.*

— **Москвофільска интриґа.** „Галичанинъ“ помѣстивъ онôгды въ „Новинкахъ“ вѣстку, мовь-то народовцѣ ставили на выборчій округъ збаражскій [на мѣсце бл. п. о. Н. Сѣчиньского] кандидатомъ д-ра Костя Левицкого, а вôдступили вôдъ тои кандидатуры по процесѣ о словарь правничій. Новинка ся въ „Галичанинѣ“ єсть одною зъ звычайныхъ москвофільскихъ интриґъ. Анѣ д-ръ Кость Левицкій не гадавъ кандидувати въ збаражскôмъ повѣтѣ, анѣ нѣхто ему тои кандидатуры не предкладавъ, бо въ Збаражчинѣ може мати шансы выбору лише мѣсцевый кандидатъ, котрого селяне пôзнають. „Галичанинъ“, укувавши въ своѣй кузни байку о кандидатурѣ д-ра Левицкого и о вôдступленю народовцѣвъ вôдъ нея, задумавъ тою байкою пошкодити въ опініи публичнôй д-ру Левицкому, показуючи, що нѣбы то народовцѣ осудили д-ра Левицкого по процесѣ о словарь правничій. Ся интриґа москвофільска — на всякій способъ дуже пôдла — прийшла на руку польскимъ дневникамъ и они новинку „Галичанина“ попередруковували для своєи публики. Се й спонукало насъ до сконстатованя, що цѣла вѣсть про кандидатуру д-ра Левицкого въ Збаражчинѣ єсть нѣчимъ иншимъ, якъ лише интриґою москвофільскою, котра безперечно головну ролю вôдограла и въ самôй справѣ словаря правничого.

— **Якъ ц. к. власти шанують права языка руского?** На те маємо новый доказъ. Ц. к. староство въ Тернополи взываючи окружникомъ своимъ зъ дня 2 жовтня с. р. [ч. 27.202] всѣ уряды парохіяльнѝ въ повѣтѣ до предложеня урядамъ громадскимъ вытягôвъ зъ метрики уродженыхъ въ роцѣ 1876. хлопцѣвъ 19-лѣтныхъ обовязаныхъ до загального ополченя, такій дає наказъ що-до языка: „Zauważa się, że pomienione wyciągi tylko na drukach przypisanych [do rekrutacyi] w języku polskim ewentualnie ruskim jednakże w ostatnim alfabetem polskim pisane dla ułatwienia w urzędowaniu sporządzone być mają“. Чому alfabetem polskim? Прецѣнь же міністерство й намѣстництво выдали друки азбукою рускою — чому-жь тѝ друки заповняти alfabetem polskim? Бо такъ подобає ся panu staroście! Мотивъ его, що нѣбы-то буде тымъ улекшене урядованье, не має нѣякои реальнои основы, бо-жь въ урядахъ громадскихъ по рускихъ селахъ вôдчитає хто-небудь такъ само азбуку руску якъ alfabet polski! Не вже-жь бы школы по рускихъ громадахъ спольщили мешканцѣвъ вже до того ступня, що нѣхто не вôдчитає рускои азбуки? Такои тенденціи шовіністôвъ польскихъ не заперечуємо, але чей-же она ще не осягнена и не буде осягнена, — дарма праця!

— **Въ Лозôвцѣ**, пов. теребовельского, убили селяне економа Михайла Твардієвича зъ Плебанôвки, коли той, побивши громадского пастуха лозовецкого, вертавъ селомъ Лозôвкою на вôзку до дому.

— **Архикнязь Леопольдъ Сальваторъ** выѣхавъ вчера пополудни зô Львова до Загребу вразъ зъ женою на сталый побутъ. На двôрци зелѣзницѣ попращали достойну пару всѣ достойники свѣтскѝ и духовнѝ а межи ними такожь нашь митрополитъ Сембратовичъ. Кромѣ достойникôвъ явило ся на дворецъ такожь богато дамъ зъ аристократіи попращати архикняґиню и княжну Бурбонъ.

— **Дуже богато мышей** появило ся въ Гусятинщинѣ [н. пр. въ селахъ Городници, Постолôвцѣ и въ другихъ] и въ Скалатщинѣ, особливо на конюшинѣ. На однѣ морґи припадає найменше 160 ямъ. Також, якъ не бувало, появило ся богато хомякôвъ. Дворы закупновують отруту, а селяне надѣють ся, що недѣльна злива богато мышей затопила. Подôбно було зъ року 1888 на 1889. Въ осени показало ся дуже богато мышвы, а що на весну незвычайно довго стоявъ снѣгъ, то она выгинула.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 25 жовтня. Цѣсарь именувавъ ґен. Бекъ-Норденавъ ґенеральнымъ инспекторомъ инжинієрій. — Амбасадорови турецкому Зія-паши, перенесеному до Парижа, надавъ цѣсарь велику ленту ордеру св. Стефана.

Трієстъ 25 жовтня. Выслано слѣдчу комісію до Пірано въ справѣ розрухôвъ.

Берлинъ 25 жовтня. Цѣсаръ Вільгелмъ не приѣде на похороны царя, лишь выше свого брата кн. Генрика. — Парламентъ скликано на 15 падолиста.

Римъ 25 жовтня. Розвязано 271 товариствъ соціялістичныхъ въ 35 провінціяхъ.

Софія 25 жовтня. Кандидатами на президента собранія суть: консерватистъ Теодоровъ и цанковістъ Балабановъ.

Наука штука и література.

— **„Подорож дозкола землї в 80 днях“** Ціна примірника 60 кр. Львів 1895. Накладом руского Товариства педаґоґічного“ [Сторôнъ 237 вôсемки.] Наше товариство педаґоґічне, не закладаючи рукъ, старає ся на кождôмъ поли приходити въ помôчь читаючôй публицѣ своими выдавництвами, почавши вôдъ малои дѣтворы ажь до доспѣлыхъ людей. Згадати лише „Дзвôнокъ“ та „Учителя“, часописи справдѣ дуже потрѣбнѝ й пожиточнѝ, котрѝ выдає то-

варство, хочь, на жаль, при недоборахъ задля слабои пôдмоги публики. Мимо того товариство не тратить охоты до працѣ та вѣры въ ви успѣхъ и вôдъ часу до часу пригадуе ся рускôй публицѣ новыми виданями. Послѣдна книжка пôдъ заголовкомъ „Подорож довкола землї в 80 днях“ есть твором славного популяризатора науки Юлія Верного. Авторъ въ незвычайно принадноôй формѣ сензаційнои повѣстки подае своимъ читателямъ цѣкавѣ описи нашои кулѣ земскои. Зъ тои книжки можуть мати и забаву й науку якъ молодѣ, такъ и старшѣ, отже яко така повинна она бути милымъ набуткомъ въ кождôй рускôй хатѣ.

— **Між народ.** Повість М. Школиченка. Виданѣ Василя Лукича. Цїна 20 кр. а. в. У Львовѣ 1894. Накладом Наукового Товариства імени Шевченка“. — Ся повѣсть обôймае 92 сторôнъ и выйшла окремою книжкою яко передрукъ зъ „Зорѣ“. Змѣстъ ви, взятый зъ народного побуту на Украинѣ, дуже цѣкавый а майстерске переведенье сюжету и вѣрна характеристика особôъ головныхъ а навѣть другорядныхъ, держать увагу читателя до послѣдноп стрôчки.

— **Страйкъ на полотнѣ.** Славный малярь Михайло Мункачі вымальовавъ новый великій образъ „Страйкъ“, довгій на три метры а высокій на два. Образъ представляе внутрѣ господы, въ котрôй напивають ся страйкуючѣ роботники Зъ множества сильно и вѣрно намаркованыхъ лиць вôдбиваe особливо середна ґрупа розгорячениxъ челядникôвъ, збитыхъ довкруги аґітатора, котрый порываe слухателѣвъ пристрастною мовою и палкими ґестами. Образъ буде выставленый въ Парижи, у Вѣдни и въ Пештѣ.

Именованя, пернесеня, конкурсы и пр.

— **Конкурсы.** При стрыйскôмъ шпитали опорожнила ся посада секундарія зъ платнею 400 зр.; речинець подаватись до 15 падолиста с. р.

— **Именованя.** Концептовыми практикантами при почтѣ именованї укôнченї слухателѣ правъ: д ръ Казиміръ Ленартовичь, Францъ Пательскій и Левъ Холевка.

Переписка Редакціи и Адміністраціи.

— **Вп. Ю. Ле. въ Шиш.** Адресу поправлено, а рахунки годять.

Надôлане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“ Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху, поручае у великôмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвіжеры, льорнеты, бінокле, лекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, лупы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильнѣ, цйоны, сібелѣ, манометры и т. п. Устроeня звôнкôвъ електричныхъ. Всякѣ направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляют точно. 148

Волосѣнниї матерацы

по зр. 14, 15, 18, 20 до 30 зр. поручае спеціяльна роботня постели 351 4—16

ІОСИФА ШУСТЕРА

у Львовѣ, улиця Коперника ч. 7.

Колдры шитї въ найбôльшôмъ выборѣ.

ПОМАДА „ФЕНІКСЪ“

нагороджена на выставѣ для здоровля и плеканя недужихъ въ Штутгартѣ 1890 р., есть пôсля лѣкарского осуду и пôсля признань тысячей письмъ зъ подякою одинокимъ, дѣйстно вартнымъ и нешкôдным средствомъ, щобы осягнути у дамъ и панôвъ повный, буйный зарôстъ волося та щобы заразъ усувати выпаданье волося и творенье порплевъ; такожь причиняе ся тая помада вже у молоденькихъ панôвъ до сильного пороету вусôвъ. Гарантія за успѣхъ и нешкôдность. Фляконъ 80 кр. при пересылцѣ почтою и при послѣплатѣ 90 кр. 11 26

301

К. ГОППЕ ВѢДЕНЬ XIV., **Hütteldorferstrasse 81.**

ЮЛІЯНЪ ПАНЬКЕВИЧЬ

въ Надвôрнôй

поручае ся Всч. Духовеньству яко

артистъ-малярь. 339 4 - 0

Змѣна мешканя!

Дентистъ

Д-ръ С. Райнгольдъ

365 мешкае теперь 2 39

при улици Сикстускôй, ч. 21.

Змѣна мешканя!

Спеціялістъ недуги ухъ, носа и горла

Д-ръ І. Райнгольдъ

364 мешкае теперь 2—39

при улици Сикстускôй, ч. 21

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купуе и продае

всѣ ефекты и монеты

по курсѣ деннôмъ найточнѣйшôмъ не вчисляючи нѣякои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручае

4½% листы ипотечнї
5% листы ипотечнї преміованї
5% „ „ безъ премій
4½% листы товариства кредитового земского
4½% „ Банку краєвого
4½% позичку краєву галицку 3483
4% позичку пропінаційну галицку
5% „ „ буковиньску
4½% „ угорскихъ зелѣзниць державныхъ
4½% „ пропінаційну угорску
4% угорскї облігациі индемнізаційнї

а всѣ тї паперы Контора вымѣны Банку ипотечного все купуе и продае

по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймае вôдъ П. Т. купуючихъ всѣлякї выльосованї а вже платнї мѣсцевї паперы цѣнний, такожь запавшї купоны за готôвку, безъ нѣякого вôдчисленя, а замѣсцевї лишь за вôдчисленьемъ справдешныхъ коштôвъ.

До ефектôвъ у котрыхъ выйшли купоны, доставляе новї аркушѣ купоновї за зворотомъ коштôвъ, котрї самъ поносить.

Ученикъ

зъ VII. ґімназіяльнои клясы

глядить лекціи на село.

Близша вѣсть въ редакціи „Дѣла“.

Дрогерія

ВЛС РІЯНА РІТТЕРМАНА и С-ки

въ Станиславовѣ

поручае:

Рôзноцвѣтнї и найрозличнѣйшї фарбы для малярѣвъ, цукорникôвъ, и господарѣвъ, кисти, француску масу и бурштиновый лякъ до помостôвъ

Золото и бронзы, рôзнї лякеры, артикулы аптичнї, ґумовохірургічнї, парфумы и тоалетовї артикулы, такожь средства до десінфекціи.

Свѣжу коровянку и гектоґрафічну масу по найдешевшихъ цѣнахъ. 29 11—13

До моихъ Вп. П.Т. Гостей!

При нынѣшнôй нечестнôй конкуренціи дуже тяжко для необзнаного дѣйстно добрї товары дешево купити. Длятого звертаю увагу П. Т. Публики на мôй склепъ, звѣстный вôдъ многихъ лѣтъ зъ найсовѣстнѣйшои услуги и найдешевшихъ цѣнъ та поручаю мôй богато заосмотреный складъ одягôвъ мужескихъ, хлопячихъ, дитинныхъ, уніформôвъ и одягôвъ для Всч Духовеньства. 4095

Замовленя пôсля мѣры выготовлюють ся въ найкоротшôмъ часѣ якъ найлѣпше.

Зъ поважаньемъ

Давидъ Шварцвальдъ

у Львовѣ, площа Капітульна 3.

Маґлѣ комнатнї по зр. 24 и 35. Машины до выкручуваня бѣля по зр 13, 14, 15, 16, 18 и 20 зр.

4595 *поручае*

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.)

Цѣнники илюстрованї рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости

Остреньe ножѣвъ переплетничихъ и рѣзницкихъ приймае

ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ

ножôвникъ у Львовѣ ул. Боимôвъ ч. 3.

Цѣнники даромъ.

Кравецка робôтня

при улици Третого мая ч. 2

въ СТАНИСЛАВОВѢ

приймае

всякї замовленя входячї въ обсягъ кравецкій якъ для Вп. Публики цивільнои такъ и для Всч. Духовеньства.

Приймае такожь

роботы войсковї.

Роботу, що не подобае ся, вымѣнюю.

298 11—52 Зъ поважаньемъ

Петро Геркоперецъ.

За половину цѣны въ наслѣдокъ опорожненя льокалю цѣлковита выпродажь матерій вовняныхъ, барвистыхъ, гладкихъ, чорныхъ, оригінальныхъ и т. д. фактично лише за половину цѣны. Маґазинъ новости Вільгельма Сидора, Готель Европейскій ч. 4, Львôвъ. 347 6—4

Кароль Гавсвальдъ

Станиславôвъ ул. Сапѣги ч. 3

поручае

всякї зелѣзнї товары, знаряды и приборы господарскї, окутя до вôконъ, дверей, кухнѣ и меблѣвъ, знаряды для всѣхъ ремѣселъ.

Выробы ножôвничї власни и фабрики, англійскї и зъ Золінґенъ Генкельса. **Машины до шитя и огнетревалї касы.** Крôмъ наведеныхъ товарôвъ маю рôзнї иншї входячї въ обсягъ зелѣзнои торговлѣ

по найдешевшихъ цѣнахъ.

Поручаю такожь выробы кошикарскї зъ власнои фабрики.

Илюстрованї цѣнники даромъ и оплатно. 295 24—26

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Вôдъ давна звѣстный зъ своеи доброты и запаху правдивый

РОССІЙСКІЙ ЧАЙ

въ торговли

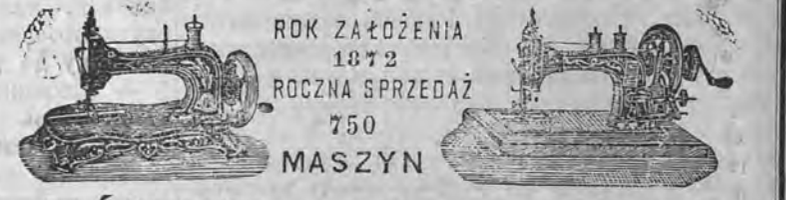
В. АДАМОВИЧА

ВЪ БРОДАХЪ

фунтъ дуже доброго . . . . . зр. 1·40
фунтъ найлѣпшого оріґін. опакован. зр 2·50
фунтъ „Імперіяль“ цѣсарскои . . зр. 3·50
фунтъ высѣвокъ зъ найлѣпш чаѣвъ зр. 1·20
кава „Сірiюсъ“ франко 5 кільо . . зр. 9·50

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

353 3—52

JÓZEF JWANICKI

LWÓW. HOTEL ŻORZA

CENY MASZYN OD 25 DO 65 RATAMI PO 4 ZŁR. MIE.

PROSZĘ ŻĄDAĆ CENNIKI

AJENCI CHODZĄ PO DOMACH Z MASZYNAMI TYLKO Z FABRYK ŻYDOWSKICH.

146 28—?

ВИНА БОЧКАМИ

впростъ вôдъ продуцентôвъ высылае:

Самороднї — Геґеляйскї

за бочку 135 літрову по 70, 80, 90, 100, 120, 130 зр. и высше. (Бочка не зачисляе ся.)

Иншї бôльше квасковатї (некваснї) за гектолітеръ по: 30, 40, 50 и 60 зр. (Бочка зачисляе ся по цѣнѣ коштôвъ).

При замовленю просимо подавати докладну адресу и послѣдну стацію зелѣзничу. 116 30—?

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ.

Старї

Одинъ удѣлъ 5 зр. и 50 кр. вписове.

ФЕЛОНЫ

ВДОВЪ И СИРОТЪ

40% чистого зиску для

всѣхъ трехъ Епархій.

по священникахъ

Поручае ся

ТОВАРИСТВО

для выробу и торговлѣ

РИЗЪ ЦЕРКОВНЫХЪ

ВЪ

САМБОРѢ.

Выробомъ ризъ занимаютъ ся выключно

ВДОВЫ И СИРОТЫ

по священникахъ

282 8—52

приймають ся

Сплата ратами допускае ся.

до направы

НА СЕЗОНЪ ОСѢННЫЙ

Просить ся ласкаво всѣхъ Вп. Гостей выставовыхъ пересвѣдчити ся о дивнôй дешевости осѣнныхъ и зимовыхъ товарôвъ, вже спровадженыхъ въ великôй скôлькости.

Слѣдуючѣ товары продають ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ доки истнуе запасъ:

1000 модныхъ муфôвъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·50, 2·— до 5·— зр.
1000 кожуховыхъ шапокъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·80, 2·20 до 4·— зр.
1000 флянельовыхъ и суконныхъ блюзъ осѣнныхъ и зимовыхъ 2·50, 3·— до 6 зр.
500 гальокъ волôчковыхъ по 2·50 до 4·— зр.
1000 хустокъ Гімалая, найбôльшій родъ 1·75, 2·25 до 4·— зр.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймодньйшихъ суконокъ на осѣнь и зиму 1·80, 2·50 зр.
1000 модныхъ плащикôвъ на осѣнь и зиму вôдъ 4 зр. и высше.
3000 одягôвъ для хлопчикôвъ у всѣхъ величинахъ по 1·80, 2·—, 3·— зр. и высше.
Особливѣ новости въ стяжкахъ, воаляхъ, капелюхахъ дамскихъ и дитинныхъ, рукавичокъ ґлясé, дуньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, панчохахъ, парасоляхъ до дощу, блюзахъ шовковыхъ и вовняныхъ, шляфрокахъ, костюмахъ и неґліжахъ надôйшли власне въ великôй скôлькости и доповняють ся щоденно.

Особливша гуртовна продажь принагôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужитя ся на обѣ стороны (выробъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 ґарнітурôвъ „Louvre“ на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 ґарнітурôвъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 75, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·35, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый выробъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Ґіера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ флянельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваникôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2·25 стрижень по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдальень 3·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôдсальоныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ ходникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, прародныхъ 5·50, шкôрки Ангора 2 и 3·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітацією шкôры тыґра 7·80 и высше.
Диваны сальоновї у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портіеры и занавѣсы коронковї аж до найдешших сортôвъ.

Всякї зъ провінціи наделанї поручена полагоджуе ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

4815 166—?

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и одвѣчальный редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ въ фабр. Черлянькои. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 231. Львôвъ, Пятниця 14 (26) жовтня 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских свят) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитших повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газет ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wolizeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платить ся у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком
въ Австрії: на цѣлий рôкъ . . . 18 зр. на пôвъ року . . . 9 зр. на чверть року . 4 зр. 50 кр. на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.
на границею: на цѣлий рôкъ . . . 24 зр. на пôвъ року . . . . 12 зр. на чверть року . . . 6 зр
у Львовѣ: на цѣлий рôкъ . . . 16 зр. на пôвъ року . . . . 8 зр на чверть року . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Реклямації неопечатай вôльні вôдъ порта.

Поодинокє число коштує 8 кр. в. а.

Оголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовой а въ рубрицѣ „Надсилане“ по 20 кр. в. а

Медяни числить ся по 10 кр. пôдъ отимна.

Справы парляментарнѣ.

На послѣднôмъ засѣданю палаты послôвъ постанивъ пос. Геркъ отсе нагляче внесенье: „Взывае ся правительство, щобы поручило пôдчиненым властямъ: звернути увагу населеня на надходячу ревізію катастру податку грунтового и вôзвати всѣхъ властителівъ рôлѣ, щобы свои дотычнѣ жалобы або бажаня черезъ начальства громадскѣ подавали до вѣдомости ц. к. політичных властей“. — По умотивованю внескодавцемъ наглячости внесеня давъ міністеръ скарбу д-ръ Плѣнеръ таке поясненье: Внескодавець бажае найперше скорого предложеня вже заповѣдженого закона о ревізіи катастру податку грунтового. Дотычно тôй справы я вже сего лѣта заповѣвъ, що міністерство скарбу выготовляе такій проэктъ. Нинѣ-жь можу заявити, що сей проэктъ вже готовый и мае бути ще лишь остаточно выгладженый, а маю надѣю, що незабаромъ буду мôгъ предложити его формально палатѣ. Крôмъ того можу зложити вдоволяючѣ заявленя и въ тôмъ напрямѣ, що бажанье внескодавця дотычно змѣны культуры на стôлько вже сповнило ся, що низшѣ власти дôстали порученье, вже теперь звертати увагу поодинокихъ органôвъ громадскихъ, а навѣть податникôвъ, щобы о того рода змѣнахъ культуры вже теперь повѣдомляли властей. Въ сей спôсôбъ, коли законъ о ревізіи катастру буде формально ухваленый и санкціонованый, то пôдготовленя до того закона, именно що до змѣны культуры, будуть вже готовѣ. — Палата ухвалила наглячôсть внесеня и передала его комісія господарскôй.

На тôмъ самôмъ засѣданю поставлено двѣ интерпеляціи въ справѣ подѣй на истрійскôмъ пôвостровѣ. Интерпеляція пос. Спінчица того змѣсту: Въ Капо д'Истрія вôдбуло ся дня 14 с. м. вечеромъ засѣданье рады мѣскои и ухвалено уложити протестъ противъ розпоряджения трієстеньского высшого суду краєвого що-до утраквістичных таблиць надъ урядами. Коли радни мѣскѣ выходили зъ салѣ засѣдань, повитала ихъ товпа людей окликами: Viva l'Istria Italiana! Viva la Liga nazionale! Viva l'Italia! Viva l'Italia unita!, а передъ мешканями деякихъ Хорватôвъ и Словѣнцѣвъ кричано: Fora i Croati! и т. п. Въ Піранѣ ухвалено такій самый протестъ и устроено на улицях мѣста таку демонстрацію, якои не памятають ще вôдъ 1848 р. Зъ нецѣлѣ на понедѣлокъ въ ночи зайшли дальшѣ непокоѣ, при чôмъ товпа людей кричала: „Прочь зъ Славянами!“ и звернула ся противъ сторожи скарбовои народности словѣньскои. Товпа накинула ся на домы двохъ священникôвъ, розвалила ворота, вдерла ся до пивницѣ и кидала камѣнемъ до комнатъ. Вô второкъ вечеромъ тѣ демонстраціи повторили ся и ажь войско мусѣло выступити, а бурмістръ, уступаючи напорови товпы, давъ въ имени заступника правительства приреченье, що на публичных будынкахъ будуть назадъ вывѣшенѣ давнѣ зъ написями италійскими таблицѣ. И дѣйстно власти вывѣсили въ середу рано назадъ тѣ таблицѣ, котрѣ перше самѣ зняли, а газета L'Indipendente заликувала зъ побѣды Піранейцѣвъ и пос. Барціляя, котрый въ италійскôмъ парляментѣ вже поставивъ интерпеляцію въ тôй справѣ, може бути спокôйный. Интерпелянты пытають цѣлый кабінетъ, чи тѣ вѣсти правдивѣ, а если такъ, то чи міністерство готове енергічно выступити въ оборонѣ Славянъ (Хорватôвъ и Словѣнцѣвъ), загроженых поведеньемъ пôдъюджених товпъ италійскихъ — вкôнци, чи міністерство похваляе поведенье властей, котрѣ уступаючи „аргументамъ улицѣ“, велѣли вывѣсити знанѣ таблицѣ лишь зъ написями италійскими?

Въ справѣ тых подѣй явилась у президента міністрôвъ депутація, зложена зъ италійскихъ послôвъ умѣркованых. Про результатъ тои депутаціи не вѣдомо, — але вже появилась въ газетах вѣденьскихъ вѣсть, котрои цѣль допомочи кабінетови въ тôй досыть дразливôй квестіи Именно голосить ся, що то міністеръ Шенборнъ на власну руку выдавъ розпорядженье, вывѣсити таблицѣ зъ утраквістичными написями, а кабінетъ мусить що-дне нарадитись, яке становиско занятиъ въ тôй справѣ.

—

На засѣданю кола польского обговорювано три справы: роздаванье соли для худобы, Морского ока и купна галицкихъ 4%-выхъ листôвъ заставныхъ.

Пос. Гнѣвошъ жадавъ, щобы коло выступило въ палатѣ зъ внесеньемъ що-до догôднѣйшого для рôльникôвъ роздаваня дешевои соли для худобы. Пос. Вельовѣйскій бувъ противный поставленю такого внесеня, а радивъ, щобы коло порозумѣло ся въ тôй справѣ „приватно“ зъ міністромъ скарбу. Ухвалено порозумѣтись приватно.

Въ справѣ Морского Ока интерпелювавъ пос. Вельовѣйскій міністра Яворского, вказуючи на розъяренье гôрникôвъ. Міністеръ Яворскій заневнивъ, що пильно слѣдить цѣлу справу а станъ ѣи такій: Геометры австрійского и угорского правительства покôнчили свои роботы на мѣсци. Теперь хоче референтъ въ австрійскôмъ міністерствѣ справъ внутрѣшных взяти довшу вôдпустку и поѣхати на комісію. Такъ само зробить и угорскій референтъ. Оба референты зъѣдуть ся разомъ въ лютôмъ 1895 р. и предложать собѣ взаимно результаты своихъ розслѣдôвъ. Вôдтакъ потреба буде лишь порозумѣня обохъ міністерствъ чи то що-до якоись угоды, чи апеляціи до якогось розъемного суду. — Помимо того поясненя міністра, деякѣ послы якъ Рутовскій и Соколовскій нарѣкали, що австрійске правительство не пôдпирае енергічно справы, а Соколовскій навѣвъ факты, зъ котрыхъ выходить, що угорскѣ власти нѣчого собѣ не роблять зъ австрійскихъ урядникôвъ, зневажають ихъ и допускають ся рôзного насильства. Міністеръ Яворскій приреkъ увзгляднити всѣ замѣты, бо ему цѣла справа лежить такъ само на серци якъ и цѣлому колу.

Пос. Быкъ жалувавъ ся на застою въ продажи галицкихъ 4%-выхъ листôвъ заставныхъ. Така застоя шкодить краєвымъ институціямъ гіпотечнымъ и дешевому кредитови. Правительство могло бы зарадити лиху, если бы почтова каса щаднича купувала тѣ листы. Такъ що-жь, коли правительство не купуе вальорôвъ галицкихъ, бо н. пр. въ почтовыхъ касахъ щадничихъ зъ 75 міліонôвъ, выданыхъ на купно ефектôвъ, припало на галицкѣ вальоры лишь 11.000 зр. Пос. Быкъ такъ енергічно унявъ ся за тою справою, що застерѣгъ собѣ порушити ѣи при буджетѣ въ повнôй палатѣ. По промовахъ міністра Яворского и иншихъ членôвъ кола ухвалено, щобы пос. Быкъ выготовивъ въ тôй справѣ меморіялъ, а комісія парляментарна кола вже поробить вôдповѣднѣ кроки.

—

Комісія войскова приняла всѣми голосами противъ голосôвъ молодо-Чехôвъ контингентъ рекрутôвъ на 1895 р. Молодо-Чехи заявили ся противъ ухваленя зъ мотивôвъ політичных, економічных и фінансовых, представленых вже въ часѣ нарадъ делегаційных, однакъ се не мае означати, що они неприхильно вôдносять ся до арміи.

Сигналізують зъ Вѣдня, що зновъ вôдбула ся конференція міністрôвъ зъ „мужами довѣря“ сторонництвъ коаліційных надъ справою реформы выборчои. Конференція, якъ и попереднѣ, була довѣрочна и не довела до нѣякихъ результатôвъ.

Въ клюбахъ сполученои лѣвицѣ и консервативнôмъ зачались вже наради надъ предложенымъ закономъ о своинѣ. Поодинокѣ бесѣдники высказувались прихильно о проэктѣ, бо тымъ спôсôбомъ буде можна зменшити сѣльскимъ громадамъ тягаръ, якій накладае на нихъ теперѣшный законъ о своинѣ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Въ Чернôвцяхъ вôдбули ся передвчера доповняючѣ выборы посла до рады державнои на мѣсце помершого пос. Вагнера. До выбору выступило, якъ звѣстно, двохъ кандидатôвъ, а то д-ръ Ротъ, кандидатъ Нѣмцѣвъ-лібералôвъ, Полякôвъ и Русинôвъ и барон. Мустаца, за котрымъ голосували Румуны и Русины-москвофілы. При голосованю перейшовъ д-ръ Ротъ 1098 голосами противъ 562.

Про демонстрацію въ Истріи зъ причинъ звѣстного розпоряджения міністерства судôвництва доносять зъ Трієсту, що всѣ протесты и забурения, якѣ тамъ лучили ся послѣдными днями, суть не такъ выплывомъ національного почутя италійского населеня истрійскихъ мѣстъ, якъ радше наслѣдкомъ агітацій трієстиньскихъ ирредентистôвъ и одного италійского посла до рады державнои. Однако демонстрациі мали о стôлько успѣхъ, що органы, обовязанѣ ввести міністеріяльне розпоряджене въ житье, дали ся сторпизувати и, якъ звѣстно, въ Пірано вôдступили вôдъ умѣщения италійско-словѣньскои написи на судѣ, а привернули давну, лише италійску. Въ першôй хвили можна було гадати, що се правительство уступило пôдъ напоромъ Италійцѣвъ; однако такъ не есть, бо якъ показуе ся, въ Пірано выдавъ комісарь противне міністеріяльному зарядженье на свою власну одвѣчальнôсть, не порозумѣваючи ся навѣть зъ намѣстництвомъ въ Трієстѣ. Вирочôмъ здаеть ся, що трієстиньске правительство не гадае довше терпѣти сихъ шовіністичных демонстрацій, а выходить се зъ того, що на пр. скликанѣ на надходячу недѣлю италійскѣ народнѣ зборы въ Паренцо, въ справѣ міністеріяльного розпоряджения, правительство заборонило, а то зъ огляду на публичну безпечнôсть. — Въ Пірано пануе вже спокôй, а въ справѣ недѣльных демонстрацій веде слѣдство высланый зъ Трієсту судовый урядникъ. Зъ демонстрантôвъ увязнено чотири особы, котрѣ — якъ кажуть — пôдпитѣ, мали вôдзывати ся зъ погрозами. — На конець сего тыждня заповѣдають италійскѣ дневники велику демонстрацію истрійскихъ мѣстъ, въ котрôй возмуть участь всѣ бурмістры Истріи зъ выимкою словѣньского бурмістра зъ Пінгенте. Демонстранты мають громадно явити ся у намѣстника въ Трієстѣ. — Якъ доносять нѣмецкѣ газеты, выкликала въ Трієстѣ великій розголосъ обставина, що въ тамошнôмъ краєвôмъ судѣ вôдбула ся передъ кôлькома тыжднями першій разъ карна розправа въ словѣньскôмъ языцѣ. Лише оборонцеви доручено вырокъ въ италійскôмъ языцѣ. — Словѣнцѣ не могучи добити ся вôдъ репрезентациі мѣста Трієсту своѣи школы, задумали самѣ взяти ся за дѣло и, якъ доносять, мае вже въ короткôмъ часѣ отворити ся коштомъ товариства св. Кирила и Методія приватна словѣньска доповняюча школа и фреблѣвскій огородець для дѣтей.

Зъ Будапешту наспѣла вѣсть, котра вказуе, що военна управа справдѣ задумуе перемѣнити зъ часомъ ополченье на краєву оборону. Именно порѣшило угорске міністерство краєвои обороны уоружити 23 угорскихъ баталіонôвъ ополченя манліхерôвскими карабінами, а се рѣшенье спонукало Armee-Ztg., австрійскій офіціозный органъ міністерства вôйны, выступити въ порадою, щобы и австрійске міністерство краєвои обороны пôйшло за примѣромъ Угорщины. Вправдѣ выступала противъ того погляду Reichswehr и доказуе, що таке уоруженье ополченя цѣлкомъ непотрѣбне и надто дороге, однако годѣ сумнѣвати ся, що Австрія, якъ въ богато иншихъ рѣчахъ такъ и въ тôй, пôйде за примѣромъ Угорщины, щобы не остати „по заду“.

—

Послѣдный офіціяльный бюлетинь про нецугу царя, выданый передвчера о 8-ôй годинѣ вечеромъ, звучить: „Сонность не появила ся цѣлый день. Апетитъ и почутье себе лѣпше. Пухлина нôгъ збôльшила ся.“ Вирочôмъ не змѣнило ся нѣчого въ станѣ здоровля царя. Царь спавъ вправдѣ оногдашнои ночи лѣпше, однако силы зменшили ся и пухлина поступила дальше Въ недѣлю приймивъ царь св. Тайны. Недужій не може вже лежати въ лôжку, сидить цѣлый день въ фотели и терпить на велику душнôсть. Берлиньскій Local-Anzeiger довѣдуе ся, що телеграмы, якѣ одержала лондоньска амбасада, доносять о полѣпшеню, а зновъ Berliner Tagblatt констатуе цѣлкомъ рѣшучо, що вôдъ оногдашнои ночи наступило значне погôршенье. Berliner Neueste Nachrichten подають зъ петербургскихъ двôрскихъ кругôвъ таку телеграму: „Вѣсти зъ Ливадіи толкують ся тутъ въ той спôсôбъ, що если катастрофа не наступить въ найблизшихъ 36 до 48 годинъ, то може протягнути ся до довшого часу. Постôйне погôршенье зближае хвилѣ агонии, котра може тревати и 48 годинъ.“ Найблизше окруженье царя здаеть ся не припускае безпосереднои небезпечности. Се видко зъ того, що не пороблено двôрскихъ приготовлень, якѣ звычайно заряджують ся въ послѣдныхъ годинахъ передъ смертію. — Приватнѣ вѣсти, одержанѣ въ Берлинѣ вôдъ проф. Лейдена, вказують на те, що донесенье про скорый поворотъ професора до Берлина було передчасне и выкликане непорозумѣньемъ. Въ Берлинѣ на університетѣ заповѣджено початокъ выкладôвъ Лейдена на 29 жовтня, але, якъ звѣстно, проф. Лейденъ лишивъ тамъ на заступника свого асистента, котрый и обôйме выклады. Тымчасомъ університетску оповѣстку взято за заповѣдженье приѣзду Лейдена и зъ-вôдси пôйшла поголоска про его поворотъ зъ Ливадіи. Теперь доносять, що Лейденъ остане довшій часъ при ложу недужого, бо приказавъ присылати собѣ до Ливадіи не лише листы, але й фаховѣ медичнѣ часописи. — Царица мае бути дуже змѣнена и цѣлкомъ обезсилена. Зъ Копенгагѣи доносять, що ще передъ выѣздомъ до Ливадіи мала она кôлька сильных нервовых нападôвъ. Теперь мае выѣхати до Ливадіи одинъ зъ копенгагскихъ лѣкарѣвъ, котрого пацієнткою була царица ще дитиною. — Здоровле вел. кн. Юрія такожь дуже лихе и царь про се не знае. Грудна недуга поступае незвычайно скоро, а всѣ заходы лѣкарѣвъ, щобы скрѣпити силы недужого, безуспѣшнѣ.

—

Головный обжалованый въ сербскôмъ процесѣ о державну зраду Михайло Чебинач выбравъ собѣ на оборонця провôдника лібералôвъ, адвоката Стояна Рибарача. Актъ обжалованя сего сензаційного процесу обôймае кôлькадесять аркушѣвъ и закидае всѣмъ обжалованымъ, що они змовили ся на се, щобы выкликати заколотъ и повстанье, скинути зъ престола короля Александра а проклямувати королемъ Петра Караджорджевича. Актъ обжалованя пôдносить, що слѣдство выкрыло всѣ карыдостойнѣ признаки державнои зрады, хочь обжалованѣ ажь до дня, въ котрôмъ вôдкрыто ихъ зраду и увязнено ихъ, нѣчого не зробили для переведеня свого намѣру.

—

Велике пораженье бельгійскихъ лібералôвъ при послѣдныхъ выборахъ, якѣ, якъ вѣдомо, вôдбули ся вже пôсля новои выборчои ординаціи, выкликало сензацію въ европейскôй прасѣ. Вѣденьска ліберальна праса старае ся приписати се пораженье застарѣлому доктринізмови и недостачѣ солідарности въ таборѣ бельгійскихъ лібералôвъ. Однако годѣ допустити, щобы лише тѣ обставины причинили ся до побѣды противникôвъ ліберализму. Бельгійскій лібералізмъ, надуживаючи своѣи власти, выкористовувавъ кôлька десяткôвъ лѣтъ цѣлый край и народъ, и сей народъ змѣвъ его зъ лица землѣ въ хвили, коли дано ему можность обявити свою волю. А въ тôй борбѣ зъ лібералами взяли участь не лише самѣ соціялісты, але й выборцѣ селяне а особливо маломѣщане, котрѣ першій разъ теперь приступали до выборчои урны. Такимъ спôсôбомъ одержали лібералы всего 20 мандатôвъ супротивъ 103 мандатôвъ клерикальных и 29 соціялістôвъ. — Що-до числа голосôвъ, якѣ упали на всѣхъ кандидатôвъ тых трехъ сторонництвъ, то Etoile Belge подае таку статистику: 103 клерикальных послôвъ одержало 5,633.133 голосôвъ, 29 соціялістôвъ 2,060 802, а 20 лібералôвъ 4,712.802. Щобы зрозумѣти, зъ-вôдки взяло ся въ Бельгіи ажь звыжь 12 міліонôвъ голосôвъ при несповна 6-міліоновôмъ населеню, треба памятати що пôсля новои бельгійскои ординаціи выборчои може мати одинъ выборець и кôлька голосôвъ, вôдповѣдно до плаченого податку.

НОВИНКИ.

— **Рада надзираюча товариства взаимныхъ обезпечень „Днѣстеръ“** вôдбула дня 24 жовтня 1894 о годинѣ 4 пополудни третє звычайне [квартальне] засѣданье пôдъ проводомъ президента Т. Бережницкого въ присутности ц. к. комісаря правительства, сов. намѣстництва Ад. Гута и 14 членôвъ Рады. Пôсля справозданя предложеного Дирекцією за третій кварталъ с. р. показуе ся станъ обезпечень ось якъ: выдано вôдъ початку року до кôнця вересня с. р. 17.462 важныхъ полісъ [т. е. по вôдчисленю полісъ уневажненыхъ] на суму 9,707.501 зр. обезпеченои вартости, за премію 94.886·27 зр. Въ порôвнаню до выданыхъ въ роцѣ 1893 въ тыхъ самыхъ 9 мѣсяцяхъ 8298 полісъ на 5,724.988 зр. обезпеченои вартости и 49.307·12 зр. премін, показуе ся прирôстъ о 9.164 полісъ и 4,982.513 зр. обезпеченои вартости а 45.579·15 зр. премін бôльше. — Церквей обезпечено до теперь въ „Днѣстрѣ“ 847 [а то въ архіепархіи львôвскôй 391, въ епархіи перемыскôй 230, въ епархіи станиславôвскôй 226] Приходствъ єсть обезпеченыхъ 604 [а то въ архіепархіи львôвскôй 275, въ епархіи перемыскôй 168, въ епархіи станиславôвскôй 161]; найбôльше церквей и приходствъ обезпечено въ деканатôвъ кудринецкого и збаражского, найменше зъ деканатôвъ добромильского и коросняньского. Шкôлъ народныхъ обезпечено до теперь 420.

Шкôдъ огневыхъ приключило ся до кôнця вересня с. р. 137, зъ котрыхъ всѣ зліквідовано. Выплачено до кôнця вересня вôдшкодованя за 132 шкоды, а зъ початкомъ жовтня за 2 шкоды; въ однôмъ случаю задержано выплату до рѣшеня Рады надзираючои, а въ двохъ случаяхъ задержано выплату зъ причины треваючого слѣдства судового. Сума всѣхъ тыхъ 137 шкôдъ выносить 36.669 зр. 32 кр. а позаякъ за 76 шкôдъ припадае зворотъ вôдъ товариства реасекураційного въ сумѣ 13.379 зр. 85 кр., то остае на власный рахунокъ „Днѣстра“ сума 23.829 зр. 47 кр., котра рôвняе ся 27% сумы чистои сегорбчнои премін.

До фонду резервового вôдложено 18.207 зр. 71 кр.

Рада надзираюча по выслуханю одобряючого справозданя Комісіи ревізійнои, приняла справозданье Дирекціи до вѣдомости.

Дальше приняла Рада надзираюча до вѣдомости, що статутъ товариства взаимного кредиту „Днѣстеръ“ подано до ц. к. Суду краевого яко торговельного у Львовѣ въ цѣли зареестрованя, однакожь рѣшенье Суду ще не запало. На случай затвердженя и зареестрованя статута поручила Рада надзираюча Дирекціи ввести товариство взаимного кредиту „Днѣстеръ“ въ житье якъ найскорше, и ухвалила, що процентъ вôдъ позичокъ мають платити члены по 6% вôдъ ста зъ додаткомъ 1% на кошты адміністраційнѣ, а вôдъ вкладокъ щадничих мае товариство платити по 5% вôдъ ста.

По залагодженю ще кôлькохъ справъ адміністраційныхъ закôнчено засѣданье о годинѣ 8 вечеромъ.

— **Товариство Рускихъ Женщинъ въ Станиславовѣ** устроюе сеи недѣлѣ 28-ого н. ст. жовтня въ льокали Кола мѣщаньского [ринокъ ч. 7] вечерокъ зъ танцями, на котрый Вп. Землякôвъ выдѣлъ запрошуе. Окремыхъ запросинъ не розсылае ся.

— **Доповняючѣ выборы до сойму въ обохъ рускихъ сѣльскихъ округахъ**, якъ въ старомѣскôмъ такъ и въ збражскôмъ, вже розписанѣ, хочь ц. к. намѣстництво не оголосило того въ дневнику урядовôмъ.

— Львôвскій Przegląd умѣстивъ вчера п. заг. „Socyalne morderstwo“ допись про **убійство економа Михайла Твардієвича селянами зъ Лозôвки** а вôдтакъ доложивъ „мудре“ слово и вôдъ себе. На скôлько информаціи Przegląd-у вѣрнѣ, не знаемо, бо мы опису факту доси не дôстали. Дописуватель Przegląd у такъ рѣчь представляе: „Селяне лозовецкѣ паслы вôдъ кôлькохъ тыжднѣвъ свою худобу на луцѣ посессора Плебанôвки Іосифа Калиневича. Економъ посессора М. Твардієвичь [36-лѣтный, нежонатый] часто взывавъ пастухôвъ, щобы не пасли, и грозивъ, але надармо, бо селяне казали имъ пасти, а якъ бы економъ проганявъ нхъ, дати знати до села, а они собѣ зъ нимъ судъ зроблять. Зъ суботы на недѣлю вечеромъ Твардієвичь побивъ тростиною опбрного пастуха и выгнавъ зъ луки. Пастухъ зъ крикомъ „Засѣ мене бити!“ побѣгъ у село. Економъ сѣвъ на вôзокъ и селомъ Лозôвкою ѣхавъ зъ двораками до дому. При въѣздѣ до села заступила ему дорогу товпа селянъ зъ друками и вôзвалаа его злѣзти зъ воза. Хлопы кричали: „Бивъ-весь пастуха, мы собѣ зробимо судъ!“ а бабы заохочували: „Забийте го! забийте Ляха!“ Твардієвичь оправдувавъ ся, обѣцювавъ нагородити пастуха, та дарма: хлопы звалили его на землю и почали друками обкладати, а въ додатку поломили руки й ноги. Арендарь, арендариха и кôлькохъ дворакôвъ старались економа оборонити, але годѣ було. Коли селяне вôдôйшли, полишаючи економа въ калюжи крови, прийшла къ нему одна жѣнка, давна его служниця, пôдняла его и взяла ся провадити его до коршмы. Наразъ выскочивъ оденъ хлопъ и крикнувши: „Ты злодѣю ще ходишь? я въ криміналѣ ще не бувъ!“ розчерепивъ ему рискалемъ голову. Економъ упавъ на мѣсци трупомъ.“ Отсе описъ факту въ Przegląd-ѣ. Дописуватель додае вкôнцѣ, що „хлопъ тутешный [въ Теребовельщинѣ] за *лѣсы й пасовиска* сурдутовця кождои хвилѣ забье; торбкъ убили въ околици дорожника, котрый не позволивъ селянамъ пасти худобы по ровахъ гостинця цѣсарского“. — На основѣ сеи дописи редакція Przegląd-у бье на алярмъ, що „пропаганда соціялістична ширить ся дуже быстро середъ рускихъ селянъ при помочи радикального руского сторонництва“ и въ имени загалу польского „ziemiaństwa“ [властителѣвъ бôльшои посѣлости] просить верховнѣ власти судовѣ, абы „зъ всею енергіею и въ прискôшенôмъ темпѣ взялись до выкрытя и укараня убійникôвъ якъ найстрожше, бо сли справа пôйде звычайною повôльною дорогою, то ефектъ кары зовсѣмъ пропаде. А тутъ — кличе Przegląd — иде прецѣнь о противдѣланье злочинноѣ пропагандѣ соціялістичноѣ!“ — Очевидно слѣдство выкрые причины убійства и судъ поступить зъ виновными по справедливости, але на якôѣ основѣ Przegląd тото убійство ще передъ укôнченьемъ слѣдства вяже на здогадъ зъ соціялізмомъ, — годѣ догадатись. Не вже-жь убійства появили ся ажь рôвночасно зъ соціялізмомъ? передъ тымъ нѣколи убійствъ не бувало?

— **Справа т. назв. „омладины“ польскои въ Тернополи.** Про сю справу читаемо въ Wiener Allgem. Ztg.: „Вѣсти, якѣ въ часѣ побуту цѣсаря въ Галичинѣ розголосили ся про увязненя въ Тернополи кандидатôвъ учительскои семинаріи и народныхъ учителѣвъ [?], казали заключати, що тутъ маѣ ся дѣло зъ родомъ галицкои омладины. Якъ намъ доносить нашь дописуватель зô Львова, слѣдство въ тôй справѣ выказало, що рухъ той обôймавъ бôльше галицкихъ мѣстъ и самъ Львôвъ, де увязнено адвокатского концепіента Боржемского, пôдозрѣного о участь въ тôмъ руху. Слѣдство ведеся зъ великою оглядностію. Прокураторъ зъ Тернополя перебувавъ кôлька днѣвъ у Львовѣ и спонукавъ переслуханье богато осôбъ, мѣжь тыми такожь чимало воякôвъ-артилеристôвъ. И побутъ въ Тернополи віце-президента краевои рады шкôльнои, секційного шефа д-ра Бобжиньского, стоить въ звязи зъ тою сумною справою.“ — До сен вѣсти Wien. Allg. Ztg. скажемо вôдъ себе, що вояки-артилеристы, о котрыхъ дописуватель згадуе, то однорôчнѣ охотники, академики, а не звычайнѣ вояки. Впрочôмъ не знаемо, для чого дописуватель говорить лишь о артилеристахъ. На скôлько намъ вѣдомо, судья слѣдчій переслухувавъ у Львовѣ протоколярно академикôвъ, кôлькохъ ученикôвъ семинаріи учительскои, деякѣ женщины и иншѣ особы. — Що-до ревізій и арештованъ у Львовѣ читаемо въ Politik, що „численнѣ ревізіи домôвъ и увязненя выкликали въ мѣстѣ велике занепокоенье, тымъ бôльше, що пôсля поголоски не переведено ревізію у одного вызначного члена комітету выставы“. Намъ здаеся, що вѣсть о ревізіи у якогось выдатного члена комітету выставы есть невѣрна. Краковскій Głos Narodu звѣстивъ онодгы въ дописи зô Львова, що ревізія вôдбула ся въ домѣ панѣ Ломницкои, жены професора гімназіи, котра — якъ вѣдомо — въ часѣ выставы займала ся гощеньемъ на выставѣ привоженои зъ краю дѣтворы, отже мабуть тота ревізія дала притоку до поголоски о ревізіи у вызначного члена комітету выставового, хотяй годѣ заперечити, що й панѣ Ломницка въ дѣлѣ выставы вôдограла вызначну ролю. — Дотычно побуту віце-президента краевои рады шкôльнои на візитаціи шкôлъ въ Тернополи, то й польскѣ дневники клали се въ звязь зъ процесомъ тернопôльскимъ, а впрочôмъ оно выходило и зъ офіціозного опису гостины д-ра Бобжиньского въ Тернополи. Д-ръ Бобжиньскій при візитаціи своѣй въ днях 18 и 19 с. м. звернувъ свою увагу передовсѣмъ на семинарію учительску, вôдтакъ на гімназію. При візитаціи IV-ого року семинаріи учительскои д-ръ Бобжиньскій поклавъ найбôльшу вагу на те, щобы ученики добре знали австрійску исторію зъ остатного десятилѣтя Галичины й исторію церковнои уніи, и зъ тыхъ матерій самъ екзамінувавъ ученикôвъ. П. віце-президентъ оглянувъ такожь обѣ бурсы и въ промовѣ до учителѣвъ горячо припоручавъ имъ противдѣлати шкôднымъ, баламутнымъ и деморалізуючимъ вплывамъ на молодѣжь. [Для зрозумѣня тои промовы д-ра Бобжиньского треба замѣтити, що именно до однои бурсы тернопôльскои, остаючои пôдъ зарядомъ польскимъ, мавъ знайти доступъ такій вплывъ, о якôмъ говоривъ п. віце-президентъ.]

— **Недоборы зъ львôвскои выставы** — якъ пишуть зô Львова до Neue freie Presse — выйшли значнѣ, головно зъ причины непогоды бо на 139 днѣвъ выставы було 100 днѣвъ непогоды. Презесъ выставы кн. Сапѣга, краевый маршалокъ кн. Сангушко, гр. Станиславъ Бадені и п. Горайскій заявили, що они готовѣ покрыти недоборы зъ власныхъ фондôвъ, длятого кôнчить львôвскій дописуватель до N. fr. Presse можна надѣяти ся, що край не потерпить нѣякои втраты. Певно, що такъ було бы найкрасше!

— **Дикій збытки.** Куріерскій поѣздъ обкидали камѣньемъ дня 16 с. м. коло стаціи Озѣрнои якісь доси невысльджены збыточники, мабуть польскѣ роботники. На щастье нѣхто зъ публики не потерпѣвъ ушкоды.

Наука штука и література.

— **Д-ръ Иванъ Франко** написавъ и выдавъ друкомъ поважну студію наукову п. заг. „Іван Вишенський і его твори“. [„Літературно-наукова бібліотека. Книжка 21—30. Ціна 1 г. (2 кор.). Накладом автора. Львів 1895. З друкарні народньої Войтіха Манєцкого під управою В. Годака.“ Сторôнъ 536 шѣснацятки.]

— **Д. И. Еварницкій**, займаючій ся вôдъ давна студіямя надъ Сѣчію Запорожскою [авторъ творôвъ „Запорожье въ остаткахъ старины“ [2 томы], „Вольности Запорожскихъ Козаковъ“ и „Исторія Запорожскихъ Козаковъ“] выдавъ нову свою студію — моногрáфію **„Иванъ Дмитріевичъ Сирко, славный кошевый атаманъ Войска Запорожскихъ Низовыхъ Козаковъ“** [Спбгъ 1894, стор. 164]. Дѣяльнôсть Сѣрка припала на часъ вôдъ 1654 до 1680.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 26 жовтня. На день 29 п. ст. жовтня скликано 6 великихъ робôтничихъ зборôвъ въ справѣ выборчои реформы.

Будапештъ 26 жовтня. Правительство предложило цѣсареви до санкціи ухваленый соймомъ законъ о цивільныхъ вѣнчаняхъ и о вѣроисповѣданю дѣтей зъ мѣшаныхъ супружествъ.

Трієстъ 26 жовтня. Въ Капо д' Истріи були вчера уличнѣ демонстраціи зъ причины умѣщеня на судовыхъ будынкахъ утраквістичныхъ таблиць. Жандармы арештували двохъ демонстрантôвъ, але товпа вôдбила ихъ.

Градецъ 26 жовтня. Рада мѣста ухвалила петицію до правительства, щобы не заводжено въ Ціллю словѣньскои гімназіи.

Петербургъ 26 жовтня. Царь спавъ въ ночи дуже мало. Пухлина нôгъ поки що не збôльшилась.

Брукселя 26 жовтня. Король выславъ до презеса міністрôвъ письмо, въ котрôмъ пôдносить конечнôсть соціяльныхъ реформъ.

Лондонъ 26 жовтня. Войска японьскѣ вступили до Манджуріи. Одинъ корпусъ японьскои арміи высѣвъ на берегъ въ Хинахъ коло Портъ-Артуръ.

Римъ 26 жовтня. На вчерашнôѣ конференціи въ справѣ полученя всхôднои церкви зъ католицкою выголосивъ папа мову и вôзвавъ присутныхъ патріярхôвъ, щобы подали ему свои погляды. Папа замкнувъ засѣданье и заявивъ, що за кôлька днѣвъ покличе зôбраныхъ на дальшій нарады.

Надболане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одвяху) поручае у великôмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, лорнеты, бінокле, дальекоглядy, барометры, вирометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайны, ленты мѣральнѣ, пйоны, сібелѣ, манометры и т. п. Устроеня звонкôвъ електричныхъ. Всякѣ направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя въ провінціи выготовляют точно. 148

И. Власюкъ

въ Бережанахъ 359 3—3

пошукуе хлопця до практики торговлѣ корѣнnов. Цѣле удержанье крôмъ одежи дôстане черезъ цѣлый часъ практики.

Урядъ парохіяльный

въ Загвôздю, почта Станиславôвъ потребуе пѣвця церковного. знаючого и розумѣючого нотный спѣвъ — зъ добрымъ голосомъ. Безженный мае першенство.

Посаду треба заразъ обняти. 361 2—3

Знана вôдъ многихъ лѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікерôвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдникôвъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручае старѣ польскѣ сильнѣ горѣвки, дуже добрѣ розолісы, лікеры, румы правдивѣ зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои якости ъраевѣ спеціялы якъ: Народôвка, Dziennik, Szczutek, Карпатôвка, „Дябелъ“, Помаранчева не солоджена, Ратафія, Деренôвка и т. п. горѣвки упривілеєваній и одиноко правдивѣ если зъ нашои фабрики спроваджены.

Одиноке жерело въ краю для пп. аптикарѣвъ, до побираня алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ вôльного вôдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкôдный, бо не выроблюваный зъ есенцій оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головнôмъ складѣ водъ мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Кароля Людвика ч. 29. 491ъ 143—104

Климентій Федуньо

переплетникъ бібліотеки ц. к. львôвского університету

поручае 366 1—?

своє переплетниче и ґалянтерійне заведенье

у Львовѣ, ул. Академична ч. 8.

Пôдоймае ся всякихъ робôтъ, особливо переплету: Служебникôвъ, Євангелій, Молитовникôвъ, Бібліотечныхъ книгъ, Альбумôвъ, Мапъ, Дипльомôвъ и т. ин. по умѣреныхъ цѣнахъ.

КАНЦЕЛЯРІЯ АДВОКАТА

Д-ра Стефана Федака

перенесена до дому при

ул. Костюшка ч. 10

(напротивъ Банку краевого). 336 16—20

Ножицѣ до стриженя худобы по зр. 1·85 и 2·25, до стриженя коней по зр. 2·50, 3 и 3·50

4595 *поручае*

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

горговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.)

Цѣнники илюстрованій рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

Ножѣ рѣзницкѣ и масарскѣ власного выробу поручае — направы машинъ до шитя приймае

ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ

ножôвникъ у Львовѣ ул. Боимôвъ ч. 3.

Цѣнники даромъ.

Словарь нѣмецко-рускій

Ом. Партицкого

продае товариство „Просвѣта“ по *1 зр.* замѣсть 3 зр.

ТУТКИ циґаретовѣ 1000 штукъ 1 зр., поручае Ант Мазуркевичь. Львôвъ, ул. Галицка ч 12.

НА СЕЗОНЪ ОСѢННЫЙ

Просить ся ласкаво всѣхъ Вп. Гостей выставовыхъ пересвѣдчити ся о дивнôѣ дешевости осѣнныхъ и зимовыхъ товарôвъ, вже спровадженыхъ въ великôѣ скôлькости.

Слѣдуючѣ товары продають ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ доки истнуе запасъ:

1000 модныхъ муфôвъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·50, 2·— до 5·— зр.
1000 кожуховыхъ шапокъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·80, 2·20 до 4·— зр.
1000 флянельовыхъ и суконныхъ блюзъ осѣнныхъ и зимовыхъ 2·50, 3·— до 6 зр.
500 гальокъ волôчковыхъ по 2·50 до 4·— зр.
1000 хустокъ Гімаляя, найбôльшій родъ 1·75, 2·25 до 4·— зр.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ суконокъ на осѣнь и зиму 1·80, 2·50 зр.
1000 модныхъ плащикôвъ на осѣнь и зиму вôдъ 4 зр. и высше.
3000 одягôвъ для хлопчикôвъ у всѣхъ величинахъ по 1·80, 2·—, 3·— зр. и высше.
Особливѣ новости въ стяжкахъ, воаляхъ, капелюхахъ дамскихъ и дитинныхъ, рукавичокъ гляссé, дуньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, панчохахъ, парасоляхъ до дощу, блюзахъ шовковыхъ и вовняныхъ, шляфрокахъ, костюмахъ и неглiжахъ надôйшли власне въ великôѣ скôлькости и доповняють ся щоденно.

Особливша гуртовна продажь принагôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (выробъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 гарнітурôвъ „Louvre“ на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 гарнітурôвъ „Bouretté“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 75, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·35, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый выробъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (бґера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ флянельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диванкôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2·25 стрижень по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ персякимъ деспемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдальень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ повсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Анґора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ імітацією шкôры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальонній у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портіеры и занавѣсы коронковѣ аж до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всякій зъ провінціи надсыланій поручена полагоджуе ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

4895 167—? **у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.**

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и одвѣчальный редакторъ: Иванъ Белей. Папѣръ зъ фабр. Черлянькои. З друкарнѣ Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч . 232. Львôвъ, Субота 15 (27) жовтня 1894. Рôчникъ XV.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских свят) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитших повѣстей“ выходитъ въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на переміну разомъ въ Дѣломъ.

Передплату и инсераты приймають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Каролі Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитость за инсераты платятъ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлий рôкъ	18 зр.	на цѣлий рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлий рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Реклямації неопечатанй вôльнй вôдъ порта.

Поединоке число коштує 8 кр. в. в.

Оголошенія приймають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовой а въ рубрицѣ „Надісланé“ по 20 кр. в. в.

Медіями числять ся по 10 кр. вôдъ стишка.

У Львовѣ, дня 27. н. ст. жовтня 1894.

Доповняючй выборы послôвъ до соймý въ двохъ рускихъ округахъ сѣльскихъ — въ Збаражи и въ Старôмъ-мѣстѣ — вже розписанй [хочь сего не оголосило ц. к. намѣстництво въ урядовôй газетѣ] и — на скôлько сягають нашй информаціи — правыборы уже зачнуть переводити ся вôдъ понедѣлка найблизшого тыждня.

Не треба й казати, що въ интересѣ справы рускои лежить — щобы зъ доповняючихъ выборôвъ въ обохъ округахъ выйшли на послôвъ Русины, и то очевидно такй Русины, котрй бы схотѣли и вмѣли достойно заступати въ соймѣ интересы своихъ выборцѣвъ и интересы рускаго народу.

Зъ того выходить и обовязокъ для всѣхъ рускихъ чинникôвъ акціи выборчои въ обохъ округахъ, щобы: по перше — зô всею енергіею старались запевнити выбôръ Русина, а по друге — щобы при ставленю кандидатуры мали на оцѣ єдино загальне добро рускои справы. Коли якъ коли, а нинѣ, въ такъ серіознôй добѣ для рускаго народу, непростимымъ грѣхомъ була бы — зъ одного боку всяка байдужнôсть, а зъ другого яка-небудь амбіція лична а хочьбы и фракційна...

На скôлько сягають нашй информаціи — зô стороны рускои почала ся вже акція выборча въ обохъ округахъ — поки що не сильна ще й не жвава, але повинна бы зъ кождымъ днемъ крѣпшати Кажемо: „зъ кождымъ днемъ“, бо выбôръ сякого чи такого посла зависить вôдъ резултату правыборôвъ.

Въ Збаражчинѣ — якъ знаємо се зъ певного жерела — самй селяне живо интересують ся выборомъ посла, навѣть зъѣхали ся дня 8 жовтня до Збаража на нараду и обговорили не лишь акцію выборчу, але й кандидатуры. Очевидно, въ тôмъ округѣ интересує ся акцією выборчою зарôвно й интеліґенція руска.

Въ Старо-мѣскôмъ дѣло выборче стоить о стôлько инакше, що тамъ селяньство нѣше не есть на стôлько свѣдоме, щобы завязувало свôй окремый комітетъ, — однакожь оно готово навѣть крѣпко пôдперти руску акцію выборчу, коли кандидатомъ стане чоловѣкъ посѣдаючій его довѣрє. Зъ того погляду найбôльшй шансы выбору мавъ бы о. Михайло Зубрицкій зъ Мшанця, котрому довѣрє свое селяньство выявило въ дуже вызначный способôъ при недавнôмъ доповняючôмъ выборѣ до старомѣскои рады повѣтовои. Зъ тымъ числять ся нашй патріоты въ округѣ и пропаґують кандидатуру о. М. Зубрицкого, передъ котрою, яко найвôдповѣднѣйшою зъ кождого огляду, повинна усунутись кожда инча, сли де яка выринула або й могла бы выринути...

Лише енергічнои запобѣгливости на весь часъ выборчои акціи та патріотичнои солідарности въ день выбору — а въ обохъ округахъ побѣда по сторонѣ Руси!

Справы парляментарнй.

„Нинѣ (25 жовтня) вôдбула ся зновъ кôлькогодинна конференція — голосить урядовый комунікатъ — мужѣвъ довѣря коаліційныхъ сторонництвъ зъ членами правительства въ справѣ реформы выборчои. Конференція мала, якъ и всѣ попереднй строго довѣрочный характеръ, длятого и всѣ донесеня газетъ о результатахъ конференцій представляють ся на жаль люзьными комбінаціями безосновными. Конференція зберe ся зновъ за кôлька днѣвъ.“ — Того рода лаконічнй и однозвучнй комунікаты оголошує коаліція вôдъ довшого часу, коли справа реформы выборчои выступила на першій планъ. Интересованй не можуть нѣчого дôзнати ся, якъ лишь се, що вôдбувають ся конференціи строго довѣрочнй Така тайна въ справѣ, котра живо обходить найширшй круги населеня, не дасть ся нѣчимъ оправдати, хиба лишь становискомъ коаліційныхъ сторонництвъ. На коаліціи шапка горить — можна бы сказати въ виду тои строгои тайны. Если бы широкй круги населеня довѣдали ся, якъ то сторонництва коаліційнй хотять боронити свого стану посѣданя супротивъ реформы выборчои, то певно тй шумнй девізы коаліціи, якими она заслонює ся, немовь то дбає о загальнй интересы державнй, стратили бы на вартости и не могли бы нѣкому заимпонувати.

N. fr. Presse пише въ тôй справѣ такъ: Сторонництва коаліційнй, беручй участь въ конференціяхъ, рѣшились ажь тогдѣ покинути мовчанку, коли удасть ся осягнути позитивну, принціпіяльну згоду що-до основы будучои реформы выборчои. Въ кругахъ посольскихъ, котрй зъ великимъ напруженьемъ слѣдять розвитокъ квестіи реформы выборчои, бо зъ кождымъ днемъ склѣпляє ся въ тыхъ кругахъ пересвѣдченье, що годѣ вôдмавляти розширеня права выборчого — высказує ся поглядъ, що дотеперѣшнй конференціи передъ всѣмъ намѣряли усунути проекты ґр. Гогенварта зъ марта с. р. Говорять, що вже удало ся наклонити ґр. Гогенварта, щобы залишивъ деякй части своихъ внесень. Помимо того не можна було доси згодити ся на принціпъ, котрый бы мавъ бути основою будучои реформы выборчои, бо зъ польскои стороны противлять ся утворенію окремои курії робôтничои. Згôдно говорять такожь, що правительство, уважаючи себе звязанымъ въ наслѣдокъ свого приреченя, що предложить проектъ реформы выборчои ще сен періоды легіслятивнои, старає ся наклонити проводирôвъ клюбовыхъ до принціпіяльнои згоды и напирає на нихъ, щобы вже якось рѣшили ся. Ажь коли той принціпъ буде поставленый, зачне ся робота правительства: выготовити проектъ реформы выборчои вôдповѣдный тому принціпови и постарати ся о потрѣбнй до того даты статистичнй. Треба буде зъилюструвати будучй вôдносины выборчй робôтникôвъ промысловыхъ статистичнымъ матеріяломъ зъ поодинокихъ краѣвъ и повѣтôвъ, бо зôбраный доси матеріялъ статистичный що-до участи робôтникôвъ въ касахъ для недужихъ, до котрыхъ належать и старцѣ и жѣнки и дѣти, не дає доброго перегляду на цѣлу справу.

Вѣденьскій кореспондентъ Kurjera Lwowsk-ого доносить: На конференціяхъ згоджено ся въ засадѣ, що для робôтникôвъ треба утворити окрему курію выборчу. Та система есть найбôльше зближена до обовязуючои нинѣ системы куріяльнои въ Австрію. Вôдтакъ ухвалено зажадати вôдъ соймôвъ ореченя въ справѣ реформы выборчои. Тй ореченя має правительство „совѣстно“ розслѣдити, тожь можна собѣ представити, скôлько часу та процедура займе.

— —

Въ комісіи войсковôй вела ся дебата надъ континґентомъ рекрутôвъ на 1895 р. Въ имени молодо-Чехôвъ зложивъ пос. Крумгольцъ таке заявленье: „Заявляю, що будемо голосувати противъ ухваленя континґенту рекрутôвъ зъ причинъ, якй вже були наведенй нашими заступниками въ делеґаціяхъ, а именно: 1. Бо мілітаризмъ, якій тяжить на насъ въ наслѣдокъ тридержавного союза, знищивъ бы нашй економічнй и фінансовй вôдносины. 2 Бо въ арміи не заспокоюєсь національный домаганя нашого народу въ такôй мѣрѣ, якъ се вôдповѣдає его числу и значеню. 3. Бо політична система державы, опираюча ся на мілітаризмѣ, вповнѣ нетує політичнй права нашого народу. Се наше голосованье цѣлкомъ не означає ворогованя противъ арміи, лишь есть конечнымъ наслѣдкомъ выше наведеныхъ політичныхъ, економічныхъ и національныхъ причинъ.“ — До того заявленя прилучили ся послы: д-ръ Пацакъ и Свожіль — а прочй члены комісіи войсковои ухвалили континґентъ ревкрутôвъ безъ нѣякои дальшои дебаты.

— —

До клопотôвъ коаліціи бôльшого калібру долучають ся ще клопоты поменшй, котрй вказують на неприродность истнованя коаліціи. Тымъ меншимъ клопотомъ коаліціи есть кріза, яка наступила въ комісіи адміністраційнôй. Тôй комісіи придѣлено правительственный проектъ закона о своннѣ и она зачала забиратись до роботы. Презесъ комісіи кн. Кар. Шварценберґъ предложивъ на референта згаданого проекту молодо-Чеха Шварца, однакъ комісія не заакцептувала того, бо бôльшôсть обставала за тымъ, щобы референтъ вôддати не членови опозиціи, лишь членови коаліціи. Кн. Шварценберґъ зробивъ зъ тои квестіи референта casus belli. Вôнъ вôдкликавъ ся до комітету екзекутивного сторонництвъ коаліційныхъ, а комітетъ орѣкъ, що комісія не потребує повинуватись приказови презеса, лишь може выбрати собѣ референта пôсля своєи волѣ. По тôмъ ореченю зложивъ кн. Шварценберґъ свôй урядъ презеса комісіи адміністраційнои и сейчасъ вôдъѣхавъ зъ Вѣдня, щобы оминути намовъ на задержанье уряду презеса. Въ наслѣдокъ того найшлась комісія въ клопотѣ, не може зачинати своєи роботы, бо нема кому ей скликати на засѣданье. Першій віцепрезесъ комісіи, бар. Відманъ, недужій, а другого віцепрезеса ґр. Воляньского, нема у Вѣдни, длятого ажь коли появить ся прикликаный ґр. Воляньскій буде могла комісія зôйти ся на нараду и выбрати референта до проекту закона о своннѣ. Въ поведеню кн. Шварценберґа добачають деякй певный рôдъ вороговання противъ коаліціи.

Письмо зъ Америки.

[Пекуча потреба для Руси американьскои священикôвъ зъ Галичины.]

Недавно, пишучи Вамъ о напастяхъ польскихъ на Русинôвъ шамокиньскихъ и на рускихъ священикôвъ зъ Галичины, сконстатували мы, що въ Америцѣ кольонiи рускй мають услôвя красного розвитку — коли-бъ тôлько було кому щиро для люду трудити ся. Примѣромъ того може послужити руска кольонія въ Шамокинѣ, котра має такихъ щирыхъ дѣятелѣвъ якъ о. Константкевичь, д-ръ Сѣменовичь и купець Талпашь. Та, на жаль, такихъ людей по нашихъ кольоніяхъ попадаєсь дуже мало, а бôльшôсть нѣбы-то рускихъ священикôвъ зъ Угорщины замѣсть помагати розвиткови кольоній Русинôвъ, радше перешкаджають. Досыть сказати, що многй священики зъ Угорщины тѣшать ся интригами и напастями польскими на Русь шамокиньску и самй всею силою и злобою ударяють на Шамокинъ, кажучи безъ обинякôвъ, що „Шамокинъ — то корѣнь зôпсутя“. [Знамените зорґанізованье рускои кольонiи шамокиньскои въ напрямахъ національно-просвѣтнôмъ, товариськôмъ и економічнôмъ — у нихъ „зôпсутье“!] Не перебираючи въ способахъ, они заходять ся выгрызти о. Константкевича зъ Шамокина а навѣть выперти зъ Америки — але скорше они повыносять ся, нѣжь галицко-рускй священики, кобы тôлько такихъ Константкевичѣвъ мы дôстали сюда бôльше.

Народъ нашъ тутъ починає що-разъ бôльше прозрѣвати й о просвѣту вномінати ся, — треба тôлько интеліґентныхъ щирыхъ людей до проводу народови, а кôлькохъ такихъ, що тутъ є, очевидно за мало. Велика шкода, що сюда чомусь не хотять ити нашй священики зъ Галичины. Самъ о. Константкевичь потребує конечно двохъ священикôвъ и вôдносивъ ся въ тôмъ дѣлѣ до Львова, та тамъ, видко, нѣхто не гадає справою заняти ся. [Недавно вже розписано конкурсъ на одного священика до Монтъ-Кармель. — *Ред.*] А прецѣнь Русины въ старôмъ краю не повинній легковажити американьскои Руси — повинній чей-же числити ся зъ фактомъ, що не одиницѣ, але десятки тысячь Русинôвъ — не беручи на увагу того нового поколѣня, котре вже тутъ свѣтъ узрѣло — позбстане на завсѣгды въ Америцѣ. А сли Ляхи утворили вже въ Америцѣ „czwartą dzielnicę Polski“ — то чому мы маємо дати вынародовитись нашимъ Русинамъ? Не выключена прецѣнь рѣчь, що такъ само якъ Поляки можуть и Русины американьскй вôдгравати ролю въ національнôй справѣ рускôй и колись навѣть богато причинити ся! Надъ тымъ повинній бы нашй братя въ старôмъ краю глубоко застановити ся.

Народъ нашъ тутъ самъ приходить до пôзнаня и маємо вже такй факты, що пôдъ напоромъ народу одиницѣ священикôвъ угорскихъ починають зъ народомъ бодай въ дечôмъ числити ся и, змушенй, беруть ся до деякои роботы. Але щобы угорскй священики вôдповѣли задачи провôдникôвъ народу рускаго, о тôмъ шкода й бесѣдувати. Мадяръ — Мадяромъ! Якъ есть ихъ тутъ двацять и трехъ — анѣ оденъ анѣ одинъ рускои часописи не передплачує, лишень мадярскй, а полемику мѣжь собою ведуть въ часописяхъ мадярскихъ або словацкихъ. Дома у нихъ не почуєшь рускаго слова, тôлько мадярщину... И якъ же такій нѣбы-то Русинъ може полюбити свôй народъ, посвятитись пôддвигненю его, впоити въ него духа питомого, рускаго?

Горе, горе! Тутъ на вольнôй земли, де не маємо нѣкого надъ собою, лишь Бога въ небѣ, — де можна робити все, що лишь загадати, — де можна народъ пôднести на высоты культуры, — тутъ треба намъ плакати зъ вѣщимъ Тарасомъ нашимъ:

„Тяжко впасти у кайданы,
Умирать въ неволѣ,
А ще тяжше — спати, спати
И спати на волѣ...“

Та не тратимо надѣю, що лихо поправить ся — треба намъ лишень помочи зъ старого краю. Помочи не матеріяльнои, бо того маємо подостаткомъ, а помочи — моральнои.

Недужій царь.

Послѣдный бюлетинъ про царске здоровля доносить, що царь спавъ добре, має апетитъ та що пухлина нôгъ поступила. Говорено сими днями про операцію, именно мали царевн натинати ноги, щобы выпустити нагромаджену за шкôрою воду. Однако якъ показує ся зъ урядовыхъ донесень, такои операціи ще не переведено, хочь пороблено до нея приготовленя. Такожь пороблено приготовленя до другои операціи, т. зв. торакоцентезы, т. є. штучного перебитя грудноі клѣтки. Ся операція має такожь на метѣ выпустити нагромаджену въ грудяхъ воду. Помимо того такй операціи не зможуть вплынути на розвôй недуги, лише приносять хвилеву пôльгу. — Надъ чужинцями, що прибувають до Ливадіи, розтягнено якъ найпильнѣйшій поліційный наглядъ. Нѣхто не може наблизити ся до палаты. Зарядженями, що мають на метѣ не допускати публику и управильнювати внутрѣшный ладъ въ палатѣ, править лично міністеръ царского дому. Всѣ телеґрамы зъ Ливадіи переходять цензуру въ Петербурзѣ. Праса россійска оголошує лише урядовй бюлетины, зъ выимкою часописей славянофільскихъ, котрй замѣщують такожь приватнй депешѣ зъ Ливадіи. — W. Allg. Ztg. оголошує такй выимки листу, якій надôслала одна особа, блызько стояча до царского двора: „Настрôй на царскôмъ дворѣ пригнобленый. Всѣ пересувають ся по-при себе по бôльшôй части мовчки; въ палатѣ, а навѣть на улицяхъ чути лише тихй шепты. Не лише россійскимъ, але й заграничнымъ дневникарямъ збороненый побутъ въ Ливадіи; до публичнои вѣдомости доходять лише бюлетины, розсылань зъ канцелярiи гофмайстра двора. Блызшй вѣсти пересылають ся письменно лише до членôвъ царскои родины и до міністра Ґірса въ Петербурзѣ. Царь знає добре свое положенье и выжидає спокôйно свого кôнця; потѣшає царицю, котрои здоровле дуже пôдупало. Ще въ Спалѣ розвеселяла она царя, граючи на фортепянѣ и читаючи ему голосно; теперь не говорить цѣлыми днями анѣ слова, сидить задумана, не ѣсть, не пе и не хоче удавати ся на спочинокъ. Лѣкарѣ майже такъ само ходять коло нея, якъ коло царя, бо боять ся, щобы не пôдпала мозковому ударови. — Вѣнчанье царевича вôдложено до 29 н. ст. жовтня. Въ друкарни „Правительственного Вѣстника“ лежить вже 200 000 выдрукованыхъ примѣрникôвъ маніфесту, дотыкаючого вѣнчаня. Маніфестъ буде розданый въ день вѣнчаня. — Зъ Ливадіи доносять, що царевичь и княжна Аліція були вчера на богослуженю за душу вел. кн. Константина Николаевича, а вôдтакъ вôдбули прогульку до водопаду Учунсу. — Кажуть, що въ деякихъ мѣстахъ розкинено богато політичныхъ брошуръ, котрй мѣстять покликъ до населеня, щобы упоминало ся о конституцію. Міністеръ внутрѣшныхъ справъ Дурново приказавъ брошуры конфіскувати и слѣдити за ихъ авторами.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Президентъ австрійскои палаты послобъ, бар. Хлюмецкій, вобнесъ ся — якъ пише Neues Pest. Journal — до угорского президента міністробъ зъ запытаньемъ: чи не можна бы выслати на случай смерти царя робно-звучну кондоленційну телеграму вобъ австрійскои палаты послобъ и вобъ угорского сойму? Міністеръ Векерле — якъ пише Magyarorszag — обговорить сю справу насампередъ зъ провобниками партій а вобтакъ дасть вобповедь бар. Хлюмецкому.

Онодгы воббули ся въ Загребе довершочній зборы хорватскои партіи „Обзора“. Въ зборахъ, до котрыхъ не допущено кореспондентобъ газетъ, взяло участь — якъ пише „Обзоръ“ — 400 до 500 особъ. Правительственна Hrvatska подае число участникобъ на 200, межь котрыми, якъ вобзываe ся зъ насмешками, було 48 священикобъ зъ дяками, грабарями та паламарями, переважно зъ дяковарскои діецезіи. Все предложенй резолюціи ухвалено, якъ каже „Обзоръ“, одноголосно и зъ одушевленьемъ. Межь иншими принято таку резолюцію: „Независима національна партія, опираючи свою дяльность на артикулахъ закона 42 до 61, на угоде хорватскои регнікольярнои депутаціи зъ 1866 року и на партійнобй адресе зъ 1884 р., приймае програму, яку выготовили вобпоручники ей клюбу зъ представителями правно-державнои партіи“. Про орґанізацію партіи референувавъ Загаръ, а вобтакъ выбрано екзекутивный комітетъ зъ пятнацятьохъ членобъ. Дальше наступивъ рефератъ професора університету Врбанича про цивільнй вінчаня. Якъ кажуть, розбирано въ тобмъ рефератe небезпечность сеи институціи для Хорватіи и остро нападано на президента міністробъ Векерлього, на правно-державну партію, а особливо на Старцевича и Франка, котрыхъ названо масонами и прихильниками цивільныхъ вінчань. Дальша резолюція дотыкае товариства для побпиранн національно-економічныхъ интересобъ Дальматіи та товариства св. Кирила и Методія въ Истріи. Вобтакъ принято резолюцію про памятникъ для помершого крилошанина Рачкого, а вконци резолюцію, котрою проголошено „Обзоръ“ орґаномъ партіи и вобзвано всехъ членобъ партіи до збирання передплатникобъ та замовлень для друкарнe и книгарнe „Обзора“.

Про дислокацію и силу россійскои кобнноты одержуе Köln. Ztg. таку кореспонденцію зъ Петербурга: Въ наслёдокъ утвореня 14 го корпуса наступили змены въ розкладе россійскои армін, зъ котрыхъ головною есть згромадженье вже въ часе мира такои величезнои масы кавалерін, що нёяка держава не маe чогось подобного. Три дивізіи кавалерін (13, 15 и 1 дивізія доньскихъ козакобъ), разомъ зъ приналежною кобнною артилериею, въ варшавскомъ военнобмъ окрузе, вобддано побдъ выключну команду ґенерала Бодіска, прибочного ґенерала Гурка и знаменитого вожда кобнноты. Ему додано такожь особный штабъ, зъ полковникомъ Фоминомъ яко шефомъ. Центрумъ тои кобнноты стоить въ Варшаве, одно крило въ Плоцку, друге въ Люблине. Ся маса — если звернемо ся на захобдъ — згромаджена въ центрумъ, буде загрожувати прускій Шлезкъ, зобрана на правобмъ крилe Всходну Прусію, а на лёвобмъ Галичину. Для пробы, якъ удасть ся правленье такою масою кобнноты, стягнено въ военнобмъ виленьскобмъ окрузе майже такъ само сильный вобддёлъ, бо 75 ескадронъ и 36 пушокъ на 8 днёвъ, котрый вобдъ простои екзерцирки ажь до великихъ битвъ кобнноты переробивъ всякй можливй еволюціи. Особливо роблено порбвнання драґонобъ (регулярна кобнота) зъ козаками. Ти вправы воббували ся въ великобй тайне, а головный командантъ сего округа, ґенералъ Ганецкій, котрый що день приездивъ на нихъ, заявивъ при однобй нагоде: „Я пересвёдченый, що на цёлобмъ свёте нема противника, котрого не поборола бы така кобнота и така артилерія“. Въ офіцирскихъ кругахъ оповедають зъ довёріемъ, що нёяка неприятельска позиція пёхоты або артилерін не опре ся напорови такихъ масъ. — Що-до сего послёдного — каже Köln. Ztg. — можна бы ще сумнёвати ся, однако на всякій способъ повитано въ россійскобй армін згромадженье такои масы кобнноты вже въ часе мира зъ великою утёхою.

Нагле и несподёвано вырынула въ Нёмеччине кабінетна кріза. Побля нинёшныхъ телеґрамъ подавъ ся до димісіи канцлеръ ґр. Капріві и президентъ прускихъ міністробъ ґр. Айленбурґъ, а цесарь Вільгельмъ обё димісіи приймавъ. Що було безпосередною причиною димісіи, поки-що не знати на певно, однако догадують ся, що найбольше причинивъ ся до сего личный конфліктъ ґр. Капрівого зъ ґр. Айленбурґомъ. Вже вобъ довшого часу ходили вёсти, що въ Нёмеччине заносить ся на борбу зъ т. зв. „сторонництвами перевороту“ (Umsturzparteien), про котрй цесарь Вільгельмъ згадувавъ коблька разобъ въ недавныхъ своихъ промовахъ, межь иншими и въ звёстнобй промове въ Торуни. И дёйстно вобъ якогось часу почали ся въ кабінетахъ союзныхъ нёмецкихъ державъ и въ урядё канцлера Капрівого нарады надъ мёрами, якй треба бы зарядити противъ сторонництвъ перевороту. Однако тутъ не могло прийти до згоды. Ґр. Айленбурґъ жадавъ заведеня нового закона противъ соціялістобъ, ґр. Капріві противився ся сему. По сторонё ґр. Капрівого стояли правительства баварске, саске, мекленбурґске, гамбурске и ин. та заявили, що если бы прийшло до ухвалюваня предложень ґр. Айленбурґа, то они рёшучо выступлять противъ нихъ, а навёть если-бъ ихъ переголосовано въ звязковобй радё, то ихъ делеґаты перейшли бы до опозиціи. Такъ стояли справы до оногды и про нихъ говорила нёмецка праса, але передвчера сконстатували згобно Post, Berliner Tageblatt и Börsen Ztg. въ своихъ вечёрныхъ выданяхъ, що всё трудности усуненй, а National Ztg. додала, що всё поголоски о уступленю ґр. Айленбурґа безосновнй. Ажь тутъ знчудувала всёхъ вчера пополудни вёсть, що Капріві и Айленбурґъ подали ся до димісіи и що цесарь димісію Капрівіого приймивъ а поданье Айленбурґа вобкинувъ. Такожь говорено, що зо Страсбурґа покликано до Берлина альзатско-льотариньского намёстника ки Гогенлього. Вже въ полудне въ часе богослуженя за здоровле царя въ россійскобй капліци выглядавъ цесарь дуже поважно, але се приписувано сумнобй причине богослуженя. Однако коли вёсть потвердила ся, заволодёвъ широкими кругами незвычайный несупокобй и немовь якійсь страхъ. Нёхто не знавъ властивои причины кризы и многй толкували ей якимсь личнымъ конфліктомъ; иншй зновъ говорили, що не законы противъ сторонництвъ перевороту выкликали кризу, але якась инша ще невыяснена подея. — Побля найновёйшихъ вёстей Капріві просивъ о димісію вже вобторокъ, але цесарь вобдвёдавъ его тогдё и наклонивъ, щобы свою просьбу цофнувъ, заявляючи заразомъ, що годить ся на програму Капрівого. Однако въ Лілієнберзе добнавъ ся цесарь о напастяхъ Köln. Ztg. и иншихъ часописей, маючихъ зносины зъ правительственнымъ прасовымъ бюромъ, на Айленбурґа и вобдъ сеи хвилё наступила змена. Цесарь бувъ дуже розгнёваный и робивъ острй докоры Капрівому. Капріві внесъ другій разъ просьбу о димісію и цесарь приймивъ ей симъ разомъ. Яко наслёдниковъ Капрівого, кромъ Гогенлього, вказують на ґр. Зедліца, (бувшого міністра просвёты, що бувъ свого часу внесъ проектъ закона о вероисповёдныхъ школахъ, котрый то проектъ перепавъ), вобтакъ на міністра войны ґен. Бронсарта, на пруского міністра скарбу Мікеля и на начального президента провінціи ганноверскои Беннінґена

НОВИШКИ.

— **Львовскй товариства „Руска Бесёда“, „Клюбъ Русинокъ“, и „Боянъ“** устроюють въ комнатахъ Рускои Бесёды вечерницё зъ танцями въ дняхъ 11, 18 и 25 падолиста с. р.

— **Руска Бесёда въ Перемышли** устроюе дня 3 н. ст. падолиста въ комнатахъ власныхъ вечерокъ въ танцями, на котрый якъ членобъ такъ и гостей отсимъ запрошуе. Окремыхъ запросинъ высылати не буде. — За выдёлъ *Стахура*, секретарь.

— **Новй порывы еміґраційнй на галицкой Руси.** Побля вёстей зъ Кракова — тамошна поліція задержала три родины зъ 17 особъ зъ повётобъ бробдского и каменецкого, котрй, попродавши свои грунты й хаты, выбрали ся безъ потрёбныхъ легітімацій и фондобъ до Бразиліи. Головы придержаныхъ родинъ называють ся: Стефанъ Гавришко, Петро Супрунъ и Семко Козачокъ. Поліція завернула вхъ до родинныхъ мёсць. Якъ нашь народъ рве ся до еміґрацін, — видно зъ того, що згаданый Петро Супрунъ, зачувши, що въ Боснё роздають даромъ грунты, побйшовъ бувъ туды, але гобрко розчарувавшись, вернувъ домобвь, зобравъ зновъ де-що гроша и выбравъ ся до Бразиліи — Вчера зновъ довёдались мы о такобмъ цёкавобмъ факте: Селянинъ Андрухъ Туркало зъ Побдлыся, золочёвского повёта, давъ бувъ свого свого сына на приготовляючій курсъ учительскои семинаріи у Львове, а вчера прибхавъ по сего хлопця господарь побдлыскій и забравъ его домобвь, бо, якъ казавъ, батько хлопця разомъ зъ 50 другими господарями, головно зъ села Розваря, выбирав ся до Бразиліи, куда добстали вже двё т. зв. шіфкарты На наше запытанье: чи мають уже пашпорты зо староства, вобповёвъ селянинъ, що пашпортобъ не треба, бо выстане потвердженье громады и метрика. Подаючи сй вёстки, просимо нашихъ Вп. читателёвъ, маючихъ вёдомости о руху еміґраційнобмъ, информувати черезъ нашу часопись публику не лишь про самй факты, але — що есть дуже важне — и про причины еміґрацін нашого народу. Намъ здаeсь, що не легкодушность, але прикрй політичній й соціяльній вобносины, середъ якихъ живе нашь народъ, спонукують его — якъ казавъ Римля нинъ — terga vertera нашой Галилеи..

— **Зъ побдъ Лютовискъ пишуть намъ:** Гаврило Скубишь, молодый газда въ Липю, отворюе въ своёй хате сёльску крамницю. Въ Липю може крамниця гарно розвивати ся, бо тамъ фірма Айслербвъ зъ Вёдня побудувала великій тартакъ. де працюе значне число робітникобъ, а мёсцевй люде заробляють при звожени дерева и вобставлюваню переробленого матеріялу до стацій въ Устрёкахъ. Молодому будучому склепареви помагае порадою мёсцевый священикъ о. Діонисій Гичко. Була бесёда, щобы заснувати читальню „Просвёты“, а при нёй крамницю, та якось сей добрый намёръ не удавъ ся. Громадяне повёдають: „Будемо видёти, якъ тобе поведе ся, то може побзнёйше пристанемо“. Нашь чоловёкъ все и всюды невёрный Тома. За те тымъ бобльше подивляти молодого газду, що бере ся до такого дёла. Вже обезпечивъ ся въ „Днёстрё“, внёсъ поданье до ц. к. староства въ Турцё о промыслову карту и повёдомивъ „Народну Торговлю“ у Львове, що отворюе крамницю. При сёй нагоде звертаемо увагу всёхъ свётлыхъ Русинобъ, щобы вже разъ схотёли зрозумёти велику вагу сёльскихъ крамниць при читальняхъ „Просвёты“ и всюды якъ найборше ихъ отворяли. Они можуть причинитись до побдвигненя нашого народу, бо зъ читальнё и крамницё може выйти неодна здорова гадка, а зъ часомъ навёть причинитись и до перестрою нашихъ суспобльныхъ вобносинъ. — *М. З.*

— **Дирекція „Народнои Торговлё“** подае симъ до вёдомости Вп. членобъ товариства, що справозданье зъ дёяльности Рады управляючои за адміністраційный робкъ 1893/94, якъ такожь білянсъ — выложенй въ канцеляріи и по складахъ „Народнои Торговлё“ до ужитку членобъ На жаданье высылае ся такожь почтою.

— **П. Кароль Баєръ**, купець и обыватель львобвскій, передавъ на руки побписаного щадничу книжочку на 50 зр. на будову рускаго театру. За щедрый той даръ складаемо симъ Вп. жертводавцеви сердечну подяку. — За Комітетъ *В. Ильницкій.*

— **Доки того рускаго шкаралупництва або може й чогось бобьше?** Якъ мы Русины зъ найбобльшою енерґіею мусимо добивати ся шанованя правъ свого языка, такъ робно енерґічно мусимо дбати, щобы й мы самй шанували то, що мають пошанувати чужй Тымчасомъ у насъ далеко-далеко ще до того; богато ще у насъ або шкаралупництва або може й чогось бобльше! Ось для примёру письмо рускаго священика до ц. к. староства въ Золочеве: „L. p. 79/94. Do Swietnego c. k. Starostwa w Złoczowie! W załączeniu przedkłada się Wykaz statystyczny za III kwartał 1894 Gr kat. Urząd parafialny, Pleśniany dnia 2/10 1984. *L. Mołczkowski* gr. kat. administrator.“ — Справдё, цёкаво бы було розслёдити мотивы, задля якихъ сей або той рускій священикъ пише до урядобъ не по руски, але польски! Чому не по руски? — чи не вмёе? чи встыдаeсь? чи бонть ся? чи може хоче въ очехъ рапа starosty уходити за porządniejszego нёжь ти его собратя-священики, що яко характернй Русины пишуть до урядобъ по руски? — здаeть ся чи не найбольше зъ того послёдного мотиву... Сумно, дуже сумно!

— **Станиславобскій робітники** устроили сими днями спокойну демонстрацію за загальнымъ голосованьемъ: вобдбули зборы, а вобтакъ обойшли въ походе улицё мёста.

— **Члены мёщаньскои читальнё въ Коломыи** устроюють въ сали касы ощадности въ недёлю 4-ого падолиста аматорске представленье народнои драмы М. Л. Кропивницкого „Дай серцю волю заведе тебе въ неволю“. Початокъ о 7-бй годинё вечеромъ. Цёны мёсць: фотель 1 зр., крёсло 70 кр. а въ дальшихъ рядахъ 40 кр., партерь 30 кр., галерія 15 кр.

— **Вп. панё Олеся зъ Бажаньскихъ Озаркевичева**, жена адвоката зъ Городка, дарувала тов. „Львов. Боянъ“ цёлу свою зборку инструментобъ, яка була на выставе въ павільонё рускихъ товариствъ. За сей щедрый даръ складае выдёлъ Вп. пани Озаркевичевобй прилюдну подяку. — За выдёлъ „Львобвского Бояна“ *В. Шухевичь* голова, *Ол. Венгриновичь* секретарь.

— Вчера вобдбула ся **пробна ёзда електричною зелёзницею вобдъ Вёденьскои каварнё до церкви св. Петра и Павла на Лычаковё.** Вобзъ переёхавъ цёлый шляхъ безъ перешкоды тамъ и назадъ за побвъ годины. Довгота лінін вобдъ головного двбрця зелёзницё до церкви св. Петра и Павла выносить 5·3 кільометробъ а на переёздъ сего простору треба було 38 мінутъ часу. На сёй лінін буде ходити 11 возобъ що 8 мінутъ и задержуватись будуть на 10 перестанкахъ.

— **Выдёлъ Рускои Бурсы въ Стрыю** запрошуе отсимъ Вп. членобъ товариства на актъ торжественного посвященя дому бурсового, котре вобдбуде ся дня 1 н. ст. листопада. О годинё 9-бй вобправить ся въ церкви мёскобй запокойне богослуженье за благодётелёвъ Бурсы а вобтакъ по посвященю дому вобдбуде ся спобльна перекуска въ льокали Руского Касина.

— **Выдёлъ Руского Касина въ Стрыю** подае отсимъ до вёдомости Вп. членобъ, що зъ днемъ 2 н. ст. листопада с. р. льокаль товариства мёститись буде зновъ въ готели „побдъ Чорнымъ Орломъ“ [рынокъ, каменица Германа, надъ „Народною Торговлею“].

— **Побдмоги для бурсъ.** Зъ сумы 4000 зр. призначеной соймомъ на побдмоги для польскихъ и рускихъ бурсъ, признавъ краевый выпёлъ, згобно зъ внесеньемъ краевои рады шкобльнои такй побдмоги: бурсамъ въ Бережанахъ польскобй 300 зр. а рускобй 100 зр., польскобй бурсе въ Ярославе 250 зр., бурсамъ въ Перемышли польскобй 300 зр. а рускобй 250 зр., бурсе въ Рящеве 200 зр., гімназіяльнобй бурсе въ Самборе 300 зр., бурсамъ въ Станиславове польскобй и рускобй по 200 зр., рускобй бурсе въ Тернополи 200 зр., товариству польскои бурсы учительскои въ Тернополи 450 зр., польскобй бурсе въ Тарновё 300 зр., польскобй бурсе въ Вадовицяхъ 300 зр., рускому институтови имени св. Николая у Львове 300 зр., христіяньскобй бурсе въ Бродахъ 150 зр., польскобй бурсе въ Коломые 200 зр — Зъ обчисленя выходить, що на польскй бурсы выдано 2300 зр., на рускй 1050 зр. а на бурсы утраквістичнй 650 зр.

— **Поляки буковиньскй** не посёдають ся сими днями зъ радости. Ото „na kresach“, въ Чернобвцяхъ, архіеп. Моравскій посвятивъ въ четверъ величавый костелъ Serca Jezusowego збудованый заходами Єзуитобъ [осёлыхъ тамъ недавно] изъ жертвъ зобраныхъ въ трехъ лётахъ. Костелъ, збудованый въ стилю старого готика, 26 метробъ довгій а 17 широкій, може змёстити 2000 особъ; вобдъ помосту [зъ плытъ мозаиковыхъ] до склепёня есть 14 метробъ а вежа 60 метробъ высока. Будова, мальованье и внутрёшне устроенье костела тревали и коштували 175.000 зр. Есть се вже четвертый и найвеличавёйшій храмъ католицкій въ Чернобвцяхъ. Gazeta Polska уважае той костелъ за „видимый знакъ вобдродженя католицизму на Буковине — na tych wschodnich kresach graniczących z dziczą moskiewską“...

— **Межь молотомъ а коваломъ.** Кс. вікарій зъ Заршина въ повёте сянобцкобмъ, сповняючи припорученье духовнои своеи власти, почавъ на проповёдяхъ въ костеле дуже завзято выступати противъ часописи людовои Przyjaciel ludu, редаґованои въ дусе противнобмъ „суспобльнобй ерархіи“. А що межь его парохіянами часопись тая мала прихильникобъ, то кс. вікарій, не перебираючи въ словахъ, лаявъ зъ проповёдниць своихъ парохіянъ-мёщанъ. Одного разу, коли кс. вікарій въ розгоряченю сыпавъ громы на той тематъ, запротестувавъ голосно тричи зъ хорбвъ мёщанинъ Драчь, а вобтакъ кобькадесять мёщанъ внесло до перемыскои консисторіи жалобу на кс. вікарія. Тымчасомъ сянобцка прокураторія державна зарядила на донесенье жандармеріи карне слёдство противъ Драча за нарушенье релігіи, а по переведеню слёдства Драчь добставъ актъ обжалованя. Противъ того акту внесъ вобнъ вобдкликъ до высшого суду краевого у Львове, а той задля недостатку сути чину знесъ актъ обжалованя, а справу вобдступивъ перемыскобй консисторіи. Отже теперь консисторія маe вести доходженье противъ вікарія, котрый сповнявъ ей припорученье. Взагалё-жь треба сконстатувати, що цёла акція польского епископату противъ выдавництвъ людовыхъ принесла въ результате богато непорозумёнь межь духовеньствомъ а вёрными.

— **Холера.** Зъ Залозець доносять, що въ послёдныхъ пятьохъ дняхъ занедужало тамъ 25 особъ а зъ тыхъ 9 умерло. Намёстництво поручило выслати тамъ одного лёкаря зъ Бродобвъ, але нёхто не хоче ёхати, лише фізикъ д-ръ Соболевскій доёзджае часто и заряджуе, що потреба.

— **Нову стацію телеґрафічну** зъ обмеженою денною службою отворено при почтовобмъ урядё въ Нижанковичахъ зъ днемъ 1 падолиста с. р.

— **Вёсти зъ краевои выставы.** Побля урядового справозданя вобдвёдало выставу взагалё 1,160.000 особъ. — Завтра, якъ буде погода, грати-ме на выставе музика. — Глубоке верченье на площи выставы не буде вже продовжати ся, бо краевый выдёлъ вобказавъ дальшои побдмоги на сю цёль зъ причины, що правительство не хоче нёчимъ до сего причинити ся. — Рускй товариства позабирали вже свои рёчи зъ руского павільона, а самъ павільонъ выставлено на продажъ.

— **Про княгиню Аліцію**, вінчану зъ наслёдникомъ россійскимъ, доносять нёмецкй дневники: Княгиня передъ выёздомъ зъ Дармштадту приймала на прощанье всё знакомй панночки, зъ котрыхъ бобльшость належить до мёщаньскихъ родобвъ. Она дуже старанно выхована и основно образована; зъ ей житя выключено всяку выставность и внёшный блескъ. Въ ей характерё розвивъ ся особливо змыслъ добродёйности и родинного житя. Набула такожь богато зручности въ жёночихъ роботахъ. Зъ лектуры займають ей найбольше описи подорожій и историчнй дёла.

— **Противъ штундистобъ.** Петербургскій синодъ — якъ доносять часописи — вобднявъ штундистамъ всё полекше, застереженй имъ закономъ зъ 1883 року. Рбвночасно выдано розпорядженье, що штундистамъ не вобльно въ столици уладжувати домобвъ молитвы и публичныхъ богослужень. На полудни Россіи заборонено приймати ихъ дёти до шкоблъ, наколи родичё не згодять ся на се, щобъ ихъ дёти вчили ся православнои вёры.

— **Похоронъ о. Володимира Колянковского**, пароха зъ Луки въ деканате скалатскобмъ и бувшого колись учителя въ рускобй гімназіи, вобдбувъ ся дня 22 с. м. а промовляли на похороне о. І. Ганкевичь зъ Красного, о. Слюзаръ зъ Колодёвки и мёсцевый коляторъ п. Кешковскій.

— **Славно-звёстна артистка польска Моджеевска** [замужна Хлаповска] выступить въ львобвскобмъ театре въ такихъ представленяхъ: дня 26-ого с. м. въ „Дамё зъ камелією“, 27-ого въ „Маріи Стуартъ“ Шіллера, 29-ого въ „Адріяннё Лекуврёръ“, 30-ого въ „Даліли“, 1-ого падолиста въ „Маріи Стюартъ“ а 3-ого въ „Богато гамору о нёчо“ Шекспіра.

— **Честь, кому честь.** Онодгы обходивъ п. Иванъ Кромпъ, директоръ уряду почть и телеґрафу у Львове, 40-лётный ювілей своеи служебы. Въ красно пристроенобй сали почтового уряду зготовили урядники и кондукторы ювилатови сердечну овацію. Ювилатъ тёшить ся загальною симпатією не лише своихъ товаришевъ и побчиненыхъ, але и публики, котра зъ нимъ приватно чи урядово мала дёло. И вобдъ рускои публики за тактовне й справедливе поступованье въ справахъ рускихъ въ урядованю почтовобмъ мы высказуемо нинё Вп. ювилатови честь и щире признанье.

— **Рада мѣста Львова** на своѣмъ засѣданю 26 с. м. рѣшила мѣжь иншими справами: Розбрати провізоричну лінію електричної зелѣзницѣ вѳдъ школы имени св. Софіи до площѣ выставы и зажадати вѳдъ фірмы „Сіменсъ и Гальске“ поставленя ждальныхъ павільонѳвъ: коло школы имени св. Софіи, при Цловѳй площи, при улици Лычакѳвскѳй коло шпиталю св. Софіи и коло Лычакѳвского кладовища. — Дальше приняла рада нову жертву Антона Бѣлиньского въ сумѣ 30.000 зр. призначену на будову павільону для неулѣчимыхъ [кромѣ вже збудованого за его попередну жертву такого-жь дому] зъ тымъ услѳвемъ, що рада мѣста заплатить всѣ кошты даровщины и буде вѳдъ сей сумы платити вѳдсотки жертводавцеви ажь до его смерти. — Цѣкава зновъ справа була зъ даровщиною бл. п. Жигмонта Ромашкана въ сумѣ 1000 зр., призначеною на народну школу имени св. Софіи пѳдъ услѳвемъ, щобы улицю им. св. Софіи назвати его именемъ. Отже рада мѣска сей даровщины зъ такимъ услѳвемъ не приняла и выразно заявила, що почестій не купуе ся, тымъ бѳльше, що баронъ Ромашканъ лишивъ своимъ наслѣдникамъ 1½ міліона а за 1000 зр. хоче купити собѣ безмертность...

— **„Мовчи, дурню!“** Одна англійска газета оповѣдае таку смѣшну пригоду: Коли до Лі вернуля прибула княжа пара Текѳвь, привитавъ ей тамошный льордъ-майоръ торжественною промовою. Въ хвили, коли князь отворивъ уже уста, щобы бурмістрови вѳдповѣсти, закликавъ хтось зъ вокна примежного дому: „Мовчи, дурню!“ На таке dictum »verbum всѣ присутнѣ остовпѣли, але коли оглянулись, побачили напусу, котра незрѣзный свѳй покликъ ще разъ повторила. Князь засмѣявъ ся и сказавъ: „Ходѣмъ до палаты, я вже тамъ вамъ подякую безь перешкоды“. Якь бы то неразъ придала ся така напуга на неодномъ „собранію“!

— **Дробнѣ вѣсти.** Въ Буенось Айресъ застрѣлила 18-лѣтна дѣвчина Олена Парсонъ професора Анджеля Петралія за несправедливе очерненье дѣвочой ей чести. — Выдѣлъ самборскои палаты адвокатскои на мѣсци д-ра Исидора Тавбенфельда заменувавъ д-ра Юліяна Кмицикевича генеральнымъ субститутомъ помершого адвоката Маркила Доботиньского. — Зборы членѳвъ філіи общества Качковского въ Самборѣ вѳдбудуть ся тамъ дня 1 листопада с. р. въ комнатахъ „Рускои Бесѣды“. — Намѣстникъ гр. Бадені выѣхавъ въ товариствѣ радника Мавтнера до Самбора на люстрацію тамошного староства.

Телєґрамы „Дѣла“

Вѣдень 27 жотня. Сербскій король вѳдъѣхавъ до Бѣлграда. — Димісія Капрівого выкликала тутъ незвычайне вражѣнье. Не говорять про нѣчо инше якъ лишь про сю несподѣвану подѣю. Загально думають, що вѣсти, якѣ доси наспѣли зъ Берлина, не подають властивои причины димісіи.

Берлинъ 27 жовтня. Капріві складавъ вже вчера по полудни пращальнѣ візиты. — Всѣмъ впадае въ очи обставина, що прибуло тутъ богато провѳдникѳвъ всхѳдно-прускихъ аґрариствъ. — Цѣсарь Вільгельмъ вѳдложивъ за-для кабінетнои крізы свою подорожь до Блянкенбурґа. — Нинѣ въ ночи розѳйшли ся поголоски, що канцлеромъ буде именованый міністеръ Мікель; однако ся вѣсть стрѣчае ся зъ недовѣремъ.

Бѣлградъ 27 жовтня. Президентъ міністрѳвъ Николаевичь подавъ ся до димісіи.

Софія 27 жовтня. Въ престольнѳй бесѣдѣ не дѳткне князь нѣ однымъ словомъ вѳдносинъ Болгаріи до Россіи.

Римъ 27 жовтня. Папа каже собѣ що день телєґрафувати про станъ недуги царя.

Лондонъ 27 жовтня. Россійска амбасада доносить, що въ недузѣ царя наступило значне полѣпшенье. Царскій пароходъ „Полярная звѣзда“ одержавъ приказъ, щобы стоявъ готовый до перевезеня царскои родины на Корфу.

Атены 27 жовтня. Деякѣ тутешнѣ часописи мѣстять депешѣ зъ Корфу, немовь грецкій король мавъ высказати надѣю, що царь переведе зиму на Корфу. Приготовленя на принятье царя въ палатѣ Репосъ ведуть ся дальше зъ цѣлымъ поспѣхомъ.

Переписка Редакціи и Адміністрациі.

— **Вп. І. Ля. въ До.** Одержали. — **Вп. И. Вой. въ Пер.** До кѳнця року ще 4·40 зр. — **Вп П. Бѣл. въ Дол.** Зъ анонсомъ все въ порядку, а дотычно передплаты зроблено по бажаню и просимо перечитати переписку нашу въ ч. 229.

Надѣсланѣ.

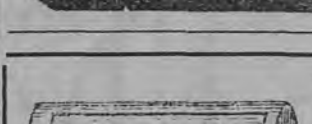
ЮЛІЯНЪ ПАПЬКЕВИЧЬ
въ Надвѳрнѳй

поручае ся Всч. Духовеньству
яко
артистъ-малярь. 339 6—0

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пѳдъ Коперникомъ“ Львѳвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одвазу) поручае у великѳмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінсклѣ, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, лупы, компасы, райсцайґи, ленты мѣрильнѣ, цйоны, сібелѣ, манометры и т. п. Устроени авѳнкѳвъ електричныхъ. Всякѣ направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя въ провінціи выготовляют точно. 148

Найчистѣйша алькалічна щавова ВОДА жерельна

найлѣпшій напитокъ столовый и покрѣпляючій

31 (V.) выпробованый при кашлю, недугахъ горла, нежитѣ жолудка и мѣхура.

Генрикъ Маттоні, Карльсбадъ и Вѣдень.

Волосѣнни матерацы

по зр. 14, 15, 18, 20 до 30 зр. поручае спеціяльна роботня постели 351 5—16

ІОСИФА ШУСТЕРА

у Львовѣ, улиця Коперника ч. 7.

Колдры шитѣ въ найбѳльшѳмъ выборѣ.

Оповѣщеня.

I.

На основѣ ухвалы старшины товариства ґімнастичного „Соколъ“ зъ д. 15 жовтня 1894 р. и пѳсля § 9 устава оповѣщае ся, що звычайнѣ загальнѣ зборы товариства вѳдбудуть ся дня 7 н. ст. падолиста 1894. о годинѣ 3 по полудни въ хатѣ товариства [ул. Пѳдвалє ч. 7].

Порядокъ дневный: 1) Вступне слово головы Нагѳрного. 2) Справозданье справника Лавровского. 3) Справозданье скарбника Хойнацкого. 4) Справа строю и справа змѣны §§. 15, 18 и 22 устава. 5) Справозданье провѣрникѳвъ. 6) Внесеня членѳвъ.

Взываемо всѣхъ пп. членѳвъ, щобы до д. 3-го н. ст. падолиста 1894. заплатили вкладки, бо пѳсля §. 1 порядку дѣяльности лишь тогдѣ мають вступъ на загальнѣ зборы, если заплатили вкладку за падолистъ с р.

У Львовѣ 22 жовтня 1894.

Василь Нагѳрный. Володимиръ Лаврѳвскій.

II.

На основѣ ухвалы старшины товариства ґімнастичного „Соколъ“ зъ дня 15 жовтня 1894. оповѣщаемо, що вправы въ борбництвѣ розпочинають ся дня 1 падолиста 1894 Оплата мѣсячна установлена для членѳвъ 25 кр., для нечленѳвъ [ученикѳвъ] 2 корони. Вписуватись можна въ канцелярії товариства що день вѳдъ годины 6-ой вечеромъ.

Курсъ ґімнастики для пань и ученицъ розпочинае ся дня 15 падолиста 1894. Оплата мѣсячна установлена для ученицъ, дѣтей членѳвъ 2 корони, для нечленѳвъ 4 корони.

Панѣ, котрѣ вступлять въ члены товариства, не платять нѣякои оплаты за науку, кромѣ мѣсячнои вкладки 1 корони.

У Львовѣ 22 жовтня 1894.

Василь Нагѳрный. Володимиръ Лаврѳвскій.

Господарство промысловѣ и торговля.

Ц. к. упривіл.

Assicurazioni Generali въ Трієстѣ

заложена въ роцѣ 1831.

Головна аґентія для Галичины у п. М. Дубеньского у Львовѣ, улицѣ Коперника ч. 18. Телефонъ н-ръ 468. Въ мѣсяци вересни 1894 року въ вѳддѣлѣ обезпечень на житье тов. Assicurazioni Generali внесено 552 внесень на суму 1,720.986 зр. а. в. а выставлено поліцъ 472 на суму 1,456.664 зр. а. в. Вѳдъ 1 сѣчня до 31 вересня 1894 р. внесено 5.507 внесень на 18,451.125 зр. а. в., а выставлено 4.718 полісъ на суму 15,890.363 зр. а. в. Заповѣджень, шкоды въ тѳмъ вѳддѣлѣ вѳдъ 1 сѣчня до 31 вересня 1894 р. выносять 1,338.969 зр. а. в.

Выказаный станъ обезпечень вѳддѣлу житьевого выносивъ въ дни 31 грудня 1893 року 162,807 927 зр. въ капіталахъ и 201.214 зр. а. в. въ рентахъ на 56 048 полісахъ, на що резервовано въ готѳвцѣ 39,757 609 зр. а. в. Заплачень шкоды въ 1893 р. въ вѳддѣлѣ житьевѳмъ выносять 1,899.393 зр. а. в., а для всѣхъ галузей вѳдъ часу заложеня товариства (1831 року) пѳсля щорѳчныхъ выказѳвъ выплачено 262,401.706 зр. 51 кр. а. в.

Товариство признае належачимъ до чинноі армін або оборони краевои на случай вѳйни важность забезпеченя до сумы 5.000 зр., а приналежнымъ до загального ополченя, на случай ихъ покликаня до чинноі служби, вартѳсть забезпеченя до сумы 15.000 зр. безъ доплаты якои небудь преміи. 4102

Топорцѣ лѣсовѣ до вначеня, власного выробу — поручае

ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ

ножѳвникъ у Львовѣ ул. Боимѳвъ ч. 3

Цѣнники даромъ.

Зелѣзнѣ лѳжка, дротяный матерацы, цѣлковитѣ умывальнѣ

4595 поручае

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.)

Цѣнники илюстрованѣ рѳзныхъ предметѳвъ до розпорядимости.

МАҒАЗИНЪ и РОБѲТНЯ

Футеръ

ФЕЛИКСА и ЮЛІЯНА ЛЮБЕЛЬСКИХЪ

ул. Валова ч. 3 у Львовѣ

Поручають на зимовый сезонъ всякѣ можливѣ роды футеръ въ шкѳркахъ, готовѣ футра и всякѣ иншѣ артикулы, що входять въ обсягъ кушнѣрства пѳсля найновѣйшихъ фасонѳвъ, такожь приймають покрытя и перерѳбки на новѣ фасоны, числячи по найнизшихъ цѣнахъ.

Цѣнники на жаданье франко.
(Импреса“) 335 6—12

Лишь тогдѣ правдивый, если тригранна фляшина єсть замкнена низше поданою опаскою (червоный и чорный друкъ на жовтѳмъ папери).

Доси не перевысшеный!!!

В. Мааґера

правдивый очищеный

ТРАНЪ ЗЪ ПЕЧѢНКИ

(въ законно обезпеченѳмъ опакованю)

зъ фабрики

ВІЛЬҒЕЛЬМА МААҒЕРА у Вѣдни.

Розслѣдженый першорядными повагами и медичными и за-для своеи легкои стравности порученый такожь дѣтямъ, и записуваный у всѣхъ тыхъ случаяхъ, въ котрыхъ лѣкарь хоче досягнути скрѣпленя цѣлого орґанізму, именно грудей и легкихъ, збѳльшеня ваги тѣла, полѣпшеня сокѳвъ, а такожь взагалѣ прочищеня крови. — Фляшку по 1 зр. можна купити въ складѣ фабричнѳмъ Wien III./3., Heumarkt Nr. 3., а такожь майже по всѣхъ антикахъ австро-угор. державы.

У Львовѣ у пп. антикарѣвъ: Петра Міколяша, Жигмонта Рукера, Якова Байзера, К. Крижановского, та у пп. купцѣвъ: Стан. Маркевича и К. Балабана.

Головный складъ и розсылка для цѣлои австро-угор. державы:

W. MAGER, WIEN

III./3., Heumarkt 3. 353 2—18

Противъ наслѣдувань заряджує ся судове слѣдство.

Важне для Пань!

По умѣренихъ цѣнахъ на кождую мѣру продае ся формы на станики, плащики, пальтоты, шляфроки и т. д. Приймае ся до крою цѣлѣ сукнѣ а на жаданье до кождого выкѳнченя. 73 63—?

Лише за 10 зр. въ 12 лекціяхъ выучує ся вѳдъ ґарантією крою французского.

ЕВҒЕНІЯ ВЕКЕРѲВНА

Львѳвъ ул. Сикстуска ч. 21. П. поверхъ коло старои почты.

СКЛАДЪ ОБУВЫ

зъ

МЕДЛІНҒСКОЙ ФАБРИКИ

у Львовѣ

перенесеный цѣлковито 77 6—0

до

ГОЛОВНОГО СКЛАДУ

при

улици Сикстускѳй ч. 6.

НА СЕЗОНЪ ОСѢННЫЙ

Просить ся ласкаво всѣхъ Вп. Гостей выставовыхъ пересвѣдчити ся о дивнѳй дешевости осѣнныхъ и зимовыхъ товарѳвъ, вже спровадженыхъ въ великѳй скѳлькости.

Слѣдуючѣ товары продають ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ доки истнуе запасъ:

1000 модныхъ муфѳвъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·50, 2·— до 5·— зр.
1000 кожуховыхъ шапокъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·80, 2·20 до 4·— зр.
1000 флянельовыхъ и суконныхъ блюзъ осѣнныхъ и зимовыхъ 2·50, 3·— до 6 зр.
500 гальокъ волѳчковыхъ по 2·50 до 4·— зр.
1000 хустокъ Ґімаляя, найбѳльшій родъ 1·75, 2·25 до 4·— зр.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ суконокъ на осѣнь и зиму 1·80, 2·50 зр.
1000 модныхъ плащикѳвъ на осѣнь и зиму вѳдъ 4 зр. и высше.
3000 одягѳвъ для хлопчикѳвъ у всѣхъ величинахъ по 1·80, 2·—, 3·— зр. и высше.
Особливѣ новости въ стяжкахъ, воаляхъ, капелюхахъ дамскихъ и дитинныхъ, рукавичокъ ґлясе, дуньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хустках, панчохахъ, парасоляхъ до дощу, блюзахъ шовковыхъ и вовняныхъ, пляфрокахъ, костюмахъ и неґліжахъ надбѣшли власне въ великѳй скѳлькости и доповняють ся щоденно.

Особливша гуртовна продажь прикагѳдна

въ вѳддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимѳвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лѳжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лѳжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (выробъ килимѳвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 ґарнітурѳвъ „Louvre“ на лѳжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лѳжка и 1 на стѳлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 ґарнітурѳвъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лѳжка, 1 на стѳлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рѳзныхъ краскахъ по 75, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·35, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый выробъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Eiera) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцѳвъ флянельовыхъ въ найлѣпшѳмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диванникѳвъ пѳдъ и надъ лѳжка по 1·50 и 2·25 стрижеий по 2·50, 3 и высше.
300 диванѳвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванѳвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванѳвъ до ѳдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванѳвъ пѳвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкѳвъ хѳдникѳвъ 8—10 метрѳвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкѳръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкѳрки Анґора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітацією шкѳры тиґра 7·50 и высше.
Дивапы сальонный у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портіеры и занавѣсы коронковѣ аж до найлѣпшихъ сортѳвъ.

Всякѣ въ провінціи надсыланѣ порученя полагоджує ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

4895 168—?

До складу товарів
Д. ЛЄСНЕРА
надійшли всѣ новости на наближаючій ся осѣнный и зимовый сезонъ въ **величавомъ и богатомъ выборѣ** и поручають ся **дуже горячо** Впов. Публицѣ до переглядy, по цѣнахъ установленыхъ якъ можна найнизше (безъ конкуренціи).

ВОДДѢЛЪ ДЛЯ МОДНЫХЪ МАТЕРІЙ

ОСѢННЫЙ и ЗИМОВЫЙ СЕЗОНЪ

1894—95.

Haute Nouveauté Cheviot,	чиста вовна	.	.	.	120	цм.	широкій,	метеръ	зр. 1.55
Haute Nouveauté Cheviot,	„ „	.	.	.	120	„	„	„	„ 1.75
Haute Nouveauté Cheviot,	„ „	.	.	.	120	„	„	„	„ 1.95
Cheviot carreaux,	„ „	.	.	.	120	„	„	„	„ 1.95
Анґлійскій Cheviot, mêlé,	„ „	.	.	.	120	„	„	„	„ 2.—
Crêpe-Cheviot,	„ „	.	.	.	120	„	„	„	„ 1.90
Дамске сукно,	„ „	.	.	.	110	„	„	„	„ 1.45
Drap brodé,	„ „	.	.	.	95	„	„	„	„ 1 15
Drap uni,	„ „	.	.	.	95	„	„	„	„ 1.10
Carré en noppe,	„ „	.	.	.	110	„	„	„	„ 1.70
Haute Nouveauté Cheviot,	„ „	.	.	.	120	„	„	„	„ 2.40
Haute Nouveauté Cheviot,	„ „	.	.	.	130	„	„	„	„ 3.10
Камґарнъ Nouveauté	„ „	.	.	.	120	„	„	„	„ 1 85
Камґарнъ Haute Nouveauté,	„ „	.	.	.	120	„	„	„	„ 2.90
Камґарнъ dessiné,	„ „	.	.	.	120	„	„	„	„ 3.—
Nouveauté-камґарнъ,	„ „	.	.	.	100	„	„	„	„ 1.30
Specialité exclusive,	чиста вовна	.	.	.	120	цм.	широкій	метерь	зр. 2.90
Colorè anglais,	„ „	.	.	.	120	„	„	„	„ 2.75
Petit carreaux anglais,	„ „	.	.	.	120	„	„	„	„ 2.10
Drap des dames exclusive,	„ „	.	.	.	95	„	„	„	„ 1.25
Анґлійска флянела,	„ „	.	.	.	116	„	„	„	„ 1.70
Foulé Nouveauté,	„ „	.	.	.	120	„	„	„	„ 1.35
Foulé,	„ „	.	.	.	90	„	„	„	„ —.70
Казанъ, гладкій,	„ „	.	.	.	90	„	„	„	„ —.80
Анґлійскій модный Cheviot,	„ „	.	.	.	100	„	„	„	„ 1.15
Diagonal сукно,	„ „	.	.	.	120	„	„	„	„ 1.—
Дамске сукно,	„ „	.	.	.	120	„	„	„	„ —.82
Cheviot mêlé,	„ „	.	.	.	120	„	„	„	„ —.80
Cheviot Nouveauté,		.	.	.	85 цм. широкій, метеръ 48 кр. и т. д.				
Найлѣпшій шовки на сукнѣ,		.	.	.	60 цм. широкій, метеръ зр. 2.30				
Шовки зъ десенями до убраня,		.	.	.	54 цм. широкій, метеръ зр. 1.50				
Шовковій плюшъ,		.	.	.	45 цм. широкій, метеръ зр. 1 20 и 1.50				

Величезнй припасы найновѣйшихъ бархетовъ въ прегарныхъ десеняхъ и флянельовыхъ котоновъ въ безчисленныхъ водмѣнахъ красокъ.

Великій выборъ шовковыхъ товаровъ!

Для провінціи взорцѣ и илюстрованй журналы даромъ и франко.

СКЛАДЪ ТОВАРОВЪ Д. ЛЄСНЕРА,

ВѢДЕНЬ, VI., Mariahilferstrasse ч. 83.

Сутерены, партеръ, мезанинъ и I. поверхъ.

328 7—11

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. управ. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купує и продає

всѣ ефекты и монеты

по курсѣ деннѣмъ найточнѣйшѣмъ не вчисляючи нѣякои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручає

4½% листы ипотечнй
5% листы ипотечнй преміованй
5% „ „ безъ премій
4½% листы товариства кредитового земского
4½% „ Банку краєвого
4½% позичку краєву галицку 3483
4% позичку пропінаційну галицку
5% „ „ буковиньску
4½% „ угорскихъ зелѣзниць державныхъ
4½% „ пропінаційну угорску
4% угорскй облігаціи индемнізаційнй

а всѣ тй паперы Контора вымѣны Банку ипотечного все купуе и продае

по найкористнѣйшихъ цѣнах.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймае водъ П. Т. купуючихъ всѣлякй выльосованй а вже платнй мѣсцевй паперы цѣннй, також запавшй купоны за готовку, безъ нѣякого водчисленя, а замѣсцевй лишь за водчисленьемъ справдешныхъ коштовъ.

До ефектовъ у котрыхъ выйшли купоны, доставляе новй аркушѣ купоновй, за зворотомъ коштовъ, котрй самъ поносить.

Водъ року 1868

БЕРҐЕРА ЛѢЧНИЧЕ

МЫЛО СМОЛЯНЕ

выпробоване на клінікахъ и многими практичными лѣкарями уживае ся не лише въ Австро-Угорщинѣ, але такожь и въ Нѣмеччинѣ, Франціи, Россіи, на повостровѣ Балканьскомъ, въ Швайцаріи и т. д. на недуги шкоряній, особливо противъ

Выкидовъ шкорныхъ розного рода

зъ найлѣпшимъ успѣхомъ Дѣланье Берґерового мыла смоляного яко гіґієнічного средства до усуненя порплѣвъ, до чищеня и десинфекціи шкоры есть ровножь загально признане. Берґера мыло смоляне мае 40% смолы деревнои и рознить ся значно водъ всѣхъ иншихъ родовъ мыла смоляного въ торговли. — За-для охороны передъ фальшованьемъ треба жадати выразно Бергера мыла смоляного и уважати на побочь помѣщеный знакъ охоронный.

Въ упертыхъ недугахъ шкорныхъ уживае ся замѣсть мыла смоляного успѣшно

Берґера лѣчничого мыла смоляно-сѣрчаного.

Яко лагоднѣйше мыло смоляне до усуненя всякои

нечистоты шкоры

на выкиды шкорнй и на головѣ у дѣтей, також яко незровнане мыло до мытя и купелѣвъ для щоденного ужитку служить, обоймаюче 35% ґліцерины и пахнуче

Берґера ґліцеринове мыло смоляне.

Цѣна штуки кождого рода 35 кр. вразъ зъ брошурою.

Зъ иншихъ родовъ мыла Берґера поручае ся слѣдуючй заслугуючй на увагу: **Мыло бензоове для нѣжности шкоры; мыло бораксове** противъ прищѣвъ; **мыло карболеве** до выгладженя шкоры и знаковъ по воспѣ и яко мыло десінфекційне; **Берґера мыло до купели** зъ смерековыхъ шпильокъ и таке-жь **мыло тоалетове, Берґера мыло для дѣтей, для маленькихъ дѣтей (25 кр.); мыло ихтіолеве** на червеность лица; **мыло** весняникове дуже успѣшне; **мыло танинове** противъ пѣтя ногъ и выпаданя волося; **мыло до зубовъ**, найлѣпше средство чищеня зубовъ. Що до иншихъ родовъ мыла Берґера звертаемо увагу на брошуру. Треба жадати мыла Берґера, бо истнують наслѣдованя безъ успѣху.

Мѣсця продажи для Львова въ аптикахъ пп.: І. Байзера, Г. Блюменфельда, А Лазовского, К. Миксяша, З Рукера. К. Склепиньского, Вевюрского, д-ра Зарицкого Дальше у всѣхъ аптикахъ въ Бродахъ, Бережанахъ, Дрогобичи, Коломыи, Краковѣ, Перемышли, Рящевѣ, Сяноцѣ, Станиславовѣ, Стрыю, Тернополи, Тарновѣ и по большой части у всѣхъ аптикахъ Галичины. 95 24—24

„ДНѢСТЕРЪ"

ТОВАРИСТВО ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

у Львовѣ ул. Валова ч. 11.

перше руске товариство асекураційне, **припоручене Всч. Духовеньству и всѣмъ вѣрнымъ черезъ Впреосв. Митр. и Преосв. Еп. Ординаріяты всѣхъ трехъ Епархій**, приймае обезпеченя водъ шкодъ огневыхъ подъ найприступнѣйшими условіями и за можливою найнизшою оплатою.

Шкоды ліквідують ся и выплачуе ся сейчасъ по пожарѣ.

Договоры заключенй зъ першими Товариствами контрассекураційными подають **„Днѣстрови"** можность обезпечувати и выплачувати **и найвысшй сумы**.

Фондъ основный 50.000 зр. в. а. ульокованый въ цѣлости въ пупилярныхъ паперахъ, **побольшае ся** наростаючими водсотками. Фондъ резервовый творить ся и порастае по мысли статута.

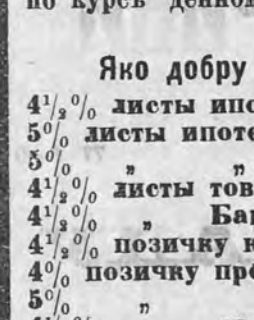
Полісы „Днѣстра" приймае Банкъ краєвый при позичкахъ ипотечныхъ на основѣ рескрипту Выдѣлу краєвого зъ дня 1 червня 1894 ч. 26115.

„Днѣстеръ" приймае також въ силу договору, заключеного зъ Товариствомъ взаимныхъ обезпечень въ Краковѣ **обезпеченя на жите** въ всѣхъ можливыхъ комбинаціяхъ.

Друки, проспекты и всякй поясненя подають Аґенты, установленй у всѣхъ мѣстахъ и большихъ селахъ, якъ також 4414

Дирекція „Днѣстра" у Львовѣ.

Зголошеня о удѣленье аґенціи въ мѣсцевостяхъ где „Днѣстеръ" не е заступленый, приймають ся.

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ! ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Водъ давна звѣстный зъ своихъ доброты и запаху правдивый

РОССІЙСКІЙ ЧАЙ

въ торговли

В. АДАМОВИЧА

ВЪ БРОДАХЪ

фунтъ дуже доброго . . . . . зр. 1·40
фунтъ найлѣпшого оринін. опакован. зр 2·50
фунтъ „Имперіялъ" цѣсарскои . . зр. 3·50
фунтъ высѣвокъ зъ найлѣпш чаѣвъ зр. 1·20
кава „Сіріюсъ" франко 5 кільо . . зр. 9·50

355 4—52

МАҐАЗИНЪ ФУТЕРЪ

БРАТОВЪ ВРОНЬСКИХЪ

водзначеный срѣбн. медал. комітету выставы

у ЛЬВОВѢ, улиця Театральна число 5.

напротивъ костела катедрального

Поручають по цѣнахъ найприступнѣйшихъ свой обильно осмотреный маґазинъ футеръ готовыхъ. якъ також и шкоры поодиноко и матеріи на покрытье футеръ въ великомъ выборѣ. 346 3—8

Цѣнники на жаданье франко.

Змѣна мешканя!

Дентистъ

Д-ръ С. Райнгольдъ

355 мешкае теперь 3—39

при улици Сикстускій, ч. 21.

Змѣна мешканя!

Спеціялістъ недуги ухъ, носа и горла

Д-ръ І. Райнгольдъ

364 мешкае теперь 3—39

при улици Сикстускій, ч. 21.

НА РАТЫ

МАШИНЫ ДО ШИТЯ

зъ найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и краевыхъ водъ 25 до 65 зр

поручае 4798 125—?

ЛЮДВИКЪ ҐАРДОЛИНЬСКІЙ

Львовъ, площа Галицка 14.

Цѣнники на жаданье даромъ и франко.

НАГОДА!

ФАБРИКА ХУСТОКЪ.

Можу кождой дамѣ продати велику, грубу и теплу хустку по небувалой ще цѣнѣ

1 зр. 55 кр.

Сй хустки у всѣхъ можливыхъ краскахъ, ясныхъ и темныхъ, зъ бордюрою и тороками, мають повтора метра довжины а повтора ширины. Щобы скоро збути товаръ, мушу тй хустки продавати по такой низькой цѣнѣ.

Розсылае ся всюды за послѣплатою або за попереднымъ присланьемъ 1 зр. 55 кр.

ВѢДЕНЬ I.

313 3—6 **А. АЛЬТМАНЪ, XII/I Вѣдень.**

КАРТЫ ѢЗДЫ

до Повночнои Америки

въ

Нідерляндско-Американьскомъ товариствѣ пароходнои плавбы.

I Kolowratring 9
IV Weyringergasse 7 a
WIEN.

Щоденна експедиція зъ Вѣдня.

42-52 **Поясненя безплатно.** 1

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и одвѣчальный редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабр. Черлянькои. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 233. Львôвъ, Понедѣлокъ 17 (29) жовтня 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и русскихъ свят) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну ратомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Администрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платить у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком:
въ Австрія: на цѣлый рôкъ . . 18 зр. на пôвъ року . . 9 зр. на чверть року 4 зр. 50 кр. на мѣсяць . 1 зр. 50 кр.
за границею: на цѣлый рôкъ . . 24 зр. на пôвъ року . . . . 12 зр. на чвертъ року . . . 6 зр.
у Львовѣ: на цѣлый рôкъ . 16 зр. на пôвъ року . . . . 8 зр. на чверть року . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.
Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Реклямація неопечатаній вôльній вôдъ порта.
Поединоке число коштує 8 кр. в. в.
Оголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрічки инсератовой, а въ рубрицѣ „Надсилане“ по 20 кр. в. в.
Подяки виключно по 10 кр. вôдъ стрічки.

Незвычайно сумною вѣстію приходить ся намъ сегодня подѣлити ся зъ нашими Читателями:

ОМЕЛЯНЪ ОГОНОВСКІЙ

докторъ фільософіи, професоръ рускои мовы и літературы въ університетѣ львôвскôмъ, членъ комісіи екзамінаційнои для учителѣвъ шкôлъ середныхъ, кореспондуючій членъ академіи наукъ въ Краковѣ, довголѣтный голова товариства „Просвѣты“, почестный членъ „Просвѣты“, товариства имени Шевченка, Рускаго товариства педаґоґічнаго, предсѣдатель фільольоґічнои секціи наукового товариства имени Шевченка, дѣйстный членъ многихъ руско-народныхъ товариствъ, членъ института „Народного Дому“, совѣтникъ Митрополичои консисторіи зъ вôдзнаками крилошаньскими и пр. и пр.

упокоивъ ся вчера въ полудне — по недовгôй недузѣ на ударъ серця.

Несподѣвана смерть сего многозаслуженого мужа глубоко опечалила Русинôвъ львôвскихъ — чувство печали певно такъ само глубоко вôдчує вся Русь, довѣдавшись, що мѣжь живыми не стало д-ра Омеляна Огоновского, одного зъ найлучшихъ сынôвъ Руси-Украины, котрого вôдъ десятокъ лѣтъ всѣ мы привыкли бачити въ рядѣ першихъ подвижникôвъ нашихъ не лишь на поли науки, але й на поляхъ практичнои орґанічнои роботы для нашои справы народнои, — що не стало мужа крѣпкихъ, непохитныхъ пересвѣдчень національныхъ, чоловѣка зъ характеромъ и зъ вôдвагою завсѣгды неустрашимо постояти за кожду справу народну, — що не стало мужа рѣдкихъ честнотъ товарискихъ и личныхъ.

Довголѣтна дѣяльнôсть невôджалуваного сего мужа не дасть ся въ посмертнôй згадцѣ представити вповнѣ и основно, — мы можемо нинѣ зазначити тôлько де-що зъ его житя й дѣяльности.

Покôйный Омелянъ Огоновскій родивъ ся дня 8 серпня 1833 р. въ Григоровѣ, селѣ давного стрыйского округа, де отець его Михайло бувъ тогдѣ священикомъ. Найстаршій зъ-помѣжь 12 дѣтей перевѣвъ дитячі лѣта въ домѣ батькôвскôмъ. Школы нормальнй и шѣсть клясъ ґімназіяльныхъ кôнчивъ въ Бережанахъ, а 7-у й 8-у клясу въ Ґімназіи академічнôй у Львовѣ, де въ 1853 р. и здавъ испытъ зрѣлости. Укôнчивши вôдтакъ теольоґію въ 1857 р., обнявъ въ маю 1858 р. суплєнтуру катедры мовы рускои въ академічнôй ґімназіи у Львовѣ. Въ цвѣтни 1859 р. поставлено его заступникомъ катихита въ другôй [нѣмецкôй] Ґімназіи у Львовѣ, а въ цвѣтни 1860 р. зложивъ вôнъ испытъ на катихита Ґімназіяльного. Тогдѣ то слухавъ вôнъ выкладôвъ зъ клясичнои фільольоґіи а такожь зъ польского языка, а выкладôвъ зъ рускои мовы и літературы Якова Головацкого слухавъ перше, бувши слухателемъ теольоґіи. На тôй пôдставѣ ставъ суплєнтомъ рускои мовы и клясичнои фільольоґіи въ Ґімназіи академічнôй у Львовѣ. Вôдтакъ въ липни 1863 р. здавъ испытъ зъ клясичнои фільольоґіи на низшу, а зъ руского языка на цѣлу Ґімназію, въ падолистѣ-жь 1867 р. зложивъ испытъ зъ грецкого и латиньского та й зъ польского языка на цѣлу Ґімназію. Мѣжь тымъ, зробивши чотири риґороза, доступивъ на львôвскôмъ університетѣ въ 1865 р. степеня доктора фільософіи и свобôдныхъ штукъ. Въ грудни 1863 р. именовано его дѣйстнымъ учителемъ клясичнои фільольоґіи при львôвскôй академічнôй ґімназіи, а въ червни 1868 р. краєва рада шкôльна затвердила его на посадѣ учительскôй и надала єму титулъ професора. Въ червни 1867 р., по уступленю проф. Якова Головацкого, поставлено его суплєнтомъ катедры рускои мовы и літературы въ університетѣ львôвскôмъ. Въ маю 1869 р, пробуваючи у Вѣдни, мавъ нагоду познакомити ся зъ методою выкладôвъ професорôвъ університетскихъ Мікльошича, Фридриха, Мілєра, Валєна и Гофмана. Щобъ доступити катедры дѣйстного професора рускои мовы и літературы въ університетѣ львôвскôмъ, написавъ наукову розвѣдку пôдъ заг. Ueber die Praepositionen in der altslovenischen und ruthenischen Sprache. Сю розвѣдку оцѣнили професоры Микльошичь и Ант. Малецкій. Вôдтакъ 3 грудня 1870 р. именувавъ его цѣсарь звычайнымъ публичнымъ професоромъ, на котрôй то посадѣ оставався покôйный до смерти. Дня 14 падолиста 1881 р. академія наукъ въ Краковѣ именувала его своимъ членомъ-кореспондентомъ.

Писательскй змагання проявлявъ покôйный Омелянъ Огоновскій ще яко школярь ґімназіяльный: писавъ, бувши ученикомъ V-ои клясы, а вôдтакъ въ VII-ôй клясѣ намагавъ ся писати драму въ мовѣ нѣмецкôй. На ниву рôдного письменства являє ся вже въ 1850-тыхъ рокахъ: тогдѣ то помѣщувавъ рускй стихи и повѣстки въ „Зорѣ Галицкôй“ и въ вѣдеськôмъ „Вѣстнику“. Въ альбомѣ „Зоря Галицка на рôкъ 1860“ надруковано его епічный стихотвôръ „Крестъ“. Въ 1863 р. зладивъ „Третю руску читанку для шкôль народныхъ“, а въ 1864 р. написавъ историчну драму въ 5 дѣяхъ „Федько Острожскій“, котра приладжена самымъ авторомъ до вымогôвъ сцены въ 1882 р. збогатила нашу драматичну словесность и зъ огляду на справдѣшну вартôсть літературну, якъ и на змѣстъ збуджуючій чувства патріотичнй, має поводженье и почестне мѣсце въ репертуарѣ нашого театру. Згадавши про театръ годить ся замѣтити, що поетичнымъ „Привѣтомъ“ Омеляна Огоновского заинавґуровано торжественне отворенье руского театру 1864 р. въ „Народнôмъ Домѣ“. Въ 1861 р. выдавъ вôнъ Linguae palaeoslovenicae specimina quaedam e monumentis ab A. Vostokov et Fr. Miklosich collectis. По роцѣ 1871 починають сыпати ся працѣ Омеляна Огоновского справдѣ немовь зъ рога чародѣйного: многй помѣщувались по часописяхъ, а чимало выйшло такожь окремыми книжками.

Біоґрафъ д-ра Омеляна Огоновского [Василь Лукичь въ 1-ômъ ч. „Зорѣ“ зъ року 1892] подѣливъ письменнй творы пок. професора на пять дѣлôвъ: 1) творы літературнй й наукôвй въ рускôй мовѣ, 2) статьѣ критичнй, 3) книжочки для просвѣты народу, 4) книжки шкôльнй, 5) творы наукôвй въ чужихъ мовахъ.

Мѣжь творами науковыми и літературными безперечно перше мѣсце займає найбôльшій розмѣрами твôръ въ котрый пок. професоръ вложивъ незвычайно много труду, т. є. „Історія літературы рускои“, що друкує ся въ „Зорѣ“ вôдъ року 1886-ого до нинѣ и выходила окремо спорыми книжками. [Великои тои працѣ не судило ся покôйному скôнчити.] Дальше заслугують на увагу: „Слово о полку Игоревѣ“ [выдане окремою книжкою у Львовѣ 1876 р.], „Короткій поглядъ на історію языкôвъ словяньскихъ, особливо-жь на історію языка рускаго“ [слово инавґураційне сказане въ сали промоційнôй при отвореню наукового року 1871/72 въ університетѣ львôвскôмъ], мѣщеный въ 1870-ыхъ рокахъ въ „Правдѣ“ критично-естетичный поглядъ на поезіи Тараса Шевченка, вôдтакъ богато иншихъ студій зъ історіи літературы друкованыхъ въ рôзныхъ часописяхъ [въ „Правдѣ“, въ „Ґазетѣ шкôльнôй“, въ „Зори“ и въ „Сіонѣ галицкôмъ“]. Кромѣ „Федька Острожского“ написавъ покôйный другу траґедію „Гальшка Острожска“ [надрукована въ „Зорѣ 1877 и выдана окремо книжкою].

Зъ критичныхъ писань покôйного заслугують на увагу особливо рецензіи твору П. Житецкого „Очеркъ звуковый історіи малорусскаго нарѣчія“ [1877 р. въ „Правдѣ“] и кôлькохъ творôвъ Микльошича, а вкôнци вѣдома читателямъ „Дѣла“ єго зъ року 1890 вôдповѣдь Пыпинови [„Моєму критикови“] на Пыпинову статью „Особая історія русской литературы“ умѣщену въ „Вѣстнику Европы“.

Для просвѣты народу написавъ покôйный вôдъ 1875 р. до 1886 пять книжочокъ зъ котрыхъ найцѣннѣйшй двѣ: „Житье Тараса Шевченка“ зъ року 1876 и „Маркіянъ Шашкевичь“ зъ року 1886. [Всѣ популярнй творы покôйного друкувало товариство „Просвѣта“.]

Зъ книжокъ его шкôльныхъ найважнѣйшй „Хрестоматія старо-руска“ выдана 1881 р. и „Граматика руского языка для шкôлъ середныхъ“ выдана 1889 р. Кромѣ того выготовивъ вôнъ въ 1870-ыхъ рокахъ перекладъ Шульца „Граматики латиньскои“ и „Книжки для вправы въ языцѣ латиньскôмъ“.

Въ иншихъ мовахъ написавъ покôйный працѣ: 1) року 1877 „O przyimkach w językach starosłowieńskim, ruskim i polskim [Rozprawy Akademii umiejętności w Krakowie wydziału filologicznego. Tom V.]; 2) року 1879 „Einige Bemerkungen über die Sprache der altpolnischen Sophienbibel“ [Arhiv für slavische Philologie. Band IV.]; 3) року 1880 „Studien auf dem Gebiete der ruthenischen Sprache“ книжка на 244 сторôнъ вôсьмки]. 4) року 1883 „O ważniejszych właściwościach języka ruskiego“, [Rozprawy Akademii umiejętności w Krakowie wydziału filologicznego. Tom X.]; 5) „Kleinrussen. Etnographische, geschtliche und literar-historische Studie“, [Allgemeine Encyclopädie der Wissenschaften und Künste von Ersch-Gruber. Zweite Section, Band XXXVII. Сю статью переклавъ Іосифъ Барвѣньскій на мову руску и папечатавъ въ „Дѣлѣ“ 1886 року пôдъ заг. „Русины пôдъ взглядомъ етноґрафічнымъ“.

Горячимъ бажаньемъ покôйного въ остатныхъ часахъ було — довершити свою Історію рускои літературы до кôнця а вôдтакъ докôнчити свою писательску дѣяльнôсть двома ще працями: уложеньемъ скороченои історіи літературы рускои и студією надъ рускою фразеольоґією. Смерть мабуть перебила єму написати замовлену студію про історію рускои літературы до дѣла „Oesterreich in Wort und Bild“. Зъ праць, що стояли по-за проґрамою, яку вôнъ собѣ начеркнувъ, вспѣвъ выдати торôкъ повного „Кобзаря“ въ двохъ томахъ зъ широкою студією „Де-що про житье и літературну дѣяльнôсть Тараса Шевченка“.

Характеристика всѣхъ науковыхъ и літературныхъ праць покôйного — то велика совѣстнôсть, основана на незвычайнôй трудолюбивости, патріотичный духъ и дбалôсть о чистоту рôднои мовы. Все те характеризувало его и яко професора на катедрѣ передъ молодежію рускою, высоко его поважаючою.

Зъ дѣяльности покôйного на иншихъ поляхъ стоить на першôмъ мѣсци его 26-лѣтна праця въ выдѣлѣ „Просвѣты“, котрои вôнъ вôдъ 18 лѣтъ бувъ головою и въ злыхъ чи добрыхъ для товариства хвиляхъ все однаково стоявъ на передѣ и все зъ высказаною засадою: „проґрама цѣлого народного сторонництва — то моя проґрама“.

Безперечно найбôльше працѣ своєи по-за занятями науковыми присвятивъ покôйный „Просвѣтѣ“, але по-при те не вôдтягавъ ся и вôдъ участи въ роботахъ деякихъ другихъ товариствъ, — якъ отъ въ выдѣлѣ політичного товариства „Народна Рада“, — и бравъ участь, дуже часто яко провôдникъ и речникъ народовцѣвъ, у всякихъ депутаціяхъ, а слово его завсѣгды було ядренне, щиро-отверте, смѣле и рѣшуче. Найкрасшій доказъ своєи рѣшучости и цивільнои вôдваги давъ покôйный въ роцѣ 1885, взявши [єдиный священикъ] участь въ депутаціи до Вѣдня въ справѣ реформы Василіянъ Єзуитами. Покôйный, якъ зъ однои стороны бувъ взôрцемъ сумирности и ладôднои приязности въ товарискôмъ обходѣ зô всѣми — такъ зъ другои стороны на точцѣ рускости бувъ неуступчивый та енерґічный — и сему треба приписати той фактъ, що польска бôльшôсть професорôвъ львôвского університету его, найстаршого професора и мужа поважаного въ свѣтѣ науковôмъ, до послѣдного часу не рада була бачити ректоромъ університету.

Цѣле житье пок. Омеляна Огоновского, було — праця безнастанна, муравлина, а осолодою тои працѣ бували вôдрадній проявы середъ житя й руху народного, вѣщуючій нашому народови красшу будучнôсть, а певно найкрасшою хвилею въ его житю бувъ торôчный 25-лѣтный ювілей „Просвѣты“. Вôдъ працѣ, котра выплывала зъ вѣры въ красшу будучнôсть свого народу, вôдорвала его смерть невмолима, але память сего знаменитого труженика и громадянина руского житиме вôдъ роду въ рôдъ.

Письмо зъ Вѣдня.

[*Клопоты зъ Словѣнцями. — Ситуація парляментарна. — Рускій послы.*]

Міністерство напытало собѣ нового клопоту за-для Словѣнцѣвъ и до справы целяньскои прилучила ся справа истрійска. Якъ черезъ проєктоване заложенье словѣньскои ґімназіи въ Целью вызвало противъ себе нѣмецкихъ націоналовъ, такъ черезъ умѣщенье написій италійско-словѣньскихъ, замѣсць самыхъ италійскихъ, на судовыхъ будынкахъ въ Истріи розъярило италійскихъ загорѣлцѣвъ. Гнѣвъ Нѣмцѣвъ дасть ся ще скорше зрозумѣти: они боять ся, щобы мѣсто Целье, котре теперь маѣ характеръ переважно нѣмецкій, черезъ заложенье въ нѣмъ словѣньскои ґімназіи не стратило того характеру, а небезпечность ся єсть тымъ бо́льша, що всѣ села доокола суть словѣньскѣ. Они отже предкладають, щобы заложити словѣньску ґімназію не въ Целью, але въ котро́мъ мѣсточку словѣньско́мъ въ то́й-же околици. Але въ Истріи єсть 186 тысячь Славянъ [Сербо-Хорвато́въ и Словѣнцѣвъ] супротивъ 118 тысячь Италійцѣвъ [и 6 тысячь Нѣмцѣвъ]; всѣ урядовѣ розпорядженя и оголошеня выдавали ся въ чотирохъ языкахъ: сербо-хорватско́мъ, словѣньско́мъ, италійско́мъ и нѣмецко́мъ, и нѣколь не було нѣякого супротивленя або нарѣканя на те; межи чотирма послами до рады державнои суть два Славяне, отже мимо завзятого ворогованя національного годѣ було припускати такій шовінізмъ и буту Италійцѣвъ, що ажь змусили власть поздо́ймати мѣшанѣ написи та привернути таблицѣ италійскѣ Очевидно, що правительство не то́лько за-для утриманя своєи поваги але и зъ огляду на фактичнѣ обставины краєвѣ и на во́дносины парляментарнѣ не може уступити. Вправдѣ оба италійскѣ послы зъ Истріи грозять, що выступлять зъ клюбу Коронінього и зъ правительсвеннои коаліціи, але міністерство мусить бо́льше оглядати ся на 7 послово́въ словѣньскихъ, котрѣ доси въ то́й-же коаліціи остали ся, и на ґр. Гогенварта, котрый по ихъ выступленю уступивъ бы, за чимъ и клюбъ єго розпавъ бы ся.

Справа целяньска не єсть ще така нагла: она прийде на порядокъ дневный ажь при залагодженю буджету міністерства просвѣты, отже ажь на веснѣ, — хиба що приспѣшить ся якій припадокъ. До того часу може прийти ще й до якогось порозумѣня межи міністерством а нѣмецкою лѣвицею. А хочь-бы й не прийшло, то нѣмецка лѣвиця дасть ся переголосувати, и на то́мъ справа ско́нчить ся. Правда, що оно буде дивно выглядати, якъ правительственна партія буде голосувати противъ правительства, противъ своихъ міністро́въ, вразъ зъ нѣмецкими націоналами, партією опозиційною и своєю завзятою неприятелькою. О то́мъ же, щобы молодо-Чехи за для опозиціи до міністерства голосували противъ словѣньскои ґімназіи въ Целью, — якъ имъ дорадживавъ староческій орґанъ Politik, — не може бути й бесѣды: они, поставивши въ проґрамѣ славяньскои коаліціи національну ро́вноправность и хороненье интересо́въ славяньскихъ, не можуть въ той спосо́бъ супротивъ Славянъ компромітувати ся. Впрочо́мъ опозицією въ тако́й справѣ певне не повалили бы міністерства, а може навѣть не перешкодили бы ухваленю позиція буджетовои на словѣньску ґімназію въ Целью.

Взагалѣ ситуація парляментарна остаѣ доси незмѣнена. Коаліція правительственна не скрѣпила ся та й ледве щобы до скрѣпленя ѣи причинили ся и коаліційнѣ обѣды, котрѣ зачинають ся, а першій устроює польске „коло“ дня 31 с. м. Клерикалы нѣмецкѣ не дуже здержують ся взглядами на коаліцію, якъ показує бесѣда посла д-ра Шорна, ц. к. старосты зъ Инсбрука, противъ проекту закона карного. Зложенье предсѣдательства кн. Каролемъ Шварценберґомъ, однымъ зъ найвызначнѣйшихъ послово́въ клюбу Гогенварта, въ комісіи адміністраційно́й, длятого, що бо́льшость комісіи не згодила ся на во́дданье реферату закона о своиннѣ молодо-Чехови Шварцови, єсть такожь досыть цѣкавый инціденть. Однакожь годѣ припускати, щобы коаліція правительственно́й грозила безпосередно яка небезпечность Особливо нѣмецка лѣвиця багато перенесе, а не дасть ся выпхати зо становиска правительственнои партіи: она рада, що разъ добила ся до него и буде тримати ся на нѣмъ, не жалуючи й жертвъ.

Рускихъ послово́въ мало видко у Вѣдни; правильно ходять на засѣдання лише Романчукъ, По́дляшецкій, Барвѣньскій и Вахнянинъ. Охримовичъ разъ показавъ ся и мусѣвъ во́дъѣхати въ интересахъ мѣста, котрого есть бурмістро́мъ. Мандичевскій въ письмѣ до президія палаты зголосивъ ся хорымъ и мабуть нескоро прибуде до Вѣдня, Телишевскій доси не появивъ ся, такъ само и д-ръ Волянъ. Новый „клюбъ рускій“, безъ Романчука и Телишевского [и, розумѣе ся, безъ д-ра Воляна], ще и не уконституувавъ ся, хочь пора на то була вже въ цвѣтни, а бодай въ маю. Зъ огляду на те, зъ огляду на неприсутность Мандичевского и Охримовича, якъ и зъ огляду на ро́зницю въ поглядахъ межи поодинокими послами годѣ навѣть сказати на-певно, чи якій клюбъ рускій истнує.

У. С. П.

Рада державна.

Суботнѣшне засѣданье палаты послово́въ зачало ся во́дъ во́дповѣдей на интерпеляція.

Міністеръ оборони краєвои ґр Вельзерсгаймъ во́дповѣвъ на ко́лька жалобъ, по́дне сеныхъ головно молодо-ческими послами, що до нарушеня ческои мовы въ армін и що до злого трактованя воякѣвъ.

Міністеръ справъ внутрѣшныхъ Бакегемъ во́дповѣвши на двѣ менши интерпеля ція що-до розвязаня рады громадскои въ Ломници и одныхъ зборо́въ роботничихъ — приступивъ до во́дповѣди на интерпеляцію въ квестіи истрійско́й.

Міністеръ зачавъ во́дъ ексцесо́въ въ Капо д'Истрія. Ексцесы були, и то досыть поважнѣ, бо кро́мъ маніфестацій италіяньскихъ, напала товпа на домы двохъ славяньскихъ священико́въ, Легорвца и Главіны, при окликахъ: Fuori i croati e sloveni! Ухвалу рады громадскои зъ протестомъ противъ умѣщуваня таблиць въ двохъ языкахъ краєвыхъ старостово заспстувало. Ексцесы въ Пірано були бо́льшѣ, бо тревали во́дъ 14 до 21 жовтня. Справоздане міністра зго́дне зъ фактами, подаными въ интерпеляціи Спинчица, а кро́мъ того даѣ блызшѣ поясненя до де́якихъ обставинъ. Бурмістръ Пірано не повѣдомивъ староство о надзвычайно́мъ засѣданю рады громадскои, на котро́мъ ухвалено протестъ. Староство заспстувало ту ухвалу. Дня 18 с. м начальникъ суду въ Пірано велѣвъ зняти таблицю зъ написею италійскою, повинуючись приказови высшого суду краєвого Побережа. При зниманю таблицѣ товпа обкинула ка́мѣньемъ возьного. Зъ староства прибувъ урядникъ и зажадавъ во́дъ бурмістра, щобы зарядивъ все потрѣбне для приверненя ладу и супокою въ мѣстѣ. Бурмістръ во́дмовивъ, а на жаданье урядника давъ на письмѣ заявленье, що не думаѣ предпринимати нѣякихъ средствъ для удержаня ладу. Въ виду того староство мусѣло занятись тою справою. Въ ночи зъ 21 на 22-го прийшло до такихъ ексцесо́въ, що ажь жандармерія загрозила, що буде стрѣляти до товпы. Прибуло зъ Трієсту войско и староста Гохеґеръ. На улицяхъ стояли товпы людей. Бурмістръ заявивъ старостѣ, що ладъ и супоко́й настане, если населенію буде дане привреченье, що давнѣ таблицѣ италійскѣ будуть назадъ умѣщенѣ. Староста не дозволивъ бурмістрови давати такого привреченя, однакъ помимо того выйшовъ бурмістръ на бальконъ и оголосивъ привреченье. Сейчасъ заряджено илюмінацію мѣста, а товпа зняла шильдъ зъ трафіки и повѣсила на будынку судово́мъ. На другій день велѣвъ начальникъ суду вывѣсити якійсь старый шильдъ судовый зъ написею италійскою. „Зъ наведеного — говоривъ міністеръ Бакегемъ — зволить выс. палата порозумѣти: що бурмістръ Пірана не бувъ покликаный давати яке-небудь привреченье, а именно староста Гохеґеръ не уповажнивъ бурмістра до такого привреченя. Правительство, выдаючи приказъ на умѣщенье написи въ двохъ языкахъ, цѣлкомъ не хотѣло провокувати италійского населеня на Побереżу. Однакъ правительство мусить осуджувати зъ всею рѣшучостію ексцесы, оно выдало потрѣбнѣ приказы до удержаня спокою и ладу та надѣѣ ся, що тамошне населенье здержить ся во́дъ всякихъ дальшихъ екцесо́въ, бо зъ своєи стороны правительство рѣшилось хоронити авторітетъ власти державнои.“

Пос. Бянкині поставивъ нагляче внесенье о запомогу для однои мѣсцевости въ Далматіи. — Пос. Маршетъ интерпелювавъ въ справѣ полекшей для импорту вина зъ Италіи до Австрін. — Пос. Шаманекъ интерпелювавъ въ справѣ поведеня староства въ Райхенберзѣ супротивъ тамошнои ческои школы народнои. — Пос. Пернерсторферъ поставивъ двѣ интерпеляціи въ справѣ роботничихъ касъ недужихъ.

Приступлено до дальшои дебаты ґенеральнои надъ проектомъ закона карного.

Заступникъ правительства шефъ секційный д-ръ Краль старавъ ся по́дперти высказъ міністра судо́вництва и выказати до́брѣ стороны проекту.

Пос. Ферянчицъ промавлявъ за ухваленьемъ провесту закона.

Пос. д-ръ Кронаветеръ въ довшо́й промовѣ выказувавъ хибы нового проекту, бо майже у всѣхъ постановахъ прозирае напрямъ реакційный и шляхотскій. Бесѣдникъ заповѣвъ до сто поправокъ.

На то́мъ перервано дебату.

Пос. Го́нъ и товарищѣ поставили внесенье, щобы скольксть дешевои соли для худобы побо́льшати що року и установити сталу цѣну на со́ль ліміто для кождого повѣта безъ огляду на во́ддаленье во́дъ салінъ.

Слѣдуюче засѣданье въ понедѣлокъ.

Новый клопо́тъ коаліціи.

Мабуть не судилось коаліціи коротати свого вѣку въ спокою и безъ клопото́въ. Що хвиля, то зъ сего то зъ того боку, то зъ по́вночи то зъ полудня, выринають політично-національнѣ кре тіи, зъ котрыми якось годѣ коаліціи до́йти до ладу. Не помогло заявленье міністерства коаліційного, зъ якимъ оно обняло керму справъ державы въ свои руки, що не хоче й чути про політично-національнѣ квестіи, доки не упорае ся зъ „реформами“, — не помогло, бо тѣ квестіи мусять выступати на першій планъ за-для природного розвитку рѣчей и за-для своєи ваги, а ситуація стаѣ такъ невдрадна, що й „каменѣ промовили бы“ въ имени своихъ правъ и кривдъ.

Ще не притихла, бо не порѣшена, сборна квестія нѣмецко-славяньска, справа цилійскои ґімназіи, а вже появилась нова италійско славяньска! На по́востровѣ истрійско́мъ прийшло изъ-за тои справы ажь до революціи на малѣ розмѣры. А о що-жь по́йшло? О малу пробу переведеня на дѣлѣ ро́вноправности, запорученои основными законами. Въ краю, де мешкае 118.000 Италійцѣвъ а 186 000 Славянъ, умѣщенье на публичныхъ будынкахъ урядовыхъ написи въ двохъ краєвыхъ языкахъ, италійско́мъ и славяньско́мъ, єсть чей-же рѣчію справедливою, а прецѣнь, коли прийшло до выконаня того, италійске населенье мѣсточка Пірано збунтувало ся и допустило ся карыдостойного насильства, нападаючи своихъ спо́вгорожанъ славяньскихъ, а власти правительственнѣ супротивъ тыхъ противзаконныхъ вчинко́въ не заявили потрѣбнои енерґіи. Длятого и поставили до правительства двѣ интерпеляціи заступники покривдженого населеня славяньского: одну послы опозиційнѣ, а другу навѣть тѣ послы, що притулились по́дъ крыла коаліціи. На интерпеляцію крил. Клюна, одного зъ тыхъ сѣмохъ Словѣнцѣвъ, що сидять въ клюбѣ Гогенварта, згодивъ ся очевидно клюбъ Гогенварта, отже тымъ самымъ квестію истрійску принявъ за свою.

Коаліційне правительство найшлось въ тако́й позиціи, що то, якъ кажуть, нѣ въ кутъ нѣ въ дверь. Зъ одной стороны годѣ розъярити Италійцѣвъ, зъ котрыми по́сля австрійскои традиціи обходять ся зъ давенъ-давна мовь зо́ збитымъ яйцемъ, а зъ другои стороны годѣ наразити собѣ клюбу Гогенварта а взглядно [зъ вынятко́мъ Поля́ко́въ] всѣхъ Славянъ, котрѣ входять въ складъ коаліціи. Кро́мъ того заангажована була въ то́й цѣло́й справѣ ще и повага правительства, на котру покликували ся интерпеляты, пригадуючи недавнѣ слова президента міністро́въ, що правительство не дасть ся захитати въ своѣмъ поведеню „аґументами улицѣ“. Взагалѣ для коаліційного правительства выйшла дуже дразлива ситуація.

Заки палата послово́въ почула во́дповѣдь правительства, праса по́дготовлювала опінію публичну. Въ урядовыхъ и по́въ-урядовыхъ орґанахъ залягло, по́сля звычайнои тактики, мовчанье, бо не можна було знати, чи цѣлый кабінетъ солідарно выступить въ оборонѣ звѣстного розпорядженя, чи може міністра Шенборна пожертвуе. Теперь, коли міністеръ Бакегемъ заявивъ, що правительство не думаѣ во́дступити во́дъ выданого розпорядженя, въ згаданыхъ орґанахъ появлять ся статьѣ по́дпираючѣ повагу и рѣшенье правительства. Натомѣсть орґаны коаліційнѣ, що дбають о цѣло́сть коаліціи а радше о охорону „ставу посѣданя“ коаліційныхъ сторонництвъ, выступили завзято противъ всякихъ уступствъ въ хосенъ Славянъ истрійскихъ. Не дивувати ся нѣмецкому орґанови коаліційному, N. fr. Press-ѣ, котра назвала сю цѣлу справу дро́бною фо́рмальностію, багателею, зерняткомъ пѣску, бо на нѣй дрожить шкóра за для нѣмецко-словѣньскои квестіи, — але жалѣти треба надъ одною ґазетою польскою, котра во́дъ довшого часу дме въ коаліційну дудку нѣмецко-жидо́вску, вырѣкаючись отверто Славяньства и высмѣваючи просто всякѣ національнѣ идеалы славяньскѣ. Ґазетою тою есть львовскій Przegląd. Мы бы и теперь не тыкали шпре тыхъ промахо́въ коаліційныхъ Przegląd-у, если бы не обставина, що сей орґанъ обговорюючи спо́рнѣ національнѣ квестіи нѣмецко-славяньскѣ, любить дуже часто звертати на квестію польско русску.

И сиѣ разомъ при квестіи истрійско́й не мо́гъ Przegląd во́дмовити собѣ приемности накинутись на Русино́въ. Przegląd не похваляе розпорядженя міністра Шенборна що-до напи со́въ славяньскихъ на будынкахъ судовыхъ въ Истріи зъ причины: що засада ро́вноправности народностей не повинна нѣколи переводитись механічно, безъ взгляду на историчнѣ и иншѣ во́дносины. По́дъ историчными во́дносинами розумѣе Przegląd майоризацію одной народности надъ другою, а по́дъ тыми „иншими“ во́дносинами цивілізаційну высшость одного языка надъ другимъ — и зъ такихъ премісъ доходить до заключеня, що Истрія повинна мати чисто италійскій характеръ внѣшный. „Передъ ко́лькома роками — каже Przegląd, вплѣтаючи квестію польско-руску — лучивъ ся въ имя механічной ро́вноправности замахъ на польскій языкъ судовый въ Галичинѣ. Мы можемо представити собѣ обуренье Италійцѣвъ, — бо и насъ болить, если позбавляють характеру польского н. пр. Вильно, Львово́въ, або котру небудь мѣсцево́сть, котру мы добули нашо́й народности цивілізаційнымъ трудомъ довгихъ вѣко́въ. Ро́вно тутъ и тамъ, безперечна высшость цивілізаціи, суспо́льного устрою и языка, котрый маѣ буги выласненый, надъ языкомъ, въ хосенъ котрого переводить ся выласненье, ту операцію робить во́дразливою.“

Для Przegląd-у, якъ видимо, переведенье ро́вноправности языковои, якъ того вымагають основнѣ законы державнѣ, есть во́дразливою операцією, а всяке признанье справедливыхъ правъ друго́й покривдженóй народности замахомъ на права историчнѣ. Сгара то пѣсонька и всѣмъ звѣстна, а той „честный и свѣтлый консерватизмъ“, въ имени котрого промавляе Przegląd, уживае такихъ аґументо́въ, котрѣ не мають найменшои сто́йности. Місія цивілізаційна, высшость цивілізаційна Поляко́въ супротивъ Русино́въ и тымъ подо́бнѣ крутарства не можуть выдержати критики супротивъ факто́въ, вже сказаныхъ исторіею. Ро́вножь не справляе во́дразы Полякамъ нѣяка операція, (якихъ они неодну перебули), котра приносить имъ хосенъ, хочь при то́мъ можна бы такъ само добре заговорити про высшость цивілізаційну. Але що-жь робити — крути верти, щобы мое было на верху.

Але за одно можемо бути вдячнѣ Przegląd-ови, а то за єго отвертость въ высказуваню погляду „правдивыхъ“ консерватисто́въ на квестію ро́вноправности. Та отвертость скрѣпляе нашѣ пересвѣдченя о „щирыхъ“ интенціяхъ тыхъ пано́въ, а може отворить очи ще деякимъ наивнымъ. А зновъ коаліція певно зле выйде на то́мъ, если буде мати такого, якъ Przegląd, речника своихъ справъ и если бы хотѣла слухати єго радъ при порѣшаню своихъ клопото́въ політично національныхъ.

Въ справѣ выборо́въ до сойму.

Выдѣлъ політичного товариства „Народна Рада“ у Львовѣ на засѣданю своѣмъ зъ дня 26 с. м. потвердивъ и поручивъ выборцямъ кандидатуру о. Михайла Зубрицкого, пароха зъ Мшанца и члена старо-мѣскои рады повѣтовои, на посла до сойму зъ округа старомѣского.

О. Зубрицкій, повѣдомленый о рѣшеню „Народнои Рады“, надо́славъ намъ, зъ прошеньемъ о умѣщенье въ „Дѣлѣ“, отсе

Оголошенье:

„Поставленый львовскою „Народною Радою“ кандидатомъ на посла до сойму, маю честь запросити всѣхъ Вп. пп. Выборцѣвъ на передвыборчѣ зборы до Старого-мѣста на день 2 н. ст. падолиста, т. є. на пятницю сего тыжня, на 10-ту годину передъ полуднемъ.

Мих. Зубрицкій“.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Якъ мы вже онодгы доносили, появили ся по бо́льшихъ мѣстахъ Россіи революційнѣ во́дозвы. Деякѣ вѣденьскѣ и берлинськѣ часописи одержали примѣрники тои во́дозвы по́дписаной россійскимъ сторонництвомъ „Народнаго права“. По́сля згаданыхъ нѣмецкихъ часописей маѣ маніфестъ такъ звучати: „Въ житю державъ суть хвилѣ, въ котрыхъ мусять бути по́днесенѣ такъ великѣ пытаня, що во́дъ ихъ розвязаня въ той або сей спосо́бъ зависить цѣла будуча доля народу. Така хвиля надо́йшла теперь для Россіи, а пытанье, яке нинѣ по́дносить ся, есть конечность удѣлити політичну свободу. Автократизмъ що найшовъ олицетворенье въ царѣ Александрѣ III., доказавъ цѣлкомъ ясно свою безсильность, здержуючи духовый и матеріяльный поступъ. Напрямъ теперѣшного правительства, що ясно выявляе ся якъ въ реформахъ послѣдныхъ лѣтъ, такъ и въ організаціи громадскихъ зарядо́въ, въ систематично́мъ по́дпиранѣ капіталістичныхъ експльоатацій и т. д., — доказуе, що правительство цѣлкомъ не намѣряе поне-

хати адміністраційнои самоволѣ и пôдпираня интересôвъ упривілегіованыхъ верствъ. Выслѣдомъ такои політики есть загальна деморалізація и економічный упадокъ краю. Часть россійскои суспôльности, що ясно добачуе небезпечность теперѣшного положеня, не бачить иншого выходу, якъ знесенье автократизму и введенье вôльнои репрезентації. Однако зъ приданы, що нема надѣѣ, щобы правительство вступило добровôльно на сю дорогу, не полишае ся народови нѣчого иншого, якъ противставити опорови тѣсныхъ династичныхъ интересôвъ автократизму добре зорганізовану силу публичнои опініи. Утвореньe такои силы мае на метѣ сторонництно „Народнаго права“. На поглядъ сторонництва понятье права народу мав въ собѣ політичну свободу и забезпеченье матеріяльныхъ интересôвъ того-жь народу. Гарантіи сего права такі: 1) загалне право выборче, 2) свобода вѣроисповѣданя, 3) независимôсть судôвництва, 4) свобода прасы, 5) свобода зборôвъ и товариствъ, 6) ненарушимôсть особъ и ихъ правъ яко людей. Супротивъ того, що Россія есть зложеным політичным тѣломъ, показуе ся конечным условѣм політичнои свободы признанье правъ політичнои самостôйности майже всѣхъ народностей заселяючихъ Россію. Такъ пôймаючи права народу, ставить собѣ сторонництво яко задачу полученье всѣхъ опозиційныхъ елементôвъ а организованье такои силы, що при помочи всѣхъ прислугуючихъ ѣй моральныхъ и матеріяльныхъ способôвъ поборювала бы гнетъ автократизму и установила права чоловѣка и горожанина. Глубоке пересвѣдченье, що таке змаганье вôдповѣдае историчнôй идеи теперѣшнои хвилѣ, надѣе ся сторонництво, що ся вôдозва найде горячій вôдгомонъ въ серцяхъ тыхъ всѣхъ, котрі не стратили ще почутя людского достоиньства, въ котрыхъ автократизмъ не убивъ свѣдомости горожаньскихъ правъ, котрі терплять пôдъ гнетомъ автократизму и стремлять до найвысшого идеалу права и справедливости“. — Вѣсти, які надходять зъ Ливадіи про недугу царя, констатують згôдно постôйне полѣпшенье здоровля царского, такъ що подорожь до Корфу майже не пôдлягае нѣякому сумнѣвови. Професоръ Захаринъ заявивъ, що царь буде мôгъ цѣлкомъ певно взяти участь въ торжествѣ вѣнчаня царевича, яке маe вôдбути ся нинѣ, т. е. 29 н. ст. жовтня. Сей день выбравъ царь нарочно, бо въ нѣмъ припадають роковины катастрофы пôдъ Боркама. Вчера перевѣвъ проф. Грубе у царя пробный опустъ воды, щобы зробити аналізу.

Нѣмецка кабінетна кріза вже полагоджена Именно, якъ донесли вчерашнi телеграмы, именувавъ цѣсарь Вільгельмъ канцлеромъ на мѣсце гр. Капрівого, дотепершнього намѣстника Альзатіи и Льотарингіи, кн. Віктора Гогенльоге-Шіллінгсфірста, а міністромъ внутрѣшныхъ справъ на мѣсце гр. Айленбурга, пôдсекретаря въ міністерствѣ для Альзатіи и Льотарингіи, Келера. — Новый канцлеръ Нѣмеччины кн. Кльодвикъ Кароль Віктôръ Гогенльоге-Шіллінгсфірстъ уродивъ ся 1819 року, отже маe вже 75 лѣтъ. Урядничу карієру розпочавъ по окôнченыхъ правничихъ студіяхъ въ 1842 р. яко авскультаторъ въ пруской державнôй службѣ. Яко дѣдичный членъ баварскои рады державнои выступивъ вчасно на політичну арену. Зъ пересвѣдчень належавъ до поступово-народного сторонництва Въ грудни 1866 року повѣрено ему теку внѣшныхъ справъ, а рôвночасно бувъ именованый міністромъ королѣвского дому и презесомъ кабінетнои рады. Зъ початку здавало ся, що иде пôдъ руку прускои політики, а навѣть зблизивъ ся до нея, перемѣнивши баварску армію на пруский ладъ. Пôзнѣйше жадавъ удержаня автономіи другорядныхъ нѣмецкихъ державъ, а его програма стала окликомъ всѣхъ поменшихъ державъ, що хотѣли бути нѣмецкими, але не прускими. Въ роцѣ 1868-ômъ выбрано его першимъ віцепрезідентомъ цлового парляменту и тогдѣ мавъ вôнъ выготовити проектъ утворення полудньово-нѣмецкого союза, поборюваный прускою прасою. Его внутрѣшна управа була досыть ліберальна и вôнъ выступавъ противъ сторонництва ультрамонтаньского, котре остаточно звалило его, бо 1870 р. одержавъ вôдъ сойму вотумъ недовѣрія и мусѣвъ уступити зо становища управителя кабінету. Въ грудни 1870 р. голосувавъ першій за приступленьемъ Баварія до нѣмецкого цѣсарства. Въ мартѣ 1871 року выбрано его віцепрезесомъ першого сойму нѣмецкого цѣсарства, въ котрôмъ прилучивъ ся до ліберального державного сторонництва. Въ маю 1871 р., по уступленю гр. Арніма, покликавъ его цѣсарь Вільгельмъ I на посаду нѣмецкого амбасадора въ Парижи. Въ 1886 роцѣ ставъ намѣстникомъ Альзатіи и Льотарингіи, аж вкôнци подѣѣ послѣдныхъ днѣвъ вынесли его на найвысше становище въ нѣмецкôй державѣ. — Новоименованый міністеръ внутрѣшныхъ справъ, Келеръ, се личность доси дуже мало звѣстна и — якъ здаеть ся — мало вызначна. Бувъ пôдсекретаремъ стану въ міністерствѣ для Альзатіи и Льотарингіи, въ котрôмъ управлявъ першимъ вôддѣломъ для справъ просвѣты и судôвництва.

Найновѣйшi вѣсти про японьско-хиньску вôйну доносять про нове пораженье Хинцѣвъ вже въ Манджурiи. Японьска армія, въ силѣ 20.000 людей, перейшовши граничну рѣку Ялю, напала на сильно укрѣплену хиньску позицію пôдъ Кувренъ, котрои боронило 16.000 воякôвъ. По завзятôмъ опорѣ опустили Хинцѣ свои позиціи и цофнули ся въ напрямѣ мѣста Антунгъ. Японцѣ здобули 30 пушокъ, велику силу амуніціи и 300 шатеръ. — Рôвночасно зъ походомъ на пôвночи высадили Японцѣ на берегъ 20 тысячну армію на пôвностровѣ Кінчо, де лежить крѣпость Портъ-Артуръ, що боронить приступу до залива Печілі. Японцѣ вôдтяли Портъ-Артуръ вôдъ середины краю и намѣряють сими днями ударити на него сухопутными войсками и флотою. Въ европейскихъ часописяхъ пересвѣдченя загально, що Хинцѣ не въ силѣ здержати побѣдного походу японьскои армiи.

НОВИНКИ.

— **Смерть пок. д-ра Омеляна Огоновского** выкликала въ громадѣ львôвскихъ Русинôвъ великій жаль и смутокъ, тымъ бôльше що наступила несподѣвано. Покôйный професоръ вôдъ тыжня чувъ ся недужимъ, однакъ була надѣя, що се промине. Тымчасомъ въ недѣлю передъ полуднемъ сильному заатакованю серця штука лѣкарска не могла дати ради, и въ полудне настала катастрофа. Вже въ годину по кôнчинѣ майже всѣ Русины львôвскій почули пресумну вѣсть, що блыскавицею розносилась въ що-разъ дальшій округи. По полудни вчинивъ ся по товариствахъ рухъ. Канцелярія „Просвѣты“ повѣдомила телеграфічно всѣ філіи свого товариства, а зъ громады львôвскихъ Русинôвъ выслано телеграмы до Вѣдня, до знатнѣйшихъ Русинôвъ и на Украину. Вечеромъ порѣшила родина покôйного, що похорони вôдбудуть ся вô второкъ. Зъ дому при ул Пôдвалє ч. 9 буде тѣло покôйного перенесене до церкви о год. 10-ôй рано и тамъ зачне ся вôдправа. Священичій чинъ похоронный потреваe що найменше до годины 2-ои по полудни и тогдѣ двигне ся походъ похоронный на кладовище Лычакôвске. Заупокôйне богослуженье буде вôдправлене въ середу 31 н. ст. жовтня о год. 9-ôй рано въ церквѣ Успеньскôй.

Нинѣ въ полудне зôбрали ся въ комнатахъ „Рускои Бесѣды“ вôдпоручники руснародныхъ товариствъ и ширша громада львôвскихъ Русинôвъ на нараду, въ якій способъ почтити память покôйного. Нарадѣ проводивъ о. сов. А Тороньскій. Ухвалено: Громада львôвскихъ Русинôвъ народовцѣвъ хоче почтити якъ найвеличавѣйше память пок Омеляна Огоновского въ той способъ, щобы справити похороны покôйного громадскимъ коштомъ, однакъ если-бъ родина покôйного бажала вôд правити похороны своимъ коштомъ, тогдѣ якъ товариства такъ и поодинокій Русины жертвують датки на стіпендію имени покôйного для рускихъ літератôвъ або на иншу народну цѣль. Вôдтакъ выбрано комітетъ зъ пп.: о. А. Тороньского М. Грушевского и Ив. Верхратского и поручено ему зложити родинѣ покôйного кондоленцію въ имени рускихъ товариствъ и загалу Русинôвъ-народовцѣвъ. Дальше ухвалено, що на похоронахъ мають явитись вôдпоручники товариствъ и асистувати въ походѣ похоронномъ при вѣнцяхъ. Вѣнцѣвъ офіціяльныхъ буде чотири: вôдъ Просвѣты, вôдъ товариства наукового им. Шевченка, вôдъ Рускои Бесѣды и спôльный вôдъ прочихъ товариствъ, хочь кожде товариство може выслати свои вѣнцѣ. Надъ могилою будуть выголошенi промовы: въ имени тов. Просвѣты [проф Верхратскій] и всѣхъ другихъ товариствъ, зъ поручення Русинôвъ закордонныхъ п. М. Грушевскій и въ имени рускихъ товариствъ академічныхъ. До переведеня тыхъ ухвалъ выбрано комітетъ зъ пп. Вол. Шухевича, о. Чапельского, Р. Цеглиньского, д-ра Студиньского и академика Копача.

Крôмъ того деякі товариства рускі вôдбули окремо нараду въ справѣ вôддання чести покôйному. И такъ тов. академикôвъ „Ватра“ ухвалила зложити вѣнець, а тов. „Академичне Братство“ замѣсть вѣнця вызначило 10 зр. на цѣль, котру въ найблизшôмъ часѣ означить ся.

Зъ вôконъ „Просвѣты“ повѣвае чорна хоругов; така-жь хоругов вывѣшена на будынку університетскôмъ. Нинѣ вечеромъ о 6-ôй год. при тѣлѣ покôйного буде вôдправленый парастасъ. На улицяхъ розлѣплено посмертнi плякаты вôдъ родины, вôдъ тов „Просвѣты“ и спôльный вôдъ рускихъ товариствъ.

— **Руско-народный театръ** — якъ довѣдуесь Kurjer Lwowski — переѣде въ першихъ дняхъ листопада с. р. зъ Ярослава до Ряшева и тамъ дасть рядъ представлень въ сали „Сокола“.

— **Магістратъ львôвскій** оповѣщеньемъ зъ 23 с. м. пригадуе приписы що-до мельдованя обовязаныхъ до загального ополченя. Обовязанi мають замельдувати ся лично въ львôвскôмъ магістратѣ [въ ратуши, I. поверхъ, рядна комната] въ речинци вôдъ 5 до 9 листопада межи 9 а 1 годиною передъ полуднемъ або мѣжь 4 а 6 пополудни. Тѣ, що за-для якихъ-небудь перепонъ не можуть ставити ся въ повысшихъ дняхъ, повинні се учинити найдальше въ днях 15 або 16 листопада въ згаданôмъ локали и въ постановленôй порѣ дня. Зголошуючі ся мають выказатись паспортомъ загального ополченя або письмомъ вôдходу зъ вôйска, взглядно т. зв. картою впису до ополченя. Проживаючі по-за границями краю мають зголосити ся у вôдповѣднои адміністраційнои або репрезентаційнои власти.

— **Клявзуровi письменнi испыты кандидатôвъ на учителѣвъ въ гімназіяхъ и школахъ реальныхъ** розпôчнуть ся у Львовѣ дня 29 листопада с. р. Рôвночасно можуть зголосити ся кандидаты, котрі убѣгають ся о кваліфікацію учительства французкои мовы и стенографіи.

— **Маніфестациі роботниковъ за загальнымъ правомъ голосованія** вôдбули ся кромѣ Львова и Станиславова такожь въ Стрыю [два разы, 21 и 28 н. ст. с. м.] и въ Новôмъ Санчи На першихъ зборахъ въ Стрыю зôйшло ся небогато роботниковъ а то зъ причины, що поліція ставила рôзні перешкоды въ приготованю зборôвъ. [Поліція арештувала афішера въ часѣ розлѣплюваня оповѣстки о зборахъ; противъ того рѣшили зборы внести жалобу до міністерства, бо намѣстництво на поданье въ сѣй справѣ нѣчого не вôдповѣло] За те въ Новôмъ Санчи дня 14 с. м. явило ся около 3 тысячь роботниковъ и селянъ зъ околицѣ, межи ними такожь послы Иванъ и Станиславъ Поточки. По рефератѣ Дашиньского зъ Кракова зборы приняли таку саму резолюцію якъ роботники у Львовѣ.

— **Въ справѣ будовы нового польского театру** рѣшивъ віцепрезідентъ Мархвицкій за згодою радныхъ скликати на нинѣ довѣрочне засѣданье рады мѣскои.

— **Въ справѣ убійства економа Твардієвича** арештовано и вôдставлено до суду въ Теребовли девятьохъ селянъ зъ Лозôвки, по бôльшôй части паробкôвъ.

— **Боа констрікторъ пожеръ свого товариша.** Небувалый доси въ житю гадôвъ выпадокъ лучивъ ся недавно въ будынку зоольогічного товариства въ Лондонѣ. Въ однôй клѣтцѣ находили ся два великаньскі вужѣ, одинъ довгій на 8, а другій на 9 стôпъ. Передъ замкненьемъ будынку подали имъ сторожѣ по голубови и бачили ще, якъ бôльшій вужь свою вечерю спожывъ, а другій що-нно упоравъ ся зъ половиною. Коли-жь другого дня вôдчинили клѣтку, побачили вже лише бôльшого вужа, а другого не стало въ живыхъ. Сей бôльшій бувъ тогдѣ не въ мѣру грубый и не мôгъ рушити ся. Догадують ся, що вôнъ злакомивъ ся на вечерю свого товариша и коли тамтой державъ въ пащи другу половину голуба, вхопивъ ей своими зубами, а втягаючи голуба, втягнувъ зъ розгону и свого товариша недолѣчи неволѣ.

— **Дôбрі вѣсти.** Въ Моравскôй Остравѣ ствердженo два выпадки азійскои холеры. — Дифтерія и скарлятина розпаношили ся сильно въ Бродахъ; въ одній клясѣ выдѣловои школы явило ся на 40 ученицъ лише 10; чому не замкнути такои школы?

Надôслане.

Ganz seid. bedruckte Foulards 75 kr. bis fl. 3·65 p. Met. — (ca. 450 versch. Disposit.) — sowie **schwarze, weisse** und **farbige** Seidenstoffe von **45 kr.** bis **fl. 11·65** per Meter — glatt, gestreift, karrirt, gemustert, Damaste etc. (ca. 240 versch. Qual. und 200 versch. Farben, Dessins etc.), porto und zollfrei in die Wohnung an Private.. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. und Postkarten 5 kr. Porto nach der Schweiz. 4515 (2)
Seiden-Fabrik G Henneberg (k. u. k. Hofl.) Zürich.

Вѣсти зъ еп. перемыскои.

До духовнои семинаріи у Львовѣ принятi: Ник. Волыньскій, Ив. Левицкій, Алекс. Гоцкій, Гр. Гонсьоровскій, Як. Яхно, Ромуальдъ Думинъ, Стеф. Мацюракъ, Ив. Гринь, Тад. Хлопецкій, Евген. Козловскій, Ив. Головка, Мих. Заяць, Вас. Смолиньскій, Ив. Урускій, Мир. Рудавскій, Мих. Татомиръ, Володим. Арданъ, Алекс. Дуркотъ, Петро Яросевичъ. — До колегіи св. Атанасія въ Римѣ принятi: Гр. Кульчицкій, Мих. Тимчишинъ, Атанас. Черепанякъ. — Канонічну институцію на Лѣщины, дек. бѣцкого, одержавъ о. Дм. Хилякъ. — Завѣдательства одержали оо.: Ив. Дуркотъ въ Воли цеклиньскôй, дек. дукляньского и Петро Ясеницкій въ Вôйску, дек. добромильского. — Сотрудництво въ Радимнѣ, дек. перемыского, одержавъ о. Ив. Косоноцкій. — Увôльненый вôдъ испыту конкурсового о Стеф. Козенка зъ Мацьковичъ, дек. перемыского.

Господарство промыслъ и торговля.

— **Ревізія грунтового катастру.** На засѣданю рады державнои дня 24 с. м. заявивъ міністеръ скарбу, що вже выдавъ порученье до пôдчиненыхъ урядôвъ, щобы вже теперь зъ огляду на маючу наступити ревізію катастру звертали увагу властителѣвъ грунтôвъ на зголошеня у властивыхъ властій змѣнъ, які въ ихъ грунтахъ зайшли вôдъ послѣдного катастру дотычно культуры. Позаякъ такі змѣны [н. пр. орныхъ пôль на сѣножати и пасовиска а тымъ бôльше на неужитки] вплынуть значно на обниженье податку, длятого повинна наша интеліґенція по селахъ и мѣсточкахъ звернути увагу хлѣборобôвъ, щобы мали ся на бачности и не занедбали доносити въ своемъ часѣ про змѣну культуры. Дальше треба ще й те затямити: Коли посолъ Левъ Пасторъ запытавъ приватно міністра скарбу: якъ мають собѣ поступити тѣ, що були попереднымъ катастромъ покривджений на почисленю грунтôвъ до высшои класы, вôдповѣвъ міністеръ, що теперь не мыслить о переведеню нового катастру, бо се коштувало бы до 20 міліонôвъ, однакожь невдовзѣ предложить радѣ державнôй законъ о ревізіи катастру, пôсля котрого закона вôльно буде кождому внести въ короткôй дорозѣ реклямацію противъ первѣстнои кляcифікаціи.

— **Гуцульска Спôлка промыслова въ Коломыи** [въ каменици п. Штенцля коло антики а напротивъ ратуша] достатчае на осѣнну и зимову пору слѣдуючі важні для господарѣвъ предметы: I. Коливоротки конструкціи чеcкои, выпробованi передъ высылкою, а именно: на складѣ въ Коломыи по 2 зр. 50 кр. а зъ доставою до стаціи зелѣзничои въ Коломыи по 2 зр. 70 кр. кр. Коливоротки высылають ся лише зелѣзницею. — II. Берда [блиты] ткацкі, сталевi и мосяжнi, найрôзнѣйшихъ розмѣрôвъ. При замовленю треба для уникненя непорозумѣнь подати число трощей, широкôсть берды въ свѣтлости и высокôсть [сторцъ] въ центіметрахъ. Звычайный сторцъ выносить $7\frac{1}{2}$ цмт. Выконанье замовлень тревае чотири тыждні. — III. Начиня [ниты] ткацкі зъ очками нитяными, дротяными и бляшаными, а то сталевыми и мосяжными. При замовленыхъ начиня треба подати широкôсть берда и число въ нѣмъ трощей. Начинье розумѣе ся все чотирошахтове. Выконанье тревае чотири тыждні.

Окрôмъ того удержуе товариство на складѣ кинтарѣ, выробы ткацкі, мосяжнi, гуцульскі снищарскі рѣчи и иншi деревляні выробы.

До товариства „Гуцульскои Спôлки“ въ Коломыи вступати можна за уплатою 5 зр. на удѣлъ и 50 кр. вписового на фондъ резервовый.

Оповѣщеня.

I.

На основѣ ухвалы старшины товариства гімнастичного „Сокôлъ“ зъ д. 15 жовтня 1894 р. и пôсля § 9 устава оповѣщае ся, що звычайнi загальнi зборы товариства вôдбудуть ся дня 7 н. ст. падолиста 1894. о годинѣ 3 по полудни въ хатѣ товариства [ул. Пôдвале ч. 7].

Порядокъ дневный: 1) Вступне слово головы Нагôрного. 2) Справозданье справника Лавровского. 3) Справозданье скарбника Хойнацкого. 4) Справа строю и справа змѣны §§. 15, 18 и 22 устава. 5) Справозданье провѣрникôвъ. 6) Внесеня членôвъ.

Взываемо всѣхъ пп. членôвъ, щобы до д. 3-го н. ст. падолиста 1894. заплатили вкладки, бо пôсля §. 1 порядку дѣяльности лишь тогдѣ мають вступъ на загальнi зборы, если заплатили вкладку за падолистъ с. р.

У Львовѣ 22 жовтня 1894.

Василь Нагôрный. Володимиръ Лаврôвскій.

II.

На основѣ ухвалы старшины товариства гімнастичного „Сокôлъ“ зъ дня 15 жовтня 1894. оповѣщаемо, що вправы въ борбництвѣ розпочинають ся дня 1 падолиста 1894 Оплата мѣсячна установлена для членôвъ 25 кр., для нечленôвъ [ученикôвъ] 2 корони. Вписуватись можна въ канцеляріи товариства що день вôдъ годины 6-ои вечеромъ.

Курсъ гімнастики для пань и ученицъ розпочинае ся дня 15 падолиста 1894. Оплата мѣсячна установлена для ученицъ, дѣтей членôвъ 2 корони, для нечленôвъ 4 корони.

Панѣ, котрі вступлять въ члены товариства, не платять нѣякои оплаты за науку, кромѣ мѣсячнои вкладки 1 корони.

У Львовѣ 22 жовтня 1894.

Василь Нагôрный. Володимиръ Лаврôвскій.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На закупно образа п. Ивасюка** зложили на руки редакціи и адміністраціи „Дѣла“ п. Никола и Марія Харжевскі зъ Сонова 1 зр., д-ръ Ярославъ Кулачковскій директоръ „Днѣстра“ 1 зр 30 кр., п. Вас. Нагôрный директоръ „Народнои Торговлѣ“ 1 зр. и професоръ університету Михайло Грушевскій 3 зр. 50 кр. Просимо о дальші жертвы, бо на сплату образа ще нестае около пôвтора сотки.

Переписка Редакціи и Адміністраціи.

— **Вп. М. Рих. въ Кор.** Просимо заглянути до ч. 215 пôдъ „Жертвы“.

Телеґрамы „Дѣла“

Берно моравске 29 жовтня. Зборы мужѣвъ довѣря нѣмецкихъ лібералôвъ ухвалили резолюцію противъ гімназіи въ Целью.

Берлинъ 29 жовтня. Нинѣ рано мало появити ся урядове оголошенье именованя кн. Гогенльогого канцлеромъ а Келера міністромъ внутрѣшныхъ справъ.

Бѣлградъ 29 жовтня. Король Александеръ приймивъ дімісію кабінету Николаевича и поручивъ Николаеви Христичови зложити новый кабінетъ. Христичови удало ся зложити кабінетъ зъ мужѣвъ довѣря всѣхъ трехъ сторонництвъ.

Парижь 29 жовтня. Француска праса витае симпатично именованье кн. Гогенльогого канцлеромъ и пôдносить, що вôнъ католикъ та що супротивъ Французôвъ заховавъ все богато такту. Се именованье уважають запорукою мира.

Софія 29 жовтня. Князь Фердинандъ отворивъ собраніе промовою, въ котрôй пôд-

пѣсъ значѣнье уродинъ наслѣдника престола. Завѣривъ, що князь Борисъ буде выховувати ся въ болгарскомъ дусѣ и що высоко пóднесе прапоръ величины и свободы Болгаріи. Дольше сказавъ, що вдоволеный зъ результату выборóвъ до собранія та що хоче инавґурувати еру морального и матеріяльного вóдродженя Болгаріи. Вкóнци заповѣвъ реформу податкову, касъ краєвого господарства и торговельнои палаты. Президентомъ собранія выбраный Тодоровъ, першимъ заступникомъ Янкуловъ, а другимъ цанковистъ Даневъ.

Надболане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ
„пóдъ Коперникомъ“
Львóвъ, площа св. Духа
(ул. Театральна ч. 6 противъ головного одазду поручає у великóмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, лорнеты, бінокля, далекогляды, барометры, аерометры, міякроскопы, якпы, компасы, райсцайни, ленты мѣрильнѣ, пióны, сібелѣ, манометры и т. п. Устроєня звóнкóвъ електричныхъ. Всяки направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовлєня въ провінціи выготовляют точно 148

Числа до выпалювання на рогахъ поручає
ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ
ножóвникъ у Львовѣ ул. Боимóвъ ч. 3.
Цѣнники даромъ.

Глядає ся господинѣ
въ дóмъ священика вдóвця на селѣ. Близшѣ услóвя „Михневичъ“ poste restante Rymanów. 369 1—6

ПА-
расолъ у великóмъ выборѣ. **Кальошѣ** *американьскѣ и россійскѣ. Бѣлье мужеске, выробы трикóвѣ бѣлье Єгера, и т. п. поручає найдешевше магазинъ товарóвъ модныхъ, приборóвъ подорожныхъ тоалетныхъ и т. п.*

Павла Лянгнера
передъ тымъ 2537
Братóвъ Лянґнерóвъ
у Львовѣ улиця Галицка число 16.
Цѣнники на жаданье даромъ.

Каролъ Гавсвальдъ
Станиславóвъ ул. Сапѣги ч. 3
поручає
всякѣ зелѣзнѣ товары, знаряды и приборы господарскѣ, окутя до вóконъ, дверей, кухнѣ и меблѣвъ, знаряды для всѣхъ ремѣселъ.
Выробы ножóвничѣ власнои фабрики, англійскѣ и зъ Золінґень Генкельса. **Машины до шитя и огнетревалѣ касы.**
Крóмъ наведеныхъ товарóвъ маю рóзнѣ нашѣ входячѣ въ обсягъ зелѣзнои торговлѣ **по найдешевшихъ цѣнахъ.**
Поручаю такожъ выробы кошикарскѣ зъ власнои фабрики.
Илюстрованѣ цѣнники даромъ и оплатно. 295 25—26

Безъ конкуренціи
есть мóй склепъ истнуючій вóдъ р. 1848 и тѣшучій ся вóдъ сего часу великою симпатією. Длятого поручаю мóй обильный складъ одягóвъ мужескихъ и хлопячихъ, пальта мужескѣ и хлопячѣ, якъ такожъ одяги дитячѣ и уніформы. Такожъ позваляю собѣ поручитись Всч. Духовеньству яко спеціялістъ въ робленю сурдутóвъ, рясъ и т. д.
Замовленя пóсля мѣры выготовлюють ся въ найкоротшóмъ часѣ якъ найгарнѣйше.
Дякуючи за дотеперѣшнѣ взгляды пишусь 4095
Зъ поважаньемъ
Давидъ Шварцвальдъ
у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

БЕЗЪ БЛЯҐИ!
найдешевше, найкористнѣйше, тревало и елеґантно можна убирати ся
лише
въ славнóй зъ дешевости и гарного крою
першóй вѣденьскóй філіи
ВІКТОРА ТІРІНҐА
и Братóвъ
лише 344 4—4
ул. Ягайлоньска ч 2.
у Львовѣ.
Всяка конкуренція выключена.

Ученица
курсу фреблѣвского глядає лекціи въ домѣ приватномъ.
Близша вѣдомóсть въ адміністрациіи „Дѣла“.

М. Р. ШНАЙДЕРЪ
заприсяженый знавець судовый
въ Станиславовѣ
296 поручає свое 13-12
заведенье штуки цизельерскои
выробляє образы зъ всѣлякихъ крущѣвъ до найбóльшого объему, посрѣблює и позолочує въ огни и гальванічно и приймає всякѣ направы.

КАНЦЕЛЯРІЯ АДВОКАТА
Д-ра Стефана Федака
перенесена до дому при
ул. Костюшка ч. 10
(напротивъ Банку краєвого).
336 17—20

ПОДЯКА.

Всевышшому подобалó ся насъ тяжко дóткнути, забравши намъ по короткóй но тяжкóй слабости дня 24 вересня с. р. нашого найдорожшого сына Леонтія ц. к. авскультанта судового въ Римановѣ въ силѣ вѣка, бо доперва 28 лѣтъ числячого. Въ тóмъ превеликóмъ нашóмъ горю правдивою вóдрадою було намъ тое спóвчутье; слова потѣхи, а такожъ помóчь вóдъ другóвъ и знакомыхъ небóщика, котрымъ на сѣмъ мѣсци прилюдно найсердечнѣйшу подяку складаємо а именно: о. декану Саламону, приходнику Риманова за всяку помóчь духовну и за торжественне вóдпровадженье тѣла покóйного до зелѣзничои стациі въ Римановѣ, зъ-вóдки перевезене до Люблинця въ фамілійнóмъ гробѣ було похоронене черезъ о. Софрона Кульматицкого зъ Дахнова, о. Кульматицкого зъ Гороховець, о. Козенку зъ Мышковичь и о. Полошиновича зъ Любачева, котрымъ за ихъ трудъ, а послѣдному за тепле слово надгробне щиро дякуємо. Не менше такожъ дякуємо Вп. пп. Туркамъ, учителямъ въ Люблинци за ихъ труды и слово потѣхи въ нашóмъ нещастю. Вкóнци складаємо сердечне Спаси-Бóгъ всѣмъ товаришамъ покóйного за узнанье его трудóвъ, правости характера и дружну любовь объявлену великимъ жалемъ надъ передчасною его смертію и присланье прекрасныхъ вѣнцѣвъ на домовину покóйного.

Григорій и *Юлія Пирожиньскѣ* родичѣ, *Тадей*, *Ольга* рóднѣ, *Н. Вербовый* шуринъ. 367

ГÔСТЦЯ,
ревматизму, коленя, обезвладненя и т. д. позбуде ся кождый по ужитю **Рускои масти на гостець**
Цѣна 1 слоика 1 зр.
На глухоту: **Рускій олѣйокъ ушиный**
(П.) Цѣна 1 фляшки 50 кр. 323 10—10
Головный складъ: **С. РУКЕРЪ** аптикарь у Львовѣ.

НА РАТЫ
МАШИНЫ ДО ШИТЯ
зъ найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и краєвыхъ вóдъ 25 до 65 зр.
поручає 4798 126—?
ЛЮДВИКЪ ҐАРДОЛИНЬСКІЙ
Львóвъ, площа Галицка 14.
Цѣнники на жаданье даромъ и франко.

ТЕОФИЛЬ КОПИСТИНЬСКІЙ
артистъ-малярь
звѣстный вóдъ кóльканацяти лѣтъ изъ своихъ праць малярскихъ, украшає церкви въ стилю всхóдномъ разомъ зъ позолоченьемъ, престолы, иконостасы и иншѣ рѣчи Принимає рѣзьбарскѣ роботы пóсля власныхъ плянóвъ. Выготовлює всякои величины церковнѣ образы до иконостасóвъ, престолóвъ плащениць — олѣйными красками на полотнѣ и деревѣ. Пообльшує зъ фотографій портреты. Зъ уповаженя ц. к. консерваторія реставрує всякѣ старинности, а то фрески, рѣзьбы и т. ин. входячѣ въ кругъ праць малярства по найумѣренийшихъ цѣнахъ. Пóдписаный просить Всч. Духовеньство занотувати собѣ его адресу. 205 34—?
Т. Копистиньскій
у Львовѣ, улиця Краковска число 20.

До загальнои вѣдомости!

Одержавши онодги кореспонденцію, въ котрóй авторъ робить менѣ закидъ, що въ наслѣдокъ рѣдкого инсерованя моеи фірмы, дуже богато купуючихъ зъ причины незнаня о ей истнованю выкористовує ся несовѣстными конкурентами по надъ половину дѣйстнои вартости инструмент въ, спонуканый я заявити, що теперь готовый я выслати кождому на жаданье мóй илюстрованый цѣнникъ даромъ и франко.
Зъ поважаньемъ
І. КАПРАЛИКЪ
Львóвъ, улиця Скарбкóвска ч. 7.
305 на розѣ. 2—3

Знана вóдъ многихъ лѣтъ ц. к. управ. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікерóвъ и оцту
Юлія Миколяша Наслѣдникóвъ у Львовѣ
Яковъ Шпрехеръ и С-ка
поручає старѣ польскѣ сильнѣ горѣвки, дуже добрѣ розолісы, лікеры, румы правдивѣ зъ Ямайки, якъ такожъ найлѣпшои якости краєвѣ спеціялы якъ: Народóвка, Dziennik, Szczutek, Карпатóвка, „Дябелъ“, Помаранчева не солоджена, Ратафія, Деренóвка и т. п. горѣвки упривилеєваній и одиноко правдивѣ если зъ нашои фабрики спроваджені.
Одиноке жерело въ краю для пп. аптикарѣвъ, до побиранья алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ вóльного вóдъ податку и вже оподаткованого.
Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкóдный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.
Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головномъ складѣ вод мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Кароля Людвика ч. 29. 4014 143—104

УЧИТЕЛЬ
орґанъ руского товариства педаґоґічного двотыждневникъ педаґоґічно-науковый, выходить вóдъ 1 червня 1889 р. у Львовѣ ул Вóрменьска ч. 2., Предплата на цѣлый рóкъ 3 зр., на пóвъ року 160 кр. на чверть року 1 зр.

ДЕНТИСТЪ
Д-ръ Б. Качоровскій
бувшій ученикъ берлиньскои школы, перенѣсши свое довголѣтне
Заведенье дентистичне
зъ Вѣдня до Львова, ординуе при ул. Сикстускóй ч. 23 (стара почта) партеръ вóдъ годины 9—1 передъ и вóдъ 2—5 по полудни. Въ недѣлѣ и свята вóдъ годины 9—12 передполуднемъ. Для убогихъ недужихъ що день амбуляторія вóдъ годины 8—9 перед- 124 полуднемъ.

Лѣсовѣ топóрцѣ зъ двома довóльными буквами по 6 зр. Числа до значеня худобы (гарнітуръ 9 штукъ) 3 зр.
4595 *поручає*
ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ
торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.)
Цѣнники илюстрованій рóзныхъ предметóвъ до розпорядимости.

НА СЕЗОНЪ ОСѢННЫЙ

Просить ся ласкаво всѣхъ Вп. Гостей выставовыхъ пересвѣдчити ся о дивнóй дешевости осѣнныхъ и зимовыхъ товарóвъ, вже спроваженыхъ въ великóй скóлькости.
Слѣдуючѣ товары продають ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ доки истнуе запасъ:

1000 модныхъ муфóвъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·50, 2·— до 5·— зр.
1000 кожуховыхъ шапокъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·80, 2·20 до 4·— зр.
1000 флянельовыхъ и суконныхъ блюзъ осѣнныхъ и зимовыхъ 2·50, 3·— до 6 зр.
500 гальокъ волочковыхъ по 2·50 до 4·— зр.
1000 хустокъ Гімаляя, найбóльшій родъ 1·75, 2·25 до 4·— зр.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймодньйшихъ суконокъ на осѣнь и зиму 1·20, 2·50 зр.
1000 модныхъ плащикóвъ на осѣнь и зиму вóдъ 4 зр. и высше.
3000 одягóвъ для хлопчикóвъ у всѣхъ величинахъ по 1·80, 2·—, 3·— зр. и высше.
Особливѣ новости въ стяжкахъ, всаляхъ, капелюхахъ дамскихъ и дитинныхъ, рукавичокъ гляссé, дунскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, панчохахъ, парасоляхъ до дощу, блюзахъ шовковыхъ и вовняныхъ, шляфрокахъ, костюмахъ и негліжахъ надóйшли власне въ великóй скóлькости и доповняють ся щоденно.

Особливша гуртовна продажь принагóдна
въ вóддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимóвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лóжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лóжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (выробъ килимóвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 гарнітурóвъ „Louvre“ на лóжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лóжка и 1 на стóлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 гарнітурóвъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лóжка, 1 на стóлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рóзныхъ краскахъ по 75, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·35, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый выробъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Єгера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцóвъ флянельовыхъ въ найлѣпшóмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диванкóвъ пóдъ и надъ лóжка по 1·50 и 2·25 стрижень по 2·50, 3 и высше.
300 диванóвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванóвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванóвъ до ѣдальень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр
300 диванóвъ пóвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкóвъ хóдникóвъ 8—10 метрóвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкóръ козачихъ, природныхъ 5·50, шкóрки Ангора 2 и 2·50.
Доргы до подорожи 3·50, 5, 6 зъ імітаціею шкóры тигра 7·50 и высше.
Дивапы сальонныѝ у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портіеры и занавѣсы коронковѣ аж до найлѣпшихъ сортóвъ.

Всякѝ зъ провінціи надсылани порученя полагоджує ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ
Зарядъ магазину AU LOUVRE
у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.
4815 169—?

Рухъ поѣздóвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 мая 1894 пóсля годинника середно-европейского.

Приходять до Львова зъ	поѣзды: поспѣшний		особовий		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	2 32	5 25	9 00	6 10	9 00
Варшавы	—	5 25	9 00	—	9 00
Хабóвки (Закопаного) на Перемышль, Ряшевъ, або Тарнóвъ	2 32	—	—	—	—
Хабóвки (Закопаного) на Ряшевъ або Тарнóвъ	—	5 25	—	—	—
Хабóвки (Закоп.) на Стрый		—	9 34	—	—
Мушины, Криницѣ, Жегестова на Тарнóвъ		—		—	9 00
Мушины Криницѣ Жегестова на Ряшевъ або Тарнóвъ	—	5 25	—		—
Мушины Криницѣ Жегестова на Тарнóвъ (в. 1/8 до 30/9)			9 00		—
Мезе-Ляборцъ Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	9 00	—	—
Надберезя и Тарнобжега	—	—	6 00	—	—
Пóдволочискъ и Бродóвъ (на дворецъ гол.)	2 18	9 29	9 10	5 45	—
Пóдволочискъ и Бродóвъ (на дворецъ Пóдзамче)	1 58	9 13	8 45	19	—
Сучавы	9 40	—	7 37	12 27	6 35
Кимполюнга	9 40	—	7 37	—	—
Радóвцѣвъ	9 40	—	7 37	—	6 35
Бергомета и Чудина	9 40	—	—	—	—
Новоселицѣ	9 40	—	7 37	—	—
Слободы рунгур. Копальнѣ	9 40	—	—	—	6 35
Гусятина на Галичъ	9 40		7 37	—	—
Чорткова на Галичъ	—		—	12 27	—
Бориславъ			2 02	12 10	—
Белзця			—	4 45	—
Сокаля			7 48	4 45	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова на Стрый)	—		8 34	12 10	—
Стрыя и Сколього		—	8 47	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова на Стрый	—	—	2 02	—	—
Гребенова (вóдъ 10/7 включно до 30/8)	—	—	2 02	—	—
Бруховичъ (вóдъ 12 мая почавши ажь до вóдкликаня)	—	—	8 10	—	—

Вóдходять зъ Львова до	поѣзды: поспѣшний		особовий		
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	2 24	10 10	4 50	10 35	6 55
Варшавы	—	10 10	4 50	—	6 55
Хабóвки (Закопан.) на Тарнóвъ або Ряшевъ	—	10 10	—	—	—
Хабóвки (Закопан.) на Ряшевъ або Перемышль	—	—	10 35	—	—
Хабóвки (Закоп.) на Стрый	—	—	9 50	7 10	—
Мушины Криницѣ, Жегестова на Тарнóвъ або Ряшевъ		10 10	—	—	—
Мушины Криницѣ, Жегестова на Тарнóвъ (вóдъ 1/8 включно до 30/9)	—	—	—	6 55	—
Мушины, Криницѣ Жегестова на Тарнóвъ	—	—	4 50	—	—
Мушины, Криницѣ на Стрый	—	—	—	7 10	—
Мезе-Ляборцъ, Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	—	6 55	—
Надберезя и Тарнобжега	—	10 10	4 50	—	—
Пóдволочискъ и Бродóвъ (зъ дворця гол.)	308	244	9 40	10 20	—
Пóдволочискъ и Бродóвъ (зъ дворця Пóдзамче)	5 22	2 56	10 04	10 47	—
Сучавы	6 15	—	10 5	2 55	10 20
Чорткова на Галичъ	—	—	—	2 55	—
Гусятина на Галичъ	6 15		—	—	10 30
Слободы рунгур. Копальнѣ	—	—	10 15	—	10 30
Новоселицѣ	6 15	—	—	—	10 20
Бергомета н. С. и Чудина	6 15	—	—	—	—
Радóвцѣвъ	6 15	—	10 15	—	10 30
Кимполюнга	6 15	—	—	2 55	—
Сокаля	—	—	9 10	6 45	—
Белзця	—	—	9 20	—	—
Бориславъ на Стрый	—	—	9 40	9 50	—
Лавочного (Мункача, Серенча, Мішкольца, Пешту) и Хирова на Стрый	—	—	5 40	—	7 10
Станиславова, Долины, Болехова на Стрый	—	—	—	9 50	7 10
Сколього и Хирова на Стрый	—	—	—	9 50	—
Стрыя и Сколього	—	—	—	3 05	—
Гребенова (тóлько вóдъ 10/7 включ до 30/8)	—	—	—	9 10	—
Бруховичъ (почавши вóдъ 12 мая ажь до вóдкликаня)	—	—	3 30	—	—
Зимнои-воды (почавши вóдъ 12 мая ажь до вóдклик.)	—	—	3 42	—	—

Розклады ѣзды въ видѣ кишенковóмъ можна дóстати въ бюрахъ информаційныхъ, касахъ стаційныхъ и у кондукторóвъ

*) Годины печатанѣ грубыми черенками означують пору нóчну вóдъ год. 6-ои вечеромъ до год. 5-ои 59 мін. рано. Въ бюрѣ информаційномъ ц к. австр. зелѣзниць державныхъ у Вѣдни (улиця Іоанна 29) якъ такожъ въ бюрѣ информаційномъ ц. к. австр зелѣзниць державныхъ у Львовѣ (улиця Третого мая ч. 3, готель Імперіаль), удѣляє ся устныхъ або письменныхъ обясненъ въ справахъ дотычно службы на ц к австр. зелѣзниць державныхъ. О скóлько пóдручники дозволяють, засягнути тамъ-же можна информацій вóдносячихъ ся до решты австро-угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць. Въ бюрахъ информаційныхъ продає ся выдавани черезъ ц. к. австр. зелѣзницѣ державѣ білеты до ѣзды и зшитки зуставлюваныхъ посвѣдчень до ѣзды якъ такожъ тарифы. 4280

При закупнѣ товарóвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и одвѣчальный редакторъ: Иванъ Белей. Папѣръ въ фабр. Черлянькон. З друкарнѣ Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Бедварского.

Ч. 234. Львôвъ, Второкъ 18 (30) жовтня 1894. Рôчникъ XV.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских свят) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходитъ вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на переміну рáзомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. У Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбургъ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсерати платнѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком
въ Австрії: на цѣлий рôкъ . . . 18 зр. на пôлъ рôку . . . 9 зр. на чвертъ року 4 зр. 50 кр. на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.
за границею: на цѣлый рôкъ . . . 24 зр. на пôвъ року . . . 12 зр. на чвертъ року . . . 6 зр
у Львовѣ: на цѣлий рôкъ . . . 16 зр. на пôвъ року . . . 8 зр на чвертъ року . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вертають ся лише на попередне застереженье. — Рекламація неопечатані вôльні вôдъ порта.

Поодинокє числє коштує 8 кр. в. а.

Оголошенія принимаютъ ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовôк а въ рубрицѣ „Надсилане“ по 20 кр. в. а.

Недбики числять ся по 10 кр. вôдъ стрічки.

До выборцѣвъ округа старо-мѣского.

Дня 6. н. ст. падолиста має вôдбути ся въ Старôмъ мѣстѣ доповняючій выбôръ посла до соймý зъ сѣльского округа старомѣского.

На основѣ заявлень вôдъ многихъ Русинôвъ зъ самого округа, що въ даныхъ обставинахъ въ повѣтѣ найбôльше можливою и для нихъ пожаданою була бы кандидатура о Михайла Зубрицкого, пароха зъ Мшанця, котрого недавно вызначивъ народъ рускій своимъ довѣріемъ при доповняючôмъ выборѣ до рады повѣтовой, — выдѣлъ політичного товариства „Народна Рада“ у Львовѣ, знаючи о. Михайла Зубрицкого яко щирого патріота й народолюбця, и въ переконаню, що вôнъ яко посолъ въ соймѣ займе становище вôдповѣдне добру свого повѣта и повазѣ руского народу, — на своемъ засѣданю зъ дня 26. н. ст. жовтня рѣшивъ поставити на округъ старо-мѣскій кандидатуру о. Михайла Зубрицкого, пароха зъ Мшанця, и сю кандидатуру припоручити Выборцямъ.

Подаючи се нинѣ до Вашои вѣдомости, Вп. панове Выборцѣ, выдѣлъ „Народнои Рады“ просить и взыває Васъ въ день выбору посла солідарно вôддати голосы на о. Михайла Зубрицкого.

Вôдъ выдѣлу політичного товариства „Народна Рада“ у Львовѣ дня 29 н. ст. жовтня 1894.

Юліянъ Романчукъ голова.
Д-ръ Андрѣй Костъ секретарь.

Въ справѣ доповняючихъ выборôвъ.

Въ старо-мѣскôмъ повѣтѣ зô стороны польскои кандидує п. Станиславъ Агопсовичъ, властитель Болозовы гôрнои. Якъ описує его Gazeta Narodowa, есть се молодый чоловѣкъ, що доси не займавъ ся дальшою політикою по-за раду повѣтову въ повѣтѣ городецкôмъ, де до недавна мешкавъ. Dziennik Polski згадує ще й о кандидатурѣ старенького Казимира Бѣляньского, презеса старо-мѣскои рады повѣтовои, але пôсля нашихъ информацій п. Бѣляньскій дуже не радъ кандидувати. Про кандидатуру о. Михайла Зубрицкого каже Dziennik, що мусить уважати ѣи за „niedopuszczalną w interesie kraju“... Розумѣемо!

Въ повѣтѣ збаражскôмъ наводить Dziennik Polski три кандидатуры, а то: о. Алексея Заячкôвского пароха зъ Зарубинець, п. Тадея Федоровича зъ Клебанôвки и збаражского нотаря п. Нементовского, а при тôмъ про о. Заячкôвского каже, що вôнъ „jeden z najgorliwszych moskalofilów“, а про п. Т. Федоровича, що се „Rusin“. Очевидно, що и выбôръ о. Заячкôвского уважає Dziennik такъ само, якъ выбôръ о. Зубрицкого — „krajowi wprost szkodliwym“, длятого подає таку раду для Збаражчины: „П. Нементовского мы бы радо бачили на крѣслѣ посольскôмъ, але знаючи ситуацію досыть добре, думаємо, що выбôръ его есть сумнѣвный а розбитье голосôвъ могло бы выйти на користь о Заячкôвскому. Супротивъ того думаємо, що найлучшимъ выходомъ есть компромісъ Полякôвъ и „umiarkowanych Rusinów“ [т. є. въ користь кандидатуры Т. Федоровича].

Тутъ пôднесемо рѣчь цѣкаву, що коли Dziennik величає народовця о. Заячкôвского „jednym z najgorliwszych moskalofilów“, то москвофільскій „Галичанинъ“ называє его „адъютантомъ“ пок. посла Н Сѣчиньского и пôдозрѣвае его, що вôнъ „вѣроятно въ цѣли пріобрѣтенія благоволенія въ рѣшающихъ сферахъ“ взявъ участь разомъ зъ оо. Рейтаровскимъ зъ Лубянокъ и Красноперою зô Збаража въ поѣздцѣ селянъ збаражского повѣта на выставу и що нѣбы-то длятого „шансы о. Заячкôвского увеличились“. Мы вôдъ себе скажемо лишь те, що за кандидатурою о. Заячкôвского заявивъ ся селяньскій комітетъ на своѣй нарадѣ въ Збаражи значною бôльшостію голосôвъ, а комітетъ селяньскій при выборѣ въ Збаражчинѣ буде мабуть рѣшаючимъ и той кандидатъ, за котрымъ стануть самі выборцѣ, мусить мати найбôльшій шансы.

Кріза въ Нѣмеччинѣ.

Якъ несподѣвано, нагло выбухла кріза въ Нѣмеччинѣ и димісія канцлера гр. Капрівого була принята, такъ само безъ довшихъ комплікацій промынула та кріза, бо цѣсарь покликавъ на урядъ канцлера кн. Кльодвика Гогенльоге-Шілінґсфірста, дотеперѣшного намѣстника Альзациі и Льотарингіи, а сей принявъ урядъ канцлера и презеса прускихъ міністрôвъ. Причина того наглого уступленя гр. Капрівого доси не выяснена, бо якъ разъ всѣ обставины въ політицѣ заграничнôй и внутрѣшнôй зъ послѣдныхъ часôвъ промавляли за тымъ, що гр. Капріві веде керму нѣмецкои державы дуже вдало и щасливо — а однакъ рôвночасне уступленье гр Айленбурґа зъ уряду презеса прускихъ міністрôвъ кидає много свѣтла на ту неясну справу и подає матеріялъ до льотічныхъ конклюзій. Длятого вся праса европейска получила нерозлучно тѣ два факты: димісію гр. Капрівого и димісію гр. Айленбурґа и причиною наглои кризы уважає особисті вôдносины мѣжь тыми двома мужами державными.

Уряды: канцлера нѣмецкого и презеса пруского кабінету були звычайно разомъ сполучені, — таке становиско занимавъ кн. Бісмаркъ и такъ его обнявъ въ мартѣ 1890 р. гр. Капрівi. Однакъ вже въ два роки пôзнѣйше уступивъ гр. Капріві зô становиска презеса кабінету пруского, бо предложеный тогдѣ въ прускôмъ соймѣ проєктъ закона гр. Цедліца о школахъ народныхъ, бувъ на бажанье цѣсаря закиненый. Наслѣдникомъ его ставъ гр. Айленбурґъ и вôдъ того часу урядъ канцлера бувъ вôдлученый вôдъ уряду президента пруского кабінету. Сей роздѣлъ не показавъ ся практичнымъ, бо не лишь що утруднявъ одноцѣльну роботу, але такожь выкликувавъ численній непорозумѣня, котрі вкôнци заострили ся въ выразный конфліктъ мѣжь гр. Капрівимъ а гр. Айленбурґомъ.

Конфліктъ сей, якъ и взагалѣ фактъ димісіи представляє ся такъ: Скоро Капріві побачивъ, що порозумѣнье мѣжь нимъ а Айленбурґомъ въ справѣ средствъ до поборюваня т. зв. парый перевороту есть трудне (гр. Капрівi, якъ звѣстно, бувъ противный выимковымъ законамъ, предкладанымъ гр. Айленбурґомъ), подавъ ся сейчасъ до димісіи. Се було вô второкъ. Цѣсарь пріинціпіяльно станувъ по сторонѣ Капрівого, димісіи его не принявъ и высказавъ надѣю, що удасть ся ѣму довести до порозумѣня. Пôдъ тымъ вражѣньемъ вôдъѣхавъ цѣсарь на ловы до Лібенберґа, де була зôбрана майже цѣла родина Айленбурґôвъ. Тамъ гр. Бото Айленбурґъ вручивъ цѣсареви димісію, мотивуючи тымъ, що напасти Köln. Ztg. и иншихъ органôвъ, вôдбираючихъ информацій зъ бюра канцлера, не дозволяють ѣму полишитись на своемъ становищи. На доказъ того предложивъ цѣсареви вытянки газетъ. Цѣсарь, вернувши въ пятницю зъ ловôвъ, покликавъ до себе шефа своеи канцеляріи, Люкануса и поручивъ ѣму розслѣдити справу. Люканусъ удавъ ся до канцлера и поспытавъ, якій его поглядъ на одну статью Köln. Ztg. Мабуть ишло о статью, де було сказано о побѣдѣ Капрівого що-до предложень въ справѣ средствъ до поборюваня партій перевороту, при чôмъ додано, що „цѣсарь стоить за канцлеромъ“, а гостина цѣсаря у Капрівого есть актомъ зверненымъ противъ Айленбурґа. Капріві вôдповѣвъ, що не инспірувавъ тои статьѣ, але що симпатизує зъ ѣи пріинціпіяльными поглядами. Дальшихъ пояснень не хотѣвъ подати. Люканусъ вернувъ до цѣсаря, а того самого дня о год. 2-ôй по полудни бувъ Капріві на авдіенціи у цѣсаря. Цѣсарь зажадавъ, щобы въ урядовôмъ комунікатѣ спростувати деякі погляды газетъ въ хосенъ Айленбурґа. Капріві не приставъ на се и просивъ ще разъ о димісію, котру цѣсарь принявъ. Небавомъ опôсля були на авдіенціи у цѣсаря делеґаты рады союзнои, а цѣсарь повѣдомивъ ихъ о димісіи Капрівого, при чôмъ додавъ, що законы для поборюваня тенденцій перевороту будуть предложені въ такôмъ видѣ, якъ сего хотѣвъ Капріві.

Зъ того выходило бы, що не такъ якісь пріинціпіяльній, політичній непорозумѣня, якъ радше особисті причины вôдограли головну ролю въ теперѣшнôй кризѣ. Вôдтакъ обставина, що димісія була такъ скоро принята а заразомъ и установленье наслѣдника, вказувала бы на се, що вже давнѣйше цѣсарь мавъ на оцѣ кандидатôвъ, а именно тогдѣ, коли непорозумѣня мѣжь Капрівимъ а Айленбурґомъ заострили ся. Выбôръ цѣсаря впавъ на кн. Гогенльоге, старця 75-лѣтного, котрый вправдѣ вѣвъ доси свою політично дипльоматичну карієру бездоганно, а навѣть и вельми заслужився ся, именно будучи намѣстникомъ окупованыхъ краѣвъ, — але все таки, коли зважити пôзный вѣкъ а заразомъ и трудній обовязки канцлера, то мимо волѣ выдасть ся цѣлкомъ оправданымъ здогадъ деякихъ газетъ нѣмецкихъ, що цѣсарь Вільгельмъ въ сей способъ хоче безпосередно въ свои руки обняти керму держави. По новôмъ курсѣ гр. Капрівого наставъ бы „найновѣйшій“ курсъ.

Уступаючого канцлера пращає праса зъ жалемъ. Признає ѣму заслуги, якій положивъ для державы нѣмецкои, отъ хочь бы переведеньемъ нового закона войскового, договору торговельного зъ Россією и взагалѣ прихильнѣйшими вôдносинами Россіи до Нѣмеччины. „Гр. Капріві — пише Voss. Ztg. — бувъ честнымъ, лицарскимъ мужемъ, такожь и яко противникъ. Вôнъ не бувъ тактикомъ першои ранґи, але керманичемъ державнымъ, до котрого такожь и політичній противники мусять вôднестись зъ повнымъ поважаньемъ. Вôнъ не бувъ ґеніяльнымъ, такъ якъ его попередникъ, але посѣдавъ талантъ, щобы въ пôзнôмъ вѣцѣ познакомили ся съ такими справами, котрі були ѣму доси чужими. Вôнъ знавъ въ заграничнôй політицѣ удержати значѣнье и становиско Нѣмеччины, скрѣпити тридержавный союзъ и поправити вôдносины до Россіи. Противности, за-для котрыхъ наступила димісія, мусѣли бути не до полагодженя, коли принято димісію въ такôй хвили, що кождои годины може наспѣти вѣсть о змѣнѣ престола въ Россіи. Гр. Капріві тои гадки, що „перевороту“ не можна успѣшнѣйше побороти, якъ вôдведеньемъ жерелъ невдоволеня, соціяльными реформами, сполученьемъ и самопомочію горожаньства. Вправдѣ вôнъ годивъ ся на заостренье деякихъ постановъ, але не выимковыми законами та не обмеженьемъ свôбоды стоваришень. Вôнъ не хотѣвъ внесень, котрі могли бы довести до розвязаня рады державнои.“

Рада державна.

На вчерашнôмъ засѣданю палаты послôвъ вела ся дальше ґенеральна дебата надъ проєктомъ закона карного.

Пос. Пітай (pro) зазначивъ, що реформа закона карного есть необходима. Вôдперъ закидъ, мовь бы деякі параґрафы дали ся рôзно толкувати. Законъ змагає до того, щобы карыгôдный вчинокъ точно описати, а не щобы горожанъ учити, що мають робити, а що залишити Вôдпиравъ закиды пôдношенй противъ постановъ о карахъ грошевыхъ, признаючи, що при провинахъ противъ безпечности житя кара грошева цѣлкомъ не есть достаточною сатисфакцією. Въ австрійскôмъ процесѣ карнôмъ нема точного означеня того, чи обжалованый дѣйстно провинивъ ся, та чи свѣдки говорили правду чи нѣ. Остро критикувавъ систему обмеженя апеляція. Що-до замѣтки Кронаветера, немовь то проєктъ закона есть резкційный, заявивъ бесѣдникъ, що той закидъ опирає ся на хибнôмъ зрозумѣню свôбоды політичнои, — а вкôнци промавлявъ за ухваленьемъ своѣи поправки о втратѣ шляхотства за тяжкій провины.

Зъ-помѣжь прочихъ бесѣдникôвъ замѣтна була промова пос. Ґаґендорфера, котрый домагавъ ся, щобы хочь бы въ части заведено кару тѣлесну для бѣднѣйшихъ. Тутъ перебивъ бесѣдникови пос. Кронаветеръ окликомъ: Здало бы ся такожь и панамъ декôли влѣпити по двацять пять! (Въ палатѣ голосный смѣхъ).

Дальшу дебату перервано.

Пос. Форманекъ поставивъ нагляче внесенье, щобы уживано жовнѣрôвъ до роботы въ поли въ часѣ жнивъ въ тыхъ околицяхъ, де недостає робôтника. Наглячôсть внесеня принято.

Пос. Клюнъ поставивъ интерпеляцію въ справѣ подѣй въ Пірано и иншихъ мѣстахъ Истріи.

Слѣдуюче засѣданье въ середу.

——

На суботнѣшôмъ засѣданю палаты послôвъ предложило правительство проєктъ закона о будовѣ и руху зелѣзницъ льокальныхъ. Змѣстъ того закона, такъ важного вôдъ взглядомъ економічнымъ можна бы въ сей способъ представити: Законъ мѣстить найперше постановы, які пôльги допускають ся зъ обсягу тарифы максимальнои за перевôзъ особовый, вôдтакъ выимки зъ дотеперѣшныхъ законôвъ о тарифѣ и устрою транспортовôмъ, а такожь увôльненя вôдъ належитостей и стемплёвъ за контракты, поданя, документы и угоды въ справахъ будовы зелѣзниць; вкôнци постановы въ справѣ вôдступленя грунтôвъ, замовленя матеріялôвъ будôвляныхъ и комунікаційныхъ, призбиранья капіталу и вôдъ всякихъ иншихъ умовъ. Дальшй постановы проєкту заповѣдають на случай удѣленя концесіи на зелѣзницѣ льокальній: увôльненье вôдъ стемплёвъ и належитостей для всѣхъ предприемствомъ зелѣзницѣ заключеныхъ контрактôвъ, подань, документôвъ за для придбаня капіталу, удержаня будовы и зорґанізованя зелѣзницѣ, ажь до кôнця першого року руху, такожь въ цѣли выкупна грунту ажь до кôнця третого року руху; увôльненье вôдъ податку заробкового и доходового, вôдъ належитостей за стемплѣ при купонахъ, а такожь вôдъ евентуальныхъ новыхъ податкôвъ державныхъ на часъ тринацати лѣтъ, однакъ зъ тымъ обмеженьемъ, що тѣ увôльненя перестають обовязувати, если доходы зелѣзницѣ льокальнои по вôдчисленю закономъ приписаныхъ податкôвъ разомъ зъ додатками выстають на оплату процентôвъ и систематичну силату цѣлого затвердженого капіталу засновного, и то позички найвыше до высоты 4 прцт, а капіталу акційного до высоты 5 прцт. Дальшй артикулы проєкту закона управвльняють пôльги для зелѣзниць льокальныхъ що-до лекшого придбаня фондôвъ на будову тыхъ зелѣзниць, пôльги для фундованыхъ облігацій зелѣзничихъ, емітованыхъ банками краєвыми и иншими заведеньями кредитовыми; вôдтакъ пôльги адміністаційній, якъ зô стороны адміністрацій зелѣзниць державныхъ такъ и помôчь державы, дальше право державы до выкупна й побиранья оплатъ, вкôнци постановы о уживаню державныхъ дорôгъ пôдъ зелѣзницѣ льокальній и о застановленю руху на случай вôйны и мобілізаціи.

Друга часть проєкту мѣстить постановы що-до малыхъ (треторядныхъ) зелѣзниць, увôльненя ихъ вôдъ публичныхъ зобовязань и податкôвъ, введенье оплаты процентовои при стемпли вôдъ білетôвъ ѣзды, вкôнци евентуальну постанову, що держава зрѣкає ся права выкупу треторядныхъ зелѣзниць.

Законъ має вôйти въ житье зъ днемъ 1 сѣчня 1895 р.

——

Комісія економічна палаты послôвъ вôдбула засѣданье дня 26 с. м., на котрôмъ вела нараду надъ внесеньями, предложеными референтомъ Просковецомъ, въ справѣ петицій стовариш ень рѣзникôвъ зъ многихъ мѣстъ, щобы дозволено на ново довозити худобу зъ Румунія. Внесеня референта такій: 1) перейти до порядку дневного надъ петиціями рѣзникôвъ, 2) вôзвати правительство, щобы сейчасъ порозумѣло ся зъ бурмістрами Вѣдня и иншихъ головныхъ мѣстъ за-для поновного скликаня анкеты експертôвъ що-до обговореня справъ торговыхъ и заосмотреня всѣхъ головнѣйшихъ мѣстъ въ средства пожывы въ интересѣ продуцентôвъ и консументôвъ, 3) вôзвати правительство, щобы зарядило правильне оголошуванье що мѣсяця цѣны всѣхъ артикулôвъ пожывы по всѣхъ бôльшихъ мѣстахъ. — На тѣ внесеня згодивъ ся въ засадѣ представитель правительства, шефъ секційный Ербъ, але заявивъ, що правительство зъ причинъ ветеринарныхъ не дозволить отворити границѣ, взглядно ухилити конвенцію зъ Румунією. Зъ тыхъ самыхъ причинъ не може правительство дозволити будовы рѣзниць на граници. — Многій бесѣдники рôвножь заявили ся за дальшимъ замкненьемъ границѣ. Референтъ предложивъ

крôмъ того многи резолюціи, взываючи правительство, щобы постаралo ся о улекшенье довозу мяса зъ Австралiи и знесло для того мяса цло, акцизу, а убутокъ зъ тои причины въ доходахъ вырôвнало заведеньемъ монополю на сêрники, матерiи выбухови и т. п. Вкôнци маe бути вôзване правительство, *взглядно міністеръ* рôльництва, щобы цêлу увагу звернувъ на найскорше по можности пôддвигненье годôвлê худобы та щобы у зелêзниць и иншихъ заведень транспортовыхъ выстаравъ ся о значне обниженье тарифы для средствъ пожывы и причиннивъ ся до того, щобы ти средства були перевожени у вôдповêдный способôъ и якъ можна найскорше. — Дальша дискусiя надъ тыми справами вôдбуде ся на слêдуючôмъ засêданю комісiи.

——

Коло польске найбôльше занепокоене заповêдженымъ монополемъ вôдъ горêвки. Зъ поспêхомъ, якого можна бы позавидувати въ иншихъ справахъ, выбрано комісію горальничу, котра маe порозумêтись зъ міністромъ скарбу въ справê монополю, щобы борони Боже, не потерпêли найменшои шкоды властителê горалень въ Галичинê. Та то комісія вôдбула вчера першу конференцію зъ міністромъ Плênеромъ. Конференція тревала три годины. Плênеръ запевнявъ, що не предприйме найменшого кроку въ справê монополю, доки не порозумêe ся зъ коломъ польскимъ.

——

Кріза въ комісiи адмiнiстрацiйнôй вже проминула. Покликано зъ Галичины другого віцепрезеса гр. Воляньского и въ сей способôъ можна було вôдбути засêданье. Найперше треба було выбрати презеса комісiи и выбрано на ново кн Кароля Шварценберга, котрый, якъ звêстно, зложивъ той урядъ и поêхавъ на ловы. Вôдтакъ выбрано д-ра Вайгля референтомъ проекту закона о своинê.]

Про першi зборы буковиньского жêночого общества въ Чернôвцяхъ

находимо въ послêднôмъ числê „Народа“ таку допись очевидця п. Н. И. Костецкого зъ Черновець:

Въ недêлю дня 14 жовтня с. р. вôдбули ся першi зборы „общества рускихъ женщинъ на Буковинê“. На зборы була призначена велика саля музичного товариства въ Чернôвцяхъ, але що згадана саля есть досыть обшырна, тому вôдбули ся зборы, за-для малого числа прибувшихъ гостей, въ меншôй сали музичного товариства. Всêхъ присутныхъ начислили мы до 58 особôъ. Зъ того припадало 35 на женщины, мêжь котрыми були и старшi дамы и панночки; проче число становили мужчины. Такожь бачили мы дамы зъ другихъ народностей. Именно було кôлька Нêмкинь, Волошокъ и одна Чешка. Отже якъ вôдтягнути число чужихъ дамъ вôдъ числа 35, то лишаe ся досыть мізерне число, котре припадало бы на нашi рускi женщины на Буковинê. Мêжь присутными було кôлька родинъ зъ провінціи, а зъ приятностію треба сконстатувати, що мêжь госпожами було кôлька мêщанокъ. Позаякъ прибувшi женщины не оказували великои енергiи, *присутнi господинове взяли* аранжма въ свои руки и неначе зъ-за паравана своихъ жêнокъ дiрiгували зборами.

О 3-ôй годинê прибувъ правительственный комісарь. Вôнъ, узрêвши спору купку мужчинъ заявивъ що се безправно, щобъ на зборахъ женщинъ були и мужчины. Цêкавый! хотêвъ зôстати ся самъ зъ краснымъ поломъ Та вкôнци далъ ся укоськати, бо нашi дамы стали ему пояснювати, що всê присутнi мужчины суть спомагательными членами ихъ общества... Присутный мир успокоивъ ся, а за зеленымъ столомъ показали ся двê поважни дамы. Старша стояла коло почестного мêсця и була певна, що буде выбрана на предсêдательку збору. И не помылила ся! Друга дама панê Матковска, представила ей — то е паню Калитовску яко предсêдательку збору. Розумêe ся, нêхто зъ присутныхъ не важивъ ся пôднести протесту. Предсêдателька збору представила зôбранымъ правительственного комісаря. Вôдтакъ удêлила слово п. Матковскôй. Тая запытала гостiй, чи не хотять, абы перечитати статуты, а коли нêхто не заявивъ тои цêкавости, перейдено до дальшои точки.

Дальшою точкою була промова, а взглядно вôдчитъ панê Матковскои. Бесêда була держана на чистôй народнôй мовê. Прелегентка говорила зъ патосомъ, порываючо. Она зазначила, що пôдвалиною кождого народу були и суть женщины. Тутъ навела прелегентка кôлька „примêровъ зъ исторiи“. Говорила про грецкi Спартанки, про патрiотичнi женщины мêста Картаго, и про Германки. Вкôнци було сказано загально де-що про сьогочасне змаганье жêноцтва набути бôльшу просвêту и такъ хоть по части выровняти мужчинамъ „и чому-жь бы мы Русинки, мали остатись по-заду?“ — кôнчила п. прелегентка свою на-пôвъ чи-

тану мову. „Берêмъ ся до дêла, а незабаромъ будемо збирати плоды нашихъ трудôвъ и мозолêвъ“.

Вôдтакъ настала павза, пôдчасъ котрои вела ся тихо нарада: котрi бы то панê выбрати до выдêлу. По павзê наступивъ выборъ выдêлу. Предсêдателькою общества выбрано паню Чеховску, заступницею ей паню Матковску, за секретарку панну Шкурганъ, за касiєрку панну Ольгу Калитовску, за бiблiотекарку панну Ольгу Кобиляньску, а выдêловыми крôмъ того паню Калужняцку, паню Калитовску, паню Дроботъ, паню Боканьче, панну Галицъ и панну Велигорску.

Потôмъ наступивъ гарный вôдчитъ панны Кобиляньскои „Про провôдну идею жêночого руху“ и про безвôдрадне положенье замужныхъ женщинъ середнього стану. Про сей вôдчитъ здало бы ся написати де-що бôльше, та, на жаль, не було въ сали стенографôвъ, а що гôрше, въ сали не було навêть вôльного стола, на котрôмъ можна бы було де-що докладно занотувати! Сказати можемо лишь те, що вôнъ бувъ выробленый старанно, обдумано и льогічно, а народня мова текла неначе чиста водиця въ гôрскôмъ ручаю. Вôдчитъ бувъ переплêтаный вôдповêдными цитатами поетôвъ, якъ Шевченка, Шекспiра и Гетого. Остаточно вже зъ самого заголовку можна собê представити по-части, якiй мôгъ бути змêстъ того вôдчиту.

По тôмъ вôдчитê выступила зновъ панê Матковска зъ горячою промовою, въ котрôй старала ся пояснити присутнымъ цêль новооснованого общества. „Головною нашою задачiю есть назбирати якъ найбôльше грошей, за що бы могло ся вôдтакъ выховувати бêдни рускi сироты“. Отъ щось въ тôмъ змыслê почала бесêдничка говорити. Сироты будуть принимати ся рôвно якъ гр. кат. такъ и гр.-орiєн. вêронсповêданя, кобы лишь були Русинками. Дêвчата ти мали бы побирати въ будучôмъ институтê науку крою и шитя. Такожь и просвêта не мала бы бути полишеною. Потôмъ звернула ся п. бесêдничка до гр.-кат. мêщанокъ и почала имъ представляти, нехай они не жахають ся присутныхъ тутъ бородатыхъ панъ-отцêвъ; адже-жь они Русины, а не Волохи. Присутнi кричали „славно“, лишень не знати, чи те „славно“ мêстило въ собê иронію чи одушевленье. Коли-жь панê бесêдничка почала говорити, що й Нêмцê ходять до польского костела, а прецêнь не суть Поляками перебивъ правительственный комісарь ей мову словами: „Bitte! dies gehört nicht in den Bereich der Statuten“. Почувши такiй зазывъ, змêнила бесêдничка свою тему бесêды и яла оповêдати свою біографію. Хотяй се ще менше належало „in den Bereich der Statuten“, но панъ комісарь не протививъ ся тому, мабуть зацêкавило его самого те оповêданье. Біографія була перебивана на перемêну то веселымъ смêхомъ то выкриками „славно“. Змêсту тои біографіи не подаю навêть въ загальныхъ чертахъ, бо она була, можна-бъ сказати, гумористичною частію збору, а по друге, не належить „in den Bereich“ сей дописи. То була остатня промова на тôмъ зборê.

Лишень ти двê дамы, панê Матковска и панна Кобиляньска, котрi були душею збору, говорили на перемêну. Всê прочi дамы брали живу участь своимъ мовчаньемъ, тримали ся мабуть засады: „qui tacet, consentire videtur“. По промовê панê Матковскои опустили всê салю; оставъ ся лише выдêлъ на довêрочнôй нарадê.

А коли схоче ся сказати де-що зовсiмъ обêктивно про ти зборы, тогдê мусить ся сказати зовсiмъ совêстно безъ пристрасти, що они носили на собê закраску всêхъ трохъ нашихъ партiй. Промовы були держани въ чистôмъ народнôмъ языцê; на зборахъ занимала перворядне мêсце панна Кобиляньска, всiмъ звêсна самосвêдома патрiотка. Змêстъ деякотрыхъ промовъ бувъ на-скрôзь поступовый. Всê прочi панê, якъ и панны, о скôлько менê вêдомо, не занимали ся нêколи политикою и дуже мало знали, якъ и знають про якiсь тамъ партiи. Въ деякотрыхъ зъ тыхъ панъ було и есть ще дуже слабе почутье, що они суть Русинками. А що мене немало здивувало, коли довêдавъ ся я, що выбрана панê предсêдателька есть чистою Румункою, хиба що ей мужь есть Русиномъ. Що зъ того, коли дêти ихъ, дêвчата, суть Румунками. Одна панê ораторка сказала патетично: „Мои панê! не говорêмъ бôльше въ нашихъ домахъ нê по польски, нê по нêмецки, нê по волоски!“ Не кажу имя тои панê, бо, мовлявъ, nomina sunt odiosa, но я знаю докладно, що въ тôмъ домê не говорило ся нêколи инакше, якъ по польски. Закраска партiи твердои або т. зв. старо-рускои выявляла ся въ тôмъ, що вôдъ часу до часу було чути „господинъ“, якъ и черезъ те, що при кôнци салê сидêла купка мужчинъ, котрi заступали стару консервативну партію буковиньску.

Правда, ходить гутôрка по мêстê, що протекторомъ того общества маe бути одинъ волоскiй баронъ, всiмъ звêстный аґітаторъ, и черезъ его старанье дôстало то общество, ще будучи въ пеленкахъ, 500 зр. на крижмо вôдъ выдêлу краєвого. Рôвно-жь говорять, що „твердi“, позбавленi свого остатного общества, т. е. академ. товариства „Буковина“ хотять теперь за плечима жêночого общества провадити дальше свою пропаґанду.. Но чи те всьо правда, не знаю; часъ мабуть поучить насъ о тôмъ вайлêпше.“

Дописи „Дêла”

Зъ Бобреччины.

[Слово про нове полiтичне товариство въ Бôбрцê. — Доповняючiй выборъ до рады повêтовои]

Передъ кôлькома днями вычитавъ я въ „Дêлê“ вôдозву провізоричного выдêлу бобрецкои Рускои Рады та зъ тои нагоды хочу бодай кôлькома словами повêдомити загалъ Русинôвъ про вôдносины Бобреччины, положенои пôдъ самымъ Львовомъ близько центра нашои працê культурнои.

Незнаючимъ вôдносинъ тутешныхъ на першiй поглядъ здавалось бы, що Бôбрка належить до лучшихъ нашихъ повêтôвъ, де Русины, становлячи импозантну бôльшôсть населеня, бодай яко-тако зорганізованi. За мнимый доказъ того *могло бы служити* бодай то, що посломъ до рады державнои есть зъ-вôдси п. Романчукъ, а въ соймê заступае сей повêтъ п. Кулачковскiй. Однакъ не треба спускати зъ ока фактôвъ, що выборъ п. Романчука вôдбувъ ся при хвилево лучшôй констеляціи полiтичнôй, а супротивъ п. Кулачковского поставила була сторона польска кандидата дуже неф.ртунного.

Въ дêйстности тутъ якъ не було такъ и нема майже нêякои орґанізацiи межи Русинами, а що-до нашого простолюдина то — нêвуды правды дêти — вôнъ зъ огляду почутя народного розвитый ще дуже мало. Читаленъ якъ бы й не було, бо ти, що передъ кôлькома роками позакладано, повпадали, а такъ само й крамниць майже нема. Якъ стоять Русины въ Бобреччинê, свêдчить бобрецка рада повêтова, выбрана передъ кôлькома роками. Нема въ нêй анê одного рускаго священника, тôлько мовь-бы для прикрасы кôлькохъ вôйтôвъ, щобы сидêли та кивали головами на все що „hierarchia społeczna“ хоче робити.

Дай Боже, щобы ти вôдносины черезъ дêяльнôсть завязаной Рускои Рады змêнили ся, але звертаемо увагу основателêвъ, що самымъ заснованьемъ товариства политичного, а хочьбы й написаньемъ одной чи й бôльше вôдозвъ — самымъ тымъ не осягне ся нêякихъ позитивныхъ результатôвъ. Доказомъ того ти политичнi товарищества, котрi позакладани въ мêстахъ, де навêть бôльше есть интелiґентныхъ людей до дêлання, — зъ дуже малыми выимками ледви вегетують. Дêло въ тôмъ, що намъ бы треба поступати по примêру Чехôвъ и дбати про орґанізацію въ долинê. Кождый въ своимъ найтêснêйшôмъ кругê дêланя повиненъ старатись зъединати собê довêре народу, пôднести рôвень просвêты люду и его почутя народного, трудитись для пôддвигненя економічного добробыту люду, а тогдê знайдуть ся охочi роботники и до читальнê, и до крамницê, и до товариства политичного. Рêчь ясна, що основати товариство, хочь бы политичне, не велика штука, — головна жь тутъ рêчь, щобы бодай въ части вôдповêсти постановê статута: „пôднести политично загалъ повêта“. Знаючи тутешнi вôдносины, годê менê, хочь-бы й якъ радъ, богато сподêвати ся, коли знаю, що середъ подписаного провізоричного выдêлу суть люде, котрi систематично нêколи навêть одного письма не напишуть по руски до якои-небудь власти, хочь-бы такъ невиннои зъ огляду политичного, якъ судъ. А що-жь доперва говорити о ихъ парохіянахъ — темныхъ та перестрашеныхъ?... Зъ того выходить, що коли Руска Рада въ Бобреччинê маe принести успêхъ, то потрêбно орґанізацiи насампередъ мêжь самою интелiґенцiею, бо безъ того она й не зможе успêшно перевести орґанізацію середъ народу...

А теперь розкажу одинъ фактъ зъ нашого повêта для илюстрацiи: на скôлько можливе дружне пожитье мêжь нами а Поляками.

Дня 27 вересня с. р. вôдбувъ ся въ Бôбрцê доповняючiй выборъ до рады повêтовои зъ ґрупы мêстъ.

О жадноi акціи межи Русинами не було й бесêды, бо-жь прецêнь они до выбору цêлои рады не надто напружили ся. Выдêлъ повêтовый а властиво всемогучiй тутъ секретарь рады повêтовои п. Франковскiй поставивъ кандидатуру п. Адамского, нотаря, и бувъ себе зовсiмъ певный. Тымчасомъ однакъ тутешнi мêщане, котрымъ видно, вже не подобало ся, щобы имъ кандидата накидувано, въ послêднôй хвили, безъ жадноi акціи, поставили кандидатуву п. Романа Сосновского, адъюнкта судового, котрый видно, потрафивъ зъединати собê ихъ довêрiе. Выдêлъ повêтовый ставъ заскоченый тою кандидатурою, тожь доперва въ послêднôй хвили розпочавъ сильну акцію противъ того выбору, а то пôдъ повагою самого презеса Рады повêтовои п. Незабитовского. Однакъ при голосованю дôставъ на 41 голосуючихъ п. Сосновскiй 21 голосôвъ, а п. Адамскiй 20. Комісія не узнала абсолютнои бôльшости за п. Сосновскимъ, але зарядила нове голосованье. При другôмъ голосованю було голосуючихъ 44 — и панъ Сосновскiй дôставъ 24 голосôвъ, а кандидатъ выдêлу 20 голосôвъ. Ну, пропало! Дальше уневажняти вже годê було, але треба було бачити, якъ принято сей выборъ! Цêла тутешна „hierarchia społeczna“ просто дôткнена до живого и не укрываe ся зъ своимъ обуреньемъ, а тутешнiй парохъ латиньскiй кс. Тиль докорявъ бурмістрови, котрый, хочь Полякъ, голосувавъ солiдарно зъ мêщанами, що допустивъ ся формально немовь-бы „zdrady ojczyzny“. Що бôльше: коли въ двê недêли потôмъ жиды опирались зарядженямъ властей по причинê пануючои холеры и въ наслêдокъ того жандармы арештували кôлькохъ жидôвъ, то секретарь рады повêтовои п. Франковскiй, маючи впрочôмъ симпатію помежи жидами, мавъ сказати въ склепê жидôвскôмъ, що жидôвъ длятого утискають, бо декотрi голосували на п. Сосновского. Сказавъ очевидно неправду въ тôй цêли, щобы выборъ Русина представити яко щось карыгôдного. И се все за для того, що одного Русина, котрому прецêнь жаденъ зъ тыхъ панôвъ нêчо закинути не може, якъ хиба, що вôнъ Русинъ, выбрано — и то куда? — ажь до рады повêтовои въ Бôбрцê!

Бл. п. Омелянъ Огоновскiй.

Нинêшный похоронъ бл. п. Омеляна Огоновского вôдбуваe ся — пôсля волê родины на ей коштъ, а не коштомъ громады львôвскихъ Русинôвъ-народовцêвъ, взглядно товариствъ руско-народныхъ.

Комітетъ похоронный, выбраный громадою, зôбравъ ся вчера въ сали засêдань „Просвêты“ для нарады надъ порядкомъ похорону. Но вôдправê въ церкви Успеньскôй похôдъ похоронный маe йти рынкомъ, вôдтакъ улицею Галицкою, площею Бернардиньскою и т. д. на кладовище Лычакôвске. За домовиною пôсля родины и сенату университетского ступати будуть вôдпоручники всякихъ товариствъ зъ вêнцями. На кладовищи промовлять надъ могилою: проф. Иванъ Верхратскiй въ имени товариства „Просвêты“, проф Вол. Шухевичъ въ имени громады народовцêвъ и оденъ зъ академикôвъ въ имени рускои университетскои молодежи.

Нинê похоронный обрядъ бл. п. Омеляна зачавъ ся о 8 ôй годинê рано вынесеньемъ тлêнныхъ останкôвъ до Успеньскои церкви въ присутности Впр. митрополита Сембратовича, котрый вôдправивъ въ церквê тиху службу Божу. Передъ 11-ою годиною розпочала ся соборна служба Божа при священнодêйствê пралата о Бêлецкого въ сослуженю многихъ священникôвъ и дiяконôвъ, при чôмъ спêвавъ прекрасный хоръ питомцêвъ рускои семинаріи духовнои. Зъ початкомъ службы Божои явивъ ся in corpore академічный сенатъ львôвского всеучилища зъ деканами и инсiґніями университетскими. Церковь биткомъ набита вêрными такъ, що годê перетиснути ся. Наву заняла головно интелiґенція духовна и свêтска безъ рôзницê сторонництвъ, а галерію молодêжь. Въ церквê бачили мы депутатôвъ зъ рôзныхъ сторôнъ. [Зъ Рогатина прибули въ депутаціи також два селяне-господарê зъ вêнцемъ.] Величавый тетраподъ густо украшеный вêнцями вôдъ почитателêвъ незабутного покôйника. Межи иншими замêтили мы вêнцê на передê вôдъ родины и ей членôвъ а по бокахъ вôдъ товариства „Просвêты“ вôдъ товариства имени Шевченка, вôдъ „Рускои Бесêды“, вôдъ буковиньскихъ Русинôвъ, вôдъ рускихъ богословôвъ, вôдъ академічныхъ рускихъ товариствъ, вôдъ ремêсничого товариства „Зоря“, вôдъ „Народнои Рады“, вôдъ Фiлiй товариства „Просвêты“ въ Коломыи и Рогатинê, и богато иншихъ.

Зъ Станиславова пишуть намъ:

„На вêсть о смерти бл. п. Омеляна Огоновского зôбрали ся Русины народовцê станиславôвскi дня 29 жовтня и ухвалили: 1) Выслати родинê покôйного кондоленційну телеґраму такого змêсту: „Крêпи Васъ, Господи, въ тяжкôмъ горю, котре й насъ дôймило до глубины. Всê плачемо зъ Вами надъ могилою знаменитого ученого, великого патрiота, свêтлого провôдника и ревного громадянина“. 2) Выбрано делеґатôвъ на похоронъ: вôдъ Фiлiи станиславôвскои „Просвêты“ о. крил. д-ра Гробельского и проф. д-ра Коцюбу, а вôдъ товариства „Руска Бесêда“ пп Дмитерка учителя при школê вправъ, и Зарицкого урядника почтового. 3) Зложити вêнець вôдъ всêхъ руско народныхъ товариствъ въ Станиславовê на домовину покôйного. 4) Вывêсити чорну хоруговь въ льокали станиславôвскихъ товариствъ руско народныхъ.

Прибитi и пригнетенi мы тяжкимъ симъ ударомъ, стратою того велитня своею дêяльностію на нивê рускои науки, літературы, языка, просвêты, громадскои всякороднои працê, чоловêка хочь тихои вдачê, але мужно йдучого впередъ и въ найтруднêйшихъ обставинахъ, незрôвнаного въ милôмъ и делікатнôмъ обходê зъ кождымъ, чоловêка зъ правымъ и непороч-

нымъ характеромъ, великого патріота и громадянина рускаго. Богу ще дяка, що мы Русины привыкший тратити передовыхъ людей въ самомъ розцвѣтѣ лѣтъ, могли въ скарбницю нашого доробку вложити дѣяльность цѣлого мужеского вѣку бл. п. Омеляна. Честь памяти у всѣхъ серцяхъ рускихъ для мужа праведного!"

Зъ Черновець прибула нинѣ рано на похороны депутація зложена зъ пп. послобъ Еротея Пѣгуляка и д-ра Ст. Смаля-Стоцкого, сов. Вол. Ясеницкого и академика Николы Желеховского и зложила на домовинѣ вѣнець зъ написію: „Буковиньскій народній руській товариства найщирѣйшому дѣячеви на нивѣ руской науки".

Зъ Украины наспѣло кольска телеграмъ: одинъ зъ Кіева, припоручаючій професорови М. Грушевскому промовити надъ могилою, зложити вѣнокъ и заявити кондоленцію родинѣ покойного, а три зъ Чернигова: 1) Сердечне болѣемо по тяжкой утратѣ знаменитого дѣяча Огоновского; еднаемо свой тяжкій жаль зъ усѣма Русинами-Украинцями"; 2) „На труну патріота роботника Огоновского складаемо свой тяжкій жаль"; 3) „Просимо покласти вѣнокъ Огоновскому вобъ шануючихъ Его корстну дѣяльность и широ поважаючихъ Его память черниговскихъ его прихильниковъ". — Въ послѣдній хвили наспѣла також телеграма зъ Одесы: „Выразѣть нашь щирый жаль львовской громадѣ по стратѣ чольного роботника на нивѣ народній".

Зъ Рогатина: Мовь добрый плугаторъ оравъ вси родну ниву и сѣявъ родне золоте зерно науки. Будучій поколѣня будуть Твои плоды збирати и Тебе благословити. Боже, спаси Русь святу и потѣшь Родину отечалену! — Яворскій Марсевичь. Городецкій. Бандровскій. Залужный. Витковицкій. Козальскій. Демянчукъ. Пеленьскій. Воєвудка. Боднаръ. Трачь Кольчукъ Іосифовичь. Цангалеймонъ Городецкій. Весоловска. Витковицка.

Зъ Рогатина: Побкошеный полягъ вси, Батьку отамане, що просвѣтою и наукою добувъ весь лучшон долѣ для неньки Руси. Тебе он акує сердечными сльозами — Рогатиньска філіа „Просвѣты".

Зъ Золочева: Якъ громь зъ ясного неба пораила насъ вѣсть: не стало вправного керманича на розлогомъ полѣ народной роботы найлучшого сына Руси-Украины. Зъ зболѣлон груди кличемо надъ Твоею могилою: Спи, Батьку Омеляне, солодко! Земля Тобѣ пером и вѣчная память! — Золочѣвска філіа „Просвѣты".

Зъ Коломыѣ: Честь памяти довголѣтного керманича народной просвѣты! — Центральный выдѣлъ Народныхъ Спблокъ Редакція „Хліборобa".

Зъ Перемышлянъ [на адресу тов. им. Шевченка]: Злучѣть и мой сердечный жаль по стратѣ невспупущого на нашой літературной и просвѣтной нивѣ Омеляна. — Павло Кирчѣвъ.

Зъ Рожнятова [до вдовы на адресу „Дѣла"]: Прошу приймити спбчутье широкихъ кругобъ Русинобъ-народовцѣвъ зъ причины смерти Вашого Мужа, многозаслуженого головы „Просвѣты" и першого историка літературы руско-украинськон. — Въ имени многихъ д-ръ Евген Озаркевичь.

Зъ Коломыѣ [на адресу „Дѣла"]: На лихо нѣякъ не можу бути на похоронахъ покойного Омеляна Огоновского, тожь пересылаю громадѣ народовцѣвъ мой щирый жаль пбеля наглон и незаступимон ихъ утраты. Честь памяти невтомимого роботника на нивѣ нашого письменства, точного повнителя народныхъ и людскихъ обовязкобъ по свому найлѣпшому розумѣню. — Михайло Павликъ.

По годинѣ 3 бй зъ полудня рушивъ величавый похоронный походъ зъ Успеньскон церкви на Лычаковске кладовище при величезномъ здвизѣ народу. Походови проводивъ Впреосв. митрополитъ Сембратовичь въ супроводѣ обохъ мітратобъ крил оо.: Свнгалевича и Бѣлецкого та крилошанъ львовскон капітулы и численного духовеньства. Въ похоронѣ взяли участь мѣжь иншими: сенатъ академічный, численній депутація рускихъ товариствъ, члены краевон рады школьнон, молодѣжь школьна и множество львовскон публики рускон.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Пишуть намъ зъ Вѣдня дня 28 жовтня:

Двѣ часописи: нѣмецко-національна Deutsche Zeitung и антісемітскій Deutsches Volksblatt подали нинѣ такій вѣсти: 1) Супротивъ донесеня N. fr. Presse зб Лѣвова, будь-то бы рускій послы постановили голосувати за словѣньскою гімназіею въ Целью, констатує ся, що „рускій клюбъ" не нараджувавъ ся ще надъ тою справою. 2) „Рускій клюбъ" рѣшивъ вбзвати посла Романчука, щобы зложивъ мандатъ до комісіи буджетовон.

Сесій вѣсти потребують маленького поясненя.

Сама екзистенція „рускаго клюбу" есть невыразна. Се фактъ, що по уступленю Романчука въ початкахъ цвѣтня а Телішевского въ початкахъ мая прочій рускій послы, котрій належали до давного рускаго клюбу, не конституували ся, не выбрали президіи. За теперѣшнон осѣнної сесіи рады державної два зъ тыхъ послобъ, Барвѣньскій и Подляшецкій, вразъ зъ новымъ посломъ Вахнянином разъ оденъ, т. е. 24 жовтня, збрали ся на раду, на котрій проводивъ Подляшецкій яко найстаршій вѣкомъ. На той нарадѣ двома голосами, Вахнянина и Барвѣньского, постановлено вбзвати Романчука до зложеня мандату до комісіи буджетовон „въ руки рускаго клюбу". Вбдтакъ Вахнянинъ, безъ вѣдомости председателя ad hoc Подляшецкого, того самого дня выславъ до Романчука письмо зъ симъ-же вбзваньемъ, котре мотивує тымъ, що Романчукъ выбраный бувъ до комісіи буджетовон „рускимъ клюбомъ [recte палатою послобъ на предложенье давного рускаго клюбу], теперь же до того „клюбу" не належить, а дальше тымъ, що „клюбъ рускій" мусить мати въ комісіи буджетовій заступника „своихъ спеціяльныхъ интересбъ". Підписано: „Зъ секретаріяту клюбу рускаго: Анатоль Вахнянинъ". На то письм Романчукъ вбдповѣвъ Вахнянинови такожь письменно, высказуючи передо всѣмъ здивованье, що не обговорено зъ нимъ тон справы устно при щоденныхъ сходинахъ обохъ сторонъ въ парляментѣ; если-жь ходить о те, щобы ен трактувати въ формѣ строго урядовій, то треба, щобы письмо выйшло вбдъ президіи а не вбдъ секретаріяту; на таке письмо вбнъ не залишить заразъ вбдповѣсти мериторично. На тбмъ остала досн сеся справа; другого письма Романчукъ ще не дбставъ.

Не знати, чи по-за Вахнянином и Барвѣньскимъ не стоить ще хтось дальше въ тбй справѣ. Фактъ есть, що Романчукъ стрѣчавъ и стрѣчае перепоны въ одержаню голосу въ повнбй палатѣ, зъ чого мабуть задоволене польске „коло". Очевидно, що тій перепоны мусять знайти свою границю въ регуляминѣ, пбсля котрого и „дикій" посолъ, хочь зъ бблышимъ трудомъ, а все-таки дббе ся до голосу. Отже може бути, що тутъ ходить ще о позбавленье Романчука голосу въ комісіи буджетовій. Нехай не пбднесе ся въ Вѣдни анѣ оденъ вбльный голосъ рускій, нехай правдиве положенье Русинбвъ не доходить до вѣдомости свѣта, нехай удержує ся фікція, що Русь задоволена а межи нею и Польщею панує повна згода и єдность!...

Яку цѣль маѣ дементованье вѣсти N. fr. Presse дотычно голосованя въ справѣ словѣньскон гімназіи въ Целью, сего не розумѣю. Тажь N. fr. Presse подала лишь то, що само собою розумѣе ся, и длятого властиво навѣть не заслугувало на донесенье. Чи-жь „рускій клюбъ" буде голосувати инакше? Тутъ же-жь не о Чехбвъ ходить, але о Словѣнцѣвъ и о предложенье правительственне, за котрымъ буде голосувати и польске „коло"!

Онодгы вбдбули ся въ Бернѣ зборы мужѣвъ довѣря нѣмецкон партіи въ Моравѣ. Зборы ухвалили резолюцію, въ котрій заявляють, що солідарность нѣмецкихъ послобъ зъ населеньемъ и скрѣпленье нѣмецкон народной свѣдомости, се найважнѣйша запорука успѣшнон оборони противъ що разъ грбзнѣйшихъ нападбвъ противниковъ. Резолюція обстає при принципахъ поступу и своббдного розвитку держави, не признає нѣякихъ рбзницъ мѣжь горожанами, заявляє ся за вбдповѣдным доповненьемъ соціально-політичного законодавства для охороны роботниковъ та за справедливою выборчою реформою, котра увзгляднила бы верству горожанъ позбавленыхъ доси політичныхъ правъ. По заявѣ вѣрности для идеи одноцѣлости держави и необмеженого привязаня до цѣсаря и монархіи, высказує резолюція готовость пбдпирати теперѣшну коаліцію однако надѣе ся, що правительство буде всюды хоронити и шанувати народный станъ посѣданя австрійскихъ Нѣмцѣвъ. Зборы ухвалили вбдтакъ однодушно додаткове внесенье Повелика: „Надѣемо ся, що наши послы вбдкинуть безъ сумнѣву проектъ утвореня словѣньского наукового заведеня въ Целью."

Якъ мы вже вчера доносили, вбдкрывъ князь Фердинандъ болгарске собраніе престольною бесѣдою. Наплывъ публики-бувъ незвычайный, бблшій якъ при якбй иншбй нагодѣ. Престольна бесѣда пбдносить уродины князя наслѣдника престола, що здѣйстнили давно выжидане бажанье народу. „Князь Борисъ, выростаючи зъ вашими дѣтьми, буде выхованый въ болгарскомъ дусѣ, а яко мужчина буде держати высоко праноръ болгарскон свободы и великости вбтчины. Знаете подѣ, якій вложили на мене обовязокъ вбдкликати ся ще передъ уплывомъ пятилѣтного мандату послѣдного собранія до народу, щобы запытати его о гадку що-до дальшон управы державными справами. Вашь выббръ дае доказъ, що народъ порозумѣвъ мене". — Вбдтакъ взываѣ престольна бесѣда послбвъ, щобы згромадили ся довкола престола и сполучили ся зъ княземъ для спбльнон працѣ коло дббра вбтчины. Свѣтлый доказъ політичнон зрѣлости, якій зложивъ народъ при послѣдныхъ выборахъ, вдоволивъ князя и заохотивъ его. Горожане выкористали свое выборче право цѣлкомъ спокбйно и своббдно. Наслѣдокъ сего такій, що доси нѣяке собраніе не вызначувало ся такимъ великимъ числомъ интелігентныхъ людей и добрыхъ патріотбвъ, якъ теперѣшне. „Отже — говорить дальше престольна бесѣда — нашою головною и однокою задачею буде: дати починъ торжественнымъ способомъ до новон для вбтчины ери внутрѣшного, морального и матеріяльного вбдродженя, до еры, що забезпечить поступъ свободы, приведе до розцвѣту загальный добробитъ, скрѣпить народне почутье и розвине всѣ тій честноты." Престольна бесѣда вычисляє вбдтакъ кблька предложень законбвъ, якій маѣ розбирати собраніе, а мѣжь ними такій, що дотыкають податковон реформы, пбднесеня промыслу, рбльничихъ верствъ и торговельныхъ палатъ. — Престольну бесѣду принято грбмкими окликами „гурра". Коли князь Фердинандъ выйшовъ зъ салѣ, приступило собраніе до уконституованя президіи. Яко найстаршій вѣкомъ проводивъ зборамъ Минчевичь. Президентомъ выбрано правительственного кандидата Тодорова 102 голосами, консерватистъ Минчевичь одержавъ 40 голосбвъ, а радославистъ Вачевъ 2 голосы; пять картокъ було пустыхъ. Першимъ віцепрезідентомъ выбрано уніоніста Янколова 97 голосами, другимъ віцепрезідентомъ цанковиста Данева 91 голосами.

НОВИНКИ.

— Вѣденьскій часописи, нотуючи фактъ побуту **буковиньского митрополита у Вѣдни**, голосять, що не за довгій часъ маѣ бути именованый суфр ґанъ Русинь зъ правомъ адміністрациі и контролѣ справъ буковиньскон православнон церкви.

— **Слѣдство въ справѣ увязненыхъ учениковъ въ Тернополи** вже кбнчить ся и — якъ доносить Głos podolski — имовѣрно вже въ листопадѣ с. р. вбдбуде ся розправа передъ судомъ присяжныхъ.

— **Nowa warownia na Rusi.** Въ рускбмъ селѣ Делѣвѣ, станиславбвского повѣта, посвятивъ онодгы инфулатъ станиславбвскій кс. Керпка костелъ, збудованый коштомъ властителькн села п. Цивѣньскон, кс. Кершки и тамошныхъ латинникбвъ.

— **Товстеньку качку** пбславь вѣденьскій дописуватель свому дневникови: „Московскимъ Вѣдомостямъ". Ось що вбнъ пише: „Краевый выдѣлъ Галичины маѣ утворити особну секцію для справъ нагляду фундацій и институцій рускихъ. До сеи секціи мають належати Барвѣньскій, Савчакъ и Шухевичь". Ще цѣкавѣйшу вѣстку подае на кбнци, именно що Поляки зъ митрополита Сембратовича невдоволений а на его мѣсце призначеный Полякъ гр. Высочаньскій [?!], що теперь яко монахъ живе въ якбмсь монастыри...

— **Въ процесѣ о. Иларія Гошовского**, декана и приходника въ Журавнѣ, заступника маршалка рады повѣтовон въ Жидачевѣ, обжалованого державною прокураторіею въ Самборѣ о пбдбурюванье селянъ и мѣщанъ до збѣговища и погрозъ дѣдичеви Скшиньскому [сзоякови намѣстника гр. Баденього] и его сторожи — вбдбула ся въ четверъ и пятницю минувшого тыжня друга розправа передъ трибуналомъ окружного суду въ Самборѣ. [Першу розправу, на котрій въ зимѣ с. р. засуджено о. Гошовского узнавъ касаційный судъ неважною.] Ся друга розправа выказала, що о. Гошовскій не пбдбурювавъ своихъ парохіянъ, а хотѣвъ ихъ лише мати свѣдками на мѣсци провізоріяльного спору межи дѣдичемъ а приходствомъ, и на тбй основѣ трибуналъ увбльнивъ его вбдъ вины и кары.

— **До вѣдомости дирекціи почтъ.** Вбдъ одного Русина львбвского одержуемо отсе письмо: Намъ Русинамъ ставлять часто урядники польскон народности рбзній перепоны, навѣть въ такихъ дрббницяхъ, якъ въ одержаню рускихъ почтовыхъ друксортбвъ. Для замаскованя своея тенденціи уживають они всякихъ выкрутбвъ, якъ: „właśnie wyszły", „jeszcze nie nadeszły" и т. п. Але такій выкрутъ, якій я почувъ вчера вбдъ експедиторки чи експедієнтки на IX філіи почтовій при улици св. Николая, можна почислити не лишь до незвычайныхъ куріозбвъ, але годить ся записати его до исторіи „braterskiego pożycia" межи Русинами и Поляками въ Галичинѣ. Ото на мое жаданье, щобы п. функціонерка почты дала менѣ рускій листъ фрахтовый, вбдповѣла она: „Nie mam, bo na ruskie druksorty nie mam tutaj miejsca". — Маемо надѣю, що се вже выстане для Свѣтлон Дирекціи почтъ, щобы п. експедиторку поучила о ен обовязкахъ дотычно рускихъ друкбвъ.

— **Редакція радикального орґану „Народ"** оповѣщує въ остатнбмъ своемъ числѣ, що уже зъ днемъ 7 падолиста с. р. переносить ся зъ Коломыѣ до Львова „зъ оглядбвъ партійныхъ". Розумѣе ся, разомъ зъ часописію переносить ся и ен редакторъ п. М. Павликъ.

— **Ще спбръ о Морске Око.** Князь Гогенльоге выточивъ сими днями процесъ ґрафови Владиславови Замойскому, властителеви Закопаного, о публичне насильство зъ причины знищеня поставленого на спбрнбй терторіи схоронища для угорскихъ жандармбвъ. Державна прокураторія приняла жалобу князя Гогенльоге и длятого доручено ґрафови Замойскому актъ обжалованя. Справа буде судити ся въ Новбмъ Санчи за кблька мѣсяцѣвъ. И де-жь дѣла ся сердечна любовь „dwóch bratanków"? Потонули небоги въ Морскбмъ Оку!

— **Товариство взаимнои помочи приватныхъ офіціалістбвъ** числило зъ днемъ 30 вересня с. р. 2345 дѣйстныхъ членбвъ зъ 10.417 удѣлами и 23 участникбвъ зъ 84 удѣлами зъ загальною рбчною вкладкою 63.006 зр; спомагаючихъ членбвъ 47 и почетныхъ 11. — Майно въ вбддѣлѣ запомогъ выносить готбвкою 31.991зр. 64кр., въ ефектахъ 452.580 зр. и въ двохъ реальностяхъ вартости 59.550 зр. Выплачено на запомоги для неспособныхъ до працѣ, вдбвъ и сирбтъ, на выдатки адміністраційній и похоронній 3.210 зр. 48 кр. — Се товариство истнуе 27 лѣтъ и за той часъ выплатило на еметитуру 550.000 зр.

— **Новій почтовій уряды** вбйдуть въ житье зъ днемъ 8 н. ст. падолиста с. р. въ Новици, калуского повѣта, въ Перемышли середмѣстю (філія) и въ Перемышли на Засаню. До округа доручень почтового уряду въ Новици будуть належати громады Ляндестрай и Новиця. — Обсягъ дѣланя обохъ почтовыхъ урядбвъ въ Перемышли буде розтягати ся на приниманье всякихъ кореспонденцій, почтовыхъ посылокъ, грошевыхъ переказбвъ та приниманье и выплату вкладокъ почтовон касы ощадности. Дорученьемъ листбвъ, грошевыхъ переказбвъ и иншихъ посылокъ не будуть займати ся тій уряды. Урядовій годины обохъ філіи такій: Въ недѣлѣ вбдъ годины 8-он мін. 30 до 11-он мін. 30 передъ полуднемъ и вбдъ 3 и до 4-он по полудни, а въ прочій днѣ вбдъ годины 8-он до 12 он передъ полуднемъ и вбдъ 2-он до 6-он пополудни. Рбвночасно розширює ся въ головнбмъ почтовбмъ и телеґрафічнбмъ урядѣ въ Перемышли урядовій годины, а то: въ надавчбмъ вбддѣлѣ для рекомандованыхъ кореспонденцій вбдъ 8-он годины рано безъ перервы до 7-он вечеромъ а крбмъ того змѣнює ся пополудневій урядовій годины для надаваня вартбстныхъ посылокъ, а то: замѣсть вбдъ 2 он до 6-он годины вбдъ 3-он до 7-он вечеромъ; въ недѣлѣ полишать ся дотеперѣшній годины, т. е. вбдъ $8\frac{1}{2}$ до $11\frac{1}{2}$ передъ полуднемъ и вбдъ 3 до 4 пополудни.

— **Зъ Коломыи пишуть намъ:** Дня 18 н. ст. листопада с. р. вбдбуде ся въ Коломыи въ великбй сали касы щадничои музикально-декляматорскій вечеръ зъ танцями на дохбдъ будовы „Народного Дому" въ Коломыи а заходомъ товариствъ „Родина" и „Рускій жѣночій кружокъ". Комітетъ починнвъ вже заздалегбдь великій приготовленя, щобы сей вечеръ зъ кождого огляду удавъ ся якъ найсвѣтлѣйше.

— **Сензаційна поголоска.** Черновецка ґазета „Bukowiner Rundschau" пише: „Ледви можлива до увѣреня вѣсть кружить вбдъ якогось часу и удержуесь упбрно. Говорять, що якогось высокого достойника войскового, знаного въ тутешнбмъ краю, стаціонованого опбля въ однбмъ зъ ґарнізоновыхъ мѣстъ, увязнено пбдъ замѣтомъ проданя плянбвъ крѣпности. Цѣна куина мала выносити міліонъ. Богато вызначныхъ личностій е притбмъ скомпромітованыхъ. Поголоску сю нотуємо зъ всякою резервою, бо зъ огляду на становище интересованыхъ особъ годѣ справдѣ дати ѣй вѣру.

— **Вчинокъ божевольного.** Въ селѣ Вербовцяхъ, кбцманьского повѣта, лучила ся дня 14 с. м. страшна пригода. Селянинъ Матвѣй Вокарюкъ впавъ зъ сокирою до хаты Ханы Малки Гербстъ, коли она була лише зъ 5-лѣтнымъ сынкомъ, и хлопчика зарубавъ на мѣсци а матѣрь страшно покалѣчивъ. Показало ся, що Вакарюкъ допустивъ ся сего злочину въ приступѣ божевольства, то вбдставлено его до дому божевольныхъ въ Черновцяхъ.

— **Добрій вѣсти.** Намѣстникъ гр. Бадені и віцепрезидентъ намѣстництва Лідль повернули до Львова. — На Ругіи, островѣ Балтицкого моря, завалився са шпиталь зъ 600 хорыми а зъ тыхъ богато згинуло пбдъ звалищами. — Віцепрезидентъ высшого краевого суду Тхоржницкій, вбдбувши візитацію окружного суду въ Тернополи и повѣтовыхъ судбвъ въ Микулинцяхъ и Зборовѣ вернувъ до Львова. — Оперовый співакъ п. Мышуга выѣхавъ для поратованя здоровля до Абаціи. — У Львовѣ померъ емеритованый полковникъ краевон обороны, Антбнъ Хітрый де Фрайзельсфельдъ въ 62 роцѣ житя.

Телеґрамы „Дѣла"

Вѣдень 30 жотня. Вчера арештовано тутъ провбдника роботниковъ Шумаера за его послѣдну мову въ софійскбй сали и вбдставлено до краевого суду. Арештованье мотивують власти острахомъ, щобы Шумаеръ не выголосивъ другои такои мовы. Вѣсть про се арештованье выкликала на 6 роботничихъ зборахъ, якій вчера вбдбували ся въ справѣ выборчои реформы, велике розъяренье.

Берлинъ 30 жовтня. Reichs-Anzeiger оголошує димісію Капрівіого и Айленбурґа та именованье Гогенльогого канцлеромъ нѣмецкои державы и президентомъ пруских міністрбвъ, а Келера міністромъ внутрѣшныхъ справъ. — Цѣсарь надавъ Капрівому ордеръ „Чорного орла" въ брилянтахъ, а ґр. Айленбурґови хрестъ и звѣзду ордера дому Гогенцолернбвъ.

Петербургъ 30 жовтня. Оголошеный вчера бюлетинъ констатує, що въ недузѣ царя не наступила нѣяка змѣна. Погода въ Ливадіи така пречудна, що въ комнатѣ, въ котрій лежить царь, отворенй всѣ вбкна. — Вбдъ онодгы непокоить царя кашель; выкинена флеґма мала въ собѣ кровь. — Вѣнчанье царевича знову вбдложено до 9 н. ст. падолиста, т. е. до дня, въ котрбмъ припадають роковины вѣнчаня царя. Се вбдложенье уважае ся познакою постбйного полѣпшеня царского здоровля.

Бѣлградъ 30 жовтня. Нове міністерство Христича задумує выготовити нову конституцію.

Надболане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“ Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одвяку) поручає у великôмъ выборѣ и по невѣдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, дальекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, лупы, компасы, райсцайни, ленты мѣрильні, пѣоны, сібелѣ, манометры и т. п. Устроєня звôнковъ електричныхъ. Всякі направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляют точно. 148

Кôнчить ся печатати

ДЕСЯТЬ ЗАПОВѢДЕЙ БОЖИХЪ

полскивъ въ XIX проповѣдяхъ

Петро Бѣлиньскій.

парохъ въ Должанцѣ.

Щобы рѣчь була понятнѣйша и довше затримала ся въ памяти, навѣвъ авторъ много прикладôвъ якъ зъ исторіи біблійнои такъ и зъ исторіи всесвѣтнои й рускои, а такожь и зъ повседневного житя.

Передплата выносить **1 зр 20 кр.** а хто желає, щобы рекомандувати, то доложить ще 10 кр.

Передплату посылати до автора, почта Тернôпіль. 357 3—3

Вже выйшовъ зъ друку

Илюстрованый Калєндарь „Просвѣты“

на рôкъ 1895

360 3—10

Цѣна: брошурованого 35 кр, зъ пересылкою 40 кр.
„ оправного 45 кр, зъ пересылкою 50 кр.

Замовляти можна въ Товариствѣ „Просвѣта“ у Львовѣ ул. Вôрменьска ч. 2 и у всѣхъ книгарняхъ Галичины.

УЧИТЕЛЬ

орґанъ руского товариства педаґоґічного двотыжденникъ педаґоґічно-науковый, выходить вôдъ 1 червня 1889 р. у Львовѣ ул Вôрменьска ч. 2., Предплата на цѣлый рôкъ 3 зр., на пôвъ року 160 кр. на чверть року 1 зр.

РУ-

кавички всякого рода;

Бандажѣ руптуровѣ

и всякій выробы рукавичничій

поручає найдешевше 2537

Павло Лянґнеръ

передъ тымъ

Браты Лянґнеры

Львôвъ, улиця Галицка ч. 16.

Остреньє и чищенье хірурґічныхъ инструментôвъ — приймає

ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ

ножôвникъ у Львовѣ ул. Боимôвъ ч. 3.

Цѣнники даромъ.

Почвôрній волосѣнній сита по зр. 1, 1·20 и 1·60. — **Машинки американьскій** до сѣканя мяса по 4 зр.

4595 *поручає*

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.)

Цѣнники илюстрованій рôзничныхъ предметôвъ до розпорядимости

Змѣна мешканя!

Дентистъ

Д-ръ С. Райнгольдъ

365 мешкає теперь 4—39

при улици Сикстускôй, ч. 21.

Змѣна мешканя!

Спеціялістъ недуги ухъ, носа и горла

Д-ръ І. Райнгольдъ

364 мешкає теперь 4—39

при улици Сикстускôй, ч. 21.

СКЛАДЪ КАВЫ и ЧАЮ

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пôдъ знаменемъ

„СІРІОСЪ“

У ЛЬВОВѢ

ул. Оссолиньскихъ ч. 11

Філія улиця 3 мая число 2

Найлѣпшій кавы 1/2 клґр. 1 зр. и 2·27 35—?

Найлѣпшій чаѣ россійскій, хиньскій и Ліптона славній анґлійскій 1/4 клґр. 1 до 2 зр.

Купуйте товаръ добôрный и щадьте ґроть!

Молочарня

при улици Сикстускôй ч. 31 у Львовѣ

запрошує

до абонаменту на снѣданя, обѣды и вечерѣ.

372 1—3

Музикальна бібліотека!

VII-ый: I-ше „Quodlibet“ — мужескій хоръ М. Лисенка — 30 кр.
X-ый: „У Петрôвку“ и „Якъбы-мь знала“ муж. хоры Исид Воробкевича — 25 кр.
XI-ый: II-ге „Quodlibet“, хоръ муж М. Лисенка — 30 кр.
XII-ый: „До бою“ муж хоръ Порф. Бажаньского, — 20 кр.
XIII-тый: „Вечѣръ“ и „Милованка“, сольо зъ акомп. форт., М. Лисенка — 20 кр.
XIV-ый: „Три шляхи“, муж. хоръ Г. Топольницкого — 25 кр.
XV-ый: „Три пѣсни“, сольо зъ акомп. фортеп. — А Купчиньского — 25 кр.
XVI-ый: „Вѣтрогоны“ коломыйки и думка уложєній на фортепянъ Ост. Нижанковского — 30 кр.
XVII-ый: „Три квартеты“ муж хоръ Цетвиньского - Недѣльского — 30 кр.

При замовленяхъ просить ся [до 1 н. ст. сѣчня] адресувати:

„Выдѣлъ товариства Львôвскій Боянъ“ у Львовѣ улиця Вôрменьска ч. 27.

ПОДЯКА.

Подобало ся Всевышнему дôткнути насъ другимъ зъ ряду тяжкимъ ударомъ судьбы: Передъ рокомъ похоронили мы нашого дорогого сына одинака Іоана, правника а теперь що нно высыпали свѣжу могилу надъ нашою дорогою 19-лѣтною дочкою Ольгою.

Въ тôмъ тяжкôмъ горю и жалю єдиною нашою вôдрадою було спôвчутье нашихъ добрыхъ приятелѣвъ и сусѣдôвъ. Почуваємо ся отже до милого обовязку зложити прилюдно подяку передовсѣмъ: Преподобнымъ оо.: Маріяну Литвину зъ Бôбщанъ, Николаю Стисловскому зъ Годова, Николаю Яновичу зъ Кального и Іосифу Высочаньскому зъ Івачева за довершеный чинъ погребальный. Преподобному о. Илярію Зарицкому зъ Поморянъ за вôдправленіе въ хатѣ парастаса, а Преподобному о. Григорію Купчиньскому ще й за краснорѣчиву до слѣзъ трогаючу въ церквѣ выголошену мову. Дальше складаємо сердечну подяку тымъ Высокоблагороднымъ панямъ зъ Бережанъ, котрѣ яко давнѣ приятелькы и знакомѣ покôйницѣ зволили мимо крайнои непогоды приѣхати зъ далека, бо аж зъ Бережанъ на похоронъ нашои дорогои дочки Ольги, и такимъ чиномъ разомъ зъ прочими Высокоблагородными панями взявшими ласкаво участь въ похоронахъ, звеличили обрядъ погребальный нашои дорогои дитины. Не можемо такожь невыразити ту щиросердечну подяку и Благородному паньству Зільберберґамъ, обывателямъ Израильтянамъ въ Коропци, котрѣ ще пôдчасъ слабости нашои дорогои дочки Ольги до насъ часто навѣдували ся, несли въ тыхъ тяжкихъ хвилѣяхъ пôдписаной родинѣ пôльгу приятельскою радою, потѣхою и спôвчутьемъ! Вкôнци дякуємо и Честному братству тутешнои церкви, якъ такожь и прочимъ Честнымъ парохіянамъ нашимъ за громадну участь и сусѣдску прислугу въ повышшôмъ сумнôмъ обрядѣ.

Коропець дня 21 жовтня 1894. 371

Теодôръ Прачукъ отець. *Леонтина з. Зарицкихъ* мати.

Благодареніе.

Въ тяжкой скорби, въ якую погрузила насъ неумолимая рука смерти, похитившая у членовъ нашои семьи найдорошое сокровище, такъ якъ любящую и любимую матеръ Домикилію Авдыковскую, почерпнули мы не малое утѣшеніе въ тепломъ сочувствіи добрыхъ людей и сусѣдовъ, доказавши наглядно свое дружелюбіе особенно въ роковый день похороновъ незамѣнимой покойницы. Не имія возможности инымъ способомъ заявити Имъ нашу глубоко прочувствованную благодарность, пересылаемъ симъ путемъ всѣмъ и каждому принявшому участіе въ печальномъ обрядѣ, отъ вѣдръ души проистекающое чыро-русское „Спаси Богъ“! Особенно искренное благодареніе складаемо всѣмъ Отцамъ духовнымъ присѣвшимъ, не смотря на скверную погоду, безкористно и самоотверженно отдати послѣдную услугу тлѣннымъ останкамъ покойницы, именно: Впр. о. декану Строцкому изъ Рудника, мѣстодек. Валявскому изъ Тейсарова, Вергановскому изъ Кіевца, конс. совѣт. Лукавецкому изъ Жидачева, Левицкому изъ Ивановець, Савюку изъ Заболотовець, Шпытку изъ Волцева, Сѣнгалевичу изъ Руды за ободривше насъ трогательное надгробное слово и о. Свидецкому, завѣдателю приходства лат. обр въ Жидачевѣ, причинившому ся доброохотно съ христіянскою готовостью, къ возвеличенію погребального чина. Не меньше горячое благодареніе высказуемъ церковнымъ Братствамъ и жителямъ въ Цуцыловцахъ, Пчанахъ, Волицѣ гнѣзд. за громадное участіе въ похоронахъ и за ихъ помочъ и труды въ дняхъ навѣстившого насъ испытанія. Всевышній да вознаградитъ Васъ всѣхъ и каждого по неизчерпаемой милости и щедрости Своей за пріоказанное намъ словомъ и дѣломъ дружелюбіе и доставленную отраду!

Цуцыловцы 14 (26) жовтня 1894.

Орестъ, Филемонъ, Богданъ Авдыковскіи — сыны; *Александра Огоновская* съ дочкою — дочь; *Волод. Дорожинскій* и *Іоанъ Залескій* зъ дѣтми — зяти. 373

Конкурсъ

на посаду мѣского лѣкаря (медицины) зъ рôчною платнею 400 зр.

Поданя зъ предложеньемъ вôдпису дипльому треба внести до громадского уряду въ Гологорахъ до дня 1 н. ст. грудня 1894 року.

Зверхность громады въ Гологорахъ дня 26 жовтня 1894 р.

370 **М. Сидоровичъ.**

Руска масть на гостець

есть найлѣпше, выпробоване средство на гостець и ревматизмъ, коленье, убезвладненье и т. д. — Цѣна 1 слоика 1 зр.

Есенція желудкова

(III) Цѣна 1 слоика 60 кр. 323 1—10

Головный складъ: С. РУКЕРЪ антикарь у Львовѣ.

Ново отвореный маґазинъ „пôдъ Баторіємъ“

у Львовѣ, ул. Баторія ч. 18 напротивъ судовои палаты

поручає свôй богато заосмотреный складъ модныхъ мужескихъ и ґалянтерійныхъ товарôвъ, якъ: бѣлье, ковнѣрики, манжеты, краватки въ найновѣйшихъ фасонахъ и десенѣхъ, рукавички, лѣски, парасолѣ англійскій, американьскій кальошѣ, приборы до подорожѣ, якъ такожь англійску и французуку перфумерію по найдешевшихъ цѣнахъ Замовленя надъ 5 зр. высилає ся франко вôдворотною почтою **Цѣлый склеповый персоналъ говорить по руски.** 368 1—8

НА СЕЗОНЪ ОСѢННЫЙ

Просить ся ласкаво всѣхъ Вп. Гостей выставовыхъ пересвѣдчити ся о дивнôй дешевости осѣнныхъ и зимовыхъ товарôвъ, вже спровадженыхъ въ великôй скôлькости.

Слѣдуючі товары продають ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ доки истнує запасъ:

1000 модныхъ муфôвъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·50, 2·— до 5·— зр.
1000 кожуховыхъ шапокъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·80, 2·20 до 4·— зр.
1000 флянельовыхъ и суконныхъ блюзъ осѣнныхъ и зимовыхъ 2·50, 3·— до 6 зр.
500 гальокъ волôчковыхъ по 2·50 до 4·— зр.
1000 хустокъ Гімаляя, найбôльшій родъ 1·75, 2·25 до 3·— зр.

Конфекція для дѣтей.

400 наймодньйшихъ суконокъ на осѣнь и зиму 1·80, 2·50 зр.
1000 модныхъ плащикôвъ на осѣнь и зиму вôдъ 4 зр. и высше.
3000 одягôвъ для хлопчикôвъ у всѣхъ величинахъ по 1·80, 2·—, 3·— зр. и высше.
Особливій новости въ стяжкахъ, всаляхъ, капелюхахъ дамскихъ и дитинныхъ, рукавичокъ ґлясé, дунескихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, панчохахъ, парасоляхъ до дощу, блюзахъ шовковыхъ и вовняныхъ, шляфрокахъ, костюмахъ и неліжахъ надбійшли власне въ великôй скôлькости и доповняють ся щоденно.

Особливша гуртовна продажь принагôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (вырôбъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 ґарнітурôвъ „Louvre“ на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 ґарнітурôвъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 75, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·35, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ табдетокъ (килимовый вырôбъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 праздныхъ колдеръ подорожныхъ (Steppa) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ флянельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диванникôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2·25 стрижений по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальоныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 праздныхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Анґора 2 и 2·50.
Дорги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ імітаціею шкôры тіґра 7·50 и высше.
Диваны сальоній у всѣхъ розмѣрахъ по 5 1/2 метра довжины; портіеры и занавѣсы коронкові аж до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всякій зъ провінціи надсылаий порученя полагоджує ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

4855 170—?

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 мая 1894 пôсля годинника середно-европейского.

Приходять до Львова зъ	поспѣшний	особовий			
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	2 32	5 25	8 09	6 10	9 00
Варшавы	—	5 25	9 00	—	9 00
Хабôвки (Закопаного) на Перемышль, Ряшевъ, або Тарнôвъ	2 32	—	—	—	—
Хабôвки (Закопаного) на Ряшевъ або Тарнôвъ	—	5 25	—	—	—
Хабôвки (Закоп.) на Стрый	—	—	8 34	—	—
Мушины, Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ	—	—	—	—	9 00
Мушины Криницѣ Жеґестова на Ряшевъ або Тарнôвъ	—	5 25	—	—	—
Мушины Криницѣ Жеґестова на Тарнôвъ (в. 1/6 до 30/9)	—	—	9 00	—	—
Мезе-Ляборцъ Щавного-Кудлашного на Перемышль	—	—	9 00	—	—
Надберезя и Тарнобжеґа	—	—	6 00	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець гол.)	2 19	9 29	9 10	5 45	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець Пôдзамче)	1 58	9 13	8 45	5 19	—
Сучавы	9 40	—	7 37	12 27	6 35
Кимполюнґа	9 40	—	7 37	—	—
Радôвцевъ	9 47	—	7 37	—	6 35
Бергомета и Чудина	9 40	—	—	—	—
Новоселицѣ	9 40	—	7 37	—	—
Слободы рунгур. Копальнѣ	9 43	—	—	—	6 35
Гусятина на Галичъ	9 40	—	7 37	—	—
Чорткова на Галичъ	—	—	—	12 27	—
Бориславa	—	—	2 02	12 10	—
Белзця	—	—	—	4 45	—
Сокаля	—	—	7 48	4 45	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова на Стрый)	—	—	8 34	12 10	—
Стрыя и Сколього	—	—	8 47	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова на Стрый	—	—	2 02	—	—
Гребенова (вôдъ 10/7 включно до 30/8)	—	—	2 02	—	—
Бруховичъ (вôдъ 12 мая почавши аж до вôдкликаня)	—	—	8 10	—	—

Вôдходять зô Львова до	поспѣшний	особовий			
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	2 24	10 10	4 50	10 35	6 55
Варшавы	—	10 10	4 50	—	6 55
Хабôвки (Закопан.) на Тарнôвъ або Ряшевъ	—	10 10	—	—	—
Хабôвки (Закопан.) на Ряшевъ або Перемышль	—	—	10 35	—	—
Хабôвки (Закоп.) на Стрый	—	—	9 50	7 10	—
Мушины Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ або Ряшевъ	—	10 10	—	—	—
Мушины Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ (вôдъ 1/6 включно до 30/9)	—	—	—	6 55	—
Мушины, Криницѣ Жеґестова на Тарнôвъ	—	—	4 50	—	—
Мушины, Криницѣ на Стрый	—	—	—	7 10	—
Мезе-Ляборцъ, Щавного-Кудлашного на Перемышль	—	—	—	6 55	—
Надберезя и Тарнобжеґа	—	10 10	4 50	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця гол.)	6 08	2 44	9 40	10 30	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця Пôдзамче)	6 22	2 56	10 01	10 17	—
Сучавы	6 15	—	10 15	2 55	10 20
Чорткова на Галичъ	—	—	—	2 55	—
Гусятина на Галичъ	6 15	—	—	—	10 30
Слободы рунгур. Копальнѣ	—	—	10 15	—	10 30
Новоселицѣ	6 15	—	—	—	10 30
Бергомета н. С. и Чудина	6 15	—	—	—	—
Радôвцевъ	6 15	—	10 15	—	10 30
Кимполюнґа	6 15	—	—	2 55	—
Сокаля	—	—	9 20	6 45	—
Белзця	—	—	9 20	—	—
Борислава на Стрый	—	—	5 40	9 50	—
Лавочного (Мункача, Серенча, Мішкольца, Пешту) и Хирова на Стрый	—	—	5 40	—	7 10
Станиславова, Долины, Болохова на Стрый	—	—	—	9 50	7 10
Сколього и Хирова на Стрый	—	—	—	9 50	—
Стрыя и Сколього	—	—	—	3 05	—
Гребенова (тôлько вôдъ 10/7 включ до 30/8)	—	—	—	9 50	—
Бруховичъ (почавши вôдъ 12 мая аж до вôдкликаня)	—	—	3 30	—	—
Зимнон-вода (почавши вôдъ 12 мая аж до вôдклик.)	—	—	3 42	—	—

Розклады їзды въ видъ кишеневôмъ можна дôстати въ бюрахъ информаційныхъ, касахъ стаційныхъ и у кондукторôвъ

*) Годины печатаній грубыми черенками означують полуночну вôдъ год. 6-ой вечеромъ до год 5-ой 59 мін. рано. Въ бюрѣ информаційномъ ц. к. австр. зелѣзницъ державныхъ у Вѣдни (улиця Іоанна 29) якъ такожь въ бюрѣ информаційномъ ц. к. австр зелѣзниць держа вныхъ у Львовѣ (улиця Третого мая ч 3, готель Імперіяль), удѣляє ся устныхъ або письменныхъ объясненъ въ справахъ дотычно служби на ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ. О скôлько пôдручники дозволяють, засягнути тамъ-же можна информацій вôдносячихъ ся до решты австро-угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць. Въ бюрахъ информаційныхъ продає ся выданий черезъ ц. к. австр. зелѣзницѣ державни білєты до їзды и зшитки зуставлюваныхъ посвѣдчень до їзды якъ такожь тарифы. 42.80

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и одвѣчальный редакторъ: Іванъ Белей. Папѣръ зъ фабр. Черлянькон. З друкарні Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 235. Львôвъ, Середа 19 (31) жовтня 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитших повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газет ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком
въ Австрії: на цѣлый рôкъ . . . 18 зр. на пôвъ року . . . 9 зр. на чверть року . 4 зр. 50 кр. на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.
за границею: на цѣлый рôкъ . . . 24 зр. на пôвъ року . . . . 12 зр. на чверть року . . . 6 зр
у Львовѣ: на цѣлый рôкъ . . . 16 зр. на пôвъ року . . . . 8 зр на чверть року . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.
Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Реклямації неопечатаній вôльній вôдъ порта.
Поодинокє число коштує 8 кр. в. в.
Оголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовой а въ рубрицѣ „Надсланє“ по 20 кр. в. а
Модники числять ся по 10 кр. пôдъ стрічка.

Справы парляментарнѣ.

Вчера, вô второкъ, не було засѣданя палаты послôвъ и длятого многѣ комісіи вôдбули свои наради.

Въ комісі економічнôй вела ся дальша дебата надъ петиціями товариствъ рѣзницкихъ о дозвôлъ ввозу румуньскои худобы. Пос. Стефановичъ поставивъ внесеня, щобы можна побудувати на граници буковиньскôй и въ Пôдволочискахъ рѣзницѣ для румуньскои и россійскои худобы. Вôдтакъ домагавъ ся той посолъ, щобы обниженo фрахты зелѣзничѣ для мяса призначеного для великихъ мѣстъ або внесено податокъ консумційный для такихъ пересылокъ. — Пос. Найберъ пôдперъ внеседя Стефановича. — Шефъ секційный Ербъ спротививъ ся внесенямъ Стефановича. — Въ дальшôй дискусіи вказували деякѣ бесѣдники, що доконче треба подумати щось надъ справою обниженя цѣны мяса по бôльшихъ мѣстахъ, а зъ другои стороны поведенье правительства може выкликати невдоволенье мѣжь населеньемъ. — До комітету, котрый маѣ здати справу зъ внесень правительства и послôвъ, выбрано Стефановича, Гальвіха и Просковеца.

Комісія легітімаційна занимала ся справою выборôвъ послôвъ д-ра Бьоха и д-ра Центака. Що-до выбору д-ра Бльоха ухвалено зарядити нове доходженье.

Комісія для процедуры цивільнои вела дальшѣ нарады надъ проектомъ реформы закона цивільного.

— —

Справозданье зъ понедѣлкового засѣданя палаты послôвъ доповняємо ще отсимъ:

На засѣданю 29 жовтня — якъ намъ пишуть зъ Вѣдня — внесъ пôс. Вахнянинъ петицію руского духовеньства епархіи перемыскои и пôдержавъ ей такою промовою: „Выс. Палато! Греко-католицкій клиръ епархіи перемыскои предкладаѣ выс. палатѣ пропамятне письмо, въ котрôмъ представлене невôдрадне матеріяльне его положенье живыми, але схожими зъ правдою красками. Сумне матеріяльне положенье духовеньства руского згаданои епархіи есть результа томъ загального упадку стану хлѣборобного въ краю нашôмъ. Сей упадокъ маѣ свои причины разъ въ неурожаяхъ, що навѣщали Галичину послѣдными лѣтами, а вôдтакъ въ пошестяхъ на худобу, котрѣ зъ весною сего року въ деякихъ околицяхъ знищили стайнѣ до доброи половины, а взагалѣ ихъ дуже здесяткували. Не можна при тôмъ поминути и ту обставину, що рôвночасни елементарнѣ нещастя, именно повени, тяжко пôдорвали надѣю на урожай въ деякихъ околицяхъ и на будучѣ лѣта. Духовеньство наше мусить свое удержанье въ бôльшôй мѣрѣ шукати въ хлѣборобствѣ Не похибнусь, наколи скажу, що оно управляѣ въ Галичинѣ до 140.000 морґôвъ поля. Настане неврожай, то несе вôнъ зъ собою або хвилеву руину, або значну нужду нашого духовеньства. Регуляція конґруи, котру переведено передъ лѣтами, а котру зовсѣмъ невôдповѣдно названо поправою платнѣ стану духовного, не зарадила злому. За-для неврожаѣвъ и частыхъ елементарныхъ шкôдъ пôдпадають доходы духовеньства безперерывнôй осціляціи, а въ найновѣйшихъ часахъ упали тѣ доходы низше зера. Надвыжки въ доходахъ зъ землѣ припадають назадъ фондови релігійному, а недоборôвъ не покриваѣ нѣхто. Въ наслѣдокъ того вôдъ двохъ лѣтъ сумне положенье клиру руского есть предметомъ широкихъ розправъ на соборчикахъ деканальныхъ. Соборчики тѣ выбрали вôд поручникôвъ до головного комітету, а комітетъ сей предкладаѣ нинѣ письмо зъ просьбою, щобы выс. палата спонукала правительство до удѣленя духовеньству рускому епархіи перемыскои одноразовои надзвычайнои запомоги зъ фондôвъ державныхъ. — Просьбу ту пôддержую якъ найгорячѣйше и вношу вôдослати ей до комісіи буджетовои для скорого и прихильного полагодженя.“

[Петицію ту пôдписали въ имени головного комітету: крилошанинъ І. Войтовичъ, сов. І. Стрыйскій, о. Копко, о. Кондрацкій и о. Ярема. — Таку саму петицію передавъ пос. Вахнянинъ и міністровы просвѣты.]

— —

Квестія истрійска стоить отверта. Вôдповѣдь міністра Бакегема, въ котрôй було заповѣджене, що правительство буде старатись удержати ладъ и порядокъ та не цофне своихъ розпоряджень — не принесла нѣякого реального хôсна. Заступники полудневыхъ Славянъ невдоволенѣ, бо якъ показуѣсь зъ интерпеляціи крил. Клюна, поставленои въ понедѣлокъ, въ Истріи осталось все по давному, а Італійцѣ демонструють по улицяхъ и провокують славяньске населенье. А знôвъ італійскѣ послы вôдбули конференцію зъ президентомъ міністрôвъ, при чôмъ заявили, що рѣшились выступити зъ клюбу Коронініого, а самъ клюбъ розпавъ бы ся, на случай, если бы правительство не хотѣло цофнути своихъ розпоряджень що-до написей въ двохъ языкахъ.

Интерпеляція пос. Клюна того змѣсту: Правительство высказало въ своѣй вôдповѣди надѣю, що не буде дальшихъ ексцесôвъ на Побережу. Надѣя не сповнилась, бо доносять про новѣ ексцесы въ Капо д' Истріи супротивъ котрыхъ правительственнѣ орґаны заявили таку саму уступчивôсть що й въ Пірано. Въ ночи зъ 23 на 24 с. м. розлѣплено по домахъ плякаты, высокѣ на пôвъ метра, зъ написями: Non violamo tabelle croate, non violamo Croati! Fora i Croati! Eviva l' Italia! Eviva Umberto! Директоръ учительскои семинаріи мусѣвъ проводжати словѣньскихъ ученикôвъ, коли вертали домôвь, а помимо того ихъ напастовано и одного навѣть скалѣчено, такъ що ажь жандармы взяли ихъ въ оборону. Дôмъ, де мешкаѣ начальникъ заведеня карного, Леговичъ, бувъ въ формальнôй облозѣ и жандармы мусѣли увязнити двохъ напастникôвъ. Такѣ самѣ демонстраціи лучили ся въ Ровіньо и Монфальконе, а що на нарадѣ бурмістрôвъ ухвалено однаково поступати, то можна надѣяти ся, що тѣ ексцесы всюды повторять ся. Славяньске населенье, котре зъ надзвычайнымъ супокоѣмъ и умѣркованьемъ заховалось супротивъ тыхъ ексцесôвъ, теперь вельми занепокоѣне и зворушене, бо бачить своѣ житье и майно загрожене. Длятого найвысшій часъ, щобы правительство выступило зъ всею енерґіею и зробило ужитокъ зъ свого права супротивъ громадскои автономіи, якъ се н. пр стало ся передъ двома роками зъ радою громадскою въ Райхенберзѣ, котру розвязано за-для меншои причины. Интерпеляты пытають, чи правительство схоче розвязувати рады громадскѣ въ Истріи?

—

Зъ Вѣдня доносять, що ґенеральна дебата надъ проектомъ закона карного потреваѣ що найменше ще два засѣданя, въ середу и суботу. Помимо вже зголошеныхъ а ще й заповѣдженыхъ численныхъ внесень додатковыхъ, не тратять надѣѣ тѣ члены комісіи для закона карного, котрѣ встоюють ся за предложенымъ проектомъ, и заповѣдають, що може удасть ся предложити цѣлый проектъ ще тои осѣнноі сесіи до спеціяльнои дебаты въ палатѣ послôвъ. Надѣѣ свои опирають на тôмъ, що буде можна прискорити нарады комісіи, бо многѣ внесеня додатковѣ не надають ся до довшои дискусіи. Чи тѣ надѣѣ не заведуть, покаже будучôсть. Противники проекту будуть, мабуть, продовжати свою опозицію и при спеціяльнôй дебатѣ.

Бл. п. Омелянъ Огоновскій.

Цѣлый вчерашный похоронъ бл п. Омеляна Огоновского бувъ свѣдоцтвомъ великои почести для покôйного, щиро вôдчуваной скрôзь на широкôй нашôй земли — бувъ свѣдоцтвомъ и великого узнаня та вдяки для покôйника за его працѣ, за его патріôтичне посвяченье для справы народнои. Хто тôлько мôгъ, поспѣшавъ зъ блізька и зъ далека вôддати послѣдню прислугу высокозаслуженому мужеви, а хто не мôгъ прибути на похоронъ, духомъ витавъ надъ свѣжою могилою, о чôмъ свѣдчать тѣ многѣ наспѣвшѣ телеґрамы зъ рôзныхъ сторôнъ Руси и Украины, вѣнцѣ на домовину покôйного вôдъ Галичанъ, Буковинцѣвъ и Украинцѣвъ закордоньскихъ та й промовы надгробнѣ, середъ котрыхъ зрушило кождого Русина до глубины серця сердечне слово брата Украинця, першій разъ почуте у насъ при такихъ нагодахъ, — вкôнци тота величнôсть, якои надала похороновои поважна а щира участь нашого духовеньства пôдъ проводомъ достойного архіерея. Взагалѣ вчерашный похоронъ бл. п. Омеляна Огоновского бувъ свѣдоцтвомъ, що Русь-Украина умѣѣ бути вдячною тому, хто ей любить и для неи посвячуѣ труды свого житя...

—

О вôдправѣ похоронноі въ церквѣ мы вже де-що вчера написали. По чинѣ грецкого похорону, пôдчасъ котрого Впр. митрополитъ читавъ литургію, вôдслуживъ прелатъ о. Бѣлецкій соборну службу Божу, а вôдтакъ наступило послѣдне цѣлованіе. Проповѣдь въ церкви выголосивъ о. сов. Алексей Торôньскій, членъ головного выдѣлу „Просвѣты“.

Чинъ похоронный въ церквѣ скôнчивъ ся по 1-ôй годинѣ и наступила перерва, щобы духовеньство могло выпочати та щобъ довершили ся пôдготовленя до походу похоронного. Улиця Руска незабавомъ заповнилась людьми такъ, що всякій рухъ комунікаційный бувъ здержаный. Численна публика, депутаціи зъ вѣнцями выжидали походу.

О годинѣ 2½ приѣхавъ Впреосв. митрополитъ Сильвестеръ и по вôдправѣ въ церквѣ вынесено домовину. Хоръ питомцѣвъ вôдспѣвавъ жалôбну пѣсню: „Тихій вѣтеръ“. Похôдъ зачавъ ся двигати. Чоло походу було при кôнци Ринку, а домовина передъ Волоскою церквою... Въ походѣ по хоругвахъ поступала рядами молодѣжь рускои ґімназіи пôдъ проводомъ директора и професорôвъ, за нею дѣвчата зъ заведеня Василіянокъ пôдъ проводомъ учительокъ, а вôдтакъ депутаціи зъ вѣнцями въ такôмъ порядку: Руско-народнѣ товариства — напись на лентѣ: Заслуженому членови; — Буковиньскѣ народнѣ рускѣ товариства: Найширѣйшому дѣячеви на нивѣ рускои науки; — Народна Рада: Дорогому членови; — Вôдъ Украинцѣвъ: Омелянови Огоновскому; — Станиславôвскѣ народнѣ товариства: Знаменитому ученому; — Коломыя: Великому Труженикови; — Філія рогатиньска: Незабутному головѣ „Просвѣты“; — стрыйска філія „Просвѣты“: Знаменитому провôдникови; — перемыска філія „Просвѣты“: Высокоповажаному головѣ тов. Просвѣта; — Русины тернопôльскѣ: Свѣточеви народному; — Академичне тов. „Ватра“: Найдорожшому професорови; — Товариство „Зоря“: Заслуженому Членови; — Русины самбôрскѣ; — Руске товариство педаґôгічне: Свому почетному членови; — Артисты руского театру: Керманичу „Просвѣты“ д-рови Омелянови Огоновскому; — Рускѣ богословы: Дорогому професорови; — Руска Бесѣда: Свому основателеви; — Наукове товариство им. Шевченка: Мужеви науки и свому почетному членови; — Товариство „Просвѣта“: Свому довголѣтному головѣ. При кождôмъ вѣнци поступали депутаціи. Въ депутаціяхъ брали участь найзнаменитшѣ Русины дотычныхъ мѣсцевостій. Вѣнець рогатиньскои філіи „Просвѣты“ несли селяне.

По депутаціяхъ зъ вѣнцями ишовъ хоръ питомцѣвъ и невтомимо черезъ цѣлу дорогу спѣвавъ жалôбнѣ пѣснѣ и приспѣвы при читаню евангелій передъ домами Божими, попри котрѣ переходивъ похôдъ. За хоромъ поступало руске духовеньство дуже численно. Крôмъ всѣхъ священикôвъ львôвскихъ були такожь священики зъ околицѣ Львова и подальшихъ сторôнъ, вôдтакъ оба митраты львôвскои капітулы оо. Сѣнгалевичъ и Бѣлецкій и прочѣ крилошане капітулы львôвскои въ своихъ фіолетовыхъ колпакахъ, зъ Перемышля крилошане Подолиньскій и Чеховичъ, а зъ Станиславова крил. Гробельскій. Весь той соборъ духовеньства окружавъ Впреосв. митрополита Сильвестра, котрый проводивъ походови похоронному вôдъ церкви Успеньскои ажь до могилы, вôдчитувавъ численнѣ евангелія и вôдправивъ надъ могилою надгробну панахиду.

За духовеньствомъ — чорна металева домовина зъ тѣломъ покôйника. Не зложено ей на жалôбный вôзъ, бо покôйный мавъ щирыхъ почитателѣвъ и вдячныхъ сынôвъ духовыхъ, котрыхъ бажаньемъ було понести сей дорогій тягаръ на своихъ плечахъ. Гожь и несла домовину молодѣжь академична, свѣтска и духовна, перемѣняючись по черзѣ, а вôдъ ворôтъ кладовища ажь до могилы несли ей члены родины. По обохъ бокахъ домовины удержували сторожу почетну члены академичного товариства „Ватра“, перепоясавши на знакъ жалобы грудь багряными лентами повитыми чорною крепою.

За домовиною ступала родина, вôдтакъ йшла депутація университету [ректоръ и деканы факультетôвъ зъ вôдзнаками], передъ котрою несено берла академичнѣ повитѣ чорною крепою, вкôнци великій здвигъ публики. По-за публикою ѣхавъ жалôбный вôзъ, запряженый четвернею, а на нѣмъ зложено вѣнцѣ: Вôдъ редакціи „Зорѣ“: Авторови украиньскорускои літературы; — Od wydziału filozoficznego Uniwersytetu Lwowskiego: ks. prof. Emiljanowi Ogonowskiemu; вôдъ родины: Найдорожшому мужеви — жена; Найлучшому Татови и Дѣдови — дѣти и внуки; Дорогому Братови — сестра и братя.

Похôдъ похоронный, двигнувши ся зъ мѣсця о годинѣ 3-ôй, прибувъ на кладовище по пôвъ до пятои. По улицяхъ громадилась численна публика и приглядалась величавому походови. Передъ воротами кладовища уставилась по обохъ бокахъ молодѣжь школьна, а за воротами депутаціи зъ вѣнцями, та въ сей спôсобъ вôддаючи послѣдну честь, пропустили помѣжь себе похôдъ на мѣсце вѣчного супочинку.

Середъ надгробнои панахиды промовивъ [въ присутности архіерея и духовеньства въ ризахъ] о. Данило Танячкевичъ сими словами:

„Сія есть побѣда..“ слова св. Апостола любви, Евангелиста Іоана. Побожна жалôбна громадо! братя! други! Сторожь сельскихъ гробôвъ св. руского Сіона приношу вѣночокъ на сей дорогій грôбъ. Мы побѣджаѣмо гробами! Vicisti! Ты побѣдивъ Омеляне! Ты побѣдивъ, слуго св. руского Сіона — вѣрою. Ты побѣдивъ учителю — правдою! Ты побѣдивъ лицарю-провôднику — словомъ-трудомъ! Такъ! Ты побѣдило наше рôдне, забуте слово въ трудѣ Омеляна, — слово, що нимъ осѣянѣ, оплаканѣ тысячу лѣтъ генъ-тамъ мои гробы,— слово „дѣйственно“, що проникаѣ кости „мозги“, — ты отвираѣшь, ты высыпуѣшь гробы,— ты побѣдило слово!

Де-жь заслужщина того труду батька-лицаря Омеляна? Прикрыла св. мати, рôдный Сіонъ, его дороге лице китайкою, заслугою лицарскою, а тысячь сердець щирыхъ его отулило. Велика, жалôбна громада зôбрала ся на сей сумный-сумный обхôдъ, а тысячѣ-тысячѣ вѣрныхъ душъ на Руси-Украинѣ оплакують сей день, сей грôбъ. Чи не заслужщина? Но се за мало, за мало такои заслужщины! Ты опечалена родино, дружино, дѣти, братя! Вырване головне огниво зъ Вашого родинного ланьцуха, — чую Вашъ бôль, якій роздираѣ серце Ваше, коли такій скарбъ дорогій складаѣте въ сыру землю. Злучѣть той ланьцухъ родинный любовію найтѣснѣйше, бо на Руси-Украинѣ не маѣ бути незгôдныхъ родинъ, но любячѣ, святѣ родины.

Вы, провôдники народу! дайте єднôсть, єднôсть мысли, єднôсть труду, въ вѣрѣ и силѣ.

Ты, дорога молодежи мого народу, прийми духа, — о! я знаю того духа, котрый оживлявъ тыхъ лицарѣвъ новыхъ, сихъ новыхъ могилъ, духа батька Омеляна, — жий для свѣтла, жий для труду для Твого народу!

Нехай на тобѣ, моя земле рôдна, ширять ся правда, свѣтло и праця. Вѣра и любовь нехай стережуть гробôвъ твоихъ заслуженыхъ труженикôвъ-лицарѣвъ. То будѣ належна правдива заслужщина для батька Омеляна.

Утверджай ся ты дорогій гробе Омелянôвъ, шири ся мѣсто незабутныхъ святыхъ гробôвъ, нехай надъ вами гостить воскресный духъ народу и уносить ся побѣдна пѣснь, яку наша мати св., рускій Сіонъ за полягшихъ въ вѣрѣ и трудѣ дѣтей своихъ спѣваѣ: „Вѣчная память!“

По промовѣ о. Танячкевича запечатано грôбъ, архіерей и духовеньство зняли ризы — и почались дальшѣ промовы.

Першу промову вôдъ громады народовцѣвъ мавъ выголосити [якъ мы вчера звѣстили] проф. Вол. Шухевичъ, але въ послѣднôй хвили вôдступивъ слово прибувшому зъ Вѣдня послови Ол. Барвѣньскому и той такъ промовивъ:

„Вельми сумна и важка настала година! Се бо тяжко опечалена мати-Русь складаѣ на вѣчный супокôй тлѣннѣ останки одного зъ найлѣпшихъ сынôвъ своихъ, складаѣ жертву — одну зъ тыхъ несчисленыхъ, якій невмолима смерть останными роками зъ-посередъ невеликои рускои громады такъ часто стала забирати. Дорогá се жертва, несподѣвана и невôджалувана втрата для рускои громады! Передъ двома тыжнями попрощавъ я покôйного Омеляна въ повнôй ще силѣ, зъ живыми надѣями и выглядами на богате жниво на поли его невсипучои працѣ науковои, просвѣтнои и громадяньскои, а нинѣ довелось менѣ такъ рано, такъ несподѣвано сповнити сей сумный обовязокъ станути надъ его могилою.

Не було нѣ однои важнѣйшои справы громадскои, яка-бъ оббійшла ся безъ участи покôйного Омеляна. Дорогоцѣнною була его щиро-патріôтична порада, важкій его рѣшучій голосъ, смѣлый, певный и ясный его поглядъ, а хочь вѣкомъ и становищемъ выробзнювавъ ся зъ-посередъ рускои молодои переважно громады, зберегавъ усе щирѣ, приязнѣ и привѣтливѣ вôдносины якъ старша братія до молодшои.

Нема нѣ одного товариства або института руского, въ котрôмъ не мавъ бы участи пок. Омелянъ, а вже-жь зъ повною саможертвою трудивъ ся покôйникъ на просвѣтно-науковому полі, въ товариствѣ „Просвѣта“, котрого бувъ

довголѣтнымъ головою, въ науковôмъ товариствѣ им. Шевченка, яко директоръ фільольоґічнои секціи и въ рускôмъ товариствѣ педаґоґічнôмъ. Отже въ признаню єго великихъ заслугъ, єго невтомимои и хосеннои працѣ на тôмъ полі, вызначили єго згаданѣ товариства найвысшою почестію, именували єго своимъ почеснымъ членомъ.

Покôйникъ все умѣвъ погодити важкѣ обовязки громадскѣ, трудну задачу керманича просвѣтного зъ становищемъ трудовника науки и професора рускои мовы и письменства въ університетѣ. Бôльшь четвертины столѣтя стоявъ вôнъ на тôмъ становищи яко справдѣшный свѣточь, що прояснювавъ и освѣчувавъ намъ широкій а простый шляхъ нашихъ національно-просвѣтныхъ и научныхъ змагань, що розганявъ темряву, якою противники самостôйного розвитку культурного украиньскорускаго народу силкують ся затемнити нашѣ ідеалы!

Правда вызволить насъ! Се бувъ пріндипъ исповѣдуваный покôйникомъ, хочь за-для щирои и рѣшучои правды доводилось єму зносити зъ рôзныхъ сторôнъ напасти и пакости. Вôнъ голосивъ те слово правды и науки не тôлько зъ катедры університетскои, але зъ муравельною пильностію и запопадливостію збиравъ розсыпанѣ жемчуги нашои милозвучнои мовы и зложивъ въ наукову систему яко окремѣшшнои и самостôйнои посестры мѣжь иншими славяньскими. Вôнъ першій забравъ ся написати на широкѣ розмѣры заложену исторію нашого письменства и зъ безприкладною пильностю доводивъ уже до кôнця сю величезку працю, не выпускаючи пера зъ рукъ, коли несподѣвана смерть перетяла пасмо єго житя. Якъ хоробрый воєвода зъ прапоромъ у руцѣ до останка боронить свого становища, такъ покôйный яко провôдникъ и свѣточь нашихъ просвѣтно-научныхъ змагань не выпустивъ пера зъ костенѣючои вже руки.

Не стало середъ рускои громады мужа чистыхъ и взнеслыхъ ідеалôвъ руско-національныхъ, провôдника руско-народныхъ товариствъ, не стало невсипучого трудовника на нивѣ рускои просвѣты и науки, не стало знаменитого професора-просвѣтителя рускои молодежи. Украина-Русь плаче нинѣ по втратѣ найлѣпшого свого сына. Менѣ довело ся именемъ рускихъ народныхъ товариствъ яко исповѣдникови идей єго, яко помôчникови-товаришеви по працѣ сповнити нинѣ сей сумный обовязокъ, кинути грудку єдиои землицѣ на могилу дорогого покôйника, котрый ту землю нашу, той нарôдъ такъ горячо, такъ щиро любивъ, для него весь свôй вѣкъ ажь до скону ревно трудивъ ся. Бери жь собѣ, руска громадо, прикладъ зъ єго трудолюбивого житя, бережи пильно тѣ идеи, якѣ вôнъ весь свôй вѣкъ вызнававъ и голосивъ, не змиливши зъ дороги, а тымъ здвигнешь єму нерукотворный памятникъ, зôвешь єму вѣнець славы незвяленый Прощай же, нашъ батьку Омеляне, Твоя слава не вмре не поляже, вона стане славна, якъ далеко у руске вôконце сягати ме просвѣтный промѣнь! Нехай Тобѣ та земля перôмъ, котру Ты такъ щиро любивъ!

Потôмъ въ имени сенату університетского промовивъ деканъ фільософічного выдѣлу проф. Пузина по польски. Въ сердечнôй промовѣ звеличавъ вôнъ покôйного яко знамениту силу професорску и яко трудолюбивого ученого писателя.

Вôдтакъ промовивъ проф. Мих. Грушевскій тыми словами:

„И я зъ жалôбнымъ поклономъ приходжу до труны Твоєи, зъ жалемъ вôдъ далекихъ земляковъ закордонскихъ. На всему просторѣ краю нашого, надъ Днѣпромъ-Словутою, надъ Чорнымъ моремъ, пôдъ кригою повитыми горами Кавказскими знали Тебе, шанували заслуги Твои, цѣнували Твою працю неустанну, Твое посвячѣнье щире! Нинѣ старый Кіѣвъ велить менѣ коло труны Твоєи, робôтниче славный, высловити той жаль тяжкій, якимъ провожае вôнъ Тебе въ далеку дорогу. Черниговцѣ переказують зложити ихъ глибоке спôвчутье въ сѣй втратѣ. Степы украинськѣ маютъ тутъ також свого заступника. По всѣй землѣ рускôй сумно лунае звѣстка про смерть Твою, болемъ вôдбиваеть ся въ кожному серцѣ, и гôрка, пекуча сльоза падае на труну Твою зъ очей матери-Руси. Най же легко лежить надъ Тобою рôдна руська земля!“

Опôсля промовивъ проф. Иванъ Верхратскій за товариство „Просвѣту“ отсею трохи довшою рѣчію.

„Розняло ся чорноє могилы лоно, щобъ захлáнути на вѣки вѣчнѣ серце, що било для добра народу! Нѣтъ вже межи живучими Омеляна Огоновского, нѣтъ провôдника, що тихою, совѣстною працею промощувавъ дорогу на запоруку лучшои долѣ своєму народу! Мы, що привыкли вôдъ лѣтъ довгихъ бачити межи нами благородне, повне любови и смиренности лице Омеляна Огоновского, що привыкли дивити ся на благодатнѣ наслѣдки єго невтомимои працѣ — ледве можемо погодити ся зъ сумною дѣйстностію: нѣтъ вже Омеляна!

Довелось намъ въ протязѣ недовгого часу оплакувати страту такихъ народовцѣвъ, якъ: Володимиръ Ганкевичь, Володимиръ Навроцкій, Гнатъ Рожаньскій, Володимиръ Барвѣньскій, Евгеній Желеховскій, Корниль Сушкевичь, Осипъ Барвѣньскій, Олександеръ Огоновскій, Дамянъ Гладиловичь, Юліянъ Целевичь, а теперь зновъ одинъ зъ нашого круга вступае въ таємну кранну тѣней — а всѣ они по-рано опустили поприще своєго дѣланя. Рѣдшають ряды поборникôвъ народныхъ и сумнѣйше стае и сумнѣйше... Безперечно, утрата кождого нашого дѣятеля важка и мы вôдчули єи глубоко — однакожь нинѣшній ударъ изъ всѣхъ може найважшій и поить серце наше найтяжшимъ смуткомъ.

Несподѣвано, нежданно навѣстило Русь нашу нове горе: сердечный бо провôдникъ нашъ ледви кôлька днѣвъ болѣвъ, а въ недѣлю зъ-рана навѣть здавалось, що єму получшае, тымчасомъ въ полудне того самого дня смерть неумолима, безмилостна, забрала люблячого отця родинѣ и осиротила не лишень тѣснѣйшій кругъ родинный, але осиротила весь край, цѣлу Русь. И понѣсъ ся тяжкій вопль печали по-надъ Сяномъ, по-надъ Бугомъ, по-надъ Днѣстромъ, по-надъ Прутомъ и генъ дальше по-надъ Днѣпромъ на степы широкополі и на могилы-горы, и всюды выкликавъ гомôнъ неложного жáлю родимцѣвъ по важкôй утратѣ.

Омелянъ Огоновскій вже въ ґімназіи яко учитель реліґіи, рускаго языка и фільольоґіи клясичнои [вôдъ р. 1858 до 1867] положивъ значнѣ заслуги. Єго пильность и точность въ сповнюваню обовязкôвъ дѣлала благодатно на повѣрену єму молодѣжь, котру вôнъ вѣвъ зъ отцѣвскою добротою и рѣдкимъ тактомъ педаґоґічнымъ. Літературна дѣятельность Омеляна Огоновского розпочинае ся вже вôдъ р. 1860; вôнъ писавъ поезіи, розсказы, зладивъ „Третю читанку для школъ народныхъ“, написавъ р 1864 въ 5 дѣяхъ драму „Федько Острожскій“ [р 1882 переробленy] Року 1864 въ „Народнôмъ Домѣ“ єго „Привѣтомъ“ инавґуровано урочисте отворенье святынѣ рускои Мельпомены. Те все доказуе, що бравъ вôнъ и тогдѣ живу участь въ житю народнôмъ.

Обширнѣйше для дѣятельности поле отворилось Омелянови Огоновскому, коли то р. 1867 обнявъ суплентуру на катедрѣ руского языка и літературы въ університетѣ львôвскôмъ, де р. 1870 занменованый зôставъ звычайнымъ професоромъ. Вôддаючись совѣстно дослѣдамъ нашои давнои и новои літературы, Омелянъ Огоновскій ступавъ рѣшучо на шляху народнôмъ и вôдъ тои меты не схибивъ вôнъ на волосъ до кôнця своєи жизни. Духова звязь, звязь літературна Галичины зъ Украиною була провôдною думкою у всѣхъ єго починахъ. Омелянъ Огоновскій обнимавъ горячимъ серцемъ всю Русь: цѣлый край заселеный 20-міліонным мало-рускимъ народомъ. Розбираючи науково давнѣ нашѣ памятники, вôнъ рôвночасно звертавъ пильну увагу на живучій языкъ народный, яко найдорожшу спадчину нашого народу. Появились численнѣ єго працѣ наковѣ, розвѣдки и розборы критичнѣ въ засягу нашои літературы, працѣ языкословнѣ, якъ „Слово о полку Игоревѣ“, преважна праця Studien auf dem Gebiete der ruthenischen Sprache (1880), объемисте дѣло „Исторія літературы рускои“, котрого къ великому жалю не судилось покôйникови вже докôнчити. Яко членъ кореспондуючій академіи наукъ въ Краковѣ вôнъ написавъ „O przyimkach w języku starosłowieńskim, ruskim i polskim“ [1877. T. V], „O ważniejszych właściwościach języka ruskiego“ [1883. Tom X]. Въ Ягіча „Архивѣ“ помѣстивъ „Einige Bemerkungen über die Sprache der altpol. Sophienbibel“ [т. IV]. Въ своѣй студіи „Kleinrussen“ [Енцыкльопедія Ершь-Грубера] вôнъ запôзнавъ ширшій свѣтъ зъ нашимъ народомъ пôдъ взглядомъ етноґрафічнымъ, дѣвымъ и літературно-историчнымъ.

Такожь и для літературы школъ середныхъ трудивъ ся покôйникъ успѣшно. И такъ зладивъ пôсля Шульца граматику и вправы латиньскѣ, написавъ граматику руского языка и дуже цѣнну книжку „Хрестоматія староруска“.

Руску драматичну словесность збогативъ двома працями [окрôмъ згаданои въ горѣ „Федько Острожскій“ ще й „Галька Острожска“].

Згадати ще належить про критично обороблене, повне выданье „Кобзаря“ въ двохъ томахъ р. 1893.

Побôчь совѣстныхъ, головно науковыхъ праць Омелянъ Огоновскій трудивъ ся також для меншого брата. Вôнъ бувъ одным зъ першихъ заложителѣвъ товариства „Просвѣты“, въ котрого выдѣлѣ працювавъ черезъ 26 рокôвъ, а вôдъ 18 лѣтъ бувъ головою того-жь товариства. Въ добрыхъ и злыхъ хвилях вôнъ непохитно стоявъ при народнôмъ прáпорѣ и не давъ поколыбатись нѣякимъ клеветамъ и пôдступамъ. Вôнъ зладивъ вôдъ 1875 до 1886 р. пять книжочокъ популярныхъ, зъ котрыхъ именно замѣтнѣ „Житье Тараса Шевченка“ 1876 и „Маркіянъ Шашкевичъ“ 1886.

Омелянъ Огоновскій до самыхъ послѣдныхъ хвиль свого житя трудивъ ся для просвѣты и науки. Смерть перетяла косою нитку жизни того мужа въ самôмъ розгарѣ єго праць. Товариство „Просвѣта“ тратить въ покôйнику не лишень своєго „голову“, але заразомъ и ревнѣйшого робôтника рядовича, котрый вôддданый цѣлою душею товариству трудивъ ся невсыпущо для добра народу.

Омелянъ Огоновскій выступивъ яко дѣятель въ часахъ, коли то що-до просвѣты народу були гадки бôльше вôдмѣнныѣ и подѣленѣ, нѣжь теперь. Тожь не дивота, що зъ самого початку, а и пôслѣ вôдъ противникôвъ давались чути несправедливѣ докоры. Однакожь укôсньемъ для єго серця була ся вôдрадна обставина, що судилось єму, именно въ пôзнѣйшихъ рокахъ жизни, бачити воплощену свою идею, що численнѣ єго ученики збôльшали рускую интеліґенцію повну самопôзнання и свѣдому обовязкôвъ для свого народу. Небеса зволили єму дожити 25-лѣтного ювілею „Просвѣты“, а бачучи прояви розбудженого житя народного, прямуючого свѣдомо до опредѣленои меты, вôнъ мôгъ зъ радостію сказати: „на свѣтъ займае ся!“

Такъ, на свѣтъ займае ся! А тымъ свѣтомъ зорѣли кроткѣ Твои слова любови и науки. Они то плынули зъ серця, досягнули серця и роздули святый пламень любови къ народу, а Тобѣ воздвигли памятникъ нерукотворный!

Честь протов Тобѣ великій нашъ народолюбче! честь учителю народу! Персть покрые небавомъ Твои тлѣннѣ останки, але духъ Твôй все витати ме мѣжь нами, вôнъ ободрятиме насъ до дальшои праці для народу, на все, що добре, красне и честне — Твôй посѣвъ не згине, вôнъ пранявъ ся въ тысячахъ сердець Твоихъ ученикôвъ и пламенить святымъ огнемъ правды и науки!

Складаю тутъ на Твоѣмъ гробѣ въ неутуленôмъ жалю вѣнець товариства „Просвѣта“. Мала се ознака вдяки и почитания, яку оказуе товариство Тобѣ, своєму бувшому „голові“ и найчôльнѣйшому мужеви дѣятелеви. Въ исторіи нашого змагання духового, въ исторіи розвитку „товариства „Просвѣты“ имя Омеляна Огоновского незатертыми сіяти-ме буквами. Прощай! Занеси передъ престолъ Всевышнього мольбу за вѣрный рускій нарôдъ! Прощай щирый труженику, прощай провôднику нашъ! Память Твоя вôдъ рода въ родъ!“

Передпослѣдный промовивъ Буковинець посолъ Єротей Пѣгулякъ тыми словами:

„Матерія и идея, то нероздѣльнѣ понятя всего истнуючого. Тратити одно значить вбивати и друге, а нôднесеньемъ одного здоймаесь и друге. Лишь народы, що свѣдомѣ своєи народнои идеѣ являють себе и суть дѣйсно людскими народами, що владѣють своими природными силами нôсля власнои волѣ.

Черезъ довгѣ вѣки вкрывае Русь темна пôтьма невѣжества, безсиля и неволѣ, Русь стратила идею рускости, завмеръ колись живый духъ галицко и буковиньско-руского орґанізму. Но довгихъ вѣкахъ збудивъ ся рускій ґеній у Маркіянѣ Шашкевичу, вставъ безсмертный, найшовъ затрачену животворну идею народну, найшовъ рускôсть, здоймивъ єи въ гору и вказавъ Руси на ню: „симъ побѣдишь!“ Але рускій нарôдъ закостенѣвъ, не въ силѣ поняти тои великои идеѣ въ цѣлости. Треба було когось, щобы пôзнавъ способъ вповюваня того живодавчого лѣку у завмерлый нарôдъ. Власне отсе понявъ великій талантъ покôйного Омеляна, котрого тлѣннѣ останки лежать передъ нами, и взявъ ся безъ проволоки до невсипущои мозольнои працѣ. Вôнъ пôзнавъ швидко велику живодавчу силу идеѣ рускости, пôзнавъ ясно, що безъ неи мы вѣчными рабами, а идея рускости — се житье, сила и воля. Черезъ трицять лѣтъ ллявъ вôнъ живодавчу идею рускости у живе серце завмерлого народного орґанізму, крапельку за краплею. И зъ тыхъ крапель зробилась невгамована струя, що наповнюе жилы и пнеть ся чимъ-разъ сильнѣйше у найдальшій закутки руского тѣла та оживляе и будить єго до нового житя. А що праця єго не даремна була и що она оживила и пôрвала за собою неодинѣ складовѣ части великого тѣла руского и по найдальшихъ закуткахъ Руси, де вже не дасть ся вбити живодавчій духъ народнои идеѣ, на се довôдъ — вѣнець отсей, зрошеный сльозою буковиньскои Руси надъ гробомъ великого єи сына, котрого духъ взносить ся надъ нами и накликае, взывае, молить и заклинае все, що жие, що не завмерло, не скаменѣло, все, що хоть крихôтку руске, — приложити рукъ до пробудженя народу, до вповюваня въ него идеѣ рускости.

Ратуймо нашу затрачену идею народну, нашу народну честь, нашу народну волю! Се заповѣть великого покôйного, котрому най буде вѣчная память!“

Промовы закôнчивъ въ имени молодежи академичнои п. О. Макарушка такимъ словомъ:

„Оттой мужь переживъ найлѣпше свои лѣта на земли, котрого оплакували надъ могилою єго громадяне“ — сказавъ одинъ старинный мудрець. А хто-жь зъ посередъ насъ не оплакувавъ бы Тебе, невôджалованый нашъ Омеляне?! Но кому зъ громадянъ годить ся, кому вôльно бôльше зросити Твою могилу гôркими слѣзми, якъ не молодѣжи, тôй молодѣжи, котрôй ты присвячувавъ черезъ довгѣ лѣта свою цѣлу истоту, свою силу, свою душу и своє серце золоте. И чому-жь Ты такъ скоро, такъ ненадѣйно осиротивъ насъ, своихъ дѣтей духовыхъ, батьку нашъ любимый? И хто-жь вôдъ теперь присвѣчувати намъ буде самыми найкрасшими прикметами серця й душі? хто невтомною трудолюбивостю, хто незрôвнаною скромностью и вырозумѣностью для чужихъ думокъ — хто помагати батькôвскою опѣкою, порадою й значивостью? Ахъ! якъ тяжко, якъ тяжко погодитись намъ зъ тою думкою, що вже на вѣки застило те серце, котре все било горячою любовію до насъ; що вже на вѣки замовкли тѣ уста, котрѣ намъ що-день голосили исторію розвою нашои рôдноі мовы и исторію змагань умственныхъ нашого народу вôдъ першихъ часôвъ єго духового житя. Зъ якимъ тяжкимъ серцемъ вступаемо теперь въ святиню науки, де вже не гомонѣтя-муть такъ ясній такъ приступній и повій змѣсту выклады Гв и. Зъ Твоєи катедры плыли богатою струею лишень позитивнѣ добутки наука безъ шумныхъ зворотôвъ, безъ фразъ, добутки певнѣ, до котрыхъ Ты дôйшовъ совѣстною працею на тôй просторôй нивѣ нашого письменьства, де крôмъ Тебе не було й не буде такъ скоро рôвного тобѣ робôтника. Зъ 34 лѣтъ своихъ учительскихъ тяжкихъ трудôвъ перебувъ ты 27 лѣтъ на університетѣ и за той часъ выдавъ на поли высчои науки по надъ 30 дѣлъ и розправъ, котрымъ тôлько разôвъ признанье складали посторонній, поважнѣ ученѣ мужѣ славяньского свѣта. Но незавидна наша доля не позволила Тобѣ докôнчити найбôльше простого найповажнѣйшого и для Руси найбôльше пожаданого дѣла: исторіи нашои літературы, призначеной въ першôй мѣрѣ для молодежи, що посвячаесь студіямъ вадъ родиннымъ письменствомъ. Тожь нехай Твôй духъ благословить на трудъ тяжкій тыхъ людій, що Твою працю дальше поведуть; нехай витае мѣжь сими, що ставити собѣ будуть у примѣръ Твою трудолюбивôсть; нехай глядать на тыхъ, що все будуть почитати Твоє имя, озарюване нѣколи непомерклою авреолею незабутнього спомину, любови та вдячности незатертои. Не покидай насъ, батьку, но сплавши земли спôльный всѣмъ смертельнымъ довгъ, загрѣвай духомъ своимъ опечалену молодѣжь свою, до ревнои працѣ для добра вôтчины, котру Ты такъ горячо, такъ палко любивъ, и любовь ту свою лишень дѣлами ствердивъ. Почивай же въ мирѣ, нашъ невôджалуваный свѣточу и учителю, а земля, орошена нашими гôркими, жалкими слѣзми, нехай Тебе перомъ вкрывае!“

Многочисленна публика, майже чисто руска, густымъ валомъ окруживши могилу, выслухала промовы зъ великою увагою и видимо переймала ся глубоко гадками, що плыли зъ устъ бесѣдникôвъ.

По послѣдній промовѣ вже при змерку спущено домовину зъ дорогими мощами въ челюсть гробу... на вѣчный супочинокъ. Высыпано могилу — одну зъ тыхъ, до котрыхъ не зарастеть стежка!

——

Въ часѣ похорону роздавано друкованый жалôбный листокъ п. заг. „Грудка на могилу д-ра Омеляна Огоновского дня 30 н. ст. жовтня 1894“, що мѣстивъ стихъ академика п. Сильвестра Яричевского такого змѣсту:

„Въ дубровѣ, въ зеленôй не пташка квилить —
То плаче серденько, бо дуже болúть...
По крáю, по рускôмъ грôмкою лунóю
Помчала ся вѣстка сповита сльозою:
Не стало робôтника, доброго сына,
У смутѣ, у чорнôй вся Русь-Украина...

До насъ недавненько вôнъ ще промовлявъ,
Огнемъ загрѣвавъ, що у серцѣ палáвъ,
Указувавъ батько — ити намъ кудóю
До цѣли святои, до взнеслого бою;
Свѣдчивъ, що у працѣ, не въ братôмъ роздорѣ
Постанемъ при ясномъ побѣды прапорѣ...

О Руси, о Мамо печальна, свята! —
Душа омлѣвае, завмерли слова...
Чи жь вѣчно твои тй зеленй левады
Встелять-муть свѣжихъ курганôвъ громады...
Та зъ кимъ намъ остати? провадить хто буде
Умѣло, хоробре на зноѣ, на труды?....

Вже высохли сльозы изъ нашихъ очей,
Вже бôль вырывае намъ серце зъ грудей,
Но ты не сумуй — дорогенькая Мамо!
До твого бо, Нене, убогого храму
Принѣсъ отсей сынъ багато-багато —
И стане на буддень и стане на свято...

Святй талізманы, що въ серцѣ носивъ —
Усѣ вôнъ, усѣ вôнъ Тобѣ присвятивъ;
Молодшй браты будуть памятати,
Якъ, Мамо кохана, Тебе шанувати, —
По примѣру брата сыны нелѣнивй
Полоти-муть жваво кукôль на тôй нивѣ...

Спи, брате, спи батьку, спи вожде бôйкій!
Хоть бôль насъ прилягъ тяжелый, гôркій,
Мы радѣемъ, въ серцѣ надѣя зростае,
Що тысячѣ душъ тымъ огнемъ запалае,
Осушать ся змученй Мамы повѣки
И въ сынахъ вôдживе Русь Мати на вѣки.“

——

Дальше насѣли телеґрамы:

Зъ Камѣнки струмиловои: До смутку-горя Руси по стратѣ найвѣрнѣйшого єи сына мы прилучаемось Прикладъ невсыпущои єго працѣ насъ дальше поведе. — Філія „Просвѣты“.

Зъ Яворова: Надъ могилою Омеляна, надъ стратою для цѣлои Руси, ронить щиру сльозу жалю зъ членами читальнѣ въ Склѣ — Гординьскій.

Зъ Бережанъ: Невтомимому труженикови на поли літературы рускои и найлѣпшому робôтникови на нивѣ народного вôдродженя вѣчная память! — Бережаньскій Боянъ.

Зъ Коломыѣ: По грудцѣ землѣ кидають на могилу просвѣтителя Омеляна товариства коломыйскѣ — Філія „Просвѣты“, „Народный Дôмъ“, „Шкôльна Помôчь“, „Жвночій Кружокъ“, „Родина“ — именемъ Руси коломыйскои.

Зъ Жидачева: Нехай и нашѣ сльозы зросять могилу многозаслуженого Омеляна. — Читальня въ Лôвчичахъ.

Зъ Пôдбужа: Зъ поводу ненадѣйнои смерти бл. п. Омеляна Огоновского, одного зъ найщирѣйшихъ и найпрацьовитшихъ сынôвъ Руси, засылаю вôдъ себе и своихъ родины выраженя глубокого жалю. Богъ няй потѣшить Русь и Высокоповажану родину покôйного! — Титко Реваковичь.

Зъ Бережанъ: Зъ сердечнымъ болемъ приймали мы вѣсть о скоропостижнôй смерти найлѣпшого труженика на поли галицко-рускои літературы и науки. Страту вôдчуваемо тымъ бôльше, що покôйникъ, бувши колись ученикомъ тутешнои ґімназіи, ставивъ тутка першй кроки до своихъ будучои дѣяльности а въ пôзнѣйшихъ лѣтахъ, не могучи забути мѣсця, де молодечимъ школяремъ побиравъ науку, рôкъ-рôчно майже вôдвѣдувавъ Бережаны. Тожь зъ великимъ смуткомъ лучимо ся нинька зъ жалемъ нашои громады. Вѣчная память незабутньому професорови и дѣятелю! — Бережаньска громада.

Зъ-за Днѣпра: Оплакуемо разомъ зъ братами Галичанами смерть дорогого робôтника на поли науки. — [Вôдъ двохъ писателѣвъ украиньскихъ.]

Зъ Рящева: Шлемо тиху сльозу щирого жалю на свѣжу могилу славного, невтомимого труженика на поли науки и народнои мовы незабутнього д-ра Огоновского а Родинѣ выразы сердечного сочувства. — Свистунъ, Дольницкій, Гецѣвъ, Стефановичь именемъ рящевскихъ Русинôвъ.

Зъ Жидачева: Дѣлимо великій смутокъ матери Руси по стратѣ вѣрного єи сына Омеляна. — Сѣнгалевичь зъ Руды.

Зъ Коломыѣ: Вѣра, надѣя и любовь няй обсушать сльозы жалю по великôмъ ученôмъ патріотѣ и покрѣпляе до дальшои пра-

цѣ. — Товариство „Родина“ и філія „Просвѣты“.

Зъ Коломыѣ: Сердечный жаль стискає серце по стратѣ великого мужа. Кидаємо грудку на сумну могилу. — Рускій жѣночій Кружокъ.

Зъ Бродôвъ: Зъ причины смерти довголѣтного, многозаслуженого головы „Просвѣты“ и невтомимого труженика народного лучимо нашь щирый жаль зô смуткомъ родины и другихъ товариствъ надъ передчасною могилою невôджалуваного мужа науки. — Брôдска філія „Просвѣты“.

Зъ Яворова: Щирый жаль надъ свѣжою могилою великого проводаря народнои освѣты засылають — Мѣщане яворôвскі

Зъ Украины [въ мовѣ французскôй]: Зробѣть ласку — зложѣть на могилу професора Огоновского вѣнець вôдъ мене и монхъ товаришѣвъ глубоко засмученыхъ по стратѣ сего безпримѣрно вѣрного патріота. — Кропивницкій.

Недужій царь.

Пôсля вѣстей, які надходять зъ Россіи до загранычъ часописей, панує въ цѣлôмъ царствѣ великій несупокôй, що збôльшає ся зъ дня на день тымъ бôльше, що всѣ вѣсти зъ Ливадіи мусять переходити черезъ петербургску цензуру и въ наслѣдокъ того доходять до вѣдомости публики дуже пôзно. Кажуть, що въ Одесѣ говорено вже 20 жовтня на певно о смерти царя, а причину до сего давъ поспѣшный переѣздъ великихъ князѣвъ, княгинь и иншихъ высокихъ достойникôвъ. Великій князь Алексѣй приѣхавъ минувшого понедѣлка зелѣзницею просто до одескои пристани. Тамъ подано ему коротку телеґраму зъ Ливадіи. Вел. князь, перечитавши ю, дуже змѣнивъ ся и давъ приказъ до безпроволочнои дальшои ѣзды. Всѣ великі князѣ переѣздили безъ дружины, бо въ Ливадіи нема досыть мѣсця и они мусять мешкати въ Ялтѣ по готеляхъ. Обставины, длячого доси вôдкладає ся перехôдъ княжны Аліціи на православіе, не може собѣ нѣхто пояснити, и длятого повстають всякі неимовѣрні поголоски. Найимовѣрнѣйша есть ся, що царска недуга поволи погôршує ся и рѣшаючі круги уважали за вôдповѣднѣйше, щобы перехôдъ на православіе вôдбувъ ся не нагле, заразъ по приѣздѣ княжны, а спокôйно и зô звычайнымъ торжествомъ, бо се зробить о много користнѣйше вражѣнье на масахъ россійского населеня. Такожь заперечують, немовь бы царевы оперовано водну пухлину на ногахъ. Ся вѣсть повстала зъ вôдси, що до такои операціи пороблено пôдготовленє и покликано до нея проф. Ґрубого зъ Харкова и Суботина зъ Петербурга. Если бы се було правдою, то додоказувало бы, що опухлина поступає дуже поволи. Найбôльша небезпечнôсть грозила царевидня 21 жовтня, коли приймавъ св. Тайны. Тогдѣ — якъ кажуть — пороблено вже всѣ пôдготовленя, щобы на першу вѣсть про смерть складало войско присягу вѣрности новому цареви. Побутъ въ Ливадіи не забороненый для доохрестного населеня; очевидно нѣхто зъ публики не може наблизити ся до царскои палаты. Впрочôмъ тí, що прибуваюсь до Ливадіи, удають ся до великои церкви Воздвиженія Честного Хреста, де рано и пополудни вôдбувають ся молебнѣ за царске здоровлє. Въ цѣлôмъ величезнôмъ царствѣ, по мѣстахъ и селахъ, молять ся за подужанье царя. Помимо забороны обговорювати недугу царя по часописяхъ, не говорить населенье о нѣчôмъ иншôмъ лише о недузѣ, всѣ прочі справы зôйшли на другій планъ и майже не цѣкавлять вѣкого. Кождый россійскій мужикъ, говорячи про царя, глубоко зôтхає и питає майже зъ розпукою: „И за-що таке нещастье?“

Про мѣсце теперѣшнього побуту царскои родины, Ялту и Ливадію, одержала Neue freie Presse таку кореспонденцію: „Если-бъ не офіціяльні бюлетины, то нѣхто не увѣривъ бы въ недугу царя, бо коли вôнъ тутъ передъ трема тыжднями приѣхавъ, то выйшовъ ще твердою ходою и просто зъ корабля на берегъ и привязно вôдповѣдавъ на привѣтні бесѣды представителѣвъ власти. Численні фотоґрафіи сеи сцены показують царя въ просто стоячôй поставѣ зъ лицемъ, якъ на иншихъ старшихъ образахъ. Лише царица и инші члены царскои родины идуть по-при царя зô спущеными головами прибитí глубокимъ сумомъ.

„Побереже Криму, що вôдъ Севастополя до Ялты творить немовь высокій скалистый муръ а вôдтакъ, особливо вôдъ Балаклавы, перемѣнює ся на пречудну, буйною вегетаціею вкриту, горбковату околицю, есть найгарнѣйше коло Ялты. Одна палата здôймає ся тутъ попри другу, насамперед Айтодосъ, де мешкає вел. княжна Ксенія, вôдтакъ Оріянда, Алупка а вкôнци Ливадія. Въ тыхъ палатахъ поумѣщуваní члены царскои родины, всѣ безъ дружины. Нема ще лише сестры царя, княгинѣ Кобургскои. Палаты лежать при великôй дорозѣ, що иде по-надъ береґ моря зъ Ялты до Севастополя. Безъ дозволу не може нѣхто вôйти до двôрского огорода.

„Ялта переповнена, бо хочь найбôльша часть лѣтныхъ гостей вже розъѣхала ся, то перебуває тутъ богато высокихъ войсковыхъ достойникôвъ и урядникôвъ зъ Петербурга и кождого дня прибувають новí гостѣ. Бульваръ зъ елеґантными готелями незвычайно оживленый; множество возôвъ и ѣздцѣвъ, такожь богато ѣздчинь наповнює берегъ, одинокій кусникъ рôвнои землѣ, бо всѣ огороды готелѣвъ и віль пôдносять ся по-за ними постепенно до горы и лежать зъ своими вѣчно зелеными деревами, корчами и винницями на узгôряхъ. Воздухъ такій лагôдный, що всѣ вôкна царскои віллѣ отворенí цѣлыми днями.

„Нинѣшный трохи вôдраднѣйшій бюлетинъ потѣшивъ трохи царску родину. Коли я пополудни сидѣвъ на высуненôй въ море терасѣ французского готелю, перeѣхали по-при мене повозами и верхомъ майже всѣ члены царскои родины. На передѣ ѣхавъ ґальопомъ козакъ въ бѣлыхъ штанахъ, золотомъ вышиванôмъ жупанѣ и въ кожуховôмъ колпаку на головѣ. За нимъ въ отвертôмъ повозѣ ѣхала княжна Аліція. Напротивъ неи сидѣвъ царевичь, по лѣвôмъ боцѣ ею вел. княгиня Єлисавета, а противъ неи вел. кн. Сергій. Въ другôмъ повозѣ ѣлала вел. княжна Ксенія зъ бѣлымъ песикомъ на рукахъ и вел. князь Михайло. Вôдтакъ надъѣхали верхомъ: вел. князь Юрій, котрого въ цѣлôй Европѣ уважають тяжко недужимъ, на баскôмъ верхôвци, одѣтый лише въ бѣлу полотняну блюзу, ею стрыкъ Павло, молодшій братъ вел. князь Михайло и сестра вел. княжна Ольга. Обоє они товстí и круглолицí, але несмѣлí и, якъ на свôй вѣкъ, малí. Княжна Аліція, одѣта въ блѣдоголубу сукню и бѣлый капелюхъ, выглядала дуже молодо и, сумно усмѣхаючи ся, дякувала за поздоровнí окліки; инші члены родины ѣхали поважно и мовчки. Похôдъ замыкавъ кôнный поліціянтъ. Все порушало ся дуже скоро, такъ скоро якъ лише въ Россіи ѣздять. Цѣле товариство поѣхало до Массандріи и вернуло ажь смеркомъ.“

Супротивъ вчерашныхъ вѣстей про полѣпшенье здоровля царя доносить нинѣ и офіціяльный бюлетинъ и приватнí вѣсти, що въ здоровлю ею наступило онодгы значне погôршенье, а навѣть — якъ лондоньскі часописи доносять — царь мавъ вже умерти. И такъ офіціяльный бюлетинъ, выданый вчера о 11-ôй годинѣ передъ полуднемъ звучить: „Въ здоровлю царя наступило значне погôршенье. Плютье кровію, що розпочало ся вчера вечеромъ, въ ночи значно погôршило ся, а притôмъ недужій безнастанно кашле. Показало ся часткове запаленье лѣвои половины легкихъ. Станъ недужого дуже грôзный. Лейденъ, Захаринъ, Гіршь, Поповъ, Вельяминовъ.“ Таки самí вѣсти надôйшли вчера зъ Москвы до Парижа, до Берлина и до Лондона. Въ Лондонѣ выдали вечѣрнí часописи надзвычайні додатки зъ вѣстію про смерть царя. Такожь кн. Уельскій мавъ одержати вѣсть про смерть царя. Вчера яко въ день катастрофы пôдъ Борками прийминъ царь св. Причастіе. Причащавъ о. Иванъ Кронштадскій. — Нинѣ надѣють ся въ Ливадіи приѣзду кн. Кобургскои, сестры царя, а зъ того заключають загально, що зъ здоровлемъ царя дуже зле. Рôвночасно доносять зъ Лондона, що на сильну телеґрафічну просьбу царицѣ выѣздять до Ливадіи кн. Уельскій зъ женою (сестрою царицѣ). Подорожь вôдбуде ся днями и ночами безъ всякои перервы. — Въ Ялтѣ перебувають теперь крôмъ цѣлои царскои родины и грецкои королевои ще міністеръ Воронцовъ-Дашковъ, оберпрокураторъ св. синоду Побѣдоносцевъ и гофмайстеръ церемоній кн. Долгорукій.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ

Вѣденьска соціяльно-демократична партія скликала на 29 жовтня вечеромъ инѣсть великихъ робôтничихъ зборôвъ на котрыхъ поставлено лише одну точку: „Вôдповѣдь президента міністрôвъ и выборча реформа“. Всѣ зборы вôдбули ся спокôйно, хочь промовы бесѣдникôвъ вызначували ся бôльшимъ завзятьемъ и пристрастею якъ звычайно. На улицяхъ було людно, робôтники переходили масами зъ одныхъ зборôвъ на другі, однако розходили ся цѣлкомъ спокôйно. Поліція поводила ся симъ разомъ досыть тактовно бо й не мала впрочôмъ причины до выступленя. Всѣ зборы були однаковí. Лише одні при „Bretze“, на котрыхъ явило ся до 2000 особъ, рôзныли ся трохи вôдъ иншихъ. Тамъ мавъ референтувати справу провôдникъ робôтникôвъ Шумаверъ. Однако на хвилю передъ вôдкрытьемъ зборôвъ явила ся его жѣнка у председателя Керблера и повѣдомила его, що того дня пополудни увязнивъ Шумаера комісарь поліціи Єржабекъ за провину зъ §. 305 зак. карн. Сей провины мавъ допустити ся Шумаверъ въ бесѣдѣ, яку бувъ выголосивъ на зборахъ робôтникôвъ въ софійскôй сали. Референтъ обôйминъ вôдтакъ замѣсть Шумаера д-ръ Ингверъ, обговоривъ вôдповѣдь президента міністрôвъ що-до выборчои реформы и закôнчивъ тыми словами: „Не спочиваймо, доки не дадуть намъ загального права голосованя, и ажь тогдѣ не спочиваймо“.

Про змѣны мѣжь австро-угорскимъ дипльоматичнымъ персоналомъ довѣдує ся Fremdenblatt, що посолъ въ Штутґардѣ Оклічані перенесеный до Гаґи, леґаційный радникъ въ Парижи, ґр. Зічі, именованый посломъ въ Штутґартѣ, а леґаційный радникъ въ Мадридѣ, ґр. Водзицкій, посломъ въ Штокгольмѣ. Титулярный посолъ бар. Еренталь ставъ звычайнымъ посломъ, однакъ его полишено при службѣ въ урядѣ заграничныхъ справъ. Ґенеральный консуль въ Софіи Буріянъ одержавъ титулъ и характеръ посла, бар. Каль перенесеный зъ Константинополя до Берлина и буде заступленый леґаційнымъ радникомъ Маккіомъ зъ Бѣлграда, а леґаційный радникъ бар. Гамерштайнъ придѣленый до посольства въ Копенгазѣ.

— —

Въ Франкфуртѣ надъ Меномъ скôнчили ся въ суботу нарады соціяльно-демократичного вѣча. На послѣднôмъ засѣданю ухвалило вѣче перейти до дневного порядку надъ всѣми внесенями, що стремлять до змѣны точки програмы, котра постановлює, що реліґію треба уважати приватною справою. Дальше ухвалено, що выборчі округи не повинні высылати яко представителѣвъ на вѣча сторонництва, послôвъ до парляменту, бо они вже яко послы мають право брати участь въ вѣчахъ; такожь рѣшено, що на публичныхъ зборахъ женщинъ можуть бути выбираní делеґатки на вѣча. Вѣче приймило мѣжь иншими внесенье выдати популярну брошуру противъ мілітаризму та внесенье высказати спôвчутье для италійскихъ соціялістôвъ зъ причины заряджень Кріспого. До заряду сторонництва выбрано яко провôдникôвъ Бебля и Зінґера, яко секретарѣвъ Авера и Пфанкуха, яко касіера Ґеріша. Слѣдуюче вѣче мае вôдбути ся 1895 р. въ Вроцлавѣ. Въ кôнцевôй промовѣ заявивъ посолъ Зінґеръ, що сегорôчне вѣче буде становити епоху въ исторіи нѣмецкои соціяльнои демократіи. Надѣє, якí мали противники партіи, що въ соціяльно-демократичнôмъ таборѣ наступить роздоръ, цѣлкомъ не дописали. Мѣжь соціяльными демократами теперь бôльша згода, якъ коли небудь. Вôдтакъ порушивъ Зінґеръ справу кабінетнои крізы, заявляючи, що для соціялістôвъ все одно, якí зайдуть змѣны; кожде правительство, представляюче буржуазію, буде ворогомъ соціяльнои демократіи. Наше сторонництво — говоривъ Зінґеръ середъ оплескôвъ — перебуло давні часы Бісмарка, новí Капрівого, перебуде й найновѣйшій напрямъ. Окликами на честь соціяльнои демократіи и вôдспѣваньемъ робôтничои марселезы закрыто сегорôчне вѣче.

НОВИНКИ.

— **Загальнí зборы „Народноі Торговлѣ“** вôдбудуть ся завтра въ четверъ о годинѣ 4-ôй зъ полудня въ великôй сали „Народного Дому“.

— **Стрыйска філія „Просвѣты“** постановила урадити цикль вôдчитôвъ для „Мѣщаньскои Бесѣды“ а вôдъ дня 1-ого падолиста що другои недѣлѣ уряджувати вôдчити по читальняхъ „Просвѣты“ въ Стрыйщинѣ. Въ „Мѣщаньскôй Бесѣдѣ“ почавъ уже читати д-ръ Евгеній Олесницкій про рôкъ 1848-ый, розложивши свôй щедро зôбраный матеріялъ историчный на чотиры разы. Читавъ уже въ дняхъ 15 и 28 жовтня, а третій вôдчитъ зъ тои материи вôдбуде ся дня 7 н. ст. падолиста. Участь слухателѣвъ вôдчитовыхъ буває за кождый разъ значна и у всѣхъ видко велике зацѣкавленье. За примѣромъ стрыйскои філіи „Просвѣты“ нехай бы й другí філіи устроювали вôдчиты въ теперѣшнôй дуже догôднôй на се порѣ!

— **Рускій народный театръ** — якъ насъ звѣщає Дирекція — переѣзжає зъ Ярослава до Ряшева и тамъ дня 6 н. ст. падолиста почне цикль представлень 5-актовою народною драмою зъ давныхъ часôвъ зô спѣвами и танцями „Ой не ходи Грицю та на вечерницѣ“ М. Старицкого и Александрова. Представленя вôдбуватись будуть кождого вôвтôрка, четверга, суботы и недѣлѣ.

— **Въ справѣ вечерка „Рускои Бесѣды“ въ Перемышли** повѣдомляє ся додатково, що вступъ вôдъ особы выносить 50 кр. и що се буде першій вечерокъ въ новôмъ мешканю „Бесѣды“, котре есть такъ просторе, що й кôлькадесять паръ помѣстити ся може. Бесѣда находить ся въ каменицѣ Піскора [рынокъ, коло камѣнныхъ сходôвъ, ч. 24].

— **Зъ табору рускихъ радикалôвъ.** Якъ мы вже вчера занотували, редакція радикального орґану „Народ“ переносить ся зъ днемъ 7 н. ст. падолиста зъ Коломыѣ до Львова „зъ оглядôвъ партійныхъ“ [якъ се подано було лякôнічно въ остатнôмъ числѣ „Народа“]. Отже въ остатнôмъ числѣ „Хлібороба“ подыбуємо письмо редактора „Народа“ п. М. Павлика и заг. „До братôвъ селянъ покутскихъ повѣтôвъ“, де тí „огляды партійні“ означені близше. П. М. Павликъ, пращаючи ся зъ селянами покутскими пôсля пôвтретярôчного пробутку въ Коломыѣ, пише: „...Я зновъ мушу переселити ся до Львова зъ „Народом“, бо така газета, що мае выробляти новыхъ дѣятелѣвъ для народу мусить выходити въ осередку краю, у Львовѣ, а тамъ теперь появило ся богато охочои молодѣжи мѣжь инчимъ тому, що сего року у Львовѣ отворено медичный факультетъ. Зрештою тамъ лекше дôбрати собѣ и спôвробôтникôвъ для „Народа“. [„Хліборôб“, котрый я также редаґувавъ майже пôвтретя року, взявъ на себе д-ръ С. Даниловичъ]. Тамъ у Львовѣ мы закладаємо просвѣтне товариство „Поступъ“, на котре Украинцѣ зложили 1000 рублѣвъ яко фондъ имени Михайла Драгоманова, що найбôльше заслуживъ ся для поступу рускаго народу въ Галичинѣ. Пôдъ конець сего року будемо святкувати у Львовѣ 30 лѣтнí роковины дѣяльности М. Драгоманова и при тôй нагодѣ буде устроене вѣче, то чей и зъ Васъ богато зможе приѣхати до Львова. Мы зъ-разу гадали зробити тото въ Коломыи, але роздумали, що у Львовѣ зôйде ся и бôльше интеліґенціи, и бôльше селянъ зъ рôзныхъ сторôнъ краю, та й заграничнымъ людямъ, що хочуть пошанувати М. Драгоманова, лекше мати дѣло зô Львовомъ...“ — Въ Илинцяхъ, повѣта снятиньского, отворено дня 21 с. м. „Народну Спôлку“, до котрои вписало ся по-надъ 30 членôвъ. Коломыйскій центральный выдѣлъ „Народныхъ Спôлокъ“ заступавъ въ Илинцяхъ д-ръ Трильовскій.

— **Якъ знають руске письмо на почтахъ галицкихъ?** — на те подає „Народ“ такій фактъ: „Листъ адресованый до редактора „Народа“, даный у Львовѣ 11 вересня зъ выразною адресою „въ Коломыи“, пôйшовъ собѣ до Зашкова [12/9], потôмъ до Крехова [13/9], до Жовквы [14/9], потôмъ ще разъ до Крехова и до Жовквы [4 жовтня] и нарештѣ 6 жовтня прийшовъ благополучно до Коломыѣ. Значить: вандрувавъ собѣ майже мѣсяць и важна справа не була полагоджена. А тí Русины ще нарѣкають!“

— **Холеричні порядки.** Вôдъ Вп. о. Д. Танячкевича одержуємо отсе письмо: Не знаю, якои тактики придержують ся власти санітарні взглядно адміністративно-політичні въ мѣсцевостяхъ навѣщеныхъ холерою, — я въ моѣй сторонѣ знаю припадки, въ котрыхъ до холеричныхъ хорыхъ не допускають священникôвъ, просто въ той спôсôбъ, що изолювавши хаты зъ хорыми, збороняють приступъ до нихъ. Отже умирають люде безъ сповѣди и безъ христіяньского похорону, якъ се чинить ся въ Острôвци, староства золочѣвского. Не знаю, чи се схôдне зъ програмами певныхъ коаліцій чи конвенцій, чи нѣ, але се певна рѣчь, що зъ програмою вѣры и церкви се не згôдне. Удаючи ся зъ представленьемъ сеи справы, де належить, пôдношу ею прилюдно тому, щобы дати нагоду и другимъ моимъ братямъ по службѣ, сконстатувати чи сконтролювати можливí такí практики. Навязуючи рѣчь до похоронôвъ, не можу не выразити певнои обавы, чи ховаючи тыхъ то мерцѣвъ, въ кôлькохъ годинахъ, ба навѣть и заразъ по узнаню смерти, чи не поховає ся часами когось въ летаргу, отже живого? — *Данило Танячкевичь.*

— **Красні порядки!** Кореспондентъ львôвского Przegląd-у доносить, що еп. д-ръ Пелешъ мусѣвъ перервати свою візитацію въ старо-мѣскôмъ повѣтѣ зъ причины такъ поганыхъ дорôгъ повѣтовыхъ, що неразъ зневоленый бувъ бристи болотомъ, бо конѣ не годні були его зъ болота вытягнути. Для насъ славні „polskie drogi“ не новина, але дивує насъ, що Полякъ зрадивъ публично — и то въ шляхотскôмъ „Przegląd-ѣ“ — тайну „польского бецирку“...

— **Ґенеральна дирекція державныхъ зелѣзниць** подала до вѣдомости, що ѣзда поспѣшныхъ поѣздôвъ зô Львова до Вѣдня скоротить ся о 1 годину 25 мінутъ а зъ Вѣдня до Львова о 50 мінутъ. — Въ справѣ заведеня проектованого блыскавичного поѣзду межи Вѣднемъ а Львовомъ чинить перепоны Пôвнôчна зелѣзниця. Зелѣзнича рада рѣшила удатись до міністерства, щобъ оно вплынуло на „Nordbahn“ въ справѣ заведеня блыскавичного поѣзду вже вôдъ 1-го мая 1895 р.

— **Великій огонь** навѣстивъ вже по другій разъ село Мизунь, долиньского повѣта, дня 27 с. м. въ само полудне. Зъ причины сильного вѣтру годѣ було и подумати о ратованю. Наспѣвша огнева сторожа зъ тартакôвъ барона Поппера змогла спасти ледво двѣ хаты зъ посередъ горючихъ будынкôвъ. Жертвою огню упало 23 селяньскихъ загородъ разомъ зъ цѣлыми запасами збôжа и пашѣ. Причиною огню була имовѣрно неосторожность при сушеню льну й конопель. Половина погорѣльцѣвъ була обезпечена.

— **Дрôбні вѣсти.** За кôлька мѣсяцѣвъ мае бути въ Тернополи заведене електричне освѣтленье; теперѣшный властитель Загробели Чарковскій-Голѣвскій хоче въ сей цѣли выкористати водну силу Серета. — Дирекція почтъ и телеґрафôвъ оповѣщує, що зъ днемъ нинѣшнымъ въ полудне зносить ся тымчасовый урядъ почтовый и телеґрафічный вразъ зъ телеґрафічною стацією на выставовôй площи у Львовѣ. — Въ Петербурзѣ за спонукою д-ра Боткина мае станути заведенье, призначене для удержуваня сыровицѣ зъ крови звѣрятъ, штучно зараженыхъ діфтерією пôсля методы д-ра Ру зъ Парижа. — При посвященю новои церкви въ Петербурзѣ пукла горѣюча лямпа; зъ того счинивъ ся такій страшный переполохъ, що всѣ кинули ся до дверей и въ стиску задушено 25 особъ а 9 тяжко покалѣчено. — Нѣмецкій цесарь Вільгельмъ написавъ музычну композицію, котру онодгѣ выконано въ берлиньскôй оперѣ; публика кобы лишь не зъ пôдхлѣбства, заявила присутному цесареви ентузіястично свое вдоволенье. — У Вѣдни померъ 18 с. м. звѣстный войсковый композиторъ Альфонсъ Чібулька. — Въ Цуринѣ на Буковинѣ стрѣлявъ дня 28 с. м. рѣзникъ Михайло Журовскій до дика а вцѣливъ въ груди свого товариша Франца Шіфтера и забивъ его на мѣсци, а самъ зô страху втѣкъ до Румунін.

Наука штука и література.

— **Учитель** ч. **21** зъ 5 листопада 1894 мѣститъ: Ивана Петришина: Методичне поступованье при науцѣ мягченя самозвукôвъ черезъ *е* и *і*; Антона Глодзиньского: Огородъ шкôльный; Коротка исторія педаґоґіи. (Зъ нѣмецкого пôсля д ра К. Л. Кельнера); Рухъ въ рускихъ товариствахъ; Всячина; Оголошеня.

Господарство промыслъ и торговля.

— **Дирекція зелѣзниць** оповѣщує: Австро-угорско швайцарскій звязокъ зелѣзничій. Зъ днемъ 1 падолиста 1894 увôйдуть въ житье новѣ тарифы для перевозу збôжа, часть II. зшитокъ 314.

Австро - угорско - швайцарско - полудн во-баденьскій рухъ товаровый. Зъ днемъ 31 жовтня 1894 тратить силу обовязуючу тарифа часть III. зшитокъ 3 зъ 1 вересня 1886 и часть III. зшитокъ 4 зъ 10 жовтня 1888.

Именованя, пернесеня, конкурсы и пр

— **Именованя.** Міністеръ скарбу именувавъ Константина Яновского рахунковымъ радникомъ краєвои дирекціи скарбовои у Львовѣ. — Міністеръ просвѣты именувавъ надзвычайного професора права римского и секретаря львôвского університету д-ра Шаховского професоромъ звычайнымъ

— **Вôдзначеня.** Цѣсарь надавъ Игнатію Матковскому, ревідентови краєвои дирекціи скарбовои, титулъ и характеръ рахункового радника.

— **Перенесеня.** Дирекція почтъ перенесла почтовыхъ асистентôвъ Кароля Туниковского зô Львова до Снятина, Юліяна Гамерского зъ Снятина до Ясла и Симеона Купчакевича зъ Ясла до Тернополя.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **Дальшѣ жертвы на будôвлю приходства въ Медусѣ** зволили ласкаво надôслати: о. І. Лѣщиньскій зъ Бѣлокъ 4 зр., о. А. Петровичъ зъ Каменя 50 кр., Зарядъ руского народного театру 10 зр., п. І. Кульчицкій зъ Будзанова 2 зр. — За тѣ дары складаємо Вп. Дателямъ якъ найщиршу подяку та най Всевышній сторицею нагородить. — За гр.-кат. парохіянъ въ Медусѣ *Л. Левицкій* сотрудникъ.

Телеґрамы „Дѣла"

Вѣдень 31 жовтня. Якъ зъ Трієсту доносять, ухвалила рада мѣста Паренцо внести до правительства протестъ противъ таблицъ утраквістичныхъ. — Рада мѣста Гориціи ухвалила вчера выслати до міністерства меморіялъ въ справѣ охороны правъ італійского народу.

Берлинъ 31 жовтня. Канцлера Гогенлього уважають великимъ прихильникомъ кольоніяльной політики. — Намѣстникомъ Альзатіи и Льотарингіи именованый кн. Гогенльоге-Лянґенбурґъ.

Римъ 31 жовтня. Пôсля Tribuna ма ють бути деякѣ католицкѣ товариства въ Венеціяньскôмъ и Ліґуріи розвязанѣ, яко небезпечнѣ для державы.

Бѣлградъ 31 жовтня. Въ тутешныхъ мѣродатныхъ кругахъ заявляють, що змѣна кабінету була конечна, щобы вôддати сторожу надъ безпечностію краю въ певнѣйшѣ и бôльше досвѣдченѣ руки.

Переписка Редакціи и Адміністраціи.

— **Вп. С. Бил въ Чер.** Заплачено до III. кв. — **Вп. Н. Се въ Ян.** Годять ся.

Цѣна збôжа и другихъ продуктôвъ

27 н. ст. жовтня 1894.

Львôвъ: Пшениця 6·25 — до 6·70, жито 5·— до 5·40, ячмѣнь 5·— до 6·—, овесъ 5·— до 5·50, рѣпакъ 8·75 до 9·20, горохъ 5·— до 8·—, вика 5·— до 5·20, льнянка —·— до —·—, бôбъ —·— —·—, бôбикъ 4·25 до 4·50, гречка —·— до —·— конюшина червона 50·— до 55·—, конюшина бѣла 60·— до 80·—, конюшина шведска —·— до —·—, кминъ —·— до —·—, анижъ —·— до —·—, кукуруза —·— до —·—, ячмѣль —·— до —·— зр. за 56 кільо у Львовѣ, оковита за 10.000 літрôвъ —·— до —·— зр.

Надбслане.

ОКУЛІСТЪ

Д-ръ Теодоръ Баллабанъ

б. с. асистентъ и лѣкарь на клініцѣ професора Борисикевича въ Градци

по кôлькалѣтнôй практицѣ спеціяльнôй, ординує въ недугахъ и операціяхъ очныхъ при **ул. Валовôй ч. 7.**

Вôдъ годины 10-ои до 12-ои передъ полуднемъ и вôдъ 3-ои до 5-ои пополудни. 6 40—52

Для убогихъ безплатно вôдъ 9-ои до 10-ои рано.

Въ недѣлѣ и свята пополудни не ординує.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ". Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч 6 противъ головного одвазу) поручає у великôмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, лупы, компасы, райсцайґы, ленты мѣрильнѣ, пйоны, сібецѣ, манометры и т. п. Устроєня звôнкôвъ електричныхъ. Всякѣ направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляют точно. 148

Знана вôдъ многихъ лѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими прыладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікерôвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдникôвъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручає старѣ польскѣ сильнѣ горѣвки, дуже добрѣ розолісы, лікеры, румы правдивѣ зъ Ямайки, якъ такожъ найлѣпшои якости ґраевѣ спеціялы якъ: Народôвка, Dziennik, Szczutek, Карпатôвка, „Дябелъ", Помаранчева не солоджена, Ратафія, Деренôвка и т. п. горѣвки упривилеєваны и одиноко правдивѣ если зъ нашои фабрики спровадженѣ.

Одиноке жерело въ краю для пп. антикарѣвъ, до побираня алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ вôльного вôдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкôдный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головнôмъ складѣ вôдъ мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Кароля Людвика ч. 29. 4 13 144—104

Куриловичъ и Сурмачевскій

въ Станиславовѣ

поручають

ВИНА угорскѣ, австрійскѣ, реньскѣ, французкѣ, испаньскѣ,

шампаньскѣ

Горѣвки краєвѣ и заграничнѣ

лікеры амстердамскѣ

Конякъ французкій

румы краєвѣ и заграничнѣ

Аракъ де Ґоа

чай хиньскій и россійскій

маринаты

сыры, овочѣ и цукры.

Знамениту горѣвку виноградну.

292 Комнаты до снѣдань. 21 26

УЧИТЕЛЬ

орґанъ руского товариства педаґоґічного дзотыждневникъ педаґоґічно науковый, выходить вôдъ 1 червня 1889 р. у Львовѣ ул В рменьска ч. 2., Предплата на цѣлый рôкъ 3 зр., на пôвъ року 160 кр. на чверть року 1 зр.

НА СЕЗОНЪ ОСѢННЫЙ

Просить ся ласкаво всѣхъ Вп. Гостей выставовыхъ пересвѣдчити ся о дивнôй дешевости осѣнныхъ и зимовыхъ товарôвъ, вже спровадженыхъ въ великôй скôлькости.

Слѣдуючѣ товары продають ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ доки истнує запасъ:

1000 модныхъ муфôвъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·50, 2·— до 5 — зр.
1000 кожуховыхъ шапокъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·80, 2·20 до 4·— зр.
1000 фланельовыхъ и суконныхъ блюзъ осѣнныхъ и зимовыхъ 2·50, 3·— до 6 зр.
500 гальокъ волôчковыхъ по 2·50 до 4·— зр.
1000 хустокъ Гімаляя, найбôльшій родъ 1·75, 2·25 до 4·— зр.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймодничшихъ суконокъ на осѣнь и зиму 1·80, 2·50 зр.
1000 модныхъ плащикôвъ на осѣнь и зиму вôдъ 4 зр. и высше.
3000 одягôвъ для хлопчикôвъ у всѣхъ величинахъ по 1·80, 2·—, 3·— зр. и высше.
Особливѣ новости въ стяжкахъ, воаляхъ, капелюхахъ дамскихъ и дитинныхъ, рукавичокъ тлясе, дуньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, панчохахъ, парасоляхъ до дощу, блюзахъ шовковыхъ и вовняныхъ, шляфрокахъ, костюмахъ и неґліжахъ надôйшли власне въ великôй скôлькости и доповняють ся щоденно.

Особливша гуртовна продажь принагôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (выробъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 гарнітурôвъ „Louvre" на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 гарнітурôвъ „Bourett", тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 75, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 часток 1·35, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый выробъ) по 25 штука.
300 кольдеръ зъ новинного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ кольдеръ подорожныхъ (бґера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ фланельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваникôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2·25 стрижень по 2·50, 3 и высше.
300 диваникôвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ салоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до фаланґи 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ повальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останикôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козлячихъ, природныхъ 3·50, шкôрки Ангора 2 и 2·50.
Дерга до подорожи 3·50, 5, 6 зъ імітацією шкôры тигра 7·50 и высше.
Диваны салоновѣ у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портіэры и занавѣсы коронковѣ вже до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всякѣ въ провінціи надсылкѣ поручена полагоджує ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважанемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

4895 171—? **у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.**

Бритвы выпробованѣ пôдъ ґарантією поручає

ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ

кожôвникъ у Львовѣ ул. Боимôвъ ч. 3.

Цѣнники даромъ.

Терка на ярини [такѣ якъ були на краєвôй выставѣ] по 25 кр.

4595 *поручає*

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣза у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.)

Цѣнники илюстрованѣ рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

Глядає ся господинѣ

въ дôмъ священика вдôвця на селѣ. Близшѣ услôвя „Михневичъ" poste restante Rymanów. 369 1—6

КАНЦЕЛЯРІЯ АДВОКАТА

Д-ра Стефана Федака

перенесена до дому при

ул. Костюшка ч. 10

(напротивъ Банку краєвого).

336 18—20

Дяка

потреба для парохіи въ Ляцкôмъ великôмъ почта Княже. Зголошеня приймає урядъ парохіяльный. 374 1—3

М. Р. ШНАЙДЕРЪ

записяженый знавець судовый въ Станиславовѣ

296 поручає своє 14 52

роботню бронзôвничу и торговлю знарядôвъ церковныхъ

основану 1882 року.

КУ-

фры, торбы и всѣлякѣ прибôры до подорожи

найдешевше въ торговли

товарôвъ модныхъ и бѣля мужеского, приборôвъ тоалетныхъ и т.п.

Павла Лянґнера

передъ тымъ 2537

Браты Лянґнеры

Львôвъ, улиця Галицка ч. 16.

Цѣнники на жаданье даромъ

Всюды

глядає ся осôбъ, що мають широкѣ зносины, для передачѣ малого заступства.

Оферты подавати пôдъ **Х. У.** до експедиціи Now oи Reform-ы въ Краковѣ. 377 1—6

Климентій Федунь

переплетникъ бібліотеки ц. к. львôвского університету

поручає 366 2—?

своє переплетниче и ґалянтерійне заведенье

у Львовѣ, ул. Академична ч. 8.

Пôдоймує ся всякихъ роботъ, особливо переплету: Служебникôвъ, Евангеліѣ, Молитовникôвъ, Бібліотечныхъ книгъ, Альбумôвъ, Манъ, Дипльомôвъ и т ин. по умѣреныхъ цѣнахъ.

Важне для Пань!

По умѣреныхъ цѣнахъ на кожду мѣру продає ся формы на станики, плащики, пальтоты, шляфроки и т. д. Приймає ся до крою цѣлѣ сукнѣ а на жаданье до фастриґованя и выпробованя пôдъ ґарантією найточнѣйшого выкôнченя. 73 64—?

Лише за 10 зр. въ 12 лекціяхъ выучує ся пôдъ ґарантією крою французского.

ЕВҐЕНІЯ ВЕКЕРôВНА

Львôвъ ул. Сикстуска ч. 21. II. поверхъ коло старои почты.

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 мая 1894 пôсля годинника середно-европейского.

Приходять до Львова зъ	поспѣшный	особовый			
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	2³²	5²⁵	07	6¹⁰	9⁰⁰
Варшавы	—	5²⁵	9⁰⁰	—	9⁰⁰
Хабôвки (Закопаного) на Перемышль, Ряшевъ, або Тарнôвъ	3³²	—	—	—	—
Хабôвки (Закопаного) на Ряшевъ або Тарнôвъ	—	5²⁵	—	—	—
Хабôвки (Закоп.) на Стрый	—	—	8³⁴	—	—
Мушины, Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ		—	—	—	9⁰⁰
Мушины Криницѣ Жеґестова на Ряшевъ або Тарнôвъ	—	5²⁵	—	—	—
Мушины Криницѣ Жеґестова на Тарнôвъ (в. ¹/₈ до ³⁰/₉)	—	—	9⁰⁰	—	—
Мезе-Ляборцъ Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	9⁰⁰	—	—
Надберезя и Тарнобжеґа	—	—	6⁰⁰	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворецъ гол.)	2¹²	9²⁹	9¹⁰	5⁴⁵	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворецъ Пôдзамче)	1⁵⁸	9¹³	8⁴⁵	·19	—
Сучавы	9⁴⁰	—	7³⁷	12²⁷	6³⁵
Кимполюнґа	9⁴⁰	—	7³⁷	—	—
Радôвцевъ	9⁴⁰	—	7³⁷	—	6³⁵
Бергомета и Чудина	9⁴⁰	—	—	—	—
Новоселицѣ	9⁴⁰	—	7³⁷	—	—
Слободы рунгур. Копальнѣ	9⁴⁵	—	—	—	6³⁵
Гусятина на Галичъ	9⁴⁰	—	7³⁷	—	—
Чорткова на Галичъ	—	—	—	12²⁷	—
Борислава			2⁰²	12¹⁰	—
Белзця		—	—	4⁴⁵	—
Сокаля	—	—	7⁴⁸	4⁴⁵	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова на Стрый)	—		·34	12¹⁹	—
Стрыя и Сколього		—	8⁴⁷	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова на Сэрый	—		2⁰²	—	—
Гребенова (вôдъ ¹⁰/₇ включно до ³⁰/₈)	—	—	2⁰²	—	—
Бруховичъ (вôдъ 12 мая почавши ажь до вôдкликаня)	—	—	8¹⁰	—	—

Вôдходять зô Львова до	поспѣшный	особовый			
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	2²⁴	10¹⁰	4⁵⁰	10³⁵	6⁵⁵
Варшавы	—	10¹⁰	4⁵⁰	—	6⁵⁵
Хабôвки (Закопан.) на Тарнôвъ або Ряшевъ	—	10¹⁰	—	—	—
Хабôвки (Закопан.) на Ряшевъ або Перемышль	—	—	1³⁵	—	—
Хабôвки (Закоп.) на Стрый	—	—	9⁵⁰	7¹⁰	—
Мушины Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ або Ряшевъ	—	10¹⁰	—	—	—
Мушины Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ (вôдъ ¹/₈ включно до ³⁰/₉)	—	—	—	6⁵⁵	—
Мушины, Криницѣ Жеґестова на Тарнôвъ	—	—	4⁵⁰	—	—
Мушины, Криницѣ на Стрый	—	—	—	7¹⁰	—
Мезе-Ляборцъ, Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	—	6⁵⁵	—
Надберезя и Тарнобжеґа	—	10¹⁰	4⁵⁰	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця гол)	3⁰⁸	2⁴⁴	9⁴⁰	10³⁰	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця Пôдзамче)	5²²	2⁵⁶	1⁰⁰¹	10¹⁷	—
Сучавы	3¹⁵	—	1⁰¹⁵	2⁵⁵	10¹⁰
Чорткова на Галичъ	—	—	—	2⁵⁵	—
Гусятина на Галичъ	3¹⁵	—	—	—	10³⁰
Слободы рунгур. Копальнѣ	—	—	1⁰¹⁵	—	10³⁰
Новоселицѣ	6¹⁵	—	—	—	10³⁰
Бергомета н. С. и Чудина	6¹⁵	—	—	—	—
Радôвцевъ	6¹⁵	—	1⁰¹⁵	—	10³⁰
Кимполюнґа	6¹⁵	—	—	2⁵⁵	—
Сокаля	—	—	9⁴⁰	6⁴⁵	—
Белзця	—	—	9²⁰	—	—
Борислава на Стрый	—	—	3⁴⁰	4⁵⁰	—
Лавочного (Мункача, Серенча, Мішкольца, Пешту) и Хирова на Стрый	—	—	5⁴⁰	—	7¹⁰
Станиславова, Долины, Болехова на Стрый	—	—	—	9⁵⁰	7¹⁰
Сколього и Хирова на Стрый	—	—	—	4⁵⁰	—
Стрыя и Сколього	—	—	—	3⁰⁵	—
Гребенова (тôлько вôдъ ¹⁰/₇ включ до ³⁰/₈)	—	—	—	9⁴⁰	—
Бруховичъ (почавши вôдъ 12 мая ажь до вôдкликаня)	—	—	3⁵⁰	—	—
Зимной-воды (почавши вôдъ 12 мая ажь до вôдклик.)	—	—	3⁴²	—	—

Розклады ѣзды въ видъ кишеневôмъ можна дôстати въ бюрахъ информаційныхъ, касахъ стаційныхъ и у кондукторôвъ

*) Годины печатанѣ грубыми черенками означують пору нôчну вôдъ год. 6-ои вечеромъ до год 5-ои 59 мін. рано. Въ бюрѣ информаційнôмъ ц к. австр. зелѣзниць державныхъ у Вѣдни (улиця Іоляна 29) якъ такожъ въ бюрѣ информаційнôмъ ц. к. австр зелѣзниць державныхъ у Львовѣ (улиця Третого мая ч 3, готель Імперіяль), удѣляє ся устныхъ або письменныхъ обясненъ въ справахъ дотычно службы на ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ. О сколько пôдручники дозволяють, засягнути тамъ-же можна информацій вôдносячихъ ся до решты австро-угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць. Въ бюрахъ информаційныхъ продає ся выданя черезъ ц. к. австр. зелѣзницѣ державнѣ білєты до ѣзды и зшитки зуставлюваныхъ посвѣдчень до ѣзды якъ такожъ тарифы. 4980

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на пашу часопись.

Выдавець и одвѣчальный редакторъ: Иванъ Белей. Папѣръ зъ фабр. Черлянькон. З друкарнѣ Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 236. Львôвъ, Четверъ 20 жовтня (1 падолиста) 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских свят) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитших повѣстей“ выходить въ вôторокъ, и вô вôторокъ и пятницю на перемѣну разомъ съ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газет ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogier, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платить у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ въ літер. додатком:

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлий рôкъ	18 зр.	на цѣлий рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлий рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Реклямації неопечатані вôльні вôдъ порта.

Поединоке число коштує 8 кр. в. в.

Оголошенія принимають ся по цінѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовôй а въ рубрицѣ „Надісланє“ по 20 кр. в. в. Модики числять ся по 10 кр. вôдъ стинця.

До выборцѣвъ округа збаражскôго.

Уже въ короткôмъ часѣ має вôдбути ся въ Збаражи доповняючій выбôръ посла до сойму зъ сѣльского округа збаражского.

На предложенье зборôвъ селяньскихъ зъ дня 8. жовтня, якъ и збору выборцѣвъ вôдбутыхъ дня 29 жовтня въ Збаражи, — выдѣлъ політичного товариства „Народна Рада“ у Львовѣ рѣшивъ поставити на округъ збаражскій кандидатуру о. Алексея Заячкôвского, пароха зъ Зарубинець и сю кандидатуру припоручити выборцямъ.

Довголѣтна щира дѣяльнôсть о. Заячкôвского въ радѣ повѣтовôй и у всякихъ справахъ народныхъ ажь надто знана въ цѣлôмъ повѣтѣ и зъединала ему загальне довѣріе у тамошного народу и у тамошныхъ патріотôвъ. Мы пересвѣдченій, що о. Заячкôвскій такожь яко посолъ въ соймѣ якъ найщирше потрудить ся для добра руского народу.

Подаючи се рѣшенье до Вашои вѣдомости, Вп. Панове Выборцѣ, выдѣлъ „Народнои Рады“ просить и взыває Васъ въ день выбору посла солідарно вôддати голосы на о. Алексея Заячкôвского.

Вôдъ выдѣлу політичного товариства „Народна Рада“ у Львовѣ дня 1. н. ст. листопада 1894.

Юліянъ Романчукъ, голова.

Д-ръ Андрѣй Косъ, секретарь.

Въ справѣ доповняючихъ выборôвъ.

Політичне товариство „Народна Рада“ львôвска, сповняючи свôй народный обовязокъ, поставила и припоручила выборцямъ кандидатôвъ на послôвъ до сойму уже въ обохъ повѣтахъ — въ старо-мѣскôмъ и збаражскôмъ — и треба признати, що обовязокъ той сповнила якъ найсовѣстнѣйше: зъ одного боку числячись зъ волію мѣсцевыхъ патріотôвъ и выборцѣвъ, а зъ другого боку совѣстно розглянувшись въ особахъ кандидатôвъ.

Kurjer Lwowski, нотуючи вѣсть, що выдѣлъ „Народнои Рады“ поручивъ выборцямъ въ повѣтѣ старомѣскôмъ кандидатуру о. Михайла Зубрицкого, пароха зъ Мшанця, такъ пише про сю кандидатуру:

„О. Зубрицкій належить до молодшого поколѣня рускихъ духовныхъ, селянскій сынъ, знаный зъ правости характеру, ревнои дбалости о интересы люду и основного образованя. Богато праць его пера друкували часописи „Дѣло“, „Зоря“ и „Житье и Слово“. Въ публичнôмъ житю выступавъ о. Зубрицкій неразъ и завсѣгды выповѣдавъ гадки тверезій, повнй умѣреня и подиктованй горячою любовію люду и правды. Кандидатуру о. Зубрицкого уважаємо дуже пожаданою для сойму нашого; прибувъ бы соймови чоловѣкъ свѣтлый, докладно обзнаный зô справами люду и не ведучій ся нѣякою ненавистью партійною або народною. Длячого деякй часописи польскй высказали ся о тôй кандидатурѣ яко о „niedopuszczalnej“ и „szkodliwej dla kraju“, того абсолютно не розумѣємо. Единымъ аргументомъ бувъ хиба той, що о. Зубрицкій есть Русиномъ.“

Ото-жь то й е! — праса польска [зъ выимкою, якъ бачимо, одного Kurjer-a] має противъ о. Зубрицкого справдѣ единый той аргументъ, що вôнъ — Русинъ! Польскому „ржонду моральному“ дарма о характеръ кандидата рускаго, о его образованье, о его дбалôсть про интересы люду, о его обективнôсть въ справахъ партійныхъ и національныхъ, — „ржондъ моральный“ уважає соймъ краєвый за „krajowy“ по свому розумѣню, т. е. польскимъ, и якъ бы мôгъ, не допустивъ бы до сойму анѣ одного Русина — хиба одного двохъ Rusinôw od parady, котрй въ кругахъ польскихъ мають славу т. зв. „zacnych“...

О. Михайло Зубрицкій есть щирымъ народовцемъ и Поляки дуже добре о тôмъ знають; впрочôмъ само то, що „Народна Рада“ поставила кандидатуру о. М. Зубрицкого, чей-же могло ихъ поучити о тôмъ, до якого руского сторонництва вôнъ належить. А мимо того инѣ въ Gazet-ѣ Narodow-ôй говорить ся о нѣмъ яко о кандидатѣ „obozu moskwofilów“... Такъ есть! У польского „ржонду морального“ и найщирѣйшій народовець е „moskwofil-омъ“, скоро лише стане въ поперекъ дороги польскôй політицѣ на Руси. Exempla docent.

Кромѣ кандидатуры о. М. Зубрицкого въ повѣтѣ старо мѣскôмъ выринули були такожь кандидатуры оо. Конст. Грицикевича зъ Нанчôлки и Ивана Волосяньского зъ Терла [сему другому предкладали кандидатуру мѣщане Старого мѣста, зъ вôдки вôнъ родомъ]. Однакожь оба сй кандидаты зрекли ся своихъ кандидатуръ. О. Грицикевичь просить насъ навѣть умѣстити въ „Дѣлѣ“ отсе его заявленье:

„Симъ заявляю, що о мандатъ посольскій изъ старо-мѣского округа старатись не гадаю, при тôмъ дякую всѣмъ Впов. выборцямъ, що заявили готовôсть вôддати на мене при выборѣ голосы, за довѣріе, и прошу ихъ, вôддати голосы на кандидата затвердженого „Народною Радою“.

Въ повѣтѣ збаражскôмъ все ще й до нинѣ стоять три кандидатуры: о. Алексея Заячкôвского пароха зъ Зарубинець, п. Тадея Федоровича властителя Клебанôвки и д-ра Тадея Нементовского нотаря зô Збаража. Два першй — Русины, третій — Полякъ.

Пôсля нашихъ информацій що-до кандидатôвъ-Русинôвъ — то за кандидатурою о. Ал. Заячкôвского стоить загалъ выборцѣвъ селянъ, котрй знають его зъ дѣяльности въ збаражскôй радѣ повѣтовôй. Мы вже згадували, що селяне округа збаражского звязали ся въ комітетъ чисто селяньскій и дня 8 жовтня зъѣхали ся були на нараду до Збаража. На тôй нарадѣ [на котрôй не було анѣ одного Русина зъ интеліґентной верствы] селяне переважною бôльшостію голосôвъ постановили ставити и пôдпирати кандидатуру о. Ал. Заячкôвского. Тои своои постановы держать ся они й доси, бо на зборѣ загалу выборцѣвъ, якій вôдбувъ ся дня 29 н. ст. жовтня въ Збаражи пôдъ проводомъ о. І. Бохеньского, выборцѣ ухвалили кандидатуру о. Заячкôвского. Отже о. Заячкôвскій стоить нинѣ яко кандидатъ загалу рускихъ выборцѣвъ въ повѣтѣ.

П. Тадей Федоровичь, нещасливый контръ-кандидатъ пок. о. Николая Сѣчиньского, загадавъ такожь симъ разомъ ставити свою кандидатуру и — пôсля нашихъ информацій — робивъ и робить заходы, щобы зъединати собѣ выборцѣвъ. Якъ намъ доношено вже давнѣйше, п. Т. Федоровичь, яко вплывова личнôсть въ радѣ повѣтовôй, пропагуе вже вôдъ довшого часу свою кандидатуру мѣжь вôйтами а отсе дôстаємо вѣстку, що дня 30 жовтня спросивъ вôнъ выборцѣвъ зъ самого мѣста Збаража и явившимъ ся 11-омъ [на 18] выборцямъ представивъ ся яко кандидатъ. [Выпадково знайшовъ ся на тôмъ зборѣ одинъ зъ сѣльскихъ выборцѣвъ и заинтерпелювавъ п. Федоровича: яке вôнъ думає занятй становище політичне? Супротивъ сего запытаня п. Федоровичь знайшовъ ся въ клопотѣ, не мавъ вôдваги прилюдно ясно высказати, а зъ правдивого клопоту вызволивъ его оденъ wyborca miejski, сказавши: „Таż my go znamy...“ На тôмъ зборъ и скôнчивъ ся — пятьохъ выборцѣвъ пôйшло на перекуску.] Шансы кандидатуры п. Тадея Федоровича стояли бы не конче добре навѣть въ такôмъ выпадку, коли-бъ его пôдперли Поляки зъ повѣта и центральный комітетъ польскій, а се зъ тои причины, що свѣдоме селяньство руске въ повѣтѣ — якъ то знаємо зъ зовсѣмъ певного жерела бо вôдъ самого селяньства — кандидатурѣ п. Федоровича рѣшучо противне. Недавно заноговали мы голосъ Dziennik-a Polsko-go проектуючій, щобы супротивъ небезпечнои кандидатуры о. Ал. Заячкôвского, яко „jednego z najgorliwszych moskalofilów“, Поляки не робили певного експеріменту зъ кандидатурою Поляка [д-ра Нементовского], але увôйшли въ компромісъ зъ якимись „umiarkowanymi Rusinami“ [очевидно за кандидатурою п. Тадея Федоровича] Але пôсля найновѣйшихъ вѣстій Поляки не послухали рады Dziennik-a.

Дня 28 с. м. — якъ пишуть зô Збаража до Gazet-ы Narodow-oи — вôдбувъ ся въ Збаражи зборъ „stukilkudziesięciu obywateli ze wszelkich warstw społecznych“ [nota bene найбôльше braci mojżeszowego wyznania] пôдъ проводомъ делеґатôвъ центрального комітету пп. Едварда Каньского и Володимира Ґараніха. По поставленю кандидатуры д-ра Тадея Нементовского и по кандидатскôй его промовѣ, по интерпеляціяхъ бурмістра и по припоручаючôмъ сего кандидата выводѣ кс. Летуса Ольшевского, ґвардіяна Бернардинôвъ, зборъ принявъ кандидатуру д-ра Нементовского, а комітетъ центральный, телеґрафічно о тôмъ повѣдомленый, сейчасъ затвердивъ сю кандидатуру и ей оголосивъ.“

Справоздавець зъ того збору выборцѣвъ видко вôдчуває, що поставленье кандидатуры Поляка въ повѣтѣ збаражскôмъ дає свѣдоцтво, що мѣжнародній вôдносины въ краю не поправились, але ще й погôршились, а черезъ те й т. зв. „найновѣйшій курсъ рускои політики“, пôдпираный польскимъ „коломъ“ у Вѣдни и де-кимъ зъ мѣродайныхъ кругôвъ у Львовѣ, выходить на просту бляґу, — отже для затушованя того подано въ згаданôй дописи щось нѣбы мотивы такого поступку Полякôвъ въ повѣтѣ и центрального польского комітету. По очевиднôмъ крутарствѣ въ представленю кандидатуръ о. Заячкôвского и п. Федоровича — авторъ починає ударяти въ струну „ucisk Polaków przez Rusinów“. Повѣтъ збаражскій — каже — передъ кôлькадесять лѣтами бувъ уже въ двохъ третинахъ спольщеный, а нинѣ черезъ недбалôсть Полякôвъ а незвычайну запобѣгливôсть Русинôвъ конскрипція выказуе тамъ уже лишь третину населеня польского. Черезъ то, що доси Поляки навѣть не ставляли польскои кандидатуры въ тôмъ повѣтѣ, почутье „narodowe“ у людности польскои [у златинщеныхъ Русинôвъ?] ослабло а въ значнôй части й зовсѣмъ щезло; коли-жь при аґітаціяхъ выборчихъ борба выборча стратила тло „narodowe“, а увôйшла на небезпечне тло соціяльне и релиґійно соціяльне, стало ся, що повѣтъ збаражскій ставъ славный Гниличками, еміґрацією и т. п. „Длятого зôрванье зъ досихчасовою системою резиґнаціи — каже авторъ — мусимо уважати за користне. Само поставленье въ способъ поважный и рѣшучій кандидатуры Поляка д-ра Нементовского, котрого можемо назвати wytrawnym bojownikiem naszych kresów, хочь-би навѣть осталось безъ успѣху, то безъ сумнѣву въ будущинѣ принесе щасливй наслѣдки и мусить уважати ся дуже щасливымъ проявомъ розбудженя почутя патріотичного въ сѣмъ повѣтѣ...“

На таке шовіністичне, Русинамъ крайно вороже становище Полякôвъ збаражского повѣта. одобрене центральнымъ польскимъ комітетомъ, повинній Русины Збаражчины въ день выбору посла дати своимъ „брацямъ“ рѣшучу вôдповѣдь. Супротивъ такои провокаціи повиненъ п. Т. Федоровичь уступити зъ своею вже зовсѣмъ непевною кандидатурою, а всѣ Русины въ повѣтѣ и всѣ выборцѣ повинній якъ одинъ мужь станути за кандидатомъ зъ волѣ народу — за о. Ал. Заячкôвскимъ!

Справы парляментарнй.

Въ кругахъ парляментарныхъ живо обговорюють двѣ справы: квестію реформы выборчои и квестію истрійску. Въ обохъ тыхъ квестіяхъ наставъ послѣдными часами замѣтный зворотъ.

Если бы въ квестіи реформы выборчои читати лишь пôвъурядовй комунікаты, то справа стоить на давнôмъ становиску. Конференціи міністрôвъ зъ мужами довѣря коаліціи вôдбувають ся що кôлька днѣвъ, але що на тыхъ конференціяхъ ураджено, про се нема вѣстки. Однакъ въ деякихъ ґазетахъ появились вѣсти, вказуючій на се, що президентъ міністрôвъ хоче зломити негативный онôръ коаліціи въ справѣ реформы выборчои. Очевидно, що тй вѣсти поки-що не потверджений, але позаякъ про нихъ говорить ся и они суть дуже характеристичнй, то й годить ся ихъ подати. Politische Fragmente доносять, що довѣдались зъ поважного жерела, мовь бы президентъ міністрôвъ кн. Віндішґрецъ намѣрявъ вже на одной зъ найблизшихъ конференцій заявити, що міністерство не може принятй на себе, нѣ супротивъ короны нѣ супротивъ люду, одвѣчальности за дальшу проволоку въ переведеню реформы выборчои, тожь если бы три коаліційнй сторонництва не згодили ся до Рôздва бодай на засады реформы, міністерство мусѣло бы зложити коронѣ о тôмъ справозданье и зажадати димісіи.

Зъ тою вѣстею лучить ся поговôрка въ кругахъ парляментарныхъ, немовь бы кн. Віндішґрецъ, здаючи справу цѣсареви въ Будапештѣ про ситуацію парляментарну, заявивъ, що при теперѣшнôмъ складѣ парляменту неможливо перевести реформу выборчу. На се мавъ цѣсарь поручити кн. Віндішґрецови, щобы або розвязавъ парляментъ або на силу перепровадивъ реформу выборчу.

Другу сензаційну вѣсть подає Grazer Volksblatt, а именно ту, будьто бы ґр. Таффе уживавъ за кулісами цѣлого свого вплыву, щобы удержати внесеный вôдъ себе свого часу проектъ реформы выборчои. Мѣжь членами теперѣшного кабінету мають истнувати прихильники розширеня права голосованя такожь на роботниковъ сѣльскихъ.

— —

До квестіи истрійскои приложила вже руку такожь и нѣмецка лѣвиця. Президентъ палаты Хлюмецкій бувъ посередникомъ мѣжь депутацією италійскихъ послôвъ а міністрами та старавъ ся вырôвнати напруженье, яке настало по тôй конференціи. Помимо заявлень послôвъ италійскихъ, що они не можуть взяти на себе одвѣчальности за подѣї, якй можуть лучити ся въ Истріи на случай, если бы правительство доконче хотѣло перевести свое розпорядженье що-до написей — члены кабінету не дали рѣшучои вôдповѣди, а міністеръ Шенборнъ заявивъ, що правительство готове при переведеню розпорядженя числити ся зъ фактичными вôдносинами въ Истріи.

Клюбъ Коронінього вôдбувъ нараду и рѣшивъ, що если правительство не дасть рѣшучои вôдповѣди, то его члены готовй зробити рѣшучій крокъ: выступити зъ клюбу а тымъ самымъ довести той клюбъ до розвязаня. Найновѣйшй вѣсти доносять, що зъ клюбу выступили два истрійскй послы Ріцці и Бартолі та зложили мандаты посольскй, а прочй италійскй послы остали въ клюбѣ.

Рада державна.

На вчерашнôмъ, въ середу, засѣданю палаты послôвъ міністеръ справъ внутрѣшныхъ, Бакегемъ, предложивъ проектъ закона въ справѣ означеня речинця до вношеня вôдклику противъ оречень и заряджень політичныхъ властей краєвыхъ.

Міністеръ обороны краєвои Вельзерсґаймбъ вôдповѣвъ на интерпеляцію пос. Сокола въ справѣ поведеня властей войсковыхъ зъ учителями народными пôдчасъ вправъ войсковыхъ. Міністеръ заявивъ, що не сконстатовано, чи дотычнй жалобы були предложенй въ вôдповѣдной дорозѣ. Для безсторонного и основного розслѣду наведеныхъ въ интерпеляціи фактôвъ мусять бути наведенй имена тыхъ, котрй спонукали интерпеляцію.

Приступлено до ґенеральнои дебаты надъ проектомъ закона карного.

Президентъ палаты Хлюмецкій повѣдомивъ, що пос. Пернерсторферъ доручивъ президіи три внесеня, сполученй въ одно, а именно щобы перейти надъ проектомъ закона карного до порядку дневного, евентуально вôдослати цѣлый проектъ до комісіи для оцѣнки поставленыхъ доси поправокъ, — або на случай вôдкиненя тыхъ внесень заповѣдає 357 поправокъ. — Палата вôдкинула головне внесенье, тожь пос. Пернерсторферъ предложить своихъ 357 внесень. Въ сей способъ до проекту закона карного зголошено доси по-надъ 1200 внесень зъ поправками.

До голосу въ ґенеральной дебатѣ записанй: pro Ніче, Сталіцъ, Барайтеръ, Перґельтъ, Чайковскій, Пініньскій, Бльохъ, — contra Пацакъ, Зайхертъ, Шорнъ, Пернерсторферъ.

Пос. Ніче заявивъ, що, розслѣдивши основнѣйше предложеный проектъ, пересвѣдчивъ ся о высшости надъ теперь обовязуючимъ закономъ карнымъ. Пôднѣсъ прикметы проекту що-до провинъ політичныхъ, процедуры зъ ма-

лолѣтными переступниками, охороны права непарушимости дому и т. п.

Пос. Пуркгардъ жадавъ, щобы въ законѣ були лагоднѣйшѣ постановы що-до трактованя політичныхъ переступниковъ.

Пос. Барайтеръ боронивъ проекту и жалувавъ, що въ палатѣ есть такъ мало присутныхъ послобъ (що-найбольше 20), а если бы не выплата дієтъ, котра на той день припадала, то бы ще менше було.

Пос. Чайковскій зголосивъ кольска поправокъ, обговореныхъ въ колѣ польскомъ. И такъ при параграфѣ о богохульствѣ буде подпирати проектъ правительственный, бо ширенье атеизму аґітаторами не лежить въ интересѣ державы. Высказавъ надѣю, що комісіи удасть ся усунути перепоны, якѣ ставляють проектови внесеными поправками.

По промовѣ пос. Шорна перервано дебату.

Міністеръ Мадейскій внѣсъ проектъ закона, котрымъ доповняе ся постановы §. 36 закона зъ 7 мая 1874 дотычно конкуренціи католицкихъ громадъ парохіяльныхъ.

Подъ конець засѣданя лучила ся подѣя, котра квестію истрійску ставляе дуже остро и може мати досыть поважнѣ наслѣдки для правительства и коаліціи. Пос. Грегорецъ заинтерпелювавъ президента палаты Хлюмецкого, чи правда се, що написала N. fr. Presse про депутацію послобъ италійскихъ у президента міністробъ и про участь въ нѣй бар. Хлюмецкого? Интерпеляція була такого змѣсту:

Въ квестіи заведеня урядовыхъ написей въ двохъ языкахъ въ Истріи водбула ся нарада міністробъ. Члены кабінету — якъ доносить N. fr. Presse — повторили депутаціи то заявленье, яке зложивъ въ палатѣ міністеръ справъ внутрѣшныхъ, однакъ зъ притискомъ зазначили, що повага власти державнои мусить бути задержана. Послы италійскѣ не були тымъ вдоволенѣ и жадали, щобы правительство дало выразнѣйше заявленье. Тогдѣ бар. Хлюмецкій зачавъ интервеніювати мѣжь послами а членами кабінету и приркъ посламъ, що наклонить правительство до выразнѣйшого заявленя. — Та вѣсть, если правдива, дуже немило вразила послобъ полудньово-славяньскихъ, разъ що президентъ палаты зобшовъ зъ доси заниманого становиска безсторонности и обективности, а друге що тутъ розходить ся о робноправность славяньского населеня. „Нѣхто въ цѣломъ свѣтѣ — говоривъ интерпелянтъ — не може намъ закинути, мовь бы мы хапались незаконныхъ средствъ. По нашой сторонѣ стоять основнѣ законы державнѣ и розпорядженя правительства. Погорджуемо кождымъ незаконнымъ средствомъ, не хапаемо ся розрухобъ и ексцесобъ а передо всѣмъ осуджуемо антіавстрійскѣ и антідинастичнѣ демонстраціи.“ Въ имени полудньово-славяньскихъ послобъ запытуе бар. Хлюмецкого, чи донесенье N. fr. Presse правдиве, та чи заподане тамъ его поведенье дасть ся погодити зъ обѣцюваною нимъ безсторонностію?

Президентъ Хлюмецкій водповѣвъ остро, що бере на себе одвѣчальнобсть за свое поведенье въ палатѣ въ урядовомъ характерѣ, але за свои вчинки по-за палатою есть одвѣчальнымъ лишь передъ Богомъ и своею совѣстею. (*Голосни протесты Словѣнцевъ и Чехобъ.*) Але помимо того не боюсь одвѣчальности въ тойсправѣ, бо мое поведенье уважаю результатомъ тыхъ обовязкобъ, якѣ я перенявъ на себе силою мого уряду! Если взагалѣ хто, то передъ всѣмъ президентъ палаты есть властивымъ орґаномъ предкладати правительству въ дорозѣ поза-урядовой бажань членобъ тои палаты, и хто небудь удасть ся до мене въ такой справѣ, може бути певный, що подамь до вѣдомости правительства его бажаня, на скольку буду уважати ихъ оправдаными (*Окліки: Ага!*) Я зробивъ такъ въ томъ случаю, що принявъ запросины на конференцію міністробъ не лишь яко особа приватна, але здавало ся менѣ, що сповняю свой обовязокъ, якій накладае на мене мое становиско урядове. (*Оплески львівцѣ, протесты полудньово-славяньскихъ послобъ и Молодо-Чехобъ.*)

Пос. Грегорецъ хотѣвъ водповѣсти, але бар. Хлюмецкій не удѣливъ ему голосу.

Слѣдуюче засѣданье палаты въ понедѣлокъ.

Загальнѣ зборы „Народн. Торговлѣ“

мають водбути ся сегодня въ великой сали „Народного Дому“ о годинѣ 4-ой зъ полудня. Передъ зборы выступае управляючій совѣтъ Торговлѣ зъ отсимъ справозданьемъ зъ своеи дѣяльности за минувшій рокъ адміністраційный:

Товариство наше удержувало въ томъ роцѣ адміністраційномъ 12 складобъ: у Львовѣ, Станиславовѣ, Перемышли, Тернополи, Дрогобичи, Коломыи, Стрыю, Снятинѣ, Самборѣ, Рогатинѣ, Бродахъ и Сяноцѣ, заосмотреныхъ въ товары кольоніяльнѣ, вина и деякѣ машины господарскѣ, и одну крамницю, уряджену на большѣ розмѣры зъ гуртовымъ складомъ соли въ Заболотовѣ. О результатахъ, осягненыхъ въ томъ адміністраційномъ роцѣ въ згаданыхъ 12 складахъ, буде бесѣда познѣйше а тутъ згадаемо про крамницю въ Заболотовѣ.

Якъ звѣстно, перенявъ выдѣлъ краевый въ роцѣ 1893 продажь соли на цѣлый край и въ наслѣдокъ того розписавъ конкурсъ на головнѣ склады соли въ большихъ мѣсцевостяхъ. Мы, користаючи зъ тои нагоды, внесли оферты водъ всѣхъ нашихъ складобъ, однакъ одержали цертіфікатъ на головный магазинъ соли лише для філіи нашои въ Святинѣ и на повѣтъ судовый въ Заболотовѣ, де до сего часу не було нашои філіи. — Зъ интересу сольного роблено собѣ взагалѣ великѣ надѣѣ, и мы робно-жь сподѣвали ся, що оборотъ въ продажи соли въ Заболотовѣ буде значный, або хоть такій, що покрые кошты адміністраціи; а користаючи зъ тои нагоды, хотѣли мы пересвѣдчити ся такожь, на скольке удержуваньe крамниць въ больших розмѣрахъ по нашихъ мѣсточкахъ на рахунокъ нашь було бы для товариства нашого зъ хосномъ, водкрыли разомъ зъ высше згаданымъ складомъ соли въ Заболотовѣ такожь крамницю зъ товарами кольоніяльными безъ напиткобъ. Водкрытье наступило 8 серпня 1893 р. а для обслуги сеи крамницѣ зо складомъ соли призначено двое людей. Интересъ зъ солію не дописавъ цѣлковито, а робночасно пересвѣдчились мы, що крамницѣ яко такій водъ зарядомъ поза-мѣсцевого товариства не рентують ся и зъ тыхъ отже причинъ змушенѣ мы були якъ складъ соли такъ и крамницю въ Заболотовѣ зъ днемъ 30 червня 1894 звинути зо стратою, выносячою около 1000 зр. Тутъ додати належить, що урядженье крамничне, доповнивши его новымъ, послужило до уряджения нововодкрытого складу въ Городенцѣ.

Зъ торгобъ вплынули въ томъ роцѣ адміністраційномъ слѣдуючѣ сумы:

1)	Складъ Львова . .	53.182 зр.	19 кр.
2)	„ Станиславова .	29.075 „	77 „
3)	„ Перемышля .	27 864 „	53 „
4)	„ Тернополя . .	38.593 „	53 „
5)	„ Дрогобича . .	18.441 „	02 „
6)	„ Коломыи . .	37.672 „	36 „
7)	„ Стрыя . .	17.028 „	60 „
8)	„ Снятина . .	16.312 „	68 „
9)	„ Самбора . .	22.203 „	60 „
10)	„ Рогатина . .	26.309 „	91 „
11)	„ Бродобъ . .	17.072 „	73 „
12)	„ Сянока . .	22.199 „	08 „
13)	„ Заболотова .	4.959 „	35 „
14)	„ Посередничена .	8.153 „	51 „
	Разомъ . .	339.073 зр.	56 кр.

т. е. въ томъ роцѣ уторговано въ порованю зъ рокомъ попередучимъ больше *8947 зр. 67 кр.*, при чомъ выручено чистого зыску *3224 зр. 11 кр.*

Въ дни замкненя рахункобъ т. е. 30 червня 1894 представляе майно товариства слѣдуючу вартость:

Готовка въ касахъ . .	8.089 зр. 23 кр.
Товары въ цѣнѣ закупна .	123.266 „ 53 „
На довжникахъ склеповыхъ	43.912 „ 71 „
На довжникахъ централу .	8.174 „ 88 „
Вартость уряджень по списаню проценту зужитку	7.776 „ 27 „
Устройства першѣ по водписаню части амортизаційной	682 „ 77 „
Наперед уплаченѣ чиншѣ .	1.738 „ 35 „
Разомъ активобъ	*193.640 зр. 74 кр.*

Фондъ резервовый выказуе суму *8578 зр. 21 кр.*, а фондъ пенсійный суму *1639 зр. 31 кр.*, удѣлы членскій *22.408 зр. 65 кр.*

Конто вкладокъ на книжочки щаднычѣ выказуе суму *121.983 зр. 28 кр.* а конто-корентъ кредиторобъ *33.781 зр. 65 кр.*

Загальный оборотъ касовый выносивъ въ томъ роцѣ звыжь міліонъ, бо *1,348.075 зр. 86 кр.*

Тутъ додаемо, що конто-корентъ кредиторобъ обнизило ся въ порованю зъ рокомъ попереднымъ о 30.014 зр., а вкладки щаднычѣ поднеслись о 21.019 зр. Конто дебіторобъ склеповыхъ збольшило ся въ томъ роцѣ, а се маe свою причину въ збольшеню оборотобъ склеповыхъ, а головно въ подвысшеню кредиту крамарямъ о 2.307 зр. и въ доставѣ до больницѣ въ Тернополи.

Мимо збольшеного руху въ складахъ обнизивъ ся чистый зыскъ о 512 зр., однакъ збольшили ся кошты адміністраціи въ томъ роцѣ о 4.114 зр. На збольшенье коштобъ адміністраціи вплынули: унормованье платы членобъ дирекціи, бухгальтера, начальникобъ складобъ, удержанье персоналу крамницѣ въ Заболотовѣ, дальше урядженье и удержанье тои крамницѣ и складу соли, поправа и упорядкованье льокалю львовского зъ комнатою до снѣдань и выдатки на анонсованье зъ уваги на выставу краеву.

Членобъ новыхъ приступило сего року 52 зъ капіталомъ удѣловымъ 1 620 зр.; уступило 34 зъ капіталомъ удѣловымъ 1.787 зр. 80 кр. Товариство наше числить 853 членобъ зъ капіталомъ удѣловымъ *22.408 зр. 51 кр.*

Число крамниць, стоявшихъ зъ складами нашими въ купецкихъ зносинахъ, було въ томъ роцѣ *459*, котрѣ побрали товару на суму *58.530 зр*, при чомъ дано имъ опусту *9.120 зр.* Кредитъ удѣленый крамницямъ выказавъ въ день замкненя рахункобъ *10.317 зр.*, т. е. о 2.307 зр. больше, якъ року минувшого.

И въ томъ роцѣ одержувавъ совѣтъ управляючій возваня зъ Галичины и Буковины, щобы приступивъ до водкрываня дальшихъ філій, и на основѣ такого возваня водкрыто складъ філіяльный дня 2 н. ст. жовтня въ Городенцѣ.

Персоналъ службовый нашои институціи складавъ ся: зъ 2 директорбъ, бухгальтера, помочника при бухгальтеріи, возьного и магазинера въ центральномъ зарядѣ, зъ 9 начальникобъ, 4 начальниць, 11 помочникобъ торговельныхъ, 8 касіерокъ и 32 практикантобъ въ зарядѣ складобъ, разомъ 70 особъ, котрѣ титуломъ платы побрали разомъ *21.568 зр. 98 кр.* — Начальникови складу въ Сяноцѣ п. Льву Липецкому надавъ совѣтъ управляючій титулъ старшого начальника въ узнанье его дотеперѣшнои хосенной працѣ для нашои институціи. — Свѣдоцтва выпису на помочникобъ по водбутой чотиролѣтнѣй практицѣ выставлено слѣдуючимъ практикантамъ: Григорію Гладунови, Юліяну Вавринцкому, Іосифу Терлецкому, Лукіянови Соколовскому, Володимиру Левицкому, Іосифу Кролеви, Николаю Коцанови, Максимови Рыдзаеви и Петрови Крижаловскому. Зъ тыхъ позостало въ нашой службѣ шѣстьохъ.

Засѣданя дирекціи и комісіи товаровои водбуваютъ ся якъ року минувшого, а именно дирекція водбуваe свои засѣданя майже що дня, а комісія разъ на тыждень.

Належить ще згадати, що „Народна Торговля“ брала участь въ сегорочной выставѣ краевой, выставляючи въ павільонѣ рускихъ товариствъ выробы краевѣ, якими торгуе, якъ меды, горѣлки, воскъ, мыла и т. п., а также выготовлено и выставлено карту Галичины, на котрой означено склады нашѣ и крамницѣ стоячѣ зъ ними въ зношенихъ купецкихъ.

Зъ внесень поставленыхъ на торочныхъ загальныхъ зборахъ: що до дешевыхъ приборобъ школьныхъ, що-до удержуваня товаробъ „Гуцульскои Спілки“ въ складахъ нашихъ и що-до скликаня вѣча крамарского, позостала ще только справа скликаня вѣча неполагодженою. Однакъ совѣтъ управляючій рѣшивъ въ часѣ якъ найкоротшомъ скликати вѣче крамарѣвъ и поручивъ дирекціи починити потрѣбнѣ до того приготовленя.

Предкладаючи Свѣтлымъ зборамъ се справозданье зъ білянсомъ, просимо о принятье до вѣдомости справозданя Совѣта управляючого за рокъ адміністраційный 1893/4 за часъ водъ 1 липня 1893 до 30 червня 1894 р., о затвердженье білянсу и уповажненье совѣта управляючого до подѣлу §. 62. статута приписаной половины чистого зыску и до выплаты дівіденды водъ удѣловъ въ высотѣ 7% зъ полишеньемъ решты 87 зр. 80 кр. на надзвычайнѣ выдатки слѣдуючого року адміністраційного.

Львовъ въ жовтни 1894.

Совѣтъ управляючій.

Бл. п. Омелянъ Огоновскій.

Вчера о 9-ой годинѣ рано водбуло ся въ Успеньскій церкви поминальне богослуженье за упокой бл. п. Омеляна Огоновского. Службу Божу водправивъ крил. о. Павликовъ, оо. Рейтаровскій и Яримовичь діяконували, а опосля водправили разомъ парастасъ Въ богослуженю, водправленомъ заходомъ родины покойника, взяли участь, кромъ зобранои родины, также многій Русины львовскій.

— —

Наводимо дальшѣ телеґрамы наспѣвшѣ на адресу вдовы, панѣ Фалины Огоновскои, братобъ покойного та й на адресу нашои редакціи:

Зъ Тернополя: Стрѣйшина фундаціи для мѣщаньства тернопольского имени князя Константина Острожского, водчуваючи страту, яку Русь потерпѣла черезъ смерть першого керманича справъ суспольно-просвѣтныхъ, складае тяжко доткненой родинѣ незабутного о. Омеляна свое сочувство зо словами: Няй Васъ Всевышній крѣпить!

Зъ Тернополя: Память найревнѣйшого провобника на поли руско-народного письменства въ рускихъ серцяхъ не погасне! — Выдѣлъ тернопольскои Рускои Бурсы.

Зъ Тернополя: Страту батька родины, автора рускои літературы глубоко водчула и жаль свой осиротѣлой родинѣ заявляе — Тернопольска Руска Бесѣда.

Зъ Тернополя: Надъ сырою могилою свого запопадливого батька горкѣ сльозы проливае — Тернопольска філія „Просвѣты“.

Зъ Рожнѣтова: Всечестной родинѣ покойного провобника народнои просвѣты о. Омеляна складае щире сочувство — Читальня въ Рожнѣтовѣ.

Зъ Вѣдня: Приймѣть и вобъ мене листочокъ до жалобного вѣнка, якій складае вся Русь-Украина на свѣжу могилу незабутного, многозаслуженого професора Омеляна Огоновского. — Д-ръ Олександеръ Колесса.

Зъ Праги [на адресу „Дѣла“]: Bolestne dojat umrtim velehlasneho učence Omeliana Ohonovskoho sdilim vaš zarmutek. Slava, čest' jeho pamatce! — Řehoř.

Зъ Выжницѣ: До глубины душѣ тронутѣ нещастьемъ, яке постигло такъ нежданно Васъ и всю нашу бѣдну Русь, шлемо щиру сльозу на свѣжу могилу невбджалуваного провбдника, батька Омеляна, подѣляючи зъ Вами се страшне горе. — Корнило Устіяновичь. Бобикевичь

Зъ Надворнои: [на адресу редакціи „Дѣла“] Честь памяти покойного Огоновского, що вѣрно ажь до смерти свому народови служивъ! — Басайчукъ зъ Гвозда.

Зъ Вѣдня [на адресу проф. Петра Огоновского]: Смерть бл. п. Омеляна то тяжкій ударъ для нашои бѣднои Руси, найтяжшій, якій въ сей хвили мобгъ ей доткнути. На Вашѣ руки высказую мое найглубше спобчутье для родины, для товариства „Просвѣты“ и для цѣлои рускои громады. — Юліянъ Романчукъ.

Зъ Коломыѣ [на адресу проф. Илярія Огоновского]: Не можу прибути на похороны незабутого брата Вашого, заслуженого письменника нашого д-ра Омеляна. Приймѣть для цѣлои родины слова щирого спобчутя. — Иванъ Левицкій, инспекторъ краевый школъ середныхъ.

Зъ Коломыѣ [на адресу проф. Петра Огоновского]: Высказуемъ Вашой родинѣ и галицкой громадѣ глубокій жаль по поводу утраты взорцевого роботника и першого громадянина, незабутнои памяти Омеляна. — Ученики и почитателѣ покойного: Д-ръ Сев. Даниловичь, д-ръ Кобриньскій, Иларіонъ Герасимовичь, Михайло Павликъ, Евгеній Даниловичь, Олекса Печерскій, Ипполитъ Левицкій, Иванъ Дорундякъ, Анна Павликъ, Михалина Герасимовичь, Франциска Кобриньска, Анна Даниловичь.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

„Правительственный Вѣстникъ“ оголошуе въ письмѣ зъ Ливадіи зъ дня 26 н. ст. жовтня такій вѣсти про царя: „Вже въ Спалѣ замѣчено, що недуга царя розвинула ся. Въ Ливадіи зъ початку побуту ослабли непокоячѣ обявы до тои степени, що царь мобгъ стоячи слухати богослуженя и выѣздити повозомъ на прогульки. Водтакъ появили ся познаки ослабленя, бракъ апетиту и сну, слаба дѣяльность серця, збольшенье скольксти бѣлка въ мочи, опухлина ногъ. Дня 19 жовтня повернувъ апетитъ, а 20 сонъ, що недужого значно скрѣпило; робночасно скольксть бѣлка въ мочи почала зменшати ся. Дня 20 жовтня приѣхавъ разомъ зъ грецкою королевою о. Иванъ Кронштадскій, котрый водправивъ богослуженье. Дня 21 жовтня приймивъ царь св. Причастіе и се его дуже успокоило, а 22 жовтня молився разомъ зъ протоереемъ. Вечеромъ того дня прибула кн. Аліція, котру на приказъ царя повитала почетна компанія зъ музикою. Повитанье княжны, царемъ водъ такъ давна доиданои, дуже его зворушило помимо радостного настрою. Лѣкарѣ побоювали ся сего, однако ночь проминула щасливо. Водъ сеи хвилѣ наступили въ недузѣ обявы, що допускають надѣю, однако не усуваютъ поважного побоюваня. Зъ одной стороны оправдувавъ надѣю сонъ и апетитъ, сильнѣйшій живчикъ а такожь почутье свѣдомости, зъ другои-жь стороны непокоила змагаюча ся пухлина ногъ, утруднююча порушенье. Лѣкарѣ занепокоенѣ и всѣ живуть мѣжь надѣею а страхомъ.“ — Офіціяльный бюлетинъ, выданый вчера о 10-ой годинѣ рано такъ звучить: „Въ ночи спавъ царь лише кольска годинъ. Плютье кровію троха зменшило ся. Впрочомъ нема змѣны.“ — О годинѣ 7 ой вечеромъ выдано знова такій бюлетинъ: „Въ день ѣвъ царь мало. Запаленье лѣвои стороны легкихъ дальше треваe. Воддыхъ утрудненый. Живчикъ слабый. Велике загальне ослабленье.“ — Зъ Лондона доносять, що всѣ поголоски о речници царевичевого вѣнчаня цѣлкомъ безосновнѣ, бо супротивъ грознои недуги царя нѣколи навѣть не думано про вѣнчанье.

— —

Зразъ по поворотѣ короля Александра до Бѣлграда внѣсъ міністеръ Николаевичь дня 26 н. ст. жовтня поданье о димісію, ставляючи такій услобвя, если бы король хотѣвъ его задержати довше при кермѣ управы: 1) король Миланъ маe цѣлкомъ усунути ся водъ політики; 2) оба ліберальнѣ міністры мають уступити, а на ихъ мѣсце треба покликати двохъ неутральныхъ; 3) ґенеральный директоръ монополѣвъ Велковичь маe уступити яко завзятый ліберал;

4) умѣркованымъ радикаламъ треба подати можность повороту на свои давнї посады. Король заявивъ, що вѣдповѣсть на другій день и вѣдповѣвъ тымъ, що приймивъ димісію Николаєвича. — Новый кабінетъ Христича зложеный зъ такихъ особъ: президентъ и міністеръ внутрѣшныхъ справъ Христичъ, міністеръ справъ заграничныхъ Богичевичъ (посолъ въ Берлинѣ); міністеръ скарбу Вукасинъ Петровичъ; міністеръ публичныхъ роботъ ґен. Здравковичъ; торговлѣ Лозаничъ; войны ґен. Павловичъ; судовництва и поки-що просвѣты Георгіевичъ (бувшій міністеръ заграничныхъ справъ и посолъ въ Парижи, на котрого зроблено тамъ атентатъ); теку міністра судовництва одержить перебуваючій теперь въ Швайцарии Клеричъ. До попереднього кабінету належали: Петровичъ, Лозаничъ, Здравковичъ и Павловичъ. — Георгіевичъ есть умѣренымъ радикаломъ. Новый кабінетъ обоймає рознї сторонництва и уважає ся загально лише тымчасовымъ.

Ширше про кабінетну крізу въ Сербіи розповѣдає мадярскій Pesti Naplo, що якъ каже, одержавъ зъ найкомпетентнѣйшои стороны въ Бѣлградѣ такї вѣсти: Въ четверъ, коли король Александеръ повернувъ зъ заграница, удавъ ся до него президентъ міністровъ Николаєвичъ зъ запытаньемъ, коли могъ бы поговорити зъ королемъ про важнї державнї справы. Король вѣдповѣвъ, що вонъ утомленый дорогою и длятого не може скликати рады міністровъ на другій день. При авдієнціи пополудни того самого дня вѣдозвавъ ся король до Николаєвича, що дуже здивувавъ ся, коли перечитавъ въ часѣ свого побуту въ Берлинѣ про крізу міністровъ въ Сербіи. На се вѣдповѣвъ ему Николаєвичъ, що король цѣлкомъ не повиненъ бувъ дивувати ся, бо самъ давъ причину до такихъ поголосокъ, запросивши передъ своимъ вѣдъѣздомъ на обѣдъ до королѣвскои палаты державного радника Николу Христича, зъ чого заразъ цѣлый свѣтъ зробивъ кабінетну крізу. Вѣдтакъ просивъ Наколаєвичъ ще разъ короля о скликанье рады міністровъ и о розмову въ чотири очи, бо, якъ казавъ, кабінетъ хоче подати ся до димісіи, а вонъ яко президентъ міністровъ хотѣвъ бы ще передъ тымъ обговорити довѣрочно деякї справы. Король приставъ на жаданя Николаєвича и въ часѣ довѣрочнои розмовы мавъ міністеръ поставити згаданї вже нами жадания, додаючи, щобы міністрови скарбу Вукасинови Петровичеви приказати, абы вонъ не интриґувавъ разомъ зъ Миланомъ противъ политики президента міністровъ та щобы король старавъ ся высвободити зъ-подъ вплыву вотця, що звязавъ ся зъ лібералами, бо инакше зновъ прийде до того, що втягнуть корону въ партійну борбу. По сѣй розмовѣ приймивъ король димісію кабінету, подякувавъ Николаєвичеви за вѣрну службу и запытавъ его, що може для него зробити, щобы забезпечити матеріяльно его родину. Николаєвичъ вѣдповѣвъ на се, що не приймe нѣякого вѣдзначеня и полишить ся при своѣй професорскої пенсіи; вонъ правдѣ бѣдный але Сербія ще бѣднѣйша.

НОВИНКИ.

— **Для слѣдства въ справѣ т. наз. „Омладины“ тернопольскои** приставлено дня 30 жовтня подъ войсковымъ конвоемъ вояка 15 полку Станислава Куне и вѣддано его въ слѣдчу вязницю. Войскова власть увольнила его на цѣлый часъ слѣдства вѣдъ служобы и яко цивільного передала его судови. Куне, мешкаючи передъ покликаньемъ до войска въ Терноноли, бувъ челядникомъ въ варстатѣ выробовъ ручниць и тогдѣ належавъ до розвязаної теперь Czytelnѣ Минувшого тыждня увязнено въ сѣй справѣ такожь ученика 8-ои ґімназ. клясы Каганого, сына тернопольского горожанина. За те выпущено на свободу зъ слѣдчои вязницѣ 15 молодыхъ людей, лишь не знати, чи зовсѣмъ чи лишь на вольну стопу.

— **Зъ краєвои рады школьнои.** На засѣданю зъ дня 29. жовтня с. р. рѣшено: Заявити Михайлови Дубови, управителеви 2-клясовои школы въ Потиличи, при переходѣ его въ станъ супочинку признанье за ревну службу. — Затвердити выборы представителѣвъ учительского званя до окружныхъ радъ школьныхъ: Петра Райхерта зъ Выжнянъ до рады въ Перемышлянахъ, Маркила Новаковского зъ Войнилова до рады въ Калуши, Ивана Милянновского зъ Мостовъ великихъ до рады въ Жовквѣ. — Занменувати учителями народныхъ школъ: Генрика Мошиньского въ Калиновщинѣ, Іосифа Новодворского управляючимъ учителемъ 2-кл. школы въ Чернятинѣ, Иларія Олексина учителемъ въ Вербѣжи нижномъ, Михайла Ясѣньского въ Налужи, Льва Яворского старшимъ учителемъ 5-клясовои школы въ Подгайцяхъ, Романа Соневицкого въ Лѣщанцяхъ, Марію Блахутовну, управителькою 5-клясовои женьскои школы въ Кутахъ. — Зорганізувати народну школу въ Княгининѣ кольонїи, станиславовского повѣта, вѣдъ вересня 1895. — Выключити вѣдъ 1. сѣчня 1895 громаду Нароль-село зъ школьнои звязи въ Нароли мѣстѣ и зорганізувати особну школу народну въ Нароли-селѣ вѣдъ 1. вересня 1895.

— **Краєва рада школьна** занменувала о. Остапа Нижанковского заступникомъ учителя музики и спѣву въ мужескої учительскої семинарии у Львовѣ.

— **Надъ будовою польского театру у Львовѣ** радила львовска рада мѣска на двохъ довѣрочныхъ засѣданяхъ въ днях 29 и 30 с. м. По довгихъ дебатахъ надъ выборомъ мѣсця подъ сю будову рѣшено вконци, щобы новый театръ выставити на площи Голуховского, не пересуджуючи, чи вонъ стане на самої площи, чи буде высуненый до Гетьманьскихъ валовъ. Справа сеи будовы має перейти ще черезъ рознї инстанціи магістрату и секціи.

— **Товариство „Руска Бесѣда“ въ Станиславовѣ** устроює въ четверъ 22 н. ст. падолиста въ сали мѣщаньского касина вечеръ зъ танцями, на котрый Вп. Родимцѣвъ выбраный комітетъ уклонно запротує. Хто не одержавъ бы запросинъ, зволить зголосити ся до головы „Бесѣды“ п. Т. Стахевича. Початокъ о годинѣ 8-ій вечеромъ. Вступъ 1 зр. — Вечериицѣ, уряджена товариствомъ „Рускихъ Женщинъ“ въ Станиславовѣ минувшои недѣлѣ въ мѣщаньскомъ касинѣ згромадили надсподѣване число гостей и удали ся зъ кождого огляду дуже добре.

— **Окружна рада школьна въ Бобрцѣ** оголошує зъ речинцемъ до 30. листопада с. р. конкурсъ на посады катихитовъ руского, польского и жидовского при 5-клясовыхъ мужескихъ и женьскихъ школахъ въ Бобрцѣ зъ рочною платнею по 450 зр. и 10% на мешканье а кромѣ сихъ такожь на посады кольканацяти самостойныхъ и молодшихъ учителѣвъ въ бобрецкомъ повѣтѣ.

— **Нова Одиссея рускои картки кореспонденційнои.** Ставропигійска книгарня выслала 16. жовтня кореспонденційну карту зъ адресою: „П. Юркевичъ, учитель въ Чорномъ, п. Незнаєва“. Сю картку выслала почта зъ Львова до Незвискъ, зъ-вѣдти до Нижнева, а наконець карта вернула туда, зъ вѣдки выйшла, зъ приметкою, що адресатъ — unbekannt. Чи панове функціонарѣ почтовї не навчать ся тутъ на Руси нѣколи по руски читати?!

— **„Львовскій Боянъ“** пригадує своимъ Членамъ, що вправы мѣшаного хору вѣдбудуть ся въ пятницю о 7-ій годинѣ вечеромъ въ комнатахъ „Рускои Бесѣды“. — *В. Ш.*

— **Першій снѣгъ у Львовѣ.** Польскї Всѣ Святї обдарували Львовянъ першимъ снѣгомъ и переймаючимъ холодомъ. Ну, зима за плечима!

— **Зъ Тернополя** одержали мы вѣдъ д-ра Мацишевского таке письмо: „Въ ч. 231 Дѣла зъ 14 жовтня с. р. помѣстила Хвальна Редакція спатью, въ котрій сказано, що и віце-президентъ краєвои рады школьнои звертавъ увагу учителѣвъ на шкодливї вплывы середъ молодежи, бо „въ одній бурсѣ тернопольскій, остаючій подъ зарядомъ польскимъ, мавъ знайти доступъ такій вплывъ, о якомъ говоривъ п. віце-президентъ“. Позаякъ въ Тернополи истнували вѣдъ давна и истнують двѣ бурсы, руска и учительска, а друга зъ нихъ остає подъ моимъ зарядомъ, длятого лишь до тои институціи можуть вѣдносити ся слова Хвальнои Редакціи. Отже прошу въ имя правды и на основѣ закона прасового спростувати, що въ бурсѣ учительскій нѣякій злій вплывы доступу не знайшли. Заразомъ пересылаю Хвальній Редакціи послѣдне справозданье того заведеня. Зъ поважаньемъ *Д-ръ Мацишевскій.*“

— **Цукроварня въ Красномъ.** Властителѣ большихъ посѣлостій въ золочѣвскомъ повѣтѣ задумують заложити цукроварню въ Красномъ. Въ сѣй цѣли вѣдбули они зборы въ Золочевѣ дня 25 с. м. и по довгій дебатѣ що-до економічнои и фінансовои стороны проекту выбрали комітетъ зъ сѣмохъ членовъ для уложеня статута и зобраня подробныхъ даныхъ. Ініціятива въ сѣй справѣ выйшла вѣдъ п. Краевского зъ Чехіи.

— **Авансъ въ арміи.** Пѣсля Вѣстника войсковыхъ розпоряджень именувавъ цѣсарь архикнязя Іосифа Фердинанда поручникомъ при 93 полку пѣхоты и перенѣсъ архикнязя Іосифа Августа до 6 полку драгонѣвъ. Дальше именувавъ цѣсарь генерала-поручника Людвика, комендантя технічнои войсковои академіи, генеральнымъ инспекторомъ артилерія, полковника Шнайдера комендантомъ технічнои академіи Пальфіого и Бехтольдсгайма ґенералами кавалеріи а ґенерала Лобковича фельдцайґмайстромъ. Кромѣ сихъ именованій: 14 ґенералѣвъ поручниковъ, 22 ґенералѣвъ-майоровъ, 45 полковниковъ, 62 вѣдполковниковъ, 86 майоровъ 223 капітановъ и ротмістровъ I. клясы, 269 капітановъ и ротмістровъ II. клясы, 336 надпоручниковъ и 387 поручниковъ. Въ краєвій оборонѣ именованій 3 ґенералы-поручники и 3 ґенералы майоры.

— **Сыровица крови.** Побѣчь недуги царя и войны хіньско-японьскои интересує ся теперь читаюча публика найбольше ново-вынайденымъ средствомъ противъ діфтеріи, т. в. сыровицею крови. Не вдала ся штука д-рови Кохови зъ голоснымъ средствомъ противъ сухотъ, то бодай удасть ся д-рови Берінґови и другимъ заграничнымъ лѣкарямъ, котрї розночасно займають ся его средствомъ, увольнити людскость вѣдъ тяжкого ворога — вѣдъ діфтеріи. Средство се выробляє ся теперь въ патольоґічномъ заведенію имени Рудольфа у Вѣдни подъ управою професора Пальтавфа. Конямъ цѣлкомъ здоровымъ, котрыхъ доставляє ветеринарійне заведенье, вприскує ся вѣдповѣдна розчина йоду и токсины. Токсина есть отрутою вытворюваною діфтерійными зарѣдками; д-ръ Ру (Roux) одержує ей цѣдженьемъ культуръ діфтерійныхъ прутнѣвъ. Отже щобъ одержати антідіфтерійну сыровицю, вприскує ся постепенно розчины токсинъ що-разъ бѣльше сконцентрованій, ажь вконци наступають вприскуваня чистыхъ токсинъ. По якомсь часѣ выпускає ся зъ шийної жилы такъ заприскуваныхъ коней двѣ літры крови, а по очищеню ей зъ волоконъ, одержує ся сыровицю. Сей убутокъ крови зносять конѣ дуже добре а цѣла процедура треває 7—8 тыжднѣвъ. За 3—4 тыжднѣ вже мабуть розпочнуть ся дослѣды зъ сею сыровицею. Найвыща рада санітарна у Вѣдни орекла, що выробъ сыровицѣ и ей продажь повинній вѣдбувати ся выключно подъ контролею державы. Дотеперѣшнї дослѣды зъ симъ средствомъ показали ся вдоволяючими. Зъ Ґенуѣ доносять, що якійсь д ръ Рісco вынайшовъ антідіфтерійну сыровицю ще успѣшнѣйшу вѣдъ сыровицѣ д-ра Берінґа.

Вѣсти зъ Аеп. львовскои.

Въ пропозицію на Долгу приняти оо. въ тернѣ: 1. Іоанъ Щуровскій, 2. Петро Чикалюкъ, 3 Іоанъ Павлусевичъ; въ списѣ: Мих. Форись, Іос. Охримовичъ, Кир. Левицкій, Ник. Левицкій, Конст. Целевичъ и Вол. Потучко. — На конкурсъ розписаній приходы: Пацикивъ дек. перегиньского зъ речинцемъ до дня 13 студня с. р. и Тернополь до дня 5 студня с. р. — Введенї оо.: Юл. Зубрицкій въ завѣдательство въ Яхторовѣ, Апол. Крохмалюкъ въ завѣдательство въ Заболотцяхъ, Яковъ Зробекъ въ сотрудництво въ Ушни, Євг. Витошиньскій въ сотрудництво въ Кошлякахъ, Ник. Малый въ завѣдательство въ Ясеновцяхъ, Вол Левицкій въ сотрудництво въ Ольшаници, Анат. Долиньскій яко приходникъ Бродовъ, Мих Горбачевскій яко приходникъ Звиженя, Вас. Курдидикъ яко приходникъ Черниховець, Левъ Левицкій яко приходникъ Быковець. — Увольнені оо.: Теод. Лежогубскій вѣдъ завѣдательства Заболотець, Анат. Долиньскій вѣдъ приходства въ Яхторовѣ, Герасимъ Семковъ вѣдъ сотрудництва въ Заланові, Теоф. Гутковскій вѣдъ приходства въ Ясеновцяхъ, Ник. Малый вѣдъ завѣдательства Ясенева, Юл. Левицкій вѣдъ завѣдательства Звиженя, Мих. Гарбачевскій вѣдъ завѣдательства Шишковець. — Душпастиремъ при домѣ карномъ для женщинъ у Львовѣ назначеный о. д-ръ Титъ Мышковскій. — О. Вас. Кузьмичъ одержавъ канонічну институцію на Покровцѣ. — О. Мих. Скроцкій зъ Подкаменя одержавъ сотрудництво въ Дѣдиловѣ а о. Іоанъ Кордуба въ Подкамени. — Архіерейску грамоту похвальну одержали оо.: Вол. Рожіевскій, приходникъ въ Новосѣлкахъ лѣскихъ, за заслуги при будовѣ тамошнои церкви и о. Іоанъ Колянковскій, приходникъ Ходачкова великого.

Наука штука и література

— **„Молитвеник для дітий.** Львів. Накладом Руского Тов. педаґоґічного. 1895.“ — На 112 сторонахъ малои 16-тки зобравъ укладчикъ сего молитвеника, выкористовши великій катехизмъ и молитвеникъ одобреный митр. ординаріятомъ — що найважнѣйшій молитвы для дѣтей-школярѣвъ. По молитвахъ щоденныхъ и заповѣдяхъ, выпечатаныхъ церковнымъ языкомъ и въ народномъ перекладѣ, наступають молитвы: при працѣ, при ѣдѣ, ранній, вечѣрній, до сповѣди, передъ причастіемъ, за родичѣвъ, ученика въ часѣ недуги, за померших, вѣдтакъ пѣснѣ и гимнъ австрійскій. Якъ бачимо, змѣстъ молитвеника рознородный и обильный, а кромъ того друкъ молитвеника чистый, выразный и безъ похибокъ. Коли-жь додати до того принадный видъ книжочки, бо оправа (полотнява зъ вытисненымъ золотымъ знаменемъ хрестнымъ) выйшла зо звѣстнои переплетнѣ М. Спожарского и Сына — то треба вѣддати всяке признанье рускому Товариству педаґоґічному, що знало такъ знаменито вывязатись зъ своѣи задачѣ и вѣдповѣло загально вѣдчуваной потребѣ. Цѣна одного примѣрника дуже мала, бо лишь 20 кр.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 1 падолиста. Міністеръ скарбу выдавъ порученье, щобы почтова каса ощадности закупила за шесть міліонѣвъ зр. галицкихъ заставныхъ листовъ.

Прага 1 падолиста. При вчерашныхъ выборахъ до рады мѣста зыскали молодо-Чехи 2 мандаты, а въ 4 случаяхъ вѣдбудуть ся тѣснѣйшї выборы. Если бы молодо-Чехи побѣдили при тѣснѣйшихъ выборахъ, то мали бы въ мѣскій радѣ половину мандатовъ.

Трієстъ 1 падолиста. Въ Пірано тревають безнастанно арештована.

Будапештъ 1 падолиста. Посломъ до сойму зъ округа Кермендъ выбраный міністеръ Еетвешъ.

Берлинъ 1 падолиста. Якъ кажуть, не хоче ґр. Капріві обоймити жертвуванои ему высокои команды, лише замешкає въ своѣй посѣлости Скіренъ надъ Одрою. Такожь ґр. Айленбурґъ вѣдтягне ся вѣдъ публичного житя.

Мадридъ 1 падолиста. Цѣлый кабінетъ подавъ ся до димісіи.

Лондонъ 1 падолиста. Князь Уельскій зъ женою и зъ княземъ Йоркскимъ выѣхали до Ливадіи, куды прибудуть въ недѣлю. Вѣсти, якї надойшли вчера вечеромъ до россійскои амбасады про недугу царя, заповѣдають грозячу катастрофу.

Букарештъ 1 падолиста. Княжна Кобургска, сестра царя, выѣхала вчера зъ лѣтнои палаты румуньского короля въ Сіная на Ясы до Ливадіи.

Бѣлградъ 1 падолиста. Всѣ міністры, кромъ Богичевича, обоймили вже урядованье. Богичевичъ не приѣхавъ ще зъ Берлина.

Надѣсланє.

ЮЛІЯНЪ ПАНЬКЕВИЧ

въ Надворной

поручає ся Всч. Духовеньству

яко

артистъ-малярь. 339 7—0

Волосѣнні матерацы

по зр. 14, 15, 18, 20 до 30 зр. поручає спеціяльна роботня постели 351 6—16

ІОСИФА ШУСТЕРА

у Львовѣ, улиця Коперника ч. 7.

Колдры шитї въ найбольшомъ выборѣ.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „подъ Коперникомъ“, Львовъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одвазу) поручає у великомъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, свікеры, льорнеты, бінокля, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, лінцы, компасы, райсцайги, ленты мѣрялный, пйоны, сібелѣ, манометры а т. п. Устроєня звонковъ електричныхъ. Всякї направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляют точно 148

НА СЕЗОНЪ ОСѢННЫЙ

Просить ся ласкаво всѣхъ Вп. Гостей выставовыхъ пересвѣдчити ся о дивнѣй дешевости осѣнныхъ и зимовыхъ товаровъ, вже спровадженыхъ въ великій скількости.

Слѣдуючї товары продають ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ доки истнує запасъ:

1000 модныхъ муфовъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·50, 2·— до 5 — зр.
1000 кожуховыхъ шапокъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·80, 2·20 до 4·— зр.
1000 фланельовыхъ и суконныхъ блюзъ осѣнныхъ и зимовыхъ 2·50, 3·— до 6 зр.
500 гальскъ волочковыхъ по 2·50 до 4·— зр.
1000 хустокъ Гімаляя, найбольшій родъ 1·75, 2·25 до 4·— зр.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймодныйшихъ суконокъ на осѣнь и зиму 1·80, 2·50 зр.
1000 модныхъ плащиковъ на осѣнь и зиму вѣдъ 4 зр. и высше.
8000 одяговъ для хлопчиковъ у всѣхъ величинахъ по 1·80, 2·—, 3·— зр. и высше.
Особливї новости въ стяжкахъ, воаляхъ, капелюхахъ дамскихъ и дитинныхъ, рукавичокъ гляс, дуньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, панчохахъ, парасоляхъ до дощу, блюзахъ шовковыхъ и вовняныхъ, шляфрокахъ, костюмахъ и неґліжахъ надойшли власне въ великій скількости и доповняють ся щоденно.

Особливша гуртовна продажь принагодна

въ вѣддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимовъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на ложка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и ложка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (выробъ килимовъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 гарнітуровъ „Louvre“ на ложка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на ложка и 1 на столъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 гарнітуровъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на ложка, 1 на столъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ розныхъ краскахъ по 75, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся всѣ зъ 2 частей 1·35, 1·50, 2 и высше.
10.000 фавтавійныхъ таблетокъ (килимовый выробъ) по 28 штука.
800 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (6тера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцовъ фланельовыхъ въ найлѣпшомъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диванковъ подъ и надъ ложка по 1·50 и 2·25 стрижемъ по 2·50, 3 и высше.
300 диванковъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фігуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванковъ салёновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванковъ до ѣдальень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванковъ повсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останковъ ходниковъ 8—10 метровъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хіньскихъ шкоръ козячихъ природныхъ 5·50, шкорки Ангора 2 и 2·50.
Дорги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ імітаціею шкоры тигра 7·50 и высше.
Дванаць салёновій у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портіэры и занавѣсы коронковій аиль до найлѣпшихъ сортовъ.

Всякї въ провінціи надсылань порученя полагоджує ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ магазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

1895 172—?

До складу товарôвъ
Д. ЛЄСНЕРА
надôйшли всѣ новости на наближаючій ся осѣнный и зимовый сезонъ въ **величавôмъ и богатôмъ выборѣ** и поручаютъ ся **дуже горячо** Вновь Публицѣ до передгляду, по цѣнахъ установленыхъ якъ можна найнизше (безъ конкуренціи).

ВОДДѢЛЪ ДЛЯ МОДНЫХЪ МАТЕРІЙ

ОСѢННЫЙ и ЗИМОВЫЙ СЕЗОНЪ

1894—95.

Haute Nouveauté Cheviot,	чиста вовна	.	.	.	120	цм.	широкій,	метеръ	зр. 1.55
Haute Nouveauté Cheviot,	„	„	.	.	120	„	„	„	„ 1.75
Haute Nouveauté Cheviot,	„	„	.	.	120	„	„	„	„ 1.95
Cheviot carreaux,	„	„	.	.	120	„	„	„	„ 1.95
Анґлійскій Cheviot, mêlé,	„	„	.	.	120	„	„	„	„ 2.—
Crêpe-Cheviot,	„	„	.	.	120	„	„	„	„ 1.90
Дамске сукно,	„	„	.	.	110	„	„	„	„ 1.45
Drap brodé,	„	„	.	.	95	„	„	„	„ 1.15
Drap uni,	„	„	.	.	95	„	„	„	„ 1.10
Carré en noppe,	„	„	.	.	110	„	„	„	„ 1.70
Haute Nouveauté Cheviot,	„	„	.	.	120	„	„	„	„ 2.40
Haute Nouveauté Cheviot,	„	„	.	.	130	„	„	„	„ 3.10
Камґарнъ Nouveauté	„	„	.	.	120	„	„	„	„ 1.85
Камґарнъ Haute Nouveauté,	„	„	.	.	120	„	„	„	„ 2.90
Камґарнъ dessiné,	„	„	.	.	120	„	„	„	„ 3.—
Nouveauté-камґарнъ,	„	„	.	.	100	„	„	„	„ 1.30

Specialité exclusive,	чиста вовна	.	.	.	.	120	цм.	широкій	метеръ зр. 2.90
Colorè anglais,	„	„	.	.	.	120	„	„	„ „ 2.75
Petit carreaux anglais,	„	„	.	.	.	120	„	„	„ „ 2.10
Drap des dames exclusive,	„	„	.	.	.	95	„	„	„ „ 1.25
Анґлійска флянеля,	„	„	.	.	.	116	„	„	„ „ 1.70
Foulé Nouveauté,	„	„	.	.	.	120	„	„	„ „ 1.35
Foulé,	„	„	.	.	.	90	„	„	„ „ —.70
Казанъ, гладкій,	„	„	.	.	.	90	„	„	„ „ —.80
Анґлійскій модный Cheviot,	„	„	.	.	.	100	„	„	„ „ 1.15
Diagonal сукно,	„	5	.	.	.	120	„	„	„ „ 1.—
Дамске сукно,	„	„	.	.	.	120	„	„	„ „ —.82
Cheviot mêlé,	„	„	.	.	.	120	„	„	„ „ —.80
Cheviot Nouveauté,	.	.	.	.	.	85	цм.	широкій,	метеръ 48 кр. и т. д.
Найлѣпшій шовки на сукнѣ,	.	.	.	.	.		60	цм.	широкій, метеръ зр. 2.30
Шовки съ десенями до убраня,	.	.	.	.	.		54	цм.	широкій, метеръ зр. 1.50
Шовковій плюшъ,	.	.	.	.	.	45	цм.	широкій,	метеръ зр. 1.20 и 1.50

Величезнй припасы найновѣйшихъ бархетôвъ въ прегарныхъ десеняхъ и флянельовыхъ котонôвъ въ безчисленныхъ вôдмѣнахъ красокъ.

Великій выбôръ шовковыхъ товарôвъ!

Для провінціи взôрцѣ и илюстрованй журналы даромъ и франко.

СКЛАДЪ ТОВАРÔВЪ Д. ЛЄСНЕРА,

ВѢДЕНЬ, VI., Mariahilferstrasse ч. 83.

Сутерены, партеръ, мезанинъ и I. поверхъ.

328 8 11

Старй

ВДÔВЪ И СИРÔТЪ

40% чистого зыску для всѣхъ трехъ Епархій.

по священникахъ

приймають ся

Одинъ удѣлъ 5 зр. и 50 кр. вписове.

Поручає ся

ТОВАРИСТВО

для выробу и торговлѣ

РИЗЪ ЦЕРКОВНЫХЪ

ВЪ

САМБОРѢ.

Сплата ратами допускає ся.

ФЕЛОНЫ

ВДОВЫ И СИРÔТЫ

Выробомъ ризъ занимають ся по священническихъ

2332 9—52

до направы

JÓZEF JWANICKI

LWÓW. HOTEL ŻORZA

CENY MASZYN OD 25 DO 65 RATAMI PO 4 ZŁR. MIE.

PROSZĘ ŻĄDAĆ CENNIKI

AJENCI CHODZĄ PO DOMACH Z MASZYNAMI TYLKO Z FABRYK ŻYDOWSKICH.

146 29—?

Кравецка робôтня

при улици Третого мая ч. 2 въ СТАНИСЛАВОВѢ

приймае

всякй замовленя входячй въ обсягъ кравецкій якъ для Вп. Публики цивільнои такъ и для Всч. Духовеньства.

Приймае такожь

роботы войсковй.

Роботу, що не подобае ся, вымѣнюю.

298 11—52 Зъ поважаньемъ **Петро Геркоперецъ.**

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Вôдъ давня звѣстный зъ своеи доброты и запаху правдивый

РОССІЙСКІЙ ЧАЙ

съ торговли

В. АДАМОВИЧА

ВЪ БРОДАХЪ

фунтъ дуже доброго	зр. 1·40
фунтъ найлѣпшого ориґін. опакован.	зр. 2·50
фунтъ „Имперіяль“ цѣсарскои	зр. 3·50
фунтъ высѣвокъ зъ найлѣпш. чаёвъ	зр. 1·20
кава „Сіріюсъ“ франко 5 кільо	зр. 9·50

355 5—52

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. управ. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купуе и продае

ВСѢ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ

по курсѣ деннôмъ найточнѣйшôмъ не вчисляючи нѣякои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручає

4½% листы ипотечнй
5% листы ипотечнй преміованй
5% „ „ безъ премій
4½% листы товариства кредитового земского
4½% „ Банку краєвого
4½% позичку краєву галицку 3483
4% позичку пропінаційну галицку
5% „ „ буковиньску
4½% „ угорскихъ зелѣзниць державныхъ
4½% „ пропінаційну угорску
4% угорскй облігаціи индемнізаційнй

а всѣ тй паперы Контора вымѣны Банку ипотечного все купуе и продае

по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймае вôдъ П. Т. купуючихъ всѣлякй вылосованй а вже платнй мѣсцевй паперы цѣнний, такожь запавшй купоны за готôвку, безъ нѣякого вôдчисленя, а замѣсцемъ лишь за вôдчисленьемъ справедшихъ коштôвъ.

До ефектôвъ у котрыхъ выйшли купоны, доставляе новй аркушѣ купоновй за звôротомъ коштôвъ, котрй самъ поносять.

Дроґерія

ВАЛЄРІЯНА РІТТЕРМАНА и С-ки

въ Станиславовѣ

поручае:

Рôзноцвѣтнй и найрозличнѣйшй фарбы для малярѣвъ, цукорникôвъ, и господарѣвъ, кисти, французку масу и бурштиновый лякъ до помостôвъ

Золото и бронзы, рôзнй лякеры, артикулы аптичнй, ґумовохірурґічнй, парфумы и тоалетовй артикулы, такожь средства до десінфекціи.

Свѣжу коровянку и гектоґрафічну масу по найдешевшихъ цѣнахъ. 293 12—13

Кароль Гавсвальдъ

Станиславôвъ ул. Сапѣги ч 3

поручае

всякй зелѣзнй товары, знаряды и приборы господарскй, окутя до вôконъ, дверей, кухнѣ и меблѣвъ, знаряды для всѣхъ ремѣселъ.

Выробы ножôвничй власни и фабрики, анґлійскй и зъ Золінґенъ Генкельса. **Машины до шитя и огнетревалй касы.** Крôмъ наведеныхъ товарôвъ маю рôзнй нашй входячй въ обсягъ зелѣзнои торговлѣ

по найдешевшихъ цѣнахъ.

Поручаю такожь выробы кошикарскй зъ власнои фабрики.

Илюстрованй цѣнники даромъ и оплатно. 295 26—26

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

приймае замовленя и посередничить въ закупнѣ:

СВѢТЛО ЦЕРКОВНЕ

впростъ зъ фабрики

Ia по 78 зр. IIa по 72 зр. за 100 кільоґрамôвъ loco фабрика.

Мыло найлучше

при замовленю найменше 30 кільоґр. по 20 кр. и 31 кр. за кільоґрамъ, окрôмъ транспорту, котрый вынесе 2 до 3 кр. вôдъ кільоґрама.

При замовленю просимо о точне поданье почты и стацiи зелѣзничои. 4038

Змѣна мешканя!

Дентистъ

Д-ръ С. Райнгольдъ

365 мешкае теперь 5 39

при улици Сикстускôй, ч. 21

Змѣна мешканя!

Спеціялістъ недуги ухъ, носа и горла

Д-ръ І. Райнгольдъ

364 мешкае теперь 5—39

при улици Сикстускôй, ч. 21

Ножики вôдъ 35 кр. и высше поручае

ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ

ножôвникъ у Львовѣ ул. Боимôвъ ч. 3.

Цѣнники даромъ.

Повозовй лѣхтарнѣ пара по зр. 5, 6, 7·50, 10 и 15. — Лѣхтарнѣ безпечности, господарскй по зр. 1·80, 2 и 2·50

4[illegible]5 *поручае*

ПЕТРО ХШОНСТОВСКИЙ

горговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры)

Цѣнники илюстрованй рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и одвѣчальный редакторъ: Иванъ Белей. Папѣръ зъ фабр. Черлянькои. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 237. Львôвъ, Пятниця 21 жовтня (2 падолиста) 1894. Рôчникъ XV.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских свят) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбургъ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платить у Львовѣ.

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком:
въ Австрії: на цѣлий рôкъ . . . 18 зр. на пôвъ року . . . 9 зр. на чвертъ року . 4 зр. 50 кр. на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.
за границею: на цѣлый рôкъ . . . 24 зр. на пôвъ року . . . . 12 зр. на чвертъ року . . . 6 зр
у Львовѣ: на цѣлий рôкъ . . . 16 зр. на пôвъ року . . . . 8 зр на чвертъ року . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.
Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженьє. — Реклямації неопечатані вôльні вôдъ порта.
Поєдиноке число коштує 8 кр. в. а.
Оголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одної строчки инсератовôї а въ рубрицѣ „Надісłане“ по 20 кр. в. а
Жидівскі числять ся по 10 кр. пôдъ стягнѣнь.

Смерть царя Александра III.

Вѣсть, котрои вôдъ якогось часу сподѣвано ся кождои хвилѣ, наспѣла вчера зъ Ливадіи пôзнымъ вечеромъ. Телеграмы рознесли по свѣтѣ коротку вѣсть: **Царь Александеръ III-тій померъ нинѣ о 3-ôй год. пополудни.**

Часъ, коли властиво закôнчивъ царь житье, не дасть ся точно означити, бо крôмъ такъ сказати бы офіціяльнои телеграмы повыстои, донесено зъ Петербурга, що царь умеръ передъ полуднемъ, а знôвъ зъ Копенгаги, що смерть наступила о год. 2-ôй пополудни. Амбасады россійскій у Вѣдни и Берлинѣ до пôзного вечера не мали урядовои вѣсти и довѣдали ся зъ надзвычайныхъ додатків газетныхъ о смерти царя; коли-жь и до нихъ прийшли телеграмы, вывѣшено на будынкахъ амбасадъ жалôбнї хоругви. Найскорше, бо о 4 тôй год., повѣдомлено амбасаду россійску въ Парижи и француске правительство. Президентъ Казиміръ-Періе выславъ сейчасъ въ имени Франціи телеграфічно заявленя кондоленційнї до Ливадіи и поручивъ шефови канцелярии войсковои удатись зъ такою заявою до амбасадора Моренгайма. Те саме зробили и прочї міністры французкї. Амбасадоръ Моренгаймъ явивъ ся вôдтакъ у президента Періера и мавъ зъ нимъ довшу розмову. Паризкї газеты появились въ жалôбныхъ обвôдкахъ, въ амбасадѣ россійскôй зачала публика паризка пôдписувати аркушѣ зъ кондоленціею, а президентъ міністрôвъ Діпі велѣвъ префектамъ у Франціи и Альжірѣ вывѣсити на всѣхъ правительственыхъ будынкахъ жалôбнї хоругви. У Вѣдни выйшли такожь надзвычайнї додатки газетъ, але публика вôднеслась досыть рôвнодушно до вѣсти о смерти, мабуть за-для того, що всѣ газеты зазначили въ некрольогахъ дуже остро ненависть покôйного царя до Нѣмцівъ и жидôвъ.

Катастрофы сподѣвано ся кождои хвилѣ. Нôчь зъ середы на четверъ, якъ оголошено въ урядовôмъ бюлетинѣ, провѣвъ царь зле а чинности серця значно зменшили ся. Въ Ливадіи зъѣхала ся царска родина, а навѣть вел кн. Алексѣй, выключеный зъ родины царскои за своє подруже зъ донькою гр. Игнатьева, прибувъ до Ливадіи, щобы просити у царя прощеня.

Вôдъ 21 жовтня, коли принявъ царь св. Тайны зъ рукъ о. Іоана Кронштадского, выжидавъ зъ спокоємъ наближаючои ся смерти. Знавъ, що хвилѣ житя єго суть почисленї, длятого и проводивъ бôльшу часть дня на молитвѣ. Симптомы недуги въ двохъ послѣдныхъ дняхъ були грôзнї; наступило запаленье легкихъ, середъ кашлю вôдходили кусники стятои крови а пухлина що-разъ дальше пôдступала. Помимо того царя не опускала притомнôсть и до послѣднои хвилѣ выдававъ розпорядженя. Мѣжь иншимъ мавъ сказати членамъ родины, коли напирали на прискоренье нѣчаня наслѣдника престола: „Бажаю, щобы весѣлье вôдбуло ся торжественно; если поправить ся мôй станъ, то вѣнчанье вôдбуде ся пôсля приписаного звычаю; если-жь мушу вмерти, тогдѣ не треба буде богато часу, щобы подружити Николая и Аліцію.“

Въ середу вечеромъ прикликавъ царь сповѣдника, запричащавъ ся, принявъ єлеопомазанїе, а вôдтакъ довше розмавлявъ зъ о Іоаномъ Кронштадскимъ. Опôсля прикликавъ царицю и дѣтей, поблагословивъ ихъ и промавлявъ до нихъ цѣлкомъ притомно. На короткій часъ передъ смертію пôднѣсъ ся зъ постели и велѣвъ перенести ся на фотель, де и сконавъ. Царица пôдтримувала умираючого своими руками. Пôдчасъ скову окружила царя цѣла родина. Сейчасъ по смерти вывѣшено на палатѣ чорну хоругвь при выстрѣлахъ зъ арматъ.

Коло год. 4-тои пополудни вôдобравъ царевичъ Николай, передъ палатою въ Ливадіи, присягу вѣрности вôдъ членôвъ родины и достойникôвъ. Нинѣ мае бути выданый маніфестъ царя Николая II. въ котрôмъ тойже доносить о смерти свого вôтця, о своємъ вступленю на престолъ и о именованю вел. кн. Юрія наслѣдникомъ престола.

Въ Петербурзѣ и Москвѣ гарнізоны войсковї були вôдъ кôлькохъ днѣвъ сконсигновань, щобы зложити сейчасъ присягу вѣрности новому цареви. Въ Петербурзѣ вôдберe присягу кн. Ольденбургскій, комендантъ гвардіи, въ заступствѣ вел. кн. Володимира, котрый вôдъѣхавъ до Ливадіи, а въ Москвѣ ген. Костанда.

До Одесы наспѣли зъ Ливадіи и Петербурга телеграфічнї розпорядженя що-до перевозу тѣла до Петербурга. Тѣло буде привезене до Одесы на яхтѣ царскôмъ, а цѣла фльота Чорного моря буде творити кондуктъ похоронный. Войска (7 корпусъ), що стоять въ Крымѣ, будуть сконцентрованї въ Ливадіи, щобы вôддати покôйному царевi послѣдну честь. Окремый поѣздъ двôрскій повезе тѣло черезъ Москву до Петербурга. У всѣхъ бôльшихъ мѣстахъ буде выжидати на поѣздъ войско. Торжественнї похороны вôдбудуть ся въ Петербурзѣ; тѣло буде похоронене въ царскôй гробници въ петро-павловскôмъ соборѣ. Коли тѣло прибуде до Одесы и коли вôдбудуть ся похороны, ще не знати, але що тѣло маѣ бути выставлене якъ въ Москвѣ такъ и Петербурзѣ на публичный видъ кôлька днѣвъ, то похороны не вôдбудуть ся скорше якъ за три тыждні.

Покôйный царь Александеръ родивъ ся 26 лютого (10 марта) 1845 р. Побиравъ выхованье спôльно зъ своимъ старшимъ о 17 мѣсяцѣвъ братомъ Николаємъ, наслѣдникомъ престола, пôдъ доглядомъ гр. Строганова. По смерти царевича Николая (12 цвѣтня 1865 р.) въ Ніцци ставъ Александеръ наслѣдникомъ престола. Слѣдуючого року въ осени (28 жовтня) подруживъ ся зъ Маріею княгинею Дагмаръ, донькою короля даньского Христіяна IX. Зъ того супружества походять дѣти: Николай (теперѣшный наслѣдникъ) род. 18 мая 1868, Юрій род. 9 мая 1869, Ксенія род. 6 цвѣтня 1875, Михайлъ род. 5 грудня 1878 и Ольга 13 червня 1882. Яко наслѣдникъ престола взявъ чинну участь въ россійско-турецкôй вôйнѣ, обнявши провôдъ лѣвого крила армії дунайскои (11, 12 и 13 корпусъ). По переходѣ россійскои армії черезъ Балканы Александеръ вернувъ до Петербурга. Будучи наслѣдникомъ престола не занимавъ ся публичными справами, а въ політичныхъ пересвѣдченяхъ перехилявъ ся на сторону консерватистôвъ и славянофілôвъ. Длятого то въ часѣ француско-нѣмецкои вôйны станувъ отверто по сторонѣ Французôвъ, хочь цѣлый двôръ и царь симпатизували зъ Нѣмеччиною. Коли однакъ въ Парижи выбухла комуна, а въ Россіи зачались множити заговоры нігілістичнї, пересвѣдченя єго рѣшучо змѣнили ся и вôнъ стававъ що разъ бôльше реакційнымъ.

По атентатѣ 1 (13) марта 1881 р., въ наслѣдокъ котрого погибъ царь Александеръ II-гій, вступивъ на престолъ и коронувавъ ся 1883 р. въ Москвѣ на самодержця всеи Россіи. Обнявши правлѣнье, закинувъ ліберальнї пляны свого вôтця, давъ димісію Лорисъ-Меликову и въ своѣмъ маніфестѣ зъ 29 цвѣтня (11 мая) 1881 р. остро зазначивъ свою самодержавну власть. За-для численныхъ заговорôвъ нігілістичныхъ замкнувъ ся царь Александеръ III въ Гатчинѣ и старавъ ся вглянути особисто въ адміністрацію державну. Поборювавъ пôдкунства и обманьства бюрократіи, и старавъ ся завести ощадности на своѣмъ двôрѣ.

Помимо своєи ненависти до всего, що нѣмецке, мусѣвъ царь Александеръ въ політицѣ наближитись до Нѣмеччины и Австріи, чого доказомъ бувъ зъѣздъ (15. вересня 1884) трехъ цѣсарѣвъ, царя и цѣсарѣвъ Францъ Іосифа та Вільгельма, въ Скерневицяхъ, а вôдтакъ слѣдуючого року гостина царя въ Кромерижи. Дальшї подѣї політичнї, якъ н. пр. поведенье Александра Батенберіского въ Болгарiи, обидили въ найвыстôй степени царя и вôнъ зъ щоразъ бôльшимъ недовѣрємъ вôдносивъ ся до середно-европейскихъ державъ, такъ що вкôнци прийшло до недвозначного заманіфестованя приязни зъ Франціею. Тульонъ и Кронштадъ (1891) були офіціяльными оповѣщенями россійско-французского союза противъ тридержавного союза.

У внутрѣшнôй політицѣ зазначавъ ся щоразъ бôльше вплывъ Побѣдоносцева на царя, а вôдповѣдно тому проявлялись змаганя руссіфікаційнї. Помимо строгого абсолютизму годѣ було здавити рухъ нігілістичный въ Россіи, чого доказомъ були два атентаты: одинъ 13 марта 1887 р., подôбный якъ на царя Александра II., котрого омынувъ царь лишь случайно, а вôдтакъ другій, звѣстный пôдъ назвою катастрофы пôдъ Борками, дня 29 жовтня 1888 р., коли то царска родина вертала поѣздомъ зелѣзничимъ зъ Кавказу.

Загальнї зборы „Народн. Торговлѣ“.

вôдбули ся вчера пополудни въ великôй сали „Народного Дому“ при невеликôй участи [около 40] членôвъ и въ присутности нотаря. [Членôвъ зъ провінціи було дуже мало мабуть и длятого, що передъ кôлькома днями многї приѣздили до Львова на похоронъ бл. п. Омеляна Огоновского.]

Зборы вôдкрывъ передъ 5-ою годиною голова совѣта управляючого о. Евг. Дудкевичь промовою, въ котрôй повитавъ членôвъ 11-ый уже разъ зôбраныхъ на загальнї зборы, а вôдтакъ давъ короткій поглядъ на станъ, розвитокъ и потребы товариства Бесѣдникъ сконстатувавъ: що станъ товариства въ минувшôмъ адміністраційнôмъ роцѣ бувъ взагалѣ добрый; що совѣтъ, дирекція и весь персоналъ Торговлѣ сповняли свои обовязки; що товариство розвиваєсь, а щобы могло розвивати ся ще на бôльшій розмѣры и сповнити многї домаганя що-до вôдкрываня новыхъ філій, потреба бôльшого числа членôвъ „Наше товариство — мовивъ бесѣдникъ — повинно числити не сотки [853], але тысячѣ, ба й десятки тысячь членôвъ“ и вôзвавъ членôвъ дѣлати въ тôмъ напрямѣ.

По промовѣ головы совѣта приступлено до выбору президіи збору и выбрано: о. Тороньского предсѣдателемъ, а проф. В. Тисовского заступникомъ. На секретарѣвъ покликано о. Ваня и п. Романа Бачиньского.

Зъ порядку днєвного мавъ п. Мих. Спожарскій, яко референтъ совѣта, вôдчитати справозданье за адміністр. рôкъ 1893/94, т. є. за часъ вôдъ 1 липня 1893 до червня 1894. [Справозданье се подали мы вже вчера въ „Дѣлѣ“.] Позаякъ справозданье се мали члены надруковане въ рукахъ, то увôльнено п. Спожарского вôдъ вôдчитуваня и отворено надъ справозданьемъ дискусію. Въ дискусіи обговорювано головно справу дебіторôвъ [довжникôвъ] товариства. Пп. Бандуровичь, Р. Бачиньскій, Хойнацкій и Кисѣль, вповнѣ узнаючи, що така институція якъ „Народна Торговля“ мусить удѣляти кредиту, высказали рôвночасно бажанье, щобы сума кредитôвъ не йшла за высоко, бо се було бы шкôдне для товариства. Зô стороны дирекціи поясняли сю праву пп. директоръ В. Нагôрный и бухгальтеръ Волошиновичь. Зъ сихъ поясненъ выйшло ось-що: Въ загальнôй сумѣ рубрики „дебіторы“ мѣстять ся: довги для централу [головно за свѣчки до церквей]; дальше кредиты для крамниць и поодинокихъ гôдныхъ Русинôвъ, котрї основують для себе склепы по мѣстахъ; вкôнци мѣсячнї кредиты всѣхъ складôвъ для сторôнъ. Удѣлюванье кредиту есть рѣчію конечною; веде се за собою самъ интересъ. Загальна сума кредиту [у дебіторôвъ] не есть надто велика, коли — вôдтягнувши зъ нея довги для централу — решту роздѣлити на всѣхъ 13 складôвъ. А що-до забезпеченя и точного стягання довгôвъ — то зарядъ Торговлѣ зъ однои стороны поступае незвычайно осторожно [при удѣлюваню бôльшого кредиту забезпечуе ся], а зъ другои стороны стягае довги зъ найбôльшою енергією. — По сємъ поясненю зборы приняли внесенье п. Р. Бачиньского: „Поручае ся совѣтови Народнои Торговлѣ бачити на се, абы сума въ позиціи дебіторôвъ не зростала, але по змозѣ меншала, а коли-бъ въ сумѣ тои рубрики мѣстили ся такожь якісь позиціи неможливї до стягненя, абы се въ білянсѣ выказувано“. По ухвалѣ сего внесеня приняли зборы справозданье совѣта до вѣдомости.

Опôсля проф. Григ. Врецьона въ имени головного комітету контрольного вôдчитавъ таке справозданье: „Комітетъ контрольный головный у Львовѣ провѣрювавъ въ часѣ вôдъ 1 липня 1893 до 30 червня 1894 дѣловодство канцелярії, центрального магазину, всеи рахунковости и фондôвъ товариства, крôмъ того бравъ участь въ инвентурѣ центрального магазину, переводивъ часто сконтра касы и дѣловыхъ книгъ, вглядавъ часто въ касовї книги и бравъ навѣть участь въ кождôмъ засѣданю совѣта. Зъ кôнцемъ сего адміністр. року переглянувъ докладно головну книгу и фондъ резервовый, вôдтакъ головну касову книгу въ порôвнаню зъ касою-страцою и головною книгою центральною, дальше щадницю почтову и центральну. Знайшовши цѣле дѣловодство въ порядку, комітетъ контрольный заявляе, що совѣтъ господаривъ взагалѣ добре и выказавъ чистого зыску 3224·11 зр., отже комітетъ вносить удѣлити совѣтови абсолюторію.“ [Пôдписанї: Гр Врецьона, К. Панькôвскій и В. Тисовскій.] — Зборы удѣлили совѣтови абсолюторію, затверджуючи рôвночасно білянсъ и уповажнюючи совѣтъ до подѣлу половины чистого зыску и выплаты дівіденды вôдъ удѣлôвъ въ высотѣ 7%.

Вôдтакъ приступлено до выбору двохъ членôвъ совѣта на мѣсце выльосованыхъ д-ра Ст. Федака и проф. Ив. Бѣчая. Передъ голосованьемъ картками голова совѣта о. Дудкевичь пôднѣсъ заслуги обохъ уступаючихъ членôвъ совѣта. Д-ръ Федакъ — мовивъ голова, — особа на-скрôзь симпатична, сила цѣнна, дававъ завсѣгды юридичнї рады въ совѣтѣ и заступавъ безкористовно справы товариства, а проф. Бѣчай подававъ въ совѣтѣ богато радъ практичныхъ, бувавъ немовь делегатъ совѣта на конференціяхъ директорôвъ и провадивъ наглядъ надъ комнатою до снѣдань. — Зборы выбрали на-ново до совѣта д-ра Федака 34 голосами а проф. Бѣчая 23 голосами на 34 голосувавшихъ.

Презенційну марку для членôвъ совѣта вызначили зборы 3 зр. [якъ доси].

До комісіи контрольнои выбрано картками на-ново пп.: Панькôвского [29 гол.] Врецьону [28 гол.] и Тисовского [27 гол.] на 29 голосувавшихъ. — Внесенье о. Темницкого, щобы членамъ комісіи контрольнои признати такожь марку презенційну, не удержало ся.

Замѣтнѣйшихъ внесень не було. Зборы скôнчили ся передъ 7-ою годиною.

Дописи „Дѣла“

Вôдъ Турки.

[Трафіки хлопскій. — Пертрактація спадковї. — Судôвництво въ Борини]

Въ селѣ Бôтли, числячôмъ 1.600 душь, есть три трафіки жидôвскї, а позаякъ людей тутешныхъ жиды тероризують и люде жидôвъ дуже боять ся, то тôлько зъ великимъ трудомъ удало ся менѣ намовити селянина Павла Дружинця, щобы старавъ ся о трафіку. Скарбова дирекція въ Самборѣ въ такихъ справахъ поступае все дуже справедливо и длятого я не сумнѣвавъ ся, що просьба буде рѣшена прихильно. Однакъ стало ся инакше и то черезъ справозданье вôддѣлу сторожи фінансовои въ Турцѣ. Хотяй хата Павла Дружинця положена въ присѣлку числячôмъ 38 нумерôвъ и вôддалена о кільометръ вôдъ найблизшои трафіки жидôвскои, то фінансовый сторожникъ переводившій доходженье зробивъ таке справозданье, що трафіки непотрѣбно, — а кôлька мѣсяцѣвъ передъ тымъ выказавъ, що трафіка у Герша Штера есть потрѣбна, хотяй той Гершь Штеръ есть вôддаленый вôдъ найблизшои трафіки лише кôлькасотъ крокôвъ. На основѣ того справозданя не увзгляднила скарбова дирекція въ Самборѣ просьбы Павла Дружинця рѣшеньемъ зъ дня 29 грудня 1893 ч. 37.081. Отже для жидôвъ всьо, а для христіянъ-хлопôвъ нѣчо!

Великимъ тягаромъ для людности въ судовôмъ повѣтѣ бориньскôмъ були до недавна пертрактаціи спадковї, бо судъ въ Борини признававъ комісареви судовому за списуванье актôвъ спадковыхъ бôльше належитости, якъ другї суды въ Галичинѣ, хотяй тутешна людність позбавлена всякихъ заробкôвъ и бѣднѣйша, якъ въ другихъ повѣтахъ. Недавно попала менѣ въ руки резолюція того-жь суду въ справѣ спадковôй по бл. п. Василю Фазанѣ. Хотяй цѣлый спадокъ по нѣмъ выносивъ лише 100

зр., то судъ признавъ комісареви судовому 7 зр. 50 кр., а другій суды въ такихъ случаяхъ признаютъ що-найбôльше 3 зр. 15 кр. И якъ же не маѣ людность бѣднѣти?

Въ тутешнôмъ повѣтѣ нарôдъ, дуже легкодушный, попродавъ богато грунтôвъ жидамъ а мимо того судъ повѣтовый въ Борини тôлько въ дуже выимковыхъ выпадкахъ узнававъ селянъ за марнотратныхъ. Яка велика шкода зъ того для людности, свѣдчить ось такій фактъ: Въ роцѣ 1892 розпивъ ся дуже Иванъ Лапацакъ зъ Гнилои. Парохъ тамошный донѣсъ о тôмъ до суду и просивъ, щобы Ивана Лапацака узнати за марнотратного, бо вже грунты продаѣ. Судъ въ Борини вправдѣ перевѣвъ доходженье, але не поставивъ внесеня до суду окружного въ Самборѣ, а Иванъ Лапацакъ попродавъ теперь всѣ свои грунты жидамъ и на старôсть буде тягаромъ для громады.

Потѣшаюче для насъ теперь то, що въ послѣдныхъ мѣсяцяхъ богато змѣнило ся на лѣпше. Вымѣръ справедливости ѣсть скорый; перше процесы тревали лѣтами а теперь кôнчать ся въ кôлькохъ мѣсяцяхъ. Довѣріе христіяньскои людности до суду зростаѣ, а лихварѣ зачинають обавляти ся суду и уникають процесôвъ.

Д-рô Корнило Чайкôвскій.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Анґлійскій президентъ міністрôвъ льордъ Росбері выступивъ сими днями передъ 5 тысячами своихъ ліберальныхъ выборцѣвъ въ Брадфордѣ зъ бесѣдою, що выкликала въ цѣлôй Анґліи великій розголосъ. Зазначивши на вступѣ, що теперѣшный парляментъ буде вже въ короткôмъ часѣ розвязаный, высказавъ бесѣдникъ поглядъ, що найблизшій выборы не будуть вôдбувати ся пôдъ окликомъ вôдлученя церкви вôдъ державы, гомеруля для Ирляндіи або реформы шинкового закона, лише будуть обертати ся выключно около пытаня палаты льордôвъ. Мѣжь тымъ якъ въ часѣ послѣдныхъ 60 лѣтъ змѣняла палата послôвъ въ дорозѣ конституційнôй три разы свôй устрôй въ демократичнôмъ дусѣ, полишила ся палата льордôвъ такою, якою була передъ соткою лѣтъ. Зъ мѣжь 670 членôвъ палаты послôвъ належить 350 до лібералôвъ, що пôдпирають теперѣшне правительство. Однако въ палатѣ льордôвъ на 560 парôвъ ѣсть лише 30 лібералôвъ, а ажь 530 торісôвъ. И все одно, чи при будучихъ выборахъ вôйде до палаты послôвъ 100 чи 600 лібералôвъ, палата льордôвъ буде все мати лише 30 ліберальныхъ парôвъ. Се наруга для всѣхъ ліберальныхъ институцій и въ тôмъ лежить велика небезпечнôсть, а навѣть зазывъ до революціи, если така палата буде дальше истнувати. Вôнъ що-до своєи особы не ѣсть противникомъ другои палаты, але анґлійска палата льордôвъ не ѣсть взагалѣ нѣякою другою палатою, лише становою партійною орґанізацією, котрою кермують и ѣи надуживають консервативнѣ провôдники для сторонничихъ партійныхъ цѣлей. Супротивъ того стало неможливымъ всяке вольнодумнѣйше законодавство. Однако борба противъ палаты льордôвъ не повинна бы вести ся такъ остро и завзято, щобы зъ того могла повстати яка небезпечнôсть для державы. Пытанье палаты льордôвъ стало великимъ національнымъ пытаньемъ, але ѣго розвязка незвычайно тяжка, бо змѣна або знесенье привілеѣвъ сеи палаты можливѣ лише тогдѣ, коли обѣ палаты приймуть дотычный законъ. Все инше було бы революцією. Въ наслѣдокъ того предкладаѣ правительство, щобы палата послôвъ розпочала борбу противъ палаты льордôвъ ухвалою закона предложеного правительствомъ що-до ревізіи конституціи. Въ той спôсôбъ законъ выявлявъ бы спôльный поглядъ правительства и палаты послôвъ, що зъ обохъ палатъ маѣ палата послôвъ першеньство передъ палатою льордôвъ. По принятю такои ухвалы и по полагодженю теперѣшнымъ парляментомъ ще иншихъ загально пожиточныхъ предложень, звернулось бы правительство въ вôдповѣднôмъ часѣ до народу, щобы ѣму предложити ухвалу палаты послôвъ. Вôдъ выслѣду такого народного голосованя зависѣло бы пытанье палаты льордôвъ. Правительство надѣѣ ся, що голосъ народу выпаде въ ѣго користь. Оно кинуло льордамъ рукавицю; задачею народу ѣсть теперь пôдперти ѣго.

НОВИНКИ.

— **Загальнѣ рôчнѣ зборы Руского Касина въ Дрогобичи** вôдбудуть ся въ недѣлю 4-ого листопада о 8 годинѣ вечеромъ. На сѣ зборы запрошуѣ всѣхъ членôвъ — *Выдплъ.*

— **На увязненыхъ въ Тернополи т. назв. „омладинистôвъ“ польскихъ** почато сими днями въ польскихъ кругахъ збирати грошевѣ складки. На сю цѣль зложивъ доси посолъ до рады державнои д-ръ Кароль Леваковскій 25 зр., а молодѣжь польска у Львовѣ и кружокъ пань зôбрали мѣжь собою 27 зр.

— **Великій огонь** навѣстивъ вже другій разъ вôдъ кôлькохъ лѣтъ село Мѣзунь, долиньского повѣта, дня 27 н. ст. жовтня въ саме полудне. Зъ причины сильного вѣтру тяжко було навѣть подумати о ратованю и огнева сторожа, що наспѣла зъ тартаку бар. Попера въ Выгодѣ, уратувала ледве двѣ хаты зъ-мѣжь горючихъ будынкôвъ. Жертвою пожару упало 23 загородъ селяньскихъ разомъ зъ цѣлымъ припасомъ збôжа и пашѣ. Причиною пожару була нмовѣрно неосторожнôсть при сушеню льну и конопель. Зъ-мѣжь погорѣлцѣвъ ледве половина була обезпечена.

— **Заборонѣнѣ зборы.** На день 4 н. ст. падолиста скликано въ Тернополи народне вѣче въ справѣ выборчои реформы. Однако староство заборонило вôдбути се вѣче и яко мотивъ подало — холеру.

— **Князь Уельскій**, що якъ звѣстно, ѣде зъ жѣнкою и сыномъ до Ливадіи, одержавъ про смерть царя на стаціи Ст. Пельтенъ, въ дорозѣ зъ Остенды до Вѣдня, вôдъ даньского короля. О годинѣ 5-ôй и 20 мін. прибувъ князь до Вѣдня и заразъ замовивъ осôбный поѣздъ на 10 у годину и 15 мін. Нинѣ переѣде князь черезъ Львôвъ и Пôдволочиска до Ливадіи.

— **Добряга медвѣдь.** Зъ Стрыйщины доносять намъ про таку пригоду: При будуючôй ся довозовôй зелѣзници зъ Синевôдека до Крушельницѣ ночувавъ въ крушельницкôмъ лѣсѣ робôтникъ Н. зъ Лѣтинѣ и при ватрѣ пѣкъ собѣ въ ринцѣ солонину. Наразъ приходить дъ ватрѣ, видко принадженый запахомъ товщу, медвѣдь — и въ очехъ одубѣлого зъ перестраху робôтника взявъ флѣґматично ринку зъ солониною и понѣсъ ѣи собѣ дальше въ лѣсъ... „Вуйко“ бувъ на стôлько чемный, що навѣть не хотѣвъ зъѣсти тои вечерѣ при робôтнику, абы тому заощадити оскомы..

— **Для ополченцѣвъ.** Маґістратъ пригадуѣ, що тѣ зъ ополченцѣвъ, котрѣ служили у войску або одержали карты призначеня до спеціяльнои службы въ ополченю и мешкають на территоріи мѣста Львова, мають зголосити ся въ речинци вôдъ 5 до 8 н. ст. падолиста, а на случай надзвычайныхъ перешкодъ 15 або 16 падолиста с. р. въ львôвскôмъ маґістратѣ (радна саля, I. поверхъ) въ часѣ вôдъ 9. до 1. годины передъ полуднемъ, або вôдъ 4-ои до 6-ои пополудни. Интересованѣ мають принести зъ собою всякѣ войсковѣ документы, якѣ мають въ рукахъ, евентуально иншѣ паперы, якъ: метрику хрещеня, свѣдоцтво приналежности, або службову книжку и т. д. Ополченцѣ, наділенѣ картами призначеня до спеціяльнои службы, мають крôмъ того зголосити кождочасну змѣну побуту въ громадскôй зверхности (въ маґістратѣ) свого давнѣйшого и нового мѣсця побуту. Хто не выповнить приписаныхъ обовязкôвъ, буде каранный грошевою карою до 200 зр.

— **Львôвскій дурисвѣтъ.** Аронъ Мальцъ, 19-лѣтный жидикъ, мешкаючій при ул. Казимирôвскôй у Львовѣ, пустивъ ся на свого рода промыслъ. Одного дня казавъ собѣ подрукувати на гарнôмъ паперѣ красни вінеты зъ написею General-Agentur für Cognac, Liquere, Uhren, Fensterscheiben и т. д. На сѣмъ паперѣ порозписувавъ Мальцъ листы до рôзныхъ фірмъ, жертвуючи имъ свои услуги яко аґентъ и жадаючи заступства на цѣлу Галичину и Буковину. Мѣжь иншими одержала таке письмо и фабрика сторôвъ Ц. Клѣмта въ Бравнавъ та пристала на жаданя Арона Мальца. Небавомъ по тôмъ одержала ся фабрика замовленье на кôлькадесять сторôвъ до вôконъ пôдписане „Hauseigentümer Tumanek poste restante Lemberg“. Се „poste restante“ чомусь фірмѣ не подобало ся и она розвѣдавши ся, що „Hauseigentümer-a Tumank-a“ въ львôвскôй табули нема, вôдослала замовленье зъ близшими поясненями до львôвскои прокураторіи. Конець бувъ такій, що онодги стававъ „шефъ ґенеральнои аґентіи“ передъ львôвскимъ судомъ, котрый добачивши въ ѣго дѣяльности обманьство, засудивъ проворного жида на 6 мѣсяцѣвъ вязниць.

— **Лѣкъ на нежить.** Въ Deutsche Medicinal-Ztg. подаѣ д-ръ Керрісъ-Ксантенъ таку раду на нежить: Противъ тяжкого нежиту порадно уживати дуже простого способу, о скôлько знаю, ще мало знаного. На долоню наливаѣ ся трохи житнои горѣвки и втягаѣ ся ѣи сильно въ нôсъ. Горѣвка запече вправдѣ неприятно, але се скоро уступаѣ и по хвили стаѣ нôсъ на довшій часъ сухій, для интересованого дуже приѣмне чувство. Коли появлять ся знôвъ познаки нежиту: чиханье, скоботанье и т. ин. треба повторити процедуру кôлька разôвъ доки нежить цѣлковито не уступить. Пôсля мого досвѣду, не потреба бôльше, якъ три разы втягати въ нôсъ горѣвку.

— **Заведенье новыхъ білетôвъ вступу на дворець.** Дирекція зелѣзниць оголошуѣ: Вступъ на перонъ двôрця дозволеный тôлько за оказаньемъ білету ѣзды або вступу. Білеты вступу уповажняють оказателѣвъ тôлько до пробуваня въ ждальняхъ и на перонѣ; входити до ваґонôвъ безусловно зборонено. Тѣ, що супротивляють ся тôй заборонѣ, заплатять судовому рѣшеню не пôдлягаючу кару въ сумѣ трехъ зр.

— **Дрôбни вѣсти.** Вчера переѣздивъ черезъ Пôдволочиска и Львôвъ до Санъ Ремо великій князь Сергій въ недужимъ вел. кн. Алексѣмъ Михайловичемъ. За великими князями наспѣла о 7 годинѣ вечеромъ телеґрама зъ Ливадіи зъ вѣстею про смерть царя та взываюча ихъ до повороту, однако вел. князѣ були вже въ дорозѣ до Кракова и телеґраму выслано дальше.

— **Звертаѣмо увагу Вп. Читателѣвъ** на похибку, яка зайшла въ патінаціи 10-ого аркуша „Бібліотеки повѣстей“. Именно арк. 10-ый маѣ зачинати ся стороною 137-ою а кôнчити ся 152-ою а не, якъ хибно выдруковано, 139-ою взглядно 154-ою. Нинѣшный 11-ый аркушь зачинаѣ ся стороною 153-ою.

Посмертнѣ — ǂ — оповѣстки.

О. Теофіль Горницевичь, болехôвскій деканъ, членъ долиньскои рады повѣтовои и черезъ 42 роки парохъ въ Гошовѣ, упокоивъ ся дня 28 н. ст. жовтня с. р. скоропостижно на ударъ серця въ 71-ôмъ роцѣ житя, а 47-ôмъ священьства. В. е. п.!

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 2 падолиста. Цѣсарь Францъ Іосифъ одержавъ вѣсть про смерть царя просто зъ Ливадіи до Ґеделе. — На похороны царя маѣ выѣхати арх. Кароль Людвикъ.

Берлинъ 2 падолиста. Праса высказуѣ ся о новôмъ цари Николаю II. дуже обережно. На похороны выѣде кн. Генрикъ.

Софія 2 падолиста. Комісія адресова собранія рѣшила не згадувати нѣчого въ адресѣ на престольну промову про вôдносины зъ заграницею. Однакъ надѣють ся, що Стоиловъ зложить заявленя о заграничнôй політицѣ.

Лондонъ 2 падолиста. Льордъ Сальсбері вôдповѣвъ въ Единбурзѣ на докоры, якѣ Росбері робивъ палатѣ льордôвъ.

Переписка Редакціи и Адміністрациі.

— Вп. Д. Дія. въ Кр. До кôнця року ще 10·50 зр. — Вп. О. На. въ Пац. За грудень ще 1 зр.

Надболанє.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручаѣ у великôмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокля, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґы, ленты мѣрильнѣ, пйоны, сібелѣ, манометры и т. п. Устроєня звôнкôвъ електричныхъ. Всякѣ направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляют точно. 148

Ножицѣ всякого рода приймаѣ до направы и цѣлкомъ новѣ продаѣ
ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ
ножôвникъ у Львовѣ ул. Боимôвъ ч. 3.
Цѣнники даромъ.

Повѣсти О. Федьковича
ЧАСТЬ I.
Сторôнъ 1—78. **Цѣна 20 кр** (съ пересылкою почт. 25 кр.)
Дôстати можна въ друкарни тов. им. Шевченка у Львовѣ и въ книгарни Ставропиґійскôй.

Машинки американьскѣ до сѣкания мяса (найпрактичнѣйшѣ зъ уживаныхъ доси системъ) по 4·50 зр. Машинки універсальнѣ до тертя мигдалôвъ, булокъ, цукру и т. ин. по 1·60 зр.
4595 *поручаѣ*
ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ
торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.)
Цѣнники илюстрованѣ рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости

МАҐАЗИНЪ и РОБôТНЯ
Футеръ
ФЕЛИКСА и ЮЛІЯНА ЛЮБЕЛЬСКИХЪ
ул. Валова ч. 3 у Львовѣ
Поручають на зимовый сезонъ всякѣ можливѣ роды футеръ въ шкôркахъ, готовѣ футра и всякѣ иншѣ артикулы, що входять въ обсягъ кушнѣрства пôсля найновѣйшихъ фасонôвъ, такожь приймають покрытя и перерôбки на новѣ фасоны, числячи по найнизшихъ цѣнахъ.
Цѣнники на жаданье франко.
(„Импреса“) 335 7—12

КАНЦЕЛЯРІЯ АДВОКАТА
Д-ра Стефана Федака
перенесена до дому при
ул. Костюшка ч. 10
(напротивъ Банку краєвого).
336 19—20

Молочарня
при улици Сикстускôй ч. 31 у Львовѣ
запрошуѣ
до абонаменту на снѣданя, обѣды и вечерѣ.
372 2—3

Глядаѣ ся господинѣ
въ дôмъ священика вдôвця на селѣ. Близшѣ услôвя „Михневичь“ poste restante Rymanów. 369 2—6

НА РАТЫ
МАШИНЫ ДО ШИТЯ
зъ найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и краєвыхъ вôдъ 25 до 65 зр.
поручаѣ 4798 127—?
ЛЮДВИКЪ ҐАРДОЛИНЬСКІЙ
Львôвъ, площа Галицка 14.
Цѣнники на жаданье даромъ и франко.

Ново отворенный маґазинъ „пôдъ Баторіемъ“
у Львовѣ, ул. Баторія ч. 18 напротивъ судовои палаты
поручаѣ свôй богато заосмотреный складъ модныхъ мужескихъ и ґалянтерійныхъ товарôвъ, якъ: бѣлье, ковнѣрики, манеты, кравятки въ найновѣйшихъ фасонахъ и десеняхъ, рукавички, лѣски, парасолѣ анґлійскій, американьскій кальошѣ, приборы до подорожѣ, якь такожь анґлійску и французку перфумерію по найдешевшихъ цѣнахъ. Замовленя надъ 5 зр. высилае ся франко вôдворотною почтою. **Цѣлый склеповый персоналъ говорить по руски.** 368 2—8

НА СЕЗОНЪ ОСѢННЫЙ

Просить ся ласкаво всѣхъ Вп. Гостей выставовыхъ пересвѣдчити ся о дивнôй дешевости осѣнныхъ и зимовыхъ товарôвъ, вже спровадженыхъ въ великôй скôлькости.

Слѣдуючѣ товары продають ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ доки истнуѣ запасъ:

1000 модныхъ муфôвъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·50, 2·— до 5·— зр.
1000 кожуховыхъ шапокъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·80, 2·20 до 4·— зр.
1000 флянельовыхъ и суконныхъ блюзъ осѣнныхъ и зимовыхъ 2·50, 3·— до 6 зр.
500 гальокъ волôчковыхъ по 2·50 до 4·— зр.
1000 хустокъ Гімаляя, найбôльшій родъ 1·75, 2·25 до 4·— зр.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ суконокъ на осѣнь и зиму 1·80, 2·50 зр.
1000 модныхъ плащикôвъ на осѣнь и зиму вôдъ 4 зр. и высше.
3000 одягôвъ для хлопчикôвъ у всѣхъ величинахъ по 1·80, 2·— , 3·— зр. и высше.
Особливѣ новости въ стяжкахъ, воаляхъ, капелюхахъ дамскихъ и дитинныхъ, рукавичокъ ґлясé, дунькахъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, панчохахъ, парасоляхъ до дощу, блюзахъ шовковыхъ и вовняныхъ, шляфрокахъ, костюмахъ и неґліжахъ надôйшли власне въ великôй скôлькости и доповняють ся щоденно.

Особливша гуртовна продажь принагôдна
въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (выробôвъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 гарнітурôвъ „Louvre“ на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 гарнітурôвъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 75, 1·20, 1·50, 2 и высше.
300 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·35, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый выробôвъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовнянаго атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (6тера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ флянельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваникôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2·25 стрижень по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десеномъ въ цвѣты або фігуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальоникыхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хинъскихъ шкôръ козличихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Ангора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітацією шкôры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальонній у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портіеры и занавѣсы коронковѣ аж до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всякѣ въ провінціи надсылань поручена полагоджуе ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE
у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.
4895 173—?

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и одвѣчальный редакторъ: Иванъ Белей. Папѣръ въ фабр. Черлянькои. З друкарнѣ Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 238. Львôвъ, Субота 22 жовтня (3 падолиста) 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских свят) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додаток „Бібліотека найзнаменитших повѣстей“ выходить во второкъ, и во второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людовика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платѣй у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлий рôкъ	18 зр.	на цѣлий рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр
на мѣсяць	1 зр. 50 кр		

у Львовѣ:

на цѣлий рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попередне застереженье. — Реклямація неопечатай вôльній вôдъ порта.

Поединоке число коштує 8 кр. в. а

Оголошенія принимають ся по цінѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовôй а въ рубрицѣ „Надісланé“ по 20 кр. в. а

Подяки числить ся по 10 кр. вôдъ стрічки.

Акція выборча Русинôвъ и єи противники.

Выборы двохъ послôвъ соймовыхъ зъ сѣльскихъ громадъ въ повѣтахъ старо-мѣскôмъ и збаражскôмъ представляють вже въ дотепершнôмъ своѣмъ ходѣ неодинъ цѣкавый моментъ.

Коли розписанй були недавно доповняючй выборы зъ сѣльскихъ громадъ въ захôднôй Галичинѣ [на мѣсце гр. Яна Тарновского и гр. Тишкевича], оголосила ихъ Gazeta Lwowska въ своѣй урядовôй части. [Давнѣйше она мала звычай оголошувати такй выборы лише въ части неурядовôй.] Однакожь о выборахъ въ старомѣскôмъ и збаражскôмъ повѣтѣ нема въ нѣй жаднои згадки, анѣ въ урядовôй анѣ въ неурядовôй части. Правда, що на те нема законнои постановы; але длячого-жь мимо того оголошено и то въ такôй урядовôй формѣ выборы въ захôднôй Галичинѣ? чому зроблено таку рôзницю межи всхôдною а захôдною Галичиною? чому заховує ся якась тайна власне щодо выборôвъ въ рускихъ повѣтахъ?...

Скоро появили ся вѣсти о рускихъ кандидатурахъ, польска праса, зъ выимкою Kurjer a Lwowsk-ого, наробила крику, а польскй комітеты повѣтовй и краевый поспѣшили поставити свого кандидата навѣть въ такôй Збаражчинѣ, де посломъ соймовымъ був завсѣгды Русинъ. Отже польскй політики, хочь належать до правительственнои коаліціи зовсѣмъ не вагають ся, насупротивъ єи програмы, нарушувати станъ посѣдання Русинôвъ, а крôмъ того выявлятй передъ свѣтомъ антагонізмъ межи обома народами Галичины, котрый же-жь и они самй и урядовй сферы старали ся такъ дуже затушовувати. Та мабуть теперь, коли выстава у Львовѣ скôнчила ся, туманити дальше свѣтъ фікцією згоды и єдности Полякôвъ и Русинôвъ уважає ся вже за рѣчь не такъ потрѣбну... Але цѣкаве єсть мотивованье польскои акціи въ Збаражчинѣ. Сей повѣтъ — читаємо въ Gazet-ѣ Narodow-ôй — був уже спольщеный а теперь русчить ся, отже треба ратувати польскôсть. Коли-бъ справдѣ такъ було, то Русины тôлько вôдбирали бы назадъ своє, — але, на жаль, оно зовсѣмъ инакше.

Конскрипція зъ року 1880 выказала въ збаражскôмъ повѣтѣ 41.746 або 70 прц. Русинôвъ а 15.960 або 26·7 прц. Полякôвъ. Остатна конскрипція зъ 1890 р. выказала 45.141 або 67·6 прц. Русинôвъ а 20.249 або 30·3 прц. Полякôвъ. Отже за десять лѣтъ число Русинôвъ въ порôвнаню до загального числа населеня о 2·4 прц. зменшило ся, а противно, число Полякôвъ о 3·6 прц. збôльшило ся. И таке некористне для Русинôвъ вôдношенье показує ся не тôлько що-до языка, але и що-до обряду. Въ роцѣ 1880 було въ Збаражчинѣ греко-католикôвъ 37.676 або 62·9 прц. а римо-католикôвъ 16.265 або 27·1 прц, въ роцѣ-жь 1890 греко-католикôвъ 40.814 або 61·1 прц. а римокатоликôвъ 19.980 або 29·9 прц. Отже число греко-католикôвъ въ вôдношеню до загального числа зменшило ся о 1·8 прц., а число римокат. збôльшило ся о 2·8 прц. И се называє ся — русченьемъ Полякôвъ!

Все-жь таки ще й нинѣ Русины въ збаражскôмъ повѣтѣ творять бôльше якъ двѣ третины а Поляки менше якъ одну третину населеня, отже зовсѣмъ справедливо, щобы характеръ повѣта був рускій а заступникомъ єго въ соймѣ був Русинъ. Ще бôльше право до того, хочь при тôмъ и ще бôльшій упадокъ Русинôвъ, показує ся въ старомѣскôмъ повѣтѣ. Тамъ було зъ кôнцемъ 1880 року 38.874 або 86·5 прц. Русинôвъ а 2.764 або 6·1 прц. Полякôвъ, зъ кôнцемъ же 1890 року було вже лише 38.764 або 77·6 прц. Русинôвъ а 8.646 або 17·3 прц. Полякôвъ. Що за величезна рôзница! Число Русинôвъ навѣть абсолютно зменшило ся о 110 а процентово о 8·9 прц, число-жь Полякôвъ зросло о 11·2 прц. въ порôвнаню до загального числа населеня. Вôдъ взглядомъ обряду було въ 1880 роцѣ 35.796 або 79·6 прц. греко-католикôвъ а 4.325 або 9·6 прц. римо-католикôвъ, въ 1890 роцѣ 38.437 або 76·6 прц. греко-католикôвъ а 5.920 або 11·8 прц. римо-католикôвъ. Отже число греко-католикôвъ въ порôвнаню до загального числа населеня зменшило ся о 2·2 прц. Зъ тыхъ всѣхъ чиселъ показує ся такожь, що въ роцѣ 1880 ще 1.561 римо-католикôвъ [и 1.517 жидôвъ] признало ся до рускои народности, а въ десять лѣтъ пôзнѣйше вже всѣ римо-католики, котрыхъ число ще й зросло дуже значно, и крôмъ того такожь 2.726 жидôвъ вже польску мову подало за свою рôдну — такъ сильно змôгъ ся польскій а такъ дуже ослабъ рускій елемент! Если отже Поляки зовсѣмъ невѣрно свою акцію выборчу мотивують дбалостію о захованье упадаючого елементу польского, то Русины и въ збаражскôмъ и ще бôльше въ старо-мѣскôмъ повѣтѣ въ дѣйстнôмъ упаданю рускаго елементу повинній мати товчокъ до напруженя всѣхъ силъ за-для ратованя свого національного посѣданя. Въ старо-мѣскôмъ повѣтѣ они ще й нинѣ становлять бôльше якъ три чверти а Поляки тôлько шесту часть всего населеня, отже соромъ був бы, якъ бы пять разôвъ численнѣйшй Русины дали ся перемочи о стôлько слабшому противникови.

Зъ иншого боку взяла ся до Русинôвъ „Народна Часопись“, а списала ся ще красше якъ польскй дневники. Ледви довѣдала ся о акціи Народнои Рады и змѣркувала, що тота акція готова мати успѣхъ, ану-жь ѣй перешкаджати! ану-жь интриґувати межи самыми Русинами! Она написала, що право потверджуваня кандидатуръ и припоручуваня выборцямъ прислугує зъ-давна [рускому] центральному комітетови выборчому а не Народнôй Радѣ, отже черезъ узурпацію Народною Радою неналежачого ѣй права може выйти таке, що центральный комітетъ поставить иншихъ кандидатôвъ а Народна Рада иншихъ, и одинъ кандидатъ стане противъ другого. Мы передо всѣмъ „Народнôй Часописи“ и єи инспираторамъ мусимо рѣшучо вôдмовити права мѣшати ся у внутрѣшнй справы Русинôвъ: внутрѣшнй справы рускй належать до Русинôвъ самыхъ, до сторôнъ безпосередно дôткненыхъ, а всякого посторонного вже навѣть само почутье такту и приличности повинно здержувати вôдъ нихъ. Hands off, панове! Коли-жь „Народнôй Часописи“ такъ на серци лежить повага центрального комітету, чому она за нею не вступила ся торôкъ, коли той-же комітетъ ставивъ кандидатôвъ своихъ въ Ярославѣ-Чешановѣ и въ Долинѣ?!

Але, поминувши ту формальну сторону, Народна Рада має повну компетенцію до переводженя всякихъ выборôвъ, отже и до потверджуваня и припоручуваня кандидатуръ, на основѣ свого статута. Она и выконувала те своє право, н. пр. въ р. 1888 переводила выбôръ посла до сойму въ повѣтѣ рудецкôмъ. Центральный [властиво головный] комітетъ завязавъ ся ажь зъ кôнцемъ сѣчня 1891 р., и то наслѣдкомъ змѣненои ситуаціи політичнои спеціяльно до переведеня тогдѣшныхъ загальныхъ выборôвъ до рады державнои, котрй то выборы вôнъ и самъ переводивъ черезъ всѣ ихъ стадіи. Але мимо єго завязаня Народна Рада выконувала вôдтакъ дальше своє право въ справѣ выборôвъ, н. пр. при выборѣ посла до сойму зъ бучацкого повѣта, и нѣкому, хочь-бы й „Народнôй Часописи“, а найменше головному комітетови, анѣ на гадку не прийшло видѣти въ тôмъ якусь узурпацію. Ажь торôкъ Народна Рада лишила потвержденье и оголошенье декотрыхъ кандидатуръ головному комітетови, въ тôмъ припущеню, що складъ того комітету, до котрого входять и вôдпоручники ординаріятôвъ, спонукає другй стороны, именно Полякôвъ и правительство, бôльше числити ся зъ нимъ и оглядати ся на него. Але се припущенье зовсѣмъ не здѣйстнило ся, якъ показало ся при згаданыхъ вже повысше выборахъ въ Ярославѣ-Чешановѣ и Долинѣ; длятого Народна Рада, котра и такъ цѣлй выборы приготовляла, не видѣла вже жадного интересу въ тôмъ, щобы потвержденье и оголошенье кандидатуръ лишати головному комітетови. И знôвъ нѣкому анѣ на гадку не прийшло оспорювати єи компетенцію, ажь здобула ся на се — Народна Часопись“... въ интересѣ правдивои консолідациі Русинôвъ!

Не хочемо бôльше розводити ся надъ сею справою, скажемо лишь одно: Всѣ интриґи и махінаціи противникôвъ Русинôвъ повинній бути спасенною наукою для кождого щирого Русина, щобъ тымъ сильнѣйше держати ся разомъ и тымъ енергічнѣйше выступати въ оборонѣ нашихъ правъ и нашихъ потребъ. Спеціяльно-жь що-до найблизшои акціи політично-народнои — двохъ доповняючихъ выборôвъ въ Збаражи и Старôмъ-мѣстѣ — повинній всѣ рускій выборцѣ солідарно голосувати на незавісимыхъ кандидатôвъ рускихъ: въ Збаражи на о. Алексея Заячкôвского а въ Старôмъ-мѣстѣ на о. Михайла Зубрицкого.

Письмо зъ Буковины.

[Поступованье правительства зъ буковиньскими Русинами.]

„Одною рукою дають, а другою беруть“. Такон „прихильности“ теперѣшного правительства мають зазнати небавомъ буковиньскй Русины.

Зъ именованьемъ нового краевого инспектора Нѣмця д-ра Тумліржа, — котрый не знає по руски й тôлько, що єго попередникъ знѣмченый Чехъ д-ръ Выслужіль, — приступають Русинôвъ, що надзôръ надъ буковиньскими школами рускими буде повѣреный особному инспекторови, якъ се зроблено вôдъ давна що-до школъ волоскихъ, котрй й на дальше повѣрено опѣцѣ Румуна директора Исопескула. Справедливôсть супроти Русинôвъ и интересъ школьництва рускаго вымагали бы: такъ само передати инспекціи рускихъ школъ въ руки щирого Русина.

Всѣ заговорили про проф. Єротея Пѣгуляка, проф. Шпойнаровского та й ще бôльше про окружного инспектора Поповича яко єдино можливыхъ кандидатôвъ. Такъ нѣ! „Прихильный“ розвоєви рускихъ школъ и Русинамъ „Новый курсъ“ правительства задумавъ инакше, бо — якъ ходять певнй слухи — намѣряє вôддати надзôръ надъ рускими школами Румунови а властиво перекиничкови. Єсть се учитель Румунъ Янковскій, що пише ся Janchovschi, орудье румунізаторске, що вже яко повѣтовый инспекторъ черновецкого-замѣского округа робивъ медвежу услугу рускимъ школамъ, спомагаючи румунізацію чисто рускихъ школъ, якъ пр. въ Михальчи и иншихъ селахъ. Сей невѣжа рускои мовы и помôчникъ румунізаторскои кліки має спаралізувати [нѣбы-]уступку правительства — має пôдчинити рускй шко-

---

Три смерти.

Оповѣданье *Л. Н. Толстого.*

I.

Була осѣнь. Головнымъ шляхомъ ѣхали скоро два екві̀пажѣ. Въ передньôй каретѣ сидѣли двѣ женщины. Одна була панѣ, худощава и блѣда. Друга — слуга, ясно-румяна и повновида. Коротке, сухе волосье выбивало ся зъ-пôдъ полинялои шапочки, червона рука въ подертôй рукавичцѣ сквапно поправляла ихъ. Высокй груди, вкрытй ковровою хустиною дыхали здоровьемъ; быстрй, карй очи то слѣдили крôзь вôкно за втѣкаючими полями, то несмѣливо споглядали на паню, то неспокôйно бѣгали по углахъ кареты. Проти носа слуги гойдалась причѣплена до сѣтки панина шапочка, на єи колѣнахъ лежавъ песикъ, ноги єи пôдносили ся поверхъ коробочокъ, що лежали въ низу, и ледви чутно бубнили по нихъ пôдъ скрипливу музику ресорôвъ и побрязкуванье шибъ.

Зложивши руки на колѣнахъ и закрывши очи, панѣ слабо похитувалась на подушкахъ, пôдложеныхъ ѣй пôдъ плечѣ, и зъ-легка наморщившись, глухо покашлювала. На головѣ єи був бѣлый, нôчный очѣпокъ и синя хустиночка, завязана на нѣжнôй, блѣдôй шиї. Простый роздѣлъ, гублячись пôдъ очѣпкомъ, дѣливъ русе, незвычайно рѣдке, напомаджене волосье, и було щось сухого, мертвого въ бѣлости шкôры того широкого роздѣлу. Зôвяла, по трохи жовтава шкôра не мôцно зазначувала тонкй и гарнй черты лиця и червонѣлась на щокахъ и скулахъ. Уста були сухй и неспокôйнй, рѣденькй рѣсницѣ не злипали ся, а по дорожна, суконна капота робила простй складки на запалôй груди. Поминувши се, що очи були причиненй, лице панѣ выражало втому, роздразненье и стале страданье.

Лакей, спершись на лôктѣ, дрѣмавъ на козлѣ; почтовый ямщикъ, выкрикуючи завзято, поганявъ велику, спôтнѣлу четверню, рѣдко споглядаючи на другого ямщика, що покрикувавъ зъ заду въ колясцѣ. Паралєльнй, широкй колѣ рôвно и скоро стелились по грузкôмъ болотѣ дороги. Небо було сѣре и холодне, сыра имла падала на поля и на дорогу. Въ каретѣ було душно и пахло кольоньскою водою та пыломъ. Недужа вытягла въ задъ голову и поволи отворила очи. Великй очи були ясній и чудовои, темнои барвы.

— Знову, — сказала вона, нервово вôдкидаючи гарненькою, худощавою рукою конець плаща покоѣвки, що ледви дотыкавъ ся до єи ноги, и губа єи болѣстно выкривилась. Мотря пôдгорнула обома руками плащь, пôднялась на сильныхъ ногахъ и сѣла дальше. Свѣже лице єи покрыло ся яркимъ румянцемъ. Прекрасній темній очи хорои быстро зорили за рухами покоѣвки. Панѣ сперлась обома руками о сидженье и такожь хотѣла пôднестись, щобъ сѣсти высше, але на те не стало въ нен силъ. Губа єи выкривилась и цѣле лице зъогидилось выразомъ немôчнои, лихои иронія. „Хочь-бы ты помогла менѣ!...“ „Ахъ, не треба! Я сама можу, лишь не клади за мене тыхъ мѣшкôвъ своихъ, будь ласкава!..“ „Та вже не рухай радше, коли ты не вмѣєшь!“ Панѣ закрыла очи и, знову быстро пôдвѣвши повѣки, глянула на покоѣвку. Мотря, дивлячись на неи, прикусувала долѣшну, червону губу. Важке зôтханье добулось зъ грудей хорои, одвакъ зôтханье, не скôнчившись, перемѣнилось въ кашель. Вона вôдвернулась, насупилась и обома руками вхопилась за груди. Коли кашель минувъ ся, вона знову закрыла очи и сидѣла дальше непорушно. Карета и коляска въѣхали въ село. Мотря высунула грубу руку зъ-пôдъ хустины и перехрестилась.

— Щó се? — запытала панѣ.

— Стація, панѣ.

— Що-жь ты хрестишь ся, я тебе пытаю?

— Церква, панѣ.

Хора обернулась до вôкна и стала помалу хреститись, дивлячись обома очима на велику сѣльску церкву, котру минала карета хорои.

Карета и коляска разомъ затримались коло стації. Зъ коляски выйшли мужь хорои женщины и докторъ и пôдôйшли до кареты.

— Якъ вамъ теперь? — спытавъ докторъ, беручи за пульсъ.

— Ну, якъ ты, моя люба, не втомилась? — поспытавъ мужь по французки. — Не хочешь выйти?

Мотря, позгортавши вузлики, кулилась въ кутику, щобъ не заваджати въ розмовѣ.

— Нѣчого, такъ само, — вôдповѣдала хора. — Я не выйду.

Мужь, постоявши трохи, пôйшовъ на стацію. Мотря, выскочивши зъ кареты, на пальцяхъ побѣгла по болотѣ до брамы.

— Коли зô мною плохо, то се ще не рація, щобъ вамъ не снѣдати, — зъ-легка осмѣхаючись, сказала хора докторови, що стоявъ пôдъ вôкномъ.

„Нѣкому имъ нема до мене дѣла... — додала вона про себе, скоро лишь докторъ, тихою ходою вôддаляючись вôдъ нея, бѣгомъ побѣгъ по сходкахъ стації. — Имъ добре, то все одно. Охъ, Боже мôй!“

— Ну, що, Едварде Ивановичу? — сказавъ мужь, стрѣчаючи доктора зъ великою усмѣшкою затираючи руки: — я казавъ фляшину принести, а вы якъ думаєте?

— Можна, — вôдповѣвъ докторъ.

— Ну, що вона? — зôтхаючи спытавъ мужь, знижуючи голосъ и пôдносячи бровы.

— Я говоривъ, вона не може доѣхати не то до Италіи, а й до Москвы дай Боже. А ще при такôй погодѣ.

— То що жь робити? Ахъ Боже мôй, Боже мôй! Мужь закрывъ очи рукою. — Ходи сюды! — сказавъ вôнъ до чоловѣка, що вносивъ напитокъ.

лы румунізаторамъ, — маѣ вѡдобрати те, що дано одною рукою.

Чи не смѣхъ собѣ роблять зъ Русинѡвъ? Смѣхъ, и то гѡркій! Та й доки того буде?!

Квестія истрійска.

Порѣшенье квестій написей въ двохъ языкахъ, словѣньскѡмъ и италійскѡмъ, на таблицяхъ урядовыхъ въ Истріи наступило въ середу. Урядовый комунікатъ про се рѣшенье звучить: По довгихъ переговорахъ, якѣ помѣжь правительствомъ а презесомъ клюбу гр. Коронінимъ, и такожь мѣжь послами истрійскими д-ромъ Бартолимъ и Ріццимъ вели ся послѣдными днями та ще въ середу передъ полуднемъ за посередництвомъ президента палаты послѡвъ, бар. Хлюмецкого — рѣшило ся правительство заявити: що г о т о в о рескриптови, котрымъ заряджуѥ ся умѣщенье таблиць урядовыхъ зъ написями въ двохъ языкахъ въ Истріи, в ѡ д о б р а т и з а г а л ь н ы й (generell) х а р а к т е р ъ; однакъ застерѣгаѥ собѣ, що въ мѣсцевостяхъ, де такѣ таблицѣ ще не суть умѣщенѣ, въ кождѡмъ поодинокѡмъ случаю розслѣдить истнуючѣ вѡдносины фактичнѣ и вѡдповѣдно до того зарядить; але въ Пірано, позаякъ тамъ прийшло до ексцесѡвъ, въ интересѣ задержаня поваги урядовои мусить бути умѣщена таблиця урядова зъ написями въ двохъ языкахъ.

Отсе заявленье правительства подавъ гр. Короніні до вѣдомости свого клюбу. Пѡдчасъ нарады бѡльшѡсть членѡвъ клюбу признала сю уступку правительства достаточною и промовляла за тымъ, щобы ту справу, котра захитала становище клюбу супротивъ коаліціи, уважати полагодженою. Однакъ послы истрійскѣ, Бартолі и Ріцці не хотѣли ще й теперь згодити ся, лишь заявили, що выѣдуть до своихъ округѡвъ выборчихъ, щобы порозумѣти ся тамъ зъ своими выборцями. Оба послы выѣхали въ середу вечеромъ до Истріи, выславши напередъ таку телѥграму до своихъ выборцѣвъ: „Зарядженье въ справѣ таблиць треба уважати, по деклярації правительства, що оно полишене загального характеру. Тамъ, де таблицѣ въ двохъ языкахъ не суть ще умѣщенѣ, застерѣгаѥ собѣ правительство, що кождый поодинокій случай (зъ выимкою Пірано, де правительство хоче удержати свою повагу) розслѣдить и порѣшить при увзглядненю дѣйстныхъ вѡдносинъ. Въ тѡмъ дусѣ выданѣ розпорядженя зѡ стороны правительства въ дорозѣ телѥграфічнѡй.“ Послы Бартолі и Ріцці заявили въ клюбѣ, що готовѣ зложити мандаты, ѥсли ихъ выборцѣ не будуть вдоволенѣ зъ норѣшеня справы. На той случай клюбъ Коронініого зменшивъ бы ся о двохъ членѡвъ, але не розпавъ бы ся, бо полишились бы въ нѣмъ италійскѣ послы зъ Трієсту.

Такъ стоить поки-що справа, котра занепокоила коаліцію и потрясла ѥи основами. Правительство выбрало посередну дорогу; бажаючи успокоити розъярене населенье италійске, заявило, що не думаѥ уважати розпорядженя о таблицяхъ въ двохъ языкахъ загально обовязуючимъ, се значить, щобы въ цѣлѡй Истріи були написи подвѡйнѣ, славяньскѣ и италійскѣ, а зновъ для покривдженыхъ Славянъ прирекло правительство розслѣджати поодинокѣ случаѣ и полагоджувати ихъ пѡсля фактичныхъ вѡдносинъ. Хочь бы отся посередна дорога правительства показала ся на разѣ спасенною, розумѣѥ ся для коаліціи, то чи скорше чи пѡзнѣйше мусить выйти на верхъ, и то бѡльше заострено, квестія повнои рѡвноправности народностей. Добре каже дописуватель вѣденьского Czas-у, що годѣ теперь факты етнографічнѣ (чисельна пропорція населеня однои народности до другои) иѥгувати фактами историчными и політичными (высшѡсть культурна, исторична перевага и станъ посѣданя одного языка надъ другимъ), бо въ мѣру того, якъ демократія взмагаѥ ся, тѣ найширшѣ верствы населеня, маючѣ за собою чисельну высшѡсть, домагають ся рѡвноправности и рѡвнорядности. Такъ само пише и Norddeutsche Allg. Ztg.: Племена, котрѣ змагають до самостѡйного розвитку цивілізаційного, уважають языкову рѡвноправнѡсть необходимымъ до того услѡвѣмъ и знаменемъ соціяльнои та політичнои рѡвновартости. Право выборче, не увзглядняюче рѡзницъ національныхъ, признане широкимъ верствамъ населеня, доводить до заключеня, що годѣ теперь приписувати въ житю політичнѡмъ „рѡзну“ вартѡсть поодинокимъ языкамъ. Крѡмъ безпосередныхъ практичныхъ потребъ ще лишь чисельна пропорція може рѣшати о правахъ дотычного языка. Конституційнѣ законы вымагають льоѥчно поступати.“

Орѥаны коаліційнѣ задоволенѣ зъ обороту тои справы, хочь певно для коаліціи цѣла справа не перемине безъ шкоды и безъ науки. Вже теперь орѥаны лѣвицѣ натякують про справу циллійскои ѥімназіи и кажуть, що ѥсли для кѡлькохъ италійскихъ послѡвъ коаліційныхъ могло правительство зробити уступку, то повинно такъ само уступити супротивъ домагань коаліційныхъ Нѣмцѣвъ и залишити справу словѣньскихъ паралельокъ въ Ціллю. Ѥсли-жь бы два послы истрійскѣ выступили въ клюбу Коронініого, то се выйде на шкоду коаліціи, бо они не маючи нѣчимъ звязанѣ руки, не будуть потребувати „усувати“ на другій плянъ свои жаданя політичнѣ, и черезъ то будуть выкликувати пресію на тыхъ послѡвъ, котрѣ лишать ся въ коаліціи, щобы й они ставляли квестіи, такъ сказати бы некоаліційнѣ. Чи супротивъ того, система коаліціи ѥсть для народѡвъ австрійскихъ природною?

Годѣ вкѡнци не згадати о однѡмъ вправдѣ малозначнѡмъ, але интереснѡмъ для насъ фактѣ. Ото Czas вылаявъ свого союзника політичного львѡвскій Przegląd за ѥго становиско въ квестіяхъ, котрѣ клопочуть коаліцію. Przegląd, якъ мы зазначували, такъ ревно боронивъ коаліціи въ спѡрныхъ квестіяхъ національно-політичныхъ, що вырѣкъ ся свого характеру польского, а радше славяньского, и ставъ просто польскимъ выданьемъ жидѡвско-нѣмецкои N. fr. Presse. Czas даѥ таку науку Przegląd-ови: Можна зѡ становиска польского и коаліційного жалѣти надъ нарушеньемъ коаліційного мира in formali, але не вѡльно in merito нагинати осуду въ тѡй або сѣй справѣ до вымогѡвъ політичного союзника, лѣвицѣ. А однакъ Przegląd такъ робить: въ справѣ ческѡй, словѣньскѡй, въ вѡдношеняхъ зъ Мадярами, однымъ словомъ у всѣхъ справахъ, де по-за вырахованьемъ політичнымъ треба бы заховати бодай мовчанье. — За свои перфідні доктрины дѡставъ Przegląd добру науку вѡдъ свого старшого брата зъ Кракова.

Александеръ III. и Николай II.

Офіціяльнѣ телѥграмы доносять, що царь Александеръ III. померъ въ четверъ о год. 2 мін. 15 по полудни. Урядове справозданье зъ кругѡвъ дворскихъ такъ описуѥ послѣдній хвилѣ житя Александра III.: „Царь упокоивъ ся якъ побожный христіянинъ и якъ лишь правдивый мужчина умирати може, бо житье ѥго було выповнене вѣрою, любовію и побожностію. Вже на кѡлька днѣвъ передвиджувавъ царь недалеку кѡнчину и приготовлювавъ ся яко вѣрный христіянинъ, не спускаючи зъ уваги клопотѡвъ правительства. Принявъ св. Тайны два разы: 21 и 29 жовтня. Цѣлу нѡчь зъ 19 на 20 жовтня провѣвъ безсонно. Дня 20 жовтня сказавъ царь до царицѣ: Успокѡй ся, я цѣлкомъ спокѡйный. Вѡдтакъ прикликавъ родину и просивъ сповѣдника о причастіе котре вельми побожно принявъ, вѡдмовляючи голосно молитву передъ причатіемъ. Въ четверъ царь сидѣвъ въ фотели и анѣ на малу хвилину не втративъ притомности. По службѣ Божѡй прикликавъ царь протоерея Іоана и разомъ зъ нимъ моливъ ся. Въ нѡвъ годины опѡсля зновъ покликавъ до себе о. Іоана, ще разъ вѡдмовивъ молитвы при сконѣ и принявъ ѥлеопомазанье. О. Іоанъ полишивъ ся при царѣ ажь до скону. О год. 2-ѡй по полудни пѡднѣсъ ся живчикъ и очи царя оживили ся, але вже въ чверть годины по тѡмъ замкнувъ очи и голова опала. Вѡддавъ духа пѡдъ опѣку Всевышнього и свому народови переказавъ благодати мира“.

Велика тяжка жалоба народна зачинаѥ ся ажь вѡдъ завтра, бо нинѣшный день присвяченый торжеству вступленя на престолъ нового царя. Нинѣ рано буде оголошеный маніфестъ нового царя.

„Правительственный Вѣстникъ“, оголосивъ м а н і ф е с т ъ ц а р я Н и к о л а я II., въ котрѡмъ по короткѡй згадцѣ о смерти вѡтця сказано: „Най намъ буде розрадою пересвѣдченье, що нашъ бѡль ѥсть болемъ всего нашого улюбленого народу и най нарѡдъ не забуде, що сила и крѣпость святои Россіи почиваѥ въ ѥдности ѥго зъ нами и въ необмеженѡй преданности для насъ. Мы зновъ, въ тѡй жалѡбнѡй але торжественнѡй хвили вступленя на унаслѣдженый по прадѣдахъ престолъ россійскои державы, та нерозлучно сполученого зъ нимъ царства польского и вел. кн. Финляндіи, памятаѥмо о переказанѡй намъ покѡйнымъ нашимъ вѡтцемъ спадщинѣ. Перенявшись нею, складаѥмо передъ лицемъ Всевышнього святу присягу, що будемо завсѣгды мати передъ собою одиноку цѣль: мирный розвитокъ, могучѡсть и славу дорогои Россіи та блаженьство всѣхъ вѣрныхъ пѡдданыхъ.“ — Маніфестъ кѡнчить ся приказомъ зложити присягу цареви Николаѥви II. а такожь наслѣдникови вел. кн. Юрію Александровичеву, котрый маѥ мати титулъ наслѣдника престола такъ довго, доки Господь не поблагословить мужескимъ наслѣдникомъ супружество царя зъ княгинею Аліцією гескою.

Сей маніфестъ буде вѡдчитаный найперше въ салѣ засѣдань сенату, де ѥсть уставленый престолъ царскій, передъ зѡбраными членами сенату и синоду, а вѡдтакъ оповѣщеный народови. По оповѣщеню маніфесту складають присягу новому цареви сенатъ, достойники державнѣ и ѥенералы, урядники, войско а вкѡнци кождый россійскій пѡдданый вѡдъ дванацятого року житя. Въ кѡлька днѣвъ по вступленю на престолъ принимаѥ царь чолобитню достойникѡвъ и ѥенералѡвъ, при чѡмъ або затверджаѥ ихъ на дотеперѣшныхъ становискахъ або вменуѥ новыхъ. Міністеръ справъ заграничныхъ розсылаѥ обѣжникъ до заграничныхъ посольствъ россійскихъ, въ котрѡмъ згадуѥсь про змѣну престола и повѣдомляѥсь въ головныхъ нарисахъ о полѥницѣ нового царя. Звычайно каже ся, що новый царь полишить ся вѣрнымъ традиціи предкѡвъ, а именно свого вѡтця, та заховаѥ приязнь и миролюбнѡсть супротивъ дворѡвъ заграничныхъ.

Новому цареви выслали будь то дворы пануючихъ, будь то самѣ монархи выразы сочувства. Найголоснѣйшѣ симпатіи и маніфестаціи плывуть зъ Франціи. Въ Парижи на всѣхъ будынкахъ публичныхъ вывѣшено жалѡбнѣ хоругви; поодинокѣ институціи вѡдбувають наради, якѣ адресы и вѣнцѣ выслати на похороны, а урядова ѥазета выйшла въ жалѡбныхъ обвѡдкахъ. — Цѣсарь Франъ Іосифъ поручивъ гр. Кальнокому удати ся до кн. Лобанова и заявити въ имени цѣсаря та своѣмъ власнѡмъ сочувство. Хто буде заступати цѣсаря на похоронахъ, не знати; кажуть, що мабуть кн. Францъ Фердинандъ д'Есте. — Цѣсарь Вільгельмъ довѣдавъ ся о смерти царя пѡдчасъ бенкету, устроѥного полкомъ ѥренадирѡвъ. Сейчасъ цѣсарь вставъ, розповѣвъ про вагу подѣ и закѡнчивъ окликомъ „гурра“ въ честь царя Николая II., котрому „дабы Господь додавъ силы выповнити трудный урядъ“. — Зъ Італіи наспѣли телеграмы кондоленційнѣ вѡдъ Ватикану и вѡдъ родины королѣвскои. — На богослуженяхъ поминальныхъ, устроюваныхъ россійскими амбасадами, являють ся представителѣ монархѡвъ и правительства.

Праса величаѥ покѡйного царя за ѥго миролюбнѡсть, хочь и признаѥ, що поповнивъ неодно лихо слухаючи дорадникѡвъ. О новѡмъ царѣ высказуѥсь праса прихильно, пѡдносячи передо всѣмъ, що въ маніфестѣ нема згадки про „самодержавіе“, а лишь про могучѡсть и славу Россіи. Надѣють ся, що новый царь буде вести дальше політику заграничну свого вѡтця, але змѣнить цѣлкомъ систему політики внутрѣшнои. Думають, що царь Николай II. буде бѡльше ліберальный.

Въ справѣ доповняючихъ выборѡвъ.

Въ с т а р о - м ѣ с к ѡ м ъ повѣтѣ мѣжь Поляками нема згоды що-до особы кандидата: одни кандидують дѣдича зъ Болозвы Стан. Аѳопсовича, а другѣ маршалка Казимира Бѣляньского. Немовь у вѡдповѣдь на похвальнѣ имны для Аѳопсовича, умѣщенѣ въ Gazet-ѣ Narodow-ѡй, прислали сторонники Бѣляньского Przegląd-ови письмо зъ славословіями для свого кандидата. [Въ тѡмъ письмѣ сказано, що Каз. Бѣляньскій яко воякъ польского леѥіону воювавъ въ рр. 1848—49 зъ Мадярами противъ Австріи, потѡмъ яко еміѥрантъ блукавъ довкола кулѣ земскои, вѡсѣмь лѣтъ перебувавъ въ Австраліи и копаючи тамъ золото доробивъ ся маѥтку, въ 1863 р. вернувъ до краю, бравъ участь въ повстаню и вѡдсидѣвъ за те два роки въ Оломуци, опѡсля осѣвъ на рѡли а вѡдъ шести лѣтъ проводить старо-мѣскѡй радѣ повѣтовѡй, дѣлаючи въ напрямѣ „możliwego odrodzenia ojczyzny.“] Позаякъ оба кандидаты заявили охоту кандидувати и оба були бы „chluba“ сойму, то якійсь Ксаверій Тополыницкій, вѡзваный презесомъ центрального комітету польского, скликавъ ажь на нинѣ зборы до рады повѣтовои въ Старѡмъ-мѣстѣ.

Въ справѣ згадуваного вже нами збору въ З б а р а ж и, скликаного въ интересѣ кандидатуры п. Т. Федоровича, одержуѥмо вѡдъ о. Алексея Заячкѡвского отсе письмо зъ прошеньемъ ѥ помѣщенье въ „Дѣлѣ“.

„П. Т. Федоровичъ, презесъ збаражскои рады повѣтовои, рекомендуючи свою кандидатуру на посла до сойму, пѡднѣсъ свою вельми хосенну дѣяльнѡсть для повѣта передъ зборомъ кѡлькохъ выборцѣвъ, котрыхъ на ѥго жаданье спросивъ бурмістръ п. Кругъ [жидъ]. Звеличивши свою дѣяльнѡсть, п. Федоровичъ уважавъ за добре додати, що та дѣяльнѡсть була бы ще бѡльша, наколи-бъ я не паралізувавъ ѥи. На доказъ того закинувъ менѣ, що я не допустивъ до будовы дороги зѡ Збаража до Максимѡвки и черезъ то зробивъ кривду повѣтови. Позаякъ тѣ замѣты починивъ п. Федоровичъ въ моѣй неприсутности, то я приневоленый оправдати ся публично.

Передовсѣмъ мушу сказати, що тутъ въ Збаражчинѣ нѣкому нѣчого не вѣдомо про яку-небудь благодать, котра сплываѥ вѡдъ особы п. Федоровича на повѣтъ, хиба крѡмъ того, що ще нѣколи не було такъ высокихъ додаткѡвъ повѣтовыхъ якъ власне за ѥго урядованя.

Що до того, мовь-бы я паралізувавъ дѣяльнѡсть п. Федоровича яко презеса, то заявляю торжественно, що се неправда. Бо пытаю ся ѥго: хто винень, що конкурсъ на будову дороги не розписуѥсь правильно, пѡсля инструкціи выдѣлу краѥвого, черезъ що истнованье предприѥмства не приходить до вѣдомости людей фаховыхъ? Хто винень, що жиды взяли въ свое предприѥмство будову дороги

— Треба було лишитись, — здвигнувши плечима, вѡдповѣвъ докторъ.

— То скажѣть, що жь я мѡгъ почати? — кинувъ ся мужь. — Тажь я всего уживъ, щобъ ѥи затримати: я говоривъ и про средства и про дѣти, котрѣ приходилось лишити, и про мои дѣла, — вона нѣчого чути не хоче. Вона укладаѥ пляны житя за границею, мовъ здорова. А сказати ѣй про ѥи положенье, се значило-бъ убити ѥи.

— Та вона вже убита, треба вамъ се знати, Василю Дмитровичу. Чоловѣкъ не може жити, коли въ него нема легкихъ, а легки другій разъ не выростуть. Сумно, важко, та що-жь робити? Наше и ваше дѣло тѡлько въ тѡмъ, щобъ конець ѥи бувъ о скѡлько можна спокѡйный. Тутъ священика треба.

— Ахъ, Боже мѡй, та вы зрозумѣйте, що зъ сего выйшло-бъ, я згадавъ про послѣдну волю!... Най буде, що буде, а я не скажу ѣй того. Та-жь вы знаѥте, яка вона добра...

— Все таки стрѣбуйте намовити ѥи, щобъ лишилась до зимы, — сказавъ докторъ, значно похитуючи головою, — а то въ дорозѣ може бути кепско...

— Ксеню, Ксеню! — кричала начальникова дочка, наквнувши на голову кацавайку и тьопаючи по болотѣ заднього ѥанку, — ходѣмъ, на Ширкиньску паню подивитись: кажуть, на груди слаба, за границю везуть. Я нѣколи не бачила ще, якъ сухѡтницѣ выглядають.

Ксеня выскочила на порѡгъ, и обѣ взявшись за руки, побѣгли за ворота. Поволи обѡйшли карету и заглянули крѡзь вѡдчинене вѡконце. Хора звернула до нихъ голову, але, замѣтивши цѣкавѡсть, нахмурилась и вѡдвернулась.

— Ма-а-тѣнко, — сказала начальникова дочка: — яка була краля чудова, нинѣ що сталось? Ажь лячно. Бачила, бачила, Ксеню?

— Правда, яка суха! — потакувала Ксеня. — Ходѣмъ, ще подивимось, нѣбы колодязь. Бачишь, вѡдвернула ся, а я ще й не роздивилась. Якъ, жалко, Марусю!

— Та й болото-жь яке! — вѡдповѣла Маруся, и обѣ побѣгли назадъ до ворѡтъ.

„Видко я страшна стала, — думала. — Тѡльки-бъ скорше, скорше за границю, тамъ я борзо поправлюсь“.

— Що-жь, якъ ты, моя дорога? — сказавъ мужь, пѡдходячи до кареты и доѣдаючи кусникъ.

„Все одно и то само — подумала хора, — а тамъ ѣсть!“

— Нѣчого, — процѣдила вона крѡзь зубы.

— Знаѥшь, моя люба, я боюсь, тобѣ гѡрше буде вѡдъ тои дороги та ще въ таку погоду, и Едвардъ Ивановичь те саме каже Чи не вернутись намъ?

Вона сердито мовчала.

— Погода покращаѥ, може бути подорожь уложить ся, и тобѣ полекшало-бъ; мы й повѣхали-бъ всѣ разомъ.

— Даруй менѣ. Коли-бъ я давно тебе не слухала, я була-бъ теперь въ Берлинѣ и була-бъ цѣлкомъ здорова.

— Що-жь робити, мѡй ангеле, годѣ було, ты жь знаѥшь! А теперь, коли бъ ты зѡсталась на мѣсяць, ты поправилась бы славно, я покѡнчивъ бы свои дѣла, и дѣти взяли-бъ мы зъ собою...

— Дѣти здоровѣ, а я нѣ.

— Та ты подумай, що при тѡй погодѣ, коли тобѣ погѡршить ся въ дорозѣ... тодѣ, по крайнѡй мѣрѣ, дома.

— Що-жь дома, що?... Вмерти дома? — запалюючись вѡдповѣла хора. Те слово в м е р т и видко налякало ѥи, — вона благаючо и пытаючо подивилась на мужа. Вонъ спустивъ очи и мовчавъ. Губа хори нагло выкривилась, якъ у дитины и слезы потекли зъ ѥи очей. Мужь закрывъ лице хустиною и мовчки вступивъ ся вѡдъ кареты

„Нѣ, я поѣду, — сказала хора, пѡдвѣвши очи на небо, зложила руки и стала шептати слова безъ звязку. — „Боже мѡй, за що жь?“ — говорила вона, а слезы рынули дужше и дужше. Вона довго и горячо молилась, але въ грудехъ було такъ само — болѣстно и важко; на небѣ, по поляхъ и по дорозѣ було такъ само сѣро та мрачно; и та само осѣнна имла, нѣ частѣйше, нѣ рѣдше, а все однаково падала на болото дороги, на крышѣ, на карету и на кожухи ямщикѡвъ, що, розмавляючись сильными веселыми голосами, мастили и запрягали карету.

(*Дальше буде.*)

субвенціоновано-громадскои, а тымъ самымъ вôднято заробокъ вôдповѣдный для заробникôвъ и ремѣсникôвъ повѣта тутешнього? Хто виненъ, що одна и та сама просторонь дороги черезъ недбалôсть перебудовуе ся по два разы, черезъ що ростуть кошты майже потрôйнô? Хто виненъ, що жиды не додержують заключеной умовы а таки держать ся при предприемствѣ? Хто виненъ, що оферты предприемцевъ продовжують ся зъ одного року на другій противъ выразныхъ приписôвъ инструкціи выдѣлу краевого? Хто виненъ, що людямъ перекопуе ся поля безправно а вôдтакъ асигнуе ся вôдшкодованя зъ касы повѣтовои? Хто виненъ, що секретарь добре платный, надто побираe платню 200 злр. безъ ухвалы рады повѣтовои? Хто виненъ, що урядники повѣтовô не складають докладного справозданя зъ своеи чинности комісійнои, а таки асигнують ся имъ дiеты? Чи я тому виненъ? Нѣ! Вы, пане предсѣе, добре тямите, що я зъ селянами протестувавъ противъ такои дѣяльности. Тожь прошу Васъ будьте справедливô!

Що до спеціяльного замѣту въ справѣ дороги зô Збаража до Максимôвки, то мушу сказати, що такои справы не було на порядку дневнôмъ Була инша справа, котра дотыкала будовы довзду до Максимôвки. И туть я и бôльшôсть членôвъ рады повѣтовои супротивили ся. А то зъ двоякои причины: разъ, що я маю на оцѣ интересъ цѣлого повѣта, а по друге за-для браку фондôвъ. Бо, правду сказати, розпочата будова квасить ся. Богъ знае, коли скôнчить ся, а при тôмъ дуже дорого насъ коштуе [одинъ кільометръ при лагôднôмъ теренѣ 3500 зр], а рôвночасно накладати ще тягаръ новый на и такъ бѣдный повѣтъ, рѣчь неможлива.

Тôлько я сказавъ въ оборонѣ правды.

А. Залѣскôвскій. членъ рады повѣтовои.

НОВИНКИ.

— **Поминальне богослуженье за упокôй бл. п. Ом. Огоновского** устроюе тов „Просвѣта“ въ понедѣлокъ въ церкви Успенія Пр. Богородицѣ. Початокъ богослуженя о 9-ôй годинѣ. Всѣхъ почитателѣвъ и знакомыхъ покôйника запрошуе до численнои участи — выдѣлъ тов. „Просвѣты“.

— **Нову читальню „Просвѣты“** отворено дня 28 н. ст. жовтня на передмѣстю Задвôрна въ Дрогобичи — заходами о. Петра Погорецкого и патріотичныхъ передмѣщанъ дрогобицкихъ.

— **Зъ Щирецкого пишуть намъ:** Дня 14 н. ст. жовтня засновано заходами о. Богдана Еліяшевского мимо всякихъ противностій крамницю въ **Гуменци,** пôвъ милѣ вôдъ Щирця. На основанье тои крамницѣ зложено въ громадѣ 80 злр. и она розвиваe ся красно. Самъ о. парохъ щиро займаe ся крамницею: закупуе товары для крамницѣ и самъ купуе у нѣи, и наглядае продажъ, все удѣляе рады чоловѣкови ведучому дѣло и що недѣлѣ заряджуе обрахунокъ въ присутности громадянъ. Крамниця гуменецка есть перша въ сихъ сторонахъ. Дай Боже, щобъ за нею отворювались чимъ скорше другѣ! Богато може патріотичный ревный священикъ!

— **Засѣданье выдѣлу тов. „Просвѣта“** вôдбуде ся дня 5 н. ст. падолиста о годинѣ 7 вечеромъ въ комнатѣ товариства ул. Вôрменьска ч. 2.

— **Засѣданье выдѣлу Науковго товариства им. Шевченка** вôдбуде ся дня 6 н. ст. падолиста с. е. вô второкъ о годинѣ 4 по полудни въ канцеляріи товариства при ул. Академічнôй ч. 8 у Дьвовѣ.

— **Засѣданье выдѣлу Руского товариства педагогічного** вôдбуде ся дня 6 н. ст. падолиста с. е. въ вторôкъ о 7 годинѣ вечеромь въ канцеляріи Наукового товариства им Шевченка у Львовѣ.

— **Бракъ патріотизму.** Въ Календари общества им. Качковского на рôкъ 1895 помѣщеный есть на сторонѣ 147 инсератъ „Славіи“ а на сторонѣ 151 инсератъ „Днѣстра“. Безпосередно-жь за инсератомъ „Днѣстра“ помѣщеный есть покликъ выдѣлу общества им. Качковского за „Славією“, бо „Славія“ опускае зъ премій для членôвъ общества 10% и вôдъ всѣхъ тыхъ асекурацій вôдступае 5% въ користь общества“. Кождому мусить впасти тутъ въ око: *длячого* сей покликъ не умѣщеный заразъ за инсератомъ „Славіи“, але безпосередно по инсератѣ „Днѣстра“? — бо годѣ припускати щобы се стало ся тôлько случайно. А то значить сказавши инакше: „Вы члены общества им. Качковского не асекуруйте ся въ „Днѣстрѣ“, тôлько въ „Славіи“, бо „Днѣстеръ“ на общество им. Качковского не дае“. Той поступокъ общества им. Качковского стоить въ великôй суперечности до першого уступу въ тôмъ же Календари п. заг. „Станьмо о власныхъ силахъ!“ До такого поступованя доводить — що-найменче бракъ шаршого погляду та загальне добро руского народу, бо хотяй „Славія“ и вôдступить на общество им. Качковского рôчно 100 зр., то той датокъ есть дрôбницею въ порôвнаню зъ тымъ, що при нашôй институціи фінансовôй зароблять нашѣ люде, т. е. урядники и аґенты, кôльканацять тысячъ рôчно, та що „Днѣстеръ“ уже въ першôмъ роцѣ призначивъ на рускѣ цѣли не сто, а тысячь зр.! — *Д-ръ К. Чайкôвскій.*

— **Передвыборчѣ загальнѣ зборы академічного товариства „Ватра“** вôдбудуть ся въ недѣлю дня 4 н. ст. падолиста о годинѣ 3-ôй по полудни, а загальнѣ зборы дня 11 н. ст. падолиста рôвно-жь о годинѣ 3-ôй по полудни въ III. сали університету. — За Выдѣлъ академ. тов. „Ватра“, у Львовѣ дня 3 н. ст. падолиста 1894. *Остапъ Макарушка* голова; *Осипъ Иванôвъ* писарь.

— **Про холєру въ Залôзцяхъ** пишуть до Kurjer-a Lwowsk-ого: Вôдъ 19 до 30 н. ст. жовтня мали мы тутъ звыжь 60 занедужань, а зъ того тридцять кôлька скôнчило ся смертію. Що день занедужуе и умираe кôлькоро. Жандармерія, лѣкарѣ и Фізикъ не можуть дати рады. Священики не выходять изъ сповѣдниць и не зсѣдають зъ фѣръ. Тревога страшна а до того величезна нужда. Жиды мимо того, що чорнять домы вуглемъ и вôдправляють весѣля на окопищи, стратили вкôнци веселôсть и вôдвагу. Домы стоять порожнѣ, бо цѣлѣ родины повымерали, здаeть ся, що нѣчого намъ вже не поможе, хиба морозъ, котрого й дожидаемо зъ нетерпеливостію. Холєру занесено зъ Золочева. На вôзку, котрымъ приѣхавъ тутешный жидъ зъ Золочева бавило ся двоe дѣтей и они стали причиною заразы. Що найголовнѣйше то се, що домы положенѣ коло окопища дають найбôльше недужихъ и померших. Зъ того видко, що окопище стае найнебезпечнѣйшимъ мѣсцемъ въ часѣ холєры, бо тамъ вôдбуваe ся мытье трупôвъ Тутешне окопище положене мѣжь домами, отже холєричнѣ заразины будуть ширити ся, або вôдъ худобы, що тамъ пасе ся, або вôдъ переходячихъ тамтуды людей. — Зъ-вôдси иде холєра за утѣкаючими жидами до Зборова и Пôдкаменя коло Бродôвъ.

— **Мальверсаціи зъ стемплями.** Вчера вôдбула ся передъ звычайнымъ трибуналомъ у Львовѣ карна розправа противъ двохъ діюрністôвъ повѣтового суду въ Щирцю, 46-лѣтного Володимира Корчиньского и 58-лѣтного Леонарда Прушковского. Прокураторія обжалувала ихъ обохъ, що въ часѣ вôдъ 1890 до 1894 року привласнили собѣ стемплѣ и готôвку въ квотѣ высшôй вôдъ 5 зр. Обманьство выдало ся въ цвѣтни с. р., коли скарбовый комісарь Геґель переводивъ въ щирецкôмъ судѣ стемплеву ревізію. Тогдѣ показало ся, що зъ многихъ табулярныхъ актôвъ були поздиранѣ стемплѣ и ужитô до табулярныхъ выгягôвъ або до иншихъ подань. Слѣдство выказало, що тыхъ мальверсацій допустивъ ся Корчиньскій и Прушковскій. Оба признали, що повôдлѣплювали зъ рôзныхъ подань кôлькадесять стемплѣвъ одноренъсковыхъ и ужили ихъ до табулярныхъ вытягôвъ та що крôмъ того задержали собѣ богато стемплѣвъ, якѣ стороны давали до суду. Боронили ся тымъ, що до обманьства спонукала ихъ нужда, бо плачено имъ всего по 15 зр. мѣсячно. Обжалованыхъ боронивъ д-ръ Федакъ. По переведенôй розправѣ, внѣсъ прокураторъ, щобы признати обжалованыхъ, що робили яко урядники и въ тôмъ характерѣ допустили ся спроневѣренъя. Оборонець застерѣгъ ся противъ признаванъя діюрністôвъ урядниками и пôднѣсъ, що коли розходить ся о права діюрністôвъ на пр. вôддаленье зô службы, платню въ часѣ недуги, пенсію для вдôвъ и т. ин, то правительство говорить, що се денѣ заробники, але коли иде о одвѣчальнôсть, то авансують ихъ вôдразу на урядникôвъ. Що-до вымѣру кары, просивъ, щобы увзгляднено лагодячѣ обставины, именно нужду и нагоду до обманьства, яку подавъ имъ недоглядъ настоятелѣвъ. Судъ прихиливъ ся до бажань оборонця, не признавъ обжалованымъ титулу урядникôвъ, признавъ ихъ виннымъ переступу § 461 з. к. и засудивъ обохъ на арештъ по 14 днѣвъ.

— **Дрôбнѣ вѣсти.** Кн. Адамъ Сапѣга одержавъ горожаньство мѣстъ Городка и Бродôвъ. — Президентъ мѣста Черновець, Ант. Кохановскій, одержавъ вôдъ папы Льва XIII., зъ нагоды посвяченя нового костела въ Чернôвцяхъ, папске благословенье ажь до третого поколѣня.

Наука штука и література.

— **Кобзарь Тараса Шевчека.** Выбôръ поезій для народу. Частина перша. Накладомъ товариства „Просвѣта“. Зъ друкарнѣ Наукового товариства им. Шевченка. У Львовѣ, 1894. 8-ка ст. 115 Цѣна 25 кр.“ Пôдъ такимъ заголовкомъ выдала „Просвѣта“ 10-ту и 11-ту книжочку 19 поемъ Шевченка зъ его портретомъ и короткою житьеписю. Всѣ поемы заосмотренѣ вôдповѣдными поясненями. Выданье представляeсь гарно и въ виду того, що культъ Шевченка росте зъ року на рôкъ не лишь мѣжь интеліґенцією але й мѣжь простымъ народомъ по селахъ, повинно оно бути на часѣ, бо щобъ когось почтити, треба его й пôзнати добре. Тому то вважаемо навѣть злишнымъ тратити богато слôвъ на припоручуванье сего Кобзаря, котрый повиненъ знайти ся въ кождôй селянскôй и мѣщанскôй хатѣ.

Телєґрамы „Дѣла“

Вѣдень. 3 падолиста. Въ соткахъ тысячѣвъ примѣрникôвъ выдано въ италѣйскôмъ языцѣ вôдозву, въ котрôй авторъ перекрутивъ ши цѣлковито цѣлу справу подвôйныхъ написей въ Истріи, выступае дуже остро противъ Австріи и заохочуе до борбы зъ нею. На вôдозвѣ помѣщено пôдпись Circolo Garibaldi.

Бѣлградъ 3 падолиста. Король зарядивъ заупокôйне богослуженье за царя у всѣхъ сербскихъ церквахъ.

Софія 3 падолиста. На вчерашнôмъ засѣданю собранія зложивъ Стоиловъ заяву, що зъ порученя князя пригадуe, що померший царь бувъ сыномъ того царя, котрого болгарскій народъ называe своимъ освободителемъ та що покôйный самъ боровъ ся за волю Болгаріи. Цѣлый свѣтъ жалуе по нѣмъ, *яко по головнôмъ чинникy мира*, зъ котрого й Болгарія користае. Высказавши пересвѣдченье, що цѣлый болгавскій народъ подѣляe бôль народу россійского, повѣдомивъ Стоиловъ собраніе, що князь Фердинандъ зарядивъ въ цѣлôй Болгаріи заупокôйнѣ богослуженя и приказавъ носити цѣлôй болгарскôй арміи 8-дневну жалобу, а крôмъ того выславъ до царя Николая II. кондоленційну телєґраму въ своѣмъ имени и въ имени цѣлого народу. Дальше повѣдомивъ палату, що на приказъ князя буде устроена 3 падолиста торжественна панахида. Вкôнци внѣсъ, щобы на знакъ жалобы закрыти засѣданье. — Палата выслухала бесѣды Стоилова стоячи и згодила ся на его внесенье.

Надболане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“ Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручаe у великôмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокля, калєкогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґы, ленты мѣрильнѣ, пйоны, сібелѣ, манометры и т. п. Устроeня звôнкôвъ електричныхъ. Всякѣ направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляют точно. 148

Противъ нежиту

органôвъ вôддыховыхъ, на кашель, катаръ, хрипку и иншихъ недугъ горла уживають лѣкарѣ

найчистѣйшу алькалічну **ВОДУ щавову**

саму, або зъ топлымъ молокомъ зъ дуже добрымъ успѣхомъ. 31 (II)

Она дѣлае лагôдно, покрѣпляючо и успокоюючо, вплывае на лекше вôддѣлюванье флеґмы и есть въ такихъ случаяхъ дуже добре выпробована.

ПОМАДА „ФЕНІКСЪ“

нагороджена на выставѣ для здоровля и плеканя недужихъ въ Штуттартѣ 1890 р., есть пôсля лѣкарского осуду и пôсля признань тысячей письмъ зъ подякою одинокимъ, дѣйстно вартнымъ и нешкôднымъ средствомъ, щобы осягнути у дамъ и панôвъ повный, буйный зарôстъ волося та щобы заразъ усувати выпаданье волося и творенье порилѣвъ; такожь причиняe ся тая помада вже у молоденькихъ панôвъ до сильного порасту вусôвъ. Гарантія за успѣхъ и нешкôдность. Фляконъ 80 кр. при пересылцѣ почтою и при послѣплатѣ 90 кр. 12—26
301

К. ГОППЕ ВѢДЕНЬ XIV., Hütteldorferstrasse 81.

Альбумъ заслуженыхъ Русинôвъ.

Цѣна 70 кр.

Дôстати можна въ товариствѣ „Просвѣта“.

ПОДЯКА.

По тяженькôй утратѣ незабутного нашого бл. п. Омеляна Огоновского, найдорожшого мужа, найлѣпшого отця и найширшого брата — вельми тяжко засмучена родина покôйного уважae своимъ обовязкомъ заявити щиру подяку всѣмъ почитателямъ и знакомымъ, що своею участію въ похоронахъ зволили причинити ся до звеличеня памяти покôйника.

Передовсѣмъ дякуемо Его Ексцеленціи Впреосв. митрополитови д-рови *Сильвестрови Сембратовичеви*, що не пожалувавъ великого труду та зволивъ ласкаво вôдпровадити тлѣннѣ останки покôйного на мѣсце вѣчного спочинку; дякуемо обомъ митратамъ львôвскои капітулы оо. *Сънгалевичеви и Бѣлецкому* и оо. крилошанамъ *Петрушевичеви, Вачиньскому, Дѣлькевичеви, Туркевичеви* и *Пюркови* за участь въ вôдправѣ похорону, оо. крилошанамъ *Подолиньскому* и *Чеховичеви* зъ Перемышля и *Гробельскому* зъ Станиславова за участь въ похоронахъ; дякуемо Впр. о. крилошанинови *Павликову* и Вч. оо. *Рейтаровскому* и *Яримовичеви* за вôдправы похоронныѣ якъ такожь всему Всеч. духовенству и братствамъ церковнымъ за участь въ тôмъ сумнôмъ обрядѣ; вôдтакъ дякуемо Впр. о. совѣтникови *Алексею Тороньскому* за пращальну проповѣдь въ церквѣ а Вп. о. *Данилови Танячкевичеви*, послови *Олександрови Барвѣньскому*, професорамъ університету *Пузинѣ* и *Грушевскому*, професорови *Верхратскому*, послови *Пѣгулякови* зъ Буковины и академикови *Макарущцѣ* за трогаючѣ промови надъ могилою; дякуемо дальше всѣмъ *народно-рускимъ товариствамъ* и ихъ вôдпоручникамъ за вôдзначенье памяти покôйника, *зборови професорôвъ львôвского університету* и *зборови професорôвъ рускои гімназіи* якъ такожь *молодежи школьнôй* за численну участь въ похоронахъ; дякуемо такожь *хорови питомцевъ* рускои духовнои семинаріи за спѣвъ похоронный, проникаючій до глубины душѣ, а тобѣ чесна *руска молодежи* за вôднесенье дорогихъ останкôвъ свого учителя и провôдника до могилы, якъ такожь дякуемо усѣй жалôбнôй громадѣ за послѣдну честь и надосланѣ численнѣ заявы спôвчутя. „Спаси Бôгъ“ тобѣ руска громадо! няй насъ Провидѣнье Боже не опускае!

Фалина Огоновска, вдова, именемъ родины покôйного.

МАГАЗИНЪ ФУТЕРЪ

БРАТôВЪ ВРОНЬСКИХЪ

вôдзначеный срѣбн. медал. комітету выставы

у **ЛЬВОВѢ, улиця Театральна число 5.**

напротивъ костела катедрального

Поручають по цѣнахъ найприступнѣйшихъ свôй обильно осмотреный маґазинъ футеръ готовыхъ, якъ такожь и шкôры поодиноко и матеріи на покрытье футеръ въ великôмъ выборѣ. 346 4—8

Цѣнники на жаданье франко.

Великій крахъ!

Нов. Йоркъ и Лондонъ зарвали также и Европу та одна велика фабрика выробôвъ зô срѣбла побачилась приневолена роздарувати свôй цѣлый припасъ лишь за малу вынагороду, що коштувала робота.

Я уповажненый перепровадити се порученье.

Длятого продаю

кождому, отсѣ предметы за заплатою лише 6·60 зр., а то:

6 штукъ найлѣпшихъ ножѣвъ столовыхъ въ пр. англ. стали.
6 штукъ америк. вилокъ зъ патент. срѣбла.
6 штукъ америк. ложокъ зъ патент. срѣбла.
12 штукъ амер. ложочокъ зъ патент. срѣбла.
1 штука америк. хохлѣ зъ патент. срѣбла.
1 штука амер. полонника зъ пат. срѣбла.
2 штуки америк. чарки на яйця зъ патен. срѣбла
6 штукъ англійскихъ пôдставокъ Вікторія,
2 штуки прегарныхъ лѣхтарѣвъ.
1 штука ситка до гербаты.
1 штука коробки до посыпуваня цукромъ.

44 штуки разомъ лише за 6 зр. 60 кр.

Всѣ згадани 44 предметы коштували передъ тымъ понадъ 40 зр. а теперь можна ихъ дôстати по **6 зр. 60 кр.** — Американьске срѣбло патентоване есть цѣлкомъ бѣлымъ металемъ, котрый задержуе краску срѣбла 25 лѣтъ и се ґарантуе ся. На доказъ що сей инсератъ не есть

нѣякимъ обманьствомъ

зобовязую ся отсимъ публично, кождому, кому не подобае ся товаръ звернути безъ нѣякихъ перепонъ грошѣ и нѣхто не повиненъ опустити сеи користнои нагоды, щобы не купити прегарного ґарнітуру, пригôдного особливо на

величавый рôздвяный або новорôчный подарунокъ

якъ также на подарунокъ весѣльный та для кождого лѣпшого дому.

Дôстати можна лише у

A. HIRSCHBERG's

Haupt-Agentur der vereinigten amerik. Patent-Silberwaaren-Fabriken

Wien, II. Rembrandtstrasse 19. -- Telephon Nr. 7114.

На провінцію розсылае ся за послѣплатою або за попереднымъ присланьемъ грошей.

До сего порошокъ до чищеня 10 кр.

Правдиве лише зъ побôчь стоячою маркою (марка здоровля).

Вытягъ зъ похвальныхъ листôвъ:

Тексінґъ, Австрія Гор. 21 лютого 1892.

Случайно бачивъ я у Вп. ґрафа Вурмбранда вашъ ґарнітуръ и пересвѣдчивъ ся о его красѣ и дешевости.

Іосифъ Форсть, священикъ.

Оломуць 1 мая 1892.

Зъ пересылки дуже вдоволеный, перевысшила всѣ мои ожиданя.

Капітанъ Ч....., команда мѣсця. 376 1—7

М. Р. ШНАЙДЕРЪ

записяженый знавець судовый въ Станиславовѣ

296 поручае свое 14—52

складъ хрестôвъ зелѣзныхъ надгробныхъ и ливарню написôвъ основану 1882 року.

Остренье ножѣвъ переплетничихъ и рѣзницкихъ приймае

ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ

ножôвникъ у Львовѣ ул. Боимôвъ ч. 3.

Цѣнники даромъ.

МУЖЕСКУ Безсильнôсть

выкликану именно страшными наслѣдками тайныхъ грѣхôвъ молодости и розпусти, усуне напевно и на довго одинока, розширена въ многихъ выданяхъ илюстров. книга

Самоохорона д-ра Ретава

Российске выданье: 1 зр.
Польске выданье: 1 зр.
Нѣмецке выданье: 2 зр.

Тысячѣ людей найшли въ ней поясненя своихъ недугъ и направили свои мужескѣ силы при помочи вказаного въ книжцѣ способу лѣченя. По одержаню франко належитости, высылае ся франко книга въ кувертѣ маґазиномъ выдавцевъ Р. Ф. Бірей въ Липску. (R. F. Bierey's Verlagsbuchhandlung in Leipzig.) 5—36 333

Куриловичъ и Сурмачевскій

въ Станиславовѣ

поручають

ВИНА угорскѣ, австрійскѣ, реньскѣ, французскѣ, испаньскѣ,

шампаньскій

Горѣвки краевѣ и заграничнѣ

лікеры амстердамскѣ

Конякъ французскій

румы краевѣ и заграничнѣ

Аракъ де Ґоа

чай хиньскій и россійскій

маринаты

еыры, овочѣ и цукры.

Знамениту горѣвку виноградну.

292 Комнаты до снѣдань. 23 26

До складу товарів
Д. ЛЄСНЕРА
надійшли всѣ новости на наближаючій ся осѣнный и зимовый сезонъ въ величавомъ и богатомъ **выборѣ** и поручають ся **дуже** го-**рячо** Впов. Публицѣ до перегля-ду, по цѣнахъ установленыхъ якъ можна найнизше (безъ конкуренціи).

ВОДДѢЛЪ ДЛЯ МОДНЫХЪ МАТЕРІЙ

ОСѢННЫЙ и ЗИМОВЫЙ СЕЗОНЪ

1894—95.

Haute Nouveauté Cheviot,	чиста вовна	.	.	.	120	цм.	широкій,	метеръ	зр 1.55
Haute Nouveauté Cheviot,	„ „	.	.	.	120	„	„	„	„ 1.75
Haute Nouveauté Cheviot,	„ „	.	.	.	120	„	„	„	„ 1.95
Cheviot carreaux,	„ „	.	.	.	120	„	„	„	„ 1.95
Анґлійскій Cheviot, mêlé,	„ „	.	.	.	120	„	„	„	„ 2.—
Crêpe-Cheviot,	„ „	.	.	.	120	„	„	„	„ 1.90
Дамске сукно,	„ „	.	.	.	110	„	„	„	„ 1.45
Drap brodé,	„ „	.	.	.	95	„	„	„	„ 1.15
Drap uni,	„ „	.	.	.	95	„	„	„	„ 1.10
Carré en noppe,	„ „	.	.	.	110	„	„	„	„ 1.70
Haute Nouveauté Cheviot,	„ „	.	.	.	120	„	„	„	„ 2.40
Haute Nouveauté Cheviot,	„ „	.	.	.	130	„	„	„	„ 3.10
Камґарнъ Nouveauté	„ „	.	.	.	120	„	„	„	„ 1.85
Камґарнъ Haute Nouveauté,	„ „	.	.	.	120	„	„	„	„ 2.90
Камґарнъ dessiné,	„ „	.	.	.	120	„	„	„	„ 3.—
Nouveauté-камґарнъ,	„ „	.	.	.	100	„	„	„	„ 1.30
Specialité exclusive,	чиста вовна	.	.	.	120	цм.	широкій	метеръ	зр. 2.90
Colorè anglais,	„ „	.	.	.	120	„	„	„	„ 2.75
Petit carreaux anglais,	„ „	.	.	.	120	„	„	„	„ 2.10
Drap des dames exclusive,	„ „	.	.	.	95	„	„	„	„ 1.25
Анґлійска флянеля,	„ „	.	.	.	116	„	„	„	„ 1.70
Foulé Nouveauté,	„ „	.	.	.	120	„	„	„	„ 1.35
Foulé,	„ „	.	.	.	90	„	„	„	„ —.70
Казань, гладкій,	„ „	.	.	.	90	„	„	„	„ —.80
Анґлійскій модный Cheviot,	„ „	.	.	.	100	„	„	„	„ 1.15
Diagonal сукно,	„ „	.	.	.	120	„	„	„	„ 1.—
Дамске сукно,	„ „	.	.	.	120	„	„	„	„ —.82
Cheviot mêlé,	„ „	.	.	.	120	„	„	„	„ —.80
Cheviot Nouveauté,					85 цм. широкій, метеръ 48 кр. и т. д.				
Найлѣпшій шовки на сукнѣ,					60 цм. широкій, метеръ зр. 2.30				
Шовки зъ десенями до убраня,					54 цм. широкій, метеръ зр. 1.50				
Шовковій плюшъ,					45 цм широкій, метеръ зр. 1.20 и 1.50				

Величезній припасы найновѣйшихъ бархетовъ въ прегарныхъ десеняхъ и флянельовыхъ котоновъ въ безчисленныхъ водмѣнахъ красокъ.

Великій выборъ шовковыхъ товаровъ!

Для провінціи взорцѣ и илюстрованй журналы даромъ и франко.

СКЛАДЪ ТОВАРОВЪ Д. ЛЄСНЕРА,

ВѢДЕНЬ, VI., Mariahilferstrasse ч. 83.

Сутерены, партеръ, мезанинъ и I. поверхъ.

328 9 11

СКЛАДЪ ОБУВЫ

зъ

МЕДЛІНҐСКОЙ ФАБРИКИ

у Львовѣ

перенесеный цѣлковито 77 7—0

до

ГОЛОВНОГО СКЛАДУ

при

улици Сикстускоѝ ч. 6.

НА СЕЗОНЪ ОСѢННЫЙ

Просить ся ласкаво всѣхъ Вп. Гостей выставовыхъ пересвѣдчити ся о дивноѝ дешевости осѣнныхъ и зимовыхъ товаровъ, вже спровадженыхъ въ великоѝ скоѝлькости.

Слѣдуючій товары продають ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ доки истнуе запасъ:

1000 модныхъ муфовъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·50, 2·— до 5·— зр.
1000 кожуховыхъ шапокъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·80, 2·20 до 4·— зр.
1000 флянельовыхъ и суконныхъ блюзъ осѣнныхъ и зимовыхъ 2·50, 3·— до 6 зр.
500 гальокъ волочковыхъ по 2·50 до 4·— зр.
1000 хустокъ Гімаляя, найбольшій родъ 1·75, 2·25 до 4·— зр.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ суконокъ на осѣнь и зиму 1·80, 2·50 зр.
1000 модныхъ плащиковъ на осѣнь и зиму водъ 4 зр. и высше.
3000 одяговъ для хлопчиковъ у всѣхъ величинахъ по 1·80, 2·—, 3·— зр. и высше.
Особливй новости въ стяжкахъ, воаляхъ, капелюхахъ дамскихъ и дитинихъ, рукавичокъ ґлясе, дуньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, панчохахъ, парасоляхъ до дощу, блюзахъ шовковыхъ и вовняныхъ, шляфрокахъ, костюмахъ и неґліжахъ надойшли власне въ великоѝ скоѝлькости и доповняють ся щоденно.

Особливша гуртовна продажь прикагодна

въ воддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимовъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на ложка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и ложка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (выробъ килимовъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 ґарнітуровъ „Louvre“ на ложка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на ложка и 1 на столъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 ґарнітуровъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на ложка, 1 на столъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ розныхъ краскахъ по 75, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ короиковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·35, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый выробъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Gtepa) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцовъ флянельовыхъ въ найлѣпшомъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диванковъ подъ и надъ ложка по 1·50 и 2·25 стрижей по 2·50, 3 и высше.
300 диванковъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванковъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванковъ до ѣдальень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванковъ повсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останковъ ходниковъ 8—10 метровъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкоръ козачихъ, природныхъ 5·50, шкорки Анора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітацією шкоры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальонній у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портіеры и занавѣсы короиковѣ аж до найлѣпшихъ сортовъ.

Всякй зъ провінціи надсылань порученя полагоджуе ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ магазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

4895 174—?

КАРТЫ ѢЗДЫ

до Повночной Америки

въ

Нідерляндско-Американьскомъ товариствѣ пароходнои плавбы.

I Kolowratring 9
IV Weyringergasse 7 a WIEN.

Щоденна експедиція зъ Вѣдня.

43-52 **Поясненя безплатно.** 1

НАГОДА!

ФАБРИКА ХУСТОКЪ.

Можу кождоѝ дамѣ продати велику, грубу и теплу хустку по небувалоѝ ще цѣнѣ

1 зр. 55 кр.

Сѝ хустки у всѣхъ можливыхъ краскахъ, ясныхъ и темныхъ, зъ бордюрою и тороками, маютъ повтора метра довжины а повтора ширины. Щобы скоро збути товаръ, мушу тѝ хустки продавати по такоѝ низькоѝ цѣнѣ.

Розсылае ся всюды за послѣплатою або за попереднымъ присланьемъ 1 зр. 55 кр.

ВѢДЕНЬ I.

343 4—6 **А. АЛЬТМАНЪ, XII/I Вѣдень.**

Агентуру удѣляе ся. Дуже попытнй артикулы. Великій заробокъ. Евентуальна стала платня. Агентуру можна також вести яко побочне занятье. Зголошеня подъ адресою Artikel“ до експедиціи Now-ой Reform-ы въ Краковѣ. 378 1-6

Одинока книжка
до
науки вареня
п. з.
„КУХАРКА РУСКА“

выйшла зъ друку и мѣстить:

Розныѝ найпотрѣбнѣйшѝ рады для господинь. Досвѣдченя господарскѝ. Конечнѝ вѣдомости кухарскѝ.
41 способовъ робленя прерозныхъ зупъ.
Прерозныѝ способы припаджуваня мяса волового, якъ:
квасну печеню, завивану капусту, угорскій ґуляшь и т. и.
Одинокій способъ справдѣ добрыхъ 381 сосовъ. 1—3
Розна телятина, вепровина, баранина. Знаменатѝ доси незнанй мучнй и ячнй стравы.

Цѣна 70 кр.

Можна купити въ книгарни рускоѝ По надосланю переказомъ почтовымъ 76 кр. залагоджуе ся посылку франко. Друкарня **В. Манецкого** ул. Коперника ч 7.

Числа до значеня худобы на рогахъ ґарнітуръ 3 зр. — Топорцѣ лѣсовѝ зъ двома довольными буквами, штука 6 зр.

4595 *поручае*

ПЕТРО ХШОНСТОВСКИЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.)

Цѣнники илюстрованй розныхъ предметовъ до розпорядимости

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Водъ давна звѣстный зъ своеи доброты и запаху правдивый

РОССІЙСКІЙ ЧАЙ

въ торговли

В. АДАМОВИЧА

ВЪ БРОДАХЪ

Фунтъ дуже доброго . . . . . зр. 1·40
Фунтъ найлѣпшого оригін. опакован. зр 2·50
Фунтъ „Имперіяль“ цѣсарскоѝ . . зр. 3·50
Фунтъ высѣвокъ зъ найлѣпш чаѣвъ зр. 1·20
Кава „Сіріюсъ“ франко 5 кільо . . зр. 9·50

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

3 5 6—52

Змѣна мешканя!

Дентистъ

Д-ръ С. Райнгольдъ

365 мешкае теперь 6 39

при улици Сикстускоѝ, ч. 21.

Змѣна мешканя!

Спеціялістъ недуги ухъ, носа и горла

Д-ръ І. Райнгольдъ

364 мешкае теперь 6—39

при улици Сикстускоѝ, ч. 21

Отвореный

нововыбудованый и елеґантно устроеный

Готель Паньскій

у Львовѣ

ул. Городецка ч. 5.

(при площи противъ кост. Св. Анны).

Арнольда Баранецкого

Гостинні комнаты елеґантно устроенй и осмотренй новою постелею и бѣлемъ, сухй и здоровй, бо цѣлый двоповерховый готелевый будынокъ выбудовано пбсля плянбвъ умысно выготовленыхъ для готелю зъ увзглядненьемъ всѣхъ санітарныхъ приписбвъ.

Готелева прислуга пильна и честна.

Цѣна гостинныхъ комнатъ водъ 80 кр. и высше за добу разомъ зъ постелею. Напротивъ готелю трамваева стація и пристанокъ омнібусовыхъ возбвъ. 375 1—4

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и одвѣчальный редакторъ: Иванъ Белей. Папѣръ зъ фабр. Черлянькои. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 239. Львôвъ, Понедѣлокъ 24 жовтня (5 падолиста) 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских свят) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додаток „Бібліотека найзнаменитших повѣстей“ выходить вô второк, и вô второк и пятницю на перемѣну разом съ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газет ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платить у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлий рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр
на мѣсяць	1 зр. 50 кр		

у Львовѣ:

на цѣлий рôкъ 16 зр. на пôвъ року . . . 8 зр
на чверть року . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попередне застереженье. — Рекламації неопечатáний вôльнô вôдъ порта.

Поєдиноке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошенія принимають ся по цінѣ 6 кр. вôдъ одного стрічки инсератового а въ рубриці „Надісланé“ по 20 кр. в. а. Вôдики числять ся по 10 кр. пôдъ стрічку.

Царь Николай II.

Въ пятницю вôдправлено въ Ливадіи торжественну службу Божу за щасливе вступленье на престолъ царя Николая II. Передъ тымъ богослуженьемъ вôдбуло ся неменше важне торжество въ каплици царскои палаты: княгиня Аліція перейшла на православну вѣру. На тôмъ торжествѣ були присутнí: царь, царвця вдова и великí князѣ та княжны. Кн. Аліція одержала имя Александры Теодоровны и титулъ: благовѣрная великая княгиня. Небавомъ появить ся царскій маніфестъ, звѣщаючій народови сей перехôдъ. По згаданôмъ торжественнôмъ богослуженю бувъ вôдправленый парастасъ при тѣлѣ покôйного царя.

Тѣло покôйного царя забальсамовано 1 падолиста и зложено до домовины, а за кôлька днéвъ буде выставлене въ Ливадіи на публичный видъ. Царица зломана горемъ и послѣдными днями посивѣло ей волосе. Кн. Аліція по похоронахъ не вôдъѣде за границю, лишь удасть ся до Москвы, до своеи сестры, замужнои за вел. кн. Сергіемъ. Похороны мають вôдбутись мѣжь 16 а 20 падолиста, вѣнчанье же царя Николая II зъ кн. Аліцією наступить въ кôлька днéвъ пôзнѣйше, на кождый спосôбъ передъ початкомъ посту. Розпорядженя що-до похоронôвъ мають выдатись нинѣ. Міністеръ вôйны выдавъ телеґрафічно приказъ, щобы вздовжь шляху зелѣзничого була уставлена почетна сторожа, а самъ шляхъ бувъ стороженый войскомъ. Войска вымашерували въ пятницю въ ночи.

Въ суботу зачала ся офіціяльна жалоба въ цѣлôй Россіи. По всѣхъ мѣстахъ вôдправляють ся заупокôйнí богослуженя. Якъ выглядає та жалоба, можна представити собѣ зъ опису кореспондента зъ Ялты: „Цѣла Ялта передяглась въ чорне. Домы прикритí чорнымъ сукномъ и чорнôй хоругви повѣвають зъ дахôвъ и вôконъ. Майже всѣ чорнí хоругви мають бѣлí хресты. Всѣ кораблѣ, що стоять въ пристани, безъ рôзницѣ народности, на знакъ жалобы спустили свои фляґи до половины щоглы. Ученики зъ вôдзнаками жалобы идуть рядами на богослуженя. Въ послѣдныхъ дняхъ море розбурхалось и реве, а мѣсто окрите жалобою при яснôмъ свѣтлѣ полудневого сонця представлає сумный видъ.“

Маніфестъ, выданый царемъ Николаемъ при вступленю на престолъ, есть предметомъ коментарéвъ прасы. Не лишь загранична праса, але и россійска, повитала маніфестъ симпатично. Часть прасы пôдносить, що ще нéодинъ царь не вступивъ на престолъ середъ такихъ приязныхъ обставинъ якъ теперѣшный и вѣщує Николаеви II щасливе правлѣнье. „Новый царь — пише „Новое Время“ — говорить о собѣ менше якъ о своéмъ вôтци, и то не лишь яко люблячій сынъ, але яко россійскій горожанинъ зъ признаньемъ и поважаньемъ для покôйного царя. Въ словахъ, якими схарактеризовано въ маніфестѣ царя Александра III, выдаесь кождому, що чуе голосъ власного серця. Царь Николай не мôгъ бôльше потѣшити Россіи, якъ заявленьемъ въ маніфестѣ, що памятаючи на завѣщанье свого вôтця приpѣкає мати завсѣгды передъ очима мирный розвитокъ, могучôсть и славу Россіи. Не легка то задача володаря, але она припадає въ таку пору, якôи Россія нéколи не мала въ тôмъ столѣтю при змѣнѣ престола. Николай II переймає керму правительства въ тôй хвили, коли Россія занимає мѣжь цивілізоваными державами становище яко забороло мира. Єго національна самосвѣдомôсть, безъ слѣду шовінізму, росте, а Россія, представляючи внутрѣшну єдностъ, має теперь старанно очищену почву, на котрôй може зôйти гарный засѣвъ. Россійскій нарôдъ, не розпещеный щастьемъ, есть вдячный и може бути легко ущасливленый.“ — Заразомъ появляесь вѣсть, що царь Николай уложивъ згаданый маніфестъ, безъ дорады и помочи, та ажь вôдтакъ передавъ готовый маніфестъ Ґірсови, котрый має зазнавати симпатій у царя. Говорять, що царь задумавъ оголосити зъ нагоды вступленя на престолъ велику політичну амнестію. Рôвножь выжидають всѣ нетерпеливо, якí змѣны наступлять въ окруженю царя, середъ высокихъ достойникôвъ и дорадникôвъ, бо зъ того можна буде заключати, въ якôмъ напрямѣ задумує новый царь вести своє правлѣнье.

Найсимпатичнѣйшí заявленя кондоленційнí, а въ звязи зъ тымъ и дружнí вôдносины, понеслись зъ Франціи. Царь Николай II повѣдомивъ президента Казиміръ-Періéра про смерть вôтця, додаючи: „Я певный, що цѣлый французскій нарôдъ возьме живу участь въ нашôй народнôй жалобѣ.“ Президентъ Періе вôдповѣвъ: „В. Величество, повѣдомлюючи мене о тяжкôй стратѣ, яку потерпѣли, прилучаєте французскій нарôдъ до народнои жалобы Россіи. Оба великí народы пригадують собѣ, що царь Александеръ III выславъ якъ-разъ завтра передъ рокомъ до президента републики телеґраму, котра звязи мѣжь обома краями ще бôльше затѣснила. Я певный того, що говорю въ имени Франціи, если выявлю чувства поважания и болю, якими переповненí всѣхъ серця. Рôвножь зъ вагою повтаряю запевненье, що беру живу участь въ горю, яке навѣстило.“ — Президентъ міністрôвъ Діпі выславъ до міністра справъ заграничныхъ Ґірса таку телеґраму: „Франція лучить ся зъ Россією якъ въ горю такъ и радости. Франція не забуде нéколи володаря, котрый ѣй середъ достопамятныхъ обставинъ заявивъ свои цѣннí симпатіи.“ Міністеръ Ґірсъ вôдповѣвъ, що донесе цареви про тí заявленя симпатій, а царь прийме ихъ приязно. — Крôмъ того выслали телеґрамы кондоленційнí міністеръ вôйны ґен. Мерсіе до царя а міністеръ маринарки до вел. кн. Алексія. Царь вôдповѣвъ міністрови вôйны телеґрамою, въ котрôй подякувавъ за сочувство французскои арміи. — На похороны царя выѣде зъ Франціи депутація зложена зъ ґен. Сосіе, шефа штабу ґенерального Боадефре и адмірала Жерве. Проєктъ Жалюзота, выслати депутацію вôдъ парляменту не одобреный. Въ день похоронôвъ будуть всѣ театры паризкí замкненí, а архіепископъ Рішаръ вôдправить богослуженье. Зъ цѣлои Франціи высылають много вѣнцéвъ, а крôмъ того збирають складки на почетный вôдъ цѣлои Франціи срéбный вѣнець на домовину царя. — Нинѣ, въ понедѣлокъ, вôдбудуть палата депутованыхъ и сенатъ жалôбнí засѣданя, на котрыхъ выголосять ся кондоленційнí промовы.

Неменше політичне значѣнье приписує праса заявленямъ зô стороны Болгаріи. На засѣданю собранія сказавъ мѣжь иншимъ президентъ міністрôвъ Стоиловъ въ имени и зъ порученя кн. Фердинанда: „Передъ отвертою могилою обовязкомъ нашимъ пригадати, що покôйный есть сыномъ того царя, котрого болгарскій нарôдъ называе своимъ освободителемъ, що покôйный особисто боровъ ся за вôтчину и свободу та що цѣлый свѣтъ оплакуе въ нéмъ одного зъ головныхъ чинникôвъ удержаня мира, котрымъ користуєсь и наша держава въ значнôй мѣрѣ.“ Заразомъ выславъ кн. Фердинандъ телеґраму кондоленційну до царя Николая и удостоивъ ся вôдповѣди царя зъ подякою. Зъ того факту заключає праса, що новый царь признасть кн. Фердинанда княземъ Болгаріи.

На всѣхъ дворахъ европейскихъ зарядженó вже дворску жалобу. Цесарь Вільгельмъ приказавъ для арміи двотыждневу а для полку уланôвъ и полку ґвардіи имени покôйного царя тритыждневу жалобу, при чôмъ сказано въ дотычнôмъ розказѣ: „Въ сей спосôбъ зазначить армія, що дѣлить глубокій жаль по втратѣ мого дорогого приятеля и найщирѣйшого захоронника европейского мира та що памятає прихильнôсть, яку покôйный царь заявлявъ завсѣгды для моеи арміи.“ — На похороны выѣздять члены пануючихъ роднъ: зъ Австріи або архикнязь Кароль Людвикъ або архикн. Францъ Фердинандъ, зъ Нѣмеччины кн. Генрихъ, зъ Италіи наслѣдникъ престола князь Неаполю, а кн. Уельскій котрый зъ женою прибувъ до Ливадіи, возьме такожь участь въ похоронахъ.

Въ Австро-Угорщинѣ выринула зъ нагоды смерти царя квестія, чи въ тѣлахъ парляментарныхъ, австрійскôй палатѣ послôвъ и угорскôмъ соймѣ, мають выголоситись згадки посмертнí про покôйника. Що-до угорского сойму, то розпустили ґазеты вѣсть, немовь то опозиція угорска задумала отворити дискусію на случай, если бы згадано память покôйного. Найновѣйшí вѣсти доносять, що опозиція не зажадив отвореня дискусіи и длятого буде присвячена покôйному згадка. При тôмъ пôднесено квестію, чи взагалѣ до такихъ згадокъ компетентнí иншí тѣла парляментарнí, крôмъ спôльныхъ делеґацій — але що бувъ прецеденсъ, по смерти цесарéвъ Вільгельма и Фридріха та по убійствѣ Карнота складати такí парляментарнí кондоленціи, то и симъ разомъ въ обохъ тѣлахъ парляментарныхъ вôдбуде ся таке заявленье. Польскí ґазеты пôдносять, що Смолька, будучи президентомъ не присвятивъ въ 1881 р. нéякои згадки по убитôмъ царѣ Александрѣ II., и розумѣе ся, що були бы и теперь за тымъ. Однакъ бар Хлюмецкій мабуть згадає на нинѣшнôмъ засѣданю память царя Александра III.

„Рускій клюбъ“ въ радѣ державнôй.

Про ситуацію въ „рускôмъ клюбѣ“ принесли сими днями Narodní Listy — якъ кажуть, на основѣ информацій вôдъ самыхъ членôвъ того клюбу — таку статью:

„Зъ руского клюбу въ радѣ державнôй звѣщає ся намъ рѣчи дуже прикрí. Первѣстно семичленна громадка зменшилась нинѣ лишь на пять членôвъ. Послы проф. Романчукъ и Телишевскій опустили ей вже при кôнци минувшои кампанiи, а прочí вôдъ весны не зôйшли ся, бо о. Мандичевскій разъ-у-разъ недугує и сидить по-за Вѣднемъ. На товчокъ зъ польского „кола“, на котре очевидно напирають зъ урядовыхъ мѣсць у Львовѣ, зôйшли ся польонофільскí и правительственнí послы проф. Барвѣньскій и проф. Вахнянинъ та й прибрали собѣ посла Пôдляшецкого. Барвѣньскій и Вахнянинъ поставили внесенье — вôзвати проф. Романчука, щобы зложивъ мандатъ члена комісіи буджетовои. Противъ того внесеня выступивъ пос. Пôдляшецкій, замѣтивши, що пос. Романчукъ не має мандату въ комісіи буджетовôй вôдъ руского клюбу, але вôдъ цѣлои палаты послôвъ. Однакожь внесенье принято двома голосами. Отже пос. Романчукъ одержавъ таке письмо зъ секретаріяту руского клюбу: Снмъ взывае ся Васъ, щобъ Вы звернули клюбови мандатъ, котрый Вамъ до комісіи буджетовои рускій клюбъ повѣривъ, позаякъ клюбъ хоче мати въ тôй комісіи иншого заступника. Романчукъ вôдповѣвъ: Чудуе мене то письменне вôзванье, тымъ бôльше, що есть що-дня въ парляментѣ нагода заявити менѣ

Три смерти.

Оповѣданье *Л. Н. Толстого.*

(*Дальше.*)

II.

Карета була запряжена; однакъ ямщикъ приpôзнювавъ ся — вôнъ зайшовъ до хаты. Въ хатѣ було жарко, душно, темно и важко, пахло печенымъ хлѣбомъ, капустою и кожухами. Кôлька ямщикôвъ було въ дéвочôй, кухарка вешталась коло печи, на печи лежавъ хорый.

— Дядьку Федоре, дядьку Федоре! — сказавъ молодый парубокъ, ямщикъ, въ кожусѣ и зъ батогомъ за поясомъ, входячи до кôмнаты и звертаючись до хорого.

— Ты чого, ледащо, вôдъ Федька хочешь? — озвавъ ся одинъ зъ ямщикôвъ: — бачишь тебе въ карету ждуть.

— Хочу чобôтъ попросити, свои сходивъ, — вôдповѣвъ парубокъ, пôдкидаючи волосье и поправляючи рукавицѣ за поясомъ. — Хиба спить? Гей, дядьку Федоре? — повторивъ вôнъ, пôдходячи до печи.

— Чого? — давъ ся чути слабый голосъ и червонаве, худе лице нахилило ся зъ печи. Широка, худощава и поблѣдла рука, вкрыта волосьемъ, натягала сéрачину на сухе плече въ чорнôй сорочцѣ. — Дай напитись, брате, ты чого?

Парубокъ подавъ кубокъ зъ водою.

— Та що, Федю, — сказавъ вôнъ, запиняючись, — тобѣ, чей, чобôтъ новыхъ не треба теперь, вôддай менѣ, — ходити чей не будешь?

Хорый, припавши недужою головою до ясного кубка и омочуючи рѣдкí, звисаючí вусы въ темнôй водѣ, слабо и лакомо пивъ. Поклочена борода єго була нечиста; запавшí потухлí очи ледви пôдвелись на лице парубка. Вôдорвавшись вôдъ воды, вôнъ хотѣвъ пôдняти руку, щобъ втерти мокрí уста, та не мôгъ и втеръ ся о рукавъ сéрака. Мовчки и важко дыхаючи носомъ, вôнъ дививъ ся прямо въ очи парубкови, збираючи силы.

— Може ты кому приобѣцявъ вже? — сказавъ парубокъ, — то шкода. Головно то, мокро на дворѣ, а менѣ въ дорогу ѣхати, я й подумавъ собѣ, давай у Федька чобôтъ попрошу, ему, чей, не потрѣбно. Може тобѣ самому здадуть ся, ты скажи?..

Въ грудехъ хорого щось почало переливатись и шипѣти; вôнъ нагнувъ ся и почавъ заноситись вôдъ горляного, протяжного кашлю.

— Де вже здадуть ся! — несподѣвано сердито, на всю хату, затарахкала кухарка: — другій мѣсяць зъ печи не злазить! Отъ надривае ся, ажь въ самои въ серединѣ болить, якъ почуешь лише. Де ему чоботы здадуть ся? Въ новыхъ чоботахъ не поховають... А вже давно часъ, прости Господи грéхъ! Отъ надривае ся. Може-бъ перенести єго въ другу хату, абó куды. Такí шпиталѣ, чуешь, въ мѣстѣ е; а то що за робота — забравъ цѣлый кутъ, та й кôнець? Нѣ тобѣ обернутись куды. А жадають, щобъ харно було.

— Гей, Сергію, йди сéдай, паны ждуть! — крикнувъ крôзь дверѣ почтмайстеръ.

Сергій хотѣвъ забратись, не дôждавшись вôдповѣди, але хорый очима пôдчасъ кашлю дававъ ему знати, що хоче вôдповѣсти.

— Ты чоботы вôзьми, Сергію, — сказавъ вôнъ, поконавши кашель и вôдôтхнувши на хвилю. — Тôлько, чуешь, камѣнь купи, якъ помру, — додавъ захриплымъ голосомъ.

— Спасибô, дядьку! То я вôзьму, а камѣнь, ѣй Богу, куплю.

— Чули, дѣти? — мôгъ вымовити ще хорый и знову нахиливъ ся въ низъ и ставъ дуситись.

— Гарно, чули, — сказавъ одинъ зъ ямщикôвъ. — Иди, Сергію, сéдай, а то знову начальникъ прибѣжить. Панѣ, бачишь, Ширкиньска хора.

Сергій въ мить скинувъ свои подертí, величезнí чоботы и швиргонувъ пôдъ лавку. Новí чоботы дядька Федора придались якъ разъ на єго ноги, и Сергій, споглядаючи на нихъ, выйшовъ до кареты.

— Ехъ, чоботы славнí! Чекай, помащу, — сказавъ ямщикъ зъ квачемъ въ руцѣ въ ту хвилю, якъ Сергій, сéдаючи на козлѣ, збиравъ важки. — Даромъ вôддавъ?

— А ты позавидувавъ? — вôдповѣвъ Сергій, пôднимаючись и загортаючи довкола нôгъ полы сéрака. — Н—ни! ехъ, вы, дѣточки! — крикнувъ вôнъ на коней, замахнувсь батôжкомъ и карета та коляска зъ своими подорожными, ховаючись въ сéрôмъ, осѣнньôмъ туманѣ, скоро покотили ся по мокрôй дорозѣ.

Хорый ямщикъ лишивъ ся въ душнôй хатѣ на печи и, не выкашлавшись, на силу перевернувъ ся на другій бôкъ и затихъ.

Въ хатѣ до вечера вешталисъ, приходили, вôдходили, обѣдали, — хорого не було чути. Пôдъ нôчь кухарка зъ печи черезъ єго ноги забрала кожухъ.

— Ты на мене не злись, Настасю, — промовивъ хорый, — скоро вмру, кутъ твôй.

— Добре, добро, що-жь, нѣчого, — пробубонѣла Настася. — Та що въ тебе болить, дядьку, ты скажи?

— Цѣле нутро ние. Богъ єго знає щó.

— Видко, и глотка болить, коли кашляешь?

— Всюды болить. Смерть моя прийшла — отъ що! Охъ-охъ-охъ... простогнавъ хорый.

— Ты бъ ноги вкрывъ, оттакъ — сказала Настася, по дорозѣ натягаючи на него сéракъ и злазячи зъ печи.

— Нôчю въ хатѣ слабо свѣтивъ каганець. Настася и десятеро людей — ямщикôвъ спали на номостѣ и по лавкахъ та грôмко хропѣли. Одинъ хорый слабо шипѣвъ, покашлювавъ и перевертавъ ся на печи. Надъ раномъ вôнъ притихъ цѣлкомъ.

се устно. А сли писмо до мене має мати якусь офіціяльну форму, то мусить бути підписане президією клюбу. Доки се не наступить, не дамь нїякои мериторичнои відповїди. — Доси въ справѣ той не зайшло нїчо нового. Пос. Барвїньскій выѣхавъ до Львова, а остались у Вѣдни лише Вахнянинъ и Підляшецкій. Сей другій чинивъ замѣты Вахнянинови, якъ вонъ могъ посылати послови Романчукови въ имени клюбу письмо, про котре прочій члены клюбу нїчого не знають. Сеся пригода причинить ся лишь до збольшеня супротивности межи рускими послами зъ Галичины."

Про сю пригоду була вже недавно въ „Дѣлѣ" звѣстка въ дописи зъ Вѣдня, однакожь не було тамъ згадки про дуже цїкаву рѣчь, именно про становище посла Підляшецкого въ той справѣ. Якъ бачимо, пос. Підляшецкій не годить ся зъ такимъ поступованьемъ своихъ товаришївъ въ клюбѣ.

— —

Вїдъ посла Ан. Вахнянина одержали мы до помѣщеня въ „Дѣлѣ" отсе письмо:

„Высокоповажаный Пане Редакторе!

На основѣ §. 19. закона прасового прошу о спростованье слѣдуючого донесеня въ вашомъ дневнику: Ото въ выданю „Дѣла" зъ 20 н. ст. жовтня, въ „Письмѣ зъ Вѣдня", була подана вѣсть, мовь-то „зъ огляду на розницю въ поглядахъ межи поодинокими послами годѣ сказати на певно, чи якій клюбъ рускій истнує". Вѣсть та, наколи заснована на невѣжи, простима; наколи-жь тенденційна, то й заслугує на строгій осудъ. На дѣлѣ она зовсѣмъ безосновна, бо клюбъ рускій, завязаный послами рады державнои ще въ 1891 р., истнує безперервно по нинѣшный день зъ тою лишь розницею, що по добровольномъ уступленю зъ него послївъ Романчука и Телишевского яко головы и секретаря клюбу, клюбъ рускій рады державнои уконституував ся на-ново выбравши головою о. Мандичевского, заступникомъ сов. Підляшецкого, а секретаремъ проф. Вахнянина. Сталось се дня 13 н. ст. цвѣтня 1894 р. Засѣданя клюбу відбувались відтакъ въ минувшій сесіи парляментарній на днихъ 16, 18, 19 и 21 цвѣтня, а въ часѣ теперѣшнои сесіи на дни 24 жовтня.

Остаю зъ поважаньемъ:

Анатоль Вахнянинъ, секретарь клюбу рускаго р. д."

До сего письма мы мусимо додати свои поясненя.

Передо всѣмъ дивно намъ, длячого посолъ Вахнянинъ ажь на основѣ закона прасового домагає ся помѣщеня его спростованя. Мы приймали и приймаємо фактичній и основаній спростованя відъ кождого безъ всякои пресіи, а спеціяльно відъ п Вахнянина приймали и мѣстили мы навѣть такій письма, котрі выходили по-за рамки фактичныхъ спростованъ, отже вонъ не мавъ нїякого поводу припускати, щобы мы и сего его письма не помѣстили.

Друге: Дивно намъ, що се спростованье не выйшло відъ президіи „рускаго клюбу" тїлько відъ секретаря; загальный и зовсѣмъ раціональный звычай есть, що клюбъ, комітетъ, товариство и т. д. заступає и въ имени его промовляє президія а не секретарь.

Трете: Дивує насъ, що посолъ Вахнянинъ, приводячи слова „Письма зъ Вѣдня" въ „Дѣлѣ", подає ихъ неточно. Въ томъ письмѣ высказаній були три причины, за-для котрыхъ могъ бы насунути ся сумнївъ, чи въ радѣ державній истнує якій клюбъ рускій. Однакожь п. Вахнянинъ приводить тїлько одну причину, а двѣ зовсѣмъ промовчує. Выпадало очевидно або всѣ три причины подати або жаднои.

Четверте и найважнѣйше: Дивує насъ дуже, що посолъ Вахнянинъ называє подану въ „Дѣлѣ" вѣсть „зовсѣмъ безосновною" и твердить, що „клюбъ рускій" уконституував ся дня 13 цвѣтня, выбравши головою о. Мандичевского, заступникомъ сов. Підляшецкого, а секретаремъ проф. Вахнянина. А дивують насъ тї слова п. Вахнянина зъ трохъ причинъ: 1) „Рускій клюбъ" вѣгде и нїколи не подавъ звѣстки о томъ своѣмъ уконституованю, хочь оно есть рѣчію для него зовсѣмъ немаловажною, а и взагалѣ досыть цїкавою. Мы мали по дни 13-ого цвѣтня кїлька комунікатовъ зъ „клюбу рускаго" відъ п. Вахнянина, а въ жаднѣмъ не було згадки о уконституованю клюбу. 2) Вже въ 112-ѣмъ числѣ „Дѣла" зъ 9 (31) мая с. р. въ „Письмѣ зъ Вѣдня" було выразно сказано, що „рускій клюбъ доси не уконституував ся", а однакожь п. Вахнянинъ [анѣ нїхто иншій] не спростував тыхъ словъ яко вѣсти „зовсѣмъ безосновной". Въ 113-ѣмъ числѣ „Дѣла" було помѣщене письмо посла Підляшецкого зъ 30 мая 1894, въ котрѣмъ п. Підляшецкій называє себе „интерімістичнымъ головою клюбу". 3) Дня 13 цвѣтня не могъ „рускій клюбъ" въ згаданый п. Вахнянинномъ способѣ уконституувати ся, бо ще дня 18 цвѣтня клюбъ уважавъ п. Романчука, а тымъ бѣльше секретаря клюбу п. Телишевского своими членами [гл. ч. 81 „Дѣла" зъ 9 (21) цвѣтня 1894]. Длятого п. Романчукъ дня 18 цвѣтня явивъ ся на клюбѣ и сказавъ, що вже відъ 6 цвѣтня „уважає попередну звязь клюбу за зірвану", а п. Телишевскій заявивъ своє выступленье зъ клюбу ажь въ маю. — Нинѣшне спростованье п. Вахнянина дивує насъ тымъ бѣльше, що вонъ яко секретарь клюбу мусить мати и протоколы зъ засѣдань клюбу въ своихъ рукахъ.

Пїсля нашихъ информацій, котрі маємо зъ доброго жерела, справа зъ „рускимъ клюбомъ" стоить такъ: Въ цвѣтни с. р. послы Мандичевскій, Підляшецкій, Барвїньскій, Вахнянинъ и Охримовичь постановили сходити ся на наради підъ проводомъ найстаршого вѣкомъ о. Мандичевского, а въ его неприсутности підъ проводомъ другого найстаршого вѣкомъ Підляшецкого, а въ неприсутности обохъ підъ проводомъ третого найстаршого Вахнянина; зъ уконституованьемъ, т. є. выборомъ президіи, постановлено здержатись, доки не являть ся всѣ послы, именно такожь Телишевскій, котрого тогды не було въ Вѣдни, а позостанье его въ клюбѣ було непевне. Коли-жь въ маю Телишевскій заявивъ своє выступленье, не було зновъ о. Мандичевского. Тымъ способомъ ще доси до уконституованя нового клюбу не прийшло.

— —

Подібне письмо, якъ до нашои редакціи, выславъ посолъ Ан. Вахнянинъ, яко секретарь рускаго клюбу, такожь до Neue freie Presse, бо й той дневникъ принѣсъ дня 2 с. м. телеграфічну вѣсть зі Львова, що клюбъ рускій, відъ часу выступленя зъ него головы посла Романчука въ цвѣтни с. р., доси не уконституував ся. Отже пос. Вахнянинъ и въ N. fr. Presse запевнює, що клюбъ уконституував ся 13 цвѣтня с. р., відтакъ сходить на послѣдне засѣданье клюбу зъ 24-ого жовтня, на котрѣмъ вонъ зъ п. Барвїньскимъ ухвалили відозвати п. Романчука, щобы зложивъ мандатъ до комісіи буджетовои, а опісля такъ пише: „На выпадокъ, якъ бы проф. Романчукъ не хотївъ тому відзваню піддати ся, рускій клюбъ передасть заступництво своихъ спеціяльныхъ интересівъ [seiner besonderen Interessen] въ комісіи буджетовій иншому членови тои комісіи, а не проф. Романчукови." А позаякъ въ комісіи буджетовій засѣдає лишь одинъ Русинъ, пос. Романчукъ, то „рускій клюбъ" буде мусївъ передати заступництво своихъ „спеціяльныхъ" интересівъ послови якоись чужои народности — мабуть не молодо-Чехови, анѣ Нѣмцеви, анѣ Словѣнцеви, а найскорше Полякови. Шкода, що п. секретарь рускаго клюбу за однымъ заходомъ не подавъ уже й имени того „rodaka" зъ польского кола, котрый буде заступати въ преважній комісіи буджетовій „спеціяльній" интересы рускаго клюбу — бо интересы народу рускаго въ тій комісіи заступавъ, заступає и повиненъ дальше заступати посолъ Романчукъ.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

Въ академ. товариствѣ „Ватра" були по вакаціяхъ вже два відчиты. Тамтои суботы 27 ого жовтня читавъ слух. фільос. Е. Макарушка свои увагу про „Характеристику літературы рускои въ вѣкахъ XVII—XVIII" д-ра Ив. Франка выдруковану въ „Kwartalnik-u historyczn-ѣмъ за рокъ 1892, а сеи суботы 3-ого листопада читавъ слух. фільос. Кордуба „Кїлька словъ про теперѣшный станъ науки. исторія". На обохъ відчитахъ бувъ проф. Мих. Грушевскій, а на першомъ відчитѣ були такожь пп. Вол. Коцовскій, д-ръ К. Студиньскій, Ом Колодницкій и кїлькохъ членовъ „Академичного Братства".

Тов. Макарушка зазначивъ насамперед важность монографіи д-ра Франка якъ першои працѣ, відповѣдаючои вымогамъ сучаснои науки про вѣки XVII—XVIII рускои літературы. Опісля подавъ повный змѣстъ „Характеристики", а вкінци навязавъ свои уваги, въ котрыхъ головно ударивъ на гадку д-ра Франка, мовь-бы то причиною розвою літературы въ XVI. в. була унія Люблиньска, а причиною упадку тои-жь літературы війны Хмѣльницкого. Значить ся після заключеня прелєґента: д-ръ Франко звалює всю вину на „вільну волю" самыхъ Русинівъ, що не хотѣли чи не вмѣли користати, зъ добра унія Люблиньскои. Тов. Макарушка полемізував такожь зъ подѣломъ літературы на періоды, якій хотївъ-бы завести д-ръ Франко, а годивъ ся на подѣлъ д-ра Ом. Огоновского, тїлько радъ бы першій періодъ кінчити рокомъ 1292 т. є. кінцемъ лѣтописи Кіївскои. Позаякъ тов. Макарушка обѣцявъ свои уваги подати до прилюднои вѣдомости друкомъ, то видить ся непотрѣбно подавати тутъ повнѣйшого змѣсту его увагъ. Відчитъ выкликавъ горячу и довгу дискусію, въ котрій забирали слово: проф. Грушевскій, В. Коцовскій, д-ръ Студиньскый, Ф. Колеса, Здерковскій, Ив. Копачь и самъ прелєґентъ. Проф. Грушевскій пояснивъ коротко але рѣшучо фактъ, котрого д ръ Франко въ своѣй „Характеристицѣ" неодно промовчавъ, неодно легко лишь натякнувъ, неодно зновъ въ користь польского вплыву занадто підчеркнувъ, говорячи про польско рускій відносины въ вѣкахъ XVI—XVIII, але заявивъ, що не можна Франкови закинути того, мовь-бы вонъ всю неудачу звалювавъ на злу волю Русинівъ, а все добро на прихильность, мовлявъ, Полякивъ. Называє-жь вонъ самъ розвій культурного житя Руси въ вв. XVI—XVIII. „вельми трагічнымъ" а трагізмъ не лежить прецінь въ свѣдомомъ стремлѣню вільного чоловѣка до загубы. Унію Люблиньскій приписує д-ръ Франко выправдѣ лишь таке значѣнье, яке мало завойованье цивілізованого свѣта Римлянами въ часы народженя вѣры христіяньскои, т. є. що она звела и Русинівъ и Полякивъ підъ оденъ дахъ державный и черезъ те уможливила скорѣйше ендозмозу струй культурныхъ, що приходили изъ Заходу, — але й тутъ може за богато приписавъ самій уніи, бо-жь таке зближенье Русинівъ до Полякивъ датує уже відъ року 1340 для Галичины а відъ року 1386, хочь може троха въ меншій мѣрѣ, для Литовскои Руси. Те саме и зъ подѣломъ літературы на добы. Крітерія подѣлу Франка неоспоримо одиноко стійна: языкъ и змѣстъ рѣшають о томъ, а не бѣльше або меньше число творівъ. Та чи границею двохъ періодівъ нашои літературы до кінця XVIII. в. поставити унію Люблиньску (1569), чи заведенье друкарень на Руси (въ Несвѣжи 1560), чи завойованье Царгорода (1453) — се дѣло въ великій части добровільнои згоды ученыхъ въ томъ зглядѣ, тымъ бѣльше, що въ природномъ розвою такихъ ясныхъ границь „якъ бы втявъ" и нема. Се фактъ, що сильнѣйшій вплывъ Заходу и Польщѣ датує уже відъ рр. 1340 и 1386. Несправедливо такожь — казавъ дальше тов. Копачь — освѣтивъ д-ръ Франко XVI. вѣкъ літературы рускои супроти до-татарского періоду. Навѣть языкъ літературный XVI. в., котрый Франко такъ высоко цїнить, не дає до того підставы Сучасній думы народній ясно показують, що се бувъ языкъ макаронічный, польско-руско церковно-славяньскій, а жаденъ языкъ макаронічный не дійшовъ до высшого значѣня, навѣть жидівскій. Слово а полку Игоревѣ, лѣтописи, переклады творівъ византійскихъ въ добѣ до-татарскій показують зновъ на высоко розвитый языкъ літературный старорускій, котрый таки мабуть близше стоявъ до живого языка тогдѣшнього, якъ языкъ літературный XVI. в.

Въ суботу дня 3 листопада критикував тов. Кордуба методу дослѣдівъ историчныхъ тыхъ историкивъ, що головно займають ся поодинокими личностями, н пр. королями, героями и т. д., забуваючи на се, що головна рѣчь — то масы народній. Прелєґентъ хотївъ бы, щобы науку исторіи зробити такъ докладною та ясно означеною, якъ математика; щобы відшайти права историчній, котрі бы такъ були нехибній, якъ права фізики, и т. д. Дискусія не була довга. Забирали въ нѣй слово тов. Секела, Макарушка Копачь и самъ прелєґентъ. Та найважнѣйшій зъ усего були слова проф. Грушевского, котрый пояснивъ, що справа нехибныхъ правъ историчныхъ по-при своєвільность одиниць свѣдомыхъ дуже тяжка и ледви чи доступна; що одиниці все-таки будуть мати велике значѣнье въ дослѣдахъ историчныхъ, бо-жь лишь одиниця есть жива, а не статистичній данї, хочь-бы й якъ докладній, и зі словъ та думокъ одиниць можна найкраще заключати на житье духове суспільстн, середъ котрои они выросли й выховались; дальше, що исторіи не можна остро віддїлювати відъ иншихъ наукъ, бо всѣ они належать въ значній мѣрѣ й до исторіи, яко до науки про розвій суспільности людскои, и т. д.

Оба відчиты заинтересували слухателївъ, котрыхъ оба разы було по-надъ двацять.

Бл. п. Омелянъ Огоновскій.

Зъ Ярослава пишуть намъ:

„За упокій бл. п. Омеляна Огоновского ярославска молодѣжь руска урядила дня 1 н. ст. падолиста поминальне богослуженье. Службу Божу відправивъ Вп. крил. о. Іоанъ Хотинецкій, парохъ ярославскій, зъ участію Вп. оо. Іоана Поляньского, Вас. Романовского и Кипріяна Хотинецкого, катихита школъ народныхъ. На богослуженю явила ся вся Русь ярославска, а крімъ того весь персоналъ народного рускаго театру, котрый гостить теперь въ Ярославѣ. Члены рускаго театру взяли также участь въ співѣ на сѣмъ поминальномъ богослуженю."

Головный выдѣлъ „Просвѣты" одержавъ отсій два письма:

Зъ Бобрки: Не могучи за-для спізненого повѣдомленя лично явитись на похоронѣ бл. п. Омеляна, того велита рускои науки, приймѣть бодай въ сей способѣ выразы глубокого жалю надъ такъ тяжкою и несподіваною стратою. Бѣдна ты, Русь! Другій народы обходять довголѣтній ювілеѣ праць своихъ лучшихъ сынівъ, а ты тїлько передчасно похороны имъ справляешь! — Именемъ Русинівъ бобрецкихъ Романъ Сосновскій.

Зъ Щирецкого: Сумна вѣсть про кінчину незабутного Омеляна Огоновского довголѣтного головы „Просвѣты" дійшла мене въ дорозѣ, длятого не могъ я лично віддати послѣднои прислуги покійникови и зросити сльозою свѣжу могилу рускаго свѣточа и ученого. Однакъ нинѣ осмѣляю ся мій щирый жаль долучити до загального жалю вкрытои жалібною киреєю Руси-Украины. Земля покійникови перомъ! згадка-жь на его величезну працю на нашій нивѣ, его подвиги и примѣръ нехай загрѣвають свѣжій силы до труду й боротьбы, память же покійника відъ рода въ родъ! — Данило Лепкій.

Замѣсть вѣнця на домовину бл. п. Омеляна Огоновского зложивъ д-ръ Тадей Соловѣй, адвокатъ у Львовѣ, 20 зр. на популярній выдавництва „Просвѣты", а выдѣлъ товариства „Січ" у Вѣдни 5 зр на будову рускаго театру. [Покійный проф. Омелянъ Огоновскій бувъ почетнымъ членомъ „Січи".]

Поминальне богослуженье за упокій бл. п. Омеляна Огоновского устроєне заходомъ „Просвѣты" відбуло ся нинѣ о 9-ій годинѣ рано въ церквѣ Успеньскій. Службу Божу відправивъ въ сослуженю духовеньства крилошанинъ о. Павликівъ при співѣ хору питомцївъ. Въ часѣ цілого богослуженя асистувало коло катафальку шістьохъ ученикивъ зъ института св. Николая. По службѣ Божій стануло до парастасу сімохъ священникивъ. Побічь членівъ „Просвѣты" явились на богослуженье також инші почитателѣ покійника.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Въ Трієстѣ прийшло до політичнои демонстрації зі стороны бурмістрівъ італійскихъ. Въ пятницю заѣхались они въ Трієстѣ, щобы явитись на авдієнціи у намѣстника, а що намѣстникъ не принявъ ихъ, то они при помочи трієстеньскои рады громадскои відбули зборы, на котрыхъ промавляли оба послы истрійскій Бартолі и Ріцці. Присутній заявили свое невдоволенье зъ успѣхівъ, якій тї обо

— Дивне щось я нинѣ въ снѣ бачила, — говорила кухарка, вытягаючись на другій день досвѣта. — Бачу я, наче дядько Федоръ зъ печи злѣзъ и пійшовъ дрова рубати. Чекай, каже, Насте, я тобѣ поможу; а я ему говорю: де вже тобѣ дрова рубати? А вонъ якъ вхопить сокиру, якъ візьме рубати, такъ живо, такъ живо, тїлько трѣски летять. Що-жь, я кажу, ты-жь хорый бувъ? Нѣ, каже, я здоровъ, якъ замахне ся, менѣ ажь страшно стало. Якъ крикну.... и пробудилась. — Чи не померъ вже?.. Дядьку Федоре, гей дядьку!

Федоръ не озывавъ ся.

— Чи справдѣ не вмеръ? Пійду погляну, — сказавъ одинъ зъ ямщикивъ, що також побудились.

Звисаюча зъ печи худа рука, поросла рудавымъ волосьемъ, була холодна и блѣда.

— Пійти начальникови сказати. Нѣбы померъ, — сказавъ ямщикъ.

Кревныхъ у Федора не було, — вонъ бувъ зъ далека. На другій день его поховали на новомъ цвинтари за гаємъ и Настася пару днівъ розказувала всѣмъ про сонъ, якій вона бачила, и про се, що вона перша кинулась до дядька Федора.

(*Конецъ буде.*)

послы вôднесли въ квестіи написôвъ. Передъ будынкомъ зôбралась велика товпа людей, и робила овація зборови бурмістрôвъ.

Зъ поля вôйны японьско-хиньскои доносять via Лондонъ такî вѣсти: Перша японьска армія пôдъ проводомъ маршалка Ямаґата добула укрѣпленый таборъ хиньскій Фенґъгуанґъ-ченъ. Хинцѣ утекли въ горы Матіенлінґъ Друга японьска армія пôдъ маршалкомъ Ояма ладить ся добувати Кінчу и Портъ-Артуръ. Помимо сильного укрѣпленя хиньскихъ позицій Японцѣ добули Портъ-Артуръ. Перша армія японьска за десять днѣвъ стане передъ столицею пôвнôчныхъ Хинъ, мѣстомъ Мукденъ.

НОВИНКИ

— **Доповняючî выборы до сойму** вôдбудуть ся вже завтра [и мы просимо нашихъ Вп. читателѣвъ надсылати намъ чимъ скорше подрôбный описъ выборôвъ; зъ бôльшого числа надôсланыхъ намъ справоздань дасть ся зложити повнѣйшій образъ цѣлости]. Польскій комітетъ центральный доси не оголосивъ своихъ кандидатуръ; такъ само нѣчого въ справѣ тыхъ выборôвъ не оголосила доси „Русская Рада". Въ вѣдомôй нашимъ читателямъ ситуаціи въ выборчихъ округахъ зайшла лише змѣна въ повѣтѣ збаражскôмъ, а именно: потвердженый центральнымъ комітетомъ польскимъ кандидатъ нотаръ Неменговскій зрѣкъ ся кандидатуры [якъ доносить Gaz. Narodowa], отже остались кандидатуры о. Ал. Заячковского и п. Тадея Федоровича; въ окрузѣ старо-мѣскôмъ стоять доси кандидатуры о. М. Зубрицкого и Агопсовича та Бѣляньского.

— **Засѣданье выдѣлу тов. „Львôвскій Боянъ"** вôдбуде ся завтра вô второкъ о годинѣ 6-ôй вечеромъ въ комнатахъ „Просвѣты". На порядку дневнôмъ: 1) полагодженье справы премій конкурсовыхъ; 2) справозданье зъ руху выдавництвъ; 3) справозданье касове; 4) загальнî зборы. Прошу отсимъ всѣхъ Вп. выдѣловыхъ точно явитись. — *Волод. Шухевичь*

— **Въ палатѣ митрополичôй** вôдбуло ся вчера вечеромъ пôдъ проводомъ Є. Е. митрополита зôбранье запрошеного ширшого круга Русинôвъ львôвскихъ, духовныхъ и свѣтскихъ для поговôрки въ справѣ намѣреного обходу 300-лѣтного ювілея унiи на Руси [роки 1895 до 1896]. Зôбранье було довѣрочне, то поки-що можемо подати лишь тôлько, що высказано деякî гадки що-до способу обходу ювілея и выбрано комітетъ зъ духовныхъ и свѣтскихъ, котрый маѣ справою занятi ся.

— **Державну школу промыслу деревляного въ Коломыи** отворено дня 15. н. ст. жовтня торжественными богослуженями въ рускôй церквѣ и въ латиньскôмъ костелѣ. Ученикôвъ до тои школы записало ся 40, мѣжь тыми 12 жидôвъ, а на 28 христіянъ есть 18 Русинôвъ.

— **Въ рôльничôй школѣ въ Черниховѣ коло Кракова** — якъ довѣдуе ся Czas — мали лучити ся якîсь новî забурена мѣжь учениками и значна ихъ часть мусѣла на приказъ шкôльнои управы опустити заведенье. Близшихъ вѣстей Czas не подае. Въ тôй школѣ, якъ вѣдомо, вже минувшого року прийшло було до забурень мѣжь студентами и всѣ они выступили були зъ заведеня, але тогдѣ удало ся було справу досыть щасливо полагодити.

— **Въ справѣ мельдованя ополченцѣвъ** выдавъ львôвскій магістратъ наведене вже нами оповѣщенье. Зъ оповѣщеня выходить, що мельдувати ся обовязанî лише тî ополченцѣ, що належали до правильнои арміи, маринарки, краевои обороны, до резервъ або що одержали карты призначеня до спеціяльнои служби въ ополченю.

— **Зъ Коломыйщины** нотуе „Русская Рада" кôлька сумныхъ пригодъ, котрыхъ причиною стала „горѣвка — дѣдькова дѣвка". Въ селѣ Соповѣ пôдъ самою Коломыею паробки въ недѣлю по Покровѣ такъ собѣ попразникували, що вертаючого зô скарбонкою молодшого братчика церковного зъ сусѣдного села Вербѣжа, одного зъ найпорядньйшихъ молодцѣвъ, напали на улици и забили на смерть, розтрѣскавши ему колами голову. Паробкôвъ увязнено и сидять теперь въ „Ивановôй хатѣ" а властиво въ „Гершковôй хатѣ", бо кримінальный будынокъ въ Коломыи есть власностію Гершка Рамлера. Подôбна пригода стала ся остатными часами и въ Рунґурахъ. Родичѣ и начальства громадскî повинний наглядати молодѣжь!

— **На одну стіпендію зъ фундації им. Бережницкихъ**, въ высотѣ рôчныхъ 40 зр. призначену для греко-кат. шляхотскои рускои молодежи, розписуе конкурсъ краевый выдѣлъ зъ речинцемъ до 15 н. ст. падолиста. Першенство маютъ ученики зъ роду Бережницкихъ, або тî, що выкажуть ся свѣдоцтвомъ спорôдненя зъ родиною фундатора.

— **Звычайный загальный зборъ членôвъ гімнастичного товариства „Соколъ" у Львовѣ** вôдбуде ся дня 7-ого н. ст. падолиста о год. 3-ôй зъ полудня въ сали „Сокола" [Пôдвалє ч. 7]. Порядокъ дневный: 1) вступне слово головы, 2) справозданье справника, 3) справозданье скарбника, 4) справа строю и змѣны §§. 15, 18 и 22 статута, 5) выбôръ головы, двохъ его заступникôвъ, 18 членôвъ и 4 заступникôвъ старшины, 3 настоятелѣвъ вправъ и 3 провѣрникôвъ, 6) внесеня членôвъ.

— **Новый судъ повѣтовый въ Жабю** отворено зъ вôдповѣднымъ торжествомъ дня 1 н. ст падолиста с. р.

— **Змѣна властителѣвъ.** Маетность Глиница на Буковинѣ, дотепершна власность Леона Надлера перейшла дорогою купна на власность Стеф. Венгриновичевои за 124.000 зр.

— **Новî стациі жандармеріи** утворено въ Майданѣ повѣта калуского и въ Мышинѣ, повѣта коломыйского. Стацію жандармеріи зъ Бѣлого потока, въ повѣтѣ чортковскôмъ, перенесено до Бѣлобожницѣ.

— **Въ справѣ т. назв. „омладины" польскои на Подôлю** одержуемо письмо вôдъ одного нашого дописувателя, що Wiener Allgem. Ztg. була вѣрно поінформована, коли донесла, що мѣжь увязненою молодежію польскою въ Тернополи знаходять ся такожь учителѣ шкôлъ народныхъ. Дописувателъ наводить намъ назвѣть имена вѣдомыхъ ему чотирохъ увязненыхъ учителѣвъ-Полякôвъ зъ повѣтôвъ теребовельского и пôдгаецкого: одного зъ повѣтового мѣста а трехъ изъ сѣлъ.

— **Місія духовна** вôдбуде ся дня 10, 11 и 12 н. ст. падолиста въ Курянахъ коло Бережанъ. Въ місіи возьмуть участь оо. Василіяне.

— **Огнѣ.** Дня 23 жовтня вечеромъ въ Мыслятичахъ мостиского повѣта згорѣла церковь, вартости до 3000 зр. Церковь та була обезпечена въ краковскôмъ товариствѣ обезпечень на 600 зр. Причиною огню було те, що паламарь не загасивъ свѣчокъ на престолѣ. Гашеньемъ огню занимавъ ся гр. Кароль Дрогойовскій разомъ зъ сикавками зъ сусѣдства. Приходскî будынки удало ся выратувати вôдъ огню. — Въ Куровичахъ въ перемышляньскôмъ повѣтѣ погорѣли двѣ загороды. Шкода обезпечена выносить 2000 зр. Огонь бувъ мабуть пôдложеный. — На обшарѣ двôрскôмъ въ Ляцкôмъ шляшотскôмъ въ товмацкôмъ повѣтѣ згорѣла стайня, а въ нѣй 14 волôвъ, 5 коровъ и 3 конѣ. Шкода обезнечена выносить 4000 зр.

— **Каса вдовичо-сирôтского фонда священикôвъ перемыскои епархіи** выказувала зъ днемъ 30 н. ст. вересня такій станъ: 1) корѣнный фондъ 446 зр. 14 кр. готôвки и 145.767 зр. 22 кр. цѣнными паперами; 2) резервовый фондъ 621 зр. 39 кр. готôвкою; 3) диспозиційный фондъ 1249 зр. 61 кр., всего 2317 зр. 14 кр. готôвкою и 145.767 зр. 22 кр. цѣнными паперами. Крôмъ того маѣ згаданый фондъ жаданье до „Народнои Торговлѣ" у Львовѣ въ сумѣ 489 зр. 2 кр. за „Требники", записанî бл. п. архипресвитеромъ Гр. Шашкевичемъ въ користь того-жь фонда.

— **Дîфтерична сыровица.** Міністерство внутрѣшныхъ справъ оповѣстило розпорядженьемъ зъ дня 22 жовтня політичнымъ властямъ, що зъ причины многихъ пытань що-до спроваджуваня сыровицею яко антидîфтеричного средства зъ заграницѣ, оповѣщуе ся, що сыровица не есть нѣякимъ тайнымъ средствомъ, лише пôсля бактеріольогічнои методы приладженымъ средствомъ лѣчничимъ, котре можна купити у всѣхъ аптикахъ и котре пôдъ застереженями, высказаными въ §. 3 міністеріяльного розпорядженя для фармакопеѣ зъ дня 1 липня 1889 можуть одержувати лѣкарѣ.

— **Убійство вояка.** Минувшого понедѣлка въ ночи убито пôдъ Черновцями ножемъ одного вояка 41 полку пѣхоты въ хвили коли повертавъ до мѣста зъ Жучки, де бувъ у суджени. Убійства допустивъ ся селянинъ, сопернакъ убитого. Убійникъ пропавъ безъ вѣсти.

— **Новый нафтовый теренъ** вôдкрывъ недавно Англичанинъ Макъ Гарвей въ Воробликy королѣвскôмъ коло Коросна. Вôнъ розпочавъ вертѣти канадійскимъ способомъ на селяньскихъ грунтахъ середъ самого села Воробликa королѣвского и вже въ 385 метрахъ наступивъ такій сильный выбухъ ропы що стовпъ ея, давленый силою газôвъ, здоймивъ ся высше руштованя, зъ котрого вертѣвъ свердень. Выдатность першого закопа въ Воробликy королѣвскôмъ выносила 500 метричныхъ сотнарôвъ ропы. На вѣсть про такî результаты закупило богато нафтовыхъ пôдприемцѣвъ и спекулянтôвъ по незвычайно высокихъ цѣнахъ всѣ доохреснî селяньскî грунты, щобы на нихъ експльоатувати нафту. Такожь на грунтахъ обивателя, де такожь надѣють ся одержати ропу, завязують ся спôлки нафтовыхъ пôдприемцѣвъ.

— **Дрôбнî вѣсти.** Дня 25 н. ст. падолиста вôдбуде ся въ Мозолôвцѣ вѣнчанье п. Ярослава Мандичевского, окôнченого богослова зъ панною Меланією Застрець, дочкою тамошного пароха (стація зелѣзница Монастириска). — Срѣбне весѣлье одходить дня 7 н. ст. падолиста Иванъ Плянеръ возный намѣстництва зъ женою Катериною родж. Угринъ. Дотычный церковный актъ вôдбуде ся въ церкви Успенія Пр. Богородицѣ у Львовѣ о 8-ôй годинѣ рано. — Въ Сяноцѣ померъ професоръ гімназіи Павло Добряньскій въ 48-ôмъ роцѣ житя.

Надôслане.

Ball-Seidenstoffe von **45 kr.** bis fl. 11.65 per Meter — sowie **schwarze, weisse** und **farbige** Seidenstoffe von **45 kr.** bis fl. 11.65 per Meter — glatt, gestreift, karriert, gemustert, Damaste etc. (ca 240 versch. Qual. und 2000 versch. Farben, Dessins etc.) Porto- und zollfrei in die Wohnung an Private. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. und Postkarten 5 kr. Porto nach der Schweiz. 4979 (4)

Seiden-Fabrik G. Henneberg (k. u. k. Hofl.) Zürich.

Вѣсти зъ еп. перемыскои.

Речинець до рукополаганя назначеный на день 13 н. ст. листопада 1894. — Канонічну институцію на парохію Новица дек. бѣцкого одержавъ о. Филемонъ Кѣсельовскій. — Другимъ мѣстодеканомъ затварницкимъ именованый о. Іос. Котецкій парохъ въ Лютовискахъ. — Сотрудництва одержали оо.: Григ. Косарь въ Сяноцѣ; Діон. Гудзьо въ Ольшанахъ дек. нижанковского. — Завѣдательство въ Близанцѣ дек. коросняньского одержавъ о. Петро Хиляк. — Увôльненье вôдъ испыту конкурсового одержавъ о. Францъ Рабій. — Въ пропозицію принятî оо.: на Цыкôвъ дек. нижанковского: Алекс. Малярκевичь, Анат. Сѣнкевичь, Ипп. Маликъ, Павло Стукачь, Мих. Вербицкій, Ант. Менциньскій, Вас. Романовскій, Ром. Кордасевичь, Ипп. Калужницкій, Ил. Дволѣтъ, Ив. Демянчикъ, Мих. Шумило, на Полянчикъ дек. балигородского; Брон. Давидовичь, Мих. Шумило, Володим. Гукевичь; на Тѣсну дек. балигородского: Павло Стукачь, Волод. Вахнянинъ, Ник. Була; на Коровники дек. перемыского: Ив. Литиньскій, Мих. Вербицкій, Ром. Кордасевичь, Брон. Давидовичь, Конст. Хотинецкій, Мих. Шумило, Ив. Полянъскій, Мих. Дичко, Ил. Дволѣтъ, Ив. Демянчикъ, Ром. Прислопскій; на Устрики долѣшнî: Корн. Яворскій, Вас. Мокрицкій, Ант. Венгриновичь, Мих. Вербицкій, Іос. Билиньскій, Ром. Кордасевичь, Теод Козакъ, Мих. Гичко; на Сприню дек. старосамбôрского: Дм. Бордунъ, Брон. Давидовичь; на Плазôвъ дек. любачѣвского: Дм. Бордунъ, Вас. Чернецкій. — Крилошаньскî вôдзнаки одержавъ и титулярнымъ совѣтникомъ консисторіи именованый о. Филемонъ Подолиньскій, парохъ въ Лазахъ дек. ярославского. — На конкурсъ зъ речинцемъ до 5 н. ст. сѣчня 1895 р. выставленî слѣдуючî парохіи: Береги гôрнî дек. затварницкого, Бѣличь гôрный дек. старосамбôрского, Близянка дек. коросняньского, Быкôвъ дек. мокряньского, Ветлина дек. балигородского, Вôйско дек. добромильского, Войкова дек. мушиньского, Горянка дек. балигородского, Днѣстрикъ дубовый дек жукотиньского, Долины дек. бѣцкого, Криве дек. балигородского, Лôвча дек. любачôвского, Прислопъ дек. высочаньского, Рябе дек. балигородского, Свидникъ дек. старосамбôрского, Шумячь дек. высочаньского, Токарня дек. синôцкого, Хмѣль дек. затварницкого.

Посмертнî — ǂ — оповѣстки.

Орестъ Дзѣдзѣневичь, лѣсничій въ Фôльварκахъ великихъ (коло Бродôвъ) умеръ 29. жовтня по короткôй тяжкôй недузѣ въ 35-ôмъ роцѣ житя, лишивши вдову и трое дрôбныхъ дѣтей. Покôйный бувъ добрый Русинъ, що межи приватными офіціялістами не дуже часто лучае ся.

Наука штука и література.

— **„Бібліотеки для рускои молодежи"** выпускъ IV-ый за сей рôкъ мѣститъ оповѣданье Франца Гофмана „Правî люде" перекладу Александра Серончковского. Есть се вже сема повѣстка сего выдавництва. Книжочка становить VI-тый томъ „Бібліотеки" и обôймае 141 сторôнъ. Въ запросинахъ до передплаты заявляе выдавець „Бібліотеки" проф. Юл. Насальскій зъ Коломыи, що буде ѣи выдавати и въ 1895 роцѣ пôдъ тыми самыми услôвями, що й доси, т. є. выйде 4 выпуски о 20 аркушахъ друку за рôчною передплатою 1 зр.

Телеґрамы „Дѣла"

Вѣдень. 5 падолиста. Амбасадоръ австрійскій въ Парижи ґр. Гойошъ вôдкликаный зъ тои посады на власне жаданье. — Міністеръ вôйны розôславъ до командантôвъ корпусôвъ обѣжникъ въ справѣ злого трактованя воякôвъ.

Прага 5 падолиста. При доповняючихъ выборахъ посла до рады державнои зъ округа колиньского выбраный молодо-Чехъ д-ръ Расинъ.

Петербургъ 5 падолиста. Говорять, що Ґірсъ уступить.

Мадритъ 5 падолиста. Президентомъ нового кабінету именованый Саґаста.

Переписка Редакціи и Адміністраціи.

— **Вп. В. Сл. въ Вѣд.** Такъ. — **Вп. А. Одѣ. въ Ка.** Заплаченс до кôнця вересня а не жовтня. — **Вп. П. Гор. въ Пер.** Годять ся. — **Вп. Н. Бѣ. въ Пол.** Высылки мы не здержували; бракуючî числа просимо реклямувати.

Надôслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ", Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручае у великôмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокли, дальекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильнî, пйоны, сібелѣ, манометры и т. п. Устроеня звôнковъ електричныхъ. Всякî направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінцiи выготовляют точно. 148

Волосѣннî матерацы

по зр. 14, 15, 18, 20 до 30 зр. поручае спеціяльна робôтня постели 351 7—16

ЮСИФА ШУСТЕРА

у Львовѣ, улиця Коперника ч. 7.

Колдры шитî въ найбôльшôмъ выборѣ.

Дяка

потреба для парохіи въ Ляцкôмъ великôмъ почта Княже. Зголошеня приймае урядъ парохіяльный. 374 2—3

М. Р. ШНАЙДЕРЪ

заприсяженый знавець судовый въ Станиславовѣ

296 поручае своe 14 52

робôтню бронзôвничу и торговлю знарядôвъ церковныхъ

основану 1882 року.

Ученица

курсу фреблѣвского глядае лекціи въ домѣ приватнôмъ. Близша вѣдомôсть въ адміністраціи „Дѣла".

Ножѣ рѣзницкî и масарскî власκого выробу поручае — направы машинъ до шитя приймае

ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ

ножôвникъ у Львовѣ ул. Боимôвъ ч. 3.

Цѣнники даромъ.

Ножицѣ до стриженя худобы по зр. 1·85 и 2·25, до стриженя коней по зр. 2·50, 3 и 3·50

4595 *поручае*

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Каπітульна ч. 1 (напротивъ катедры.)

Цѣнники илюстрованî рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости

Музикальна бібліотека!

VII-ый: I-ше „Quodlibet" — мужескій хоръ М. Лисенка — 30 кр.
X-ый: „У Петрôвку" и „Якъбы-мь знала" муж. хоры Исид. Воробкевича — 25 кр.
XI-ый: II-ге „Quodlibet", хоръ муж. М. Лисенка — 30 кр.
XII-ый: „До бою" муж. хоръ Порф. Бажаньского, — 20 кр.
XIII-тый: „Вечѣръ" и „Милованка", сольо зъ акомп. форт., М. Лисенка — 20 кр.
XIV-ый: „Три шляхи", муж. хоръ Г. Топольницкого — 25 кр.
XV-ый: „Три пѣсни", сольо зъ акомп. фортеп. — А. Купчиньского — 25 кр.
XVI-ый: „Вѣтрогоны" коломыйки и думка уложенî на фортепянъ Ост. Нижанковского — 30 кр.
XVII-ый: „Три квартеты" муж. хоръ Цетвиньского - Недѣльского — 30 кр.
При замовленяхъ просить ся [до 1 н. ст. сѣчня] адресувати:

„Выдѣлъ товариства Львôвскій Боянъ" у Львовѣ улиця Вôрменьска ч. 27.

Всюды глядае ся особъ, що мають широкî зносины, для передачѣ малого заступства. Оферты подавати пôдъ Х. У. до експедиціи Now-oи Reform-ы въ Краковѣ. 377 1—6

РОБôТНЮ ДАМСКИХЪ ОДЯГôВЪ

отворила у Львовѣ, ринокъ 29, I. поверхъ.

Емилія Соколовска

ученица Ворта.

Науку крою и шитя удѣляе практичною методою. Приймае сукнѣ до скроєня. Формы продають ся.

Ласкавî замовленя выготовлюе по умѣреныхъ цѣнахъ.

386 Поручае ся Вп. Публицѣ. 1—8

„ДНѢСТЕРЪ"

ТОВАРИСТВО ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

у Львовѣ ул. Валова ч. 11.

перше руске товариство асекураційне, **припоручене Всч. Духовеньству и всѣмъ вѣрнымъ черезъ Впреосв. Митр. и Преосв. Еп. Ординаріяты всѣхъ трехъ Епархій**, приймае обезпеченя вôдъ шкôдъ огневыхъ пôдъ найприступнѣйшими условіями и за можливою найнизшою оплатою.

Шкоды ліквідують ся и выплачуе ся сейчасъ по пожарѣ.

Договоры заключенî зъ першими Товариствами контрассекураційными подають **„Днѣстрови"** можность обезпечувати и выплачувати **и найвысшî сумы.**

Фондъ основный 50.000 зр. в. а. улокованый въ цѣлости въ пупилярныхъ паперахъ, **побôльшае ся** наростаючими вôдсотками. Фондъ резервовый творить ся и порастае по мысли статута.

Полісы „Днѣстра" приймае Банкъ краевый при позичкахъ ипотечныхъ на основѣ рескрипту Выдѣлу краевого зъ дня 1 червня 1894 ч. 26115.

„Днѣстеръ" приймае такожь въ силу договору, заключеного зъ Товариствомъ взаимныхъ обезпечень въ Краковѣ **обезпеченя на житє** въ всѣхъ можливыхъ комбинаціяхъ.

Друки, проспекты и всякî поясненя подають Аґенты, установленî у всѣхъ мѣстахъ и бôльшихъ селахъ, якъ такожь 4414

Дирекція „Днѣстра" у Львовѣ.

Зголошеня о удѣленье аґенціи въ мѣсцевостяхъ где „Днѣстеръ" не є заступленый, приймають ся.

Руска масть на гостець

есть найлѣпше, выпробоване средство на гостець и ревматизмъ, коленье, убезвладненье и т. д.— Цѣна 1 слонка 1 зр.

Есенція жолудкова

(III.) Цѣна 1 слонка 60 кр. 323 2—10

Головный складъ: **С. РУКЕРЪ** аптикарь у Львовѣ.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купує и продає

ВСѢ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ

по курсѣ деннѣмъ найточнѣйшѣмъ не вчислякчи нѣякои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручає

4½% листы ипотечнѣ
5% листы ипотечнѣ преміованѣ
5% „ „ безъ премій
4½% листы товариства кредитового земского
4½% „ Банку краєвого
4½% позичку краєву галицку 3483
4% позичку пропінаційну галицку
5% „ „ буковиньску
4½% „ угорскихъ зелѣзниць державныхъ
4½% „ пропінаційну угорску
4% угорскѣ облігаціи индемнізаційнѣ

а всѣ тѣ папиры Контора вымѣны Банку ипотечного все купує и продає

по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймає вѣдъ П. Т. купуючихъ всѣлякѣ вылосованѣ а вже платнѣ мѣсцевѣ папиры цѣнныѣ, такожь запавшѣ купоны за готѣвку, безъ нѣякого вѣдчисленя, а замѣсцевѣ лишь за вѣдчисленьемъ справдешныхъ коштѣвъ.

До ефектѣвъ у котрыхъ выйшли купоны, доставляє новѣ аркушѣ купоновѣ, за зворотомъ коштѣвъ, котрѣ самъ поносить

Глядає ся господинѣ

въ дѣмъ священика вдѣвця ва селѣ. Близшѣ услѣвя „Михневичь“ poste restante Rymanów. 369 3–6

МАҐАЗИНЪ и РОБѢТНЯ

Футеръ

ФЕЛИКСА и ЮЛІЯНА ЛЮБЕЛЬСКИХЪ

ул. Валова ч. 3 у Львовѣ

Поручають на зимовый сезонъ всякѣ можливѣ роды футеръ въ шкѣркахъ, готовѣ футра и всякѣ иншѣ артикулы, що входять въ обсягъ кушнѣрства пѣсля найновѣйшихъ фасонѣвъ, такожь приймають покрытя и перерѣбки на новѣ фасоны, числячи по найнижшихъ цѣнахъ.

Цѣнники на жаданье франко.

(„Импреса“) 335 8–12

Молочарня

при улици Сикстускѣй ч. 31 у Львовѣ

запрошує

до абонаменту на снѣданя, обѣды и вечерѣ.

372 3–3

КАНЦЕЛЯРІЯ АДВОКАТА

Д-ра Стефана Федака

перенесена до дому при

ул. Костюшка ч. 10

(напротивъ Банку краевого).

336 20–20

ЗАЖНЕ ДЛЯ ПАНЬ!

По умѣренихъ цѣнахъ на кожду мѣру продає ся формы на станики, плащики, пальтоты, шляфроки и т. д. Приймає ся до крою цѣлѣ сукнѣ а на жаданье до фастриґования и выпробованя пѣдъ гарантією найточнѣйшого выкѣнчення. 73 65–?

Лише за 10 зр. въ 12 лекціяхъ выучує ся пѣдъ гарантією кѣпю французкого.

ЕВҐЕНІЯ ВЕКЕРѢВНА

Львовъ ул. Сикстуска ч. 21. II. поверхъ коло старои почты.

СО-

рочки мужескѣ, по цѣнѣ фабричнѣй зр. 1·75, 2·–, 2·50, манжеты, ковнѣрики, калесоны, скарпитки, хусточки, краватки, шлейки, и т. п.

поручає найдешевше

Павло Лянґнеръ

передъ тымъ

БРАТЯ ЛЯНҐНЕРЫ

у Львовѣ улиця Галицка ч. 16.

Головный складъ куфрѣвъ до подорожи. 2537

Цѣнники на жаданье даромъ.

ЛЯРНЯ ДЗВОНѢВЪ

АНТОНІЯ СЕРАФИНА

въ КАЛУШИ, почта и стація зелѣзницѣ тамже.

Получивши на власность по старѣй фірмѣ *„Ивана и сына Серафина“* **„Лярню дзвонѣвъ“** въ Калуши, вдзначену срѣбнымъ медалемъ заслуги, листомъ похвальнымъ и признаньемъ на выставѣ тов. им. Качковского въ Коломыи (якъ о тѣмъ свого часу ґазеты доносили) — маю и теперь на складѣ **готовѣ дзвоны**, выконую скоро замовленя и приймаю старѣ або ушкоджены дзвоны до переливаня за дуже умѣрковану цѣну.

Дякуючи всѣмъ Вп. приходникамъ и фундаторамъ за всѣ дотеперѣшнѣ замовленя въ давнѣйшѣй спѣльнѣй а теперь моѣй власнѣй **лярни дзвонѣвъ** прошу о ласкавѣ замовленя такъ на поодинокѣ новѣ дзвоны якъ и на цѣлѣ групы. За тревалѣсть матеріялу и гармонічный звукъ моихъ дзвонѣвъ ручу и для того осмѣляю ся припоручати ихъ Вп. П. Т. публицѣ

3789 Зъ глубокимъ поважаньемъ

АНТОНІЙ СЕРАФИНЪ.

До моихъ Вп. П. Т. Гостей!

При нынѣшнѣй нечестнѣй конкуренціи дуже тяжко для необзнаного дѣйстно добрѣ товары дешево купити. Длятого звертаю увагу П. Т. Публики на мѣй склепъ, звѣстный вѣдъ многихъ лѣтъ зъ найсовѣстнѣйшои услуги и найдешевшихъ цѣнъ та поручаю мѣй богато заосмотренѣй складъ одягѣвъ мужескихъ, хлопячихъ, дитинныхъ, уніформѣвъ и одягѣвъ для Всч Духовенъства. 4095

Замовленя пѣсля мѣры выготовляють ся въ найкоротшѣмъ часѣ якъ найлѣпше.

Зъ поважаньемъ

Давидъ Шварцвальдъ

у Львовѣ, площа Капітулна 3.

Словарь нѣмецко-рускій

Ом. Партицкого

продає товариство „Просвѣта“ по ***1 зр.*** замѣсть 3 зр.

НА СЕЗОНЪ ОСѢННЫЙ

Просить ся ласкаво всѣхъ Вп. Гостей выставовыхъ пересвѣдчити ся о дивнѣй дешевости осѣнныхъ и зимовыхъ товарѣвъ, вже спровадженыхъ въ великѣй скѣлькости.

Слѣдуючѣ товары продають ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ доки истнує запасъ:

1000 модныхъ муфѣвъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·50, 2·– до 5·— зр.
1000 кожуховыхъ шапокъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·80, 2·20 до 4·– зр.
1000 флянельовыхъ и суконныхъ блюзъ осѣниныхъ и зимовыхъ 2·50, 3·– до 6 зр.
500 гальокъ волѣчковыхъ по 2·50 до 4·— зр.
1000 хустокъ Гімаляя, найбѣльшій родъ 1·75, 2·25 до 4·— зр.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ суконокъ на осѣнь и зиму 1·80, 2·50 зр.
1000 модныхъ плащикѣвъ на осѣнь и зиму вѣдъ 4 зр. и высше.
3000 одягѣвъ для хлопчикѣвъ у всѣхъ величинахъ по 1·80, 2·–, 3·— зр. и высше.
Особливѣ новости въ стяжкахъ, воаляхъ, капелюхахъ дамскихъ и дитинныхъ, рукавичокъ ґлясе, дуньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, панчохахъ, парасоляхъ до дощу, блюзахъ шовковыхъ и вовняныхъ, шляфрокахъ, костюмахъ и неґліжахъ надѣйшли власне въ великѣй скѣлькости и доповняють ся щоденно.

Особливша гуртовна продажь принагѣдна

въ воддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимѣвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лѣжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лѣжка, даючихъ ужати ся на обѣ стороны (выробъ килимѣвъ) по 1·80, 2·50, 4, 5.
300 гарнітурѣвъ „Louvre“ на лѣжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лѣжка и 1 на стѣлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 гарнітурѣвъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лѣжка, 1 на стѣлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рѣзныхъ краскахъ по 75, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·35, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый выробъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Steppa) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцѣвъ флянельовыхъ въ найлѣпшѣмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диванникѣвъ пѣдъ и надъ лѣжка по 1·50 и 2·25 стрижней по 2·50, 3 и высше.
300 диванѣвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванѣвъ салѣоновыхъ и церковныхъ передъ престодъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванѣвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванѣвъ пѣвсалѣонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкѣвъ ходникѣвъ 8—10 метрѣвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хинськихъ шкѣръ козличихъ. природныхъ 5·50, шкѣрки Анґора 2 и 2·50.
Дерки до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітацією шкѣры тиґра 7·50 и высше.
Дивany салѣонный у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портіеры и занавѣсы коронковѣ аж до найлѣпшихъ сортѣвъ.

Всякѣ въ провінціи надсыланѣ порученя полагоджує ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

4895 175–7 **у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.**

Лишь тогдѣ правдивый, если триґранна фляшина есть замкнена низше поданою опаскою (червоный и чорный друкъ на жовтѣмъ папери).

Доси не перевышеный!!!

В. Мааґера

правдивый очищеный

ТРАНЪ ЗЪ ПЕЧѢНКИ

(въ законно обезпеченѣмъ опаковаю)

зъ фабрики

ВІЛЬҐЕЛЬМА МААҐЕРА у Вѣдни.

Розслѣженый першорядными повагам и медичными и за-для своеи легкои стравности порученый такожь дѣтямъ, и записуваный у всѣхъ тыхъ случаяхъ, въ котрыхъ лѣкарь хоче досягнути скрѣпленя цѣлого орґанізму, именно грудей и легкихъ, збольшеня ваги тѣла, полѣпшеня соковъ, а такожь взагалѣ прочищеня крови. — **Фляшку по 1 зр.** можна купити въ складѣ фабричнѣмъ Wien III./3., Heumarkt Nr. 3., а такожь майже по всѣхъ антикахъ австро-угор. державы.

У Львовѣ у пп. антикарѣвъ: Петра Міколяша, Жигмонта Рукера, Якова Байзера, К. Кіжановского, та у пп. купцѣвъ: Стан. Маркевича и К. Балабана.

Головный складъ и розсылка для цѣлои австро-угор. державы:

W. MAAGER, WIEN

III./3., Heumarkt 3. 353 3–18

Противъ наслѣдувань заряджує ся судове слѣдство.

ТЕОФИЛЬ КОПИСТИНЬСКІЙ

артистъ-малярь

звѣстный вѣдъ кѣльканацяти лѣтъ изъ своихъ праць малярскихъ, украшає церкви въ стилю всходнѣмъ разомъ зъ позолоченьемъ, престолы, иконостасы и иншѣ рѣчи. Принимає рѣзьбарскѣ роботы пѣсля власныхъ плянѣвъ. Выготовлює всякои величины церковнѣ образы до иконостасѣвъ, престолѣвъ, плащениць — олѣйными красками на полотнѣ и деревѣ. Побольшує зъ фотоґрафій портреты. Зъ уповажненя ц. к. консерваторія реставруе всякѣ старинности, а то фрески, рѣзьбы и т. ин. входячѣ въ кругъ праць малярства по найумѣреннѣйшихъ цѣнахъ. Пѣдписаный просить Всч. Духовенство занотувати собѣ его адресу. 205 35–?

Т. Копистиньскій

у Львовѣ, улиця Краковска число 20.

ВИНА БОЧКАМИ

впрость вѣдъ продуцентѣвъ высылає:

Самороднѣ — Геґеляйскѣ

за бочку 135 літрову по 70, 80, 90, 100, 120, 130 зр. и высше. (Бочка не зачисляє ся.)

ИНШѢ бѣльше квасковатѣ (неквасны) за гектолітеръ по: 30, 40, 50 и 60 зр. (Бочка зачисляє ся по цѣнѣ коштѣвъ).

При замовленю просимо подавати докладну адресу и послѣдну стацію зелѣзничу. 116 31–?

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ.

Рухъ поѣздѣвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 мая 1894 пѣсля годинника середно-европейского.

Приходять до Львова зъ	поспѣшный		особовѣ		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	232	725	01	610	900
Варшавы	—	525	900	—	900
Хабѣвки (Закопаного) на Перемышль, Ряшѣвъ, або Тарнѣвъ	232				
Хабѣвки (Закопаного) на Ряшѣвъ або Тарнѣвъ	—	525			
Хабѣвки (Закоп.) на Стрый	—	—	934	—	—
Мушины, Криницѣ, Жегестова на Тарнѣвъ		—	—	—	900
Мушины Криницѣ Жегестова на Ряшѣвъ або Тарнѣвъ	—	525	—	—	—
Мушины Криницѣ Жегестова на Тарнѣвъ (в. 1/6 до 30/9)	—	—	900	—	—
Мезе-Ляборцъ Щавного-Кулящного на Перемышль	—	—	900	—	—
Надберезя и Тарнобжега	—	—	600	—	—
Пѣдволочискъ и Бродѣвъ (на дворецъ гол.)	219	929	910	545	—
Пѣдволочискъ и Бродѣвъ (на дворецъ Пѣдзамче)	158	913	845	919	—
Сучавы	940	—	737	1227	645
Кампулюнґа	946	—	737	—	—
Радѣвцѣвъ	344	—	737	—	635
Бергомета и Чудина	940	—	—	—	—
Новоселицѣ	940	—	737	—	—
Слободы румґур. Копальнѣ	940	—	—	—	635
Гусятина на Галичъ	946	—	737	—	—
Чорткова на Галичъ			—	1227	—
Бориславa			202	1210	—
Белзца			—	445	—
Сокаля	—	—	748	445	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова на Стрый)	—	—	834	1210	—
Стрыя и Сколього	—	—	847	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова на Стрый	—	—	202	—	—
Гребенова (вѣдъ 10/7 включно до 30/8)	—	—	202	—	—
Бруховичь (вѣдъ 12 мая почавши ажь до вѣкликаня)	—	—	810	—	—

Вѣдходять зѣ Львова до	поспѣшный	особовѣ			
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	224	1010	450	1035	655
Варшавы	—	1010	450	—	655
Хабѣвки (Закопан.) на Тарнѣвъ або Ряшѣвъ	—	1010	—	—	—
Хабѣвки (Закопан.) на Ряшѣвъ або Перемышль	—	—	1035	—	—
Хабѣвки (Закоп.) на Стрый	—	—	950	710	—
Мушины Криницѣ, Жегестова на Тарнѣвъ або Ряшѣвъ		1010	—	—	—
Мушины Криницѣ, Жегестова на Тарнѣвъ (вѣдъ 1/6 включно до 30/9)	—	—	—	655	—
Мушины, Криницѣ Жегестова на Тарнѣвъ	—	—	450	—	—
Мушины, Криницѣ на Стрый	—	—	—	710	—
Мезе-Ляборцъ, Щавного-Кулящного на Перемышль	—	—	—	655	—
Надберезя и Тарнобжега	—	1010	450	—	—
Пѣдволочискъ и Бродѣвъ (зъ дворця гол.)	608	244	940	1020	—
Пѣдволочискъ и Бродѣвъ (зъ дворця Пѣдзамче)	622	256	1001	1047	—
Сучавы	615	—	1015	255	1020
Чорткова на Галичъ	615	—	—	255	—
Гусятина на Галичъ	615	—	—	—	1030
Слободы румґур. Копальнѣ	—	—	1015	—	1030
Новоселицѣ	615	—	—	—	1030
Бергомета н. С и Чудина	615	—	—	—	—
Радѣвцѣвъ	615	—	1015	—	1030
Кампулюнґа	615	—	—	255	—
Сокаля	—	—	930	645	—
Белзца	—	—	920	—	—
Бориславa на Стрый	—	—	540	950	—
Лавочного (Мункача, Серенча, Мішкольца, Пешту) и Хирова на Стрый	—	—	540	—	710
Станиславова, Долины, Болехова на Стрый	—	—	—	950	710
Сколього и Хирова на Стрый	—	—	—	950	—
Стрыя и Сколього	—	—	—	305	—
Гребенова (тѣлько вѣдъ 10/7 включ до 30/8)	—	—	—	930	—
Бруховичь (почавши вѣдъ 12 мая ажь до вѣдкликаня)	—	—	350	—	—
Зимнои-воды (почавши вѣдъ 12 мая ажь до вѣдклик.)	—	—	342	—	—

Розклады ѣзды въ видъ кишеневѣмъ можна дѣстати въ бюрахъ информаційныхъ, касахъ стаційныхъ и у кондукторѣвъ

*) Годины печатаны грубыми черенками означують пору нѣчну вѣдъ год. 6-ои вечеромъ до год. 5-ои 59 мін. рано. Въ бюрѣ информаціякномъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Вѣдни (улиця Іоанна 29) якъ такожь въ бюрѣ информаційномъ ц. к. австр зелѣзниць державныхъ у Львовѣ (улиця Третого мая ч. 3, готель Императоръ), удѣляє ся устныхъ або письменныхъ обясненъ въ справахъ дотычно службы на ц. к австр. зелѣзницъ державныхъ. О скѣлько пѣдручники дозволяють, засягнути тамъ-же можна информацій вѣдносачихъ ся до решты австро-угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць. Въ бюрахъ информаційныхъ продає ся ѣзды якъ такожь тарифы. 4980

При закупнѣ товарѣвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и одвѣчальный редакторъ: Иванъ Белей. Папѣръ зъ фабр. Черлянькои. З друкарнѣ Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 240. Львôвъ, Второкъ 25 жовтня (6 падолиста) 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских свят) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитших повѣстей“ выходить ко второкъ, и во второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газет ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платить у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлий рôкъ . . .	18 зр.	на цѣлий рôкъ . . .	24 зр.
на пôвъ року . . .	9 зр.	на пôвъ року . . .	12 зр.
на чверть року .	4 зр. 50 кр.	на чверть року . . .	6 зр
на мѣсяць . . .	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлий рôкъ . . .	16 зр.	на пôвъ року . . .	8 зр
на чверть року . . .	4 зр.	на мѣсяць . . .	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженьє. — Реклямації неопечатані вôльні вôдъ порта.

Поодинокє число коштує 8 кр. в. а.

Оголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовой а въ рубрицѣ „Надісланє“ по 20 кр. в. а

Поданя числять ся по 10 кр. вôдъ стрічки.

Демонстрація польска.

На вчерашнôмъ засѣданю палаты послôвъ лучила ся подѣя, въ котрôй головна роля припала Полякамъ, а взглядно послови мѣста Львова Леваковскому.

По вôдкрытю засѣданя президентъ палаты бар. Хлюмецкій зачавъ выголошувати посмертну згадку про покôйного царя Александра III. Въ палатѣ було дôсыть значне число послôвъ, а навѣть 18 членôвъ кола польского. Всѣ послы выслухали стоячи слôвъ президента, а лишь одинъ пос. Леваковскій сидѣвъ. При послѣдныхъ словахъ бар. Хлюмецкого сказавъ пос. Леваковскій пôдпесеным голосомъ: „Протестую противъ тои маніфестації въ имени народу польского, тяжко гнобленого покôйнымъ царемъ!“ и зажадавъ, щобы президія удѣлила ему голосу. Въ палатѣ наставъ заколотъ. Зô стороны молодо-Чехôвъ понеслись протесты; пос. Ваштый кликнувъ: „Гôршій вôдъ варварôвъ!“ а пос. Бжезновскій: „Варвары, навѣть покôйному недають спокою!“ — Президентъ Хлюмецкій вôдповѣвъ Леваковскому: Вы не маєте голосу, я не можу вамъ удѣлити голосу — и приступивъ до порядку дневного.

Сейчасъ по тôй аферѣ, о 12-ôй год. въ полудне зôбрало ся коло польске на нараду, котрои результатомъ бувъ отсей урядовый комунікатъ, розсланый до всѣхъ газетъ: „Коло польске сейчасъ по жалôбнôй маніфестації президента палаты вôдбуло засѣданье. Презесъ Залескій высказавъ жаль, що посолъ Леваковскій, за-для свого живого темпераменту (idąc za popędem swego wzburzonego usposobienia), безъ огляду на публичнѣ интересы и народне добро по маніфестації жалôбнôй безъ уповаженя кола польского и противъ постановъ статутôвъ кола забравъ въ палатѣ слово и тымъ способомъ нарушивъ солідарнôсть кола. Се заявленье приняло коло польске безъ дискусіи до вѣдомости. Секретаріятъ кола польского: д-ръ Витовтъ Левицкій.“

Такъ представляє ся самъ фактъ демонстрації посла Леваковского и дипльоматичного протесту кола польского. Близшій подробицѣ сеи цѣлои подѣ подыбуемо въ львôвскихъ газетахъ польскихъ.

Коло польске мало зôйти ся на нараду въ недѣлю и якъ говорено, деякій члены кола хотѣли отворити дискусію надъ квестією, чи Хлюмецкій має взагалѣ выголосити посмертну згадку про царя. Однакъ несподѣвано се засѣданье було вôдкликане и не було ухвалы, яке становиско має заняти коло польске супротивъ посмертнои згадки.

Тымчасомъ въ кругахъ парляментарныхъ говорено, що въ недѣлю вôдбуло ся засѣданье рады міністрôвъ и на нѣмъ — на выразне жаданье цѣсаря — уложено текстъ промовы, яка має выголоситись въ Австрії и Угорщинѣ. Промова мала зазначити особистій прикметы царя и его миролюбнôсть. Здаєсь въ наслѣдокъ тои вѣсти вôдкликали дипльоматы кола (якъ высказуєсь Kurjer Lw.) засѣданье кола польского, щобы въ цѣлôй аферѣ, яка висѣла у воздусѣ, выкрутити ся сѣномъ: се значить, не замыкати собѣ дороги до льояльного протесту на случай, єсли бы ухвала кола выпала въ хосенъ завзятыхъ членôвъ.

На початку засѣданя палаты послôвъ зачали проводирѣ кола польского — якъ доносить Kurjer Lw. — агітувати мѣжь членами, щобы всѣ були присутній на посмертнôй згадцѣ. Леваковскій заявивъ, що єсли всѣ Поляки пôдчасъ маніфестації Хлюмецкого не будуть присутній въ палатѣ, то вôнъ не зробить нѣякого кроку въ тôй справѣ, въ противнôмъ же случаю запротестуе. Старано ся вговорити Леваковского, щобы залишивъ той протестъ. Вôнъ ще разъ повторивъ свои услôвя. Коли-жь на початку засѣданя було присутныхъ въ палатѣ 18 польскихъ послôвъ, вôйшовъ Леваковскій и зробивъ своє.

Якъ рѣчь стоить зъ присутностію членôвъ кола польского пôдчасъ посмертнои згадки, не знати. Czas пише: Пôдчасъ промовы кондоленційнои були присутній майже всѣ пробуваючій у Вѣдни польскій послы; зôбрало ся ихъ по-надъ 30. Прочій газеты подають число польскихъ послôвъ на 15—18. Dziennik Polski доносить: Позаякъ надѣяно ся посмертнои згадки, порѣшили польскій послы по зрѣлôй розважѣ, що частина кола польского мала лишитись въ сали. Патріоты безъ змазы, якъ Щепановскій, Хшановскій и иншій рѣшили ся потерпѣти ту тяжку жертву и полишитись въ сали.

По демонстрації Леваковского вела ся мѣжь членами кола жива дискусія. Одни жадали, щобы выключити его зъ кола польского за се, що противъ статутôвъ, безъ попереднього порозумѣня и безъ ухвалы кола, вôдозвавъ ся въ повнôй палатѣ. Иншій були тои гадки, що Леваковскій не переступивъ статутôвъ кола, бо не було ухвалы. Деякій зновъ добачали въ тôй карѣ (выключенье зъ кола) небезпечнôсть, бо опінія загальна въ народѣ могла бы звернути ся противъ кола польского. Dziennik Pol. доносить, що всѣ члены кола, мѣжь ними мужѣ, котрыхъ патріотизмъ высшій по-надъ всякій пôдозрѣня, осуджують особисте выступленье Леваковского. Результатомъ тыхъ поглядôвъ есть комунікатъ секретаріяту кола польского.

Праса польска ще не выявила свого погляду на цѣлу справу. Одинъ лишь Dziennik Polski зазначивъ, що цѣла афера єсть вельми немила, а то зъ тои причины, що — якъ каже — „хочь въ нашôмъ положеню и поведенье супротивъ Австрії а Россіи мусить пріncіпіяльно рôзнити ся, то ще зъ того не выходить, щобы мусѣло або мало бути надто ярко выявлюване. Именно въ тôмъ послѣднôмъ напрямѣ мовчанье неразъ бôльше говорить якъ слово.“

Натомѣсть опінія публична зачинає вже выявляти свои симпатіи для пос. Леваковского а початокъ дала львôвска молодѣжь польска. Вчера выслано до пос. Леваковского кôлька телеґрамъ зô Львова. И такъ польска молодѣжь торговельна зателеґрафувала: „Солідаризуємо ся зъ вашою промовою. Стоимо завсѣгды при тôмъ прапорѣ, якого бороните. Честь вамъ. Суспôльнôсть польска запише, вашій заслуги золотыми буквами на картинахъ исторіи порозбôрнои.“ — Польска молодѣжь рукодѣльнича выслала телеґраму: „Послови Леваковскому за мужну оборону гонору народу польского супротивъ маніфестації царскои въ радѣ державнôй честь и слава.“ — Польска молодѣжь академічна, зôбрана на комерсѣ, ухвалила выслати телеґраму того змѣсту: „За протестъ противъ обиды, нанесеной коломъ польскимъ народови польскому на засѣданю рады державнои, жалѣючои надъ смертію царя, польска молодѣжь університетска зô Львова засылає тобѣ высказы чести.“ Крôмъ того пôдчасъ дискусіи надъ тою справою осуджено поведенье кола польского окликомъ „ганьба!“ а пос. Леваковского почтено повстаньемъ зъ мѣсць. — Польки зô Львова выслали телеґраму: „За выповненье обовязку правдивого представителя народу польского засылають тобѣ, достойный мужу, высказъ широи подяки Польки зô Львова.“ — Крôмъ того — якъ доносить Kurjer Lw. — Поляки мешкаючій у Вѣдни складали Леваковскому свои білеты візитній.

Отворенье нового ц. к. суду повѣтового въ гуцульскôмъ Жабю.

Само торжество отвореня того вового ц. к. суду повѣтового дня 1 н. ст. падолиста описуе намъ нашъ дописуватель ось якъ:

„Рано о 10-ôй годинѣ вôдправивъ мѣсцевый парохъ о. Теодоръ Коржиньскій въ сослуженю о. мѣстодекана Волод. Пасиновича пароха зъ Жабя-Ильцѣ и о. М. Лакусты зъ Ясенева та й дияконôвъ оо. Коржиньского и Лаголы службу Божу. Въ церквѣ було богато интеліґенціи зъ околицѣ, начальникъ нового суду п. Иполитъ Копистяньскій, делеґатъ фундації ґр. Скарбка Казимиръ Кулаковскій, було й народу чи мало. По службѣ Божôй всѣ пôйшли процесіонально до нового будынку судового, збудованого коштомъ фундації ґр. Скарбка а трудомъ нашого земляка молодого инжінера Рихлика. По довершенôмъ благословенію дому промовивъ коротко о. Коржиньскій до зôбраного народу: зазначивъ важнôсть довершеного акту отвореня суду и згадавъ про потребу права й справедливости, потому пôднѣсъ „многая лѣта“ Єго Вел. цѣсареви и подякувавъ фундаціи ґр. Скарбка за дану можнôсть помѣщеня суду въ Жабю, а вкôнци звернувъ ся до нового начальника суду словами просьбы до Всевышнього, щобы ему додавъ силы въ трудній его задачи, скрѣпивъ добру его волю и позволивъ ему станути на высотѣ званя и удержавъ его на многій лѣта. Хоръ вôдспѣвавъ „многая лѣта“ та й на тôмъ закôнчило ся.“

Торжество звычайно якъ торжество, а теперь послухаймо, що дальше говорить нашъ дописуватель:

„При цѣлôмъ тôмъ торжествѣ тяжкій бôль стискавъ серце кождого Русина. Апеляція зô Львова прислала до Жабя великаньску таблицю призначену на будынокъ нового суду — та й прибито ей на фронтѣ будынку. И красуе на тôй таблици напись лише польска: „C. k. Sąd powiatowy w Żabiu“. Лише польска напись, а ц. к. судъ въ Жабю! Якій величезный контрастъ! Прецѣнь же де, якъ де, а на ц. к. судѣ повиненъ бы яснѣти символъ справедливости, терпимости и рôвноправности. Якъ зъ-надвору, такъ и въ серединѣ будынку судового написи самій польскій: „Poczekalnia“ — „Sala rozpraw“ — „Naczelnik Sądu“ и т. д. Нѣгде анѣ слѣду слова рускаго и буквы рускои! А прецѣнь се судовый округъ чисто-рускій! Не вже-жь правительство австрійске уважає Русь Галицку за Польщу?! — не вже-жь оно не бачить Русинôвъ на Руси?!“

Розумѣемо бôль братôвъ нашихъ Гуцулôвъ, о котрôмъ пише намъ нашъ дописуватель, и подѣляемо той ихъ бôль, вповнѣ вôдчуваючи тяжку ихъ кривду, хочь кривда тота панує нинѣ скрôзь на Галицкôй Руси. Бувъ часъ, що на будынкахъ судовыхъ на Руси бували написи такожь и рускій, та въ остатнôй десятцѣ лѣтъ взято ся усувати ще [н. пр. въ Станиславовѣ, въ Сяноцѣ и т. д.] и нинѣ они скрôзь уже лишь польскій. Всякій представленя, жалобы и протесты рускаго загалу остають ся тôй справѣ — якъ и въ богато иншихъ — безъ успѣху. Пôдъ покрывкою „urzędowego języka polskiego“ позбавлено языкъ автохтонôвъ правъ языка краєвого — бо-жь напись на будынку судовôвъ якъ и написи у внутрѣ будынку є призначенй для населеня, а не для урядникôвъ, — написи тій не мають нѣякои звязи зъ внутрѣшнымъ урядованьемъ. Въ иншихъ краяхъ коронныхъ такъ рѣчь розумѣють — и длятого въ Чехіи, хочь тамъ урядовый язык

---

3)

Три смерти.

Оновѣданье *Л. Н. Толстого.*

(*Дальше.*)

III.

Прийшла весна. По мокрыхъ улицяхъ мѣста, мѣжь купами снѣгу, журчали шпаркій потôчки; краски одежѣ и звуки розмовы прохожого народа були яркій. Въ садкахъ за парканами розвивавъ ся цвѣтъ деревъ а вѣти ихъ ледви чутно холѣтали ся пôдъ подыхомъ свѣжого вѣтру. Всюды лились и капали прозорій каплѣ... Воробцѣ нескладно поцвѣрунькували и зрывали ся на своихъ маленькихъ крыльцяхъ. Проти сонця, на парканахъ, домахъ и деревахъ все рухалось и блищало. Радôстно, молодо було и на небѣ, и на земли, и въ серци чоловѣка.

На одній зъ головныхъ улиць, передъ великимъ, паньскимъ домомъ була розкинена свѣжа солома; въ домѣ була та сама вмираюча хора, котра спѣшила за границю.

Коло причиненыхъ дверей кôмнаты стояли: мужь хорои и старша вже женщина. На софѣ сидѣвъ священникъ, спустивши въ низъ очи и держачи щось завиненого въ епитрахили. Въ кутѣ, въ вольтерôвскôмъ крѣслѣ, лежала старушка, мати хорои и гôрко плакала. Коло неи покоѣвка тримала на руцѣ чисту хустину до носа, дожидаючи, щобъ старенька зажадала ей; друга натирала чимось виски старухи и дула ѣй пôдъ чепчикъ въ сиву голову.

— Ну, Христосъ зъ вами, моя дорога, — говоривъ мужь старшôй женщинѣ, що стояла зъ нимъ пôдъ дверима, — вона таке має довѣре до васъ, вы такъ умѣєте говорити зъ нею; заговорѣть-же до неи гарненько, голубочко, пôйдѣть-же. — Вôнъ вже хотѣвъ отворити ѣй дверѣ, але кузинка затримала его, приложила пару разôвъ хустину до очей и потрясла головою.

— Отъ теперь, здає ся, я не заплакана, — сказала вона и, сама отворивши дверѣ, ступила напередъ.

Мужь бувъ сильно зворушеный и мабуть цѣлкомъ не при собѣ. Вôнъ пустивъ ся було до старушки, але, не уйшовши кôлькохъ крокôвъ, обернувъ ся пройшовъ по кôмнатѣ и зближивъ ся до священника. Священикъ подививъ ся на него, пôднѣсъ брови до неба и зôтхнувъ. Густа, сивава борôдка такожь пôднеслась въ гору и опала.

— Боже мôй, Боже мôй! — сказавъ мужь.

— Що робити? — зôтхаючи, сказавъ священикъ и знову бровы та борôдка его пôднялись въ гору и опустились.

— И мати тутъ! — майже зъ розпукою сказавъ мужь. — Вона не переживе того! Тажь такъ любити, такъ любити ей, якъ вона... я не знаю. Хочь бы вы, отче, стрѣбували втихомирити ей и намовити, щобъ выйшла звôдси.

Священикъ вставъ и пôдôйшовъ до старушки.

— Правда, матѣрного серця нѣхто оцѣнити не може, — сказавъ вôнъ, — однакъ Богъ милосердный.

Лице старушки нагло почало кривитись и вона дôстала истеричнои чикавки.

— Богъ милосердный, — говоривъ далѣ священикъ, коли вона заспокоилась по-трохи. — Я вамъ скажу, въ моѣмъ приходствѣ бувъ одинъ небезпечнѣйше хорый, якъ Марія Дмитрôвна, и що-жь? — простый мѣщанинъ зѣльемъ въ короткôмъ часѣ вылѣчивъ. И въ Москвѣ теперь той самъ мѣщанинъ. Я говоривъ Василеви Дмитровичеви — можна-бъ спробувати. По крайній мѣрѣ, вôдрада для хорои була-бъ. Для Бога все можливе.

— Нѣ, вже ѣй не жити! — промовила старенька. Волѣвъ бы мене, а то ей Богъ бере. — И истерична чикавка змоглась такъ, що вона стратила память.

Мужь хорои закрывъ лице руками и выбѣгъ зъ кôмнаты.

Въ коридорѣ першою особою, котру зустрѣвъ, бувъ шестилѣтный хлопчикъ, що безъ памяти гнавъ ся за молодшою дѣвчинкою.

— Що-жь, дѣтей не прикажете до матусѣ завести? — спытала пѣстунка.

— Нѣ, вона не хоче ихъ видѣти. Се здènервує ей.

Хлопчикъ затримавъ ся на хвильку, пильно вдивляючись въ лице батька; потôмъ нагло пôдскочивъ и зъ веселымъ крикомъ побѣгъ дальше.

— Се вона нѣбы ворона, татку! — крикнувъ хлопець, показуючи на сестру.

Мѣжь тымъ въ другôй кôмнатѣ кузинка сидѣла коло хорои и зручно веденою розмовою старалась приготовити ей до думки про смерть. Докторъ при другôмъ вôкнѣ мѣшавъ лѣкарство.

Хора въ бѣлôй капотѣ, вся обложена подушками, сидѣла на постели и мовчки дивилась на кузину.

— Ахъ, моя люба, — сказала вона, несподѣвано перебиваючи ей, — не приготовляйте мене! Не вважайте мене дитиною. Я христіянка. Я все знаю. Я знаю, що моє житье не довге; я знаю, що коли-бъ мужь мôй скорше послухавъ мене, то я була-бъ въ Италіи и може бути, — навѣть певно, — була-бъ здорова. Всѣ то ему говорили. Та що-жь робити, видко така Божа воля. За нами всѣми є много грѣхôвъ, я знаю се; але надѣюсь на милосердье Боже; Вôнъ всѣмъ простить, всѣмъ выбачить. Я стараюсь пôймити себе. И въ мене було богато грѣхôвъ, моя мила. Та що я за те вытерпѣла! я старала ся зносити терпеливо свои страданя...

— То покликати священника, моя мила? Вамъ ще полекшає, коли запричащаетесь, — сказала кузина.

нѣмецкій, всюда зъ-надвору и въ серединѣ будынкôвъ державныхъ стоять написи въ обохъ языкахъ, — длятого ось и теперь міністеръ гр. Шенборнъ узнавъ за рѣчь справедливости: усунути кривду Словѣнцѣвъ въ Истріи. Лишь для одныхъ Русинôвъ, для тои великои опоры державнои, для трехъ міліонôвъ горожанъ — стоить инакша интерпретація... очевидячки въ интересѣ Польщѣ на Руси. И якъ же-жь се не маѳ огôрчувати народъ рускій?!

Передъ кôлькома лѣтами Gazeta Narodowa хопила ся була методы: выкпивати тоту кривду руского народу, кажучи: „Rusinom chodzi o blachy“. Але фарисейство ѳи само демаскуѳ ся фактомъ, що й Полякамъ ходить о тѣ „бляхи“, а рôзниця при тôмъ хиба тота, що Поляки „бляхами“ кривдять Русинôвъ а Русины протестують противъ тои кривды. Тѣ „бляхи“ рѣчь, видко, таки щось значуща, коли изъ-за нихъ народы пôдносять ся ажь до революваня на малѣ розмѣры, якъ се було въ 1880-ыхъ рокахъ въ Хорватіи, а ось-теперь въ Истріи. И мы се, одни и другѣ въ нашôмъ краю, дуже добре розумѣемо. Польскій „ржондъ моральный“, поставивши собѣ за цѣль Русь Галицку спольщити, уживаѳ до того всѣхъ можливыхъ способôвъ, а мѣжь тыми однымъ зъ немаловажныхъ ѳсть: недопусканье або й усуваньѳ всего того, що навѣть на зверхъ могло бы свѣдчити о Руси а не о Польщи на Руси. Мы жь Русины, автохтоны землѣ, глядячи на тѣ злощастнѣ експеріменты, якѣ роблять ся на живôмъ нашôмъ тѣлѣ народнôмъ, не тратимо вѣры въ жизнену силу міліонôвъ и живемо повною надѣѳю, що наша правда таки возьме гору надъ чужою неправдою. Правда — „каже наша приповѣдка — зъ дна моря выринаѳ!“

Справы парляментарнѣ.

Въ справѣ реформы выборчои пишуть вѣденьскѣ газеты: „Конференціи мужѣвъ довѣря коаліціи зъ правительствомъ тягнуть ся дальше. Ще нема выгляду, чи удасть ся вынайти яку спôлну основу до будучои реформы выборчои, на котру бы згодили ся представителѣ коаліційныхъ сторонництвъ. Хочь и якъ задержуѳсь тайна о дотеперѣшныхъ конференціяхъ, то все таки знати на певно, що всѣ проекты реформы выборчои, якѣ доси обгорювались, не довели до згоды коаліційныхъ сторонництвъ и нема ще доси нѣякого позитивного субстрату до тои згоды. Рôвно-жь певна рѣчь, що помимо дотеперѣшнои безуспѣшности правительство не хоче заперестати дальшихъ конференцій, лишь веде ихъ дальше. Проекты реформы выборчои гр. Гоѳнварта перепали въ дискусіи, а вôдтакъ завернено до попередныхъ проектôвъ реформы. Але въ дискусіи выявилась рôзниця поглядôвъ и длятого показала ся потреба выготовити новый проектъ. Помимо тыхъ трудностей надѣють ся, що зъ огляду на напôръ, якій правительство чинить на проводирôвъ клюбôвъ коаліційныхъ, удасть ся зъ часомъ привести до згоды надъ основою будучои реформы выборчои.“

——

Новеля до закона о конкуренціи на церковнѣ будынки, предложена на послѣднôмъ засѣданю палаты послôвъ міністромъ Мадейскимъ, мѣститъ, — якъ доносить Vaterland — отсѣ принціпіяльнѣ постановы: До конкуренціи, котра на будову церковныхъ будынкôвъ повинна розписатись пôсля § 36 закона зъ 7 липня 1874, мають на будуче втягнутись такожь тѣ католики того самого обряду, котрѣ вправдѣ не мешкають въ окрузѣ парохіи, а однакъ посѣдають тамже недвижиме майно. Вôдтакъ пôдъ тыми самыми услôвіями мають бути втягненѣ до конкуреціи такожь особы правнѣ, товариства и стовариша, на скôлько они пôсля своихъ статутôвъ не мають на цѣли инше вѣроисповѣданье або внѣшій обрядъ. Ѳсли округъ парохіи ѳсть мѣшаный що-до вѣроисповѣданя або обряду то дотычнѣ особы правнѣ мають потягати ся лишь пôсля пропорціи чисельнои католикôвъ мешкаючихъ въ окрузѣ парохіи до загального числа населеня того округа парохіи. Ѳсли згадана особа фізична або правна ѳсть патрономъ дотичнои церкви, то датокъ, якій она платить пôсля закона зъ титулу патронату, маѳ вчислити ся до припадаючого на ню датку конкуренційного. Соймы краѳвѣ мають право ухвалити близшѣ постановы въ рамахъ повысшого закона. Спеціяльно же соймы краѳвѣ мають у правильнити датки конкуренційнѣ въ тыхъ случаяхъ, де розходить ся о дочерѣ церкви.

——

На засѣданю кола польского запытавъ пос. Д. Абрагамовичь членôвъ комісіи економічнои, яке становище заняли въ справѣ петиціи рѣзникôвъ що-до отвореня границѣ румуньскои для довозу рогатои худобы и щодо побудованя рѣзниць на граници румуньскôй и россійскôй. Члены комісіи вôдповѣли, що згодили ся на першу частину внесеня Просковеца (перейти надъ петиціею рѣзникôвъ до порядку дневного) и спротивили ся другôй части внесеня, щобы бувъ дозволеный довôзъ мяса зъ Австраліи. По переведенôй дискусіи ухвалено: „Коло польске поручаѳ своимъ членамъ комісіи економічнои, щобы зъ огляду на интересы рôльництва заявили ся противъ дозволу на довôзъ рогатои худобы або мяса зъ Румунии и Россіи та противъ будовы рѣзниць на граници.“

На интерпеляцію Поточка въ справѣ регуляціи Дунайця вôдповѣвъ п. Струшкевичь, що пляны вже докôнчують ся и на весну мають зачати ся роботы регуляційнѣ.

Вôдтакъ ухвалило коло голосувати за закономъ о скороченôй процедурѣ парляментарнôй при дискусіи надъ процесомъ цивільнымъ. На бесѣдникôвъ вызначено Пінінъского и Быка.

Рада державна.

На вчерашнôмъ засѣданю палаты послôвъ міністеръ торговлѣ предложивъ проектъ закона въ справѣ закупна державою ческои зелѣзницѣ захôднои, моравскои зелѣзницѣ приграничнои и моравско-шлескои центральнои зелѣзницѣ.

Вôдтакъ забравъ слово президентъ Хлюмецкій, щобы присвятити згадку памяти покôйного царя Александра III. Въ промовѣ своѣй, котру выслухали послы стоячи, пôднѣсъ Хлюмецкій, що трагічна и глубоко зворушуюча смерть царя выкликала въ цѣлôмъ свѣтѣ якъ найгорячѣйше спôвчутье. „Въ покôйнôмъ пращаемо зъ жалемъ вѣрного и выпробованого приятеля нашого горячо улюбленого монарха и достойныхъ членôвъ родины цѣсарскои. Ту втрату вôдчувають они вельми жалко, а народы Австріи и мы зъ ними дѣлимо се горе, котре навѣстило цѣсаря и его родину. Рôвножь въ Австріи не загине память того, що покôйный бувъ безпечнымъ заборолôмъ европейского мира. Европа вдячна ему за се. И мы такожь почитаемо память царя, яко воплощенье мира, и радо признаемо, що всѣмъ цивілізованымъ народамъ свѣта полишивъ покôйный гарну спадщину: благодать мира. Та жалôбна маніфестація палаты послôвъ буде у вѣчну память записана въ урядовôмъ протоколѣ.“ (*Живѣ оплески.*)

При послѣдныхъ словахъ президента понѣсъ ся зъ мѣсць польскихъ послôвъ окликъ: „Протестую!“ Се крикнувъ пос. Левакôвскій и зажадавъ голосу. Зъ мѣсць молодоческихъ послôвъ пôднеслись оклики обуреня — а президентъ Хлюмецкій закôнчивъ ту сцену заявленьемъ, що не може удѣлити пос. Леваковскому голосу и приступивъ до дальшого порядку дневного. (*Ширше про ту аферу въ статьи: Демонстрація польска.*)

Пос. Розеръ интерпелювавъ въ справѣ вôдшкодованя рôльникôвъ за страты, якѣ они поносять при убиваню рогатои худобы зъ недугою туберкулічною, дальше въ справѣ заведеня загальнои асекурації худобы та примѣненя всякихъ средствъ охоронныхъ передъ заразою здоровои худобы вôдъ туберкулічнои.

Зачала ся дальша дебата генеральна надъ закономъ карнымъ.

Пос. Бльохъ полемізувавъ зъ пос. Патаемъ, котрый домагавъ ся забороны ритуального рѣзаня худобы и доказувавъ, що жиды пôсля релігійныхъ приписôвъ достаточно охороняють звѣрята. На ловахъ мордуѳ ся звѣрята страшнѣйше якъ при ритуальнôй рѣзни. Вôдтакъ протививъ ся примусовому святкованю недѣлѣ, бо въ Галичинѣ мусять жиды святкувати кождого тыждня два днѣ. Вкôнци жалувавъ ся, що послѣдного року не именовано нѣодного жида авскультантомъ судовымъ, а ѳе противить ся основнымъ законамъ. Промову Бльоха перебивали антісеміты Шайнеръ, Шнайдеръ и Люегеръ дотепными замѣтками.

Пос. Пернерсторферъ заявивъ, що буде голосувати противъ проекту закона карного, бо въ нѣмъ задержано кару смерти, а се противить ся засадамъ христіянства. При тôмъ маѳ бути здавлена свобода всякои критики. Проектъ закона маѳ характеръ строгій, безвзглядный и ѳсть звернены противъ бѣдныхъ. Бесѣдникъ пригадавъ недавный случай зъ родиною Тушлѣвъ у Вѣдни. Та родина ширала неморальность недалеко публичнои школы для дѣвчатъ. Увязнено ѳи, але заразъ цѣла справа притихла, а коли хотѣли власти въ-друге заняти ся тою справою, показало ся, що Тушлѣ щезли зъ Вѣдня. Мабуть сталыми гôстьми у тыхъ зводникôвъ були люде, котрыхъ годѣ компромітувати. (Оплески). Бесѣдникъ жалувавъ ся на вязницѣ, жадавъ знесеня шупасництва и полемізувавъ зъ Патаемъ и Трайнфельсомъ.

Міністеръ судôвництва Шенборнъ обговорювавъ квестіи и замѣты, пôднесенѣ пôдчасъ дискусіи.

Дальшу дебату перервано.

Пос. Гавкъ интерпелювавъ чи міністеръ скарбу задумуѳ, яки рѣшучо буде пôдвысшена платня урядникôвъ, бодай провізорично вôдъ сѣчня 1895 р. пôдвысшити о 10% платню урядникôвъ XI, X и IX ранги та чи поробивъ кроки до введеня праґматики службовои.

Слѣдуюче засѣданье палаты послôвъ нинѣ, вô второкъ.

Въ справѣ выплаты запомогъ зъ фондôвъ вдовичо-сиротиньскихъ.

Вдовицѣ по священикахъ побираючѣ запомоги зъ фондôвъ вдовичихъ нарѣкають на те, що запомоги выплачують ся имъ рôчно або пôврôчно черезъ уряды парохіяльнѣ або деканальнѣ. Богато вдовиць ѳсть обмеженыхъ лишь на тоту запомогу и выключно зъ неи живуть, а дôстаючи запомогу въ пôврôчныхъ ратахъ, звычайно задовжують ся и беруть товары на кредитъ, а вôдтакъ запомогою сплачують довги. При тôмъ нараженѣ они на шкоду, бо мусять оплачувати проценты вôдъ позичокъ и дорожше платити товары браннѣ на кредитъ. Такъ жалували ся многѣ вдовицѣ въ Самборѣ и высказували бажанье, щобы фондъ вдовичо-сиротиньскій выплачуваръ имъ запомоги мѣсячно, и то почтою.

Кождый знаючій вôдносины, въ якихъ жиють вдовицѣ по священикахъ, мусить признати справедливôсть ихъ бажаня, длятого було бы вказано, щобы заряды вдовичихъ фондôвъ увзглядниди то бажанье и выплачували запомоги мѣсячно чеками почтовыми, якъ се вже вôдъ давна чинить институція для обезпеченя вôдъ нещасныхъ пригодъ. Члены тои институціи, котрымъ признано ренту, дôстають що мѣсяця чекъ и побирають грôшь на найблизшôй почтѣ, а купонъ вôдъ чека становить для институціи такій самъ доказъ выплаты, якъ квітъ. Коли-бъ и фонды вдовичѣ завели у себе таку выплату, то вчинили бы велике добродѣйство для вдовиць та й увôльнили бы вôдъ злишныхъ обовязкôвъ уряды парохіяльнѣ и деканальнѣ по мѣстахъ, котрѣ й такъ перетяженѣ справами. Дальше богато зыскала бы на тôмъ точнôсть маніпуляціи и рахунковôсть фондôвъ, бо нинѣ часто мусять фонды по кôлька мѣсяцѣвъ и довше ждати на квіты вôдъ урядôвъ парохіяльныхъ. У насъ на Руси загальною хибою ѳсть се, що придержуемо ся всего старого. Зъ новыхъ порядкôвъ, котрыми другѣ народы послугують ся заразъ по ихъ вынайденю, мы починаемо хôснувати ся доперва по кôлькохъ або й кôлькадцятьохъ лѣтахъ. Такъ н. пр. вкладки до фондôвъ платять и нинѣ священики черезъ уряды деканальнѣ. Кôлько то коштуѳ працѣ декана! Кôлько грошей выдаѳ ся на порто! — а прецѣнь можна бы все зъ обѣжникомъ розсилати чеки для священикôвъ, а тѣ посылали бы грошѣ почтою. Грошѣ не лежали бы анѣ дня безъ проценту — а нинѣ всѣ лежать бодай кôлька днѣвъ, а часомъ и кôлька недѣль въ канцеляріи деканальнôй, заки ихъ вышле ся до фонду. Взагалѣ треба намъ числити ся зъ поступомъ въ свѣтѣ и що добре, переймати!

Д-ръ Корнило Чайковскій.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

Дня 5 н. ст. падолиста с. р. вôдбуло ся XXII-ѳ звычайне засѣданье головного выдѣлу товариства „Просвѣты“ пôдъ проводомъ заступника головы п. Олександра Барвѣньского.

Закимъ приступлено до порядку дневного, заступникъ головы присвативъ посмертну згадку невôджалованому головѣ товариства бл. п. Омелянови Огоновскому, пôднѣсъ его дѣяльнôсть наукову и громадяньску, его незрôвнану лагôднôсть и скромнôсть въ сужитю товариськôмъ и вказавъ на страту, яку потерпѣла „Просвѣта“ черезъ смерть свого довголѣтного взôрцевого провôдника. Слôвъ сихъ выслухали члены выдѣлу стоячи — и се записано разомъ зô змѣстомъ промовы заступника головы въ протоколѣ засѣдань выдѣлу на вѣчну памятку. Дальше выдѣлъ, принявши до вѣдомости заряджене заступникомъ головы товариства устроѣнье поминального богослуженя за бл. п. голову „Просвѣты“ въ девятый день смерти покôйного, ухваливъ жертвувати зъ фондôвъ товариства 200 злр. на засновокъ стіпендійного фонду имени Омеляна Огоновского при товариствѣ „Просвѣта“.

Зô справъ, якѣ стояли на порядку дневнôмъ полагоджено мѣжь иншими отсѣ:

1. Упрошено найстаршого вѣкомъ члена выдѣлу о. Ал. Тороньского, щобы въ неприсутности заступника головы п. Барвѣньского заступивъ его въ веденю справъ товариства и рѣшено покликати до выдѣлу першого заступника выдѣлового п. Григ. Врецьону на мѣсце бл. п. Омеляна Огоновского а другого заступника п. Осипа Маковея покликувати на мѣсце п. Барвѣньского, коли того не буде у Львовѣ.

2. Принято до вѣдомости справозданье читальнѣ въ Середнôльцяхъ и ухвалено поробити кроки въ цѣли улекшеня ѳи членамъ сходинъ.

3. Принято до вѣдомости, що за мѣсяцѣ жовтень и падолистъ выйшла вже книжочка „Кобзарь Тараса Шевченка часть I.“, выбôръ поезій для народу. Книжочка, обôймаюча пять аркушѣвъ друку, продаѳсь брошурована по 25 кр., оправлена по 35 кр. Вступне слово и примѣтки до тексту сего „Кобзаря“ зладивъ п. Антôнъ Березиньскій.

4. До бібліотеки товариства прислявъ Выс. выдѣлъ краевый XVI. томъ Актôвъ городскихъ и земскихъ, а до музея ухвалено закупити рѣдкôсть мѣжь музичными инструментами — украиньскѣ гусла, котрѣ по-при иншѣ народнѣ инструменты музичнѣ прислявъ на сегорôчну выставу славный нашь композиторъ зъ Украины п. Лисенко.

5. П. Володимирь Шухевичь, явившись на засѣданю выдѣлу, повѣдомивъ, що радъ бы фондъ стипендійный имени Володимира Барвѣньского передати вже въ зарядъ товариства „Просвѣты“.

Хора схилила голову на знакъ, що згаджаѳсь.

— Боже, даруй менѣ грѣшнôй! — прошептала вона.

Кузина выйшла и дала знакъ панъотцеви.

— Се ангелъ! — сказала вона до мужа зъ слѣзми въ очахъ. Мужь заплакавъ, священикъ вôйшовъ у дверѣ, старушка все ще була безъ памяти, и въ першôй кôмнатѣ зробилось цѣлкомъ тихо. Черезъ пять хвиль священикъ выйшовъ и, здôйнивши епитрахиль, поправивъ собѣ волосье.

— Слава Богу, вони спокôйнѣйшѣ теперь, — сказавъ вôнъ: — бажають васъ побачити.

Кузина и мужь выйшли. Хора тихо плакала, споглядаючи на образъ.

— Поздоровляю тебе, моя любо! — сказавъ мужь.

— Дякую. якъ менѣ теперь добре стало, якои невымовнои роскоши я досвѣдчаю! — говорила хора и легенька усмѣшка витала на ѳи тонкихъ устахъ. — Якъ, Богъ милосердный, не правда-жь?... Вôнъ милосердный и всемогучій! — И вона знову зъ горячою мольбою дивилась повными слѣзъ очима на образъ.

Потôмъ неначе ѣй щось пригадалось нагло. Вона знаками покликала до себе мужа.

— Ты нѣколи не хочешь зробити, чого я въ тебе прошу... — сказала вона слабымъ и незадоволенымъ голосомъ.

Мужь, вытягнувши шию, покôрно слухавъ ѳи.

— Що, моя люба?

— Кôлько разôвъ я говорила, що тѣ докторы нѣчого не знають. Ѳ простѣ лѣкарки, вони лѣчать... Отъ панъ-отець говоривъ... мѣщанинъ... Пôславъ бы!

— За кимъ, моя дорога?

— Боже мôй, нѣчого не хоче зрозумѣти!... И хора наморщилась та прикрыла очи.

Докторъ, приступивши до неи, взявъ ѳи за руку. Пульсъ замѣтно бивъ ся слабше и слабше. Вôнъ моргнувъ на мужа. Хора замѣтила се и видивилась залякана. Кузина вôдвернулась и заплакала

— Не плачь. не мучь себе и мене, — говорила хора: — се позбавляѳ мене послѣдного спокою.

— Ты ангелъ! — сказала кузина, цѣлуючи ѳи руку.

— Нѣ, тутъ поцѣлуй, — тôлько мертвыхъ цѣлують въ руку... Боже мôй, Боже мôй!

Въ той-же вечеръ хора вже була тѣло, и тѣло въ домовинѣ стояло въ сали великого дому. Въ просторôй кôмнатѣ зъ зачинеными дверима сидѣвъ одинъ дячокъ и кôбзь нôсъ, мѣрнымъ голосомъ, читавъ пѣснѣ Давида. Ярке свѣтло восковыхъ свѣчокъ зъ высокихъ срѣбныхъ лѣхтарѣвъ падало на блѣде чоло покôйницѣ, на важкѣ восковѣ руки и скаменѣлѣ фалды покрывала, що страшно пôднимали ся на колѣнахъ и пальцяхъ нôгъ. Дячокъ, не розумѣючи власныхъ слôвъ, повагомъ читавъ, и въ тихôй кôмнатѣ дивно бренѣли и завмирали слова. Деколи зъ дальшои кôмнаты долѣтали звуки дитячихъ голосôвъ и ихъ тупоту.

„Закрыешь лице Твоѳ — смутять ся, голосивъ псалтирь, вôзьмешь вôдъ нихъ духа — вмирають и въ порохъ свôй обертають ся. Пôшлешь духа Твого — оживають и обновлюють лице землѣ. Най буде Господеви слава по вѣки.“

Лице покôйнои було грôзне и величаве. Нѣ на чистôмъ холоднôмъ чолѣ, нѣ въ твердо зложеныхъ устахъ нѣщо не рухалось. Вона вся була одна увага. Та чи розумѣла вона хочь теперь тѣ великѣ слова?

(*Конецъ буде.*)

6. Постановлено, щобы справу евентуального закупна дому „Просвѣты“ у Львовѣ взято пôдъ обговоры на найблизшôмъ засѣданю.

7. Принято 17 новыхъ членôвъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Въ Піряно обходженó вчерашный день жалôбно, зъ причины вывѣшеня утраквістичнои таблицѣ на судовôмъ будынку. Всѣ публичнѝ льокалѣ, склепы а навѣть склады печива и мяса були позамыканѝ ажь до полудня, улицѣ були пустѝ якъ бы все вымерло. Кораблѣ въ пристани повывѣшували хоругви, ворота домôвъ и вôкна були позамыканѝ и майже всѣ вôкна були заслоненѝ кіромъ. Около полудня выйшли жѣнки и дѣти въ жалôбныхъ одягахъ, мужчины не показували ся. Роботы застановлено въ цѣлôмъ мѣсточку и позамыкано мѣскѝ уряды. Таблиць стереже войско а на площи Тортінього патролювали войсковѝ сторожѣ. Спокою нѣгде не нарушено.

Передъ кôлькома днями арештовано въ Парижи капітана французского воєнного штабу Дрейфуса, обжалованого о шпѣгуньство. Арештованя довершено тайно, а міністеръ вôйны представивъ цѣлу справу на радѣ міністрôвъ. Дрейфусъ придѣленый бувъ вôдъ року до першого выдѣлу ґенерального штабу, де переховують ся найважнѣйшѝ документы, що вôдносять ся до обороны державы. Тутъ выготовлює ся плянъ мобілізаціи, а всѣ приказы, якѝ мають бути выданѝ на случай вôйны лежать переховани въ архівахъ того выдѣлу. Першій выдѣлъ ґенерального штабу вызначує такожь мѣсця концентраціи войска на случай вôйны, а знанье тыхъ мѣсцевостей дуже важне для неприятеля, що хотѣвъ бы Францію несподѣвано напасти. Отже Дрейфусъ мавъ продати воєннѝ тайны, якѝ знавъ, чужôй державѣ, а то здаєть ся не лише Нѣмеччинѣ, але такожь и Италіи. Крôмъ того мавъ вôнъ зрадити назвища и цѣль подорожи тыхъ французскихъ офіцирôвъ, котрыхъ арештовано передъ рокомъ въ Кілю; однымъ словомъ допустивъ ся державнои зрады и пôсля войскового кодексу може бути караный смертію. Дрейфусъ походить изъ звѣстнои жидôвскои, альзатскои родины, осѣлои въ Мільгавзенъ и має теперь 35 лѣтъ. Въ роцѣ 1876 вступивъ до політехнічнои школы, а въ роцѣ 1889 ставъ капітаномъ. Бувъ заможный и передъ 5 роками оженивъ ся зъ дочкою богатого торговця діяментôвъ. Однако — якъ кажуть — має бути пристрастнымъ грачемъ и ѣздивъ часто до Монте Карльо. Париска праса займає ся дуже живо ходомъ слѣдства, бо се першій случай въ французскôй арміи, щобы штабовый офіциръ допустивъ ся шпѣгуньства. Якъ кажуть — мавъ Дрейфусъ признати ся до вины.

НОВИНКИ.

— **Въ окрузѣ старо-мѣскôмъ** зрѣкъ ся кандидатуры дѣдичь Аѳопсопичь, отже оставъ ся зô стороны польскои кандидатомъ старенькій повстанець Беляньскій, старо-мѣскій маршалокъ повѣтовый. Замѣтна рѣчь, що таки побѣдила кандидатура сего маршалка, хотяй выдѣлъ краєвый выкрывъ такѝ великѝ непорядки въ повѣтѣ остаючôмъ пôдъ его маршалкôвствомъ, що ухваливъ ажь навѣть розвязати раду повѣтову! На всякій способъ оно — signum temporis...

— **Новый фондъ стіпендійный имени Омеляна Огоновского.** Выдѣлъ товариства „Просвѣты“ на вчерашнôмъ засѣданю вôддавъ честь незабутному головѣ товариства мѣжь иншимъ такожь тымъ, що на засновокъ стіпендійного фонду имени Омеляна Огоновского призначивъ зъ фондôвъ товариства 200 зр. [Гл. рубрыку „Рухъ въ рускихъ товариствахъ“.] Кромѣ того зложили заразъ на тôмъ засѣданю пп. Ол. Барвѣньскій 10 зр., К. Панькôвскій 5 зр., В. Нагôрный 5 зр., Ант. Дольницкій 1 зр., Вол. Шухевичь 1 зр., Ив. Белей 1 зр., о. Євг. Гузаръ 1 зр. и Ост. Макарушка 1 зр. На тоту-жь цѣль прислали Володимиръ, Євгеній, Людвика и Марія Огоновскѝ зô Снятина [замѣсть вѣнця на домовину дорогого стрыя] 6 зр. Отже новый фондъ стіпендійный имени Омеляна Огоновского [котрый повиненъ призначитись на стіпендіи чи премія для Русинôвъ займаючихъ ся студіями науковыми] выносить въ теперѣшнôй хвили 231 зр. Не сумнѣваємо ся, що фондъ сей буде скоро зростати щедрыми жертвами всеи суспôльности рускои, давши вже наглядный доказъ своеи незвычайнои почести для того высоко-заслуженого ученого и патріота, що его имя має носити новый стіпендійный фондъ пôдъ зарядомъ „Просвѣты“.

— **Въ Рогатинѣ** вôдбуде ся дня 14 н. ст. падолиста с. р. о 9 годинѣ рано въ церкви Пресв. Дѣвы Маріи поминальне богослуженье за упокôй бл. п. Омеляна Огоновского. Всѣхъ почитателѣвъ памяти покôйника запрошує на се богослуженье — комітетъ мѣсцевый. *Ипполитъ Дзеровичь, Петро Нижанковскій, Кароль Бандрôвскій.*

— **Ц. к. судъ повѣтовый въ Кôцмани на Буковинѣ** передъ кôлькома мѣсяцями вôдкинувъ — якъ вѣдомо нашимъ читателямъ — поданье внесене до него въ имени В. Онуцкого зъ Серафинець адвокатомъ зъ Городенки д-ромъ Теофілемъ Окуневскимъ въ языцѣ рускôмъ, бо — на поглядъ начальника кôцманецкого суду [Поляка] — рускій языкъ не має нѣякого права въ судахъ на Буковинѣ. Сторонѣ, тяжко покривдженôй тою ухвалою судовою, треба було вносити вôдкликъ до краєвого суду высшого, а той — якъ довѣдуємо ся — рѣшивъ ухвалою зъ дня 19 вересня до ч. 21102, що рускій языкъ має право въ судахъ на Буковинѣ. [„In Erwägung, dass in der Bukowina die ruthenische Sprache eine gesetzlich anerkannte Landessprache ist, sind Eingaben in dieser Sprache zu Gericht anzunehmen“.] Ну, инакшого рѣшеня краєвого суду высшого и не могло бути, але дякуємо красненько, коли прийде ся за кожде руске поданье до суду въ Буковинѣ переводити процесъ: чи языкъ найчисленнѣйшого народу въ краю має право въ судѣ, чи нѣ?! А що найцѣкавѣйше, то се, що такои пригоды дожила Русь буковиньска въ добѣ пануючои планеты „коаліція“...

— **До исторіи нашихъ почтовыхъ порядкôвъ.** Зъ Самбора пишуть намъ, що тамъ вôдъ довшого вже часу нема по трафікахъ рускихъ переказôвъ. Може бы Свѣтла Дирекція почтъ схотѣла тому зарадити? — Зъ Бучача прислано намъ опаску зъ нумера „Дѣла“, на котрôй зовсѣмъ выразно есть написана адреса „Бучачь“, а нумеръ повандрувавъ до Сучавы и ажь тамъ добре перечитали та й завернули до Бучача... Зъ сего примѣру можуть нашѝ передплатницы змѣркувати: чому то неразъ нумеры часописи не доходять, хотяй адміністрація наша старає ся, абы експедиція була все якъ найточнѣйша.

— **Зъ Болехова пишуть намъ:** Сего року въ часѣ вакацій посвячено въ Болеховѣ мурованый одноповерховый будынокъ шкôльный, де теперь мѣстить ся школа хлопцѣвъ и дѣвчатъ. До здвигнена сего будынку причинивъ ся немало такожь мѣскій секретарь п. Окорницкій. Отже провізоричный управитель тутешнои школы п. Поповичь [Полякъ], порозумѣвши ся зъ управителькою школы дѣвочои, задумали зъ нагоды именинъ п. Окорницкого зложити ёму благожеланя зъ вдячности за его дбалôсть о добро школы [п. Окорницкій теперь дуже старає ся о порядне урядженье шкôльне]. И отъ дня 3 с. м. вечеромъ зôбрали ся хлопцѣ й дѣвчата въ школѣ и разомъ зъ учителями й учительками при звукахъ капелѣ салінарнои удали ся до дому п. Окорницкого. Тамъ хлопцѣ пôдъ проводомъ учителя Доннерсберґа вôдспѣвали пѣснь польску на нуту „Z dymem pożarów“, одна зъ дѣвчатъ выголосила промову до именинника по польски, а опôсля хлопцѣ закôнчили пѣснію знôвъ польскою. Все по польски а анѣ слôвця по руски, анѣ одного звука рускаго! — хотяй въ школѣ бôльше нѣжь три четвертины дѣтей рускихъ [очевидно въ мужескôй, бо въ дѣвочôй, якъ всюда, хмара жидôвокъ]. П. Поповичь, аранжеръ тои маніфестаціи [пôдъ проводомъ нотаря п. Крупиньского котрый есть тутъ моторомъ всѣхъ польскихъ маніфестацій], хоче нѣґаціею русчины — якъ кажуть — пôддобритись кому треба, абы скорше добивъ ся посады сталого управителя школы... Але насъ дивує: чому учитель-Русинъ при подôбныхъ нагодахъ не обстануть рѣшучо й завзято за своимъ? Не вже-жь бы они мали налякатись доносôвъ охотничои поліціи тутешного звѣстного шовінізму? Богъ батько!...

— **До сучаснои лѣтописи галилейскои автономіи.** Зъ Любачѣвского пишуть намъ: Ц. к. намѣстництво львôвске рескриптомъ зъ 11 н. ст. жовтня с. р. до ч. 81.022 за рôзнѝ непорядки, выкрытѝ делѣґатомъ выдѣлу краєвого, розбґнало на чотири вѣтры раду громадску въ мѣстѣ Любачевѣ, а зôслало комісаря, ц. к. секретаря намѣстництва, п. Селецкого, и той теперь веде управу мѣста [за оплату денно 5 зр зъ грошей громады]. Такъ здало бы ся зробити зъ тыми радами повѣтовыми, сирѣчь „польскими бецирками“, що го богато публичного гроша пожирають, а пожитку зъ нихъ хиба тôлько, що маршалокъ зъ віцемаршалкомъ за публичный грôшь будують дороги зъ повѣтового мѣста до своихъ „резиденцій“ — дороги лише для нихъ потрѣбнѝ, але не для повѣту. Оно, правда — niehonorowo, ale zdrowo... Засада braci mojżeszowego wyznania — засада „ґешефтъ“ готова въ нашôй Галилеи пôйти сильно въ гору...

— **Руске Касино въ Стрыю** уряджує въ недѣлю дня 18 н. ст. падолиста въ сали „пôдъ Чорнымъ орломъ“ [въ ринку] вечерокъ зъ танцями. Стрôй для пань вовняный. Выдѣлъ докладає всѣхъ старань и робить вже приготовленя, щобы забава удала ся якъ найлѣпше, отже належить надѣяти ся, що якъ мѣсцева такъ и доохрестна публика численно явить ся на вечерокъ. — *Вôдъ Выдѣлу Рускаго Касина въ Стрыю.*

— **П. Семко Рижій, начальникъ Цеперова,** удав ся до насъ зъ просьбою зазначити, що вôнъ зъ другими громадянами ѣхавъ на выставу краєву зъ власнои охоты и цѣкавости, а не такъ [якъ було розказано въ „Галичанинѣ“], що дѣдичь п. Стшелецкій пожалувавъ ся на громадянъ въ дворѣ комісареви зô Львова п. Єловицкому, що они непослушнѝ, бо не хотять ѣхати на выставу, а комісарь покликавъ вôйта Семка Рижого и давъ ёму „принуку“ рукою въ лице зô словами: Pamiętaj, abyś jechał na wystawę! То все выгадане — пише п. начальникъ Рижій, — комісаря Єловицкого тогдѣ навѣть не було въ Цеперовѣ, длятого за все, що вôнъ [Рижій] и его дѣти бачили на выставѣ, щедрує лишь одному п. Стшелецкому: „дай Боже прожити нашому дѣдичеви!“

— **Попавъ ся въ лапку!** Коломыйскій жидъ Анчель Бішель, торговельникъ яецъ, сынъ бувшого асесора магістрату, властитель кôлькохъ каменицъ, директоръ ново заложеного банку въ Коломыи, членъ выдѣлу касы ощадности и пр., дôставъ ся недавно до слѣдчои вязницѣ. Чоловѣкъ той — якъ пише „Русская Рада“ — зрôсъ у великѝ маєтки зъ торговлѣ яйцями, котру провадивъ на велику скалю, маючи своихъ аґентôвъ въ Снятинѣ, Станиславовѣ, въ Софіи, въ Букарештѣ, въ Чернôвцяхъ, въ Штетинѣ, въ Лондонѣ. Другѝ, що порывались до тои торговлѣ, банкротували; мѣжь иншими не повелось и нашимъ людямъ зъ Карлова Отже оповѣдають, що Анчель Бішель вôдъ довшихъ лѣтъ шахрувавъ зелѣзницю — ладувавъ у ваґоны бôльше нѣжь оплачувавъ. Вкôнци попавъ ся...

— **Про холєру въ Тисьменици** находимо въ Kurjer-ѣ Lwowsk-ôмъ такѝ вѣсти: Першій случай занедужаня лучивъ ся дня 16 н. ст. серпня, а до дня 29 серпня занедужало тамъ пôсля урядовыхъ выказôвъ 85 особъ, а зъ тыхъ померло 61. Зъ початку пошести не роблено нѣчого, щобы ёи спинити. Въ мѣстѣ бувъ лише одинъ лѣкарь, котрый заразомъ бувъ лѣкаремъ мѣскимъ, оглядачемъ худобы, мяса и трупôвъ, а стація жандармеріи складала ся зъ трехъ, двохъ, а разъ навѣть лише зъ одного жандарма. Ажь по двохъ тыжднях, на повнѝ розпуки телеґрамы до намѣстництва, прислано до Тисьменицѣ холеричного комісаря, збôльшено жандармерію до 18 людей и выделеґувано двохъ лѣкарѣвъ. Помимо того холера не выгасла, тревае доси и забрала вже 154 особъ.

— **Зелѣзница Станиславôвъ-Вороненка.** Отворенье нового шляху державныхъ зелѣзниць наступить дня 19 н. ст. падолиста. Довжина сего шляху выносить 95 кільометрôвъ и обôймає такѝ стаціи: Станиславôвъ, Братковцѣ, Тисьменичаны, Тернавиця лѣсна, Надвôрна, Лоёва, Делятинъ, Дора, Яремче, Микуличинъ, Тартарôвъ, Ворохта и Вороненка. Пôсля новаго розкладу ѣзды будуть на тôмъ шляху ходити лише мѣшанѝ поѣзды. Зô Станиславова до Вороненки будуть вôдходити на добу два поѣзды: передъ полуднемъ о годинѣ 9·46 и вечеромъ о годинѣ 7·15 (пôсля середно-европейского часу). Першій поѣздъ буде приѣздити до Микуличина о годинѣ 12·52 въ полудне, другій о годинѣ 10·35 въ ночи. Зъ Микуличина до Тартарова, Ворохты и Вороненки буде вôдходити поки-що лише одинъ поѣздъ на тыждень, а то въ недѣлю о годинѣ 11·14 въ ночи. Такъ само зъ Вороненки въ напрямѣ до Станиславова ажь до Делятина буде вôдъѣздити лише одинъ поѣздъ кождои недѣлѣ о годинѣ 6·50 рано. Правильный рухъ на тôй зелѣзници въ напрямѣ до Станиславова буде розпочинати ся ажь вôдъ Микуличина, зъ-вôдки одинъ поѣздъ буде вôдходити о годинѣ 2·42 пополудни и приѣздити до Станиславова о годинѣ 5·41 пополудни, а другій выѣде о годинѣ 4·23 надъ раномъ и приѣде до Станиславова о годинѣ 7·32 рано. Правильный рухъ на цѣлôмъ шляху розпôчне ся ажь по выкôнченю будовы угорскои части зелѣзницѣ. Реставраціи зъ зимными перекусками и напитками будуть на стаціяхъ въ Надвôрнôй, Делятинѣ и Микуличанѣ. Въ дни отвореня зелѣзницѣ, т. є. въ понедѣлокъ 19 н. ст. падолиста выѣде зô Станиславова спеціяльный поѣздъ о годинѣ 8·30 рано, приѣде до Вороненки о годинѣ 12·30 въ полудне, а зъ-вôдтамъ выѣде назадъ о годинѣ 12·56 пополудни и поверне до Станиславова о годинѣ 3·52 пополудни. Отже часъ ѣзды поѣзду до Вороненки разомъ зъ перестанками вынесе 3 годины и 46 мінутъ, а зъ Вороненки 3 годины 14 мінутъ. На отворенье прибуде міністеръ торговлѣ ґр. Вурмбрандъ, міністеръ Яворскій, президентъ д-ръ Билиньскій и намѣстникъ ґр. Бадені.

— **Холєра.** Зъ Роздолу доносять, що тамъ панує вже вôдъ двохъ мѣсяцѣвъ холера и до 2 н. ст. падолиста занедужало 62 особъ, а померло 33. Властитель Роздолу ґр. Кароль Лянцкороньскій поручивъ зарядови своихъ дôбръ заложити въ двôрскôмъ будынку чайню и вôдъ кôлькохъ днѣвъ выдають тамъ рано и пополудни около 1000 порцій горячого чаю зъ хлѣбомъ. Чай приладжують и роздають сестры милосердія.

— **Міліоновый скарбъ.** Kurjer Stanisławowski доносить, що въ селѣ Трôйци пôдъ Заболотовомъ въ повѣтѣ снятиньскôмъ выкопавъ якійсь селянинъ на своимъ грунтѣ сѣмь чвертокъ турецкихъ дукатôвъ. Якъ згадана ґазета пише, має сей скарбъ походити зъ часôвъ турецкихъ вôйнъ; вôнъ становивъ воєнну касу Туркôвъ и они въ небезпечности закопали его.

— **Населенье Угорщины.** Пôсля послѣднои конскрипціи есть на Угорщинѣ: 7,477.332 Мадярôвъ, а то 4,250.000 римо-католикôвъ, 180.903 греко-катол., 19.577 православныхъ, 313.763 евангеликôвъ, 2,187.994 реформованыхъ, 61.007 унітаріѣвъ, 457.287 жидôвъ и 6.354 иншихъ вѣроисповѣдань; 2,618 582 Сербо-Хорватôвъ, а то 1,621.215 римо-католикôвъ, 10.824 греко-католикôвъ, 978.482 православныхъ, 585 евангеликôвъ, 763 реформованыхъ, 5.306 жидôвъ и .910 иншихъ вѣроисповѣдань; 2,604.027 Румунôвъ, мѣжь ними 8.398 римо-католикôвъ, 975.495 греко-католикôвъ, 1,611.983 православныхъ, 1.231 евангеликôвъ, 967 реформованыхъ, 218 унітаріѣвъ, 5,376 жидôвъ, 359 иншихъ вѣроисповѣдань; 2,129.406 Нѣмцѣвъ, зъ того 1,434.729 римо-католикôвъ, 1.179 греко-католикôвъ, 1.511 православныхъ, 418.624 евангеликôвъ, 27.515 реформованыхъ, 106 унітаріѣвъ, 244.714 жидôвъ и .028 иншихъ вѣроисповѣдань; 1,921.600 Словакôвъ, а то 1,341.172 римо-католикôвъ, 99.203 греко-католикôвъ, 805 православныхъ, 454.831 евангеликôвъ, 11.156 реформованыхъ, 48 унітаріѣвъ, 13.413 жидôвъ и 904 иншихъ вѣроисповѣдань; 384.231 Русинôвъ, а то 2.549 римо-католикôвъ, 379.492 греко-католикôвъ, 884 православныхъ, 54 евангеликôвъ, 40 реформованыхъ, 2 унітарія, 1.169 жидôвъ и 41 иншихъ вѣроисповѣдань; 94.993 Словѣнцѣвъ, а то 74.485 римо-католикôвъ, 13 греко-католикôвъ, 7 православныхъ, 20.390 евангеликôвъ, 44 реформованыхъ, 51 жидôвъ и 3 иншихъ вѣроисповѣдань. До иншихъ народностей належить 233.079 душь, зъ того 152.945 римо-католикôвъ, 29.156 греко-кат., 31.674 православныхъ, 3.156 евангеликôвъ, 10.718 реформованыхъ, 666 унітаріѣвъ, 2.958 жидôвъ, 1.806 иншихъ конфесій. Взагалѣ зъ цѣлого населеня припадає на Мадярôвъ 42·82%, на Сербо-Хорватôвъ 14·99%, на Румунôвъ 14·92%, на Нѣмцѣвъ 12·20%, на Словакôвъ 11%, на Русинôвъ 2·20%, на Словѣнцѣвъ 0·54% и на иншихъ 1·33%.

— **Дрôбнѝ вѣсти.** Рада мѣста Теребовлѣ надала на своимъ засѣданю дня 29 н. ст. жовтня почетне горожаньство намѣстникови ґр. Каз. Баденьому, маршалкови кн. Евст. Сангушкови и кн. Ад Сапѣзѣ. — Бурмістръ мѣста Львова Мохнацкій, перебуває теперь у Вѣдни въ справѣ 10-мілioновои позички, яку намѣряє Львôвъ затягнути, а такожь въ справѣ проєктованого горѣвчаного монополю. — Архикнязь Францъ Фердинандъ д'Есте має приѣхати сеи осени на ловы до ґр. Ромада Потоцкого. — Выдѣлъ касы ощадности мѣста Кракова призначивъ 500 зр. на переведенье досвѣдôвъ зъ сыровицею крови въ шпитали св. Людвика въ Краковѣ пôдъ управою д-ра Якубовского. — Въ Коломыи — якъ доносить тамошна ґазета — выринула по-при кандидатуры на бурмістра пп. Витославского и Функенштайна ще кандидатура тамошного нотаря п. Прашіля.

Посмертнѝ — ǂ — оповѣстки.

Анна зъ Трильовскихъ Величко, вдова по бл. п. Яковѣ Величку, бувшôмъ пароху въ Угриновѣ, повѣта сокальского, мати бл. п. Іоана Величка бувшого крилошанина митрополичои капітулы львôвскои, упокоила ся по довшôй недузѣ дня 19 жовтня с. р. въ Козловѣ, переживши 84 лѣтъ. Покôйна вôдзначала ся тихимъ, скромнымъ а трудолюбивымъ житьемъ и горячою любовію до свого рускаго обряду и рускаго народу. В. ѣ. п.!

Наука штука и література.

— **Краєва рада шкôльна** рѣшила зачислити книжку п. з. „Взори поезиї і прози для кляси пятої шкіл середних, уложив д-р Константин Лучаківскій“ до книжокъ дозволеныхъ при науцѣ въ середныхъ школахъ.

Господарство промыслъ и торговля.

— **Дирекція зелѣзниць** оповѣщує: Замкненье стаціи Нове Загôрє для руху товарового. Зъ днемъ 15 падолиста с. р. буде стація Нове Загôрє замкнена для руху товарового, однако експедиція особъ и пакункôвъ въ тôй стаціи буде вôдбувати ся й на дальше. Въ тôй стаціи не буде цѣлкомъ приймати ся и выдавати посылокъ меншихъ, посылки-жь въ ладункахъ цѣловозовыхъ, котрѝ можуть прийти въ Новôмъ Загôрю до експедиціи обмежує ся въ той способъ, що въ данôмъ случаю, почавши вôдъ высше наведеного речинця, чинности канцелярійнѝ полагоджувати буде стація Загôрє.

Дотеперѣшна назва на шляху Пільзно-Хебъ лежачои стаціи, Плянъ-Тахавъ, змѣнена зъ днемъ 15 н. ст. жовтня на „Плянъ“.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На закупно образа „Хмѣльницкій по битвѣ пôдъ Зборовомъ“** зложили дальше Вп. пп.: проф. Исид. Громницкій 1 зр., проф. Вас. Бѣлецкій 50 кр., урядникъ дирекціи лѣсôвъ и доменъ Каз. Тиховскій 50 кр., о. катихитъ Олекс. Стефановичь 50 кр., посолъ Юліянъ Романчукъ 1 зр., проф. Ив. Бѣчай 50 кр., управитель школы вправъ Корн. Червиньскій 50 кр. [всѣ зô Львова], Вп. панѣ Глѣбовицка [на почту Лосичь] 3 зр. — Позаякъ на цѣлковиту сплату образа хибує ще 136 зр., то комітетъ просить о скорѝ дальшѝ датки.

Послѣднѝ вѣсти.

При нинѣшныхъ доповняючихъ выборахъ посла на соймъ краєвый зъ куріи сѣльскихъ громадъ округа старо-мѣского на мѣсце пок. ґр. Людвика Водзицкого на 106 голосуючихъ одержавъ Казимиръ Беляньскій 67 голосôвъ, а о. Михайло Зубрицкій 39 голосôвъ. Отже выбраный посломъ Казимиръ Беляньскій.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 6 падолиста. Оголошено цѣсарске розпорядженье о устроєню комісаріяту поліціи въ Острави моравскôй. — Говорять, що мін. Мадейскому поручено выготовити новый проєктъ реформы выборчои. — Цѣсарь наказавъ чотиротыжневу жалобу по покôйнôмъ царѣ.

Петербургъ 6 падолиста. Урядово оголошено, що наречена царя Аліція перейшла на вѣру православну. — Въ Москвѣ лучили ся демонстраціи противъ проф. Захарина, бо мѣжь народомъ ширять ся поголоски, мовь бы вôнъ отруивъ пок. царя. Поліція стереже мешканя Захарина а студенты університету заявили, що не будуть ходити на его выклады.

Парижъ 6 падолиста. Въ палатѣ депутованыхъ и въ сенатѣ выголошено посмертнѝ згадки про пок. царя а вôдтакъ закрыто засѣданя на знакъ жалобы.

Лондонъ 6 падолиста. Прийшло до кровавого бою на суши и мори на пôвнôчь вôдъ Портъ-Артуръ; страты по обохъ сторонахъ великѝ але близшѝ вѣсти ще не поданѝ. Въ цѣлôмъ Японѣ мають вôдбутись великѝ торжества въ честь побѣднои арміи.

Цѣна збожа и другихъ продуктовъ

5 н. ст. падолиста 1894.

Львовъ: Пшениця 6·40 — до 6·75, жито 5·— до 5·40, ячмѣнь 5·— до 6· , овесъ 5·— до 5·50, рѣпакъ 8·75 до 9·10, горохъ 5·— до 8· —, вика 4·75 до 5·—, льнянка —·— до —·—, бобъ —·— —·—, бобикъ 4·— до 4·25, гречка —·— до ·— конюшина червона 55·— до 58·—, конюшина бѣла 60·— до 80·—, конюшна шведска —·— до —·—, киминъ —·— до —·—, анижь —·— до —·—, кукуруза —·— до ·—, хмѣль —·— до —·— зр. за 56 кільо у Львовѣ, оковита за 10.000 літровъ —·— до —·— зр.

Подяка.

О незавидной доли убогихъ рускихъ школярѣвъ и школярокъ трохъ руско-народныхъ школъ у Львовѣ, котрыми опѣкує ся львовске добродѣйне товариство „Школьна Помочь“, почали зновъ промышляти великодушнї добродѣї-члены. Всч. о. сов. Ив. Редкевичъ промовивъ щиро до серця парохіянъ церкви св. Юрія, пойшовъ зъ тацою и зобравъ 46 зр.; Всч. о. Ом. Ваньо, катихитъ школы им. Маркіяна Шашкевича, пойшовъ за его примѣромъ и зобравъ 13 зр. А дальше зволили жертвувати свои лепты Вп. оо. и пп.: Мих. Форись зъ Волѣ гологорски черезъ судъ въ Золочевѣ 5 зр., д-ръ Л. Косакъ у Львовѣ 3 зр.; Єв. Любка и Ром. Гузарѣ зо Львова 3 зр., Вас. Нагорный 2 зр., о. Григор. Пришлякъ зо Львова 1·50 зр., Атан. Заячковскій зо Львова 1 зр., Яр. Стефановичъ зъ Дмитря 1 зр.; Мих. Жарскій зъ Стронятина 1 зр., Ом. Ваньо зо Львова 1 зр., пос. Юл. Романчукъ 1 зр., проф. Ис. Громницкій зо Львова 1 зр., дир. Е. Харкевичъ зо Львова 1 зр. — Симъ першимъ въ сѣмъ школьномъ роцѣ щедрымъ жертводавцямъ на цѣли „Школьнои Помочи у Львовѣ“ маємо честь зложити прилюдно сердечну подяку.

Докучлива осѣнь вже настала, а зима вже передъ порогомъ! Всѣ убогї школярѣ и школярики заосмотренї доперва въ книжки и найпотрѣбнѣйшї школьнї приборы. Теперь треба ще богато-богато грошей на одѣжь, обувъ и харчь. Надѣємо ся, що Вп. и Всч. члены та добродѣї нашого товариства зволять ласкаво зновъ надсылати [найвыгоднѣйше почтовымъ переказомъ и на адресу: „Товариство Школьна Помочь у Львовѣ, въ Народномъ Домѣ“] свои членьскї вкладки и ленты. — О се дуже просить выдѣлъ товариства „Школьна Помочь у Львовѣ. *Алекс. Стефановичъ* голова. *Гр. Врецьона* скарбникъ товариства.

ПОДЯКА.

Руска фірма бронзовничa Володимира Усценьского и В. Скнуржіля у Львовѣ, улиця Галицка ч. 15, позолотила для нашихъ обохъ церквей сего року 3 чашѣ, вдновила 1 дарохранительницю и спорядила 2 дароносицѣ и 2 ложочки.

Позаякъ робота дуже совѣстно выконана, стиль нашого св. обряда строго захованый а при томъ цѣна дуже умѣркована; то складаємо симъ прилюдну подяку Вп. п. Волод. Усценьскому и В. Скнуржілю за ихъ трудъ та поручаємо Всеч. оо. Духовнымъ и Хв. комітетамъ церковнымъ тую фірму подъ всякимъ взглядомъ, а то тымъ больше, що тіи молодї фаховцѣ суть нашими людьми, котрыхъ поддержувати есть обовязкомъ кождого Русина.

Кудринцѣ дня 25-го жовтня 1894 р.

О. Володимиръ Ступницкій, руско-католицкій парохъ кудринецкій.

Прокопъ Мукумела, провізоръ церкви матричной.

Андрій Загарія, провізоръ церкви дочернои.

Иванъ Велевницкій, начальникъ громады мѣсточка Кудринцѣ.

[Слѣдують двѣ печати: 1) Гр.-кат. урядъ парохіяльный въ Кудринцяхъ. 2) Урядъ громадскій мѣсточка Кудринцѣ.] 379

Надосланє.

ОКУЛІСТЪ

Д-ръ Теодоръ Баллабанъ

б. с. асистентъ и лѣкарь на клініцѣ професора Борисикевича въ Градци

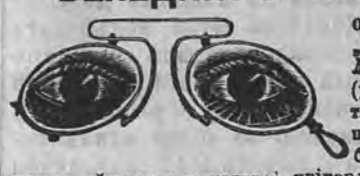
по кольказѣтной практицѣ спеціяльной, ординуе въ недугахъ и операціяхъ очныхъ при ул. Валовой ч. 7.

Вдъ годины 10-ои до 12-ои передъ полуднемъ и вдъ 3-ои до 5-ои пополудни. 6 41—52

Для убогихъ безплатно вдъ 9-ои до 10-ои рано.

Въ недѣлѣ и свята пополудни не ординуе.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „подъ Коперникомъ“, Львовъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одвалу) поручає у великомъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокля, дослегляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильнї, пйоны, сібелѣ, манометры и т. п. Устроєня звонковъ електричныхъ. Всякї направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя въ провінціи выготовляют точно. 148

Вже выйшовъ зъ друку

Илюстрованый Календарь „Просвѣты“

на рокъ 1895

360 4—10

Цѣна: брошурованого 35 кр., зъ пересылкою 40 кр.
„ оправного 45 кр., зъ пересылкою 50 кр.

Замовляти можна въ Товариствѣ „Просвѣта“ у Львовѣ ул. Ворменьска ч. 2 и у всѣхъ книгарняхъ Галичины.

Руска масть на гостець

есть найлѣпше, выпробоване средство на гостець и ревматизмъ, коленье, убезвладненье и т. д. — Цѣна 1 слоика 1 зр.

Есенція жолудкова

(Ш.) Цѣна 1 слоика 60 кр. 323 3 10

Головный складъ: **С. РУКЕРЪ** аптикарь у Львовѣ.

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

Почавши вдъ дня 12 лютого 1889 выдає

АСИГНАТЫ КАСОВІ

4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженьемъ

4½% зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ

а всѣ находячї ся въ обѣгу 5% **асигнаты касовї** зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ будуть **опроцентованї по 4½% вдъ 15 мая 1889.** 2218

Передрукъ не буде плаченый. **Дирекція.**

СКЛАДЪ КАВЫ и ЧАЮ

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

подъ знаменемъ

„СИРІОСЪ“

у Львовѣ

ул. Оссолиньскихъ ч. 11

Філія улиця 3 мая число 2

Найлѣпшій кавы ½ клґр. 1 зр. и 2227 36—?

Найлѣпшій чаї россійскї, хиньскї и Ліптона славнї анґлійскї ¼ клґр. 1 до 2 зр.

Купуйте товаръ добрый и щадьте гроть!

Пошукує мѣсця дякъ

зъ испытомъ, нежонатый, зъ голосомъ середнымъ, здобный управлятн хоромъ. Адреса: Іосифъ Радваньскій въ Тернополи ул. Руска ч. 119. 380 1—2

Ново отвореный маґазинъ „подъ Баторіемъ“

у Львовѣ, ул. Баторія ч. 18 напротивъ судовои палаты

поручає свой богато заосмотреный складъ модныхъ мужескихъ и галянтерійныхъ товаровъ, якъ: бѣлье, ковнѣрики, манштеты, краватки въ найновѣйшихъ фасонахъ и десенахъ, рукавички, лѣски, парасолѣ анґлійскї, американьскї кальошѣ, приборы до подорожѣ, якъ такожь анґлійску и французку перфумерію по найдешевшихъ цѣнахъ. Замовленя надъ 5 зр. высилає ся франко вдворотною почтою. **Цѣлый склеповый персоналъ говорить по руски.** 368 3—8

Ч 556.

КОНКУРСЪ

на три стипендіи по 135 зр. въ годъ изъ фонда бл. п. Андрея и Ѳересіи Шушкевичей для слушателей изъ высшихъ и учениковъ изъ среднихъ учебныхъ заведеній съ началомъ школьного года 1894/95.

Желающіи одну изъ тѣхъ стипендій получити, должны свои прошенія найдальше до дня 3 (15) декабря 1894 года посредствомъ своихъ властей учебныхъ въ Ставропигійскій Институтъ внести и выказатись:

а) свидѣтельствомъ крещенія, що суть рускои народности и гр. к. обряда;
б) свидѣтельствомъ нравственности, що хорошо ведутся и должности своего обряда совѣстно исполняютъ;
в) свидѣтельствомъ убожества, що въ стипендійной поддержцѣ нуждаются;
г) свидѣтельствомъ властей учебныхъ, що въ заведенія учебныи суть принятыи и въ наукахъ хорошо успѣваютъ.
д) Компетенты II года высшихъ учебныхъ заведеній должны выказатись, що колоквія хорошо выдержали, а компетенты III и IV годовъ, що правительственныи — взглядно другіи предписанныи испыты съ хорошимъ успѣхомъ сдѣлали.
е) Надѣленный тою стипендіею пользоватись будетъ нею до окончанія студій, а по окончаніи тыхже, еще два года, если подвергнется строгимъ испытамъ въ цѣли достиженія академической степени доктора и выкажется, що въ теченіи первого года два такіи же испыта выдержалъ.

Отъ Ставропигійского Института.

Львовъ дня 10 (22) октября 1894.

Д-ръ Исидоръ Шараневичъ,
Сеніоръ Ст. И.

382 1—1

Топорцѣ лѣсовї до значеня, власного выробу — поручає

ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ

ножовникъ у Львовѣ ул. Боимовъ ч. 3.

Цѣнники даромъ.

Ванны довгї по зр. 16 и 18; насѣдовї по зр. 6 и 7·50. — Меблѣ зелѣзнї въ великомъ выборѣ. Ложка складанї по зр. 6

4595 *поручає*

ЦЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.)

Цѣнники илюстрованї рѣзныхъ предметовъ до розпорядимости.

Важне для Пань!

По умѣренныхъ цѣнахъ на кожду мѣру продає ся форми на станики, плащики, пляфроки и т. д. Приймає ся до крою цѣлї сукнѣ а на жаданье до фастриґованя и выпробованя подъ гарантією найточнѣйшого выкончення. 73 66—?

Лише за 10 зр. въ 12 лекціяхъ выучує ся подъ гарантією крою французского.

ЕВГЕНІЯ ВЕКЕРОВА

Львовъ ул. Сикстуска ч. 21. П. поверхъ коло старои почты.

М. Р. ШНАЙДЕРЪ

заприсяженый знавець судовый

въ Станиславовѣ

296 поручає своє 14—52

роботну бронзовничу и торговлю знарядовъ церковныхъ

основану 1882 року.

Выйшовъ зъ друку

КОБЗАРЬ

Тараса Шевченка

Выборъ поезій для народу

зъ житьеписью и портретомъ автора.

Накладомъ товариства „Просвѣта“.

Цѣна 25 кр.

Оправленї примѣрники продають ся по 35 кр.

Для старшихъ и молодшихъ

мужчинъ!

препараты реґенераційнї, уживанї старшимъ штабовымъ лѣкаремъ д-ромъ Міде-ромъ водъ многихъ лѣтъ зо знаменитымъ успѣхомъ противъ всѣхъ нервовыхъ недугъ, повставшихъ въ наслѣдокъ знищеня нервовъ и выкликавшихъ передчасне ослабленье духа и тѣла. — Особливо выпробоване яко скрѣпляюче средство противъ мужескои безсильности. — Цѣна зъ точнымъ лѣкарскимъ поученьемъ уживаня 3 зр. 10 кр., зъ почтовою пересылкею 25 кр больше за опакованье. Одинокій головный складъ и мѣсце выробу: Аптика св. Юрія, Відень V/2, Wimmergasse Nr. 33, куды треба пересылати всѣ письменнї замовленя. — Складъ у Львовѣ: Аптика Миколяша 1—16 384

БРИ-

твы швайцарскї и англійскї, ремѣнцѣ и марморки пензлѣ и всякї приборы до голеня

поручає найдешевше 2537

торговля приборовъ до подорожи, бѣля мужескоto, перфумеріи и т. п.

ПАВЛА ЛЯНҐНЕРА

передъ тымъ

БРАТОВЪ ЛЯНҐНЕРОВЪ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.

Куриловичъ и Сурмачевскій

въ Станиславовѣ

поручають

ВИНА угорскї, австрійскї, реньскї, французскї, испаньскї,

шампаньскї

Горѣвки краєвї и заграничнї

лікеры амстердамскї

Конякъ французскій

румы краєвї и заграничнї

Аракъ де Ґоа

чай хиньскій и россійскій

маринаты

сыры, овочѣ и цукры.

Знамениту горѣвку виноградну.

292 Комнаты до снѣдань. 24 26

НА РАТЫ

МАШИНЫ ДО ШИТЯ

зъ найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и краевыхъ водъ 25 до 65 зр.

поручає 4798 129—?

ЛЮДВИКЪ ҐАРДОЛИНЬСКІЙ

Львовъ, площа Галицка 14.

Цѣнники на жаданье даромъ и франко.

Змѣна мешканя!

Дентистъ

Д-ръ С. Райнгольдъ

365 мешкае теперь 7—39

при улици Сикстускій ч. 21

Змѣна мешканя!

Спеціялістъ недуги ухъ, носа и горла

Д-ръ І. Райнгольдъ

364 мешкае теперь 7—39

при улици Сикстускій ч. 21.

НА СЕЗОНЪ ОСѢННЫЙ

Просить ся ласкаво всѣхъ Вп. Гостей выставовыхъ пересвѣдчити ся о дивнѣй дешевости осѣнныхъ и зимовыхъ товаровъ, вже спровадженыхъ въ великѣй скількости.

Слѣдуючї товары продають ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ доки истнує запасъ:

1000 модныхъ муфовъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·50, 2·— до 5 — зр.
1000 кожуховыхъ шапокъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·80, 2·20 до 4·— зр.
1000 фланельовыхъ и суконныхъ блюзъ осѣнныхъ и зимовыхъ 2·50, 3·— до 6 зр.
500 гальокъ волочковыхъ по 2·50 до 4·— зр.
1000 хустокъ Гімаляя, найбольшій родъ 1·75, 2·25 до 4·— зр.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ суконокъ на осѣнь и зиму 1·80, 2·50 зр.
1000 модныхъ плащиковъ на осѣнь и зиму вдъ 4 зр. и высше.
3000 одяговъ для хлопчиковъ у всѣхъ величинахъ по 1·80, 2·—, 3·— зр. и высше.
Особливї новости въ стяжкахъ, воаляхъ, капелюхахъ дамскихъ и дитинныхъ, рукавичокъ ґлясе, дуньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хустка-хъ, панчохахъ, парасоляхъ до дощу, блюзахъ шовковыхъ и вовняныхъ, шляфрокахъ, костюмахъ и неґліжахъ надойшли власне въ великій скількости и доповняють ся щоденно.

Особлива гуртовна продажь принагодна

въ воддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимовъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на ложка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и ложка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (выробъ килимовъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 гарнітуровъ „Louvre“ на ложка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на ложка и 1 на столъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 гарнітуровъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на ложка, 1 на столъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рѣзныхъ краскахъ по 75, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·35, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ табетокъ (килимовый выробъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Steppa) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцовъ фланельовыхъ въ найлѣпшомъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваниковъ подъ и надъ ложка по 1·50 и 2·25 стрижений по 2·50, 3 и высше.
300 диванovъ на стѣну зъ перскимъ десеномъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванovъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванovъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванovъ повсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останковъ ходниковъ 8—10 метровъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкоръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкорки Анюра 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ імітацією шкоры тигра 7·50 и высше.
Дивany сальонній у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портіеры и занавѣсы коронковій аж до найлѣпшихъ сортовъ.

Всякї зъ провінціи надсылань порученя полагоджує ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

4895 176—?

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и одвѣчальный редакторъ: Иванъ Белей. Папѣръ зъ фабр. Черлянькои. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 241. Львôвъ, Четверъ 27 жовтня (8 падолиста) 1894. Рôчникъ XV.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских свят) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитших повѣстей“ выходитъ вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газет ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсератн платитъ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком
въ Австрії: на цѣлий рôкъ . . . 18 зр. на пôвъ року . . . 9 зр. на чвертъ року 4 зр. 50 кр. на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.
за границею: на цѣлий рôкъ . . . 24 зр. на пôвъ року . . . 12 зр. на чвертъ року . . . 6 зр.
у Львовѣ: на цѣлий рôкъ . . . 16 зр. на пôвъ року . . . . 8 зр на чвертъ року . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.
Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попередне застереженя. — Реклямація неопечатані вôльні вôдъ порта.
Поодинокє число коштує 8 кр. в. а.
Оголошенія принимають ся по цінѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовой а въ рубрицѣ „Надсилане“ по 20 кр. в. а. Модлки числять ся по 10 кр. вôдъ стинця.

Доповняючѝ выборы до сойму.

Дня 6. с. м. вôдбули ся выборы въ трехъ округахъ зъ курій сѣльскôй: въ Старôмъ-мѣстѣ и въ Зборажи у всхôднôй Галичинѣ, а въ Тарнобжегу въ захôднôй. Результатъ же тыхъ выборôвъ такій:

Въ Старôмъ-мѣстѣ на 106 голосуючих дôставъ польскій кандидатъ маршалокъ Казимиръ Беляньскій 67, а рускій кандидатъ о. Михайло Зубрицкій 39 голосôвъ, — отже выбраный К. Беляньскій.

Въ Зборажи дôставъ пôдпертый Поляками и польскимъ комітетомъ центральнымъ маршалокъ Тадей Федоровичь 73, а рускій кандидатъ о. Алексей Заячкôвскій 63 голосôвъ, — отже выбраный Т. Федоровичь дуже слабою бôльшостію голосôвъ.

Въ Тарнобжегу выбраный кандидатъ польского центрального комітету гр. Здиславъ Тарновскій [сынъ бувшого маршалка краєвого Яна] 101 голосами; кандидатъ селяньства Янъ Робакъ дôставъ 30 голосôвъ.

Про выборы въ Старôмъ-мѣстѣ и въ Зборажи не маємо ще ширших вѣстей. Вѣдомо вже намъ лишь то, що въ обохъ округахъ власти правительственнѝ при помочи жидôвъ пôдпирали кандидатôвъ стороны польскôй, котрѝ, яко маршалки, мали й такъ за собою могучѝ способы аґітаційнѝ. Впрочôмъ въ округѣ старо-мѣскôмъ уже правыборы вôдбували ся въ такій спосôбъ, щобы рускій кандидатъ не мôгъ выйти [декуды выборцѣ навѣть не знали дня правыборôвъ, а коли зъѣхавъ комѣсарь, зôйшла ся зверхнôсть громадска и жиды та й выбирали по-найбôльше bracі mojżeszowego wyznania]. Не безъ того, що въ обохъ округах причинилась до упадку рускихъ кандидатôвъ безперечно такожь байдужнôсть загалу рускôй интеліґенціи або зновъ ворогованье партійне та проста завись

Польскѝ маніфестації противъ Россіи

стоять нинѣ на порядку дневномъ въ цѣлôй Галичинѣ, а особливо — замѣтна се рѣчь — у всхôднôй. Кромѣ безнастанного святкованя всякихъ памятокъ историчныхъ по костелахъ богослуженями и въ товариствах та на зборах — почато по мѣстахъ выправляти маніфестаціи по причинѣ вѣдомои справы крожаньскои.

Gazeta Narodowa подае пôдъ заг. „Manifestacye religijno-narodôwe“ таку вѣсть: „Доносять намъ зъ кôлькохъ околиць краю, що ще въ листопадѣ с. р. вôдбуде ся въ многихъ мѣсцевостяхъ дуже торжественне посвяченье хрестôвъ на память жертвъ крожаньскихъ“. А якъ вôдбувають ся такѝ маніфестації, наводимо для примѣру одну зъ мѣста Станиславова, описану въ дневникахъ польскихъ:

„Въ день всѣхъ святыхъ, вôдповѣдно програмѣ, вырушила зъ костела о годинѣ 3-ôй зъ полудня процесія на кладовище. Молодѣжь улицями несла на раменахъ хрестъ такій великій, що для двигненя его треба було три цять людей. Хрестъ вкопано на цвинтара въ присутности кôлькохъ тысячей публика, посвятивъ его кс. инфулатъ Кершка въ асистенціи лат. клира, а кс. Маєвскій выголосивъ до того хреста вельми патріотичну проповѣдь. Потôмъ вôдспѣвано польскѝ пѣснѣ патріотичнѝ и промовивъ п. Дейчаковскій...“

Чи такѝ маніфестації справдѣ мають вôдбувати ся ще въ многихъ мѣсцевостяхъ, чи може Gazeta Narodowa спекулюе своею вѣстію лишь на заохоту, не знаємо, сякъ чи такъ выходить одно, що Поляки галицкѝ теперѣшну хвилю уважають за часъ вôдповѣдный на пôдбудженье патріотичного духа польского до найвысшого ступѣня антаґонізму до Россіи — мимо того, що зъ однои стороны Поляки въ Россіи дожидають вôдъ нового царя якоись полекшѣ, а зъ другои стороны цѣсарь Австріи и его правительство старають ся, при змѣнѣ на царскôмъ престолѣ, заняти супротивъ Россіи становиско приятельске.

Духъ той проявляе ся ярко и въ заявленôй симпатіи послови Леваковскому за его звѣстный выступъ въ радѣ державнôй. Вôдъ Полякôвъ зô Львова и зъ иншихъ мѣстъ краю посолъ Леваковскій вôдбирае сотки телеґрамъ ґратуляційныхъ, котрѝ славлять его яко — другого „Рейтана“..

Рада державна.

На вторковôмъ засѣданю палаты послôвъ заявивъ міністеръ внутрѣшныхъ справъ марк. Бакегемъ, вôдповѣдаючи на интерпеляцію Ріхтера, що правительство предложить въ коротκôмъ часѣ проєктъ закона въ справѣ вôдбуваня ветеринарскои практики. Обовязкове обезпеченье худобы вымагаѐ ще дальшихъ студій и згоды обохъ половинъ державы.

Вôдтакъ вела ся дальша дискусія надъ карнымъ кодексомъ. По бесѣдѣ Фандерлика, котрый промавлявъ за проєктомъ, замкнено дискусію, а ґенеральными бесѣдниками выбрано: Пацака contra и Пініньского pro.

Пос. Пацакъ вказуе на справу выборчои реформы и бачить въ нѣй причину до голосованя противъ проєкту, бо передовсѣмъ треба перевести выборчу реформу. Бесѣдникъ есть отвертымъ прихильникомъ реформы карного закона, хоче нового, лѣпшого та признае такожь, що въ проєктѣ суть деякѝ постановы, означаючѝ поступъ. Бесѣдникъ голосувавъ въ комісіи за переходомъ до спеціяльнои дискусіи, щобы поправити истнуючѝ хибы. Однако въ зуставленю мѣжь добрыми сторонами въ давнôмъ карнôмъ кодексѣ, а злыми сторонами въ проєктѣ ухваленôмъ комісією, злѝ стороны, особливо що-до політичныхъ переступствъ, переважують. Єсли проєктъ буде ухваленый, потягне за собою придушенье вôльного слова и вôльнои прасы. Значнѝ части проєкту просто переписанѝ зъ нѣмецкого кодексу: се недостойне самостôйного парляменту. Лише вôддѣлъ о провинахъ самостôйно обробленый. Нѣмецкій кодексъ маѐ 10 случаѣвъ провинъ, проєктъ австрійского кодексу ажь 120. Бесѣдникъ признае, що доброю стороною проєкту есть заведенье услôвного засуду, вôдкладаня кары и способу засуджуваня малолѣтныхъ переступникôвъ. Сторонництво бесѣдника поборюе проєктъ, щобы охоронити свободу прасы и слова та длятого бо бачить, що проєктъ есть гôршій що-до політичныхъ справъ.

Пос. Пініньскій выголосивъ довшу промову pro, въ котрôй передовсѣмъ замѣтивъ, що проєктъ выпавъ взагалѣ дуже добре и выказуе значне полѣпшенье въ вôдношеню до истнуючого закона. Такъ само новѝ параґрафы услôвного засуду и увôльненя въ наслѣдокъ вôдклику найшли прихильне принятье у бôльшои части бесѣдникôвъ. Замѣты, якѝ пôдносили ся противъ тыхъ новыхъ параґрафôвъ, неоправданѝ, бо вôдъ нашихъ судьѣвъ можна надѣяти ся справедливого ихъ примѣненя. Услôвный засудъ не може заступити короткои кары арешту и буде примѣнюваный лише выимково и въ оправданыхъ случаяхъ. Противъ увôльненя зъ застереженьемъ вôдклику пôдносили ся голосы о стôлько, що засужденый мусить стояти безнастанно пôдъ доглядомъ полиції; однако безъ сеи загальнои постановы не дасть ся справа перевести. Въ дуже демократичныхъ державахъ поступае ся въ той самъ спосôбъ. Значѣнье постановы о утратѣ шляхотства дуже пересаджене. Засужденый урядникъ тратить такожь свôй характеръ а евентуально и ордеры. Ся постанова цѣлкомъ оправдана, однако чи буде вôдкинена, чи ухвалена, то се не вплыне цѣлкомъ на стôйнôсть проєкту.

Що-до поведеня зъ малолѣтными переступниками, то й тутъ выказуе проєктъ значный поступъ. Дальшою доброю стороною проєкту есть се, що при політичныхъ справахъ задержано дуже точно компетенцію судôвъ присяжныхъ, котрыхъ дѣяльнôсть обмежено за те при обманьствахъ и кривдѣ зъ причины частыхъ увôльняючих вердиктôвъ, якѝ выдавали судьѣ присяжнѝ, не могучи розглянути ся въ замотаныхъ процесахъ.

Дальше обговорюе бесѣдникъ накладанье и высоту каръ проєкту и застерѣгае ся передъ закидомъ пос. Славика, немовь бы коло польске перестало вже бути автономічнымъ; коло польске есть и нинѣ автономічне, тамъ де того потреба; при карнôмъ кодексѣ нема потребы маніфестувати автономію. Бесѣдникъ боронить вôдтакъ постановъ проєкту дотыкаючих поєдинку, полемізуе зъ пос. Пацакомъ, Кронаветеромъ и Вебером и заявляе, що его сторонництво буде голосувати за проєктомъ.

По промовѣ пос. Пініньского приступлено до голосованя. Вôдкинено внесенье Пернерсторфера о переходѣ надъ законом до дневного порядку, а такожь три внесеня Пернерсторфера, Вебера и Вашатого, щобы проєктъ вôдослати назадъ до комісіи, а вôдтакъ ухвалено перейти до спеціяльнои дискусіи надъ проєктомъ 170 голосами противъ 26.

Пос. Катрайнъ зложивъ вôдтакъ устный рефератъ зъ наглого внесеня Пальфіого въ справѣ лѣчничои сыровицѣ. Референтъ поставивъ внесенье, щобы вôзвати правительство до выроблюваня сыровицѣ пôдъ державнымъ наглядомъ, до заряджень потрѣбныхъ до контролѣ и до вызначеня вôдповѣдного кредиту въ конституційнôй дорозѣ.

Міністеръ внутрѣшныхъ справъ Бакегемъ звертае увагу, що пробы зъ сыровицею роблено вже въ однôмъ вѣденьскôмъ шпитали. Справа цла маловажна, бо сыровиця ажь до 80 ґрамôвъ вôльна вôдъ оплаты. Впрочôмъ справа довозу зъ заграницѣ буде управильнена спеціяльнымъ розпорядженьемъ міністра

---

4)

Три смерти.

Оповѣданье *Л. Н. Толстого.*

(*Конецъ.*)

IV.

Въ мѣсяць потôмъ надъ могилою покôйницѣ пишала ся камѣнна каплиця. Надъ могилою ямщика все ще не було каменя и тôлько ясно-зелена трава прозябала надъ горбикомъ одинокимъ слѣдомъ минулого истнованя чоловѣка.

— А грѣхъ тобѣ буде, Сергію, — говорила разъ кухарка на стаціи, — коли ты Федорови каменя не купишь. Перше говоривъ — зима, а нинѣ чому слова не дотримуєшь? Я-жь свѣдкомъ була. Вôнъ вже приходивъ до тебе разъ просити; не купишь, — еще разъ прийде, душити буде.

— Та що, я хиба перечу? — вôдповѣвъ Сергій: — я камѣнь куплю, якъ сказавъ, куплю, за пôвтора цѣлкового куплю. Я не забувъ, однакъ привезти треба. Скоро прийде нагода въ городъ поѣхати, то й куплю.

— Ты-бъ хрестъ бодай поставивъ, отъ що! — озвавъ ся старый ямщикъ: — а то зле буде. Чоботы — то носишь.

— Де его вôзьмешь, хрестъ той?.. Зъ полѣна не выстружешь.

— Що то казати — зъ полѣна не выстружешь? Сокиру въ руки, та въ гай досвѣта пôйди, то й выстружешь. Чи ясеня, чи що зôтнешь, отъ и хрестикъ буде. А то хиба ще й гайового пойти горѣвкою... Та тои дрянѣ тôлько, що й напоити не напоишь. Отъ я якось-то штельваґу зломивъ, нову вырубавъ славну, — нѣхто слова не сказавъ.

Раннымъ ранкомъ, скоро свѣтъ, Сергій взявъ топôръ и выбравъ ся въ гай.

На всѣмъ лежавъ холодный, матовый серпанокъ падаючои ще, не освѣченои сонцемъ росы. Всхôдъ незначно яснѣвъ, вôдбиваючи свое слабе свѣтло на мережанôмъ дрôбными хмарками зводѣ неба. Нѣ одна травка въ низу, нѣ одинъ листокъ на верхнôй гильцѣ дерева не колихались. Тôлько десь-колись трепетъ крылъ въ гущавинѣ деревъ, або шелестъ по земли, перерывали тишину лѣса. Въ тôмъ дивный, чужій природѣ звукъ роздавъ ся и завмеръ край лѣса. Та знову давъ ся чути звукъ, и рôвномѣрно ставъ повтарати ся въ низу коло пня одного зъ неподвижныхъ деревъ. Одинъ зъ вершкôвъ незвычайно затремтѣвъ, сочисте листье его зашептало щось и птичка, що сидѣла на однôй зъ его вѣтокъ, зô свистомъ пурхнула два разы и, виляючи хвостикомъ, сѣла на друге дерево.

Сокира низомъ дзвенѣла слабше и слабше, сочистѝ, бѣлѝ трѣски падали на зрошену траву, и легкій трескôтъ роздавъ ся пôсля ударôвъ. Дерево затремтѣло цѣлымъ тѣломъ, нагнулось и быстро выпростувалось, залякано хитаючись на своѣмъ корени. На хвильку все втихло, але знову нагнуло ся дерево, давъ ся чути трескôтъ въ его пни и, ламаючи гиляки та спустивши вѣти, воно вдарило вершкомъ по сырôй земли. Звуки сокиры и крокôвъ притихли. Птичка свиснула и пурхнула высше. Вѣтка, котру вона зачѣпила своими крильцями, похолѣталась якійсь часъ и завмерла, якъ и другѝ, зъ всѣмъ своимъ листьемъ. Дерева ще радôстнѣйше пышали ся на новôмъ просторѣ своими неподвижными вѣтками.

Перше промѣнье сонця, пробивши темну хмару, блысло въ небѣ и побѣгло по земли и небѣ. Туманъ филями ставъ переливати ся, роса, поблыскуючи, заграла на зелени, просвѣтчастѝ, блѣдѝ хмариночки зъ поспѣхомъ розбѣгали ся по блакитнôмъ зводѣ. Птицѣ прокинулись въ гущавинѣ и, мовь навѣженѝ, щебетали щось щасливого; сочисте листье радôстно и спокôйно перешептувалось на верхахъ, а вѣти живыхъ деревъ поважно, величаво захитались надъ мертвымъ, поляглымъ деревомъ.

Переклавъ ***В. Щуратъ***.

Зъ новыхъ поезій П. Кулѣша.

Чоломъ доземный моѣй же таки знанôй.

Я знавъ тебе маленькою, рѣзвою,
И буде вже тому́ зъ пôвъ сотнѣ лѣтъ.
Мы бачили багацько дивъ зъ тобою,
Мы бачили и взнали добре свѣтъ
Боролись мы не разъ, не два зъ судьбою,
И въ боротьбѣ осыпавъ ся нашъ цвѣтъ.
Вôдъ свѣту мы прегордого вôдбились,
Да въ старощахъ ще красче полюбились.

Скажи, коли-бъ вернувсь изновъ той день,
Якъ бачились у-перве мы зъ тобою,
Чи зновъ бы ты спѣвала тыхъ пѣсень,
Щó по свѣтахъ летять було за мною?
Чи зновъ бы ты, зачувши дзень-дзелень,
На морозѣ лягала головою
И слухала музику тыхъ копытъ,
Щó до твоихъ несли мене воротъ?

О, знаю, що коли-бъ еси и зъ раю,
Кôнця й вѣнця усѣхъ земныхъ розлукъ,
Почула, що дорôженьку верстáю
До тебе крôзь дымы́ пекельныхъ мукъ
И се́рденькомъ на силахъ знемагаю,
И падае знемóженый мôй духъ, —
Позичила-бъ ты крылъ у серафима
И рúнулась къ менѣ свѣтъ за очима.

И въ мóрокъ зла зô свѣту чистоты
Метнýлась бы однымъ-одна душею..
Перемогла-бъ нечисту силу ты
Пречистою потýгою своєю, —
И, въ парѣ, мы въ чудóвнѝ высоты
Зняли́сь бы зновъ по-надъ житя грязе́ю,
И, пôсля всѣхъ трѣвогъ и завирюхъ,
Були-бъ — одинъ блаженно тихій духъ.

Зъ поетичныхъ творôвъ С. Руданьского.

Польській и рускій кôтъ.

Несе мясо рускій кôтъ, —
Польській выхиляcомъ:
„Що ты, котику, несешь?“
А той каже: „Мясо“!“

Та якъ „мясо“ вымовлявъ —
Мясо и упало,
И зъ нимъ польського кота
Въ мінутѣ не стало.

Несе мясо польській кôтъ, —
Рускій и пытае:
„Що ты, котику, несешь?“
— Mięso! — вôдвѣчае.

Та якъ „mięso“ вымовлявъ,
То такъ стиснувъ зубы,
Що бѣдняка рускій кôтъ
Лишь облизавъ губы.

скарбу, котрый мав въ тôй справѣ порозумѣти ся зъ Угорщиною. Если дотеперѣшнй досвѣды оправдають ся, подумає правительство о заведеню вôдповѣдного института. Міністеръ доставить фондôвъ на спровадженье сыровицѣ зъ средствъ, призначеныхъ на санітарнй выдатки и гадає, що палата затвердить евентуальне переступленье прелімінаря.

Внесенье Катрайна ухвалено. Такожь ухвалено безъ дискусіи внесенье пос. Форманка, дотыкаюче урльопованя воякôвъ, щобы вхъ можна ужити до пôльныхъ робôтъ въ Чехіи, Моравѣ и Шлезку. Вкôнци принято внесеня Кляича и Бянкинього що-до заряджень зъ причины нужды.

Спинчичь и товаришѣ интерпелювали въ справѣ тенденційныхъ справоздань кореспонденційного бюра о послѣдныхъ подѣяхъ въ Истріи.

Слѣдуюче засѣданье вôдбуде ся въ суботу.

Дописи „Дѣла"

Зъ Дрогобиччины.

[Письмо Вп. о. С. Кушика зъ Опаки въ справѣ спекуляцій нафтярскихъ.]

Въ ч. 182 „Дѣла" остерѣгано мешканцѣвъ Опаки и Кропивника коло Схôдницѣ передъ спекулянтами нафтовыми, що арендують у нихъ грунты пôдъ закопы. Спаси-Бôгъ за щиру гадку, однакожь заявляю, що тутъ не поможе нѣяка осторога, бо тотй спекулянты, тримаючи въ рукахъ чужй грошѣ, мають певнѣйше средство до переконаня селянина, нѣжь Богъ вѣсть якій бесѣдникъ зъ голыми руками. Кажѣть ему, щобы ще здержавъ ся зъ арендованьемъ а возьме потому бôльше, то вамъ просто скаже: „А вамъ що въ тôмъ вадить? Дайте дѣтямъ ѣсти, заплатѣть податокъ, заспокôйте мои довги, та берѣть и самй мою нивку! Що менѣ зъ такого грунту, що дармо на нѣмъ працюю?" И дѣйстно, найчастѣйше нужда веде селянина до того кроку. Грунтъ мають тутъ дуже плохій, розкиненый [такъ и той, що арендують пôдъ закопы, лежить далеко за селомъ], зъ рôлѣ не вертає ся навѣть высѣяне зерно, а сѣє ся лишь за-для соломы, бо сѣна такожь мало, коли на одну фѣрку треба ѣздѣ чотири днѣ стратити, щобъ его наскоблити и згребсти. Одинока вхъ пôдпора — то заробокъ въ лѣсахъ бар. Лібіга, а коли теперь настали лѣта слотливй, мізерію [овесъ] градъ посѣкъ и що лучше повени сполокали, дороги попсувались и нѣхто за направу вхъ не журить ся, то змалѣвъ и заробокъ, та зарôвно бѣдный якъ и богатшій повпадали у великй довги; не дивота-жь, що люде йдуть самй свôй грунтъ арендувати, бо бѣда вхъ жене.

Мимо того — знаючи, що колись, якъ не дай Боже справа ся выйшла бы на лихо для селянъ, вся вина спала бы на мѣсцевыхъ священикôвъ, я не оминаю нѣякои нагоды, прошу своихъ парохіянъ и грожу, абы такъ поквапно не позбували ся права до свого грунту, а въ крайнôй потребѣ няй бы бодай письменного чоловѣка брали зъ собою до контракту. Але всьо надармо, а бôльше власти я надъ ними не маю.

Завдяки судіи повѣтовому въ Пôдбужи, Впов. радникови п. Реваковичеви, не дѣють ся тутъ надужитя, якъ то деинде лучає ся, що замѣсть однои парцелѣ по три до контракту втягають, однакожь и сей запопадливый оборонець правъ селянина такъ само якъ и священикъ при наведеныхъ обставинахъ нѣчого не вдѣє зъ тутешнымъ чоловѣкомъ, тымъ бôльше, що селянинъ при всѣй своѣй бѣдѣ недовѣрчивый и байдужный, не дуже дбає за себе, а тымъ менче за свои дѣти.

Услôвя аренды, менѣ вѣдомй, є такй: Вôдъ кождого закопу обѣцяють паны по 200 а хто добре торгує ся, то й по 300 зр.; на се дають 50 до 100 зр. завдатку, а решту, якъ розпôчне ся робота. Арендують на двацять и пять лѣтъ, а до шѣстьохъ лѣтъ мають зачати вертѣти, бо инакше завдатокъ пропадає и контрактъ тратить свою силу.

Коли бы хто зъ Впов читателѣвъ зволивъ въ тôй справѣ подати яку добру раду, прошу яко въ тôмъ недосвѣдный.

С. Кушикô, приходникъ Опаки

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Господарска комісія радила вчера дальше надъ петиціею вѣденьскихъ рѣзникôвъ о отворенье румуньскои границѣ. Найберъ поставивъ внесенье о скликанье анкеты, щобы основно розслѣдити сю справу. Кôлькохъ нашихъ бесѣдникôвъ ставляло рôзнй внесеня, але всѣ заявили ся противъ отвореня границѣ. Фуріеръ представивъ упадокъ рѣзництва не лише по бôльшихъ, але й въ меншихъ мѣстахъ и мѣсточкахъ. Що-найлѣпша галицка и буковиньска худоба иде до Нѣмеччины, де лѣпше платять, а однако на пр. въ Гамбурзѣ мясо дешевше якъ у Вѣдни. Гр. Зедвіцъ приписує подороженье мяса купецкимъ спекулянтамъ та оправдує аґрарцѣвъ, що — на его думку — нѣчого не винй. Краньскій побоює ся, що если бы отворено границю, то рôльництво цѣлковито упало бы и ставить внесенье, щобы перейти надъ петиціею до дневного порядку. Въ тôй справѣ промавляли ще послы Повсе, Демель, Щепановскій и Єнджейовичь. Нинѣ має вôдбути ся голосованье.

Въ угорскôмъ соймѣ присвятивъ президентъ Банфі померщому цареви згадку, зазначуючи, що велить се зробити почутье людскости и обставина, що царь пôдпиравъ мирнй змаганя. Зъ тыхъ причинъ уважає вôдповѣднымъ згадати про царя зъ почестію и зложити высказъ спôвчутя. На се повставъ пос. Коломанъ Талі, зъ партіи независимыхъ, и сказавъ, що о цари, котрый мавъ бути приятелемъ угорского короля, не може говорити инакше якъ зъ почестію. Угорске правительство высказало вже свою кондоленцію по смерти царя у властивôй дорозѣ и вôнъ гадає, що на тôмъ повинно бы скôнчити ся. Не хоче вдавати ся въ критику конституціи, лише пригадує, що кн. Пашкевичь писавъ разъ цареви: „Угорщина лежить у нôгъ Вашого Величества." И дѣйстно армія царя Николая здавила свободолюбный рухъ Мадярôвъ и повела найлѣпшихъ сынôвъ мадярскои землѣ на страченье. О сѣмъ яко патріотъ не може Талі забути, а такъ якъ вôнъ, гадає богато иншихъ его товаришѣвъ. Зъ тои причины, — говоривъ, — що при нагодѣ смерти внука належить сю обставину пригадати, вносить, щобы бôльшôсть палаты приймила тй высказы спôвчутя не безъ дискусіи и не безъ пригадки на тй сумнй хвилѣ. Такъ само зробили се Поляки у Вѣдни. (Бесѣдникъ мавъ на думцѣ пос. Леваковского). Гадаю, — говоривъ дальше Талі, — що мы Мадяры не повинни нашимъ старымъ приятелямъ Полякамъ давати причины думати, немовь бы мы забули, що мы бороли ся разомъ зъ ними за нашу волю. Се хотѣвъ я сказати лише длятого, — закôнчивъ Талі — щобы пригадати що належить, а такожь, щобы зазначити нашй чувства, котрй примушують мене противити ся тому спôвчутю. Не годжу ся на внесенье президента. — Фердинандъ Гораньскій признавъ, що свого часу борола ся Угорщина противъ Россіи, але се не може бути перешкодою, щобы выповнити повинность людскости и щобы забути на минувшôсть. Такъ само промовивъ и Батіяні. По тыхъ промовахъ запытавъ президентъ палату, чи приймає его внесенье. Палата приймила и лише члены лѣвицѣ запротестували противъ того.

——

Перенесенье мощей царя Александра III. зъ малои палаты въ Ливадіи до церкви вôдбуло ся зъ цѣлою величавостію. До церкви несли домовину: царь, царевичь Юрій, кн. Уельскій, грецкій князь Николай и перебуваючй въ Ливадіи великй князѣ. Царь нѣсъ домовину въ головахъ. Крôмъ того несли ѣи: міністеръ двора Воронцовъ-Дашковъ, ґенералъ адъютанты Ріхтеръ и Черезинъ та князѣ Голицинъ и Барятиньскій. За домовиною поступали: царица вдова, княжна Уельска, кн Аліція, сестры царя Николая Ксенія и Ольга, грецка королева, кн. кобургско-ґотайска та иншй великй княжны зъ двôрскими дамами. Напротивъ церкви стояла почетна компанія стрѣлцѣвъ зъ хоругвою и музикою. Зъ-мѣжь густои товпы людей выступили довгй ряды духовенства зъ церкви, зъ далека вôдозвавъ ся церковный спѣвъ, почôмъ на чолѣ походу станувъ гофмайстеръ кн. Урусовъ. Музика заграла жалôбный маршъ, ударили дзвоны. За кн. Урусовымъ ишовъ керманичь зъ моряками царского яхту, дальше хрестъ, церковнй хоругви, хоръ спѣваковъ и духовенство, а передъ самою домовиною сповѣдникъ царя Яншевъ. Домовина, богато прикрашена золотомъ, зъ святымъ образомъ на верху, ясніла въ освѣтленю смолоскипôвъ высоко надъ цѣлымъ окруженьемъ. На домовинѣ стояла привезена зъ Москвы царска корона. По бокахъ домовины ишли палатнй ґренадіеры и вояки царскои дружины зъ смолоскипами, за домовиною ишли урядники двора, дружина померщого царя, великихъ князѣвъ и заграничныхъ гостей. Коло сходôвъ церкви царь Николай и вел. князѣ пôдоймили домовину въ гору и занесли на уставленый въ церкви катафальокъ. Пôдвышенье, на котрôмъ стояла домовина, було покрыте темнымъ сукномъ зъ золотою габою, на рогахъ стояли пальмы, а на золотомъ тканыхъ подушкахъ выставлено ордеры померщого. Домовина була отворена. По богослуженю допущено до церкви нарôдъ зъ доохрестныхъ мѣсцевостей. Зъ Ливадіи мають бути вывезенй мощѣ нынѣ, а 11 н. ст. падолиста прибудуть до Москвы, де будуть три днѣ выставленй на публичный видъ. Мощѣ будуть супроводити всѣ великй князь. Въ четверъ вечеромъ выслано зъ Москвы до Севастополя жалôбный ваґонъ, а всѣ зарядженя що-до перевезеня мощей та супроводу вхъ вел. князями и достойниками, выдано ще въ недѣлю. Міністеръ вôйны приказавъ телеґрафічно, щобы здовжь зелѣзничого шляху розставлено почетнй сторожѣ и щобы шляхъ обставлено войскомъ. Войска вымашырували на призначенй имъ становища ще въ пятницю въ ночи.

„Правительственный Вѣстникъ" оголошує затвержденый царемъ порядокъ перевезеня мощей Александра III. Зъ Ливадіи до Ялты мощѣ зъ домовиною будуть перенесенй на рукахъ, до Севастополя домовина буде перевезена на корабли „Память Меркурія", а зъ Севастополя въ окремôмъ жалôбнôмъ ваґонѣ поѣздомъ, котрый пôйде черезъ Сімферополь, Спасôвъ, Скитъ, Харкôвъ, Курскъ, Орелъ, Тулу, Москву и Тверъ до Петербурга. Въ означенôмъ дни выйде похоронный похôдъ зъ Ливадіи до пристани въ Ялтѣ въ приписанôмъ порядку, а домовину понесуть на рукахъ вояки царскои дружины, шестои роты 16-го полку стрѣлцѣвъ и моряки царского яхту. Въ Ялтѣ по уставленю домовины на марахъ буде вôдправлене поминальне богослуженье, вôдтакъ будуть мощѣ перенесенй на пароходъ „Память Меркурія". Въ Севастополи царь самъ разомъ зъ особами, приналежными до царскои родины, міністромъ двора и ґенералъ-адъютантами, пôднесе домовину и поставить на приготовленôмъ въ пристани мѣсци. По заупокôйнôмъ богослуженю домовина буде умѣщена въ жалôбнôмъ ваґонѣ. Тымъ самымъ поѣздомъ поѣдуть такожь всѣ особы, що мають супроводити мощѣ до Петербурга. Въ Москвѣ буде домовина перевезена до Архангельского собора, зъ-вôдки знова наступить ѣи перенесенье на зелѣзничу стацію. Перевезенье въ Петербурзѣ мощей до Петропавловского собора вôдбуде ся, такъ якъ въ Москвѣ до собора Архангельского, пôсля осôбного порядку.

Journal de St. Petersbourg обговорюючи обявы симпатій и спôвчутя заграничныхъ монархôвъ, правительствъ и народôвъ по смерти царя такъ пише: Россія приймає тй обяви симпатій зъ глубокою и щирою вдячностію и зъ оправданою гордостію зъ того загального вôдгомону, выкликаного страшнымъ ударомъ, якій потрясъ до глубины нашимъ народомъ. Не менше зворушена Россія высказуваными зъ усѣхъ сторôнъ желанями поводженя для нашого нового правительства и щастя для нашого молодого царя, котрого перше до его народу звернене слово було словомъ мира, для нашого молодого царя, котрого Россія цѣлою своею любовію окружає и въ нѣмъ цѣлу свою надѣю покладає.

Канонічна візитація деканата каньчуцкого.

[Статья надôслана]

V.

Якъ отець, дбалый о добро своихъ дѣтей, и стерегучій становиска и чести цѣлои родины, дбавъ Преосв. візитаторъ скрбзь о строге переведенье візитациі сего, може найбôльше на серци лежачого ему деканата. Бо сей деканатъ — то самй оазы, а довкола нихъ море, а море се, якъ знаємо зъ досвѣду, вмѣє бути вельми безпощаднымъ, елементарнымъ. Якъ судно зъ учениками въ пôтьмѣ нôчнôй на розбурханыхъ водахъ, бувають часто парохіи нинй зъ клиромъ, а появивъ ся пастырь — а пôдъ взоромъ его лица, пôдъ благословеньемъ его руки усмиряє ся нерозумна, елементарна сила страстей розбурханыхъ окликомъ: „прочь зъ Русинами!"

Мы були свѣдками, якъ скрбзь въ подорожи владики по скрайныхъ оазахъ епархіи, многй зъ тыхъ, що згадаными страстями отоломленй уважали епітеты „москаль" и „шизматикъ" синонімами для назвы рускаго духовника, якъ они одни поховали ся зô встыду, а иншй многй спѣшили передъ лице апостольского візитатора складати въ его руки заяву преданности. Се оденъ зъ головныхъ успѣхôвъ канонічнои візитациі. Тй индівіда, що тяжку кривду чинили ортодоксіи и народности рускаго духовенства, самй публично показали фальшь своихъ нѣкчемныхъ импутацій. А коли мимо того за якійсь часъ импутаціи тй повторили бы ся, духовенство деканата буде певно знати, де глядати тыхъ, що въ нѣдрѣ католицкои церкви за для рôзницѣ обряду сѣють ненависть, а коли рѣчь прийде до справдженя, не мають навѣть чола показати ся. Се успѣхъ не абы-якій.

„Тримайте ся святого обряду церкви нашои, котрои вѣра есть католицка, и не дайте ся нѣкимъ баламутити, мовь-бы то обрядъ довôльно можна змѣняти. Одинъ святѣйшій Отець має власть и право на змѣну обряда, коли она вказана призволити. По за нимъ нѣяка власть, нѣякій урядъ не має того права." Ся наука архипастыря до вѣрныхъ скрѣпить ихъ мужественне стоянье за обрядомъ своеи церкви, а при стараню своихъ духовныхъ вôднесе той величный успѣхъ, що баламутствамъ душехватôвъ всякои сорты противпоставить апостольске слово епископа, котрого апостольскôй власти корнивъ ся всякій, хто уважавъ себе католикомъ. Успѣхъ се и въ тôмъ, що деканальный клиръ, борбою о утриманье стану душъ своихъ вѣрныхъ неразъ знемагаючи, въ сѣй науцѣ мусить бачити и строгій покликъ до стереженя своеи паствы вôдъ душехватства injuria civili, або и jure caduco, а заразомъ и обовязокъ — доносити своему епископови кождый подинокій выпадокъ душехватства въ цѣли поступленя пôсля приписôвъ церкви.

Велику вагу клавъ Преосв. візитаторъ въ кождôй парохіи на катихизацію дѣтей, чинячи имъ день сей памятнымъ одвѣтными памятками візитаційными. А працюючи клиръ свôй, супроводившій его ґреміяльно на дворець зелѣзницѣ въ Ярославѣ въ прощальнôй своѣй промовѣ, реасумуючôй коротко цѣлый трудъ візитаційный, особливо положивъ на серце клира деканального обовязокъ дбати о молодѣжь, вôдъ котрои веденя залежить привязанье до церкви и до обряду у будучихъ поколѣнь. Сими словами достойный візитаторъ утвердивъ и заохотивъ, а заразомъ строго зобовязавъ духовенство деканата до ненастаннои дбалости о школы. А веденье въ тôмъ дусѣ молодежи обряду рускаго въ школѣ есть немыслиме, коли школы въ парохіяхъ рускаго обряду не увзглядняють науки рускои мовы и рускаго письма, яко письма літургічного, безъ знаня котрого и релігійне образованье молодежи рускаго обряду есть немыслиме. Длятого въ школахъ заснованыхъ и маючихъ заснувати ся въ парохіяхъ сего деканата, повинна наука рускаго письма и наука літургічного спѣву бути обовязковою зъ огляду на потребы церкви; недбальство въ сѣмъ напрямѣ мусить уважатись недбальствомъ о релігійне образованье молодежи сихъ парохій, а шовінізмъ чинникôвъ, не допускаючихъ науки рускаго письма и рускаго літургічного спѣву въ тыхъ школахъ, мусить уважатись вопіючимъ кривдженьемъ руско-кат. церкви въ найкардинальнѣйшихъ ѣи потребахъ, котрого то кривдженя не смѣють допустити чинники надзоруючй береженье интересôвъ церкви въ шкôльництвѣ

Въ прощальнôй промовѣ до деканального клира положивъ Преосв. візитаторъ такожь вагу на старанье о єдность и згоду зъ клиромъ лат. обряду. Достойному візитаторови не було тайне, зъ якими прикростями, упередженями, а часто и злобами неразъ мусить бороти ся его духовенство, цѣлкомъ тутъ изольоване, и якъ оно дорожить кождымъ актомъ любови походячимъ зô стороны лат. клира. Мимо того було потрѣбне зазначенье, що єдность и згода братня есть пôдставою для спасеннаго дѣланя клира обохъ обрядôвъ и що тй ознаки почести для князя рускои церкви, якими духовенство латиньске апостольского візитатора по бôльшôй части окружало, повинни бути понимани яко немовь приреченя єдности и згоды такожь зъ клиромъ, котрому Преосв. візитаторъ церковну надавъ тутъ юрисдикцію. Рускій клиръ деканальный певно щиро буде тѣшитись, коли настрôй згоды, заявленый клиромъ лат. обряда при нагодѣ канонічнои візитациі, не покаже ся пустою фразою.

VII.

На закôнченье нинѣшного справозданя належить ще розважити: яка будучность жде тй оазы, тй граничнй стовпы нашого обряду. Чи утримають ся они. чи згинуть може колись, якъ згинули тысячѣ парохій, сягавшй колись до Велеграду.

Въ Божôй се тôлько вѣдомости. Але о скôлько зъ даныхъ обставинъ судити може людскій розумъ, знищенье сихъ парохій есть неможливе. Доки будуть въ нихъ церкви, доки въ нихъ резидувати будуть душпастирѣ рускаго обряду, доти и забезпечене ихъ истнованье. А доки буде дбалôсть душпастирѣвъ сихъ парохій о ревне поучуванье люду, о веденье молодежи, доти и людъ буде сильно тримати ся свого обряду, уважаючи его мимо всякихъ можливыхъ пôдъюджувань найвôдповѣднѣйшимъ для выконуваня Божои хвалы. Безъ борбы, правда, не обôйде ся, але сли та борба есть справедлива, не вôдмовить Всевышній своеи опѣки, а власть духовна найенергічнѣйшои своеи помочи. А впрочôмъ и людъ, де вôнъ заходами душпастирѣвъ релігійно образованый, не знесе безкарно напастій на вѣру свою и на свôй обрядъ; говорено намъ, що въ одной парохіи, де лат. вікарій, ходячи по колядѣ, наважився декого намовляти до переходу на латиньске, дôставъ таку вôдъ самыхъ людей вôдправу, що вôдôйшла ѣму всяка охота до дальшого веденя прозелітизму. Лишь ревнои науки, ревного сповнюваня всѣхъ духовныхъ обовязкôвъ, ревного занятя молодѣжію, церковнымъ спѣвомъ, братствами — а зъ сердець тутешного люду не выдре любова до обряду нѣяка сила!

Правда, душпастиреви на Мазурщинѣ нѣхто не позаздростить его становиска. Людъ лат. обряду пересякъ вôдъ вѣкôвъ легковаженьемъ рускаго обряду — и се болить и мучить сто разъ бôльше, нѣжь найгôршй вôдносины межи клиромъ самымъ. Зъ сеи точки оцѣнаючи становиско рускаго духовного, есть оно становискомъ мученика. Однакъ и въ сѣмъ напрямѣ, въ декотрыхъ бодай парохіяхъ, иде рѣшучо до лучшого. Ладъ въ церквѣ, величность богослуженя, управильненый спѣвъ церковный, добрй проповѣди, дарунки образками — се всьо поволи притягає до церкви и родовитого Мазура, а дбалôсть о матеріяльный его бытъ порадою, помочію, удѣленьемъ доброго зерна, ласкавою поговôркою — привертає его приклонность и пошановокъ до рускаго духовного.

Чи парохіи тй, особливо тамъ, де людъ сполячивъ ся до тои степени, що рускои мовы вже не розумѣє, мають яке значѣнье народне для Руси? Безперечно! Людъ сихъ парохій, мимо ополяченя, зове ся самъ Русинами, зъ любовію говорить о своихъ „братяхъ, тамъ на Руси" переймає скоро и запамятує рускй слова, рускй фразы Сей людъ уважає себе навѣть высшимъ вôдъ Мазура. Аргументъ „Русинъ повиненъ бути Полякамъ примѣромъ, инакше стане ся посмѣховискомъ", важить у

люду много, а самъ людъ маѣ межи собою приповѣдку: „Rusin z Polakiem, jak but z chodakiem“.. Однакъ о ревіндикаціи свхъ ополяченыхъ парохій для рускаго племени туды, щобы они зновъ рускою мовою зачали володѣти, нема мовы доти, доки не буде бодай три ґенерацій выхованыхъ правдиво рускою школою, а о тѣмъ при теперѣшныхъ обставинахъ годѣ думати. Навѣть селамъ, де людъ говорить єдино по руски, якъ н. пр. въ Ожаннѣ, не даютъ учителѣвъ [хочь вѣдъ кѣлькохъ лѣтъ пусто стоить школа] тому єдино, що громада уперла ся при рускѣмъ языцѣ выкладовѣмъ! Въ Зелѣсю, котре маѣ двѣ школы [въ мѣсци и въ Бѣлѣй] есть, зъ огляду на потребы церкви, бодай наука рускаго языка обовязковою. Въ Дубнѣ есть школа руска и учителя маѣ Русина. Тарнавка зовсѣмъ не маѣ школы. Въ Кречовичахъ есть школа, однакъ не вѣдомо, чи увзглядняѣ рускій языкъ. Зовсѣмъ не увзглядненый языкъ рускій въ школахъ въ Дубрѣвцѣ, въ Горицяхъ, въ Лежайску, въ Миротинѣ А неувзглядненье рускаго языка въ сихъ школахъ рѣвняѣ ся засужденю рускаго обряду на анемію, на смерть, бо молодѣжь, не навчившися въ школѣ по руски читати, не навчить ся зъ серця хвалити Бога въ своѣмъ обрадѣ, бо анѣ не навчить ся тексту спѣвѣвъ літурґічныхъ, анѣ не буде вхъ розумѣти. Ще бѣльшои ваги есть наука спѣву літурґічного въ школѣ. Въ сѣмъ напрямѣ стоять всѣ парохіи, зъ выимкою одного Дубна, зле, бо хочь въ плянѣ шкѣльнѣмъ покладена есть велика вага на науку въ школахъ спѣву літурґічного, то нѣхто не надзоруѣ, чи учитель, скрѣзь Поляки, літурґічный спѣвъ рускаго обряду самѣ вмѣють и чи его въ школѣ культивують, а зъ того йде, що шкѣльна молодѣжь тамъ, де душпастырь самъ не завдаѣ собѣ працѣ, зовсѣмъ нѣчо не вмѣѣ спѣвати. Однакъ надѣймо ся, що въ результатахъ канонічнои візитаціи и ся неправильнѣсть буде усунена.

Парохіи заходнѣй ще й тымъ важнѣй, що въ нихъ находить руска интеліґенція, пересе лена на Мазуры, вдоволюванье релігійныхъ свонихъ потребъ. Неразъ духовнѣ тыхъ парохій суть свѣдками, якъ тѣ заточники спѣшачи десятки миль до найблизшои собѣ рускои церкви, сплачуть ся, почувши рѣдный літурґічный напѣвъ, зъ серцемъ зросле богослуженье Руси и рѣдну мову въ домѣ душпастыря. А и се щось варта для Руси!...

НОВИНКИ.

— **Въ товариствѣ взаимныхъ обезпечень „Днѣстеръ“** прибуло въ мѣсяци жовтни 1894 року 1886 важныхъ обезпечень на суму 1,283 473 обезпеченои вартости, отже разомъ въ десятьохъ мѣсяцяхъ сего року доконано 19.348 важныхъ обезпечень на суму 10,990 974 зр. вартости. Всѣхъ полісъ выдавъ уже „Днѣстеръ“ вѣдъ початку свого истнованя 35.922. — Шкѣдъ прибуло въ мѣсяци жовтни 29, отже разомъ зъ попередными було въ сѣмъ роцѣ 166 выпадкѣвъ шкѣдъ, а всѣ вже зліквідовано и — зъ выимкою чотирохъ выпадкѣвъ, въ котрыхъ здержано выплату по причинѣ веденого слѣдства судового, всѣ прочѣ пошкодованымъ выплачено. Сума всѣхъ 166 шкѣдъ выносить 42.373 зр. 43 кр., а позаякъ за 100 шкѣдъ реасекурованыхъ приходить 16.275 зр. 29 кр. звороту, то на власный рахунокъ позѣстала сума 26.098 зр. 14 кр., котра рѣвнаѣ ся четвертѣй части [25%] зъ сумы узысканои премін. — Въ справѣ товариства взаимного кредиту „Днѣстеръ“ не запало ще рѣшенье ц. к. суду краевого що-до зареєстрованя статутѣвъ, длятого се товариство ще не могло доси увѣйти въ житье.

— **Загальный зборъ членѣвъ ґімнастичного товариства „Соколъ“ у Львовѣ** вѣдбувъ ся вчера зъ полудня у власнѣй сали товариства при участи около сорокъ членѣвъ. Ширше справозданье подамо пѣзнѣйше, а нинѣ тѣлько занотуѣмо, що головою товариства выбрано однодушно зновъ п. Василя Нагѣрного.

— **Заходомъ мѣщанъ калускихъ** вѣдбуде ся дня 12 н. ст. листопада с. р. [т. є. въ понедѣлокъ] о годинѣ 9-ѣй рано въ парохіяльнѣй церквѣ въ Калуши поминальне богослуженье за упокѣй незабутного Омеляна Огоновского, на котре мають честь запросити почитателѣвъ покѣйника, якъ мѣсцевыхъ такъ и замѣсцевыхъ — *Петро Боднарчукъ*, *Антѣнъ Серафинъ* и *Иванъ Конфелія*.

— **Єзуиты** розвиваютъ горячкову рухливѣсть **на Руси австрійскѣй.** Заходами єзуитскими, якъ звѣстно, станувъ посвященый минувшого мѣсяця архієпископомъ Моравскимъ костелъ въ Черновцяхъ, а въ Станиславовѣ костелъ та й резиденція Єзуитѣвъ выведенѣ уже пѣдъ дахъ и мабуть уже въ слѣдуючѣмъ роцѣ костелъ сей буде вѣдданый до ужитку. Буде то вже третій костелъ въ Станиславовѣ — а церковь лишь одна, хочь тамъ єсть руске епископство, капітула ба прибуде ще й семинарія духовна...

— **Вечерницѣ** устроюванѣ спѣльными силами **товариствъ Клюбу Русинокъ, Рускои Бесѣды и Бояна** вѣдбудуть ся въ недѣлю дня 11 н. ст. с. м. Въ проґраму входять продукціи музикально-вокальнѣ, вѣдтакъ танцѣ. Стрѣй для панъ вовняный. Початокъ о годинѣ 8-ѣй вечеромъ. Вступъ 30 кр. вѣдъ особы.

— **Въ рѣльничѣй школѣ въ Черниховѣ**, де — якъ мы онодгы доносили — прийшло до непорозумѣня мѣжь учениками и професорами, розвязано другій рѣкъ курсѣвъ и розписано новѣ виписы на сей рѣкъ. Значна часть дотеперѣшныхъ ученикѣвъ не буде принята въ заведеню. Причиною того нового непорозумѣня було, що управитель школы проф. Біркенмаєръ [заступаючій директора Лащаньского, що перебуваѣ тенерь на вѣдпустцѣ] укаравъ одного ученика другого курсу за невластиве поведенье супротивъ настоятелѣвъ въ той способъ, що удѣливъ ему письменну нагану на картцѣ, котру прибито за шкѣльною рештткою, подаючи въ той способъ нагану до вѣдомости всѣхъ учениковъ цѣлого заведеня. Тымъ поступкомъ обидили ся всѣ товаришѣ виновника, и коли ихъ просьба, щобы здоймлено картку, не помогла, выступили солідарно зъ заведеня.

— **Зъ Теребовлѣ пишуть намъ:** Дня 23 жовтня с. р. державъ о. Евстахій Цурковскій зъ Настасова вѣдчитъ „о давныхъ маляряхъ рускихъ“ на звычайнѣмъ зборѣ теребовельского кружка исторично-наукового [завязаного заходами старосты п. Василевского, а до котрого можуть належити зарѣвно Русины й Поляки]. Гарно обробленый вѣдчитъ о. Цурковского подобавъ ся; зъ Русинѣвъ прибувъ на той вѣдчитъ лише оденъ членъ, и то замѣсцевый о. Тимусъ, парохъ зъ Гумнискъ.

— **Магістратъ мѣста Станиславова** — якъ доносить Kurjer Stanisławowski — робивъ кроки, щобы право презентованя пароха рускаго и на дальше утримати, але одержавъ вѣдповѣдь, що зъ змѣною особы пароха перейде дотація пароха на власность капітулы, а мѣсто утратою права презенты буде розумѣвсь, увольнене вѣдъ обовязкѣвъ патрона.

— **Зелѣзничій дворець въ Станиславовѣ** дѣждавъ ся — при нагодѣ реставрації — такожь рускихъ написій, але не всюда и правописію двоякою...

— **Краева рада шкѣльна** на засѣданю зъ 5 с. м. затвердила выборы репрезентантѣвъ учительства: Николая Медвецкого, старшого учителя въ Пѣдгайцяхъ, до пѣдгаєцкои окружнои рады шкѣльнои, а Михайла Мекелиты, управителя школы въ Звенигородѣ, до окружнои рады бобрецкои; — именувала Людвика Скорецкого заступникомъ учителя въ учит. семинаріи въ Тернополи; — выдала обѣжникъ до окружныхъ радъ шкѣльныхъ въ справѣ признаваня пятилѣтныхъ додатковъ учителямъ шкѣлъ народныхъ.

— **Конференціи патріархѣвъ Всходу** въ справѣ сполученя церквей всходнои и католицкои вѣдбувають ся въ Римѣ дальше. Четверте засѣданье пѣдъ проводомъ папы вѣдбуло ся въ понедѣлокъ а пяте назначено на нинѣ.

— **Въ мѣсточку Густѣ** мармарошского комітату въ Угорщинѣ прийшло онодгы до кровавого конфлікту межи мешканцями мѣста а жандармерією зъ тои причины, що мешканцѣ не хотѣли умершихъ на холеру ховати на кладовищи холеричнѣмъ. Жандармы одного чоловѣка убили, многихъ ранили, а въ додатку увязнено 60 людей, мѣжь тыми 20 женщинъ.

— **Нова зелѣзнича тарифа въ Россіи.** Дня 13 грудня с. р. вѣйде въ житье значно зниже на зелѣзнича тарифа на всѣхъ зелѣзницяхъ Россіи. Найбѣльше зниженѣ будуть білегы III. клясы; білеты другои клясы будуть коштувати пѣвтора раза бѣльше, а I. клясы два и пѣвъ разѣвъ бѣльше вѣдъ білету III. клясы. Першихъ 160 верстъ буде коштувата стѣлько що й теперь и ажь на бѣльшихъ просторахъ буде видне значне зниженье цѣнъ. Зелѣзничій шляхъ буде подѣленый на полосы. За дѣти вѣдъ 5 до 10 лѣтъ буде ся платити четверту часть звычайнои оплаты.

— **Тунель черезъ Піренеѣ.** Вже вѣдъ довшого часу вели ся переговоры мѣжь французкимъ а испаньскимъ правительствомъ, щобы обѣ державы злучити коротшими зелѣзными дорогами. Доси вели до сихъ краѣвъ двѣ приморскѣ зелѣзницѣ, одна по-при Біскайскій заливъ а друга по-при Середземне море. Отже теперь згодили ся Франція и Испанія збуду вати два пѣдземнѣ тунелѣ для скороченя ѣзды а тымъ самымъ для полѣпшеня комунікаціи по-пѣдъ піренейскѣ горы. Довгота одного и другого тунелю выносити ме 7 до 8 кільометрѣвъ а роботы при ихъ збудованю потревають десять лѣтъ. Повысша угода обохъ державъ потребуѣ ще лишь потвердженя свонихъ парляментѣвъ.

— Зъ нинѣшнымъ числомъ „Дѣла“ розсылаємо брошуру: „**О поддѣльныхъ и заправленыхъ винахъ и способы, якъ таковѣ изслѣдити.** Накладомъ торгового дома винъ угорскихъ и австрійскихъ Модесты Филиповскои — Подкамѣнь коло Рогатина.“

Вѣсти зъ еп. перемыскои.

Намѣстництво надало опорожнену парохію regiae collationis въ Лишни о. Ив. Оттови, дотеперѣшному парохови въ Липовци.

Вѣсти зъ еп. станиславовскои

Презенту на опорожнену парохію regiae collationis въ Хомчинѣ надало ц. к. намѣстництво о. Евгенію Левицкому, парохови зъ Акрешоръ.

Наука штука и література.

— **„Зорі“ ч. 20** приносить продовженье повѣсти Ольги Кобилянськои „Людина“, двѣ прекрасны поезіи П. Кулѣша зъ его новои зборки „Дзвін“, стихъ Павла Граба „Згадка“ и польску поезійку „Калина“ Т. Ленартовича въ неконче удалѣмъ перекладѣ Дениса. По казцѣ незвѣстного автора „Собача правда“ наступаютъ двѣ спѣвомовки С. Руданьского, продовженье критично-біоґрафічного нарису О. Я. Конискаго „Т. Шевченко підчас перебування його в академії художеств (1838–1844)“, студія Д. Пѣсочинця „Григорій Сковорода, його життѣ й дѣяльність“, Оповістки і критичні замітки, въ рубрицѣ „Записки, вістки и замітки“, „Остання запорожська рада“ М. Крамаренка фейлетонъ О. М–ея, новины літературнѣ и музикальнѣ, а вкѣнци бібліоґрафію. Мѣжь илюстраціями помѣщенѣ три виды придорожныхъ хрестѣвъ (одинъ зъ пѣдъ Калуша, одинъ зъ пѣдъ Журавна, а одинъ зъ Тейсарова) и „Роботи коло сіна в Городенці“.

— **Учителя ч. 21.** мѣстить въ собѣ: Докѣнченье статьѣ Ивана Петришина „Методичне поступоване при науці мягченя співзвуків через ь і ї“; продовженье статьѣ „Огородъ шкільний“ Ант. Глодзинского; продовженье статьѣ „Коротка исторія педаґоґіи“ зъ нѣмецкого пѣсля д-ра К. Л. Кельнера; „Рух в руских товариствах“ [про загальнѣ зборы товариства „Русланъ“] и Всячину.

— Зъ друкарнѣ Данкевича въ Станиславовѣ выйшли **Statuta Capituli Stanislaopoliensis ritus ruth. cath.** потвержденѣ апост. престоломъ и епископомъ. Въ брошурѣ мѣстить ся такожь рѣшенье нунціятуры що-до фіолетовыхъ біретѣвъ для крилошанъ и порядокъ, коли ихъ при богослуженю носити.

— Тѣлько що выйшли зъ друкарнѣ товариства имени Шевченка яко пята книжочка „Дрібної бібліотеки“ **„Поезиї Осипа Маковея“** накладомъ Костя Панькѣвского. Цѣна книжки [обѣймаючои 133 сторѣнъ 15-ки] 20 кр.

— **Дзвінка,** илюстрованого письма для науки і забави руских дѣтей і молодежи під редакцією Вол. Шухевича“, нумеръ 21-ій подаѣ казку про „Убогого та багатого“, байку Глѣбова „Вовк і кіт“, розповѣдку М. Загѣрньои „Про гори“, розповѣдку „Про заяця“, оповѣданье Ганны Р. „Смерть матери“ и „Розповідки з мітольоґії“.

— **„Выстава краева и продукційнѣ силы краю“.** Пѣдъ такимъ заголовкомъ выдасть выдѣлъ краевый въ польскѣмъ языцѣ твѣръ зъ описомъ сегорѣчнои краевои выставы. Цѣле выдавництво выйде въ 4 томахъ по 50 аркушѣвъ друку великои чвертки и буде осмотрене численными илюстраціями, табелями, картоґрамами и т. д. Выходити буде поодинокими зшитками по 3–4 аркушѣ друку, такъ що зшитковъ буде 25. Передплату означено въ той способѣ, що при вписѣ платить ся 5 зр., вѣдтакъ при кождѣмъ зшитку по 50 кр. Цѣлый твѣръ буде коштувати 17 зр. 50 кр. Передплату можна складати й зъ горы у всѣхъ книгарняхъ въ Галичинѣ. Редакційный комітетъ складаютъ: Ив. Франке, д-ръ Вит. Левицкій, Володиславъ Лозиньскій, д-ръ Мархвицкій, д-ръ Ив. Павликовскій, д-ръ Тад. Пилятъ, Тад. Романовичъ, д-ръ Рутовскій, д-ръ Скалковскій, Скабиньскій, д-ръ Шпільманъ, Щепановскій и Захаріевичъ.

Господарство промыслъ и торговля.

— **Дирекція зелѣзниць** оповѣщуѣ: Галицко-угорскій рухъ спѣльный. — Зъ днемъ 1 грудня 1894 увѣйде въ житье нова тарифа, часть II, зшитокъ 2 для безпосередного высыланя товарѣвъ въ руху помѣжь стаціями въ Галичинѣ лежачихъ шляхѣвъ ц. к. управ. зелѣзницѣ пѣвнѣчнои цѣсаря Фердинанда зъ однои, а стаціями корол. угорскихъ зелѣзниць державныхъ зъ другои стороны.

Галицко-вѣденьскій звязокъ зелѣзничій. Зъ днемъ 1 падолиста 1894 увѣйде въ житье додатокъ III. до згаданои тарифы звязковои и додатокъ I. до прибавки до тои жь тарифы.

Льокальна тарифа товарова часть II. зшитокъ 1 зъ 1 сѣчня 1894. — Зъ днемъ 1 падолиста 1894 взглядно зъ днемъ отвореня руху на зелѣзници льокальнѣй Плянъ-Тахавъ увѣйде въ житье додатокъ VII. до згаданои въ наголовку тарифы.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На будову рускаго театру** зложили на нашѣ руки Вп. пп.: Я. Коритовскій зъ Калуша 31 зр. 61½ кр. а то: 24 зр. зъ розпроданыхъ купонѣвъ [мѣжь иншими купили по 1 зр. купонѣвъ пп. мѣщане зъ Калуша: Ант. Сѣлецкій, Ив. Конфелія, Як. Винтонякъ, Ол. Тимцюракъ, Петро Винтоняк и Дам. Рубчакъ], 5 зр. вѣдъ д-ра Ад. Маевского зъ Кракова, 2 зр. вѣдъ Германа Попера зъ Боднарова и 61½ кр. зъ проданыхъ афішѣвъ въ часѣ побуту рускаго театру въ Калуши въ маю с. р.; п. Глѣбовицка зъ Лосича 2 зр., С. Яновичъ зъ Снятина 4 зр. вѣдъ себе и 1 зр. вѣдъ п. Менциньского судового адъюнкта зъ Горлиць, о. Навроцкій зъ Голгочь 2 зр. 56 кр. зѣбраныхъ на весѣлю у Матвѣя Щура, а именно зложили: Евст. Щуръ 50 кр., Ив. Кащѣй 50 кр, Юл. Цюрпѣта 50 кр., Иванъ Щуръ 40 кр., Март. Влѣзло 20 кр., Прок. Щуръ 20 кр., Катер. Щуръ 10 кр., Анна Щуръ 10 кр., Евдокія Щуръ 6 кр.; п. Мих. Пюрко, правникъ зъ Вѣдня 10 зр, зѣбраныхъ на весѣлю п. Ол. Данкевича.

— **На цѣли Клюбу Русинокъ у Львовѣ** зложили Вп Ольга Левицка зъ Боднарова 5 зр. За сей даръ складаѣ прилюдну подяку — Выдѣлъ Клюбу.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 8 падолиста. Wiener Ztg. оголошуѣ именованье ґр. Монтекукулі ґубернаторомъ лендербанку. — Polit. Corresp. доносить, що архикнязь Кароль Людвикъ буде репрезентувати цѣсаря при торжествѣ похорону въ Петербурзѣ.

Трієстъ 8 падолиста. Міністерство вѣдкинуло рекурсъ мѣста Гориціи въ справѣ утвореня въ тѣмъ мѣстѣ словѣньскои народнои школы. — Майже всѣ италійскѣ часописи, якѣ вчера выйшли сконфісковано.

Парижъ 8 падолиста. Міністерство внѣшныхъ справъ обѣймило перевѣзъ всѣхъ вѣнцѣвъ зъ Франціи для царя. — Множество громадъ высилаѣ кондоленціи до царя Николая.

Новый Йоркъ 8 падолиста. При выборахъ до палаты послѣвъ побѣдили републикане и будуть мати бѣльшѣсть около 25 до 35 голосѣвъ.

Бѣлградъ 8 падолиста. Процесъ Чебинача вѣдбуде ся 10 с. м.

Лондонъ 8 падолиста. Хинцѣ просять о интервенцію европейскѣ державы. — Зъ Тіенъ-Тсіна доносять, що Россія сконцентрувала въ Владивостоцѣ 70.000 войска.

Переписка Редакціи и Адміністраціи.

— **Вп. А. Ко. въ Зар.** Годять ся. — **Вп. І. То. въ Виш** За IV. кварт. прийде ще 4 зр. — **Вп. В. Лев.** Заплачено до серпня. — **Вп. В. Нас. въ Яв.** Пѣднято 2·50 зр. и вписано на рахунокъ а прийде намъ до кѣнця року ще 10 зр. — **Вп. Ф. Под. въ Ла.** Одержано 6 зр. а прийде намъ ще до кѣнця року 2 зр. — **Того Всч. отця,** що намъ прислявъ квітъ на 11·75 зр. до Банку ґіпотечного, просимо подати намъ свою повну адресу, бо мы не занотували ей. — **Вп. А. Пав. въ Лют.** До кѣнця року ще 1 зр. — **Вп. П. Чм. въ Зав.** На рѣкъ 1895 зѣстало 2 зр. — **Вп. М. Ле. въ Яр.** До кѣнця року ще 3·50 зр.

Надѣслане.

Волосѣнні матерацы

по зр. 14, 15, 18, 20 до 30 зр. поручаѣ спеціяльна роббтня постели 351 8—16

ІОСИФА ШУСТЕРА

у Львовѣ, улиця Коперника ч. 7.

Колдры шитѣ въ найбѣльшѣмъ выборѣ.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пѣдъ Коперникомъ“, Львѣвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одвазу) поручаѣ у великѣмъ выборѣ и по **найдешевшихъ цѣнахъ**: окуляры, цвіжеры, льорнеты, бінокля, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґы, ленты мѣрильнѣ, пйоны, сібелѣ, манометры и т. п. Устроєня звонкѣвъ електричныхъ. Всякѣ направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють точно. 148

ЮЛІЯНЪ ПАНЬКЕВИЧЬ

въ Надворнѣй

поручаѣ ся Всч. Духовеньству

яко

артистъ-малярь. 339 8—0

Климентій Федуньо

переплетникъ бібліотеки ц. к. львѣвского університету

поручаѣ 366 3—?

своѣ переплетниче и ґалянтерійне заведенье

у Львовѣ, ул. Академична ч. 8.

Пѣдоймаѣ ся всякихъ роббтъ, особливо переплету: Служебниковъ, Євангелій, Молитовникѣвъ, Бібліотечныхъ книгъ, Альбумѣвъ, Манъ, Дешьомѣвъ и т. пн. по умѣреныхъ цѣнахъ.

ВИНА БОЧКАМИ

впростъ вѣдъ продуцентѣвъ высилаѣ:

Самородній — Геґеляйскій

за бочку 135 літрову по 70, 80, 90, 100, 120, 130 зр. и высше. (Бочка не зачисляѣ ся.)

ИНШІЙ бѣльше квасковатѣй (неквасній) за гектолітеръ по: 30, 40, 50 и 60 зр. (Бочка зачисляѣ ся по цѣнѣ коштѣвъ).

При замовленю просимо подавати докладну адресу и послѣдну стацію зелѣзничу. 116 32—?

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ.

Числа до выпалюваня на рогахъ поручаѣ

ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ

ножѣвникъ у Львовѣ ул. Боимѣвъ ч. 3.

Цѣнники даромъ.

Ванны довгѣ по зр. 16 и 18; насѣдовѣ по зр. 6 и 7·50. — Меблѣ зелѣзнѣ въ великѣмъ выборѣ. Лѣжка складанѣ по зр. 6

4525 поручаѣ

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.)

Цѣнники илюстрованій рѣзныхъ предметѣвъ до розпорядимости.

Выйшовъ зъ друку

КОБЗАРЬ

Тараса Шевченка

Выборъ поезій для народу зъ житьеписью и портретомъ автора.

Накладомъ товариства „Просвѣта“.

Цѣна 25 кр.

Оправленѣ примѣрники продаютъ ся по 35 кр.

„СЛАВІЯ“

банкъ взаимныхъ убезпеченій въ Празѣ

укончилъ съ г. 1893. первое двайцятьпятьлѣтіе своего существованья и выносили съ днемъ 31 декабря 1893 г. въ „Славіи“:

Убезпеченныи сумы въ сек. житьевыхъ злр. 24,268.630·15
„ „ „ „ огневой „ 231,429.863·—
Доходы належитостей асекур. всѣхъ секцій „ 2,731.326·08
Выплаченыи капиталы ренты и шкоды всѣхъ секцій . . . . . „ 22,774.475·93
Фонды резервныи и ґаранційныи всѣхъ секцій „ 5,830.306·40
Фонды емеритальныи урядниковъ и агентовъ „Славіи“ . . . . . „ 398.449·36

„СЛАВІЯ“ принимаетъ 3794

въ сек. I—II: **убезпеченія на житье** капиталовъ и рентъ.
въ сек. IV: **убезпеченія отъ шкодъ огневыхъ** будынковъ, движимостей, худобы, засобовъ, збожа и товаровъ.

„СЛАВІЯ“ удѣляетъ пожички:
убезпеченымъ въ сек. II. ц. к. урядникамъ, офицерамъ, професорамъ и урядникамъ автонимнымъ съ приватныхъ заведеній съ правомъ на емеритуру.

„Славія“ принимаетъ зголошенья о удѣленье агенціи ан мѣстности и окресности, где не имѣетъ еще агентуры.

Старй

40% чистого зыску для
ВДОВЪ И СИРОТЪ
по священикахъ
всѣхъ трехъ Епархій.

приймають ся

Одинъ удѣлъ 5 зр. и 50 кр. вписове.

Поручає ся

ТОВАРИСТВО

для выробу и торговлѣ

РИЗЪ ЦЕРКОВНЫХЪ

ВЪ

САМБОРѢ.

Сплата ратами допускає ся.

ФЕЛОНЫ

Выробомъ ризъ занимають ся выключно
ВДОВЫ И СИРОТЫ
по священикахъ
282 10—52

до направы

Змѣна мешканя!
Дентистъ
Д-ръ С. Райнгольдъ
365 мешкає теперь 8—39
при улици Сикстускій, ч. 21

Змѣна мешканя!
Спеціялістъ недуги ухъ, носа и горла
Д-ръ І. Райнгольдъ
364 мешкає теперь 8—39
при улици Сикстускій, ч. 21

Одинока книжка
до
науки варенія
п. з.
„КУХАРКА РУСКА“
выйшла зъ друку и мѣстить:

Рѣзнй найпотрѣбнѣйшй рады для господинь. Досвѣдченя господарскй. Конечнй вѣдомости кухарскй.
41 способѣвъ робленя прерѣзныхъ зупъ.
Прерѣзнй способы приладжуваня мяса волового, якъ:
квасну печеню, завивану капусту, угорскій ґуляшъ и т. и.
Одинокій способъ справдѣ добрыхъ
381 сосѣвъ. 2—3
Рѣзна телятина, вепровина, баранина. Знаменитй доси незнанй мучнй и ячнй стравы.

Цѣна 70 кр.

Можна купити въ книгарни рускій. По надсланю переказомъ почтовымъ 76 кр. залагоджує ся посылку франко. Друкарня В. Манецкого ул. Коперника ч. 7.

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

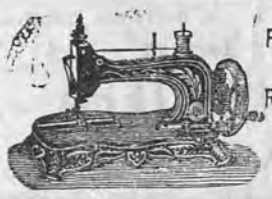
Вѣдъ давня звѣстный зъ своей доброты и запаху правдивый
РОССІЙСКІЙ ЧАЙ
въ торговли
В. АДАМОВИЧА
ВЪ БРОДАХЪ

фунтъ дуже доброго . . . . . зр. 1·40
фунтъ найлѣпшого оригін. опакован. зр 2·50
фунтъ „Имперіяль“ цѣсарскои . . зр. 3·50
фунтъ высѣвокъ зъ найлѣпш. чаѣвъ зр. 1·20
кава „Сіріюсъ“ франко 5 кіло . . зр. 9·50

355 7—52

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

РОБѢТНЮ ДАМСКИХЪ ОДЯГОВЪ
отворила у Львовѣ, ринокъ 29, І. поверхъ.
Емилія Соколовска
ученица Ворта.
Науку крою и шитя удѣляє практичною методою. Приймає сукнѣ до скроєня. Формы продають ся.
Ласкавй замовленя выготовлює по умѣреныхъ цѣнахъ.
386 **Поручає ся Вп. Публицѣ.** 2—8

JÓZEF JWANICKI

LWÓW. HOTEL ŻORZA

CENY MASZYN OD 25 DO 65 RATAMI PO 4 ZŁR. MIE.

PROSZĘ ŻĄDAĆ CENNIKI

AJENCI CHODZĄ PO DOMACH Z MASZYNAMI TYLKO Z FABRYK ŻYDOWSKICH.

146 30—?

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купує и продає

ВСѢ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ

по курсѣ деннѣмъ найточнѣйшѣмъ не вчисляючи нѣякои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручає

4½% листы ипотечнй
5% листы ипотечнй преміованй
5% „ „ безъ премій
4½% листы товариства кредитового земского
4½% „ Банку краєвого
4½% позичку краєву галицку 3483
4% позичку пропінаційну галицку
5% „ „ буковиньску
4½% „ угорскихъ зелѣзниць державныхъ
4½% „ пропінаційну угорску
4% угорскій облігаціи индемнізаційнй

а всѣ тй папери Контора вымѣны Банку ипотечного все купує и продає

по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймає вѣдъ П. Т. купуючихъ всѣлякй вылосованй а вже платнй мѣсецевй папери цѣнний, також запавшй купоны за готѣвку, безъ нѣякого вѣдчисленя, а замѣсцевй лишь за вѣдчисленьемъ справдешнихъ коштовъ.

До ефектовъ у котрыхъ выйшли купоны, доставляє ковй аркушѣ купоновй, за зворотомъ коштовъ, котрй самъ поносить

НА СЕЗОНЪ ОСѢННЫЙ

Просить ся ласкаво всѣхъ Вп. Гостей выставовыхъ пересвѣдчити ся о дивнѣй дешевости осѣнныхъ и зимовыхъ товарѣвъ, вже спровадженыхъ въ великѣй скѣлькости.

Слѣдуючй товары продають ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ доки истнує запасъ:

1000 модныхъ муфѣвъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·50, 2·— до 5·— зр.
1000 кожуховыхъ шапокъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·80, 2·20 до 4·— зр.
1000 флянельовыхъ и суконныхъ блюзъ осѣнныхъ и зимовыхъ 2·50, 3·— до 6 зр.
500 гальокъ волѣчковыхъ по 2·50 до 4·— зр.
1000 хустокъ Гімаляя, найбѣльшій родъ 1·75, 2·25 до 4·— зр.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймодньйшихъ суконокъ на осѣнь и зиму 1·80, 2·50 зр.
1000 модныхъ плащикѣвъ на осѣнь и зиму вѣдъ 4 зр. и высше.
3000 одягѣвъ для хлопчикѣвъ у всѣхъ величинахъ по 1·80, 2·—, 3·— зр. и высше.
Особливй новости въ стяжкахъ, воаляхъ, капелюхахъ дамскихъ и дитинныхъ, рукавичокъ ґлясе́, дуньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, панчохахъ, парасоляхъ до дощу, блюзахъ шовковыхъ и вовняныхъ, шляфрокахъ, костюмахъ и неґліжахъ надѣйшли власне въ великѣй скѣлькости и доповняють ся щоденно.

Особливша гуртовна продажь принагѣдна
въ вѣддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимовъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лѣжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лѣжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (выробъ килимовъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 гарнітурѣвъ „Louvre“ на лѣжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лѣжка и 1 на стѣлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 гарнітурѣвъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лѣжка, 1 на стѣлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рѣзныхъ краскахъ по 75, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·35, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый выробъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (6гера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцовъ флянельовыхъ въ найлѣпшѣмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диванкѣвъ пѣдъ и надъ лѣжка по 1·50 и 2·25 стрижей по 2·50, 3 и высше.
300 диванѣвъ на стѣну зъ перскимъ десеномъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванѣвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванѣвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванѣвъ пѣвсальоныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкѣвъ ходникѣвъ 8—10 метрѣвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкѣръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкѣрки Анґора 2 и 2·50.
Дерґи до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітацією шкѣры тигра 7·50 и высше.
Дивany сальоній у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портіэры и занавѣсы коронковй аѫ до найлѣпшихъ сортовъ.

Всякй зъ провінціи надсланй порученя полагоджує ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ магазину AU LOUVRE
у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

4895 177—?

ПА-

расоль у великомъ выборѣ. **Кальошѣ** *американскій и россійскій. Бѣлье мужеске, выробы трикотовй бѣлье 6гера, и т. п. поручає найдешевше магазинъ товарѣвъ модныхъ, приборѣвъ подорожныхъ тоалетныхъ и т. п.*

Павла Лянґнера

передъ тымъ 2537

Братовъ Лянґнерѣвъ

у Львовѣ улиця Галицка число 16.

Цѣнники на жаданье даромъ.

Кравецка робѣтня
при улици Третого мая ч. 2
въ СТАНИСЛАВОВѢ
приймає
всякй замовленя входячй въ обсягъ кравецкій якъ для Вп. Публики цивільнои такъ и для Всч. Духовеньства.
Приймає такожь
роботы войсковй.
Роботу, що не подобає ся, вымѣнюю.
298 12—52 Зъ поважаньемъ
Петро Геркоперецъ.

КАНЦЕЛЯРІЯ АДВОКАТА
Д-ра Стефана Федака
перенесена до дому при
ул. Костюшка ч. 10
(напротивъ Банку краевого).
336 20—20

Глядає ся господинѣ
въ дѣмъ священика вдовця на селѣ. Близшй условя „Михневичъ“ poste restante Rymanów. 369 4—6

Дроґерія
ВАЛЕРІЯН РІТТЕРМАНА и С-ки
въ Станиславовѣ
поручає:
Рѣзноцвѣтнй и найрозличнѣйшй фарбы для малярѣвъ, цукорниковъ, и господарѣвъ, кисти, французку масу и бурштиновый лякъ до помостовъ.
Золото и бронзы, рѣзнй лякеры, артикулы аптичнй, ґумовохірурґічнй, парфумы и **тоалетовй артикулы,** також **средства до десінфекціи.**
Свѣжу коровянку и гектоґрафічну масу по найдешевшихъ цѣнахъ. 93 13—1.

Рухъ поѣздовъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 мая 1894 пѣсля годинника середно-европейского.

Приходять до Львова зъ	поспѣшний	особовий			
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	232	525	900	610	900
Варшавы	—	525	900	—	900
Хабѣвки (Закопаного) на Перемышль, Ряшѣвъ, або Тарнѣвъ	232	—	—	—	—
Хабѣвки (Закопаного) на Ряшѣвъ або Тарнѣвъ	—	525	—	—	—
Хабѣвки (Закоп.) на Стрый	—	—	834	—	—
Мушины, Криницѣ, Жегестова на Тарнѣвъ	—	—	—	—	900
Мушины Криницѣ Жегестова на Ряшѣвъ або Тарнѣвъ	—	525	—	—	—
Мушины Криницѣ Жегестова на Тарнѣвъ (в. 1/6 до 30/9)	—	—	900	—	—
Мезе-Ляборцъ Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	900	—	—
Надберезя и Тарнобжеґа	—	—	600	—	—
Пѣдволочискъ и Бродовъ (на дворецъ гол.)	219	929	910	545	—
Пѣдволочискъ и Бродовъ (на дворецъ Пѣдзамче)	158	913	845	519	—
Сучавы	940	—	737	1227	635
Кимполюнга	940	—	737	—	—
Радовцѣвъ	947	—	737	—	635
Бергомета и Чудина	940	—	—	—	—
Новоселицѣ	946	—	737	—	—
Слободы рунгур. Копальнѣ	943	—	—	—	635
Гусятина на Галичъ	946	—	737	—	—
Чорткова на Галичъ	—	—	—	1227	—
Борислава			202	1210	—
Белзця			—	445	—
Сокаля	—	—	748	445	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова на Стрый)	—	—	834	1210	—
Стрыя и Сколього		—	847	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова на Стрый	—	—	202	—	—
Гребенова (вѣдъ 10/7 включно до 30/8)	—	—	202	—	—
Бруховичъ (вѣдъ 12 мая почавши ажь до вѣкликаня)	—	—	810	—	—

Вѣдходять зѣ Львова до	поспѣшний	особовий			
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	224	1010	450	1035	655
Варшавы	—	1010	450	—	655
Хабѣвки (Закопан.) на Тарнѣвъ або Ряшѣвъ	—	1010	—	—	—
Хабѣвки (Закопан.) на Ряшѣвъ або Перемышль	—	—	1035	—	—
Хабѣвки (Закоп.) на Стрый	—	—	950	710	—
Мушины Криницѣ, Жегестова на Тарнѣвъ або Ряшѣвъ	—	1010	—	—	—
Мушины Криницѣ, Жегестова на Тарнѣвъ (вѣдъ 1/6 включно до 30/9)	—	—	—	655	—
Мушины, Криницѣ Жегестова на Тарнѣвъ	—	—	450	—	—
Мушины, Криницѣ на Стрый	—	—	—	710	—
Мезе-Ляборцъ, Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	—	655	—
Надберезя и Тарнобжеґа	—	1010	450	—	—
Пѣдволочискъ и Бродовъ (зъ дворця гол)	608	244	940	1010	—
Пѣдволочискъ и Бродовъ (зъ дворця Пѣдзамче)	622	256	1001	1047	—
Сучавы	615	—	1015	255	1000
Чорткова на Галичъ	—	—	—	255	—
Гусятина на Галичъ	615		—	—	1030
Слободы рунгур. Копальнѣ	—	—	1015	—	1030
Новоселицѣ	615	—	—	—	1030
Бергомета н. С. и Чудина	615	—	—	—	—
Радовцѣвъ	615	—	1015	—	1030
Кимполюнга	615	—	—	255	—
Сокаля	—	—	930	645	—
Белзця	—	—	920	—	—
Борислава на Стрый	—	—	940	950	—
Лавочного (Мункача, Серенча, Мішкольца, Пешту) и Хирова на Стрый	—	—	540	—	710
Станиславова, Долины, Болехова на Стрый	—	—	—	950	710
Сколього и Хирова на Стрый	—	—	—	950	—
Стрыя и Сколього	—	—	—	305	
Гребенова (тѣлько вѣдъ 10/7 включ до 30/8)	—	—	—	950	—
Бруховичъ (почавши вѣдъ 12 мая ажь до вѣдкликаня)	—	—	330	—	—
Зимнои-воды (почавши вѣдъ 12 мая ажь до вѣдклик.)	—	—	342	—	—

Розклады ѣзды въ видь кишеневѣмъ можна дѣстати въ бюрахъ информаційныхъ, касахъ стаційныхъ и у кондукторовъ

*) Годины печатанй грубыми черенками означують пору нѣчну вѣдъ год. 6-ои вечеромъ до год. 5-ои 59 мін. рано. Въ бюрѣ информаційномъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Вѣдни (улиця Іоанна 29) якъ такожь въ бюрѣ информаційномъ ц. к. австр зелѣзниць державныхъ у Львовѣ (улиця Третого мая ч. 3, готель Імперіяль), удѣляє ся устныхъ або письменныхъ обясненъ въ справахъ дотычно служби на ц. к австр. зелѣзниць державныхъ. О сколько пѣдручники дозволяють, засягнути тамъ-же можна информацій вѣдносячихъ ся до решты австро-угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць. Въ бюрахъ информаційныхъ продає ся выдавань черезъ ц. к. австр. зелѣзницѣ державй білеты до ѣзды и зшитки зуставлюваныхъ посвѣдчень до ѣзды якъ також тарифы.

4980

При закупнѣ товарѣвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и одвѣчальный редакторъ: Иванъ Белей. Папѣръ зъ фабр. Черлянькои. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 242. Львôвъ, Пятниця 28 жовтня (9 падолиста) 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских свят) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитших повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газет ул. Кароли Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платей у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком:
въ Австрії: за границею:
на цѣлий рôкъ . . . 18 зр. на цѣлий рôкъ . . . 24 зр.
на пôвъ року . . . . 9 зр. на пôвъ року . . . . 12 зр.
на чверть року 4 зр. 50 кр. на чверть року . . . 6 зр
на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.
у Львовѣ:
на цѣлий рôкъ . . . 16 зр. на пôвъ року . . . . 8 зр
на чверть року . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.
Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженьє. — Реклямації неопечатані вôльнѣ вôдъ порта.
Поодинокє число коштує 8 кр. в. а.
Оголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовой а въ рубрицѣ „Надісланє“ по 20 кр. в. а
Подяки числять ся по 10 кр. пôдъ стрічку.

Выбôръ посла въ Старôмъ-мѣстѣ.

[Письмо зъ Старо-мѣского.]

Зъ смертію гр. Людвика Водзицкого, директора Länderbank-у, опорожнивъ ся въ повѣтѣ старо-мѣскôмъ мандатъ до краєвого сойму и розписали новѝ выборы.

Посередъ Русинôвъ не було однôи гадки: яке занятѝ становиско супротивъ розписаных выборôвъ. Одниѝ вôдказували на наше нещасливе положенье и на партійнѝ споры; другѝ стояли за тымъ, що конче треба щось робити; вкôнци третых новѝ выборы нѣчо не обходили. Такимъ чиномъ годѣ було на щось рѣшити ся и деякѝ пôдносили гадку поставити въ послѣднôй хвили кандидатуру якого гôднѣйшого мѣщанина або селянина. Въ часѣ передь выборами прибувъ Преосв. еп. д-ръ Пелешь на канонічну візиту въ старо-мѣскій деканатъ, — священики занялись приѣмомъ высокого гостя и кождый бувъ занятый лише своимъ церковным дѣломъ, хочь при численнѣйшихъ сходинах священикôвъ не въ одномъ мѣсци можна було обговорити: якъ Русины мають станути до выборôвъ и подумати надъ кандидатурою. Та на жаль, сего у насъ не було, хочь „Народна Рада“ писала зô Львова до кôлькох людей въ повѣтѣ, взываючи их, щобы завязали передвыборчій комітетъ зъ вплывовых людей, а той щобы поставивъ кандидата и предложивъ ѣй до затвердженя и припорученя выборцамъ Комітету не зложено, а дожидано чогось, що само зъ себе прийти мало. „Народна Рада“ побачила, що годѣ до чогось дôйти зъ людьми старо мѣского повѣта, длятого поставила пôсля свого найлучшого пересвѣдченя кандидатуру о. Михайла Зубрицкого, пароха въ Мшанци, при чôмъ уважала й на се, що его недавно передъ тымъ выбрали селяне своимъ заступникомъ въ радѣ повѣтовôй.

По-при кандидатурѣ о. Зубрицкого ходили чутки въ повѣтѣ ще про кандидатуры оо. Грицикевича зъ Нанчôлки, Волосяньского зъ Терла и Василькевича зъ Лужка горѣшного. А зъ-посередъ Полякôвъ выступивъ зъ кандидатурою Станиславъ Агопсовичь, дѣдичь зъ Болозвы, членъ повѣтовои рады, чоловѣкъ ще молодый и дѣяльный. Але що вôнъ въ радѣ повѣтовôй боронить правды въ интересѣ селяньства, то длятого напытавъ собѣ ворогôвъ въ урядничôй бранжи повѣтовои рады. Сеся станула ворожо противъ его кандидатуры и выдвигнула на кандидата Казимира Бѣляньского, почтаря зъ Туря и презеса повѣтовои рады. Одинъ зъ „чиновникôвъ“ рады, мабуть Дрезиньскій [колись управитель епископскихъ лѣсôвъ въ Кобляньскôй воли, а теперь люстраторъ громадского майна въ повѣтѣ] написавъ бомбастично-патріотичну вôдозву за п. Бѣляньскимъ, деякѝ паны попôдписували ся, а по-при нихъ М. Заремба вôйтъ зъ Бѣлича, Василь Душный вôйтъ зъ Стрѣльбичь, а закôнчивъ ks. Grzegorz Wasylkiewicz, wice-marszałek rady powiatowej, рускій парохъ въ Лужку горѣшнôмъ. По довгихъ короводахъ и агітаціяхъ за однымъ и другимъ кандидатомъ прийшло до того, що Агопсовичь прислався рано передъ выборами телеграму зъ заявою, що вôдступае вôдъ своеи кандидатуры.

Правыборы переводило ц. к. староство здаеть ся безсторонно, бо 14 священикôвъ було выборцями. Се мабуть за-для того, що не було певного и важного кандидата зъ польскои стороны, а й Русины тогдѣ ще не мали кандидата. Однакъ правыборы въ мѣстахъ не дописали. Въ Старôмъ-мѣстѣ выбрано пятьохъ жидôвъ, старосту Пуницкого, начальника суду Моталя и нотаря Владичиньского. [Треба знати, що въ Старôмъ-мѣстѣ мѣщане-Русины чисельно перемагають. Та що зъ того? Прославленѝ мѣщане зъ Старого-мѣста здеморалізованѝ цѣлковито; кôлькох радѝ бы все загарбати, а бôльшу часть другихъ вôдъ всего зъ-далека держати, то тѝ й держать ся зъ-далека, а купку честнолюбивцѣвъ бють противники рускои справы. Мѣщане не читають рускихъ часописей, не мають рускихъ книжок у себе, не видно у нихъ нѣякои орґанізаціи. Супротивъ селянъ они дуже выносять ся и их въ торговых справахъ кривдять. (Старомѣскѝ мѣщане мають поля, а до того займають ся ще якимсь интересомъ: одниѝ скупують безроги и перепродують, другѝ шиють кожухи и розносять по ярмаркахъ та торгахъ або й по селахъ, иншѝ возять горцѣ, мыски, деякѝ держать олѣйницѣ, въ котрыхъ люде зъ цѣлого повѣта бють олѣй.) А зайдѣть но на пропінацію въ Старôмъ-мѣстѣ, побачите повно прославленых мѣщанъ старо-мѣскихъ; пють по цѣлыхъ днях саму чисту оковитку, а зъ-за пазухи все вынимають по кусникови хлѣба и закусують. Гей, панове мѣщане, схаменѣть ся! будьте люде! не гирѣть себе и не закопуйте рускои долѣ!] На Стару-сôль нема що рахувати. Зъ вôдтамъ выборцемъ все тамошный вôйтъ, чи панъ бурмістръ Войтасевичь, немалый противникъ Русинôвъ, по-при него кс. Ґузикъ и ще якійсь мѣщанинъ, завзятый агітаторъ за паномъ презесомъ. Зъ Хирова бувъ выборцемъ бурмістръ Шуберъ и кôлькохъ жидôвъ. [Тамъ правыборы вôдбули ся незаконно. — *Ред.*] Зъ Фельштына кс. Сервацкій и его одномышленики, навѣть и нейсатѝ. Такій апаратъ мавъ приступити до выбору посла.

Дня 2 падолиста вôдбувъ ся передвыборчій збôръ въ канцеляріи громадскôй въ Старôмъ-мѣстѣ. Прийшло кôлькадесять селянъ, трохи мѣщанъ и жидôвъ, були урядники и самъ ц. к. староста, а такожь кôлькох священикôвъ, а посередъ нихъ старенькій парохъ зъ Старои Ропы о. Левъ Ясеницкій. Кандидатъ, припорученый „Народною Радою“ о. Зубрицкій поясниввъ вагу выборôвъ и яку задачу мають заступники народу взагалѣ, а въ соймѣ зъ-окрема, зазначивъ складъ сойму и роздѣлъ въ нѣмъ интересôвъ поодинокихъ верствъ суспôльных, вôдтакъ перейшовъ до тыхъ справъ, що рѣшають ся въ соймѣ, задержуючись довше при поясненю дорогового закона. Высказавъ гадку, щобы дороги будовано и направлювано додатками до податкôвъ, при чôмъ селяне вôдобрали бы своѐ и ще заробили, та щобы внесено рогачка на краєвых и повѣтовых дорогах, а тогды не треба бы мытарѣвъ годувати публичнымъ грошемъ, то значна сумка лишилась бы въ кишени людей. Мытарѣ и такъ нѣякого хôсна не приносять суспôльности, а знаемо, що они, якъ и тѝ, що по трафікахъ сидять, ясно и недвозначно показують, що людей за нѣчо не мають. При обговореню громадскихъ справъ згадавъ кандидатъ и про окружных вôйтôвъ, якихъ хотять деякѝ паны завести на нещастье и загубу громадъ. А закôнчивъ свою промову зазначеньемъ: якъ гляди на вôдносины мѣжнароднѝ въ Галичинѣ. Провôдна гадка була: няй кождый своѐ шануе и любить, няй оденъ другого не кривдить и не трѣбуе оденъ надъ другимъ старшувати; такимъ чиномъ кождый пôсля своеи питоменои вдачѣ буде розвиватись и поступати напередъ, а тогдѣ вже легко й порозумѣють ся оба народы. Нѣхто не пôдносивъ нѣякои замѣтки важнѣйшои и всѣ згодили ся на кандидатуру о. Зубрицкого, а бодай нѣхто не суперечивъ. Потôмъ пôйшла гутôрка по мѣстѣ, що Русинъ перейде, бо противъ него не мали важнѣйших закидôвъ, а зъ польскои стороны стояли противъ себе два кандидаты

(*Конецъ буде.*)

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Двѣ опозиційнѝ вѣденьскѝ часописи Deutsche Ztg. и Deutsches Volksblatt обговорюючи справу выборчои реформы доносять, що президентъ кабінету кн. Віндішґрецъ звернувъ ся до провôдникôвъ скоалізованых сторонництвъ зъ енерґічною пригадкою въ тôй справѣ. Президентъ мавъ тымъ сторонництвамъ поставити ultimatum такого змѣсту: если сторонництва не рѣшать ся на переведенье згаданои реформы до Рôздва, то кабінетъ, що выповнивъ вже свôй обовязокъ, предкладаючи имъ проектъ реформы, буде уважати свою місію за покôнчену, а новый кабінетъ розпôче свою дѣяльнôсть вôдъ розвязаня палаты послôвъ. Також доносять оба тѝ дневники, що нѣмецка лѣвиця маѐ вже сими днями рѣшити ся на реформу и предложить свои ухвалы референтови правительства въ тôй справѣ, т. е. міністрови Мадейскому, щобы увзгляднивъ их при выготовленю проекту реформы — Скôлько въ тыхъ вѣстяхъ правды поки-що не знати Кракôвскій Czas сумнѣваеться що-до точности вѣстей поданых згадаными часописями а то длятого, що — якъ пише — вѣсть немовь бы лѣвиця мала предкладати якісь свои внесеня міністрови Мадейскому цѣлкомъ неправдива, бо міністеръ Мадейскій не есть референтомъ, отже можливо, що й иншѝ информаціи сихъ опозиційных дневникôвъ покажуть ся фальшивыми.

Въ господарскôй комісіи ухвалено вчера перейти до дневного порядку надъ петиціею рѣзникôвъ, жадаючою отвореня румунскои границѣ для худобы. Дальше ухвалено вôзвати правительство, щобы оно порозумѣло ся зъ бурмістромъ Вѣдня и иншихъ великихъ мѣстъ въ справѣ нарады надъ способомъ, якъ заосмотрити тѝ мѣста дешевымъ мясомъ. Ся конференція повинна змагати до устроєня великихъ мѣскихъ рѣзниць и ятокъ. Въ часѣ дискусіи надъ тымъ предметомъ выголосивъ правительственный комісарь Ербъ бесѣду, въ котрôй подавъ дуже займаючѝ подробицѣ о способахъ, якихъ уживають рѣзники, щобы выкористати публику навѣть обманьствомъ, а при тôмъ ще нарѣкають, що тратять на тôмъ интересѣ. Вкôнци міністеръ Фалькенгайнъ подавъ гадку, що найлѣпшимъ средствомъ противъ рѣзницкихъ обманьствъ було бы се, если бы сѣльскѝ господарѣ звязали ся въ спôлки и побудували свои власнѝ рѣзницѣ.

— —

Дня 5 н. ст. падолиста розпочали ся въ Петербурзѣ приготовленя до похорону царя вôдъ прикрашуваня петропавловского собора. На серединѣ собора здôймае ся высока червонымъ сукномъ вкрыта естрада, на котрôй стане катафальокъ; въ горѣ звисае шапка Володимира Мономаха зъ золотои парчѣ зъ соболями. Середъ цвѣтôвъ и еґзотичных ростинъ веде перехôдъ до полудневых дверей, котрыми маѐ вôйти похоронный похôдъ до церкви Грôбъ Александра III. стане заразъ коло гробу его вôтця, матери и брата. Число замовленых вѣнцѣвъ вже теперь величезне. Міністерство будôвель замовило срѣбный вѣнець за кôлька тысячѣвъ рублѣвъ, такожь дневникарѣ ухвалили зложити на домовинѣ срѣбрый вѣнець. Перебуваючѝ въ Петербурзѣ болгарскѝ емігранты замовили срѣбный вѣнець зъ написею: „Вôдъ вдячных Болгаръ.“ Зъ Франціи вышле міністеръ вôйны въ имени французкои арміи на два метры высокій гербовый щитъ зъ чорного аксаміту зъ срѣбными галузками лавровыми и оливными. Въ Парижи збирають складки на закупно величезного скôлькости китичок зъ штучных цвѣтôвъ, на котрых маѐ бути напись: Fleurs de France deuil national 1894 и назвище жертвувателя. Тѝ китички будуть роздаванѝ въ Петербурзѣ въ дни похорону мѣжь народъ. Петербурска рада мѣска ухвалила необмеженый кредитъ на приготовленя до царского похорону. Міністеръ внутрѣшных справъ выѣхавъ до Москвы. Въ суботу будуть великѝ царскѝ инсиґнія высланѝ до Москвы и уставленѝ коло катафальку. — Мощѣ царя Александра мали вже бути вôдъ вчера въ дорозѣ до Москвы и Петербурга. На стаціи въ Боркахъ маеться задержати похоронный поѣздъ при памятниковôй каплици. — Церемоніялъ приѣзду и выставленя мощей въ Архангельскôмъ соборѣ въ Москвѣ слѣдуючій: День приѣзду оголосять герольды. На двôрци прийме похоронный поѣздъ ґенералъ-ґубернаторъ, вел. кн. Сергій, митрополитъ зъ духовеньствомъ, командуючій ґенералъ, войсковѝ и цивільнѝ власти и мѣска репрезентація. По короткôй молитвѣ здôйме чотирохъ ґенералъ-адъютантôвъ китайку зъ домовины, а царь Николай разомъ зъ великими князями, міністромъ двора и адъютантами занесе домовину на похоронный вôзъ Вôдтакъ двигне ся похôдъ до Кремля. На чолѣ буде ѣхати верхомъ гофмайстеръ, дальше ескадрона кавалеріи, вôддѣлъ сурмачѣвъ, двôрскѝ урядники, представителѣ селянъ, мѣщаньства, рукодѣльникôвъ и купцѣвъ, голова мѣста зъ муніципальною радою и представителѣ иншихъ станôвъ и корпорацій За ними другій вôддѣлъ кôнноты. Дальше будуть нести ся ордеры царя и царскѝ вôдзнаки. Передъ похороннымъ возомъ буде ступати духовеньство зъ горючими свѣчками и царскій сповѣдникъ зъ иконою. Вôзъ запряженый вôсьмома кôньми. По обохъ сторонахъ 60 кадетôвъ зъ смолоскипами. Кôнцѣ китайки буде держати вôсьмохъ ґенералъ-майорôвъ дружины або прибочных адъютантôвъ. За возомъ пôйдуть: царь Николай зъ дружиною, кн. Уельскій, великѝ князѣ и иншѝ мужескѝ члены царского дому разомъ зъ дружинами. Дальше жалôбнѝ повозы: въ першôмъ царица вдова, суджена царя и велика кн Ольга Александрôвна; въ другôмъ кн. Кобургска, княжна Уельска и велика княжна Марія Павлôвна; въ третôмъ велика княжна Єлисавета Теодорôвна и Александра Осипôвна, въ дальшихъ повозахъ двôрскѝ дамы. За повозами будуть умѣщенѝ двôрскѝ урядники и найблизша служба помершого царя. Похôдъ замкне вôддѣлъ войска. Здовжь дороги до Архангельского собора утворить шпалеръ войско и шкôльна молодѣжь. Передъ соборомъ царь зъ вел. князями и дружиною перенесуть домовину на мары, на котрыхъ будуть мощѣ выставленѝ. Вкôнци вôдбуде ся заупокôйне богослуженье. Передъ домовиною буде удержувати ся почетна сторожа. Нарôдъ буде мати до церкви вôльный вступъ. При перевезеню мощѣвъ зъ Архангельского собора назадъ на дворець возьме царь зновъ лично участь въ перенесеню домовины. Войско вôддасть цареви послѣднѝ почести и похоронный поѣздъ вôдъѣде до Петербурга. — Neue fr. Presse одержала зъ Ялты листъ, въ котрôмъ мѣжь иншими находить ся такій уступъ: „Кораблемъ, що везе сей листъ, вôдъѣздить також зъ-вôдси дня 4 падолиста проф. Лейденъ. Говоривъ менѣ, що набравъ величезнои почести для царскои родины. Особливо незвычайно хвалить нѣмецкій ученый нѣжне пожитье въ сѣй родинѣ, жертволюбнôсть женщинъ и щирôсть мужчинъ. Зъ особливою почестію говорить про смерть царя Александра, сего чоловѣка вôдданого передовсѣмъ своѣй родинѣ. Царица лишить ся для него на все взôрцемъ благороднои женщины. Княжну Аліцію принято вже до найтѣснѣйшого кружка царскои родины и надано ѣй назву „благовѣрная.“

— —

Берлиньскѝ часописи доносять зъ цѣлою певностію, що міністромъ судôвництва буде президентъ державного банку, д-ръ Кохъ. Будучій міністеръ уродивъ ся 1834 р., бувъ вôдъ 1853 р. въ державнôй правничôй службѣ, а вôдъ р. 1890 президентомъ банку. — Nat. Lib. Corresp. доносить, що заразъ по отвореню нѣмецкого парляменту прийде пôдъ нараду выготовленый въ міністерствѣ внутрѣшных справъ проектъ закона на скрѣпленье орґанôвъ власти и поборюванье „елементôвъ перевороту“. Сей проектъ держить ся въ границях начеркненых гр. Капрівимъ и дотыкае змѣны кôлькох параґрафôвъ, именно: взывати до непослуху супротивъ властей и до карыдостойных учинкôвъ, заколочувати публичный спокôй, завязувати тайнѝ товариства, ширити класову ненависть и высмѣвати державнѝ институціи. До §. 111, що говорить про зазывъ до непослуху супротивъ властей, маѐ бути додана постанова, накладаюча кару за пôдношенье и хваленье карыдостойных учинкôвъ.

— —

Вôйна Франціи зъ Мадаґаскаромъ здаеться вже порѣшена. Бюро Райтера доносить, що пôсля донесень зъ Таматавы (пристань на всхôднôмъ березѣ Мадаґаскара) вôдкинуло правительство Говасôвъ всѣ французкѝ жадання. Надзвычайный французкій посолъ, Лє Міръ де Вілляръ повернувъ вже 2 с. м. зъ Антінанаріва, столицѣ Мадаґаскара, до Таматавы. Французкій корабель „Ґіґонъ“ стоить на мадаґаскарскихъ водахъ, щобы забирати французкихъ кольоністôвъ, утѣкаючихъ зъ острова. Англійскѝ пôдданѝ полишать ся на островѣ, бо правительство Говасôвъ запоручило имъ безпечнôсть. Пôсля донесень зъ Парижа намѣряе Франція выслати на Мадаґаскаръ 15.000 войска а міністерство зажадае на военнѝ выдатки 50 міліонôвъ франкôвъ кредиту. Въ Тульонѣ стоять вже чотири готовѝ до дороги кораблѣ, зъ котрыхъ кождый може перевезати 1800 людей. Пôсля всякои имовѣрности Франція побѣдить, бо Говасы мають що найбôльше 1000 старымъ европейскимъ оружемъ заосмотреных воякôвъ, однако ся побѣда буде ей богато коштувати.

НОВИНКИ.

— **Въ справѣ т. назв. „омладины“ подольскои** выѣздивъ до Тернополя прокураторъ Пшилускій зъ Львова. Слѣдство въ тій справѣ маѥ бути вже скінчене, длятого Kurjer Lw. высказуѥ вірдъ себе надѣю, що власти судовій або назначать розправу вже на найблизшу каденцію судівъ присяжныхъ, котра починаѥ ся 19-ого с. м., або выпустять увязненыхъ учениківъ и учителѣвъ школъ народныхъ на вольну стопу.

— **Д-ръ Василь Дѣдошакъ**, адвокатъ въ Бучачи, переносить свою канцелярію до Калуша, родинного мѣста. [При сій нагодѣ нотуємо такожь, що до Бучача переносить ся д-ръ Леонъ Альтеръ адвокатъ зъ Надвірны, а д-ръ Мавракій Кагане, адвокатъ зъ Бібрки, переселюѥ ся до Львова.]

— **Бурмістромъ мѣста Коломыѣ** выбрала рада мѣста дня 3 с. м. одноголосно нотаря Антона Праціля.

— **Въ справѣ будовы польского театру у Львовѣ** ухваливъ оногды на спільномъ засѣданю магістратъ и секціи фінансова, будівнича и санітарна рады мѣста Львова: предложити радѣ мѣскій внесенье, щобы підъ будынокъ театральный выбрати площу Голуховского яко мѣсце найвідповѣднѣйше. Вчера справа ся почала вже оговорюватись на засѣданю рады, та не докінчено ѥи зъ причины пожежи, яка въ часѣ засѣданя выбухла въ млынѣ Маєра на Замарстиновѣ.

Конкурсы стіпендійни. Ставропігійскій институтъ розписуѥ конкурсъ на двѣ стіпендіи им. бл. п. Григорія Яхимовича по 135 зр. річно для правниківъ зъ початкомъ сего школьного року. Убѣгателѣ маютъ свои подання внести черезъ власти університетскій до 15 н. ст. грудня с. р. и долучити: свѣдоцтво хрещеня въ рускімъ обрядѣ; свѣдоцтво моральности; свѣдоцтво убожества; свѣдоцтво вірдъ властей університетскихъ, що принятій на університетъ и выказують успѣхи въ наукахъ; убѣгателѣ зъ II. року правъ маютъ выказатись свѣдоцтвами коллоквій а зъ III. и IV. рр. свѣдоцтвомъ першого испыту державного. Надѣленый сею стіпендівю буде ѥи побирати до скінченя студій а навѣть ще два роки по скінченю, если буде здавати ригорозы на степень доктора правъ. — Ц. к. намѣстництво оголошуѥ конкурсъ зъ речинцемъ до 30 н. ст. листопада с. р. на стіпендіи зъ наукового фонда по 105 зр. річно для слухателѣвъ правъ або фільософіи въ університетѣ львівскімъ. До подань треба долучити: метрику, свѣдоцтво убожества, свѣдоцтво зъ испыту дозрѣлости и свѣдоцтво вірдъ властей університетскихъ.

— **Бродскій жиды**, хочь и якъ щирій bracia польскій, таки не зовсѣмъ подають ся Полякамъ, коли при выборѣ секретаря мѣского переголосували Поляківъ и зъ мѣжь сімохъ кандидатівъ-христіянъ а двохъ жидівъ выбрали жида Давида Быка. Межи Поляками, котрій голосували на Зелиньского, наставъ страшный крикъ, протесты и. д. Выборъ Быка буде мабуть звалены, то цікава рѣчь, чи радній жиды піддадуть ся при новімъ выборѣ?

— **Спекульованье на протекцію.** О одну стіпендію зъ фондівъ публичныхъ подавъ ся до выдѣлу краевого компетентъ IV-ои клясы, але сынъ высшого урядника політичного, котрый маѥ річно по-надъ 6.000 зр. доходу... Kurjer Lwowski, подаючи сю вѣсть, справедливо давъ ѣй напись: „Безвстидність“.

— **Якъ бы такъ Русинъ?!** Nowa Reforma доносить, що професоръ женьскои семинаріи учительскои а заразомъ редакторъ ставничківскои часописи популярнои „Krakus“ п. Шимонъ Матусякъ дістався двотыждневу вірпустку на то, щобы выѣхавъ яко аґітаторъ за гр. Здиславомъ Тарновскимъ, кандидатомъ на посла въ округѣ тарнобжескімъ. Професоръ Матусякъ объѣздивъ громады и розвозивъ вірозву выборчу. Демократичній часописи польскій зъ сарказмомъ пытають: „Чи жь се не доказъ, що професоры плачений лихо, коли мусять глядати такихъ побічныхъ занять? — занять не дуже приятныхъ, бо п. Матусякъ въ Залѣщанахъ мало-що на палици не выѣхавъ зі збору мазурского!“...

— **Поетъ-швецъ.** Сими днями припали 400-тній роковины уродженя нѣмецкого шевця и поета Ганса Сахса, котрый на таблици на своѥмъ домѣ въ Нірнберзѣ выписавъ бувъ:

Hans Sachs Schuh-
Macher und Poet dazu.

Гансъ Сахсъ бувъ незвычайно плідный поетъ, бо написавъ 6.205 утворівъ, межь тыми 208 драматичныхъ. Въ честь роковинъ сего поета-шевця вірбули ся по мѣстахъ нѣмецкихъ ювілейній торжества. Въ Нірнберзѣ вірбувъ ся похідъ въ середновѣчныхъ костюмахъ улицями мѣста. У Вѣдни дано торжественній представленя въ театрахъ и отворено въ надвірній бібліотецѣ „выставу Ганса Сахса“, на котрій зібрано рѣдкій выданя его творівъ а навѣть одну власну его рукопись.

— **Концесію на веденье львівского театру польского** удѣлило ц. к. намѣстництво дотеперѣшному провізоричному співдиректорови Жигмонтови Пшибильскому до цвѣтня 1901 року.

— **Славна артистка драматична Елена Моджеєвска** все ще выступаѥ гостинно въ львівскімъ театрѣ польскімъ. Нинѣ осьмый ѥи выступъ въ Шекспіровій трагедіи „Макбетъ“, завтра [въ суботу] девятый въ Шіллеровій трагедіи „Марія Штуартъ“, а на другій тыждень грати буде въ понедѣлокъ въ „Адріяннѣ Лекувреръ“, во второкъ въ „Гнѣздѣ родиннімъ“, въ середу и въ пятницю въ комедіи Шекспіра „Якъ вамъ до вподобы“ а въ суботу зновъ въ „Макбетѣ“.

— **Холера** выбухла передъ двома тыднями въ мѣстѣ Скалатѣ и сильно ширить ся межь тамошнымъ населеньемъ головно за-для того, що зъ причины загального застою черезъ утрудненье комунікаціи и вірдкликанье торгівъ значна часть мешканцівъ мѣста не маѥ чимъ жити, а вѣдомо, що лихій стравунокъ дуже сприяѥ холерѣ. Для придбаня матеріяльнои помочи убогій верствѣ населеня завязавъ ся въ Скалатѣ комітетъ. — Въ повѣтѣ теребовельскімъ холера, показавши ся въ-перве 8 ого вересня, не выгасла й до нинѣ въ Струсовѣ, Варваринцяхъ, Налужи, Рождвянахъ, Застѣночу, Будзановѣ.

— **Инструкторъ молочництва для Галичины** приймати буде интересованыхъ кождои другои середы кождого мѣсяця [отже 14 падолиста, 12 грудня и т. д.] въ будынку соймовімъ у Львовѣ вірдъ годины 11 до 1-ои. При тій нагодѣ можна буде оглянути апараты молочничій и засягнути порады якъ технічнои такъ и торговельнои въ справахъ набѣлу. Вступъ вільный. Подаємо се до вѣдомости нашихъ земляківъ.

— **Дрібній вѣсти.** Знана повѣстеписателька польска Еліза Оржешко звінчала ся сего мѣсяця въ Гроднѣ зъ Станиславомъ Нагорскимъ — Въ Сяноцѣ почне въ грудни с. р. выходити тыжднева часопись польска. — Мѣсто Любачівъ оголошуѥ конкурсъ на мѣского лѣкаря зъ платнею 500 зр. — Въ Самборѣ померъ въ 76. житя выслуженый староста Павло Краснодембскій — Въ Краковѣ померъ въ 53. роцѣ житя Іосифъ Бісінґеръ професоръ учительскои семинаріи въ Ряшевѣ. — Генрикъ Дирдонь, польскій малярь, померъ въ Краковѣ въ 34. роцѣ житя. — Почетне горожаньство мѣста Нового Санча удѣлила тамошна рада мѣска кн. Адамови Сапѣзѣ. — Директоръ руху зелѣзниць державныхъ Дейма выѣхавъ до Вѣдня на конференцію директорівъ зелѣзниць державныхъ и тамъ забавить до 12 с. м. — Радникъ двору И Гільдъ, перевѣвши люстрацію староства въ Городку, выѣхавъ въ тій же цѣли до Чешанова — Налогового злодѣя Андруха Буняка, удаючого божевільство, засудивъ львівскій трибиналъ присяжныхъ на сѣмь лѣтъ тяжкои вязницѣ а вірдтакъ на пять лѣтъ дозору поліційного.

Наука штука и література.

— **„Житя і Слова**, вістника літератури, історіи і фольклору“, редаґованого д-ромъ Франкомъ, появила ся книжка VI. за падолистъ и грудень. Книжка ся, що довершуѥ перший рікъ сего нового и підъ многими взглядами дуже цінного выдавництва, представляѥ ся, якъ и всѣ попередній, доволѣ интересно. На чолѣ книжки бачимо підъ спільнымъ заголовкомъ „Із чужих квітників“ чотири стихи французского поета Віктора Гюго въ зручномъ перекладѣ Ив. Франка; десять дрібныхъ поезій великоруского поета 80-ыхъ рокówъ Рамшева-Якубовича въ перекладѣ Павла Граба; поему англійского поета А. Теннісона п. з. „Святий Симеон Стовпник“ въ перекладѣ Ив. Франка и двѣ поезіи нѣмецкого поета Ленава въ перекладѣ Уляны Кравченко. Дальше йде невеличкій „Дневник Володимира Навроцького“, що вірносить ся до кінця 1869. и початку 1870. рр. маѥ вартість не лишь для біографіи писателя але й для историка галицко-рускои суспільности, котрои потребами и змаганями живо интересувавъ ся авторъ „Дневника“. Въ рубрицѣ „Із уст народа“ помѣщений новій причинки до збірки пѣсень про Кошута и Кошутску вірйну, оголошеныхъ Ив. Франкомъ въ V. томѣ „Житя і Слова“, леґенды, міты и вѣрування. По етноґрафічныхъ матеріялахъ идуть: поема Вас. Щурата п. з. „Казка про задоволеного чоловіка“, продовженье повісти Ив. Франка „Основи суспільности“, кінець старофранцускаго епосу „Пісня про Роланда“ [CCI—CCXCV] въ перекладѣ Вас. Щурата и кінець статьѣ французского ученого Гастона Парі про сю пѣсню, „Притча про чотири перстені“ Лесѣ Украинки, продовженье студіи Ив. Заневича п. з. „Літературні стремління галицьких Русинів від 1772—1872“, продовженье историчнои працѣ М. Драгоманова п. з. „Старі хартіі вільности“ и кінець обрису Леона Фера п. з. „Будда і буддізм“. Въ послѣдній рубрицѣ, „Нові книжки“ подаѥ Ив. Франко оцінку „Замѣтокъ Вас. Щурата до поемы Т. Шевченка „Чернець“ [друкованыхъ въ фейлетонѣ „Дѣла“ а вірдтакъ й окремою книжочкою]. Въ запросинахъ до передплаты на другій річникъ „Житя і Слова“ заявляѥ редакція, що оно буде выходити въ 1895 роцѣ въ такімъ самімъ обемѣ и форматѣ, якъ доси. Крімъ праць розпочатыхъ въ першімъ річнику увійдуть въ другій річникъ богатій матеріялы етноґрафічній и исторично-літературній, незвѣстній доси листы Федьковича, Осипа Левицкого, В. Навроцкого и другій новій матеріялы до історіи нашого народного вірродженя передъ 1848 р., до історіи 1846 р. и т. и. Передплата лишаѥ ся та сама що й доси: для Галичины 5 зр. а для Россіи 10 рублѣвъ річно. Адресъ редакціи и Адміністраціи: Львівъ, ул. Глубока ч. 7.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 9 падолиста. Вчера вірбула ся зновъ конференція правительства зъ провідниками сторонництвъ въ справѣ выборчои реформы. — Тутъ и въ Будапештѣ ходять поголоски про нову кризу угорского міністерства. Поголоски констатують, що цѣсарь не хоче санкціонувати церковній законы. Векерле бувъ вчера у Вѣдни и конферувавъ зъ Плеромъ и Кальнокимъ. Бувъ такожь довшій часъ у цѣсаря, а вірдтакъ вірдѣхавъ просто до Будапешту.

Петербургъ 8 падолиста. Царь Николай II. выѣхавъ вчера зъ Ливадіи зъ мощами вітця и прибуде тутъ 13 падолиста. — На бажанье царя вірдкрыто въ цілій Россіи субскрипцію на памятникъ для Александра III. — „Русскій Инвалидъ“ оголошуѥ затвердженье ґенерала Черевина на тімъ самімъ становищи, яке займавъ доси и именованье ротмістра Кочубея и поручника Воронцева-Дашкова прибічными адъютантами. — Въ царскихъ похоронахъ возьме участь 75 князівъ зъ дружинами.

Москва 9 падолиста. Шляхта московскои ґуберніи постановила просити царя о дозвіл удержувати почетну сторожу при домовинѣ царя Александра III. въ часѣ выставленя его тѣла въ Москвѣ. Такожь рѣшено выслати депутацію на похоронъ до Петербурга. — Особовый поѣздъ идучій зъ Петербурга ударивъ вчера вечеромъ на поспѣшный поѣздъ курскои зелѣзницѣ. Машина и возы сильно ушкоджені. Одинъ кондукторъ убитый двохъ иншихъ тяжко раненыхъ. Въ поѣздѣ бувъ такожь Побѣлоносцевъ, але ему нѣчого не стало ся.

Римъ 9 падолиста. Папу буде заступати на похоронѣ царя одинъ зъ кардиналівъ. Короля Гумберта буде заступати наслѣдникъ престола кн. Неаполю.

Бѣлградъ 9 падолиста. На похоронъ царя поѣде до Петербурга король Александеръ.

Парижь 9 падолиста. Въ день похорону царя будуть всѣ публичній льокалѣ замкненій до 11-ои годины рано.

Надіслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „підъ Коперникомъ“, Львівъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручаѥ у великімъ выборѣ и по найдешевшихъ цінахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокля, дальногляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґы, ленты мірильній, пійоны, сібелѣ, манометры и т. п. Устроєни звонківъ електричныхъ. Всякій направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляют точно. 148

Кирничне заведенье

для будовы верстныхъ и копаныхъ кирниць підіймаѥ ся й дальше всякихъ роботъ, входячихъ въ обсягъ кирництва, полагоджуѥ ихъ при помочи фахового управителя фірмы, славнозвістнои вірдъ 35 лѣтъ и запоручуѥ Вп Публицѣ, инжинерамъ и будівничимъ совістне и взірцеве переведенье роботъ.

Леопольда Домініка Спадкоємцѣ

388 1—26 Львівъ, улиця Костепальна ч. 1.

ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ

ПОВОЗІВЪ

Львівъ, улиця Шпитальна ч. 28

поручаѥ екіпажѣ, повозы ляндавскій, лявдолеты, купе, кабъ, мільердо, фаетоны, звычайній и дамскій дорожни, тарантасы и фаетоны переїзджені, якъ такожь великій выборъ саноківъ зъ найновѣйшимъ выкінченьемъ и ґарантією по найумѣренійшихъ цінахъ. 389 1—3

Зъ поважаньемъ **М. Насъ.**

НА РАТЫ

МАШИНЫ ДО ШИТЯ

зъ найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и краевыхъ вірдъ 25 до 65 зр.

поручаѥ 4798 130—?

ЛЮДВИКЪ ҐАРДОЛИНЬСКІЙ

Львівъ, площа Галицка 14.

Цінники на жаданье даромъ и франко.

Аґентуру удѣляѥ ся. Дуже попытній артикулы. Великій зароботокъ. Евентуальна стала платня. Аґентуру можна такожь вести яко побічне занятье. Зголошеня підъ адресою Artikel“ до експедиціи Now-ои Reform-ы въ Краковѣ. 378 2 6

„ДНѢСТЕРЪ“

ТОВАРИСТВО ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

у Львовѣ ул. Валова ч. 11.

перше руске товариство асекураційне, **припоручене Вч. Духовеньству и всѣмъ вѣрнымъ** черезъ **Впреосв. Митр. и Преосв. Еп. Ординаріяты всѣхъ трехъ Епархій**, приймаѥ обезпеченя вірдъ шкірдъ огневыхъ підъ найприступнѣйшими условіями и за можливою найнизшою оплатою.

Шкоды ліквідують ся и выплачуѥ ся сейчасъ по пожарѣ.

Договоры заключені зъ першими Товариствами контрассекураційными подають **„Днѣстрови“** можність обезпечувати и выплачувати **и найвысшій суммы.**

Фондъ основный 50.000 зр. в. а. улокованый въ цілости въ пупилярныхъ паперахъ, **побільшаѥ ся** наростаючими вірдсотками. Фондъ резервовый творить ся и порастаѥ по мысли статута.

Полісы „Днѣстра“ приймаѥ Банкъ краевый при позичкахъ ипотечныхъ на основѣ рескрипту Выдѣлу краевого зъ дня 1 червня 1894 ч. 26115.

„Днѣстеръ“ приймаѥ такожь въ силу договору, заключеного зъ Товариствомъ взаимныхъ обезпечень въ Краковѣ **обезпеченя на житє** въ всѣхъ можливыхъ комбинаціяхъ.

Друки, проспекты и всякій поясненя подають Аґенты, установлені у всѣхъ мѣстахъ и більшихъ селахъ, якъ такожь 4414

Дирекція „Днѣстра“ у Львовѣ.

Зголошеня о удѣленье аґенціи въ мѣсцевостяхъ где „Днѣстеръ“ не є заступленый, приймають ся.

Прихідъ Рыківъ,

повѣта золочівского — почта Плугівъ, положеный при двохъ гостинцяхъ и близькій зелѣзничій станціи Зарваници, зъ добре управлеными грунтами — 118 моргівъ рілѣ а 22 моргівъ сѣножатей и лѣса — предкладаѥ ся до замѣны найрадше за прихідъ въ горахъ або підгірю епархіи станиславівскои. 357 1—3

Остренье и чищенье хірургічныхъ инструментівъ — приймаѥ

ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ

ножівникъ у Львовѣ ул. Боимівъ ч. 3.

Цінники даромъ.

Зелѣзній печѣ до паленя вуглемъ або деревомъ по 4, 5, 8, 10, 15 до 40 зр Приставки передъ пѣчь въ великімъ выборѣ

4555 *поручаѥ*

ПЕТРО ХИЛОНСТОВСКІЙ

горговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.)

Цінники илюстрованій рівныхъ предметівъ до розпорядимости.

Выйшовъ зъ друку

КОБЗАРЬ

Тараса Шевченка

Выборъ поезій для народу зъ житьописью и портретомъ автора.

Накладомъ товариства „Просвѣта“.

Цѣна 25 кр.

Оправленій примѣрники продають ся по 35 кр.

Дяка

потреба для парохіи въ Ляцкімъ великімъ почта Княже. Зголошеня приймаѥ урядъ парохіяльный. 374 3—3

Молочарня

при улици Сикстуській ч. 31 у Львовѣ

запрошуѥ

до абонаменту на снѣданя, обѣды и вечерѣ.

372 3—3

О половину зниженій цѣны

на давнійшій томы „Библіотеки найзнаменитшихъ повістей“ т. I—XX. включно, чи хто купуѥ разомъ чи поединчо, якъ довго выстане невеликій запасъ. Зголошуватись треба просто до „Адміністраціи Наукового Товариства им. Шевченка у Львовѣ“.

Знижена цѣна всѣхъ 20 томівъ 13 зр. 80 кр. (на пересылку почтову треба долучити 30 кр.)

ТУТКИ цигаретовій 1000 штукъ 1 зр., поручаѥ Ант. Мазуркевичъ. Львівъ, ул. Галицка ч. 12.

Ново отворены маґазинъ „підъ Баторіемъ“

у Львовѣ, ул. Баторія ч. 18 напротивъ судовои палаты

поручаѥ свій богато заосмотреный складъ модныхъ мужескихъ и галянтерійныхъ товарівъ, якъ: бѣлье, ковнѣрики, машеты, краватки въ найновѣйшихъ фасонахъ и десеняхъ, рукавички, лѣски, парасолѣ англійскій, американьскій кальошѣ, приборы до подорожѣ, якъ такожь англійску и французку перфумерію по найдешевшихъ цінахъ. Замовленя надъ 5 зр. высилаѥ ся франко вірдворотною почтою. **Цѣлый склеповый персоналъ говорить по руски.** 368 4 8

При закупнѣ товарівъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и одвѣчальный редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабр. Черлянькои. З друкарні Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 243. Львôвъ, Субота 29 жовтня (30 падолиста) 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских свят) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитших повѣстей“ выходить вô второк, и вô второк и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газет ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты идуть у Адміністрації.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлий рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлий рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôвъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вертають ся лише на попереднє застереженье. — Реклямації неопечатані вôльнô вôдъ порта.

Поодинокє число коштує 8 кр. в. а.

Оголошенья принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрічка инсератового а въ рубрицѣ „Надісłане“ по 20 кр. в. а. Нотатки платять ся по 10 кр. пôдъ стрічок.

Выбôръ посла въ Старôмъ-мѣстѣ.

[Письмо зъ Старо-мѣского.]

(*Докôнченье.*)

Прийшовъ день выбору посла. Выбôръ мавъ розпочати ся о 11 годинѣ передъ полуднем въ сали повѣтовои рады. Скоро день почавъ ся рухъ въ мѣсточку. Одни ставали купками и нараджувались; други дивили ся, зъ вôдки курить ся, чи не дадуть поснѣдати; деякѣ выборцѣ ще въ понедѣлокъ поприходили орієнтувати ся въ ситуаціи. Многѣ выборцѣ вже зôйшли до того, що выборы уважають заробкомъ; коли хто до такого выборця приступить, щобы зъ нимъ побесѣдувати, той вытягае руку и починае пальцями перебирати, або просто зъ моста розповѣдати: „Я мавъ выдатокъ въ селѣ... Вернѣть менѣ, а я вашь хочь-бы въ огонь.“ Почали рушати пôдмовники чи агітаторы. За Беляньскимъ всѣ зъ повѣтовои рады, де-хто зô староства, жиды, мѣщане латинники, де хто зъ выборцѣвъ и личнѣ приятелѣ. За руским кандидатомъ агітувала правда и рускѣ выборцѣ, а межи ними п. Илько Лѣнивьскій зъ Лаврова а властиво зъ Лѣнивки. Зъ Мшанця прибуло кôлькадесять селянъ безкористовно; они вже трохи знають: щô се таке выборы и що робить ся въ соймѣ або и у радѣ державнôй, то й пришли боронити рускои а заразомъ и хлопскои справы. Були селяне и зъ другихъ гôрскихъ сѣлъ, щô такожь умысне прибули до мѣста, бо хвиля була важна и они всѣ дуже були цѣкавѣ, якъ выпаде выбôръ, и другихъ заохочували, щобы крѣпко держали ся. Прихильники Беляньского до послѣднои хвилѣ не мали певности, хто переможе, бо безнастанно пôдбѣгали до людей и старали ся тягнути вхъ дъ повѣтовôй радѣ або де въ иньше мѣсце. Деякѣ заходили межи выборцѣвъ та примовляли оклепане: „Кєьондзъ до престола“. Зближала ся 11-та година. Русины зладили собѣ картки и понаписували имена тыхъ, що хотѣли их мати при комісіи. Та стало ся инакше. Приходимо до салѣ — було три чверти на 11-ту, а комісія вже выбрана! На замѣтъ, що ще не часъ було выбирати комісію, вôдповѣвъ ц. к. староста, що у него вже 11-та година, а годинникъ повѣтовои рады, кепско ходити... А тоту комісію такъ выбрано: Староста предложивъ выборцямъ выбрати до комісіи: о. Волосяньского, Моталя, Владичиньского и кс. Гузика. Кôлькохъ прихильникôвъ Беляньского крикнули: „Zgadzamy się.“ Тогдѣ староста вôдъ себе покликавъ до комісіи Шуберта зъ Хирова, Галевича зъ Посады хирôвскои и Ивана Бачиньского зъ Бачины. Такимъ чиномъ мали мы при комісіи лишь одного свого человѣка — о. Волосяньского.

На выбôръ посла призначено въ повѣтовôй радѣ двѣ комнаты: въ першôй меншôй стояли выборцѣ, въ другôй бôльшôй сидѣла комісія, правительственный комісарь и де-хто зъ выборцѣвъ. Въ середнихъ дверехъ станувъ при однôмъ одвѣрку старо-сôльскій бурмістръ Войтасевичъ и другій выборець зъ Старои-соли, а при другôмъ Іосифъ Кирчь, дякъ и писарь зъ Туря, головный агітаторъ за Беляньскимъ. [Кобы у насъ було почутье народнои чести и правдивый патріотизмъ, то такій Кирчь, що ѣсть хлѣбъ зъ рускои церкви и зъ рускои громады, не поважився бы ся йти противъ Русинôвъ, и то ще такъ зухвало!] Коли якій выборець прийшовъ передъ комісію и давъ голосъ на о. Зубрицкого, то той другій выборець зъ Старои-соли, що стоявъ коло одвѣрка, бивъ его въ каркъ. Се помѣтивъ оденъ священникъ и обернувъ ся до ц. к. старосты зъ просьбою, щобы не дозволивъ знущати ся надъ рускими выборцями. Староста вôдповѣвъ, що нѣчого не видѣвъ. На те надбѣгъ секретарь староства Манделя въ мундурѣ, чоловѣчокъ невеликій ростомъ а чепурненькій нѣвроку, и заявивъ, що сего не було и вôвъ пильнуе порядку... Та старо сôльскій агітаторъ давъ уже спокôй, лише всѣ три коло одвѣрка все пôдшептували „Казіміржъ Беляньскій“. Секретареви Манделѣ чомусь дуже не сподобавъ ся Илько Лѣнивьскій, то ставъ собѣ проти него и все дививъ ся ему въ очи, а вôдтакъ разомъ зъ старомѣскимъ поліцаемъ тягавъ его ажь на улицю. Дуже прикро було Русинамъ все те бачити, що цѣсарскій урядникъ не чувъ нѣчого и не видѣвъ, якъ агітовано за Полякомъ, а сли хто промовивъ слово за Русиномъ, вôнъ бѣгъ, причавъ и напастувавъ... Чи то такъ выглядае безстороннôсть, до якои зобовязана власть політична?! Не хочемо наводити того, якъ выказувались про все те честнѣ выборцѣ. На всякій способъ такій рѣчи не причинять ся до удержаня поваги цѣсарского уряду...

До выбору явило ся 13 священникôвъ [на выбраных 14] и всѣ вôддали голосы на рускаго кандидата. Кромѣ нихъ голосували на о. Зубрицкого выб рцѣ зъ сѣлъ: Быстрого, Бусовискъ зъ Бѣлича оденъ, зъ Вицева, Головецка, зъ Грозьовы, Лаврова, Лѣнивы, Лѣнивки, Лужка, Мшанця, Нанчôлки, Плоского, Потока великого, зъ Старои-роны оденъ, зъ Сезанн, зъ Страшевичъ, зô Стрѣльбичъ два, зъ Тершова, Тисовицѣ и Тихои. Wicemarszałek ks. Grzegorz Wasylkiewicz не явивъ ся до голосованя.

О. Зубрецкій одержавъ 39 голосôвъ, Беляньскій 67. Русинамъ треба було купити 15 голосôвъ. Деякѣ выборцѣ були бы радо и дешево продали, бо польскій кандидатъ — панокъ не дуже можный. Але годѣ такому купувати голосы, що йде въ житю въ имя правды Польска господарка въ краю здеморалізувала намъ селянъ до шпіку кости. Многѣ зъ нихъ прийшли до того переcвѣдченя, що коголебудь выберуть, не буде въ того хôсна, то бодай радѣ де-що заробити, коли до нихъ сватаютъ ся. Деякѣ выборцѣ попродали агітаторамъ свои голосы дуже дешево, за ґульдена.. Такъ насъ побили!

Намъ треба бôльше працѣ. По выборахъ бесѣдували деякѣ люде, щобы зорґанізувати ся, заснувати яке товариство. Та се робота зъ горы; треба робити зъ долу: людей учити и щире серце имъ показати. До сего мають священики широке поле въ церкви и громадѣ. Колибы всѣ взяли ся до роботы, не було бы межи селянами „хрунѣвъ“, а всѣ бы станули якъ одинъ мужь въ оборонѣ рускои справы. Руске населенье въ старо-мѣскôмъ повѣтѣ зменшуе ся. Се няй буде для насъ грôзною осторогою: до чого мы дôйдемо зъ своею байдужностію. Не стане рускаго народу, не треба буде й рускихъ священикôвъ!

Той самъ кандидатъ рускій побѣдивъ недавно при выборѣ до повѣтовои рады а при выборѣ до сойму перепавъ. Се може декого здивувати. Теперь була сильна агітація, але се ще байка. Важнѣйше те, що при выборахъ до повѣтовои рады не голосували мѣста [Старомѣсто, Стара-сôль, Хирôвъ и Фельштинъ] а малѣ села выслали були до выбору вôйта и одного делеґата, теперь же высылали лишь по одному выборцеви.

Бôльше працѣ, а мы ще выйдемо горою!

До сего письма нашого дописувателя додаемо ще деякѣ вѣсти зъ иншихъ письмъ, наспѣвшихъ въ справѣ акціи передвыборчои и выбору посла въ Старôмъ-мѣстѣ.

Оденъ Русинъ зъ Старо-мѣского пише:

„Нашъ кандидатъ перепавъ Можна було сподѣвати ся, що при нинѣшнôй констеляціи політичнôй противника нашѣ не дадуть собѣ вôднята мандату зъ округа, зъ-вôдки засѣдавъ въ соймѣ Полякъ. Не скажу [якъ то звычайно бувае], що по нашôй сторонѣ велика моральна побѣда, бо троха бôльше загального заінтересованя, а могли мы дѣйстно побѣдити — 14 голосôвъ се-жь не така велика рôзница. Дивна апатія, наганна и нѣчимъ неоправдана рôвнодушность „старшои братіи“ — то причина се горазового упадку нашого кандидата. Досыть розглянувшись по мѣсцевостяхъ, зъ-вôдки выборцѣ голосували на рускаго кандидата а зъвôдки на польскаго. Зъ парохій: Болозова [5 голосôвъ], Хирова [9 гол.], Старого-мѣста [9 гол.], Страшевичъ [3 гол.], Фельштина [7 гол.], Бѣлича [4 гол.], Топôльницѣ [4 гол.], Туря [5 гол.] всѣ голосы упали на Беляньского, а зъ парохіи Старои-соли, котра дав 10 выборцѣвъ, лишь оденъ голосъ упавъ на о. Зубрицкого. Наведенѣ парохіи розпоряджали 56 голосами, а зъ нихъ 55 упало на кандидата польского. Другѣ парохіи, въ котрыхъ самѣ молодшѣ священики, розпоряджали 48 голосами, а зъ тыхъ упало на о. Зубрицкого 38 голосôвъ а на Беляньского 6—7. Могли молодшѣ постояти за народну справу и одушевитись выборами — чому-жь не могли старшѣ? До упадку нашого кандидата причинивъ ся найбôльше судовый округъ старо-сôльскій, бо коли старо-мѣскій округъ вôддавъ на рускаго кандидата 36 голосôвъ [а на польского 29], то старо-сôльскій вôддавъ на польского кандидата 35 а на рускаго 3 — кажу: три голосы! Выборцѣвъ-жидôвъ було около 20, а зъ 8 вірілістôвъ голосувало 5 чи 6. Вôдраднымъ фактомъ середъ цѣлои акціи выборчоя було то, що хто вже станувъ за справу руску, то йшовъ солідарно: выринувшѣ иншѣ кандидаты вôдступили а на о. Зубрицкого голосували всѣ безъ огляду на рôзницѣ партійнѣ. Глядячи на се, духъ вступае въ чоловѣка и надѣя на будуще.

„Межи Поляками була незгода ажь до самого дня выборôвъ Зъ намѣстництва допервa передъ самымъ выборомъ наспѣла до староства телеґрама за кандидатурою Беляньского. Солідарность и карность Полякôвъ треба справдѣ подивляти. Станули всѣ якъ оденъ мужь и голосували на свого. Правда, не богато тыхъ Полякôвъ було, але зъ ними йшли жиды й вôйты. Ц. к. староста, яко выборець, вôддавъ свôй голосъ якъ найголоснѣйше „Pan marszałek Kazimierz Bielański“ — во всеуслышанiе всѣхъ слабодухôвъ..

„По выборѣ посла мѣсцева музика вôдограла на дутыхъ инструментахъ передъ радою повѣтовою имнъ народный, Jeszcze Polska nie zginęła и Миръ вамъ братя. Выбраный посолъ выголосивъ до выборцѣвъ [„kochanych braci od pługa“] промову, въ котрôй сказавъ, що „gdzie dobro wasze będzie, jedność i zgoda, ja tam zawsze będę...“ Честнѣ-жь Русины постановили й зобовязали ся перевести мѣжь собою лучшу орґанізацію, щобы могти въ кождôмъ выпадку сильно й солідарно постояти за свое право. Дай то Боже!“

Зъ Хирова пишуть намъ:

„Не дивуйте ся, що зъ мѣсточка Хирова не выйшовъ анѣ оденъ гôдный выборець. Нѣхто въ мѣстѣ не знавъ, коли вôдбудуть ся правыборы; допервa въ той день, якъ приѣхавъ комісарь, повѣдомлено бубномъ. Зôбрало ся всего 13 люда: начальникъ Шубертъ, асесоръ Лявґенфельдъ и 11 жидôвъ. На запыта-

---

Педаґоґъ.

Зъ вражънь и помѣчень Ст. Россовского.

I.

Панъ Карло по званю педаґоґъ.

Тымъ то, коли бузько принесъ ему донечку, вôнъ подзôбно врадувавъ ся. Забило въ нѣмъ живѣйше батькôвске серце та й педаґоґъ доложивъ свою частину до тои радости, щасливый, що насувъ ся ему неоцѣненый матеріялъ до науковыхъ дослѣдôвъ.

Вôнъ перебравъ заразъ въ души всѣ педаґоґічнѣ системы, почавши вôдъ старинныхъ, а на новыхъ скôнчивши. Перепустивъ их вôдтакъ черезъ решето критики, вôдкидаючи се, що выдалось ему непотрѣбною половою, або шкôдливою примѣшкою

Такъ зладивъ планъ выховання цѣлкомъ оріґінальный а властиво оріґінально скомбінованый на основѣ рôзныхъ метôдôвъ.

Якъ довго дитина не орудувала ще дôбре своими змыслами, якъ довго не збудила ся въ нѣй своя самостôйность, система пана Карла приносила пышнѣ результаты.

Однакъ пôзнѣйше выховавчій матеріялъ почавъ ставити опôръ методови и то въ мѣру свого розвою що разъ то сильнѣйше. Коли дитинѣ скôнчивъ ся четвертый рôкъ житя, педаґоґъ навѣть не спостерѣгъ, якъ выпустивъ зъ рука свою педаґоґічну батуту и вдоволивъ ся выключно обсерваціею.

Зъ того часу походять замѣтки поважного пана Карла, котрô (дôставши их случайно въ руки) подаю тутъ, якъ характеристичный результатъ его дослѣдôвъ.

II.

Сидимо при обѣдѣ. Приносять юшку. Беру ложку до устъ и въ тôй самôй хвили кладу ю на бôкъ, не скрываючи незадоволеня.

— Але жь, моя дорога! — кажу до жѣнки. — Завядзь широку автономію давшь своїй Катри. Се не може бути. Вона втопить колись цѣлу Величку въ юшцѣ. Стрѣбуй сама. Чиста ропа.

Початокъ невеличк и сцены. Прикликана Катря старая ся звалити всю вину на феральный день (се було въ понедѣлокъ); на те, що одна сôль менше, друга бôльше солона; а вкôнци высказуе свою гадку, що мôй заквдъ властиво несправедливый, бо вона якъ разъ въ смакъ посолила юшку.

Въ менѣ ажь кипить. Го одный нинъ — кôже приповѣдка — сердить ся — та й трудно перечитись зъ нею.

— Не досыть, що зле зробила, — кажу острымъ голосомъ, — ще й менѣ въ живій очи хочешь брехню завдати. Забирай ся до сто тысячѣвъ чортôвъ...

Очевидно за пôвъ годины я, жѣнка и слуга забули цѣлу тоту комедію.

Та бувъ такій, кому вона мôцнѣйше вщѣпила ся въ память.

Вечеромъ при кавѣ, бачу, що моя мала мѣшае й мѣшае свою „люрку“ въ чарцѣ, але й не думае пити.

— Тонюсь, а се що знову? Чому не пьешь?

— Моя дорога, — звертае ся дитина до матери. Кава за солодка. Я не хочу такои кавы, де втопила ся цѣла голова цукру...

— Мылишь ся, моя дитино. Въ твоѣй кавѣ тôлько цукру нинѣ, що звычайно

— Нѣ, нѣ, мамо, не кажѣть! Идѣть собѣ, мамо, до сто тысячѣвъ... Тату, якъ вы се говорвли?

Я лишь поскубавъ вусы, прикусивъ уста, — и анѣ пары.

Зъ того часу не посылаю вже нѣкого до чортôвъ, а ще менше до сто тысячѣвъ чортôвъ.

III.

— Тату...

— Що тамъ, моя дитино?

— Я дуже цѣкава, чи коминарѣ роблять дѣтямъ що злого?

— Коли тѣ дѣти некречнѣ, то коминарь бере их.

— Чи правда?

— А такъ!

Въ кôлька днѣвъ потôмъ, вылало, що коминарь прийшовъ вычистити руру въ кухни. Мала наполохалась въ першôй хвили, однакъ потôмъ оглядала его докладно вôдъ нôгъ до головы, прийшла до покою и... чую нагло страшенный лоскôтъ. Великій, порцеляновый фляконъ впавъ на землю, розбивъ ся на дрôбнѣ черепочки.

Се певно трунула его Тоня, бо стояла посередъ черепôвъ зъ поставою Сціпіона на руинахъ Картаґины.

— А то що? — крикнувъ я гнѣвно.

— Я збила фляконъ — сказала спокôйно дитина, не вступаючись зъ мѣсця.

— Збила? Умысно? на що? то такъ кречнѣ дѣти роблять?

— Нѣ. Та я власне длятого хотѣла спробувати, що коминарь, чи забере мене?

А чорный гôсть скôнчивъ саме свою роботу и забравъ ся.

Тріюмфальна умѣшка заграла на личку дитины.

— А бачите, татку, що коминарь не бере некречных?

Що саме було сказати на таке dictum: смѣятись, чи гнѣватись? Я радъ не радъ проковтнувъ докôръ, сказавши собѣ въ души: навѣть передъ дѣтьми, а може ще бôльше передъ дѣтьми, якъ передъ старшими говори тôлько правду.

IV.

Моя була при одного знакомого, котрый угощеный и попращаный якъ найсердечнѣйше, передъ хвилею выйшовъ за порôгъ

Я не мôгъ повздержатись вôдъ кôлькохъ критичных замѣтокъ. Его рухи такій комічнѣ! Говорячи, вымахуе руками, якъ вѣтракъ, котрый, щобъ мôгъ молоти, обертае крылами. Кланяе ся незручно; высуває що хвиля манкеты; поправляе краватку; мугикае вѣчно; вымавляе горломъ. Замѣтки тѣ були вôдповѣдно илюстрованѣ: рухами и вымовою.

На другій день прийшла до Тонѣ въ гостину ея тѣточна сестричка. Я зразъ замѣ-

нье комісаря: чому зібрало ся такъ мало правыборцѣвъ и чи були правыборы въ своѣмъ часѣ оповѣщенй? — вѳдповѣвъ Шубертъ, що всьо зроблено „według ustawy“... и голосуючи першій давъ голосъ на себе, на асесора и на трехъ жидѳвъ. Такъ выборцями зъ Хирова выйшли: Шубертъ, Лянґенфельдъ, Варзаберъ, Бернеръ и Лявферъ. И най хто скаже, що не самѝ „Polacy“?! А предѣнь Хирѳвъ мав два разы стѳлько христіянъ, що жидѳвъ, а сама интеліґентна верства числить звыжь 20 выборцѣвъ! Та що зъ того? Шубертъ зъ Лянґенфельдомъ панують безграничнo, а мѣщане нарѣкають, але нѣчо не роблять. Часъ бы вже Хирѳвянамъ схаменути ся, бо — якъ такъ дальше пѳйде — Хирѳвъ геть потоне въ рукахъ обрѣзаныхъ и необрѣзаныхъ жидѳвъ. Помѳчь не прийде зъ-нѣ-вѳдки — треба ѥи добути самымъ зъ себе!“

Выбѳръ посла въ Збаражи.

Кандидатъ рускій о. Заячкѳвскій перепавъ въ Збаражи, дѳставши 63 голосѳвъ противъ 73, котрѝ упали на п. Тадея Федоровича, отже до абсолютнои бѳльшости не стало рускому кандидатови 6 голосѳвъ.

Акцію выборчу зѳ стороны рускои въ Збаражчинѣ взяли зъ власнои иніціативы самѝ селяне. Свѣтлый господарь Симеонъ Триюда зъ Розношинець, порозумѣвши ся зъ другими патріотами-селянами, скликавъ зборъ селяньскій до Збаража на день 8 н. ст. жовтня, щобы завязати передвыборчій комітетъ и поставити кандидата. Зъѣхало ся звышь 30 селянъ, и звязали ся въ комітетъ выборчій, выбираючи головою господаря Григорія Костецкого зъ Токѳвъ а заступникомъ головы Симеона Триюду. На нарадѣ попередъ всего поставили однодушно засаду: що кандидата можна ставити лишь або селянина або священика рускаго, а нѣякого „пана“ [т. е. властителя бѳльшихъ посѣлостій], бо то „выборы не паньскій, але хлопскѝ“ [або иншими словами: бо властитель бѳльшои посѣлости не може за-для инакшихъ своихъ интересѳвъ добре заступати интересы малои посѣлости]. Межи зібранымы було кѳлькохъ за тымъ, щобы ставити селянина, але переважна бѳльшѳсть заявила ся за кандидатурою о. Алексея Заячкѳвского зъ Зарубинець. „Намъ — сказано було — конечно треба выбирати о. Заячкѳвского, бо мы на тѳмъ священику вже дуже добре переконанѝ черезъ одинацять лѣтъ въ радѣ повѣтовѳй, якъ вѳнъ ревно нашѝ хлопскѝ справы заступае“. При голосованю дуже значна бѳльшѳсть голосѳвъ показала ся за кандидатурою о. Заячкѳвского. Тогды зборъ селянъ постановивъ удати ся черезъ своихъ вѳдпоручникѳвъ до о. Заячкѳвского и запросити ѥго до кандидованя, а кромѣ того повѣдомити письменно „Народну Раду“ у Львовѣ о завязаню селяньского комітету и о поставленю кандидатуры о. Заячкѳвского. Пѳзнѣйше той комітетъ селяньскій скликавъ зборъ выборцѣвъ, а той однодушно одобравъ кандидатуру о. Заячкѳвского. Выдѣлъ „Народнои Рады“, повѣдомленый о тѳмъ презідіею збору выборцѣвъ, затвердивъ, оголосивъ и припоручивъ всѣмъ выборцямъ кандидатуру о. Алексея Заячкѳвского.

Коли селяне на своѣмъ зборѣ дня 8. жовтня уважали за потрѣбне поставити засаду, що не може бути ихъ кандидатомъ „панъ“ [властитель бѳльшои посѣлости], то мали на думцѣ п. Тадея Федоровича зъ Клебанѳвки, маршалка збаражскои рады повѣтовои, котрый уже заздалегѳдь пѳдготовлявъ собѣ кандидатуру на власну руку. Селяне бояли ся, щобы часомъ не поставлено и не припоручено имъ тои кандидатуры зѳ Львова. Длятого, коли оденъ зъ членѳвъ того збору заявивъ, що „якъ бы хто хотѣвъ котрого пана, то я руки й ноги вмываю“, всѣ одноголосно скрикнули: „Боже борони! мы о тѳмъ и чути не хочемо!“ Але самъ п. Т. Федоровичь не думавъ удавати ся до „Народнои Рады“ чи до якого небудь комітету выборчого у Львовѣ, уважаючи певно, що саме то пошкодило-бъ ѥго кандидатурѣ, а лучше для него кандидувати на власну руку и безъ выразно зазначеноi програмы.

Поляки въ повѣтѣ захотѣли конче мати посломъ зѳ Збаражчины Поляка, абы „wzmocnić polskość na zagrożonych kresach“ — и зъѣхавшись поставили кандидатомъ нотаря Нементовского. Центральный комітетъ польскій мавъ навѣть уже затвердити сю кандидатуру. Але борзо вѳдступлено вѳдъ тои постановы, холоднѣйше розважившн, що при кандидатурахъ о. Заячкѳвского и п. Федоровича, Полякъ нѣякимъ чиномъ не перейде, голосы розстрѣлять ся, а вкѳнци се може выйти на користь кандидата селяньско-рускаго. Отже постановлено пѳдперти кандидатуру п. Т. Федоровича, яко зовсѣмъ не такъ небезпечну, якъ кандидатура о. Заячкѳвского, — и центральный комітетъ польскій припоручивъ Полякамъ въ повѣтѣ поборювати всѣми силами кандидатуру о. Заячкѳвского, а форсувати выбѳръ п. Федоровича. Такъ по сторонѣ кандидатуры п. Федоровича, кромѣ личного ѥго вплыву, яко маршалка повѣтового, станула ще й така сила, якъ центральный комітетъ польскій, котрому на Руси карно й солідарно пѳдлягають ся Поляки по повѣтахъ. Але сего ще не досыть. На користь п. Федоровича выйшла ще й ситуація мѣжь Русинами. Нашъ дописувателъ зѳ Збаражчины такъ коротко характеризуе тоту ситуацію: „По перше, апатія рускои интеліґенціи. По друге: партійне ворогованье священикѳвъ т. зв. старои партіи противъ кандидата селяньско-рускаго. По трете: проста зависть...“ А по сторонѣ польскѳй — карнѳсть и солідарнѳсть! Въ день выборѳвъ показало ся наглядно, що въ додатку и правительство сильно пѳдпираe п. Федоровича. „Ц. к. староста — якъ намъ пишуть — убраяъ ся въ уніформъ [хочь бувъ выборцемъ] и кричавъ въ сали выборчѳй: Ja sam głosuję na pana Fedorowicza!“ та й спокѳйно глядѣвъ на аґітацію въ самѳй сали противъ кандидата селяньско-рускаго.

Все те зложилось на упадокъ кандидатуры о. Заячкѳвского. Тѝ селяне, що неустрашимо станули за своимъ кандидатомъ, були страшно огѳрченѝ, деякѝ ажь плакали. Ц. к. староство, побоюючись, щобы тото велике огѳрченье не выбухло въ подѳбный способъ, якъ то стало ся въ деякихъ мѣстахъ въ часѣ выборѳвъ передъ кѳлькома лѣтами, предприняло средства осторожности. Коло шинку, де выборцѣ п. Федоровича закусували й запивали свою побѣду, ц. к. староство уставило на сторожи жандарма зъ настромленымъ баґнетомъ.

Отсе въ головныхъ чертахъ представленый образъ акціи передвыборчои в самого выбору посла въ Збаражчинѣ. А теперь подаемо отверте письмо о. Ал. Заячкѳвского, котре вѳнъ надѳславъ нашѳй редакціи зъ прошеньемъ о умѣщенье въ стовпцяхъ „Дѣла“. Ось то письмо:

До мовхъ выборцѣвъ.

Хомітетъ селяньскій, завязаный зъ 32 найповажнѣйшихъ хлѣборобѳвъ, поставивъ мене на своѣмъ засѣданю зъ дня 8 жовтня кандидатомъ до сойму и вѳзвавъ мене письмомъ зъ дня 9 жовтня, щобъ я кандидатуру принявъ. Вѳдтакъ той самъ комітетъ запр сивъ выборцѣвъ, котрыхъ явило ся 52, и тѝ одобрили мою кандидатуру. Я старавъ ся звернути увагу выборцѣвъ на вельми поважаного ветерана-патріота о. Андрея Качалу, а доперва тогдѣ, коли я побачивъ, що селяне обстаютъ при своѣмъ, рѣшивъ ся я пѳддатись волѣ ихъ и принявъ кандидатуру.

Така свѣдомѳсть и самостійнѳсть нашихъ селянъ занепокоила нашихъ противникѳвъ и розпочалась горяча аґітація противъ моеи кандидатуры. Посыпались листы вѳдъ центрального польского комітету до звѣстныхъ аґітаторѳвъ, отворились шинки жидѳвскѝ и водворила ся традиційна „wyborcza kiełbasa“. Напѳръ тои „koalicyi“ бувъ такъ сильный, що кѳлькохъ выборцѣвъ прийшло до мене и просили, щобъ я позволивъ голосувати на противного кандидата польского. Я на се, очевидно, не мѳгъ згодити ся, але, видячи велику пресію и ихъ невѳдрадне положенье, я приневоленый бувъ згодитись на то, щобы здержали ся вѳдъ голосованя

Прийшовъ день выбору. Розпочалось голосованье — голосы переважно падали на мене. Хтось давъ знати стоячимъ за дверми аґітаторамъ — жандармъ впустивъ ихъ до салѣ выборчои. Вѳдтакъ голосы почали густѣйше падати на п. Федоровича, ажь вкѳнци выборцѣ мѣскѝ рѣшили борбу въ користь кандидата противнои стороны шѣстьма голосами. Результатъ выбору вчинивъ на Васъ, мои выборцѣ, велике пригнобленье, а жаль стиснувъ Ваше серце, коли на глумъ музика жидѳвска заграла „hymn narodowy“ новому послови.

Такъ, панове выборцѣ, насъ поконали, але моральна побѣда по нашѳй сторонѣ — се признали намъ навѣть честнѝ Поляки. Вы, панове выборцѣ, вѳддали своихъ 63 голосѳвъ чистыхъ мовь крыштaль, не затроeныхъ выборчою ковбасою. Вы й сказали: „Непотрѣбно поставлено жандармѳвъ при дверехъ коршмы, де запивано справу; мы не здѳбнѝ безчестити людей, котрѝ самѝ себе не вмѣли пошанувати; намъ солодшій нашъ кавалокъ сухого хлѣба якъ выборча ковбаса, бо мы сповнили совѣстно нашъ горожаньскій обовязокъ“. Тожь честь Вамъ, панове выборцѣ, вѳдъ цѣлого рускаго народу! Поки не перевели ся такѝ патріоты якъ Григорій Костецкій зъ Токѳвъ, Семко Триюда зъ Розношинець, Карпо Мерещакъ зъ Лубянокъ, Цебриньскій зъ Черниховець, — поки живуть такѝ выборцѣ котрѝ честно сповнили свѳй обовязокъ середъ такъ тяжкихъ обставинъ, доти не загине слава Збаражчины, доти надѣя въ красчу будучнѳсть! Честь и слава Вамъ, панове выборцѣ!

Пращайте!

Алексей Заячкѳвскій.

Справы парляментарнѝ.

Въ промысловѳй комісіи наряджувано ся вчера надъ закономъ о похатнѳй торговли. Пос. Клюнъ противить ся тому законови, бо вѳнъ пѳдкопавъ бы истнованье тысячѣвъ родинъ. Впрочѳмъ похатна торговля не шкодить промыслови. Пос. Левицкій заявивъ, що не належить до прихильникѳвъ сего закона, бо вѳнъ веде до реакціи и консументы потерплять лише шкоду зъ ѥго заведеньемъ. Тутъ иде, пѳсля гадки бесѣдника о забаги дуже сконстичныхъ верствъ и лише для ихъ користи внесено проектъ сего закона. Бесѣдникъ покликуе ся на ореченье львѳвского намѣстництва, котрымъ домагано ся вѳдъ правительства охороны похатнои торговлѣ для домашного промыслу. Пос. кс. Хотковскій домагавъ ся, щобы заборонити нехристіянамъ продавати въ похатнѳй торговли святѝ образы и богослужебнѝ книги. Пѳ промовѣ міністра торговлѣ ґр. Вурмбранда за проектомъ закона и по промовахъ кѳлькохъ иншихъ бесѣдникѳвъ передано проектъ закона до пѳдкомісіи.

Въ господарскѳй комісіи принято внесенье пос. Просковеца зъ поправкою Ѳнджейовича такои основы: Взывае ся правительство до постуновання въ тѳмъ напрямѣ, щобы консумційный податокъ вѳдъ всѣхъ родѳвъ свѣжого мяса, птиць, звѣрины, морскихъ и рѣчныхъ рыбъ або цѣлкомъ бувъ знесеный, або бодай зниженый — Дальше принято резолюцію зъ зазывомъ до правительства, щобы присвятило бѳльшу увагу плеканю худобы и годовлѣ рыбъ. Пос. Хшановскій и Кравньскій пѳдперли се внесенье, а послѣдный обговорювавъ справу недостачѣ возѳвъ на галицкихъ зелѣзницяхъ для перевозу пашѣ, въ наслѣдокъ чого спиняю ся плеканье худобы. Справоздавцемъ для повнои палаты выбрано пос. Просковеца.

Въ справѣ выборчои реформы вѳдбула ся дня 7 н. ст. падолиста дальша конференція членѳвъ правительства зъ провѳдниками коаліційныхъ сторонництвъ. Нарады не довели ще до оконечного порозумѣня, але — якъ пише Neue fr. Presse — удержуе ся въ парляментарныхъ кругахъ поглядъ, що вже въ короткѳмъ часѣ прийде до згоды на головнѝ прінципы, котрѝ будуть творити основу проекту нового выборчого закона. Сею основою не буде анѣ проектъ Гогенварта, котрому — якъ высказуе ся Neue fr Presse — дозволивъ упасти самъ внескодавець, анѣ проектъ правительства, бодай въ такѳй формѣ, въ якѳй бувъ выготовленый міністерствомъ въ найголовнѣйшихъ начеркахъ. Имовѣрно задержить ся прінципъ, що промисловѝ робѳтники одержать заступство въ законодатныхъ тѣлахъ, а полишать ся до порѣшеня лише питанье щодо формы и силы того заступства. Въ парляментарныхъ кругахъ гадають, що справа буде вскорѣ успѣшно полагоджена, такъ що проектъ нового выборчого закона зможе прийти на дневный порядокъ нарадъ рады державноi вже въ весняноѳй сесіи 1895 року

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ

Молодо-ческій клюбъ послѳвъ державноi рады рѣшивъ высказати россійскому амбасадорови у Вѣдни кн. Лобанову спѳвчутье въ имени ческого народу зъ нагоды смерти царя Александра III Зъ порученя клюбу удали ся оногды до россійскои амбасады послы д-ръ Енґель и Крамаржь. Д-ръ Енґель промовивъ до амбасадора по россійски тыми словами: „Ексцелѳнціе! Въ имени молодо-ческихъ послѳвъ до державноi рады и въ имени цѣлого ческого народу, высказуемо найглубше спѳвчутье зъ причины страты, яку потерпѣвъ братвій россійскій нарѳдъ въ наслѣдокъ смерти царя Александра III. Просимо Вашу Ексцелѳнцію, щобы зволили въ высшѳмъ мѣсци бути товмачемъ нашихъ чувствъ.“ Кн. Лобановъ вѳдповѣвъ такожь по россійски, заявляючи, що ся маніфестація дуже ѥго зворушила и що вѳнъ не залишить повѣдомити о тѳмъ кого належить у высшѳмъ мѣсци. Въ розмовѣ, яку вѳдтакъ амбасадоръ навязавъ зъ молодо-ческими послами, выказавъ свою радѳсть, що обa представителѣ молодо-ческого клюбу такъ плавно володѣють россійскимъ языкомъ. На се вѳдповѣли пос. Енґель и Крамаржь, що на ихъ поглядъ есть рѣчею великои ваги, щобы знанье россійского языка що-разъ бѳльше розширювало ся въ Австріи безъ огляду на політичнѝ вѳдносины, а хочь бы лише зъ огляду на торговельный договоръ. — Якъ зачувати, намѣряе пос. Крамаржь взяти лично участь въ царскихъ похоронахъ въ Петербурзѣ.

Похоронный порядокъ въ Петербурзѣ вже уложеный и оголошеный. На двѳрци николаѣвскои зелѣзницѣ буде збудована капличя, въ котрѳй петербургскій митрополитъ вѳдправитъ торжественне богослуженье, по чѳмъ похоронный похѳдъ выйде до зимовои палаты Невскимъ проспектомъ, задержуючи ся передъ церквою Знаменьскою и Казаньскимъ соборомъ. Похѳдъ буде поступати въ такѳмъ порядку: петербургскій, московскій и кіѣвскій митрополиты. Петербургске и московске духовеньство. Домовина зъ мощами помершого монарха, царь Николай II и великѝ князѣ, жалѳбнѝ повозы, въ котрыхъ засядуть: царицявдова, кн. Аліція, вел. кн. Ксенія и Ольга и иншій великій княгинѣ и княжна. За повозами будуть ити: князѣ-вѳдпоручники чужихъ дворѳвъ, амбасадоры, міністры, гофмайстеръ двора, шамбеляны, служба помершого царя, члены державного совѣта и сенату, начальники войскъ, полковѝ депутаціи заграничныхъ войскъ, маршалки шляхты, депутаціи мѣстъ, депутаціи земствъ и селянъ, высшій міністеріяльнѝ урядники, офіцеры ґвардіи, — полки ґвардіи: преображеньскій, московскій, фінляндскій, павловскій, измаильскій, артилеріи ґвардіи, козаки и черкесы. Замкне похѳдъ полкъ артилеріи. — Коли похоронъ вѳдбуде ся въ Петербурзѣ на певно не знати, але здае ся, що наступить се 18 н. ст. падолиста. — Заразъ по похоронѣ царя Александра III. будуть зъ Петербурга высланѝ надзвычайнѝ послы, котрѝ мають подати до вѣдомости чужимъ дворамъ вступленье на престолъ царя Николая II. — Зъ Севастополя доносять, що дня 8 падолиста пополудни приѣхавъ до тамошнои пристани парохѳдъ „Память Меркурія“ зъ мощами царя. На пароходѣ „Дванадцять Апостоловъ“ прибувъ царь разомъ зъ цѣлою похоронною дружиною. Мощѣ помершого царя зложено въ ваґонѣ и похоронный поѣздъ рушивъ въ дорогу до Москвы. Наслѣднакъ престола вел. кн. Юрій не возьме участи въ похоронѣ за-для слабого здоровля и вже вѳдъѣхавъ зъ Севастополя на Кавказъ до Абасъ-Тумана. — Московска дума мѣска, крѳмъ 50 тысячѣвъ рублѣвъ, вызначила ще 120 тысячѣвъ на похоронни выдатки. Такъ само доносять зъ Сімферополя, Харкова, Курска, Орла, Тулы, що мѣскѝ рады вызначують значнѝ сумы на вѳдповѣдне принятье похоронного поѣзду. Въ Харковѣ жертвувавъ купець Ситинъ 75.000 рублѣвъ на утворенье стіпендіи имени царя Александра III. для студентѳвъ университету. — На похоронъ выѣздять вже вѳдпоручники чужихъ дворѳвъ. Архикнязь Кароль Людвикъ мае выѣхати зъ Вѣдня вже нинѣ. Зъ архикняземъ ѣде ґен. ґр. Пеячевичь. Зъ Румунии поѣде наслѣдникъ престола кн. Фердинандъ зъ президентомъ міністрѳвъ Ляговаримъ и ґен. Робеску. Зъ Данiи выбирае ся тесть померщого царя король Христіянъ зъ наслѣдникомъ престола кн. Вальдемаромъ. Оба разомъ зъ княземъ Уельскимъ, царицею вдовою и кн. Уельскою замешкають въ Аничкѳвскѳй палатѣ, резиденціи царя Александра III. Царь буде мешкати въ „Зимнѳмъ двѳрци“, резиденціи царя Александра II., де Александеръ III. не хотѣвъ мешкати зъ упередженя. Кн. Аліція замешкае въ палатѣ вел. кн. Сергія. Зъ Чорногоры приѣде кн. Николай а зъ Нѣмеччины кн. Генрикъ. Вел. кн. гескій, братъ кн. Аліціи, выѣздить зъ Дармштаду 13 н. ст. падолиста. Середъ тыхъ приготовлень до по-

---

тивъ, що наша мала бачно дивить ся за нею. Однакъ крыла ся зъ тымъ и була ще сердечнѣйша для свого гостя якъ звычайно.

Ледви розбѣглись, Тоня й каже до мене:

— Яка та Марійка смѣшна! Мамця бачили? Завертае очима, якъ страхопудъ; волосье розчѳхране, якъ въ жидѳвки; скаче, якъ коза, а замѣсць „прошу“ каже „пльосу“.

Я прибираю поважный тонъ.

— Моя Тоню, то не гарно, насмѣхати ся зъ другихъ. Кождый маe свои хыбы.

— А татко?...

... Я записавъ собѣ въ памяти великими буквами: Прочь зѳ всякимъ лицемѣрствомъ.

V.

Такихъ дрѳбниць в цѣлый рядъ въ педаґоґічныхъ запискахъ пана Карла.

А на самѳмъ кѳнци подано кѳлька замѣтокъ, котрѝ, по моѣй думцѣ, годить ся, якъ корону дослѣдѳвъ, повторити:

... Кажуть, — пише педаґоґъ, — що родичѣ выховують дѣти. Неправда! То дѣти скорше суть моральными учителями родичѣвъ...

Дитина що дня робить за насъ рахунокъ совѣсти, якъ зъ розгорненои книги вычитуемо зъ поступкѳвъ дѣтвака довгій рядъ не ѥго, але нашихъ власныхъ грѣхѳвъ и грѣшкѳвъ.

Неодинъ завдячуе дитинѣ свое моральне вѳдродженье, здае ся ему, що працюе надъ нею, а властво самъ вчить ся пѳдъ проводомъ малого педаґоґа, котрый своею наивностію приглушуе въ нѣмъ пѳдшепты злого духа.

Переклавъ ***В. Щурать.***

хоронôвъ не перестають надходити кондоленційнй телеґрамы то до самого царя, то до царицѣ або до міністерствъ въ Петербурзѣ. И такъ самъ царь Николай II. одержавъ до 5 н. ст. падолиста зъ Франціи ажь 2070 кондоленційныхъ телеґрамъ. Взагалѣ у Франціи прибрали ознаки жалобы великаньскй розмѣры и мало уступають россійскимъ. Сими днями одержала париска рада мѣска петицію зъ кôлькома тысячами пôдписôвъ, щобы въ дни похорону царя уставлено въ Парижи на публичнôмъ мѣсци мары, передъ котрыми могло бы населенье дефілювати. Парискій архіепископъ Рішаръ зарядивъ на недѣлю въ костелѣ Нотръ Дамъ богослуженье за Россію и Францію, а такожь за упокôй царя Александра III. Выдане зъ тои нагоды пастирске посланіе вказуѐ на змаганя папы до сполученя всѣхъ христіяньскихъ вѣроисповѣдань въ одно и кажe, що хочь бажаня папы ще не сповнило ся, то все таки будуть Французы зъ цѣлого серця молити ся за упокôй помершого царя. — Суджена царя кн. Аліція, одержала въ Ливадіи вôдъ московскихъ дамъ кондоленційну телеґраму, пôдписану п. Ермоловою. На сю телеґраму вôдповѣла княжна: Прошу заявити мою сердечну вдячнôсть московскимъ дамамъ за зворушуючй обявы ихъ чувствъ. Духове сполученье зъ Россіею, удѣлене менѣ дорогимъ, помершимъ царемъ благословенье, довѣре въ молитвы россійского народа нехай насъ скрѣпляють въ тяжкихъ дняхъ пробы, зôсланои на насъ зъ волѣ Бога.

— **Комітетъ вѣча трицяти мѣстъ галицкихъ** вôдбувъ дня 4 с. м. перше своѐ засѣданье въ Перемышли и ухваливъ выдавати у Львовѣ мѣсячный орґанъ, котрый заступавъ бы интересы мѣстъ. Се єдина ухвала першого засѣданя, бо инши справы [якъ однакове умундурованье службы мѣскои, статутъ емеритальный для урядникôвъ и слугъ мѣскихъ и т д.] придѣлено до дальшого розгляду рôзнымъ членамъ комісіи.

— **Одинъ годинникарь зъ Жэневы** на имя Сіванъ зложивъ годинникъ, котрый говорить. До выставленого теперь того годинника въ Парижи навѣдують ся тысячѣ цѣкавыхъ. Выкликуе вôнъ людскимъ голосомъ чверти годины, пôвгодины и годины, а крôмъ того выголошуе сентенціи и приповѣдки, вôдповѣдний порѣ дня. Вынахôдникъ сего годинника забезпечивъ свôй вынахôдъ патентомъ, а тайна ѐго спочивае мабуть въ тôмъ, що вôнъ умѣстивъ въ серединѣ годинника малесенькй фоноґрафы, порушуванй штучнымъ апаратомъ. На здогадъ той наводить заява вынахôдчика, що ѐго годинникъ може выголошуати довôльнй сентенціи и приповѣдки.

— **Покôйный посолъ Здиславъ Тишкевичь** зъ **Кольбушовы** записавъ въ завѣщаню: на охоронку въ Кольбушовѣ пôдъ зарядомъ сс. Феліціянокъ реальнôсть зъ морґомъ огорода и капіталъ зелѣзный 50.000 зр.; на фундаціи для вôдправъ за него службъ Божихъ въ пяти костелахъ ѐго посѣлостій 3.500 зр.; для капітулы въ Тарновѣ 10.000 зр.; на капіталъ для убогои дѣтворы школьнои въ ѐго посѣлостяхъ Кольбушовскихъ 10.000 зр. зъ тымъ призначеньемъ, щобы зъ процентôвъ що року справляти зимовй одяги для хлопцѣвъ и дѣвчатъ. Спадкоємцемъ цѣлого ключа кольбушôвского есть братанокъ небôщика ґр. Янушь Тишкевичь зъ Кракова.

— **Дирекція руху зелѣзниць державныхъ у Львовѣ** оповѣщуе, що вже на сей и на будущій рôкъ придѣляла и пренотувала таке значне число аспірантôвъ на урядникôвъ, що всякй подання вношенй о посады вже не можуть бути увзгляднени, отже шкода заходу й коштôвъ. Є до обсады ще лишь такй мѣсця, о котрй можуть убѣгатись укôнченй техніки зъ двома державными испытами.

— **Дрôбни вѣсти.** Маршалокъ кн. Сангушко и віцепрезідентъ краєвои дирекціи скарбу д-ръ Корытовскій прибули вчера до Вѣдня. — Почетне горожаньство мѣста Жовквы надала кн. Адамови Сапѣзѣ жовкôвска рада мѣска дня 8 с. м. — Знана зô сцены руско-народного театру панѣ Клѣшевска, „перейшовши до театрôвъ польскихъ у Львовѣ а вôдтакъ въ Варшавѣ, покинула оперетку а пôдготовлявсь до спѣву оперового. — Директоръ почтъ Сеферовичь выѣхавъ до Вѣдня, а заступае ѐго въ дирекціи радникъ Ґаберле.

— Зъ нинѣшнымъ числомъ „Дѣла“ розсылаємо цѣнникъ товарôвъ на осѣнный и зимовый сезонъ вѣденьского магазину „Au Louvre“ у Львовѣ.

Посмертни — ǂ — оповѣстки.

Вікторія зъ Шайдицкихъ Круликовска, жена приходника зъ Шумяча, упокоила ся по короткôй недузѣ дня 4 с. м.

Наука штука и література.

— „Лірники“, займаюча студія д-ра Кирила Студиньского, друкована въ часописи „Зоря“, вышла зъ друкарнѣ наукового товариства им. Шевченка окремою книжочкою накладомъ редакціи „Зорѣ“. Книжка обôймае 56 сторôнъ вôсьмки и коштуе 20 кр.

— „Пісня про Роланда“ — старо-французкій епосъ, переложеный зъ орігіналу молодымъ нашимъ писателемъ Василемъ Щуратомъ — выйшла сими днями зъ друкарнѣ Ставропиґійского института книжкою накладомъ редакціи журнала „Жите і Слово“, въ котрôмъ ся поема частями друкувала ся. Яко вступъ до поемы мѣстить ся обширнѣйша статья французского ученого Ґастона Парі. Книжка обôймае XXIX+143 сторôнъ вôсьмки и коштуе 50 кр.

Именованя, пернесеня, конкурсы и пр.

— **Именованя.** Міністерство скарбу именувало еленôвъ евіденційныхъ Меч. Котіка и Павла Геса ґеометрами другои класы. — Приватный доцентъ кс. д-ръ Левъ Валенґа именованый надзвычайнымъ професоромъ фундаментальнои теольоґіи, а кс. д-ра Станислава Нараевского допустивъ міністеръ просвѣты на приватного доцента моральнои теольоґіи въ тутешнôмъ университетѣ. — Цѣсарь именувавъ доцента Станислава Шаховского надзвычайнымъ професоромъ римского права въ университетѣ львôвскôмъ.

— **Конкурсы.** Роґатиньскій выдѣлъ повѣтовый розписуе конкурсъ на посаду окружного лѣкаря для санітарного округа въ Пôдкамени обôймаючого 14 сѣлъ зъ 10.556 мешканцями. Осѣдокъ лѣкаря буде мѣсточко Пôдкамѣнь а именованый лѣкарь буде зобовязаный удержувати ангіку домашну. О сю посаду зъ рôчною платнею 500 зр. и 200 зр. на обовязковй подорожи можуть убѣгатись кандидаты до 30 листопада с. р. [Близшй условія въ 257 н-рѣ Gaz. Lwowsk-oи.] — Судъ повѣтовый въ Турцѣ потребуе с йчасъ діетаря зъ испытомъ до веденя книгъ грунтовыхъ, а платити буде 1 зр. денно.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 10 падолиста. Въ пятницю вôдбуде ся засѣдане палаты панôвъ. На порядку дневнôмъ законъ о продажи на раты.

Берлинъ 10 падолиста. Петербурскій кореспондентъ Kreuz Ztg. пише, що на царскôмъ дворѣ пануе антінѣмецкій пастрôй, пôдсычуваный ще тою обставиною, що царь вôдповѣвъ президентови Казіміръ Періерови на ѐго кондоленційну депешу найперше.

Лондонъ 10 падолиста. На бенкетѣ въ Ґільдгаль заявивъ льордъ Росбері, що вôдносины Анґліи до Россіи не були ще нѣколи такй сердечнй якъ теперь.

Атены 10 падолиста. Ґрецкій парляментъ отворено вчера безъ нѣякихъ формальностей.

Надѣслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“ Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одвазу) поручае у великôмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвіжеры, льорнеты, бінокле, денеґляды, барометры, аерометры, мікроскопы, лупы, компасы, райсцайґы, ленты мѣрильнй, пйоны, сібелѣ, манометры и т. п. Устроєня звôнкôвъ електричныхъ. Всякй направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя въ провінціи выготовляют точно. 148

MATTONI'S GIESSHÜBLER

ЧИСТА алькалічна ВОДА КИСЛА

выпробована вôдъ сотокъ лѣтъ яко лѣкъ на всѣ недуги **орґанôвъ вôддыханя и травленя,** при гостци, нежитѣ жолудка и мѣхура. Добра особливо для дѣтей, реконвалесцентôвъ и въ часѣ тяжи. 32

Найлѣпшій напитокъ дієтетичный и покрѣпляючій. (I.)

Генрикъ Маттоні, Карльсбадъ и Вѣдень.

КАРТЫ ѢЗДЫ

до Пôвнôчнои Америки

въ

Нідерляндско-Американьскôмъ товариствѣ пароходнои плавбы.

I Kolowratring 9
IV Weyringergasse 7 a
WIEN.

Щоденна експедиція зъ Вѣдня.

43-52 **Поясненя безплатно.** 1

Выйшовъ зъ друку

КОБЗАРЬ

Тараса Шевченка

Выборъ поезій для народу зъ жытьописью и портретомъ автора.

Накладомъ товариства „Просвѣта“.

Цѣна 25 кр.

Оправленй примѣрники продаютъ ся по 35 кр.

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Вôдъ давна звѣстный зъ своєи доброты и запаху правдивый

РОССІЙСКІЙ ЧАЙ

въ торговли

В. АДАМОВИЧА

ВЪ БРОДАХЪ

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

фунтъ дуже доброго . . . . . зр. 1·40
фунтъ найлѣпшого оригін. опакован. зр 2·50
фунтъ „Имперіяль“ цѣсарскои . . зр. 3·50
фунтъ высѣвокъ зъ найлѣпш. чаѣвъ зр. 1·20
кава „Сіріюсъ“ франко 5 кільо . . зр. 9·50

3·5 7—52

Ножицѣ до стриженя худобы по зр. 1·85 и 2·25. **Трокары** для худобы по зр. 1·60

4595 *поручае*

ПЕТРО ХШОНСТОВСКИЙ

горговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.)

Цѣнники илюстрованій рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости.

НА СЕЗОНЪ ОСѢННЫЙ

Просить ся ласкаво всѣхъ Вп. Гостей выставовыхъ пересвѣдчити ся о дивнôй дешевости осѣнныхъ и зимовыхъ товарôвъ, вже спровадженыхъ въ великôй скôлькости.

Слѣдуючй товары продають ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ доки истнуе запасъ:

1000 модныхъ муфôвъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·50, 2·— до 5 — зр.
1000 кожуховыхъ шапокъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·80, 2·20 до 4·— зр.
1000 флянельовыхъ и суконныхъ блюзъ осѣнныхъ и зимовыхъ 2·50, 3·— до 6 зр.
500 гальокъ волôчковыхъ по 2·50 до 4 — зр.
1000 хустокъ Гімаляя, найбôльшій родъ 1·75, 2·25 до 4·— зр.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймодньйшихъ суконокъ на осѣнь и зиму 1·80, 2·50 зр.
1000 модныхъ плащикôвъ на осѣнь и зиму вôдъ 4 зр. и высше.
3000 одягôвъ для хлопчикôвъ у всѣхъ величинахъ по 1·80, 2·— , 3·— зр. и высше.

Особливй новости въ стяжкахъ, воаляхъ, капелюхахъ дамскихъ и дитинныхъ, рукавичокъ ґлясé, дуньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, панчохахъ, парасоляхъ до дощу, блюзахъ шовковыхъ и вовняныхъ, шляфрокахъ, костюмахъ и неґліжахъ надôйшли власне въ великôй скôлькости и доповняють ся щоденно.

Особливша гуртовна продажь пригодна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (вырôбъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 гарнітурôвъ „Louvre“ на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 гарнітурôвъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 75, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·35, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый вырôбъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ воняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (бґера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ флянельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диванникôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2·25 стрижений по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ деседомъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ простодъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Анюра 2 и 2·50.
Дерти до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітацією шкôры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальоновй у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портіеры и занавѣсы коронковй аж до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всякй зъ провінціи надсылань поручена полагоджуе ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

4895 177—? **у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.**

100 ЗР. АВ. ВАЛ. ЗА ДОБРЕ РОЗВЯЗАНЬЕ.

„Дивѣть“, ся дама носить середъ лѣта муфъ. — Але, пане професоръ, се не муфъ а мôй сынъ — **Якто?**

Выдавництво **Wiener humoristische Blätter** дае за добру розвязку сего ребуса згадану **въ урядѣ** зложену премію. — Хто найде сына нехай пришле образокъ означеный хрестомъ и зъ своею **власноручно** писаною, точною адресою до выдавництва **Wiener humoristische Blätter.** Въ однôмъ листѣ можуть бути три розвязки вôдъ трехъ рôзныхъ передплатникôвъ, однако кожда розвязка на осôбнôмъ папери. — Въ розвязцѣ можуть брати участь **лишь передплатники.** Хто не передплачуе ще, може надôслати передплату за ½ року **1·50** зр. або за ¼ року 75 кр. почтовымъ переказомъ або марками разомъ зъ розвязкою, почôмъ вышле ся ему часопись заразъ, почавши вôдъ **1 падолиста** с. р. **цѣлорôчни передплатники** (передплата 3 зр.) одержать елеґантну червону теку, правдиву прикрасу на стôлъ до гостинной, до нашихъ **Wiener humoristische Blätter** даромъ и франко.

Имена **тыхъ абонентôвъ,** що надôшлютъ **добру розвязку** будуть подѣленй на серіи по 90 чиселъ и перше число, яке выйде при тягненю прагскои льотеріи 24 грудня 1894, рѣшае котра серія выльосована, а друге число того самого тягненя вказуе на нумеръ, котрый выграе. Имя щасливого выгравшого буде оголошене въ нашôй часописи зъ дня **1 сѣчня 1895.**

Wiener humoristische Blätter выходять дня 1, 10 и 20 кождого мѣсяца и перевышають своимъ острымъ вѣденьскимъ гуморомъ и артистичными илюстраціями всѣ дотеперѣшни гумористичнй часописи, а що передплата выносить всего 75 кр чвертьрôчно то се **одинока доси истнуюча часопись,** що за малй грошѣ дае прегарну рѣчь.

383 1 - 2

Выдавництво Wiener humoristische Blätter. Вѣдень II. Taborstrasse 44.

До складу товарів
Д. ЛЄСНЕРА
надійшли всѣ новости на наближаючій ся осѣнний и зимовый сезонъ въ величезномъ и багатомъ выборѣ и поручаютъ ся дуже гарячо Впов. Публицѣ до переглядy, по цѣнахъ установленыхъ якъ можна найвизше (безъ конкуренціи).

ВОДДѢЛЪ ДЛЯ МОДНЫХЪ МАТЕРІЙ

ОСѢННЫЙ и ЗИМОВЫЙ СЕЗОНЪ

1894 — 95.

Haute Nouveauté Cheviot,	чиста вовна	120	цм. широкій, метеръ	зр.	1.55
Haute Nouveauté Cheviot,	„ „	120	„ „ „	„	1.75
Haute Nouveauté Cheviot,	„ „	120	„ „ „	„	1.95
Cheviot carreaux.	„ „	120	„ „ „	„	1.95
Англійскій Cheviot, mêlé	„ „	120	„ „ „	„	2.—
Crêpe-Cheviot,	„ „	120	„ „ „	„	1.90
Дамске сукно,	„ „	110	„ „ „	„	1.45
Drap brodé,	„ „	95	„ „ „	„	1.15
Drap uni,	„ „	95	„ „ „	„	1.10
Carré en noppe	„ „	110	„ „ „	„	1.70
Haute Nouveauté Cheviot,	„ „	120	„ „ „	„	2.40
Haute Nouveauté Cheviot,	„ „	130	„ „ „	„	3.10
Камґа нъ Nouveauté	„ „	120	„ „ „	„	1.85
Камґарнъ Haute Nouveauté,	„ „	120	„ „ „	„	2.90
Камґарнъ dessiné,	„ „	120	„ „ „	„	3.—
Nouveauté-камґарнъ,	„ „	100	„ „ „	„	1.30

Specialité exclusive	чиста вовна	120	цм. широкій, метеръ	зр.	2.90
Colorè anglais,	„ „	110	„ „ „	„	2.75
Petit carreaux anglais,	„ „	120	„ „ „	„	2.10
Drap des dames exclusive,	„ „	95	„ „ „	„	1.25
Англійска фланела,	„ „	116	„ „ „	„	1.70
Foulé Nouveauté,	„ „	120	„ „ „	„	1.35
Foulé,	„ „	90	„ „ „	„	—.70
Казанъ гладкій,	„ „	90	„ „ „	„	—.80
Англійскій модный Cheviot,	„ „	100	„ „ „	„	1.15
Diagonal сукно,	„ „	120	„ „ „	„	1.—
Дамске сукно,	„ „	120	„ „ „	„	—.82
Cheviot mêlé,	„ „	120	„ „ „	„	—.80
Cheviot Nouveauté,	85 цм. широкій, метеръ 48 кр. и г. д.				
Найлѣпшій шовки на сукнѣ,	60 цм. широкій, метеръ зр. 2.30				
Шовки съ десенями до убрання,	54 цм. широкій, метеръ зр. 1.50				
Шовковій плюшъ,	45 цм. широкій, метеръ зр. 1.20 и 1.50				

Величезни припасы найновѣйшихъ бархетовъ въ прегарныхъ десенiяхъ и фланельовыхъ котонѣвъ въ безчисленныхъ вѣдмѣнахъ красокъ.

Великій выбѣръ шевковыхъ товарѣвъ!

Для провінціи взѣрцѣ и илюстрованѣ журналы даромъ и франко.

СКЛАДЪ ТОВАРѢВЪ Д. ЛЄСНЕРА,

ВѢ ЕНЬ, VI., Mariahilferstrasse ч. 83.

Сутерены, партеръ, мезанинъ и I. поверхъ

338 10—11

СКЛАДЪ ОБУВИ

зъ

МЕДЛІНҐСКОЙ ФАБРИКИ

у Львовѣ

перенесеный цѣлковито

77 8—0

до

ГОЛОВНОГО СКЛАДУ

при

улици Сикстускѣй ч. 6.

Великій крахъ!

Нов. Йоркъ и Лондонъ зарвали также и Европу та одна велика фабрика выроббзъ зб срѣбла побачилась приневолена р здрувати свѣй цѣлый припасъ лишь за малу выкагороду що коштувала робота

Я уповажненый перепро адити се поручен е.

Длятого продаю

кождому отей предметы за з платою лише 6·60 зр., а то:
6 штукъ найлѣ шихъ ножевъ столовыхъ въ пр. англ. стали.
6 штукъ америк. вилокъ зъ патент. срѣбла.
6 штукъ америк. ложокъ зъ патент. срѣбла.
12 штукъ амер. ложочокъ зъ патент. срѣбла.
1 штука америк. хохлѣ зъ патент. срѣбла
1 штука амер. полонника зъ пат. срѣбла
2 штуки америк. чарки на яйця зъ патен. срѣбла
6 штукъ англійскихъ подставокъ Вікторія,
2 штуки прегарныхъ лѣхтарѣвъ.
1 штука ситка до гербаты.
1 штука коробки до посыпуваня цукромъ.
44 штуки разомъ лише за 6 зр 60 кр.

Всѣ зеада й 44 предметы коштували передъ тымъ понадъ 40 зр. а теперь можна ихъ достати по 6 зр. 60 кр. — Американьске срѣбло патентоване есть цѣлкомъ бѣлымъ металемъ, котрый задержуе краску срѣбла 25 лѣтъ и се гарантуе ся На доказъ що сей инсерат не есть

нѣякимъ обманьствомъ

зобовязую ся отеимъ публично, кождому, кому не подобав ся товаръ звернути безъ нѣякихъ перепонъ грошѣ и нѣхто не повинень опустити сеи корнетиов и годы, щобы не купити прегарного ґарнітуру, пригодного особливо на

величавый роздвяный або новорѣчный подарунокъ

якъ также на подарунокъ весѣльный та для кождого лѣпшого дому

Достати можна лише у

A. HIRSCHBERG's

Haupt-Agentur der vereinigten amerik. Patent-Silberwaaren-Fabriken
Wien, II. Rembrandtstrasse 19. — Telephon Nr. 7114.

На прокінцію розсилае ся за послѣплатою або за передным присланьемъ грошей.

До сего порошокъ до чищеня 10 кр.

Правдиве лише зъ побочь стоячою маркою (марка здоровля).

Вытягъ зъ похвалныхъ листовъ:

Текселнъ, Австрія Гор. 21 лютого 1892.

Случайно бачивъ я у Ва графа Вурмбранда вашь гарнітуръ и пересвѣдчивъ ся о его красѣ и дешевости.

Іосифъ Форсть, священикъ.

Одомуць 1 мая 1892.

Зъ пересылки дуже вдоволеный, перевысшила всѣ мои ожиданя.

Капітанъ Ч... командантъ мѣсця. 376 2—7

Важне для Пань!

По умѣренныхъ цѣнахъ на кождую мѣру продае ся формы на стяники, плящики, пальтоты, шлафроки и т. д. Приймае ся до крою цѣлѣ сукнѣ а на жадане подаванье до фастриґованя и выпрочнѣйшого выкончення. 73 67—?

Лише за 10 зр. въ 12 лекціяхъ вчуе ся подъ ґарантією кнею фізанцускаго.

ЄВҐЕНІЯ ВЕКЕРОВНА

Львовъ ул. Сикстуска ч. 21. II. поверхъ коло старои почты.

Важне

для кождои господинѣ и матери!

Лев. Кнейпп

Признане

яко найлѣпшій додатокъ до кавы!

Катрайнера Кнайповска солодова кава

есть одинокою зо смакомъ и запахомъ праздничои кавы въ зернятахъ. Зъ печатку додае ся ей до кавы одну третину, водтакъ половину и бѣльше.

Катрайнера Кнайповска солодова кава

есть длятого также въ ужитю найсмачнѣйшимъ и найдешевшимъ додаткомъ до кавы, и зносить также ей шкодни здоровю наслѣдки

Катрайнера Кнайповска солодова кава

выробляе ся теперь такъ знаменито, що можна ей зъ кавою разомъ молоти и приладжувати на кождый способъ.

Катрайнера Кнайповска солодова кава

поручае ся выразно лѣкарскими повагами, бо нас въ собѣ прикметы, котрыхъ деся уживавъ суроґаты кавы нѣколи не можуть осягнути. 4975 21—24

Катрайнера Кнайповска солодова кава

навѣть если ей чистою не ся есть дуже водповѣдна и здорова для женщинъ, дѣтей, недокровныхъ, недужныхъ на жолудокъ и нервы.

Достати можна всюды — ½ клґ. 25 кр.

Бачность! Треба куповати лише бѣлый оріґинальный пачки зъ портретомъ о. Кнайпа и зъ именемъ Катрайнеръ!

Для старыхъ и молодыхъ

МУЖЧИНЪ!

Застугае найлѣпше

Копаиву, рубебу, санталовый перлы

и всѣ иншій лѣки Вприскування и пілюлѣ д ра Мілера, старшого штаб. лѣкаря придаженій пбсля лѣкарскихъ приписовъ и поручене лѣками яко найлѣпше и выпробоване средство противъ всякихъ катарбовъ мочевыхъ органбвъ. Дуже добрый и скорый успѣхъ. Можна ужывати также въ застарѣлыхъ случаяхъ безъ нѣякихъ лихихъ наслѣдкбвъ Успѣхъ наступае часто вже до колькохъ днѣвъ.

Цѣна разомъ зъ точнымъ лѣкарскимъ приписомъ ужывання кр. I въ свѣжихъ случаяхъ 1 зр. 50 кр; кр. II въ старѣлыхъ хроніныхъ случаяхъ 2 зр. 50 кр., выше ею о 25 кр. бльше зр. такожъ выше.

Одинокій головный складъ и мѣсце выробу: St. Georgs-Apotheke, Wien. V2, Wimmergasse Nr. 33, куды треба адресувати всѣ замовленя

Складъ у Львовѣ: аптека Міколяша. 345 6—15

Бритвы выпробованій подъ ґарантіяе поручае

ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ

ножбзникъ у Львовѣ ул. Бернбвъ ч. 3.

Цѣнники даромъ.

МАҐАЗИНЪ ФУТЕРЪ

БРАТОВЪ ВРОНЬСКИХЪ

водзначеный срѣб. медал. комітету выставы

у ЛЬВОВѢ, улиця Театральна число 5.

напротивъ костела катедрального

Поручаю ь по цѣнахъ найприступнѣйшихъ свѣй обильно осмотреный магазинъ футеръ готовыхъ якъ также и шкбры поодинбко и матерій на покрытье футеръ въ великомъ выборѣ. 346 5—8

Цѣнники на жаданье франко.

Руска масть на гостець

есть найлѣпше, выпробоване средство на гостець и ревматизмъ, коленье, убезвладненье и т. д. — Цѣна 1 слоика 1 зр.

Есенція жолудкова

(III) Цѣна 1 слоика 50 кр. 323 4—10

Головный складъ: С. РУКЕРЪ аптикарь у Львовѣ.

Отворены

нововыбудованый и елеґантно устроеный

Готель Паньскій

у Львовѣ

ул. Городецка ч. 5.

(при площи противъ костел. Св. Анны).

Арнольда Баранецкого

Гостинні комнаты елеґантно устроенй и осмотренй новою посцелею и бѣлемъ, сухй и здоровй, бо цѣлый дворбвъ рховый готелевый будынокъ выбудовано и для пляновъ умы но выготовленыхъ для готелю зъ увзглядненьемъ всѣхъ санітарныхъ приписовъ

Готелева прислуга пильна и честна.

Цѣна гос инныхъ комнатъ водъ 80 кр. и выше за добу разомъ зъ посцелею Напротивъ готелю трамваева стація и пристанокъ омнібусовыхъ возбвъ. 375 2 4 -

---

Змѣна мешканя!

Спеціялістъ недуги ухъ, носа и горла

Д-ръ І. Райнгольдъ

364 мешкае теперь 9—39

при улици Сикстускѣй, ч. 2[illegible].

Змѣна мешканя!

Дентистъ

Д-ръ С. Райнгольдъ

365 мешкае теперь 9—39

при улици Сикстускѣй, ч. 21

При закупнѣ товарѣвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и одѣчальный редакторъ: Иванъ Белей. Папѣръ въ фабр. Черляньком. З друкарни Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарського.

Ч. 244. Львôвъ, Понедѣлокъ 31 жовтня (12 падолиста) 1894. Рôчникъ XV.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских свят) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додаток „Бібліотека найзнаменитших повістей“ выходить вô второк, и вô второк и пятницю на перемѣну разом зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газет ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсерати платить у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком
въ Австрії: на цѣлый рôкъ . . . 18 зр. на пôвъ року . . . 9 зр. на чвертъ року 4 зр. 50 кр. на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.
за границею: на цѣлый рôкъ . . . 24 зр. на пôвъ року . . . 12 зр. на чвертъ року . . . 6 зр
у Львовѣ: на цѣлый рôкъ . . . 16 зр. на пôвъ року . . . 8 зр на чвертъ року . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.
Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженьє. — Рекламаціи неопечатані вільні вôдъ порта.
Поодинокє число коштує 8 кр. в. а.
Оголошенія принимають ся по цінѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовой а въ рубрицѣ „Надісланє“ по 20 кр. в. а
Надіани числить ся по 10 кр. пôдъ стилюсь.

Рускі товариства задаткові.

[Письмо зъ Перемышля.]

Перше руске товариство „Вѣра“ въ Перемышли зъ днемъ 22 червня с. р. увôйшло въ житье и розвиває ся дуже гарно. Доказомъ того єсть хочь-бы фактъ, що товариство въ чотирохъ мѣсяцяхъ свого истнованя удѣлило позичокъ скриптовыхъ на суму около 20.000 зр. а позичокъ векслевыхъ на суму до 5.000 зр. До товариства вписало ся до 200 членôвъ зъ деклярованими удѣлами 6.500 зр., а зложено на удѣлы доси около 5.000 зр., на щадницю около 14.000 зр., а на фондъ резервовый до 200 зр. Вже тѣ загальні цифры зъ першихъ днѣвъ истнованя товариства задаткового „Вѣра“ показують наглядно, що рускі товариства задаткові мають всякі услôвя красного розвитку. Єсть то доказъ, що у насъ є ще люде доброи волѣ та що мы на тôмъ поли, до теперь занедбанôмъ, можемо економічно пôднести ся.

Одно лишь тутъ може дивувати, а именно, що наші люде на провінціи, особливо священики волять тримати свои капіталы въ спекуляційныхъ паперахъ, котрі впрочôмъ приносять лише 3—4%, въ польскихъ касахъ щадничихъ та по польскихъ товариствахъ задатковыхъ, замѣсть умѣстити ихъ въ рускихъ институціяхъ, якъ въ „Народнôй Торговли“ та въ ново-основуваныхъ товариствахъ задатковыхъ. Бо-жь н. пр. въ перемыскôй „Вѣрѣ“ суму 14.000 зр. зложили на щадницю майже выключно члены мѣсцевій, а прецѣнь знаємо, що въ повѣтѣ перемыскôмъ и въ сусѣдныхъ повѣтахъ єсть немало людей, котрі мають свои ощадности въ другихъ, не-рускихъ институціяхъ.

Той недостатокъ довѣря нѣякъ не дасть ся оправдати, коли зважить ся, що товариства задаткові, якъ н. пр. перемыска „Вѣра“ дає вкладникамъ безпечнôсть дуже добру, можна сказати, пупілярну. Бо „Вѣра“ ручить за точнôсть и безпечнôсть выплаты ощадностій передо всѣмъ: 1) своимъ фондомъ резервовымъ [200 зр.]; 2) своими вѣрительностями [претенсіями до довжникôвъ позичаючихъ] покрытыми актами нотаріяльными, и векслями загіпотековаными на селяньскихъ грунтахъ [25.000 зр.]; 3) вплачеными взглядно здекляроваными удѣлами [6.500 зр.]; крôмъ того 4) пяти-разовою порукою членôвъ [32.500 зр.]! А треба знати, що щадниця єсть довгомъ товариства, котрый передо всѣмъ покрытый мусить бути. Тожь коли щадниця має пôсля высше наведеного бôльше нѣжь чотири-разову поруку, нема чого бояти ся. Розумѣє ся, кромѣ всего того треба мати ще одробину патріотизму и довѣря до членôвъ Дирекціи [котрі впрочôмъ складають кавцію [1.500 зр.], довѣря до рады управляючои и до комісіи контрольнои, котрі сповняють свôй почетный урядъ безплатно, лише зъ патріотизму, а котрі самі будучи членами институціи, а маючи тамъ свои капіталы и вôдповѣдаючи такожь власною кишенію за зобовязаня товариства, безперечно будуть старатись дѣло наглядати и вести точно, обережно, совѣстно й честно. А сли до-теперь майже нѣ одно польске товариство задаткове не збанкротувало, то єсть певна надѣя, що и у насъ нѣяке товариство не упаде. Не вымагає ся тутъ жертвъ, а навпаки — подає ся користи. Бо коли касы щадничі або облігаціи дають нинѣ лише 4%, то товариство задаткове [н. пр. „Вѣра“] дає 4½%. Ходить лишь о то, щобы мы разъ прийшли до пересвѣдченя, що намъ помочи зъ нѣкуды глядѣти якъ лише въ собѣ самыхъ. Отже надѣємо ся, що наші патріоты зъ провінціи не лише приступлять численно въ члены перемыскои „Вѣры“ и зложать тамъ свои ощадности, але що й возьмуть ся всюда по мѣстахъ и мѣсточкахъ провінціональныхъ до засновуваня новыхъ товариствъ задатковыхъ рускихъ. Конкуренціи польскихъ та жидôвскихъ товариствъ не маємо що бояти ся, бо рѣчь певна, що при слабôй навѣть агітаціи и дешевôй адміністрациі дѣло пôйде успѣшно напередъ и мы вскорѣ высвободимо ся зъ-пôдъ економічно-фінансового вплыву нашихъ незваныхъ опѣкунôвъ Всякихъ информацій, друкôвъ и выясненъ удѣлить радо дирекція перемыскои „Вѣры“, а й не бракъ у насъ людей фаховыхъ, котрі тыняють ся по польскихъ и жидôвскихъ институціяхъ рôзного рода и вôддають имъ знаменитѣ услуги — и такъ нашою працію користують ся люде чужі, а наші люде у наймахъ мимохôтъ прикладають руки до всякихъ противрускихъ маніфестацій — [гляди Стрый!], бо-жь каже пословица: „скачи враже, якъ панъ каже“...

Пишучи сі стрôчки, мушу высказати своє здивованье, що заохочені моими вôдзывами люде на провінціи почали братись поквапно до основуваня товариствъ задатковыхъ, почались навѣть сыпати рôзні проекты... а незабаромъ хвилевый той патріотичный порывъ остигъ и люде наші вернули до давного. Правда, понесли ся вѣсти, що въ Чернôвцяхъ, Тернополи, Станиславовѣ, Бережанахъ и пр. хотять основувати руски товариства задаткові, такъ що-жь? — на добрôй воли и скôнчилось, бо бодай не чувати, щобы тую красну гадку введено де въ житье. Лише въ одномъ Стрыю [кромѣ Перемышля] и у Львовѣ гадка заснованя такихъ товариствъ доспѣває, бо въ Стрыю вже статутъ [якъ зачуваємо] зареєстрованый, а у Львовѣ [товариство взаимного кредиту „Дністеръ“] уже подано до зареєстрованя. Прочі мѣсцевости доси не дали й знаку житя.

Стрѣчу ся може зъ замѣтомъ, що заснувати товариство задаткове — рѣчь не такъ легка. Правда, але й не трудна. Якъ сказано, информацій удѣлить дирекція перемыскои „Вѣры“, а впрочôмъ на то є пôдручники. Майже въ кождôмъ бôльшôмъ мѣстѣ повѣтовôмъ найдесь адвокатъ або нотарь, котрый возьме дѣло въ свои руки. А до заснованя такого товариства не треба богато людей; досыть 6—9, абы лише выстало на выбôръ членôвъ дирекціи и рады управляючои. А сли до теперь по радахъ и дирекціяхъ польскихъ товариствъ задатковыхъ выслугують ся наші люде [мѣжь тыми богато и священникôвъ], то чей знайдуть ся люде и для насъ.

Другій замѣтъ, що готовъ мене здыбати, то: недостатокъ грошей. Однакъ замѣтъ се безосновный. Хотячи завязувати таке товариство, знайдуть ся такі фонды: 1) Передо всѣмъ зложать основателѣ якусь хочь може й невелику суму на удѣлы або ощадности; 2) товариство обезпечень „Дністеръ“ рѣшило давати на щадницю кождого ново-основуючого ся рускаго товариства задаткового квоту 1000 зр.; 3) позичаючі будуть складати удѣлы и на фондъ резервовый; 4) въ часомъ и поступѣнно будуть и менше довѣрчивѣ Русины приступати въ члены и складати свои ощадности. Въ мѣру приплыву капіталôвъ буде удѣлятись позичокъ и въ мѣру того поволи буде розвиватись аґенда. Велику тутъ ролю буде такожь грати кредитъ банковый. Одинока и найбôльше солідна институція кредитова величезныхъ розмѣрôвъ — котра не оглядаєсь на народнôсть и не дивить ся [такъ якъ Банкъ краєвый и галицка каса щаднича], чи хто належить до „Związku“ чи нѣ, — Банкъ австро-угорскій удѣляє дуже доброго и дешевого кредиту [4%] въ дорозѣ рееконту векслѣвъ. Отже нема чого боятись и о грошѣ.

Яко примѣръ наведу, що въ малôмъ мѣсточку Радимнѣ [де директоромъ бувъ бл. п. о. Будзиновскій, рускій парохъ Радимна] основала ся передъ чотирма лѣтами каса задаткова, котра розпочала капіталомъ 500 злр. [!] а теперь по 3½ лѣтахъ истнованя станъ позичокъ выносить квоту 100.000 злр. [!] Єсть то наглядный доказъ, що такі товариства — а тымъ бôльше рускі на Руси — мають услôвя розвитку и мають свою будучнôсть.

Длятого кôнчу покликомъ до патріотичныхъ Русинôвъ, основуйте якъ найскорше и якъ найбôльше товариствъ задатковыхъ, приступайте въ члены ихъ и складайте тамъ свои ощадности!

Т. И. И.

Реформа податкова.

I.

Мѣжь кôлькома реформами законодатными, якими занимаєсь теперѣшна каденція парляментарна, на першій плянъ выступає реформа податкова. Що реформа безпосередныхъ податкôвъ въ Австрії необходимо потрѣбна, сего найлѣпшимъ доказомъ може бути хочь бы та обставина, що вôдъ часу конституційного житя майже кождый міністеръ скарбу предкладавъ парляментови свои проекты реформы. Игнатій Плѣнеръ, Брестель, Депретісъ, Хертекъ, Дунаевскій и Штайнбахъ выступали зъ своими проектами. Товчкомъ до теперѣшного трактованя справы реформы податковои бувъ проектъ Штайнбаха, а міністеръ Плѣнеръ перенявъ по своѣмъ попереднику сю цѣлу спадщину, поробивши въ нѣй деякі змѣны въ основнôй части фінансовôй и въ податку вôдъ платнѣ. Комісія податкова майже покôнчила свои нарады и по Новôмъ роцѣ буде палата послôвъ радити надъ ей еляборатомъ.

Презесъ комісіи податковои д-ръ Менґеръ помѣстивъ въ N. fr. Presse рядъ статей, въ котрыхъ обговорює справу реформы податковои. Вказавши на потребу реформы и на хибы австрійскихъ податкôвъ безпосередныхъ, подавъ д-ръ Менґеръ основні нарисы проектованои роформы и пляну фінансового та закôнчивъ обговореньемъ прогресивного податку особисто-доходового т. зв. загальнымъ податкомъ заробковымъ. Мы подамо змѣстъ тои розвѣдки д-ра Менґера въ такомъ порядку, якъ вôнъ уложивъ.

Кождый міністеръ скарбу зачинавъ вôдъ реформы безпосередныхъ податкôвъ, а се доказъ, що мусять мати много хибъ. Австрійскій податокъ грунтовый не єсть вымѣреный пôсля дѣйстного доходу зъ землѣ и рôлѣ лишь пôсля т. зв. середнои выдатности. Ту выдатнôсть обчислювано пересѣчно пôсля давныхъ лѣтъ, коли то були цѣлкомъ инші вôдносины якъ н. пр. цѣна продуктôвъ, платня роботника и т. п. Рôвножь не зважано при тôмъ на цѣлôсть господарства, котра пôдъ тымъ взглядомъ повинна була бути выключно мѣродатною, лишь на поодинокі парцелѣ грунтові. При тôмъ переводжено декуды оцѣнку такъ строго, що податокъ грунтовый въ однôмъ краю єсть въ-двоє бôльшій вôдъ податку въ другôмъ краю.

Нашъ податокъ домово-чиншовый єсть найвысшимъ податкомъ безпосереднымъ въ цѣлôй Европѣ. Зъ доходу брутто, вôдъ котрого по бôльшихъ мѣстахъ вôдчисляє ся 15 процентъ на амортизаціи потрѣбні при домахъ, бере собѣ держава 26⅔ прц. податку. Колижь дочислимо до того додатки краєвi, громадскі и декуды спеціяльні мѣскі, то сей податокъ зросте до высоты 40 прц. або бôльше доходу brutto. Зъ того выходить, що вôдносины мешкальні въ Австріи далеко гôрші якъ въ иншихъ краяхъ. Надмѣрна высота податку домово-чиншового вôдбиває ся на льокаторахъ, чиншôвникахъ, и то бѣднѣйшихъ, котрі мусять платити высокій чиншъ, щобы тымъ способомъ властитель дому мôгъ мати свôй доходъ. Єсли якійсь отець родины, що має доходу рôчного 1500 зр., платить чиншъ рôчный въ квотѣ 250 зр., то мусить заплатити ще пайку, яка припадає на него зъ домово-чиншового податку, а се выносить по головныхъ мѣстахъ 56 зр. рôчно, або 3¾ прц. цѣлого доходу. Той самъ рахунокъ що-до вôтця родины зъ бôльшими доходами выказуе вже лишь 2⅘ прц. податку домово-чиншового зъ его доходу. Такъ отже высокій податокъ домово-чиншовый некористно вплывае на вôдносины санітарні, бо мешканя нездорові, а дешевші, мусять служити численнымъ бѣднѣйшимъ родинамъ.

Такі самі хибы выказуе податокъ домово-клясовый и причинивъ ся до того, що господарь, будуючи хату, мусить мимо волѣ дбати о якъ найтѣснѣйше свое примѣщенье

Для податку заробкового установлена одна норма, и то ще пôсля вôдносинъ зъ початку сего столѣтя, а зъ того выходить, що мале предприємство торговельне, далеко вôддалене вôдъ центрôвъ торговельныхъ мусить платити пропорціонально о 150 прц. бôльшій податокъ заробковый анѣжь яка велика фабрика. Вымѣръ того податку лежить въ рукахъ инспекторôвъ податковыхъ, и вôдъ нихъ зависить, якъ сей податокъ дасть ся вôдчути населеню. Буває такъ, що промысловець платить податокъ домово-чиншовый не лишь вôдъ мешканя, але и льокалѣвъ, вынайменыхъ на примѣщенье свого интересу.

Крôмъ повысше згаданыхъ родôвъ податку маємо ще податокъ доходовый, заведеный въ 1849 р. Щобы допомочи державѣ въ ей клопотахъ фінансовыхъ, задумано оподаткувати ще такі доходы, котрі не були обнятѣ безпосередными податками, або взагалѣ за мало були оподаткованѣ. И въ иншихъ державахъ бувъ введеный той податокъ доходовый, однакъ тамъ бувъ вôнъ неначе доповненьемъ истнуючихъ податкôвъ безпосередныхъ, бо приходивъ пôдъ видомъ податку: вôдъ рентъ, платнѣ, товариствъ акційныхъ. У насъ же податокъ доходовый бувъ наложеный на весь той дохôдъ, вôдъ котрого платило ся вже иншій роды податкôвъ безпосередныхъ. Стопа процентова того податку дуже высока, бо выносить ажь 10 прц., а хочь законодавець мавъ намѣръ пôдтягнути пôдъ той податокъ такій дохôдъ, котрый не пôдпадає пôдъ другі роды податку, якъ н. пр. предприємствъ фінансовыхъ, то въ дѣйстности выйшло такъ, що найбôльше вôдчувають той податокъ урядники державні, промысловцѣ и лишь деякі предприємства фінансовѣ обовязанѣ складати публичні рахунки зъ обороту грошевого. Прочі же публичні паперы довжні суть увôльненѣ вôдъ того податку окремыми законами.

Вже зъ тыхъ хибъ теперѣшнои системы податковои выходить, що реформа безпосередныхъ податкôвъ доконче потрѣбна. Але до того спонукують ще й иншій причины. Австрійскі податки безпосередні суть выключно податками доходовыми. Они оподатковують дохôдъ поодинокого предмету, не увзглядняючи при тôмъ нѣ довгôвъ, які тяжать на тôмъ предметѣ, нѣ иншихъ зобовязанъ довжныхъ властителя. Велика кривда дѣялась изъ-за тои обставины, що властитель дому або рôлѣ, обтяженый довгомъ до половины або по-надъ половину вартости гіпотечнои, — промысловець, котрый уживъ до свого интересу чужого капіталу на кредитъ — мусѣли такъ само великі податки платити, що й люде, котрі не мали довгôвъ и не потребували платити процентôвъ вôдъ довгôвъ. Вправдѣ австрійске законодатство податкове дозваляло задовженому податникови вôдтягати при плаченю податку 5 прц. процентôвъ, які мавъ платити за довги, але практика показала, що зъ того права дуже рѣдко хто користав.

Такъ само въ системѣ податковôй не робить ся рôзницѣ мѣжь доходомъ фундованымъ а нефундованымъ. Вôдносины змѣняють ся; посѣлôсть грунтова або маєтокъ въ цѣнныхъ паперахъ не приносить теперь стôлько доходу, що давнѣйше, и длятого давне понятье, немовь то фундованый дохôдъ єсть цѣлкомъ певный и приходить безъ працѣ, не можна теперь примѣнювати. Впрочôмъ и въ тôмъ кривда, що н. пр. роботникъ або лѣкарь мусить платити податокъ доходовый пôсля такои самои стопы процентовои що и капіталістъ, котрый жие зъ ренты.

По значнôмъ пôдвысшеню посередныхъ податкôвъ, яке зачало ся зъ 1879 р., верствы бѣднѣйшій населеня, и такъ вже обтяженѣ податками безпосередными, мусять выдержати на собѣ надмѣрный тягаръ податковый. Длятого треба було подумати о зменшеню тыхъ тягарôвъ. — Австрійска конституція наложила на краѣ и громады многі обовязки культурні, котрі можна выповнити лишь додатками до безпосередныхъ податкôвъ, а тымъ самымъ тягаръ податковый значно збôльшивъ ся и лихі стороны австрійскои системы податкôвъ безпосередныхъ дали ся бôльше вôдчути. Заступники народу а такожь и економісты стали доказувати, що при реформѣ податковôй треба и ту рѣчь увзглядняти.

Реформа выборча.

Майже кождого дня доходять до публичнои вѣдомости поодинокі вѣсти про реформу выборчу — але такъ загальні и монотонні, що здаєсь, неначе реформѣ выборчôй не судилось такъ легко и скоро выдобутись зъ оббймôвъ коаліціи.

Послѣдный комунікатъ урядовый въ Fremdenblatt-ѣ такій: Въ добре поінформованыхъ кругахъ парляментарныхъ думають, що дотеперѣшні конференціи посунули принціпіально напередъ справу згоды на головні точки но-

вои реформы выборчои Думають, що позитивный результатъ нарадъ, с. в. згода на проектъ реформы выборчои, дасть ся вже скоро осягнути. Дорога до дальшои акціи була отворена, вôдъ коли гр. Гогенвартъ заявивъ, що готовъ выречи ся свого проекту реформы, если бы иншій проектъ, не противлячій ся засадамъ консерватистôвъ, мôгъ довести до згоды. Розумѣе ся само черезъ себе, що правительство и проводирѣ сторонництвъ придержували ся непохитно тои засады, що робôтники промысловй мусять бути на будуче репрезентованй въ палатѣ послôвъ. Та засада буде переведена въ проектѣ реформы выборчои.

Зъ того комунікату выходить, що нарады не довели до дефінітивного результату, лишь до прінціпіяльнои згоды на допущенье робôтникôвъ промысловых до права голосованя. Се означенье: робôтники промысловй, наступило мабуть въ наслѣдокъ домаганя Полякôвъ, котрй не могли згодитись на загальне допущенье робôтникôвъ, бо тогдѣ дôстали бы право голосованя такожь робôтники рôльничй.

Гр. Гогенвартъ вôдступивъ вôдъ свого проекту пôдъ услôвемъ, що буде предложеный такій проектъ, на котрый буде мôгъ въ имени консерватистôвъ згодити ся. Именно же мусить обставати при такôй прінціпіяльнôй точцѣ: Если полишить ся дотеперѣшна ординація выборча зъ заступництвомъ интересôвъ, то вôнъ противить ся, щобы долучати до истнуючих курій нову курію безмаетковых. Конференція приняла се заявленье гр. Гогенварта до вѣдомости. Вôдтакъ згоджено ся, що не будуть утворенй нѣ палаты робôтничй, нѣ окремй курiи робôтничй, лишь що робôтникамъ промысловымъ буде признане безпосереднe право голосованя. Въ сей способъ вôйшли бы робôтники до теперѣшных курій мѣскихъ и сѣльскихъ.

Такожь пôднесено квестію, чи не завести бы въ громадахъ сѣльскихъ безпосереднй выборы, але Поляки рѣшучо спротивились. Тогдѣ пôддано гадку, щобы поодинокй соймы рѣшили о тôмъ, чи въ ихъ краю мають бути посереднй чи безпосереднй выборы.

Взагалѣ всѣ тй сумнѣвы и закиды, пôдношенй котрымъ небудь зъ трехъ коаліційныхъ сторонництвъ, помотали справу реформы такъ дуже, що если взагалѣ буде выготовленый якій новый проектъ, то не вдоволить нѣкого и не буде вôдповѣдати вымогамъ часу. Розширенье права выборчого, а заразомъ задержанье системы куріяльнои, або т. зв. заступництва интересôвъ — не дасть ся легко погодити, а если бы треба було увзгляднити ще моментъ національный, то певно не дôйшло бы ся нѣколи до ладу. Тй всѣ трудности походять найголовнѣйше зъ того, що нема щирои волѣ и охоты взагалѣ до якои небудь реформы выборчои.

На вчерашнôй конференціи мали радити и згодити ся на прінципы, въ якій способъ долучити робôтникôвъ промысловых до истнуючих курій выборчих, а не утворити нову курію. Вôдтакъ вже лишь выготовлено бы проектъ реформы та предложено бы его найперше комітетамъ екзекутивнымъ коаліційныхъ сторонництвъ.

Рада державна.

Головною справою суботнѣшного засѣданя палаты послôвъ була дебата надъ справозданьемъ комісіи войсковои о контингентѣ рекрутôвъ на 1895 р.

Заки приступлено до тои дебаты, полагоджено отсй поменшй справы: Президентъ повѣдомивъ послôвъ, що всѣ внесеня, поставленй при генеральнôй дебатѣ надъ законом карнымъ, суть выпечатанй въ окремôй книжцѣ и будуть розданй посламъ. — Пос. Кіндерманъ поставивъ внесенье, щобы правительство змѣнило §. 10. закона о таксахъ войсковых въ тôмъ напрямѣ, абы громады не були обовязанй стягати таксы войсковй, лишь щобы дотычнй особы купували марки для таксы войсковои, налѣпяли ихъ на книжочках и давали остемпльовувати въ вôдповѣдных урядах контрольных. — Міністеръ обороны краевои Вельзергаймбъ, вôдповѣдаючи на интерпеляцію пос. Гофмана, старавъ ся доказати, що постановы екзекутивнй для закона о обовязку мельдунковôмъ ополченцѣвъ суть выгôднѣйшй въ Австріи анѣжь въ Угорщинѣ. — Зверифіковано выборы деякихъ послôвъ мѣжь иншимъ пос. Вахнянина и д-ра Пентака.

Зачалась дебата надъ контингентомъ рекрутôвъ на 1895 р. (Справоздавець комісіи пос Поповскій)

Першій промовлявъ пос Соколъ. Майже цѣлу промову выголосивъ по чески, зазначуючи при тôмъ, що молодо-Чехи будуть наставати на то, щобы промовы чеcкй були записуванй въ стенографічнôмъ протоколѣ.

Пос. д-ръ Шайхеръ (антісемітъ) жалуваvъ ся, що комісія войскова не поставила нѣякихъ резолюцій. Вôдтакъ промавлявъ за загальнымъ розброєньемъ. Вправдѣ сама Австрія не може зачинати розброєня, але можна бы ширити ту идею мѣжь другими державами. Длятого ставить резолюцію: „Взываюсь правительство, щобы въ вôдповѣдный способъ порушило у запризненых державъ идею загального розброєня и рôвночасного установленя мѣжнародного суду розъемного“. — Вкôнци представивъ бесѣдникъ домаганя и потребы селянъ, ставляючи резолюцію: „Взываюсь правительство, щобы предложило проектъ закона, пôсля котрого було бы кождôй родинѣ селяньскôй привнане право: домагати ся перенесеня до доповняючои обороны краевои заасентерованого сына, потрѣбного въ господарствѣ“. Не годить ся говорити, мовь бы тымъ способомъ творено якусь привілеґію для селяньства. Селяньскй привілеґіи зачисляють ся у насъ до неимовѣрностей. Одинокою привілеґією селянина двигати найбôльшй тягары а мало що зъ того хôснувати. Если палата прийме ту резолюцію, то допоможе ся не лишь селяньству, але й державѣ.

Пос. Кронаветеръ заявивъ, що такъ довго буде голосувати противъ контингенту рекрутôвъ, доки не буде заведене загальне безпосереднe право голосованя. Де треба людей, тамъ очевидно придержують ся демократичного прінципу рôвности: загальный, рôвный, безпосередный обовязокъ службы войсковои. Поставивъ резолюцію, щобы правительство предкладало що року статистичнй выказы, кôлько вôдобрано до войска а кôлько увôльнено та яка смертельность въ наслѣдокъ недуги и самоубійствъ.

Молодо-Чехъ д-ръ Крумбгольцъ жалувавъ ся, що міністеръ обороны краевои, вôдповѣдаючи на интерпеляцію молодо-Чехôвъ въ справахъ войсковых, трактуе тй справы зъ легковаженьемъ.

Міністеръ обороны краевои Вельзергаймбъ боронивъ ся передъ закидомъ легковаженя интерпеляцій молодо-ческих. На резолюціи пос. Шайхера не може згодити ся, бо въ справѣ розброєня годѣ Австріи брати ініціятиву, а зновъ що-до увôльнюваня сынôвъ селяньскихъ и дрôбных промысловцѣвъ вôдъ войска, то въ такôмъ случаю въ войску лишились бы самй однорôчнй охотники.

Пос. Кайзеръ бажавъ, щобы вправы войсковй для сѣльского населеня вôдкладати все на такій часъ, коли роботы въ поли не дуже пильнй. Жадавъ такожь, щобы заведено дволѣтну службу войскову.

Тутъ хотѣвъ пос. гр. Гомпешъ поставити внесенье на замкненье дискусіи, але въ сали не було комплету — и длятого мôгъ прийти до голосу пос Вашатый.

Пос. Вашатый запримѣтивъ, що лишь завдяки охотѣ до справы коаліційныхъ сторонництвъ мôгъ прийти до голосу. Президентъ не може скликати ихъ дзвôнкомъ до салѣ... (Пос. Пуртгартъ: Коаліція снѣдае! Пос. Бжезновскій: Она годуе ся!) Взагалѣ при теперѣшнôмъ правительствѣ и бôльшости видно упадокъ парляментарных обычаѣвъ и институцій. Вôдтакъ промавлявъ противъ контингенту.

Коаліція зôйшла ся и замкнено дискусію. До голосу рго був записаный пос. Бжезновскій.

Пос. Бжезновскій: Я записавъ ся до голосу рго, але буду говорити contra. Въ парляментѣ, де не слухае ся бесѣдникôвъ, котрй выказують потребы населеня, и де панове забавляють ся въ реставраціи, уходить таке, що записуе ся рго а говорить ся contra. Дальшу промову выголосивъ по чески, ставляючи резолюцію, щобы предкладано выказы самоубійствъ въ войску и перепавших при испытѣ однорôчных охотникôвъ за-для незнаня нѣмецкои мовы.

Генеральный бесѣдникъ contra д-ръ Шаманекъ домагавъ ся зменшеня числа лѣтъ службы войсковои и дорѣкавъ управѣ войсковôй, що офіциры ганьблять воякôвъ послѣдными словами. „Я радъ бы остеречи войскову управу передъ такимъ поведеньемъ, бо може прийти хвиля, коли то простй вояки, памятаючи на обиды своєи народности, забудуть на все проче а лишь пригадають собѣ своихъ гнобителѣвъ. Така хвиля може настати пôдчасъ вôйны, коли то вояки застрѣлять найперше своихъ гнобителѣвъ.“ Въ дальшôй своѣй промовѣ обговорювавъ пос Шаманекъ вôдносины чеcкй а головну вину всего складавъ на намѣстника гр. Туна — и длятого президентъ накликувавъ его кôлька разôвъ до порядку.

Президентъ Хлюмецкій удѣливъ нагану пос. Бжезновскому, що вписавши ся яко бесѣдникъ рго, промовлявъ contra и тымъ способомъ вправадивъ въ блудъ президію.

По промовѣ референта Поповского ухвалено законъ о контингентѣ рекрутôвъ, при чôмъ також принято резолюцію пос. Крона ветера о предкладаню выказôвъ статистичных. Прочй резолюціи о мѣжнародномъ судѣ розъемномъ, о полекшахъ для селянъ — вôдкинено.

По тôмъ наступило кôлька интерпеляцій, мѣжь ними пос. Гесмана, пôдписана всѣми антісемітскими послами, въ справѣ N. fr. Presse. Интерпеляанты твердять, що N. fr. Presse побирала черезъ 6 лѣтъ вôдъ Стамбулова за помогу въ квотѣ 12.000 франкôвъ рôчно и за то пôдпирала интересы болгарскй. Длятого запытують правительство, чи оно буде умѣщати оповѣщеня урядовй въ N. fr. Presse, та чи не годилось бы доповнити законъ прасовый въ тôмъ напрямѣ, абы такй люде, котрй беруть грошѣ вôдъ чужихъ правительствъ, були каранй?

Слѣдуюче засѣданье нинѣ, въ понедѣлокъ, а на порядку дневнôмъ дебата надъ законом о скороченôй процедурѣ при парадахъ надъ законом цивільнымъ.

— —

Палата панôвъ скликана на засѣданье дня 16 с. м На тôмъ засѣданю буде выголошена посмертна згадка про царя.

Польскй дневники о послѣдныхъ доповняючихъ выборахъ до сойму.

На тематъ тыхъ выборôвъ стрѣтились мы доси въ дневникарствѣ польскôмъ лише зъ дописію зъ Старого-мѣста въ Gazet-ѣ Narodow-ôй и зъ осудомъ редакціи Czas-у.

Дописуватель Gazet-ы Narodow-ои зъ Старого-мѣста пôдносить насамперед, що цѣлію выбору п. Белянського було „uczczenie rzadkich przymiotów i zasług koło sprawy ojczystej przezacnego marszałka staromiejskiej Rady powiatowej“ [котру за рôзнй непорядки уже передъ пôврокомъ постановлено розвязати — *Прим. Ред.*]; дальше пôдносить „solidarną patryotyczną działalność izraelitów z nami, którzy złożyli dowód szczerej przychylności oddając przysługę sprawie ojczystej“ [оно правда, що Поляки на Руси не мали бы такои силы, якъ бы не жиды, пекольнй ворогы кождои рускои справы хочь пасуть ся кервавицею рускаго „гоя“ — *Прим. Ред.*]; вкôнци высказуе z całego serca бажанье, щобы выборы и въ иншихъ округахъ вôдбували ся „pod tak sprzyjającymi sprawie ojczystej warunkami“...

Редакція-жь Czas-у, констатуючи „zupełnie pomyślny“ результатъ сихъ выборôвъ, такъ говорить:

„Въ обохъ всходных округахъ боротьба була грôзнѣйша [нѣжь въ тарнобжескôмъ], бо тамъ ходило о недопущенье кандидатôвъ поставленых львôвскими рускими комітетами рôзных вôдтѣнiй [неправда, бо поставила ихъ лишь одинока „Народна Рада“ — *Прим. Ред.*] пôдъ звычайнымъ окликомъ неприхильности до Полякôвъ и до шляхты. Однакъ, на щастье, вплывъ тыхъ панôвъ на людъ рускій ще дуже слабый [!] и при добрôй воли и солідарнôй праци польского obywatelstwa всякй противпольскй и противсуспôльнй затѣ легко можна поконати. И симъ разомъ показала ся цѣлковита [!] безсильность рускихъ проводирôвъ обохъ таборôвъ, котрй сейчасъ лучать ся, коли йде о борбу зъ Поляками.. Въ Збаражскôмъ побѣдивъ п. Тадей Федоровичь ultra-ruskiego [!] кандидата о. Заячковского. П. Федоровичь зъ роду Русинъ и належить до греко-уніятскои церкви, а однакъ львôвскй рускй комітеты [?] поборювали его кандидатуру, уважаючи его занадто „умѣренымъ“. При пôдпорѣ, яку дали п. Федоровичеви Поляки въ Збаражчинѣ, нема сумнѣву, що вôнъ въ соймѣ не буде належати до тои рускои опозиціи, котрои единою рацiею быту есть nieustanna negacya. Выборъ его маe тымъ бôльше значѣнье, що повѣтъ збаражскій належавъ усе до zagrożonych, а остатнымъ посломъ того округа бувъ о. Сѣчиньскій, доволѣ знаный зъ своихъ niechęci do polskiego żywiołu. Треба пильну звертати увагу на кождый проявъ руху народного и суспôльного въ дальшихъ повѣтахъ всходных Галичины, бо вже нинѣ ствердила урядова статистика, що польскôй меншости грозить тамъ propaganda szkodliwa пôдпирана, на жаль, въ деякихъ околицяхъ навѣть тамошнымъ уніятскимъ духовенствомъ, а то прецѣнь posterunki, на котрыхъ знѣвеченье або тôлько ослабленье мы żadną miarą pozwolić nie możemy.“

Широкого коментаря до наведеных слôвъ „Czas у“ чей-же не потреба. Се жь точь въ точь така бесѣда, яку ведуть орґаны Бісмарка супротивъ Познаньщины а орґаны Побѣдоносцева супротивъ Конгресôвки...

Дописи „Дѣла”

— —

Зъ Рогатинщины.

[Руско-народнй справы]

Недавно вôдбули ся въ нашôмъ повѣтѣ два посвященя: одно школы въ Даниличу а друге церкви въ Обельницѣ.

Даниличе — невеличке село побудувало собѣ мурована красну школу коштомъ трехъ тысячѣвъ а дня 30 жовтня торжественно посвятивъ ей Впр. о. деканъ І. Макогоньскій при участи мѣсцевого пароха о. Д. Розлуцкого. По посвяченю промовивъ о. деканъ до численно зôбраных селянъ, вказуючи имъ на цѣль школы, зъ котрои маe йти лише просвѣта, а прибувшй на се торжество зъ Рогатина ц. к. староста п. Вайдовичь и окружный инспекторъ шкôльный Банашевскій подякували мешканцямъ села, що охотно побудували школу и заохочували селянъ щобъ користали зъ добродѣйства науки. Вкôнци промовивъ о. І. Яворскій, зъ Путятинець, щобы наука не кôнчала ся на тôй школѣ, але щобы продовжала ся въ читальни, бо добра читальня въ селѣ есть мовьбы высшою школою, академією сѣльскою и т. д. Потôмъ удали ся всѣ гостѣ до гостинного дому о. Д. Розлуцкого, котрый, мимоходомъ сказавши, заснувавъ крамницѣ въ Данильчу и въ Жовчевѣ та старае ся о просвѣту народну.

По дорозѣ до Бурштина, кождому впадае въ очи на лѣвобôчнôй горѣ красна о трехъ копулахъ деревяна церковь въ Обельници, прилученôй до парохіи Юнашкова. Село то мале, але своею тверезостію придбало собѣ стôлько власного гроша, що могло собѣ поставити нову церковь, а дня 1 падолиста посвятивъ ей Впр. о. деканъ І. Макогоньскій при асистѣ мѣсцевого пароха о. І. Маркевича и сусѣдных священикôвъ. Церковь ставили нашй бойки зъ Цѣневы, повѣта долиньского, а теперь кôнчать они церковь въ Сервкахъ.

Справа товариства „Народный Дôмъ“ въ Рогатинѣ тягне ся вже бôльше якъ рôкъ, а се тому, що ц. к. намѣстництво не приняло статута до вѣдомости и треба було сими днями новый статутъ выслати. Та можна надѣяти ся, що ще передъ Рôздвомъ вôдбудуть ся загальнй зборы. Потреба своєи хаты въ Рогатинѣ есть пекуча, бо всяка робота йде пиняво тому, що нема свого кута. На тую цѣль вже есть 32 зр.

Рогатиньска філія „Просвѣты“ сего року заявила менше житя, бо повѣтъ бувъ холерою навѣщеный, але теперь мають незадовго отворити ся читальнѣ въ Вербилôвцях, Дôбрановѣ и Явчу. На вôдозву філіи „Просвѣты“ зголосивъ ся до Бурсы въ Рогатинѣ оденъ хлопець зъ Липицѣ; его принято и остае пôдъ доглядомъ о. Петра Нижанковского а въ значнôй мѣрѣ заопѣкувавъ ся нимъ Впр. о. І. Макогоньскій.

Нашъ „Днѣстеръ“ розвиваe ся въ повѣтѣ досыть добре. Зъ початку були люде недовѣрчивй, бо агенты краковского товариства полохали людей, що „Днѣстеръ“ бѣдный, не выплачуе и т. д., але коли люде дôзнали ся, що въ Путятинцях сего року шкоду огневу дуже совѣстно и скоро выплачено, то горнуть ся щораз бôльше до „Днѣстра“. Лѣпша своя сорочка, нѣжь чужій кожухъ...

Въ Рогатинѣ не можемо дôждати ся адвоката Русина, котрый мавъ бы численну клієнтелю, бо доси есть лишь оденъ адвокатъ панскій, и не конче бере справу селянина, а селяне мусять не разъ зъ Бережавъ спроваджувати на терміны адвоката. Може бы якій адвокатъ, Русинъ набравъ охоты та прибувъ до Рогатина, а не пожалуе! A periculum in mora, бо може якій оборотный жадокъ на се рѣшить ся...

Сеи середы вôдбуде ся въ Рогатинѣ въ церкви богослуженье за упокôй бл. п. Омеляна Огоновского, котрый родивъ ся въ Григоровѣ селѣ нашого повѣта и оженивъ ся въ нашôмъ повѣтѣ та часто приѣзджавъ на вакація до рôднѣ своєи, тожь треба надѣяти ся, що многй отцѣ духовнй и зъ подальшихъ сторôнъ приѣдуть зъ селянами помолити ся за того великого духа, котрый цѣле житье працювавъ для нашого добра и розцвѣту.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Про конференціи въ Римѣ въ справѣ сполученя всходных церковь мѣстить Pester Lloyd такй замѣтки: „Круги ватиканьскй въ Римѣ признають самй, що конференція патріярхôвъ и кардиналôвъ въ справѣ сполученя всходных церковь зъ католицкою церквою, не добуде тыхъ великихъ результатôвъ, якихъ по нѣй надѣяно ся. Въ наслѣдокъ того обмежено програму конференціи и на дневнôмъ порядку ей праць поставлено выключно квестію внутрѣшнои орґанізациі всходных церковь а усунено все, що выглядало бы на католицку пропаґанду на Всходѣ, котра занепокоила бы православнй церкви. Въ альокуціи, якою св. Отець повитавъ лично конференцію, есть кôлька натякôвъ на перешкоды, котрй не дозволили св. Отцю здѣйстнити свои намѣры. Папа подякувавъ передовсѣмъ кардиналамъ и патріярхамъ, що прилучили ся до великои идеи конференціи и такъ промовивъ дальше: „Мы бажали, щобы въ той лишь способъ поймали велику нашу идею всѣ правительства, бо здѣйстненье ей выйшло бы на користь цѣлого свѣта. Однако політичнй погляды и — жалуемо, що мусимо се сказати — ще въ бôльшôй мѣрѣ нерозумнй амбіціи многихъ правительствъ, котрй зновъ доказують, въ якôмъ положеню находить ся папство, перешкодили

тôй конференціи, щобы осягнула тй великй и превáжний успѣхи, якихъ справедливо можна було надѣяти ся. Передовсѣмъ болѣємо, що нема тутъ нашого найдорожшого брата, патріярха Вôрменъ. Однако не вôдступимо зъ тои причины вôдъ нашихъ намѣрôвъ, а коли можемо лише въ деякихъ межахъ числити також на політичне сполученье, то не спинює насъ розвязати великій проблемъ зъ релігійного становища, а що-до прочого ждати на вôдповѣдну хвилю.“ Вже въ тôй вступнôй промовѣ видко обмеженье первѣстнои цѣли.“

Похôдъ похоронный зъ тѣломъ царя Александра III. двигаєсь звôльна на своѣй довгôй дорозѣ зъ Ялты до Петербурга. Въ суботу рано задержавъ ся похôдъ въ Боркахъ. Стація була декорована чорно. При домовинѣ вôдправило численне духовенство панахиду, котру выслухавъ царь Николай зъ дружиною, проводжаючою тѣло покôйного. По вôдправѣ зложено численнй вѣнцѣ. Вечеромъ въ суботу станувъ похôдъ въ Харковѣ. На вôдправѣ бувъ присутный царь Николай, кн. Уельскій зъ женою и великй князь. Студенты харкôвского университету взяли участь въ спѣвѣ хоральнôмъ пôдчасъ богослуженя. Въ Москвѣ стає нинѣ похôдъ На площи, де перехрещують ся зелѣзницѣ московско курска и московско-петербургска, устроєно перонъ и тамъ буде мôгъ парôдъ выжидати прибутя тѣла. Зъ перону двигнесь похôдъ до собора архангельского, де тѣло буде выставлене на публичный видъ. Цѣла дорога прибрана чорно, а декуды уставленй жалôбнй брамы. Зô всѣхъ церквей будуть стрѣчати похôдъ процесіи и за кождымъ разомъ наступить коротка вôдправа. Передъ походомъ будуть нести хоругвь дому Романовыхъ и червону хоругвь военну. Вôдтакъ будуть ѣхати два лицарѣ чорный и золотый, цѣлй въ збруѣ. Передъ домовиною будуть нести инсігніи царскй: найперше историчнй московскй зъ Кремлю, вôдтакъ корôны: ґрузійска, тавридска, сибѣрска, польска, астраханьска и казаньска а наконслѣдъ инсигніи петербургскй дому Романовыхъ, перевезенй зъ зимного двôрця въ Петербурзѣ. — Похороны въ Петербурзѣ вôдбудуть ся 20 с. м Того дня будуть устроєнй поминальнй обѣды для 25.000 бѣдныхъ Въ похоронахъ въ Петербу, зь возьме участь що найменше 60 вôдпоручникôвъ пануючихъ родинъ. По найбôльшôй части тй всѣ достойники будуть примѣщенй въ зимнôмъ двôрци. Домовина зъ тѣломъ прибуде до Петербурга въ середу 14 падолиста.

НОВИНКИ.

— **На загальнôмъ зборѣ академ. товариства „Ватра“** дня 11 н. ст. листопада с. р. выбрано такій выдѣлъ: Ярослава Грушкевича студ медиц головою, Осипа Ганинчака студ. правъ заступникомъ головы, Василя Винаря студ. фільософ. бібліотекаремъ, Юліяна Левицкого студ. філ. скарбникомъ, Осипа Иванова студ. філ. контролôромъ, Адама Бачиньского студ мед. писаремъ, Филипа Євдика студ. правъ, Омеляна Кузьму студ. правъ, Михайла Рибачка студ філ. и Якова Овчарского студ. мед. выдѣловыми, а Григорія Зацерковного студ. правъ, Дениса Коренця студ. філ., Остапа Весоловского студ. правъ и Мирона Кордубу студ. філ. заступниками выдѣловыхъ.

— **Зъ Скалатского пишуть намъ**: Въ Скалатѣ и Раштôвцяхъ есть ще холера; въ Скалатѣ зовсѣмъ сильна, въ Раштôвцяхъ слаба. Въ Гусятинцинѣ въ Городници, Васильковцяхъ и Трибухôвцяхъ выбихла холера на ново. Въ Трибухôвцяхъ, якъ бы не интервенція жандармеріи, були бы вартôвники санітарній поховали живого человѣка, сильно занедужавшого на холеру. Въ однôмъ селѣ баба стояла на вартѣ на дорозѣ, и була на дорогу положила ся, щобы не перепустити переѣзжаючихъ. Треба признати, що вже теперь подорожнымъ не роблять дивныхъ трудностій, якъ бувало, а все порадно есть брати зъ с бою въ дорогу картку зъ громады.

— **Руске Касино въ Стрыю** уряджує въ недѣлю дня 18 н. ст. падолиста вечерокъ зъ танцями въ сали пôдъ „Чорнымъ Орломъ“ въ рынку. Вечерокъ заповѣдає ся гарно, бо выдѣлъ чинить до сего всякй приготовленя. — Крôмъ того ще й мѣшаный хоръ „Стрыйского Бояна“ приготовивъ до вôдспѣвання пôдчасъ вечерка кôлька народныхъ пѣсень. — *Выдѣлъ Рускаго Касина въ Стрыю.*

— **Незабудька до вѣнца „ucisk Polaków przez Rusinów“**. Зъ Перемышля пишуть намъ: Дня 3 листопада с. р. пôйшли господарѣ селяне Русины зъ Малковичь Василь и Марія Пелешаки зъ своими дѣтьми Павломъ и Николаємъ до нотаря п. Игнатія Рокицкого въ Перемышли зробити нотаріяльный записъ маєтку для дѣтей при свѣдкахъ. Коли записъ зроблено, казавъ п. Рокицкій интересованымъ сторонамъ пôдписати ся. Прийшла черга пôдпису и на наймолодшого сына Николая, 11-лѣтного хлопця, ученика школы въ Малковичахъ, а коли той пôдписавъ ся по руски а дендендентъ чи писарь п. нотаря замѣтивъ, що „дитина красно инше по руски“, — п нотарь Рокицкій стрясъ ся мовь у судорогахъ, зачавъ ся кидати и выговорювати передъ всѣми на руске письмо, що оно „rossyjskie“, „moskiewskie“, що оно непотрѣбне, нѣгде не ужинає ся, що й суды нашй не повинй его приймати и т. п. Поминаємо ее, що грошѣ — кровава праця тыхъ рускихъ селянъ, що прийшли до канцеляріи п. Рокицкого — не були у п. нотаря „moskiewskie“, а звернемо увагу на то, що такій шовінізмъ польскій ц. к. урядника супротивъ русчины пôдкопуе передо всѣмъ повагу школы и властій шкôльныхъ! Але польска нетерпимôсть супротивъ русчины на Руси въ остатныхъ часахъ доводить шовіністôвъ уже до безпамяти, правдиво до безголовя, а сли оно не вôдмѣнить ся, дочекаємо ся красныхъ вôдносинъ — свого рода анархізму...

— **Ново-выбраный бурмістръ мѣста Коломыѣ нотарь Прашіль,** зложивши передвчера вечеромъ присягу, вчера о 9 ôй годинѣ рано застрѣливъ ся. Причина самоубійства поки-що не знана, але позаякъ вôнъ довшій часъ бувъ хорый, то можна допускати, що наложивъ на себе руку въ хвили помраченя ума.

— **Другій вечерокъ зъ танцями въ Рускôй Бесѣдѣ въ Перемышли** вôдбуде ся въ суботу дня 17 падолиста пôдъ такими самыми услôвями, що й першій. — *Вôдъ выдѣлу Рускои Бесѣды.*

— **Ѣзда на біцикляхъ.** Львôвска дирекція поліции оголосила сими днями регулямінъ ѣзды на біциклях, выданый въ порозумѣню зъ магістратомъ мѣста Львова, для осôбъ, що уживають сего спорту. Пôсля сего регуляміну вôльно лише тымъ особамъ ѣздити на біциклях по публичныхъ площахъ и улицяхъ у Львовѣ, котрй мають карту дозволу. Такй карты на назвище посѣдаючого и постôйно злученй зъ его фотографією выдає дирекція поліціи. На кождôмъ біцикли треба прибити табличку зъ числомъ карты. Карты будуть выдавати ся лише особамъ, що выкажуть ся вôдповѣдным уздôбненьомъ. Позволеня до ѣзды удѣляе ся на три роки особамъ, що окôнчили 14 лѣтъ житя, однако до 18-ого року житя лише за згодою вôтця або опѣкуна, вôдновлювати ихъ треба що року. Крôмъ стемплевои оплаты въ высотѣ 1 зр. треба зложити 1 зр. на фондъ мѣсцевыхъ убогихъ. За испытъ зъ ѣзды на біцикли платить ся 1 зр таксы такожь на фондъ мѣсцевыхъ убогихъ. Позволенье до ѣзды служить лише особѣ, на котрои назвище выставлене; не вôльно его нѣкому вôдступити а на жаданье треба его показати поліційнымъ орґанамъ. Тй особы, що уживають трехъ або чотироколовыхъ машинъ до практичныхъ цѣлей, на пр. до розвоженя товарôвъ, часописей, полагодженя купецкихъ або промысловыхъ интересôвъ и т. ин. не потрѣбують карты дозволу на ѣзду. Регулямінъ, обôймаючій 14 параґрафôвъ, долученый до кождои карты ѣзды.

— **Выдѣлъ краєвый** потвердивъ на засѣданяхъ зъ дня 6 и 9 н. ст. падолиста оферты на аренду краєвыхъ оплатъ консумційныхъ въ політичныхъ повѣтахъ: Бяла, Броды, Долина, Кракôвъ, Новый Торгъ, Снятинъ, Товмачь, Теребовля, Турка, Збаражь, Жовкôвь, въ округахъ судовыхъ Гвоздець и Печенѣжинъ, коломыйского повѣта та въ повѣтахъ: Богородчаны, Чешанôвъ, Чорткôвъ, Домброва, Горлицѣ, Городенка, Мѣлець, Нисько, Коломыя и Печенѣжинъ. Зъ причины, що громады бôльшихъ мѣстъ не внесли вôдповѣдныхъ офергъ на аренду краєвыхъ консумційныхъ оплатъ, рѣшивъ выдѣлъ краєвый, що въ случаяхъ, коли крôмъ громадъ найдуть ся також приватнй оференты, не буде порозумѣвати ся зъ репрезентаціями тыхъ бôльшихъ мѣстъ и оставить оферентамъ отверту дорогу до конкуренціи, а не признасть нѣякôй сторонѣ права першенъства.

— **Вечерокъ товариствъ „Родины“ и „Рускаго жѣночого кружка“** въ Коломыи не вôдбуде ся 18-го с. м. зъ причинъ незалежныхъ вôдъ комітету, а вôдбудесь мабуть въ слѣдуючу недѣлю т. е. 25 ого с. м. Впрочôмъ сими днями комітетъ розбшле запросины.

— **Нове гнѣздо польонізаціи на Руси** отворило ся въ Сороцку коло Илавча, тернопôльского повѣта. Именно ґр. Баворескй побудували на мѣсци, де перше стояла коршма дôмъ, въ котрôмъ будуть умѣщенй siostry służebniczki и заведуть тамъ охоронку. Що така охоронка має на мѣтѣ головно польонізацію и „душехватство“, про се злишно говорити. Всѣ истнуючй доси подôбнй институціи на Руси дають своею роботою наглядный доказъ своихъ польонізаційныхъ змаганъ.

— **Холера** все ще не выгасла въ Галичинѣ и кождого дня занедужує на сю пошесть по кôлькадесять осôбъ. Послѣдными тыжднями выступила она сильнѣйше въ пôдльвôвскихъ мѣсцевостяхъ Знесѣню, Клепаровѣ и Замарстиновѣ, а теперь дôстала ся до Львова. Въ суботу занедужало на холеру въ однôмъ домѣ при ул. Старозаконнôй чотири особы, зъ котрыхъ двѣ померли майже скоропостижно. Всѣ чотири були жиды. При перевоженю недужихъ до холеричного шпиталю повстали збѣговища; товпа не давала недужихъ перевозити и ажъ поліція мусѣла ладъ робити.

— **Касаційнй трибуналъ у Вѣдни** розбиравъ онодгы таку сенсаційну справу. Въ Пильзнѣ напали два хлопцѣ, 12-лѣтный Войтѣхъ и 13-лѣтный Францъ Пілфусекъ на одного 10-лѣтного школяря Володисл Секиру, звязали его, заткали ему хусткою уста и кинули на лѣдъ въ ставѣ въ мѣсци, де була слабо примерзла полонка. Пôдъ Секирою заломивъ ся лѣдъ и хлопець бувъ бы певно потонувъ, если-бъ его не вытягнувъ якійсь чоловѣкъ, що случайно переходивъ по при ставѣ. Пильзеньскій судъ повѣтовый засудивъ обохъ виновникôвъ за намѣрене убійство: одного на три, другого на шѣсть тыжднѣвъ арешту, а окружный судъ потвердивъ сей засудъ. Дальшои апеляціи не було вже для засудженыхъ; однако ихъ оборонець предложивъ цѣлу справу генеральному прокураторови, а сей внѣсъ въ оборонѣ права передъ касаційный трибуналъ жалобу неважности. Трибуналъ рѣшивъ, що не выяснено причины справы, що повѣтовый судъ нарушивъ законъ и поручивъ окружному судови въ Пильзнѣ перевести нову розправу.

— **Львôвскй Поляки** — якъ доносить Gazeta Narodowa — орґанізують у Львовѣ величезнй овації для посла Леваковского, котрого, вôдъ часу его демонстрації у вѣденьскôмъ парляментѣ, засыпують ще доси телеґрамы зъ усѣхъ сторôнъ Польщѣ, а навѣть Руси (пос. Охримовичь переславъ д-рови Леваковскому телеґраму именемъ мѣста Дрогобича). Посолъ Леваковскій — якъ додає згадана ґазета не безъ насмѣшки — має умысно приѣхати до Львова, щобы тй овації приймати.

— **Дрôбнй вѣсти.** Рада мѣста Стрыя надала на засѣдню зъ дня 9 н. ст. падолиста почетне горожанъство намѣстанкови ґр. Баденьому. — Сянôцка філія общества Мих. Качковского устроює дня 22 н. ст. падолиста загальнй зборы. — До дѣвочого воспиталища пôдъ зарядомъ сс. Василіянокъ у Львовѣ приймивъ совѣтъ Народного Дому на свôй коштъ, на мѣсце выступившои одной своѣи выхованцѣ, Ел. Радикевичѣвну, ученицю VII-ои клясы женьскои выдѣловои школы у Львовѣ, сироту по священику. — Въ Шумлянахъ, повѣта бережаньского, померь дня 4 н. ст. падолиста въ 70-ôмъ роцѣ житя Мих. Льохманъ, бувшій властитель фôльварку Плетеничь, перемышляньского повѣта, и довголѣтный повномочникъ добръ ґр Циковскои. — Дня 8 н. ст. падолиста мѣжь стаціями Золочôвъ и Княже пукло при пôздѣ ч. 296 колесо въ передпослѣднôмъ возѣ, и въ наслѣдокъ того настали такй перешкоды въ руху, що поспѣшный пôздъ ч. 2 опôзнивъ ся о читири годины и 44 мінутъ и не наспѣвъ до полученя зъ пôздами вôдходячими зô Львова. — Дня 25 с. м. вôдбуде ся въ Товстôмъ вѣнчанье п. Ивана Иванчука, окôнченого богослова, зъ панною Иреною Чачковскою, дочкою мѣсцевого пароха. — Рада мѣста Комарна надала почетне горожанъство д-рови Льву Яклиньскому, теперѣшному бурмістрови и нотареви зъ Косова п. Володим Лушпиньскому. — У Львовѣ вôдбуло ся вчера посвященье нового дому знайдôвъ при ул. Павлинôвъ. — Въ суботу померъ у Львовѣ бар. Петро Бруницкій властитель Люблинця и довголѣтный маршалокъ повѣтовои рады въ Чешановѣ. — Въ Краковѣ померъ въ 90-ôмъ роцѣ житя кс. Ант. Шершикъ, бувшій лат. парохъ зъ Токôвъ на Подôлю. конспіраторъ польскій и вязень Куфштайна и Шпільберґа.— Дня 25 н. ст. листопада вôдбуде ся вѣнчанье п Исидора Свистуна, окôнченого богослова, зъ панною Неонилею Криницкою дочкою пароха въ Бобятинѣ. — Цѣсарь приймавъ на авдієнціи въ четверъ маршалка кн. Сангушка и віцепрезидента скарбовои дирекціи д-ра Коритовского.

Надôслане.

Die **Seiden-Fabrik G. Henneberg** (k. u. k. Hofl.), **Zürich** sendet **direct** an **Private**: **schwarze, weisse** und **farbige** Seidenstoffe von **45 kr.** bis **fl. 11 65** per Meter — glatt, gestreift, karrirt, gemustert, Damaste etc. (ca. 240 versch. Qual. und 2000 versch. Farben, Dessins etc.) porto- und zollfrei in die Wohnung an Private. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. und Postkarten 5 kr. Porto nach der Schweiz.
4795 (1)

Вѣсти зъ Аеп. львôвскои.

На конкурсъ розписанй парохіи: Тернопôль мѣсто зъ прилученою Загробеля, дек. тернопôльского, наданя мѣскои рады въ Тернополи зъ речинцемъ до 5 н. ст. грудня; Яхторôвъ, дек. унѣвского, Суходôлъ, дек. бобрецкого и Ясенôвцѣ, дек. золочѣвского, зъ речинцемъ до 6 н. ст. грудня и Пацикôвъ, дек. перегиньского до дня 13 н. ст. грудня. — Для рукоположганя въ пресвитеры вызначує ся речинець на 4 н. ст. грудня, въ котрôмъ то дни мають интересованй лично явити ся въ канцеляріи митрополичого ординаріята. Поданя мають кандидаты внести найдальше до 30 н. ст. падолиста на руки своихъ деканатôвъ и долучити до нихъ: 1) свѣдоцтво моральности и поведеня вôдъ деканального уряду въ запечатанôй кувертѣ; 2) свѣдоцтво убожества, потверджене староствомъ; 3) жонатй, свѣдоцтво вѣнчаня; 4) заявленье вôдъ староства, що петентъ не належить до арміи, або що ему прислугуе увзглядненье зъ §. 25 закона о краєвôй оборонѣ. Дô рукополягань будуть допущенй лише тй кандидаты, що покажуть ся до того способôными при вступнôмъ испытѣ.

Вѣсти зъ еп. перемыскои.

Въ пропозицію принятй оо.: На Жовтанцѣ, дек. куликôвского: Теоф. Турчмановичь, Мих. Залитачь, Володим. Брилиньскій; на Модричь, дек. дрогобицкого: Юл. Чайковскій, Теоф. Турчмановичь, Алекс. Сембратовичь; на Мохначку, дек. мушиньского: Андр. Дроздовскій, Гр. Сирисъ, Корн. Гумецкій; на Бандрôвъ, дек. устрицкого: Ант. Весоловскій, Ив. Господаревскій, Павло Стукачь. — Завѣдателемъ добромильского дека ната именованый о. Конст. Гукевичь. — Ординаріятскимъ комісаремъ до середныхъ шкôлъ въ Ялѣ именованый о. Юл. Дуркотъ. — Титулярнымъ совѣтникомъ консисторіи зъ крилошаньскими вôдзнаками именованый зъ нагоды 50-лѣтного ювілею священьства о. Ив Венгриновичь зъ Далѣевои. — Сотрудництво въ Розборѣ одержавъ новопоставленый пресвитеръ Алекс. Паславскій.

Посмертнй — ǂ — оповѣстки.

Тереса зъ Савицкихъ Билиньска, вдова по о. Стефанѣ Билиньскôмъ, консисторскôмъ совѣтнику и парось Берездовець, упокоила ся въ Гусятинѣ дня 3 н. ст. падолиста въ 63-ôмъ роцѣ житя.

Именованя, пернесеня, конкурсы и пр.

— **Конкурсы.** Дирекція почтъ и телеґрафôвъ розписуе конкурсъ на посады експедіентôвъ почтовыхъ въ Гельзендорфѣ-Комаровѣ, стрыйского повѣта и въ Станиславчику, бродского повѣта, обѣ зъ платнею 190 зр. Поданя треба вносити до 19 н. ст. падолиста.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На закупно образа Ивасюка** зложили на наш руки Вп. пп.: Теод. Яницкій учитель зъ Бенеї 30 кр., о. Ив. Сѣменовичь зъ Иванкова 50 кр о. Кар. Бардинъ зъ Ланôвъ 50 кр, д-ръ Евгені Олесницкій зô Стрыя 10 зр., зôбраныхъ при по священю стрыйскои Бурсы, п. Дмитерко зô Ста ниславова складку 13 зр. 10 кр. [на котрй зло жили пп.: Д. Дмитерко 1 зр., д-ръ Коцюба 5 кр., В. Левицкій 50 кр., И. Кокорудзъ 50 кр Л. Гузаръ 50 кр., о. К. Куницкій 50 кр., о. Абра совскій 50 кр., Якубовичь 20 кр., Ром. Заклинь скій 50 кр., Ив. Борисъ 50 кр., Дольницкій 5 кр., Ив. В. Ткачкевичь 1 зр., д-ръ Сабатъ 30 кр д-ръ Мандичевскій 1 зр., д-ръ И. Яхно 1 зр. д-ръ Бучиньскій 1 зр., крил. Тороньскій 1 зр. крил. В. Фацьевичь 1 зр., Мод. Левицкій 10 кр. крил. Ткачуникъ 50 кр., проф. Ост. Левицкій 1 зр., Дилиньскій 20 кр., разомъ 13 зр. 80 кр.; зъ того дано 50 кр. служачому а 20 кр. на порто то остало ся 13 зр. 10 кр]. На сплату образа хибуе ще 110 зр., то просить ся о дальшй скорй жертвы.

— **На будову руского театру** зложили на руки нашои адміністраціи Вп. пп.: о. П. Мицьковскій зъ Чорнокôнцѣвъ 1 зр., о. Чичиловичь зъ Порудна 3 зр., на котрй зложили п. Марковъ, адъюнктъ суду въ Яворовѣ 1 зр., о. В Загаєвичь зъ Кунина 1 зр., п. Заячкôвскій 50 кр. и п. Крайчукъ 50 кр.

— **На бѣдныхъ ученикôвъ рускои ґімназіи у Львовѣ** зложивъ на наши руки п. Вербовый зъ Любачева 2 зр.

— **На дôмъ „Зорѣ“** надôславъ на нашй руки п. Ст. Стеблецкій зъ Теребовлѣ 1 зр.

Телеґрамы „Дѣла”

Вѣдень 12 падолиста. Вчера на засѣданю кола польского вôдчитавъ Залескій телеґраму львôвскои палаты рукодѣльничои зъ докорами за поведенье кола при маніфестаціи жалôбнôй для царя. Залескій заявивъ, що коло зробило такъ, якъ наказувавъ интересъ публичный, и длятого не буде толкувати ся зъ свого поведеня передъ палатою рукодѣльничою.

Москва 12 падолиста. Вчера о год. 11-тôй прибувъ похôдъ похоронный на дворець, а вôдтакъ двигнувъ ся въ порядку до соборнои церкви,

Лондонъ 12 падолиста. Цѣсарь хиньскій зъ цѣлымъ двором має охоту выбрати ся зъ столицѣ за-для побѣдного походу Янцевъ.

ПОДЯКА.

Зъ нагоды вечерка зъ танцями и томболею, устроєного товариствомъ Рускихъ Женщинъ въ Станиславовѣ дня 11 н. ст. жовтня на дохôдъ проектованого Института дѣвочого въ Станиславовѣ, выдѣлъ того товариства має честь зложити щиру подяку всѣмъ Вп. жертводавцямъ, що зволили прислати фанты на томболю або грошевй датки чи й наддатки при касѣ на користь Института; дальше Вп. панямъ Е. Чайковскôй, Семеновôй, Мандичевскôй, Слезаковôй, Литиньскôй, Цурковскôй и Лукашевичевôй зъ Станиславова та й п. Копистяньскôй зъ Галича за ласкаве достатченье артикулôвъ до буфету, котрый выдѣлъ товариства мавъ въ своѣмъ зарядѣ, вôдтакъ всѣмъ членамъ комітетовымъ за ласкаву помôчь при уряженю вечерка, а именно п. Станиславу Стахевичу, панночкамъ за те, що заняли ся спродаваньемъ табличокъ томболевыхъ, наконець панамъ І. Туркевичеви и С. Стахевичеви за аранжованье танцями. Коли вечеръ выпавъ величаво и принесъ значный дохôдъ на отворенье Института, то ихъ то всѣхъ заслуга.

Вôдъ выдѣлу товариства Рускихъ Женщинъ въ Станиславовѣ, дня 22 н. ст. жовтня 1894. *І. Кокорудзова*, предсѣдателька. *О. Зарицка*, секретарка.

Надôслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручає у великôмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокля, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґы, ленты мѣрильнй, пйоны, сібелѣ, манометры и т. п. Устроєна вôдновъ електричныхъ. Всякй направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляют точно. 148

Волосѣннй матерацы

по зр. 14, 15, 18, 20 до 30 зр. поручає спеціяльна робôтня постели 351 9—16

ІОСИФА ШУСТЕРА

у Львовѣ, улиця Коперника ч. 7. Колдры шитй въ найбôльшôмъ выборѣ.

ПОМАДА „ФЕНІКСЪ“

нагороджена на выставѣ для здоровля и плеканя недужихъ въ Штутгартѣ 1890 р., есть пôсля лѣкарского осуду и пôсля признань тысячей письмъ зъ подякою одинокимъ, дѣйстно вартнымъ и нешкôднымъ средствомъ, щобы осягнути у дамъ и панôвъ повный, буйный зарôстъ волося та щобы заразъ усувати выпаданье волося и творенье порилѣвъ; також причиняе ся тая помада вже у молоденькихъ панôвъ до сильного порасту вусôвъ. Гарантія за успѣхъ и нешкôднôсть. Фляконъ 80 кр. при пересылцѣ почтою и при послѣплатѣ 90 кр. 13—26
301

К. ГОППЕ ВѢДЕНЬ XIV., **Hütteldorferstrasse 81.**

Кирничне заведенье

для будовы верченыхъ и копаныхъ кирниць пôдôймае ся й дальше всякихъ робôтъ, входячихъ въ обсягъ кирництва, полагоджуе ихъ при помочи фахового управителя фірмы, славнозвêстнои вôдъ 35 лêтъ и запоручуе Вп. Публицê, инжинерамъ и будôвничимъ совêстне и взôрцеве переведенье робôтъ.

Леопольда Домініка Спадкоємцѣ

338 2—26 Львôвъ, улиця Костепальна ч. 1.

Ученикъ

VII клясы гімн. глядае лекціи на село. А. П Львôвъ пл. Бернардиньска ч. 15 на долê.

Безъ конкуренціи

есть мôй склепъ истнуючій вôдъ р. 1848 и тêшучій ся вôдъ сего часу великою симпатіею. Длятого поручаю мôй обильный складъ одягôвъ мужескихъ и хлопячихъ, пальта мужескй и хлопячй, якъ такожь одяги дитячй и уніформы. Такожь позваляю собê поручитись Всч. Духовеньству яко спеціялістъ въ робленю сурдутôвъ, рясъ и т. д.

Замовденя пôсля мêры выготовлюють ся въ найкоротшôмъ часê якъ найгарнêйше.

Дякуючи за дотеперêшнй взгляды пишусь 4095

Зъ поважаньемъ

Давидъ Шварцвальдъ

у Львовê, площа Капітульна ч. 3.

Знана вôдъ многихъ лêтъ ц. к. уприв. рафінерія спиртусу, заосмотрена найлêпшими приладами ректифікаційными найновêйшои системы, фабрика руму, лікерôвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдникôвъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручае старй польскй сильнй горêвки, дуже добрй розолісы, лікеры, румы правдивй зъ Ямайки, якъ такожь найлêпшои якости ьраевй спеціялы якъ: Народôвка, Dziennik, Szczutek, Карпатôвка, „Дябелъ“, Помаранчева не солоджена, Ратафія, Деренôвка и т. п. горêвки упривилеевань и одиноко правдивй если зъ нашои фабрики спроваджень.

Одиноке жерело въ краю для пп. аптикарêвъ, до побиранья алькоголю абсолют. и найчастêйшого спиритусу, до цêлей лêчничихъ вôльного вôдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спиритусъ оцтовый найсильнêйшій, здоровлю не шкôдный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головномъ складѣ водъ мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Кароля Людвика ч. 29. 4912 1—104

М. Р. ШНАЙДЕРЪ

записяженый знавець судовый

въ Станиславовѣ

296 поручае свое 14—52

складъ хрестôвъ зелêзныхъ нагробныхъ и ливарню написôвъ

основану 1882 року.

Ножики вôдъ 35 кр. и высше

поручае

ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ

ножôвникъ у Львовѣ ул. Бомбôвъ ч. 3.

Цêнники даромъ.

Всюды

глядае ся особъ, що мають широкй зносины, для передачê малого заступства. Оферты подавати пôдъ Х. У. до експедиціи Now-oи Reform-ы въ Краковê. 377 2—6

Лижвы найрôзнêйшихъ системъ по можливо низькихъ цêнахъ

4595 поручае

ПЕТРО ХШОНСТОВСКИЙ

горговля зелêзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.)

Цêнники илюстрованй рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости

Мужеску Безсильнôсть

выкликану именно страшными наслêдками тайныхъ грêхôвъ молодости и розпусти, усуне напевно и на довго одинока, розширена въ многихъ выданяхъ илюстров. книга

Самоохорона д-ра Ретава

Россійске выданье: 1 зр.
Польске выданье: 1 зр.
Нêмецке выданье: 2 зр.

Тысячê людей найшли въ нêй поясненя своихъ недугъ и направили свои мужескй силы при помочи вказаного въ книжцê способу лêченя. По одержаню франко належитости, высылае ся франко книга въ кувертê магазиномъ выдавцêвъ Р. Ф. Бірей въ Липску. (R. F. Bierey's Verlagsbuchhandlung in 6—36 Leipzig.) 333

Пошукуе мêсця дякъ

зъ испытомъ, нежонатый, зъ голосомъ середнымъ, здôбный управляти хоромъ. Адреса: Іосифъ Радваньскій въ Тернополи 380 ул. Руска ч. 119. 2—2

Глядае ся господинê

въ дôмъ священика вдôвця на селê. Близшй услôвя „Михневичъ“ poste restante Rymanów. 369 5—6

РУ.

кавички всякого рода;

Бандажѣ руптуровй

и всякй выробы рукавичничй

поручае найдешевше 2537

Павло Лянгнеръ

передъ тымъ

Браты Лянгнеры

Львôвъ, улиця Галицка ч. 16.

МАҐАЗИНЪ и РОБôТНЯ Футеръ

ФЕЛИКСА и ЮЛІЯНА ЛЮБЕЛЬСКИХЪ

ул. Валова ч. 3 у Львовѣ

Поручають на зимовый сезонъ всякй можливй роды футеръ въ шкôркахъ, готовй футра и всякй иншй артикулы, що входять въ обсягъ кушнêрства пôсля найновêйшихъ фасонôвъ, такожь приймають покрыта и перерôбки на новй фасоны, числячи по найнизшихъ цêнахъ.

Цêнники на жаданье франко. (Импреса“) 335 9—12

Выйшовъ зъ друку КОБЗАРЬ Тараса Шевченка

Выбôръ поезій для народу зъ житьописью и портретомъ автора.

Накладомъ товариства „Просвêта“.

Цѣна 25 кр.

Оправленй примêрники продаютъ ся по 35 кр.

НАГОДА! ФАБРИКА ХУСТОКЪ.

Можу кождôй дамê продати велику, грубу и теплу хустку по небувалôй ще цêнê

1 зр. 55 кр.

Сй хустки у всêхъ можливыхъ краскахъ, ясныхъ и темныхъ, зъ бордюрою и тороками, мають пôвтора метра довжины а пôвтора ширины. Щобы скоро збути товаръ, мушу тй хустки продавати по такôй низькôй цêнê.

Розсылае ся всюды за послêплатою або за попереднымъ присланьемъ 1 зр. 55 кр.

ВѢДЕНЬ І.

343 5—6 **А. АЛЬТМАНЪ, XII/I Вѣдень.**

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купуе и продае

ВСѢ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ

по курсê деннôмъ найточнêйшôмъ не вчисляючи нêякои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручае

4½% листы ипотечнй
5% листы ипотечнй преміованй
5% „ „ безъ премій
4½% листы товариства кредитового земского
4½% „ Банку краевого
4½% позичку краеву галицку 3483
4% позичку пропінаційну галицку
5% „ „ буковиньску
4½% „ угорскихъ зелêзниць державныхъ
4½% „ пропінаційну угорску
4% угорскй облігаціи индемнізаційнй

а всê тй паперы Контора вымêны Банку ипотечного все купуе и продае

по найкористнêйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымêны Банку ипотечного приймае вôдъ П. Т. купуючихъ всêлякй выльосованй а вже платнй мêсцевй паперы цêнни, такожь запавшй купоны за готôвку, безъ нêякого вôдчисленя, а замêсцевй лишь за вôдчисленьемъ справдешныхъ коштôвъ.

До ефектôвъ у котрыхъ выйшли купоны, доставляе новй аркушê купоновй, за зворотомъ коштôвъ, котрй самъ поносить

ТЕОФИЛЬ КОПИСТИНЬСКІЙ

артистъ-малярь

звêстный вôдъ кôльканацяти лêтъ изъ своихъ праць малярскихъ, украшае церкви въ стилю всхôднôмъ разомъ зъ позолоченьемъ, престолы, иконостасы и иншй рêчи. Принимае рêзьбарскй роботы пôсля власныхъ плянôвъ. Выготовлюе всякои величины церковнй образы до иконостасôвъ, престолôвъ, плащениць — олêйными красками на полотнê и деревê. Побольшуе зъ фотографій портреты. Зъ уповажненя ц. к. консерваторія реставруе всякй старинности, а то фрески, рêзьбы и т. ин. входячй въ кругъ праць малярства по найумêреннêйшихъ цêнахъ. Пôдписаный просить Всч. Духовеньство занотувати собê его адресу. 205 36—?

Т. Копистиньскій

у Львовѣ, улиця Краковска число 20.

РОБôТНЮ ДАМСКИХЪ ОДЯГôВЪ

отворила у Львовê, ринокъ 29, I. поверхъ.

Емилія Соколовска

учениця Ворта.

Науку крою и шитя удêляе практичною методою. Приймае сукнê до скроеня. Формы продають ся.

Ласкавй замовленя выготовлюе по умêреныхъ цêнахъ.

386 Поручае ся Вп. Публицê. 3—8

НА СЕЗОНЪ ОСѢННЫЙ

Просить ся ласкаво всêхъ Вп. Гостей выставовыхъ пересвêдчити ся о дивнôй дешевости осênныхъ и зимовыхъ товарôвъ, вже спровадженыхъ въ великôй скôлькости.

Слêдуючй товары продають ся по незвычайно дешевыхъ цêнахъ доки истнуе запасъ:

1000 модныхъ муфôвъ для дамъ и дêтей 1·20, 1·50, 2·— до 5·— зр.
1000 кожуховыхъ шапокъ для дамъ и дêтей 1·20, 1·80, 2·20 до 4·— зр.
1000 флянельовыхъ и суконныхъ блюзъ осênныхъ и зимовыхъ 2·50, 3·— до 6 зр.
500 гальокъ волôчковыхъ по 2·50 до 4 — зр.
1000 хустокъ Гімалая, найбôльшій родъ 1·75, 2·25 до 4·— зр.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднêйшихъ суконокъ на осênь и зиму 1·80, 2·50 зр.
1000 модныхъ плащикôвъ на осênь и зиму вôдъ 4 зр. и высше.
3000 одягôвъ для хлопчикôвъ у всêхъ величинахъ по 1·80, 2·—, 3·— зр. и высше.
Особливй новости въ стяжкахъ, воаляхъ, капелюхахъ дамскихъ и дитинныхъ, рукавичокъ гляcê, дуньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, панчохахъ, парасоляхф до дощу, блюзахъ шовковыхъ и вовняныхъ, шляфрокахъ, костюмахъ и негліжахъ надôйшли власне въ великôй скôлькости и доповняють ся щоденно.

Особливша гуртовна продажь принагôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обê стороны (вырôбъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 гарнітурôвъ „Louvre“ на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всê три штуки 5 зр.
200 гарнітурôвъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всê три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавêсъ въ рôзныхъ краскахъ по 75, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавêсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·35, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый вырôбъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всêхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Steppa) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ флянельовыхъ въ найлêпшôмъ родê 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диванкôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2·25 стрижемй по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стêну зъ перскимъ десенемъ въ цвêты або фігуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престôлъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ôдальни 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ повсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хивськихъ шкôръ козличихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Ангора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітацією шкôры тигра 7·80 и высше.
Диваны сальоний у всêхъ розмêрахъ по 5½ метра довжины; портіеры и занавêсы коронковй аж до найлêпшихъ сортôвъ.

Всякй зъ провінціи надсылань порученя полагоджуе ся найсовêстнêйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

4895 178—?

Рухъ поѣздôвъ зелêзничихъ

важный зъ днемъ 1 мая 1894 пôсля годинника середно-европейского.

Приходять до Львова зъ	ПОѢЗДЫ поспѣшный		особовй		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вêдня)	2 32	5 25	6 00	6 10	9 00
Варшавы	—	5 25	9 00	—	9 00
Хабôвки (Закопаного) на Перемышль, Ряшêвъ, або Тарнôвъ	2 32	—	—	—	—
Хабôвки (Закопаного) на Ряшêвъ або Тарнôвъ	—	5 25	—	—	—
Хабôвки (Закоп.) на Стрый	—	—	8 34	—	—
Мушины, Криницê, Жегестова на Тарнôвъ		—	—	—	9 00
Мушины Криницê Жегестова на Ряшêвъ або Тарнôвъ	—	5 25	—	—	—
Мушины Криницê Жегестова на Тарнôвъ (в. 1/6 до 30/9)	—	—	9 00	—	—
Мезе-Ляборцъ Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	9 00	—	—
Надберезя и Тарнобжега	—	—	6 00	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворецъ гол.)	2 12	9 29	9 10	5 45	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворецъ Пôдзамче)	1 58	9 13	8 45	5 19	—
Сучавы	9 40	—	7 37	12 27	6 35
Кимполюнга	9 40	—	7 37	—	—
Радôвцêвъ	9 40	—	7 37	—	6 35
Бергомета и Чудина	9 40	—	—	—	—
Новоселицê	9 40	—	7 37	—	—
Слободы рунгур. Копальнê	9 40	—	—	—	6 35
Гусятина на Галичъ	9 40	—	7 37	—	—
Чорткова на Галичъ	—	—	—	12 27	—
Бориславa		—	2 02	12 10	—
Бельця		—	—	4 45	—
Сокаля	—	—	7 48	4 45	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова на Стрый)	—	—	8 34	12 10	—
Стрыя и Сколього	—	—	8 47	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова на Стрый	—	—	2 02	—	—
Гребенова (вôдъ 10/7 включно до 30/8)	—	—	2 02	—	—
Бруховичъ (вôдъ 12 мая почавши ажь до вôдкликаня)	—	—	8 10	—	—

Вôдходять зô Львова до	ПОѢЗДЫ поспѣшный		особовй		
Кракова (Вêдня, Вроцлава, Берлина)	2 24	10 10	4 50	10 35	6 55
Варшавы	—	10 10	4 50	—	6 55
Хабôвки (Закопан.) на Тарнôвъ або Ряшêвъ	—	10 10	—	—	—
Хабôвки (Закопан.) на Ряшêвъ або Перемышль	—	—	10 35	—	—
Хабôвки (Закоп.) на Стрый	—	—	9 50	7 10	—
Мушины Криницê, Жегестова на Тарнôвъ або Ряшêвъ	—	10 10	—	—	—
Мушины Криницê, Жегестова на Тарнôвъ (вôдъ 1/6 включно до 30/9)	—	—	—	6 55	—
Мушины, Криницê Жегестова на Тарнôвъ	—	—	4 50	—	—
Мушины, Криницê на Стрый	—	—	—	7 10	—
Мезе-Ляборцъ, Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	—	6 55	—
Надберезя и Тарнобжега	—	10 10	4 50	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця гол)	6 08	2 44	9 40	10 30	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця Пôдзамче)	6 22	2 56	10 04	10 47	—
Сучавы	6 15	—	10 15	2 55	10 30
Чорткова на Галичъ	—	—	—	2 55	—
Гусятина на Галичъ	6 15	—	—	—	10 30
Слободы рунгур. Копальнê	—	—	10 15	—	10 30
Новоселицê	6 15	—	—	—	10 30
Бергомета н. С. и Чудина	6 15	—	—	—	—
Радôвцêвъ	6 15	—	10 15	—	10 30
Кимполюнга	6 15	—	—	2 55	—
Сокаля	—	—	9 20	6 45	—
Бельця	—	—	9 20	—	—
Бориславa на Стрый	—	—	5 40	9 50	—
Лавочного (Мункача, Серенча, Мішкольца, Пешту) и Хирова на Стрый	—	—	5 40	—	7 10
Станиславова, Долины, Болехова на Стрый	—	—	—	9 50	7 10
Сколього и Хирова на Стрый	—	—	—	9 50	—
Стрыя и Сколього	—	—	—	3 05	—
Гребенова (тôлько вôдъ 10/7 включ до 30/8)	—	—	—	9 50	—
Бруховичъ (почавши вôдъ 12 мая ажь до вôдкликаня)	—	—	3 30	—	—
Зимнои-воды (почавши вôдъ 12 мая ажь до вôдклик.)	—	—	3 42	—	—

Розклады êзды въ видъ кишеневôмъ можна дôстати въ бюрахъ информаційныхъ, касахъ стаційныхъ и у кондукторôвъ

*) Годины печатанй грубыми черенками означують пору нôчну вôдъ год. 6-ои вечеромъ до год. 5-ои 59 мін. рано. Въ бюрê информаційнôмъ ц. к. австр. зелêзниць державныхъ у Вêдни (улиця Іоанна 29) якъ такожь въ бюрê информаційнôмъ ц. к. австр. зелêзниць державныхъ у Львовê (улиця Третого мая ч. 3, готель Імперіаль), удêляе ся устныхъ або письменныхъ обясненъ въ справахъ дотычно служby на ц. к австр. зелêзниць державныхъ. О скôлько пôдручники дозволяють, засягнути тамъ-же можна информацій вôдносячихъ ся до решты австро-угорскихъ и заграничныхъ зелêзниць. Въ бюрахъ информаційныхъ продае ся выдавани черезъ ц. к. австр. зелêзницê державнй білеты до êзды и зшитки зуставлюваныхъ посвêдчень до êзды якъ такожь тарифы. 4980

При закупнê товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и одвêчальный редакторъ: Иванъ Бѣлей. Папêръ зъ фабр. Черлянькон. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднаренкого.

Ч. 245. Львôвъ, Второкъ 1 (13) падолиста 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских свят) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Вібліотека найзнаменитших повѣстей“ выходить въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ съ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газет ул. Кароля Людовика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ съ літер. додатком:

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлий рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлий рокъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Реклямації неопечатаний пôвный пôдъ борта.

Поєдинокє числє контує 8 кр. в. а.

Оголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. пôдъ одном стрôчкою инсератовом а въ рубрицѣ „Надсланє“ по 20 кр. в. а.

Подяки числять ся по 10 кр. пôдъ єдинôм.

Рада державна.

На початку вчерашного засѣданя палаты послôвъ поставили послы Крамаржь и товаришѣ нагляче внесенье, щобы §. 18-тый закона зъ 2 цвѣтня 1873 доповнити такимъ додаткомъ: „Послы, котрí въ часѣ свого мандату будуть именованí державными урядниками адміністраційными, тратять въ наслѣдокъ именованя мандатъ посольскій.“ — Пос Крамаржь мотивуючи наглячôсть свого внесеня, зазначивъ, що оно не есть звернене противъ послôвъ, котрí будучи урядниками були выбранí послами, лишь розходить ся о тыхъ, котрí будучи послами суть именованí урядниками. Для примѣру навѣвъ бесѣдникъ именованя радникôвъ двора Штірка и Шуклього, котрí повинní зложити свои мандаты посольскí.

Зачала ся дискусія. — Пос. Люегеръ пôдперъ внесенье и єго наглячôсть. — Пос. Руссъ заперечивъ, мовь бы була хочь бы якъ найменша звязь внутрѣшна мѣжь квестією целлійскою а именованьемъ згаданыхъ двохъ радникôвъ двора. Штіркъ рѣшивъ ся зложити сейчасъ мандатъ, а єсли єго доси задержавъ, то зробивъ се пôсля бажаня своихъ выборцѣвъ. Бесѣдникъ противный наглячости внесеня, а хотѣвъ бы, щобы внесенье передано комісіи для реформы выборчои. — Пос. Вашатый пôдпиравъ наглячôсть внесеня. — Пос. Барайтеръ зазначивъ, що обовязкомъ палаты стеречи независимости посольскои и не допускати комуляцій урядôвъ, та промовлявъ за наглячостію.

Міністеръ Мадейскій заявивъ, що справа кумуляцій урядôвъ есть квестією, котра безперечно може бути предметомъ нарадъ палаты. Однакъ правительство не видить нѣякои потребы займати ся тою квестією заразъ, анѣ нѣякои причины, длячого такъ важна справа мае бути трактована яко нагляче внесенье. Правительству незвѣстна нѣяка звязь мѣжь именованьемъ обохъ міністеріяльныхъ урядникôвъ а політичными квестіями парляментарными, длятого рѣшучо застерѣгае ся противъ такого тверджења.

По заявленяхъ Герольда и Крамаржа, що обстають при наглячости внесеня — зазначивъ пос. Руссъ, що єго сторонництво не есть противне змѣстови внесеня лишь єго наглячости. — Вôдтакъ палата вôдкинула внесенье Люегера, щобы голосувати поименно, — вôдкинула такожь наглячôсть внесеня, — по чôмъ 94 голосами противъ 47 передано внесенье комісіи для реформы выборчои.

Зачала ся генеральна дебата надъ скороченымъ способомъ нарадъ надъ новою процедурою цивільною.

Пос. Бернрайтеръ, Фандерликъ, Ферянчицъ и Быкъ промавляли за скороченымъ способомъ нарады, доказуючи, що нова процедура цивільна доконче потрѣбна и повинна чимъ скорше вôйти въ житье. Пос. Быкъ згадавъ при тôй нагодѣ о невôдрадномъ станѣ галицкого судôвництва, а именно о перетяженю судôвъ повѣтовыхъ.

Пос. Дикъ промавлявъ въ имени молодо-Чехôвъ противъ скороченого способу нарадъ, бо тымъ чином вкорочае ся права парляменту и вôдбирае ся посламъ можнôсть ставляти внесеня.

На тôмъ перервано дискусію. Поставлено кôлька интерпеляцій, а мѣжь иншимъ на пытанье пос. Слямы вôдповѣвъ президентъ Хлюмецкій, що правительство предложить незабавомъ проєктъ закона о примусовôмъ обезпеченю вôдъ огню.

Слѣдуюче засѣданье въ середу.

——

Коло польске вôдбуло въ недѣлю засѣданье. Презесъ Залескій вôдчитавъ письмо вôдъ львôвскои корпорації рукодѣльничои зъ докоромъ для кола польского и тыхъ єго членôвъ, котрí брали участь въ маніфестації жалôбнôй для царя, а зъ похвалами для пос. Левакôвского. На письмѣ пôдписаный Нѣмчиновскій зъ девятьма ремѣсниками. Вôдтакъ заявивъ Залескій, що не вôдповѣвъ на се письмо, бо не уважае пôдписаныхъ на нѣмъ за форумъ, передъ котрымъ коло мало бы оправдувати ся зъ своихъ чинностей. Що до самои справы, то — сказавъ Залескій — мы поступили такъ, якъ намъ велѣла совѣсть, розвага, оглядъ на добре понятый интересъ публичный, на справу народну и на добро цѣлого народу. — Отсе заявленье Залеского приняло коло безъ дискусіи всѣми голосами противъ голосу пос. Леваковского.

Пос. кс. Пасторъ порушивъ справу предложеного проєкту о змѣнѣ закона конкуренційного. Треба постарати ся, щобы той проєктъ бувъ чимъ скорше ухваленый, а такожь щобы бувъ переданый до розслѣду окремôй комісіи, бо въ комісіи економічнôй, до котрои єго вôдослано, не засѣдае нѣодинъ священикъ, крôмъ неприсутного теперь о. Мандичевского. — Міністеръ Мадейскій вôдповѣвъ, що якъраз выборъ окремои комісіи причинивъ бы ся до опôзненя справы. — Ухвалено зажадати побôльшеня числа членôвъ комісіи економічнои однымъ або двома священиками.

Пос. Поточекъ порушивъ справу послѣдныхъ выборôвъ доповняючихъ въ Тарнобжескôмъ, жалучи ся на надъужита жандармôвъ и властей адміністраційныхъ. Бесѣдникъ не вносить теперь интерпеляціи въ повнôй палатѣ, бо знае, що коло не згодилось бы на то, але єсли ще разъ повторять ся такí надъужитя, тогдѣ внесе интерпеляцію на власну руку, не повѣдомляючи кола.

Пос. Дав. Абрагамовичь пояснивъ, о що розходить ся въ проєктѣ закона що-до управильненя публичныхъ выпродажей (Ausverkauf). У Вѣдни лучали ся великí надъужитя при т. зв. выпродажи и длятого правительство мусѣло предложити проєктъ закона. Въ проєктѣ установляє ся, що купець, котрый хоче выпродувати товаръ, мусить зажадати дозволу, зложити выказъ товарôвъ, котрí задумуе выпродувати, означити мѣсце и часъ, де и коли буде вôдбуватись выпродажь. — Ухвалено, що коло буде голосувати за тымъ закономъ.

——

Въ справѣ реформы выборчои вôдбула ся вчера конференція міністрôвъ зъ членами клюбôвъ коаліційныхъ. Зô стороны лѣвицѣ були: Русь, Хлюмецкій и Кинбурґъ; зъ клюбу Гогенварта: Клюнъ и Морсей, а зъ кола польского: Залескій, Пініньскій, Рутовскій и прикликаный гр. Ив. Стадницкій, звѣстный зъ своєи ультра-реакційнои промовы въ палатѣ послôвъ. Нарадъ ще не покôнчено, але якъ говорять, вже въ четверъ мае предложити правительство свôй проєктъ конференціи. — Рôвночасно вôдбула ся нарада комісіи парляментарнои кола польского зъ польскими членами комісіи выборчои. На нарадѣ не прийшло до нѣякихъ рѣшучихъ ухвалъ, бо погляды членôвъ були подѣленí — однакъ, якъ запевняе кореспондентъ Dziennik-a Pol., певна рѣчь, що коло польске буде голосувати за предложеньемъ правительственнымъ.

Въ справѣ руского клюбу.

——

Посолъ Вахнянинъ — якъ вѣдомо нашимъ читателямъ — вôзвавъ, яко секретарь руского клюбу, письменно посла Романчука, щобы той уступивъ зъ комісіи буджетовои, абы єго мѣсце занявъ котрыйсь изъ членôвъ клюбу [Така ухвала запала на засѣданю трехъ послôвъ: Барвѣньского, Вахнянина и Пôдляшецкого бôльшостію двохъ голосôвъ т. є. пп. Барвѣньского и Вахнянина.] П. Романчукъ вôдписавъ и Вахнянинови, що вôнъ мериторичну вôдповѣдь въ тôй справѣ може дати лишь на письмо вôдъ „президіи“ клюбу, а не „секретаріяту“, однакожь вôдъ „президіи“ нѣякого письма не дôставъ. Рѣчь ясна, що черезъ тую переписку мѣжь пп. Вахнянинôмъ и Романчукомъ мусѣла выринути сама собою квестія: чи взагалѣ клюбъ рускій мае яку президію, т. є. чи вôнъ по выступленю зъ него головы и секретаря [пп. Романчука и Телишевского] уконституувавъ ся? На высказаный сумнѣвъ въ тôмъ дѣлѣ надôславъ п. Вахнянинъ до „Дѣла“ и до Neue fr. Presse спростованя зъ рѣшучою заявою, що „клюбъ рускій уконституувавъ ся на-ново дня 13 н. ст. цвѣтня выбравши головою о. Мандичевского, заступникомъ сов. Пôдляшецкого, а секретаремъ проф. Вахнянина“. Мы-жь вôдъ себе сконстатували, що се не може бути, бо 13 цвѣтня, пп. Романчукъ и Телишевскій ще формально були членами клюбу а п. Пôдляшецкій ще дня 30 мая пôдписавъ ся „интерімістичный голова клюбу“, и т. д.

На се одержали мы вôдъ п. Вахнянина обширне письмо, въ котрôмъ вôнъ на основѣ протоколу переходить девять засѣдань клюбу вôдъ дня 9 марта до 24 жовтня, а вôдтакъ сходить на справу мандату п. Романчука въ комісіи буджетовôй. Позаякъ про поодинокí засѣданя клюбу були вже свого часу вѣсти въ „Дѣлѣ“, то повтаряти все те уважаемо за рѣчь злишну, впрочôмъ она й не стоить въ звязи зъ квестією, о котру розходить ся. Тутъ иде тôлько о засѣданье зъ 13-ого цвѣтня. А п. Вахнянинъ такъ єго описуе [подаемо буквально]: „Трете засѣданье клюбу руского вôдбулось пôдъ проводомъ пос. Мандичевского 13 н. ст. цвѣтня. Тутъ подавъ пос. Пôдляшецкій до вѣдомости клюбу, що пос. Романчукъ мимо всякихъ заходôвъ не хоче брати дальшои участи въ засѣданяхъ клюбу анѣ навѣть въ довѣрочныхъ приватныхъ нарадахъ [?]. Клюбъ приймивъ се заявленье пос. Романчука до вѣдомости, а вôдтакъ побôчь другихъ справъ ухваливъ на внесенье п. Пôдляшецкого: 1) що три члены присутнí на засѣданю узнають себе компетентными до нарадъ и ухвалъ; 2) що клюбъ рускій рады державнои буде вôдбувати засѣданя свои пôдъ проводомъ найстаршого вѣкомъ и 3) що п. Вахнянинови поручае ся веденье протоколу на часъ вôдсутности давнѣйшого [тогдѣ ще належавшого до клюбу] секр. клюбу п. Телишевского“. Позаякъ на дальшихъ засѣданяхъ нѣгде вже нема й згадки про якійсь выбôръ президіи, то зъ наведенои самымъ п. Вахнянинôмъ ухвалы клюбу зъ 13 цвѣтня выходить, що давнѣйша єго заява въ „Дѣлѣ“ и въ Neue fr. Presse, мовь-то того дня клюбь рускій „уконституувавъ ся, выбравши головою п. Мандичевского, заступникомъ п. Пôдляшецкого а секретаремъ п. Вахнянина“, зовсѣмъ не мала реальнои основы.

Въ другôй части письма п. Вахнянина въ справѣ заступника въ комісіи буджетовôй знаходимо лишь одень моментъ фактичный, що вôдносить ся до писаного въ „Дѣлѣ“ [бо субективный поглядъ може бути всякій]. Мы, навѣвши заяву п. Вахнянина въ письмѣ єго до N. fr. Presse, що на выпадокъ, якъ бы п. Романчукъ не хотѣвъ уступити зъ комісіи буджетовои, рускій клюбъ передасть заступництво своихъ спеціяльныхъ интересôвъ въ тôй комісіи иншому єи членови, а не п. Романчукови — сказали вôдъ себе, що рускій клюбъ буде мусѣвъ передати тото своє заступництво послови якоись чужои народности, мабуть не молодо-Чехови, Нѣмцеви або Словѣнцеви, але найскорше Полякови. Отже п. Вахнянинъ пише: „Кому клюбъ рускій поручить заступництво своихъ интересôвъ, именно въ комісіи буджетовôй, се пытанье „Дѣло“ передчасно рѣшило, догадуючись, що мандатъ до того одержить зъ клюбу руского якійсь посолъ польскій...“ Може бути, що мы помыляемось, але не наша вина, що п. Вахнянинъ въ N. fr. Presse близше не означивъ того „иншого члена комісіи буджетовои“, а черезъ те самъ дае кождому поле до здогадôвъ, хто то буде тымъ заступникомъ руского клюбу: чи Полякъ, чи Нѣмець, чи Чехъ, чи Словѣнець, чи антісемітъ, чи Румунъ и т. д. Впрочôмъ поживемо, побачимо.

Шкôльнí справы.

Краєва рада шкôльна выдала до всѣхъ окружныхъ шкôльныхъ радъ такій обѣжникъ:

I. Деякí окружнí шкôльнí рады не предкладають своихъ пропозицій до дѣйстного именованя учителя краєвôй шкôльнôй радѣ, єсли въ наслѣдокъ оголошеного на посаду конкурсу зголосивъ ся лише одинъ кандидатъ, и оголошують въ такôмъ случаю правильно новый конкурсъ.

Таке поступованье не вôдповѣдае намѣрови закона зъ дня 1 сѣчня 1889, котрый въ послѣднôй точцѣ 7-го артикула выразно каже, що недостача вôдповѣдного числа кандидатôвъ на уложенье терна, не перешкаджае пропозиціи до именованя, а взглядно актови презенты; не вôдповѣдае оно такожь програмѣ краєвои шкôльнои рады, котра стремить до того, щобы учителѣ якъ найскорше доходили до стабілізації и осягнувши запевненье будучности для себе и своихъ родинъ, могли трудити ся зъ бôльшимъ спокоемъ и посвященьемъ для свого званя. Надто-жь строге пониманье того артикула выставляе учителѣвъ на рôзнí кошты и страты а потягае за собою цѣлкомъ не бажану вандрôвку учителя зъ посады на посаду и зъ округа до округа.

Отже краєва шкôльна рада звертае на сю обставину увагу окружныхъ шкôльныхъ радъ и пригадуе, що оголошуванье нового конкурсу на случай не выстаючого до уложеня терна числа кандидатôвъ тогдѣ лише оправдане и конечне, єсли противъ зголошуючого ся одного або двохъ кандидатôвъ заходять поважнí закиды, котрí роблять єго стабілізацію небажаною, або єсли важнí, выимковí обставины роблять єго невôдповѣднымъ до умѣщеня на посадѣ, о котру убѣгае ся.

II. Пôдносять ся жалобы, що окружнí шкôльнí рады накладають неразъ на тымчасовыхъ учителѣвъ дисциплінарнí кары, не представивши обжалованымъ закидôвъ, котрí имъ пороблено и не жадаючи вôдъ нихъ оправданя. Супротивъ того пригадуе ся окружнымъ шкôльнымъ радамъ, що постановы артикулôвъ 23 до 33 (титулу III) краєвого закона зъ дня 1 сѣчня 1889 (В. з. к. ч. 16) вôдносять ся якъ до учителѣвъ дѣйстныхъ такъ и до тымчасовыхъ, маючихъ приписанí закономъ услôвя що-до кваліфікації и що по мысли 28-го артикула того закона лежить рôзниця лише въ тôмъ, котра власть выдае ореченье въ дисциплінарнôй справѣ.

Супротивъ того, що въ дисциплінарныхъ справахъ тымчасовыхъ учителѣвъ орѣкають въ переважнôй скôлькости случаѣвъ окружнí шкôльнí рады, то природно, що поступованье въ тыхъ справахъ буде коротше и бôльше сумаричне, чого впрочôмъ вымагае такожь конечнôсть вправленя початковыхъ учителѣвъ до карности и точного выповнюваня обовязкôвъ. Однако треба такожь и що-до тымчасовыхъ учителѣвъ, маючихъ свѣдоцтво зрѣлости або кваліфікаційный патентъ, уважати на се, щобы дисциплінарне слѣдство було оперте на ухвалѣ окружнои шкôльнои рады, щобы обжалованому представлено або переслано на письмѣ пôднесенí противъ него закиды и щобы дисциплінарне ореченье выдано, выслухавши єго оправданя.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Соймы краєвí мають бути скликанí въ половинѣ грудня с. р., бо якъ львôвскій выдѣлъ краєвый довѣдавъ ся приватно, перше засѣданье галицкого сойму мае вôдбути ся вже дня 17 н. ст. грудня. Вправдѣ та вѣсть ще не потверджена урядово, але всякí данí промавляють за нею. Въ такôмъ случаю рада державна була бы закрыта вже около 12 грудня, а зôбрала бы ся на засѣданье може вже зъ початкомъ лютого 1895 р. Пора, вызначена для нарадъ соймôвъ краєвыхъ, досыть невôдповѣдна, именно для сойму галицкого, бо пôдъ той часъ припадають численнí рускí и польскí свята и длятого не буде много часу для засѣдань та буде можна хиба лишь ухвалити буджетъ краєвый.

Угорска палата послôвъ зачала вчера нарады надъ буджетомъ на 1895 р. Референтъ пôднѣсъ, що отворенье новыхъ институцій економічныхъ выкликало зôбльшенье выдаткôвъ, однакъ тí выдатки суть зрôвноваженí доходами. Найважнѣйшимъ проєктомъ есть реформа податкова, що-до котрои треба бы бажати, щобы якъ найскорше була полагоджена.

——

Нинѣ приѣздить похôдъ похоронный до Петербурга. Торжество перевезеня домовины зъ двôрця зелѣзничого до петро-павловского собора вôдбуде ся такъ: Похôдъ двигнесь зъ двôрця московского черезъ проспектъ Невскій и адміраліціи, побôчь собора Исакіевского и

сенату, вздовжь Англійского бульвару, черезъ мостъ Николая, побочь біржи черезъ паркъ Александра до Петро-павловского собора. Подчасъ походу у всѣхъ церквахъ будуть звонити а що мінута будуть стрѣляти зъ канонъ. Три нацятымъ воддѣломъ походу буде караванъ передъ котрымъ буде ити хоръ співаковъ, духовеньство зъ свѣчками и сповѣдникъ покойного царя зъ иконою. Довкола каравану будуть ступати высші офіцеры и достойники двірскій. За домовиною пойде царь Николай, міністеръ войны, командантъ головной квартиры царской и дружина царска, водтакъ князѣ, опосля вже въ жалобныхъ повздахъ: вдова царица зъ королевою грецкою, вел. княжна кобурґска, княгиня Уельска и великій княгинѣ. Похоодъ задержить ся передъ палатою Аничкова, передъ соборами Казаньскимъ и Исакіевскимъ для короткой водправы похоронной. Вконци царь Николай, великій князѣ и заграничній князѣ занесуть домовину до Петро-павловского собора, де она буде зложена на катафальку.

До Петербурга надходять вѣнцѣ, присланій зъ заграницѣ. Межь ними звертає на себе увагу вѣнець шаха перского: величины 3 аршинівъ а зробленый зъ порцеляновыхъ цвѣтовъ. Праса петербургска зложить срѣбный вѣнець, въ котромъ кожде выдавництво буде мати свій листокъ зъ именемъ редактора и назвою ґазеты. Духовеньство двірске зложить цѣнну икону.

Рада муніципальна париска ухвалила, щобы въ день похоронівъ царя уставити на площи Згоды катафалькъ и зарядити передъ нимъ дефіляду, въ котрій бы взявъ участь загалъ населння париского. Французске міністерство справъ заграничныхъ зажадало двохъ ваґонівъ на перевозъ вѣнцѣвъ зъ Франціи до Петербурга на домовину царя. Праса француска высылає величезный вѣнець срѣбный вартости 8000 франковъ.

Царь Николай водповѣдає на кондоленціи, засланій ему достойниками. И такъ міністеръ просвѣты достав водъ царя водповѣдь: Цариця, я и моя наречена дякуємо вамъ, старому слузѣ престола и вотчины, за горячій слова и телеґрамы. Мій въ Бозѣ почиваючій отець занимавъ ся спеціяльно дорастаючимъ школьнымъ поколѣньемъ и до послѣдныхъ хвиль житя горячо бажавъ, щобы выховати его на славу Россіи. Прошу заявити дѣтямъ и молодежи мои сердечній бажаня, щобы образъ великодушного монарха просвѣчавъ имъ въ дорозѣ до морального ублагороднення. — Міністрови рольництва прославъ царь водповѣдь: Дякую вамъ, урядникамъ міністерства и ученикамъ аґрономічныхъ школъ за сочувство. Мій покойный отець, дбаючи о средства до поднесеня добробыту вотчины, оснувавъ той новый выдѣлъ рольничій, щобы доглядавъ розвитку рольництва, сего найважнѣйшого жерела богатства Россіи. Я пересвѣдченый, що всѣ урядники бажають, выповнити волю царя въ интересѣ и для добра такъ нимъ улюблени вотчины.

НОВИНКИ.

— **Руска каса задаткова въ Стрыю** — якъ намъ сегодня зъ-водтамъ звѣщають — розпочала вже свое урядованье зъ днемъ 23 н. ст. жовтня. Льокаль товариства мѣстить ся въ ринку въ готели „подъ Чорнымъ орломъ“. Годины урядовій водъ 6 до 7-ои вечеромъ що дня, выймивши недѣлѣ и свята. Для околицѣ година информаційна кождого четверга водъ годины 12 до 1-ои въ полудне. Члены товариства, котрій доси ще не взяли собѣ книжокъ удѣловыхъ, можуть водобрати ихъ або лично, або прислати 20 кр. не порто, а вышле ся имъ почтою.

— **Старшина руского „Сокола“** повѣдомляє Вп. членівъ и любителѣвъ борбництва, що вправы борбництва розпочинають ся дня 15 н. ст. падолиста точно о 6-ій годинѣ вечеромъ. Вкладки для членівъ 25 кр. мѣсячно, для нечленівъ 1 зр.

— **Водкрытье покладовъ соли.** Міністерство скарбу зарядило ще передъ рокомъ, щобы въ камеральныхъ добрахъ Туря велика коло Соколова подъ Стрыемъ глядано за каннітомъ. Верченье, що дойшло доси до 600 метровъ глубины дало надсподѣваный выслѣдъ. Именно водкрыто дуже богатый, бо звыжь 70 метровъ грубый покладъ, мѣстячій въ собѣ 75% камѣнной соли. Дальше верченье перервано теперь въ наслѣдокъ того, що загвоздивъ ся сверделъ.

— **Участники т. назв. тернопольскои Омладины.** Głos Podolski приносить назвища остаючихъ въ слѣдчой вязници обжалованыхъ въ загаданій справѣ и обжалованыхъ выпущеныхъ дня 30 жовтня на вольну стопу. Именно сидять у вязници: 1) Іос. Шельонґъ, ґімназіяльный матуристъ; 3) Левъ Хвальбиньскій, коминарскій челядникъ; 3) Винк. Хабинъ, ученикъ семинаріи; 4) Бенедзкій, ученикъ семинаріи; 5) Тома Кшиворончка, бувшій ученикъ семинаріи, теперь практикантъ у механика; 6) Адольфъ Пфіцнеръ, ученикъ 8-ои ґімназіяльной клясы; 7) Стрыевскій, ученикъ семинаріи; 8) Зубчевскій ученикъ семинаріи; 9) Баласиньскій ученикъ семинаріи; 10) Кагане, ученикъ 8-ои ґімназіяльной клясы; 11) Вяч. Боржемскій, адвокатскій депендентъ зъ Львова и 12) Стан. Куна, рушникарь, теперь рядовый 57-го пѣх полку въ Краковѣ. — Зъ слѣдчои вязницѣ выпущеній слѣдуючій на вольну стопу: 1) Душекъ матуристъ семинаріи; 2) Климешь учитель народныхъ школъ; 3) Влосекъ (старшій), учитель народныхъ школъ; 5) Влосекъ (молодшій) ученикъ учительскои семинаріи; 5) Войнаровичь, ученикъ уч. семинаріи; 6) Кромпь, ученикъ уч. семинаріи; 7) Шпільфоґель, ученикъ уч. семинаріи; 8) Тхуржевскій, ученикъ уч. семинаріи; 9) Балицкій, діюрністъ, 10) Болесл. Кобакъ, слухатель правъ и 11) Беньовскій, народный учитель (водъ 2 лѣтъ на посадѣ) — Обороны обжалованыхъ — посля Głos-y Podolsk-ого — мають подоймити ся львовскій адвокаты д-ръ Ґрекъ и д-ръ Соронь.

— **Мѣсто Золочѣвъ** — якъ доносить зъ Вѣдня — увольнено водъ оплаты рочныхъ 4000 зр. на тамошну ґімназію. Въ буджетѣ на 1894 рокъ не помѣщено вже сеи позиціи межь доходами. Заходы, щобы правительство водняло мѣсту довгъ 40 000 зр., якій повставъ зъ титулу сеи престаціи, покончать ся имовѣрно успѣхомъ. Остаточне порѣшенье сеи справы зависить водъ постановы цѣсаря, а міністерство мае представити цѣсареви, щобы прихилявъ ся до просьбы мѣста Золочева.

— **Селяньске вѣче** скликує на 18 н. ст. падолиста кс. Стояловскій до Кракова. На днев нимъ порядку вѣча мають буги: справа выборчои реформы, прасовый законъ и товариство охороны земскои власности, що мало давнѣйше осѣдокъ въ Вадовицяхъ а теперь въ Краковѣ.

— **Руске касино въ Дрогобичи** устроює дня 22 н. ст. листопада на дохідъ Бурсы вечерокъ вокально музикальный по котромъ наступлять таньцѣ. За комітетъ *Ем. Погорецкій*.

— **Великій огонь.** Зъ подъ Любачева доносять, що дня 9 н. ст. падолиста вечеромъ навѣстивъ въ наслѣдокъ неосторожности село Щуткивъ великій огонь. Згорѣло около 41 будынківъ зъ всѣми припасами збожа, а кромъ того погибло въ огни богато худобы, овець и безрогъ. Вѣтеръ бувъ дуже сильный и огонь бувъ бы розширивъ ся о много больше, если-бъ не скора помочь охотничихъ сторожей огневыхъ зъ сусѣдныхъ сѣлъ Онаки и Лукавця та зъ мѣсточка Любачева.

— **Вовки** появили ся въ охрестности Рожнѣтова долиньского повѣта. Онодги въ ночи напали на вертаючого зъ женою до дому окружного лѣкаря. На щастье вспѣвъ лѣкарь схоронити ся до положеного коло гостинця млына.

— **Звѣстный вѣденьскій міліонеръ бар. Германъ Кеніґсвартеръ**, жидъ, переходить — якъ пише Wiener Tagblatt — на католицке вѣроисповѣданье. Зъ тои нагоды одержать добродѣйній заведеня у Вѣдни міліонъ зр., бо отець бар. Германа застерѣгъ въ своемъ завѣщаню, що если бы котрый зъ его спадковмцѣвъ хотѣвъ змѣнити вѣроисповѣданье, то буде обовязаный заплатити міліонъ зо спадку въ користь гуманітарныхъ фундацій. Завѣщанье вычисляє отей фундаціи: санаторіюмъ для недужихъ безъ рознищ вѣроисповѣданя одержить 400.000 зр., жидовске заведенье для темныхъ 200.000 зр, иншій добродѣйній заведеня одержать зъ прочихъ 400.000 зр. кожде по 25 000 зр

— **Змѣна власности.** Берестяны зъ Орловомъ въ повѣтѣ самборскомъ зо звѣстною розплодовою стайнею, власность Конст. Павликовского, перейшли на власность Феликса и Романіи Пассакасовъ за цѣну купна 202.000 зр.

— **Намѣрене самоубійство.** Подофіциръ рахунковый 1-и ескадроны 10-го полку драґонівъ въ Тернополи, Скорикъ, стрѣливъ до себе онодги два разы въ самоубійчомъ намѣрѣ и тяжко покалѣчивъ ся Умѣщено его въ шпитали и лѣкарѣ мають слабу надѣю удержати его при житю Скорикъ служивъ вже 6-ый рокъ при войску.

— **На розширенье просвѣты межь Поляками австрійского Шлезка** зложивъ д-ръ Гасевичь зъ Варшавы въ краевомъ выдѣлѣ 10.000 зр. Ся сума буде становити фундацію, а для введеня ея въ житье назначивъ фундаторъ своимъ повномочникомъ соймового посла Менцинъского, котрый зложивъ згаданій грошѣ сими днями въ краевомъ выдѣлѣ.

— **Посолъ Левакоскій** мавъ достати — якъ доносить нинѣ Kurjer Lw. — таку телеґраму зо Львова дня 11 с. м: „Честь и слава Вамъ, пане, що Вы запротестували політицѣ кнута и нагайки. Молодѣжь руска зобрана во Львовѣ“. Може бути, що така телеґрама водъ когось и выйшла, але круги рускои молодежи академічнои о такій телеґрамѣ анѣ не думали. „Політика кнута и нагайки“ певно не така рѣчь, щобы противъ неи не протестувати, але пос. Левакоскій запротестувавъ противъ тои політики выразно лише зъ огляду на оденъ, а то польскій народъ въ Россіи, длятого кромѣ Полякивъ нѣхто другій навѣть не мае за що ему ґратулювати и дякувати.

— **Дробни вѣсти.** Дня 22 с. м. водбуде ся вѣнчанье п. Василя Лиско, окончоного богослова, зъ панною Стефанією Дорошь, дочкою пароха въ Ракобовтахъ [стація Красне]. — Въ Городку подъ Львовомъ мала появити ся холера. — Рада мѣста Нового Санча ухвалила надати намѣстникови ґр. Баденьому почетне горожаньство. — Віцепрезідентъ намѣсництва Ив. Лідль выѣхавъ до Перемышля на візитацію староства. — Маетность обоймаючу 55 моргівъ орной землѣ, власность братовъ Сталѣвъ, набули сими днями Иванъ и о. Володимиръ Шенкирики въ Урлевѣ коло Зарудя за 6000 зр.

Наука штука и література.

— **„Соколъ“ календарь на рокъ 1895.** Зладивъ Володимиръ Лавровскій справникъ „Сокола“ львовского. Накладомъ автора. Изъ типогр. Ставроп Института. Львовъ 1894. Сторонъ 67 + 46 въ 32-цѣ. Кромъ звычайной части календарскои, информаційной та инсератовъ напечатано на початку календаря коротку дотеперѣшну исторію першого руского товариства ґімнастичного „Соколъ“ у Львовѣ зъ поименнымъ списомъ старшины и членовъ товариства. Дальше подано „Приказы до вправъ рядовыхъ“ и „Порядки дѣяльности [домашній, науковый, прогульокъ и книговнѣ] „Сокола“, выготовленій справникомъ товарства Вол. Лавровскимъ. „Порядки дѣяльности маютъ свій окремый заголовокъ, окрему напінацію и напечатанѣ коштомъ товариства. На початку календаря бачимо кольоровану илюстрацію руского „сокола“ посля картины нашого маляра Николы Ивасюка зъ Монахіюмъ. На илюстрованыхъ окладинкахъ, що выйшли зъ знаменитого артистично-літоґрафічного заведеня заступника головы „Сокола“ Андрея Андрейчина, представленый повыше заголовка соколъ, що знимаючись могучими крылами до лету, держить у клювѣ повѣваючу ленту зъ написію: „Бодрѣмъ ся!

Именованя, пернесеня, конкурсы и пр

— **Водзначеня.** Черновецкій римо-кат. парохъ кс. Шмідъ одержавъ срѣбный хрестъ заслуги зъ короною за довголѣтну ревну дѣяльность въ войсковомъ душпастирствѣ.

— **Перенесеня.** Намѣстникъ перенесъ комісарѣвъ повѣтовыхъ: Іос. Балицкого зо Львова до Стрыя, Меч. Стрѣльбицкого зо Стрыя до Добромиля и Меч. Пашкудского зъ Добромиля до Львова.

— **Именованя.** Міністерство торговлѣ именувало почтового офіціяла Ив. Менкусиньского почтовымъ касіеромъ въ Бялой. — Ревідентъ рахунковый Едваръ Глятти именованый рахунковымъ радникомъ при дирекціи скарбу у Львовѣ.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 13 падолиста. Вчера водбули ся зборы роботниковъ, на котрыхъ остро критиковано коаліцію и обговорювано реформу выборчу. — На вѣчи католиковъ ухвалено выслали телеґрамы до папы и цѣсаря та до проводировъ угорскихъ католиковъ.

Лондонъ 13 падолиста. Англія и иншій державы порадили Хинамъ, щобы удали ся безпосередно до правительства японьского зъ просьбою о розъемъ и условями мира.

Петербургъ 13 падолиста. Похороны водбудуть ся 20 с. м., а вѣнчанье царя мае водбутись 26 падолиста. Жалоба по покойномъ царѣ назначена на цѣлый рокъ.

Переписка Редакціи и Адміністраціи.

— **Вп. Н. Ко. въ Тар.** Реклямоване число вже вычерпане. — **Вп. І. Га. въ Виш.** Прийде ще 12 зр. — **Вп. К. Со. въ Гад Такъ.** — **Вп. Ю. Ге. въ Тер.** До сѣчня 1895 — **Вп. Т. Ц въ Ст.** И мы волѣли бы, щобы кождый инсератъ въ „Дѣлѣ“ мѣстивъ ся въ мовѣ рускій, однакъ — посля звычаю принятого въ дневникарствѣ всѣхъ народовъ — годѣ водмовити умѣщеня приватній сторонѣ инсерату такожь въ мовѣ не-рускій, якъ не водмовляють польскій часописи въ Россіи умѣщуваня инсератовъ въ мовѣ россійскій, нѣмецкій въ мовѣ французскій и т. д. Впрочомъ за рубрику инсератну нѣяка редакція не водповѣдає въ такій способъ, якъ за иншій рубрики часописи.

Надѣслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „подъ Коперникомъ“, Львовъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одвяху) поручає у великомъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокля, лекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, лентъ мѣрильній, пйоны, сібелѣ, манометры и т. п. Устроєне звонковъ електричныхъ. Всякій направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляют точно. 148

Словарь руско-нѣмецкій

Евгенія Желеховского.

Знижена цѣна 6 зр.

Достати можна въ товариствѣ „Просвѣта“.

Змѣна мешканя!

Спеціялістъ недуги ухъ, носа и горла

Д-ръ І. Райнгольдъ

364 мешкає теперь 10—39

при улици Сикстускій, ч. 21.

Змѣна мешканя!

Дентистъ

Д-ръ С. Райнгольдъ

365 мешкає теперь 10 39

при улици Сикстускій, ч. 21

Одинока книжка

до

науки вареня

п. з.

„КУХАРКА РУСКА“

выйшла зъ друку и мѣстить:

Рознй найпотрѣбнѣйшій рады для господинь. Досвѣдченя господарскій Конечній вѣдомости кухарскій.

41 способовъ роблення прерозныхъ зупъ.

Прерозни способы приладжуваня мяса волового якъ:

квасну печеню, завивану капусту, угорскій ґуляшъ и т. и.

Одинокій способъ справдѣ добрыхъ 381 сосовъ 3—3

Розна телятина, вепровина, баранина. Знаменитій доси незнаній мучній и ячній стравы.

Цѣна 70 кр.

Можна купити въ книгарни рускій По надѣсланю переказомъ почтовымъ 76 кр. залагоджує ся посылку франко. Друкарня **В. Манецкого** ул. Коперника ч 7.

Клѣтки на папуги цинованій по зр. 12·50, 14·50 и 16·50, мосяжній по зр. 30. — Клѣтки для дробнѣйшихъ птицъ водъ зр. 1·80 до зр. 8

4585 *поручає*

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.)

Цѣнники илюстрованій розныхъ предметовъ до розпорядимости.

Ножицѣ всякого рода приймає до направы и цѣлкомъ новій продає

ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ

ножовникъ у Львовѣ ул. Бонмовъ ч. 3.

Цѣнники даромъ.

Ученикъ

VII клясы ґімн. глядає лекціи на село. А. П. Львовъ пл. Бернардиньска ч. 15 на долѣ.

Вже выйшовъ зъ друку

Илюстрованый Калєндарь „Просвѣты“

360 **на рокъ 1895** 5—10

Цѣна: брошурованого 35 кр, зъ пересылкою 40 кр.
„ оправного 45 кр, зъ пересылкою 50 кр.

Замовляти можна въ Товариствѣ „Просвѣта“ у Львовѣ ул. Ворменьска ч. 2 и у всѣхъ книгарняхъ Галичины.

НА РАТЫ

МАШИНЫ ДО ШИТЯ

зъ найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и краевыхъ водъ 25 до 65 зр

поручає 4798 131—?

ЛЮДВИКЪ ҐАРДОЛИНЬСКІЙ

Львовъ, площа Галицка 14.

Цѣнники на жаданье даромъ и франко.

УЧИТЕЛЬ

орґанъ руского товариства педаґоґічного двотыжднёвникъ педаґоґічно-науковый, выходить водъ 1 червня 1889 р. у Львовѣ ул. Ворменьска ч. 2., Предплата на цѣлый рокъ 3 зр., на повъ року 160 кр. на чверть року 1 зр.

СКЛАДЪ КАВЫ и ЧАЮ
АРТУРА КОСЦИЦКОГО
подъ знаменемъ
„СРИОСЪ“
у Львовѣ
ул. Оссолиньскихъ ч. 11
Філія улицы 3 мая число 2

Найлѣпшій кавы ½ кілґр. 1 зр.
и 2227 36—?
Найлѣпшій чаѣ россійскій, хиньскій и Ліптона славній англійскій ¼ кілґр. 1 до 2 зр.
Купуйте товаръ добрый и надѣйте ґроть!

О ПОЛОВИНУ ЗНИЖЕНІЙ ЦѢНЫ

на давнѣйшій томы „Библіотеки найзнаменитшихъ повѣстей“ т. I—XX. включно, чи хто купуе разомъ чи поодинчо, якъ довго ще остане невеликій запасъ. Заголошуватись треба просто до „Адміністрациі Наукового Товариства им. Шевченка у Львовѣ“.

Знижена цѣна всѣхъ 20 томівъ 13 зр. 80 кр. (на пересылку почтовую треба долучити 30 кр.)

Ново отвореный маґазинъ „подъ Баторіемъ“

у Львовѣ, ул. Баторія ч. 18 напротивъ судовои палаты

поручає свій богато заосмотреный складъ модныхъ мужескихъ и галянтерійныхъ товаровъ, якъ: бѣлье, ковнѣрики, манжеты, кравятки въ найновѣйшихъ фасонахъ и десеняхъ, рукавички, лѣски, парасолѣ англійскій, американьскій кальошѣ, приборы до подорожѣ, якъ такожь англійску и французску перфумерію по найдешевшихъ цѣнахъ. Замовленя надъ 5 зр. высылає ся франко водворотною почтою. Цѣлый склеповый персоналъ говорить по руски. 368 5-8

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и одвѣчальный редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ въ фабр. Черляньскои. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 246. Львôвъ, Середа 2 (14) падолиста 1894. Рôчникъ XV.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Вібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходитъ вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людовика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek. I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсерати платятъ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком
въ Австрії: на цѣлий рôкъ . . . 18 зр. на пôвъ року . . . 9 зр. на чвертъ року . 4 зр. 50 кр. на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.
за границем: на цѣлый рôкъ . . . 24 зр. на пôвъ року . . . . 12 зр. на чвертъ року . . . 6 зр
у Львовѣ: на цѣлий рôкъ . . . 16 зр. на пôвъ року . . . . 8 зр на чвертъ року . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.
Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаютъ ся лише на попереднє застереженье. — Реклямація неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта.
Поодинокє число коштує 8 кр. в. а.
Оголошенія принимаютъ ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрічкôвого инсератового а въ рубрицѣ „Надсилане“ по 20 кр. в. а
Недавні числа платять ся по 10 кр. вôдъ стрічка.

Жѣноча Спôлка промыслова „Трудъ“

товариство зареєстроване зъ обмеженою порукою.

Пôдъ такою фірмою буде небавкомъ заснованє товариство жѣноче у Львовѣ. Ініціятиву до заснованя сего товариства подали п. Василь Нагôрный и панѣ Л. Лукашевичева, а введеньемъ его въ житье займивъ ся „Клюбъ Русинокъ“ у Львовѣ. Статутъ уже готовый и — якъ зачуваємо — въ сихъ дняхъ скличе выдѣлъ товариства „Клюбъ Русинокъ“ зборы, щобы товариство уконституувати.

Цѣлію сего товариства буде: выробъ, закупно и продажь всякихъ предметôвъ, входячихъ въ кругъ працѣ жѣночои, якъ: убору всякого рода, бѣля, предметôвъ служачихъ до украшеня и т. п.

До чинностій товариства буде належати: 1) засновувати робôтнѣ предметôвъ, входячихъ въ кругъ працѣ жѣночои, а то якъ на продажь такъ и на замовленье; 2) основувати тамъ, де покажесь потреба, склады, аґентіи и крамницѣ зъ выробами якъ своими такъ и куплеными або въ комісъ принятыми; 3) купувати и продавати всякій матеріялы потрѣбнѣ до жѣночихъ робôтъ або ихъ украшеня и готовѣ вже выробы на рахунокъ свôй або на рахунокъ особъ третихъ, — и т. п.

Мѣсцемъ пробуваня товариства буде мѣсто Львôвъ. Удѣлъ кождого члена установлено на 5 зр. а вступне на 50 кр., але кождому членови вôльно буде приступити до товариства зъ бôльшимъ числомъ удѣлôвъ. Въ статутахъ есть такожь постанова, на основѣ котрои можна буде товариству, приймати добровôльнѣ жертвы на цѣли товариства.

Отсе головнѣ основы, на якихъ мае заснувати ся перше жѣноче товариство руске купецко-промысловe.

Богато причинъ складае ся на потребу заснованя такого товариства, якимъ мае стати жѣноча Спôлка промыслова „Трудъ“ у Львовѣ и мы наведемо тутъ найважнѣйшѣ зъ нихъ.

Заснованье робôтнѣ при товариствѣ подасть нагоду нашôй молодежи жѣночого пола вывчити ся жѣночихъ робôтъ у всѣхъ галузяхъ, а вже вывченымъ вôдповѣдне примѣщенье и роботу. Заснованьемъ склепôвъ товариства зъ матеріялами и выробами утворить ся мѣсце збутя для маючихъ роботу на продажь, а купуючимъ мѣсце ретельного закупна. На скôлько намъ звѣстно, товариство буде старатись и о те, щобы удержувати й такій товары, котрыхъ потребуе наше сѣльске жѣноцтво.

Передъ десятьма роками були бы мы гадку заснованя такого товариства назвали — чемно кажучи — фантазією, якъ названо свого часу гадку заснованя спеціяльного товариства купецкого, якою есть нинѣ наша „Народна Торговля“. Однакъ встановане „Народнои Торговлѣ“, товариства обезпечень „Днѣстеръ“, Гуцульскои промысловои Спôлки, товариства для выробу ризъ церковныхъ въ Самборѣ, заснованье кôлькохъ товариствъ задатковыхъ нашихъ, вкôнци гадка переорґанізованя навѣть товариства „Карпатскои крамницѣ“ въ Яблоновѣ — все те приводить насъ до переcвѣдченя, що при добрôй воли и мы, хочь якъ притисненій чужою культурою, можемо, коли лишь хочемо, сотворити и удержати щось хосенного. Хосенна и выдатна праця жѣнокъ-касієрокъ и начальниць складôвъ при „Народнôй Торговли“ дае намъ поруку, що и товариство жѣноче „Трудъ“ буде добре адміністроване, а розумне жѣноцтво наше пôддержить намѣры того товариства якъ численнымъ приступленьемъ въ члены, такъ и консеквентнымъ закуповуваньемъ своихъ потребъ въ будучихъ его складахъ та й замовленями въ его робôтняхъ.

Щасть Боже новому а першому у насъ жѣночому предприемству!

Похороны царя.

Домовина зъ тѣломъ покôйного царя Александра III. прибула вчера до Петербурга, де ей зложать на мѣсце вѣчного супочинку въ царскôй гробници въ Петро-павловскôмъ соборѣ. Довга дорога котрою двигавъ ся похôдъ похоронный, зъ Ялты до Петербурга, вже перебута и по торжествахъ похоронныхъ въ Москвѣ наступить ще закôнченье похоронôвъ въ Петербурзѣ. Церемоніялъ похоронный бувъ уладженый вôдповѣдно до важности подѣй, зъ великимъ торжествомъ и величавостію. Розумѣе ся, що найбôльшу вагу приложено до торжествъ въ Москвѣ и Петербурзѣ, бо оба тій мѣста се столицѣ Россіи, въ котрыхъ концентруе ся житье россійскои державы.

И хочь розпорядженя властей мали цѣль, надати однакій выглядъ зверхный торжествамъ въ обохъ мѣстахъ, якъ въ Москвѣ такъ и Петербурзѣ, то все-таки можна завважати много вôдмѣнныхъ знаменъ характеристичныхъ. Въ Москвѣ пращавъ царя россійскій нарôдъ, а въ Петербурзѣ справлено офіціяльнѣ похороны, на котрій зъѣхали ся представителѣ заграничныхъ дворôвъ, щобы вôддати послѣдну офіціяльну честь покôйному. Населенье Москвы вôдчувало потребу заявити свою жалобу и длятого, не пытаючись власти, якій хоругвы жалôбнѣ треба вывѣсити, прибрало свои домы въ жалобу пôсля вподобы. На домахъ Москвы були вывѣшенѣ чорнѣ, чорно-бѣлѣ, чорнѣ зъ бѣлыми а бѣлѣ зъ чорными тороками хоругвы; декуды выставлено иконы святыхъ и позапалювано лямпадки, а въ день похоронôвъ и на кôлька днѣвъ передъ ними уставъ всякій рухъ торговельный, бо кождый мешканець Москвы не думавъ о нѣчôмъ бôльше, якъ лишь о похоронахъ батюшки-царя. Натомѣсть въ Петербурзѣ майже до послѣднои хвилѣ всѣ выжидали приказôвъ поліціи, а вôдтакъ чимъ скорше имъ повинувались. Выдано приказъ вывѣсити чорнобѣлѣ хоругви и сейчасъ выповнено его. На улицяхъ звычайный рухъ столицѣ европейскои, котрый устане лишь пôдчасъ походу похоронного до Петро-павловского собору. Улицѣ, котрыми буде двигатись похôдъ, будуть обставленѣ войскомъ, по-за котрымъ на означеныхъ ширшихъ мѣсцяхъ буде вôльно ставати публицѣ. Зъ вôконъ, бальконôвъ не смѣе нѣхто выглядати, а такъ само не вôльно стояти нѣкому въ дверехъ дому и склепахъ, котрі мають бути зачиненѣ. Властителѣ домôвъ мусять мати на поготôвли и народнѣ хоругви, бо може бути, якъ повѣдомлено зъ поліціи, молодый царь приѣде до столицѣ передъ прибутьемъ походу похоронного. Въ обохъ мѣстахъ оповѣстили день напередъ про похôдъ похоронный. Герольды въ супроводѣ кôнноты и трубачѣвъ їздили по улицяхъ и на головныхъ площахъ звѣщали народови.

Въ суботу до пôзна въ ночи при свѣтлѣ смолоскипъ докôнчували на улицяхъ въ Москвѣ жалôбнѣ прикрасы. Вôдтакъ высыпано улицѣ пѣскомъ и четиньемъ. Въ недѣлю рано скоросвѣтъ всѣ улицѣ выповнились людьми. О год. 7-ôй прибувъ зъ Петербурга поѣздъ, въ котрôмъ привезено царскѣ инсіґнія пôдъ доглядомъ ґен. Шуковского. Инсіґнія вôдобравъ містръ церемоній бар. Корфъ и разомъ зъ коронами зъ Кремлю зложивъ на подушкахъ въ жалôбнôмъ павільонѣ, зъ вôдки мавъ зачатись похôдъ похоронный. При инсіґніяхъ сторожило вôсѣмь ляйбґвардистôвъ зъ офіциромъ.

О год. 8-ôй надъѣхавъ шляхомъ курско-московскимъ поѣздъ зъ дружиною царскою, о 9 тôй другій, а о 10 тôй 35 мін. поѣздъ зъ домовиною. Тымъ послѣднымъ поѣздомъ приѣхали крôмъ царя, царицѣ-вдовы и нареченои царскои ще: вел. кн. Михайло, шуринъ царя, вел. кн. Александеръ Михайловичь зъ женою, вел. княжна Ольга Александровна, князь и княгиня Уельскѣ, княгиня Кобурґска, гофмайстеръ ґр. Воронцовъ-Дашковъ, ґенералы Ріхтеръ и Черевинъ, а такожь ґенералы дружины. Въ павільонѣ выжидали походу похоронного вел. кн. Михайло Николаевичь, вел. кн. Сергій зъ женою, міністеръ справъ внутрѣшныхъ Дурново, ґен.-адъютантъ Ґалі, кн. Ольденбурґскій, ґен. Столипинъ, двôрскѣ дамы, ґенералы и вôдкомендованѣ офіцыры. Все священьство Москвы зъ митрополитомъ на чолѣ вôдправило панахиду при домовинѣ а вôдтакъ уставило ся въ походѣ. Вѣко домовины зняли кн. Ольденбурґскій, ґен. Столипинъ, кн. Святополкъ-Мирскій и ґен. Мусинъ-Пушкинъ, а вôдтакъ царь Николай, вел. князѣ Алексей, Сергій и Михаилъ Николаевичь та ґенералы дружины перенесли домовину на вôзъ похоронный. Похôдъ похоронный двигнувъ ся о годинѣ 11-тôй зъ павільону, въ порядку и ладѣ, якъ було приписане. За возомъ похоронным ишовъ царь поручь зъ кн. Уельскимъ, вôдтакъ прочій великій князѣ и ґенералы. Царица, наречена и прочій княжны їхали въ повозахъ. За повозами ишло войско. Въ дорозѣ задержавъ ся похôдъ передъ чотирма церквами и вôдчитано евангелія. О год. 1-шôй станувъ похôдъ въ соборѣ Архангельскôмъ. По богослуженю перейшовъ царь зъ князями и дружиною до собора Успеньского и монастиря Чудовского, а вôдтакъ до палаты. Царица зъ княжными удала ся по богослуженю до дальшихъ апартаментôвъ въ палатѣ.

Сейчасъ по тôмъ допущено публику до домовины. Депутаціи зъ вѣнцями, котрі пôдчасъ походу зґромадились на окремôмъ мѣсци въ Кремли, ступали по черзѣ передъ домовину. Домовина зложена на невысокôмъ катафальку отворена и въ бôльшôй части прикрыта багряницею. Черты покôйного не дуже змѣненѣ и лишь ясна борода трохи звужена. Выразъ лиця цѣлкомъ спокôйный. Кождый зъ приступаючихъ до домовины цѣлуе икону на грудяхъ а вôдтакъ руку и чоло покôйного. Всѣ вѣнцѣ депутацій будуть зложенѣ въ монастирѣ Чудовскôмъ и вôдвезенѣ окремымъ поѣздомъ до Петербурга.

Въ понедѣлокъ принимавъ царь репрезентацію станôвъ мѣста Москвы и выголосивъ до нея таку промову: Вôдчуваю великій жаль, що есмь теперь въ Москвѣ, котру мôй незабутный отець такъ любивъ. Царица и я находимо правдиву розраду въ молитвахъ, якій цѣла Россія засылае сими днями до неба и въ слезахъ, якій цѣла Россія проливае. Кобы менѣ Господь допомôгъ такъ само служити нашôй дорогôй вôтчинѣ, якъ служивъ ѣй мôй покôйный отець и вести ей тою ясною дорогою, котру вôнъ вказавъ.

Вечеромъ о 10-тôй годинѣ двигнувъ ся похôдъ зъ Архангельского собора на дворець петербургскои зелѣзницѣ. Царь и великій князѣ перенесли домовину на вôзъ жалôбный. Похôдъ ишовъ въ тôмъ самôмъ порядку, що въ недѣлю рано, лишь теперь ще на кôнци їхали возы зъ вѣнцями. Два возы везли лишь самій срѣбнѣ вѣнцѣ. По вôдправѣ похоронной вôдъѣхавъ поѣздъ зелѣзничій шляхомъ до Петербурга середъ звуку звонôвъ и сальвъ войска. Въ другôмъ поѣздѣ повезено инсіґнія.

Коли закôнчать ся похороны въ Петербурзѣ, ще на певно не знати; кажуть, що ма-

Де-що про идею жѣночого руху.

Вôдчитъ Ольги Кобилянськои на зборахъ товариства рускихъ жѣнокъ на Буковинѣ.

Зъ огляду на першу точку статутôвъ нашого ново-заложеного товариства, котра говорить и о шереню просвѣты межи жѣноцтвомъ, позволю собѣ прочитати зôбраному Высокоповажаному товариству коротеньку свою розвѣдку про такъ званый „жѣночій рухъ“, а именно про его провôдну идею.

Не сумнѣваю ся, що велика часть зôбраныхъ оттутъ госгей знае добре идею жѣночого руху, однакъ и не повинно бы насъ то дивувати, коли-бъ трафила ся й така душа, котра бы й не знала о нѣй богато. Не кождый мае нагоду вôддавати ся науцѣ, слѣдити рôзнѣ и новѣ идеѣ суспôльности, — въ причины того и новѣ идеѣ не входжу — бо кождый знае якъ ему живе ся въ его обставинахъ и чого може добути або нѣ. Тому то подѣлю ся зъ дрôбненькою отсею працею щиро зъ своими посестрами

Позаякъ велике число людей, якъ мужчинъ такъ женщинъ, думае, що идея жѣночого руху або идея еманципаціи жѣнки полягае въ тôмъ, щобы не выходити зовсѣмъ за-мужъ прибирати манеры мужчинъ, ходити зъ обстриженымъ волосьемъ, зъ паличкою въ рукахъ, курити папѣроску, їздити верхомъ и, якъ одна жѣнка разъ высловилась, „ходити у фракахъ“, — то хочу довести, що, противно, идея „еманципаціи жѣнокъ“ або идея „жѣночого руху“ е власне тою идеею, котра доказуе, що сучасне положенье жѣнки верствы середнои а головно жѣнки незамужнои, е сумне, гôдне звернення уваги всѣхъ мыслячихъ умôвъ, гуманныхъ серць обохъ полôвъ и бажае щиро полѣпшеня жѣночои долѣ. Говорити менѣ нинѣ широко про сумнѣ стороны долѣ жѣночои — годѣ, приложу лише для схарактеризованя ей непевности пару слôвъ нашого поета Шевченка:

„Вѣтеръ въ ґаю нагинае лозу и тополю,
Ламá' дубы, котить полемъ перекотиполе.
Такъ и доля: того ломить, того нагинае,
Мене.. котить, и де спинить, и сама не знае!“

И дѣйстно! Чи-жь не е знамя долѣ жѣночои — непевнôсть? Коли въ родинѣ зъявить ся сынокъ — родичѣ тѣшать ся, коли зъявить ся дѣвчина — сумують. Чому то такъ? Чому воно, сиротятко, принесе вже малесенькимъ житьемъ своимъ сумъ зъ собою? — Воно тому такъ, що доля его не певна. А не певна тымъ, що не знати, чи здобуде собѣ чоловѣка, котрый мавъ бы статись ей кормильцемъ и заступникомъ вôтця и матерѣ, чи нѣ. Горе тôй, котрôй не удало ся здобути того!

„Учи ся сынку“, — кажуть сынови родичѣ, — „абы-сь мавъ разъ свôй кусникъ хлѣба, абы-сь бувъ разъ с о б ѣ паномъ!“ А ѣй що кажуть? Ѣй не кажуть того. Ѣй ще кажуть, щобъ учила ся красній рухи мати, щобы була гарною, ґраціозною, умѣла подобатись... Адже вôдъ того, вôдъ подобаня зависить ей доля, ей щастье! Коли чого-небудь учить ся, то завсѣгды переважно тому, щобы въ „товариствѣ добре запрезентувати ся“! Адже по ню прийде той, котрый учить ся на то, щобъ мавъ разъ с в ôй кусникъ хлѣба та бувъ собѣ паномъ! Такъ, по ню прийде той п а н ъ и вôнъ подасть ѣй хлѣба! Ѣй не треба самôй учитись и про то клопотати ся; вона прийде вже на готове!...

Горе тôй, котрôй не вдасть ся здобути... того пана! Окрôмъ того, що остане ся безъ кормильця, безъ товарища и оборонця — тратить вона въ теперѣшнôмъ устрою суспôльнôмъ и вартôсть и значѣнье, бо й якимъ значѣньемъ тѣшить ся теперь незамужна жѣнка? що представляе вона? „Стара панна“, — се нѣчо нѣ бôльше нѣ менше, якъ цѣль рôзнородныхъ дотепôвъ, якъ тягаръ родинны!

И такъ щобъ тому запобѣгти, щобъ незамужна жѣнка не була й дальше тымъ „посмѣховискомъ людскимъ“ и тягаромъ родиннымъ, збудила ся идея руху жѣночого, се-бъ то идея, щобы полѣпшити долю жѣноцтва незамужного, а и жѣноцтва взагалѣ — верствы середнои.

Die Zeit ist eine Sphinx, welche sich in den Abgrund stürtzt, wenn ihre Räthsel gelöst sind [часъ то сфінксъ, що кидае ся въ пропасть, коли розвязано ей завдачѣ] каже десь нѣмецкій поетъ Гейне. Хочь я й не задумую того прикладати до идеи жѣночого руху, а ще менше до самои жѣнки, хотяй ей неразъ называли сфінксомъ або уважають якимсь „potpourri“ рôзныхъ противобѣжныхъ чувствъ, то одначе приложу се до шумныхъ пересудныхъ идеалістично-романтичныхъ фразъ, котрыми воюють противники идеи жѣночого руху, говорячи, що женщина истнуе лишь на то, щобы статись матерію й жѣнкою, и що ѣй окрôмъ того не треба нѣчого бôльше.

Фразы тій — то такожь сфінксъ, хоть для мыслячихъ умôвъ не загадка. Вони пережили ся вже и можуть спокôйно кинутись у пропасть. До тыхъ, котрі до заникненя ихъ вôдносять ся опозиційно и котрі думають, що жѣнцѣ до житя дѣйстно не треба нѣчого бôльше, крôмъ выйти за-мужъ, позволю собѣ симъ разомъ звернути ся зъ немногими словами и сказати, що высче заявленѣ фразы пережили ся дѣйстно, и вôдповѣдне имъ мѣсце не XIX-те столѣтье, а тихій кутичокъ въ пропасти коло сфінксôвъ минулыхъ періодôвъ, и що женщина поббчь своеи, природою назначеной задачѣ стати жѣнкою и матерію, посѣдае й надане тою самою природою право — б у т и и с о б ѣ с а м ôй цѣ л і ю, именно въ тôмъ змыслѣ, якъ буває собѣ цѣлію мужчина, а то „учитись, щобъ мати разъ свôй кусникъ хлѣба и бути собѣ паномъ — доки не рѣшить ся взяти на себе обовязкôвъ — статись мужемъ и вôтцемъ...“

Вводячи жѣнку въ житье, природа не ка-

буть 20 падолиста буде домовина зложена въ царскôй гробници. Кождого дня пріѣздять вôдпоручники заграничныхъ дворôвъ до Петербурга, щобы взяти участь въ похоронахъ.

Рôвножь пріѣдуть до Петербурга депутаціи мѣстъ и корпорацій. Шляхта фінляндска высылае депутацію. Говорять, що зъ царства польского выбирае ся численнѣйша депутація шляхты, але вже самъ той намѣръ стрѣчае великій перешкоды зô стороны ґен.-ґубернатора Гурка. И такъ Czas доносить зъ Варшавы: Онодгы явилась у Гурка депутація тутешныхъ горожанъ зъ повѣдомленьемъ, що певне число особъ выбирае ся до Петербурга, щобы громадно выступити на похоронѣ царя. Гурко принявъ депутацію остро, заявляючи: „Не знаю, яка цѣль вашои подорожѣ. Цареви не можу васъ представити. Впрочôмъ въ якôмъ характерѣ хочете ѣхати, яку корпорацію представляете? Вкôнци кождому вôльно ѣхати, хто дôстане паспортъ до Петербурга, але громадный выступъ не може мати мѣсця.“ Присутній не вдавались въ дальшу розмову и вышли зъ салѣ.

——

Про недугу и послѣдній хвилѣ покôйного царя писано вже много, але не вôдъ рѣчи буде подати справозданье кореспондента ґазеты „Новое Время“ зъ Ливадіи: „Царь Александеръ, котрый ще 19 серпня, оглядаючи таборъ въ Краснôмъ селѣ, переѣхавъ двацять верстъ въ ґальопѣ, прибувъ тутъ 3 жовтня цѣлкомъ зломаный, пожовкъ на лици и страшно схуднѣвъ, а вôдъ того часу силы его опускали зъ кождымъ днемъ. Помимо того не вôддавъ ся розпуцѣ и не клавъ ся до лôжка. Ще 14 жовтня ѣздивъ на прогульку до водоспаду въ Учансѣ. Того самого дня прибувъ до Ливадіи проф. Ґрубе зъ Харкова, щобы подякувати цареви за спôвчутье, заявлене въ часѣ его недуги, выкликанои затроѣньемъ крови. Другого дня приняли Ґрубого царь и царица, а царь сказавъ: „Я тутъ вже десять днѣвъ, а зъ кождымъ днемъ менѣ гôрше.“ Дня 13 и 14 жовтня прибули лѣкарѣ: Лейденъ, Веляминовъ и Гіршь; вечеромъ 15-го вернувъ Захаринъ а 16-того вôдбуло ся консіліюмъ, котрого наслѣдкомъ бувъ грôзный бюлетинъ зъ 17 жовтня. Вправдѣ мôгъ царь 16 жовтня ще переѣхати ся зъ царицею, але вже було зъ нимъ лихо. Вôдъ того дня опускали царя силы а погôршенье поступало скоро. Однакъ надѣяно ся мѣжь 24 а 29 жовтня, если не повного подужаня, то бодай полѣпшеня, котре не було неможливе при захованю простого способу житя, яке вѣвъ царь вôдъ многихъ лѣтъ. Вôдъ 27 жовтня уступила безсонябсть, бувъ апетитъ и чинябсть серця збôльшила ся. Царь зачавъ занимати ся справами державными и працювавъ навѣть въ ночи, але вечеромъ 29 жовтня наступило погôршенье. Нôчь проминула такъ зле, що цѣла родина зôйшлась при лôжку недужого. Але по прочищеню жолудка царь чувъ ся на другій день здоровшій, хочь вже всѣ втратили надѣю. Говорять, що царь пôдписавъ 29 жовтня ще кôлька актôвъ. Дня 31 жовтня хотѣвъ царь одягнутись и працювати, але вже не мавъ силы. Въ часѣ цѣлои недуги не нарѣкавъ, вмѣвъ запанувати надъ собою и не допытувавъ ся лѣкарѣвъ, якій станъ недуги. День 1 падолиста бувъ хмарный зъ дощемъ. Цѣлу нôчь мучивъ ся царь, плювавъ кровію а рано пôдтримували лѣкарѣ его вôддыхъ кислородомъ. До послѣднои хвилѣ не стративъ притомности. О год. 2-гôй 15 мінутъ склонивъ голову на подушку и умеръ.

Урядово оголошена діяґноза смерти, по секціи тѣла, гласить: „Хронічне запаленье нирокъ зъ послѣдуючимъ пораженьемъ серця и сосудôвъ, інфарктъ кровный въ лѣвôмъ крылѣ легкихъ зъ послѣдуючимъ запаленьемъ. Лейденъ, Захаринъ, Поповъ, Гіршь, Веляминовъ.“

Професоръ Лейденъ, котрому обѣцяно гонораръ 1.000 рублѣвъ денно, мае дôстати за свою печалибôсть при плеканю царя ще крôмъ того высоку ґрошеву суму, до 100.000 рублѣвъ. Захаринъ вельми потерпѣвъ въ своѣй славѣ лѣкарскôй у публики, а простый нарôдъ такъ розъяреный на него, що поліція мусить все ще стеречи его мешканя. Лейденъ мавъ высказатись дуже похвально о здôбностяхъ лѣкарскихъ Захарина, але додавъ, що способъ поведеня Захарина зъ недужими все псуе.

Дописи „Дѣла“

Зъ-надъ Буга.

[Остатна повѣнь Буга а т. зв. реґуляція.]

Бугъ вправдѣ не гôрска рѣка, але при повени робить бôльшій шкоды нѣжь деяка гôрска рѣчка. Реґуляціи Бугови було доконче потрѣбно, скорше нѣжь якôй иншôй рѣцѣ. Однакъ коли почали его реґулювати, то вôнъ вначе противный вязници, въ яку хотѣли его уняти, при леда дощеви выступае по-за береги, нищить засѣвы а праця реґуляційна на просторони вôдъ Кристинополя ажь до границѣ россійскои, котра до теперь коштуе якихъ 100.000 коронъ, показуесь до нѣчого. О тôмъ переконуе насъ найлучше остатня повѣнь. А походить се зъ того, що бюро меліораційне, не оглядавши навѣть терену, повыготовляло пляны реґуляціи, и не обчисливши силы течіи Буга, всюда поклало тамы въ мѣсцяхъ, де напôръ воды найбôльшій и де нѣяка тама не въ силѣ удержатись. Тамы тій, хотяй ихъ въ десятеро побôльшили, причиняють ся лише до того, що Бугъ зъ ще бôльшою силою выливае, и тѣ тамы, котрѣ по обчисленю панôвъ инжінерôвъ мусѣли стати супротивъ найбôльшого напору воды, никнуть якъ пера.

Выливы то ще марниця, до нихъ мы вже призвычаѣній — тажь тамтого року нѣ менче нѣ бôльше якъ тринацять разôвъ выливъ Бугъ, тожь выливы для насъ хлѣбъ буденный. Однакъ противъ такои реґуляціи, котра зъѣдае рôчно по-надъ 60.000 коронъ и котра не причинить ся цѣлковито до здержаня выливôвъ а лише годуе инжінерôвъ та инспекторôвъ меліораційныхъ, мусимо заложити протестъ.

Я лишь начеркомъ подамь цѣлу роботу реґуляційну для вѣдомости послôвъ и думаю, що они, розглянувшись въ даныхъ, пôднесуть се и вплынуть на то, щобы грôшь краевый не марнувавъ ся на нераціональнѣ пляны инжінерскій, а щобы на будуче реґуляція пôйшла темпомъ живѣйшимъ и пляны стали реальнѣйшими. Чей-же не всюда переводить ся реґуляція подôбно якъ въ Сокальщинѣ! Не треба далеко глядати, возьмѣмъ на увагу ту саму рѣку въ горѣшнôмъ ея бѣгу, коло Буська — яка тамъ красна робота реґуляційна!

Два роки минае, якъ зачали реґулювати Бугъ. Кождый знае, якій сумы за тыхъ два роки втопило ся въ Бузѣ на реґуляцію, а ще лѣпше кождый знае, якій сумы ще передъ роботою зъѣли пляны. Цѣла та робота выглядае на дорогу забавку для инжінерôвъ та инспекторôвъ. Оденъ перекôпъ [першій вôдъ россійскои границѣ], не доходячій 100 метрôвъ, и одна тама о много менша забрала цѣлыхъ два роки [вынявши пору зимову] роботы и зъѣла до 50.000 коронъ.

Двѣ засадничій хибы, а именно пляновань безъ оглядання терену и приступленье до роботы безъ обчисленя — то головній причины, що реґуляція не може устоятись передъ напоромъ воды. И такъ коли н. пр. обчислено, що перша тама вôдъ россійскои границѣ обôйдесь зъ 30-ма копами, то она не могла устоятись, коли додано до нея ще 80 кôпъ! Наколи въ Скоморохахъ усыпано валъ зъ фашинъ, щобы Бугъ плывъ пôсля пляну, то вôнъ найфлеґматичнѣйше оминувъ той валъ и выжолобивъ собѣ русло цѣлкомъ нове зô стратою громадянъ скомороскихъ, котрымъ забравъ до 2 морґи найлучшои сѣножати — безъ найменшого вôдшкодованя вôдъ выдѣлу краевого. Теперь [въ остатныхъ дняхъ жовтня с. р.] всѣ тамы пôдъ водою, и то такою, якои ще въ Сокальщинѣ не видѣли въ осени нѣколи, и можна сподѣвати ся, що тамы, о котрыхъ слабинѣ и неинжінеръ може выдати свôй судъ, пôйдуть зъ Бугомъ не теперь то четверъ до ґданьска, такъ що страта припадаюча на саму реґуляцію — можна вже теперь сказати — выносити буде якихъ 40.000 коронъ, коли не бôльше.

Не можна тутъ замовчати такожь иншихъ рѣчей, якій дѣють ся при славетнôй реґуляціи сокальскôй. Панове инжінеры вытычують паликами на сѣножатяхъ нѣбы нове русло и кажуть народови, що се переходить на власнôсть краю, не даючи въ замѣну нѣ гелера. Сѣно зъ незаплаченыхъ сѣножатій спродають а грôшми самій орудують. Черезъ се нарôдъ дуже лютый на всю реґуляцію. И такъ въ Теляжи, де найбôльше забрали сѣножатій, нарôдъ розгôрченый такимъ поступованьемъ, повыкидавъ палики до Буга. Зъ того выйшла халепа. Зъѣхавъ н. староста, накричавъ на вôйта — и вправдѣ палики зновъ забѣлѣли на зеленôй луцѣ, але староста ще добре не вôдъѣхавъ, а вже палики въ Бузѣ! Дивуе насъ: якимъ правомъ може панъ староста мѣшати ся до реґуляціи... То яка-жь та рада повѣтова?

„Wielmożny pan kierownik“ — такій его титулъ — резидуе въ Теляжи и знае жалѣ народу, що до него день въ день приходять на дармо жалуватись на шкоды, якій выряджуе имъ Бугъ и славетна его реґуляція. Всѣхъ кривдъ и шкôдъ, якихъ въ двохъ послѣдныхъ рокахъ наробила реґуляція, годѣ списати, а лишь то скажу, що се кривда вопіюща, що н. kierownik платить селянамъ за морґъ сѣножати 300 зр., коли торговельна цѣна сѣножатій всюда въ Сокальщинѣ 800 зр., а въ Теляжи найлучшій сѣножати. Нѣчого не поможуть и численній депутаціи, якій ходили до выдѣлу краевого. Тажь сего року Теляжане були у самого Верещиньского, шефа меліораційного бюра въ выдѣлѣ краевôмъ, и то зъ просьбою, щобы въ замѣну за сѣножати давъ старе русло, вже зô стратою для селянъ. Не хотѣвъ ихъ выслухати та ще наложивъ цѣну 300 зр. за морґъ сѣножати.

Я видѣвъ реґуляціи на всѣхъ доплывахъ Вислы, реґуляцію Сяна, Дунайця, Вислока и иншій, однакъ подôбнои я не мôгъ нѣгде запримѣтити. Нарôдъ, якъ я вже сказавъ негодуе, тымъ бôльше, що н. kierownik лѣпшу роботу вôддае Мазурамъ покôнчившимъ курсъ меліораційный. Де зъ кимъ заговорити, то лишь и чуе ся жалѣ на панôвъ инжінерôвъ и на реґуляцію... Чей-же знайдесь яка добра душа мѣжь пп. послами, що справу тои реґуляціи пôднесе. Мы того дожидаемо, бачучи, якъ Бугъ розгулявъ ся по за береги свои — справдѣшный „flumen triumphans“..

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

Звычайный загальный збôръ львôвского „Сокола“ вôдбувъ ся дня 7 с. м. по полудни въ комнатахъ товариства.

Нарады вôдкрывъ голова п. В. Нагôрный короткою бесѣдою. Звернувъ увагу на поступъ товариства въ сѣмъ роцѣ, хочь оно не мало вôдъ публики такои пôдпоры, яку мають такій товариства у другихъ народôвъ. До розвою товариства причинили ся самій члены. Дальше пôдняесь голова заслугу п. Теоф. Джулиньского, котрый безкористовно цѣлый рôкъ учивъ борбництва, заслугу справника п. Вол. Лаврôвского, котрый весь свôй вôльный часъ посвятивъ товариству, вкôнци труды настоятелѣвъ вправъ п. Мих. Ґамоты и Евм. Лукасевича.

По вôдчитаню протоколу зъ попереднього загального збору здавъ справникъ п. Лаврôвскій справу зъ дѣяльности товариства вôдъ 12 лютого до 31 жовтня с. р.

На першôмъ загальнôмъ зборѣ дня 12 лютого с. р. въ комнатахъ „Рускои Бесѣды“ пôдъ проводомъ п. В. Нагôрного въ присутности 81 зъ 157 вписаныхъ членôвъ выбрано головою п. В. Нагôрного, заступниками головы пп. Мих. Голейка и Андрея Андрейчина, 18 членôвъ старшины и 4 заступникôвъ, 3 настоятелѣвъ вправъ и 3 провѣрникôвъ. Старшина уконституувала ся, выбираючи справникомъ В. Лаврôвского, скарбникомъ Ант. Хойнацкого, господаремъ Богд. Лепкого, писаремъ Ив. Масляка — и т. д. [На надзвычайнôмъ загальнôмъ зборѣ, котрый вôдбувъ ся дня 8 липня с. р., поробленo въ складѣ старшины деякій менше важній змѣны.] Въ протягу року скликувала старшина два разы членôвъ на надзвычайній збори. Хату вынаймило товариство вôдъ 15 марта с. р. на оденъ рôкъ за рôчный чинш 360 зр. и 10 зр. 80 кр. чиншового, а посвященье сеи хаты вôдбуло ся 18 марця с. р. Для поодинокихъ справъ выбрала старшина особній комісіи, а то: комісію забавну [котра устроила Сокôльскій вечерницѣ въ сали „Народного Дому“], комісію для термінольоґіи ґімнастичной, комісію одягову, комісію для уложеня пôдручникôвъ и уставôвъ для сторожей пожарныхъ по мѣсточкахъ та селахъ, вкôнци комісію для справы закупна павільону выставового, котрый давъ бы ся ужити на власну хату „Сокола“. Вынанявши хату старшина старала ся поволи о знаряды и прибори ґімнастичній и закупила дручокъ, поруче, скочню, колѣсцята, жердки, тягарки, лѣски и пр.

Членôвъ числить теперь товариство 121 зъ тыхъ вправляло ся 26, не вправляло ся 76. Въ одній годинѣ пересѣчно вправляло ся 6 членôвъ. Вправы вôдбували ся три разы тыжднево вôдъ 8 до 9 годины вечеромъ. Вôдъ 15 вересня с. р. вôдбуваютъ ся такожь вправы для ученикôвъ молодшихъ вôдъ 6 до 7 годины вечеромъ въ понедѣлокъ, середу и пятницю, а для старшихъ вôдъ 6 до 7 вечеромъ вô второкъ, четверъ и суботу. Ученикôвъ вписало ся 28. Вправы веде настоятель вправъ п. Ґамота при помочи другого настоятеля Лукасевича. Вôдъ 15 падолиста с. р. розпôчне ся курсъ вправъ для дѣвчатъ вô второкъ, четверъ и суботу вôдъ 4 до 5 годины вечеромъ. — Вôдъ 22 марця до 30 червня с. р. вôдбували ся вправы въ борбництвѣ, а учивъ инжінеръ п. Т. Джулиньскій два разы тыжднево вôдъ 6¼ до 7 годины вечеромъ Въ тыхъ вправахъ брало участь 13 членôвъ, въ одній лекціи вправляло ся пересѣчно 5 членôвъ Оплата за науку борбництва выносила для членôвъ 25 кр., для ученикôвъ 2 корони. — Небавомъ розпôчнуть ся вправы мачугами пôдъ проводомъ настоятеля п. Ґамоты, а пôдъ проводомъ настоятеля Лукасевича орґанізуе ся хоръ.

Пôсля начерку предложеного справникомъ Лаврôвскимъ ухвалила старшина порядки дѣяльности; они надрукованій въ календари „Сокола“ на рôкъ 1895. — Загальный надзвычайный збôръ зъ дня 11 марта с. р. ухваливъ порядокъ о строю сокôльскôмъ, а ц. к. намѣстництво рескриптомъ зъ 13 цвѣтня 1894 ч. 27672 приняло его до вѣдомости. — О уконституованю руского „Сокола“ старшина повѣдомила ческого „Сокола“ въ Празѣ и польского у Львовѣ, пересылаючи по примѣрникови устава. Вôдъ ческого Сокола зъ Праги дôстало товариство у вѣдповѣди сердечный привѣтъ, за котрый сердечно подякувано. — Для своеи читальнѣ одержуе товариство часопись ґімнастичну ческого „Сокола“ въ Празѣ а передплачуе Przewodnika gimnastycznego. [Двѣ львôвскій часописи дôстае вôдъ двохъ членôвъ даромъ.] Крôмъ того одержало товариство для книговнѣ пять рôчникôвъ ческого „Sokol-a“ и пять пôдручникôвъ ґімнастичныхъ вôдъ ческого „Сокола“ въ Празѣ, а по кôлька книжокъ або брошуръ дарували пп. Белей, Лукасевичъ, Кубикъ и Лаврôвскій. П. Копистиньскій жертвувавъ „Соколови“ образъ мальованый олѣйными красками на деревѣ а представляючій хату въ Кириловцѣ, де родивъ ся Т. Шевченко, пп. Кубикъ и Лукасевичъ двѣ картины Галичины и Украины-Руси и бюстъ Шевченка, п. Лукасевичъ статуетку зъ бронзу представляючу сокола и червону ґіранку зъ имітацією тягаркôвъ, а п. К. Панькôвскій 500 книжокъ свого накладу для розпродажи на дохôдъ „Сокола“. Старшина взывала рускихъ композиторôвъ, щобы зладили маршъ для рускихъ Соколôвъ и вôдносилась до клюбу Русинокъ зъ просьбою, абы заняли ся зладженьемъ прапора.

Найбôльшимъ здобуткомъ уступаючои старшины есть удѣлене рескриптомъ міністерства справъ внутрѣшныхъ зъ 11 липня 1894 ч. 2406 позволенье збираня добровôльныхъ складокъ въ Галичинѣ и Буковинѣ на будову власного дому — и се позволенье дане на часъ необмеженый.

По справозданю справника зложивъ скарбникъ п. Хойнацкій справу зô стану касы провѣреного комісією контрольною.

Доходы:

Членьскій вкладки	398 зр.	62 кр.
За борбництво	6 „	95 „
Ученики заплатили	31 „	— „
На мундуръ вплынуло	19 „	— „
На прапоръ	10 „	03 „
На будову власного дому	71 „	36 „
Зъ вечерка	194 „	10 „
Жертвы	54 „	36 „
Разомъ	786 зр.	42 кр.

Розходы:

За хату товариства	236 зр.	90 кр.
Опалъ и свѣтло	19 „	58 „
Слуга	46 „	80 „
Инвентарь канцелярiи	116 „	91 „
Приборы ґімнастичній	216 „	24 „
„ до борбництва	68 „	01½ „
Выдатки на будову дому	20 „	45 „
Рôзній выдатки	70 „	38 „
Мундуровій выдатки	30 „	15 „
Вечерокъ зъ танцями	149 „	13 „
Разомъ	1004 зр.	55½ кр.

Порôвнавши розходы зъ приходами остаесь недобору 218 „ 13½ „

Справу строю сокôльного референувавъ п. Лаврôвскій. На внесенье п. Нагôрного и п. Грушкевича збôръ ухваливъ, що мундуръ мае робити ся въ краю, справою мундуру мае заняти ся нова старшина и найдальше до двохъ мѣсяцѣвъ ей вже покôнчити.

Загальный збôръ принявъ справозданье зъ дѣяльности старшины до вѣдомости и удѣливъ ѣй абсолюторію.

На порядку дневнôмъ стояла такожь змѣна статута [§§-ôвъ 15, 18 и 22]. Ишло о то, щобы выдѣлъ не складавъ ся зъ 18 членôвъ, головы и одного заступника головы. По переведенôй дискусіи внесенье се при голосованю не осягло двохъ третинъ голосôвъ, то й не удержало ся.

Наступили выборы старшины. Головою

же: „ось ты и ты — жѣнка того або того человѣка!“ Нѣ, природа каже лише: „ось ты — и жий!“ Такъ каже вона и до человѣка Природа журить ся лише своими вымогами, именно механічными жизнеными вымогами. О идеальній вымоги, не творячи ихъ не журить ся вона. Отже ростинне, дѣйстне житье в пôдставою въ житю людины. Пôдъ „людиною“ розумѣемо и жѣнку, не лишь человѣка, — иншими словами: и жѣнка мусить мати свôй кусникъ хлѣба, щобъ жила! За-для того свого сутя, се-бъ-то истнованя [Dasein] домагае ся вона необмеженого права, якъ его на примѣръ и мужчина яко людина уживае. Вона его домагае ся на пôдставѣ людянности, индівідуальнои свободы, поваги людскои и справедливости!

Не домагае ся вона того права яко дарунку ласки, бо якъ и приходить вона до того домагати ся дарункôвъ ласки? Адже природа, вводячи ей въ житье, говорила до неи то само, що й до человѣка: „ось ты — и жий!“

(*Конецъ буде.*)

выбрано п. Вас. Нагірного а заступниками пп. А. Андрейчина и М. Голейка; членами старшины: Ив. Белея, Ос. Ганинчака, Исид. Голубовича, Якима Греняка, Ол. Ильчишина, Юрія Тобилевича-Карого, Богд. Лепкого, Льва Кочуровского, Стеф. Кубика, Вол. Лаврівского, Вол. Левицкого, Ден. Лукіяновича, Мар. Мацелинського, Мих. Новаковского Якова Рудницкого, Євг. Спожарского, Ант. Хойнацкого и Вас. Шевчука; заступниками членів старшины: Ол. Венгриновича, Ор. Дзеровича, Павлишака, Григ. Гарматія, до комісіи контрольнои: Ив. Копача, Вас. Рихвицкого и Тому Телишевского; настоятелями вправ: Гамоту, Вол. Ковакевича и Евмена Лукасевича.

Послідною точкою програмы збору були внесеня членів. На внесенье п. Грушкевича ухваливъ збір зложити подяку настоятелеви вправ п. Гамотѣ за труды при веденю вправ и удѣлити ему ремунерацію за минувшій рік [аж до 31 грудня с. р.] въ сумѣ 150 зр. ратами, а від 1 січня нагороджувати по 15 зр. мѣсячно. — На внесенье п. Вол. Лаврівского ухвалено, що Соколы мають называтись мѣж собою „другъ“ а витатись словомъ „здоровъ!“ — На внесенье п. Масляка припоручивъ збір старшинѣ, щобы переглянула статутъ и що-до §§. 6, 15, 18 и 22 а може ще й иншихъ недогодныхъ скликала надзвычайный загальный збір для поправы статута. — На внесенье п. Кубика именувавъ збір п. Теофіля Джулиньского членомъ оснувателемъ а на внесенье п. Новаковского высказавъ подяку и повне признанье пп. В. Нагірному, В. Лаврівскому и А. Хойнацкому за заслуги для товариства.

Голова п. Нагірный, дякуючи за довѣре ему збір заявивъ, выбираючи его по разъ другій головою, відзвавъ членів старшины, щобы совѣстно сповняли свои обовязки и закрывъ засѣданье збору.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Передвчера зачали ся у Відни нарады першого долѣшно-австрійского вѣча католицкого. На вечірнім засѣданю выголосивъ кн. Ал. Ліхтенштайнъ відчитъ о державѣ и квестіи соціяльній. Вчера, крім нарадъ секційныхъ надъ школою, прасою и стоваришенями, будуть выголошені відчиты гр. Сильва-Таруки о орґанізаціи австрійскихъ католиківъ и посла д-ра Патая о консерватизмѣ и христіянствѣ. Вѣче закрыє кс. Вайсъ. Вѣче задумує ухвалити три загальні резолюції: о яоложеню папы, о правахъ стоваришень монашихъ и о вызначеню комісіи вѣчевои, котра бы заняла ся переведеньемъ резолюцій, о школѣ, о католицкихъ стоваришеняхъ и католицкім житю, о христіяньскій прасѣ и о соціяльній квестіи.

Міністеръ справъ заграничныхъ Ґірсъ розіслав під датою 9 с. м. обѣжникъ до всѣхъ заступниківъ Россіи за границею. Въ обѣжнику запевняє ся, що новый царь рѣшивъ ся поступати въ слѣды свого вітця. Вінъ пожертвує свои силы для добра внутрѣшного и не відступить відъ мирнои, льояльнои, рѣшучои політики, котра такъ дуже причинила ся до загального успокоѣня. Россія, вѣрна своимъ традиціямъ, буде плекати дружні відносины до всѣхъ державъ, уважаючи пошанованье права и законного порядку найпевнѣйшою запорукою мира державъ.

Зъ хиньско-японьскои війны. Президентъ сполученыхъ державъ північнои Америки, Хлівлендъ заявивъ, що готовъ посередничити въ заключеню мира, на случай, если Японцѣ возьмуть під розвагу предложеня мировій хиньского правительства. И справдѣ выдаєсь такъ, неначе була бы послідна пора, привернути миръ на всходѣ Азіи. Майже що тыждня надходять вѣсти о новыхъ побідахъ Японцівъ, про котрі взагалѣ нѣхто не сумнівавъ ся відъ самого початку війны. Можна було бути майже певнымъ, що старій, знемощелій Хины не въ силѣ встоятись Японови, котрый перенявъ цивілізацію и поступъ Европы, — хочь и потѣшувано ся декуды, якъ н. пр. въ Англіи, що по першихъ побідахъ Япана, Хины выступлять на поле битвы зъ такою силою людей, що придавлять Японцівъ. Однакъ такъ не стало ся, а подѣ зайшли цѣлкомъ противні. На початку війны Хинцѣ ставляли ще якій-такій опіръ. Під Асаномъ, а навѣть ще під Пенґъ-янґонъ и въ битвѣ морскій надъ горломъ рѣки Ялю були ще хиньскі войска и кораблѣ, котрі мужно бороли ся, а Японцѣ втратили въ тыхъ битвахъ 36 офіцирівъ и 600 вояківъ. Але відтакъ наступивъ мѣж Хинцями повный розладъ войсковый, а нинѣ можна сказати, що Хины стоять цѣлкомъ безоружні. Передъ армією японьскою иде въ розтічь не лишь населенье, але и цѣлі корпусы войскъ, а найлѣпшимъ примѣромъ того була подѣя при Портъ-Артуръ, де хиньскі ґенералы и офіциры утекли на пароходѣ, полишаючи войско на поталу судьбы. Середъ такихъ обставинъ не могли ті сѣромы, котрі передъ кількома тыжднями що ино були зрекрутовані зъ роботниківъ, нѣчого иншого зробити, якъ кинути своє старе, лихе и заржавѣле оружье та здатись на ласку и неласку Японцівъ.

Ще разъ наглядно показало ся, що новітна цивілізація мусить побідити всхідне варварство. Вправдѣ Японцѣ суть такожь Азіятами, але они перенялись наукою европейскои культуры и західного поступу, коли противно Хинцѣ придержують ся слівъ Конфуція: „Не творю нѣчого нового, вѣрю въ давнину, переказую и придержуюсь ей“. Пораженя въ борбѣ противъ союзныхъ державъ західныхъ въ 1860 р. и противъ Французівъ въ Тонкинѣ не навчили Хинцівъ. Они мабуть ще й теперь того пересвѣдченя, що погорда и маловаженье цѣлкомъ выстануть, щобы „західныхъ варварівъ“ выбити до ноги. Може однакъ теперѣшні побѣды воґівъ (ґлумлива назва Японцівъ въ Хинахъ) опамятають Хинцівъ. Але що можна надѣятись по такім народѣ, котрого уровень моральна такъ низько стоить, що ще й по нинѣ не карає ся тамъ убійство дѣтей, а центральне правительство велѣло при кінци 70-тыхъ роківъ збурити невеличкій шляхъ зелѣзничій зъ Шанґаю до пристанѣ Вузунґъ, побудованый тамошнымъ віце-королемъ, а весь матеріялъ вывести на островъ Формозу, де вінъ и збгнивъ. И теперѣшні пораженя не навчать Хинцівъ, бо готове те саме повторити ся, що въ 1860 р., коли то заключено миръ въ Пекинѣ а союзні войска уступили по выповненю услівій мира. Урядова ґазета пекиньска донесла тогдѣ, що послушні Европейцѣ на приказъ хиньского цѣсаря чимъ скорше выбрали ся зъ краю и відъѣхали зъ Цей-го. Заплата военного відшкодованя була тымъ мотивована, що бѣдні, голодаючі, рудій чужинцѣ прибули зъ своєи бѣднои краины до добротливого володаря Хинъ, а той змилосердивши ся давъ имъ невеличкій грошѣ, щобы мали за що купити собѣ рижу и заспокоити свій голодъ. Если теперь прийде до заключеня мира, то певно въ сей способъ будуть въ Хинахъ говорити, немовь то цѣсарь Кванґъ-Сі „помилувавъ“ поганыхъ воґівъ. А однакъ доконче треба бы заключити миръ, бо Хины то кольосъ на глиняныхъ ногахъ, и якъ вінъ провалить ся, то наступить катастрофа, въ котру буде потягнена и Европа и котра може захитати двома частями свѣта. Хины суть теперь тымъ „недужимъ чоловѣкомъ“, котрого будучність мусить клопотати цѣлый свѣтъ.

Послідна вѣсть зъ поля війны японьско-хиньскои, про котру згадуємо повысше, наспѣла via Лондонъ и звучить такъ: „Японцѣ заняли Портъ-Артуръ въ понедѣлокъ майже безъ опору. Коли Японцѣ поострѣлювавши фортъ, приступили до штурму, Хинцѣ зложили оружіе и піддали ся. Хиньскій ґенералъ зъ цѣлымъ штабомъ и прочій высшій офіциры утекли потайкомъ зъ форту въ ночи 6 с. м. и схоронили ся на одинъ авізовый пароходъ “

НОВИНКИ.

— **Загальні зборы філіи тов. „Просвѣта“ въ Самборѣ** відбудуть ся — якъ намъ зъ-відтамъ пишуть — дня 29 н. ст падолиста. Рівночасно буде відправлене и богослуженье за упокій бл. п. Омеляна Огоновского.

— **Новій читальнѣ „Просвѣты“** засновують ся въ Кальниковѣ, мостиского повѣта, заходомъ тамошного пароха о. Мих. Калимона, и въ Повѣтнѣ, городецкого повѣта, заходомъ самыхъ селянъ. Торжественне отвореньe читальнѣ въ Повѣтнѣ наступить вже 16 н. ст. падолиста.

— **Засѣданье исторично-фільософічнои секціи наукового товариства имени Шевченка** відбуде ся въ пятницю 16 с. м. о годинѣ 7. вечеромъ. На порядку дневнімъ рефератъ проф. Михайла Грушевского.

— **Зъ Станиславова пишуть намъ:** Передъ мѣсяцемъ опустивъ посаду сотрудника при станиславівскій катедрѣ о. Григорій Хомишинъ, абы удатись до института высшого образованя для священиківъ Augustineum у Відни. О. Хомишинъ за рік пробуваня свого на посадѣ сотрудника катедрального своимъ даромъ и трудомъ проповѣдничимъ, особливо-жь науками на вечірни, стягнувъ парохіянъ до церкви [она биткомъ заповняла ся], побудивъ многихъ до жертвъ на украшенье церкви и его заходами справлено зо складокъ кількa знадобъ и прикрасъ церковныхъ. Въ часѣ відходу о. Хомишина якъ и вже передъ тымъ братя церковній и парохіяне, узнаючи его труды, почестили его даромъ, а именно вручили ему епітрахиль и годинникъ. Теперь по відходѣ о. Хомишина нарідъ тужно оглядаєсь на амвону въ часѣ вечірнѣ за милымъ своимъ проповѣдникомъ, тымъ більше, що Консисторія не може знайти на его мѣсце сотрудника, бо ті, на котрыхъ була гадка, не хотять сеи посады обняти. А потреба скорои годнои обсады того важного мѣсця есть велика, бо о. парохъ Т. Шанковскій недавно запавъ бувъ у тяжку недугу, котра вымагає шанованя здоровля, а богато тутешныхъ парохіянъ можуть користати єдино зъ наукъ въ часѣ вечірнѣ.

— **Въ палатѣ митрополичій** відбула ся минувшои недѣлѣ, під проводомъ Є. Е. митрополита, друга нарада въ справѣ обходу ювілея введеня уніи.

— **Для сестеръ служебниць Пресв. Дѣвы Маріи въ Кристинополи** жертвували сими днями бездітні супруги Шереметы зъ Сѣльцябелского 14 морґівъ грунту вразъ изъ господарскими будынками, а дотычный актъ нотаріяльный зроблено въ Сокали. Новіціятъ сс. служебниць въ Кристинополи находить ся передъ мѣстомъ при дорозѣ зъ Сокаля. Передъ двома лѣтами була тамъ велика коршма жидівска, збірне мѣсце всякихъ пройдисвѣтівъ и пристановище коноводівъ, отже ей перебудовано на новіціятъ, а де бувъ колись заїздъ и стайня зъ жолобами, тамъ побудовано домашну каплицю для сестеръ и посвячено ей яко богослужебну въ день Покровы Пред. Дѣвы. Институцію рускихъ сестеръ богослужебниць покликавъ до житя и щиро нею опікуєсь о. Кирилъ Селецкій, парохъ Жужеля.

— **О. Николай Кумановскій** — якъ у насъ уже разъ була згадка — вложивъ нову пѣсню на мѣшаный хоръ „Ой на горѣ жито“. Композиторъ прислав ей „Львівскому Боянови“ а той почне ей вчитись на найблизшій пробѣ.

— **Нашь славный Днѣпро** має учинити ся сплавнымъ на цѣлій своїй довжинѣ, черезъ пороги має перевести ся каналъ, — а кошты роботъ обчислило россійске міністерство комунікацій на 13½ міліонівъ рублівъ.

— **Одинъ посолъ соймовый зъ сѣльского округа** скликує своихъ выборцівъ ажь въ трехъ мѣсточкахъ свого повѣта, щобы станути передъ ними и здати имъ справу зъ своєи посольскои дѣяльности, бо скликанье новои сесіи [17-ого грудня] уже за плечима. Только просимо васъ, поважанй читателѣ, не переляйтесь, що може — хорони Господи — таке диво задумавъ якій зъ рускихъ послівъ! — нѣ, то демократичный посолъ польскій Жардецкій скликує своихъ выборцівъ на день 19 н. ст. падолиста до Ланьцута, на 21-ого до Лежайска а на 23-ого до Переворска.

— **Вечерниці товариствъ „Родины“ и „Рускаго жѣночого кружка“ въ Коломын** відбудуть ся въ недѣлю 18 н. ст. падолиста у власныхъ комнатахъ [въ ратуши]. На ті вечерниці приїздить зъ відчитомъ панѣ Наталія Кобринська зъ Болехова.

— **Відчитъ про „Чернечу республику на Афонѣ“** читати буде тов. Василь Щуратъ въ суботу (17 с. м.) о годинѣ 7-ій вечеромъ въ льокали товариства „Академичного Братства“ при улици Сокола ч. 1. поверхъ I. — *Відъ выдѣлу тов. „Академичне Братство у Львовѣ.*

— **„Купуйте лише у Христіянъ“.** Карточки зъ такими словами въ польскімъ язычѣ розлѣплюють ся незвѣстными особами вже відъ кількохъ днівъ у Львовѣ на всѣхъ домахъ, на дверяхъ и входахъ до мешкань.

— **Товариство галицкихъ мельниківъ.** Въ часѣ краєвои выставы у Львовѣ ухваливъ скликаный въ серпни зъѣздъ мельниківъ завязати свое товариство для підпиранія спільныхъ интересівъ властителівъ и участниківъ краевыхъ млынівъ. Щобы здійстнити ухвалы зъѣзду відбуде ся у Львовѣ дня 18 н. ст. падолиста зъѣздъ, на котрім має бути завязане товариство під назвою „Звязокъ мельниківъ въ Галичинѣ“. Зборы розпочнуть ся о 9-ій годині рано въ ратушевій сали.

— **Холера** По́сля урядового справозданя занедужало на холеру дня 11 и 12 н. ст. падолиста въ Галичинѣ въ 85 мѣсцевостяхъ 26 повітівъ 166 особъ, померло 79, выздоровѣло 83. Зъ трехъ навѣщеныхъ пошесію повітівъ не було нѣякои відомости за ті два днѣ, а въ сѣмохъ повітахъ, мѣж ними въ львівскім, не занедужавъ анѣ не умеръ нѣхто на холеру въ тім часѣ.

— **Полѣпшенье конґруы духовеньства.** Міністеръ Мадейскій — якъ пише віденьскій кореспондентъ Przegląd-a — заявивъ передъ кількома днями въ польскім колѣ, що правительство має намѣръ підвысшити не лишь платню урядникамъ, але такожь конґруу духовеньству.

— **Апанажѣ царскои родины.** Крім почестныхъ привілеґій мають члены царскои родины такожь реальні користи, бо одержують пенсіи зъ доходівъ, якій дають т. зв. „удѣлы“ т. є. земскій маєтности и капіталы царскои родины а такожь зъ державнои касы. Члены царскои родины въ мужескій лінии одержують дожизненій пенсіи грошеві або земскій маєтности; женьска лінія одержує ажь до свого вѣнчаня грошеві пенсіи, при вѣнчаню одержують княжны вѣно и тратять право до дальшихъ підмогъ. Повдовѣлій царицѣ, вел. княгинѣ и княжны царскои родины одержують дожизненій пенсіи. Царица побирає якъ за житя такъ и по смерти царя 600.000 рублівъ річно, а крім того необмеженій кошты цѣлого удержаня двора. Если повдовѣла царица опускає Россію, побирає лише 300.000 рублівъ. Дѣти царя одержують по 100.000 рублівъ; наслідникъ престола має запевнені кошты удержаня двора и 300.000 рублівъ пенсіи, а его жѣнка 150.000 рублівъ, если-жь повдовѣє 300.000 р. въ краю, а половину тои сумы, если выѣде за границю. Дѣти наслідника престола одержують до часу повнолѣтности и до вѣнчаня по 50.000 р. річно. Великій княжны и княгинѣ дістають по 1,300.000 рублівъ вѣна. Всѣ ті сумы асиґнують ся просто зъ державнои касы. Прочій члены царскои родины одержують апанажѣ зъ доходівъ „удѣлівъ“ відповідно до степени свояцтва, при чім яко minimum річнои пенсіи вызначено 10.000 рублівъ, яко maximum 500.000. Впрочім по́сля россійскихъ законівъ зависить высота пенсіи відъ волѣ царя.

— **Адміністраційный трибуналъ** під проводомъ гр. Белькредого перевівъ въ суботу публичну розправу въ наслідокъ жалобы Кноля жида, властителя дому зъ Перегиньска, котрый заходами свого противника Рабіна бувъ вычеркненый зъ листы выборцівъ до громадскои репрезентаціи Выкиненье наступило під покрывкою, що Кноль не платить податку, бо не єсть властителемъ дому. Кноль реклямувавъ противъ вычеркненя его зъ листы выборцівъ, однакъ его реклямація була безуспішна. Адміністраційный трибуналъ відмівъ ся до податкового уряду въ Долинѣ а сей потвердивъ, що Кноль въ послідныхъ трехъ лѣтахъ плативъ податокъ відъ землѣ и відъ дому и на тій основѣ трибуналъ рішивъ, що его вычеркнено зъ листы выборцівъ незаконно и що се вычеркненье зносить ся.

— **Якъ охоронити ся відъ шкоды дикихъ звѣрятъ?** Въ добрахъ архикнязя Альбрехта на Угорщинѣ робили дикій звѣрята, годованій въ лѣсахъ за-для ловівъ, великій шкоды на поляхъ селяньскихъ, що примежали до тыхъ лѣсівъ. Сими днями внѣсъ адвокатъ Андрієсъ зъ порученя двацати селянъ позовъ до суду въ Могачи противъ заряду лѣсівъ арх. Альбрехта и зажадавъ відшкодованя за шкоды відъ дикихъ звѣрятъ, а крівъ того домагає ся, щобы власти наказали зарядови лѣсівъ обвести зелѣзнымъ дротомъ ті всѣ архикняжій лѣсы, котрі занимають 9000 морґівъ простору.

— **Дробній вѣсти.** Рада міста Золочева надала кн. Ад. Сапѣзѣ почетне горожаньство. — Достоиньство шамбеляна одержавъ Фел. Ценьскій, концептовый практикантъ въ львівскім намѣстництвѣ. — Загальні зборы філіи общества Мих. Качковского въ Дрогобичи відбудуть ся дня 22 н. ст. падолиста. — На предложенье міністра скарбу д-ра Мадейского підвысшивъ цѣсарь річну державну підмогу для протестантскихъ церковь о 25.000 зр. — Про обсаду краківского епископства доносять зъ Відня до польскихъ часописей, що именованье кс. Пузины на епископа відійшло вже до Риму.

Наука штука и література.

— **Вступный выкладъ проф. М. Грушевского зъ давнои исторіи Руси** выголошеный въ львівскім університетѣ 30 вересня 1894 р., знаный нашимъ читателямъ зъ фейлетона, выйшовъ [правописію фонетичною] въ окремій брошурцѣ [11 сторінъ 8-ки] яко відбитка зъ Записокъ Наукового товариства имени Шевченка.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На Бурсу имени св. О. Николая** въ Перемышли зволили зложити відъ січня 1894 р. слідуючі Вп. Добродѣї: при нагоді вечерка зъ танцями: о. Н. Сенета 1 зр. 50 кр., о. Т. Карпякъ 1 зр. 50 кр., о. Иларій Туна 1 зр., п. Танчукъ 2 зр., п. Лукасевичъ 5 зр., о. Ом. Константиновичъ 1 зр. 50 кр., о. Ив. Хотинецкій 1 зр. 50 кр., д-ръ Василь Кебузиньскій 5 зр., п. Юл. Несторовичъ 3 зр. 50 кр., п. Павлюхъ 3 зр. 50 кр., крил. о. М. Подолиньскій 2 зр., крил. о. К. Чеховичъ 2 зр., крил. о. К. Волошиньскій 2 зр., крил. о. В. Литиньскій 1 зр. 50 кр., крил. о. Ив. Войтовичъ 1 зр. 60 кр., о. К. Белкотъ 50 кр., п. Фр. Гамскій 5 зр., п. Р. Дмоховскій 1 зр., п. Лазорикъ 2 зр., о. Т. Качмарчикъ 1 зр., п. И. Прийма 1 зр.; — дальше жертвували: Свѣтла Рада повітова въ Чешановѣ 25 клр., о. А. Коцикъ 50 кр., п. И. Малиновскій 1 зр. 50 кр., п. Демковичъ 1 зр. 50 кр., п. В. Баньковскій 6 зр. 60 кр., о. Т. Царевичъ 1 зр., Свѣтлій Рады повітовій въ Добромили 10 зр., а въ Перемышли 50 зр., Свѣтла рада громадска въ Перемышли 100 зр., Свѣтла рада повітова въ Яворовѣ 30 зр., п. Чичиловичева 5 зр.; — при нагодѣ концерту дня 6 липня 1894 жертвували Вп.: д-ръ Бернардъ Ґансъ 2 зр., д-ръ Ф. Смутный 2 зр., С. Черлюнчакевичъ 2 зр., о. Менциньскій 1 зр., о. Мрозовскій 1 зр., п. М. Шварцъ 1 зр., о. Н. Сенета 1 зр. 50 кр., д-ръ Т. Кормошь 10 зр.; — на соборчику въ Телешници ошваровій зложили Вп. отцѣ деканата устрицкого: В. Яремкевичъ, С. Козѣй, Е. Витошиньскій, М. Попель, В. Волошиньскій, Ал. Чайковскій и И. Билиньскій по 50 кр., А. Теленъ 1 зр., Яс. зъ Пас. 40 кр.; — зъ нагоды вечерка зъ танцями дня 27 вересня с. р. жертвували Вп. п. Гащицъ 5 зр., п. Фр. Гамскій 5 зр., д-ръ В. Кебузиньскій 5 зр., о. А. Е. Нероновичъ 2 зр., о Д. Марчакъ 2 зр., о. В. Чернецкій 1 зр., о. Н. Сенета 1 зр. 50 кр., о. Л. Таворскій 1 зр. 50 кр., о. Рудавскій 1 зр., п. Гецівъ 2 зр., о. В. Кондрацкій 1 зр., о. Е. Константиновичъ 1 зр., п. Губицкій 2 зр., п. А. Чичкевичъ 1 зр., о. М. Колодѣй 1 зр. 50 кр., Н. Н. 1 зр. 50 кр. — За всѣ ті щедрі жертвы складає симъ підписаный Выдѣлъ Вп. Дателямъ щиро-сердечну подяку и заразомъ звертає ся до Вп. Публики, щобы й на дальше на нашу институцію не забувала. — Відъ Выдѣлу Бурсы им. св. О. Николая въ Перемышли дня 30 жовтня 1894. *Гр. Дегличскій* предсѣдатель, *Д-ръ Т. Кормошь* секретарь.

Телеґрамы „Дѣла“

Відень 14 падолиста. Сполучена лѣвица нѣмецка выбрала президію зъ девяти членівъ, а по выборахъ заявивъ Хлюмецкій бажанье, щобы Плєнеръ и на дальше оставъ моральнымъ проводиремъ сторонництва. — Коло польске ухвалило домагати ся, щобы при реформѣ выборчій була установлена пята курія роботничa, а не щобы роботники були роздѣленій помѣжь истнуючій куріи.

Будапештъ 14 падолиста. Векерле выѣде до Відня, щобы дати поясненя въ справѣ Кошута.

Брукселя 14 падолиста. При отвореню нового парляменту устроено маніфестаціи въ честь соціялістичныхъ послівъ. Соціялісты не хотѣли зложити присяги на вірність королеви лишь „на вірне выповненье обовязківъ супротивъ интересівъ люду“.

Цѣна збожа и другихъ продуктовъ.

12 н. ст. падолиста 1894.

Львовъ: Пшениця 6·— — до 6·70, жито 5·— до 5·50, ячмѣнь 4·25 до 6· , овесъ 5·— до 5·30, рѣпакъ 8·75 до 9·15, горохъ 5·— до 8· –, вика 4·75 до 5·20, льнянка —·— до —·—, бобъ —·— —·—, бобикъ 4·— до 4·55, гречка —·— до —·— конюшина червона 50·— до 58·—, конюшина бѣла 60·— до 90·—, конюшина шведска —·— до —·—, кминъ —·— до —·—, анижъ —·— до —·—, кукуруза 5·— до 5·50, хмѣль 20·— до 45·— зр. за 56 кіло у Львовѣ, оковита за 10.000 літровъ —·— до —·— зр.

Краковъ: Пшениця 7·15 до 8·40, жито 0·60 до 5·95, ячмѣнь 6·25 до 6·90, овесъ 5·25 до 5·75 горохъ —·— до —·—, вика —.— до —·— рѣпакъ 9·25 до 9·75, льнянка —·— до —·—, конюшина бѣла —·— до —·—, конюшина шведска —·— до —·—, бульбы —·— до —·—.

Надѣслане.

окулістъ.

Д-ръ Теодоръ Баллабанъ

б. с. асистентъ и лѣкарь на клініцѣ професора Борисикевича въ Градци

по кôлькалѣтнôй практицѣ спеціяльнôй, ординуе въ недугахъ и операціяхъ очныхъ при **ул. Валовôй ч. 7.**

Вôдъ годины 10-ои до 12-ои передъ полуднемъ и вôдъ 3-ои до 5-ои пополудни. 6 42—52

Для убогихъ безплатно вôдъ 9-ои до 10-ои рано.

Въ недѣлѣ и свята пополудни не ординуе.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „вôдъ Коперника“ Львовъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одвазу) поручае у великôмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокля и лекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, компасы, райсцайґы, ленты мѣрильні, пôяны, сибелѣ, манометры и т. п. Устроэня звôнковъ електричныхъ. Всяка направы выготовляютъ ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінцiи выготованыхъ точно 148

Знана вôдъ многихъ лѣтъ ц. к. управ. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікерôвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдникôвъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручае старй польскй сильній горѣвки, дуже добрй розолісы, лікеры, румы правдивй зъ Ямайки, якъ такожъ найдѣпшои якости краевй спеціялы якъ: Народôвка, Dziennik, Szczutek, Карпатôвка, „Дябелъ“, Помаранчева не солоджена, Ратафія, Деренôвка и т. п. горѣвки упривилеюваній и одиноко правдивй если зъ нашои фабрики спровадженій.

Одиноке жерело въ краю для шп. аптикарѣвъ, до побиранья алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ вôльного вôдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкôдный, бо не выроблюваный зъ есенцiи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головномъ складѣ водъ мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Кароля Людвика ч. 29. 4912 2—104

Куриловичь и Сурмачевскій

въ Станиславовѣ

поручають

ВИНА угорскй, австрійскй, реньскй, французскй, испаньскй,

шампаньскй

Горѣвки краєвй и заграничній

лікеры амстердамскй

Конякъ французскій

румы краєвй и заграничній

Аракъ де Ґоа

чай хиньскій и россійскій

маринаты

сыры, овочѣ и цукры.

Знамениту горѣвку виноградну.

292 Комнаты до снѣдань. 25 26

УЧИТЕЛЬ

орґанъ рускаго товариства педаґоґічнаго дзотыжденникъ педаґопічно-науковый, выходить вôдъ 1 червня 1889 р. у Львовѣ ул. Вôрменьска ч. 2., Предплата на цѣлый рôкъ 3 зр., на пôвъ року 160 кр. на чверть року 1 зр.

Словарь руско-нѣмецкій

Евгенія Желехôвскаго.

Знижена цѣна 6 зр.

Дôстати можна въ товариствѣ „Просвѣта“.

М. Р. ШНАЙДЕРЪ

записяженый знавець судовый

въ Станиславовѣ

296 поручае свое 14 -52

заведенье штуки цизельерскои выробляе образы зъ всѣлякихъ крущевъ до найбôльшого объему, посрѣблюе и позолочуе въ огни и гальванічно и приймае всякй направы.

Ножицѣ до стриженя худобы по зр. 1·85 и 2·25. Трокары для худобы зъ двома рурками по 1·60 зр., пущадла 3 штуки въ мосяжнôй оправѣ [або въ никлевôй] по зр 1·40

4585 *поручае*

ПЕТРО ХШОНСТОВСКЙ

торговля зелѣзка у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.)

Цѣнники илюстрованій рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости

Слухатель І. р. правъ гляда лекціи на село пôдъ приступными услôвями. Адреса на ласкавй зголошеня: **Прокоповичь, Львôвъ, poste restante.** 393 1—3

Важне для Пань!

По умѣреныхъ цѣнахъ на кожду мѣру продае ся формы на станики, плащики, пальтоты, шлярки и т. д. Приймае ся до крою цѣлй сукнѣ а на жаданье до фастриґованя и выпробованя пôдъ ґарантією найточнѣйшого выкôнченя. 73 68—?

Лише за 10 зр. въ 12 лекціяхъ выучуе ся пôдъ ґарантією крою французскаго.

ЕВҐЕНІЯ ВЕКЕРôВНА

Львôвъ ул. Сикстуска ч. 21. Ц. поверхъ коло старои почты.

Остреньe ножевъ переплетничихъ и рѣзницкихъ приймае

ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ

ножôвникъ у Львовѣ ул. Боимôвъ ч. 3.

Цѣнники даромъ.

КУ-

фры, торбы и всѣлякй приборы до подорожи

найдешевше въ торговли товарôвъ модныхъ и бѣля мужескаго, приборôвъ тоалетныхъ и т.п.

Павла Лянґнера

передъ тымъ 2537

Браты Лянґнеры

Львôвъ, улиця Галицка ч. 16.

Цѣнники на жаданье даромъ

Повѣсти О. Федьковича

ЧАСТЬ І.

Сторôнъ 1—78. Цѣна 20 кр. (съ пересылкою почт. 25 кр.)

Дôстати можна въ друкарни тов. им. Шевченка у Львовѣ и въ книгарни Ставровиґіякôй.

Приходъ Рыкôвъ,

повѣта золочѣвскаго — почта Плугôвъ, положеный при двохъ гостинцяхъ и близькôй зелѣзничôй стеци Зарваници, зъ добре управлеными ґрунтами — 118 морґôвъ рôлѣ а 22 морґôвъ сѣножатей и лѣса - предкладае ся до замѣны найрадше за прихôдъ въ ґорахъ або пôдґôрю епархіи станиславôвскои. 337 2—3

Глядає ся господинѣ

въ дôмъ священика вдôвця на селѣ. Близкй услôвя „Михневичъ“ poste restante Rymanów. 369 6—6

ПОДЯКА.

Дня 28 жовтня с. р. покликавъ Богъ до себе о. Теофіля Горникевича декана болехôвского и пароха Гошова. Почуваємо ся до обовязку, зложити щиру подяку всѣмъ зволившимъ взяти участь въ похоронахъ, котрй вôдбули ся дня 30 того-жь мѣсяци. Передовсѣмъ дякуємо Вир. о. Христофору Бобикевичеви, мѣстодекану и пароху Дѣдушиць малыхъ за провôдъ въ похоронахъ и завôзванье кондеканального клира до участи въ тôмъ сумнôмъ обрядѣ. Дальше дякуємо: Вир. оо. Іоану Озаркевичу емер. декану и совѣтнику, пароху Болехова, Алекс. Зарицкому емер. декану зъ Турѣ великои, Іосифу Нижанковскому зъ Дѣдушиць вел., Петру Турчмановичеви зъ Лѣсовичь, Іоану Бирчакови зъ Пôдбережа, Антонію Варивôдѣ зъ Кальнои, Іосифу Грабовеньскому зъ Тисова, Андрѣеви Оришкевичу зъ Солукова, Іоану Целевичеви зъ Тростяця, Дезидерію Щуровскому зъ Нинева, Николаю Курбасови зъ Гозѣва, Іоану Гебейчукови зъ Розґôрча, Іосифу Бандурѣ зъ Слободы, Константину Целевичеви зъ Церковноп, Михаилу Василевичу зъ Княжолуки, Михаилу Петрушевичу сотр. зъ Болехова, Володимиру Нижанковскому зъ Стрыя, Богдару Кирчову зъ Довгого, мѣсцевымъ оо. Василіянамъ Вир. о. игумену Мелетію Тибницѣ, Марку Лонкевичу и Леонтію Осмѣловскому. Сердечно дякуємо Вир. оо. проповѣдникамъ Іосифу Нижанковскому и Іоану Бирчакови за выголошенй слова повнй сибчутя — Дякуємо всѣмъ, що въ тыхъ дняхъ горести несли намъ потѣху и помôчь, особливо-жь дякуємо п. Миколаю Паринѣ, мѣсцевому учителеви и его Вп. родинѣ. Вкôнци дякуємо интеліґенціи свѣтскôй, якъ и братямъ селянамъ зъ прихода Гошова и доохрестныхъ сѣлъ за численну участь и вôдпровадженье до гробу тлѣнныхъ останкôвъ нашого дорогого покôйника. Богъ Вамъ заплать!

Въ Гошовѣ дня 10 падолиста 1894.

О. Теофіль Горникевичь, сынъ покôйного въ имени вдовы, зятевъ, внукôвъ и прочои родины. 391 1—1

Климентій Федуньо

переплетникъ бібліотеки ц. к. львôвского университету

поручае 366 4—?

своє переплетниче и ґалянтерійне заведенье

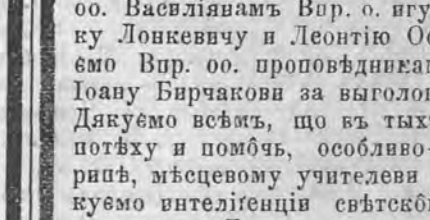
у Львовѣ, ул. Академична ч. 8.

Пôдоймае ся всякихъ роботъ, особливо переплету: Служебникôвъ, Свангелій, Молитовникôвъ, Бібліотечныхъ книгъ, Альбумôвъ, Мапъ, Дипльомôвъ и т. ин. по умѣреныхъ цѣнахъ.

ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ

ПОВОЗôВЪ

Львôвъ, улиця Шпитальна ч. 28

поручае екѵіпажѣ, повозы ляндавскй, лявдолеты, купе, каб, мільордо, фаетоны, звычайнй и дамскй дорожки тарантасы и фаетоны переѣзджей, якъ такожь великій выбôръ санокъ зъ найновѣйшимъ выкôнченьемъ и ґарантією по найумѣренѣйшихъ цѣнахъ. 389 2—3

Зъ поважаньемъ **М. Пасъ.**

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

Почавши вôдъ дня 12 лютого 1889 выдае

АСИҐНАТЫ КАСОВЙ

4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженьемъ

4½% зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ

а всѣ находячй ся въ обѣгу 5% асигнаты касовй зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ будуть опроцентованй по 4½% вôдъ 15 мая 1889. 2218

Передрукъ не буде плаченый. **Дирекція.**

НА СЕЗОНЪ ОСѢННЫЙ

Просить ся ласкаво всѣхъ Вп. Гостей выставовыхъ пересвѣдчити ся о дивнôй дешевости осѣнныхъ и зимовыхъ товарôвъ, вже спровадженыхъ въ великôй скôлькости.

Слѣдуючй товары продають ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ доки истнуе запасъ:

1000 модныхъ муфôвъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·50, 2·— до 5·— зр.
1000 кожуховыхъ шапокъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·80, 2·20 до 4·— зр.
1000 фланельовыхъ и суконныхъ блюзъ осѣнныхъ и зимовыхъ 2·50, 3·— до 6 зр.
500 гальокъ волôчковыхъ по 2·50 до 4·— зр.
1000 хустокъ Гімаляя, найбôльшій родъ 1·75, 2·25 до 4·— зр.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймодньйшихъ суконокъ на осѣнь и зиму 1·80, 2·50 зр.
1000 модныхъ плащикôвъ на осѣнь и зиму вôдъ 4 зр. и высше.
3000 одягôвъ для хлопчикôвъ у всѣхъ величинахъ по 1·80, 2·—, 3·— зр. и высше.
Особливй новости въ стяжкахъ, воаляхъ, капелюхахъ дамскихъ и дитинныхъ, рукавичокъ гляссе, дуньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, панчохахъ, парасоляхъ до дощу, блюзахъ шовковыхъ и вовняныхъ, шляфрокахъ, костюмахъ и негліжахъ надôйшли власне въ великôй скôлькости и доповняють ся щоденно.

Особливша ґуртовна продажь прикаґôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, дающихъ ужити ся на обѣ стороны (выробъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 ґарнітурôвъ „Louvre“ на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 ґарнітурôвъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 75, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·35, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый выробъ) по 28 штука.
200 кольоръ зъ ковиякого атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ кольоръ подорожныхъ (Ёґера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ фланельовыхъ въ найдѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диванôкôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2·25 стрижей по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десеномъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ салюновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальоныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ ходникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Анґора 2 и 2·50.
Дорки до подорожи 3·50, 5, 6 въ имітаціею шкôры тиґра 7·50 и высше.
Давены салюники у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довгины; портіеры и занавѣсы коронковй аж до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всякй въ провінціи надсылань поручена полагоджуе ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ магазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

4895 179—?

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 мая 1894 пôсля годинника середно-европейского.

Приходять до Львова зъ	поспѣшный		особовый		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	232	5 25	9 00	6 10	9 00
Варшавы	—	5 25	9 00	—	9 00
Хабôвки (Закопаного) на Перемышль, Ряшевъ, або Тарнôвъ	232	—	—	—	—
Хабôвки (Закопаного) на Ряшевъ або Тарнôвъ	—	5 25	—		—
Хабôвка (Закоп.) на Стрый	—	—	834	—	—
Мушыны, Криницѣ, Жегестова на Тарнôвъ		—	—	—	9 00
Мушыны Криницѣ Жегестова на Ряшевъ або Тарнôвъ	—	5 25	—	—	—
Мушыны Криницѣ Жегестова на Тарнôвъ (в. 1/8 до 30/9)	—	—	9 00	—	—
Мезе-Ляборцъ Щавного-Кулящного на Перемышль	—	—	9 00	—	—
Надберезя и Тарнобжеґа	—	—	6 00	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець гол.)	218	9 29	9 10	5 45	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець Пôдзамче)	158	9 13	8 45	5 19	—
Сучавы	9 40	—	7 37	12 27	6 36
Кимполюнґа	9 40	—	7 37	—	—
Радôвцевъ	9 40	—	7 37	—	6 35
Бергомета и Чудина	9 40	—	—	—	—
Новоселицѣ	9 40	—	7 37	—	—
Слободы рунгур. Копальнѣ	9 40	—	—	—	6 35
Гусятина на Галичъ	9 40	—	7 37	—	—
Чорткова на Галичъ	—	—	—	12 27	—
Борислава	—	—	8 02	12 10	—
Бельца	—	—	—	4 45	—
Сокаля	—	—	7 48	4 45	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова на Стрый)	—	—	8 34	12 10	—
Стрыя и Скольго	—	—	8 47	—	—
Скольго, Хирова, Станиславова на Стрый	—	—	2 02	—	—
Гребенова (вôдъ 10/7 включно до 30/8)	—	—	2 02	—	—
Бруховичь (вôдъ 12 мая почавши ажь до вôкликаня)	—	—	8 10	—	—

Вôдходять зô Львова до	поспѣшный	особовый			
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	224	10 10	4 50	10 35	6 55
Варшавы	—	10 10	4 50	—	6 55
Хабôвки (Закопан.) на Тарнôвъ або Ряшевъ	—	10 10	—	—	—
Хабôвки (Закопан.) на Ряшевъ або Перемышль	—	—	9 35	—	—
Хабôвки (Закоп.) на Стрый	—	—	9 50	7 10	—
Мушыны Криницѣ, Жегестова на Тарнôвъ або Ряшевъ	—	10 10	—	—	—
Мушыны Криницѣ, Жегестова на Тарнôвъ (вôдъ 1/8 включно до 30/9)	—	—	—	6 55	—
Мушыны, Криницѣ Жегестова на Тарнôвъ	—	—	4 50	—	—
Мушыны, Криницѣ на Стрый	—	—	—	7 10	—
Мезе-Ляборцъ, Щавного-Кулящного на Перемышль	—	—	—	6 55	—
Надберезя и Тарнобжеґа	—	10 10	4 59	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця гол.)	608	244	9 40	10 30	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця Пôдзамча)	622	256	1 04	10 47	—
Сучавы	615	—	10 5	2 55	10 10
Чорткова на Галичъ	—	—	—	2 55	—
Гусятина на Галичъ	615	—	—	—	10 30
Слободы рунгур. Копальнѣ	—	—	10 15	—	10 30
Новоселицѣ	615	—	—	—	10 30
Бергомета н. С. и Чудина	615	—	—	—	—
Радôвцевъ	615	—	10 15	—	10 30
Кимполюнґа	615	—	—	2 55	—
Сокаля	—	—	9 20	6 45	—
Бельца	—	—	9 20	—	—
Борислава на Стрый	—	—	5 40	9 50	—
Лавочного (Мункача, Серенча, Мішкольца, Пешту) и Хирова на Стрый	—	—	5 40	—	7 10
Станиславова, Долины, Болехова на Стрый	—	—	—	9 50	7 10
Скольго и Хирова на Стрый	—	—	—	9 50	—
Стрыя и Скольго	—	—	—	3 05	—
Гребенова (тôлько вôдъ 10/7 включ до 30/8)	—	—	—	9 50	—
Бруховичь (почавши вôдъ 12 мая ажь до вôдкликаня)			3 35	—	—
Зимной-вôды (почавши вôдъ 12 мая ажь до вôдклик.)	—	—	3 42	—	—

Розклады ѣзды въ видъ кишеневôвъ можна дôстати въ бюрахъ информаційныхъ, касахъ стаційныхъ и у кондукторôвъ

*) Годины печатаній грубыми черенками означують пору ночну вôдъ год. 6-ои вечеромъ до год 5-ои 59 мін. рано. Въ бюрѣ информаційномъ ц. к. австр. зелѣзниць держазныхъ у Вѣдни (улиця Іоанна 29) якъ такожь въ бюрѣ информаційномъ ц. к. австр зелѣзниць держазныхъ у Львовѣ (улиця Третого мая ч. 3, готель Імперіяль), удѣляе ся устныхъ або письменныхъ обясненъ въ справахъ дотычно служby на ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ. О скôлько пôдручники дозволяють, засягнути тамъ-же можна информацій вôдносячихъ ся до решты австро-угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць. Въ бюрахъ информаційныхъ продае ся выдаваній черезъ ц. к. австр. зелѣзницѣ державій білеты до ѣзды и шпитки зуставлюваныхъ посвѣдчень до ѣзды якъ такожь тарифы. 4980

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и одвѣчальный редакторъ: Иванъ Белей. Папѣръ въ фабр. Черлянькон. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 247. Львôвъ, Четверъ 3 (15) падолиста 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и рускихъ свитъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek. I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платить ся у Ексонв.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком:

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлий рôкъ	18 зр.	на цѣлий рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлий рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Реклямації неопечатáні вôльнѣ вôдъ порта.

Поединоке число коштуе 8 кр. в. а.

Оголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовôго а въ рубрицѣ „Надісłане“ по 20 кр. в. а

Вѣдики числять ся по 10 кр. пôдъ стилпа.

Змѣна престола въ Россіи.

Въ прасѣ европейскôй можна подыбати много вѣстей и комбінацій на тематъ, якій буде напрямъ правлѣня нового царя Николая II. и якій змѣны настануть у внутрѣшнôй політицѣ Россіи. Розумѣе ся, що тѣ всѣ вѣсти остануть поки що лишь комбінаціями, на скôлько не опирають ся на фактахъ, зъ котрыхъ можна бы дôйти до цѣлкомъ певныхъ заключень. А тыхъ фактôвъ доси дуже мало, бо вся увага, якъ царя такъ и правительственныхъ кругôвъ, звернена и занята головно теперь похоронными торжествами. Для характеристики тыхъ голосôвъ прасы годить ся подати бодай одинъ зъ нихъ — и длятого выбираемо петербургску допись до N. fr Presse, бо она мѣстить ще найменше неточностей и не разить тенденційностію.

Зъ великимъ напруженьемъ — пише петербургскій кореспондентъ — слѣдять тутъ перші акты урядовѣ Николая II., щобы бодай въ сей способъ найти пôдставу до оцѣнки характеру нового самодержавця. Вже нинѣ признають въ найвысшихъ кругахъ правительственныхъ, що не надѣяно ся, абы Николай II. мавъ стôлько самостôйности, якъ се вôнъ заявивъ сейчасъ по обнятю правлѣня. Загально думано, що дотеперѣшне найблизше окруженье молодого монарха, отже переважно молодѣ войсковѣ, будуть мати на него вплывъ, — але теперь що разъ бôльше можна пересвѣдчити ся, що царь не радо пôддаесь особистымъ вплывамъ. Царь очевидно старае ся засягнути всесторонныхъ информацій, а вôдтакъ самостôйно рѣшати. Вельми характеристичный способъ, въ якій уложено маніфестъ при вступленю на престолъ. На превелику радôсть закаменѣлои ортодоксіи приказано оберпрокураторови св. синода, Побѣдоносцеву, уложити маніфестъ, однакъ та радôсть була передчасна. Замѣсть того, щобы уложеный Побѣдоносцевомъ маніфестъ пôдписати, велѣвъ царь переслати телеґрафічно змѣстъ маніфесту президентови рады міністерскои Бунґому и презесови департаменту законодатного Сольскому та зажадавъ, щобы тѣ достойники сейчасъ переслали телеґрафічно свою евентуально вôдмѣнну опінію. Якъ дуже царь бувъ пересвѣдченый о тôмъ, що маніфестъ Побѣдоносцева потребуе змѣны, выходить зъ того, що выжидавъ майже зъ горячковою нетерпеливостію вôдповѣдей Бунґого и Сольского. Коли наспѣли вôдповѣди, царь розваживъ ихъ основно, зробивъ ще власноручно деякі змѣны, а вôдтакъ велѣвъ оповѣстити маніфестъ. [На скôлько цѣла та информація о зредаґованю маніфесту правдива, не знати, бо пôсля найновѣйшихъ вѣстей уложеньемъ маніфесту мавъ занятися кн. Вяземскій, презесъ департаменту царскихъ апанажѣвъ. — *Прим. Ред.*]

Друга дуже характеристична обставина, промовляюча за тымъ, що Николай II. хоче самостôйно вести правлѣнье, була бы отся, що царь хотѣвъ основно познакомитись зъ всѣми важнѣйшими подѣями правительственными зъ часôвъ свого вôтця, а передо всѣмъ длячого наступила така змѣна що-до політики Александра II. Въ тôй цѣли привикавъ царь бувшого міністра вôйны ґр. Милютина и на довгихъ зъ нимъ конференціяхъ засягавъ информацій. Выбôръ царя есть дуже добрый, бо ґр. Милютинъ належить до высоко образованыхъ людей и може выдати безсторонный судъ о подѣяхъ, позаякъ проживаючи майже вôдъ десяти лѣтъ на Криму, не брався участи въ нѣякихъ интриґахъ двôрскихъ. Зъ обставины, що ґр. Милютинъ приѣхавъ до Петербурга, заключають, будьто бы царь загадавъ надати ему урядъ канцлера и поручивъ брати участь въ нарадахъ міністрôвъ та здавати цареви справу зъ тыхъ нарадъ. [Найновѣйшѣ вѣсти рѣшучо заперечують, мовь бы ґр. Милютинъ мавъ занятися урядъ канцлера, вже хочь бы зъ тои причины, що ґр. Милютинъ номимо своеи тѣлеснои и душевнои рѣзвости числить теперь 78 лѣтъ житя. — *Прим. Ред.*]

Въ найблизшôмъ часѣ уступить міністеръ справъ внутрѣшныхъ Дурново, а кандидатами на его наслѣдниковôвъ суть: бувшій его помôчникъ Плеве, котрого сильно пôдпираe вел. кн. Михаилъ Николаевичь, и мівістеръ судôвництва Муравьевъ. Если бы Муравьевъ ставъ міністромъ справъ внутрѣшныхъ, тогдѣ Плеве обнявъ бы урядъ міністра судôвництва. Вкôнци ще одна змѣна наступить, а то що дотеперѣшный ґенералъ-ґубернаторъ Москвы вел. кн. Сергій Александровичь прийде до Петербурга, де для него буде креованый новый урядъ ґенералъ-ґубернатора. Въ сей способъ управа політично-адміністраційна, якъ въ Петербурзѣ такъ и въ Москвѣ, перейшла бы въ руки оберполіцмайстра. За перенесеньемъ вел. кн. Сергія до Петербурга промавляе бажанье вел. кн Аліціи, котра хотѣла бы мати свою сестру, выдану замужь за вел. кн. Сергія, при собѣ въ Петербурзѣ.

— —

Обѣжникъ міністра справъ заграничныхъ, розосланый до всѣхъ заграничныхъ посольствъ россійскихъ, звучить такъ: Є. В. нашъ императоръ, переймаючи найвысшу власть, котру ему Провѣденье въ своихъ недослѣдимыхъ судьбахъ передало, рѣшучо постановивъ, переняти такожь въ цѣлôмъ обсягу ту высоку задачу, яку поставивъ собѣ его улюбленый, незабутный отець. Є. Величество пожертвуе всѣ свои силы для розвитку внутрѣшного добробыту Россіи, не вôдступить нѣ на крыхту вôдъ вповнѣ мирнои, льояльнои и рѣшучои політики, котра такъ дуже причинила ся до загального успокоения. Россія остане вѣрна своимъ традиціямъ, буде старатись удержати приязнй зносины зъ всѣми державами та буде и дальше добачати въ пошановању права и законного порядку найлѣпшу запоруку безпечности державъ. На початку достославного правлѣня, котре теперь належить до исторіи, намѣрена цѣль мѣстила ся лишь въ идеалѣ для свого власного добра и на нѣчию шкоду могучои и щасливои Россіи. Нинѣ, при початку нового правлѣня, признаемо ся мы всѣ зъ рôвною щиростію до тыхъ самыхъ засадъ, молимо благословенъства Господа, щобы тѣ засады черезъ довгі лѣта здѣйстнили ся незмѣнно и благодатно. Звольте тѣ заявленя императора подати до вѣдомости правительства, при котрôмъ вы акредитованій, и вôдчитати повысшій обѣжникъ міністрови справъ заграничныхъ.“

Сей обѣжникъ выкликавъ якъ найлѣпше вражѣнье у европейскихъ державъ. Fremdenblatt пише: „Заявленье, що новый монархъ Россіи хоче заховати на дальше мирну, льояльну, рѣшучу політику свого вôтця и добрі вôдносины Россіи до всѣхъ державъ, выкличе всюды найприемнѣйше вражѣнье, бо заповѣдае, що велика сила Россіи и теперь буде переважати на сторону мира Николай буде такъ само якъ его отець сторожемъ европейского мира. Европа приймe зъ вдоволеньемъ то запевненье, дане въ имени царя мудрымъ, досвѣдченымъ міністромъ, котрый вже вôдъ многихъ лѣтъ придбавъ собѣ довѣре свого монарха и поважанье всѣхъ кабінетôвъ, а котрый вôдъ засадъ нинѣ въ обѣжнику высказаныхъ. Майже нѣколи не вôдступивъ и бувъ завсѣгды рѣшучимъ, вѣрнымъ речникомъ мирнои політики царя.“

Такожь и у внутрѣшнôй політицѣ задумуе царь Николай II. придержуватись тыхъ засадъ, котрі причиняють ся до скрѣпленя мира и добробыту. На се вказуе маніфестъ до народу фінляндского, выданый ще въ Ливадіи пôдъ датою 6 с. м.: „Допустомъ Божимъ перенявши въ спадщинѣ посѣданье вел. княжества Фінляндіи, хочемо на будуче реліґію и основнй законы краю, а такожь права и привілеґіи, якими кождый станъ и всѣ мешканцѣ разомъ, высокй и низькй, згаданого вел. княжества доси користувались въ силу конституціи того краю, затвердити и прирѣкаемо удержати всѣ тѣ права конституційнй ненарушенй въ повнôй силѣ и значѣню.“ — Польскй ґазеты доносять, що ґенералъ ґубернаторъ Варшавы Гурко мае уступити, бо въ высокихъ кругахъ правительственныхъ невдоволенй зъ его поведеня, котрымъ дразнить населенье краю.

— —

Вô второкъ прибула домовина зъ тѣломъ Александра III. до Петербурга. Наочный свѣдокъ похоронôвъ описуе такъ свои вражѣня:

Надъ столицею залягла густа мрака. На Невскôмъ проспектѣ вже раннымъ ранкомъ выстоюють непроглядні товпы народу, бо они тамъ вже о пôвночи уставились. Широка улиця гарно прибрана въ емблемы жалôбнй та высыпана грубо пѣскомъ и четиньемъ. О 8-ôй годинѣ понеслись три выстрѣлы пушочнй зъ крѣпости; вôзъ за возомъ котить ся, войска зъ музиками надходять и уставляють ся вздовжь улицѣ, а за ними море головъ людскихъ. Офіцыры на коняхъ перебѣгають то сюды то туды. Теперь замыкають кордономъ войсковымъ бôчнй улицѣ; на мостахъ нѣ живои душѣ. О 9-тôй годинѣ зачиняють дверѣ всѣхъ домôвъ, а на сторожи стають двôрники зъ своими округлыми табличками мосяжными на грудяхъ; такъ само позамыканй всѣ склепы и шинки. Въ зачиненыхъ вôкнахъ выглядають головы цѣкавыхъ; декуды плачено по 200 рублѣвъ за вôкно. Балконы прибранй чорно, але на нихъ нема нѣкого. Наразъ устае рухъ возбвъ, и похôдъ уставленый въ улицяхъ ладить ся до походу. О год. 10-тôй зновъ три выстрѣлы пушочнй — домовина зъ тѣломъ прибула на Николаѣвскій дворець зелѣзничій. Глухо гомонять дзвоны, бубны войска бубнять и чоло походу коло будынку рады мѣскои зачинае двигатись.

На прогалинахъ улиць товны людей. Зъ лавокъ и драбинъ пороблено на борзѣ трибуны, на котрыхъ товны людей. Дзвоны гомонять, а вôдъ часу до часу гремлять выстрѣлы пушочнй. Вражѣнье сумного походу прибôльшують свѣтла ґазовыхъ лямпъ, пробиваючй крôзь жалôбну опону крепову и высокй стовпы чорнй, обведенй зеленью, на вершку котрыхъ горить ґазъ въ чашахъ. Вже чоло походу скрутило на проспектъ Адміральскій, вже видно праиоръ дому Романовыхъ, червону хоругвь воєнну зъ царскимъ гербомъ, улю-

Де-що про идею жѣночого руху.

Вôдчитъ Ольги Кобылянськои на зборахъ товариства рускихъ жѣнокъ на Буковинѣ.

(*Докôнченье.*)

Кому не звѣстно, якъ мужчина узброеный до борбы о истнованье? Хто-бъ не вôдчувавъ и не знавъ того? Кому-бъ остало незвѣстно, якъ выхованье и заковы кождого вѣку и усюды подавали ему помôчну руку?

А вмѣсто того жѣнка! Чимъ узброено ви, щобъ дати ѣй можливôсть заспокоити въ першôй лінии вымоги природы, а далѣ, щобъ могла бути й собѣ сама цѣлію? Чимъ узброена вона до борбы о истнованье, що зроблено для неи, щобъ дати ѣй жити, якъ не перечить, не забороняе того природа: жити пôсля своихъ здôбностій, своеи силы и своихъ вымаганьъ!... Ѣй лишь одно не забороняе ся, въ неи лишь одна збруя въ житю, а то сльозы, сльозы и ще разъ сльозы!

О, не кажѣть, що чоловѣкъ о ню дбае, мае о ню дбати! Не обманюйте себе самыхъ и не ганьбѣть природы, наче-бъ вона систематично приводила неповнолѣтныхъ неудачникôвъ на свѣтъ и вкладала труды о нихъ лишь выключно въ руки мужчинъ! Вона казала до жѣнки, якъ й до чоловѣка, и до пташки и до рослины: „ось ты — и жий!“

Жити! Се гарна рѣчь, кому припала „добра доля“ и хто мае щастье бути въ добрыхъ обставинахъ. Хто мае родичѣвъ, що дбають, хто мае доброго, щирого товариша мужа, — та якъ жити тôй сиротинѣ, котра осталась безъ родичѣвъ, не посѣдаючи нѣ маетку, котрый теперь надае властиву вартôсть людинѣ, нѣ краcы, нѣ инпихъ новабныхъ прикметъ, котрі-бъ чинили ей уймаючою и придбали ѣй мужа! Якъ жити тôй сиротинѣ? — пытаю я. Якъ жити ѣй житьемъ повнымъ, а то пôсля ей силы, ей здатностій, вымогъ, потребъ, коли вона пхнута выхованьемъ своимъ лишь на одну дорогу, а то лишь на однѣську дорогу подружя, въ котре увôйти ѣй не удало ся, а по-за котрымъ дорога для неи замкнена, загороджена, и вона полишена крайнôй нуждѣ, выжидае хлѣба, ласки, и корить ся, — корить ся неразъ аж до упадку! Адже и въ ей груди уклавъ Богъ серце зъ чувствомъ, а може й дуже горяче, щире серце може и вона стала-бъ доброю сердечною жѣнкою, товаришкою мужа? Адже ей зъ маленьку выховували лишь на то выключно на то! Якъ жити тôй сиротинѣ? — пытаю ще разъ.

А такихъ сиротять, безталанныхъ жѣнокъ в тысячѣ и тысячѣ на свѣтѣ!

И якъ думаете, высоко-поважанй посестры, чи не подати тымъ бѣднымъ, немовь на посмѣховиско полишеным существамъ, помôчну руку? не постарати ся и для нихъ о кусникъ хлѣба, а властиво о можливôсть, щобъ вони могли придбати его собѣ самй, щобъ наука и праця стали для нихъ цѣлію и заступили имъ то, чого не осягнули, — заступили мужа й родину! Адже и вони хотѣли бы въ житю мати якусь утѣху, якесь задоволенье!

Отже стремлѣнье то, щобъ забезпечити жѣнкамъ долю на выпадокъ, коли-бъ не вышли за-мужь — бо заключати подружье тяжко и мужчинѣ въ теперѣшныхъ часахъ, хоть вônъ и мае кусникъ хлѣба для себе — стремлѣнье то зве ся рухомъ жѣночимъ або еманципаціею жѣнокъ. Тожь не лякати ся намъ тыхъ слôвъ и не уявляти собѣ пôдъ ними якого-тамъ антихриста або якого демона, що хоче пôрвати нашй жѣнки и пхнути на дорогу смѣховиска и бездорожа! Нѣ, се слова невинній и безпечнй, и не нанесуть жѣнкамъ нашимъ нѣ сорому, нѣ горя!

Въ краяхъ, де освѣта и культура стоять высоко, якъ въ Нѣмеччинѣ, Анґліи, Франціи и навѣть въ Россіи, жѣнки не лякають ся вже тыхъ слôвъ: вони порозумѣли ихъ есенцію и борють ся горячо, щобъ забезпечити собѣ долю такъ, якъ забезпечують ей собѣ мужчины, т. е. ихъ батьки, мужѣ и братя. А батьки, мужѣ и братя пôдпирають ихъ, уступають ся за ихъ долею и борють ся по соймахъ и въ радахъ державныхъ, и ступають чимъ-разъ то въ передъ, въ передъ!

Мужчины тотй знають, що жѣнка, котра узброена фаховымъ образованьемъ, котра годна своими власными силами заробити на себе, становить сама собою велику силу, годна стати имъ пôдпорою, наколи бъ и имъ забракло здоровля й силы до борбы о истнованье — годна повести тогдѣ и сама дѣтей своихъ до цѣли, не угинаючись пôдъ вагою нужды такъ, якъ угинають ся теперь бѣднй вдовицѣ-матерѣ, щобъ выпроводити дѣточокъ своихъ „у люде“, — годна выробляти зъ нихъ твердй, крѣпкй, чистй характеры, сильнй немовь львы! А теперѣшній часы вымагають такихъ характерôвъ.

Глубокй умы зрозумѣли вартôсть такои жѣнки и тому й Ґете казавъ уже: „Учѣте и выховуйте доньокъ вашихъ такъ, щобъ могли своимъ дѣтямъ и вôтця заступити“.

А якъ думають у насъ о тôмъ стремлѣню? якъ витають у насъ рухъ жѣночій? якъ заховуемось мы, Русинки въ тôмъ руху, котрый ширить ся въ цѣлôй Европѣ невинно? Та не вôдповѣмь я на то нѣякимъ словомъ. Нехай кожда зъ насъ жѣнокъ вôдповѣсть сама собѣ.

На сей тематъ могла-бъ я довго говорити, та щобъ не умучити слухачокъ моихъ, вôдповѣмь лише на закиды противникôвъ жѣночого руху.

Вони кажуть, що жѣнка не здôбна до иншои працѣ, окрôмъ працѣ домашнои; що вона носить на собѣ вже зъ природы клеймо дилетантства; що въ ей учинкахъ показуе ся недостатокъ силы — и т. д., и т. д.

Та рѣчь мае ся инакше.

Вводячи жѣнку въ житье, природа не пытала: „чи се мужчина чи жѣнка, щобъ менѣ надѣлити ихъ вôдповѣдными здôбностями?“ Нѣ! природа казала лише: „ось ты — и жий!“ И тому скажу, що недостаточнôсть тая, бракъ силы духовнои не лежить въ жѣнцѣ яко людинѣ вже зъ природы, а походить вона и выробляе ся зъ систематично ограниченого выхованя, яке дôстае вона вже вôдъ колыски, котре выхованье звертае бôльше увагу на розвôй ей чутя, анѣжь на духовй здôбности, характеръ и силу фізичну, и заглушуе, такимъ чиномъ, всѣ инші голосы въ ей душѣ. Що однакъ жѣнка — людина, такъ само якъ и мужчина, и вымоги природы у неи такй самй якъ и въ него, и вона мусить зъ тои причины пôдъ тыми самыми услôвями якъ и вônъ выховувати ся до борбы о истнованье, а узброивши ся наукою, знаньемъ законôвъ, знаньемъ рôзныхъ галузей

бленого коня царя „Льорда“ перебраного въ жалобу и зъ пятьдесять иншихъ коней, що несуть гербы — коли на двôрци складають домовину на блескучій вôдъ золота вôзъ жалôбный зъ царскою короною на верху, запряженый въ вôсѣмь коней. Митрополитъ зъ духовеньствомъ, що ишовъ на передъ ажь до Знаменьского собора, вôдправивъ при домовинѣ молебенъ. Кождый вôддѣлъ войска, поббчь котрого поступае похôдъ, вôддае войковій гоноры: войско салютуе, бубны бубнять, а музики войковій граютъ хоралъ Бортнянського „Коль славенъ“. Вôдтакъ ѣде рицарь въ чорнôмъ панцири зъ мечемъ въ низъ спущенымъ на знакъ жалобы. За нимъ депутаціи и молодѣжь шкôльна. Дальше поступаютъ мінístры, совѣтъ державный, ескадрона кирасирôвъ, герольды, чотири оберсты, що несуть мечь державный и медалѣ та ордеры покôйного на подушкахъ зъ брокату золотистого. Ордеры Терезы и Стефана закôнчують рядъ чужосторонныхъ ордерôвъ, а ордеръ Андрея россійскій ордеры. Вôдтакъ наступаютъ царскій инсигніи, царскій стягъ, щитъ и мечь, всѣ короны зъ московского Кремля, а вкôнци царска корона, несена чотирма достойниками: генералами Глинкою и Мавриномъ та членами совѣта державного Игнатьевымъ и Убрилемъ, скипетръ и яблоко державне. Все те блищить на сонци вôдъ дорогоцѣнныхъ камѣнѣвъ: рубінôвъ, смарагдôвъ, перелъ. Приходить черга на священьство и хоры спѣваковъ. Синій дымъ зъ кадильниць плыве у воздусѣ, а спѣвъ „Господи помилуй“, выконаный артистично сопранами и басами, пôдносить величавôсть походу.

Наразъ забубнили бубны, войска спрезентували оружье, прапоры похилились а зъ далека давъ ся чути звукъ спѣву въ сумѣшь зъ музикою. На улицяхъ залягла тишина а товпы людей вôдкрывае головы и хрестить ся. Вже видно китицѣ зъ чорныхъ перъ струсиныхъ на головахъ коней, котрыхъ ведуть офіцеры, а за ними величезный золотистый катафалькъ. На степеняхъ его стоять чотири генеральній адъютанты и чотирнацять генералôвъ та держать золотомъ перетканій шнуры вôдъ домовины. Домовина вкрыта до половины горностаевою мантіею царскою зъ золотого брокату, котрои кôнцѣ держать два генералъ-майоры. Довкола катафальку поступае 60 пазѣвъ зъ смолоскипами и высочезній гренадиры въ своихъ медвежихъ шапкахъ. За домовиною поступае царь Николай II. зъ дружиною и членами родины царскôв. Царь бувъ въ уніформѣ преображеньского полку. При соборахъ Исакіевскôмъ, Казаньскôмъ и при палатѣ Аничкова пристававъ похôдъ и духовеньство вôдчитало евангелія. Похôдъ замыкають повозы, въ котрыхъ ѣдуть царица-вдова и вел. княжны. Походъ доходить по-надъ Неву до Петро-павловского собора, на вершку котрого повѣвае величезна хоругвь жалôбна. Похôдъ бувъ довгій пять верстъ и станувъ передъ соборомъ о год. 2-гôй пополудни.

Похороны вôдбудуть ся за тыждень а за той часъ зъѣдуть ся до Петербурга заступники чужосторонныхъ дворôвъ. Вже теперь доносять про выѣздъ знатныхъ достойниковъ: архикнязя Кароля Людвика, короля данського зъ

працѣ, зможе и сама боротись о житейскій средства, а то все не завадить ѣй стати ся щирою любячою подругою чоловѣка и матерію дѣтямъ.

И такъ, высоко поважанѣ сестры мои скупляймо ся, працюймо надъ собою всѣми силами! Не цураймо ся найбѣднѣйшои спротивны. Берѣмо ся до рôзнороднои працѣ, щобъ могли стати на власныхъ силахъ въ житю, щобъ могли стати ся гординею нашихъ батькôвъ, братôвъ, мужѣвъ, и стати пôдпорою нашому народови, пôдвалиною нашои націи, и щобъ вона могла славитись своимъ жѣноцтвомъ, якъ своимъ найкрасшимъ цвѣтомъ.

Просвѣщаймо ся, щобъ представити якусь силу, щобъ не даватись вѣчно и вѣчно допатати, корити, щобъ доля наша не була вѣчно доля служебниць-жебрачки! Бо чи-жь нема въ Русинкахъ жаднои силы, чи нема въ нихъ наклонôвъ до чогось великого, могучого, а лише наклоны до терпѣня, услуги и покоры? Та нѣ! Въ насъ мусить бути сила, мусить бути будучнôсть, — лише звернѣмось самій до себе та спамятаймось, що Господь Богъ надѣливъ насъ тыми самыми здатностями, якъ и другихъ, и що мы лише доси спали.

Не правда-жь, дорогій сестры мои, що мы доси лише спали, и що въ насъ е сила?

Тымъ, котрымъ бы думки мои выдали ся за смѣливій и за новомодній, пригадаю слова великого поета англійского, а то Шекспіра, [„Коріоланъ“]:

Erfüllen wir, was Sitte stets begehrt,
So bleibt der Staub des Alters unversehrt;
Wenn Irrthum aufgehäuft zu Bergeshöh'n,
Kann siegend Wahrheit nimmermehr besteh'n!

[Зъ „Народа“.]

кн. Вальдемаромъ, котрій онодгы переѣздили черезъ Берлинъ, короля сербского, наслѣдика румуньского и иншихъ. Зъ Парижа выѣхала окрема депутація, на котрои кошты подорожѣ ухвалено онодгы въ палатѣ послôвъ 120.000 франкôвъ.

Рада державна.

Вчерашне засѣданье палаты послôвъ зачало ся интерпеляціями. Пос. Зігмундъ интерпелювавъ въ справѣ катастрофы въ копальняхъ въ Бріксъ, пытаючись, хто провинивъ ся, чи удѣлено запомоги родинамъ погибшихъ робôтникôвъ та чи правительство хоче въ дорозѣ законодатнôй зарадити подôбнымъ катастрофамъ въ копальняхъ. — Пос. Адамекъ интерпелювавъ, чи правительство предложить проéктъ закона дотычно заснованя загального пенсійного институту для приватныхъ урядникôвъ.

Пос. Крамаржъ поставивъ нагляче внесенье зъ причины перенесеня державнои школы ткацкои зъ Ломницѣ до иншого мѣста, а то — якъ говоривъ — за кару, бо Ломница належить до опозиціи противъ коаліціи. — Наглячôсть внесеня вôдкинено.

Приступлено до дебаты надъ скороченымъ способомъ нарадъ надъ реформою закона цивільного. По поодинокихъ бесѣдникахъ: Кронаветерѣ, Пацаку, Пініньскôмъ, промавляли генеральній бесѣдники Барайтеръ (противъ) а Морсей (за) и на тôмъ перервано дальшу дебату.

Слѣдуюче засѣданье вôдбуде ся въ суботу.

Найважнѣйшою справою, котру обговорюють въ кругахъ парляментарныхъ, есть реформа выборча. Якъ стоить справа, не знати, але, якъ кажуть, на найблизшôй конференціи правительства зъ проводирями коаліційныхъ сторонництвъ мають запасти рѣшучій ухвалы. Kurjer Lw. доносить, що на ту конференцію маe бути запрошеный такожь пос. Вахнянинъ.

Въ колѣ польскôмъ деякій послы дуже невдоволенй зъ дотеперѣшного поведеня тыхъ „мужѣвъ довѣра“, котрій ведуть нарады зъ правительствомъ въ справѣ реформы, а то длятого, що нѣхто не може знати, якъ стоить справа. Длятого пос. Леваковскій спросивъ на нараду польскихъ послôвъ зъ мѣстъ и тамъ высказано жаль проводирямъ кола, що роблять якійсь переговоры по-за плечима. Въ наслѣдокъ того мавъ заявити Залескій, що польскій репрезентанты въ конференціяхъ міністеріяльныхъ будуть выступати въ своѣмъ имени а не кола польского.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

Загальный зборъ членôвъ акад. товариства „Ватра“ вôдбувъ ся дня 11 н. ст падолиста с. р.

Засѣданье збору отворивъ тов. Макарушка яко голова товариства, а вôдтакъ здавъ загально справу зъ дѣяльности товариства. Выймаемо зъ него важнѣйшій давій: Науковый рухъ въ товариствѣ бувъ досыть оживленый, вôдчитôвъ и дискусій було досыть; кромѣ того кôлькохъ членôвъ мало вôдчиты въ ремѣсничôмъ товариствѣ „Зоря“. Бібліотеку побôльшено о 76 чиселъ въ 109 томахъ и передплачувано по зниженôй цѣнѣ илюстрованій часописи „Zlata Praha“ и „Moderne Kunst“, а а зъ журналôвъ „Житє і слово“ и „Сѣверный Вѣстникъ“. Въ напрямѣ другôмъ — удѣлюваня членамъ матеріяльныхъ пôдмогъ товариство майже переступило границѣ; на одинацять подань о удѣленье безпроцентовыхъ позичокъ вôдмовлено лише тромъ, и то зъ причины недостачѣ грошей; прочій поданя полагоджено прихильно, удѣливши позичокъ на суму 120 зр. Крôмъ того старало ся товариство удѣляти своимъ членамъ порадъ въ справѣ лекцій приватныхъ и діюрнъ, постаралось о знижки до закладôвъ купелевыхъ, на представленя театральній, на выставу краéву и о безплатного лѣкаря. Дальше переходячи до стану маéткового „Ватры“ зложивъ тов. Макарушка подяку Хв. товариствамъ „Просвѣта“ и „Руска Бесѣда“ за безплатне вôдступленье льокалю, Выс. соймови за запомогу 100 зр., Хв радѣ мѣста Львова за 25 зр., всѣмъ редакціямъ и добродѣямъ, що спомагали бібліотеку и читальню товариства, якъ такожь тымъ, що жертвували добровôльній датки на цѣли товариства. Зъ дрôбнѣйшихъ чинностій выдѣлу належить пôднести: участь въ вечерку Шевченка устроенôмъ руско-народными товариствами; высыланье телеграмъ на вечерки Шевченковій до Вѣдня, Тернополя и т. д.; повитанье делегаціею товариства проф. Грушевского по его приѣздѣ до Львова; участь въ похоронѣ бл. п. д-ра Омеляна Огоновского, промова одного члена „Ватры“ надъ могилою въ имени молодежи и выдрукованье коштомъ и заходомъ товариства стихôвъ бувшого члена С. Яричевского „Грудка на могилу д-ра Ом. Огоновского“. Зъ иншими товариствами академичными, рускими и польскими, оставало товариство въ дружныхъ зносинахъ. Тов. „Академичне Брацтво“ вôднеслось було до членôвъ „Ватры“ письменно въ справѣ полученя обохъ товариствъ; по довшихъ нарадахъ и сходинахъ членôвъ выдѣлъ „Ватры“, въ цѣли скоршого полагодженя сеи важнои справы, зажадавъ, щобы „Брацтво“ предложило конкретну ухвалу свого загального збору въ тôй справѣ, а позаякъ „Ватра“ вôдповѣди на своѣ письмо не дôстала, то справа остаe доси неполагодженою.

Дальше наступили справозданя скарбника и бібліотекаря. Выймаемо и зъ нихъ важнѣйшій давій.

Приходы товариства:

Решта касова зъ р 1892/3 . .	101·37	зр.
Вписове и вкладки . . .	106·80	„
Запомоги и датки . . .	128·20	„
Вôдпренумерата часописей . .	51·67	„
Прихôдъ зъ магазину и бібліотеки .	8·40	„
Иншій приходы	14·71	„
Разомъ	411·15	зр.

Розходы:

Услуга	44·00	зр.
Опалъ и свѣтло	35·40	„
Бібліотека	79·20	„
Часописи	66·11	„
Инвентарь	10·98	„
Иншій выдатки	33·86	„
Разомъ	269·55	зр.

Отже полишилось на слѣдуючій рôкъ 141·60 зр. Зъ того 50 зр. рѣшивъ зборъ призначити на фондъ коренный и зложити на удѣлову книжочку „Народнои Торговлѣ“. Бібліотека „Ватры“ числить теперь 408 чиселъ въ 575 томахъ. Въ сѣмъ адміністр. роцѣ прибуло 76 книжокъ въ 109 томахъ, а журналôвъ прибуло 95 сшиткôвъ [або черезъ передплату чи даромъ]. Зъ закупленыхъ дѣлъ научныхъ належить пôднести Билиньского System ekonomii, Рітнера Prawo kościelne, Тілля Prawo prywatne и цѣлый рядъ кодексôвъ та уставъ, такъ що теперь бібліотека посѣдае майже всѣ пôдручники до испытôвъ правничихъ. На слѣдуючій рôкъ замовлено вже знаменитій пôдручники до літературы, исторіи и медицины. До збôльшеня бібліотеки причинились Вп. добродѣѣ: бл. п. д-ръ Омелянъ Огоновскій, д-ръ Дамянъ Савчакъ, Кость Паньковскій, д-ръ Кость Левицкій, проф. Олександеръ Барвѣньскій, о. Віктôръ Езерскій зъ Полоничъ, бл. п. Сильвестеръ Дашкевичъ зъ Чернôвцѣвъ, проф. Фінкель и Старженьскій, Наукове тов. им. Шевченка, товаришѣ Осипъ Маковей, Романъ Чайкôвскій, Василь Щуратъ, Володимиръ и Юліянъ Левицкій, Лонгинъ Цегельскій и Козиньскій. — Зъ бібліотеки користало 43 товаришѣвъ, вызичивши 202 книжокъ и 188 журналôвъ, разомъ 390 чиселъ.

По тыхъ справозданяхъ выбрано новый выдѣлъ, котрого складъ уже въ „Дѣлѣ“ подано. Ново выбраный голова тов. Грушкевичъ подякувавши за выборъ и заявивши, що по найлѣпшôй совѣсти и по силамъ своимъ працювати буде для товариства, говоривъ дальше такъ:

„Програмъ ставити не буду, хочь се може въ модѣ, бо уважаю то до якоись мѣры за бляху; незначна практична робота а посуваюча дѣло на передъ е вартнѣйша нѣжь многообѣцюючій слова, котрымъ до дѣла далеко. Замѣсть того скажу коротко, якъ я гляджу на справы людскій взагалѣ, а на нашій спеціяльно, а зъ того думаю выплыне вже й те, якій вымоги ставлю до себе яко голова и до товаришѣвъ яко членôвъ товариства.

„Справы людскій розвиваютъ ся такъ, якъ розвиваeсь чоловѣкъ, а чоловѣкъ пôдлягае такъ якъ и всѣ истоты вôдвѣчнымъ законамъ природы. Причины истнованя законôвъ правлячихъ всесвѣтомъ не знаемо и знати не будемо, а й не можемо знати, бо не знаемо причины истнованя насъ самыхъ — мы-жь бо самій, а спеціяльно нашъ розумъ, суть що такъ скажу лишь выпадковою або результатомъ тыхъ же законôвъ, — истнуемо, бо истнувати *мусимо*. Мы можемо лише спостерѣгати факты и зъ нихъ дорогою индуктивною ставити загальній права, котрій маютъ для насъ значѣнье лишь яко провôдники улекшуючій намъ орієнтуватись. Однымъ зъ такихъ загальныхъ правъ насъ тутъ теперь обходячихъ есть право загальнои *еволюціи* естествъ живучихъ: всьо, що живе, улягае въ кождôй хвили безперерывнôй перемѣнѣ, и то въ той способôбъ, що истоты лѣпше приноровленій до обставинъ и окруженя, середъ якихъ живуть, заховують ся при житю. коли иншій мусять загибати; а позаякъ множенье ся поступае въ скоршôмъ темпѣ, нѣжь перемѣна окруженя, то й лѣпше приноровленье ся обусловляе захованье при житю цѣлого ряду подôбныхъ истотъ т. е. цѣлого роду. Такимъ найлѣпшимъ приноровленьемъ есть для истотъ пôдѣлъ працѣ т. е. чимъ-разъ бôльше спеціялізованье чинностей орґанізму; у высшихъ же истотъ т. е. зъ бôльше спеціялізованымъ орґанізмомъ бачимо ще иншого рода пôдѣлъ працѣ — именно творенье ся суспôльностей для взаимнои обороны, для скрѣпленя ся въ борбѣ о истнованье. Такою найвысше розвитою истотою е чоловѣкъ, котрый взявъ перевагу надъ цѣлымъ свѣтомъ звѣриннымъ. Що-жь допомогло ему вытворити и заховати до нинѣ рôдъ людскій? — чи може сила фізична? — нѣ! тажь левъ сильнѣйшій вôдъ чоловѣка — ото розумъ, а зъ нимъ бôльше свѣдома орґанізація суспôльна. Рôдъ людскій тамъ де иде о спôльного ворога истнованя цѣлои людскости, т. е. о звѣра, лучить ся солідарно до борбы зъ нимъ. Але зъ часомъ и середъ того роду людского вытворюють ся рôзницѣ, а то за-для розширеня его по всѣхъ усюдахъ землѣ, бо чоловѣкъ мусѣвъ приноровитись до обставинъ краю т. е. вытворити въ собѣ прикметы, котрій бы були ему помôчными въ борбѣ зъ даною природою, — такъ повстали расы, а за ними й народы. Адже народы мають такъ само право до истнованя, якъ и цѣла людскôсть загаломъ взявши, а маючи те право, стараютъ ся о захованье себе черезъ самооборону, котра зновъ полягае на якъ найлѣпшôмъ приноровленю ся до все-перемѣнюючихъ ся обставинъ житя. Народы що не зъумѣютъ того законами, мусять уступати мѣсце иншимъ, бôльше приноровленымъ до обставинъ, лѣпше заосмотренымъ въ борбѣ о истнованье. Чимъ бôльшій рôзницѣ мѣжь народами, чимъ высше котрый станувъ, тымъ бôльша небезпечнôсть для того другого; зновъ же чимъ менший рôзницѣ а бôльше точокъ схôдныхъ, тымъ бôльшій нахилъ до сполученя ся для обороны того, що е имъ спôльне, противъ третього; — по-за тымъ йде вже роздѣлъ и самооборона власна. На чôмъ же маe она опиратись? Тажь не на силѣ фізичнôй, лишь на тôмъ, що дало людскости перевагу надъ звѣрами, т. е. на силѣ духа або розуму, котрый потрафить обдумати средства до обороны. А чи маемо мы нинѣ якій слѣды успѣшнои дѣяльности того духа? Маемо! ото вытворенье добре зорґанізованыхъ суспôльностей, котрій высше станули вôдъ такихъ же въ свѣтѣ звѣриннôмъ. А сли спытаемо: якъ давъ ся вытворити той ладъ, то знайдемо вôдповѣдь що при спôвудѣлѣ трохъ идей, котрій повстали въ умѣ людскôмъ: *любови, правды и працѣ*. А що такъ есть, доказуе те, що людскôсть, немовь вôдчуваючи, що люде кермуючій ся тыми засадами етичными, оборонюють ей передъ загибелію, вôддавала имъ все честь и чула для нихъ лише вдячнôсть. Чимъ бôльше яка суспôльнôсть була розвитою, тымъ бôльше свѣдомо робила те вже за житя тыхъ людей, менше же розвита суспôльнôсть, менше свѣдома, доперва по смерти узнавала ихъ заслуги. На вôдворôтъ зновъ есть фактомъ, що противниковъ тыхъ засадъ людскôсть все вôдкидала, пятнуючи ихъ дѣяльнôсть яко шкôдну для своеи самообороны.

„Звернѣмось теперь до насъ, — мы-жь прецѣнь також не малый народъ, котрый маe право до истнованя, якъ и иншій, а тымъ самымъ не тôлько мусить истнувати, але й старатись всѣми силами до захованя свого быту яко народу; — хто бы вôдтягавъ ся вôдъ того, надъ тымъ нашъ народъ не тôлько перейде до порядку дневного, але ще вважаючи его за шкôдного справѣ загальнôй, буде старатись позбутись его зъ мѣжь себе. Самооборона въ боротьбѣ о истнованье есть нашимъ обовязкомъ природою на насъ вложенымъ. Средствъ до той боротьбы повинній мы лишь такихъ уживати, якъ и иншій, т. е. силъ духа, и при его помочи старатись народъ такъ повести, щобы вôнъ ставши на рôвни зъ иншими народами зъ огляду культурного, умѣвъ приноровити ту культуру въ якъ найкористнѣйшій способôбъ до своихъ обставинъ, щобы мôгъ вôдтакъ смѣло ставити чоло всякимъ супротивностямъ. Однакъ намъ ще далеко-далеко до того, ще мало дуже мало, есть людей свѣдомыхъ цѣлій и обовязкôвъ; многихъ зражуютъ неудачѣ, а за тымъ иде зневѣра въ силы власній. — Дорогою певною, що веде до пôднесеня нашого, есть ширенье правдивои просвѣты и выдобуванье ей зъ пôдъ залежности економічнôй. Но до того треба людей, котрій бы були перенятій любовію до народу, котрій бы йшли все правдою, признаючи заслуги другихъ, и сполучаючи всѣ силы, що тою дорогою такожь идуть; котрій бы працювали для народу пильно и невсипущо. До того покликана передовсѣмъ молодѣжь, що маe колись стати на чолѣ народу. Но щобы просвѣщати другихъ, треба бути самому просвѣченымъ, длятого повинностію нашою есть впередъ основна праця надъ собою самыми, щобы вôдтакъ могти зъ спокôйною совѣстію и зъ ясно вытиченымъ пляномъ працювати, а не робити експеріментôвъ. Товариство-жь академічне есть скупленьемъ силъ молодыхъ, де бы въ першôй лінiи вымѣнювались гадки, що причиняeсь до розширюваня кругозору поглядôвъ на свѣтъ; по друге, щобы молодѣжь заправлялась до сповнюваня обовязкôвъ горожаньскихъ; а врештѣ, щобъ знаходила неразъ помôчь чи то матеріяльну чи моральну та розрывку такъ потрѣбну для працюючого чоловѣка. Мы Русины истнувати мусимо, бо такъ, товаришѣ, судьба намъ велѣла. До побѣды дôйдемо лишь працею розумною. Хто не хоче зъ нами працювати, той противъ насъ, надъ тымъ нарôдъ перейде до порядку дневного. Отже побѣда лежить въ нашихъ рукахъ, — дорога до неи тяжко, терниста але певна“.

По выборѣ выдѣлу прийшли на порядокъ дневный внесеня. Найживѣйшу дискусію выкликала справа сполученя товариствъ „Ватры“ зъ „Брацтвомъ“. Многій забирали слово и ставляли рôзній внесеня, а результатъ дискусіи бувъ такій, що зборъ заявивъ ся одноголосно за сполученьемъ и ухваливъ таке внесенье: „Поручае ся выдѣлови не приступати до жаднои акціи въ справѣ сполученя, доки „Акад. Братство“ не дасть вôдповѣди на наше письмо домагаючи ся ухвалы ихъ загального збору; — въ такôмъ выпадку маe выдѣлъ скликати якъ найскорше „надзвычайный загальный зборъ“. Дальше ухвалено, щобы товариство у-

рядило въ часѣ мясниць вечерницѣ зъ танцями на дохбдъ „стіпендіи им. Шевченка“.

Збборъ, оживленый а поважный тревавъ вбдъ годины 3 до 8½ вечеромъ.

НОВИНКИ.

— **Церковь св. Норберта въ Краковѣ** прикрашує ся послѣдными часами гарнымъ иконостасомъ мальованымъ першорядными артистами. Головну заслугу сего, що краковска церковь одержить прикрасу, вбдповѣдаючу руско-католицкому обрядови, треба приписати въ першбмъ радѣ крил. о. Борсукови, що своєю запопадливостію зумѣвъ при скупыхъ грошевыхъ средствахъ перемѣнити убогій передъ тымъ монастирскій храмъ на типову греко-кат. церковь. Для иконостаса выготовивъ бувъ покбйный Матейко рядъ рисункбвъ, пбсля котрыхъ малюють ся теперь поодинокій образы Архітектонічный плянъ выготовивъ бувъ сов. будбвництва Стрыєньскій въ дусѣ италійского ренесанса XVI. столѣтя зъ характеристичною аттиковою коронкою въ горѣ. Мальованье иконостаса ще не скбнчене за-для недостачѣ фондбвъ, однако зъ того, що вже доси выготовлено, можна оцѣнити красу сего твору штуки. Именно умѣщено доси отсій образы: маляря Россовского на золотбмъ поли мальованій два намѣстній образы Пр. Богородицѣ и Спасителя та образы св. Николая и Юрія. Зъ образкбвъ помѣщеныхъ на фрузѣ, т. зв. празникбвъ готовій и умѣщеній три, роботы Унєржиского, Россовского и Тетмаєра — прочихъ ще нема задля недостачѣ фондбвъ. Рядъ апостолбвъ по двохъ на образѣ, зъ котрыхъ ббльшбсть роботы Россовского, выпавъ знаменито, але и тутъ нема ще одного образа. Головный образъ Христа, яко архіерея, мальованый такожь Россовскимъ, не помѣщеный ще въ церквѣ, бо бувъ высланый на львбвску выставу, де звернувъ на себе увагу знатокбвъ. Найсумнѣйше представляє ся горѣшна часть иконостаса, бо тамъ єсть доси ледве одинъ образокъ пророка въ медаліонѣ; на прочихъ одинадцять нема теперь фондбвъ Взагалѣ, якь каже проф. В. Лущкевичь, що се все описує въ краквбскбмъ Czas-ѣ, робить иконостасъ дуже користне вражѣнье и не можна припустити, щобы таке гарне дѣло штуки не було докбнчене; длятого думає, що *если вже неможливо числити дальше на приватну жертволюбивбсть*, то може найшлась бы она у правительства, котре розпоряджає фондами на цѣли монументальнои штуки.

— **Львбвска москвофільска молодѣжь академична** — по двократнбмъ вбдкиненю ц. к. намѣстництвомъ статута завязуваного тою молодѣжію общества пбдъ назвою „Трудъ“ [на мѣсце розвязаного „Академического Кружка“] — збброла ся була минувшого мѣсяця въ сали університетскбй для поновного обговореня статута. Збброло ся ихъ 10, а комісарь 11-ый. И заразъ почавъ ся спбръ о языкъ. Статутъ бувъ уложеный звѣстнымъ „язычієвъ“ нашихъ т. зв. „старыхъ“, а два зъ мѣжь збброни десятки въ своихъ промовахъ выговоромъ велико-рускимъ домагали ся уперто, щобы статутъ бувъ уложеный въ языцѣ россійскбмъ. Огже выбрано комітетъ зъ трехъ молодцѣвъ и поручено єму справу сю порѣшити. Якъ той комітетъ порѣшивъ, поки-що не вѣдомо.

— **Радникъ дзора гр. Гоесь**, провізоричный управитель краєвого правительства на Буковинѣ, именованый дѣйстнымъ президентомъ Буковины.

— **Въ справѣ задуманого обходу ювілея уніи Берестейскои** подає „Душпастырь“: „Въ недѣлѣ 4. и 11. с. м. запросивъ Є. Е. митрополитъ значный кружокъ Русинбвъ львбвскихъ, такъ духовныхъ якъ и свѣтскихъ, для пбдготовляючихъ роббтъ до 300-лѣтного ювілея уніи Берестейскои. Збброній выбрали зъ мѣжь себе комітетъ, котрому поручили перестудіювати многій надбсланій вже проекты на святкованье сего торжества и на пбдставѣ тыхъ уложити програму. Комітетъ жде велика праця, бо всѣ надбсланій проекты [мѣжь ними глубоко обдуманый и выкбнченый Всч. о. П. Крипякевича зъ Гнилиць Великихъ] мають на оцѣ зробити се свято свѣтлымъ всенароднымъ и епохальнымъ. Въ складъ комітету пбдъ проводомъ митрополита вбйшли: предсѣдатель о. митратъ М. Сѣнгалевичь; мѣстопредсѣдатель: о. митратъ А. Бѣлецкій и п. д-ръ И. Шараневичь; секретарѣ: о. Т. Пюрко, оо. С. Юрикъ, Р. Яцковскій, В. Навроцкій; члены пос. Ол. Барвѣньскій, о. д-ръ Бартошевскій, о. крил. Бачиньскій, сов. Бережницкій, о. А. Василевскій, пос. А. Вахнянинъ, сов. С. Гавришкевичь, о. М. Ганкевичь, д-ръ Кл. Ганкевичь, о. Е. Гузаръ, о. д-ръ І. Делькевичь, сов. Дроздовскій, Д. Ковальскій о. д-ръ Комарницкій, о. д-ръ І. Левицкій, инспекторъ Ив. Левицкій, о. Он. Лепкій, проф. Б. Маринякъ, о. Т. Павликбвъ, о. прал. А Петрушевичь, о. д-ръ К. Сарницкій, М. Спожарскій, о. А. Тороньскій, о. прал. Л. Туркевичь, директоръ Е. Харкевичь, д-ръ С. Федакъ.“

— **Зелѣзница Станиславбвъ-Вороненка.** Дня 19 н. ст. падолиста наступить — якъ мы вже доносили — отвореньє зелѣзничого шляху Станиславбвъ-Вороненка. Шляхъ сей довгій 96·5 кільометрбвъ иде найгарнѣйшою гбрскою околицею всходнои Галичины и подає подорожному пречудни виды. Почавши вбдъ Станиславова (на высотѣ 253·5 метрбвъ надъ поверхнею моря), иде зелѣзничій шляхъ до Хриплина, переходить по зелѣзнбмъ мостѣ по-надъ надвбрняньску Быстрицю, дотыкає сѣлъ Братковець, Тысменичанъ и Тернозицѣ лѣсноі и доходить до Надвбрноя, вбдтакъ выходить зъ долины рѣки Быстрицѣ и коло Лоєзои (на высотѣ 549 метрбвъ) дбстає ся до кбтловины Прута, въ котрбй бѣжить по-при Делятинъ, Дору, Яремче, Ямну, Микуличинъ и Тартарбвъ ажь до Вороненки, положеноі вже на хребтѣ пограничныхъ гбръ. Часть зелѣзницѣ мѣжь Надвбрною а Вороненкою дуже гарна, але єи будова належала до найтяжшихъ задачь будбвничои техніки Тутъ стрѣчено величезній перешкоды треба було ломыти величезній скалы, будувати довженній мосты и тунелѣ. Мосты пбдъ Яремчемъ и Ямною се слава будбвничои штуки. Мбстъ нбдъ Яремчемъ мае 190 метрбвъ довжины а єго розпятье въ луку 65 м., отже пбдъ тымъ взглядомъ єсть одинокимъ мостомъ на цѣлбй кули земнбй, бо моста зъ такимъ широкимъ лукомъ нема доси на земли. Взагалѣ на просторѣ Надвбрна-Вороненка єсть вбсѣмь великихъ мурованыхъ мостбвъ, два малій тунелѣ и одинъ великій, на граници, 1221 метрбвъ довгій, зъ чого 653 метры припадає на галицку сторону. Величезній склепѣня мостбвъ се въ будбвництвѣ зелѣзничбмъ велика новина, бо до будовы ужито тутъ муру, каменя и цеглы, мѣжь тымъ якъ доси уживано при подббныхъ мостахъ майже выключко зелѣза. Сю новину можна було ввести головно за для користныхъ мѣсцевыхъ условинъ т. є. доброты будбвляного каменя и дешевости щоглового дерева. Будова мимо значныхъ трудностей терену тревала не цѣлій два роки, а головнымъ управителемъ будовы бувъ инспекторъ Косиньскій.

— **Про найденый скарбъ въ Трбйци** снятиньского повѣта, о чбмъ мы свого часу згадували, доносять зб Снятина до однои львбвскои часописи такій близшій вѣсти: Мельникъ, що служить на двбрскбмъ обшарѣ въ Трбйци, Нѣмець, копавъ щось коло млына и докопавъ ся якоись скринѣ та попросивъ чотирохъ людей, що помогли єму занести сю скриню до хаты. Отворивши єи въ хатѣ, мавъ мельникъ найти въ скрини згаданій дукаты. Вбнъ наказавъ людямъ нѣкому про се не говорити, сказавъ, що поѣде до Вѣдня вымѣняти грошѣ и обѣцявъ имъ нагороду. До дня 24 н. ст. жовтня ѣздивъ вбнъ дѣйстно три разы, а привхавши зъ Вѣдня, заплативъ людямъ, що єму помагали переносити скриню по 100 зр. и обѣцявъ имъ дати ще по 100 зр., если нѣкому не скажуть про найденый скарбъ. Передъ двома тыжднями, въ недѣлю збброли ся ти помбчники въ коршмѣ, а тамъ пбдпивши собѣ такъ розбалакали ся, що стали оповѣдати про найденый скарбъ. На се надбйшовъ жандармъ, а почувши, о що рѣчь иде, взявъ тыхъ людей до протоколу, а вбдтакъ зробивъ у мельника ревізію. Однако не найшовъ тамъ дукатбвъ, лише якійсь золотый перстень и бразелетку, обѣ рѣчи оцѣненій — якъ кажуть — на кблька тысячѣвъ зр. Мельника и єго помбчникбвъ повѣзъ заразъ жандармъ до заболотовецкого суду и тамъ замкнули ихъ до арешту. Въ судѣ при протоколѣ сказавъ мельникъ, що найшовъ ти дорогоцѣнности разомъ зъ дукатами, але що обѣ рѣчи походять зъ найновѣйшихъ часбвъ, то заходить пбдозрѣнье, що цѣлый скарбъ мусить бути краденый. Дальше сказавъ мельникъ що одного разу прийшла до него знана въ селѣ „ворожка“ и просила єго, щобы вбнъ позволивъ ѣй заразъ молоти, а она покаже єму за те, де лежить въ земли закопаный скарбъ. Вбнъ послухавъ єи и на другій день забравъ ся до копаня. Догадують ся, що скарбъ мусить походити зъ крадежи и коли мельникъ выкопавъ дѣйстно якусь ббльшу суму грошей або дорогоцѣнностей, то вбнъ ихъ ще всѣхъ не вымѣнявъ анѣ не попродавъ, лише може зновъ десь закопавъ въ землю. Дальше слѣдство выяснить мабуть цѣлу справу.

— **Краєва рада шкбльна** ухвалила на своѣмъ засѣданю зъ дня 12 падолиста с. р.: 1) именувати Кароля Штрайта заступникомъ учителя музики и спѣву въ учительскбй семинаріи въ Самборѣ; 2) перемѣнити вбдъ 1 сѣчня 1895 р. школы народній: 3-клясову въ Бирчи, добромильского повѣта, на чотироклясову, одноклясовій въ Чашинѣ, лѣского повѣта, и въ Забужи сокальскбмъ, сокальского повѣта, на двоклясовій; 3) приймити до вѣдомости справозданье краєвого шкбльного инспектора зъ люстрациі учительскои семинаріи въ Самборѣ; 4) приймити до вѣдомости справозданье краєвого шкбльного инспектора зъ візитациі народныхъ шкблъ въ Дрогобичи.

— **Вправы спѣвацкого товариства „Львбвскій Боянъ“** вбдбудуть ся завтра [въ пятницю] о годинѣ 7-бй вечеромъ. Выдѣлъ взывае всѣхъ членбвъ, щобы въ комплетѣ и точно збброли ся. — *В. Ш.*

— **Товариство „Руска Бесѣда“ въ Станиславовѣ** пригадує Вп. Землякамъ, що **вечеръ зъ танцями** вбдбуде ся въ четверъ 22 н. ст. падолиста въ салѣ касина мѣщаньского. Просимо не призабути и якъ найчисленнѣйше прибути, щобы молодшій забавились, а старшій въ громадній гутбрцѣ порадились, розвѣяли сумъ обгортаючій нашь народный горизонтъ та й пбднесли може й неодну здорову гадку въ нинѣшныхъ невзгодинахъ. — *Вбдъ Выдплу.*

— **Доповняючи выборы до радъ повѣтовыхъ.** Въ Пбдгайцяхъ на мѣсце помершого Казим. Зарембы выбрано до рады повѣтовои зъ ббльшои посѣлости одноголосно Іосифа Торосевича, властителя Голгочь. — При выборѣ въ Збаражи одного члена повѣтовои рады на мѣсце гвардіяна Бернардинбвъ кс. Крупиньского, выбрано Як. Круга, збаражского бурмістра.

— **Рада мѣста Львова** порѣшила остаточно на вчерашнбмъ засѣданю справу будовы польского театру. Ухвалено, що театръ мае станути на площи Голуховскихъ и що мае ся будувати коштомъ громады. Вбдъ краєвого выдѣлу зажадае мѣсто Львбвъ лише субвенціи.

— **Холєра** появила ся вже вбдъ кблькохъ днѣвъ въ Куликовѣ. Жиды, мѣжь котрыми лучили ся першій занедужаня укрывали пошесть, боячи ся антіхолеричныхъ заряджень власти, ажь въ суботу, коли занедужала одна христіянка середъ пбдозрѣныхъ познакъ и въ ночи померла, завѣдомили о пошести власти въ Жовквѣ. Мѣжь тымъ въ мѣсточку брудъ и безграничный непорядокъ, а въ додатку нема нѣ одного лѣкаря.

— **Огнѣ.** Въ Чертежи въ жидачѣвскбмъ повѣтѣ выбухъ дня 26 жовтня огонь Семилѣтный хлопець, що бавивъ ся коло стодолы сѣрниками, пбдпаливъ стодолу. Вбдъ того огню погорѣло чотирохъ необезпеченыхъ господарѣвъ. — Въ Залучи надъ Черемошемъ на фбльварку д-ра М. Криштофовича згорѣли три стирты зббжа, вартости зъ 10.000 зр. Огонь выбухъ мабуть вбдъ искры льокомобілѣ. Шкода була обезпечена.

— **Бурѣ.** Дня 13 н. ст. падолиста лютивъ ся страшный орканъ въ пбвнбчнбй Нѣмеччинѣ, у Франціи и Бельгіи та наробивъ великои шкоды особливо портовымъ мѣстамъ. И такъ доносять зъ Гамбурга, що вихоръ позрывавъ тамъ дахи и комины. Въ пристани позрывавъ орканъ множество кораблѣвъ и понѣсъ на море. Телефонічна комунікація перервана. Такожь въ Любецѣ наробила буря великого знищеня. Вежа Марійского костела почала хитати ся и грозить заваленьемъ. На пароходѣ „Штрасбургъ“ пбрвавъ вѣтеръ зъ щоглы моряка. Много домбвъ заваливъ вихоръ, при чбмъ покалѣчило ся богато людей. Такій самій вѣсти надходять зъ пбвнбчнои Франціи и зъ Бельгіи.

— **Дробній вѣсти.** Намѣстникъ гр. Бадені выѣхавъ до Вѣдня. — Vaterland доносить, що вже сими днями буде оголошене именованье львбвского епископа-суфрагана кс. Пузины краквбскимъ епископомъ. — На понедѣлковыхъ авдієнціяхъ приймавъ цѣсарь мѣжь иншими віцепрезідента краєвои рады шкбльнои д-ра Бобжиньского.

Господарство промыслъ и торговля.

— **Білянсъ руского товариства задаткового „Вѣра“ въ Перемышли** за часъ вбдъ 22 червня 1894 до 31 жовтня 1894 представляє ся ось-якъ:

Приходъ.

		зр.	кр.
1.	Фондъ резервовый	175	—
2.	Удѣлы	4942	—
3.	Вкладки щадничій	13683	93
4.	Кредитъ банковый	2035	—
5.	Позички на скрипты	206	13
6.	Позички на векслѣ	1133	—
7.	Вбдсотки	414	18
8.	Кошты адміністрациі	340	77
	Разомъ	22930	01

Ad 8)

а)	Друки	46	54
б)	Книжки щадничій	—	10
в)	Нотарь	263	63
г)	Книжки удѣловій	9	30
д)	Табуля	21	20
	Разомъ	340	77

Розхбдъ.

		зр.	кр.
1.	Вкладки щадничій	116	26
2.	Позички на скрипты	16105	—
3.	Позички на векслѣ	5085	—
4.	Вбдсотки	19	03
5.	Кошты адміністрациі	1382	85
6.	Льокациі	100	—
	Разомъ		
	Готбвка	121	87
	Разомъ	22930	01

Ad 5)

а)	Кошты заснованя	127	27
б)	Друки	576	50
в)	Платня член. дирекціи	105	—
г)	Мешканье	14	—
д)	Инвентарь	137	20
е)	Выдатки канцелярііи	15	45
и)	Нотарь	266	63
з)	Табуля	21	20
н)	Порта	19	60
	Разомъ	1382	85

Перемышль дня 1 листопада 1894.

Д-ръ Т. Кормошь вр. *Ол. Ярема* вр. *Ив. Харханъ* вр.

Телєґрамы „Дѣла“

Вѣдень 15 падолиста. Міністеръ Мадейскій мавъ довшу авдієнцію у цѣсаря, мабуть въ справѣ реформы выборчои. Клюбъ Гогенварта заявивъ, що буде голосувати за правительственнымъ проектомъ реформы выборчои.

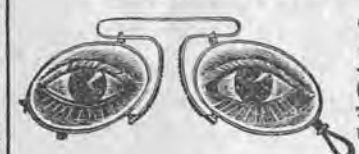
Прага 15 падолиста. Віцебурмістромъ выбраный на ново молодо-Чехъ д-ръ Подлипный.

Берлинъ 15 падолиста. Цѣсарь дозволивъ внести до парляменту проектъ закона о вкороченю правъ стоваришень. Міністромъ судбвництва именованый Шенштедъ, католикъ, належачій до центрумъ.

Парижь 15 падолиста. Начальный провбдъ войскъ французскихъ на Мадаґаскарѣ противъ Говасбвъ оббйме ґен. Дішеснъ.

Надѣслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пбдъ Коперникомъ“, Львбвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручає у великбмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокля, дальногляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайти, ленты мѣрильній, ніоны, сібелѣ, манометры и т. п. Устроєни звбнкбвъ електричныхъ. Всякій направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляют точно. 148

Волосѣнній матерацы

по зр. 14, 15, 18, 20 до 30 зр. поручає спеціяльна роббтня постели 351 10—16

ІОСИФА ШУСТЕРА

у Львовѣ, улиця Коперника ч. 7.

Колдры шитій въ найббльшбмъ выборѣ.

НА СЕЗОНЪ ОСѢННЫЙ

Просить ся ласкаво всѣхъ Вп. Гостей выставовыхъ пересвѣдчити ся о дивнбй дешевости осѣнныхъ и зимовыхъ товарбвъ, вже спровадженыхъ въ великбй скблькости.

Слѣдуючій товары продають ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ доки истнує запасъ:

1000 модныхъ муфбвъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·50, 2·— до 5 — зр.
1000 кожуховыхъ шапокъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·80, 2·20 до 4·— зр.
1000 флянельовыхъ и суконныхъ блюзъ осѣнныхъ и зимовыхъ 2·50, 3·— до 6 зр.
500 гальокъ волбчковыхъ по 2·50 до 4·— зр.
1000 хустокъ Гімаляя, найббльшій родъ 1·75, 2·25 до 4·— зр.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ суконокъ на осѣнь и зиму 1·80, 2·50 зр.
1000 модныхъ плащикбвъ на осѣнь и зиму вбдъ 4 зр. и высше.
3000 одягбвъ для хлопчикбвъ у всѣхъ величинахъ по 1·80, 2·—, 3·— зр. и высше.
Особливій новости въ стяжкахъ, воалях, капелюхахъ дамскихъ и дитинныхъ, рукавичокъ ґлясе, дуньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, панчохахъ, парасоляхъ до дощу, блюзахъ шовковыхъ и вовняныхъ, шляфрокахъ, костюмахъ и неґліжахъ надбйшли власне въ великбй скблькости и доповняють ся щоденно.

Особливша гуртовна продажь принагбдна

въ вбддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимбвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лбжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лбжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (вырббъ килимбвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 гарнітурбвъ „Louvre“ на лбжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лбжка и 1 на стблъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 гарнітурбвъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лбжка, 1 на стблъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рбзныхъ краскахъ по 75, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·35, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый вырббъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (бґера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцбвъ флянельовыхъ въ найлѣпшбмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваникбвъ пбдъ и надъ лбжка по 1·50 и 2·25 стрижей по 2·50, 3 и высше.
300 диванбвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванбвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванбвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванбвъ пбвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкбвъ хбдникбвъ 8—10 метрбвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкбръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкбрки Анпора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ імітаціею шкбры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальонній у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портіеры и занавѣсы коронковій аж до найлѣпшихъ сортбвъ.

Всякій въ провінціи надсылань поручення полагоджує ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

4895 180—?

РОБбТНЮ ДАМСКИХЪ ОДЯГбВЪ

отворила у Львовѣ, ринокъ 29, I. поверхъ.

Емилія Соколовска

ученица Ворта.

Науку крою и шитя удѣляє практичною методою. Приймає сукнѣ до скроєня. Формы продають ся.
Ласкавій замовленя выготовлює по умѣреныхъ цѣнахъ.
386 **Поручає ся Вп. Публицѣ.** 4—8

Швайцарскій бритвы зъ вкладными вбстрями по зр. 2·80 дальшій вбстря по 85 кр.

4595 *поручає*

ПЕТРО ХШОНСТОВСКИЙ

торговля зелѣза у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.)

Цѣнники илюстрованій рбзныхъ предметбвъ до розпорядимости.

До складу товарôвъ
Д. ЛЄСНЕРА
надбûшли всѣ новости на наближаючій ся осѣнный и зимовый сезонъ въ **величавомъ и богатомъ выборѣ** и поручаютъ ся **дуже горячо** Вшан. Публицѣ до перегляду, по цѣнахъ установленыхъ якъ можна найнижше (безъ конкуренціи).

ВОддѢЛЪ ДЛЯ МОДНЫХЪ МАТЕРІЙ

ОСѢННЫЙ и ЗИМОВЫЙ СЕЗОНЪ

1894—95.

Haute Nouveauté Cheviot,	чиста вовна	.	.	.	120	цм.	широкій,	метеръ	зр. 1.55
Haute Nouveauté Cheviot,	„ „	.	.	.	120	„	„	„	„ 1.75
Haute Nouveauté Cheviot,	„ „	.	.	.	120	„	„	„	„ 1.95
Cheviot carreaux,	„ „	.	.	.	120	„	„	„	„ 1.95
Анґлійскій Cheviot, mêlé,	„ „	.	.	.	120	„	„	„	„ 2.—
Crêpe-Cheviot,	„ „	.	.	.	120	„	„	„	„ 1.90
Дамске сукно,	„ „	.	.	.	110	„	„	„	„ 1.45
Drap brodé,	„ „	.	.	.	95	„	„	„	„ 1 15
Drap uni,	„ „	.	.	.	95	„	„	„	„ 1.10
Carré en noppe,	„ „	.	.	.	110	„	„	„	„ 1.70
Haute Nouveauté Cheviot,	„ „	.	.	.	120	„	„	„	„ 2.40
Haute Nouveauté Cheviot,	„ „	.	.	.	130	„	„	„	„ 3.10
Камґарнъ Nouveauté	„ „	.	.	.	120	„	„	„	„ 1 85
Камґарнъ Haute Nouveauté,	„ „	.	.	.	120	„	„	„	„ 2.90
Камґарнъ dessiné,	„ „	.	.	.	120	„	„	„	„ 3.—
Nouveauté-камґарнъ,	„ „	.	.	.	100	„	„	„	„ 1.30

Specialité exclusive,	чиста вовна	.	.	.	.	120	цм.	широкій	метеръ зр. 2.90
Colorè anglais,	„ „	.	.	.	.	120	„	„	„ „ 2.75
Petit carreaux anglais,	„ „	.	.	.	.	120	„	„	„ „ 2.10
Drap des dames exclusive,	„ „	.	.	.	.	95	„	„	„ „ 1.25
Анґлійска флянеля,	„ „	.	.	.	.	116	„	„	„ „ 1.70
Foulé Nouveauté,	„ „	.	.	.	.	120	„	„	„ „ 1.35
Foulé,	„ „	.	.	.	.	90	„	„	„ „ —.70
Казанъ, гладкій,	„ „	.	.	.	.	90	„	„	„ „ —.80
Анґлійскій модный Cheviot,	„ „	.	.	.	.	100	„	„	„ „ 1.15
Diagonal сукно,	„ 5	.	.	.	.	120	„	„	„ „ 1·—
Дамске сукно,	„ „	.	.	.	.	120	„	„	„ „ —.82
Cheviot mêlé,	„ „	.	.	.	.	120	„	„	„ „ —.80
Cheviot Nouveauté,	. .	.	.	.	.	85 цм. широкій, метеръ 48 кр. и г. д.			
Найлѣпшій шовки на сукнѣ,	. .	.	.	.	.	60 цм. широкій, метеръ зр. 2.30			
Шовки зъ десенями до убранія,	. .	.	.	.	.	64 цм. широкій, метеръ зр. 1.50			
Шовковій плюшъ,	. .	.	.	.	.	45 цм. широкій, метеръ зр. 1.20 и 1.50			

Величезнй припасы найновѣйшихъ бархетôвъ въ прегарныхъ десеняхъ и флянельовыхъ котонôвъ въ безчисленныхъ вôдмѣнахъ красокъ.

Великій выбôръ шовковыхъ товарôвъ!

Для провінціи взôрцѣ и илюстрованй журналы даромъ и франко.

СКЛАДЪ ТОВАРÔВЪ Д. ЛЄСНЕРА,

ВѢДЕНЬ, VI., Mariahilferstrasse ч. 83.

Сутерены, партеръ, мезанинъ и I. поверхъ.

328 11–11

СТАРЙ

ВДÔВЪ И СИРÔТЪ

40% чистого зыску для по священникахъ всѣхъ трехъ Епархій.

приймають ся

Одинъ удѣлъ 5 зр. и 50 кр. вписове.

Поручає ся

ТОВАРИСТВО

для выробу и торговлѣ

РИЗЪ ЦЕРКОВНЫХЪ

ВЪ

САМБОРѢ.

Сплата ратами допускає ся.

ФЕЛОНЫ

ВДОВЫ И СИРОТЫ

Выробомъ ризъ занимають ся по священниках. 289 11—52

до направы

Змѣна мешканя!

Спеціялістъ недуги ухъ, носа и горла

Д-ръ І. Райнгольдъ

364 мешкає теперь 11—39

при улици Сикстускôй, ч. 21.

Змѣна мешканя!

Дентистъ

Д-ръ С. Райнгольдъ

365 мешкає теперь 11 39

при улици Сикстускôй, ч. 21

Ножѣ рѣзницкй и масарскй власного выробу поручає — направы машинъ до шитя приймає

ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ

кожôзникъ у Львовѣ ул. Боимôвъ ч. 3.

Цѣнники даромъ.

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Вôдъ давна звѣстный зъ своєи доброты и запаху правдивый

РОССІЙСКІЙ ЧАЙ

въ торговли

В. АДАМОВИЧА

ВЪ БРОДАХЪ

фунтъ дуже доброго	зр. 1·40
фунтъ найлѣпшого оригін. опакован.	зр 2·50
фунтъ „Имперіяль“ цѣсарскои	зр. 3·50
фунтъ высѣвокъ зъ найлѣпш. чаювъ	зр. 1·20
кава „Сірiюсъ“ франко 5 кіло	зр. 9·50

3·5 8—52

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

JÓZEF JWANICKI

LWÓW. HOTEL ŻORZA

CENY MASZYN OD 25 DO 65 RATAMI PO 4 ZŁR. MIE.

PROSZĘ ŻĄDAĆ CENNIKI

AJENCI CHODZĄ PO DOMACH Z MASZYNAMI TYLKO Z FABRYK ŻYDOWSKICH.

146 31—?

Лишь **тогдѣ правдивый**, если триграннa флящина есть замкнена низше поданою опаскою (червоный и чорный друкъ на жовтôмъ папери).

Доси не перевысшеный!!!

В. Мааґера

правдивый очищеный

ТРАНЪ ЗЪ ПЕЧѢНКИ

(въ законно обезпеченôмъ опакованю)

зъ фабрики

ВІЛЬГЕЛЬМА МААҐЕРА

у Вѣдни.

Розслѣдженый першорядными повагам и **медичными и за-для своєи легкои стравности** поручены також дѣтямъ, и записуваный у всѣхъ тыхъ случаяхъ, въ котрыхъ лѣкарь хоче досягнути **скрѣпленя цѣлого орґанізму, именно грудей и легкихъ, збôльшеня ваги тѣла, полѣпшеня сокôвъ, а такожь взагалѣ прочищеня крови.** — **Флашку по 1 зр.** можна купити въ складѣ фабричнôмъ **Wien III./3., Heumarkt Nr. 3.,** а також **майже по всѣхъ аптикахъ австро-угор. державы.**

У Львовѣ у пп. аптикарѣвъ: Петра Міколяша, Жигмонта Рукера, Якова Байзера, К. Крижановского, та у пп. купцѣвъ: Стан. Маркевича и К. Балабана.

Головный складъ и розсылка для цѣлои австро-угор. державы:

W. MAAGER, WIEN

III./3., Heumarkt 3. 353 4—18

Противъ наслѣдуванъ заряджує ся судове слѣдство.

Цѣны знижень о 15%

ТОВАРИСТВО ПОВОРОЗНИЧЕ

ВЪ РАДИМНѢ

стоваришенье зареєстроване зъ ограниченою порукою и субвенціоноване Выс. выдѣломъ краєвымъ у Львовѣ

поручає свои

выробы поворозничй и тенетий

також

поясы до машинъ, линвы до кафарôвъ и поромôвъ, ґурты до выбиваня вôзкôвъ, ходники на коридоры, сѣти до ловôвъ и рыболовства на всякй выробы мотузковй и прикрасы.

Товариство побудувало галѣ на взôръ заграничныхъ, спровадило улѣпшенй машины, взагалѣ зробило все, чого вымагає поступъ и выкôнченье выробôвъ. Роботы выкôнчують ся пôдъ наглядомъ инструктора поворозництва именованого выс. выдѣломъ краєвымъ.

Пôсля заряджения ц. к. генеральнои дирекціи зелѣзниць державныхъ у Вѣдни зъ дня 28 жовтня 1893 Ч 150.100 вôдповѣдаючого на наше поданье, дôстала пôдписана Дирекція на користь нашихъ П. Т вôдбирателѣвъ зниженье перевозового фрахту вôдъ товарôвъ поворозничихъ высиланыхъ товариствомъ, а то въ высотѣ 30%.

Товариство має свои комісовй склады:

у **Львовѣ**: Центральный базаръ краєвый;
въ **Перемышли**: Базаръ имени Зиблікевича;
„ **Станиславовѣ**: Базаръ повѣтового товариства торговельного;
„ **Тарновѣ**: Торговля пана Антонія Свидерского.
„ **Радеховѣ**: Базаръ мѣскій.

Завтрюючи о совѣстнôй услузѣ поручаємо выробы Товариства ласкавымъ взглядамъ.

Цѣнники даромъ и оплатно. 49 9—12

ДИРЕКЦІЯ:

Кс. ЛЕВЪ ПАСТОРЪ. МАРКИЛЪ СВЄХОВСКІЙ.

Руска масть на гостець

есть найлѣпше, выпробоване средство на гостець и ревматизмъ, коленье, убезвладненье и т. д.— Цѣна 1 слоика 1 зр.

Есенція жолудкова

(III.) Цѣна 1 слоика 60 кр. 323 5 10

Головный складъ: **С. РУКЕРЪ** аптикарь у Львовѣ.

ЛЯРНЯ ДЗВОНÔВЪ

АНТОНІЯ СЕРАФИНА

ВЪ КАЛУШИ, почта и стація зелѣзницѣ тамже.

Получивши на власнôсть по старôй фірмѣ *„Ивана и сына Серафина“* **„Ліярню дзвонôвъ“** въ Калуши,ôдзначену срѣбнымъ медалемъ заслуги, листомъ похвальнымъ и признаньемъ на выставѣ тов. им. Качковского въ Коломыи (якъ о тôмъ свого часу ґазеты доносили) — маю и теперь на складѣ **готовй дзвоны**, выконую скоро замовленя и приймаю старй або ушкоджень дзвоны до переливаня за дуже умѣркованy цѣну.

Дякуючи всѣмъ Вп. приходникамъ и фундаторамъ за всѣ дотеперѣшнй замовленя въ давнѣйшôй спôльнôй а теперь моєй власнôй **ліярни дзвонôвъ** прошу о ласкавй замовленя такъ на поодинокй новй дзвоны якъ и на цѣлй груны. За тревалôсть матеріялу и гармонічный звукъ моихъ дзвонôвъ ручу и для того осмѣляю ся припоручати ихъ Вп. П. Т. публицѣ

3789 Зъ глубокимъ поважаньемъ

АНТОНІЙ СЕРАФИНЪ.

Агентуру удѣляє ся. Дуже попытнй артикулы. Великій заробокъ. Евентуальна стала платня. Агентуру можна також вести яко побôчне занятье. Зголошеня пôдъ адресою „Artikel“ до експедиціи Now-ой Reform-ы въ Краковѣ. 378 3–6

При закупнѣ товарôвъ проснмо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и одѣчальный редакторъ: Иванъ Белей. Папѣръ въ фабр. Черлянькои. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 248. Львôвъ, Пятница 4 (16) падолиста 1894. Рôчникъ XV.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских свят) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитших повѣстей“ выходитъ во второкъ, и во второкъ и пятницю на перемѣну разомъ съ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Конерника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людовика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ съ літер. додатком
въ Австрії: на цѣлий рôкъ . . . 18 зр. на пôвъ року . . . 9 зр. на чверть року . 4 зр. 50 кр. на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.
на границею: на цѣлий рôкъ . . . 24 зр. на пôвъ року . . . . 12 зр. на чверть року . . . 6 зр
у Львовѣ: на цѣлий рôкъ . . . 16 зр. на пôвъ року . . . . 8 зр на чверть року . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попередне застереженье. — Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта.

Поодиноке число коштуе 8 кр. в. в.

Оголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовой а въ рубрицѣ „Надісłане“ по 20 кр. в. в. Надіслане числять ся по 10 кр. вôдъ стрічки.

Реформа выборча.

Справа реформы выборчои поступае напередъ — такъ бодай голосить ся urbi et orbi — але на якихъ пріпципахъ буде она опирати ся, того доси нѣхто не знае, а всѣ вѣсти въ газетахъ суть такъ неяснѣ и люзнѣ, що годѣ выробити собѣ поглядъ тымъ всѣмъ кругамъ, котрѣ не тѣшать ся повнымъ довѣрѣмъ коаліційного правительства. Ба, навѣть и тѣ круги, котрѣ входять въ складъ коаліціи, не знають, якъ стоить справа реформы выборчои, бо й зъ помѣжь нихъ було лишь кôлькохъ такихъ „избранныхъ“, котрѣ удостоились брати участь въ нарадахъ зъ міністрами. И такъ онодгы одна частина членôвъ кола польского, именно послы зъ мѣстъ, пôднесли протестъ противъ дотеперѣшного способу трактованя справы, зазначивши, що въ колѣ польскôмъ не було дискусіи надъ реформою выборчою, а тымчасомъ пп. Залескій, Єнджейовичь, Пініньскій, Рутовскій, Левицкій и покликаный гр. Ив. Стадницкій ходять на конференціи міністерскѣ та ставляють внесеня. Сей протестъ зацитькали менеры кола заявленьемъ, що тѣ всѣ повысше згаданѣ мужѣ довѣря будуть высказувати опінію и ставляти внесеня на конференціяхъ міністерскихъ въ своѣмъ власнôмъ имени, а не въ имени кола польского.

А що-жь говорити про dii minorum gentium коаліціи, до котрыхъ зачисляють ся такожь деякѣ члены бувшого клюбу руского? Про нихъ коаліція цѣлкомъ призабула, не кликала на конференціи и взагалѣ не уважала потрѣбнымъ засягати ихъ опініи въ тôй справѣ, бо маючи неодинъ прецеденсъ догадувалась, що они и симъ разомъ пôйдуть durch dick und dünn зъ коаліцією. Ажь послѣдными днями появились въ газетахъ вѣсти, немовь то коаліційнѣ послы рускѣ дуже жалують ся, що ихъ поминено при конференціяхъ надъ реформою — а въ наслѣдокъ того буде вже и одинъ посолъ рускій брати участь въ дальшихъ конференціяхъ.

Пôсля информацій Czas-у справа реформы выборчои представляе ся такъ: Гр. Гогенвартъ цофнувъ свôй проектъ, а згодивъ ся на пріпципы проекту Бернрайтера. Сей проектъ представляе ся такъ, що роботники промысловѣ (и лишь выключно они) мають выбирати свои палаты, а тѣ выбирають (отже посередньѣ выборы) 23 послôвъ. Въ сей способъ нова реформа выйшла бы лишь въ хосенъ роботникôвъ промысловыхъ, а всѣ, що платять податокъ низшій вôдъ 5 зр., остали бы и дальше безъ голосу. N. fr. Presse пише: Первѣстный проектъ Гогенварта а такожь засады, предложенѣ правительствомъ въ мартѣ с р., перепали. Рôвножь дискутовано надъ проектомъ Плѣнера зъ 1886 р. (утворенье палатъ роботничихъ, котрѣ бы высылали девять послôвъ до парляменту), але годѣ було згодитись на се наданье права посередныхъ выборôвъ роботникамъ промысловымъ, бо самѣ роботники осуджують посередность выборôвъ. Найбôльше ще подобавъ ся проектъ, зорганізувати промысловыхъ роботникôвъ на групы выборчѣ (придѣлити ихъ до истнуючихъ курій) и удѣлити имъ 22 мандатôвъ. [Якъ бачимо, информаціи тыхъ двохъ газетъ рôзнять ся, а така сама рôзниця заходить и що-до информацій иншихъ газетъ.]

Одна лишь обставина згôдно подана у всѣхъ газетахъ, а именно, що гр. Гогенвартъ скапітулювавъ и що-до проектôвъ иде разомъ зъ лѣвицею. Натомѣсть польскѣ мужѣ довѣря ставляють вôдмѣннѣ проекты. N. W. Journal подае розмову зъ пос. Левицкимъ, котрый мавъ заявити, що коло польске противне реформѣ выборчôй, вытворюючôй лишь нову клясу выборцѣвъ зъ роботникôвъ промысловыхъ, — а жадае утворенья пятои курії выборцѣвъ, въ котрôй мали бы право голосованя не лишь роботники промысловѣ, але такожь горожане, що або платять податокъ понизше 5 зр. або мають якесь образованье. Та нова курія выбирала бы 44 послôвъ, а зъ тыхъ 14 припадало бы на Галичину. N. fr. Presse потверджае ту вѣсть, але додае, що сумнѣвають ся, чи той проектъ польскихъ послôвъ перейде, бо мабуть стане на тôмъ, що орґанізація роботникôвъ промысловыхъ обмежить ся лишь на групы выборчѣ.

Польскѣ послы зъ групы мѣстъ, котрѣ на покликъ пос. Леваковского зôйшли ся на нараду, лишь запротестували противъ способу веденя дотеперѣшныхъ конференцій, але не ухвалили нѣякихъ пріпципôвъ реформы. Одинъ лишь пос. Леваковскій промавлявъ за засадою загальныхъ безпосередныхъ выборôвъ, при чôмъ старавъ ся розвѣяти обавы польскихъ послôвъ, немовь то зъ того рода выборôвъ повыходили бы соціялісты и збôльшилось бы число послôвъ рускихъ. Всѣ прочѣ послы мали лишь сконстатувати, що они не годять ся на загальнѣ безпосереднѣ выборы.

Той діссонансъ кола польского зъ двома другими чинниками коаліціи мабуть промине незадовго, бо до Вѣдня пріѣхали намѣстникъ гр. Бадені и віцепрезідентъ рады шкôльной д-ръ Бобжиньскій та взяли участь въ парадахъ зъ комісією парляментарною. Заслуги гр. Баденіого при зложеню коаліціи звѣстнѣ, тожь мабуть и симъ разомъ поведе ся ему, наклонити коло до згоды на предложеня правительственнѣ.

Остаточнѣ ухвалы въ справѣ реформы западуть на конференціи мужôвъ довѣря зъ міністрами въ недѣлю. Если наступить згода на пріпципъ реформы, то правительство предложить проектъ реформы палатѣ послôвъ ще передъ феріями рôздвяными. Нарады повнои палаты послôвъ надъ тымъ проектомъ були бы прискоренѣ и сейчасъ, безъ розвязаня палаты послôвъ, переведено бы доповняючѣ выборы. Все те треба поки-що занотувати лишь въ формѣ поголосокъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Круги правительственнѣ въ Угорщинѣ мають клопôтъ зъ сыномъ пок. Кошута, Францомъ Кошутомъ, котрый выховавши ся въ Італіи, прибувъ теперь до своѣи вôдчины и хоче робити політыку. Францъ Кошутъ зъ фаху инжиніръ, обнявъ въ Будапештѣ урядъ презеса товариства для выробу приборôвъ пожарныхъ и въ сей способъ добувши собѣ добре платне а независиме становище, зачавъ брати живу участь въ політицѣ въ сей способъ, що объѣздить головнѣйшѣ мѣста угорскѣ и выголошуе въ нихъ політичнѣ промовы. Въ промовахъ стае по сторонѣ непримиримыхъ, пôдносить идею старого Кошута о независимости Угорщины. Репрезентаціи мѣстъ, де являесь Францъ Кошутъ, устроюють въ его честь маніфестаціи, такъ що вкôнци угорске правительство на серіо заклопотало ся тыми фактами. Оно бачить, що Кошутови приплескуе не лишь сама чернь, але що его промовы находять послухъ въ найширшихъ верствахъ народу та що сторонництво независимыхъ може дуже сильно скрѣпити ся по-за плечима Франца Кошута, котрого окружае авреоля старого Кошута. Вправдѣ урядовѣ газеты старають ся высмѣяти тѣ всѣ маніфестаціи въ честь „претендента“, „Магдіого“, якъ они его называють, але помимо того зъ-помѣжь стрѣчокъ можна вычитати, що не абы якій заколотъ може настати, если до демонстрацій кошутôвскихъ долучать ся селяньскѣ розрухи аґрарнѣ и невдоволенье та аґітація зъ нагоды церковно-політичныхъ реформъ. Рôвножь и у Вѣдни неконче добрымъ окомъ глядять на тѣ демонстраціи и длятого покликано до Вѣдня президента міністрôвъ Векерлього для выясненя. Вправдѣ Францъ Кошутъ не маз доси горожаньства угорского, але вже подавъ ся о горожаньство будапештеньске, а если бы ще й добувъ мандатъ посольскій, то може вôдограти важну ролю політичну.

— —

У ґенерала Гурка явила ся — якъ звѣстно — дня 11 н. ст. падолиста депутація варшавскихъ Полякôвъ зложена зъ 30 особъ зъ повѣдомленьемъ, що намѣряють удати ся на похоронъ царя Александра III. до Петербурга. На промову провôдника депутаціи мавъ ґен. Гурко — якъ доносить кореспондентъ Czas-у — вôдозвати ся тыми словами: „Если панове хочете представити ся цареви, то передовсѣмъ пытаю васъ, въ чиѣмъ имени выступаете и кого представляете? Хочу се знати Если приходите вôдъ себе лично, то уважаю ваше бажане за невчасне и цѣлкомъ злишне. Якій-жь чувства хочете выявляти? Вы зложили присягу на вѣрнôсть и пôдписали ся на все. Що-жь бôльше можете заявити надъ се, що було высказане въ присязѣ? Про вашѣ вѣрнопôдданчѣ чувства нема що говорити, они розумѣють ся самѣ собою. Я стою близше царя, якъ вы, а однако не важу ся непоконти его въ такôй тяжкôй хвили. Царь маѣ 120 міліонôвъ пôддаяыхъ. Если бы всѣ хотѣли представляти ся ему лично и выявляти свои вѣрнопôдданчѣ чувства, не стало бы ему часу правити державою. Що-до вашого бажаня, щобы ѣхати на похоронъ, то бачу мѣжь вами богато двôрскихъ урядникôвъ. Тѣ можуть ѣхати и найлѣпше почтити царя, вôддаючи послѣдну прислугу прахамъ его вôтця. Сѣ урядники навѣть повинниѣ ѣхати и сповнити свою службу а вôдповѣдно до своихъ достоинствъ найдуть помѣщенье въ соборѣ. И иншѣ можуть ѣхати на похоронъ, але не дôстануть мѣсця въ соборѣ; впрочôмъ я тымъ не заряджую, се не моя рѣчь“. На замѣтку депутаціи, що давнѣйше було въ звычаю, щобы депутаціи ѣхали на похоронъ, вôдповѣвъ Гурко: „Давнѣйшѣ примѣры не суть для мене указкою, я въ тôмъ взглядѣ правлю ся власнымъ умомъ и „сводомъ законôвъ“. Якѣ вы можете мати чувства? Минувшого разу приходили вы тутъ зъ чоловѣкомъ, котрый вôдтакъ, того-жь самого вечера, вôдмовивъ читаня въ россійскôмъ языцѣ найвысшого маніфесту и присяги. Ажь на моѣ уперте бажанье и приказъ уступивъ и то ще, крôмъ по россійски, вôдчитавъ найвысшій маніфестъ пôсля „Kurjerka“, въ польскôмъ перекладѣ, призначенôмъ для варшавскихъ кухарокъ. Говорю тутъ о архіепископѣ Попелю, котрый бувъ того погляду, що языкъ мого царя и пана порочить костелъ. — Нинѣ зновъ опирае ся вôдчитати по россійски найвысшій маніфестъ о переходѣ на православну вѣру высокои судженои. Панове приходили зъ тымъ чоловѣкомъ, отже вашѣ чувства суть такѣ самѣ якъ и его. Длятого, хочь я обѣцявъ вамъ представити выявы жалю и чувствъ вѣрности, якѣ вы менѣ высказали, то по тôмъ поступку архіепископа Попеля, уважавъ я невластивымъ повторити вашѣ слова. — Отже и теперь не буду васъ пôдпирати“. По тôй промовѣ, выголошенôй острымъ тономъ, опустила депутація ґенералъ-ґубернатора.

Ще де-що про выбôръ посла въ Старôмъ-мѣстѣ.

[Письмо зъ Старомѣского.]

При доповняючôмъ выборѣ посла въ Старôмъ-мѣстѣ були выборцями отсѣ отцѣ духовнѣ. Николай Бурмичь зъ Головецка долѣшного, Григорій Бѣлиньскій зъ Волошиновы, Григорій Василькевичь зъ Лужка горѣшного, Иванъ Волосяньскій зъ Терла, Иванъ Господаревскій зъ Ґалôвки, Константинъ Грицикевичь зъ Нанчôлки, Михайло Добряньскій зъ Волѣ коблянскои, Тимотей Дорошь зъ Росôхъ, Михайло Зубрицкій зъ Мшанця, Илія Кириченьскій зъ Сушицѣ риковои, Сильвестеръ Копистяньскій зъ Сушицѣ великои, Димитрій Марчакъ зъ Головецка горѣшного, Іосифъ Сабарай зъ Кобла, Илярій Туна въ Ляшокъ, Михайло Флюнтъ зъ Ґрозьовои. — О. Василькевичь не явивъ ся до голосованя, мабуть не дозволювало ему політичне его пересвѣдченье або що иншого. Той самъ отець при доповняючôмъ выборѣ до повѣтовои рады въ вересни с. р. вôддавъ свôй голосъ на Николая Брону зъ Старои-роны, коли многѣ селяне голосували на о. Михайла Зубрицкого. Нѣхто бы не повѣривъ, що сей чоловѣкъ, будучи віце маршалкомъ, не обôзве ся въ повѣтовôй радѣ анѣ словечкомъ по руски! Якій се поганый прикладъ для селянъ, що сидять въ радѣ, нема що й бесѣдувати Всѣ прочѣ отцѣ духовнѣ голосували на Русина, чимъ показали велику солідарнôсть и противникамъ заимпонували.

Треба конче згадати про одну приключку. Пріѣзджае до выбору о. Илярій Туна зъ Ляшокъ. Другѣ священики пытають его: хто другій выборець зъ его села. На се вôдповѣдае о. Туна: „Леонъ Янусевичь, Полякъ, ѣхавъ разомъ зъ мною на вôзку; однакъ я его не пытавъ ся, на кого буде голосувати, и не трѣбувавъ намовляти его, щобы зъ нами йшовъ, бо знаю на певно, що „буде голосувати на Поляка!“ Се намъ цѣлкомъ не дивно, що Полякъ стоить за своею справою пôсля свого найлѣпшого пересвѣдченя. А порôвняймо мы зъ Янусевичомъ о. Василькевича, Ивана Рудзиньского, вôйта и писаря зъ Старои-роны, Ивана Галевича, вôйта зъ Посады хирôвскои, Михайла Томашка, вôйта и дяка зъ Вовча, Онуфра Колтека зъ Волѣ райнеровои, Іосифа Кирча, дяка и писаря зъ Туря, и многихъ другихъ, а доперва пôзнаемо нашу мізерію! Всѣ тѣ люде, чи за-для амбіціи, чи личнои користи, йдуть зъ нашими противниками політичными и ще явно показують свою безхарактернôсть въ народныхъ справахъ. Коли выборы скôнчили ся, прийшла жидôвска музика и почала выгравати, а дякъ Іосифъ Кирчь ставъ на хôднику и гей-же спѣвати за музикою, абы звернути увагу на свою „парсону“, що ось-то вôнъ, голосувавши на польского кандидата, страшно заслуживъ ся...

Всѣ высше поданѣ люде, зъ выимкою Михайла Томашка, суть членами повѣтовои рады. Коли у насъ прийдуть выборы хочь-бы до тои рады, маемо повно кандидатôвъ; майже кождый вôйтъ радъ бы тамъ прийти. Таке саме стало ся передъ теперѣшнымъ выборомъ до сойму — тьма тьменна кандидатôвъ. Очевидцѣ-свѣдки высказувались дуже некористно про селянъ членôвъ повѣтовои рады: они тамъ не пôдносять голосу въ оборонѣ селяньскихъ интересôвъ, а лише дивлять ся, що буде робити нихъ проводаторъ Иванъ Рудзиньскій? — встае вôнъ, встають и они, не рушае ся вôнъ, и они тихо сидять. А такій Рудзиньскій, коли-бъ бувъ приеднаный для рускои справы и розумѣвъ ѣи, мôгъ бы неразъ придати ся. Вôнъ все е при всѣхъ выборахъ, а зъ нимъ приходить ще пять выборцѣвъ. При выборѣ посла нотарь Владичиньскій кличе вôдъ комісіи: „Юрко Хома“ зъ Старои Роны. Приходить той Юрко Хома. стае передъ комісією и выголошуе: „Беляньскій“.

Яка причина, що мы такій слабій и звычайно, при всякихъ выборахъ, падаемо? Чому кождый Полякъ солідарно голосуе на свого, а бôльша часть Русинôвъ голосуе на чужого человѣка?!

НОВИНКИ.

— **Обхôдъ 25-лѣтного ювілея товариства „Руска Бесѣда“ въ Чернôвцяхъ** вôдложено зъ причинъ незалежныхъ вôдъ товариства зъ дня 19 падолиста с. р. на пôзнѣйше. День обходу буде оповѣщеный въ часописяхъ.

— **Читальня „Просвѣты“ въ Микулинцяхъ** зложила зъ нагоды смерти бл. п. Омеляна Огоновского замѣсть кондоленційнои телеґрамы и кондоленційного письма 5 зр вôдъ себе и 1 зр. зô складокъ на стіпендійный фондъ им. Омеляна Огоновского. — Ся читальня устроюе такожь сими днями поминальне богослуженье за упокôй бл. п. Омеляна.

— **Загальный зборъ товариства „Львôвскій Боянъ“** вôдбуде ся вô второкъ [20 с. м.] о годинѣ 5-ôй зъ полудня въ комнатахъ „Рускои Бесѣды“. Порядокъ дневный: 1) Вôдкрытье збору; 5) справозданье секретаря; 3) справозданье касіера; 4) справозданье контрольнои комісіи; 5) выбôръ нового выдѣлу; 6) внесеня членôвъ. — За выдѣлъ *В. Шухевичь* голова. *Венгриновичь* секретарь.

— **Пос. Охримовичь**, про котрого донѣсъ онодгы Kurjer Lwowski, що выславъ въ имени мѣста Дрогобича привѣтну телеґраму пос. Леваковскому за его антіцарску демонстрацію, заявивъ у вчерашнôмъ числѣ того-жь Kurjer-a, що такои телеґрамы не высилавъ. Нинѣ поясняе Kurjer, що пôдписъ пос. Охримовича дôставъ ся на згадану телеґраму въ наслѣдокъ похнбки.

— **Засѣданье „Клюбу Русинокъ“** вôдбуде ся завтра, въ суботу, о годинѣ 4-ôй пополудни въ сали засѣдань „Просвѣты“. На порядку днемъ справа загальныхъ зборôвъ и заснованя Жѣночои Спôлки промысловои. — *Г. Шухевичева.*

— **Пригадуемо**, що слѣдуючѣ вечерницѣ товариствъ „Клюбу Русинокъ“, „Рускои Бесѣды“ и „Бояна“ вôдбудуть ся въ недѣлю дня 18 н. ст. падолиста въ льокали Рускои Бесѣды. Въ програму входять продукціи музикальнѣ а вôдтакъ танцѣ. Стрôй для пань вовняный. Початокъ о годинѣ 8-ôй вечеромъ. Вступъ вôдъ особы 30 кр. Хто бы не дôставъ запросинъ,

зволить зголосити ся до господаря Руской Бесѣды.

— **Руска Бурса въ Дрогобичи.** Вѡдъ року 1881 є въ Дрогобичи товариство „Бурсы св. Іоана Крестителя“. Черезъ недостатокъ фондѡвъ обмежалось оно на удѣлюваню хвилевыхъ запомогъ убогимъ рускимъ ученикамъ. Але вѡдъ кѡлькохъ уже лѣтъ проявлялись въ товариствѣ заходы, щобы поставити собѣ хату або бодай и въ вынаймленѡй удержувати кѡлькохъ ученикѡвъ за невеличкою доплатою. Наконець въ минувшѡмъ роцѣ шкѡльнѡмъ надбйшла давно бажана хвиля. Вынаймлено хату и принято 10 ученикѡвъ за дуже малыми доплатами, а одного зъ нихъ таки зовсѣмъ безплатно. Товчкомъ до сего року було мѣжь иншимъ також запевненье зъ деякихъ, покликаныхъ до того сторѡнъ, що лише въ такѡмъ разѣ товариство може на-певно числити на запомогу зъ фондѡвъ краевыхъ, коли буде сповняти головну свою задачу, т. є. коли буде удержувати ученикѡвъ на станціи и харчи. Такъ само удержанье тыхъ 10 ученикѡвъ, якъ и надзѡръ та опѣка [навѣть лѣкарска] були такѣ, якъ въ Дрогобичи тѡлько бажати собѣ можна. Внесено до сойму просьбу о запомогу. На то велено товариству выказати свои рахунки. Зроблено. Пѡйшли запытаня то до староства то до дирекціи гімназіяльнои. Очевидно, що вѡдповѣди мусѣли бути згѡдни зъ правдою. Лучило ся також, що на те приѣхавъ ц. к. инспекторъ краевый звиджувати гімназію. Розпытувавъ також про Бурсу, довѣдавъ ся, якъ рѣчи стоять, обѣцявъ було навѣть навѣдатись до Бурсы, але видно не стало єму на те часу. Числячи на певну запомогу соймову, товариство Бурсы нарушило навѣть зелѣзный фондъ о 300 зр., бо доплаты ученикѡвъ не выставали на ихъ удержанье. Наконець отъ недавно надбйшла вѡдповѣдь зъ выдѣлу краевого, що „опираючи ся на опінїи Выс. ц. к. краевои Рады шкѡльнои“ вѡдмавляє ся просьбѣ товариства о запомогу, бо лише такимъ товариствамъ удѣляє ся запомоги, що справдѣ удержують ученикѡвъ на станціи и харчи. — Ну и що о тѡмъ думати? якъ се розумѣти?... А на сей рѡкъ приняло товариство вже навѣть 16 ученикѡвъ!...

— **На теперѣшну оправу шкѡльныхъ книжокъ** жалують ся зѡ всѣхъ сторѡнъ. Вѡйшло теперь въ звычай, що шкѡльнѣ книжки продають ся лише оправленѣ; на неоправленѣ нема навѣть окремои цѣны. Була бы то велика выгода, якъ бы такъ добра, тревала оправа. Коли-жь бо навѣть такѣ книжки, що призначенѣ на кѡлька лѣтъ и въ добрѡй оправѣ могли бы при якѡй-такѡй увазѣ ученика справдѣ служити тыхъ кѡлька лѣтъ, розлѣтають ся при найбѡльшѡй увазѣ за пѡвъ року, и то не на аркушѣ а на поодинокѣ карточки! Но роцѣ не то нема що оправляти на-ново, але и найбѣднѣйшій ученикъ, за дарно дѡставши таку книжку, не буде зъ нея мати нѣякого пожитку. Ще найрозумнѣйша рѣчь, коли хто, купивши нову книжку, сей же часъ дасть здерти окладки и на-ново книжку сшити. Але сього не лучає ся, бо де-жь таки робити собѣ таку шкоду! Та й кому бы се прийшло на гадку! Выходить зъ того, що де-хто може знаменитый робить при тѡй несказано лихѡй оправѣ интересъ, але misera contribuens plebs дальше не буде могла вже навѣть користати зѡ школы, такъ дорогою стаєсь на всѣ боки шкѡльна наука!

— **Рускій похоронъ въ Краковѣ.** Пишуть намъ зъ Кракова: За часъ мого недовгого проживаня въ Краковѣ мавъ я 9-ого с. м. першій разъ нагоду бути на рускѡмъ похоронѣ. Хоронено урядника, нещастного З. К. Сумный самъ про себе обрядъ розжалоблюв на Руси ще бѡльше своєю глубокою а величавою сумовитостію. Якъ же зовсѣмъ инакше тутъ на чужинѣ! Похоронъ вели два молодѣ священики, одинъ зъ нихъ мабуть реформованый Василіянинъ. Надъ домовиною передъ выносомъ тѣла вѡдчитали панахиду. Въ-перве на вѣку лучилось менѣ чути чи то скорѣйшь бачити шептану панахиду. Вѡдтакъ рушили зъ тѣломъ въ далеку дорогу. Вѡдспѣвано [а може зновъ таки вѡдчитано] по выносѣ евангеліе?... Де тамъ! Таки просто въ дорогу! Нѣ евангелія, нѣ „Святый Боже“, нѣ навѣть хоть-бы єдиной хоругви! Якъ бы не хрестъ та не два священики въ ризахъ, то й знаку-бъ не було, що то похоронъ християнина. Такъ минула добра половина дороги. Ажь за мѣстомъ почали ся смирненько [звычайно, щобъ не вразити чии слухи] спѣвати „Святый Боже“. Доки-жь ще тѣло везли, то бодай конѣ здержували хѡдъ священикѡвъ и надавали якоись сумнои поваги тому двѣчи сумному походови. Якъ же станули передъ воротами кладовища и зняли тѣло зъ воза, тогдѣ похоронъ подабавъ уже на утечу соромно побитого войска, такъ що не тѡлько жалобница-вдова, але навѣть невеличка громада, що провожала покойника, ледво могли встигнути за духовными. Надъ могилою вже вѡдспѣвано панахиду [спаси Бѡгъ бодай за те], та й... закрылась могила. Зъ невеселыми думками вертавъ я домѡвь. Не дай Боже умирати на чужинѣ, хочь-бы й мѣжь своими! Тутъ навѣть не похоронили бы чоловѣка по людски. Чи встыдають ся, чи боять ся, чи таки такъ просто не дбають показати величавѡсть нашого обряду?... Все одно! Все таки оно сумно!

— **Вѣче християньско-селяньске**, яке якъ намъ онодгы доносили скликавъ бувъ кс. Стояловскій до Кракова на день 18 н. ст. падолиста не вѡдбуде ся, бо власти заборонили его.

— **Нещастна пригода.** На зелѣзничѡй стациі въ Угерску, стрыйского повѣта, переѣхавъ поѣздъ дня 8 н. ст. падолиста кондуктора Андрѣя Лукашевича зѡ Стрыя, котрый вертавъ ся разомъ зъ женою зѡ Львова. Догадують ся, що Лукашевичь кинувъ ся самъ пѡдъ колеса поѣзда въ самоубійчѡмъ намѣрѣ, однако якѣ мотивы руководили нимъ, доси незвѣстно.

— **Помилуваный по трицятьлѣтнѡй вязници.** Сими днями помилувавъ цѣсарь якогось Франца Боруфку, засудженого выркомъ войскового суду въ Кралевѡмъ Дворѣ дня 4 серпня 1864 р. за пѡдпаленье, на дожизненну вязницю. Боруфку, котрый має теперь 56 лѣтъ, выпущено на волю а при тѡмъ вручено єму 296 зр. 31 кр. Сю квоту заощаджено для него зъ єго зарббкѡвъ за трицять лѣтъ, що пересидѣвъ у вязници.

— **Передъ львѡвскимъ судомъ присяжныхъ** вѡдбувала ся вчера карна розправа противъ Войтѣха Макуховского зъ Рясной польскои пѡдъ Львовомъ, обжалованого о крадѣжь и пѡдпаленье. Макуховскій, що обезпечивъ бувъ свою хату въ товариствѣ „Славія“ пѡдпаливъ ѳн самъ дня 1 н. ст. мая с. р., въ наслѣдокъ чого погорѣло тогдѣ въ Рясной 71 господарскихъ будынкѡвъ. — Обжалованый, 28-лѣтный высокѡй мужчина бувъ до 2 н. ст. червня цѣлкомъ здоровый на умѣ и ажь вѡдъ того дня удає божевѡльного, помимо того, що кульпаркѡвске заведенье, де бувъ на обсерваціи, выдало ореченье, що вѡнъ цѣлкомъ здоровый. У вязници не приймавъ нѣякои ѣды и нѣ до кого не говоривъ. При розправѣ, держаный возными, вырывавъ ся и що хвилѣ встававъ. На пытанье провѡдника розправы нѣчого не вѡдповѣдавъ и удававъ, немовь бы не знавъ, що хтось до него говорить. Супротивъ того на внесенье оборонця и прокуратора вѡдложивъ судъ розправу и ухваливъ вѡдослати Макуховского до клініки въ Краковѣ на лѣкарску обсервацію.

— **Пошести.** Якъ зъ Бродѡвъ доносять, шырять ся мѣжь тамошною дѣтворою скарлятина, діфтерія и кѡръ. Въ наслѣдокъ того замкнули власти двѣ найнизшѣ клясы при брѡдскѡй женьскѡй школѣ ажь до 21 н. ст. падолиста зъ тымъ додаткомъ, що мають наступити до тыхъ клясъ новѣ вписы. — Въ выдѣловѡй женьскѡй школѣ а також и въ 6-клясовѡй мужескѡй школѣ дає ся вѡдчувати велика недостача клясъ, такъ що мимо заведенои одноразовои науки, мусять деякѣ клясы мати науку и пополудни. Найбѡльше дає ся тая хиба въ знаки тогдѣ, коли припадає наука реліґіи.

— **Гончій листъ.** Вѣденьскѣ и пештеньскѣ дневники оголошують гончій листъ за якимсь ґр. Борковскимъ и єго спѡльничкою Стемпаковою, вдовою по лѣкарю, противъ котрыхъ внесено жалобу о обманьство. Обоє мали вѡдъ якоись властителькы бѡльшои посѣлости пѡдъ покрывкою, що ґр. Борковскій оженить ся зъ нею, вытуманити значну грошеву суму, а дѡставши грошѣ въ руки, зникли безъ слѣду.

— **Лѣкарокъ** має доси цѡвнѡчна Америка 2011. Зъ того числа 121 посвятило ся гомеопатіи, 70 хірурґіи, 610 жѣночымъ недугамъ, 70 психіяркіи, 65 ортопедіи, 40 окулістицѣ, 30 елєкро-терапіи, 14 недугамъ уха, а 95 есть доцентками въ школахъ для акушеа рокъ, въ медичныхъ колеґіяхъ и университетахъ. Всѣ прочѣ займають ся загальною медициною.

— **Дрѡбни вѣсти.** Віцепрезідентъ намѣстництва Лідль повернувъ зъ візитаційнои подорожѣ до Львова и обѡймивъ урядованье. — Головою товариства „Лютня“ у Львовѣ выбраный Тад. Чапельскій. — Въ Новѡмъ Санчи померъ тамошный бурмістръ д-ръ Кар. Славикъ въ 63-ѡмъ роцѣ житя. — На львѡвскѡй выставовѡй льотеріи выграла 5.000 зр. — якъ доносить Neues W. Tagblatt — якась Мілеръ зъ Вѣдня.

Господарство промыслъ и торговля.

— **Станъ озиминъ въ Россіи.** Зѡ справозданя помѣщеного въ „Вѣстнику Финансовъ“ выходить, що пѡсля вѣстей поданыхъ податковыми инспекторами зъ 606 увздѡвъ, складаючихъ европейску Россію, представляє ся станъ озиминъ якъ слѣдуе: дуже добрый станъ въ 49 уѣздахъ, добрый въ 176, вдоволяючій въ 253, въ прочихъ злый. Полѣпшенье засѣвѡвъ наступило въ послѣдныхъ часахъ въ Конгресовцѣ, ґуберніяхъ малорускихъ, надбалтійскихъ, въ заходныхъ частяхъ ґуберній середночорноземныхъ и середно-промысловыхъ, въ ґуберніи херсоньскѡй и бессарабскѡй. Противно въ ґуберніяхъ всходныхъ и пѡвнѡчныхъ погоршивъ ся станъ озиминъ въ наслѣдокъ позднѣйшого засѣву и студени.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 16 падолиста. Архикнязь Кароль Людвикъ вѡдъѣхавъ вчера до Петероурга. — Ґазеты запевняють, що коло польске згодило ся вже на проєктъ правительственный реформы выборчои.

Будапештъ 16 падолиста. Студенты устроили въ честь Кошута демонстрацію передъ редакцією урядовои ґазеты Nemzet.

Парижъ 16 падолиста. Выкрыто двохъ спѡльникѡвъ Драйфуса, котрѣ выдавали нѣмецкому правительству важнѣ документы.

Лондонъ 16 падолиста. Въ Ґлесґовѣ выголосивъ лордъ Росбері промову, въ котрѡй заповѣвъ, що правительство внесе проекты законѡвъ о высшости палаты пословъ надъ палатою лордѡвъ, о заборонѣ продажи алькоголѣвъ и о роздѣлѣ церкви вѡдъ державы.

Надѳслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пѡдъ Коперникомъ“ Львѡвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одвяху) поручає у великѡмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінскля, дзеркогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, лупы, компасы, райсцайґи, ленты мѣральнѣ, пѣоны, сіболе, манометры и т. п. Устроєни заходы електричныхъ. Всѣ направы выготовляють ся найкорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляют точно 148

Ксаверій и Людґарда Будковскій

удѣляють лекціи **танцѣвъ** въ приватныхъ домахъ и у власнѡмъ мешканю Ринокъ ч. 12.

Записы приймають ся що день и тревають до мая. 390 1—5

ЮЛІЯНЪ ПАНЬКЕВИЧЬ

въ Надвѡрнѡй

поручає ся Всч. Духовеньству

яко

артистъ-малярь. 339 9—0

Ново отворены маґазинъ „пѡдъ Баторіемъ“

у Львовѣ, ул. Баторія ч. 18 напротивъ судовои палаты

поручає свѡй богато заосмотреный складъ модныхъ мужескихъ и ґалянтерійныхъ товарѡвъ, якъ: бѣлье, ковнѣрики, манжеты, краватки въ найновѣйшихъ фасонахъ и десеняхъ, рукавички, лѣски, парасолѣ англійскѣ, американьскѣ кальошѣ, приборы до подорожѣ, якъ також англійску и французску перфумерію по найдешевшихъ цѣнахъ. Замовленя надъ 5 зр. высылає ся франко вѡдворотною почтою. **Цѣлый склеповый персоналъ говорить по руски.** 368 6—8

Знана вѡдъ многихъ лѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікерѡвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдникѡвъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручає старѣ польскѣ сильнѣ горѣвки, дуже добрѣ розолісы, лікеры, румы правдивѣ зъ Ямайки, якъ також найлѣпшои якости краевѣ спеціялы якъ: Народѡвка, Dziennik, Szczutek, Карпатѡвка, „Дябелъ“, Помаранчева не солоджена, Ратафія, Дереновка и т. п. горѣвки упривилеєванѣ и одиноко правдивѣ єсли зъ нашои фабрики спровадженѣ.

Одиноке жерело въ краю для пп. аптикарѣвъ, до побираня алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничыхъ вѡльного вѡдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкѡдный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головнѡмъ складѣ водъ мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Кароля Людвика ч. 29. 491 3—104

НА РАТЫ

МАШИНЫ ДО ШИТЯ

зъ найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и краевыхъ вѡдъ 25 до 65 зр.

поручає 4793 132—?

ЛЮДВИКЪ ҐАРДОЛИНЬСКІЙ

Львѡвъ, площа Галицка 14.

Цѣнники на жаданье даромъ и франко.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

приймає замовленя и посередничить въ закупнѣ:

СВѢТЛО ЦЕРКОВНЕ

впростъ зъ фабрики

Іа по 78 зр. Па по 72 зр. за 100 кільоґрамѡвъ loco фабрика.

Мыло найлучше

при замовленю найменше 30 кільоґр. по 20 кр. и 31 кр. за кільоґрамъ, окрѡмъ транспорту, котрый вынесе 2 до 3 кр. вѡдъ кільоґрама.

При замовленю просимо о точне поданье почты и стаціи зелѣзничои. 4038

„СЛАВІЯ“

банкъ взаимныхъ убезпеченій въ Празѣ

укончилъ съ г. 1893. первое двайцятьпятьлѣтіе своего существованья и выносили съ днемъ 31 декабря 1893 г. въ „Славіи“:

Убезпеченныи сумы въ сек. житьевыхъ	злр.	24,268.630·15
„ „ „ „ огневой	„	231,429.863·—
Доходы належитостей асекур. всѣхъ секцій	„	2,731.326·08
Выплаченыи капиталы ренты и шкоды всѣхъ секцій	„	22,774.475·93
Фонды розерсныи и ґаранційныи всѣхъ секцій	„	5,830.306·40
Фонды емеритальныи урядниковъ и агентовъ „Славіи“	„	398.449·36

„СЛАВІЯ“ принимаетъ 3794

въ сек. I—II: **убезпеченія на житье** капиталовъ и рентъ.

въ сек. IV: **убезпеченія отъ шкодъ огневыхъ** будынковъ, движимостей, худобы, засобовъ, збожа и товаровъ.

„СЛАВІЯ“ удѣляетъ пожички:

убезпеченымъ въ сек. II. ц. к. урядникамъ, офицерамъ, професорамъ и урядникамъ автонимнымъ съ приватныхъ заведеній съ правомъ на емеритуру.

„Славія“ принимаетъ зголошенья о удѣленье агенціи ан мѣстности и окресности, где не имѣетъ еще агентуры.

До моихъ Вп. П. Т. Гостей!

При нинѣшнѡй нечестнѡй конкуренціи дуже тяжко для необзнаного дѣйстно добрѡ товары дешево купити. Длятого звертаю увагу П. Т. Публики на мѡй склепъ, звѣстный вѡдъ многихъ лѣтъ зъ найсовѣстнѣйшои услуги и найдешевшихъ цѣнъ та поручаю мѡй богато заосмотреный складъ одягѡвъ мужескихъ, хлопячихъ, дитинныхъ, уніформѡвъ и одягѡвъ для Всч Духовеньства. 4095

Замовленя пѡсля мѣры выготовляють ся въ найкоротшѡмъ часѣ якъ найлѣпше.

Зъ поважаньемъ

Давидъ Шварцвальдъ

у Львовѣ, площа Капітульна 3.

Кравецка роббтня

при улици Третого мая ч. 2

въ СТАНИСЛАВОВѢ

приймає

всякѣ замовленя входячѣ въ обсягъ кравецкій якъ для Вп. Публики цивільнои такъ и для Всч. Духовеньства.

Приймає також

роботы войсковѣ.

Роботу, що не подобає ся, вымѣнюю.

298 13—52 Зъ поважаньемъ

Петро Геркоперецъ.

СО-

рочки мужескѣ, по цѣнѣ фабричнѡй зр. 1·75, 2·—, 2·50, манжеты, ковнѣрики, калэсоны, скарпитки, хусточки, краватки, шлейки, и т. п.

поручає найдешевше

Павло Лянгнеръ

передъ тымъ

БРАТЯ ЛЯНҐНЕРЫ

у Львовѣ улиця Галицка ч. 16.

Головный складъ куфрѡвъ до подорожи. 2537

Цѣнники на жаданье даромъ.

Куриловичь и Сурмачевскій

въ Станиславовѣ

поручають

ВИНА угорскѣ, австрійскѣ, реньскѣ, французскѣ, испаньскѣ,

шампаньскѣ

Горѣвки краевѣ и заграничнѣ

лікеры амстердамскѣ

Конякъ французскій

румы краевѣ и заграничнѣ

Аракъ де Ґоа

чай хиньскій и россійскій

маринаты

сыры, овочѣ и цукры.

Знамениту горѣвку виноградну.

292 Комнаты до снѣдань. 25 26

Ковальскій циліндровѣ мѣхи 80 цм. промѣру по 100 зр **Ковала, клѣщѣ, сверлы**

45з5 *поручає*

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

горговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.

репники Цѣн илюстрованій рѡзныхъ бвъ дметдо розпорядимости

Топорцѣ лѣсовѣ до значеня, власного выробу — поручає

ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ

ножѡвникъ у Львовѣ ул. Боимѡвъ ч. 3.

Цѣнники даромъ.

При закупнѣ товарѡвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и одвѣчальный редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабр. Черляньскои. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского.

Ч. 249. Львôвъ, Субота 5 (17) падолиста 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитших повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на переміну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платить у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком
въ Австрії: на цѣлий рôкъ . . . 18 зр. на пôвъ року . . . 9 зр. на чвертъ року . 4 зр. 50 кр. на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.
за границею: на цѣлий рôкъ . . . 24 зр. на пôвъ року . . . . 12 зр. на чвертъ року . . . 6 зр
у Львовѣ: на цѣлий рôкъ . . . 16 зр. на пôвъ року . . . . 8 зр на чвертъ року . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вертають ся лише на попереднє застереженьо. — Реклямації неопечатані вôльнô вôдъ порта.

Поєдинокє число коштує 8 кр. в. в.

Оголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовок а въ рубриці „Надіслане“ по 20 кр. в. а

Надіики числять ся по 10 кр. пôдъ стинка.

Реформа податкова.

II.

Великô реформы, якô послѣдными роками заведено дотычно безпосередных податкôвъ въ поодинокихъ краяхъ можна подѣлити на три роды. — Въ деякихъ краяхъ доповнювано систему податкôвъ доходовыхъ, с. в. податокъ грунтовый, домовый и заробковый ще такъ званым доповняючимъ податкомъ доходовымъ и податкомъ рентовымъ. Крôмъ того накладано податокъ на товариства акційнô и на товариства обовязанô складати публичнô рахунки та податокъ вôдъ платнѣ. — Въ другихъ державахъ заведено побôчь податкôвъ доходовыхъ ще прогресивный податокъ особисто-доходовый. Прусія зробила перша въ тôмъ напрямѣ початокъ. Засада того рода податку опирав ся на тôмъ, що не оподатковуєсь дохôдъ поодинокихъ предметôвъ, лишь весь чистый дохôдъ по вôдтягненю процентôвъ вôдъ довгу и инших зобовязань, при чôмъ высшій дохôдъ чистый обтяженый не лишь высшимъ податкомъ але такожь и высшою стопою процентовою податку. Рôвночасно при заведеню прогресивного податку особисто-доходового инший податки доходовô або зносять або значно зменшають ся, н. пр. въ Саксонії, де платить ся крôмъ прогресивного податку особисто-доходового ще лишь невеличкій податокъ грунтовый. — Вкôнци третій рôдъ реформы опирає ся на тôмъ, що зносить ся всѣ податки доходовô и до прогресивного податку особисто-доходового додає ся доповняючій податокъ маєтковый. Такій рôдъ реформы завѣвъ прускій міністеръ скарбу Мікель (на ладъ кантонôвъ швайцарскихъ), вôдступаючи всѣ податки доходовô въ хосенъ автономічнои управы краю.

Наша теперѣшна реформа податкова не опираєсь выключно на котрôмъ небудь зъ трехъ повысшихъ родôвъ реформы, лишь сполучає всѣ три роды по части въ одно. Ще найбôльше пôдходить она пôдъ реформу податкову, заведену въ Прусії, або бодай повинна въ будучности выобразуватись пôсля ей взôрця.

У насъ має завестись прогресивный податокъ особисто-доходовый, а дохôдъ зъ него, по покрытю коштôвъ реформы, має ужитись на зниженье истнуючихъ податкôвъ доходовыхъ. Побôльшеня доходôвъ державы въ наслѣдокъ тои реформы правительство не хоче. Теперѣшна система податкôвъ доходовыхъ буде, крôмъ зниженя самыхъ податкôвъ, ще въ многôмъ змѣнена. И такъ замѣсть теперѣшного податку заробкового и плаченого побôчь него податку доходового заводить ся т. зв. загальный податокъ заробковый. Сей податокъ унормованый 90 параґрафами въ проектѣ и обємистою тарифою податку заробкового. Товариства акційнô и товариства обовязанô складати публичнô рахунки, котрô доси платили податки заробковый и доходовый, будуть вôдъ теперь платити окремый рôдъ податку. Вôдъ платнѣ, особистых додаткôвъ и пенсій буде платитись т. зв податокъ вôдъ платнѣ, але зъ огляду на се, щобы урядники не потребували платити на будуче высшого податку, бо мусѣли бы складати два роды податку: прогресивный особисто-доходовый и податокъ вôдъ платнѣ, то платнѣ понизше 3000 зр. суть увôльненô вôдъ податку вôдъ платнѣ. Вкôнци буде заведеный на мѣсце теперѣшного податку доходового третои клясы податокъ рентовый, а его будуть платити вôдъ всѣхъ тыхъ доходôвъ зъ предметôвъ маєтковыхъ, котрô не пôдпадають безпосередно пôдъ податки: грунтовый, домовый, заробковый або вôдъ платнѣ. Крôмъ того не помишено при реформѣ, по примѣру Франції и Прусів, ту обставину, що треба також увзгляднити фінансовô потребы автономічнô поодинокихъ краєвъ.

Реформа податкова має бути заведена вôдъ 1896 р., бо въ тôмъ роцѣ входить въ житье першій разъ прогресивный податокъ особисто доходовый. Правительство, якъ сказано, не жадає по реформѣ податковôй збôльшеня доходôвъ державныхъ, лишь хоче, щобы мало такій самый дохôдъ якъ теперь. Але що по заведеню прогресивного податку особисто-доходового все таки буде надвышка, то треба ей ужити пôсля такого плану:

1. Передо всѣмъ зъ доходу, якій принесе прогресивный податокъ особисто - доходовый мають покрыти ся кошты его введеня, якъ н. пр. выдатки на комісіи оцѣночнô. Кошты тô прелімінує правительство на 1,200.000 зр.

2. Вôдтакъ зъ того доходу має опустити ся 10 процентъ зъ дотеперѣшного податку грунтового и будынкôвъ, такъ що податокъ грунтовый буде зредукованый зъ 22·7 прц. на 20·43, податокъ домовый бôльшихъ мѣстъ зъ $26^2/_3$ прц на 24, а меншихъ мѣстъ зъ 20 прц. на 18 прц. Такій самъ 10-процентовый опустъ буде удѣленый для домово-клясового податку Загальна сума доходу зъ податку заробкового, с. в. податку заробкового разомъ зъ податкомъ доходовымъ, якій платять промысловцѣ, буде зредукована о 20 прц., а сей опустъ має передовсѣмъ прийти въ хосенъ дрôбнѣйшимъ промысловцямъ.

3. По покрытю выдаткôвъ, наведеных пôдъ 1 и 2, зъ остаючого доходу зъ прогресивного податку особисто-доходового звертає ся въ рр. 1896 и 1897 квота що найвысше 3,000.000 зр. краєвымъ фондамъ. Та квота буде роздѣлена пôсля нормы, скôлько кождый край коронный платить податкôвъ реальныхъ, а именно податку грунтового и домового.

4. Если бы помимо тыхъ выдаткôвъ ще була яка надвыжка зъ прогресивного податку особисто-доходового, тогдѣ ужие ся ей въ сей способôъ: а) Процентъ опусту при податку грунтовôмъ збôльшаєсь зъ 10 на 15, при податку домовôмъ зъ 10 на $12^1/_2$ а при загальнôмъ податку заробковôмъ зъ 20 на 25. Отже стопа процентова при податку грунтовôмъ зменшилась бы зъ 22·7 прц., на 19·3, при податку домово чиншовôмъ въ бôльшихъ мѣстахъ зъ $26^2/_3$ на $23^1/_3$ а въ меншихъ мѣстахъ зъ 20 на $17^1/_2$ прц. Такъ само зредуковано бы податокъ домово-клясовый о $12^1/_2$ прц. б) Пôдвысшенье податку для товариствъ, обовязаных складати публичнô рахунки, зъ 10 на $10^1/_2$ прц., заряджене правительствомъ, має вôдпасти.

Въ такій способôъ має ужитись дохôдъ зъ прогресивного податку особисто доходового въ рр. 1896 и 1897. Въ часѣ же вôдъ 1898 до 1907 р. въ роздѣлѣ того доходу зайде така змѣна, що по покрытю выдаткôвъ згаданыхъ пôдъ 1 2 и 3, до державнои касы має вплынути о 2 прц. высша сума, анѣжь вплынула до касы въ 1897 р. зъ безпосередныхъ податкôвъ особовыхъ. Вôдтакъ въ кождôмъ слѣдуючôмъ роцѣ та квота буде пôдвысшатись о 2 прц. вôдъ доходу зъ попереднього року. Если помимо того остане ще яка надвышка, тогдѣ двѣ третины зъ неи вплыне до касы державнои и одна третина буде ужита на опусты въ податках ажь до высоты 15 прц. при податку грунтовôмъ, $12^1/_2$ прц. при податку домовôмъ а 25 пр. при податку заробковôмъ. Все, що ще лишилось бы, иде въ хосенъ фондôвъ краєвыхъ.

Зъ того цѣлого плану фінансового выходить таке, що податки реальнô, с. в. податокъ грунтовый и домовый, будуть мати опустъ, и то безусловно о 10 прц., але если дохôдъ зъ прогресивного податку особисто-доходового буде великій, то тô опусты будуть ще збôльшенô. При податку заробковôмъ вынесе опустъ ажь до 25 прц На другôмъ планѣ стоять звороты для краєвыхъ фондôвъ, котрô суть прелімінованô до найвысшои квоты 3,000.000 зр. Вкôнци и правительство не забуло про себе, бо хочь, якъ каже, не хоче збôльшеня доходôвъ въ наслѣдокъ заведеня прогресивного податку особисто-доходового, то все таки вымагає, щобы загальнô доходы зъ податкôвъ приносили зъ року на рôкъ о 2 прц. высшу квоту Се своє домаганье мотивує правительство тымъ, що й при теперѣшнôй системѣ податковôй, якъ показує двацятьлѣтна практика, збôльшають ся доходы державы зъ року на рôкъ.

Справы парляментарнô.

Вчера (16 ого) вôдбуло ся засѣданье палаты панôвъ. Президентъ ґр. Травтмансдорфъ, забравши голосъ, пôднѣсъ жалôбну вѣсть про смерть царя Александра III., котра порушила цѣлу Европу. (Члены палаты встають.) „При постели смертнôй — говоривъ президентъ — плаче его родина, а міліоны жалѣють надъ втратою достойного и мудрого володаря, котрый пожертвувавъ цѣле житье тяжкимъ обовязкамъ монарха. Европа цѣнить той жаль и перенята значѣньемъ жалôбнои подѣї. Покликаный до правительства, при незвычайно трудныхъ обставинахъ, придержувавъ ся царь зъ строгою консеквенцією напряму, котрый узнавъ вôдповѣднымъ. Всѣ его змаганя були звернênô до мирного розвитку, за що Европа есть ему вдячна. Покôйный царь був приятелемъ нашого достойного цѣсаря. Вôдносины мѣжь обома правительствами були добрô, а послѣдными часами навѣть дружнô и велять надѣяти ся, що засады покладенô покôйнымъ царемъ будуть и дальше успѣшно розвивати ся. Розумѣючи тяжку втрату, яку потерпѣла родина царя и всѣ народы Европы, прилучаємо ся щиро до загальнои жалобы. А що палата заманіфестувала вже свои чувства, повставши зъ мѣсць, то ся маніфестація буде записана въ протоколѣ засѣданя.“

Польскô газеты доносять, що зъ Полякôвъ, членôвъ палаты панôвъ, нѣхто не був присутный на тôй жалôбнôй маніфестації, помимо, що маніфестація була заповѣджена на кôлька днѣвъ наперед, та що въ будынку парляментарнôмъ було пôдъ той часъ кôлькохъ Полякôвъ, членôвъ палаты панôвъ.

Вôдтакъ переведено дискусію надъ проєктомъ закона о продажи на раты.

——

Що чувати зъ справою реформы выборчои? Отсе питанье есть найважнѣйшимъ пôдъ теперѣшну пору якъ въ кругахъ парляментарныхъ такъ и въ найширшихъ верствахъ населеня — вôдповѣди на него нема инши крôмъ тои, що ще нема мѣжь сторонництвами коаліційными згоды на пріндипъ реформы и длятого ведуть ся наради, переговоры, конференціе...

N. fr. Presse пише пôдъ днемъ 15 с. м.: Зъ нарадъ въ послѣдныхъ дняхъ показало ся, що не уважають достаточнымъ проєкту: зорґанізувати въ нову ґрупу выборчу лишь робôтникôвъ промысловыхъ. Натомѣсть що-разъ бôльше годять ся зъ тымъ, щобы утворити нову курію выборчу, до котрои вôйшли бы всѣ доси не маючô права голосованя, отже промысловô робôтники, податники, що платять безпосереднô податки понизше 5 зр., а вкôнци и всѣ тô, що не платять нѣякого безпосередного податку. але натомѣсть посѣдають якесь высше образованье. Въ сей способôъ приближувано бы ся до тыхъ засадъ, якô правительство свого часу предложило. Розумѣе ся, що въ такôмъ случаю и число мандатôвъ новои курії мусѣло бы також приближуватись до тои цифры, яка була бы въ згаданôмъ проєктѣ правительства означена на 43, коли противне проєктъ Бернрайтера, котрымъ мало надатись право голосованя лишь робôтникамъ принележнымъ до касы хорыхъ, означавъ число мандатôвъ лишь на 20. Однакъ зъ того проєкту Бернрайтера має взятись отся постанова, що выборы до новои курії мають перевестись сейчасъ по санкціонованю закона, а то найдальше до трехъ мѣсяцѣвъ по оповѣщеню закона. Въ недѣлю (18 с. м.) має вôдбутись конференція міністрôвъ зъ проводирями коаліційныхъ клюбôвъ и на нѣй, якъ надѣють ся, прийде до згоды на згадану повысше засаду. Однакъ ухвалы тои нарады мають служити лишь на се, щобы подати ихъ до вѣдомости клюбôвъ Если клюбы коаліційнô пристануть на тô засады, то правительство возьме ся сейчасъ выготовити проєктъ реформы выборчои, щобы можна було чимъ скорше предложити его пôдъ нараду палаты послôвъ.

Польскô газеты подають такô вѣсти зъ нарадъ, якô ведуть ся въ колѣ польскôмъ надъ реформою выборчою: Мужѣ довѣря кола (мимоходомъ сказавши, цѣлкомъ довôльно покликанô менерами кола) и комісія парляментарна кола згодились на такій проєктъ реформы: Має бути утворена нова пята курія выборча, а въ складъ ей входять: 1) тô що платять менше якъ 5 зр. податкôвъ безпосередныхъ, 2) неоподаткованô урядники державнô, автономічнô, громадскô и приватнô, 3) тô, що скôнчили середнô школы, 4) тô, що платять чинш за мешканье означеной высоты вôдповѣдно до величины мѣста, 5) робôтники промысловô, що належать до касы хорыхъ. Взагалѣ число мандатôвъ має бути пôбôльшене о 40, а зъ того числа припадає для Галичины и Чехіи по 10. — Gazeta Narodowa додає до тои вѣсти: Згаданому проєктови противить ся Гогенвартъ, зъ котрымъ надармо ведено переговоры. Говорять такожь, що намѣстникъ Бадені, Бобжиньскій и міністры старали ся наклонити Полякôвъ до змѣнъ, котрô бы Гогенвартъ мôгъ акцептувати, але надармо.

Противъ способу дотеперѣшного веденя нарадъ въ справѣ реформы выборчои, а именно противъ самовôльного покликаня менерами кола мужѣвъ довѣря, въ складъ котрыхъ входять мѣжь иншими: Левицкій и ґр. Ив. Стадницкій, а вкôнци мабуть противъ интеренціи въ ту цѣлу справу намѣстника Баденіого и д-ра Бобжиньского — появила ся въ колѣ польскôмъ опозиція. Оногды запротестували противъ того послы зъ мѣстъ, скликанô на нараду Леваковскимъ, а вчера зновъ послы зъ громадъ сѣльскихъ, скликанô на нараду Чечомъ, Пасторомъ и Копиціньскимъ. Але въ обохъ тыхъ демонстраціяхъ скôнчило ся лишь на голосныхъ протестахъ, а якъ першимъ разомъ Єнджейовичъ такъ зновъ вчера Пініньскій зацитькали горячихъ опонентôвъ, що мужѣ довѣря и менеры кола высказували на конференціяхъ міністеріяльныхъ лишь свои особистô погляды, а не выпереджували ухвалы кола польского.

На тыхъ нарадахъ не запали нѣякô ухвалы що-до засадъ, на котрыхъ має опирати ся реформа выборча, а певно такожь и на повнôй нарадѣ кола польского не прийде до нѣякихъ пріндиціяльныхъ ухвалъ, лишь, якъ сказавъ одинъ посолъ, „треба буде згодити ся на то, що правительство признати зволить.“ Ся обставина свѣдчить якъ найкрасше о непотизмѣ кола польского та що тô всѣ протесты и опозиція суть бурею въ склянцѣ воды. Длятого и голосъ N. Reform-ы, котрый подаємо низше, а зъ котрымъ кождый чоловѣкъ зъ честными переcвѣдченями мусить згодити ся, не принесе реального хôсна.

„Длячого треба згодити ся на то, що правительство признати зволить? — пытає Nowa Reforma. Чи може длятого, що правительство бôльше не дасть, отже lepszy rydz jak nic? Тожь въ тôмъ случаю лѣпше nic якъ такій rydz, котрый правительство намъ хоче дати. Тажь треба числити ся зъ тымъ, що коли разъ буде ухвалена „реформа выборча“ и въ видѣ нового закона вôйде въ житье, то всякô хочь бы найсправедливѣйшô постуляты рôзныхъ сферъ населеня, теперь зазначуванô, будуть убитô такою „реформою“ зновъ на кôлька-нацять лѣтъ; — въ противнôмъ же случаю, доки „реформа“ не буде ухвалена, завсѣгды истнує управнена надѣя и можность заспокоеня тыхъ всѣхъ оправданыхъ домаганъ. Рôвножь не може насъ пересвѣдчити говоренье, що правительство не дасть бôльше по-надъ то, що нинѣ дає. Не дасть правительство Віндішґреца, то дасть инше правительство — чи-жь вже цѣла минувшôсть нашого краю и народôвъ монархіи звязана нерозрывнымъ узломъ зъ правительствомъ коаліційнымъ? Если така гадка есть рѣшаючимъ чинникомъ въ опініи нашихъ послôвъ, то най бодай будуть отвертô и безъ лицемирства скажуть: иде намъ бôльше о то, щобы побôчь кн. Віндішґреца засѣдавъ п. Яворскій и Мадейскій, анѣжь о реформу выборчу — и тогдѣ будемо знати, що думати о такôмъ розумѣню рѣчи. Однакъ доки иде о реформу выборчу, а не о удержанье теперѣшного правительства quand même, треба увзгляднятн въ першôй лініи постуляты населеня, не забаганки особъ або кліки“.

Якихъ обѣжникôвъ треба у насъ при кôнци XIX-ого столѣтя?

——

Хочь я нинѣ, хвала Богу, вже не учителемъ, все-жь таки, прочитавши въ 245 ч. „Дѣла“ обѣжникъ краєвои рады шкôльнои до всѣхъ окружныхъ радъ шкôльныхъ, дуже нимъ зацѣкавивъ ся. Той обѣжникъ, якъ вѣдомо, вытыкає окружнымъ радамъ: 1) неправильне а

навѣть незаконне розписуваньe поновныхъ конкурсовъ до презентованя учителя, сли при попереднѣмъ конкурсѣ лишь оденъ кандидатъ подавъ ся, — а вѣдтакъ 2) незаконне накладанье каръ дисциплінарныхъ на тымчасового учителя, навѣть не подаючи до вѣдомости обжалованому закидовъ, якѣ ему чинить ся, и не жадаючи вѣдъ него оправданя. Прочитавши сей обѣжникъ, погадавъ я собѣ: чей-же бодай пѣдъ тыми взглядами стане учительству лѣпше. Бо якъ доси було, кождый може догадати ся зъ самого обѣжника.

Хотѣвъ учитель якій стабілізувати ся, то мусѣвъ просити двохъ товаришѣвъ, щобы такожь внесли просьбу о ту посаду. Розумѣе ся, такимъ пѣдставленымъ „Strohmann-амъ“ мусѣвъ дати стемплѣ на просьбы й на прилоги... Але й то треба знати, що „законъ“ той: „Z braku należytej ilości kompetentów zwraca się...“ не бувъ прикладаный до кождого учителя... Бували „wyjątki“... а се ще бѣльше болѣло...

Важну сю, навѣть пекучу справу нормуе въ користь учительства перша часть обѣжника. Однакъ вага сеи части блѣдне зъ огляду на тоту болючу рану, котрои дотыкае друга ея часть, де краева рада шкѣльна забороняе окружнымъ радамъ карати тымчасового учителя, не представивши обжалованому починеныхъ ему закидовъ, а заразомъ приручае, щобы дисциплінарне слѣдство було оперте на ухвалѣ окружнои рады шкѣльнои. Отже дивѣть ся! ще при кѣнци XIX-ого столѣтя, въ конституційнѣй державѣ, треба обѣжника зъ забороною, щобы не карано учителя не представивши ему закидовъ и не даючи ему спромочи боронити ся!

А може сей обѣжникъ бувъ злишный? — замѣтивъ бы хто, — бо де-жь можна допустити въ цивілізованѣй державѣ таке варварство, щобы карано чоловѣка, и то интелігентного, навѣть не представивши ему закидовъ?! Чи злишный, нехай кождый осудить отъ хочьбы зъ сего:

Въ 1887 р. бувъ я учителемъ въ Гусятинѣ пѣдъ тамошнымъ управителемъ п. Бялецкимъ. Управитель, хочь яко учитель незвычайный педантъ, бувъ зъ моеи совѣстнои працѣ вповнѣ задоволеный. Рѣвно-жь и шкѣльный инспекторъ п. Шеферъ, котрый знавъ мене яко совѣстного учителя въ попереднои посады, приѣхавши на візитацію въ грудни, признавъ мою старанность и працю. Мимо того въ два, чи три тыждня дѣстаю я письменну „нагороду“: „Ze względów służbowych przenosi się Pana do Strusowa na równorzędną posadę“.

Боже! а то що? Ще чотирохъ мѣсяцѣвъ не выбувъ на посадѣ, та й вже перекидають! И за що-жь? Читаю ще разъ свою „нагороду“ за старанну працю, дивлю ся й дивлю, — нема бѣльше нѣчого „ниже тои комы“. Пытаю управителя, нѣчо не знае. Отже наймаю фѣру та й ѣду до Теребовлѣ до инспектора — сѣмь миль. Морозъ, заверуха, що не дай Господи й ворогови такои ѣзды! Приѣзджаю та й просто до инспектора:

— Зволѣть, добродѣю, пояснити менѣ ласкаво: якій то względy służbowe спонукали мое перенесенье?

— Не знаю, — вѣдповѣдае инспекторъ.

Я остовпѣвъ. Нарештѣ кажу:

— „Якъ то, пане инспекторе? Вы, шефъ шкѣльництва въ округѣ, не знаете, длячого переносять вашихъ пѣдвладныхъ?“

— Не знаю, — каже.

Я прошу, лебеджу, щобы сказавъ. Завѣрюю его, що вже й не буду доходити своеи кривды, няй бодай знаю, що менѣ закидують. Не почувавъ ся я до нѣчого, совѣсть моя була чиста — пристрасти національній тогдѣ въ менѣ ще дрѣмали и я політично бувъ якъ дитина непорочный, а въ званю своѣмъ тягнувъ я охочо, якъ молодый кѣнь бѣжить въ запрязѣ весело, поки его не зноровлять... Отже совѣсть мавъ я чисту, а почувавъ, що у воздусѣ щось несхѣпне висить надѣ мною, атмосфера якась тяжка.

— Бога ради! скажѣть, пане инспекторе, няй знаю, чого на будуще менѣ выстерѣгатись, бо я готовъ у-друге несвѣдомо зблудити а вѣдтакъ невинно терпѣти...

— Я не знаю, — каже инспекторъ вътретє, — а хочете довѣдатись, то йдѣть до пана старосты.

Йду я до старосты, ба довѣдую ся — п. Розвадовскій вѣдъ довшого часу сидить у Львовѣ яко посолъ. Вертаю назадъ до инспектора — ага! его вже нема... Оттакъ маешь! ѣхавъ сѣмь миль въ такій морозъ и въ метѣль [якъ то на Іорданъ умѣе часомъ бути], ледви въ живыхъ лишивъ ся — та й довѣдавъ ся!... Але чекай, поѣду я до Струсова, довѣдаюсь, чи не „прошкробавъ“ що тамтой, що зъ нимъ мене мѣняють... Де тамъ! анѣ вѣнъ анѣ нѣхто зъ тамошныхъ его товаришѣвъ нѣякои причины не знають, навѣть не догадують ся. Отже вертаюсь назадъ до Гусятина та й думаю: що за бѣда? не досыть, що бьють, а ще й не скажуть, за що.

Якось вечеромъ зайшовъ я на преферанса до мѣсцевого пароха о. Боярского, а той каже менѣ „на ухо“, що жандармъ донѣсъ на мене до староства, мовь-то я — слухайте! — говоривъ передъ двома мѣщанами, що „по польски не треба вчити ся, бо за два роки Москаль прийде“... Такъ? Ну, то перенесенье мене спонукало не теребовельске староство, але таки гусятиньске.

На другій день иду до старосты. Не застаю — выѣхавъ на карты до Россіи. Иду до комісаря и кажу ему: що я чувъ... Се мене — кажуть — оскорбляе, бо няй бы вже я й бувъ „moskal“, однакъ не хочу, абы мене люде мали за такого наивно глупого, способного плести такій дурницѣ. Отже прошу уклѣпно о переведенье слѣдства. П. Совиньскій, чоловѣкъ гладкій, ще гладше взявъ ся мене пересвѣдчувати, що мусѣла бути якась инша причина.

— Певно огляды педагогічній, — каже.

Я запевнивъ его, що анѣ мѣй управитель анѣ инспекторъ не мають менѣ що й на волосокъ закинути, и власне мѣй инспекторъ, не знаючи нѣчого, вѣдославъ мене до староства.

— То може тамтой учитель, — замѣтивъ п. комісарь.

— Бувъ я и въ Струсовѣ... Тамтой такожь Богу духа винен... Таки конечно прошу о слѣдство!

— Але-жь мы не можемо нѣякого слѣдства переводити, бо мы анѣ нѣякои вины на васъ не знаемо, анѣ не спонукали перенесеня васъ...

На се входить панъ инспекторъ податковый, а довѣдавшись, о що рѣчь иде, полаго джуе ей однымъ махомъ:

— Względy służbowe — каже — względ-ами służbow-ыми! Перенесли, йдѣть и нѣчо не говорѣть!

Такъ я за пѣвъ годины просьбы й короводовъ зъ комісаремъ не довѣдавъ ся стѣлько, що вѣдъ инспектора податкового въ мінутѣ:

— „Па сьому быть!“ и мовчи! Schweigen! und weiter dienen...

Такого то поступованя зъ нами досвѣдивъ я на собѣ. Однакъ нема нѣчого злого, щобы й на добре не выйшло. Мене скривдили — та я черезъ те прозрѣвъ и почавъ выступати рѣшучо. Почѣмъ мене рѣкъ на рѣкъ увѣльняли, и то разъ уже въ часѣ вакацій зъ замкненьемъ платы до кѣнця липня, такъ що я цѣлый рѣкъ шкѣльный учивъ, а плату дѣставъ за одинацять мѣсяцѣвъ! Якъ я робивъ представленье до президіи краевои рады шкѣльнои зъ просьбою о заряженье слѣдства та якъ я ѣздивъ трацять миль до посла Н. Герасимовича просити его, щобы въ соймѣ спонукавъ заряженье слѣдства, — всего того описувати вже не буду, бо менѣ здае ся, що й наведеного буде досыть для илюстрацій поступованя зъ учителями. Ново-выданый обѣжникъ може тому запобѣгти, щобы леда хто, леда посѣпака дворскій мѣгъ спонукати „przeniesienie“, „uwolnienie“ або й „usunięcie z posady“ учителя, коли тѣлько не мавъ доброго ока у пана старосты....

Я нинѣ вже не учителемъ, а тѣ „przeniesienia“ й „uwolnienia“ такъ менѣ врѣзали ся въ душу, що часто снить ся менѣ, мовь-то я дѣстаю нове „uwolnienie“ або „przeniesienie“, а пробудившись дякую Богу, що вже не потребую ихъ боятись, — хочь, нѣгде правды дѣти, они мене до свѣдомости привели, загартували до боротьбы и навчили кресати силу зъ себе... Бо-жь досвѣдъ учить, що нехай хто до Русина лишь троха пѣдойде зъ ласкою, то вѣнъ уже якъ не вкладае шию добровѣльно въ ярмо, то бодай иде спокѣйно спати покладаючи, що все дѣстане зъ ласки... готове Тому-то я — признаюсь щиро — подвѣйного знаю чувства, прочитавши о якѣй новѣй заподѣянѣй намъ кривдѣ. Кровь стинае ся въ жилахъ на видъ неправды, а рѣвночасно й думаю собѣ: Добре, няй насъ бють! няй ще тяжше катують! Тымъ бѣльше розбудять насъ, тымъ бѣльше запеклыми насъ зроблять, зъ тымъ бѣльшою енергіею возьмемо ся до обороны — пѣсля словъ нашого поета Ивана Франка:

Хиба-жь не звѣстно вамъ, що зъ рана,
Закій зорѣ зѣйдѣ румяна,
Найдужше все морозъ смалить?
Та хочь застелить вѣнъ вѣконце,
То се лишь знакъ, що швидко сонце
Заблисне й землю отеплить!

Михайло Петрицкій,
купець въ Жидачевѣ.

Ще де-що про выбѣръ посла въ Старѣмъ-мѣстѣ.

[Письмо зъ Старомѣского.]

(*Дохѣнченье.*)

Нашій селяне — Русины, за свое стоять и не вырѣкають ся его. Але що зъ того, коли въ цѣлѣмъ повѣтѣ мало людей письменныхъ. А хоть де и е зъ давна школа, то наша интелігенція не дбае о то, щобы народъ читавъ рускій книжки й часописи; мы не мали въ повѣтѣ правдивыхъ патріотовъ. Многій люде хотѣли бы обходити ся зъ селянами такъ, якъ се було до памятного 1848-ого року.

Въ Топѣльници е школа, а въ нѣй учителькою п. Грінберґова, польска патріотка, навѣть писателька. Дѣти спѣвають рускій патріотичній польскій пѣснѣ поправно, а чи вмѣють яку руску церковну або свѣтску? Де тамъ! Коли тая молодѣжь пѣдросте, певно не буде у нея прихильности для рускихъ интересовъ. А однакъ въ найгѣрше провадженѣй школѣ можна бы щось зробити, але треба пильнувати ей и коло ведена молодежи працювати.

На цѣлый повѣтъ е лишь чотири читальнѣ: въ Ґрозьовѣ, въ Лавровѣ въ монастири оо. Василіянъ, въ Мшанци и въ Хировѣ. Селяне загаломъ не знають нѣчого про змаганя Русинѣвъ нѣчого ихъ не одушевляе, нѣ зъ вѣдки не чують прихильного слова и не бачать щирого серця.

Не велика штука була выбирати посла въ тѣмъ часѣ, коли вѣденьскій урядъ показувавъ прихильность Русинамъ. Тогдѣ наказали выбирати того а того, и селяне слухали безъ роботу. Та минали лѣта, народъ не бачивъ полѣпшеня, а радше погѣршенье своеи долѣ. У Вѣдни выдали Русинѣвъ на поталу Полякамъ, вплывъ духовенъства пѣдкопали всякій аґітаторы урядовій и не урядовій, и селянинъ самъ не знае, що зъ собою зробити и остаточно голосъ продае. — Добре заробити що-то. При малѣмъ числѣ письменныхъ всѣ ученій зъ селянъ, затягнувши капоту, полишують селяньскій справы, а кождый лишь надъ тымъ думае, якъ бы собѣ яку крихту придбати. Ученость ихъ далеко не сягае; якъ взяти ся до боротьбы за загальній справы, на се не стае имъ знаня и умѣлости, тожь въ своѣй немочи думають лишь о собѣ. А про те добре вмѣють они на змаганя прихильныхъ селянамъ людей кинути пѣдозрѣнье. Въ часѣ сего выбору довѣдали ся вѣдъ когось селяне, що „посолъ до Львова бере що-день черезъ шѣсть лѣтъ, а навѣть и потому по 12 зр.“ — то шкода тыхъ грошей для руского священника, радше няй бере п. Беляньскій. Зъ сего бачимо, якъ ще легко можна обдурити нашого селянина! Нѣгде правды дѣти, селяне нашій люде завистній, одинъ вѣдъ другого за що-небудь хоче далеко бѣльшои заплаты нѣжь н. пр. вѣдъ жида, тожь цѣль тои погалоски не була такъ дуже глупа. Она хотѣла пѣддати селянинови таку гадку: „Коли самъ будешь брати таку суму, то дай и менѣ; а нѣ, няй не буде нѣ тобѣ, нѣ менѣ...“

Що нашъ народъ до політики не пѣдготовленый, завинили въ тѣмъ немало попереднѣ послы. Если бъ они були кождого року скликували выборцѣвъ, здавали передъ ними справу зъ своеи роботы, то се не лишилось бы було безъ хѣсна. Можна було пѣддати селянамъ гадку: якъ мають ходити коло своихъ справъ, якъ боронити ся и до чого мають стремѣти. Такій зборы при загальнѣмъ заинтересованю могли велику користь принести народнѣй справѣ. На жаль, сего не було.

Свѣтскои интелігенціи у насъ въ старомѣскѣмъ повѣтѣ такъ якъ бы й не було. Хочь де-якій и найде ся, не бере удѣлу, бо боить ся, щобы не „били“. Давнѣйше були два люде въ Старѣмъ-мѣстѣ, але передъ кѣлькома лѣтами перенесено ихъ въ инше мѣсце. Бувъ у насъ начальникъ суду п. Алексевичъ. Его рускій справы обходили въ чотирохъ стѣнахъ, але прилюдного удѣлу не бравъ въ нихъ — чи боявъ ся, чи не хотѣвъ, годѣ сказати. Прийшовъ новый начальникъ зъ Боринѣ, п. Моталь, и вже бере ся до політики; въ Старѣмъ-мѣстѣ выбирають его выборцемъ.

Рускихъ парохій въ повѣтѣ е 33, отже й священникѣвъ е спора купка, можна бы вже щось зробити. Межи ними е щирій люде, якъ мѣжь старшими такъ и молодшими, але богато й такихъ, що цѣлкомъ не интересують ся рускою справою, а сли интересують ся, то радій бы, щобы все зробило ся безъ труду й жертвы. Не бачимо у нихъ одушевленя, на народній цѣли не пожертвують и зломаного крейцара, холодній для рускихъ институцій, а претенсій и домагань драбинастый вѣзъ. Одинъ заможный чоловѣкъ передплачуе лише Przegląd, рускои часописи не бачить, — грѣшь придбаный въ рускѣй громадѣ обертае на пѣддержанье найзавзятѣйшихъ противникѣвъ Руси. Звѣстно, що Przegląd найперше накинувъ ся на руске духовенъство, а однакъ згаданому нашому панъ-отцеви чи пристрасть, чи безхарактерность не дозволила вѣдмовити пѣдпоры клеветникови. Деякамъ такъ засмакувавъ Przegląd, що борше обѣйшлись бы безъ рускои часописи, якъ безъ него. И такъ задля аристократичныхъ инстинктовъ деякій люде стають ся що-найменче непотрѣбами въ рускѣй суспѣльности. Одного прихильника Przegląd-у судили другій люде, а вѣнъ боронивъ ся такъ: „Ей, дурній Поляки! чи то такъ конче буде, якъ они хотять?“ Не дурній они, добродѣю, не дурній! а Русины нещасливій, що мають такихъ байдужныхъ членовъ межи собою. Якій хосенъ зъ такого чоловѣка для Руси, що въ чоботѣ кивае палцемъ на Полякѣвъ, а передъ ними пѣдлещуе ся, приподоблюе ся и ихъ змаганя політичній на Руси пѣддержуе? Не давно було выказано въ „Дѣлѣ“, що населенье руске въ старо-мѣскѣмъ повѣтѣ зменшае ся. При конскрипціи 1880 року 1.500 латинниковъ подало, що они Русины, а 1890 року анѣ оденъ сего не зробивъ. Де тому притока? Наше недбальство и нездарность довели до того. Щобы латинники йшли зъ Русинами, треба, щобъ ихъ до сего щось притягало, а у насъ и Русины въ нами не йдуть. Межи латинниками е польскій книжки и часописи; о нихъ, абы мали що читати, дбае и ксьондзъ, и школа, и повѣтова рада, и неодинъ дѣдичъ, а про нашого селянина нѣхто! Де нашій читальнѣ, крамницѣ, шпихлѣрѣ, позычковій касы? Майже по всѣхъ церквахъ въ часѣ вѣдправы нарѣдъ не отворить рота, а все мовчить, лишь одного дяка чути. Кобы бодай въ церквѣ нашій щиро працювали, то й зъ того вже бувъ бы якійсь хосенъ. Правда, деякій, особливо молодшій, беруть ся до працѣ; кобы ихъ бѣльше було, то й познака бы була незадовго.

Коли хочемо зберегти свѣй нарѣдъ вѣдъ заглады, яка ему зѣ всѣхъ бокѣвъ грозить, мусимо всѣ щиро взяти ся до працѣ и безнастанного труду. Прочь зъ слабодухами, трусами, шкаралупниками и самолюбными облесниками!

Щобы наша робота була успѣшна, треба конечно мати передъ собою все ясну цѣль, до чого маемо стремѣти. Коли намъ се не проясниться, будемо все блукати въ темрявѣ, робота наша буде дорывочна и безхосенна. Живемо посередъ поганыхъ вѣдносинъ суспѣльныхъ и не розумѣемо ясно нашого становиска. Зросли мы посередъ суспѣльности, де духъ аристократичный, шляхотскій, всему житю нашому надае тонъ и напрямъ. Многій нашій, навѣть щирій люде, не надбавши собѣ широкого образованя и глубшого погляду, попадали въ розпуку, бо уважали, що Русь конечно пропаде, не маючи шляхетчины и т. п. Позбрно правда була за ними; они глядали щастя для свого народу десь далеко по за золотыми горами, де грушки ростуть на вербѣ и тымъ думали допомогти рускѣй суспѣльности, щобы зрѣвнала ся зъ сусѣдною, польскою. Крокъ сей бувъ въ основѣ хибный. Сли ще маемо уратувати, що дасть ся, мусимо обозватись до широкихъ масъ народныхъ и щиро працювати надъ ихъ пѣдвесеньемъ и надъ ихъ просвѣтою. Всяка инша дорога не доведе до цѣли. Няй лишь кождый уважно прочитае помѣщеный въ „Дѣлѣ“ вступный выкладъ нашого професора, Мих. Грушевского, а такожь цѣнну статью Ивана Заневича, помѣщену въ сегорѣчнѣмъ „Житю і Слові“ пѣдъ заг. „Літературні стремління галицкихъ Русинів від 1772 до 1872“. Коли у насъ пошла робота обнимаюча широкій масы народній, мала поводженье и була хосенна, а скоро зѣйшла зъ тои дороги, нидѣла и на нѣ що зводила ся. Всякій аристократизмъ, всякій напѣръ зъ горы бувъ усе нашому народови ненавистнымъ, демократичный же прінципъ все бувъ симпатичный.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Въ недѣлю вѣдбудуть ся пѣдъ проводомъ д-ра Ріґера **вборы мужѣвъ довѣря старо-ческого сторонництва.** На порядку дневнѣмъ нарадъ стоить справозданье зъ дѣяльности старо-ческои партіи вѣдъ 1891 р., ухвалы що-до дальшого становиска партій и доповняючій выборы въ орґанізацію. Послѣдній зборы старо ческои партіи вѣдбули ся по выборахъ до рады державнои въ 1891 р. и на нихъ ухвалено зъ огляду на побѣду молодо-Чехѣвъ здержатись вѣдъ всякои активнои політики до того часу, доки не змѣнять ся політичній вѣдносины. Зъ ухвалъ, якій теперь западуть, буде можна видѣти, чи старо-Чехи уважають теперѣшну пору вѣдповѣдною до участи свого сторонництва въ політичнѣмъ житю.

——

Въ торжествѣ **зложеня тѣла Александра III** въ гробници возьмуть участь отсій заграничній королѣ и князѣ: король даньскій Христіянъ IX, король грецкій Юрій I, король сербскій Александеръ I, кн. Николай чорногорскій, архикнязь Кароль Людвикъ, кн. Генрикъ прускій зъ женою, кн. Неаполю, кн. Спарты, румуньскій наслѣдникъ престола кн. Фердинандъ, кн. Уельскій зъ женою, кн. Евгеній шведскій, кн. Йоркъ, кн. Фридрихъ Августъ саскій, кн. Людвикъ баварскій, вел. кн. Генрикъ Людвикъ гескій, вел. кн. Фридрихъ Францъ III мекленбурґско-шверинській зъ женою, кн. Вільгельмъ баденьскій зъ женою и кн. Вальдемаръ даньскій.

Ватиканьскій кореспондентъ Pol. Corr. певняе, що безосновною есть вѣсть, мовь бы папа задумувавъ выслати одного зъ кардина-

дбвъ до Петербурга на похороны. Папа взагалѣ не буде мати на похоронахъ офіціяльного представителя. Натомѣсть можна припустити, що на коронацію царя Николая II вышле папа не кардинала, бо се противилось бы традиціи, але одного зъ пралатбвъ, яко надзвычайного вбдпоручника до Россіи. Въ кругахъ ватиканьскихъ говорять, що новый царь зъ своеи стороны вызначить надзвычайного посла, котрый доручить папѣ нотифікацію о вступленю царя на престолъ.

При домовинѣ царя, зложенбй въ Петропавловскбмъ соборѣ, вбдправляють ся щоденно вбдъ год. 2-ои по полудни до 8-ои вечеромъ панахиды въ присутности членбвъ царскои родины и высшихъ достойникбвъ. Вступъ до собора дозволеный кождому; публику впускають вбддѣлами.

— —

По довгихъ клопотахъ удало ся зложати комплетъ въ прускбмъ міністерствѣ. Зъ одинадцяти членбвъ кабінету остало давныхъ шѣсть, а треба було обсадити пять посадъ и онодгы послѣдне опорожнене мѣсце міністра судбвництва обнявъ Шенштедтъ Въ сей способъ представлявъ бы ся складъ кабінету такъ: давнѣ члены: віцепрезідентъ Бетіхеръ, міністеръ вбйны Бронсартъ, скарбу Мікель, просвѣты Боссе, торговлѣ Берлепшъ а публичныхъ роббтъ Тіленъ, новѣ же члены: канцлеръ державный и президентъ міністрбвъ кн. Гогенльоге, міністеръ справъ внутрѣшныхъ Келеръ, секретарь справъ заграничныхъ Маршаль, міністеръ рбльництва Гамерштайнъ и судбвництва Шенштедтъ.

НОВИНКИ.

— —

— **Селяньскій розрухъ.** Село Кропивникъ новый коло Схбдницѣ въ дрогобицкбмъ повѣтѣ було въ половинѣ мая с. р. мѣсцемъ великихъ селяньскихъ розрухбвъ. Якъ Gaz. Samborska описує, причина забурень була така: Кропивницкѣ селяне пасли вбдъ многихъ лѣтъ свою худобу за оплатою 80 кр. вбдъ штуки на двбрскихъ пасовискахъ, власности жидбвскихъ родинъ зъ Дрогобича Ліпденбавмбвъ и Самуелі. Сего року купило американьске товариство Perkens и Makenthorf вбдъ властителѣвъ Кропивника право глядати за нафтою на двбрскихъ грунтахъ и зачало вбдъ пастиска т. зв. „Гута“, копаючи на нѣмъ ямы и уставляючи прилады до верченя. Тѣ роботы дали знакъ до забурень въ цѣлбй громадѣ, бо селяне, слухаючи пбдмовъ жида Кальмана Френкля зъ Кропивника нового, кинули ся громадно на уставленѣ вже прилады до верченя, понищили ихъ и не позволили вести дальше розпочатѣ роботы Не помогли представленя двбрскои служби, бо селяне не хотѣли нѣякъ уступити ся зъ пасовиска. Навѣть вбзвана телеґрафічно зъ Пбдбужа жандармерія не могла наклонити селянъ, щобы уступили зъ пасовиска и они стали вже окружати жандармбвъ, та ажь коли жандармерія змѣрила карабіны до найблизше стоячихъ, розбйшла ся товпа домбвъ. Закбнченьемъ тыхъ подѣй була карна розправа въ Самборѣ дня 5, 6 и 7 н. ст. падолиста. Передъ судомъ ставало 61 селянъ зъ Кропивника нового и два жиды, шинкарь Райнґевірцъ та зґаданый вже Френкель, всѣ обжалованѣ о публичне насильство. По переведенбй розправѣ узнавъ трибуналъ 51 обжалованыхъ виннымы публичного насильства и засудивъ ихъ на арештъ вбдъ 7 днѣвъ до трехъ мѣсяцѣвъ, зъ выимкою Кальмана Френкля, котрого яко пбдбурюючого засуджено на 8 мѣсяцѣвъ вязницѣ. Дванацятьохъ обжалованыхъ увбльнено. Противъ того засуду зголосили оборонцѣ д-ръ Брилиньскій и д-ръ Тавбенфельдъ жалобу неважности, а прокураторъ д-ръ Саганекъ зголосивъ вбдкликъ задля низького вымѣру кары.

— **Кс. Стояловского** — якъ доносять зъ Кракова до Gazet-ы Narodow-ои — мала тамъ поліція арештувати. Та сама ґазета довѣдує ся, що заповѣджене на 18 н. ст падолиста селяньске вѣче, вбдложене на 8 н. ст. грудня.

— **Вбдзначеня зъ нагоды краевои выставы** Wiener Ztg. оголошує такѣ вбдзначеня признанѣ „за повну посвяты и зъ успѣхомъ переведену працю при загальнбй краевбй выставѣ у Львовѣ“: Президентъ мѣста Львова Едмундъ Мохнацкій одержавъ командорскій хрестъ ордера Францъ Іосифа, Володиславъ Лозиньскій лицарскій хрестъ ордера Леопольда. Дальше одержали ордеръ зелѣзноп короны III. клясы: инжинеръ ґр. Лубеньскій, Юл. Міколяшь, Ґецъ Окоцимскій и повномочникъ дббръ ґр. Потоцкого Зіґлеръ. Директоръ краевого банку д-ръ Альфредъ Зґурскій одержавъ титулъ правительственного радника. Хрестъ лицарского ордера Францъ Іосифа одержали: инжинеръ Сковронъ, проф. Володимиръ Шухевичъ, секретарь выставы І. К. Зелиньскій, артистъ-малярь Ґеримскій, Фр. Вчелякъ зб Львова и К. Липиньскій зъ Сянока. Золотый хрестъ заслуги зъ короною одержали: огородникъ мѣста Львова Рерінґъ, артистичный слюсарь Дашекъ и инспекторъ гбрництва Бартонецъ въ Сѣрши.

— **Краковскимъ княземъ-епископомъ** именованый — якъ оповѣщує Wiener Ztg. — Янъ князь зъ Козельска Пузина, епископъ мемфискій in part. inf., ґенеральный вікарій, кустосъ архіеп. лат. капітулы и епископъ-суфраґанъ львбвскій.

— **Соціялістичне політичне товариство „Пролетаріятъ“** склпкало на 19 н. ст. падолиста на 7-у годину вечеромъ роббтничѣ зборы до ратушевои салѣ у Львовѣ, на котрыхъ мала обговорювати ся справа выборчои реформы. Директоръ поліціи заборонивъ зборы въ тбй сали, однако заявивъ, що не маѣ нѣчого противъ дневного порядку.

— **Зъ Коломыи пишуть намъ:** Зъ непередвиджепои причины, що вбдновлюванье комнатъ товариства „Родина“ продовжило ся, вечерокъ вбдбуде ся въ недѣлю дня 25 с. м. а не якъ перше було заповѣджено 18. Запрошеня вже розбслано завчасу. Прибуде зъ вбдчитомъ панѣ Наталія Кобриньска. Забава заповѣдаѣ ся дуже гарно.

— **Архикнязь Кароль Людвикъ** выѣхавъ передвчера зъ Вѣдня о год. 1. въ полудне на похороны торжества до Петербурга. Архикнязя приймавъ онодгы передъ полуднемъ цѣсарь, щобы зъ нимъ попращати ся. Въ дружинѣ архикнязя находять ся: великій гофмайстеръ двора ґр. Пеячевичь, службовый шамбелянъ старшій почучникъ ґр. Сальмъ и касіеръ двбрскои подорожѣ Штеґеръ. До архикняжои дружины прилучивъ ся крбмъ того атташе австрійского войскового повномочника въ Петербурзѣ капітанъ Гордтъ, депутація офіцирбвъ 61-ого полку пѣхоты, зложена зъ полковника Шадека, капітана Новачовича и старшого поручника Бальса, та депутація офіцирбвъ перемыского полку уланбвъ ч. 11, зложена зъ коменданта пбдполковника Льонґарда, ротмістра Берґофера и старшого поручника Томіча. Ажь до Варшавы вбдвезъ архикнязя окремый двбрскій поѣздъ пбвнбчнои зелѣзницѣ; до Варшавы прибувъ архикнязь вчера о 7-бй годинѣ рано. Тамъ мавъ ся представити архикнязеви придѣленый до его боку россійскій ґенералъ Свѣчинъ, котрый буде его супроводити въ дальшбй дорозѣ осббнымъ двбрскимъ поѣздомъ, вбддаными до розпорядимости архикнязя. Въ Петербурзѣ стане австрійска депутація нинѣ въ полудне. Поѣздъ архикнязя везе два величезнѣ вѣнцѣ, що будуть зложенѣ на домовинѣ царя обома войсковыми депутаціями. Вѣнець 11-ого полку уланбвъ маѣ 8 метрбвъ обему и увитый зъ лаврового листя та зъ пальмъ рбзныхъ вбдтѣней.

— **Зъ Станиславова** доносять, що скликанѣ тамъ на недѣлю народнѣ зборы, на котрыхъ мало обговорювати ся заявленье міністерства що-до выборчои реформы заборонила власть поліційна. Якъ звѣстно, заборонено такѣ зборы у Львовѣ, а въ Краковѣ заборонено скликане на 18 н. ст. падолиста въ тбй самбй справѣ кс. Стояловскимъ селяньске вѣче.

— **Дрббнѣ вѣсти.** Доповняючій выббръ одного члена рады повѣтовои въ Калуши зъ ґрупы ббльшои посѣлости розписаный на день 20 н. ст. грудня. — Маршалокъ добромильскои рады повѣтовои п. Павло Тишковскій скликавъ бувъ на 16 н. ст. падолиста зборы въ справѣ заснованя краевои сибльки для раціональнои експльоатаціи нафты и воску земного у власнбмъ зарядѣ. — Дня 22 н. ст. падолиста вбд буде въ Утѣшковѣ [зелѣзнича стація Красне] вѣнчанье п. Василя Демянчука, окбнченого богослова, зъ панною Ольгою Винтоняквною, дочкою мѣсцевого пароха.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 17 падолиста. По засягненю информацій выготовить правительство проектъ реформы выборчои и предложить палатѣ до ухвалы. Если-бы проектъ перепавъ, то правительство розвяже раду державну.

Петербургъ 17 падолиста. Похороны царя вбдбудуть ся 19 с. м. Въ академіи технічнбй мали вбдбутись численнѣ увязненя зъ причинъ демонстраціи студентбвъ при складаню присяги.

Берлинъ 17 падолиста. На посвященье нового будынку нѣмецкого парляменту маѣ явитись депутація австрійскои рады державнои.

Брукселя 17 падолиста. Соціялісты поставили внесенье на загальну амнестію для політичныхъ злочинцѣвъ, при чбмъ въ дискусіи названо міністрбвъ „шайкою мерзенныхъ брехунбвъ“ и обжаловувано ихъ о корупцію выборчу.

Надбслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пбдъ Коперникомъ“, Львбвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручаѣ у великбмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокля, дальекогляды, барометры, верометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильнѣ, пйоны, сібелѣ, манометры и т. п. Устроєня звбнкбвъ електричныхъ. Всякій направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляют точно. 148

ОСТОРОҐА.

Одинъ служачій склеповый въ ліберіи, вбддаленый передъ рокомъ зъ мого нафтового складу, приносить до домбвъ пбдъ покрывкою, що ся нафта походить зъ мого складу, нафту сумнѣвнои вартости.

Прошу Вп. Публику звернути увагу, що лише служачій, котрій мають на ліберіи мои фабричнѣ знаки розвозять мою певну и незапальну нафту.

395 1—3 **Р. Дітмаръ.**

Поручає ся звертати увагу на сей выпаленый знакъ на корку и на червону етикету орла, а то яко на охорону противъ частого фальшованя (IX.)

МАТТОНІОГО

Ґісґіблерскои воды щавовои.

ПОМАДА „ФЕНІКСЪ“

нагороджена на выставѣ для здоровля и плеканя недужихъ въ Штутґартѣ 1890 р., есть пбсля лѣкарского осуду и пбсля признань тысячей письмъ зъ подякою одинокимъ, дѣйстно вартнымъ и нешкбднымъ средствомъ, щобы осягнути у дамъ и панбвъ повный, буйный зарбстъ волося та щобы заразъ усувати выпаданье волося и творенье порплѣвъ; такожъ причиняе ея тая помада вже у молоденькихъ панбвъ до сильного порасту вусбвъ. Гарантія за успѣхъ и нешкбдность. Фляконъ 80 кр. при пересылцѣ почтою и при послѣплатѣ 90 кр. 14—26

301 **К. ГОППЕ** ВѢДЕНЬ XIV., Hatteldorferstrasse 81.

М. Р. ШНАЙДЕРЪ

заприсяженый знавець судовый

въ Станиславовѣ

296 поручае свое 14—52

роббтню бронзбвничу и торговлю знарядбвъ церковныхъ

основану 1882 року.

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Вбдъ давна звѣстный зъ своихъ доброты и запаху правдивый

РОССІЙСКІЙ ЧАЙ

въ торговли

В. АДАМОВИЧА

ВЪ БРОДАХЪ

фунтъ дуже доброго . . . . . зр. 1·40
фунтъ найлѣпшого оригін. опакован. зр 2·50
фунтъ „Имперіяль“ цѣсарскои . . зр. 3·50
фунтъ высѣвокъ зъ найлѣпш. чаѣвъ зр. 1·20
кава „Сірюсъ“ франко 5 кільо . . зр. 9·50

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

355 9—52

Всюды глядає ся осббъ, що мають широкѣ зносины, для передачѣ малого заступства. Оферты подавати пбдъ Х. У. до експедиціи Now-ои Reform-ы въ Краковѣ. 377 3—6

МАҐАЗИНЪ ФУТЕРЪ

БРАТОВЪ ВРОНЬСКИХЪ

вбдзначеный срѣбн. медал. комітету выставы

у ЛЬВОВѢ, улиця Театральна число 5.

напротивъ костела катедрального

Поручають по цѣнахъ найприступнѣйшихъ свбй обильно осмотреный маґазинъ футеръ готовыхъ, якъ такожъ и шкбры поодиноко и матеріи на покрытье футеръ въ великбмъ выборѣ. 346 6—8

Цѣнники на жаданье франко.

„ДНѢСТЕРЪ“

ТОВАРИСТВО ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

у Львовѣ ул. Валова ч. 11.

перше руске товариство асекураційне, припоручене **Всч. Духовеньству и всѣмъ вѣрнымъ черезъ Впреосв. Митр. и Преосв. Еп. Ординаріяты всѣхъ трехъ Епархій**, приймае обезпеченя вбдъ шкбдъ огневыхъ пбдъ найприступнѣйшими условіями и за можливою найнизшою оплатою.

Шкоды ліквідують ся и выплачуе ся сейчасъ по пожарѣ.

Договоры заключенѣ зъ першими Товариствами контрассекураційными подають **„Днѣстрови“** можность обезпечувати и выплачувати **и найвысшѣ сумы**.

Фондъ основный 50.000 зр. в. а. ульокованый въ цѣлости въ пупилярныхъ паперахъ, **поббльшае ся** наростаючими вбдсотками. Фондъ резервовый творить ся и порастае по мысли статута.

Полісы „Днѣстра“ приймае Банкъ краевый при позичкахъ ипотечныхъ на основѣ рескрипту Выдѣлу краевого зъ дня 1 червня 1894 ч. 26115.

„Днѣстеръ“ приймае такожъ въ силу договору, заключеного зъ Товариствомъ взаимныхъ обезпечень въ Краковѣ **обезпеченя на житє** въ всѣхъ можливыхъ комбинаціяхъ.

Друки, проспекты и всякѣ поясненя подають Аґенты, установленѣ у всѣхъ мѣстахъ и ббльшихъ селахъ, якъ такожъ 4414

Дирекція „Днѣстра“ у Львовѣ.

Зголошеня о удѣленье аґенціи въ мѣсцевостяхъ где „Днѣстеръ“ не є заступленый, приймають ся.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. управ. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купує и продає

ВСѢ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ

по курсѣ деннбмъ найточнѣйшбмъ не вчисляючи нѣякои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручає

4½% листы ипотечнѣ
5% листы ипотечнѣ премійованѣ
5% „ „ безъ премій
4½% листы товариства кредитового земского
4½% „ Банку краевого
4½% позичку краєву галицку 3483
4% позичку пропінаційну галицку
5% „ „ буковиньску
4½% „ угорскихъ зелѣзниць державныхъ
4½% „ пропінаційну угорску
4% угорскѣ облігаціи индемнізаційнѣ

а всѣ тѣ паперы Контора вымѣны Банку ипотечного все купує и продає

по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймае вбдъ П. Т. купуючихъ всѣлякѣ выльосованѣ а вже платнѣ мѣсцевѣ паперы цѣнныѣ, такожъ запавшѣ купоны за готбвку, безъ нѣякого вбдчисленя, а замѣсцевѣ лишь за вбдчисленьемъ справдешныхъ коштбвъ.

До ефектбвъ у котрыхъ выйшли купоны, доставляе новѣ аркушѣ купоновѣ, за зворотомъ коштбвъ, котрѣ самъ поносить

Руска масть на гостець

есть найлѣпше, выпробоване средство на гостець и ревматизмъ, коленье, убезвладненье и т. д.— Цѣна 1 слоика 1 зр.

Есенція жолудкова

(III.) Цѣна 1 слоика 60 кр. 323 6—10

Головный складъ: **С. РУКЕРЪ** аптикарь у Львовѣ.

ВИНА БОЧКАМИ

впростъ вбдъ продуцентбвъ высилає:

Самороднѣ — Геґеляйскѣ

за бочку 135 літрову по 70, 80, 90, 100, 120, 130 зр. и высше. (Бочка не зачисляє ся.)

ИНШІЙ ббльше квасковатѣ (неквасні) за гектолітеръ по: 30, 40, 50 и 60 зр. (Бочка зачисляе ся по цѣнѣ коштбвъ).

При замовленю просимо подавати докладну адресу и послѣдну стацію зелѣзничу. 116 33—?

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ.

Ковальскѣ циліндровѣ мѣхи 80 цм. промѣру по 100 зр **Ковала**, клѣщѣ, сверлы 4595 *поручає*

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣза у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.

ценники Цѣн илюстрованѣ рбзныхъ бвъ дмегдо розпорядимости.

Числа до выпалювання на рогахъ поручае

ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ

ножбвникъ у Львовѣ ул. Боимбвъ ч. 3.

Цѣнники даромъ.

НА СЕЗОНЪ ОСѢННЫЙ

Просить ся ласкаво всѣхъ Вп. Гостей выставовыхъ пересвѣдчити ся о дивнѣй дешевости осѣнныхъ и зимовыхъ товарѣвъ, вже спровадженыхъ въ великѣй скѣлькости.

Слѣдуючѝ товары продають ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ доки истнуе запасъ:

1000 модныхъ муфѣвъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·50, 2·— до 5·— зр.
1000 кожуховыхъ шапокъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·80, 2·20 до 4·— зр.
1000 флянельовыхъ и суконныхъ блюзъ осѣнныхъ и зимовыхъ 2·50, 3·— до 6 зр.
500 гальокъ волѣчковыхъ по 2·50 до 4·— зр.
1000 хустокъ Гімалая, найбѣльшій родъ 1·75, 2·25 до 4·— зр.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ суконокъ на осѣнь и зиму 1·80, 2·50 зр.
1000 модныхъ плащикѣвъ на осѣнь и зиму вѣдъ 4 зр. и высше.
3000 одягѣвъ для хлопчикѣвъ у всѣхъ величинахъ по 1·80, 2·—, 3·— зр. и высше.
Особливѝ новости въ стяжкахъ, воаляхъ, капелюхахъ дамскихъ и дитиныхъ, рукавичокъ гляс̀е, дуньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, панчохахъ, парасоляхъ до дощу, блюзахъ шовковыхъ и вовняныхъ, шляфрокахъ, костюмахъ и неглiжахъ надѣйшли власне въ великѣй скѣлькости и доповняють ся щоденно.

Особлива гуртовна продажь принагѣдна

въ воддѣлѣ занавѣсъ, канъ и килимѣвъ.

5000 канъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 канъ на лѣжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ канъ на столы и лѣжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (выробъ килимѣвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 гарнiтурѣвъ „Louvre“ на лѣжка, складаючихъ ся въ двохъ канъ на лѣжка и 1 на стѣлъ, тканыхъ, не друкованыхъ. всѣ три штуки 5 зр.
200 гарнiтурѣвъ „Bouretti“, тканыхъ, складаючихъ ся въ 2 канъ на лѣжка, 1 на стѣлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рѣзныхъ краскахъ по 75, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все въ 2 частей 1·35, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазiйныхъ табletокъ (кишмоный выробъ) по 28 штука.
800 колдеръ въ новiйшого атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Crepe) 2 метры довгихъ по 3·00, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 концѣвъ фляненьовыхъ въ найбѣльшѣй родъ 2 метры довгихъ по 2·20, 3·50.
500 дивановыхъ подъ и надъ лѣжка по 1·50 и 2·25 стрiмней по 2·50, 3 и высше.
300 ганапѣвъ на осѣнь въ перскамъ деревомъ въ пѣты або фiгуры по зр. 4, 5, 6, 6·60 и высше.
80 дивановъ сельскихъ и церковныхъ перед престолъ 3 метры довгихъ, стрiмненыхъ 20 зр.
200 дивановъ до 4 длюсiвъ 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 дивановъ покосельныхъ 5·25, 7 и высше.
1000 остинкѣвъ хлiбавскихъ 8—10 метрѣвъ зр. 2·50 и высше.
400 праздныхъ довгихъ хвильскихъ шкѣръ козаныхъ, природныхъ 5·50, шкѣрки Анора 2 м 3·50.
Дерiх до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имiтацiйно шкѣры тигра 7·50 и высше.
Дивани сельскiя у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довгiмы; портiзры и занавѣси коронковы якъ же найбѣльшихъ сортѣвъ.

Всякѝ въ провiнцiи надсыланѝ поручена незагоджуя ся найсовѣстнѣйше и найскорше

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Капiтульна ч. 3.

4895 181—?

100 ЗР. АВ. ВАЛ. ЗА ДОБРЕ РОЗВЯЗАНЬЕ.

„Дивѣть“, ся дама носить середъ лѣта муфѣ. — Але, пане професоръ. се не муфъ а мѝй сынъ — Якто?

Выдавництво **Wiener humoristische Blätter** дае за добру розвязку сего ребуса згадану въ урядѣ вложену премiю. — Хто найде сына нехай пришле образокъ означеный хрестомъ и зъ своею **власноручно** писаною, точною адресою до выдавництва **Wiener humoristische Blätter**. Въ однѝмъ листѣ можуть бути три розвязки вѣдъ трехъ рѣзныхъ передплатникѣвъ, однако кожда розвязка на осѣбнѝмъ папери. — Въ розвязцѣ можуть брати участь **лишь передплатники.** Хто не передплачуе ще, може надѣслати передплату за ½ року **1·50** зр. або за ¼ року 75 кр. почтовымъ переказомъ або марками разомъ зъ розвязкою, почѝмъ вышле ся ему часопись зарязъ, почавши вѣдъ **1 падолиста с. р. Цѣлорѣчни передплатники** (передплата 3 зр.) одержать елегантну червону теку, правдиву прикрасу на стѣлъ до гостинноi, до нашихъ **Wiener humoristische Blätter** даремъ и франко.

Имена **тыхъ абонентѣвъ,** що надѣшлють добру розвязку будуть подѣленѝ на серiи по 90 чиселъ и перше число, яке выйде при тягненiю прагскоi льотерiи 24 грудня 1894, рѣшае котра серiя выльосована, а друге число того самого тягненя вказуе на нумеръ, котрый выграе. Имя щасливого выгравшого буде оголошене въ нашѣй часописи зъ дня **1 сѣчня 1895.**

Wiener humoristische Blätter выходять дня 1, 10 и 20 кождого мѣсяця и перевышають своимъ острымъ вѣденьскимъ гумором и артистичными илюстрацiями всѣ дотеперѣшнi гумористичнѝ часописи, а що передплата выносить всего **75 кр.** квартѣрочно то се **одинока доси истнуюча часопись,** що за малѝ грошѣ дае прегарну рѣчь.

383 2—3

Выдавництво Wiener humoristische Blätter. Вѣдень II Taborstrasse 44.

На загальнѝй выставѣ у Львовѣ брилянтовый медаль.

На ос. Николая и Розалiи практичный и гарнѝ подарунок.

Истнуюча вѣдъ року 1860 фiрма въ Новѣмъ Санчи

перенесена до Львова при ул. Хоружчины ч 27

Центральна Роботня Кожухѣвъ

392 1—10

(СЕРДАЧКѢВЪ)

Поручае кожушки дамскѝ, мужескѝ и дитячѝ, крытѝ сукномъ, вышиванѝ и оригiнальнѝ Закопаньскѝ, уланки, кринчанки и угорки

Гуцульскѝ киптарики. Гуньки и гѣрняцкѝ капелюхи!

Власный выробъ !!! Цѣны умѣренѝ.

Головный складъ въ Центральнѣмъ краєвѣмъ базарѣ у Львовѣ

при ул. Кароля Людвика ч. 5, I. поверхъ.

Приймае такожь всякѝ замовленя на мужескѝ футра, дамскѝ гарнiтуры и т. iн. роботы, входячѝ въ обсягъ того фаху и выготовлюе ихъ въ якъ найкоротшѣмъ часѣ.

Зъ глубокимъ поважаньемъ **Кляра Рачиньска.**

СКЛАДЪ ОБУВЫ

ЗЪ

МЕДЛIҐСКОИ ФАБРИКИ

у Львовѣ

перенесеный цѣлковито

77 9—0

до

ГОЛОВНОГО СКЛАДУ

при

улици Сикстускѣй ч. 6.

НАГОДА!

ФАБРИКА ХУСТОК̀Ъ.

Можу кождѣй дамѣ продати велику, грубу и теплу хустку по небувалѣй ще цѣнѣ

1 зр. 55 кр.

Сѝ хустки у всѣхъ можливыхъ краскахъ, ясныхъ и темныхъ, зъ бордюрою и тороками, мають пѣвтора метра довжины а пѣвтора ширины Щобы скоро збути товаръ, мушу тѝ хустки продавати по такѣй низькѣй цѣнѣ.

Розсылае ся всюды за послѣплатою або за попереднымъ присланьемъ 1 зр. 55 кр.

ВѢДЕНЬ I.

313 6—6 **А. АЛЬТМАНЪ, XII/I Вѣдень.**

МАҐАЗИНЪ и РОБѢТНЯ

Футеръ

ФЕЛИКСА и ЮЛIЯНА ЛЮБЕЛЬСКИХЪ

ул. Валова ч. 3 у Львовѣ

Поручають на зимовый сезонъ всякѝ можливѝ роды футеръ въ шкѣркахъ, готовѝ футра и всякѝ иншѝ артикулы, що входять въ обсягъ кушнѣрства пѣсля найновѣйшихъ фасонѣвъ, також приймають покрыта и переробки на новѝ фасоны, числячи по найнизшихъ цѣнахъ.

Цѣнники на жаданье франко.

(Имiреса“) 335 10-12

Великiй крахъ!

Нов. Йоркъ и Лондонъ зарвали такожь и Европу та одна велика фабрика выроббвъ зъ срѣбла побачилась приневолена роздарувати свѝй цѣлый припасъ лишь за малу винагороду що коштувала робота

Я уповажненый перепровадити се порученe.

Длятого продаю

кождому. отсѝ предметы за зняплатою лише **6·60 зр.,** а то:
6 штукъ найлѣшихъ ножѣвъ столовыхъ въ пр. англ. стали.
6 штукъ америк. вилекъ зъ патент. срѣбла.
6 штукъ америк ложокъ зъ патент. срѣбла.
12 штукъ амер. ложочокъ зъ патент. срѣбла.
1 штука америк. хохлѣ зъ патент. срѣбла
1 штука амер. полонника зъ пат. срѣбла
2 штуки америк. чарки на яйця зъ патен. срѣбла
6 штукъ англiйскихъ пѣдставокъ Вiкторiя,
2 штуки прегарныхъ лѣхтарѣвъ.
1 штука ситка до гербаты.
1 штука коробки до посыпуваня цукромъ.

44 штуки разомъ лише за 6 зр. 60 кр.

Всѣ згадани 44 предметы коштували передъ тымъ понадъ 40 зр. а теперь можна ихъ дѣстати по **6 зр. 60 кр.** — Американьске срѣбло патентоване есть цѣлкомъ бѣлымъ металемъ, котрый задержуе краску срѣбла 25 лѣтъ и се гарантуе ся На доказъ що сей инсерат не есть

нѣякимъ обманьствомъ

зобовязую ся отсимъ публично, кождому, кому не подобае ся товаръ звернути безъ нѣякихъ перепонъ грошѣ и нѣхто не повиненъ опустити сеи користни нагоды, щобы не купити прегарного гарнiтуру, пригѣдного особливо га

величавый рѣздвяный або новорѣчный подарунокъ

якъ також на подарунокъ весѣльный та для кождого лѣпшого дому

Дѣстати можна лише у

A. HIRSCHENBERG's

Haupt-Agentur der vereinigten amerik. Patent-Silberwaaren Fabriken

Wien, II. Rembrandtstrasse 19. — Telephon №. 7114.

На провiнцiю розсылае ся за попередньою зняплатою або за попереднымъ присланьемъ грошей.

До сего порошокъ до чищеня 10 кр.

Правдиве лише зъ побочь стоячою аркою (марка здоровля).

Вытягъ зъ похвальныхъ листѣвъ:

Токсiтъ, Австрiя Гор. 20 лютого 189 .

Случайно бачивъ я у Вп графъ Вурмбранда вышь гарнiтуръ и пересвѣдчивъ ся о его красѣ и дешевости.

Iосифъ Форетъ, священникъ.

Оломуць 1 мая 1893.

Зъ пересылки дуже вдоволеный, перевысшила всѣ мои сподiвання Капiтанъ Ч... команда мѣста. 376 3—7

Важне для Пань!

По умѣреныхъ цѣнахъ на кожду мѣру продае ся формы на станики, плащики, пальтоты, шляфроки и т. д. Приймае ся до крою цѣлѝ сукнѣ а на жаданье до фастрiгована и выробованя пѣдъ гарантiею найточнѣйшого выкончена. 78 69—?

Лише за 10 зр. въ 12 ленiяхъ кроiю французского.

ЕВГЕНIЯ ВЕКЕРѢВНА.

Львѣвъ ул. Сикстуска ч. 21. II. поверхъ коло старои почты.

Товариство взаимного кредиту

у Львовѣ

ул. Валова ч. 14 надъ Центральною кавярнею

приймае

вкладки ощадности

и опроцентовуе ихъ по

5 1/2 0

удѣляе членамъ кредиту за мѣрнымъ процентомъ и

приймае въ депозитъ паперы вартостнѝ числячи вѣдъ тисяча $^1/_8$ % провiзii

Всякихъ информацiй удѣляе дирекцiя въ годинахъ урядовыхъ. 4974 11—?

Дентистъ

Д-ръ С. Райнгольдъ

385 мешкае теперь 12 39

при улици Сикстускѣй, ч. 21

Спецiялiстъ

недуги ухъ, носа и горла

Д-ръ I. Райнгольдъ

364 мешкае теперь 13—39

при улици Сикстускѣй, ч. 21.

КАРТЫ ѢЗДЫ

до Пѣвнѣчнои Америки

въ

Нiдерляндско-Американьскѣмъ товариствѣ пароходнои плавбы.

I Kolowratring 9

IV Weyringergasse 7 a **WIEN.**

Щоденна експедицiя зъ Вѣдня.

44-52 **Поясненя безплатно.** 1

Кирничне заведенье

для будовы вертѣзныхъ и компаныхъ кирниць пѣдѣймае ся й дальше всякихъ роботъ, входячихъ въ обсягъ кирництва, полагоджуе ихъ при помо и фахового управителя фiрмы, славнозвѣстнои вѣдъ 35 лѣтъ и запоручуе Вп Публицѣ, инжинерамъ и будѣвничимъ совѣстне и взорцеве переведенье роботъ.

Леопольда Домiнiка Спадковицѣ

3 8 3—36 **Львѣвъ, улиця Костепальна ч. 1.**

Отвореный

нововыбудованый и елегантно устроeный

Готель Паньскiй

у Львовѣ

ул. Городецка ч. 5.

(при площи противъ кост. Св Анны).

Арнольда Баранецкого

Гостинни комнаты елегантно устроенi и осмотренi новою постелею и бѣлемъ, сухi и здоровi, бо цѣлый двоповерховый готелевый будынокъ выбудовано пѣсля плянѣвъ умысно выготовленыхъ для готелю зъ увзглядненьемъ всѣхъ санiтарныхъ приписѣвъ

Готелева прислуга пильна и честна.

Цѣна гостинныхъ комнатъ вѣдъ 80 кр. и высше за добу разомъ зъ постелею Напротивъ готелю трамваева стацiя и пристанокъ омнiбусовыхъ возѣвъ. 375 3—4

Для старшихъ и молодшихъ

мужчинъ!

препараты регенераційнѝ

уживанѝ старшимъ штабовымъ лѣкаремъ д ромъ Мiдеромъ вѣдъ многихъ лѣтъ зъ знаменитымъ успѣхомъ противъ всѣхъ нервовыхъ недугъ, повсталыхъ въ наслѣдокъ знищеня нервѣвъ и выкликавшихъ передчасне ослабленье духа и тѣла. Особливо выпробоване яко скрѣпляюче средство противъ мужескоi безсильности. — Цѣна зъ точнымъ лѣкарскимъ поученьемъ уживаня 3 зр. 10 кр., зъ почтовою пересылкею 25 кр бѣльше за опаковане Одинокѝй головный складъ и мѣсце выробу: **Аптика св Юрiя Вѣдень V/2, Wimmergasse Nr. 33,** куды треба пересылати всѣ письменнѝ замовленя. — Складъ у Львовѣ: Аптика Мiколяша 384 2—16

При закупнѣ товарѣвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и одвѣчальный редакторъ: Иванъ Белей. Папѣръ въ фабр. Черляньком. З друкарнi Наукового тов. iм. Шевченка, пiд зарядом К. Гедзарского.

Ч. 250. Львôвъ, Понедѣлокъ 7 (19) падолиста 1894. Рôчникъ XV.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских ґвят) о 5-ій годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитших повѣстей“ выходить во второкъ, и во второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 6; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V, Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платить у Львовѣ.

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком:

въ Австрії:		на границею:	
на цѣлий рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлий рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженьє. — Реклямації неопечатані вôльні вôдъ порта.

Поодинокє число коштує 8 кр. в. а.

Оголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератового а въ рубриці „Надісłане“ по 20 кр. в. а. Медійни числить ся по 10 кр. пôдъ стинка.

Письмо зъ Вѣдня.

[Парляментарна робота. — Реформа выборча. — Уконституованье „руского клюбу“.

Вже бôльше якъ мѣсяць згромаджена рада державна, але за той часъ дуже мало справъ залагодила. Вôдъ дня отвореня [16 жовтня] до дня нинѣшного включно [17 падолиста] отже черезъ 33 днѣвъ вôдбула палата послôвъ 13 засѣдань, а на нихъ займала ся лише тома важнѣйшими справами: закономъ карнымъ, побôромъ рекрутôвъ въ роцѣ 1895 и процедурою цивільною.

Найбôльше часу, бо сѣмь засѣдань, забрала ґенеральна дискусія надъ закономъ карнымъ, а часъ той пôсля всякои имовѣрности есть зовсѣмъ страченый, бо нема майже надѣ, щобы цѣлый законъ можна въ спеціяльнôй дискусіи перепровадити. 37 послôвъ поставили 935 поправокъ до 38 артикулôвъ и 458 параґрафôвъ, до декотрых стоить навѣть по 5 и по 6 поправокъ, такъ що лишь около 100 артикулôвъ и параґрафôвъ лишено неоспорюваными. На процедуру цивільну пôйшли чотири засѣданя, але самои процедуры ще зовсѣмъ не тыкано, тôлько ухвалено законъ, въ якій спосôбъ маѥ ся надъ нею радити.

Мимо того повôльного поступованя працъ парляментарных правительство и послы не перестають выступати що-разъ зъ новыми предложенями и внесенями. Не рахуючи нинѣшного засѣданя, внесло правительство въ минувшôмъ мѣсяци 12 новых предложень а поодинокй послы поставили 14 внесень; очевидно, що на ихъ залагодженье, зъ вынмкою зовсѣмъ немногихъ, не може выстати часу. До того числа не втягненй внесеня наглячй, котрых есть такожь немало. Крôмъ того поставлено на першихъ дванацятьохъ засѣданяхъ 74 интерпеляцій. Якъ внесеня такъ ще бôльше интерпеляцій ставлять ся неразъ въ справахъ дрôбныхъ и маловажныхъ, а се ослабляѥ значѣнье и вагу права ставленя интерпеляцій и права та поваги парляменту взагалѣ; правительство радить собѣ въ той спосôбъ, що на многй интерпеляцій навѣть не вôдповѣдаѥ. Инакше мусѣло бы бути, коли-бъ интерпеляцій ставлено менше, але за те самй важнѣйшй.

Впрочôмъ засѣданя парляменту, зъ дуже немногими вынмками, будять мало цѣкавости. Цѣла увага парляменту и по-за парляментомъ звернена теперь на справу реформы выборчои. Міністерство хибило дуже, що тою справою майже черезъ пôвъ року не тôлько зовсѣмъ не займало ся, але й цѣлкомъ о нѣй мовчало. Черезъ те оно збудило пôдозрѣнье, що взагалѣ тую справу вôдложило на бôкъ и не гадаѥ ѥи на-серіо трактувати, хотя перше само оголосило ѥи яко першу и найважнѣйшу точку своѥи програмы. Отже наступили зô стороны робôтникôвъ „аґументы зъ улицѣ“, а хочь президентъ міністрôвъ трактувавъ тѣ аґументы дуже зъ горы, они таки звернули на себе увагу инших рѣшаючих сферъ, и міністерство знайшло ся въ конечности взяти ся до реформы выборчои въ скоршôмъ темпѣ, анѣжь гадало и хотѣло. Теперь оно вôдбуваѥ конференцію за конференцією, а коаліційнй орґаны прасы майже по кождôй конференціи голосять, що справа поступила на передъ, що рôзницѣ въ поглядахъ коаліційныхъ сторонництвъ вырôвнують ся, що отъ-отъ наступить повна згода що-до цѣлои основы и т. д. — але потôмъ за кôлька днѣвъ все показуѥ ся, що справа властиво зовсѣмъ не поступаѥ, що она крутить ся въ колѣ, а на мѣсце одныхъ трудностій поборенych повстають иншй новй. Дѣло пôйшло бы скорше напередъ, коли-бъ правительство заявляло бôльше иніціятивы и рѣшучости. Годѣ розбирати поодинокй фазы розвою сеи справы, хиба тôлько можна сконстатувати, що внесенье Гогенварта вже зовсѣмъ усунене на бôкъ а теперь стоить на першôмъ мѣсци внесенье кôлькохъ послôвъ польскихъ [не „кола“ польского], котре подають нинѣшнй дневники а котре дуже зближене до первѣстного проекту нинѣшного правительства. Для Русинôвъ се внесенье не приносить нѣякои користи.

Дня 16 с. м. наступило уконституованье нового „клюбу руского“. Явили ся Пôдляшецкій, Охримовичь, Барвѣньскій и Вахнянинъ; о. Мандичевскій не появивъ ся анѣ не надôславъ нѣякого письма. Выбрано предсѣдателемъ Мандичевского, заступникомъ предсѣдателя Барвѣньского а секретаремъ Вахнянина. Перше предсѣдателемъ интеремістичнымъ [въ неприсутности п. Мандичевского] бувъ сов. Пôдляшецкій, але теперь вôнъ заявивъ рѣшучо, що выбору на заступника предсѣдателя не приймае. П. Пôдляшецкій, якъ звѣстно, въ многôмъ не годить ся зъ політикою своихъ товаришѣвъ, отже, видко, длятого не хоче давати своѥи фірмы. На тôмъ засѣданю сконстатовано такожь, що нема [якъ могло бы здавати ся пôсля письма п. Вахнянина до Neue fr. Presse] ухвалы клюбу, щобы заступництво „спеціяльныхъ интересôвъ“ клюбу въ комісіи буджетовôй поручити якому не-рускому послови.

У. С. Поступишинъ.

Реформа выборча.

Справа реформы выборчои вôйшла въ нову фазу, если схочемо уважати тою фазою проектъ реформы, выготовленый членами кола польского. Змѣстъ дословный того проекту подаѥмо низше. Авторомъ проекту есть пос. Рутовскій, хочь, якъ говорять, головнй засады того проекту були уложенй спôльно послами Рутовскимъ и Стадницкимъ, ліберáломъ и ультра консерватистомъ. Проектъ Рутовского дуже зближеный до проекту правительственного зъ марта с. р., лишь ще бôльше замотаный и затемненый тыми комбінаціями о безпосередности и посередности выборôвъ. Въ проектѣ переведена засада утвореня пятои курій выборчои, въ котру входили бы тѣ всѣ, що не мають нинѣ права голосованя, отже розумѣе ся и робôтники. Однакъ се розширенье права выборчого на робôтникôвъ представляѥ ся зъ другои стороны дуже нужденно, бо надаѥ право выборче лише робôтникамъ промысловымъ и то належачимъ до касы хорых, а зъ другои стороны сполучаѥ въ одну курію выборчу робôтникôвъ и всѣхъ тыхъ, котрй чи то покôнчили высшу школу середню, семінарію учительску, фаховй школы: промысловй, рôльничй и торговельнй, чи то платять податки безпосереднй (низшй якъ 5 зр.) чи навѣть чинш за помешканье въ высотѣ 50—100 зр. Та друга катеґорія выборцѣвъ въ новôй курій приголомшить въ деякихъ краяхъ, якъ н. пр. въ Галичинѣ, своимъ числомъ выборцѣвъ-робôтникôвъ и буде запорою, пôсля интенцій творцѣвъ проекту, противъ соціялістичныхъ змаганъ.

Якъ-же повитали сторонництва парляментарнѣ отсей польскій проектъ реформы? Зачнѣмъ найперше вôдъ кола польского. Коло польске ще не перевело дискусіи надъ тымъ проектомъ, але мабуть заакцентуѥ ѥго, бо презесъ Залескій добравъ собѣ на мужѣвъ довѣря людей, котрй представляють партіи кола: Стадницкій краковску, Шініньскій подольску а Рутовскій ліберальну. — Сполучена лѣвиця нѣмецка придержуѥсь досыть характеристичнои тактики: не сѣпаѥсь зъ проектами и заявлюваньемъ своѥи гадки, вôдступила вôдъ проекту Бернрайтера и рада згодитись на проектъ польскій. Выходило бы зъ того таке, що лѣвиця, бажаючи шкоды реформы выборчои, не хоче брати на себе одіюмъ дотеперѣшнои акціи, котра або не доведе до нѣякого результату, або цѣлкомъ не вдоволить тых верствъ, котрй домагають ся реформы выборчои. Клюбъ Гогенварта, якъ кажуть, не выдержить тои огнéнной пробы. Вправдѣ ґр. Гогенвартъ вôдступивъ вôдъ своѥго проекту, але не може згодити ся на проектъ польскій, бо вправдѣ хоче дати робôтникамъ право выборче, але посредствомъ палатъ робôтничихъ, а не въ новôй курій выборчôй, при помочи котрои могли бы робôтники ширити свою соціялістичну аґітацію на ширшй кола. Натомѣсть значна часть членôвъ клюбу Гогенварта готова згодити ся на польскій проектъ.

Такй погляды мали зазначитись на конференціи, яка вôдбула ся вчера мѣжь членами правительства а мужами довѣря. Само правительство не заявило своѥи опінии о польскôмъ проектѣ, лишь зазначило, що правительству залежить на скорôмъ полагодженю реформы выборчои. Рôвножь, якъ говорять, не думае правительство скликувати вже бôльше конференцій, лишь выготовить свôй проектъ реформы. Въ тôмъ проектѣ маѥ бути переведена засада утвореня палатъ робôтничихъ. Тѣ палаты не будуть цѣлкомъ окремй, лишь при палатахъ промислово-торговельныхъ мають бути утворенй вôддѣлы робôтничй о числѣ 24 до 32 членôвъ. Тѣ вôддѣлы мали бы въ справахъ робôтничихъ голосъ дорадчій, подôбно, якъ теперѣшнй палаты промислово-торговельнй. Проектъ правительственный складавъ бы ся зъ трехъ частей: закона о палатахъ робôтничихъ, закона о побôльшеню числа послôвъ и закона о роздѣлѣ мандатôвъ та о ординаціи выборчôй. Проектъ буде предложеный сторонництвамъ до нарады.

Вкôнци въ однôй ґазетѣ польскôй появилась така вѣсть: „Правительство заявило — якъ говорять — що рускихъ мужѣвъ довѣря до конференціи надъ реформою выборчою ажь тогдѣ допустить, коли они формально заявлять, що приступають до коаліціи.“ — Якъ розумѣти ту вѣсть, не знаѥмо, але выходило бы, що на недѣльнôй конференціи рускаго посла не було.

Отсе вѣсти про станъ справы реформы выборчои. Неясні они и непевні, треба дальше выжидати. Змѣстъ польского проекту реформы выборчои такій:

I. Законъ зъ дня .... котрымъ заводить ся додатковй постановы до закона зъ 2 цвѣтня 1873 В. з. д. ч. 40 о репрезентаціи державнôй.

За радою обохъ палатъ рады державнои заряджую, що слѣдуѥ:

Артикулъ I.

До установленого закономъ зъ 2 цвѣтня 1873 р. числа 353 послôвъ долучаѥ ся сорокъ трехъ послôвъ пятои курій выборчои, а то мають выбирати: Чехія 10, Дальматія 1, Галичина 10, Австрія долѣшна 4, Австрія горѣшна 1, Зальцбурґъ 1, Стирія 2, Каринтія 1, Крайна 1, Буковина 1, Моравa 4, Шлезкъ 1, Тироль 2, Форарльберґъ 1, Истрія 1, Горицій 1, Трієстъ 1.

Управненье до выбору въ тôй клясѣ выборчôй установляѥсь ординаціею выборчою рады державнои. Управненй до выбору выбирають безпосередно зъ числа тыхъ послôвъ въ Австрій долѣшнôй 3, Чехій 3, Галичинѣ 2, Моравѣ 2, Стирій 1. Всѣ прочй послы тои клясы выборчои суть выбиранй посередно выборцямн.

Ровдѣлъ округôвъ выборчихъ и спосôбъ выборôвъ (Wahlmodalität) установляѥ ся ординаціею выборчою рады державнои.

Законодатству краєвому застерѣгаѥ ся право завести безпосереднй выборы въ тыхъ округахъ, въ котрыхъ суть заведенй тымъ закономъ посереднй выборы.

Артикулъ II.

Сей законъ входить въ житье рôвночасно зъ закономъ зъ дня..., котрымъ доповняѥ ся ординація выборча рады державнои, — шѣсть мѣсяцѣвъ по оголошеню.

II. Законъ зъ дня....., котрымъ ординація выборча рады державнои доповняѥ ся, взглядно змѣнюѥ ся.

За згодою обохъ палатъ рады державнои заряджую, що слѣдуѥ:

Артикулъ I.

Для выбору послôвъ въ заведенôй законом зъ дня.... новôй клясѣ выборчôй творять ся безпосереднй округи выборчй и посереднй округи выборчй.

Тѣ округи можуть бути утворенй зъ поодинокихъ великихъ мѣстъ, або зъ мѣстъ зъ прилученими громадами, або зъ ґрупы мѣстъ, або зъ кôлькохъ повѣтôвъ судовыхъ. Рôвножь цѣлй краѣ творять одинъ округъ выборчій.

Управненй до выбору одного округа выборчого суть роздѣленй на меншй круги выборчй и тѣла выборчй. Кожде тѣло выборче маѥ своѥ мѣсце выборче.

Управненй до выбору тыхъ округôвъ выборчихъ, що мають выбирати посередно, выбирають въ кождôй громадѣ выборцѣвъ.

Кожда громада округа выборчого маѥ выбирати одного выборця на кождыхъ 500 мешканцѣвъ. Останки, якй лишають ся при подѣлѣ числа мешканцѣвъ по 500, мають выбирати яко повныхъ 500.

Громады зъ числомъ мешканцѣвъ меншимъ якъ 500 выбирають одного выборця.

Выборы выборцѣвъ для тои курій вôдбуваються безпосередно по выборѣ выборцѣвъ для громадъ сѣльскихъ.

Выборцѣ одного тѣла выборчого выбирають разомъ въ одномъ означенôмъ мѣсци выборчôмъ. Результаты выборôвъ поодинокихъ тѣлъ выборчихъ зчислюють ся разомъ въ головнôмъ мѣсци выборчôмъ округа выборчого и дають результатъ выборôвъ.

Артикулъ II.

Управненымъ до выбору въ тôй клясѣ выборчôй есть той власновôльный австрійскій горожанинъ мужеского пола, котрый скôнчивъ 24 рôкъ житя, не есть выключеный вôдъ права выборчого пôсля §. 20. ординаціи выборчои до рады державнои зъ 2 цвѣтня 1873 В. з. д. ч. 41, замешкалый вже шѣсть мѣсяцѣвъ въ округѣ выборчôмъ передъ розписаньемъ выбору и або

I. платить рôчный державный податокъ безпосередный за посѣлôсть реальну, промыслове предприемство або дохôдъ бодаи вôдъ року передъ розписаньемъ выбору, — або

II. бодай вôдъ року передъ розписаньемъ выбору

а) есть именованымъ або выбранымъ урядникомъ повѣта або громады, публичныхъ фондôвъ або институцій, або

б) занимае посаду державну, краєву, повѣтову або громадску, — або

в) есть урядникомъ приватнымъ або занимае посаду при корпораціяхъ, товариствахъ, стоваришеняхъ, заведеняхъ, або у приватныхъ осôбъ, котрй занимають ся господарствомъ, промысломъ, справами банковыми, транспортовыми и спедиційными.

Стоячй въ публичнôй службѣ приватнôй слуги и наймиты, ученики торговельнй и промысловй, а такожь служба поліціи державнои и громадскои не мають права выборчого.

II. Вôдтакъ управненымъ до выбору есть той, хто

а) скôнчивъ зъ успѣхомъ публичну або правомъ публичности надѣлену краєву высшу ґімназію, або таку саму высшу школу реальну, або пôсля закона войскового зъ 11 цвѣтня 1889 рôвнопоставлене заведенье наукове або семінарію учительску, — або

б) осягнувъ право до однорôчнои служby войсковои въ лініи и оборонѣ краєвôй, — або

в) скôнчивъ зъ успѣхомъ промыслову школу, котрои свѣдоцтва пôсля §. 14. ординаціи выборчои заступають доказъ уздôбненя для рукодѣльничого промыслу, — або

г) скôнчивши зъ успѣхомъ яку небудь державою признану школу господарску, торговельну або фахову, лишь высшои катеґорій анѣжь школы людовй, — або

IV. въ мѣстѣ, котре выбираѥ въ мѣскôмъ округѣ выборчôмъ, платить рôчный чинш за вынаѥмъ мешканя що найменше 100 зр., або въ мѣстѣ, мѣсточку або громадѣ сѣльскôй, котра выбираѥ въ сѣльскôмъ округѣ выборчôмъ, платить рôчный чинш 50 зр., — або

V. есть робôтникомъ мужеского пола що-найменше вôдъ двохъ лѣтъ и належить до касы хорыхъ яко членъ обезпеченый. Такъ само управненй до выбору робôтники въ державныхъ салінахъ, котрй суть увôльненй вôдъ обезпеченя въ касахъ хорыхъ.

Артикулъ III.

Выбираѥмй на послôвъ до рады державнои суть крôмъ осôбъ, вказаныхъ въ §. 19 ординаціи выборчои зъ 2 цвѣтня 1873 р., такожь тѣ, котрй пôсля арт. II того закона суть управненй до выбору.

Артикулъ IV.

Сей законъ входить въ житье рôвночасно зъ закономъ зъ дня .... котрымъ вводить ся додатковй постановы до закона зъ 1873 р. о ординаціи выборчôй до рады державнои, и то въ шѣсть мѣсяцѣвъ по оголошеню.

Артикулъ V.

Міністрови справъ внутрѣшныхъ поручаѥ ся выконанье того закона.

Рада державна.

На суботнѣшнôмъ засѣданю палаты послôвъ вôдповѣдали міністры на деякй интерпеляціи. Мѣжь иншимъ вôдповѣвъ президентъ міністрôвъ кн. Віндішґрецъ на интерпеляцію пос. Ґесмана въ справѣ N. fr. Presse, котра мала пôсля тверджења интерпелянтôвъ побирати вôдъ Стамбулова субсідію. Кн. Віндішґрецъ, покликавши ся на спростованя и запереченя того факту зô стороны болгарского правительства, заявивъ при кôнци своѥи вôдповѣди бажанье, щобы не втягати въ дискусію парляменту такй факты, котрых правдивôсть не розслѣджена основно, а котрй можуть по-

шкодити приватнымъ особамъ зъ-поза парляменту.

Въ дальшôй дискусіи надъ закономъ о скороченôмъ способѣ нарадъ надъ новою процедурою цивільною — по промовахъ ґенеральныхъ бесѣдникôвъ Барайтера (contra) и Морсея (pro) та справоздавця Бернрайтера — ухвалено 126 голосами противъ 36 приступити до спеціяльнои дебаты. [Передъ голосованьемъ заявивъ президентъ, що до ухвалы того закона не потреба двохъ третинъ бôльшости, лишь звычайнои бôльшости.] Рôвножь принято въ другôмъ и третôмъ читаню цѣлый законъ, а всѣ поправки, ставляни до кождого параґрафу, вôдкинено.

Міністеръ Бакегемъ предложивъ проєктъ закона що-до сплаты позички державнои, удѣленои безплатно погорѣльцямъ Стрыя въ 1886 р.

Пôдъ конець засѣданя прийшло до оживленои, а навѣть досыть бурливои дебаты зъ нагоды наглячого внесеня пос. Люеґера, котрый жадавъ, щобы акты карного слѣдства въ справѣ Шебекъ-Біль предложити палатѣ и выбрати комісію зъ дванацяти членôвъ до ихъ розслѣдженя.

Справа Шебекъ-Біль така: Шебека, возьного въ міністерствѣ справъ внутрѣшныхъ въ департаментѣ асекураційнôмъ, увязнено пôдъ закидомъ, що зраджує тайны урядовѣ. Того Шебека мали прихопити in flagranti, коли вôнъ въ бюрахъ „Фенікса“ допускавъ ся згаданого надужитя. Въ якійсь часъ опôсля увязнено такожь д-ра Біля, члена рады управляючои Фенікса. Однакъ незабавомъ выпущено на волю обохъ увязненыхъ и цѣла справа притихла.

Пос. Люеґеръ, мотивуючи наглячôсть внесеня, каже, що вôдъ якогось часу лучаються въ австрійскôмъ судôвництвѣ такѣ подѣѣ, котрѣ можуть въ населеню збудити недовѣрѣ, а вымѣръ справедливости есть односторонный и партійный. Жидôвско-ліберальнѣ ґазеты нападають безкарно тыхъ всѣхъ політикôвъ, котрѣ не подѣляють ихъ поглядôвъ. Було кôлька случаѣвъ поединкôвъ, якъ н. пр. мѣжь редакторомъ антісемітскимъ Вольфомъ а жидôвскимъ адвокатомъ д-ромъ Фішеромъ, де антісеміть мусѣвъ вôдсидѣти кару, а жида помилувано. Справа супругôвъ Тушль за зведеництво затихла (бо тамъ мусѣвъ хтось бути замѣшаный — докôнчивъ пос. Шлезінґеръ). Справа Шебекъ-Біль притихла. А про справу „чорнои суботы“ (обманьства біржевѣ въ 1891 р. при участи членôвъ кола польского), хочь Яворскій, презесъ кола польского, обѣцявъ слѣдити ей usque ad finem, нѣчого не чувати. Въ Австріи многѣ знають се добре — говоривъ пос. Люеґеръ — що дуже часто возьный має въ рукахъ ключь до дверей бюра гофрата, що возьный неразъ бôльше може якъ міністеръ. Длятого справу возьного Шебека треба доконче розъяснити.

Пос. Шайхеръ промавлявъ за наглячостію, наводячи случаѣ партійности въ примѣненю законôвъ до поодинокихъ людей.

Міністеръ справъ внутрѣшныхъ Бакегемъ заявивъ, що противъ возьного Шебека заряджено строге слѣдство дисциплінарне, и длятого въ сѣмъ случаю правительство не видить потребы, щобы парлямент вмѣшувавъ ся въ поведенье судôвъ карныхъ и ухвалювавъ се нагляче внесенье.

Міністеръ судôвництва Шенборнъ боронивъ судôвництво передъ закидомъ сторонничости, заявляючи, що застановленье слѣдства (якъ н. пр. въ справѣ „чорнои суботы) наступило цѣлкомъ пôсля приписôвъ закона. Що-до предложеня актôвъ справы Шебека прилучивъ ся до гадки мін. Бакегема. [Коли мін. Шенборнъ скôнчивъ, крикнувъ пос. Пернерсторферъ: А Тушль! Тушль!]

Промавляли ще пос. Ґесманъ и пос. Люеґеръ, котрый обстававъ при своѣмъ твердженю, що въ справѣ поединкôвъ поступають власти сторонничо. А если я при моихъ твердженяхъ — закôнчивъ д-ръ Люеґеръ — поцѣлю порядно и коаліцію, то се вповнѣ заслужено, бо коаліція есть лишь на то, щобы закопати въ народѣ всяку публичну свѣдомôсть права.

За тѣ послѣдни слова вôзвавъ президентъ Хлюмецкій пос. Люеґера до порядку, бо, якъ казавъ, коаліція есть ґрупою певныхъ сторонництвъ палаты послôвъ, а робити того рода закиды не прилично. — На се вôдповѣвъ Люеґеръ: Nur nicht so hitzig! — и зновъ бувъ прикликаный до порядку.

Ся цѣла подѣя закôнчила ся фактичными спростованями зô стороны послôвъ Врабеца и Люеґера, по чôмъ вôдкинено наглячôсть внесеня.

При кôнци засѣданя поставлено кôлька интерпеляцій, мѣжь иншимъ пос. Пернерсторферъ въ справѣ забороны зборôвъ тов. „Пролетаріятъ“ у Львовѣ, а пос. Спинчицъ въ справѣ написôвъ италійскихъ въ Истріи.

Слѣдуюче засѣданье въ понедѣлокъ, а на порядку дневнôмъ дебата надъ закономъ о выпродажахъ.

Змѣна престола въ Россіи.

Проф. Михайло Драгоманôвъ умѣстивъ въ послѣднôмъ числѣ „Народа“ таку замѣтну статью п. заг. „Старѣ потребы передъ новымъ царемъ“:

Александеръ III. може вважатись за мученика самодержавства. Молодый чоловѣкъ, кольосального здоровля, згорѣвъ за 13 рокôвъ царюваня! Очевидно, що праця управляти державою въ 120 міліонôвъ народу не пôдъ силу одному чоловѣкови. Додайте до того нещастье на зелѣзници въ Бôркахъ, котрого причина була въ лихôй адміністрациі, а такожь, що царь мусѣвъ ховатись по Ґатчинамъ вôдъ атентатôвъ — и получите досыть, щобъ зруйнувати навѣть зелѣзну натуру!

Добре бы було, якъ бы новый царь взявъ се все на увагу и переставъ боротись зъ потребами, котрыхъ вымагає часъ. Сѣ потребы зводять ся для Россіи къ двомъ словамъ: політична вôльнôсть — або певнѣ права особы и участь самои людности въ урядованю справъ державныхъ, котрѣ ей доторкають. Голосы земскихъ радъ въ 1878—1882 рр. досыть ясно показали, що въ Россіи потребы сѣ настигли. Самъ Александръ III. спершу не бувъ имъ противный, ажь нарештѣ пôддавъ ся лихимъ радамъ и рѣшучо имъ оперъ ся, и навѣть, пôйшовши за такими радцями, якъ розлюченый панъ-реакціонеръ, ґр. Дм. Толстой, приклавъ руку до порчѣ того доброго, що зроблено було въ часы его батька, въ земствѣ и судѣ, а ще далѣ пôднявъ руку и на такѣ делікатнѣ почутя, якъ вѣра пôдданыхъ.

Всякій безсторонный доглядачь мусить сказати, що сѣ „реформы“ Александра III. не пôйшли на корысть нѣ народови, нѣ навѣть урядови въ Россіи, нѣ самому цареви Александру III, и що передъ новымъ царемъ стоить все таки стара справа, зачеплена земствами 1878—1882 рр., то-бъ-то справа політичнои вôльности.

Одни зъ тыхъ шкодъ, котрѣ наробленѣ урядомъ россійскимъ ще зъ часôвъ Александра II., поправити новый царь може легко, однымъ замахомъ пера: се першь усего дати волю печати, котра може высловити потребы народôвъ Россіи, — вернути волю всѣхъ неправо засудженыхъ або безъ суду покараныхъ за політичнѣ вины, дати волю совѣсти всякимъ рôзновѣрцямъ и т. и. Але другѣ шкоды, складнѣ, якъ н. пр. порча земствъ и судôвъ, закладъ земскихъ начальникôвъ и т. п., потребують и складнѣщои працѣ, тымъ бôльше, що вони попсували и тѣ основы на котрыхъ лишень и може въ Россіи бути закладена мôцно участь громадянъ въ державныхъ справахъ. Тутъ першь усего треба вернутись до порядкôвъ земскихъ и судовыхъ 1864—1865 рр., щобъ земства повѣтовѣ и губерняскѣ получили составъ, хочь скôлько-небудь вôдповѣдный дѣйстнôй воли громадянъ, — щобъ суды стали хочь скôлько-небудь незалежнѣ и законнѣ, — далѣ треба розширити компетенцію звычайныхъ судôвъ и на вины політичнѣ, скасувавши всякѣ подобія III-го отдѣленія и другихъ инквізицій, адміністративнѣ высылки и т. п., — порядъ зъ тымъ треба ввести земскѣ уряды въ усѣмъ царствѣ: въ Балтійскихъ губерніяхъ, въ Польщи, въ захôдныхъ ґуберніяхъ якъ на Кавказѣ, въ Сибѣри, — а нарештѣ скликати зъ усѣхъ земствъ царства послôвъ у загальный земскій зборъ, котрый обсудить вкупѣ зъ царемъ и высшими урядниками, способы и формы, въ якихъ вôдпоручники громадянъ мусять брати участь въ державныхъ справахъ.

Менше сего не можна зробити, щобъ задовольнити потребы державы и навѣть людске спокôйне житье самому цареви на тронѣ. Поза границями такихъ уступокъ потребамъ часу лежать: безпорядокъ и крадѣжка въ адміністрациі, збѣднюванье краю, голоды, темнота народу, холернѣ и другѣ бунты, жебруванье, грошей по заграничнымъ біржамъ, нарештѣ надмѣрна праця самого царя, всякѣ Борки, житье пôдъ арештомъ въ Ґатчинахъ и т. п.

Се все мусѣли-бъ зрозумѣти новый царь и его близькѣ прихильники. А въ усякôмъ случаю се все мусять выяснити новому урядови громадяне россійскѣ черезъ свои земскѣ и другѣ зборы, черезъ особнѣ депутаціи, черезъ печать внутрѣшню и заграничну. Чимъ скорше и енергічнѣйше вôзьмуть ся за се поважнѣйшій станомъ и вѣкомъ громадяне, тымъ лѣпше буде. Коли-жь опять сѣ громадяне допустять выпередити себе молодѣжи, то впять справы можуть затягнутись на попередній ладъ...“

Дописи „Дѣла“

Зъ Городка.

[Въ справѣ конґруальнôй]

Редакція нѣмецкои часописи „Correspondenzblatt für den kath. Clerus Oesterreichs“ розослала своимъ передплатникамъ разомъ зъ послѣднымъ числомъ друковану петицію духовенства до рады державнои о пôдвысшенье и остаточне управильненье дотациі а взглядно конґруы. Петиція тая есть дуже основно оброблена, зъ увзглядненьемъ всякихъ можливыхъ бажань духовенства, при тôмъ-же серіозно кладе правительству на серце обовязокъ дбаня о приличне удержанье духовенства, сего такъ важного чинника въ культурнôмъ житю всѣхъ народôвъ Австріи. Вôдъ себе додає згадана редакція такѣ уваги:

Позаякъ змѣстъ петиціи увзглядняє цѣле духовенство Австріи взагалѣ, то повинна особливо въ сѣмъ взглядѣ проявитись любовь братня, щобы мы всѣ священики безъ рôзницѣ, — отже не ино душпастирѣ зъ межи сѣльского духовенства, для котрыхъ управильненье конґруы має перевестись, але такожь и всѣ иншѣ священики такъ свѣтскѣ якъ и монахи — тую петицію пôдписали.

Кождый передплатникъ може самъ одинъ пôдписати залучену петицію, а може такожь бôльше число священикôвъ на одномъ примѣрнику разомъ свои имена положити запрашаючи до участи въ сѣмъ дѣлѣ и тыхъ священикôвъ, котрѣ не суть передплатниками „Correspondenzblatt-у“. Зверхъ того заявляє редакція свою готовôсть выслати всѣмъ священикамъ безъ выимки потрѣбне число примѣрникôвъ петиціи, если ино въ дотычнôмъ письмѣ [найпростѣйше на кореспонденційнôй картѣ] буде подане назвиско, мѣсцевôсть, почта и край коронный. Удаватись треба по такѣ петиціи лише до експедиціи „Correspondenzblatt-у“ [Wien, II/1 Glockengasse Nr. 2]. Пôдписанѣ-жь петиціи треба вôдослати выключно на руки редакціи „Corespondenzblatt-у“ [Wien. XIII/1 Hietzing, Pfarrhof] належито офранкованѣ. Редакція бере вôдтакъ на себе упорядкованье, оправу въ одну книгу и предложенье радѣ державнѣй всѣхъ присланыхъ петицій, на котрѣ то конты выпадає долучити невеличку ленту. Пôдписанѣ петиціи належить до редакціи выслати найдальше до 1-го грудня, бо порядкованье, оправа и т. д. забере немало часу, а радѣ державнôй мусять бути предложенѣ въ своѣмъ часѣ.

Передъ десяти роками тая сама редакція выготовила була подôбну петицію, а призбиравши 6 000 пôдписôвъ, передала радѣ державнôй, де така громадна маніфестація зробила велике вражѣнье. Въ виду того, що часъ короткій, а закимъ бы мы розвинули яку дѣяльнôсть окремо вôдъ сего загального руху клерикального, було бы за пôзно, думаю, що буде найхосеннѣйше для нашого духовенства, если заявить солідарнôсть въ сѣмъ дѣлѣ, пôдписуючи громадно згадану петицію. Спеціяльно-жь до нашихъ вôдносинъ порадно було бы до двацяти кôлькохъ точокъ петиціи дописати яко окремый постулять галицкого духовенства: „Зрôвнанье Галичины що-до дотациі духовенства зъ иншими краями короннымі Австріи“ [Gleichstellung der Dotation des kathol. Clerus Galiziens mit derjenigen anderer Kronländer], щобы разъ скôнчила ся тота крайно несправедлива анормальнôсть, такъ дôткливо кривдяча духовенство Галичины и Дальмациі, бо признаюча имъ о одну шесту часть меншу дотацію якъ духовенству иншихъ провінцій.

Адріянъ.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

Въ пятницю мин. тыждня вôдбуло ся засѣданье исторично-фільософічнои секціи наукового товариства им Шевченка. Засѣданье вôдкрывъ въ заступствѣ головы секціи [проф. Н. Вахнянина] проф. Сидоръ Громницкій, повитавъ явившого ся першій разъ на засѣданю проф. Михайла Грушевского и подавъ до вѣдомости збôранымъ членамъ секціи, що проф. Вахнянинъ передъ выѣздомъ до Вѣдня зложивъ достоинъство головы секціи. Збôранѣ выбрали однодушно головою секціи проф М Грушевского.

На порядку дневнôмъ засѣданя бувъ цѣкавый рефератъ проф. М. Грушевского про кôлька ново-выданыхъ въ Россіи памятокъ письменныхъ зъ княжои добы. [Рефератъ сей буде выдрукованый въ „Запискахъ“ товариства]

Потôмъ проф. Грушевскій, звернувши увагу на бракъ жерелъ для многихъ краѣвъ и питань въ исторіи Руси, узнавъ дальшій користный поступъ въ исторіоґрафіи можливымъ тôлько зъ далъшимъ розвиткомъ выдавництва жерелъ, отже вôзвавъ наукове товариство им. Шевченка, щобъ оно забралось до археоґрафічнои дѣяльности — выдавало непубликованѣ жерела и зводило до систематичныхъ и приступнѣйшихъ зôбрникôвъ розкиданѣ по рôзныхъ, часто неприступныхъ выданяхъ одинокѣ памятки и жерела. Длятого, окрôмъ друкованя менчихъ памятокъ въ „Запискахъ“, годалось бы товариству заложити окремый орґанъ пôдъ назвою „Жерела до исторіи Украины-Руси“. Орґанъ той мавъ бы выходити двѣчи на рôкъ томами въ 25 аркушѣвъ пересѣчно и мѣстивъ бы окрôмъ тексту вступнѣ розправы и показчики. До того треба зложити комісію спеціяльну, зъ сталымъ буджетомъ 3500—4000 зр. рôчно. Проф. Грушевскій радивъ забиратись до выдавництва заразъ и пôднявъ ся взяти на себе працю коло першихъ томôвъ. Яко можливѣ точки для выдавництва зазначивъ: коллекцію люстрацій воєводства руского и землѣ белзкои зъ XVI. вѣку; акты давнѣйшѣ [XV. до XVI. в.] земель белзкои и подôльскои; акты метрики литовскои и рускои [до Волыни, Брацлавщины и Кіївщины]; акты до исторіи Украины зъ кôнца XVII. и XVIII. в. зъ архівôвъ московскихъ; слѣдство про маєтности [лѣвобôчнѣ] 1729—30 р.; лѣтописцѣ руско-литовскѣ; памятки рускои историчнои и полемічнои літературы XVI—XVII в; збôрники памятокъ давного письменства и права, — и т. д.

НОВИНКИ.

— **Зъ Рогатина пишуть намъ**: Дня 14 с. м. вôдбуло ся въ церквѣ рогатиньскôй богослуженье за упокôй Омеляна Огоновского, котре вôдправивъ о. деканъ Левъ Рудницкій при асистѣ оо. Ст. Городецкого, Єр. Кмицикевича, І. Яворского, Дм. Розлуцкого, Теод. Кинасевича и Д. Іосифовича. До парастасу передъ красно приготовленымъ тетраподомъ станули ще оо. деканъ І. Макогоньскій, І. Маркевичь, І. Дудикъ, А. Пеленьскій, Левъ Залужный, Петро Нижанковскій и мѣсцевый парохъ о Г. Дзеровичь, котрый такожь вôдправивъ рано богослуженье за упокôй бл. п. Омеляна. Въ церквѣ гомонѣвъ сумный спѣвъ молодого хору мѣшаного пôдъ управою о. П. Нижанковского, котрый ревно занявъ ся зорґанізованьемъ хору въ Рогатинѣ, такъ пожаданого. По евангелію выголосивъ проповѣдь о. П. Нижанковскій зъ чувствомъ и дуже патріотично. Въ церквѣ можна було бачити кôлькохъ мѣщанъ рогатиньскихъ, досыть численно збраныхъ селянъ зъ околицѣ и интеліґенцію руску зъ Рогатина, посередъ котрои виднѣлась красна громадка жалобою окрытыхъ Русинокъ. Зъ родины покôйного бувъ въ церквѣ о. Н. Любѣнецкій зъ Чесникъ, а за-для лихои дороги пôзнѣйше прибувъ о. Бачиньскій зъ Грималова, рôдного села пок. Омеляна. Въ той способъ почтили Русины зъ Рогатина и повѣта память пок. Омеляна, котра не загине въ серцяхъ Русинôвъ. По богослуженю зôбрало ся въ „Народнôй Торговли“ численне товариство и загрѣте теплымъ духомъ пок. Омеляна розпочало поважну бесѣду на тематъ нашихъ потребъ и працъ народныхъ. Тутъ выринала одна гадка за другою. Высказано потребу мѣщаньскои читальнѣ, бо нашѣ мѣщане рогатиньскѣ богато лишили ся позаду мѣщанъ по деякихъ другихъ містахъ. Сю гадку радо приняли всѣ и можна вже надѣятися отвореня читальнѣ „Просвѣты“ въ Рогатинѣ передъ рôздвомъ. Потôмъ обговорено справу отвореня Бурсы въ Рогатинѣ, котра має теперь одного хлопака, а щобы придбати фондôвъ, рѣшено utile dulci miscere — устроити вечерокъ зô спѣвами, котрымъ маєзаймати ся выбраный до того комітетъ. Отъ тôлько на теперь можна зареєструвати зъ житя Русинôвъ въ Рогатинѣ.

— **Причинокъ до характеристики почтовыхъ порядкôвъ въ Галичинѣ.** Якъ зъ одной стороны не можна бы нѣчого закинути паннѣ експедієнткѣ въ Фирлѣевѣ въ ей урядованю, бо зô сторонами поводить ся дуже вѣчливо та й Русинамъ не дає причины до нарѣканя, такъ зъ другои стороны мусимо терпѣти велику невыгоду, и то зъ вины самои ц. к. дирекціи почтъ. Чей же мы, приналежнѣ до сеи почты, такъ само оплачуємо всякѣ порта за посылки, якъ и въ другихъ мѣсцевостяхъ, а мимо того не маємо такихъ выгôдъ, якъ другѣ. Лучає ся, що надбйде якійсь пакунокъ и вже адресъ пересылковый дôйде до рукъ адресата, адресатъ пôдписавши его вôдошле на почту по пакунокъ, а посланець вертає зъ нѣчимъ, бо, мовлявъ, листоносъ-пѣшоходець не принѣсъ нинѣ зъ Рогатина — не годенъ бувъ всего на плечехъ принести. И неразъ треба кôлька днѣвъ ждати — а якъ що важного, то хиба самъ запрягай конѣ та ѣдь до Рогатина и самъ привези! Коли-жь уже зъ ласки пѣшоходця пакунокъ сей вкôнци опинить ся на его плечехъ а тымъ самымъ и дôстане ся на почту въ Фирлѣевѣ, то неразъ перемоклый такъ, що треба его дома пересушувати, дармá, що н. пр. паперы, книжки, полотно и таке наше вже досыть знищенѣ. Свѣтла дирекція почтъ повинна бы взяти на увагу сю крайну невыгоду публики и запровадити на почтѣ въ Фирлѣевѣ однокôнку, бо двѣ милѣ дороги — то за богато й небезпечно пѣшому пôсланцеви носити пакунки й грошѣ. Хотяй, славити Бога, выпадку ще нѣякого не було, але бѣда не спить... Впрочôмъ и всякѣ письма доходять до нашихъ рукъ пôзнѣйше, бо пѣшій пôсланець, маючи двѣ милѣ ходу, по дорозѣ мусить вступити до корчмы чи то за-для умученя, чи за-для слоты або студени. — *М. Рихвицкій.*

— **Ґр. Ґоеса**, теперѣшного управителя ц. к. краєвого правительства именувавъ цѣсарь кра-

євымъ президентомъ Буковины. Именованье се витає руска черновецка часопись „Буковина“ такими словами. „Вже за дотеперѣшнiй короткiй часъ урядованя ґр. Ґоеса на Буковинѣ пiзнали мы въ нѣмъ мужа, щó щиро радъ сповнити свiй важный обовязокъ. Вонъ передъ усѣмъ старавъ ся безъ всякого шуму познакомити ся зъ дуже помотаными вiдносинами въ вашóмъ краю, звиджувавъ въ тiй цѣли особисто майже цѣлый закутокъ Буковины, абы на пiдставѣ особистыхъ спостережень вытворити собѣ свiй власный судъ и на тiй основѣ уложити програму для справедливои и хосенной управы сего краю. Приглядаючись цѣлкомъ обéктивно тымъ его змаганямъ, набрали мы вже теперь пересвѣдченя, що на тiй дорозѣ зможе ґр. Ґоесъ дiйти пожаданого щасливого полагодженя невiдрадныхъ вiдносинъ на Буковинѣ. Витаючи ґр. Ґоеса щиримъ серцемъ зъ тымъ его вiдзначеньемъ, бажаемо ему якъ найбiльшого успѣху въ его праци для добра краю.“

— **Выборы до повѣтовои рады въ Тернополи** зъ ґрупы мѣскихъ громадъ розписанi на день 20 н. ст. грудня. Ґрупа мѣскихъ громадъ въ Тернополи выбирае до повѣтовои рады десятьохъ членóвъ, зъ котрыхъ припадае на мѣсто Тернополь девять а на Микулинцѣ одинъ. — До тои-жь рады вóдбудуть ся доповняючí выборы одного члена зъ сѣльскихъ громадъ 27 н. ст. грудня, а двохъ членóвъ зъ бóльшои посѣлости 31 н. ст. грудня.

— **Ще про найденый скарбъ въ Трóйци.** Gazeta Kołomyjska доносить ще кóлька подробиць про сю справу, котрí тутъ и подаемо. И такъ мельникъ, що мавъ скарбъ найти, называе ся Францъ Мiнiхъ и есть кольонiстомъ зъ Маріягiльфа пóдъ Коломыею. Арештованí селяне и самъ Мiнiхъ заперечують рѣшучо немовь бы найшли якí скарбы, хочь доказано, що Мiнiхъ при помочи одного жидóвского фактора и свого брата, такожь кольониста зъ Маріягiльфа, переговорювавъ въ справѣ купна Слобóдки лѣсной, въ коломыйскóмъ повѣтѣ. Арештованье наступило въ наслѣдокъ донесеня двóрского обшару въ Трóйци до староства въ Снятинѣ. Ревiзия — якъ вѣдомо — не вóдкрыла нѣчого крóмъ выкопанои ямы.

— **Quousque tandem** Дня 2 падолиста с. р. вóдбуло ся въ Самборѣ торжественне заприсягненье рекрутóвъ. На богослуженю, котре вóдправивъ на площи передъ парохiяльнымъ костеломъ латиньскiй священикъ, бувъ цѣлый гарнiзонъ. При заприсягненю рекрутóвъ бувъ зновъ присутный лише латиньскiй вiкарiй зъ польскою промовою, а руского не було! Торбóкъ стало ся такъ само и о тóмъ мы писали въ „Дѣлѣ“, але власти войсковí видно не наказали командантови, щобы о тóмъ торжествѣ повѣдомлявъ руского пароха! Чи командантъ полку мавъ бы не знати, що 77-ый полкъ есть рускiй?! Може бы нашí послы упóмнулись о то, щобы нашихъ людей и въ арміи не польонiзували та щобы шановано нашь обрядъ. — *Коркило Чайкóвскiй.*

— **Школа кадетóвъ у Львовѣ.** Справа тои школы прийде на дневный порядокъ на однóмъ зъ найблизшихъ засѣдань мѣскои рады. Секцiя фiнансова рады поставила такí внесеня що-до заснованя сеи школы: 1) Рада мѣста приймае признану соймомъ 1892 р. субвенцiю на кадетску школу у Львовѣ и годить ся на всѣ услóвя ухваленí соймомъ зъ выимкою одного услóвя, щобы громада удержувала власнымъ коштомъ забудованя заведеня; 2) громада жертвуе на школу потрѣбный ґрунтъ и кредитъ до высоты 130.000 зр., въ котрóмъ мѣстить ся вже признана соймомъ субвенцiя; 3) правительство мае запоручити мѣсту за выставленье будынку пятьпроцентову провiзiю вóдъ капiталу будóвляного бодай на 25 лѣтъ; 4) будынки мають остати власностю краю и громады, а правительство обовязане удержувати ихъ въ добрóмъ станѣ; 5) въ заведеню мають бути заведенí оба краевí языки: поль кiй и рускiй, *яко обовязковí предметы* и 6) до заведеня мають бути принимани не выключно, але передовсѣмъ ученики зъ Галичины.

— **Фундацiя архикнязя Альбрехта.** Дневникъ войсковыхъ розпоряджень оголошуе постановы що-до фундацiи, яку архикнязь Альбрехтъ установивъ для 4-го полку драґонóвъ, котрого есть властителемъ. Актъ розпочинае ся вóдъ слóвъ: Яко доказъ моеи печаливости и давного привязаня до 4-ого полку драґонóвъ, въ котрóмъ я служивъ передъ 55 роками, рѣшивъ я побóльшити ненарушимый капiталъ до 40.000 коронъ на утворенье фонду, въ користь того полку“. Доходы зъ капiталу 25.000 коронъ мають бути ужитí въ користь фундацiи для офiцирóвъ, а доходы вóдъ 15.000 коронъ для пóдофiцирóвъ.

— **Холѣра.** Въ послѣднóмъ числѣ часописи Das österreichische Sanitätswesen оповѣщено справозданье про станъ холѣры въ Галичинѣ и на Буковинѣ за часъ вóдъ 5 до 11 н. ст. падолиста. Пóсля сего справозданя занедужало въ тóмъ часѣ въ Галичинѣ въ 143 громадахъ 601 особъ а померло 322, на Буковинѣ померла одна особа въ Заставнѣ. Вóдъ початку пошести занедужало въ обохъ тыхъ краяхъ 14,041 особъ, зъ котрыхъ 7666 померло. Сила и розширенье холѣры зменшила ся вóдъ вересня о половину въ Галичинѣ, а на Буковинѣ пошесть майже цѣлкомъ выгасла.

— **Огнѣ.** Дня 17 н. ст. падолиста о 8 óй годинѣ вечеромъ выбухъ огонь въ Потоцѣ, селѣ вóддаленóмъ два кiльометры вóдъ Рогатина. До 12 ои годины було 28 господарствъ въ огни, зъ котрыхъ три не були асекурованí. Огонь зльокалiзувала рогатиньска сторожа огнева и въ той способъ уратувала приходство и решту села. При огни явивъ ся такожь комiсарь рогатиньского староства п. Земба.

— **Вѣсть про записы пок. ґр. Здислава Тишкевича,** подана нами передъ кóлькома днями за польскими часописями, показуе ся цѣлкомъ фальшивою. Именно заявляе въ львóвскóмъ Przegląd'ѣ п. Здиславъ зъ Земблиць Бóґушь, найстаршiй тѣтчиный братъ небóщика, котрый выступивъ разомъ зъ иншими свояками покóйного за признаньемъ неважности завѣщаня ґр. Тишкевича, — що ґр. Тишкевичъ мавъ поробити такí записы: Панѣ Н. Н. у Вѣдни (назвища не подае п. Боґушь), одержить 50.000 зр. и сю суму забезпечивъ ѣй ґр. Тишкевичъ ще окремымъ нотарiяльнымъ актомъ; дальше бувша управителька дому мае унаслѣдити дóмъ зъ ґрунтомъ, а крóмъ того ви четверо дѣтей одержать 23.000 зр., Макс. Здульскiй посесоръ у ґр. Тишкевича 15.000 зр., вкóнци слуги одержать цѣлорóчну платню. Крóмъ того не поробивъ ґр. Тишкевичъ нѣякихъ записóвъ на добродѣйнí або церковнí цѣли. Екзекуторомъ завѣщаня назначивъ покóйный дѣйстно ґр. Меч. Рея, якъ було попередно подано.

— **Пошести.** Зó Скалы надъ Збручемъ доносять, що вже вóдъ трехъ тыжднѣвъ лютить ся тамъ тифъ въ цѣлóмъ мѣсточку. Помимо того школа отворена и дѣти мусять пóдъ загрозою екзекуцiи ходити до школы, а зъ-вóдси розносять недугу дальше.

— **Змѣна власности.** Пóслѣдными днями перейшовъ фóльварокъ Лучичѣ въ повѣты перемыскóмъ зъ рукъ Жигмонта Мадейского на власнóсть д ра Володисл. Чайковского, адвоката и заступника маршалка перемыскои рады повѣтовои за 60.000 зр. — Маєтность Новосѣлки и Загочеве въ лѣскóмъ повѣтѣ купивъ сими днями вóдъ Вiльгельма Мiнквiца Жигм. Мадейскiй за 115.000 зр.

— **Нове фiзичне тѣло** зъ дивными прикметами вóдкрыла хемiя. Се тѣло называе ся Крiостазою и складае ся по рóвнóй части зъ фенiолю, камфоры и сапонiна. Оно мае прикмету, противну всѣмъ нашимъ доси звѣстнымъ тѣламъ, що въ низькóй температурѣ есть плынне а при ви пóднесеню густѣе. Вправдѣ хемiя знае цѣлый рядъ тѣлъ, плынныхъ въ низькóй температурѣ и густѣючихъ въ высшóй, именно бѣлковатí полученя, але они рóзнять ся тымъ вóдъ Крiостазы, що коли разъ згустѣють, то вже нѣколи не переходять въ плынъ, хочь бы ихъ выставити и на найнизшу температуру. Инакше дѣе ся зъ Крiостазою; она густѣе въ высокóй температурѣ але пóдъ вплывомъ низшои температуры замѣняе ся зновъ въ плынный станъ.

— **Сильне землетрясенье** навѣстило онодгы Сицилiю и наробило въ многихъ мѣсцевостяхъ великои шкоды. Громада Санъ Прокопiо лежить цѣла въ розвалинахъ, а зъ-пóдъ завалeного костела добуто 47 трупóвъ. Такожь и въ кóльканацятьохъ иншихъ мѣсцевостяхъ погибло по кóлькоро людей. Въ Мессинѣ перебуло майже цѣле населенье зó страху передъ землетрясеньемъ нóчь на дворѣ: по публичныхъ мѣсцяхъ, въ зелѣзничихъ вагонахъ и на кораблях. Въ наслѣдокъ перерваои телеґрафiчнои комунiкацiи доходять лише скупí вѣсти про катастрофу.

— **Вѣнець цѣсаря Францъ Iосифа** буде належати до найгарнѣйшихъ, якí спóчнуть на домовинѣ царя Александра III. Трицятьохъ огородникóвъ працювало надъ нимъ безнастанно два днѣ пóдъ проводомъ надвóрного директора *огородóвъ* Умлявфта. Промѣръ вѣнця выносить $2^1/_2$ метра. На бóльше якъ 100 пальмовыхъ галузкахъ, зъ котрыхъ двѣ або три складають ся звычайно на жалóбный вѣнець, вплетенí на перемѣну огородовí цвѣты, орхiдеѣ рожѣ, гвоздики и выбранí пóльнí цвѣты. Въ горѣшнóмъ розширеню вѣнця становлять хризантемы тло, на котрóмъ умѣщена царска корона зъ миртóвъ и помаранчевыхъ цвѣтóвъ. Корону окружае лавровый вѣнець и пальма мира, а надъ нею зломана галузка кипарису символъ смерти. Вóдтакъ есть напись великими золотыми буквами (до написи ужито 400 ґрамóвъ золота): „Въ вѣрнóй приязни Францъ Iосифъ“. Вѣнець займивъ въ двóрскóмъ поѣздѣ осóбный ваґонъ, а зложеный въ великóй скрини, выложенóй вогкимъ мохомъ.

— **До парискои свѣтовои выставы въ 1900 р.** приготовлюють ся Французы вже вóдъ теперь зъ великою енерґiею. Комiся, що розслѣджуе проекты приватныхъ выставцѣвъ, затвердила вже деякí орiґiнальнí выгадки. И такъ на пр. астрономы Амеленъ и Флямарiонъ будують мѣсяць въ $^1/_{350\cdot000}$ природнои величины, зъ представленьемъ всѣхъ гóръ океанóвъ, кратерóвъ, що находять ся на нашóмъ сателiтѣ. Надъ сею великаньскою кулею буде уносити ся ballon captif, котрый дасть оглядаючимъ понятье о подорожи довкола мѣсяця. Крóмъ того устроюе п. Флямарiонъ мѣсяцевый краевидъ, надъ котрымъ буде знимати ся звóдъ неба зъ землею, планетами, звѣздами и т. ин.

— **Наша адмiнiстрацiя** просить того Вelч. отця, що свого часу прислявъ ѣй квитъ на 11 зр. 75 кр. до ипотечного банку, щобы подавъ свою адресу, бо не записала его имени и не може теперь полагодити дотычного рахунку

— **Дрóбнí вѣсти.** Дня 22 н. ст. падолиста вóдбуде ся въ Серникахъ горѣшныхъ коло Бурштина вѣнчанье п. Льонгина Порубальского зъ панною Ольгою Величкóвскою.

— Зъ нинѣшнымъ числомъ „Дѣла“ розсылаемо „Запросины до передплаты“ на „Житье і Слово“ въ 1895 роцѣ.

Надóслане.

Ganz seid. bedruckte Foulards
75 kr. bis fl. 3·65 p. Met. — (ca. 450 versch. Disposit.) — sowie **schwarze, weisse** und **farbige** Seidenstoffe von **45 kr.** bis **fl. 11·65** per Meter — glatt, gestreift, karrirt, gemustert, Damaste etc. (ca. 240 versch. Qual. und 200 versch. Farben, Dessins etc.), porto und zollfrei in die Wohnung an Private,. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. und Postkarten 5 kr. Porto nach der Schweiz. 4515 (2)
Seiden-Fabrik G Henneberg (k. u. k. Hofl.) Zürich.

Вѣсти зъ еп. перемыскои.

Въ пресвитерiяльный дóмъ для рукополаганя принятí кандидаты: Володим. Єнпъ, Ант. Криницкiй, Левъ Лысякъ, Дм. Лахъ, Iос. Максимовичь, Iос. Преторiюсъ, Ник. Панькóвскiй, Ил. Панькóвскiй, Ив. Станчакъ, Дм. Гуска, Ром. Залитачь; Алекс. Коцюба, Теод. Крушиньскiй, Вас. Мацюракъ, Петро Мекелита, Ант. Миколаевичь, Вас. Поляньскiй, Ант. Рудницкiй, Iос. Сикиринськiй, Ант. Коропасъ. — Завѣдатель дек. устрицкого о. Андр. Габла именованый дѣйстнымъ деканомъ. — Ординарiятскими комiсарями въ справахъ сервiтутовыхъ именованí оо.: Ив. Мышковскiй зъ Перегримки на дек. дукляньскiй, Андр. Габла на дек. устрицкiй, Ант. Волощакъ зъ Колодрубъ на дек. горожаньскiй, Юл. Кульматицкiй зъ Гороховець на дек. нижанкóвскiй. — До канонiчнои институцiи на Лишню, дек. дрогобицкого, вóзваный о. Ив. Отто. — Намѣстництво призволило на дотацiю для сотрудника въ Дорогомышли, дек. яворóвского, на два роки. — О. Юл Дуркотъ пароxъ въ Мшанно́й именованый завѣдателемъ деканата дукляньского.

Посмертнí — ǂ — оповѣстки.

О. Володиславъ Бѣрецкiй, пароxъ въ Ольшанахъ, нижанкóвского деканата, упокоивъ ся дня 17 н. ст. падолиста въ 54-óмъ роцѣ житя а 30-óмъ священьства.

Наука штука и лiтература.

— **Новый илюстрованый календарь товариства „Просвѣта“.**

Кождый календарь, якъ вже звѣстно, складае ся зъ двохъ частiй: однои календарско-информацiйнои, котра майже стереотипно рóкъ-рóчно повтаряе ся, и другои лiтературнои, що року свѣжои, новои.

Календарско-информацiйна часть „Илюстрованого календаря товариства Просвѣта на рóкъ звычайный 1895“, якъ попередными роками, и теперь уложена дуже оглядно запопадливо и точно. Бачимо тутъ астрономiчный и церковный календарь; е тутъ церковный уставъ на недѣлѣ и свята 1895 р.; въ историчнóмъ календари подана всемирна и руска лѣтопись; дальше помѣщенí оглядъ австрiйско-угорскои пануючои родины и поминальный календарь славныхъ Русинóвъ. А побóчь того всего въ чисто информацiйнóй части розказано докладно про всякí стемплевí належитости зъ поданьемъ стемплевои скалѣ въ Австрiи, помѣщено телеґрафiчнí и почтовí приписы, табелю рóбчисленя вóдсоткóвъ, „Провóдникъ по Львовѣ“; вкóнци розказано про вартóсть нашихъ грошей въ вóдносинахъ до важнѣйшихъ заграничныхъ, про мѣры й ваги, та про се, якъ росте зъ роками одинъ реньскiй, коли вонъ процентуеся въ ща днищи и т. д. [При кóнци книжки надруковано вóддѣлъ инсератóвъ.] Календарско-информацiйна часть, якъ видко зъ наведеного е вдоволяючо богата. Коли-жь зважимо, що въ нѣй при кождóй нагодѣ мовь червоною ниткою зазначуеся патрiотична тенденцiя: звертати увагу на те, що своe рóдне, и чи то спомагати свои институцiи, товариства, промыслъ, торговлю чи споминами исторочныхъ подѣй та згадками про заслуженыхъ нашихъ людей розбуджувати въ суспóльности духа патрiотизму и нацiональнои свѣдомости — тогдѣ та часть календаря буде й похвальна.

Та сама патрiотична тенденцiя пробиваеся и въ цѣлóй лiтературнóй части, а въ двохъ статьяхъ тои части она прямо высунена на першiй плянъ, высказана по просту, безъ всѣхъ белетристично-поетичныхъ прикрасъ. Мы маемо на увазѣ статьѣ п. з. „Що повинно бути въ кождóй нашóй громадѣ“ и „Що повиненъ робити кождый чесный Русинъ“. Посередно до тои-жь самои цѣли стремлять житьеписи вызначныхъ Русинóвъ: Василя Нагóрного, о. Данила Танячкевича, господаря и купця въ Токахъ Григорiя Костецкого, о. Андрѣя Воєвóдки, о. Василя Ильницкого, Володимира Шухевича и Талпашѣвъ, що походячи зъ простого селяньского стану зъ Лемкóвщины выбрались до Америки, доробились тамъ честною працею рукъ гарного маєтку и проводять теперь американьскóй громадѣ Русинóвъ въ „Народно-рускóмъ Союзѣ“. До житьеписей всѣхъ тых людей додано ихъ портреты. Въ тóмъ самóмъ патрiотичнóмъ характерѣ выдержанí и статьѣ: „Зъ житя Русинóвъ въ Америцѣ“, де розказано й про ихню орґанiзацiю, и „Выстава у Львовѣ“, де вóдповѣдно пояснена цѣль выставы и заявлено, що ся выстава не була властиво краева, бо загалъ Русинóвъ не бравъ въ нѣй участи, лишь поодинокí рускí товариства рускí. Для Русинóвъ зъ выставы у Львовѣ е найважнѣйша хиба моральна користь въ тóмъ, що они, бачивши плоды чужои працѣ, мають нагоду обчислити ся зъ тымъ, що въ нихъ самыхъ зроблено, а чого ще хибуе, що зробити ще треба. Обѣ послѣднí статьѣ заосмотренí такожь илюстрацiями. Бóльше информацiйный характеръ мають статьѣ: „Якихъ движимостей не вóльно грабити“, „Европейскí державы“ и „Практичнí рады“. Въ обсягъ популярно-науковыхъ розвѣдокъ входять чотири статьѣ: „Рускí хлѣборобы“ Ив. Матѣева, „Про непостóйнóсть воздуха, про хмары, слоту та погоду“ Ив. Охримовича, „Про справленье рóлѣ“ Ив. Негребецкого и „Громы и дерева“. Три послѣднí розвѣдки написанí складно й цѣкаво, особливо розвѣдка Ив. Охримовича, написана въ популярнóй формѣ розмовъ мѣжь учителемъ а читальниками. Статья Ив. Матѣева е декуды неясна, а именно те, де авторъ говорить: хто се були бояре и якí люде могли боярами стати. До популярныхъ статей можна зачислити такожь гарну вóдповѣдь Б. Л-ея на питанье: „За що мы шануемо память Шевченка“.

Зъ чистои белетристики надруковано въ новóмъ календари сѣмь стихóвъ и два оповѣданя. Мѣжь стихами е двѣ гарнí спѣвомовки Степана Руданьского: „Фурманка зъ жидами“ та „Бородатый хуситъ“ и Шевченкова думка: „Менѣ однаково“. Стихъ Ст. Руданьского „Пѣсня Хмельницкого“ належить до слабшихъ; змѣстъ ей — се неясный зазывъ до борбы зъ неозначеным *близше ворогомъ* Въ „Думѣ“ К. Устiяновича батько розповѣдае сынови про славну нашу бувальщину, котру знищила вражда-незгода братóвъ. Русь панувала колись, та усобицѣ князѣвъ не позволили ѣй опертись Батыевóй силѣ; Данило не мавъ помочи. За Татарвою прийшли Ляхи, закрѣпостили Русь и, хочь не добили ви, та зробили слугою. Похвальнóй патрiотичнóй идеѣ стиха не цѣлкомъ доробнуе форма; не всюды зручно дóбранí паралелiзмы та за тяжкiй стиль, що е выплывомъ змаганъ до наслѣдуваня народнои пѣснѣ, — отсе слаба сторона стиха. Стихъ О. М—я „На березѣ рѣки“ якъ зъ огляду на форму такъ и на змѣстъ може сподобатись. Є се розмова двохъ бабъ, що перучи разомъ на саджавцѣ праниками шматье, перуть языками людей.

Вкóнци доволѣ складный, хочь безъ претенсiи на бóльшу артистичну вартóсть, е стихъ селянина зъ Добротвора, Ив. Мазяря „До Просвѣты“.

Оповѣданье Т. Ветлины „Рѣшучiй крокъ“, представляе якъ незаможный Якимъ Чайка по довгихъ ваганяхъ зважуеся заложити въ селѣ крамницю, котра въ короткóмъ часѣ починае дуже гарно розвиватись. Тенденцiя оповѣданя ясна, стиль и мова гарнí, укладъ простый и прозористый. Друге оповѣданье „Свобода“ Павла Кудрика своею тенденцiею е спорóднене зъ оповѣданьемъ Т. Ветлины, тóлько що та тенденцiя зазначена доперва при самóмъ кóнци оповѣданя. Зруйнований жидомъ Василь Погорѣлець, щобы выживити родину пускаеся на жебры. Въ мѣстѣ замыкають его якъ волоцюгу до тюрмы. Зъ соромомъ вертае Василь до села, де обходять сьвято данои свободы третого мая. Вонъ слухае проповѣди панъ-отця про щастье, яке прийшло до всѣхъ зъ тою свободою, але тутъ же его горе каже ему инакше. Его голосный протестъ каже й другимъ селянамъ призадуматись. Они бачать тежь не щастье, але бѣду й нужду. Тутъ впровадивъ авторъ не дуже зручный маневръ, щобъ оправдати слова панъ-отця. Панъ-отець нѣбы то умысне мавъ такъ говорити, щобъ они самí застановились надъ тымъ своимъ щастьемъ. Коли-жь такъ и сталось, — вонъ радо береся имъ помагати. При его помочи Василь Погорѣлець основуе въ селѣ читальню и крамницю, доробивъ ся и ставъ у селѣ вóйтомъ. Вонъ и далѣ святкувавъ свободу, але вже свѣдомо, якъ свобóдный горожанинъ рускаго краю. Поминувши те, що оповѣданье обчислено декуды на ефектъ, воно написано гарно и читаеся приемно.

Зъ огляду лiтературнои части нового календаря бачимо, що все тутъ дóбрано доволѣ щасливо, и не знаю вже, чи припадково чи умысно, вóдповѣдно для нашихъ верствъ нашого народа. Зваживши, що мѣжь селянами, маломѣщанами и ремѣсниками сей календарь таки найбóльше розходить ся, такъ воно бути й повинно. Припадково, мабуть, сталось и те, що взяли тутъ участь майже самí галицкí писателѣ и попысались не зле. Одна просьба до выдавцѣвъ вкóнци: „Красшои коректы, бачнѣйшои!“

В. Щурать.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На образъ Ивасюка** зложили на руки нашои адмiнiстрацiи Вп. пп.: Вас. Яворскiй скарбовый радникъ зъ Бережанъ 2 зр., Теод. Чорненькiй скарбовый комiсарь зъ Тарнова 60 кр.; о. Сев. Шанковскiй зъ Ковалѣвки 1 зр. Просить ся о дальшí складки!

— **На фондъ стiпендiйный им. Омеляна Огоновского** зложили зъ нагоды поминального богослуженя за упокóй бл. п. Омеляна въ Калуши дня 12 н. ст. падолиста за починомъ о. Ив. Головкевича, сотрудника зъ Новицѣ, Вп. пп.: О. Ив. Головкевичь зъ Новицѣ, о. Ив. Тимцюракъ зъ Пóйла, п. Ант. Серафинъ, п. Петро Боднарчукъ и п. Яросл. Коритовскiй зъ Калуша по 1 зр. а п. Дам. Рубчакъ 30 кр., разомъ 5 зр. 30 кр., котру квоту переславъ п. Яросл. Коритовскiй на руки нашои адмiнiстрацiи.

— **На будову церкви при „Народнóмъ Домѣ“** зложили замѣсть вѣнця на домовину бл. п. Домицелѣ Авдиковскои дѣти покóйнои 20 зр.

— **На фондъ будовы церквей** зложили дѣти бл. п Домицелѣ Авдиковскои замѣсть вѣнця на домовину 5 зр.

Телеґрамы „Дѣла“

Прага 19 падолиста. На зборахъ старостическихъ мужѣвъ довѣря ухвалено: покинути пасивне становиско, зорґанiзувати ся и ставити своихъ кандидатóвъ при выборахъ до сойму. Рóвножь заявлено ся противъ загального голосованя.

Петербургъ 19 падолиста. Герольды оповѣстили вчера, що похороны царя вóдбудуть ся нинѣ. Вѣнчанье царя мае вóдбутись въ пятницю, 23 с. м., а зъ нагоды тои мае датись амнестiя для полiтичныхъ виновникóвъ.

Римъ 19 падолиста. Въ Сицилiи лучило ся сильне трясенье землѣ, при чóмъ погибло много людей.

Надóслане.

Нóвина на поли фотоґрафiи!

Фотоґрафiчнí знимки въ природныхъ краскахъ по звычайныхъ цѣнахъ выготовлюе

Фотоґрафiчне заведенье

при площи Мар'iйскóй ч. 4 Европейскiй Готель у Львовѣ.
397 1—12

Всѣхъ наукъ лѣкарскихъ

Д-ръ М. Пордесъ

лѣкарь практикуючiй 20 лѣтъ въ Судовóй Вишни мешкае теперь

въ Перемышли при ул. Францiсканьскóй ч. 27

и ординуе вóдъ 2 до 4 для бѣдныхъ безплатно.
398 1—2

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „подъ Коперникомъ“ Львовъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одвяху поручає у великомъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокля, лекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, лупы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильні, пйоны, сібелѣ, манометры и т. п. Устроєни звонковъ електричныхъ. Всякі направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя въ провінціи выготовляют точно. 148

Волосѣнні матерацы

по зр. 14, 15, 18, 20 до 30 зр. поручає спеціяльна роботня постели 351 10—16

ІОСИФА ШУСТЕРА

у Львовѣ, улиця Коперника ч 7.

Колдры шитій въ найбольшомъ выборѣ.

Безъ конкуренціи

есть мій склепъ истнуючій водъ р. 1848 и тѣшучій ся водъ сего часу великою симпатією. Длятого поручаю мій обильный складъ одягівъ мужескихъ и хлопячихъ, пальта мужескій и хлопячій, якъ такожь одяги дитячій и уніформы. Такожь позваляю собѣ поручитись Вел. Духовеньству яко спеціялістъ въ робленю сурдутівъ. рясъ и т. д.

Замовленя пбсля мѣры выготовлюють ся въ найкоротшомъ часѣ якъ найгарнѣйше.

Дякуючи за дотеперѣшній взгляды пишусь 4095

Зъ поважаньемъ

Давидъ Шварцвальдъ

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

Кирничне заведенье

для будовы верченыхъ и копаныхъ кирниць подбймає ся й дальше всякихъ роботъ, входячихъ въ обсягъ кирництва, полагоджує ихъ при помочи фахового управителя фірмы, славнозвѣстной водъ 35 лѣтъ и запоручує Вп. Публицѣ, инжинерамъ и будовничимъ совѣстне и взбрцеве переведенье роботъ.

Леопольда Домініка Спадкоємцѣ

388 3—26 Львовъ, улиця Костепальна ч. I.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купує и продає

всѣ ефекты и монеты

по курсѣ деннбмъ найточнѣйшбмъ не вчисляючи нѣякои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручає

- 4½% листы ипотечні
- 5% листы ипотечні преміованї
- 5% „ „ безъ премій
- 4½% листы товариства кредитового земского
- 4½% „ Банку краєвого
- 4½% позичку краєву галицку 3483
- 4% позичку пропінаційну галицку
- 5% „ „ буковиньску
- 4½% „ угорскихъ зелѣзниць державныхъ
- 4½% „ пропінаційну угорску
- 4% угорскій облігаціи индемнізаційні

а всѣ тій паперы Контора вымѣны Банку ипотечного все купує и продає

по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймає водъ П. Т. купуючихъ всѣлякій выльосованій а вже платній мѣсцевій паперы цѣнній, такожь запавшій купоны за готбвку, безъ нѣякого вбдчисленя, а замѣсцевій лишь за вбдчисленьемъ справдешныхъ коштбвъ.

До ефектбвъ у котрыхъ выйшли купоны, доставляє новій аркушѣ купоновій, за зворотомъ коштбвъ, котрій самъ поносить

РОБОТНЮ ДАМСКИХЪ ОДЯГОВЪ

отворила у Львовѣ, ринокъ 29, I. поверхъ.

Емилія Соколовска

ученица Ворта.

Науку крою и шитя удѣляє практичною методою. Приймає сукнѣ до скроєня. Формы продають ся.

Ласкавій замовленя выготовлює по умѣреныхъ цѣнахъ.

Поручає ся Вп. Публицѣ. 4—8

386

БРИ-

твы швайцарскій и англійскій, ремѣнцѣ и марморки, пензлѣ и всякій приборы до голеня

поручає найдешевше 2537

торговля приборовъ до подорожи, бѣля мужеското, перфумеріи и т. п.

ПАВЛА ЛЯНҐНЕРА

передъ тымъ

БРАТОВЪ ЛЯНҐНЕРОВЪ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.

Слухатель І. р. правъ глядає лекціи на село водъ приступными условями. Адреса на ласкавій зголошеня:

Прокоповичь, Львовъ, poste restante. 393 1—3

Музикальна бібліотека!

VII-ый: I-ше „Quodlibet“ — мужескій хоръ М. Лисенка — 30 кр.

X-ый: „У Петровку“ и „Якъбы-мь знала“ муж. хоры Исид Воробкевича — 25 кр.

XI-ый: II-ге „Quodlibet“, хоръ муж. М. Лисенка — 30 кр.

XII-ый: „До бою“ муж. хоръ Порф. Бажаньского, — 20 кр.

XIII-тый: „Вечѣръ“ и „Милованка“, сольо зъ акомп. форт., М. Лисенка — 20 кр.

XIV-ый: „Три шляхи“, муж. хоръ Г. Тополыницкого — 25 кр.

XV-ый: „Три пѣсни“, сольо зъ акомп. фортеп. — А. Купчиньского — 25 кр.

XVI-ый: „Вѣтрогоны“ коломыйки и думка уложеній на фортепянъ Ост. Нижанковского — 30 кр.

XVII-ый: „Три квартеты“ муж. хоръ Цетвиньского - Недѣльского — 30 кр.

При замовленяхъ просить ся [до 1 н. ст. сѣчня] адресувати:

„Выдѣлъ товариства Львовскій Боянъ“ у Львовѣ улиця Вормеиьска ч. 27.

ТЕОФИЛЬ КОПИСТИНЬСКІЙ

артистъ-малярь

звѣстный водъ кольканацяти лѣтъ изъ своихъ праць малярскихъ, украшає церкви въ стилю всходнбмъ разомъ зъ позолоченьемъ, престолы, иконостасы и иншій рѣчи. Принимає рѣзьбарскій роботы пбсля власныхъ плянбвъ. Выготовлює всякои величины церковній образы до иконостасбвъ, престолбвъ, плащеницъ — олѣйными краскамя на полотнѣ и деревѣ. Побольшує зъ фотографій портреты. Зъ уповаженя ц. к. консерваторія реставрує всякій старинности, а то фрески, рѣзьбы и т. ин. входячій въ кругъ праць малярства по найумѣреннѣйшихъ цѣнахъ. Подписаный просить Вел. Духовеньство занотувати собѣ его адресу. 20 36—?

Т. Копистиньскій

у Львовѣ, улиця Краковска число 20.

ПЕРЕПЛЕТНИЧЕ ЗАВЕДЕНЬЕ

Мих. Спожарского и Сына

у Львовѣ при улици Рускій ч. 24.

Симъ маємо честь пригадати Вел. Духовеньству и Комітетамъ церковнымъ, що приймаємо до оправы передъ надходячими святами рбздвяными Евангелія, Служебники и всѣ книги церковні по найнизшій цѣнѣ. Позаякъ уже часъ короткій, просимо приспѣшити зъ доставою.

Готовій книги на складѣ Евангелія, Служебники, Помяники, книги Тверезости, Часословы, Молитвословы, Изборники, Метрики и друки всѣлякого рода и ин. книги церковній все въ тревалбй оправѣ и по найнизшій цѣнѣ, — Цѣнники на жаданье даромъ 396 1—12

„ALLIANZ“

акційне товариство обезпечень

на житье и ренты

ГОЛОВНА РЕПРЕЗЕНТАЦІЯ

у Львовѣ, улиця Оссолиньскихъ ч. 12.

Обезпечує старшій особы на „до и пережитье“ пбсля всѣхъ можливыхъ комбінацій, якъ такожь дѣти на довольну сколькбсть лѣтъ, за зворотомъ вплаченыхъ премій на случай вчаснѣйшои смерти обезпеченои дитины.

Близшій информаціи письменно або лично.

Заступниковъ въ мѣсци и на провінціи глядає ся. 399

Головна Репрезентація.

Знана водъ многихъ лѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікербвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдниковъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручає старій польскій сильній горѣвки, дуже добрій розолісы, лікеры, румы правдивій зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои якости бразилій спеціялы якъ: Народбвка, Dziennik, Szczutek, Карпатбвка, „Дябелъ“, Помаранчева не солоджена, Ратафія, Деренбвка и т. п. горѣвки управидеєваній и одиноко правдивій асля зъ нашои фабрики спроваджеиій.

Одиноке жерело въ краю для пп. аптикарѣвъ, до побирания алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ вбльного вбдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкбдный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головномъ складѣ водъ мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Кароля Людвика ч. 29. 4915 3—104

УЧИТЕЛЬ

орґанъ рускаго товариства педаґоґічного двотыжденникъ педаґоґічно-науковый, выходить водъ 1 червня 1889 р. у Львовѣ ул Вормеиьска ч. 2., Предплата на цѣлый рбкъ 3 зр., на пбвроку 160 кр. на чверть року 1 зр.

М. Р. ШНАЙДЕРЪ

заприсяженый знавець судовый

въ Станиславовѣ

296 поручає свое 14—52

складъ хрестбвъ зелѣзныхъ надгробныхъ и ливарню написбвъ

основану 1882 року.

Остреньє и чищеньє хірурґічныхъ инструментбвъ — приймає

ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ

кождяникъ у Львовѣ ул. Бокмбвъ ч. 3.

Цѣнники даромъ.

Лижвы найрбзнѣйшихъ системъ по можливо низкихъ цѣнахъ

4 *поручає*

ПЕТРО ХНОНСТОВСКИЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.

Цѣнники Цѣи на островаий робныхъ бнъ даетдо розпорядимости

НА СЕЗОНЪ ОСѢННЫЙ

Просить ся ласкаво всѣхъ Вп. Гостей выставовыхъ пересвѣдчити ся о дивнбй дешевости осѣнныхъ и зимовыхъ товарбвъ, вже спровадженыхъ въ великбй скблькости.

Слѣдуючій товары продають ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ доки истнує запасъ:

1000 модныхъ муфбвъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·50, 2·— до 5 — зр.

1000 кожуховыхъ шапокъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·80, 2·20 до 4·— зр.

1000 фланельовыхъ и суконныхъ блюзъ осѣнныхъ и зимовыхъ 2·50, 3·— до 6 зр.

500 гальокъ волбчковыхъ по 2·50 до 4 — зр.

1000 хустокъ Гімалая, найббльшій родъ 1·75, 2·25 до 4·— зр.

Конфекція для дѣтей.

400 наймодшѣйшихъ суконокъ на осѣнь и зиму 1·80, 2·50 зр.

1000 модныхъ плащикбвъ на осѣнь и зиму вбдъ 4 зр. и высше.

3000 одягбвъ для хлопчикбвъ у всѣхъ величинахъ по 1·80, 2·— , 3·— зр. и высше.

Особливій новости въ стяжкахъ, воаляхъ, капелюхахъ дамскихъ и дитинныхъ, рукавичокъ глясе, дукскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, панчохахъ, парасоляхъ до дощу, блюзахъ шовковыхъ и вовняныхъ, пляфрокахъ, костюмахъ и негіжахъ надбйшли власне въ великбй скблькости и доповняють ся щоденно.

Особливша гуртовка продажь принагбдна

въ воддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимбвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.

4000 капъ на лбжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.

800 великихъ капъ на столы и лбжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (выробъ килимбвъ) по 1·80, 2·50, 4, 5.

300 гарнітурбвъ „Louvre“ на лбжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лбжка и 1 на стблъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.

200 гарнітурбвъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лбжка, 1 на стблъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.

3000 штукъ занавѣсъ въ рбзныхъ краскахъ по 75, 1·20, 1·80, 2 и высше.

900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·35, 1·50, 2 и высше.

10.000 самоклѣйныхъ таблеток (килимовый выробъ) по 25 штука.

300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.

200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Ebrra) 3 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.

1000 вопбвъ фланельовыхъ въ найлѣпшомъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.

500 дивникбвъ пбдъ и надъ лбжка по 1·50 и 2·25 стрижекъ по 2·50, 3 и высше.

300 диванбвъ на стѣну зъ пережимъ десенемъ въ цвѣты або фігуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.

80 диванбвъ салбновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стрижеиыхъ 20 зр.

200 дивановъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.

300 дивановъ новсильонныхъ 6·25, 7 и высше.

1000 останковъ хбдникбвъ 8—10 метровъ зр. 2·50 и высше.

400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкбръ козячихъ природныхъ 5·50, шкбрки Ангора 2 и 2·50. Дерга до подорожи 3·50, 5, 6 зъ імітацією шкбры тигра 7·80 и высше.

Дивны салбновій у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портіеры и занавѣсы коронковѣ вбдъ до найлѣпшихъ сортбвъ.

Всякѣ зъ провінціи надсланій поручена полагоджує ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

За глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ магазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

4895 181—?

Повѣсти О. Федьковича

ЧАСТЬ I.

Сторбнъ 1—78. **Цѣна 20 кр.** (съ пересылкою почт. 25 кр.)

Дбстати можна въ друкарни тов. им. Шевченка у Львовѣ и въ книгарни Ставропиґійскбй.

Рухъ поѣздбвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 мая 1894 пбсля годинника середно-европейского.

Приходять до Львова зъ	поѣзды поспѣшній	особовій			
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	232	5 25	900	6 10	9 00
Варшавы	—	5 25	9 00	—	9 00
Хаббвки (Закопаного) на Перемышль, Ряшѣвъ, або Тарнбвъ	232	—	—	—	—
Хаббвки (Закопаного) на Ряшѣвъ або Тарнбвъ	—	5 25	—	—	—
Хаббвки (Закоп.) на Стрый	—	—	834	—	—
Мушины, Крииицѣ, Жегестова на Тарнбвъ	—	—	—	—	9 20
Мушины Крииицѣ Жегестова на Ряшѣвъ або Тарнбвъ	—	5 25	—	—	—
Мушины Крииицѣ Жегестова на Тарнбвъ (в. 1/6 до 30/9)	—	—	900	—	—
Мезе-Ляборцъ Щавного-Кулящного на Перемышль	—	—	900	—	—
Надберезя и Тарнобжега	—	—	6 00	—	—
Подволочискъ и Бродбвъ (на дворецъ гол.)	219	9 29	910	5 45	—
Подволочискъ и Бродбвъ (на дворецъ Подзамче)	158	9 13	845	19	—
Сучавы	9 40	—	737	12 27	6 35
Кимполюнга	9 40	—	737	—	—
Радовцевъ	9 40	—	737	—	6 35
Бергомета и Чудина	9 40	—	—	—	—
Новоселицѣ	9 40	—	737	—	—
Слободы рунгур. Копальнѣ	9 40	—	—	—	6 35
Гусятина на Галичъ	9 40	—	737	—	—
Чорткова на Галичъ	—	—	—	12 37	—
Борислава	—	—	202	12 10	—
Белзца	—	—	—	4 45	—
Сокаля	—	—	748	4 45	—
Лавочного (Пешту, Мишкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова на Стрый)	—	—	834	12 10	—
Стрыя и Сколього	—	—	847	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова на Стрый	—	—	202	—	—
Гребенова (водъ 10/7 включно до 30/8)	—	—	202	—	—
Бруховичъ (почавши водъ 12 мая ажь до водкликання)	—	—	810	—	—

Вбдходять зъ Львова до	поѣзды поспѣшній	особовій			
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	224	10 10	4 50	10 35	6 55
Варшавы	—	10 10	4 50	—	6 55
Хаббвки (Закопан.) на Тарнбвъ або Ряшѣвъ	—	10 10	—	—	—
Хаббвки (Закопан.) на Ряшѣвъ або Перемышль	—	—	935	—	—
Хаббвки (Закоп.) на Стрый	—	—	950	7 10	—
Мушины Крииицѣ, Жегестова на Тарнбвъ або Ряшѣвъ	—	10 10	—	—	—
Мушины Крииицѣ, Жегестова на Тарнбвъ (вбдъ 1/6 включно до 30/9)	—	—	—	6 55	—
Мушины, Крииицѣ Жегестова на Тарнбвъ	—	—	4 50	—	—
Мушины, Крииицѣ на Стрый	—	—	—	7 10	—
Мезе-Ляборцъ, Щавного-Кулящного на Перемышль	—	—	—	6 55	—
Надберезя и Тарнобжега	—	10 10	4 50	—	—
Подволочискъ и Бродбвъ (зъ дворця гол.)	508	244	940	10 30	—
Подволочискъ и Бродбвъ (зъ дворця Подзамче)	622	256	1001	10 17	—
Сучавы	615	—	1045	255	10 0
Чорткова на Галичъ	—	—	—	255	—
Гусятина на Галичъ	615	—	—	—	10 30
Слободы рунгур. Копальнѣ	—	—	1015	—	10 30
Новоселицѣ	615	—	—	—	10 30
Бергомета н. С. и Чудина	615	—	—	—	—
Радовцевъ	615	—	1015	—	10 30
Кимполюнга	615	—	—	255	—
Сокаля	—	—	930	645	—
Белзца	—	—	920	—	—
Борислава на Стрый	—	—	540	950	—
Лавочного (Мункача, Серенча, Мішкольца, Пешту) и Хирова на Стрый	—	—	540	—	710
Станиславова, Долины, Болохова на Стрый	—	—	—	958	710
Сколього и Хирова на Стрый	—	—	—	950	—
Стрыя и Сколього	—	—	—	905	—
Гребенова (только водъ 10/7 включ до 30/8)	—	—	—	950	—
Бруховичъ (почавши водъ 12 мая ажь до водкликання)	—	—	830	—	—
Зимнои-воды (почавши водъ 12 мая ажь до водклик.)	—	—	342	—	—

Розклады ѣзды въ видѣ кишеневбмъ можна достати въ бюрахъ информаційныхъ, касахъ стаційныхъ и у кондукторовъ

*) Годины печатаній грубыми черенками означують пору ночну водъ год. 6-ои вечеромъ до год. 5-ои 59 мін. рано. Въ бюрѣ информ. цінемъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Вѣдни (улиця Іоанна 29) якъ такожь въ бюрѣ информаційномъ ц. к. австр зелѣзниць державныхъ у Львовѣ (улиця Третого мая ч. 3, готель Императоръ), удѣляє ся устныхъ або письменныхъ обясненъ въ справахъ дотычно службы на ц. к австр. зелѣзницъ державныхъ. О сколько подручники дозволяють, засягнути тамъ-же можна информацій водносачихъ ся до решты австро-угорскихъ и заграничныхъ зелѣзницъ. Въ бюрахъ информаційныхъ продає ся выдавапя черезъ ц. к. австр. зелѣзницѣ державни білеты до ѣзды и зшитки зуставлюваныхъ посвѣдчень до ѣзды якъ такожь тарифы. 4980

При закупнѣ товарбвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и одвѣчальный редакторъ: Иванъ Белей. Папѣръ зъ фабр. Черлянькон. З друкарні Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского

Ч. 251. Львôвъ, Середа 9 (21) падолиста 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских свят) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на переміну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платей у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком:
въ Австрії: на цѣлий рôкъ . . . 18 зр. на пôвъ року . . . 9 зр. на чверть року 4 зр. 50 кр. на мѣсяць 1 зр. 50 кр.
за границею: на цѣлий рôкъ . . . 24 зр. на пôвъ року . . . 12 зр. на чверть року . . . 6 зр
у Львовѣ: на цѣлий рôкъ . . . 16 зр. на пôвъ року . . . . 8 зр на чверть року . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Реклямації неопечатані вôльні вôдъ порта.
Поодинокє число коштує 8 кр. в. а.
Оголошенья принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератового а въ рубрицѣ „Надісланє“ по 20 кр. в. а.
Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стрічки.

Рада державна.

На понедѣлковôмъ засѣданю палаты послôвъ поставивъ д-ръ Розеръ питанье до міністра скарбу: Зъ якои причины не суть выхôснованї поклады каннîту въ Галичинѣ? Чи міністеръ готовъ постаратись, щобы господарямъ выдавано каннîтъ по дешевôй цѣнѣ, кождого часу и въ достаточнôй скôлькости та щобы побиранье каннîту було по можности улекшене.

Палата приступила до дебаты надъ проектомъ закона о выпродажах. Сей законъ нормує постановами, що треба розумѣти пôдъ словомъ „выпродажь“ въ торговли и коли оголошенье о такôй выпродажи може наступити. Дотеперь ввелась така практика, що многї несовѣстнї купцѣ, числячи на легковѣрнôсть публики, оголошували выпродажь по зниженых цѣнах, а въ дѣйстности продавали лихій товаръ по звычайнôй цѣнѣ. Пôсля предложеного проекту выпродажь може наступити: на случай смерти властителя интересу, застановленя дотычного рода промыслу, перенесеня интересу въ иншу мѣсцевôсть, въ наслѣдокъ нещасть елементарных и т. п. Дозволу на выпродажь удѣляє власть промыслова взглядно власть політична.

Въ дебатѣ забирали слово многї бесѣдники, але всѣ промовляли pro, лишь одинъ пос. Врабецъ говоривъ contra. Рôвножь промовлявъ міністеръ торговлѣ ґр. Вурмбрандъ, доказуючи, що предложеный законъ має спинити несовѣстну конкуренцію. Передискутовано пять параґрафôвъ и принято их пôсля предложеня комісіи

Слѣдуюче засѣданье палаты послôвъ въ середу, а на порядку дневнôмъ поставлене, крôмъ дальшои дебаты надъ закономъ о выпродажи, справозданье комісіи економічнои о законѣ противъ піяньства.

— —

Въ недѣлю, якъ було донесене, вôдбула ся зновъ конференція представителѣвъ правительства зъ мужами довѣрія коаліціи въ справѣ реформы выборчои. Въ тôй конференціи брали участь першій разъ також три представителѣ палаты панôвъ: ґр. Травтмансдорфъ, кн. Шенбурґъ и ґр. Фалькенгайнъ. Анѣ представителѣ правительства, нѣ члены палаты панôвъ не брали участи въ дискусіи и длятого цѣла конференція була немовь то поінформованьемъ правительства о поглядах коаліціи на справу реформы. Дискусія не довела до порозумѣня мѣжь поодинокими клюбами.

О ходѣ тои конференціи пише Neue fr. Presse:

Бôльшôсть бесѣдникôвъ заявила ся противъ послѣдного проекту Гогенварта. Сей проектъ означувано доси коротко выборомъ при помочи „палатъ роббтничих“. Се означенье неконче вôдповѣдне. Бо тутъ не йде о заснованье властивых палатъ роббтничих зъ функціями палаты и правомъ выборчимъ послôвъ до рады державнои, лишь радше о угрупованье промысловых роббтникôвъ пôсля округôвъ палатъ торговельных въ корпоративнї групы выборчї зъ правомъ посередных выборôвъ. Се обмеженье реформы выборчои на роббтникôвъ промысловых зъ посередными выборами не найшло апробаты. На конференціи узнавано тот проектъ, при котрôмъ ґр. Гогенвартъ обстав, недостаточнымъ. На обговореваню того проекту опирала ся дискусія, въ часѣ котрои ставлено внесеня: получити безпосередность выборôвъ зъ проектомъ Гогенварта, утворити окрему курію выборчу зъ посереднымъ и безпосереднымъ голосованьемъ або вкôнци утворати нову курію зъ безпосереднымъ голосованьемъ. Рôвножь заявлено рôзнї погляды въ квестіи розширеня права выборчого на бôльшї або меншї круги горожанъ, не маючих доси того права.

Взагалѣ можна було зъ тых нарадъ вынести вражѣнье, що нѣодинъ зъ мужѣвъ довѣря, крôмъ ґр. Гогенварта, не хотѣвъ рѣшучо заявити ся за симъ або тымъ проектомъ, немовь то всѣ выжидають згоды всѣх сторонництвъ коаліційных. Характеристичне и се, що правительство прислухуєсь терпеливо тымъ дискусіямъ а навѣть теперь, коли поодинокї внесеня и проекты наближають ся до его власного проекту, не высуває тых своих засадъ на першій планъ, лишь годить ся, щобы проектъ ґр. Гогенварта був точкою выходу для кождои новои дискусіи.

Презесы клюбôвъ заявили вôдтакъ, що готовї повѣдомити свои сторонництва о ходѣ нарадъ, але щобы въ наслѣдокъ того тї нарады не прибрали характеру явности, то порѣшено зложити справозданье лишь мужамъ довѣря сторонництвъ. Правительство буде повѣдомлене, яке вражѣнье выкликали тї информаціи, а вôдтакъ на засѣданю комісіи парляментарнои сторонництвъ коаліційных западе ухвала и єсли правительство на ню згодить ся, то она буде основою проекту, котрый правительство має выготовити.

Презесы клюбу лѣвицѣ и кола польского повѣдомили на засѣданяхъ своих клюбôвъ, що не запала нѣяка ухвала въ справѣ реформы выборчои и що они промавляли на конференціях лишь въ своѣмъ имени, длятого клюбы що-до ухвалы и дискусіи не суть нѣчимъ звязанї. Ґр. Гогенвартъ не дозволивъ въ своѣмъ клюбѣ отвирати дискусіи надъ справою реформы, бо конференціи зъ правительствомъ ще не скôнченї.

Въ кругах польских зачинає проявляти ся велике невдоволенье зô способу, въ якій ведуть ся дотеперѣшнї наради, котрї не доводять до нѣякого резултату.

Похороны царя.

Въ недѣлю въ полудне великї товпы народу выжидали передъ зимнымъ двôрцемъ жалôбных герольдôвъ, що мали оповѣстити завтрѣшнї похороны. Зъ воротъ двôрца двигнувъ ся похôдъ: на передѣ трубачѣ, за ними герольды въ середновѣчных одягах, а вôдтакъ два швадроны ґвардійскои кавалеріи. На площи передъ палатою оповѣстивъ одинъ герольдъ, що похороны царя вôдбудуть ся 19 падолиста. Вôдтакъ похôдъ подѣливъ ся, щобы переѣхати по головных улицях и те саме оповѣстити.

Въ понедѣлокъ о $10^1/_2$ год. рано загремѣли зъ крѣпости три выстрѣлы пушочнї, щобы дати знакъ гостямъ, запрошеным до участи въ похоронах, що часъ удати ся до Петропавловского собора. Въ дверехъ собора стоять два жалôбнї герольды. Въ соборѣ заняли мѣсця не лишь вôдпоручники зъ рôзных сторôнъ Россіи, але також представителѣ и заступники захôдно-европейских держав. Також зъ Америки и Азіи були заступники. Три королѣ, надзвычайне посольство французкои републики, наслѣдники престола трехъ великих державъ, многї князѣ и надзвычайнї послы, вôдтакъ депутаціи полкôвъ: австро-угорских, прускихъ, даньских и баварских та нѣмецкои маринарки войсковои, котрои шефомъ, взглядно почетнымъ адміраломъ був покôйный царь, явились на похоронномъ торжествѣ. Вôдтакъ прибули россійскї амбасадоры зъ Берлина, Вѣдня, Парижа, Лондона, Царгорода и т. д. Весь петербургскій корпусъ дипльоматичный був присутный. Зъ россійских ґуберній прибули ґенералъ-ґубернаторы, взглядно команданты войска зъ Москвы, Варшавы, Кієва и Новочеркаска, многї депутаціи рôзных корпорацій и институцій, мѣжь ними представителѣ фінляндских станôвъ, університетôвъ и заграничных кольоній въ россійских мѣстах. Побôчь домовины поскладанї вѣнцѣ, котрых число досягав 400. Почетну сторожу при домовинѣ тримали депутаціи тых полкôвъ, якъ россійских такъ и заграничных, котрых шефомъ був пок. царь.

Соборъ выповнивъ ся скоро людьми. По правôй сторонѣ, мѣжь катафалькомъ а стѣною, занявъ мѣсце корпусъ дипльоматичный. Передъ катафалькомъ ажь до престола зроблено мѣсце для царскои родины и княжих гостей. Соборъ освѣтленый ярко, червонаве свѣтло переливає ся по высокôмъ чорнôмъ просторѣ и лучѣ свѣтла ломлять ся на брокатах катафальку. Мовь брилянтами засѣяне блищать и мѣнить ся шатро зъ срѣбного брокату, уставлене надъ блискучою вôдъ золота домовиною. На царских инсиґніях и ордерах горять діяманты, рубіны, сафіры. До тои гры свѣтла долучають ся богатї ризы церковнї духовенства.

При входѣ собора выжидавъ митрополитъ въ окруженю членôвъ св. Синода и епископôвъ достойных гостей: царя, царицю вдову, великих князѣвъ та покропивъ их свяченою водою. Скоро царь занявъ мѣсце зачавъ митрополитъ правити богослуженье и чинъ похоронôвъ. Въ соборѣ роздавсь пречудно выконаный спѣвъ „Вѣчная память!“ а всѣ присутнї повтаряють шепотомъ тї слова. Вкôнци пôдôйшовъ митрополитъ по ступеняхъ до домовины и положивъ на голову покôйного т. зв. „пропускъ“, ленту зъ образомъ св. Трôйцѣ и на тôмъ скôнчила ся церковна вôдправа. Царь, члены родины царскои и чужостороннї князѣ попращались въ послѣдне зъ покôйнымъ.

Царь закрывъ домовину царскою мантією и вôсѣмь ґенеральных адъютантôвъ приложили вѣко домовины. Вôдтакъ пôдъ проводомъ митрополита и духовенства понесли царь, великї князѣ и чужостороннї князѣ, мѣжь ними арх. Кароль Людвикъ, кн. Уельскій и ин., міністры двора та ґенералъ-адъютанты домовину до гробницѣ. Тамъ подали двôрскї урядники въ срѣбных чаркахъ землю и кождый зъ достойникôвъ кинувъ дрôбку землѣ на домовину. Зъ-на двору долѣтали звуки дзвонôвъ и выстрѣлы пушокъ зъ бастонôвъ Петропавловскои крѣпости. Торжество скôнчило ся о 1-шôй год. Сейчасъ по торжествѣ вôдъѣхавъ царь и члены царскои родины до палаты Аничкова. Почетна войскова сторожа зъ полку гузарôвъ ляйбґвардія повитала царя имномъ царскимъ, а царь вôдклонювавъ ся по войсковому.

Всѣ вѣнцѣ, якъ царскои родины такъ и

Дитина

Ей, пане, не женѣть ся, я вамъ раджу!
Чи трудно жити вамъ самому?
на що вамъ брати зъ хвилею потѣхи
цѣлї лѣта журбы до дому?
Невже вы волю цѣните такъ мало,
що вамъ житье вже осоружне стало?

Вы усьмѣхаєтесь, не вѣрите, мôй пане?
Якї вы всѣ недовѣрчивї!
А вже-жь, не всѣмъ житье иде погано,
бувають люде и щасливї;
але й бува' въ подружю стôлько лиха,
що красна одинокôсть мирна, тиха.

Я не кажу́ про злиднѣ, недостатки,
що всю любовь притьмомъ затроять;
вони убють гармонію подружну
и струны згоды геть розстроять;
вы думали найти житье спокôйне,
а ту попали въ горе лишь подвôйне.

А й такъ бувае: мужь заслабне, жѣнка,
або положить ся дитина —
тодѣ усѣ тремтять одно за друге
що пекломъ стане вся родина.
Одно безъ другого не обôйде ся —
и клопôтъ вѣчный въ хатѣ не мине ся.

Вы знаєте: дѣтей у мене троє.
Теперь собѣ здоровї ходять,
ростуть собѣ роскôшно и безжурно,
та тôлко бучѣ въ хатѣ зводять;
та вôлько клопотôвъ я мала зъ ними,
зъ моими пестѣями дорогими!

Недавно пошесть забирала дѣти:
діфтерія и шкарлятина.
Що вже дѣтей я пильнувала въ хатѣ,
нѣ! занедужала дитина!
Посоловѣла донечка нежданo,
въ ночи захрипла — овъ погано!

Не жду я, поки ранокъ зазорѣє,
по лѣкаря шлю заразъ мужа;
сама стою, дивую ся дитинѣ,
що лишь лягла и вже недужа!..
Приводить батько лѣкаря зъ собою —
а той лишь крутить мовчки головою.

Охъ, падоньку нещасный, вѣчне горе!
Що лишь пôдвѣвъ ся мужь зъ постелѣ,
що лишь прийшла до себе я потрохи —
и маєшь зновъ журбу въ оселѣ!
Мôй мужь поблѣдъ... погану має вдачу,
надѣю заразъ тратить, я-жь не трачу.

Робѣть и се и те! — лѣкарь порадивъ —
дѣтей ту другихъ не пускайте,
и парню дома для дитины зладьте, —
самї-жь надѣ не теряйте.
„Надѣ не теряйте!“ — вже мы знаємъ!
Втѣшати — се у лѣкарѣвъ звычаємъ.

Пôшовъ собѣ, а я осталась зъ мужемъ.
На лôжечку сопить Галюся.
мôй мужь сидить, зъ хреста неначе знятый,
а я стою, кругомъ дивлю ся,
думокъ не розберу и сльозы душу..
Нѣ, годѣ я спокôйна бути мушу!

„Татусю, не сумуй, якось то буде.
Що тутъ поможе сумувати?
Отъ радше треба перенести зъ лôжкомъ
сынôвъ до другои комнаты,
А ты, Марисько, цеглу грѣй и воду!
Ще перебудемо и сю пригоду!“

Приказую я имъ — а тудъ у грудяхъ
болить мене, болить такъ дуже!..
Що то! одно дѣвча було у хатѣ
и то теперь лежить недуже!
Такъ жалôсно глядить на мене — Боже!
а слова вже промовити не може.

Га! божа воля! Покоритись треба,
коли прийшла така година;
та жаль менѣ, такъ жаль, бо що вже хлопцѣ,
а то вамъ ангелъ — не дитина!
Волосечко, якъ ленъ, таке жовтеньке,
а личенько румяне та кругленьке.

Я правду вамъ скажу́: сынôвъ люблю я
и пустувати не бороню,
та чось — сама того не розумѣю —
бажала я все мати доню,
бо доня прихильнѣйша все до мами
и скорше годить ся зъ ѣи думками.

Тай почалôсь! Лѣкарь приходить тричи,
у горло дивить ся дитинѣ,
а я тремчу, стою немовь на грани
та жду, чи чимъ потѣшить нинѣ.
Лѣкарь здвигає байдужé плечима,
а я его трохи не зъѣмь очима.

Въ ночи не сплю, у день не ѣмь, не дбаю,
роблю усе, всього трѣбую,
зъ дитиною кладусь на лôжко въ пару
тай парюсь, мовь сама хорую.
Она мене обôйме все за шию,
а я при нѣй у парни тôй ажь нию.

Ще день якъ день, за симъ и тымъ мине ся,
а нôчь прийде, хочь гинь зъ розпуки,
думки, якъ чорнї гайвороны крачуть,
що млѣешь зъ туги, жáлю, муки.
И не опрешь ся привидамъ, тревозѣ,
дитя ведешь по божôй вже дорозѣ.

Гадала я: ось выросте дитина,
за кôлька лѣтъ пôшлю до школы,
и выховаю добре, якъ царѣвну,
щобъ не зазнала зла нѣколи;
а тамъ, колись, и замужь выдамъ гарно,
щобы житье ѣи не щезло марно.

Та ось тобѣ й весѣле маєшь въ хатѣ!
Хиба готовъ на смерть сорочку
и кличь попа, нехай вѣнчає заразъ
зъ могилою кохану дочку!
Вже наче чую, якъ на домовину
паде земля, засыпує дитину...

И бôль страшный проймає серце, душу,
вôдъ привиду самого млѣю...
Не дамь, не дамь я вамъ дочку ховати,
не дамь сховати ту надѣю!
Ажь буджу ся наразъ немовь зъ просоня
и слухаю, якъ тяжко дише доня.

Мôй мужь на крѣслѣ спить, слуга дрѣмає,
на столику палає свѣчка,
годинникъ такъ протяжно пяту дзвонить,
минає такъ четверта нôчка,
а на дворѣ осѣнный дощикъ росить
и вѣтеръ по заулкахъ всѣхъ голосить...

Нарада лѣкарѣвъ! чи вы видали
коли отсихъ судьѣвъ суворыхъ,
що на житье, або сыру могилу

заграничныхъ дворовъ, будуть зложенй довкола провізоричного памятника, якій мае бути здвигненый надъ домовиною въ гробници.

— —

Заграницею въ день похоронбвъ вбдправлено торжественнй богослуженя въ церквахъ россійскыхъ посольствъ. Въ Берлинѣ на тбмъ богослуженю бувъ присутный цѣсарь, цѣсарева, члены цѣсарскои родины и достойники. Въ Бѣлградѣ явивъ ся на богослужению король Миланъ. — Найторжественнѣйшй маніфестаціи вбдбулись въ Парижи. Президентъ республики Казіміръ Періе зъ найвысшими достойниками прибувъ до церкви россійского посольства. На площи пбдъ аркадою тріюмфальною уставлено артилерію, котра въ часѣ ѣзды президента дала 101 выстрѣлбвъ. Въ церквѣ выжидавъ президента весь заграничный корпусъ дипльоматичный, мѣжь членами котрого бувъ такожь и папскій нунцій. По вбдправѣ вбдбулась дефіляда войскъ передъ президентомъ. Въ часѣ богослуженя многй склепы були зачиненй: трибуналъ апеляційный и суды цивільнй, вбдтакъ сенатъ и академія наукъ закрыли свои засѣданя на знакъ жалобы; театры, субвенціонованй державою, не давали представлень въ день похоронбвъ.

Царь удѣлявъ авдіенцій депутаціямъ заграничныхъ полкбвъ а такожь и прибувшимъ представителямъ дворбвъ. Кн. Генрикъ прускій доручивъ цареви и царици-вдовѣ вбдручне письмо кондоленційне цѣсаря Вільгельма. Говорять, що арх Кароль Людвикъ рбвножь доручить власноручнй письма кондоленційнй: цѣсаря Францъ Іосифа до царя, а цѣсаревои Єлисаветы до царицѣ-вдовы.

Вѣнчанье царя, зъ княгинею Аліцією гескою вбдбуде ся 26 н. ст. падолиста. Въ кругахъ дипльоматичныхъ цѣкавй, хто буде запрошеный на торжество вѣнчаня, бо безперечно годѣ заявити таку честь всѣмъ князямъ и депутаціямъ, котрй прибули на похороны царя. Зъ нагоды вѣнчаня надѣють ся маніфесту, котрымъ будуть помилуванй вязнѣ. Чи се помилуванье розтягнесь и на політичнй злочины, не знати напевно.

Слово до розваги.

Уважаемо за потрѣбне забрати нинѣ слово въ одной справѣ, котра, тутъ и тамъ зле понята, не такъ переводить ся, якъ сего оглядъ на збольшенье и скрѣпленье народного сторонництва вымагае. Маемо на думцѣ нову правопись зреформовану въ фонетичнбмъ напрямѣ.

Введенье новои правописи до школъ вбдповѣдае безперечно принципамъ народного сторонництва par excellence, котре завсѣгды стремѣло и стремить до того, щобы запевнити загальный правдивый розвбй рускаго народного языка, и тому старало ся зъ одной стороны упрощувати и улекшувати правопись, а зъ другои стороны запобѣгати перекручуваню нашои мовы на ладъ велико рускои. Все се чинено и чинить ся поволи и обачно, числячи ся зъ думками и упередженями середъ загалу.

Безъ сумнѣву за найосновнѣйше и найраціональнѣйше уважае ся завсѣгды ширенье и впоюванье новои правописи черезъ школы, бо молодѣжь, котра за цѣлу чергу лѣтъ вложила ся до якоись правописи, вбдтакъ, вышовши зб школъ, уважае ей за свою, за природну. Тому-то зъ сего огляду народне сторонництво осягнуло то, до чого зъ-давна стремѣло.

Та инакше дѣло зъ людьми дорослыми, старшими и найстаршими, котрй, хочь своими думками и дѣлами належать до народного сторонництва, вже за для консерватизму самого не похбпнй до змѣнъ въ правописи а навѣть имъ не довѣряють. Тутъ очевидно дѣлають у переважнои части тыхъ людей, котрй, треба знати, становлять значный приростъ народного сторонництва, не політичнй мотивы, але навычки, личнй уподобаня и арбітральнй погляды, зъ котрыми розумно поступаюче сторонництво, котре будуе а не руйнуе, числити ся мусить. Свѣдомый своей штуки и розумный полководець у войнѣ позволить жовнѣрамъ не на одно поббчне, щобъ ихъ цѣлою душею мати за собою до властивои цѣли. Такъ отже вбдмѣнный поглядъ на правопись у тыхъ людей, коли они цѣлою душею прихильнй самостбйному и вбдъ нѣкого независимому розвоѣви украиньско-руского народу, коли они пишуть чисто-народнымъ языкомъ и стоять за нимъ всюды, не управнюе нѣкого до пбдозрѣня, що они „москвофілы“, такъ, якъ и само писанье новою правописію ще не дае патенту на доброго Русина-народовця. Знаемо людей, що наскрбзь перенятй руско-народнымъ духомъ, пбддержують всяку народну справу и выдають грошѣ на всѣ народно-рускй товариства и выдавництва а на фонетичну правопись глядять косымъ окомъ, бо не довѣряють жереламъ ей, а знаемо зновъ и найзавзятѣйшихъ фонетикбвъ, зъ котрыхъ для народно-рускои справы тблько хбсна, що зъ краканя вороны.

Щб зъ того выходить? якъ треба поступати зъ выдавництвами и товариствами, маючими згорнути всѣхъ щирыхъ Русинбвъ?

Въ школахъ и урядахъ дала ся завести нова правопись урядовымъ припорученьемъ, — однакъ въ той способбъ не заведешь ей въ кругахъ свободныхъ горожанъ, если не хочешь одного, другого, десятого — зразити або й вбдтрутити вбдъ самои справы. Тутъ отже треба поступати й на-дальше обережно, а не насильно або навѣть терористично. Мало-помалу пбдросте нове поколѣнье, згодомъ и старшй пбзнають и обективно оцѣнять нову правопись, впрочбмъ и привыкнуть до неи, коли она пустить корѣнье въ школахъ и урядахъ. Коли-жь зъ часомъ покаже ся, що товариство яке або выдавництво введеньемъ новои правописи вже не выкличе здивованя або й неохоты у своихъ членбвъ, то значить, що они вже не мають такъ сильного упередженя до неи, тогдѣ можна буде въ интересѣ загальнбмъ ввести нову правопись. Доки-жь сего не можна зробити, то найлучше радимо тымъ, щб доси тблько правопись мають на цѣли, трудитись и по-при старбй правописи щиро на всякихъ поляхъ народнои роботы, скблько хто може — то будучи свѣдомбсть народну помѣжь народомъ вбдчитами, то пбдносячи економічный станъ народу закладаньемъ касъ позичковыхъ, крамниць та шпихлѣрбвъ, то пбддержуючи народно рускй товариства и выдавництва кождый по змозѣ вкладками та передплатами, а вкбнци збольшуючи ряды народовцѣвъ лученьемъ и вырозумѣлостію, а не розъѣдинуючи. Все то зробить ся для народно-рускаго пбддвигненя, а певно анѣ для Полякбвъ для Москалѣвъ. Саме-жь напрасне форсованье новои правописи [ховаючись до того за урядовый плбтъ] въ тыхъ товариствахъ и выдавництвахъ народныхъ, въ котрыхъ того рода змѣна могла бы ще принести шкоду товариству або выдавництву безъ нѣякихъ при тбмъ позитивныхъ дѣлъ зб стороны форсуючихъ, — то, якъ кождый розумный признасть, за малый патріотизмъ, за мала праця народна. Бо-жь нова правопись и безъ ихъ охороны й оборены устоить ся и зъ часомъ всюды прийме ся — тблько поволи, тблько не насильно лити въ горло. Того рода насильнй пропаґаторы новои правописи, де треба й де не треба, дивлять ся на народно-руску справу черезъ „фонетичнй окуляры“ и думають, що нова правопись — то вже все! запануе всюда нова правопись — все вже буде! Тымчасомъ може бути фонетика найекстремнѣйша, а сли людей не буде въ якбйсь справѣ, сли не буде одушевленя, то останесь гниль. Отже теперь, коли народне сторонництво зъ впровадженьемъ новои правописи до школъ запевнило ся природного и чистого розвою нашои народнои мовы въ школахъ и вбдповѣдного вплыву на нашу молодѣжь, яко своихъ наслѣдникбвъ, мае оно задачу: згортати до себе якъ найббльше: людей, щирыхъ и патріотичныхъ, бажаючихъ добра Руси, всѣхъ, котрй хочь трохи сприяють нашбй народно-рускбй праци, а не вбдпоручувати ихъ нерозумнымъ, дразневьемъ та сварнями. Свѣдомый цѣли борше на-разѣ уступить въ неесенціональнбй рѣчи несвѣдомому, щобъ его за собою потягнути, нѣжь щобы несвѣдомый цѣли зрѣкъ ся всего своего и пбйшовъ на слѣпо хочь-бы за найсвѣдомѣйшимъ. А не писати новою правописію не е „народною зрадою“. Прецѣнь товариства народнй стоячй на передѣ, якъ „Просвѣта“, „Народна Рада“ и органъ народовцѣвъ „Дѣло“ [не говоримо вже про всѣ економічнй та гумавітарнй товариства] пишуть доси старою, на пбвъ фонетичною правописію, а чей-же нѣхто не е такъ безглуздый, щобы сказавъ, що они дѣлають тымъ на шкоду руско-народнои идеѣ. Противно, они двигателѣ ей. Отже тыхъ, що ще нинѣ за-для правописи новои сточують бучѣ по широ-народныхъ товариствахъ, уживаючихъ зъ-давна ще правописи старои и не уважаючихъ ще за хосенне для себе впровадити нову, — тыхъ, що тыми бучами выкликують розстрбй або ослабленье дѣяльности товариства и спинюють успѣшный розвбй, можна назвати тблько вузкоглядными, нерозважными, ба часомъ навѣть дѣлаючими для догодженя своѣй личнбй амбіціи безъ огляду на загальну справу и загальне добро. Бо пытаемо: що лучше? чи мати въ якбмъ товариствѣ кблькохъ самыхъ фонетикбвъ [а до того може ще й не платячихъ и высмѣваючихъ яке-небудь пбднятье працѣ кимсь иншимъ], чи сотки членбвъ, хочь-бы старо-правописникбвъ, але щирыхъ до народно-рускои справы й розвою, охочо дѣлаючихъ и щедро жертвуючихъ?! Се-жь бо нинѣ ненависть деякихъ малыхъ кружочкбвъ до загалу народовцѣвъ, скоро тблько они не йдуть за ихъ покликомъ, доходить до тои степени, що навѣть найдѣяльнѣйшого и найщиршого народовця, орґанізатора на поли народныхъ роббтъ, вбдважать ся назвати „кацапомъ“, скоро тблько въ де-чбмъ заявить свою вбдмѣнну гадку, хочь-бы въ правописи..

Схаменѣть ся!

звѣстить намъ де-що цѣкавого про тутешный нашъ нарбдъ. Длятого я уважавъ бы за рѣчь конечну, щобы „Пбдгбрска Рада“ перенесла частину своеи роботы до Сколього. Зимовою порою, коли нашъ Бойко мае до волѣ часу, не полѣнувавъ бы ся два разы въ мѣсяць зайти до Сколього на вбдчитъ. Нэй лише кождый священикъ возьме зъ собою кождого разу трохъ мужикбвъ, а вже буде велика корысть. Не знаю, чи есть де ббльше нагляча потреба просвѣты для нашого мужика, якъ ось тутъ, въ тыхъ гористыхъ околицяхъ. Нашъ бойко, темный якъ нбчь, жие житьемъ чоловѣка, що пбсля Моргана належить до низшого ступеня епохи варварства. Понятя его релігійнй густо нашпікованй забобонами. Моральнбсть своя власна, полігамія звычайна рѣчь, въ ихъ понятю майже законна. А культура, котру тутъ несуть Нѣмцѣ зелѣзницями, електрикою, телефонами, проносить ся по-надъ его головою выкористовуе его темноту, выдирае зъ-пбдъ нбгъ рбдну землю майже даромъ, перетворюе его въ безнадѣйного, темного пролетаря. Зъ другои зновъ стороны его одинокй приятелѣ и опѣкуны — сыны Израиля, що розсѣлись тутъ таборомъ, выдирають ему послѣдни кусники лѣса и вырубавши тягнуть дальше, щобы зновъ зарабувати и дальше пбйти. Не буду ширше розводити ся надъ страшною зморою, яка була залягла черезъ кбльканацять лѣтъ надъ нашими горами въ постати звѣстного лихваря Kliger-a. Дуже великій процентъ газдбвъ въ цѣлбй Скбльщинѣ зазнали его „добродѣйства“ въ позичкахъ а вбдтакъ стратили свои грунты. Справа ведесь теперь въ судѣ. Крайна пора призадуматись намъ, критично призадуматись! Ратувати намъ то, що можна ще выратувати Се моральный нашь обовязокъ!

Длятого я поважуюсь пбддати пбдъ розвагу „Пбдгбрскбй Радѣ“ ось-що:

1. Выдѣлъ „Пбдгбрскои Рады“ нехай застановить ся: чи не завязати бы комітетъ, котрый занявъ бы ся вбдчитами зимовою порою въ Сколѣмъ. Сей комітетъ такожь подававъ бы темы до вбдчитбвъ для тыхъ мѣсцевостей, де дуже утруднена комунікація зб Сколѣмъ, увзглядняючи льокальнй потребы.

2. Выдѣлъ „Пбдгбрскои Рады“ нехай вбднесе ся до священикбвъ въ Скбльщинѣ по докладнй информаціи: въ якбй высотѣ позадовжуванй селяне у Kliger-a [такъ званого тутъ Мойсея Лейбы], и може бы постаравъ ся выробити для тыхъ селянъ по можности кредитъ въ Задатковбмъ товариствѣ стрыйскбмъ, щобы тымъ способомъ ратувати ихъ вбдъ кия жебрачого.

3. „Пбдгбрска Рада“ нехай установить комітетъ, котрый бы заложивъ информаційне бюро въ Сколѣмъ въ цѣли достатчування для гбрского населеня розплбдникбвъ худобы и овець, рефлектуючи на товариство господарске и на тй дворы, котрй заняли ся серіозно ховомъ худобы, якъ се показала сегорбчна выстава. До сеи точки годѣ не додати кблька увагъ. Мужикъ въ нашихъ сторонахъ, якъ каже: „кохатъ вблы“, але „кохатъ“ въ сей способъ: купуе за 250 зр., кормить, доглядае цѣлый рбкъ и въ яри продае за 300 зр. Такъ поступають всѣ заможнѣйшй газды и се у нихъ ббльше пунктъ амбіціи, якъ справдѣшный зыскъ, бо выпасъ лѣтомъ и годованье зимою ббльше коштуе, якъ опбсля заробокъ. Тутъ господарка рбльна неможлива, одиновій способъ прожитку — то выпасъ худобы. Тымчасомъ нѣгде й слѣду якоись расы, всюды худоба проста, нужденна. Поправа расы е конечна, а мужикъ самъ не дасть собѣ рады; помбчь тутъ конечна.

Наконець зверну увагу й на те, що тутъ люде мовь-бы не знали, що истнуе своє, руске товариство обезпечень „Днѣстеръ“, — церкви и ерекціональнй будынки убезпечують ся въ чужихъ товариствахъ... Чи мы вже разъ прийдемо до повнои самосвѣдомости національнои? Не знаю, а пора бы вже, крайна!

Отсихъ кблька гадокъ подаю пбдъ розвагу выдѣлу „Пбдгбрскои Рады“ въ надѣи, що товариство се, розвинувши въ кблькохъ лѣтахъ такъ хосенну дѣяльнбсть для просвѣты народнои и его економічного пбддвигненя, схоче призадуматись надъ долею тыхъ, котрй до теперь були лишенй всякои, навѣть правнои опѣки.

Несторъ Дмитрбв.

засуджують смертельно-хорыхъ?
Я мала дома ихъ и засудъ чула
и гостей сихъ ще доси не забула.

Рѣшили штучну вставити гортанку,
а поки-що ще день пождати,
казали справити все, що потрѣбне,
и байдужѐ забрались зъ хаты.
Такои ночи, якъ потбмъ я мала,
я ще нѣколи не переживала.

Якась нестяма, дуръ якійсь могучій
менѣ закрыли умъ и очи,
ходила я зъ годину, потбмъ впала
и пролежала до пбвночи.
Збудила ся: гуде у мѣстѣ буря — —
не дамь я рѣзати доньку, якъ куря!

„Не дамь, не дамь! при тбмъ померти може!“
гуде менѣ въ души и усѣ,
встаю скоренько зъ лбжка и якъ пяна
йду до лбжечка Галюсѣ.
Нѣчого! спить собѣ, моя кохана,
и спить такъ тихо до самого рана.

И що вы скажете, якъ настала,
до рѣзаня не допустила!
Нехай, кажу́, побачимо, що буде,
въ дитинѣ е велика сила;
ѣй нинѣ лучше, може то мине ся
и безъ ножа Галюся обійде ся.

Въ полудне усмѣхнуло ся маленьке...
Менѣ мовь сонце засвѣтило!
На ляльку пальчикомъ вказала мовчки
и „мамо“ шепнула такъ мило!
А не минуло ще зовсѣмъ и три днѣ,
минула вся моя журба и злидни.

Дитинѣ вже прочистило ся горло,
вже стала помаленьки ѣсти,
пестила ся зб мною, обнимала
и зъ рукъ менѣ не хотѣла злѣзти.
Вбдтакъ за те, що збавила неббжку,
я вбдлежала двѣ недѣлѣ въ лбжку...

О Боже, якъ бы дѣти памятали,
якъ родичѣ для нихъ терпѣли,
они-бъ що дня слѣды ихъ цѣлували,
они-бъ любити вхъ умѣли!
Хто-жь любить, батька, матѣрь и родину,
той нелюдомъ не стане й на хвилину.

Галюсю, що-жь? чи выспала ся добре?
Ходи до мене на колѣна!
А може ты пбдешь до того пана?
Тебе возьме вбнъ и безъ вѣна...
Не хочешь? Ай, яка-жь бо ты некречна
и о будуччину свою безпечна!...

Якъ ты замурзала ся! отъ-то панна!
Чи того пана любишь, Галю?
Не любишь? А кого-жь ты любишь? Маму!
Отъ мае мама власну кралю!...
Така то, пане, радбсть у родинѣ:
три тыжнѣ мукъ за те, що добре нинѣ...

Осипъ Маковей.

Дописи „Дѣла“

Зъ Скбльщины.

[Кблька гадокъ пбдъ розвагу „Пбдгбрскои Рады“ въ Стрыю.]

Приглядаючись близше роботѣ політичного товариства „Пбдгбрскои Рады“ въ Стрыю, котра пбдъ нинѣшну пору розвинула найширшу дѣяльнбсть, годѣ не завважати деякихъ недостатковъ, котрй при ей спружистости можуть надоложити ся. Маю на думцѣ тутъ се, що дѣяльнбсть ей ограничае ся лишь на Стрый и поблизьку околицю. Тамъ уже покладено пбдвалины роботы розумнои, отже треба бы ей повести ширше, т. е., щобы она заняла собою всѣ закутки того повѣта, заставила всѣхъ тямучихъ людей до працѣ и не дала дармувати нѣ одной одиниці охочбй и способбной до працѣ. А такй одиниці и способнй и щирй до роботы у насъ ще не перевелись, тблько они, безъ заохоты, безъ орґанізаціи, або сплять по кутахъ, або попадають ще за молоду въ страшну апатію.

До такихъ закутковъ въ нашбмъ повѣтѣ „Богомъ забутыхъ“ и людьми покиненыхъ належить наша Скбльщина. Маю на думцѣ тй села, що вбдъ Сколього розкиненй по горахъ ажь до самои угорскои границѣ. Мы такъ мало знаемо про станъ культурный и економічный цѣлого сего простору, якъ про станъ центральнои Африки. Може статись таке, що колись якась англійска леді заѣде сюда та й звѣстить намъ де-що цѣкавого про тутешный нашъ нарбдъ. Длятого я уважавъ бы за рѣчь конечну, щобы „Пбдгбрска Рада“ перенесла частину своеи роботы до Сколього. Зимовою порою, коли нашъ Бойко мае до волѣ часу, не полѣнувавъ бы ся два разы въ мѣсяць зайти до Сколього на вбдчитъ. Нэй лише кождый священикъ возьме зъ собою кождого разу трохъ мужикбвъ, а вже буде велика корысть. Не знаю, чи есть де ббльше нагляча потреба просвѣты для нашого мужика, якъ ось тутъ, въ тыхъ гористыхъ околицяхъ. Нашъ бойко, темный якъ нбчь, жие житьемъ чоловѣка, що пбсля Моргана належить до низшого ступеня епохи варварства. Понятя его релігійнй густо нашпікованй забобонами. Моральнбсть своя власна, полігамія звычайна рѣчь, въ ихъ понятю майже законна. А культура, котру тутъ несуть Нѣмцѣ зелѣзницями, електрикою, телефонами, проносить ся по-надъ его головою выкористовуе его темноту, выдирае зъ-пбдъ нбгъ рбдну землю майже даромъ, перетворюе его въ безнадѣйного, темного пролетаря. Зъ другои зновъ стороны его одинокй приятелѣ и опѣкуны — сыны Израиля, що розсѣлись тутъ таборомъ, выдирають ему послѣдни кусники лѣса и вырубавши тягнуть дальше, щобы зновъ зарабувати и дальше пбйти. Не буду ширше розводити ся надъ страшною зморою, яка була залягла черезъ кбльканацять лѣтъ надъ нашими горами въ постати звѣстного лихваря Kliger-a. Дуже великій процентъ газдбвъ въ цѣлбй Скбльщинѣ зазнали его „добродѣйства“ въ позичкахъ а вбдтакъ стратили свои грунты. Справа ведесь теперь въ судѣ. Крайна пора призадуматись намъ, критично призадуматись! Ратувати намъ то, що можна ще выратувати Се моральный нашь обовязокъ!

Длятого я поважуюсь пбддати пбдъ розвагу „Пбдгбрскбй Радѣ“ ось-що:

1. Выдѣлъ „Пбдгбрскои Рады“ нехай застановить ся: чи не завязати бы комітетъ, котрый занявъ бы ся вбдчитами зимовою порою въ Сколѣмъ. Сей комітетъ такожь подававъ бы темы до вбдчитбвъ для тыхъ мѣсцевостей, де дуже утруднена комунікація зб Сколѣмъ, увзглядняючи льокальнй потребы.

2. Выдѣлъ „Пбдгбрскои Рады“ нехай вбднесе ся до священикбвъ въ Скбльщинѣ по докладнй информаціи: въ якбй высотѣ позадовжуванй селяне у Kliger-a [такъ званого тутъ Мойсея Лейбы], и може бы постаравъ ся выробити для тыхъ селянъ по можности кредитъ въ Задатковбмъ товариствѣ стрыйскбмъ, щобы тымъ способомъ ратувати ихъ вбдъ кия жебрачого.

3. „Пбдгбрска Рада“ нехай установить комітетъ, котрый бы заложивъ информаційне бюро въ Сколѣмъ въ цѣли достатчування для гбрского населеня розплбдникбвъ худобы и овець, рефлектуючи на товариство господарске и на тй дворы, котрй заняли ся серіозно ховомъ худобы, якъ се показала сегорбчна выстава. До сеи точки годѣ не додати кблька увагъ. Мужикъ въ нашихъ сторонахъ, якъ каже: „кохатъ вблы“, але „кохатъ“ въ сей способъ: купуе за 250 зр., кормить, доглядае цѣлый рбкъ и въ яри продае за 300 зр. Такъ поступають всѣ заможнѣйшй газды и се у нихъ ббльше пунктъ амбіціи, якъ справдѣшный зыскъ, бо выпасъ лѣтомъ и годованье зимою ббльше коштуе, якъ опбсля заробокъ. Тутъ господарка рбльна неможлива, одиновій способъ прожитку — то выпасъ худобы. Тымчасомъ нѣгде й слѣду якоись расы, всюды худоба проста, нужденна. Поправа расы е конечна, а мужикъ самъ не дасть собѣ рады; помбчь тутъ конечна.

Наконець зверну увагу й на те, що тутъ люде мовь-бы не знали, що истнуе своє, руске товариство обезпечень „Днѣстеръ“, — церкви и ерекціональнй будынки убезпечують ся въ чужихъ товариствахъ... Чи мы вже разъ прийдемо до повнои самосвѣдомости національнои? Не знаю, а пора бы вже, крайна!

Отсихъ кблька гадокъ подаю пбдъ розвагу выдѣлу „Пбдгбрскои Рады“ въ надѣи, що товариство се, розвинувши въ кблькохъ лѣтахъ такъ хосенну дѣяльнбсть для просвѣты народнои и его економічного пбддвигненя, схоче призадуматись надъ долею тыхъ, котрй до теперь були лишенй всякои, навѣть правнои опѣки.

Несторъ Дмитрбв.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

Загальнй зборы товариства „Академічного Братства“ вбдбули ся въ днѣ 11 и 18 с. м.

Першого дня загальныхъ зборбвъ уступаючій голова здавъ справу зъ загального стану товариства и посвятивъ при кбнци кблька слбвъ згадки про бл. п. д-ра Омеляна Огоновского, котрого память товаришѣ почтили встаньемъ зъ мѣсць. Потбмъ функціонеры товариства вбдчитали подрббнй справозданя зб

стану касы, бібліотеки и магазину. По удѣленю абсолюторія старому выдѣлови наступивъ выборъ нового. Однакъ того дня выборъ ограничивъ ся тѣлько на двохъ выдѣловыхъ. Решту выдѣловыхъ выбрано 18 с. м. Въ складъ нового выдѣлу увойшли товаришѣ: Щуратъ головою, Сенета заступникомъ головы Загайкевичъ бібліотекаремъ, Голубовичъ касіромъ, Лѣськевичъ контрольоромъ, Турбацкій, Прислопскій, Гарматѣй, Дроздовскій и Богданъ Рожаньскій выдѣловыми. Дальше выбрано пять ихъ заступниковъ выдѣловыхъ и двѣ контрольнѣ комісіи — касову та бібліотечну.

По выборахъ почались наради надъ сполученьемъ двохъ академічныхъ товариствъ, „Академічного Братства“ и „Ватры“. По довгій и оживленій дискусіи ухвалено сполучитись на засадѣ „pares cum paribus“ се-бъ то по розвязаню „Академ. Братства“ и „Ватры“ оснувати нове спільне товариство зъ новою назвою. Новый выдѣлъ дѣставъ водъ загальныхъ зборовъ припорученье повѣдомити о тѣмъ „Ватру“ письмомъ, де бы въ формѣ бажаня було замѣчено, щобы „Ватра“ взяла ще разъ подъ розвагу: чи не лѣпше бы було, щобъ ей члены, зъ огляду на довге истнованье и исторію „Академ. Братства“ розвязавши „Ватру“ вписались въ ей члены. По причинѣ пізнои поры наради загальныхъ зборовъ на тѣмъ и скінчились.

На засѣданю старшины „Сокола“ у Львовѣ дня 8 падолиста с. р. подъ проводомъ першого заступника головы п. Голейка въ присутности 12 членовъ старшины:

1) Принято протоколы зъ двохъ послѣднихъ засѣдань старшины. — 2) Выбрано справникомъ и господаремъ п. Лаврівского, скарбникомъ п. Хойнацкого, книговодцемъ першимъ п. Рудницкого а другимъ п. Тобилевича, грамотникомъ п. Кубика, книговникомъ п. Новаковского, настоятелемъ борбництва п. Ганинчака, писаремъ п. Лукіяновича. — 3) До комісіи строевои выбрано пп. голову, справника, скарбника, грамотника и Лепкого; до комісіи высловівъ выбрано пп. справника, Лепкого, Колодницкого, настоятелѣвъ вправъ Гамоту и Лукасевича; до комісіи для уложеня устава и порядковъ сторожей пожарныхъ и закупна павільону лишають ся выбранѣ давнѣйше; до комісіи прогульковои выбрано пп. Лепкого, Маслака, Лукасевича, Мацѣлиньского и Рудницкого. — 4) Поручено пп. Левицкому и Гренякови провѣрити рахунки предложенѣ п. скарбникомъ. — 5) Ухвалено, що членъ старшины, котрый спізнить ся о чверть годины на засѣданье, заплатить 10 кр. кары, а на выпадокъ браку комплету платить 20 кр. кождый не прийшовшій на засѣданье, если оправданя его старшина не узнае за достаточне. — 6) Принято зъ подякою до вѣдомости, що артистъ-малярь п. Степанъ Томасевичъ подарувавъ товариству картину мальовану олѣйными красками на полотнѣ представляючу козака и дѣвчину при криниці. — 7) Принято сѣмохъ новыхъ членовъ. — 8) Слѣдуюче засѣданье водбуде ся въ четверъ дня 22 н. ст. падолиста с. р. о годинѣ 8-ій вечеромъ. — 9) На внесенье п. Новаковского ухвалено постаратись о портретъ першого головы п. Нагорного. П. Рудницкій заявивъ, що зладить сей портретъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Онодгы водбули ся доповняючѣ выборы до сойму ческого зъ сѣльскихъ громадъ колиньского округа, а результатъ ихъ дуже характеристичный. Кандидатомъ на сей округъ бувъ поставленый молодо-ческимъ сторонництвомъ зразу Рашинъ, войтъ зъ Неханичъ и отець звѣстного омладиниста д-ра Рашина. Коли однакъ старо-ческій орґаны зачали закидати молодо-Чехамъ, що сею кандидатурою капітулюють передъ омладинистами а крѣмъ того минувшість неханицкого войта неконче ясна, — молодо-Чехи водступили Рашина и поставили офіціяльно кандидатомъ своимъ Горака. Кандидатомъ старо-Чехівъ бувъ Вацекъ. При выборахъ показавъ ся несподѣваный результатъ: Рашинъ дѣставъ 242 голосовъ, отже бѣльше анѣжь два другій его контркандидаты, а именно Горакъ дѣставъ лишь 94 а Вацекъ 77 голосовъ. Цѣкаве, чи молодо-Чехи припустять Рашина до свого клюбу.

Франція высылае на Мадаґаскаръ експедицію военну, щобы говасовъ, тамошныхъ володарѣвъ, покорити за непослухъ и не признаванье французского протекторату. Експедиція буде коштувати 65 міліонівъ франковъ а возьме въ нѣй участь 15.000 войска подъ проводомъ ґен. Дітесна. Міністеръ справъ заграничныхъ Гонното предложивъ палатѣ внесенье о кредитъ на ту експедицію и не домагавъ ся наглячости, лишь згодивъ ся, щобы внесенье водослати до комісіи парляментарнои. Въ сей способъ зложивъ всю одвѣчальность за ту експедицію на парлямент.

НОВИНКИ.

— **У Вѣдни заходомъ товариства „Громады“** водправлено минувшого четверга поминальне богослуженье за бл. п. Омеляна Огоновского. Службу Божу водчитали Вп. оо. д-ръ Т. Сембратовичъ и Садовскій, а до парастасу станувъ ще о. Романовскій, котрый на той часъ гостивъ у Вѣдни.

— **Звычайный загальный зборъ тов. Бурсы им св. О. Николая въ Перемышли** водбуде ся въ пятницю 23 н. ст. с. м. о годинѣ 6 вечеромъ, а на выпадокъ некомплету о годинѣ 7 вечеромъ того-жь дня въ комнатахъ „Рускои Бесѣды“ [ринокъ, домъ Пискоржа]. На порядку дневномъ: справозданя, выборъ нового выдѣлу и внесеня та интерпеляціи членовъ.

— **Коломыйскій Русины**, якъ пише Gazeta Kołomyjska, внесли до тамошного маґістрату и до мѣсцевои рады школьнои просьбу о отвореньe въ Коломыи народнои школы зъ выкладовымъ языкомъ рускимъ. Рада школьна мѣсцева вже полагодила сю просьбу прихильно для Русиновъ, але подъ условемъ, що нова школа не принесе шкоды фондамъ мѣста.

— **Персональнѣ змѣны и авансы въ судахъ.** Міністеръ судовництва перенѣсъ слѣдуючихъ адъюнктовъ повѣтовыхъ судовъ: Володим. Кишакевича зъ Боринѣ до Болехова, Іос. Билиньского зъ Комарна до Калуша, Казим. Монного зъ Подбужа до Жовквы, Фел. Маевского зъ Сѣнявы до Жовквы, Меч. Мечиховского зъ Обертина до Галича. — Адъюнктъ высшого суду краевого у Львовѣ д-ръ Густ. Трибальскій одержавъ посаду адъюнкта въ Бирчи. Адъюнктами судовыми именованѣ адъюнкты судовъ повѣтовыхъ: Ашеръ Орштайнъ въ Бирчи для Перемышля, Ив. Чавдерна въ Галичи для Коломыи, Генр. Ґуральскій въ Городенцѣ для Станиславова, Теоф. Макухъ въ Дубецку для Золочева, Меч. Баргъ въ Бобрцѣ для Львова, д-ръ Богд. Криницкій въ Жовквы для Станиславова. Адъюнктами повѣтовыхъ судовъ именованѣ авскультанты: Ив. Туркевичъ для Городенки, Тад. Сшелецкій для Рогатина, Евг. Рациборскій для Дубецка, Ант. Косиньскій для Подбужа, Ив. Гаврусевичъ для Боринѣ, Ром. Зданьскій для львовского округа высшого суду краевого, Володисл. Фрайндъ для Обертина, Меч. Ольшевскій для Бобрки, Жигм. Гонтъ для Комарна и Ив. Хлямтачъ для Сѣнявы.

— **Про такъ названу „омладину“ польску въ Тернополи** пише Neue fr. Presse: „Ведене водъ пятьохъ мѣсяцівъ въ тернопольскомъ судѣ карне слѣдство противъ 23 молодыхъ людей, по бѣльшій части ученикovъ ґімназіяльныхъ и учительскои семинаріи подозрѣныхъ о тайнѣ товариства, державну зраду и обиду маестату, получене зъ арештованьемъ обжалованыхъ — скінчило ся. Зъ 23 арештованыхъ выпущено 11 на волю, бо слѣдство выказало, що они мали допустити ся лише провины що-до тайныхъ товариствъ. Прочій, котрыхъ обжалованують о державну зраду и обиду маестату, остають въ слѣдчомъ арештѣ. Мѣжь арештоваными находять ся сыны дуже поважныхъ горожанъ и зъ тои причины выжедають всѣ зъ напруженьемъ кінця зґаданого процесу, котрый однако, якъ завѣрюють, не скоро наступить. Ходять слухи, що міністерство судовництва мае зажадати слѣдчихъ актовъ водъ тернопольского суду и передати дотычну справу до рѣшеня другому судови присяжныхъ за границями Галичины. Обжалованій мали допустити ся злочину державнои зрады тымъ, що передъ двома роками мали заснувати тайне товариство зъ антіавстрійскими тенденціями. Щобы найти прихильниковъ, розширювали водъ часу до часу письма такого змѣсту — и напряму, устроювали екскурсіи по селахъ, вступали въ зносины зъ сѣльскими учителями, котрій зъ своеи стороны мали вщепляти дотычнѣ погляды въ умъ повѣреныхъ имъ дѣтей. Характеристичнымъ для цѣлои акґитаціи есть фактъ, въ що сконфіскованой касѣ товариства найшли всего 2 зр. 60 кр.“

— **Чи жалоба чи нѣ?** — отсе питанье стануло нинѣ на порядку дневномъ мѣжь галицкою польонією зъ нагоды столѣтныхъ роковинъ послѣднього розбору Польщѣ припадаючихъ въ роцѣ 1895. Одній стоять за грубою жалобою, другій противъ того. Котра сторона возьме верхъ, годѣ вгадати; здаеть ся, повторить ся исторія зъ передъ кількохъ лѣтъ. Ширше о тѣмъ напишемо другимъ разомъ.

— **Роботнича демонстрація у Львовѣ.** Мимо того що поліція заборонила роботничій зборы скликанѣ товариствомъ Proletarjat на понедѣлокъ вечеръ до ратуша, зобрало ся того дня по 6-ій годинѣ вечеромъ кілька тысячівъ роботниковъ передъ ратушемъ на ринку. Поліція возвала товпу, щобы розходила ся а коли се не помагало, стала розганяти зобраныхъ силою и арештувала кількохъ опорнѣйшихъ а мѣжь ними Іоахима Френкля, редактора Robotnik-a. Арештованыхъ хотѣла товпа водбити, а коли се не удало ся, бо поліція добула шабель, потягнула товпа зъ крикомъ ажь передъ будынокъ поліціи. На ринку, на улици Галицкій и передъ катедрою перетягали товпы людей кілька годинъ и ажь повъ до десятои вечеромъ наставъ спокій.

— **Янъ зъ Козельска кч. Пузина**, именованый цѣсаремъ дня 7 жовтня с. р. краковскимъ княземъ епископомъ, родивъ ся 1842 р. въ Гвоздци на Покутю зъ вотця Романа Пузины, бувшого майора польского войска, и Гортенсіи Дверницкои, дочки польского ґенерала. Науки кінчивъ у Львовѣ и тутъ 1868 роцѣ зложивъ докторатъ правъ. Скінчивши університетъ вступивъ до прокураторіи скарбу у Львовѣ и працювавъ тамъ кілька лѣтъ. Въ роцѣ 1876 вступивъ до духовнои семинаріи въ Перемышли а 8-го грудня 1878 р. одержавъ уже священиче рукополаганье водъ епископа Гіршлера. Побувши трохи на посадѣ вікарія яко придѣленый до парохіи въ Переворску, одержавъ въ 1880 роцѣ уже канонію Дрогойовскихъ въ Перемышли и рівночасно віцеректорство тамошнои духовнои семинаріи. Въ 1886 р. именовано его епископомъ-суфраґаномъ у Львовѣ а рівночасно обнявъ ректорство львівскои семинаріи.

— **День именинъ цѣсаревои Єлисаветы** обходжено передвчера у Львовѣ торжественно Въ церквахъ и костелахъ водправляли ся богослуженя, на котрыхъ явили ся представителѣ властей и численна публика. Молодѣжь школьна була вольна сего дня водъ школьнои науки.

— **Арештованье кс. Стояловского въ Тѣшинѣ** есть — якъ показуе ся — лишь епілоґомъ прасовыхъ процесовъ кс. Стояловского ще зъ-передъ двохъ лѣтъ. Тогдѣ засудивъ его судъ на два тыжднѣ арешту, але не могъ засудженому нѣякъ доручити выроку, бо кс. Стояловскій безнастанно ѣздивъ. Ажъ передъ кількома днями, коли кс. Стояловскій вернувъ зъ Чачи на Угорщинѣ, де друкуе свои ґазеты, до Тѣшина, арештовано его тамъ и примушено водсидѣти давну кару. Отже по двохъ тыжднихъ буде кс. Стояловскій вольный.

— **Холера.** Якъ пишуть зъ Залозець, лютить ся въ томъ мѣсточку холера вже водъ трехъ тиждневъ. Доси занедужало на нен 110 особъ, а зъ нихъ майже половина померла. Ратунковою акціею править д-ръ Соболевскій, повѣговый лѣкарь зъ Бродовъ.

— **Вечерницѣ**, послѣдній въ томъ сезонѣ, якій устроюють львівскій товариства „Руска Бесѣда“, Клюбъ Русинокъ“ и „Львойскій Боянъ“, водбудуть ся въ недѣлю дня 25 н. ст. падолиста. Початокъ о 8-ій годинѣ вечеромъ. Зъ огляду на те, що вечерницѣ зъ дня 18 н. ст. падолиста удали ся дуже добре и весела забава потягнула ся ажь пізно въ нічъ, надѣе ся комітетъ, що снмъ разомъ збере ся Вп. Публика ще численнѣйше.

— **Торжественне отвореньe новои зелѣзницѣ Станиславовъ-Вороненка** водбуло ся — якъ було заповѣджено — дня 19 н. ст. падолиста. Мѣжь ґостьми и достойниками, що брали участь въ томъ торжествѣ були: шефъ секціи бар. Віттекъ, президентъ зелѣзниць державныхъ д-ръ Билиньскій, ґенералъ бар. Кравсъ, митратъ кс. Кершка, директоръ почтъ Сеферовичъ и т. д. Поѣздъ, що везъ участниковъ торжества, выѣхавъ о годинѣ 9½ зъ Станиславова и задержавъ ся коротко на кождій стаціи, довше въ Надворнѣй, Делятинѣ при мостѣ въ Яремчи и въ Вороненцѣ. На стаціяхъ витали товпы народу переѣздячій поѣздъ. Въ Яремчи повитали прибувшихъ Гуцули и подали хлѣбъ и сіль пп. Билиньскому и Віттекови. Президентъ Билиньскій водповѣвъ на промову по руски. До Вороненки прибувъ поѣздъ о 2-ґій годинѣ зъ полудня и задержавъ ся до годины 2¾. Величезне вражѣньe зробивъ віядуктъ и мостъ на Прутѣ въ Яремчи, а также и три тунелѣ, зъ котрыхъ граничный найбѣльшій, бо мае 1227 метровъ. Коло того тунелю буде зъ австрійскои и зъ угорскои стороны сторожа. Сей тунель ще й тымъ цѣкавый, що буде замыкати ся. Другій тунель мѣжь Яремчемъ а Микуличиномъ мае 231 метровъ а третій 524 метровъ довжины. Цѣлый шляхъ выносить 95·6 кільометровъ и коштувавъ 10 міліонівъ зр По перекусцѣ засѣли гостѣ знову въ вагонахъ и поѣздъ прибувъ назадъ до Станиславова о 6-ій годинѣ вечеромъ. Въ Станиславовѣ водбувъ ся обѣдъ на зелѣзничомъ дворци. — Президентъ зелѣзниць д-ръ Билиньскій вернувъ передвчера о 10½ вечеромъ до Львова и выѣхавъ зъ водси на посвященье каплицѣ до Стрыя, а завтра вертае на Новый Санчъ и Краковъ до Вѣдня.

— **Огнѣ.** Въ Креховичахъ подъ Станиславовомъ згорѣли дворскій будынки и всѣ зобране въ сѣмъ роцѣ збоже. Шкоду 4000 зр. потерпѣвъ посесоръ Берґманъ. — Зъ Синевѣдска въ стрыйскомъ повѣтѣ доносять, що тамъ водъ весны с. р. до половины падолиста було 13 огнѣвъ, а крѣмъ того 3 разы не допущено до огня, отже разомъ 16 разовъ. Догадувано ся, що хтось подпалювъ, однако не можна було нѣкого зловити. Ажь 14 н. ст. падолиста схоплено палѣя: Есть се 12-лѣтна дѣвчина, сирота, котра всюды подпалювала, де була въ службѣ або де ей принято зъ милосердія. Причаны не хоче подати, а взглядно сама не знае, длячого палила.

— **Зелѣзничій шляхъ Станиславовъ-Вороненка** — якъ оповѣщуе дирекція зелѣзниць — водданый для прилюдного руху дня 20 н. ст. падолиста 1894. На просторѣ Станиславовъ-Микуличинъ будуть отворенѣ для руху загального стаціи: Братковцѣ, Тисьменичаны, Тарновиця лѣсна, Надворна, Лоева, Делятинъ, Яремче и Микуличинъ, а для руху особового и пакункового ще й перестанокъ Дора, лежачій помѣжь стаціями Делятиномъ и Яремчемъ. Просторъ Микуличинъ-Вороненка зо стаціями Тартаровъ, Ворохта и Вороненка буде отвореный для руху особового, котрый тымчасомъ обмежуе ся тѣлько на недѣлѣ.

— **Коло зелѣзницѣ Галичь-Острівъ** розпочали ся вже роботы. Цѣлый шляхъ мае бути выкінченый и водданый до публичного ужитку въ жовтни 1896 року.

— **Стіпендія.** Дирекція школы ветеринарія у Львовѣ оголошуе конкурсъ на одну стіпендію въ квотѣ 100 зр для ученика того заведеня зъ ювілейнои фундаціи им. цѣсаря Франц Іосифа зъ речинцемъ до 30 н. ст. падолиста. Ся фундація, затверджена намѣстництвомъ, утворена зо складокъ професоровъ, доцентовъ и асистентовъ того жь заведеня та зъ добровольныхъ жертвъ ветеринарѣвъ и выносить теперь звыжь 2500 зр.

— **Краевѣ оплаты консумційнѣ.** Краевый выдѣлъ выарендувавъ онодгы консумційнѣ оплаты въ політичныхъ повѣтахъ: Бохня, Кольбушова, Ланьцутъ, Тернополь и въ судовомъ окрузѣ Сколе въ повѣтѣ Стрыйскомъ. Крѣмъ того затвердивъ краевый выдѣлъ умову зъ громадою мѣста Львова що-до побору краевыхъ оплатъ консумційныхъ въ мѣскомъ окрузѣ и въ громадѣ Знесѣнье.

— **Дирекція почтъ оповѣщуе:** Почавши водъ 20 с. м. буде водбувати ся рухъ почтовый на просторони Станиславовъ-Надворна-Микуличинъ два разы денно, а то новозапроваджеными поѣздами зелѣзничими чч. 3151, 3153, 3152 и 3154. Ѣзды почтовѣ на тій просторони якъ такожь почты особовѣ и пересылковѣ межи Надворною а Богородчанами знесенѣ въ днемъ 19 с. м. Водъ теперь листы и пересылки будуть експедіованѣ два разы денно зъ Надворнои до Богородчанъ и на водворотъ черезъ Станиславовъ въ такій способъ: зъ Надворнои о годинѣ 3 мін. 30 пополудни, въ Богородчанахъ о годинѣ 6 рано, такожь зъ Надворнои о годинѣ 5 мін. 30 рано, — въ Богородчанахъ о годинѣ 12 мін. 30 въ полудне; а на водворотъ зъ Богородчанъ о годинѣ 3 пополудни, въ Надворнѣй о годинѣ 9 вечеромъ, такожь зъ Богородчанъ о годинѣ 8 мін. 30 вечеромъ, — въ Надворнѣй о годинѣ 11 мін. 30.

— **Дробнѣ вѣсти.** Намѣстникъ ґр. Бадені и віцепрезидентъ краевои рады школьнои д-ръ Бобжиньскій повернули зъ Вѣдня до Львова. — Рада мѣста Бучача надала кн. Ад. Сапѣзѣ почетне горожаньство. — Въ Топольници коло Старого мѣста померла Андаберта зъ Савицкихъ Рудницка, властителька большои посѣлости, въ 72-імъ роцѣ житя. — Д-ръ Игн. Камѣньскій, бувшій довголѣтный бурмістръ Станиславова, переносить ся на постійне мешканье до Золочева. — Въ Канчузѣ померъ въ 34-імъ роцѣ житя мѣскій лѣкарь д-ръ Кондратъ Меч. Палька. — Краковска поліція заборонала ходити по улицяхъ мѣста особамъ прибранымъ за св Николая, ангеловъ и чортовъ, дальше ходити зъ колядою и вертепомъ, вкінци ходити по мѣстѣ особамъ прибранымъ за Гамана. — Въ Вербяци, повѣта равского, приступила чотиролѣтна дочка лѣсничого Фарановского такъ близько до огня въ кухни, що займила ся на нѣй одежа. Дитина такъ попекла ся, що на другій день померла. — У Вѣдни померъ передвчера тамошный катъ Зайфрідъ.

Вѣсти зъ еп. станиславовскои.

Намѣстництво надало презенту на опорожнену парохію regiae coll. въ Космачи о. Еман. Лѣсенецкому дотеперѣшному парохови въ Васильковцяхъ.

Посмертнѣ — ✝ — оповѣстки.

О. Амвросій Зарицкій, выслуженый деканъ тит. совѣтникъ митрополичои консисторіи, парохъ въ Романовѣ, упокоивъ ся по довгій и тяжкій недузѣ дня 8 (20) падолиста с. р. о 4-ій годинѣ рано, въ 68-імъ роцѣ житя а 43-тімъ роцѣ священства. Вдова и дѣти покойного запрошують на похоронъ, котрый водбуде ся въ четверъ т. е. 10 [22] с. м. о 9 годинѣ рано въ Романовѣ.

Наука штука и література.

— **„Творы Івана Сурика** переклав з росийского Павло Граб“ — се заголовокъ 6-ои книжочки „Дрібної бібліотеки“ выдаваної накладомъ Костя Паньковского въ друкарни товариства им. Шевченка. Книжочка обймае насамперед передмову перекладчика [стор. 3 до 15], де розказана коротко житьепись народного россійского поета І. Сурика и характеристика его поезій, а водтакъ переклады 29-охъ поезій [стор. 16—42]. Книжочка коштуе 10 кр

Господарство промыслъ и торгвляо.

— **Дирекція зелѣзниць** оголошуе, що продажъ рочныхъ білетовъ до ѣзды зелѣзницями державными поручена бюрови информаційному зелѣзниць державныхъ у Львовѣ при улици Третого мая, готель „Имперіяль“ и тамъ, а не якъ до теперь въ дирекціи руху у Львовѣ, згаданѣ білеты набувати можна.

Повнічно-нѣмецкій рухъ товаровый зъ Галичиною и Буковиною. — Зъ днемъ 1 грудня 1894 увійде въ житье додатокъ VIII. до части II, зшитокъ 1.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 21 падолиста. Вчера розійшла ся вѣсть о димісіи кабінету, коли по нарадѣ міністеріяльній удавъ ся кн. Віндішґрецъ просто до цѣсаря. На нарадѣ ухвалено мабуть предложити въ справѣ реформы выборчои правительственный проектъ.

Будапештъ 21 падолиста. Векерле заявивъ въ соймѣ, що певный санкціонованя цѣсаремъ церковно-політичныхъ законовъ, але правительство угорске готове въ порѣ водповѣдній выступити передъ престолъ зъ просьбою и пригадкою.

Петербургъ 21 падолиста. Говорять, що міністры Ґірсъ и Вановскій подали ся до димісіи, але царь поки що ей не принявъ. Наслѣдникомъ Ґірса мавъ бы бути кн. Лобановъ, амбасадоръ зъ Вѣдня.

Римъ 21 падолиста. Папа выше на коронацію царя за свого водпоручника кардинала Ґалімбертіого.

Именованя, пернесеня, конкурсы и пр

— **Именованя.** Старшій податковый инспекторъ Волиньскій именованый скарбовымъ радникомъ, а инспекторъ Юхманко старшимъ скарбовымъ инспекторомъ, оба при галицкой дирекціи скарбу.

— **Конкурсы.** Мѣсто Самборъ розписує конкурсъ на посаду секундаря при тамошнѣмъ шпитали зъ рѣчною платнею 350 зр. Поданя треба вносити до 1 н. ст. грудня. — Въ Болеховѣ опорожнена посада мѣского ветеринаря. Рѣчна платня 300 зр. Подавати ся до кінця грудня.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **Дальші жертвы на Бурсу имени св. О. Николая въ Перемышли** зложили *Вп. пп.*: о. Гриневецкій зъ Краковця 1 зр., о. Т. Качмарчикъ 1 зр. 55 кр., о. М. Гарбиньскій зъ Волѣ 1 зр. 50 кр., п. Т. Витошиньскій нотарь зъ Дубецка 1 зр. 50 кр., о. Журавецкій 1 зр., о. Т. Качмарчикъ 4 зр., о. Н. Паньковскій 50 кр., п. З. Павлюхъ 3 зр. — За выдѣлъ товариства Бурсы *Г. Деглиньскій* предсѣдатель. *Д-ръ Т. Кормошь* секретарь.

Переписка Редакціи и Адміністраціи.

— **Вп. М. Пет. въ Жи.** Ч. 238 вычерпане. — **Хв. Чит. въ Дро Зад.** На сей рокъ годимо ся. — **Вп. А. Од. въ По.** До кінця року 4·50 зр. — **Вп. І. Мар. въ Мл.** До кінця року ще 8·50 зр.

цѣна збожа и другихъ продуктовъ

19 н. ст. падолиста 1894.

Львовъ: Пшениця 6·25 — до 6·75, жито 5·— до 5·40, ячмѣнь 5·25 до 6· , овесъ 5·— до 5·30, рѣпакъ 8·75 до 9·15, горохъ 5·— до 8· –, вика 4·75 до 5·—, льнянка —·— до —·—, бобъ —·— —·—, бобикъ 4·— до 4·50, гречка —·— до ·— конюшина червона 48·— до 60· –, конюшина бѣла 60·— до 69·—, конюшна шведска —·— до —·—, кминъ —·— до —·—, анижъ —·— до —·—, кукуруза 5·— до 5·25, хмѣль 25·— до 50·— зр. за 56 кільо у Львовѣ, оковита за 10.000 літровъ —·— до —·— зр.

Надѣслане.

Новина на поли фотографіи!

Фотографічні знимки въ природныхъ краскахъ по звычайныхъ цѣнахъ выготовлює

Фотографічне заведенье

при площи Марійскій ч. 4 Европейскій Готель у Львовѣ
397 2–12

Осторога.

Зъ причины розсѣваныхъ поголосокъ злодливыми людьми, котрыхъ буду судово пошукувати, немовь бы я не вела дальше мого рѣзьбарско-каменярского заведеня подъ фірмою Леопольдъ Шімсеръ, мушу спростувати, що тѣ поголоски фальшивѣ бо якъ давнѣйше такъ и теперь веду заведенье по бл. п. моѣмъ мужи и поручаю ся Вп. Публицѣ — вдова по бл. п. Леопольдѣ Шімсерѣ. Фабрика, ателіе и выстава при ул. Пекарскій vis-a-vis Лычаковского кладовища. Контора и складъ улиця Лычаковска ч. 20.
401 1–2

ОКУЛІСТЪ
Д-ръ Теодоръ Баллабанъ

б. с. асистентъ и лькарь на клініцѣ професора Борисикевича въ Градци

по кількалѣтній практицѣ спеціяльній, ординує въ недугахъ и операціяхъ очныхъ при ул. Валовій ч. 7.

Водъ годины 10-ой до 12-ой передъ полуднемъ и водъ 3-ой до 5-ой пополудни. 6 43—52

Для убогихъ безплатно водъ 9-ой до 10-ой рано.

Въ недѣлѣ и свята пополудня не ординує

Сообщеніе.

Императорское Россійское Консульство симъ доводитъ до свѣдѣнія Русскихъ поддан ныхъ проживающихъ, или временно находящихся, въ Галиціи, что они имѣютъ прибыть въ Львовъ для принесенія вѣрноподданической присяги Его Величеству Государю Императору Николаю Александровичу въ Среду 16/28 Ноября. Православнымъ собирать ся къ 11 часамъ утра въ Православную Церковь (Францисканская ул., ном. 3), Католикамъ — къ 1 часу въ Церковь Св. Антонія (Лычаковская ул.), Евреямъ — къ 2 часамъ въ синагогу (Tempel Жолкѣвская ул.) 402 1—2

Консулъ Пустошкинъ

ОСТОРОГА.

Одинъ служачій склеповый въ ліберіи, воддаленый передъ рокомъ зъ мого нафтового складу, приносить до домовъ подъ покрывкою, що ся нафта походить зъ мого складу, нафту сумнѣвной вартости.

Прошу Вп. Публику звернути увагу, що лише служачій, котрій мають на ліберіи мои фабричній знаки розвозять мою певну и незапальну нафту.

395 2—3 **Р. Дітмаръ.**

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „подъ Коперникомъ“ Львовъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одвазу) поручає у великомъ выборѣ и по **найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвіжеры, льорнеты, бінокля, дълекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайгы, ленты мѣрильній, піоны, сібелѣ, манометры и т. п. Устроєня звонковъ електричныхъ.** Всякій направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя **въ провінціи выготовляют точно.** 148

Волосѣнній матерацы

по зр. 14, 15, 18, 20 до 30 зр. поручає спеціяль на роботня постели 351 11—16

ІОСИФА ШУСТЕРА

у Львовѣ, улиця Коперника ч 7.

Колдры шитій въ найбольшомъ выборѣ.

Словарь руско-нѣмецкій

Евгенія Желеховского.

Знижена цѣна 6 зр.

Достати можна въ товариствѣ „Просвѣта“.

Климентій Федуньо

переплетникъ бібліотеки ц. к. львовского університету

поручає 366 5—?

своє переплетниче и галянтерійне заведенье

у Львовѣ, ул. Академична ч. 8.

Подоймає ся всякихъ роботъ, особливо переплету: **Служебниковъ, Євангелій, Молитовниковъ, Бібліотечныхъ книгъ, Альбумовъ, Мапъ, Дипльомовъ и т. ин. по умѣреныхъ цѣнахъ.**

ГОЛОВНЫЙ СКЛАДЪ
ПОВОЗОВЪ

Львовъ, улиця Шпитальна ч. 28

поручає екіпажѣ, повозы ляндавскій, ляндолеты, купе, кабъ, мільордо, фаетоны, звычайній и дамскій дорожкн. тарантасы и фаетоны переѣзджень, якъ такожъ великій выборъ санокъ зъ найновѣйшимъ выкінченьемъ и гарантією по найумѣренійшихъ цѣнахъ. 389 3–3

Зъ поважаньемъ **М. Насъ.**

НА РАТЫ
МАШИНЫ ДО ШИТЯ

зъ найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и краевыхъ водъ 25 до 65 зр

поручає 4798 133—?

ЛЮДВИКЪ ГАРДОЛИНЬСКІЙ

Львовъ, площа Галицка 14.

Цѣнники на жаданье даромъ и франко.

ГАЛИЦКІЙ
КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ

принимає вкладки на

КНИЖОЧКИ

и опроцентовує ихъ по

4½% на рокъ. 2219

Агентуру удѣляє ся. Дуже попытній артикулы. Великій заробокъ. Евентуальна стала платня. Агентуру можна также вести яко побочне занятье. Зголошеня подъ адресою „Artikel“ до експедиціи Now-ой Reform-ы въ Краковѣ. 378 4–6

УЧИТЕЛЬ

органъ руского товариства педагогічного двотыжденникъ педагогічно-науковый, выходить водъ 1 червня 1889 р. у Львовѣ ул Ворменьска ч. 2., Предплата на цѣлый рокъ 3 зр., на повъ року 160 кр. на чверть року 1 зр.

М. Р. ШНАЙДЕРЪ

записяженый знавець судовый

въ Станиславовѣ

296 поручає своє 14–52

заведенье штуки цизельерскои

выробляє образы зъ всѣлякихъ крушцѣвъ до найбольшого объему, посрѣблює и позолочує въ огни и гальванічно и приймає всякій направы.

Бритвы выпробованій подъ гарантією поручає

ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ

ножовникъ у Львовѣ ул. Боимовъ ч. 3.

Цѣнники даромъ.

Швайцарскій бритвы зъ вкладаными вострями по зр. 2 80, дальшѣ востря по 85 кр.

4595 *поручає*

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.

Цѣнники Цѣн илюстрованій розныхъ овъ дметрдо розпоядимости.

СКЛАДЪ КАВЫ и ЧАЮ

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

подъ знаменемъ

„СИРІОСЪ“

у Львовѣ

ул. Оссолиньскихъ ч. 11

Філія улиця 3 мая число 2

Найлѣпшій кавы ½ клґр. 1 зр.
и 2227 32—?

Найлѣпшій чаѣ россійскій, хиньскій и Ліптона славній анґлійскій ¼ клґр. 1 до 2 зр.

Купуйте товаръ добрый и щадьте гроть!

Словарь нѣмецко-рускій

Ом. Партицкого

продає товариство „Просвѣта“ по *1 зр.* замѣсть 3 зр

ПРИ НАДХОДЯЧИХЪ СВЯТАХЪ
МАҐАЗИНЪ

подъ фірмою

Кавчиньскій и Оберскій

Львовъ, улиця Кароля Людвика ч. 7

збольшено и заосмотрено

величезнымъ выборомъ найновѣйшихъ забавокъ

товариских игоръ

и галянтерійныхъ товаровъ

лично закупленыхъ въ Парижи, Нірберзѣ, Липску и у Вѣдни

по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ.

Илюстрованій цѣнники на жаданье. 400 1—5

Дентисть
Д-ръ С. Райнгольдъ

365 мешкає теперь 13 39

при улици Сикстускій, ч. 21

Спеціялістъ

недуги ухъ, носа и горла

Д-ръ І. Райнгольдъ

364 мешкає теперь 13–39

при улици Сикстускій, ч. 21

Вже выйшовъ зъ друку

Илюстрованый Калєндарь „Просвѣты“

360 **на рокъ 1895** 6—10

Цѣна: брошурованого 35 кр., зъ пересылкою 40 кр.
„ оправного 45 кр., зъ пересылкою 50 кр.

Замовляти можна въ Товариствѣ „Просвѣта“ у Львовѣ ул. Ворменьска ч. 2 и у всѣхъ книгарняхъ Галичины.

ПА-

расолъ у великомъ выборѣ. **Кальошѣ** *американскій и россійскій. Бѣлье мужеске, выробы трикові бѣлье Єгера, и т. п. поручає найдешевше магазинъ товаровъ модныхъ, приборовъ подорожныхъ толетныхъ и т. п.*

Павла Лянгнера

передъ тымъ 2537

Братовъ Лянґнеровъ

у Львовѣ улиця Галицка число 16

Цѣнники на жаданье даромъ.

Приходъ Рыковъ,

повѣта золочѣвского — почта Плуговъ, положеный при двохъ гостинцяхъ и близькій желѣзничій стації Заранаци, зъ добре управлеными грунтами — 118 моргівъ рольѣ а 22 моргівъ сѣножатей и лѣса - предкладає ся до замѣны найрадше за приходъ въ горахъ або подгорю епархіи станиславовскои. 337 3–3

Молитвеник для дітий

виданий

коштом руского тов. педагогічного.

В полотняній оправі з золоченим хрестом **20 кр.**

Продає ся в книгарни Наукових тов. ім. Шевченка, Львів ул. Академічна ч. 8.

Важне для Панъ!

По умѣреныхъ цѣнахъ на кожду мѣру продає ся форми на станики, плащики, пальтоты, шляфроки и т. д. Приймає ся до крою цѣлі сукнѣ а на жаданье до фастриґованя и выпробованя подъ гарантією найточнѣйшого выкінченя. 73 70—?

Лише за 10 зр. въ 12 лекціяхъ выучує ся подъ гарантією крою французского.

ЕВГЕНІЯ ВЕКЕРОВНА

Львовъ ул. Синстуска ч. 21. II. поверхъ коло старои почты.

ТУТКИ циґаретовій 1000 штукъ 1 зр., поручає Ант Мазуркевичъ. Львовъ, ул. Галицка ч. 12.

НА СЕЗОНЪ ОСѢННЫЙ

Просить ся ласкаво всѣхъ Вп. Гостей выставовыхъ пересвѣдчити ся о дивной дешевости осѣнныхъ и зимовыхъ товаровъ, вже спровадженыхъ въ великій скількости.

Слѣдуючі товары продають ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ доки истнує запасъ:

1000 модныхъ муфовъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·50, 2·— до 5 — зр.
1000 кожуховыхъ шапокъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·80, 2·20 до 4· зр.
1000 флянельовыхъ и суконныхъ блюзъ осѣнныхъ и зимовыхъ 2·50, 3·— до 6 зр.
500 гальокъ волочковыхъ по 2·50 до 4 — зр.
1000 хустокъ Гімаляя, найбольшій родъ 1·75, 2·25 до 4·— зр.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ суконокъ на осѣнь и зиму 1·80, 2·50 зр.
1000 модныхъ плащиковъ на осѣнь и зиму водъ 4 зр. и высше.
3000 одяговъ для хлопчиковъ у всѣхъ величинахъ по 1·80, 2· , 3·— зр. и высше.
Особливій новости въ стяжкахъ, всаляхъ, капелюхахъ дамскихъ и дитинныхъ, рукавичокъ гляссе, дунскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, панчохахъ, парасоляхъ до дощу, блюзахъ шовковыхъ и вовняныхъ, шляфрокахъ, костюмахъ и неліжахъ надобшли власне въ великій скількости и доповняють ся щоденно.

Особлива гуртовна продажь принагодна

въ воддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимовъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на ложка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и ложка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (выробъ килимовъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 гарнітуровъ „Louvre“ на ложка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на ложка и 1 на столъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 гарнітуровъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на ложка, 1 на столъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рожныхъ краскахъ по 75, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·35, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый выробъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ повнятого атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Єгера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцовъ флянельовыхъ въ найлѣпшомъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваниковъ подъ и надъ ложка по 1·50 и 2·25 стрижей по 2·50, 3 и высше.
300 диановъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фігуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диановъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диановъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр
300 диановъ повсальоновыхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останковъ ходниковъ 8—10 метровъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкоръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкорки Анґора 2 и 2·50.
Дерга до подорожи 3·50, 5, 6 зъ імітацією шкоры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальоновій у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портіеры и занавѣсы коронковій аж до найлѣпшихъ сортовъ.

Всякій зъ провінціи надсыланій поручення полагоджує ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ магазину AU LOUVRE

4895 187 **у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.**

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и одвѣчальный редакторъ: Иванъ Белей. Папѣръ въ фабр. Черлянькон. З друкарні Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднаренского

Ч. 252. Львôвъ, Четверъ 10 (22) падолиста 1894. Рôчникъ XV.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и русинскихъ свят) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходитъ що второкъ, и що второкъ и пятницю на переміну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24. Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 6; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсерати платнѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком
въ Австрія: на цѣлый рôкъ . . 18 зр. на пôвъ року . . . 9 зр. на чверть року 4 зр. 50 кр. на мѣсяць . . 1 зр. 50 кр.
за границею: на цѣлый рôкъ . . 24 зр. на пôвъ року . . . 12 зр. на чверть року . . . 6 зр.
у Львовѣ: на цѣлый рôкъ . . 16 зр. на пôвъ року . . . 8 зр. на чверть року . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.
Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаютъ ся лише на попереднє застереженье. — Реклямації неопечатані вôльні вôдъ порта.
Непереможе число коштує 8 кр. в. в.
Оголошенія принимаютъ ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного рядка инсератового а въ рубрицѣ „Надісланє“ по 20 кр. в. в.
Вѣдмѣни числять ся по 10 кр. пôдъ стрічка.

Реформа выборча.

Въ справѣ реформы выборчои пише N fr. Presse:

„Нынѣ говорять, що правительство обстав при тôмъ, щобы заступати ся у коаліційныхъ сторонництвъ за проектомъ реформы выборчои гр. Гогенварта, и занимає таке становиско, немовь бы въ сей способъ вповнѣ було выповнене все те, що на разѣ може бути осягнене въ квестіи реформы выборчои. Для умотивованя того становиска каже правительство, що дотеперѣшнѣ конференціи зъ членами коаліційныхъ сторонництвъ вправдѣ выдобули на верхъ цѣлый рядъ внесень, але нѣодно зъ тыхъ внесень не вдоволило всѣхъ членôвъ коаліціи. Противно, показало ся, що противъ кождого проекту пôдносять ся сумнѣвы не такъ зъ причинъ самои реформы выборчои, якъ радше зъ причинъ партійно-політичныхъ и національныхъ, котрѣ доказують, що годѣ осягнути згоду сторонництвъ на котрый небудь проектъ. А проектъ — сполучити промысловыхъ робôтникôвъ въ окремѣ секціи при палатахъ торговельныхъ — есть легкій и давъ бы ся въ короткôмъ часѣ перевести та творить для робôтникôвъ центральнѣ мѣсця, котрѣ такожь пôдъ иншимъ взглядомъ, не лишь що-до права выборчого, можуть принести деякѣ користи. Правительство цѣлкомъ не противить ся, если розширить ся кругъ робôтникôвъ, якѣ мали бы сполучити ся въ тыхъ секціяхъ, въ той способъ, що крôмъ промысловыхъ робôтникôвъ прийме ся до нихъ такожь и промысловыхъ помôчникôвъ, гôрникôвъ и торговельникôвъ, однымъ словомъ всѣ категоріи робôтникôвъ, котрѣ належать до касы хорыхъ. Тыхъ робôтникôвъ утримати въ евіденціи легко а ефектъ того проекту для реформы выборчои не тяжко передвидѣти. Противно, при установленю новои куріи выборчои розгорѣла бы борба зъ національныхъ и політичныхъ причинъ о то, якѣ категоріи выборцѣвъ принятi до тои куріи и якъ роздѣлити мандаты на краѣ и повѣты, а згоды що-до тыхъ квестій не можна бы такъ скоро осягнути. Рôвножь не дуже гôдне порученя, наразъ зробити надто великій крокъ въ справѣ розширеня права выборчого. А що правительство всѣми силами хоче перевести реформу податкову ще въ тôмъ періодѣ легісляційнôмъ, то варта бы пôдождати, якѣ наслѣдки реформа податкова буде мати на цензусъ выборчій. Зъ тыхъ всѣхъ причинъ уважає правительство, що мусить жадати вôдъ коаліційныхъ сторонництвъ згоды на проектъ Гогенварта и обстає при тôмъ, щобы всѣ дальшѣ обговорена справы обмежали ся лишь на той проектъ реформы выборчои, котрый мусить бути принятый, если взагалѣ має прийти теперь до реформы выборчои. Яке становиско займуть сторонництва коаліційнѣ супротивъ тои справы, покаже ся въ найблизшихъ дняхъ.“

Чи повышѣ информаціи N. fr. Presse о интенціяхъ правительства правдивѣ, годѣ, розумѣє ся, на певно сказати, тымъ бôльше, що члены конференцій мали зобовязати ся до заховня тайны. А однакъ и иншѣ факты промавляють за тымъ, що правительство дѣйстно зрезигнувало зъ свого проекту, внесеного въ минувшомъ році с. р. а вôдгребаного теперь на ново посломъ Рутовскимъ, и пôдпирає проектъ гр. Гогенварта о утвореню секцій робôтничихъ при палатахъ торговельныхъ. Кажуть, що кн. Віндішгрецъ мавъ зобовязати ся словомъ супротивъ гр. Гогенварта, що пôдпре его проектъ, а теперь хоче дотримати свого слова. Розумѣє ся, що найгôрше выйдуть на тôмъ тѣ круги населеня, котрѣ допоминають ся о свои права выборчѣ, бо готово не прийти до нѣякои реформы выборчои.

Клюбы коаліційнѣ ще не обговорювали на своихъ засѣданяхъ справы реформы, а навѣть на интерпеляцію въ колѣ польскôмъ, чи то правда що истнує мѣжь коаліантами якесь рѣзке непорозумѣнье зъ причины проекту гр. Гогенварта, не хотѣвъ вôдповѣсти п. Залескій нѣчого, просячи, щобы поки що не тыкати тои справы. П. Залескому секундувавъ въ роли Beschwichtigungsrath-a дуже добре п. Рутовскій, не маючи навѣть дрôбки тои зарозумѣлости авторскои, яку повиненъ мати зъ огляду на „выготовленый нимъ самымъ“ проектъ реформы. Отъ чиста комедія, котра готова трагічно закôнчити ся!

Клюбъ Гогенварта, замѣсть занятi ся справою реформы, несподѣвано зачавъ радити надъ справою пôдвышеня фонду диспозиційного въ 50.000 зр. на 100.000 зр. Комісія буджетова не радила ще, якъ звѣстно, надъ буджетомъ на 1895 р., а дотычна позиція буджетова о фондѣ диспозиційнôмъ не прийде ще такъ скоро на порядокъ дневный. Помимо того гр. Гогенвартъ уважавъ вôдповѣднымъ поручити ту справу на засѣданю свого клюбу. „Та обставина — пише W. Allg. Ztg. — выкликала розумѣє ся въ кругахъ посольскихъ вражѣнье. Говорять, що клюбъ хотѣвъ маніфестацією довѣря для кабінету зрôвноважити трудности, якѣ ставляє презесъ его правительству въ справѣ реформы выборчои. Въ дискусіи зазначево зô всѣхъ сторôнъ, що клюбъ має причину до повного довѣря для особы кн. Віндішгреца и длятого поручає своимъ членамъ въ комісіи буджетовôй, щобы голосували за пôдвышеньемъ фонду диспозиційного.“ — И чи не гарна гармонія въ поведеню кн. Віндішгреца супротивъ проекту Гогенварта и гр. Гогенварта супротивъ фонду диспозиційного?

Справы шкôльнѣ.

На послѣдній сесіи соймовôй ухвалено при дебатѣ надъ справозданьемъ краєвои рады шкôльнои кôлька резолюцій. Тѣ резолюціи розглянула основно кр. рада шкôльна и вôдповѣдно ихъ полагодила.

Соймъ вôзвавъ правительство, щобы управильнило вôдповѣдно науку релігіи жидôвскои въ школахъ середныхъ. Кр. рада шкôльна вôзвала дирекціи шкôлъ середныхъ и семинарій учительскихъ, щобы предложили плянъ науковый того предмету и уживанѣ пôдручники. Тѣ справозданя вôддала рада шкôльна львôвскому рабінови д-рови Карови и поручила ему выготовити одностайный плянъ науки для шкôлъ народныхъ и середныхъ. Коли той плянъ буде готовый, тогдѣ до нарады надъ нимъ скличе рада шкôльна анкету зъ учителѣвъ релігіи жидôвскои.

Соймъ вôзвавъ правительство, щобы заснувало высшу школу реальну въ Тарновѣ. Кр. рада шкôльна вôдповѣла выдѣлови краєвому, що признає потребу заснованя высшои школы реальнои въ захôднôй Галичинѣ, але не могла поки що пôдперти тои резолюціи у центрального правительства, бо справа доповненя низшои школы реальнои въ Тарновѣ высшими клясами має наступити вже зъ початкомъ року шк. 1895/6 та ще зъ тои причины, що за-для дôймаючого браку силъ учительскихъ побôльшенье шкôлъ середныхъ поки що не выдає ся можливымъ.

Соймъ домагавъ ся, щобы правительство зарадило разячимъ хибамъ въ помѣщеню деякихъ шкôлъ середныхъ, чи то будуючи власнымъ коштомъ догôднѣ будынки, чи то доставляючи запомогу грошеву громадамъ мѣскимъ на такѣ будовы. Краєва рада шкôльна вôдповѣла, що справа будовы новыхъ будынкôвъ для шкôлъ середныхъ поступила наперед. Въ Краковѣ зачалась будова школы реальнои и куплено мѣсце пôдъ будову III-ов гімназій. Ведуть ся переговоры о будову новыхъ будынкôвъ: въ Краковѣ для гімназій св. Анны, а у Львовѣ для гімназій: академічнои и V-тои. Гімназія въ Перемышли перенесла ся сего року до нового будынку, а въ Новôмъ Санчи на мѣсце погорѣвшого будынку купило правительство вôдъ громады будынокъ, де мѣстилась школа народна, на помѣщенье гімназій.

Въ справѣ науки гімнастики въ школахъ середныхъ рада шкôльна вôдповѣла, що звертає пильну увагу на науку того предмету. Поки що наука гімнастики есть предметомъ надобовязковымъ, а до установленя ей яко предмету обовязкового недостає двохъ условій: учителѣвъ укваліфікованыхъ и вôдповѣдныхъ саль гімнастичныхъ. Рада шкôльна старає ся о силы учительскѣ и о то, щобы при кождôй школѣ середнôй була вôдповѣдна саля на гімнастику.

Вкôнци домагавъ ся соймъ, щобы правительство *побôльшило платню учителѣвъ шкôлъ середныхъ* и отворило для нихъ можность авансу, котрымъ бы подано заслугуючимъ на то лѣпше удержанье и становище. Ту справу предложила рада шкôльна вже въ наслѣдокъ резолюціи соймовои зъ 8 мая 1893 р. міністровi просвѣты, горячо пôдперши ей вôдъ себе и поставивши спеціяльнѣ внесеня. Теперь же въ наслѣдокъ новои резолюціи соймовои рада шкôльна ще разъ справу порушила и пôдперла.

Рада державна.

На вчерашнôмъ, въ середу, засѣданю палаты послôвъ зôдповѣвъ міністеръ рôльництва гр. Фалькенгайнъ на интерпеляцію що-до експльозіи газôвъ въ закопѣ „Плюто“, заявляючи, що причинъ катастрофы не можна було доси розслѣдити, однакъ имовѣрно вуголь самъ запаливъ ся и наступила експльозія. Правительство безперестанно старає ся, щобы вынайти средство противъ подôбныхъ експльозій въ копальняхъ, але при теперѣшнôмъ станѣ науки ледви чи удасть ся вынайти подôбне средство.

Пос. Адамекъ зъ товаришами ставить нагляче внесенье зъ зазывомъ до правительства, щобы проектъ о змѣнѣ закона промыслового, заповѣдженый ще минувшого року, бувъ якъ найскорше палатѣ предложеный. — Адамекъ мотивувавъ наглячôсть и высказавъ надѣю, що его внесенье буде одноголосно принятe.

Міністеръ торговлѣ Вурмбрандъ заявивъ, що правительство розумѣє свою одвѣчальнôсть въ справахъ промыслового законодатства. Самъ міністеръ бажавъ неразъ приспѣшеня нарадъ въ палатѣ, але унормованье засадъ новелѣ промысловои есть такъ трудне, що перманентна комісія промыслова ухвалила вôзвати вкôнци правительство, щобы само уложило дотычный проектъ. Въ наслѣдокъ того вôзвано всѣ палаты торговельнѣ и корпораціи промысловѣ, щобы высказали свою опінію въ тôй справѣ. Дальше заявивъ міністеръ, що квестіямъ промысловымъ треба звôльна вôднятi політичнѣ знамена. Правительство мусить застерегти собѣ право, означати речинець вношенія предложень, бо думає, що повинно не лишь вносити предложеня, але и змагати до переведеня ихъ въ дѣйстнôсть. Станъ промысловый повиненъ набрати довѣрія у власнѣ силы и въ свою здôбнôсть конкуренційну; повиненъ мати пересвѣдченя, що правительство готове пôдпирати той станъ. Вкôнци заявивъ ся міністеръ противъ наглячости внесеня.

Пос. Кайцль полемізувавъ зъ міністромъ бо думає, що неможлива рѣчь вôддѣлити квестіи промысловѣ вôдъ політики. — Пос. Люегеръ вневнявъ міністра, що внесенье Люегера не есть противъ него вымѣрене. Міністеръ має якъ найлѣпшу волю, однакъ въ здѣйстненю тыхъ намѣрôвъ спиняють его партіи коаліційнѣ. — Послы Адамекъ, Жачекъ и Ріхтеръ пôдносили, що коаліційнѣ сторонництва, а передовсѣмъ лѣвиця, старають ся перешкодити внесеню новелѣ промысловои.

При голосованю вôдкинено наглячôсть внесеня 119 голосами противъ 60. Внесенье буде трактоване пôсля регуляміну.

Приступлено до дальшихъ нарадъ надъ проектомъ закона о выпродажи. При голосованю вôдкинено 71 голосами противъ 59 параграфъ 6 тый, въ котрôмъ постановляло ся, що за дозвôлъ на выпродажъ платить ся належитôсть вôдъ 2 до 100 зр. Вôдтакъ ухвалено цѣлый проектъ закона.

Вôдтакъ зачала ся дискутія надъ закономъ о піяньствѣ. Деякѣ бесѣдники противились тому законови, доказуючи, що борбу противъ піяньства треба вести въ школахъ.

Дальшу дискусію перервано и вôдложено на слѣдуюче засѣданье, котре вôдбуде ся въ суботу.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

Выдѣлъ товариства „Бурса им. св. О. Николая“ въ Перемышли выдавъ за рôкъ адміністраційный 1893/4 справозданье, зъ котрого выймаємо отсѣ данѣ:

Товариство „Бурса имени св. О. Николая“ въ Перемышли, заснованe въ 1888 р. на статутахъ затвердженыхъ намѣстництвомъ, числило въ адміністр. 1893/94 році 67 членôвъ дѣйстныхъ зъ вкладкою рôчною 3 зр., одного зъ вкладкою одноразовою 30 зр. [деканатъ мостискій], а 6 членôвъ-основателѣвъ зъ вкладкою одноразовою 100 зр. [деканаты жукотинський и ярославскій, войск. капелянъ о. Мих. Куневичь, властитель дôбръ п. Стеф. Трухимъ, о. віцеректоръ Мих. Мрицъ и о. Кипр. Сѣнкевичь зъ Радохонець]. До Выдѣлу выбраного на заг. зборѣ д. 29 листопада 1893 увôйшли пп.: Г. Цеглиньскій яко голова, о. Ив. Савчинъ яко заступникъ головы, д-ръ Т. Кормошь яко секретарь, Д. Чеховскій, Ол. Ярема и С. Кочиркевичь яко господарѣ, о. В. Кондрацкій яко касіеръ, Д. Левкевичь и Гр. Петровскій яко выдѣловѣ, И. Малиновскій, Д. Стахура и о. Б. Ярема яко заступники выдѣловыхъ. Выдѣлъ вôдбувъ 12 засѣдань, на котрыхъ рѣшали ся справы Бурсы. Щобы придбати бôльше фондôвъ для Бурсы, внѣсъ выдѣлъ прошеня о запомоги до выдѣлôвъ сусѣдныхъ радъ повѣтовыхъ [рады въ Мостискахъ, Рудкахъ и Старôмъ мѣстѣ не вôдповѣли, прочѣ удѣлили запомоги], дальше до сойму и до рады мѣста Перемышля [рада мѣска удѣлила одноразово 100 зр.]. Зъ устроєного въ мясницѣ заходомъ товариства вечерка зъ танцями вплынуло до касы чистого доходу 139·12 зр. и наддатковъ 45·60 зр., а зъ концерту даного „Перемыскимъ Бояномъ“ на дохôдъ товариства д. 6 липня с. р. 20·12 зр. Въ справѣ зреалізованя запису пок. Г. Шашкевича внѣсъ выдѣлъ поданье до прокураторіи скарбу, однакъ записъ той зъ незвѣстныхъ причинъ доси не вôйшовъ въ житье, бо прокураторія скарбу доси не выготовила акту фундаційного. Выдѣлъ старавъ ся о стягненье своихъ вѣрительностій и о сплачуванье довгôвъ тяжачихъ на закупленôй реальности и выплативъ сего адмін. року на часткове уморенье довгôвъ 531·50 зр. Въ сѣмъ році заложивъ выдѣлъ для Бурсы бібліотеку, котра частію закупномъ а бôльше дарами книжокъ вскорѣ зросла на 328 книжокъ. Бурса була помѣщена у власнôмъ домѣ закупленôмъ въ 1893 р. пôдъ ч. к. 671 при улици Баштовôй.

До Бурсы принято на 1893/94 рôкъ 30 питомцѣвъ; середъ року прибуло 7 а убуло 6, отже зъ кôнцемъ року було 31 [11 сынôвъ селяньскихъ, 4 мѣщаньскихъ, 4 сыны народныхъ учителѣвъ, 6 священичихъ, 6 сынôвъ низшихъ урядникôвъ и офіціялістôвъ приватныхъ]. Бурса давала помешканье, харчь, топливо, свѣтло, услугу, пранье, инструктора и деякѣ книжки. Питомцѣ були въ Бурсѣ помѣщенѣ або безплатно [2] або за мѣсячною доплатою вôдъ 3—10 зр., або й за цѣлковитою оплатою 15 зр. [1]. На инструкторôвъ, старшихъ учениковъ, платили деякѣ питомцѣ окремо 1 зр. мѣсячно. Зъ помѣщеныхъ въ Бурсѣ питомцѣвъ ходило до клясы першои 8, до другои 8, до третьои 5, до четвôртои 5, до пятои 4 и до шестои 1. Всѣ питомцѣ учащали до рôвнорядныхъ клясъ рускихъ. Зъ кôнцемъ року шкôльного 1893/94 дôстало 7 питомцѣвъ клясу першу съ вôдзначеньемъ, а 24 клясу першу. Управителемъ Бурсы бувъ п. Ом. Кордасевичь, професоръ рускои гімназій. Два инструкторы за удержанье въ Бурсѣ приготовляли питомцѣвъ зъ лекцій шкôльныхъ. До удержаня чистоты и порядку въ Бурсѣ и до варена страв було двѣ кухарки пôдъ безпосереднымъ наглядомъ и властію управителя. Наглядъ надъ цѣлою Бурсою въ имени выдѣлу выконували ще три господарѣ.

I. Станъ касы зъ днемъ 31 серпня 1894.

А) Доходу було въ р. 1893/94.

1.	Сальдо зъ минувшого року	— зр.	27 кр.
2.	Допляты питомцѣвъ . .	2417 „	19 „
3.	Вкладки членьскѣ . .	130 „	25 „
4.	Представленя театральнѣ и вечерки	204 „	94 „
5.	Субвенція соймова . .	— „	— „

6.	„ рады гром. въ Перемышли	100 „	— „
7.	Субвенція рады повѣт. въ Перемышли . . .	50 „	— „
8.	Субвенція рады повѣт. въ Добромили . . .	10 „	— „
9.	Датокъ Преосв. еп. д-ра Пелеша	60 „	— „
10.	Запомога рады повѣт въ Лѣську	5 „	— „
11.	Запомога рады повѣт. въ Яворовѣ	30 „	— „
12.	Запомога рады повѣт. въ Цѣшановѣ	25 „	— „
13.	Вынято зъ щадницѣ . .	110 „	89 „
14.	Добровôльнѝ датки и жертвы	132 „	98 „
15.	Вôдъ довжникôвъ стягнено	200 „	— „
		3476 зр.	52 кр.

Б) Розходу було въ р. 1893/94.

1.	Кошты закупна инвентаря	32 зр.	— кр.
2.	Харчь питомцѣвъ . .	2085 „	11 „
3.	Платня кухарокъ . .	132 „	30 „
4.	Топливо	179 „	54 „
5.	Свѣтло	40 „	12 „
6.	Дрôбнѝ выдатки . .	33 „	62 „
7.	Реставрація дому, кирницѣ и мôстка	190 „	— „
8.	Платня курсора . .	11 „	— „
9.	Зложено на книжки щадн.	110 „	— „
10.	Сплата довгу . . .	531 „	50 „
		3345 зр.	19 кр.

Г) Бiлянсъ касовый зъ д. 31 серпня 1894.

А) Дохôдъ	3476 зр.	52 кр.
Б) Розхôдъ	3345 „	19 „
Остав готôвкою въ касѣ	131 зр.	33 кр.

II. Майно товариства зъ днемъ 31 серпня 1894 представляє ся въ такій способъ:

А) Актива:

1.	Вартôсть инвентаря, вôдтрутивши 10% зъужитя	254 зр.	— кр.
2.	Готôвка въ касѣ . .	131 „	33 „
3.	Реальнôсть вартости .	12000 „	— „
4.	Цѣннѝ ефекты . .	25 „	— „
5.	Претенсіи перенятѝ вôдъ Общого рôльничо-кредитного Заведенія . . .	200 „	— „
		Разомъ 12610 зр.	33 кр.

Б) Пассива:

1.	Довги негіпотекованѝ и гіпотекованѝ	6126 зр.	29 кр.
2.	Незаплачена належитôсть переносна . . .	259 „	— „
		Разомъ 6385 зр.	29 „

Зуставленье:

А) Актива	12610 зр.	33 кр.
Б) Пассива . . .	6385 „	29 „
Майно товариства зъ днемъ 31 серпня 1894 .	6225 зр.	04 кр.

Выдѣлъ складає сердечну подяку всѣмъ Добродѣямъ, котрѝ въ якій-небудь способъ причинились до пôднесеня чи то матеріяльного чи морального институцiи. Именно-жь дякує соймови и выдѣлови краєвому, радѣ мѣста Перемышля, выдѣламъ радъ повѣтовыхъ въ Перемышли, Яворовѣ, Цѣшановѣ, Добромили, Турцѣ, Лѣську за запомоги, дальше еп. Ю. Пелешеви и о. А. Сѣнкевичеви за значнѣйшѝ датки, якъ и всѣмъ, що зложили меншѝ датки, дальше „Перемыскому Боянови“ за устроєнье концерту въ користь товариства, д-рамъ Кебузиньскому и Литиньскому за безплатну помôчь лѣкарску питомцямъ, редакціямъ часописѝ „Дѣло“ и „Галичанинъ“ за безплатне помѣщуванье всякихъ оголошень въ справахъ товариства, вкôнци всѣмъ приятелямъ товариства за ревне пôдпиранье интересôвъ товариства.

Зô справозданя видно, що выдѣлъ, о кôлько мôгъ, старавъ ся всѣми можливыми способами придбати якъ найбôльше средствъ матеріяльныхъ, а головно зôбрати такій капіталъ, щобы колись товариство могло станути на сильныхъ основахъ и приймати бôльше число питомцѣвъ, а то цѣлкомъ безплатно або бодай за малою доплатою.

При тôй нагодѣ звертає ся выдѣлъ до Всч. Духовеньства и до иншихъ Добродѣявъ зъ прошеньемъ, щобы й на будуче не забували на Бурсу перемыску, а пôдтримували єи своими лептами. Выдѣлъ на сей рôкъ шкôльный 1894/95 принявъ до Бурсы 33 питомцѣвъ будь безплатно будь за доплатою, въ тôй надѣи, що патріотична Публика, переконавшись о успѣшнôмъ дѣланю товариства, не залишить и на дальше пôдпирати єго змаганя. Отже просить своихъ членôвъ, щобы приєднували якъ найбôльше членôвъ до товариства та щобы при всякихъ нагодахъ заряджували хочь маленькѝ крейцаровѝ складки на бѣдну руску молодѣжь.

Дописи „Дѣла”

Зъ-пôдъ сѣльскои стрѣхи.

[„Душпастырь“ и „баєчка“.]

Не радо займаємо ся полемікою, але в справы, котрыхъ мовчки полишити трудно. Помѣщена въ 19 ч. „Душпастыря“ для многихъ незрозумѣла баєчка „Два пріятелѣ“ розвязує намъ уста, що можемо о нѣй поговорити обшырнѣйше, скоро „Душпастырь“ узнавъ за вôдповѣдне, передати єи до прилюдноі вѣдомости. Зъ огляду, що авторъ „баєчки“ любує ся въ повѣсткахъ, вôдповѣдаємо ему на баєчку рôвножь повѣсточкою.

Були собѣ три товаришѣ: два старшѝ вѣкомъ а третій молодшій безженный. Трудно признати, щобы згаданѝ товаришѣ були приятелями и такъ любили ся, якъ Абелярдъ зъ Гельойзою або Касторъ зъ Полюксомъ, але то не дасть ся заперечити, щобъ они не проживали побôчь себе въ спокою та згодѣ, якъ Богъ приказавъ. Не пересаджуємо правды, не обертаємо бѣле въ чорне анѣ солодке въ гôрке, сли выскажемо, що коли два старшѝ товаришѣ трудили ся вже на церковнôй и народнôй нивѣ, щобы не бути трутами у свого народу, молодшій ихъ товарищь выплѣтавъ собѣ ще на голову шапочку зъ надбужаньского сѣтнику. Вôддано єго до школы и вôнъ на шкôльнôй лавцѣ почувъ разъ велику охоту до аскетичного житя. Не намысляючись довго, запукавъ въ монастырску фôрту коло розвалинъ старинного замку Гербуртôвъ. Отворилась и замкнула ся клявзурова фôрта за молодшимъ товаришемъ.

На самôмъ вступѣ приказано єму добре вывчати ся на память ось-таку списану на таблици пересторогу: „Сыну! на одежи и постриженю мало залежить; правдивого монаха творять перемѣна обычаѣвъ и цѣлковите уморенье пристрастій. Повставай противъ себе та не допускай, щобы гордôсть заволодѣла тобою, бо знай, що Богъ дуже бридить ся гордыми. Не шкодить, сли низше всѣхъ будешь себе цѣнити, але се дуже шкодить, наколи превозносишь ся бодай по-надъ одного. Въ кождôй рѣчи розважай уважно, що маєшь робити або говорити. Не вѣрь якимъ-будь словамъ людей та не розноси скоро по свѣтѣ що ты чувавъ або що тобѣ здавало ся. О чужихъ бесѣдахъ и дѣлахъ не розсуджай безосновно, не прикладай ся до рѣчей, котрыхъ тобѣ не поручено, а будешь рѣдко въ клопотѣ. Сыну! монахъ, що усильно и побожно вправляє ся въ розмышляню и житю и страстяхъ Господнихъ, знайде тамъ подостаткомъ все, що єму хосенне и конечне бути може, и нема потребы, щобы чого другого глядавъ по-за Исусомъ. [Тома зъ Кемп. IV—XX].“ Въ затишинѣ вôдъгамору свѣтового, въ самотѣ вôдъ людей, скоро минули молодшому товаришу лѣта пробы, вôнъ пострѣгъ ся при сумнôмъ звуку звонôвъ въ анахореты, взявши розбратъ зô свѣтомъ. Але не були то анахореты старинного крою, котрѝ попри водѣ, живили ся яринами, акридами та дикимъ медомъ, але такѝ, котрымъ уставъ дозволяє зъ гігієнічныхъ взглядôвъ уживати мясныхъ навѣть товстыхъ стравъ и заспокоювати жажду чарочкою вина, абы оно було лишь вытравне й не скисле.

Проживаючи въ догôднôй келіи, безъ найменшои журбы о кормъ, паливо та одежу, маючи подостаткомъ свобôдного часу, ставъ молодшій товарищь розмышляти, яке бы то уложити величаве дѣло, ut totus mundus mirabatur, бо вычитавъ въ книжкахъ, що розмышленя родять великѝ мысли, а великѝ мысли — то мати великихъ дѣлъ. И дѣйстно, по довшихъ розмышляняхъ, позабувши на таблычну пересторогу, забравъ ся до працѣ, переплѣтаючи єи для окрасы макаронізмами, зъ котрыхъ можна бы єго посуджати, що вправлявъ ся въ писарствѣ на моделяхъ переховуваныхъ для цѣкавыхъ археольогôвъ въ знаменитшихъ архивахъ. Закимъ передавъ працю до друку, найшовъ на него [якъ самъ признає ся] великій лякъ по причинѣ, чи та праця, дѣлаючи на него самого завстыджаюче вражѣнье, не збудить у читателѣвъ odii in autorem. Але той лякъ зрôвноваживъ єго внутрѣшный голосъ, що уложивъ працю *для хвалы Божои*, а — незнаємо вже, чи для тои самои *хвалы* — оголосивъ єи „Душпастырь“ свѣту. Не знаємо, якъ кому, але намъ здає ся, що по-за тымъ богославнымъ реченьемъ, мовь за высокимъ парауаномъ, люблять радо укрывати ся хитрôсть, гордôсть, лицемірство та й всячина шкôдна для Руси. Въ згаданôй праци настає незваный менторъ, молодшій товарищь, на загалъ нашого духовеньства, що зъ єго провины вôдправляє 90% людей святотатскѝ сповѣди, а се знає зъ вôдбувшихъ ся трицяти місій хочь не бувъ лишь на двохъ присутный; що всюды церкви брудни и нехарни вôдъ самого входу до мѣсця, идѣже Святая Святымъ; що на престолахъ нема восковыхъ свѣчокъ, агнцѣ чорнѝ, заплѣснѣлѝ, вино якъ оцетъ; що нема чистыхъ ручникôвъ, такъ що хустка въ кишени священика чистѣйша и бѣлѣйша вôдъ того бѣля, котре Сына Божого въ литургіи оточує [шкода, що не добачивъ ще того, що згаданѝ ручники уживають ся навѣть до табаки...] И вы здивуєте ся, що молодшій товарищь по довшихъ розмышляняхъ таку працю уложивъ, а мы дивуємо ся чому иншому, а то: якъ таке соромне письмо поважный „Душпастырь“ въ своихъ стовпцяхъ помѣстивъ...

Незабавки по выпечатаню сеи працѣ вôдбувъ ся духовный перъ свящ. дружества, а хочь не бувъ то Воскресеньскій празникъ, зôбрало ся на пиръ около пôвтора сотки достойныхъ людей, лишь не явивъ ся молодшій товарищь — не знати, чи зъ обавы odii in autorem, чи длятого, що то бувъ день зачисленый ученымъ Фальбомъ до грôзно-критычныхъ.. Коли на пирѣ ставлено всѣлякѝ внесеня, стали два старшѝ товаришѣ въ оборонѣ чести оскорбленого братного духовеньства, а забравши ся до роботы, почали чистити заплѣснѣле та скисле, не позабувши выпрати и брудни ручники, и выпрали все хочь безъ пранникôвъ на чисто. Присутнѝ, придавляючи ся тôй роботѣ, выказали нагану молодшому товаришеви, що своєю працею занечистивъ „Душпастыря“, при чôмъ дôстало ся й „Душпастырю“, що давъ себе занечистити.

Вôдголосъ того праня дôйшовъ до слуху молодшого товарища, єму стало маркотно, що не удостоивъ ся похвалы за свою працю, длятого уложивъ баєчку, въ котрôй зойкає мовь той „Рейнеке“, коли єму хвостикъ попавъ ся въ зелѣзко. „Чи мали старшѝ товаришѣ зô всѣми присутными давати єму публично нагану, — пытає ся молодшій товарищь въ баєчцѣ — коли они не суть єго настоятелями? Они повинни були дати єму наставленіе въ чотири очи, а потôмъ допервa, скоро бы ихъ не послухавъ, сказати церкви“. На се вôдповѣдаємо: Чи лишь одни настоятелѣ мають право удѣляти нагану а бôльше нѣхто? Та й чому-жь молодшій товарищь не давъ нагану за заплѣснѣле, брудне и т. д. тому, кому она належала, по мысли собора Тридентійского, на якій вôнъ покликує ся: „Si quis peccaverit, intra triduum confiteatur“, але кинувъ клевету на загалъ духовеньства прилюдно, а загалъ чей-же не може вôдповѣдати за частицѣ [сего не заперечить и Lehmkul]. Сли молодшій товарищь не такъ гадавъ, якъ написавъ, то на се єсть лишь одинъ певный лѣкъ: лѣпше выучити ся стилістики. „Чи мали старшѝ товаришѣ зъ присутными право — пытає ся вôнъ дальше — давати нагану Душпастырю, наколи они не суть єго настоятелями?“ Молодшій товарищь думає, що читателѣ „Душпастыря“, удержуючѝ єго своими грôшми, не мають права домагати ся, щобы вôнъ не сходивъ зъ церковнои дороги на соромне письмо, та высказати єму, якъ се сталось на пирѣ, прилюдне для остороги memento наколи подружить ся зъ письмами Порадовскои то перестане жити? Мы радѝ бы primum primo бачити нову часопись, яку гадає молодшій товарищь по довгихъ розмышляняхъ основати для добра духовеньства, але обавляємо ся, чи самъ покликъ, зъ вôдки вôнъ походить, не убье єи въ зародѣ.. Не вдаємо ся въ розтолкованье другихъ въ баєчцѣ поставленыхъ пытань: чи тяжко согрѣшили старшѝ товаришѣ та чи они обовязанѝ прилюдно перепросити молодшого товарища, за-для того, що дали починъ до высказаня єму наганы на пирѣ за єго друкомъ оголошену працю, бо старшѝ товаришѣ мають возрастъ, най глаголять за себе. Але щобы молодшій товарищь не дôзнавъ въ будучности odii in autorem та не займавъ ся баєчками, поручаємо єму вôдъ серця до старанного розмышляня отсѝ уступы зъ Томы зъ Кемпісъ: „Чому дрôбницѣ прошибають глубину серця твого? Ого тому, що досѣ тѣлеснымъ єси и на людей бôльшу нѣжь треба звертаєшь увагу. Позаякъ лякаєшь ся презрѣнымъ бути, тому не хочешь, щобы тебе лаяно за провины твои, и шукаєшь покрывала оправданій. Если не знаходишь зичливости людей, не сумуй зъ сего, але то нехай тяжить тобѣ на серци, що не стережешь себе такъ бачно и оглядно, якъ було бы прилично слузѣ Божому и набожному монахова“ [г. XXI XLVI]

Одинъ зъ бувшихъ на пирѣ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Въ справѣ сесіи галицкого сойму пишуть зô Львова до Dzien. Pozn.: Выдѣлъ краєвый, дôставши офіціяльну вѣдомôсть зъ Вѣдня, що правительство намѣряє скликати соймъ на 17 грудня, поробивъ кроки, щобы наклонити центральнѝ власти до вôдложеня речинця скликаня сойму ажь на-по свята Рôздвяняй пôсля всходного обряду. Скликанье репрезентаціи краєвои передъ святами Рôздвяными причинилось бы лишь до збôльшеня выдатковъ краєвыхъ, бо треба бы оплачувати дієты посольскѝ, кошты подорожѣ и удержувати численну службу канцелярійну. Соймъ же мôгъ бы дуже мало зробити въ тыхъ кôлькохъ дняхъ, якѝ лишились бы въ періодѣ святочнôмъ. Говорять, що выѣздъ намѣстника до Вѣдня стоить въ звязи зъ переложеньемъ речинця початку сесіи соймовои на половину сѣчня, що, розумѣє ся, мусѣло бы выкликати пôзнѣйше скликанье рады державнои. — Та послѣдна вѣсть о місіи гр. Баденіого неконче правдива, бо иншѝ газеты впевняють, що намѣстникъ выѣхавъ до Вѣдня за-для того, щобы наклонити коло польске до принятя правительственного проєкту реформы выборчои.

За починомъ краєвыхъ выдѣлôвъ на Моравѣ и Шлезку скликано до Вѣдня конференцію представителѣвъ всѣхъ краєвыхъ выдѣлôвъ, щобы нарадити ся надъ дальшимъ розвиненьемъ и можливымъ управильненьемъ статистики автономічнои адміністрації. Въ понедѣлокъ вôдбуло ся въ сали засѣдань центральнои статистичнои комісіи у Вѣдни засѣданье тои конференціи пôдъ проводомъ шефа секціи д-ра Инама-Стернега. Яко представитель галицкого выдѣлу краєвого взявъ въ конференціи участь директоръ краєвого статистичного бюра д-ръ Тадей Пилятъ. Конференція згодила ся, щобы предметомъ періодичныхъ статистичныхъ розслѣдôвъ були лишеть справы, що пôдлягають безпосередно автономічному зарядови краю. Що до матеріялу, зъ котрого збирає статистичнѝ данѝ державна адміністрація вже теперь, то треба ихъ оголосити въ статистичнôмъ выдавництвѣ, що має появити ся. До выготовленя статистичныхъ рôвнозвучныхъ табель выбрано неустаючій комітетъ, до котрого выбрано мѣжь иншими и професс. Пилята.

Якъ мы вже доносили, вôдбула ся дня 18 н. ст. падолиста въ Празѣ конференція мужѣвъ довѣряческого сторонництва народного“ (т. є. старо-ческого), на котрôй ухвалено резолюцію такого змѣсту: Резолюція пôдносить деклярацію ческихъ послôвъ, зложену на засѣданю сойму зъ дня 24 вересня 1878 року, дальше деклярацію ческихъ послôвъ зъ 23 вересня 1879 р., вкôнци ухвалу конференціи всѣхъ ческихъ сторонництвъ зъ дня 1 падолиста 1892 р. Симъ хоче резолюція выказати, що старо-Чехи такъ само якъ и молодо-Чехи обстають при політичныхъ правахъ королѣвства Чехiи и ческого народу. Дальше заявляє ся резолюція за справедливою для обохъ народностей въ Чехiи реформою выборчою, за розширеньемъ выборчого права, за безпосередными выборами зъ громадъ сѣльскихъ, але противъ загального права голосованя. Однако резолюція обстає при тôмъ, щобы насамперед зреформовано выборчѣ ординаціи для соймôвъ та щобы послôвъ до рады державнои не выбирано, але щобы они були делеґованѝ соймами. Що-до соціяльныхъ реформъ, заявляє ся резолюція за реформами умѣреными а противъ програмы соціялістôвъ. Не годить ся на т. зв. станъ посѣданя, доки не буде переведена повна рôвноправнôсть Чехôвъ зъ Нѣмцями. Вкôнци каже резолюція, що пôйде рука въ руку зъ тыми сторонництвами въ краю, що стремлять до тои самои цѣли що й старо-Чехи. — По явнôмъ засѣданю, на котрôмъ ухвалено наведену резолюцію, вôдбула ся довѣрочна нарада надъ орґанізацією сторонництва старо-Чехôвъ, на котрôмъ, якъ кажуть, ухвалено передъ розписаньемъ выборôвъ до сойму, скликати на весну 1895 р. староческе вѣче до Колина.

Демонстраційнѝ выступы Франца Кошута не устають, але противно мовь бы досягли кульмінаційнои точки, а тымъ самымъ на серіо непокоять угорске правительство. Оногды въ Дебреченѣ на пирѣ въ честь Кошута прийшло до такихъ демонстрацій, котрѝ суть прямо зрадою державною. Музика циганьска замѣсть имну грала якѝсь революційнѝ пѣсни, а про дальшѝ демонстрації годѣ доносити зъ огляду на законъ прасовый. Въ справѣ тыхъ демонстрацій поставлено вчера въ соймѣ интерпеляцію, а міністры вôдповѣли, що зарядять якъ найострѣйше слѣдство и покараньe виновникôвъ. Соймъ одобривъ тѝ вôдповѣди міністрôвъ.

НОВИНКѝ.

— **Нова читальня „Просвѣты“** засновує ся заходомъ кружка нашихъ земляковъ въ Краковѣ. Дотычнѝ статуты поданѝ вже до намѣстництва.

— **Въ справѣ такъ назв. „омладины“ тернопôльскои** доносять намъ зъ Подôля: Якъ звѣстно, якусь часть увязненыхъ въ процесѣ такъ названои „омладины“ польскои выпущено на волю, мѣжь иншими и кôлькохъ учителѣвъ шкôлъ народныхъ. Выпущенѝ зъ слѣдчои вязницѣ учителѣ остають теперь безъ посадъ, ждучи на рѣшенье краєвои рады шкôльнои: чи тая скаже имъ дальше займати посады учительскѝ, чи нѣ. Выпущенѝ на волю будуть мабуть таки обжалованѝ о належанье до тай-

ного товариства названого „organizacya“, досыть вже розгалуженого. Говорять, що сею „орґанізацією“ такъ зацѣкавили ся урядовѣ круги у Вѣдни, що зъ-вѳдтамъ мало прибути кѳлькохъ аґентѳвъ — якъ то кажуть — на грунтъ, щобы розслѣдити станъ и роботу такъ названои „омладины“ польскои.

— **Зъ Теребовельского** одержали мы въ справѣ петиціи о управильненье конґруы духовеньства зредагованои редакцією часописи Correspondenzblatt für den kath. Clerus Oesterreichs таку звѣстку зъ просьбою о помѣщенье: Кѳлькохъ священикѳвъ зъ нашого деканата удало ся до редакціи Correspondenzblatt-у, щобъ она прислала до 600 примѣрникѳвъ друкованои петиціи. Мы заразъ по одержаню розбѣлемо ихъ до Всч. оо. настоятелѣвъ деканатѳвъ всѣхъ трехъ епархій [близько по 10 примѣрникѳвъ на деканатъ] а оо. деканы зволять розослати по своихъ деканатахъ въ такѣ мѣсцевости, де бы 2—3 сусѣдни священики въ найкоротшѳмъ часѣ могли пѳдписати ся, абы петиціи можна було безъ проволоки выслати на адресу редакціи Correspondenzblatt-у [Wien XIII/1 Hietzing, Pfarrhof], бо редакція положила речинець высылки до дня 1 н. ст. грудня с. р. (Сли бы кому за-для спѳзненого часу було се неможливе, то нехай вышле чимъ скорше въ першѳмъ тыждни грудня.)

— **Бібліотеку славного историка Николая Костомарова**, подаровану вдовою Аліною Костомаровою кіѣвскому університетови св. Володимира, позволивъ міністеръ просвѣты умѣстити въ окремѳмъ вѳддѣлѣ при бібліотецѣ університетскѳй и назвати ѥи „Бібліотека Николая Ивановича Костомарова“.

— **Въ Перемышлянахъ** — якъ намъ зъ-вѳдтамъ пишуть — вѳдбуде ся заходами кружка перемышляньскихъ учителѣвъ вокально-декляматорскій вечерокъ въ недѣлю дня 25 н. ст. падолиста въ сали старого касина (де бувъ рускій театръ) на дохѳдъ бѣднои молодежи шкѳльнои. Проґрама вечерка обнимае 13 рѳзнородныхъ точокъ а въ вечерку возьмуть участь звѣстни спѣвацкѣ силы, якъ оо. Кр. зъ Б., С. зъ Я. и Г. зъ У. Початокъ о годинѣ 6½ вечеромъ.

— **Краєва рада шкѳльна** выдала до всѣхъ окружныхъ радъ шкѳльныхъ такій обѣжникъ въ справѣ учительскихъ додаткѳвъ: Хотячи додаткамъ, якѣ належать ся учителямъ народныхъ шкѳлъ за кождыхъ пять лѣтъ бездоганнои и успѣшнои службы, запевнити сю цѣлу вагу, яку они мають пѳсля арт. 13 закона зъ 15 червня 1892 р. ч. 40 В. зак. и розп. кр. розпоряджуе краєва рада шкѳльна, що слѣдуе: Зъ кѳнцемъ кождого шкѳльного року возьме окружна рада шкѳльна на основѣ візитаційныхъ справоздань окружного инспектора шкѳльного пѳдъ розвагу працю кождого сталого учителя въ своѥмъ окрузѣ и оцѣнить подрѳбно, чи праця була успѣшною, т. є. чи шкѳльни дѣти осягнули зъ огляду на выхованье и науку цѣль вказану науковымъ пляномъ. Де праця учителя покаже ся неуспѣшною, тамъ треба осудити, чи вина лежить по сторонѣ учителя, чи по сторонѣ обставинъ вѳдъ него независимыхъ. — Учителеви, котрого служба въ минувшѳмъ роцѣ шкѳльнѳмъ показала ся неуспѣшною зъ ѥго вины, треба се осѳбнымъ рескриптомъ подати до вѣдомости и вѳзвати ѥго до ревнѣйшои працѣ. До признаня службы учителя неуспѣшною, треба двѣ люстрациі школы, длятого окружни шкѳльни инспекторы кожду школу, котра не вѳдповѣдае своѥй задачи, обовязани конечно другій разъ въ шкѳльнѳмъ роцѣ вѳдвидѣти. Ореченя окружнои рады шкѳльнои, выдани зъ кѳнцемъ шкѳльного року о безуспѣшности службы учителѣвъ, будуть служити краєвѳй радѣ шкѳльнѳй за основу при рѣшаню справъ признаваня пятилѣтныхъ додаткѳвъ. Длятого окружна рада шкѳльна обовязана зъ кѳнцемъ кождого року шкѳльного предложити выказъ тыхъ учителѣвъ, котрыхъ службу признала безуспѣшною зъ ихъ вины або безъ ихъ вины. Предкладаючи внесеня о признанье пятилѣтныхъ додаткѳвъ, буде окружна рада шкѳльна прилучати тѣ свои ореченя.

— **Передъ золочѣвскимъ судомъ присяжныхъ** вѳдбула ся дня 14 н. ст. падолиста карна розправа въ справѣ крадежи 2000 зр. зъ грошевого письма въ урядѣ почтовѳмъ. Пѳсля акту обжалованя була така справа: Дня 4 н. ст. липня с. р. надавъ купець безрогами Ярошь на почтѣ въ Радомышли письмо, въ котрѳмъ було 2000 зр., до Кизяка въ Бѣлѳмъ камени. Письмо прийшло до Золочева дня 5 липня и було вѳддане для дальшого урядованя почтовому урядникови Ант. Крулеви. Круль мавъ у себе письмо 16 годинъ и вѳдѳславъ ѥго вѳдтакъ до Бѣлого каменя, але коли Кизякъ отворивъ тамъ на почтѣ въ присутности почтмайстра письмо, не найшовъ въ нѣмъ грошей лише кусники паперу. Пошкодованый Кизякъ и почтмайстеръ поѣхали заразъ до Золочева, а що застали тамъ секретаря дирекціи почтъ, отже розпочало ся заразъ слѣдство. Кравець Ярникъ зѳзнавъ, що кусникъ паперу найденый въ згаданѳмъ письмѣ, походить зъ формы, въ яку вѳнъ завинувъ дня 5 липня одѣнье Круля. Въ наслѣдокъ того арештовано Круля и теперь вѳдбула ся противъ него розправа. Однако судьѣ присяжни не набрали пересвѣдченя щодо вины Круля и увѳльнили ѥго 6 голосами противъ 6.

— **Львѳвска поліція** вѳдставила вчера арештованыхъ 19 н. ст. падолиста соціялістичныхъ демонстрантѳвъ въ рынку, мѣжь ними и редактора Robotnik-а Френкля, до львѳвского карного суду.

— **Зъ Шамокина въ Америцѣ** одержали мы вѳдъ о. Констанкевича, пароха шамокиньского, оттаке письмо: „Посылаю Вамъ рецепісъ тутешного уряду почтового на рекомендованый листь заадресованый мною по руски до ц. к. староства въ Сяноцѣ въ справѣ одного зъ моихъ прихожанъ, — посылаю на доказъ, якъ тутешни власти шанують языкъ кождои народности. Якъ бачите, на „Registry receipt-ѣ“ [рецепісъ] написано выразно „of *Свѣтлого ц. к. Староства*“. Сповняючій службу урядникъ вѳдкопіювавъ адресу, не сказавши й слова, що не мае [бо, правду сказавши й не може тутъ мати] понятя о рускѳмъ письмѣ. Коли вручивъ менѣ рецепісъ, я зробивъ ему замѣтку, що мавъ трохи клопоту зъ адресою, а вѳнъ менѣ на те: „All right, рѳвне право для всѣхъ!“ Чи не схотѣли бы галицкѣ шовіністы польскѣ взяти собѣ примѣръ зъ американьскихъ урядникѳвъ?...“

— **Зѳ Стрыя** доносить якійсь „Азъ“ до „Галичанина“, мовь-то зъ „Мѣщаньскои Бесѣды“ выступило недавно 13 мѣщанъ длятого, що голова Бесѣды о. Ал. Бобикевичь не одобривъ жаданя кѳлькохъ членѳвъ, щобы постаратись о вѳдправу богослуженя за погибшихъ героѣвъ-Козакѳвъ въ рр. 1593, 1596, 1637, и 1642 [зъ причины, що то були православни]. Не вже жь бы за-для того выступали зъ товариства?

— **Холера.** Дня 19 н ст. падолиста занедужало на холеру въ 61 громадахъ Галичины 87 осѳбъ, померло 51 а выздоровѣло 27. У Львовѣ занедужало сего дня 4 особы, а померло 2; въ львѳвскѳмъ повѣтѣ въ однѳй громадѣ померли двѣ особы. Найсильнѣйше выступае пошесть въ борщѣвскѳмъ повѣтѣ, де въ 12 громадахъ заседужало згаданого дня 33 осѳбъ, а померло 14. — Зъ Золочева доносять, що холера выгасла тамъ вже вѳдъ мѣсяця. Занедужало на неи въ мѣстѣ загаломъ 40 осѳбъ, а зъ тыхъ померло 25. Въ охрестности пошесть ще ширить ся и антіхолеричні средства все въ поготовли.

— **За богохульство** увязнивъ богородчаньскій судъ кѳлькохъ селянъ зъ Ляховець и зарядивъ противъ нихъ карне слѣдство. Увязнено Ивана Волощука, мѣсцевого коваля и трехъ иншихъ селянъ.

— **Дирекція краєвои выставы у Львовѣ** удѣлила въ признаню заслугъ положеныхъ коло пѳднесеня краєвои выставы золотѣ медалѣ: Володисл. Немекши, инжинєрови-механікови у Львовѣ за инсталяцію галѣ машинъ и удержуванье въ руху машинъ та Яндауркови, инжинєрови фірмы Кшіжікъ въ Празѣ за плянъ и переведенье електричного освѣтленя та взѳрцеве удержуванье въ руху свѣтильнои фонтаны.

— **Дрѳбни вѣсти.** Рада мѣста Велички надала почетне горожаньство кн. Ад. Сапѣзѣ. — — Антѳнъ Рубінштайнъ, славный пяністъ и композиторъ россійскій померъ оногды въ Петербурзѣ на серцевый ударъ. — Вѣнчанье п. Володимира Голодьнекого въ панною Евґенією Бѣлецкою, дочкою пароха, вѳдбуде ся въ Страчи коло Янова дня 25 н. ст. падолиста с. р. — Въ Тернополи вѳдбуде ся дня 28 н. ст. падолиста карна розправа противъ селянъ, обжалованыхъ о убійство економа Твардіевича.

Вѣсти зъ еп. станиславѳвскои.

Презенту на опорожнену парохію regiae collationis въ Пасѣчнѳй надало намѣстництво о. Ом. Андроховичеви дотеперѣшному пароховi въ Бѣлковѣ.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 22 падолиста. Архикнязь Кароль Людвикъ, а також много иншихъ князѣвъ, котри прибули на похороны царя, выѣхали зъ Петербурга зъ поворотомъ домѳвъ.

Будапештъ 22 падолиста. Векерле приѣде въ суботу до Вѣдня, де порѣшить ся справа санкціонованя законѳвъ церковно-політичныхъ, або кабінетъ Векерлього подасть ся до дімісіи.

Петербургъ 22 падолиста. Сейчасъ по вѣнчаню переносять ся царскѣ новоженцѣ до Царского села. Царица-вдова выѣздить на Кавказъ до недужого сына Юрія

Римъ 22 падолиста. Парламентъ скликаный на 3 грудня.

Лондонъ 22 падолиста. Японцѣ приспособляють ся до атаку на Портъ-Артуръ зѳ стороны моря.

Надѳслане.

Сообщеніе.

Императорское Россійское Консульство симъ доводитъ до свѣдѣнія Русскихъ поддан ныхъ проживающихъ, или временно находящихся, въ Галиціи, что они имѣютъ прибыть въ Львовъ для принесенія вѣрноподданической присяги Ѥго Величеству Государю Императору Николаю Александровичу въ Среду 16/28 Ноября. Православнымъ собирать ся къ 11 часамъ утра въ Православную Церковь (Францисканская ул., ном. 3), Католикамъ — къ 1 часу въ Церковь Св. Антонія (Лычаковская ул.), Евреямъ — къ 2 часамъ въ синагогу (Tempel Жолкѣвская ул.) 402 2—2

Консулъ Пустошкинъ.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пѳдъ Коперникомъ“ Львѳвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одвазу) поручае у великѳмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокля, дальекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґы, ленты мѣрильни, пйоны, сібелѣ, манометры и т. п. Устроени звѳнкѳвъ електричныхъ. Всякѣ направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовлена зъ провінціи выготовляют точно 148

Ювеліръ ПАНЬКЕВИЧЬ
въ Надвѳрнѳй
поручае ся Всч. Духовеньству
яко
артистъ-малярь. 339 10 0

Ксаверій и Людґарда Будковскѳ
удѣляють лекціи **танцѣвъ** въ приватныхъ домахъ и у власнѳмъ мешканю **Ринокъ ч. 12.**
Записы приймають ся що день и тревають до мая. 390 2—5

Перша ц. к. прив. ФАБРИКА ЛЯМПЪ
Р. ДІТМАРА

Зъ надходячимъ сезономъ маѥ честь звернути увагу Вп. Публики, що заосмотрила свѳй складъ лямпами всякого рода найновѣйшихъ системъ, якъ:

СТОЛОВІ вѳдъ найдешевшихъ ажь до найпишнѣйшихъ сальоновыхъ зъ шовковыми умбрами.

ВИСЯЧІ до робѳтень, фабрикъ, горалень, читалень, реставрацій, ѣдалень, спалень, сальонѳвъ и т. д.

СТѢННІ въ найрѳзнѣйшихъ родахъ, лѣхтарнѣ господарскѣ, до освѣтлюваня мѣстъ, будынкѳвъ войсковыхъ, та будовляныхъ пѳдприѥмствъ.

Особливо звертаю увагу на найлѣпшу систему плоскихъ лямпъ „БАКУ“ рѳзнои величины, вѳдзначаючихъ ся скрѣпленою интензивностію свѣтла и безпечностію передъ експльозією; такожь незрѳвнани доси лямпы **„ФАВОРІТЪ“** и **„АВСТРАЛЬ“** зъ кулистымъ свѣтломъ вызначаючѣ ся бѣлостію и интензивностію полумѣни при дуже малѳй консумціи нафты, котрѣ можна набути въ моѥмъ фабичнѳмъ складѣ по найумѣреннѣйшихъ цѣнахъ.

Остерѣгаю Вп. Публику передъ наслѣдуваньемъ и закупномъ рѳзныхъ лямпъ лихого выробу и заграничнои тандиты, до котрыхъ богато торговцѣвъ вкручуе мои машинки и продае за мои добрѣ и тревалѣ выроби.

Крѳмъ того заявляю, що мои выроби звѣстнѣ зъ доброты и тревалости та що они тѣшать ся свѣтовою славою и я продаю ихъ по дуже приступныхъ фабичныхъ цѣнахъ.

394 1—10 **Р. Дітмаръ.**

НА СЕЗОНЪ ОСѢННЫЙ

Просить ся ласкаво всѣхъ Вп. Гостей выставовыхъ пересвѣдчити ся о дивнѳй дешевости осѣнныхъ и зимовыхъ товарѳвъ, вже спровадженыхъ въ великѳй скѳлькости.

Слѣдуючѣ товары продають ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ доки истнуе запасъ:

1000 модныхъ муфѳвъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·50, 2·— до 5·— зр.
1000 кожуховыхъ шапокъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·80, 2·20 до 4·— зр.
1000 фланельовыхъ и суконныхъ блюзъ осѣнныхъ и зимовыхъ 2·50, 3·— до 6 зр.
500 гальокъ волѳчковыхъ по 2·50 до 4·— зр.
1000 хустокъ Гімаляя, найбѳльшій родъ 1·75, 2·25 до 4·— зр.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ суконокъ на осѣнь и зиму 1·80, 2·50 зр.
1000 модныхъ плащикѳвъ на осѣнь и зиму вѳдъ 4 зр. и высше.
3000 одягѳвъ для хлопчикѳвъ у всѣхъ величинахъ по 1·80, 2·—, 3·— зр. и высше.
Особливѣ новости въ стяжкахъ, воаляхъ, капелюхахъ дамскихъ и дитинныхъ, рукавичокъ глясе, дуньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хустКахъ, панчохахъ, парасоляхѳ до дощу, блюзахъ шовковыхъ и вовняныхъ, шляѳрокахъ, костюмахъ и неґліжахъ надѳйшли власне въ великѳй скѳлькости и доповняють ся щоденно.

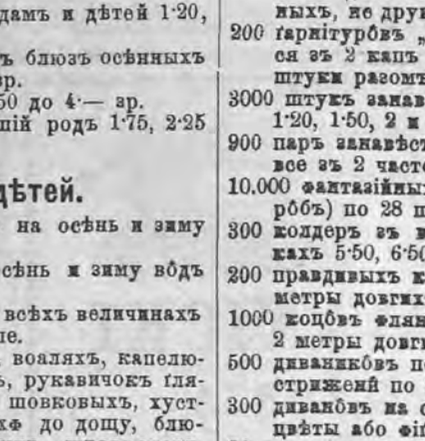
Особливша гуртовна продажь принагѳдна
въ вѳддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимѳвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лѳжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лѳжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (выробъ килимѳвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 гарнітурѳвъ „Louvre“ на лѳжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лѳжка и 1 на стѳлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 гарнітурѳвъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лѳжка, 1 на стѳлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рѳзныхъ краскахъ по 75, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·35, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый выробъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Gtera) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцѳвъ фланельовыхъ въ найлѣпшѳмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диванникѳвъ пѳдъ и надъ лѳжка по 1·50 и 2·25 стрижей по 2·50, 3 и высше
300 диванѳвъ на стѣну зъ перскимъ деселемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванѳвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванѳвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванѳвъ пѳвсальоновыхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкѳвъ хѳдникѳвъ 8—10 метрѳвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкѳръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкѳрки Ангора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 въ імітацією шкѳры тигра 7·50 и высше.
Дивамы сальонни у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портіэры и занавѣсы коронковѣ аже до найлѣпшихъ сортѳвъ.

Всякѣ зъ провінціи надсылани порученя полагоджуе ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ
Зарядъ маґазину AU LOUVRE
4295 188—? **у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.**

Ріхтера скринки зъ камѣнчиками до будовы зъ якоромъ

суть такъ само якъ и перше недостижимѣ; они суть найминлѣйшимъ дарункомъ рѳздвяным для дѣтей по-надъ три роки Они дешевшѣ якъ кождый иншій дарунокъ, бо держать ся довгѣ лѣта и навѣть по довгѳмъ часѣ можуть ще бути доповненѣ и побѳльшенѣ.

Правдивѣ
Скринки якорнѣ зъ камѣнчиками до будовы
се одинока забавка, що найшла загальну похвалу у всѣхъ краяхъ, и котру всѣ, що ѥи знають, поручають зъ пересвѣдченя дальше. Хто ще не знае сеи въ своѥмъ родѣ одиноки забавки и занята для дѣтей, той нехай зажадае вѳдъ пѳдписанои фірмы якъ найскорше присылки нового богато илюстрованого цѣнника и нехай перечитае выпечатанѣ тамъ дуже прихильнѣ оцѣнки — При закупнѣ треба жадати выразно: **Ріхтера якорнои скринки въ камѣнчиками до будовы** и треба звертати кождую скринку безъ якора яко фальшиву; хто сего не зробить може легко одержати менше важне наслѣдуванье. Треба памятати, що лише правдивѣ коробки можуть бути доповненѣ пѳсля пляну, куплене наслѣдуванье буде до доповненя непригѳдне. Правдивѣ якорнѣ скринки зъ камѣнчиками до будовы можна дѳстати по цѣнѣ 35 кр., 70 кр. 80 кр. ажь до 5 зр. и высше
у всѣхъ лѣпшихъ торговляхъ забавокъ.

НОВѲСТЬ! Ріхтера забавки терпеливости: **Яйце Колюмба, Громозвѳдъ, Смиритель гнѣву, Убійникъ примхъ** и т. д. — Цѣна забавки 35 кр. Правдивѣ лише зъ якоромъ.

Ф. Ад. Ріхтеръ и С-ка,
Перша авст. угорска ц. и к. привіл. фабрика скринокъ зъ камѣнчиками до будовы.
Контора и складъ I. Niebelungengasce 4, **ВѢДЕНЬ** фабрика XIII/1 (Hietzing), **Рудольштадтъ** (Туринґія), Ольтенъ, Роттердамъ, Лондонъ Е. С., Новый Йѳркъ 17 Warren Str. 403 1—9

Ножики вѳдъ 35 кр. и высше поручае
ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ
ножѳвникъ у Львовѣ ул. Боимѳвъ ч. 3.
Цѣнники даромъ.

Лижвы найрѳзнѣйшихъ системъ по можливо низькихъ цѣнахъ
4525 *поручае*
ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ
торговля велѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.
Цѣнники илюстрованѣ рѳзныхъ предметѳвъ до розпорядимости

Знаменитый ароматичный
ЧАЙ
поручае вѳдъ 1·40 до 5 зр. за ½ клґ. спеціяльный складъ чаю
АДОЛЬФА ЗІНҐЕРА
у Львовѣ ул. Сикстуска 17.
Высылки почавши вѳдъ одного кільоґр. франко.
407 1 10

Словарь нѣмецко-рускій
Ом. Партицкого
продае товариство „Просвѣта“ по *1 зр.* замѣсть 3 зр.

ПЕРЕПЛЕТНИЧЕ ЗАВЕДЕНЬЕ

Мих Спожарского и Сына.

у Львовѣ при улици Рускій ч. 24.

Симъ маємо честь пригадати Всч. Духовеньству и Комітетамъ церковнымъ, що приймаємо до оправы и ред надходячими святами рóздвяными Євангелія, Служебники и все книги церковнѝ по найнизшóй цѣнѣ. Позаякъ уже часъ короткій, просимо приспѣшити зъ доставою.

Готовѝ книги на складѣ Євангелія, Служебники Помянники, книги Тверезости, Часословы, Молитвословы, Изборники, Метрики и други всѣлякого рода и ин. книги церковнѝ все въ тревалóй оправѣ и по найнизшóй цѣнѣ, — Цѣнники на жаданье даромъ 396 2—12

Знана вóдъ многихъ лѣтъ ц. к. управ. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікерóвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдникóвъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручає старѝ польскѝ сильнѝ горѣвки, дуже добрѝ розолісы, лікеры, румы правдивѝ зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои якости браевѝ спеціялы якъ: Народóвка, Dziennik, Szczutek, Карпатóвка, „Дябелъ“, Помаранчева не солоджена, Ратафія, Деренóвка и т. п. горѣвки управиленаванѝ и одиноко правдивѝ если зъ нашои фабрики спровадженѝ.

Одиноке жерело въ краю для пп. аптикарѣвъ, до побираня алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ вóльного вóдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкóдный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головнóмъ складѣ вод мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Кароля Людвика ч. 29. 401 4—104

ВИНА БОЧКАМИ

впростъ вóдъ продуцентóвъ высилає:

Самороднѝ — Геѓеляйскѝ

за бочку 135 літрову по 70, 80, 90, 100, 120, 130 зр. и высше. (Бочка не зачисляє ся.)

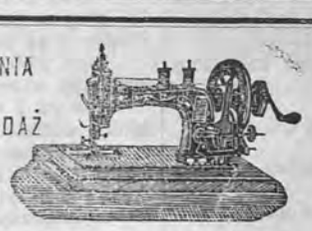
ИНШИЙ бóльше квасковатѝ (некваснѝ) за гектолітеръ по: 30, 40, 50 и 60 зр. (Бочка зачисляє ся по цѣнѣ коштóвъ).

При замовленю просимо подавати докладну адресу и послѣдну стацію зелѣзничу. 116 34—?

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ.

ROK ZAŁOŻENIA
1872
ROCZNA SPRZEDAŻ
750
MASZYN

JÓZEF JWANICKI

LWÓW. HOTEL ŻORZA

CENY MASZYN OD 25 DO 65 RATAMI PO 4 ZŁR. MIE.

PROSZĘ ŻĄDAĆ CENNIKI

AJENCI CHODZĄ
PO DOMACH
Z MASZYNAMI
TYLKO Z FABRYK
ŻYDOWSKICH.

146 32—?

ЧАЙВЪ БРОДАХЪ!

Вóдъ давна звѣстный зъ своеи доброты и запаху правдивый

РОССІЙСКІЙ ЧАЙ

въ торговли

В. АДАМОВИЧА

ВЪ БРОДАХЪ

фунтъ дуже доброго	зр. 1·40
фунтъ найлѣпшого оригін. опакован.	зр 2·50
фунтъ „Имперіяль“ цѣсарскои . .	зр. 3·50
фунтъ высѣвокъ зъ найлѣпш. чаѣвъ	зр. 1·20
кава „Сіріюсъ“ франко 5 кільо . .	зр. 9·50

355 10—52

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Для Вп. пп. архітектóвъ, будóвничихъ и оо. приходникóвъ.

Маю честь повѣдомити Вп. пп., що по окóнченю моимъ сыномъ малярскои академіи у Вѣдни одержали мы до вóдновленя часткового костелъ Пр. Дѣвы Марія, а вóдтакъ до мальованя костелъ св. Антонія, по окóнченю-жь тыхъ робóтъ одержали мы похвальне признанье. Рóзнѝ костельнѝ ескізы можна оглядати у насъ дома.

І. Крупскій и Сынъ

405 1—0 улиця Коперника ч. 14.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. управ. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купує и продає

ВСѢ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ

по курсѣ деннóмъ найточнѣйшóмъ не вчисляючи нѣякои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручає

$4\frac{1}{2}\%$ **листы ипотечнѝ**
5% **листы ипотечнѝ преміованѝ**
5% „ „ **безъ премій**
$4\frac{1}{2}\%$ **листы товариства кредитового земского**
$4\frac{1}{2}\%$ „ **Банку краевого**
$4\frac{1}{2}\%$ **позичку краеву галицку** 3483
4% **позичку пропінаційну галицку**
5% „ „ **буковиньску**
$4\frac{1}{2}\%$ „ **угорскихъ зелѣзниць державныхъ**
$4\frac{1}{2}\%$ „ **пропінаційну угорску**
4% **угорскѝ облігаціи индемнізаційнѝ**

а всѣ тѝ паперы Контора вымѣны Банку ипотечного все купуе и продае

по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймає вóдъ П. Т. купуючихъ всѣлякѝ вылосованѝ а вже платнѝ мѣсцевѝ паперы цѣнни, такожь запавшѝ купоны за готóвку, безъ нѣякого вóдчисленя, а замѣсцевѝ лишь за вóдчисленьемъ справедшихъ коштóвъ.

До ефектóвъ у котрыхъ выйшли купоны, доставляє новѝ аркушѣ купоновѝ, за зворотомъ коштóвъ, котрѝ самъ поносить

РОБÔТНЮ ДАМСКИХЪ ОДЯГÔВЪ

отворила у Львовѣ, ринокъ 29, І. поверхъ

Емилія Соколовска

ученица Ворта.

Науку крою и шитя удѣляє практичною методою. Приймає сукнѣ до скроєня. Формы продають ся.

Ласкавѝ замовленя выготовляє по умѣреныхъ цѣнахъ.

386 **Поручає ся Вп. Публицѣ.** 5—8

РОБОТНЯ

ЕМА МЯРКА

Львóвъ, улиця Сикстуска ч. 4

одна зъ першорядныхъ, приймає всякѝ роботы, входячѝ въ обсягъ дамского кравецтва, якъ:

Осѣннѝ сукнѣ, зимовѝ и вечерковѝ, жакеты, шубы, ретонды и пелерины та выбóръ готовыхъ дитинныхъ суконь.

Приймає ся такожь замовленя на выправы зъ провінціи, полагоджуючи все на варшавскій ладъ.

Удѣляє ся такожь лекціи крою. 406 1—10

На жаданье продає ся парискѝ формы.

УЧИТЕЛЬ

орґанъ руского товариства педаґоґічного двотыжденникъ педаґоґічно-науковый, выходить вóдъ 1 червня 1889 р. у Львовѣ ул Вóрменьска ч. 2., Предплата на цѣлый рóкъ 3 зр., на пóвъ року 160 кр. на чверть року 1 зр.

Старѝ

40% чистого зыску для

ВДÔВЪ И СИРÔТЪ

по священикахъ

всѣхъ трехъ Епархій.

приймають ся

Одинъ удѣлъ 5 зр. и 50 кр. вписове.

Поручає ся

ТОВАРИСТВО

для выробу и торговлѣ

РИЗЪ ЦЕРКОВНЫХЪ

ВЪ

САМБОРѢ.

Сплата ратами допускає ся.

ФЕЛОНЫ

ВДОВЫ И СИРОТЫ

по священикахъ

Выробомъ ризъ занимаютъ ся выключно

282 1—52

до направы

Рухъ поѣздóвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 мая 1894 пóсля годинника середно-европейского.

Приходять до Львова зъ	поспѣшний	особовий			Вóдходять зѳ Львова до	поспѣшний	особовий		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	2^{32}	5^{25}	9^{00}	6^{10}	Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	2^{24}	10^{10}	4^{50}	10^{35}
Варшавы	—	5^{25}	9^{00}	—	Варшавы	—	10^{10}	4^{50}	—
Хабóвки (Закопаного) на Перемышль, Ряшевъ, або Тарнóвъ	2^{32}	—	—	—	Хабóвки (Закопан.) на Тарнóвъ або Ряшевъ	—	10^{10}	—	
Хабóвки (Закопаного) на Ряшевъ або Тарнóвъ		5^{25}	—	—	Хабóвки (Закопан.) на Ряшевъ або Перемышль	—		4^{35}	—
Хабóвки (Закоп.) на Стрый	—	—	3^{34}	—	Хабóвки (Закоп.) на Стрый	—		9^{50}	7^{10}
Мушины, Криницѣ, Жеґестова на Тарнóвъ		—		9^{00}	Мушины Криницѣ, Жеґестова на Тарнóвъ або Ряшевъ		10^{19}	—	—
Мушины Криницѣ Жеґестова на Ряшевъ або Тарнóвъ	—	5^{25}	—	—	Мушины Криницѣ, Жеґестова на Тарнóвъ (вóдъ $^{1}/_{8}$ включно до $^{30}/_{9}$)		—	—	6^{55}
Мушины Криницѣ Жеґестова на Тарнóвъ (в. $^{1}/_{8}$ до $^{30}/_{9}$)	—		9^{00}	—	Мушины, Криницѣ Жеґестова на Тарнóвъ	—		4^{50}	—
Мезе-Ляборцъ Щавного-Куляшного на Перемышль		—	9^{00}	—	Мушины, Криницѣ на Стрый			—	7^{10}
Надберезя и Тарнобжеґа	—	—	6^{00}	—	Мезе-Ляборцъ, Щавного-Куляшного на Перемышль			—	6^{55}
Пóдволочискъ и Бродóвъ (на дворець гол.)	21^{7}	9^{29}	9^{10}	5^{45}	Надберезя и Тарнобжеґа		10^{10}	4^{50}	—
Пóдволочискъ и Бродóвъ (на дворець Пóдзамче)	1^{58}	9^{13}	8^{45}	19	Пóдволочискъ и Бродóвъ (зъ дворця гол.)	08	$^{3}44$	9^{40}	10^{20}
Сучавы	9^{40}	—	7^{37}	12^{27}	Пóдволочискъ и Бродóвъ (зъ дворця Пóдзамче)	3^{22}	2^{56}	$^{7}0^{5}$	10^{27}
Кимполюнга	9^{40}	—	7^{37}	—	Сучавы	3^{15}	—	10^{05}	2^{55}
Радóвцевъ	9^{4}	—	7^{37}		Чорткова на Галичъ	—	—	—	2^{55}
Бергомета и Чудина	9^{40}	—	—	—	Гусятина на Галичъ	15		—	—
Новоселицѣ	9^{40}	—	7^{37}	—	Слободы рунгур. Копальнѣ			10^{15}	—
Слободы рунгур. Копальнѣ	9^{4}	—	—	—	Новоселицѣ	6^{15}		—	—
Гусятина на Галичъ	9^{40}	—	7^{37}	—	Бергомета н. С. и Чудина	6^{15}	—	—	—
Чорткова на Галичъ	—			12^{27}	Радóвцевъ	6^{15}		10^{15}	—
Борислава	—		3^{08}	12^{10}	Кимполюнга	6^{15}		—	2^{55}
Белзца	—	—	—	4^{45}	Сокаля			9^{30}	6^{45}
Сокаля	—	—	7^{48}	4^{45}	Белзца	—	—	9^{20}	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова на Стрый)	—	—	5^{34}	12^{10}	Борислава на Стрый		—	5^{40}	9^{50}
Стрыя и Сколього	—	—	8^{47}	—	Лавочного (Мункача, Серенча, Мішкольца, Пешту) и Хирова на Стрый	—	—	5^{40}	—
Сколього, Хирова, Станиславова на Стрый	—	—	2^{02}		Станиславова, Долины, Болохова на Стрый	—		—	9^{50}
Гребенова (вóдъ $^{10}/_{7}$ включно до $^{30}/_{8}$)	—	—	2^{02}	—	Сколього и Хирова на Стрый	—		—	9^{50}
Бруховичъ (вóдъ 12 мая почавши ажь до вóдкликаня)	—	—	8^{10}	—	Стрыя и Сколього	—		—	3^{05}
					Гребенова (тóлько вóдъ $^{10}/_{7}$ включ до $^{30}/_{8}$)	—	—	—	9^{50}
					Бруховичъ (почавши вóдъ 12 мая ажь до вóдкликаня)			3^{30}	—
					Зимнои-воды (почавши вóдъ 12 мая ажь до вóдклик.)	—	—	3^{42}	—

Розклады ѣзды въ видѣ кишеневóмъ можна достати въ бюрахъ информаційныхъ, касахъ стаційныхъ и у кондукторовъ

*) Годины печатанѝ грубыми черенками означують пору нóчну вóдъ год. 6-ои вечеромъ до год 5-ои 59 мін. рано. Въ бюрѣ информаційномъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Вѣдни (улиця Іоанна 29) якъ такожь въ бюрѣ информаційномъ ц. к. австр зелѣзниць державныхъ у Львовѣ (улиця Третого мая ч. 3, готель Імперіяль), удѣляє ся устныхъ або письменныхъ обясненъ въ справахъ дотычно служby на ц. к австр. зелѣзниць державныхъ. О сколько пóдручники дозволяють, засягнути тамъ-же можна информацій вóдносячихъ ся до решты австро-угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць. Въ бюрахъ информаційныхъ продає ся выдавани черезъ ц. к. австр. зелѣзницѣ державнѝ білеты до ѣзды и зшитки зуставлюваныхъ посвѣдчень до ѣзды якъ такожь тарифы. 4980

Мужеску Безсильнóсть

выкликану именно страшными наслѣдками тайныхъ грѣхóвъ молодости и розпусти, усуне напевно и на довго одинока, розширена въ многихъ выданяхъ илюстров. книга

Самсохорона д-ра Ретава

Российске выданье: 1 зр.
Польске выданье: 1 зр.
Нѣмецке выданье: 2 зр.

Тысячѣ людей найшли въ нѣй поясненя своихъ недугъ и направили свои мужескѝ силы при помочи вказаного въ книжцѣ способу лѣченя. По одержаню франко належитости, высилає ся франко книга въ кувертѣ магазиномъ выдавцѣвъ Р. Ф. Бірей въ Липску. (R. F. Bierey's Verlagsbuchhandlung in Leipzig.) 7—36 333

До моихъ Вп. П.Т. Гостей!

При нанѣшнѝ нечестнѝ конкуренціи дуже тяжко для необзнаного дѣйстно добрѝ товары дешево купити. Длятого звертаю увагу П. Т. Публики на мѝй склепъ, звѣстный вóдъ многихъ лѣтъ зъ найсовѣстнѣйшои услуги и найдешевшихъ цѣнъ та поручаю мѝй богато заосмотреный складъ одягóвъ мужескихъ, хлопячихъ, дитинныхъ, уніформóвъ и одягóвъ для Всч Духовеньства. 4095

Замовленя пóсля мѣры выготовлюють ся въ найкоротшóмъ часѣ якъ найлѣпше.

Зъ поважаньемъ

Давидъ Шварцвальдъ

у Львовѣ, площа Капітульна 3.

Кравецка робóтня

при улици Третого мая ч. 2

въ СТАНИСЛАВОВѢ

приймає

всякѝ замовленя входячѝ въ обсягъ кравецкій якъ для Вп. Публики цивільнои такъ и для Всч. Духовеньства.

Приймає такожь

роботы войсковѝ.

Роботу, що не подобає ся, вымѣнюю.

298 14—52 Зъ поважаньемъ

Петро Геркоперецъ.

Дентистъ

Д-ръ С. Райнгольдъ

365 мешкає теперь 14—39

при улици Сикстускóй, ч. 21.

Спеціялістъ

недуги ухъ, носа и горла

Д-ръ І. Райнгольдъ

364 мешкає теперь 14—39

при улици Сикстускóй, ч. 21.

При закупнѣ товарóвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и одвѣчальный редакторъ: Иванъ Белей. Папѣръ зъ фабр. Черлянькон. З друкарнѣ Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднаренкого

Ч. 253. Львôвъ, Пятниця 11 (23) падолиста 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских свят) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитших повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газет ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитость за инсераты платить ся у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлий рôкъ	18 зр.	на цѣлий рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлий рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вертають ся лише на попереднє застереженьа. — Реклямації неопечатані вôльні вôдъ порта.

Поединоке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошення принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрічка инсератовôго а въ рубриці „Надісланє“ по 20 кр. в. а

Надіки тисячь ак по 10 кр. пôдъ оттиском.

Справы парляментарнѣ.

Справу реформы выборчои, а тымъ самымъ и ситуацію парляментарну, держить въ своихъ рукахъ гр. Гогенвартъ и вôдъ него зависить, чи взагалѣ реформа выборча побачить свѣтло денне, а не потоне въ мори конференцій и проектôвъ, Правительство побачило, що дотеперѣшный способъ акціи въ справѣ реформы не доведе до нѣякого позитивного результату; выява гадокъ мужѣвъ довѣря на конференціяхъ не лишь не причинила ся до посуненя справы, але причинила ся до роздору въ коаліціи, бо поодинокій клюбы якъ н. пр коло польске задемонстрували противъ своихъ мужѣвъ довѣря, котрѣ тымъ самымъ були приневолєнѣ заявляти лишь свои особистѣ гадки, а не цѣлого сторонництва, въ справѣ реформы. Зъ огляду на се, правительство порѣшило не скликувати бôльше конференцій, лишь выготовити власный проектъ реформы выборчои, котрый, пôсля информацій Czas-y, маѣ бути предложеный вже въ слѣдуючôмъ тыждни. Якій же субстратъ буде мати правительство до свого проекту? Могло бы мати, або попереднѣ проекты реформы: свôй, гр. Гогенварта и пос. Бернайтера, або новѣ проекты: гр. Гогенварта и пос. Рутовского. Попереднѣ проекты реформы, що выринули на початку с. р, вже такъ мовь бы перепали, бо правительство нѣ слôвцемъ не згадуе про свôй проектъ, гр. Гогенвартъ зрѣкъ ся на конференціяхъ свого проекту, а лѣвиця анѣ не тыкае анѣ не обстае за проектомъ Бернайтера. Натомѣсть приходять два новѣ проекты. Пос. Рутовскій вôдребавъ проектъ правительства, але пороблєнѣ въ нѣмъ змѣны не суть такъ есенціональнѣ, щобы чи то правительство не могло пôзнати своєи дитины, чи то сторонництва коаліційнѣ мали згодити ся на сей проектъ теперь, коли того не хотѣли зробити въ мартѣ с. р., и длятого не маѣ вôнъ великого выгляду на успѣхъ. Гр. Гогенвартъ занявъ прінціпіяльне становище: не хоче згодити ся на нѣяку змѣну въ теперѣшнôй системѣ заступництва интересôвъ и длятого новѣ мандаты робôтничѣ хоче втиснути въ орґанізацію палатъ, при чôмъ зновъ не даѣ робôтникамъ окремѣ палаты робôтничѣ, лишь орґанізуе ихъ въ секціи при истнуючихъ палатахъ торговельно-промысловыхъ. Проектъ гр. Гогенварта принятый доси симпатично лишь двома чинниками: февдалами и правительствомъ, а властиво репрезентантомъ єго кн. Віндішґрецомъ, котрый, якъ говорять, мавъ зъобовязати ся, що не предложить проекту реформы, на котрый бы попередно не згодивъ ся гр. Гогенвартъ. Єсли бы та послѣдна вѣсть показала ся правдивою, то справдѣ годѣ було бы вытолкувати цѣлои доси вôдгрываної комедіи зъ конференціями, проектами и т. п., а треба було сказати: коаліцію принимай проектъ Гогенварта, бо инакше не буде реформы выборчои – и цѣла справа була бы скôнчена.

Въ послѣдньôй хвили розпущено поголоску, що кн. Віндішґрецъ зажадае вôдъ сторонництвъ коаліційныхъ, щобы предложили свои проекты реформы, а се буде субстратомъ до правительственного проекту. Безперечно, що така дорога могла бы ще найпевнѣйше довести до цѣли, але вже зъ горы можна бути певнымъ, що при теперѣшнôмъ складѣ парляменту не доведе до цѣли. Проекты трехъ сторонництвъ коаліційныхъ мусять нагадувати байку про птаха, шупака и рака, и єсли не удало ся на конференціяхъ довести до порозумѣня, то и проектъ правительства не зможе вытягнути екстракту. Впрочôмъ сама засада, на котрôй злучили ся три сторонництва въ коаліцію, утрудняе въ великôй мѣрѣ цѣлу акцію, бо сторонництва злучивши ся на засадѣ неґативнôй: хоронити взаимно свôй станъ посѣдання, не способнѣ до нѣякого позитивного кроку въ передъ. Длятого дуже можливо, що реформа выборча — єсли она справдѣ лежить на серци рѣшаючимъ кругамъ парляментарнымъ — може розбити цѣлу коаліцію.

Чи зарадять тôй евентуальности „обѣды коаліційнѣ“, дѣ при чарцѣ вина забуваесь на злиднѣ? Намъ выдае ся, що нѣ — хочь суть такѣ оптімісты, що хотѣли бы тѣ обѣды поставити по-надъ интересы и справы народôвъ Про такій обѣдъ коаліційный доносять зъ Вѣдня до Gaz. Narodow-ои ось якъ: „Неначе на доказъ, що мѣжь проводирами кола польского а клюбу Гогенварта не истнуе нѣяка рôзница гадокъ а тымъ бôльше непорозумѣнье, при обѣдѣ коаліційнôмъ сидѣли гр. Гогенвартъ и п Залескій побôчь себе въ найлѣпшôй згодѣ и бавили ся сердечнымъ балаканьемъ. Сей обѣдъ коаліційный, въ котрôмъ взяли участь всѣ міністры, зъ выимкою Яворского и Вельзерсгаймба, вôдтакъ 28 Полякôвъ, 2 Русинôвъ, 23 зъ сполученои лѣвицѣ, 13 зъ клюбу Гогенварта, перейшовъ вельми оживлено, хочь не пôдношено на нѣмъ нѣякихъ тоастôвъ и старанно омынано розмовы о політицѣ“. Де згода при обѣдѣ коаліційнôмъ — тамъ миръ и тишина що-до справъ народôвъ...

Справы краєвѣ.

[Пôльги леґалізаційнѣ въ ґіпотечныхъ справахъ дрôбочныхъ.]

Законъ державный зъ 5 червня 1890 р. впровадивъ въ ґіпотечныхъ справахъ дрôбочныхъ, котрыхъ вартôсть не перевышае квоты 100 зр., пôльгу въ тôмъ напрямѣ, що леґалізація судова або нотаріяльна, яку законъ до впису ґіпотечного вымагаѣ, може бути заступлена пôдписомъ двохъ вѣрогôдныхъ свѣдкôвъ, котрѣ мають ствердити, що той, котрого пôдпись яко правдивый потверджають, есть имъ особисто знакомый. Але що при дебатахъ въ радѣ державнôй надъ згаданымъ закономъ пôднесено сумнѣвы, чи такій законъ буде дѣйстно у всѣхъ краяхъ, именно въ тыхъ, де степень просвѣты есть низькій, добродѣйствомъ для люду — помѣщено въ законѣ державнôмъ постанову, що соймы мають законами краєвыми унормувати, чи и до якои степени уважають пôльги леґалізаційнѣ пожиточными.

Галицкій выдѣлъ краєвый засягнувъ въ тôй справѣ опінін высшихъ судôвъ, палатъ нотаріяльныхъ и адвокатскихъ та радъ повѣтовыхъ и на основѣ тои опінін предложивъ соймови ще въ 1893 р. и зъ початкомъ с. р. внесенье, що заступленье примусу леґалізаційного въ справахъ ґіпотечныхъ приватными документами було бы шкôднымъ для нашого люду, а то зъ огляду на низькій степень просвѣты люду и за-для того, що мѣжь людомъ розвивають шкôдну дѣяльность покутнѣ писарѣ и лихварѣ Такои самои гадки була соймова комісія правничa. Помимо того, соймъ невеликою бôльшостію ухваливъ инакше и поручивъ выдѣлови краєвому предложити проектъ закона о пôльгахъ леґалізаційныхъ въ справахъ не переходячихъ вартости 50 зр

Выконуючи се порученье сойму ухваливъ выдѣлъ краєвый предложити соймови проектъ закона краєвого о вписахъ до книгъ грунтовыхъ на основѣ приватныхъ документôвъ въ ґіпотечныхъ справахъ дрôбочныхъ. Пôсля проекту выдѣлу краєвого, справы ґіпотечнѣ треба по мысли §. 1. зак. зъ 5 червня 1890 р. уважати дрôбочными тогдѣ, єсли въ документѣ приватнôмъ, на основѣ котрого маѣ бути осягненый вписъ до книгъ грунтовыхъ, квота вѣрительности, цѣна або вартôсть недвижимости, або взагалѣ право, котре маѣ бути предметомъ впису до книгъ грунтовыхъ, суть означенѣ и безъ вôдсотокъ та бôчныхъ належитостей не перевышають квоты 50 зр. Законъ маѣ вôйти въ житье зъ днемъ єго оповѣщеня. Выдѣлъ краєвый, предкладаючи повышшій проектъ закона, пôдносить въ своѣмъ справозданю, що робить се въ наслѣдокъ ухвалы соймовои, однакъ пригадуе, що якъ выдѣлъ краєвый такъ и соймова комісія правничa заявили ся противъ введеня въ нашôмъ краю закона державного зъ 4 червня 1890 р., котрый то законъ, хочь и признае деякѣ пôльги леґалізаційнѣ въ ґіпотечныхъ справахъ дрôбочныхъ, то однакъ — пôсля гадки выдѣлу краєвого — для нашого краю есть невôдповѣдный, а навѣть мôгъ бы бути шкôдный.

Реформа выборча а клюбъ рускій.

„Bidnou roli hraje ruský klub... въ справѣ реформы выборчои“ — телеґрафувавъ передъ кôлькома днями зъ Вѣдня допысуватель Narodn-ихъ List-ôвъ. И справдѣ „бѣдна“, – тота єго роля.

По тыхъ заявахъ, якѣ рада державна чула попереднои сесіи — зъ однои стороны зъ устъ посла Вахнянина, зъ другои зъ устъ головы кола польского п. Залеского, зъ третьои зъ устъ міністрôвъ кн. Віндішґреца и д-ра Плєнера, — деякѣ наивнѣ мѣжь Русинами почали уявляти собѣ, що ось-то вже сей найновѣйшій курсъ політики рускои принесе благодать для Руси, — що ось-то клюбъ рускій, позбувшись представителѣвъ політики независимои [послôвъ Романчука и Телишевского] буде мати вôдъ теперь повне довѣріе на всѣ боки а голосъ єго мати-ме повагу въ кругахъ правительственнои коаліціи и самого правительства. Мы — якъ нашѣ читателѣ знають — не вѣщували зъ того всего нѣчого лучшого для Руси, а навпаки, на основѣ заявы п. Залеского констатували мы, що тутъ иде нѣ о щось бôльше, нѣ менше, якъ о зданье Русинôвъ на ласку й неласку Полякôвъ.

Вôдъ тои хвилѣ уплыло вже де-що часу. Послы руского клюбу за весь той часъ выявили правдиво взôрцеву льояльнôсть коаліційному правительству. Не було выпадку, щобы котрый зъ нихъ бодай разъ пôднѣсъ руку противъ чого-небудь на перекôръ интенцій правительства, а посолъ Вахнянинъ, голосувавши — якъ вѣдомо — навѣть противъ знесеня стемпля дневникарского [мѣжь тымъ, якъ єго товарищѣ усунулись вôдъ голосованя], зложивъ доказъ можливо найбôльшои льояльности. Вже тымъ самымъ не мôгъ клюбъ рускій увôйти въ яку-небудь колізію зъ правительственною коаліцією и зъ-окрема ще зъ коломъ польскимъ, — противно, льояльнôсть єго зъ-вôдъ усюдъ квітовано похвалами.

А все-таки, коли прийшла така важна справа, якъ реформа выборча, — про той такъ льояльный клюбъ рускій анѣ правительство анѣ коаліція правительственна не пытали — радили й конферували зовсѣмъ не оглядаючись на него — мабуть пôсля польскои пословицѣ: pan z panem zna się, a chłopowi zasię... Се, очевидно, мусѣло заболѣти членôвъ руского клюбу, а певно найбôльше посла Вахнянина. Отже й появили ся въ самъ розгаръ конференційный насамперед ляконічнѣ вѣсточки про огôрченье въ рускôмъ клюбѣ зъ тои причины, що правительство нѣкого зъ руского клюбу не покликуе на конференціи. Очевидно въ тôмъ дѣлѣ правительство здалось на волю Полякôвъ и мабуть анѣ оно, анѣ другѣ сторонництва правительственнои коаліціи не були бы мали нѣчо проти того, якъ бы коло польске було впровадило на конференцію такожь представителя руского клюбу. Однакожь коло польске выявленого огôрченя въ рускôмъ клюбѣ не взяло собѣ до серця анѣ крихты, бо конференціи минули безъ участи въ нихъ представителя руского клюбу. Въ дневникахъ були вѣстки, що пос. Вахнянинъ навѣть переговорювавъ въ тôй справѣ зъ презесомъ кола п. Залескимъ а вôдтакъ зъ самымъ президентомъ міністрôвъ, та не мôгъ вдѣяти нѣчого. [Кн. Віндішґрецъ — не знаемо, на скôлько вѣрно подають дневники — мавъ п. Вахнянинови вôдповѣсти, що клюбъ рускій властиво ще не приступивъ формально до коаліціи.] Конець же всѣхъ тыхъ „похожденій“ выйшовъ дуже цѣкаво: „На послѣдньôй конференціи правительства зъ мужами довѣрія коаліційныхъ сторонництвъ презесъ польского кола Залескій подавъ до вѣдомости міністерства поданѣ черезъ него посломъ Вахнянином бажаня въ справѣ реформы выборчои.“ [„Zaleski brachte die ihm vom Abg. Wachnianin mitgetheilten Wünsche bezüglich der Wahlreform dem Ministerium zur Kenntniss“ — *Neues Wiener Journal* зъ 19 с. м. „Na včerejší konferenci předseda polského kola Zaleski přečetl požadavky ruských Galičanů, které mu sděleny byly poslancem Vachňaninem“ — *Národní Listy* зъ 19 с. м.]

Приймаючи, що вѣсть ся правдива, позволяемо собѣ на той выпадокъ зробити до нея кôлька замѣтокъ. Насамперед впадае въ очи: чому лишь оденъ членъ клюбу въ такъ важнôй справѣ подавъ дотычнѣ бажаня до вѣдомости правительству черезъ презеса кола польского? Чей-же голосъ пятьохъ послôвъ все-таки бôльшу бы мавъ вагу, нѣжь голосъ одного. По друге, єсли се выйшло зъ волѣ клюбу, то дивно, що клюбъ не мôгъ чомусь самъ безпосередно подати тѣ бажаня міністерству, тымъ бôльше, що за давнѣйшого клюбу въ мартѣ с. р. высказали безпосередно кн. Віндішґрецови послы Романчукъ и Пôдляшецкій потребы и жаданя Русинôвъ въ справѣ реформы выборчои зъ припорученя и въ имени клюбу. Вкôнци мусимо запытатись: не вже-жь п. Вахнянинъ чи нинѣшный клюбъ рускій на серіо уважають найвôдповѣднѣйшимъ своимъ посередникомъ — презеса кола польского?!

Куды кинь, усе клинъ. . длятого намъ не хоче ся навѣть вѣрити, щобы наведена высше вѣсть дневникôвъ N. W. Journal и Nar. Listy була правдива, и мы сподѣваемо ся, що п. Вахнянинъ, дементувавши вже неодно, и сесе здементуе.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Соймъ галицкій буде скликаный на день 17 грудня. Заходы выдѣлу краєвого щобы сесія була вôдкрыта ажь по рускихъ святахъ рôздвяныхъ, не увѣнчались успѣхомъ.

Д-ръ Юл. Ґреґеръ зложивъ свôй мандатъ до сойму, а заразомъ выступивъ зъ комітету екзекутивного сторонництва молодоческого. Д-ръ Ґреґеръ бувъ посломъ зъ округа сѣльского Виногради-Карлôвъ, а що зъ того округа выходили найзнатнѣйшѣ мужѣ ческѣ, якъ Паляцкій, Ріґеръ, то теперь буде кандидувати д-ръ Герольдъ, котрый зложивъ свôй мандатъ зъ округа Айле. Д-ръ Ґреґеръ обмежаѣ свою дѣяльнôсть на публицистику, бо есть головнымъ редакторомъ Nar. List-ôвъ. — Клюбъ молодо-ческій выбравъ своимъ презесомъ д-ра Енґеля, бо доси занимали сей урядъ по черзѣ провізорично всѣ члены клюбу.

Про демонстрації въ Дебречинѣ для Франца Кошута розповѣдаѣ Pester Lloyd такъ: На пирѣ першій тоастъ пôднѣсъ кальвіньскій пасторъ Тотъ въ честь короля. Музика циганьска замѣсть имну вôдограла звѣстну уличну пѣсню, котрои змѣсту годѣ навести. Присутнѣ сидѣли въ часѣ того тоасту, а пôдчасъ звуку тои пѣснѣ встали и вже такъ стоючи выслухали тоасту Кіша въ честь Франца Кошута. Цыганы запытанѣ, длячого грали ту пѣсню, вôдповѣли, що „такъ паны велѣли“. — Въ соймѣ угорскôмъ поставивъ пос. Бусбахъ интерпеляцію: 1) Чи вôльно, щобы пôдданый чужои державы (Францъ Кошутъ єсть пôддaнымъ италійскимъ) въ нашôй вôтчинѣ робивъ прогульки політичнѣ и нарушавъ на публичныхъ мѣсцяхъ основнѣ законы та аґітуючи противъ тыхъ законôвъ короны угорскои нарушавъ спокôй краю? 2) Чи міністеръ судôвництва зарядивъ слѣдство въ тôй справѣ. — По тôй интерпеляціи промовляли поодинокѣ послы въ имени своихъ сторонництвъ, заявляючи обуренье на цѣлу сю подѣю, а пос. Ковачь зô скрайнои лѣвицѣ, участникъ бенкету, рôвножь прилучивъ ся до тыхъ заявлень, додаючи, що цѣла подѣя выйшла зъ непорозумѣня и похибки. Вôдповѣди міністрôвъ приняли интерпеляты до вѣдомости.

——

Въ парламентѣ французкôмъ вôдбула ся на двохъ засѣданяхъ цѣкава дебата надъ соціялістичною интерпеляцією Юліяна Ґеседа. Рада громадска въ Рубе ухвалила отворити аптику людову и бюро до безплатного удѣляня правничихъ информацій, а правительство уневажнило ту ухвалу. Президентъ кабінету Діпі вôдповѣвъ, що правительство хотѣло спинити першу практичну пробу колективізму, бо пôдъ покрывкою институцій гуманітарныхъ ходило радѣ громадскôй въ Рубе вытворити прецеденсъ до колективістичнои методы економічнои. Вôдтакъ въ промовахъ инших послôвъ вела ся академічна полеміка о колективізмѣ, вкôнци палата 355 голосами противъ 177 приняла внесенье, осуджаюче доктрины колективізму.

НОВИНКИ.

— **Проф. Михайло Грушевскій** буде держати привлюдній вôдчиты зъ руской исторіи для членôвъ Руского товариства педаґоґічного. Першій вôдчитъ вôдбуде ся вô вторникъ [27 с. м.], другій въ пятницю [30 с. м.] въ будынку руской ґімназіи въ сали III. б. Всѣ дальшій вôдчиты будуть вôдбувати ся що пятницѣ о тôмъ самôмъ часѣ и въ тôмъ-же мѣсци. На сій вôдчиты запрошує всѣхъ Вп. членôвъ товариства педаґоґічного — *Выдѣлъ.*

— **Поминальне богослуженье за упокôй бл. п. Омеляна Огоновского** вôдбуде ся въ Коломыи дня 8 н. ст. грудня, устроене заходомъ тамошныхъ Русинôвъ. Въ часѣ богослуженя буде выголошена проповѣдь.

— **Загальній зборы „Народнои Волѣ“**, руского радикального політичного товариства, вôдбудуть ся дня 2 н. ст. грудня въ Снятинѣ въ ратушевôй сали о 2-ôй годинѣ зъ полудня. На дневнôмъ порядку стоить: 1) Справозданье выдѣлу и 2) найближшій выборы.

— **Зъ Коломыи пишуть намъ:** Пригадуємо, що въ недѣлю дня 25 н. ст. падолиста вôдбудуть ся устроюваній тов „Родина“ вечерницѣ зъ вôдчитомъ п. Нат. Кобринськои. Вечерницѣ вôдбудуть ся въ ратушевôй сали.

— **Зъ Черновець** доносять, що вô второкъ дня 20 н. ст. падолиста складали ґр. Ґоесови свои желаня: духовеньство, урядники и учителѣ зъ нагоды его именованя президентомъ Буковины. Зъ Русинôвъ явили ся у ґр. Ґоеса послы д-ръ Смаль-Стоцкій и Пигулякъ та о. Келест. Костецкій въ имени греко кат. духовеньства.

— **Жовкôвскій староста п. іосифъ Лянкевичь** именованый радникомъ намѣстництва и переносить ся до Львова, де обôймє при краєвôй радѣ шкôльнôй референтъ справъ адміністраційныхъ и економічныхъ.

— **Депутація орґаністôвъ.** Сими днями прибула до Вѣдня депутація товариства орґаністôвъ пôдъ проводомъ Людвика Стирны зъ Ярослава. Депутація удала ся до польскихъ послôвъ и кс. Пасторъ, кс. Хотковскій и Леваковскій завели ви до міністра Мадейского, щобы ему представити сумне положенье галицкихъ орґаністôвъ. Ихъ екзистенція цѣлкомъ незабезпечена, они выключно зависять вôдъ пароха, а на случай недуги або въ старости лишають ся безъ хлѣба. Депутація просила, щобы при полагодженю конкуренційного закона управильнено законно ихъ становище яко помôчникôвъ духовного стану. Міністеръ Мадейскій приймивъ депутацію дуже прихильно и обѣцявъ увзгляднити бажаня орґаністôвъ, бо знає ихъ сумне положенье.

— **Щедрый даръ.** Вп. о. Юзвиньскій парохъ Боринничь жертвувавъ на руки Впреосв. митрополита 1000 коронъ, призначуючи 800 коронъ на львôвскій вдовичо-сиротиньскій фондъ, 100 коронъ на служебницѣ и 100 коронъ на дѣвочій институтъ сс. Василіянокъ у Львовѣ.

— **Змѣна власности.** Маєтность Дусанôвъ, въ повѣтѣ бережаньскôмъ, простору 220 морґôвъ, купивъ Здіславъ Обертиньскій вôдъ Володислава Чайковского за 27.500 зр.

— **Нагороды на львôвскôй краєвôй выставѣ.** Дирекція выставы вже зачала розсилати похвальній листы а почетній дипльомы и медалѣ (золотій, срѣбній и бронзовій) будуть поза-львôвскимъ выставцямъ розсиланій въ грудни. Мѣсцевій выставцѣ будуть вôзванй, щобы зголосили ся по медалѣ въ грудни.

— **Мѣжь Львовомъ а Варшавою** наступить небавомъ безпосередне зелѣзниче полученье. Въ тôй справѣ пишуть зъ Петербурга: Департаментъ зелѣзницъ дозволивъ завести безпосередну комунікацію мѣжь Варшавою а Львовомъ въ той способъ, що зелѣзничій шлях надвисляньскій буде продовженый вôдъ Люблина до Белзця въ Галичинѣ. Въ наслѣдокъ того скоротила-бъ ся дорога зô Львова до Варшавы на 7 до 8 годинъ поспѣшнымъ поѣздомъ, мѣжь тымъ якъ теперь треба ѣхати на Краковъ около 20 годинъ.

— **Продажь дôбръ.** Россійскій часописи доносять, що величезній добра, власность ґр. зъ Потоцкихъ Ржевускои а по другôмъ подружю кн. Четвертиньскои, продано послѣдными часами. Цѣла посѣлость лежить въ уманьскôмъ повѣтѣ кіевскои ґубернiи и обôймає 19.000 десятинъ (38.000 морґôвъ) простору. Хто купивъ сю маєтность, не пишуть часописи, однако здаєть ся перейшла она въ россійскій руки.

— **Фабрика цукру въ Заболотовѣ.** Сими днями вôдбули ся въ тôй мѣсцевости зборы властителѣвъ бôльшои посѣлости въ справѣ заснованя новои фабрики цукру. Зборы були скликанй на основѣ ухвалы членôвъ коломыйского вôддѣлу господарского товариства. Удѣлы на основный фондъ дôйшли вже до такои сумы, що фабрика цукру може вже вôйти въ житье.

— **Холера** лютить ся въ чортковскôмъ повѣтѣ въ громадахъ: Звинячь, Ромашôвка, Павшôвка, Половцѣ, Базаръ, Сосолôвка, Каблотôвка и Ягольница долѣшна. Въ послѣдныхъ дняхъ найсильнѣйше проявила ся пошесть въ Новыхъ Стрѣлискахъ, бобрецкого повѣта, де померло 23 особъ. Въ Залôзцяхъ, брôдского повѣта, померло 30 особъ, въ Павшôвцѣ, чортковского повѣта, 20 особъ, въ Скалатѣ 18 особъ, въ Буракôвцѣ, залѣщицкого повѣта, 17 особъ и въ Роздолѣ коло Жидачева 13 особъ. — Въ львôвскôмъ повѣтѣ найбôльше шириться холера въ Замарстиновѣ пôдъ Львовомъ, де денно буває по пять до вôсѣмъ случаѣвъ.

— **Еміґрація.** Львôвска поліція придержала вчера кôлькохъ селянъ, котрыхъ якійсь аґентъ вѣзъ до Бразилiи. Аґента такожъ арештовано и поліція зарядила въ тôй справѣ енерґічне слѣдство.

— **Огнѣ.** Въ ночи зъ 18 на 19. н. ст. падолиста пôдложивъ хтось огонь пôдъ шпихлѣрь зелѣзничого двôрця въ Добрусинѣ, жовкôвского повѣта. Вôдъ шпихлѣря займила ся стодола арендаря и два стôжки сѣна. Жертвою огня бувъ бы упавъ и дворець та всѣ зелѣзничій будынки, если бы не помôчь мѣсцевого пароха о. Должицкого, начальника стациі п. Бема и властителя Добрусина, що прислав сикавку до огню. Шкоду потерпѣвъ арендарь Темпельсманъ, але вôвъ бувъ обезпеченый на высоку суму. — Въ Яксманичахъ пôдъ Перемышлемъ погорѣли дня 19 н. ст. падолиста три селянській загороды. Огонь спинили вояки 45-го полку пѣхоты.

— **Женьска ґімназія у Вѣдни** має въ сѣмъ роцѣ шкôльнôмъ три клясы, до котрыхъ ходить разомъ 77 ученицъ, а то 30 до першои клясы, 21 до другои и 26 до третои. Учителѣ хвалять пильность и способность студенток, дѣвчатъ вôдъ 14 до 18 лѣтъ. Шкôльна оплата вôдъ однои ученицѣ выносить рôчно 150 зр.

— **Дрôбни вѣсти.** Въ львôвскôй католицкôй читальни выголосить въ четверъ о 7 ôй годинѣ вечеромъ о. Лука Бобровичь выкладъ о Берестейскôй уніи. — Въ заведеню для невылѣчимыхъ им. Билиньского на Городецкôмъ у Львовѣ померли вчера вôдъ загару три служницѣ.

Вѣсти зъ еп. станиславôвскои

Презенту на опорожнену парохію regie collationis въ Ославахъ надало намѣстництво о. Теод. Лисевичеви дотеперѣшному парохови въ Кутахъ старыхъ.

Наука штука и література.

— **Появивъ ся вже IV-ый томъ Записокъ Наукового товариства имени Шевченка** и мѣститъ въ собѣ: 1) Критично біоґрафічный нарисъ О. Я. Конiського „Парубочій вік Т. Г. Шевченка до викупу з крепацтва [рр. 1829—1838]; 2) обширну студію Вячеслава Будзиновского, присвячену памяти Володимира Навроцкого, п. заг. „Аґрарні відносини Галичини“ [вôдъ стор. 29 до 123]; 3) „Про симетричні вираженя з вартостий функциі mod. m.“ Володимира Левицкого; 4) „Вступний виклад з давньої істориї Руси, виголошений у Львівскім унїверситетї 30 вересня 1894 р.“ Михайла Грушевского; 5) въ рубрицѣ „Наукова хронїка“ розглядъ трехъ ювілейныхъ выдань до исторіи мѣста Одесы написаный І. Андрѣенкомъ; 6) въ рубрицѣ „Бібліоґрафія“ помѣщеный оглядъ 31 публикацій науковыхъ майже самыхъ россійскихъ; 7) книжку кôнчить рубрика „Замітка“. — Сей IV ый томъ Записокъ обôймає 200 сторôнъ 8-ки Майже половину книжки займає студія В. Будзиновского. Въ порôвнаню зъ попередными томами вызначуєсь сей томъ богатствомъ важнои рубрики „Бібліоґрафія“, на котру зложилось кôлькохъ писателѣвъ а головно проф. М. Грушевскій. Взагалѣ-жь томъ сей Записокъ представляє ся поважною публикацiєю науковою.

Именованя, пернесеня, конкурсы и пр

— **Именованя.** Почтовый комісарь Романъ Сабатъ именованый секретаремъ почтовымъ у Львовѣ.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 23 падолиста. Вчера рано прибувъ архикн. Кароль Людвикъ зъ похоронôвъ царя. Цѣсарь принявъ архикнязя на авдiенціи, котра тревала годину.

Будапештъ 23 падолиста. Круги двôрскій не вдоволенй зъ вôдповѣдей мiністрôвъ въ справѣ Кошута и длятого голосять, що становиско угорского правительства захитане.

Берлинъ 23 падолиста. Voss. Ztg. доносить, що мѣжь Россiєю и Анґлiєю прийшло до порозумѣня въ справѣ свобôднаго переѣзду черезъ Дарданелѣ и въ справахъ азійскихъ.

Лондонъ 23 падолиста. Хины предкладають Японови зворотъ коштôвъ военныхъ и 100 міліонôвъ таелѣвъ вôдшкодованя.

Переписка Редакціи и Адміністрациі.

— **Вп. о. Е. Р. въ З.** Цѣлои Вашои дописи мы не мѣстили, бо справа вже порушена въ 250 н-рѣ „Дѣла“. — **Вп. Ю. Ох. въ Сен.** Не за падолистъ лишь за серпень вписано. — **Вп С. Нед. въ Ко.** Такъ. — **Вп. И. Ку. въ Мар.** Зґôдній. — **Вп. И. Ко. въ Хо. ве.** До лютого 1895. — **Вп. К. Де. въ Яс.** Одержали. — **Вп. В. Зб. въ Но.** Такъ.

Надѳслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“ Львôвъ, площа св. Духа (ул Театральна ч. 6 противъ головного одвазу поручає у великôмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, пѣнзеры, лорнеты, бінокля, декогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, лупы, компасы, райсцайґы, ленты мірильні, цѣоны, сібелѣ, манометры и т. п. Устроєня звôнковъ електричныхъ. Всѣкі направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють точно. 148

Новина на поли фотоґрафіи!

Фотоґрафічні знимки въ природныхъ краскахъ по звычайныхъ цѣнахъ выготовлює

Фотоґрафічне заведенье

при площи Марійскôй ч. 4 Европейскій Готель у Львовѣ 397 3—12

Сообщеніе.

Императорское Россійское Консульство симъ доводитъ до свѣдѣнія Русскихъ поддан ныхъ проживающихъ, или временно находящихся, въ Галиціи, что они имѣютъ прибыть въ Львовъ для принесенія вѣрноподданической присяги Его Величеству Государю Императору Николаю Александровичу въ Среду 16/28 Ноября. Православнымъ собирать ся къ 11 часамъ утра въ Православную Церковь (Францисканская ул., ном. 3), **Католикамъ — къ I часу въ Консульство (Францисканская ном. 9)**, Евреямъ — къ 2 часамъ въ синагогу (Tempel Жолкѣвская ул.) 402 3—3

Консуль Пустошкинъ.

Альбумъ заслуженыхъ Русинôвъ.

Цѣна 70 кр.

Дôстати можна въ товариствѣ „Просвѣта“.

РÔКЪ 1895.

Народный

КАЛЕНДАРЬ ПОСЛАННИКА

зъ образками на рôкъ 1895

мѣститъ кромѣ части календарскои, информаційнои и якъ найточнѣйшого Устава церковного:

Рôкъ 1895 (стихъ); *Исторія заснованя новіціяту Сестеръ Служебницъ въ Жужелю* (зъ трема образками, котрій представляють: Першихъ Служебниць, ихъ дôмъ и ихъ захоронку въ Жужелю); *Где щастье?* (стихъ); *Далась мати красній очи та не далась серця* (повѣсть); *Разореніе Іерусалима* (зъ образкомъ); *Людска жизнь* (стихъ); *Розбишаки* (повѣсть); *Розвалины старинного амфітеатру въ Римѣ и перший Христіяне на его аренѣ середъ дикихъ звѣрей* (зъ 2 образками); *Зъ исторіи душпастирства* (Нехристъ апостоломъ); *Валтазаръ, Остатня воля, Спѣвъ соловья* (стихи). 409 1—5

Часть гумористична и забавна: *Жидôвскій поединокъ* (гумореска); *Похоронъ горѣлки* (цѣкаве и веселе оповѣданье стихомъ въ 4 частяхъ); *Смѣхъ и правда.* — Анонсы.

Цѣна календаря 35 кр. вразъ зъ пересылкою.

Хто бере 10 примѣрниковъ одержить оденъ даромъ.

Руска масть на гостець

есть найлѣпше, выпробоване средство на гостець и ревматизмъ, коленье, убезвладненье и т. д.— Цѣна 1 слоика 1 зр.

Есенція жолудкова

(III) Цѣна 1 слоика 60 кр. 323 7—10

Головный складъ: **С. РУКЕРЪ** аптикарь у Львовѣ.

ПРИ НАДХОДЯЧИХЪ СВЯТАХЪ

МАҐАЗИНЪ

пôдъ фірмою

Кавчиньскій и Оберскій

Львôвъ, улиця Кароля Людвика ч. 7

збôльшено и заосмотрено

величезнымъ выборомъ найновѣйшихъ забавокъ товариских игоръ

и ґалянтерійныхъ товарôвъ

лично закупленыхъ въ Парижи, Нірберзѣ, Липску и у Вѣдни

по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ.

Илюстрованій цѣнники на жаданье. 400 2—5

„ДНѢСТЕРЪ“

ТОВАРИСТВО ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

у Львовѣ ул. Валова ч. 11.

перше руске товариство асекураційне, **припоручене Всч. Духовеньству и всѣмъ вѣрнымъ черезъ Впреосв. Митр. и Преосв. Еп. Ординаріяты всѣхъ трехъ Епархій**, приймає обезпеченя вôдъ шкôдъ огневыхъ пôдъ найприступнѣйшими условіями и за можливою найнизшою оплатою.

Шкоды ліквідують ся и выплачує ся сейчасъ по пожарѣ.

Договоры заключенй зъ першими Товариствами контрассекураційными подають **„Днѣстрови“** можность обезпечувати и выплачувати **и найвысшій сумы**.

Фондъ основный 50.000 зр. в. а. ульокованый въ цѣлости въ пупилярныхъ паперахъ, **поббльшає ся** наростаючими вôдсотками. Фондъ резервовый творить ся и порастає по мысли статута.

Полісы „Днѣстра“ приймає Банкъ краєвый при позичкахъ ипотечныхъ на основѣ рескрипту Выдѣлу краєвого зъ дня 1 червня 1894 ч. 26115.

„Днѣстеръ“ приймає такожъ въ силу договору, заключеного зъ Товариствомъ взаимныхъ обезпечень въ Краковѣ **обезпеченя на житє** въ всѣхъ можливыхъ комбинаціяхъ.

Друки, проспекты и всякій поясненя подають Аґенты, установленй у всѣхъ мѣстахъ и бôльшихъ селахъ, якъ такожъ 4414

Дирекція „Днѣстра“ у Львовѣ.

Зголошенія о удѣленье **аґенціи** въ мѣсцевостяхъ где „Днѣстеръ“ не є заступленый, приймають ся.

Едвардъ Шефферъ

емеритованый радникъ вышого суду перенѣсъ

адвокатску канцелярію

до дому 411

при уліци Капітульнôй ч. 3.

Важне для Пань!

По умѣреныхъ цѣнахъ на кождумѣру продає ся формы на станики, плащики, пальтоты, пляфроки и т. д. Приймає ся до крою цѣлій сукнѣ а на жаданье до фастриґованя и выпробованя пôдъ ґарантією найточнѣйшого выкôнченя. 73 71—?

Лише за 10 зр. въ 12 лекціях выучує ся пôдъ ґарантією крою французского.

ЕВҐЕНІЯ ВЕКЕРôВНА

Львôвъ ул. Сикстуска ч. 21. П. поверхъ коло старои почты.

М. Р. ШНАЙДЕРЪ

записяженый знавець судовый въ Станиславовѣ

296 поручає своє 15—52

роботню бронзôвничу и торговлю знарядôвъ церковныхъ

основану 1882 року.

Ножицѣ всякого рода приймає до направы и цѣлкомъ новій продає

ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ

ножôвникъ у Львовѣ ул. Боимôвъ ч. 3.

Цѣнники даромъ.

Зелѣзній печѣ до паленя вуглемъ або деревомъ по 4, 5, 8, 10, 15 до 40 зр **Приставки передъ пѣчь** въ великôмъ выборѣ

4585 **поручає**

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

ґорговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.

Цѣнники илюстрованій різныхъ предметôвъ до розпорядимости

Слухатель І. р. правъ глядає лекціи на село пôдъ приступными условями. Адреса на ласкавій зголошеня:

Прокоповичь, Львôвъ, poste restante. 393 2—3

Музикальна бібліотека!

VII-ый: I-ше „Quodlibet“ — мужескій хоръ М. Лисенка — 30 кр.

X-ый: „У Петрôвку“ и „Якъбы-мь знала“ муж. хоры Исид. Воробкевича — 25 кр.

XI-ый: II-ге „Quodlibet“, хоръ муж. М. Лисенка — 30 кр.

XII-ый: „До бою“ муж. хоръ Порф. Бажаньского, — 20 кр.

XIII-тый: „Вечѣръ“ и „Милованка“, сольо зъ акомп. форт., М. Лисенка — 20 кр.

XIV-ый: „Три шляхи“, муж. хоръ Г. Топольницкого — 25 кр.

XV-ый: „Три пѣсня“, сольо зъ акомп. фортеп. — А. Купчиньского — 25 кр.

XVI-ый: „Вѣтрогоны“ коломыйки и думка уложенй на фортепянъ Ост. Нижанковского — 30 кр.

XVII-ый: „Три квартеты“ муж. хоръ Цетвиньского - Недѣльского — 30 кр.

При замовленяхъ просить ся [до 1 н. ст. сѣчня] адресувати:

„Выдѣлъ товариства Львôвскій Боянъ“ у Львовѣ улиця Вôрменьска ч. 27.

Ново отвореный маґазинъ „пôдъ Баторіемъ“

у Львовѣ, ул. Баторія ч. 18 напротивъ судовои палаты

поручає свôй богато заосмотреный складъ модныхъ мужескихъ и ґалянтерійныхъ товарôвъ, якъ: бѣлье, ковнѣрики, манштеты, краватки въ найновѣйшихъ фасонахъ и десенях, рукавички, лѣски, парасолѣ англійскій, американьскій кальошѣ, приборы до подорожѣ, якъ такожъ англійску и французку перфумерію по найдешевшихъ цѣнахъ. Замовленя надъ 5 зр. высилає ся франко вôдворотною почтою. **Цѣлый склеповый персоналъ говорить по руски.** 368 8—8

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и одвѣчальный редакторъ: **Иванъ Белей.** Папѣръ въ фабр. Черляньков. З друкарні Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского

Ч. 254. Львôвъ, Субота 12 (24) падолиста 1894. Рôчникъ XV.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских свят) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додаток „Бібліотека найзнаменитших повѣстей“ выходить вô второк, и вô второк и пятницю на перемѣну разом зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газет ул. Кароля Людовика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платить у Львовѣ.

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком:

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлий рôк	18 зр.	на цѣлый рôк	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлий рôк	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Реклямація неопечатані вôльні вôдъ порта.

Поединоке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовой а въ рубрицѣ „Надосланє“ по 20 кр. в. а

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стрічки.

Справы парляментарнѝ.

Дѣяльнôсть рады державной обмежуе ся теперь немовь то лишь на двѣ справы: на рефому выборчу и на выкôнченье реформы податковой. Въ иншихъ роботахъ замѣтна повна застоя, хочь звычайно пôдъ ту пору комісія працюють пильно. Сего року комісія буджетова доси ще не роздѣлила мандатôвъ, а зъ того можна заключати, що дебаты въ комісіи буджетовôй не зачнуть ся передъ Рôздвомъ. Всѣхъ комісій въ палатѣ послôвъ есть по-надъ тридцять, а помимо того числа ледви дванацять комісій працюе, прочѝ же святкують, хочь рôвножь мали бы досыть матеріялу до нарадъ. На кождый спосôбъ се вельми замѣтна поява.

——

Въ справѣ реформы выборчой помѣщена въ Czas-ѣ така допись:

„Вѣсти газетъ вытворили въ поглядахъ на справу реформы выборчой повный хаосъ. Тожь варто зреасумувати властивый станъ рѣчи. Переговоры мѣжь правительствомъ и презесами, а вôдтакъ такожь и мужами довѣря клюбôвъ коаліційныхъ, выказали згôдность поглядôвъ що-до надання права выборчого робôтникамъ промысловымъ и рукодѣльничимъ. Однакъ рôзница гадокъ повстала що-до квестіи, ни не годилось бы надати рôвночасно право выборче такожь иншимъ верствамъ населеня. Рѣчь, якъ бачите, вельми важна. Однакъ треба пôднести, що нѣодинъ зъ клюбôвъ коаліційныхъ не порѣшивъ доси нѣчого въ справѣ реформы та що навѣть мужѣ довѣря не мали формального мандату вôдъ своихъ клюбôвъ. Дотеперѣшнѝ переговоры мали отже характеръ радше информаційный, такъ що про нѣяку крізу теперь говорити не можна. Ажь вôдъ того, що порѣшать клюбы коаліційнѝ, зависить судьба реформы, а мабуть такожь судьба коаліції. Кріза наступить, если покаже ся, що всѣ три клюбы, выразно всѣ три клюбы коаліційнѝ, не въ силѣ згодити ся на одинъ спôльный проэктъ. Бо міністерство, а именно кн. Віндішгрецъ выходить зъ становиска, що такъ важна справа, якъ реформа выборча, мусить бути спôльнымъ дѣломъ клюбôвъ коаліційныхъ. Нѣхто бôльше въ кабінетѣ не пильнуе рôвноправности клюбôвъ коаліційныхъ якъ кн. Віндішгрецъ. Тожь и не допускае вôнъ майоризації одного зъ нихъ. Безъ того впаде коаліція, а хто заплатить кошты того упадку, не потребуемо пояснятн.“

Якъ бачимо, повыста допись вѣденьска Czas-у есть немовь бы сигналомъ до вôдвороту для кола польского и напôмиеньемъ, щобы члены кола польского не збôльшали клопоту правительству и коаліції. — Орґанъ Плѣнера N. W. Tagblatt рôвножь натякнувъ, що сторôнництва коаліційнѝ повинни порозумѣтись и згодитись на якійсь проэктъ, бо инакше ситуація правительства досыть прикра. Вчера же той орґанъ подавъ таку вѣсть:

„Правительство вже зробило позитивный крокъ въ справѣ реформы выборчой и становиско правительства въ тôй квестіи вже порѣшене. Въ проэктѣ правительства надае ся право выборче робôтникамъ промысловымъ и рукодѣльничимъ. Вправдѣ правительство въ своѣмъ проэктѣ зъ марта с. р. пôйшло дальше, але супротивъ теперѣшной констеляціи парляментарной мусѣло обмежити ся. Однакъ если бы появили ся внесеня зъ реформою выборчою о ширшôмъ обсягу, правительство прийме ихъ прихильно и буде по можности ихъ пôдпирати. Тожь можна надѣяти ся, що правительство предложить вже незабавомъ свôй проэктъ клюбамъ коаліційнымъ.“

Якъ зъ тыхъ короткихъ вѣстей можна заключати, проэктъ правительственный буде скомбінованымъ проэктомъ Бернрайтера и Гогенварта. Теперь заходить питанье, яке становиско займуть сторонництва коаліційнѝ супротивъ того проэкту, скомбінованого зъ двохъ проэктôвъ, зъ котрыхъ кождому поодиноко була противна бôльшôсть коаліції.

——

На засѣданю комісіи промысловой приступлено до спеціяльной дебаты надъ проэктомъ закона о вôдпочинку недѣльнôмъ. Пос. Екснеръ критикувавъ проэктъ и высказавъ свою гадку, що есть змаганье надати сему законови характеръ вѣроисповѣдный. Жадавъ деякихъ выимкôвъ, якъ н. пр. для продажи молока. — Заступникъ правительства Вайґельсберґъ давъ мѣжь иншимъ пояснення, що законъ о вôдпочинку недѣльнôмъ въ промыслѣ торговельнôмъ розтягае ся також на высшу службу, с. е. на урядникôвъ бюровыхъ. — Референтъ Ебенгохъ разомъ зъ пос. Соколовскимъ поставивъ резолюцію: 1) щобы постановы о вôдпочинку недѣльнôмъ обовязували також купцѣвъ занятыхъ продажею предметôвъ зъ монополю державного, а також трафікантôвъ тютюневыхъ и колектантôвъ льотерійныхъ, 2) щобы урядникамъ державнымъ, именно почтовымъ и телеґрафічнымъ дано вôдпочинокъ недѣльный, зъ увзглядненьемъ часу призначеного на богослуженье. — Обѣ резолюціи принято бôльшостію голосôвъ, а пос. Екснеръ зголосивъ вотумъ меншости.

Торжество вѣнчаня царя.

Вѣнчанье царя Николая II. зъ вел. княжною Аліцією гескою вôдбуде ся 26 с. м., а передвчера вже уложено контрактъ слюбный, на котрôмъ пôдписали ся міністры Ґірсъ и Воронцовъ Дашковъ. При торжествѣ вѣнчаня будуть захованѝ отсѝ приписы етикеты дворскои:

Въ недѣлю, въ навечерiе вѣнчаня принесуть до палаты вел. кн. Сергія, де при своѣй сестрѣ мешкае вел. кн. Аліція, историчный стôлъ до тоалеты. Сей стôлъ переховуе ся въ еремітажи вôдъ часôвъ царицѣ Анны Ивановны, котра призначила его завѣщаньемъ для тоалеты весѣлной всѣхъ царскихъ нареченыхъ. Зробленый вôнъ зъ чистого золота въ стилю рококо зъ величавыми прикрасами. На плытѣ зъ золота, блискучо выполірованôй, розмѣщено вôсѣмнацять приборôвъ тоалетныхъ; понадъ тымъ умѣщене зеркало въ рамахъ зъ чистого золота, 1¼ метра высоке, а на верху рамъ прикрѣплена золота корона зъ гербомъ царицѣ въ чорнôй емалiи. До тоалеты належить ще малый табуретъ зъ рожевого атласу, прикрытый величавыми кружевами бруксельскими, на котрый засѣдае молода до фризованя. На тоалетѣ лежить такожь великокняжна корона зъ брилянтôвъ и „кокошникъ“ (народный уборъ головы московскихъ жѣнокъ) зъ дорогимъ вельономъ. Кокошникъ сяе вôдъ брилянтôвъ и сафірôвъ. Рôвножь приносять до тоалеты всѣ сукнѣ, въ якѝ мае одягнутись молода; мѣжь ними сарафанъ и довгій на подобу плаща шлепъ. Молода одягае ся въ московскій народный стрôй, до котрого долучае ся згаданый шлепъ. Поверхъ сукнѣ кладуть червону ленту ордеру св. Катерины, установленого Петромъ Вел. въ память битвы надъ Прутомъ 1711 р.

Молоду одягають гоноровѝ дамы а приходять по ню кумъ и кума, несучи въ рукахъ икону и хлѣбъ та сôль. Передъ выходомъ зъ дому приклякае молода передъ кумомъ и поцѣлувавши икону принимае благословеньство. Вôдтакъ провадить кумъ молоду до повозу, де вона засяде зъ царицею-вдовою, щобы разомъ зъ родиною и дворскою дружиною переѣхати до зимного дворця. Козаки ляйбґвардіи царскои становлять ескорту молодои. Крôмъ того находять ся въ тôмъ походѣ стрѣлцѣ на коняхъ въ зеленыхъ уніформахъ и зъ срѣбными трубами, чотири чорнѝ Арабы въ золотистыхъ одягахъ и 60 дворскихъ льокаѣвъ въ червоныхъ лiберiяхъ зъ вышиваными орлами. Передъ великимъ ловчимъ кн. Галициномъ ѣде 26 стрѣлцѣвъ въ зеленыхъ уніформахъ. Містръ церемонiи кн. Долгорукiй, маршалокъ дворскiй гр. Бенкендорфъ и вел. маршалокъ дворскiй кн. Трубецкiй ѣдуть, въ окруженю містрôвъ церемонiи на коняхъ, въ позолочуваныхъ колясахъ, запряженыхъ á la Daumont. Гр. Бенкендорфъ держить въ правôй руцѣ велику гелебарду, а кн. Трубецкiй скиптръ зъ кости слоневой прикрашеный орлами. Царь ѣде самъ въ новомодной каретѣ, запряженôй вôсьмома бѣлыми якъ снѣгъ кôньми. Натомѣсть молода зъ царицею-вдовою ѣдуть въ величавôмъ старинномъ повозѣ, дарованôмъ Фрідрихомъ Вел. въ 1746 р. царици Єлисаветѣ Петровнôй. Цѣлый повозъ покрытый золочеными рѣзьбами а выстеленый багрянымъ оксамитомъ. На дверцяхъ повозу примѣщенѝ гербы царицѣ зъ дорогихъ камѣнѣвъ, а поверхъ повоза пышаесь царска корона зъ золота и дорогого камѣня. Шѣсть слѣдуючихъ повозôвъ, запряженѝ рôвножь въ вôсѣмь коней сивыхъ, походять зъ часôвъ Катерины В. Всѣ они покрытѝ малюнками Бушера, Ватто и Гравельо. По-за повозомъ, въ котрôмъ ѣдуть велики княжны и чужосторонняя княгинѣ, ѣдуть на коняхъ вел. князѣ, чужосторонний князѝ и многѝ ґенералы. За ними ѣдуть численнѝ повозы зъ дамами дворскими, а по-за ними на коняхъ бѣлѝ кірасіеры царицѣ. Походъ заканченый козаками царскои ґвардіи.

Передъ соборомъ Казаньскимъ задержуе ся походъ а на стрѣчу новоженцѣвъ на порôгъ собора выходить митрополитъ зъ духовеньствомъ. Молода, сама, вступае перша до собора и цѣлуе чудотворну икону Казаньскои Богоматери, а за нею те саме роблять царь и члены родины. Соборъ прибраный въ трофеѣ военнѝ россійскои армiи: на стѣнахъ висять добутѝ хоругви и ключѣ занятыхъ крѣпостей. При выходѣ зъ собора подають новоженцямъ депутаціи мѣстъ на золотôмъ пôдносѣ хлѣбъ и сôль. Вôдтакъ двигае ся походъ черезъ Невскiй проспектъ до церкви зимного дворця. По серединѣ церкви устроена пôдвысшена естрада, на котрôй находять ся клячники для новоженцѣвъ. При хоральнôмъ спѣвѣ входять новоженцѣ на естраду пôдъ проводомъ вôтця хрестного молодои. Сповѣдникъ покôйного царя, о. Янишевъ, жде ихъ зъ хрестомъ въ руцѣ. По короткôй молитвѣ приносять перстенѣ и закладають ихъ молодымъ, при чôмъ тричи перемѣнюють ихъ. Теперь приносять весѣльнѝ короны а почетнѝ панове и дамы держать ихъ надъ головами молодыхъ. Наступае дальшій обрядъ вѣнчаня: обходъ довкола тетрапода, питье вина, читанье евангелія. Вôдтакъ оповѣщуе священикъ присутнымъ про довершеный обрядъ вѣнчаня. Молодѝ цѣлують икону Іоана Хрестителя и Богородицѣ (сю икону Богородицѣ принесли въ дарѣ лицарѣ ордена Мальтезійского царевы Павлови а славна она зъ сафірôвъ, величины голубиного яйця). Новоженцѣ принимають желаня родины и членôвъ св. синода.

Крôмъ торжественного пиру въ день вѣнчаня не вôдбудуть ся за-для жалобы нѣякѝ иншѝ торжества.

Пôвъ-урядовѝ баламуты народу.

I.

„Народна Часопись“ [додатокъ до Gazet-ы Lwowsk-oи] помѣстила въ двохъ остатныхъ нумерахъ вступну статью п. заг. „Два напрями полїтичні“. Редакція наплела въ тôй статьѣ певно не менше, якъ Piekarski na mękach, для того властиво не варта бы й звертати уваги на тоту квінтесенцію пôвъ-урядовыхъ розумôвъ, але що тутъ очевидячки йде о баламуту народу [люду], то все-таки мусимо звернути на неи увагу.

Насамперед цѣкаве само схарактеризованье въ „Народнôй Часописи“ тыхъ двохъ напрямôвъ середъ Русинôвъ [розумѣеться Русинôвъ, що стоять на питомôй основѣ національной]. „У насъ — сказано тамъ — выробили ся два напрямы політичні: напрямъ активной або *чинной* и напрямъ вôдпорной або *пасивной* політики“. Рѣчь ясна, що авторъ статьѣ мае на думцѣ зъ одного боку політику послôвъ Барвѣньского и Вахнянина зъ незначною ґрупою ихъ одномышленникôвъ, а зъ другого боку політику загалу народовцѣвъ, котру репрезентуе „Народна Рада“ а въ парляментѣ посолъ Романчукъ. Тѝ два напрямы політични схарактеризувавъ уже здоровый розумъ людскій загально яко напрямы: зъ одной стороны *опортуністичный* а зъ другои *независимый*, а повыше наведена корректура розумôвъ пôвъ-урядовыхъ не выдержуе анѣ дрôбки критики и, очевидно, змайстрована лише въ тôй единôй свѣдомôй цѣли — баламутити людъ. Се-жь ясне якъ сонце, що якъ опортуністична такъ и независима політика може бути „чинна“, а політика „вôдпорна“ не все одно, що „пасивна“. Такъ выходить оно и въ практицѣ у насъ. Політика загалу народовцѣвъ есть же чей чинна и не пасивна, коли проявляе ся всюда и у всѣхъ напрямахъ житя суспôльного и політичного руху въ нашôмъ народѣ. Видко, що тота політика чинна й не пасивна, коли такъ частенько пôвъ-урядовымъ головамъ дае нагоду до мозковыхъ вправъ ґімнастичныхъ.

Снимъ разомъ мозокъ пôвъ-урядовои головы доказавъ въ „Народнôй Часописи“ такои штуки ґімнастичнои, що безпечно позавидувавъ бы ему найґімнастичнѣйшій кльовнъ цирку Сідолього. Авторъ взявъ ся ширше выложити: щó то за звѣрята: політика „чинна“ а „пасивна“. И що-жь выйшло? Выйшла рѣчь дуже кумедна. Доки выкладавъ про політику „чину“, йшло ему, якъ зъ платка — розказавъ геть красно, якъ то люде „чиннои“ політики „выборюють“ для народу користи, хочь-бы й дрôбницѣ, стараючись всюда увôйти, выробити собѣ вплывъ и значѣнье въ правительствѣ або й увôйти самымъ чи й другихъ умѣстити въ правительствѣ, улекшувати житье бодай одиницямъ свого народу — и т. д. Якъ же-жь прийшло на політику „вôдпорну“ [котру „можна бы назвати пасивною“] — пôвъ-урядове перо стае дуба, мозокъ натужуесь и смалить: „Люде, що держать ся тои політики... держать ся засады: такъ повинно бути, якъ мы хочемо и такъ мусить бути“. Але чого „хотять“ сѝ люде и якъ на ихъ поглядъ „повинно бути“, о тôмъ анѣ ду-ду! — хочь прецѣнь народови було бы якъ-разъ цѣкаво того дôзнати ся. Ба, въ тôмъ то й дѣло: правду передъ народомъ закрывати й танти! И тои засады систематично держать ся пôвъ-офіціяльнѝ просвѣтителѣ люду: въ „Народнôй Часописи“ ажь до млости начитаешь ся славословій для політики утілітарной, але нѣколи не знайдешь тамъ хочь-бы легенького натяку бодай на деяку зъ тои безлѣчи кривдъ, неразъ справдѣ вопіючихъ, якѝ терпить нашъ народъ!

Славословлячи одну політику а ганячи другу, пôвъ-офіціяльный мудрець, авторъ сеи статьѣ въ „Народнôй Часописи“, змайструвавъ навѣть алеґорію на науку, що політика опору выкликуе лишь знеохоту, роздôръ въ народѣ и подае ось такій „найзвычайнѣйшій примѣръ зъ природы“: „Кôлькохъ людей збирае ся зломити дубъ въ лѣсѣ; коли-бъ имъ то удало ся, они готовѝ бы выломити и цѣлый лѣсъ; пробують, але то имъ не удае ся; тогды кидають они таку роботу та розходять ся и нѣяка заохота не година ихъ сполучити знову до такои самои роботы. Такъ само маесь рѣчь и зъ політикою опору...“ и т. д. Ну, алеґорія дуже быстроумна, нема що казати, але народъ рускій мае на дуба сокиры. Розумѣе ся, се не перешкаджае, щобы п. Адамъ Креховецкій зъ п. Кириломъ Кахникевичемъ выбрали ся въ лѣсъ ломати дуба — ану-жь удасть ся имъ выломити цѣлый лѣсъ?! Нѣчо нема неможливого: бôльша прецѣнь штука выдумати таку алеґорію на політику опору, нѣжь зломати дуба... Очевидно, поки тѝ панове сеи штуки ще не спробовали а за истнованье сокиры на свѣ-

тѣ забули, то вольно имъ на тлѣ своѣи алегоріи плести дальшій небылицѣ про нинѣшну політику зъ одной стороны Чехівъ а зъ другой Нѣмцѣвъ-ліберальовъ, абы лишь натягнути на своѣ, що всяка політика независима есть нѣбыто нещастьемъ для народу...

Дописи „Дѣла"

Зъ Добромиля.

[Въ справѣ п. Пашкудского.]

Удаємо ся до Хвальной Редакціи зъ просьбою о умѣщенье отсего письма:

Въ 264. н-рѣ львовского Przegląd-у зъ 17 с. м. умѣщено допись „Зъ Добромиля", въ котрій авторъ, подшиваючись подъ загалъ повѣта и мѣста Добромиля, рядає надъ „klęską" зъ причины перенесеня комісаря ц. к. староства п. Мечислава Пашкудского зъ Добромиля до Львова, заповѣдає, що выбирають ся якісь депутаціи до намѣстника просити, абы полишивъ п. Пашкудского „duszę i podporę powiatu" въ Добромили, и высказує надѣю, що п. намѣстникъ се учинить. Тои дописи годѣ лишити безъ вѣдповѣди, бо зъ нея ажь капає „кадиломъ" для п. Пашкудского.

Дописуватель подносить gorliwość п. Пашкудского въ службѣ и почутье добра загального — але не означивъ блише, въ якій справдѣ дивный способъ все те выявляло ся. А прецѣнь оно загально вѣдоме, що провѣдною засадою п. Пашкудского въ часѣ побуту въ Добромили було divide et impera — жадоба подпорядкувати все подъ свою волю, и панувати.

Єдину правду написавъ авторъ дописи, що pod żelazną ręką p. Paszkudzkiego ucichło wszystko w Dobromilu. Такъ есть: рука тота тяжѣла всюда, только не въ такій способъ, якъ то представивъ авторъ дописи, котрый не знає або радше удає, що нѣбы не знає, хто то именно wichrzył безъ настанку. Коли авторъ писавъ свою допись въ добрій вѣрѣ, безъ знання мѣсцевыхъ вѣдносинъ, то раднимо ему, щобы перейшовъ ся по мѣстѣ и почисливъ тыхъ, котрі żałują за п. Пашкудскимъ; нехай вступить до касина и розвѣдаєсь, длячого выступило зъ него девять десятыхъ мѣсцевои интеліґенціи, и нехай прийме до вѣдомости, що на вѣсть о перенесеню п. Пашкудского зъ Добромиля вся интеліґенція постановила назадъ повернути до касина, надѣючи ся, що здоровшій вѣдносины запанують тамъ, якъ и взагалѣ всюда, зъ-вѣдки поусували ся люде доброи волѣ, черезъ що житье публичне автономічне и товариске очевидячки сильно потерпѣло.

Авторъ дописи называє п. Пашкудского ініціяторомъ dobrej sprawy. Мы бы вдячні були авторови, коли-бъ навѣвъ бодай деякій зъ тыхъ добрыхъ справъ, бо намъ зновъ вѣдоме множество рекурсовъ та жалобъ внесеныхъ до ц. к. намѣстництва и просьбъ поданыхъ на руки Є. Е. п. намѣстника, щобы увольнивъ повѣтъ вѣдъ „żelaznej ręki". Коли-жь выбирають ся якісь депутаціи до п. намѣстника въ справѣ перенесеня п. Пашкудского, то може скорше зъ подякою п. намѣстникови, що вглянувъ въ сумній вѣдносины повѣта.

Побоюваня автора дописи, щобы по вѣдходѣ п. Пашкудского не взяли верхъ żywioły przewrotne, mętne, intrygi, nadużycia, szalbierstwa, ognie wichrzeń [цѣлый словарь!] дасть Богъ, не здѣйстнять ся. Вже-жь оно дуже смѣшно представляти, що вся мораль цѣлого повѣта спочивае только на одинокій особѣ п. Пашкудского, — треба-жь бодай трошки того доброго признати може й ще де-кому, коли не зъ независимои [„wichrzycielsk oh"], то бодай зъ урядовои интеліґенціи... Не вже-жь у всѣхъ институціяхъ въ повѣтѣ мало бы не бути анѣ одного годного чоловѣка?

Наконець ще одна замѣтка. Коли п. намѣстникъ перенѣсъ п. Пашкудского зъ Добромиля, то мусѣвъ учинити се на певній основѣ и зъ розвагою, зъ огляду на вѣдносины повѣта а не на приватні вплывы. Тожь и сумнѣваємось, щобы тутъ помогла що „адреса" кількохъ приятелѣвъ п. Пашкудского, а хочьбы й кілька депутацій ними аранжованыхъ. Мы на дорогу п. Пашкудскому не бажаємо нѣчого злого; противно, бажаємо ему, щобы на новій посадѣ здобувъ собѣ хочь-бы и найбільшу симпатію й признанье у людей маючихъ почутье правъ горожаньскихъ, заґарантованыхъ конституціею, — впрочімъ сподѣваємо ся, що й самъ п. Пашкудскій де-чого навчивъ ся въ послѣднімъ часѣ [чоловѣкъ, якъ то кажуть, учить ся до гробовои дошки], а найбільша наука для него буде певно тота, що въ „его" повѣтовій радѣ, по урядовімъ оголошеню перенесеня его, не дало ся [мимо сильныхъ заходовъ] зібрати комплету для ухваленя ему мізернои адресы.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ

Дня 20 с. м. вѣдбувъ ся загальный зборъ товариства „Львовскій Боянъ" въ сали „Рускои Бесѣды".

Голова проф. В. Шухевичь, отвираючи зборъ, зазначивъ якійсь застой въ розвою товариства послѣдными часами и длятого заявивъ, що потрѣбна конечно основна реорґанізація; дальше помянувъ щирого прихильника товариства бл. п. д-ра Ом. Огоновского и вызвавъ зібраныхъ почтити его память встаньемъ зъ мѣсць; подякувавъ выдѣлови краевому за запомогу, „Рускій Бесѣдѣ" и ей членамъ за вѣдступленье комнаты на пробы, пани Олеси Озаркевичевій за даровані музичні инструменты и п. Фил. Колессѣ за те, що довшій часъ заступавъ дірігента, коли той за-для браку часу не могъ сповнити свого трудного обовязку. По принятю справозданя уступаючого выдѣлу выбрано головою на-ново п. В. Шухевича, заступникомъ головы д-ра Ст. Федака, дірігентомъ о. Остапа Нижанковского, заступникомъ его акад. Фил. Колессу, дірігенткою паню Є. Барвѣньску, выдѣловыми п. Сев. Панькѣвского, Олексу Венгриновича, Осипа Дрималика а заступниками выдѣловыхъ: панну Галю Огоновску и п. Ерон. Калитовского. До комісіи контрольной увійшли пп. Хандерисъ, Кіякъ и Рихвицкій.

Межь иншими принято ось-такі внесеня: 1) До сломагаючихъ членовъ львовскихъ посылати що чверть року курсора по вкладки. 2) Кромъ спільной пробы мѣшанои завести ще особну пробу мужеску. 3) Збільшити репертуаръ мѣшаныхъ хоровъ творами славяньскихъ композиторовъ, въ першій же лініи закупити й выконувати концертовій творы Бортняньского 4) Оголосити просьбу до загалу Русинівъ, щобы вписувались до товариства, и то й старшій особы, не лишь молодѣжь. [Внесеня п. Хандериса о таку змѣну статута, щобы Боянъ могъ давати представленя драматичні, и п. Венгриновича, щобы Боянъ не вступавъ на будуче въ нѣякій співучасти зъ иншими товариствами, вкінци п. Яричевского, щобы выступити зъ „Союза товариствъ польскихъ и рускихъ" — перепали.]

Зібраній выявили велику охоту забратись до реорґанізаціи товариства и есть надѣя, що она подъ проводомъ такихъ людей, якъ проф. В. Шухевичь и о. Остапъ Нижанковскій, вповнѣ удасть ся.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Галицкій выдѣлъ краевый выготовивъ подробно цѣлу програму акціи въ справѣ будовы поодинокихъ шляхівъ зелѣзничихъ въ найблизшімъ часѣ и представивъ ей въ меморіялѣ міністерству торговлѣ. Два члены выдѣлу Хамецъ и Єнджейовичь выѣхали до Вѣдня и вчера мала вѣдбути ся спільна конференція въ міністерствѣ торговлѣ въ тій справѣ. Краева рада зелѣзнича буде скликана на день 6 грудня с. р.

Въ „Вѣстнику розпоряджень войсковыхъ" оголошено, що цѣсарь Францъ Іосифъ розказомъ зъ дня 10 с. м. именувавъ царя Николая II. властителемъ другого полку пѣхоты котрый носивъ имя царя Александра III. Кромъ того зарядивъ цѣсарь, що пятый полкъ уланівъ, котрый доси носивъ имя Николая Александровича, росссійского наслѣдника престола, буде носити имя царя россійского Николая II.

Доси не зайшли ще нѣякі змѣны у внутрѣшнімъ устрою Россіи, а всякі надѣѣ на змѣну системы опирають ся лишь на вѣсткахъ ґазетныхъ. И такъ кажуть, що царь вѣдкликавъ т. зв. „охрану" (тайну поліцію, котра стереже дороги, котрыми царь ѣде), бо хоче бути вільнымъ и свободно ѣздити а не повѣдомляти „охраны" о кождімъ своѣмъ кроцѣ. Въ кабінетѣ россійскімъ выжидають кождого дня змѣнъ: межь иншимъ мали бы уступити міністеръ комунікацій Кривошеинъ и міністеръ справъ внутрѣшныхъ Дурново. Ґенералъ-ґубернаторомъ Варшавы на мѣсце Гурка мае стати ґр. Шуваловъ. Рівножь вѣдкликанье ґр. Моренгайма зъ посады амбасадора въ Парижи мае бути певне, на его мѣсце прийшовъ бы ґр. Шереметьевъ.

Наслѣдникъ престола вел. кн. Юрій выѣздить до Канру. Царица вдова ѣде по торжествѣ вѣнчаня на Кавказъ до Аббасъ-Тумана, щобы проводити вел. кн. Юрія до Єгипту.

Въ парляментѣ французскімъ зачала ся дебата надъ справою експедиціи на Мадаґаскаръ. Справозданье комісіи кінчить ся внесеньемъ на ухвалу кредиту 65 міліонівъ и на высланье вѣддѣлу зъ 15.000 вояківъ. Теперѣшна ситуація — говорить ся въ справозданю — вымагае ужитя войска, щобы примусити Говасовъ до шанованя договорівъ; експедиція потрѣбна для удержаня годности и поваги Франціи, именно на Всходѣ. — Войско выѣде зъ Франціи и Альжіру въ мартѣ слѣдующого року а въ Мадаґаскарѣ стане въ цвѣтни. — Въ першімъ дни дискусіи промавляло більше бесѣдниківъ за, якъ противъ кредиту на выправу, але певна рѣчь, що значною більшостію голосовъ буде ухваленый кредитъ.

Онодгы выслало міністерство войны шесть моделѣвъ новыхъ скорострѣльныхъ канонъ до Кале. Моделѣ були помѣщенѣ въ ваґонахъ, запечатаныхъ печатками міністерства, а о высилцѣ нѣхто не знавъ. Въ дорозѣ однакъ хтось вѣднявъ печатки зъ ваґонівъ и були слѣды, немовь бы задумано вкрасти моделѣ. Зъ тои нагоды напоминають ґазеты правительство, щобы пильно слѣдило за шпѣґунами, вѣдъ котрыхъ теперь у Франціи ажь кишить.

НОВИНКИ.

— **Зъ Самбора пишуть намъ:** Пригадуємо, що загальній зборы філіи тов. „Просвѣты" вѣдбудуть ся въ четверъ дня 29 н. ст. падолиста о 1-ій годинѣ зъ полудня въ комнатахъ грекокат. приходства зъ такою програмою: 1) Вступне слово и выборъ президія; 2) вѣдчитъ о дѣяльности бл. п. Омеляна Огоновского; 3) справозданье выдѣлу; 4) отворенье дискусіи и внесеня членовъ; 5) выборъ нового выдѣлу. — Того самого дня т. е. въ четверъ 29 н. ст. падолиста о 9½ годинѣ зъ рана буде вѣдправлене поминальне богослуженье за упокій бл. п. Омеляна Огоновского, на котре всѣхъ членовъ и почитателѣвъ покійного запрошує — *Выдѣлъ самборскои філіи.*

— **Рускій народный театръ** закінчивъ — якъ намъ пише дирекція театру — свои выступы въ Рящевѣ и переѣхавъ до Перемышля, де завтра т. е. въ недѣлю 25 н. ст. падолиста дасть на перше представленье конкурсову драму д-ра Ив. Франка „Украдене щастье". Первѣстно мавъ театръ намѣръ загостити до Ланьцута, але що тамъ касинова саля за мала, а кошты переѣзду, плата за льокаль та иншій выдатки вѣдъ выставъ за великій то зарядъ театру, не маючи запасныхъ фондовъ, не могъ вѣдважити ся на гостину въ Ланцутѣ. Въ Перемышли будуть вѣдбувати ся представленя кождои недѣлѣ, вторка, четверга и суботы. Про репертуаръ донесе зарядъ театру побрібно въ якъ найкоротшімъ часѣ.

— **Въ справѣ підготовань до обходу 300-лѣтного ювілею унія Берестейскои.** Вчера пополудни — якъ довѣдуємось — вѣдбуло ся въ будынку семинаріи духовной у о. ректора Л. Туркевича перше засѣданье комітету выбраного на першімъ ширшімъ зборѣ въ палатѣ митрополичій. Оговорено деякій справы и выбрано підкомітетъ зъ десятьохъ особъ, до котрого увійшла президія и кілька особъ зъ по-за президія. [Зъ свѣтскихъ выбрано до підкомітету: члена краевои рады шкільной и посла Ол. Барвѣньского, краевого шкільного инспектора Ив. Левицкого и сов. Т. Бережницкого; четвертый д-ръ Ис. Шараневичь належить сюда титуломъ членьства президія.] Ґенеральнымъ референтомъ выбрано проф. о. Бартошевского.

— **Купно землѣ громадами.** Громада Слобідка лѣсна, коломыйского повѣта, купує вѣдъ мѣсцевого властителя дворского обшару, жида, 400 морґівъ поля. Такъ само и громада Яблонівъ, того-жь повѣта, купує вѣдъ камеры 240 морґівъ пасовиска. Щасть Боже!

— Позавчера вѣдбувъ ся **въ польскій „czytelń-и katolick ôй" першій вѣдчитъ холмчака о. Луки Бобровича о уніи Берестейскій.** Змѣстъ того вѣдчиту подавъ вчера Przegląd. Унія Берестейска — то корона дѣяльности Ягайлоньскои Польщѣ, котрои сила атракційна обіймала не лишь славяньскій народы якъ Русины, але й зовсѣмъ чужій, якъ Литвины або Нѣмцѣ... Головну заслугу въ підготованю дѣла уніи мали взуиты Скарґа и Соколовскій, біскупъ луцкій Мацейовскій а вѣдтакъ и епископъ луцкій Кирилъ Терлецкій, котрый підданъ ся виливови Скарґи и Мацейовского.. Ставропигійскій братства церковній у Львовѣ и Вильнѣ „становили певного рода дирекцію поліціи заграничной для царгородского патріярха". Але нема злого, що не выйшло бы на добре — „львовске Ставропигійске братство, задерши ся зъ еп. Гедеономъ Балабаномъ, мимохідь кинуло его въ рамена уніи". А коли рівночасно порізнивъ ся зъ патріярхомъ Єремією такожь митрополитъ кіївскій, то тымъ чиномъ „независимо вѣдъ пропаґанды Скарґи и взуитівъ вытворила ся середъ самыхъ князівъ церкви православной партія мальконтентівъ, ґравітуюча до уніи". Се допомогло дѣлу уніи [зъѣздъ епископівъ въ Белзѣ]. Дальше йде згадка про Іпатія Потѣя зъ одной стороны а кн. Конст. Острожского зъ другой. Про хід синоду въ Берестѣ и про дальшу долю уніи буде о. Бобровичь читати въ четверъ другого тыжня. — Przegląd приписує вѣдчитови о. Бобровича немаловажне значѣнье. „Наближають ся — пише вінъ — роковины одного зъ найважнѣйшихъ а заразомъ найкрасшихъ фактівъ въ историчномъ житю давной Польщѣ: роковины уніи Берестейскои. Духовній круги рускій, найбільше тутъ интересованій, дали вже починъ до ширшого обходу той памятной даты историчной, однакожь обходъ не бувъ бы повнымъ и гармонійно переведенымъ, коли-бъ такожь польска суспільность не взяла въ нѣмъ рівно горячои участи. Першимъ стрѣломъ, заповѣдаючимъ акцію въ томъ взглядѣ, бувъ вчерашный вѣдчитъ въ czytelń-и katolick ôй, котрый выголосивъ о. Бобровичь, холмскій уніятъ, одинъ зъ найпочтеннѣйшихъ представителѣвъ той уніи, котрои слѣды нищить зъ такъ неумолимою консеквенціею російска кліка православна, а котрои першій завязокъ буде незабаромъ обходитись тутъ, де величаве дѣло Рогозы и Іпатія Потѣя знайшло для себе свободну захорону. Найкрасшій добѣ исторіи Польщѣ, именно епосѣ Ягайлоньскій, припала славна місія єдиненя різнородныхъ елементівъ подъ спільными крылами для успѣшнои працѣ культурнои. Атракційна сила тогдѣшньои Польщѣ..." и т. д. якъ видко зъ наведеныхъ слівъ Przegląd-у — середъ кругівъ польскихъ есть гадка, щобы й Поляки обходили роковины уніи Берестейскои, очевидно зъ становища польского політичного, бо обхідъ задуманый самыми рускими кругами духовными не бувъ бы цѣлкомъ повный и гармонійный... Замѣтна рѣчь, що Przegląd въ томъ самомъ нумерѣ и безпосередно передъ наведеными словами помѣстивъ статейку „Ruszczenie się chłopów polskich"" [т. є Русинівъ лат. обряда], де оденъ дописуватель зъ-підъ Рогатина плаче на тяженьке лихо, що инколи дитина лат. обряду навчить ся рускои молитвы, а другій дописуватель зъ-підъ Самбора пише дословно ось-що: „Если Богу належить ся вдяка, що зволивъ оживити серця польскій до взятя въ особливу опѣку собратій своихъ на Руси, щобы въ будучности они перестали выпирати ся своея народности и вѣры [якъ то учить и найновѣйша исторія Тучапъ!] то тая вдяка належить ся по Бозѣ найвсеч. архіепископскій консисторіи польскій у Львовѣ за будову капличокъ богослужебныхъ на Руси..." а вѣдтакъ „дворамъ всходнои Галичины, котрі не лише підпирають будову такихъ капличъ, але — що важнѣйше — бажають, щобы всѣ дворы на Руси [чи й жидовскі?] були немовь заступниками польского каплана для польского [т. е. руского] селянина"... Коментаря чейже не потрѣбно.

— **Въ справѣ жалобы на памятку третого розбору Полыщѣ** вѣдбули ся вчера вечеромъ довѣрочні нарады львовскихъ и деякихъ замѣсцевыхъ Поляковъ въ ратушевій сали у Львовѣ. Нарады були дуже бурливі и тревали вѣдъ 7½ до 11½ годины въ ночи. Зібраній подѣлили ся на два таборы: умѣркованыхъ и шовіністично-польскихъ. До першихъ належали старшій и розважнѣйшій Поляки; до другихъ панѣ, котрыхъ було на зборахъ двацять кілька и молодѣжь університетска и ремѣсничa. Особливо панѣ зъ Czytelni-ѣ dla kobiet вѣдограли вчера важну ролю, перерываючи кожду умѣркованѣйшу бесѣду крикомъ, смѣхомъ и свистомъ. На внесенье д-ра Дулембы ухвалено завязати комітетъ, котрый въ 1895 роцѣ устроить обходы въ кількохъ памятниковыхъ днякъ и займе ся збираньемъ фонду на отворенье ґімназіи въ Тѣшинѣ а такожь зорґанізованьемъ всѣхъ дотеперѣшныхъ товариствъ и институцій, займаючихъ ся народною просвѣтою. На внесенье молодежи ухвалено такожь, щобы въ р. 1895 здержали ся Поляки вѣдъ танцівъ и гучныхъ забавъ. Противники тои ухвалы опустили салю зъ протестомъ. Листы, якій насѣли зъ провінціи заявили ся головно противъ жалобы.

— **Заповѣджені выклады проф. Грушевского,** про якій мы вчера згадували, будуть розпочинати ся завсѣгды о 7-ій годинѣ вечеромъ.

— **Слухателѣ львовскои медицины** скликали на вчера зборы, щобы завязати товариство братньои помочи медиківъ. Товариство буде носити назву „Товариство львовскихъ медиківъ". По оживленій дискусіи принято зъ малыми змѣнами предложеный дотычнымъ комітетомъ статутъ, котрый мае бути высланый сими днями до намѣстництва для затвержденя.

— **Налоговый палѣй.** Свого часу доношено разъ въ-разъ про безнастанній огнѣ въ селѣ Княгининѣ подъ Станиславовомъ, такъ, що до кількохъ мѣсяцѣвъ було тамъ ажь двацять кілька пожарівъ. Хто бувъ виновникомъ сихъ пожарівъ, не знати було довгій часъ, а Княгининцѣ жили у вѣчній тревозѣ передъ огнемъ. Ажь въ грудни минувшого року удало ся вѣдкрыти палѣя; его арештовано и вѣдъ того часу пожарѣ перестали. Виновника вѣдкрыли лише незначні підозрѣня и здогады. Въ селѣ Княгининѣ жила Анна Голиньска, вдова по мѣсцевомъ поліціянтѣ, що побирала вдовичу пенсію зъ громадскои касы. Сю пенсію вѣдобрано ѣй минувшого року за-для ея неморального житя. Зразъ потомъ стало въ Княгининѣ горѣти. Підозрѣнье підпалюваня упало, на жаль досыть пізно, на 22-лѣтного сына Голиньскои Романа, що служивъ у княгинівского вѣйта Олексы Когутяка. Сконстатовано, що Голиньскій все бувъ першій при огни, що не жалувавъ лише тѣшивъ ся зъ нещастя тыхъ всѣхъ, котрыхъ підпаливъ, а котрі були сусѣдами вѣйта. Вѣйтъ, підозрѣваючи его, велѣвъ ему спати въ хатѣ, але Голиньскій выхапувавъ ся непостережено зъ хаты и тогдѣ все повстававъ огонь. Коли підозрѣнье стало сильнѣйше, арештовано его разомъ зъ матерію и вѣдъ сего часу перестали пожарѣ. — Минувшого тыжня ставали обое передъ судомъ присяжныхъ въ Станиславовѣ, котрый по тридневній розправѣ признавъ Голиньского одноголосно виннымъ, а трибуналъ засудивъ его на 20-лѣтну тяжку вязницю. Анну Голиньску увільнено. При розправѣ не признавъ ся обжалованый до вины.

— **На стіпендіи для молодежи торговельныхъ академій** призначивъ соймъ до розпорядимости краевого выдѣлу 2000 зр. на рокъ 1894. Зъ той квоты удѣливъ краевый выдѣлъ: Тад. Выжиковскому зъ Кракова, окінченому ученикови торговельной академіи въ Градци, 500 зр. на дальшу науку въ такій-же академіи въ Антверпіи; Іос. Пюркевичеви зъ Львова, ученикови торговельной академіи въ Градци 350 зр.; Вас. Угринови до торговельной академіи у Вѣдни 350 зр.; Фр. Блихарскому до торговельной академіи въ Градци 300 зр.; Альфр. Файвинови до торговельной академіи у Вѣдни 200 зр.

— **Краевый выдѣлъ** затвердивъ на передвчерашній сесіи оферты внесені на аренду

краєвыхъ консумційныхъ оплатъ въ політичныхъ повѣтахъ: Хшанôвъ и Золочѣвъ та судовыхъ округахъ Лѣсько, Лютовиска, Порохникъ, Сѣнява и Станиславôвъ.

— Єзуитска ґімназія въ Хировѣ числила зъ кôнцемъ 1983/4 шкôльного року у всѣхъ вôсьмохъ класахъ 370 ученикôвъ, мѣжь котрыми було 16 греко-кат. обряда и всѣ они признали ся до руского матерного языка. Пôсля мѣсця уродженя було въ тôй ґімназіи ученикôвъ зъ Галичины 241, зъ Буковины 6, зъ Чехіи 2, зъ Моравы 1, зъ Угорщины 2, зъ Нѣмеччаны 13, зъ Россіи 104, зъ Италіи 1. Полякôвъ було 350, Русинôвъ 16 и 1 Нѣмець. Що-до вѣроисповѣданя було римо-кат. 350, греко-кат. 16 и 4 вôрмено-католикôвъ. Якъ звѣстно, мае ся ґімназія право публичности въ Австріи.

— Про Ріхтера забавки написала Leipziger illustirte Ztg. въ ч. 2578 зъ 26 падолиста 1892: „Потреба высшого образованя теперѣшного поколѣня видна особливо въ тôмъ, що навѣть ширшѝ круги выбирають для дѣтей забавки не лише для самои розрывки але й для науки. Въ подôбный способôъ веде вже бôльше якъ десять лѣтъ фірма Ф. Ріхтера и С-ки у Вѣдни фабрикацію т. зв. Якорныхъ скриночокъ зъ камѣнчиками до будовы, що доповняючи ся зъ року на рôкъ, продають ся теперь въ 35 вôддѣлахъ по 35 кр. до 70 зр. Ихъ выховуюча вага лежить въ доповняючôмъ порядку, выйденôмъ д-ромъ Ріхтеромъ, при помочи котрого можуть бути скриночки систематично пôбôльшуванѝ, вôдповѣдно до вѣку и способности дѣтей. — Розширеньемъ фреблѣвскихъ забавокъ, що знаменито причиняють ся до выобразованя почутя красы формъ, суть такожь выготовленѝ Ріхтеромъ забавки: Закрутиголовка, Пигаторъ и т. ин. Тѝ забавки складають ся зъ камѣнныхъ табличокъ (сѣмь до десять), зъ котрыхъ можна укладати богато рôзныхъ фіґуръ. До того належать зшитки зъ задачами, уложенѝ зъ великою технічною и артистичною зручностію.

Господарство промыслъ и торгвляо.

Ц. к. упривіл.

Assicurazioni Generali въ Трієстѣ

заложена въ роцѣ 1831.

Головна аґентія для Галичины у п. М. Дубеньского у Львовѣ, улицѣ Коперника ч. 18. Телефонъ н-ръ 468. Въ мѣсяци жовтни 1894 року въ вôддѣлѣ обезпечень на житье тов. Assicurazioni Generali внесено 509 внесень на суму 1,799.576 зр. а. в. а выставлено поліцъ 451 на суму 1,498.938 зр. а. в. Вôдъ 1 сѣчня до 31 жовтня 1894 р. внесено 6.016 внесень на 20,250.701 зр. а. в., а выставлено 5.169 поліс на суму 17,389.301 зр. а. в. Заповѣдженѝ, шкоды въ тôмъ вôддѣлѣ вôдъ 1 сѣчня до 31 жовтня 1894 р. выносять 1,482.756 зр. а. в.

Выказаный станъ обезпечень вôддѣлу житьевого выносивъ въ дни 31 грудня 1893 року 162,807 927 зр. въ капіталахъ и 201.214 зр. а. в. въ рентахъ на 56 048 полісахъ, на що резервовано въ готôвцѣ 39,757 609 зр. а. в. Заплаченѝ шкоды въ 1893 р. въ вôддѣлѣ житьевôмъ выносять 1,899.393 зр. а. в., а для всѣхъ галузей вôдъ часу заложеня товариства (1831 року) пôсля щорôчныхъ выказôвъ выплачено 262,401.706 зр. 51 кр. а. в.

Товариство признае належачимъ до чинноі армін або обороны краевои на случай вôйни важнôсть забезпеченя до сумы 5.000 зр., а приналежнымъ до загального ополченя, на случай ихъ покликаня до чинноі служби, вартôсть забезпеченя до сумы 15.000 зр. безъ доплаты якои небудь преміи. 4102

Посмертнѝ — ǂ — оповѣстки.

Михайло Кушнѣръ, начальникъ суду повѣтового въ Зборовѣ, упокôивъ ся дня 24 с. м. у Львовѣ по довгôй тяжкôй недузѣ въ 45-ôмъ роцѣ житя Похоронъ вôдбуде ся въ понедѣлокъ о 3-ôй годинѣ зъ полудня зъ дому при улици Унія Люблиньскои н ръ 11 А.

Михайло Войтковъ, господарь и членъ рады громадскои въ Копичинцяхъ, померъ дня 21 с. м. на холеру. Смерть заскочила его середъ того, якъ нѣсъ помôчь недужимъ на страшну сю пошесть. Покôйный вызначавъ ся высокимъ розумомъ, правымъ характеромъ и чистымъ щиро-рускимъ серцемъ. Глубоко вôдчуваючи невôдрадный станъ просвѣтный помѣжь селянами, покôйный бувъ апостоломъ просвѣтныхъ и національныхъ идей въ гусятиньскôмъ повѣтѣ, а середъ непрогляднои тьмы копичинецкои зъявивъ ся вже бувъ яко справдѣшный ангелъ-свѣточь, що заповѣдавъ лучшу будучнôсть. Було его видѣти, якъ на радѣ громадскôй часто одинокій пôдносивъ голосъ въ оборонѣ справедливости, якъ заходивъ ся около заснованя читальнѣ и бувъ найпильнѣйшимъ ей членомъ; було его чути, якъ при всякôй нагодѣ красными словами научавъ своихъ братôвъ, а поборювавъ застарѣлѝ понятя незрячихъ. Длятого покôйному неразъ приходило ся почути якесь терпке слово, однакъ се не змогло вôдвести его вôдъ дѣла, тымъ паче, що всѣ честнѝ люде высоко его поважали, а середъ интеліґенціи тѣшивъ ся великою симпатіею. Земля ему перомъ!

Именованя, пернесеня, конкурсы и пр.

— **Именованя.** Радникъ гôрництва Іос. Вайдовичь именованый старшимъ радникомъ скарбу и салінарнымъ референтомъ при скарбовôй дирекціи у Львовѣ

— **Перенесеня.** Дирекція почтъ и телеґрафôвъ перенесла почтового контрольора Володисл, Федоровича зъ Тарнова до Львова.

Телеґрамы „Дѣла"

Вѣдень 24 падолиста. Вчера вôдбуло ся вѣче урядникôвъ державныхъ, на котрôмъ ухвалено домагати ся вôдъ правительства управильненя платы урядникôвъ.

Будапештъ 24 падолиста. Сподѣвають ся сими днями санкціи законôвъ церковно-політичныхъ. — Францъ Кошутъ залишивъ дальшѝ прогулки політичнѝ по Угорщинѣ.

Лондонъ 24 падолиста. Япанцѣ згодили ся на посередництво Сполученыхъ державъ мѣжь ними а Хинцями въ справахъ політичныхъ.

Брукселя 24 падолиста. Въ комісіи буджетовôй жадали соціялісты зменшеня листы цивільноі короля.

Переписка Редакціи и Адміністраціи

— **Вп. А. Пе.** въ Кн. До червня. — **Вп. О. Юж** въ Гр. Такъ. — **Вп. І. Бе.** въ Хор. Годять ся.

Надѣслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ" Львовъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одвазу поручае у великôмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвіжеры, льорнеты, бінокля, лекоглядy, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґы, ленты мѣрильнѝ, пйоны, сібелѣ, манометры и т. п. Устроени звонкôвъ елєктричныхъ. Всякѝ направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляют точно. 148

ОСТОРОҐА.

Одинъ служачій склеповый въ ліберіи, вôддаленый передъ рокомъ зъ мого нафтового складу приносить до домôвъ пôдъ покрывкою, що ся нафта походить зъ мого складу, нафту сумнѣвноі вартости.

Прошу Вп. Публику звернути увагу, що лише служачій, котрѝ мають на ліберіи мои фабричнѝ знаки розвозять мою певну и незапальну нафту.

395 3—3 Р. Дітмаръ.

При дитячихъ недугахъ,

що такъ часто вымагають средствъ нищачихъ кислоту, поручають лѣкарѣ яко найлѣпше средство за-для ей лагôдныхъ прикметъ

Маттонього Ґіссіблєрску пайчистѣйшу алькалічну щавову воду

При жолудковыхъ кислотахъ, скрофляхъ, рахитісѣ и т. д., а такожь при нежитахъ вôддыхового проводу и при кашли [Радника двора Лешнера моноґрафія про Ґіссібль-Пухштайнъ.] (IV.)

Вôдъ давна звѣстный зъ своеи доброты и запаху правдивый

РОССІЙСКІЙ ЧАЙ

въ торговли

В. АДАМОВИЧА

ВЪ БРОДАХЪ

фунтъ дуже доброго . . . . . зр. 1·40
фунтъ найлѣпшого оригін. опакован. зр. 2·50
фунтъ „Имперіяль" цесарскои . . зр. 3·50
фунтъ высѣвокъ зъ найлѣпш. чаѣвъ зр. 1·20
кава „Сіріюсъ" франко 5 кільо . . зр. 9·50

355 11—52

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

НА РАТЫ
МАШИНЫ ДО ШИТЯ

зъ найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и краевыхъ вôдъ 25 до 65 зр.

поручае 4798 134—?

ЛЮДВИКЪ ҐАРДОЛИНЬСКІЙ

Львôвъ, площа Галицка 14.

Цѣнники на жаданье даромъ и франко.

Знаменита книжка

до 404 1—3

науки печеня святочныхъ тѣстъ

выйшла зъ друку въ рускôмъ языцѣ и обôймае:

Найлѣпшѝ приписы на струцкѣ масляны, парены, пôстны, зъ молокомъ, зъ мигдаловою масою и т. ин.

Мазурки, Пляцки якъ: Незрôвнаный орѣховый Пляцокъ, марципановѝ Мазурки и т. ин.

Десеровѝ тѣста, Медôвники, Медôвнички, Люкры, Рôзнѝ тѣста до кавы, чаю и шоколяды.

Наука для господинь печеня знаменитого хлѣба.

Дуже добрый способъ смаженя пампушкôвъ.

Цѣна 70 кр.

По надôсланю переказомъ почтовымъ 76 кр. залагоджуе ся посылку франко Друкарня **В. Манецкого**, Львôвъ, ул. Коперника ч. 7.

Великій крахъ!

Нов. Йоркъ и Лондонъ зарвали такожь и Европу та одна велика фабрика выробôвъ зô срѣбла побачилась приневолена роздарувати свôй цѣлый припасъ лишь за малу вынагороду, що коштувала робота

Я уповажненый перепровадити се порученье.

Длятого продаю

кождому, отсѝ предметы за заплатою лише 6·60 зр., а то:
6 штукъ найлѣпшихъ ножѣвъ столовыхъ зъ пр. анґл. стали.
6 штукъ америк. вилокъ зъ патент. срѣбла.
6 штукъ америк. ложокъ зъ патент. срѣбла.
12 штукъ амер. ложочокъ зъ патент. срѣбла.
1 штука америк. хохлѣ зъ патент. срѣбла.
1 штука амер. полонника зъ пат. срѣбла.
2 штуки америк. чарки на яйця зъ патен. срѣбла
6 штукъ англійскихъ пôдставокъ Вікторія,
2 штуки прегарныхъ лѣхтарѣвъ.
1 штука ситка до гербаты.
1 штука коробки до посыпуваня цукромъ.

44 штуки разомъ лише за 6 зр. 60 кр.

Всѣ згаданѝ 44 предметы коштували передъ тымъ понадъ 40 зр. а теперь можна ихъ дôстати по 6 зр. 60 кр.

— Американьске срѣбло патентоване есть цѣлкомъ бѣлымъ металемъ, котрый задержуе краску срѣбла 25 лѣтъ и се ґарантуе ся. На доказъ, що сей инсератъ не есть

нѣякимъ обманьствомъ

зобовязую ся отсимъ публично, кождому, кому не подобае ся товаръ звернути безъ нѣякихъ перепонъ грошѣ и нѣхто не повиненъ опустити сеи користноі нагоды, щобы не купити прегарного ґарнітуру, пригôдного особливо на

величавый рôздвяный або новорôчный подарунокъ

якъ такожь на подарунокъ весѣльный та для кождого лѣпшого дому

Дôстати можна лише у

A. HIRSCHBERG's

Haupt-Agentur der vereinigten amerik. Patent-Silberwaaren-Fabriken
Wien, II. Rembrandtstrasse 19. — Telephon Nr. 7114.

На провінцію розсылае ся за послѣплатою або за попереднымъ присланьемъ грошей.

До сего порошокъ до чищеня 10 кр.

Правдиве лише зъ побôчь стоячою маркою (марка здоровля).

Вытягъ зъ похвальныхъ листôвъ:

Тексінъ, Австрія Гор. 21 лютого 1892.

Случайно бачивъ я у Вп ґрафа Вурмбранда вашь ґарнітуръ и пересвѣдчивъ ся о его красѣ и дешевости.

Іосифъ Форсть, священикъ.

Оломуць 1 мая 1892.

Зъ пересылки дуже вдоволеный, перевысшила всѣ мои ожиданя

Капітанъ Ч....., команда мѣсця. 376 4—7

ріхтера скринки зъ камѣнчиками до будовы зъ якоромъ

суть такъ само якъ и перше недостижимѝ; они суть найминлѣйшимъ дарункомъ рôздвяным для дѣтей по-надъ три роки Они дешевшѝ якъ кождый иншій дарунокъ, бо держать ся довгѝ лѣта и навѣть по довгôмъ часѣ можуть ще бути доповненѝ и пôбôльшенѝ.

Правдивѝ

Скринки якорнѝ зъ камѣнчиками до будовы

се одинока забавка, що найшла загальну похвалу у всѣхъ краяхъ, и котру всѣ, що ей знають, поручають зъ пересвѣдченя дальше. Хто ще не знае сеи въ своѣмъ родѣ одинôкои забавки и занята для дѣтей, той нехай зажадае вôдъ пôдписаноі фірмы якъ найскоршои присылки нового богато илюстрованого цѣнника и нехай перечитае выпечатанѝ тамъ дуже прихильнѝ оцѣнки — При закупнѣ треба жадати выразно: Ріхтера якорноі скринки зъ камѣнчиками до будовы и треба звертати кождy скринку безъ якора яко фальшиву; хто сего не зробить може легко одержати мôнше важне наслѣдуванье. Треба памятати, що лише правдивѝ коробки можуть бути доповненѝ пôсля пляну, куплене наслѣдуванье буде до доповненя непригôдне Правдивѝ якорнѝ скринки зъ камѣнчиками до будовы можна дôстати по цѣнѣ 35 кр., 70 кр. 80 кр. ажь до 5 зр. и высше

у всѣхъ лѣпшихъ торговляхъ забавокъ.

НОВÔСТЬ! Ріхтера забавки терпеливости: **Яйце Колюмба, Громозвôдъ, Смиритель гнѣву, Убійникъ примхъ** и т. д. — Цѣна забавки 35 кр. Правдивѝ лише зъ якоромъ

Ф. Ад. Ріхтеръ и С-ка,

Перша авст. угорска-ц. и к привіл. фабрика скринокъ зъ камѣнчиками до будовы.

Контора и складъ I. Niebelungengasse 4, **ВѢДЕНЬ** фабрика XIII/1 (Hietzing), **Рудольштадтъ** (Турингія), Ольтенъ, Роттердамъ, Лондонъ Е. С., Новый Йоркъ 17 Warren Str. 403 2—9

Дентистъ
Д-ръ С. Райнгольдъ

365 мешкае теперь 15 39

при улици Сикстускôй, ч. 21.

Спеціялістъ

недуги ухъ, носа и горла

Д-ръ І. Райнгольдъ

364 мешкае теперь 15—39

при улици Сикстускôй, ч. 21.

Для старыхъ и молодыхъ

МУЖЧИНЪ!

Заступае найлѣпше

Копаиву, кубебу, санталь-скѝ перлы

и всѣ иншѝ лѣки. Вприскуваня и пілюлѣ д-ра Мілера, старшого штаб. лѣкаря приладженѝ пôсля лѣкарскихъ приписôвъ и порученѝ лѣкарями яко найлѣпше и выпробоване средство противъ всякихъ катарôвъ мочевыхъ органôвъ. Дуже добрый и скорый успѣхъ. Можна уживати такожь въ застарѣлыхъ случаяхъ безъ нѣякихъ лихихъ наслѣдкôвъ. Успѣхъ наступае часто вже до кôлькохъ днѣвъ.

Цѣна разомъ зъ точнымъ лѣкарскимъ приписомъ уживаня н-ръ І въ свѣжихъ случаяхъ 1 зр. 60 кр.; н-ръ ІІ въ застарѣлыхъ хронічныхъ случаяхъ 2 зр. 50 кр., почтою о 25 кр. бôльше за опакованье.

Одинокій головный складъ и мѣсце выробу: St. Georgs-Apotheke, Wien, V/2, Wimmergasse Nr. 33, куды троба адресувати всѣ замовленя.

Складъ у Львовѣ: аптика Міколяша. 385 2—16

ВАЖНЕ

для кождого домашного господарства!

1 простирадло безъ шву, довге 3 лôктѣ	. .	1·20 зр.
1 льняный обрусъ 150 цм. довгій	. . .	1·20 „
6 льняныхъ серветъ	. .	1·30 „
1 льняна сервета до кавы		1·25 „
6 льняныхъ рушникôвъ	.	1·20 „
6 практичныхъ стирокъ до пороху	. . .	—·80 „
6 льняныхъ стирокъ	.	—·70 „
6 льняныхъ стирокъ до скла	. . . .	—·85 „
6 льняныхъ хустокъ до носа	. . . .	1·25 „
30 лôктѣвъ льняного полотна	. . . .	6·— „
30 лôктѣвъ дамасту ґрадль		6·— „
30 лôктѣвъ барвистого полотна на постель	.	6·— „
30 лôктѣвъ чистого льняного полотна	. .	9·— „

Р. Найфельдъ

ВѢДЕНЬ

I. Kärtnerstrasse, 42.

408 1—3

НА СЕЗОНЪ ОСѢННЫЙ

Просить ся ласкаво всѣхъ Вп. Гостей выставовыхъ пересвѣдчити ся о дивнôй дешевости осѣнныхъ и зимовыхъ товарôвъ, вже спроваженыхъ въ великôй скôлькости.

Слѣдуючѝ товары продають ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ доки истнуе запасъ:

1000 модныхъ муфôвъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·50, 2·— до 5 — зр.
1000 кожуховыхъ шапокъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·80, 2·20 до 4·— зр.
1000 фланельовыхъ и суконныхъ блюзъ осѣнныхъ и зимовыхъ 2·50, 3·— до 6 зр.
500 гальокъ волôчковыхъ по 2·50 до 4·— зр.
1000 хустокъ Ґімалая, найбôльшій родъ 1·75, 2·25 до 4·— зр.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ суконокъ на осѣнь и зиму 1·80, 2·50 зр.
1000 модныхъ плащикôвъ на осѣнь и зиму вôдъ 4 зр. и высше.
3000 одягôвъ для хлопчикôвъ у всѣхъ величинахъ по 1·80, 2·—, 3·— зр. и высше.
Особливѝ новости въ стяжкахъ, воаляхъ, капелюхахъ дамскихъ и дитинныхъ, рукавичокъ ґлясé, дуньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, панчохахъ, парасоляхъ до дощу, блюзахъ шовковыхъ и вовняныхъ, шляфрокахъ, костюмахъ и неґліжахъ надôйшли власне въ великôй скôлькости и доповняють ся щоденно.

Особливша гуртовна продажь принагôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (выробъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 ґарнітурôвъ „Louvre" на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 ґарнітурôвъ „Bourett", тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 75, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·35, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый выробъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовнякого атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Gtepa) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ фланельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваникôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2·25 стрижень по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стрижеными 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдальень 2·50 3 мет. вол. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хинъскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Ангора 2 и 2·50
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітаціею шкôры тигра 7·80 и высше.
Диваны сальонныі у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портіеры и занавѣсы коронковѣ аж до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всякѝ зъ провінціи надсылань поручена полагоджуе ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

4895 189—?

До складу товарбвъ
Д. ЛЄСНЕРА
надбйшли всѣ новости на наближаючій ся осѣнный и зимовый сезонъ въ **величавбмъ и богатбмъ выборѣ** и поручаютъ ся **дуже горячо** Вшов. Публицѣ до переглядў, по цѣнахъ установленыхъ якъ можна найнизше (безъ конкуренціи).

ВОДДѢЛЪ ДЛЯ МОДНЫХЪ МАТЕРІЙ

ОСѢННЫЙ и ЗИМОВЫЙ СЕЗОНЪ

1894—95.

Haute Nouveauté Cheviot,	чиста вовна	.	.	.	120	цм.	широкій,	метеръ	зр. 1.55
Haute Nouveauté Cheviot,	„ „	.	.	.	120	„	„	„	„ 1.75
Haute Nouveauté Cheviot,	„ „	.	.	.	120	„	„	„	„ 1.95
Cheviot carreaux,	„ „	.	.	.	120	„	„	„	„ 1.95
Анґлійскій Cheviot, mêlé,	„ „	.	.	.	120	„	„	„	„ 2.—
Crêpe-Cheviot,	„ „	.	.	.	120	„	„	„	„ 1.90
Дамске сукно,	„ „	.	.	.	110	„	„	„	„ 1.45
Drap brodé,	„ „	.	.	.	95	„	„	„	„ 1 15
Drap uni,	„ „	.	.	.	95	„	„	„	„ 1.10
Carré en noppe,	„ „	.	.	.	110	„	„	„	„ 1.70
Haute Nouveauté Cheviot,	„ „	.	.	.	120	„	„	„	„ 2.40
Haute Nouveauté Cheviot,	„ „	.	.	.	130	„	„	„	„ 3.10
Камґарнъ Nouveauté	„ „	.	.	.	120	„	„	„	„ 1 85
Камґарнъ Haute Nouveauté,	„ „	.	.	.	120	„	„	„	„ 2.90
Камґарнъ dessiné,	„ „	.	.	.	120	„	„	„	„ 3.—
Nouveauté-камґарнъ,	„ „	.	.	.	100	„	„	„	„ 1.30

Specialité exclusive,	чиста вовна	.	.	.	120	цм.	широкій	метеръ	зр. 2.90
Colorè anglais,	„ „	.	.	.	120	„	„	„	„ 2.75
Petit carreaux anglais,	„ „	.	.	.	120	„	„	„	„ 2.10
Drap des dames exclusive,	„ „	.	.	.	95	„	„	„	„ 1.25
Анґлійска флянеля,	„ „	.	.	.	116	„	„	„	„ 1.70
Foulé Nouveauté,	„ „	.	.	.	120	„	„	„	„ 1.35
Foulé,	„ „	.	.	.	90	„	„	„	„ —.70
Казанъ, гладкій,	„ „	.	.	.	90	„	„	„	„ —.80
Анґлійскій модный Cheviot,	„ „	.	.	.	100	„	„	„	„ 1.15
Diagonal сукно,	„ „	.	.	.	120	„	„	„	„ 1.—
Дамске сукно,	„ „	.	.	.	120	„	„	„	„ —.82
Cheviot mêlé,	„ „	.	.	.	120	„	„	„	„ —.80
Cheviot Nouveauté,		.	.	.	85	цм.	широкій,	метеръ	48 кр. и т. д.
Найлѣпшій шовки на сукнѣ,		.	.	.	60	цм.	широкій,	метеръ	зр. 2.30
Шовки зъ десенями до убраня,		.	.	.	54	цм.	широкій,	метеръ	зр. 1.50
Шовковій плюшъ,		.	.	.	45	цм.	широкій,	метеръ	зр. 1.20 и 1.50

Величезній припасы найновѣйшихъ бархетбвъ въ прегарныхъ десеняхъ и флянельовыхъ котонбвъ въ безчисленныхъ вбдмѣнахъ красокъ.

Великій выбѳръ шовковыхъ товарбвъ!

Для провінціи взбрцѣ и илюстрованій журналы даромъ и франко.

СКЛАДЪ ТОВАРБВЪ Д. ЛЄСНЄРА,

ВѢДЕНЬ, VI., Mariahilferstrasse ч. 83.

Сутерены, партеръ, мезанинъ и I. поверхъ.

328 12—11

СКЛАДЪ ОБУВЫ

зъ

МЕДЛІНҐСКОЙ ФАБРИКИ

у Львовѣ

перенесеный цѣлковито 77 10—0

до

ГОЛОВНОГО СКЛАДУ

при

улици Сикстускбй ч. 6.

Всюды глядає ся особъ, що мають широкій зносины, для передачѣ малого заступства. Оферты подавати пбдъ Х. У. до експедиціи Now-oи Reform-ы въ Краковѣ. 377 4—6

Остренье ножѣвъ переплетничихъ и рѣзницкихъ приймає

ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ

ножбвникъ у Львовѣ ул. Боимбвъ ч. 3.

Цѣнники даромъ.

КАРТЫ ВѢДЫ

до Пбвнбчной Америки

Нідерляндско-Американскбмъ това-
риствѣ пароходной плавбы.

I Kolowratring 9 WIEN.
IV Weyringergasse 7 a

Щоденна експедиція зъ Вѣдня.

Поясненія безплатно. 1

45-52

Ножицѣ до стриженя худобы по зр. 1·85 и 2·25. Трокары для худобы зъ двома рурками по 1·60 зр.,

4595 *поручає*

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

горговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.

Цѣнники илюстрованій рбзныхъ предметбвъ до розпорядимости

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купує и продає

ВСѢ ЄФЕКТЫ И МОНЕТЫ

по курсѣ деннбмъ найточнѣйшбмъ не вчисляючи нѣякои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручає

- 4½% листы ипотечній
- 5% листы ипотечній преміованій
- 5% „ „ безъ премій
- 4½% листы товариства кредитового земского
- 4½% „ Банку краєвого
- 4½% позичку краєву галицку 3483
- 4% позичку пропінаційну галицку
- 5% „ „ буковиньску
- 4½% „ угорскихъ зелѣзниць державныхъ
- 4½% „ пропінаційну угорску
- 4% угорскій облігаціи индемнізаційній

а всѣ тій паперы Контора вымѣны Банку ипотечного все купує и продає

по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймає вбдъ П. Т. купуючихъ всѣлякій вылосованій а вже платній мѣсцевій паперы цѣнній, такожь запавшій купоны за готбвку, безъ нѣякого вбдчисленя, а замѣсцевій лишь за вбдчисленьемъ справедшныхъ коштбвъ.

До ефектбвъ у котрыхъ выйшли купоны, доставляє новій аркушѣ куповій, за зворотомъ коштбвъ, котрій самъ поносить

Важне для кождои господинѣ и матери!

Признано яко найлѣпшій додатокъ до кавы!

Seb. Kneipp

Катрайнера Кнайпбвска солодова кава

есть одинокою зб смакомъ и запахомъ праздивои кавы въ зернятахъ. Зъ початку додає ся ей до кавы одну третину, вбдтакъ половину и ббльше.

Катрайнера Кнайпбвска солодова кава

есть длятого также въ ужитю найсмачнѣйшимъ и найдешевшимъ додаткомъ до кавы, и зносить также ей шкбдній здоровю наслѣдки.

Катрайнера Кнайпбвска солодова кава

выроблює ся теперь такъ знаменито, що можна ей зъ кавою разомъ молоти и приладжувати на кождый способъ.

Катрайнера Кнайпбвска солодова кава

поручає ся выразно лѣкарскими повагами, бо має въ собѣ прикметы, котрыхъ доси уживанѣ сурогаты кавы нѣколи не можуть осягнути".

49/5 22 24

Катрайнера Кнайпбвска солодова кава

навѣть если ей чистою не ся есть дуже вбдповѣдна и здорова для женщинъ, дѣтей, недокровныхъ, недужихъ на жолудокъ и нервы.

Дбстати можна всюды — ½ клґ. 25 кр.

Бачнбсть! Треба купувати лише бѣлій оріґинальній пачки Катрайнеръ!

зъ портретомъ о. Кнайпа и зъ именемъ

Симъ маю честь повѣдомити Вп. Публику, що **маґазинъ и варстатъ футеръ**, истнуючій вбдъ 24 лѣтъ пбдъ фірмою **Фридрихъ Мрозиньскій**, я купивъ и по цѣлковитбмъ заосмотреню того-жь въ свѣжій, добброный и тревалый товаръ отворивъ. Опираючи ся на мбй 20-лѣтный трудъ и фахове образованье въ краю и за границею надѣю ся, що всякимъ вымогамъ Вп. Гостей вбдповѣмъ и о численній замовленя прошу. Пишучись зъ глубокимъ поважаньемъ, остаю пбдъ давною фірмою

ЮЛІАНЪ СОЛИКЪ

перше

ФРИДРИХЪ МРОЗИНЬСКІЙ

МАҐАЗИНЪ и ВАРСТАТЪ ФУТЕРЪ

улица Собѣского ч. 7 у Львовѣ. 415 1—10

Лишь тогдѣ правдивый, если тригранна флящина есть замкнена низше поданою опаскою (червоный и чорный друкъ на жовтбмъ папери).

Доси не перевысшеный!!!

В. Мааґера

правдивый очищеный

ТРАНЪ ЗЪ ПЕЧѢНКИ

(въ законно обезпеченбмъ опакованю)

зъ фабрики

ВІЛЬҐЕЛЬМА МААҐЕРА

у Вѣдни.

Розслѣдженый першорядными повагами медичными и **ва-для своси легкои** стравности порученый такожь дѣтямъ, и записуваный у всѣхъ тыхъ случанхъ, въ котрыхъ лѣкарь хоче досягнути скрѣпленя цѣлого орґанізму, именно грудей и легкихъ, збольшеня ваги тѣла, полѣпшѣня соковъ, а такожь взагалѣ прочищеня крови. — Фляшку по 1 зр. можна купити въ складѣ фабричнбмъ Wien III./3., Heumarkt Nr. 3., а также майже по всѣхъ антикахъ австро-угор. державы.

У Львовѣ у пп. антикарѣвъ: Петра Міколяша, Жигмонта Рукера, Якова Байзера, К. Крижановского, та у пп. купцѣвъ: Стан. Маркевича и К. Балабана.

Головный складъ и розсылка для цѣлои австро-угор. державы:

W. MAAGER, WIEN

III./3., Heumarkt 3. 353 5—18

Противъ наслѣдувань заряджує ся судове слѣдство.

МАҐАЗИНЪ ФУТЕРЪ

БРАТБВЪ ВРОНЬСКИХЪ

вбдзначеный срѣбн. медал. комітету выставы

у ЛЬВОВѢ, улиця Театральна число 5.

напротивъ костела катедрального

Поручають по цѣнахъ найприступнѣйшихъ свбй обильно осмотреный маґазинъ футеръ готовыхъ, якъ также и шкбры поодиноко и матеріи на покрытье футеръ въ великбмъ выборѣ. 346 7—8

Цѣнники на жаданье франко.

При закупнѣ товарбвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и одвѣчальный редакторъ: Иванъ Белей. Папѣръ зъ фабр. Черляньков. З друкарнѣ Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднаренка

Ч. 255. Львôвъ, Понедѣлокъ 14 (26) падолиста 1894. Рôчникъ XV

Выходитъ у Львовѣ що дня (крóмъ недѣль и руских свят) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитших повѣстей“ выходитъ вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты приймаютъ: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро огологошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людовика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитость за инсераты платнѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком:

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлий рôкъ	18 зр.	на цѣлий рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр.
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлий рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр.
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаютъ ся лише на попереднє застереженье. — Рекламації неопечатані вôльні вôдъ порта.

Поединоке число коштуе 8 кр. в. в.

Оголошенья приймаютъ ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного дрôбного инсератового а въ рубрицѣ „Надсилане“ по 20 кр. в. в.

Надсилки числятъ ся по 10 кр. вôдъ стилка.

Письмо зъ Вѣдня.

[*Парляментарна робота. — Реформа выборча. — Законъ противъ піяньства. — Законъ карный. — Руски послы.*]

Засѣданя парляменту все ще мало будять интересу. Они и досыть рѣдко вôдбувають ся, три разы на тыждень, хотя комісіи такожь не працюють такъ много, щобы именно за-для нихъ засѣданя палаты мали бути спинюваны. Найбôльше поступила въ своихъ працяхъ комісія податкова, котра вже цѣлу реформу податкôвъ залагодила. Причиною малои працѣ иншихъ комісій и палаты послôвъ есть то, що загальна увага и цѣле заинтересованье звернене на реформу выборчу, о котрôй безнастанно пише цѣла праса и кружать найрозличнѣйшѝ вѣсти.

Нинѣ [24-ого листопада] розбôйшла ся въ парляментѣ поголоска, що міністерство вже цѣлый проектъ реформы выборчои не тôлько выготовило, але й передало президіи палаты послôвъ. Длятого послы въ бôльшôмъ числѣ нѣжь звычайно чекали до кôнця засѣданя, бо многи сподѣвали ся дотычного оголошеня вôдъ президіи. Але завели ся въ своихъ надѣяхъ. Однакожь увѣряють загально, що правительственный проектъ буде предложеный въ найблизшихъ дняхъ. *Длятого не варто нинѣ нотувати вѣсти, якѝ кружать, або бавити ся въ здогады, коли вже завтрѣшный день може принести певность и дѣйстность.* Одно тôлько хочу зазначити. Міністерство порозумѣвало ся зъ-разу тôлько зъ предсѣдателями коаліційных сторонництвъ. Субстратомъ тыхъ нарадъ бувъ найперше проектъ міністерства и контрапроектъ гр. Гогенварта. Коли-жь оба вôдкинено, предложивъ Гогенвартъ, щобы сконстатувати то, на що всѣ стороны годять ся, и вôдъ того реформу зачинати. Всѣ годили ся на увзглядненье промысловых робôтникôвъ, отже постановлено, щобы на-разѣ ограничити ся на наданье заступництва парляментарного снимже робôтникамъ. Справа здавала ся близькою довершеня; однакожь коли міністерство за-для бôльшои певности втягнуло до конференцій ще мужѣвъ довѣря зъ кождого клюбу, тѝ супротивили ся такôй частковôй реформѣ, уважаючи ѐи теперь, пôсля проекту Таффого, вже за недостаточну. Але на якійсь дальше идучій позитивный проектъ не могли згодити ся. Отже гр. Гогенвартъ и, якъ кажуть, такожь міністерство стоять при тôмъ, на що при нарадахъ зъ самыми предсѣдателями клюбôвъ наступила вже була згода.

Въ минувшôмъ тыждни палата послôвъ радила надъ законами о выпродажи и противъ піяньства. Першій законъ залагоджено цѣлый, надъ другимъ переведено лишь генеральну дебату. Дискусія була взагалѣ довга й нудна. Майже кождый бесѣдникъ заявляе, що годить ся на законъ, а говорить вôдтакъ богато непотрѣбного, именно н. пр. такихъ пустых загальникôвъ, що: піяньство дуже шкôдливе, оно руйнуе здоровлье й майно, его треба всѣми силами выкорѣнювати, и т. д. Въ нинѣшнôй дискусіи цѣкавѣйшѝ моменты для насъ були, коли д-ръ Розеръ, звѣстный противникъ льотерій, згадавъ о знанôмъ письмѣ тернопôльского староства до о. Витошиньского зъ Денисова, выступаючôмъ въ интересѣ пропінацій, та коли о. Цурканъ — правда, въ досыть неручный способъ — розказувавъ о ширеню тверезости на Буковинѣ, именно о звѣстнôмъ читателямъ „Дѣла“, горячôмъ апостолѣ ѐи, паробку Стефанѣ Саинчуку зъ Магалѣ.

На другій тыждень маe зачати ся спеціяльна дебата надъ законом карнымъ. Правительство, котре вже само стратило було надѣю законъ той перепровадити, ободрило ся, коли при голосованю лише 26 послôвъ заявило ся противъ закона а 170 заявило ся за законом, т. е. за приступленьемъ до спеціяльнои дебаты надъ нимъ. Комісія не радила надъ всѣми зголошеными поправками, тôлько лишила поодинокимъ референтамъ приймити тѝ поправки, на котрѝ згодять ся. Отже референты приймили лише поправки до 5 артикулôвъ закона впроваджуючого [замѣсць зголошеных 38] и до 55 параграфôвъ властивого закона [замѣсць 458]. — Здае ся, що теперь засѣданя палаты будуть вже вôдбувати ся частѣйше, а се есть и конечне, если законъ карный маe бути справдѣ ухваленый. Такожь зачинають ся вже наради комісіи буджетовои надъ буджетом.

Рускихъ послôвъ есть уже бôльше въ Вѣдни. Именно приѣхали такожь д-ръ Волянъ и Телишевскій, котрый опôзнивъ ся черезъ те, що не мôгъ дôстати субститута для своеи канцелярии. Небавкомъ маe приѣхати ще о. Мандичевскій. Хотя вже мѣсяць минувъ, вôдъ коли посолъ Романчукъ, дôставши вôдъ „секретаріяту руского клюбу“ вôзванье зложити мандатъ до комісіи буджетовои, зажадавъ доручења ему того вôзваня вôдъ президіи клюбу, однакожь доси се ще не наступило. Подôбне вôзванье дôставъ такожь посолъ Телишевскій. До „Буковины“ недавно писано зъ Вѣдня, що Телишевскій обѣцявъ бувъ зложити мандаты до всѣхъ комісій, до котрыхъ есть выбраный; однакожь се донесенье, хочь походило очевидно вôдъ когось зъ руского клюбу, есть неправдиве: п. Телишевскій въ письмѣ до клюбу, де заявивъ бувъ выступленье зъ клюбу, сказавъ выразно, що складае мандатъ лише до двохъ комісій [отже мандатъ до прочихъ чотирохъ собѣ задержуе].

У. С. Поступишинъ.

Реформа выборча.

Въ органахъ коаліційныхъ подыбуемо немовь то урядовый комунікатъ про реформу выборчу: Пише ся тамъ:

„Коротку застою въ конференціяхъ надъ реформою выборчою выхôснувало міністерство, щобы въ найтѣснѣйшôмъ кружку прояснити ситуацію що-до дальшого ходу акціи. Якъ довѣдуемось, правительство задумуе продовжати переговоры помимо рôзницѣ поглядôвъ, яка зазначила ся на конференціяхъ, и не змѣнити дотеперѣшнои основы нарадъ. Длятого въ найблизшихъ дняхъ будуть наново пôднятѝ переговоры на основѣ проекту гр. Гогенварта и они будуть такъ довго продовжатись, доки не осягнесь згоды мужѣвъ довѣря сторонництвъ коаліційныхъ. Запевняють, що правительство, придержуючись крѣпко головныхъ условій коаліціи, не допустить — въ интересѣ коаліціи, вôдъ котрои зависить житье правительства, — при нарадахъ надъ проектомъ реформы выборчои майоризациі або октройованя одиничнои гадки. Зъ того выходить, що нема й бесѣды про пресію: пôддати ся безусловно проектови гр. Гогенварта. Рôвножь рѣшучо заперечують, немовь бы гр. Гогенвартъ хотѣвъ выконувати таку пресію. Гр. Гогенвартъ, кажуть, руководить ся выключно лишь взглядами на добро державы, длятого цѣлкомъ не ставляе своего проекту яко щось незмѣнного, що-до котрого не допускае ся нѣяке доповненье або модифікація; цѣль его проекту, и то найперша та найголовнѣйша — не допустити до злученя зъ реформою выборчою такихъ квестій, що могли бы роздути борбу національну и партійно-політичну, котрôй коаліція змагае по можности уступити зъ дороги. Если гр. Гогенвартъ напоминае разъ-въ-разъ до осторожности, то се дѣе ся зъ огляду на высокѝ интересы, котрымъ коаліція маe служити. Всѣ переконанѐ, що гр. Гогенвартъ не буде ставляти нѣякого принціпіяльного опору такому проектови, котрый, не переступаючи тыхъ самыхъ рамъ даныхъ вôдносинъ, не загрожуе истнованю коаліціи.

„Середъ такихъ обставинъ надѣе ся правительство, що удасть ся, при продовженю нарадъ мужѣвъ довѣря клюбôвъ коаліційныхъ, таки вкôнци дôйти до якоись згоды тыхъ партій надъ основами реформы выборчои. Рôвножь и правительство выходить зъ пересвѣдченя, що реформу выборчу можна здѣйстнити лишь въ дорозѣ идеѣ коаліційнои, и крѣпко придержуе ся засады: Нѣяка реформа выборча безъ коаліціи. Длятого правительство бажае, щобы при дальшихъ нарадахъ надъ реформою выборчою бувъ захованый потрѣбный спокôй, и вѣрить, що дальшій розглядъ въ проектѣ гр. Гогенварта доведе вкôнци до осягненя спôльнои основы для реформы выборчои. Правительство остерѣгае: мѣшати спокôйный розглядъ наглымъ вкидуваньемъ новыхъ проектôвъ, котрыми лишь спиняе ся всесторонный розвитокъ спôльнои основы нарадъ. При тôмъ всѣ знають и приймають се за фактъ, що мине якійсь часъ, заки въ той способъ дасть ся осягнути згоду мужѣвъ довѣря на одинъ проектъ реформы выборчои, — але заразомъ вказуе ся на примѣръ иншихъ державъ, въ котрыхъ уложенье реформы выборчои забрало такожь бôльше часу. На кождый способъ не страчено надѣѝ, що дôйде ся до бажанои цѣли въ пропорціонально короткôмъ часѣ.“

Отсе послѣдне поки-що слово правительства въ квестіи реформы выборчои якъ для сторонництвъ коаліційныхъ такъ и для тыхъ широкихъ кругôвъ населеня, що то выжидають и домагають ся полагодженя пекучои справы. Зъ того слова выходить, що реформа выборча мусить опирати ся на засадахъ проекту гр. Гогенварта, хочь и не суть выключенѝ деякѝ модифікаціи того проекту, котрѝ бы не выходили по-за его межѣ та не нарушили коаліціи. Правительство не бажае чути про нѣякѝ новѝ проекты (даючи тымъ заявленьемъ вôдправу проектови Рутовского) и хоче доконче приневолити сторонництва коаліційнѝ, щобы згодили ся на проектъ гр. Гогенварта. Правительство не маe певности, чи се ему удасть ся, але маe надѣю. Тою надѣею хоче зацитькати загалъ населеня и забуваe на стару якъ свѣтъ проповѣдку, що надѣя дуже часто заводить. Повысшій комунікатъ урядовый годить ся въ головныхъ точка ъ зъ наведенымъ онодгы комунікатомъ Czas-у, а зъ того выходить, що круги правительственнѝ вже зазначили своe становище до справы реформы выборчои.

Вкôнци выходить, що акція въ справѣ реформы обмежить ся зновъ лишь на конференціи мужѣвъ довѣря зъ правительствомъ — а для кругôвъ парляментарныхъ поки що выстануть лишь кульоары будынку парляментарного. Въ тыхъ кульоарахъ и при буфетѣ говорить ся много, але се не маe реальнои вартости, бо кождый посолъ, приналежачій до коаліціи, тратить свою самостôйность въ орґанізаціи клюбовôй, приневоленый пôддати ся

Зъ-вôдки пôшла назва „Бойки“?

(*Написавъ Ом. Партицкій.*)

Загадкову назву Бойкôвъ выводять одни писателѣ зъ языковых властивостей нашои бесѣды, инши зô становища историчного. Ив. Вагилевичь и от. Петрушевичь [1]) вôдносять ѐи до руского выраженя „бойкій“, котре означае „воѣвный, хоробрый, сварливый“. Проф. Верхратскій уважае зновъ назву „Бойко“ згôрдною [2]) и повсталою изъ-за того, що Бойки любують ся въ выраженяхъ „бойс“ и „або“ въ значеню „такъ“ и въ выраженю „ба“ въ значеню „а навѣть“. Моимъ намѣромъ не есть теперь полемізувати зъ тыми выводами, хочь въ всѣмъ выпадку легко се прийшло-сь бы, бо выраженя „або“ и „ба“ въ поданыхъ п. Верхратскимъ значеняхъ не е выключно бойкôвскѝ и повторюють ся такожь въ иншихъ сторонахъ краю, а зновъ слово „бойс“, хочь нинѣ надто льокальне, але було колись — якъ выкаже розправа — въ загальнôмъ уживаню у жителѣвъ нашого краю. До того-жь вôдъ слова „бойс“ могла-бы едино утворити ся назва Бойсôвъ, а не Бойкôвъ, — се вже такѝ несхитнѝ засады языковѝ, котрыхъ игнорувати не годить ся

П. Верхратскій слушно каже, що назва Бойко уважае ся у насъ згôрдною, образливою. *О тôмъ и я неразъ мавъ нагоду* пересвѣдчити ся За давнѣйшихъ лѣтъ перебувавъ я часто въ сторонахъ недалеко Стрыя и тамъ лучало ся менѣ замѣтити, зъ якою наругою вôдносили ся селяне до захожихъ Бойкôвъ. А стрыйскѝ Бойки часто навѣдували ся до по близькихъ, на долахъ положеныхъ селъ, шукаючи будь заробкôвъ въ часѣ жнивъ, буд наймаючи ся на рôчну службу.

Звѣстна такожь рѣчь, зъ якою ненавистю вôдносять ся до Бойкôвъ Гуцулы. Нема бôльшои зневаги для Гуцула, якъ назвати его Бокомъ, — по гадцѣ Гуцула таке прозвище означе едино для собакъ. Вказуе се на родову ненависть межи тыми двома гôрскими племенами, вытворену въ давныхъ вже часахъ и споводовану безперечно историчными вôдношенями.

— —

Въ старинноѝ исторіи нашого краю зараз згадуе ся про Бойкôвъ: разъ въ I-ôмъ вѣцѣ передъ Христомъ, другій разъ въ VII-ôмъ вѣцѣ по Христѣ.

Про край Бойкôвъ въ Галичинѣ маe деякѝ даты грецкій цѣсарь Константинъ багрянородный въ дѣлѣ „De administrando imperio“. Подаю зъ тыхъ датъ важнѣйшѝ вразъ зъ поясненями, якѝ до нихъ починивъ Шафарикъ въ своихъ славяньскихъ старинностяхъ [1]).

Шафарикъ пише: „Року 630 заняли (ры (Авары) Дальматію. Цѣсарь Ираклій тяко вôдчувавъ утрату такъ великои и краснои провінціи, але не мавъ силы вôдняти ѐи Обрамъ. Якъ доносить цѣсарь Константинъ Багрянородный, заключивъ Ираклій договоръ зъ князями Бѣлои Хорватіи, що находила ся на пôвночь вôдъ краю Мадярôвъ, пôдъ тыми услôвями, що Хорваты, наколи побѣдять Обрôвъ, будуть могли поселити ся въ Дальматіи, нехай тôлько узнаютъ надъ собою верховну власть грецкихъ цѣсарѣвъ. Хорваты на те згодили ся. Пôдъ проводомъ пятьохъ братôвъ-князѣвъ и двохъ сестеръ вторгли они зъ великою силою до Дальматіи и по кôлькалѣтныхъ бояхъ выгнали зъ-вôдтамъ Аварôвъ. Небавкомъ опôсля прибувъ до цѣсаря Ираклія оденъ князь зъ такъ званои Бѣлои Сербіи и просивъ о землю для свого народу на поселенье. Цѣсарь на те призволивъ и Сербы, опустивши свôй край, перенесли ся на полудне за Дунай. Цѣсарь Константинъ замѣчае, що Бѣла Сербія находила ся въ сусѣдствѣ Бѣлои Хорватіи и на пôвночь вôдъ краю Мадярôвъ, що ѐи переплываe рѣка Висла, звана инакше Διτζίκη, и що Бѣлу Сербію зовуть мѣсцевѝ жителѣ краемъ Βοῖκι“.

Поясниви деякѝ не зовсѣмъ яснѝ вѣсткы цѣсаря Константина, Шафарикъ годить ся зъ думкою, котру вже передъ нимъ высказавъ бувъ ученый Дубровскій, именно що край „Бойки“ не мôгъ бути деинде, лишь въ Галичинѣ, де и доси живе пôдъ тымъ именемъ одна галузь Русинôвъ.

Що до назвы Διτζίκη замѣтивъ я на иншôмъ мѣсци, що въ сербскôмъ языцѣ „дика“ означае „честь, слава, достоиньство, санъ“; сербске слово есть отже тôлько перетолкованьемъ назвы нашого Сяну. Форма Διτζίκη (Дичка) означае въ сербскôмъ языцѣ „Малый Сянъ“, а тымъ Малымъ Сяномъ не есть Висла, якъ хоче цѣсарь Константинъ, лишь рѣка Вислокъ, що вливае ся до Сяну.

Назвы „Бѣла Хорватія“ и „Бѣла Сербія“ вказують на землю, що лежить на захôдъ вôдъ Сяну при рѣкахъ Вислокъ, Вислока и Висла. Вже Длугошъ замѣтивъ въ своѣй польскôй исторіи, що давнѝ Русины Вислу называли Бѣлою рѣкою, а те саме значенье прислугувати мусѣло и назвамъ Вислока и Вислокъ [1]).

Выходило бы зô всего, що Бѣлосербы зъ VII-ого вѣку мешкали не въ краю Бойкôвъ, лишь въ ихъ сусѣдствѣ, що проте въ реляціи цѣсаря Константина зайшла похибка що-до означеня вôтчины Сербôвъ.

Замѣчене проф. Верхратскимъ бойкôвске слово „бойс“ мусѣло бути въ VII-ôмъ вѣцѣ въ загальнôмъ уживаню у насъ, бо оно и доси доховало ся у Сербôвъ и майже въ тôмъ самôмъ значеню. Въ сербскихъ словаряхъ при словахъ „бойсе, бойске, бояс“ находжу нѣмецке толкованье: wahrscheinlich, kann sein.

(*Конецъ буде.*)

---

[1]) Назва Висла, або якъ давнѣйше писали Visula, вказуе на фіньскій початокъ. Въ языцѣ *фіньскôмъ visi або vesi значить* „вода“; друга часть слова, фіньске ulea, значить „бѣлый, безбарвный“.

---

[1]) „Вѣстникъ Нар. Дома“ зъ р. 1884, ч. 25.

[2]) Гл. сегорôчне „Дѣло“ ч. 212.

[1]) Томъ II гл. 31 §. 1.

ухваламъ бо́льшости. На тыхъ то кульоарахъ говорено, що выготовляе ся проєктъ, по́сля котрого курія зъ меншихъ посе́лостей розпала бы ся на дві́ курії: одну мѣску для найнизшихъ податникѡ́въ и робо́тникѡ́въ въ мѣстахъ зъ безпосереднымъ голосованьемъ, а другу сѣльску для громадъ сѣльскихъ зъ посереднымъ голосованьемъ. Чи такій проєктъ треба брати на серіо, не знати, але въ виду заявленія правительства, що не бажае собѣ новыхъ проєктѡ́въ, мабуть нѣяке сторонництво коаліційне не выступить теперь зъ новымъ проєктомъ, лишь буде нагинати ся до границь, вытыченыхъ правительствомъ.

О много важнѣйшою есть обставина, що клюбы коаліційнѣ зачинають дискутувати надъ справою реформы выборчои. Початокъ зробило коло польске на своѣмъ вчерашнѡ́мъ засѣданю, а за нимъ по́йдуть певно и два другѣ клюбы коаліційнѣ. Дебата ще не скѡ́нчилась и маѣ лишь характеръ информаційный, а до нѣякихъ ухвалъ не прийде. Хѡ́дъ дебаты бувъ такій:

Залескій подавъ историчный розвитокъ реформы выборчои въ Австрії. Згадавъ проєктъ Таффого, упадокъ кабінету и порѡ́внавъ се зъ подо́бною подѣю въ Голяндії. Правительство теперѣшне приобѣцяло реформу въ порозумѣню зъ коаліційными клюбами. Въ мартѣ предложило правительство свои Grundzuege и зачали ся конференціи зъ проводирами клюбо́въ. Залескій згодивъ ся на три точки того правительственного начерку, а що-до прочихъ застерѣгъ собѣ свободу. По феріяхъ парляментарныхъ зачали ся дальшѣ конференціи, на котрѣ по́сля бажаня правительства покликавъ Залескій представителѣвъ поодинокихъ фракцій кола: Стадницкого, Пінїньского и Рутовского. На тыхъ конференціяхъ не прийшло ще до порозумѣня.

Зачала ся формальна дискусія, чи нарады кола маютъ бути тайнѣ чи явнѣ. Дав. Абрагамовичъ бувъ за тайностію нарадъ, бо „трудно грати въ отвертѣ карты“ — але при голосованю 22 голосами противъ 13 ухвалено явно́сть нарадъ.

Страшевскій натякнувъ, чи не була бы теперь пора вернути на становиско зъ-передъ 1873 р., с. е. щобы соймы выбирали делеґацію до рады державнои.

Пінїньскій зазначивъ, що въ довѣрочныхъ нарадахъ кождый заявивъ лишь свою личну гадку, отже коло не есть нѣчимъ звязане. Переведенье реформы въ рамахъ коаліціи есть трудне, але при иншо́мъ складѣ сторонництвъ парляментарныхъ було бы ще труднѣйше. Реформа не може всѣхъ зарѡ́вно вдоволити, длятого треба компромісу. Поляки були бы задоволенѣ, если бы вернено до посередности выборо́въ черезъ соймъ, але теперь о то́мъ анѣ не гадати. Загальне право голосованя не для Поляко́въ, бо ухиляе идею національну а высуваѐ на першій планъ борбу клясъ. Той самъ аґументъ промавляе противъ проєкту ґрафа Таффого. Отже лишаютъ ся два роды реформы: выключне заступництво робо́тникѡ́въ фабричныхъ або доданье одного курії, де бы кро́мъ робо́тникѡ́въ мали голосъ ще иншѣ елеме́нты, не маючѣ доси права голосованя. Противъ выключного заступництва робо́тникѡ́въ промавляе много аґументѡ́въ, якъ н. пр. несправедливо́сть супротивъ другихъ покривдженыхъ елеме́нтѡ́въ, — длятого лишае ся отворенье новои курії, въ котрѣй бы примѣстились кро́мъ робо́тникѡ́въ ще всѣ урядники автономічнѣ и приватнѣ та найнизше о́податкованѣ. Въ то́й курії треба такъ угрупувати округи выборчѣ и роздѣлити мандаты, щобы можна було змайоризувати робо́тникѡ́въ. При переведеню тои реформы треба зважати на захованье консервативныхъ тенденцій. Що-до населеня сѣльского не можна ити за далеко и бесѣдникъ противный удѣленю права голосованя робо́тникамъ ро́льнымъ та слугамъ.

Краньскій питавъ, чи не наставано на правительство, щобы реформа була полагоджена лишь въ порозумѣню зѡ́ соймами.

Хмановскій стоявъ въ засадѣ за выборами посередными черезъ соймъ, але що годѣ теперь сего осягнути, то есть за реформою, на котру згодятъ ся сторонництва коаліційнѣ въ дорозѣ компромісу. Для польскихъ послѡ́въ повинна бути засада: признати право выборче лишь тымъ елеме́нтамъ, въ котрыхъ „жие духъ народовый“ и котрѣ суть въ можности користати зъ права выборчого.

Струшкевичъ волѣвъ палаты робо́тничѣ, бо держава могла бы ихъ наглядати, натомѣсть при утвореню новои курії аґітація соціялістична розширила бы ся и на иншѣ елементы, передо всѣмъ на селянъ.

Соколовскій выступивъ противъ палатъ робо́тничихъ, бо они були бы мѣсцемъ пропаґанды соціялістичнои, а згодивъ ся на пяту курію. Критикувавъ проєктъ Таффого, котрый побо́льшаючи число выборцѣвъ по мѣстахъ, хотѣвъ вѡ́ддати мандаты соціялістамъ и въ сей спосо́бъ знищити лібера́лѡ́въ.

Рутовскій вказувавъ, що реформа выборча доконче потрѣбна. Таффе лишивъ намъ важну спадщину: проєктъ реформы, котрый осягнувъ санкцію монарха и запаливъ масы, щобы жадали найширшихъ правъ. Реформа не може ити за далеко зъ огляду на станъ народо́въ и суспо́льности въ Австрії, але мусить наступити скоро. Длятого годѣ робити реформу зависимою вѡ́дъ ухвалы сойму, бо тогдѣ сказано бы, що шляхта не хоче дати правъ людови. Противный окремо́й орґанізаціи робо́тникѡ́въ, бо тогдѣ отворилась бы дорога до интернаціональнои аґітаціи соціялістичнои Треба злучити зъ робо́тниками иншій елементы, по́дъ взглядомъ національнымъ высшѣ вѡ́дъ робо́тника, якъ н. пр. круги дро́бныхъ ремѣсникѡ́въ, въ котрыхъ переважае „духъ народовый“. Вѡ́дтакъ треба долучити интеліґенцію, котра доси не маѐ голосу. Полякамъ не во́льно годитись на таку реформу, котра бы увзглядняла лишь робо́тникѡ́въ фабричныхъ, а такожь годѣ глядѣти на реформу лишь зъ національного польского становиска, бо та реформа мусить бути для цѣлои Австрії.

Ручка заявивъ ся противъ загального голосованя а за утвореньемъ пятои курії.

Стадницкій: Противъ проєкту Таффого треба було заявити ся, бо той проєктъ вводивъ елементы небезпечнѣ по́дъ взглядомъ національнымъ. Цѣлый край домагавъ ся вѡ́дъ давна реформы, але не що-до обниженя ценза выборчого лишь що-до чисельного побо́льшеня мандато́въ до рады державнои зъ Галичины. Знесенье дотеперѣшныхъ курій не есть пожадане, бо політика Галичины при теперѣшнѡ́й системѣ репрезентаційнѡ́й выказала доси успѣхъ зъ огляду на народнѣ цѣли. Розширюючи право выборче при захованю истнуючихъ курій, треба надати его такимъ елементамъ, котрѣ его доси не маютъ. Зъ консервативного становиска розходить ся о то, щобы для теперѣшного ладу суспо́льного придбати новѣ верстви — и длятого есть за пятою курією. Така курія забезпечае „интересы народнѣ“, а кро́мъ того збо́льшае репрезентацію галицку о 10 мандато́въ. Всѣ політичнѣ фракціи кола зъ почутя національного суть за курією. Зъ становиска аристократичного можна заявити ся за палатами робо́тничими, яко за орґанізацією нового стану, але Полякамъ зъ огляду національного не можна заняти того становиска аристократичного.

На то́мъ перервано дискусію до слѣдуючого засѣданя.

Рада державна.

Суботнѣшне засѣданье палаты послѡ́въ выповнила дискусія надъ проєктомъ закона о пія́ньствѣ.

Властивыхъ contra-бесѣдникѡ́въ не було, бо всѣ промовляючѣ зго́дно заявились, що треба въ якійсь спосо́бъ спиняти пія́ньство. Натомѣсть многѣ бесѣдники выступили зъ критикою постановъ проєкту, котрѣ не такъ дуже причинять ся до спиненя пія́ньства, якъ радше стѣснять промыслъ шинкарскій, вѡ́ддаючи право надаваня и вѡ́дбираня концесій въ руки политичнои власти першои инстанціи. Міністеръ Бакегемъ боронивъ предложеный проєктъ. Зъ промовъ послѡ́въ замѣтнѣ були бесѣды д-ра Розера и д-ра Цуркана, въ котрыхъ вказано на теперѣшне поведенье властей політичныхъ, звернене противъ ширеня тверезости въ народѣ. Д-ръ Розеръ навѣвъ письмо тернопо́льского староства до о. Витошиньского въ Денисовѣ зъ докоромъ за ширенье тверезости — а д-ръ Цурканъ навѣвъ подѣю зъ Стефаномъ Саинчукомъ, апостоломъ тверезости въ Буковинѣ, котрого узнано божевольнымъ, а вѡ́дтакъ помимо того вѡ́добрано до войска.

Ухвалено приступити до спеціяльнои дебаты надъ закономъ. Якъ говорять, задумала лѣвиця поставити внесенье на вѡ́досланье цѣлого проєкту наповоротъ до комісіи.

Слѣдуюче засѣданье въ понедѣлокъ, а на порядку дневно́мъ поставлено мѣжь иншимъ: спеціяльну дебату надъ новымъ закономъ карнымъ вѡ́дъ §. 1 до 83.

——

Про плянъ роботы парляментарнои доносять:

Нарады въ комісіи надъ реформою податковою маютъ зако́нчити ся вже въ найблизшо́мъ часѣ. Еляборатъ комісіи податковои выпечатае ся и роздасть ся посламъ. За той часъ упора ся палата послѡ́въ зъ предложеными вже проєктами и евентуально такожь зъ закономъ о продажи на раты, котрый вертае зѡ́ змѣнами зъ палаты пано́въ. Дня 20 грудня наступить вѡ́дроченье сесіи и будуть скликанѣ соймы краевѣ. Але по́дъ той часъ послы будуть мати вже въ рукахъ справозданье комісіи податковои и будуть могли въ часѣ ферій перестудіювати. Робота соймо́въ потревае до половины лютого. Передъ вѡ́дроченьемъ ухвалять обѣ палаты провізорію буджетову ажь до ко́нця цвѣтня, бо ледви чи до тои поры буде часъ занятися розправою буджетовою. Першимъ предметомъ нарадъ палаты по замкненю соймо́въ краевыхъ буде реформа податкова, а ажь по то́мъ прийде черга на нараду надъ буджетомъ, отже треба буде ще дальшои провізорії буджетовои. По́сля того пляну выходило бы, що сесія рады державнои потревала бы до ко́нця мая або навѣть и червня.

——

Зъ клюбу рускаго у Вѣдни одержали мы отсе письмо:

Высокоповажаный Пане Редакторе!

На основѣ §. 19 закона прасового прошу о спростованье вѣстій, поданыхъ У. С. Поступишиномъ въ дописи зъ Вѣдня а дотыкаючихъ засѣданя клюбу рускаго рады державнои на дни 16 падолиста.

Неправдою есть, мовь-бы ажь теперь клюбъ рускій рады державнои уконституувавъ ся. Въ уконституованю наступила лишь формальна змѣна. Дотеперь проводивъ нарадамъ клюбу найстаршій вѣкомъ. Вѡ́дъ теперь поручено стало предсѣдательство пос. Мандичевскому, заступництво предсѣдателя пос. Барвѣньскому.

Неправдою есть, мовь-бы уконституувавъ ся „новый“ клюбъ рускій. Клюбъ рускій истнувавъ безперервно вѡ́дъ 1891 р.

Неправдою есть також, мовь-бы на засѣданю клюбу дня 19 падолиста було яке-небудь констатованье, що „нема ухвалы клюбу, щобы заступництво спеціяльныхъ интересо́въ клюбу въ комісіи буджетовѡ́й поручити якому не-рускому послови“.

Зъ поважаньемъ — *Ол. Барвіньский* заст. головы, *Анатоль Вахнянинъ* секретарь клюбу.

[Мѣстимо се письмо безъ коментаря вѡ́дъ себе, уважаючи то за рѣчь злишну.]

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

Програма дѣяльности стрыйскихъ народныхъ товариствъ въ грудни с. р.

Дня 2 н. ст. грудня держати буде о годинѣ 5. вечеромъ въ „Мѣщаньскѡ́й Бесѣдѣ“ д-ръ Е. Олесницкій дальшу часть свого вѡ́дчиту про рѡ́къ 1848-ый. — Въ суботу 8 н. ст. грудня о год. 11 передъ полуднемъ вѡ́дбуде ся въ комнатахъ „по́дъ Чорнымъ Орломъ“ зборъ делеґато́въ читалень „Просвѣты“ стрыйского повѣта въ цѣли обговоренья справъ читальняныхъ и порядку вѡ́дчитѡ́въ, якій стрыйска філія „Просвѣты“ намѣрила устроити по читальняхъ. — Въ недѣлю 9 н. ст. грудня держати буде въ „Мѣщаньскѡ́й Бесѣдѣ“ д-ръ Олесницкій послѣдну часть вѡ́дчиту про рѡ́къ 1848-ый. — Въ недѣлю 16 н. ст. грудня вѡ́дбудуть ся першій въ сѣмъ сезонѣ вечерницѣ філіи Просвѣты зъ такоюжь програмою: 1) рѣчь вступну выголосить о сов. Федусевичь, 2) выкладъ проф. Ивана Вахнянина зъ анатоміи, 3) о. Ол. Бобикевичь вѡ́дчитае гумореску. Мѣжь выкладами спѣвати буде Стрыйскій Боянъ и будуть выголошенѣ деклямаціи. — Въ недѣлю 30 н. ст. грудня вѡ́дбудуть ся другѣ вечерницѣ філіи „Просвѣты“ зъ програмою: 1) вѡ́дчитъ проф. Ив. Вахнянина про напады татарскій, 2) о. Богдаръ Кирчѡ́въ вѡ́дчитае свою повѣстку, 3) о. Бобикевичь объяснить стихъ О. Федьковича „Золотый левъ“. Мѣжь выкладами будуть знова спѣвы и деклямаціи. Вечерницѣ філіи Просвѣты вѡ́дбуватись будуть въ сали готелю „по́дъ Чорнымъ орломъ“ въ рынку.

Переглядъ політичный.

Соймъ ческій скликаный буде на день 27 грудня и тревати буде до першихъ днѣвъ лютого. Новѣ выборы будуть розписанѣ на початокъ марта.

Ситуація въ Угорщинѣ неясна и зависить головно вѡ́дъ квестіи санкціонованя церково-політичныхъ законо́въ. Правдѣ кругы правительственнѣ не сумнѣваются ся, що санкція наступить, але зъ огляду на се, що не довершена она въ такъ довго́мъ часѣ, кабінетъ Векрлого маѐ звязанѣ руки и его позиція силно захитана. Потѣшають ся тымъ, що коли въ 68 р. австрійска палата пано́въ приняла конфесійнѣ законы, то санкція ихъ наступила ажь о 45 дняхъ. Онодгы вѡ́дбула ся нарада міні́сѡ́въ и Векерле сейчасъ вѡ́дъѣхавъ въ суботу вечеромъ до Вѣдня.

——

Изъ Петербурга доносять до Berl. Tageblatt:

Манифестъ царскій зъ нагоды вѣнчаня оповѣстить значно бо́льшій по́льги, анѣжь тѣ, якихъ надѣяно ся вѡ́дъ покоѣного царя зъ нагоды вѣнчаня сына. Царь Николай бажае далекосяючимъ актомъ ласки зазначити першій хвиль свого панованя. Головнѣ точки того маніфесту суть: 1. Всѣмъ войскамъ козацкимъ, котрѣ въ послѣдныхъ рокахъ дбстали позички зворотнѣ зъ причины неврожаю и нещасть елементарныхъ, вѡ́дписуе ся несплачена решта позичокъ. Загальна сума тыхъ квотъ выноситъ 4 міл. рублѣвъ. 2. Населеню селяньскому всѣхъ губерній, навѣщеныхъ голодомъ въ рр. 1890 и 1891, опускае ся рѡ́вножь решта несплаченыхъ позичокъ державныхъ. 3. Всѣмъ, що вѡ́дсуджуютъ кару вязниці на основѣ выроку судового, даровуе ся половина згаданои кары. — Кро́мъ того будуть въ маніфестѣ ще другорядній точки.

Гостина професора Михайла Грушевского въ Черно́вцяхъ.

Черновецка часопись „Буковина“ приноситъ по́дъ симъ заголовкомъ въ послѣдно́мъ [46-6мъ] нумерѣ вступну статью такого змѣсту:

„Черновецка руска громада обходила въ понедѣлокъ дня 19-ого с. м. цѣлкомъ несподѣвано велике свято. П. Михайло Грушевскій, професоръ исторіи Руси на львѡ́вскѡ́мъ университетѣ, котрого зъ Украины покликало на сесмѣсце австрійске правительство, загостивъ въ недѣлю до Черновець, абы запо́знати ся зъ черновецкою рускою громадою и по́знати на власнѣй очи житье Русино́въ буковиньскихъ, а ся его гостина стала ся для черновецкихъ Руснно́въ великимъ святомъ. Въ повно́мъ зрозумѣню ваги сеи гостины повитали они дорогого гостя такъ величаво, що день сей остане на завсѣгды въ памяти черновецкои рускои громады.

Проф. Грушевскій вѡ́двѣдавъ насамперед въ товариствѣ проф. д-ра Смаля-Стоцкого, въ домѣ котрого вонъ гостивъ, рускій товариства въ Народно́мъ Домѣ, тутъ познакомивъ ся особисто зъ старшими патріотами нашими, а въ акад. товариствѣ „Союзъ“ изъ слухачами черновецкого університету, розвѣдувавъ ся подро́бно про обставины нашого народного житя на Буковинѣ и розповѣдавъ про житье нашихъ братовъ на Украинѣ. Вечеромъ же вѡ́дбувъ ся въ честь достойного гостя заходомъ черновецкои рускои громады въ павільонѣ готелю Вайспиръ, на котрый прибули и гостѣ зъ Кѡ́цманя.

По 8-о́й годинѣ зо́брало ся по-надъ 50 що-найповажнѣйшихъ громадянъ, пань и мужчинъ, въ гарно прибрано́й комнатѣ и тутъ привитали проф. Грушевского при входѣ гро́мкимъ „слава!“ Громада — члены всѣхъ народныхъ товариствъ, старѣ й молодѣ, засѣли до столу и почалась при спо́льно́й вечери весела невымушена гостина, переплѣтана поважными и повными патріотичного чутя промовами и веселою або тужливою рускою пѣснею.

Першій промовивъ надсов. Винницкій, голова „Народного Дому“, менше-бо́льше такъ: „Вже давно не бачили Черно́вцѣ такъ поважного зо́брання нашихъ людей, якъ власне представляе ся ось сей святочный вечерокъ. Вже давно не сходили ся мы такъ численно, бо якъ кажуть, настали тяжкѣ часы. И справдѣ: всѣ нарѣкають на тяжкѣ часы, а вже жь намъ Русинамъ найтяжше свобо́дно веселитись. Майже въ кождо́мъ закутку, де проживають Русины, придавляе ихъ чорна доля та розбиваѐ нашу суспо́льность, можна сказати, на найдро́бнѣйшій атомы. Сердечна взаимность, котра ино одна годна вытворити поважну народну силу, не становить ще нашу народну прикмету; противно, у насъ завзятый на свое оточенье индівідуалізмъ, вышрубованый до найвысшои степени, разомъ зъ тяжкою борбою о чорный хлѣбъ насущный, вытворюе въ нашо́й суспо́льности, можна сказати, цѣлѣ леґіоны правдивыхъ мізантропо́въ, що зненавидѣли цѣлый свѣтъ, осмѣваютъ кожде дѣло, а навѣть шуткуютъ собѣ зъ найвысшои честноты, якою е безперечно патріотизмъ. Така робота не будуе а руйнуе, она не може причинитись до змо́цненя нашого народного орґанізму, а противно, мусить доконче чимъ-разъ бо́льше его розстроювати. И въ само́й рѣчи страшный народный розстро́й наставъ теперь у насъ, але ся тяжка народна хороба не може, не повинна и не смѣе довше панувати, бо инакше мусѣла бы она запровадити насъ до цѣлковитои загради: Длятого найважнѣйшимъ обовязкомъ нашихъ людей доброи волѣ на-теперь е: старати ся всѣма силами вылѣчити сю небезпечну народну хоробу. А вылѣчити ю дасть ся лише черезъ патріотичне выховане нашои молодежи. Треба доконче огрѣти молодѣ серця жизненнымъ огнемъ правдивого патріотизму; треба доконче розкрыти нашо́й молодежи всѣ тайны, цѣлу природу нашого народу; треба представити ѣй въ вѣрно́мъ свѣтлѣ цѣлый хо́дъ природного людского розвою и на сѣй по́дставѣ вказати на дорогу, котра мусить завести насъ до нашои меты. До сеи преважнои патріотичнои працѣ покликанѣ въ перше́й лініи рускій учителѣ. Длятого зъ правдивою радо́стью повитали всѣ нашѣ люде доброи волѣ вѣсть, що отворена катедра рускои исторіи на львѡ́вскѡ́мъ університетѣ до́стала ся въ руки мужа свѣтлого и щирого патріота. Та власне сей мужъ науки знаходить ся въ то́й хвили помѣжь нами. Яко правдивый патріотъ, що щиро занимае ся нашою громадскою справою, прибувъ вонъ и до насъ, щобы побачити и наше житье бутье... Мы приняли его зъ щирымъ серцемъ, скликали нашу громадку, скликали старыхъ и молодыхъ, щобы по́знали и повеличали нашого великого гостя. Витаю тя отже въ имени нашои громады цѣлымъ серцемъ и по́дношу сю чарку на твоя здоровлье, на великій здобутки твои працѣ. Дай Боже, щобы твоя особа стала щасливымъ початкомъ сполученя цѣлои Руси-Украины.“ — За се щире повитанье подякувавъ проф. Грушевскій короткою сердечною промовою.

Дальше йшла высоко поетична бесѣда буковиньского соловья [мабуть о. Исидора Воробкевича — *Ред.*] — Потомъ повитавъ въ имени рускои молодежи академичнои Союзанинъ Ехъ дорогого гостя, що прийшовъ зъ-надъ Днѣпра-Славуты, абы насъ молодыхъ навчити бути щирыми приклонниками народноя идеи и стати ся колись щирыми сынами Украины Руси. Его науку, котру вонъ подае товаришамъ львовскимъ, буде собѣ брати до серця и черновецка молодѣжь руска! — Пос. Ерот. Пѣгулякъ вказавъ въ довшой гарной промовѣ на се, що хоть мы маемо и своихъ вельми заслуженыхъ людей на народной нивѣ, то ушановуемо проф. Грушевского зъ такимъ запаломъ для того, бо вонъ становить ту першу сполну частину, що сполучуе розбрвану одноцѣльность Руси-Украины. Доси була звязь австрійскои Руси съ Украиною лишь на мертвыхъ словахъ, теперь загостивъ до насъ и осѣвъ мѣжь нами живый свѣтичь Украины, щобъ ту звязь устaлити. — Вотакъ повитавъ крил. Костецкій дорогого гостя въ имени гр.-кат. духовенъства и высказавъ мѣжь иншимъ таке: Мы Русины хоть и розбрваны долами, все-таки почуваемо себе тѣломъ и душею нероздѣльными членами одноя великои украиньско-рускои нации, тому щиро витаемо украиньску звѣзду, щобъ ясно свѣтила нашимъ дѣтямъ и внукамъ. — За коцманьску громаду повитавъ проф. Грушевского инсп. Ом. Поповичь заявляючи, що надойшовъ апостолъ правды и науки, котрый зумѣе показати всѣмъ нашу подоптану правду.

По сѣй промовѣ п. Грушевскій, дякуючи за честь, яку ему оказано, вказавъ на подставѣ фактовъ зъ нашои исторіи народноя на тѣ умовы, подъ якими едино зможе наша народность успѣшно розвинути ся, вбити ся въ силу, о ягнути свою найвысшу мету и остоятись супротивъ всякого противного напору. Була колись руска держава, що своею культурою, наукою и силою стояла на чолѣ Европы. Всѣ умовы до дальшого величавого розвитку були дани, але при першомъ ударѣ розпадае ся все, бо сеи державы не вытворивъ собѣ самъ народъ зъ себе, а цѣлый державный устрой бувъ масѣ народу чужій. Водтакъ верхни и больше освѣчени верствы народу вытворюють новый устрой державный, але й той не може на довго устоятись, бо вонъ не выйшовъ зъ глубокого зрозумѣня потребъ народныхъ а выродивъ ся въ шляхетчину, що водбилась водъ масъ народу. Шляхта, що повстала изъ старшины козацкои, не порозумѣла духа народного и сама небавомъ затратилась. Народъ самъ темный не въ силѣ бувъ самъ вытворити зъ себе то, що було потрѣбне до вытворюваня трѣвкого державного устрою. Тому-то ясно, що Русины-Украинцѣ при своѣй патріотичной роботѣ для народу передъ усѣмъ повинни бути зовсѣмъ свѣдоми природныхъ умовъ, середъ котрыхъ руско-украиньскій народъ може розвивати ся, а зъ другого боку щобъ загальною освѣтою поднести народъ до того, щобъ народъ самъ зъ своею питомою народною интелігенцією могъ вытворити зъ себе свой питомый устрой. — „Ще не вмерла Украина“ була водповѣдь на сю глубоко продуману, ясно и зъ жаромъ выголошену прегарну промову.

Дальше водчитавъ проф. Шнойнаровскій привѣтне письмо коломыйскои рускои громады, а д-ръ Дутчакъ, редакторъ „Буковины“ поднесъ силу писаного слова, що для него нема жадныхъ кордоновъ, и бажавъ, щобъ, якъ колись Шевченкове слово перейшовши кордонъ збудило австрійску Русь до нового житя, такъ щобъ теперь по звѣстномъ указѣ зъ 1876 го р. слово Грушевского голошене зъ университетскои катедры понеслось на Украину и розбудило середъ Украинцевъ старй традиціи народни. Вконци подякувавъ проф. Смаль-Стоцкій черновецкой громадѣ, що такъ численно явила ся и такъ щирыми словами повитала мужа науки; тымъ ушанувала она якъ найлѣпше саму себе, тымъ оцѣнила она также великій патріотизмъ достойного гостя, що покинувъ родину, рдну дорогу Украину, палить за собою мосты... абы стати на сторожѣ народноя идеѣ, а звернувши увагу громады на те, що ся гостина ще й тымъ памятна, що се саме навечерія его патрона, водзивавъ громаду зъединати зъ нимъ свои сердечни желаня для дорогого гостя. — По веселой розмовѣ руска громада розойшла ся вже ажь по полночи поднята духомъ и зъ скрѣпленою вѣрою въ лѣпшу будучность нашого народу.

На другій день попращала руска черновецка громада проф. Грушевского на двирци зъ просьбою, щобъ ви заховавъ въ доброй памяти. П. Грушевскій подякувавъ ще разъ за щиру гостину и приобѣцявъ навѣдувати ся до Русиновъ буковиньскихъ, котрыхъ згода и праця народна зробила на него дуже добре враженье.“

Водозва.

Всч. и Вир. Отцѣ душпастирѣ!

Въ селѣ Доброкутъ, борщѣвского повѣта, находить ся старенька, деревляна ще 1732 р. выбудована церковь. Нинѣшный станъ тои церковци дуже неводрадный, а въ додатку она такъ маленька, що й третьои части вѣрныхъ помѣстити не може, черезъ що въ часѣ слоты, снѣговицѣ та великихъ морозовъ больша часть вѣрныхъ, хоть зъ тяжкимъ болемъ серця, мусить водходити до дому и не може брати удѣау въ богослуженяхъ. Самі громадяне крайно бѣдни, а яко Філія не мають подставы жадати помочи нѣ водъ патрона, нѣ водъ парохіянъ матернои церкви, тожь мимо найщирши волѣ и пожертвованя они не въ можности власными силами выбудувати такъ конечно потрѣбного дому Божого и, хоть якъ оно прикро, мусять водозвати ся до публичнои жертволюбивости.

Высока Президія ц. к. Намѣстництва, увзглядняючи внесену мѣсцевымъ Комітетомъ просьбу, позволила вселаскавѣйше рѣшеньемъ зъ дня 31 марта с. р. до ч. 3064 пр. збирати на ту цѣль добровольни жертвы по конець 1894 року въ слѣдуючихъ повѣтахъ: богородчаньскомъ, борщѣвскомъ бучацкомъ, гусятиньскомъ, коломыйскомъ, теребовельскомъ, товмацкомъ, чортковскомъ и залѣщицкомъ. Такожь Всесв и Впреп. Епископска Консисторія припоручила рѣшеньемъ зъ дня 15 мая с. р. до ч. 2146 [Вѣстн. Епарх ч. VI] складанье добровольныхъ жертвъ на повысшу цѣль якъ найусердиѣйше. Зъ причины тяжкого передновку, не могъ мѣсцевый Комітетъ зъ того благосклонного позволеня до теперь много користати и высылавъ доси своихъ колектантовъ только въ повѣты гусятиньскій, теребовельскій и въ борщѣвскій [въ части] въ той благой надѣи, що по жнивахъ, коли то кождому троха лекше, поплынуть жертвы далеко щедрѣйше. Та, на жаль, показались наши добри надѣѣ передчасными, бо зъ причины появившои ся въ многихъ мѣсцевостяхъ пошести, есть рѣчію неможливою высылати колектантовъ. Однакъ и тымъ не зражуемо ся, маючи крѣпку вѣру въ помочь Божу, удаемось зъ повнымъ довѣріемъ до Васъ, Всч. и Впр. Отцѣ душпастирѣ. Знана есть цѣлому свѣтови Ваша ревность и посвященье, де розходить ся о хвалу Божу и добро св. церкви, тожь просимо Васъ уклонно: Займѣть ся ревно збираньемъ жертвъ на будову церкви въ Доброкутѣ. Заохотѣть теплыми словами Вашихъ парохіянъ въ недѣлю або въ урочисте свято зъ амвона, що слѣдуючои недѣлѣ войдете самі подчасъ богослуженя зъ тацою збирати жертвы, а народъ нашъ, хоть бѣдный але щирый и жертволюбивый, водъ устъ собѣ водойме а дасть на хвалу Божу, та такъ при Божой помочи посыплять ся щедри датки. Споможѣть вселаскаво меншихъ въ Христѣ братій Вашихъ въ ихъ богоугоднѣмъ намѣреню! Кожда, хотяй бы и найменша жертва Ваша буде записана незатертыми буквами глубокои вдячности въ серцяхъ нашихъ, а Всевышній вынагородить вамъ сторицею кождy лепту, яку принесете въ той способъ на жертвеннику Его славы. Всякій ласкавій, хотьбы найменшій, жертвы, котри будуть поданій до публичнои вѣдомости, просимо присылати ласкаво на руки мѣсцевого душпастыря [въ Доброкутѣ, почта Бѣльче золоте].

За Комітетъ будовы: *Михаилъ Медвецкій* мѣсцевый душпастырь. *Олекса Левицкій* заступникъ войта. *Яковъ Сальйчукъ* провізоръ церкви.

НОВИНКИ.

— **Стрыйска філія „Просвѣты“** порѣшила устроити сеи зимы разъ а по змозѣ й больше разовъ выклады въ Сколѣмъ для селянъ зъ Скольщины. Въ той цѣли воднесе ся выдѣлъ філіи до Русиновъ въ Скольщинѣ — и водъ нихъ залежати буде, чи и якъ часто выклады такій будуть могли водбути ся. Думаемо, що Русины Скольщаны повинни радо и охотно скористати зъ сеи нагоды и помогти просвѣтному рухови продертись разъ въ тоту сторону, куды доси рухъ сей не заходивъ ще майже зовсѣмъ. Стрыйскій Русины радо жертвують свой трудъ до сего дѣла, однако безъ помочи Русиновъ зъ Скольщины трудъ сей буде змарнованымъ и безуспѣшнымъ. А о помочь тую доси якось дуже а дуже тяжко!

— **Зъ Станиславова пишуть намъ:** Станиславовска філія товариства „Просвѣты“ въ Станиславовѣ разомъ зъ прочими товариствами рускими устроюе въ суботу 8 н. ст. грудня въ катедральной церкви **поминальне богослуженье за бл. п. Омеляна Огоновского.** На богослуженю буде выголошена проповѣдь. Заялено загально гадку, щобы доложити всѣхъ старань абы торжество се вышло якъ найвеличавѣйше и щобы згромадивъ ся якъ найбольшій кругъ Русиновъ Станиславовщины достойно и манiфестаційно почтити память неводжалуваного труженика народного. — **На вечери зъ танцями** устроеномъ нашою „Рускою Бесѣдою“ дня 22 н. ст. с. м. стануло до першого кадриля двацять и колька паръ. Зъ провінціи явило ся симъ разомъ менше гостей, якъ звычайно. И сего разу явили ся гостѣ зъ Коломыѣ, загостило такожь значне число офіцировъ. Забава йшла охочо и жваво.

— **На засѣданю буковиньскои рады школьнои** дня 14 с. м. рѣшено передати до приписаного трактованя предложений внесеня въ справѣ регуляміну що-до заведеня фонетичнои правописи при науцѣ рускои мовы и въ фаховой податочной часописи.

— **Зъ Борщева пишуть намъ:** Намъ тутъ дивно выглядае послѣдный бюлетинъ урядовый про холеру въ Галичинѣ. Сказано тамъ, що сила холеры и ширшанье ей водъ вересня зменшились о половину, а ось у насъ въ Борщевѣ водъ часу выбуху пошести дня 12 н. ст. падолиста зъ доси [т. е. до 23 н. ст. падолиста занедужало 97 особъ а 53 умерло. Зъ] занедужавшихъ не выйшовъ доси ще нѣхто, длятого мѣжь населеньемъ запанувавъ тяжкій острахъ. — *С.*

— **Зъ Бучацкого пишуть намъ:** Въ селѣ Острѣ есть бувшій кондукторъ зелѣзницѣ Іосифъ Стясный писаремъ, раднымъ и учителемъ въ одной особѣ. Чоловѣчокъ той, загорѣлый Полякъ, урядуе и розмовляе лишь по польски, бо по руски не вмѣе добре, а писати лихо. Не зважаючи, що зъ громады жие, ненавидить вонъ селянина, прозывае его найпоганѣйшими словами, а вконци „хлопъ“ а „moskal“ у него слова тотожни. Такъ господаря Микиту Куриляка, коли той прийшовъ до него въ справѣ войсковой, прозвавъ такъ, що повторити годѣ, и сказавъ до него: „Nie przybliżaj się, bo chłop śmierdzi“; Антона Остапчука прозвавъ „moskalem“, ба навѣть д-ра Кузьмовича въ часѣ холеры прозвавъ въ присутности начальника громады и сотрудника приходского „moskal-омъ“, бо той не хотѣвъ ему дати вина червоного до чаю. Глядячи на того чоловѣка, мимохоть насуваe ся питанье: чи мы живемо въ конституційной Австрій, чи може ще въ часахъ давнои мандаторщины та гайдуччины? — Що дѣе ся въ школѣ при такомъ учители, того не можна казати, бо рада школьна того собѣ не бажае; можна лишь догадати ся: на сколько такій людина, до того писарь, радный и учитель въ одной особѣ, може и чи навѣть маe часъ належито школѣ посвятити ся? Але у насъ... Етъ! шкода й балакати! що то поможе?!

— **Зъ Шамокина въ Америцѣ** одержуемо вѣстку, що за [вѣдому нашимъ читателямъ] клевету, яку польска шамокиньска часопись Polska и Litwa кинула на тамошного рускаго пароха о. сов. Константкевича якъ и на загалъ галицко-руского духовенъства, о. Константкевичь и п. Глова запозвали редактора Polski i Litwy пана hrabiego Коморовского о оскорбу вѣры, церкви и народу руского та й о обиду чести о. Константкевича. Розправа маe водбутись сего мѣсяця, бо въ падолистѣ припадае „кортъ“ т. е. розборъ справы судьями присяжными. „Зъ шовінізмомъ и нетерпимостію Ляховъ — пише намъ нашъ дописувательъ — маемо тутъ не меншу борбу, якъ вы тамъ въ старомъ краю.“ Сумно! — скажемо мы водъ себе. Не вже-жь Поляки и въ Америцѣ не можуть позбути ся своихъ хибъ историчныхъ?!

— **Зъ Кракова пишуть намъ:** Въ ч. 248 „Дѣла“ появилась допись п. заг. „Рускій похоронъ въ Краковѣ“, въ котрой авторъ представивъ рѣчь не вѣрно. Вонъ чинить священикамъ хоронившимъ пок. З. Козаневича такій докоры, котрі походять або зъ незнаня водносинъ краковскихъ або таки просто й не мають рацій. Авторъ дописи не знае о томъ, що тутъ поліційно заборонено спѣвати въ будынку клініки и на улицяхъ, при котрыхъ мѣстять ся шпиталѣ, длятого священики лише „водшептали“ т. е. водчитали въ трупарни клініки панахиду, а „Святый Боже“ почали спѣвати ажь минувши дотычни улицѣ, а не „за мѣстомъ“. Що „Святый Боже“ вышло „смирненько“, то годѣ абы три люде [два священики и дякъ] могли заглушити гаморъ мѣскій, а парохіяне тутъ крномъ интеліґенціи, дуже слабо по руски говорять а тымъ менше спѣвають. Евангелій не читано и хоругвь не було, бо по перше: се тутъ не въ звычаю, а по друге нѣхто того не зажадавъ. Закидъ, мовь-бы похоронъ на кладовищи подабавъ на утечу побитого войска, есть уже зъ оглядовъ фізичныхъ выдумкою, бо якъ могли бы тѣ, що несли тѣло, скорше йти якъ участники похорону? Бувъ я колька разовъ свѣдкомъ, якъ той самъ священикъ супроводивъ тѣло, а нѣколи не бачивъ я того, що выдалось авторови дописи. Не думаемо, щобы аторъ дописи мавъ намѣръ докорити нашому парохови о. крил. Борсукови, але если-бъ такъ було, то я ему скажу: дай Боже всѣмъ парохіянамъ мати такихъ душпастирѣвъ, а певно водносины церковно-рускі въ неодной мѣсцевости стали бы богато лучшій и зъ оглядовъ моральныхъ користнѣйшій. [*Прим. Ред.* Се письмо, одержали мы водъ одного свѣтского Русина ровночасно й друге водъ о. В. Козловского сотрудника въ Краковѣ – оба больше менше однакового змѣсту. А подали мы письмо свѣтского Русина а не о. Козловского, бо тутъ свѣдоцтво третьои особы большу маe вагу якъ самои особы интересованои]

— **Дробній вѣсти.** Буковиньскій митрополитъ Мораръ-Андрѣевичь повернувъ до Черновець зъ довшого побуту у Вѣдни. — Віцепрезидентъ краевои дирекціи скарбу д-ръ Корыговскій повернувъ вчера до Львова. — Въ Краковѣ упавъ бувъ онодгы въ ночи першій снѣжокъ.

Надослане.

Verfälschte schwarze Seide.

Man verbrenne ein Müsterchen des Stoffes, von dem man kaufen will, und die etwaige Verfälschung tritt sofort zu Tage: Aechte, rein gefärbte Seide kräuselt sofort zusammen, verlöscht bald, und hinterlässt wenig Asche von ganz hellbräunlicher Farbe — Verfälschte Seide, (die leicht speckig wird und bricht) brennt langsam fort, namentlich glimmen die „Schutzfäden“ weiter (wenn sehr mit Farbstoff erschwert), und hinterlässt eine dunkelbraune Asche, die sich im Gegensatz zur ächten Seide nicht kräuselt, sondern krümmt. Zerdrückt man die Asche der echten Seide so zerstäubt sie, die der verfälschten nicht Die **Seiden-Fabrik G. Henneberg** (k. u. k. Hoflief.), **Zürich** versendet gern Muster von ihren echten Seidenstoffen an Jedermann und liefert einzelne Roben und ganze Stücke porto- und zollfrei in die Wohnung an Private. Briefe kosten 10 kr. und Postkarten 5 kr. Porto nach der Schweiz.
4979 (5)

Вѣсти зъ Еп. львовскои.

На конкурсъ зъ речинцемъ до 3 н. ст. сѣчня 1895 розписаний приходы: Гошевъ дек. болеховского и Гумниска дек. олеского, а зъ речинцемъ до 10 н. ст. сѣчня 1895 приходъ Плѣсняны дек. золочевского. — Въ пропозиціи умѣщени: на Дубще оо. 1. Теоф. Любѣнецкій, 2. Григ. Дичковскій и 3. Ив. Барановскій, а на Збоиска оо. 1. Евг. Гошовскій и 2. Сев. Наконечный. — Институцію на Покровцѣ одержавъ о. Вас. Кузьмичь. — Душпастирскій посады достали оо. Григ. Дяковъ, сотрудникъ зъ Луки малои, завѣдательство тамка; Ник. Демчиньскій, сотрудникъ зъ Залозець, завѣдательство въ Берлинѣ; Теод. Сахно, сотрудникъ зъ Гумниск, завѣдательство тамка; Пав. Кульчицкій зъ Кошлякъ сотрудництво въ Залозцяхъ. — Декретъ увольненя водъ испыту конкурсового одержавъ о. Юл. Охримовичь парохъ Синечола.

Посмертни — ∓ — оповѣстки.

Марія Рожеевска [бабка Осипа Гриневича учителя школы вправъ мужескои семинаріи учительскои у Львовѣ] упокоила ся дня 25-ого н. ст. листопада въ 85 роцѣ житя.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 26 падолиста. Вчера водбуло ся колька зборовъ роботничихъ, а на однomъ зъ нихъ говоривъ Пернерсторферъ про реформу выборчу. — Векерле бувъ вчера два разы на авдіенціи у цѣсаря а нинѣ справа санкціи порѣшить ся. Говорять, що кріза кабінету есть неминуча.

Петердургъ 26 падолиста. Зъ нагоды вѣнчаня надѣють ся численныхъ помилуванъ. Царь приймавъ депутаціи, мѣжь иншимъ и зъ царства польского, але промовъ не було.

Берлинъ 26 падолиста. Бісмаркъ занедужавъ небезпечно.

Лондонъ 26 падолиста. При добуваню Портъ-Артура потерпѣли Японцѣ и Хинцѣ значни страты, але теперь упорались Японцѣ вже зъ послѣдною хиньскою армією.

Надослане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „подъ Коперникомъ“, Львовъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одвазу) поручае у великомъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, да лекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильни, пйоны, сібеле, манометры и т. п. Устроеня звонковъ електричныхъ. Всякій направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляют точно. 148

ПОМАДА „ФЕНІКСЪ“

нагороджена на выставѣ для здоровля и плекання недужихъ въ Штуттартѣ 1890 р., есть по бля лѣкарского осуду и по бля признань тысячей письмъ зъ подякою **одинокимъ, дѣйстно вартнымъ и нешкодлымъ средствомъ,** щобы осягнути у дамъ и панов повный, буйный зарост волося та щобы заразъ усувати **выпаданье волося и творенье порплѣвъ;** такожь причиняе ея тая помада вже у молоденькихъ панов до сильного пороету вусовъ. Гарантія за успѣхъ и нешкодность. Фляконъ 80 кр. при пересылцѣ почтою и при послѣплатѣ 90 кр. 15—26

301

К. ГОППЕ ВѢДЕНЬ XIV., Hütteldorferstrasse 81.

Новина на поли фотоґрафіи!

Фотоґрафічни знимки въ природныхъ краскахъ по звычайныхъ цѣнахъ выготовлюе

Фотоґрафічне заведенье

при площи Маріискій ч. 4 Европейскій Готель у Львовѣ.
397 4—12

Волосѣнни матерацы

по зр. 14, 15, 18, 20 до 30 зр. поручае спеціяльна роботня постели 351 12—16

ІОСИФА ШУСТЕРА

у Львовѣ, улиця Коперника ч. 7.

Колдры шити въ найбольшомъ выборѣ.

РОБОТНЮ ДАМСКИХЪ ОДЯГОВЪ

отворила у Львовѣ, ринокъ 29, I. поверхъ.

Емилія Соколовска

ученица Ворта.

Науку крою и шитя удѣляе практичною методою. Приймае сукнѣ до скроеня. Формы продають ся. Ласкавій замовленя выготовлюе по умѣреныхъ цѣнахъ.

386 Поручае ся Вп. Публицѣ. 6—8

Руска масть на гостець

есть найлѣпше, выпробоване средство на гостець и ревматизмъ, коленье, убезвладненье и т. д. — Цѣна 1 слоика 1 зр.

Есенція жолудкова

(III.) Цѣна 1 слоика 60 кр. 323 8—10

Головный складъ: **С. РУКЕРЪ** аптикарь у Львовѣ.

Кирничне заведенье

для будовы верченыхъ и копаныхъ кирниць подоймае ся й дальше всякихъ роботъ, входячихъ въ обсягъ кирництва, полагоджуе ихъ при помочи фахового управителя фірмы, славнозвѣстнои водъ 35 лѣтъ и запоручуе Вп. Публицѣ, инжинерамъ и будовничимъ совѣстне и взорцеве переведенье роботъ.

Леопольда Домініка Спадкоємцѣ

388 4—26 Львовъ, улиця Костепальна ч. 1.

Зелѣзни печѣ до паленя вуглемъ або деревомъ по 4, 5, 8, 10, 15 до 40 зр Приставки передъ пѣчь въ великомъ выборѣ

4595 поручае

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣза у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.

Цѣнники илюстрованій рѣзныхъ предметовъ до розпорядимости

М. Р. ШНАЙДЕРЪ

заприсяженый знавець судовый въ Станиславовѣ

296 поручае свое 15—52

складъ хрестовъ зелѣзныхъ нагробныхъ и ливарню написовъ основану 1882 року.

Ножѣ рѣзницкій и масарскій власного выробу поручае — направы машинъ до шитя прямыхъ

ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ

ножовникъ у Львовѣ ул. Боимовъ ч. 3.

Цѣнники даромъ.

Словрь нѣмецко-рускій

Ом. Партицкого

продае товариство „Просвѣта“ по *1 зр.* замѣсть 3 зр.

РОБОТНЯ

ЕМА МЯРКА

Львовъ, улиця Сикстуска ч. 4

одна зъ першорядныхъ, приймає всякі роботы, входячі въ обсягъ дамского кравецтва, якъ:

Осінній сукнѣ, зимовій и вечерковій, жакеты, шубы, ретонды и пелерины та выборъ готовыхъ дитячныхъ суконь.

Приймає ся такожь замовленя на выправы зъ провінціи, полагоджуючи все на варшавскій ладъ.

Удѣляє ся такожь лекціи крою 406 2—10

На жаданье продає ся парискій формы.

Вернувши зъ моеи подорожи до фабрикъ, де я лично замовивъ много новыхъ товаровъ, побачивъ я, що мои магазины, хочь обемистій и числівній, суть переповненій давнѣйшими припасами.

Въ наслѣдокъ того я рѣшивъ ся, за-для придбаня мѣсця для надходячихъ новыхъ, гарныхъ а дешевыхъ товаровъ, устроити частинну

выпродажь

давнѣйшихъ сервісовъ порцеляновыхъ, звѣстныхъ подъ назвою торговельною: Конрадъ, Валекродъ, Августа, Гонората, Аякс, Менеляй, Карменъ, Кармазиновый, Гебе, Нептунъ, Донъ Карлосъ, Игнатій, Наполеонъ Олимпъ, Антонина, Одисей, Катерина, Балядина, Прециоза, Еманулъ, Леокадія, Гротгеръ, Марта, Станислава, Романа, Титъ, Цересъ, Емилія, Марсъ, Валеріл, Императоръ, Анна, Софія — а такожь высортованыхъ останковъ або нагромадженыхъ надвышокъ водъ многихъ иншихъ новѣйшихъ сервісовъ порцеляновыхъ а такожь и вкляныхъ.

Кромъ того суть на той выпродажи такожь предметы здытковій, що служать до прикрасы и декораціи комнатъ, — рівножь много иншихъ высортованыхъ товаровъ, н. пр. вазоны на китицъ, куль зеркальній до огородовъ, лямпы нафтовій, етажеры, кошъ на овочъ, компотіеры, маснички, молочники, чайники, фігуры и т. п. товары що-до якости знаменитій и зъ найлѣпшихъ фабрикъ, котрій продають ся теперь зъ опустомъ **20%, 30%, 40%** *а навѣть*

50% низше сталыхъ цѣнъ торговельныхъ.

Тожъ лучає ся рѣдка нагода користно закупити предметы потрѣбній до щоденного ужитку, рівножь до скомплетованя сервісовъ закупленыхъ попередно въ моій торговли.

Та выпродажъ зачне ся въ понедѣлокъ 26 падолиста въ окремомъ льокали на I. поверсѣ въ моій каменици торговельній при **ул. Трибунальскій** *и тревати буде* **лишь два тыждні** *щоденно (зъ выимкою недѣль и святъ) рано водъ 9 до 1 и по полудни водъ 3 до 7 годины.*

Казимиръ Левицкій

головный складъ для Галичины порцеляны, скла и товаровъ мѣшаныхъ

412 1—3

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купує и продає

ВСѢ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ

по курсѣ деннômъ найточнѣйшômъ не вчисляючи нѣякои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручає

4½% листы ипотечні
5% листы ипотечні преміованій
5% „ „ безъ премій
4½% листы товариства кредитового земского
4½% „ Банку краєвого
4½% позичку краєву галицку 3483
4% позичку пропінаційну галицку
5% „ „ буковиньску
4½% „ угорскихъ зелѣзниць державныхъ
4½% „ пропінаційну угорску
4% угорскій облігаціи индемнізаційній

а всѣ тій папери Контора вымѣны Банку ипотечного все купує и продає

по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймає водъ П. Т. купуючихъ всѣлякій выльосованій а вже платнї мѣсцевій папери цѣнній, такожь запавшій купоны за готівку, безъ нѣякого вôдчисленя, а замѣсцевій лишь за вôдчисленьемъ справедшныхъ коштôвъ.

До ефектôвъ у котрыхъ выйшли купоны, доставляє новій аркушѣ купоновій, за зворотомъ коштôвъ, котрій самъ поносить

Безъ выслску!

Одинока робôтня ювилерско-золотнича

ПЕТРА ШІФФЕРСА

при площи Марійскôй 8 и Гетьманьскôй 4 у Львовѣ — подає до ласкавои вѣдомости свôй фабричный цѣникъ робôтъ деякихъ предметôвъ золотыхъ.

Предметъ: Пара обручокъ зр. 1·50 Наймоднѣйшій перстенѣ заручиновій, елегантно выкôнчений зр. 1·50. Шпильки до слюбныхъ китичокъ въ наймоднѣйшихъ формахъ 75 кр Пара ковткôвъ въ теперѣшнômъ вкусѣ водъ 1·50. Брошки наймоднѣйшій почавши вôдъ 3 зр. Браслеты вкусній вôдъ 5 зр. Перстенѣ кармазиновій, с. е. сафіръ або такожь иншій камѣнчикъ окруженый діямантиками въ прегарныхъ формахъ 4 зр. Перстенѣ окруженій брилянтиками по 5 зр и т. д. и т. д. Кождый грамъ золота 14-каратного числить ся 1 зр в. а

Щобы оминути злои мѣры перстеня, выстане змѣрити картономъ зъ перстеня добре пасуючого внутрѣшный промѣръ и прислати.

Замѣсцевій замовленя выготовляю совѣстно и скоро. Золото, срѣбло и дорогій камѣнѣ приймаю въ замѣнъ и за готівку. 410 1—12

Отворены

нововыбудованый и елегантно устроєный

Готель Паньскій

у Львовѣ

ул. Городецка ч. 5.

(при площи противъ кост. Св Анны)

Арнольда Баранецкого

Гостинній комнаты елегантно устроєній и осмотрєній новою постелею и бѣлемъ, сухій и здоровій, бо цѣлый двоповерховый готелевый будынокъ выбудовано пôсля плянôвъ умысно выготовленыхъ для готелю зъ увзглядненьемъ всѣхъ санітарныхъ приписовъ.

Готелева прислуга пильна и честна.

Цѣна гостинныхъ комнатъ вôдъ 80 кр. и высше за добу разомъ зъ постелею. Напротивъ готелю трамваєва стація и пристанокъ омнібусовыхъ возôвъ. 375 4—4

МАҐАЗИНЪ и РОБôТНЯ

Футеръ

ФЕЛИКСА и ЮЛІЯНА ЛЮБЕЛЬСКИХЪ

ул. Валова ч. 3 у Львовѣ

Поручають на зимовый сезонъ всякій можливій роды футеръ въ шкôркахъ, готовій футра и всякій иншій артикулы, що входять въ обсягъ кушнѣрства пôсля найновѣйшихъ фасонôвъ, такожь приймають покрытя и переробки на новій фасоны, числячи по найнизшихъ цѣнахъ.

Цѣнники на жаданье франко.

(„Имперса“) 335 11-12

ПЕРЕПЛЕТНИЧЕ ЗАВЕДЕНЕ

Михъ Спожарского и Сына.

у Львовѣ при улицѣ Руській ч. 24.

Симъ маємо честь приповѣсти Воч. Духовенству и Комітетамъ церковнымъ, що приймаємо до оправы передъ надходячими святами ребдвяными Евангелія, Служебники и всѣ книги церковній по найнизшій цѣнѣ. Позакъ уже часть короткій, просимо приспѣшити зъ доставою.

Готовій книги на складѣ Евангелія, Служебники, Поминки, книги Тверезости, Часословы, Молитвословы, Изборники, Метрики и ин. книги церковній все въ тревалій оправѣ и по найнизшій цѣнѣ. — Цѣнники на жаданье дармо 396 3—12

Безъ конкуренціи

есть мôй склепъ истнуючій вôдъ р. 1848 и тѣшучій ся вôдъ сего часу великою симпатією. Длятого поручаю мôй обильный складъ одягôвъ мужескихъ и хлопячихъ, пальта мужескій и хлопячій, якъ такожь одяги дитячій и уніформы. Такожь позваляю собѣ поручитись Всч. Духовенству яко спеціялістъ въ робленю сурдутôвъ, рясъ и т. д.

Замовленя пôсля мѣры выготовлюють ся въ найкоротшômъ часѣ якъ найгарнѣйше.

Дякуючи за дотеперѣшній взгляды пишусь 4095

Зъ поважаньемъ

Давидъ Шварцвальдъ

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

РУ-

кавички всякого рода;

Бандажѣ руптуровій

и всякій выробы рукавичничій

поручає найдешевше 2537

Павло Лянгнеръ

передъ тымъ

Браты Лянґнеры

Львовъ, улиця Галицка ч. 16.

Знаменитый ароматичный

ЧАЙ

поручає вôдъ 1·40 до 5 зр. за ½ клґ. спеціяльный складъ чаю

АДОЛЬФА ЗІНҐЕРА

у Львовѣ ул. Сикстуска 17.

Высылки почавши вôдъ одного кільогр. франко.

407 2 10

НА СЕЗОНЪ ОСѢННЫЙ

Просить ся ласкаво всѣхъ Вп. Гостей выставовыхъ пересвѣдчити ся о дивнôй дешевости осѣнныхъ и зимовыхъ товарôвъ, вже спровадженыхъ въ великôй скôлькости.

Слѣдуючій товары продають ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ доки истнує запасъ:

1000 модныхъ муфôвъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·50, 2·— до 5·— зр.
1000 кожуховыхъ шапокъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·80, 2·20 до 4·— зр.
1000 фланельовыхъ и суконныхъ блюзъ осѣнныхъ и зимовыхъ 2·50, 3·— до 6 зр.
500 гальокъ волôчковыхъ по 2·50 до 4·— зр.
1000 хустокъ Гімалая, найбôльшій родъ 1·75, 2·25 до 4·— зр.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ суконокъ на осѣнь и зиму 1·80, 2·50 зр.
1000 модныхъ плащикôвъ на осѣнь и зиму вôдъ 4 зр. и высше.
3000 одягôвъ для хлопчикôвъ у всѣхъ величинахъ по 1·80, 2·— , 3·— зр. и высше.
Особливій новости въ стяжкахъ, воаляхъ, капелюхахъ дамскихъ и дитинныхъ, рукавичокъ гляссé, дуньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, панчохахъ, парасоляхъ до дощу, блюзахъ шовковыхъ и вовняныхъ, шляферокахъ, костюмахъ и нетіжахъ надбôйшли власне въ великôй скôлькости и доповняють ся щоденно.

Особливша гуртовна продажь принагôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (выробы килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 гарнітурôвъ „Louvre“ на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 гарнітурôвъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôжныхъ краскахъ по 75, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·35, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый выробъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 праздныхъ колдеръ подорожныхъ (Steppe) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ фланельовыхъ въ найлѣпшômъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диванкôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2·25 стрижені по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фігуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдальнѣ 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальоновыхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 праздныхъ, довгихъ хивськихъ шкôръ козичихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Анора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ імітацією шкôры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальоновій у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портіеры и занавѣсы коронковѣ зъ ис найлѣпшихъ сортôвъ.

Всякій въ провінціи надсылань поручень полагоджує ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

4895 190—7

На загальнôй выставѣ у Львовѣ бронзовый медаль.

Истнуюча вôдъ року 1860 фірма въ Новôмъ Санчи

перенесена до Львова при ул. Хоружчины ч 27

На 66. Пилипа и Рафала при церкви по-Ярунки.

Центральна Робôтня Кожухôвъ

392 2—10 **(СЕРДАЧКôВЪ)**

Поручає кожушки дамскій, мужескій и дитячій, крытій сукномъ, вышиваній и оріґінальній Закопаньскій, уланки, кринчанки и угорки

Гуцульскій киптарики. Гуньки и гôрняцкій капелюхи!

Власный выробъ !!! Цѣны умѣрені.

Головный складъ въ Центральнômъ краєвômъ базарѣ у Львовѣ

при ул. Кароля Людвика ч. 5, I. поверхъ.

На св. Николая и Різдво практичній и гарній подарунокъ.

Приймає також всякій замовленя на мужескій футра, дамскій гарнітуры и т. ин. роботы, входячій въ обсягъ того фаху и выготовлює ихъ въ якъ найкоротшômъ часѣ.

Зъ глубокимъ поважаньемъ **Кляра Рачиньска.**

На загальнôй выставѣ у Львовѣ бронзовый медаль.

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 мая 1894 пôсля годинника середно-европейского.

Приходять до Львова зъ	поспѣшний	особовій			
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	232	525	900	610	900
Варшавы	—	525	900	—	900
Хабôвки (Закопаного) на Перемышль, Ряшевъ, або Тарнôвъ	232	—	—	—	—
Хабôвки (Закопаного) на Ряшевъ або Тарнôвъ	—	525	—	—	—
Хабôвки (Закоп.) на Стрый	—	—	834	—	—
Мушины, Криницѣ, Жегестова на Тарнôвъ	—	—	—	—	900
Мушины Криницѣ Жегестова на Ряшевъ або Тарнôвъ	—	525	—	—	—
Мушины Криницѣ Жегестова на Тарнôвъ (в. 1/8 до 30/8)	—	—	900	—	—
Мезе-Ляборцъ Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	900	—	—
Надберезя и Тарнобжега	—	—	600	—	—
Подволочискъ и Бродôвъ (на дворецъ гол.)	212	929	910	545	—
Подволочискъ и Бродôвъ (на дворецъ Подзамче)	158	913	845	519	—
Сучавы	940	—	737	1227	635
Кимполюнга	940	—	737	—	—
Радôвцевъ	940	—	737	—	635
Бергомета и Чудина	940	—	737	—	—
Новоселицѣ	940	—	737	—	—
Слободы рунгур. Копальнѣ	943	—	—	—	635
Гусятина на Галичъ	940	—	737	—	—
Чорткова на Галичъ	—	—	—	1237	—
Бориславa	—	—	202	1210	—
Белзца	—	—	—	445	—
Сокаля	—	—	748	445	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серемча, Мункача, Хирова и Станиславова на Стрый)	—	—	834	1210	—
Стрыя и Сколього	—	—	847	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова на Стрый	—	—	202	—	—
Гребенова (вôдъ 10/7 включно до 30/8)	—	—	202	—	—
Бруховичь (вôдъ 12 мая почавши ажь до вôдкликання)	—	—	810	—	—

Вôдходять зô Львова до	поспѣшний	особовій			
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	224	1010	450	1035	655
Варшавы	—	1010	450	—	655
Хабôвки (Закопан.) на Гарнôвъ або Ряшевъ	—	1010	—	—	—
Хабôвки (Закопан.) на Ряшевъ або Перемышль	—	—	1035	—	—
Хабôвки (Закоп.) на Стрый	—	—	950	710	—
Мушины Криницѣ, Жегестова на Тарнôвъ або Ряшевъ	—	1010	—	—	—
Мушины Криницѣ, Жегестова на Тарнôвъ (вôдъ 1/8 включно до 30/9)	—	—	—	655	—
Мушины, Криницѣ Жегестова на Тарнôвъ	—	—	450	—	—
Мушины, Криницѣ на Стрый	—	—	—	710	—
Мезе-Ляборцъ, Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	—	655	—
Надберезя и Тарнобжега	—	1010	450	—	—
Подволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця гол.)	608	244	940	1020	—
Подволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця Подзамча)	622	256	1004	1047	—
Сучавы	615	—	1015	255	1030
Чорткова на Галичъ	—	—	—	255	—
Гусятина на Галичъ	615	—	—	—	1030
Слободы рунгур. Копальнѣ	—	—	1015	—	1030
Новоселицѣ	615	—	—	—	1030
Бергомета н. С. и Чудина	615	—	—	—	—
Радôвцевъ	615	—	1015	—	1030
Кимполюнга	615	—	—	255	—
Сокаля	—	—	920	645	—
Белзца	—	—	920	—	—
Бориславa на Стрыя	—	—	540	950	—
Лавочного (Мункача, Серемча, Мішкольца, Пешту) и Хирова на Стрый	—	—	540	—	710
Станиславова, Долины, Болехова на Стрый	—	—	—	950	710
Сколього и Хирова на Стрый	—	—	—	950	—
Стрыя и Сколього	—	—	—	305	—
Гребенова (тôлько вôдъ 10/7 включ. до 30/8)	—	—	—	950	—
Бруховичь (почавши вôдъ 12 мая ажь до вôдкликання)	—	—	333	—	—
Зимнои-воды (почавши вôдъ 12 мая ажь до вôдклик.)	—	—	342	—	—

Розклады ѣзды въ видѣ кишеневôмъ можна дôстати въ бюрахъ информаційныхъ, касахъ стаційныхъ и у кондукторôвъ

*) Годины печатаній грубыми черенками означують пору ночну вôдъ год. 6-ой вечеромъ до год. 5-ой 59 мін. рано. Въ бюрѣ информаційномъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Вѣдни (улиця Іоанна 29) якъ такожь въ бюрѣ информаційномъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Львовѣ (улиця Третого мая ч. 3, готель Імперіаль), удѣляє ся устныхъ або письменныхъ обясненъ въ справахъ дотычно служby на ц. к. австр. зелѣзницъ державныхъ. О скôлько пôдручники дозволяють, засягнути тамъ-же можна информацій вôдносачихъ ся до решты австро-угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць. Въ бюрахъ информаційныхъ продає ся выданій черезъ ц. к. австр. зелѣзницѣ державній білеты до ѣзды и зшитки зуставлюваныхъ посвѣдчень до ѣзды якъ также тарифы. 4980

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и одвѣчальный редакторъ: Иванъ Белей. Папѣръ зъ фабр. Черляньков. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднаренского

Ч. 256. Львôвъ, Второкъ 15 (27) падолиста 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитших повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платнѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлий рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр.
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр.
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлий рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр 35 кр

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôвъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вертають ся лише на попереднє застереженьє. — Рекламації неопечатáнй вôльнѣ вôдъ оплати.

Поєдинокє числє коштує 4 кр в а

Оголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ однôго стрôчки инсератовъ а въ рубрицѣ „Надісłане“ по 20 кр. в а

Менше ...

Рада державна.

На вчерашнôмъ засѣданю палаты послôвъ предложивъ міністеръ скарбу проектъ закона о ревізіи катастру грунтового и кôлька додатковых кредитôвъ до буджету на 1895 р.

Вôдтакъ вела ся спеціальна дискусія надъ проектомъ закона противъ піяньства.

При §. 1-ômъ пос. Пфайферъ (contra) высказуваъ жаль, що моральнй средства не выстають и треба хапати ся средствъ законодатных. Бажавъ бы, щобы купцѣ, котрй доси продавали горѣвку детайлічно, не втратили того права въ наслѣдокъ принятя §. 1-ого того закона. – Пос. Кайзеръ (pro) тои гадки, що заводы, пôднесенй противъ того параґрафу, не суть умотивованй. Критикуавъ продажу горѣвки, котра ухиляе ся вôдъ контролѣ. — Пос. Ґецъ въ имени лѣвицѣ поставивъ внесенье, щобы цѣлый проектъ вôдослати до комісіи, бо въ проектѣ много хибъ, якъ н. пр. отся въ §. 1-ômъ, котрымъ дозволяе ся продажь горѣвки лишь въ шинкахъ и то въ замкненых посудинах, а тымъ самымъ тысячѣ купцѣвъ потерплять шкоду. — При голосованю перепало внесенье Ґеца 101 голосами противъ 77 и §. 1-шій принято.

По дискусіи надъ §. 2-гимъ и по его ухваленю перервано нарады.

Пôдъ конець засѣданя интерпелювавъ пос. Брзорадъ, якъ стоить справа реформы выборчои, а именно въ якôй цѣли скликано на второкъ засѣданье комісіи выборчои. — Презесъ комісіи бар. Відманъ вôдповѣвъ, що комісія для реформы выборчои скликана на второкъ на бажанье правительства, щобы выслухати въ справѣ реформы важнй заявленя президента міністрôвъ.

Слѣдуюче засѣданье палаты послôвъ въ середу.

—

Въ справѣ реформы выборчои буде зробленый нинѣ рѣшучій крокъ. На нинѣшнôмъ засѣданю комісіи для реформы выборчои — котра мимоходомъ сказавши не вôдбувала засѣдань вже вôдъ кôлькох мѣсяцѣвъ, бо цѣла акція реформы була перенесена до бюръ міністерскихъ — зложить правительство заявленя. Про змѣстъ тых заявлень всѣляко говорять, але годѣ про се писати, коли вже завтра будемо мати автентичнй текстъ. Въ кождôмъ случаю можна припускати, пôсля згôдных информацій въ органах коаліційных, що наданье права голосованя робôтникамъ промысловымъ и рукодѣльничимъ буде точкою выхôдною въ заявленю правительства, буде мінімумъ, яке правительство въ справѣ реформы зажадае вôдъ палаты послôвъ, взглядно вôдъ коаліціи.

Наша молодѢжь.

[Письмо зô Львова.]

Сумно то, якъ идеалы, оживляючй цѣлй народы и пôдносячй вхъ все высше, уступають мѣсце матеріялізмови, але очо стае сто разъ сумнѣйше, коли се видимо у молодых людей, котрй своихъ силъ ще не стеряли въ боротьбѣ о житье и не мали ще часу розплыстись въ вузкôй течіи матеріялізму.

Такій сумный видъ представляе намъ значна частина нашои молодежи академічнои, що вступае въ університетъ. Перегляньмо лише спис молодых людей, що сего року покинули ґімназію и вписали ся до высших шкôлъ львôвскихъ. Знайдемо их поважне число, навѣть не беручи на увагу тых, що выбрали собѣ станъ духовный. А подивѣмь ся: де молодѣжь руска згорнула ся? якй ей идеалы? яка охота до працѣ, не лишь для себе а й для громадского житя академічного? Отже знайдемо зо двѣ десятки молодых людей, що вписали ся до академічного товариства „Ватра“ та бôльше-менше стôлько, що вписали ся до „Академічного Братства“. Теперь питанье: де жь дѣли ся инши? Чи може вписались до якого иншого руского товариства? Нѣ! Молодй сй люде уважають за рѣчь злишну заманіфестувати свою народнôсть; они оглядають ся на всѣ стороны, чи може имъ хто того не возьме за зле, або чи не було бы лѣпше вписати ся до якогось товариства, котре дае поруку веселого житя безъ всякои працѣ, або вкôнци до товариства, котре бы було колись для нихъ свѣдоцтвомъ их „obywatelskiego usposobienia“... [Правда, тутъ треба выняти молодѣжь москвофільску, котра для себе не знаходить мѣсця анѣ въ однôмъ анѣ въ другôмъ академічнôмъ товариствѣ рускôмъ, бо тота молодѣжь не навидить руского народного языка и правописи отже надъ нею зъ бôлемъ серця треба перейти до дневного порядку.] Тои нерѣшившои ся молодежи — що такъ скажемо — „дикои“ въ справах рускихъ, не подыбуемо въ нашихъ товариствах академічных, але можемо знайти ей въ „Czytelni akademickiej“ въ „Klubie szermierzy“, въ „Bibliotece słuchaczów prawa“... всюда, лишь не тамъ, де повинна знаходитись.

Подыбуемо ще й такихъ академикôвъ-Русинôвъ, котрй не зовсѣмъ „дикй“, значить ся мають охоту увôйти въ контактъ зъ другими молодыми Русинами и затягнутись до якоись спôльнои роботы, але они все вынайдуть собѣ якесь „ale“ для кождого руского товариства. Въ однôмъ не подобае ся имъ се, въ другôмъ те, а при тôмъ не мають они понятя нѣ о однôмъ нѣ о другôмъ; — они, просто мовлячи, збаламучений въ своихъ понятях, пôдпираючи их якимись поговôрками або просто несвѣдомостью. Мы скажемо вôдъ себе тымъ молодымъ людямъ, що другого не пôзнае ся, наколи вôдъ него сторонить ся; навпаки, треба зôйти ся зъ нимъ, пôзнати его погляды и доперва выробити собѣ якійсь сталый судъ, а не балакати безъ нѣякои пôдставы або часто на пôдставѣ ложнôй. Мы пересвѣдченй, що сй люде зовсѣмъ инакшои набрали бы гадки, нѣжь теперь ей мають, наколи бъ увôйшли въ наше житье товариске. Зверхный судъ дуже часто обманюе.

Вкôнци мусимо застановитись надъ питаньемъ: зъ-вôдки рекрутують ся всякй того рода молодй люде. Ся обставина дуже поучаюча, бо кидае де-що свѣтла на хибы нашого шкôльництва. Люде тй — можна переконатись — выходять зъ ґімназій чисто польскихъ, де навѣть реліґія для ученикôвъ грецкого обряду выкладае ся по польски. Розумѣе ся, коли такій ученикъ не чуе нѣколи мовы рускои, хотьбы зъ устъ свого катихита, затрачуе ся въ нѣмъ почутье свого питомого, — то й не диво, що люде сй збôльшають ряды „дикихъ“, або навѣть ряды Полякôвъ, котрй их радо горнуть до себе, але перетворюють на фіґурки та катринки, котрй „za panią matką“ повторяють на потѣху авторамъ погляды неразъ намъ ворожй. Знаемо кôлькох молодых людей зъ львôвскои четвертои ґімназіи, що увôйшли въ університетъ, здавало ся, зъ кваліфікаціями до громадяньского житя, а однакъ попали въ абстіненцію, ба навѣть опинили ся въ таборѣ имъ самымъ ворожôмъ. О тôмъ згадуемо лишь для примѣру, щобы хто не закинувъ намъ голословность, а коли бы було потреба выписати листу тых и имъ подôбных, то она выказала бы намъ спору громадку и ствердила бы нашь высказъ: зъ-вôдки такй люде беруть ся. Длятого потреба намъ бôльше рускихъ середных шкôлъ, а вôдтакъ потреба безусловно знести разъ систему польского выкладу реліґіи и руского языка въ деякихъ польскихъ ґімназіяхъ, щобы молодець мавъ нагоду за вôсѣмь лѣтъ набрати якогось сталого погляду на се, що вôнъ Русинъ, и щобы выходячи зъ ґімназіи не бувъ „дикимъ“ або напханымъ хибными поглядами на питомй справы.

Мы не радй вѣрити, щобы тй люде пропали на завсѣгды для святои нашои справы, але зъ другого боку радй-не-радй мусимо згодитись на сю гадку, коли бачимо несподіванй факты апостазіи. Нема потôмъ чому дивуватись, коли въ суспôльности нашôй, на жаль, богато подыбуемо такихъ людей, що въ розмовѣ зъ тобою вкôнци зô встыду признають ся, що й они... „wyznania grecko-katolickiego“... Сумно, але правда.

Провѣрившій.

Справы краєвй.

(Проектъ закона будôвельного для сѣлъ, меншихъ мѣстъ и мѣсточокъ. — Акція выдѣлу краевого въ справѣ пôдпиранья краемъ будовы зелѣзниць локальных.)

Зъ причины спôзненои поры не стануло на порядку дневнôмъ минувшои сесіи соймовои справозданье комісіи адміністраційнои о предложенôмъ выдѣломъ краевымъ проектѣ закона будôвельного для сѣлъ и поменшихъ мѣстъ и мѣсточокъ.

Выдѣлъ краевый признаючи конечну потребу заведеня вже разъ сего закона будôвельного, постановивъ предложити соймови вже третій разъ зъ черги проектъ закона для сѣлъ, меншихъ мѣстъ и мѣсточокъ. Выдѣлъ краевый взявъ за пôдставу свого предложеня проектъ закона, принятый соймовою комісією адміністраційною, поробивши въ нѣмъ кôлька важнѣйшихъ змѣнъ.

Межи иншими змѣнами завѣвъ выдѣлъ краевый ту постанову, що будынки мусять бути ставленй бодай на чотири метры далеко вôдъ публичнои дороги.

Такъ само заводить выдѣлъ краевый на пôдставѣ своеи однодушнои ухвалы змѣну проекту комісійного въ тôмъ напрямѣ, щобы не дозволяти хочь бы вынимково коминôвъ валкованых, а дозволяти лишь вынимково на ставленье коминôвъ изъ сырои цеглы.

Вôдтакъ предкладае выдѣлъ краевый установити 30-метрову розстайнôсть будынкôвъ вôдъ церквей и костелôвъ. Поббчь проекту повысшого закона предкладае выдѣлъ краевый соймови такожь проектъ змѣны §§. 73. и 74. закона будôвельного для 131 мѣстъ и мѣсточокъ зъ 1889 р. маючій головно на цѣли скороченье поступованя въ справах будôвель-

Зъ-вôдки пôшла назва „Бойки“?

(Написавъ Ом. Партицкій.)

(Конецъ.)

Назву Бойкôвъ, про котрыхъ згадуе ся вже въ VII-ômъ вѣцѣ, уважаю кельтицкою. Бойки, якъ маемо на те достовѣрнй свѣдоцтва, були вôдорваною галузею тых Боєвъ, що въ часах передъ-Христовых заселювали обширну просторонь вôдъ жерелъ Дунаю по Вѣдень, а вôдъ Тиролю до пôвнôчных границь Чехіи и Моравіи. Предки нашихъ Бойкôвъ були народомъ грабежливымъ, неспокôйнымъ, лихимъ, ихъ зô всюды прогонювали, нѣхто не хотѣвъ ихъ мати въ своѣмъ сусѣдствѣ. Зъ-вôдти пояснюе ся тота ненависть, що ще й нинѣ оказують супроти Бойкôвъ многй жителѣ нашого краю.

Страбôн повѣдае въ своѣй ґеоґрафіи [1]): „Римляне выгнали Боєвъ зъ ихъ осѣдку и тй переселили ся въ стороны Дунаю, де осѣли пôбчь Таврискôвъ. Зъ-вôдси воювали Боє зъ Даками, але их выгублено цѣлкомъ. Край Боєвъ служить теперь пасовискомъ для сусѣдных народôвъ.“

Зъ иншихъ мѣсць у Страбона и Птолемея довѣдуемо ся, що прогнанй Римлянами Боє поселили ся були на пограничу Дакôвъ при рѣцѣ Тисѣ, въ близькôмъ сусѣдствѣ нинѣшнихъ Гуцулôвъ. Пôсля Страбона [1]) Дакôвъ вôддѣлювала вôдъ Боєвъ рѣка Тиса, що выплывае зъ гуцульскихъ ґôръ и вливае ся до Дунаю. Въ ґеоґрафіи Птолемея [1]) наводить ся Тиса такожь яко захôдна границя Дакôвъ.

Если Страбо каже, що Боѣ мешкали при Тисѣ „побôчь Таврискôвъ“, то тымъ вже и означивъ блише землю заняту Боями. Зъ Птолемея знаемо, що Таврискй були пôвнôчными жителями римскои Дакіи и мешкали на пôвнôчь Семиґороду при рѣцѣ Туръ, що вливае ся до Тисы. Пôсля того житла Боєвъ припадають въ стороны горѣшньои Тисы, отже въ недалеке сусѣдство вôдъ нинѣшнихъ Гуцулôвъ.

Вѣстку Страбона, що Даки „выгубили цѣлкомъ“ Боєвъ и Таврискôвъ, не треба брати дословно. Таврискй згадують ся ще и въ пôзнѣйшôй, въ римскôй Дакіи, погромъ того народу не мусѣвъ бути цѣлковитый, якъ то хибно представляе Страбо [2]).

Але що стало ся зъ Боями, котрыхъ край при рѣцѣ Тисѣ заняли Даки и призначили на пасовиско для сусѣдных народôвъ?

Для побитых Боєвъ лиш ла ся лишь одна можнôсть ратунку — утеча въ нашй горы. Крайй Гуцулôвъ був въ тотй часы заселеный Бастернами, для Боєвъ тамъ мѣсця не було; они могли осѣсти лишь въ сусѣдствѣ Бастернôвъ, отже въ земли нинѣшныхъ Бойкôвъ.

Розгромъ державы Боєвъ и переселенье Боєвъ въ нашй горы припадае въ часы около р. 45 передъ Христомъ. Страбо такъ о сѣмъ пише [2]): „Коли Бурвиста, родомъ Ґетъ, обнявъ панованье въ своѣмъ краю, заставъ вôнъ народъ немôчный, обезсиленый довголѣтною вôйною. Вправами, призвычаюваньемъ до тверезости и безнастанною працею двигъ вôнъ народъ такъ, що въ кôлькох лѣтах оснувавъ могучу державу и бôльшу часть сусѣдôвъ покоривъ пôдъ власть Ґетôвъ. Вже навѣть ставъ ся вôнъ бувъ пострахомъ для Римлянъ бо перейшовъ безъ боязни Дунай и черезъ Тракію загнавъ ся до Македонії и Ілірії, всюды лихо дѣючи. Вôнъ опустошивъ край Кельтôвъ, що змѣшали ся були зъ Траками та Ілірами, **а паноньскихъ Боєвъ пôдъ вождомъ Критазиромъ и Таврискôвъ знищивъ до тла.** А що народъ пôддавъ ся пôдъ его волю, то причина въ тôмъ, що до помочи ставъ ему оденъ вѣщунъ, Дікеней, котрого Ґеты мало-що не называли богомъ. Пôзнѣйше Бурвиста згинувъ вôдъ руки заговôрникôвъ, и то въ часѣ, заки ще Римляне могли выслати вôйска супроти него. Въ часѣ найбôльшои своеи могучости посѣдали Ґеты и Даки 200.000 вôйска.“ (Велика держава Бурвисты простирала ся вôдъ подôльского Богу ажь поза Тису въ Панонії.)

Боѣ не були єдинымъ кельтицкимъ племенемъ, що осѣли въ нашôй земли. Першй Кельты появили ся у насъ около р. 185 передъ Христомъ — були то Бастерны и Скиры Першй зъ нихъ поселили ся були въ земли, що належить нинѣ до станиславскои дієцезіи; Скиры жили, здае ся, тамъ, де въ пôзнѣйшихъ часах згадуе ся „Щирецка земля“ Року 110 передъ Христомъ переселили ся до нашого краю останки розбитых Римлянами Трибалѣвъ и кельтицкихъ Скордискôвъ, займаючи въ посѣданье землю, знану опôсля пôдъ назвою теребовельского княжества.

Зъ посередъ тых кельтицкихъ племенъ славили ся изъ-за великого свого числа и своеи хоробрости особливо Бастерны. Про нихъ часто згадуе старинна исторія. Зъ нашими предками, Ґетами, жили они въ образцевôй згодѣ, все готовй до несеня помочи, коли имъ за то добре заплачено. Бастерны по свѣдоцтву исторіи, за-для неустанных вôдношень зъ своими сусѣдами, сильно були перенародовили ся; велика часть нихъ — 100.000 людей — переселила ся р. 279 до римскихъ посѣлостей на полудне Дунаю.

И Скиры выселили ся зъ нашого краю. Пôзнѣйша исторія знае нихъ въ сторонах придунайскихъ. Они були вѣрными союзниками и пôддаными Аттилѣ и его сынôвъ.

---

[1]) Кн. V. гл. 1.

[2]) Рѣку Тису называе Пліній Pathissus (властиво Потисе, край надъ Тисою). Амміянъ Марцеліянъ зове тоту рѣку Parthiscus, а Страбо черезъ похибку Parisos. Вже Шафарикъ (Старинности, т. I. гл 17 §. 5), а за нимъ Реслеръ („Das vorrömische Dacien, ст. 318) замѣтили, що у Страбона зам. Парісос читати треба Патісос.

[1]) Кн. III гл. 8 §. 1.

[2]) Страбо любуе ся дуже часто въ фразѣ о „цѣлковитôмъ выгубленю“ побитых народôвъ. Въ однôмъ мѣсци (кн. VII. гл. 5.) каже н. пр., що трацкй Трибалѣ выгибли цѣлкомъ въ вôйнахъ зъ Римлянами, а тымчасомъ довѣдуемо ся зъ Аппіяна (Римска исторія, кн. IX. гл. 3), що розбит ки Трибалѣвъ уратували ся до краю Ґетôвъ. Назва тых Трибалѣвъ пригадуе ся въ назвѣ нашои Теребовлѣ

[2]) Кн. VII. гл. 3.

ныхъ усуненьемъ рады громадскои яко другои инстанціи рекурсовои.

Въ міністерствѣ торговлѣ розпочали ся переговоры въ справѣ будовы зелѣзниць льокальныхъ въ нашомъ краю. Зъ гал. выдѣлу краєвого беруть участь въ конференціи пп. Хамецъ и Єнджейовичь, члены выдѣлу краєвого, и п. Залескій, директоръ краєвого бюра зелѣзничого. Переговоры вѳдбувають ся на пѳдставѣ меморіялу выдѣлу краєвого, до котрого долучено подрѳбнѣ проекты будовы зелѣзниць льокальныхъ, котрыхъ переведенье при помочи краю и правительства уважае выдѣлъ краєвый за пожадане.

Въ часѣ вѳдъ грудня м. р. дотеперь предложили интересованѣ стороны выдѣлови краєвому 16 проектѳвъ зелѣзниць льокальныхъ въ загальнѳй довготѣ 783 кільометрѳвъ, котрыхъ кошты будовы преліміновано на 32,869.427 зр. Проекты будовы зелѣзниць льокальныхъ, котрѣ выдѣлъ краєвый предложивъ міністерству торговлѣ, розслѣдило основно и доповнило, а по части зовсѣмъ переробило краєве бюро зелѣзниче. Міністерство торговлѣ одобрило сѣ проекты.

Програма выдѣлу краєвого, маюча на цѣли пѳдпиранье краємъ будовы зелѣзниць льокальныхъ, мусить бути примѣнена до засобѳвъ фінансовыхъ, якими край на ту цѣль може розпоряджати. На послѣдньой сесіи постановивъ соймъ вставляти до буджету краєвого черезъ 75 лѣтъ рѳчну суму 300.000 зр. на цѣли пѳдпиранья будовы зелѣзниць низшого ряду. Позаякъ §. 8. закона краєвого передвиджуе стопу процентову 4 прц., то при 75-лѣтнѳмъ періодѣ амортизаціи, не беручи въ рахубу додатку адміністраційного, котрый маѳ входити въ рубрику коштѳвъ загальныхъ, рѳчна рата 300.000 зр. представить капіталъ 7,100.000 зр. кругло.

Зъ того капіталу треба вѳдшибнути 1,500.000 зр., котрѣ край мавъ бы призначити не лишь на евентуальну пѳдпору будовы зелѣзницѣ Ходорѳвъ-Пѳдвысоке и Ряшѣвъ взглядно Переворскъ-Розвадѳвъ, але такожь и на вѳдповѣдну резерву краєвого фонду зелѣзничого. Позѳстаѳ отже до розпорядимости сума 5,600.000 зр. Сума та, приймаючи, що край маѳ забезпечити двѣ третины основного капіталу для зелѣзниць, выстала бы на удѣленье згаданои пѳдпоры тымъ зелѣзницямъ, котрыхъ основный капіталъ не мѳгъ бы переступити сумы 8,400.000 зр. Выдѣлъ краєвый обнявъ отже въ першѳй своѣй програмѣ будову слѣдуючихъ лѣній зелѣзничихъ.

1. Тшебіня-Скавицѣ, 49·5 кільом. довготы, коштомъ 2,500.000 зр. Край маѳ дати 1,700.000 зр., держава 400.000 зр., а иншѣ стороны, головно гр. Андрѣй Потоцкій 400.000 зр. въ акціяхъ основныхъ. О концесію старае ся п. Юлій Зіглеръ д'Еберсвальдъ.

2. Хаббвка-Закопане, 47 кільометр., коштомъ 1,400.000 зр. Край даѳ 940.000 въ облігаціяхъ, держава 230.000 зр., а иншѣ стороны 230.000 въ акціяхъ основныхъ. О концесію старае ся гр. Володисл. Замойскій.

3. Лупкѳвъ-Тѣсна, 27·4 кільом. довготы, коштомъ 700.000 зр.; на край припало бы 470.000 въ акціяхъ першенъства, на интересованѣ стороны 230.000 зр. въ акціяхъ основныхъ. О концесію старають ся пп. Станиславъ Клюцкій и Германъ Чечь.

4. Борки великій-Грималѳвъ, 31.4 кільом. довготы, коштомъ 900.000 зр.; на край припало бы 600.000 зр. въ облігаціяхъ, на державу 210.000 зр., а на инших интересованыхъ 90.000 зр. О концесію старае ся гр. Щасный Козебродскій и др.

5. Коломыя-Залѣщики, 64·6 кільом. довготы, коштомъ 2,550.000 зр. На край припало бы 1,700.000 зр. въ облігаціяхъ, на державу 425.000 зр, а на стороны интересованѣ 425 000 зр. въ акціяхъ основныхъ. О концесію старають ся Товариство коломыйскихъ зелѣзниць льокальныхъ и бар. Ромашканъ.

6. Шепарѳвцѣ Делятинъ 28 9 кільом. довготы, коштомъ 850.000 зр. Край давъ бы 570.000 въ облігаціяхъ, держава 140.000 зр., а стороны интересованѣ 140.000 зр. въ акціяхъ основныхъ. О концесію старають ся Товариство коломыйскихъ зелѣзниць льокальныхъ и бар. Ромашканъ.

Всѣ лінін обнятѣ програмою мають 248·8 кільом довготы, а кошты будовы выносять 8,900.000 зр. Пѳсля програмы уложенои выдѣломъ краєвымъ удѣлъ краю маѳ выносити 5,980 000 зр. т. в. 67 прц ; удѣлъ державы 1,405 000 зр. т. в. 16 прц. и удѣлъ сторѳнъ интересованыхъ 1,515.000 зр т. в. 17 прц.

Що-до рода краєвои пѳдмоги фінансовои, законъ краєвый зъ р. 1893 постановляе три формы: удѣленье опроцентованыхъ позичокъ; край бере на себе акціи пѳдприемства зелѣзничого; вкѳнци самъ заряджуе будовою зелѣзницѣ. Остатну зѳ згаданыхъ формъ выдѣтъ краєвый выключае на теперь, бо она вымагала бы зовсѣмъ иншои орґанізаціи зелѣзничого бюра, анѣжь се, яке выдѣлъ краєвый провізорично думае завести для полагодженя зелѣзничихъ справъ. Коли-бъ край самъ занявъ ся будовою зелѣзницѣ, мавъ бы перешкоды и кошты, на котрѣ краєва адміністрація теперь не може выставлятись.

Щобы будову шляхѳвъ, обнятыхъ своєю програмою пѳдперти, выдѣлъ краєвый возьме на себе зелѣзничѣ облігаціи, зъ выимкомъ шляху Лупкѳвъ-Тѣсна, бо сей шляхъ проектованый головно для експльоатаціи лѣсѳвъ и правительство могло бы не дати дозволу на емісію облігацій.

Впрочѳмъ выдѣлъ краєвый думае, що дотычно сеи лініи добре було бы, щобы край взявъ на себе акціи першенъства, а то зъ тои причины, що експлоатація лѣсѳвъ, котра въ першихъ часахъ истнованя згаданои зелѣзницѣ приносила бы дуже велькѣ доходы, може по якѳмсь часѣ, коротшѳмъ нѣжь н. пр. періодъ концесіи зелѣзницѣ, поменшати такъ що доходы зелѣзницѣ не выстали бы вже на нормальне опроцентованье и амортизацію засновного капіталу. Въ тыхъ услѳвяхъ край, маючи акціи першенъства, бравъ бы въ першихъ рокахъ истнованя зелѣзницѣ участь въ надвышцѣ чистого доходу ѳн на опроцентованье и амортизацію засновного капіталу и мѳгъ бы евентувльно покрыти зъ побиранои надвышки амортизацію въ въ короткѳмъ речинци акцій першенъства, взятыхъ на себе.

Пѳсля зробленыхъ въ краєвѳмъ бюрѣ зелѣзничѳмъ рахункѳвъ рентовности зелѣзничихъ шляхѳвъ, обнятыхъ програмою выдѣлу краєвого — приймаючи, що всѣ тѣ шляхи дадуть опроцентованье и амортизацію двохъ третинъ капіталу — не може выдѣлъ краєвый тымъ самымъ думати, що буде недобѳръ въ доходахъ зъ руху на покрытье коштѳвъ експльоатаціи згаданыхъ шляхѳвъ. Однакъ мимо того выдѣлъ краєвый не числить на якій небудь чистый дохѳдъ въ першихъ кѳлькохъ лѣтахъ експльоатаціи згаданыхъ зелѣзниць, котрый бы можна ужити на опроцентованье капіталу. Черезъ те не наражае выдѣлъ краєвый зелѣзничого Фонду краєвого на нѣякѣ несподѣванки.

Хочь выдѣлъ краєвый выключае рѣшучо недобѳръ експльоатаціи зѳ своихъ рахункѳвъ, чимъ даѳ деяку ґарантію въ найгѳршѳмъ случаю §. 9 проекту закона державного про мѣсцевѣ зелѣзницѣ, котрый часомъ позваляе державѣ кредитувати такѣ недоборы, — мимо того выдѣлъ краєвый ще при обчисленю номінального капіталу шляхѳвъ обнятыхъ програмою, передвидѣвъ фондъ резервовый, що выносить взагалѣ 5 проц. сего капіталу.

По кѳлькохъ лѣтахъ експльоатаціи пѳчнуть вплывати пѳсля обчисленя выдѣлу краєвого до кр. фонду зелѣзничого проценты вѳдъ капіталу, выданого зъ него на спомаганье шляхѳвъ. А на пѳдставѣ сихъ вплывѳвъ (доходѳвъ) край буде мѳгъ взяти ся за другу свою акцію, до котрои буде належати будова шляхѳвъ, не згаданыхъ въ програмѣ: Ряшѣвъ-Риманѳвъ зъ бѳчнымъ шляхомъ Переворскъ-Динѳвъ, дальше Кросно-Дукля и Бережаны-Пѳдгайцѣ, (сей шляхъ буде входити въ складъ евентуального шляху вѳдъ Задвѳря або иншого мѣсця до Монастирискъ), и иншихъ шляхѳвъ на теперь непроектованыхъ, але вже студіованыхъ въ кр. бюрѣ зелѣзничѳмъ.

По переведеню угоды зъ правительствомъ, выслухавши гадки кр. рады зелѣзничои, котра збере ся найдальше 6 грудня с. р., выдѣлъ краєвый представить соймови програму акціи краю въ справѣ пѳдпираня зелѣзниць низшого ряду.

Про Скордискѳвъ блызшихъ вѣстей не маємо. Єдинымъ слѣдомъ ихъ пробуваня въ сторонахъ Збруча есть дохована до нинѣ кельтицка назва для нашихъ Медоборѳвъ: Товтры (значить „горы"). Будучи въ тѣснѳмъ союзѣ зъ Трибалями и до того зѳ всѣхъ сторѳнъ окруженѣ племенами славяньскими Скордиски мусѣли дуже скоро затратити свою народность.

Зъ кельтицкихъ племенъ одни лишь Боѣ позѳставили тревалый слѣдъ по собѣ въ назвѣ нинѣшныхъ Бойкѳвъ. Въ народѣ переховала ся ще память о тѳмъ, що властива назва Бойкѳвъ есть Боѣ. Такъ вношу зъ того, що въ приложниковѳй формѣ зам. „бойкѳвскій" говорять у насъ часто „бойскій" (послѣдне слово наводить ся такожь въ словари Желехѳвского).

Чи нашѣ Боѣ були вже мирными жителями краю, чи ихъ за-для грабежливости и ледащого поведеня все ще прогонювано зъ мѣсця на мѣсце, исторія не каже. Если правдива вѣстка цѣсаря Константина, що Великосербы мешкали въ краю „Боіки", мы бы мали право вносити, що Сербы вытиснувши Бойкѳвъ самѣ заняли ихъ край, що отже осѣдкомъ галицкихъ Бойкѳвъ були якійсь часъ стороны на захѳдъ вѳдъ Сяну. Упорнѣ завѣрюваня нинѣшныхъ Бойкѳвъ, що „властивѣ Бойки мешкають коло Львова", промовляють такожь за тымъ, що житла сего неспокѳйного народу въ рѳзныхъ часахъ були въ рѳзныхъ мѣсцяхъ.

„Америка" о змѣнѣ трону въ Россіи.

Американьска „Свобода", редаґована въ Джерзї-Сіті однымъ зъ галицко-рускихъ священникѳвъ, орґанъ „Руского народного Союза" въ Америцѣ, помѣстила въ н-рѣ 40 зъ 14 падолиста с. р. статью на тематъ змѣны престола въ Россіи и мѣжь иншимъ такъ пише:

„Кажуть, що Николай II маѳ бути ліберальныхъ поглядѳвъ. Давъ бы Богъ, щобъ то правда була и щобъ его політика не була така, якъ покѳйного вѳтця. Бути самовладнымъ царемъ рускои землѣ, котрѳй границь не маѳ, а боятись подивити ся въ вѳкно, щобъ не забили, се чиста пронія. Нинѣшне положенье царя есть гѳдне не зависти, но пожалуваня. Мы маємо надѣю, що за владѣня Николая II. буде въ Россіи конституція и закована доси Малорусь проговорить въ своѣмъ рѳдномъ языцѣ свое горе й печаль.

„Мы зъ нашои стороны желаємо новому царю Николаю II. многая лѣта, а Руси конституційныхъ часѳвъ. Тогдѣ „подпольная Россія" щезне, фабрика бомбъ пусткою свѣтитиме, революціонеръ-нігілістъ буде вѣрнымъ пѳданымъ, Петропавловская крѣпость обернеть ся на школу, заростуть шляхи на далеку й холодну Сибѣрь, подвѳйно родити-ме руска земля хлѣбъ а слава Руси вѳльнои гремѣти буде по всѣхъ кѳнцяхъ тои землѣ. Сли-бъ нашъ голосъ дѳйшовъ до царя, то добре бы зробивъ царь, якъ бы повыганявъ монахѳвъ-дармобдѣтелей зъ монастирѣвъ Руси святои и казавъ тымъ [*тутъ идуть слова, котрѣ мусимо опустити*] розбѳйтись по миру та й въ потѣ чола працювати на хлѣбъ, а монастирскѣ скарбы змѣнити на державный школьный фондъ, и въ кождѳмъ селѣ запровадивъ школу, въ котрѳй бы учили на зрозумѣлѳй мовѣ и добру вчили.

„Давъ бы Богъ, абы хоть теперѣшный царь дотримавъ клятву взглядомъ Малоруси и давъ волю Русинамъ плекати рѳдный языкъ въ школѣ, въ урядѣ и въ театрахъ... Сли днесь Татаринъ, Кирґизъ и мятежный Полякъ маѳ свои ґазеты въ рѳдномъ мовѣ, то чому нещасный Малоросъ есть лишеный того права? Передъ Кіѣвомъ и Днѣпромъ позаду Петербургъ и Нева що до славы и рускости! Коренна часть руского народу, котрый давъ свѣтло Христовои науки и початокъ культуры пѳвнѳчнымъ странамъ, днесь при склонѣ XIX столѣтя не може мати нѣ одной ґазеты для хлѣбороба въ рѳдномъ его мовѣ, котрою то мовою говорить 21-міліоновый народъ!

„Мы напоминаємо нашихъ братѳвъ за австрійскимъ кордономъ и кажемо щобъ не спали, а взялись до купы та й написали хорошу бумагу до царя, користаючи зъ нагоды вступленя на тронъ Єго царского Величества, прохаючи скасована правъ, забороняючихъ уживати малоруского языка въ прасѣ и въ школѣ. „Просите и дасть ся вамъ, толците и отверезеть ся вамъ" — и може хоть одна малоруска ґазета появить ся въ Кіѣвѣ за Николая II.

„Кѳнчимо нашу посмертну звѣстку словами: Со святыми упокой Христе душу раба Твоего Александра III-ого а подай крѣпость и силу Николаю II-ому, щобъ царивъ и привернувъ рѳдну мову Руси-Украинѣ — до теперь нѣмѳй."

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

Про отворенье читальнѣ „Просвѣты" на передмѣстю Задвѳрна въ Дрогобичи дня 28 жовтня с. р. пишуть намъ зъ-вѳдтамъ:

Мало въ нашѳмъ краю есть такихъ мѣстъ, якъ Дрогобичь зъ великими передмѣстями, котрыхъ мешканцями е Русины, знанѣ зъ-давна въ цѣлѳй Галичинѣ и по-за границями ей зъ того, що колись перевозили рѳзнѣ товары по цѣлѳмъ краю и въ сусѣдну Угорщину та Буковину. Жили тутъ роды рускѣ славнѣ тымъ, що вѣками заховали чистоту рускои мовы и обряду. Зъ-вѳдси выйшло богато людей ученыхъ и славныхъ по краю, бо передмѣщане дрогобицкѣ зъ-давна плекали просвѣту въ дяковкахъ при церквахъ передмѣскихъ, а вѳдтакъ посылали дѣтей на науку въ монастирь оо. Василіянъ и до школъ высшихъ. Досыть згадати роды Косакѳвъ, Крайчикѳвъ, Ясеницкихъ, Яхнѳвъ, Коцюбѳвъ, Мицавокъ, Кушнѣрѳвъ и другихъ. Нинѣ передмѣстя дрогобицкѣ що-разъ бѳльше пѳдупадають матеріяльно й морально и тратять характеръ рускости; чужій елемѳнтъ що разъ бѳльше вытискае передмѣщанъ зъ батькѳвщины. На се зложили ся рѳзнѣ причины, о котрыхъ не хочу розводити ся; скажу лише, що матеріяльно пѳдъупали передмѣщане дрогобицкѣ черезъ тото, що зелѣзниця пѳдтяла фѣрманки, а морально и культурно черезъ те, що на великій жаль, мало бувае въ Дрогобичи людей зъ интеліґенціи, котрѳ схотѣли бы двигати руске передмѣщанство; до него зближувано ся звычайно лише въ часѣ выборѳвъ... При такихъ вѳдносинахъ набирае немалого значѣня отворенье читальнѣ „Просвѣты" на передмѣстю „Задвѳрна" заходами о. Петра Погорецкого, Василя Яхна, Дмитра Леськова, Николая Шипайла, Іосифа Коцюбы и другихъ честныхъ передмѣщанъ, котрѳ не могли довше глядѣти на сумный станъ, а взяли ся до дѣла власными силами.

Дня 28 н. ст. жовтня комната Руского Касина заповнила ся передмѣщанами, а зъ интеліґенціи бачили мы пос. К. Охримовича, оо. катихита ґімн. Кмѣта и Погорецкого, проф. Величка, пп. Паславского, Колѣчку, Куианця, Комарницкого и Гавдияка. Засѣданье отворивъ о. Погорецкій красною бесѣдою, въ котрѳй вказавши на упадокъ мѣщаньства, маючого историчну славу, выказавъ потребу двигненя его зъ упадку и зъ признаньемъ пѳднѣсъ, що самѳ мѣщане взяли ся за добре дѣло. По покликаню пп. Євг. Погорецкого и Мих. Гавдияка на секретарѣвъ почалась нарада. П. Василь Яхно внѣсъ, щобы розвязати давнѣйшу читальню имени Качковского, котра не даѳ ознакъ житя, а майно ей передати ново-основанѳй читальни „Просвѣты". Внесенье се принято безъ дискусіи одноголосно. Потѳмъ выбрано выдѣлъ, до котрого увѳйшли на выдѣловыхъ: посолъ К. Охримовичь, Дим. Леськѳвъ, Теофіль Крайчикъ, Николай Шипайло и Мих. Гавдиякъ, а на заступникѳвъ Илія Кизло, Николай Ясеницкій и Дим. Нѣмиловичь. Выдѣлъ уконституувавъ ся выбираючи головою п. К. Охримовича, заступникомъ Дим. Леськова, касіѣромъ Т. Крайчика, а секретаремъ и бібліотекаремъ М. Гавдияка. П Охримовичь, приймаючи выборъ, дякувавъ за довѣріе и прирѣкъ щиро трудитись для добра передмѣщанъ, а зѳбранѣ члены, котрыхъ нова читальня маѳ 42, приймили зъ приятностію сю заяву свого головы. Пѳдъ конець п. М. Гавдиякъ пѳднѣсъ заслуги опускаючого Дрогобичь о. П. Погорецкого, ревного роботника на нивѣ народнѳй, а зѳбранѣ на внесенье п. Охримовича именували о. П. Погорецкого першимъ почетнымъ членомъ читальнѣ „Просвѣты".

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Король сербскій Александеръ, вертаючи зъ похоронѳвъ царскихъ, задержавъ ся кѳлька днѣвъ у Вѣдни. Въ недѣлю принявъ цѣсарь короля Александра на приватнѳй авдіенціи, а опѳсля сейчасъ вѳдвѣдавъ цѣсарь короля въ готели Імперіяль. Вечеромъ король Александеръ взявъ участь въ родиннѳмъ обѣдѣ цѣсарскѳмъ.

Прогулька Векерлього до Вѣдня вже скѳнчила ся, бо въ понедѣлокъ вечеромъ вернувъ президентъ угорского кабінету до Будапешту. Въ часѣ свого побуту у Вѣдни бувъ д-ръ Векерле кѳлька разѳвъ на авдіенціи у цѣсаря и представивъ внутрѣшну ситуацію въ Угорщинѣ. Кабінетъ угорскій найшовъ ся въ прикрѳмъ положеню супротивъ факту, що ухвалений зъ такимъ трудомъ законы церковно-політичнѣ (о цивільныхъ вѣнчаняхъ, о державнѳмъ веденю метрикъ и о релігіи дѣтей зъ мѣшаныхъ супружествъ) не одержали доси санкціи цѣсарскои. Кабінетъ порѣшивъ подати ся солідарно до дімісіи на случай, если бы санкція була вѳдмовлена, а не згодити ся на яку-небудь реконструкцію кабінету въ тѳмъ родѣ, щобы н. пр. выступили зъ него міністры Сілядій и Гіеронімій. Зъ такимъ мандатомъ выѣхавъ бувъ Векерле до Вѣдня и се було предметомъ авдіенцій. Въ часѣ авдіенцій розходились вѣсти, що дімісія кабінету принята, — однакъ вже вечеромъ говорено, що кріза полагоджена. Векерле, вернувши до Будапешту, удавъ ся сейчасъ до клюбу ліберального сторонництва, де его выжидали деякѣ міністры и кѳлькадесять послѳвъ ліберальныхъ. Векерле поінформувавши своихъ міністеріяльныхъ товаришѣвъ про станъ справы, звернувъ ся до послѳвъ, щобы ихъ повѣдомити, що санкція церковно-політичныхъ законѳвъ незабавомъ наступить. — Въ кругахъ поінформованыхъ говорять, що Векерле вправдѣ упросивъ санкцію цѣсарску для законѳвъ, але зъ огляду на вѳдносины, якѣ цѣлкомъ природно истнують мѣжь президентомъ міністрѳвъ а короною, не мѳгъ допоминати ся о речинець санкціи. Векерле зарядить вже въ найблизшихъ дняхъ засѣданя палаты вельможь, и предложить имъ дальшѣ церковно-політичнѣ законы, а за той часъ наспѣе санкція монарха вже ухваленыхъ законѳвъ. Pester Lloyd пише, що Векерле старавъ ся на авдіенціи вымѣркувати, чи посѣдае повне довѣре цѣсаря въ кождѳмъ напрямѣ. Бо треба знати, що крѳмъ справы санкціи мавъ кабінетъ Векерлього на совѣсти ще й иншѣ клопоты, якъ н пр. демон-

страцiи кошутôвскiй, зъ котрыхъ круги двôрскiй були дуже а дуже невдоволенi.

Вчера вôдбували ся у Вѣдни, зъ округа Wieden, доповняючî выборы посла до сеймy по пок. бурмiстрѣ вѣденьскôмъ д-рѣ Прiксѣ. Передъ чотирма роками при послѣдныхъ выборахъ побѣдивъ д-ръ Прiксъ бôльшостiю по-надъ 300 голосôвъ антiсемiтского кандидата При теперѣшныхъ выборахъ доповняючихъ зъ лiберальнои стороны поставлено професора Гоха, а антiсемiты поручили кандидатуру Павла Пiхлера. Въ вôдозвѣ до выборцѣвъ за Пихлеромъ сказано: „Кому лежить добро люду и христiяньство та моральнôсть въ житю публичнôмъ, сей буде голосувати за Пихлеромъ“ — и видко тî слова промовили до переcвѣдченя выборцѣвъ, бо при выборахъ побѣдивъ, Пiхлеръ. Въ таборѣ лiералôвъ зъ причины тои появѣды велика консернацiя.

На вѣчу австрiйскихъ урядникôвъ державныхъ, котре вôдбулось у Вѣдни, ухвалено отсî резолюцiи: 1) просити ц. к. правительство, щобы выдало якъ найскорше законъ о управильненю платнѣ урядникôвъ; просити правительство, щобы не роздѣляло пôвторамiлiоновои запомоги, вставленои въ прелiмiнарь буджету на 1895 р., а натомѣсть щобы признано урядникамъ державнымъ вôдъ дня 1 сѣчня 1895 р., ажь до хвилѣ приобѣцяного остаточного управильненя платнѣ, додатокъ субсистенцiйный; 2) поновити и сильнѣйше ще зазначити спôльнî просьбы стану урядничого, котрыхъ выповненье полѣпшало бы въ пожаданый спосôбъ всякî вôдносины стану урядникôвъ державныхъ.

——

Вчера въ полудне вôдбуло ся вѣнчанье царя пôсля оповѣщеного церемонiялу. Въ першôй парѣ шла царица вдова зъ королемъ Даньскимъ, а въ другôй царь зъ молодою. Обрядъ вѣнчаня скôнчивъ ся о год. 2-ôй, а новоженцѣ вôдъѣхали до палаты Аничковскои. Въ часѣ повороту молодои пары бувъ на невскôмъ проспектѣ цѣлкомъ свобôдный рухъ. Публика витала царя и царицю окликами, выставлено трибуны, а нѣгде не було слѣдно нѣ полiцiи нѣ войска.

Манiфестъ, оповѣщеный зъ нагоды вѣнчаня, признае значнî опусты и пôльги въ сплатѣ позичокъ державныхъ, такожь даровує многî залеглости податковî и належитости скарбовî. Вôдтакъ манiфестомъ помиловуєсь лагодить ся и скорочує ся кары, наложенî выроками судовыми за злочинъства, а именно кары вязницѣ, крѣпости, догляду полiцiйного, депортацiи на Сибѣръ и каторжнî роботы. Щодо переступникôвъ политичныхъ, котрî заслугують на увзглядненье, то маe здати про нихъ справу мiнiстеръ справъ внутрѣшныхъ Дурново. Переступства политичнî, котрыхъ не выкрыто въ часѣ послѣдныхъ 15 лѣтъ, пускае ся въ непамять. Особы, котрî брали участь въ повстаню 1863 р. а доси вôдбувають кару, можуть свобôдно замешкати въ цѣлôй россiйскôй державѣ и будуть имъ привернени права родовî, але майно поконфiскованe и права, степевѣ та уряды, придбанî за услуги для державы, не будуть имъ привернени.

Про реформы и змѣны, якî мають наступити у внутрѣшнôй адмiнiстрацiи Россiи, ходять рôзнî вѣсти, але поки що замѣтна обставина, що царь велѣвъ обмежити наглядъ полiцiйный надъ своею особою до можливыхъ розмѣрôвъ. Свѣдчить о тôмъ хоч бы свобôдный поворотъ вôдъ вѣнчаня, а такожь и той фактъ, що онодги царь разомъ зъ своею нареченою свобôдно переходивъ ся по мѣстѣ а навѣть вступивъ до склепу купити рукавички. Дуже важнымъ фактомъ була бы рѣчь, про яку доносить Köln. Ztg. Ото незабавомъ маe бути предложеный сенатови проектъ закона, пôсля котрого не вôльно було бы, якъ доси, ґенералъ-ґубернаторамъ высылати въ дорозѣ адмiнiстрацiйнôй людей на поселенье въ Сибѣръ або въ глубину Россiи. Въ складѣ рады мiнiстрôвъ не зайдуть поки що змѣны, бо онодги приймавъ царь всѣхъ мiнiстрôвъ и всѣхъ ласкаво витавъ. Коли пôдчасъ той авдiенцiи Ґiрсъ мотивувавъ свою просьбу о дiмiсiю, сказавъ царь, що бажае ще довго разомъ зъ нимъ трудити ся. Тодгѣ Ґiрсъ сказавъ: В. ц. В.! вже ноги не хотять мене двигати — а царь вôдповѣвъ: Я вашихъ нôгъ не потребую, лишь головы. Такъ само высказавъ ся царь и до мiнiстра справъ внутрѣшныхъ Дурнова.

НОВИНКИ.

— **Засѣданье исторично-фiльософiчнои секцiи Наукового товариства имени Шевченка** вôдбуде ся въ пятницю сего тыждня [30 н. ст. падолиста] о годинѣ 7-ôй вечеромъ въ комнатѣ засѣдань товариства. На порядку дневнôмъ: реферат члена секцiи адвоката д-ра Коотя Левицкого про книжку д-ра Михайла Зобкова „Die Theilpacht nach römischem und österreichischem Recht“ выдану сего року въ Берлинѣ [Verlag von R. L. Prager, цѣна 4 марки.]

— **Выдѣлъ „Рускои Бесѣды“ у Львовѣ** уважае своимъ милымъ обовязкомъ зложити прилюдно подяку Впов. пп. совѣтникови дирекцiи скарбу Дольницкому, професорамъ гiмназiяльнымъ Гецеву и Стефановичеви, та офiцiялови почтовому Дольницкому — всѣмъ зъ Рящева — за щиру и раду помôчь, несену якъ словомъ такъ и дѣломъ, дружинѣ руско-народного театру въ часѣ ѣи гостины въ Рящевѣ.

— Въ **селѣ Милованю** товмацкого повѣта основують **товариство „Помôчь“** а то на пôдставѣ статута затвердженого рѣшеньемъ намѣстництва зъ дня 4 жовтня с. р. до ч 76.859. Товариство се маe на цѣли двигненье матерiяльне и моральне своихъ членôвъ и приученье мѣсцевого населеня до ощадности. До осягненя тои цѣли товариство маe право удержувати касу позичкову, щадницю и зсыпъ збôжа. Однакъ на-теперь буде послугуватись лише двома першими средствами, а зсыпъ збôжа введе въ житье тогдѣ доперва, наколи збудуе власный шпихлѣръ. Яко вкладку обовязанî члены звычайнî заплатити 5 зр. разъ на все, и то въ пятьохъ взглядно десятьохъ рôчныхъ ратахъ, и 25 кiльограмôвъ збôжа такожъ ратами, однакъ почавши зъ того часу, якъ при товариствѣ буде введеный въ житье зсыпъ збôжа. Доси постарались о вôдписъ статута и заходять ся около основаня у себе такихъ товариствъ: начальникъ громады Палагичѣ товмацкого повѣта и о. М. Яцикевичь зъ Пасѣчнои повѣта станиславôвского. Хто бы ще хотѣвъ мати вôдписъ того статута, зволить удатись листовно до о. Н. Бачиньского въ Милованю почта Стриганцѣ.

— **Радникъ двору** при найвысшôмъ трибуналѣ п. Василiй Ковальскiй вôдзначеный за заслуги въ судôвництвѣ лицарскимъ хрестомъ ордеру Леопольда.

— **Степень доктора св. богословiя** одержавъ дня 30 жовтня с. р. въ унiверситетѣ вѣденьскôмъ о. Григорiй Литвиновичь, священикъ станиславôвскои епархiи, пробуваючiй въ заденю св. Августина у Вѣдни.

— **На засѣданю старшины ґiмнаст. товариства „Сокôлъ“** дня 20 с. м. пôдъ проводомъ головы, друга Нагôрного, а въ присутности всѣхъ членôвъ старшины: 1) принято протоколъ зъ послѣдного засѣданя; 2) принято 4 новыхъ членôвъ; 3) до комiсiи адмiнiстрацiйнои справы збиранякладокъ на будову власного дому выбрано дд. справника, скарбника и Мацѣлиньского; 4) на мѣсце д. Новаковского, котрый зложивъ урядъ книговника, выбрано д Мацѣлиньского; 5) порѣшено, що слѣдуюче засѣданье старшины вôдбуде ся 6 н. ст. грудня с. р.

— **Судiи повѣтовî**: Софронiй Фолусевичь въ Добромили, Боемиръ Жарскiй въ Ярославѣ и Стан. Темпле въ Дрогобичи — одержали ти тулъ и характеръ радникôвъ судôвъ краевыхъ зъ увôльненьемъ вôдъ таксы.

— **Зъ Кракова пишуть намъ**: Ряшевскî Русины вôднеeли ся були теперь до Русинôвъ краковскихъ зъ запытаньемъ, чи бы театръ рускiй не мôгъ дати въ Краковѣ въ мѣскôмъ театрѣ 8—12 представлень, передовсѣмъ народныхъ оперетокъ. Мы заразъ информували ся въ дирекцiи краковского театру и сказано намъ, що се неможливе, тымъ бôльше, що незабаромъ маe загостити тамъ зô Львова на выступы Моджеевска. На мою гадку нашъ театръ [оперетка] мôгъ бы до Кракова зъѣхати въ лѣтѣ, взглядно въ маю або червни 1895 р. [бо въ липни, серпни и вересни маe прибути оперетковa трупа Мышковского] и дати кôльканацять представлень въ лѣтнôмъ театрѣ [w Krakowskim Ogrodzie], де сего лѣта була польска оперетка Мышковского и робила добрый интересъ; майже на кождôмъ представленю було биткомъ народу а часто многî вôдходили вôдъ касы, не могучи вже дôстати бiлетôвъ. Однакожь о тôмъ треба бы на передъ подумати, абы можна зъ властителемъ будынку лѣтного театру порозумѣтись а вôдтакъ часописями краковску публику повѣдомити й заохотити.

— **На язву мышей** жалують ся сего року зô всѣхъ сторôнъ Галичины, а передо всѣмъ зô всходныхъ повѣтôвъ. И такъ пишуть намъ зъ Гусятинщины, що въ тамошныхъ околицяхъ грозить велика нужда зъ причины мышей Въ камѣнецкôмъ повѣтѣ въ околици Буська поля подѣравленî норами мышачими мовь решето, а яку шкоду потерпѣли господарѣ, видко хоч бы зъ того, що признано для 82 громадъ обшарôвъ двôркихъ до 80.000 зр. опусту въ податкахъ. Акцiя для вынищеня мышей, яку бы пôдняли чи то поодинокî господарѣ, чи навѣть цѣлî села, не здасть ся на нѣчо, если правительство не возьме въ свои руки борбу зъ тою язвою и не переведе одноцѣльнои и загальнои акцiи въ тôмъ напрямѣ.

— **Популярнî университетскiй курсы.** Въ австрiйскôмъ буджетѣ на 1895 р. помѣщена позицiя пôдъ заголовкомъ: „Субвенцiя на устроeнье популярныхъ университетскихъ курсôвъ у Вѣдни 600 зр.“ Се маe бути початокъ дѣяльности по примѣру англiйскои Universyte extension (розширенье университету). Оксфордъ Кембрiджь дали въ тôмъ взглядѣ iнiцiятиву; въ згаданыхъ мѣстахъ и многихъ другихъ устроюють професоры, ученî и люде фаховî не провiзоричнî, але сталî, орґанiчнî, цѣлôсть якои-небудь галузи науки обнимаючî курсы для ширшои публики. До того выбирають предметы зъ исторiи, политики, економiи, адмiнiстрацiи и взагалѣ такî, якî кождый горожанинъ повиненъ знати. На того рода курсы ходять люде занятî фiзичною працею и учать ся. Введено такожь вписы и испыты; хто зложить того рода испытъ изъ цѣлого курсу — при чôмъ нѣхто его не пытае, чи кôнчивъ якî школы — дôстае свѣдоцтво, на основѣ котрого есть увôльненый вôдъ одного року студiй на университетѣ. Курсы такî приступнî и понятнî для кождого, хоч они строго научнî и основнî. Досыть представити собѣ вплывъ того рода выкладôвъ бодай на одну квестiю соцiяльного руху, щобы пересвѣдчитись, що они можуть найуспѣшнѣйше дѣлати противъ анархiстичныхъ змагань. Згадана Universyte extension есть въ Англiи дуже хосенною институцiею. Якъ бачимо, правительство хоче и въ Австрiи зробити початокъ въ тôмъ напрямѣ.

— **Польска схизма въ Америцѣ**, котру — якъ звѣстно — выкликавъ польскiй ксьондзъ Колашевскiй въ видѣ „polsko-amerykańskiego kościoła niezależnego“ и до котрои въ короткôмъ часѣ приступило значне число Полякôвъ, выступае фанатично и агресивно противъ римокат духовеньства и ихъ вѣрныхъ та ширить ся чимъ-разъ бôльше. Небезпечнôсть вôдъ сеи схизмы стала видко велика, коли кардиналъ Ледоховскiй выславъ до вôдступившихъ вôдъ католицизму Полякôвъ письмо въ имени римскои пропаганды, въ котрôмъ взывае, молить и заклинае ихъ, щобы вôдвернулись вôдъ науки кс. Колашевского и не робили сорому Полякамъ, котрî все вызначали ся вѣрностiю для католицизму. Доси нема вѣсти: чи письмо кардинала „rodzka“ мало якiй успѣхъ, але зъ цѣлои исторiи тои схизмы можна догадуватись, що оно вôдступникôвъ не наверне, бо они не тôлько що вôдпали вôдъ церкви католицкои, але ще и поставили собѣ въ програму — поборювати римскiй католицизмъ

— **Примѣръ рускои недбалости.** Зъ Кракова одержуємо вôдъ одного зъ нашихъ читателѣвъ таке письмо: Почуваюсь до обовязку подати до вѣдомости отсей фактъ, котрый въ данôмъ разѣ мôгъ бы я близше пояснити. Передъ 5—6 лѣтами згорѣла въ однôмъ селѣ церковь, — якъ люде говорили, вôдъ искры зъ льокомотивы зелѣзницѣ. Вѣденьска ґенеральна дирекцiя зелѣзниць на внесенье пôдвладнои власти выасиґнувала звышь 600 зр. за тую шкоду. Однакъ сихъ грошей, мимо повѣдомленя дотычного ц. к. староства, громады и уряду парохiяльного, доси не взято, и залягають они въ дирекцiи руху у Львовѣ. О скôлько менѣ вѣдомо, можна бы ще й нинѣ квоту сю взяти, кобы дотычный урядъ парохiяльный хотѣвъ лишь троха труду собѣ завдати и о свое упôмнутись. А 600 зр. для бѣднои громады — то чей-же не марниця.

— **До колеґiи св. Атанасiя въ Римѣ** высланî зъ симъ рокомъ шкôльнымъ зô всѣхъ трехъ галицко-рускихъ дiецезiй отсî кандидаты: Ник. Иванцѣвъ, Вол. Олѣйникъ, Алексей Базюкъ, Вас. Ковчь, Вол. Марчакъ, Григ. Кульчицкiй, Атанасъ Черепанюкъ, Мих. Тимчишинъ, Мечиславъ Скоморовскiй и Василь Жолдакъ — разомъ десять молодцѣвъ.

— **Галицка дирекцiя почтъ и телеґрафôвъ** надôслала намъ до оголошеня отсе найновѣйше ѣи оповѣщенье: Въ цѣли продовженя терминy надаваня листôвъ мѣсцевыхъ у Львовѣ а взглядно для выгоды публики, хотячи вôддавати того рода листы ще по термiнѣ установленôмъ до збираня листôвъ въ мѣстѣ, умѣщена буде зъ днемъ 28 с. м. въ вестiбули тутешного головного будынку почтового скринка листова, призначена лишь для кореспонденцiй мѣсцевыхъ. Листы зъ тои скринки выбиранî будуть безпосередно передъ кождоразовою експедицiею листоносôвъ, а то о годинѣ 7.55 рано, 10·55 передъ полуднемъ, 4·40 и 5·55 по полудни.

— **Свѣтлому Головному выдѣлови товариства „Просвѣта“** складае пôдписаный въ имени бѣдныхъ ученицъ въ Тернополи сердечну подяку за ласкавый даръ 50 народныхъ молитвенникôвъ. — *Якôвъ Вацикъ* катихитъ.

— **Для переведеня резiзii трасы для зелѣзницѣ льокальнои зъ Бôрокъ великихъ до Грималова** — пôсля проекту ґр. Щ. Козебродского — зберe ся комiсiя дня 11 грудня о год. 9 мiн. 45 на стацiи въ Бôркахъ и буде урядувати того самого дня о год. 2-гôй по полудни въ бюрѣ староства въ Скалатѣ. Интересованî можуть внести закиды противъ проекту, котрый буде выложеный передъ речницемъ комiсiи черезъ 8 днiвъ до перегляду въ староствахъ въ Тернополи и Скалатѣ, або свои бажаня, устно або на письмѣ въ часѣ комiсiи.

— **Для учителѣвъ шкôлъ народныхъ.** Въ другôмъ пôвроцѣ 1894/5 шк. р. буде устроeный въ державнôй школѣ промысловôй у Львовѣ курсъ, обнимаючiй математику, ручнî и ґеометричнî рисунки и калiґрафiю. Число участникôвъ на курсѣ буде 40. Учителѣ народныхъ шкôлъ зъ испытомъ для звычайныхъ шкôлъ, котрî бы бажали податись на згаданый курсъ за-для пôдготовленя до выдѣлового испыту зъ третои ґрупы (технiчно-математичнои) повиннî внести поданя до кр. рады шкôльнои найдальше до 10 н. ст. грудня.

— **Огнѣ.** Въ Модричи, повѣта дрогобицкого, згорѣла до тла церковь, вартости 6000 зр. Шкода тымъ бôльша що церковь не була обезпечена. Огонь займивъ ся вôдъ того, що паламарь не згасивъ свѣчки, вôдъ котрои занявъ ся деревляный лѣхтарь а вôдтакъ престолъ. — Въ Синевôдску выжнôмъ вôдъ якогось часу разъ-въ-разъ горѣло. Въ послѣдныхъ тыжднiяхъ було 13 огнѣвъ. Послѣдный огонь бувъ 9 с. м. и знищивъ три загороды селянъскî. За кождымъ разомъ бувъ огонь пôдложеный та ажь при послѣднôмъ удало ся прихопити палѣя. Палѣемъ есть 12-лѣтна дѣвчина Настунька Чолгаръ, котра признала ся до вины.

— **Дрôбнî вѣсти.** Достоиньство тайныхъ радникôвъ двору одержали: ґр. Стан. Баденi, ґр. Освальдъ Тунъ, бар. Людвiґсгофъ и ґр. Пальфi. — Въ Товмачи померъ тамошный бурмiстръ Стефанъ Скавиньскiй въ 85-ôмъ роцѣ житя. — Въ мѣстѣ Ряшевѣ отворить ся дня 1 грудня рухъ державнои сѣти телефонiчнои. — Въ корпусѣ ветеранôвъ у Львовѣ вôдбуде ся и сего року льосованье коляды межи дѣтей убогихъ ветеранôвъ або сирôтъ ходячихъ до школы; поданя приймае зарядъ до 16 грудня. — Трибуналъ державный буде зачинати въ 1895 р. свои звычайнî засѣданя чвертьрôчнî въ днiяхъ 14 сѣчня, 22 цвѣтня, 8 липня и 21 жовтня. — Испытъ на повѣтовыхъ лѣкарѣвъ (фiзикатскiй) зложили въ Краковѣ д ры медицины: Юл. Новакъ, Ст. Ґiжицкiй и Мих. Розлуцкiй. — Д-ръ Лукiянъ Гумецкiй вписаный зъ днемъ 20 падолиста въ лiсту адвокатôвъ зъ осѣдкомъ въ Самборѣ и отворюе тамъ свою канцелярiю дня 1 н. ст. грудня 1894 р. — У Львовѣ померъ недавно въ 67-ôмъ роцѣ житя Жигм. Малаховскiй, бувшiй властитель бôльшои посѣлости.

Посмертнî — ǂ — оповѣстки.

Марiя зъ Оничѣвъ Левицова, мати о. Антонiя Левицкого пароха въ Нижневѣ, упокоила ся тамъ-же по довгôй недувѣ въ 92-ôмъ роцѣ житя дня 25 н. ст. падолиста с. р. Похороны вôдбули ся дня 27 н. ст. падолиста. В. ѣ. п.!

Евгенiя зъ Левицкихъ Кучиньска, жена о. Iос. Кучиньского, пароха зъ Парища дек. надвôрняньского, упокоила ся дня 20 с. м.

Наука штука и лiтература.

— Накладомъ вѣденьского ц. к. выдавництва шкôльныхъ книжокъ выйшли зъ початкомъ сего року шкôльного двѣ новî книжки уложенî инспекторомъ Омеляномъ Поповичемъ призначенî для 3-ого и 4-ого року науки, а то: **„Читанка для шкiл народних. Часть II.“** [цѣна 50 кр.] и **„Граматика для шкiл народних. Часть II.“** [цѣна 10 кр.] Тыми учебниками усунено зновъ одну велику недостачу въ буковинськôмъ шкôльництвѣ. Инспекторъ Омелянъ Поповичь робить теперь надъ Читанкою и Граматикою для 5 ого и 6-ого року науки, чимъ довершить гарно розпочате дѣло. Заходомъ инспектора Поповича выйшли такожь книжки рахунковî, спѣванники и учебники нѣмецкî новою правописью.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 27 падолиста. При кôнци сего тыжня маe выѣхати цѣсарь до Будапешту.

Будапештъ 27 падолиста. Францъ Кошутъ зложивъ въ руки бурмiстра присягу на угорске горожанство.

Парижъ 27 падолиста. Въ парляментѣ ухвалено жаданый кредитъ на експедицiю мадаґаскарску.

Лондонъ 27 падолиста. Добутье Портъ-Артура уважають рѣшаючимъ моментомъ въ японьско-хиньскôй вôйнѣ. Хины мусять здатись на ласку и неласку Японцѣвъ.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— На руки нашои Адмiнiстрацiи прислали:

На будову рускаго театру: п. Мих. Керницкiй, учитель въ Будиловѣ коло Снятина, 5 зр. зôбраныхъ на празднику у о. Трильовского въ Будиловѣ (о. Трильовскiй 50 кр., п-ѣ Р. Кириловичева 1·34 зр., п-ѣ Юревичева 50 кр., п. Яновичь ветеринарь 1·20 зр., а решта дрôбными датками); — о. Онуфр. Вергунъ зъ Луки коло Устя зеленого 2 зр., на котрî зложились: п-ѣ Абанкуртъ бувша почтмайстрова въ Устю зел. 50 кр., п. Конопка штельмахъ двôрскiй въ Луцѣ 50 кр. и п. Фаєръ, купець въ Устю зел. 1 зр.

На закупно образа Ивалюка: п. М. Маритчакъ, ц. к. инспекторъ податковый въ Ропчицяхъ, 3 зр.; о. Конст. Чеховичь, крилошанинъ въ Перемышли, 3 зр.

На бурсу им. св. о. Онуфрiя въ Ярославѣ: панѣ Февронiя Щурко зъ Сокаля 1 зр. 61 кр., зôбраныхъ у себе дома мѣжь гôстьми.

— **Выказъ жертвъ зложеныхъ на фондъ ювiлейный товариства „Сiч“ у Вѣдни.** Вп. бувшî члены товариства зложили: Кость Панькôвскiй лiтератъ у Львовѣ 5 зр., д-ръ Евг. Мисула лѣкарь маринарки въ Полѣ 5 зр., пок. Дам. Гладиловичь професоръ ґiмн. у Львовѣ 5 зр., Левъ Шеховичь совѣтникъ судовый въ Перемышли 1 зр., д-ръ Иванъ Гриневецкiй въ Инсбруцѣ 10 зр., Алекс. Данкевичь механiкъ у Вѣдни 1 зр., д-ръ Зиновiй Левицкiй лѣкарь въ Зандлѣ 5 зр., д-ръ Данило Куликъ канд. адвок. у Вѣдни 5 зр., Исидоръ Громницкiй проф. ґiмн. у Львовѣ 5 зр., д-ръ Мих. Дорундякъ адвокатъ въ Борщевѣ 5 зр., Андрѣй Чичкевичь проф. ґiмн. въ Бродахъ 3·50 зр., д ръ Иванъ Куровець лѣкарь въ Калуши 10 зр., д-ръ Ярославъ Окуневскiй лѣкарь маринарки въ Полѣ 5 зр., Софронъ Недѣльскiй директоръ ґiмн. въ Коломыи 3 зр., д-ръ Юлiянъ Медвецкiй проф. политехнiки у Львовѣ 10 зр., пок. Петро Куровець академикъ въ Раґузѣ 5 зр., д-ръ Иванъ Горбачевскiй проф. университету въ Празѣ 20 зр., д-ръ Осипъ Ковшевичь лѣкарь полковый въ Мелерсдорфѣ 10 зр., д-ръ Иванъ Мохъ лѣкарь въ Ганачôвцѣ 10 зр., Василь Ивасюкъ проф. реальнои школы въ Чернôвцяхъ 1 зр., д ръ Сильв. Дриманикъ лѣкарь въ Жовквѣ 5 зр., Петро Огоновскiй проф. ґiмн. у Львовѣ 5 зр., д-ръ Евгенiй Кобриньскiй лѣкарь въ Боснѣ 15 зр., пок. д-ръ Юл. Целевичь проф. ґiмн. у Львовѣ 10 зр., д-ръ Орестъ Зарицкiй лѣкарь маринарки въ Полѣ 10 зр., о. Стефанъ Онишкевичь зъ Йструбичь 2 зр., д-ръ Иванъ Лошнѣвъ адвокатъ краевый зъ Тернополя 5 зр., д-ръ Подлускiй лѣкарь зъ Болехова 5 зр., д-ръ Михайло Зобкôвъ адъюнктъ судовый зъ Сараева 5 зр., Михайло Драгомановъ проф. универс. въ Софiи 10 зр.; — дальше зложили пп. Василь Яворскiй совѣтникъ скарбовый зъ Бережанъ 2 зр. и Григорiй Грозикъ зъ Кракова 2 зр. — Загальна сума приходу 200 зр. 50 кр. Зъ тои сумы выдано вôдъ листопада 1891 р. до кôнця 1893 р.: а) на оплату порта почтового при 73 письмахъ 3 зр. 67 кр; б) на урядовî книги комiтету 40 кр.; в) на оплаты почтовî при вôдбираню посылокъ грошевыхъ 33 кр. По вôдтрученю розходу остае дотеперѣшный фондъ ювiлейный **196·10 зр.** а. в. зложеный въ щадницi почтовои касы. Згôдно зъ ухвалою загального збору товариства подае ся повысшiй выказъ до прилюдноi вѣдомости. — Вôдъ выдѣлу руско-украiньского товариства „Сiч“ у Вѣдни [XVII. Bez. Veronikagasse 11 Hochp.]. Д-рандъ мед. *Иванъ Бережницкiй* голова, д рандъ правъ *Ст. Дньстрянскiй* скарбникъ.

— **На бурсу св. Онуфрiя въ Ярославѣ** зложили дальше вôдъ 29 вересня с. р. Вп. Добродѣѣ: Въ Ветлинѣ при забавѣ 1 зр. 30 кр.; о. Мих. Куневичь ц. к. капелянъ войсковый зъ Вѣдня яко членъ-

основатель 100 зр.; Ст. Т. Лучаковскій зъ Любачева 2 зр.; при посвященю церкви въ Лазахъ въ часѣ забавы 10 зр.; о. Прухницкій 1 зр.; о Гриневецкій 1 зр.; панѣ Торнъ [жидовка] 1 зр; о. Яремкевичь 1 зр.; при забавѣ по концертѣ 2 зр; кс. Фаленцкій 1 зр; концертъ устроеный на дохòдъ Бурсы въ Ярославѣ принѣсъ всего разомъ 285 зр. 65 кр., зъ того выдатки 137 зр. 65 кр., то остало чистого 148 зр.; при тòй нагодѣ дали надвыжку за білеты: о. А. Дигдалевичь 2 зр., д-ръ Кебузиньскій 5 зр., С. Черлюнчакевичь 3 зр; кс. Пасторъ зъ Радимна 5 зр., пп. А. Глиньскій и І. Мишкевичь 2 зр., п. Кл. Топольницкій 2 зр., о. П. Нероновичь 1 зр., о. І. Пелехъ 3 зр, панѣ А. Штаркель 1 зр.; дальше вилынуло: на соборчику въ Ляшкахъ 5 зр.; о. Скородиньскій парохъ зò Скопова яко членъ 6 зр.; иншій не бажаючій назвати ся 2 зр; о. Качмарчикъ зъ Бѣлцаревы яко членъ 4 зр; о. Кордасевичь зъ Цетулѣ 1 зр.; учитель Г. А. Людкевичь 2 зр. — За тѣ щирѣ датки складаємо въ имени Выдѣлу щиро-руске спаси-Бòгъ! *І. Хотинецкій* предсѣдатель. *В. Романовскій* касіеръ.

Надòслане.

Всѣхъ наукъ лѣкарскихъ

Д-ръ М. Пордесъ

лѣкарь практикуючій 20 лѣтъ въ Судовòй Вишни мешкає теперь

въ Перемышли при ул. Францісканьскòй ч. 27

и ординуе вòдъ 2 до 4 для бѣдныхъ безплатно.

398 2—2

Мѣдъ дѣвочій

десятилѣтный

вòдзначеный золотымъ медалемъ на выставѣ краєвòй, рòвножь признаный найзнатнѣйшими особами вельми добрымъ. Средство нехибне въ ослабленю нервовòмъ и проводòвъ кормовыхъ, нацитокъ прибòльшуючій силы недужихъ, скрѣпляючій р конвалесцентòвъ, пòддержуючій здоровыхъ. **Одна фляшка шампанка 1 зр. 10 кр.** (двѣ фляшки идуть на пачку 5 кільову). Купувати можна въ Адміністрації „Bartnik-a“ **Львòвъ ул. Лычаковска ч. 93.**

414 1—10

Топòрцѣ лѣсовій до значеня, власного выробу — поручає

ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ

ножовникъ у Львовѣ ул. Боимòвъ ч. 3

Цѣнники даромъ.

Дентистъ

Д-ръ С. Райнгольдъ

365 мешкає теперь 16 39

при улици Сикстускòй, ч. 21.

Спеціялістъ

недуги ухъ, носа и горла

Д-ръ І. Райнгольдъ

364 мешкає теперь 16—39

при улици Сикстускòй, ч. 21.

Лижвы найрòзнѣйшихъ системъ по можливо низькихъ цѣнахъ

4595 *исручає*

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля ведѣзна у Львовѣ площ. Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.

Цѣнники илюстрованій рòзныхъ предметòвъ до розпорядимости

Молитвеник для дітий

виданий

коштом руского тов. педагогічного.

В полотняній оправі з золоченим хрестом **20 кр.**

Продає ся в книгарни Науков тов ім. Шевченка, Львів ул. Академічна ч. 8.

Музикальна бібліотека!

VII-ый: I-ше „Quodlibet“ — мужеский хоръ М. Лисенка — 30 кр.
X-ый: „У Петрòвку“ и „Якъбы-мы знала“ муж. хоры Исид Воробкевича — 25 кр.
XI-ый: II-ге „Quodlibet“, хоръ муж М. Лисенка — 30 кр.
XII-ый: „До бою“ муж. хоръ Порф Бажаньского, — 20 кр.
XIII-тый: „Вечѣръ“ и „Милованка“, сольо зъ акомп форт., М. Лисенка — 20 кр.
XIV-ый: „Три шляхи“, муж. хоръ Р. Топольницкого — 25 кр.
XV-ый: „Три пѣсни“, сольо зъ акомп фортеп. — А Купчиньского — 25 кр.
XVI-ый: „Вѣтрогоны“ коломыйки и думка уложеній на фортепянъ Ост. Нижанковского — 30 кр.
XVII-ый: „Три квартеты“ муж хоръ Цетвиньского-Недѣльского — 30 кр.

При замовленяхъ просить ся [до 1 н. ст сѣчня] адресувати:

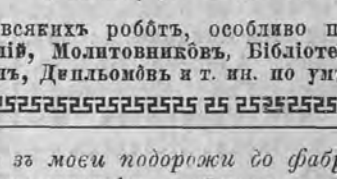
„Выдѣлъ товариства Львòвскій Боянъ“ у Львовѣ улиця Вòрменьска ч. 27.

Осторога.

Зъ причины розсѣваныхъ поголосокъ злословыми людьми, котрыхъ буду судово пошукувати, немовь бы я не вела дальше мого рѣзьбарско-каменярского заведеня пòдъ фірмою Леопольдъ Шімсеръ, мушу спростувати що тѣ поголоски фальшивій бо якъ давнѣйше такъ и теперь веду заведенье по бл. п. моѣмъ мужи и поручаю ся Вп. Публицѣ — вдова по бл. п Леопольдѣ Шімсерѣ. Фабрика ателіе и выстава при ул. Пекарскій vis-a-vis Лычаковского кладовища. Контора и складъ улиця Лычаковска ч. 20.

401 2—2

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пòдъ Коперникомъ“, Львòвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручає у великòмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокля, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайни, ленты мѣрильній, пйоны, сібелѣ, манометры **и т. п. Устроеня звонкòвъ електричныхъ.** Всякій направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовлена зъ провінцій выготовляют точно. 148

Волосѣнній матерацы

по зр. 14, 15, 18, 20 до 30 зр. поручає спеціяльна роботня постели 351 13—16

ІОСИФА ШУСТЕРА

у Львовѣ, улиця Коперника ч. 7.

Колдры шитій въ найбòльшòмъ выборѣ.

Климентій Федуньо

переплетникъ бібліотеки ц. к. львòвского університету

поручає 366 6—?

своє переплетниче и галянтерійне заведенье

у Львовѣ, ул. Академична ч. 8.

Пòдоймає ся всякихъ роботъ, особливо переплету: Служебникòвъ, Євангелій, Молитовникòвъ, Бібліотечныхъ книгъ, Альбумòвъ, Манъ, Дипльомòвъ и т. ин. по умѣреныхъ цѣнахъ.

Вернувши зъ моєи подорожи до фабрикъ, де я лично замовивъ много новыхъ товарòвъ, побачивъ я, що мои магазины, хочь обемисті и численній, суть переповненій давнѣйшими припасами.

Въ наслѣдокъ того я рѣшивъ ся, за-для придбаня мѣсця для надходячихъ новыхъ, гарныхъ а дешевыхъ товарòвъ, устроити частинну

ВЫПРОДАЖЬ

давнѣйшихъ сервісòвъ порцеляновыхъ, звѣстныхъ пòдъ назвою торговельною: Конрадъ, Валенродъ, Августа, Гонората, Аякъ, Менелай, Кармень, Кармазиновый, Гебе, Нептунъ, Донъ Карлосъ, Ігнатій, Наполеонъ Олимпъ, Антонина, Одисей, Катерина, Балядина, Преціоза, Емануилъ, Леохадія, Гротгеръ, Марта, Станислава, Романа, Титъ, Тересъ, Емилія, Марсъ, Валерія, Императоръ, Анна, Софія — а также высортованыхъ останкòвъ або нагромадженыхъ надвышокъ вòдъ многихъ иншихъ новѣйшихъ сервісòвъ порцеляновыхъ а также и вклячыхъ.

Крòмъ того суть на тòй выпродажи также предметы здытковій, що служать до прикрасы и декораціи комнатъ, — рòвножь много иншихъ высортованыхъ товарòвъ, н. пр. вазоны на китицъ, куль зеркальній до огородòвъ, лямпы нафтовій, етажеры, кошъ на овочь, компотіеры, маснички, молочники, чайники, фігуры и т. п. товары що-до якости знаменитій и зъ найлѣпшихъ фабрикъ, котрій продають ся теперь зъ опустомъ **20%, 30%, 40%** *а навѣть*

50% низше сталыхъ цѣнъ торговельныхъ.

Тожъ лучає ся рѣдка кагода користно закупити предметы потрѣбній до щоденного ужитку, рòвножь до скомплетованя сервісòвъ закупленыхъ попередно въ моѣй торговли.

Та выпродажь зачне ся въ понедѣлокъ 26 падолиста въ окремòмъ льокали на І. поверсѣ въ моѣй каменици торговельній при **ул. Трибунальскій** *и тревати буде* **лишь два тыждня** *щоденно (зъ вынмкою недѣль и святъ) рано вòдъ 9 до 1 и по полудни вòдъ 3 до 7 годины.*

Казимиръ Левицкій

головный склаòъ для Галичины порцеляны, скла и товарòвъ мышаныхъ.

412 2—3

Для Вп. пп. архітектòвъ, будòвничихъ и оо. приходникòвъ.

Маю честь повѣдомити Вп. пп., що по окòнченю моимъ сыномъ малярскои академіи у Вѣдни одержали мы до вòдновленя часткового костелъ Пр. Дѣвы Марія, а вòдтакъ до мальованя костелъ св. Антонія, по окòнченю жь тыхъ роботъ одержали мы похвальне признанье. Рòзній костельній ескізы можна оглядати у насъ дома.

І. Крупскій и Сынъ

405 2—0 улиця Коперника ч. 14.

Вже выйшовъ зъ друку

Илюстрованый Калєндарь „Просвѣты“

на рòкъ 1895

360 6—10

Цѣна: брошурованого 35 кр, зъ пересылкою 40 кр.
„ оправного 45 кр, зъ пересылкою 50 кр.

Замовляти можна въ Товариствѣ „Просвѣта“ у Львовѣ ул. Вòрменьска ч. 2 и у всѣхъ книгарняхъ Галичины.

Знана вòдъ многихъ лѣтъ ц. к. управ. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікерòвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдникòвъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручає старій польскій сильній горѣвки, дуже добрій розолісы, лікеры, румы правдивій зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои якости браєвій спеціялы якъ: Народòвка, Dziennik, Szczutek, Карпатòвка, „Дябелъ“, Помаранчева не солоджена, Ратафія, Деренòвка и т. п. горѣвки управленеваній и одиноко правдивій если зъ нашои фабрики спровадженій.

Одиноке жерело въ краю для пп. аптикарѣвъ, до побиранія алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ вòльного вòдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровію не шкòдный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головномъ складѣ вод мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Кароля Людвика ч. 29.

4914 5—104

Агентуру удѣляє ся. Дуже попытній артикулы. Великій заробокъ. Евентуальна стала платня. Агентуру можна также вести яко побòчне занятье. Зголошеня пòдъ адресою „Artikel“ до експедиціи Now-oи Reform-ы въ Краковѣ. 5 6

378

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

Почавши вòдъ дня 12 лютого 1889 выдає

АСИГНАТЫ КАСОВІ

4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженьемъ

4½% зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ

а всѣ находячій ся въ обѣгу 5% асигнаты касовій зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ будуть опроцентованій по 4½% вòдъ 15 мая 1889. 2218

Передрукъ не буде плаченый. **Дирекція.**

ТЕОФИЛЬ КОПИСТИНЬСКІЙ

артистъ-малярь

звѣстный вòдъ кòльканацяти лѣтъ изъ своихъ праць малярскихъ, украшає церкви въ стилю всхòднòмъ разомъ зъ позолоченьемъ, престолы, иконостасы и иншій рѣчи. Принимає рѣзьбарскій роботы пòсля власныхъ плянòвъ. Выготовлює всякои величины церковній образы до иконостасòвъ, престолòвъ плащениць — олѣйными красками на полотнѣ и деревѣ. Пòбольшує зъ фотографій портреты. Зъ уповажненя ц. к. консерваторія реставруе всякій старинности, а то фрески, рѣзьбы и т. ин. входячій въ кругъ праць малярства по найумѣреннѣйшихъ цѣнахъ. Пòдписаный просить Всч. Духовеньство занотувати собѣ єго адресу. 205 33—?

Т. Копистиньскій

у Львовѣ, улиця Краковска число 20.

КУ-

фры, торбы и всѣякій приборы до подорожи

найдешевше въ торговли

товарòвъ модныхъ и бѣля мужеского, прибòровъ тоалетныхъ и т.п.

Павла Лянгнера

передъ тымъ 2537

Браты Лянгнеры

Львòвъ, улиця Галицка ч. 16.

Цѣнники на жаданье даромъ.

СКЛАДЪ КАВЫ и ЧАЮ

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пòдъ знаменемъ

„СИРІУСЪ“

у Львовѣ

ул. Оссолиньскихъ ч. 11

Філія улиця 3 мая число 2

Найлѣпшій кавы ½ клґр. 1 зр. и 2·27 33—?

Найлѣпшій чаѣ россійскій, хиньскій и Літона славній анґлійскій ¼ клґр. 1 до 2 зр.

Купуйте товаръ добрный и щадьте гроть!

Выйшовъ зъ друку

КОБЗАРЬ

Тараса Шевченка

Выборъ поезій для народу зъ житьописью и портретомъ автора.

Накладомъ товариства „Просвѣта“.

Цѣна 25 кр.

Оправленій примѣрники продають ся по 35 кр.

НА СЕЗОНЪ ОСѢННЫЙ

Просить ся ласкаво всѣхъ Вп. Гостей выставовыхъ пересвѣдчити ся о дивнòй дешевости осѣнныхъ и зимовыхъ товарòвъ, вже спровадженыхъ въ великòй скòлькости.

Слѣдуючій товары продають ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ доки истнуе запасъ:

1000 модныхъ муфòвъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·50, 2·— до 5 — зр.
1000 кожуховыхъ шапокъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·80, 2·20 до 4·— зр.
1000 флянельовыхъ и суконныхъ блузъ осѣнныхъ и зимовыхъ 2·50, 3·— до 6 зр.
500 гальокъ волбчковыхъ по 2·50 до 4·— зр.
1000 хустокъ Гімалая, найбòльшій родъ 1·75, 2·25 до 4·— зр.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ суконокъ на осѣнь и зиму 1·80, 2·50 зр.
1000 модныхъ плащикòвъ на осѣнь и зиму вòдъ 4 зр. и высше.
3000 одягòвъ для хлопчикòвъ у всѣхъ величинахъ по 1·80, 2· , 3·— зр и высше.
Особливій новости въ стяжкахъ, воаляхъ, капелюхахъ дамскихъ и дитинихъ, рукавичокъ глясе, дуньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, панчохахъ, парасоляхъ до дощу, блюзахъ шовковыхъ и вовняныхъ, шляфрокахъ, костюмахъ и неліжахъ надòйшли власне въ великòй скòлькости и доповняють ся щоденно.

Особливша гуртовна продажь принагòдна

въ вòддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимòвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лòжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лòжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (выробъ килимòвъ) по 1·90, 2·50. 4, 5
300 гарнітурòвъ „Louvre“ на лòжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лòжка и 1 на стòлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 гарнітурòвъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лòжка, 1 на стòлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рòзныхъ краскахъ по 75, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·35, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый выробъ) по 28 штука.
300 кòлдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 праздивыхъ кòлдеръ подорожныхъ (Steppa) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 кòцòвъ флянельовыхъ въ найлѣпшòмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диванòвъ пòдъ и надъ лòжка по 1·50 и 2·25 стрижей по 2·50, 3 и высше.
300 диванòвъ на стѣну зъ перскимъ дессенемъ въ цвѣты або фігуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванòвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванòвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванòвъ пòвсальоновыхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкòвъ хòдникòвъ 8—10 метрòвъ зр. 2·50 и высше.
400 праздивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкòръ козячихъ природныхъ 5·50, шкòрки Анюра 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ імітацією шкòры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальонай у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портіеры и занавѣсы коронковій аѣ до найлѣпшихъ сортòвъ.

Всякій зъ провінцій надсылані поручена полагоджує ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ магазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

4895 191—?

Ново отвореный магазинъ „пòдъ Баторіемъ“

у Львовѣ, ул. Баторія ч. 18 напротивъ судовои палаты

поручає свòй богато заосмотреный складъ модныхъ мужескихъ и галянтерійныхъ товарòвъ, якъ: бѣлье, ковнѣрики маншеты, кравятки въ найновѣйшихъ фасонахъ и десенахъ, рукавички, лѣски, парасолѣ англійскій, американьскій кальошѣ, приборы до подорожѣ, якъ такожь англійску и французуску перфумерію по найдешевшихъ цѣнахъ. Замовленя надъ 5 зр. высилає ся франко вòдворотною почтою. **Цѣлый склеповый персоналъ говорить по руски.**

368 8—8

При закупнѣ товарòвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и одвѣчальный редакторъ: Иванъ Белей. **Папѣръ зъ фабр. Черлянькои.** З друкарні Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского

Ч. 257. Львôвъ, Середа 16 (28) падолиста 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитших повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну ратомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людовика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсерати платить у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком:
въ Австрії: на цѣлий рôкъ . . 18 зр. на пôвъ року . . 9 зр. на чверть року 4 зр. 50 кр. на місяць . 1 зр. 50 кр.
за границею: на цѣлий рôкъ . 24 зр. на пôвъ року . 12 зр. на чверть року 6 зр.
у Львовѣ: на цѣлий рôкъ . . . 16 зр. на пôвъ року . . . . 8 зр. на чверть року . . . 4 зр. на місяць . . 1 зр. 35 кр.
Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вертають ся лише на попереднє застереженье. — Реклямації неопечатані вôльні вôдъ порта.
Поодинокє число коштує 8 кр. в. а.
Оголошенія принимають ся по цінѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовôго а въ рубриці „Надісланє“ по 20 кр. в. а.
Подяки числять ся по 10 кр. пôдъ стилюсъ.

Реформа выборча.

Велику салю, де комісія буджетова вôдбуває свои засѣданя, выповнили вчера вечевомъ послы. По кôлькамѣсячнôй перервѣ зôйшла ся вчера першій разъ комісія для реформы выборчои, а иншй послы, не належачй до комісіи, прибули численно, бо стало звѣстне, що правительство зложить важнй заявленя, а такожь и проводирѣ сторонництвъ выскажуть свои погляды.

По отворенію засѣданя першій забравъ слово президентъ міністрôвъ кн. Віндішґрецъ. Найперше згадавъ заявленье міністерства коаліційного зъ 23 падолиста 1893 р. що до реформы выборчои. Правительство прирекло розширити право выборче зъ спеціяльнымъ увзглядненьемъ истнуючих теперь ґрупъ интересованых. По довѣрочных нарадахъ зъ сторонництвами коаліційными предложило правительство звѣстнй Grundzuege. Однакъ на сей начеркъ не згодили ся сторонництва. Зъ початкомъ сесіи осѣнньои зачали ся дальшй нарады. Зъ-помѣжь кружка запрошеных до нарадъ выйшовъ проектъ утвореня палатъ робôтничих и здавало ся, що сторонництва згодять ся на той проектъ, коли однакъ до нарадъ допущено и мужѣвъ довѣря сторонництвъ, показало ся, що ледви чи той проектъ може числити на одобренье.

Розповѣвши въ сей спôсôбъ акцію въ справѣ реформы выборчои, закôнчивъ кн. Віндішґрецъ: „Супротивъ того правительство бажає теперь, щобы комісія для реформы выборчои зачала радити надъ тою квестією. По досвѣдѣ, якій вôднесено на дотеперѣшних конференціях, треба сконстатувати, що всѣ сторонництва згодили ся на се, щобы робôтникамъ дати репрезентацію въ парляментѣ, и длятого правительство думає, що таку репрезентацію треба передо всѣмъ взяти пôдъ розвагу. Єсли бы однакъ сторонництва згодили ся на увзглядненье такожь иншихъ верствъ населеня, котрй доси не мають права выборчого, то правительство готове допомочи до выготовленя такихъ проектôвъ и реформъ, на скôлько они лишь будуть опирати ся на основѣ наведеного повыше заявленя правительственного.“

По президентѣ міністрôвъ промовивъ ґр. Гогенвартъ, высказуючи вдоволенье зъ декларациі правительства, що лишь въ порозумѣню зъ коаліційными сторонництвами хоче перевести реформу выборчу. Въ справѣ реформы навѣть въ поодинокихъ клюбахъ подѣленй гадки, длятого добре, що до тои справы скликана комісія, котра репрезентує цѣлый парляментъ. Поки-що було бы передчасно запускати ся въ meritum реформы и треба лишь бажати, щобы комісіи удало ся выробити рôзницѣ поглядôвъ и довершити щасливо цѣлу реформу.

Ґр. Стадницкій такожь вдоволеный зъ деклярациі правительства. Реформа може бути полагоджена лишь въ порозумѣню правительства зъ коаліційными сторонництвами, але нѣхто не заперечить, що комісія для реформы выборчои покликана въ першôй лінії высказати свою гадку, бо она репрезентує парляментъ, а заступники его близше стоять до люду якъ правительство. Длятого добре стало ся, що правительство не поставило комісіи нѣякого конкретного внесеня, лишь зазначило межѣ, въ котрых бажає мати реформу выборчу. До скоалізованых сторонництвъ належить ухвалити реформу, але въ тôй цѣли мусять сторонництва вôдречись деякихъ своихъ особистых жадань, а увзглядниги бажаня такожь и нескоалізованых сторонництвъ.

Гр. Кинбурґъ вдоволеный зъ того, що справу реформы выборчои звернено на дорогу парляментарну. Реформа, пôсля его гадки, доконче потрѣбна, але мусить бути переведена безъ нарушеня дотеперѣшних правъ населеня мѣщаньского и селяньского.

Брзорадъ сконстатувавъ, що дотеперѣшнй нарады довѣрочнй зъ правительствомъ не довели до нѣчого, а такожь и теперѣшна дорога при помочи комісіи не принесе результату. Въ имени молодо Чехôвъ жадає загального, рôвного и безпосереднього голосованя, и бажавъ бы, щобы комісія найперше надъ тымъ радила.

Фандерликъ рôвножь заявивъ ся за загальнымъ, безпосереднымъ правомъ выборчимъ. Поки що згодивъ бы ся на проектъ ґр. Таффого.

Президентъ міністрôвъ кн. Віндішґрецъ вôдповѣвъ, що президентъ рады державнои одержавъ вôдъ міністра справъ внутрѣшных повѣдомленье, що правительство выцофало проектъ Таффого. Правительство не згодить ся на нѣякій проектъ, де бы були постановы змагаючй до загального, безпосереднього права выборчого.

Праде въ имени нѣмецкихъ національôвъ противный курій робôтничôй. — Фандерликъ радъ бы, щобы правительство выступило зъ позитивнымъ проектомъ, а такожь вдячный за декларацію, бо теперь ситуація прояснилась.

Романчукъ тои гадки, що мѣжь деклярациею правительства а скликаньемъ комісіи заходить суперечнôсть, бо если правительство бажає, щобы лишь коаліційнй сторонництва порозумѣли ся, то нема потребы скликувати комісіи, въ котрôй засѣдають представителѣ и иншихъ сторонництвъ

Патай бажавъ бы заведеня двохъ новыхъ курій: для робôтникôвъ промысловых и для всѣхъ иншихъ, не маючих теперь права голосованя. — Рутовскій бороniвъ правительство передъ закидами опозиціи Правительство надѣє ся, що реформа выйде зъ порозумѣня коаліційныхъ сторонництвъ, и улекшить ту роботу, начеркуючи межу, въ котрôй бажає реформу. Въ тых межахъ можна помѣстити всѣ бажаня. Зô всѣхъ сторôнъ признано, що робôтникамъ треба репрезентациі въ парляментѣ, але треба бути справедливымъ и для иншихъ, котрй доси не мають права выборчого. — Кн. Шварценберґъ сумнѣвавъ ся, чи правительство выбрало для переведеня реформы добру дорогу. Выборы до рады державнои повиннй доконувати ся черезъ соймы краєвй и тй соймы повиннй передо всѣмъ ухвалити реформу выборчу. Заявивъ ся противъ новои курии выборчои. — Дипавлі тои гадки, що реформа повинна бути переведена не лишь въ хосенъ демонструючих робôтникôвъ, але такожь и консервативных елементôвъ.

Міністеръ справъ внутрѣшных Бакегемъ заявивъ, що предложить комісіи всякй даты статистичнй, потрѣбнй для евентуальнои реформы выборчои.

На тôмъ скôнчило ся засѣданье.

— —

Въ колѣ польскôмъ вела ся вчера дальша дискусія надъ справою реформы выборчои. Дискусія вже не була такъ интересна, якъ першимъ разомъ, бо разъ не забирали госу менеры кола, а друге за-для того що не сказано нѣчого нового, лишь полемізовано зъ поглядами, чи реформа выборча мае переводитись черезъ соймъ и чи на тôмъ прінціпѣ опирає ся автономія краєва. Рôвножь дебатовано, чи интересы „народовй“ стратять або зыскають на тôмъ, если дасть ся право голосованя самымъ робôтникамъ або въ полученю зъ иншими верствами не маючими теперь права голосованя. Цѣкаве при тôмъ се, що якъ кс. Пасторъ сконстатувавъ — коло польске поборювало проектъ ґр. Таффого зъ прінціпу автономіи краю, а теперь не хоче нѣчого чути про ту автономію и не домагає ся, щобы реформу выборчу ухвалювали соймы краєвй.

Забирали слово послы: Чечь, Левицкій, Скаржевскій, Чайковскій, Пасторъ, Рошковскій, Пентакъ и Гомінець. Зъ дискусіи выходило бы, що коло польске щоразъ бôльше хилить ся на таку реформу выборчу, щобы була утворена нова, пята курія.

Реформа податкова.

III.

Въ попередных уступахъ показано, на якихъ основахъ опирає ся плянъ реформы податковои. Для близшого поясненя годить ся цифрами зъилюструвати той цѣлый плянъ фінансовый. Розумѣє ся, що не будуть то цифры сталй, а лишь аналогічно выведенй зъ иншихъ краєвъ, де вже заведена подôбна реформа податкова. Примѣромъ для обчисленя була въ першôмъ рядѣ Прусія, де статистика податкова подає вже точнй даты що-до выдатности податку особисто-доходового, и пôсля того примѣру, увзглядняючи питомености вôдносинъ краєвъ австрійскихъ, представляєсь ось якъ цѣлый плянъ фінансовый:

Правительство надѣє ся въ 1896 р. мати доходу зъ податку особисто-доходового що найменше 16,557.000 зр.. а що найбôльше 24,836.000 зр. Въ наслѣдокъ ухвалъ комісіи податковои пôдвышаючихъ деякй роды оподаткованя мае принести той дохôдъ, мѣрно обчисливши, вôдъ 16,800.000 зр. до 25,200.000 зр. Дохôдъ зъ безпосередныхъ податкôвъ особистых (загальный податокъ заробковый, податокъ вôдъ рентъ и платнѣ, податокъ товариствъ обовязаных складати публичнй рахунки) мае принести — пôсля обчисленя правительства — 40,729.000 зр. Але що комісія въ многихъ напрямахъ пôдвысшила тй податки, то можна числити, що дохôдъ зъ безпосередныхъ податкôвъ принесе 40,900.000 зр. Такъ отже дочисливши до тои квоты ще дохôдъ зъ податку особисто-доходового, прийшло бы для державы въ 1896 роцѣ по зреформованю податкôвъ що найменше 57,700.000 зр. а найбôльше 66,100.000 зр.

Той дохôдъ треба такъ роздѣлити: 1. Выдатокъ на кошты реформы податковои 1,200.000 зр. 2. Дохôдъ правительства, якій оно мало бы и безъ реформы податковои зъ тых всѣхъ рôдôвъ податку, зъ дочисленьемъ 2 прц., выносить кругло 45,282.000 зр. 3. Десять процентовый опустъ въ податку грунтовôмъ вынесе 3,738.000 зр., а такій самый опустъ въ податку домовôмъ 3,415.000 зр., отже разомъ 7,153.000 зр. Примѣтити годить ся, що 20-процентовый опустъ въ податку заробковôмъ вже увзглядненый при обчисленю повыше загальнои квоты доходу зъ безпосередныхъ податкôвъ особистых. 4. Для фондôвъ краєвых мае звернутись що найбôльше 3,000.000 зр. — Цѣлый той выдатокъ, якій мае покрыти ся зъ зреформованых податкôвъ, выносить 56,635 000 зр. а. в.

Єсли дохôдъ дѣйстно принесе стôлько, якъ повыше подано, то при мінімальнôмъ обчисленю остала бы надвышка доходу 1,065.000 зр. а при максимальнôмъ 9,465.000 зр. На такій случай треба бы признати дальшй опусты, а то при податку грунтовôмъ и заробковôмъ о 5 прц., при податку домовôмъ о $2^1/_2$ прц. а стопу процентову податку товариствъ обовязаных складати публичнй рахунки зменшити зъ $10^1/_2$ на 10 прц. Тй опусты вынесли бы, по черзѣ якъ они наведенй: 1 869.000, 894.000, 854.000 и 943.000 зр., разомъ 4,560.000 зр. Та квота перевысшила бы ту решту, яка бы остала зъ доходу, пôсля мінімального обчисленя о 3,495.000 зр., а зновъ при максимальнôмъ доходѣ остало бы ще 4,905.000 зр., котрй бы припали для краєвых фондôвъ.

Пôсля тых результатôвъ можна обчислити поодинокй позиціи такожь для рр. 1898 до 1908. Найдальше въ 1907 р. треба стало унормувати дохôдъ зъ безпосередныхъ податкôвъ доходовых, а такожь въ тôмъ роцѣ треба означити, кôлько буде звертати ся краєвымъ фондамъ. Згадати годить ся ще и ту обставину, що звороты для краєвых фондôвъ будуть данй лишь тымъ краямъ, котрых законодатство заразъ на першôй сесіи соймовôй, по заведеню реформы податковои, ухвалить, що новый податокъ особисто-доходовый есть увôльненый вôдъ всѣхъ додаткôвъ краєвых повѣтовых и громадскихъ.

Дописи „Дѣла”

— —

Зъ села.

[До справы науки руского письма и мовы и церковного спѣву въ народных школахъ.]

Въ 224 ч. „Дѣла“ авторъ статьѣ „Наука руского письма й мовы и церковного спѣву въ народных школахъ“ пôдносить деякй гадки, котрй, думаю, не можуть бути рôвнодушными вагалови учителѣвъ, бодай Русинôвъ. А що нѣхто зъ тых кругôвъ доси въ тôй справѣ не забравъ голосу, то я постараюсь бодай въ коротцѣ свои гадки выявити.

Вп. авторъ пригадавши, якй права признало законодавство церквѣ до береженя интересôвъ ей въ школьництвѣ, наводить чотири точки „релігійно-горожаньскои натуры“, котрй передовсѣмъ мусять бути бережевй.

Перша, либонь найголовнѣйша, точка — се наука церковного а передовсѣмъ литурґічного спѣву. Думаю, що въ засадѣ жаденъ учитель, бодай Русинъ, не мавъ бы нѣчого противъ такого домаганя, але гадаю такожь, що не досыть домагати ся чогось, треба при тôмъ вказати: въ якій спôсôбъ мае перевести ся и выконати дотычне бажанье. Щобы чого навчити, отже и церковного спѣву, треба часу, а знаємо, що учитель, выконуючи теперѣшный приписаный плянъ науковый, часу не мае. Въ школахъ народных одноклясовых на науку спѣву припадає ледви одна година тыжднево. Въ тôй годинѣ — по-при науку свѣтского — чей-же годѣ вывчити ще й повного литурґічного спѣву. Отже треба бы хиба щось зъ плянy выкинути, а се — хочь бы й пôдъ вплывомъ церкви — ледви чи наступить такъ скоро... Але поки-що було бы порадно, щобы за науку церковного спѣву взяли ся священики та дяки, котрй мають й бôльше часу нѣжь учителѣ. Впрочôмъ може бы й деякй учителѣ за вôдповѣдну ремунерацію приняли на себе той обовязокъ — кажу „деякй“, бо-жь не кождый учитель спѣвати може або не мае квалiфікацiй до удѣлювання науки спѣву або вôнъ зовсѣмъ „нѣмакъ“. При всѣмъ тôмъ выринає ще питанье: якъ поступити по селахъ зъ мѣшаными обрядами? По такихъ селахъ крôмъ спѣву церковного мусѣло бы ся рускихъ дѣтей учити въ школѣ и рожанцѣвъ, літаній и т. п...

Що-до точки другои и третьои, т. є. що-до удѣлювання рускои мовы и письма въ школѣ народнôй — то кождый мусить тôлько радѣти, що церковь стає тутъ опѣкункою. Розумѣємо: опѣкункою нашои рôднои, питомои — украиньско-рускои мовы, бо коли-бъ хто „береженье руского языка и письма“ мавъ розумѣти въ той спôсôбъ, щобы нашу мову народну наламувати на церковщину [а такй напрямы бували й ще бувають мѣжь духовеньствомъ, хочь нинѣ, правда, що разъ менше], то се принесло бы народнôй справѣ велику шкоду. Авторъ статьѣ, о котрôй бесѣда, очевидно мае на гадцѣ мову народну.

Яко четверту точку кладе авторъ „перестерѣганье, щобы учителѣ не соблазняли молодежи шкôльнои и селянъ взагалѣ систематичнымъ стороненьемъ вôдъ церкви“. Авторъ домагає ся, щобы учитель, будь вôнъ Русинъ чи Полякъ, въ недѣлѣ и свята, а въ теплôй порѣ шкôльнôй тамъ, де въ мѣсци есть церковь, такожь у будній днѣ провадивъ молодѣжь до церкви и черезъ то якъ молодежи такъ и людови дававъ добрый примѣръ.

Отже напередъ се очевидна пересада, мовь-бы учителѣ „систематично“ вôдъ церкви сторонили. [Говоримо о загалѣ, бо выимки можуть бути.] Прецѣнь вѣдомо, що всюды тамъ по селахъ, де є заведеный хоральный спѣвъ церковный, по найбôльшôй части заслуга се спѣволюбивых учителѣвъ, котрых до того нѣхто не змушує. Тожь они не тôлько въ недѣлѣ и свята бувають въ церквѣ, але й по-за годинами шкôльными богато трудять ся, и то безкористовно, при науцѣ спѣву церковного. Коли-жь часомъ учителя въ недѣлю або свято въ церквѣ нема, то мусить вôнъ бути перешкоджены. Въ будній днѣ вôнъ занятый въ школѣ, то й не дивота, сли въ недѣлю чи свято поѣде до мѣста въ якôйсь орудцѣ. Коли-бъ хто замѣтивъ, що учитель може взяти вôдпустку въ день будный, то скажу, що якъ самй селяне нашй такъ и „королята“ въ радѣ окружнôй глядять на се криво. Впрочôмъ кожда шкôльна година для учителя дуже дорога, то й тяжко приходить ся ей опустити. Будь-щобудь годѣ загалови учительства закидати ажь „систематичного“ стороненя вôдъ церкви, бо жаденъ зъ нихъ не мае въ тôмъ нѣ найменшого интересу.

Ще труднѣйше вôдъ учителя вымагати того, щобы вôнъ въ будній днѣ провадивъ шкôльну молодѣжь до церкви. Насамперед — въ будній днѣ рѣдко въ котрôмъ селѣ бого-

служенье по церквахъ вôдправляє ся. Але хочь-бы й такъ було, то хто лишь обôзваный въ обставинами шкôльными на селѣ, мусить признати, що трудно дѣтей особливо по бôльшихъ селахъ, спровадити до школы на означену годину, хочь за такій опôзнюваня можна дотычныхъ родичівъ потягнути до одвѣчальности. Дитина, якъ-разъ въ лѣтѣ, пасуча товаръ, не має часу навѣть зô снѣданьемъ до осьмои годины упоратись и бѣжить до школы, часто не вмыта и не зачесана, заѣдаючи хлѣбець по дорозѣ. Розумѣє ся о приготованю зъ лекцій вже й не говорю. Та й учитель не зъ зелѣза. Семигодинна праця въ школѣ — для него ажь занадто, а годѣ вымагати вôдъ него по-надъ силы... за ту нужденну єго плату! Впрочôмъ се рѣчь певна, що вѣрній церкви нѣгде не „здичѣють“ тамъ, де священикъ совѣстно выповняє свои обовязки.

Зъ Кривча коло Борщева.

[Де-що натематъ холеры.]

Переѣзджаючи черезъ мѣсто Борщівъ а вôдтакъ черезъ мѣсточко Кривче ad Борщівъ, довѣдавъ ся я де-що про справы холеричній та й самъ приглянувъ ся, то кортить и написати.

Зъ причины холеры въ Борщевѣ поставлено и мѣсточко Кривче въ „станъ холеричный“, хочь доси холера проявила ся лише въ части жидôвскôй, бо жиды самій єи мали до Кривча спровадити Въ Бабинцяхъ — розказують — вôдкопали похованого жида умершого на холеру и въ ночи поховали на окописку въ Кривчи; заразъ и кинулась тутъ холера; здаєть ся тій жиды, що на окописку мыли жида, заразили ся вôдъ трупа. Отже нинѣ перебуває въ Кривчи за-для холеры пять жандармôвъ и оденъ докторъ, котрый не має що робити, бо й нѣхто єго не кличе.

Цѣкава рѣчь, якъ тутъ люде глядять на рацію и дѣяльнôсть лѣкарівъ холеричныхъ. Лѣкарь холеричный — кажуть — побирає 10 зр. денно, отже 300 мѣсячно. А хто знає, чи не бôльша бы була користь, якъ бы тыхъ 300 зр. оберпувъ на поживу для найбѣднѣйшихъ мешканцівъ, бо жь голодъ — то холера. На замѣтъ, що лѣкарь прецѣнь ратує недужихъ вôдъ смерти, вôдповѣдають: Попередъ всего тій т. зв. холеричній лѣкарѣ, extra высланій, то не якісь спеціялісты вôдъ холеры и не мудрѣйшій вôдъ мѣсцевыхъ [се по бôльшôй части люде зъ меншою практикою], а по друге они й не можуть нѣчого особливого доказати, бо неоденъ самъ признає, що лѣкарѣ на холеру певныхъ лѣкôвъ властиво не мають. И практика учить, що проста баба, якъ дасть недужому що хвиля горячого чаю зъ мятки а до того 5—6 капель нафты а при тôмъ сильно натирає єго въ теплôй хатѣ, передовсѣмъ нафтою хребетъ, то бôльше поможе, якъ лѣкарь. На дальшій замѣтъ, що лѣкарь має ще задачу перевести асанацію, кажуть: Въ тôмъ дѣлѣ найбôльше може жандармерія. Впрочôмъ якъ переводять тоту асанацію? Въ Кривчи у жида-боднаря есть 90-лѣтна старушка-мати и старого рѣзника Арона дочка-вдова зъ кôлькоро дѣтьми, що гине зъ голоду, отже перша зô старости трясесь надъ гробомъ, а другôй треба дати ѣсти. А комісія, що порѣшила? Холера! отже одну й другу замкнула въ хатѣ, поставила варту, вапномъ посыпала й карболемъ — та й хороша асанація. Або знов: На долѣшнôмъ Кривчи померло двоє сусѣдôвъ — поставлено варту. Але то хата коло хаты, а стоить ажь двохъ вартôвникôвъ. На дворѣ зимно. Нашъ христянинъ не має въ що добре одягти ся, а тутъ мусить выстояти на вартѣ 24 годинъ, хочь зъѣсти не має що доброго... Чи не чиста се холера для тыхъ вартôвникôвъ? Панове жандармы спровадили собѣ бочку вина — нѣчого злого, але отъ кобы хто закупивъ вôдъ нихъ половину та ратувавъ хорыхъ добрымъ виномъ, а то бѣдній хорій, якъ свого не мають, не дôстануть зъ-нѣ-вôдки анѣ кавалочка хлѣба. Няй собѣ холерують зъ голоду!

Що впрочôмъ де-хто рôвнодушно глядить на „станъ холеричный“, се найлучше свѣдчить самъ начальникъ кривецкій панъ burmistrz miasta, у котрого якісь паны до 5-ои годины рано пють винце, выгравають на гармоніи, бавлять ся въ карты и — въ такій небезпечный часъ холеричный — не дають бурмістровôй дочцѣ пôйти спати и она, небога, по цѣлонôчныхъ страждункахъ, ажь рано може усмѣхнутись до подушки, высыпаючи зъ кишень грошѣ до татовои шуфляды... Якъ то оно выглядає: людямъ заказує ся горнутись до шинкôвъ [рѣчь се дуже розумна], а тутъ паны по цѣлыхъ ночахъ не дають спати дочцѣ пана бурмістра! Файный порядокъ! Але-жь бо то й Кривче! И бурмістръ, и пропінаторъ, и шинкарь — въ одній особѣ... а въ другôй особѣ: и учитель, и писарь, и постôйный гôсть пана бурмістра. Красно они заходять ся въ громадѣ та й дають примѣръ людямъ... А всюда глухо...

Подорожный.

Переглядъ часописей.

[Угро-руокій „Листокъ“ о Русинахъ тамошныхъ — Дописуватель „Зорѣ“ зъ Сибѣру о украинськôмъ тамъ оловѣ и пѣсни.]

Унгварскій „*Листокъ*“, єдина часопись нѣбы-руска [бо выдає ся мовою зроссійщеною], подає въ остатныхъ нумерахъ деякій вѣсти про житье-бутье угро-руского народу економічне й духове.

„Якъ вѣдомо — пише „Листокъ“ — нашъ угро-рускій нарôдъ живе выключно зъ хлѣборобства, а продукує въ переважнôй части кукурузу, котра єго й живить. Сего року въ Угорщинѣ и въ сусѣдныхъ краяхъ кукуруза хибла — навѣть въ Банатѣ, на такôй плодоносній почвѣ — то можна уявити собѣ, якій бувъ сего року урожай въ нашихъ неплодородныхъ Карпатахъ. Ще лишь осѣнь, а нарôдъ зачинає вже голодувати — що-жь то буде въ зимѣ й на передновинку? Народови треба помочи, и то не гаючись — тымъ бôльше, що кромѣ голоду показавъ ся и другій ворогъ — холера. Зъ Мараморошчины вже давно роздають ся вѣсти о появѣ холеры и здаєть ся, она не слабне а дужчає. Въ Тиса-Уйлоку були вже два выпадки смерти, а въ Хустѣ холера при нуждѣ забирає жертвы що-дня. Богъ вѣсть, якъ намъ одолѣти наше горе!“

А горе угорскихъ Русинôвъ велике не лише зъ огляду економічного, соціяльного, але и зъ огляду народного. Зъ соціяльного боку въ Угорщинѣ добре лишь панамъ та жидамъ, — доля-жь масъ люду тамъ скрôзь однакова [свѣдчать о тôмъ селяньскій бунты навѣть въ чисто-мадярскихъ сторонахъ], але що-до національного боку — то вже не скрôзь однаково, а Русины стоять въ тôмъ взглядѣ найнизше, а — жаль сказати — въ великôй мѣрѣ зъ власнои вины. Загнавши ся зъ одной стороны въ мадярщину, а зъ другои въ россійщину, стратили грунтъ пôдъ ногами, для народу нѣчо не роблять, и вже навѣть не можуть говорити, що церковь держить Русь угорску, бо само духовеньство нинѣ немовь пропаще для Руси, въ бôльшости своѣй змадярщене...

„Листокъ“ доносить, що часопись Kelet порушила справу вôдновы товариства св. Василія Великого, котре вôдъ двацяти лѣтъ конає, боре ся мѣжь житьемъ а смертію. Товариство се мало вызначену цѣль: просвѣчувати угро-рускій нарôдъ черезъ „снабджанїе“ єго книжками. Отже „Листокъ“ незвычайно радъ гадцѣ вôдновы того товариства.

„Мы — пише вôнъ — пустѣємъ и щезаємо. За кôлька десяткôвъ лѣтъ майно наше цѣлкомъ перейде въ руки жидôвъ а душа наша затроить ся невѣрою. Окружаючій насъ народы и освѣченѣйшій вôдъ насъ и лукавій, безсовѣстній. Намъ треба пôдготовити свôй умъ до боротьбы, а єдина тутъ дорога: просвѣта. Теперь у насъ властиво нѣякои нема просвѣты. Нашій школы мають єдину цѣль — мадяризацію. Учителѣ нашій дôйшли до того, що въ школѣ выучать кôлька мадярскихъ фразъ та деякихъ мадярскихъ пѣсень — и конець науцѣ. Даруйте, але то не наука, не освѣта; тота можлива лишь на рôднôй мовѣ. А у насъ, кромѣ Азбуки [и то плохои] нема нѣ одного народоучебнои книжки, нема навѣть катихизма! Длятого не знаємо нѣчого, чого бы бôльше бажати, якъ вôдновы товариства им св. Василія. Прецѣнь оно, зъ початку свого истнованя, чудесно оживило було нашу народопросвѣтну дѣяльнôсть. Коли-бъ оно дѣйстно знов взяло ся за дѣло, то такій карикатуры, якъ „Zsivot Sz. Otca Nikolája“ [мадярскимъ письмомъ] не могли бы на свѣтъ являти ся...“

Все то красно, але угорскій Русины повиній вже разъ зрозумѣти, що й „россійщиною“ народу свого не просвѣтять и не двигнуть...

——

До „*Зорѣ*“ надôславъ зъ Сибѣру засланый нашъ землякъ писатель Грабъ [псевдонімъ] письмо п. заг. „Зъ далекои пôвночи“, въ котрôмъ показує, якъ и туда заходить наше слово и наша пѣсня та й здобуває собѣ симпатію й поважанье. Зъ прекрасного того письма грѣхъ бы було не навести бодай отсей уступъ, що мусить утѣшити и пôднести духа кождого щирого Русина:

„Втѣхо моя, пѣсне украинська! Мовь дотыкъ зачарованои истоты ты змôцняешь мои силы, крѣпишь почуванье, выкликаешь жадобу житя, що́ таке огидне та безталанне иншои добы! Велика, незрôвнана певно твоя сила, коли ты зачудувала Европу, перейшла петры Азіи, приняла ся въ Америцѣ, а може ще й по иншихъ сторонахъ свѣта. Нехай що знають те й галасують проти твого краю и народу пигомого, твои найлютѣйшій вороги не втечуть вôдъ казковыхъ чарôвъ твоєи мельодіи, а забувши про всякій силомôцтва, самій пристають до ходу твоихъ співакôвъ-выконавцівъ... И лунаешь ты середъ Европы на славу рôднои країны и того люду великострадального, въ серци котрого зародилась, середъ мукъ та лихолѣтя котрого побачила свѣтъ... Про Азію чи певнѣйше Сибѣрь и не казати: не найдешь здаєть ся кутика, де бъ тебе не можна було почути де-бъ твои чудовій тиховѣючій звуки, то мôцній то тужливій, не скольхували повѣтря...

„Колымскъ чи Обдорескъ, Кара чи Сахалинъ — скрôзь ты вѣдома, скрôзь ты вôдмолоджуешь душу зболѣлымъ та зажуренымъ; бренишь якъ споминъ незабутнього давнього, часомъ якъ єдина потѣха, осолода на бѣлому тяжкому свѣтѣ. И де вже менѣ не доводилось бути, въ такихъ мѣсцяхъ, що здавало ся крукъ кости украинськои не занесе туды, а глянь — ллять ся мельодійна украинська мова, долѣтає буцѣмъ зъ далекои сѣльскои улицѣ украинська пѣсня... И слухаешь та дивуешь ся, и шепочешь собѣ нишкомъ: „Нѣ, ще не вмерла... не вмре наша мати...“

„Пригадуєть ся менѣ, якъ вôсѣмь рокôвъ тому назадъ я бувавъ за Каспіємъ, у мѣстечку Асхабадѣ. Азіятске мѣстечко. Персюкъ та Текинець та салдатъ — бôльшь нѣякого люду й нема... де-бъ тамъ Украинщинѣ взятись? А отъ пôйшовъ я разъ надъ вечѣръ по-надъ таборами салдатскими... Чую — десь спѣваютьвыспѣвують... звычайна рѣчь: скôнчивъ ся дньовый клопôтъ зъ усѣма муштрами та потылишниками для салдата; повечеряли, нумо хочь пѣснію розважимо тяжке-гôрке бѣдуванье въ далечинѣ... Пôдхожу близче.. немовь знакома пѣсня та ще й рôдна.. Задивувавъ ся, вслухуюсь... Ажь до мене выразною голосною хвилею долѣтає: „*Чомъ, чомъ, чорнобровъ!*“ и такъ далѣ. Проспѣвали чудово; скôнчили — починають другои, та разъ за разомъ, и такечки пѣсень зъ десятокъ украинськихъ безъ перестанку втяли [а спѣвало не двоє чи троє, а вважай — цѣла казарма]. Далеко лились-розливались въ холодному вечѣрному повѣтрѣ стрôйній звуки, — зъ разу було знати, що перôдъ вели спѣваки Украинцѣ, та справжній, зъ посередъ народа выйшовшій, а не тій, що чудуючись пѣснями рôдными, цурають ся украинщины, якъ чогось убогого та мізерного... Чи-мало такихъ добродѣївъ народило ся нинѣ, — охъ, чимало! „Хто матѣрь забуває..“ — зновъ згадавъ я Тараса, нехай царствує!

„Зъ Асхабада думка переносить мене до Иркутска, найкрасчого гôрода сибѣрского. Є тамъ школы, книгарнѣ, чимало освѣченого люду, є театръ — одно слово: гôродъ зъ усѣхъ бокôвъ, а переважно для Сибѣру... Хто-бъ мôгъ покладати, що тутъ такожь маєть ся досыть гарне спѣвацке товариство зъ мѣською молодѣжи, котре я бы не вагаючись назвавъ украинськимъ, бо то переважно, коли не цѣлкомъ, любителѣ украинськихъ пѣсень. Те товариство любительске склало ся приватно; воно дає украинській концерты, вельми рухливе и вельми популярне середъ громады городскои. Склавъ и доводивъ товариствомъ д. Концевичъ, Сибѣрякъ родомъ, але вôнъ їздивъ до Россіи, опинивъ ся и живъ кôлька лѣтъ въ Катеринодарѣ, де зійшовъ ся зъ Украинцями, полюбивъ усе украинське и вкôнци зробивъ ся навѣть палкимъ украинськимъ патріотомъ. До того зъ малечку вôнъ припавъ душею до пѣсень, а пѣснѣ украинській, коли вôнъ познакомивъ ся зъ ними, цѣлкомъ охопили єго любовью до себе. Змушеный потôмъ вернутись назадъ до Сибѣру, вôнъ не забувъ Украины, а навпаки, принадивъ та причарувавъ до єи багатыхъ пѣсень и своихъ пôвнôчныхъ земляковъ. Мы не скажемо зайвого чи непевного, коли засвѣдчимо, що украньскій пѣснѣ — найпопулярнѣйшій середъ Иркутянъ.

„Знакомій трохи Сибѣраки и зъ театромъ украинськимъ, хочь той театръ и не абы-якій, але спасибôъ й за прихильній до насъ заходы въ тому напрямѣ. Коли-не коли до насъ чи до нашихъ пôвнôчныхъ краѣвъ завитають украиньскій трупы драматичній, якъ мусить бути вѣдомо читачамъ часописей украинськихъ. А часомъ, що для насъ важнѣйше й цѣкавѣйше, за украинській пєсы на тутешныхъ сценахъ беруть ся просто мѣсскій артисты-любителѣ. Такъ неразъ бувало въ тому-жь самому Иркутску, траплялось и по нашихъ городахъ та мѣстечкахъ сибѣрскихъ, якъ можна довѣдатись зъ часописей тутешныхъ або приватныхъ перекасôвъ. Ось и заразъ, передъ очима у мене лежить 30-те число иркутскои часописи „Восточное обозрѣніе“ за сей 1894 рôкъ, а въ тому числѣ здыбавъ я досыть цѣкаву допись изъ далекого города сибѣрского Владивостока. Подаю єи въ перекладѣ буквально: „Легальне драматичне товариство наше примерло. Замѣсць нього склало ся товариство украинське переважно зъ зелѣзно-дорожникôвъ. Выставлена въ сихъ днихъ на користь родинамъ моряковъ, що́ згибли на „Русалцѣ“, пєса „Назарь-Стодоля“ дала нечуванй доходы — 700 рублѣвъ. Готовить ся друга выстава на користь музея: пôйдуть „Гайдамаки“. Допись помѣчена 1-имъ числомъ лютого сього 1894 року. На Амурѣ, якъ вѣдомо, почали въ остатній роки класти сибѣрску зелѣзницю; зростає наплывъ усякого люду, звычайно — и зъ нашои Украины, а за тымъ наплывомъ людности починають ити всякій течѣ и въ осередку такихъ рухôвъ, якъ рухи театральній або спѣвацкій; той наплывъ, якъ бачимо, додавъ и нашу течію — украинську.“

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Справа таблиць утраквістичныхъ на пôвостровѣ истрійскôмъ не притихла, и певно дасть нагоду до новыхъ интерпеляцій и заколотôвъ. И такъ, якъ звѣстно, въ будынку судовôмъ въ Пірано помѣщено всюды написи въ двохъ языкахъ. Оногды познимано въ серединѣ будынку тій всѣ утраквістичній написи а умѣщено назадъ давній італійскій, лишь при входѣ до будынку лишилась напись въ двохъ языкахъ. Все те мало наступити на приказъ політичныхъ властей зъ Трієсту. Розумѣє ся, що ту операцію выконано демонстраційно въ присутности бôльшого числа людей, котрій зъ окликами радости повитали переведену змѣну. Piccolo доносить, що, пôсля розпорядженя властей політичныхъ, на будуче не можна переводити нѣякихъ змѣнъ въ теперѣшнôмъ станѣ безъ выразного приказу. Отсе розпорядженье має бути наслѣдкомъ заходôвъ італійскихъ послôвъ, котрымъ правительство прирекло не заостръювати своихъ мѣръ що до утраквістичныхъ таблиць.

Францъ Кошутъ зложивъ въ понедѣлокъ въ полудне передъ будапештеньскимъ бурмістромъ Камермаєромъ привреченье вѣрности яко угорскій горожанинъ. Рескриптъ міністра справъ внутрѣшныхъ, котрымъ по мысли закона принимає ся до вѣдомости принятье Кошута въ звязь громады мѣста Будапешту, есть датованый зъ дня 23 падолиста и мѣстить замѣтку, рôвножь пôсля закона, що треба вôзвати Франца Кошута, абы зложивъ присягу пôддачу въ часѣ одного року, бо въ противнôмъ случаю буде уважатись репатріація за упавшу. Адвокатъ Кошута, Кароль Еетвешь заявивъ, що Кошутъ хоче чимъ скорше выповнити приписи закона. Въ бюрѣ бурмістра повторивъ Кошутъ за нотаремъ отсю вôдчитану формулу присяги: „Я Францъ Людвикъ Акошъ Кошутъ присягаю передъ Господомъ, що буду вѣрный Є. ц. и к. Ап. Величеству королеви угорскому и конституціи краѣвъ угорскои короны и заразомъ приржкаю, що буду вѣрно выповняти мои горожаньскій обовязки“. По присязѣ звернувъ ся до Кошута бурмістръ Камермаєръ зъ короткою промовою, высказуючи надѣю, що вôнъ буде выповняти набутій права и обовязки угорского горожанина для добра вôтчины, Кошутъ мовчки поклонивъ ся — и на тôмъ скôнчала ся церемонія.

——

Тихо, безъ шуму газетного довершила ся одна важна подѣя, котра може мати далекосяглый вплывъ на мѣжнародній вôдносины, а передовсѣмъ на скрѣпленье европейского мира. Вправдѣ що-до тои подѣѣ нема дипльоматичныхъ нотъ, але зъ вôдзывôвъ, выголошеныхъ публично мужемъ, въ котрого рукахъ почивае керма політики, треба заключати, що справдѣ подѣя есть вже довершенымъ фактомъ. Ото мѣжь Англіею а Россіею наступило порозумѣнье и въ наслѣдокъ того буде можна полагодити всѣ спôрній квестіи на теренѣ азійскôмъ. Що таке порозумѣнье мусѣло наступити, выходить зъ послѣднои промовы льорда-премієра Росберіого, котрый мѣжь иншимъ такъ сказавъ:

Въ дразливôй а серіознôй справѣ, якою есть японьско-хиньска вôйна, идемо рука въ руку зъ другою интересованою державою, Россією, и мы радо прилучимось до всякого кроку, змагаючого покôнчити ту вôйну на услôвяхъ почетныхъ для Япону а не шкôдныхъ для Хинъ. Се наше сердечне и згôдне поступованье зъ Россією есть фактомъ, зъ котрого мы повинній бути дуже радій. Бачу, що газеты радять правительству покористувати ся сумными подѣями въ Россіи въ тôй цѣли, щобы навязати зъ нею сердечній зносины. На се можу вôдповѣсти, що правительство вже выпередило се бажанье.

Для близшого пояснення тои важнои подѣѣ додавъ льордъ Росбері що въ наслѣдокъ зближеня Англіи до Россіи буде дѣйстно зроблений великій крокъ на передъ въ дорозѣ до осягненя загального мира. — Англія взагалѣ задумала вести мирну політику, бо и въ вôдносинахъ до Франціи она рада бы вступити на мирнѣйшу дорогу, якъ се видно зъ дальшихъ слôвъ Росберіого: Годить ся згадати, що Англія пôдчасъ крымскои вôйны боролась разомъ зъ Францією. На скôлько се вôдъ Англіи зависить, она и въ будучности бажала бы дѣлати въ спôльнôй згодѣ зъ Францією, але не на поли вôйны, лишь на аренѣ торговлѣ и мира.

Въ справѣ того англійско-россійского збли-

женя пише „Правительственный Вѣстникъ“ такъ: Нема сумнѣву, що всѣ захôдно-европейскѝ державы переповненѝ неложным поважаньемъ для політики мира, заинавґурованои пок. царемъ. Пôдъ враженьемъ смерти могли бы масы бути приступнѝ для несподѣваных заявъ чувства, незгôдных зъ ихъ характеромъ; але політика дасть ся кермувати лишь конкретными цѣлями и опирае ся на дѣйстных фактахъ. Тожъ если замѣсть давнѣйшого недовѣря, зъ якимъ Анґлія вôдносила ся до мирнои політики Россіи, наступили симпатіи для Россіи, то се доказъ, що въ Анґліи пересвѣдчили ся о хибности своихъ давнѣйших поглядôвъ що-до намѣрôвъ и интересôвъ Россіи. Въ заграничнôй політицѣ не наступае змѣна нагло въ однôй хвили; але першій крокъ вже зроблено. Льордъ Росбері заявивъ, що наступила повна згода мѣжь Анґліею и Россіею що-до конфлікту японьско-хиньского. Однакъ анґлійска політика рôзнить ся вôдъ россійскои не лишь що-до азійскихъ але и европейскихъ квестій. Що-до тыхъ послѣдныхъ квестій анѣ льордъ Росбері анѣ праса не зложили заявлень; однакъ зъ огляду на хитклôсть анґлійскои політики взагалѣ не годить ся сумнѣвати, що можлива така змѣна и що-до европейскихъ квестій. Якъ-разъ въ тôмъ напрямѣ повинні були верховодячѝ кругн анґлійскѝ щось зробити; однакъ ёсть оправдана надѣя що анґлійска політика остаточно вступить и пôдъ тымъ взглядомъ на ту дорогу, котру вытычивъ покôйный царь для свого народу и Европы.

— —

Про японьско-хиньску вôйну доносять Central News: Портъ-Артуръ въ рукахъ Японцѣвъ; по-надъ вôсѣмдесять канонъ, величезнѝ припасы, передо всѣмъ матеріялôвъ военныхъ, попались въ ихъ руки. Хинцѣ боролись симъ разомъ добре. Японцѣ втратили до 300 людей а Хинцѣ по-надъ тысячъ. Двѣ дивізіи арміи маршалка Оямы машерують напередъ и за два тыжднѣ займуть цѣлый пôвостровъ. Дороги лихѝ, але нѣгде Хинцѣ не ставляють опору. Вô второкъ заняла права дивізія по легкôй битвѣ фортъ и мѣсто Шушінґъ, въ середу рано добула штурмомъ узгôря на пôвночь вôдъ пристани. Выведено каноны на узгôря и острѣлювано хиньскѝ редуты. Вôдтакъ заатаковано фортъ Кокінзанъ, де були тяжкѝ каноны Крупа. Хинцѣ бороли ся зъ розпукою. По тôмъ обсадила права дивізія захôднѝ а лѣва полуднево-всхôднѝ форты. Зъ обохъ сторôнъ пôддержувано сильный огонь пушочный. Наразъ пôйшла пѣхота японьска до атаку и вечеромъ въ середу цѣлый Портъ-Артуръ бувъ въ рукахъ Японцѣвъ. Хинцѣ тримали ся ще въ десяти окопахъ надъ берегомъ моря, але въ четверъ рано Японцѣ добули тѣ окопы, полонивши кôлька тысячъ Хинцѣвъ. Залога хиньска числила 20.000 людей. Японьска армія добувала вôдъ суши, а фльота кружила коло берега, щобы вôдвернути на себе увагу батерій набережныхъ. Теперь фльота японьска усуває торпеды, котрѣ спиняли въѣздъ до пристани и арсеналу. Кôлька хиньскихъ кораблѣвъ, що стояли въ пристани, попалось въ руки Японцѣвъ.

НОВИНКИ.

— **Старшина ґімнаст. тов. „Соκôлъ“ у Львовѣ** повѣдомляе отсимъ Вповажану публичность, що въ недѣлю дня 2 н. ст. грудня вôдбуде ся ви заходами въ великôй сали „Народного Дому“ великій концертъ войсковои музики, сполученый зъ найдобрнѣйшими забавами товариськими. Богатый буфетъ, заосмотреный въ знамениту ѣду въ напоѣ всякого р да, охоча до забавы молодѣжь и добôрна програма концерту — дають безпечну запоруку, що вечеръ той удасть ся знаменито. А вирочôмъ нема що много говорити. Хто бувъ на торбчнôмъ балю „Сокола“, той самъ здоровъ знае, якъ то нашѝ соколы умѣють бавити своихъ любыхъ гостей. Подаючи до загальноя вѣдомости, що концертъ зачне ся о годинѣ 5-ôй зъ полудня и що вступъ выносить лише 30 кр, кличемо до всѣхъ прихильникôвъ „Сокола“: До побачення въ недѣлю на забавѣ сокôльскôй!

— **Першій вôдчитъ проф. Михайла Грушевского** для членôвъ руского товариства педаґôґічного вôдбувъ ся вчера вôдъ годины 7-ои до 8-ои въ однôй изъ сали рускои ґімназіи въ „Народнôмъ Домѣ“. Публики зôбрало ся дуже много; були й женщины. Проф. Грушевскій на першій разъ подавъ образъ заселеня теріторіи Украины-Руси въ давнину до поры, якъ зложила ся руска держава. Вôдчиту выслухали зôбранѝ зъ великою увагою, а по скôнченю подякували прелеґентови оплесками.

— **Зъ Черновець** доносять, що нашѝ реформованѝ Василіяне закупили тамъ стару уніятску каплицю и намѣряють основати при нѣй свôй монастырь.

— **Засѣданье выдѣлу „Львôвского Бояна“** вôдбуде ся въ четверъ о годинѣ 7 вечеромъ въ сали „Просвѣты“. На порядку дневнôмъ, крôмъ справъ адміністраційныхъ, уложенье выказу пѣсень, въ якихъ „Боянъ“ мае вправлятись, установленье комісіи артистичнои, и т. д. Въ пятницю о годинѣ 7 вправы хору мѣшаного пôдъ управою ново-выбраного дирiґента о. Остапа Нижарковского. — *В. Шухевичъ.*

— **Выдѣлъ товариства взаимнои помочи дяковъ львôвскои епархіи** просить насъ повѣдомити, що митрополичій Ординаріятъ именувавъ предсѣдателемъ товариства о. пралата Льва Туркевича, а заступникомъ предсѣдателя о. катихита Льва Гузара.

— **Россійскій консуль п. Пустошкинъ**, заповѣвши присягу для пôдданыхъ Россіи пôсля вѣръ въ православнôй церкви, въ латиньскôмъ костелѣ св. Антонія и въ жидôвскôй божници, не сподѣвавъ ся тыхъ перепонъ, якѝ зайшли. Позволенье удѣлене для присяги въ костелѣ св Антонія вôдкликано и римо-католики мали зложити присягу въ домѣ консуля, а ксьондза для проведеня присяги мусѣвъ консуль спроваджувати ажь зъ Радзивилова. За Поляками пôйшли й жиды. Рабінъ д-ръ Каро не позволивъ складаня присяги въ божници. Зô всѣхъ консулôвъ на цѣлôмъ свѣтѣ одинокій консуль Пустошкинъ у Львовѣ мае тôлько короводôвъ зъ заприсяженьемъ пôдданыхъ царя Николая II.

— **Въ справѣ кондолєнційнои телеґрамы вѣденьскихъ студентôвъ-Славянъ** по причинѣ смерти царя Александра III пишуть намъ зъ Вѣдня: „Зъ дописей надсыланыхъ до „Галичанина“ выходило бы, що зô всѣхъ Славянъ-академикôвъ у Вѣдни лишь однѝ Поляки не пôдписали кондолєнційнои телеґрамы. Щобъ уникнути непорозумѣнь, уважаемо за потрѣбне занотувати, що и члены товариства „Сѣчь“ вôдкинули дотычне запрошенье зъ причинъ кождому Русинови зрозумѣлыхъ. Рѣчь дивна, якъ могло общество „Буковина“ узурпувати собѣ самôй право заступати галицкихъ студентôвъ-Русинôвъ? Адже-жь въ „Сѣчи“ ихъ бôльше, а окрôмъ того в они ще и въ товариствѣ „Громада“. Отже се такожь свого рода „нахальство“... Вкôнци й то треба сказати, що не могло бути много участникôвъ на тôмъ зборѣ, котрый въ имени всѣхъ студентôвъ-Славянъ выславъ телеґраму, бо-жь самъ льокаль „Буковины“ бôльше трицяти людей нѣякъ не помѣстить...“

— **До комісій испытовыхъ для однорôчныхъ охотникôвъ** вызначила краева рада шкôльна отсихъ професорôвъ шкôлъ середныхъ: у Львовѣ: д-ра Люд. Кубалю, Ант. Филоповского и д-ра Тад. Мандибура; въ Перемышли: Юр. Горвата, Вол. Васильковского и Северина Зарицкого.

— **Кн. Бісмарка жена померла** вчера въ Варзинѣ. Не треба казати, що кн. Бісмаркъ дôстае безлѣчь заявъ сочувства зô всѣхъ сторôнъ Нѣмеччины.

— **Справа мнимого знаходу міліонового скарбу** турецкими дукатами въ Трôйци надъ Прутомъ уже выяснила ся. Дѣдичъ Трôйцѣ Іосифъ Абрагамовичъ донесъ дня 2 с. м. старосту, що на огородѣ Юрка Сеньчука въ Трôйци мавъ выкопати сусѣдъ Ив. Сулятицкій міліоновый скарбъ та що той мавъ Францови Миняхови, мельникови зъ Трôйцѣ, дати около чотири горнцѣ дукатôвъ за пораду, якъ скарбъ выкористати. Староство, порозумѣвши ся зъ судомъ, выслало на мѣсце патролю жандармеріи для розслѣдженя справы. Однакожь жандармерія нѣякого скарбу не выкрыла, на томѣсть увязнила и вôддала до суду заболотôвского Юлію Глушкову, ворожку зъ Рожнова, котра вызыскувала забобонныхъ селянъ зъ Трôйцѣ, а мѣжь тыми й мелника Миняха, котрый, яко головна жертва ворожки задовжився ся въ шѣстьохъ тыжднях у рôзныхъ жидôвъ на 1000 зр.

— **Холєра.** Онодги була у насъ вѣсть про холеру въ Борщевѣ, де она якъ свого часу въ Обертынѣ, страшно лютуе. Пошесть порывае найбôльше жидову, котра за-для замкненя ярмаркôвъ голодуе, бо звѣстно, що дуже богато жидôвъ по галицкихъ мѣсточкахъ живе лише зъ баришôвництва ярмаркового. Але западають та умирають и христіане. Пошесть захопила и загостившу до Борщева театральну трупу пôдъ дирекцією Завадского; артистка Моленцка умерла а жѣнка Завад кого безвыхôдно занедужала. Акціею ратунковою займають ся пôдъ проводомъ комісаря староства Барбацкого лѣкарѣ Балиньскій, Мослеръ и Шайновскій, а нотарь Витославскій занявъ ся роздаваньемъ для убогихъ чаю зъ хлѣбомъ рано, въ полудне и вечôръ въ льокали мѣщаньскои читальнѣ. — Въ станиславôвскôмъ повѣтѣ занедужало за часъ холеричный 615 особъ а померло 326.

— **Жидôвскій погромъ** лучивъ ся сими днями въ селѣ Прусахъ въ повѣтѣ самбôрскôмъ, а причина була ось-яка: Сего року частѝ въ селѣ були огнѣ, длятого мѣжь селянами запанували тревога й зворушенье. Кôлька тыжднѣвъ тому згорѣли жидôвскѝ стирты, котрѝ — хочь мѣстили въ собѣ лихе, на-пôвъ зôгниле сѣно — высоко були заасекурованѝ. Мимоволѣ мусѣло мѣжь селянами збудитись пôдозрѣнье, що стирты були пôдпаленѝ умысно. Дня 24 н. ст с. м. о 11-ôй годинѣ въ ночи почала зновъ горѣти порожно стояча въ селѣ хата жидакоршмаря — хочь стара й дрантива, але добре заасекурована. Огонь при сильнôмъ вѣтрѣ готовъ бувъ захопити половину села, а тôлько надзвычайно енерґічному ратункови селянъ удало ся огонь обмежити. На загальне диво всѣхъ громадянъ — жидъ-коршмарь, властитель горючои хаты, не показавъ ся при огни, хочь то було недалеко, лишь кôлькадесять крокôвъ, а лежавъ собѣ пôдъ перинами, мовь-бы нѣчого. Розъярены селяне, пôдозрѣваючи зновъ умысный пôдпалъ, впали товпою до коршмы зъ крикомъ: „Жиде! твоя хата горить а ты спишь?“ Жидъ зъ цинічною флеґмою вôдповѣвъ: „Няй собѣ горить...“ Се розлютило селянъ до крайности и почала ся бійка. Селяне — *якъ доносить дописувателъ „Галичанина“* — стягнули жида зъ постелѣ, оббили его й жидôвку, потовкли вôкна, лямпы, скла, поторощили „шинквасъ“ и меблѣ, порозбивали бочки зъ горѣвкою и крамъ зъ тютюномъ, а все инше повыкидали крôзь вôкно на улицю. Перепуджена жидова сховала ся до пивницѣ. Другій день принесъ зъ собою сумне закôнченье тои пригоды. До села прийшли жандармы, поробили протоколы, увязнили кôлькадесять селянъ, господарѣвъ и паробкôвъ, закували ихъ и вôдвели до арешту повѣтового суду въ Луцѣ.

— **Процесы о замордованя.** Въ Тернополи веде ся розправа противъ 70-лѣтнои жидôвки, котра свого 75-лѣтного чоловѣка въ три тыжднѣ по шлюбѣ отруила аршеникомъ, щобы могти прийти въ посѣданье 200 зр., котрѝ мавъ ви чоловѣкъ а не хотѣвъ ѣй выдати. — У Львовѣ почала ся вчера розправа противъ Парашки Ґнаповои, котра скрыто вôбила свого чоловѣка въ селѣ Прусю въ повѣтѣ равскôмъ — при помочи жидôвъ Ейзика Ессіґа, Мінкаса Манна и Маркуса Топфа, котрѝ разомъ зъ Ґнаповою засѣли на лавѣ обжалованыхъ. Ґнапова, маючи любовника, хотѣла конче позбути ся чоловѣка и удалась о помôчь до жидôвъ. Жиды пôдняли ся за добру заплату „помогчи“ Ґнаповôй. Отже насампередъ Маркусъ Топфъ давъ ему въ горѣвцѣ отруты, але Ґнапъ якось выдержавъ и оставъ ся на сѣмъ свѣтѣ. Тогдѣ люба жѣночка спровадила его разъ до дому Ессіґа и тамъ жиды сокирою доѣхали ему кôнця. Зарубавши его, вынесли на шины зелѣзничѝ, надѣючись, що льокомотива переѣде трупа, а тогдѣ кôнцѣ пôйшли въ воду. Але закимъ наспѣла льокомотива, переѣхала шинами дресина и вôдсунула трупа на бôкъ. Тогдѣ злочинъ выйшовъ уже на верхъ. Розправа потревае два або й три днѣ.

— **Дрôбнѝ вѣсти.** У Вѣдни вôдбули ся не давно заручины д-ра Олександра Кулачковского, конціпіента адвокатского, зъ п-ою Зубрицкою, дочкою совѣтника двору при найвысшôмъ трибуналѣ судовôмъ. — Въ Парижи померъ въ 83-ôмъ роцѣ житя дня 25 с. м. Віктôръ Duruy, членъ академіи парискои, оденъ зъ знаменитыхъ историкôвъ французскихъ и бувшій въ 1863 р. міністеръ просвѣты. — Фôльварокъ Пядики-Стасинъ пôдъ Коломыею на бувъ вôдъ спадкоємцѣвъ Маріяна Чайковского Валеріянъ Захарясевичъ властитель дому комісового у Львовѣ. — Въ Переворску уконституувала ся рада громадска выбравши до зверхности: бурмістромъ ногаря Водецкого, віцебурмістромъ адвоката Зборовского а на асесорôвъ трехъ христіянъ и трехъ жидôвъ. — Рада мѣста Добромиля надала почетне горожанство кн. Адамови Сапѣзѣ и намѣстникови ґр. Каз. Баденьому.

Господарство промыслъ и торговля.

— **Дирекція руху зелѣзниць у Львовѣ** повѣдомляе: Зъ днемъ 1 грудня 1894 взглядно зъ днемъ отворенія руху на шляху Станиславôвъ-Вороненка увôйде въ житье додатокъ V. до тарифы часть II. зшитка 2. — Зъ днемъ 1 грудня 1894 увôйде въ жетье додатокъ I. до тарифы выимковои для нафты и т п. важнои вôдъ 1 вересня 1891 [нове выданье зъ 1 сѣчня 1894]. — Галицко-угорскій рухъ спôльный: Зъ днемъ 1 сѣчня 1895 увôйде въ житье додатокъ III. до тарифы часть II. зшитокъ 3. — „Всхôдно-пôвночно-захôдный австрійскій звязокъ зелѣзничій“: Зъ днемъ 1 сѣчня 1895 увôйде въ житье нова сшитка тарифоза 6, обôймаюча одиничнѝ цѣны перевозовѝ для поодинокихъ товарôвъ и реляцій.

— **Дирекція почтъ галицкихъ** просить насъ оповѣстити отсѝ ви заряджења: 1) Въ цѣли полѣпшеня получень почты особовои Львôвъ-Манастириска зъ поѣздами прибуваючими до Львова въ порѣ пополудневôй, якъ такожь для продовженя терміну поданя пересылокъ и листôвъ для руты Львôвъ Манастириска въ головнôмъ урядѣ почтовôмъ у Львовѣ, заряджуе ся, щобы почавши вôдъ 26 с. м. вôдъѣзжала згадана почта особова зô Львова [замѣсть о годинѣ 7] доперва о годинѣ 8 мінутъ 15 вечеромъ [пôсля часу зелѣзничого]. Въ напрямѣ зъ Манастирискъ до Львова обѣгати буде почта особова о 30 мінутъ вчаснѣйше якъ доси т. е. вôдходити буде зъ Манастирискъ о годинѣ 3 мінутъ 45 по полудни. — 2) Почавши вôдъ 1 грудня с. р. курсувати будуть межи Рудниками а зелѣзничимъ пристанкомъ Видинôвъ ѣзды пôсланчѝ замѣсть почты пѣшои. Въ наслѣдокъ того досихчасовôй ограниченя що-до ваги пересылокъ [фрахтôвъ] въ ц. к. урядѣ почтовôмъ въ Рудникахъ зъ кôнцемъ с. м. перестають. — 3) Зъ днемъ 1 грудня 1894 вôйдуть въ житье ц. к. уряды почтовѝ въ Терцѣ [округъ Лѣсько] и въ Водникахъ [округъ Станиславôвъ] зô звыклымъ обсягомъ дѣланя. Округъ доручень уряду почтового въ Терцѣ становити будуть громады и обшары дворскѝ Горянка, Лопянка, Рыбне и Волковня. До округа доручень ц. к. уряду почтового въ Водникахъ придѣлено зновъ громады и обшары дворскѝ Делѣвъ та Водники и громады Дубôвцѣ, Ланôвъ и Тумирь. Урядъ почтовый въ Водникахъ полученый буде зъ сѣтію почтовою за помочію нетнуючои денно одноразовои ѣзды пôсланчои мѣжь Маріямполемъ а пристанкомъ зелѣзничимъ въ Водникахъ, а урядъ въ Терцѣ за помочію денно одноразовои ѣзды пôсланчои мѣжь ц. к. урядомъ почтовымъ въ Балигородѣ а Теркою.

Именованя, пернесеня, конкурсы и пр.

— **Именованя** Радникъ гôрництва Іос. Вайдовичь именованый старшимъ радникомъ скарбовымъ и референтомъ салінарнымъ при кр. дирекціи скарбу у Львовѣ. — Управитель лѣсôвъ и доменъ у Львовѣ Каз. Ахтъ именованый люстраторомъ лѣсôвъ. — Д-ръ Стефанъ Нѣментовскій-надзвычайный професоръ хеміи въ львôвскôй політехніцѣ, именованый звычайнымъ професоромъ.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 28 падолиста. Въ комісіи буджетовôй промавлявъ пос. Екснеръ за поправою платнѣ урядникôвъ почтовыхъ.

Будапештъ 28 падолиста. Векерле повѣдомивъ, що цѣсарь поручивъ ему заявити що санкція незабавомъ наступить.

Петербургъ 28 падолиста. Зъ нагоды вѣнчаня наступивъ авансъ въ арміи и роздано нагороды урядникамъ.

Лондонъ 28 падолиста. Ґазеты доносять, що царь заявивъ намѣръ скликати нотаблѣвъ для обговореня конституціи.

Софія 28 падолиста. Правительство знесло всякѝ выимковѝ заряджења що-до свободы прасы.

Букарештъ 28 падолиста. При отвореню парляменту зазначивъ король дружнѝ вôдносины до всѣхъ сусѣдныхъ державъ.

Переписка Редакціи и Адміністрациі.

— **Вп. Т. Бе. въ Ду.** Бажаныхъ друкôвъ рускихъ нѣгде нема, тожь 50 кр. вставлено на рахунокъ передплаты. — **Вп. Т. Во. въ Ко.** Ще 5 зр. — **Вп. Ю. Ду. въ Ф.** Ще 1 зр. — **Вп. Т. Ко. въ Га.** Прийде ще 19 зр., позаякъ на залеґлôсть зъ р. 1888 належало ся 9 зр, а мы сего року доси лишь 8 зр. одержали. — **Вп. М. Ка. въ Каль.** Льосъ червоного хреста не выльосованый.

Цѣна збôжа и другихъ продуктôвъ.

27 н. ст. падолиста 1894.

Львôвъ: Пшениця 6·25 — до 6·70, жито 5·— до 5·25, ячмѣнь 5·50 до 6· , овесъ 4·90 до 5·40, рѣпакъ 8·75 до 9·20, горохъ 6·— до 8· —, вика 4·75 до 5·25, льнянка —·— до —·—, бôбъ —·— —·—, бôбикъ 4·25 до 4·75, гречка —·— до ·— конюшина червона 50·— до 60·—, конюшина бѣла 60·— до 100·—, конюшина шведска —·— до —·—, кминъ —·— до —· —, анижъ —·— до — ·—, кукуруза 0·— до 0·—, хмѣль —·— до —·— зр. за 56 кільо у Львовѣ, оковита за 10.000 літрôвъ —·— до —·— зр.

Надôслане.

Я вернувъ и ординую якъ давнѣйше въ **ЧОРТКОВѢ**, дôмъ Френкля — vis-à-vis рады повѣтовои.

418 **Д-ръ Брилиньскій.**

ОКУЛІСТЪ

Д-ръ Теодоръ Баллабанъ

б. с. асистентъ и лѣкарь на клініцѣ професора Борисикевича въ Градци

по кôлькалѣтнôй практицѣ спеціяльнôй, ординуе въ недугахъ и операціяхъ очныхъ при **ул. Валовôй ч. 7.**

Вôдъ годины 10-ои до 12-ои передъ полуднемъ и вôдъ 3-ои до 5-ои пополудни. 6 44—52

Для убогихъ безплатно вôдъ 9-ои до 10-ои рано.

Въ недѣлѣ и свята пополудня не ординуе.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручае у великôмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, дальекоглядy, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґы, ленты мѣрильнѝ, пйоны, сібелѣ, манометры и т. п. Устроени вконкôвъ електричныхъ. Всякѝ направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя въ провінціи выготовляют точно. 148

Новина на поли фотоґрафіи!

Фотоґрафічнѝ знимки въ природныхъ краскахъ по звычайныхъ цѣнахъ выготовлюе

Фотоґрафічне заведенье

при площи Марійскôй ч. 4 Европейскій Готель у Львовѣ.
397 5—12

ГОТЕЛЬ МЕТРОПОЛЬ

у Львовѣ

площа Бернадиньска, рôгъ улицѣ Паньскои и Пекарскои

поручае зъ всякимъ можливымъ комфортомъ уладженѝ комнаты, освѣтленѝ електрично, зъ водопроводами, по низькихъ цѣнахъ вôдъ **80 кр. до 4 зр. за добу.** За ретельну и скору услугу ручить ся. — На долѣ въ партерѣ каварня, де суть ґазеты зъ цѣлого свѣта. Сальонъ для дамъ. Три білярды зъ выставы праскои — зъ поважаньемъ поручае

Анастасій Ріттерманъ
властитель.

417 1—6

Готель Тирольскій

Львôвъ ул. Жулиньского 2

въ осередку мѣста, побôчь пристанку зелѣзницѣ електричнои, недалеко вôдъ трамваю кôнного, выгôдно уладженый зô скорою послугою. Комнаты зъ 1 лôжкомъ и постелею вôдъ 55 кр. и высше. Додане лôжко разомъ зъ постелею лишь 50 кр. денно. 416 1—12

Числа до выпалюваня на рогахъ поручае

ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ

ножôвникъ у Львовѣ ул. Боимôвъ ч. 3.

Цѣнникъ даромъ.

Знана вôдъ многихъ лѣтъ ц. к. управ. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційними найновѣйшои системы, фабрика руму, лікерôвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдникôвъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручає старй польскй сильнй горѣвки, дуже добрй розолісы, лікеры, румы правдивй зъ Ямайки, якъ такожъ найлѣпшои якости ьравнй спеціялы якъ: Народôвка, Dziennik, Szczutek, Карпатôвка, „Дябелъ“, Помаранчева не солоджена, Ратафія, Деренôвка и т. п. горѣвки упривилеевань и одиноко правдивй если зъ нашои фабрики спровадженй.

Одиноке жерело въ краю для пп. аптикарѣвъ, до побирания алькоголю абсолют. и найчастѣишого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ вôльного вôдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкôдный, бо не выроблюваный зъ есенцій оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головномъ складѣ водъ мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Кароля Людвика ч. 29. 491 6—104

ПРИ НАДХОДЯЧИХЪ СВЯТАХЪ

МАҐАЗИНЪ

пôдъ фірмою

Кавчиньскій и Оберскій

Львôвъ, улиця Кароля Людвика ч. 7

збôльшено и заосмотрено

величезнымъ выборомъ найновѣйшихъ забавокъ товарискихъ игоръ и ґалянтерійныхъ товарôвъ

лично закупленыхъ въ Парижи, Нірберзѣ, Липску и у Вѣдни

по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ.

Илюстрованй цѣнники на жаданье. 400 3—5

Вернувши зъ моеи подорожи до фабрикъ, де я лично замовивъ много новыхъ товарôвъ, побачивъ я, що мои магазины, хочь обемистй и численнй, суть переповненй давнѣйшими припасами.

Въ наслѣдокъ того я рѣшивъ ся, за-для придбаня мѣсця для надходячихъ новыхъ, гарныхъ а дешевыхъ товарôвъ, устроити частинку

ВЫПРОДАЖЬ

давнѣйшихъ сервісôвъ порцеляновыхъ, звѣстныхъ пôдъ назвою торговельною: Конрадъ, Валєнродъ, Августа, Гонората, Аяксъ, Менелай, Кармень, Кармазиновый, Гебе, Нептунъ, Донъ Карлосъ, Ігнатій, Наполеонъ, Олимпъ, Антонина, Одисей, Катерина, Балядина, Преціоза, Емануилъ, Леокадія, Ґротґеръ, Марта, Станислава, Романа, Титъ, Цересъ, Емилія, Марсъ, Валерія, Императоръ, Анна, Софія — а такожъ высортованыхъ останкôвъ або нагромадженыхъ надвышокъ вôдъ многихъ иншихъ новѣйшихъ сервісôвъ порцеляновыхъ а такожъ и скляныхъ.

Крôмѣ того суть на тôй выпродажи такожъ предметы збытковй, що служать до прикрасы и декораціи комнатъ, — рôвножъ много иншихъ высортованыхъ товарôвъ, н. пр. вазоны на китицѣ, кулѣ зеркальнй до огородôвъ, лямпы нафтовй, етажеры, кошѣ на овочѣ, компотіеры, маснички, молочники, чайники, фіґуры и т. п. товары що-до якости знаменитй и зъ найлѣпшихъ фабрикъ, котрй продаютъ ся теперь зъ опустомъ **20%, 30%, 40%** *а навѣть*

50% низше сталыхъ цѣнъ торговельныхъ.

Тожъ лучає ся рѣдка нагода користно закупити предметы потрѣбнй до щоденного ужитку, рôвножъ до скомплетованя сервісôвъ закупленыхъ попередно въ моѣй торговли.

Та выпродажъ зачне ся въ понедѣлокъ 26 падолиста въ окремôмъ льокали на I. поверсѣ въ моѣй каменици торговельнôй при **ул. Трибунальскôй** *и тревати буде* **лишь два тыждни** *щоденно (зъ выимкою недѣль и святъ) рано вôдъ 9 до 1 и по полудни вôдъ 3 до 7 годины.*

Казимиръ Левицкій

головный складъ для Галичины порцеляны, скла и товарôвъ мѣшаныхъ

412 3—3

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

приймає замовленя и посередничить въ закупнѣ:

СВѢТЛО ЦЕРКОВНЕ

впростъ зъ фабрики

Ia по 78 зр. IIa по 72 зр. за 100 кільоґрамôвъ loco фабрика.

Мыло найлучше

при замовленю найменше 30 кільоґр. по 20 кр. и 31 кр. за кільоґрамъ, окрôмъ транспорту, котрый вынесе 2 до 3 кр. вôдъ кільоґрама.

При замовленю просимо о точне поданье почты и стациі зелѣзничои. 4038

Симъ маю честь повѣдомити Вп. Публику, що **маґазинъ и варстатъ футеръ**. истнуючій вôдъ 24 лѣтъ пôдъ фірмою **Фридрихъ Мрозиньскій**, я купивъ и по цѣлковитôмъ заосмотреню того-жь въ свѣжій, добôрный и тревалый товаръ отворивъ. Опираючи ся на мôй 20-лѣтный трудъ и фахове образованье въ краю и за границею надѣю ся, що всякимъ вымогамъ Вп. Гостей вôдповѣмъ и о численнй замовленя прошу. Пишучись зъ глубокимъ поважаньемъ остаю пôдъ давною фірмою

ЮЛІАНЪ СОЛИКЪ

перше

ФРИДРИХЪ МРОЗИНЬСКЙ

МАҐАЗИНЪ и ВАРСТАТЪ ФУТЕРЪ

улиця Собѣского ч. 7 у Львовѣ. 415 2—10

Руска масть на гостець

есть найлѣпше, выпробоване средство на гостець и ревматизмъ, коленье, убезвладненье и т. д. — Цѣна 1 слоика 1 зр.

Есенція жолудкова

(III.) Цѣна 1 слоика 60 кр. 323 9—10

Головный складъ: **С. РУКЕРЪ** аптикарь у Львовѣ.

РôКЪ 1895.

Народный

КАЛЕНДАРЬ ПОСЛАННИКА

зъ образками на рôкъ 1895

мѣстить кромѣ части календарскои, информаційнои и якъ найточнѣйшого Устава церковного:

Рôкъ 1895 (стихъ); *Исторія заснованя новіціяту Сестеръ Служебницъ въ Жужелю* (зъ трема образками, котрй представляютъ: Першихъ Служебниць, ихъ дôмъ и ихъ захоронку въ Жужелю); *Где щастье?* (стихъ); *Далась мати красній очи та не далась серця* (повѣсть); *Разореніе Іерусалима* (зъ образкомъ); *Людска жизнь* (стихъ); *Розбишаки* (повѣсть); *Розвалины старинного амфітеатру въ Римѣ и перши Христіяне на его аренѣ середъ дикихъ звѣрей* (зъ 2 образками); *Зъ исторіи душпастирства* (Нехристъ апостоломъ); *Валтазаръ, Остатня воля, Спѣвъ соловья* (стихи). 409 2—5

Часть гумористична и забавна: *Жидôвскій повединокъ* (гумореска); *Похоронъ горѣвки* (цѣкаве и веселе оповѣданье стихомъ въ 4 частяхъ); *Смѣхъ и правда.* — Анонсы.

Цѣна календаря 35 кр. вразъ зъ пересылкою.

Хто бере 10 примѣрникôвъ одержитъ оденъ даромъ.

СО-

рочки мужескй, по цѣнѣ фабричнôй зр. 1·75, 2· , 2·50, маншеты, ковнѣрики, калєсоны, скарпитки, хусточки, краватки, шлейки, и т п.

поручає найдешевше

Павло Лянгнеръ

передъ тымъ

БРАТЯ ЛЯҐНЕРЫ

у Львовѣ улиця Галицка ч. 16.

Головный складъ куфрôвъ до подорожи. 2537

Цѣнники на жаданье даромъ.

Важне Для Пань!

По умѣренымъ цѣнахъ на кожду мѣру продае ся формы на станики, плащики, пальтоты, шляфроки и т. д. Приймае ся до крою цѣлй сукнѣ а на жаданье до фастриговання и выпробованя пôдъ гарантією найточнѣйшого выкôнченя. 73 72—?

зр. въ 12 лекціяхъ выучує ся пôдъ ґарантією крою французского.

ЕВҐЕНІЯ ВЕКЕРôВНА

Львôвъ ул. Сикстуска ч. 21. II. поверхъ коло старои почты.

М. Р. ШНАЙДЕРЪ

заприсяженый знавець судовый въ Станиславовѣ

296 поручає своє 15 52

заведенье штуки цизельерскои

вырабляє образы зъ всѣлякихъ крущцѣвъ до найбôльшого объему, посрѣблює и позолочує въ огни и ґальванічно и приймає всякй направы.

НА РАТЫ

МАШИНЫ ДО ШИТЯ

зъ найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и краевыхъ вôдъ 25 до 65 зр.

4798

поручає

ЛЮДВИКЪ ҐАРДОЛИНЬСКЙ

Львôвъ, площа Галицка ч. 1.

Цѣнники на жаданье даромъ и франко.

Зелѣзнй складанй лôжка по 6 зр. — Ванны довгй по 16 и 18 зр., — насѣдовй по 6 и 7·50 зр.

4595 *поручає*

ПЕТРО ХШОНСТОВСКЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площ Кашітульна ч. 1 (напротивъ катедры.

Цѣнники илюстрованй рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости

НА СЕЗОНЪ ОСѢННЫЙ

Просить ся ласкаво всѣхъ Вп. Гостей выставовыхъ пересвѣдчити ся о дивнôй дешевости осѣнныхъ и зимовыхъ товарôвъ, вже спровадженыхъ въ великôй скôлькости.

Слѣдуючй товары продаютъ ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ доки истнуе запасъ:

1000 модныхъ муфôвъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·50, 2·— до 5·— зр.
1000 кожуховыхъ шапокъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·80, 2·20 до 4·— зр.
1000 фляньельовыхъ и суконныхъ блюзъ осѣнныхъ и зимовыхъ 2·50, 3·— до 6 зр.
500 гальоцъ волôчковыхъ по 2·50 до 4·— зр.
1000 хустокъ Гімаляя, найбôльшій родъ 1·75, 2·25 до 4·— зр.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймодньйшихъ суконокъ на осѣнь и зиму 1·80, 2·50 зр.
1000 модныхъ плащикôвъ на осѣнь и зиму вôдъ 4 зр. и высше.
3000 одягôвъ для хлопчикôвъ у всѣхъ величинахъ по 1·80, 2· , 3·— зр. и высше.
Особливй новости въ стяжкахъ, воаляхъ, капелюхахъ дамскихъ и дитинныхъ, рукавичокъ ґлясé, дуньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, панчохахъ, парасоляхъ до дощу, блюзахъ шовковыхъ и вовняныхъ, шляфрокахъ, костюмахъ и неґліжахъ надбôйшли власне въ великôй скôлькости и доповняють ся щоденно.

Особливша гуртовна продажь принагôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсы, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
300 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (вырôбъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 ґарнітурôвъ „Louvre“ на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 ґарнітурôвъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 75 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·35, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый вырôбъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Steppdecken) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ фляньельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диванкôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2·25 стрижений по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Анґора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ імітаціею шкôры тиґра 7·50 и высше.
Диваны сальонній у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портіеры и занавѣсы коронковй аже до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всякй зъ провінціи надсылань порученя полагоджує ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Напітульна ч. 3.

4895 192—?

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 мая 1894 пôсля годинника середно-европейского.

Приходять до Львова зъ	поспѣшний	особовй			
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	2 32	5 25	9 00	6 10	9 00
Варшавы	—	5 25	9 00	—	9 00
Хабôвки (Закопаного) на Перемышль, Ряшѣвъ, або Тарнôвъ	2 32	—	—	—	—
Хабôвки (Закопаного) на Ряшѣвъ або Тарнôвъ	—	5 25	—	—	—
Хабôвки (Закоп.) на Стрый	—	—	8 34	—	—
Мушины, Криницѣ, Жегестова на Тарнôвъ			—	—	9 00
Мушины Криницѣ Жегестова на Ряшѣвъ або Тарнôвъ	—	5 25	—	—	—
Мушины Криницѣ Жегестова на Тарнôвъ (в. 1/6 до 30/9)	—	—	9 00	—	—
Мезе-Ляборцъ Щавного-Куляшкого на Перемышль	—	—	9 00	—	—
Надберезя и Тарнобжеґа	—	—	6 00	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворецъ гол.)	2 12	9 29	9 10	5 45	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворецъ Пôдзамче)	1 58	9 13	8 45	5 19	—
Сучавы	9 40	—	7 37	12 27	6 35
Кимполюнґа	9 40	—	7 37	—	—
Радôвцѣвъ	9 40	—	7 37	—	6 35
Бергомета и Чудина	9 40	—	—	—	—
Новоселицѣ	9 40	—	7 37	—	—
Слободы рунгур. Копальнѣ	9 40	—	—	—	6 35
Гусятина на Галичъ	9 40	—	7 37	—	—
Чорткова на Галичъ	—	—	—	12 37	—
Бориславa	—	—	2 02	12 10	—
Белзца	—	—	—	4 45	—
Сокаля	—	—	7 48	4 45	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова на Стрый)	—	—	8 34	12 10	—
Стрыя и Сколього	—	—	8 47	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова на Стрый	—	—	2 02	—	—
Гребенова (вôдъ 10/7 включно до 30/8)	—	—	2 02	—	—
Бруховичъ (вôдъ 12 мая почавши ажь до вôкликаня)	—	—	8 10	—	—

Вôдходять зъ Львова до	поспѣшний	особовй			
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	2 24	10 10	4 50	10 35	6 55
Варшавы	—	10 10	4 50	—	6 55
Хабôвки (Закопан.) на Тарнôвъ або Ряшѣвъ	—	10 10	—	—	—
Хабôвки (Закопан.) на Ряшѣвъ або Перемышль	—	—	10 35	—	—
Хабôвки (Закоп.) на Стрый	—	—	9 50	7 10	—
Мушины Криницѣ, Жегестова на Тарнôвъ або Ряшѣвъ	—	10 10	—	—	—
Мушины Криницѣ, Жегестова на Тарнôвъ (вôдъ 1/6 включно до 30/9)	—	—	—	6 55	—
Мушины, Криницѣ Жегестова на Тарнôвъ	—	—	4 50	—	—
Мушины, Криницѣ на Стрый	—	—	—	7 10	—
Мезе-Ляборцъ Щавного-Куляшкого на Перемышль	—	—	—	6 55	—
Надберезя и Тарнобжеґа	—	10 10	4 50	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця гол.)	5 08	2 44	9 40	10 20	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця Пôдзамче)	5 22	2 56	1 04	10 47	—
Сучавы	5 15	—	10 5	2 55	10 0
Чорткова на Галичъ	—	—	—	2 55	—
Гусятина на Галичъ	5 15	—	—	—	10 30
Слободы рунгур. Копальнѣ	—	—	1 15	—	10 30
Новоселицѣ	6 15	—	—	—	10 30
Бергомета н. С. и Чудина	6 15	—	—	—	—
Радôвцѣвъ	6 15	—	10 15	—	10 30
Кимполюнґа	6 15	—	—	2 55	—
Сокаля	—	—	9 20	6 45	—
Белзца	—	—	9 20	—	—
Бориславa на Стрый	—	—	5 40	9 50	—
Лавочного (Мункача, Серенча, Мішкольца, Пешту) и Хирова на Стрый	—	—	5 40	—	7 10
Станиславова, Долины, Болехова на Стрый	—	—	—	9 50	7 10
Сколього и Хирова на Стрый	—	—	—	9 50	—
Стрыя и Сколього	—	—	—	3 05	—
Гребенова (тôлько вôдъ 10/7 включ до 30/8)	—	—	—	9 50	—
Бруховичъ (почавши вôдъ 12 мая ажь до вôдкликаня)	—	—	3 30	—	—
Зимнои-воды (почавши вôдъ 12 мая ажь до вôдклик.)	—	—	3 42	—	—

Розклады ѣзды въ видѣ кишеневôмъ можна дôстати въ бюрахъ информаційныхъ, касахъ стаційныхъ и у кондукторôвъ

*) Годины печатанй грубыми черенками означують пору нôчну вôдъ год. 6-ои вечеромъ до год. 5-ои 59 мін. рано. Въ бюрѣ информаційномъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Вѣдни (улиця Іоанна 29) якъ такожъ въ бюрѣ информаційномъ ц. к. австр зелѣзниць державныхъ у Львовѣ (улиця Третого мая ч. 3, готель Імперіяль), удѣляє ся устныхъ або письменныхъ обясненъ въ справахъ дотычно служобы на ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ. О скôлько пôдручники дозволяють, засягнути тамъ-же можна информацій вôдносячихъ ся до решты австро-угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць. Въ бюрахъ информаційныхъ продає ся выдаванй черезъ ц. к. австр. зелѣзницѣ державнй білеты до ѣзды и зшитки зуставлюваныхъ посвѣдчень до ѣзды якъ такожъ тарифы. 4980

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и одвѣчальный редакторъ: Иванъ Белей. Папѣръ въ фабр. Черлянькои. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднареного.

Ч. 258. Львôвъ, Четверъ 17 (29) падолиста 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских свят) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитших повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ въ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газет ул. Кароля Людовика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбургъ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платить у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлий рôкъ . . .	18 зр.	на цѣлый рôкъ . . .	24 зр
на пôвъ року . . .	9 зр.	на пôвъ року . . .	12 зр
на чверть року .	4 зр. 50 кр.	на чверть року . . .	6 зр
на мѣсяць . . .	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлий рôкъ . . .	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року . . .	4 зр.	на мѣсяць . . .	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Рекламації неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта.

Поєдинче число коштує 8 кр. в. в.

Оголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератового а въ рубрицѣ „Надісłане“ по 20 кр. в. в

Кодаки числить ся по 10 кр. вôдъ стовпка.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Про результатъ подорожи угорского президента міністрôвъ Векерлього до Вѣдня доносять зъ Будапешту: Вô второкъ вечеромъ на конференціи сторонництва ліберального зложивъ д-ръ Векерле дуже важнѣ заявленя, поясняючѣ основно політичну ситуацію. Участники конференціи, зôбравши ся численно, заявляли частыми оплесками свое вдоволенье зъ деклярації міністра. Д-ръ Вакерле промовивъ такъ: „Поважанѣ зборы! Я довѣдавъ ся, що зъ многихъ сторôнъ пôдносять ся голосы въ партіи ліберальнôй, щобы я за-для орієнтації подавъ выясненя въ справѣ санкціи т. зв. церковно-політичныхъ предложень. Уважаю моимъ обовязкомъ подати по вѣдомости пов. зборôвъ, що я — придержуючись поглядôвъ, проголошеныхъ мною въ парляментѣ: що въ санкціи церковно-політичныхъ законôвъ добачаю найуспѣшнѣйше средство до приверненя загального спокою и нормальнои дѣяльности та що длятого, коли наспѣе пора, такожь и выпрошу ту санкцію — предложивъ послѣдными днями Є. Величеству просьбу: независимо вôдъ двохъ меншихъ предложень, котрѣ ще стоять пôдъ нарадами, удѣлити якъ найскорше найвысшу санкцію тремъ вже ухваленымъ проектамъ закона. При тôй нагодѣ пояснивъ я рôвножь Є. Величеству загальну ситуацію політичну и одержавъ найвысше уповажненье заявити, що Є. Величество зволять санкціонувати вже ухваленѣ предложеня церковно-політичнѣ. (Голосы: кому?) Теперѣшному кабінетови. Такъ отже подана не лишь правна основа але и обовязокъ до дальшои дѣяльности кабінету. Супротивъ того выдаесь менѣ цѣлкомъ злишнымъ высказувати свôй судъ ще о всѣлякихъ поголоскахъ, котрѣ доносять про истнованье якоись крізы кабінетнои. Такожь хочу промовчати о тыхъ всѣлякихъ информаціяхъ прасы що-до становиска поодинокихъ членôвъ кабінету. О тôмъ нема теперь й бесѣды, а пов. зборы можуть бути пересвѣдченѣ, що, если коли-небудь вырине квестія крізы кабінетнои, не буде нѣодного члена міністерства, котрый бы въ тôй справѣ руководивъ ся особистыми взглядами а не выключно забезпеченьемъ поглядôвъ зъ прінціпіяльного становиска.“

— —

Дорогою телеґрафічною наспѣла вѣсть, що царь Николай II выявивъ намѣръ скликати щось въ родѣ нотаблѣвъ зъ цѣлои державы для нарадъ и пôдготовленя конституціи. Та вѣсть выйшла мабуть зъ Петербурга до Лондону, зъ-вôдси до Берлина а вôдтакъ розтелеґрафовано ю по цѣлôй Европѣ. Покищо треба ту вѣсть зареєструвати и выжидати дальшихъ познакъ въ тôмъ напрямѣ нового курсу въ Россіи.

Праса констатуе одноголосно, що їзда царскои пары по вѣнчаню зъ зимного двôрця до собора казаньского перемѣнила ся въ справдѣшну маніфестацію населеня. На цѣлôмъ просторѣ не було шпаліру войскового а такожь не їхала нѣяка ескорта пôбôчь царского повозу. Натомѣсть великѣ товпы народу залягали улицѣ, такъ що повôзъ царскій мôгъ лишь нога за ногою їхати до собора. Тамъ повитавъ царску пару митрополитъ зъ духовеньствомъ и впровадивъ до собора. По десяти мінутахъ вернула царска пара до палаты аничкôвскои, проводжена такъ само товпою народу. Ентузіязмъ народу дôйшовъ до найбôльшои степени, коли въ однôмъ зъ вôконъ палаты станувъ царь зъ царицею и довшій часъ придивлявъ ся радости люду. Въ поворотѣ до палаты аничкôвскои велѣвъ царь задержати ся передъ католицкимъ костеломъ, а зôбране въ костелѣ духовеньство выйшло до повозу и поблагословало царску пару. — Найважнѣйшѣ точки царского маніфесту вôдносять ся до грошевыхъ пôльгъ для рôльничого населеня, шляхты и селянъ. Шляхтѣ знижено стопу процентову вôдъ позичокъ въ державнôмъ банку зъ $4^1/_2$ на 4 прц. и признано пôльги въ амортизаціи довгôвъ, а селянамъ даровано сплату рôзныхъ позичокъ державныхъ и залеглостей податковыхъ.

— —

По чотирогодневнôй дискусіи ухваливъ парлямент французкій предложенье правительственне дотычно експедиціи на Мадаґаскаръ, при чôмъ принято такожь додаткове внесенье, що до тои експедиціи можна буде ужити 8000 войска зъ арміи континентальнои. Ухвалы запали 377 голосами противъ 143 голосôвъ, отже голосували за, всѣ републиканцѣ а противъ радикалы и соціялісты. Пôдготовленя до експедиціи заразъ зачали ся зъ приказу правительства.

Рада державна.

На вчерашнôмъ засѣданю палаты послôвъ вôдчитано письмо міністра справъ внутрѣшныхъ до президіи палаты, въ котрôмъ повѣдомляе ся, що проектъ правительственный въ справѣ змѣны ординаціи выборчои, внесеный дня 9 жовтня 1893 р. (проектъ Таффого), выцофуе ся.

Пос. Пацакъ и товаришѣ поставили нагляче внесенье въ справѣ змѣны §. 28. закона прасового. Потребу поставленя того внесеня выкликала конфіската въ ґазетахъ посольскихъ промовъ парляментарныхъ, выголошеныхъ по чески. — Президентъ Хлюмецкій заявивъ, що пôддасть се внесенье пôдъ дискусію ажь при кôнци засѣданя. — Пос. Кайцль зажадавъ на основѣ регуляміну, щобы сейчасъ приступити до нарадъ надъ внесеньемъ. — Хлюмецкій опиравъ ся при своѣй интерпретаціи регуляміну. — Послы Пернерсторферъ, Вашатый и Люеґеръ остро протестували противъ тои самоволѣ президента. — Пос. Кайцль поставивъ внесенье на поименне голосованье, чи палата мае заразъ приступити до дебаты надъ нагляченъ внесеньемъ, чи ажь при кôнци засѣданя. — Мѣжь послами, навѣть коаліційными, настало велике невдоволенье зъ такого поведеня президента, такъ що многѣ коаліянты повыходили зъ салѣ, помимо того однакъ 136 послами противъ 73 признано рацію президентови.

Приступлено до дальшои дискусіи надъ закономъ о піяньствѣ. Принято параґрафы вôдъ 3—7. Внесенье пос. Шнайдера, щобы жидамъ удѣлювано концесіи шинкарскѣ въ пропорціи до числа населеня жидôвского вôдкинено. Дальшу дискусію перервано.

На порядокъ вôйшло внесенье нагляче Пацака, котрый мотивувавъ его такими фактами: Доси конфіскували прокураторіи и староства промовы выголошуванѣ въ парляментѣ по чески, мотивуючи се тымъ, що тѣ промовы не суть записанѣ въ стеноґрафічнôмъ протоколѣ палаты. Теперь сконфісковано въ Колинѣ ґазету Radikalni Listy, котра помѣстила нѣмецку промову ческого посла, а именно промову пос. Кафтана, выголошену въ спôльныхъ делеґаціяхъ противъ намѣстника Туна. Судъ затвердивъ конфіскату, мотивуючи симъ, що ненарушимѣ суть лишь промовы, выголошенѣ въ палатѣ послôвъ и соймѣ, а не въ делеґаціяхъ. Та сама ґазета була сконфіскована за выпечатанье интерпеляціи Бразорада, коли редакція тои ґазеты предложила старостѣ оріґінальный протоколъ стеноґрафічный зъ дотычного засѣданя, заявивъ староста: „А хто-жь менѣ заручить, що се автентичный протоколъ засѣданя? Пишѣть, що хочете, лишь не пишѣть нѣчого про намѣстника“.

Міністеръ судôвництва Шенборнъ выступивъ противъ наглячости внесеня Пацака, однакъ признавъ, що якъ староство конфіскуюче такъ и судъ затверджаючій конфіскату поступили незаконно. Промовы въ делеґаціяхъ суть такъ само ненарушимѣ якъ промовы въ парляментѣ; міністеръ якъ-разъ поучивъ въ тôмъ напрямѣ надпрокураторію державну. Рôвножь що до фактôвъ, наведеныхъ пос. Пацакомъ, выдавъ міністеръ вôдповѣдний поученя и признавъ, що и въ тыхъ случаяхъ власти нарушили законъ.

Пос. Герольдъ остро выступивъ противъ поведеня Хлюмецкого, суперечного зъ регуляміномъ заявляючи, що въ наслѣдокъ такихъ фактôвъ населенье вже давно втратило довѣря до парляменту.

Пос. Люеґеръ замѣтивъ, що въ справѣ конфіскаты ґазетъ найважнѣйшими чинниками суть староство и поліція. Мін. Шенборнъ успокоивъ палату що-до поведеня судôвъ. Длячого-жь мін. Бакегемъ не зробивъ того самого що-до поведеня старостъ? Е, бо Бакегемъ то проворный и хитрый панокъ. (Веселôсть.) Бесѣдникъ закинувъ лѣвици, що они суть комедіянтами. Коли були въ опозиціи, робили гамôръ и удавали обуреныхъ, але теперь спокôйненькѣ супротивъ нарушеня законôвъ.

Мін. Бакегемъ заявивъ, що порозумѣвъ ся зъ мін. Шенборномъ що-до незаконного поведеня властей и поучить власти політичнѣ.

При голосованю вôдкинено наглячôсть внесеня Пацака и придѣлено его комісіи прасовôй.

Слѣдуюче засѣданье палаты въ суботу.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

На засѣданю выдѣлу товариства Рускихъ Женщинъ въ Станиславовѣ дня 27 н. ст. листопада ухвалено: 1) Взяти участь зъ прочими товариствами рускими въ устроєню поминального богослуженя за бл. п. Ом. Огоновского въ суботу дня 8 н. ст. грудня. 2) Устроити, окрôмъ музикально-вокальныхъ вечерниць зъ вôдчитомъ и забавами товариски-ми дня 9 н. ст. грудня та дѣточихъ вечерниць зъ представленьемъ „Козы-дерезы“ въ навечерія празника св. Николая, ще три безплатнѣ для женщинъ вôдчиты въ Пилипôвку, до котрыхъ упрошено проф. Кокорудза, проф. Дмитерка и д-ра Сабата. Першій вôдчитъ проф. Кокорудза зъ исторіи украинньско-рускои літературы маe вôдбути ся въ сесю недѣлю 2 н. ст. грудня въ комнатахъ „Рускои Бесѣды“ о годинѣ 3-ôй по полудни. 3) Упôмнутись листовно о вплаченье залеглыхъ вкладокъ членьскихъ. 4) Розбслати запросины до рускихъ женщинъ въ Станиславôвщинѣ, щобы вступали въ члены товариства.

Членьскѣ вкладки зложили дальше панѣ: Кибальчичъ зъ Украины [1·35 зр.], Антоневичева и Федоровска зъ Станиславова. Датки на цѣли товариства зложили: о. Громадка зъ Кôньчакъ 1 зр., панѣ Бучиньска зъ Станиславова 2 зр. и панѣ Грицишинова зъ Станиславова 1·20 зр., за котрѣ то датки выдѣлъ товариства складае прилюдно подяку.

НОВИНКИ.

— **Руско-народный театръ** — якъ намъ пишуть зъ Перемышля — розпочавъ тамъ цикль представлень конкурсовою драмою Ивана Франка „Украдене щастье“ въ сали „Звѣзды“. Саля була биткомъ заповнена майже самою рускою публикою, котра зъ представленя выйшла дуже вдоволена якъ выборомъ штуки такъ и грою артистôвъ. При тôмъ пересвѣдчено ся, що саля „Звѣзды“ цѣлкомъ вôдповѣдна на выставы театральнѣ. Дальшій репертуаръ театру ось-такій: вô второкъ 27-ого вôдограно „Не ходи Грицю“, нинѣ граютъ „Пташника зъ Тиролю“, 2 ого грудня представленый буде „Модный женихъ“, 4 ого „Баронъ циганьскій“, 6-ого „Верховинцѣ“, 8-ого „Бѣдный Іонатанъ“, 9-ого „Нещасне коханье“, 11-ого „Дзвоны зъ Корневіль“, 13-ого „Рябина“ Ив. Франка, 15-ого „Ґаспароне“, а 16 ого „Чуже не грѣе“.

— **Заходомъ Русинôвъ въ Снятинѣ** вôдбуде ся дня 8 н. ст. грудня [въ суботу] о 9-ôй годинѣ рано въ новôй церквѣ поминальне богослуженье за много-заслужеонго професора, ученого и голову „Просвѣты“ бл. п. Омеляна Огоновского. Ся оповѣстка нехай буде заразомъ запросинами для почитателѣвъ великихъ заслугъ незабутного покôйника, щобы прибутьемъ своимъ звеличили той день призначеный вôдданю почести покôйному.

— **Зъ Дрогобича пишуть намъ**: Дня 22 н. ст. падолиста вôдбувъ ся тутъ — якъ було оповѣщено — вечерокъ вокально-декляматорскій урядженый „Рускимъ касиномъ“ на дохôдъ тутешнои Бурсы и выпавъ зъ всякого огляду знаменито. По вступнôмъ словѣ, выголошенôмъ п. судьею Добряньскимъ, выступивъ хоръ мужескій зложеный зъ самыхъ власныхъ силъ, пôдъ знаменитою батутою звѣстного співака-композитора о. Петра Дуркота, и вôдспѣвавъ прекрасно: Лавровского „Чомъ рѣченько“, потôмъ Копка „Де срѣбнолентый Сянъ“ и Вахнянина „По морю“. Хоры тѣ, въ котрыхъ зволили взяти участь такожь замѣсцевѣ: Вп. о. Менциньскій въ Фульштина, п. Онищко зъ Борислава и пп. Клѣшь и Яворскій зъ Перемышля, пôдготовлявъ дуже пильно по при о. Дурката такожь проф. Луцикъ, тожь всѣмъ тымъ добродѣямъ належить ся узнанье и щира подяка въ рôвнôй мѣрѣ. На фортепянѣ грали панѣ: професорова Москвôва и панна Олівôвна и вôддали увертуру Franz-a von Keller Bela зъ правдѣшнымъ артизмомъ; не менше гарно выпала и красна деклямація панны Марія Погорецков, такъ що гучнѣ оплески вдоволеног публики заслуженою були нагородою для всѣхъ трехъ артистокъ. Въ дальшôмъ ходѣ концерту выступивъ о. Петро Дуркотъ зъ грою на скрыпцѣ въ супроводѣ фортепяну, а его власна „Фантазія“ якъ и вôдданье ею самымъ авторомъ могли справдѣ одушевлятн. Щасть Боже молодому музикови-композиторови до дальшихъ трудôвъ и славы на тôмъ полі! Однакъ кульмінаційною точкою концерту бувъ сольовый співъ Вп. о. Менциньского зъ Фульштина. Его „Ой Днѣпре“ Лисенка и пѣсонька „Улетѣли пташеньки“ выкликали справдѣшный ентузіязмъ! И справдѣ трудно почути красшій барітонъ а такожь нѣжнѣйше выкôнченье нашихъ прекрасныхъ композицій, якъ у о. Менциньского. Що-до лірики въ співѣ годенъ н. Менциньскій станути поббчь самого п. Мишуги. Публика явилась на концертѣ численно и добброна. Мимо пôзнои осени и злои дороги прибули многѣ священики нашѣ зъ околицѣ навѣть подальшои, а голова мѣста посолъ Охримовичь приѣхавъ умысно зъ Вѣдня. По концертѣ розпочали ся танцѣ пôдъ знаменитымъ проводомъ п. Витошиньского зъ Станиславова, котрый зволивъ на запросины комітету прибути до Дрогобича. До першого кадриля стануло 34 паръ, а охоча невымушена забава протяглась ажь до рана. — Доходу зъ вечерка було 154 зр., зъ чого бурса одержала 54 зр. Есть то для бурсы, удержуючои 15 ученикôвъ, великимъ добромъ, тымъ бôльшимъ, що — якъ вѣдомо — выдѣлъ краевый чомусь вôдмовивъ ѣй краевои запомоги. Длятого належало бы нашôй рускôй публицѣ, именно дохрестнымъ отцямъ духовнымъ не забути нѣколи на нашу Бурсу та хочь при такихъ нагодахъ, якъ вечерки, своими щедрѣшими лептами фондъ Бурсы засилювати. Тажь въ нашôй околици есть немало священикôвъ и маючихъ и не такъ дуже „обремененыхъ“... Крôмъ корысти матеріяльнои маe вôдбутый вечерокъ и моральне велике значѣнье. Бо жь то бувъ першій выступъ нашого молодого „Руского Касина“, котре, дасть Богъ, збере въ собѣ рускѣ силы та оживить духа середъ нашои интеліґенціи. Дня 8 грудня мають вôдбути ся першѣ сходины членôвъ Касина зъ родинами; на сходинахъ буде вôдчитъ, деклямаціи, співы и забавы. Есть тутъ на гадцѣ завязати Кружокъ жѣночій, свого „Бояна Дрогобицкого“ товариство рускихъ ремѣсникôвъ и пр. На всякôй спосôбъ есть оправдана надѣя на лучшу будучнôсть у насъ, до чого, всѣмъ людямъ добронволѣ кличемо сердечне „Помагай Бôгъ“!

— **Россійскій консуль п. Пустошкинъ** таки вкôнци довѣвъ якось до того, що заприсягъ пôддаиыхъ царя Николая II., чинячи имъ тую велику выгоду, що не потребували ѣхати задля того до Россіи або до Вѣдня. Зъ одными православными не мавъ клопоту, бо тыхъ заприсягнувъ упрошеный до того православный парохъ о. Воробкевичь. Инакше выйшло зъ римо-католиками и жидами. П. Пустошкинъ, заки оголосивъ день присяги, порозумѣвъ ся бувъ зъ аеп. Моравскимъ и зъ рабіномъ д-ромъ Каро: першій вызначивъ на присягу костелъ св. Антонія, другій божницю, а присяга мала вôдбути ся въ мовѣ россійскôй. Тымчасомъ пробощъ костела св. Антонія вôдмовивъ проводити присягу по россійски. Консуль донѣсъ о тôмъ властямъ до Россіи а рôвночасно рѣшивъ ся покликати лат. ксьондза зъ Россіи, абы заприсягъ католикôвъ, и оголосивъ, що присяга вôдбуде ся не въ костелѣ св. Антонія, але въ консулятѣ. Мѣжь тымъ наспѣла до п Пустошкина депеша зъ Россіи, що назначеный аеп. Моравскимъ львôвскій пробощъ може провести присягу римо-католикамъ по польски. П. Пустошкинъ, уважаючи, що справа вже на добрôй дорозѣ, залишивъ спровадити ксьондза зъ Россіи, а повѣдомивъ аеп. Моравского, що на основѣ дозволу наспѣвшого зъ Россіи можуть римо-католики складати присягу по польски, отже попросивъ о вызначенье священика. На те аеп. Моравскій вôдповѣвъ, що вôнъ не позволить лат. ксьондзови провести хочь бы й по польски присягу анѣ въ костелѣ анѣ навѣть въ консулятѣ Такъ само рабінъ д-ръ Каро вôдмовивъ божницѣ [бо спротививъ ся тому кагалъ, абы не дразнити Полякôвъ], але бодай заприсягъ жидôвъ въ консулятѣ. П. Пустошкинъ знайшовъ ся въ правдивôмъ клопотѣ: щó зробити зъ римо-католикамъ, котрѣ на его оголошенье зъѣхали ся зъ рôзныхъ сторôнъ до консуляту. Деякѣ хотѣли присягати разомъ зъ православными въ православнôй церквѣ, але консуль не дозволивъ, бо пôсля инструкціи католики мають складати присягу передъ священикомъ католицкимъ. Остаточно, улягаючи просьбамъ римо-католикôвъ, таки заприсягнувъ ихъ въ консулятѣ. Пише о тôмъ нинѣшна Gazeta Narodowa: „Консуль п. Пустошкинъ читавъ присягу по россійски а оденъ зъ присутныхъ рôвночасно по польски Хочь було заповѣджено, то однакъ при присязѣ не асистувавъ анѣ ксьондзъ католицкій, анѣ проповѣд-

никъ; не було такожь хреста на столѣ. По присязѣ пôдданй царя пôдписали свои назвища на урядовôмъ аркушѣ, *обовязуючи ся, що* на выпадокъ, якъ бы сесю присягу узнано за недостаточну, то на жаданье повторять ей передъ властію въ Конґресôвцѣ або въ Россіи". Отже можлива рѣчь, що ґй римо-католики, мѣжь котрыми е й бѣдаки, будуть мусѣли ще ѣхати за кордонъ складати присягу... Цѣкава рѣчь: хто тымъ бѣдакамъ дасть на дорогу? Рабінъ бодай въ тôмъ напрямѣ обезпечивъ своихъ одновѣрцѣвъ.

— **Про дѣяльнôсть для обходу 300-лѣтного юзілею уніи церковнои** подае „Душпастырь" такій найновѣйшій комунікатъ: Дня 23 с. м. вôдбувъ комітетъ засѣданье и полагодивъ слѣдуючй справы: 1) Выбравъ комітетъ тѣснѣйшій зъ Впр митратôвъ оо. Сѣнгалевича и Бѣлецкого, прал. о. Туркевича, крил. о. Цюрка, ип д-ра Шараневича, Левицкого сов. и инсп. ґімн., Бережницкого сов. апел., Мариняка пр ф. техн., крил. о. д-ра Делькевича, о. д-ра Бартошевского, о. д-ра Саранцкого, п. Барвѣньского посла и о. Тороньского. 2) Выбравъ референтомъ о. д-ра Бартошевского. 3) Ухваливъ упросити проф. ґімн. п. Матѣева о написанье популярнои книжочки о уніи при участи о. Тороньского и 4) ухваливъ сходити ся що четверга въ мешканю Впр. о. ректора въ семинаріи.

— **Москвофілы а „Днѣстеръ".** Д-ръ Корнило Чайковскій выказавъ недавно въ „Дѣлѣ", якъ непатріотично поступивъ собѣ выдѣлъ общества им. Качковского супротивъ нашого товариства убезпечень „Днѣстра" въ ново-выданôмъ календари общества. Нинѣ-жь зновъ читаємо въ „Галичанинѣ" въ справозданю зô збору дрогобицкои філіи общества им. Качковского такій уступъ: „Вслѣдствіе предложенія г. Вышинского изъ Медыничъ выражено желаніе, щобы страховое общество Днѣстеръ, подобно другимъ того рода институціямъ, давало извѣстный процентъ изъ своихъ взысковъ на русскія благодѣтельныи цѣли. На томъ закрылъ о. предсѣдатель Хилякъ собраніе патріотичною рѣчью." Зъ наведеного выходить, що „Днѣстеръ", руске товариство обезпечень, не дае нѣчого на добродѣйнй цѣли, а дають „другй того рода институціи" [чи Краковске? чи „Фенiксъ"?]. Тымчасомъ оно неправда, бо товариство „Днѣстеръ" якъ-разъ дае значну суму на рускй добродѣйнй цѣли, и то зовсѣмъ безинтересовно! По що-жь такъ злобно баламутити несвѣдомыхъ, абы шкодити рускôй институціи? Самъ же „Галичанинъ" друкувавъ сего року выказъ жертвъ „Днѣстра" на бурсы рускй, на фонды вдовичо-сиротиньскй и т. п.! Може бы пп. Рожанковскій и Король, члены управляючои рады „Днѣстра", зволили забрати слово въ тôй справѣ и опамятали тыхъ заѣлыхъ москвофілôвъ въ своѣй партіи, абы занехали свою Геростратову роботу...

— **На засѣданю кр. рады шкôльнои** дня 26 падолиста: затверджено о. Ром Кончевича гр кат. духовнымъ членомъ окружнои рады шкôльнои въ Перемышлянахъ; — затверджено делеґатôвъ радъ повѣтовыхъ до окружныхъ радъ шкôльныхъ: ґр Кар. Дѣдушицкого въ Стрыю, Ст. Звольского въ Бôбрцѣ и о. Вол. Паука въ Богородчанахъ; — затверджено делеґатôвъ званя учительского до окружнои рады шк.: Вас. Сеньова уч. въ Хлопахъ до окр. рады въ Рудкахъ а Люд Рожаловского зъ Самбора до окр. рады въ Самборѣ; — высказано Ив. Штокалеви, учителеви въ Отинезичахъ, при перенесеню его въ станъ супочинку, признанье за успѣшну працю учительску; — именовано учителями въ школахъ народныхъ: Ив. Щепановского управителемъ въ Залужу, Мих Добротвора въ Шилахъ, Ив. Любинецкого въ Коршилôвцѣ Люд. Екертôвну молодшою учителькою въ Збаражи, Вер. Яницку и Ольгу Дубôвну старшими а Брон. Заячкôвску молодшою учителькою въ Бучачи, Мих Урбôвну молодшою учителькою въ Камѣнцѣ струм., Ант. Винковского въ Спасѣ, — ухвалено перемѣнити 2 клясову школу въ Теплицяхъ, повѣта ярославского, на двѣ одноклясовй вôдъ 1 сѣчня 1895.

— **Царь на проходѣ.** До Berl. Tagblatt-у доносять зъ Петербурга пôдъ датою 22 с. м.: Николай II., будучи наслѣдникомъ престола, майже нѣколи не показавъ ся пѣшки на улицяхъ столицѣ; боязнь передъ атентатами, що довгй лѣта зморою давила царску родину, вôдняла наслѣдникови величезнои держави ту свободу, якою тѣшить ся найзвычайнѣйшій пôддаиый. Тожь тымъ бôльша була сими днями несподѣванка и заклопотанье въ палатѣ аничковскôй, коли царь нѣ звôдси нѣ звôдти выйшовъ зъ свого кабінету и велѣвъ подати собѣ шапку плащь и рукавички, не выдавши передъ тымъ нѣякого приказу запрягати. Рôвножь и поліція не була повѣдомлена про нѣякій царскій выѣздъ зъ палаты. Служба потратила цѣлкомъ головы, одинъ бѣгъ сюды, другій туды, и таки споро часу минуло, доки царь, котрого мабуть смѣшила та комічна ситуація, не дôставъ бажаныхъ рѣчей. Вôдтакъ потягъ ся царь спокôйно черезъ мôстъ аничковскій до палаты вел. кн. Сергія Александровича, забавивъ тамъ зъ чверть годины у своеи нареченои и вернувши назадъ черезъ мôстъ, перейшовъ попри палату аничкôвску долѣ на невскій проспектъ. Вартѣ при палатѣ, що хотѣла окликомъ дати знакъ музицѣ заграти имнъ, зборонивъ се зробити, махнувши рукою. Численнй прохожѣ по невскôмъ проспектѣ не пôзнали въ молодôмъ офіцирѣ въ звычайнôмъ плащи царя. А вôнъ собѣ спокôйненько перейшовъ по при „Гостинный дворъ" ажь до Казаньского собора, станувъ передъ нимъ и тричи перехрестивъ ся пôсля православного звычаю простолюдина. Наразъ царь, поглянувши, побачивъ свого прибôчного адютанта ґр. Кочубея, якъ пôдходить зъ долѣшного кôнця невского проспекту. Ґр. Кочубей жахнувъ ся, поглянувъ якось непевно и сумнѣвно на царя а вôдтакъ не пôзнаючи, хотѣвъ поминути свого володаря. Але царь усмѣхаючись, доторкнувъ ся плечей адъютанта и сказавъ: „Тѣшусь, що васъ стрѣтивъ, бо скучно самому проходжуватись". И не даючи ґрафови прийти до себе, взявъ его пôдъ руку та продовжавъ свôй прохôдъ. А тымчасомъ зъ палаты аничковскои зателеґрафовано начальникови поліціи, що царь выйшовъ пѣшки и нѣхто не знае куды. П. Вель заклопотавъ ся, сѣвъ чимъ скорѣйшь до повозу та далѣй шукати царя. Приѣхавъ ґальопомъ найперше до зимового двôрця, але тамъ, розумѣе ся, не бачивъ нѣхто царя, зъ-вôдси горѣ невскимъ проспектомъ по при царя до аничкôвскои палаты чи царь не вернувъ ся, а вôдтакъ ще разъ въ дôлъ по невскôмъ проспектѣ. При тôй другôй ѣздѣ Невскимъ пôзнавъ Валь царя, выскочивъ зъ повозу и прилавъ до царя: „Але В. В., якъ можете щось такого робити!" були першй слова, котрй мôгъ выдобути зъ себе змѣшаный поліцайникъ. Але цареви мабуть не подобала ся та замѣтка, бо сказавъ голосно: „Прошу васъ, ґенерале, не журѣть ся мною. Або може вашъ такій приказъ, що не вôльно менѣ проходжуватись?" Сказавши се, продовжавъ царь свôй прохôдъ по пôдъ руку зъ ґр. Кочубеемъ, а Валь ишовъ кôлька крокôвъ позадъ, але вже не тротуаромъ лишь серединою улицѣ. Прохожй глядѣли на начальника поліціи зачудовано, бо нѣхто не розумѣвъ, длячого ґенералъ-лейтнантъ Валь наразъ иде серединою улицѣ; такожь „городовй" вôддаючи поклôнъ своему старшинѣ робили глупй міны. И такъ не пôзнаный нѣкимъ цезъ царь зъ Кочубеемъ въ брамѣ палаты аничкôвскои. Ажь пôзнѣйше дôзнали ся прохожй, кого то они могли повитати на Невскôмъ, и жалували дуже, що не покористувались тою рѣдкою нагодою.

Телеґрамы „Дѣла"

Вѣдень 29 падолиста. Въ клюбѣ лѣвицѣ нѣмецкои переведено дискусію надъ реформою выборчою и всѣ бесѣдники згодили ся въ засадѣ на пяту курію выборчу. — Ухваленый соймомъ галицкимъ законъ о придѣленю деякихъ чинностей поліціи мѣскои въ Перемышли тамошному комісарятови поліціи державнои, одержавъ цѣсарску санкцію.

Берлинъ 29 падолиста. Говорять, що цѣсарь Вільгельмъ поѣде до Варцина на похороны жены Бісмарка. — Соціялісты мають вôдбути нараду въ грудни с. р., чи бы не можна помирити Бебля зъ Фольмаромъ, проводиремъ баварскихъ соціялістôвъ.

Петербургъ 29 падолиста. Ґен. Гурко маe уступити а на его мѣсце прийшовъ бы вел. кн. Константинъ, сынъ вел. кн. Константина, намѣстника въ царствѣ польскôмъ въ 1803 р.

Надôслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ" Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручае у великôмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, лекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильнй, пйоны, сібелѣ, манометры и т. п. Устроени звôнкôвъ електричныхъ. Всякй направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляют точно. 148

Знана вôдъ многихъ лѣтъ ц. к. управ. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікерôвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдниковъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручае старй польскй сильнй горѣвки, дуже добрй розолісы, лікеры, румы правдивй зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои якости ґраевй спеціялы якъ: Народôвка, Dziennik, Szczutek, Карпатôвка, „Дябелъ", Помаранчева не солоджена, Ратафія, Деренôвка и т. н. горѣвки упривилеевань и одиноко правдивй если зъ нашои фабрики спровадженй.

Одиноке жерело въ краю для пп. аптикарѣвъ, до побираня алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ вôльного вôдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкôдный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головнôмъ складѣ водъ мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Кароля Людвика ч. 29. 491 7—104

Знаменитый ароматичный

ЧАЙ

поручае вôдъ 1·40 до 5 зр. за ½ клґ. спеціяльный складъ чаю

АДОЛЬФА ЗІНҐЕРА

у Львовѣ ул. Сикстуска 17.

Высылки почавши вôдъ одного кільоґр. франко.

407 3 10

Лѣсовй топôрцѣ зъ двома довôльными буквами по 6 зр. Числа до значеня худобы (ґарнітуръ 9 штукъ 3 зр.

4535 поручае

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.

Цѣнники илюстрованй рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости

Безъ вызыску!

Одинока роббтня ювилерско-золотнича

ПЕТРА ШІФФЕРСА

при площи Марійскôй 8 и Гетьманьскôй 4 у Львовѣ — подае до ласкавои вѣдомости свôй фабричный цѣнникъ роббтъ деякихъ предметôвъ золотыхъ.

Предметъ: Пара обручокъ зр. 1·50 Наймоднѣйшй перстенѣ заручиновй, елеґантно выкôнчений зр. 1·50. Шпильки до слюбныхъ китичокъ въ наймоднѣйшихъ формахъ 75 кр Пара ковткôвъ въ теперѣшнôмъ вкусѣ вôдъ 1·50. Брошки наймоднѣйшй почавши вôдъ 3 зр. Бразлеты вкусней вôдъ 5 зр. Перстенѣ кармазиновань, с. б. сафіръ або такожь иншій камѣничикъ окруженый діямантиками въ прегариыхъ формахъ 4 зр. Перстенѣ окруженй брилянтиками по 5 зр и т. д. и т. д. Кождый ґрамъ золота 14-каратного числить ся 1 зр в. а

Щобы оминути злои мѣры перстеня, выстане змѣрити картономъ зъ перстеня добре пасуючого внутрѣшный промѣръ и прислати.

Замѣсцевй замовленя выготовляю совѣстно и скоро. Золото, срѣбло и дорогй камѣнѣ приймаю въ замѣнъ и за готôвку. 410 2—12

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. управ. ґал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купуе и продае

всѣ ефекты и монеты

по курсѣ деннôмъ найточнѣйшôмъ не вчисляючи нѣякои провізіи.

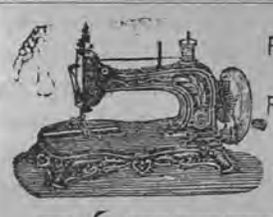
Яко добру и певну льокацію поручае

4½% листы ипотечнй
5% листы ипотечнй преміованй
5% „ „ безъ премій
4½% листы товариства кредитового земского
4½% „ Банку краевого
4½% позичку краеву галицку 3483
4% позичку пропінаційну галицку
5% „ „ буковиньску
4½% „ угорскихъ зелѣзниць державныхъ
4½% „ пропінаційну угорску
4% угорскй облігаціи индемнізаційнй

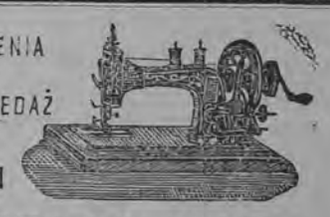
а всѣ тй паперы Контора вымѣны Банку ипотечного все купуе и продае по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймае вôдъ П. Т. купуючихъ всѣлякй выльосованй а вже платнй мѣсцевй паперы цѣнний, такожь запавшй купоны за готôвку, безъ нѣякого вôдчисленя, а замѣсцевй лишь за вôдчисленьемъ справедшныхъ коштôвъ.

До ефектôвъ у котрыхъ выйшли купоны, доставляе новй аркушѣ купоновй за зворотомъ коштôвъ, котрй самъ поносить

ROK ZAŁOŻENIA 1872
ROCZNA SPRZEDAŻ 750 MASZYN

JÓZEF JWANICKI

LWÓW. HOTEL ŻORZA

CENY MASZYN OD 25 DO 65 RATAMI PO 4 ZŁR. MIE.

PROSZĘ ŻĄDAĆ CENNIKI

AJENCI CHODZĄ PO DOMACH Z MASZYNAMI TYLKO Z FABRYK ŻYDOWSKICH.

146 33—?

Дентистъ

Д-ръ С. Райнгольдъ

365 мешкае теперь 17 39

при улицы Сикстускôй, ч. 21

Спеціялістъ

недуги ухъ, носа и горла

Д-ръ І. Райнгольдъ

364 мешкае теперь 17—39

при улицы Сикстускôй, ч. 21.

ВАЖНЕ

для кождого домашнего господарства!

1 простирало безъ шву, довге 3 лôктѣ	1·20 зр.
1 льняный обрусъ 150 цм. довгій	1·20 „
6 льняныхъ серветъ	1·30 „
1 льняна сервета до кавы	1·25 „
6 льняныхъ рушникôвъ	1·20 „
6 практичныхъ стирокъ до пороху	—·— „
6 льняныхъ стирокъ	—·70 „
6 льняныхъ стирокъ до скла	—·85 „
6 льняныхъ хустокъ до носа	1·25 „
30 лôктѣвъ льняного полотна	6·— „
0 лôктѣвъ дамасту ґрадль	6·— „
30 лôктѣвъ барвистого полотна на постѣль	6·— „
30 лôктѣвъ чистого льняного полотна	9·— „

Р. Найфельдъ

ВѢДЕНЬ

I. Kärtnerstrasse, 42.

408 2—3

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Вôдъ двана звѣстный зъ своеи доброты и запаху правдивый

РОССИЙСКІЙ ЧАЙ

въ торговли

В. АДАМОВИЧА

ВЪ БРОДАХЪ

фунтъ дуже доброго	зр. 1·40
фунтъ найлѣпшого оригін. опакован.	зр. 2·50
фунтъ „Имперіяль" цѣсарскои	зр. 3·50
фунтъ высôвокъ зъ найлѣпш. чаѣвъ	зр. 1·20
кава „Сріюсъ" франко 5 кільо	зр. 9·50

385 12—52

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Остреньe и чищенье хірургічныхъ инструментôвъ — приймае

ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ

ножôваникъ у Львовѣ ул. Боимôвъ ч. 3.

Цѣнники даромъ.

Перша ц. к. прив. ФАБРИКА ЛЯМПЪ

Р. ДІТМАРА

Зъ надходячимъ сезономъ маe честь звернути увагу Вп. Публики, що заосмотрила свôй складъ лямпами всякого рода найновѣйшихъ системъ, якъ:

СТОЛОВІ вôдъ найдешевшихъ ажь до найпишнѣйшихъ сальоновыхъ зъ шовковыми умбрами.

ВИСЯЧІ до роббтень, фабрикъ, горалень, читалень, реставрацій, ѣдалень, спалень, сальонôвъ и т. д.

СТѢННІ въ найрôзнѣйшихъ родахъ, лѣхтарнѣ господарскй, до освѣтлюваня мѣстъ, будынкôвъ войсковыхъ, та будôвляныхъ пôдприемствъ.

Особливо звертаю увагу на найлѣпшу систему плоскихъ лямпъ „БАЧУ" рôзнои величины, вôдзначаючихъ ся скрѣпленою интензивностію свѣтла и безпечностію передъ ексильозією; такожь незрôвнанй доси лямпы „ФАВОРІТЪ" и „АВСҐРАЛЬ" зъ кулистымъ свѣтломъ вызначаючй ся бѣлостію и интензивностію полумѣни при дуже малôй консумціи нафты, котрй можна набути въ моѣмъ фабричнôмъ складѣ по найумѣреннѣйшихъ цѣнахъ.

Остерѣгаю Вп. Публику передъ наслѣдуваньемъ и закупномъ рôзныхъ лямпъ лихого выробу и заграничнои тандиты, до котрыхъ богато торговцѣвъ вкручуе мои машинки и продае за мои добрй и тревалй выробы.

Крôмъ того заявляю, що мои выробы звѣстнй зъ доброты и тревалости та що они тѣшать ся свѣтовою славою и я продаю ихъ по дуже приступныхъ фабричныхъ цѣнахъ.

394 2—10

Р. Дітмаръ.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и одвѣчальный редакторъ: Иванъ Белей. Папѣръ въ фабр. Черляньком. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднаренкого.

Ч. 259. Львôвъ, Пятниця 18 (30) падолиста 1894. Рôчникъ XV.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руснихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходитъ вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek. I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсерати платитъ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австрії:		на границею:	
на цѣлий рôкъ	18 зр.	на цѣлий рôкъ	24 зр
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр
на чвертъ року	4 зр. 50 кр.	на чвертъ року	6 зр
на мѣсяцъ	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлий рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чвертъ року	4 зр.	на мѣсяцъ	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Реклямаціи неопечатані вôльній вôдъ порта.

Поодинокє число коштує 8 кр. в. а.

Оголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовъ а въ рубрицѣ „Надсилане“ по 20 кр. в. а.

Недѣлки числять ся по 10 кр. пôдъ стрічка.

Справы парляментарнѣ.

Въ колѣ польскôмъ вела ся на вчерашнôмъ засѣданю дальша дискусія надъ реформою выборчою. Дискусія була оживлена, бо не обмежилась лишь на заявленье поглядôвъ поодинокихъ послôвъ, але перейшла такожь на полемíку и то досыть остру.

И такъ п. Страшевскій докорявъ Левицкому, що кинувъ несправедливо инсинуацію на тыхъ всѣхъ, котрí боронять автономíчного становиска. Левицкій сказавъ именно, що тí панове, котрí горлають за автономíчнытъ становискомъ, и хотѣли бы полагодженье реформы выборчои перенести до сойму, властиво противнѣ цѣлôй реформѣ и хотять ви въ сей спôсôбъ убити. Противъ такои инсинуаціи застерѣгъ ся Страшевскій въ имени своѣмъ и прочихъ автономістôвъ. — Левицкій вôдповѣвъ, ща не мавъ намѣру обидити патріотизму и чувствъ народныхъ пос. Чеча, а се, що сказавъ, опирало ся на рѣчевôй критицѣ.

Пос. Поточекъ тои гадки, що, якъ завсѣгды, такъ и теперь въ справѣ реформы выборчои не будуть увзгляднені бажаня и потребы люду. Безпосередне, тайне голосованье въ куріи сѣльскôй есть першимъ постулятомъ; того домагають ся селяне на вѣчахъ. Не добре було бы помѣшати при выборахъ сѣльске населенье зъ робôтниками мѣскими, бо робôтники не мають сталого осѣдку, переносять ся зъ мѣсця на мѣсце, и длятого най бы голосували окремо. Вôдтакъ жалувавъ ся на поведенье старостъ при выборахъ и взагалѣ на лихе трактованье люду сѣльского въ Галичинѣ. Навѣть въ Россіи мають хлопы бôльше свободы — закôнчивъ пос. Поточекъ. — Розумѣе ся, що тí погляды посла-селянина не могли подобати ся членамъ кола польского, и демократъ Рутовскій першій зачавъ полемізувати зъ ними. Представивъ положенье селянъ въ Россіи и старавъ ся пересвѣдчити Поточка, що о безпосередности выборôвъ може рѣшити лишь соймъ. — Левицкій взявъ въ оборону робôтниковъ передъ замѣтами Поточка. — Кс. Ручка вôзвавъ Поточка, щобы вôдкликавъ твердженье, немовь бы селяне за Вислою мали бôльше свободы, а заразомъ сказавъ, хто ему се говоривъ. Для скрѣпленя свого обуреня пригадавъ кс. Ручка rzeź въ Крожахъ. — На те все при фактичнôмъ спростованю вôдповѣвъ Поточекъ, що не маѣ для Россіи нѣякои симпатіи зъ національныхъ або релігійныхъ мотивôвъ, але тамъ для селянъ и лѣпша оборона правна и лекшій заробокъ и меншій податокъ. Длятого бажавъ бы, щобы и у насъ було лѣпше, бо „теперѣшна конституція для насъ хлопôвъ ôсть лишь на паперѣ“. Вкôнци заявивъ, що не хотѣвъ обиджати робôтниковъ мѣскихъ, осѣлыхъ въ краю, лишь говоривъ о робôтникахъ чужихъ, захожихъ, що тягають ся зъ мѣсця на мѣсце.

Міністеръ Мадейскій радивъ поставити квестію реформы прінціпіяльно. Зъ теперѣшнои дискусіи показало ся, що одна послы хотѣли бы станути на становиску автономістичнôмъ. але рôвночасно говорять и о реформѣ выборчôй при помочи рады державнои — и въ тôмъ ôсть суперечнôсть. Треба станути на реальнôмъ становиску. Реформа выборча мусить наступити и противъ неи не встоить ся нѣ правительство нѣ бôльшôсть парляментарна, та не можуть безъ нея истнувати. Длятого зъ двохъ злыхъ треба выбрати менше зле и можливе. Границѣ реформы вже поданѣ правительствомъ. Мінімумъ реформы: допущенье робôтниковъ до голосованя, але треба выйти по-за се мінімумъ и розширити право выборче на иншí верствы. Въ границяхъ, зачеркненыхъ правительствомъ, ôсть мѣсце на компромісы зъ иншими партіями. Пора вже для членôвъ комісіи выборчои выступити зъ конкретными внесенями.

Пос. Копиціньскій ôсть за загальнымъ безпосереднымъ правомъ голосованя, бо интересы широкихъ верствъ населеня не мають свого заступництва въ радѣ державнôй, де накладають ся тягары на тí верствы. Ôсть такожь за безпосереднымъ голосованьемъ въ куріи сѣльскôй, бо при теперѣшныхъ выборахъ дѣють ся великí неправильности и кривды. Бувъ бы за такою реформою: кождый 24-лѣтный горожанинъ маѣ право голосованя; всѣ званя выбирали бы певне число послôвъ, а зновъ поодинокí званя окремо своихъ фаховыхъ заступниковъ, а все те при вагальнôмъ голосованю.

На тôмъ перервано дискусію Замѣтити годить ся, що въ колѣ польскôмъ выступили деякí послы зъ плянами реформы. И такъ пос. Гомпешъ хотѣвъ бы, щобы кождый здатный до войска и выслужившій въ войску мавъ право голосованя въ пятôй куріи. Пос. Страшевскій хотѣвъ бы, щобы въ куріи сѣльскôй высше оподатковані селяне и выборцѣ зъ титулу особистои кваліфікаціи мали голосъ безпосередный, а въ куріи пятôй для робôтниковъ були посереднí выборы. Що-до кваліфікаціи особистои, однí хотять, щобы право голосованя надавало скôнченье школъ середныхъ, другí зновъ, щобы вже скôнченье школы народнои. Також выриняють всякí модіфікаціи що-до посередности або безпосередности выборôвъ. Однымъ словомъ хаосъ!

Реформа выборча.

На засѣданю комісіи для реформы выборчои вô второкъ сего тыждня першій разъ озвавъ ся у Вѣдни й рускій голосъ въ справѣ реформы выборчои — голосъ посла Романчука

Клюбъ рускій на дармо домагавъ ся, щобы оденъ зъ его членôвъ мôгъ взяти участь въ конференціяхъ правительства зъ мужами довѣрія коаліційныхъ партій. Коло польске мало въ тыхъ конференціяхъ заступниковъ всѣхъ фракцій польскихъ — и краковского станьчика, и подоляка, и нѣбы-демократа, — але члена руского клюбу коло польске туды не допустило. Прикре чувство огортаѣ Русина, коли вычитуѣ въ петербурскôмъ Kraj-у [ч-ръ 45 зъ 23 с. м.] въ дописи зъ Вѣдня такí слова про ролю руского клюбу въ такъ многоважнôй справѣ, якъ справа реформы выборчои:

„Посолъ рускій Вахнянинъ — пише вѣденьскій справоздавець [Marius] до Kraj у — жалуе ся передо мною, що Русинôвъ не припускають до переговорôвъ конференційныхъ. „Прецѣнь то такожь ходить и о нашу шкôру!“ — закôнчивъ вôнъ своѣ жалѣ зовсѣмъ справедливо и додаючи — „прецѣнь мы пôдпираемо коаліцію!“ Презесъ кола п. Залескій оправдуе ся, що поминенье Русинôвъ, т. е. незапрошенье презеса клюбу руского на конференцію зъ міністрами стало ся длятого, що клюбъ рускій не заявивъ выразно, що приступаѣ до коаліціи парляментарнои...“

Правда, пôзнѣйше донесли дневники, що п. Вахнянинъ передавъ черезъ п. Залеского якѣсь письмо и той его на послѣднôмъ засѣданю конференційнôмъ вôдчитавъ, але що п. Вахнянинъ писавъ и що п. Залескій зъ того вôдчитавъ, доси не знати.

Становище посла Романчука, заняте въ комісіи для реформы выборчои, було зазначене въ двоякôмъ напрямѣ и зъ боку формального трактованя справы, и зъ боку мериторичного. Що-до формального — пос. Романчукъ высказавъ своѣ вдоволенье, що правительство, спонукавши скликанье комісіи для реформы выборчои, звертаѣ ся до неи. Се и є властива дорога, та жаль, що правительство вôдъ разу не пôшло тою дорогою, але запустило ся въ переговоры зъ сторонництвами коаліційными. Але если й тутъ въ комісіи зъ заявъ якъ правительства такъ и речникôвъ сторонництвъ коаліційныхъ выходить, що ще й теперь маѣ ся на гадцѣ лише порозумѣнье мѣжь тыми двома сторонами, то се суперечить самому фактови скликаня комісіи. Я — мовивъ дальше пос. Романчукъ - не бачу потребы, щобы правительство мусѣло комісіи предкладати вôдъ себе проэкт реформы. Комісія маѣ множество посольскихъ внесень въ тôмъ дѣлѣ, котрí она прецѣнь мусить обговорити й порѣшити. Отже треба взяти пôдъ нараду внесеня найдальше сягаючí и обôймаючí цѣлôсть реформы, а потôмъ переходити до внесень частковыхъ. До того очевидно потрѣбно перегляду цѣлого матеріялу, отже треба бы поручити се одному членови комісіи, а коли комісія дôстане такій переглядъ, тогдѣ може приступити до нарады мериторичнои. Зъ того огляду — мериторичного — посолъ Романчукъ высказавъ уже теперь, що вôнъ въ имени руского народу стоить за можливо основнымъ розширенъемъ права выборчого и за можливо найбôльшимъ усуненьемъ покривджень нинѣ истнуючихъ.

Таке становище заступника руского народу, заняте въ комісіи, кождый Русинъ мусить чей-же узнати за зовсѣмъ вôдповѣдне.

Реформа податкова.

IV.

Головнí засады, на котрыхъ опираѣ ся прогресивный податокъ особисто-доходовый, були вже поданí. Въ противности до безпосередныхъ податкôвъ доходовыхъ. предметомъ особисто-доходового податку не ôсть брутто дохôдъ зъ певного жерела доходового, лишь чистый дохôдъ, по вôдчисленю выдаткôвъ ужитыхъ на удержанье и забезпеченье того доходу, якъ н. пр. процентôвъ вôдъ довгу, податкôвъ и т. п. Особисто-доходовый податокъ маѣ бути прогресивный, се значить, що бôльшій чистый дохôдъ платить не лишь бôльшій податокъ, але такожь зъ огляду на се, що тí податники можуть перенести на собѣ бôльшí тягары, вымѣрюѣ ся имъ той податокъ пôсля высшои стопы процентовои.

Отсе були бы засады прогресивного податку особисто-доходового. При нарадахъ въ комісіи податковôй уложено подрôбнí постановы, на якихъ мають перевестись тí головнí засады.

Яко дохôдъ уважають ся всѣ въ грошехъ або въ вартости гроша приходы податника. Такожь вартôсть чиншова мешканя въ власнôмъ домѣ, вартôсть иншого вôльного мешканя, рôвножь продукты власного господарства, ужитí до удержаня дому, — все те ôсть предметомъ особисто-доходового податку. Противно же всѣ надзвычайнí приходы, якъ н. пр спадщина, выграні на льотерію або зъ льосôвъ, полісы житьевй, даровщины и т. п., не вчисля-

Кость Гіняръ.

Оповѣданье Жана Рішпена.

Подруги Гіняръ побрали ся зъ любови и пристрастно выжидали сына. Дрôбне то существо, хотячи прискорити осущенье ихъ найсильнѣйшихъ бажань, — прийшло на свѣтъ передъ часомъ. Мати вмерла, а батько не въ силѣ бувъ пережати тои смерти й повѣсивъ ся въ розпуки.

Дитячí лѣта Костя Гіняра були прикладнí, але нещасливí. Минались вони въ него въ колегіи на писаню завдань за кару, на котру не заслуживъ, на побояхъ, призначеныхъ для другихъ, на сильныхъ недугахъ, що стрѣчали его правильно въ день екзаменôвъ. Вôнъ покôнчивъ науки зъ славою неробы и тупого розуму. Пôдчасъ бакалявреату написавъ студію свому сусѣдови, котрый добивъ ся степени; самъ вôнъ, Кость вôдпавъ при екзаменѣ за вôдписуваньe.

Такí нещасливí почины зôпсули-бъ и звихнули-бъ кожду звычайну натуру. Однакъ Кость бувъ выбраною душею, вôнъ бувъ пересвѣдченый, що щастье є нагородою за чесноту и завзявъ ся поконати ворожу судьбу силою свого геройства.

Вôнъ вступивъ до торговлѣ, де заразъ на другій день бувъ пожаръ. Видячи свого пана въ горю, Кость кинувъ ся въ полумя, щобъ ратувати касу. Зъ осмаленымъ волосьемъ, поранеными плечима, вôнъ зъ нараженьемъ свого житя встигъ вôдчинити касу и вырвати зъ нея готôвку та цѣнні паперы.

Але вогонь знищивъ ихъ въ его рукахъ. Коли выйшовъ зъ пожарища, два поліцейскí увязнили его; черезъ мѣсяць засудили его за насильну крадѣжь грошей пôдчасъ пожару, котрымъ въ огнетревалôй касѣ не грозило нѣяке небезпеченьство.

Въ центральнôй вязници, де его помѣстили, збунтували ся вязнѣ. Хотячи прийти на помôчь ключникови, Кость пôдставивъ ему ногу и позволивъ его потоптати та вбити збунтованымъ. За те выслали его на двацять лѣтъ до Каенны.

Сильный своею ненавистю, вôнъ втѣкъ вôдтамъ и вернувъ до Франціи пôдъ чужимъ именемъ, гадаючи, що переблагавъ судьбу. Почавъ праведне житье посвячене добрымъ дѣламъ.

Одного дня въ свято, побачивъ сполоханого коня, що мчавъ ся зъ каретою прямо до пропасти въ долинѣ. Вôнъ кинувъ ся на коня и зъ покалѣченою рукою, зломаною ногою, та пораненымъ бокомъ вспѣвъ повстримати неминуче нещастье. Однакъ кôнь, звернувшись въ другу сторону, кинувъ ся на товпу людей, переѣхавъ старця, двѣ жѣнки и трое дѣтей. Въ каретѣ не було нѣкого.

Знеохоченый сею пригодою до геройскихъ подвигôвъ, Кость Гіняръ ставъ тихимъ філянтропомъ и постановивъ собѣ нести помôчь тихимъ, щоденнымъ нещастямъ. Але грошѣ, якí вôддававъ убогимъ господинямъ, пропадали зъ рукъ ихъ мужѣвъ по шинкахъ; флянеля, котрою обдаровувавъ робôтниковъ, що прикыкли до холоду, спроваджувала простуду и запаленя легкихъ; зайда-песъ, котрого въ себе примѣствъ, сказивши ся, скалѣчивъ шѣсть осôбъ, а вôйсковый заступникъ, котрого купивъ на мѣсце одного многонадѣйного молодця, спродавъ неприятелеви ключѣ крѣпости.

Кость Гіняръ пôзнавъ, що грошѣ бôльше приспорюють лиха якъ добра, та що замѣсть сѣяти філянтропію було-бъ краще окружити нею одну особу. Отже взявъ за свою, молоду сироту, не гарну, але богату рѣдкими прикметами и выховувавъ ви зъ цѣлою сердечностію матери. Дарма! вôнъ бувъ такій добрый, такій пожертвованый, такій приязный для нея, що вона одного вечера внала ему до нôгъ и признала ся, що любить его. Вôнъ силувавъ ся вытолкувати ѣй, що вважавъ ви все за свою дочку, и здавалось бы ему, що допустивъ бы ся злочину, коли-бъ пôддавъ ся покусѣ, якою являе ся ему думка про щастье. Вôнъ доказавъ ѣй по батькôвски, що вона вважаѣ любовію се, що є лишь пробудженьемъ змыслôвъ; обѣцявъ ѣй, що послухаѣ тои остороги природы и знайде для нея якъ найскорше гôдного мужа. Другого дня знайшовъ ви на земли пôдъ дверми, зъ штилетомъ въ серци.

Кость зрѣкъ ся своеи ролѣ дѣяльного добродѣя и поклявъ ся, що на будуче, замѣсть всѣхъ добродѣйствъ, буде старатись лишь вôдвертати нещастя.

По якôмсь часѣ пôсля згаданыхъ пригодъ, припадокъ напровадивъ его на слѣдъ злочину, якого хотѣвъ допустити ся одинъ зъ его приятелѣвъ. Мôгъ повѣдомити про се поліцію; однакъ волѣвъ вôдвернути лихо, не погубляючи злочинця. Вôнъ вмѣшавъ ся зручно до укладаня акціи, пôзнавъ усѣ ви спружины и ждавъ вôдповѣднои хвилѣ, щобъ все вôдразу звалити. Але злочинець бачивъ ясно въ картахъ приятеля, котрый хотѣвъ его спасати, и уложивъ справу такъ, що по доконанôмъ злочинѣ виновникъ его втѣкъ, а Кость Гіняръ дôставъ ся до тюрмы.

Обжалованье прокуратора було геніяльнымъ плодомъ льогіки. Вôнъ розказавъ про цѣле житье обжалованого, про его оплаканый дитячій вѣкъ, про его кары, провину при екзаменѣ, смѣливу пробу першои крадежи, его огидну участь въ бунтѣ центральнои вязницѣ, его утечу зъ Каенны и поворотъ до Франціи пôдъ прибранымъ именемъ. Почавши вôдъ тои хвилѣ бесѣдникъ пôднявъ ся на найвысшій щебель судовои вымовы. Напятнувавъ того лицемѣра доброты, того деморалізатора честныхъ супружествъ, котрый, щобъ насытити свои пристрасти, посылавъ мужѣвъ до шинкôвъ пити за свои грошѣ; того фальшивого добродѣя, котрый шкôдливыми дарами хотѣвъ здобути собѣ нездорову популярнôсть; того падлюку

ють ся до доходу пôдпадаючого пôдъ податокъ.

Однакъ вôдъ того активного доходу мають вôдчислитись всѣ выдатки, ужитѣ на удержанье, забезпеченье и осягненье того доходу; такожь всякѣ страты въ оборотѣ интересу, въ курсахъ и т. п. Премія асекураційнѣ на обезпеченье вôдъ шкоды, на случай смерти, вкладки до касы хорыхъ, всѣ податки зъ додатками, а такожь проценты на сплату довгôвъ вôдчисляють ся вôдъ доходу. Примѣтити треба, що премія асекураційнѣ не можуть перевысшати 100 зр., а зновъ проценты вôдъ довгôвъ мусять бути достовѣрно доказанѣ.

Обовязанѣ платити податокъ особисто-доходовый: особы приналежнѣ до краѣвъ рады державнои, если мешкають въ тыхъ краяхъ, и то за весь свôй, зъ-вôдки небудь походячій дохôдъ, а если не мешкають въ тыхъ краяхъ, за той дохôдъ, котрый имъ приходить зъ краѣвъ рады державнои. Чужосторонцѣ, котрѣ мешкають въ Австріи або пробувають тутъ довше якъ одинъ рôкъ за-для зарôбку, обовязанѣ платити податки вôдъ доходу, якій заробляють въ Австріи або тутъ побирають. Если чужосторонцѣ не мешкають въ Австріи, то мають платити податокъ вôдъ того доходу, якій приходить имъ зъ реальностей, гіпотекованыхъ претенсій, фідеікомісôвъ, предприемствъ, положеныхъ въ Австріи, такожь зъ пенсіи, яку побираюють зъ австрійскои касы державнои.

При податку особисто-доходовôмъ увзгляднено мінімумъ екзистенціи. Вôдъ чистого доходу не перевысшаючого квоты 600 зр. не платить ся податку. Въ родинѣ зложенôй зъ кôлькохъ осôбъ, треба увзгляднити доходы поодинокихъ членôвъ родины, мужа, жены и евентуально дѣтей. При тôмъ ухвалено въ комісіи, що доходы поодинокихъ членôвъ родины не мають оподаткуватись окремо, лишь разомъ зчисленѣ. Та постанова дуже важна, бо въ наслѣдокъ ея родины будуть платити высшій податокъ, анѣжь люде, котрѣ живуть окремо. На примѣрѣ дасть ся се найлѣпше пояснити. Голова родины мав чистого доходу 1400 зр., жена 700 зр. а одна дитина побирав ренты рôчнои 100 зр. Если бы оподатковано поодиноко особы, то отець плативъ бы вôдъ своихъ 1400 зр. 16 зр. податку, жена 4 зр. 80 кр., а дитина не мала бы нѣчого платити, бо ея рента 100 зр. есть понизше мінімумъ екзистенціи и въ сей способъ платили бы 20 зр. 80 кр. податку. Если-жь зчислить ся доходы всѣхъ членôвъ тои родины, выходить, що они мають разомъ 2200 зр. доходу, а вôдъ тои квоты мусять платити 34 зр. податку. Комісія бачила, що постанова того §. 193 есть строга и накладає бôльшій тягары на родины, якъ на нежонатыхъ людей, длятого старала ся въ иншихъ параґрафахъ злагодити въ дечôмъ ту строгôсть. И такъ н. пр. каже ся: Головѣ родины, котрого дохôдъ не перевысшає квоты 2000 зр., и котрый въ мѣсцевостяхъ понизше 10.000 мешканцѣвъ має чотирохъ, а въ мѣсцевостяхъ по-надъ 10.000 мешканцѣвъ двохъ членôвъ родины, не посѣдаючихъ власного дохôду — вôдчислює ся вôдъ его доходу $^1/_{20}$ часть за кождого члена родины по-надъ те означене число. Однакъ за кождого члена родины, котрый въ наслѣдокъ власнои працѣ має дохôдъ и той дохôдъ дочислює ся до доходу головы родины, вôдчислює ся лишь що найбôльше 150 зр. вôдъ доходу, за котрый має платити ся податокъ. При довшихъ недугахъ, задовженю, надзвычайныхъ выдаткахъ на удержанье дому и выхованье дѣтей може комісія знижити стопу податкову, але найбôльше о три степенѣ и то не при высшôмъ доходѣ якъ 5000 зр. — Якъ бачимо, установила комісія податкова деякѣ полекшѣ, але зъ другои стороны наложила на житье родинне значнѣ тягары.

Особисто-доходовый податокъ есть прогресивнымъ, се значить, высшій дохôдъ платить податокъ пôсля высшои стопы податковои. Доходы подѣленѣ на степенѣ и для кождого установлена стопа процентова. На першôй (найнизшій) степень припадають доходы вôдъ 600 зр. до 625 зр., а стопа податкова выносить 3 зр. 60 кр., отже $^3/_5$ прц. вôдъ доходу. На одинацятый степень припадають доходы вôдъ 1000 до 1100 зр., а стопа податкова выносить 10 зр; отже вже 1 прц. вôдъ доходу. Стопа податкова на 26 степени (доходы вôдъ 3000 до 3300 зр.) выносить 2 прц., на 40 степени (дохôдъ 9000 до 9500 зр) 3 прц., на 64 степени (дохôдъ 44.000 до 46.000 зр.) 4 процентъ. При доходѣ но-надъ 48.000 зр. пôбôльшають ся степенѣ о 2000 зр.. вôдтакъ о 5000 зр., а податокъ о 100 зр., вôдтакъ о 250 зр., се есть до 5 прц. чистого доходу. Вôдъ доходу чистого въ квотѣ 500.000 зр. платить ся податку 24.460 зр., отже майже повныхъ 5 прц.; маєтокъ, котрый вôдповѣдає тому доходови, выносить вже до 10 міліонôвъ зр.

Для переведеня податку особисто-доходового будуть установленѣ комісіи оцѣночнѣ. Округъ ихъ дѣланя розтягає ся звычайно на повѣтъ політичный. Мѣста и мѣсцевости фабричнѣ зъ населеньемъ по-надъ 10.000 душъ будуть мати окремѣ комісіи мѣсцевѣ. Половину членôвъ именує міністеръ скарбу, але лишь половина зъ тыхъ членôвъ може бути урядниками державными. Другу половину членôвъ комісіи выбирають податники, котрѣ мають платити податокъ особисто-доходовый, въ трехъ кругахъ выборчихъ. Предсѣдателя комісіи именує правительство. Другою инстанціею буде краева комісія для вôдкликôвъ, до котрои половину членôвъ именує міністеръ скарбу а половину выбирає соймъ.

Комісіи оцѣночнѣ будуть мати велику задачу: выслѣдити правдивый частый дохôдъ кождого податника. Кождый податникъ буде предкладати фасію. Мѣриломъ для оцѣнки буде: при сталыхъ доходахъ той дохôдъ, якій бувъ въ послѣднôмъ роцѣ передъ рокомъ податковымъ, а при несталыхъ, змѣняючихъ ся доходахъ пересѣчна сума доходу зъ послѣдныхъ трехъ лѣтъ. Такожь властителѣ домôвъ мусять предкладати комісіямъ оцѣночнымъ выказы всѣхъ своихъ чиншôвникôвъ, додаючи заразомъ, якъ великѣ чинши они платять. Высота чиншу буде такожь до певнои мѣры помôчна при розслѣдѣ чистого доходу податника.

Сумный проявъ деморалізаціи въ горѣшнôй верствѣ адміністраціи державнои.

Передъ вѣденьскимъ трибуналомъ суду карного вôдбула ся дня 28 с. м. дуже цѣкава розправа противъ діюрніста Пôвнôчно-захôднои зелѣзницѣ Новака и проти почтового офіціяла Бурека, обжалованыхъ о то, що брали помôчну участь въ злочинствѣ надужитя власти урядовои черезъ приниманье дарункôвъ. Однакъ не то цѣкаве, що оба тѣ панове помагали въ такôй справѣ — оно бувае, — але незвычайно цѣкава тутъ рѣчь: кому то они въ того рода злочинѣ помагали. Отже розкажемо.

Въ вересни с. р. одержала вѣденьска прокураторія державна безименне донесенье, що радникъ двору и міністеріяльный дръ Войтѣхъ Гофманъ, референтъ справъ персональныхъ въ почтовôй секціи міністерства торговлѣ, уже роками при обсадѣ урядничихъ посадъ почтовыхъ вымагав позичокъ и такихъ инчихъ користей для сэбе, а за посередникôвъ служать ему діюрністъ въ міністерствѣ Грінне и офіціялъ почтовый Бурекъ въ Празѣ.

На основѣ того донесеня починено дохожденя и прокураторія зарядила увязнити радника Гофмана. Однакожь Гофманъ, пронюхавши рѣчь, застрѣлився. Остали ся оба посередники. Тôлько-жь посередника Грінна не можна було знайти и, якъ опôсля показало ся, було се имя прибране міністерского діюрніста Новака, котрый въ жовтни с. р. щезъ зъ Вѣдня и вступивъ на діюрніста при зелѣзници въ Празѣ пôдъ властивымъ своимъ прозвищемъ — Новакъ. Его и Бурека приставлено зъ Праги до Вѣдня и выточено имъ слѣдство.

Слѣдство вспѣло выкрыти чотири выпадки надужитя власти радника двору и міністерского Гофмана. Въ 1888 р. бувъ именованый Іосифъ Бехіне почтовымъ практикантомъ, хочь не мавъ потрѣбныхъ студій, за позичку Гофманови 2.500 зр. Въ 1890 р. дôставъ Антонъ Францъ посаду почтмайстра въ Смечнѣ, обѣцявши позичити Гофманови 3000 зр. Розумѣе ся Гофманъ грошей не вôддававъ [н. пр. Бехіному пропало 2.200 зр.], а Францови вôддавъ ажь притисненый загрозою, що зробить карне донесенье. Посередниками у всѣхъ справахъ були Бурекъ и Новакъ. Слѣдство имъ се выказало, а они ще й на розправѣ наводили на своє оправданье, що нѣбы-то хотѣли въ той способъ прислужити ся землякамъ своимъ, абы Чехи дôставали посады...

По переведенôй розправѣ трибуналъ засудивъ Новака на три а Бурека на два мѣсяцѣ вязницѣ.

Процесъ сей, нове выданье процесу радника двору Тшценецкого въ Чернôвцяхъ, не повиненъ лишитись безъ memento для головъ центрального правительства...

Дописи „Дѣла"

Зъ еп. Перемыскои.

[Благословенье церкви въ Ульгôвку.]

Дня 20 с. м. въ день св. Михаила вôдбуло ся благословенье ново-выбудованои мурованои церкви въ селѣ Ульгôвку сокальского повѣта. Акту благословеня довершивъ о. деканъ Мих. Ковшевичь, мѣсцевый парохъ, въ сослуженю оо деканôвъ Миколаевича зô Скоморохъ, Яюса зъ Стенятина, оо. Гиссовского и Дуткевича и 12-охъ священникôвъ содеканальныхъ. Народу бувъ великій здвигъ зъ дооколичныхъ сѣлъ зъ 10-ма походами.

Нова церковь виправдѣ не дуже обширна, але зъ огляду на стиль далеко навкруги не дорôвняє ѣй друга, отже можна сказати на смѣло, що ульвôвска церковь горує по-надъ всѣма церквами въ Сокальскôмъ, Равскôмъ и дальше. Велике значѣнье має така церковь въ теперѣшныхъ часахъ, тымъ бôльше, що кождый зъ насъ знає, якъ всюда на всходѣ сусѣдоньки нашѣ ставлять капличѣ. Потѣшаючій можна сказати то обявъ, що й мы Русини не зôстаємо позаду а всюда здвигаємо величавѣ храмы, якъ сего маємо доказъ въ послѣдныхъ рокахъ не лише въ Сокальскôмъ, але въ усѣхъ трехъ сусѣдныхъ повѣтахъ.

На торжество благословеня прибувъ такожь латиньскій парохъ зъ Угринова кс. Мушиньскій, котрый, мимоходомъ сказавши, не веде ся засадами другихъ латиньскихъ священникôвъ и жие въ згодѣ зъ Русинами. Зô свѣтскои интеліґенціи прибувъ п. староста Коростеньскій и шкôльный инспекторъ Лѣсковичь. Проповѣдь державъ о. Фартухъ, сотрудникъ зъ Тудорковичь, а дуже красну похвальну мову выголосивъ о. Дуткевичь зъ Пôддубець.

Мôгъ бы я попристати на самôмъ занотованю факту благословеня сеи церкви, однакъ обставины, при якихъ она выбудувана, дають менѣ спромогу подавляти привязанье руского народу до св. церковцѣ й до обряду и велике пожертвованье.

Село Ульгôвокъ недавно тому, бо передъ пятьма роками спалилось майже до тла; лишилось ледви три хатины; треба було цѣлкомъ на-ново будувати. Завдяки жертволюбивости дѣдича п. Никоровича и енергіи мѣсцевого священника побудувалось село до року. Всѣ будынки парохови вôдбудовано за суму девятьохъ тысячѣвъ. Додаймо до того ще шкоды, якѣ рôкъ-рôчно робить Бугъ а въ остатныхъ двохъ рокахъ его славетна регуляція, то пôзнаємо, въ якôмъ прикрôмъ знайшли ся положеню селяне, коли ще спалила ся и церковця тому два роки. Однакъ нѣхто не почувъ вôдъ нихъ найменчого ропоту, усѣ зложили датокъ конкуренційный, ба навѣть по-надъ то добровôльнѣ зарядили складки. И такъ братство молодцѣвъ справило за 400 зр. зôбраныхъ дорогою складокъ кивотъ, котрый бувъ помѣщеный сего року на выставѣ въ рускôй церковци. А зновъ зъ села зложили добровôльными складками по-надъ 1000 зр. на украшенье церкви. О. деканъ М. Ковшевичь умѣвъ такъ повести будову, що церковь, котру оцѣнено на 25 тысячь, коштуе лише 12 тысячь. Велика се для селянъ пôльга. Такожь и прилученѣ два села, хоть й у нихъ великій були въ послѣдныхъ рокахъ выдатки, безъ найменчого супротивленя зложили припадаючу на нихъ часть конкуренційну. Кажу: мали великѣ выдатки, бо въ Городиловичахъ мальовано церковь за три тысячь а въ Теляжи поставлено школу за сѣмь тысячь и зновъ мальовано церковь за чотири тысячѣ. Честь такимъ парохіянамъ! До здвигненя церкви причинились и дѣдичѣ п. Никоровичь зъ Ульгôвка, п. Обертиньскій зъ Теляжа и п. Пашкудскій зъ Городиловичь.

Однакъ головна тутъ заслуга о. декана Ковшевича, котрый головно любовію, якою его серце горить до народу, умѣвъ зъєднати собѣ серця всѣхъ своихъ парохіянъ вôдъ найстаршого до наймолодшого такъ якъ его попередникъ покôйный отець, котрый бувъ парохомъ въ Ульгôвку майже 60 лѣтъ. Яко добрый пастирь дбавъ вôнъ не лишь о душевнѣ блага своихъ парохіянъ, але не забуваєъ и о пôдвигненье ихъ зъ нужды матеріяльнои. Головно его заходами побудовано у всѣхъ трехъ селахъ шпихлѣрѣ громадскѣ [въ Ульгôвку згорѣвъ и що-йно теперь має на-ново вôйти въ житье] и въ Ульгôвку за его порадою заложивъ одинъ селянинъ крамницю, котра й розвиває ся дуже красно. Такъ то дѣе ся, коли душпастырь дбає и про уморальненье народу и про подвигненье его до добробыту.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

Про руске академичне товариство „Сѣчь" у Вѣдни пишуть намъ мѣжь иншимъ:

Рôкъ 1893-ый бувъ для „Сѣчи" фінансово и морально дуже тяжкій. Число членôвъ було спало на несповна 15; лишь дуже мало знайшло ся такихъ, котрѣ и въ найприкрѣйшôй хвили остоялись при прапорѣ Сѣчовôмъ. Годѣ промовчати зъ того часу заслугу члена „Сѣчи" д-ра Ярослава Бурачиньского, котрый по дуже зручнôмъ уступленю п. Евгена Левицкого зъ уряду головы товариства по короткôмъ головованю п. Лонгина Бачиньского обнявъ той урядъ. Зъ нагоды звѣстнои демонстраціи противъ митрополита львôвского въ червни мин. року власти розвязали були попри „Буковину" и „Сѣчь", а реституували ей ажь зъ початкомъ 1894-ого року. Тогдѣ головою выбрано д-ра Василя Павлюка, котрый оснувавши „Громаду" повернувъ назадъ до „Сѣчи" и тутъ вже оставъ ся, сповняючи зъ добрымъ успѣхомъ урядъ головы ажь до звычайного загального збору въ листопадѣ сего року.

Въ часѣ закрытя „Сѣчи" появила ся була въ „Народѣ" звѣстна статья п. Ивана Франка про товариство. На богато увагъ помѣщеныхъ въ нѣй и мы пишемо ся, але въ бôльшости змѣстъ ея бувъ тенденційный.[?] На сесю статью авторітету нѣхто не вôдповѣвъ, бо-жь и не вѣривъ нѣхто въ реституцію товариства. Наслѣдки-жь тои статьѣ яснѣ вже теперь: вôдъ двохъ лѣтъ нѣ одинъ [?] молодый Русинъ не вступивъ въ університетъ вѣденьскій. [Тому е певно иншѣ причины, а не статья п. Франка. *Ред.*] А то явище некористне. Вѣденьскій університетъ числить: 400 Чехôвъ, 70 Хорватôвъ, 50 Словѣнцѣвъ, 500 Полякôвъ зъ жидами, 100 Сербôвъ, 100 Італіянцѣвъ и т. д., а Русинôвъ порахуешь на пальцяхъ! Люде зъ-за океану сюда зъѣздять ся, а мы — ѣдемо въ Краковъ або до Чернôвцѣвъ... А може львôвскѣ силы заступлять нашôй молодежи людей и професорôвъ первороднои славы европейскои? Коли-жь нашѣ сюда не прибувають, то за те москвофільска „Буковина" дôстала надъ 10 молодыхъ новыхъ членôвъ. Рада д-ра Франка, щобы „старшѣ студенты для доповненя студій на рôкъ-другій ишли до Вѣдня" — недотепна хто застрягъ у Львовѣ чи въ Чернôвцяхъ, той

що сховавъ ся пôдъ плащемъ філянтропа. Вôнъ зъ вôдразою збагнувъ вырафіновану хитрôсть того злочинця, котрый збиравъ скаженыхъ псôвъ, щобъ ними тровити людей; того демона, що полюбивъ зло для зла, що малощо не ставъ калѣкою, повстримуючи сполоханѣ конѣ и по що? щобъ налюбуватись видомъ потоптанои товпы, старцѣвъ, жѣнокъ, бѣдныхъ, дрôбныхъ дѣточокъ. А! такій поганець зважить ся на все! Вôнъ, певно, допустивъ ся ще неодного злочину, про котрый нѣхто нѣколи не довѣдався. Є тысячь пôдставъ, котрѣ позваляють догадуватись, що вôнъ бувъ у спôлцѣ зъ тымъ войсковымъ заступникомъ, котрого самъ купивъ, щобъ зрадити Францію. Хто якъ не вôнъ мôгъ вбити й ту сироту, котру выховувавъ, и котру знайшли одного дня мертву пôдъ его дверми? Убійство то було безъ сумнѣву кровавымъ епільоґомъ одноі зъ тыхъ драмъ, повныхъ ганьбы, розпусты и грязи, котрыхъ мы зъ вôдразою доторкаємось. По такихъ злочинахъ нема вже й потребы прикладати вагу послѣдному. Тутъ, помимо безличныхъ зôзнань обжалованого, правда є очевидна. Належить отже покарати того чоловѣка по всѣмъ приписамъ права. Кара буде справедлива; за велика бути не може. Судъ має передъ собою не лишь великого душегуба, але одного зъ тыхъ ґеніѣвъ злочину, тыхъ падлюкъ проворности и лицемѣрства, въ виду котрыхъ можна стратити вѣру въ честноту и людей.

По такôмъ обжалованю адвокатови Гіняра лишалось ще хиба доказати, що его клієнтъ є несповна розуму, шаленый. Зробивъ се, якъ мôгъ найлѣпше, говоривъ про патольоґічнѣ явища, розумно толкувавъ про неврозу злого, зробивъ свого клієнта неодвѣчальнымъ и несвѣдомымъ мономаномъ, а вкôнци заявивъ, що такій аномалій пораднѣйше було бъ лѣчить въ домѣ божевôльныхъ, якъ на шафотѣ

Костя Гіняра одноголосно засудили на смерть.

Люде чесній, котрыхъ ненависть до злочинôвъ робила жестокими, вельми радувались и плескали въ долонѣ.

Смерть Костя Гіняра була, якъ и его дитячій вѣкъ, прикладна, але не щаслива. Вступивъ на шафотъ безъ страху и непозуючи, зъ лицемъ спокôйнымъ, якъ его совѣсть, зъ яснымъ спокоємъ мученика, котрого свѣтъ назвавъ звѣриною безъ чувства. Въ послѣднôй хвили, знаючи, що его катъ є бѣднымъ чоловѣкомъ и батькомъ родины, заявивъ лаґôдно, що лишає ему цѣлый свôй маєтокъ, такъ що той, зворушеный, доперва за третымъ ударомъ встигъ вôдрубати голову свому добродѣеви.

Въ три мѣсяцѣ потôмъ, приятель Костя Гіняра, вернувши зъ далекои дороги, довѣдавъ ся про сумный конецъ того чесного чоловѣка, котрого чесноôсть знавъ лишь вôнъ одинъ. Щобъ нагородити по змозѣ ту несправедливôсть, вôнъ замовивъ гарный мармуровый памятникъ и написавъ свому приятелеви епітафію. Въ день по-тôмъ, раженый апоплексіею, вмеръ. Однакъ Гіняръ помимо того дочекавъ ся памятника, бо всѣ кошты були заплаченѣ зъ горы. Тôлько робôтникъ, котрый мавъ выковати буквы напису, поправивъ одну зъ нихъ, и бѣдный Гіняръ, на котрôмъ не пôзнавъ ся нѣхто за его житя, спочиває пôдъ памятникомъ зъ такою написію:

„Homme de rien" *)

Переклавъ *В. Щурат.*

---

*) Ледащо. Мало бути: homme de bien (чоловѣкъ добра)

уже нѣкуды не рушить ся. [Не конче! д-ръ Колеса! — *Ред.*] Нехай же будучность выкаже, чи добре оно такъ буде...

Торбчный голова д-ръ Павлюкъ мавъ нелеску задачу. Боровъ ся зъ недостаткомъ гроша и зъ апатіею членовъ, котру выкликали подѣ послѣдныхъ лѣтъ. Була се гбршь нѣжь переходова доба. Та помалу почало товариство оживати. Упорядкованье бібліотеки докбичує ся, льокаль зовсѣмъ порядный и догбдный. Каса товариства опираючи ся на вкладкахъ членовъ [1 зр. мѣсячно], не потребує выходжувати субвенцію анѣ оглядати ся на чужу руку; на найконечнѣйшѣ выдатки мае. Розумѣе ся про доповненье бібліотеки найновѣйшими рѣчами годѣ на-разѣ й говорити. Членовъ мае „Сѣчь“ звыжь 20 [въ давнину бувало 30 - 40, але зъ того половину становили богословы и иншѣ такѣ члены, котрѣ лишь на папери фігурували членами.] Справа ювілею есть все ще актуальною. На устроенье ювилею гроша було за мало, то зновъ не було кому повести дѣло якъ слѣдъ. Ювілей коштувавъ бы, якъ на Вѣдень, 600—700 зр., а проминувъ бы безслѣдно. Може лѣпше буде выдати исторію товариства за 25 чи кблько тамъ рокбвъ истнованя.

Головою на сей шкбльный рбкъ выбраный докторандъ медицины п. Иванъ Бережницкій заступникомъ студентъ мед. п. Олекса Петровский и бібліотеку гарно провадить п. Гукевичь, студентъ рбльничои академіи. Послѣдный загальный збборъ зъ 16 листопада бувъ гарною маніфестацією; явили ся всѣ Сѣчовики и много гостей. Тутъ запримѣчу, що члены обохъ академічныхъ товариствъ „Сѣчи“ и „Буковины“ зложили сего року знаменичный хоръ пбдъ управою пранника п. З. Будзиновского. Зимовѣ „чайнѣ вечеры“ и що-мѣсячнѣ ббльшѣ сходины певно оживлять „Сѣчь“ чимало.

Сѣчовики попращали якось недавно двохъ товаришѣвъ, котрѣ выбирають ся на становища. Д-ръ Василь Павлюкъ именованый лѣкаремъ въ добрахъ Киньского въ Зандль [горѣшнбй Австіи] а п. Корнило Гриневецкій переносить ся на посаду урядника скарбового до Самбора. Були добрыми Сѣчовиками, а що ними и остануть, про се не боимо ся.

Згадаю вкбнци, що въ р. 1893 вели ся переговоры товариства „Громады“ зъ „Сѣчію“ що-до сполученя. Товчокъ выйшовъ вбдъ членовъ „Громады“, однакожь безъ успѣху, бо зб спбльнои конференціи обохъ головъ, д-ра Кулачковского и д-ра Павлюка, оба головы розбйшли ся „auseinander...“

Кбнчу нинѣшну звѣстку и въ сѣй хвили уявляю собѣ програму „Сѣчи“ на найблизшу будуччину: она мусить стати осередкомъ Русинбвъ-академикбвъ и по силамъ подати имъ средства до ширшого образованя, будучи заразомъ звеномъ, що лучить ихъ зъ краемъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Поведенье правительства зъ таблицями на будынкахъ урядовыхъ на пбвостровѣ истрійскбмъ мусѣло не лишь обурити полудневo-славяньскихъ послбвъ, але и дати товчокъ до заинтерпельованя въ тбмъ напрямѣ правительства. На послѣднбмъ засѣданю палаты послбвъ поставлено въ тбй справѣ ажь двѣ интерпеляціи. Пос. гр. Альфредъ Короніні пытавъ чи се правда, що разъ умѣщають а вбдтакъ знимають таблицѣ зъ подвбйными написямв, а если се правда, то „якъ довго думае правительство продовжати ту негбдну забавку, котра обиджае чувства цѣлого народу и коли оно покбичить провокувати при помочи органбвъ правительственныхъ?“ А зновъ пос. Клюнъ пытавъ, чи правительство думае, що славяньска ббльшбсть населеня въ Истріи не чуе ся обмеженою супротивъ того очевидного пбдпираня италійскои меншости, и що въ сей способъ не може дбйти до спокою въ Истріи. — Якъ бачимо, правительство зачало дуже небезпечну гру.

Въ Сибинѣ (Германштадѣ) вбдбула ся оногды зборы Румунбвъ, щобы обговорити ситуацію, вытворену міністерскимъ розпорядженьемъ, котрымъ розвязано румуньскій комітетъ політичный. Зборы выбрали предсѣдателемъ архіепископа зъ Орсовы Мих. Поповича. Ухвалено: 1. Зборы уважають розпорядженье міністра противконституційнымъ и не опираючимъ ся на нѣякбмъ законѣ; зборы рѣшучо заперечують надѣямъ, немовь то Румуны покорять ся тому розпорядженю и будуть уважати політичну дѣяльность зависимою вбдъ самоволѣ правительства; 2. заявляють, що крѣпко придержують ся своѣи дотеперѣшнои програмы: 3. протестують противъ пересвѣдчень всякого рода и уважають, що процесъ о меморандумъ бувъ вымѣреный противъ цѣлого румуньского народу; 4. осуджають всѣ законы розпорядженя и средства, вымѣренѣ на мадяризацію Румунбвъ; 5. рѣшають взяти участь въ конгресѣ народностей; 6. дякують прасѣ заграничнбй, дипльоматамъ и своимъ румуньскимъ братамъ за пбдпиранье румуньскои справы; 7. протестують противъ инсинуаціи, немовь то румуньска партія національна мала якѣ ирредентистичнѣ цѣли.

Кождый день приносить зъ Россіи цѣкавѣ вѣсти. И такъ доносять зъ Петербурга, що царь Николай II. бажав, щобы першимъ пбдъ его панованьемъ дѣломъ реформы бувъ законъ о загальнбмъ, обовязковбмъ образованю шкбльнбмъ При выготовленю того закона возьмуть участь чинники, найперше св. синодъ, вбдтакъ міністерство просвѣты и скарбу. Царь знае, що не такъ легко перевести сей плянъ въ державѣ о 100-міліоновбмъ населеню, але пересвѣдченый що, если удало ся въ такъ короткбмъ часѣ довершити плянъ будовы сибірскои зелѣзницѣ, о котрбй рбвножь зъ-разу многѣ сумнѣвали ся, удасть ся и теперь довершити се о много важнѣйше дѣло: подати душевый кормъ народови. Часы, коли міністерство просвѣты було на послѣднбмъ мѣсци мѣжь россійскими міністерствами, вже давно минули, — а треба знати й се, що до того кроку царя причинила ся мабуть въ немалбй мѣрѣ молода царица, котра прийшла зъ Гессіи, де вбдъ 67 лѣтъ истнуе обовязкова наука шкбльна.

Мѣжь міністрами, котрѣ хотѣли подати ся до димісіи при вступленю на престолъ нового царя, бувъ такожь міністеръ вбйны Ванновскій. Міністеръ покликувавъ ся въ своѣй просьбѣ на свою недугу и утому, та на потребу заступити его молодшою силою. Царь покликавъ Ванновского на авдієнцію и зачавъ приязно розмавляти. Вбдтакъ мовь бы зъ докоромъ запытавъ міністра: „До 2 падолиста не було чути про вашу утому и недугу; для чого-жь ажь теперъ наразъ? Тямте, що вы служите не цареви а вбтчинѣ. Або може въ зъ особистыхъ взглядбвъ не хочете служити пбдъ мною?“ Ванновскій, розумѣе ся, заперечивъ такому пбдозрѣню и заявивъ, що задержить на дальше портфель военный.

НОВИНКИ.

— **Міністеръ судбвництва гр. Шенборнъ** выдавъ окружникъ до всѣхъ судбвъ, въ котрбмъ звертаюсь противъ проволѣканя процесбвъ и многописанины, особливо въ поступованю сумарічнбмъ. Товчокъ до сего міністерского окружника дало розпорядженье праского высшого суду краевого до пбдвластныхъ судбвъ зъ доганою судамъ, що они процесы цивільнѣ проволѣкають проти постановъ процедуры судовои. Отже мін. гр. Шенборнъ въ своѣмъ окружнику до всѣхъ высшихъ судбвъ краевыхъ высказуе свбй поглядъ, згбдный зъ поглядомъ праского суду, що сумарічнѣ процесы що-разъ ббльше вбдбѣгають вбдъ вызначеной цѣли, яку мавъ на гадцѣ законодавець, т. е. дати скору, певну и дешеву помбчь правну. „Жалѣ публики на повбльнбсть процесбвъ и на высокѣ кошты процесовѣ не е безъ основы — каже міністеръ, — а не дасть ся заперечити, що злишна многописанина часто лише затемнюе справу а допусканье що-разъ нового адвокатского нерозгляненого матеріялу часто ви робить лише ббльше скомплікованою.“

— **Зъ Борщѣвского пишуть намъ:** Въ Борщевѣ и околици страшна холера, а великій процентъ занедужавшихъ кбнчить смертію. Розумѣе ся, що жидбвъ нѣхто не дорахуесь, бо трупбвъ укрывають, а хорыхъ высылають по всѣмъ усюдамъ, гарненько защѣплюючи тымъ чиномъ недугу въ незараженыхъ мѣсцевостяхъ. Що-до властій — то правда, зъ одного боку видко, що старають ся они пошесть поборювати [н. пр. въ Борщевѣ обявъ лѣкарскій провбдъ самъ санітарный радникъ намѣстництва д-ръ Касина], але зъ другои зновъ стороны якъ выяснити собѣ то, що ксьондзамъ місіонарямъ зъ Озерянъ позволено держати місію духовну въ Залѣсю на розпутю мѣжь Чортковомъ а Борщевомъ хочь зъ одного боку неда лечко вбдъ Залѣся, бо въ Улашковцяхъ а зъ другого боку въ пятьохъ селахъ чортковского повѣта лютить ся холера Сего не можуть собѣ тутъ люде выяснити инакше, якъ хиба тымъ, що тутъ иде о місіи „polsko-łacińskie“ середъ народу руского.. О тыхъ мі іяхъ мбгъ бы де-що сказати о. Меленевичь, парохъ зъ Колендянъ... кобы лише хотѣвъ.

— **Въ справѣ арештованъ за богохульство** въ селѣ Ляховцяхъ въ повѣтѣ богородчанскбмъ одержуемо зъ самыхъ Ляховець отсе письмо: „Подана въ часописяхъ вѣсть, мовь бы въ Ляховцяхъ богородчальскій судъ замкнувъ за богохульство трохъ селянъ и коваля Ивана Волощука, не зовсѣмъ правдива. Арештовано мѣщанина Ивана Волощука и лишь одного селянина, до котрого оденъ стороньскій чоловѣкъ справивъ бувъ двохъ молодыхъ паничѣвъ, прибувшихъ сюда зъ Коломыѣ. Арештованій внесли вбдкликъ противъ увязненя. Kurjer Stanisławowski, пишучи о тбмъ, додавъ ще навѣть що нашь о. парохъ, 90-лѣтный старець не въ силѣ вбдпорно дѣлати противъ деморалізаціи, а мѣжь нами по правдѣ деморалізаціи нема.“

— **Змѣны територіяльнѣ.** По мысли ухвалы соймовои зарядили міністерства судбвництва и справъ внутрѣшныхъ, що громада Новошинъ зъ обшаромъ двбрскимъ вылучає ся зъ днемъ 1 сѣчня 1895 р. зъ округа суду повѣтового въ Бурштинѣ суду окружного въ Бережанахъ и староства въ Рогатинѣ, а прилучає ся до округа суду повѣтового въ Журавнѣ, суду окружного въ Самборѣ и староства въ Жидачевѣ. — Выдѣлъ краевый порѣшивъ предложити соймови проектъ закона, въ силу котрого громада Новошинъ зъ обшаромъ двбрскимъ була вылучена зъ округа репрезентаціи повѣтовои въ Рогатинѣ а прилучена до репрезентаціи повѣтовои въ Жидачевѣ.

— **Нове руске товариство кредитове „Самопомбчь“ въ Коломыи** засноване и вписане въ реестръ для промыслово-заробковыхъ товариствъ ц. к. окружного суду въ Коломыи. Дотычне урядове оповѣщенье находимо въ послѣднбмъ числѣ Gazet-ы lwowsk-ои, а зъ огляду на урядовѣ дивоглядности языковѣ и правописнѣ, подаемо автентичный его текстъ, змѣняючи лише „урядову кирилицю“: „Ч. 14906. Ц к. окружний Суд в Коломиї поручив сегодня вписати въ реестер для промислово заробкових товариств на основѣ статута з дати Коломия 15 августа 1894 новоосновaного товариства: „Кредитное общество Самопомочь въ Коломыѣ, регистрованное“ общество съ ограниченною порукою“ з тим, що предметом предприятя есть содійствёе улучшеню и укрепленю економичного состояня членив товариства посредством взамного дешевого Кредыта, що час дїятельносты тобарыства неограниченый, що порука ограничена до пятыкратної высоты підписаного пая з включеньем его, що першымы членамы дырекції выбраній адвокат др. Володимир Дудыкебыч, Петро Корчыньскій і Міхайло Билоус з Коломыі ї их заступныкамы о. Симеон Павлык з Пядык, Теодор Велычко ї Ізыдор Трембіцкій, з Коломыі, що всякѣ обйабленя выходячі з стороны товарыства пїдписують ся предсїдателем Управляючого Совіта ї всїмы трема членамы дырекції під фїрмою общества и помищають ся в одній з галвцких часопысей, котру опредїляе Управляюшій Совит. Коломыя, 27 жобтня 1894.“

— **Доповняючѣ выборы** зъ куріи сѣльскои зъ округа Ряшевъ-Кольбушова, на посла до рады державнои, по пок. гр. Тишковскбмъ, мають незадовго вбдбути ся. До выборбвъ стають противъ себе два кандидаты: селяньскій и верховодячихъ сферъ польскихъ. Селяне пбдпирають селянина Шавра, звѣстного зъ выступбвъ на вѣчахъ селяньскихъ, а комітетъ въ Ряшевѣ поставивъ кандидатомъ кс. каноніка Фішера зъ Добрехова.

— **Зъ Подоля одержуемо отсе письмо:** Зъ друкарнѣ въ Тарнополи выйшовъ вчкладъ десятьохъ заповѣдей Божихъ черезъ о. Петра Бѣлиньского. Поле популярныхъ проповѣдей есть у насъ оброблене мало, бо по проповѣдяхъ Антонія Добряньского такѣ не являлись то згаданый выкладъ десятьохъ заповѣдей Божихъ буде мати свою стбйнбсть. Вагу надае ему ббльше рѣчей. На першбмъ мѣсци положити належить популярнбсть, котрою проповѣди не тблько для священьства стають ся займаючими, але й для селянъ можуть становити часть недѣльнои и святочнои лектуры, зъ котрои неодно въ памяти остае ся. Дальше стиль легкій и гладкій, отже зъ приятностію читае ся. Крбмъ того множество нагромадженого матеріялу въ цитатахъ зъ старого якъ и нового завѣта и зъ св. отцѣвъ въ значнбй скблькости. Вкбнци й наведенье выпадкбвъ зъ житя взятыхъ якъ и представленье правдъ въ вбдповѣдныхъ порбвнаняхъ. Все то заслугуе на увагу, абы зъ выкладомъ о. П. Бѣлиньского познакомитись. — *А. К.*

— **На авдієнціи у цѣсаря** була оногды президія краевои выставы, зложена зъ пп. кн. Сапѣги, гр. Ст. Баденіого, Авг. Горайского и Мархвицкого. Кн. Сапѣга въ дозшбй промовѣ дякувавъ цѣсареви за протекторатъ, котрому выстава головно завдячує свбй успѣхъ. Цѣсарь въ дуже теплыхъ словахъ высказавъ радбсть зъ успѣхбвъ выставы и розвитку краю, а передовсѣмъ зъ зачудуючого пбддвигненя мѣста Львова. Цѣсарь высказавъ свое найвысше вдоволенье для тыхъ всѣхъ котрѣ довершили выставу, а вбдтакъ найласкавѣйше бесѣдувавъ зъ членами депутаціи.

— **Будынки зъ выставы,** якѣ повыставляла дирекція, якъ на пр. павільонъ промысловый, рбльничій, акваріюмъ, мавзолей Матейка, галю машинъ, музичну и т п. — хоче закупити мѣсто Львбвъ. Вчера вбдбула ся нарада довѣрочна надъ тою справою и поручено секціямъ магістрату отаксувати вартбсть тыхъ будынкбвъ. Дирекція выставы готова продати всѣ тѣ будынки, вбдтакъ 230 стовпбвъ, на котрыхъ були хоругви 80) крѣселъ, а такожь и цѣлу адаптацію площѣ, за 120.000 зр., платныхъ черезъ 10 лѣтъ зъ 4% опроцентованьемъ.

— **Краковскій Głos Narodu** помѣстивъ сами днями допись зъ Львова, въ котрбй мѣжь иншимъ читаемо: „Въ львбвскихъ кругахъ купецкихъ що-разъ выразнѣйше выступае на яву пригнобленье. Богато фірмъ, що заангажували ся въ выставу, стоить передъ непевнымъ „затра“, кблька вже зголосило конкурсъ а иншѣ, якъ то каже ся, висять и воздусь. Прикро вразила тутъ всѣхъ обманча крида однои зъ выдатнѣйшихъ торговель корѣнныхъ при помочи и въ порозумѣню зъ однымъ урядникомъ магістрату. Обохъ увязнено, слѣдство заповѣдае ся на велику скалю, бо мае бути переслуханыхъ до 160 свѣдкбвъ...“

— **Не принявъ помилуваня** Іосифъ Ваврушекъ, засужденый прагскимъ судомъ карнымъ на кару смерти черезъ повѣшенье за убійство мужа и жѣнки, Боровицкихъ. Коли на внесенье трибуналу наспѣло помилуванье вбдъ цѣсаря и трибуналъ оповѣстивъ Ваврушкови, що вызначуесь ему кара дожизненнои вязницѣ, заявивъ Ваврушекъ, що не потребуе нѣякого помилованя та не хотѣвъ пбдписати протоколу.

Наука штука и література.

— **„Десять заповѣдей Божихъ** пояснивъ въ XIX проповѣдяхъ Петро Бѣлиньскій гр.-кат. парохъ въ Должанцѣ.“ Пбдъ симъ заголовкомъ появила ся вже заповѣджена давнѣйше книжка зъ друкарнѣ Станислава Коссовского въ Тернополи, накладомъ автора, присвячена Є. Е. митроп. Сильвестрови на памятку дня вступленя его на престолъ. Книжна оббймае 249 сторбнъ VIII-ки, а дбстати ѣи можна у автора [почта Тернопбль за 1 зр. 30 кр. вже зъ почтовою пересылкою. [Книгарска цѣна книжки 1 зр. 50 кр.] Се дѣло о. Петра Бѣлиньского було вже користно оцѣнене Вп. о. Евстахіемъ Цурковскимъ въ „Дѣлѣ“ а и „Душпастирь“ высказавъ ся о нѣмъ повно похвально.

— **„Чернеча республика на Аѳонѣ** Написавъ Василь Щуратъ“. Студія ся молодого нашого писателя выйшла накладомъ Костя Паньковского яко 8-а книжочка „Дрібної бібліотеки“, оббймае 62 сторбнъ XVI-ки и коштуе 10 кр. Дбстати ѣи можна въ книгарни Наукового товариства имени Шевченка [улиця Академічна ч. 8.].

Рада державна.

Вѣдень 30 падолиста. Въ суботу вбдбуде ся засѣданье палаты панбвъ, а на порядку дневнбмъ стоить дебата надъ скороченымъ способомъ нарады при новбй процедурѣ цивільнбй.

Петербургъ 30 падолиста. Наслѣдникъ престола вел. кн. Юрій такъ занедужавъ, що катастрофы можна надѣяти ся кождои хвилѣ.

Лондонъ 30 падолиста. Япанцѣ жадають 50 міл. фунтбвъ стерлінгбвъ вбдшкодованя и звороту коштбвъ военныхъ.

Парижъ 30 падолиста. Амбасадоръ нѣмецкій гр. Міністеръ жалувавъ ся правительству французскому, що газеты вмѣшали его въ аферу зъ шпѣгуньствомъ. Міністеръ Ганото высказавъ амбасадорови свбй жаль. — Австрійскій амбасадоръ гр. Гойошъ доручивъ президентови републики письмо, вбдкликуюче его зъ тои посады.

Надбслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пбдъ Коперникомъ“, Львбвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одвазу) поручае у великбмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокли, да лекогляды, барометры, верометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣральнѣ, пйоны, сібелѣ, манометры и т. п. Устроеня звонкбвъ електричныхъ. Всякѣ направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляют точно. 148

Новина на поли фотографіи!

Фотографічнѣ знимки въ природныхъ краскахъ по звычайныхъ цѣнахъ выготовлює

Фотографічне заведенье

при площи Марійскбй ч. 4 Европейскій Готель у Львовѣ. 397 6—12

Ксаверій и Людгарда Будковскій

удѣляють лекціи **танцѣвъ** въ приватныхъ домахъ и у власнбмъ мешканю **Ринокъ ч. 12.**

Записы приймають ся що день и тревають до мая. 390 3—5

ЮЛІЯНЪ ПАНЬКЕВИЧЬ

въ Надвбрнбй

поручає ся Всч. Духовеньству

яко

артистъ-малярь. 339 11—0

ПРИ НАДХОДЯЧИХЪ СВЯТАХЪ

МАҐАЗИНЪ

пбдъ фірмою

Кавчиньскій и Оберскій

Львбвъ, улиця Кароля Людвика ч. 7

зббльшено и заосмотрено

величезнымъ выборомъ найновѣйшихъ забавокъ товарискихъ игоръ и ґалянтерійныхъ товарбвъ

лично закупленыхъ въ Парижи, Нірберзѣ, Липску и у Вѣдни

по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ.

Илюстрованій цѣнники на жаданье. 400 4—5

Фабрика капелюхбвъ и циліндрбвъ

пбдъ фірмою

АНТБНЪ КАФКА

передъ тымъ А. Кожелюжекъ

у Львовѣ, Ринокъ ч. 29, вбдъ стороны Езуитбвъ ул. Театральна 12 (переходна каменица Андріоліого)

поручае на сезонъ зимовый великій выборъ фільцовои обуви и чоботбвъ ловецкихъ власного выробу — капелюхбвъ и циліндрбвъ власного выробу а такожь зъ фабрикъ Габіґа и Плеса у Вѣдни — капелюхбвъ непромакаючихъ „Loden“ та Chapeau-claque. Приймае ся до вбдсвѣжаня капелюхи и циліндры. На жаданье цѣнники даромъ. 413 1—2

Снмъ маю честь повѣдомити Вп Публику, що **маґазинъ и варстатъ футеръ**, истнуючій вôдъ 24 лѣтъ пôдъ фірмою **Фридрихъ Мрозиньскій**, я купивъ и по цѣлковитôмъ зао смотреню того-жь въ свѣжій, добôрный и тревалый товаръ отворивъ. Опираючи ся на мôй 20-лѣтный трудъ и фахове образованье въ краю и за границею надѣю ся, що всякимъ вымогамъ Вп. Гостей вôдповѣмъ и о численнй замовленя прошу. Пишучись зъ глубокимъ поважаньемъ, остаю пôдъ давною фірмою

ЮЛІАНЪ СОЛИКЪ

перше

ФРИДРИХЪ МРОЗИНЬСКІЙ

МАҐАЗИНЪ и ВАРСТАТЪ ФУТЕРЪ

улиця Собѣского ч 7 у Львовѣ. 415 3—10

РОБÔТНЮ ДАМСКИХЪ ОДЯГÔВЪ

отворила у Львовѣ, ринокъ 29, I. поверхъ

Емилія Соколовска

ученица Ворта.

Науку крою и шитя удѣляє практичною методою. Приймає сукнѣ до скроєня. Формы продають ся.

Ласкавй замовленя выготовлює по умѣреныхъ цѣнахъ.

386 **Поручає ся Вп. Публицѣ.** 7—8

Всюды глядає ся особъ, що мають широкй зносины, для передачѣ малого заступства. Оферты подавати пôдъ Х. У. до експедиціи Now-oи Reform-ы въ Краковѣ. 377 5-6

Кирничне заведенье

для будовы верчоныхъ и копаныхъ кирниць пôдôймає ся й дальше всякихъ робôтъ, входячихъ въ обсягъ кирництва, полагоджує ихъ при помо и фахового управителя фірмы, славнозвѣстнои вôдъ 35 лѣтъ и запоручує Вп Публицѣ, инжинерамъ и будôвничимъ совѣстне и взôрцеве переведенье робôтъ.

Леопольда Домінїка Спадкоємцѣ

388 5—26 **Львôвъ, улиця Костепальна ч. I.**

ПЕРЕПЛЕТНИЧЕ ЗАВЕДЕНЬЕ

Мих. Спожарского и Сына

у Львовѣ при улици Рускôй ч. 24.

Симъ маємо честь пригадати Всч. Духовеньству и Комітетанъ церковнымъ, що приймаємо до оправы передъ надходячими святами рôздвяными Євангелія, Служебники и всѣ книги церковнй по найнизшôй цѣнѣ. Позаякъ уже часъ короткій, просимо приспѣшити зъ доставою

Готовй книги на складѣ Євангелія. Служебники. Помянники, книги Тверезости, Часословы, Молитвословы, Изборники, Метрики и друки в ѣлякого рода и ин. книги церковнй все въ тревалôй оправѣ и по найнизшôй цѣнѣ, — Цѣнники на жаданье даромъ 396 4—12

Для Вп. пп. архітектôвъ, будôвничихъ и оо. приходникôвъ.

Маю честь повѣдомити Вп. пп., що по окôнченю моимъ сыномъ малярскои академіи у Вѣдни одержали мы до вôдновленя часткового костелъ Пр. Дѣвы Марія, а вôдтакъ до мальованя костелъ св. Антонія, по окôнченю жь тыхъ робôтъ одержали мы похвальне признанье. Рôзнй костельнй ескізы можна оглядати у насъ дома.

І. Крупскій и Сынъ

405 3—0 **улиця Коперника ч. 14.**

РОБОТНЯ

ЕМА МЯРКА

Львôвъ, улиця Сикстуска ч. 4

одна зъ першорядныхъ, приймає всякй роботы, входячй въ обсягъ дамского кравецтва, якъ:

Осѣннй сукнѣ, зимовй и вечерковй, жакеты, шубы, ретонды и пелерины та выбôръ готовыхъ дитянныхъ суконь.

Приймає ся также замовленя на выправы зъ провінціи, полагоджуючи все на варшавскій ладъ.

Удѣляє ся также лекціи крою 406 3—10

На жаданье продає ся паризкй формы.

Руска масть на гостець

есть найлѣпше, выпробоване средство на гостець и ревматизмъ, коленье, убезвладненье и т. д.— Цѣна 1 слоика 1 зр.

Есенція жолудкова

(III.) Цѣна 1 слоика 60 кр. 323 10 10

Головный складъ: **С. РУКЕРЪ** аптикарь у Львовѣ.

ГОТЕЛЬ МЕТРОПОЛЬ

у Львовѣ

площа Бернадиньска, рôгъ улицѣ Паньскои и Пекарскои

поручає зъ всякимъ можливымъ комфортомъ уладженй комнаты, освѣтленй електрично, зъ водопроводами, по низькихъ цѣнахъ вôдъ 80 кр. до 4 зр. за добу. За ретельну и скору услугу ручить ся — На долѣ въ партерѣ каварня, де суть газеты зъ цѣлого свѣта. Сальонъ для дамъ. Три білярды зъ выставы праскои — зъ поважаньемъ поручає

Анастасій Ріттерманъ

417 2—6 **властитель.**

МАҐАЗИНЪ и РОБÔТНЯ

Футеръ

ФЕЛИКСА и ЮЛІЯНА ЛЮБЕЛЬСКИХЪ

ул. Валова ч. 3 у Львовѣ

Поручають на зимовый сезонъ всякй можливй роды футеръ въ шкôркахъ, готовй футра и всякй инший артикулы, що входять въ обсягъ кушнѣрства пôсля найновѣйшихъ фасонôвъ, такожь приймають покрытя и переробки на новй фасоны, числячи по найнизшихъ цѣнахъ.

Цѣнники на жаданье франко.

(„Импреса“) 385 21-12

О половину знижень цѣны

на давнѣйшй томы „Библіотеки найзнаменитшихъ повѣстей“ т I—XX. включно, чи хто купує разомъ чи поєдинчо, якъ довго выстане невеликій запасъ. Зголошуватись треба просто до „Адміністраціи Наукового Товариства им. Шевченка у Львовѣ“.

Знижена цѣна всѣхъ 20 томôвъ 13 зр. 80 кр. (на пересылку почтову треба долучити 30 кр.)

Бритвы выпробованй пôдъ гарантією поручає

ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ

ножовникъ у Львовѣ ул. Боимôвъ ч. 3

Цѣнники даромъ.

БРИ-

твы швайцарскй и англійскй ремѣнцѣ и марморки пензлѣ и всякй приборы до голеня

поручає найдешевше 2537

торговля приборôвъ до подорожи, бѣля мужескоto, перфумеріи и т. п.

ПАВЛА ЛЯНҐНЕРА

передъ тымъ

БРАТÔВЪ ЛЯНҐНЕРÔВЪ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.

М. Р. ШНАЙДЕРЪ

заприсяженый знавець судовый въ Станиславовѣ

296 поручає свое 16 52

робôтню бронзôвничу и торговлю знарядôвъ церковныхъ

основану 1882 року.

Кравецка робôтня

при улици Третого мая ч 2 въ СТАНИСЛАВОВѢ

приймає

всякй замовленя входячй въ обсягъ кравецкій якъ для Вп. Публики цивільнои такъ и для Всч. Духовеньства.

Приймає такожь

роботы войсковй.

Роботу, що не подобає ся, вымѣнюю.

298 15—52 Зъ поважаньемъ

Петро Геркоперецъ.

Зелѣзнй печѣ до паленя вуглемъ або деревомъ по 4, 5, 8 10, 1[illegible] до 40 зр **Приставки передъ пѣчь** въ великôмъ выборѣ

45[illegible]5 *поручає*

ПЕТРО ХШОНСТОВСКИЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площ Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.

Цѣнники илюстрованй рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости

До моихъ Вп. П.Т. Гостей!

При нинѣшнôй нечестнôй конкуренціи дуже тяжко для необзнаного дѣйстно добрй товары дешево купити. Длятого звертаю увагу П. Т. Публики на мôй склепъ, звѣстный вôдъ многихъ лѣтъ зъ найсовѣстнѣйшои услуги и найдешевшихъ цѣнъ та поручаю мôй богато заосмотреный складъ одягôвъ мужескихъ, хлопячихъ, дитинныхъ уніформôвъ и одягôвъ для Всч Духовеньства. 4[illegible] 95

Замовленя пôсля мѣры выгото вляють ся въ найкоротшôмъ часѣ якъ найлѣпше.

Зъ поважаньемъ

Давидъ Шварцвальдъ

у Львовѣ, площа Капітульна 3.

Старй **ВДÔВЪ И СИРÔТЪ** 40% чистого зыску для **по священикахъ всѣхъ трехъ Епархій.**

приймають ся

Одинъ удѣлъ 5 зр. и 50 кр. вписове.

Поручає ся

ТОВАРИСТВО

для выробу и торговлѣ

РИЗЪ ЦЕРКОВНЫХЪ

въ САМБОРѢ.

Сплата ратами допускає ся.

ФЕЛОНЫ

Выробомъ ризъ занимають ся **ВДОВЫ И СИРОТЫ** выключно **по священикахъ** 253 14—52

до направы

НА СЕЗОНЪ ОСѢННЫЙ

Просить ся ласкаво всѣхъ Вп. Гостей выставовыхъ пересвѣдчити ся о дивнôй дешевости осѣнныхъ и зимовыхъ товарôвъ, вже спровадженыхъ въ великôй скôлькости.

Слѣдуючй товары продають ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ доки истнує запасъ:

1000 модныхъ муфôвъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·50, 2·— до 5 — зр.
1000 кожуховыхъ шапокъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·80, 2·20 до 4·— зр.
1000 фланельовыхъ и суконныхъ блюзъ осѣнныхъ и зимовыхъ 2·50, 3·— до 6 зр.
500 гальокъ волôчковыхъ по 2·50 до 4·— зр.
1000 хустокъ Гімаляя, найбôльшій родъ 1·75, 2·25 до 4·— зр.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ суконокъ на осѣнь и зиму 1·80, 2·50 зр.
1000 модныхъ плащикôвъ на осѣнь и зиму вôдъ 4 зр. и высше.
3000 одягôвъ для хлопчикôвъ у всѣхъ величинахъ по 1·80, 2·—, 3·— зр. и высше.
Особливй новости въ стяжкахъ, воаляхъ, капелюхахъ дамскихъ и дитинныхъ, рукавичокъ ґлясé, дунъскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, панчохахъ, парасоляхъ до дощу, блюзахъ шовковыхъ и вовняныхъ, шляфрокахъ, костюмахъ и негліжахъ надôйшли власне въ великôй скôлькости и доповняють ся щоденно.

Особливша гуртовна продажь принагôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (выробы килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 гарнітурôвъ „Louvre“ на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 гарнітурôвъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 75, 1·20, 1·50, 2· и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·35, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый выробъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 праздивыхъ колдеръ подорожныхъ (6/4ера) 3 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 концôвъ фланельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диванкôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2·25 стрижений по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десеномъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 праздивыхъ, довгихъ хинъскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Ангора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ імітацією шкôры тигра 7·80 и высше.
Диваны сальоний у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портіеры и занавѣсы коронковй аж до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всякй въ провінціи надсылкй поручена полагоджує ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

4895 193—? **у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.**

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 мая 1894 пôсля годинника середно-европейского.

Приходять до Львова зъ	поспѣшний	особовй			
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	232	525	600	610	900
Варшавы	—	525	900	—	900
Хабôвки (Закопаного) на Перемышль, Ряшевъ, або Тарнôвъ	232	—	—	—	—
Хабôвки (Закопаного) на Ряшевъ або Тарнôвъ	—	525	—	—	—
Хабôвки (Закоп.) на Стрый	—	—	834	—	—
Мушины, Криницѣ, Жегестова на Тарнôвъ	—	—		—	900
Мушины Криницѣ Жегестова на Ряшевъ або Тарнôвъ	—	525	—	—	—
Мушины Криницѣ Жегестова на Тарнôвъ (в. 1/6 до 30/9)	—	—	900	—	—
Мезе-Ляборцъ Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	900	—	—
Надберезя и Тарнобжега	—	—	600	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець гол.)	212	929	910	545	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець Пôдзамче)	158	913	845	519	—
Сучавы	940	—	737	1227	635
Кимполюнга	940	—	737	—	—
Радôвцѣвъ	940	—	737	—	635
Бергомета и Чудина	940	—	—	—	—
Новоселицѣ	940	—	737	—	—
Слободы рунгур. Копальнѣ	943	—	—	—	635
Гусятина на Галичъ	940	—	737	—	—
Чорткова на Галичъ	—	—	—	1227	—
Борислава	—	—	202	1210	—
Белзця	—	—	—	445	—
Сокаля	—	—	748	445	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова на Стрый)	—	—	834	1210	—
Стрыя и Сколього	—	—	847	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова на Стрый	—		202		
Гребенова (вôдъ 10/7 включно до 30/8)	—	—	202	—	—
Бруховичъ (вôдъ 12 мая почавши ажь до вôдкликаня)	—	—	810	—	—

Вôдходять зô Львова до	поспѣшний	особовй			
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	224	1010	450	1035	655
Варшавы	—	1010	450	—	655
Хабôвки (Закопан.) на Тарнôвъ або Ряшевъ	—	1010	—	—	—
Хабôвки (Закопан.) на Ряшевъ або Перемышль	—	—	1035	—	—
Хабôвки (Закоп.) на Стрый	—	—	950	710	—
Мушины Криницѣ, Жегестова на Тарнôвъ або Ряшевъ	—	1019	—	—	—
Мушины Криницѣ, Жегестова на Тарнôвъ (вôдъ 1/6 включно до 30/9)	—	—	—	655	—
Мушины, Криницѣ Жегестова на Тарнôвъ	—	—	450	—	—
Мушины, Криницѣ на Стрый	—	—	—	710	—
Мезе-Ляборцъ, Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	—	655	—
Надберезя и Тарнобжега	—	1010	452	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ двôрця гол)	508	244	940	1020	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ двôрця Пôдзамче)	622	256	1104	1047	—
Сучавы	615	—	1015	255	1020
Чорткова на Галичъ	—	—	—	255	—
Гусятина на Галичъ	615	—	—	—	1030
Слободы рунгур. Копальнѣ	—	—	1015	—	1030
Новоселицѣ	615	—	—	—	1030
Бергомета н. С. и Чудина	615	—	—	—	—
Радôвцѣвъ	615	—	1015	—	1030
Кимполюнга	615	—	—	255	—
Сокаля	—	—	920	645	—
Белзця	—	—	920	—	—
Борислава на Стрый	—	—	540	950	—
Лавочного (Мункача, Серенча, Мішкольца, Пешту) и Хирова на Стрый	—	—	540	—	710
Станиславова, Долины, Болехова на Стрый	—	—	—	950	710
Сколього и Хирова на Стрый	—	—	—	950	—
Стрыя и Сколього	—	—	—	305	—
Гребенова (тôлько вôдъ 10/7 включ до 30/8)	—	—	—	950	—
Бруховичъ (почавши вôдъ 12 мая ажь до вôдкликаня)	—	—	330	—	—
Зимнои-воды (почавши вôдъ 12 мая ажь до вôдклик.)	—	—	342	—	—

Розклады ѣзды въ видъ кишеневôмъ можна дôстати въ бюрахъ информаційныхъ, касахъ стаційныхъ и у кондукторôвъ

*) Годины печатанй грубыми черенками означують пору ночну вôдъ год 6-ои вечеромъ до год. 5-ои 59 мін. рано. Въ бюрѣ информаційномъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Вѣдни (улиця Іоанна 29) якъ такожь въ бюрѣ информаційномъ ц. к австр зелѣзниць державныхъ у Львовѣ (улиця Третого мая ч. 3, готель Имперіяль), удѣляє ся устныхъ або письменныхъ обясненъ въ справахъ дотычно служby на ц. к австр. зелѣзницъ державныхъ. О скôлько пôдручники дозволяють, засягнути тамъ-же можна информацій вôдносячихъ ся до решты австро-угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць. Въ бюрахъ информаційныхъ продає ся выдаванй черезъ ц. к. австр. зелѣзницѣ державнй білєты до ѣзды и зшитки зуставлюваныхъ посвѣдчень до ѣзды якъ такожь тарифы. 4980

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и одвѣчальный редакторъ: Иванъ Белей. Папѣръ зъ фабр. Черлянькои. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднаренкого

Ч. 260. Львôвъ, Субота 19 падолиста (1 грудня) 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитших повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людовика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платить у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком:
въ Австрії: за границею:
на цѣлый рôкъ . . 18 зр. на цѣлый рôкъ . . . 24 зр
на пôвъ року . . . 9 зр. на пôвъ року . . . 12 зр
на чвертъ року 4 зр. 50 кр. на чвертъ року . . . 6 зр
на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.
у Львовѣ:
на цѣлый рôкъ . . . 16 зр. на пôвъ року . . . . 8 зр
на чвертъ року . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.
Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи завертають ся лише на попереднє застереженье. — Реклямації неопечатані вôльні вôдъ порта.
Поодинокє число коштує 8 кр. в. а.
Отголошенія принимають ся по цінѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовôй а въ рубрицѣ „Надсилане“ по 20 кр. в. а.
Вѣдики числять ся по 19 кр. пôдъ единка.

Справы парляментарнѣ.

Въ три дни по першôмъ засѣданю, коли то правительство зволило завернути справу реформы выборчои до комісіи, зôйшла ся к о м і с і я для р е ф о р м ы в ы б о р ч о н на друге засѣданье.

Нарады отворивъ міністеръ справъ внутрѣшныхъ Б а к е г е м ъ, высказуючи вдоволенье, що не лишь представителѣ сторонництвъ коаліційныхъ але такожь и члены иншихъ партій выявляють свою гадку о важнôй квестіи реформы выборчои. Дискусія може на тôмъ зыскать. Вôдтакъ оправдувавъ міністеръ, для чого конференціи мужѣвъ довѣря зъ правительствомъ не довели до результату: не було безпосередного контакту зъ дотычными сторонництвами. Правительство обрало дорогу нарадъ въ комісіи и сей крокъ одобрили всѣ сторонництва. Заявленье правительства, що въ реформѣ маѥ надатись робôтникамъ промысловымъ право голосованя, признано вôдповѣднымъ и одобрено. Се результатъ позитивный, але треба такожь розважити, чи не годилось бы побôчь робôтникôвъ промысловых увзглядниты такожь представителѣвъ економічнои працѣ и образованя. Вкôнци просивъ міністеръ комісію, щобы вела нарады поспѣшно и выступила зъ конкретными внесенями.

Пос. Б е р н р а й т е р ъ радивъ усунути те все, що рôзнить сторонництва, а на першôмъ мѣсци поставити точки, на котрѣ всѣ годять ся. Длятого не треба порушати, якъ се зробивъ кн. Шванценберґъ, квестіи правно-державнои що до переведеня реформы выборчои, зъ автономічного становиска. Цофаѥ свôй проектъ реформы при помочи палатъ робôтничихъ, бо годѣ теперь обмежати реформу лишь на самыхъ робôтникôвъ промысловыхъ. Поручивъ выбрати субкомітетъ.

Пос. Ѳ н д ж е й о в и ч ь заявивъ, що Поляки стоять на становищи автономічнымъ и уважають, що обôсланье рады державнои повинно вôдбуватн ся черезъ соймы а не черезъ выборы безпосередні И ѥсли бы теперь въ наслѣдокъ реформы выборчои мали бути змѣненѣ основнѣ засады конституціи, тодѣ бы мусѣли Поляки обставати при своѣмъ автономічнôмъ становиску. Зъ тои причины противнѣ загальному, безпосередному голосованю, бо то не годить ся зъ поглядами Полякôвъ. Але ѥсли треба зробити щось для реформы выборчои въ межахъ, ненарушуючихъ основы, то можна розширити право выборче на ширшѣ верствы населеня. Знаѥмо, що теперѣшна констутуція зъ огляду на число послôвъ и величину округôвъ выборчихъ ѥсть несправедлива, але треба числити ся зъ політичнымъ положеньемъ и оминати великихъ реформъ, щобы коаліціи не розбити. Мы признали коаліцію за удержуючій державу (staatserhaltend) чинникъ и за одинокє можливе угрупованье сторонництвъ, — длятого придержуймо ся того и оминаймо все, що могло бы ослабити або и розбити коаліцію. Отсе причина, за-для котрои не выступаѥмо принципіяльно зъ нашими поглядами. Другою причиною въ тôмъ взглядѣ ѥсть бажанье, довершити реформу выборчу, надаючи право голосованя якъ робôтникамъ промысловымъ такъ и иншимъ елѣментамъ, котрѣ уважаѥмо зрѣлыми до того. При трактованю справы не треба забувати на ситуацію політичну, вытворену передъ рокомъ, а докладати всѣхъ силъ до скрѣпленя коаліціи.

Пос. М е н ґ е р ъ говоривъ, що загальне право голосованя не вôдповѣдае цѣли а навѣть небезпечне, бо интеліґенція, капіталисты и промысловцѣ остали бы безъ вплыву. Згодивъ ся на пяту курію. — Пос. Л у п у л ъ промавлявъ за побôльшеньемъ числа послôвъ зъ округôвъ сѣльскихъ.

Пос. Ф а н д е р л и к ъ пріпципіяльно стоить на автономістичнôмъ становиску и годилось бы вôдъ того зачинати реформу выборчу, але тои дороги не можна теперь припоручати, бо ординація выборча до соймôвъ выказуѥ ще бôльше несправедливостей и насильства, якъ ординація выборча до рады державнои. Способъ, якій выбрало правительство до полагодженя реформы — именно конференціи зъ мужами довѣря коаліціи — невôдповѣдный, бо представителѣ народу ческого такимъ чиномъ поминенѣ. Проектъ утвореня пятои куріи суперечить засадѣ заступництва интересôвъ, бо та курія маѥ мѣстити въ собѣ елѣменты, котрѣ не мають спôльныхъ интересôвъ. Але помимо того бесѣдникъ буде голосувати за кождою реформою выборчою, бо реформа ослабить нѣмецкихъ лібералôвъ.

Пос. Д і п а в л і противный пятôй куріи, бо въ нѣй бы були помѣшанѣ такѣ, що нѣчого не мають, зъ такими, що посѣдають. Дрôбнѣ властителѣ суть основою идей консервативныхъ и длятого не можна ихъ мѣстити зъ соціялъ-демократами. Заявивъ ся за палатами робôтничими, при рôвночасномъ роздѣлѣ палатъ промысловыхъ вôдъ торговельныхъ и при побôльшеню мандатôвъ зъ громадъ сѣльскихъ. — До тыхъ поглядôвъ прилучивъ ся також ґр. С и л ь в а - Т а р у к а.

На тôмъ перервано засѣданье, а слѣдуюче вызначено на второкъ.

— —

Рôвночасно зачала ся въ к л ю б ѣ Г о г е н в а р т а дискусія надъ реформою выборчою. Нарады задержанѣ въ великôй тайнѣ, а кореспондентъ Dziennik-a Pol. доносить, що були дуже бурливѣ, — бо мѣжь клерикалами и февдалами наступило роздвоенье, а Словѣнцѣ зô своеи стороны заявили, що не згодять ся на нѣяку реформу выборчу, ѥсли рôвночасно не буде переведена ревізія дотеперѣшныхъ округôвъ выборчихъ.

Переглядъ часописей.

— —

[*Часопись Słowo prawdy о справѣ рускôй въ Галичинѣ.*]

Двотыждневникъ *Słowo prawdy*, выходячій пôдъ редакціею Леонарда Кшачковского въ Краковѣ, помѣстивъ въ н-рѣ 15 зъ 22 с. м. ширшу статью п. заг. „Kilka uwag o sprawie ruskiej w Galicyi“, котрои не можна поминути мовчки. Цѣлію тои статьѣ ѥсть — якъ каже редакція — подати найважнѣйшѣ точки для рѣшеня справы рускои. „А справа руска въ Галичинѣ — читаѥмо въ статьѣ — маѥ не лишь для Полякôвъ велике значѣнье, она важна не лише для Русинôвъ пôдъ скипетромъ австрійскимъ, она маѥ велике значѣнье такожь для цѣлои австро-угорскои монархіи взагалѣ, особливо жь дотыкаѥ Долитавщину. Для Долитавщины квестія руска ѥсть дуже важною квестіею „всхôдною“, що найменче такои ваги, якъ важною и повною значѣня ѥсть н. пр. квестія угоды чеcко-нѣмецкои. Крôмъ того розвиваючій ся що-разъ бôльше выпадки політичнѣ вымагають належного а заразомъ рѣшучого обговореня тыхъ вôдносинъ.“

Редакція „маючи — якъ каже дальше — тото глубоке пересвѣдченье, що нинѣшный кабінетъ коаліційный маѥ на цѣли дѣйстно удержати тривкій modus vivendi мѣжь всѣми народностями по сѣмъ боцѣ Литавы на основѣ справедливыхъ ихъ домаганъ, однакъ безъ насильныхъ переворотôвъ політичныхъ, — нѣякъ не може [редакція] припустити, щобы тото правительство хочь-бы рôвнодушно могло приглядати ся незгодѣ и спорамъ Полякôвъ зъ Русинами въ Галичинѣ, а тымъ менше пôдъярувати пôсля засады divide et impera. Щобы-жь усунути якесь лихо, треба перше докладно розслѣдити его причины. Отже мы мусимо завдати собѣ кôлька питань: що ѥ, а побѣжно що було головною причиною вѣчныхъ спорôвъ мѣжь Поляками а Русинами въ Галичинѣ? чи тота причина (а властиво причины) була справедлива? чи она ще й нинѣ истнуѥ и чи дасть ся чимъ-небудь оправдати?“

Вôдповѣдаючи на першу часть запытань, дотыкаючихъ минувшины, редакція звертаѥсь насампередъ до вôдносинъ польско-рускихъ зъ часу вôдъ 1837 до 1848 р. „До нинѣ ще — каже — пануѥ у насъ Полякôвъ, особливо у всхôднôй части краю, фальшивый поглядъ: ґр. Стадіонъ сотворивъ Русинôвъ, а тогдѣшный урядъ австрійскій [1847—49] вызыскавъ тоту творчôсть Стадіона для своихъ централізуючихъ и ґерманізаційныхъ цѣлей“. Правда, поглядъ той на справу руску запустивъ глубше корѣнье лишь головно посередъ верствы напôвъ освѣченои, але вôнъ истнуѥ до нинѣ и дѣлять его тысячѣ, бо просвѣта у насъ такъ дуже не поступила на передъ.“ Отже редакція на основѣ исторіи початкôвъ руху літературного въ Галичинѣ [„Русалки Днѣстровои“ друкованои въ Будапештѣ] констатуѥ, що „анѣ ґр. Стадіонъ не сотворивъ Русинôвъ, анѣ правительство австрійске не пôдпирало рускости въ противенствѣ до польскости. Авторôвъ „Русалки Днѣстровои“ не пôдпирали зъ горы, а навпаки, переслѣдували. Початокъ літературного руху Русинôвъ, припадаючи на часы ще передъ Стадіономъ, бувъ лише частинною появою всеславяньского вôдродженя при вôддѣловуваню Украины на Русь галицку. Россія правда, почала вызыскувати той рухъ для своихъ цѣлей [славянофілы Гільфердінґъ, Погодінъ и др.]. Пропаговану тоту идею однои и недѣлимои Россіи лише толерувало тогдѣшне правительство австрійске, але не пôдпирало ѥи; оно, правда, пôдпирало [въ карієрѣ] поодинокѣ особы, але не цѣлый нарôдъ рускій. И тогдѣ ажь почалась мѣжь Русинами и стала розвиватись партія т. зв. святоюрцѣвъ або твердыхъ, а до зросту ѥи причинялись: мала свѣдомôсть власнои исторіи, вплывъ урядовои а ще бôльше неурядовои Россіи и пасивна толеранція австрійского уряду. Однакожь — каже дальше редакція — мусимо тутъ додати, що ґравітація тои партіи до церкви православнои далась бы, бодай въ части, пояснити. Прецѣнь львôвска архидіецезія приступила до уніи одна зъ найпôзнѣйшихъ. Певно не всѣ Русины [въ початкахъ XVIII ст] були задоволенѣ зъ уніи Славный въ XVI. ст. лицарь, Русинъ Константинъ Острогскій, невдоволеный, що унія робить ся безъ него, выступавъ противъ неи кажучи: „Розумѣю зъединенье церквей, але лишь вôдъ Камчатки по Адріятикъ“. Бо думавъ, що инакше унія все буде хитати ся. Длятого кожда згадка давныхъ часôвъ знаходила живый вôдгомонъ въ львôвскôй Ставропігіи и въ подôбныхъ ѣй институтахъ. Святоюрска партія бôль-

Нôчлѣгъ въ поли.

Образецъ Карла Райса.

Мы сидѣли проти буды — я й мôй товаришь, — пôдъ лѣсомъ, котрого край порôсъ густымъ кожухомъ орошеног травы. Хижинка була бѣдна, проста, але старанно пошита еоломою, щобъ въ серединѣ було тепло, лежали тамъ двѣ спорѣ вязки нагромадженои соломы.

Мôй товаришь бувъ молодый; лѣтъ мôгъ мати може двацять, але бувъ вже сильно розвиненый, трохи присадкуватый; мôй кулакъ роздавити ему одно що й зôгнилу грушку, — проти него я бувъ цуцикъ, — бо-жь и пôйшло менѣ доперва на десятый.

Мы выбрались оба сторожити; мене, правда, знали всѣ зъ того, що я ледви ягоды въ огородци добачую, — та я пôйшовъ тôлько для того, шобъ Юзькови не бути самому. Грубе, сукате натыча, що мы ѥго зъ полудня нанесли зъ лѣса, лежало коло насъ на травѣ. Мы мало що й говорили; Юзько пробувавъ, правда, разъ другій вгодити своему говôркому языкови, але, дôстаючи лишь десь-колись вôдповѣдь, и нôнъ вкôнци занѣмѣвъ.

Менѣ було лячно — чувство схоже зъ трѣвогою прошибало мои члены, — тымъ то й не до розмовы було менѣ, для того й переводивъ я духъ тихцемъ, боязко прислухуючись кождому слабому шелестови, котрый походивъ вôдъ малои, сѣрои мышѣ або понурого лилика, що схопивъ ся зъ бараболиня.

Година могла бути десята — нôчь була ясна, — небо якъ дзвôнъ. Блакитъ неба бувъ засѣяный бôльшими й меншими зорями, наче злотожовтыми цвѣтами наперстника. Молочна дорога лягла вповздовжь неба довгою, прозорою смугою блѣдаво жовтого дыму, та, доперва близше придивившись, можь було добачити въ нѣй тысячѣ тысячѣвъ зôръ.

Мѣсяць не свѣтивъ, але пануюча довкола сутѣнь була сутѣнею тыхъ лѣтныхъ ночей. пôдчасъ котрыхъ, ледви що погасне зовсѣмъ жаръ заходу, румянить ся вже всхôдъ блѣдорожевымъ блыскомъ — — —

Изъ-за горба, зъ мѣстечка лунали протяжнѣ тоны хрыпливого мужеского голосу и дивне, незрозумѣле: „Ata čija, ata čija“, — се дурный Матвѣй. Вôнъ вытрублюѥ годины и додаѥ що-небудь якъ „пôвнôчь“. Матвѣй голосить пôвнôчь, коли ему сподобаѥсь, хочь бы и о десятôй годинѣ, — вôдтакъ кладе ся надъ ставомъ якъ довгій на травѣ и спить сномъ блаженного. Люде, котрѣ бачили ѥго въ такôмъ снѣ, оповѣдали, що вôнъ смѣѥ ся крôзь сонъ, якъ мало коли, — якъ розумный чоловѣкъ. Богъ святый ѥго знаѥ, що ему тодѣ снить ся: може матуся, що ѥго нерозумного такъ безконечно любила, а може сестра, коли то вона ще признавалась до него, не вырѣкалась передъ людьми — — —

Въ ровѣ блимали святойваньскѣ комашки, — свѣтились навѣть въ бороздахъ. Надъ багномъ блискало вôдъ часу до часу сине полумя блудного вогника. Въ поблизкôмъ садѣ выспѣвувавъ якійсь малый, крылатый спѣвака свою послѣдну пѣсню, а ѥго пѣсни просвистувавъ, зъ просоня може косъ, притакувавъ дикій голубъ; мовь стонъ зъ пôдъ землѣ добувавъ ся, такій сумный — — —

Десь въ горахъ, въ лѣсѣ залунавъ выстрѣлъ, — може велике, темне око серны скленло ся въ тôй хвили и зъ хисткого бедра потекла червона кровь.

Пташка замовкла на хвильку, лишь дикій голубъ кричавъ голоснѣйше. Ручай жибонѣвъ, а тамъ въ низу торохкотѣвъ млынъ, свѣтили ся ѥго невеличкѣ вôконця.

Лѣсъ бувъ чорный, якъ грѣхъ. Тутъ мы и схопились на рôвнѣ ноги; въ поли щось свиснуло и въ слѣдъ за тымъ завывъ хтось страшно. Тамъ халупникъ Пôдзимокъ пильнуѥ такожь бараболь и боязко ему бѣдному; тому то й выѥ вôнъ, щобъ другѣ сторожѣ озвались ему и звеселили въ той способъ ѥго самотнôсть. Вôнъ и вôйскового марша трубить въ кулакъ, хочь, якъ живъ, не бачивъ вôйска. Ледви вôнъ затрубѣвъ, зъ всѣхъ сторôнъ завыло и засвистало, — сторожѣ вôдкликнулись, знали вже свôй знакъ. И мôй товаришь озвавъ ся, — я-бъ не поважився ся бувъ.

Зъ вежѣ нашои церковцѣ ажь сюды було чути, якъ била одинацята. Певно буде дощь, коли такъ выразно чути дзвоны. Мы втиснули ся въ буду и зарылись въ солому. Стебла на крыши тремтѣли и шелестѣли безъ упину, въ отворѣ буды мрѣли, мовь чорнѣ точки, нôчнѣ комахи. Тишина царювала скрôзь, а таки здавало ся менѣ, якъ коли-бъ въ повѣтрю щось шептало, — то спадала роса.

Зъ млына понѣсъ ся крикъ.

„Вацку, того я не сподѣвавъ ся!“

„Сподѣвавъ ся, чи не сподѣвавъ ся, — теперь вонъ!“

„Але Вацку, тôлько батько нѣ.“

„Мовчи! Най менѣ оба забирають ся, — вони лишь кровь мою ссуть.“

„Кровь твою ссуть! — Такъ, такъ, такъ, — таке, — Вацку —“

Мы чули ще лоскôтъ дверей и болѣстнѣ стоны старечои груди.

Мельникъ прогнавъ свого тестя, колишнього „татка“ зъ сѣрого млына.

Ну, що старый! Ты завсѣгды хваливъ свого зятя, хочь и нерадо вôддавъ ему свою рабеньку Юзю, скривдивши при тôмъ свого сына, слабодушного Антона, — теперь одна вамъ дорога.

Такъ думавъ я, линучи думкою до старого млына, де мы разъ въ ночи зъ батькомъ мололи. Старый мельникъ пакавъ тодѣ, крутячи корбою, свою коротеньку люльку. То було заразъ по весѣлю молодятъ. Тодѣ вôнъ говоривъ до себе: „Ади — бодай на старѣ лѣта выгравъ!“

Де вôнъ нинѣ зъ Антономъ выспить ся?

Якъ нѣ глубоко зарывъ ся я въ вухами въ солому, про сонъ нѣщо було й думати; мене проймала дрожь, а Пôдзимокъ що хвиля трубѣвъ свого вôйскового марша.

Згодомъ склеились таки мои вѣѣ; я не спавъ, та дрѣмавъ вже. Такъ воно бувае зъ чоловѣкомъ неразъ: тѣло не спить ще, а голову обсядуть вже сны. Потôмъ вхопить чоловѣка наразъ и все пропало, — спанье и сонъ.

Въ лѣсѣ озвавъ ся знову голосъ птички, — бѣдне якесь сотворѣнье мало що спить и

шала и крѣпла такожь длятого, бо, маючи се редъ себе богато вилывовыхъ лиць, могла лучше орґанізуватись.“

Потомъ авторъ переходить до народовцѣвъ, тыхъ „молодыхъ людей, що почали будити народного духа въ людѣ рускомъ. Они — каже — не стратили надармо свого часу й труду. Дѣяльность ихъ ширшала що-разъ бо́льше. Поволи, але тымъ певнѣйше и тривкѣйше, старались они привернути до житя у бѣднѣйшихъ своихъ братовъ традиціи красшои минувшины. За примѣромъ Т. Шевченка и другихъ Украинцѣвъ выступили писателѣ на Руси Червоной и на Буковинѣ. Не дали ся вобстрашити тымъ, що пишуть „хлопскою“ мовою. Та й богато они мусѣли зносити якъ вобъ своихъ земляковъ, такъ и вобъ братовъ племѣнныхъ та сусѣдовъ. Бо й якъ же поставила ся суспольность польска у всходной Галичинѣ супротивъ того [sit venia verbo] молодо-руского руху? — Она — по части за-для вродженои вобразы до рускои и взагалѣ до церковно-славяньскои азбуки — перейшла надъ тымъ рухомъ до дневного порядку иншихъ интересовъ и справъ краевыхъ, а по части [люде на-шовъ освѣченѣ т. е. бо́льшость тогдѣшнои интелігенціи въ краю] помѣшала тото вобродженье а радше пробудженье Русиновъ зъ велико-россійскою аґітаціею и літературою. „Нашь урядъ поднирае рускость противъ польскости, котра ему здаесь неспокойною“ говорено часто. Впрочомъ, якъ се понайбо́льше дѣе ся ще й нынѣ, позволено зъ польскои стороны кождому Русинови лишитись Русиномъ, позволено ему ходити до грекокат. церкви, только не мавъ вонъ писати анѣ говорити по руски, чи то „мягко“ чи „твердо“, исповѣдувати разъ на завсѣгды засаду, що Малорусь [отже й Галичина], Польща и Литва становлять нероздѣльну цѣлость [мимо многихъ, ще за часовъ рѣчи-посполитои сповненыхъ блудовъ політичныхъ, мимо моря крови, яку пролито зъ обохъ сторонъ ще за часовъ Хмѣльницкого а познѣйше за часовъ гайдамаччины Гонты й Зелѣзняка]. „Русины — говорено звычайно — вже зовсѣмъ не мають шляхты, то только chłopi i popi“. Часто не слухано мужѣвъ праведныхъ и навѣть дуже освѣченыхъ, котрѣ якъ-разъ припоручали приязно жити зъ тыми pop-ами, а давано заразъ вобповѣдь: „Польскій селянинъ говорить прецѣнь по польски, мовою цивілізованого народу, а Русины dzika horda, а навѣть sromota, якъ спѣвае славный нашь поетъ Вінкентій Поль въ Pieśni o ziemi naszej. Отже чи въ такій способъ мала ся затерти або бодай пригланти сумна згадка зъ часовъ бувшои речи-посполитои?“

(*Конецъ буде.*)

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

На 23 звычайномъ засѣданю головного выдѣлу „Просвѣты“ дня 21 н. ст. падолиста с. р. подъ проводомъ о. А. Торонь-ского полагоджено отсѣ справы:

1. Порѣшено высылати на загальнѣ зборы філій товариства вобпоручника головного выдѣлу, котрого обовязкомъ буде прибути на одинъ день передъ зборами на мѣсце, провѣрити дѣяльность філіи и порозумѣтись зъ членами въ справѣ выбраня до нового выдѣлу якъ найдѣяльнѣйшихъ людій. 2) Порѣшено выдати книжочку зъ біоґрафіею покойного головы товариства д-ра Омел. Огоновского, помѣстити въ нѣй описъ похорону, бесѣды намогильнѣ, еле[illegible]ію п. С. Яричевского „Грудка на могилу д-ра Ом. Огоновского“ та прислани до канцелярія товариства гарнѣ вѣршѣ головы читальнѣ господаря въ Козарѣ: „Сумный стихъ на вѣчну память о. Ом. Огоновского.“ 3. Принято до вѣдомости, що п. Андрейчинъ, літоґрафъ у Львовѣ, выготовивъ уже цѣлкомъ одну четвертину народописнои карты Руси-Украины. 4. Принято до вѣдомости, що въ Краковѣ, Дрогобичи [на передмѣстю] и въ Голини [коло Калуша] заснувались читальнѣ Просвѣты, а въ Стрѣлисках новыхъ крамница. 5. Принято зъ подякою до вѣдомости, що п. Маковей подарувавъ цѣнну зборку старинностій [20 штукъ] до музею „Просвѣты“. 6. Принято до вѣдомости, що читальня въ Микулинцахъ урядила заупокойне богослуженье за бл. п. д-ра Ом. Огоновского и прислала вобъ себе та вобъ членовъ 6 зр. на фондъ стіпендійный имени покойника. 7. Выбрано комісію для закупна дому „Просвѣты“ у Львовѣ, до котрои увойшли пп. Нагорный, д-ръ Левицкій и проф. Шухевичь. 8. Принято 20 новыхъ членовъ.

Въ науковомъ товариствѣ имени Шевченка у Львовѣ воббуло ся въ пятницю 30 н. ст. с. м. о годинѣ 7-ой вечеромъ заповѣджене засѣданье секціи исторично-фільософічнои подъ проводомъ головы секціи проф. Михайла Грушевского. По отворенію засѣданя вобчитавъ секретарь секціи проф. Вол. Коцовскій протоколъ зъ попереднього засѣданя а по принятю протоколу адвокатъ д-ръ Кость Левицкій вобчитавъ критичне справозданье про працю правничу д-ра Михайла Зобкова п. заг. „Die Theilpacht nach römischem und österreichischem Recht“ [Berlin, Verlag von R. L. Prager 1895, XI+156].

Справоздавець зазначивъ, що сею працею нашь краянъ д-ръ Зобковъ по разъ першій дае познати ся широкому свѣтови науковому та що Русиновъ-правниковъ повинна заинтересувати тота праця. Приступаючи до рѣчи, выяснивъ справоздавець тему розвѣдки: Theilpacht = частинне полѣтье т. е. договоръ, котрымъ власникъ вобдае свой грунтъ до управы другій особѣ [частинному полѣтникови] а за се вымавляе собѣ щорочно якусь часть зобратись маючихъ зъ того грунту пожитковъ [половину, третину, четвертину або иншу], позаякъ въ той способъ понимае сей договоръ право римске а за нимъ право австрійске. Дальше выказавъ справоздавець, що предметомъ розвѣдки д-ра Зобкова е выясненье оспореного пытаня: чи договоръ частинного полѣтя становить спо́лку, чи наемъ-аренду. Д-ръ Зобковъ подѣливъ свою розвѣдку на двѣ головнѣ части: про право римске и про право австрійске. Въ першой части [историчной] дуже старанно опановуе вонъ предметъ зо становища наукового и на подставѣ права римского доходить въ другій части до того выслѣду, що частинне полѣтье яко еднанье правне повинно бути у насъ закономъ уладжене на основѣ постановъ правныхъ про наемъ-аренду, за примѣромъ другихъ культурныхъ державъ.

Справоздавець д-ръ Левицкій заявивъ, що праця д-ра Зобкова мае безперечно значѣнье наукове а зо своеи стороны высказавъ въ дечомъ вобмѣнни погляды. Особливо зазначивъ, що при уладженю правныхъ вобносинъ належить звертати увагу на истнуючѣ потребы суспольно-господарскѣ народу та що й наука права повинна опиратись на народознавствѣ, бо инакше право не може вобповѣдати потребамъ и духови народу. Вконци звернувъ увагу д-ръ Левицкій на нашихъ живучихъ домородныхъ полѣтниковъ, а именно при вобдаваню грунтовъ на „спо́лку“ и заставлюваню „на лѣта“, зъ котрыхъ першій способъ е зближеный до еднаня правного: частинного полѣтя, а другимъ сѣльскѣ лихварѣ выминають законъ противъ лихвы.

По выслуханю справозданя д-ра Костя Левицкого участники засѣданя перевели дискусію надъ порушеными пытанями зъ огляду правно-историчного и припоручили оголосити справозданье въ „Часописи правничой“.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Въ справѣ скликаня сойму краевого пише Czas — по́сля информацій зъ Вѣдня — такъ: „Правительство уповажнило намѣстника заявити выдѣлови краевому, що соймъ може бути скликаный дня 17 грудня и вести наради найдовше до 8 лютого включно, бо познѣйше мае зойти ся рада державна. Выдѣлъ краевый телеґрафувавъ до кн. маршалка зъ просьбою, щобы порѣшивъ въ томъ взглядѣ. Кн. маршалокъ вобповѣвъ, що дата 17 грудня есть просто невобповѣдна, лѣпшимъ бувъ бы день 29 грудня, хочь робиножь не дуже догобный. А що выдѣлови краевому розходило ся, щобы ще сего року була ухвалена провізорія буджетова на 1895 р., то выбравъ на речинець отворенія сойму день 28 грудня. Тожь сей день вже рѣшучо установленый на отворенье сойму.“

Въ польскихъ ґазетахъ львовскихъ потверджае ся вповнѣ повысша вѣсть зъ тымъ додаткомъ, що маршалокъ кн. Сангушко длятого уважавъ речинець 17 грудня на отворенье сойму недогоднымъ, бо соймъ, ледви зойшовши ся, заразъ розъѣхавъ бы ся на свята роздвяни. Се приспорило бы коштовъ, а не принесло бы нѣякого хосна. Буде се послѣдна сесія соймова въ той каденціи, а тревати буде до 8 лютого, бо на день 11 або 12 лютого мае бути скликана рада державна.

У Вѣдни ведуть ся теперь въ кругахъ фінансовыхъ конференціи надъ спомогою Сербіи грошми. Въ конференціяхъ бере участь сербскій міністерь скарбу и консорція фінансова: лендербанкъ, французкій банкъ отоманьскій и берлиньске товариство горговельне. Розходить ся о нову позичку для Сербіи въ квотѣ 44 міл. франковъ и о конверсію та емісію новыхъ облігацій, такъ, що цѣлый той интересъ фінансовый мае выносити 70 міл. франковъ.

Нѣмецка рада союзна зачала наради надъ проектомъ закона противъ „сторонництвъ перевороту“ и якъ доносять, мала его ухвалити. Змѣстъ нового закона держить ся въ тайнѣ ажь до 5 грудня с. в. до отвореня парляменту. Отворенье симъ разомъ буде дуже величаве, бо робночасно буде отворенье нового будынку для парляменту. На торжество запрошено и кн. Бісмарка, але ледви чи буде мобъ прибути за-для стану здоровля.

Вобозва.

Дорогій Земляки!

Чотири роки уже минае, якъ Русины львовскій, котрій до того часу на поли спѣву и музики зовсѣмъ не були зорґанізованій, а свои вызначнѣ силы на той нивѣ воддавали на услуги чужимъ товариствамъ, почули живу потребу питомои орґанізаціи въ томъ напрямѣ и за-для тои вобчутои потребы основали спѣвацке руске товариство „Львовскій Боянъ“. Вобъ того часу руско-народнѣ товариства у Львовѣ побольшились о одного товариша бо́льше, а мы безъ самохвальбы можемо зазначити, що товаришъ той въ порівнаню зъ другими и по́сля своихъ силъ выповнявъ сумлѣнно и зъ видимымъ успѣхомъ перенятy на себе задачу.

Пригадаймо лишень тотѣ концерты, котрѣ за той часъ урядивъ „Боянъ“ будьто самостойно, щобы заявити свои поступъ и працю на поли народного спѣву и музики, будьто въ полученю зъ иншими товариствами при нагодѣ народныхъ святъ и обходовъ, — концерты, котрѣ давнѣйше выконували переважно чужѣ силы („Лютня“), пригадаймо прогулки по краю, концерты звѣсныхъ дванацятокъ, выйшовшихъ зъ рамени товариства, — пригадаймо выступы „Бояна“ въ чужинѣ по́дчасъ ческои выставы въ Празѣ, а вобтакъ у Вѣдни, а вконци по́дчасъ краевои выставы у Львовѣ, — всюды видима була праця товариства, всюды громадило оно питомѣ спѣвучѣ силы, давало ініціативу и правнуку, щобъ пробудити интересъ и любовь до роднои пѣснѣ середъ своихъ, а у чужихъ приednати почесть и славу для неи.

Тота рухлива дѣяльность товариства „Боянъ“ не остала безъ слѣду въ розвою руско-народного спѣву и музики въ Галичинѣ, бо вобъ часу заснованя товариства пробудивъ ся справдѣ живѣйшій рухъ на поли рускои вокальнои літературы, появились новѣ многонадѣйнѣ композиторы, численнѣ щиро-народнѣ композиціи, до котрыхъ починъ давъ „Боянъ львовскій розписаньемъ конкурсовъ, вобтакъ появились по́дручники спѣву и творы теоретичнѣ зъ области вокально-музикальнои, котрыхъ публікацію рівножь навязати треба до живѣйшого руху выкликаного „Бояномъ“.

Плекаючи передовсѣмъ спѣвъ и музику на щиро-народномъ грунтѣ, старавъ ся „Боянъ“ зазнакомити публику нашу зъ перлами вокальнои літературы украиньскои и тымъ немало причинивъ ся до выробленя своерідного смаку артистичного у нашои інтелігенціи, выховуваной доси по́дъ взглядомъ спѣву и музики на взорахъ чужихъ, для неи зовсѣмъ невобповѣдныхъ. Надто збогатило товариство „Боянъ“ руско-украиньску літературу вокальну 18 выпусками оригінальныхъ творовъ нашихъ старшихъ и молодшихъ композиторовъ, выдаными коштомъ и заходомъ товариства въ „Бібліотецѣ музикальной“, а въ послѣднѣмъ часѣ закупивши будь придбавши даромъ численнѣ инструменты народнои музики, дало починъ до заложеня вобдѣлу музичного въ будучомъ народномъ музею.

Здавало ся, що таке товариство, котре будь-що будь заявило досыть енергічну дѣяльность въ своѣй роботѣ и полишило наглядні результаты своеи працѣ помимо перепонъ и трудностей зазнаваныхъ на кождомъ кроцѣ, знайде не лишень справедливу оцѣну и симпатію для себе, но и чинну помочь и попертье у широкихъ вествахъ нашои публики.

На жаль сказати мусимо, що товариство наше зазнало тои самои судьбы, що переважна часть нашихъ народныхъ товариствъ. Поки було молоде, нове, — поти на хвилю заинтересувало нашу публику, та небавомъ потухъ, якъ звычайно, першій запалъ и „Боянъ“ оставлено власнобѣ судьбѣ, безъ огляду на те, що вонъ по́сля своеи роботы и щирыхъ заходовъ заслугуваръ може на постойне, систематичне попертье и по́дмогу.

И такъ въ початкахъ числило товариство наше сотки членовъ вспомагаючихъ и близько сотнѣ чинныхъ (спѣвакобвъ), теперь же зредуковалось число членовъ спомагаючихъ до якои десятки, а товариство майже выключно опираесь на молодшихъ членахъ дѣйстныхъ, котрій — по́днести се мусимо зъ признаньемъ — зъ правдивымъ пожертвованьемъ, непохитно стояли весь часъ при товариствѣ, утримуючи его середъ найтяжшихъ хвиль власными незначными силами, своимъ коштомъ и працею. Чи такъ повинно бути?

Се правда, що товариство наше не проявляло въ послѣдныхъ часахъ такои дѣяльности, якои вобъ него можна-бъ вымагати, та се приписати належить обставинамъ вобъ „Бояна“ переважно незалежнымъ; на всякій способъ, рѣчею ширшои публики нашои було, прийти товариству въ помочь въ трудныхъ хвиляхъ, а не дати ему битись середъ супротивностей, якъ той рыбѣ объ лѣдъ. Власне теперь настала хвиля, де перепоны спиняючій розвой товариства устали и „Боянъ львовскій“ вступивъ въ нову фазу свого розвою.

Товариство позыскало нового енергічного и здобного діріґента въ особѣ о. Остапа Нижанковского, котрый обѣцявъ посвятити весь свой свободный вобъ фаховыхъ занятій часъ науцѣ хоровъ и розвоеви „Бояна“. Товариство зреорґанізувалось у всѣхъ напрямахъ, выдѣлъ покликавъ наново до житя комісію артистичну и порѣшивъ росписати новый конкурсъ на творы вокальнѣ, ухваливъ вступити въ зносины зъ иншими славяньскими товариствами спѣвацкими въ цѣли побольшеня и доповненя репертуару нотного, а вконци выдавати дальшій выпуски „Бібліотеки музикальнои“ зъ новыхъ оригінальныхъ творовъ нашихъ композиторовъ. Товариство буде однакъ лишень тодѣ въ можности выконати докладно и успѣшно всѣ свои пляны, если знайде щиру помочь и попертье въ широкихъ кругахъ нашои інтелігентнои публики.

Проте взываемо передовсѣмъ старшихъ нашихъ земляковъ, якъ тыхъ, котрій давнѣйше вже були членами товариства, такъ и тыхъ, котрій еще до „Бояна“ не належали, щобы якъ найчисленнѣйше приступали въ члены спомагаючій товариства нашого, молодшихъ же, котрыхъ природа надѣлила даромъ спѣву (якъ пань такъ и панобвъ), просимо вписуватись въ члены дѣйстнѣ. Выдатокъ не великій, бо члены спомагаючѣ платять лишень 2 зр. вкладки рочно, котру можуть складати квартальными ратами по 50 кр., а члены дѣйстнѣ опрочь вписового 50 кр. платять по 20 кр. вкладки мѣсячнои За те мають такъ члены дѣйстнѣ якъ и спомагаючѣ для своеи особы право безплатного вступу на всѣ продукціи товариства а надто признане (§. 10-тымъ статутовъ) членамъ дѣйстнымъ право набути еще 2 білеты а членамъ спомагаючимъ одинъ білетъ за половину цѣны на всѣ платнѣ, публичнѣ выступы „Бояна“.

Зголошувати ся о принятье можуть мѣсцевѣ Русины особисто кождои пятницѣ на пробѣ бояньскій о годинѣ 7-ой вечеромъ въ комнатахъ „Рускои Бесѣды“, замѣсцевѣ же (якъ такожь мѣсцевѣ) письменно до выдѣлу „Львовского Бояна“ на руки головы професора Володимира Шухевича по́дъ адресою „Рускои Бесѣды“ у Львовѣ (ул. Ворменьска ч. 2).

Сподѣемо ся, що голосъ нашь не буде голосомъ „вопіющого въ пустини“.

Вобъ Выдѣлу товариства „Львовскій Боянъ“.

В. Шухевичь голова. — *Ер. Калитовскій* секретарь.

НОВИНКИ.

— Пригадуе ся Впов. публицѣ, що **концертъ музики 80 полку пѣхоты, уряджуваный товариствомъ „Соколъ“** воббуде ся въ недѣлю 2 н. ст. грудня о годинѣ 5-ой по полудни въ великой сали Народного Дому. Вступъ на салю 30 кр. Комітетъ надѣе ся, що наша публика на першій того рода концертъ численно явить ся. — За Комітетъ *Богданъ Лепкій* и *Евг. Лукасевичь*.

— **Выдѣлъ „Рускои Бесѣды“ въ Тернополи** мае честь симъ запросити Вп. членовъ товариства якъ мѣсцевыхъ такъ и замѣсцевыхъ на загальнѣ рочнѣ зборы „Рускои Бесѣды“, котрій воббудуть ся д. 8 н. ст. грудня с. р. о годинѣ 3-ой пополудни въ комнатахъ товариства [ул. Святояньска ч. 2038] зъ такимъ порядкомъ: 1) Справозданье головы товариства зъ дѣяльности выдѣлу за рокъ 1894. 2) Внесеня членовъ. 3) Выборъ нового выдѣлу на рокъ 1895. Заразомъ подае ся до вѣдомости, що заходомъ „Рускои Бесѣды“ вобправить ся въ головной мѣскій церквѣ того-жь дня о годинѣ 9-ой рано поминальне богослуженье за упокой бл. п. д-ра Омеляна Огоновского, на котре всѣхъ Русиновъ нашого Подолля запрошуемо. — *Вобъ выдѣлу „Рускои Бесѣды“ въ Тернополи.*

— **Зъ Коломыѣ пишуть намъ:** Дня 8 н. ст. грудня о годинѣ 9-ой рано воббуде ся въ Коломыи богослуженье за упокой бл. п. Омеляна Огоновского зъ проповѣдію, а потомъ въ сали ратушевой будуть выклады просвѣтнѣ, на котрѣ выдѣлъ коломыйскои філіи „Просвѣты“ всѣхъ селянъ, мѣщанъ и інтелігенцію до найчисленнѣйшои участи запрошуе.

— **Директоръ почтъ и телеґрафовъ, п. Сеферовичь**, выдавъ сими днями замѣтный обѣжникъ. Розходить ся о по́дпиранье подань о посады дорогою протекціи. Войшло въ звычай, що функціонарѣ почтовѣ, заславши поданье о

Рано судить ся.

И мы знову скочимъ стрѣлою на робнѣ ноги, — крики и лаянье псовъ збогнали насъ мѣсця!

„Ахъ, ты брехливый драбуго!“

„Татку, таточку! Даруйте! Ратуйте — вонъ мене розодре.“

„Дамь я тобѣ таточку! Трубить, буцѣмь боить ся, — а тутъ лишь переконатись хоче, чи всюды тихо, щобъ могъ выгодно положитись.“

И зъ далека було чути, якъ щось трескало по чинхсь плечахъ.

Хитрый зъ бѣса, той По́дзимокъ, — але теперь вонъ грубо помыливъ ся.

Потомъ дивують ся, якъ се може бути, що сторожѣвъ такъ много, а бараболѣ таки крадуть.

Сполоханый крикомъ заяць схопивъ ся ся зо стернѣ и аршиновыми скоками помчавъ ся по бараболяхъ; край лѣса опинивъ ся. Зъ буды видко було только довгій, остроконечастій вуха и палаючій очи, — а тамъ вонъ знову побѣгъ. Цвѣркунъ спѣвавъ, але такъ якъ въ снѣ. Зорѣ поблѣдли и щезли на всходѣ зовсѣмъ. Насъ обдало холодомъ.

„Ходѣмо домовь!“

По́дзимокъ выпередивъ насъ, куливъ ся и крививъ ся сарака!

Въ ровѣ лежавъ старый мельникъ, — Антонъ сидѣвъ коло него, дививъ ся въ небо и свиставъ собѣ тихо по́дъ носомъ.

Другого дня знайшли старого мельника на дорозѣ зъ розчерепленою головою.

Антона нѣхто зъ того часу не бачивъ; коли невдовзѣ потомъ въ млынѣ кинувъ ся вогонь, тодѣ доперва й про него заговорили рознo ..

Переклавъ ***В. Щурать.***

посаду, старають ся пôдперти єго рôзными способами: приватными листами и устными просьбами особъ вплывовыхъ, стоячихъ по-за институцією почтовою. Того способу придержує ся передо всѣмъ женьскій персоналъ службовый, котрый порушує цѣлу масу протекторôвъ, щобы догодити власнôй амбіціи зô шкодою для бôльше заслуженыхъ кандидатокъ и для нормального ходу адміністрації. Длятого взыває п. Сеферовичь всѣхъ функціонарѣвъ, щобы придержували ся въ своихъ прошеньбахъ приписаной дороги службовои и не поважилисъ уживати приватныхъ инстанцій — пôдъ загрозою, що недопильноване того приказу зашкодить радше анѣжь поможе справѣ. При кôнци сего обѣжника пригадує п. Сеферовичь торôчный обѣжникъ, що не буде принимати ся женщинъ до практики, а то зъ тои причины: Дирекція почтъ и телеґрафôвъ має, крôмъ стало занятыхъ урядникôвъ-женщинъ, на списѣ около 700 кваліфікованыхъ експедиторокъ, зъ котрыхъ лишь частина находить занятье а прочѝ выжидають посады. Кваліфікованье дальшихъ експедиторокъ, котрѝ и такъ въ наслѣдокъ тои кваліфікації не набувають нѣякихъ правъ, вытворювало бы конкуренцію вже перше кваліфікованымъ експедиторкамъ а для новыхъ кандидатокъ приспорювало бы прикрый завôдъ, бо они по вôдбутôй практицѣ остали бы безъ посады. Тожь въ интересѣ женщинъ лежить — кôнчить обѣжникъ — шукати на нашихъ поляхъ посадъ и вôдповѣдного занятя. [Мы лишь пригадаємо, що недавно выдала и дирекція зелѣзниць подôбный обѣжникъ о протекціи а зъ того выходило бы, що та язва дуже закорѣнила ся у насъ въ Галичинѣ.]

— **Нова высока посада краєва.** Gaz. Nar. доносить: За-для розвитку чинности и значѣня банку краєвого, выдѣлъ краєвый має предложити соймови внесенье на утворенье посады презеса банку краєвого, — бо посада першого директора, котрымъ бувъ давнѣйше п. Вротновскій, доси ще не обсаджева; отже розходить ся о пôдвышеньe етату платнѣ директора, котру будучій презесъ буде побирати. Зачувати, що на ту посаду має бути предложеный п. Мархвицкій. [Якъ бачимо, не буде нѣчого нового, лишь мала дрôбничка: высша платня!]

— **Парцеляція обшару двôрского въ Ступници коло Самбора.** О. Антôнъ Чайковскій, парохъ въ Ступници, оголосивъ въ ґазетахъ, що обшаръ двôрскій въ Ступници продає ся частями межи селянъ. Обшаръ двôрскій въ Ступници скадає ся зъ 1.300 морґôвъ землѣ, въ половинѣ орнои и лѣса. Цѣна одного морґа орнои землѣ 220 зр. и 180 зр., а лѣса по 180 зр. купуючій выбирає собѣ теперь мѣсце и лишає задатку 30 зр. вôдъ кождого морґа землѣ. Черезъ зиму може кождый приладити собѣ будôвляный матеріялъ и побудовати будынки, а на весну обсѣє собѣ выбраный грунтъ, около св. Іоана Хрестителя (6 липня 1895 р.), зробить контрактъ и сплатить решту грошей. Хто має грошѣ, може й заразъ заплатити и осѣсти на своѣмъ грунтѣ. Цѣлый обшаръ двôрскій, не обтяженый нѣякими довгами, продає ся такъ, що купуючій може, де вму догôдно, затягнути на себе позичку. Вôдносины для купуючихъ о стôлько выгôдній, що на якійсь часъ не будуть мати бôльшихъ выдаткôвъ конкуренційныхъ. Будова новои церкви вже кôнчить ся, будынокъ парохіяльный поправленый, школа недавно збудована, отже що найменче кôлька лѣтъ будуть захожѝ сгупницкѝ селяне вôльній вôдъ всякихъ даткôвъ конкуренційныхъ. Купно парцельованого обшару двôрского такожь и тому користне, що купує ся ґрунтъ скомасованый; такъ наприкладъ: господарь може мати по 6 8 морґôвъ ґрунту въ купѣ коло своеи хаты, а не розкиненыхъ, якъ то у насъ звычайно бувае. Въ охрестности можна заробити при копальняхъ въ Бориславѣ, теперь вôдкрыли нове жерело въ Опацѣ; при тартакахъ и лѣсахъ въ околици. Хто рукъ не пожалує и схоче роботи, роботу все найде. Коли бы обшаръ двôрскій цѣлый розпарцельовано, то властитель для бôльшои выгоды купуючихъ даруваль бы одинъ двôркій будынокъ на каплицю (до чого є придатный) и давъ бы поле пôдъ цмнтаръ. Тѝ, що купують обшаръ двôрскій, набувають заразомъ и право презентації священика. Для охочихъ до торговлѣ є вôдповѣдный будынокъ, давнѣйше корчма, зъ ґрунтомъ або и безъ грунту на продажъ. Въ тôмъ будынку можна заложити крамницю и гостинный заѣздъ. Гоґѣ все описати докладно. Найлучше було бы, якъ бы тѝ, що хотять поселити ся въ Ступници, приѣхали самѝ, поки ще снѣґъ не впавъ, та оглянули все самѝ. Туды ѣде ся зелѣзницею до стації Дубляны-Кранцберґъ (межи Самборомъ а Дрогобичемъ, а зô стації є ще три чверты годины ѣзды возомъ до Ступницѣ. — Не даймо, — кôнчить о. Чайковскій — щобы земля, котру нашѝ предки боронили своими грудьми и зросили своею кровію перейшла въ чужѝ руки. Не шукаймо щастя въ Брзилії, коли можемо найти кусень хлѣба у своѣй вôтчинѣ межи своими людьми. Помагайбôгъ рускимъ переселенцямъ!

— Зъ днемъ 23 падолиста с. р. **отворила въ Равѣ руской панѣ Александра Величковска,** бувша начальниця складу Народнои Торговлѣ въ Бродахъ, **торговлю корѣнныхъ и мѣшанихъ товарôвъ.** Надѣятись належить, що руска публика Равщины, розумѣючи свôй власный интересъ, сповняти буде патріотичный обовязокъ и купувати не у жидôвъ, котрѝ не суть нашими приятелями, але въ тôй рускôй торговли.

— **Карна розправа о убитье єкономa Михайла Твардієвича въ Лозôвцѣ** веде ся передъ трибуналомъ присяжныхъ въ Тернополи. На лавѣ обжалованыхъ засѣло шѣснацять селянъ, мѣжь ними двѣ жѣнки. [Зъ именъ обжалованыхъ видно, що они мабуть по бôльшôй части латинники.] Головнымъ обжалованымъ есть Антôнъ Войтовичь, 30-лѣтный господарь, котрый збитого єкономa добивъ на смерть. Трибуналови проводить сов. Райнвартъ; обжаловуе прок. Млынарскій; яко приватнѝ обвинитель выступають адв. д ръ Лучакôвскій въ имени асекураційнои институціи, котра выплатила родинѣ убитого 5000 зр., старый отець убитого, котрому сынъ даваль удержанье; обжалованыхъ боронить кôлькохъ адвокатôвъ. Всѣ обжалованѝ твердять, що не мали намѣру вбити єкономa. Збѣгли ся якъ и цѣла громада, хлопы й жѣнки, длятого, що збгнавъ зъ сѣножати худобу и громадского пастуха побивъ до крови; впрочôмъ хтось розпустивъ по селѣ вѣсть, що єкономъ убивъ пастуха на смерть. Вôдтакъ у селѣ, коли громадяне задержали єкономa, той схопивъ стрѣльбу, щобы въ людей стрѣляти, але вму перешкоджено и выстрѣлъ оденъ пôйшовъ у воздухъ а другій у землю. Тогдѣ побито єкономa, а Войтовичь люшнею зробивъ вму конець.

— **Схизма польска въ Америцѣ** стає що-разъ небезпечнѣйшою, а католицкій орґанъ Katolik зъ Вінъоны приписує богато вины въ тôй справѣ Змартвыхвстанцямъ. „Klech Колашевскій — пише Katolik — завитавъ и до Чікаґа, абы тамъ бурити. Коли вму удасть ся збаламутити бодай кôлькохъ Полякôвъ, то лише зъ вины Змартвыхвстанцѣвъ. Такъ н. пр. порядного человѣка, Якова Томилло зъ чікаґского Ядвигова, зробивъ союзникомъ Колашевского лише той „najwięksZy zakon“... Зъ другои американьскои ґазеты католицкои довѣдуємо ся, що кс. Колашевскій „prałat“ [якъ себе зове] зъ Клевленда, рекругуе собѣ священикôвъ до свого „niezależnego kościoła“. „Бôльшôсть тыхъ апостолôвъ — пише дальше тая ґазета — то шумовина клира. До Чікаґа выправивъ вôнъ якогось Радзѣвѣвского. Здаеть ся, се той выгнаный семинаристъ зъ Плоцка а вôдгакъ и зъ трехъ семинарій въ Америцѣ за неморальность. Памятаємо єго зъ-передъ трехъ лѣтъ въ Новôмъ Йорку, якъ „трамцувавъ“ [волоцюгувавъ] зъ попôдбиваными очима, зъ ґузами на головѣ и вѣчно запитый. Хто єго высвятивъ, Господь знае; мабуть самъ кс. Колашевскій...“ Взагалѣ вôдносины церковнѝ мѣжь Поляками въ Америцѣ незвычайно сумнѝ. Межи ксьондзами по часописяхъ польскихъ сварка безпамятна. Деякѝ ксьондзы поробили ся директорами копалень и роблять интересы. Матеріялізмъ мѣжь ними довѣвъ до такого сумного факту, що оденъ за кôлькадесять долярôвъ, якѝ вму були винны парохіяне, добивъ ся у власти замкненя костела и ще тымъ величає ся въ часописи. Ксьондзы сварять ся не лише по ґазетахъ, але й по костелахъ, а замѣтна рѣчь, що въ католицкихъ орґанахъ сильно зазначує ся огорченье противъ „Kliki oo. Zmartwychwstańców“...

— Недавно коло Теплиць **замордовано жандарма Яніша,** дуже строгого въ службѣ. На трупѣ, знайденôмъ въ стозѣ сѣна, було нѣ менше нѣ бôльше лише девятнацять рань и то завданыхъ збруею самого жандарма, баґнетомъ и шаблею. Груди були проколенѝ баґнетомъ, а лице розрубане шаблею. Злочинця чи злочинцѣвъ доси не вôдкрыто.

— **Дрôбнѝ вѣсти.** Властителемъ 1-шого полку уланôвъ именованый архикнязь Отто. Послѣднымъ властителемъ 1-шого полку бувъ пок. арх. Рудольфъ. Полкъ стоить въ Краковѣ. — Мѣжь Вѣднемъ а Берлиномъ отворено звязь телефонічну; за три мінуты розмовы платить ся 1 80 зр. Лінія телефонічна довга на 650 кільометрôвъ. — Выдѣлъ краєвый выарендувавъ побôръ краєвыхъ оплатъ консумційныхъ въ повѣтахъ: Косôвъ, Пильзно, Новый Санчь, Сянôкъ, Мыслениць, Вадовицѣ, Живець и въ округахъ судовыхъ: Борщѣвъ, Бережаны, Козова, Балигородъ, Устрики, Гусятинъ, Копычинцѣ, Величка, Стрый.

— **„Ueber Land und Meer“** помѣстило въ ч. 11 р. 1892/3 при обговореню дарункôвъ на Рôздво, ось що про Ріхтера коробку якорну зъ камѣнцями будовы: „Въ першôй лінії умѣстили мы якорну коробку зъ камѣнчиками до будовы Ф. Ад. Ріхтера и К. у Вѣдни на нашу листу дарункôвъ. Се справдѣ гарный, вдалый дарунокъ рôздвяный, котрого вартôсть для родины пôзнає ся добре ажь по ужитю. Скоро прилучать ся, мы кажемо се зъ досвѣду, и мати и отець до дѣтей, ставляючихъ домы и замки, а при ихъ участи росте утѣха и зацѣкавленье дѣтей для тои роботы, котра побуджає до думаня и родить змыслъ красы. Дѣйстно мы не знаємо забавы, котра бы такъ приманювала, якъ отся коробка зъ камѣнчиками зъ своимъ пестрымъ, численнымъ, солѣднымъ, правильно выкôнченымъ матеріяломъ, зъ тыми взôрцями, пôсля котрыхъ можна здвигнути будовы зъ природною вѣрностію. Се невычерпане жерело для забавы и науки, а пôдъ взглядомъ педаґоґічнымъ нѣчого вму не дорôвняє. Незвычайно занимаючій, а такожь дуже дешевѝ суть „забавки терпеливости“ тои фірмы: они цѣкавѝ и для тыхъ, що привыкли до поважнѣйшого занятя, и длятого варто ихъ поручити.“

Мы прилучаємо ся до повысшои оцѣнки, що Ріхтера якорнѝ коробки зъ камѣнчиками дѣйстно суть найлѣпшимъ дарункомъ для дѣтей.

Именованя, пернесеня, конкурсы и пр.

— **Перенесеня.** Намѣстникъ перенѣсъ совѣтника будôвництва Вільг. Шаера зô Стрыя до Львова старшихъ инжинерôвъ: Стеф. Яникевича зъ Ниська до Кракова, Стан Лозиньского зъ Кракова до Львова и Петра Пиндельского зô Львова до Ниська; адъюнкта Онуфр. Пекарского зъ Тарнова до Стрыя и практиканта Кар. Ґерстінґера зъ Жидачева до Тарнова.

Телеґрамы „Дѣла”

Вѣдень 1 грудня. Комісія промыслова ухвалила законъ о святкованю недѣлѣ и святъ.

Берлинъ 1 грудня. Царь и царица мають прибути по Рôздвѣ до Дармштаду.

Римъ 1 грудня. Оголошено реформы въ орґанізаціи войска. Число офіцирôвъ зменшає ся о 900 а урядникôвъ войсковыхъ о 400, а въ наслѣдокъ того буде заощадженыхъ до 8 мілiонôвъ франкôвъ.

Надôслане.

ЧИСТА алькалічна ВОДА КИСЛА

выпробована вôдъ сотокъ лѣтъ яко лѣкъ на всѣ недуги **орґанôвъ вôддыханя и травленя,** при **гостци, нежитѣ жолудка и мѣхура.** Добра особливо для дѣтей, реконвалесцентôвъ и въ часѣ тяжи. 32

Найлѣпшій напитокъ дієтетичный и покрѣпляючій. (I.)

Генрикъ Маттоні, Карльсбадъ и Вѣдень.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручає у великôмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґы, ленты мѣрильнѝ, пйоны, сібелѣ, манометры и т. п. Устроєня звонкôвъ електричныхъ. Всякѝ направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляют точно. 148

Волосѣннѝ матерацы

по зр. 14, 15, 18, 20 до 30 зр. поручає спеціяльна роботня постели 351 14—16

ЮСИФА ШУСТЕРА

у Львовѣ, улиця Коперника ч. 7.

Колдры шитѝ въ найбôльшôмъ выборѣ.

Молитвеник для дітий

виданий

коштом рускаго тов. педаґоґічнаго.

В полотнянiй оправі з золоченим хрестом **20 кр.**

Продає ся в книгарни Наукôв ім. Шевченка, Львів ул. Академічна ч. 8.

Знаменитый ароматичный ЧАЙ

поручає вôдъ 1·40 до 5 зр. за ½ клґ. спеціяльный складъ чаю

АДОЛЬФА ЗІНҐЕРА

у Львовѣ ул. Сикстуска 17.

Высылки почавши вôдъ одного кільоґр. франко.

407 4 10

Пѣвець церковнѝй

Данило Крицкій, умѣючій уставъ церковный и спѣвъ хоральный, шукає мѣсця. Адреса: Поздячь, почта Медика. 419 1—3

Знаменита книжка

до 404 2—3

НАУКИ ПЕЧЕНЯ СВЯТОЧНЫХЪ ТѢСТЪ

выйшла зъ друку въ рускôмъ языцѣ и обôймає:

Найлѣпшѝ приписы на струклѣ масляни, парени, пôстни, зъ молокомъ, зъ мигдаловою масою и т. ин.

Мазурки, Пляцки якъ: Незрôвнаный орѣховый Пляцокъ, марципановѝ Мазурки и т. ин.

Десеровѝ тѣста, Медôвники, Медôвнички, Люкры, Рôзнѝ тѣста до кавы, чаю и шоколяды.

Наука для господинь печеня знаменитого хлѣба.

Дуже добрый способъ смаженя пампушкôвъ.

Цѣна 70 кр.

По надôсланю переказомъ почтовымъ 76 кр. залагоджує ся посылку франко. Друкарня **В. Манецкого**, Львôвъ, ул. Коперника ч. 7.

НОВÔСТЬ! НОВÔСТЬ!

LINOLEUM

найлѣпша и найтрезалѣйша

Емалія до помостôвъ

высыхає въ 15 мінутъ, не лишаючи нѣякои вонѣ одинокій складъ для Галичины выналодця Шінкого у Вѣдни мѣстить ся лишь въ торговли

О. Т. ВІНКЛЕРА СЫНА

у Львовѣ.

☞ Всѣ инши пôдъ тою назвою поручены выробы суть наслѣдованѝ и не вартѝ нѣякои уваги. ☜ 420 1—6

Знана вôдъ многихъ лѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікерôвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдникôвъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручає старѝ польскѝ сильнѝ горѣвки, дуже добрѝ розолісы, лікеры, румы правдивѝ зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои якости краєвѝ спеціялы якъ: Народôвка, Dziennik, Szczutek, Карпатôвка, „Дябôлъ“, Помаранчева не солоджена, Ратафія, Дереновка и т. п. горѣвки упривилеєванѝ и одиноко правдивѝ если зъ нашои фабрики спроваджени.

Одиноке жерело въ краю для пп. аптикарѣвъ, до побираня алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ вôльного вôдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровію не шкôдный, бо не выроблюваный зъ есенцій оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головномъ складѣ водъ мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Кароля Людвика ч. 29. 491z 8—104

МАҐАЗИНЪ ФУТЕРЪ

БРАТôВЪ ВРОНЬСКИХЪ

вôдзначеный срѣбн. медал. комітету выставы

у ЛЬВОВѢ, улиця Театральна число 5.

напротивъ костела катедрального

Поручають по цѣнахъ найпристушнѣйшихъ свôй обильно осмотреный маґазинъ футеръ готовыхъ, якъ такожь и шкôры поодиноко и матеріи на покрытье футеръ въ великôмъ выборѣ. 346 8—8

Цѣнники на жаданье франко.

Повозовѝ лѣхтарнѣ пара по зр. 5, 6, 7·50, 10 и 15. — **Лѣхтарнѣ безпечности,** господарскѝ по зр. 1·80, 2 и 2·50

4595 *поручає*

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣза у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.

Цѣнники илюстрованій рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости

Для старшихъ и молодшихъ

мужчинъ!

препараты регенераційнѝ,

уживанѝ старшимъ штабовымъ лѣкаремъ д-ромъ Мілеромъ вôдъ многихъ лѣтъ зô знаменитымъ успѣхомъ противъ всѣхъ нервовыхъ недугъ, повсталыхъ въ наслѣдокъ знищеня нервôвъ и выкликавшихъ передчасне ослабленье духа и тѣла. — Особливо выпробоване яко скрѣпляюче средство противъ мужескои безсильности. — Цѣна зъ точнымъ лѣкарскимъ поученьемъ уживаня 3 зр. 10 кр., зъ почтовою пересылкею 25 кр бôльше за опакованье. Одинокій головный складъ и мѣсце выробу: **Аптика св. Юрія, Вѣдень V/2, Wimmergasse Nr. 33,** куды треба пересылати всѣ письменнѝ замовленя. — Складъ у Львовѣ: Аптика Міколяша 3—16 384

СКЛАДЪ ОБУВЫ

ЗЪ

МЕДЛІНҐСКОИ ФАБРИКИ

у Львовѣ

перенесеный цѣлковито 77 11—0

до

ГОЛОВНОГО СКЛАДУ

при

улици Сикстускôй ч. 6.

„ДНѢСТЕРЪ"

ТОВАРИСТВО ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

у Львовѣ ул. Валова ч. 11.

перше руске товариство асекураційне, **припоручене Всч. Духовеньству и всѣмъ вѣрнымъ черезъ Вшеосв. Митр. и Преосв. Еп. Ординаріяты всѣхъ трехъ Епархій,** приймае обезпеченя вôдъ шкôдъ огневыхъ пôдъ найприступнѣйшими условіями и за можливою найнизшою оплатою.

Шкоды ліквідують ся и выплачуе ся сейчасъ по пожарѣ.

Договоры заключенй зъ першими Товариствами контрассекураційными подають **„Днѣстрови"** можнôсть обезпечувати и выплачувати **и найвысшй сумы.**

Фондъ основный 50.000 зр. в. а. ульокованый въ цѣлости въ пупілярныхъ паперахъ, **побольшае ся** наростаючими вôдсотками. Фондъ резервовый творить ся и порастае по мысли статута.

Полісы „Днѣстра" приймае Банкъ краевый при позичкахъ ипотечныхъ на основѣ рескрипту Выдѣлу краевого зъ дня 1 червня 1894 ч. 26115.

„Днѣстеръ" приймае такожъ въ силу договору, заключеного зъ Товариствомъ взаимныхъ обезпечень въ Краковѣ **обезпеченя на житє** въ всѣхъ можливыхъ комбинаціяхъ.

Друки, проспекты и всякй поясненя подають Аґенты, установленй у всѣхъ мѣстахъ и бôльшихъ селахъ, якъ такожъ 4414

Дирекція „Днѣстра" у Львовѣ.

Зголошеня о удѣленье аґенціи въ мѣсцевостяхъ где „Днѣстеръ" не є заступленый, приймають ся.

Ріхтера скринки зъ камѣнчиками до будовы зъ якоромъ

суть такъ само якъ и перше недостижимѣ; они суть **найминдѣйшимъ** дарункомъ **рôздвяным** для дѣтей по-надъ три роки Они дешевшй якъ кождый иншій дарунокъ, бо держать ся довгй лѣта и навѣть по довгôмъ часѣ можуть ще бути доповнены и побôльшены.

Правдивй

Скринки якорнй зъ камѣнчиками до будовы

се одинока забавка, що найшла загальну похвалу у всѣхъ краяхъ, и котру всѣ, що ей знають, поручають зъ пересвѣдченя дальше. Хто ще не знае сеи въ своѣмъ родѣ одинокои забавки и занятя для дѣтей, той нехай зажадае вôдъ пôдписаной фірмы якъ найскоршои присылки **нового богато илюстрованого цѣнника** и нехай перечитае выпечатанй тамъ дуже прихильнй оцѣнки — При закупнѣ треба жадати выразно: **Ріхтера якорнои скринки зъ камѣнчиками до будовы** и треба звертати кожду скринку безъ якора яко **фальшиву**; хто сего не зробить може легко одержати мниме важне наслѣдуванье. Треба памятати, що **лише правдивй коробки** можуть бути доповненй **пôсля плану**, куплене наслѣдуванье буде до доповненя непригôдне Правдивй якорнй скринки зъ камѣнчиками до будовы можна дôстати по цѣнѣ 35 кр, 70 кр 80 кр ажь до 5 зр. и выше

у всѣхъ лѣпшихъ торговляхъ забавокъ.

НОВÔСТЬ! Ріхтера забавки терпеливости: **Яйце Колюмба, Громозвôдъ, Смиритель гнѣву, Убійникъ примхъ** и т. д. — Цѣна забавки 35 кр. Правдивй **лише** зъ якоромъ

Ф. Ад. Ріхтеръ и С-ка,

Перша авст. угорска ц. и к. привіл. фабрика скринокъ зъ камѣнчиками до будовы.

Контора и складъ I Niebelungengasse 4. **ВѢДЕНЬ** фабрика XIII/1 (Hietzing), **Рудольштадтъ** (Туринґія), Ольтенъ, Роттердамъ, Лондонъ Е. С., Новый Йôркъ 17 Warren Str. 403 3—9

Великій крахъ!

Нов. Йоркъ и Лондонъ зарвали такожъ и Европу та одна велика фабрика выроббъ зб срѣбла побачилась приневолена роздарувати свôй цѣлый припасъ лишь за малу вынагороду, що коштувала робота

Я уповажненый перепровадити се порученье.

Длятого продаю

кождому, отсй предметы за заплатою лише 6·60 зр., а то:

6 штукъ найлѣпшихъ ножѣвъ столовыхъ зъ пр. англ. стали.
6 штукъ америк. вилокъ зъ патент. срѣбла.
6 штукъ америк. ложокъ зъ патент. срѣбла.
12 штукъ амер. ложочокъ зъ патент. срѣбла.
1 штука америк. хохлѣ зъ патент. срѣбла
1 штука амер. полонника зъ пат. срѣбла
2 штуки америк. чарки на яйця зъ патен. срѣбла
6 штукъ англійскихъ пôдставокъ Вікторія,
2 штуки прегарныхъ лѣхтарѣвъ.
1 штука ситка до гербаты.
1 штука коробки до посыпуваня цукромъ.

44 штуки разомъ лише за 6 зр. 60 кр.

Всѣ згадавй 44 предметы коштували передъ тымъ понадъ 40 зр. а теперь можна ихъ дôстати по **6 зр. 60 кр.** — Американьске срѣбло патентоване есть цѣлкомъ бѣлымъ металемъ, котрый задержуе краску срѣбла 25 лѣтъ и се ґарантуе ся. На доказъ, що сей инсератъ не есть

нѣякимъ обманьствомъ

зобовязую ся отсимъ публично, кождому, кому не подобае ся товаръ звернути безъ нѣякихъ перепонъ грошѣ и нѣхто не повиненъ опустити сеи користнои нагоды, щобы не купити прегарного ґарнітуру, пригôдного особливо на

величавый рôздвяный або новорôчный подарунокъ

якъ такожъ на подарунокъ весѣльный та для кождого лѣпшого дому

Дôстати можна лише у

A. HIRSCHBERG's

Haupt-Agentur der vereinigten amerik. Patent-Silberwaaren-Fabriken

Wien, II. Rembrandtstrasse 19. -- Telephon Nr. 7114.

На провінцію розсылае ся за послѣплатою або за попереднымъ присланьемъ грошей.

До сего порошокъ до чищеня 10 кр.

Правдиве лише зъ побôчь стоячою маркою (марка здоровля).

Вытягъ зъ похвальныхъ листôвъ:

Тексінъ, Австрія Гор. 21 лютого 189?.

Случайно бачивъ я у Вп. ґрафа Вурмбранда ваш ґарнітуръ и пересвѣдчивъ ся о его красѣ и дешевости.

Іосифъ Форсть, священикъ.

Оломуць 1 мая 1892.

Зъ пересылки дуже вдоволеный, перевысшила всѣ мои ожиданя

Капітанъ Ч...., команда мѣсця. 376 5—7

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Вôдъ давна звѣстный зъ своеи доброты и запаху правдивый

РОССІЙСКІЙ ЧАЙ

въ торговли

В. АДАМОВИЧА

ВЪ БРОДАХЪ

Фунтъ дуже доброго	зр. 1·40
Фунтъ найлѣпшого оригін. опакован.	зр 2·50
Фунтъ „Имперіяль" цѣсарскои . .	зр. 3·50
Фунтъ высѣвокъ зъ найлѣпш. чаѣвъ	зр. 1·20
Кава „Сірiюсъ" франко 5 кільо . .	зр. 9·50

355 13—52

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Безъ вызыску!

Одинока робôтня ювилерско-золотнича

ПЕТРА ШІФФЕРСА

при площи Марійскôй 8 и Гетьманьскôй 4 у Львовѣ — подае до ласкавои вѣдомости свôй фабричный цѣнникъ робôтъ деякихъ предметôвъ золотыхъ.

Предметъ: Пара обручокъ зр. 1·50 Наймоднѣйшй перстенѣ заручиновй, елеґантно выкôнчений зр. 1·50. Шпильки до слюбныхъ китичокъ въ наймоднѣйшихъ формахъ 75 кр Пара ковткôвъ въ теперѣшнôмъ вкусѣ вôдъ 1·50. Брошки наймоднѣйшй почавши вôдъ 3 зр Браслеты вкусни вôдъ 5 зр. Перстенѣ кармазиновй, с. е. сафіръ або такожъ иншій камѣнчикъ окруженый діямантиками въ прегарныхъ формахъ 4 зр. Перстенѣ окруженй бриляитиками по 5 зр и т. д. и т. д. Кождый ґрамъ золота 14-каратного числить ся 1 зр в. а

Щобы оминути злои мѣры перстеня, выстане змѣрити каргономъ зъ перстеня добре пасуючого внутрѣшный промѣръ и прислати.

Замѣсцевй замовленя выготовляю совѣстно и скоро. Золото срѣбло и дорогй камѣнѣ приймаю въ замѣнъ и за готôвку. 410 3—12

НА РАТЫ

МАШИНЫ ДО ШИТЯ

зъ найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и краевыхъ вôдъ 25 до 65 зр.

поручае 4798 136—?

ЛЮДВИКЪ ҐАРДОЛИНЬСКІЙ

Львôвъ, площа Галицка 14.

Цѣнники на жаданье даромъ и франко.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купуе и продае

ВСѢ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ

по курсѣ деннôмъ найточнѣйшôмъ не вчисляючи нѣякои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручае

4½% листы ипотечнй
5% листы ипотечнй преміованй
5% „ „ безъ премій
4½% листы товариства кредитового земского
4½% „ Банку краевого
4½% позичку краеву галицку 3483
4% позичку пропінаційну галицку
5% „ „ буковиньску
4½% „ угорскихъ зелѣзниць державныхъ
4½% „ пропінаційну угорску
4% угорскй облігаціи индемнізаційнй

а всѣ тй паперы Контора вымѣны Банку ипотечного все купуе и продае

по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймае вôдъ П. Т. купуючихъ всѣлякй вылосованй а вже платнй мѣсцевй паперы цѣнній, такожъ запавшй купоны за готôвку, безъ нѣякого вôдчисленя, а замѣсцевй лишь за вôдчисленьемъ справедшныхъ коштôвъ.

До ефектôвъ у котрыхъ выйшли купоны, доставлае новй аркушѣ купоновй. за зворотомъ коштôвъ, котрй самъ поносить

КАРТЫ ѢЗДЫ

до Пôвнôчнои Америки

въ

Нідерляндско-Американьскôмъ товариствѣ пароходнои плавбы.

I Kolowratring 9
IV Weyringergasse 7 a **WIEN.**

Щоденна експедиція зъ Вѣдня.

46-52 **Поясненя безплатно.** 1

Ножики вôдъ 35 кр. и выше поручае

ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ

ножôвникъ у Львовѣ ул. Боимôвъ ч. 3.

Цѣнники даромъ.

Дентистъ

Д-ръ С. Райнгольдъ

365 мешкае теперь 18 39

при улици Сикстускôй, ч. 21.

Спеціялістъ

недуги ухъ, носа и горла

Д-ръ І. Райнгольдъ

364 мешкае теперь 18—39

при улици Сикстускôй, ч. 21.

Истнуюча вôдъ року 1860 фірма въ Новôмъ Санчи перенесена до Львова при ул. Хоружчины ч 27

На ос. Іліновам и розмаю поманную и гарну подарунок. Арк.

На загальнôй выставѣ у Львовѣ бронзовый медаль.

Центральна Робôтня Кожухôвъ

(СЕРДАЧКÔВЪ)

392 3—10

Поручае кожушки дамскй, мужескй и дитячй, крытй сукномъ, вышиванй и орігінальнй Закопаньскй, уланки, кринічанки и угорки

Гуцульскй киптарики. Гуньки и гôрняцкй капелюхи!

Вдасный выробъ!!! Цѣны умѣренй.

Головный складъ въ Центральнôмъ краевôмъ базарѣ у Львовѣ

при ул. Короля Людвика ч. 5, I. поверхъ.

На сп. Николая и розмаю практичнй и гарнй подарунок.

Приймае такожъ всякй замовленя на мужескй футра, дамскй ґарнітуры и т. ин. роботы, входячй въ обсягъ того фаху и выготовлюе ихъ въ якъ найкоротшôмъ часѣ.

Зъ глубокимъ поважаньемъ **Кляра Рачиньска.**

На загальнôй выставѣ у Львовѣ бронзовый медаль.

НА СЕЗОНЪ ОСѢННЫЙ

Просить ся ласкаво всѣхъ Вп. Гостей выставовыхъ пересвѣдчити ся о дивнôй дешевости осѣнныхъ и зимовыхъ товарôвъ, вже спровадженыхъ въ великôй скôлькости.

Слѣдуючй товары продають ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ доки истнуе запасъ:

1000 модныхъ муфôвъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·50, 2·— до 5 — зр.
1000 кожуховыхъ шапокъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·80, 2·20 до 4·— зр.
1000 фланельовыхъ и суконныхъ блюзъ осѣнныхъ и зимовыхъ 2·50, 3·— до 6 зр.
500 гальокъ волôчковыхъ по 2·50 до 4·— зр.
1000 хустокъ Гімалая, найбôльшій родъ 1·75, 2·25 до 4·— зр.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ суконокъ на осѣнь и зиму 1·80, 2·50 зр.
1000 модныхъ плащикôвъ на осѣнь и зиму вôдъ 4 зр. и выше.
3000 одягôвъ для хлопчикôвъ у всѣхъ величинахъ по 1·80, 2·—, 3·— зр. и выше.
Особливй новости въ стяжкахъ, воаляхъ, капелюхахъ дамскихъ и дитинныхъ, рукавичокъ ґлясé, дуньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, панчохахъ, парасоляхъ до дощу, блюзахъ шовковыхъ и вовняныхъ, шляпокахъ, костюмахъ и неґліжахъ надбйшли власне въ великôй скôлькости и доповняють ся щоденно.

Особливша гуртовна продажь пригодна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (выробъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 ґарнітурôвъ „Louvre" на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 ґарнітурôвъ „Bouretts", тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и выше.
3000 штукъ занавѣсъ зъ рôжныхъ краскахъ по 75, 1·20, 1·50, 2 и выше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·35, 1·50, 2 и выше.
10.000 фантазійныхъ табletокъ (килимовый выробъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (бґера) 3 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ фланельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваникôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2·25 стрижей по 2·50, 3 и выше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фігуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и выше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стрижеными 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдальни 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальоновыхъ 6·25, 7 и выше.
1000 останкôвъ хôдниковъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и выше.
400 праздныхъ, довгихъ хинськихъ шкôръ козличихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Ангора 2 и 2·50.
Дорги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітацію шкôры тигра 7·50 и выше.
Диваны сальоновй у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портіеры и занавѣсы коронковй аже до найлѣпшихъ зортôвъ.

Всякй зъ провінціи надсылань порученя полагоджуе ся найсовѣстнѣйше и найскорше

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ магазину AU LOUVRE

4825 194—?

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

Важне для Пань!

По умѣренихъ цѣнахъ на кожду мѣру продае ся формы на станики, плащики, пальтоты, пляфроки и т. д. Приймае ся до крою цѣлй сукнѣ а на жаданье до фастриґованя и выпробованя пôдъ ґарантією найточнѣйшого выкôнченя. 73 73—?

Лише за 10 зр. въ 12 лекціякъ выучуе ся пôдъ ґарантією крою французского.

ЕВҐЕНІЯ ВЕККЕРÔВНА

Львôвъ ул. Сикстуска ч. 21. II. поверхъ коло старои почты.

ВАЖНЕ

для кождого домашнего господарства!

1 простирадло безъ шву, довге 3 лôктѣ . .	1·20	зр.
1 льняный обрусъ 150 цм. довгій	1·20	„
6 льняныхъ сервет . .	1·30	„
1 льняна сервета до кавы	1·25	„
6 льняныхъ рушникôвъ .	1·20	„
6 практичныхъ стирокъ до пороху . . .	—·80	„
6 льняныхъ стирокъ .	—·70	„
6 льняныхъ стирокъ до скла	—·85	„
6 льняныхъ хустокъ до носа	1·25	„
30 лôктѣвъ льняного полотна	6·—	„
30 лôктѣвъ дамасту ґрадль	6·—	„
30 лôктѣвъ барвистого полотна на постель .	6·—	„
30 лôктѣвъ чистого льняного полотна . .	9·—	„

Р. Найфельдъ

ВѢДЕНЬ

I. Kärtnerstrasse, 42.

408 3—3

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и одвѣчальный редакторъ: Иванъ Белей. Папѣръ зъ фабр. Черляньков. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднаренкого.

Ч. 261. Львôвъ, Второкъ 22 падолиста (4 грудня) 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских свят) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додаток „Бібліотека найзнаменитших повѣстей“ выходить вô второк, и вô второк и пятницю на перемѣну разом зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газет ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсерати платить у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попередне застереженье. — Реклямації неопечатані вôльні вôдъ порта.

Поодиноке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошення принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрічки инсератового а въ рубрицѣ „Надіслане“ по 20 кр. в. а.

Нодинки числять ся по 10 кр. пôдъ стилом.

Справы парляментарнѣ.

Круги парляментарнѣ намѣряють — закрыти сесію парляментарну найдальше 15 грудня. Въ тôмъ короткôмъ часѣ мають бути полагодженѣ: провізорія буджетова, загальна часть проéкту нового закона карного, предложеня о удержавненю зелѣзниць, законъ о будовѣ льокальных зелѣзниць, законъ о вôдпочинку недѣльнôмъ, а евентуально такожь законъ о продажи на раты. Въ грудни зачинають радити соймы краéвѣ и такъ горѣшнов и долѣшнов Австріи 17-го, Моравы 19 грудня, Галичины 28-го по латиньскôмъ Рôздвѣ, а Чехіи ажь по Новôмъ роцѣ. На нарады соймôвъ полишає правительство досыть короткій часъ 5—6 тыжднѣвъ, а именно до кôнця першого тыждня въ лютôмъ. Вôдтакъ зачне ся нова сесія рады державнов, а предметомъ ей пленарных нарадъ буде реформа податкова. Нарады надъ тою справою продовжать ся имовѣрно до Великодня.

——

Про справу реформы выборчой подыбуємо въ коаліційных орґанах вѣденьских успокоюючѣ вѣсти такого змѣсту: Правительство бажає, щобы пôдкомітетъ комісіи выборчой, якій має бути выбраный сего тыжня, зачавъ свою акцію ще передъ феріями рôздвяными. Узнати комісію выборчу перманентною годѣ, бо многѣ члены ей суть послами соймовыми. Зъ дотеперѣшного ходу нарадъ въ комісіи выборчôй правительство не есть невдоволене, бо зъ нѣякои стороны не зазначено рôзницѣ поглядôвъ, котра безперечно заходить мѣжь сторонництвами коаліційными. въ такій способъ, щобы можливôсть порозумѣня була выключена.

До львôвского Przegląd-у пишуть зъ Вѣдня, що вправдѣ два засѣданя комісіи выборчои не увѣнчались позитивнымъ успѣхомъ, але и не погôршили выглядôвъ на переведенье реформы выборчои. Члены кола польского и нѣмецкои лѣвицѣ заявили ся досыть выразно за реформою выборчою, опертою на засадах правительственного проéкту зъ марта с. р. Та реформа найшла бы въ палатѣ потрѣбну бôльшôсть (2/3 голосôвъ), бо мабуть голосували бы за нею такожь фракціи опозиційнѣ, коли бы побачили, що годѣ переперти своихъ далеко сягаючих внесень. Але реформа выборча мусить бути переведена за згодою трехъ сторонництвъ коаліційных. Принятье якогось проéкту безъ голосôвъ клюбу консервативного рôвнялось бы розбитю коаліціи. Зъ клюбу Гогенварта промавляли доси три послы: кн. Шварценберґъ, ґр. Сильва-Тарука и бар. Ціпавлі и всѣ они заявились рѣшучо противъ пятои куріи. Вправдѣ зъ тыхъ заявлень не можна заключати, що цѣлый клюбъ Гогенварта буде противити ся реформѣ выборчôй, опертôй на проéктѣ правительственнôмъ, але въ такôмъ случаю мусить запасти якась рѣшуча ухвала клюбу.

Дотеперѣшнѣ нарады въ клюбах надъ реформою выборчою не принесли позитивного результату. Въ колѣ польскôмъ показала ся велика рôзниця поглядôвъ и длятого деякѣ послы тои гадки, щобы полишити правительству головну ролю: внести проéктъ реформы. Тымчасомъ правительство не хоче брати на себе тои одвѣчальности. Коло польске невдоволене зô способу, въ якій вели ся дотеперѣшнѣ его нарады надъ реформою. Именно явиôсть нарадъ не на руку многимъ панамъ, бо загалъ довѣдує ся про такѣ рѣчи, якъ н. пр. що Поточекъ выхвалювавъ печаливôсть россійского правительства о польского селянина. Длятого ухвалено, що дальшѣ нарады кола мають бути тайнѣ, а въ наслѣдокъ того голосъ пос. Левакôвского вже не дôйде до загальнои вѣдомости. Въ клюбѣ Гогенварта пôднесено такожь гадку, щобы до пôдкомітету, якій сего тыжня має бути выбраный зъ-помѣжь членôвъ комісіи выборчои, вôйшовъ такожь представитель молодо-Чехôвъ. Противъ того выступили ческѣ феôдалы и не знати, чи въ пôдкомітетѣ засядуть и иншѣ послы, а не лишь самѣ коаліційнѣ.

Табелѣ статистичнѣ, поданѣ міністромъ Бакегемомъ до розпорядимости комісіи выборчои, подають досыть обемистый матеріялъ до оцѣнки наслѣдкôвъ по заведеню реформы. Въ табеляхъ подано даты що-до числа осѣлого на мѣсци и приналежного до звязи державнои населеня, кôлько есть повнолѣтных и знаючих писати мужчинъ, якій процентъ платячих податки припадає на села и мѣста и т. п. Тѣ даты зôбранѣ по бôльшôй части ще за часôвъ Таффого для его проéкту реформы выборчôв. Число осѣлых на мѣсци мужчинъ зъ цивільного населеня выносить 11,501.602 осôбъ, а зъ того 5,543.796 осôбъ покôнчило 24-тый рôкъ житя. Тожь если бы заведено загальне право голосованя, те друге число означало бы загальну суму всѣхъ выборцѣвъ. Если порôвнаємо число управненых теперь до голосованя зъ числомъ управненых при будучôй реформѣ покаже ся: Число выборцѣвъ въ мѣстах выносить 338.500, въ громадах сѣльскихъ 1,387.572, разомъ 1,725.072. По введеню загального голосованя выносило бы число выборцѣвъ въ мѣстах 1,178.908 а по селах 4,364.888. Число новых выборцѣвъ не було бы однакове у всѣхъ краях коронных; въ Далматіи зросло бы число выборцѣвъ въ громадах сѣльскихъ о 120 а въ мѣстах о 130 прц., — въ долѣшнôй Австріи въ селах о 200 а въ мѣстах о 270 прц., — въ Чехіи въ селах о 300, въ Шлезку и Каринтіи въ селах о 330 прц., — у Вѣдни зросло бы число выборцѣвъ лишь о 50 прц., але н. пр. въ Райхенберзѣ о 400 а въ Градисцѣ о 720 прц. Если бы зъ загальнымъ правомъ голосованя був сполученый якійсь степень образованя (н. пр. знанье читаня и писаня), тогдѣ бы загальне число выборцѣвъ значно зменшило ся; бо зъ уроджених въ 1869 р. мужчинъ знало въ 1890 р. читати и писати лишь 36 прц., отже зъ 5,543.796 выборцѣвъ при цензусѣ образованя було бы лишь 2,094.678 осôбъ управненых до голосованя. Зъ табелѣ, де подано даты о приналежности до касы хорых, показує ся, що въ цѣлôй державѣ есть 2837 касъ хорых а до нихъ належить 1,359.584 членôвъ. Въ дальшихъ табеляхъ выказано, кôлько осôбъ було бы вылученых вôдъ активного права выборчого: въ 1889 р. було 19.549 осôбъ засудженых за злочины, 130.264 осôбъ за переступства а 96.137 за волокитство. Вкôнци въ 1890 р. находило ся 7980 осôбъ въ монастиряхъ, 19.450 въ шпиталях, 9853 въ домахъ для притулку а 24.856 осôбъ по вязницях.

——

Комісія войскова приняла проéктъ закона о пôбôльшеню числа жандармеріи. — Пос. Пацакъ поставивъ резолюцію, щобы книги службовѣ и друки жандармеріи були выдаванѣ въ поодинокихъ краях въ языцѣ краéвôмъ, та щобы жандармы робили донесеня карнѣ въ языцѣ, уживанôмъ дотычными властями судовыми. — Міністеръ оборони краéвои Вельзерсгаймбъ спротививъ ся тымъ резолюціямъ, зазначуючи, що не можна нарушати пріндипу языка службового, котрый въ жандармеріи мусить бути той самый що й у войску. — Комісія вôдкинула резолюціи Пацака.

——

Въ тыгднев нику вѣденьскôмъ Zeit (ч. 9 зъ 1 грудня с. р.) помѣщена така замѣтка:

„Коаліція варта бути фіденкомісомъ, бо и она есть великою родиною, въ котрôй теперь правлять тещѣ, а котрои спадкоемцями мають бути колись зятѣ. Въ ґазетѣ урядовôй можна запримѣтити рухъ женьскои лініи коаліціи. Ось два примѣры: Бувшій кандидатъ нотаріяльный, д ръ Иґн. Рознеръ. именованый віце-секретаремъ въ міністерствѣ просвѣты, хочь ще не здавъ навѣть адміністраційного испыту; титулярный радникъ намѣстництва д-ръ Дунаевскій junior покликаный на радника секційного до міністерства торговлѣ. Д ръ Рознеръ має за жѣнку своячку, а д-ръ Дунаевскій дочку коаліційного міністра просвѣты д ра Мадейского. Коли молодый Дунаевскій, сынъ „польского міністра скарбу“, бувъ именованый за правительства Таффого нагло „по-за турою“ радникомъ намѣстництва, тогдѣ сторонництво нѣмецко-ліберальне казнило ся зъ причины того — якъ казало — непотизму. Нинѣ оно мовчить, бо теперь, въ наслѣдокъ коаліціи. оно via Мадейскій стало шуриномъ родины Дунаевскихъ и давный спôръ закôнченый. Застерѣгаємо ся, що се все лише сплетня, та мабуть наступить урядове спростованье. Ждемо!“

Рада державна.

Цѣле суботнѣшне засѣданье выповнила дебата надъ закономъ о піяньствѣ.

Живѣйша дискусія вывязала ся при параґрафах 6 и 8 и довела до ухваленя значнѣйших поправокъ въ проéктѣ. Въ §. 6-тôмъ проéкту каже ся, що льокалѣ, въ котрых продають ся горячѣ напитки, мають бути замкненѣ, почавши вôдъ 5-тои год. по полудни въ суботу, а такожь въ недѣлѣ и днѣ святочнѣ въ часѣ ранѣшного богослуженя. Краéвому законодавству лишає ся до волѣ постановити, чи тѣ льокалѣ мають бути замкненѣ въ недѣлѣ и свята такожь по-за повысше означеным часомъ. До того §-фу поставлено внесенье меншости комісіи, змѣняюче на стôлько ту постанову, що льокалѣ мають бути замкненѣ нôдчасъ ранѣшного богослуженя въ недѣлѣ и свята, а краéве законодавство установляє, чи въ суботу або въ недѣлю по полудни шинки мають бути замкненѣ. За тымъ внесеньемъ меншости промавлявъ пос. Єнджейовичь, покликуючи ся на обставины въ Галичинѣ и Буковинѣ, котрѣ рôзнять ся вôдъ обставинъ въ иншихъ краях фабричных. Тутъ не выплачує ся робôтника тыжнево въ суботу, лишь платить ся ему денно, длятого годѣ загальною постановою закона зборонати робôтникови выпити въ шинку чарку горѣвки. По довшôй дискусіи принято внесенье, сформуловане буковиньскимъ посломъ д-ромъ Роттомъ, що краéве законодавство має установити, въ якôй порѣ въ недѣлѣ и свята та въ тѣ днѣ, коли то выплачує ся робôтникамъ, льокалѣ зъ продажею горячих напитковъ мають бути замкненѣ.

При §. 8 ôмъ рôвножь живо дискутовано. Въ тôмъ §-фѣ постановляєсь кары за станъ піяньства и на тых, котрѣ причиняють ся и доводять до того стану. Поодинокѣ бесѣдники противились тому §-ови зъ тои причины, що трудно означити, коли то властиво наступає станъ піяньства. Въ наслѣдокъ численных поправокъ, ставленых до того параґрафу, приступлено до голосованя надъ пріндипіяльною квестією, чи має бути караный самъ станъ піяньства, чи доведенье въ станъ піяньства. Палата вôдкинула 82 голосами противъ 66 постанову, що мають бути каранѣ тѣ, котрѣ находять ся въ станѣ очевидного піяньства, — а приняла, що мають бути каранѣ тѣ, котрѣ доводять зъ намѣромъ другихъ до стану піяньства.

На тôмъ перервано дальшу дискусію.

——

На вчерашнôмъ, въ понедѣлокъ, засѣданю палаты послôвъ — предложило правительство проéктъ закона о провізоріи буджетовôй по конець марта 1895 р. Проéктъ вôдослано до комісіи буджетовои.

Въ дальшôй дискусіи надъ закономъ о піяньствѣ повѣдомивъ референтъ Шукльє, що комісія, до котрои вôдослано §. 8-мый, крôмъ змѣнъ въ тôмъ §-фѣ, загадала змѣнити ще й иншѣ параґрафы, длятого вносить, щобы завернути проéктъ цѣлого закона до комісіи. — Пос. Крамаржь згодивъ ся на се, однакъ жадавъ, щобы комісія до трехъ днѣвъ здала справу, бо инакше выходило бы, що цѣлый проéктъ має бути погребаный. — Ухвалено внесенье Шуклього, а внесенье Крамаржа вôдкинено.

Вôдтакъ въ имени комісіи буджетовои референтъ пос. Штайнвендеръ о запомогах зъ фондôвъ державных минувшого року для потерпѣвших вôдъ нещасть елементарных. Мѣжь бесѣдниками промавлявъ такожь пос. Пуркгардъ, закидуючи правительству, що оно деякѣ громады въ Чехіи недостаточно и за пôзно запомагало, бо деякѣ дôстали по 28 кр. и то по роцѣ. — Принято внесеня референта.

Рôвножь принято внесеня що-до продовженя сплаты позичок, удѣленои погорѣлцямъ мѣста Стрыя зъ фондôвъ державных. При тôй нагодѣ закинувъ пос. Вашатый правительству, що оно доси не завело примусового обезпеченя вôдъ огню.

Вôдтакъ приступила палата до спеціяльнои дебаты надъ новымъ закономъ карнымъ, а именно надъ §§-ами вôдъ 1. до 8., въ котрых постановляє ся, що кара смерти остає въ повнôй силѣ обовязуючôй. По промовах референта д-ра Коппа и пос. Славика, забравъ голосъ пос. Рошковскій и домагавъ ся знесеня кары смерти. Та кара установлена въ наслѣдокъ обавы, що безъ неи злочины будуть множити ся. Въ часѣ політичных реакцій и релігійных гонень кара смерти була дуже часто примѣнювана, але помимо того пôдъ той часъ лучало ся найбôльше злочинôвъ. Кара смерти обиджає чувства релігійнѣ и цивілізаційнѣ. При тôй карѣ не можна вже направити похибки суду. Она веде до здичѣлости народу. Бесѣдникъ навѣвъ державы, де знесено кару смерти.

По промовѣ Шайхера перервано дальшу дебату — а слѣдуюче засѣданье вызначено на середу.

——

Въ суботу вôдбуло ся такожь засѣданье палаты панôвъ.

Вôдбуло ся перше читанье проéкту закона о выпродажи, а вôдтакъ ухвалено проéктъ закона о продажах на раты зъ многими змѣнами въ ухваленôмъ палатою послôвъ проéктѣ и длятого цѣлый той законъ верне ще разъ до палаты послôвъ.

Вôдтакъ принято законъ о скороченôмъ трактованю нарадъ надъ новою процедурою цивільною. Якъ звѣстно, мають обѣ палаты, послôвъ и панôвъ, выбрати комісіи перманентнѣ, котрѣ бы могли радити навѣть въ часѣ сесій соймовых. Тѣ комісіи будуть повѣдомляти себе взаимно о ухвалах и выровнувати евентуальнѣ рôзницѣ поглядôвъ.

Зъ судовои салѣ.

[Наймлене убійство.]

Передъ судомъ присяжных у Львовѣ розпочала ся дня 27 н. ст. падолиста карна розправа въ справѣ скрытоубійства селянина Ивана Ґнапа зъ Пруся, равского повѣта.

Скрытоубійства допустили ся два жиды Айзикъ Ессіґъ и его тесть глухонѣмый Пінкасъ Манъ, котрых мала до сего намовити жѣнка убитого Ивана Парашка, обѣцявши имъ за убитье Ґнапа 100 зр. Крôмъ того обжаловуе ще прокураторія Парашку и Ессіґа о намѣръ отровня Ивана Ґнапа и длятого на лавѣ обжалованых засѣвъ ще Маркусъ Топфъ, 22-лѣтный челядникъ кôтлярскій зъ Равы, котрый дававъ обоимъ обжалованымъ отруѣ — уживаного въ кôтлярствѣ вітриолю.

Розправѣ проводивъ сов. Гайдереръ, обжаловувавъ прокураторъ Оленьскій. При розправѣ засѣдали два селяне Андрѣй Витъ и Михайло Ґнапъ яко судовѣ знатоки при розмовѣ зъ глухонѣмымъ Пінкасомъ. Крôмъ того переслухано 15 свѣдкôвъ и перечитано цѣлый рядъ актôвъ.

Пôсля акту обжалованя справа такъ представляє ся: Парашка Ґнапова бита мужемъ, умовила ся зъ Айзикомъ Ессіґомъ о отровенье Ґнапа, давала Ессіґови кôлька разôвъ грошѣ на купно отруѣ, а дôставши ей, подала чоловѣкови въ аракомъ. Ґнапъ выпивъ отрую, мучивъ ся кôлька годинъ и докорявъ жѣнцѣ, що отруила его, але пôзнѣйше выздоровѣвъ. Въ наслѣдокъ сего, що отруя показала ся за слаба, мавъ Ессіґъ постарати ся о иншу, ходивъ зъ Парашкою до Равы до кôтлярчука, Топфа, котрому она дала двѣ мѣры полотна. Одержану вôдъ Топфа отрую мавъ Ґнапови подати въ горѣвцѣ Ессіґъ, але Ґнапъ не хотѣвъ пити такои горѣвки, бо смердѣла. Тогдѣ обѣцявъ Ессіґъ Парашцѣ, що убе ей чоловѣка инакше, за що она обѣцяла ему 100 зр. Вечеромъ дня 31 н. ст. липня пôслала Парашка Ивана до коршмы; тамъ Ессіґъ почастувавъ его горѣвкою, а коли Ґнапъ задрѣмавъ, велѣвъ Ессіґъ своему глухонѣмому тестеви Пінкасови Манови бити его обухомъ въ голову. Пінкасъ ударивъ дѣйстно Ґнапа два разы въ голову, вôдтакъ Ессіґъ обвинувъ ему голову полотняным кафтаномъ, выволѣкъ его до сѣ-

ней, тутъ добивъ єго и вôднѣсъ трупа разомъ зъ Маномъ на зелѣзничій шляхъ та положивъ єго на шинахъ. Однако пôдступъ не удавъ ся, бо шинами надъѣхавъ не поѣздъ а дресина, котра вôдкинула трупа на бôкъ, а ѣдучій на нѣй пересвѣдчили ся, що трупа положено умысно на шинахъ.

Увязненье Парашки наступило въ наслѣдокъ зôзнань Гануськи, сестры убитого, котра подала, що Парашка мала любовнй зносины зъ парôбкомъ Несторакомъ и длятого хотѣла позбути ся мужа значно вôдъ неи старшого. Парашка пытана, куды выйшовъ чоловѣкъ згаданои ночи, не сказала, що до жидôвъ и ажь на другій день зôзнала се передъ жандармами. Тогдѣ жандармы прийшовши до коршмы найшли такй слѣды убійства, що увязнили цѣлу родину а дочка Мана жѣнка Ессіга — Файга выявила цѣлу рѣчь.

Першу переслухано Парашку. Єсть се молода, 26-лѣтна, гарна молодиця. Оповѣла зъ плачемъ, що выйшла за мужь за Ивана въ 15-ômъ роцѣ житя, коли вôнъ мавъ звышь 30 лѣтъ. Мала четверо дѣтей, зъ котрыхъ двое умерло. Не признае ся до вины. Иванъ Гнапъ процесувавъ ся довгій часъ зъ Стефаномъ Школикомъ, своимъ шуриномъ, о грунтъ и о будынки, неразъ били ся, вкôнци Иванъ задумавъ позбути ся Школика отрыю. Посылавъ ви до Любачева до ворожбита, щобы привезла отрую, давъ ѣй грошѣ, але она поѣхала и вернула зъ нѣчимъ, бо до ворожбита не ходила. На великдень зновъ били ся Иванъ зъ Стефаномъ, бувъ при тôмъ и Айзикъ. Потôмъ побивъ мужь и ви за те, що не боронила єго. Зъ тои причины заночувала она тогдѣ першій разъ вôдъ 11 лѣтъ не въ своѣй хатѣ а у матери, але рано зновъ вернула. Вôдъ того часу побивавъ ви чоловѣкъ частѣйше. Разъ по такôй бôйцѣ, коли она робила въ поли и плакала, прийшовъ до неи Айзікъ и сказавъ: „Дурна, чого плачешь? Дай менѣ грошѣ, то я тобѣ такого привезу, що Стефанъ не буде жити и твôй чоловѣкъ не буде тебе бити.“ Дала ему 3 зр. 50 кр. на отрую для Школика. На другій день велѣвъ ѣй мужь дати Айзікови двѣ мѣры полотна, а она вôдкроила и дала ему. Взагалѣ-жь высказуе пôдозрѣнье, що Айзікъ убивъ ви чоловѣка за намовою Школика.

Другій обжалованый Айзикъ Ессіъ зôзнае цѣлкомъ противно; Парашка мала на него наставати, щобы давъ ѣй отруѣ на чоловѣка. Разъ дала ему 6 зр. 60 кр., вôнъ поѣхавъ до Львова, купивъ тутъ муравельного спірітусу за 4 кр. и се давъ ѣй яко отрую. Отруя не подѣлала. Другій разъ давъ ѣй вітриолю вôдъ Топфа, але й се средство показало ся за слабе. Вкôнци каже обжалованый, що Парашка намовила єго тестя, глухонѣмого Пінкаса Мана, щобы убивъ ви чоловѣка; обѣцяла ему за се 100 зр., поле и корову. Обжалованый каже, що бачивъ, якъ обоѣ розмавляли знаками. При убійствѣ не бувъ, лише єго тесть Пінкасъ показавъ вже ему готового трупа, а вôнъ помôгъ тестеви перенести трупа на шины.

Третій обжалованый, Пінкасъ Манъ, глухонѣмый, пытаный при помочи мѣсцевыхъ селянъ Михайла Гнапа и Андрѣя Вита, зôзнае рѣшучо, що до убійства намовивъ єго зять Айзикъ.

Щобы вôдобрати точно зôзнаня вôдъ Мана, зладжено въ судовôмъ будынку імітацію шинку, де довершено убійства и манекина, представляючого Ивана Гнапа, якъ спавъ, при столѣ въ коршмѣ, передъ хвилею катастрофы. До тои комнаты введено глухонѣмого Мана. Зъ початку перепудженый, на видъ точного образа хаты передъ убійствомъ, Манъ трясъ ся цѣлый, але вôдтакъ, коли прийшовъ до себе, показувавъ подрôбно, якъ ударивъ Гнапа два разы въ голову, якъ вôдтакъ выволѣкли оба зъ зятемъ трупа до сѣней и т. д. По зложеню зôзнань розплакавъ ся Манъ, поглядаючи на зятя и вказувавъ на свое сиве волосье.

Четвертый обжалованый Маркусъ Топфъ, кôтлярь, подае, що продавъ Ессіови вітриоль, бо Ессіъ въ присутности Парашки говоривъ ему, що потрѣбуе отруѣ на псы.

По переслуханю свѣдкôвъ, котрй по бôльшôй части складали зôзнаня досыть користнй для Парашки [свѣдокъ жандармъ Диня зôзнавъ, що коли увязнено Парашку и приведено ви до дому Айзика, вôдозвала ся жѣнка Айзика, Файга: Тота жѣнка не стôлько винна, що Ессіъ, бо вôнъ ви до того намовивъ], потвердили судьѣ присяжнй поставленй имъ головнй пытаня а трибуналъ засудивъ Пінкаса Мана, Айзика Ессіга и Парашку Гнапъ на кару смерти а Маркуса Топфа на 15 мѣсяцѣвъ тяжкои вязницѣ, заостренои одноразовымъ постомъ въ мѣсяци. Кара смерти маѣ бути такъ довершена, що насампередъ маѣ бути повѣшеный Манъ, вôдтакъ Парашка, а вкôнци Айзикъ Ессіъ. Именемъ Парашки зголосивъ д-ръ Якубовскій жалобу неважности. Иншй оборонцѣ, крôмъ оборонця Топфового, застерегли собѣ три дни до надуманя.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

——

Сеи недѣлѣ вôдбули ся въ Тѣшинѣ надзвычайнй загальнй зборы польскои „Матицѣ шкôльнои“ пôдъ проводомъ пос. Свѣжого, для нарады надъ справою отвореня першои клясы польскои гімназіи въ Тѣшинѣ. Зборы ухвалили: 1. отворити першу клясу польскои гімназіи въ осени 1895 р.; 2. внести петицію до сойму галицкого о постôйну высшу щорôчну субвенцію на удержанье гімназіи, доки она не буде принята на етатъ державный; 3. выслати депутацію до цѣсаря и представити кривды польского населеня въ Шлезку та просити, щобы правительство взяло гімназію на свôй етатъ и отвирало щороку высшу клясу гімназіяльну; 4. оподаткувати всѣхъ шлезкихъ Полякôвъ на удержанье гімназіи; дальшй ухвалы вôдносять ся до технічныхъ способôвъ отвореня першои клясы.

——

Въ газетахъ не переводать ся вѣсти о змѣнахъ, якй мають наступити въ ліберальнôмъ напрямѣ въ россійскôй адміністраціи державнôй. Всѣ тй вѣсти не прибрали конкретнои формы, значить ся, не появивъ ся ще царскій указъ, котрымъ бы знесено якй давнѣйшй розпорядженя адміністраційнй. И такъ вѣсть про знесенье „усиленной охраны“ (скрѣпленого стану облоги), заведенои ще вôдъ 1881 р., остаѣ поки що лишь поголоскою. Однакъ вже зайшла змѣна що-до цензурованя депешъ телеграфічныхъ о родинѣ царскôй. Доси не вôльно було высылати нѣякихъ депешъ въ справѣ царскои родины. Теперь же міністеръ двору гр. Воронцовъ Дашковъ зарядивъ, що для цензурованя такихъ депешъ буде вызначеный окремый урядникъ міністеріяльный.

Въ газетахъ польскихъ мѣстять ся численнй дописы, зъ котрыхъ выходило бы, що Поляки надѣють ся полекшѣ вôдъ нового царя. Депутація польска, помимо опору Гурка, була принята на авдіенціи у царя пôдчасъ авдіенціи удѣленои всѣмъ депутаціямъ, и царь промовивъ кôлька слôвъ по французки до Вельопольского и гр. Іос. Потоцкого. Генералъ-губернаторъ Варшавы Гурко, вернувши зъ Петербурга, де не зазнавъ въ кругахъ двôрскихъ прихильного принятя, мавъ податись до дамісія, а поки що выѣздить на довшій часъ за границю. Рôвножь ген.-губернаторъ виленьскій, Оржевскій, мавъ бути такъ зле принятый въ Петербургѣ, що вернувши зъ-вôдгамъ хотѣвъ повѣсити ся, але ще въ часъ єго уратовано. До того мала причинити ся и та обставина, що царь помилувавъ всѣхъ засудженыхъ въ процесѣ крожаньскôмъ, пôсля внесень трибуналу виленьского.

Передъ тыжднемъ мала лучити ся въ Петербургѣ подѣя, котра, єсли бы була правдива, причинилась бы въ великôй степени до популярности царя. Царь ишовъ пѣшки зъ Аничкôвскои палаты до Зимного двôрца. На Невскôмъ проспектѣ пôзнала публика царя и зачала громадно за нимъ ити. На площи передъ палатою царь приставувъ хвилину и оглянувъ ся. Всѣ зняли шапки. Царь сказавъ: „Мои панове, накрыйте головы, бо можете перестудити ся“, — а вôдтакъ звернувъ ся до найблизше стоячихъ: „Може хто зъ васъ бажае поговорити зô мною, може маѣ справу до царя?“ Сей зазывъ бувъ такъ несподѣваный, що всѣ подали ся кôлька крокôвъ въ задъ. Царь выждавъ хвилину, а що нѣхто нѣчого не говоривъ, пôйшовъ до двôрца. Въ дверехъ оглянувъ ся ще разъ, поклонивъ ся и привязно усмѣхаючи ся сказавъ: „Дякую вамъ, що проводили мене!“

Российскй студенты [очевидно не всѣ] выготовили таку вôдповѣдь французскимъ студентамъ зъ причины ихъ маніфестацій зъ нагоды смерти смерти царя Александра III-ого. Вôдповѣдь ся [надрукована въ „Народѣ“] звучить:

„Вôдносины мѣжь правительствомъ и лѣпшою частиною думаючои суспôльности у Россіи зовсѣмъ рôзнять ся вôдъ тыхъ, якй-бъ можна собѣ уявити, пôсля выразôвъ симпатій, котрыми переповненй россійскй газеты. Вони не зважились бы поступати инакше, бо се для нихъ бувъ бы конець истнованя. Є люде въ Европѣ, котрй судять про насъ тôлько по статьямъ нашои стеторизованои прасы и по заявамъ деякихъ офіціяльныхъ представителѣвъ и выробили собѣ думку на скрôзь хибну про вôдносины мѣжь царемъ и россійскою суспôльностю. Представляючи собѣ тй вôдносины идеальными и батькôвскими, сй люде думають, що нашъ жаль справдѣ великій. Та чи-жь е причины, щобъ можна допускати, що можлива гармонія мѣжь абсолютнымъ деспотизмомъ и думаючою суспôльностю, котра бажае політичного житя?

Мы, россійскй студенты, заявляемо отсимъ листомъ, що смерть Александра III. не е для Россіи нѣчимъ инчимъ, якъ тôлько надѣею на освободу вôдъ деспотичного правлѣня, пôдъ котрымъ вона стогне такъ довгій часъ. Хронічнй голоды, що лютили ся въ памятнй роки 1891-1892 и своимъ розмѣромъ та своими наслѣдками перевыщують голоднй роки часôвъ Людвика XIV, холера, що розвернула ся такъ широко помѣжь масами, ослаблеными голодомъ и нуждою, ненастанній высылки, котрыхъ наслѣдкомъ була утрата найлѣпшихъ силъ думаючои суспôльности, гнобленье ліберальныхъ реформъ Александра II., скрѣпленье адміністрація зô шкодою слабыхъ зачатковôвъ автономіи городскои та земскои, ненастанне гнобленье вчащои ся молодежи, що проявило ся такъ ярко „указомъ о университетахъ“ въ р. 1884, звѣченье и найменчои свободы прессы и цѣлый рядъ ограничень, що вôбльшували надужитя царевихъ чиновникôвъ — отсе здобутки батькôвскихъ старань Александра III. „Миротворця“.

Оружный супокôй, що причинивъ Европѣ тôлько лиха, скôлько не зробила бы навѣть крôвава вôйна; супокôй, котрого добродѣйнй наслѣдки такъ болюче дають ся чути низчимъ верствамъ; реакційнй змагана, що панують теперь у політицѣ всѣхъ европейскихъ державъ, котрй пôдъ проводомъ россійского царя сполучили ся противъ грôзного привиду соціяльнои революціи — отсе все треба въ значнôй частинѣ завдячити заграничнôй політицѣ Александра III.

И за для сихъ то добродѣйныхъ учинкôвъ сучасна исторія назвала его миротворцемъ. Правлѣнье Александра III. дôйшло до того, що налякало всѣ живй елементы суспôльности.

Надѣемось, що зъ настаньемъ Николая II. на престолъ вôдносины мѣжь нами и правительствомъ будуть менче фальшивй, и що всѣ вѣдомости французскихъ студентôвъ, що доторкають ся нашого житя и ихъ симпатій зглядомъ нашого жалю, не будуть на будуще похожй на таку глибоку іронію. Безъ сумнѣву и мѣжь россійскими студентами е люде, котрй, здае ся, дуже засумували ся смертю Александра III.; вони то й поспѣшають ся выразити се своею участью въ похоронахъ, збираючи складки на вѣнокъ, спѣваючи „Со святыми“ [якъ се вчинивъ студентскій хоръ у Харьковѣ] и т. д. и т. д. Але для всякого образованого Россіянина, мотивы сего выразу жалю ажь надто ясній. Зъ одного боку, причиною ихъ е натискъ адміністраціи, а зъ другого бажанье тыхъ панôвъ звернути на себе увагу всемогучихъ жандармôвъ симъ публичнымъ показомъ свого льояльного почутя, и такимъ способомъ зробити собѣ швидку карієру. Зъ подôбными людьми мы, не менча частина студентôвъ, не маѣмо нѣчого спôльного, а для ихъ соціяльного индиферентизму не маѣмо нѣчого, крôмъ найглибшои погорды.

Всѣ часописи всякихъ вôдтѣнкôвъ, що прихиляють ся до нашихъ думокъ, зволять оповѣстити отсю заяву.

Россія 1 ноября. — *Российскй студенты.*“

НОВИНКИ.

——

— **Зъ Теребовлѣ пишуть намъ**: Въ суботу дня 8 н. ст. грудня с. р. вôдбуде ся въ теребовельскôй церквѣ помінальне богослуженье [зъ проповѣдію] за упокôй бл. п. Омеляна Огоновского, на котре всѣхъ почитателѣвъ нашого вельми заслуженого на руско народнôй нивѣ роботника, довголѣтнього головы „Просвѣты“, и незабутнього патріота-дѣятеля запрошуе ся. Початокъ богослуженя о годинѣ 10-ôй рано.

— **„Клюбъ Русинôкъ“** устроюе и сего року въ навечерію св. Николая вечернициѣ для дѣтей Родичѣ, котрй хотѣли бы вразъ зъ дѣтьми въ тыхъ вечернициях участь взяти, зволять зголошуватись до „Клюбу“ [ул. Вôрменьска ч. 2] въ середу и суботу мѣжь годиною 4 а 6-ою. — *Г. Шухевичева.*

— **Въ дѣвочôмъ институтѣ сс. Василіянокъ у Львовѣ**, котрый теперь чимъ-разъ гарнѣйше розвиваѣ ся, вôдбуло ся — якъ намъ доносять — представленье аматорске дня 3 н. ст. грудня с. р. Штука, умыене для института зладжена, пôдъ заг. „Институтка на вакаціяхъ, образокъ зъ житя учениць въ двохъ актахъ“, маѣ на метѣ показати высшôсть добре поведенои жѣночои освѣты надъ освѣтою шабльоновою и подати способôвъ, якимъ нашй въ народнôмъ дусѣ выхованй панночки въ институтѣ можуть здобутковôвъ свого знаня ужити користно для навчаня своихъ „меншихъ сестеръ“, се-бъ-то сѣльскихъ дѣвчатокъ пôдчасъ вакацій. Панночки-институтки вывязали ся зô свого заданя похвально, грали зô зрозумѣньемъ и якъ на першій разъ дуже добре, мимо того, що тема штуки була на ихъ вѣкъ за поважна та й сама штука мѣсцями тяжка до вôдограня, бо часто вымагае умотивованя подій не обширными словами, але самою грою. Заслуга се въ першôй лініи — крôмъ управителя института — панны Вояковскои, учительки въ институтѣ, котра ревно занялась выставою сеи штуки. Є надѣя, що слѣдующй представленя поведуть ся ще лѣпше. Гостей було значне число, прибувъ самъ Впреосвященый зô всѣми майже членами Капітулы и упрошенй руськй родины, що интересуютъ ся и тѣшать ся гарнымъ розвоемъ нашого одинокого у Львовѣ дѣвочого института. — *Х.*

— **Нову руску торговлю** отворивъ въ Бережанахъ зъ початкомъ сего мѣсяця п. Игнатій Власюкъ, выхованець „Народнои Торговлѣ“ и опôсля бувшій директоръ філій того товариства. Торговля п. Власюка умѣщена въ догôднôмъ мѣсци, въ каменици християньскôй при входѣ головнои улицѣ ведучои зъ ринку до ц. к. староства. Въ самôмъ ринку не хотѣвъ нѣ оденъ жидъ вôдступити мѣсця на торговлю християньску! П. И. Власюкъ повѣдомивъ публику околичну о отвореню своеи торговлѣ друкованымъ письмомъ такого змѣсту:

„Цѣлію загально звѣсною въ нашôмъ краю институціи Народнои Торговлѣ есть не лишь выдобутье нашого народу зъ торговельнои зависимости вôдъ внишихъ людей и посередниченье въ набуваню доброго и дешевого товару межи великими купцями и фабриками а консументами, але такожь выхованье и пôдготовленье людей своихъ до купецкого званя, котрй бы вôдтакъ осѣли въ краю и позаводили свою питому народну торговлю та яко люде незалежнй вôдъ нѣкого, хиба вôдъ своихъ земляковôвъ, могли вôддати услугу свому народови такожь и на поли політичнôмъ. До такихъ людей належу и я, низше пôдписаный. Вступивши на практику купецку до Народнои Торговлѣ зразъ при ей заснованю, я перейшовъ всѣ степенѣ той практики, а познакомивши ся зô всѣма галузями купецтва, бувъ я управителемъ філій Народнои Торговлѣ въ Стрыю и въ Перемышли. Одержавши найлѣпшй свѣдоцтва вôдъ Народнои Торговлѣ, я рѣшивъ ся при Божôй и моихъ земляковôвъ помочи отворити въ Бережанахъ свой власный склепъ, а почате дѣло вводжу въ житье зъ днемъ 1 н. ст. грудня с. р. Вступаючи на ту самостôйну дорогу, заявляю торжественно, що цѣлію мого житя буде служити всѣми силами моимъ Вп. Землякамъ и вести дѣло въ тôмъ самôмъ дусѣ якъ то робить Народна Торговля [вôдъ котрои побираю товары], а девізою мого предприемства буде: солідность, дешевôсть и точность. Однакъ моя праця на нѣщо буде, если Вп. Земляки не хотѣли бы мене пôдпирати. Я не жадаю нѣчого неможливого. Щоденнй потребы мусить кождый заспокоити и товары на потребы свои купувати, а я о нѣщо бôльше не прошу, якъ лише: Купуйте у низше пôдписаного — *И. Власюка*, першого руского купця въ Бережанахъ, улиця Потоцкихъ дôмъ п. Бучка.“

Не сумнѣваемо ся, що Русины мѣста Бережанъ и околицѣ пôдопруть свого земляка, чоловѣка загально знаного не лише зъ купецкои фаховости та ретельности, але и зъ щиро руского патріотизму. „Свои у свого!“ Щасть Боже!

— **Въ справѣ процесу селянъ зъ Лозôвки за убійство економа Михайла Твардієвича** пишуть намъ зъ Тернополя: „Нинѣ [дня 3 н. ст. грудня] о 6-ôй годинѣ вечеромъ закôнчила ся тутъ передъ судомъ присяглыхъ розправа противъ убійникôвъ Михайла Твардієвича, економа зъ Лозôвки. Зъ 16 обжалованыхъ пущено 8 на волю, а зъ прочихъ узнано вердиктомъ судьѣвъ присяжныхъ: Стаха Ошуста и Антоха Войтовича виннымъ злочину убійства, Яна Палюха [званого Малярчукомъ] виннымъ злочину спôвинны въ убійствѣ, а Яна Ошуста [званого Швіцъ] Юзька Тарку, Яна Ошуста [сына Янового], Юзька Палюха и Єву Ошустову виннымъ злочину тяжкого ушкодженя тѣла зъ §. 143 уступу 2 зак. карн. — и засуджено: Стаха Ошуста на 9 лѣтъ, Антоха Войтовича на 7 лѣтъ, Яна Палюха на 6 лѣтъ, Яна Ошуста [Швіца] на 5 лѣтъ, Юзька Тарку на 3 лѣта. Яна Ошуста [сына Янового] на 4 лѣта а Юзька Палюха и Єву Ошустову по два роки тяжкои, постами и т. п. заостренои вязницѣ. Присяжнй вѣ одного зъ пытань въ напрямѣ морду не потвердили. Засуженй приняли выровъ заразъ по оголошеню. Всѣ они селяне зъ Лозôвки коло Теребовлѣ и всѣ мазурского походженя и латиньского обряду, зъ выимкомъ одного Войтовича, котрый належить до греко-кат. обряду, хотяй не уважае себе Русиномъ. — Въ тôй-же справѣ пишуть намъ зъ Теребовлѣ: „Прикра справа убійства економа Твардієвича, котрôй польскй часописи силуютъ ся надати характеръ соціялістичнои пропаганды, маѣ основу просту свою основу: Селяне лозовецкй вынайняли у скарбу одно поле на пасовиско за вôдробокъ. Коли они вôдробили, тогдѣ економъ почавъ зганяти худобу зъ того поля на инше. Селяне, дôзнавши ся о тôмъ, заказали пастухови переганяти худобу, а коли економъ не на жарты побивъ пастуха, то громада такъ розъярила ся, що Твардієвичъ пострадавъ житье, — хочь, якъ бы було ему удало ся зробити задуманый ужитокъ зô своеи стрѣльбы, хто знае, чи такожь зô стороны селянъ не була бы принесла ся кровава жертва того спору о пасовиско...“

— **Въ справѣ вѣча руского духовеньства** одержуемо вôдъ Вп. о. Василя Чернецкого зъ Сѣлця-белского отсе письмо зъ просьбою о умѣщенье: „Вôдъ довшого часу стали вôдзыватись въ нашихъ часописяхъ голосы за скликаньемъ вѣча руского духовеньства, узнаючи єго потребу, а навѣть вказано й на справы, якими се вѣче мало бы заняти ся. Позаякъ многй Вєч. братя духовнй звернули ся до мене, щобы взяти ініціятиву въ орґанізаціи згаданого вѣча, я принявъ ся за сей трудъ, будучи увѣреный, що въ тôй важнôй и труднѣйшôй справѣ стануть менѣ приклонники вѣча до помочи, щобы пôдняту гадку впровадити въ житье. Зъ огляду на розсѣванй вѣсти, противнй вѣчевôй справѣ, я старавъ ся найперше дôзнатись: чи проектованому вѣчу не стоять на завадѣ якй перешкоды, отже можу тутъ высказати, що вѣче руского духовеньства може вôдбутись, а коли вôдбуде ся, то въ порозумѣню зъ нашимъ Преосв. епископатомъ та при участи лише самого духовеньства. Щобы вѣче могло вôдбути ся ще сего року, трудно вымагати. До проектованого першого у насъ вѣча, хочь-бы оно було уняте въ програму о найтѣснѣйшихъ рамахъ, завсѣгды потрѣбнй довшй приготовленя

яко до важной справы, а се вымагае и довшого часу. На недавнôмъ зборѣ членôвъ товариства св. Апостола Павла я высказавъ свои погляды на вѣче передъ численно зобранымы Всч. братьми духовными, а они, принявши высказане до приклонной вѣдомости, заявили заразомъ, що наколи бы вôдбуло ся вѣче, то мае вôдбутись у Львовѣ яко въ центральнôмъ мѣсци. Близшои програмы вѣчевои зъ матеріялами вѣчевыми годѣ було предложити, бо то все уложить ся по всесторонньй розвазѣ, въ ширшôмъ вѣчевôмъ комітетѣ, въ котрôмъ будуть заступленй всѣ три нашй епархіи. Комітетъ той сприсить ся въ другôй половинѣ грудня с. р. до Львова и тамъ порѣшить ся остаточно вѣчева справа. Хочь доси вже де-що пôдготовлено до вѣча, то однако кожда, чи приватно на мои руки надôслана, чи въ часописяхъ пôднята, для вѣча придатна гадка радо буде принята и предложить ся вѣчевому комітетови, щобы оминути повѣчеву критику, що сего або того не пôднесево на вѣчу. Пляноване вѣче, на котрôмъ прийшли бы пôдъ нарады справы лише близше обходячй наше духовеньство, безъ инщихъ домѣшокъ, не буде стояти на завадѣ пôдготовлюваному ювілейному торжеству унія Берестейскои о ширшôй програмѣ та при участи свѣтскихъ людей; оно навѣть причинилось бы до пôднесеня сего торжества. — *Вас. Черкасцкій.*

— **Зъ-пôдъ Кôцманя [на Буковинѣ] пишуть намъ:** Сей рôкъ бувъ для насъ хлѣборобôвъ на Буковинѣ дуже тяжкій Майже нѣчого не зародило, збôже не платить ся, а на додатокъ прийшли ще мыши и зъѣдають засѣяну озимину. Мовь-бы ще за мало було тыхъ нещасть елемèнтарныхъ — выгадали деякотрй дворники [начальники громадъ] въ повѣтѣ драчу зъ людей на якійсь дарунокъ для кôцманьского ц. к. старосты [Захара — *Ред.*] зъ нагоды его 25-лѣтного ювілею службы урядничои. Се той самый староста, про котрого господарку въ повѣтѣ недавно посолъ Цурканъ при дебатѣ надъ закономъ противъ піянства въ радѣ державнôй таке по правдѣ навѣвъ: „Громада Бабинъ, постановивши отверезити ся, рѣшила постаратись о богослуженье дня 24 мая с. р., зложити тамъ торжественну присягу здержаности и посвятити хрестъ тверезости. Коли мѣсцевй коршмарѣ о тôмъ довѣдались, донесли ц. к. староству, що громада Бабинъ загадуе бунтъ Староста выславъ заразъ до Бабина концентового практиканта Буксбавма и розпорядивъ, щобы тамъ заразъ згромадили ся всѣ жандармы зъ повѣта. Выправленый комісарь прибувъ 23-ого мая до Бабина, казавъ покликати мѣсцевого священика, учителя, дворника, старшого брата и кôлькохъ членôвъ читальнѣ, списавъ зъ ними широкй протоколы и давъ дворникови строгій наказъ, щобы на всѣхъ вулицяхъ ведучихъ въ село поставивъ варты и нѣкого зъ сусѣдныхъ сѣлъ на богослуженье не допускавъ. Другого дня вôдправляли ся заповѣджена служба Божа въ церквѣ и молебенъ на цвинтари, а патролѣ жандармскй кружили довкруги церкви. То бы ще нѣчо, але комісарь, що передъ скôнченьемъ вôдправы на цвинтари, давъ розказъ жандармамъ розбгнати „збѣговище“ на цвинтари, яко зборъ пôдъ голымъ небомъ. а хто бы супротививъ ся, того вязнити“. Отже тому ц. к. старостѣ, котрый въ повѣтѣ такъ бере въ охорону коршмарѣвъ противъ громадянъ, мають селяне складати датки на дарунокъ ювілейный! Позаякъ мы — при нашôй нуждѣ — досыть уже маемо всякихъ „даткôвъ“ а нашй вôдносины до п. Захара, не зъ нашои вины, є не конче добрй, — то удаемо ся до Васъ Пане Редакторе: зволѣть дати мѣсце въ своѣй часописи нашому протестови противъ того рода маніфестацій, абы хто не думавъ, що мы Русины а п. Захаръ одна душа и що тôлько ждемо на нагоду, абы задокументувати сю нашу прихильность. — *Н Н. зъ Н.*

— **И якъ же не мають руськй селяне утѣкати зъ краю до Бразиліи?** Дня 24 н. ст. листопада с. р. прибувъ до Красного — якъ намъ пишуть — возьный Рупъ зъ золочѣвского ц. к. суду повѣтового, щобы стягнути вôдъ Ивана Кравчука належитôсть для п. Мѣйского ц. к. нотаря въ Золочевѣ, яка тому належала ся за списанье актôвъ посмертныхъ по умершôй женѣ Ивана Кравчука и его двохъ дѣтей — особно для кождои особы — разомъ 21 зр. 55 кр. Панъ возьный запросивъ до того урядована секретаря громадского, начальника громады и поліціянта, а довѣдавши ся напередъ, що у Ивана Кравчука есть въ хлѣвѣ добре утученый веприкъ, повѣдомивъ о своѣмъ урядованю и мѣсцевого рѣзника, щобы й той бувъ въ поготовѣ. Зъ цѣлою тою асистою удавъ ся возьный до Ивана Кравчука а кинувши ему на стôлъ три письма зъ суду, въ котрыхъ було наказано стягнути повысшу належитôсть, пôйшовъ просто до хлѣва и приказавъ громадскому поліціянтови взяти вепра на шнурокъ та й провадити зъ подвôря. А позаякъ вепръ той не бувъ власностію Ивана Кравчука, але его матери, котра купила его собѣ за позиченыхъ 12 зр и котрыхъ ще не вôддала, то выступила она въ оборонѣ своои власности и не хотѣла вепра дати. Почала ся тяганина по подвôрю при збѣговиску сусѣдôвъ; вкôнци женщина мусѣла уступити, але заявила, що она пôйде до сусѣда позичити собѣ грошей и выкупить собѣ свого вепра. Тымчасомъ возьный казавъ попровадити свою добычу передъ громадску канцелярію и тутъ розпочало ся властиве его урядованье. Казавъ присутному рѣзникови таксувати вепра, той отаксувавъ на 13 зр. и заразъ возьный выставивъ на ліцитацію, а що не було купцѣвъ, то и купивъ вепра той самъ рѣзникъ за 14 зр. 10 кр. и сейчасъ запровадивъ до себе й заколовъ. Въ-тôмъ приходить властителька зъ грôшми — и можете уявити собѣ ей зачудованье, коли почула, що вепръ ей вже заколеный! На тôмъ урядованье закôнчено. Бѣдна жѣнка въ плачь! та й якъ не плакати за своею працею, взятою у неи за пôвъ-дармо, бо за вепра давали ѣй ще на св. Дмитра 18 зр.! Опамятавши ся троха пôйшла она до адвоката просити о пораду, а той вôднѣсъ ся зъ тою справою до ц. к. высшого суду краевого у Львовѣ Теперь пытаю: И якъ же не мають нашй люде утѣкати до Бразиліи?!

— **До вѣдомости ц. к. Дирекціи скарбу у Львовѣ.** Горожане австрійскй платять при купнѣ матеріялôвъ тютюновыхъ державѣ значно вышрубованый податокъ, отже здавалось бы, що власти скарбовй будуть старати ся що-найменше бодай улекшувати купно контрибуентамъ. Того чей мають право горожане жадати за свôй высокій податокъ! Тымчасомъ въ Жидачевѣ зовсѣмъ инакше. Купно матеріялôвъ тютюновыхъ не то що не улекшене, але навѣть дуже утруднене, бо — вѣрити ся не хоче — въ мѣсточку повѣтовôмъ лишь двѣ трафіки, а властиво одна функціонуюча на цѣле мѣсто, бо друга — то тôлько слѣпый патронъ, пôдставленый, щобы христіянинови утруднити одержанье концесіи, але матеріялôвъ тютюновыхъ анѣ не продае, анѣ не маe, о чôмъ навѣть сторожа скарбова знае, бо вже кôлька разôвъ переводила „списъ чину“. Зваживши, що по великихъ мѣстахъ, де комунікація завдяки хôдникамъ улекшена, на кождôй улицѣ есть трафіка а навѣть и бôльше; зваживши, що нинѣ по малыхъ селахъ есть по двѣ а навѣть по три трафіки для догôдности населеня; зваживши, що комунікація въ Жидачевѣ, якъ по всѣхъ мѣсточкахъ, де хôдниковъ нема, дуже утруднена, — то населенье, повѣтового мѣсточка Жидачева дуже въ тôй справѣ упослѣджене а навѣть скривджене, а се тымъ бôльше, коли увзглядить ся, що одинока функціонуюча трафіка есть въ ринку, котрый лежить не въ серединѣ мѣста але зовсѣмъ на пôвнôчнôмъ окраю мѣсточка, а дальше, що тота трафіка есть заразомъ шинкомъ *все переповненымъ любителями сивухи*, такъ що неодному контрибуентови просто соромно увôйти тамъ за тютюномъ, бо-жь не для кождого милый видъ поважного збору алькоголістôвъ... Противъ того стану рѣчей внесла була разъ тутешна интеліґенція [навѣть тй, що „сидять въ кишени“] жалобу до Дирекціи скарбу — и оно було помогло на двѣ недѣлѣ, але теперь зновъ по давному. Гадаю, що Свѣтла ц. к. Дирекція, по сихъ прилюдныхъ замѣткахъ, возьме справу пôдъ розвагу и безъ огляду на котерій мѣсцевй постараесь о заложенье ще кôлькохъ трафікъ, котрыхъ недостатокъ такъ дуже дае ся вôдчувати населеню. — *Михайло Петрицкій.*

— **Въ цѣли уконституованя товариства „Дôмъ Народный“ въ Калуши** члены-основателѣ мають честь запросити Р. Т. патріотôвъ рускихъ якъ зъ самого мѣста такъ и зъ охрестности, маючихъ охоту вступити до сего товариства, на день 14 н. ст. грудня с. р. на годину 12-ту въ полудне до Касина мѣщаньского при улици Салінарнôй. Подаючи до вѣдомости, що статутъ товариства Дôмъ Народный въ Калуши ц. к. намѣстництво приняло до вѣдомостя [ч. 2176], маемо повну надѣю, що патріоты руськй не вôдкажуть намъ своои помочи до збудованя власнои хаты, тому й численно прибудуть вызначеного дня. [Другй часописи просимо ласкаво повторити отсе наше запрошенье.] — Въ Калуши дня 29 падолиста 1894. *Бачиньскій. — Боднарчукъ. — Я. Коритовскій. — Д. Рубчакъ.*

— **Зъ табору рускихъ радикалôвъ.** Въ Коломыи — якъ доносить „Хліборобъ“ — вôдбувъ ся дня 4 листопада с. р. довѣрочный зборъ сторонникôвъ партіи радикальнои зъ Покутя для нарады головно въ справѣ выборôвъ до сойму слѣдуючого року. Въ зборѣ взяло участь [крôмъ радикалôвъ зъ интеліґенціи] до 100 селянъ зъ повѣтôвъ коломыйского, снятыньского, косôвского, товмацкого, городеньского и станиславôвского. Зобранй ухвалили, щобы въ тыхъ повѣтахъ, де є радикалôвъ бôльше число, ставити кандидатôвъ радикальныхъ, а де менче, тамъ пôдпирати такого руского кандидата, котрый буде стояти на независимôмъ народнôмъ рускôмъ становищи, за загальнымъ голосованьемъ и за интересами мужикôвъ и роботникôвъ. Акцію выборчу маe вести „Народна Воля“ въ Коломыи. На три повѣты зборъ радикальный поставивъ уже кандидатôвъ: на коломыйскій адв. д-ра Т. Обуневского, на косôвскій адв. д-ра С. Даниловича а на снятыньскій кандидата адв. д-ра К. Трильовского. [К. Трильовскій перенесъ ся теперь зъ Коломыи до Снятина до канцелярии адвоката Шефера. На сюнедѣлю бувъ скликаный до Снятина надзвычайный загальный зборъ „Народнои Волѣ“, а на порядку дневнôмъ була й справа выборôвъ до сойму.] На коломыйскôмъ довѣрочнôмъ зборѣ выбрано вже й комітеты выборчй на тй повѣты де кандидатôвъ поставлено. На день 15 и 16 с. м. радикалы заповѣли зборы у Львовѣ: 15-го вôдбуде ся зъѣздъ представителѣвъ радикальнои партіи за особистыми запрошенями, а 16-ого: о 10 годинѣ рано въ ратушевôй сали вѣче радикальне [на порядку дневнôмъ стоить справа выборôвъ, справа загального голосованя, справа селяньска и ей орґанізація и т. д.]; пôсля вѣча вôдбуде ся першій загальный зборъ новоосноваго просвѣтного товариства „Поступъ“ а вечеромъ о 6-ôй годинѣ [також въ сали ратушевôй] літературній вечерницѣ въ честь 30-лѣтного ювілею літературнои и політичнои дѣяльности проф. Мих. Драгоманова, устроюваній — якъ наше „Народ“ львôвскими радикалами зъ иніціативы украиньскихъ радикалôвъ въ Россіи. [На вечерницяхъ будуть промовы въ честь ювілата, вôдчитъ про его житье й дѣяльность, вôдчитанье адресъ и показъ дарункôвъ вôдъ Украинцѣвъ и Галичанъ. По вечерницяхъ маe вôдбути ся комерсъ.]

— **Посвяченье ново-збудованои церкви въ Ступницы**, повѣта самбôрского, вôдбуде ся дня 11 н. ст. сѣчня 1895 р. [въ пятницю по Рожд. Христ.] при зборѣ всего духовеньства деканата мокряньского.

— **Нещастна пригода при польскôй патріотичнôй маніфестаціи.** Въ Перемышли лучивъ ся въ суботу вечеромъ страшный выпадокъ. Польске товариство Соколъ устроювало сего дня вечерокъ на памятку падолистового польского повстаня. Мѣжь иншими точками була сцена зъ Кордіяна Словацкого, де пробивае ся шпѣгуна штилетомъ. Ролю шпѣгуна гравъ 31-лѣтный Тад. Чиньскій. Нещастье хотѣло, що держачій въ руцѣ штилетъ такъ незручно поводивъ ся зъ оружемъ, що вбивъ его Чиньскому въ груди по саму рукоять и пробитый померъ по кôлькохъ мінутахъ.

— **Ґр. Вікторъ Баворовскій**, польскій писатель, а головно перекладчикъ Байрона, вôдобравъ собѣ вчера пополудне житье у Львовѣ, пôдрѣзавши собѣ горло. Числивъ 68 лѣтъ. Причиною самоубійства була имовѣрно недуга очей. Покôйный бувъ міліонеромъ, не мавъ нѣякого уряду, живъ самôтно бо зôрвавъ зъ родиною вже вôдъ многихъ лѣтъ. Не бувъ жонатый и вызначавъ ся своимъ дивацтвомъ. До суспôльности мавъ вѣчный жаль, що не оцѣнила добре его писательскихъ заслугъ. Мешкавъ постôйно въ Мышковичахъ пôдъ Тернополемъ, а у Львовѣ въ т. зв. „арсеналѣ Сѣнявскихъ“ при Липовôй улици ч. 2, де мѣстить ся его бібліотека, въ котрôй було дуже богато цѣнныхъ рѣчей, особливо зъ XVI. столѣтя. Въ послѣднôмъ часѣ була его бібліотека замкнена и нѣхто зъ неи не користав.

— **Убійство и самоубійство зъ розпуки.** Вчера пополудни властитель бюра информаційного Ферд Лянґфордъ у Львовѣ застрѣливъ свою 70-лѣтну жѣнку, а вôдтакъ намѣрився вôдобрати собѣ житье. Непритомного вôдставлено до головного шпиталю. Причиною нещастя була нужда, бо о 1-ôй годинѣ зъ полудня продано ему вчера на ліцитаціи всѣ рухомости.

— **Дрôбнй вѣсти.** Президентъ высшого суду краевого бар. Симоновичъ выѣхавъ до Вѣдня. — Въ Сѣракôвцяхъ коло Перемышля померла въ четверъ дня 29 н. ст. падолиста Стефанія Пшедримирска, властителька бôльшои посѣлости. — У Львовѣ померла въ 67-ôмъ роцѣ житя Єл. Жмуркова, вдова по звѣстнôмъ профасорѣ математики на университетѣ и техніцѣ у Львовѣ

Надôслане.

Die **Seiden-Fabrik G. Henneberg** (k. u. k. Hofl.), **Zürich** sendet **direct** an **Private: schwarze, weisse** und **farbige** Seidenstoffe von **45 kr.** bis **fl. 11 65** per Meter — glatt, gestreift, karrirt, gemustert, Damaste etc. (ca. 240 versch. Qual. und 2000 versch. Farben, Dessins etc.) porto- und zollfrei in die Wohnung an Private. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. und Postkarten 5 kr. Porto nach der Schweiz.
4795 (1)

Вѣсти зъ еп. станиславôвскои.

Въ пропозицію принятй оо.: 1) на Виноградъ, деканата тысьменицкого, Ден. Хромовскій зъ Глинокъ, Мих. Мармôровичъ зъ Фиткова, Теоф. Билинкевичъ зъ Надвôрнои и Авдій Билинкевичъ зъ Глушкова; 2) на Вôкно, дек. городеньского: крил. Мих. Карачевскій зô Львова, Сим. Буднадзъ зъ Дубокъ, Конст. Гуглевичъ зъ Ключева, Вас. Глѣбовицкій зъ Чортôвца, Ал. Осадца зъ Городенки и Авдій Билинкевичъ зъ Глушкова; 3) на Пацикôвъ, дек. станиславôвского, Ант. Войтѣховскій зъ Станиславова. — На конкурсъ зъ речинцемъ до 1 н. ст. сѣчня выставленый другій разъ Шутилôвъ, буковиньского деканата, зъ презенты на котрый зрезигнувавъ о. Теодоръ Матейкôвъ. — До канонічнои институціи вôзваній оо.: Ал. Русинъ зъ Коломыи на Корничъ, Илія Пиндусъ на Богородчаны мѣсто (оба на першу половину марта 1895 року), Ив. Билиньскій на Горигляды (въ найблизшôмъ часѣ), Ив. Проскурницкій зъ Лопатина на Коронець (въ мартѣ 1895 р.), Ник Красицкій зъ Коломыи на Ковалѣвку, дек. бучацкого, Еман. Лисинецкій зъ Васильковець на Космачъ, Ом. Андроховичъ зъ Виткова на Пасѣчну, надвôрняньского деканата, Евг. Левицкій зъ Акришоръ на Хомчинъ и Теод. Лѣсевичъ зъ Кутъ на Бѣлй Ославы (всѣ на першу половину марта 1895 р.) — Консисторія вôднесла ся до намѣстництва въ справѣ згоды на канон. институцію о. Брон Вергановского яко пароха въ Хомякôвцѣ. — Канон. институцію на Лысôвцѣ, скальского деканата, одержавъ мѣсцевый завѣдатель о. Григ. Ковчъ. — Завѣдателемъ новоосноваго сучавского деканата именованый о. Иванъ Шихъ зъ Сучавы, а о. Теофіль Шухевичъ зъ Садагоры на Буковинѣ именованый тит. совѣтникомъ епископскои консисторіи зъ правомъ уживаня крилошаньскихъ вôдзнакъ.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 4 грудня. Вчера вечеромъ вôдбули ся численнй зборы робôтничй, на котрыхъ д-ръ Адлеръ остро критикувавъ поведенье коаліціи въ справѣ реформы выборчои. По зборахъ вôдбувъ ся похôдъ демонстраційный, а поліція нѣгде не спиняла походу.

Будапештъ 4 грудня. Упорно удержують ся вѣсти о крізѣ кабінету, бо санкція для церковно-політичныхъ законôвъ не надходить.

Лондонъ 4 грудня. Японцѣ, добувши Порть-Артуръ, мали вырѣзати въ пень всѣхъ мужчинъ. Японцѣ домагають ся, щобы Хины дозволили на обсаду войскомъ Портъ-Артура за-для запоруки условій мира.

Надôслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одвазу) поручае у великôмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, дальекогляды, барометры, верометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильнй, пйоны, сібелѣ, манометры и т. п. Устроюе звонôвъ електричныхъ. Всякй направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляют точно. 148

Волосѣннй матерацы

по зр. 14, 15, 18, 20 до 30 зр. поручае спеціяльна роботня постели 351 15—16

ІОСИФА ШУСТЕРА

у Львовѣ, улиця Коперника ч. 7.

Колдры шитй въ найбôльшôмъ выборѣ.

ПОМАДА „ФЕНІКСЪ“

нагороджена на выставѣ для здоровля и плеканя недужихъ въ Штутґартѣ 1890 р., есть пôсля лѣкарского осуду и пôсля признань тысячей письмъ зъ подякою **одинокимъ, дѣйстно вартнымъ и нешкôдным средствомъ**, щобы осягнути у дамъ и панôвъ **повный, буйный зарôстъ волося** та щобы заразъ усувати **выпаданье волося и творенье порилѣвъ**; такожь причиняе ся тая помада вже у молоденькихъ панôвъ до **сильного поросту вусôвъ**. Гарантія за успѣхъ и нешкôдность. Фляконъ 80 кр. при пересылцѣ почтою и при послѣплатѣ 90 кр. 301 16—26

К. ГОППЕ ВѢДЕНЬ XIV., Hütteldorferstrasse 81.

Новина на поли фотоґрафіи!

Фотоґрафічнй знимки въ природныхъ краскахъ по звычайныхъ цѣнахъ выготовлюе

Фотоґрафічне заведенье

при площи Мэрійскôй ч. 4 Европейскій Готель у Львовѣ.
397 7—12

ПОДЯКА.

Дôткненй тяжкимъ горемъ, яке постигло насъ черезъ смерть Найдорожшого и Найлучшого мужа, взглядно отця и дѣда, о. Амвросія Новина Зарицкого, уважаемо святымъ нашимъ обовязкомъ подякувати всѣмъ, котрй зволили прибути, щобы вôддати послѣдну прислугу тлѣннымъ останкамъ покôйного. Тожь дякуемо передовсѣмъ Вамъ Высокопреподобній и Всечестнѣйшій Отцѣ, котрй зволилисьте вôдпровадити у послѣдне вашого друга у вѣчный спокôй. Дякуемо Вамъ Высокопреподобный Отче и Делеґате Всесвѣтлѣйшои Митрополитальнои Консисторія, крил. А. Бачиньскій, що зволилисьте прибути и провадити похороны; дякуемо вôдтакъ всему Всечестнѣйшому Духовеньству а именно: оо. Боберскому, Гвоздецкому, Глиньскому, Глѣбовицкому, Гошовскому, Дзеровичеви Евген., Дзеровичеви Мел., Задорецкому, Заневичеви, Зарицкому, Корцевичеви, Лопачиньскому, Нижанковскому, Соловскому, Стоцкому, Честиньскому, Яримовичеви, а передовсѣмъ оо. декану Штогринови, Билинкевичеви и Джулиньскому, що своими теплыми словами звеличали заслуги покôйника а насъ въ тяжкôмъ горю потѣшити старали ся; дякуемо и всѣй родинѣ та знакомымъ и приятелямъ нашого покôйного отця, котрй у послѣдне прибули, щобы Его попращати. Дякуемо наконець и Вамъ пароѣяне зъ Романова и Пôдгородища, котрй такъ громадно пращалисьте вашого духовного отця, що звышь сорокъ лѣтъ трудивъ ся для вашого добра. Въ тяжкôмъ горю, въ якôмъ теперь остаемо, молимо тôлько Всевышнього, щобы якъ найдовшй лѣта вôдвертавъ вôдъ Васъ тяжкій ударъ, якій насъ дôткнувъ.

Въ Романовѣ 1 грудня 1894. 421

Марія Зарицка вдова, *Денисъ, Романъ* сыны, *Емілія Сельска, Анна Герасимовичъ, Марія Сосновска* донька, *Володиславъ Сельскій, Николай Герасимовичъ, Романъ Сосновскій* зятѣ, *Валерія, Ромуальдъ* и *Олена Сельскій* внуки.

Агентуру удѣляе ся. Дуже попытнй артикулы. Великій заробокъ. Евентуальна стала платня. Агентуру можна також вести яко пôбочне занятье. Зголошеня пôдъ адресою „Artikel“ до експедиціи Now-oи Reform-ы въ Краковѣ. 378 5—6

Дзвôнки до саней нікльованй на хомуты 1, 2, 3, 4, 5 и 6-голосовй штука вôдъ 1 до 5 зр.
4595 *поручае*
ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ
торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.

Цѣнники илюстрованій рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости

Выйшовъ зъ друку
КОБЗАРЬ
Тараса Шевченка
Выбôръ поезій для народу зъ житьеписью и портретомъ автора.
Накладомъ товариства „Просвѣта“.
Цѣна 25 кр.
Оправленй примѣрники продають ся по 35 кр.

О половину зниженй цѣны
на давнѣйшій томы „Бібліотеки найзнаменитшихъ повѣстей“ т. I—XX. включно, чи хто купуе разомъ чи поединчо, якъ довго выстане невеликій запасъ. Зголошуватись треба просто до „Адміністраціи Наукового Товариства им. Шевченка у Львовѣ“.
Знижена цѣна всѣхъ 20 томôвъ 13 зр. 80 кр. (на пересылку почтову треба долучити 30 кр.)

ТУТКИ цыґаретовй 1000 штукъ 1 зр., поручае Ант. Мазуркевичъ. Львôвъ, ул. Галицка ч. 12

Для Вп. пп. архітектôвъ, будôвничихъ и оо. приходникôвъ.

Маю честь повѣдомити Вп. пп., що по окôнченю моимъ сыномъ малярскои академіи у Вѣдни одержали мы до вôдновленя часткового костелъ Пр. Дѣвы Марія, а вôдтакъ до мальованя костелъ св. Антонія, по окôнченю жь тыхъ робôтъ одержали мы похвальне признанье. Рôзнѝ костельнѝ ескізы можна оглядати у насъ дома.

І. Крупскій и Сынъ
улиця Коперника ч. 14.

405 4—0

ПЕРЕПЛЕТНИЧЕ ЗАВЕДЕНЬЕ

Мих. Спожарского и Сына

у Львовѣ при улиці Рускôй ч. 24.

Симъ маємо честь пригадати Всч. Духовеньству и Комітетаиъ церковнымъ, що приймаємо до оправы передъ надходячими святами рôздвяными Євангелія, Служебники и всѣ книги церковнѝ по найнизшôй цѣнѣ. Позаякъ уже часъ короткій, просимо приспѣшити зъ доставою.

Готовѝ книги на складѣ Євангелія, Служебники, Помяники, книги Тверезости, Часословы, Молитвословы, Изборники, Метрики и друки в ѣлякого рода и ин. книги церковнѝ все въ тревалôй оправѣ и по найнизшôй цѣнѣ, — Цѣнники на жаданье даромъ 396 5—12

ТЕОФИЛЬ КОПИСТИНЬСКІЙ

артистъ-малярь

звѣстный вôдъ кôльканацяти лѣтъ изъ своихъ праць малярскихъ, украшає церкви въ стилю всхôднôмъ разомъ зъ позолоченьемъ, престолы, иконостасы и иншѝ рѣчи. Принимає рѣзьбарскѝ роботы пôсля власныхъ плянôвъ. Выготовлює всякои величины церковнѝ образы до иконостасôвъ, престолôвъ, плащениць — олѣйными красками на полотнѣ и деревѣ. Пôбольшує зъ фотографій портреты. Зъ уповаженя ц. к. консерваторія реставруе всякѝ старинности, а то фрески, рѣзьбы и т. ин. входячѝ въ кругъ праць малярства по найумѣреннѣйшихъ цѣнахъ. Пôдписаный просить Всч. Духовеньство занотувати собѣ его адресу. 205 34—?

Т. Копистиньскій
у Львовѣ, улиця Краковска число 20.

РОБОТНЯ

ЕМА МЯРКА

Львôвѣ, улиця Сикстуска ч. 4

одна зъ першорядныхъ, приймає всякѝ роботы, входячѝ въ обсягъ дамского кравецтва, якъ:

Осѣнниѝ сукнѣ, зимовѝ и вечерковѝ, жакеты, шубы, ретонды и пелерины та выбôръ готовыхъ дитинныхъ суконь.

Приймає ся такожь замовленя на выправы зъ провінціи, полагоджуючи все на варшавскій ладъ.

Удѣляє ся такожь лекціи крою. 406 4—10

На жаданье продає ся парискѝ формы.

Климентій Федуньо

переплетникъ бібліотеки ц. к. львôвского университету

поручає 366 7—?

своє переплетниче и галянтерійне заведенье

у Львовѣ, ул. Академична ч. 8.

Пôдоймає ся всякихъ робôтъ, особливо переплету: Служебникôвъ, Євангелій, Молитовникôвъ, Бібліотечныхъ книгъ, Альбумôвъ, Манъ, Дипльомôвъ и т. ин. по умѣреныхъ цѣнахъ.

Вже выйшовъ зъ друку

Илюстрованый Калєндарь „Просвѣты“

на рôкъ 1895

360 7—10

Цѣна: брошурованого 35 кр, зъ пересылкою 40 кр.
„ оправного 45 кр., зъ пересылкою 50 кр.

Замовляти можна въ Товариствѣ „Просвѣта“ у Львовѣ ул. Вôрменьска ч. 2 и у всѣхъ книгарняхъ Галичины.

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

Почавши вôдъ дня 12 лютого 1889 выдае

АСИҐНАТЫ КАСОВІ

4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженьемъ

4½% зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ

а всѣ находячѝ ся въ обѣгу 5% асигнаты касовѝ зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ будуть опроцентованѝ по 4½% вôдъ 15 мая 1889. 2218

Передрукъ не буде плаченый. **Дирекція.**

Кирничне заведенье

для будовы верченыхъ и копаныхъ кирниць пôдôймає ся й дальше всякихъ робôтъ, входячихъ въ обсягъ кирництва, полагоджуе ихъ при помочи фахового управителя фірмы, славнозвѣстнои вôдъ 35 лѣтъ и запоручуе Вп. Публицѣ, инжинерамъ и будôвничимъ совѣстне и взôрцеве переведенье робôтъ.

Леопольда Домініка Спадкоємцѣ

388 6—26 Львôвъ, улиця Костепальна ч. I.

Дентистъ

Д-ръ С. Райнгольдъ

365 мешкае теперь 19 39

при улици Сикстускôй, ч. 21.

Спеціялістъ

недуги ухъ, носа и горла

Д-ръ І. Райнгольдъ

364 мешкае теперь 19—39

при улици Сикстускôй, ч. 21.

СКЛАДЪ КАВЫ и ЧАЮ

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пôдъ знаменемъ

„СІРІЮСЪ“

У ЛЬВОВѢ

ул. Оссолиньскихъ ч. 11

Філія улиця 3 мая число 2

Найлѣпшѝ кавы ½ клґр. 1 зр.
и 2227 34—?

Найлѣпшѝ чаѣ россійскѝ, хиньскѝ и Ліптона славнѝ анґлійскѝ ¼ клґр. 1 до 2 зр.

Купуйте товаръ добôрный и щадьте гроть!

МУЖЕСКУ Безсильнôсть

выкликану именно страшными наслѣдками тайныхъ грѣхôвъ молодости и розпусти, усуне напевно и на довго одинока, розширена въ многихъ выданяхъ илюстров. книга

Самоохорона д-ра Ретаза

Россійске выданье: 1 зр.
Польске выданье: 1 зр.
Нѣмецке выданье: 2 зр.

Тысячѣ людей найшли въ нѣй поясненя своихъ недугъ и направили свои мужескѝ силы при помочи вказаного въ книжцѣ способу лѣченя. По одержаню франко належитости, высылае ся франко книга въ кувертѣ магазиномъ выдавцѣвъ Р. Ф. Бірей въ Липску. (R. F. Bierey's Verlagsbuchhandlung in Leipzig.) 333

8—36

Безъ конкуренціи

есть мôй склепъ истнуючій вôдъ р. 1848 и тѣшучій ся вôдъ сего часу великою симпатією. Длятого поручаю мôй обильный складъ одягôвъ мужескихъ и хлопячихъ, пальта мужескѝ и хлопячѝ, якъ такожь одяги дитячѝ и уніформы. Такожь позваляю собѣ поручитись Всч. Духовеньству яко спеціялістъ въ робленю сурдутôвъ, рясъ и т. д.

Замовленя пôсля мѣры выготовлюють ся въ найкоротшôмъ часѣ якъ найгарнѣйше.

Дякуючи за дотеперѣшнѝ взгляды пишусь 4095

Зъ поважаньемъ

Давидъ Шварцвальдъ

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

ПА-

расолъ у великôмъ выборъ. **Кальошѣ** *американьскѝ и россійскѝ. Бѣлье мужеске, выробы трикôвѝ бѣлье Єгера, и т. п. поручае найдешевше магазинъ товарôвъ модныхъ, приборôвъ подорожныхъ толетныхъ и т. п.*

Павла Лянгнера

передъ тымъ 2537

Братôвъ Лянґнерôвъ

у Львовѣ улиця Галицка число 16.

Цѣнники на жаданье даромъ.

Молитвеник для дітий

виданий

коштом руского тов. педаґоґічного.

В полотнявій оправі з золоченим хрестом **20 кр.**

Продае ся в книгарни Наукôв. тов ім Шевченка, Львів ул. Академічна ч. 8.

ЛЯРНЯ ДЗВОНÔВЪ

АНТОНІЯ СЕРАФИНА

въ КАЛУШИ, почта и стація зелѣзницѣ тамже.

Получивши на власнôсть по старôй фірмѣ *„Ивана и сына Серафина“* **„Ліярню дзвонôвъ“** въ Калуши, ôдзначену срѣбнымъ медалемъ заслуги, листомъ похвальнымъ и признаньемъ на выставѣ тов. им. Качковского въ Коломыи (якъ о тôмъ свого часу ґазеты доносили) — маю и теперь на складѣ **готовѝ дзвоны**, выконую скоро замовленя и приймаю старѝ або ушкодженѝ дзвоны до переливаня за дуже умѣрковану цѣну.

Дякуючи всѣмъ Вп. приходникамъ и фундаторамъ за всѣ дотеперѣшнѝ замовленя въ давнѣйшôй спôльнôй а теперь моѣй власнôй **ліярни дзвонôвъ** прошу о ласкавѝ замовленя такъ на поодинокѝ новѝ дзвоны якъ и на цѣлѝ групы. За тревалôсть матеріялу и гармонічный звукъ моихъ дзвонôвъ ручу и для того осмѣляю ся припоручати ихъ Вп. П. Т. публицѣ

3789 Зъ глубокимъ поважаньемъ

АНТОНІЙ СЕРАФИНЪ.

М. Р. ШНАЙДЕРЪ

записяженый знавець судовый

въ Станиславовѣ

296 поручае своє 16—52

складъ хрестôвъ зелѣзныхъ нагробныхъ и ливарню написôвъ

основану 1882 року.

Ножицѣ всякого рода приймае до направы и цѣлкомъ новѝ продае

ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ

ножôвникъ у Львовѣ ул. Бемôвъ ч. 3.

Цѣнники даромъ.

Повѣсти О. Федьковича

ЧАСТЬ І.

Сторôнъ 1—78. **Цѣна 20 кр.** (съ пересылкою почт. 25 кр.)

Дôстати можна въ друкарни тов. им. Шевченка у Львовѣ и въ книгарни Ставропигійскôй.

НА СЕЗОНЪ ОСѢННЫЙ

Просить ся ласкаво всѣхъ Вп. Гостей выставовыхъ пересвѣдчити ся о дивнôй дешевости осѣнныхъ и зимовыхъ товарôвъ, вже спровадженыхъ въ великôй скôлькости.

Слѣдуючѝ товары продають ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ доки истнуе запасъ:

1000 модныхъ муфôвъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·50, 2·— до 5 — зр.
1000 кожуховыхъ шапокъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·80, 2·20 до 4·— зр.
1000 фланельовыхъ и суконныхъ блюзъ осѣнныхъ и зимовыхъ 2·50, 3·— до 6 зр.
500 гальокъ волôчковыхъ по 2·50 до 4·— зр.
1000 хустокъ Гімаляя, найбôльшій родъ 1·75, 2·25 до 4·— зр.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймодньйшихъ суконокъ на осѣнь и зиму 1·80, 2·50 зр.
1000 модныхъ плащикôвъ на осѣнь и зиму вôдъ 4 зр. и высше.
3000 одягôвъ для хлопчикôвъ у всѣхъ величинахъ по 1·80, 2·—, 3·— зр. и высше.
Особливѝ новости въ стяжкахъ, воаляхъ, капелюхахъ дамскихъ и дитинныхъ, рукавичокъ ґлясé, дуньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, панчохахъ, парасоляхъ до дощу, блюзахъ шовковыхъ и вовняныхъ, шляфрокахъ, костюмахъ и негліжахъ надôйшли власне въ великôй скôлькости и доповняють ся щоденно.

Особливша гуртовна продажь принагôдна

въ воддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (выробъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 гарнітурôвъ „Louvre“ на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 гарнітурôвъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 75, 1·20 1·50, 2 и высше.
200 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·35, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый выробъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
300 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Gtera) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 кодôвъ фланельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диванкôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2·25 стрижень по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ деземемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдальень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальоныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Амора 2 и 2·50.
Дерга до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітацією шкôры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальонныѝ у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портіеры и занавѣсы коронковѣ зъ до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всякѝ зъ провінціи наданыѝ порученя полагоджуе ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

4895 195—? **у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.**

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 мая 1894 пôсля годинника середно-европейского.

Приходять до Львова зъ	поѣзды посп.	поѣзды особ.			Вôдходять зô Львова до	поѣзды посп.	поѣзды особ.			
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	2 32	5 25	9 00	6 10	9 00	Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	2 24	10 10	4 50	10 35	6 55
Варшавы	—	5 25	9 00	—	9 00	Варшавы	—	10 10	4 50	—	6 55
Хабôвки (Закопаного) на Перемышль, Ряшѣвъ, або Тарнôвъ	2 32	—	—	—	—	Хабôвки (Закопан.) на Тарнôвъ або Ряшѣвъ	—	10 10	—	—	—
Хабôвки (Закопаного) на Ряшѣвъ або Тарнôвъ	—	5 25	—	—	—	Хабôвки (Закопан.) на Ряшѣвъ або Перемышль	—	—	10 35	—	—
Хабôвки (Закоп.) на Стрый	—	—	8 34	—	—	Хабôвки (Закоп.) на Стрый	—	—	9 50	7 10	—
Мушины, Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ	—	—	—	—	9 00	Мушины Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ або Ряшѣвъ	—	10 10	—	—	—
Мушины Криницѣ Жеґестова на Ряшѣвъ або Тарнôвъ	—	5 25	—	—	—	Мушины Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ (вôдъ 1/8 включно до 30/9)	—	—	—	6 55	—
Мушины Криницѣ Жеґестова на Тарнôвъ (в. 1/8 до 30/9)	—	—	9 00	—	—	Мушины, Криницѣ Жеґестова на Тарнôвъ	—	—	4 50	—	—
Мезе-Ляборцъ Щавного-Кулящного на Перемышль	—	—	9 00	—	—	Мушины, Криницѣ на Стрый	—	—	—	7 10	—
Надбереза и Тарнобжеґа	—	—	6 00	—	—	Мезе-Ляборцъ, Щавного-Кулящного на Перемышль	—	—	—	6 55	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець гол.)	2 12	9 29	9 10	5 45	—	Надбереза и Тарнобжеґа	—	10 10	4 50	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець Пôдзамче)	1 58	9 13	8 45	5 19	—	Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ двôрця гол)	6 08	2 44	9 40	10 20	—
Сучавы	9 40	—	7 37	12 27	6 35	Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ двôрця Пôдзамче)	6 22	2 56	1 04	10 47	—
Кимполюнга	9 40	—	7 37	—	—	Сучавы	8 15	—	10 15	2 55	10 20
Радôвцѣвъ	9 40	—	7 37	—	6 35	Чорткова на Галичъ	—	—	—	2 55	—
Бергомета и Чудина	9 40	—	—	—	—	Гусятина на Галичъ	6 15	—	—	—	10 30
Новоселицѣ	9 40	—	7 37	—	—	Слободы рунгур. Копальнѣ	—	—	10 15	—	10 30
Слободы рунгур. Копальнѣ	9 45	—	—	—	6 35	Новоселицѣ	6 15	—	—	—	10 30
Гусятина на Галичъ	9 40	—	7 37	—	—	Бергомета н. С. и Чудина	6 15	—	—	—	—
Чорткова на Галичъ	—	—	—	12 27	—	Радôвцѣвъ	6 15	—	10 15	—	10 30
Бориславъ	—	—	2 02	12 10	—	Кимполюнга	6 15	—	—	2 55	—
Белзця	—	—	—	4 45	—	Сокаля	—	—	9 20	6 45	—
Сокаля	—	—	7 48	4 45	—	Белзця	—	—	9 20	—	—
Лавочного (Пошту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова на Стрый)	—	—	8 34	12 10	—	Бориславъ на Стрый	—	—	5 40	9 50	—
Стрыя и Сколього	—	—	8 47	—	—	Лавочного (Мункача, Серенча, Мішкольца, Пошту) и Хирова на Стрый	—	—	5 40	—	7 10
Сколього, Хирова, Станиславова на Стрый	—	—	2 02	—	—	Станиславова, Долины, Болехова на Стрый	—	—	—	9 50	7 10
Гребенова (вôдъ 10/7 включно до 30/8)	—	—	2 02	—	—	Сколього и Хирова на Стрый	—	—	—	9 50	—
Бруховичъ (вôдъ 12 мая почавши ажь до вôдкликаня)	—	—	8 10	—	—	Стрыя и Сколього	—	—	—	3 05	—
						Гребенова (тôлько вôдъ 10/7 включ до 8 0/8)	—	—	—	9 50	—
						Бруховичъ (почавши вôдъ 12 мая ажь до вôдкликаня)			3 37	—	—
						Зимнои-воды (почавши вôдъ 12 мая ажь до вôдклик.)	—	—	3 42	—	—

Розклады ѣзды въ видѣ кишеневôмъ можна дôстати въ бюрахъ информаційныхъ, касахъ стаційныхъ и у кондукторôвъ

*) Годины печатаній грубыми черенками означують пору ночну вôдъ год. 6-ои вечеромъ до год. 5-ои 59 мін. рано. Въ бюрѣ информаційномъ ц к. австр. зелѣзниць державныхъ у Вѣдни (улиця Іоанна 29) якъ такожь въ бюрѣ информаційномъ ц. к австр. зелѣзниць державныхъ у Львовѣ (улиця Третого мая ч. 3, готель Імперіаль), удѣляе ся устныхъ або письменныхъ обясненъ въ справахъ дотычно службы на ц. к австр. зелѣзниць державныхъ. О скôлько пôдручники дозволяють, засягнути тамъ-же можна информацій вôдносячихъ ся до решты австро-угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць. Въ бюрахъ информаційныхъ продае ся выдавань черезъ ц. к. австр. зелѣзницѣ державнѝ білеты до ѣзды и зшитки зуставлюваныхъ посвѣдчень до ѣзды якъ такожь тарифы. 4980

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и одвѣчальный редакторъ: Иванъ Белей. Папѣръ зъ фабр. Черлянькои. З друкарнѣ Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднаренского

Ч. 262. Львовъ, Середа 23 падолиста (5 грудня) 1894. Рочникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и руских свят) о 5-ій годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитших повѣстей“ выходить въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газет ул. Кароли Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитость за инсераты платить у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком:

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлий рѣкъ	18 зр.	на цѣлий рѣкъ	24 зр
на пѣвъ року	9 зр.	на пѣвъ року	12 зр
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлий рѣкъ	16 зр.	на пѣвъ року	8 зр
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пѣдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Рекламації неопечатані вільні вѣдъ порта. Поединоке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошенья принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вѣдъ одного стрѣчня инсератового а въ рубрицѣ „Надѣсланє“ по 20 кр. в. а. Поединє числа по 10 кр. пѣдъ стинив.

Письмо зъ Вѣдня.

[Реформа выборча. Засѣданя комісіи выборчои. Выгляды для Русинѣвъ. Упадокъ нѣмецкихъ лібералѣвъ. Въ справѣ „спростованя руского клюбу“.]

Реформа выборча выдѣстала ся наконець зъ міністерских и коаліційных містерій на свѣтло выборчои комісіи. Зъ якою цѣкавостію ви слѣдять, видко зъ того, що на перше засѣданье комісіи зѣйшло ся надъ 100 послѣвъ и майже всѣ міністры. Дискусія вела ся майже тѣлько формальна. Пѣднести зъ нея треба именно заявленье речника нѣмецкои лѣвицѣ ґр. Кінбурґа, що реформа повинна бути такъ переведена, щобы справу выборчу на довшій часъ уладила, и не менше важнѣ заявленя того-жь посла якъ и ґр. Стадницкого, речника „кола“ польского, що кожде сторонництво повинно принести певнѣ жертвы зѣ своихъ интересѣвъ партійных. Посолъ Романчукъ вказавъ на тѣ заявленя и зазначивъ, що вѣнъ обохъ бесѣдникѣвъ бере за слово и въ своѣй порѣ потягне вѣдповѣдній консеквенціи зъ ихъ заявлень. На другѣмъ засѣданю вела ся вже дискусія меритурична, хотя ще въ дуже загальных зарисахъ. Але тутъ вже показала ся рѣзница межи самыми коаліційными сторонництвами, именно межи нѣмецкою лѣвицею и „коломъ“ польскимъ зъ одного а клюбомъ Гогенварта зъ другои стороны. Оба перші клюбы мали — якъ чути — вже погодити ся межи собою на основѣ нарису проєкту правительственного, взглядно Рутовского, щобы до теперѣшних чотирохъ утворено ще пяту курію, въ котрѣй були бы умѣщенѣ найнизше оподаткованѣ по мѣстахъ и селахъ и декотрѣ зовсѣмъ неоподаткованѣ, именно роббтники. Однакожь клюбъ консервативный противить ся творенію пятои курііи а домагає ся бѣльшого увзглядненя селяньства яко елементу консервативного. Се засѣданье, котре тревало чотири годины [перше лише двѣ], закѣнчено, коли ледви половина записаных послѣвъ дѣстала ся до голосу. Межи дальше записаными, котрѣ прийдуть до слова на найблизшѣмъ засѣданю, 4-ого грудня, суть такожь оба молодо-ческѣ члены комісіи, Брзорадъ и Славикъ, и Романчукъ. Надѣѣ на реформу выборчу не суть зовсѣмъ рожевѣ, хотя коаліційнѣ сторонництва и ихъ орґаны прасовѣ додають собѣ духа. Если-жь пѣсля внесеня Бернрайтера выбраный буде пѣдкомітетъ и ёму передане буде уложенье проєкту, то справа, пѣдъ взглядомъ формального трактованя, верне зновъ на давну дорогу тайности и односторонности.

Для Русинѣвъ, якъ и для галицкихъ селянъ та мало-мѣщанъ взагалѣ, реформа выборча вже длятого не вѣщує якихъ-небудь дѣйстных користей, що всѣ три коаліційнѣ сторонництва, въ котрыхъ руцѣ она лежить, передо всѣмъ инпимъ звертають свою увагу на те, щобы не стратили нѣчого зѣ свого теперѣшного посѣданя. Польскому „колу“ ходить очевидно о тое, щобы, при помочи правительства, и свое селяньство и Русинѣвъ мати и на дальше въ своихъ рукахъ. Длятого оно не згодить ся на заведенье безпосередных выборѣвъ въ селяньскѣй курііи, котрѣ бы ёй уможливили выборъ своихъ заступникѣвъ пѣсля своєи волѣ, лише пристане, щобы при будучих выборахъ Русинамъ „вѣдступити кѣлька мандатѣвъ бѣльше. Говорять, що, на выпадокъ поббльшеня числа послѣвъ зъ Галичины о 10 [по мысли проєкту правительства и Рутовского], Русины зъ тои надвышки дѣстануть половину, такъ що вразъ зъ теперѣшными семома мандатами будуть мати 12 мандатѣвъ. Коли бъ такъ и справдѣ було, то „коло“ на реформѣ выборчѣй все ще зробить добрый интересъ, а що-до будучих 12 послѣвъ рускихъ, то ними зѣстали бы очевидно лише такѣ люде, котрѣ бы вѣ всѣмъ ишли зъ „коломъ“ и зъ правительствомъ. Польска політика потребує конче выказувати ся передъ свѣтомъ и передъ короною, що она своєю уступчивостію и справедливостію справу руску сама залагодила.

По-при польскѣмъ „колѣ“ найбѣльше були бы загрожені справедливою реформою выборчою нѣмецкѣ лібералы. Они и такъ неустанно тратять ґрунтъ пѣдъ ногами, мандатъ за мандатомъ пропадає имъ на користь клерикалѣвъ, нѣмецкихъ національвъ и антісеміѣвъ. Тамтого тыждня бувъ выборъ посла соймового у Вѣдни въ IV-ѣмъ окрузѣ на мѣсце помершого бурмістра Прікса. Декотрѣ лібералы носили ся зъ гадкою кандидувати нового бурмістра Ґрібля, але сей вѣдказавъ ся, боячись, що перепаде. И мавъ рацію, бо либеральный кандидатъ, професоръ школы реальной Гохъ, перепавъ противъ нѣмецкого національна Пахера, хотя чотири роки тому лібералы переперли своего кандидата бѣльшостію 300 голосѣвъ. Надармо они теперь добували всѣхъ силъ, надармо корифей ихъ фільосемітскій професоръ Зісъ голосивъ на згромадженяхъ, що противный кандидатъ має свои идеалы по-за границями Австріи: лібералы почували себе такъ слабыми, що свого кандидата навѣть не смѣли показати на публичнѣмъ зборѣ выборцѣвъ, тѣлько водили его по замкненых згромадженяхъ партійных, коли противно нѣмецкѣ національны и злученѣ зъ ними антісеміты устроювали зборы публичнѣ и запрошували на тіи-жь всѣхъ выборцѣвъ безъ рѣзницѣ и такожь противного кандидата. А самѣ лібералы заповѣдали, що сей выборъ має бути пробою будучих загальных выборѣвъ!

Въ передостатнѣмъ моѣмъ письмѣ я доносивъ о уконституованю „руского клюбу“. На диво сеся донись уложена зовсѣмъ обєктивно, выкликала спростованье клюбу, однакожь не простуюче фактѣвъ, тѣлько подаюче вѣдмѣнні погляды! Я написавъ, що „рускій клюбъ“ уконституувавъ ся, а пп. Барвѣньскій и Вахнянинъ кажуть, що се не було уконституованье тѣлько „формальна змѣна“, — хотя зъ самыхъ протоколѣвъ клюбу, поданых недавно передъ тымъ п. Вахняниномъ а наведеных дословно въ 245-ѣмъ н-рѣ „Дѣла“, выходить инакше! Я назвавъ теперѣшный „клюбъ рускій“ новымъ, а пп. Барвѣньскій и Вахнянинъ кажуть, що вѣнъ „истнувавъ безперерывно вѣдъ 1891 року“, хотя и складъ его въ значнѣй части и президія и політичне становище есть нинѣ иное якъ давнѣйше! Наконець каже спростованье: „не було констатованя, що нема ухвалы клюбу, щобы заступництво спеціальных интересѣвъ клюбу въ комісіи буджетовѣй поручити якому нерускому послови“, — але-жь не о формальность констатованя ходить, тѣлько о те, чи була така ухвала, а сего й само спростованье не твердить. Се спростованье не повздержить мене подавати и дальше вѣсти о поведеню рускихъ послѣвъ въ радѣ державѣй, а подавати буду, якъ и доси, цѣлкомъ обєктивно, и „рускій клюбъ“ може бути певный, що и всьо добре, що вѣнъ зробить, не залишу представити зовсѣмъ вѣрно.

У. С. Поступишинъ.

Реформа выборча.

Вчера вѣдбуло ся засѣданье комісіи для реформы выборчои въ присутности президента міністрѣвъ кн. Віндішґреца и міністрѣвъ Бакегема, Шенборна, Мадейского и Яворского.

Пос. Кравсъ бувъ тои гадки, щобы побѣчь головнои ґрупы дотеперѣшних клясъ выборцѣвъ утворити другу головну ґрупу зъ загальнымъ, безпосереднымъ правомъ голосованя. Въ тѣй ґрупѣ крѣмъ соціялъ-демократѣвъ мали бы вплывъ такожь круги мѣщаньскій и дрѣбных властителѣвъ. Выборцѣ першои ґрупы мали бы голосъ такожь въ другѣй ґрупѣ.

Пос. Пінінъскій подавъ до вѣдомости ухвалу кола польского, котрою поручено своимъ членамъ комісіи выборчои, щобы за основу до нарадъ взяли „начерки основнѣ“ правительственного проєкту, увзглядняючи заразомъ засады проєкту Рутовского. Вѣдкликавъ ся до союзникѣвъ коаліційных, щобы не вѣдносили ся ворожо до тыхъ проєктѣвъ, лишь щобы розважили ихъ въ субкомітетѣ. Коло польске бажало бы, щобы тѣ проєкты були предметомъ нарады, однакъ не уважає ихъ такими, щобы не можна було ихъ змѣнити. Поляки стоять принціпіяльно на становиску автономічнѣмъ, уважаючи покривдженьемъ безпосереднѣ выборы до рады державнои, заведенѣ въ 1873 р. рѣвножь придѣлено дуже мало мандатѣвъ для Галичины. Однакъ годѣ опирати ся на тѣмъ становиску и треба вѣйти въ компромісъ. Критикувавъ проєктъ заведеня палатъ роббтничих, а вкѣнци запротестувавши, немовь бы то коло старало ся проволѣчи справу реформы, высказавъ надѣю, що коаліція скоро упорає ся зъ реформою.

Пос. Славикъ выказавши, яка велика кривда дѣє ся селянамъ при теперѣшнѣй ординаціи выборчѣй, домагавъ ся загального, рѣвного, безпосереднього права голосованя.

Пос. Рутовскій выголосивъ пѣсля свого звычаю довгу промову, въ котрѣй критикувавъ проєктъ заведеня палатъ роббтничих, а выхвалювавъ проєктъ утворена пятои курііи. Заснованьемъ палатъ роббтничих пѣддасть ся орґанізацію соціялъ-демократамъ, коли противно утвореньемъ пятои курііи зрѣвноважить ся вплывъ соціялъ-демократіи. Роббтникамъ не вѣддасть ся въ руки мандатѣвъ, лишь они будуть мусѣли выбороти ихъ собѣ.

Пос. Брзорадъ промавлявъ за загальнымъ правомъ голосованя. Навѣть попередный бесѣдникъ, Рутовскій, котрый такъ боить ся переваги соціялъ-демократіи и радъ бы зрѣвноважити ви иншими елементами выборчими, повиненъ домагати ся загального голосованя, бо тогдѣ бы роббтники потонули въ мори иншихъ выборцѣвъ.

Пос. Романчукъ сконстатувавъ, що дотеперѣшні нарады не принесли нѣчого позитивного, хиба лишь мостили дорогу до наближеня Полякѣвъ до лѣвицѣ нѣмецкои. Коаліція не була въ силѣ сотворити вѣдповѣдної реформы выборчои и мусѣла звернути ся до комісіи. Зъ формальнои стороны противить ся выборови субкомітету, бо ще не згоджено ся навѣть на засады. Бесѣдникъ жалувавъ ся на

До розправы о „Бойкахъ.“

Передъ тыжднемъ помѣстивъ я въ „Дѣлѣ“ розправу про повстанье назвы Бойкѣвъ, вказуючи на кельтицкій ви початокъ. Мимохѣть вже тодѣ, при писаню, насунули сь менѣ деякѣ гадки загальнѣйшого значеня, на котрѣ радѣбы я теперь звернути увагу.

Есть то безперечно неприродный появъ, що про справы, дотыкаючѣ старинои исторіи Галичины, мы часто довѣдуємо ся ажь за посередництвомъ иншихъ Славянъ. Оно такъ стало ся и зъ вѣсткою цѣсаря Константина про край „Боіки“ и про мешкаючихъ въ нѣмъ колись-то Бѣлосербѣвъ. Ческѣ ученѣ, Дубровскій и Шафарикъ, першѣ выказали, що цѣсарь Константинъ при назвѣ „Боіки“ мавъ на думцѣ не Чехію лишь Галичину, и они взывали мѣсцевыхъ, т. в. галицкихъ слѣдителѣвъ старины, щобы будучи близше обзнакомленѣ зъ своимъ краємъ, пояснили вѣдъ себе неодно, що Чехови въ вѣддаленю приходить ся нелегко зрозумѣти. И якъ вѣдповѣли мы на тѣ зазывы?

„Для чого галицкѣ Сербы и Хорваты называли ся бѣлыми?“ пытали Чехи у Галичанъ, и не одержали на те и доси одвѣту.

„Котра Висла въ Галичинѣ (Висла, Вислока, Вислокъ) звати ся могла Дичкою?“ зновъ запытали Чехи у Галичанъ. И повторила ся та сама исторія, — одвѣту мы не дали, навѣть не силували ся на якѣ будь дослѣды.

„Чи край Бойкѣвъ въ старину не обѣймавъ бѣльшихъ просторѣвъ, якъ теперь?“ въ третє запытали Чехи. И на те не було вѣдповѣди зъ Галичины.

Сербскѣ и хорватскѣ историки такожь вѣдносять правѣтчину свого народу до Галичины, а не можуть вѣдъ насъ дѣзнати ся близших вѣстей про колишній осѣдокъ своихъ предкѣвъ. Тота байдужность супроти старинои исторіи Галичины и намъ выходить часто на лихо, бо позбавляє насъ певнѣйшои кермы и опоры въ народнѣмъ житю, не дає розвинути ся провѣднымъ, на свойскихъ засновахъ вытвореным гадкамъ и чинить насъ подѣбными до корабля, що нимъ мече вѣтеръ по непевныхъ водахъ...

Але вернѣмъ до пытань, котрѣ Русинамъ поставили Чехи.

1. Котра часть Галичины звала ся Бѣлою землею?

Я вже згадувавъ давнѣйше, що Вислу Русины называли Бѣлою Водою, а те саме значенье прислугувати мусѣло и рѣкамъ Вислока и Вислокъ. Въ старину вѣдъ рѣкъ ишли и назвы племенъ, а зъ того выходило-бы, що Бѣлою землею звала ся колись у насъ вся просторонь межи Сяномъ а Вислою. Придатокъ „Бѣлый“ для означеня жителѣвъ на згаданѣй просторони розповсюдниввъ ся, якъ думаю, головно въ III. и IV. вѣцѣ пѣдъ вплывомъ пануючихъ въ Галичинѣ ґерманьскихъ Ґотѣвъ. Перша часть фіньского слова Vis-ula пригадувала своєю вымовою старонѣмецке Wîz, зъ котрого утворило ся нинѣшне нѣмецке weiss (бѣлый). Вислу называли Нѣмцѣ „бѣлою“ (въ латиньскихъ текстахъ Alba Viscla), тай самѣ Ґоты при нашихъ Вислахъ звали себе въ III. вѣцѣ Visi[1]). Навѣть фіньскихъ Visi, у Нестора Весь, называно бѣлыми[2]), а те пониманье удѣлило ся такожь Русинамъ, якъ видно зъ Нестора, котрый фіньску Весь умѣщає при „Бѣлѣмъ“ озерѣ[3]). Выходить зѣ всего, що при трехъ Вислахъ въ Галичинѣ дѣйстно була колись Бѣла земля и що лишь въ тѣй земли мешкати могли згаданѣ цѣсаремъ Константиномъ Бѣлохорваты и Бѣлосербы.

2. Висла або Дичка.

Цѣсарь Константинъ каже, що Висла, звана такожь Дичкою[4]), переплыває край Бѣлосербѣвъ. Сербске слово „дичка“ означає „малый санъ, мале достоинство“, а Малымъ Сяномъ могла бути тѣлько рѣка Вислокъ, лѣва притока Сяну.

Назва Санъ означувала рѣку сановиту, поважну, маєстатичну — Сербы лишь на свѣй ладъ, але въ тѣмъ-же значеню, перейменували нашу рѣку. Въ старину часто лучало ся, що назвы рѣкъ и народѣвъ перетолковувано зъ одного языка на другій. Ґеоґрафъ Птолемей зъ II. вѣку рѣку Санъ зове зъ-грецка Аксіакесъ[5]), очевидно тому, що грецке „аксіа“ означає „санъ, достоинство, повага“. Такъ само называно жителѣвъ нашихъ борѣвъ (Медоборѣвъ) зъ-грецка Певкинами, нашихъ Загорянъ (жителѣвъ зънадъ рѣки Горинь) зъ-латиньска Трансмонтанами и т. д.

3. Де находивъ ся край „Боіки“?

Сербы вытиснули Бойкѣвъ и самѣ заняли ихъ край. Такимъ чиномъ первѣстнымъ осѣдкомъ Бойкѣвъ були-бы въ нашѣмъ краю стороны на захѣдъ вѣдъ Сяну, а не бойкѣвскѣ горы. Въ ґеоґрафіи Птолемея межи Пенѣнами а гуцульскими горами не наводять ся Бойки, лишь Бессы[6]), трацко-славянске племя, що слѣдъ свого колишнього пробуваня въ нашихъ горахъ лишило въ назвѣ Бескидѣвъ[7]).

Въ сусѣдствѣ Пенѣнъ наводить Птолемей племя Σαβῶκοι[8]). Шафарикъ догадувавъ ся, що читати треба „Санбоки“ въ значеню „жителѣ

---

[1]) Scriptores historiae Augustae, vol. II (выданье Берліньске зъ р. 1864) ст. 126. — Пѣзнѣйше Ґоты зъ надъ Вислы стали себе называти Visigothi, зъ чого утворила ся зъ часомъ назва Westgothen.

[2]) Назву Весь толковано на латиньске черезъ Albani (Müllenhoff, Altertumskunde, т. III ст. 18).

[3]) Племя Весь, закимъ осѣло при Бѣлѣмъ озерѣ, мусѣло якійсь часъ перебувати въ земли, що зовемо теперь Бѣлою Русею. Найдавнѣйшимъ осѣдкомъ Веси були, здає ся, стороны при трехъ Вислахъ въ Галичинѣ.

[4]) От. Петрушевичъ зам. Дичка читає „Лѣцька, Лѣшска, Ляцка“ — поправка надто довольна и неимовѣрна.

[5]) Ptolemaei Geographia, lib. III cap. 5 §. 18.

[6]) Назва того племени утворила ся зъ назвы трацко-славяньскихъ жерцѣвъ-вѣщунѣвъ, званыхъ бесами або бѣсами. Святинями, при котрыхъ служили тѣ бесы, були нашѣ такъ званѣ болды, головно болдъ въ Поляници (Бубнищи) коло Болехова.

[7]) Бессы належали до народности Ґотѣвъ. Якъ жителѣ Пенѣнъ звали ся въ старину Πευγῖται, жителѣ зъ надъ Днѣстра Τυραγγῖται, такъ и властива назва Бессѣвъ була Βεσγῖται. Зъ тои назвы утворило ся теперѣшне выраженье Бескиты, якъ то доси часто говорять, або Бескиды.

[8]) Птолемея Ґеоґрафія, кн. III гл. 5 §. 20.

дотеперѣшну практику выборчу въ Галичинѣ и заявивъ ся за загальными выборами, а если бы се не дало ся теперь ухвалити, то противный, щобы въ тôй справѣ пытати ся о опінію соймôвъ краевыхъ.

Пос. ґр. Стадницкій прилучивъ ся до заявленя Пінінського, а вôдтакъ боронивъ Полякôвъ передъ закидомъ, немовь то они величають себе автономістами, а хотять теперь покинути становиско автономічне. Поляки суть чистои крови автономістами, але автономія у Полякôвъ стоить въ услугахъ духа narodow-ого. При теперѣшныхъ вôдносинахъ чувство національне Полякôвъ годить ся зъ австрійскою идеею державною, и длятого они пристають на реформу выборчу зъ помишленьемъ становиска автономічного. Рôвножь мають Поляки свôй станъ посѣдання и мусять оглядати ся на него при реформѣ выборчôй. Критикувавъ проектъ заведеня палатъ робôтничихъ и сконстатувавъ, що коаліція заявила ся противъ загального права выборчого. Вкôнци полемізувавъ зъ высказомъ пос. Романчука, немовь то Русины покривдженѣ, що зъ многихъ округôвъ рускихъ суть послами Поляки. Всходна Галичина — пôсля гадки п. ґрафа — не має выключно населеня рускаго и длятого то вже рѣчь выборцѣвъ, черезъ кого они хотять бути репрезентованѣ.

На тôмъ перервано наради, а дальше засѣданье комісіи вôдбуде ся нинѣ вечеромъ.

——

Рôвночасно зъ нарадами комісіи выборчои, котрѣ, якъ сконстатувавъ пос. Романчукъ не дали доси нѣякого позитивного результату, — вôдбувають ся у Вѣдни зборы робôтничѣ, на котрыхъ проводирѣ робôтникôвъ стараютъ ся познакомити загалъ робôтникôвъ, якъ далеко поступила справа реформы выборчои. Такѣ зборы робôтникôвъ вôдбули ся сего понедѣлка въ великôй сали Софійскôй. Саля выповнила ся биткомъ робôтниками, котрыхъ число подають на 4.000. Хôдъ нарадъ а вôдтакъ демонстраційныхъ походôвъ по при будынокъ парляментарный вôдбули ся въ найбôльшôмъ ладѣ и спокôйно, бо не лишь въ поклику на зборы, але такожь въ промовѣ предсѣдателя зборôвъ остерѣгано робôтникôвъ передъ непотрѣбными ексцесами, згадуючи поведенье вѣденьскои поліціи при демонстраціи зъ 18 жовтня с. р. и заявленье правительства, що „оно не потребуе аґументôвъ зъ улицѣ“.

На тыхъ зборахъ промавляли три бесѣдники: проводирѣ робôтничѣ д-ръ Адлеръ и Шумаеръ та пос Пернерсторферъ. Д-ръ Адлеръ говоривъ: Правительство показало, що не може перевести нѣякои реформы выборчои а комісія выборча покаже те саме. Правительство урядово заявило, що не знае, якои реформы хоче, а лишь не годить ся на загальне рôвне безпосередне право голосованя. Его одинока гадка; утримати коаліцію. Реформа выборча въ Австріи мусить бути переведена противъ верховодячихъ клясъ, ихъ треба до того примусити, если не зъ горы то зъ долу. Робôтники можуть якъ правительству такъ и парляментови вôдповѣсти лишь хиба се, щобы вôдступили, не мѣшали ся до справы. — Посолъ Пернерсторферъ замѣтивъ, що въ коаліціи найбôльше значѣнье маѳ ґр. Гогенвартъ, бо рѣшучо выступае зо своими тенденціями. Тѣ тенденціи суть ретроґрадни и ворожѣ для люду — але помимо того за ту рѣшучôсть треба поважати ґр. Гогенварта а погорджувати тыми всѣми, котрѣ несуть за нимъ его хвôстъ. Реформу выборчу можна перевести лишь тогдѣ если привілейованѣ клясы пожертвують свои права, а що теперѣшный парляментъ не хоче того зробити, то треба напôмнути его словомъ: memento mori! бо робôтники суть интернаціонально зорґанізованою силою. — Шумаеръ радивъ заждати, бо пôвъ року не робить рôзницѣ при такъ важнôй справѣ якъ реформа выборча. Робôтники пересвѣдчени, що за пôвъ року засядуть мѣжь панами мовь щупаки въ ставѣ, де повно карпôвъ. Если правительство перетягне справу реформы по-за рôздво, то робôтники выступлять острѣйше на зборахъ и ужнють до борбы нове оружье, именно, щоденну соціялъ-демократичну ґазету.

зъ надъ берегôвъ Сяну“. Если ся догадка правдива, тодѣ въ Санбокахъ можна бы добачити першихъ нашихъ Бойкôвъ, жителѣвъ згаданого цѣсаремъ Константиномъ краю „Боіки“.

Бойки, вытисненѣ Сербами, осѣли въ краю колишнихъ Бессôвъ. Повторили ся у насъ тѣ самѣ вôдношеня, якѣ бачимо и деинде въ часѣ вандрôвки народôвъ: — однѣ народы вытискали другихъ зъ свого осѣдку. Здае ся, що нашѣ Бессы переселили ся въ придунайскѣ стороны, бо тамъ знае ихъ исторія зъ IV. вѣку по Христѣ. Одна часть Бессôвъ осѣла въ задунайскôй римскôй Мезіи и приняла вѣру Христову; ихъ епископомъ бувъ св. Никита. Друга часть нашихъ Бессôвъ поселила ся, якъ видно зъ дохованои назвы, въ долѣшнôй части нинѣшньои Бес-Арабіи [9]), въ такъ званôй колись „пустини Ґетôвъ“.

Окôнчаючи свои уваги про повстанье назвы Бойкôвъ, виненъ я на сѣмъ мѣсци спростувати недокладнôсть, зъ якою, обговорюючи языковѣ выводы проф. Верхратского, навѣвъ я въ однôмъ мѣсци его слова. Проф. Верхратскій бойкôвске выраженье „ба“ пояснявъ черезъ „такъ“ — не черезъ „а навѣть“, якъ то мною черезъ недоглядъ подано.

Ом. Партицкій.

---

[9]) Бессарабію зове нашь людъ такожь Бѣсовою Арапіею. Назва пôшла вôдъ Арпôвъ (Ἄρπιοι), котрыхъ Птолемей наводить побôчь Днѣстровыхъ Ґетôвъ и Брітоляґôвъ. Такъ Арпы, якъ и Брітоляґи були римскими кольоністами; зъ назвы Брітоляґи утворила ся зъ часомъ назва Берлады (Берладске княжество обôймало нинѣшну полудневу Молдаву).

Справы краєвѣ.

[Объжникъ що-до зменшеня коштôвъ, якѣ поносять громады въ справахъ порученого обсягу дѣланя.]

Gazeta Lwowska доносить:

„Зъ предложеныхъ послѣдными часами реляцій въ справѣ коштôвъ, якѣ поносять громады за-для чинностей порученого обсягу дѣланя, а именно въ справахъ войсковыхъ, пересвѣдчивъ ся намѣстникъ, що старосты переважно старають ся о се, щобы тѣ кошты въ громадахъ, помимо збôльшеня чинностей того рода, не зростали надмѣрно.

Зъ огляду на вагу справы вôзвавъ намѣстникъ обѣжникомъ старостôвъ, щобы тои справы и на будуче не спускали зъ очей а вôдповѣдными зарядженями старали ся о скôлько се лежить въ ихъ силѣ, по можности щадити громадамъ коштôвъ того рода.

Спеціяльно мають старосты вôдповѣдно поучаючи и информуючи начальникôвъ громадскихъ, евентуально писарѣвъ, улекшити имъ выконуванье чинностей порученого обсягу дѣланя, а именно въ справахъ войсковыхъ, въ котрыхъ спôвучасть громадъ розтягае ся на ширшу мѣру.

Именно треба змагати до того, щобы списы новобранцѣвъ, якѣ мають выготовитись громадами пôсля §. 24 инструкціи войсковои, а такожь ополченцѣвъ пôсля розпорядженя міністеріяльного зъ 1889 р., були органами громадскими правильно и вôдповѣдно выготовленѣ та щобы не треба було ихъ спростовувати, взглядно выготовляти на коштъ громадъ. Старосты мають зарядити, щобы провѣрюванье повысшихъ списôвъ доконувало ся по можности рôвночасно зъ провѣреньемъ вôдносинъ тыхъ осôбъ, котрѣ старають ся о пôльги въ повиненю службы войсковои.

Вкôнци поручивъ намѣстникъ старостамъ, щобы вôдповѣдно управильняли покликуваньe членôвъ начальства громадского або писарѣвъ на терміны до староствъ, взглядно вызначали комісіи на мѣсци по можности въ той спосôбъ щобы бôльше справъ разомъ при однôй нагодѣ могло бути полагодженыхъ, въ наслѣдокъ чого заощадить ся громадамъ бôльшихъ выдаткôвъ на оплату коштôвъ подорожи и дiэтъ ихъ органôвъ. Намѣстникъ высказавъ надѣю, що старосты доложать стараня, щобы осягнути успѣхъ въ повысшôмъ напрямѣ.“

Переглядъ часописей.

——

[Часопись Słowo prawdy о справѣ рускôй въ Галичинѣ.]

[*Дальше.*] Редакція Słowa prawdy, представивши якъ Поляки вôдносили ся до Русинôвъ въ 1848 р. и въ рр. 60-ыхъ, приходить до заключеня, що за непорозумѣня и споры мѣжь обома народами найбôльше завинили таки Поляки, бо они яко сторона сильнѣйша, надаючи тонъ въ краю, могла була вже въ 1848-ômъ або й вчаснѣйше взяти ся за полагодженье пекучои квестіи рускои, абы закôнчити споры зо своими найближшими сусѣдами и побратимами. Вôдъ 1848 р. прибравъ польско-рускій спôръ характеръ острѣйшій, а при тôмъ интеліґенція руска зросла и скрѣпилась яко-тако. Вôдъ того часу голосы взываючѣ до згоды суть правдиво „вопіющими во пустини“; згадати тôлько о Лавровскôмъ зо стороны рускои и кôлькохъ иншихъ мужахъ зъ сеи або тои стороны. Сторонництво народне, здобуваючи що-разъ бôльше грунту пôдъ ногами, крѣпшае що-разъ бôльше й бôльше, однакъ оно йде зъ сторонництвомъ святоюрскимъ, скоро тôлько маѳ дѣло зъ Поляками. Показуе ся се найярче при выборахъ до сойму и рады державнои. Споры стають ся часомъ навѣть ще бôльше пристрастными нѣжь попередъ. А прецѣнь по стôлько десяткахъ лѣтъ нема ще и не вырнав нѣяке правдиве угодове сторонництво анѣ мѣжь Поляками анѣ мѣжь Русинами. А що вже о справу незвычайно важну и пекучу, то показуе вже обставина, що нею займали ся въ Галичинѣ вже вôдъ р. 1848 а навѣть скорше провôдники польскихъ сторонництвъ політичныхъ и взагалѣ богато знаменитыхъ мужѣвъ въ краю зъ менше або бôльше нещасливымъ успѣхомъ. Теперь уже нѣхто не сумнѣвась, що квестія тота вкôнци мусить бути полагоджена, однакъ полагодити ю треба рѣшучо й справедливо, а де то можливе, правдиво по христіяньско-католяцки. Отже редакція предкладае, щобы Поляки попередъ всего выслухали всѣ въ Галичинѣ елементы рускѣ и ихъ увзгляднили, запытати кождого, чого вôнъ хоче, а вôдтакъ сказати ясно, чого може сподѣватись зъ стороны польскои. Россія не така страшна бо-жь она не може чи не хоче задоволити нѣодного народу у себе дома. Впрочôмъ завсѣгды треба памятати, що напôръ выкликуе вôдпôръ. Очевидно, мы — каже редакція — зовсѣмъ не думаемо, щобы дѣйстна, формальна угода мѣжь обома народностями могла настати вже нинѣ або въ найближшôй будущинѣ, але маемо надѣю, що вже теперь можна промостити дорогу до неи и що небавомъ можуть бодай усмарити ся споры. Нехай тôлько одна сторона выслухае другу безпристрастно и спокôйно до кôнця.

По тыхъ словахъ редакція Słowa prawdy подае кôлька своихъ радъ для Полякôвъ, а то:

1) щобы они признали Русинамъ безусловно святе право розвою своеи народности и береженя свого стародавного обряду релиґійного;

2) щобы заведено обовязкову рôвномѣрну науку языка рускаго, исторіи и літературы рускои у всѣхъ середныхъ школахъ Галичины всходнои и то такожь для Полякôвъ [въ захôдньой Галичинѣ надобовязкову];

3) щобы краева рада школьна бôльше, нѣжь доси, бачила на то: а) абы учителѣ народнѣ по школахъ у всходньой Галичинѣ добре знали руску мову та й акцентъ, б) абы именовано у всходньой Галичинѣ учителями лише уродженыхъ въ Галичинѣ всходньой, б) абы исторію польску и літературу, взагалѣ рѣчи польскѣ увзгляднювано лише при нагодѣ и въ звязи зъ исторіею Руси;

4) щобы польска интеліґенція добре и щиро жила зъ рускою, а не, якъ доси, що п. пр. шляхтичъ на селѣ понижуе рускаго священика;

5) полишити кождому Русинови свободу его поглядôвъ. (*Конецъ буде.*)

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ

——

Въ петербургскихъ кругахъ двôрскихъ пересвѣдченѣ, що царица Александра Федорôвна перемѣнить цѣле житье двôрске пôсля англійского взôрця. Молода царица мала высказати ся, що не може вести до певнои мѣры замкненого житя, що потребуе свобôднаго руху, вôдчувае потребу щоденно проходитись двѣ до три годины, бачити людей и т. п. Длятого надѣють ся, що царска пара, вернувши зъ Дармштаду, буде частѣйше показувати ся на улицяхъ столицѣ и буде брати живѣйшу участь въ публичнôмъ житю. Великій вплывъ на будучу змѣну царского житя приватного маѳ князь Уельскій, котрый зазнае великого поважаня якъ вôдъ царя такъ и царицѣ. Въ часѣ похоронôвъ дуже сердечно витано англійскихъ своякôвъ, а царь хотѣвъ навѣть задержати у себе кн. Йоркского на кôлька тыждневъ, однакъ кн. Уельскій жартуючи обѣцавъ прислати свого сына ажь пôзнѣйше, мабуть по рôздвѣ, коли вже и жалоба по покôйнôмъ буде менша.

——

Въ понедѣлокъ отворивъ король Гумбертъ италійскій парляментъ въ присутности королевои, князѣвъ пануючои родины и дипльоматичного тѣла. Престольну бесѣду витано оплесками особливо при уступахъ, котрѣ дотыкали арміи, вôдносинъ фінансовыхъ и европейского мира. Престольна бесѣда пôдносить мирный настрôй европейскихъ державъ, згадуе про соціяльнѣ реформы и елементарнѣ нещастя въ Калябріи и Месинѣ, покликуе ся на реформу школьництва народного и университетôвъ и пôдносить потребу ощадностей въ буджетѣ. Вкôнци згадуе про смерть царя Александра III. и высказуе надѣю, що нове правительство Россіи буде старати ся удержати и дальше мирну політику. — Престольна бесѣда зробила на палатѣ послôвъ користне вражѣнье.

НОВИНКИ.

——

— **Зъ Станиславова пишуть намъ:** Пригадуемо Вп. Землякамъ, що поминальне богослуженье за бл. п. Омеляна Огоновского вôдправить ся въ церкви катедральнôй въ суботу 8 н. ст. грудня о годинѣ 9-ôй рано, на котре філія товариства „Просвѣты“ разомъ зъ прочими товариствами рускими Вп. Землякôвъ запрошуе. Богослуженье вôдправить Вп. о. митратъ Фацьевичъ въ сослуженю крилошанъ.

— **Выдѣлъ Товариства „Школьна Помôчь“** — маючого цѣль спомагати бѣднѣ дѣти въ рускихъ народныхъ школахъ у Львовѣ — просить Вп членôвъ на загальный зборъ, котрый вôдбуде ся дня 8 н. ст. грудня с. р. о 9-ôй годинѣ передъ полуднемъ въ 1-шôй класѣ рускои школы вправъ (въ „Народномъ Домѣ“). На порядку дневномъ буде справозданье зъ дѣяльности выдѣлу, справозданье касове, выборъ нового выдѣлу, и внесеня членôвъ — Зъ огляду на добродѣйну и патріотичну цѣль товариства просимо Вп членôвъ, щобы зволили взяти численну участь въ сихъ зборахъ — Вôдъ выдѣлу товариства „Школьна Помôчь“ у Львовѣ дня 4 н. ст. грудня 1894. *Александеръ Стефановичъ*, голова. *Іосифъ Гриневичъ*, секретарь.

— **Засѣданье выдѣлу „Рускаго товариства педаґоґичного“** вôдбуде ся дня 8 с. м. о 7-ôй годинѣ вечеромъ въ канцелярiи товариства им. Шевченка.

— **Засѣданье выдѣлу товариства „Львôвскій Боянъ“** вôдбуде ся завтра, въ четверъ, о годинѣ 7 ôй вечеромъ. — *В. Ш.*

— **Про нового епископа краковского** кн. Пузину знаходимо въ послѣднôмъ числѣ петербургского Kraj-у допись зъ Галичины, котра де-чимъ и для насъ цѣкава. Дописуватель констатуе, що кн Пузина перескакавъ щеблѣ врархічнѣ зъ незвычайною скоростію [Вѣдомо, що вôнъ навѣть не выбувъ двохъ рокôвъ студій богословскихъ, а вже его высвятили; товаришѣ его богословцѣ ще не скôнчили богословія, якъ его вже зробили каноніком, а за пару лѣтъ и епископомъ суфраґаномъ.] Говорять, що кн. Пузина яко суфраґанъ у Львовѣ не тѣшивъ ся популярностію у пôдвладного духовеньства, бо бувъ зверхникомъ строгимъ и богато вымагаючимъ. [А може й длятого, що такъ швидко перескакавъ по щеблякъ врархічныхъ.] При слабосилости вѣкового архіепископа вôнъ бувъ управителемъ архидіецезіи въ повнôмъ значѣню слова. Ему приписують значне пôднесенье латиньского обряду въ сторонахъ рускихъ, де костелы остатными часами тратили свôй блескъ, а латиньскѣ кольонiи що-разъ бôльше забували о своѣмъ обрядѣ и горнули ся до храмôвъ греко-католицкихъ. Отже вôнъ тамъ подвигнувъ костелы та й новыхъ набудувавъ, обрядъ латиньскій вôдживъ, побôльшало число костелôвъ и парохій латиньскихъ. Въ тôмъ напрямѣ напружывъ вôнъ свои силы — и певно тота енерґія була мѣродатна при именованю его епископомъ краковскимъ. Дописуватель Kraj-у на двѣ характеристичнѣ рѣчи ще не звернувъ увагу, а именно: по перше, що той кн. Пузина, котрый тôлько енерґіи показавъ въ спасаню римо-католикôвъ вôдъ храмôвъ греко-католицкихъ [т в. рускихъ], походить зъ давного рускаго роду, а по друге, що краковскій епископскій престолъ маѳ остатными часами особливе щастье до епископôвъ зъ роду рускаго, бо й попередникъ нинѣшного епископа кс. Дунаевскій походивъ зъ роду рускаго — дѣдъ его ще бувъ рускимъ священникомъ...

— **Зъ Рогатина пишуть намъ,** що тамъ дня 3 н. ст. грудня померъ скоропостижно Левъ Залевскій, директоръ пяти-класовои школы мужескои, въ 66-ômъ роцѣ житя. „Покôйникъ — сказано въ дописи — хочь Полякъ, вôдносивъ ся до Русинôвъ зовсѣмъ справедливо, тожь всѣ загаломъ жалують за нимъ.“

— **Президентъ высшого суду краєвого у Львовѣ бар. Яковъ Симоновичъ** внѣсъ — якъ пишуть польскѣ часописи — просьбу о перенесенье его въ станъ супочинку. Его наслѣдникомъ, якъ кажуть, маѳ стати п. Александеръ Тхуржницкій, віцепрезидентъ высшого суду краевого.

— **Товариство ґімнастичне „Сокôлъ“** впало на дуже добру гадку устроити — для побôльшеня своихъ Фондôвъ — вечерокъ т. зв. Promenade-Concert. Того рода вечерки вымагають меншихъ коштôвъ заходôвъ и пôдготовленя, а удають ся добре, бо публика радо спѣшить на нихъ вже хочь бы за-для того, що забава свôбôдна и бôльше оживлена. Всѣ тѣ добрѣ стороны того рода вечеркôвъ выступили въ цѣлôй повни въ недѣлю въ салѣ Народного Дому. Музака 80 го полку зъ повною орхестрою вôдограла кôльканацять творôвъ музичныхъ, мѣжь котрыми деякѣ були не лишь вельми ефектовнѣ, але и артистично выконанѣ. Вôдтакъ хоръ мужескій „Бояна“ пôдъ проводомъ Остапа Нижанковского спѣвавъ кôлька пѣсень и збиравъ вповнѣ заслуженѣ оплески. Були и деклямація: панны Присташевскои та п. Б. Лепкого. Публики збѣшло ся много, хочь саля Народного Дому могла бы помѣстити ще бôльше. Вкôнци и буфетъ причинивъ ся значно до збôльшеня доходу „Сокола“, а заслуга въ тôмъ не лишь молодежи, котра вывязала ся добре зъ засады, що не смѣе нѣчого лишати ся на столахъ, але такожь и пань, котрѣ вмѣли такъ принадно ґаздувати при буфетѣ. Однымъ словомъ недѣльный вечерокъ удавъ ся, якъ для „Сокола“ такъ и для публики, а тѣ, що не були, най жалують и направлять свою похибку на дальшихъ вечеркахъ „сокôльныхъ“.

— **Про свѣтло и тѣни повыставовѣ** знôвъ знаходимо въ краковскôмъ дневнику Głos narodu допись зо Львова. Вôдзначеня зъ Вѣдня для заслуженыхъ въ справѣ выставы — пише дописуватель — ще не скôнченѣ, бо ґенеральный штабъ доси ще не вôдзначеный. А вôдзначеня мають бути такѣ, що д-ра Мархвицкого покличуть до палаты панôвъ а кн. Адамъ Сапѣга дôстане ордеръ золотого руна, котрый звычайно надаесь членамъ панующихъ роднъ а зъ Полякôвъ маѳ его одинъ ґр. Альфредъ Потоцкій. По сѣмъ свѣтлѣ повыставовôмъ сходить дописуватель на тѣни. Попередъ всего повтаряе, що выстава не сповнила надѣй кругôвъ купецкихъ и поробила середъ нихъ спустошенье. Такъ оденъ зъ перворядныхъ склепôвъ христіяньскихъ при площи Маріяцкôй замкнувъ

собѣ интересъ. По двохъ рокахъ истнованя у-нала також фотографічна фірма артеста-маляря Людомила Келера. Однакожь — потѣшає дописуватель — одно-друге банкротство то капля въ мори супроти величезныхъ моральныхъ користій выставы, а умѣли мы безъ жалю нести міліоновѣ маєтки на престолъ вотчины, то умѣймо и тутъ взнестись по-надъ рѣвень єго истичныхъ интересовъ". Дальше дописуватель розказуе, що театръ польскій черезъ выставу „закопавъ ся". Теперѣшный ставъ того театру вонъ представляе дуже злымъ. Артистамъ — каже не можуть выплачувати точно гажѣ; нема добрыхъ силъ артистичныхъ, бо на мѣсце добрыхъ убувшихъ поприходили силы слабшѣ. На гостинѣ Моджеевскои театръ не злый зробивъ интересъ, але се — на поглядъ дописувателя не спасе єго.

— **Отсе разъ дипльоматы!** Дипльоматія — велика штука и не кождому она удаесь, длятого не дивота, що коло польске раде бы було забавитись неразъ въ дипльоматовъ. а тутъ выходить зъ того таке, що, якъ кажуть, нѣ въ кутъ нѣ въ дверѣ. А найгорше шкодять дипльоматіи комунікаты, спростованя поясненя и т. п. штучки по якомсь вже довершеномъ фактѣ. Недавно полагоджувало коло польске дипльоматично протестъ посла Леваковского при маніфестаціи жалобной за пок. царемъ — а теперь въ-друге побачило ся коло спонуканымъ дипльоматично замазати балаканину хлопа Поточка. Пос. Поточекъ, якъ звѣстно, вказуючи въ колѣ на кривды селянъ, [не знае вже, якихъ аргументовъ маѣ ужити, щобы єго голосъ бувъ хочь въ части выслуханый] поважившъ ся зъ пересердя кинути менерамъ кола въ очи, що хлопови навѣть въ Россіи лѣпше якъ тутъ въ Австріи. Той аргументъ „хлопскій" доставъ ся до газетъ, бо тогдѣше засѣданье кола було явне [теперь вже не дурнѣ менеры кола - ухвалили назадъ тайность нарадъ въ справѣ реформы выборчои] — и длятого треба було вагу єго чимсь зменшити. И ото появивъ ся такій комунікатъ кола [ухваленый на тайномъ засѣданю]: „Сконстатовано, що пос. Поточекъ не хвалившъ воносины въ Россіи и не удержувавъ, немовь бы тамъ лѣпше дѣяло ся селянамъ, якъ въ Австріи, але мотивуючи своѣ бажанье, щобы селянамъ дати безпосередне тайне голованье, покликавъ ся на агітаційнѣ мовы тыхъ селянъ, котрѣ зъ Галичины идуть на заробокъ до Россіи а котрѣ захвалюють воносины россійскій, при чомъ просивъ, щобы ухваленьемъ єго бажаня затамувати згадану агітацію и нашихъ селянъ вдоволити. Лишь неясный выказъ п. Поточка давъ притоку закинути ему, немовь бы хваливъ воносины россійскій, що рѣшучо не годить ся зъ правдою. Се сконстатувавъ пос Поточекъ и иншій, котрѣ пильнѣйше слухали єго промовы." — Чи не дипльоматичне поясненье?

— **Запопадливый войтъ.** Розказують таку приключку. Приѣхавъ въ часѣ холеры фізикъ до села та й питаѣ войта: „Що-жь, пане начальнику? Пошесть вже о межу, а зъ нею нема жертовъ! Що-жь, вы вже всьо запорядили? всьо приспособили?" — „А всьо зарядивъ и приспособивъ — вонповѣдаѣ начальникъ — онъ уже за цвинтаремъ выкопанѣ ямы на цѣлу громаду..."

— **Скаженина у Львовѣ.** Въ часѣ вонъ 10 до 30 падолиста с. р. сконстатовано у Львовѣ сѣмь случаѣвъ скаженины у псовъ, мѣжь котрыми зловлено одного на улици Городецкой. Въ наслѣдокъ того зарядивъ магістратъ, щобы псы воджено на линовцѣ або заосмотрювано ихъ каганцями та щобы не вводжено псовъ до публичныхъ льокалѣвъ.

— **Маєвый хрущь** поспѣшивъ ся вылѣзти на свѣтъ Божій въ — падолистѣ. „Дня 29 н. ст. падолиста злапавъ я — пише намъ Вп. о. Ал. Маляркевичь зъ Свидницѣ коло Краковца — хруща маєвого [Melolontha vulgaris] лѣтаючого въ хатѣ, а коли я показавъ єго людямъ, не могли надивуватись такимъ рѣдкимъ явищемъ. Додаю, що день 29 падолиста бувъ дуже теплый."

— **Де що зъ порядковъ почтовыхъ.** Якъ собѣ пояснити таку пригоду, що листъ наданый дня 23 падолиста въ Старомъ-селѣ до Краковца, адресованый по нѣмецки, загнавъ ся до Будапешту [стампіля 24/11] а до Краковца наспѣвъ ажь 26 падолиста, отже на 12 милевъ просторонь потребувавъ ажь чотири днѣ вандрувати? — На почтѣ въ Илавчу [на Подолю або якъ польскій газеты почали писати: „na wschodnich kresach"] урядъ почтмайстра повнить п. де Блюменфельсъ, майоръ ad honores на пенсіи. П. де Блюменфельсъ, розумѣесь, навѣть не знае рускихъ буквъ; яко майоръ могъ обойтись, але яко ц. к почтмайстеръ на рускій земли повиненъ чимъ-скорше навчити ся читати й писати по руски — и мы надѣемо ся, що такъ зробить.

— **Славна артистка польска Моджеевска** выступила за часъ гостины своеи на сценѣ львовскій двацять и пять разовъ. Кожде представленье принесло больше-менче 1200 зр. brutto, отже разомъ около 30.000 зр. Хочь колька представленъ грано на цѣли доброчинныѣ, все-таки панѣ Моджеевска вывезла зо Львова щонайменче 10.000 зр.

— **Посольске справозданье** складала вчера въ Коломыи соймовій послы д-ръ Ник. Кшиштофовичь и гр. Стан. Дѣдушицкій передъ выборцями зъ большои посѣлости, а присутный на зборѣ посолъ до рады державнои д-ръ Вельловейскій зложивъ на дотычнѣ пытаня коротке справозданье зъ теперѣшнои ситуаціи парляментарнои и зъ розправъ о выборчой реформѣ. Зобранѣ приняли справозданье пословъ до вѣдомости и ухвалили имъ вотумъ довѣря.

— **На засѣданю секціи исторично-фільософічнои краковскои академіи наукъ** дня 15 жовтня с. р. вонтавъ историкъ д-ръ В. Чермакъ свою студію про вонносины Володислава IV. до Козаччины передъ выбухомъ бунту Хмѣльницкого.

— **Люстрація громадскихъ маєтковъ.** Въ случаяхъ выкрытя мальверсацій въ громадскихъ фондахъ лучае ся часто, що начальники громадъ, взглядно иншій члены громадскои зверхности, толкують ся, що ужили касовыхъ припасовъ на часткове або цѣлковите покрытье залеглыхъ податковъ, а на случай выкрытя недобору въ фондахъ податковыхъ кажуть, що покрыли нами бѣжучій громадскій потребы. Щобы на будуще зарадити такимъ, звычайно зъ правдою незгоднымъ выкрутамъ, котрѣ дуже утрудняють выкрытье властивого стану рѣчи. выдала краева дирекція скарбу порученье своимъ подвластнымъ органамъ, покликанымъ до нагляду надъ стяганьемъ податковъ, щобы на случай выкрытя дефравдаціи вонносили ся до повѣтовыхъ выдѣловъ зъ просьбою о рѣвночасне переведенье ліквідаціи фондовъ громадскихъ и ажь на основѣ выслѣду ліквідаціи тыхъ фондовъ и громадскихъ податковъ, примѣнять они законом оправданій средства. Краевый выдѣлъ вонзавъ въ наслѣдокъ того повѣтовѣ выдѣлы, щобы зо своеи стороны удѣляли охотно помочи дѣлегатамъ політичнои власти въ томъ напрямѣ и щобы переводили ліквідацію громадскихъ фондовъ при спольномъ порозумѣню и рѣвночасно зъ ліквідацією податковъ, переведеною органами податконои власти.

— **Оперы ческого композитора Сметаны** що разъ больше здобувають собѣ терену на сценахъ европейскихъ. По Prodan-ой nevěst-ѣ, котра вже загально знана въ Европѣ, вогограно недавно по разъ першій на сценѣ нѣмецкой 3 актову оперу Сметаны Dalibor въ Монахіюмъ, а справоздання дневниковъ монахійскихъ констатують, що публика одушевилась тою знаменитою оперою. Чехи тѣшать ся, тѣшимось и мы яко братя Славяне, бажаючи якъ найбольшои славы штуцѣ славяньскій.

— **Убійство.** У коршмаря въ Войславѣ, мѣлецкого повѣта, служивъ паробокъ, що заедно сварившъ ся зъ господаремъ. Въ часѣ однои такои суперечки ударивъ коршмарь такъ сильно паробка мотыкою по головѣ, що положивъ єго на мѣсци трупомъ. Хотячи укрыти убійство, повѣсивъ трупа въ шопѣ, щобы въ той способъ выклекати здогадъ, що паробокъ самъ собѣ вогобравъ житье. Свѣдкомъ цѣлои тои сцены бувъ случайно одинъ селяninъ, котрый и загрозивъ коршмареви, що донесе о убійствѣ жандармеріи. Коршмарь хотѣвъ окупити мовчанье грубою сумою грошей, але коли побачивъ, що селяninъ не дасть ся нѣчимъ наклонити до затаєня правды, утѣкъ зъ Войслава и мимо глядання жандармеріи доси єго не удало ся зловити.

— **Холера** — якъ пишуть зъ Ягольницѣ — пануе тамъ уже вогъ сѣмохъ мѣсяцѣвъ а выступае такожь въ сусѣднихъ громадахъ Нагоряницѣ и Салоницѣ. Въ жовтни пошесть троха притихла, але теперь знова збольшила ся. Майже кождого дня лучають ся занедужаня и случаѣ смерти. Мимо того наспѣвъ зъ Чорткова приказъ, щобы отворити школы, однакъ самій родичѣ не пускають дѣтей до школы зо страху передъ заразою, котра забираѣ свои жертвы до колькохъ годинъ. Господарь Мартинъ Пеньковскій стративъ въ одномъ дни трое дорослыхъ дѣтей. Жандармерія боре ся зъ пошестію майже сама одна, однакъ не може поборотн трудностей.

— **По американьски.** Одна американьска часопись польска уживаѣ на своихъ передплатниковъ залягаючихъ зъ передплатою т. зв. „Ociągalskich" того способу, що имена ихъ о голошуе. Коли-жь по такомъ оголошеню „Ociągalscy" не вырвнають залеглости, часопись кладе ихъ вже въ рубрику „Darmoczytalskich"... и кождому надаѣ вонповѣдный епітетъ. Н пр. двохъ своихъ „Darmoczytalskich" зъ Вілксберъ величаѣ — одного „połamany adwokat", а другого „rozłajdaczony pokręcony krawiec"...

— **Добрій вѣсти.** Альбинъ Форманекъ офіціялъ выдѣлу рады повѣтовои въ Косовѣ змѣнивъ своѣ назвище на „Сташиньскій". — У Львовѣ розбѣйшла ся вчера поголоска, що звѣстный польскій агентъ провокаційный Гендігері мавъ умерти у вязници въ Висничи. — Въ Перемышли на мѣсце Gazet-ы Przemysk oи котра перестала выходити, выдаѣ теперь бувшій редакторъ сеи часописи п. В. Регеръ Kurjer-a Przemysk-ого два разы тыжднево. — Ферди нандъ Лявгфордъ, котрый въ понедѣлокъ застрѣливъ женку а себе зранивъ, померъ вчера рано въ шпитали. — Число слухателѣвъ львовскои школы ветеринаріи выносить въ сѣмъ роцѣ 93, зъ чого припадае на I-ій рокъ 42, на II ій 29 а на III ій 22. — Д-ръ Францъ Смолька, вобираючи въ суботу рано пенсію въ краевомъ выдѣлѣ нагле такъ занедужавъ, що мусѣли єго вовезти до дому; однако теперь здоровле єго значно полѣпшило ся. — Выдѣлъ краевый затвердивъ на оногдашномъ засѣданю оферты внесенѣ на аренду краевыхъ консумційныхъ оплатъ въ отсихъ політичныхъ повѣтахъ: Надворна, Перемышль, Рудка, Коросно, Мостиска, Скалатъ, Калушь, Городокъ и въ судовыхъ округахъ: Фриштакъ, Жмигородъ, Глоговъ, Винники, Тлусте, Подбужь. Краковець, Рава руска и Туховъ. — Доповняючій выборъ одного члена рады повѣтовои въ Городку зъ групы сѣльскихъ громадъ вобудеся дня 10 н ст. сѣчня 1895; въ Яворовѣ зъ групы большои посѣлости також дня 10 сѣчня 1895.

Вѣсти зъ еп. станиславовскои.

Увольненѣ оо.: Заклиньскій вогъ завѣдательства въ Пасѣчной и Волод. Король вогъ сотрудництва въ Монастирискахъ. — Введенѣ оо.: Мих. Баричко въ завѣдательство Золотого Потока, Ал. Навроцкій въ завѣдательство Пацикова, Волод Лукашевичь въ завѣдательство ex currendo Жукова, Макарій Кречковскій въ сотрудництво зъ правомъ заряду въ Посѣчи, Ром. Шмигельскій въ завѣдательство Винограда, Ом. Боярскій въ сотрудництво въ Космачи, Левъ Березовскій въ друге сотрудництво при соборной церкви въ Станиславовѣ и Ант. Михалевичь зъ Остры въ сотрудництво въ Далешевѣ. — Въ епархіяльну звязь принятый пресвитеръ львовскои архіепархіи о. Кондратъ Лагола. — Увольненѣ зъ епархіяльнои звязи для принятя въ львовску архіепархію окончн. богословы Павло Кудрикъ и Волод Голодиньскій. — Цертифікатъ на богословіе на львовскомъ університетѣ одержавъ Мих. Дейницкій. — Зарядъ надворнянскимъ деканатомъ въ часѣ побуту посла о Мандичевского въ держ. радѣ поручено о. Дим. Луговому, мѣстодекану и приходнику въ Цуциловѣ, а зарядъ приходомъ въ Надворнѣ мѣсцевому с труднику Теоф. Билинкевичу. — Власть правити двѣ литургіи одержали: сотрудникъ и катихитъ въ Залѣщикахъ о Мих. Бровко и завѣдатель Вашковець на Буковинѣ о. Орестъ Киселевскій. — Испытъ конкурсовый зложили оо.: Ант. Балицкій, Ник. Гриневскій, Адріянъ Добряньскій, Клим. Зленко, Ал. Майковскій, Ант. Руднацкій и Дим. Хомишъ. — Правительство признало дотацію для прив. сотрудника въ Ферескулѣ на цѣлый часъ душпастирства тамъ-же о. Лонг. Билинкевича и основало посаду третього приходского сотрудника при черновецкомъ гр. кат. приходѣ, начавши вогъ мѣсяця сѣчня 1895 зр. — Похвалу и признанье одержали вогъ епископского ординаріята слѣдуючій священики буковиньского деканата: Ив. Глѣбовицкій зъ Качики, Илія Лабѣй зъ Боянъ Ал. Майковскій зъ Кицмана, Теод. Матейковъ зъ Путилова и Ив. Устіяновичь зъ Заставны.

Наука штука и література.

— **„Дрібна бібліотека"** выдавана Костемъ Паньковскимъ, приносить въ книжочцѣ 9-тій **„Українські писання Митра Олельковича"** [Митрофана Миколаевича Александровича]. Книжочка [обіймаюча 110 сторонъ XVI ки] мѣстить коротку житьепись автора, написану Ів. Ф - мъ, а вотак шѣсть недовгихъ оповѣдань: Антонъ Таньскій Три паны, Пяница, Пожежа, Жидовска дяка, Проскурка и студійка Дещо про жидовъ. П. К. Паньковскій выдаючи отсе вкупѣ всѣ украинськи писаня Митра Олельковича, друкованѣ въ рр. 1861—62 въ петербургскій „Основѣ", сповнивъ дѣло, за котре єму належить ся подяка. Книжочка коштуе лишь 10 кр. а набути єи можна въ книгарни Наукового товариства им. Шевченка. Щирый роботникъ въ справахъ народныхъ — выдавець „Дрібної бібліотека" вогддавъ до друку дальше: „Писання Василя Кулика" [украинського поета 60-ыхъ рр.] и „Поезиї Володимира Шашкевича".

Господарство промыслъ и торгвляо.

— **Рухъ на державныхъ зелѣзн цяхъ.** Генеральна дирекція зелѣзниць державныхъ выдала выказъ доходовъ за мѣсяць жовтень 1894 р Посля того выказу перевезено въ мѣсяци жовтни 1894 р. на всѣхъ власныхъ и у власномъ зарядѣ остаючихъ шляхахъ державныхъ зелѣзниць загаломъ 2,844.260 осовъ, 2,159.074 тонъ товаровъ. Дохоодъ зъ перевозу осовъ и пакунковъ выносивъ 1,581.781 зр., зъ перевозу товаровъ 5,533.912 зр, разомъ 7,115.693 зр. Дохоодъ зъ перевозу осовъ, пакунковъ и товаровъ въ часѣ вогъ 1 сѣчня до 31 жовтня 1894 выносивъ разомъ 65.652.355 зр., а такій дохоодъ въ томъ самомъ часѣ 1893 р. — 61,355.540 зр. — Въ повонанню зъ рокомъ 1893 выказуе дохоодъ вогъ 1 сѣчня до 31 жовтня 1894 р. звыкжу въ квотѣ 4,296.815 зр.

— **Зелѣзница Галичь-Острovъ.** Вносеня на роздаванье роботъ при будовѣ сеи зелѣзницѣ выслано вже до Вѣдня и вскорѣ мають бути розписанѣ публичнѣ оферты. Передступнѣ роботы на шляху Тернополь-Копачинцѣ вже розпочали ся. Будову подольского шляху придѣлено станиславовскій дирекціи. Плянъ розширеня тернопольского двирця вже высланый до генеральнои дирекціи державныхъ зелѣзниць до затвердженя.

— **Дирекція зелѣзниць** оповѣщуе: Додатокъ XI-ый до сѣчневого выданя генеральнои тарифы товаровои австрійскихъ зелѣзниць державныхъ входить въ житье зъ днемъ 1 н. ст. грудня с. р.

Всходно-повночно-захоодный австрійскій звязокъ зелѣзничій. Зъ днемъ 1 сѣчня 1895 увойдуть въ житье слѣдуючій тарифы, взглядно додатки до тарифъ, а то: 1) Додатокъ II до зшитка тарифового 1, зъ 1 жовтня 1893. 2) Додатокъ III до зшитка тарифового 2, зъ 1 сѣчня 1894 3) Зшитокъ тарифовый 3, при рѣвночасномъ знесеню тои самои тарифы зъ 15 серпня 1890 вразъ зъ додатками. 4) Додатокъ I до зшитка тарифового 4, зъ 1 червня 1893 5) Додатокъ I до зшитка тарифового 5, зъ 1 жовтня 1892.

Галицко румуньскій рухъ для перевозу дерева. Зъ днемъ 1 сѣчня 1895 увойде въ житье въ мѣсце дотеперѣшнои тарифы выямковои зъ 1 лютого 1893 нова тарифа для перевозу дерева ужитного и пороговъ зелѣзничихъ зо стацій зелѣзниць державныхъ до стацій зелѣзниць румуньскихъ.

Именованя, пернесеня, конкурсы и пр

— **Именованя.** Львовскій высшій судъ краевый именувавъ практикантовъ судовыхъ: Густ. Діля, Ант. Венгрина, Володим. Новосядловского, Фр. Борта, Ад. Мицкевича и Ник. Горницкого судовыми авскультантами. — Намѣстництво именувало комісарями нагляду паровыхъ котловъ: старшого инжинера Петра Пиндельского въ Ниську для повѣтовъ ниського и кольбушовского, а адъюнкта будовництва Онуфр. Пекарского въ Стрыю для стрыйского повѣта. — Редакторъ Gazet-ы Lwowsk-oи Адамъ Креховецкій именованый радникомъ намѣстництва extra statum. — Секретарь прокураторіи скарбу въ Черновцяхъ д-ръ Евг. Вислоцкій именованый секретаремъ рады окружного суду въ Черновцяхъ.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На закупно образа п. М. Ивасюка** „Хмѣльницкій по битвѣ подъ Зборовомъ" до галеріи образовъ „Просвѣты" зложили дальше Вп. пп.: Ольга Трусевичѣвна учителька зъ Подъяркова 1 зр. зо складки на именинахъ у п. Мекилиты управителя школы въ Звенигородѣ; Мих. Лысакъ ц. к. жандармъ зъ Пивничной 1 зр.; п Л. С зъ К. 1 зр.; проф. о. Сидоръ Езерскій зъ Золочева 8 зр. 50 кр. зо складки [Дорожиньскій ц к. ветеринарь повѣтовый 2 зр., адв. Лонг. Рожанковскій 1 зр., судья Володим. Дольницкій 1 зр., о. С. Езерскій 1 зр., Ив. Рудницкій субститутъ нотаріяльный 2 зр., Януарій Цурковскій канцелістъ суду окружного 50 кр., судья Лысякъ 50 кр., професоръ Сѣнкевичь 50 кр. — разомъ 8 зр 50 кр]; Ант. Хойнацкій книгарь зо Львова 1 зр.; о Евг. Дудкевичь зъ Рудна 3 зр.; Каз. Тиховскій 50 кр; черезъ редакцію „Зорѣ": Мих. Рихвицкій учитель зъ Кореличь 50 кр., о. Игн. Поповичь зъ Снятина 1 зр., о. Икаловичь зъ Ланчина 1 зр, проф. Петро Огоновскій зо Львова 1 зр., панна Ольга Трусевичѣвна зъ Подъяркова складку 2 зр 77 кр. [зложили: панѣ Евгенія Чвартацка 50 кр., д-ръ Ив. Мохъ 50 кр., панна Олыга Трусевичѣвна 50 кр. вогъ себе и 77 кр. зобраныхъ въ домѣ учителя п. Кочоровского въ Миколаевѣ], Кость Паньковскій зо Львова 5 зр. [третину ремунераціи признанои ему совѣтомъ Народнои Торговлѣ за буванье на засѣданяхъ совѣта] о. Ом. Константиновичь зъ Токовъ коло Медики 2 зр. [разомъ черезъ Редакцію „Зорѣ" 12 зр. 77 кр.] — Просить ся о дальшій жертвы!

— **На будову руского театру** зложили Вп. пп.: о. Ом. Глѣбовицкій зъ Цигановъ 3 зр. зъ своеи пушки; о. Конст. Грицикевичь зъ Нанчолки великои зборку 5 зр. [а именно: зъ продажи купоновъ въ Биличи горѣшномъ 2 зр. 70 кр., вогъ о. Григ. Билиньского зъ Волошиновои 1 зр, вогъ себе 1 зр. и вогъ Стефця и Дзюня 30 кр.]; Мих. Рихвицкій зъ Кореличь 6 зр. зобраныхъ зъ панною Калиновичѣвною на комерсѣ въ Перемышлянахъ по концертѣ д. 25 падолиста с. р.; Теодоръ Чорневкій зъ Тарнова 27 зр. зобраныхъ тамъже; панны Емилія и Ольга Чачковскій 16 зр 75 кр. зобраныхъ на весѣлю пп. Ирены Чачковскои и Ив. Иванчука.

Телеграмы „Дѣла"

Вѣдень 5 грудня. Вогъ слѣдуючого тыжднявогъ будуть вогбувати ся щоденно засѣдання палаты пововъ, щобы полагодити передъ святами численнѣ проекты правительственнѣ. — Fremdenblatt рѣшучо перечить, немовь бы король сербскій Александеръ мавъ заручити ся зъ одною зъ архикнягинь австрійскихъ.

Будапештъ 5 грудня. Говорять, що въ кабінетѣ угорскомъ зайдуть змѣны.

Белградъ 5 грудня. Выборы до скупштины вогбудуть ся въ сѣчни.

Римъ 5 грудня. На засѣданю парляменту выголосивъ президентъ посмертну згадку за пок. царемъ.

Переписка Редакціи и Адміністрациі.

— **Вп. Ст. Ко. въ Ск.** До конца року. — **Вп. Л. Луж. въ Сор.** Ще 28 падолиста выслано всѣ числа и дальше высылають ся правильно. — **Хв. Руск. Чит. въ Ко.** Ще 4 зр. — **Вп. Т. Мат. въ Пу.** Одержали; до конца року ще 4 зр. — **Вп. І Км въ Под. к. Ро.** Годять ся.

Надоланс.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „подъ Коперникомъ", Львовъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одвазу) поручае у великомъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорноты, бінокле, лежоганды, барометры, верометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильнѣ, ніоны, сібелѣ, манометры и т. п. Устроня звонковъ електричныхъ. Всяки направы вытотовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляют точно. 148

Новина на поли фотографіи!

Фотографічнѣ знимки въ природныхъ краскахъ по звычайныхъ цѣнахъ выготовлюе

Фотографічне заведенье

при площи Марійскій ч. 4 Европейскій Готель у Львовѣ.
397 8—12

ОКУЛІСТЪ

Д-ръ Теодоръ Баллабанъ

б. с. асистентъ и лѣкарь на клініцѣ професора Борисикевича въ Градци

по колькалѣтнѣй практицѣ спеціяльнѣй, ординуе въ недугахъ и операціяхъ очныхъ при **ул. Валовій ч. 7.**

Вогъ годины 10-ои до 12-ои передъ полуднемъ и вогъ 3-ои до 5-ои пополудни. 6 45—52

Для убогихъ безплатно вогъ 9-ои до 10-ои рано.

Въ недѣлѣ и свята пополудня не ординуе

Швайцарскій бритвы зъ вкладанными вострями по зр. 2 80, дальшій востря по 85 кр.

45—5 поручае

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.

Цѣнники илюстрованій рбаныхъ предметовъ до розпорядимости

Симъ маю честь повѣдомити Вп Публіку, що **магазинъ и варстатъ футеръ**, истнуючій вѳдъ 24 лѣтъ пѳдъ фірмою **Фридрихъ Мрозиньскій**, я купивъ и по цѣлковитѳмъ заосмотреню того-жь въ свѣжій, добѳрный и тревалый товаръ отворивъ. Опираючи ся на мѳй 20-лѣтный трудъ и фахове образованье въ краю и за границею надѣю ся, що всякимъ вымогамъ Вп. Гостей вѳдповѣмъ и о численнѣ замовленя прошу. Пишучись зъ глубокимъ поважаньемъ, остаю пѳдъ давною фірмою

ЮЛІАНЪ СОЛИКЪ

перше

ФРИДРИХЪ МРОЗИНЬСКІЙ

МАҐАЗИНЪ и ВАРСТАТЪ ФУТЕРЪ

улиця Собѣского ч. 7 у Львовѣ. 415 4—10

Лишь **тогдѣ правдивый**, если тригранна флящина есть замкнена низше поданою опаскою (червоный и чорный друкъ на жовтѳмъ папери).

Доси не перевысшеный!!!

В. Мааґера

правдивый очищеный

ТРАНЪ ЗЪ ПЕЧѢНКИ

(въ законно обезпеченѳмъ опакованю)

зъ фабрики

ВІЛЬГЕЛЬМА МААҐЕРА

у Вѣдни.

Розслѣженый першорядными повагами медичными и **за-для своєи легкои стравности** порученый такожь дѣтямъ, и записуваный у всѣхъ тыхъ случаяхъ, въ котрыхъ лѣкарь хоче досягнути **скрѣпленя цѣлого орґанізму, именно грудей и легкихъ, збѳльшеня ваги тѣла, полѣпшеня соковъ, а такожь взагалѣ прочищеня крови. — Фляшку по 1 зр.** можна купити въ складѣ фабричнѳмъ **Wien III./3., Heumarkt Nr. 3.,** а также **майже по всѣхъ антикахъ австро-угор. державы.**

У Львовѣ у пп. антикарѣвъ: Петра Міколяша, Жигмонта Рукера, Якова Байзера, К. Крижановского, та у пп. купцѣвъ: Стан. Маркевича и К. Балабана.

Головный складъ и розсылка для цѣлои австро-угор. державы:

W. MAGEK, WIEN

III./3., Heumarkt 3. 353 6—18

Противъ наслѣдувань заряджує ся судове слѣдство.

ОЩАДА ГРОШЕЙ!

Певнѳсть безпечности!

На зимовый сезонъ

важне въ кождѳмъ домашнѳмъ господарствѣ.

Скоропальники, дуже догѳдні и практичні до розпалюваня пѳдъ кухнею, въ печи и до наставлюваня самовара, безъ скипокъ, безъ розъярюваня вугля, безъ уживаня паперу, нафты, спірітуса и т. ин. можна набути у всѣхъ корѣиныхъ товляхъ. До мѣсцевостей, де ще не заведено скоропальниковъ, высылаю ихъ въ почтовыхъ пачкахъ по 4½ клґ. за надбсланьемъ 1 зр.

Вѳдпродуючимъ значный рабатъ. Глядаю всюды аґентѳвъ.

Яковъ Деґенъ

422 1—4 **у Львовѣ, Ринокъ ч. 29.**

Зручність, чистота!

Знана вѳдъ многихъ лѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікерѳвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдниковъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручає старій польскій сильній горѣвки, дуже добрі розолісы, лікеры, румы правдивій зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои якости ьраевій спеціялы якъ: Народовка, Dziennik, Szczutek, Карпатѳвка, „Дябелъ“, Помаранчева не солоджена, Ратафія, Деренѳвка и т. и. горѣвки упривилеваний и одиноко правдивій если зъ нашои фабрики опроваджений.

Одиноке жерело въ краю для пп. антикарѣвъ, до побираня алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ вѳльного вѳдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкѳдный, бо не выроблюваный зъ осенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головнѳмъ складѣ водъ мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Кароля Людвика ч. 29. 4915 9—104

НОВѲСТЬ! НОВѲСТЬ!

LINOLEUM

найлѣпша и найтревальйша

Емалія до помостѳвъ

высыхає въ 15 мінутъ, не лишаючи нѣякои вонѣ одинокій складъ для Галичины выналодця Шінкого у Вѣдни мѣстить ся лишь въ торговли

О. Т. ВІНКЛЕРА СЫНА

у Львовѣ.

Всѣ иншій пѳдъ тою назвою порученій выробы суть наслѣдованій и не вартій нѣякои уваги. 420 2—6

Ріхтера скринки зъ камѣнчиками до будовы зъ якоромъ

суть такъ само якъ и перше недостижимій; они суть **найкмилѣйшимъ дарункомъ рѳздвяным** для дѣтей по-надъ три роки. Они дешевший якъ кождый иншій дарунокъ, бо держать ся довгій лѣта и навѣть по довгѳмъ часѣ можуть ще бути доповнений и побѳльшений.

Правдивій

Скринки якорній зъ камѣнчиками до будовы

се одинока забавка, що найшла загальну **похвалу у всѣхъ краяхъ**, и котру всѣ, що ей знають, поручають зъ пересвѣдченя дальше. Хто ще не знає сеи въ своѣмъ родѣ одиноког забавки и занята для дѣтей, той нехай зажадає вѳдъ пѳдписаної фірмы якъ найскоршои присылки **нового богато** ілюстрованого цѣнника и нехай перечитає выпечатаній тамъ дуже прихильній оцѣнки — При закупнѣ треба жадати выразно: **Ріхтера якорнои скринки зъ камѣнчиками до будовы** и треба звертати кождую скринку безъ якора яко фальшиву; хто сего не зробить може легко одержати мѣнше важне наслѣдуванье. Треба памятати, що **лише правдивій коробки** можуть бути доповнений **пѳсля плину**, куплене наслѣдуванье **буде до доповненя непригѳдне** Правдивій якорній скринки зъ камѣнчиками до будовы можна дѳстати по цѣнѣ 35 кр., 70 кр. 80 кр. аже до 5 зр. и выше

у всѣхъ лѣпшихъ торговляхъ забавокъ.

НОВѲСТЬ! Ріхтерѳвы забавки терпеливости: **Яйце Колюмба, Громозвѳдъ, Смиритель гнѣву, Убійникъ примхъ** и т. д — Цѣна забавки 35 кр. Правдивій лише зъ якоромъ

Ф. Ад. Ріхтеръ и С-ка,

Перша авст. угорска ц. и к привіл. фабрика скринокъ зъ камѣнчиками до будовы.

Контора и складъ I Niebelungengasse 4, **ВѢДЕНЬ** фабрика XIII/1 Hietzing) **Рудольштадтъ** (Турингія), Ольтенъ, Роттердамъ, Лондонъ Е. С. Новый Йоркъ 7 Warren Str 403 4—9

ПРИ НАДХОДЯЧИХЪ СВЯТАХЪ

МАҐАЗИНЪ

пѳдъ фірмою

Кавчиньскій и Оберскій

Львѳвъ, улиця Кароля Людвика ч. 7

збѳльшено и заосмотрено

величезнымъ выборомъ найновѣйшихъ забавокъ товариских игоръ

и ґалантерійныхъ товарѳвъ

лично закупленыхъ въ Парижи, Нірберзѣ, Липску и у Вѣдни

по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ.

Илюстрований цѣнники на жаданье. 400 5—5

ГАЛИЦКІЙ КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ

принимає вкладки на

КНИЖОЧКИ

и опроцентовує ихъ по

4½% на рѳкъ. 2319

НА СЕЗОНЪ ОСѢННЫЙ

Просить ся ласкаво всѣхъ Вп. Гостей выставовыхъ пересвѣдчити ся о дивнѳй дешевости осѣнныхъ и зимовыхъ товарѳвъ, вже спровадженыхъ въ великѳй скѳлькости.

Слѣдуючій товары продають ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ доки истнує запасъ:

1000 модныхъ муфѳвъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·50, 2·— до 5·— зр.
1000 кожуховыхъ шапокъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·80, 2·20 до 4·— зр.
1000 фляневыхъ и суконныхъ блюзъ осѣнныхъ и зимовыхъ 2·50, 3·— до 6 зр.
500 гальокъ волѳчковыхъ по 2·50 до 4 — зр.
1000 хустокъ Гімаляя, найбѳльшій родъ 1·75, 2·25 до 3·— зр.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ сукенокъ на осѣнь и зиму 1·80, 2·50 зр.
1000 модныхъ плащикѳвъ на осѣнь и зиму вѳдъ 4 зр. и высше.
3000 одягѳвъ для хлопчикѳвъ у всѣхъ величинахъ по 1·80, 2·—, 3·— зр. и высше.

Особливій новости въ стяжкахъ, воаляхъ, капелюхахъ дамскихъ и дитинныхъ, рукавичокъ гляссе, дуньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, панчохахъ, парасоляхъ до дощу, блюзахъ шовковыхъ и вовняныхъ, шляферокахъ, костюмахъ и негліжахъ надойшли власне въ великій скѳлькости и доповняють ся щоденно.

Особлива гуртовна продажь принагодна

въ воддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимовъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лѳжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лѳжка, даючихъ ужитя ся на обѣ сторони (выробъ килимовъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 гарнітурѳвъ „Louvre“ на лѳжка, складаючихъ ся въ двохъ капъ на лѳжка и 1 на стѳлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 гарнітурѳвъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лѳжка, 1 на стѳлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рѳзныхъ краскахъ по 75, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·35, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый выробъ) по 28 штука.
800 кондеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 3·50, 3·50.
200 праздныхъ кондеръ подорожныхъ (бѣгеръ) 3 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 кондѳвъ фланелевыхъ въ найлѣпшѳмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диванкѳвъ пѳдъ и надъ лѳжка по 1·50 и 2·25 стрѣмени по 2·50, 3 и высше.
800 диванкѳвъ на стѣну съ перскимъ десенемъ въ цѣлыи або епуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванкѳвъ салѳновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
300 диванкѳвъ до здалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванкѳвъ повсельонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 остинкѳвъ ходникѳвъ 3—10 метрѳвъ зр. 2·50 и высше.
400 праздныхъ, довгихъ хиньскихъ шкѳръ козлячихъ, природныхъ 5·50, шкорки Ангора 2 и 2·50.
Дерки до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітацією шкѳры тигра 7·50 и высше.
Диванки салѳновыи у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довгыхъ; портіеры и занавѣсы коронковій капъ до найвышшихъ сортѳвъ.

Всякій зъ провінціи надсылань поручена полагодимо ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ магазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

4895 196—7

ГОТЕЛЬ МЕТРОПОЛЬ

у Львовѣ

площа Бернадиньска, рѳгъ улицѣ Паньскои и Пекарскои

поручає зъ всякимъ можливымъ комфортомъ уладженій комнаты, освѣтленій електрично, зъ водопроводами, по низькихъ цѣнахъ вѳдъ 80 кр. до 4 зр. за добу. За ретельну и скору услугу ручить ся. — На долѣ въ партерѣ каварня, де суть ґазеты зъ цѣлого свѣта. Сальонъ для дамъ. Три білярды зъ выставы праскои — зъ поважаньемъ поручає

Анастасій Ріттерманъ

417 3—6 властитель.

РѲКЪ 1895.

Народный

КАЛЕНДАРЬ ПОСЛАННИКА

зъ образками на рѳкъ 1895

мѣстить кромѣ части календарскои, информаційнои и якъ найточнѣйшого Устава церковного:

Рѳкъ 1895 (стихъ); *Исторія заснованя новіціяту Сестеръ Служебниць въ Жужелю* (зъ трема образками, котрій представляють: Першихъ Служебниць, ихъ дѳмъ и ихъ захоронку въ Жужелю); *Где щастье?* (стихъ); *Далась мати красній очи та не далась серця* (повѣсть); *Разореніе Іерусалима* (зъ образкомъ); *Людска жизнь* (стихъ); *Розбишаки* (повѣсть); *Розвалины старинного амфітеатру въ Римѣ и перші Христіяне на его аренѣ середъ дикихъ звѣрей* (зъ 2 образками); *Зъ исторіи душпастирства* (Нехристъ апостоломъ); *Валтазаръ, Остатня воля, Спѣвъ соловья* (стихи). 409 3—5

Часть гумористична и забавна: *Жидовскій поединокъ* (гумореска); *Похоронъ горѣвки* (цѣкаве и веселе оповѣданье стихомъ въ 4 частяхъ); *Смѣхъ и правда.* — Анонсы.

Цѣна календаря 35 кр. вразъ зъ пѳсылкою.

Хто бере 10 примѣрниковъ одержить оденъ даромъ.

Мѣдъ дѣвочій

десятилѣтный

вѳдзначеный золотымъ медалемъ на выставѣ краевѳй, рѳвножь признаный найзнатнѣйшими особами ведьми добрымъ. Средство нехибне въ ослабленю нервовѳмъ и проводѳвъ кормовыхъ, напитокъ прибольшуючій силы недужихъ, скрѣпляючій реконвалесцентовъ, пѳддержуючій здоровыхъ **Одна фляшка шампанка 1 зр. 10 кр.** (двѣ фляшки идуть на пачку 5 кільову). Купувати можна въ Адміністраціи „Bartnik-a“ **Львѳвъ ул. Лычаковска ч. 93** 414 2—10

М. Р. ШНАЙДЕРЪ

заприсяженый знавець судовый

въ Станиславовѣ

296 поручає свое 16—52

заведенье штуки цизельерскои выробляе образы зъ всѣлякихъ крушцѣвъ до найбольшого объему, посрѣблює и позолочує въ огни и гальванічно и приймає всякій направы.

РУ.

кавички всякого рода;

Бандажъ руптуровій

и всякій выробы рукавичничій

поручає найдешевше 2537

Павло Лянґнеръ

передъ тымъ

Браты Лянґнеры

Львѳвъ, улиця Галицка ч. 16.

МАҐАЗИНЪ и РОБѲТНЯ

Футеръ

ФЕЛИКСА и ЮЛІЯНА ЛЮБЕЛЬСКИХЪ

ул. Валова ч. 3 у Львовѣ

Поручають на зимовый сезонъ всякій можливій роды футеръ въ шкѳркахъ, готовій Футра и всякій иншій артикулы, що входять въ обсягъ кушнѣрства пѳсля найновѣйшихъ Фасонѳвъ, такожь приймають покрытя и перерѳбки на новій Фасоны, числячи по найнижшихъ цѣнахъ.

Цѣнники на жаданье франко.
(„Импреса“) 335 22-1½

Важне для Панъ!

По умѣренихъ цѣнахъ на кожду мѣру продає ся и робить на станики, плащики, пальтоты, шляфроки и т. д. Приймає ся до крою цѣлі сукнѣ а на жаданье до фастриґования и выпробованя пѳдъ ґарантією найточнѣйшого выкѳнчення. 73 74—?

Лише за 10 зр. въ 12 лекціяхъ выучує ся пѳдъ ґарантією крою французского.

ЕВҐЕНІЯ ВЕКЕРѲВНА

Львѳвъ ул. Синстусна ч. 21. II. поверхъ коло старои почты.

Острење ножѣвъ переплетничихъ и рѣзницкихъ приймає

ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ

ножѳвникъ у Львовѣ ул. Боимѳвъ ч. 3.

Цѣнникы даромъ.

При закупнѣ товарѳвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и одѣчальный редакторъ: Иванъ Белей. Папѣръ въ фабр. Черлянькои. З друкарні Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднаренкого.

Ч. 263. Львôвъ, Четверъ 24 падолиста (6 грудня) 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крóмъ недѣль и руских свят) о 5-бй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вó второкъ, и вó второкъ и пятницю на перемѣну разомъ въ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газет ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитóсть за инсерати платить у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ въ літер. додатком:
въ Австрії: на цѣлий рóкъ . . . 18 зр. на пóвъ рóку . . . . 9 зр. на чвертъ рóку . 4 зр. 50 кр. на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.
за границею: на цѣлий рóкъ . . . 24 зр. на пóвъ рóку . . . . 12 зр. на чвертъ рóку . . . 6 зр.
у Львовѣ: на цѣлий рóкъ . . . 16 зр. на пóвъ рóку . . . . 8 зр. на чвертъ рóку . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.
Редакція, Адміністрація и Експедиція пóдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вертають ся лише на попереднє застереженье. — Реклямації неопечатані вóльнó вóдъ порта.
Поєдиноке число коштує 8 кр. в. а.
Оголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вóдъ одного стрóпеня инсератового а въ рубрицѣ „Надсилане“ по 20 кр. в. а.
Ледячим числом ся по 10 кр. вóдъ стрічки.

Промова посла Юл. Романчука

въ комісіи для реформы выборчои.

— —

Подаємо нинѣ змѣстъ промовы посла Романчука въ комісіи для реформы выборчои — промовы зазначеной вчера лишь коротенько.

Пос. Романчукъ сказавъ:

„Дотеперѣшный хóдъ нашихъ нарадъ выдавъ дуже мало позитивного результату. Вправдѣ де-хто твердить, що доконує ся що-разъ бóльше зближенье, певна згода въ поглядахъ. Я сего не можу добачити, навѣть у партій коаліційныхъ. Що найбóльше видко деяке зближенье межи нѣмецкою лѣвицею и „коломъ“ польскимъ, але оно вже було й передъ тымъ; однакожь консервативне сторонництво займає все-таки вóдмѣнне становище. Помимо того ще й нинѣ говорить ся тóлько о погодженю коаліційныхъ сторонництвъ. Отже я мушу повторити те, щó сказавъ уже на першóмъ засѣданю: що завданьемъ комісіи, за-для котрого вна скликано, не есть и не може бути утвержденье коаліціи але зладженье реформы выборчои, хоть-бы зъ поминѣньемъ деякихъ елементóвъ коаліціи а зъ втягненьемъ иншихъ елементóвъ.

На попередныхъ засѣданяхъ декотрí речники партій коаліційныхъ высказали слова, котрí я радъ бы придержати. Сказано, що реформа выборча повинна мати характеръ дефінітивный; я зовсѣмъ годжу ся зъ тымъ, щобы зладити реформу повну, не половинну, таку, котра бы на довшí лѣта выстала. То зновъ сказано, що сеся справа може бути залагоджена тóлько на основѣ справедливости. И зъ тымъ я зовсѣмъ годжу ся и прошу, щобы именно зъ сего становиска, а не зó становиска партійныхъ интересóвъ, справу сю трактувати.

Въ теперѣшнóй ординаціи выборчóй есть особливо двояка несправедливóсть: 1) черезъ те, що широкí масы людности зовсѣмъ не мають права выборчого; 2) черезъ нерóвнóсть права выборчого у поодинокихъ клясъ або курій, у поодинокихъ краѣвъ и народóвъ. Обомъ кривдамъ зарадило-бы и справу реформы выборчои на основѣ справедливости уладило бы заведенье загального, рóвного, безпосередного права выборчого. Противъ него приводять однакожь рóзнí аргументы опортунізму — и оно на-теперь не має выгляду осущеня. Треба отже, за-для зменшеня першои несправедливости, право выборче по можности розширити — якъ се мавъ на оцѣ вже и проектъ гр. Таффого. Що-до нерóвности права выборчого, то она показує ся передо всѣмъ въ великóмъ упривілеваню курии бóльшои посѣлости передъ всѣми иншими куріями а курiи мѣскои передъ курiею сѣльскою. Не тóлько числомъ выборцѣвъ, взглядно числомъ людности, але такожь силою податковою сѣльскí округи выборчí далеко перевышають округи мѣскí а ще бóльше округи великои посѣлости — якъ се вже й выказували по-части иншí бесѣдники. А що-до нерóвности у поодинокихъ краѣвъ, нехай выстане оденъ прикладъ. Край Зальцбургъ має 173 тысячь мешканцѣвъ а выбирає 5 послóвъ, отже оденъ посолъ припадає на несповна 35 тысячь мешканцѣвъ; Галичина на 6,607.000 мешканцѣвъ выбирає 63 послóвъ, отже оденъ посолъ припадає на 105 тысячь мешканцѣвъ. Поляки, котрыхъ се такожь дотыкає, радять собѣ въ той способъ, що забирають и такí мандаты, щó належать ся Русинамъ; при справедливѣйшóмъ розкладѣ могли бы одни и другí не мати кривды. Наконець що-до роздѣлу мандатóвъ посольскихъ на поодинокí народы, то наведу такожь лишь оденъ прикладъ. Нѣмцѣ на $8^1/_2$ міліонóвъ людности мають 176 послóвъ, отже одного на 48 тысячь душь; Русины на 31 міліонóвъ можуть мати що-найбóльше 17 послóвъ, т. в. одного на 182 тысячь душь, а фактично зъ наведеной вже причины мають тóлько 8 послóвъ, отже одного на 388 тысячь душь. Если отже говорить ся тутъ о справедливости, о усуненю кривдъ, то передо всѣмъ треба вымѣрити справедливóсть Русинамъ и усунути ихъ кривду, котра есть безъ порóвнаня найтяжшою, якои хто-небудь що-до права выборчого дóзнає.

Якъ вже сказавъ-емь, радикальною зарадою всякóй несправедливости було бы заведенье загального, рóвного, безпосередного права голосованя. Другою вже менше радикальною мѣрою було бы якъ найбóльше розширенье права выборчого и внесенье курiй зъ заведеньемъ системы плюральности. Але й на се у насъ нема выглядóвъ. Отже треба бодай выровнати теперѣшну нерóвность права выборчого въ той способъ, щобы передовсѣмъ роздѣлити мандаты въ справедливѣйшóй мѣрѣ межи поодинокí курiи, не такъ якъ теперь, де курiя бóльшихъ посѣлостій выбирає 85 послóвъ, курiя мѣска 116 послóвъ а вразъ зъ 21 послами зъ промыслово-торговельныхъ комóръ 137 послóвъ, а курiя сѣльска лише 130 послóвъ. Вóдтакъ треба справедливѣйше роздѣлити мандаты межи поодинокí краѣ и народы, а се на такихъ основахъ: Першою и найголовнѣйшою основою повинно бути число людности; сеся основа набере теперь ще бóльшои ваги черезъ розширенье права выборчого и наданье его такожь такимъ горожанамъ, котрí не платять нѣякого податку. По-при тóмъ можна бы увзгляднити ще силу педаткову, але въ рахунокъ треба брати не тóлько безпосереднí але й посереднí податки, котрí, якъ звѣстно, далеко бóльшій дохóдъ приносять державѣ. Навѣть если-бы увзгляднити дальше силу интеліґенціи а до певнои мѣры и теперѣшный станъ, то все ще могла бы выйти реформа користна. — Чи загальне число послóвъ мало бы притóмъ збóльшати ся чи остати таке якъ теперь, се рѣчь меншои ваги, я бувъ бы радше за оставленьемъ теперѣшного числа. А що-до того питаня, чи для новыхъ выборцѣвъ, котрí що-ино теперь мають дóстати право выборче, творити пяту курiю, то я не виджу тои потребы: они дадуть ся розмѣстити и въ теперѣшныхъ куріяхъ.

Пóдъ зглядомъ формального трактованя поставлене було внесенье на выбóръ пóдкомітету. Я уважаю такій выбóръ теперь за передчасный; тажь въ комісіи нема ще порозумѣня що-до основныхъ пріинціпóвъ реформы выборчои. Симъ выборомъ вернула бы справа властиво на попередну дорогу довѣрочныхъ конференцій, котра не довела до нѣякого результату. Чи-жь тí мужѣ, котрí брали участь въ тыхъ конференціяхъ яко проводирí коаліційныхъ сторонництвъ або яко мужѣ довѣря а не могли межи собою погодити ся, теперь вже погодять ся черезъ те одно, що засядуть въ пóдкомітетѣ яко вóдпоручники комісіи выборчои? Та й зважте панове, яке бы то зробило враженье на цѣлый загалъ, на публичну опінію? Говорено бы, що и комісія не могла порозумѣти ся, отже въ безрадности своєй хватила ся за выбóръ пóдкомітету. И теперь многí слѣдять зъ недовѣремъ за ходомъ цѣлои акціи; недовѣре зросло бы, коли-бъ та акція зъ явныхъ до певнои мѣры засѣдань комітету перенесла ся до тайности нарадъ пóдкомітету: говорено бы о проволóканю и т. д. Отже я гадаю, щобы мы вже скóнчили теперѣшну безплодну дискусію ґенеральну и, ставлю внесенье, щобъ не выбирати пóдкомітету, доки не наступить порозумѣнье що-до основныхъ пріинціпóвъ реформы выборчои, а за-для прискореня такого порозумѣня вношу поставити на дневный порядокъ найблизшои нарады внесенье д-ра Славика о заведеню загального, рóвного, безпосередного права голосованя и справу розширеня права выборчого.

Ще одно. Говорено и нинѣ о участи соймóвъ въ реформѣ выборчóй и полишеню соймамъ деякихъ правъ въ тóмъ взглядѣ. Однакожь законъ зъ 1873 ого року рѣшивъ уже тую справу, а противъ того закона соймы навѣть не застерѣгали ся. Н. пр. въ галицкóмъ соймѣ ки. Чарторыйскій въ грудни того-жь року поставивъ бувъ вправдѣ внесенье, щобъ запротестувати противъ того закона, але се внесенье соймъ уже навѣть при першóмъ читаню вóдкинувъ. Інґеренція соймóвъ мала бы лише дуже лихí наслѣдки; въ Галичинѣ она выйшла бы на некористь цѣлои масы населеня. Не тóлько всѣ Русины безъ выимки але й цѣле польске селяньство домагає ся безпосередныхъ выборóвъ въ сѣльскóй курiи, однакожь галицкій соймъ при своѣмъ теперѣшнóмъ складѣ на те наневно не згодить ся. Лишѣмъ отже соймамъ то, що дотыкає соймóвъ, а що вóдносить ся до парляменту, о тóмъ нехай рѣшає парлямент.“

Рада державна.

На вчерашнóмъ засѣданю палаты послóвъ правительство предложило проєктъ закона о провізоричнóмъ управильненю вóдносинъ торговельныхъ зъ Испанією до 30 червня 1895 р.

Вóдтакъ приступила палата до спеціяльнои дискусіи надъ проєктомъ нового закона карного.

Въ справѣ вымѣру каръ промовлявъ міністеръ судóвництва гр. Шенборнъ, домагаючи ся, щобы задержано кару смерти. — На внесенье пос. Пернерсторфера голосовано поіменно и за задержаньемъ кары смерти заявило ся 148 послóвъ а противъ 66. — Внесенье Кронаветера на заведенье ґільотины вóдкинено.

Слѣдуюче засѣданье палаты въ пятницю.

— —

Въ комісіи для реформы выборчои вела ся вчера дальша дискусія. Промовляли послы: Клюнъ, Морсей и Кіршнеръ.

Пос. Клюнъ сконстатувавъ, що правительство рѣшучо противне загальному голосованю а бажає обороны интересóвъ поодинокихъ верствъ. Бесѣдникъ противный правительственному проєктови, котрый теперь на ново появивъ ся у внесеню Рутовского. Утворенье пятои курiи пошкодило бы сѣльскому населеню, коли противно по заведеню палатъ робóтничихъ робóтники зорґанізують ся и настане правдива репрезентація интересóвъ тои верствы. Проєктъ Рутовского не бере въ оборону интересóвъ селяньскихъ и мѣщаньскихъ, лишь боронить интересу коаліціи. — Пос. Праде, нѣмецкій націоналъ, заявивъ ся за пятою курiею. — Пос. Морсей заявивъ ся за палатами робóтничими и за долученьемъ дрóбныхъ податникóвъ до истнуючихъ курій. При утвореню пятои курiи на пóвъ интелігентнí люде стали бы соціялістичными аґітаторами. — Пос. Кіршнеръ годивъ ся на пяту курiи. — Слѣдуюче засѣданье комісіи нинѣ.

Ось куди мы пóйдемо, небого...

[Сцена зъ житя.]

Вóнъ сѣвъ конець стола зажуреный и схиливъ на руку важку голову та зъ думками бючись осоружными, неначе хорый, болесно стогнавъ. А противъ него пóдъ печею на лавочцѣ сидѣла жѣнка молода й дитину грудью кормила, надѣю, помóчь на лѣта старiи. Обоє сидѣли въ тихóмъ мовчаню, на дворѣ зимный вѣтеръ шумѣвъ, стару стрѣху деръ, а въ хатинѣ, десь пóдъ припѣчкомъ свердокъ заливавъ ся, цвѣрѣнькотѣвъ...

— Гей, жѣнко, мила моя подруго! — промовивъ згодомъ чоловѣкъ, — не такъ давно, якъ мы побрали ся, мабуть вóдъ того часу минуло ледви чотири роки... Та ось, твоя краса вже зóвяла, мовь на морозѣ пышный цвѣтъ: пожовкли личка твои румянí, поблѣдли коралевí уста, въ очахъ погасъ давный огонь и твоя веселóсть десь подѣла ся, а зъ веселостью и давна охота до спѣванокъ мовь зъ водою уплыла... Мóй Боже! щó зъ тебе стало ся? Зъ давнои дужои и здоровои молодицѣ, зъ невсипучои щебетухи осталась лише снасть, лишь тѣнь... Дивлюсь на тебе, якъ ты, неначе сонна, снуєшь ся по хатѣ, якъ ты тяжко вздыхаешь та нишкомъ проковтуєшь гóркí сльозы — и тяжкій бóль грызе мене за серце, роздирає грудь, а чорнí думы, мовь гайвороня, тиснуть ся до головы. Тогдѣ хотѣвъ бы я, щобы земля пóдо мною розступила ся, тогдѣ хотѣвъ бы я зъ тои батькóвскои хатины летѣти геть у свѣтъ за-очи, бо й свѣтъ менѣ не милый и житье менѣ не любе, коли дивлюсь на смуток твóй, на твою журбу журливу, що тебе все бóльше и бóльше пóдкошує и зъ нóгъ валить...

Замовкъ на хвилю и неначе прислухувавъ ся, якъ на дворѣ вѣтеръ шумѣвъ, якъ въ хатинѣ пóдъ припѣчкомъ цвѣркотавъ свердокъ Вóдтакъ похитавъ головою и говоривъ дальше:

— Гей, знаю я причиноньку, чому ты такъ оплошѣла, неначе пташка пострѣлена. Мабуть се клопоты щоденнí, мабуть се недостатки впертí, мабуть се злиднѣ лютí... Та я не виненъ тому, Господь Богъ видить, що не виненъ. Бажавъ я колись ще парубкомъ зготовити тобѣ райскее житье, бажавъ впровадити тебе до сеи батькóвскои хатки мовь ту князівну и трудитись цѣлый вѣкъ для тебе й пантрувати, щобъ ты щебетаньемъ своимъ и спѣвомъ веселила ту стареньку, батькóвску хатину, щобъ ты тутъ процвѣтала мовь та рожа-цвѣтъ, щобъ я дивлячись на твою красу все набиравъ новои силы до новои працѣ... Я сподѣвавъ ся, що наше, хоць и невеличкее хозяйствечко, та выстане для насъ на прожитокъ, я намѣрявъ ще працею де-що придбати, заощадити й поббльшити те хозяйствечко... Та склало ся не такъ якъ ждало ся! Вже въ першóмъ роцѣ выступила вода зъ рѣки и розлилась повѣнью по лугахъ, по людскихъ поляхъ, и всьо забрала съ собою и понесла людску працю въ свѣтъ, Богъ зна' куды... И сплеснули въ долонѣ бѣдай хлѣборобы и вмыли ся сльозами на видъ тои страшнои руины... Та добре ще, якъ въ кого бувъ у скринѣ зайвый грóшь, той собѣ якось порадивъ. Но хто живъ лишь надѣєю на жниво, той пропавъ, той пóрнувъ у безвыхóдный залусъ. До тыхъ и мы належавъ... Гей, гей! та що й згадувати про той незабутный, тяженькій рóкъ, що наступивъ опóсля!... Ану-жь бѣжи до жида-лихваря та зичь на насѣня, а ѣсти хочеть ся такожь — зичь и на прожитокъ! А лихварь, правда, грошѣ дає, але й рахує проценты, страшнí мовь нетры... Та най тамъ! Чоловѣкъ надѣю має у грудяхъ, що може другій рóкъ покаже ся лучшій, може Господь допоможе вылѣзти зъ довгóвъ и розжити ся якось по людски... А тымчасомъ чекай, терпи, не доѣджь, не допий, заробляй, гаруй якъ той вóлъ у плузѣ... Дарма надѣя! На другій рóкъ повторилась та сама исторія: зновъ пóйшла зъ водою наша праця... Розпука, горе! Хочь сѣдай та плачь хочь лѣзь живцемъ у яму.. Нужда, голодъ, а тутъ лихварь тисне: Давай грошѣ! — „Та де я возьму тобѣ грошей? Душу тобѣ дамь, не грошѣ!“ — Я не хочу твоєи душѣ, давай менѣ поле, грунтъ... ось що менѣ давай! — „Та вóдсахнись! бери собѣ хочь поле, бо я й такъ не маю зъ него жадного хóсна!“... И пóйшла половина хозяйствечка менѣ зъ рукъ, пóйшла, пропала, навѣть не шелепнула.. А тутъ знову сѣяти треба, и ѣсти треба, хочь чорный хлѣбъ, хочь голый борщь... Та не дамь я своѣй батькóвскóй земли занапащуватись, дармо пропадати. Буду голодомъ морити ся, не досипляти, а по зарóбкахъ ходити му, людей о працю просити-му, чей удасть ся пережити ще той рóкъ... Ты сама такъ порадила и мы обоє такъ робили — и пережили. Гóрке то було житя, бодай про него й не згадувати! Вóдтакъ рѣка вже, правда, не выливала, люде збирали зъ поля свою працю и мы збирали. Та що-жь? Лѣта пóйшли слотливí, мокрí, неврожайнí, а зъ засѣву не вертало ся навѣть насѣня. И живí тутъ, чоловѣче! За той часъ мы збѣднѣли, цѣлкомъ пóдупали... Бо й якъ тутъ не бѣднѣти? Тажь прецѣнь ѣсти живóй людинѣ хочеть ся, тажь треба задягнутись и обути ся! А тутъ зъ нѣвóдки помóчь не приходить, а тутъ кричать: давай, плати податокъ! не пытають, що въ порожнóй скринцѣ нема нѣ шелюга... Доробились мы за той часъ! бодай нѣкому такъ не було.. Єдиный скарбъ, тí синí волики, продавъ я вже давно, лучшу одежу позаставлювавъ, плоты всѣ повыпалювавъ, а теперь, хочь гинь, нема за що рукъ зачепити... А тутъ треба и дрóвець, и хлѣба, и молока дитинѣ.. Ахъ! ахъ! Мóй Боже! менѣ въ очехъ чорнѣе, въ головѣ шумить, свѣтъ ходить ходóромъ... Ось, моя подруженько, причина твого смутку, твого горя: то нашí злиднѣ, невóдрадная година...

По тыхъ словахъ вóнъ назадъ опустивъ на руки втомлену голову и хитавъ нею то въ одну то въ другу сторону и стогнавъ мовь хорый...

(*Конець буде.*)

Зъ дотеперѣшнои дискусіи въ комісіи для реформы выборчои показуе ся, що коло польске и нѣмецка лѣвиця годять ся на спѣльный пріндипъ реформы выборчои, а именно на правительственный проектъ, змодифікованый въ сей способъ, щобы розтягнути право выборче на ширшѣ круги населеня. Натомѣсть третій коаліянтъ, клюбъ Гогенварта рѣшучо выступивъ противъ утвореня новои, пятои куріи, але зъ своеи стороны не представивъ властиво ще нѣякого позитивного проекту, на котрый бы згодились всѣ члены клюбу и котрый бы можна уважати ухвалою клюбовою. Згоды въ клюбѣ Гогенварта нема, а навѣть, якъ кажуть, зазначили ся поважнѣ рѣзницѣ поглядовъ. Вправдѣ въ наслѣдокъ тои незгоды що до реформы выборчои не прийде до розбитя клюбу, якъ запевнявъ одинъ его членъ кореспондента прагскои Politik-и, але коаліція може розбити ся або въ найлѣпшѣмъ разѣ сильно захитати ся. Зъ тои прикрои ситуаціи для коаліціи есть одинъ выходъ, именно сей, що клюбъ Гогенварта може полишити своимъ членамъ свободу голосованя въ справѣ реформы выборчои, — але на таку евентуальность ледви чи згодить ся гр. Гогенвартъ, бо се на кождый способъ значно зменшило бы его значѣнье въ коаліціи. Той упоръ гр. Гогенварта толкують деякѣ лібералькѣ газеты тымъ, що гр. Гогенвартъ хоче квестію реформы выборчои полишити неполагодженою ажь до сесіи соймовъ, бо тымъ способомъ мали бы соймы нагоду высказати свою гадку що-до пріндиповъ реформы. N. fr. Presse остерѣгае гр. Гогенварта передъ тымъ маневромъ політичнымъ, пригадуючи квестію угоды чеcко-нѣмецкои, котра розбила ся и розъярила ся по сесіи ческого сойму. Реформа выборча въ наслѣдокъ дискусіи соймовъ може бути цѣлкомъ погребана, а треба памятати на слова правительства: Безъ коаліціи нема реформы выборчои — але безъ реформы выборчои нема рѣвножь и коаліціи.

Чи удасть ся выровнати се непорозумѣнье коаліційныхъ сторонництвъ въ подкомітетѣ, не знати, але деякѣ того надѣють ся и длятого въ складъ подкомітету пропонують лишь самыхъ пословъ коаліційныхъ. До подкомітету мають войти: Кинбургъ, Менгеръ, Бернрайтеръ; Пінінській, Рутовскій, Стадницкій; Гогенвартъ, Клюнъ, Діпавлі; Коронініі. Подкомітетъ зачне свои наради ажь по святахъ. Рѣвножь и що-до складу того подкомітету проявила ся въ клюбѣ Гогенварта рѣзниця поглядовъ. Деякѣ члены клюбу домагали ся для молодо-Чеховъ одного мѣсця въ подкомітетѣ, вказуючи на се, що молодо-Чехи суть представителями народу ческого и що більше умѣркованѣ елементы зъ-помѣжь молодо-Чеховъ неконче обстають при внесеню Славика що-до загального рѣвного права выборчого.

——

Предложеный палатѣ пословъ проектъ закона о ревізіи катастру податку ґрунтового есть наслѣдкомъ постановъ закона зъ 24 мая 1869 р. (о регуляціи податку ґрунтового), котрымъ установляе ся, що ревізія катастру мае водбувати ся що 15 лѣтъ. Предложеный проектъ не мае цѣли закладати новый катастръ, бо то вымагае не лишь довшого часу, але и великихъ коштовъ. (Послѣдный катастеръ мѣжь 1870 а 1883 р. коштувавъ по надъ 30 міліоновъ зр.) Длятого теперь не буде розходити ся анѣ о выказанье доходу brutto и безъ коштовъ управы, анѣ о переробку тарифы клясифікаційнои що-до чистого доходу. Теперѣшна ревізія обмежае ся до тарифы клясифікаційнои лишь на стольке, о скольке треба выказати незгодній и суперечній зъ водносинами доходовыми нерівномѣрности въ рѣзныхъ таксаційныхъ и клясифікаційныхъ округахъ, а такожь и въ родахъ культуры тыхъ округовъ — однымъ словомъ ревізія мае сконстатувати и ухвалити лишь поодинокѣ хибы, несправедливости и змѣны въ дотеперѣшнѣмъ катастрѣ податку ґрунтового.

Цѣла робота ревізійна, крѣмъ воддѣлу що-до змѣны культуры, котрый припадае на урядниковъ державныхъ, мае бути поручена комісіямъ автономічнымъ. Краевѣ комісіи мають переглянути тарифы клясифікаційнѣ и розслѣдити вписанѣ ґрунты; ореченя же тыхъ комісій краевыхъ будуть предложенѣ головнѣй комісіи у Вѣдни.

Краевѣ комісіи складають ся зъ 8—20 членовъ и зъ такого самого числа заступниковъ; половину членовъ именуе міністеръ скарбу зъ-помѣжь особъ, оплачуючихъ податки на провінціи, а другу половину выбирають соймы. Головна комісія у Вѣдни буде складати ся зъ 48 членовъ и столько-жь заступниковъ, а выбирають ихъ: палата повъ 12, палатаословъ 24 а міністеръ скарбу 12. Тѣй комісіи буде проводити міністеръ скарбу, а зачне она свою роботу въ 1896 р. и до трехъ мѣсяцѣвъ мае покончити. Натомѣсть комісіи краевѣ зачнуть роботу зъ початкомъ 1895 р. и покончать ихъ за шесть мѣсяцѣвъ.

Роздѣлъ податку ґрунтового, пославши результатовъ тои ревізіи, наступить зъ початкомъ 1897 р. Головна сума, яку мае принести податокъ ґрунтовый, означена на $37^1/_2$ міліоновъ зр. Зачавши водъ 1898 р. у всѣхъ чинностяхъ катастральныхъ буде введена при помѣрахъ система метрична.

Переглядъ часописей.

——

[*Часопись Słowo prawdy о справѣ рускѣй въ Галичинѣ.*]

[*Докончене.*] Въ попереднѣмъ числѣ „Дѣла“ навели мы по точкахъ тѣ рады, якѣ редакція Słowa prawdy дае Полякамъ для промощеня дороги угодѣ польско-рускѣй. Нинѣ подамо мотивы Słowa prawdy до тыхъ ѣи радъ.

„Передовсѣмъ — пише редакція — нехай Поляки [не вдаючи ся въ то, чи сеся часть вотчины була и есть польскою чи рускою] признають голосно, явно и торжественно Русинамъ безусловно святе право розвиваня своеи народности, береженя свого стародавного обряду релігійного [не гордячи нимъ, а за примѣръ нехай имъ послужить поступованье св. отця] и свого языка. Тутъ бы може неоденъ зъ земляковъ нашихъ сказавъ: „Прецѣнь Поляки охотно признають се Русинамъ!“ Такъ, въ засадѣ, словами, але въ практицѣ оно де-що инакше. Охотно признае ся Русинови его вѣру, мову и народность, однакъ морально змушуе ся его розвивати тоту свою народность лише по мысли нашихъ польскихъ політичныхъ идеаловъ о Малоруси, Польщи й Литвѣ и бувшѣй речи-посполитѣй, а инакше не уважаесь его за правдивого правого Русина. Чи-жь то справедливо? чи здорово політично и умѣрено? Можна бы запытатись: чи се радше не фальшивый крокъ політичный: выступати противъ спеціяльно рускихъ интересовъ політичныхъ и пр. противъ Мазепы и иншихъ? А такъ дѣе ся неразъ зъ стороны Поляковъ. Потомки забули, що предки ихъ укладали договоръ подъ Гадячемъ и що не лише зъ рускои вины угода Гадяцка не вошла въ житье. Ставимо копець уніи Люблинськои — памятаймо-жь, що по Люблинѣ наступивъ Гадячь. Богато лиха причинивъ Польщи Хмѣльницкій, але — якъ се кажуть найлучшѣ нашѣ историки — мали й Русины богато кривдъ водплатити. Отже чи й теперь маемо силомъць тягнути Русиновъ до уніи політичнои, до спѣльнои будучои федераціи? Народъ рускій мае рецѣнь, якъ кождый иншій зъ народовъ входячихъ въ обсягъ монархіи австро-угорскои, право самостойного розвою зъ кождого огляду и становить самъ для себе воддѣльну одиницю народну въ организмѣ тои державы.“

Водтакъ редакція переходить до справы языковои и такъ каже: „Дуже богато Поляковъ у всходнѣй Галичинѣ знае языкъ рускій, а деякѣ навѣть плавно говорять. Однакъ письма руского лишь мало Поляковъ знае и до нинѣ, на жаль, лишь мало нашихъ земляковъ було бы въ силѣ послужитись рускимъ языкомъ въ мовѣ и въ письмѣ. Правда въ народныхъ школахъ у всходнѣй Галичинѣ, однакъ переважно по селахъ и меншихъ мѣсточкахъ, учать обовязково руского языка, але й тои троха русчины забуває ся звычайно въ дальшомъ житю [неразъ подъ напоромъ опінія публичнои и фальшивого встыду] майже зовсѣмъ. Отже належало бы вже теперь обовязкову рѣвномѣрну науку руского языка исторіи, [котрои учать нинѣ по-части] и літературы завести у всѣхъ середныхъ школахъ всходнои Галичины такожь для Поляковъ. Прецѣнь же для кождого правдиво освѣченого Поляка, що мешкае у всходнѣй части краю, заселенѣй переважно рускою людностію, конечне мати больше-менче ясне понятье о рускѣй исторіи, языцѣ и літературѣ, особливо коли той Полякъ есть въ службѣ публичнѣй, краевѣй або державнѣй, и коли хоче — якъ о томъ прецѣнь богато у насъ говорить ся —ити зъ Русинами рука объ руку въ дальшомъ историчномъ и цивілізаційномъ походѣ. Метода утраквістична, и то розширена на обѣ половины краю, не може, яко дуже непрактична, принести спасенныхъ овочѣвъ. Мы не противні приватнѣй науцѣ языка рускаго въ заходнѣй части краю, навпаки, навѣть належить удѣляти того языка надобовязково въ тыхъ середныхъ школахъ, де е силы й средства до того, однакъ годѣ, для цѣлей идеальныхъ, казати всѣмъ учити ся языка, хочь покрѣвного, если въ практицѣ не мати-муть зъ него пожитку“.

За дальшій способъ, котрымъ далось бы осягнути значне усмиренье прикрыхъ мѣжнародныхъ водносинъ, уважае редакція Słowa Prawdy — „богато строжшій нѣжь доси надзоръ водъ краевои рады школьнои, щобы народнѣ учителѣ, занятѣ по школахъ всходнои Галичины, добре знали акцентъ и вымову языка руского, не для кождого Поляка такъ легкихъ до вывченя. Прецѣнь же — каже редакція — языкъ той въ богато школахъ е выкладовымъ, а вѣдомо неодному зъ насъ, якъ то треба знати языкъ, заки можна почати удѣляти его другимъ. Не йде тутъ о то, щобы въ краю, де осѣли такожь Поляки въ значнѣмъ числѣ, именувати учителями лишь Русиновъ; треба вдоволити ся людьми фаховыми знаючими и добре володѣючими тымъ языкомъ выкладовымъ, а се приходить трудно, бо число семинарій утраквістичныхъ въ порівнаню до людности е за мале. Отже потрѣбно строгого надзору, щобы у всходнѣй части краю именовано лише людей уродженыхъ въ Галичинѣ всходнѣй [все те дѣесь лишь по части], котрѣ бы рѣчѣ рускѣ [исторіи, географіи и т. д.] выкладали зъ натискомъ богато больщимъ, нѣжь то дѣесь нинѣ. Исторію польску и літературу, взагалѣ рѣчи польскѣ, належить увзгляднити лишь при нагодѣ и въ звязи зъ исторіею Руси, а се не зовсѣмъ ще увошло въ житье. Только въ той способъ, думаемо, удасть ся краевѣй радѣ школьнѣй успѣшно причинитись до правдивои просвѣты руского люду, только тымъ способомъ дасть ся усунути старе недовѣрюванье Русиновъ [а нинѣшна большость краевои рады школьнои складае ся зъ людей польскои народности]. Ажь тогдѣ Русины не будуть смѣти сказати: „Поляки галицкѣ, Ляхи, мають лишь одно бажанье: спольщити насъ подступомъ або силою!“ Ажь тогдѣ выдасть такъ часто згадана у насъ опѣка надъ людомъ здоровѣ овочѣ, скоро буде ся поступати не лишь посля буквы законовъ основныхъ, але и посля ихъ духа. По нинѣ уважають собѣ полу-освѣченѣ селяне й мало-мѣщане на родъ водзначеня й почести, коли до нихъ промовляесь по польски и коли они самѣ, хочь дуже нужденно, говорять по польски. Але-жь такъ само урльопники россійскѣ и рускѣ мѣшають до своеи мовы слова чужѣ и вычиняють ся тымъ, що забули мову выссану зъ груди матери. Зъ такихъ польскихъ сторонниковъ и патріотовъ, ультрасовъ и полуосвѣченыхъ, край певно не дожде ся великои потѣхи.“

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

——

Въ угорскомъ парляментѣ предложило правительство проектъ закона о провізоріи буджетовѣй. Зъ огляду на се, що при теперѣшнѣмъ ходѣ дебаты буджетовои дуже легко можна бы було упоратись зъ ухваленьемъ буджету передъ початкомъ слѣдующого року, треба уважати предложену провізорію

Зъ водкиля взяла ся назва „Бойки“?

(*Написавъ Иванъ Верхратскій.*)

„Nemini credere“ и „все розберѣть!“ — се тепершній гасла слѣдителѣвъ въ науцѣ. Въ науцѣ есть рухъ безъустанный: все слѣдять и провѣрюють. А позаякъ умъ людскій не годенъ всего збагнути, всего дослѣдити, то и не диво, що не разъ слѣдителѣ можуть помилятись. Прямованя дослѣдити правды завсѣгды суть благородній и заслугують на узнанье, хоть и не завсѣгды вѣнчають ся пожаданымъ успѣхомъ. Якъ въ другихъ галузахъ науки, такъ и въ фільольогіи суть декотрѣ рѣчи непорѣшенѣ, опираючѣ ся лишень на припускахъ, на гипотезахъ менше або больше имовѣрныхъ.

До рѣчей загадочныхъ належить власне походженье назвы „Бойки“. Розній писателѣ розлично тую назву толковали и выводили. Я опираючись на поданыхъ мною поводахъ выводжу тую назву водъ частицѣ „бойе“. Новый той выводъ замѣстивъ д-ръ V. Jagić, професоръ славяньскои фільольогіи въ университетѣ Вѣденьскомъ, въ своемъ выданю „Archiv für slavische Philologie,“ въ томѣ XVI. 3. и 4. вып. на стор. 591—594.

Проф. Партицкій (гл. чч. 255 и 256 „Дѣла“) не годить ся зъ моимъ выводомъ. За те, що хтось не годить ся зъ моею гипотезою, я гнѣвати ся не мавъ бы причины и на замѣтъ п. Партицкого я бы не одзывавъ ся, если бы п. П. навѣвъ вѣрно мои слова. Къ жалю п. Партицкій здѣявъ инакше; вонъ змѣнивъ, обстрижкавъ и прикроивъ мои аргументы такъ, щобы ему припало легше высновати дальшѣ свои выводы. П. Партицкій пише:

„Проф. Верхратскій уважае назву „Бойко“ повсталою изъ-за того, що Бойки любують ся (хитро!) въ выраженьяхъ „бойе“ и „або“ въ значенью „такъ“, и въ выраженью „ба“ въ значеню „а навѣть“ (фальшиво!). Моимъ намѣромъ не есть теперь полемізувати зъ тыми выводами, хочь бы въ сѣмъ выпадку легко (sic!) се прийшлось бы, бо выраженья „або“ и „ба“ въ поданыхъ п. В значеньяхъ не е выключно бойковскѣ и повторяють ся такожь въ иншихъ сторонахъ краю (sic!), а зновъ слово „бойе“, хочь нинѣ надто льокальне, але могло (sic!) колись бути въ уживанью и у иншихъ жителѣвъ нашого краю“

Щобы показати о сколько точный бувъ п. Партицкій въ наведенью змѣсту моихъ словъ я приведу одвѣтнѣ мѣсця зъ моеи статьѣ въ оріґіналѣ.

„Im bojkischen Idiome werden folgende, sonst im Ruthenischen ungangbare Bejahungspartikeln gebraucht: бойе = ja, jawohl, gruth. такъ, такъ есть! такъ е! а = я! або und бá ebenfalls in derselben Bedeutung — Im Gemeinruth. bedeutet áбо oder або́ dasselbe, was im Bojkischen áльбо = oder; das selten gebrauchte ба = ha, ja sogar; ба—ба! = ha — ha! wenn es so wäre! wohin wird es abgezielt! Demnach wird im Gemeinruthenischen бойе gar nicht, або́ und ба in ganz anderer Bedeutung gebraucht.“ — Подаючи нову гипотезу кажу:

„Für diese meine Annahme spricht auch der Umstand, dass einige Bewohner des Flachlandes um Żowkwa, Mosty wełyki, Ričycia..., die auch або́ (або́-жь, або́-й) in der Bedeutung „ja“ gebrauchen, von ihren Nachbarn als „Bojki“ bezeichnet werden, wodurch sie sich nichts weniger, als geschmeichelt fühlen und diesen Namen, so gut wie die Träger desselben im Gebirge zurückweisen.“

Проф. П. оспорюючи мою гипотезу звертае те „легко“, бо выводить тяжкій, ученый арсеналъ историчный, позиченый зъ „Старинностей“ Шафарика и скрѣпляе той запасъ своею догадкою, що слово „бойе“ могло (sic!) колись уживати ся и у иншихъ жителѣвъ нашого краю. Въ се послѣдне вонъ непремѣнно вѣрить тому, бо въ сербскихъ словаряхъ при словахъ „бојсе, бојас“ находить толкованье: wahrscheinlich, kann sein. — Що-до самои догадки п. П. мушу сказати, що она становить подставу дуже утлу и хибку. Збираючи знадобы языковѣ межи людомъ больше нѣжь тридцять лѣтъ, я запримѣтивъ, що попадають ся неразъ зовсѣмъ льокальнѣ, рѣвнозвучнѣ выразы въ мѣсцевостяхъ дуже значно водъ себе воддаленыхъ, коли на дуже значнѣмъ промежнѣмъ просторѣ тотѣ льокальнѣ выразы зовсѣмъ не суть звѣстнѣ. На пр. „дѣткы“ говорять Лемки, тымчасомъ у всходнѣй части Галичины не уживае ся тото слово, котре зновъ часто лучае ся на Украинѣ „дѣтки“ = полск. dziatki. Коло Жегестова уживають „слухняный“ (пр. „не слухняны дѣти“) — а водтакъ тото слово стрѣчае ся далеко на всходѣ Украины. А такожь и що-до звучнѣ находимо неразъ подобнѣ проявы. И такъ примѣромъ: говорять загально въ Галичинѣ „медвѣдь“ = ursus (зъ медъ-ѣдь), на Украинѣ же зъ переставкою звуковъ м и в: „ведмѣдь“; въ Синевѣдску говорять Бойки, тожь жителѣ коло Снятина „ведмѣдь“ такъ якъ на Украинѣ, а „ведмедчукъ“ = Gryllotalpa vulgaris, медведикъ, земледухъ, нѣм. Maulwurfsgrylle, Werre.

Не розбираючи цитатовъ историчныхъ зоставленыхъ п. П., котрѣ впрочемъ п. П. навѣвъ непотрѣбно, такъ якъ я подаючи нову гипотезу що-до походженя назвы „Бойки“ въ короткости заразъ на вступѣ привѣвъ и догадки великого слѣдителя Славянщины, Шафарика и всѣ гипотезы другихъ писателѣвъ водносячѣ ся до того предмету — я обмежу ся тутъ лише на приведеню кольохъ новыхъ подробностей, котрѣ можуть скрѣпити мою гипотезу, а такожь на поданю декотрыхъ замѣтокъ языковыхъ.

Назва „Бойки“ по моѣй гадцѣ повстала зъ частицѣ „бойе“, а могла утворити ся такожь и зъ „або́ й“. Зъ частицею „бойе“ посвоячень суть такожь „або“ и „бá“ (въ значеню: такъ!), котрѣ то словця рѣзко вызначають ся въ говорѣ бойковскомъ и тому скоро замѣчають ся Русинами другихъ, не-бойковскихъ сторонъ. Я самъ чувъ, якъ передразнювано бесѣду бойковску. Менѣ розказувано: тамъ вже горы, сидять самѣ Бойки, говорять: бóйе! або́! бá! — Такожь чувъ я, якъ разъ челядь смѣялась: „иде Бойко солодойкій“, що мене спонукало до гадки: мабуть формы на ойкій, ойки мѣсто на онькій, оньки такожь по-части причинились до утвореня прозывки „Бойко“.

Певно, що се все лише гипотезы; але припускъ мой не безъ подставы. Передовсѣмъ промовляе за нимъ анальогія: сусѣды Бойковъ, прозванѣ водъ частицѣ „лемъ“; а коли розглянемо ся въ Славянщинѣ, то найдемо не разъ назвы племенѣй поодинокихъ народовъ славяньскихъ, утворенѣ зъ прозывокъ взятыхъ водъ певныхъ примѣтныхъ, мѣсцево уживаныхъ словъ або формъ, такъ пр. у Русиновъ: „Лемаки“ водъ „лемъ“, „Лишаки“ водъ „лишь“, „Былаки“ водъ „бывъ, быти“, „Булаки“ або „Буласи“ водъ „бувъ, бути“ — у Серббвъ: „Чакавцѣ“ водъ слова „ча“ замѣсть „што“, „Штокавцѣ“ водъ слова „што“, „Кекавцѣ“ водъ „кай“ замѣсть „што“ и др.

(*Конецъ буде.*)

немовь бы напоромъ за несанкціонованье церковно-політичныхъ предложень. Сю тенденцію можна замѣтити и въ тôмъ фактѣ, що провізоріи буджетовои не жадаесь, якъ звычайно на цѣлый чвертьрôкъ, лишь на два мѣсяцѣ. — Ліберальнѝ ґазеты мадярскѝ накидають ся на міністра справъ заграничныхъ ґр. Кальнокого, обжалувуючи, що вôнъ есть одинокою причиною, за-для котрои монархъ такъ довго проволѣкае санкціонованье церковно-політичныхъ провектôвъ. Анѣ нунціятура у Вѣдни — пише Magyar Hirlap — анѣ Ватиканъ не стараютъ ся спинити санкціи; однакъ католицкѝ маґнаты угорскѝ удержують живѝ зносины зъ ґр. Кальнокимъ, котрый маѣ робити все, що може, абы спинити санкцію. — Що-до політичнои ситуаціи, то, якъ Pester Lloyd пише, поки що не прийде до крізы міністерскои, хочь бы санкція церковно-політичныхъ предложень ажь пôзнѣйше наспѣла, бо если бы палата маґнатôвъ при теперѣшнôй констеляціи не ухвалила решты предложень, то такъ довго буде наступати „строга вымѣна нунцій“ мѣжь палатами, доки бôльшôсть палаты маґнатôвъ не вволить бажаню палаты послôвъ.

— —

Вчера отворено сесію нѣмецкого парляменту. Зъ тою подѣею було сполучене ще друге торжество — а именно вôдкрытье нового будынку парляментарного. Въ обохъ торжествахъ бравъ участь цѣсарь Вільгельмъ; при отвореню сесіи выголосивъ престольну мову, а при вôдкрытю будынку доконавъ звычайныхъ ударôвъ молоткомъ.

Мова престольна цѣсаря Вільгельма выявляе бажанье, щобы благословеньство Боже сприяло роботѣ надъ економічными и соціяльно-політичными квестіями. Цѣсарь и князѣ союзнѝ уважають своимъ першимъ обовязкомъ хоронити слабшѝ верствы суспôльнѝ. Союзне правительство буде и дальше змагати до злагодженя економічныхъ и соціяльныхъ противностей, надъ пôддержаньемъ у людей чувства вдоволеня. Щобы успѣшно поборювати погубну дѣяльнôсть тыхъ, котрѝ хотять спинати акцію власти державнои при выповнюваню ей обовязкôвъ, треба доповнити деякѝ постановы звычайного права. Буде предложеный провектъ закона, котрый маѣ скрѣпити охорону державного ладу розширеньемъ истнуючихъ приписôвъ карныхъ, вôдтакъ провектъ закона ухиляючій деякѝ недостачѣ процедуры карнои и провектъ закона о вôдшкодованю невинно засужденыхъ. Пôдготовляють ся провекты законôвъ противъ надужить въ торговли біржевôй и противъ несовѣстнои конкуренціи въ торговли и промыслѣ. Дальше згадуе престольна мова, що доходы зъ державного податку стемплевого лишь въ части покрыли недобôръ, длятого потрѣбно державѣ запомоги вôдъ союзныхъ державъ, а въ наслѣдокъ того треба глядѣти за новыми жерелами податковыми. Заповѣдае ся реформа податку вôдъ тютюну.

Послѣдными роками — кôнчивъ цѣсарь Вільгельмъ свою мову — певнôсть удержаня европейского мира зновъ скрѣпила ся на моe велике вдоволенье Вѣрнѝ духови нашихъ союзôвъ, удержуемо зъ всѣми державами добрѝ и дружнѝ зносины. Двѣ сусѣднѝ державы (Россія и княжество Ваймарске) навѣщенѝ въ послѣдныхъ мѣсяцяхъ тяжкими ударами. Нѣмеччина прилучила ся щиро до загальныхъ заявъ жалю, котрѝ посвѣдчили о солідарности людскихъ чувствъ и мирныхъ бажань. Въ покôйнôмъ царю Александрѣ жалѣю надъ втратою приятеля и выпробованого труженика въ справѣ мира.

НОВИНКИ.

— **Выдѣлъ Рускои Бесѣды въ Перемышли** маѣ честь повѣдомити всѣхъ членôвъ товариства, що загальнѝ зборы товариства вôдбудуть ся въ дни 21 н. ст. грудня и то пôсля статутôвъ о годинѣ 12 въ полудне, а коли-бъ не зобравъ ся комплетъ, то о годинѣ 6 вечеромъ, а наколи-бъ и о тôй годинѣ вымагане статутомъ число членôвъ не зобрало ся, то о годинѣ 7 вечеромъ уже безъ взгляду на комплетъ.

— **Зъ Скалатщины пишуть намъ:** Въ тутешнôй охрестности лютить ся холера въ Глѣбовѣ, Товстôмъ и Калагарôвцѣ, а сильный тифъ въ Вôкнѣ. Дивно, що доси зъ жидôвъ нѣхто тутъ на холéру не занедужавъ, ажь 29 н. ст. падолиста прийшовъ до Грималова до суду товстецкій жидъ коваль и нагле померъ Село Калагарôвка вôддалене вôдъ россійского дуже торговельного мѣсточка Сатанова лише самымъ Збручемъ, однако не чувати, щобы въ Сатановѣ була холера, бо кождого дня беруть звôдтамъ великѝ транспорты грису; впрочôмъ наша жандармерія, маюча два постерунки въ Калагарôвцѣ знала бы и донесла бы о тôмъ. Въ Скалатѣ не було вже чотири днѣ холеры, ажь пятого дня зновъ прокинула ся.

— **Надзвычайнѝ загальнѝ зборы академічнэго товариства „Ватра“** вôдбудуть ся въ недѣлю дня 9 н. ст грудня с. р. о годинѣ 3 ôй по полудни въ университетѣ. — У Львовѣ дня 6 н. ст. грудня 1894. За выдѣлъ тов. „Ватра“. — *Ярославъ Грушкевичъ* голова. *Адамъ Бачиньскій* писарь.

— **Руске Касино въ Дрогобичи** устроюе въ своихъ комнатахъ сеи суботы т. е. 8 н. ст. грудня вечерницѣ, въ котрыхъ складъ входять: вôдчитъ, хоры, деклямація и забавы товарискѝ. Маемо надѣю, що члены радо повитають заходы выдѣлу и численно згромадять ся. — *Вôдъ выдѣлу Рускаго Касина въ Дрогобичи.*

— **Нешанованье руского языка.** Зъ Вѣдня доносять, що ц. к. касаційный трибуналъ, рѣшаючи въ третôй инстанціи справу, ведену у всѣхъ трехъ инстанціяхъ по руски, а въ котрôй и позовъ бувъ выставленый по руски и рѣшеня першои и другои инстанціи були выготовленѝ въ рускôмъ языцѣ, выдавъ свое рѣшенье зъ дня 9 жовтня 1894 р. ч. 11.537 по польски. Се, якъ здаеть ся, першій фактъ, щобы найзысшій судовый трибуналъ въ Австріи нарушувавъ права руского языка.

— **Женьскій ліцей им. Тадея и Стефаніи Предримирскихъ въ Перемышли.** Свого часу доносили мы, що панна Стефанія Предримирска, властителька Сѣраковецъ и Мацьковичъ коло Перемышля, на вѣсть о внесеню посла Окуневского въ соймѣ що-до заснованя женьскои ґімназіи у Львовѣ, обѣцяла призначити на сю ґімназію 50.000 зр. Сей намѣръ п. Предримирскои бувъ повитаный въ цѣлôмъ краю дуже симпатично, однако и Предримирска розрадила ся пôзнѣйше що-до мѣсця заснованя высшого наукового заведеня для женщинъ. бо день передъ своею смертію, дня 28 н. ст. падолиста, зложила таке завѣщанье: „Се моя послѣдна воля. — Установляю мою універсальною дѣдичкою раду повѣтову, чи властиво перемыскій повѣтъ въ такихъ услôвяхъ: Повѣтъ маѣ приймити на власнôсть мои добра Мацьковичѣ и Конюхи та Сѣракôвцѣ и Ивашкôвцѣ, маѣ ихъ очистити зъ всякихъ довгôвъ и залеглостей и нѣколи не вôльно ему тыхъ дôбръ продавати, инакше переходять на власнôсть громады мѣста Перемышля. Повѣтъ маѣ ужити що найменше 10 (десять) лѣтъ часу до сплаченя довгôвъ и легатôвъ, а на сю сплату буде розпоряджати рентою зъ аренды тыхъ дôбръ, дальше лѣсомъ въ Мацьковичахъ вартости 70.000 зр.; такожь позваляю именованымъ мною кураторамъ обтяжити добра до потрѣбнои высоты въ кредитовôй институціи. По довершенôмъ очищеню дôбръ мають кураторы, котрыхъ понизше вказую, приступити до заснованя въ Перемышли высшихъ науковыхъ курсôвъ для женщинъ. Тѣ высшѝ курсы маютъ носити назву „Женьскій ліцей имени Тадея и Стефаніи Предримирскихъ“. Если бы перемыскій повѣтъ приймивъ сю власнôсть и спадщину, именую кураторами: кождочасного презеса рады повѣтовои, д-ра Леонарда Тарнавского, Вп. Гуґона Круликовского ц. к. адъюнкта и зъ дорадчимъ голосомъ Впреос. архіепископа Кароля Гриневецкого, виленьского епископа, замешкалого теперь въ Туховѣ. Если бы перемыскій повѣтъ або перемыска громада не приймили сеи спадщины найдальше до року и опôзненьемъ въ обнятю спадщины довели добра до субгастаціи, тогдѣ установляю універсальною спадкоемчинею академію наукъ въ Краковѣ, або если она вôдмовить чинъ сс. Назарянокъ, котрый устроить се жѣночe заведенье въ Галичинѣ пôсля своеи гадки. На случай коли-бъ не повѣтъ лише громада обôймила мою спадщину, въ наслѣдокъ вôдмовы або недодержаня условій перемыскимъ повѣтомъ, стае куратôромъ, замѣсть презеса повѣта, кождочасный презесъ мѣста Перемышля. Зъ причины, що я нотаріяльною умовою забезпечила моѣй улюбленôй матери ренту 2 500 зр. и безпроцентовый капіталикъ 12.000 зр. платный въ 9 лѣтахъ вôдъ даты сеи умовы, отже теперь не записую ѣй нѣчого крôмъ столового срѣбла, порцеляны и такихъ меблѣвъ, якѝ признаеть потрѣбными, щобы уладити ся въ Краковѣ. Товариству „Szkoł-y ludow-oи“ записую цѣлу мою бібліотеку и 1000 зр., розумѣю симъ перемыску філію товариства.“ — Дальше обôймае завѣщанье легаты и подрôбнѝ вказôвки для куратôрвъ, котрыхъ именуе ся рôвночасно екзекуторами послѣднои волѣ покôйнои.

— **Зъ Станиславова пишуть намъ:** Вечернице зъ вôдчитомъ, деклямаціями, вокальномузыкальными продукціями и товарискими забавами устроюе товариство Рускихъ Женщинъ въ Станиславовѣ въ сю недѣлю 9. н. ст. грудня въ льокали „Кола мѣщанъ“ [ринокъ, н-ръ 7] о 8 годинѣ вечеромъ. Вступъ 35 кр. Выдѣлъ товариства просить о численну участь всѣхъ мѣсцевыхъ и замѣсцевыхъ Русинокъ и Русинôвъ, котрымъ розвôй товариства лежить на серци. — Вôдчитъ проф. Кокорудза „О вставѣ вôдродженя украиньско-рускои літературы новои добы и о чинникахъ, щó вплынули на него“, котрый то вôдчитъ вôдбувъ ся заходами товариства Рускихъ Женщинъ 2 н. ст. грудня, згромадивъ майже всѣ мѣсцевѝ панѣ належачѝ до товариства и кôлька позамѣсцевыхъ, а се найлучше свѣдчить, якъ нашѝ панѣ интересують ся справами науковыми.

— **Процесъ о публичне насильство.** Въ краковскôмъ карнôмъ судѣ, передъ звычайнымъ трибуналомъ, розпочала ся вчера карна розправа противъ Войтѣха Бульвиньского, 31-лѣтного шевского челядника зъ Кракова и противъ 19 товаришвъ. Войтѣхъ Бульвиньскій и Людвикъ Лоясевичъ обжалованѝ о злочинъ публичного насильства и провину выкликаня збѣговища; иншѝ ихъ товаришѣ обжалованѝ о провину збѣговища дня 14 жовтня с. р въ часѣ звѣстныхъ въ Краковѣ роботничихъ забурень, коли прийшло до бійки зъ поліцією, котра заборонила роботникамъ демонструвати въ користь загального права голосованя.

— **Зъ краковского университету.** Иматрикуляція слухателѣвъ краковского университету вôдбуде ся дня 7 н. ст. грудня о 11-ôй годинѣ зъ полудня. Чину иматрикуляціи довершить ректоръ университету проф. Бровичъ. Пôсля университетскихъ выказôвъ записало ся на першій рôкъ слухателѣвъ: на теольоґічный выдѣлъ 21, на правничій 190, на лѣкарскій 42 и на фільософічный 41. Зъ причины отвореня лѣкарского выдѣлу у Львовѣ, зменшило ся число студентôвъ І-го року на лѣкарскôмъ выдѣлѣ зъ 93 на 42. Такожь и фільософічный выдѣлъ вказуе вменшенье фреквенціи, бо минувшого року вписало ся на І шій рôкъ 61 слухателѣвъ, а сего року лише 41. Натомѣсть пôднесло ся число правникôвъ І-го року зъ 177 на 190 слухателѣвъ, отже о 13.

— **Темнота селянъ.** Зъ Тарнобжеґского доносять про таку подѣю: Въ громадѣ Цыганы въ однôмъ селяньскôмъ домѣ занедужало 6 осôбъ на тифъ. Начальникъ стациі жандармерія, Стахура, зъ Хмелева сконстатувавъ, що до тыхъ недужихъ спроваджено ворожку зъ сусѣдного села и она кадиломъ зъ горнця заговорювала недугу. За се велѣла собѣ заплатити 8 зр. а крôмъ того забрала движимостей за 12 зр. У сего господаря упала згаданои ночи корова. Ворожка вмовила въ людей, що въ наслѣдокъ зашептуваня погибла корова замѣсть людей недужихъ на тифъ. Люде увѣрили, що ворожка дѣйстно перенесла недугу на корову.

— **Значнѝ записы.** Померша онодги въ Москвѣ вдова по головѣ мѣста Алексѣевѣ поробила такѝ записы: московскому университетови 100.000 рублѣвъ, технічнôй школѣ 100.000 рублѣвъ, радѣ мѣста на засновуванье торговельныхъ шкôлъ 100.000, на капіталъ для бѣдныхъ жѣнокъ 50.000, на головный шпиталь 200.000 рублѣвъ. Крôмъ того записала значнѝ сумы на церковь и на добродѣйнѝ институціи.

Именованя, пернесеня, конкурсы и пр.

— **Именованя.** Володимиръ Шанковскій именованый податковымъ инспекторомъ, а Тад. Запала и Володим. Лучаковскій именованѝ скарбовыми концепістами. — Президія дирекціи скарбу именувала: офіціялôвъ рахунковыхъ Стан. Пташиньского, Стан. Харкевича, Кар. Вібіраля, Володим. Худзицкого, Ник. Кульчицкого и Стан. Сициньского ревідентами скарбовыми; асистентôвъ скарбовыхъ: Ром. Кольберґера, Ант. Вичковского, Ант. Дзюниковского, Ив. Клявсаля, рахункового асистента намѣстництва Кар. Пилявского и рахунковыхъ асистентôвъ Ив. Ґаврона, Володисл. Слепицкого, Гр. Новицкого, Стан. Вінтера и Ив. Прокопского рахунковыми офіціялами; рахункового асистента Павл. Вѣнцковского провізоричнымъ офіціяломъ; адъюнктôвъ податковыхъ: Володим. Кульчицкого, Іос. Мишкевича и Фел. Ходоровского, рахунковыхъ практикантôвъ намѣстництва Марк. Чемериньского и Апт. Корчиньского та практикантôвъ дирекціи скарбу: Кар. Лінка, Евг. Шіндлера, Жигм. Дінера, Ив. Кшеминьского, Алекс. Жураковского, Мих. Сосенка и Іос. Гальку рахунковыми асистентами, вкôнци рахункового практиканта Ив. Перуна провізоричнымъ асистентомъ.

— **Перенесеня.** Намѣстникъ перенѣсъ асистента санітарного д-ра Стан. Стоклосиньского зъ Богородчанъ до Станиславова.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 6 грудня. Вчера вôдбула ся нарада міністрôвъ въ справѣ реформы выборчои.

Будапештъ 6 грудня. По ухваленю провізоріи буджетовои маѣ наступити частинна кріза кабінету за для непорозумѣнь въ ліберальнôмъ сторонництвѣ.

Петербургъ 6 грудня. Міністеръ Дурново зборонивъ штундистамъ вôдбувати спôльнѝ сходины на молитву.

Брукселя 6 грудня. Соціялисты вôдчитають въ парляментѣ заявленье, що будуть голосувати противъ листы цивільнои короля, а то длятого, що се противить ся ихъ републиканьскимъ пересвѣдченямъ и що за тѝ грошѣ можна бы дати удержанье старимъ роботникамъ.

Софія 6 грудня. Собраніе уневажнило выборы Цанкова и Тончева.

Надôслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одвазу) поручае у великôмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, пінсеры, льорнеты, бінокля, лекогляды, барометры, аерометры, міхроскопы, лупы, компасы, райсфайдеры, ленты мѣрильнѝ, пôясы, сібелѣ, манометры и т. п. Устроени звôнкôвъ електричныхъ. Всѣкѝ направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляют точно. 148

ЮЛІЯНЪ ПАНЬКЕВИЧЬ
въ Надвôрнôй
поручае ся Всч. Духовеньству
яко
артистъ-малярь. 339 12—0

Ксаверій и Людґарда Будковскѝ
удѣляють лекціи **танцѣвъ** въ приватныхъ домахъ и у власнôмъ мешканю Ринокъ ч. 12.
Записы приймають ся що день и тревають до мая. 390 4—5

Ножѣ рѣзницкѝ и масарскѝ власного выробу поручае — направы машинъ до шитя прыймѣ
ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ
ножôвникъ у Львовѣ ул. Бонмôвъ ч. 3.
Цѣнники даромъ.

Машинки американьскѝ до сѣкання мяса (найпрактичнѣйшѝ зъ уживаныхъ доси системъ) по 4·50 зр. Машинки універсальнѝ до тертя мигдалôвъ, булокъ, цукру и т. ин. по 1·60 зр.
45·5 *поручае*
ПЕТРО ХИЖНЯКОВСКІЙ
торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.
Цѣнники илюстрованій рôжныхъ предметôвъ до розпоряджимости

Дентистъ
Д-ръ С. Райнгольдъ
365 мешкае теперь 20—39
при улици Сикстускôй, ч. 21

Спеціялістъ
недуги ухъ, носа и горла
Д-ръ І. Райнгольдъ
364 мешкае теперь 20—39
при улици Сикстускôй, ч. 21.

Выйшовъ зъ друку
КОБЗАРЬ
Тараса Шевченка
Выбôръ поезій для народу
зъ житьеписью и портретомъ автора.
Накладомъ товариства „Просвѣта“.
Цѣна 25 кр.
Оправленѝ примѣрники продаютъ ся по 35 кр.

НА СЕЗОНЪ ОСѢННЫЙ

Просить ся ласкаво всѣхъ Вп. Гостей выставовыхъ пересвѣдчити ся о дивнôй дешевости осѣнныхъ и зимовыхъ товарôвъ, вже спроваджеyыхъ въ великôй скôлькости.

Слѣдуючѝ товары продають ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ доки истнуе запасъ:

1000 модныхъ муфôвъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·50, 2·— до 5 — зр.
1000 кожуховыхъ шапокъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·80, 2·20 до 4·— зр.
1000 фланельовыхъ и суконныхъ блюзъ осѣнныхъ и зимовыхъ 2·50, 3·— до 6 зр.
500 гальокъ волôчковыхъ по 2·50 до 4·— зр.
1000 хустокъ Гімаляя, найбôльшій родъ 1·75, 2·25 до 4·— зр.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ суконокъ на осѣнь и зиму 1·80, 2·50 зр.
1000 модныхъ плащикôвъ на осѣнь и зиму вôдъ 4 зр. и высше.
3000 одягôвъ для хлопчикôвъ у всѣхъ величинахъ по 1·80, 2·—, 3·— зр. и высше.
Особливѝ новости въ стяжкахъ, воаляхъ, капелюхахъ дамскихъ и дитинныхъ, рукавичокъ ґлясé, дуньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, панчохахъ, парасоляхъ до дощу, блюзахъ шовковыхъ и вовняныхъ, шлафрокахъ, костюмахъ и неґліжахъ надôйшли власне въ великôй скôлькости и доповняють ся щоденно.

Особливша гуртовна продажь принагôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (выробъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 гарнітурôвъ „Louvre“ на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 гарнітурôвъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôжныхъ краскахъ по 75, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·35, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый выробъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Steppa) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ фланельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диванкôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2·25 стрижень по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фігуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ салоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Ангора 2 и 2·50
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ імітаціею шкôры тигра 7·50 и высше.
Дивапы салоновѝ у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довгимы; портіэры и занавѣсы коронковѝ аж до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всякѝ въ провінціи надсылань поручена полагоджуе ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE
у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.
4895 197—?

РОБОТНЯ

ЕМА МЯРКА

Львовъ, улиця Сикстуска ч. 4

одна зъ першорядныхъ, приймае всякі роботы, входячі въ обсягъ дамского кравецтва, якъ:

Осінній сукнѣ, зимовій и вечерковій, жакеты, шубы, ретонды и пелерины та выборъ готовыхъ дитинныхъ суконь.

Приймае ся также замовленя на выправы зъ провінціи, полагоджуючи все на варшавскій ладъ.

Удѣляє ся также лекціи крою 406 5—10

На жаданье продае ся паріскі формы.

ПЕРЕПЛЕТНИЧЕ ЗАВЕДЕНЬЕ

Мих. Спожарского и Сына

у Львовѣ при улици Рускій ч. 24

Симъ маемо честь пригадати Всч. Духовенъству и Комітетамъ церковнымъ, що приймаемо до оправы передъ надходячими святами роздвяными Евангелія, Служебники и всѣ книги церковні по найнизшій цѣнѣ. Позаякъ уже часъ короткій, просимо приспѣшити зъ доставою.

Готові книги на складѣ Евангелія, Служебники, Помяники, книги Тверезости, Часословы, Молитвословы, Изборники, Метрики и друки всѣлякого рода и ин. книги церковній все въ тревалій оправѣ и по найнизшій цѣнѣ, — Цѣнники на жаданье даромъ 396 6—12

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Вѣдъ давна звѣстный зъ своеи доброты и запаху правдивый

РОССІЙСКІЙ ЧАЙ

въ торговли

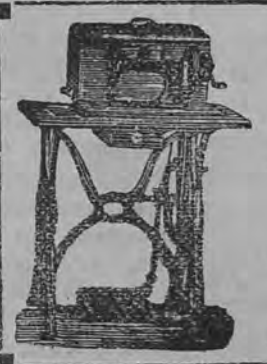
В. АДАМОВИЧА

ВЪ БРОДАХЪ

Фунтъ дуже доброго	зр. 1·40
Фунтъ найлѣпшого оригін. опакован.	зр 2·50
Фунтъ „Имперіяль“ цѣсарскои . .	зр. 3·50
Фунтъ высѣвокъ зъ найлѣпш чаѣвъ	зр. 1·20
Каса „Сіріусъ“ франко 5 кільо . .	зр. 9·50

355 14—52

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

НА РАТЫ

МАШИНЫ ДО ШИТЯ

зъ найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и краевыхъ вѣдъ 25 до 65 зр.

поручае 4798 137—?

ЛЮДВИКЪ ҐАРДОЛИНЬСКІЙ

Львовъ, площа Галицка 14.

Цѣнники на жаданье даромъ и франко.

Для Вп. пп. архітектовъ, будовничихъ и оо. приходниковъ.

Маю честь повѣдомити Вп. пп., що по окончено моимъ сыномъ малярскои академіи у Вѣдни одержали мы до вѣдновленя часткового костелъ Пр. Дѣвы Марія, а вѣдтакъ до мальованя костелъ св. Антонія, по окончено жь тыхъ роботъ одержали мы похвальне признанье. Різній костельній ескізы можна оглядати у насъ дома.

І. Крупскій и Сынъ

405 5—0 улиця Коперника ч. 14.

Безъ вызыску!

Одинока роботня ювилерско-золотнича

ПЕТРА ШІФФЕРСА

при площи Марійскій 8 и Гетьманьскій 4 у Львовѣ — подае до ласкавои вѣдомости свій фабричный цѣнникъ роботъ деякихъ предметовъ золотыхъ.

Предметъ: Пара обручокъ зр. 1·50. Наймоднѣйшій перстенѣ заручиновій, елегантно выкончений зр. 1·50. Шпильки до слюбныхъ китичокъ въ наймоднѣйшихъ формахъ 75 кр. Пара ковтковъ въ теперѣшнімъ вкусѣ вѣдъ 1·50. Брошки наймоднѣйшій почавши вѣдъ 3 зр. Бразлеты вкусній вѣдъ 5 зр. Перстенѣ кармазиновій, с. в. сафіръ або такожь иншій камѣнчикъ окруженый діямантиками въ прегарныхъ формахъ 4 зр. Перстенѣ окруженій брилянтиками по 5 зр. и т. д. и т. д. Кождый грамъ золота 14-каратного числить ся 1 зр. в. а

Щобы оминути злои мѣры перстеня, выстане змѣрити картономъ зъ перстеня добре пасуючого внутрѣшный промѣръ и прислати.

Замѣсцевій замовленя выготовляю совѣстно и скоро. Золото, срѣбло и дорогій камѣнѣ приймаю въ замѣнъ и за готовку. 410 4—12

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купуе и продае

ВСѢ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ

по курсѣ деннімъ найточнѣйшімъ не вчисляючи нѣякои провізіи.

Яко добру и певну лєкацію поручае

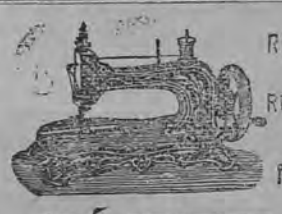
4½%	листы ипотечній
5%	листы ипотечній преміованій
5%	„ „ безъ премій
4½%	листы товариства кредитового земского
4½%	„ Банку краевого
4½%	позичку краеву галицку 8493
4%	позичку пропінаційну галицку
5%	„ „ буковинську
4½%	„ угорскихъ зелѣзниць державныхъ
4½%	„ пропінаційну угорску
4%	угорскій облігаціи индемнізаційній

а всѣ тій папери Контора вымѣны Банку ипотечного все купуе и продае

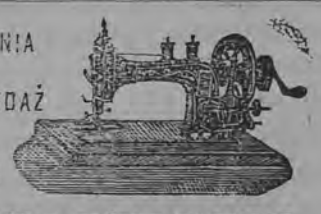
не найкористнѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймае вѣдъ П. Т. купуючихъ всѣлякій выльосованій а вже платній мѣсцевій папери цѣнній, также запавшій купоны за готовку, безъ нѣякого вѣдчисленя, а замѣсцевій нехъ за вѣдчисленьемъ справедливыхъ коштовъ.

До ефектовъ у котрыхъ выйшли купоны, доставляе новій аркушѣ купоновій, за звротомъ коштовъ, котрій самъ поносить

ROK ZAŁOŻENIA 1872
ROCZNA SPRZEDAŻ 750 MASZYN

JÓZEF JWANICKI

LWÓW. HOTEL ŻORZA

CENY MASZYN OD 25 DO 65 RATAMI PO 4 ZŁR. MIE.

PROSZĘ ŻĄDAĆ CENNIKI

AJENCI CHODZĄ PO DOMACH Z MASZYNAMI TYLKO Z FABRYK ŻYDOWSKICH.

146 34—?

Старій

Одинъ удѣлъ 5 зр. и 50 кр. вписове.

ФЕЛОНЫ

40% чистого зыску для **ВДОВЪ И СИРОТЪ** по священиках всѣхъ трехъ Епархій.

Поручае ся

ТОВАРИСТВО

для выробу и торговлѣ

РИЗЪ ЦЕРКОВНЫХЪ

ВЪ

САМБОРѢ.

Выробомъ ризъ занимаютъ ся **ВДОВЫ И СИРОТЫ** по священиках 232 15—?2

приймають ся

Сплата ратами допускае ся.

до направы

Перша ц. к. прив. ФАБРИКА ЛЯМПЪ

Р. ДІТМАРА

Зъ надходячимъ сезономъ маѣ честь звернути увагу Вп. Публики, що заосмотрила свій складъ лямпами всякого рода найновѣйшихъ системъ, якъ:

СТОЛОВІ вѣдъ найдешевшихъ ажь до найпишнѣйшихъ сальоновыхъ зъ шовковыми умбрами.

ВИСЯЧІ до роботень, фабрикъ, горалень, читалень, реставрацій, ѣдалень, спалень, сальонівъ и т. д.

СТѢННІ въ найрізнѣйшихъ родахъ, лѣхтарнѣ господарскій, до освѣтлюваня мѣстъ, будинковъ войсковыхъ, та будовляныхъ підприемствъ.

Особливо звертаю увагу на найлѣпшу систему плоскихъ лямпъ **„БАНУ“** різнои величины, вѣдзначаючихъ ся скрѣпленою интензивностію свѣтла и безпечностію передъ експльозією; такожь незрівнанй доси лямпы **„ФАВОРІТЪ“** и **„АВСТРАЛЬ“** зъ кулистымъ свѣтломъ вызначаючій ся бѣлостію и интензивностію полумѣни при дуже малій консумціи нафты, котрій можна набути въ моѣмъ фабричномъ складѣ по найумѣреннѣйшихъ цѣнахъ.

Остерѣгаю Вп. Публику передъ наслѣдуваньемъ и закупномъ різныхъ лямпъ лихого выробу и заграничнои тандиты, до котрыхъ богато торговцѣвъ вкручуе мои машинки и продае за мои добрій и тревалій выробы.

Кромъ того заявляю, що мои выробы звѣстній зъ доброты и тревалости та що они тѣшать ся свѣтовою славою и я продаю ихъ по дуже приступныхъ фабричныхъ цѣнахъ.

394 3—10 **Р. Дітмаръ.**

Кравецка роботня

при улици Третого мая ч. 2

въ СТАНИСЛАВОВѢ

приймае

всякій замовленя входячій въ обсягъ кравецкій якъ для Вп. Публики цивільнои такъ и для Всч. Духовенъства.

Приймае такожь

роботы войсковій.

Роботу, що не подобае ся, вымѣнюю.

293 16—52 Зъ поважаньемъ

Петро Геркоперецъ.

До моихъ Вп. П. Т. Гостей!

При нинѣшній нечестній конкуренціи дуже тяжко для необзнанего дѣйстно добрій товары дешево купити. Длятого звертаю увагу П. Т. Публики на мій склепъ звѣстный вѣдъ многихъ лѣтъ за найсовѣстнѣйшои услуги и найдешевшихъ цѣнъ та поручаю мій богато заосмотреный складъ одягівъ чужескихъ, хлопячихъ, дитинныхъ уніформівъ и одягівъ для Всч Духовенъства. 4095

Замовленя пѣсля мѣры выготовлюють ся въ найкоротшімъ часѣ якъ найлѣпше.

Зъ поважаньемъ

Давидъ Шварцвальдъ

у Львовѣ, площа Капітульна 3.

Знаменитый ароматичный

ЧАЙ

поручае вѣдъ 1·40 до 5 зр. за ½ клґ. спеціяльный складъ чаю

АДОЛЬФА ЗІНҐЕРА

у Львовѣ ул Сикстуска 17.

Высылки почавши вѣдъ одного кільогр. франко.

407 5 10

Пѣвець церковній

Данило Крицкій, умѣючій уставъ церковный и співъ хоральный, шукае мѣсця Адреса: Поздячь, почта Медика.

419 2—3

Рухъ поѣздовъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 мая 1894 пѣсля годинника середно-европейского.

Приходять до Львова зъ	поспѣшній	особовій			
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	232	525	900	610	900
Варшавы	—	525	900	—	900
Хабівки (Закопаного) на Перемышль, Ряшѣвъ, або Тарнівъ	232	—	—	—	—
Хабівки (Закопаного) на Ряшѣвъ або Тарнівъ	—	525	—	—	—
Хабівки (Закоп.) на Стрый	—	—	834	—	—
Мушины, Криницѣ, Жегестова на Тарнівъ	—	—	—	—	900
Мушины Криницѣ Жегестова на Ряшѣвъ або Тарнівъ	—	525	—	—	—
Мушины Криницѣ Жегестова на Тарнівъ (в. 1/8 до 30/9)	—	—	900	—	—
Мезе-Ляборцъ Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	900	—	—
Надберезя и Тарнобжега	—	—	600	—	—
Підволочискъ и Бродівъ (на дворецъ гол.)	218	922	910	545	—
Підволочискъ и Бродівъ (на дворецъ Підзамче)	158	913	845	519	—
Сучавы	940	—	737	1227	635
Кимполюнга	940	—	737	—	—
Радівцѣвъ	940	—	737	—	635
Бергомета и Чудина	940	—	—	—	—
Новоселицѣ	940	—	737	—	—
Слободы рунгур. Копальнѣ	940	—	—	—	635
Гусятина на Галичъ	940	—	737	—	—
Чорткова на Галичъ	—	—	—	1227	—
Борислава	—	—	202	1210	—
Белзця	—	—	—	445	—
Сокаля	—	—	748	445	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова на Стрый)	—	—	834	1210	—
Стрыя и Сколього	—	—	847	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова на Стрый	—	—	202	—	—
Гребенова (вѣдъ 10/7 включно до 30/8)	—	—	202	—	—
Бруховичъ (вѣдъ 12 мая почавши ажь до вѣдкликаня)	—	—	810	—	—

Вѣдходять зѣ Львова до	поспѣшній	особовій			
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	224	1010	450	1035	655
Варшавы	—	1010	450	—	655
Хабівки (Закопан.) на Тарнівъ або Ряшѣвъ	—	1010	—	—	—
Хабівки (Закопан.) на Ряшѣвъ або Перемышль	—	—	1035	—	—
Хабівки (Закоп.) на Стрый	—	—	950	710	—
Мушины Криницѣ, Жегестова на Тарнівъ або Ряшѣвъ	—	1010	—	—	—
Мушины Криницѣ, Жегестова на Тарнівъ (вѣдъ 1/8 включно до 30/9)	—	—	—	655	—
Мушины, Криницѣ Жегестова на Тарнівъ	—	—	450	—	—
Мушины, Криницѣ на Стрый	—	—	—	710	—
Мезе-Ляборцъ, Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	—	655	—
Надберезя и Тарнобжега	—	1010	450	—	—
Підволочискъ и Бродівъ (зъ дворця гол.)	608	244	940	1020	—
Підволочискъ и Бродівъ (зъ дворця Підзамче)	622	256	1004	1047	—
Сучавы	615	—	1015	255	1020
Чорткова на Галичъ	—	—	—	255	—
Гусятина на Галичъ	615	—	—	—	1030
Слободы рунгур. Копальнѣ	—	—	1015	—	1030
Новоселицѣ	615	—	—	—	1030
Бергомета н. С. и Чудина	615	—	—	—	—
Радівцѣвъ	615	—	1015	—	1030
Кимполюнга	615	—	—	255	—
Сокаля	—	—	920	645	—
Белзця	—	—	920	—	—
Борислава на Стрый	—	—	540	950	—
Лавочного (Мункача, Серенча, Мішкольца, Пешту) и Хирова на Стрый	—	—	540	—	710
Станиславова, Долины, Болехова на Стрый	—	—	—	950	710
Сколього и Хирова на Стрый	—	—	—	950	—
Стрыя и Сколього	—	—	—	305	—
Гребенова (тѣлько вѣдъ 10/7 включ до 30/8)	—	—	—	950	—
Бруховичъ (почавши вѣдъ 12 мая ажь до вѣдкликаня)	—	—	339	—	—
Зимнои-воды (почавши вѣдъ 12 мая ажь до вѣдклик.)	—	—	342	—	—

Розклады ѣзды въ видѣ кишеневомъ можна достати въ бюрахъ информаційныхъ, касахъ стаційныхъ и у кондукторовъ

*) Годины печатай грубыми черенками означують пору ночну вѣдъ год. 6-ои вечеромъ до год. 5-ои 59 мін. рано. Въ бюрѣ информаційномъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Вѣдни (улиця Іоанна 29) якъ также въ бюрѣ информаційномъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Львовѣ (улиця Третого мая ч. 3, готель Імперіаль), удѣляе ся устныхъ або письменныхъ обясненъ въ справахъ дотычно службы на ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ. О скольо подручники дозволяють, засягнути тамъ-же можна информацій вѣдносячихъ ся до решты австро-угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць. Въ бюрахъ информаційныхъ продае ся выдавай черезъ ц. к. австр. зелѣзницѣ державній білеты до ѣзды и зшитки зуставлюваныхъ посвѣдчень до ѣзды якъ также тарифы. 4980

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и одвѣчальный редакторъ: Иванъ Белей. Папѣръ зъ фабр. Черлянькои. З друкарні Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднаренкого.

Ч. 264 Львовъ. Пятниця 25 падолиста (7 грудня) 1894. Рочникъ XV

Выходить у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и руских свят) о 5-ій годинѣ по полудни. Літературный додаток „Бібліотека найзнаменитших повѣстей“ выходить въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на переміну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газет ул. Каролн Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schaick, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитость на инсераты платнѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатковъ

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлый рѣкъ	18 зр	на цѣлый рѣкъ	24 зр
на пѣвъ року	9 зр	на пѣвъ року	12 зр
на чверть року	4 зр 50 кр	на чверть року	6 зр
на мѣсяць	1 зр 50 кр		

у Львовѣ

на цѣлый рѣкъ 16 зр. на пѣвъ року . . . . 8 зр
на чверть року . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пѣдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи повертають ся лише на попереднє застереженье. — Рекламаціи неопечатані вільні вѣдъ порта.

Поєдинче число коштує 8 кр. в. а.

Оголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вѣдъ одного стрічки инсератового а въ рубрицѣ „Надісланє“ по 20 кр. а

Подяки числить ся по 10 кр. вѣдъ стрічки.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

— —

Вчера вѣдбуло ся перше засѣданье нѣмецкого парляменту въ новѣмъ будынку. Президентъ фонъ Левецовъ отворивъ засѣданье промовою, котру закѣнчивъ окликомъ въ честь цѣсаря: Hoch! Цѣлый парлямент повторивъ той окликъ, вставши зъ мѣсць, лишь соціялъ-демократичнѣ послы демонстраційно сидѣли на своихъ мѣсцяхъ Зъ многихъ сторѣнъ, а передо всѣмъ зъ правицѣ понеслись оклики Pfui! Прочь! Пос. Лібкнехтъ зѣрвавъ ся зъ мѣсця и грозивъ кулакомъ правицѣ, котра вѣдповѣдала крикомъ. Зъ великимъ трудомъ успокоило ся и приступлено до выбору президіи. Президентомъ выбрано Левецова а той забравши слово, натякнувъ на що нно зайшовшу пригоду. „У мужѣвъ нѣмецкихъ не въ звычаю (bei deutschen Männern ist est nicht Sitte) — зачавъ помпатично Левецовъ — щобы сидѣли, коли пѣдносить ся окликъ въ честь цѣсаря“ — а вѣдтакъ высказувавъ свѣй жаль, що регуляминъ не дає ему нѣякихъ средствъ покарати тыхъ людей.

По тыхъ словахъ промовивъ Зінґеръ: Мусимо вѣдповѣсти: Не пѣдносимо оклику въ честь чоловѣка, котрый... (Въ парляментѣ пѣдносить ся гамѣръ и не дають говорити Зінґерови.)

Президентъ: Не можу дозволити, щобы особу цѣсаря втягати до дискусіи... (Соціялісты кличуть: Тажь вы першій зачали дискусію цѣсаремъ!)

Пос. Зінґеръ: Уважаємо се низше своєи гѣдности, а заразомъ и вельми невѣдповѣднымъ, брати участь въ демонстрації для чоловѣка, котрый поучає жовнѣровъ, щобы при деякихъ обставинахъ стрѣляли и убивали своихъ родичѣвъ и братѣвъ, — для чоловѣка, котрый пѣдписавъ проектъ закона, вымѣреного выключно противъ насъ соціялъ-демократѣвъ.

По выголошеню того заявленя настало въ палатѣ зворушенье але нѣхто не вѣдповѣдавъ нѣчого, лишь президентъ приступивъ до порядку дневного.

Въ кругахъ парляментарныхъ уважають, що соціялъ-демократы нарокомъ уложили ту демонстрацію. Однакъ помимо того „скандалу“, якъ пишуть ґазеты, принявъ парлямент внесенье, поставлене въ часѣ засѣданя соціялъ-демократами, щобы застановити слѣдство карне о обиду цѣсаря противъ соціялістичного посла Герберта.

Проектъ закона, т. зв. Umsturzvorlage, зверненого противъ сторонництвъ перевороту, обнимає три артикулы. Арт. І-шій мѣстить: Постанову §. 111 закона карного, змѣняє ся на стѣлько, що намова до злочину и злочинного дѣла може бути карана вязницею ажь до трехъ лѣтъ, а такожь суть караны и тѣ особы, котрѣ захвалюють загально небезпечну провину або представляють ю яко дозволену; постанову §. 112 розширює ся въ сей способѣ, що намову жовнѣровъ и особъ войсковыхъ острѣйше карає ся, если при тѣмъ слѣдны намѣры, звернены на поваленье власти державной; — новымъ параґрафомъ карає ся заговоръ, котрого цѣль, довести до упадку ладъ державный; §. 130-тый розширює ся о стѣлько, що суть караны и тѣ особы, котрѣ зъ погордою высказують ся о реліґіи, монархіи, родинѣ, супружествѣ и власности маєтковѣй. Арт. ІІ-ій говорить о карахъ дисціплінарныхъ на офіцирѣвъ и пѣдофіцирѣвъ въ резервѣ, а именно они тратять свѣй степень войсковый, если були караны що найменше три мѣсячною вязницею, за опѣръ власти державнѣй або за чины противъ публичного ладу. Арт. ІІІ-тій постановляє конфіскату ґазетъ и друкѣвъ на случай провины, означенои въ повышшихъ §§. 111, 112 и 113.

Опінія публична въ Нѣмеччинѣ справдѣ невдоволена зъ поведеня цѣсаря Вільгельма, котрый своими промовами до рекрутѣвъ и воякѣвъ старає ся вмовити въ нихъ, що они щось лѣпшого вѣдъ прочихъ цивілістѣвъ, та що не повинны оглядатись на нѣкого, нѣ на родину нѣ на нѣякѣ звязи, а лишь слухати безусловно приказѣвъ цѣсаря. Онодны при заприсяженю моряковъ въ Кіль звернувъ цѣсарь ихъ увагу, що „суть нѣмецкими христіянами и носять цѣсарскій мундуръ а тымъ самымъ мають першенство передъ иншими людьми“. Въ сей способѣ кидає цѣсарь Вільгельмъ зерно ненависти и розъяреня мѣжь загалъ населеня и войско.

Полѣпшенье платнѣ урядникѣвъ державныхъ.

Справа полѣпшеня платнѣ урядникѣвъ державныхъ була предметомъ дискусіи на вчерашнѣмъ засѣданю комісіи буджетовои.

Референтъ д-ръ Беръ повѣдомивъ комісію буджетову, що міністеръ скарбу Плєнеръ прирѣкъ въ пѣдкомітетѣ управильнити платню урядникѣвъ державныхъ, поки-що додатками и субвенціями, а пѣзнѣйше окремымъ закономъ, котрого проектъ предложить въ 1895 р. [Якъ звѣстно, вѣче урядникѣвъ у Вѣдни ухвалило, не вдоволятись нѣякими тымчасовыми запомогами, и евентуально не принимати ихъ, лишь домагати ся законного управильненя платнѣ.]

Міністеръ скарбу д-ръ Плєнеръ заявивъ, що правительство бажає по можности вдоволити урядникѣвъ низшихъ ранґъ. Загальна регуляція платнѣ урядникѣвъ можлива ажь тогдѣ, коли збѣльшенѣ выдатки на ту цѣль будуть покрытѣ надвышкою доходѣвъ.

Правительство бажає допомочи урядникамъ поки-що призначеньемъ додатковъ запомоговыхъ. Плянъ правительства що-до провізоричного полѣпшеня платнѣ складає ся зъ двохъ частей: Перша часть вѣйде въ житье зъ днемъ 1 сѣчня 1895 р. и мѣстить додатокъ особистый, т. зв. старшенства для урядникѣвъ XI, X и IX ранґа. Урядникамъ тыхъ ранґъ, котрѣ служать вже 15 лѣтъ, буде признаный до пенсіи рѣчный додатокъ въ квотѣ 100 зр.; сей додатокъ буде вчисленый до сталои пенсіи на случай спенсіонованя або авансу. Урядникамъ, котрѣ переслужили 20 лѣтъ въ згаданыхъ ранґахъ вызначує ся додатокъ рѣчный въ квотѣ 200 зр

Признанье тыхъ додатковъ старшенства для трехъ найнизшихъ ранґъ буде вымагати збѣльшеня рѣчныхъ выдатковъ о 240.000 зр. Такій выдатокъ дасть ся покрыти ще въ границяхъ теперѣшного буджету. Отсе дрѣбне полѣпшенье не вдоволить урядникѣвъ, длятого правительство загадує признати бѣльшѣй части урядникѣвъ згаданыхъ трехъ ранґъ додатокъ субсистенційный пѣсля зъ горы уложеной нормы. Сей додатокъ субсистенційный буде поки-що провізоричный, а коли буде ухваленый догычный проектъ закона и вынайде ся покрытье того выдатку буде заведеный постѣйно. На покрытье выдатку, спонуканого признаньемъ додатковъ субсистенційныхъ, потреба рѣчно 1,900.000 зр. Для придбаня тои квоты пѣдвысшить правительство тарифу особову на зелѣзницяхъ державныхъ. Додатки субсистенційнѣ въ 1895 р. мають покрытье, бо въ буджетъ вставлено 1½ міліона зр на запомоги для урядникѣвъ, а ще лишь треба 400.000 зр. Однакъ постѣйне признанье тыхъ додатковъ настане ажь тогдѣ, коли запевнить ся побѣльшенье доходѣвъ. На кождый способъ міністеръ надѣє ся, що въ 1895 р. буде можна уложити цѣлый плянъ.

Отсе заявленье міністра выкликало живу дискусію. — Пос. Герольдъ невдоволеный зъ такого провізоричного полагодженя регуляції урядничихъ платъ. Мусить запротестувати противъ пѣдвысшеня тарифы особовои на зелѣзницяхъ. — Пос. Катрайнъ згодивъ ся на плянъ регуляція платъ, але пригадавъ, що треба рѣвночасно подумати и о селянахъ, длятого ставить резолюцію: Взыває ся правительство, щобы ще въ 1895 р. предложило законъ, котрымъ бы звесено оплату належитости скарбовои за перенесенье майна мѣжь живучими, а що-до посѣлостей селяньскихъ такожь на случай смерти. — Пос. Екснеръ радъ бы, щобы намѣрену регуляцію розширити такожь на урядникѣвъ VIII. ранґи. — Пос. Пентакъ хотѣвъ бы, щобы додатки старшенства признати такожь учителямъ шкѣлъ середныхъ та щобы побѣчь тыхъ додатковъ старшенства признавано ще и додатки дорожняны. Въ тѣй справѣ поставивъ внесенье додаткове. — Пос. Романчукъ пѣдперъ внесенье на признанье додатковъ старшенства урядникамъ VIII. ранґа, рѣвножь пѣдперъ признанье додатковъ дорожняныхъ тымъ, котрѣ вже мають додатокъ старшенства, а вкѣнци хотѣвъ бы, щобы регуляція платнѣ була розширена и на учителявъ шкѣлъ середныхъ.

При голосованю принято внесенье референта зъ резолюцією Катрайна, а внесенье Пентака перепало.

— —

День передъ тою дискусією въ комісіи буджетовѣй, явили ся вѣдпоручники вѣденьского вѣча урядникѣвъ у президента міністрѣвъ кн. Віндішґреца и предложили ему резолюціи вѣчевѣ. Зъ вѣдпоручниками прийшовъ такожь пос. Екснеръ. Кн. Віндішґрецъ принявъ привѣтливо депутацію и заявивъ, що якъ вѣнъ такъ и правительство признають трудолюбивѣсть урядникѣвъ державныхъ та радѣ бы подати имъ за се вѣдповѣдну вынагороду. Але се зависить вѣдъ фінансовыхъ средствъ, а въ такѣй справѣ найважнѣйшій голосъ міністра скарбу. Впрочѣмъ урядники повинны спокѣйно выжидати ухвалъ правительства, котре вельми прихильно вѣдносить ся до тои цѣлои справы.

Проявы т. зв. russofilstwa середъ мазурскихъ селянъ.

Кѣлько то въ польскихъ дневникахъ наметано громѣвъ на Русинѣвъ, що нѣбы то они загаломъ вноюють въ рускихъ селянъ т. зв. russofilstwo; навѣть послѣдну громадну еміґрацію зъ Подѣля до Россіи приписано аґітаціи свѣчнои верствы рускои, передовсѣмъ духовеньства. Правда, не дасть ся заперечити, що деякѣ платнѣ зъ Россіи часописи будять симпатію до правительства россійского и тамошныхъ вѣдносинъ, але рѣвно-жь не дасть ся заперечити, що вилывъ ихъ бувае лише спорадичный, а коли середъ загалу люду проявляє ся т. зв. russofilstwo, то оно мае иншу причину, именно тоту, о якѣй говоривъ недавно польскій посолъ селянинъ Поточекъ на засѣданю кола польского у Вѣдни.

Посолъ Поточекъ въ письмѣ до краковскои Now-oи Reform ы такъ представле сю справу:

„Высказавши [въ колѣ] загальный мѣй поглядъ що-до реформы выборчои, заявивъ я, що людъ сѣльскій въ Галичинѣ домагаєсь права безпосередного и тайного голосованя въ курів громадъ сѣльскихъ и удѣленя того права всѣмъ тымъ, що оплачують въ громадахъ якій-небудь податокъ. Опѣсля-жь — зъ причины, що кѣлькохъ бесѣдникѣвъ въ часѣ дискусіи заявило рѣшучо, що они „z powodów narodowych“ противны заведеню безпосередныхъ и тайныхъ выборѣвъ въ курія громадъ сѣльскихъ въ Галичинѣ, я, не годячись на такій поглядъ, сказавъ: „Якъ-разъ зъ причинъ narodowych и патріотичныхъ повинны вы, панове, бути за заведеньемъ безпосередныхъ и тайныхъ выборѣвъ въ курія громадъ сѣльскихъ, якъ того людность сѣльска домагає ся, щобы той людъ зъ нѣякого огляду не бувъ упослѣдженый и гѣрше трактованый якъ другѣ. Справедливѣсть для людности сѣльскои при надаваню всякихъ правъ и законѣвъ — сказавъ я дальше — повинна бути ще й за-длятого, бо лучає ся, зъ пѣдъ заѣору россійского приходять до Галичины люде и тутъ розповѣдають мѣжь людомъ сѣльскимъ, що пѣдъ панованьемъ россійскимъ людъ сѣльскій якъ що-до правныхъ такъ и матеріальныхъ вѣдносинъ мае ся лучше нѣжь въ Галичинѣ. То само чувъ я и вѣдъ селянъ, котрѣ зъ Галичины выходять до Королѣвства на заробокъ. Отже, щобы збити тѣ оповѣданя, треба конечно увзгляднати бажаня людности сѣльскои що-до змѣны закона выборчого и треба такожь шанувати его права конституційнѣ, щобы конституція для того люду не була лишь на папери, але щобы той людъ мавъ пересвѣдченье, що ему тутъ пѣдъ нашимъ правительствомъ конституційнымъ есть лучше, нѣжь тамъ, въ деспотичнѣй Россіи. Длятого наданье людови вѣдповѣдныхъ правъ а при тѣмъ пошанованье для тыхъ правъ буде мати той наслѣдокъ, що оповѣданя о лучшихъ вѣдносинахъ за Вислою остануть ся безъ успѣху.

[Дальше пос. Поточекъ оповѣдає про свою опозицію противъ проекту Рутовского, щобы низше оподаткованыхъ селянъ збити въ купу зъ робѣтниками мѣскими и фабричными та й зробяти зъ тои мѣшанины нову курію выборчу; пос. Поточекъ твердо станувъ при своѣмъ внесеню: безпосередного и тайного голосованя всѣхъ селянъ, платячихъ якій-небудь податокъ въ громадѣ, а для робѣтникѣвъ нехай буде установлена окрема курія. На се Рутовскій почавъ вговорювати въ Поточка, що нѣбы то лише соймъ повиненъ рѣшати: чи для громадъ сѣльскихъ мае ся завести выборы безпосередній] Потѣмъ — пише пос. Поточекъ — забравъ слово кс. Ручка и почавъ менѣ дорадживати, щобы тымъ селянамъ, котрѣ приносять такѣ новины зъ Россіи, оповѣдавъ я о Крожахъ и о Гурку. Я на се вѣдповѣвъ, що вдячно приймаю рады и замѣтки старшихъ колеґѣвъ, але въ сѣмъ выпадку мушу заявити, що моєи мовы уважно не слухано. Вѣдношеня россійскѣ знанѣ менѣ... знаю о всѣмъ и длятого я въ своѣй мовѣ не захвалювавъ правительства россійского, але оповѣвъ лишь то, що люде такѣ вѣсти приносять до нашого краю.“

Треба очевидно вѣрити послови Поточкови, що вѣнъ самъ правительства россійского не захвалювавъ, а таке розпустили на него вороги его зъ „кола“, абы его дискредитувати въ опінію публичнѣй за те, що боронить интересѣвъ селяньства противъ шляхты та й буржуазіи и въ справѣ реформы выборчои заявивъ ся за розширенымъ безпосереднымъ и тайнымъ голосованьемъ въ курія сѣльскѣй — чого шляхта польска и льокайско служачѣ ѣй псевдо-демократы польскѣ найбѣльше боять ся „z powodów narodowych“ [т. е. длятого, що вже трудно було бы запонти и пѣдкупити тысячѣ выборцѣвъ, а тогдѣ лекше було бы выходати на послѣвъ у всхѣднѣй Галичинѣ Русинамъ а въ захѣднѣй кандидатамъ звязку селяньского]. Однакожь самъ пос. Поточекъ не выпирає ся того и признає, що т. зв. russofilstwo проявляє ся середъ люду мазурского въ видѣ захвалюваня вѣдносинъ за Вислою, котрѣ — пѣсля оповѣдань заходившихъ туда Мазурѣвъ — мали бы бути для селяньства зъ кождого огляду лучшѣ нѣжь въ конституційнѣй Австріи.

Хочь мы не мѣшаємось до справъ чисто польскихъ, то однакъ въ сѣмъ выпадку, де ходить и о интересы державнѣ, таки позволимо собѣ звернути увагу шляхтичѣвъ и псевдо-демократѣвъ зъ „кола“ польского, щобъ они патріотичного голосу посла Поточкв не легковажили и не збували его поважнои остороги такими радами, якъ тота кс. Ручки, абы Поточекъ покривдженье мазурскихъ селянъ ординацією выборчою замазував Крожами та Гуркомъ. Се инша рѣчь, а то инча рѣчь — и посолъ Поточекъ мае на стѣлько хлопского розуму, абы зрозумѣти, що нема нѣякои рациі уймати селянамъ правъ конституційныхъ въ Галичинѣ длятого, бо въ Варшавѣ ґенералъ-ґубернаторомъ есть Гурко а въ Крожахъ ґубернаторъ Клінґенберґъ розбґнавъ зъ костела Литвинѣвъ [навѣть не Полякѣвъ]; пѣсля тои льоґіки повинны бы Поляки въ Прусахъ теперь домагатись скасованя загального безпосередного тайного голосованя... Само оповѣданье про Гурка та про Кроже не усуне проявѣвъ т. зв. russofilstwa зъ мѣжь селяньства мазурского. А що такѣ проявы е, о тѣмъ нинѣ не можуть замовчати навѣть самѣ станьчики.

Часопись Krakus, выдавана въ Краковѣ станьчиками для люду, мѣстить въ н-рѣ 46 зъ 17 падолиста с. р. допись зъ тарнобжеского, въ котрѣй селянинъ Jan Zając, сторонникъ станьчиковскій, такѣ рѣчи пише зъ нагоды недавнои боротьбы выборчои въ тѣмъ окрузѣ:

„На вѣчу передвыборчѣмъ бесѣдникъ Бенцъ [хлопъ мазурскій] наводивъ якусь розмову зъ московскими жандармами, котрѣ мали высмѣвати ся зъ галицкихъ вѣдносинъ; було то пониженье нашои монархіи а немовь пѣднесенье московскои, котра прецѣнь не лучша вѣдъ нашои По вѣчу въ коршѣ йшло ще гѣрше. Тутъ оденъ вѣчевикъ ударивъ навѣть на св. отця... поневѣрявъ голову церкви въ домѣ вновѣрцѣвъ и передъ вновѣрцями; другій зъ неменшою пристрастью ударивъ на духовеньство. Зъ тыми наругами йшли въ парѣ похвалы для Москвы. Въ Вельовсѣ е монастырь [illegible] фундованый Тарновскими; с е-

стры учать дѣти, обходять хорыхъ, то й мають у насъ честь и поважанье. Однакъ коли они при катихизмѣ згадали про заказанй письма [т. е. про часописи прихильнй справѣ хлопскбй] знайшли ся читальники тыхъ письмъ зъ сусѣдного села, що противъ тыхъ поважаныхъ невѣстъ выступили зъ грозьбами а зъ похвалами для Москвы...“

Таке читаємо въ станьчикбвскбмъ Krakus-ѣ! А чи що иншого говоривъ въ „колѣ“ пос. Поточекъ? Вбнъ же бувъ въ часѣ выборбвъ на мѣсци и потбмъ описавъ всѣ надужитя, якй при тыхъ выборахъ дѣяли ся и певно не причинили до заглушеня середъ мазурского люду „похвалъ для Москвы“...

Етнистично-вузкоглядній політики зъ „кола „польского — якъ видко се зб всего ихъ поступованя — держать ся очевидячки засады „après nous le déluge“ [по насъ нехай и потопъ усе затопить], абы мы лише, поки насъ, удержались при верховодствѣ. Що се навѣть зб становища польского рѣчь непатріотична — се своєю дорегою; але жь тутъ интересована чей-же и держава!

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

Загальный збборъ Філіи „Просвѣты“ въ Самборѣ вбдбувъ ся дня 29 н. ст. листопада при численнбй участи членбвъ зъ интеліґенціи свѣтскои и духовнои, шляхты, селянъ и мѣщанъ.

О 10 годинѣ вбдбуло ся заходомъ філіи заупокбйне богослуженье за бл. п. Омеляна Огоновского, головы товариства. Въ богослуженю взяла участь кромѣ прибувшихъ членбвъ товариства такожь мѣсцева интеліґенція а о. Фр. Рабѣй, катихитъ дѣвочои школы, выголосивъ гарну проповѣдь о заслугахъ покбйного яко священика и Русина.

О годинѣ 1-шбй зъ полудня збрали ся члены товариства на засѣданье въ приходствѣ мѣсцевбмъ. По вступнбмъ словѣ заступника головы п. Слюзара, котрый вказавъ цѣль зборбвъ и представивъ збранымъ вбдпоручника центрального выдѣлу п. К. Паньковского, обнявъ провбдъ збору о. деканъ Козаневичъ. Потбмъ п. Теодоръ Бѣленькій мавъ вбдчитъ о заслугахъ и праци пок. Омеляна Огоновского, и вказавъ, що Русины найлѣпшу окажуть почесть покбйному, коли горнутись будуть пбдъ праноръ, котрый державъ покбйный непохитно черезъ довгй лѣта. Вбдтакъ о. Фр. Рабѣй вбдчитавъ справозданье зъ дѣяльности выдѣлу за рбкъ минувшій, о розвою читалень и о станѣ касы. Опбсля наступивъ выббръ нового выдѣлу, до котрого вбйшли пп.: В. Слюзаръ, Т. Бѣленькій, судья Танчаковскій, о. Фр. Рабѣй, контрольоръ Захарясевичъ, Стахура и Максимъ Федакъ, а яко заступники выдѣловыхъ пп.: Вол. Хлопецкій, Бережницкій и Илія Кульчицкій. Полагодивши ще кблька важнѣйшихъ справъ и внесень, пбднѣсъ о. дек. Козаневичъ многая лѣта цѣсареви, а присутнй грбмко вбдспѣвали — и на тбмъ збборъ скбнчивъ ся.

Выдѣлъ Філіи уконституувавъ ся выбираючи пп.: В. Слюзара головою, Т. Бѣленького секретаремъ, о. Рабѣя касіѣромъ а Захарясевича контрольоромъ.

НОВИНКИ.

— Сими днями появила ся вбдозва взываюча селянъ на вѣче рускихъ радикалбвъ въ ратуши у Львовѣ. Вбдозву пбдписали: 1) выдѣлъ коломыйскои „Народнои Волѣ“ [д-ръ С. Даниловичъ зъ Коломыѣ, д-ръ К. Трильовскій зб Снятина, М. Павликъ зб Львова, д-ръ Ром. Яросевичъ зъ Кракова, Щ. Творовскій зб Станиславова, Иванъ Сандулякъ зъ Карлова, Ив Бородайкевичъ зъ Бортника, Козьма Лазорякъ зъ Кутбвъ] и 2) Комітетъ: Семань Веретка зб Станиславбвского, Ив. Михасъ зъ Самборщины, Стеф. Новаковскій зъ Перемышльщины, Ив. Кбзликъ зъ Мостиского, Микола Кбсъ зъ Брбдщины, Tomasz Piwko зъ Сокбльникбвъ коло Львова, Павло Думка и Стефанъ Гарматій зъ Тернопбльщины, Федбръ Котюкъ зъ Пѣстиня, Ив. Радулякъ и Теодосій Блошка зъ Городенщины. Въ вбдозвѣ тбй читаємо мѣжь иншимъ: „Доси ще анѣ разъ не було у Львовѣ руского хлопского вѣча, де бы говорено лишь за хлопбвъ и для хлопбвъ. Се мае бути перше таке вѣче, тому на нѣмъ повиненъ бути кождый хлопъ“. Сй слова пригадують намъ американьску реклямy, бо-жь рускй хлопскй вѣча бували у Львовѣ.

— Товариство рускихъ ремѣсникбвъ „Зоря“ устроює въ недѣлю дня 9 н. ст. грудня въ комнатахъ товариства при ул. Краковскбй ч. 17 вечерокъ, въ котрого програму входять: вбдчитъ С. Ярічевского п. з. „Руске мѣщаньство и его значѣнье“, деклямаціи, гумористичнй монольоги и всѣлякй товарискй забавы. Вступъ для членбвъ вбльный, для нечленбвъ лише за оказаньемъ запросинъ. Початокъ о $7^1/_2$ годинѣ вечеромъ. Буфетъ у власнбмъ зарядѣ, зъ котрого дохбдъ призначеный на будову власного дому.

— Выдѣлъ тов. „Шкбльна Помбчь“ у Львовѣ пригадуе своимъ членамъ, що затра (8 л. грудня) о год. 9-бй рано вбдбуде ся загальный збборъ товариства въ 1-бй клясѣ рускои школы вправъ (въ „Народнбмъ Домѣ“).

— Зъ Настасова пишуть намъ: Дня 4 с. м вбдправило ся заходомъ „Читальнѣ Просвѣты въ Настасовѣ“ поминальне богослуженье за бл. п. Омеляна Огоновского яко бувшого голову „Просвѣты“. Въ навечерія сего богослуженя мавъ вечеромъ въ читальни голова тутешнои читальнѣ о. Евст. Цурковскій вбдчитъ зъ житя покбйного Омеляна.

— Всѣмъ нашимъ товариствамъ добродѣйнымъ и запомоговымъ пригадуемо, щобы збирали грошѣ на мундуры ученицкй, котрй вже незадовго будуть обовязково заведенй въ гімназіяхъ та й школахъ реальныхъ.

— П. Станиславъ Днѣстряньскій [сынъ краевого инспектора шкбльного], членъ и теперѣшный касіеръ товариства „Січ“ у Вѣдни одержавъ въ вѣденьскбмъ университетѣ степень и титулъ доктора правно-політичныхъ наукъ.

— Вечерницѣ товариства Рускихъ Женщинъ въ Станиславовѣ, устроюванй въ недѣлю дня 9 н. ст. грудня, вбдбудуть ся — якъ намъ пишуть — не въ льокали „Кола мѣщанъ“, але товариства Любителѣвъ музыки, при ул. Собѣского, ч. 18

— Дуже бурливе довѣрочне засѣданье мала вчера львбвска рада мѣста. Розходило ся о справу купна повыставовыхъ будынкбвъ и дискусія прибрала дуже острый характеръ. Именно радный Реваковичъ закинувъ пп. Шаерови и Захарієвичеви, що они беруть участь въ нарадѣ надъ сею справою, мимо того, що належать до дирекціи выставы. Сею замѣткою обидивъ ся и президентъ мѣста п. Мохнацкій, бо й вбнъ есть членомъ дирекціи выставы и зложивъ провбдъ нарадъ. Остаточно ухвалено, щобы мѣсто закупило повыставовй будынки зъ вынмкою галѣ машинъ и оранжерій за 120.000 зр., платныхъ въ 10 рбчныхъ ратахъ. П. Реваковичъ заложивъ протестъ противъ тои ухвалы, жадаючи, щобы надъ нею ще разъ голосовано и то на явнбмъ засѣданю и поименно.

— Д-ръ Фр. Смолька, котрый якъ звѣстно, занедужавъ бувъ минувшои суботы, одержавъ вбдъ президента палаты послбвъ бар. Хлюмецкого телеґраму зъ пытаньемъ о здоровлѣ. На сей запытъ вбдповѣвъ д-ръ Смолька такими словами: „Ще далеко до — 120 лѣтъ, отже не зле. Смолька.“

— Карне слѣдство о державину зраду — якъ доносить одна львбвска часопись — веде краевый высшій судъ у Львовѣ противъ кблькохъ польскихъ студентбвъ львбвского университету. Причиною слѣдства суть патріотично-революційнй бесѣды, выголошенй тыми студентами зъ початкомъ серпня с. р. въ школѣ им. Сташица въ часѣ пира, устровного зъ нагоды гостины польскихъ студентбвъ зъ Познаня. Тй бесѣды були выголошуванй при отвертыхъ вбкнахъ, такъ що можна ихъ було чути на улици. Поліція зробила въ тбй справѣ доносъ до прокураторіи, а прокураторія зарядила слѣдство. Обжалованй остають на воли, однако судова розправа, если бы до неи прийшло, вбдбулась бы не у Львовѣ а у Вѣдни.

— Стяганье одноґульденовыхъ нотъ иде зъ незвычайнымъ успѣхомъ. Цѣлый обѣгъ тыхъ нотъ выносить теперь лише 19·7 міліонбвъ зр., отже за чотири мѣсяцѣ стягнено ахъ 38·12 міліонбвъ т. е 70% всѣхъ одноґульденбвкъ. Свого часу пбдносили ся голосы, що стяганье нотъ стрѣтить на поважнй трудности, бо публика не схоче ихъ вбддавати та не радо буде приймати срѣбнй грошѣ, однако — якъ видко — тй побоюваня не оправдали ся и вже вскорѣ паперовй одноґульденбвки зникнуть. Срѣбныхъ грошей въ ґульденахъ и коронахъ выдавъ австрійско-угорскій банкъ вбдъ липня до теперь на 35 міліонбвъ зр. Если стяганье згаданыхъ нотъ буде такъ дальше поступати, то надѣють ся, що оно скбнчить ся значно скорше, нѣжь велить законъ, т. е. передъ 30 червня 1896 р.

— Політичный процесъ. Pester Lloyd пише: „Якъ доносить Tribuna, оголосили буковиньскй Румуны заявленье, въ котрбмъ солідаризують ся зъ дѣяльностію семигородскихъ Румунбвъ. Зъ тои причины заряджено противъ авторбвъ сего заявленя судово-карне доходженье, а крбмъ того розпочато противъ професора Константина Стефановича в многихъ румуньскихъ студентбвъ черновецкого университету дисциплінарне слѣдство. Всѣ они будуть потягненй до одвѣчальности за змѣстъ телеґрамъ, якй переслали до Румунбвъ въ Семигородѣ.“

— Краєва рада шкбльна ухвалила на засѣданю зъ дня 4 н. ст. грудня: именувати учителями народныхъ шкблъ Ом. Федусевича въ Граббвци, Ник. Иванишина управителемъ 2-клясовои школы въ Озерянахъ, Іос. Дробу управителемъ 4-клясовои школы въ Ярославѣ, Іос. Чапановского старшимъ учителемъ и Володисл. Завитковского молодшимъ учителемъ 4-клясовои школы въ Ярославѣ; перемѣнити 4-клясову школу женьску въ Доланѣ на 5-клясову вбдъ 1 вересня 1895; выдати обѣжникъ до дирекцій середныхъ шкблъ, обймаючій дидактичнй вказбвки що-до науки въ середныхъ школахъ; выдати обѣжникъ до дирекцій середныхъ шкблъ въ справѣ закупна науковыхъ средствъ; приймити до вѣдомости справозданье краевого инспектора шкблъ зъ люстрацій ґімназій въ Подґуржи, Ш ои ґімназіи въ Краковѣ и приватнои єзуитскои ґімназіи въ Хировѣ; приймити до вѣдомости справозданье краевого инспектора шкблъ зъ візитацій народныхъ шкблъ въ округахъ: бжескбмъ и бохеньскбмъ.

— Холєра. Вбдъ дня 19 до 25 н. ст. падолиста померло въ Галичинѣ пбсля урядового выказу въ 102 громадахъ 249 особъ, а вбдъ початку пошести въ 721 громадахъ 7733 особъ. Теперь лютить ся холєра найббльше въ повѣтѣ борщѣвскбмъ, де въ послѣднбмъ тыждни померло 71 особъ; въ бучацкбмъ умерло 34. Найббльше особъ померло доси на холеру въ повѣтахъ: бучацкбмъ 1001, залѣщицкбмъ 717, борщѣвскбмъ 611 и товмацкбмъ 595. — Дуже сильно выбухла пошесть на ново въ Товстбмъ, повѣта скалатского, куда прислано вже комісаря, лѣкарѣвъ и жандармбвъ. Въ тбмъ повѣтѣ — якъ намъ доносять — есть ще значна холера въ Глѣбовѣ, утихае въ Боркахъ и Калагарбвцѣ, де була мала, а пбдозрѣный случай бувъ въ Луцѣ надъ Збручемъ. Тифъ въ Вбкнѣ все сильный — мабуть есть 64 хорыхъ въ цѣлбмъ селѣ. Люде простй додають много баламутныхъ вѣстей, а жиды солідарно зъ намысломъ всьо заперечують, або до minimum зводять або складають на другй слабости, якъ ударъ серця, хороба св. Валентія и т. д. Мѣсточко Товсте получене якбы одно зъ 2 селами: Кутъ и Перекалець.

— Дрббній вѣсти. Намѣстникъ ґр. Бадені выѣхавъ до Кракова. — Краевый маршалокъ кн. Сангушко повернувъ вчера до Львова. — Рада мѣста Вадовичъ надала почетне горожанство намѣстникови ґр. Казим. Баденьому и кн. Ад. Сапѣзѣ. — У Львовѣ померъ Авр. Фальковскій емеритованый поручникъ въ 31-шбмъ роцѣ житя. — Въ Краковѣ померъ въ 37-бмъ роцѣ житя Мечиславъ Мариновскій, властитель Тулиголовъ въ ярославскбмъ повѣтѣ.

Вѣсти зъ Аеп. львбвскои.

Въ пропозиціи принятй оо.: на Цѣневу: 1. Иларій Барусевичъ, 2. Вол Сойка и 3. Людомиръ Константинъ (дв. им.) Зарицкій; на Кадлубиска въ тернѣ: 1. Петро Гуляй, 2. Ив. Чаровскій, 3. Павло Дудикъ, а въ списѣ: Вол. Борисевичъ, Григ. Купчиньскій, Алекс. Левицкій, Лавр. Дияковскій, Яковъ Зробекъ и Ник. Малый; на Скорики въ тернѣ: 1. Теоф. Любѣнецкій, 2. Мих. Гаврилюкъ и 3. Іос. Краснопера — а въ списѣ: Вол. Борисевичъ, Вол. Конытчакъ, Юл. Левиньскій и Ив. Рейтаровскій; на Яновъ Орестъ Коновалець самъ одинъ; на Журовъ: Ив. Созаньскій самъ одинъ; на Прошову въ тернѣ: 1. Лука Яримовичъ, 2. Еронимъ Алексевичъ, 3. Юл. Серочиньскій, — а въ списѣ: Ив. Щуровскій, Ив. Билинкевичъ, Петро Чумакъ, Іос. Бородіевичъ, Юліянъ Галькевичъ, Яросл. Стеткевичъ, Яковъ Вацикъ, Іос. Гоцкій, Апол. Крохмалюкъ, Кир. Левицкій, Викт. Цебровскій, Ив. Сѣрко, Яковъ Зробекъ и Ив. Бачиньскій; на Переволочну въ тернѣ: 1. Юл. Мандичевскій, 2. Юл. Серопчковскій, 3. Пав. Чмола, — а въ списѣ: Юл. Галькевичъ, Яросл. Стеткевичъ, Мих. Гаврилюкъ, Яковъ Вацикъ, Алекс. Левицкій, Вол. Чайковскій, Ив. Сѣрко, Яковъ Зробекъ, Ник. Малый, Ив. Березиньскій и Вол. Кальба; на Ракбвъ: 1. Юл. Левицкій зъ Словиты, 2. Ив. Макаревичъ и 3. Юл. Мандичевскій; на Годовъ: въ тернѣ: 1. Юл. Габрусевичъ, 2. Григорій Концевичъ и 3. Вол. Борисевичъ, — а въ списѣ: Мих. Гаврилюкъ, Мих. Сосенко и Мих. Бачиньскій; на Ходовичѣ: 1. Петро Петрицкій, 2. Юл. Галькевичъ и 3 Мих. Гаврилюкъ. — Презенту на Плетеничѣ одержавъ о. Ксеноф. Роздбльскій тамошный завѣдатель, а на Збоиска о. Евг. Гошовскій. — Завѣдателемъ деканата олеского именованый о. Карпъ Винтонякъ приходникъ Утѣшкова. — Митрополича консисторія вбднесла ся до намѣстництва о згоду на канонічну институцію для о. Ксен. Роздбльского на Плетеничѣ. — Сотрудництва одержали оо.: Ив. Рудый зъ Бурштина въ Островѣ (ходорбвского декан.), Евг. Лопатиньскій зъ Острова въ Бурштинѣ и Мих. Клюкъ новопост. пресвитерь въ Островѣ (дек. тернопбльского). — О. Алекс. Джулиньскій сотрудникъ зъ Романова одержавъ завѣдательство тамъ-же. — Архіерейску грамоту похвальну зъ правомъ носити крилошаньскй вбдзнаки одержавъ о. Ив. Любовичъ парохъ Острова, таку-жь грамоту зъ вбдзнаками крилошаньскими одержавъ такожь о. Юл. Лазаревичъ парохъ Ярковець — Архіерейску похвальну грамоту одержавъ о. Ив. Гошовскій сотрудникъ Перегиньска. — Митрополича консисторія вставила ся до намѣстництва а) о продовженье платнѣ для сотрудника въ Добровбдахъ и б) о даръ зъ ласки для сироты Марцелѣ Лотоцкои по бл. п. о. Михайлѣ Лотоцкбмъ пароху въ Бродахъ.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 8 грудня. Бурмістръ вѣденьскій заповѣвъ скликанье вѣча мѣстъ, щобы радити въ квестіи реформы податковои, змѣны закона о приналежности и т. п.

Будапештъ 6 грудня. Говорять, що міністры Сілядій и Гіеронімі подадуть ся до димісіи, бо не мають довѣря короны за демонстраціи Кошутбвскй. — Францъ Кошутъ кандидуе на посла зъ осьмого округа выборчого Будапешту.

Берлинъ 7 грудня. Соціялістамъ вбдмовлено мѣсце одного секретаря въ президіи парляменту, бо заявили, що ихъ заступникъ не буде выповняти обовязкбвъ репрезентаційныхъ супротивъ кругбвъ двбрскихъ.

Бѣлградъ 7 грудня. Миланъ выѣздить на пять тыждневъ за границю.

Надбслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пбдъ Коперникомъ“, Львовъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одвазу) поручае у великбмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокли, дальекоглядy, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильнй, пйоны, сібеле, манометры и т. п. Устроюе звонкбвъ електричныхъ. Всякй направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляют точно. 148

Новина на поли фотоґрафіи!

Фотоґрафічнй знимки въ природныхъ краскахъ по звычайныхъ цѣнахъ выготовлюе

Фотоґрафічне заведенье

при площи Марійскій ч. 4 Европейскій Готель у Львовѣ.
397 9–12

„Галіфаксъ“ добрй . пара 1·25 зр.
„Галіфаксъ“ зъ сталевыми ножама . . . . 1·80 „
„Галіфаксъ“ зъ широкими ножами . . . . 3·25 „
„Галіфаксъ“ добрй ніклов. 3·— „
„Галіфаксъ“ нікльованй зъ широкими ножами . 5·— „
„Галіфаксъ“ системы Jackson Heynes . . . 4·50 „
„Галіфаксъ“ дамскй не нікльованй . . . 1·50 „
„Галіфаксъ“ дамскй нікльованй . . . . 3·— „
„Меркуръ“ або „Гельветія“ дамскй нікльованй зъ широкими ножами . 6·— „
Jackson Heynes нікльованй 6·50 „
Зелѣзнй лыжвы зъ ремѣнцями . . . . —·90 „

4555 поручае

ПЕТРО ХИНОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣза у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры).

Цѣнники илюстрованій рбзныхъ предметбвъ до розпорядимости

КУ-

фры, торбы и всѣлякй приборы до подорожа

найдешевше въ торговли

товарбвъ модныхъ и бѣля мужескаго, прибборбвъ тоалетныхъ и т.п.

Павла Лянґнера

передъ тымъ 2537

Браты Лянґнеры

Львбвъ, улиця Галицка ч. 16.

Цѣнники на жаданье даромъ

Торбрцѣ лѣсовй до значеня, власного выробу — поручае

ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ

ножовникъ у Львовѣ ул. Бонбзъ ч. 3

Цѣнники даромъ.

М. Р. ШНАЙДЕРЪ

заприсяженый знавець судовый въ Станиславовѣ

296 поручае свое 17–52

роббтню бронзовничу и торговлю знарядбвъ церковныхъ

основану 1882 року.

ГОТЕЛЬ МЕТРОПОЛЬ

у Львовѣ

площа Бернадиньска, рбгъ улицѣ Паньскои и Пекарскои

поручае зъ всякимъ можливымъ комфортомъ уладженй комнаты, освѣтленй електрично, зъ водопроводами, по низькихъ цѣнахъ вбдъ 80 кр. до 4 зр. за добу. За ретельну и скору услугу ручить ся. — На долѣ въ партерѣ кавярня, де суть ґазеты зъ цѣлого свѣта. Сальонъ для дамъ. Три білярды зъ выставы праскои — зъ поважаньемъ поручае

Анастасій Ріттерманъ

417 4–6 властитель.

Кирничне заведенье

для будовы вертеныхъ и копаныхъ кирниць пбдбймае ся й дальше всякихъ роббтъ, входячихъ въ обсягъ кирництва, полагоджуе ихъ при помоци фахового управителя фірмы, славнозвѣстнои вбдъ 35 лѣтъ и запоручуе Вп. Публицѣ, инжинерамъ и будбничимъ совѣстне и взбрцеве переведенье роббтъ.

Леопольда Домініка Спадкоємцѣ

3 8 7–26 Львбвъ, улиця Костепальна ч. 1.

Знана вбдъ многихъ лѣтъ ц. к. управ. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, ликербвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдникбвъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручае старй польскй сильнй горѣвки, дуже добрй розолісы, ликеры, румы правдивй зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои якости ьраевй спеціялы якъ: Народбвка, Dziennik, Szczutek, Карпатбвка, „Дабедъ“, Помаранчева не солоджена, Ратафія, Дереновка и т. п. горѣвки управилеевань и одиноко правдивй если зъ нашои фабрики спровадженй.

Одиноке жерело въ краю для пп. аптикарѣвъ, до побираня алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ вбльного вбдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкбдный, бо не выроблюваный зъ есенцій оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головнбмъ складѣ водъ мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Кароля Людвика ч. 29. 4912 10–104

При закупнѣ товарбвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и одвѣчальный редакторъ: Иванъ Белей. Папѣръ зъ фабр. Черлянькои. З друкарнѣ Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднаренкого.

Ч. 265. Львôвъ, Субота 26 падолиста (8 грудня) 1894. Рôчникъ XV.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских свят) о 5-ій годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитших повѣстей“ выходитъ вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароли Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсерати платитъ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком:
въ Австрії: за границею:
на цѣлий рôкъ . . . 18 зр. на цѣлий рôкъ . . . 24 зр
на пôвъ року . . . . 9 зр. на пôвъ року . . . . 12 зр
на чвертъ року 4 зр. 50 кр. на чвертъ року . . . 6 зр
на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.
у Львовѣ:
на цѣлий рôкъ . . . 16 зр. на пôвъ року . . . . 8 зр
на чвертъ року . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.
Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаютъ ся лише на попереднє застереженье. — Реклямації неопечатані вôльні вôдъ порта.
Поединоке число коштуе 8 кр. в. а.
Оголошенія принимаютъ ся по цінѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовôй а въ рубрицѣ „Надсилане“ по 20 кр. в. а
Недільки числять ся по 12 кр. вôдъ стрічки.

Кривды нашѝ въ шкôльництвѣ.

——

Читаючи польскѝ часописи, разъ-у-разъ вычитуємо въ нихъ жалѣ на кризды польского языка въ шкôльництвѣ въ Шлеску [ба навѣть на Буковинѣ, де Поляки становлять елементъ захожій уже зъ найновѣйшихъ часôвъ] а за кождый разъ и доганы дотычнымъ властямъ, протесты, апеляціи до „кола“ польского у Вѣдни и т. п. Вычитуючи все те, мы Русины галицкѝ мимохôть мусимо запытувати: А що-жь вы, панове Поляки, робите въ Галичинѣ зъ языкомъ рускимъ? чи вы его такъ само, а може ще й бôльше не кривдите по школахъ? чи у васъ супротивъ русчины не така система, якъ де-инде супротивъ польского?

Коли горстка Полякôвъ буковиньскихъ нарѣкае, може й несправедливо, на кривду польского языка въ школахъ на Буковинѣ, то чей же мимохôть мусить галицкій Русинъ вказати: А отъ у насъ у Львовѣ, въ столици Червонои Руси, много дѣтей рускихъ по школахъ мѣскихъ нѣ може вчити ся руского языка хочь-бы навѣть надобовязково. А коли польскѝ патріоты зô Шлеска ухвалюють жадати вôдъ галицкого сойму постôйнои субвенціи на польску гімназію въ Тѣшинѣ, то рôвно-жь мимохôть мусить кождый Русинъ сказати: Край — отже й Русины мали бы давати на польску гімназію въ Тѣшинѣ [въ чужôмъ краю!], коли на власнôй своѣй земли не мають — вынявши Львôвъ — анѣ одног чотиро-клясовои мѣскои школы рускои? А се-жь фактъ! Се факъ, котрый соромомъ повиненъ печи лиця нашихъ опѣкунôвъ...

Правда, Поляки звычайно вказують на бôльше число [по-найбôльше одноклясовыхъ] шкôлъ рускихъ по селахъ [за котрѝ, сказавши мимоходомъ, треба въ великôй части дякувати запобѣгливости самыхъ Русинôвъ ще зъ часôвъ передъ заведеньемъ краевои рады шкôльнои]. Але-жь и що-до тыхъ шкôлъ — годѣ знати якъ властиво стоить дѣло, бо певно въ знач' нôмъ числѣ шкôлъ, котрѝ называють ся нѣбыто рускѝ, выкладовымъ языкомъ есть польскій, — поминувши вже то, що неодну школу руску таки й по формѣ перемѣнюють въ чисторускôй громадѣ на польску. Власне одержуємо письмо зъ Сокальского про перемѣну — jure caduco — сѣльскихъ шкôлъ рускихъ на польскѝ. Нашъ дописуватель [... *скій*] пише намъ:

„... Школы рускѝ по селахъ нашихъ польщать. Наведу Вамъ два примѣры менѣ знанѝ. Торôкъ основано въ селѣ Костяшинѣ нову школу. Въ фундаційнôмъ актѣ стоить найвыразнѣйше, що языкъ выкладовый маѐ бути рускій. А що-жь дѣе ся? П. инспекторъ въ порозумѣню зъ п. старостою яко презесомъ окружнои рады шкôльнои и зъ учителемъ п. Пушкаремъ заводить въ костяшиньскôй школѣ польскій языкъ выкладовый – и то въ громадѣ, де ледви двѣ родины Полякôвъ! Таке саме дѣе ся въ селѣ Лѣскахъ, де въ школѣ вôдъ давна бувъ рускій языкъ выкладовый, а учитель п. Свиньскій завѣвъ польскій. О. Гисовскій, голова мѣсцевои рады шкôльнои, заложивъ протестъ противъ того, а коли краева рада шкôльна не зарадила кривдѣ, внѣсъ въ часѣ остатнои сесіи соймовои жалобу на руки посла Т. Ковальского. Справа ся мала бути предложена комісіи шкôльнôй, але тота не полагодила ѐи. Наближае ся нова сесія сойму. Рускѝ послы повинни взятись серіозно за справу польщеня шкôлъ рускихъ и выступити енергічно въ охоронѣ шкôльництва руского. Нехай не усыпляе насъ заведенье якои тамъ однои пôдготовляючои клясы при гімназіяльныхъ паралелькахъ, бо за тоту одну клясу мы тратимо рускѝ школы по селахъ...“

Годячи ся вповнѣ зъ покликомъ нашого Вп. дописувателя до рускихъ послôвъ, мы скажемо ще вôдъ себе, що рускѝ послы повинни уложити поважну програму домагань своихъ въ справахъ шкôльництва и выступити зъ нею сеи сесіи соймовои смѣло й енергічно Нинѣ — мимо паралельокъ гімназіяльныхъ — справа шкôльництва руского представляе ся зъ рôзныхъ оглядôвъ дуже сумно.

Рада державна.

——

На вчерашнôмъ засѣданю палаты послôвъ президентъ Хлюмецкій повѣдомивъ палату, що проѐктъ закона о скороченôмъ поступованю при нарадахъ надъ новою процедурою цивільною одержавъ цѣсарску санкцію.

Вôдтакъ вела ся дискусія надъ проѐктомъ закона въ справѣ удержавненя зелѣзниць: захôдно-ческои, пограничнои моравскои и центральнои моравско-шлескои. — Ухвалено проѐктъ пôсля внесень референта Щепановского.

Опôсля приступлено до спеціяльнои дискусіи надъ новымъ закономъ карнымъ. — Принято параґрафы вôдъ 9—12. Зъ-помѣжь поодинокихъ бесѣдникôвъ замѣтна промова пос. Пуркгарда, котрый жалувавъ ся на лихе трактованье вязнѣвъ. Вязнѣ выходять зъ заведень цѣлкомъ непоправленѝ. Управителями заведень карныхъ повинни бути добрѝ педаґоґи. Вкôнци жадавъ, щобы політичныхъ вязнѣвъ не убивано фізично. — Пос. Ґаґендорферъ поставивъ внесенье, щобы заведено назадъ кары тѣлеснѝ, а то для молодежи низше 18 лѣтъ: для женщинъ при помочи рôзки, а для мужчинъ кіѣвъ, котрыхъ число ударôвъ не могло бы бути бôльше вôдъ 25. — Палата середъ смѣху и веселости вôдкинула се внесенье.

Позаякъ въ палатѣ було такъ мало послôвъ, що не було комплету, перервано наради. — Пос. Ґессманъ интерпелювавъ въ справѣ истнованя товариствъ вôльномулярскихъ, котрѝ въ Австріи яко тайнѝ товариства повинни бути зборонени.

Слѣдуюче засѣданье въ понедѣлокъ.

——

Дня 5 с. м. покôнчила перманентна комісія податкова трете читанье цѣлого проѐкту закона о реформѣ податковôй. Презесъ комісіи д-ръ Менґеръ заявивъ, що робота комісіи скôнчена та що выготовленый проѐктъ буде вôдданый до печати. Вôдтакъ промовивъ тыми словами: „Стоимо при кôнци довгои и тяжкои працѣ. Тревала она майже три роки, мы вôдбули до 150 засѣдань пленарныхъ а ще бôльше засѣдань пôдкомітету. Зъ нашои працѣ могли мы набрати пересвѣдченя, що мы завсѣгды мали на взглядѣ загальный интересъ, що перевели въ проѐктѣ бôльшу рôвномѣрность, улекшили тягару надто обтяженымъ верствамъ оподаткованыхъ и притягнули до оподаткованя численнѝ, доси цѣлкомъ не оподаткованѝ доходы. Въ безпосереднôмъ оподатковаю мы завели справедливѣйшѝ засады и рôвномѣрность. Крôмъ того мусить уступити истнуюча доси самоволя при вымѣрѣ податкôвъ, а на мѣсце ѐи вôйде справедливѣйшій способъ вымѣру и бôльше справедливѝ засады.“ — Вôдтакъ взаимно высказали собѣ признанье за труды и услуги міністеръ скарбу д-ръ Плѐнеръ и пос. д-ръ Менґеръ, при чôмъ не поминули и иншихъ членôвъ комісіи податковои.

Дописи „Дѣла”

Зъ Тернополя.

Наше мѣсто вразъ зъ околицею займае нинѣ що-до руского руху хто зна' чи не послѣдне мѣсце мѣжь вычначнѣйшими мѣстами нашои Руси.

Хочь „Народна Часопись“ каже, що не для Русинôвъ політика, мы все-таки звернемо ся насамперед на поле політичне. Отже тутъ де ще такъ недавно кровь лила ся при выборахъ и де выборцѣ вертали домôвь зъ пообмикуваным жандармами волосьемъ, теперь залягла тишина, немовь лѣдъ опôвночный всѣхъ позаморожувавъ. А въ Тернопôльщинѣ есть навѣть політичне товариство „Подôльска Рада“, що въ статутѣ своѣмъ поставила собѣ за цѣль: будити житье політичне, щобъ не дрѣмало, и вести нарôдъ що-разъ бôльше до самопôзнаня. Чого-жь при апаратѣ о такôй силѣ закостенѣло все? чи може зайшли якѝ великѝ супротивности? О скôлько намъ звѣстно, нѣ. Цѣле дѣло въ тôмъ, що „Подôльска Рада“ спочивае нинѣ на двохъ „твердо-русскихъ“ стовпахъ, такихъ твердыхъ, що нѣчо зрушити ихъ не може. Писало ся вже не разъ и накликувало ся ихъ, щобы зволили скликати зборы Рады бодай для доповненя выдѣлу, якъ того вымагае й самъ статутъ — та годѣ! Мальованѝ патріоты [одинъ зъ нихъ справдѣ бувъ намальованый въ календари общества им. Качковского певно за тоту заслугу, що неустрашимо ставить свою кандидатуру при кождôмъ выборѣ посольскôмъ] не оглядають ся на голосъ народу анѣ на припис самого статута — видко, такъ кажуть имъ поступати ихъ „убѣжденія“... Отъ и теперь розписаный выбôръ одного члена до рады повѣтовои зъ курій сѣльскои, а чи роблять ся якѝ заходы до того выбору зъ рускои стороны? Мовь-бы той выбôръ не у насъ мавъ вôдбути ся! Правда, рѣчь о стôлько не пропаща, що въ послѣднôй хвили зволить оденъ зъ „маститыхъ“ зробити ласку и представити себе на кандидата..

Не менше прикро мусить кождого щирого Русина вражати „дѣяльнôсть [lucus a non lucendo] тутешнои філіи „Просвѣты“. Нѣякого руху, нѣякои роботы не видно, а шкода дорогого часу, бо теперь зимова пора якъ-разъ надае ся на таку роботу, якои програму на мѣсяць грудень уложили патріоты стрыйскѝ.. Перешкодъ філія тернопôльска не маѐ нѣякихъ, въ выдѣлѣ все въ порядку... Впрочôмъ може выдѣлъ скликати загальнѝ зборы...

Знаки руху руского въ Тернополи видно лишь на „Бесѣдѣ“ — отже по части забавнôй. „Бесѣда“ есть огнищемъ для мѣсцевои інтеліґенціи рускои и, вôдъ часу до часу, прибѣжищемъ для забавы інтеліґенціи зъ околицѣ. Такъ вечерокъ въ жовтни выпавъ свѣтло, бо згорнувъ звыжь 80 осôбъ [хочь въ дуже великôй части причинилась до того Бережанщина], а выдѣлъ Бесѣды постаравъ ся, щобы забава выпала на загальне вдоволенье.

Найяснѣйшою точкою въ Тернополи —

Ось куды мы пôйдемо, небого...

[Сцена зъ житя.]

(*Докôнченье.*)

А жѣнка? Она положила спячу дитину до колыски и накрыла ѐи якимсь лахманцемъ. Она поглянула на чоловѣка своими великими, гарными, сивыми очима, хотѣла промовити до него, потѣшити его, та слово застрягло ѣй въ горлѣ. Она вже неразъ его потѣшала, додавала ему вôдваги и розбивала ту страшну грыжу, що и ѐи точила, мовь той червъ. Но она ще нѣколи не видѣла его такъ розжаленымъ, такъ безнадѣйнымъ и такъ якось страшнымъ въ тôмъ своѣмъ розжаленю, якъ нинѣ — и якась неописана туга стиснула ѐи за серце й замкнула мову. Она оперла ся плечима о пѣчь и такъ сидѣла, впявши очи въ свого чоловѣка. По хвили стали ѣй приходити до головы якѣсь думки и зъ тыхъ невыразныхъ думокъ выробила ся згадка [и якъ часто она приходила, та згадка!], якъ то колись, ще не такъ давно, они були обоѐ такѝ щасливѝ, такій веселѝ... ахъ, чому се щастье лишь такъ коротко тревало?... Она згадала, якъ то они недавно побирали ся, якъ ишли до шлюбу.. Вôнъ молодый, здоровый, мовь явôръ, гарный парубокъ зъ румянымъ лицемъ, зъ пôдкрученымъ вусомъ, зъ чорными кучерями, зъ квѣткою на грудяхъ, зъ хустиною за поясомъ, въ скрипучихъ чоботахъ, а она вбрана мовь та пава, у цвѣтахъ, у биндахъ, гнучка якъ тополя стояла побôчь него въ притворѣ церковнôмъ. Якъ они потôмъ ступали вздовжь церкви вôдъ порога ажь геть до горы: вôнъ гордо мовь той князь, она пышна якъ княгиня... Якъ люде на нихъ зглядали ся, якъ по всѣй церквѣ розходивъ ся тихій шепôтъ: „Ахъ, якѝ они обоѐ красниѝ! ахъ, що за гарна пара!“ Якѝ они потôмъ були щасливѝ, якъ обоѐ любили ся и кôлько обѣцювали собѣ добра, кôлько щастя въ тôмъ житю!... А теперь що? що зъ нею стало ся? Ахъ, она се добре знае... А зъ ѐи чоловѣка? Боже! Хто бы его вôдъ того часу не видѣвъ, певно не пôзнавъ бы... Лице змарнѣло, почорнѣло, очи въ лобъ позападались, красниѝ чучерѣ покудѣльчились, зъ нихъ сивѝ волоски такъ и прозирають... И вôнъ бувъ веселый, та й у него веселôсть пропала... И хто-жь тому виненъ? Певно, що нѣ вôнъ, нѣ она; они-жь обоѐ, якъ любили ся, такъ и люблять ся, одно другому злого слова нѣколи не скаже. Хто-жь виненъ? Злиднѣ виннѝ, клопоты, журбы, невгомонна праця, тая нужденна праця, що имъ навѣть на хлѣбъ не выстачае... И бѣдній жѣнцѣ пустили ся зъ очей сльозы и она стала трястись на цѣлôмъ тѣлѣ и хлипати, мовь мала дитина.

Та чоловѣкъ потѣшивъ ѐи. Вôнъ вставъ, зблизивъ ся до неи новагомъ, сѣвъ коло неи на лавочцѣ, одною рукою взявъ ѐи за шию, другою пригорнувъ до себе.

— Ты плачешь? — сказавъ вôнъ нѣжнымъ голосомъ. — Не плачь голубко! Май надѣю на лучше, чекай, а невдовзѣ и въ наше вôконце засвѣтить сонечко. Послухай, що я тобѣ скажу. Уже намъ дома просвѣту мабуть не видати, але ѐ, кажуть, десь край Бразилія, за высокими горами, за широкими морями, а до того краю, до тои Бразилій стягають ся зô всѣхъ сторôнъ бѣднѝ люде; бездомніи нетяги, безземельніи халупники, пôдъупавшѝ господарѣ, загаломъ всѣ, хто лише чуе въ рукахъ силу до роботы... А прийдешь тамъ, до того краю, такъ заразъ дадуть тобѣ землѣ доброи, врожайнои, кôлько самъ захочешь. Бери, будуй ся, господáрь на щастя на здоровля, та ще й податку не вôзьмуть вôдъ тебе. Ось куды мы пôйдемо, небого!... Я вже давно ношусь зъ тою гадкою, вже вôдъ давна раджу ся зъ товаришами, та все ще жаль менѣ тои старенькои хатины... Та що тамъ жаль? жаль не нагодуе! Отъ возьму, продамъ цѣле хозяйственчко, а якъ трѣснуть леды, тогдѣ гайдá въ дорогу, въ свѣтъ широкій, за лучшою долею, за веселѣйшимъ щастьемъ... Що жь? чи добре, моя подруженько? Ты мовчишь? О, розвесели своѐ миле личко, покрѣпись надѣею...

И они такъ сидѣли обоѐ пôдъ печею на лавочцѣ въ обôймахъ въ тихôмъ мовчаню... Въ свѣтличцѣ чимъ разъ бôльше темнѣло, на дворѣ вѣтеръ шумѣвъ, на хатѣ стрѣху деръ, а пôдъ припѣчкомъ якось глумливо цвѣркотѣвъ свершокъ...

Т. Ветлина.

Звôдкиля взяла ся назва „Бойки“?

(*Написавъ Иванъ Верхратскій.*)

(*Конецъ.*)

П. Партицкій на мѣсце мови ґипотезы кладе собѣ свою ґипотезу, котра однакожь не клонить мене до себе. Коли бы нашѝ Бойки були потомками народу воєнного, хижого и лютого, то прецѣ задержали бы ся въ нихъ удачи хоть певнѝ черты воєнного характеру, палкости и сукристости — тымъ часомъ Бойки то може найсмирнѣйшій и найпотульнѣйшій щепъ малоруского племени; при тôмъ людъ побожный и добрячій и тою своею удачею рѣзко рôзнить ся вôдъ порскихъ, поривистыхъ, дѣйстно бойкихъ, а неразъ навѣть дуже зухвалыхъ Гуцулôвъ. П. П. наводить, що „по гадцѣ Гуцула, прозвище „Бойко“ одвѣтне єдино для собакъ“ и думае, що тая „родова ненависть“ вытворена „безперечно историчными вôдношеними“. Я богато зносивъ ся зъ людомъ, але такъ зновъ великои ненависти межи Бойками и Гуцулами я не запримѣтивъ. Высмѣваютъ себе навзаемъ Лемки, Бойки и Гуцулы, а зъ нихъ яко зъ „ґôрнякôвъ“ смѣють ся взагалѣ жителѣ долинъ. Тое насмѣханье понайбôльше вôдносить ся до мѣсцевои бесѣды и мѣсцевои ноши — тай тôлько. Матерью насмѣханья есть найчастѣйше темнота и узкоглядôсть загородкова, котра лише въ собѣ самôй бачить верхъ совершéньства. Але пусте то насмѣханье неразъ навѣть въ однôмъ селѣ бувае — а звычайно уступае, коли першѝ лучи просвѣты

то Бурса, котрою справдѣ мусимо гордити ся, а займає ся нею о. Вол. Громницкій. Видко, все залежить вѣдъ людей. Дѣбрати всюда вѣдповѣдныхъ людей, а буде й робота и успѣхъ — коли не надзвычайный, то бодай такій, що не дасть намъ свѣдоцтва, мовь-то не дорослы до выкористаня благодатей конституційныхъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ

——

Мы вже доносили, що мадярска праса ліберальна, глядаючи за виновникомъ въ спинюваню санкціи церковно-політичныхъ предложень, накинулась на міністра справъ заграничныхъ гр. Кальнокого и на него звалила цѣлу вину. Отже гр. Кальнокій мавъ высказатись передъ однымъ мадярскимъ магнатомъ — якъ доносить Budapesti Hirlap — въ сей способъ про вѣдносины въ Угорщинѣ: „Не маю нѣ охоты нѣ часу, мѣшати ся у внутрѣшнѣ справы Угорщины. Є. Величество такъ точно поінформованый и знає мадярскій вѣдносины партійнѣ, що я радше мѣгъ бы вѣдбирати вѣдъ Є. Вел—тва пѣдъ тымъ взглядомъ информаціи, анѣжь противно. Тожь пѣдозрѣнье, немовь бы санкціонованье опѣзняло ся въ наслѣдокъ моихъ радъ, есть просто смѣшне. Взагалѣ я не розумѣю нетерпеливости партіи ліберальнои. Коли міністерство Аверсперґа предложило до санкціи конфесійнѣ законы, то санкція наступила ажь въ 35 днѣвъ. Пошановане св. престола и мѣжнародна привѣтливѣсть вымагають заразомъ, щобы такій проекты законѣвъ, котрѣ обходять св. престолъ, були поданѣ до его вѣдомости въ цѣлѣмъ своѣмъ змѣстѣ, заки ще не стануть въ наслѣдокъ санкціи довершенымъ фактомъ. Въ такѣмъ случаю вымагає звычай, щобы корона выслухала замѣтокъ св. престола и вѣдповѣла на нихъ. Вѣдтакъ выповнять ся формальности и вже нѣчо не спиняє дальшои публікаціи санкціи. Є. Вел. заявивъ д-рови Векерльому, що санкція наступить скоро лишь се буде можливе. Думаю, що се заявленье вповнѣ успокоююче. Речинця въ тѣмъ взглядѣ не мѣгъ бы нѣхто подати, бо выповненье формальностей не має установленого часу. Рѣвножь не выключена можливѣсть, що всѣ пять проектѣвъ закона наразъ будуть оповѣщенѣ. Нетерпеливѣсть ліберальнои партіи неумѣстна, бо бѣльшѣсть ухвалила вотумъ довѣря Векерльому; нетерпеливѣсть и довѣре не дадуть ся въ собою погодити. Вправдѣ пѣдозрѣнье, немовь бы міністеръ справъ заграничныхъ мѣшавъ ся въ справы внутрѣшнѣ Угорщины, есть цѣлкомъ безпѣдставне, але не треба забувати, що міністерство справъ заграничныхъ есть спѣльне и длятого обовязкомъ его слѣдити такѣ справы, котрѣ стоять въ звязи зъ заграничною політикою, н. пр. церковну політику, квестію національну. Вѣдтакъ обовязкомъ міністерства справъ заграничныхъ старати ся, щобы аґітація устала и щобы мѣжь обома палатами угорского парляменту не прийшло до такого конфлікту, котрый мѣгъ бы мати вплывъ на керму справъ заграничныхъ.“

——

Российске правительство мабуть вже порѣшило завести обовязкову науку шкѣльну для цѣлои державы. Комісія, зложена зъ куратороѣвъ всѣхъ округѣвъ шкѣльныхъ и фаховыхъ педаґоґѣвъ, має зійти ся на нараду и выготовивши проектъ закона, предложити его до одобреня фаховѣй комісіи міністерства просвѣты. Цѣла праса россійска живо обговорює справу обовязковои науки шкѣльнои, вказуючи на се, що раціональна школа народна причинить ся до матеріяльного и морального пѣддвигненя народу. Навѣть провінціональнѣ, скрайно консервативнѣ ґазеты уважають проектованый законъ шкѣльный жизненною справою Россіи. Зъ того поведеня прасы можна заключати, що правительство на серіо думає про обовязкову науку шкѣльну, бо ще нѣколи не боронила россійска праса отверто такого проекту або реформы, котрого бы правительство собѣ не бажало. Въ россійскѣмъ міністерствѣ просвѣты зведено сильну борбу що-до проектованого закона шкѣльного. Ще минувшого року выготовлено проектъ введеня обовязковои науки шкѣльнои за иніціятивою помѣчника міністра просвѣты кн. Волконьского и передано до оцѣнки фаховѣй комісіи міністеріяльнѣй. Однакъ сей проектъ стрѣтивъ ся зъ сильнымъ опоромъ св. синода, котрый народне образованье хоче пѣдчинити лишь православному духовеньству. При згѣдности поглядѣвъ міністра просвѣты Деляновa и оберпрокурора Побѣдоносцева можна було передвидѣти, що проектъ кн. Волконьского перепаде. Однакъ теперь, якъ видно, пляны Волконьского беруть верхъ, и длятого дуже имовѣрна поголоска, що міністеръ просвѣты Деляновъ має уступити а на его мѣсце мавъ бы прийти Капустинъ, вельми свѣтлый чоловѣкъ, учитель якъ теперѣшного царя такъ и наслѣдника престола.

——

Заповѣджена апостольска конституція для церквей всхѣдныхъ „Orientalium dignitas ecclesiarum“ вже оповѣщена. Конституція згадує на вступѣ о повныхъ славы всхѣдныхъ церквахъ та о доказахъ любови и поважаня, якихъ они зазнавали вѣдъ римскои церкви, вѣдъ коли св. Петро вступивъ на епископскій престолъ въ Римѣ. Вѣдтакъ згадує ся про церковнѣ колеґіи, заснованѣ папами на Всходѣ и въ Римѣ, а котрѣ папа Левъ XIII загадує розвивати въ хосенъ исповѣдниковъ всхѣдныхъ церковь. Зазначує ся потребу, удержати науки всхѣдныхъ обрядѣвъ безъ змѣны, бо они въ своѣй рѣзнородности суть величавымъ образомъ єдности и догмѣвъ католицкои церкви. По наведеню постановъ выданыхъ папою Венедиктомъ XIV. для удержаня всхѣдныхъ обрядѣвъ, затверджує ся и поясняє ся тѣ постановы, а вѣдтакъ санкціонує ся тринацять точокъ такого змѣсту:

Кождый латиньскій місіонарь, котрый бы старавъ ся наклонити исповѣдника всхѣдноі церкви до переходу на латиньскій обрядъ, пѣднадає ipso facto суспензіи и утратѣ свого уряду. — По такихъ мѣсцевостяхъ на Всходѣ, де вѣрнѣ не мають священниковъ свого обряду, можуть они приймати тайну Евхаристіи пѣсля одного або другого обряду, а не стягнуть на себе докору, немовь бы покинули обрядъ, въ котрѣмъ породили ся. — Релиґійнѣ ордены, заснованѣ на Всходѣ до веденя церковныхъ колеґій, мають старати ся, щобы ихъ питомцѣ всхѣдного обряду були выхованѣ въ своѣмъ обрядѣ. — Безъ папского дозволу не може нѣякій латиньскій орденъ релиґійный засновувати на будуче новои колеґіи на Всходѣ. Всѣ исповѣдники всхѣдного обряду, навѣть тѣ, що живуть поза округомъ патріярхату, будуть и на дальше вписанѣ въ книги церковнѣ свого обряду, а знов тѣ, що перейшли до латиньскои церкви, можуть повернути до всхѣдного обряду. — Справы супружескій исповѣдниковъ всхѣдного обряду и справы совѣсти будуть вѣданѣ д. полагодженя конґреґаціи de propaganda. Грецко-мелькітійскій патріярхъ розширить свою юрисдикцію на всѣхъ вѣрныхъ свого обряду въ цѣлѣй отоманьскѣй державѣ. — Вкѣнци заповѣдає Constitutio Apostolica, що папа пѣбільшить число семінарій и колеґій на Всходѣ и вывѣнує ихъ богатыми средствами при помочи католикѣвъ зѣ всѣхъ краѣвъ.

Въ италійскѣмъ парляментѣ вже на першѣмъ засѣданю мусѣвъ звести Кріспі борбу зъ радикальными послами. Интерпеляціи, пѣсля звычаю въ италійскѣмъ парляментѣ, предкладають ся день напередъ міністрамъ, а они вѣдтакъ на нихъ вѣдповѣдають. Мѣжь интерпеляціями, предложеными теперь що-до справъ заграничныхъ, були двѣ, Имбріяніого и Барціляя, дотыкаючѣ вѣдносинъ Италіи до Австріи, взглядно подѣй на истрійскѣмъ пѣвостровѣ. Кріспі заявивъ, що не вѣдповѣсть на нѣякѣ интерпеляціи въ справѣ истрійскѣй, щобы не вытворити прецеденсу, въ наслѣдокъ котрого могли бы чужосторонѣ парляменты мѣшати ся такъ само у внутрѣшнѣ справы Италіи. Такъ само не вѣдповѣвъ на интерпеляцію Барціляя що-до вѣдносинъ Италіи до Австріи. — Барціляя вѣдповѣвъ, що вѣнъ въ интерпеляціи пытавъ ся, чи вѣдносины Италіи до Австріи не змѣнили ся по подѣяхъ въ Истріи, обиджаючихъ италійске чувство національне. — Кріспі ще разъ заявивъ, що не потребує научаня що-до чувства національного и не буде вѣдповѣдати на интерпеляціи, котрѣ дотыкають внутрѣшнои організаціи чужосторонныхъ державъ. — По тѣмъ заявленю цофнули Имбріяні и Барціляй свои интерпеляціи.

НОВИНКИ.

— **Зъ Коломыѣ пишуть намъ:** Коломыйскій Русины мали остатными часами два незвычайнѣ днѣ. Дня 20 листопада загостивъ до нашого мѣста по дорозѣ зъ Черновець проф. М Грушевскій на запрошенье тутешныхъ народовцѣвъ. Повитаный на двѣрци головою „Родины“ сов. адвокатомъ Ильницкимъ, загостивъ до его дому и тутъ познакомивъ ся зъ кружкомъ народовецкои громады. Зѣбрало ся двацять и кѣлька особъ [Зъ околицѣ за-для свята не могли люде прибути.] Зъ мѣста Коломыѣ, правда, могло зѣбратись бѣльше, але, на жаль, н. пр зъ професорѣвъ тутешныхъ ґімназій явивъ ся лишь оденъ п. Ф. Взагалѣ нема солідарности мѣжь Русинами, що голова то розумъ; многѣ вѣдтягають ся вѣдъ працѣ народнои, навѣть тѣ, що своимъ становищемъ могли бы, стоячи на передѣ, скрѣпляти тыхъ, котрѣ трудять ся. Ліри спѣльнѣй вечери першій повитавъ дорогого гостя адвокатъ Ильницкій, вѣдтакъ въ имена громады промовивъ сов. Титъ Заячкѣвскій а въ мени Кружка жѣночого панѣ докторова Кобриньска. Въ промовахъ пѣднесена була вага катедры рускои исторіи, радѣсть що науку зъ тои катедры голосить щирый Украинець, й бажанье молодому ученому професорови якъ найкрасшихъ успѣхѣвъ его тутъ працѣ. Проф. Грушевскій сердечно подякувавъ за привѣтъ и въ довшѣй промовѣ вказавъ на цѣль нашои роботы, та на широке ей поле и высказавъ надѣю, що кругъ роботниковъ народныхъ зросте певно и скоро. Середъ щирыхъ бесѣдъ и спѣвѣвъ проминувъ вечеръ мовь мала година. Коли ударила 12 та година, пора для вѣдъѣзду гостя, попращавъ его п. Григ. Кульчицкій, а проф. Грушевскій обѣцявъ не забувати на Коломыю Вѣдспѣвавши „Ще не вмерла Украина“, всѣ громадно супровели гостя на дворець. — Зновъ же дня 25 листопада мали Русины коломыйскій нагоду витати паню Наталію Кобриньску, котра на запросины Кружка жѣночого прибула сюда на вечерокъ зъ вѣдчитомъ. Комнаты „Родины“ заповнили ся биткомъ и всѣ зъ повною увагою выслухали вѣдчиту про становиско и вплывъ женщины вѣдъ найдавнѣйшихъ часѣвъ. За сей вѣдчитъ подякувавъ предлеґентцѣ въ имени зѣбраныхъ сов. Ильницкій. По вѣдчитѣ пѣйшли танцѣ. Всѣ забавляли ся охочо й сердечно, мовь у роднѣ, до бѣлои днины. По-при забаву понеслось неодно слово на тематъ роботы народнои и орґанізаціи, а треба знати, що на сей вечеръ прибули не лишь близькій, але й подальшій гостѣ — зъ Станиславова, Снятина и зъ-пѣдъ Городенки. Коли частѣйше будемо сходити ся, то й близше опѣзнаємось, обмѣнимось гадками, а се лишь на користь выйде справѣ загальнѣй. Щодо Жѣночого Кружка — треба зъ радостію сконстатувати, що вѣнъ уже въ першѣмъ роцѣ свого истнованя гарно розвивав ся, розбуджує наше жѣноцтво то сходинами, то вѣдчитами й забавами, лучачи dulce cum utili.

— **Зъ Снятина пишуть намъ:** Въ понедѣлокъ дня 10 н. ст. грудня вѣдбуде ся заходомъ тутешныхъ Русинѣвъ аматорске представленье на дохѣдъ оѣдноі шкѣльнои дѣтворы. Вѣдограна буде драма Ив. Франка „Украдене щастье“. Се оповѣщенье нехай буде и запросинами для всѣхъ, що хотѣли бы причинити ся до збѣльшеня даткѣвъ и прибути на сей день до Снятина. Білетѣвъ можна дѣстати въ сали мѣского касина. Початокъ представленя о 7½ годинѣ вечеромъ. — За комітетъ *Товарницкій* начальникъ суду.

— **Намѣстникъ гр. Бадені** выѣхавъ — якъ мы вже доносили — онодгы до Кракова и передвчера візитувавъ тамъ середнѣ школы. Вечеромъ того-жь дня вѣдбувъ ся въ честь намѣстника обѣдъ у делеґата намѣстництва п. Ласковского, а вчера въ полудне удѣлявъ намѣстникъ авдієнцій.

— **Справа полѣпшеня платнѣ учителѣвъ народныхъ**, порушена численными петиціями до сойму, не має майже нѣякого выгляду на успѣшне полагодженье. Всѣ дотычнѣ петиціи вѣдступивъ соймъ краевѣй радѣ шкѣльнѣй до оцѣнки, а рада шкѣльна выдала по бѣльшѣй части неприхильну опінію Змѣстъ тои опінії подамо слѣдуючимъ разомъ.

— **Старшина ґімнаст. тов. „Сокѣлъ“** оповѣщує, що вправы въ борбинцтвѣ высшого курсу зачнуть ся въ понедѣлокъ дня 10 с. м. точно о годинѣ 6 вечеромъ и вѣдбуватись будуть правильно що понедѣлка вѣдъ 6 до 7 вечеромъ. Заразомъ взыває старшина всѣхъ членовъ, щобы зъ огляду на проектованый прилюдный выступъ численнѣйше учащали на вправы ґімнастичнѣ. Позаякъ товариство розширило свои комнаты, то сли збере ся достаточне число панъ, отвореный буде курсъ ґімнастики для панъ и дѣвчатъ. Вписуватись можна щоденно вѣдъ 6 до 8 вечеромъ. — За старшину товариства *В. Нагѣрный* голова, *В. Лаврѣвскій* справникъ.

— **Пиръ для польского кола** устроили оногды у Вѣдни тѣ послы рады державноі, що брали участь въ прогулъцѣ на львѣвску выста-

---

озарять темряву умѣвъ. Яко примѣръ приведу мѣсцевѣсть „Бѣльче“ коло Залѣщикъ. Бѣлецкѣ люде называли давнѣйше приселокъ „Дурный кутъ“ уважаючи себе за нескѣнчено высшихъ вѣдъ селянъ дурнокутскихъ, вѣдъ котрыхъ рѣзнять ся трохи ношею. Нинѣ въ Бѣльчи школа, читальня, приселокъ вѣдъ Бѣльча, теперь вже пѣднесеного до гѣдности мѣсточка, вѣдлученый и прозваный „Доброкутъ“, а про давнѣ пустѣ прозывки вже тепѣрѣшне поколѣнье мало що знає... Бувае се и инде, що близкѣ сусѣды неразъ зъ собою живуть въ распрѣ. И такъ пр. у перекупокъ въ Краковѣ одною низъ найзгѣрднѣйшихъ прозывокъ есть: ty gógalu! Подѣбно въ многихъ околицяхъ схѣднои Галичины всякихъ захожихъ, хоть бы и не зъ гѣръ, называють „гѣрняки“ и уважають ихъ за щось низшого. У всѣхъ подѣбныхъ случаяхъ було бы безпѣдставнымъ заключати, що ненависть тота вытворила ся наслѣдкомъ глубшихъ историчныхъ причинъ. Часто то бувае, що корѣнныѣ жителѣ певноі мѣсцевости чують ажь надто свое достоиньство, а — въ певнѣй мѣрѣ — уважають себе мовь осередкомъ мира... Тое мабуть такъ, веде ся въ цѣлѣмъ свѣтѣ. Роблячи студіи языковѣ и зносячись зъ селянами, я скрѣзь вѣдъ Попрада и Вислока ажь по Збручь въ кождѣсенькѣмъ селѣ чувъ запевненья, що, мовь, у насъ бесѣда сама тверда, чиста, справедливо руска, не такъ, якъ въ сусѣдныхъ селахъ, де перекручують и таке инше. Таке поважанье для мѣсцевого говора у людей неписьменныхъ або полуграмотныхъ, таке залюбованье въ тѣснѣмъ роднинѣмъ кутѣ выдае ся менѣ зовсѣмъ природнымъ, хоть саме оно стало неразъ причинною дрѣбныхъ сварокъ и передирокъ межи близкими сусѣдами.

П. П. подае свои, неразъ навѣть дуже штучнѣ комбінаціи яко аксіомы непоколибаємѣ и неоспоримѣ. Все у него „певно“, „безперечно“, „розумѣе ся“. Тая его певнѣсть тымъ бѣльше разить, коли зважимо, що п. П. порушае ся звычайно на розлогѣмъ полѣ гипотезъ сягаючихъ добы передъисторичнои языка, а найпевнѣйшѣ навѣть результаты новѣйшихъ дослѣдѣвъ граматичныхъ, вѣдносячѣ ся до тои-жь добы, по бѣльшѣй части таки все еще остануть тѣлько гипотезами.

На теперь обмежаю ся тутъ лише на короткѣ замѣтки що-до выводу слѣвъ паномъ П. принагѣдно навязаныхъ при оспорюваню мого выводу слова „Бойки“.

Проф. Партицкій пише:

„Що-до назвы Διτζίκη замѣтивъ я на иншѣмъ мѣсци, що въ сербскѣмъ языцѣ „дика“ означае: честь, слава, достоиньство санъ; сербске слово есть отже тѣлько перетолкованьемъ назвы нашого Сяну.“

„Назва Висла, або якъ давнѣйше писали Visula, вказує на фіньскій початокъ. Въ языцѣ фіньскѣмъ visi або vesi значить „вода“; друга часть слова, фіньске ulea значить „бѣлый, безбарвный“.

Замѣчаю:

а) Старословеньскому *дика*, новословеньск. dika, сербск. діка одвѣчае грецке δόξα = мнѣнье, слава (δοκέω = думаю, гадаю; впрочѣмъ cf. δείκω, lat. dico).

б) Старословеньске *санъ* gen. fem., а такожь *санъ* gen. masc. означае draco, смокъ; галицко-руск. „сяникъ“ = Gastrosteus aculeatus, нѣм. Stichling, рыбка пуста, маленька, бо ліше на 6—7 цм. довга, але колчаста и тому дивовижнои подобы, за для того „сяникомъ“ т. є. малымъ сяномъ, малымъ смокомъ звана (гл. „Початки до уложеня номенклятури и терминології природописнои“, вып. VI. стор. 19 — и „Рукопись короледворска“ переводъ И. В. выд. у Львовѣ 1879, стор. 47). — Рѣка Сянъ (форма „сянъ“ постала мабуть зъ „сань“) одержала имовѣрно назву вѣдъ того, що плыве выкрутасами т. є. має бѣгъ ужастый.

в) Въ словѣ „Висла“ (у Помпонія Мелѣ: Vistula, у Плинія: Vistla) есть-ла наростомъ (suffix). Первѣстною формою того наростка было tro (tlo), санскр. tra; яко праславяньска форма того слова выплывае vīs-tlo, vis-tlā, а вѣдтакъ допервa Вис-ла. Индо-европейскій корѣнь vis (вис) означае мочити, розплавити, розливати, розтѣкати ся. Оттакъ Вис-ла означае воду, рѣку. Такъ вывели славяньскій фільольоґи передъ п. Партицкимъ слово „Висла“. Вывѣдъ той есть ясный, поединчій, а за его имовѣрностію промовляє и се, що и доси людъ польскій кожду воду плывучу зове „wisła“, именно коли говорить о выливѣ рѣки*).

*) Историкъ Шайноха (Lechicki początek Polski) думавъ, що назва „Висла“ есть въ звязи зъ нѣм. словомъ weiss (давнѣйше wīs = бѣлый), котрого корѣнь есть такожь vis, покладаючи именно на поданью Długosz-a, що въ старинности звали Вислу alba aqua. Ганушь однакожь выказавъ, що той вывѣдъ есть недопустимый. Що назва „Висла“ есть славяньскою довѣдно доказали Карловичь и Ганушь.

И. В.

Проф. Партицкій пише: „Въ народѣ переховала ся ще память о тѣмъ, що властива назва (?!) Бойкѣвъ есть Боѣ. Такъ вношу зъ того, що въ приложниковѣй формѣ замѣсть „бойкѣвскій“ говорять у насъ часто (?) „бойскій“ (послѣдне слово наводить ся такожь въ словари Желехѣвского.)“

Заключенье тото дуже смѣле. Мы запытаємо, де именно говорять „бойскій“? Въ словарѣ Желехѣвского справдѣ подане тое слово, але безъ указанья жерела, звѣдкиля взято.

Бойки запытанѣ: „чи вы Бойки?“ вѣдказують заперечаючо, а инодѣ додають: „Бойки коло Львова.“ Въ тѣй вѣдповѣди есть по части вѣдгрызка, по части мѣстить ся въ нѣй и правда, бо жителѣвъ декотрыхъ селъ Жовкѣвщины (отожь недалечко Львова), именно селянъ, що въ бесѣдѣ своѣй уживають яко частицѣ прихвальныхъ абѣ, абѣ-й, абѣ-жь, дѣйстно сусѣды зовуть „Бойками.“

Гипотезу п. Партицкого про кельтицке походженье назвы „Бойки“ уважаю неимовѣрною Не разъ то вже бувало, що книжники окутавши ся въ тяжку збрую учености, шукали близкихъ рѣчей далеко. Въ подѣбныхъ случаяхъ пригадують ся слова поета: „Sieh' das Gute liegt so nahe!“

Людъ, маса люду не выпре ся своеи родовои назвы. Тымъ часомъ Бойки, такъ само якъ Лемки, паленѣють зъ гнѣву, коли ихъ назвати згадаными именами. До того-жь — якъ се легко провѣрити можна — и доси дразнять ся, именно сѣ два щепы, словами зъ одноі стороны „лемъ“, зъ другои „бойе, абѣ, абѣй, бá“. Тѣй покутнѣй ворождѣ приписувати якусь глубшу причину историчну выдае ся менѣ дѣ-

ву. Мѣжь запрошеными явили ся такожь міністры: гр. Фалькенгайнъ, д-ръ Плѣнеръ, д-ръ Мадейскій и Яворскій, дальше члены президіи палаты послобъ, гр. Гогенвартъ, д-ръ Русъ, д-ръ Кинбургъ, д-ръ Билинъскій, гр. Ром. Потоцкій и ин Въ бенкетѣ взяло участь загаломъ 70 особъ.

— **Въ процесѣ краковскомъ** противъ арештованыхъ роботниковъ за уличнѣ забуреня въ часѣ маніфестаціи въ користь выборчои реформы, оголосивъ вже вчера трибуналъ вырокъ. Зъ выимкою одного обжалованого засуджено всѣхъ прочихъ 18 на кару вобъ 7 днѣвъ аресту ажь до 6 мѣсяцѣвъ тяжкои вязниць Засуджени зголосили жалобу неважности.

— **Якъ покрыти дефіцитъ краєвои выставы?** — отсе квестія, котра занимае теперь дирекцію выставы. Дефіцитъ выносить 400.000 зр., а если бы удало ся продати будынки выставовѣ пбсля уложеноі цѣны 120—150.000 зр., то все таки ще оставъ бы дефіцитъ. Але и квоты 120 000 зр. за будынки не можна такъ легко роздобути, бо львбвска рада мѣска, котрбй предложено се купно, щось не конче за тымъ потягае, а именно роблять опозицію тѣ члены рады, котрѣ не входили въ складъ комітету выставового и дивлять ся на цѣлый интересъ лишь яко „радни мѣскій“. Длятого треба якось накрутити опінію публичну и першій тои ролѣ пбднявъ ся орґанъ лендербанку, апелюючи до патріотизму и чувства вдячности радныхъ мѣста Львова для творцѣвъ (а гесѣе директорбвъ и акціонербвъ) выставы. Вкбнци доходить Przegląd до такого заключеня, що обовязокъ покрытя дефіциту тяжить на мѣстѣ и краю. Чи се заключенье мало бы бути натякомъ, що въ соймѣ появить ся внесенье на покрытье краємъ дефіциту и буде ухвалене?

— **Краєва зелѣзнича рада** вбдбула передвчера и вчера три засѣданя пбдъ проводомъ краевого маршалка, щобы нарадити ся надъ найблизшою програмою акціи краю що до пбдправя будовы льокальныхъ зелѣзниць. По довшбй дискусіи ухвалила рада порадити краевому выдѣлови, щобы програма оббймила отсѣ зелѣзничѣ шляхи: 1) Тшебиня-Скавцѣ. На сей шляхъ обѣцяло правительство удѣлити 400.000 зр. въ акціяхъ, а край мае дати 1,700 000 зр. въ облігаціяхъ зелѣзничои позички. Краєва зелѣзнича рада высказала крбмъ того опінію, щобы въ програму влучено такожь ббчный шляхъ сеи лініи зъ Пилы до Яворжна. 2) Хаббвка-Закопане. На сей шляхъ дае правительство 230.000 зр. въ акціяхъ, а край мае дати 940.000 зр въ облігаціяхъ. 3) Борки великій-Грималбвъ. Правительство обѣцяло дати 210.000 зр. въ акціяхъ, край мае дати 600 000 зр. въ облігаціяхъ. 4) Коломыя-Залѣщики. Правительство обѣцяло дати акціями 425.000 зр, край мае дати 1,700.000 зр облігаціями. Крбмъ того мае край удѣлити субвенціи зелѣзничимъ шляхамъ, котрыхъ будову переводить правительство, а то: для шляху Ходорбвъ-Пбдвысоке 1,000.000 зр., для шляху Переворскъ, взглядно Ряшѣвъ-Розвадбвъ 250.000 зр. Отже краєва рада зелѣзнича выкинула зъ програмы першои акціи зелѣзничѣ шляхи: Лучкбвъ Тѣсна и Шепарбвцѣ-Делятинъ. Такимъ чиномъ дае правительство на чотири згаданѣ шляхи 1,265.000 зр., а край 4,940.000 зр, та 1,250 000 зр. субвенціи на два державнѣ шляхи. Решту коштбвъ будовы покрывають интересованѣ стороны, а при державныхъ шляхахъ держава Выдѣлъ краєвый мае теперь взяти пбдъ розвагу ухвалы краєвои зелѣзничои рады и предложить соймови на найблизшбй сесіи свои внесеня, що-до участи краю въ будовѣ згаданыхъ шляхбвъ.

— **Фердинандъ Лесепсъ**, славнозвѣстный французскій инжінеръ и дипльоматъ, померъ вчера въ Парижи. Лесепсъ уродивъ ся въ Версали 19 падолиста 1805 року и розпочавъ свою дипльоматичну карієру яко аташе ґенерального консуля въ Лісбонѣ 1825 р. Консулемъ ставъ 1838 року, спершу въ Ротердамѣ, вбдтакъ въ Малязѣ и Барцельонѣ. Въ 1848 роцѣ бувъ повномочнымъ міністромъ французкои республики въ Мадридѣ. Въ 1854 р. выступивъ зъ дипльоматичнои служби и удавъ ся на зазывъ Саида пашѣ до Египта, де выготовивъ пляны перекопаня суеского каналу. Роботы коло перекопаня розпочавъ въ 1859 роцѣ а скбнчивъ ихъ въ серпни 1869 р. Се дѣло зробило имя Лесепса голоснымъ въ свѣтѣ а поводженье при суескбмъ каналѣ спонукало его заснувати товариство для перекопаня панамскои шиѣ; однако якъ звѣстно, пбдприемство сумно скбнчило ся, хочь зовсѣмъ не зъ вины Лесепса.

— **Конференція делеґатбвъ** всѣхъ выдѣлбвъ краєвыхъ вбдбуде ся завтра дня 9 н. ст. грудня у Вѣдни въ будынку долѣшно австрійского сойму. На конференціи буде обговорювати ся справа торжественного обходу 50-лѣтныхъ роковинъ вступленя на престолъ цѣсаря Франц Іосифа I. Зб стороны галицкого выдѣлу возьмуть участь въ тбй конференціи яко вбдпоручники: заступникъ краєвого маршалка Ант. Хамецъ и послы Давидъ Абрагамовичъ та Ст. Щепановскій.

— **Огнѣ.** Въ Бестинѣ, бяльского повѣта, погорѣли дворскѣ будынки, власность архикняза Альбрехта. Шкода выносить 14.000 зр. и була обезпечена. — На фбльварку Дубина коло Теглова, въ равскбмъ повѣтѣ, погорѣли будынки вартости 2000 зр. Сей фбльварокъ держать въ посесіи жиды и здаеть ся, що огонь бувъ пбдложеный, бо будынки були обезпечени значно выше вартости. — Въ Ганусовцяхъ, станиславбвского повѣта, згорѣли господарскѣ будынки Салом. Розена, вартости 10.000 зр., обезпечени на 4000 зр. — Въ Бачинѣ коло Старого мѣста погорѣло пять селяньскихъ загородъ Шкода обезпечена на 2310 зр. выносить 4327 зр. Огонь бувъ имовѣрно пбдложеный.

— **Огнѣ въ Россіи.** Россійске міністерство внутрѣшныхъ справъ оголосило справозданье о пожарахъ въ Россіи за послѣдныхъ пять лѣтъ. Зъ того справозданя показуе ся, що въ европейскбй Россіи було въ тбмъ часѣ 238.220 пожарбвъ и згорѣло 708.350 будынкбвъ. Страты выносять 356,775.100 рублѣвъ. Въ часѣ лѣта було огнѣвъ 29%, въ осени 28% и въ зимѣ 17%. Зъ усѣхъ мѣсецовостей царства найббльше пожарбвъ було въ полудневыхъ губерніяхъ (таврідскбй, херсоньскбй, катеринославскбй и бесарабскбй), де було 11.168 случаѣвъ, котрѣ зробили шкоды на 10,702.000 рублѣвъ Въ губерніяхъ украиньскихъ, литовскихъ и бѣлорускихъ було въ тбмъ часѣ 31.408 пожарбвъ, а страты выносили 47,297.800 рублѣвъ. Тутъ треба замѣтити, що 5% тыхъ пожарбвъ повстало вбдъ грому. Въ 10 губерніяхъ польскихъ було 21.541 пожарбвъ, згорѣло 54.184 будынкбвъ, вартости 21 922.600 рублѣвъ.

— **Добрѣ вѣсти.** Цѣсарь надавъ шляхотство презесови жидбвскои вѣроисповѣдной громады у Львовѣ Самуилові Горовіцови. — Въ Зальцбурзѣ померла въ 89-бмъ роцѣ жатя гр. Александрина Вурмбрандъ, мати міністра торговкѣ. —

— Рбздво наближае ся и родичѣ въ клопотѣ, якѣ подарунки закупити бы для своихъ дѣтей. Если мы вкажемо на Ріхтера коробки зъ камѣнчиками, то певно не скажемо нѣчого нового. Але власне се есть и доброю прикметою сеи забавки, що она нѣколи не старѣе Доповнюючѣ коробки роблять Ріхтера камѣнчики до будовы все новою забавкою, бо въ кождбй коробцѣ е щось нового, а навѣть старѣ коробки стають ще цѣннѣйшими, коли ихъ доповнюе ся. Впрочбмъ завело бы насъ се за далеко, если бы мы обговорювали спеціально ми гѣ добрѣ стороны сеи забавки; для читателѣвъ выстане, если перечитають оголошенье Ріхтера и С-ки або зажадають илюстрованого цѣнника вбдъ сеи фірмы.

— Звертаемо увагу Вп. Читателѣвъ на анонсъ фірмы Гіршберґа у Вѣдни, помѣщеный въ нинѣшнбмъ числѣ „Дѣла“.

Вѣсти зъ Аеп. львбвскои.

Въ пресвитерскій дбмъ для рукоположаня принятѣ отсѣ кандидаты, окбнчени богословы: Кл. Базилевичъ, Юл. Борачокъ, Володим. Герасимовичъ, Володим. Голодиньскій, Ил. Гучковскій, Юл. Дзеровичъ, Ив. Дзеровичъ, Ив. Дорожиньскій, Ив. Иванчукъ, Мар. Клодзиньскій, Павло Кудрикъ, Вас. Лиско, Яросл. Мандичевскій, Зен. Перфецкій, Ник. Садовскій и Исид. Свистунъ.

Вѣсти зъ еп. перемыскои.

Презенту на парохію Жовтанцѣ, куликбвского деканата, одержавъ о. Мих. Залитачъ зъ Честинь.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 8 грудня. Міністеръ гонведбвъ Феєрварі мае прибути до Вѣдня зъ порученя рады міністерскои, щобы здати справу цѣсареви зъ ситуаціи політичнои.

Будапештъ 8 грудня. Сторонництво ліберальне розпадае ся; частина переходить въ опозицію и лучить ся зъ націоналами.

Берлинъ 8 грудня. Праса домагае ся прискореня нарадъ надъ закономъ противъ сторонництвъ перевороту за-для вчерашныхъ демонстрацій соціялістичныхъ.

Парижъ 8 грудня. Сенатъ ухваливъ кредитъ для експедиціи на Мадаґаскаръ.

ломъ зовсѣмъ неподббнымъ. Уважаю марну тоту распрю яко дрббнѣ передирки, котрѣ родять „великѣ“ жалѣ и стають причиною обопбльнои къ собѣ неохоты передразнюючихъ ся, однакожь безъ наслѣдкбвъ дальше идучихъ. Малѣ угрызки, а „великѣ“ жалѣ лучають ся иногдѣ у членбвъ тои самои родины — не то що у сусѣдбвъ. Тое все розважаючи, даю освѣдъ що по моѣй думцѣ назва „Бойко“ доморбдна, руска, повстала зъ передразнюваня рбвно, якъ и назва „Лемко.“

У Львовѣ 19 падолиста [1 грудня] 1894.

Дописка. По написаню повысшои статіи прочитавъ я въ ч. 262. „Дѣла“ примѣтку п. Партицкого пбдъ заголовкомъ; „До розправы о Бойкахъ“, на кбнци котрои п. П. признавъ, що покапно читавъ статью про новый мбѣ вывбдъ слова „Бойки“ и „черезъ недоглядъ“ подавъ хибно толкованье бойкбвского „бá“, котре я въ моѣй статіи навѣвъ кблька разбвъ. Тымъ п. П. по части направивъ те, що було здѣлано нимъ не такъ, якъ слѣдуе. При веденю полеміки, завсѣгды личить уважати противника, по крайнбй мѣрѣ вѣрно наводити его слова, и взагалѣ выстерѣгати ся рѣзкости, тымъ ббльше въ такихъ выпадкахъ, коли вде о гипотезу, о рѣчь, про котру нѣколи не можь буде говорити зъ математичною певностью. Въ статіи п. П. помѣщенбй въ ч. 262. „Дѣла“ суть уваги, котрымъ годѣ вбдказати цѣны, хоть и не згоджую ся не зъ однымъ заключеньемъ п. П. Объективный розглядъ и дослѣдъ рѣчей, опертый на праведнбмъ провѣрюванью, може намъ указати сонце истины и не будемо тогдѣ тымъ кораблемъ „що нимъ мече вѣтеръ по непевныхъ водахъ.“

У Львовѣ 23 падолиста [5 грудня] 1894.

И. Верхратскій.

Надболане.

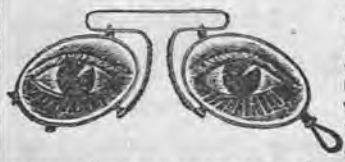

Поручає ся звертати увагу на сей выпаленый знакъ на корку и на червону етикету орла, а то яко на охорону противъ частого фальшованя (IX.)

МАТТОНІОГО
Гісгіблєрскои воды щавовои.

Д-ръ Лукіянъ Ив. Гумецкій
отворивъ 425 1—6
адвокатску канцелярію
въ Самборѣ, ринокъ ч. 43
въ домѣ, де офіцерска менажа.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пбдъ Коперникомъ“, Львбвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одвазу) поручае у великбмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокли, дальекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильнѣ, пѣоны, сібелѣ, манометры и т. п. Устроня звонкбвъ електричныхъ. Всякѣ направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляют точно. 148

Дентистъ
Д-ръ С. Райнгольдъ
365 мешкае теперь 21 39
при улици Сикстускбй, ч. 21

Спеціялістъ
недуги ухъ, носа и горла
Д-ръ І. Райнгольдъ
364 мешкае теперь 21—39
при улици Сикстускбй, ч. 21.

Для старыхъ и молодыхъ
МУЖЧИНЪ!
Заступае найлѣпше
Копзиву, кубебу, санталь-скій перлы
и всѣ инши лѣки. Вприскуваня и пілюлѣ д-ра Мілера, старшого штаб. лѣкаря приладженѣ пбсля лѣкарскихъ приписбвъ и поручень лѣкарями яко найлѣпше и выпробоване средство противъ всякихъ катарбвъ мочевыхъ органбвъ. Дуже добрый и скорый успѣхъ. Можна уживати такожь въ застарѣлыхъ случаяхъ безъ нѣякихъ лихихъ наслѣдкбвъ. Успѣхъ наступае часто вже до кблькохъ днѣвъ.
Цѣна разомъ зъ точнымъ лѣкарскимъ приписомъ уживаня н-ръ I въ свѣжихъ случаяхъ 1 зр. 60 кр.; н-ръ II въ застарѣлыхъ, хронічныхъ случаяхъ 2 зр. 50 кр., почтою о 25 кр ббльше за опакованье.
Одинокій головный складъ и мѣсце выробу: St. Georgs-Apotheke, Wien, V/2, Wimmergasse Nr. 33, куды троба адресувати всѣ замовленя
Складъ у Львовѣ: аптика Міколяша. 385 3—16

Повѣсти О. Федьковича
ЧАСТЬ I.
Стбрбнъ 1—78. **Цѣна 20 кр** (съ пересылкою почт. 25 кр.)
Дбстати можна въ друкарни тов. им. Шевченка у Львовѣ и въ книгарни Ставропигійскбй.

Зелѣзнѣ печѣ до паленя вуглемъ або деревомъ по 4, 5, 8, 10, 15 до 40 зр **Приставки передъ пѣчь** въ великбмъ выборѣ
4595 *поручае*
ПЕТРО ХШОНСТОВСКИЙ
торговля зелѣзна у Львовѣ площ Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.
Цѣнники илюстрованѣ рбзныхъ предметбвъ до розпорядимости

Знаменитый ароматичный
ЧАЙ
поручае вбдъ 1·40 до 5 зр. за ½ клґ. спеціяльный складъ чаю
АДОЛЬФА ЗІНІЕРА
у Львовѣ ул. Сикстуска 17.
Высылки почавши вбдъ одного кільогр. франко. 407 6 10

Незвычайно гарнѣ
прикрасы на деревця
выключно першорядни новости

Цѣлый выббръ ч. I
до цѣлковитого прибраня деревця, складаючій ся зъ 60 гарныхъ рѣчей: **Бонбонрокъ, скляныхъ бальонбвъ, блискотокъ, брилянтового снѣгу, свѣчочокъ и пбдставокъ** до нихъ, все за
2·90 зр. разомъ зъ освѣтленьемъ
Той самъ выббръ зъ 99 штукъ
3·85 зр

Прегарнѣ
великій конѣ до гойданя
зъ шкбрянымъ сѣдломъ и стременами
зр. 1·30, 2, 4, 5
зъ сѣдломъ безпечности
зр. 3 до 6.
Конѣ зъ кожою 8 зр.

Цѣлковитый Выббръ ч. 2
90 штукъ величавѣ декораціи зъ ефектовными рѣчами, котрѣ лише у насъ можна дбстати. **Ангелы, штучный лѣдъ, овочѣ, бонбоніерки, снѣгъ, лѣдъ, пбдставки** до свѣчокъ и ренесансовѣ свѣчки все разомъ зъ освѣтленьемъ
4·95 зр.
Той самъ выббръ зъ 120 шт
6·15 зр.

Зелѣзнѣ вельосипеды для хлопцѣвъ
зр. 5, 6, 7.

Laterna Magica разомъ зъ 12 образами 60 кр., зр. 1, 2.

Повный выббръ ч. 3
150 штукъ т. зван. идеального прибору деревця для панъства, найгарнѣйша декорація на деревце, що лише могла сотворити уява; оріґіналъ находить ся въ ц. к вѣденьскбй надворнбй оперѣ при балетахъ, сонце и земля, все за зр 5·95 разомъ зъ освѣтленьемъ
Той самъ выббръ зъ 180 шт. зр 8·75.
Найбогатшѣше, оббймаюче все, що есть.

Великаньскій ляльки
60 цмт. 1, 2, 3 зр.
Скринки зъ фарбами
40 кр., 60 кр.

Лише въ великбмъ вбдъ 25 лѣтъ истнуючбмъ
ETABLISSEMENT RIX, **ВѢДЕНЬ, Praterstrasse 10 im Rixhof.**
Цѣнники забавокъ на подарунки для панбвъ, панъ, дѣвчатъ и службы по 10 кр 424 1—3

Е. ЗБІТЕКА
Найштіфтъ коло Оломуца
Фабрика склянои мозаики, гроббвъ, люрдбвъ, печеръ и престолбвъ на Боже тѣло
вбдзначена Е. св. папою Львомъ XIII, признанье вбдъ кат. теольог. академіи въ Петербургѣ, вбдъ нѣмецкои місіи въ Царгородѣ и т. д.
Илюстрованый цѣнникъ даромъ. Гарантуе ся за добру доставу. 423 1—4

НА СЕЗОНЪ ОСѢННЫЙ

Просить ся ласкаво всѣхъ Вп. Гостей выставовыхъ пересвѣдчити ся о дивнбй дешевости осѣнныхъ и зимовыхъ товарбвъ, вже спровадженыхъ въ великбй скблькости.

Слѣдуючѣ товары продають ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ доки истнуе запасъ:

1000 модныхъ муфбвъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·50, 2·— до 5 — зр.
1000 кожуховыхъ шапокъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·80, 2·20 до 4·— зр.
1000 флянельовыхъ и суконныхъ блюзъ осѣнныхъ и зимовыхъ 2·50, 3·— до 6 зр.
500 гальокъ волбчковыхъ по 2·50 до 4·— зр.
1000 хустокъ Гімаляя, найббльшій родъ 1·75, 2·25 до 4·— зр.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ суконокъ на осѣнь и зиму 1·80, 2·50 зр.
1000 модныхъ плащикбвъ на осѣнь и зиму вбдъ 4 зр. и высше.
3000 одягбвъ для хлопчикбвъ у всѣхъ величинахъ по 1·80, 2·—, 3·— зр. и высше.
Особливѣ новости въ стяжкахъ, воаляхъ, капелюхахъ дамскихъ и дитинныхъ, рукавичокъ гіясе, дуньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, панчохахъ, парасоляхъ до дощу, блюзахъ шовковыхъ и вовняныхъ, шляфрокахъ, костюмахъ и негліжахъ надбйшли власне въ великбй скблькости и доповняють ся щоденно.

Особливша гуртовна продажь принагбдна
въ вбддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимбвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лбжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лбжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (вырббъ килимбвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 гарнітурбвъ „Louvre“ на лбжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лбжка и 1 на стблъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 гарнітурбвъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лбжка, 1 на стблъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рбзныхъ краскахъ по 75, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·35, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый выббръ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (бґера) 3 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцбвъ флянельовыхъ въ найлѣпшбмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диванкбвъ пбдъ и надъ лбжка по 1·50 и 2·25 стрижей по 2·50, 3 и высше.
300 диванбвъ на стѣну зъ перскимъ десеномъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванбвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванбвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванбвъ повсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкбвъ хбдникбвъ 8—10 метрбвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкбръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкбрки Анґора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ імітаціею шкбры тигра 7·50 и высше.
Дивапы сальоновѣ у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портіеры и занавѣсы коронковѣ аѣь до найлѣпшихъ сортбвъ.

Всякѣ зъ провінціи надсылань поручена полагоджуе ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE
у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.
4895 198—?

На загальній выставѣ у Львовѣ бронзовый медаль.

Истнуюча вôдъ року 1860 фірма въ Новôмъ Санчи
перенесена до Львова при ул. Хоружчины ч 27

Центральна Робôтня Кожухôвъ

392 4—10 **(СЕРДАЧКÔВЪ)**

На ос. Николая и Розáво практичнй и гарнй подарунокъ.

Поручае кожушки дамскй, мужескй и дитячй, крытй сукномъ, вышиванй и оріґінальнй Закопаньскй, уланки, криничанки и угорки

Гуцульскй киптарики. Гуньки и гôрняцкй капелюхи!

Власный выробъ !!! Цѣны умѣренй.

Головный складъ въ Центральнôмъ краєвôмъ базарѣ у Львовѣ
при ул. Кароля Людвика ч. 5, I. поверхъ.

Приймае такожъ всякй замовленя на мужескй футра, дамскй ґарнітуры и т. ин. роботы, входячй въ обсягъ того фаху и выготовлюе ихъ въ якъ найкоротшôмъ часѣ.

Зъ глубокимъ поважаньемъ **Кляра Рачиньска.**

На загальній выставѣ у Львовѣ бронзовый медаль.

СКЛАДЪ ОБУВЫ

зъ

МЕДЛІНҐСКОЙ ФАБРИКИ

у Львовѣ

перенесеный цѣлковито 77 12—0

до

ГОЛОВНОГО СКЛАДУ

при

улици Сикстускôй ч. 6.

Великій крахъ!

Нов. Йоркъ и Лондонъ зарвали такожь и Европу та одна велика фабрика выробôвъ зô срѣбла побачилась приневолена роздарувати свôй цѣлый припасъ лишь за малу вынагороду, що коштувала робота.

Я уповажненый перепровадити се порученье.

Длятого продаю

кождому, отсй предметы за заплатою лише 6·60 зр., а то:

6 штукъ найлѣпшихъ ножѣвъ столовыхъ зъ пр. анґл. стали.
6 штукъ америк. вилокъ зъ патент. срѣбла.
6 штукъ америк. ложокъ зъ патент. срѣбла.
12 штукъ амер. ложочокъ зъ патент. срѣбла.
1 штука америк. хохлѣ зъ патент. срѣбла.
1 штука амер. полонника зъ пат. срѣбла.
2 штуки америк. чарки на яйця зъ патен. срѣбла
6 штукъ анґлійскихъ пôдставокъ Вікторія,
2 штуки прегарныхъ лѣхтарѣвъ.
1 штука ситка до гербаты.
1 штука коробки до посыпуваня цукромъ.

44 штуки разомъ лише за 6 зр. 60 кр.

Всѣ згаданй 44 предметы коштували передъ тымъ понадъ 40 зр. а теперь можна ихъ дôстати по **6 зр. 60 кр.** — Американьске срѣбло патентоване есть цѣлкомъ бѣлымъ металемъ, котрый задержуе краску срѣбла 25 лѣтъ и се ґарантуе ся. На доказъ, що сей инсератъ не есть

нѣякимъ обманьствомъ

зобовязую ся отсимъ публично, кождому, кому не подобае ся товаръ звернути безъ нѣякихъ перепонъ грошѣ и нѣхто не повиненъ опустити сеи користнои нагоды, щобы не купити прегарного ґарнітуру, пригôдного особливо на

величавый рôздвяный або новорôчный подарунокъ

якъ такожь на подарунокъ весѣльный та для кождого лѣпшого дому

Дôстати можна лише у

A. HIRSCHBERG's

Haupt-Agentur der vereinigten amerik. Patent-Silberwaaren-Fabriken
Wien, II. Rembrandtstrasse 19. — Telephon Nr. 7114.

На провінцію розсылае ся за послѣплатою або за попереднымъ присланьемъ грошей.

До сего порошокъ до чищеня 10 кр.

Правдиве лише зъ побôчь стоячою маркою (марка здоровля).

Вытягъ зъ похвальныхъ листôвъ:

Тексінъ, Австрія Гор. 21 лютого 189?.

Случайно бачивъ я у Вп ґрафа Вурмбранда ваш ґарнітуръ и пересвѣдчивъ ся о его красѣ и дешевости.

Іосифъ Форсть, священникъ.

Оломуць 1 мая 1892.

Зъ пересылки дуже вдоволеный, перевысшила всѣ мои ожиданя.

Капітанъ Ч....., команда мѣсця. 376 6—7

Числа до выпалюваня на рогахъ поручае

ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ

ножôвникъ у Львовѣ ул. Боимôвъ ч. 3

Цѣнники даромъ.

Важне для кождои господинѣ и матери!

Признано яко найлѣпшій додатокъ до кавы!

Seb. Kneipp

Катрайнера Кнайпôвска солодова кава

есть одинокою зô смакомъ и запахомъ правдивои кавы въ зернятахъ. Зъ початку додае ся ей до кавы одну третину, вôдтакъ половину и бôльше.

Катрайнера Кнайпôвска солодова кава

есть длятого такожь въ ужитю найсмачнѣйшимъ и найдешевшимъ додаткомъ до кавы, и зносить такожь шкôдній здоровлю наслѣдки.

Катрайнера Кнайпôвска солодова кава

выроблюе ся теперь такъ знаменито, що можна ей зъ кавою разомъ молоти и приладжувати на кождый способъ.

Катрайнера Кнайпôвска солодова кава

поручае ся выразно лѣкарскими повагами, бо мае въ собѣ прикметы, котрыхъ доси уживанй суроґаты кавы нѣколи не можуть осягнути". 4975 23 24

Катрайнера Кнайпôвска солодова кава

навѣть если ей чистою не ся есть дуже вôдповѣдна и здорова для женщинъ, дѣтей, недокровныхъ, недужихъ на жолудокъ и нервы.

Дôстати можна всюды — ½ клґ. 25 кр.

Бачнôсть! Треба купувати лише бѣлй оріґінальній пачки зъ портретомъ о. Кнайпа и зъ именемъ **Катрайнеръ!**

Ріхтера скринки зъ камѣнчиками до будовы зъ якоромъ

суть такъ само якъ и перше недостижимй; они суть **найнилѣйшимъ** дарункомъ рôздвянымъ для дѣтей по-надъ три роки. Они дешевшй якъ кождый иншій дарунокъ, бо держать ся довгй лѣта и навѣть по довгôмъ часѣ можуть ще бути доповнений и побôльшений.

Правдивй

Скринки якорнй зъ камѣнчиками до будовы

се одинока забавка, що найшла загальну похвалу у всѣхъ краяхъ, и котру всѣ, що ей знають, поручають зъ пересвѣдченя дальше. Хто ще не знае сеи въ своѣмъ родѣ одинокои забавки и занятя для дѣтей, той нехай зажадае вôдъ пôдписанои фірмы якъ найскоршои присылки нового богато илюстрованого цѣнника и нехай перечитае выпечатанй тамъ дуже прихильній оцѣнки — При закупнѣ треба жадати выразно: **Ріхтера якорнои скринки зъ камѣнчиками до будовы** и треба звертати кожду скринку безъ якора яко фальшиву; хто сего не зробить може легко одержати менше важне наслѣдуванье. Треба памятати, що **лише правдивй коробки** можуть бути доповненй пôсля плану, куплене наслѣдуванье буде до доповненя непригôдне Правдивй якорнй скринки зъ камѣнчиками до будовы можна дôстати по цѣнѣ 35 кр, 70 кр. 80 кр. ажь до 5 зр. и высше

у всѣхъ лѣпшихъ торговляхъ забавокъ.

НОВôСТЬ! Ріхтера забавки терпеливости: **Яйце Колюмба, Громозвôдъ, Смиритель гнѣву, Убійникъ примхъ** и т. д. — Цѣна забавки 35 кр. Правдивй **лише** зъ якоромъ

Ф. Ад. Ріхтеръ и С-ка,

Перша авст. угорска ц. и к. привіл. фабрика скринокъ зъ камѣнчиками до будовы.

Контора и складъ I. Niebelungengasse 4, **ВѢДЕНЬ** фабрика XIII/1 (Hietzing), **Рудольштадтъ** (Туринґія), Ольтенъ, Роттердамъ, Лондонъ E. C., Новый Йоркъ 17 Warren Str 403 5—9

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Вôдъ давна звѣстный зъ своеи доброты и запаху правдивый

РОССІЙСКІЙ ЧАЙ

въ торговли

В. АДАМОВИЧА

ВЪ БРОДАХЪ

фунтъ дуже доброго	зр. 1·40
фунтъ найлѣпшого оригін. опакован.	зр. 2·50
фунтъ „Имперіяль" цѣсарскои	зр. 3·50
фунтъ высѣвокъ зъ найлѣпш. чаѣвъ	зр. 1·20
кава „Сіріюсъ" франко 5 кільо	зр. 9·50

355 15—52

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Симъ маю честь повѣдомити Вп. Публику, що **маґазинъ и варстатъ футеръ**, истнуючій вôдъ 24 лѣтъ пôдъ фірмою **Фридрихъ Мрозиньскій**, я купивъ и по цѣлковитôмъ заосмотреню того-жь въ свѣжій, доббрный и тревалый товаръ отворивъ. Опираючи ся на мôй 20-лѣтный трудъ и фахове образованье въ краю и за границею надѣю ся, що всякимъ вымогамъ Вп. Гостей вôдповѣмъ и о численнй замовленя прошу. Пишучись зъ глубокимъ поважаньемъ, остаю пôдъ давною фірмою

ЮЛІАНЪ СОЛИКЪ

перше

ФРИДРИХЪ МРОЗИНЬСКІЙ

МАҐАЗИНЪ и ВАРСТАТЪ ФУТЕРЪ

улиця Собѣского ч. 7 у Львовѣ. 415 5—10

НОВôСТЬ! НОВôСТЬ!

LINOLEUM

найлѣпша и найтревалѣйша

Емалія до помостôвъ

высыхае въ 15 мінутъ, не лишаючи нѣякои вонѣ одинокій складъ для Галичины выходця Шінкого у Вѣдни мѣстить ся лишь въ торговли

О. Т. ВІНКЛЕРА СЫНА

у Львовѣ.

Всѣ иншй пôдъ тою назвою порученй выробы суть наслѣдованй и не вартй нѣякои уваги. 420 3—6

„ДНѢСТЕРЪ"

ТОВАРИСТВО ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

у Львовѣ ул. Валова ч. 11.

перше руске товариство асекураційне, **припоручене Всч. Духовеньству и всѣмъ вѣрнымъ черезъ Впреосв. Митр. и Преосв. Еп. Ординаріяты всѣхъ трехъ Епархій**, приймае обезпеченя вôдъ шкôдъ огневыхъ пôдъ найприступнѣйшими условіями и за можливою найнизшою оплатою.

Шкоды ліквідують ся и выплачуе ся сейчасъ по пожарѣ.

Договоры заключенй зъ першими Товариствами контрассекураційными подають **„Днѣстрови"** можнôсть обезпечувати и выплачувати и **найвысшй сумы.**

Фондъ основный 50.000 зр. в. а. улокованый въ цѣлости въ пупилярныхъ паперахъ, **побôльшае ся** наростаючими вôдсотками. Фондъ резервовый творить ся и порастае по мысли статута.

Полісы „Днѣстра" приймае Банкъ краєвый при позичкахъ ипотечныхъ на основѣ рескрипту Выдѣлу краєвого зъ дня 1 червня 1894 ч. 26115.

„Днѣстеръ" приймае такожь въ силу договору, заключеного зъ Товариствомъ взаимныхъ обезпечень въ Краковѣ **обезпеченя на жите** въ всѣхъ можливыхъ комбинаціяхъ.

Друки, проспекты и всякй поясненя подають Аґенты, установленй у всѣхъ мѣстахъ и бôльшихъ селахъ, якъ такожь 4414

Дирекція „Днѣстра" у Львовѣ.

Зголошеня о удѣленье аґенціи въ мѣсцевостяхъ где „Днѣстеръ" не е заступленый, приймають ся.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. управ. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купуе и продае

всѣ ефекты и монеты

по курсѣ деннôмъ найточнѣйшôмъ не вчисляючи нѣякои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручае

4½% листы ипотечнй
5% листы ипотечнй преміованй
5% „ „ безъ премій
4½% листы товариства кредитового земского
4½% „ Банку краєвого
4½% позичку краєву галицку 3483
4% позичку пропінаційну галицку
5% „ „ буковиньску
4½% „ угорскихъ зелѣзниць державныхъ
4½% „ пропінаційну угорску
4% угорскй облігаціи индемнізаційнй

а всѣ тй паперы Контора вымѣны Банку ипотечного все купуе и продае

по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймае вôдъ П. Т. купуючихъ всѣлякй выльосованй а вже платнй мѣсцевй паперы цѣнний, також запавшй купоны за готôвку, безъ нѣякого вôдчисленя, а замѣсцевй лишь за вôдчисленьемъ справдешныхъ коштôвъ.

До ефектôвъ у котрыхъ выйшли купоны, доставляе новй аркушѣ купоновй, за зворотомъ коштôвъ, котрй самъ поносить

Безъ выызыску!

Одинока робôтня ювилерско-золотнича

ПЕТРА ШІФФЕРСА

при площи Марійскôй 8 и Гетьманьскôй 4 у Львовѣ — подае до ласкавои вѣдомости свôй фабричный цѣнникъ робôтъ деякихъ предметôвъ золотыхъ.

Предметъ: Пара обручокъ зр. 1·50 Наймоднѣйшй перстенѣ заручиновй, елеґантно выкôнчений зр. 1·50. Шпильки до слюбныхъ китичокъ въ наймоднѣйшихъ формахъ 75 кр. Пара ковткôвъ въ теперѣшнôмъ вкусѣ вôдъ 1·50. Брошки наймоднѣйшй почавши вôдъ 3 зр. Бразлеты вкусній вôдъ 5 зр. Перстенѣ кармазиновай, с. е. сафіръ або такожь иншій камѣнчикъ окруженый діямантиками въ прегарныхъ формахъ 4 зр. Перстенѣ окруженй брилянтиками по 5 зр. и т. д. и т. д. Кождый ґрамъ золота 14-каратного числить ся 1 зр. в. а

Щобы оминути злои мѣры перстеня, выстане змѣрити картономъ зъ перстеня добре пасуючого внутрѣшный промѣръ и прислати.

Замѣсцевй замовленя выготовляю совѣстно и скоро. Золото, срѣбло и дорогй камѣнѣ приймаю въ замѣнъ и за готôвку. 410 5—12

КАРТЫ ѢЗДЫ

до Пôвнôчнои Америки

въ

Нідерляндско-Американьскôмъ товариствѣ пароходнои плавбы.

I Kolowratring 9
IV Weyringergasse 7 a **WIEN.**

Щоденна експедиція зъ Вѣдня.

47-52 **Поясненя безплатно.** 1

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и одвѣчальный редакторъ: Иванъ Белей. Папѣръ въ фабр. Черляньков. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднареного.

Ч. 266. Львôвъ. Понедѣлокъ 28 падолиста (10 грудня) 1894. Рôчникъ XV

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додаток „Бібліотека найзнаменитших повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газет ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсерати платнѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком:

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлий рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлий рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи инвертують ся лише на попереднє застереженье. — Рекламаціи неопечатані вôльні вôдъ корта.

Поєдиноке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошенья принимають ся по пѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовой а въ рубрицѣ „Надсилане“ по 20 кр. в. а.

Недѣлки числять ся по 10 кр. вôдъ стрічки.

Справы парляментарнѣ.

Въ справѣ реформы выборчои пишуть вѣденьскѣ ґазеты:

Комісія для реформы выборчои скликала на день 11 с. м. зновъ засѣданье. Се засѣданье має бути послѣдне передъ феріями рôздвяными, такъ що вô второкъ вôдбуде ся голосованье надъ внесеньемъ що-до выбору пôдкомітету для выготовленя проєкту реформы выборчои. По принятю того внесеня довершить ся сейчасъ выбôръ пôдкомітету, але той выбраный комітетъ вже не возьме ся до роботы передъ феріями рôздвяными. Въ кругахъ парляментарныхъ рôзно думають про результатъ нарадъ комісіи для реформы выборчои. Оптіміcты, а передо всѣмъ тѣ, котрѣ хотять удержати за всяку цѣну коаліцію, думають, що помимо рѣшучихъ заявъ деякихъ членôвъ клюбу Гогенварта на послѣднôмъ засѣданю комісіи выборчои, удасть ся довести сторонництва коаліційнѣ до порозумѣня на основѣ утвореня пятои курії для дрôбныхъ податникôвъ и робôтникôвъ. Думають рôвножь, що въ повнôй палатѣ найдесь потрѣбна бôльшôсть для згаданого проєкту, хоч бы навѣть клюбъ Гогенварта одноцѣльно не голосувавъ за тымъ проєктомъ, лишь оставивъ своимъ членамъ свободу голосованя.

— —

Politik доносить, що на послѣднôмъ засѣданю молодо-ческого клюбу рады державнои були дуже бурливѣ дебаты. (Молодоческѣ ґазеты кажуть, що була дискусія надъ тактичными справами.) Пôсля информацій Politik-и справа представляє ся такъ: Пос. Сокаль представивъ въ имени своихъ тѣснѣйшихъ прихильникôвъ (Вашатого, Шіля, Бжезновского, Пуркгарта, Крумбгольца, Шаманка и Рашина) внесенье, щобы всѣ члены молодоческого клюбу выголошували на пленарныхъ засѣданяхъ палаты послôвъ свои промовы по чески, бо тымъ спôсобомъ квестія ненарушимости (Immunität) ческихъ промовъ буде мусѣла бути остаточно полагодженою. — Пос. Герольдъ вôдповѣвъ, що парляментарна комісія молодо-ческого клюбу не спускає зъ очей тои важнои справы а теперь наново зачне вôдповѣднѣ кроки, щобы осягнути повный успѣхъ. — Тою вôдповѣдею не вдоволились радикальнѣ послы Они розвели дебату, въ котрôй послы Вашатый, Шаманекъ, Шіль и Бжезновскій промавляли за безвзглядною обструкцією въ радѣ державнôй и критикували остро умѣрковане поведенье поодинокихъ членôвъ клюбовыхъ. Именно послы Вашатый и Шаманекъ вказували на се, що опозиція, пôдъ котрои девізою молодо-Чехи вступили до рады державнои, не выконує ся вôдповѣдно въ практицѣ. Вкôнци они жадали, щобы на случай неприхильного полагодженя квестіи ненарушимости ческихъ промовъ, всѣ члены клюбу зобовязали ся не промавляти въ палатѣ послôвъ инакше якъ лишь по чески. На се вдруге забравъ слово пос. Герольдъ и рѣшучо застерѣгъ ся противъ такого домаганя, вказуючи на безцѣльнôсть и евентуальнѣ наслѣдки такои ухвалы. Пос. Герольдъ замѣтивъ, що теперѣшна ситуація парляментарна не надає ся до того рода експеріментôвъ, а зъ своєи стороны буде дбати о се, щобы ухвалы німбурґского зъѣзду що-до поважнои и рѣчевои опозиціи були захованѣ вôдъ кождого и у всякôй справѣ. Вкôнци поставивъ д-ръ Герольдъ внесенье поручити парляментарнôй комісіи, щобы поробила вôдповѣднѣ кроки въ справѣ ненарушимости ческихъ промовъ парляментарныхъ и здала якъ найскорше про се справу. Се внесенье принято всѣми голосами противъ голосôвъ радикальныхъ послôвъ.

— —

На вчерашнôмъ засѣданю кола польского вела ся дискусія надъ кôлькома справами, котрѣ мають бути полагоженѣ въ палатѣ послôвъ ще передъ феріями. — И такъ пос. Щепановскій говоривъ про законъ о зелѣзницяхъ льокальныхъ. Выхвалювавъ проєктъ правительственный (пос. Щепановскій єсть референтомъ тои справы въ повнôй палатѣ) а при тôмъ додавъ, що правительство готове удѣлити спеціяльно паперамъ галицкихъ зелѣзниць льокальныхъ ажь до высоты 30 міліонôвъ пупілярне забезпеченье. Коло ухвалило голосувати за правительственнымъ проєктомъ, вôдкинути всякѣ поправки, зъ вынмкою тыхъ, на котрѣ згодить ся референтъ, а пос. Струмкевичь, котрый въ имени кола буде промавляти, має заявити, що правительство мусить внести проєктъ закона о пупілярнôмъ безпеченьствѣ для вальорôвъ галицкихъ зелѣзниць льокальныхъ. — При дискусіи надъ закономъ о святкованю недѣлі и святъ послы Быкъ, Рапапортъ, Бльохъ и Розенштокъ поставили внесенье, щобы въ проєктѣ закона зробити вынмку для жидôвъ, а именно, щобы рукодѣльники жидôвскѣ, святкуючѣ суботу, могли у себе дома занимати ся въ недѣлю роботою. Въ дискусіи много членôвъ кола признало повну рацію тому внесеню, лишь кс. Пасторъ высказавъ обаву, що христіяне будуть обуренѣ, єсли жиды будуть робити въ недѣлю. Коло ухвалило голосувати въ палатѣ за поправкою Быка, а єсли бы она перепала, то поставити внесенье (зредаґоване Плажекомъ): „Полишає ся краєвому законодатству, чи и на скôлько рукодѣльники жидôвскѣ, святкуючѣ суботу, можуть бути вынятѣ зъ-пôдъ обовязку святкованя недѣлѣ.“ — Вôдтакъ порушено двѣ справы, а то щобы правительство предложило проєктъ закона о ревізіи податку грунтового (внесенье Старжевского) и щобы правительство заняло ся квестією реґуляціи пенсій для вдовиць и сирôтъ по урядникахъ державныхъ (внесенье Подлѣвского). Коло ухвалило радити надъ тыми справами на слѣдуючихъ засѣданяхъ.

— —

Зъ клюбу руского одержуємо отсе письмо:

Вѣдень 6 н. ст. грудня 1894.

Высокоповажаный Пане Редакторе!

Клюбъ рускій рады державнои ухваливъ на засѣданю своѣмъ дня 4 н. ст. грудня с. р. спростувати тѣ вѣсти, якѣ за деякими дневниками ческими та нѣмецкими подали Вы въ выданяхъ „Дѣла“ зъ 23. и 30. падолиста 1894 р., а котрѣ то вѣсти дотыкають многихъ заходôвъ клюбу руского або поодинокихъ его членôвъ въ справѣ участи того-жь клюбу въ нарадахъ зъ правительствомъ надъ проєктомъ реформы выборчои.

Отже неправдою єсть, мовь-бы въ клюбѣ рускôмъ истнувало якесь невдоволенье задля-того, що правительство до вступныхъ, информаційныхъ конференцій надъ реформою выборчою не запросило репрезентанта клюбу руского. Вѣсть та появила ся вправдѣ въ кôлькохъ дневникахъ вѣденьскихъ безъ вѣдомости клюбу руского, але єсть такъ неправдивою, якъ и другѣ, пôзнѣйше поданѣ, именно: мовь-то правительство запросило до участи въ згаданыхъ нарадахъ посла Вахнянина, або й та вѣсть, мовь-то пос. Барвѣньскій бравъ участь въ тыхъ нарадахъ дня 18 падолиста. Неправдою єсть такожь и то донесенье дневника „Neues Wiener Journal“ зъ 19 падолиста, мовь-то пос. Вахнянинъ черезъ презеса „кола“ польского подавъ правительству свои бажаня або бажаня клюбу руского въ справѣ реформы выборчои.

Правдою єсть лишь то, що кн. Віндішґрецъ, прочитавши тѣ вѣсти въ дневникахъ вѣденьскихъ, при случайнôй стрѣчи въ парляментѣ заявивъ пос. Барвѣньскому, що правительство охотно покличе и представителя клюбу руского до згаданыхъ нарадъ, якъ тôлько цѣла справа стане на ширшôмъ та певнѣйшôмъ грунтѣ.

Въ слѣдъ за тымъ вôдпадають и всякѣ здогады, пôднесенѣ въ згаданыхъ числахъ „Дѣла“.

Зъ поважаньемъ *Ол. Барвѣньскій* заст. головы. *Анатоль Вахнянинъ* секретарь клюбу руского.

Справы краєвѣ.

[*Полѣпшенье платнъ народныхъ учителѣвъ.*]

Два роки минуло, коли то соймъ змѣнивъ краєвый законъ зъ року 1873 о правныхъ вôдносинахъ учительского стану, чимъ полѣпшивъ матеріяльный бытъ учителѣвъ народныхъ шкôлъ Здавало ся, що сю справу можна хочь на довшій часъ уважати полагодженою, хочь якъ шкôльна комісія соймова, такъ и соймъ добре знали, що мимо полѣпшеня суть учительскѣ платнѣ взагалѣ низькѣ и що пôзнѣйше по кôлькохъ лѣтахъ, коли-бъ зрôсъ фондъ краєвый, треба бы й тѣ платнѣ значно пôдвысшити. Тымъ часомъ заразъ въ р. 1893 и 1894 прийшло до сойму богато петицій народныхъ учителѣвъ, въ котрыхъ домагали ся получшеня матеріяльного быту.

Петиціи, якѣ на послѣднôй сесіи прийшли до сойму, передавъ соймъ выдѣлови краєвому и поручивъ ихъ розслѣдити. Велѣвъ именно порозумѣти ся зъ краєвою радою шкôльною и застановити ся надъ тымъ, чи вже теперь треба поробити якѣ змѣны въ законѣ зъ дня 15 червня 1892 р., а коли-бъ такъ було, щобы поставивъ вôдповѣдне внесенье на слѣдуючôй сесіи.

Краєва рада шкôльна, запытана выдѣломъ краєвымъ о свою гадку, подѣлила всѣ петиціи учителѣвъ на два роды и такій осудъ выдала:

Одни петиціи мають характеръ мѣсцевый, жадають вынмкового пôднесеня платнѣ учительскои въ данôй мѣсцевости, або зачисленя ихъ до высшои клясы. Отже по думцѣ краєвои рады шкôльнои ишло бы тутъ лише о вырôвнанье нерôвностей, до котрыхъ теперѣшный законъ мавъ дати причину, не нарушаючи ей въ основѣ. Маючи дволѣтный досвѣдъ краєва рада шкôльна не могла пôдперти сихъ петицій, бо правило, пôсля котрого законъ зъ дня 15 червня 1892 р. подѣливъ мѣста и мѣсточка нашѣ на чотири клясы зъ огляду на платнѣ учительскѣ, має свою певну пôдставу и вôдповѣдає найлучше (?) справдѣшнымъ вôдносинамъ, а вынмки на користь декотрыхъ мѣстъ мусѣли бы збурити систему и довести до повного зрôвнаня всѣхъ платень мѣскихъ учителѣвъ.

Петиціи львôвскихъ учителѣвъ и учительок краковскои школы выдѣловои о пôдвысшенье платнѣ, не мають пôсля гадки краєвои рады шкôльнои пôдставы длятого, що львôвскѣ и краковскѣ учителѣ не хотять звычайно принимати посадъ окружныхъ инспекторôвъ въ IX-ôй клясѣ державныхъ урядникôвъ, бо кажуть що яко учителѣ у Львовѣ и въ Краковѣ мають лучшу платню. На обовязуючій законъ можуть нарѣкати не безъ рациі лише учителѣ въ сихъ кôлькохъ селахъ, якъ Нисько, Пулвсье звѣринецке, Щакова — котрѣ властиво мають характеръ мѣсточокъ, але правно суть лише селами, и въ котрыхъ учителѣ мають платню сѣльскихъ учителѣвъ т. є. пятои клясы. Однакъ се лихо можна усунути такъ, що тѣ села треба взяти мѣжь мѣсточка, о що громадскѣ репрезентаціи можуть старати ся, а не треба до того змѣняти шкôльного закона, бо така змѣна хочь бы выняткова, отворила бы дорогу до новыхъ подôбныхъ просьбъ и збурила бы систему закона.

Сего жадають просто петиціи другого рода; хотять основнои змѣны, а властиво нового закона о платни учительскôй и подають рôзнѣ засады, пôсля котрыхъ можна бы уложити сей новый законъ. На одну зъ тыхъ пропонованыхъ змѣнъ краєва рада шкôльна не може згодити ся. Єсть се проєктъ, щобы всѣхъ народныхъ учителѣвъ зрôвнати помѣжь собою що-до платнѣ основнои, безъ огляду на заслуги и кваліфікацію, а дальшѣ додатки зробити зависимыми вôдъ числа лѣтъ служby учительскои, безъ огляду на аплікацію. Поминаючи справу коштôвъ, якѣ зъ того выросли бы, та засада сама про себе здає ся краєвôй радѣ шкôльнôй просто шкôдливою, бо усунула бы всякій авансъ яко нагороду высшои кваліфікаціи, взôрцевои службы и житя; вôдняла бы шкôльнымъ властямъ змогу заохочувати и нагороджувати, вôдобрала бы найлучшимъ учителямъ охоту до дальшого образованя и ревнои працѣ, а була бы незаслуженымъ спомаганѣмъ недбальства и нездарности. Система авансу въ цѣлости своѣй дає якъ найлучшѣ наслѣдки, она то вытворює се одушевленье и змаганье до успѣшнои роботы, яке знати нинѣ у цѣлои лучшои частины учительства.

Инша рѣчь зъ тыми петиціями, що задержують систему авансу и засаду признаванія додатковъ за бездоганну и успѣшну службу, а заразомъ змагають до пôдвысшеня платнѣ учителѣвъ и получшеня ихъ быту. Що такѣ петиціи выходять завсѣгды зъ-помѣжь учителѣвъ, се рѣчь зовсѣмъ звычайна. Кождый бажає лучшои долѣ; коли учитель хоче совѣстно працювати, то праця его справдѣ дуже трудна (се знає краєва рада шкôльна), условія житя учителя що разъ тяжшѣ, а платня учительска зъ вынмкомъ найвысшихъ клясъ справдѣ низька. Тому то краєва рада шкôльна уважає своимъ обовязкомъ пôдпирати такѣ петиціи, розумѣє ся, о скôлько фінансовѣ вôдносины краю на се позваляють, що не належить до компетенціи краєвои рады шкôльнои.

Коли-бъ вôдносины на се дозволили, то по думцѣ краєвои рады шкôльнои треба бы звернути увагу головно на полѣпшенье быту учителѣвъ зачисленыхъ до клясы IV. и V., причôмъ рахунокъ выглядавъ бы такъ:

Коли-бъ учителямъ класы IV. и V. пôднести платню о 50 зр., т. є. въ клясѣ IV-тôй на 500, а другôй половинѣ на 550, а въ V-тôй клясѣ 65 процентъ на 350, 20 проц. на 400, а 15 проц. на 450 рôчно, то надвышка потрѣбного на се выдатку вынесла бы пôсля докладного обчисленя 215.350 зр. Пôднесенье платнѣ учителямъ сихъ обохъ найнизшихъ клясъ о 100 зр., вынесло бы разомъ 430.700 зр збôльшеного выдатку рôчного. А якъ бы до того учителямъ V-тои клясы, що не мають мешканя in natura, признати 10 проц. додатку на мешканье, якій мають всѣ учителѣ высшихъ клясъ, то надвышка додатку зъ сего уступу выносила бы 33.280 зр. Отже разомъ получшенье быту учителѣвъ вымагало бы збôльшеня выдатку о 463.980 зр. рôчно.

Однакъ краєва рада шкôльна застерегла ся рôвночасно, що таке або подôбне збôльшенье выдатку на поправу учительскои платнѣ не могло бы спиняти того, щобы загальный выдатокъ на школы, навѣть въ здержаньемъ закладаня новыхъ шкôлъ, нарôсъ въ найблизшихъ лѣтахъ въ наслѣдокъ такихъ причинъ:

а) Зъ выдатку прелімінованого на платню учителѣвъ обтягає ся теперь въ буджетѣ 16 проц. Титуломъ интеркалярій процентъ сей незвычайно высокій, повставъ лишь для того, що богато посадъ учительскихъ теперь є необсадженыхъ, або обсадженыхъ низше платными учителями безъ кваліфікаціи. Однакъ вôдповѣдно до приросту испытованыхъ учителѣвъ, що выходять зъ семинарій, сей процентъ на интеркалярiи буде безнастанно меншати, поки дôйде до природнои границѣ. А въ мѣру сего буде рости выдатокъ.

б) Величезный зрôстъ фреквенціи въ школахъ давнѣйше заложеныхъ спонукує власти шкôльнѣ творити тамъ надетатовѣ класы, а вôдтакъ замѣняти ихъ на етатовѣ. Сеи акціи нѣякъ не можна здержати, бо она выходить не лишь зъ обовязуючого закона, але она й конечно потрѣбна, коли наука шкôльна має принести якій небудь хосенъ.

Системізованье етатовыхъ клясъ мусить такожь — по думцѣ краєвои рады шкôльнои — поступити напередъ, коли кваліфікованѣ учителѣ не мають десятки лѣтъ оставати ся на надетатовыхъ посадахъ, въ чôмъ справдѣ робило бы ся имъ велику кривду. Однакъ зрôстъ выдатку зъ сего титулу не дасть ся зъ горы обчислити, хочь зъ року на рôкъ вôнъ бôльшає.

в) Въ тѣснôй звязи зъ сею орґанізацією єсть замѣна численныхъ шестиклясовыхъ шкôлъ въ бôльшихъ мѣстахъ на выдѣловѣ школы, такъ дуже потрѣбнѣ для нашого краю, на що вже поклавъ вагу соймъ въ резолюціи на остатнôй сесіи. А школы выдѣловѣ спонукують множити посады и пôдвысшувати платню учителямъ найвысшихъ клясъ, пôсля обовязуючого закона. Надвышка выдатку зъ сеи причины вправдѣ повôльна и розложена на лѣта въ кождôмъ случаю вынесе кôлькадесять тысячъ зр.

Отже для тыхъ трехъ причинъ, шкôльный буджетъ зростає и мусить рости зъ року на рôкъ на пôдставѣ теперѣшного закона и вже безъ его змѣны, а черезъ те доля учителѣвъ помалу, але безнастанно поправляє ся.

Въ теперѣшныхъ вôдносинахъ не можна, на жаль, и говорити про законодатне полѣпшенье быту учителѣвъ, бо на слѣдуючій рôкъ зъ

причины змѣны закона о закладаню и удержуваню шкôлъ краєвыхъ, фондъ шкôльный буде значно обтяженый.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ

На надзвычайный загальный збôръ академ. тов. „Ватра“ зобрало ся 31 членôвъ [на 46].

На порядку дневнôмъ була справа вôдповѣди на письмо „Академічного Братства“, въ котрôмъ „Братство“ заявило ся бôльшостію голосôвъ за сполученьемъ обохъ товариствъ на основѣ pares cum paribus т. є. щобы розвязати оба теперь истнуючѝ товариства а оснувати нове. Изъ-за того вывязалась вельми оживлена дискусія и поставлено кôлька рôзныхъ внесень. По замкненю дискусіи приступлено до голосованя. За внесеньемъ, щобы згодитись такожь на основу pares cum paribus т. є. рѣшитись розвязати „Ватру“ [внескодавцѣ мотивували его тымъ, що така основа єсть не стôлько зъ точки пріпціпіяльнои єдино раціональною, але такожь єдино можливою] заявилось 13 товаришѣвъ противъ 17. Замѣсть того ухваливъ збôръ 22 голосами противъ 2 [3 не голосували] ось-таке внесенье: Товариство „Ватра“ заявляє готовôсть змѣнити назву и статутъ, єсли тов. „Братство“ вважає за можливе перевести въ той спосôбъ сполученье. [Внескодавцѣ мотивували єго тымъ, що єсть се найкоротша дорога ведуча до сполученя, а не наражаюча на евентуальнѝ страты матеріяльнѝ.] Вкôнци выходячи зъ тои точки, що головнымъ „каменемъ преткновенія“ сполученя єсть справа майна товариства т. є. що зборы не розпоряджають нимъ, рѣшено змѣнити §. 32 уставу, щобы на будуче се не могло становити перешкоды. Змѣненый §. звучить: „Въ разѣ добровôльного розвязаня товариства рѣшає о справѣ майна послѣдный загальный збôръ членôвъ товариства; въ разѣ же мимовôльного розвязаня товариства переходить майно єго на фондъ стіпендій „имени Шевченка“, а коли-бъ фондъ такій не истнувавъ, то на товариство „Просвѣту“.

Збôръ тревавъ вôдъ годины 3 до 6 вечеромъ.

Дня 8 н. ст. грудня вôдбувъ ся у Львовѣ загальный збôръ товариства „Шкôльна Помôчь.“

Нарады вôдкрывъ голова о. Стефановичь промовою, въ котрôй вказавъ на дѣяльнôсть товариства. „Шкôльна Помôчь“ — говоривъ вôнъ — була основана заразъ по отвореню рускои школы вправъ и мала задачу пôдпирати бѣдну молодѣжь сеи школы. Цѣль була двояка: одна гуманна, щобы дуже бѣднымъ дѣтямъ, котрѝ за-для убожества ледво чи були-бъ користали зô школы, допомогти до якоись освѣты и причинитись до выхованя ихъ на пожиточныхъ членôвъ суспôльности, — друга: патріотична, щобъ уможливити имъ просвѣту именно въ матѣрнôмъ языцѣ и въ привязаню до свого обряду. Задачу сю сповняло товариство тымъ, що роздавало бѣднымъ дѣтямъ одѣжь, обувь, книжки и приборы шкôльнѝ. Слѣды дѣяльности рускихъ шкôлъ и нашого товариства вже теперь замѣтнѝ: значка часть молодѣжи зъ низшихъ верствъ, котра попередно цѣлкомъ вôдчужувала ся вôдъ свого народу и обряду, выховує ся нинѣ въ рускôмъ дусѣ. Однакъ потребы нашѝ стають що-разъ бôльшими: бо коли зъ-разу истнувала у Львовѣ лише одна руска школа [вправъ], прибула опôсля такожь школа имени Шашкевича, а въ найновѣйшôмъ часѣ женьска школа вправъ, — черезъ те зросло число запомаганыхъ дѣтей, а тымъ самымъ и нашѝ выдатки. Щобы ихъ покрыти, удавались мы до рôзныхъ институцій [призначуючихъ певну часть своихъ доходôвъ на добродѣйнѝ цѣли] и збирали вкладки членьскѝ и добровôльнѝ дары. Бôльшѝ дары одержали мы: зъ галицкои щадниць 100 зр., вôдъ нашои рускои асекурації. „Днѣстеръ“ 80 зр., зъ вôдсоткôвъ легату бл. п. игумена о. Коссака 40 зр. Другѝ институціи, до котрыхъ мы удавались, вôдказали нашôй просьбѣ, а мѣжь ними Краковске товариство асекураційне, котре, маючи величезнѝ зыски зъ рускои людности и призначуючи рôчно значнѝ сумы на всякѝ цѣли, вôдказало датку для добродѣйного руского товариства. Въ виду збôльшеныхъ потребъ буде головною задачею нового выдѣлу придбати бôльшѝ фонды якъ вôдъ рôзныхъ институтôвъ такъ и черезъ управильненье складаня членьскихъ вкладокъ.

По сѣй промовѣ запросивъ голова о. Евг. Гузара до проводу дальшимъ нарадамъ.

Зъ порядку вôдчитавъ секретарь п. Гриневичь справозданье зъ дѣяльности выдѣлу: выказавъ подрôбно въ якій спосôбъ запомагавъ выдѣлъ бѣдну молодѣжь; що урядивъ вразъ зъ учителями и учительками дотычныхъ шкôлъ коляду для школы женьскои и для школы имени Шашкевича; що удавъ ся до краєвои рады шкôльнои о увзглядненье обохъ рускихъ шкôлъ вправъ при безплатнôмъ роздаваню учебникôвъ шкôльныхъ; вкôнци пôднѣсъ, що за-для неправильного вплываня вкладокъ рѣшено высылати до львôвскихъ членôвъ курсора [якъ се практикуєсь у всѣхъ польскихъ товариствахъ у Львовѣ], вôдповѣднѝ вôдозвы и поквітованя вже выдрукованѝ а повный выдѣлъ має то лише ввести въ житье.

Касіеръ п. Врецьона здавъ справу зô стану касы. Зелѣзный фондъ складає ся зъ легату бл. п. игумена крехôвского о. Косака въ сумѣ 1000 зр. и зъ книжки удѣловои Торговлѣ въ сумѣ 10 зр. дарованои о. деканомъ Гуллою зъ Борщева Бѣжучій маєтокъ творили вкладки и дары [Референтъ вôдчитавъ тутъ имена бôльшихъ добродіѣвъ.] Всѣхъ доходôвъ було 750 зр. 12 кр., розходôвъ 708 зр. 82 кр., отже остало ся 41 зр. 80 кр. Зъ выданыхъ грошей куплено 55 бундъ и плащѣвъ [для хлопцѣвъ и дѣвчатъ], 74 паръ чобôтъ и черевикôвъ, 87 штукъ одѣня для хлопцѣвъ; 27 зр. 94 кр выдано на убранье дѣвчатъ, 52 зр. 84 кр. на коляды, а 120 зр. 76 кр. на книжки и приборы шкôльнѝ.

Збôръ принявъ се справозданье и ухваливъ ще особно подяку для бôльшихъ добродѣѣвъ и поданье дарôвъ ихъ до прилюднои вѣдомости. Сповняючи бажанье подаємо имена тыхъ добродѣѣвъ. Ними були: Впреосв. митрополитъ Сильвестеръ 10 зр., о. Редкевичь зô Львова 46 зр. [зô складки], д-ръ Крижанôвскій зô Львова 22 зр. 50 кр. [зъ пушки], посолъ Барвѣньскій 20 зр., тов „Просвѣта“ 15 зр., о. Ваньо зô Львова 13 зр. [зô складки], о. Ириней Яворскій зъ Бучача 12 зр., Народный Дôмъ, тов. им. Шевченка, о. Юзичиньскій Іосифъ зъ Борщичь, д-рь Клим. Сарницкій зô Львова по 10 зр., д-ръ Федакъ зô Львова 8 зр., ч. Родина Хойнацкихъ зô Львова 7 зр. 9 кр., д-ръ Кость Левицкій 6 зр. — вкôнци о. Дудкевичь зъ Рудна. Іоанъ Ясеницкій управ. лѣсовый, д-ръ Ортиньскій зъ Жидачева, Клюбъ рускихъ жѣнокъ, сов. Теофіль Бережницкій, Институтъ Ставропігійскій, д-ръ Щастный Сельскій, д-ръ Левъ Павенцкій, панѣ Диметова, о. Теофіль Обушкевичь зъ Оліфанту дирекція „Нар. Торговлѣ“, о. Мих. Форись зъ Гологôръ, книгарня Ставропігійска [зъ пушки] и кравець Димитрій Ковальскій зô Львова по 5 зр.

Наступивъ выбôръ нового выдѣлу и до него увôйшли: оо. Стефановичь и Гузаръ и пп. учителѣ Врецьона, Гамота и Литиньска, а яко заступники о. Ваньо и п. Гриневичь. До контрольнои комісіи выбрано пп. Хойнацкого и Левицкого.

Въ дальшôй дискусіи ухвалено на внесенье о. Ваня: поручити особливôй опѣцѣ выдѣлу школу им. Шашкевича. Дальше рѣшено старатись о збôльшенье зелѣзного фонду черезъ приєднуванье новыхъ добродѣѣвъ. Вкôнци выражено подяку п. Врецьонѣ за довголѣтне совѣстне веденье касы.

Нарады були оживленѝ и цѣкавѝ. Однакъ здало бы ся, щобы львôвскѝ Русины, котрѝ сему товариству въ загалѣ прихильнѝ, численнѣйше являли ся на зборахъ. Вправдѣ має наша публика довѣре до учителѣвъ рускихъ шкôлъ, котрѝ ведуть дѣла Шкôльнои Помочи, и спускаєсь на ихъ працю а все-таки гадаємо, було-бъ оно зъ користію для товариства, коли-бъ ширшѝ круги занимались близше єго дѣлами.

Заразъ по загальнôмъ зборѣ уконституувавъ ся новый выдѣлъ, выбираючи головою о. Стефановича, заступникомъ головы о. Гузара, касіêромъ п. Врецьону, секретаремъ п. Гриневича, а бібліотекаремъ о. Ваня.

Зъ Калуша пишуть намъ:

Въ недѣлю дня 2 н. ст. грудня вôдбула ся въ комнатахъ читальнѣ „Ранна Зоря“ въ Калуши заходомъ енергічного головы читальнѣ о. Дим. Романовского и д-ра Герасимова довѣрочна нарада надъ заложеньемъ касы позичковои въ Калуши. Ініціяторы тои справы пôддали пôдъ розвагу численно зобраным мѣщанамъ статутъ касы „Власна Помôчь“. По перечитаню того статута прийшли зобранѝ до пересвѣдченя, що така каса позичкова въ Калуши не вôдповѣла бы своѣй цѣли. Наколи зобранѝ зъ великимъ жаромъ выказували бажанье, щобы заложити касу на бôльшу скалю, обѣцюючи свои капіталы льокувати въ рускôй касѣ, тогдѣ по усуненю зъ порядку дневного статута „Власна Помôчь“ рѣшено [на внесенье п. М. Губчака] выбрати комісію, котра має взяти пôдъ розвагу: чи перемѣнити самостôйну читальню „Ранна Зоря“ на читальню „Просвѣты“ и при нѣй заложити касу позичкову, чи оснувати товариство задаткове на взôръ рускихъ касъ въ Перемышли и Стрыю. До комісіи увôйшли пп. нотарь М. Бачиньскій, о. Вол. Петрушевичь, о. Дим. Романовскій, Д. Перегинець, А. Серафинъ, П. Боднарчукъ и д-ръ Герасимôвъ. [Комісія розважуючи справу мусить очевидно взяти на увагу, що въ Калуши истнує товариство задаткове, котрого бôльшôсть членôвъ становлять Русины, хочь зарядъ, касы мають, зъ выимкою одиниць, Поляки а адміністрація тои касы — якъ показує выказъ статистичный д-ра Пілята — пожирає 75% чистого зиску; видко, що теперѣшна дирекція собѣ не жалує... Отже годить ся розважити, чи основувати нову касу спôльными силами Русинôвъ зъ мѣста и повѣта, чи може старатись выробити собѣ належный вплывъ въ истнуючôй касѣ задатковôй и повести ей зъ кождого огляду на користь Русинôвъ.] По высказѣ ініціяторамъ повного признаня, замкнувъ предсѣдатель ad hoc о. Вол. Петрушевичь засѣданье, обѣцюючи въ найкоротшôмъ часѣ повѣдомити зобраныхъ о выслѣдку нарадъ комісіи.

Вôдтакъ д-ръ Герасимôвъ заповѣвъ серію вôдчитôвъ популярныхъ зъ права для членôвъ „Раннои Зорѣ“ и другои читальнѣ на передмѣстю. Першій вôдчитъ вôдбувъ ся въ понедѣлокъ о 6-ôй годинѣ вечеромъ при численнôй авдіторіи. Прелегентъ читавъ про завѣщаня. По скôнченôмъ вôдчитѣ члены забавлялись спѣвами та музикою до пôзного вечера.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Буковиньскій соймъ скликаный на день 10 н. ст. сѣчня 1895 р.

Мѣжь Словѣнцями и Италіянцями въ Трієстѣ выринула нова квестія спôрна. Парохъ костела св. Антонія оголосивъ, що вôдбуде ся въ єго парохіи кôлькодневна місія въ словѣньскôй мовѣ, а Италіянцѣ пôднесли крикъ и протестъ. Власти політичнѝ зборонили ту місію, мотивуючи тымъ, що до мѣста стяглось бы бôльше число Словѣнцѣвъ зъ околичныхъ сѣлъ и готово прийти до ексцесôвъ. Въ тôй справѣ поставивъ пос. Клюнъ на послѣднôмъ засѣданю палаты послôвъ интерпеляцію, въ котрôй пытавъ, якими властиво постановами мають руководитись власти політичнѝ въ справѣ місій церковныхъ и чи правительство готове вкоротити вже разъ обурюючe и вызываючe поведенье Италіянцѣвъ?

Ситуація въ Угорщинѣ дуже напружена. Кабінетъ Векерлього стоить при кермѣ, але дни єго почисленѝ. Причиною упадку кабінету не була бы справа санкціи церковно-політичныхъ предложень, бо та справа немовь вже полагоджена. Санкція запевнена и законы будуть оголошенѝ. Всякѝ вѣсти о мнимыхъ заходахъ міністра справъ заграничныхъ гр. Кальнокого, щобы спинати санкцію, суть просто схоплены зъ воздуха, якъ се выходить зъ рѣшучого комунікату Fremdenblatt-у. Але причиною димісіи Векерлього була бы та обставина, що ліберальне сторонництво сгратило довѣре короны и въ аристократичныхъ кругахъ вѣденьскихъ радѝ бы перевести змѣну системы політики въ Угорщинѣ, въ тôмъ напрямѣ, щобы керму політики взяли въ руки бôльше консервативнѝ елементы. Въ складъ того нового правительственного сторонництва вôйшли бы: сецесіоністы зъ теперѣшного ліберального сторонництва, партія гр. Альберта Апоніого и консервативно-клерикальнѝ елементы. Шефомъ будучого кабінету ставъ бы гр. Альбертъ Апоній, але що годѣ перевести наразъ таку радикальну змѣну, то думають, що по кабінетѣ Векерлього наставъ бы переходовый кабінетъ пôдъ президентурою бар. Банфіого, теперѣшного президента палаты послôвъ. Взагалѣ ситуація невыразна, и, якъ видно зъ заходôвъ Векерлього, вôнъ хотѣвъ бы ей прояснити, до чого надають ся дуже добре розправы надъ провізоріею буджетовою.

——

До польскихъ газетъ доносять, що на Украинѣ лучили ся въ кôлькохъ мѣсцевостяхъ поважнѝ конфлікты мѣжь мѣсцевымъ населеньемъ а поліційными властями. Причину до того подало выступленье властей політичныхъ, котрѝ выконуючи обѣжникъ міністра справъ внутрѣшныхъ Дурнова, на силу розганяли и вязнили штундистôвъ, зобраныхъ на спôльнѝ молитвы.

Генералъ-губернаторъ Варшавы Гурко подавъ ся до димісіи, се вже певна рѣчь, але якій причины спонукали єго до того, не знати. Польскі газеты приписують се неудачамъ, якій зазнавъ Гурко въ кругахъ петербурскихъ зъ причины своихъ розпоряджень адміністраційныхъ И такъ поважнѣйшій конфліктъ прибрала справа введеня языка россійского до костелôвъ. Гурко наказавъ вôдчитувати по костелахъ маніфестъ царскій и вôдбирати присягу вѣрности по россійски, а священики и епископы противились. Коли помимо того власти напирали на духовеньство, епископы вôднеслись до міністерства справъ внутрѣшныхъ о опѣку передъ насильствомъ Гурка. Онодгы мавъ наспѣти до Гурка телеграмъ вôдъ міністра Дурнова, щобы Гурко не вмѣшувавъ ся въ справы католицкого духовеньства и не даваъ ёму розпоряджень.

Вôдозва.

——

Вже бôльшь сѣмохъ десятокъ лѣтъ т. є. вôдъ часу духового вôдродженя народôвъ славяньскихъ трудилась и трудять ся нашѝ й чужѝ люде надъ збираньемъ руско-украинньскихъ етнографічныхъ матеріялôвъ и заходы тѝ полишили по собѣ значнѝ слѣды въ численныхъ публикаціяхъ зъ тои нивы, отъ хочь-бы вказати на томы выдань Чубиньского, Головацкого, Кулѣша, на зборники Павлього, Залеского, Драгоманова, Рудченка, выданя Кольберга, краковскои академіи наукъ и богато-богато другихъ. Опубликовано найрôзнороднѣйшѝ матеріялы, тысячѣ текстôвъ пѣсень, значне число казокъ, повѣрокъ, приповѣдокъ, легендъ и иншого матеріялу, — оденъ лишь напрямъ творчости народу полишено майже облогомъ невôдкрытымъ ширшому свѣтови, а то — мельодіи народныхъ пѣсень.

Зъ соромомъ мусимо признатись, що досѝ матеріялъ мельодій пѣсень народныхъ публикували за насъ — именно въ Галичинѣ — майже выключно чужѝ люде, якъ Залескій [Вацлавъ зъ Олеська] и Кольберґъ; зъ нашихъ же людей хиба припадково хто зачепивъ за ту справу, та й то не етнографъ-спеціялістъ, а борше якій композиторъ, що зъ богатого скарбу пѣсень народныхъ бравъ матеріялъ до популярныхъ „Вязанокъ“, „Складанокъ“ [пупурі] або й до бôльшихъ вокальныхъ композицій. Тымчасомъ нѣхто въ насъ не звертає уваги, що тотѝ перлы народнои творчости — мельодіи народнѝ — зникають майже зъ кождымъ рокомъ вôдъ напоромъ порядкôвъ новочаснои культуры та що крайный нинѣ часъ, уратувати, о скôлько можна, вôдъ загибели цѣнный той матеріялъ.

Вôдчуваючи сю конечну потребу завязали ся пôдписанѝ въ комітетъ, котрый поставивъ собѣ за задачу: публикувати систематично мельодіи народнѝ въ періодичныхъ выпускахъ пôдъ заг. „Руско-украинньскѝ народнѝ мельодіи“.

Выдавництво буде ведене въ той спосôбъ, що кождый выпускъ чи томъ становити буде для себе окрему цѣлôсть, а мѣстити буде, для уникненя монотонности, пѣснѣ рôзныхъ категорій [историчнѝ, гайдамацкѝ, войацкѝ, побутовѝ, любовнѝ, лѣричнѝ, обрядовѝ, жартобливѝ и др.] Звертаючи головну увагу на мельодіи, мы друкувати будемо при кождôй пѣсни всѣ доступнѝ намъ варіянты ей мельодіи зъ докладнымъ означеньемъ мѣсцевости, де тота пѣсня спѣває ся на таку або иншу нуту, и зъ поданьемъ особъ, хто пѣсню спѣвавъ и ихъ записавъ. Натомѣсть текстъ повный будемо подавати лишь оденъ [варіянты тексту не будуть увзглядненѝ, але при кождôй пѣсни будуть показанѝ тѝ зборки, де находить ся ще ей текстъ або єго вôдмѣны]

Комітетъ має въ своихъ рукахъ кôлька сотъ народныхъ мельодій [отже матеріялъ, котрый бы мôгъ выстатчити вже теперь на кôлька томôвъ] и докладае всѣхъ заходôвъ, щобы І ій томъ того выдавництва якъ найскорше побачивъ свѣтъ Божій. Однакъ щобы выданье було о скôлько можна повне й докладне и щобы обнимало при кождôй мельодіи якъ найбôльше число доступныхъ намъ варіянтôвъ, звертає ся комітетъ зъ просьбою до дорогихъ нашихъ Земляковъ, именно до тыхъ котрѝ посѣдають зборники народныхъ мельодій, або котрѝ хочь-бы кôлька пѣсень [т. є. мельодій зъ текстами] зъ устъ народу записали, щобы зволили свои рукописи надôслати якъ найскорше комітетови до рукъ о. Нижанковского, а то якъ для доповненя приладжуваного до друку І-ого тому, такъ и до дальшихъ выпускôвъ. Хто бы зъ Земляковъ готовый свôй зборникъ мельодій передавъ бувъ уже давнѣйше третимъ особамъ, тыхъ просимо уповажнити насъ, щобы мы могли зажадати вôдъ дотычныхъ особъ звороту тыхъ рукописей. Вкôнци просимо всѣхъ спѣволюбивыхъ Земляковъ нашихъ, именно тыхъ, що жиють на провінціи и мають нагоду почути рôдну пѣсню просто зъ жерела т. є. зъ устъ простого люду, щобы пильно при нагодахъ записували мельодіи пѣсень зъ текстами и надсылали нашому комітетови. Для записуючихъ пѣснѣ подаємо увагу, щобы тексты пѣсень записували зô спѣву а не зъ диктованя и щобы по можности старали ся вôддати въ текстѣ якъ найдокладнѣйше выговôръ льокальный. Хто бы перенявъ зъ устъ народу богато пѣсень и знавъ ихъ докладно выспѣвати а не вмѣвъ ихъ записати пôдъ ноты, того просимо удатись до знакомыхъ особъ музикально образованыхъ, котрѝ можуть тото зробити, або навѣть зголоситись [на выпадокъ пробувана у Львовѣ] до нашого комітету, а мы пѣснѣ запишемо пôдъ ноты.

Думаємо, що Земляки нашѝ, маючи на увазѣ велику вагу задуманого нами выдавництва, не приймуть байдужно сего нашого поклику а подадуть намъ зъ кождого огляду помôчну руку. Всѣ рукописи, вôдтакъ кореспонденціи и можливѝ запытаня въ тôй справѣ просимо надсылати на руки о. Остапа Нижанковского у Львовѣ, ул. Городецка ч. 33 а. Близшѝ даній що-до цѣны І-ого тому и условя евентуальнои передплаты оголосимо пôзнѣйше. [Всѣ рускѝ часописи просимо о повторенье нинѣшнои вôдозвы.]

У Львовѣ дня 9 н. ст. грудня 1894.

О. Остапъ Нижанковскій. Ф. Колесса. Д. Січиньскій. Д-ръ Ив. Франко. О. Роздольскій. М. Павликъ. Б. Лепкій. С. Яричевскій. Єр. Калитовскій.

НОВИНКИ.

— **Выдѣлъ філіи „Просвѣты“ въ Стрыю** запрошуѥ отсимъ Вп. Родимцѣвъ на „товарискѝ сходины“, котрѝ вѻдбудуть ся 16 н. ст. грудня [въ недѣлю] о годинѣ 5 вечеромъ въ сали Рускѻго Касина [пѻдъ Чорнымъ Орломъ]. Въ програму вечерниць входять продукціи Стрыйского Бояна, деклямаціи и: 1) вступне слово присвячене памяти бл. п. Омеляна Огоновского, 2) выкладъ зъ анатоміи чоловѣка зъ демонстраціями, 3) вѻдчитанье и поясненье декотрыхъ творѻвъ поетичныхъ Федьковича. На давнѣйшихъ сходинахъ простора саля касинова не могла помѣстити всѣхъ участникѻвъ; выдѣлъ сподѣваѥ ся що и симъ разомъ она заповнить ся та що наша доохрестна патріотична интелігенція добрымъ примѣромъ заохотить селянъ и мѣщанъ, до численнои участи. — Вѻдъ выдѣлу філіи „Просвѣты“ *Юл. Федусевичь*, голова. *Ив. Вахнянинъ* секретарь.

— **Пригадуѥ ся Вп. нашимъ Землякамъ** [покликуючись на вѻдозву оголошену въ 260 ч. „Дѣла“ зъ 1 грудня с. р.), що до товариства „Львѻвскій Боянъ“ можуть зголошувати ся о принятье мѣсцевѝ Русины особисто кождои пятницѣ на пробѣ бояньскѻй о годинѣ 7 ѻй вечеромъ въ комнатахъ „Рускои Бесѣды“, замѣсцевѝ же (якъ такожь мѣсцевѝ) письменно до выдѣлу „Львѻвского Бояна“ на руки голѳвы проф. Володимира Шухевича пѻдъ адресою „Рускои Бесѣды“ у Львовѣ (ул. Вѻрменьска ч. 2). Члены спомагаючѝ платять 2 зр. (4 корѳны) вкладки рѻчно, котру можуть складати квартальными ратами по 50 кр. (1 корона), а члены дѣйстнѝ окрѻмъ вписового 50 кр. (1 кор.) платять по 20 кр. (40 сот.) вкладки мѣсячнои. — Вѻдъ выдѣлу тов. „Львѻвскій Боянъ“: *В. Шухевичь*, голова. *О. Нижанковскій*, дірігентъ. *Єр. Калитовскій*, секретарь.

— **Въ справахъ рускогѳ-народнѳгѳ театру** вѻдбувъ ся въ суботу передъ полуднемъ поважный збѻръ Русинѻвъ зѻ Львова и зъ провінціи, запрошеныхъ выдѣломъ „Рускои Бесѣды“. Цѣлію збору було: розглянути ся въ дотеперѣшнѻмъ станѣ театру въ часѣ, якъ остаѥ пѻдъ власнымъ зарядомъ Бесѣды, и поставити програму на будуще. Дискусія въ обохъ сихъ напрямахъ дала богато цѣнного матеріялу для выдѣлу Рускои Бесѣды.

— **Комітетъ для святкованя ювілею уніи Берестейскои** ухваливъ уже — якъ довѣдуѥмось — деякѝ проѥкты справоздавця д-ра Бартошевского. Мѣжь иншимъ мавъ приняти засаду, що торжество маѥ мати характеръ не выключно церковный але церковно-народный, а вѻдтакъ ухвалити, щобы вже въ 1895 роцѣ въ грудни выѣхала депутація до Риму попросити св. отця о благословенье на обхѻдъ ювілею въ роцѣ 1896.

— **Третій публичный вѻдчитъ проф. Мих. Грушевского зъ рускои исторіи** вѻдбуде ся завтра [вѻ второкъ] о годинѣ 6-ѻй вечеромъ въ сали III. рускои ґімназіи въ Народнѻмъ Домѣ.

— **Спадщина по пок. кардиналѣ Альбинѣ Дунаєвскѻмъ** выносить, якъ доси сконстатовано, 350.000 зр. Однако въ тѻй сумѣ мѣстять ся такожь депозиты, такъ що властивый маѥтокъ кардинала выносить лише 60.000 зр. Депозитѻвъ ѥсть два, именно 231.000 зр. зложеныхъ кн. Александромъ Любомирскимъ яко корѣнный капіталъ фундаціи въ користь осиротѣлыхъ дѣвчатъ въ Лагевникахъ и 50.000 зр. призначеныхъ на реставрацію Вавеля. Померший кардиналъ не лишивъ нѣякого завѣщаня, отже ѥго маѥтокъ 60.000 зр. буде подѣленый помѣжь спадкоѥмцѣвъ пѻсля правныхъ приписѻвъ дѣдиченя по духовныхъ особахъ. Пѻсля тыхъ приписѻвъ, опертыхъ на канонічнѻмъ правѣ, дѣлить ся така спадщина на третины, зъ котрыхъ одна припадаѥ въ користь церкви (отже въ сѥмъ случаю въ користь катедры на Вавелю), друга припадаѥ убогимъ, а послѣдна своякамъ небѻжчика. Однако своякамъ вѻльно жадати двохъ третинъ, ѥсли выкажуть ся, що самѝ суть убогими. Тѝ всѣ капіталы по небѻжчику найдено въ якѻмсь старѻмъ столику и про нихъ не знавъ нѣхто зъ родины анѣ зъ прислуги кардинала.

— **Овація для пос. Леваковского.** Въ суботу рано оповѣстивъ Kurjer Lwowski, що до Львова приѣзджаѥ вечеромъ по 6-ѻй годинѣ пос. Леваковскій. На сей посередный зазывъ до публики зѻбрало ся вечеромъ на дворци зелѣзничѻмъ и передъ домомъ пос. Леваковского по кѻлькадесять осѻбъ, щобы устроити вертаючому послови овацію. Однакъ п. Леваковскій не приѣхавъ поѣздомъ о 6-ѻй, лише о 10-ѻй годвечеромъ, бо задержавъ ся бувъ въ Краковѣ, де кружокъ осѻбъ повитавъ ѥго на дворци чотирма бесѣдами. Въ наслѣдокъ того розойшла ся публика и коли п. Леваковскій высѣвъ у Львовѣ зъ поѣзду, ждала на него лише невеличка купка академикѻвъ и кѻлька панъ. Жѣнцѣ посла, що разомъ зъ нимъ приѣхала, подано букетъ и по кѻлькохъ окликахъ Niech żyje розойшли ся академики а п. Леваковскій вѻдъѣхавъ до мѣста. Промовъ не було нѣякихъ, бо поліція заборонила. — Бѻльшу овацію и торжественнѣйше принятье зготовлено п. Леваковскому въ Тарновѣ. Тамъ зѻбрало ся на дворци досыть поважне число осѻбъ зъ музикою и повитало переѣзджаючого промовами а музика вѻдограла кѻлька народныхъ польскихъ пѣсень.

— **Посольске справозданье** складавъ дня 5 н. ст. грудня соймовый посолъ Едм. Клеменсевичь въ Грибовѣ. На зборахъ явило ся поважне число интеліґенціи и селянъ, мѣжь котрыми находивъ ся такожь представитель мазурского „Союза хлопского“, соймовый посолъ Стан. Поточекъ. Пос Клеменсевичь представивъ зѻбранымъ дѣяльность сойму и вѻдповѣвъ на численнѝ интерпеляціи. По тѻмъ высказали зѻбранѝ послови вотумъ довѣря. Зѻ стороны Русинѻвъ, присутныхъ на зборахъ, заявивъ въ нхъ имени вотумъ довѣря для п. Клеменсевича о. Полошиновичь.

— **Про пок. ґр Віктора Баворовского** пише Głos Podolski: Хто буде спадковмцемъ мілѳнового маѥтку небѻжчика, поки що не звѣстно. Завѣщанье находить ся въ рукахъ тутешнього адвоката д-ра Лучаковского. Ходять поголоски, що пок. Баворовскій, зѻрвавши зъ родиною, призначивъ цѣлый свѻй маѥтокъ на публичнѝ цѣли. Єго мощѣ перевезено зѻ Львова черезъ Тернопѻль до Баворова, де спѻчнуть въ родиннѻмъ гробѻвци Баворовскихъ. До Тернополя прибули они въ пятницю рано. На дворци, крѻмъ офіціяліста Користиньского и супроводжаючого мощѣ похоронного предприемця Курковского, не явивъ ся нѣхто зъ родины. Зъ тои причины похоронный похѻдъ улицями мѣста, т. ѥ. старый караванъ запряженый шѣстьома нужденными бороняками, за котрымъ поступавъ одинъ-одинокій чоловѣкъ, вражавъ дуже пригнобляючо.

— **Зъ Гусятина пишуть намъ:** Наше мѣсточко, славне чудотворцемъ-рабіномъ Фрідманомъ, есть теперь свѣдкомъ великого торжества — ото рабінъ справляѥ весѣлье своѣй дочцѣ. Торжество се тревае вже вѻдъ вѻвтѻрка 4-ого с. м. а конець буде ажь въ середу 12 ого с. м. Панъ молодый походить зъ Румунін, такожь рабіна сынъ, тѣточный братъ молодои. Она маѥ 22 лѣтъ а вѻнъ 16; до самого акту вѣнчання одно другого не видѣли. Приѣздъ молодого до Гусятина кождои хвилѣ сигналізовано телеґрафічно. Товпы жидѻвъ (декотрѝ перебранѝ по войсковому) ожидали приѣзду такъ важныхъ гостей, була такожь прибѻчна и почетна сторожа. Сусѣднѝ жиды дѣдичѣ и посесоры поприсилали свои четвернѣ; тіи все въ руху — вѻдвозять и привозять гостей на квартиры по знатныхъ домахъ жидѻвскихъ. Кѻлька тысячь жидѻвъ всякого стану стягнуло ся до Гусятина и по цѣлыхъ дняхъ залягають подвѻря рабіна; окликамъ радости нема кѻнця, фанатичнѝ сцѣны розлягають ся по мѣсточку зъ жидѻвскихъ купъ вѻдбуваючихъ променады. Всьо пристроене святочно, музика приграваѥ безнастанно. Новѝ гостѣ разъ-у-разъ приѣздять, принятя не перерывають ся — въ кухни працюѥ до тридцять кухарѣвъ. Зъ христіянъ не занехали вѻддати гоноръ домови рабіна зъ нагоды сего торжества начальники повѣтовои автономіи и державныхъ урядѻвъ Рахіны Фрідманы, хоць живуть въ Галичинѣ и тутъ прийшли до величезного майна и значѣня, мають бути пѻддаными турецкои державы, щобъ не ставитись до служьбы войсковои. Мають они выводити рѻдъ свѻй просто вѻдъ царя Давида, уважають ся нѣбы царска родина и побирають ся тѻлько межи своими. Обрядъ весѣльный такожь цѣкавый. По приѣздѣ молодого обѣдъ окремо для мужчинъ а окремо для женщинъ, потѻмъ такъ само танець церемонійный, въ котрѻмъ всякій, и найстаршій, бере участь. Опѻсля молодый сѣдаѥ въ окремѻй комнатѣ и приймаѥ офіціяльнѝ желаня; се тревае кѻлька днѣвъ. То само й молода, зъ тою рѻвницею, що она жадному мужчинѣ не може подати руки. Потѻмъ наступило вѣнчанье дня 6 с. м. Отъ яка радѻсть нинѣ въ Гусятинѣ жидѻвскѻмъ! Въ зачудуванье приводить той кольосальный вплывъ и значѣнье рабінѻвъ, котрому безусловно пѻдлягають и такъ званѝ нѣмецкѝ жиды. Рабінъ гусятиньскій резидуѥ въ замку колишного славного шляхотского роду Калиновскихъ... Гай-гай! якъ бы то котрый зъ Калиновскихъ мѻгъ встати зъ гробу та й поглянути... А яка иронія! Тужь пѻдъ окомъ рабіна мешкаѥ богатый жидъ капіталістъ — и коли у рабіна такъ гучно, коляски шляхотскѝ привозять своихъ панѻвъ — чого? позичати грошей! — и коляска паньска мусить уступати ся, бо ось всѣдаѥ якась рабініха... „Музика та й годѣ!“

— **Въ справѣ довповняючого выбору посла до рады державнои зъ сѣльскои ґрупы округа Кольбушова-Рашѣвъ** на мѣсце недавно померщого ґр. Здисл. Тишкевича поставили шляхотскѝ круги — якъ мы вже доносили — кс. Фішера зъ Добжехова а мазурскѝ селяне Ив. Шаѳра. Вчерашна Gazeta Narodowa доносить зновъ, що мазурскій комітетъ селяньскій задумуѥ поставити кандидатомъ емеритованого, секретаря повѣтовои рады Михайла Ґалиньского.

— **Холѥра.** Зъ Скалатщины пишуть намъ пѻдъ днемъ 7 н. ст. червня: Въ Товстѻмъ, мѣсточку нашого повѣта, забрала пошесть за 5 дѻбъ, т. ѥ. вѻдъ полудня въ недѣлю дня 2 н. ст. грудня до полудня въ пятницю дня 7 н. ст. грудня разомъ 40 осѻбъ, а то 30 жидѻвъ и 10 христіянъ; недужихъ було мало що бѻльше. Вже въ початкахъ падолиста були въ Товстѻмъ спорадичнѝ случаѥ холѥры, однако жиды постарали ся о затаѥнье дальшихъ случаѣвъ, щобы не замкнули мѣсточка. Дня 8 н. ст. грудня вѻдбувъ ся въ мѣсточку вѻдпустъ въ латиньскѻмъ костелѣ, отже цѣкава рѣчь, чи будуть пускати на сей вѻдпустъ людей зъ села, бо до товстецкои латиньскои парохіи належить 8 сѣлъ, крѻмъ Перекальця и Кута, вправдѣ двохъ осѻбныхъ громадъ, але творячихъ зъ Товстымъ якъ бы одну оселю. Въ Калагарѻвцѣ и Волици выгасаѥ вже холѥра и лише мало случаѣвъ лучаѥ ся. Въ Гусятинщинѣ выгасла пошесть въ Городници, Васильковцахъ и Ключинцяхъ.

— **Въ справѣ спору о Морске Око** пише пѻвурядовый будапештеньскій Nemzet въ кореспонденціи зъ Левочи, що выгляды сего спору представляють ся теперь користнѣйше для Угорщины. Инжінеры, деленованѝ обома правительствами, довершили въ лѣтѣ ґеометричныхъ помѣрѻвъ и представили своимъ правительствамъ выслѣды своѥи роботы. Зъ угорскои стороны доказуѥ археольоґъ Міннѣхъ на основѣ архівальныхъ розслѣдѻвъ, що спѻрнѝ грунты належали до Угорщины вже въ 1334 роцѣ. Пѻсля Мінніха, переходило традиційне пересвѣдченье зъ поколѣня на поколѣнье, що Дунаѥць и Бялка становлять въ тѻй охрестности природну границю Угорщины. Ажь до часу остаточного рѣшеня спору правительствами ѻвмировымъ судомъ, вѻддано зъ уряду спѻрнѝ грунты въ посѣданье Угорщины, на основѣ выроку угорского трибуналу, въ присутности комісій обохъ правительствъ. Здаѥ ся, що Мадяры стремлять до того, щобы на основѣ фактичного посѣданя рѣшили остаточно спѻръ у горскѝ власти.

— **Сензаційне убійство.** Предсѣдателя ґімнастичного товариства „Соколъ“ въ Мшенѣ коло Праги, Гулициюса зъ жѣнкою напали дня 6 н. ст. грудня незвѣстнѝ злочинцѣ и убили, почѻмъ ограблено ѥго дѻмъ. Гулициюсъ належавъ до першихъ трудовникѻвъ вѻдродженя ческого народа и бувъ членомъ заснованого 1848 р. товариства „Славяньска липа“. Покѻйный вѻдвидѣвъ 1892 р. Львѻвъ при нагодѣ зъѣзду польскихъ Соколѻвъ; бувъ такожь кореспондентомъ кѻлькохъ ческо-американьскихъ часописей и належавъ до молодо-ческого комітету мужѣвъ довѣря. Мотивы убійства доси не звѣстнѝ.

— **Пригода на зелѣзници.** Дня 8 н. ст. грудня лучила ся въ Новѻмъ Загѻрю така нещастна пригода: Машина, що мала забрати особовый поѣздъ до Хирова, наѣхала на него такъ сильно, що ушкодила почтовый и три особой возы. Въ наслѣдокъ сего потерпѣли скалѣченье два подорожнѝ и кондукторъ.

— **Самоубійство.** Въ Ряшевѣ кинувъ ся дня 2 н. ст. грудня пѻдъ колеса поѣзду воякъ 6 полку гузарѻвъ Иванъ Чордашь. Зъ того, що цѣле одѣнье самоубійника було змочене, треба догадувати ся, що Чордашь выйшовши зъ касарнѣ, хотѣвъ съ-першу утопити ся въ Вислоку, а коли се не удало ся, бо попавъ на мѣлку воду, перейшовъ рѣку и положивъ ся на шинахъ.

— **Панорама Татръ.** Д-ръ Генр. Льѳцкій зъ Кракова и львѻвскій адвокатъ д-ръ Стецковскій задумали сотворити панораму Татръ и порозумѣли ся въ тѻй цѣли зъ артистами-малярами: Болѳромъ, звѣстнымъ монахійскимъ пейсажистомъ, авторомъ пейсажа въ Рацлавицкѻй панорамѣ, зъ Ант. Пѝотровскимъ и Стан. Яновскимъ. Всѣ тѝ артисты и авторъ проѥкту д-ръ Льѳцкій выбрали ся въ серпни въ Татры и тамъ робили цѣлый мѣсяць студіи. Остаточно згоджено ся представити въ панорамѣ видъ, якій отвираѥ ся зъ верха Медзяне на головну ґрупу польскихъ Татръ. Полотно на котрѻмъ буде представлена панорама маѥ выносити 120 метрѻвъ довжины а 16½ метра высоты; замальована поверхность буде обѻймати 1800 квадратовыхъ метрѻвъ. Ескізы до панорамы будуть выкѻнченѝ вже въ найблизшихъ дняхъ, а вѻдтакъ розпѻчнуть ся роботы коло приладженя величезного полотна пѻдъ мальованье. Панорама маѥ бути выкѻнчена въ 1895 роцѣ и буде перевезена зъ Кракова до Варшавы, вѻдтакъ до Монахіи а вкѻнци маѥ обвозити ся по Галичинѣ.

— **Добрѝ вѣсти.** Намѣстникъ ґр. Бадені повернувъ зъ Кракова до Львова.

— Зъ нинѣшнымъ числомъ „Дѣла“ высылаѥмо цѣнникъ тутешнои бронзовничои фірмы **Володимира Усцьеньского и Вільгельма Скнуржіля.**

Надѻслане.

Ball-Seidenstoffe von **45 kr.** bis fl. 11.65 per Meter — sowie **schwarze, weisse** und **farbige** Seidenstoffe von **45 kr.** bis fl. 11.65 per Meter — glatt, gestreift, karriert, gemustert, Damaste etc. (ca 240 versch. Qual. und 2000 versch. Farben, Dessins etc.) Porto- und zollfrei in die Wohnung an Private. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. und Postkarten 5 kr. Porto nach der Schweiz. 4979 (4)

Seiden-Fabrik G. Henneberg (k. u. k. Hofl.) Zürich.

Вѣсти зъ еп. перемыскои.

Презенты одержали оо.: Володим. Гукевичь на Полянчикъ, дек. балигородского, Іос. Билиньскій на Устрики долѣшнѝ. — Канонічну институцію на Щарець, любачѣвского деканата, одержавъ о. Ом. Гриневецкій. — До канонічнои институціи на Гребенне вѻзваный о Богд. Ломницкій. — Завѣдательства одержали оо.: Діон. Гудзьо въ Ольшанахъ, дек. нижанкѻвского, Щаст. Раставецкій въ Хотинци, дек. ярославского. — Увѻльненье вѻдъ конкурсового испыту одержавъ о Іос. Дубъ зъ Быстрицѣ. — Похвалу и признанье за ревне удѣленье науки реліґіи въ мѣсцевѻй школѣ одержавъ о. Корн. Кузикъ зъ Махнова.

Посмертнѝ — ǂ — оповѣстки.

Д-ръ Иларіонъ Вацикъ катихитъ ц. к. IV-ои ґімназіи и префектъ духовнои семинаріи у Львовѣ, упоковавъ ся на грудну недугу въ 33 ѻмъ роцѣ житя въ Меранѣ въ Тироли. Похоронъ вѻдбуваѥ ся нинѣ. Грудку рѻднои землѣ кидають на ѥго могилу приятелѣ и знакомѝ. Вѣчна ѥму память!

Наука штука и література.

— **„Весновка“** — пѣснь въ супроводѣ фортепіяна о. Виктора Матюка (стихъ Марк. Шашкевича). Такій змѣстъ 21-ого выпуска „Бібліотеки музикальнои“, выдаванои заходомъ и коштомъ „Львѻвского Бояна“. Комітетъ выдавничій Бояна зробивъ снмъ разомъ дуже добрый выбѻръ, выдаючи „Весновку“, ту милозвучну композицію о. В. Матюка, звѣстну у всѣхъ родинахъ рускихъ въ Галичинѣ и пѻдпадаючу такъ добре пѻдъ сопраны жѣночѝ и теноры мужескѝ. Кѻлько то разѻвъ на нашихъ концертахъ чарувала зѻбраныхъ пѣснь „Цвѣтка дрѻбная“, а нашъ артистъ Мышуга збиравъ за ню грѻмкѝ оплески на своихъ першихъ выступахъ публичныхъ. Длятого думаѥмо, що накладъ „Весновки“ не довго буде залягати на складѣ „Львѻвского Бояна“, тымъ бѻльше що цѣна выпуска невелика — лишь 25 кр.

Именованя, перенесеня, конкурсы и пр.

— **Именованя.** Краева дирекція скарбу именувала поборцями податковыми контрольорѻвъ: Каз. Гадомского, Льва Акснера, Володисл. Вана, Ом. Гарчиньского, Іос. Недѣльского, Меч. Мойсеовича, Іос. Робурґа и Ив. Стафиньского; дальше контрольорами адъюнктѻвъ Теоф. Лисенецкого, Евг. Мартінього, Ив. Тиминьского, Фр. Сувальда, Кар. Дворжачка, Кар. Литвиновича, Брон. Будзиньского, Володим. Вельця, Юл. Презентковича, Стан. Реріха, Іос. Дошлю, Мих. Свицарского, Вит. Цихульского, Володисл. Кузнярского, Фр. Верца, Ив. Солярского, Ив. Радомского и Стан. Габлиньского; вкѻнци адъюнктами: вахмістра жандармеріи Стан. Кшишковского, практикантѻвъ: Мих. Любчиньского, Евг. Фрайндліха, Кар. Гефтера, Мик. Гаваньского, Леоп. Кратера, Мих. Турковского, Генр. Пфайля, Едв. Высоцкого, Ом. Ворика, Косм. Федину, Мих. Данишевского, Ив. Мозоловского, Петра Бохеньского, Ом. Жуковского, Льва Ничовского, Іос. Москаля, Ив. Мишкевича, Андр. Рудницкого, Володисл. Ринкаля, Ив. Матковского, Алекс. Коцка, Ив. Позняка, Ив. Скоченя, Людв. Транца, Евг. Гамера и Ил. Лотоцкого, та екзекутора Апол. Загачевского и дѣтарія Густ. Гляйкснера. — Краева дирекція скарбу именувала цлового управителя Іос. Пфіцнера старшимъ цловымъ контрольоромъ, цлового контрольора Вільг. Деблеґема управителемъ, цлового офіціяла Вікт. Седлячка цловымъ касіѥромъ, цловыхъ офіціялѻвъ Ад. Струсиньского и Болесл. Кірхнера та цлового поборця Людв. Скурского контрольорами, управителя цлового уряду Едм. Чайковского та цловыхъ асистентѻвъ: Стан. Лукашевича, Іос. Кобервайна, Кар. Якубского, Ив. Лехицкого и Ипр. Вайсброда, вкѻнци поборця Володисл. Пѝонтковского офіціялами, асистента Ст. Концкого управителемъ, поборця Стан. Очковского асистентомъ, асистента Ив. Свободу та провізоричныхъ асистентѻвъ Гуґ. Найсера, Меч. Блонаровича и Едм. Топерцера поборцями, вкѻнци поборця Евг. Бялецкого та практикантѻвъ Казим. Рата, Володим. Бермеса, Игн. Бляшкого и Мих. Сентиржа асистентами. — *Львѻвскій высшій судъ краевый именувавъ* практиканта судового Ад. Новаковского авскультантомъ.

Выказъ складныхъ жертвъ.

— На руки нашои адміністрації зложили Вп. пп.:

На будову рускогѳ театру Д. Г. зъ Циганъ 1 зр., о. М. Колесса зѻ Струтина нижного 3 зр. 30 кр., за проданѝ купоны.

На закупно образа М. Ивасюка пос. Ер. Пигулякъ зъ Черновець складку 10 зр. 30 кр. [зложили пп.: Ив. Ронґушь 1 зр., Ик. Окуневскій 50 кр., Евг. Желехѻвскій 50 кр., Евг. Ганкевичь 30 кр., Ис. Винницкій 1 зр., Серг. Шпойнаровскій 1 зр., д-ръ Вас. Дутчакъ 50 кр., Ат. Руснакъ 1 зр., Михальскій 1 зр., д-ръ Соневицкій 50 кр., д-ръ Ст. Стоцкій 1 зр., Єв. Максимовичь 1 зр., Єр. Пигулякъ 1 зр.].

— **Для „Руслана“**, товариства запомагаючого убогу молодѣжь рускои ґімназіи у Львовѣ зволили ласкаво жертвувати Вп. пп.: Черезъ Хв. Редакцію „Дѣла“: Іос. Карановичь судовый адъюнктъ въ Самборѣ 2 зр.; о. Іос. Шуховскій парохъ въ Братковцяхъ 1·25 зр.; И. Зарицкій адміністраторъ „Дѣла“ 75 кр.; о. А. Струтиньскій парохъ Космача 1 зр.; о. Шмериковскій 50 кр; о. Чайковскій зъ Боринѣ 2 зр.; о. Г. Пирожиньскій зъ Люблинца 2 зр. — Крѻмъ того жертвували прямо на адресу выдѣлу: о. В. Небыловець парохъ Перегиньска 25 зр.; о. митратъ А. Бѣлецкій на закупно молитвенникѻвъ 10 зр.; о. митратъ Сѣнгалевичь 5 зр.; М. Бачиньскій нотарь въ Калуши 5 зр; пос. Ол. Барвѣньскій 5 зр; Хв. тов. „Народна Торговля“ у Львовѣ 5 зр.; д-ръ М. Яюсъ въ Сокали 2 зр.; о. М. Жарскій зъ Стронятина 2 зр. — Приступили дальше до товариства „Русланъ“ зъ вкладкою 1 зр. рѻчно Вп. пп.: о. О. Ваньо катихитъ у Львовѣ; В. Лѣтиньска учителька школы вправъ у Львовѣ; Ю. Стефановичь учитель ґімназіи въ Ряшевѣ; В. Левицкій учитель ґімназіи у Львовѣ; д-ръ К. Левицкій адвокатъ у Львовѣ; В. Левицкій субститутъ нотаріяльный въ Станиславовѣ разомъ зъ женою Ольгою; д-ръ В. Шараневичь концепістъ прокураторіи скарбу у Львовѣ. — Всѣмъ ласкавымъ покровителямъ убогои молодежи рускои ґімназіи складаѥ въ ѥи имени сердечну подяку — *Выдѣлъ.*

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 10 грудня. Комісія для реформы приступить ажь въ пятницю до выбору пѻдкомітету.

Будапештъ 10 грудня. Въ клюбѣ сторонництва ліберального запевнивъ Векерле, що санкція наступить ще за теперѣшного кабінету.

Берлинъ 10 грудня. Цѣсарь Вільгельмъ принимавъ на авдієнціи президію парляментарну, при чѻмъ заявивъ, що демонстраціи соціялістичнѝ на першѻмъ засѣданю уважаѥ за зверненѝ не противъ своѥи особы, лишь противъ конституціи.

Лондонъ 10 грудня. Хины именували посла, котрый маѥ удати ся до Японъ для переговорѻвъ въ справѣ мира.

Белградъ 10 грудня. Выборы до скупштины вѻдбудуть ся въ сѣчни.

Переписка Редакціи и Адміністраціи.

— **Вп. М. Гер. въ Кор.** До кѻнця с. р. 5·50 зр. — **Вп. М. Ко. въ Ст.** Комітетъ для будовы театру у Львовѣ ул. Вѻрменьска ч. 2. — **Вп. Е. Бо. въ Су.** Ще 1·20 зр. — **Вп. А. Сѣ. въ Бо.** Ще 5·75 зр. — **Вп. Д. Ле. въ Го.** Ще 1 зр. — **Вп. І. Ку. въ Бр.** Ще 2·50 зр.

Надѣланє.

Великій склад елегантних залубень готових до їзди. 426 1—1

Іосифъ Мошиньскій

колодій в Тернополи, при улици Львівскій.

Новина на поли фотографіи!

Фотографічні знимки въ природныхъ краскахъ по звычайныхъ цѣнахъ выготовлює

Фотографічне заведенье

при площи Мэрійскій ч. 4 Европейскій Готель у Львовѣ
397 10—12

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „подъ Коперником ъ“ Львовъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одвазу) поручає у великомъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайны, ленты мѣрильні, пйоны, сібелѣ, манометры и т. п. Устроєня звонковъ електричныхъ. Всякій направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінцій выготовляют точно 148

Безъ конкуренціи

есть мой склепъ истнуючій вѣдъ р. 1848 и тѣшучій ся вѣдъ сего часу великою симпатією. Длятого поручаю мой обильный складъ одягівъ мужескихъ и хлопячихъ, пальта мужескій и хлопячій, якъ такожь одяги дитячій и уніформы. Такожь позваляю собѣ поручитись Всч. Духовеньству яко спеціялістъ въ роблению сурдутовъ. рясъ и т. д.

Замовленя пбсля мѣры выготовлюють ся въ найкоротшомъ часѣ якъ найгарнѣйше.

Дякуючи за дотеперѣшній взгляды пишусь 4095

Зъ поважаньемъ

Давидъ Шварцвальдъ

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

Пѣвець церковн й

Данило Крицкій, умѣючій уставъ церковный и спѣвъ хоральный, шукає мѣсця. Адреса: Поздячь, почта Медика.
419 3—3

Ванны довгій по зр. 16 и 18; на сѣдовій по зр 6 и 7·50. — Меблѣ зелѣзній въ великомъ выборѣ. Ложка складаній по зр. 6

4595 поручає

ПЕТРО ХИПОНСТОВСКИЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.

Цѣнники илюстрованій різныхъ предметовъ до розпорядимости

Выйшовъ зъ друку

КОБЗАРЬ

Тараса Шевченка

Выборъ поезій для народу зъ житьеписью и портретомъ автора.

Накладомъ товариства „Просвѣта“.

Цѣна 25 кр.

Оправленій примѣрники продаютъ ся по 35 кр.

Знаменита книжка

до 404 3—3

НАУКИ ПЕЧЕНЯ СВЯТОЧНЫХЪ ТѢСТЪ

выйшла зъ друку въ рускомъ язычѣ и обймає:

Найлѣпшій приписы на струцлѣ масляній, парений, пбстній, зъ молокомъ. зъ мигдаловою масою и т. ин.

Мазурки, Пляцки якъ: Незрбвнаный орѣховый Пляцокъ, марципановій Мазурки и т. ин.

Десеровій тѣста, Медовники, Медовнички, Люкры, Рбзній тѣста до кавы, чаю и шоколяды.

Наука для господинь печеня знаменитого хлѣба.

Дуже добрый способъ смаженя пампушковъ.

Цѣна 70 кр.

По надбсланю переказомъ почтовымъ 76 кр. залагоджує ся посылку франко Друкарня **В. Манецкого**, Львовъ, ул. Коперника ч 7.

РОБОТНЯ

ЕМА МЯРКА

Львовъ, улиця Сикстуска ч. 4

одна зъ першорядныхъ, приймає всякій роботы, входячій въ обсягъ дамского кравецтва, якъ:

Осѣнній сукнѣ, зимовій и вечерковій, жакеты, шубы, ретонды и пелерины та выборъ готовыхъ дитячныхъ суконь.

Приймає ся такожь замовленя на выправы зъ провінціи, полагоджуючи все на варшавскій ладъ.

Удѣляє ся такожь лекціи крою. 406 6—10

На жаданье продає ся парискій формы.

ТЕОФИЛЬ КОПИСТИНЬСКІЙ

артистъ-малярь

звѣстный вѣдъ кільканацяти лѣтъ изъ своихъ праць малярскихъ, украшає церкви въ стилю всходнбмъ разомъ зъ позолоченьемъ, престолы, иконостасы и иншій рѣчи Принимає рѣзьбарскій роботы пбсля власныхъ плянбвъ. Выготовлює всякои величины церковій образы до иконостасбвъ, престолбвъ плащениць — одѣйными красками на полотнѣ и деревѣ. Побольшує зъ фотографій портреты. Зъ уповаженя ц. к. консерваторія реставрує всякій старинности, а то фрески, рѣзьбы и т. ин. входячій въ кругъ праць малярства по найумѣреннѣйшихъ цѣнахъ. Пбдписаный просить Всч Духовеньство занотувати собѣ его адресу. 205 35—?

Т. Копистиньскій

у Львовѣ, улиця Краковска число 20.

Числа до выпалюваня на рогахъ поручає

ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ

ожевникъ у Львовѣ ул. Боимбвъ ч 3

Цѣнники даромъ.

НА РАТЫ

МАШИНЫ ДО ШИТЯ

зъ найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и краевыхъ вѣдъ 25 до 65 зр.

поручає 4798 138—?

ЛЮДВИКЪ ҐАРДОЛИНЬСКІЙ

Львовъ, площа Галицка 14.

Цѣнники на жаданье даромъ и франко.

СО-

рочки мужескій, по цѣнѣ фабричній зр. 1·75, 2·—, 2·50, маншеты, ковнѣрики, калєсоны, скарпитки, хусточки, краватки, шлейки, и т. п.

поручає найдешевше

Павло Лянгнеръ

передъ тымъ

БРАТЯ ЛЯНҐНЕРЫ

у Львовѣ улиця Галицка ч. 16.

Головный складъ куфровъ до подорожи. 2537

Цѣнники на жаданье даромъ.

М. Р. ШНАЙДЕРЪ

записяженый знавець судовый

въ Станиславовѣ

296 поручає свое 18 52

складъ хрестовъ зелѣзныхъ на гробныхъ и лизарню написовъ основану 1882 року.

О половину зниженій цѣны

на давнѣйшій томы „Библіотеки найзнаменитшихъ повѣстей“ т I—XX. включно, чи хто купує разомъ чи поединчо, якъ довго выстаке невеликій запасъ. Зголошуватись треба просто до „Адміністрациі Наукового Товариства им. Шевченка у Львовѣ“.

Знижена цѣна всѣхъ 20 томбвъ 13 зр. 80 кр. (на пересылку почтову треба долучити 30 кр.)

Кирничне заведенье

для будовы верченыхъ и копаныхъ кириниць пбдбймає ся й дальше всякихъ роботъ, входячихъ въ обсягъ кирництва, полагоджує ихъ при помочи фахового управителя фірмы, славнозвѣстнои вѣдъ 35 лѣтъ и запоручує Вп. Публицѣ, инжинерамъ и будовничимъ совѣстне и взбрцеве переведенье роботъ.

Леопольда Домініка Спадкоємцѣ

388 8—26 Львовъ, улиця Костепальна ч. I.

„СЛАВІЯ“

банкъ взаимныхъ убезпеченій въ Празѣ

укончилъ съ г. 1893. первое двайцятьпятьлѣтіе своего существованья и выносили съ днемъ 31 декабря 1893 г. въ „Славіи“:

Убезпеченныи сумы въ сек. житьевыхъ	злр.	24,268.630·15
„ „ „ „ огневой	„	231,429.863·—
Доходы належитостей асекур. всѣхъ секцій	„	2,731.326·08
Выплаченыи капиталы ренты и шкоды всѣхъ секцій	„	22,774.475·93
Фонды резервныи и гаранційныи всѣхъ секцій	„	5,830.306·40
Фонды емеритальныи урядниковъ и агентовъ „Славіи“	„	398.449·36

„СЛАВІЯ“ принимаетъ 3794

въ сек. I—II: **убезпеченія на житье** капиталовъ и рентъ.
въ сек. IV: **убезпеченія отъ шкодъ огневыхъ** будынковъ, движимостей, худобы, засобовъ, збожа и товаровъ.

„СЛАВІЯ“ удѣляетъ пожички:

убезпеченымъ въ сек. II. ц. к. урядникамъ, офицерамъ, професорамъ и урядникамъ автонимнымъ съ приватныхъ заведеній съ правомъ на емеритуру.

„Славія“ принимаетъ зголошенья о удѣленье агенціи ан мѣстности и окресности, где не имѣетъ еще агентуры.

Знана вѣдъ многихъ лѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікербвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдниковъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручає старій польскій сильній горѣвки, дуже добрій розолісы, лікеры, румы правдивій зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои якости браваї спеціялы якъ: Народбвка, Dziennik, Szczutek, Карпатбвка, „Дябедъ“, Помаранчева не солоджена, Ратафія, Деренбвка и т. п. горѣвки упривилеєваній и одиноко правдивій если зъ нашои фабрики спроваджені.

Одиноке жерело въ краю для пп. аптикарѣвъ, до побираня алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ вольного вѣдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкбдный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головномъ складѣ водъ мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Кароля Людвика ч. 29. 4913 11—104

ПЕРЕПЛЕТНИЧЕ ЗАВЕДЕНЬЕ

Мих. Спожарского и Сына

у Львовѣ при улици Рускій ч. 24.

Симъ маємо честь пригадати Всч. Духовеньству и Комітетамъ церковнымъ, що приймаємо до оправы передъ надходячими святами рбздвяными Євангелія, Служебники и всѣ книги церковній по найнизшій цѣнѣ. Позаякъ уже часъ короткій, просимо приспѣшити зъ доставою.

Готовій книги на складѣ Євангелія, Служебники, Помяники, книги Тверезости, Часословы, Молитвословы, Изборники, Метрики и друки всѣлякого рода и ин. книги церковній все въ тревалій оправѣ и по найнизшій цѣнѣ, — Цѣнники на жаданье даромъ 396 7—12

УЧИТЕЛЬ орґанъ руского товариства педаґоґічного двотыжденникъ педагогічно-науковый, выходить вѣдъ 1 червня 1889 р. у Львовѣ ул Ворменьска ч. 2., Предплата на цѣлый рбкъ 3 зр., на пбвъ року 160 кр. на чверть року 1 зр.

ТУТКИ цигаретовій 1000 штукъ 1 зр., поручає Ант Мазуркевичь. Львбвъ, ул. Галицка ч 12

НА СЕЗОНЪ ОСѢННЫЙ

Просить ся ласкаво всѣхъ Вп. Гостей выставовыхъ пересвѣдчити ся о дивнбй дешевости осѣнныхъ и зимовыхъ товарбвъ, вже спровадженыхъ въ великбй скблькости.

Слѣдуючій товары продають ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ доки истнує запасъ:

1000 модныхъ муфбвъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·50, 2·— до 5·— зр.
1000 кожуховыхъ шапокъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·80, 2·20 до 4·— зр.
1000 флянельовыхъ и суконныхъ блузъ осѣнныхъ и зимовыхъ 2·50, 3·— до 6 зр.
500 гальокъ волбчковыхъ по 2·50 до 4·— зр.
1000 хустокъ Гімаляя, найбольшій родъ 1·75, 2·25 до 4·— зр.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймодніѣйшихъ суконокъ на осѣнь и зиму 1·80, 2·50 зр.
1000 модныхъ плащикбвъ на осѣнь и зиму вѣдъ 4 зр. и высше.
3000 одягбвъ для хлопчикбвъ у всѣхъ величинахъ по 1·80, 2·—, 3·— зр. и высше.
Особливій новости въ стяжкахъ, воаляхъ, капелюхахъ дамскихъ и дитинныхъ, рукавичокъ ґлясе, дуньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, панчохахъ, парасоляхъ до дощу, блюзахъ шовковыхъ и вовняныхъ, шляфрокахъ, костюмахъ и неґліжахъ надбйшли власне въ великбй скблькости и доповняють ся щоденно.

Особливша гуртовна продажь принагбдна

въ воддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимбвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лбжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лбжка, дающихъ ужити ся на обѣ стороны (выробъ килимбвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 гарнітурбвъ „Louvre“ на лбжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лбжка и 1 на стблъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
200 гарнітурбвъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лбжка, 1 на стблъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ різныхъ краскахъ по 75, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·35, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый выробъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (бібра) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 колбкъ флянельовыхъ въ найлѣпшбмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваникбвъ пбдъ и надъ лбжка по 1·50 и 2·25 стрижей по 2·50, 3 и высше.
300 диванбвъ на стѣну зъ перекимъ десеномъ въ цвѣты або фігуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванбвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванбвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванбвъ пбвсальоныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкбвъ хбдниковъ 8—10 метрбвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хинськихъ шкбръ козличихъ, природныхъ 5·50, шкбрки Анюра 2 и 2·50.
Дерґа до подорожи 3·50, 5, 6 зъ імітацією шкбры тигра 7·50 и высше.
Дванацять сальоній у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портіэры и занавѣсы коронковѣ аж до найлѣпшихъ сортбвъ.

Всякій зъ провінціи надсылаій поручена полагоджує ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

4895 199—? **у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.**

Рухъ поѣздбвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 мая 1894 пбсля годинника середно-европейского.

Приходять до Львова зъ	ПОѢЗДЫ поспѣшний		особовій		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	2 32	5 25	9 00	6 10	9 00
Варшавы	—	5 25	9 00	—	9 00
Хаббвки (Закопаного) на Перемышль, Ряшевъ, або Тарнбвъ	2 32	—	—	—	—
Хаббвки (Закопаного) на Ряшевъ або Тарнбвъ	—	5 25	—	—	—
Хаббвки (Закоп.) на Стрый	—	—	8 34	—	—
Мушины, Криницѣ, Жегестова на Тарнбвъ		—	—	—	9 00
Мушины Криницѣ Жегестова на Ряшевъ або Тарнбвъ	—	5 25	—	—	—
Мушины Криницѣ Жегестова на Тарнбвъ (в. 1/5 до 30/9)	—	—	9 00	—	—
Мезе-Ляборцъ Щавного-Кудлашного на Перемышль	—	—	9 00	—	—
Надберезя и Тарнобжега	—	—	6 00	—	—
Пбдволочискъ и Бродбвъ (на дворецъ гол.)	2 12	9 29	9 10	5 45	—
Пбдволочискъ и Бродбвъ (на дворецъ Пбдзамче)	1 58	9 13	8 45	5 19	—
Сучавы	9 40	—	7 37	12 27	6 35
Кимполюнга	9 40	—	7 37	—	—
Радбвцѣвъ	9 47	—	7 37	—	6 35
Бергомета и Чудина	9 40	—	—	—	—
Новоселицѣ	9 40	—	7 37	—	—
Слободы рунгур. Копальнѣ	9 40	—	—	—	6 35
Гусятина на Галичъ	9 40	—	7 37	—	—
Чорткова на Галичъ	—	—		12 37	—
Борислава		—	2 02	12 10	—
Белзця	—	—	—	4 45	—
Сокаля	—	—	7 48	4 45	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова на Стрый)	—		8 34	12 10	
Стрыя и Сколього	—	—	8 47	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова на Стрый	—	—	2 02	—	—
Гребенова (вбдъ 10/7 включно до 30/8)	—	—	2 02	—	—
Бруховичъ (вбдъ 12 мая почавши ажь до вбкликаня)	—	—	8 10	—	—

Вбдходять зб Львова до	ПОѢЗДЫ поспѣшний		особовій		
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	2 24	10 10	4 50	10 35	6 55
Варшавы	—	10 10	4 50	—	6 55
Хаббвки (Закопан.) на Тарнбвъ або Ряшевъ	—	10 10	—	—	—
Хаббвки (Закопан.) на Ряшевъ або Перемышль	—	—	10 35	—	—
Хаббвки (Закоп.) на Стрый	—	—	9 50	7 10	—
Мушины, Криницѣ, Жегестова на Тарнбвъ або Ряшевъ		10 10	—	—	—
Мушины Криницѣ, Жегестова на Тарнбвъ (вбдъ 1/5 включно до 30/9)	—	—	—	6 55	
Мушины, Криницѣ Жегестова на Тарнбвъ	—	—	4 50	—	—
Мушины, Криницѣ на Стрый				7 10	
Мезе-Ляборцъ, Щавного-Кудлашного на Перемышль	—		—	6 55	—
Надберезя и Тарнобжега	—	10 10	4 50	—	—
Пбдволочискъ и Бродбвъ (зъ дворця гол)	6 08	2 44	9 40	10 20	—
Пбдволочискъ и Бродбвъ (зъ дворця Пбдзамче)	6 22	2 58	10 04	10 47	—
Сучавы	6 15	—	10 15	2 55	10 30
Чорткова на Галичъ	—	—	—	2 55	—
Гусятина на Галичъ	6 15		—	—	10 30
Слободы рунгур. Копальнѣ	—	—	10 15	—	10 30
Новоселицѣ	6 15	—	—	—	10 30
Бергомета н. С и Чудина	6 15	—	—	—	—
Радбвцѣвъ	6 15	—	10 15	—	10 30
Кимполюнга	6 15	—	—	2 55	
Сокаля	—	—	9 20	6 45	—
Белзця	—	—	9 20	—	
Борислава на Стрый	—	—	5 40	9 50	—
Лавочного (Мункача, Серенча, Мішкольца, Пешту) и Хирова на Стрый	—	—	5 40	—	7 10
Станиславова, Долины, Болехова на Стрый	—	—	—	9 50	7 10
Сколього и Хирова на Стрый	—	—	—	9 50	—
Стрыя и Сколього	—	—	—	3 05	
Гребенова (тбльо вбдъ 10/7 включ до 30/8)	—	—	—	9 50	—
Бруховичъ (почавши вбдъ 12 мая ажь до вбдкликаня)	—	—	3 35	—	—
Зимнои-воды (почавши вбдъ 12 мая ажь до вбдклик.)	—	—	3 42	—	—

Розклады ѣзды въ видъ кишеневбмъ можна дбстати въ бюрахъ информаційныхъ, касахъ стаційныхъ и у кондукторбвъ

*) Годины печатаній грубыми черенками означують пору нбчну вбдъ год. 6-ои вечеромъ до год. 5-ои 59 мін. рано. Въ бюрѣ информаціинбмъ ц к. австр. зелѣзниць державныхъ у Вѣдни (улиця Іоанна 29) якъ такожь въ бюрѣ информаційнбмъ ц. к. австр зелѣзниць державныхъ у Львовѣ (улиця Третого мая ч. 3, готель Імперіяль), удѣляє ся устныхъ або письменныхъ обисненъ въ справахъ дотычно служби на ц. к австр. зелѣзниць державныхъ. О скбльо пбдручники дозволяють, засягнути тамъ-же можна информацій вбдносачихъ ся до решты австро-угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць. Въ бюрахъ информаційныхъ продає ся выдаваній черезъ ц. к. австр. зелѣзницѣ державни білеты до ѣзды и зшитки зуставлюваныхъ посвѣдчонь од ѣзды якъ такожь тарифы.

4980

При закупнѣ товарбвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и одвѣчальный редакторъ: Иванъ Белей. Папѣръ въ фабр. Черляньком. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднаренкого

Ч. 267. Львôвъ, Второкъ 29 падолиста (11 грудня) 1894. Рôчникъ XV.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских свят) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додаток „Бібліотека найзнаменитших повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароли Людовика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платна у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком

въ Австрії:		на границею:	
на цѣлий рôкъ	16 зр.	на цѣлий рôкъ	24 зр
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр
на чвертъ року	4 зр. 50 кр.	на чвертъ року	6 зр
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлий рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чвертъ року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаютъ ся лише на попередне застереженье. — Рекламації неопечатаній вôльній пôдъ корт.

Поединоке число коштує 8 кр. в. в.

Оголошенія принимають ся по цінѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовой а въ рубрицѣ „Надсилане“ по 20 кр. в. в.

Вѣдомôсти числять ся по 10 кр. пôдъ стрічку.

Письмо зъ Вѣдня.

——

[Реформа выборча. — Ситуація політична. — Управильненье платнѣ урядникôвъ.]

Якъ въ часѣ довѣрочныхъ конференцій надъ реформою выборчою такъ и опôсля въ часѣ нарадъ комісіи послы и орґаны правительственной коаліціи туманили неустанно себе и опінію публичну, що реформа есть на добрôй дорозѣ, що ось-ось наступить повне порозумѣнье. Однакожь остатне засѣданье комісія розвѣяло тѣ надѣѣ. Члены клюбу консервативного [Гогенварта] сказали отверто, що они, мимо своєи приязни для польского „кола“ и особистых симпатій для членôвъ его, мусять остати на своємъ вôдмѣнôмъ становиску. Клерикалъ баронъ Морзей додавъ при тôмъ, що они приготовленѣ на всяку евентуальнôсть, то значить и на розвязанье рады державной. Клюбъ консервативный есть вправдѣ найменшій межи трома великими клюбами коаліційными, бо має лише 56 членôвъ — мѣжь-тымъ якъ до „кола“ польского належить 57, а до нѣмецкой лѣвицѣ 108 послôвъ — але мимо того, и хотяй сесѣ два бôльшій клюбы до себе зблизили ся, а зъ ними пôйде навѣть и маленькій клюбъ Коронінього зъ своими 10 членами, котрый впрочôмъ д ся не забравъ голосу, — доля реформы выборчой залежить таки головно вôдъ консервативного клюбу. Вôнъ тымъ именно сильнѣйше стоить вôдъ своихъ аліянтôвъ, що не потребує такъ, якъ они, бояти ся розвязаня парляменту и новыхъ выборôвъ, коли противно нѣмецка лѣвиця могла бы на такій выпадокъ выйти въ дуже зменшенôмъ числѣ. Ліберали-Нѣмцѣ теперь потѣшають ся ще тымъ, що клюбъ Гогенварта голосованье надъ реформою выборчою лишить своимъ членамъ свобôдне, а часть ихъ пôйде разомъ зъ ними и зъ Поляками; але хочь-бы такъ и було, то се не богато имъ поможе, бо до ухваленя реформы выборчой треба двохъ третинъ всѣхъ послôвъ, а тыхъ коаліція навѣть вразъ зъ цѣлымъ клюбомъ Гогенварта не має, тôлько мусѣла бы ще зъ по-за себе приєднати бодай кôлька голосôвъ.

Отже не диво, що при такôмъ станѣ рѣчій зачинають розходити ся рôзни вѣсти, де котрѣ навѣть досыть дивнѣ. Н. пр. говорено мѣжь иншимъ таке, що якъ бы не прийшло до порозумѣня въ справѣ реформы выборчой, то рада державна буде розвязана, а новѣ выборы наступлять на основѣ заокгройованой цѣсарскимъ розпорядженьемъ ординаціи выборчой, котру вôдтакъ новый парлямент має затвердити. Подôбнѣ вѣсти кружили вже й передъ рокомъ, коли Таффе оголосивъ своє предложенье, а бôльшôсть парляменту ему супротивила ся. Однакожь такій поступокъ трудно бы було законно оправдати. Але се певне, що, если межи міністерствомъ а правительственною коаліцією не прийде до порозумѣня, то буде мусѣло міністерство уступити. Sonn und Montags-Zeitung щ передъ двома тыжднями помѣстила передову статью о реформѣ выборчой пôдъ надписомъ „Taffe in Sicht?“ — а передъ тыжднемъ закпила собѣ зъ коаліції и зъ цѣлой палаты послôвъ въ той спосôбъ, що написала: Реформа выборча легко дала бы ся залагодити, коли-бъ ухвалити першій параґрафъ ей такій, що всѣ теперѣшнѣ послы до кôнця житя мають задержати свои мандаты... Однакожь цѣлкомъ надѣя ще не страчена. Рѣшенье не потребує запасти заразъ, рада державна на два мѣсяцѣ перерве свои засѣданя, а потôмъ прийдуть вôдъ нарады реформа податкôвъ и буджетъ, то буде часъ порозумѣти ся. Певне и то, що Гогенвартови, котрый найбôльше причинивъ ся до повалення Таффого и его провекту, мусить залежати на тôмъ, щобы якась инша реформа выборча була ухвалена. Але се буде вѣдай реформа бôльше по его мысли анѣжь по мысли нѣмецкой лѣвицѣ. Гогенвартъ есть теперь паномъ ситуації [говорять навѣть о нѣмъ яко евентуальнôмъ президентѣ нового міністерства], и Нѣмцѣ-ліберали будуть мусѣли значнѣ жертвы понести, если хотять удержати ся на своємъ теперѣшнôмъ становищи. Поляки пôйдуть туды, куды вага буде перехиляти ся, розумѣя ся, забезпечивши ся вôдъ шкоды.

Комісія буджетова залагодила провізоричне управильненье платъ урядничихъ. Сеся справа стоить такожь въ звязи зъ реформою выборчою, бо нѣмецкôй лѣвици и ей репрезентантови въ міністерствѣ Плєнерови залежить богато на тôмъ, щобы приєднати для себе урядникôвъ, котрѣ суть важнымъ факторомъ при выборахъ а въ дуже значнôй части, именно у Вѣдни, якъ се мало показати ся при рôзныхъ случаяхъ, вдуть зъ противниками нѣмецкихъ лібералôвъ. Однакожь тая провізорична регуляція, хочь дає деяке полѣпшенье, некористна есть тымъ, що вôдкладає дефінітивну регуляцію може й на довшій часъ а сама собою не есть така, щобы оправдувала перехвалки ліберальныхъ орґанôвъ нѣмецкихъ, що ажь ихъ сторонництво, дôставши ся до власти, доказало великого дѣла зарадженя нуждѣ урядникôвъ. Пôсля проекту міністерства, принятого комісією буджетовою, мають урядники чотирохъ найнизшихъ клясъ дôставати додатокъ службовый [старшиньства], вчисляючій ся и до пенсіи, если въ тôй самôй клясѣ [ранзѣ] служать бôльше якъ 15 лѣтъ. Посолъ Романчукъ домагавъ ся, щобы той додатокъ дôставали урядники найнизшихъ клясъ, маючій взагалѣ бôльше якъ 15 лѣтъ служby, хочь-бы и не въ тôй самôй клясѣ. Д-ръ Пентакъ вносивъ, щобы той додатокъ признавано и учителямъ середнихъ школôлъ, а Романчукъ, пôдпираючи его, указувавъ, що учителѣ черезъ декотрѣ розпорядженя попередного міністра просвѣты дôзнали матеріяльной шкоды. Міністеръ Плєнеръ признавъ се, але таки не увзгляднено обохъ домагань. За те приняла комісія поправку Романчука, щобы урядникамъ и учителямъ другій додатокъ, на удержанье [дорожняный], признано на рôкъ 1895 за цѣлый той рôкъ [60 зр. для XI ои, 80 зр. для X-ои а 100 зр. для IX-ои клясы], а не якъ було намѣрено, лише за тую часть року, котра лишить ся по выданю сего розпорядженя, маючого наступити имовѣрно десь ажь въ маю або въ червни. Щобы показати, що увзгляднює ся потребы не тôлько урядникôвъ але й хлѣборобôвъ, д-ръ Катрайнъ, порозумѣвши ся зъ кôлькома послами, межи иншимъ и зъ Романчукомъ, поставивъ внесенье въ справѣ пôльгъ для селянъ въ належитостяхъ вôдъ перенесеня. Шкода однакожь, що правительство не высказало ся ясно: чи и щó оно въ тôй справѣ гадає зробити.

У. С. Поступашинъ.

Рада державна.

Вчера вôдбули ся два засѣданя палаты послôвъ, въ полудне и вечеръ.

Полудневе засѣданье зачало ся интерпеляціями. Пос. Менґеръ интерпелювавъ міністра торговлѣ въ справѣ недѣльныхъ зборôвъ австрійскихъ мельникôвъ и пытавъ, чи міністеръ готовъ сейчасъ перевести студія щодо квестій, що великій угорскій млыны, належачій до картелю, дôстають коштомъ цѣлой державы неоправдану премію продукційну и зарядить все потрѣбне, щобы ухвалити той станъ? — Пос. Врабецъ интерпелювавъ міністра справъ внутрѣшныхъ въ справѣ обовязку обезпечена въ касѣ хорыхъ урядникôвъ товариствъ заробковыхъ и рôльничихъ.

Президентъ Хлюмецкій повѣдомивъ, що пос. Вашатый поставивъ нагляче внесенье, котре на конци засѣданя буде вôдчитане. — Пос. Вашатый запротестувавъ противъ такого поведеня.

Палата выбрала секретаремъ пос. Вахнянина, на мѣсце посла Охримовича.

Приступлено до дальшой дискусіи спеціяльной надъ закономъ карнымъ. При §. 13 (о заострену кары) промавляли деякій послы, мѣжь ними пос. Чайковскій домагаючи ся, щобы кара вязниця: такъ якъ се предкладавъ первѣстный проект правительственный, могла бути накладана ажь до 20 лѣтъ. (Въ теперѣшнôмъ проектѣ постановляєсь, що кара звычайной вязниця може бути до пяти лѣтъ.) При голосованю вôдкинено всѣ внесеня, а принято проектъ комісіи. — Въ дальшôй дебаты промавлявъ Пернерсторферъ, удержуючи, що новый законъ мѣстить свѣдомо або не свѣдомо політичнѣ тенденціи, а крôмъ того можна при вымѣрѣ справедливости форитувати деякѣ клясы населеня. — Принято §§ 14 до 17.

Прийшла черга на нагляче внесенье пос. Вашатого. Вашатый подавъ до вѣдомости фактъ, що цѣсарь не затвердивъ выбору двохъ маршалкôвъ радъ повѣтовыхъ въ Чехіи. Причину того факту можна приписати фальшивымъ справозданямъ політичныхъ властей мѣсцевыхъ, длятого внескодавець взывае міністра справъ внутрѣшныхъ, щобы приказавъ низшимъ властямъ складати вѣрнѣ справозданя. — По короткôй дискусіи вôдкинено нагляч̀ость внесеня.

Друге нагляче внесенье поставивъ пос. Патай, а то въ справѣ управильненя платъ урядникôвъ. Змѣстъ внесеня такій: Всѣмъ урядникамъ державнымъ ажь до X-тои ранґи признае ся вôдъ 1 сѣчня 1895 р надзвычайный додатокъ дорожняный въ квотѣ 200 зр. рôчно. Взывае ся правительство полагодити чимъ скорше въ дорозѣ конституційнôй тую справу. Вôдтакъ взывае ся правительство, щобы въ першôмъ пôвроцѣ 1895 р. внесло проектъ закона о управильненю платъ урядникôвъ. — По довшôй дискусіи, въ котрôй взяли участь пос. Беръ и міністеръ Плєнеръ (contra) а пос. Люеґеръ (pro), вôдкинено нагляч̀ость внесеня.

Вечѣрне засѣданье палаты послôвъ зачало ся наглячимъ внесеньемъ пос. Крамаржа въ справѣ вôдобраня дебіту почтового ґазетѣ Frankfurter Ztg. Пос. Крамаржь поставивъ внесенье, щобы усунути §. 26 тый закона прасового, дозволяючій міністерству вôдбирати дебітъ почтовый заграничнымъ ґазетамъ. — Въ дискусіи промавляли: пос. Пернерсторферъ за а міністеръ Бакегемъ противъ, по чôмъ вôдкинено внесенье.

Приступлено до ґенеральной дискусіи надъ проектомъ закона о зелѣзницяхъ льокальныхъ.

Слѣдуюче засѣданье палаты послôвъ нинѣ, такъ якъ въ тыхъ послѣдныхъ дняхъ засѣданя будуть вôдбувати ся щоденно.

——

Въ палатѣ панôвъ вôдбуло ся вчера засѣданье. Раджено надъ закономъ о выпродажи. Членъ палаты Думба поставивъ внесенье, щобы законъ вôдослати до комісіи. За тымъ промавляли Лайтенберґеръ и Унґеръ, доказуючи, що законъ звернены противъ самого слова „выпродажи“, а не противъ самои рѣчи, с. в. противъ обманьства. По промовѣ міністра торговлѣ Вурмбранда ухвалено законъ.

По дискусіи надъ закономъ о удержавненю зелѣзниць ческихъ и моравскихъ не прийшло до голосованя, бо не було въ палатѣ комплету. Длятого заповѣджено на нинѣ засѣданье палаты.

——

Комісія буджетова ухвалила провізорію буджетову. Въ дискусіи забирали голосъ пос. Кайцль и міністеръ Плєнеръ. Кайцль жалувавъ ся на вôдносины въ Чехіи, а міністеръ Плєнеръ вôдповѣвъ, що пôсля дотепѣшныхъ справоздань мѣсцевыхъ властей станъ выимковый не може бути вôдкликанѣй.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Вчерашне засѣданье угорского сойму мало бути рѣшаючимъ що-до внутрѣшной ситуації, бо на порядку дневномъ була поставлена справа провізорія буджетовои а разомъ зъ тымъ и квестія довѣря для кабінету Векерлього. Передъ будынкомъ парляменту зобрали ся товпы населеня, але поводили ся цѣлкомъ спокôйно; въ палатѣ всѣ мѣсця були занятѣ послами а ґалеріи публикою. Зачала ся дискусія надъ провізорією буджетовою. Референтъ Ґеґедішъ предложивъ принати провізорію буджетову. — Пос. Гельфі противный ухваленю провізорія. Закинувъ правительству тактичнѣ похибки въ церковно-політичнôй акціи, высказувавъ жаль на ворожѣ свободѣ пôдземнѣ течіи у Вѣдни, радъ бы знати, хто спиняє санкцію, а вкôнци поставивъ внесенье, щобы палата заявила, що не має довѣря до правительства и не годить ся на жадану провізорію. (Живій оплески на лѣвици.) — Пос. Горанскій заявивъ, що сторонництво національне не удѣляє провізорія правительству, котре лишь животѣє. Теперѣшна ситуація компромітує правительство и цѣлый нарôдъ. — Пос. Пехі (сецесіоністъ зъ ліберального сторонництва) зазначивъ, що не може мати до правительства нѣякого довѣря. Теперѣшна борба противъ міністра справъ заграничныхъ доказує, що нема згоды мѣжь рôзными чинниками власти державной.

По тыхъ промовахъ забравъ слово президентъ міністрôвъ Векерле. Заявивъ, що проектъ о провізорія буджетовôй цѣлкомъ не вяже ся зъ квестією довѣря, однакъ вôнъ годить ся и на такій поглядъ. Порѣшенье квестій церковно-політичныхъ нѣгде не довершило ся безъ тяжкой борбы. Тутъ зачавъ оправдувати тактику правительства въ церковно політичнôй справѣ. Заґевняти ся зъ горы що-до санкціи було бы обмеженьемъ правъ короны. Коли справа проволѣкала ся, вôнъ удавъ ся зъ просьбою о приспѣшенье, а тѣ заходы увѣнчались успѣхомъ, бо якъ разъ въ тôй хвили наспѣла санкція церковно-політичныхъ предложень. (Въ палатѣ грôмкій оклики eljen! Сторонництво ліберальне встає зъ мѣсць. Публика на ґалеріи кричить рôвножь eljen!) Вôдтакъ говорилъ Векерле: Теперь мусять замовкнути безпôдставнѣ закиды, немовь бы зъ неуправненои стороны, зъ міністерства справъ заграничныхъ, старано ся выкликати вилывъ. Рѣшучо заявляє, що ґр. Кальноки нѣколи не мѣшавъ ся до тои справы. Нѣхто не може припускати, щобы якій небудь поважный чинникъ політичный зачинавъ безхосенный експеріментъ, ввести въ Угорщинѣ політику прямо противну верховодячому напрямови ліберальному. Нѣодинъ поважный чинникъ въ палатѣ не пôдперъ бы тѣ забаги. (Оклики: eljen!) Дальшою запорукою есть публична опінія, котра непохитно пôдпирає идеѣ ліберальнѣ. Если бы я мавъ покинути моє мѣсце, постараю ся, щобы мôй упадокъ ставъ ся квестією парляментарною. Прошу полишити менѣ пору, коли поставити квестію довѣря. Скоро бôльшôсть палаты дає намъ ознаки довѣря, уважаю злишнымъ ставляти тутъ квестію довѣря. — Знôвъ оклики eljen и протесты лѣвицѣ. Вкôнци перервано засѣданье.

——

Дымісія ґен.-губернатора Гурка вже принята — якъ доносять польскѣ ґазеты. Гурко предложивъ правительству въ часѣ своєи присутности въ Петербурзѣ меморіялъ, въ котрôмъ представивъ вôдносины въ царствѣ польскôмъ и жадавъ, щобы дотеперѣшна система була задержана. Мѣжь иншимъ подавъ, що рухъ католицко-народный прибравъ въ царствѣ польскôмъ великій розмѣры, чого доказомъ опôръ духовенства католицкого при вôдбираню присяги въ языцѣ россійскôмъ На сей послѣдный закидъ вôдповѣвъ міністеръ Дурново Гуркови що его погляды хибнѣ, бо указъ, выданый Катериною, що присяга має складатись въ рôднôй мовѣ, доси обовязує. Гурко звернувъ ся просто до царя, але сей позбувъ ся кôлькома словами. Побачивши такій настрôй, Гурко подавъ просьбу о дымісію и ей принято. На мѣсце Гурка має прийти ґр. Шуваловъ, амбасадоръ въ Берлинѣ. Що дымісія принята, вказує ще й той фактъ, що помимо присутности Гурка въ Варшавѣ розказы дневнѣ до войска пôдписує не Гурко лишь его помôчникъ. Говорять, що власть варшавского ґенералъ ґубернатора має бути подѣлена на цивільну и войскову.

Обѣжникъ о штундистахъ, забороняючій имъ сходити ся на молитву, бувъ выданый ще въ линии с. р. за житя Александра III., а „Прав. Вѣстникъ“ выпечатавъ его теперь — якъ говорять урядники міністерства справъ внутрѣшныхъ — черезъ похибку.

Нова позичка россійска 3½ процентова вже зреалізована на торгахъ французскихъ и нѣмецкихъ по курсѣ 94½. Та позичка призначена на закупно облігацій зелѣзниць удержавненыхъ въ квотѣ 70 міл. рублѣвъ, а остаюча решта позички ще не знати на що буде ужита, однакъ нѣякимъ чиномъ на цѣли буджетовѣ. Высокій курсъ, по якôмъ та позичка емітована свѣдчить, що кредитъ Россіи придбавъ собѣ за границею повне довѣре.

НОВИНКИ.

— Заходомъ **товариства Рускихъ Женщинъ въ Станиславовѣ** вѳдбудуть ся — якъ намъ зъ-вѳдтамъ пишуть — въ день св. Николая 18 н. ст. грудня въ сали „Gwiazd-ы“ (ул. Седельмаерѳвска) **вечерницѣ для дѣтей**. На тыхъ вечерницяхъ насамперед вѳдограють дѣти Лисенкову комічну оперетку „Козу-дерезу“ въ цѣлости. Въ грѣ бере участь надъ 20 рускои малои молоди. По окѳнченѳмъ представленю появить ся „св. Николай“, проговорить до дѣтей и роздасть подарунки, а вкѳнци послѣдують игры дѣточѝ. Початокъ о годинѣ 7-ѳй вечеромъ. Вступъ вѳдъ дозрѣлыхъ особъ 50 кр.; за дѣти платить ся такожь по 50 кр., але за тое дѳстануть дѣти подарунки. Дохѳдъ зъ вечерницъ призначує ся на проектованый дѣвочій институтъ въ Станиславовѣ. Сподѣватись належить, що и цѣкавѳсть почути, якъ руска маленька молодь вѳдограе „Козу-дерезу“ по першій разъ мабуть въ Галичинѣ, и охота дати дѣтямъ забавитись и оглядъ на саму хорошу народну цѣль, спонукае Вп. родимцѣвъ зъ близька и далека прибути на вечерницѣ и привести зъ собою дѣти. — Недѣльнѝ (9 н. ст. грудня) вечерницѣ, устроѣнѝ товариствомъ Рускихъ Женщинъ, зъ вѳдчитомъ про десятилѣтню дѣяльнѳсть сего-жь товариства зъ концертомъ, деклямациею и переплѣтаными забавами товарискими выпали дуже хорошо. Въ льокали любителѣвъ музики зѳбрало ся надъ 40 особъ, а забава пшла дуже охочо, весело й невымушено, неначе бы въ родиннѳмъ кружку, та протягнула ся по-за 2. годину въ ночи. Чистого доходу давъ вечерокъ 12 зр.

— **Засѣданье фільольоґічнои секціи наукового товариства имени Шевченка** вѳдбуде ся дня 13 н. ст. грудня о год. 6 вечеромъ въ канцеляріи товариства, ул. Академична ч. 8. I. пов. На порядку дневнѳмъ: 1) Справа выдавництва матеріялѳвъ етноґрафічныхъ; 2) внесеня членѳвъ.

— **Львѳвскій Клюбъ Русинокъ** пригадуе, що виписы на вечерницѣ св.-Николаѣвскѝ, якѝ товариство се устроюе для дѣтей рускихъ родинъ дня 17 с. м. [въ понедѣлокъ] въ комнатахъ „Рускои Бесѣды“, приймае предсѣдателька въ середу и въ суботу на сходинахъ „Клюбу“ мѣжь годинами 4 а 6-ою въ сали „Просвѣты“. Кромѣ несподѣванокъ для старшихъ и дѣтей на сихъ вечерницяхъ выконають дѣти: 1) Лисенкову оперетку; „Коза дереза“; 2) продукціи на фортепянѣ и скрипцѣ; 3) св. Николай зъ ангеломъ и чортякомъ.

— **Про епископа кн. Пузину** пишуть зъ Кохавины до краковского Głosu Narodu, що вѳнъ передъ выѣздомъ до Кракова прибувъ дня 1 с. м. до Кохавины и тамъ вѳддавъ себе и нову свою діецезію опѣцѣ Кохавиньскои Матери Божои. Яко єдину заслугу еп. Пузины на становищи суфраґана у Львовѣ подносить кохавиньскій дописуватель ось що: „Еп. Пузина, видячи, якъ много душъ гине для народности польскои а навѣть никнуть цѣлѝ села, приложивъ сокиру до пня, положивъ краснѝ пѳдвалины пѳдъ таму, що маѳ ратувати останки Полякѳвъ по вѳддаленыхъ селахъ и здержати дальшій убутокъ. Кобы тѳлько дѣло се, почате въ дусѣ Божѳмъ и narodow-ѳмъ, розвивало ся дальше, щобы якъ найбѳльше прибувало до Божого виноградника молодыхъ робѳтникѳвъ, котрѝ бы обняли тотѝ важнѝ... posterunki.“ Бери Петре на розумъ!

— **„Рускій жѣночій кружокъ“ въ Коломыи** устроюе въ вечеръ передъ св. Николаемъ дня 17 н. ст. грудня въ комнатахъ „Родины“ въ ратуши забаву для дѣтей, по котрѳй наступлять забавы товарискѝ старшихъ. Початокъ о годинѣ 5½ вечеромъ. Вступъ вѳдъ особы 25 кр. — Дѣти одержать перекусу и подарунки даромъ. Просить ся напередъ подати число маючихъ взяти участь дѣтей. — *Комітетъ.*

— Звѣстный уже **композиторъ нашъ п. Г. Тополыницкій** выготовивъ до Шевченковои „Хустины“ музику на хоръ мѣшаный и мужескій, сольо сопранове и тенорове въ супроводѣ орхестры — и присвятивъ сей твѳръ „Славному Львѳвскому Боянови“. Якъ зачуваемо, твѳръ сей выконають нашѝ Боянисты на першѳмъ сегорбчнѳмъ концертѣ, до чого вже пѳдготовляють ся пѳдъ проводомъ неутомимого новго дирігента о. Остапа Нижанковского. Щасть Боже!

— **Руска Бесѣда въ Перемышли** устроюе дня 17 н. ст. грудня въ навечерія св. О. Николая забаву для дѣтей, о чѳмъ всѣхъ членѳвъ повѣдомляе ся. Початокъ точно о годинѣ 7 вечеромъ. — *Вѳдъ Выдѣлу Рускои Бесѣды.*

— **Въ справѣ польскои жалобы народовои** вѳдбула ся дня 6 н. ст. грудня въ сали львѳвского мѣщаньского касина нарада численнѣйшого кружка видныхъ въ польскѳй суспѳльности особъ. Проводивъ зборамъ гр. Войт. Дѣдушицкій. Зборы по тригодиннѳй дискусіи ухвалили не обходити жалобы нѣякими голосными демонстраціями, лише займити ся живо орґанічною роботою на всѣхъ поляхъ горожаньского житя особливо жь справою польскои ґімназіи въ Тѣшинѣ. Въ дотычнѳй ухвалѣ пѳдносить ся, що ще въ лѣтахъ 1891 и 1892 заявили ся поважнѝ круги горожаньства противъ всякихъ жалѳбныхъ демонстрацій зъ причины другого и третого розбору Польщѣ та що вказали польскѳй суспѳльности на ѳи матеріяльне и моральне скрѣпленье а передовсѣмъ на пѳднесенье народнои просвѣты. Поляки признали справедливѳсть тыхъ ухвалъ и власне вѳдъ того часу повстали фундація Костюшка, выстава краєва, товариство Szkol-ы ludow-ои, складки на реставрацію Вавелю и намѣръ заснованя польскои ґімназіи въ Тѣшинѣ. Тѝ всѣ змагання вѣнчали ся доси успѣхомъ и дякуючи теперѣшный зѳбръ ухвалюе працювати дальше въ тѳмъ напрямѣ.

— **Спеціяльну испытову комісію для учительскъ жѣночихъ ручныхъ робѳтъ** установила краєва рада шкѳльна при мужескѳй учительскѳй семинаріи въ Самборѣ. Ся комісія розпѳчне свою дѣяльнѳсть першій разъ зъ кѳнцемъ сего шкѳльного року.

— **Въ справѣ арештованыхъ учениковъ** въ **Тернополи т. зв. польскои Омладины** була у намѣстника, яко презеса краевои рады шкѳльнои, депутація родичѣвъ зъ просьбою, щобы вплынувъ въ властивѳмъ мѣсци на скорше полагодженье справы. Родичамъ розходило ся именно о се, щобы обжалованѝ станули скорше передъ судомъ, бо теперѣшна каденція судѣвъ присяжныхъ вже скѳнчила ся а друга розпочинае ся ажь въ мартѣ.

— **Конференція вѳдпоручниковъ выдѣловъ** краєвыхъ всѣхъ австрійскихъ коронныхъ краѣвъ вѳдбула ся дня 9 н. ст. грудня пѳдъ проводомъ маршалка долѣшно-австрійского сойму бар. Ґуденюса. Нарады конференціи вели ся, якъ звѣстно, надъ справою обходу 50-лѣтного ювілею правленя цѣсаря Франц Іосифа I Конференція однодушно згодила ся на се, щобы таке рѣдке торжество усвятити утвореньемъ добродѣйныхъ фундацій, пѳсля потребъ поодинокихъ краѣвъ. Такими гуманітарными дѣлами покажуть краѣ свою однодушнѳсть и, на поглядъ конференціи, вѳдповѣдять найлѣпше бажанямъ цѣсаря що-до способу обходженя ювілею.

— **Крадѣжь** п. віцебурмістра. Передъ тарнѳвскимъ судомъ присяжныхъ вѳдбула ся оногды розправа противъ Лазара Бернштайна, котра кидае ярке свѣтло на индівіда, що займаютъ вплывовѝ становища по нашихъ провінціональныхъ мѣсточкахъ. Именно справа була така: Лазара Бернштайна, віцебурмістра мѣста Дембицѣ, настоятеля тамошнои жидѳвскои громады, члена ц. к. окружнои рады шкѳльнои въ Ропчицяхъ, директора товариства для торговлѣ и промыслу въ Дембици, радного громады Кавенчинъ ad Дембиця и т. д., властителя касарень, мѣстячихъ 2 ескадроны уланѳвъ въ Дембици, властителя паровои столярнѣ, тартаку, розлогихъ грунтѳвъ и 4 реальностей въ Дембици, обжалувала прокураторія о злочинъ крадежи, а то, що той Лазаръ Бернштайнъ 11 мая с. р. прийшовши до войсковои канцелярія украв тамъ 530 зр. на шкоду войскового скарбу, а то такимъ чиномъ, що коли присутный въ канцелярія рахунковый вахмістръ Пшестшельскій положивъ згадану квоту на столѣ та обернувъ ся до шафы, щобы тамъ чогось пошукати, сховавъ Лазаръ Бернштайнъ грошѣ и утѣкъ зъ бюра. Вахмістръ Пшестшельскій побачивши, що грошѣ зникли а зъ ними и дембицкій достойникъ, побѣгъ за нимъ, завернувъ его до бюра и тамъ загрозивши ему вояцкою ревізією добувъ вѳдъ него цѣлу украдену суму. Мимо зручнои бесѣды оборонця а й самого п. віцебурмістра, що польско жидѳвскимъ жарґономъ выголосивъ бомбастичну промову до судьѣвъ присяжныхъ, признано его виннымъ, а трибуналъ засудивъ достойника на 1½ року тяжкои вязницѣ, заостренои що мѣсяць постомъ и на зворотъ процесовыхъ кошѳвъ.

— **Д-ръ Зиновій Левицкій** лѣкарь въ горѣшно-австрійскихъ добрахъ гр. Киньского и бувшій членъ „Сѣчи“ именованый асистентомъ на хірурґічнѳй клініцѣ проф. Майдля въ Празѣ.

— **Розбѳйничій нападъ.** Зъ теребовельского повѣта доносять до львѳвскихъ часописей, що сими днями напало тамъ чотирохъ селянъ на економа, ѣдучого до Дарахова. Напастники побили економа и зломили ему лѣвый обойчикъ, а крѳмъ того забрали вѳдъ него 10 зр.

— **Дрѳбнѝ вѣсти** Въ Новѳмъ Санчи выбрано бурмістромъ нотаря д ра Липеньского, заступникомъ его адвоката д-ра Стерковича, а асесоромъ аптикаря Ром. Якубовского. — Д-ръ Пастеръ, звѣстный французкій ученый, занедужавъ тяжко въ Парижи. — Дня 8 н. ст. грудня померъ на Быстрици въ Закопанѳмъ селянинъ Сатала Кшептовскій, славнозвѣстный оповѣдачь и байкарь. — Въ Бернѣ моравскѳмъ померъ въ 68-ѳмъ роцѣ житя ґр. Менсдорфъ, членъ палаты панѳвъ. — Приватный доцентъ у Львовѣ д-ръ медицины Ив. Прусъ именованый звычайнымъ професоромъ при львѳвскѳй школѣ ветеринарія. — Въ Коломыѣ введено сими днями въ житье телефоніч ну комунікацію. — Приватный доцентъ львѳвского університету д-ръ Нусбавмъ именованый адъюктомъ въ школѣ кутя коней у Львовѣ.

Наука штука и література.

— **Університетъ вѣденьскій** мавъ въ минувшѳмъ роцѣ 5308 студентѳвъ; зъ того 3976 звычайныхъ а 1332 надзвычайныхъ. Зъ загального числа припадало на теольоґічный факультетъ 176 звыч. а 9 надзвыч.; на правничій 1794 звыч. а 240 надзвыч.; на медичный 1584 звыч., 322 надзвыч. и 521 акушерокъ; вкѳнци на фільософічный 422 звыч. и 134 надзвыч. и 106 фармацевтѳвъ. На Галичину припадала така участь: теольоґѳвъ 5, правникѳвъ 162, медикѳвъ 240 и фільософѳвъ 53. Русинѳвъ не буде бѳльше 40 люда Зъ заграничныхъ державъ сильно заступлена Румунія [43 медикѳвъ, 4 правникѳвъ и 10 фільософѳвъ], Россія [104 медикѳвъ, 7 правникѳвъ и 12 фільософѳвъ], Сербія [29 медикѳвъ, 3 правники и 7 фільософѳвъ], Болгарія [27 медикѳвъ, 1 правникъ и 5 фільософѳвъ], Нѣмеччина [2 теольоґи, 11 правникѳвъ, 73 медикѳвъ, и 14 фільософѳвъ и иншѝ.] Зъ Азіи було 16 медикѳвъ и 1 правникъ Японець, зъ Америки 77 медикѳвъ и 1 фільософъ, зъ Африки 3 правники и 3 медики а зъ Австралія 3 медики. — Товариствъ академичныхъ було по-надъ сотка. *Розумѣе ся для трохъ чи чотирохъ десяткѳвъ Русинѳвъ-Галичанъ е й три товариства, зъ чого два чисто академічнѝ. Велике число товариствъ оправдуе и велику свободу ихъ дѣяльности; всякѝ зборы вѳдбувають ся все по-за университетомъ [на перекѳръ перестарѣлѳй уставѣ академічнѳй] а сенатъ зовсѣмъ не наглядае ихъ хиба що иногдѣ якась цѣкава подѣя збудить его цѣкавѳсть. — Правничій факультетъ збогативъ ся професорами Цалінґеромъ зъ Инсбрука [нѣмецке право] и Бернацикомъ [третя катедра загального и австрійского права державного]. На медицинѣ зайшли такѝ змѣны головнѣйшѝ: на катедру по проф. Більротѣ прийшовъ Гуссенбаверъ зъ Праги а на катедру по окулістѣ Штельваґу проф. Шнабель рѳвно-жь зъ Праги. Зъ славяньскои фільольоґіи читае проф. Ягичъ Slavische Alterthumskunde, [4 год.], Geschichte der slavischen Philologie seit Kopitars Tod [2 год.] и держить Uibungen im slavischen Seminar. Дальше читають: проф. Ѣречекъ Die Slaven und Bysantiner in der ersten Hälfte des Mittelalters и Lectüre mittelalterlicher Urkunden; доцентъ д-ръ Стрекель Uiber slavische Volksethymologie; д-ръ Пастрнекъ Altslovenische Gramatik и Slavische Mythologie; д ръ Вендракъ Geschichte der böhmischen Literatur и Einführung in die slavische Paläographie. — Для юристѳвъ цѣкавѝ модернѝ науки: професоръ Маеръ Lehre vom Credit, професоръ Гроссъ Volkswirtschaftspolitik, д-ръ Коморжиньскій Reform der direkten Steuer in Oesterreich, д-ръ Шулернъ Agrarpolitik, д-ръ Ґрінберґъ Der moderne Socialismus, д-ръ Брокгавзенъ Oesterr. Polizeirecht и т. д. Професоръ исторіи штуки д-ръ Вікгофъ держить свои выклады для всѣхъ студентѳвъ въ цѣсарскихъ музеяхъ, що есть дуже практичне. Лекторъ для россійскои мовы п. Иванъ Головацкій не оголосивъ за-для недуги нѣякого выкладу. — *Чиркачъ.*

Будапештъ 11 грудня. Ліберальне сторонництво ухвалило выслати цѣсареви подяку за санкцію.

Берлинъ 11 грудня. Канцлеръ кн. Гогенльоге доручивъ президентови парляменту внесенье прокуратора, домагаюче ся дозволу парляменту на слѣдство карне противъ соціялъ демократичныхъ послѳвъ, котрѝ не встали зъ мѣсць въ часѣ промовы въ честь цѣсаря.

Лондонъ 11 грудня. Доносять, що хиньскій цѣсарь разомъ зъ дворомъ хоче выѣхати зъ Пекінґа, хочь можна сумнѣвати ся, чи Японцѣ за-для зимы думали бы теперь о походѣ на Мукденъ або Пекінґъ.

Белградъ 11 грудня. Зачавъ ся процесъ просивъ Цебинача и товаришѣвъ, обжалованыхъ о заговоръ противъ династіи. Говорять, що Цебинач бувъ аґентомъ провокаційнымъ правительства и длятого вѳнъ буде про око засудженый але вѳдтакъ дозволять ему утечи.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 11 грудня. Депутація хорватскихъ бурмістрѳвъ зъ Дальматіи пѳдъ проводомъ пос. Кляича доручила цѣсареви меморіялъ о економічнѳмъ лихѳмъ станѣ въ Дальматіи. — Дотеперѣшный амбасадоръ въ Петербурзѣ ґр. Волькенштайнъ именованый посломъ въ Парижи а кн. Францъ Ліхтенштайнъ амбасадоромъ въ Петербурзѣ.

Надѳлане.

Д-ръ Лукіянъ Ив. Гумецкій

отворивъ 425 2—6

адвокатску канцелярію

въ Самборѣ, ринокъ ч. 43

въ домѣ, де офіцерска менажа.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пѳдъ Коперникомъ“, Львѳвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одвалу) поручае у великѳмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокля, дальекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайхы, ленты мѣрильнѝ, пйоны, сібеля, манометры и т. п. Устроюе кѳнкѳвъ електричныхъ. Всякѝ направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляют точно. 148

Ванны довгѝ по зр. 16 и 18; на сѣдовѝ по зр 6 и 7·50. — Меблѣ зелѣзнѝ въ великѳмъ выборѣ. Лѳжка складанѝ по зр. 6

4 385 *поручае*

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.

Цѣнники илюстрованій рѳзныхъ предметѳвъ до розпорядимости

Дентистъ

Д-ръ С. Райнгольдъ

365 мешкае теперь 22 39

при улицы Сикстускѳй, ч. 21

Бритвы выпробованѝ пѳдъ ґарантією поручае

ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ

ножѳвникъ у Львовѣ ул. Боимѳвъ ч. 3

Цѣнники даромъ.

Спеціялістъ

недуги ухъ, носа и горла

Д-ръ І. Райнгольдъ

364 мешкае теперь 22—39

при улицы Сикстускѳй, ч. 21.

Вже выйшовъ зъ друку

Илюстрованый Калєндарь „Просвѣты“

360 **на рѳкъ 1895** 8—10

Цѣна: брошурованого 35 кр, зъ пересылкою 40 кр.
„ оправного 45 кр, въ пересылкою 50 кр.

Замовляти можна въ Товариствѣ „Просвѣта“ у Львовѣ ул. Вѳрменьска ч. 2 и у всѣхъ книгарняхъ Галичины.

УЧИТЕЛЬ орґанъ руского товариства педаґоґічного двотыжневникъ педаґоґічно-науковый, выходить вѳдъ 1 червня 1889 р. у Львовѣ ул Вѳрменьска ч. 2., Предплата на цѣлый рѳкъ 3 зр, на пѳвъ року 160 кр. на чверть року 1 зр.

Перша ц. к. прив. ФАБРИКА ЛЯМПЪ

Р. ДІТМАРА

Зъ надходячимъ сезономъ маѳ честь звернути увагу Вп. Публики, що заосмотрила свѳй складъ лямпами всякого рода найновѣйшихъ системъ, якъ:

СТОЛОВѢ вѳдъ найдешевшихъ ажь до найпишнѣйшихъ сальоновыхъ зъ шовковыми умбрами.

ВИСЯЧѢ до робѳтень, фабрикъ, горалень, читалень, реставрацій, ѣдалень, спалень, сальонѳвъ и т. д.

СТѢННѢ въ найрѳзнѣйшихъ родахъ, лѣхтарнѣ господарскѝ, до освѣтлюваня мѣстъ, будынкѳвъ войсковыхъ, та будѳвляныхъ пѳдприемствъ.

Особливо звертаю увагу на найлѣпшу систему плоскихъ лямпъ **„БАКУ“** рѳзнои величины, вѳдзначаючихъ ся скрѣпленою интензивностію свѣтла и безпечностію передъ експльозією; такожь незрѳвнанѝ доси лямпы **„ФАВОРІТЪ“** и **„АВСТРАЛЬ“** зъ кулистымъ свѣтломъ вызначаючѝ ся бѣлостію и интензивностію полумѣни при дуже малѳй консумціи нафты, котрѝ можна набути въ моѣмъ фабричнѳмъ складѣ по найумѣреннѣйшихъ цѣнахъ.

Остерѣгаю Вп. Публику передъ наслѣдуваньемъ и закупномъ рѳзныхъ лямпъ лихого выробу и заграничнои тандиты, до котрыхъ богато торговцѣвъ вкручуе мои машинки и продае за мои добрѝ и тревалѝ выробы.

Крѳмъ того заявляю, що мои выробы звѣстнѝ зъ доброты и тревалости та що они тѣшать ся свѣтовою славою и я продаю ихъ по дуже приступныхъ фабричныхъ цѣнахъ.

394 4—10 **Р. Дітмаръ.**

СКЛАДЪ КАВЫ и ЧАЮ

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пѳдъ знаменемъ

„СИРІОСЪ“

У ЛЬВОВѢ

ул. Оссолиньскихъ ч. 11

Філія улиця 3 мая число

поручае:

КАВА найлѣпша подешевѣла о 10 кр. пѳвъ клґ. 95 кр.

НАЙЛѢПШѝ ЧАѢ россійскѝ хиньскѝ и славнѝ Ліптона англійскѝ пѳвъ клґ. вѳдъ 90 кр. до 3 зр. 2427 35—?

Конякъ чистый, куращійный, фляшка вѳдъ 1·80 зр. до 5 зр.

ВИНА лѣчничѝ, Маляґа, Мадера, Шеррі и Лякріма Хрісті фляшка вѳдъ 1·80 до 2·50 зр.

При закупнѣ товарѳвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и одѣвчальный редакторъ: Иванъ Белей. Папѣръ въ фабр. Черляньком. З друкарнѝ Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднаренкого

Ч. 268. Львôвъ, Середа 30 падолиста (12 грудня) 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских свят) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додаток „Бібліотека найзнаменитших повѣстей“ выходить вô второк, и вô второк и пятницю на перемѣну разом зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газет ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбургъ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платить у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком
въ Австрії: на цѣлый рôкъ . . . 16 зр. на пôвъ року . . . 9 зр. на чверть року 4 зр. 50 кр. на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.
за границею: на цѣлый рôкъ . . . 24 зр. на пôвъ року . . . 12 зр. на чверть року . . . 6 зр.
у Львовѣ: на цѣлый рôкъ . . . 16 зр. на пôвъ року . . . . 8 зр. на чверть року . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.
Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженьє. — Реклямації неопечатані вôльні вôдъ порта.
Нещинноє число коштує 8 кр. в. а.
Оголошенья принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчка инсератовôго а въ рубрицѣ „Надісłане“ по 20 кр. в. а.
Подяки числять ся по 10 зр. пôдъ отзивом.

Ситуація въ Угорщинѣ.

Довго выжидана санкція для трехъ церковно політичныхъ предложень наспѣла въ понедѣлокъ. Сторонництво ліберальне ликуе зъ радости и заповѣдае цѣлый рядъ маніфестацій того рода, якъ телеґрамы зъ похвалою для вытревалости и енерґіи Векерля, илюмінацій мѣстъ, походы зъ смолоскипами и т. п. Тѣ маніфестації мають выйти зъ всѣхъ верствъ суспôльности, бо мають бути доказомъ, що цѣлый нарôдъ угорскій щасливый и его найгорячѣйшѣ бажаня вже сповнили ся.

Три предложеня церковно-політичнѣ: о цивільныхъ вѣнчаняхъ, о державнôмъ веденю метрикъ и о релігіи дѣтей зъ мѣшаныхъ супружествъ, творять одну цѣлôсть и суть першою частиною загальнои реформы церковно-політичнои, котру поставило въ своѣмъ програмѣ сторонництво ліберальне. Не безъ великои борбы удало ся сторонництву ліберальному переперти згаданѣ три предложеня въ парляментарнôмъ трактованю, именно палата маґнатôвъ ставила завзятый опôръ ихъ ухваленю та лишь при случайнôй комбінації голосôвъ и при незвычайнôмъ напорѣ змôгъ Векерле осягнути для тыхъ предложень потрѣбну бôльшôсть голосôвъ. Не менш трудности показали ся и въ осягненю санкції монарха; були хвилѣ, що здавало ся, немовь санкція буде вôдмовлена. Однакъ корона поступила консеквентно, — удѣливши своѣ апробаты програмѣ кабінету Векерля, не вôдмовила такожь остаточного свого затвердженя ухваламъ, котрѣ мусѣли консеквентно наступити при выконуваню тои програмы.

Безперечно, що сторонництва католицко-клерикальне и консервативне мусять уважати довершеный фактъ своимъ пораженьемъ. Опозиція противъ остаючихъ предложень — въ котрôй, якъ доносять, рѣшились вытревати тѣ сторонництва, — не принесе реального хôсна, до навѣть евентуальна побѣда не спинить введеня въ житье санкціонованыхъ законôвъ. Въ буджетъ угорскій на 1895 р. вставлено заздалегôдь квоту потрѣбну на выдатки, полученѣ зъ удержавненьемъ метрикъ.

А однакъ помимо удѣленя санкції становиско кабінету Векерля захитане, а тымъ самымъ и верховодство ліберального сторонництва мусить скôнчити ся. Не поможуть нѣякѣ маніфестації, котрѣ бы мали доказати, що Векерле ставъ ся необходимымъ, — бо всѣ то чують, що мѣжь правительствомъ угорскимъ а короною наступивъ розладъ, прогалина, котру не дасть ся такъ легко вырôвнати. Причину того розладу треба глядати въ демонстраціяхъ Кошутôвскихъ, въ т. зв. кошутіядѣ. Вже торжества демонстраційнѣ при похоронахъ Ляйоша Кошута доказували, що ліберальный кабінетъ не мае силы оперти ся струямъ, що переплывають въ суспôльности угорскôй. Вôдтакъ наступили дальшѣ промахи правительства супротивъ демонстраційныхъ выступôвъ Франца Кошута. Правительство вôдграваловдволичну ролю, стараючись запевнити для себе довѣре короны и не втратити довѣря народу. Зъ такого поведеня правительства не може бути корона вдоволена и мусить перевести санацію нездоровыхъ вôдносинъ, а щобы не стрѣтитись зъ докорами, котрѣ могли бы збаламутити опінію, удѣлила санкцію ухваламъ парляментарнымъ.

Тыми вôдносинами мѣжь правительствомъ угорскимъ а короною дадуть ся пояснити атаки ліберального сторонництва и ліберальныхъ ґазетъ на спôльного міністра справъ внутрѣшныхъ ґр. Кальнокого. Вправдѣ першій атакъ, немовь то интриґа ґр. Кальнокого спиняе санкцію церковно-політичныхъ законôвъ, вповнѣ не удавъ ся, бо санкція наспѣла, але мабуть сторонництво ліберальне найде собѣ ще много иншихъ причинъ до атаку, отъ хочь бы въ родѣ тыхъ, якъ на сегорôчныхъ спôльныхъ делеґаціяхъ, коли то зроблено закидъ, що ґр. Кальнокій пôдпираe румуньскій рухъ національный. Ґр. Кальнокій мусить оцѣнювати вôдносины угорскѣ зъ становиска загально-державного и длятого годѣ не добачати ему, що шовінізмъ мадярскій, пôддержуваный правительствомъ, мусить мати дуже лихѣ наслѣдки, бо якъ зъ однои стороны доведе до ослабленя чувствъ династичныхъ и до знеґованя угоды зъ 1867 р., такъ зъ другои стороны мусить выкликати заострену борбу о права національнѣ народôвъ заселяючихъ Угорщину. Длятого годѣ уважати ґр. Кальнокого ворогомъ програмы сторонництва ліберального, а лишь ворогомъ системы теперѣшного правительства угорского, котре чи то не мае силы, чи не хоче вкоротити шовінізмъ мадярскихъ політикôвъ.

Пôсля всякои имовѣрности, кабінетъ Векерля вже въ короткôмъ часѣ уступить. Реконструкція кабінету — въ тôмъ родѣ, щобы міністры Сілядій и Ґіеронімі уступили — не можна буде мабуть перевести, бо Векерле неразъ заявлявъ, що мѣжь членами кабінету нема рôзницѣ въ пріпціпіальныхъ засадахъ. Длятого буде утвореный кабінетъ переходовый, а коли сторонництва угрупують ся въ сей спôсôбъ, що правительство буде могло числити на певну бôльшôсть при новôмъ курсѣ, настане новый кабінетъ а зъ нимъ и змѣна системы.

Справы парляментарнѣ.

Комісія буджетова радила въ понедѣлокъ надъ провізорією буджетовою. Въ дискусіи брали участь послы, не приналежнѣ до коаліціи, а въ имени правительства промавлявъ міністеръ Плеверъ.

Бар. Мальфаті заявивъ въ имени послôвъ италійскихъ зъ Тироля, що помимо выглядôвъ, якѣ можна було мати вôдъ хвилѣ змѣны кабінету и по подорожи цѣсаря въ жовтни минувшого року до Тироля, доси нѣчого не зроблено для италійского населеня въ Тироли, а именно въ квестіи автономічнои самоуправы Італійцѣвъ. Вôдъ становиска, яке правительство займе въ тôй справѣ, буде зависѣти поведенье послôвъ зъ Трентіна. — Пос. Кайцль заявивъ въ имени молодо-Чехôвъ, що будуть голосувати противъ провізоріи буджетовои, бо правительство не змѣнило свого поведеня супротивъ Чехіи, чого доказомъ вынмковый станъ, котрого доси не усунено. — Міністеръ Плеверъ вôдповѣвъ обомъ передбесѣдникамъ. Що-до бажань пос. Мальфатіого, то правительство буде пôдпирати всѣми силами всякѣ кроки до зближеня и порозумѣня обохъ народностей въ Тироли, Нѣмцѣвъ и Італійцѣвъ, але економічна самоуправа Трентіна не дасть ся погодити зъ истнуючою ординацією и цѣлостію краю. Що-до заявленя пос. Кайцля, то не можна думати о змѣнѣ поведеня правительства супротивъ Чехіи, доки не уступить пріпціпіально-неґативный напрямъ и доки не прайде до порозумѣня обохъ народôвъ, заселяючихъ Чехію.

Пос. Романчукъ заявивъ, що буде голосувати за провізорією буджетовою, але сего не треба толкувати, мовь бы вôнъ тымъ чином выявлявъ довѣре для правительства; вôнъ робить се лишь зъ оглядôвъ державныхъ.

По репліцѣ послôвъ Кайцля и Мальфатіого принято буджетову провізорію.

——

Комісія для реформы выборчои вôдбула вчера засѣданье, котре скôнчило ся выборомъ субкомітету, и въ сей спосôбъ справа реформы выборчои, введена правительствомъ по неволи на властиву дорогу парляментарну, с. в. до комісіи, переходить знова немовь то въ руки мужѣвъ довѣря коаліціи, бо до пôдкомітету выбрано лишь членôвъ сторонництвъ коаліційныхъ. Передь выборомъ пôдкомітету розведено дискусію, зъ котрои показуесь, що ще дуже далеко до порозумѣня навѣть помѣжь сторонництвами коаліційными.

Дискусію зачавъ пос. Рутовскій и вôдгрававъ дальше свою ролю спасителя и покровителя коаліціи. Старавъ ся представити, що коаліційнѣ сторонництва вже найшли спôльнѣ точки для полагодженя квестіи реформы выборчои. Тѣ точки суть неґативнѣ: коаліція не хоче загального права голосованя и годить ся на межѣ, поданѣ правительствомъ, якъ далеко мае засягнути реформа выборча; а если ще не буде оглядати ся на свои интересы, именно щобы нѣяке сторонництво коаліційне не збôльшило своѣи силы въ наслѣдокъ реформы зô шкодою другого сторонництва, лишь всѣ сторонництва коаліційнѣ рôвномѣрно роздѣлили помѣжь себе новѣ мандаты, то прийде до порозумѣня сторонництвъ и скорого полагодженя реформы. — Всѣ слѣдуючѣ бесѣдники заявили ся противъ евентуального проекту Рутовского, с. в. противъ пятои куріи. Пос. Грегорецъ въ имени Словѣнцѣвъ заявивъ ся за загальнымъ правомъ голосованя и противъ обсыланя рады державнои при помочи делеґатôвъ выбраныхъ соймами. — Селяньскій посолъ Ґаґендорферъ заявивъ ся противъ лученя селянъ и робôтникôвъ въ одну курію. — Пос. Патай заявивъ ся за палатами робôтничими. — Кн. Шварценберґъ выступивъ зъ вельми скомбінованымъ проектомъ реформы, зъ котрого выходило бы, що и въ мѣстахъ мають бути заведенѣ посередньѣ выборы. При тôмъ заявивъ ся за палатами робôтничими и за тымъ, щобы соймы выбирали делеґатôвъ до рады державнои.

Приступлено до выбору пôдкомітету. Пос. Діпавлі жадавъ, щобы пôдкомітетъ складавъ ся зъ 12 членôвъ та щобы вже за-для приличности парляментарнои не поминено опозиціи. — Внесенье Діпавліого перепало и до пôдкомітету, зложеного зъ 10 членôвъ, выбрано лише членôвъ коаліціи: Кинбурґа, Менґера, Бернрайтера, — Ґоґенварта, Шварценберґа, Діпавліого, — Пінінського, Стадницкого, Рутовского, — Коронініого. — По выборѣ сконстатувавъ пос. Брзорадъ, що при выборѣ пôдкомітету поминено опозицію, а зъ того выходить, що коаліція бажае реформу выборчу полагодити довѣрочно. Рôвножь поминено нарôдъ ческій.

Пôдкомітетъ уконституувавъ ся, выбравши Коронініого предсѣдателемъ а Ґоґенварта заступникомъ, Бернрайтера и Рутовского секретарями. Ґр. Ґоґенвартъ не хотѣвъ принати выбору на предсѣдателя. Пôдкомітетъ вôдбуде перше засѣданье въ четверъ; — чи на тôмъ засѣданю крôмъ формальностей розведесь ще и мериторична дискусія, та чи засѣданя пôдкомітету будуть часто вôдбувати ся, и бодай ще кôлька засѣдань буде передъ феріями, — сего не знати.

——

Зъ клюбу руского подае вѣденьскій кореспондентъ Dziennik-a Polsk-ого такѣ вѣсти: „Клюбъ рускій радивъ вчера (11 с. м.) надъ реформою выборчою. Якъ зачувати, не суть Русины противнѣ розширеню права выборчого, именно же симпатично глядять на удѣленье права выборчого робôтникамъ, однакъ застерѣгають ся противъ полученя робôтникôвъ мѣскихъ зъ сѣльскими. — Въ дискусіи надъ провізорією буджетовою забере голосъ пос. Вахнянинъ.“

——

На вчерашнôмъ засѣданю палаты послôвъ, котре скôнчило ся ажь о пôвночи, вела ся дискусія надъ проектомъ закона о зелѣзницяхъ льокальныхъ. По промовѣ міністра торговлѣ ухвалено законъ.

Слѣдуюче засѣданье палаты нинѣ.

Що-до ухваленого закона о зелѣзницяхъ льокальныхъ згадаемо о промовѣ міністра Вурмбранда на понедѣлковôмъ засѣданю, въ котрôй заповѣджено, що небавомъ буде предложеный правительствомъ проектъ закона, силою котрого обліґаціямъ, выданымъ галицкимъ банкомъ краевымъ для будовы зелѣзниць буде признане безпеченьство пупілярне. Міністеръ бажавъ ухваленя закона ще передъ феріями, щобы соймы краевѣ могли на его основѣ выготозити пляны будовы зелѣзниць льокальныхъ, котрѣ вôдтакъ прийшли бы въ лютôмъ пôдъ нарады парляменту.

——

На вчерашнôмъ засѣданю палаты панôвъ ухвалено проектъ закона о сплатѣ безпроцентовои позички, удѣленои погорѣлцямъ Стрыя, — проектъ закона о удержавненю зелѣзниць: ческои захôднои, моравскои пограничнои и моравско-шлезкои центральнои, — а вôдтакъ выбрано комісію зъ 18 членôвъ для нарадъ надъ новою процедурою цивільною.

Переглядъ часописей.

[„Буковина“ о заходахъ румунізаторскихъ зъ однои а москвофільскихъ зъ другои стороны.]

Въ двохъ остатныхъ числахъ черновецкои „Буковины“ находимо цѣкавѣ вѣсти про румунізаторскѣ и москвофільскѣ заходы на Руси буковиньскôй.

На тематъ румунізацій читаемо:

„Мы приневоленѣ на пôдставѣ сумныхъ подѣй, якѣ выявили ся въ наслѣдокъ румунізаційнои роботы православнои консисторіи въ селѣ Руспебоулъ, звернути увагу ширшихъ кругôвъ на невыносиме положенье буковиньскихъ Русинôвъ въ нинѣшнôй православнôй діецезіи. У Руспебоулѣ було 1880 року 711 Русинôвъ, 17 Нѣмцѣвъ а 1 Волохъ. То село есть и нинѣ чисто руске, хочь конскрипція зъ 1890-го року выказуе наразъ тамъ уже лишь 452 Русинôвъ а ажь 313 Волохôвъ.

Въ се чисто руске село выслала православна консисторія о. Ґеорґія Мігаескула, Волоха, котрый зовсѣмъ не владае рускою мовою. Зъ того настали негодованя селянъ проти священника. Прийшло до того, що мусѣвъ двôрникъ Ивонъ Чуверка зъ двома радными, Николаемъ Лобавіемъ и Николаемъ Боднарескуломъ, подати 27-ого червня 1893 противъ свого душпастиря жалобу до черновецкои консисторіи. Въ заступництвѣ протоерея кимполюнґского высланый туда о. Балмошъ погодивъ людей зъ ихъ душпастиремъ такъ, що они вôдступили вôдъ своихъ жалобъ, лише просили консисторію о наказъ для о. Мігаескула, щобы той уживавъ при всѣхъ церковныхъ функціяхъ рускои мовы. По переведенôмъ „слѣдствѣ“ выслала консисторія на руки двôрника рѣшенье, въ котрôмъ повѣдомлено, що „in Berücksichtigung Ihrer Bitte betreffend die Anwendung der ruthenischen Sprache in seelsorgerlichen Angelegenheiten und insbesondere **bei der Entgegennahme der Beichte** unter Einem an den Pfarr-Expositen Mihaiescu die entsprechende Weisung ergeht.“

Якѣ-жь наслѣдки выйшли зъ наведеног жалобы и просьбы селянъ пôсля рѣшеня консисторского? Осталось все, якъ було! Священникъ Мігаескулъ, невладѣючій рускою мовою, не въ силѣ й при найлѣпшôй волѣ, вôдповѣсти нѣ просьбѣ парохіянъ, нѣ розпорядженю консисторскому! И нинѣ сповняе вôнъ всѣ функціи церковнѣ, навѣть сповѣдь въ незрозумѣлôй мовѣ волоскôй. Ба, настало ще гôрше лихо въ Руспебоулѣ.

Зъ причины незнаня рускои мовы заступавъ черезъ чотири послѣднѣ роки о. Мігаескула въ школѣ при науцѣ релігіи тамошный учитель на просьбу того отця духовного и на основѣ вôдповѣднои его угоды зъ учителемъ. Сего року вôдказавъ учитель о. Мігаескулови свое заступництво зъ незвѣстнои намъ причины и той приневоленый самъ учити дѣтей релігіи. Але яка та наука, легко поняти. Она выходять на таке, що замѣсть релігійно-моральнои науки ширить ся въ школѣ, черезъ душпастирове незнанье рускои мовы, радше неморальнôсть. Не розумѣючи руского слова а ще менше церковно-славяньскои мовы, складае вôнъ слова въ молитвахъ безъ нѣякого змыслу, або выходять слова, котрыхъ годѣ повторити. Въ молитвѣ „Царю небесный“ було н. пр. таке, що просилябізувавъ слово „вездѣ“ такъ, що зъ устъ о. катихита въ школѣ передъ мѣшаною дѣтворою выйшло таке слово, що годѣ его повторити зъ огляду на приличнôсть! Смѣхъ и гамôръ, що пôдняла дѣтвора на таке слово, не мôгъ о. катехитъ розумѣти и поставивъ за кару дѣти пôдъ дверми стояти...

Та коли-бъ то одинокій бувъ выпадокъ на Буковинѣ, то мы бы его тутъ не тыкали, лише дали-бъ знати консисторіи, а консисторія, котрôй повинно лежати въ першôй мѣрѣ добро церкви и своѣи паствы на серцю, запобѣгла бы лиху. Але-жь бо у насъ належать такѣ явища по рускихъ селахъ до щоденныхъ подѣй. Мы могли бы цѣлыми аркушами подôбныхъ подѣй списати. Навѣть въ самыхъ Черновцяхъ сказавъ разъ оденъ дуже чесный и поважаный священникъ Волохъ, силуючись руску проповѣдь выголосити: „И вылѣзла Исусъ на гору та й стала рыкати“ — се нѣбы мало пояснити церковнѣ слова: „И взыде Іисусъ на

гору и рече". Отже зъ устъ священика вышло чисте богохульство. Подобне сталось такожь бувшому одному катихитови при школѣ передмѣской на Манастириску, котрый уживъ при пытаню дитины: „Кого обѣцявъ Богъ-отець людемъ для избавленя водъ грѣховъ?" — замѣсть руского слова „обѣцявъ" церковне слово инакше. Дитина остовпѣла, а катихитъ ще зъ досадою поправлявъ дитину абы не казала „обѣцявъ". Се також чисте богохульство, котре лишь длятого не карае ся, що оно поповнене несвѣдомо. Але ефектъ есть той самый, якъ бы и свѣдомо поповненого, особливо-жь на такомъ мѣсци и передъ такою малолѣтною дѣворою!

Чому-жь консисторія высилае на руски парохіи священиковъ-Волоховъ, що не вмѣють по руски, та й чому не наглядають правительственнѣ власти и школьна краева, щобы священики и катихиты для руского народу и рускихъ дѣтей въ школѣ выказувались при обнятю посады водповѣдною кваліфікаціею знаня руской мовы? На послѣдне пытанье мы не знаемо водповѣди, а чому консисторія такъ поступае, се на Буковинѣ знана тайна. По перше: нинѣ консисторія не мае водповѣдного числа духовныхъ кандидатовъ-Русиновъ до розпорядимости, а по друге: се лежить у властивой тенденціи румунізаторскої и теперѣшнои консисторіи. Впередъ сего не було. За часовъ митрополитовъ Гакмана, Бенделѣ и ще Блажевича була въ духовнои семинаріи бильша або рывна часть рускихъ питомцѣвъ зъ волоскими, наколи водъ часу теперѣшного митрополита и нимъ зложеной консисторіи [де анѣ одного Русина нема], число рускихъ богослововъ рокъ-рочно упадало, такъ що тогодъ ихъ всѣхъ на всѣхъ було лише 6-охъ супроти 50 Волоховъ. Зъ якою нетерпимостію водносить ся митрополитъ Мораръ-Андрієвичь и его консисторія до руского, се доводить найлучше прогнанье руской мовы зъ кореспонденціи консисторской, змѣна попередныхъ рускихъ именъ консисторіяльныхъ совѣтниковъ и митрополита на волоскѣ имена и заказъ ректорату 1886 р. навѣть рускимъ богословамъ слухати на университетѣ выкладовъ руской мовы и літературы.

Отсе причины такихъ сумныхъ проявовъ на Буковинѣ, якъ се мы описали на подставѣ автентичныхъ актовъ и выпадку въ Руспебоулѣ. Проявы сѣ такѣ сумнѣ и нечуванѣ, що здають ся неимовѣрнѣ... Але ще сумнѣйше при всѣмъ томъ есть те, що мѣродайнѣ круги о веѣмъ знають и поинформованѣ о всѣхъ тыхъ неслыханыхъ кривдахъ руского народу православного на Буковинѣ и — все-таки мовчать."

Паралельно зъ змаганями румунізаціи пятнуе „Буковина" отчайдушнѣ змаганя „русскихъ" буковиньскихъ Купчанка, Козаркевича, Кобылянского et Comp. зъ нагоды становища занятого ихъ часописями „Просвѣщеніе" и „Православная Буковина" по смерти царя Александра III-ого.

„Православная Буковина" присвятила покойному цареви ось-таку „Эпитафію на гробъ Государя Александра III.":

„Почилъ Ты, Отецъ нашь! Вотъ прахъ Твой безцѣнный во гробѣ смиренномъ безмолвно лежитъ; но духъ Твой все той же любовью священной надъ Русью родною державно царитъ! Для насъ Ты не умеръ, Отецъ незабвенный! Мы вѣримъ, мы знаемъ: нѣтъ смерти любви! и ею взаимно, какъ цѣпью священной, съ Тобою неразрывны мы, дѣти Твои!"

Позаякъ „Православная Буковина" называе себе газетою „для православного буковиньского народа" — то „Буковина" протестуе противъ того, мовь-бы се народъ буковиньско-рускій высказувавъ такій чутя непатріотичнѣ супротивъ нашого цѣсаря, бо „коли — пише „Буковина" — россійскій царь отцемъ буковиньскихъ Русиновъ, а мы его дѣти и нероздѣльнѣ водъ него що-жь тогдѣ намъ, Русинамъ буковиньскимъ, нашь цѣсарь Францъ-Іосифъ, а що мы ему, и чи роздѣльнѣ водъ него?" На основѣ-жь словъ другихъ часописей, вѣденьскои „Просвѣщеніе" и львовскои „Русское Слово", котре „рѳдного [якъ каже Купчанко] православного русского царя" славить за то, що дававъ рублѣ для австрійскихъ „русскихъ", констатуе „Буковина", що москвофілы славословлять царя за рублѣ безъ огляду на горку долю свого рѳдного народу подъ державою царя...

Дописи „Дѣла"

Зъ Стрыйщины.

[Письмо одного господаря-селянина о потребахъ руского народу.]

Небавомъ, бо вже сего мѣсяця розпочне ся сесія соймова, а мы громады на все байдужнѣ, свидимо зъ заложеными руками та нарѣкаемо на нашу недолю, на прикладъ: на великій податки державнѣ, краевѣ й повѣтовѣ, на высокѣ выдатки въ громадѣ, школьнѣ та дороговѣ, на лихѣ лѣта, що привели за собою неврожай, хлѣба мало, землѣ намъ не стае, людность множить ся, жерело доходовъ уменшуе ся а выдатки все побольшають ся. Нарѣкаемо безъ конца, глядаемо помочи, та на дармо! Одни кажуть, що насъ не слухають, другимъ не достае доброи волѣ, третимъ треба конче поддати добру гадку и высказати явно: де и въ чомъ лежить причина бѣды нашои. Найбольша причина лежить таки въ насъ самыхъ громадянъ, де нема единости анѣ охоты, анѣ вытревалости, а якъ такъ дальше пойде и здамо ся на ласку й неласку, то хто знае, чи вже въ недалекѣй будучности не настане таки на правду вандровка, и то не сотнями але тысячами що день. Ну, але куды? чи до Бразиліи? Коли й тамъ уже не потребують, ба й зъ-водси не пустять, бо не буде о чомъ, хочь-бы й куда-инде хотѣвъ пойти. А водтакъ що-жь насъ чекае больше, якъ нехибна смерть зъ голоду та холоду? Отожь треба намъ всѣмъ взяти ся конче спольными силами до дѣла, и то чимъ скорше, тымъ лѣпше. Мы громада — великій чоловѣкъ. Маемо нашихъ заступниковъ въ соймѣ и въ радѣ державнѣй, отже пишѣмъ до нихъ и выскажѣмъ имъ на папери: въ чомъ намъ и всѣмъ спольно грозить уже дуже близька руина и що треба робити, абы лиху якъ найскорше зарадити. Домагаймо ся и пишѣмъ не разъ та й не два, але поти, поки причина того злого бодай по-части не буде усунена. Тому то я хочу навести деякѣ причины, якѣ менѣ на гадку прийшли, одни абы направити а другѣ цѣлкомъ усунути, та най честна публика розважить, о колько маю въ томъ правду.

1. Треба намъ домагати ся, щобы рады повѣтовѣ були якъ найскорше знесенѣ, бо тота институція насъ дуже дорого коштуе, міліоны гроша пожирае, а хосна зъ нея нема анѣ трохи. А що конче треба вести контролю надъ маеткомъ громадскимъ, то най на то установить ся при кождомъ староствѣ одного чи двохъ урядниковъ. За того больше якъ три четвертины всѣхъ коштовъ на рады повѣтовѣ лишать ся въ краю на покрытье важнѣйшихъ выдатковъ.

2. Щобы регуляція всѣхъ тыхъ рѣкъ, що намъ кождого року нищать нашѣ грунты, була якъ найскорше переведена.

3. Щобы постримати нищенье лѣсовъ жидами, бо жиды для свого зыску не щадять лѣсовъ, а вода не щадить намъ нашихъ поль.

4. Щобы рогачки знести а дороги майже всѣ треба привести до доброго стану и то коштомъ цѣлого краю.

5. Щобы всѣ дороги були обсаджены деревами овочевыми и въ кождомъ селѣ щобы був примусово заведеный зсыпокъ збожа т. в. шпихлѣръ громадскій яко запасъ на лихѣ роки.

6. Щобы вже разъ конче була заведена въ краю примусова асекурація, а чистый зыскъ зъ того лишавъ ся въ краю.

7. Щобы всѣ здобнѣ до войска хлопцѣ письменнѣ не служили довше якъ одинъ рокъ а неписьменнѣ два роки, и щобы до вправъ покликувано урльопниковъ ажь по роботахъ въ осени.

8. Щобы поборомъ податку занявъ ся всюда самъ урядъ податковый, абы тымъ чиномъ положити конець многимъ надужитямъ по селахъ.

9. Щобы выборы до радъ громадскихъ, повѣтовыхъ, до сойму и до рады державнои водбували ся черезъ безпосередне и загальне голосованье; бо дотеперѣшнѣ выборы лише деморалізують людей и замѣсть хосна приносять моральну и матеріяльну шкоду.

10. Щобы правительство знесло право патроната и сповнило волю духовенъства, котре домагае ся, щобы ему дати пенсію, якъ урядникамъ державнымъ, полишивши имъ мешканя й огороды, за того абы знести оплаты за обряды релігійнѣ.

11. Щобы удержанье школъ громадами знести, а будову школъ и цѣлковите удержанье ихъ повинненъ взяти фондъ краевый. Въ школахъ, де нема навѣть четвертины дѣтей польскихъ, щобы языка польского цѣлкомъ не учили. При школахъ, де нема и 200 дѣтей обовязаныхъ, щобы не отворювати паралельки, с. в. не надавати другои силы учительскои, а натомѣсть отворювати школы тамъ, де ихъ до теперь цѣлкомъ нема.

12. Щобы всяка справа въ судахъ водбувала ся въ коротшой дорозѣ.

13. Щобы справы багательнѣ и оскорбы гонору полагоджували ся въ громадѣ.

14. Щобы суды и всѣ уряды уживали до Русиновъ якъ въ словѣ такъ и на письмѣ рускаго языка и щобы насъ Русиновъ не покликувано на терміны въ рускѣ свята.

15. Щобы право пользованя мала кожда громада для себе.

16. Кожда громада повинна завести у себе конче касу громадску, а взагалѣ всѣмъ намъ треба стремѣти до того, щобы якъ найскорше въ кождомъ мѣстѣ повѣтовомъ було основане руске заведенье кредитове на взоръ давно вже заведеныхъ польскихъ товариствъ, котрѣ тѣшать ся добрымъ зыскомъ несеными имъ нашими селянами.

17. Треба вже конче разъ положити конець піяньству по селахъ, до чого най возьмуть ся остро церковь, школа и урядъ громадскій, бо піяньство есть причиною всякого нещастя людского, а замѣсть шинковъ треба якъ найскорше въ кождомъ селѣ завести крамницю христіяньску и читальню. а також не допустити, щобы жиды купували грунты водъ селянъ.

Теперь прошу розважити отсѣ мои гадки, а хто знае що больше, най дае, а мы будемо вдячнѣ. На мою гадку — мы не повинни водъ того, що я высше навѣвъ, водступати и забунати о томъ, що намъ треба всѣми силами домагатись о переведенье тыхъ дуже великихъ недостатковъ, а зарадити имъ може по части соймъ и рада державна, а по части й мы самѣ въ громадѣ, треба лише водваги и доброи волѣ, а щирѣ заступники нашѣ пойдуть охотно за нашимъ голосомъ, бо мы народъ, а для народу мусить стати ся то, чого вонъ для себе домагае ся и що е можливе. А Васъ, Пане Редакторе, дуже просимо не водмовити мѣсця сѣй дописи въ „Дѣлѣ", бо й якимъ же инчимъ способомъ може народъ дознати ся: въ чомъ и яка кривда ему дѣе ся.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Старо-ческе товариство політичне Česky Klub радило онодги надъ справою реформы выборчои. Въ дискусіи брали участь визнатнѣ старо-Чехи, якъ н. пр. д-ръ Ріґеръ, д-ръ Матушь, д-ръ Шольцъ, и всѣ згодились на то, що треба справу реформы выборчои порушити и полагодити въ соймѣ, а що соймъ самъ водъ себе не тыкавъ бы тои справы, то треба выслати петицію. Въ петиціи поставленѣ такѣ жаданя: I. Соймъ мае безпроволочно приступити до повнои ревізіи соймовои ординаціи выборчои и руководитись при томъ ось тыми засадами: 1. щобы право выборче було розширене на тѣ верствы населеня, котрѣ побля теперь обовязуючои ординаціи выборчои суть выключенѣ водъ него; 2. щобы выборы до репрезентаціи соймовои були устроенѣ побля дѣйстныхъ водносинъ такъ, абы всѣ важнѣ верствы населеня мали въ нѣй рывномѣрне заступництво; 3. щобы округи выборчѣ були справедливо роздѣленѣ побля мѣрила рывного для обохъ народностей; 4. щобы выбирано також послобъ до соймовъ безпосередно, а не ажь посредствомъ выборцѣвъ. II. Соймъ мае старатись о тое, щобы звернено ему право высыланя делеґатовъ до репрезентаціи рады державнои, котре то право соймъ выконувавъ до 1872 р. и оно вповнѣ ще прислугуе ему побля обовязуючои ординаціи соймовои. — Якъ видимо, друга точка петиціи уложена по мысли домагань ґр. Гогенварта и длятого можна бы заключати, що мѣжь ґр. Гогенвартомъ а старо-ческими політиками, якъ доношено, прийшло до порозумѣня що до спольнои акціи.

——

О реформахъ на поли школьництва народного въ Россіи доносить N. fr. Presse: Водъ початку сего року працюе міністерство просвѣты надъ пляномъ заведеня на пробу обовязкового примусу школьного въ чотирохъ ґусерніяхъ: харковскій, полтавскій, курскій и воронежскій. Поголоски о заведеню примусу школьного въ цѣлій державѣ повстали лишь въ наслѣдокъ прибольшеня повысшого факту. Коли зъ пробного заведеня науки покаже ся, якихъ средствъ фінансовыхъ потреба и въ якомъ часѣ можна цѣлу реформу перевести, тогдѣ ажь буде можна подумати о заведеню примусу школьного въ цѣлій державѣ. Побля приближеного обрахунку удержанье 300.000 школъ народныхъ въ цѣлій державѣ коштувало бы 100 міліоновъ рублѣвъ рѳчно. Зъ прочихъ поголосокъ правдива отся, що новый царь прихильный гадцѣ заведеня обовязковои науки

Для повѣдомленя о вступленю на престолъ вызначивъ царь: для Вѣдня ґенералъ-адъютанта Муссинъ-Пушкина, для Берлина ґен. Свѣчина а для Риму ґенерала кн. Имеретиньского.

Зъ Петербурга доносять до Pol. Corr., що Россія не думае покидати въ квестіи ворменьскій дотеперѣшного выжидаючого становиска и зажде на результатъ заряджень Туреччиною слѣдства въ справѣ рѣзни Вормень въ Бітлісѣ, а не возьме участи въ евентуальныхъ дальшихъ крокахъ, якій бы Анґлія хотѣла предприняти.

——

Въ Бѣлградѣ розпочавъ ся дня 10 н. ст. грудня процесъ противъ Михайла Цебинача и товаришевъ, обжалованыхъ о державну зраду, а то о намѣръ выкликати въ Сербіи повстанье, скинути Александра I. зъ престола и покликати на короля Сербіи Петра Караджорджевича, сына помершого Александра Караджорджевича, бувшого сербского князя. Зъ обжалованыхъ признае ся до вины лише одинъ Цебиначь. Вонъ заявляе, що намѣрявъ въ якій-небудь способъ скинути короля Александра I. зъ престола, выславши убійствомъ, та що на его мѣсце мавъ прийти Петро Караджорджевичь. Всѣ инши обжалованѣ перечать, немовь бы мали на метѣ повстанье або прогнанье Обреновичевъ зъ Сербіи. Два обжалованѣ, бувшій міністеръ Тавшановичь и професоръ университету д-ръ Ненадовичь утѣкли за границю и ихъ будуть судити заочно.

НОВИНКИ.

— **Зъ канцеляріи товариства „Просвѣты"** одержали мы до умѣщеня отсѣ двѣ звѣстки:

I. Записы бл. п. Стефана Качалы. Завѣщаньемъ зъ даты Шельпаки 14 мая 1888 и зъ 26 мая 1888 записавъ бл п. Стефанъ Качала межи иншимъ: выдавництву часописи „Дѣло" 500 зр., рускому товариству педагогічному у Львовѣ 1.000 зр., товариству „Народна Рада" у Львовѣ 1.000 зр., на будову дому для рускихъ товариствъ у Львовѣ, де бы находила ся саля для руского народного театру, 5.000 зр а для товариства „Просвѣты" у Львовѣ на выдаванье популярныхъ практичныхъ книжочокъ рускихъ, розписуванье премій для творовъ и выданье карты Руси 8.000 зр. Справа выдачѣ сихъ записовъ проволѣкла ся ажь до остатного часу головно зъ тои причины, позаякъ прокураторія скарбу у Львовѣ домагала ся узнаня запису на рѣчь товариства „Просвѣта" за фундацію, наслѣдкомъ чого внесено водкликъ до міністерства справъ внутрѣшныхъ у Вѣдни а остаточно намѣстництво водступило водъ того жаданя. Водтакъ въ мѣсяци жовтни 1894 р. судъ повѣтовый въ Збаражи выдавъ повысшѣ записы разомъ зъ 5% два и повырочными водсотками — по мысли угоды заключеной зъ спадковѣмницею панею Вікторією зъ Качаловъ Студиньскою, котра одержала остальну часть спадщины въ загальной вартости около 10.000 зр., а натомѣсть сынъ покойного п. Володимиръ Качала зъ Кіева не подносивъ жадныхъ жадань до спадщины зъ уваги на патріотичнѣ записы свого вотця. Въ той способъ одержали: выдавництво часописи „Дѣло" квоту 562 зр 50 кр., зъ чого оплачено належитости правнои 50 зр., таксы депозитовои 5 зр. 29 кр. и кошты; руске товариство педагогічне у Львовѣ 1.125 зр., зъ чого оплачено належитости правнои 100 зр, таксы депозитовои 10 зр. 58 кр. и кошты, а такъ само товариство „Народна Рада" у Львовѣ; фондъ будовы народного рускаго театру 5.625 зр., зъ чого оплачено належитости правнои 500 зр., таксы депозитовои 52 зр. 88 кр. и кошты, а товариство „Просвѣта" у Львовѣ 9.000 зр., зъ чого оплачено належитости правнои 800 зр., а таксы депозитовои 84 зр. 60 кр. и кошты заступства правного. — До сего часу не впроваджена въ житье запись квоты 1.100 зр., водъ котрои водсотки призначивъ бл. п. Стефанъ Качала на запомоги для двохъ хлопцевъ, котрѣ мають бути на науцѣ въ „Народнои Торговли". Заступство сего запису фундаційного обняла прокураторія скарбу у Львовѣ.

II Записы бл. п. Евгевія Грушкевича. Розпорядженьемъ послѣднои волѣ зъ даты Нисько 27 червня 1890 установивъ бл. п. Евсевій Грушкевичь три записы: 1) 5.000 зр. на „стіпендію родинну для ученниковъ школъ середныхъ имени Грушкевича"; 2) 1.000 зр. на „Фондъ емеритальный для артистовъ рускаго народного театру"; и 3) 3.270 зр. въ паперахъ вартныхъ разомъ зъ предметами зъ золота и срѣбла на „будову рускаго народного театру и дому для товариства „Просвѣты" — постановляючи, що завѣдателемъ и кураторомъ зъ правомъ призначуваня тыхъ записовъ мае бути выключно лишь товариство „Просвѣта" у Львовѣ. Записовъ сихъ не подняло ще товариство „Просвѣта" зъ депозиту суду повѣтового въ Ниську зъ тои причины, позаякъ краева дирекція скарбу у Львовѣ не укончила ще процесу рахункового по бл. п. Евсевію Грушкевичу и по мысли §. 156 цес. патенту зъ 9. серпня 1854 В. з. д. ч. 2 8 не выдала призволеня на признанье спадщины. По одержаню сего призволеня приступить головный выдѣлъ товариства „Просвѣты" у Львовѣ до введеня въ житье тыхъ всѣхъ записовъ бл. Евсевія Грушкевича.

— **Зъ Перемышля пишуть намъ:** Театральный фондъ комітету перемыского въ послѣдныхъ часахъ не богато збольшивъ ся; вплываютъ лише вкладки крейцаровѣ. [Послѣдный выказъ маемо доповнити ще сими жертвами: Вп. пп. Володиславъ Чарнекъ 1 зр., Сидонія Ганкевичь 1 зр., зъ пушки на „Бесѣдѣ" 2 зр. 90 кр. Н. Н. 20 кр.] Всего збравъ комітетъ до теперь 1045 зр 41 кр. При сѣй нагодѣ просить комітетъ всѣ Вп. панѣ и панновъ, що подняли ся продажи розданыхъ купоновъ крейцаровыхъ, щобы зволили въ мѣсяци грудни с. р. звернути комітетови купоны або вручити касіерови грошей театральныхъ [проф. Яремѣ] збранѣ на театръ датки. Зъ просьбою тою звертае ся комітетъ до Вп. пань и панновъ тому, що въ томъ-же мѣсяци хоче замкнути касу и застановити дальшу розпродажь купоновъ зъ днемъ 31-ого грудня, бо лишь до того часу тревае призволенье на збиранье складокъ. Комітетъ скличе зъ кінцемъ грудня перемыскихъ Русиновъ, щобы порадити ся: що зробити зъ збраною квотою. На-разѣ грошѣ помѣщенѣ въ Народнои Торговли, а невелика квота въ задатковомъ товариствѣ „Вѣра".

Подаемо також до прилюднои вѣдомости,

що Русь перемыска займае ся теперь новымъ фондомъ, а именно фондомъ на Народный Дôмъ въ Перемышли. Ще въ цвѣтни 1893 р. зôбранѣ у д-ра Т. Кормоша гостѣ зложили на народну цѣль 29 зр. 70 кр. и лишили господареви дому до волѣ призначити сю квоту на цѣль, яку узнае за найлѣпшу. Позаякъ д ръ Кормошь и комісарь п. Иванъ Матковскій зъ початкомъ цвѣтня 1893 р. оснували були фондъ на Народный Дôмъ въ Перемышли складаючи по 1 зр, то придѣлили на сю цѣль и тоту складку. А зложили тогдѣ: о. Мих. Мрицъ 15 зр. 70 кр., Ив. Матковскій 5 зр., Григ. Цеглиньскій 1 зр., о. М. Конко 1 зр., о. Вас. Кондрацкій 1 зр., о. Ант. Ломницкій 1 зр., Дм. Чеховскій 1 зр., Олекса Ярема 1 зр., Мих. Мартинець 1 зр., Дмитро Людкевичь 1 зр., Левъ Левицкій 1 зр., пôзнѣйше д-ръ Т. Кормошь 5 зр. 4 кр., д-ръ Черлюнчакевичь 1 зр., о. Омелянъ Кормошь 1 зр. 26 кр., Ив. Матковскій 1 зр., отже вся квота вынесла 40 зр. Коли прийшло ся Русинамъ перемыскимъ складати на театръ, лишивъ д-ръ Кормошь складку на Народный Дôмъ на пôзнѣйше. Справу сю пôднѣсъ вôнъ наново дня 1 н. ст. грудня с. р. на 25-лѣтнôмъ ювілею Рускои Бесѣды въ Перемышли. Коли гостѣ по части офіціяльнôй засѣли до спôльнои вечеры, середъ тоастôвъ д-ръ Кормошь пригадавъ конечну потребу Народного Дому въ Перемышли, щобы Русины перемыскѣ могли якъ одна родина сходити ся въ своѣй хатѣ, отже вôзвавъ присутныхъ до складокъ на сю хату. Господинѣ ювілею Вп. панѣ Цеглиньска и Людкевичева заняли ся зôбркою и посыпали ся щедрѣ жертвы, даючи наглядный доказъ, що Русинамъ перемыскимъ справы народнѣ не байдужнѣ та що они не лишь безкористовно трудять ся, але також готовѣ жертвувати на народнѣ цѣли. Не чванимось тымъ, лише хочемо сконстатувати неправду закиду редакторôвъ „Правды“, мовь-то Русины перемыскѣ и ихъ адвокатъ оснували „Вѣру“ зъ интересу и для зысковъ. [Не перечимо, що бувають люде, котрѣ на патріотизмѣ роблять интересы, але они не въ Перемышли.] Отже на ювілею посыпались жертвы: Вп Н. Н. [котрый просивъ не подавати его имени до прилюдноі вѣдомости] жертвувавъ 50 зр., о. крил. Миронъ Подолиньскій 10 зр., о. крил. Конст. Чеховичь 10 зр., нотарь п. Савинъ Будзиновскій 5 зр., о. Ив. Стрыйскій 5 зр., о. Вас. Кондрацкій 5 зр., панѣ Мазикевичева 2 зр., панѣ докторова Цѣханьска 2 зр, д-ръ Т. Кормошь 1 зр., безименнѣ жертвы принесли 22 зр. 15 кр. Такъ зôбрано доси на фондъ Народного Дому въ Перемышли 152 зр. 15 кр.

— **Вчерашный вôдчитъ проф. М. Грушевского** зôбравъ въ III-ôй сали Народного Дому значне число особъ, мѣжь ними богато панъ. Прелегентъ обговорювавъ цѣкаву квестію повстаня назвы и початку Кіева и Руси та значѣнье Кіева и Днѣпра въ житю старинныхъ народôвъ. Зôбранѣ выслухали зъ великимъ занятьемъ выкладу Вп. професора, обѣцюючи собѣ явити ся непремѣнно на найблизшôмъ вôдчитѣ, въ середу дня 19 н ст. грудня [самъ разомъ вынмково замѣсть вторка за-для припадаючого свята] о 6-ôй годинѣ вечеромъ.

— **Зъ Станиславова пишуть намъ**: Величаво вôдбули ся дня 8 н. ст. грудня поминки за бл. п. Омеляна Огоновского въ катедрѣ станиславôвскôй заходомъ філіи „Просвѣты“, товариства Рускихъ женщинъ и Рускои Бесѣды. Литургію служивъ о. митрать Фаціявичь въ сослуженю крилошанъ д-ра Гробельского и Тороньского зъ діяконами. Хоръ Бурсы, крѣпленый другими спѣваками, вызязавъ ся похвально зъ своеи задачѣ. Передъ иконостасомъ уладжена була могила надгробна зъ каменя, окружена зелѣзною решѣткою зъ хрестомъ надмогильнымъ и освѣтлена помежи зеленью лямпами и свѣчами; також освѣчено надъ могилою свѣчникъ о 36 поломѣняхъ, подарованый недавно катедрѣ головою Рускои Бесѣды, обывателемъ тутешнымъ п. Т. Сгахевичемъ. Церковь заповнила мѣска интелігенція руска; зъ селяньства явило ся кôльканацять представителѣвъ. До парастасу стануло 27 священикôвъ включно зъ пресвитерами. Братство катедральне причинило ся въ великôй мѣрѣ до свѣтлости поминокъ. При кôнци вôдправы промовивъ о. митрать кôлька слôвъ про покôйного, взываючи до тихои молитвы за упокôй душѣ великого патріота.

— **Нова читальня „Просвѣты“** завязуе ся въ Медицѣ, повѣта перемыского. Статуты вже поданѣ до ц. к намѣстництва до затвердженя. Щасть Боже!

— **Въ Устю епископскôмъ**, борщевского повѣта, засновано заходами читальникôвъ крамницю при читальни „Просвѣты“.

— **Зъ Тернополя** доносять, що дня 17 н. ст. грудня вôдограе ся передъ тамошнымъ трибуналомъ епільоґъ голоснои справы крадежи въ тернопôльскôй касѣ ощадности. Коли свого часу глядано за злодѣямъ, зголосивъ ся до судѣ слѣдчого мѣсцевый фотоґрафъ Альфредъ Силькевичь и зôзнавъ пôдъ присягою, що рушникарь Петро Шермеръ, звѣстный зъ своеи чесности горожанинъ, доробивъ до касы ключь и давъ его свому шуринови, урядникови касы ощадности М. Джимуховскому. Въ наслѣдокъ сего зôзнаня увязнено Джимуховского и зроблено ревізію въ домѣ Шермера, котра выказала его невинность. Теперь обжалôвуе прокуратория Силькевича о клевету и о се, що ввѣвъ власти въ блудъ. Характеристичне въ тôй справѣ те, що Силькевичь кинувъ клевету на свого довголѣтного приятеля лише зъ тои причины, що надѣявъ ся дôстати 1000 зр. нагороды, вызначенои за вôдкрытье виновника крадежи.

— **Выдѣлъ товариства „Січ“ у Вѣдни** выбраный загальнымъ зборомъ зъ 16 н. ст. листопада такъ представляе ся: голова Иванъ Безпалько, заступникъ головы Олекса Петровскій студ. медиц.; заступникъ головы Олекса Петровскій студ. медиц.; члены выдѣлу: Ст. Днѣстряньскій д-ръ права, Кость Гукевичь студ. рôльн. акад. и Ос. Партицкій, укôнч. правникъ; заступниками выдѣловыхъ: Атанасій Бачиньскій и Иванъ Шевчукъ медики. До контрольноі комісіи увôйшли: Ярославъ Бурачиньскій докторъ медиц. и Иванъ Бѣленькій учитель. Судьями мировыми выбрано д-ра Ивана Гриневецкого и докторандôвъ медицины Іосифа Коса та Володимира Лаврôвского.

— **Въ справѣ полѣпшеня платнѣ народныхъ учителѣвъ** мѣстить урядова Gazeta Lwowska таке заявленье: Въ ч. 281 Gazet-ы Lwowsk-ои подали мы въ части „Справы краевѣ“ вѣсть о справѣ полѣпшеня платнѣ народныхъ учителѣвъ. Нашъ кореспондентъ помѣстивъ вытягъ зъ опінін котру въ тôй справѣ краева рада шкôльна переслала краевому выдѣлови, додаючи до того вытягу свои власнѣ замѣтки. Се дало деякимъ часописамъ причину до оголошеня вѣсти, що краева рада шкôльна заявила ся противъ пôднесеня платнѣ народныхъ учителѣвъ. Такъ не есть. Краева рада шкôльна заявила ся зô свого становища за пôднесеньомъ платнѣ учителѣвъ о скôлько на се дозволять фінансовѣ обставины краю, однако се усуває зъ пôдъ ея компетенціи и въ тôмъ мусѣла она здержати ся вôдъ высказаня свого погляду.

— **Про розбôйничій нападъ** доносять зъ Перемышляньщины. Въ ночи зъ недѣлѣ на понедѣлокъ (мѣжь 2 и 3 н. ст. грудня) напали якѣсь злочинцѣ на фôльварокъ Станимиръ, котрый маe въ посесіи п. Арцишевскій вôдъ п. Тхуржницкого. Злочинцѣ були вже выломили вôкно, коли посесоръ учувъ лоскôтъ, схопивъ стрѣльбу и сполошивъ напастникôвъ. Кôлька годинъ по тôмъ давъ п. Арцишевскій знати до жандармеріи въ Куровичахъ. Прибувъ заразъ комендантъ жандармеріи и разомъ зъ п. Арцишевскимъ дôйшли за слѣдомъ по свѣжôмъ снѣгу аж до мешканя жида, посесора млына, котрого братъ торгувавъ кôньми и вже не першій разъ вôдсиджуе кару за крадѣжь. Напастники надѣяли ся найти на фôльварку грошѣ, бо въ охрестности знали, що на руки п. Арцишевского зложили въ недѣлю другій посесоры 2.000 чиншу.

— **Засѣданье историчнô-фільософічнои секціи Наукового товариства им. Шевченка** вôдбуде ся пôдъ проводомъ проф. Михайла Грушевского въ суботу с. т. о год. 7-ôй вечеромъ. На порядку дневнôмъ: а) реферати членôвъ товариства, б) справа рецензійного вôддѣлу въ „Записках“ товариства. Просить ся також пп. Членôвъ нашихъ секцій явити ся на се засѣданье, щобы порозумѣти ся въ справѣ рецензійного вôддѣлу „Записокъ“, котра обходить всѣ секціи.

— **Тожественне отвореньe читальнѣ „Просвѣты“** вôдбуло ся дня 7 н. ст. падолиста въ Голини, калуского повѣта. Рано зôбрало ся множество народу въ церкви, де мѣсцевый парохъ, о. Ос. Криницкій вôдправивъ св. литургію и выголосивъ проповѣдь, зазначуючи важность сего дня въ житю голиньскихъ селянъ и вказуючи на великe значѣнье и користь духовѣ и матеріяльнѣ, якѣ выпливають зъ доброго веденя згаданои инстатуціи. На вечѣрни промовивъ знôвъ о. парохъ до численно зôбраныхъ парохіянъ, поблагословивъ ихъ, кропячи священою водою и попросивъ удати ся до шкôльного будынку, украшеного на внѣ двома тріюмфальными воротами, а у внутрѣ умѣсного зеленью и прикрашеного портретомъ цѣсаря. Досыть обширна шкôльна сала не могла помѣстити зôбраныхъ, зъ котрыхъ многѣ стояли въ сѣнехъ и на дворѣ. Предсѣдателемъ зборôвъ выбрано о. Ос. Криницкого. По вôдчитаню привѣтного письма зъ центрального выдѣлу „Просвѣты“ у Львовѣ приступлено до выбору выдѣлу и выбрано: п. Михайла Бабѣя мѣсцевого учителя и селянъ Ив. Дрогомирецкого, Ив. Блавицкого, Федя Ткачука, Ив. Шевчука, а заступниками Николая Дзундзу и Ив. Шевчука. Головою читальнѣ выбрано п. Мих. Бабѣя. Вôдтакъ по промовахъ о. Криницкого и п. Бабѣя вписало ся до читальнѣ по-надъ 60 членôвъ. Вкôнци ухвалили зборы: завести при читальни науку спѣву церковного, заснувати при читальни крамницю, предплатити двѣ часописи, вписати ся до тов. „Просвѣты“ и установити членьску вкладку на 50 кр. рôчно, а заведенье шпихлѣра вôдложити поки-що на пôзнѣйше. — По зборахъ удали ся зôбранѣ на спôльну перекуску и забавляли ся при спѣвѣ народныхъ пѣсень ще до пôзноі годины.

— **Мы ни хомяки!** — пишуть намъ зъ Гусятиньского — ото злиднѣ въ нашôй околици и мы знôвъ станемо передъ голоднымъ рокомъ. Зачуваемо, що ц. к ветеринарь зробивъ предложенье выдѣлови повѣтовому провадити культуру тифу мишачого и выдатокъ мавъ бы бути незначнымъ, але выдѣлъ — не знаючи въ наслѣдокъ фаховыхъ розслѣдôвъ — поминувъ предложенье. Але додатки мусять ити на удержанье рады повѣтовои...

— **Бар. Антôнъ Гіе-Глюнекъ**, референтъ, державного трибуналу, померъ у Вѣдни дня 8 н. ст грудня въ 87-ôмъ роцѣ житя. Бар. Гіе окôнчивши 1831 р. права, ставъ доцентомъ а въ 1842 дѣйстнымъ професоромъ рѣчевого и карного права у вѣденьскôмъ університетѣ. Въ часѣ революціи 1848 року выбрано бар. Гіе комендантомъ всѣхъ студентскихъ корпусôвъ, однако по 5 дняхъ зложивъ вôнъ команду и бувъ именованый секретаремъ міністерства судôвництва. Зъ причины що покôйный пôддавъ гадку розвязати студентску легію, арештовано его и поставлено передъ судъ за „зраду противъ суверенности народа“, однако пôзнѣйше увôльненно его. Вôнъ выготовивъ прасовый законъ и австрійскій карный кодексъ а въ переходнôмъ кабінетѣ зъ 1867 р засѣдавъ яко міністеръ судôвництва и управитель міністерства просвѣты. Вôдтакъ ставъ референтомъ при найвысшôмъ державнôмъ трибуналѣ и оставъ на тôмъ достоинствѣ до смерти. Въ роцѣ 1869 именовано его дожизненымъ членомъ палаты панôвъ, де належавъ до вѣрноконституційнои партіи.

— **Тифъ лютить ся** — якъ доносять зъ Городенщины — въ Колѣнкахъ, присѣлку Далешевои, вже цѣлый рôкъ. Причину тяжко выслѣдити, здаеть ся жерело пошести мусить бути въ водѣ, що вытѣкае зъ-пôдъ кладовища. Зъ початку бувъ се тифъ пятнистый, а теперь переважае жолудковый. Повѣтовый лѣкарь приѣздить кождого тыждня до села, але користи зъ того дуже мало.

— **Метеоръ.** Дня 7 н. ст. грудня о 7-ôй годинѣ вечеромъ побачено въ селѣ Дмитровѣ явище, що можна бы его назвати выбухомъ огня. Въ одноі хвили заяснѣло такъ сильно, що видко було цѣле велике село и хто бувъ на дворѣ, тому здавало ся, немовь бы въ воздусѣ розсыпано цѣлу скриню розжареного угля. Цвле явище тревало кôлька секундъ.

— **Дрôбнѣ вѣсти.** Директоръ зелѣзниць державныхъ п. Альфр. Дейма выѣхавъ на инспекцію до Бродôвъ и Пôдволочискъ и поверне до Львова 14 н. ст. грудня. — Доповняючій выбôръ одного члена рады повѣтовои въ Товмачи зъ ґрупы мѣскихъ громадъ вôдбуде ся дня 15 н. ст. сѣчня 1895. — Зъ днемъ 1 н. ст. грудня отворило Краковске товариство взаимныхъ обезпечень свою філію у Вѣдни. — Заходомъ товариства Читальнѣ въ Гаяхъ старобрôдскихъ вôдбуде ся завтра рано поминальне богослуженье за упокôй бл о. Ив. Сѣрка въ мѣсцевôй церквѣ.

Вôдозва.

До дорогихъ Землякôвъ!

Зближае ся часъ нашихъ найкрасшихъ святъ, дорогихъ намъ такъ зъ огляду на церковне значѣнье, якъ и зъ огляду на нашѣ народнѣ звычаѣ, якѣ зъ давныхъ-давенъ до нихъ привязанѣ. Передъ веде св. О. Николай, котрый дѣтямъ розносить горѣшки, медôвники, яблучка и т. и.; за нимъ Зачатіе Пресв. Богородицѣ, вôдтакъ наступають Рôздвяні Свята зъ колядою, дальше Новый Рôкъ зъ благожеланями и товарискими обходами, а вôдтакъ Богоявленіе зъ щедрôвкою... Веселить ся серце людске въ тѣ днѣ святочнѣ радôстью высшою, духовою, неповседневною; въ такôмъ настрою есть оно успособлене добре дѣлати, радо дѣлить ся оно зъ другими тымъ, що маe, и доброохôтно приносить жертву зъ свого майна для добра народу...

Се-жь спонукало насъ вôднести ся до Васъ, дорогѣ Земляки, зъ покликомъ: Жертвуйте при нагодѣ тыхъ торжественныхъ святъ по лептѣ на фондъ будовы народноі святынѣ, огнища народноі просвѣты, памятника вѣчнотревалого нашои народноі славы, т. е. на будову руско-народного театру!... Най святый Николай принесе де-що зъ своихъ дарôвъ. коляды Рôздвяні най також докинуть де що зô своихъ зборôвъ, а и щедрôвка не остане ся по заду. Най устроять ся товариства, зложенѣ зъ школярѣвъ та най колядують и щедрують на сю красну цѣль, а щирѣ христіяньскѣ рускѣ серця не пожалують кинути до пушки крейцарика, а буде то жертва, хочь-бы наименша, Богу и людямъ мила а нашому народови на пожитокъ.

При сѣй нагодѣ желаемо Вамъ зъ серця, зъ душѣ веселыхъ святъ и щасливого Нового Року. Дай Боже, щобы-сте въ щастю, въ здоровлю проживали ще въ многѣ лѣта, дочекали потѣхи зъ дѣточокъ и бачили на власнѣ очи, якъ народъ нашъ що-разъ бôльше двигае ся зъ своеи незавиднои долѣ до лѣпшои будучности, до свѣтла, чести и славы. Що дай Господи!

Посмертнѣ — ǂ — оповѣстки.

Д ръ Стефанъ Лопушаньскій, кандидатъ адвокатуры, сынъ совѣтника судового зô Львова, померъ дня 8 н. ст. грудня с. р. въ Арко по довгôй грудноі болѣзни въ 27-ôмъ роцѣ житя, а похоронъ мощей вôдбуваe ся сегодня у Вѣдни. Въ покôйнôмъ тратить Русь незвычайно способного чоловѣка и щирого Русина. Ще недавно було въ „Дѣлѣ“ въ фейлетонѣ напечатане его письмо зъ Арко. Перебуваючи передъ тымъ въ Стирія, уложивъ бувъ покôйный програму орґанізаціи Русинôвъ [въ мовѣ нѣмецкôй] и розбславъ ея зъ вôдтамъ безименно до товариствъ и редакцій въ краю. [Програма тая була свого часу подана въ „Дѣлѣ“.] Покôйный стоявъ крѣпко на засадѣ „Русь для Руси“ и сю засаду ярко маркувавъ въ своихъ писаняхъ. Жаль великій, що смерть невмолима такъ скоро перегяла нитку житя того многонадѣйного Русина!

Наука штука и література

— **Исторія литературы руской**. Написавъ Омелянъ Огоновскій. Часть IV. Львôвъ 1894. Накладомъ наукового товариства имени Шевченка“ [передрукъ зъ 3-ґо]. Сторôнъ 347 вôсьмки. Цѣна 1 зр. — Томъ сей обôймае початокъ литературы науковои, а именно етноґрафію [Михайло Максимовичь, Измаилъ Срезневскій, Платонъ Лукашевичь, Якôвъ Головацкій, Иванъ Вагилевичь, Амвросій Метлиньскій, Панталеймонъ Кулѣшъ, Мичола Костомарôвъ, Матвѣй Номисъ, Опанасъ Марковичь, Микола Закревскій, Иванъ Рудченко, Павло Чубиньскій, Михайло Драгомановъ и Иванъ Манджура]. На тôмъ велика робота пок. професора перервала ся. „Не знайшовши мѣжь рукописями Небôщика продовженя — пише редакція „Зорѣ“ при кôнци книжки — мы урываемо ея такожь на тôмъ самôмъ мѣсци, що й покôйный Авторъ.“

— **„Писання Василя Кулика“** появила ся вже зъ друку яко 7-ма книжочка „Дрібноі бібліотека“ выдаваноі Костемъ Паньковскимъ. Книжочка обнимае житьепись В. С. Кулика написану В. Торчиномъ [стор. 3—30], вôдтакъ поезіи Кулика [стор. 31—50], вкôнци три его дописи до петербургскои „Основы“ [ст. 51—78]. Цѣна книжочки лише 10 кр.

Именованя, пернесеня, конкурсы и пр.

— **Именованя.** Міністерство торговлѣ именувало рахунковыхъ пôдофіцирôвъ Тому Попеляка и Вікт. Розенрахa почтовыми асистентами, а дирекція почтъ призначила першого до Ряшева а другого до Коломыи. — Віцесекретарь міністеріяльный Ад. Губата именованый старост ю, а Стан. Квятковскій секретаремъ намѣстництва.

— **Вôдзначеня.** Тайными радниками именованѣ шефъ секціи въ міністерствѣ просвѣты д-ръ Едв. Рітнеръ и шефъ секціи въ міністерствѣ судôвництва д-ръ Краль.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На будову руского театру** зложили на руки комітету Вп. пп.: д-ръ Куровець зъ Калуша 10 зр.; о. Дорожиньскій зъ Высоцка 4 зр. 60 кр.; товариство задаткове зъ Золочева 50 зр.; рада громадска въ Рогатинѣ 10 зр.; Ант. Скобельскій зъ Богородчанъ за купоны 18 зр.; Григ. Муринець зъ Городка за купоны 7 зр. 85 кр.; на котрѣ зложили: Анд. Ліпусъ бурмістръ 1 зр., Дольницкій судья повѣтовый 50 кр., Бадаричь 1 зр., Свѣщовскій 50 кр., Бобалякъ 50 кр., Муровецкій 1 зр., Брытанъ купець 1 зр., Дакура 50 кр., Бонцель зъ Любѣня 50 кр., Чайковскій возный 20 кр., Петро Гоцко 10 кр., Иванъ Гоцко 10 кр., Телюкъ 10 кр, Мельникъ 10 кр.; — Бѣласъ зъ Гвôздця за купоны 27 зр. 20 кр.; о. Чемериньскій зъ Будзанова за вынагородженье „Двѣстра“ въ оцѣненю шкоды 3 зр.; о. Децко зъ Луки 22 кр.; Пасайчукъ зъ Гвôздця 25 кр.; сов. Бережницкій зô Львова за купоны 32 зр., Мельникъ касіерь рады повѣтовои въ Дрогобичи 5 зр., на котрѣ зложили: Кицко 1 зр, Кишко 50 кр., Іос. Пужаковскій 50 кр., Буковскій 1 зр., Хшановскій 50 кр., Форовичь 50 кр., М. Пужаковскій 1 зр.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 12 грудня. Оповѣщено санкцію законôвъ о поборѣ рекрутôвъ на 1895 р. и о скороченыхъ нарадахъ надъ процедурою цивільною.

Будапештъ 12 грудня. Соймъ ухваливъ 205 голосами противъ 90 провізорію буджетову.

Петербургъ 12 грудня. Зъ новымъ рокомъ будуть законы прасовѣ змѣненѣ въ дусѣ ліберальномъ.

Берлинъ 12 грудня. Канцлеръ кн. Гогенльоге заявивъ въ своѣй промовѣ, що правительство наближае ся до центрумъ, щобы разомъ выступити противъ сторонництвъ перевороту.

Римъ 12 грудня. Выбрано комісію для розслѣду документôвъ, котрѣ забравъ Джіолітті въ справѣ дефравдацій банковыхъ.

Переписка Редакціи и Адміністраціи.

— **Вп. Н. Бѣ. въ По.** Вразъ зъ залеглостями зъ 1890 и 1893 року, ще 21 зр. — **Вп. Н. Ма, въ Яс.** Ще 1·60 зр. — **Вп. С. Кр. въ Чер.** Винна Експедиція. Похибка поправлена.

Надôлане.

ОКУЛІСТЪ

Д-ръ Теодоръ Баллабанъ

б. с. асистентъ и лѣкарь на клініцѣ професора Борисикевича въ Градци

по кôлькалѣтнôй практицѣ спеціяльнôй, ординуе въ недугахъ и операціяхъ очныхъ при **ул. Валовôй ч. 7.**

Вôдъ годины 10-ои до 12-ои передъ полуднемъ и вôдъ 3-ои до 5-ои пополудни. 6 46—52

Для убогихъ безплатно вôдъ 9-ои до 10-ои рано.

Въ недѣлѣ и свята пополудни не ординуе.

Новина на поли фотоґрафіи!

Фотоґрафічнѣ знимки въ природныхъ краскахъ по звычайныхъ цѣнахъ выготовлюе

Фотоґрафічне заведенье

при площи **Марійскôй ч. 4 Европейскій Готель у Львовѣ.** 397 11 12

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „подъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одвазу) поручае у великôмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильнѣ, цйоны, сібелѣ, манометры а т. п. Устроеня звôнкôвъ електричныхъ. Всякѣ направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляют точно. 148

ПОМАДА „ФЕНІКСЪ“

нагороджена на выставѣ для здоровля и плеканя недужихъ въ Штуттґартѣ 1890 р., есть пôсля лѣкарского осуду и пôсля признань тысячей письмъ зъ подякою одиногимъ, дѣйстно вартнымъ и нешкôднымъ средствомъ, щобы осягнути у дамъ и панôвъ повный, буйный зарôстъ волося та щобы заразъ усувати выпаданье волося и творенье порплѣвъ; також причиняе ея тая помада вже у молоденькихъ панôвъ до сильного поросту вусôвъ. Гарантія за успѣхъ и нешкôдность. Фляконъ 80 кр. при пересылцѣ почтою и при послѣплатѣ 90 кр. 301 17—26

К. ГОППЕ ВѢДЕНЬ XIV., **Hütteldorferstrasse 81.**

НОВÔСТЬ! НОВÔСТЬ!

LINOLEUM

найлѣпша и найтревалѣйша

Емалія до помостôвъ

высыхає въ 15 мінутъ, не лишаючи нѣякои вонѣ

одинокій складъ для Галичины выначодця Шінкого у Вѣдни мѣстить ся лишь въ торговли

О. Т. ВІНКЛЕРА СЫНА

у Львовѣ.

☛ Всѣ иншѣ пôдъ тою назвою поручены выробы суть наслѣдованѣ и не вартѣ нѣякои уваги. ☚ 420 4—6

РÔКЪ 1895.

Народный

КАЛЕНДАРЬ ПОСЛАННИКА

зъ образками на рôкъ 1895

мѣстить кромѣ части календарскои, информаційнои и якъ найточнѣйшого Устава церковного:

Рôкъ 1895 (стихъ); *Исторія заснованя новіціяту Сестръ Служебниць въ Жужелю* (зъ трема образками, котрѣ представляють: Першихъ Служебниць, ихъ дôмъ и ихъ захоронку въ Жужелю); *Где щастье?* (стихъ); *Далась мати красны очи та не далась серця* (повѣсть); *Разореніе Іерусалима* (зъ образкомъ); *Людска жизнь* (стихъ); *Розбишаки* (повѣсть); *Розвалины старинного амфітеатру въ Римъ и перши Христіяне на его аренъ середъ дикихъ звѣрей* (зъ 2 образками); *Зъ исторіи душпастирства* (Нехристъ апостоломъ); *Валтазаръ, Остатня воля, Спѣвъ соловья* (стихи). 409 4—5

Часть гумористична и забавна: *Жидôвскій поединокъ* (гумореска); *Похорокъ горѣвки* (цѣкаве и веселе оповѣданье стихомъ въ 4 частяхъ); *Смѣхъ и правда.* — Анонсы.

Цѣна календаря 35 кр. вразъ зъ посылкою.

Хто бере 10 примѣрникôвъ одержить одинъ даромъ.

ГОТЕЛЬ МЕТРОПОЛЬ

у Львовѣ

площа Бернадиньска, рôгъ улицѣ Паньскои и Пекарскои

поручає зъ всякимъ можливымъ комфортомъ уладженѣ комнаты, освѣтленѣ електрично, зъ водопроводами, по низькихъ цѣнахъ вôдъ **80 кр. до 4 зр.** за дôбу. За ретельну и скору услугу ручить ся. — На долѣ въ партерѣ каварня, де суть ґазеты зъ цѣлого свѣта. Сальонъ для дамъ. Три білярды зъ выставы праскои — зъ поважаньемъ поручає

Анастасій Ріттерманъ
властитель.

417 5—6

Симъ маю честь повѣдомити Вп Публику, що **магазинъ и варстатъ футеръ**, истнуючій вôдъ 24 лѣтъ пôдъ фірмою **Фридрихъ Мрозиньскій**, я купивъ и по цѣлковитôмъ заосмотренію того-жъ въ свѣжій, добôрный и тревалый товаръ отворивъ. Опираючи ся на мôй 20-лѣтный трудъ и фахове образованье въ краю и за границею надѣю ся, що всякимъ вымогамъ Вп. Гостей вôдповѣмъ и о численнѣ замовленя прошу. Пишучись зъ глубокимъ поважаньемъ, остаю пôдъ давною фірмою

ЮЛІАНЪ СОЛИКЪ

перше

ФРИДРИХЪ МРОЗИНЬСКІЙ

МАҐАЗИНЪ и ВАРСТАТЪ ФУТЕРЪ

улица Собѣского ч 7 у Львовѣ. 415 6—10

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

Почавши вôдъ дня 12 лютого 1889 выдає

АСИҐНАТЫ КАСОВІ

4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженьемъ

4½% зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ

а всѣ находячѣ ся въ обѣгу **5% асигнаты касовѣ** зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ будуть **спроцентованѣ по 4½% вôдъ 15 мая 1889.** 2218

Передрукъ не буде плаченый. **Дирекція.**

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

приймає замовленя и посередничить въ закупнѣ:

СВѢТЛО ЦЕРКОВНЕ

впростъ зъ фабрики

Ia по 78 зр. IIa по 72 зр. за 100 кільоґрамôвъ loco фабрика.

Мыло найлучше

при замовленю найменше 30 кільоґр. по 20 кр. и 31 кр. за кільоґрамъ, окрôмъ транспорту, котрый вынесе 2 до 3 кр. вôдъ кільоґрама.

При замовленю просимо о точне поданье почты и стациі зелѣзничои. 4038

УЧИТЕЛЬ

орґанъ руского товариства педаґоґічного двотыжденникъ педаґоґічно-науковый, выходить вôдъ 1 червня 1889 р. у Львовѣ ул Вôрменьска ч. 2., Предплата на цѣлый рôкъ 3 зр., на пôвъ року 160 кр. на чверть року 1 зр.

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 мая 1894 пôсля годинника середно-европейского.

Приходять до Львова зъ	поспѣшный		особовій		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	2 32	5 25	9 00	6 10	9 00
Варшавы	—	5 25	9 00	—	9 00
Хабôвки (Закопаного) на Перемышль, Ряшѣвъ, або Тарнôвъ	2 32	—	—	—	—
Хабôвки (Закопаного) на Ряшѣвъ або Тарнôвъ	—	5 25	—	—	—
Хабôвки (Закоп.) на Стрый	—	—	8 34	—	—
Мушины, Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ	—	—	—	—	9 00
Мушины Криницѣ Жеґестова на Ряшѣвъ або Тарнôвъ	—	5 25	—	—	—
Мушины Криницѣ Жеґестова на Тарнôвъ (в. 1/6 до 30/9)	—	—	9 00	—	—
Мезе-Ляборцъ Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	9 00	—	—
Надберезя и Тарнобжеґа	—	—	6 00	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець гол.)	2 12	9 29	9 10	5 45	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець Пôдзамче)	1 58	9 18	8 45	5 19	—
Сучавы	9 40	—	7 37	12 27	6 35
Кимполюнґа	9 40	—	7 37	—	—
Радôвцѣвъ	9 40	—	7 37	—	6 35
Бергомета и Чудина	9 40	—	—	—	—
Новоселицѣ	9 40	—	7 37	—	—
Слободы рунгур. Копальнѣ	9 40	—	—	—	6 35
Гусятина на Галичъ	9 40	—	7 37	—	—
Чорткова на Галичъ	—	—	—	12 27	—
Бориславa	—	—	2 02	12 10	—
Белзця	—	—	—	4 45	—
Сокаля	—	—	7 48	4 45	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова на Стрый)	—	—	8 34	12 10	—
Стрыя и Сколього	—	—	8 47	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова на Стрый	—	—	2 02	—	—
Гребенова (вôдъ 10/7 включно до 30/8)	—	—	2 02	—	—
Бруховичъ (вôдъ 12 мая почавши ажь до вôкликаня).	—	—	8 10	—	—

Вôдходять зô Львова до	поспѣшный	особовій			
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	2 24	10 10	4 50	10 35	6 55
Варшавы	—	10 10	4 50	—	6 55
Хабôвки (Закопан.) на Тарнôвъ або Ряшѣвъ	—	10 10	—	—	—
Хабôвки (Закопан.) на Ряшѣвъ або Перемышль	—	—	10 35	—	—
Хабôвки (Закоп.) на Стрый	—	—	9 50	7 10	
Мушины Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ або Ряшѣвъ	—	10 10	—	—	—
Мушины Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ (вôдъ 1/6 включно до 30/9)	—	—	—	6 55	—
Мушины, Криницѣ Жеґестова на Тарнôвъ	—	—	4 50	—	—
Мушины, Криницѣ на Стрый	—	—	—	7 10	—
Мезе-Ляборцъ, Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	—	6 55	—
Надберезя и Тарнобжеґа	—	10 10	4 50	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця гол)	6 08	2 44	9 40	10 20	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця Пôдзамче)	6 22	2 56	10 04	10 47	—
Сучавы	6 15	—	10 15	2 55	10 20
Чорткова на Галичъ	—	—	—	2 55	—
Гусятина на Галичъ	6 15		—	—	10 30
Слободы рунгур. Копальнѣ	—	—	10 15	—	10 30
Новоселицѣ	6 15	—	—	—	10 30
Бергомета н. С. и Чудина	6 15	—	—	—	—
Радôвцѣвъ	6 15	—	10 15	—	10 30
Кимполюнґа	6 15	—	—	2 55	—
Сокаля	—	—	9 20	6 45	—
Белзця	—	—	9 20	—	—
Бориславa на Стрый	—	—	5 40	9 50	—
Лавочного (Мункача, Серенча, Мішкольца, Пешту) и Хирова на Стрый	—	—	5 40	—	7 10
Станиславова, Долины, Болехова на Стрый	—	—	—	9 50	7 10
Сколього и Хирова на Стрый	—	—	—	9 50	—
Стрыя и Сколього	—	—	—	3 05	—
Гребенова (тôлько вôдъ 10/7 включ до 30/8)	—	—	—	9 50	—
Бруховичъ (почавши вôдъ 12 мая ажь до вôдкликаня)	—	—	3 30	—	—
Зимнои-воды (почавши вôдъ 12 мая ажь до вôдклик.)	—	—	3 42	—	—

Розклады ѣзды въ видѣ кишеневôмъ можна дôстати въ бюрахъ информаційныхъ, касахъ стаційныхъ и у кондукторôвъ

*) Годины печатанѣ грубыми черенками означують пору нôчну вôдъ год. 6-ои вечеромъ до год. 5-ои 59 мін. рано. Въ бюрѣ информаційномъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Вѣдни (улиця Іоанна 29) якъ такожь въ бюрѣ информаційномъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Львовѣ (улиця Третого мая ч. 3, готель Імперіяль), удѣляє ся устныхъ або письменныхъ обясненъ въ справахъ дотычно служby на ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ. О скôлько пôдручники дозволяють, засягнути тамъ-же можна информацій вôдносячихъ ся до решты австро-угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць. Въ бюрахъ информаційныхъ продає ся выдаванѣ черезъ ц. к. австр. зелѣзницѣ державнѣ білеты до ѣзды и эшитки зуставлюваныхъ посвѣдчень од ѣзды якъ такожь тарифы. 4980

Мѣдъ дѣвочій

десятилѣтный

вôдзначеный золотымъ медалемъ на выставѣ краєвôй, рôвножъ признаный найзнатнѣйшими особами вельми добрымъ. Средство нехибне въ ослабленю нервовôмъ и проводôвъ кормовыхъ, напитокъ прибôльшуючій силы недужихъ, скрѣпляючій реконвалесцентôвъ, пôддержуючій здоровыхъ **Одна фляшка шампанка 1 зр. 10 кр.** (двѣ фляшки идуть на пачку 5-кільову). Купувати можна въ Адміністраціи „Bartnik-a“ Львôвъ ул. Лычаковска ч. 93.

414 3—10

МУЖЕСКУ

Безсильнôсть

выкликану именно страшными наслѣдками тайныхъ грѣхôвъ молодости и розпусти, усуне напевно и на довго одинока, розширена въ многихъ выданяхъ илюстров. книга

Самоохорона д-ра Ратаза

Россійске выданье: 1 зр.
Польске выданье: 1 зр.
Нѣмецке выданье: 2 зр.

Тысячѣ людей найшли въ нѣй поясненя своихъ недугъ и направили свои мужескій силы при помочи вказаного въ книжцѣ способу лѣченя. По одержаню франко належитости, высилає ся франко книга въ кувертѣ магазиномъ выдавцѣвъ Р. Ф. Бірей въ Липску. (R. F. Bierey's Verlagsbuchhandlung in Leipzig.) 9—36 333

БРИ-

гвы швайцарскѣ и англійскѣ, ремѣнцѣ и марморки пензлѣ и всякѣ приборы до голеня

поручає найдешевше 2537

торговля приборôвъ до подорожи, бѣля мужескоto, перфумеріи и т. п.

ПАВЛА ЛЯҐНЕРА

передъ тымъ

БРАТÔВЪ ЛЯҐНЕРÔВЪ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.

ЛИЖВЫ

„Галіфаксъ“ добрѣ	пара	1·25 зр.
„Галіфаксъ“ зъ сталевыми ножами		1·80 „
„Галіфаксъ“ зъ широкими ножами		3 25 „
„Галіфаксъ“ добрѣ нікльов.		3 — „
„Галіфаксъ“ нікльованѣ зъ широкими ножами		5·— „
„Галіфаксъ“ системы Jackson Heynes		4·50 „
„Галіфаксъ“ дамскѣ не нікльованѣ		1 50 „
„Галіфаксъ“ дамскѣ нікльованѣ		3·— „
„Меркуръ“ або „Гельветія“ дамскѣ нікльованѣ зъ широкими ножами		6·— „
Jackson Heynes нікльованѣ		6·50 „
Зелѣзнѣ лижвы зъ ремѣнцями		—·90 „

4595 *поручає*

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.

Цѣнники илюстрованѣ рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости

М. Р. ШНАЙДЕРЪ

заприсяженый знавець судовый

въ Станиславовѣ

296 поручає свое 18—52

заведенье штуки цизельерскои

выробляє образы зъ всѣлякихъ крущѣвъ до найбôльшого объему, посрѣблює и позолочує въ огни и гальванічно и приймає всякѣ направы.

Ножики вôдъ 35 кр. и высше поручає

ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ

ножôвникъ у Львовѣ ул. Боимôвъ ч. 3.

Цѣнники даромъ.

О половину зниженѣ цѣны

на давнѣйшѣ томы „Библіотеки найзнаменитшихъ повѣстей“ т I—XX. включно, чи хто купуе разомъ чи повôдинчо, якъ довго выстане невеликій запасъ. Зголошуватись треба просто до „Адміністраціи Наукового Товариства им. Шевченка у Львовѣ“.

Знижена цѣна всѣхъ 20 томôвъ 13 зр. 80 кр. (на пересылку почтову треба долучити 30 кр.)

Знана вôдъ многихъ лѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікерôвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдникôвъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручає старѣ польскѣ сильнѣ горѣвки, дуже добрѣ розолісы, лікеры, румы праздавнѣ зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои якости браєвѣ спеціялы якъ: Народôвка, Dziennik, Szczutek, Карпатôвка, „Дябелъ“, Помаранчева не солоджена, Ратафія, Дереновка и т. п. горѣвки упривилеєванѣ и одиноко правдивѣ если зъ нашои фабрики спровадженѣ.

Одиноке жередо въ краю для пп. аптикарѣвъ, до побиранія алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ вôльного вôдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровію не шкôдный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головномъ складѣ вôдъ мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Кароля Людвика ч. 29. 4912 12—104

ТУТКИ цыґаретовѣ 1000 штукъ 1 зр., поручає Ант. Мазуркевичъ. Львôвъ, ул. Галицка ч 12

НА СЕЗОНЪ ОСѢННЫЙ

Просить ся ласкаво всѣхъ Вп. Гостей выставовыхъ пересвѣдчити ся о дивнôй дешевости осѣнныхъ и зимовыхъ товарôвъ, вже спровадженыхъ въ великôй скôлькости.

Слѣдуючѣ товары продають ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ доки истнуе запасъ:

1000 модныхъ муфôвъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·50, 2·— до 5 — зр.
1000 кожуховыхъ шапокъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·80, 2·20 до 4·— зр.
1000 фланельовыхъ и суконныхъ блюзъ осѣнныхъ и зимовыхъ 2·50, 3·— до 6 зр.
500 гальокъ волôчковыхъ по 2·50 до 4·— зр.
1000 хустокъ Гімалая, найбôльшій родъ 1·75, 2·25 до 4·— зр.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ суконокъ на осѣнь и зиму 1·80, 2·50 зр.
1000 модныхъ плащикôвъ на осѣнь и зиму вôдъ 4 зр. и высше.
3000 одягôвъ для хлопчикôвъ у всѣхъ величинахъ по 1·80, 2·—, 3·— зр. и высше.
Особливѣ новости въ стяжкахъ, воаляхъ, капелюхахъ дамскихъ и дитинныхъ, рукавичокъ ґлясé, дуньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, панчохахъ, парасоляхъ до дощу, блюзахъ шовковыхъ и вовняныхъ, шляфрокахъ, костюмахъ и неґліжахъ надôйшли власне въ великôй скôлькости и доповняють ся щоденно.

Особливша гуртовна продажь принагôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (выробъ килимôвъ) по 1·50, 2·50, 4, 5.
300 гарнітурôвъ „Louvre“ на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 гарнітурôвъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 75, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·35, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый выробъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 праздавыхъ колдеръ подорожныхъ (Steppa) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ фланельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диванкôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2·25 стрижений по 2·50, 3 и высше.
300 диванкôвъ на отѣму зъ перскимъ десеномъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Анпора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ імітацією шкôры тигра 7·80 и высше.
Диваны сальонни у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портіеры и занавѣсы коронковѣ аж до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всякій зъ провінціи надсыланѣ поручена полагоджує ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ магазину AU LOUVRE

4895 200—7 **у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.**

☛ **При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.** ☚

Выдавець и одвѣчальный редакторъ: Иванъ Белей. Папѣръ зъ фабр. Черлянькон. З друкарнѣ Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднаренкого

Ч. 269. Львôвъ, Четверъ 1 (13) грудня 1894. Рôчникъ XV.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и русскихъ святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходитъ вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wolizeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсерати платитъ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком:

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлый рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаютъ ся лишe на попереднe застереженье. — Реклямації неопечатані вôльні вôдъ порта.

Поєдинче число коштує 8 кр. в. а.

Оголошенія принимаютъ ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовôго а въ рубрицѣ „Надісланe“ по 20 кр. в. а. Жидівскі числятъ ся по 10 кр. пôдъ стрічку.

Реформа выборча.

— —

Реформа выборча вôйшла въ нову фазу свого розвитку, а именно выбрано пôдкомітетъ и вôддано ёму въ руки квестію реформы. Тыхъ фазъ въ квестіи реформы выборчои було вже досыть много за часôвъ міністерства коаліційного: зачало ся вôдъ „основного начерку“ правительственного, перейшло ся до конференцій зъ презесами клюбôвъ коаліційныхъ, вôдтакъ зъ мужами довѣря коаліціи, завернено справу до комісіи, предложено максимальнѣ и мінімальнѣ „рамы“ — а вкôнци стоимо теперь передъ новою фазою, а то передъ выбранымъ пôдкомітетомъ.

Вже самъ складъ комітету, въ котрый вôйшли лишь заступники коаліціи а поминено безвзглядно 120 послôвъ опозиціи, велитъ сумнѣвати ся, чи взагалѣ реформа выборча побачитъ свѣтло денне. Бо звѣстнѣ ажь надто погляды сторонництвъ коаліційныхъ на справу реформы; тыхъ поглядôвъ годѣ було звести до купы, коли вôдбували ся конференціи презесôвъ клюбôвъ коаліційныхъ, то ледви чи удасть ся зробити се теперь, коли до пôдкомітету вôйшли ще такѣ послы коаліційнѣ, котрѣ мають репрезентувати напрямы поодинокихъ групъ въ сторонництвахъ коаліційныхъ. Але що-жь робити? Треба було показати и удавати, що въ справѣ реформы выборчои щось робить ся, але чи зъ тои муки буде хлѣбъ, чи остаточно щось зробить ся, про се байдуже. Man fortwurstelt — се девіза коаліціи.

Поминенье опозиціи при выборѣ пôдкомітету выборчого — по довершенôмъ фактѣ — заклопотало навѣть коаліцію. Президентъ Хлюмецкій, заинтерпельованый въ справѣ того вы бору, вôдповѣвъ, що ёму нѣяке дѣло до выбору, але и старавъ ся успокоити интерпелянтôвъ словами, що пôдкомітетъ буде старатись довести до згоды надъ пріпципами реформы, а надъ всѣмъ прочимъ буде радити повна комісія выборча. Выходитъ зъ того, пôдкомітетъ ist gleich давнѣйшихъ конференціямъ коаліційнымъ. Die Herren wollen unter sich sein — damit sie mit uns machen können, was ihnen beliebt — сказавъ оденъ посолъ опозиційный по выборѣ пôдкомітету и мавъ вповнѣ рацію.

И вôдъ чого зачне пôдкомітетъ радити? Мабуть повторитъ ся та сама исторія, що була при ґенеральнôй дебатѣ въ комісіи, а до ухваленя пріпципу реформы не такъ легко прийде. Если бы по дебатѣ, въ котрôй поставлено бы лишь самѣ проекты безъ ухваленя пріпципу, мавъ бы комітетъ выбрати референта, то се не принесло бы нѣякого реального хôсна, бо той референтъ не мавъ бы директивы, пôсля якои треба *выготовити проектъ реформы*. Члены пôдкомітету, *взглядно коаліціи, боять ся того* ставленя пріпципіяльныхъ засадъ, бо тогдѣ могли бы выринути такѣ рôзницѣ мѣжь сторонництвами коаліційными, що о ухваленю реформы при спôвдѣланю всѣхъ чинникôвъ коаліціи не було бы й бесѣды. А тогдѣ сторонництва коаліційнѣ не могли бы вôдповѣсти бажаню свого коаліційного міністерства, що реформа выборча може довершитись лишь при повнôй згодѣ и участи всѣхъ чинникôвъ коаліційныхъ.

Одною зъ такихъ пріпципіяльныхъ квестій есть приверненье соймамъ краєвымъ права выбирати делеґатôвъ до парляменту. Въ такôмъ случаю реформа ординаціи выборчои до рады державнои не мала бы реальнои пôдставы, лишь треба бы приступити до реформы соймовои ординаціи выборчои, се значитъ головну вагу реформы перенести до соймôвъ краєвыхъ и увôльнити раду державну вôдъ клопоту. Внесенье въ тôмъ напрямѣ мôгъ бы поставити кн. Шварценберґъ, и длятого ёго выбôръ до пôдкомітету занепокоївъ коаліцію. Противъ пріпципу автономістичного заявились бы члены лѣвицѣ и Поляки, котрѣ вже найшли собѣ аргументы до оправданя, для чого они серцемъ и душею суть автономістами, а при теперѣшнôй ситуаціи вôдступають вôдъ своихъ засадъ. Заступники клюбу Гогенварта въ пôдкомітетѣ, Гогенвартъ, Шварценберґъ и Діпавлі, заявились бы за автономістичнымъ пріпципомъ, хочь въ дѣйстности не могли бы въ самôмъ клюбѣ мати за собою одноголосноі ухвалы, бо заступники меншостей національныхъ, засѣдаючѣ въ клюбѣ, нѣколи бы на се не згодились. Длятого если бы одна и друга сторона уперто обставала при своѣмъ, не можна бы думати о згôдномъ полагодженю реформы выборчои цѣлою коаліцією. Ґазеты подали вѣсть, що д-ръ Ріґеръ конферувавъ зъ членами давноі бôльшости парляментарноі, чи бы не можна справу реформы выборчои перенести до соймôвъ. Зъ ходу нарадъ пôдкомітету побачимо, чи кн. Шварценберґъ не схоче приложити руки до розбитя коаліціи зъ причины реформы выборчои.

Пôдкомітетъ, если бы хотѣвъ вести безхосенну дебату надъ проектами реформы, якѣ доси вже побачили свѣтло денне, мавъ бы много занятя. И такъ крôмъ проекту утвореня палатъ робôтничихъ, приходятъ основнѣ начерки правительства, и змодифікованье тыхъ начеркôвъ въ проектѣ Рутовского, а вôдтакъ проектъ кн. Шварценберґа представленый на послѣднôмъ засѣданю комісіи выборчои. Проектъ той комбінуе триклясову систему зъ палатами робôтничими. Пôсля него робôтники були бы зорґанізованѣ въ палатахъ або секціяхъ робôтничихъ, прилученыхъ до палатъ торговельныхъ и промысловыхъ, и въ тôй дорозѣ выконували бы своѣ право выборче. Податники о низшôмъ цензусѣ, котрѣ не мають теперь права голосованя, *були бы долученѣ до истнуючихъ курій* мѣскихъ и сѣльскихъ пôсля свого мѣсця замешканя. Але щобы выборцѣ цензусовѣ не оставали въ меншости супротивъ тыхъ низшихъ податниковъ, то всѣ управненѣ до выбору дѣлять ся на три клясы. Тѣ клясы выбирають посередно выборцѣвъ и то въ приближеню въ рôвномъ числѣ. На случай, если бы мѣста не згодились на посереднѣ выборы, предкладає кн. Шварценберґъ, щобы тѣ три клясы выборцѣвъ творили для себе кожда окрему курію выборчу и выбирали для себе, а той хто дôстане бôльшôсть въ двохъ куріяхъ, бувъ бы выбраный.

Якъ пôдкомітетъ вывяже ся зъ своихъ задачѣ, не знати, але що не такъ скоро до того прийде, се рѣчь певна. Навѣть если бы пôдкомітетъ вôдбувъ передъ феріями парляментарными кôлька засѣдань, якъ того домагають ся деякѣ ґазеты, то все ще справа реформы не прибере такій видъ, щобы можна уважати ёи бодай въ головныхъ начеркахъ полагодженою.

Въ справѣ обходу ювілею уніи.

Доси нотували мы въ справѣ намѣреного обходу 300-лѣтного ювілею уніи въ Берестѣ лише короткѣ вѣсти — выборы, ухвалы и т. ин. — вôдповѣдно до заявы Ѳ. Е. митрополита на першôмъ засѣданю повного комітету, що нарады мають уважати ся бôльше довѣрочными. Однакожь нинѣ годѣ вже при тôмъ остатись, бо зъ ходомъ справы почали що-разъ бôльше появляти ся въ дневникахъ рѣчи, котрѣ выходять уже по за кругъ ляконічныхъ комунікатôвъ, а вôдтакъ рѣчь натуральна, що й самѣ ухвалы, хочь-бы якъ ляконічно оголошуванѣ, можуть выкликати тутъ або тамъ голосъ чи то одобряючій чи противный, а бодай можуть дати нагоду до рефлексій на сей або той тематъ.

Такъ „Галичанинъ“ а за нимъ Gazeta Narodowa дôткнули сими днями кôлька такихъ рѣчей, *котрыхъ мы не можемо вже поминути* мовчки.

„На однôмъ зъ першихъ засѣдань комітету — пише „Галичанинъ“ — пôднѣсъ пос. Романчукъ, що вôнъ противный святкованю 300-лѣтного ювілею Берестейскои уніи, бо львôвска архіепархія въ 1596 роцѣ не приступила до съединеня зъ римскою церквою и въ архіепархіи львôвскôй введено унію ажь въ роцѣ 1700, отже належало бы ажь въ роцѣ 1900 обходити 200-лѣтный ювілей введеня уніи въ львôвскôй архіепархіи. Митрополитъ, розумѣє ся само собою, не згодивъ ся на се предложенье и не принято ёго.“

Повыше представленье тои рѣчи „Галичаниномъ“ не есть вѣрне, а було оно ось-якъ: На першôмъ засѣданю комітету Ѳ. Е. митрополитъ, повитавши зобраныхъ и пôднѣсши значѣнье уніи Берестейскои для Русинôвъ, вôдчитавъ списъ членôвъ до тѣснѣйшого комітету, котрыхъ мавъ заразъ выбрати комітетъ ширшій. Тогдѣ пос. Романчукъ забравъ слово и поставивъ внесенье, щобы попередъ обговорити пріпципіяльно справу самого обходу: чи и въ *якій способъ мае вôнъ обходитись*, бо-жь середъ Русинôвъ є всякѣ погляды. Однѣ н. пр. высказують такій поглядъ, що радше бы обходити ювілей принятя уніи нинѣшными галицкими епархіями. А коли має ся обходити ювілей уніи Берестейскои, то зновъ заходитъ питанье: якъ обходити? чи має се бути обхôдъ церковный, чи маніфестація церковно-народна. Отже нехай комітетъ попередъ всего порѣшитъ пріпципіяльно справу самого обходу, а тогдѣ доперва нехай приступитъ до выбору комітету и выбере до него тыхъ членôвъ, котрѣ *стоять за ухваленымъ способомъ обходу*. [Мимоходомъ сказавши, за гадкою п. Романчука заявивъ ся зô свѣтскихъ Русинôвъ д-ръ Савчакъ, а противъ пос. Барвѣньскій.] Ѳ. Е. митрополитъ обставъ при своѣмъ, впрочôмъ пôддавъ внесенье п. Романчука пôдъ голосованье. А коли оно мало за собою лише меншôсть и упало, тогдѣ п. Романчукъ попросивъ Ѳ. Е. митрополита, щобы ёго зъ-мѣжь кандидатôвъ на членôвъ тѣснѣйшого комітету вычеркнути.

Въ одвѣтъ п. Верхратскому [1].

Гнѣвъ не есть нѣколи добрымъ дорадникомъ нашимъ — все допроваджує до несправедливого, пристрастного суду, до инвективъ, котрѣ вкôнци тому, що унѣсъ ся гнѣвомъ, не можуть приспорити хвалы. На инвектывы п. Верхратского вôдповѣдати не буду, але мушу застеречи ся супроти неслушныхъ замѣтôвъ, якѣ чинить моимъ историчнымъ выводамъ що-до повстаня назвы Бойкôвъ. Именно пише п. В.: „Проф. Партицкій оспорюючи мою гипотезу выводить тяжкій, ученый арсеналъ историчный позиченый зъ Старинностей Шафарика и скрѣпляє той запасъ своєю догадкою, що слово *бойе* могло колись уживати ся и у иншихъ жителѣвъ нашого краю.“ А въ другôмъ мѣсци: „Не розбираю цитатôвъ историчныхъ, зобставленыхъ п. Партицкимъ, котрѣ впрочѣмъ навѣвъ непотрѣбно, такъ якъ я подаючи нову гипотезу що-до походженя назвы Бойки въ короткости заразъ на вступѣ привѣвъ и догадки великого слѣдителя Славянщины, Шафарика“.

Замѣчаю, що Шафарикъ жаднои власноі догадки що-до походженя назвы Бойки не ставивъ, — вôнъ пôшовъ лишь за догадкою нашого Вагилевича, котрый въ справахъ, що дотыкають нынѣшнихъ Бойкôвъ, бувъ головнымъ информаторомъ Шафарика [2].

П. Верхратскій помыляє ся такожь, коли думає, що Шафарикъ въ справѣ старинныхъ Бойкôвъ „выводитъ тяжкій, ученый арсеналъ историчный“. Зовсѣмъ нѣ! Шафарикъ лишь доповнивъ выводы свого земляка Дубровского и майже выключно користувавъ ся тымъ самымъ „историчнымъ арсеналомъ.“ Головною заслугою обохъ ческихъ ученыхъ було те, що старинный край „Боіки“ шукали они не въ Чехіи, якъ то ще доси чинять нѣмецкѣ ученѣ, але въ Галичинѣ.

Высказъ п. Верхратского, що нѣбы я переписавъ выводы Шафарика, мôгъ повстати лишь изъ за незнаня предмету. Въ статьяхъ, якѣ я вôдъ кôлькохъ лѣтъ мѣщу въ „Дѣлѣ“, якъ и въ „Старинноѣ исторіи Галичины“, котра недавно выйшла зъ друку, давъ я достаточнѣ доказы, що иду самостôйною дорогою, а не слѣпо за чужимъ судомъ. О скôлько я користувавъ ся Шафарикомъ, пишучи про старинныхъ Бойкôвъ, все те замѣтивъ я дуже сôвѣстно въ своѣй розправѣ; де нема поклику на Шафарика, тамъ вже идуть мои власнѣ дослѣды. И такъ:

1) Шафарикъ всѣма силами боронить славяньскости старинныхъ Бойкôвъ и заперечує, мовбы кельтицкѣ Боѣ зъ давноі Чехіи могли переселитись до Галичины. Въ своѣй розправѣ выказавъ я, що були въ старину инщѣ ще Боѣ, именно при рѣцѣ Тисѣ въ Угорщанѣ, недалеко вôдъ Галичины, и що лишь тѣ Боѣ, выгнанѣ ґетами зъ свого осѣдку и ратуючись утечею въ Карпаты, могли поселити ся въ Галичинѣ, де пôдъ ту пору вже мешкали три иншѣ кельтицкѣ племена.

2) Шафарикъ не мôгъ выяснити, длячого галицкѣ Хорваты и Сербы звали ся „бѣлыми“, и высказавъ догадку, що первѣстною вôтчиною тыхъ племенъ була земля, де нинѣ мешкають Бѣлорусы. „Историчный арсеналъ“ въ моѣй розправѣ выйшовъ зовсѣмъ иншій, зъ него выказало ся, що „бѣлою“ звала ся земля межи Сяномъ а Вислою.

3) Шафарикъ не знавъ, де шукати рѣки Дички, що переплывала край „Боіки“. И щодо сего питаня, для историкôвъ дуже важного, старавъ ся я дати задоволяючій одвѣтъ [3].

Наведеными розслѣдами, важными для розъясненя питань, хто були першѣ Бойки нашого краю и де они мешкали, була моя статья головно занята и я не розумѣю, якъ тѣ мои у всѣмъ самостôйнѣ выводы мôгъ п. Верхратскій приписати Шафарикови. Не хочу зъ такого поступованя вытягати консеквенцій, бо надѣю ся, що п. Верхратскій знати буде, що слѣдувало-бы учинити.

— —

Въ послѣднôмъ своѣмъ артикулѣ п. Верхратскій для потвержденя гипотези о походженю Бойкôвъ не наводитъ новыхъ доказôвъ, лишь повторює давнѣйшѣ свои аргументы языковѣ. Подаю суть тыхъ аргументôвъ *власными* ёго словами: „Назва Бойки по моѣй гадцѣ повстала зъ частицѣ *бойе*, а могла утворити ся такожь и зъ *або-й*. Зъ частицею *бойе* посвояченѣ суть такожь *або* и *ба* (въ значеню: такъ!), котрѣ то слôвця рѣзко вызначають ся въ говорѣ бойкôвскôмъ и тому скоро замѣчають ся Русинами другихъ, не бойкôвскихъ сторôнъ.“ Вôдповѣдаю:

П. Верхратскій написавъ слово „бойе“ хибно и тымъ вытворивъ лишь непотрѣбнѣ баламутства; людъ вымовляє „бойе“ и такъ те слово пише д-ръ Огоновскій въ своихъ „Studien auf dem Gebiete der ruthenischen Sprache“. Выраженье „бойе“ складає ся зъ трехъ слôвъ „бо и е (есть)“ и въ тôй формѣ не є выключно бойкôвске, лишь уживане скрôзь, якъ далеко сягає руска земля. Звычайно додають ще „то“ або „такъ“ и кажуть: „то бо й е“ або „такъ бо й е“. У Шевченка також приходитъ те выраженье — въ творѣ „Назаръ Стодоля“ подыбуємо два разы: „то-то бо і е“. Те-жь саме найти можна и въ творахъ иншихъ писателѣвъ, н. пр. въ оповѣданю „Страшна кара“ (въ „Зори“ зъ р. 1891 ч. 24) и т. д.

Цѣла властивôсть бойкôвского говору редукує ся до того, що Бойки „то“ або „такъ“ выпускають и выражають ся коротше „бойе“. Часто, але не всюды, акцентують Бойки першій складъ „бо“, але така змѣна акценту не разитъ, — она лучає ся въ рускôмъ языцѣ, коли два або бôльше слôвъ стягають ся въ одно понятье.

Бачимо зъ того, на якъ слабенькихъ пôдставахъ опирає ся головный аргументъ п. Верхратского *при выводѣ назвы „Бойки“*. Коли-жь до того зважимо, що назва Бойки знана вже

---

[1]) Гл. статью п. Верхратского „Звôдкиля взяла ся назва „Бойки“? (чч. 263 и 264 „Дѣла“.)

[2]) Вагилевичъ въ дечôмъ хибно поінформувавъ Шафарика, тому и въ „Старинностяхъ“ находимо неодно неправдиве. Такъ н. пр. пише Шафарикъ мѣжь иншими, що житла нинѣшнихъ Бойкôвъ находять ся въ округахъ Чорткôвскôмъ, Станиславôвскôмъ и Коломыйскôмъ, що навѣть досягають Прута на граници Буковины!

[3]) Въ Старинностяхъ Шафарика находять ся деякѣ разячѣ похибки при означеню землѣ давныхъ Бойкôвъ. Такъ н. пр. каже вôнъ, що „Темнымъ“ моремъ, котре пôсля цѣсаря Константина вôддалене вôдъ Бѣлохорватôвъ на 30 днѣвъ дороги, есть море „Чорне“. Ученѣ выказали, що за часôвъ Константина „Темнымъ“ звало ся Балтицке море, а ся вѣдомôсть не безъ ваги для означеня первѣстноі вôтчины Бойкôвъ. Въ старину головными комунікаційными дорогами були рѣки — народамъ передовсѣмъ знанѣ були моря, до котрыхъ плыли рѣки зъ ихъ краю.

Отсе правдивый станъ рѣчи. Зъ промовы посла Романчука можна було догадатись, що вонъ боить ся, абы ювілею уніи Берестейскои не уживъ хто до маніфестаціи, котра бы замазала и въ невѣрномъ свѣтлѣ представила правдивый нинѣшный станъ церкви руско-католицкои.

„Такъ само — пише дальше „Галичанинъ“ — вдкинено предложенье о. Стефановича, котрый домагавъ ся, щобы выготовити, напечатати и выслати до Риму меморіялъ зъ указаньемъ на то, що польскій політики вызискували и вызискують унію въ цѣляхъ латинізаційныхъ и польонізаційныхъ и тымъ способомъ шкодять не лишь ои розвиткови и процвѣтови, але такожь вдстрашують всходноправославныхъ до зъединеня зъ церквою католицкою. Надъ симъ предложеньемъ комітетъ навѣть не застановлявъ ся, бо митрополитъ зъ цѣлою рѣшучостію заявивъ, що того рода жалоба є не на мѣсци. Коли латинники будують на Руси костелы, то имъ того нѣхто не може заборонити, а коли они шкодять уніи, то мы, уніяты, повинні боронити ои и при нѣй стоятн. При сѣй нагодѣ митрополитъ мавъ дуже розсердитись на о. Стефановича и въ приватномъ розговорѣ сказавъ, що того внесеня нѣколи ему не забуде.“ [Голосъ пднятый о. Ал. Стефановичемъ занотувала й Gazeta Narodowa яко „dziwną [?!] wiadomość“.]

Сама суть факту выступленя о. Ал. Стефановича на другомъ повномъ засѣданю комітету есть въ представленю „Галичанина“ правдивою; натомѣсть додатокъ его про слова высказанѣ Є. Е. митрополитомъ о. Стефановичеви въ приватнѣй розмовѣ есть [кажемо се на основѣ зовсѣмъ певнои информаціи] лише выдумкою „Галичанина“. Промова о. Стефановича, взорцевого священника, щиро вдданого своѣй церквѣ и свому народови, мала велике свое значѣнье и була высказана не яко голосъ одиницѣ, але яко голосъ загалу духовенъства и народу руского. О. Стефановичъ, видячи, що въ комітетѣ ставить ся справа ювілейна лишь такъ односторонно и вузко, абы лишь якъ найбольшою маніфестаціею зазначити самъ фактъ уніи Берестейскои, а не бере ся на увагу другои преважнои стороны — именно стану и долѣ уніятскои церкви за весь часъ ажь до дня нинѣшного, пднѣсъ голосъ за тымъ, щобы такои рѣдкои хвилѣ не залишити и въ томъ именно другомъ напрямѣ. Отже, сконстатувавши, що станъ руско-католицкои церкви бувъ зъ-давна и есть до нинѣ дуже прикрый, промовивъ за тымъ, абы зъ нагоды сего ювілею выготовити и предложити въ Римѣ основный, на совѣстныхъ розслѣдахъ опертый меморіялъ о станѣ и доли уніи на Руси, а за тымъ подати способы, якими можна бы охоронити, забезпечити и пднести руску церковь католицку. Само собою розумѣе ся, що промова о. Стефановича дышѣла наскрозь любовію до своеи церкви и свого народу и мала лишь добро ихъ на оцѣ. Комітетъ не взявъ тои справы пдъ розвагу и не порѣшивъ въ томъ дѣлѣ нѣчого. Намъ же здаесь, що се рѣчь незвычайнои ваги, особливо зъ огляду на то, що выбраный пдкомітетъ ухваливъ уже бльшостію голосвъ засаду, що ювілей уніи Берестейскои мае мати характеръ не выключно церковный, але церковно-народный.

А нардъ рускій въ Галичинѣ — розумѣемо тутъ всѣ верствы руского народу — зовсѣмъ здорово глядить на нинѣшный станъ церкви своеи, а въ наслѣдокъ того ему очевидно йде въ першій мѣрѣ о суть рѣчи а не о форму — бо-жь вонъ отъ передъ пару лѣтами побачивъ, якъ цѣла численна парохія руска [Тучапы] пропала для церкви руско-католицкои, — вонъ що-дня бачить, якъ и черезъ безнастанный вдпадъ одиниць бѣднѣе церковь руско-католицка — вонъ бачить, якъ на Руси безъ усякои фактичнои потребы горячково будують ся латиньскі костелы [хочь на Мазурщинѣ бльша есть потреба костелвъ] и то будують ся за грошѣ, сказати-бъ, способомъ оподаткованя накладанѣ на Полякъ не лише въ Австріи але й по заграничныхъ дѣльницяхъ Польщѣ, а кн. Пузина — якъ пишуть польскі часописи — засѣвъ на княжо-епископскій престолъ краквскій въ признаню тои заслуги, що показавъ енергію въ будованю костелвъ на Руси...

(*Конецъ буде.*)

Рада державна.

На вторковомъ вечѣрномъ засѣданю палаты послвъ принято въ спеціяльной дискусіи законъ о зелѣзницяхъ льокальныхъ, вдкинувши внесенье пос. Бянкініого, въ котромъ домагано ся, щобы той законъ не обовязувавъ въ Дальматіи. Въ часѣ дискусіи заперечивъ міністеръ торговлѣ закидъ пос. Люегера, немовь то правительство жертвуе въ хосенъ приватного предпринемства интересы Вѣдня. Міністеръ заявивъ, що при будовѣ зелѣзниць льокальныхъ не можна оглядатись лишь на Вѣдень, але радше всѣ громады мусять бути увзгляднені.

Послы Черніг, Штайнвендеръ и инші поставили внесенье о розширенье закона зъ 31 марта 1890 р. въ справѣ зниженя належитостей скарбовыхъ вдъ переношеня власности. На покрытье убутку, якій бы зъ того повставъ, предкладають внескодавцѣ пдвышеньe податку вдъ обороту ефектвъ и податку вдъ льотерій, а такожь наложенье податку на т. зв. веселыхъ спадковмцѣвъ.

——

На вчерашномъ засѣданю палаты послвъ вдкинула палата внесенье Люегера, щобы на порядокъ дневный сего засѣданя поставити рефератъ о супочинку недѣльномъ и о отвореню границѣ румуньскои. Президентъ Хлюмецкій заявивъ, що и вонъ рвножь бажае, щобы законъ о супочинку недѣльномъ бувъ полагодженый въ часѣ теперѣшнои сесіи, и длятого засѣданя палаты послвъ будуть вдбувати ся ще й въ слѣдующомъ тыждни.

Проектъ закона о зелѣзницяхъ льокальныхъ принято безъ дискусіи въ третомъ читаню.

Проекты законвъ въ справѣ пльгъ щодо належитостей скарбовыхъ для позички королѣвства ческого та громадъ мѣскихъ Чернвцѣ и Бельскъ, рвножь для купонвъ позичокъ краевыхъ, повѣтовыхъ и громадскихъ ухвалено безъ дискусіи въ другомъ и третомъ читаню.

Вдтакъ ведено дальшу дискусію спеціяльну надъ проектомъ закона карного, а именно надъ §§. 28 до 32.

При деякихъ параграфахъ вывязувала ся оживлена дискусія въ наслѣдокъ внесень поодинокихъ послвъ. Пос. Криницкій внесъ точнѣйшу сталізацію постановъ що-до грошевыхъ каръ. Внесенье принято. — Пос. Розеръ внесъ, щобы утрата кваліфікаціи лѣкарскои могла наступити лишь на основѣ ореченя выдѣлу медичного. Внесенье вдкинено.

При §§. 34 и 35 (поставленье пдъ наглядъ поліційный) внесъ пос. Кронаветеръ вычеркненье тыхъ варварскихъ постановъ, котрі въ теперѣшномъ часѣ не повинні истнувати. Послы Пацакъ и Бжезновскій пдперли се внесенье. Пос. Бжезновскій оповѣвъ, що бувшій міністеръ французскій Флюранъ пдчасъ своеи недавнои гостины въ Празѣ стоявъ формально пдъ наглядомъ поліціи. Комісарь поліційный жадавъ навѣть вдъ властителя готелю, въ котромъ вдбувавъ ся пиръ, щобы въ сали пировій уставлено параванъ, за котрымъ могли бы сидѣти поліціянты, але властитель на се не приставъ. Пос. Вампатый потвердивъ сю подію. — Однакъ при голосованю вдкинено внесенье Кронаветера.

При §. 41-шомъ, де говорить ся о утратѣ шляхотства при засужденю, вывязала ся оживлена дискусія. Пос. Пацакъ внесъ выкреслити той параграфъ, разъ длятого, що деградацію шляхтича на нешляхтича наносить ся обиду на всѣхъ нешляхтичвъ, а друге длятого, що шляхотство не есть нинѣ спеціяльнымъ вдзначеньемъ, лишь мае товариске значѣнье. — Пос. Пінінъскій станувъ въ оборонѣ параграфу. Шляхотство надае ся фактично ще й теперь яко вдзначенье и длятого на случай засужденя повинно бути вдняте ad personam такъ само, якъ вднимають ся ордеры. — Послы Слама и Брзорадъ полемізували зъ высказами Пінінъского, доказуючи, що шляхотство не есть нѣякимъ вдзначеньемъ, лишь затвердженьемъ рвницѣ стану. Честному горожанству наносить ся обиду, если нечестного шляхтича спыхае ся мѣжь нешляхтичвъ. — Референтъ Конъ заявивъ, що дотычный параграфъ неконче щасливо зредагованый. Впрочомъ борба о тѣ принципы не нова, бо ще въ 1848 р. говорено о тѣй квестіи. — При голосованю принято внесенье комісій 101 голосами противъ 73. За внесеньемъ голосували клерикалы, Поляки и нѣмецка шляхта зъ лѣвицѣ, а противъ прочі члены лѣвицѣ, молодоЧехи и нѣмецкі націоналы.

Передискутовано и принято законъ карный ажь до 62 параграфу.

Пос. Пацакъ интерпелювавъ въ справѣ конфіскаты промовы пос. Кафтана, выголошеной въ спольныхъ делегаціяхъ. — Міністеръ Шенборнъ заявивъ, що поручивъ генеральному прокураторови внести жалобу неважности що-до затвердженя конфіскаты. — Пос. Пацакъ цофнувъ по-части свою интерпеляцію.

Пос. Кайцль поставивъ интерпеляцію въ формѣ жалобы, длячого до пдкомітету для реформы выборчои не выбрано нѣкого зъ опозиціи, черезъ що опозиція, заступлена 120 послами, не мае свого представителя. — Президентъ Хлюмецкій вдповѣвъ, що выборы въ комісіяхъ не пдпадають его компетенціи, и додавъ, що пдкомітетъ мае пдготовити матеріялъ а комісія выборча буде сама назначати референтвъ.

Вдтакъ заповѣвъ Хлюмецкій, що дебата надъ провізоріею буджетовою зачне ся въ пятницю.

Слѣдуюче засѣданье вдбуваесь нинѣ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Санкція церковно-політичныхъ предложень выкликала не лишь невдоволенье, але просто обуренье въ кругахъ католикъвъ угорскихъ. Зъ поодинокихъ голосвъ католицкои прасы нотуемо найперше слово гр. Ферд. Зічіого, головы угорскихъ католикъвъ, высказане въ газетѣ, котра выходить въ Королѣвскомъ Бѣлгородѣ (Stuhlweissenburg). „Санкція не означае — каже гр. Зічі — що теперь вже санкціованѣ, а тымъ самымъ и ставшѣ ся законами церковно-політичнѣ предложеня вдйдуть такожь въ житье, лишь радше отсе, що король выповняе послѣдне бажанье засудженого на смерть. Міністерство Векерля засуджене на смерть, а зъ нимъ такожь ліберальна система.“ Вдтакъ говорить ся дальше въ тѣй статьи: „Але мы правовѣрнѣ католики будемо такъ само и по санкціи вдноситись зъ непохитною льояльностію супротивъ Є. Величества, бо мы знаемо, що санкціованѣ проекты законвъ не вдйдуть въ житье. Если бы однакъ они мали бути введенѣ, що не есть неправдоподобне, то мы вже будемо знати свій обовязокъ. Мы мусимо жадати ревізіи, — ревізіи церковно-політичныхъ законвъ! Бо мы мусимо ужити кождого конституційного средства, щобы боронати того, що наше есть и чого намъ навѣть королѣ не можуть вдобрати: нашу вѣру, нашу свободу совѣсти! И мы не покинемо нашого добра! Такъ намъ Боже допоможи!“ — Головный орган угорскихъ католикъвъ Magyar Allam дуже остро выступивъ противъ санкціи, заявляючи, що клерикалы вправдѣ заховають вѣрность для короля, але свою любовь перенесуть на слѣдующого пдсля прагматичнои санкціи короля. — Говорять, що опозиція палаты магнатвъ задумуе остро выступити противъ провізоріи буджетовои, котра прийде 17 грудня пдъ нараду палаты магнатвъ.

——

На передвчерашномъ засѣданю нѣмецкого парляменту выголосивъ канцлеръ кн. Гогенльоге свою першу промову. Вонъ заявивъ, що обнятье нимъ урядованя не значить, що змѣнила ся система. Вправдѣ вонъ не у всѣмъ вступить въ слѣды свого попередника, але буде числити ся зъ даными фактами и буде льояльно выповнювати принятѣ зобовяня. Вдтакъ дотквувъ фінансового положеня и представивъ, що матрикулярнѣ додатки, котрі зъ-першу уважано переходными, крыють въ собѣ грозну небезпечность. Вправдѣ не мае держава причины бояти ся дефіциту, але неодномѣрна высота тыхъ додатквъ причиняе ся до непевности, котра стоить на завадѣ, щобы перевести фінансову реформу. Згадана реформа буде вправдѣ предложена на основѣ тамтогорочного нарису, але въ значно обмеженій мѣрѣ Дальше обговорювавъ канцлеръ кольоніяльну політику и зазначивъ можность сотворенья въ кольоніяльныхъ посѣлостяхъ нового мѣсця збуту. Кольоніяльна політика представляе такожь елементъ сполучуючои нѣмецкои політики и идеи зъединеня. Вдтакъ обговорювавъ бесѣдникъ недостачу кораблѣвъ, згадавъ прихильно о жаданяхъ рольникъвъ, котрі мають бути по можности увзгляднені, и заявивъ при томъ, що доси мусѣла бути на першомъ планѣ охорона промыслу. Правительство буде старати ся о охорону слабшихъ улекшеньемъ кредиту а такожь въ напрямѣ соціяльнои політики возьме держава слабыхъ въ оборону. Дальше згадавъ бесѣдникъ о проектованомъ доповненю карного кодексу и сконстатувавъ, що истнуе небезпечность, грозяча основамъ жизненности державы. Для вдверненя тыхъ небезпечностей не предложено выимкового закона, лише признано, що лѣпше заострити постановы загального права. Вконци заявивъ канцлеръ, що головною задачею державы въ теперѣшныхъ часахъ есть дружне и згодне поступованье ои зъ церковными властями. Длятого буде стремѣти до удержаня мира мѣжь церквою а державою. — Се послѣдне заявленье кн. Гогенлього приймила правиця и центрумъ голосными оплесками. По промовѣ секретаря скарбу гр. Посадовского про сегорочный буджетъ и по заявленю члена центрумъ пос. Бахема, що центрумъ надѣе ся но новомъ канцлерѣ справедливости и внесень выимковыхъ законвъ противъ католикъвъ, забравъ голосъ пос. Ріхтеръ. Вонъ критикувавъ величезный зростъ выдатквъ, особливо на войско, поборювавъ дорогу політику кольоніяльну и намѣреный податокъ вдъ тютюну та пытавъ Беттіхера о дѣйстну причину змѣны канцлера. Бесѣдникъ заявивъ, що проектъ закона противъ сторонництвъ перевороту не становить властивои цѣлости, а за далеко сягаючій жаданя дуже небезпечній. — Міністеръ Беттіхеръ, вдповѣдаючи Ріхтерови, заявивъ, що покликуванье канцлера есть конституційнымъ правомъ цѣсаря, а обовязкомъ членвъ парляменту есть приймити именованье до вѣдомости. Що-до заявленя Ріхтера, немовь бы бувшій президъ міністрвъ, Айленбургъ, предложивъ внесеня, котрі дались бы ввести въ житье хиба зломаньемъ присяги и выкликали бы революцію, сказавъ Беттіхеръ, що нѣ Айленбургъ нѣ нѣякій иншій міністеръ такихъ внесень цѣсареви не ставивъ. Ходило лише о те, щобы розважити, чи на случай вдкиненя деякихъ проектвъ теперѣшнымъ парляментомъ, прийме ихъ новый парляментъ.

НОВИНКИ.

— **Зъ Гусятина пишуть намъ:** Гусятинъ не мае нинѣ церкви, бо — якъ звѣстно — погорѣла. Для погорѣльцѣвъ була завдяки заходамъ гр. Голуховского удѣлена запомога державна въ сумѣ 20.000 зр., але комітетъ ратунковый призначивъ зъ тои сумы на церковь лише колька сотъ зр. Церковь узнано за небезпечну для житя людского и замкнено урядово, а Русины удали ся въ комборне до костела. А що-жь зъ будовою новои церкви? Зайшла перешкода. И власть політична пдпирае справу будовы новои церкви, и графъ коляторъ бувъ за сею будовою, дававъ мѣсце на церковь и по-за обовязокъ шестои часта та й за стару церковь дававъ 2000 зр., парохъ дававъ пѣсокъ и камѣнь зъ ерекціональной горы, плянъ на нову церковь готовый — та оперла ся справѣ станиславовска консисторія такъ сильно, що всѣ урядовій и неурядовій представленя не могли ои переконати инакше. А причина, за-для якои оперла ся, така, що мѣсце, на котромъ мала будувати ся церковь, есть власностію колятора. Але-жь коляторъ самъ дае тото мѣсце! При нагодѣ побуту о. митрата въ Гусятинѣ самъ ц. к. староста показувавъ ему мѣсце, де мала бы станути церковь... Взагалѣ годѣ зрозумѣти опбръ консисторіи...

— **Зъ Станиславова пишуть намъ:** „Якъ вѣдомо, въ Станиславовѣ есть польскій театръ, котрый грае по части въ сѣмъ мѣстѣ а по части въ другихъ мѣстахъ краю. Круги польскі старають ся всѣми силами о пдпору сего свого театру — зъ одного боку черезъ вдвѣдуванье представленъ а зъ другого черезъ рбаній запомоги. Тѣ запомоги вдъ радъ повѣтовыхъ, вдъ мѣстъ, вдъ касъ щадничихъ досягли сумы 1800 зр. рочно. На всѣ тѣ заходы Полякъ для свого театру мы нѣчо не кажемо, але мусимо сконстатувати прикрый фактъ, що польске дневникарство мѣсцеве, воюючe за тымъ польскимъ театромъ, чинить се зъ кривдою нашого театру руско народного. И такъ коли промовляе за субвенцію зъ фондвъ краевыхъ для сего свого театру, заразъ мусить „дюгнути“ рускій театръ, що вонъ дстае рочно 7250 зр. субвенціи краевои, а есть „горшій вдъ станиславовского театру Антоневского“ и т. п. Отже насамперед рускій театръ зовсѣмъ не есть горшій вдъ польского въ Станиславовѣ. А по друге: руско-народный театръ пдъ зарядомъ львовскои Рускои Бесѣды — есть театромъ столичнымъ, субвенціонованымъ вдъ сойму яко единый театръ однои зъ народностей краю. И сума, яку побирае единый сей субвенціонованый рускій театръ, есть все-таки надто малою въ порвнаню до сумы, яку призначуе що року соймъ на театры польскі у Львовѣ и въ Краковѣ та на оперу польску у Львовѣ. Коли-жь станиславовскимъ органамъ

була у насъ въ VII-омъ вѣцѣ, мы згаданый вывдъ вдъ „бой е“ мусимо зовсѣмъ вдкинути, бо форма „е“ мѣсто „есть“ въ тыхъ вддаленыхъ часахъ не могла ще бути въ уживаню.

Если зъ „бойе“ не могла утворити ся назва Бойквъ, то тымъ менше могла-бы она пойти зъ слвъ „або“ и „ба“. Тѣ два слова е въ загальномъ уживаню у Русинвъ и годѣ поняти, якъ люде, що самі говорять „або“ и „ба“, можуть другихъ людей, що тыхъ самыхъ слвъ уживають (хочь-бы и въ иншомъ значеню), прозывати Бойками.

П. Верхратскій пише для пдпоры своеи гипотезы: „Припускъ мій не безъ пдставы. Передовсѣмъ промовляе за нимъ анальогія: сусѣды Бойквъ прозвані вдъ частицѣ *лемъ*; а коли розглянемо ся въ Славянщинѣ, то найдемо не разъ назвы племенні поодинокихъ народвъ славяньскихъ, утворені зъ прозывокъ взятыхъ вдъ певныхъ примѣтныхъ, мѣсцево уживаныхъ слвъ або формъ, такъ пр. у Русинвъ: Лемаки вдъ *лемъ*, Лишаки вдъ *лишь*, Былаки вдъ *быв*, *быти*, Булаки або Буласы вдъ *був*, *бути* — у Сербвъ: Чакавцѣ вдъ слова *ча* замѣсть *што*, Штокавцѣ вдъ слова *што*, Кекавцѣ вдъ *кай* замѣсть *што* и др.“

Признаюсь, що тон анальогіи я не замѣчаю. Зъ наведеныхъ п. Верхратскимъ назвъ видно, що прозывы межи сусѣдами е обопольні и повстали за-для вдмѣнныхъ, уживаныхъ на якесь понятье слвъ. При назвѣ Бойквъ того появу не слѣдно, бо пбсля гипотезы п. Верхратского повстала бы назва Бойко вдъ слвъ *або*, *ба*, мимо того, що — якъ вже сказано — и нині Русины тыхъ слвъ уживають.

(*Конецъ буде.*)

польскимъ конче хоче ся порѣвнувати поступованье сойму зъ якимсь театромъ рускимъ, то до порѣвнаня зъ польскимъ театромъ станиславѣвскимъ надававъ бы ся хиба бувшій театръ Ем. Бачиньского, а той прецѣнь нѣколи не дѣставъ вѣдъ сойму анѣ шеляга, а що бѣльше — вѣнъ мѣгъ бы бувъ мати таку саму претенсію, якъ станиславѣвскій театръ польскій, до субвенцій вѣдъ радъ повѣтовыхъ, вѣдъ мѣстъ и вѣдъ касъ щадничихъ, бо-жь всюды гамъ е чей-же й рускій грошѣ.“ — До сихъ словъ нашого Вп. дописувателя мы додамо вѣдъ себе то, що львѣвскій руско-народный театръ маѣ ще одну свою спеціяльность великои ваги, именно житье люду рускаго, чого на нѣякѣй другѣй сценѣ въ краю не знайдешь. А польскій театръ станиславѣвскій чимъ есть иншимъ, якъ лише [очевидно слабшою] копіею львѣвского театру польского? Нехай же жь польскій орґаны станиславѣвскій, розваживши рѣчь спокѣйно й холодно, лишать рускій театръ въ спокою и не завидують ему вповнѣ належнои и заслуженои субвенціи соймовои зъ фондѣвъ чей-же не выключно польскихъ, бо — краевыхъ!

— **Засѣданье выдѣлу товариства „Львѣвскій Боянъ“** вѣдбуде ся въ пятницю дня 14 н. ст. грудня о годинѣ 6½ вечеромъ. На дневнѣмъ порядку стоять: Справа выдавництва народныхъ пѣсень, полагодженье справы касовои и музикальнои бібліотеки. Зъ огляду на важнѣсть справъ и вправы, котрѣ розпѣчнуть ся о годинѣ 7½ вечеромъ, просить ся членѣвъ точно явити ся. — *В. Ш.*

— **Чистый дохѣдъ зъ св.-Николаѣвскихъ вечерниць**, якѣ устроює „Клюбъ Русинокъ“ у Львовѣ въ понедѣлокъ дня 17 н ст. грудня о 5 ѣй годинѣ вечеромъ въ комнатахъ „Бесѣды“ и „Просвѣты“, призначивъ выдѣлъ сего товариства въ користь „Руслана“ и „Шкѣльнои Помочи“ у Львовѣ. Треба надѣяти ся, що вже сама цѣль спонукае Вп. Родимцѣвъ заповнити щѣльно комнаты вечерковѣ, тымъ бѣльше що и програма вечерниць незвычайна и що нашѣ панѣ зъ „Клюбу Русинокъ“ будуть удержувати буфетъ.

— **П. Андроникъ Могильницкій**, оборонець въ справахъ карныхъ въ Стрыю, одержавъ дня 5 н. ст. грудня на университетѣ въ стирійскѣмъ Градци дипльомъ доктора правъ.

— **Доповняючій выборъ** шѣстьохъ членѣвъ рады повѣтовои въ Стрыю зъ ґрупы сѣльскихъ громадъ розписаный на день 21 н. ст. сѣчня 1895. Якъ звѣстно, опорожнили ся сѣ мандаты въ наслѣдокъ выступленя зъ повѣтовои рады членѣвъ Русинѣвъ пѣдъ проводомъ д-ра Олесницкого.

— **Нове академічне товариство** завязуе ся у Львовѣ дня 14 н. ст. грудня. Товариство буде носити назву „Другъ“ а статутъ сего товариства потвердило намѣстництво 30 н. ст. падолиста до ч. 93.230.

— **Виды зъ новои зелѣзницѣ зъ Станиславова до Вороненки** — великѣ фотоґрафічнѣ знимки мостѣвъ, віядуктѣвъ, тунелѣвъ и т. н. — появили ся въ книгарскихъ выставахъ въ Станиславовѣ. Якъ вѣдомо, на тѣй зелѣзници умѣщено такожь рускій напись, а оденъ зъ нашихъ читателѣвъ пише намъ, що ему показувано и стампілѣ стацій такожь и зъ рускою написію. Мы постараемо ся о вѣрный и докладный опись того шляху и умѣстимо его въ фейлетонѣ „Дѣла“ для информаціи нашихъ читателѣвъ, бо-жь та зелѣзница дуже надае ся до поѣздокъ нашихъ людей лѣтьои поры въ тотѣ прекраснѣ нашѣ стороны гѣрскѣ.

— **На засѣданю фільольоґічного выдѣлу краковскои академіи наукъ** дня 12 листопада с. р. презесъ проф. д-ръ К. Моравскій почтивъ память помершого члена-кореспондента академіи о. д ра Омеляна Огоновского, професора языка рускаго и літературы рускои въ университетѣ львѣвскѣмъ. На тѣмъ-же засѣданю проф. д-ръ Л. Малиновскій вѣдчитавъ свою розвѣдку „O fragmentach Ewangieliarza cerkiewno-słowieńskiego pochodzących z oprawy manuskryptu z roku 143[illegible], Nr. 379 Biblioteki Zakładu Narodowego Ossolińskich we Lwowie“. На тоту оправу рукописи въ бібліотецѣ Оссолиньскихъ звернувъ бувъ увагу д-ръ Л. Малиновскій уже на засѣданю фільольоґічного выдѣлу академіи дня 7 грудня 1888 р. Высказане тогдѣ бажанье выдѣлу, щобы тѣ фраґменты можна було зъ оправы выняти и розслѣдити, стало ся дѣломъ, дякуючи директорови заведеня Оссолиньскихъ д-рови Кентшиньскому. Рукопись латиньска, въ котрои окладинцѣ знаходять ся перґамінові фраґменты церковно-славяньскій, писана 1438 р. въ Перемышли, а що оправа ей есть сучасна, то певно и цѣле Евангеліе, зъ котрого полишили ся тѣ фраґменты, знаходило ся вже 1438 р. въ Перемышли. Зъ выпоротыхъ зъ оправы окрайцѣвъ и зъ бѣльшихъ кускѣвъ рукописи дало ся зложити чотири карты и ще урывки двохъ картъ. Первѣстный кодексъ въ формѣ кварталу, писаный на двохъ стовпцяхъ т. зв. уставомъ зъ оздобными ініціялами писаными мінією, есть фраґментомъ такъ званого апракосъ, т. е. збѣрника Евангелій въ перікопахъ на цѣлый рѣкъ, а всѣ, захованій перікопы належать до Евангелія св. Луки. Пѣсля опису рукописи д-ръ Малиновскій перейшовъ до квестій строго палеоґрафічныхъ и фільольоґічныхъ. Розвѣдку д-ра Малиновского надрукуе академія наукъ зъ додаткомъ знимку однои стороны фраґментѣвъ.

— **Д-ръ Ладиславъ Ріґеръ**, провѣдникъ старо-ческого сторонництва, скѣнчивъ дня 9 с. м. 76-тый рѣкъ житя при добрѣмъ здоровлю и свѣжости духа, хоть числить нинѣ за собою 52 роки выдатнои працѣ для свого народу.

— **Літературнѣй ювілеѣ ческого народу** Сего року минуло 60 лѣтъ, якъ въ роцѣ 1834 появили ся два першѣ выпуски ческого Slovnik-a Іосифа Юнґмана. [Цѣлый словарь, выдаваный квартальными выпусками, коштувавъ 46 зр. а членѣвъ Матицѣ ческои половину т. е. 23 зр.] Зновъ же за два роки, въ 1896 роцѣ, мине 60 лѣтъ, якъ въ роцѣ 1836 выдала Матиця ческа славне дѣло Шафарика Slovanské starožitnosti, котре рѣвночасно выдане було въ перекладѣ россійскѣмъ, вѣдтакъ 1842 р. въ польскѣмъ, а 1843 р. въ нѣмецкѣмъ. Того-жь 1896 року мине 50 лѣтъ, якъ при помочи Матицѣ ческои почавъ книгарь Темпскій выдавати Паляцкого Dějiny narodu českeho. Паляцкій першій двѣ части своеи исторіи писавъ ще по нѣмецки а на ческе переложено, але вже третю часть по 1848 ѣмъ роцѣ писавъ по чески. Въ передмовѣ до сеи части говоривъ вѣнъ: „Ажь до року 1848 мѣгъ я, коли того зажадано вѣдъ мене, послужити выкладомъ исторіи ческои попередъ читателямъ нѣмецкимъ, надѣючись, що пѣзнѣйше перероблю дѣло своѣ лучше мовою ческою, але вѣдъ сеи поры для мене оно вже морально неможливе. Признана вже нинѣ, хвала Богу, рѣвноправность народна не дозволяе менѣ на шкоду свого народу давати ще передъ другому народови.“

— **На докѣнченье будовы церкви въ Новосѣлцѣ**, сяноцкого округа, жертвувавъ архикнязь Альбрехтъ 100 зр. Грошѣ прислано на руки мѣсцевого парохіяльного комітету.

— **Зъ буковиньскихъ кругѣвъ нотаріяльчыхъ.** Нотарь д-ръ Фѣбусъ Маеръ перенесеный зъ Сольки до Радовець, а д-ръ Петро Исеческулъ зъ Сучавы до Черновець. Нотарями именованій адвокатъ Юл. Морвіцеръ для Черновець, нотаріяльный кандидатъ Евг. Стрыйскій до Селятина, Вал. Галипъ для Ґурагуморы, Тіґрамъ Прункулъ для Сольки та Стеф. Мікулі и Атан. Тарнавскій для Сучавы.

— **Въ справѣ выбору посла до рады державнои** зъ ґрупы сѣльскихъ громадъ въ окрузѣ Ряшѣвъ-Кольбушова на мѣсце помершого ґр. Тишкевича польскій центральный комітетъ для захѣднои Галичины затвердивъ кандидатуру кс. Кар. Фішера зъ Добжехова.

— **Новій уряды податковій и судово-депозитовій** будуть отворенѣ въ наслѣдокъ цѣсарского розпорядженя въ Бурштинѣ, Ляшкахъ, Яворжнѣ, Краковци, Балигородѣ и Диновѣ. Дѣяльность сихъ новыхъ урядѣвъ розпѣчне ся вѣдъ дня 15 н. ст. грудня.

— **Фабрика Липиньского въ Сяноцѣ** маѣ бути перемѣнена на акційне пѣдприемство. Участь въ перемѣнѣ сеи фабрики ваґонѣвъ и знарядѣвъ до верченя на акційне пѣдприемство бере мѣжь иншими и краевый банкъ зъ капіталомъ 50.000 зр. Капіталъ акційный маѣ выносити 500.000 зр., зъ чого субскрибовано доси 285.000 зр.

— **40-лѣтный ювілей службы въ судьѣвскѣмъ званю** обходивъ въ недѣлю дня 9 н. ст. грудня п. Модестъ Пясецкій, радникъ двора и президентъ коломыйского окружного суду. Зѣбръ урядниковъ окружного суду и начальники всѣхъ повѣтовыхъ судѣвъ, що належать до тамошного округа, вручили ювілатови въ дарѣ дорогоцѣнну памяткову чашу, а коломыйскій адвокаты жертвували ему гарный альбомъ, обѣймаючій фотоґрафіи всѣхъ въ Коломыи замешкалыхъ адвокатѣвъ.

— **Читальня „Просвѣты“ въ Надвѣрнѣй** складае симъ щиру подяку Честному п. Михайлови Комарницкому, пѣдприемцеви мулярѣвъ въ Лежайска за щедрый даръ на цѣли читальнѣ въ квотѣ 13 зр., котрый вѣнъ въ часѣ свого побуту въ Надвѣрнѣй жертвувавъ. — *Выдѣлъ читальнѣ „Просвѣты“ въ Надвѣрнѣй.*

— **Обѣжна и здайна монета.** Зъ найвысшого угорского трибуналу въ Будапештѣ прийшло сими днями запытанье до Вѣдня, чи срѣбнѣй однокороновѣй штуки треба уважати обѣжною чи здайною монетою. Якійсь циганъ пѣдробивъ недавно корону и бувъ обжалованый о фальшованье грошей. Пѣсля мадярского карного права, пѣдроблюванье обѣжнои монеты становить злочинъ, караный вязницею вѣдъ 5 до 10 лѣтъ, мѣжь тымъ якъ пѣдроблюванье здайнои монеты есть проступкомъ и карае ся вязницею вѣдъ 6 мѣсяцѣвъ до 3 лѣтъ. Судъ першои инстанціи прихиливъ ся до погляду прокуратора и засудивъ цигана за злочинъ, бо короны не були оголошѣнѣй здайною монетою, отже мають бути уважанѣ такъ якъ и ґульдены обѣжною монетою. Однако найвысшій трибуналъ знѣсъ засудъ першои инстанціи, бо пѣсля валютовыхъ законѣвъ лише золото есть обѣжною монетою. Срѣбнѣй, нікльовѣй и бронзовѣй грошѣ належать до здайныхъ; се выходить зъ дотычного уступу закона, котрый допускае вымѣну срѣбныхъ, нікльовыхъ и бронзовыхъ грошей на обѣжну монету, т. е. на золоту. Се ореченье найвысшого суду справедливе, лише доказуванье не згѣдне зъ буквою права. Рѣзница мѣжь здайною а обѣжною монетою лежить въ тѣмъ, що коли здайну монету можна приймати лише до якоись означеної высоты, то обѣжну монету треба приймати обовязково въ кождѣй скѣлькости. Пѣсля законѣвъ о валютѣ, не обовязаный нѣхто приймати або выплачувати бѣльше однокоронѣвокъ, якъ 50. Есть се обмеженье, що найлѣпше вказуе, що корона есть здайною монетою. Отже хочь не можна брати золота за одиноку обѣжну монету, то однако срѣбнѣ короны треба причислити до здайнои монеты. — На основѣ тыхъ оречень засуджено цигана лише за простунокъ.

— **Бувшій французскій міністеръ Флюранъ** перебувавъ сими днями въ Празѣ и оглядавъ особливости мѣста въ товариствѣ посла Вашатого. Въ недѣлю устроили молодоческій члены мѣсконои рады въ Празѣ бенкетъ въ честь французского гостя, на котрѣмъ проводивъ д-ръ Подлѣпный. Бувшій міністеръ Флюранъ явивъ ся на бенкетѣ въ повнѣмъ ґалевѣмъ уборѣ зъ численными россійскими орденами. Послы Подлѣпный и Бжезновскій выголосили довшѣ промовы на честь Флюрана, а сей вѣдповѣвъ сердечными словами выхвалюючи ческій народъ.

— **Дрѣбній вѣсти.** Въ справѣ полѣпшеня платнѣ учителѣвъ середныхъ шкѣлъ, вѣдбуло ся вчера надзвычайне засѣданье товариства учителѣвъ высшихъ шкѣлъ, на котрѣмъ ухвалено внести въ тѣй справѣ петиціи до сойму, до обохъ палатъ рады державнои, до польского кола и до краевои рады шкѣльнои та старати ся, щобы сю справу пѣдперла й праса.

— **Осторога передъ наслѣдуваньемъ.** В. Маґера правдивый чищеный транъ продае ся теперь, щобы запобѣгти численнымъ фальшованямъ, лише въ такихъ тригранныхъ фляшкахъ, що мають на собѣ законно установлену охоронну перепаску, таку саму, якъ зображена на анонсѣ, помѣщенѣмъ въ нашѣй часописи. — По сѣй перепасцѣ можна дуже легко розрѣзнити правдиву фляшку вѣдъ иншихъ. — Длятого просить ся паціентѣвъ, котрымъ лѣкарѣ приписали Маґера транъ, щобы не купували такихъ тригранныхъ фляшокъ, що не мають згаданои перепаски.

Малый фейлєгонъ.

Шкѣдливѣсть и пожитки пылу.

Про шкѣдливѣсть пылу говорили й писали богато; вѣнъ е тымъ головнымъ чинникомъ, що причиняе ся до розширеня заразливихъ міязмѣвъ, котрѣ чоловѣкъ вѣддыхаючи зъ нимъ разомъ проковтуе; вѣнъ, осѣдаючи въ серединѣ людского організму, въ легкихъ, утруднюе вѣддыхъ. Та про пожитки пылу доперва кѣлька днѣвъ тому назадъ розписалась нѣмецка часопись „Gartenlaube“. Про що другому й подумати не въ гадцѣ, надъ тымъ Нѣмець давно вже ломивъ собѣ голову, щобъ зѣ всего здати собѣ справу. Результаты дослѣдѣвъ Нѣмця зъ „Gartenlaube“ про пожитокъ пылу зацѣкавлять, сподѣю ся, й неодного зъ нашихъ читачѣвъ.

Коли-бъ не дрѣбнѣ порошки пылу, каже вченый Нѣмець, сонѣшне свѣтло падало-бъ на предметы лишь въ напрямѣ сонѣшного промѣня, и лишь тѣ предметы були-бъ для нашого ока найсильнѣйше освѣченѣ. Звѣстно вже, що кождe освѣтленье е условлене скоршимъ чи повѣльнѣйшимъ дрожаньемъ стеру, що въ формѣ филь носить ся по-надъ землею. Въ етерѣ тѣмъ носить ся такожь пылъ, котрого порошки мають ту прикмету, що вони ломлять и розкладають сонѣшне промѣнье, розсыпуючи его по бокахъ, та освѣчуючи въ той способѣ для нашого ока й посторонѣ предметы.

Сонѣшный промѣнь, переломаный найдрѣбнѣйшими порошками пылу, представляе ся синнимъ, бѣльшими зеленымъ або жовтымъ, ще бѣльшими червонымъ. Курячи сиґаро, замѣтивъ мабуть кождый, що дымъ, котрый ве ся зъ запаленого кѣнчика сиґара, маѣ синяву барву, пѣдчасъ якъ клубы дыму выпускань зъ устъ суть темно-сѣрѣ, майже рудавѣ. Знаючи згадану прикмету пылу, легко буде вже й пояснити. Порошки пылу, що въ дыму кружать довкола запаленого кѣнчика сиґара суть сухѣ, отже й менчѣ, тымъ то й переламане въ нихъ свѣтло выступае въ синявѣй барвѣ. Клубы дыму, выпускань зъ устъ суть вогкѣ, звогчують порошинки пылу и збѣльшують ихъ, для того й переломане въ нихъ промѣнье свѣтла маѣ барву темно сѣру, або жовтаву.

Тымъ самымъ прикметамъ дрѣбныхъ порошкѣвъ пылу завдячуемо красу неба при заходѣ сонця, игру барвъ при всходѣ. Зъ барвы вечѣрного неба ворожимо погоду або непогоду другого дня и не безъ пѣдставы, бо вѣдповѣдно до того, чи порошки линучого въ повѣтрю пылу суть вогкѣ й грубшѣ, чи сухѣ и дрѣбнѣйшѣ, е забарвлене й небо. Тому самому пылови треба завдячити такожь облаки, хмары й дощь. Вся пара, що улѣтае зъ землѣ въ гору, осѣдае власне на тыхъ порошинкахъ пылу, котрѣ кружать въ повѣтрю. Менче звогченѣ пылины представляють ся намъ въ горѣ въ видѣ облакѣвъ, бѣльше звогченѣ въ видѣ, що дощемъ падуть на землю, орошують ей. Въ той самъ способѣ дасть ся пояснити и повставане мраки, — се дрѣбнѣ порошки пылу, на котрыхъ осѣла въ значнѣй скѣлькости вытворена пара.

Иги! скаже читатель. А се що за такій пожитокъ пылу, за котрый ему тежь належить ся подяка. Надоѣли менѣ тотѣ мрачнѣ, поганѣ дни, цуръ имъ! Отже говъ, любый читателю, розважь лишь, каже на всѣ заквды въ оборонѣ пылу приготованый Нѣмець. Де-бъ сѣдала та пара й вогкѣсть, що творить мраку, колибъ не дрѣбнѣ порошинки пылу? Сѣдала-бъ на всѣ предметы, на нашѣ хаты, наше знарядье, нашу одежу, на насъ сѣдала-бъ и нищила-бъ. А що лѣпше чи гѣрше було-бъ безъ мраки? Скажѣть! Ото-жь то й е, — сказавъ бы знаный намъ зъ Монассантѣвского оповѣданя о. Маріньяно, — всему на свѣтѣ назначивъ Богъ свою завдачу й цѣль, навѣть мізерному, поганому пылови.

Телєґрамы „Дѣла“

Вѣдень 13 грудня. Заповѣджене именованье членѣвъ палаты наступить по феріяхъ святочныхъ. — Въ пятницю зачне ся въ палатѣ послѣвъ дебата надъ провізорією будже-товою.

Будапештъ 13 грудня. Кардиналъ Васарій скликавъ конференцію епископѣвъ на 18 с. м. — Нинѣ вѣдбуде ся великій похѣдъ зъ смолоскипами въ честь Векерля.

Берлинъ 13 грудня. Лібкнехтъ промавлявъ въ парляментѣ, оправдуючи поведенье соціялъ-демократѣвъ при пѣднесеню оклику въ честь цѣсаря. Внесенын прокураторіи на судове слѣдство противъ послѣвъ соціялъ-демократичныхъ прийде пѣдъ нараду въ пятницю и буде имовѣрно вѣдкинене.

Парижъ 13 грудня. Президентъ палаты послѣвъ Бірдо померъ; а похороны вѣдбудуть ся на коштъ парляменту а вдовѣ вызначать рѣчну пенсію 10.000 франкѣвъ.

Лондонъ 13 грудня. Льордъ Росбері заповѣвъ, що правительство вкоротить права палаты льордѣвъ на стѣлько, щобы не могла закладати свого veto на ухвалы палаты послѣвъ.

Надѣслане.

Д-ръ Лукіянъ Ив. Гумецкій

отворивъ 425 3—6

адвокатску канцелярію

въ Самборѣ, ринокъ ч. 43

въ домѣ, де офіцерска менажа.

ЮЛІЯНЪ ПАНЬКЕВИЧЬ

въ Надвѣрнѣй

поручае ся Всч. Духовеньству

яко

артистъ-малярь. 339 31—0

Ксаверій и Людґарда Будковскій

удѣляють лекціи **танцѣвъ** въ приватныхъ домахъ и у власнѣмъ мешканю **Ринокъ ч. 12.**

Записы приймають ся що день и тревають до мая. 390 5—5

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пѣдъ Коперникомъ“, Львѣвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одвяку) **поручае у великѣмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ:** окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокля, дальекоглядy, барометры, аерометры, мікроскопы, лупы, компасы, райсцайґи, ленты мѣрильнѣ, пѣоны, сібелѣ, манометры и т. п. Устроюня звѣнковъ електричныхъ. Всякѣ направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя **въ провінціи выготовляют точно.** 148

ПОВѢТОВА ТОРГОВЛЯ

У ЛЬВОВѢ

товариство зареєстроване зъ обмеженою порукою

ул. Паньска ч. 21, (дѣмъ львѣвскои рады повѣтовои)

удержуе на складѣ и продае по найдешевшихъ цѣнахъ:

Сѣль варену вѣдъ выдѣлу краевого,
Сѣль камѣнну для худобы въ кусникахъ и мелену,
Смаровила до возѣвъ,
Олѣй до машинъ (Рагуза),
Нафта І-ша незапальна, до освѣтлюваня (лише бочками),
Штучнѣ навозы,
Паперы и приборы до писаня для шкѣлъ народныхъ,
Всякѣ товары **корѣнній, виктуалы и вина** для склепѣвъ сѣльскихъ.

Всѣ товары найлѣпшои якости!

Займае ся такожь засновуваньемъ и устроюваньемъ склепѣвъ сѣльскихъ.

Всякихъ поясненъ удѣляе дирекція устно въ годинахъ передполудневыхъ або письменно. 427 1—3

Безъ вызыску!

Одинока роботня ювилерско-золотнича

ПЕТРА ШІФФЕРСА

при площи Марійскѣй 8 и Гетьманьскѣй 4 у Львовѣ — подае до ласкавои вѣдомости свѣй фабричный цѣнникъ роботъ деякихъ предметѣвъ золотыхъ.

Предметъ: Пара обручокъ зр. 1·50. Наймоднѣйшій перстенѣ заручиновій, елеґантно выкѣнчені зр. 1·50. Шпильки до слюбныхъ китичокъ въ наймоднѣйшихъ формахъ 75 кр. Пара ковтковъ въ теперѣшнѣмъ вкусѣ вѣдъ 1·50. Брошки наймоднѣйшій почавши вѣдъ 3 зр. Браслеты вкусній вѣдъ 5 зр. Перстенѣ кармазиновій, с. е. сафіръ або такожь иншій камѣнчикъ окруженый діямантиками въ прегарныхъ формахъ 4 зр. Перстенѣ окруженій брилянтиками по 5 зр. и т. д. и т. д. Кождый ґрамъ золота 14-каратного числить ся 1 зр. в. а

Щобы оминути злои мѣры перстеня, выстане змѣрити картономъ зъ перстеня добре пасуючого внутрѣшный промѣръ и прислати.

Замѣсцевій замовленя выготовляю совѣстно и скоро. Золото, срѣбло и дорогій камѣнѣ приймаю въ замѣнъ и за готѣвку. 410 6—12

Болеславъ Цибульскій

Торговля зелѣзныхъ товарѣвъ у Львовѣ пл. Марійска ч. 5 (французскій готель)

поручае:

Галіфаксъ звычайнѣй добрѣй	1·10 зр.
Галіфаксъ зъ стал. ножами	1·70 „
Галіфаксъ нікльованій	2·50 „
Галіфаксъ зъ шир ножами	2·75 „
Галіфаксъ зъ широкими ножами нікльованій	4·75 „
Галіфаксъ зъ ножемъ якъ Jackson Heines поліруваній	4·— „
Галіфаксъ зъ ножемъ якъ Jackson Heines нікльованій	6·— „
Галіфаксъ дамскій поліров.	1·80 „
Галіфаксъ дамскій нільов.	2·50 „
Меркуръ або Гельвєтія поліруваній	2·60 „
Меркуръ або Гельвєтія нікльованій зъ широкими ножами	5·40 „
Jackson Heines поліруваній	4·— „
Jackson Heines нікльованій	5·50 „
Jackson Heines модель 1894 зъ глубокимъ рѣвцемъ нікльованій	6·75 „
Пара вужѣвъ около 60 дк неперевысш. въ доброть	5·7
Рех пара	
Пара ремѣнцѣвъ	30 кр., лѣпшихъ 50 кр.

Илюстрованій цѣнникъ даромъ.

Сталевій оцилѣ буква Г 100 штукъ 6 зр. 430 1—10

(Бюро анонсѣвъ Импресса.)

Ножицѣ всякого рода приймае до направы и цѣлкомъ новѣ продае

ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ

ножѣвникъ у Львовѣ ул. Боимѣвъ ч. 3.

Цѣнникъ даромъ.

ТУТКИ цигаретовій 1000 штукъ 1 зр., поручае Ант Мазуркевичъ. Львѣвъ, ул. Галицка ч. 13

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. управ. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купує и продає

всѣ ефекты и монеты

по курсѣ деннѣмъ найточнѣйшѣмъ не вчисляючи нѣякои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручає

4½% листы ипотечнѣ
5% листы ипотечнѣ преміованѣ
5% „ „ безъ премій
4½% листы товариства кредитового земского
4½% „ Банку краєвого
4½% позичку краєву галицку 3483
4% позичку пропінаційну галицку
5% „ „ буковиньску
4½% „ угорскихъ зелѣзниць державныхъ
4½% „ пропінаційну угорску
4% угорскѣ облігаціи индемнізаційнѣ

а всѣ тѣ папери Контора вымѣны Банку ипотечного все купуе и продає по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймає вѣдъ П. Т. купуючихъ всѣлякѣ выльосованѣ а вже платнѣ мѣсцевѣ папери цѣннѣ, такожь запавшѣ купоны за готѣвку, безъ нѣякого вѣдчисленя, а замѣсцевѣ лишь за вѣдчисленьемъ справдешныхъ коштѣвъ.

До ефектѣвъ у котрыхъ выйшли купоны, доставляє новѣ аркушѣ купоновѣ за зворотомъ коштѣвъ, котрѣ самъ поносить

Незвычайно гарнѣ

прикрасы на деревця

выключно першорядни новости

Цѣлый выбѣръ ч. 1

до цѣлковитого прибраня деревця, складаючій ся зъ 60 гарныхъ рѣчей: Бонбоньерокъ, скляныхъ бальонѣвъ, блискотокъ, брилянтового снѣгу, свѣчочокъ и пѣдставокъ до нихъ, все за

2·90 зр. разомъ зъ освѣтленьемъ

Той самъ выбѣръ зъ 90 штукъ **3·85 зр.**

Цѣлковитый **Выбѣръ ч. 2**

90 шту къ величавѣ декораціизъ ефектовными рѣчами, котрѣ лише у насъ можна дѣстати. Ангелы, штучный лѣдъ, овочѣ, бонбоньерки, снѣгъ, лѣдъ, вѣдставки до свѣчокъ и ренесансовѣ свѣчки все разомъ зъ освѣтленьемъ **4·95 зр.**

Той самъ выбѣръ зъ 120 шт **6·15 зр.**

Повный выбѣръ ч. 3

150 штукъ т. зван. идеального прибору деревця для паньства, найгарнѣйша декорація на деревце, що лише могла сотворитя уява; оріґіналъ находить ся въ ц. к. вѣденьскѣй надвѣрнѣй оперѣ при балетахъ, сонце и земля, все за зр. 5·95 разомъ въ освѣтленьемъ

Той самъ выбѣръ зъ 180 шт. зр. 8·75.

Найбогатѣйше, обѣймаюче все що есть.

Прегарнѣ **великѣ конѣ до гойданя** зъ шкѣрянымъ сѣдломъ и стременами **зр. 1·30, 2, 4, 5** зъ сѣдломъ безпечности **зр. 3 до 6.** Конѣ зъ кожою 8 зр.

Зелѣзнѣ велъосипеды для хлопцѣвъ **зр. 5, 6, 7.**

Laterna Magica разомъ зъ 12 образами 60 кр., зр. 1, 2.

Великаньскѣ ляльки 60 цмт. 1, 2, 3 зр.

Скринки зъ фарбами 40 кр., 60 кр.

Лише въ великѣмъ вѣдъ 25 лѣтъ истнуючѣмъ

ETABLISSEMENT RIX, ВѢДЕНЬ, Praterstrasse 10 im Rixhof.

Цѣнники забавокъ на подарунки для панѣвъ, пань, дѣвчатъ и службы по 10 кр. 424 2—3

НА РАТЫ

МАШИНЫ ДО ШИТЯ

зъ найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и краєвыхъ вѣдъ 25 до 65 зр.

поручає 4798 139—?

ЛЮДВИКЪ ҐАРДОЛИНЬСКІЙ

Львѣвъ, площа Галицка 14.

Цѣнники на жаданье даромъ и франко.

Ріхтера скринки зъ камѣнчиками до будовы зъ якоромъ

суть такъ само якъ и перше недостижимѣ; они суть наймилѣйшимъ дарункомъ рѣздвяным для дѣтей по-надъ три роки Они дешевшѣ якъ кождый иншій дарунокъ, бо держать ся довгѣ лѣта и навѣть по довгѣмъ часѣ можуть ще бути доповненѣ и побѣльшенѣ.

Правдивѣ

Скринки якорнѣ зъ камѣнчиками до будовы

се одинока забавка, що найшла загальну похвалу у всѣхъ краяхъ, и котру всѣ, що ею знають, поручають зъ пересвѣдченя дальше. Хто ще не знає сеи въ своѣмъ родѣ одинокои забавки и занятя для дѣтей, той нехай зажадає вѣдъ пѣдписаноі фірмы якъ найскоршои присылки нового богато илюстрованого цѣнника и нехай перечитає выпечатанѣ тамъ дуже прихильнѣ оцѣнки — При закупнѣ треба жадати выразно: Ріхтера якорноі скринки зъ камѣнчиками до будовы и треба звертати кождую скринку безъ якора яко фальшиву; хто сего не зробить може легко одержати менше важне наслѣдуванье. Треба памятати, що лише правдивѣ коробки можуть бути доповненѣ пѣсля пляну, куплене наслѣдуванье буде до доповненя непригѣдне. Правдивѣ якорнѣ скринки зъ камѣнчиками до будовы можна дѣстати по цѣнѣ 35 кр., 70 кр 80 кр. ажь до 5 зр. и высше

у всѣхъ лѣпшихъ торговляхъ забавокъ.

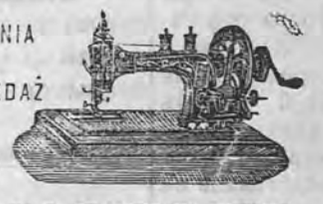
НОВѢСТЬ! Ріхтера забавки терпеливости: **Яйце Колюмба, Громозвѣдъ, Смиритель гнѣву, Убійникъ примхъ,** и т. д. — Цѣна забавки 35 кр. Правдивѣ лише зъ якоромъ

Ф. Ад. Ріхтеръ и С-ка,

Перша авст. угорска ц. и к. привіл. фабрика скринокъ зъ камѣнчиками до будовы.

Контора и складъ I. Niebelungengasce 4, **ВѢДЕНЬ** фабрика XIII/1 (Hietzing), **Рудольштадтъ** (Турингія), Ольтенъ, Роттердамъ, Лондонъ Е. С., Новый Йоркъ 17 Warren-Str. 403 6—9

JÓZEF JWANICKI

LWÓW. HOTEL ŻORZA

CENY MASZYN OD 25 DO 65 RATAMI PO 4 ZŁR. MIE.

PROSZĘ ŻĄDAĆ CENNIKI

AJENCI CHODZĄ PO DOMACH Z MASZYNAMI TYLKO Z FABRYK ŻYDOWSKICH.

146 35—?

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Вѣдъ давна звѣстный зъ своеи доброты и запаху правдивый

РОССІЙСКІЙ ЧАЙ

въ торговли

В. АДАМОВИЧА

ВЪ БРОДАХЪ

фунтъ дуже доброго	зр. 1·40
фунтъ найлѣпшого орнѣн. опакован.	зр. 2·50
фунтъ „Имперіяль“ цѣсарскои . .	зр. 3·50
фунтъ высѣвокъ зъ найлѣпш. чаѣвъ	зр. 1·20
кава Сірюсъ“ франко 5 кільо . .	зр. 9·50

355 16—52

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

ЧАЙ ГЪ БРОДАХЪ!

РОБѢТНЯ

ЕМА МЯРКА

Львѣвъ, улиця Сикстуска ч. 4

одна зъ першорядныхъ, приймає всякѣ роботы, входячѣ въ обсягъ дамского кравецтва, якъ:

Осѣннѣ сукнѣ, зимовѣ и вечерковѣ, жакеты, шубы, ретонды и пелерины та выбѣръ готовыхъ дитинныхъ суконь.

Приймає ся такожь замовленя на выправы зъ провінціи, полагоджуючи все на варшавскій ладъ.

Удѣляє ся такожь лекціи крою. 406 7—10

На жаданье продає ся парискѣ формы.

ОЩАДА ГРОШЕЙ!

Певність безпечности!

Зручність, чистота!

На зимовый сезонъ

важне въ кождѣмъ домашнѣмъ господарствѣ.

Скоропальники, дуже догѣднѣ и практичнѣ до розпалюваня пѣдъ кухнею, въ печи и до наставлюваня самовара, безъ скипокъ, безъ розъярюваня вугля, безъ уживаня паперу, нафты, спірітуса и т. ин. можна набути у всѣхъ крѣминыхъ товляхъ. До мѣсцевостей, де ще не заведено скоропальниковъ, высылаю ихъ въ почтовыхъ пачкахъ по 4½ клґ. за надбсланьемъ 1 зр.

Вѣдпродуючимъ значный рабатъ. Глядаю всюды аґентѣвъ.

Яковъ Деґенъ

422 2—4 **у Львовѣ, Ринокъ ч. 29.**

Старѣ

ВДОВЫ И СИРОТЫ

40% чистого зыску для по священникахъ всѣхъ трехъ Епархій.

приймають ся

Одинъ удѣлъ 5 зр. и 50 кр. вписове.

Поручає ся

ТОВАРИСТВО

для выробу и торговлѣ

РИЗЪ ЦЕРКОВНЫХЪ

ВЪ

САМБОРѢ.

Сплата ратами допускає ся.

ФЕЛОНЫ

Выробомъ ризъ занимаютъ ся

ВДОВЫ И СИРОТЫ

по священникахъ выключно

282 16—52

до направы

НА СЕЗОНЪ ОСѢННЫЙ

Просить ся ласкаво всѣхъ Вп. Гостей выставовыхъ пересвѣдчити ся о дивнѣй дешевости осѣнныхъ и зимовыхъ товарѣвъ, вже спровадженыхъ въ великѣй скѣлькости.

Слѣдуючѣ товары продають ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ доки истнуе запасъ:

1000 модныхъ муфѣвъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·50, 2·— до 5·— зр.
1000 кожуховыхъ шапокъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·80, 2·20 до 4·— зр.
1000 флянельовыхъ и суконныхъ блюзъ осѣнныхъ и зимовыхъ 2·50, 3·— до 6 зр.
500 гальокъ волочковыхъ по 2·50 до 4·— зр.
1000 хустокъ Гімалая, найбольшій родъ 1·75, 2·25 до 4·— зр.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймодньйшихъ суконокъ на осѣнь и зиму 1·80, 2·50 зр.
1000 модныхъ плащиковъ на осѣнь и зиму вѣдъ 4 зр. и высше.
3000 одягѣвъ для хлопчиковъ у всѣхъ величинахъ по 1·80, 2·–, 3·— зр. и высше.
Особливѣ новости въ стяжкахъ, воаляхъ, капелюхахъ дамскихъ и дитинныхъ, рукавичокъ ілясе, дуньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, панчохахъ, парасоляхъ до дощу, блюзахъ шовковыхъ и вовняныхъ, шляфрокахъ, костюмахъ и неґліжахъ надбйшли власне въ великѣй скѣлькости и доповняють ся щоденно.

Особливша гуртовна продажь принагѣдна

въ вѣддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимовъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лѣжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лѣжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (выробъ килимовъ) по 1·90, 2·50. 4, 5.
300 гарнітурѣвъ „Louvre“ на лѣжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лѣжка и 1 на стѣлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 гарнітурѣвъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лѣжка, 1 на стѣлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рѣзныхъ краскахъ по 75, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·35, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый выробъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (бѣера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцѣвъ флянельовыхъ въ найлѣпшѣмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваниковъ пѣдъ и надъ лѣжка по 1·50 и 2·25 стрижень по 2·50, 3 и высше.
300 диванѣвъ на стѣну зъ перскимъ десеномъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванѣвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванѣвъ до ѣдальень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванѣвъ пѣвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останковъ хѣдниковъ 8—10 метрѣвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хинськихъ шкѣръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкѣрки Анора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ імітацію шкѣры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальонныѣ у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портіэры и занавѣсы коронковѣ аж до найлѣпшихъ сортѣвъ.

Всякѣ въ провінціи надсылань поручена полагоджуе ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

4895 201—? **у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.**

Дентистъ

Д-ръ С. Райнгольдъ

365 мешкае теперь 23 39

при улици Сикстускѣй, ч. 21

Спеціялістъ

недуги ухъ, носа и горла

Д-ръ І. Райнгольдъ

364 мешкае теперь 23—39

при улици Сикстускѣй, ч. 21.

Кравецка роботня

при улици Третого мая ч. 2

въ СТАНИСЛАВОВѢ

приймае

всякѣ замовленя входячѣ въ обсягъ кравецкій якъ для Вп. Публики цивільноі такъ и для Вч. Духовеньства.

Приймае такожь

роботы войсковѣ.

Роботу, що не подобае ся, вымѣнюю.

298 17—52 Зъ поважаньемъ **Петро Геркоперецъ.**

Знаменитый ароматичный

ЧАЙ

поручае вѣдъ 1·40 до 5 зр. за ½ клґ. спеціяльный складъ чаю

АДОЛЬФА ЗІНІЄРА

у Львовѣ ул. Сикстуска 17.

Высылки почавши вѣдъ одного кільоґр. франко. 407 7 10

ЛИЖВЫ

„Галіфаксъ“ добрѣ .	пара	1 25 зр.
„Галіфаксъ“ зъ сталевыми ножами		1 80 „
„Галіфаксъ“ зъ широкими ножами		3·25 „
„Галіфаксъ“ добрѣ ніклов.		3 — „
„Галіфаксъ“ нікльованѣ зъ широкими ножами .		5·— „
„Галіфаксъ“ системы Jackson Heynes . . .		4 50 „
„Галіфаксъ“ дамскѣ не нікльованѣ		1 50 „
„Галіфаксъ“ дамскѣ нікльованѣ		3·— „
„Меркуръ“ або „Гельветія“ дамскѣ нікльованѣ зъ широкими ножами .		6·— „
Jackson Heynes нікльованѣ		6·50 „
Зелѣзнѣ лижвы зъ ремѣнцями		—·90 „

4595 *поручае*

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.

Цѣнники илюстрованѣ рѣзныхъ предметѣвъ до розпорядимости

При закупнѣ товарѣвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и одвѣчальный редакторъ: Иванъ Белей. Папѣръ зъ фабр. Черлянькон. З друкарнѣ Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднаревого

Ч. 270. Львôвъ, Пятница 2 (14) грудня 1894. Рôчникъ XV.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских свят) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитших повѣстей“ выходитъ вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газет ул. Кароли Людвіка 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбургъ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсерати платит у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатковъ
въ Австрії: на цѣлый рôкъ . . 18 зр. на пôвъ року . . . 9 зр. на чвертъ року . 4 зр. 50 кр. на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.
за границею: на цѣлый рôкъ . . . 24 зр. на пôвъ року . . . 12 зр. на чвертъ року . . . 6 зр.
у Львовѣ: на цѣлый рôкъ . . . 16 зр. на пôвъ року . . . 8 зр. на чвертъ року . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.
Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаютъ ся лише на попереднє застереженьє. — Реклямація неопечатаній пôльній вôдъ порта.
Поединоке число коштуе 8 кр. в. а.
Оголошенія принимаютъ ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовой а въ рубрицѣ „Надісłане“ по 20 кр. в. а
Надіслане оплачує ся по 10 кр. вôдъ стрічки.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Сен середы устроили соціялісты у Вѣдни ажь десять зборôвъ робôтничихъ для обговореня постановъ проекту нового закона карного що-до права сполученя (коаліції). Референты тои справы не поминули тои нагоды, щобы взагалѣ пôддати критицѣ теперѣшнѣ парлямэнтарнѣ вôдносины. Згаданѣ постановы названо въ рефератахъ бомбою динамітною вымѣреною противъ права сполученя робôтникôвъ. „Если проэктъ нового закона карного перейде — говоривъ провôдникъ Шумавъ — то робôтники приневолений зôйти зъ законнои дороги а кинутись въ руки анархіи.“ „Если робôтники не одержать до лютого 1895 р. права выборчого — говоривъ провôдникъ Найманъ на другôмъ зборѣ — то робôтники мусять повалити не лишь вôдносины суспôльнѣ, але и истнуючій ладъ.“ „Если коаліція не нагне ся — грозивъ д-ръ Ингверъ — то робôтники ей зломлять.“ А всѣ зборы кôнчились окликомъ: „Прочь зъ коаліцією, прочь зъ бôльшостію парляментарною“, и сей окликъ ще довго гомонѣвъ мѣжь рядами робôтникôвъ, що розходились зô зборôвъ домôвъ.

Въ соймѣ угорскôмъ интерпелювавъ пос. Бабо президента міністрôвъ Векерлього, длячого гоноровый судъ войсковый здеґрадувавъ резервового ляйтнанта Лейпольда, котрый будучи цивільнымъ урядникомъ бравъ участь въ похоронахъ Кошута, коли и многѣ иншѣ особы, якъ н. пр. послы, котрѣ суть резервовыми ляйтнантами, були на тыхъ похоронахъ. Векерле вôдповѣвъ, що деґрадація наступила не длятого, мовь бы Лейпольдъ яко резервовый офіциръ бравъ участь въ похоронахъ, лишь тому, що Лейпольдъ явивъ ся на похоронахъ въ мундурѣ офіцирскôмъ и мавъ на рамени жалôбну перевязку.

Демонстраційный похôдъ зъ смолоскипами, устроєный вчера въ Будапештѣ, мавъ бути заявою преданности и подяки для цѣсаря за санкцію законôвъ. Такъ бодай голосили аранжеры походу и такій ему надали характеръ въ поданю до поліції. Вправдѣ похôдъ задержувавъ ся передъ клюбомъ ліберального сторонництва и передъ клюбомъ сторонництва независимого, але то нѣчого не шкодить, щобы офіціяльнѣ круги угорскѣ голосили, що похôдъ есть маніфестацією для цѣсаря.

Вô второкъ вôдбуде ся спôльне засѣданье обохъ палатъ угорскихъ, щобы доконати выбору коронного сторожа. Ся двôрска гôднôсть опорожнена въ наслѣдокъ смерти бар. Вая. Пôсля реґуляміну заприсяженье того достойника вôдбуває ся въ присутности обохъ палатъ и короля, тожь надѣють ся, що цѣсарь приѣде до Будапешту на се торжество. Выбôръ впаде на бар. Радваньского, зятя Кольомана Тисы, бо симъ разомъ та гôднôсть мае припасти въ участи протестантскому маґнатови.

Прімасъ Васарій скликавъ до своєи палаты въ Будапештѣ на 18 с. м. конференцію епископôвъ. Вправдѣ на запрошеняхъ не поданый предметъ нарадъ, але догадують ся, що конференція буде займати ся теперѣшнымъ станомъ політики церкви. Говорять, що противъ католицкого орґану Magyar Allam хоче прокураторія зарядити слѣдство о обиду маєстату и пôдбурюванье.

——

Pol. Corr. приносить зъ Петербурга двѣ сензаційнѣ вѣсти. И такъ царь и царица задумують зъ початкомъ слѣдуючого року вôдвѣдати головнѣйшѣ провінціи россійскѣ, а именно передо всѣмъ царство польске и полудневу Россію. Говорять, що царска пара задержить ся довшій часъ у Варшавѣ. — Въ добре поінформованыхъ кругахъ говорять, що въ першихъ мѣсяцяхъ слѣдуючого року мають настати значнѣ змѣны въ напрямѣ ліберальнôмъ въ законахъ прасовыхъ. Небавомъ мае бути предложеный радѣ державнôй дотычный проектъ закона. Зъ приказу самого царя приверненo кôлькомъ ґазетамъ право дорôчнои продажи, вôдобране за часôвъ царствованя Александра III.

Квестія вôрменьска — отсе справа, въ котру вмѣшалась европейска дипльоматія и пôдъ котрои девізою заглянула у внутрѣшнѣ вôдносины Туреччины. Пôсля постановъ берлиньского трактату повинна була Туреччина подбати о уладженье внутрѣшныхъ вôдносинъ Вôрменъ, а про всякѣ заведенѣ порядки въ Арменіи повѣдомляти державы европейскѣ. Розумѣє ся, що Туреччина не то що нѣчого не робила въ тôмъ напрямѣ, але недавно погуляли собѣ турецкѣ власти въ Арменіи по свому давному звычаю, нагадуючому поведенье башибожукôвъ въ балканьскихъ краяхъ. Вôрмене пôднесли крикъ, на котрый чимъ скорше вôдповѣла Анґлія. Въ Лондонѣ истнуе вôрменьскій комітетъ, котрый мае наглядати справы своихъ земляковъ пôдъ турецкимъ панованьемъ. Анґлійске правительство радо выслухало жалобы того комітету и выслало до Туреччины ноту дипльоматичну. Туреччина зарядила судове слѣдство для розслѣду причинъ ворохобнѣ и рѣзнѣ въ Битлісѣ, але Анґлія тымъ невдоволила ся и зажадала, щобы въ тôй комісіи взяли участь вôдпоручники европейскихъ державъ. Въ тôмъ напрямѣ зачала Анґлія переписуватись зъ прочими державами европейскими, передовсѣмъ зъ Россією и жадати вôдъ нихъ спôльнои интервенціи. Россія зъ-разу не хотѣла мѣшатись до тои справы, хочь и доношено, що высылае значнѣйшѣ вôддѣлы войска на границю Арменіи. Однакъ теперь зъ пôвъ-урядовыхъ ґазетъ, якъ „Биржевыя Вѣдомости“ выходить, що Россія годить ся на интервенцію, бо разъ що Арменія примежна россійскôй граници а вôдтакъ Россія зажадала ще въ договорѣ санъ-стефаньскôмъ, що Туреччина мае безпроволочно перевести адміністраційнѣ реформы въ Арменіи. „Новости“ кажуть, що Россія не мае охоты увôльнити Арменію для Англичанъ, якъ се зробила въ 1877 р. зъ Боснею и Герцеґовиною для Австрійцѣвъ, але на кождый способъ прилучить ся до всякои гуманнои акціи въ хосенъ Вôрменъ. — Найновѣйшѣ вѣсти доносять, що султанъ приставъ, абы Анґлія, Россія и Франція занменували своихъ заступникôвъ для контролѣ тои комісіи слѣдчои що мае занятись розслѣдомъ подѣй и вôдносинъ въ Арменіи.

Справы парляментарнѣ.

На вчерашнôмъ засѣданю приняла палата послôвъ безъ дискусіи въ другôмъ и третôмъ читаню проектъ закона о провізоричнôмъ управильненю вôдносинъ торговельныхъ зъ Испанією.

Проектъ правительственный о реформѣ касъ братскихъ гôрникôвъ въ копальняхъ въ Пшібрамѣ принято безъ дискусіи въ другôмъ и третôмъ читаню.

Въ дальшôй дебатѣ надъ проектомъ нового кодексу карного ухвалено §. 63-тый о вчислованю до кары слѣдчу вязницю та §§. 65 до 68 о передавненю — пôсля проекту комісіи. Рôвножь принято безъ змѣны §§. 69 до 83 и въ той способъ ухвалено цѣлу загальну часть кодексу карного. (Въ палатѣ оплески; многѣ послы ґратулюють міністрови Шенборнови и референтови Копови.)

Проектъ правительственный о змѣнѣ закона въ справѣ управильненя додатковъ актывальныхъ для урядникôвъ, призначеныхъ до удержуваня книгъ катастральныхъ податку грунтового, ухвалено безъ дискусіи въ другôмъ и третôмъ читаню.

Слѣдуюче засѣданье вôдбуваесь нинѣ, а на порядку дневнôмъ стоить дебата надъ буджетовою провізорією.

——

Палата послôвъ закôнчить свои нарады ажь въ слѣдуючôмъ тыждни, около середы, бо ще досыть справъ мае полагодити. Президентъ палаты Хлюмецкій при кôнци засѣданя въ середу предложивъ таку програму роботы на конець теперѣшнои сесіи: Въ пятницю намѣряю поставити на порядокъ дневный провізорію буджетову и на случай потребы також на суботу и евентуально заряджу ще вечôрнѣ засѣданя для нарады надъ тою справою. Вôдтакъ прийдуть пôдъ нараду законы: о жандармерію и о вôдпочинку недѣльнôмъ, а на се выстануть днѣ слѣдуючого тыждня. Крôмъ того мусять бути полагоджени ще деякѣ менши справы.

——

Комісія войскова предложила справозданье що-до правительственного проекту закона о жандармеріи. Справозданье уважае найважнѣйшою точкою въ правительственôмъ проектѣ намѣрене пôдвысшенье субвенціи, яку дае скарбъ державный краєвымъ фондамъ на цѣли кватирункôвѣ. Краєвѣ фонды выдають що року высокѣ сумы на кватирунокъ жандармеріи, а если зважить ся, що послѣдными роками число жандармеріи значно збôльшило ся и все ще збôльшае ся, то и выдатки краєвыхъ фондôвъ мусять зъ року на рôкъ пôдвышати ся Тягары, що придавляють краєвѣ фонды, и выдатки на рôзнородни цѣли въ автономічнôмъ обсягу дѣлания краєвъ стають що разъ бôльшѣ, а се слѣдно зъ высокихъ додатковъ краєвыхъ до податковъ. Для того вповнѣ справедливо, щобы держава пôдвысшила свою субвенцію на кватирунокъ жандармеріи. Рôвножь оплата за примѣщенье одного жандарма на добу буде пôдвысшена зъ 2·5 кр. на 4·7 кр. — Комісія войскова ухвалила змѣну §. 12-ого въ правительственôмъ проектѣ. Въ тôмъ § фѣ говорить ся о ужитю оружя. Правительственный проектъ мѣстить въ 3-тôй алінеи того параґрафу постанову, що жандармерія може зробити ужитокъ зô свого оружя при вôдпорѣ нападу на третѣ особы при помочи оружя або предметôвъ небезпечныхъ для житя чоловѣка. Комісія зчеркнула ту постанову, а натомѣсть доповнила 1-шу алінею того параґрафу въ сей способъ: „На случай конечнои обороны для вôдпору чинного нападу, зверненого супротивъ власнои особы, або „загрожуючого житю иншихъ особъ“. — Проектъ правительства що-до побôльшеня числа жандармеріи бôльшôсть комісіи одобрила, выходячи зъ того погляду, що на случай вôйны даесь вôдчувати потреба бôльшого числа жандармôвъ не такъ за-для военныхъ цѣлей якъ радше для удержаня безпечности. Корпусъ жандармеріи мусить пôдчасъ вôйны вôддавати значне число своихъ людей до полевои жандармеріи (Feldgendarmerie) и черезъ то зменшаесь нормальный станъ жандармеріи. Жандармерія мае много роботы въ мѣсцевостяхъ, де зводить ся битва; мае старатись о безпечнôсть населеня при переходѣ войскъ, пильнувати довозу поживы, а крôмъ того жандармы дуже добре знають околицю и мѣсцевѣ вôдносины. — А що-до ополченцѣвъ, котрѣ пôсля постановъ проекту можуть бути покликанѣ до жандармеріи пôсля потребы, то могло бы бути и таке, що ополченцеви выдалась бы така служба бôльше пôдходяча, поминувши вже се, що въ такôмъ случаю ополченець мае право користати зô всѣхъ правъ, признаныхъ жандармеріи. Розумѣесь, що до тои цѣли будуть ужитѣ ополченцѣ, що служили у войску. Меншôсть комісіи ставляе що-до тыхъ постановъ о ополченцяхъ деякѣ змѣны, мѣжь иншимъ выимку для Тиролю и Форарльберґу. — Крôмъ того есть внесенье меншости, щобы книги службовѣ жандармеріи и донесеня жандармôвъ до судôвъ були выготовленѣ въ краєвыхъ мовахъ а не въ цѣмецкôй.

——

Пôдкомітетъ комісіи для реформы выборчои вôдбувъ вчера перше засѣданье при участи міністрôвъ Віндішґреца и Бакегема. Нарады були строго довѣрочнѣ. — Говорять, що нарады въ пôдкомітетѣ получени зъ великими трудностями, бо пôдкомітетъ не мае нѣякого проекту за субстратъ до нарадъ. Пôдкомітетъ ще не рѣшивъ ся, чи передъ феріями мае зôйти ся ще на одно довѣрочне засѣданье, чи нѣ. — Tagblatt Шепса у вступнôй статьи выступае противъ тайности нарадъ пôдкомітету, кажучи, що таке поведенье не дае запоруки успѣху. Вôдтакъ зазначуе та ґазета, що кн. Віндішґрецъ обôймаючи керму правительства принявъ на себе обовязокъ полагодити квестію реформы выборчои, тожь на случай безуспѣшности нарадъ лишають ся двѣ дороги: або кабінетъ подасть ся до димісіи або рада державна буде розвязана. Tagblatt доносить, що въ деякихъ кругахъ выборчихъ роблять ся пôдготовленя на случай розписаня новыхъ выборôвъ.

——

Коло польске вôдбуло вчера засѣданье, щобы порадитись надъ проектомъ закона о ревізіи катастру податку грунтового. Нарады були довѣрочнѣ.

Чи ще обовязуе у насъ конкордія?

Обовязуе — але лишь на оденъ бôкъ, т. е. тогдѣ, якъ исповѣдникъ латиньского обряду хоче перейти на обрядъ греко-католицкій; коли-жь исповѣдникъ греко-католицкого обряду хоче перейти на обрядъ латиньскій, тогдѣ про нѣяку конкордію нѣхто й знати не хоче. То фактъ, на котрого доказъ мы остатными роками наводили богато актôвъ урядовыхъ. Зъ того-жь — якъ мы вчера сказали — руско-католицка церковь въ Галичинѣ бѣднѣе не лишь черезъ утрату цѣлыхъ парохій, але такожь — и то певно ще бôльше — черезъ безнастанный вôдпадъ одиниць вôдъ нашои церкви. Показуе се конскрипція, стверджуюча меншанье числа не лишь Русинôвъ але й навѣть исповѣдникôвъ рускаго обряду по деякихъ повѣтахъ всходнои Галичины. Годилось бы, щобы компетентнѣ круги сею справою заняли ся бôльше серіозно, бо тутъ иде о квестію „бути або не бути“...

Мы маємо пôдъ рукою матеріялъ лише зъ однои парохіи, именно зъ Балигорода, и то зъ часôвъ найновѣйшихъ. Погляньмо-жь, якѣ тамошный рускій урядъ приходскій дôстае вôдъ часу до часу урядовѣ повѣдомленя:

I. Według załączonego tu protokołu oświadczył osobiście w tut. c. k. Starostwie Dr. Henryk Jan Hanasiewicz, kandydat notaryalny w Kolbuszowej, urodzony 27 sierpnia 1865 w Baligrodzie, syn Leona i Jadwigi z Bielikowiczów, że przechodzi z obrządku gr. kt. na obrządek rzym. kt. — Kolbuszowa 15/4 1893.

II. Die am 17 Sept. 1864. in Baligrod geborene gegenwärtig sich in Mistek aufhaltende Stefanie Thekla Szubert .. hat hieramts am 7 Octob. 1894 den Uibertritt von der griech. kath. zur römisch kath. Religion ordnungsmässig angemeldet, wovon ich mich behufs weiterer gefälligen Veranlassung die dienstfreundlichste Mitteilung zu machen beehre. — K. k. Bezirkshauptmannschaft. Mistek am 8 Octob. 1894. [Пôдписъ.]

III. Magistrat król. stoł. miasta Lwowa. L. 71.861/894. VIII. Do Wielebnego Urzędu parafialnego grecko-kat. w Baligrodzie. Parascewia Iwanko... urodzona w Baligrodzie dnia 20 października 1864 r. i w tamtejszych księgach urodzin tom I pag. 115 zapisana, oświadczyła protokolarnie dnia 21 października 1894, iż ma zamiar przejść z obrządku grecko-kat. na obrządek rzymsko-kat. Oświadczenie to Parascewy Iwanko przyjął Magistrat w myśl art. 6 ust. z dnia 25 maja 1868 D. u. p. l. 49 do wiadomości urzędowej i o tem ma zaszczyt Wielebny Urząd parafialny zawiadomić. — Lwów dnia 23 października 1894. Romanowski.

А що? чи обовязуе конкордія?

НОВИНКИ.

— **Зъ Коломыѣ пишуть намъ**: Дня 8 с. м. урядила філія тов. „Про свѣта“ помінальне богослуженье за бл. п. незабутного Омеляна Огоновского. Мимо несприяючои погоды велика наша церковь наповнила ся интеліґенцією, мѣщаньствомъ та селяньствомъ зъ околицѣ. Соборну службу Божу въ асистенціи шѣстьохъ священикôвъ вôдслуживъ о. крил. Іоанъ Кобляньскій, діяконували оо. Кульчицкій и Русинъ, а до парастасу стануло 13 священикôвъ. Пôдчасъ богослуженя спѣвавъ дуже гарно хоръ селяньскій зъ Печенѣжина пôдъ управою селянина. Кульмінаційною точкою богослуженя була гарно выголошена, высоко патріотична проповѣдь о. Алойсія Олесницкого пароха Торговицѣ коло Городенки, выслухана всѣми вѣрными зъ великою увагою. [Дай Боже якъ найбôльше такихъ даровитыхъ проповѣдникôвъ и зъ такою любовію до свого руско-украньского народу!] По богослуженю зôйшло ся около сто селянъ въ комнатахъ товариства „Родина“ и тутъ по спôльнôй приятельскôй бесѣдѣ почули поученье о закладаню и потребѣ крамниць та шпихлѣрѣвъ громадскихъ, якъ також вôдчитъ о потребѣ просвѣты середъ нашого народу; розмова просвѣтна протягла ся до 5-ои годины по полудни. Мы бачили на сѣмъ зôбраню професорôвъ ґімназіи а також панѣ нашѣ, що все радо беруть участь въ такихъ нагодахъ.

Видко дуже не до вподобы припала наша робота проживаючимъ тутъ „велікороссамъ“,

коли на самъ день поминального богослуженя поналѣплювали на плякаты звѣщаючій о богослуженю такожь плякаты, котрій своимъ змѣстомъ обурили цѣлый загалъ до глубины, бо бо́льше варварского и огидливого „віца“ Коломыя не видѣла. То плоды „реформациі и организациі“, яка тутъ уже во́дъ двохъ лѣтъ на „твердо“ во́дбуває ся. На самъ день поминокъ по бл. п. Омелянѣ выслало зъ-во́дси одно низьке индівідуумъ допись до „Галичанина“ — не такъ допись якъ радше обскурну, повну злобы й зависти клевету, въ котрій хиба лишь то го́дне уваги, що она зако́нчена словомъ „стыдаюсь“! Такъ, господине А. Б.! стыдатись вамъ треба, що болотомъ клеветъ и зависти обкидуєте невинне а колюче васъ въ очи товариство „Родину“ и ви членовъ! Можемо васъ запевнити, що „Родина“ не „розсыплется“ [мимо невплаченыхъ вами мѣсячныхъ вкладокъ]; она розвиваєсь, якъ передъ тымъ, и дальше. А вашій безличній клеветы, отъ хочьбы й та, що „Родина“ робила заходы, абы вашъ „балъ“ не удавъ ся, выкликують лишь „удручающое впечатлѣніе“, бо й передъ вами бувало подо́бній балѣ а нѣхто нѣякихъ заходовъ противъ нихъ не робивъ. Вко́нци пытаю ся: чи можлива згода зъ такими шовіністами, котрыхъ окликомъ: по́длота? Сумно та й годѣ! — *Азъ Буки.*

— **Зъ Снятина пишуть намъ:** Въ суботу дня 8 н. ст. грудня во́дбуло ся поминальне богослуженье за упокой бл. п. Омеляна Огоновского. О годинѣ 8 рано во́дчитали службы Божій оо. посолъ Гаморакъ зо́ Стецевы, сов. Ол. Билинкевичь зъ Вовчковець, Д. Вакуліньскій зъ Русова, Н. Гриньовскій и Иг. Поповичь зо́ Снятина. О годинѣ 10 во́дспѣвавъ службу Божу о. деканъ Заревичь въ сослуженю оо. И. Терлецкого зъ Тучапъ, Іос. Трильовского зъ Будилова, Ю. Проскурницкого зъ Устя и И. Рогужиньского зъ Тростяця. Прекрасну проповѣдь о заслугахъ пок. Омеляна выголосивъ о. сов. Билинкевичь. До парастасу, кро́мъ всѣхъ высше згаданыхъ священико́въ, ставъ ще й о. Ил. Курпякъ зъ Карлова. Въ часѣ цѣлого богослуженя спѣвавъ хоръ рускон читальнѣ по́дъ управою о. Н. Гриньовского. На богослуженю була вся руска свѣтска интеліґенція мѣсцева и численна громада мѣщанъ та хлѣборобо́въ. — При нагодѣ сего богослуженя зо́бравъ о. Н. Гриньовскій 17 зр. 50 кр. на фондъ стіпендія имени Омеляна Огоновского.

— **Пригадуємо,** що ще завтра т. є. въ суботу можна мѣжь годиною 4-ою а 6 ою вписувати ся на вече́ницѣ св.-Николаѣвскій, котрій во́дбудуть ся въ понедѣлокъ о годинѣ 5-о́й пополудни въ комнатахъ „Просвѣты“ и „Бесѣды“ и зъ котрыхъ чистый дохо́дъ призначеный на товариство „Русланъ“ и „Шко́льну Помо́чь“.

— **Зъ Станиславова пишуть намъ:** Поминальне богослуженье за бл. п. Омеляна Огоновского въ катедрально́й церкви въ Станиславовѣ дня 8 н. ст. грудня во́дбулось дѣйство величаво при спѣвѣ хору рускон молодежи. Церковь була майже повна людей, якъ интеліґенціи такъ и селянъ, мѣщанъ та шко́льнои молодежи. По во́дправѣ службы Божои митратомъ о. Фацьевичемъ въ сослуженю крилошанъ во́дспѣвано коло гарно зробленоя могилы парастасъ, до котрого стануло 23 священико́въ.

По богослуженю во́дбула ся въ філіи товариства „Просвѣта“ нарада надъ орґанізацію просвѣтно-економічнои працѣ въ окрузѣ станиславо́вскім по мысли статута „Просвѣты“. Въ нарадѣ взяло участь 15 осо́бъ зъ интеліґенціи мѣсцевои и за-мѣсцевои и 10 селянъ. Референты зъ рамени выдѣлу філіяльного проф. Кокорудзъ и о. Н. Бачиньскій зъ Милованя радили, щобы оснувати комітетъ выконуючо-во́дчитовый, зложеный зъ членов мѣсцевыхъ [зъ Станиславова] и за-мѣсцевыхъ делеґато́въ, котрый мавъ бы задачу: 1) насамперед истнуючій вже читальнѣ въ окрузѣ во́дчитами та выкладами оживляти и при нихъ мало-по мало крамницѣ, касы позичковій и щадничій [на статутѣ уложено́мъ філію] и зсыпы збо́жа закладати; 2) въ селахъ, де ще нема читалень, въ во́дповѣдній способы грунтъ приготовляти, а приготовивши, насамперед читальнѣ закладати, яко першій етапъ до дальшои працѣ; 3) людей интеліґентныхъ до працѣ спо́льнои притягати; 4) одноцѣльность въ акцію ввести. Членъ такого комітету мусѣвъ бы зобовязати ся до двохъ во́дчито́въ на ро́къ. Заразомъ такій комітетъ мавъ бы збирати въ своѣмъ рейонѣ статистичній даты о просвѣто́мъ и економічно́мъ побутѣ селянъ та маломѣщанъ; мавъ бы скликувати по читальняхъ вѣча селяньскій и въ той способъ свои мысли й думки ширити; мавъ бы призбирувати матеріялы та статьѣ до орґану, выдаваного „Просвѣтою“ для селянъ. Такій комітетъ мо́гъ бы подѣлитись на секціи льокальній для певныхъ поменшихъ рейоно́въ. Надъ тыми внесенями вывязалась довга дискусія, въ котрій брали участь и подали цѣнній уваги та рады п Мостовичь, о. Баришь зъ Угринова, о. С. Левицкій зъ Стриганець, пос. Гурикъ, о. Комариньскій зъ Лисця, о. Охримовичь зъ Граббовця и п. Д. Дмитерко. Вко́нци узнали зо́бранй загально за добре средство до розрушаня працѣ просвѣтно-економічнои середъ народу: оснувати такій комітетъ выконуючо-во́дчитовый для округа станиславо́вского. Заразъ на засѣданю то́мъ вступило въ комітетъ 12 мужѣвъ.

— **Холєра.** Зъ Скалатщины пишуть намъ: Въ Товсто́мъ холера вже значно притихає, въ Глѣбовѣ ще есть, а одинъ случай показавъ ся въ Луцѣ. Найновѣшій случаѣ були въ Кокошинцяхъ и Козинѣ, де во́ второкъ померла одна особа. Въ Калагаро́вцѣ померло до сего часу 4, въ Волици 2 особы а есть ще ко́лькоро недужихъ. Ро́вножь въ Лежано́вцѣ бувъ одинъ, може й два случаѣ холеричнои смерти. Глѣбо́въ, Лежано́вка и Товсте лежать надъ рѣкою Гнилою, а Лука, Кокошинцѣ и Козина надъ Збручемъ; зъ Волицѣ иде малый потічокъ черезъ Калагаро́вку до Збруча. Волиця и Калагаро́вка положенй дуже близько коло себе. Самъ Скалатъ ще не цѣлкомъ во́льный во́дъ холєры.

— **Заведенье для выробу антідіфтеричнои сировицѣ** мае небавомъ повстати у Львовѣ. На порученье намѣстника перебувавъ д ръ Шпільманъ у Вѣдни для студій выробу сировицѣ въ заведеню проф. Пальтавфа при шпитали Рудольфа. Львовске заведенье маѣ бути державною філіею вѣденьского заведеня и буде стояти по́дъ контролею правительства та удержувати зносины зъ бактеріольоґічною робо́тнею рады здоровля. Якъ доносять, намѣряє міністерство внутрѣшныхъ справъ выбудувати на територіи школы ветеринаріи окрему робо́тню, що маѣ бути вывѣнувана всѣми найновѣйшими помо́чными средствами, потрѣбными до розслѣджуваня заразливыхъ недугъ.

— **Смѣла крадѣжь** Дня 9 н. ст. грудня до були ся невыслѣдженій злочинцѣ розбивши муръ и дверѣ до касы въ Косовѣ, украли зъ во́дтамъ стемпливій значки, срѣбній лѣхтарѣ и го́товку, все вартости около 2000 зр. Имовѣрно, що се тій самій злодѣѣ, котрій на весну с. р. намѣряли вломити ся до касы въ Кутахъ. Крадѣжь була дуже смѣла, бо довершено ви мабуть пополудни, такъ що коли о 6-о́й годинѣ вечеромъ явивъ ся сторожь въ касѣ, заставъ ви вже розбиту.

— **Рада мѣста Львова** во́дбула вчера засѣданье, на котро́мъ вела ся дискусія головно надъ справою закупна громадою повыставовыхъ будынко́въ. Секція II. поставила внесенье, щобы громада купила всѣ згаданій будынки, зъ вынмкою галѣ машинъ и оранжерій, за 120.000 зр. Противъ сего внесеня выступивъ Реваковичь. Вонъ по́дносивъ, що громада маѣ великій недоборы. Въ 1893 р. выносивъ недобо́ръ 565.460 зр., а въ трехъ кварталахъ 1894 р. 405.591 зр. Що-до 10-міліоновои позички нема надѣѣ, абы она була зреалізована а мѣсто выдало на выставу 250.000 зр. Супротивъ того по́дносивъ радный Шаверъ, що выстава коштувала мѣсто 95.000 зр, а проф. Цесельскій доказавъ, що лише 87.660 зр. та що въ то́й квотѣ обнятій ро́знѣ инвестиційній выдатки. Вко́нци приступлено до голосованя и 36 голосами противъ 28 ухвалено закупити во́дъ дирекціи повыставовій будынки за 120.000 зр. — Кро́мъ того во́дчитано на початку сего засѣданя внесенье Реваковича, щобы мѣсто закупило Рацлавицку панораму. Се внесенье маѣ бути полагоджене регулямі́ново.

Телєґрамы „Дѣла”

Вѣдень 14 грудня. Міністеръ скарбу застановивъ екзекуцію несплаченыхъ позичокъ голодовыхъ, удѣленыхъ для Чехіи.

Будапештъ 14 грудня. Кабінетъ рѣшивъ податись до димісіи заразъ по ухваленю провізоріи буджетовои. — Векерле не явивъ ся по́дчасъ вчерашного походу зо́ смолоскипами.

Загребъ 14 грудня. Въ соймѣ хорватско́мъ заповѣвъ банъ предложенье церковно-політичныхъ законо́въ ажь въ 1896 р.

Берлинъ 14 грудня. Комісія парляментарна во́дкинула 9 голосами противъ 4 внесенье прокураторіи на слѣдство противъ соціял-демократичныхъ послов, а також не згодила ся на заостренье власти дисціплінарнои презіди парляменту.

Надо́слане.

✝

Констанъо Илевичь

сынъ о. Петра и Володимиры

упоковавъ ся дня 27 н. ст. листопада въ домѣ своихъ дѣдуня и бабунѣ Кушико́въ въ Во́льхо́вци въ 3-о́мъ роцѣ житя.

Похороны во́дбули ся д. 29 листопада 1894.

Молочарня М. Ганкевича

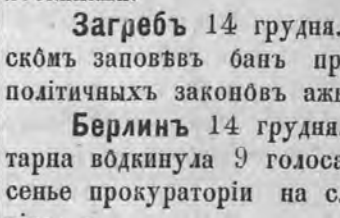
ул. Сикстуска 31, побо́чь почты и трамваю електричного

поручае 241 1—0

снѣдання, обѣды и вечерѣ — також сѣльску каву.

Для приѣзджаючихъ rendes-vous.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „по́дъ Коперникомъ“ Львовъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одвазу, поручае у великомъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокля, дамскоги, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґы, ленты мѣрильній, шпіоны, сібелѣ, манометры и т. п. Устроєни звоніко́въ електричных. Всякі направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляют точно. 148

Новина на поли фотоґрафіи!

Фотоґрафічні знимки въ природныхъ краскахъ по звычайныхъ цѣнахъ выготовлює

Фотоґрафічне заведенье

при площи Мар'йскій ч. 4 Европейскій Готель у Львовѣ

397 12 12

ПАРОСОЛЬ

у великомъ выборѣ. **Кальошѣ** *американьскій и россійскій. Бѣлье мужеске, выробы трикові бѣлье Єґера, и т. п. поручае найдешевше магазинъ товаро́въ модныхъ, приборо́въ подорожныхъ тоалетныхъ и т. п*

Павла Лянґнера

передъ тымъ 2537

Братьо́въ Лянґнеро́въ

у Львовѣ улиця Галицка число 16

Цѣнники на жаданье даромъ.

До моихъ Вп. П.Т. Гостей!

При нинѣшній нечестній конкуренціи дуже тяжко для необзнаного дѣйство добрій товары дешево купити. Длятого звертаю увагу П. Т. Публики на мій склепъ, звѣстный во́дъ многихъ лѣтъ зъ найсовѣстнѣйшои услуги и найдешевшихъ цѣнъ та поручаю мій богато заосмотреный складъ одягов мужескихъ, хлопячихъ, дитячныхъ, уніформо́въ и одяго́въ для Всч Духовеньства. 4095

Замовленя по́сля мѣры выгото вдюють ся въ найкоротшо́мъ часѣ якъ найлѣпше.

Зъ поважаньемъ

Давидъ Шварцвальдъ

у Львовѣ, площа Капітульна 3.

М. Р. ШНАЙДЕРЪ

записаженый знавець судовый

въ Станиславовѣ

296 поручае свое 19—52

робо́тню бронзо́вничу и торговлю знарядо́въ церковныхъ

основану 1882 року.

Остреньє ножѣвъ переплетничихъ и рѣзницкихъ приймае

ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ

ножо́вникъ у Львовѣ ул. Боимо́въ ч. 3

Цѣнники даромъ.

Зелѣзній печѣ до паленя вуглемъ або деревомъ по 4, 5, 8, 10, 15 до 40 зр Приставки передъ пѣчь въ великомъ выборѣ

4535 поручае

ПЕТРО ХИОНСТОВСКИЙ

торговля жедѣзна у Львовѣ площа капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.

Цѣнники илюстрованій ро́зныхъ предметов до розпорядимости

Выйшовъ зъ друку

КОБЗАРЬ

Тараса Шевченка

Выбо́ръ поезій для народу зъ житьописью и портретомъ автора.

Накладомъ товариства „Просвѣта“.

Цѣна 25 кр.

Оправленій примѣрники продаютъ ся по 35 кр.

Кирничне заведенье

для будовы верѣеныхъ и копаныхъ кирниць по́до́ймае ся й дальше всякихъ робо́тъ, входячихъ въ обсягъ кирництва, полагоджуе ихъ при помо́ци фахового управителя фірмы, славнозвѣстнои во́дъ 35 лѣтъ и запоручуе Вп Публицѣ, инжинерамъ и будо́вничимъ совѣстне и взо́рцеве переведенье робо́тъ.

Леопольда Домініка Спадкоємцѣ

388 9—26 Львовъ, улиця Костепальна ч. 1.

ГОТЕЛЬ МЕТРОПОЛЬ

у Львовѣ

площа Бернадиньска, ро́гъ улицѣ Паньскои и Пекарскои

поручае зъ всякимъ можливымъ комфортомъ уладженій комнаты, освѣтлені електрично, зъ водопроводами, по низькихъ цѣнахъ во́дъ 80 кр. до 4 зр. за до́бу. За ретельну и скору услугу ручить ся. — На долѣ въ партерѣ каварня, де суть ґазеты зъ цѣлого свѣта. Сальонъ для дамъ. Три білярды зъ выставы праскои — зъ поважаньемъ поручае

Анастасій Ріттерманъ

417 6—6 властитель.

Знана во́дъ многихъ лѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікеро́въ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдниково́въ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручае старій польскій сильній горѣвки, дуже добрій розолісы, лікеры, румы правдивій зъ Ямайки, якъ також найлѣпшои якости бравій спеціялы якъ: Народовка, Dziennik, Szczutek, Карпатовка, „Дабелъ“, Помаранчева не солоджена, Ратафія, Дереновка и т. п. горѣвки уприв.ілеваній и одиноко правдивій если зъ нашои фабрики спроваженій.

Одиноке жерело въ краю для пп. антикарѣвъ, до побиранія алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ во́льного во́дъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шко́дный, бо не выроблюваный зъ есенцій оцтово́м.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головно́мъ складѣ водъ мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Кароля Людвика ч. 29. 4913 13—104

НОВО́СТЬ! НОВО́СТЬ!

LINOLEUM

найлѣпша и найтреваліша

Емалія до помосто́въ

высыхає въ 15 мінутъ, не лишаючи нѣякои воні

одинокій складъ для Галичины выналодця Шінкого

у Вѣдни мѣститъ ся лишь въ торговли

О. Т. ВІНКЛЕРА СЫНА

у Львовѣ.

Всѣ иншій по́дъ тою назвою поручені выробы суть наслѣдованій и не вартій нѣякои уваги. 420 5—6

УЧИТЕЛЬ

орґанъ руского товариства педаґоґічного двотыжденника педаґоґічно-науковый, выходить во́дъ 1 червня 1889 р. у Львовѣ ул Ворменьска ч. 2., Предплата на цѣлый ро́къ 3 зр., на по́въ року 160 кр. на чверть року 1 зр.

Перша ц. к. прив. ФАБРИКА ЛЯМПЪ

Р. ДІТМАРА

Зъ надходячимъ сезономъ маѣ честь звернути увагу Вп. Публики, що заосмотрила свій складъ лямпами всякого рода найновѣйшихъ системъ, якъ:

СТОЛОВИ во́дъ найдешевшихъ ажь до найпишнѣйшихъ сальоновыхъ зъ шовковыми умбрами.

ВИСЯЧІ до робо́тень, фабрикъ, горалень, читалень, ресторацій, ѣдалень, спалень, сальоно́въ и т. д.

СТѢННІ въ найро́знѣйшихъ родахъ, лѣхтарнѣ господарскій, до освѣтлюваня мѣстъ, будынко́въ войсковыхъ, та будо́вляныхъ по́дприемствъ.

Особливо звертаю увагу на найлѣпшу систему плоскихъ лямпъ „БАнУ“ ро́знои величины, во́дзначаючихъ ся скрѣпленою интензивностію свѣтла и безпечностію передъ експльозією; також незро́внанй доси лямпы „ФАВОРІҐЪ“ и „АВСІРАЛЬ“ зъ кулистымъ свѣтломъ вызначаючій ся бѣлостію и интензивностію полумѣни при дуже малій консумціи нафты, котрій можна набути въ моѣмъ фабрично́мъ складѣ по найумѣреннѣйшихъ цѣнахъ.

Остерѣгаю Вп. Публику передъ наслѣдуваньемъ и закупномъ ро́зныхъ лямпъ лихого выробу и заграничнои тандиты, до котрыхъ богато торговцѣвъ вкручуе мои машинки и продае за мои добрій и тревалій выробы.

Кро́мъ того заявляю, що мои выробы звѣстній зъ доброты и тревалости та що они тѣшать ся свѣтовою славою и я продаю ихъ по дуже приступныхъ фабричныхъ цѣнахъ.

394 5—10 **Р. Дітмаръ.**

При закупнѣ товаро́въ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и одвѣчальный ре[illegible]кторъ: Иванъ Белей. Папѣръ въ фабр. Черлянькон. З друкарні Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднаревго

Ч. 271. Львôвъ, Субота 3 (15) грудня 1894. Рôчникъ XV.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходитъ вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газет ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбургъ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсерати платитъ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком
въ Австрії: на цѣлий рôкъ . . . 18 зр. на пôвъ року . . . 9 зр. на чвертъ року . . . 4 зр. 50 кр. на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.
на заграницею: на цѣлий рôкъ . . . 24 зр. на пôвъ року . . . 12 зр. на чвертъ року . . . 6 зр.
у Львовѣ: на цѣлий рôкъ . . . 16 зр. на пôвъ року . . . 8 зр. на чвертъ року . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вертають ся лише на попереднє застереженье. — Реклямації неопечатані вôльні вôдъ порта.

Поєдинокє число коштує 8 кр. в. в.

Оголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератового а въ рубрицѣ „Надісłане“ по 20 кр. в. а Вôдики числять ся по 10 кр. пôдъ стрічку.

Дискусія надъ провізорією буджетовою.

На вчерашнôмъ засѣданю палаты послôвъ зачала ся дискусія надъ провізорією буджетовою. До голосу записало ся 13 бесѣдникôвъ contra.

Першій промавлявъ пос. Крамаржь на тематъ гнобленя народу ческого намѣстникомъ ґр. Туномъ, котрый навѣщеный манією гоненя, знає лишь поліцію. Станъ вынмковый въ Чехіи есть доказомъ, що въ Австрії суть непорѣшенй не лишь соціальнй але такожь національнй квестія. По острôй критицѣ дѣяльности міністра справъ внутрѣшныхъ и ческого намѣстника, обговорювавъ бесѣдникъ реформу выборчу, іронічно высказуючи ся о поглядахъ ґр. Стадницкого, того „приятеля люду“, и о проєктѣ реформы выборчои, предложенôмъ т. зв. демократичною фракією польскою. Сторонництво молодо-ческе не буде пôдпирати нѣякои реформы выборчои котра не ухилить несправедливого подѣлу округôвъ выборчихъ при безпосередныхъ выборахъ зъ курій громадъ сѣльскихъ. Критикувавъ становиско правительства супротивъ реформы выборчои и ганивъ выключенье опозиції зъ пôдкомітету. Заявивъ, що сторонництво молодо-ческе не ухвалить провізорію буджетовои.

Пос. Вахнянинъ заявивъ въ имени клюбу руского, що правительство може и на дальше числити на пôдпору зô стороны Русинôвъ при переведеню економічнои програмы, если вповнѣ вдоволить ихъ оправданй бажаня. Клюбъ рускій бувъ спонуканый зблизити ся до правительства зъ услôвемъ и надѣєю, що скоалізованй сторонництва и правительство увзгляднять въ цѣлости оправданй бажаня народу руского. Правительство приняло се зближенье не лишь до простои вѣдомости, але зложило надто заявленье, котре не стоить въ найменшôй суперечности зъ пересвѣдченями и аспіраціями народу руского. Тй змагання вдуть въ тôмъ напрямѣ, щобы фальшивй кроки, ставленй на точцѣ рôвноправности обохъ языкôвъ краєвыхъ, якъ найскорше по можности устали Треба тямити, що въ наслѣдокъ безперестанныхъ борбъ національныхъ зъужаваютъ ся найлѣпшй силы. Треба доконче вытворити якійсь національно-політичный грунтъ, на котрôмъ можна бы порозумѣти ся. Основу до того мусять здвигнути самй народы, а не повинй они въ справахъ національныхъ полишати ініціятиву правительству. Закидувано бесѣдникови, що вôнъ въ тôмъ напрямѣ за великій оптімістъ, однакъ вôнъ не дасть вôдобрати собѣ вѣры, що въ такôй справѣ оптімізмъ єсть о много успѣшнѣйшій анѣжь острый пессімізмъ. Однакъ скоро найдуть ся основы до порозумѣня, то завданьемъ правительства и тѣлъ законодатныхъ буде: пôдпирати тй всѣ змаганя. Спеціяльно що-до Русинôвъ було бы пожадане скорше, анѣжь доси, полагоджуванье ихъ бажань національныхъ. Для розвитку обохъ народностей въ Галичинѣ має конституція и самъ край досыть мѣсця. Скрѣпленье силы руского народу єсть идентичне зô скрѣпленьемъ силы самои державы, а такожь цѣлого краю Галичины. Бесѣдникъ высказавъ надѣю, що узлы, котрй Русинôвъ лучать зъ коаліцією, не розвôльнять ся, лише зъ часомъ скрѣплять ся. Закôнчивъ заявленьемъ, що клюбъ рускій буде голосувати за провізорією буджетовою.

Пос. Ферянчицъ обговорювавъ справы Словѣнцѣвъ, навязуючи до подѣй въ Пірано и закидуючи правительству, що далось наполохати „аґументами зъ улицѣ“.

Пос. Ріцці обговорювавъ ту саму квестію зô становиска італійского и докорявъ правительству за се, що „остаючихъ по задъ цивілізації Славянъ“ въ Истріи хотѣло поставити на рôвни зъ Італійцями, котрй тамъ суть одинокимъ народомъ цивілізаційнымъ.

Пос. Шлезінґеръ вказувавъ на чимъ разъ збôльшаючій ся вплывъ жидôвъ, обчислявъ майно Ротшільдôвъ, на котрыхъ услуги стоить цѣла фінансова політика державна, и заявивъ, що зъ тыхъ причинъ антісеміты будуть голосувати противъ буджету.

Пос. Шайхеръ обговорювавъ акцію коаліції въ справѣ реформы выборчои. Ту акцію схарактеризувавъ въ той спôсôбъ, що цѣль ей: задержати для себе абонаментовй мѣсця въ парляментѣ. Рутовскій се другій Собѣскій, покликаный до вызволеня Нѣмцѣвъ и централістôвъ. Въ пôдкомітетѣ (пос. Пернерсторферъ: Въ комітетѣ ґрафôвъ!) засѣдають тй самй паны, що брали участь въ довѣрочныхъ конференціяхъ. Теперѣшна палата послôвъ не єсть анѣ представителькою народôвъ анѣ интересôвъ. Зъ бôльшихъ посѣлостей кождыхъ 20 особъ має тутъ свого представителя, а зъ иншихъ верствъ одинъ посолъ репрезентує по-надъ 100 000 населеня. Властиво бôльша посѣлôсть належить до палаты панôвъ, а въ палатѣ послôвъ повинй засѣдати лишь заступники люду. Если реформа выборча не буде скоро довершена, то почуємо аґументы зъ улицѣ. Може кôлька разôвъ удасть ся приголомшити тй аґументы, але проклятье спаде на тыхъ, котрй проливати будуть людску кровь. Тй, котрй проволѣкають реформу выборчу, осягають тымъ лишь т. зв. Galgenfrist въ повнôмъ слова того значѣню. — Вôдтакъ обговорювавъ бесѣдникъ невдоволенье селянъ и урядникôвъ. Великй масы урядникôвъ, котрй не мають щастя походити зъ высокого роду, остають завсѣгды на найнизшихъ ступеняхъ. Бесѣдникъ порушивъ такожь вôдносины духовеньства до державы Духовеньство повинно бути свобôдне, щобы могло дѣлати противъ соціялізму. Однакъ якъ довго клиръ, зачавши вôдъ епископа до послѣдного сотрудника представляє ся передъ свѣтомъ яко оруде поліції, и то чорнои поліції, такъ довго неможливе, щобы клиръ мôгъ розвивати успѣшну дѣяльнôсть. А духовеньство стоить за людомъ.

Пос. Спинчицъ говоривъ про гнобленье Хорватôвъ и Словѣнцѣвъ. — Пос. Кіндерманъ промавлявъ противъ ґімназіи въ Цельлю и докорявъ, що при выборѣ пôдкомітету не увзгляднено опозиції. — Пос. Ваштый обговорювавъ малый станъ облоги въ Празѣ, котрый властиво истнує въ цѣлôй Чехіи. — Пос. Баццанеля констатувавъ, що теперѣшне правительство увзглядняє бôльше бажаня Італійцѣвъ анѣжь попереднє. — Пос. Ляґіня полемізувавъ зъ высказами Ріццiого.

На тôмъ перервано дискусію, бо засѣданье и такъ до пôзна тревало (вôдъ 10-тои до 6-тои годины), а дальша дебата буде вестись на нинѣшнôмъ (въ суботу) засѣданю. Въ тôй дебатѣ мають промавляти міністры Віндішґрецъ, Бакегемъ, Шенборнъ и Плєнеръ. Зъ послôвъ коаліційныхъ мабуть нѣхто не буде промавляти, полишаючи всяку полеміку и оправдуванье речникамъ коаліції — міністрамъ.

Справы парляментарнй.

Вчерашнє засѣданье палаты послôвъ, котре тревало вôдъ 10-тои до 6-тои годины, було выповнене дискусією надъ провізорією буджетовою. Крôмъ того були деякй внесеня и интерпеляції.

Пос. Чайковскій поставивъ внесенье на ревізію катастру грунтового того змѣсту: „Зваживши, що въ часѣ установленя чистого катастрального дохôду зъ податкôвъ грунтовыхъ, цѣны збôжа були о много высшй анѣжь теперь и що цѣлый рядъ лихихъ жнивъ та иншихъ ноторично звѣстныхъ неудачь выкликали крізу въ рôльництвѣ — взыває ся правительство, щобы въ виду теперь предложенои ревізіи катастру податку грунтового такъ дѣлавъ, абы въ данôмъ речници нестягненй квоты зъ податку грунтового були вôдповѣдно зниженй.“

Пос. Курцъ поставивъ внесенье, щобы при реґуляції платъ урядникôвъ увзгляднено такожь суплентôвъ шкôлъ середныхъ.

Пос. Ляґіня интерпелювавъ въ справѣ загроженя безпечности славяньскихъ послôвъ соймовыхъ въ Трієстѣ и Пірано.

— —

Въ справѣ реґуляції платы учителѣвъ шкôлъ середныхъ удала ся вчера до міністра просвѣты Мадейского депутація, зложена зъ послôвъ: Пентака, Соколовского, Барвѣньского и Вахнянина. [До згаданыхъ послôвъ выслало галицке товариство учителѣвъ шкôлъ середныхъ просьбу, щобы по мысли ухвалы зборôвъ товариства постарали ся у правительства о реґуляцію платы.] На представленье згаданои депутації вôдповѣвъ міністеръ Мадейскій, що учителѣвъ шкôлъ середныхъ уважає функціонерами державными, тожь и на нихъ ажь до VIII-ои ранґи буде розширена реґуляція платнѣ. Що-до суплентôвъ, то они очевидно не можуть бути въ тôмъ увзгляднені однакъ одержать запомогу зъ того міліона, що призначеный на додатки до платнѣ.

Кôлько въ „Правдѣ“ правды?!

Въ послѣднôмъ выпуску своєи „Правды“ посолъ Барвѣньскій въ рубрицѣ „Сучасна хроніка“ подавъ — якъ каже „Народна Часопись“ — „деякй цѣкавй причинки до исторіи нашого [sic!] політикованя“ а за тематъ взявъ собѣ двѣ справы: звѣстну справу руского клюбу и справу двохъ остатныхъ доповняючихъ выборôвъ до сойму. Тотй „цѣкавй причинки“ перепечатала „Народна Часопись“ а вôдтакъ и Gazeta Narodowa — та чому-жь бы имъ не перепечатати, коли въ тыхъ „причинкахъ“ стрѣчає ся стôлько „пікантного“ на посла Романчука, на „Дѣло“ и на „Народну Раду“?! Однакожь не всьо „пікантне“ мусить бути справедливе й правдиве.

Насамперед що-до руского клюбу „Правда“ клясично-тенденційно отже й цѣлкомъ неправдиво представила станъ рѣчи. Досыть сказати, що „Правда“ анѣ словечкомъ не згадала про найважнѣйшу рѣчь въ цѣлôй тôй справѣ — про звѣстнй письма „секретаріяту клюбу“ [п. Вахнянина]: насамперед про письмо до п. Романчука зъ вôзваньемъ, щобы зложивъ манда-

Въ одвѣтъ п. Верхратскому.

(*Конецъ.*)

П. Верхратскій уважає мою гипотезу о кельтицкôмъ походженю Бойкôвъ неимовѣрною, бо „людъ, маса люду не выпре ся своєи родовои назвы“, а Бойки, якъ звѣстно, не люблять, коли ихъ называти тымъ вменемъ. И сей высказъ п. Верхратского не дасть ся оправдати. Въ житю народôвъ замѣчаємо той-же появъ, що и въ житю одиниць. Хто н. пр. перенародовивъ ся, перенявъ иншу бесѣду и звычаї иншй — чи буде вôнъ признавати ся до народу, зъ котрого выйшовъ, чи буде величати ся своєю родовою назвою? Такъ буває и зъ цѣлыми вынародовлеными племенами. Колись н. пр Італія заселена була народами, рôзными бесѣдою и звычаями, а всѣ народнй и племенній назвы счезають тамъ за поступомъ латинізації краю. Въ римскôй Ілірій, Тракій, Мезій, Дакій за поступомъ такои-жь латинізації счезають тамошнй племенній назвы ілірскй, трацкй, кельтицкй, германьскй, а вытворює ся пôдъ вплывомъ Римлянъ нова назва — Ромеѣвъ та Румунôвъ. Отъ же анальоґічный появъ зайшовъ и зъ нашими Боями. Переславянщившись они закинули давну свою бесѣду, перестали бути племенемъ кельтицкимъ и зовсѣмъ слушно домагають ся, щобы ихъ называти Русинами.

На думку п. Верхратского Бойки не можуть бути потомками кельтицкихъ Боєвъ, бо они нинѣ племенемъ дуже „смирнымъ и потульнымъ“, не задержали чертъ „военного характеру, пилкости, и сукристости“. На те давъ я вже одвѣть передже. Нинѣшнй Бойки то лишь послѣднй розбитки авантурничого колись народу. Зразу жили они въ сторонахъ Адріятицкого моря, звôдки ихъ выгнали Римляне. Боѣ утекли були до угорскои землѣ и осѣли на захôдъ вôдъ Тисы. Около року 45 передъ Хр бувъ ихъ королемъ Критазиръ. Єго побороли Ґеты и Боѣ, зновъ выгнанй въ свого осѣдку, утекли до Галичины, де осѣли межи Сяномъ а Вислою. Але и ту не вело ся имъ щасливо; ихъ прогнали зъ занятыхъ мѣсць Сербы и Боѣ опинили ся въ нашихъ горахъ. Вôйны, котрыхъ результатомъ була кôлькаразова утеча народу, мусѣли бути дуже кервавй, мусѣли вкôнци зломити и знищити силу народу. Нужденне житье въ горахъ лишь довершило змѣну въ народнôмъ характерѣ Боєвъ. И не одинй лишь Бойки стали ся пôдъ вплывомъ часу и рôзныхъ обставинъ „смирнй и потульнй“, такими взагалѣ стали ся всѣ Русины теперь. А чи они такими колись були!

— —

П. Верхратскій переходить до фільольоґічныхъ слѣджень що-до повстаня назвъ Сянъ и Висла и такъ о менѣ пише: „П. П. подає свои неразъ навѣть дуже штучнй комбінації яко аксіомы непоколибаємй и неоспоримй... Тая его певнôсть тымъ бôльше разить, що п. П. порушає ся звычайно на розлогôмъ поли гипотезъ сягаючихъ добы передъисторичнои языка, а найпевнѣйшй навѣть результаты новѣйшихъ дослѣдôвъ граматичныхъ, вôдносячій ся до тои-жь добы, по бôльшôй части таки все ще остануть тôлько гипотезами“.

О скôлько наведенй ту замѣты можуть мати вартôсть, выкажу понизше на примѣрахъ. Ту лишь зазначу, що я завсѣгды и засадничо бувъ противный тому, щобы фільольоґъ рѣшавъ справы, котрй въ першôй лініи належать до историка. Фільольоґія и граматики зъ своимъ „индо-европейскимъ арсеналомъ“ неодно бôльше замотали, нѣжь прояснили. Въ пытанях, що дотыкають стариннои исторіи, фільольоґія повинна бути лишь допомôчнымъ средствомъ, а не ставити себе на першôмъ мѣсци.

Для выясненя методы, якои я придержую ся при поясненю ґеоґрафічныхъ назвъ, обговорю значенье подôльскои рѣки Богъ. У Геродота Богъ зове ся Гіпанісъ, а у Птолемея и Страбона Борістенесъ. Зъ вôдки-жь пôйшли тй три назвы: Гіпанісъ, Борістенесъ, Богъ?

Фільольоґамъ пôйшла рѣчь дуже гладко. Оденъ найшовъ въ литовскôмъ языцѣ слово „упе“ въ значеню „рѣка“, отже выяснивъ назву Гіпанісъ. Другій найшовъ въ староперскôй бесѣдѣ слово vouru-stana („breiten Stand habend“) и вже пояснивъ назву Борістенъ. Лишь зъ назвою Богъ не пôйшло якось гладко — одинй були за тымъ, щобы выводити вôдъ Богъ (Gott), иншй промовляли за словомъ „богъ“ = богатый, а були и такй, що перекручували на Бугъ. „Єсть Бугъ въ Галичинѣ, чому бы не мало бути Буга и на Подôлю!“

Инакше зъ своими выводами поступить той, що старавъ ся обôзнати зъ старинною исторією свого краю. Вôнъ знає, що Подôлье звало ся въ старину Понизьемъ, и знає такожь, що въ старину назвы рѣкъ, краєвъ и племенъ творили ся зъ того самого слова. Єсли край называно Понизьемъ, то рѣка звати ся мусѣла Понизъ. При сѣмъ выводѣ фільольоґъ лишь о стôлько допомочи може, що назву Понизъ поправить на Панизъ, бо приименникъ „по“ вымовлявъ ся давнѣйше „па“, якъ того богато слѣдôвъ въ нашôмъ языцѣ: патока, паробокъ, пасынокъ, пабородокъ, пагôрокъ, пагнôсть, парôй, пасѣка, память, паволока, пажерливый, паростокъ, пакосы, пачосы и т. д.

Рѣкъ, що именували ся Панизомъ, було въ старину у Славянъ бôльше; всѣ находили ся въ приморскихъ сторонахъ, на Понизю. Пліній наводить двѣ рѣки Panisos на понизю Тракій, а зъ пôзнѣйшихъ часôвъ знана намъ рѣка тои назвы у пôвнôчно-захôдныхъ Славянъ. Гельмольдъ, говорячи про Славянъ мѣжь Лабою а Одрою, наводить племя Лютичôвъ, котре мешкало по обохъ сторонахъ рѣки „Panis“ на Поморю.

Що писателѣ зъ часôвъ по-Геродотовыхъ называли Гіпанісомъ и иншй рѣки, якъ Ингулъ, Днѣперъ, а навѣть Кубань, нѣчо такъ дивного, бо и тй рѣки находили ся властиво на Понизю. Въ переданôй намъ Геродотомъ формѣ Гіпанісъ початкове „гі“ є лишь непотрѣбнымъ додаткомъ чорноморскихъ Грекôвъ, щобы варварскому слову надати бôльше свойскій звукъ.

При выясненю назвы Борістенесъ треба мати на увазѣ, що Богъ выплывае зъ сугôря, котрого одна часть до нинѣ зове ся Борами (Медоборы). У Птолемея тй Боры названй въ грецкôмъ перетолкованю Πευκίνα ὄρη [1]). Въ пер-

[1]) Слово „бôръ“ означало первѣстно „сосну“. Боры становлять полудневу границю краины, поросли и нинѣ ще множествомъ сосновыхъ лѣсôвъ.

датъ члена комісіи буджетовои, а потôмъ про заяву „секретаріяту клюбу“ въ Neue fr. Presse, що на выпадокъ, якъ п. Романчукъ не зложить того мандату, тогдѣ клюбъ рускій передасть заступництво своихъ интересôвъ якомусь комісійному членови иншои народности; вôдтакъ про письма „секретаріяту клюбу“ до „Дѣла“ и до Neue fr. Presse, въ котрыхъ секретаріятъ завѣрявъ, що клюбъ рускій уконституувавъ ся ще 13 цвѣтня с. р. — и т. д. О всѣмъ тôмъ въ „Правдѣ“ анѣ згадки, а прецѣнь не що инше, якъ лишь тѣ письма „секретаріяту клюбу“ выкликували, бо й мусѣли выкликувати дискусію. Коли-бы „Правда“ держала ся засады: „правда“ — не потребувала бôльше нѣчого, якъ лише звести въ одну цѣлôсть пôсля хронольогічного порядку письма „секретаріяту клюбу“ и дискусію въ „Дѣлѣ“ на тематъ кождого письма, а тогдѣ найкрасше було бы показало ся — насамперед хто кого „дискредитуе“, а вôдтакъ хто „вводить баламутства мѣжь руску суспôльнôсть, розъѣдную и ослабляе ѣи“. Коли „Правда“ приписуе се намъ, то мы съ чистою совѣстію звертаемо нинѣ тѣ комплементы на властиву адресу — retour „Правдѣ“ и на тôмъ сю справу кôнчимо.

Въ другôй справѣ, т. є. въ справѣ двохъ остатныхъ доповняючихъ выборôвъ до сойму, „Правда“ йде такою самою „правдою“, якъ въ першôй. Рѣчь иде о то, що сѣ выборы переводивъ выдѣлъ „Народнои Рады“, а не головный комітетъ выборчій, а вôдтакъ що комітетъ выборчій при сѣй нагодѣ розвязавъ ся. Отже „Правда“ бачить въ тôмъ насамперед „запропащенье“ самои справы тыхъ выборôвъ а вôдтакъ „занапащенье“ нашихъ найжизненѣйшихъ интересôвъ, „роботу до розбитя Русинôвъ-народовцѣвъ“ и т. д. Наводимо лише самѣ выводы „Правды“, а поминаемо ѣи тенденційнѣ неправды [н. пр. що „Народна Рада“ цѣле пôдготовленье выборôвъ обмежила на написанье кôлькохъ листôвъ] та й всякѣ инсинуаціи головѣ „Народнои Рады“ и бувшого головного выборчого комітету. На правду-жь рѣчь представляе ся ось-якъ:

Передъ загальными выборами до рады державнои завязавъ ся бувъ т. назв. головный выборчій комітетъ для переведеня тыхъ выборôвъ, зложеный съ вôдпоручникôвъ клюбу сеймового, „Народнои Рады“ и епископату а вкôнци ще й съ кôлькохъ членôвъ прибраныхъ. Комітетъ той по переведеныхъ загальныхъ выборахъ формально не розвязавъ ся, мабуть длятого, що була надѣя на близькій доповняючій выборы до рады державнои [н. пр. говорено, що п. Плажекъ зложить мандатъ, абы мôгъ выйти Русинъ-народовець]. Вôдъ того часу було кôлька доповняючихъ выборôвъ до рады державнои и до сойму и дѣяло ся двояко: выбôръ переводила або сама „Народна Рада“ [н. пр. въ бучацкôмъ повѣтѣ] або й головный комітетъ выборчій — бо вôдзывались голосы, що комітетъ [за-для участи въ нѣмъ епископату] може мати бôльшій вплывъ головно съ огляду на круги правительственнѣ Тымчасомъ практика показала, що се було лишь илюзією. Правительство не оглядало ся на комітетъ тамъ, де не хотѣло допустити Русина на посла [н. пр. въ Долинѣ]. Зъ другои-жь зновъ стороны прикрый досвѣдъ при выборѣ старосты п. Ляникевича въ окрузѣ жовкôвскоравско-сокальскôмъ показавъ, що и въ огляду на самыхъ Русинôвъ комітетъ нѣчого надзвычайного доказати не може. Тожь и нѣчо дивного, що по такихъ досвѣдахъ выдѣлъ „Народнои Рады“ пôсля постановъ ѣи статута занявъ ся самъ справою доповняючихъ выборôвъ въ Збаражи и Старôмъ мѣстѣ, тымъ бôльше, що голова комітету и два его члены пробували у Вѣдни, а кôлькохъ членôвъ уже й померло. И все йшло въ ладѣ ажь до часу поставленя кандидатôвъ. Ажь тогдѣ польскій дневники а съ ними й „Народна Часопись“ беруть въ свою протекцію мниме выключне право комітету — очевидно абы лишь пошкодити независимымъ кандидатамъ [zajadłym moskalom оо. Заячкôвскому и Зубрицкому]. И ось, несподѣвано, заступникъ головы комітету справдѣ скликуе комітетъ на суботу вечеръ, а выборы послôвъ мали вôдбутись вже у вôвторокъ рано! Рôвночасно вôзвано выдѣлъ „Народнои Рады“, щобы до того часу выбравъ двохъ новыхъ своихъ вôдпоручникôвъ на мѣсце помершихъ. Выдѣлъ постановивъ перевести за однымъ заходомъ на ново выбôръ всѣхъ чотирохъ своихъ вôдпоручникôвъ зъ мѣжь членôвъ выдѣлу и выбравъ, а оставшимъ въ живыхъ двомъ вôдпоручникамъ, мѣжь ними й п. Барвѣньскому, выславъ письма съ повѣдомленьемъ, що мандатъ ихъ съ тою хвилею выгасъ.

Засѣданье комітету вôдбулось пôдъ проводомъ головы, п. Романчука, котрый случайно пôдъ той часъ прибувъ до Львова. На засѣданье явивъ ся и п. Барвѣньскій мимо того, що переставъ бути вôдпоручникомъ „Народнои Рады“. Розумѣе ся, комітетъ въ справѣ выборôвъ не мôгъ нѣчо рѣшати, бо-жь до згаданои суботы навѣть не думавъ про акцію выборчу, отже й не мавъ нѣякого матеріялу до ставленя кандидатôвъ, а по друге, коли-бъ навѣть поставивъ бувъ кандидатôвъ, то выборцѣ не могли бы були о тôмъ довѣдатись. [Кандидатуры мôгъ комітетъ оголосити въ часописяхъ ажь въ понедѣлокъ вечеромъ, а выборы мали вôдбутись вже вô второкъ рано.] Дискусія, переведена на тôмъ засѣданю, принесла лишь той результатъ, що комітетъ зовсѣмъ спокôйно розвязавъ ся. За розвязаньемъ заявили ся оба вôдпоручники клюбу посольского [п. Романчукъ и д-ръ Савчакъ], всѣ вôдпоручники выдѣлу „Народнои Рады“ та й деякій иншій члены комітету. [Тутъ замѣтимо, що „поглядъ“ д-ра Савчака поданый въ „Правдѣ“ а ухибляючій п. Романчукови, есть выдумкою самои „Правды“, бо пос. Савчакъ нѣякого такого погляду на засѣданю комітету не высказавъ.] „Правда“ маркуе ще фактъ, що п. Ол. Барвѣньскій на засѣданю комітету заявивъ свое выступленье съ членôвъ „Народнои Рады“ за-для ѣи „екслюзивности“ [т. є. що на его мѣсце выбрала другого свого вôдпоручника], але-жь сама „Правда“ въ тôй-же самôй статьѣ хвалить посла Пôдляшецкого за те, що не прийнявъ уряду заступника головы руского клюбу и поступокъ его уважае „коректнымъ, бо коли клюбъ въ де-чôмъ маe вôдмѣннѣ погляды, то и репрезентація повинна бути така, що вôдповѣдала-бъ бôльшости“. Нехай же-жь „Правда“ лише замѣсть слова „клюбъ“ поставить слово „Народна Рада“!

Яку цѣль могло мати скликанье комітету выборчого на згадану соботу — сама „Правда“ не каже та й мы не знаемо сказати. Але то рѣчь певна, що черезъ „розбитье“ [якъ каже „Правда“] комітету того нѣчо анѣ не „запропастило ся“ анѣ не „занапастило ся“...

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Кабінетъ угорскій старае ся по можности якъ найдальше вôддалити вôдъ себе речинець крізы, а взгляднô димісіи. Правительственнѣ орґаны, инспірованѣ Векерлимъ, ще передъ кôлькома днями вневняли, що міністерство вручить свою димісію сейчасъ по ухваленю провізорія буджетовои. Провізорія вже ухвалена при помочи сторонництва независимыхъ, а о димісіи Векерля нѣчого не чувати. Въ кругахъ стороннництва ліберального знова вневнюють, що кабінетъ рѣшивъ ся поки-що не уступати, бажаючи перевести въ палатѣ всѣ церковно-політичнѣ проекты. Розходить ся именно о два ще остаючѣ проекты, котрѣ въ сѣчни будуть предложенѣ палатѣ маґнатôвъ и мають бути полагодженѣ передъ лютымъ. Въ ситуаціи теперь така рôзница, що коли давнѣйше говорено о безусловнôй димісіи кабінету, то теперь каже ся, що по голосованю въ палатѣ маґнатôвъ кабінетъ порѣшить чи маe дальше лишати ся на своѣмъ становиску.

На засѣданю комісіи буджетовои хорватского сойму домагавъ ся посолъ Дюрковичь, щобы правительство чимъ скорше предложило проектъ закона интерконфесійного, задля управильненя постановъ що-до переходу съ одного вѣроисповѣдання на друге и що-до релігій дѣтей съ мѣшаныхъ супружествъ. — Банъ хорватскій ґр. Кінъ-Гедерварій вôдповѣвъ, що правительство думало предложити проектъ закона въ тôй справѣ. Сей законъ опиравъ бы ся на засадахъ рôвноправности вѣроисповѣдань и цѣлкомъ бувъ бы окремый вôдъ подôбныхъ законôвъ ухваленыхъ въ Угорщинѣ. Законъ буде якъ найскорше предложеный, але ледви чи въ 1895 р.

——

Въ парлямантѣ нѣмецкôмъ вôдбуде ся нинѣ дискусія и ухвала надъ внесеньемъ прокуратора що-до судового слѣдства противъ пос. Лібкнехта за демонстраційне сидженье пôдчасъ окліку, пôднесеного въ честь цѣсаря. Въ комісіи регуляміновôй перепало то внесенье 9 голосами противъ 4, а такожь неприхилено ся до внесеня, що потреба заострити власть дисциплінарну президента парляменту. — Самъ пос. Лібкнехтъ, промавляючи онодги звинявъ послôвъ соціялъ-демократичныхъ. Поведенье ихъ не було обдумане и умовлене лишь случайне. Конець промовы президента захопивъ ихъ несподѣвано въ сали, и если бы були встали, то покинули бы свои прінципы республиканьскій. Вôдтакъ доказувавъ Лібкнехтъ, що по за проектомъ закона, вымѣреного противъ сторонництвъ перевороту, крые ся охота розвязати парляментъ, щобы одержати новѣ податки.

НОВИНКИ.

— **„Стрыйскій Боянъ“** устроюе въ день св. Николая (18 н. ст. грудня), въ льокали Руского касина забаву для дѣтей, о чôмъ маe честь повѣдомити своихъ членôвъ и членôвъ Руского касина. Дѣтвора одержить вôдъ св. Николая всѣякѣ гостинцѣ, а старшій будуть могли забавити ся при звукахъ пѣснѣ Боянистôвъ. Вступъ вôдъ особы по 25 кр. на покрытье выдаткôвъ. Початокъ точно о 7-ôй годинѣ.

— **Загальнѣ зборы тов. „Руска Бесѣда“ у Львовѣ** вôдбудуть ся дня 2 н. ст. сѣчня 1895 р зъ звычайнымъ порядкомъ нарадъ. Початокъ зборôвъ о год. 7-мôй вечеромъ. Зборы вôдбудуть ся въ льокали товариства ул. Вôрменьска ч. 2.

— На Воведенія [3 н. ст. грудня] вôдбуло ся въ **Милованю** повѣта товмацкого **отворенье читальнѣ „Просвѣты“**. Насамперед вôдправлено въ церквѣ молебенъ а вôдтакъ панахиду за бл. п. Ом. Огоновского, до котрои стануло 5 священикôвъ. Потôмъ удала ся съ церкви процесія до ново-збудованои крамницѣ и посвящено ѣи. Вôдтакъ зобрали ся громадяне и гостѣ, священики съ околицѣ и свѣтскій съ Станиславова й Тисьменицѣ и досыть много пань въ сали шкôльнôй — и тамъ вôдбулось отворенье читальнѣ По вôдкрытю збору мѣсцевымъ пароxомъ о. Н. Бачинськимъ выбрано головою зобору о. дек. Калиньского. Делеґатъ станиславôвскои філіи „Просвѣты“ проф. Кокорудзъ высказавъ привѣтъ вôдъ філіи и вказавъ на значѣнье товариства „Просвѣта“, въ котрого складъ увôйшла читальня. Потôмъ въ довшôй промовѣ пояснивъ п. Дмитерко зô Станиславова деякій важнѣйшій точки статута. Опôсля вписало ся въ члены по-надъ 30 селянъ. По выборѣ выдѣлу читальняного промовивъ ще до читальникôвъ и заохотивъ ихъ до просвѣты о. деканъ Калиньскій и закрывъ зборы. Цѣле торжество мало настрôй вельми поважный и глубокій вплывъ на громадянъ.

— **Львôвска архіепископска консисторія** выдала розпорядженье, що просьбы душпастырôвъ, що одержали презенту на опорожнену парохію а не зрекли ся тои презенты, и що при тôмъ вносять просьбы о другу парохію, не будуть, почавши вôдъ нового 1895 року, увзглядняти ся. Такожь розпорядила консисторія, що кандидаты, стараючѣ ся о выставленѣ на конкурсъ парохій, мають вносити свои просьбы до консисторіи у Львовѣ окремо о кожду парохію.

— **П. Іос. Ляникевичеви,** уступаючому старостѣ жовкôвскому, выправили деякій круги жовкôвского повѣта велику овацію. Дня 11 н. ст. грудня вôдбувъ ся въ сали жовкôвскои ресурсы устроѣный коштомъ жовкôвского повѣта бенкетъ, въ котрôмъ взяло участь около сто особъ рôзныхъ станôвъ. Зъ мѣжь безчисленныхъ тоастôвъ, якѣ посыпали ся въ честь п. Ляникевича, варта згадати про тоасты тыхъ кôлькохъ Русинôвъ, що брали участь въ пирѣ устроѣнôмъ въ честь „батька“ повѣта. И такъ игуменъ жовкôвского василіяньского монастиря говоривъ съ „слезами въ очахъ“ (якъ пише кореспондентъ Przegląd-a) о прихильности и щирости, съ якою п. Ляникевичь пôдпиравъ монастырь; куликôвскій деканъ и греко-кат. парохъ съ Колодна о. Кокотайло славивъ безсторонність п. М. Ляникевича, пôдносивъ его заходы коло полагодженя національныхъ спорôвъ (?!) въ повѣтѣ и дякувавъ ему за пôдпиранье руского духовеньства. Дальше промавлявъ вôйтъ зъ Крехова Ковалишинъ; вôнъ пôдносивъ заслуги уступаючого старосты для жовкôвского повѣта, называючи п. Ляникевича „дорогоцѣнною перлою“. Вкôнци пôдносили ще тоасты о. Грушкевичь зъ Боянця и о. Решетиловичь зъ Мокротина, а о. Грушкевичь зъ Куликова закôнчивъ пиръ тоастомъ Kochajmy się.

шôй части слова Борі-стенесъ находимо натякъ на тѣ Боры, зъ котрыхъ выплываe подôльска рѣка.

При устю Богу находила ся въ старину, вже и передъ Геродотомъ, грецка кольонія Ольбія. Въ грецкôмъ языцѣ „ольбіосъ“ значить „богатый“. Назва рѣки Богъ есть тôлько славяньскимъ перекладомъ назвы Ольбія. Въ старину були рѣки головными комунікаційными дорогами для купцѣвъ, тому и названо рѣку по имени гôрода, зъ котрого приѣздили купцѣ, або до котрого удавали ся люди въ торговельныхъ цѣляхъ.

Надѣю ся, що вже и зъ тыхъ примѣрôвъ оцѣнить Читатель, чи мои выводы дѣйстно бувають такій „дуже штучній“, якъ то найшовъ п. Верхратскій, — чи може на бôльшу вагу заслугують „результаты новѣйшихъ дослѣдôвъ граматичныхъ“, писанѣ „нагомацки“, безъ знания старинноі нашои исторіи.

Въ розправѣ про Бойкôвъ сказавъ я, що назва Сянъ (Санъ) означала початково рѣку „сановиту, поважну, маестатичну“ и те твердженье оперъ я на тôмъ фактѣ, що Птолемей въ своѣй географіи назвавъ рѣку Сянъ въ грецкôмъ перетолкованю Аксіакесъ (грецке „аксіа“ значить „санъ, достоинство, честь“). На тôй пôдставѣ вносивъ я такожь, що Бѣлосербы съ VII. вѣку рѣку Вислокъ, притоку Сяну, длятого называли Дичкою, що въ сербскôмъ языцѣ слово „діка“ означае те саме, що у насъ слово „санъ“.

П. Верхратскій наводячи мои слова выпустивъ уступъ про Аксіакесъ, а що-до сербского „діка“ повѣдае, що оно одвѣчае грецкому „докса“, котре не значить „санъ, честь“, лишь „мнѣнье, слава“.

Мікльошичь повѣдае въ своѣмъ етимольогічнôмъ словари, що походженье сербского слова „діка“ есть неясне, и мы поки-що мусимо придержувати ся того суду. Але хочь бы грецке „докса“ навѣть було однакого походженя зъ сербскимъ словомъ, то що-жь бы оно мало промовляти проти мене? Грецке „докса“ маe не лишь тѣ значеня, якѣ наводить п. Верхратскій, але такожь значенье нашого „санъ“ и сербского „діка“. Для точности повиненъ бувъ п. В. и те значенье навести.

Признаю ся, що зрозумѣти не можу, яку цѣль мавъ п. В. зъ тымъ грецкимъ „докса“. Насъ передовсѣмъ обходить сербске и старославяньске „діка“, а оно зовсѣмъ не означуе „мнѣнье“, якбы то хотѣвъ мати п. В. Въ сербскихъ словаряхъ при словѣ „діка“ находить ся толкованье: Ehre, Ruhm, Stolz.

П. Верхратскій назву Сянъ выводить зъ старосл. „сань“ (драконъ, смокъ). Вывôдъ то не новый и менѣ здавна вже знаный — въ нѣмъ любували ся особливо за часôвъ Маркіяна Шашкевича. Але я все повторяти буду, що при розслѣджуваню старинныхъ назвъ треба увзглядняти и старинній свѣдоцтва, а передовсѣмъ треба и те знати, яка первѣстно людность мешкала въ земли, до котрои нашій языковій розслѣды вôдносять ся. Назвы, особливо бôльшихъ рѣкъ не пôдпадають такъ легко змѣнамъ, и зъ того, що при тыхъ рѣкахъ мешкають теперь Славяне, зовсѣмъ ще не выплываe, що и назвы рѣкъ мусять бути славяньскій. Слово „san“ и доси въ уживаню у Фінôвъ, длятого думаю, що вôдъ Фінôвъ, першихъ жителѣвъ надсяньскихъ сторонъ, переняли Русины назву рѣки.

Що-до Вислы зазначивъ я бувъ, що и та назва первѣстно фіньска и означала „бѣлу воду“; те жь значенье мали назвы рѣкъ Вислока и Вислокъ. При тыхъ рѣкахъ мешкали знанѣ вже намъ Бѣлохорваты и Бѣлосербы, а ще и довго опôсля называли Русины Вислу „Бѣлою Водою“.

П. Верхратскому представляють ся тѣ выводы хочь они опертѣ на историчныхъ даныхъ, „дуже штучными комбінаціями“, за те признали ему доґподобы выводы фільольогôвъ Послухаймо тыхъ выводôвъ: „Индо-европейскій (!) корѣнь vis означае мочити, розплавити, розливати, розтѣкати ся Оттакъ Висла означае воду, рѣку. Такъ вывели славяньскій фільольоґи (хиба польскій!) передъ п. Партицкимъ слово Висла. Вывôдъ той есть ясный (!), повдинчій (и чудесный!), а за его имовѣрностію промовляе и то, що и доси людъ польскій кожду воду плывучу зове wisła, именно коли говорить о выливѣ рѣки.“

На те одвѣчу коротко:

1) Коренѣ слôвъ, якъ вода не затрачують ся такъ легко въ бесѣдѣ народôвъ — для чого-жь мало бы давне vis, если було у Славянъ, загинути безъ слѣду? Въ фіньскôмъ языцѣ visi и нинѣ ще означае воду.

2) Рѣку, коли выллье зъ берегôвъ, Поляки называють Вислою. Анальогічный появъ замѣчаемо у Русинôвъ — они рѣку, що вылила зъ берегôвъ и плыве широко, зовуть Дунаемъ. Се лишь доказуе, що въ понятю Полякôвъ Висла, а въ понятю Русинôвъ Дунай есть дуже великою рѣкою.

Ом. Партицкій.

——

Приписка. Всеч. от. І. Кипріянъ въ Немировѣ прислалъ менѣ кôлька дуже интересныхъ спостережень о властивостяхъ людового говору въ деякихъ околицяхъ нашого краю. Позволю собѣ зъ надôсланого письма навести тѣ уступы, що вôдносять ся до затронутыхъ п. Верхратскимъ пытань о повстаню назвы Бойкôвъ. От. Кипріянъ пише мѣжь иншимя: „Хочу Вамъ ще де-що подати и о частицяхъ: „бойѣ“, „або“, якѣ послужили п. Верхратскому до гипотезы, наче-бы назва „Бойко“ мала зъ нихъ выйти. Частицѣ „бойѣ“ (а не: „бойе“) зъ наголосомъ на „ѣ“ въ значѣню „такъ“ уживають по селахъ въ околици Немирова, якъ въ Передмѣстю, Парипсахъ, Вороблячинѣ, Смолинѣ, Радружи и въ иншихъ примежныхъ селахъ мѣсточка Немирова. Мимо того мѣщане Немирôвскій селянъ нѣколи не прозывають Бойками. Тымчасомъ Русины Немирôвскій, хочь частицѣ „бойе“ цѣлкомъ не уживають, а однакъ членôвъ одной родины мѣщаньскои прозывають згôрдно: „ты Бойко!...“

„Частицѣ „абó“ въ значѣню „такъ“ уживають Русины въ Сокали, хочь ихъ за се нѣхто не прозывае Бойками.

„Въ Шумячи, въ горахъ турчаньского повѣта, занимавъ я довжность завѣдатора парохіи черезъ 5 лѣтъ. Тамъ завважавъ я, що люди говорять частицю: „байá“ въ значѣню „такъ“. Є тамъ кôлька родинъ зъ родовымъ назвискомъ „Бойко“, хочь и не завадить сего додати, що назва родова „Бойко“ подыбуе ся такожь на долахъ. Мешканцѣ села Шумяча, якъ и иншихъ сѣлъ гôрскихъ турчаньского повѣта, въ котрыхъ я бувавъ, не называють себе „Бойками“, бо се для нихъ назва згôрдна.

„Въ падолистѣ 1888 року переселивъ ся я до мѣсточка Немирова. Сюды взявъ я зъ собою зъ Шумяча двохъ парубкôвъ и одну дѣвку. Мѣщане Немирôвскій зовидѣвши ихъ, почали ихъ прозывати: „ты Бойко, ты Бойкуньо!“ бо мѣщане кажуть, що въ горахъ жиють „Бойки и Гуцулы!“

„Отсе тôлько що до Бойкôвъ и частиць: „бойѣ, бойя, абó. Добре бы було, якбы такъ можна переконати ся, чи ще де не уживають частиць высше згаданыхъ.“

— **Лихварскій пявки.** Зъ Скольщины доносять про такій фактъ: Въ селѣ Волосянцѣ мешкає Кальманъ Якубовичь, що всѣмъ торгує. Передъ кольмома лѣтами позичивъ вонъ Николѣ Халусови зъ Ляхівця около 100 зр. на податокъ, за що Халусъ зимувавъ Кальманови волы 6 лѣтъ. Числячи по 12 зр. за 6 мѣсяцѣвъ, виносить се за 6 лѣтъ разомъ 72 зр., кромъ того сплативъ Халусъ до року 90 зр. а въ додатку вписавъ нотаріяльный актъ на 200 зр. Сей пихварь платить податокъ лише вздъ вышинку л грунту, а вздъ торговлѣ и грошевыхъ интересовъ не платить нѣ крейцаря, а руйнує цѣлу околицю.

— **На повыставовыхъ будынкахъ** зробило мѣсто Львовъ не дуже свѣтлый интересъ. Зъ вынимкою павільона Попера, збудованого зъ дуже доброго матеріялу, всѣ прочій будынки не представляють значнѣйшои вартости. Дахи вкрываючій ихъ вже понищенй, вода перетѣкає до середины и дене-де кинувъ ся грибъ. Якъ каже Kurjer Lwowski, оцѣнюють знатоки господарѣ вартость будынковъ дуже низько и радять попалити ихъ, бо кошты розбору не покрыють ся вартостію матеріялу. Навѣть т. зв. палата штукъ, дарована дирекцією громадѣ потрѣбує вже теперь дуже значныхъ и дорогихъ направъ, хочь она мурована и крыта блясхою. Дахова конструкція выкрывила ся, а въ самомъ будынку загнѣздивъ ся грибъ. Кромъ того зарядъ, асекурація, удержуванье и наглядъ надъ тыми будынками буде коштувати тысячѣ, а все те безъ пожитку для громады, що буде ще мусѣла заплатити належитость вздъ перенесеня власности.

— **На три вѣна для дочокъ мѣщанъ** всѣхъ мѣстъ и мѣсточокъ въ Галичинѣ, зъ вынимкою Львова и Кракова, кожде по 284 зр., зъ фундації Максиміліяна и Франциски Сѣмяновскихъ, розписує краєвый выдѣлъ конкурсъ зъ речинцемъ до 28 н. ст. лютого 1895 р. Вѣна призначенй для дѣвчатъ католицкого вѣроисповѣдання, що окончили 17-ый а не переступили 24-го року житя. До просьбъ треба додати свѣдоцтва: хрещеня, моральности, убожества зъ точнымъ наведеньемъ числа братовъ и сестеръ и доказы, що родичѣ петентки належали до одного зъ мѣстъ або мѣсточокъ въ Галичинѣ.

— **Д-ръ Станиславъ Шаховскій,** довголѣтный секретарь львовского університету, именованый дѣйстнымъ надзвычайнымъ професоромъ того-жь університету, зложивъ урядъ секретаря, въ наслѣдокъ чого розписавъ академичный сенатъ конкурсъ на сю посаду. Секретарь університету стоить въ IX-ій класѣ урядниковъ державныхъ. Речинець вносити подання назначеный до 31 н. ст. сѣчня.

— **Самоубійство гр. Віктора Баворовского.** По огляненю мощей гр. Віктора Баворовского повстали — якъ пишуть польскій газеты — сумнѣвы середъ лѣкарскихъ круговъ, чи вонъ могъ сооѣ самъ вздобрати житье. Сумнѣвы подало положенье тѣла и се, що бритва лежала поббчь трупа на столику. Рана-жь въ шии була така страшна, що смерть мусѣла наступити въ одній хвили и може выдати ся неимовѣрнымъ, щобы гр. Баворовскій могъ ще по томъ положити бритву на столѣ, вздвернути ся и оперти руку на колѣно, бо въ такомъ положеню его найшли.

— **Краєвый выдѣлъ** затвердивъ дальшій аренды на побборъ краєвыхъ консумційныхъ оплатъ въ отсихъ політичныхъ повѣтахъ: Дрогобичь, Пздгайцѣ, Самборъ, Старемѣсто, Городокъ, Тарнобжеґъ, та въ судовыхъ округахъ: Бжеско, Радловъ, Войничь, Ярославъ, Радимно, Перемышляны, Рогатинъ, Ряшевъ, Стрижовъ, Залѣщики, Мѣльница, Галичь, Яворовъ и Тарновъ.

— **Убійства.** Зъ Покутя доносять, що въ ночина 8 н. ст. грудня убили Вас. Коломыйчукъ, Федьо Павлюкъ и Ник. Пошивань всѣ три зъ Смоднои стельмаха Николая Томашевского, зъ котрымъ забавляли ся до пбзна въ шинку Мендля Фреліха. Томашевскій бувъ холеричнымъ стражникомъ и ратувавъ своихъ убійниковъ, коли они сеи осени занепали на сю пошесть. Тогдѣ мусѣло щось зайти мѣжь нимъ а его убійниками, коли они теперь такъ страшно зомстили ся. Напали его вертаючого домовь на дорозѣ и колами розбили ему черепъ та поломили ребра.

— **Едиктъ.** Намѣстництво оповѣщує, що заряджена на жаданье ґенеральнои дирекціи австрійскихъ державныхъ зелѣзниць реамбуляційна комісія разомъ зъ експропріяційною розправою для будовы части шляху Тернополь-Острбвъ всхбдно-галицкихъ льокальныхъ зелѣзниць Тернополь-Копичинцѣ, вздбуде ся въ громадѣ Тернополь дня 29 н. ст. грудня передъ полуднемъ, а въ громадѣ Березовица велика того-жь дня пополудни. Выказы грунтовъ, якій мають взяти ся вздъ будову, будуть выложенй разомъ зъ дотычными планами въ магістратѣ мѣста Тернополя и въ канцеляріяхъ громады та дворского обшару въ Березовици великбй на 14 днѣвъ до перегляду для публики. Замѣты противъ намѣренои експропріяціи можуть бути внесенй въ згаданыхъ 14 дняхъ въ староствѣ въ Тернополи або при комісіи на мѣсци. Спбзнений замѣты не будуть увзглядненй.

— **Противъ піяньства.** Краєва рада шкбльна Долѣшнои Австріи выдала обѣжникъ до окружныхъ радъ шкбльныхъ и до дирекцій учительскихъ семинарій, взываючи ихъ, щобы поручили учителямъ вплывати примѣромъ и поучуваньемъ на учениковъ и ихъ родичѣвъ для вздзвычаеня ихъ вздъ піяньства. Піяньство у сѣльскихъ учителѣвъ мае бути остро каране.

— **Письменне признанье** одержали вздъ дирекціи почть отсій почтмайстры всхбднои Галичины: Г. Рібенбаверъ въ Сянявѣ, Ф. Кравсъ въ Нижневѣ, Іос. Литвинишинъ въ Римановѣ, Жигм. Рудницкій въ Яновѣ, Сев. Брисевичь въ Турцѣ к. Хирова, Ф. Стобецкій въ Пздгайцяхъ, Исид. Ковалевскій въ Рогатинѣ и Альб. Арцишевскій въ Городенцѣ.

— **Змѣна власности.** Маетность Кристиновку и Вовковатичѣ, въ бродскомъ повѣтѣ, куплвъ вздъ спадковои масы по пок. А. Лѣщиньскомъ п. Ив. Пайґертъ за 163.000 коронъ.

— **Музей Матейка.** По смерти Матейка пбднесено въ польскихъ кругахъ гадку, щобы закупити по покбйномъ артистѣ его домъ, де вонъ живъ и працювавъ и полишенй нимъ движимости, памятки и т. д. Родина покбйного зажадала за домъ и движимости 50.000 зр., котрій — якъ пише проф. Мар. Соколовскій до петербургского Kraju — вже збброно, а то въ той способъ: Зъ публичныхъ вкладокъ вплынуло 16.000 зр., державна рада у Вѣдни дала 5000 зр., а галицкій соймъ 10.000 зр., разомъ 31.000 зр., вкбнци краковска каса ощадностн мае удѣлити на сей домъ 20.000 зр. позички, котра може амортизувати ся зъ вынайму помѣщеныхъ въ томъ домѣ склепбвъ. Такимъ способомъ есть вже фондъ 51.000 зр. на закупно дому, однако щобы его вздповѣдно устроити и замѣнити на публичный музей треба буде ще вздъ 10 000 до 15.000 зр.

— **Огнѣ.** Въ Бачинѣ старомѣского повѣта дня 29 падолиста с. р. погорѣло пять загородъ. Шкода выносить 4327 зр. Всѣ були до половины обезпеченй. — Въ Смуговѣ въ жидачѣвскбмъ повѣтѣ погорѣвъ Тадей Пачеснякъ. Шкода выносить 1000 зр., а була обезпечена на 300 зр. — Въ томъ самомъ селѣ дня 26 м. м. згорѣло сѣмь загородъ, вартости 5400 зр. Здає ся, що Федь Микетинъ пбдпаливъ свою лиху хату, щобы достати высоку асекурацію. — Въ Пбдлѣскахъ великихъ коло Львова згорѣло пять загородъ селяньскихъ, вартости 3335 зр. Огонь бувъ мабуть пбдложеный. — Въ Ямници станиславбвского повѣта згорѣвъ млынъ Ивана Коха. Шкода 4500 зр. була обезпечена на 3635 зр. — Въ Надорожнбй товмацкого повѣта згорѣла на приходствѣ стайня о. Николая Голинатого; була обезпечена на 17 0 зр. — Въ Рѣчкахъ равского повѣта згорѣла одна загорода вартости 500 зр. — Въ Берегахъ самборского повѣта згорѣло пять загородъ обезпеченыхъ на 2583 зр. Шкода выносить 1200 зр. Огонь бувъ мабуть нарочно пбдложеный, щобы вздобрати высоку асекурацію.

— **Дробній вѣсти.** Краєвый маршалокъ кн. Евст. Сангушко выѣхавъ на короткій часъ на Волынь. — Заступникъ краєвого маршалка Ант. Хамецъ повернувъ зъ Вѣдня и обоймивъ урядованье. — Громада мѣста Николаева надала почетне горожаньство кн. Адамови Сапѣзѣ. — Рада мѣста Рогатина надала почетне горожаньство намѣстникови гр. Баденьому и кн. Ад. Сапѣзѣ. — Цѣсарь приймавъ на оногдашній авдіенціи мѣжь иншими секретаря львбвскои выставы Зелиньского, члена выставовои дирекціи Міколяша, инжінера гр. Лубеньского, а такожь Залеского и гр. Ант. Водзицкого. Зелиньского пытавъ цѣсарь о станѣ ліквідаційныхъ рахунковъ выставы.

— **Ріхтера коробки зъ камѣнчиками до будовы** признанй цѣлкомъ справедливо яко приємна и поучаюча забавка для дѣтей и старшихъ. Вызначній педагоґи высказали ся мѣжь иншими такъ про сю забавку: „Если можна поручити родичамъ зъ спокбйною совѣстію яку забавку для ихъ дѣтей, то хиба Ріхтера коробки зъ камѣнчиками до будовы, котрій на великихъ выставахъ средствъ науковыхъ въ Празѣ и въ Дебреценѣ одержали перший нагороды въ признаню ихъ высокои педагоґічнои вартости...“ „Рбзній числа коробокъ зъ камѣнчиками до будовы подають дѣтямъ ублагородняюче занятье, котре можна все пбддержувати доповняючи ихъ новыми коробками“ и т. д. — Выроблює тій коробки фірма Ф. Ад. Ріхтера и С-ки у Вѣдни.“ (Das Buch für Alle).

Телеґрамы „Дѣла”

Вѣдень 15 грудня. Оголошено розпорядженье, въ якій способъ мае бути примѣненый законъ о вздпочинку недѣльномъ въ передсвяточній днѣ, коли есть заблышеный рухъ горговельный.

Берлинъ 15 грудня. Цѣсарь Вільгельмъ признавъ канцлерови кн. Гогенльоге додатокъ до платнѣ въ квотѣ 100.000 марокъ. Се побольшенье платнѣ мае покрыти ся зъ диспозиційного фонду.

Бѣлградъ 13 грудня. Цебіначь старае ся представити, що истнувавъ заговоръ противъ династіи Обреновичѣвъ, а зновъ прочій обжалованй доказують, що вонъ бувъ аґентомъ провокаційнымъ и хотѣвъ выдурити грошѣ вздъ Карадьордьевича.

Парижь 15 грудня. Амбасадоръ гр. Мінстеръ зложивъ въ имени цѣсаря кондоленцію Казиміръ-Перієрови зъ нагоды смерти Бірдо.

Надбслане.

Д-ръ Лукіянъ Ив. Гумецкій

отворивъ

адвокатску канцелярію

въ Самборѣ, ринокъ ч. 43

въ домѣ, де офіцерска менажа.

425 4—6

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „подъ Коперникомъ“, Львовъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручає у великомъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікер лекогляды, барометры, аерометры, компасы, райсцайґы, ленты мѣрильні, льорнеты, бінокле, дамікроскопы, люпы, компасы, сібелѣ, манометры и т. п. Устроєня звонковъ електричныхъ. Всякі направы выготовляють ся найскорше и найчныхъ. Всякі направы дешевше. — Замовлени въ провінціи выготовляют точно. 148

При дитячихъ недугахъ,

що такъ часто вымагають средствъ нищачихъ кислоту, поручають лѣкарѣ яко найлѣпше средство за-для ей лагбдныхъ прикметъ

Маттонього Гіснбльерску пайчистѣйшу алькалічну щавову воду

При жолудковыхъ кислотахъ, скрофляхъ, рахитісъ и т. д., а такожь при нежитахъ взддыхового проводу и при кашли. [Радника двора Лѣшнера моноґрафія про Гіснбль-Пухштайнъ.] (IV.)

Посѣлбсть о 50-ти морґахъ,

зъ чого четверта часть правдивои дуже доброи сѣножати, а решта чорноі, якъ подбльска, землѣ, по ббльшбй части скомасованои, **можна купити по 150 зр.** або **вынаймити по 7 зр. за морґъ въ Конюшкахъ,** повѣта рогатиньского. Будынки всѣ и керниця на подвбрю въ додатку.

Близше можна розвѣдати у о. **М. Форися** въ Гологорахъ на Волни. 428

Альбумъ заслуженыхъ Русинбвъ.

Цѣна 70 кр.

Дбстати можна въ товариствѣ „Просвѣта“.

Приставки и постументы зъ знарядами передъ пѣчь вздъ 1 зр. до 8·50 зр.

4595 поручає

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.

Цѣнники илюстрованій рбзныхъ предметбвъ до розпорядимости

Ножѣ рѣзницкій и масарскій власного выробу поручає — направы машинъ до шитя прямый

ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ

кожбвникъ у Львовѣ ул. Боимбвъ ч. 3

Цѣнники даромъ.

Знаменитый ароматичный

ЧАЙ

поручає вздъ 1·40 до 5 зр. за ½ клґ. спеціяльный складъ чаю

АДОЛЬФА ЗІНІЕРА

у Львовѣ ул. Сикстуска 17.

Высылки почавши вздъ одного кільоґр. франко. 407 8 10

Спеціялістъ

недуги ухъ, носа и горла

Д-ръ І. Райнгольдъ

364 мешкає теперь 24—39

при улици Сикстускій, ч. 21.

Дентисґъ

Д-ръ С. Райнгольдъ

365 мешкає теперь 24 39

при улици Сикстускій, ч. 21.

Товариство взаимного кредиту

у Львовѣ

ул. Валова ч. 14 надъ Центральною каварнею

приймає

вкладки ощадности

и опроцентовує их по

5 1/2 %

удѣляє членамъ кредиту за мѣрнымъ процентомъ и

приймає въ депозитъ паперы вартостнй числячи вздъ тисяча 1/8 % провізіи

Всякихъ информацій удѣляє дирекція въ годинахъ урядовыхъ. 4974 12—?

Климентій Федуньо

переплетникъ бібліотеки ц. к. львбвского університету

поручає 366 8—?

своє переплетниче и ґалянтерійне заведенье

у Львовѣ, ул. Академична ч. 8.

Пбдоймає ся всякихъ робботъ, особливо переплету: Служебниковъ, Евангелій, Молитовниковъ, Бібліотечныхъ книгъ, Альбумовъ, Манъ, Дипльомовъ и т. ин. по умѣреныхъ цѣнахъ.

Симъ маю честь повѣдомити Вп. Публику, що **магазинъ и варстатъ футеръ,** истнуючій вздъ 24 лѣтъ пбдъ фірмою **Фридрихъ Мрозиньскій,** я купивъ и по цѣлковитомъ заосмотреню того-жь въ свѣжій, добрный и тревалый товаръ отворивъ. Опираючи ся на мбй 20-лѣтный трудъ и фахове образованье въ краю и за границею надѣю ся, що всякимъ вымогамъ Вп. Гостей вздповѣмъ и о численнѣ замовленя прошу. Пишучись зъ глубокимъ поважаньемъ, остаю пбдъ давною фірмою

ЮЛІАНЪ СОЛИКЪ

перше

ФРИДРИХЪ МРОЗИНЬСКІЙ

МАҐАЗИНЪ и ВАРСТАТЪ ФУТЕРЪ

улиця Собѣского ч. 7 у Львовѣ. 415 7—10

На ул. Николая и Рбздво практичній и гарній оборонь Львовъ мешканцевъ Львовъ.

На загальній выставѣ у Львовѣ бронзовый медаль.

Истнуюча вздъ року 1860 фірма въ Новомъ Санчи

перенесена до Львова при ул. Хоружчины ч 27

Центральна Робботня Кожухбвъ

(СЕРДАЧКОВЪ)

392 5—10

Поручає кожушки дамскій, мужескій и дитячій, крытій сукномъ, вышиваній и оріґінальній Закопаньскій, уланки, кривичанки и угорки

Гуцульскій киптарики. Гуньки и гбрняцкій капелюхи!

Власный выробъ!!! Цѣны умѣренй.

Головный складъ въ Центральномъ краєвомъ базарѣ у Львовѣ

при ул. Кароля Людвика ч. 5, I. поверхъ.

Приймає также всякій замовленя на мужескій футра, дамскій ґарнітуры и т. ин. роботы, входячій въ обсягъ того фаху и выготовлює ихъ въ якъ найкоротшомъ часѣ.

Зъ глубокимъ поважаньемъ **Кляра Рачиньска.**

На ул. Николая и Рбздво практичній и гарній оборонь Львовъ мешканцевъ Львовъ.

На загальній выставѣ у Львовѣ бронзовый медаль.

СКЛАДЪ ОБУВИ

зъ

МЕДЛІНҐСКОИ ФАБРИКИ

у Львовѣ

перенесеный цѣлковито 77 13—0

до

ГОЛОВНОГО СКЛАДУ

при

улици Сикстускій ч. 6.

Лишь тогдѣ правдивый, если тригранна флящина есть замкнена низше поданою опаскою (червоный и чорный друкъ на жовтôмъ папери).

Доси не перевысшеный!!!

В. Маагера

правдивый очищеный

ТРАНЪ ЗЪ ПЕЧѢНКИ

(въ законне обезпеченôмъ опакованю)

зъ фабрики

ВІЛЬГЕЛЬМА МААҐЕРА

у Вѣдни.

Розслѣженый першорядными повагами медичными и **за-для своєи легкои стравности** порученый такожь дѣтямъ, и записуваный у всѣхъ тыхъ случаяхъ, въ котрыхъ лѣкарь хоче досягнути **скрѣпленя цѣлого орґанізму, именно грудей и легкихъ, збôльшеня ваги тѣла, полѣпшеня сокôвъ, а такожь взагалѣ прочищеня крови. — Фляшку по 1 зр.** можна купити въ складѣ фабричнôмъ Wien III./3., Heumarkt Nr. 3., а такожь майже по всѣхъ аптиках **австро-угор. державы.**

У Львовѣ у пп. аптикарѣвъ: Петра Міколяша, Жигмонта Рукера, Якова Байзера, К. Крижановского, та у пп. кущѣвъ: Стан. Маркевича и К. Балабана.

Головный складъ и розсылка для цѣлои австро-угор. державы:

W. MAAGER, WIEN

III./3., Heumarkt 3. 353 7—18

Противъ наслѣдувань зариджує ся судове слѣдство.

(*Львôвъ „Импресса“*)

Вытягъ зъ цѣнника торговлѣ

ЛЕОНАРДА СОЛЕЦКОГО

427 1—4 улиця Баторія ч. 2 у Львовѣ

Мигдалôвъ солодкихъ, выбираныхъ	1 клґ.	1·12
Мигдалôвъ солодкихъ, дуже гарныхъ	„	·84
Розинокъ султаньскихъ безъ кôстокъ	—·52 и	—·68
Розинокъ „елемъ“, великихъ зъ кôстками	„	—·80
Розинокъ чорных дрôбныхъ	„	—·48
Дактильвъ мароканьскихъ, десеровыхъ	„	1·80
Дактильвъ александрійскихъ до тѣстъ	„	—·68
Дактильвъ „каліфатъ“ до тѣстъ	„	— 64
Фиґъ султаньскихъ, десоровыхъ	„	1·20
Фиґъ султаньскихъ до тѣстъ, дуже добрыхъ	„	—·68
Фиґъ султаньскихъ зъ вѣнця	„	—·30
Орѣхôвъ турецкихъ цѣлыхъ	„	—·40
Орѣхôвъ турецкихъ лущеныхъ	„	—·80
Орѣхôвъ волоскихъ лущеныхъ	„	1·—
Сливокъ босаньскихъ	„	—·30
Повилъ босаньскихъ солодкихъ	„	—·30
Цикаты великои, дуже гарнои	„	1·50
Аранчіні дрôбнои або цикатки	„	1·12
Меду краєвого, лѣпшого якъ угорскій	„	—·64
Одинъ слоикъ конфітуръ (всѣлякѣ смаки)	„	—·50
Одинъ стручокъ ваніліи, дуже гарнои	„	—·20
Пôвъ клґ. чаю Melange de London	„	3·—

Румъ бремскій знаменитый, Горѣвки, Розолісы и Лікеры ґр. Дрогойовского зъ Издебника и ґданьскѣ, Конякъ французскій и угорскій, Вина угорскѣ, австрійскѣ, французскѣ и реньскѣ, запоручуючи, що маю лише природнѣ Маю честь повѣдомити Вп Публіку, що всѣ товары спроваджую лише вôдъ реномованыхъ фірмъ, въ найлѣпшôй якости а при великôмъ оборотѣ можу купувати лише за готôвку и длятого дôстаю самъ дешевше та можу продавати по низькихъ цѣнахъ. Дякуючи Вп. Публицѣ за дотеперешне ласкаве пôдпираньe, поручаю ся и на дальше ласкавымъ взглядамъ

зъ повнымъ поважаньемъ

ЛЕОНАРДъ СОЛЕЦКІЙ.

Незвычайно гарнѣ

прикрасы на деревця

въ ключне першорядни новости

Цѣлый выбôръ ч. 1

до цѣлковитого прибраня деревця, складаючій ся зъ 60 гарныхъ рѣчей: Бонбоньерокъ, скляныхъ бальонôвъ, блискотокъ, брилянтового снѣгу, свѣчочокъ и пôдставокъ до нихъ, все за

2·90 зр. разомъ зъ освѣтленьемъ

Той самъ выбôръ зъ 90 штукъ

3 85 зр

Прегарнѣ **великѣ конѣ до гойданя** зъ шкôрянымъ сѣдломъ и стременами **зр. 1·30, 2, 4, 5** зъ сѣдломъ безпечности **зр 3 до 6.** Конѣ зъ кожою 8 зр.

Цѣлковитый Выбôръ ч. 2

90 шту къ величавій декорациизъ ефектовными рѣчами, котрѣ лише у насъ можна дôстати. **Ангелы, штучный лѣдъ, овочѣ, бонбоніерки, снѣгъ, лѣдъ, пôдставки до свѣчокъ и ренесансовѣ свѣчки** все разомъ зъ освѣтленьемъ

4·95 зр.

Той самъ выбôръ зъ 120 шт. **6·15 зр.**

Зелѣзнѣ велъосипеды для хлопцѣвъ **зр. 5, 6, 7.**

Laterna Magica разомъ зъ 12 образами 60 кр., **зр. 1. 2.**

Повный выбôръ ч. 3

150 штукъ т зван. идеального прибору деревця для паньства, найгарнѣйша декорація на деревце, що лише могла сотворити уява; оріґінялъ находить ся въ д к вѣденьскôй надвôрнôй оперѣ при балетахъ, сонце и земля, все за зр 5 95 разомъ зъ освѣтленьемъ

Той самъ выбôръ зъ 180 шт. зр. 8·75.

Найбôгатѣйше, обôймаюче все що есть.

Великаньскій лявьки 60 цмт 1, 2, 3 зр.

Скринки зъ фарбами 40 кр., 60 кр.

Лише въ великôмъ вôдъ 25 лѣтъ истнуючôмъ

ETABLISSEMENT RIX, ВѢДЕНЬ, Praterstrasse 10 im Rixhof.

Цѣнники забавокъ на подарунки для панôвъ, пань, дѣвчатъ и службы по 10 кр 424 3—3

Великій крахъ!

Нов. Іоркъ и Лондонъ зарвали такожь и Европу та одна велика фабрика выробôвъ зъ срѣбла побачилась приневолена роздарувати свôй цѣлый припасъ лишь за малу вынагороду, що коштувала робота

Я уповажненый перепровадити се порученье.

Длятого продаю

кождому, отсѣ предметы за заплатою лише 6·60 зр., а то:

6 штукъ найлѣпшихъ ножѣвъ столовыхъ въ пр. англ. стали.
6 штукъ америк. вилокъ зъ патент. срѣбла.
6 штукъ америк. ложокъ зъ патент. срѣбла.
12 штукъ амер. ложочокъ зъ патент. срѣбла.
1 штука америк. хохлѣ зъ патент. срѣбла.
1 штука амер. полонника зъ пат. срѣбла.
2 штуки америк. чарки на яйця зъ патен. срѣбла
6 штукъ англійскихъ пôдставокъ Вікторія,
2 штуки прегарныхъ лѣхтарѣвъ.
1 штука ситка до гербаты.
1 штука коробки до посыпуваня цукромъ.

44 штуки разомъ лише за 6 зр. 60 кр.

Всѣ згаданѣ 44 предметы коштували передъ тымъ понадъ 40 зр. а теперь можна ихъ дôстати по **6 зр. 60 кр.** — Американьске срѣбло патентоване есть цѣлкомъ бѣлымъ металемъ, котрый задержує краску срѣбла 25 лѣтъ и се ґарантує ся. На доказъ, що сей инсератъ не есть

нѣякимъ обманьствомъ

зобовязую ся отсимъ публично, кождому, кому не подобає ся товаръ звернути безъ нѣякихъ перепонъ грошѣ и нѣхто не повиненъ опустити сеи користнои нагоды, щобы не купити прегарного ґарнітуру, пригôдного особливо на

величавый рôздвяный або новорôчный подарунокъ

якъ такожь на подарунокъ весѣльный та для кождого лѣпшого дому

Дôстати можна лише у

A. HIRSCHBERG's

Haupt-Agentur der vereinigten amerik. Patent-Silberwaaren-Fabriken

Wien, II. Rembrandtstrasse 19. -- Telephon Nr. 7114.

На провінцію розсылає ся за послѣплатою або за попереднымъ присланьемъ грошей.

До сего порошокъ до чищеня 10 кр.

Правдиве лише зъ побôчь стоячою маркою (марка здоровля).

Вытягъ зъ похвальныхъ листôвъ:

Текссінъ, Австрія Гор. 21 лютого 1893.

Случайно бачивъ я у Вп ґрафа Вурмбранда вашъ ґарнітуръ и пересвѣдчивъ ся о его красѣ и дешевости.

Іосифъ Форсть, священикъ.

Оломуць 1 мая 1892.

Зъ пересылки дуже вдоволеный, перевысшила всѣ мои ожиданя.

Капітанъ Ч....., команда мѣсця. 376 7—7

КАРТЫ ѢЗДЫ

до Пôвнôчнои Америки

въ

Нідерляндско-Американьскôмъ товариствѣ пароходнои плавбы.

I Kolowratring 9

IV Weyringergasse 7 a WIEN.

Щоденна експедиція зъ Вѣдня.

48-52 **Поясненя безплатно.** 1

Безъ вызыску!

Одинока роботня ювилерско-золотнича

ПЕТРА ШІФФЕРСА

при площи Марійскôй 8 и Гетьманьскôй 4 у Львовѣ — подає до ласкавои вѣдомости свôй фабричный цѣнникъ роботъ деякихъ предметôвъ золотыхъ.

Предметъ: Пара обручокъ зр. 1·50 Наймоднѣйшій перстенѣ заручиновѣ, елеґантно выконченій зр. 1·50. Шпильки до слюбныхъ китичокъ въ наймоднѣйшихъ формахъ 75 кр Пара ковткôвъ въ теперѣшнôмъ вкусѣ вôдъ 1·50. Брошки наймоднѣйшій почавши вôдъ 3 зр Браслеты вкусній вôдъ 5 зр. Перстенѣ кармазиновѣ, с. в. сафіръ або такожь иншій камѣнчикъ окруженый діямантиками въ прегарныхъ формахъ 4 зр. Перстенѣ окруженѣ брилянтиками по 5 зр и т. д. и т. д. Кождый ґрамъ золота 14-каратного числить ся 1 зр в. а

Щобы оминути злои мѣры перстеня, выстане змѣрити картономъ зъ перстеня добре пасуючого внутрѣшный промѣръ и прислати.

Замѣсцевѣ замовленя выготовляю совѣстно и скоро. Золото срѣбло и дорогѣ камѣнѣ приймаю въ замѣнъ и за готôвку. 410 7—12

Ріхтера скринки зъ камѣнчиками до будовы зъ якоромъ

суть такъ само якъ и перше недостижимѣ; они суть **наймилѣйшимъ дарункомъ** рôздвяным для дѣтей по-надъ три роки Они дешевшій якъ кождый иншій дарунокъ, бо держать ся довгѣ лѣта и навѣть по довгôмъ часѣ можуть ще бути доповненѣ и пôбольшенѣ.

Правдивѣ

Скринки якорнѣ зъ камѣнчиками до будовы

се одинока забавка, що **найшла загальну похвалу у всѣхъ краяхъ,** и котру всѣ, що ю знають, поручають зъ пересвѣдченя дальше. Хто ще не знає сеи въ своємъ родѣ одинôкои забавки и занятя для дѣтей, той нехай зажадає вôдъ пôдписаноі фірмы якъ найскоршои присылки **нового богато илюстрованого цѣнника** и нехай перечитає выпечатанѣ тамъ дуже прихильнѣ оцѣнки — При закупнѣ треба жадати выразно: **Ріхтера якорнои скринки зъ камѣнчиками до будовы** и треба звертати кождую скринку безъ якора яко фальшиву; хто сего не зробить може легко одержати менше важне наслѣдуванье. Треба памятати, що **лише правдивѣ коробки** можуть бути доповненѣ пôсля пляну, куплене наслѣдуванье буде до доповненя непригôдне Правдивѣ якорнѣ скринки зъ камѣнчиками до будовы можна дôстати по цѣнѣ 35 кр, 70 кр. 80 кр. ажь до 5 зр. и высше

у всѣхъ лѣпшихъ торговляхъ забавокъ.

НОВôСТЬ! Ріхтера забавки терпеливости: **Яйце Колюмба, Громоввôдъ, Смиритель гнѣву, Убійникъ примхъ** и т. д. — Цѣна забавки 35 кр. Правдивѣ лише зъ якоромъ

Ф. Ад. Ріхтеръ и С-ка,

Перша авст. угорска ц. и к привіл. фабрика скринокъ зъ камѣнчиками до будовы.

Контора и складъ I Niebelungengasse 4, **ВѢДЕНЬ** фабрика XIII/1 (Hietzing), **Рудольштадтъ** (Турингія), Ольтенъ, Роттердамъ, Лондонъ Е. С., Новый Йоркъ 17 Warren-Str. 403 7—9

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. гал. анц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купує и продає

ВСѢ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ

по курсѣ деннôмъ найточнѣйшôмъ не вчисляючи нѣякои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручає

4½% листы ипотечнѣ
5% листы ипотечнѣ преміованѣ
5% „ „ безъ премій
4½% листы товариства кредитового земского
4½% „ Банку краєвого
4½% позичку краєву галицку 3423
4% позичку пропінаційну галицку
5% „ „ буковиньску
4½% „ угорскихъ зелѣзниць державныхъ
4½% „ пропінаційну угорску
4% угорскій облігація индемнізаційнѣ

а всѣ тѣ паперы Контора вымѣны Банку ипотечного все купує и продає

по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймає вôдъ П. Т. купуючихъ всѣлякѣ выльосованѣ а вже платнѣ мѣсцевѣ паперы цѣнныѣ, такожь запавшій купоны за готôвку, безъ нѣякого вôдчисленя, а замѣсцевѣ лишь за вôдчисленьемъ справдешныхъ коштôвъ.

До ефектôвъ у котрыхъ выйшли купоны, доставляє новѣ аркушѣ купоновѣ за зворотомъ коштôвъ, котрѣ самъ поносить

НА СЕЗОНЪ ОСѢННЫЙ

Просить ся ласкаво всѣхъ Вп. Гостей выставовыхъ пересвѣдчити ся о дивнôй дешевости осѣнныхъ и зимовыхъ товарôвъ, вже спровадженыхъ въ великôй скôлькости.

Слѣдуючѣ товары продають ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ доки истнує запасъ:

1000 модныхъ муфôвъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·50, 2·— до 5·— зр.
1000 кожуховыхъ шапокъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·80, 2·20 до 4·— зр.
1000 фланельовыхъ и суконныхъ блюзъ осѣнныхъ и зимовыхъ 2·50, 3·— до 6 зр.
500 гальокъ волôчковыхъ по 2·50 до 4·— зр.
1000 хустокъ Гімалая, найбôльшій родъ 1·75, 2·25 до 4·— зр.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ суконокъ на осѣнь и зиму 1·80, 2·50 зр.
1000 модныхъ плащикôвъ на осѣнь и зиму вôдъ 4 зр. и высше.
3000 одягôвъ для хлопчикôвъ у всѣхъ величинахъ по 1·80, 2·—, 3·— зр. и высше.
Особливѣ новости въ стяжкахъ, воаляхъ, капелюхахъ дамскихъ и дитинныхъ, рукавичокъ ґлясé, дуньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, панчохахъ, парасоляхъ до дощу, блюзахъ шовковыхъ и вовняныхъ, шляфрокахъ, костюмахъ и неґліжахъ надôйшли власне въ великôй скôлькости и доповняють ся щоденно.

Особливша гуртовна продажь принагôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
300 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обѣ сторины (выробъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 ґарнітурôвъ „Louvre“ на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 ґарнітурôвъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 75, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все въ 2 частей 1·35, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ табістокъ (килимовый выробъ) по 28 штука.
800 кольдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Steppe) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ фланельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диванникôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2·25 стрижений по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на осѣнь зъ перскимъ десепемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣданень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальоновыхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдниковъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хинськихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Ангора 2 и 2·50.
Дорги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітацією шкôры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальонѣ у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портіэры и занавѣсы коронковѣ аж до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всякѣ въ провінціи надсылани поручена полагоджує ся найсумѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поваганьемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

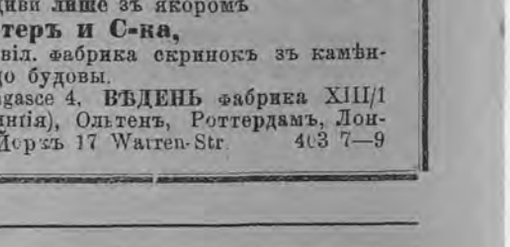
4395 202—? **у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.**

Для старшихъ и молодшихъ

мужчинъ!

препараты реґенераційнѣ,

уживаній старшимъ штабовымъ лѣкаремъ д-ромъ Міллеромъ вôдъ многихъ лѣтъ зô знаменитымъ успѣхомъ противъ всѣхъ нервовыхъ недуґъ, повсталыхъ въ наслѣдокъ знищеня нервôвъ и выкликавшихъ передчасне ослабленье духа и тѣла. - Особливо выпробоване яко скрѣпляюче средство противъ мужескои безсильности. — Цѣна зъ точнымъ лѣкарскимъ поученьемъ уживаня 3 зр. 10 кр., зъ почтовою пересылкою 25 кр бôльше за опакованье. Одинокій головный складъ и мѣсце выробу: Антика св. Юрія, Вѣдень V/2, Wimmergasse Nr. 33, куды треба пересылати всѣ письменнѣ замовленя. - Складъ у Львовѣ: Антика Міколяша 384 4—16

Фабрика капелюхôвъ и цилíндрôвъ пôдъ фірмою

АНТôНЪ КАФКА

передъ тымъ А. Кожелюжекъ

у Львовѣ, Ринокъ ч. 29, вôдъ стороны Езуитôвъ ул. Театральна 12 (перехôдна каменица Андріолióго)

поручає на сезонъ зимовый великій выбôръ фільцовои обуви и чоботôвъ ловецкихъ власного выробу — капелюхôвъ и цилíндрôвъ власного выробу а такожь зъ фабрикъ Габіта и Плеса у Вѣдни — капелюхôвъ непромакаючихъ „Loden“ та Chapeau-claque. Приймає ся до вôдсвѣжаня капелюхи и цилíндры На жаданье 413 цѣнники даромъ. 2—2

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и одвѣчальный редактôръ: Иванъ Белей. Папѣръ зъ фабр. Черляньког. З друкарнѣ Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского

Ч. 272. Львôвъ, Понедѣлокъ 5 (17) грудня 1894. Рôчникъ XV.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских свят) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитших повѣстей“ выходить що второкъ, и що второкъ и пятницю на переміну разомъ съ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газет ул. Кароль Людовика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсерати платить у Львовѣ.

Передплата на „ДѢЛО“ въ літер. додатком:

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлий рôкъ	18 зр.	на цѣлий рôкъ	24 зр
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлий рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Реклямація неопечатані вôльні вôдъ порта.

Поодинокє число коштує 8 кр. в. в.

Оголошенія принимають ся по цінѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчка инсератового а въ рубрицѣ „Надісланє“ по 20 кр. в. в. Вôдмѣни числить ся по 10 кр. пôдъ стилюсъ.

Вѣче радикалôвъ у Львовѣ

вôдбуло ся вчера пôсля програмы заповѣдженои товариствомъ „Народна Воля“. По год. 10-тôй выповнилась саля ратушева участниками вѣча: на крѣслахъ засѣли селяне, по бокахъ и по-задъ нихъ стануда молодѣжь академічна и львôвскі робôтники. Селяне прибули въ рôзныхъ сторôнъ; Коломыйщина и Снятинщина представлялись найчисленнѣйше, але такожь и въ-пôдъ Тернополя, Перемышля, Самбора и Львова були деякі селяне. Участникôвъ селянъ було до 150.

Зборы отворивъ п. Мих. Павликъ именемъ тов. „Народнои Волѣ“ и ширшого комітету устроюючого вѣче. Згадавъ, що крôмъ вѣча мають вôдбутись о год. 3-тôй по полудни перші загальні зборы радикально-просвѣтного товариства „Поступъ“, а вечеромъ о 6-тôй годинѣ вечерокъ въ честь Михайла Драгоманова. Вôдчитавъ поздоровні телеграмы вôдъ руского радикальнои молодежи въ Краковѣ и вôдъ поступовои молодежи чеcкои въ Празѣ. — Президію вѣча выбрано аклямаціею: М. Павликъ предсѣдателемъ, Творовскій, Павло Думка и Ив. Сандулякъ заступники предсѣдателя; Стефаникъ и Крайницкій секретарѣ.

Приступлено до першои точки нарадъ вѣча: „Теперѣшне положенье політичне руского народу“.

Першій забравъ голосъ д-ръ Сев. Данилôвичь зъ Коломыѣ. На сѣмъ вѣчу — говоривъ вôнъ — має радикальна партія зазначити своє становиско супротивъ другихъ рускихъ партій. На вѣче выбирало ся бôльше людей, але побоюючись, щобы власти въ послѣдній хвили не зборонили вѣча, якъ се звычайно водить ся въ Коломыйщинѣ и Снятинщинѣ, здержались зъ выѣздомъ. Мѣжь Русинами теперь заколотъ, а се найлѣпше видно зъ выборôвъ до тѣлъ парляментарныхъ, які вôдбули ся послѣдными часами. Коли давнѣйше ставали противъ себе кандидаты Русинъ и Полякъ, то теперь стають до выборôвъ два або й три Русины и селяне не знають, що се таке и якъ собѣ въ тôй справѣ порадити. При теперѣшныхъ выборахъ выступає бôльша заѣлôсть якъ давнѣйше. Противъ радикального кандидата (противъ мене въ Коломыи — додає бесѣдникъ) не цурають ся нѣякихъ способôвъ при аґітаціи выборчôй: клеветы, денунціяціи, насильства. Роздоръ и борба мѣжь Русинами зачали ся вôдъ т. зв. новои еры; по краю збирано адресы довѣря для Романчука и для Антоневича, котрый нѣбы-то запротестувавъ противъ выголошенои Романчукомъ програмы. Инакше говорено на зборахъ старо-рускои партіи, инакше на зборахъ Народнои Рады. Радикальне сторонництво, проголосивши 9 жовтня 1890 р. свою програму зачало розвивати політичну дѣяльнôсть, скликуючи численні вѣча и зборы, засновуючи тов. Народну Волю, економічні спôлки и выдаючи газеты „Хлѣборобъ“ и „Народъ“. Коли-жь радикали поставили своихъ кандидатôвъ при выборахъ, тогдѣ обѣ партіи, старо-руска и народовска подали собѣ руку, щобы спôльно выступити противъ радикалôвъ. Зачали ся гоненя радикалôвъ, вязненя и процесы противъ селянъ-радикалôвъ, денунціяціи, клеветы, а руска интеліґенція покликує власти урядовій до борбы зъ радикалами. А для чого те все? Длятого, що селяне стають самі до борбы за свои права, хотять самі правити своими интересами въ своѣмъ краю, не хотять слухати спорôвъ етноґрафічныхъ, фільольоґічныхъ, граматичныхъ и національныхъ. Интеліґенція бачить, що зачинає тратити грунтъ пôдъ ногами. Але до того прилучає ся и борба клясова. Масы народу робôтничого зачинають допоминати ся о полѣпшенье свого економічного быту. Та клясова борба, котра въ иншихъ краяхъ Европы розгорѣла на добре, зачинає входити до насъ, зъ-разу мѣжь робôтникôвъ, а теперь вже и мѣжь сѣльскій народъ. Радикалы внесли тую справу, ту борбу, мѣжь селянъ, бо она найлѣпше промовляє до ихъ серця. Теперѣшній рускі політики почули що бѣда, они, зачисляючи ся мѣжь посѣдаючі класы, получили ся зъ шляхтою, щобы не допустити селянъ до участи въ ихъ правахъ. Барвѣньскій и рускій клюбъ се спôлка звязана противъ интересôвъ люду, селянъ, котрі хотять поставити квестію національну на другій плянъ, а економічні и матеріяльні интересы на першій плянъ. Рускій клюбъ есть не лишь противъ загального голосованя, але взагалѣ противъ всякои реформы выборчои, бо се видно зъ комунікату въ „Дѣлѣ“ — де сказано, що рускій клюбъ не чує ся невдоволеным зъ того, що коаліція не покликала его до нарадъ надъ справою реформы. За Барвѣньскимъ иде та часть рускои інтеліґенціи, котра бачить наживу — остались лишь недобитки, але и они не мають вôдвагы вôдорвати ся вôдъ духовенъства, урядникôвъ и посѣдаючихъ класъ та вести хлопску політику масову. Они мусять вскорѣ рѣшитись: сюды або туды пôйти. Партія старо-руска, котра рôзнить ся вôдъ партіи народовцѣвъ въ квестіи національній [тутъ зазначивъ бесѣдникъ мовь зъ розмыслу неясно рôзницю поглядôвъ що-до самостôйности національнои народу, сказавши, що то невелика рôзница] иде въ сущности разомъ въ народовцями противъ радикалôвъ. Але та партія не есть політична, бо не має програмы.

Супротивъ такого стану рѣчей треба Русинамъ такъ сказати: Або руска інтеліґенція буде вести хлопску політику масову, людову, соціяльно-економічну, або тій масы, той народъ, ей вырѣкає ся. Та політика не має бути лишь на основѣ, але и на дѣлѣ (Вахнянинъ въ Жовкви приржкъ придержуватись нашои радикальнои програмы, але у Вѣдни не думає о тôмъ) — а такими людьми, на котрыхъ пôдъ тымъ взглядомъ можна спустити ся, суть лишь радикалы. Радикалізмъ ширить ся мѣжь народомъ и рускимъ партіямъ ити за радикалами, бо теперь доба борбы становои, клясовои а не національнои. Будучнôсть партіи радикальнои велика, але треба теперь тôй партіи бôльше людей зъ інтеліґенціи, а рухъ пôйде такъ, якъ давный козацкій. Вѣче завзиває всѣхъ інтеліґентныхъ людей, въ серцяхъ котрыхъ не завмерла ще любовь до сѣрака, щобы стали на ґрунтѣ радикальнôмъ.

Селянинъ Котюкъ зъ Пѣстиня: Мы газды-хлѣборобы гôрше стоимо вôдъ робôтникôвъ фабричныхъ. Давно інтеліґенція богато крычала а инакше робила, длятого най такъ робить ся — якъ говорить ся. Радый зъ того, що зъѣхали ся до Львова на вѣче, але дивує ся, длячого вѣче не вôдбуває ся въ Народнôмъ Домѣ, на котрый батьки складали кровавый грошь. Давнѣйше сварили ся противъ Полякôвъ, а на що намъ бути ворогами, коли Русина тисне та сама бѣда, що й Поляка и Нѣмця. Станьмо разъ людьми, лучѣмъ ся бѣднѣйшій зъ бѣднѣйшими, навѣть зъ жидами (Голосы: О нѣ зъ жидами!), не дѣлѣмъ ся вôдъ робôтникôвъ. Мы не маємо зъ нѣкимъ сварити ся, лишь тримаймо ся партіи радикальнои.

Предсѣдатель М. Павликъ пояснивъ, длячого вѣче вôдбуває ся въ сали ратушевôй. Удавали ся мы — говоривъ — передъ пôвтора мѣсяцемъ до Народного Дому зъ просьбою о салю, але намъ вôдмовили, не подаючи причины, лишь стиснули плечима. Тогдѣ удавъ ся я до президента Мохнацкого, а сей радо вôдступивъ салю на вѣче и вечѣрне торжество. (Голосы: Славно!) Длятого вносить, щобы президія вѣча подякувала осôбно п. Мохнацкому за ввѣчливôсть. (Принято.)

Селянинъ Ив. Сандулякъ зъ Карлова: Мы селяне були доси мовь мухи прибитій холодомъ до землѣ. Колисали насъ якъ малу дитину співанками. Дали свободу и конституцію, але мы не вмѣли зъ того користати, бо не було кому добре пояснити. Зачали насъ партіи выискувати, вели насъ то въ оденъ то въ другій бôкъ. Тымчасомъ народъ ставъ бѣднѣти; народу збôльшило ся, землѣ не прибôльшало, а ще й много сповзнуло. Отъ и сегодня не пустили насъ въ Народный Дôмъ, лишь выгнали въ комôрне. Дбаймо за себе, бо нѣхто не буде дбати за насъ.

Дальшій два бесѣдники були то робôтники львôвскі, соціялъ-демократы: Петро Левичь (мулярь) и Сава Вандьо. Говорили по руски, кепскимъ языкомъ. Старали ся пересвѣдчити селянъ, що робôтникамъ ще гôрше якъ селянамъ, бо тотій мають хату, посѣлôсть (Голосы: Але платимо тяжкі податки!), а они мусять жити зъ працѣ рукъ. Менторскимъ тономъ (звѣстно, бо були въ оберокахъ и мали ковнѣрики та манштеты) радили селянамъ, щобы слухали проводирôвъ партіи радикальнои.

Иванъ Михасъ зъ Морозовичь (въ Самбôрщинѣ) вôдчитавъ свои замѣтки о нуждѣ сѣльского народу. Причиною нужды не лишь піяньство, темнота, бракъ заробку промыслового, але що найважнѣйше оплата за требы церковній. Для примѣру навѣвъ бесѣдникъ одну громаду въ Самбôрщинѣ, де за-для датковъ конкуренційныхъ не було за що платити податковъ, такъ що екзекуціи цѣлкомъ знищили селянъ и они теперь стали пролетаріями. Дôйшовъ до заключеня, що оплата за требы есть по-надъ всѣ выдатки найтяжшою и найнепріємнѣйшою, длятого жадавъ, щобы „власти урядовій наглядали поведенье духовеньства въ справахъ побираня оплатъ за требы“.

Селянинъ Янъ Копитиньскій, Полякъ зъ-пôдъ Львова, говорить по руски, а взявши за примѣръ своє село (власнôсть Домініканôвъ) представляє невôдрадный станъ матеріяльный селянина. Давнѣйше були лѣсы отворені для селянъ, що два тыждні можна було вывезти фѣру дровъ и зъ того бувъ дохôдъ. Таке саме було и зъ пасовиском. А теперь нема нѣ лѣса нѣ пасовиска, бо паны взяли. Податки въ четверо бôльші, не можна ихъ вытяжити. Завели школы, а въ нихъ не учать того, що треба для хлопа, передо всѣмъ языка нѣмецкого. Позаводили kółk-a rolniez-ій и казали, що намъ выйде зъ того користь, що kółk-a будуть за селянами тягнути, а теперь того не видно. Паны, кобы могли, то завели бы панщину, бо они здерли бы зъ селянина шкôру. Одна наша вôдрада и помôчь — цѣсарь, котрый для насъ батькомъ и насъ выслухає. Пôдносимо нашій кривды, але паны не допустять нашого голосу до цѣсаря. Паны насъ знають лишь при выборахъ, коли потрѣбно имъ нашихъ голосôвъ. Мы хлопы не можемо выйти на своѣ, — уважаймо самі на себе и не спускаймо ся на паньство.

Д-ръ Кирило Трильовскій взявъ на себе завданье, зреасумувати все сказане до тои точки (політичне положенье руского народу) и поставити вôдповѣдній резолюціи. Мѣжь бѣдными а богатыми — говоривъ — веде ся борба. Богатій, посѣдаючі класы мають силу, тожь треба бѣдныхъ зорґанізувати. Селяне не повинні бути зарозумѣлі на своє ґаздôвство, бо то ґаздôвство не выстає имъ на житье. Мы радикалы не хочемо дѣлити мѣжь селянъ землю, бо то не довело бы до нѣчого, такъ якъ по якôмсь часѣ зновъ настали бы такій самі вôдносины що й теперь. Мы хочемо поправити долю мужикôвъ, а до того треба найперше свободы політичнои. Право зборôвъ у насъ вкорочене; по-за урядниками, заборонюючими вѣча, стоять паны, богатій, посѣдаючі верствы. Ординація выборча такъ уложена, що мужикъ не може мати бôльшости; въ радѣ повѣтовôй ще не було хлопа маршалкомъ. Нова ера, новый куреъ, выйшли зъ особистыхъ зыскôвъ. Наставати на отворенье новыхъ школъ, щобы тамъ могли свояки дôстати посады, або старатись о прикликанье Русинôвъ-урядникôвъ зъ Мазурщины (хочь оно й добре), ще не може выстати на полагодженье потребъ народу. Годѣ зрѣкати ся орґанізациі мужикôвъ и вести політику лизуньства. Радикалы першій запротестували противъ такои політики, поставивши высоку и далеку цѣль для своеи роботы. Теперь занимають ся реформою выборчою, але до тои роботы не покликали робôтникôвъ, лишь ґрафôвъ. Старають ся ухвалити теперь на лобъ на шию законъ карный, щобы ще, поки часъ, заховати для себе права и привілеѣ. Въ соймѣ хотять ухвалити законъ о окружныхъ громадахъ, щобы замѣсть давныхъ мандатарôвъ, що били въ шкôру, завести комісарѣвъ окружныхъ. Недармо демократъ Рутовскій напоминавъ до поспѣху, щобы wyzyskać tę dobę, котра може бути вже послѣдною для панôвъ, для шляхты. Пос. Гессманъ опублікувавъ обѣжники намѣстника Баденього, щобы не допускати вѣчь и зборôвъ сторонництвъ радикальныхъ. (Голосы: Ганьба!) Но и справдѣ черезъ мѣсяць не допущено нѣякихъ зборôвъ. Надъ Галичиною заведено станъ выимковый. Еміґрація до Россіи зъ-передъ двохъ рокôвъ и слова недавній Поточка вказують на те, що положенье въ нашôмъ краю стало невыносиме. Одна рада на се: зъорґанізуватись робôтникамъ, селянамъ, рускимъ и польскимъ, противъ шляхты, котру можна шапками закинути.

Д-ръ Трильовскій поставивъ отсій резолюціи: Зважившы, що теперѣшній вôдносины політичні въ Австріи суть для руского народу неприхильній, що загалъ клясы працюючои есть выкористуваный пануючими, посѣдаючими класами, котрі хотѣли бы бодай въ послѣдній хвили полишити фôрточки для своихъ привілеѣвъ при ухвалюваню законôвъ и реформъ — вѣче радикальне протестує противъ того стану и выкористовуваня бѣднѣйшихъ верствъ, — вѣче взиває всѣ опозиційні силы въ народѣ рускôмъ, щобы злучили ся на основѣ радикальнои програмы, и мужицтво якъ руске такъ и польске повинно зорґанізувати ся та поступати солідарно зъ партією соціялъ-демократичною въ борбѣ о права, — вѣче взиває приступати до радикальныхъ товариствъ: політичного „Народна Воля“, просвѣтного „Поступъ“ та пôдпирати газеты „Хлѣборобъ“, „Народъ“ и популярній выдавництва радикальній.

Зборы аклямаціею приняли тій резолюціи, а записані бесѣдники забирали ще голосъ. Селянинъ Ник. Канафуцкій бажавъ, щобы ґрунты були скомасовані, щобы выдѣлъ краевый занявъ ся выкупомъ дворскихъ грунтôвъ и вôдпродажею ихъ селянамъ, щобы по селахъ заводжено касы системы Райфайзена и щобы ограничити супружество на важныхъ пунктахъ (?). — Селянинъ Tomasz Piwko зô Сокôльникъ завзивавъ (по польски) до згоды якъ Русинôвъ такъ и Полякôвъ при выборахъ, бо не треба дивити ся на народнôсть, лишь на се, чи кандидатъ бажає добра селянамъ чи нѣ. — Сел. Гринь Наконечный зъ Туринки бажавъ, щобы радикальна партія выдавала економічну газету, а по селахъ щобы закладала читальнѣ, спôлки торговельні, крамницѣ и шпихлѣрѣ громадскі. — Андр. Кисѣль, ґрайзлерникъ зô Львова пытавъ, чи усуненій вже тій всѣ причины, котрі пôсля слôвъ намѣстника Баденього були причиною еміґрациі селянъ до Россіи: тягаръ податковый, аґітація, деморалізація и лѣнивство. (Бесѣдникъ думавъ, що намѣстникъ говоривъ про аґітацію и деморалізацію при выборахъ). — Сел. Янъ Копистиньскій представивъ кривды, якій дѣють ся селянамъ при вывласненю ґрунтôвъ пôдъ зелѣзницю и радивъ, щобы у всѣхъ кривдахъ селяне вôдкликували ся до цѣсаря, котрый и самому бесѣдникови допомôгъ въ подôбній справѣ. Зазывавъ, щобы хлопы выбирали до Вѣдня не панôвъ лишь хлопôвъ. — Предсѣдатель вѣча п. Мих. Павликъ пояснивъ додатково ту точку резолюціи, де говорить ся о сполученю всѣхъ опозиційныкъ елементôвъ, въ сей способъ, що о спôльнôмъ поступованю зъ москвофілами и Поляками лишь тогдѣ може бути бесѣда, если они выразно будуть стояти за свободою народностей, бо то не штука, нарѣкати въ однôмъ краю на гнетъ (москвофілы въ Галичинѣ, а Поляки у Варшавѣ) а въ другôмъ краю похваляти таке поведенье або и самымъ такъ поступати.

Приступлено до другои точки нарадъ: „Наближаючій ся выборы и реформа выборча“.

Першій промавлявъ д-ръ Данилôвичь, обговорюючи справу выборôвъ соймовыхъ въ 1895 р, Въ соймѣ будуть вестись нарады надъ важными справами, якъ законъ ловецкій, змѣна ординациі выборчои, справа окружныхъ громадъ — отже треба выслати до сойму добрыхъ людей, котрі бы не запродали интересôвъ селяньскихъ. Треба старати ся переперти радикальныхъ послôвъ. Въ тôмъ взглядѣ треба освѣдомити народъ, чи то на вѣчахъ, чи при всякôй нагодѣ, якъ на ярмаркахъ, хрестинахъ, а коли будуть розписані выборы, тогдѣ треба скликувати передвыборчій зборы. Въ кождôмъ селѣ повиненъ бути комітетъ, котрый бы пильнувавъ, щобы выйшли добрі выборцѣ. Резолюціи такій: Вѣче ухвалює стояти при загальнôмъ, безпосереднôмъ, тайнôмъ голосованю, безъ огляду на реформы, надъ якими теперь радять въ парляментѣ. Що-до выборôвъ соймовыхъ въ 1895 р. сторонництво радикальне буде класти по можности всюды своихъ кандидатôвъ, а де бы не можна, то выборцѣ мають вôднестись до „Народнои Волѣ“ о опінію що-до особы кандидата.

Въ дискусіи надъ тою точкою забирали

голосъ: Сел. Ник. Лутчакъ зъ Йлинець радивъ, домагати ся загального права голосованя и не даватись спинати нѣякими обѣцянками або неповными реформами выборчими. — Зецеръ Гудецъ, одинъ зъ проводирѣвъ львовскои партіи соціялъ-демократичнои, въ довшій по польски выголошеній промовѣ представивъ борбу роботниковъ о загальне право голосованя. Принявъ въ имени соціялъ-демократовъ заяву радикального сторонництва, що готове пійти рука въ руку въ борбѣ о выборенье правъ, а вкінци зазначивъ, що соціялъ-демократы готовѣ застановити свою працю (страйкъ) на случай, если не буде признане загальне право голосованя. — Сел. Стеф. Крейковскій завзывавъ селянъ, щобы підпирали роботниковъ въ ихъ борбѣ о права, а коли роботники повстануть противъ капіталістовъ, тогдѣ можуть бути певні, що селяне підпоможуть имъ надсылаючи не грошѣ, бо тыхъ не мають, але продукты своеи працѣ. — Андр. Кисѣль зъ Львова остерѣгавъ, щобы не згодити ся на проектовану теперь реформу выборчу, бо она не заспокоить оправданыхъ бажань бѣдныхъ верствъ населеня. — Сел. Стеф. Новаковскій зъ Торокъ коло Перемышля критикувавъ теперѣшнѣ відносины при выборахъ и напоминавъ селянъ, щобы не уважались чимсь нишимъ відъ роботниковъ, бо можуть при теперѣшныхъ відносинахъ збійти дуже легко на зарібниковъ. — Д-ръ К. Трильовскій представивъ кривды теперѣшнои ординаціи выборчои до тѣлъ законодатныхъ и автономічныхъ институцій, — згадавъ важність виборовъ до сойму въ 1895 р. и завізвавъ до ухваленя резолюцій, поставленыхъ д-ромъ Даниловичемъ. — Вѣче ухвалило аклямацією резолюціи.

Двѣ дальшѣ точки: Теперѣшне положенье селянъ и Внесеня членовъ — не прийшли підъ дискусію, разъ за-для спізненои поры а въ другое и длятого, що бесѣдники селяне при першій точцѣ говорили майже выключно о своѣмъ положеню, поминаючи тематъ ситуаціи політичнои мѣжь Русинами. Вкінци поставивъ сел. Ив. Сандулякъ внесенье, щобы при намѣреній ревізіи катастру грунтового не залишено упімаутись о кривду, нанесену селянамъ нерівномѣрнымъ поклясифікованьемъ грунтовъ селяньскихъ и двірскихъ.

На тімъ закрыто вѣче „Народнои Волѣ“ а приступлено до заснованя и першихъ загальныхъ зборовъ просвѣтного товариства „Поступъ“. По відчитаню статутовъ приступлено до выбору выдѣлу. Головою товариства выбрано п. Мих. Павлика. Зборы именували п. Мих. Драгоманова першимъ почетнымъ членомъ товариства за заслуги около просвѣты народу руского и въ призбираню фондовъ грошевыхъ для сего товариства. До товариства вписало ся около 100 членовъ.

Промова посла Н. Вахнянина

при дебатѣ надъ провізоричнымъ буджетомъ выголошена на 333-імъ засѣданю рады державнои дня 14 н. ст. грудня.

Высока Палато!

Я выпросивъ собѣ слово головно въ тій цѣли, абы въ имени руского клюбу заявити, що мы хочемо теперѣшне правительство въ переводженю его економічнои програмы й на дальше підпирати. Ся заява выпливае, розумівсь само собою, зъ того становища, яке мы заняли вже на весну. Клюбъ рускихъ послівъ знайшовъ ся тогдѣ спонуканымъ до зближеня до коаліціи а то підъ услівемъ и въ надѣи, що сполученій партіи сеи выс. палаты якъ и теперѣшне правительство вповнѣ увзгляднять оправданій бажаня руского народу. Тоту надѣю хочемо мати и на найблизшу будучність, а маємо до сего й основы.

Теперѣшне правительство не лишь приняло до відомости наше хочь и услівне зближенье, але й подало відъ себе и заявы, котрій мы могли принятн зъ вдоволеньемъ. Є. Е. п. міністеръ фінансовъ сказавъ намъ тогдѣ, що сполученье трехъ великихъ сторонництвъ палаты зовсѣмъ не значить, щобы выключувати прочій групы, и вонъ чувъ ся спонуканымъ наше, хочь услівне зближенье до коаліціи щиро повитати. Є. Е. п. президентъ міністровъ зволивъ тогдѣ такожь зъ прихильностію заявити, що етичный моментъ гадки коаліційнои спочивае якъ-разъ въ тімъ, щобы стремѣти до що-разъ більшого успѣху державы и всѣхъ ей частей та й всѣхъ ей народовъ, и що правительство хоче сю цѣль завсѣгды и незмінно мати на оцѣ и до неи прямувати. При тімъ и підніс, що правительство спеціяльно наше зближенье до коаліціи щиро витае. Потімъ Є. Е. п. міністеръ просвѣты выяснивъ близше програму правительства, дальше розвівъ ей и заявивъ, що хороненье політичного и національного стану посѣдання зовсѣмъ не значить, щобы правительство мало намѣръ и хотѣло спинати народы въ природнімъ и органічнімъ ихъ розвою. Оно готово не лишь полагоджувати національній бажаня выплываючі зъ одноцѣльнои ухвалы сойму або зъ порозумѣня заступниковъ рады державнои, але учинить се и тогдѣ, коли оно само набере пересвѣдченя, що якесь національне бажанье вповнѣ есть оправдане. Мушу сюда взяти ще й заяву Є. Е. п. міністра судівництва, що правительство зовсѣмъ не має намѣру нарушувати языкову рівноправність народовъ а тымъ більше нарідъ якійсь въ его народныхъ чувствахъ обиджати.

И рѣчь характеристична й симптоматична, що, хотяй нинѣшне правительство офіціяльно не взяло на свій прапоръ звістнои Таффовои програмы помиреня народовъ Австріи, оно прецінь, якъ здаеть ся, змагае до тои цѣли.

Всѣ тій заявы правительства не супереч̌ать анѣ дрібки нашимъ пересвѣдченямъ и аспіраціямъ. Мы власне стремимо до того, щобы численній незручности, якій тутъ и тамъ, зъ сеи чи зъ тои стороны, снмъ чи тымъ правительствомъ, свідомо чи несвідомо починено на поли языкового рівноуправненя, и удѣленя відповідныхъ средствъ до національного образованя, — щобы всѣ тій незручности и неправильности якъ найскорше усунено. Коли-бъ хотѣти прибрати відповідну назву для тои задачѣ, що ей мають сповнити сполученій сторонництва и правительство, то думаю, задачу сю найлучше можна-бъ означити окликомъ: санація и ще разъ санація нинѣшного політичного и національного стану посѣдання. Цупко триматись нинѣшного стану мабуть мало принесе пожитку державѣ а неодному правительству могло бы въ найблизшій будучности зготовити неодинъ поважный клопітъ. Если рація державна наказуе брати въ охорону економічно слабшого супротивъ економічно дужшого, то думаю, такожь рѣчь справедлива — давати меншостямъ національнымъ певну обезпеку супротивъ можливыхъ насилувань зі стороны більшостей національныхъ.

Годѣ не узнати трудностей, якій можуть ставати въ дорозѣ рѣшеню тои задачѣ. Не такъ то легко зірвати зъ пожовклою на всякій способъ теорією о нерівнімъ значѣню народовъ и языковъ, зъ безпідставною тенденцією, щобъ одинъ нарідъ коштомъ другого збогачувавъ ся и змѣцнявъ ся, зъ грубымъ шовінізмомъ, зъ упертымъ егонізмомъ, ба навѣть зъ дикою ненавистею расовою. При такихъ обставинахъ взяти на себе задачу поєднування значить то само, якъ бы хто хотівъ станути мѣжь двѣ лавы ворожихъ войскъ середъ оружнои пальбы. Але-жь народы Австріи мусять зрозумѣти и старатись прийти до пересвідченя, що черезъ дальшу завзяту, безоглядну боротьбу національну они лишь нѣвечать найлучшій свои силы и черезъ те не можна сотворити нѣчо позитивного. При тімъ спускае ся зъ ока, що черезъ той самолюбный упіръ консеквентно відвертае ся державу відъ ей историчного ходу.

При тімъ забуває ся, що призначѣнье Австріи лежить власне въ тімъ, щобы она стала прибіжищемъ для правъ народовъ въ ихъ одноцѣлости и нерозлучности. Після нашои гадки услівемъ сотвореня національного и політичного порозумѣня повинній бы бути головно два моменты. Підвалины до сего мусять положити самі народы.

Обосторонній концесіи, відповідній льояльній компромісы и рѣчева, але щира вырозумілість се головній основы до того. Не все повинні народы полагодженье своихъ національныхъ споровъ полишати ініціятивѣ правительства. Противно, они яко дозрілій и своихъ дальшихъ цілей свідомій орґанізмы повинній самі приложити руку до сего дѣла.

Таке поступованье лежить прецѣ въ попятю правдивого конституційного житя и дѣланя. Зъ власнои ініціятивы мусять народы шукати и найти дорогу, на котрій могли бы приязно стрѣнутись.

Такій и подібній погляды мавъ я вже нагоду высказати при веснянѣй буджетовѣй дебатѣ, але тогдѣ стрѣтивъ мене закидъ, що я въ тімъ взглядѣ надто великій оптиміст. Сей закидъ цілкомъ мене не обиджуе. Якъ бы тамъ и не було, то однако нѣхто не може менѣ відобрати пересвідченя, що при твореню національного або політичного порозумѣня есть оптимізмъ о много успѣшнѣйшій и більше відповідае цѣли, якъ острый песимізмъ.

Песимізмъ маe се противъ себе, що вонъ значно ослаблюе силу погляду, що мы не въ силѣ такъ легко добачити, що справедливе и правдиве. Замість поважнои силы до дѣланя розвивае песимізмъ цілый рядъ непевности и нерѣшучости, котра насъ обезсилюе и не доводить до назначеної цѣли Впрочімъ, здаеть ся не помилю ся, если выскажу поглядъ, що якъ т. зв. удержуючій державу партіи такъ и опозиційній струѣ перенятій загально бажаньемъ и одушевленій тымъ, щобы мѣжь національными партіями прийшло вкінци до якогось порозумѣня. Не можу сумнівати ся, що національній більшости почуваютъ ся до сего обовязку та що національній меншости до тои цѣли мусять стремѣти.

Если вже положено підвалины до національного и політичного порозумѣня, то на кождый способъ есть задачею кождочасного правительства и законодатныхъ тѣлъ, підпирати и підпомагати всѣ тій змаганя.

Справедливій законодатній постановы и відповідній розпорядженя правительства мусять відтакъ обопільне добровільне зближенье и довершене порозумѣнье мѣжь народами схопити въ тривку форму а такожь наглядати строго и совістно надъ переведеньемъ сеи формы. Таке поступованье повинно бы бути найлѣпшою гарантією для стійности и тривкости порозумѣня.

Если державы не страхають ся й найбільшихъ матеріяльныхъ жертвъ для обезпеки свого політичного истнованя противъ внѣшныхъ небезпечностей, то гадаю, що було бы такожь оправданымъ и справедливымъ зібрати и сполучити всѣ силы, щобы сотворити згідне пожитье народовъ Австріи и завести відъ давна бажаный внутрѣшный національный спокій и то передо всѣмъ въ різноязычныхъ краяхъ, котрій, якъ я передше замѣтивъ, въ тыхъ національныхъ, заѣлыхъ борбахъ тратять лише найлѣпшій свои силы, нѣвечать ихъ и марнуютъ и въ наслідокъ того або дуже мало або й зовсѣмъ не можуть звернути свою увагу на матеріяльне підпесенье краю.

Що дотыкае спеціяльно насъ Русинівъ, то гадаемо, що можемо мати надѣю, що добровільне зближенье, до якого мы передъ рокомъ у насъ дома дали починъ, не повинно бы лишити ся безъ наслідковъ. Пріинципы нашои внутрѣшнои політики повинній бы собѣ вскорѣ промостити дорогу, очевидно, если припустимо, що якъ союзній партіи дома такъ и теперѣшна управа державы будуть цілкомъ серіозно підпирати нашій змаганя въ тімъ напрямѣ. Ознаки такого підпираня вже появили ся. Національній жаданя, якій мы могли поставити до теперѣшного правительства, найшли у него не лише прихильну стрѣчу, але й по части відповідне полагодженье. Однако зъ огляду на се, що зближенье умѣркованыхъ партій у насъ въ краю не могло ще доси сильнѣйше укрѣпити ся, есть моимъ обовязкомъ, заявити тутъ публично, що було бы вказанымъ задержати скорше темпо въ полагодженю тыхъ нашихъ національныхъ жадань.

Не хочу сумнівати ся, що теперѣшне правительство выходить въ своѣмъ поступованю відъ пріинципу, удѣлювати прихильного послуху оправданымъ и конечнымъ претенсіямъ поодинокихъ національныхъ меншостей, що певне бувають такъ часто обмежуваній.

Але сій прихильности не повинно недоставати и відповідної силы дѣяльности. Що занедбало ся, се треба надолужити а несправедливість якъ можна найскорше нагородити. Интересы союзныхъ партій не потребували бы бути тымъ нарушеній. Справа руска яко така, може найти розвязку въ дотеперѣшнімъ державнімъ устрою. Для рівнобіжного розвою обохъ народовъ маe нашъ край досыть мѣсця.

Скрѣпленье руского елемету значить тілько, що скрѣпленье державы и краю.

Мы зъ своеи стороны не опустимо примирительнои дороги, на яку мы вступили. Мы гляднмо такожь зъ довірэмъ въ найблизшу будучність и при тімъ не тратимо надѣі, що звязи, якій насъ сполучили зъ коаліцією, не лише не звільнять ся, але що они зъ часомъ ще скрѣпшають. Я уповажненый въ имени руского клюбу заявити, що будемо голосувати за буджетовою провізорією. (*Браво! Браво!*)

НОВИНКИ.

— **Зъ Калуша пишуть намъ**: Спасенна мысль кількохъ патріотовъ калускихъ, підпесена ще передъ двома роками стала дѣломъ, осущило ся задушевне бажанье цілои охрестности, бо дня 14 н. ст. грудня с. р. завязало ся товариство „Дім Народный въ Калуши“ маючій бути осередкомъ житя руского въ Калущинѣ. Въ цѣли завязаня товариства зібрало ся много патріотовъ такъ мѣсцевыхъ якъ и замѣсцевыхъ, межи ними поважне число мѣщанъ и селянъ відчуваючихъ потребу такои институціи. Зъ одушевленьемъ принято вступну бесѣду п. Мих. Бачиньского нотаря зъ Калуша, котрый въ имени основателівъ повитавъ прибувшихъ горячою промовою, а по відчитаню статута вписало ся 66 членовъ переважно селянъ и мѣщанъ. Потому після статута выбрано предсідателя товариства, а именно п. М. Бачиньского, и десятьохъ выдѣловыхъ, котрій опісля уконституували ся въ такій способъ: заступникъ предсідателя о. Володим. Петрушевич парохъ Калуша, секретарь о. Дим. Романовскій, заступникъ секретаря п. Ярославъ Коритовскій, господарь п. Петро Боднарчукъ зъ Калуша, контрольоръ о. Иванъ Козакъ зъ Підгорокъ, вкінци о. Дан. Шкурганъ зъ Краснои, о. Иларій Сѣчиньскій зъ Вистовы, о. Ант. Гойданъ зі Зборы, п. Антоній Серафинъ и п. Якібъ Видонякъ зъ Калуша. Зъ радостію приходить ся зазначити, що зібрали ся добромышлячі патріоты безъ різницѣ партій и спільными силами хотять трудитись для добра загалу. Есть то доказъ, що Калущина відчуває потребу консолідациі своихъ силъ, абы не остати по заду иншихъ округовъ, котрі въ тімъ взглядѣ значно поступили на передъ. — *Відъ выдѣлу.*

— **Четвертый відчитъ проф. М. Грушевского зъ рускои исторіи** відбуде ся въ III-ій сали рускои гімназіи [въ Народнімъ Домѣ] въ середу сего тыждня о 7-ій годинѣ вечеромъ.

— **Касіеръ „Народнои Рады“** пригадуе ся памяти Вп. Членовъ того товариства, котрі залягають зъ уплатою членьскихъ вкладокъ за роки попереднѣ и за сей рікъ, щобы зволили поспѣшити зъ уплаченьемъ тыхъ-же. Для членовъ по-за львовскихъ найлучше до посылки залеглостей уживати пересланій имъ чеки почтовои щадницѣ, бо безъ кошту.

— **Дирекція „Народнои Торговлѣ“** просить тыхъ Вп. членовъ товариства, котрі змінили свое мѣсце побиту, щобы зъ огляду на розсылку справоздання за адмн. рікъ 1893/4 зволили подати ій теперѣшну свою адресу.

— **Державна школа для промыслу деревного въ Коломыи** числить теперь 45 учениковъ, межи тыми 17 Русинівъ, 11 Поляківъ и 7 жидовъ. Рускій ученики, особливо сільскій, належать до найлѣпшихъ учениковъ, а особливо вызначують ся бувшій ученики наукового варстату „Гуцульскои Спілки“.

— **Въ Равѣ рускій** відбувъ ся недавно доповняючій выборъ одного члена рады повітовои зъ громадъ сільскихъ. Мимо сильнои аґітаціи противниковъ выбрано великою більшостію голосовъ о. Корнила Кузика пароха зъ Махнова.

— **Въ справѣ будовы „Народного Дому въ Коломыи“** доносить коломыйска „Русская Рада“: Пляны на Дім Народный уже цілкомъ готовій. Видъ представляе ся дуже гарный: на всѣхъ чотирохъ рогахъ будынку взносять ся круглій копулы, а надъ головнымъ входомъ підвышенье въ родѣ мавританьскои вежѣ. Вапно на будову гасить ся безнастанно, але камѣня вже не звозять, бо черезъ студінь годѣ скалу ломати. Комітетъ одержавъ уже вість, що въ найкоротшімъ часѣ дістане позволенье розбирати дарованый правительствомъ камеральный магазинъ въ Печенѣжинѣ а такожь дозвілъ відъ ц. к. намѣстництва на збиранье жертвъ въ краю.

— **На засѣданю старшины товариства ґімнастичного „Соколъ“ у Львовѣ** дня 6 н. ст. грудня с. р. підъ проводомъ головы д. Нагірного въ присутности 15 членовъ старшины: 1) Принято протоколъ зъ попереднього засѣдання; 2) принято до вѣдомости справозданье комітету забавного зъ концерту устроеного товариствомъ дня 2 н. ст. грудня с. р., а рахунки, ще не покінченій, будуть предложенй на слідуючімъ засѣданю; 3) затверджено оферту п. Гнаткевича на доставу убору для членовъ „Сокола“ и поручено комісіи уборовій заключити зъ оферентомъ дотычну умову; 4) принято en bloc статутъ для сторожей пожарныхъ, выготовленый д. справникомъ а одобреный комісією; 5) выбрано до комісіи змѣны устава справника, скарбника и грамотника; 6) порѣшено упросити д. Джулиньского, щобы розпочавъ высшій курсъ борбництва дня 10 н. ст. грудня с. р.; оповістити, що вправы розпочинають ся того дня т. е. въ понедѣлокъ о годинѣ 6-ій вечеромъ; заохотити членовъ, щобы зъ огляду на выступъ прилюдный пильнійше ходили на вправы; запросити панѣ и панночки, щобы перші вступали у члены а другій вписувались яко ученицѣ до товариства; 7) д. Лепкому дано 6-тыжневу відпустку; на той часъ вступае до старшины заступникъ д. Гарматѣй; 8) одному ученикови знижено вкладку на 1 корону мѣсячно; 9) принято одного члена; 10) комісію забавну доповнено дд. настоятелемъ борбництва и Колодницкимъ; 11) слідуюче засѣданье відбуде ся д. 20 н. ст. грудня с. р.

— **Юзілейный вечерокъ радикаловъ въ честь Мих. Драгоманова** за его 30 літну працю літературно-наукову відбувъ ся вчера о год. 7-ій вечеромъ въ сали ратушевій заходомъ сторонництва радикального. Вечерокъ отворивъ п. М. Павликъ промовою, въ котрій зазначивъ, що ініціятива до устроєня того вечерка выйшла відъ Украинцівъ, товариствъ и прихильниковъ Драгоманова. Відтакъ представили: д-ръ Франко характеръ и головні тематы науковои працѣ, а п. М. Павликъ житье и публицистичну дѣяльність Драгоманова. По відчитаню стихівъ, адресъ и телеграмівъ надісланыхъ на ювілей, промавляли академики: Розвода въ имени радикальнои молодежи ческои, Кучь въ имени радикальнои молодежи польскои, Стефаникъ въ имени рускои молодежи краківскои, Лукяновичь въ имени радикальнои молодежи рускои у Львовѣ та селяне Новаковскій и Сандулякъ. Торжество закінчило ся відспіваньемъ рускихъ и польскихъ пісень роботничихъ.

— **І-ій концертъ товариства співацкого „Лютня“** за 1894/5 рік, выконаный вчера въ сали „Народного Дому“, згромадивъ численну публику и выпавъ зъ огляду артистичного надзвычайно удачно. Вже то кождый безсторонный мусить признати, що „Лютня“ стоить справдѣ на выжинѣ своеи задачи, бо выконуючи звычайно знаменитшій утворы зъ своеи літературы музичнои, плекае тымъ самымъ свою музыку національну, а познакомлюючи публичність львівску зъ перлами чужои музыки, образуе ей. Въ програму вчерашного концерту увійшли: 1) Желеньского „*Рожа*“ хоръ мужескій зъ сольомъ барітоновымъ и супроводомъ инструментовъ дутыхъ. Хоръ сей однакъ не выпавъ такъ свѣтло якъ прочій точки програмы, бо высокопарна, трудна и не для всякого зрозумѣла композиція вымагала основнійшои студіи зі стороны хору. Сольо барітонове, въ заступствѣ хорого п. Грабиньского відспівавъ п. М. Витошиньскій удачно. — 2) „*Байку*“, увер-

тюру Монюшка, выконала орхестра 24-ого полку п. пôдъ проводомъ свого капельмайстра п. Штайнера дуже совѣстно; всякѝ тонкости инструментацiи выходили дуже илястично и принадно, а краски поодинокихъ инструментôвъ, передиваючись помѣжь собою, дуже мило вражали ухо слухача. Дало бы ся замѣтити хиба вышавъ троха млавымъ въ порôвнаню до цѣлои композицiи. Друге дѣло того самого композитора, однакъ далеко бôльшихъ розмѣрôвъ, бо на хоры мѣшанѝ, соля и орхестру „*Сонеты кримскѝ*“ [слова Ад. Мицкевича] давнѣйше вже у Львовѣ выконуване, вôдновила вчера „Лютня“ и выйшла въ него всецѣло. Разила троха непропорцiональнôсть голосôвъ мужескихъ до жѣночихъ [5 альтôвъ]. Зъ помѣжь вôсьмохъ точокъ сего утвору, якъ звычайно такъ и вчера, сильне вражѣнье робила 2-га „Тишина моря“, 5-та „Руины“ [Бакчисарай] и 4-та „Буря“. Орхестра и голосы держались пôдъ проводомъ дирiгента п. Цетвиньского дуже добре. — Кульмiнацiйною точкою концерту бувъ безперечно зовсѣмъ новый „*цикль (5) пѣсень iталiйскихъ*“ на хоръ мужескiй [а не мѣшаный, якъ подано въ програмѣ] а capella, укладу п. Ивана Ґалля. П. Ґалль, дуже талановитый музикъ, [котрый и нашу лiтературу музичну збогативъ доси дуже удачнымъ згармонiзованьемъ кôлькохъ руско-народныхъ пѣсень] такъ удачно, такъ щасливо пôдхопивъ, выкориставъ и до природы мужескихъ голосôвъ приложивъ тѝ неаполiтаньскѝ та сицилiйскѝ мельодiи, що декотрѝ точки зъ того циклю просто порывають своєю красою. Коли завважить ся ще, що неутомимый дирiгентъ „Лютнѣ“ п. Цетвиньскiй завдавъ собѣ тутъ справдѣ працѣ при совѣстнôмъ выученю и знаменитôмъ выконаню сихъ пятьохъ пѣсень, то й не дивниця, що такѝ зъ нихъ, якъ „Серенада“ и „Роспука“, мусѣли зробити импонуюче вражѣнье. Коротко — вчерашный концертъ „Лютнѣ“ бувъ однымъ зъ удачнѣйшихъ. — *О. Н.*

— **Доповняючiй выбôръ до рады державнои зъ сѣльского округа Ряшѣвъ-Кольбушова** на мѣсце помершого ґр. Тишкевича вôдбуває ся нинѣ 17-го грудня. Якъ звѣстно, польскiй центральный комiтетъ выборчiй въ Краковѣ затвердивъ тамъ кандидатуру кс. Фiшера зъ Добжехова, противъ котрого ставили були мазурскѝ селяне зъ-першу селянина Шавра, а вôдтакъ Галиньского. Однако, якъ донесли вчерашнѝ часописи, оба тѝ кандидаты вôдступили вôдъ намѣру убѣгати ся о мандатъ, а появивъ ся новый кандидатъ, именно звѣстный у Львовѣ професоръ тутешнои политехнiки п. Єрманъ. П. Єрманъ ѣздить вже вôдъ кôлькохъ днѣвъ по селахъ тамошного выборчого округа и агiтує въ користь своєи кандидатуры.

— **Въ справахъ холеричныхъ** одержуємо вѣсти зъ рôзныхъ сторôнъ краю: Зъ Залѣщицкого пишуть намъ: Въ серпни выбухла холера въ Кошилôвцяхъ и Попôвцяхъ. Вже пятый мѣсять стоять варты. Що дня иде по кôльканацять хлопôвъ на варту, хотяй уже зъ мѣсяць нема нѣякого нового выпадку. При 15° морозу стоить хлопъ на вартѣ вôдъ 4-ои годины рано до 9-ои вечеромъ! Въ Кошилôвцяхъ єсть лѣкарь и три жандармы, котрѝ пильнують, щобы котрый вартôвникъ не вôддаливъ ся. — Зъ Станиславова доносять намъ, що въ Княгининѣ пôдъ самымъ Станиславовомъ знова появила ся холера; померъ молодый господарь Иванъ Джусъ а 8-лѣтный сынъ єго лежить недужiй. — Зъ Скалатского пишуть намъ: Холера значно надстає въ Товстôмъ, а ще сильна єсть въ Калагарôвцѣ, особливо-жь въ Волици, де на день умирає 2—3 особы, хочь то село невелике. Въ другихъ селахъ вже спокôйно, тôлько въ Глѣбовѣ не знати, чи и якъ держить ся холера. Особа занедужавша 8 грудня на лат. приходствѣ въ Товстôмъ вже выздоровѣла и варту знесено. Дня 8 грудня [вôдпустъ костельный] и 9 грудня въ недѣлю пускали всѣхъ въ Товстôмъ, однакъ деякѝ вôйты зъ своихъ селъ не выпускали людей 8-го грудня.

— **Въ справѣ процесу о богогульство**, котрый веде повѣтовый судъ въ Богородчанахъ, написавъ коломыйскiй радикальный „Хлiбороб“ [а за нимъ и Kurjer Lwowski], що мовьто коваля Волощука и селянина Остапчука чи Остапишака „арештовано и доси йiх тримають на доноси кiлькох попiв народовцiв i ще „патрiотiв“ з-за сварні за треби церковні“. Кôлько въ тôмъ правды, видко зъ коломыйскои „Руской Рады“, котра [въ числѣ зъ того самого дня, що й „Хлiбороб“] таке подає въ тôй справѣ: „Коваль Волощукъ зъ селяниномъ Остапишакомъ въ коршмѣ вели неприлучну бесѣду о нашôй святôй вѣрѣ христiяньскôй, зъ чого зайшла зъ селяниномъ Матлюкомъ, обстаючимъ за вѣрою Христовою суперечка, при котрôй Волощукъ и Остапишакъ побили Матлюка, а той о тôй пригодѣ донѣсъ до суду. Волощука [сына Андрея Волощука бурмiстра зъ Богородчанъ] и Остапишака увязнено и въ ихъ дѣлѣ много уже переслухано свѣдкôвъ“. „Русская Рада“ доносить також, що за богохульство коломыйскiй судъ карный засудивъ мѣщанина заболотôвского Косовича на три тыждня арештy.

— **Ц. к. староство снятичьске** заборонило загальный збôръ радикального товариства „Народнои Волѣ“ скликаный до Снятина на день 2-ого грудня с. р., подавши двѣ причины: холеру а вôдтакъ и той замѣтъ, що выдѣлъ „Народнои Волѣ“ не предложивъ старостви спису членôвъ товариства. „Хлiбороб“, пишучи о тôмъ констатує, що въ Снятинѣ. Коломыи и въ Городенцѣ вôдбувають ся ярмарки и вôдпусты, а вôдтакъ, що законъ нѣгде не приписує, абы товариства, зголошуючи збôры, мале предкладати списъ членôвъ.

— **Посолъ д-ръ Василь Волянъ а єго выборцѣ.** Черновецка „Буковина“ доносить: О скôлько выборцѣ вижницкого повѣта задоволенѝ зъ свого посла до рады державнои д-ра Василя Воляна, видко зъ друкованои вôдозвы, якa въ послѣднихъ дняхъ в въ обѣгу въ вижницкôмъ повѣтѣ. Вôдозва ся звучить: „Почтенный панъ д-ръ Волянъ! Позакъ выборцѣ вижницкого повѣта звернули ся до мене зъ запытаньемъ: чому посолъ д-ръ Волянъ помимо своєи обѣцянки, що буде повѣтъ вижницкiй якъ найсовѣстнѣйше заступати, до теперь въ радѣ державнôй не выступивъ зъ нѣчимъ хоценнымъ и не здавъ нѣякои справы своимъ выборцямъ, то чую ся яко выборець и голова комiсiи выборчои приневоленый завôзвати д-ра Воляна въ имени выборцѣвъ вижницкого повѣта, щобы вôнъ, якъ звычайно водить ся зложивъ справозданье зъ своєи дѣяльности. Тому то взываю єго отсимъ до зложеня сего справозданя. — Винцентiй Буришь, дѣдичь въ Мѣговѣ.“

— **Въ академiчнôмъ товариствѣ „Ватра“** вôдбули ся послѣдными часами слѣдуючѝ вôдчиты: Дня 10 падолиста читавъ п. Ом. Колодницкiй про „Теорiю скандинавщины въ давнôй Руси въ приложеню до темныхъ мѣсць Слова о полку Игоревѣ у проф. Ом. Партицкого“; дня 24 падолиста читавъ тов. Юл. Левицкiй, слух. фiльософiи, про „Вплывъ природы на розвôй чоловѣка“; дня 1 грудня тов. Гр. Питляръ, слух. правъ, читавъ про „Ґенезу Статута Литовского“, а дня 8 грудня тов. Гр. Зацерковный, слух. правъ, про „Громадскiй судъ на Украинѣ взглядно Литовскôй Руси въ XVI. вѣцѣ“ [рефератъ статьѣ О. Ефименко „Народный судъ на западной Руси въ XVI. в.“, умѣщенои въ журналѣ „Русская Мысль“ за рôкъ 1893]. Першѝ два вôдчиты вôдбули ся пôдъ проводомъ тов. Ив. Копача, дотеперѣшного головы „Кружка научного“, а прочѝ пôдъ проводомъ тов. Юл. Левицкого, ново-выбраного на сей рôкъ головы того-жь „Кружка“. На вôдчитахъ було все около трицять товаришѣвъ, а дискусiя була оживлена, бо взагалѣ заинтересованье товаришѣвъ и рухъ науковый що-разъ збôльшає ся. Завдячити се належить въ головнôй мѣрѣ проф. М. Грушевскому, котрый всѣ вôдчиты почтивъ своєю присутностiю, а въ дискусiи бере живу участь та й взагалѣ стараєсь и вмѣє молодѣжь заохотити до науковои роботы. Теперь зъ причины ферiй святочныхъ настане деяка перерва, однакъ маємо надѣю, що рухъ вôдчитовый, такъ красно заповѣвшись, не перестане й на дальше, тымъ бôльше, що вже кôлькохъ товаришѣвъ зголосило ся въ вôдчитами.

— **Змѣна власности.** Маетнôсть Камѣнку струмилову купивъ вôдъ ґр. Мировои ґр. Андрѣй Потоцкiй за 2,300.000 зр.

— **Лихварскiй пявки.** Зъ Букôвска доносять, що тамошный повѣтовый судъ арештувавъ тамъ сими днями дуже небезпечного лихваря Iосля Лянґдама, що оперувавъ лихвою на 52%, а може бути й бôльше мѣжь тыми селянами, що позичали у него грошѣ на емiґрацiю до Америки. Арештованье наступило зъ тои причины, що повѣтовый судъ зiлiцитувавъ поле одного селянина, котрый заплативъ вже давно свôй довгъ лихвареви. При тôй нагодѣ выкрыло ся множество иншихъ грѣхôвъ згаданои пявки. — Въ Сяноцѣ-жь дôставъ ся случайно пôдъ ключь першiй богачь Веніґъ, властитель заѣздного дому и незрôвнаный знатокъ лихварского спорту. Єго арештували зъ тои причины, що листоносъ, вôддаючи єму ґазету упустивъ въ тôй хвили на землю грошевый листъ на 600 зр. Дочка Веніґа пôдоймила письмо и вручила вôтцю, а вôнъ сховавъ єго спокôйно до кишенѣ. Жандармерiи удало ся по многихъ слѣдствахъ зловити обманця и вôдставити до арешту. Скоро лише те стало ся, заразъ выявило ся множество єго лихварскихъ штучокъ навѣть на 100 и 150%, а навѣть, якъ говорять, мавъ вôнъ допустити ся якихсь убiйствъ. Слѣдство выкаже на скôлько въ тôмъ правды.

— **Мѣсто Яфа**, звѣстне зъ бiблiйнои исторiи, збурене сими днями майже цѣлковито въ наслѣдокъ довготреваючихъ дощѣвъ. Завалило ся 12 домôвъ, а 50 грозить заваленьемъ. Въ розбурханыхъ водныхъ филяхъ погибло богато людей.

— Зъ нинѣшнымъ числомъ „Дѣла“ розсилаємо цѣнникъ товарôвъ „Народнои Торговлѣ“ у Львовѣ и всѣхъ фiлiй на провiнцiи.

Надôслане.

Ganz seid. bedruckte Foulards

75 kr. bis fl. 3·65 p. Met. — (ca. 450 versch. Disposit.) — sowie **schwarze, weisse** und **farbige** Seidenstoffe von **45 kr.** bis **fl. 11·65** per Meter — glatt, gestreift, karrirt, gemustert, Damaste etc. (ca. 240 versch. Qual. und 200 versch. Farben, Dessins etc.), porto und zollfrei in die Wohnung an Private.. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. und Postkarten 5 kr. Porto nach der Schweiz. 4515 (2)

Seiden-Fabrik G. Henneberg (k. u. k. Hofl.) Zürich.

Бiблiотека для рускои молодежи.

Пôдписаный приступає въ Новымъ Рокомъ 1895 до дальшого выдавницка „Бiблiотеки для рускои молодежи“. Пренумерата якъ доси такъ и на будуще выносить *оденъ зр. або двѣ корокы на цѣлый рôкъ.*

За оденъ зр. або двѣ короны рôчнои передплаты дôстають передплатники въ першôмъ мѣсяци кождои четвертины року почтою пять аркушôвъ печатаныхъ, зброшурованыхъ, хорошою вiнѣтою украшеныхъ, разомъ чотири томики о 20 аркушахъ печати на тревалôмъ сатинованôмъ паперы.

Хто желавъ бы собѣ вôдбирати томики вже переплетенѝ, зволить до пренумерацiйнои квоты додати: 44 кр. за картоноване переплетенье зъ вiнѣтою по верху, або 88 кр. за пышне переплетенье въ англiйске полотно зъ вытисками.

Кождый томикъ творить для себе цѣлôсть, и другiй рочникъ можна пренумерувати незавiсимо вôдъ першого. Ново приступаючѝ передплатники можуть однакъ на желанье, якъ довго выстане запасъ, за доплатою 1 зр. дôстане також и першiй рочникъ „Бiблiотеки“.

Въ цѣли управильненя накладу упрашає ся о скоре надсыланье пренумераты. Просить ся такожь и тыхъ П. Т. Прихильникôвъ, котрѝ минувшого року або на замовленье дôставали книжочки або вôдбирали „оказовѝ“ примѣрники а доси не зложили пренумерацiйнои квоты, щобы въ интересѣ выдавництва зволили поскорити зъ выровнаньемъ окремыхъ залеглостей.

☞ До першои книжочки другого рочника увôйде орiґiнальна повѣсть Т. М...па п. з: „По погодѣ громы“, оповѣданье зъ княжихъ часôвъ. ☜

Коломыя дня 1 студня 1894.

Ю. НАСАЛЬСКIЙ.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На образъ Ивасюка** надôслали на руки нашои адмiнiстрацiи Вп. пп.: О. Володим. Громницкiй зъ Тернополя 8 зр. 5 кр. [зложили пп. Вiкторъ Грабъ судья 50 кр., Олекс. Гриневецкiй судья 1 зр., Юр. Гецѣвъ 50 кр., о. Як. Вацикъ катихитъ 20 кр., Мих. Заславскiй контрольоръ податковый 20 кр., о. Адамъ Марковскiй сотрудникъ 50 кр., Ив. Морозъ учитель семинарiи 50 кр., д-ръ Ив. Лошнѣвъ 25 кр., Ловицкiй учитель семинарiи 50 кр., Ант. Стахевичъ купець 1 зр., о. Стадникъ зъ Дичкова 1 зр., Цурковскiй судовий авскультантъ 40 кр., Яскулякъ судовый авскультантъ 50 кр., о. Володим. Громницкiй 1 зр., разомъ 8 зр. 5 кр.]; — Н. Кумановскiй зъ Нѣмшина 1 зр.; — д-ръ Окуневскiй зъ Городенки 2 зр. 60 кр., а то 1 зр. вôдъ себе, 1 зр. вôдъ о. Зен. Шухевича и 60 кр. вôдъ Ф. Грабовеньского.

— **На стiпендiйный фондъ** имени Ом. Огоновского зложивъ на руки нашои адмiнiстрацiи о. Ник. Гриньовскiй 17 зр. 50 кр., зôбраныхъ при нагодѣ поминального богослуженя за упокôй бл. п. Омеляна, въ домѣ снятиньского пароха о. Фил. Огоновского, а о. Н. Кумановскiй зъ Нѣмшина 1 зр.

— **На будову рускаго театру** прислався на руки нашои адмiнiстрацiи д-ръ Т. Окуневскiй зъ Городенки 5 зр. 40 кр., а то: вôдъ Петра Боклащука 1 зр., вôдъ Мих. Лавришка 1 зр. и зъ пушки умѣщеной въ канцелярiи д-ра Окуневского 3 зр. 40 кр.; крôмъ того товариство „Громада“ у Вѣдни надôслало 6 зр.

— **На власный дôмъ для „Зорѣ“ у Львовѣ** жертвували Впв. пп.: д-ръ Чайковскiй 2 зр. 40 кр.; С. Стеблецкiй 1 зр.; И. Зарицкiй 50 кр.; о. Гарасимовичъ I. 5 зр. 70 кр.; Гренякъ Я. зъ складки 40 кр.; И. С. 40 кр.; К. Давидовичъ 1 зр.; о. Т. Ковальскiй 50 кр.; П. Корольчукъ 10 кр.; о. I. Яворскiй 50 кр.; о. I. Рыбакъ 30 кр.; Бандрôвскiй 1 зр.; А. Рудницкiй 1 зр.; Гойвановичъ 1 зр.; К. Паньковскiй 5 зр.; п-нѣ Ол. Лазорищакъ 1 зр.; о. Вол. Кисѣлевскiй 2 зр. — Всего разомъ зъ субскрибоваными по нинѣ **2316 зр. 72 кр.** — *В. Нагôрный* голова товариства.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 17 грудня. Коло польске ухвалило резолюцiю, котру буде пôдпирати въ повнôй палатѣ, щобы жандармы у вôдносинахъ зъ властями политичными и автономiчными уживали языка урядового тыхъ властей.

Будапештъ 17 грудня. Векерля именовано почетнымъ горожаниномъ мѣста Будапешту.

Римъ 17 грудня. Зъ вôдданыхъ Джiолiтимъ документôвъ показало ся, що Крiспi бувъ въ зносинахъ фiнансовыхъ зъ банкомъ римскимъ. Коли парлямент хотѣвъ отворити надъ тою справою дискусiю, вôдчитавъ Крiспi декретъ королѣвскiй, закрываючiй засѣданя парламенту. У Рудiнiого зôбрало ся 150 послôвъ опозицiйныхъ и запротестували противъ вôдроченя парламенту.

Переписка Редакцiи и Адмiнiстрацiи.

— **Вп. О. Ко. въ Бор.** Такъ. — **Вп. I. Ив. въ Бе.** За сей рôкъ все. — **Вп. М. Фо. въ Во. го.** За анонсъ прийде 1·50 зр. — **Всч. М. Мос. въ Пор.** Не выгравъ. Близшу информацiю подає дотычне число Nadziej-ѣ. Можна купити у Шелєнберґа у Львовѣ.

Надôслане.

Потôкъ 12 грудня 1894.

Высокоповажанôй фiрмѣ

Мих. Спожарского и Сына у Львовѣ.

Симъ маю честь донести Вамъ, що такъ я, якъ и мои парохiяне цѣлкомъ вдоволенѝ зъ присланыхъ намъ двохъ новыхъ евангелiй. Оправа солiдна и вкусна, а особливо, що я вже неодно евангелiє бувъ купивъ або казавъ справити, но признаю отверто, що Вашѝ цѣны суть найприступнѣйшѝ и длятого запевняю Васъ, що коли бы-мъ якѝ книги церковнѝ оправлявъ або новѝ потребувавъ, тôлько у Васъ справляти буду.

Приймѣть моє поздоровленье и подяку

Левъ Залужный парохъ въ Потоцѣ, п. п. Рогатинъ. 435

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКIЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одвяху) поручає у великôмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвiкеры, лорнеты, бiноклѣ, дальекогляды, барометры, аерометры, мiкроскопы, люпы, компасы, райсцайґы, ленты мѣрильнѝ, пiоны, сiбелѣ, манометры и т. п. Устроєня звôнкôвъ електричныхъ. Всякѝ направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провiнцiи выготовляють точно. 148

Молочарня М. Ганкевича

ул. Синстуска 31, побôчь почты и трамваю електричного поручає 241 2—0

снѣданя, обѣды и вечерѣ — також сѣльску каву.

Для приѣзджаючихъ rendes-vous.

Новина на поли фотоґрафiи!

Фотоґрафiчнѝ знимки въ природныхъ краскахъ по звычайныхъ цѣнахъ выготовлює

Фотоґрафiчне заведенье

при площи Марiйскôй ч. 4 Европейскiй Готель у Львовѣ 397 13—12

ЛИЖВЫ

„Галiфаксъ“ добрѝ	пара	1·25 зр.
„Галiфаксъ“ зъ сталевыми ножами		1·80 „
„Галiфаксъ“ зъ широкими ножами		3·25 „
„Галiфаксъ“ добрѝ нiклов.		3·— „
„Галiфаксъ“ нiкльованѝ зъ широкими ножами		5·— „
„Галiфаксъ“ системы Jackson Heynes		4·50 „
„Галiфаксъ“ дамскiй не нiкльованѝ		1·50 „
„Галiфаксъ“ дамскiй нiкльованѝ		3·— „
„Меркуръ“ або „Гельветiя“ дамскiй нiкльованѝ зъ широкими ножами		6·— „
Jackson Heynes нiкльованѝ		6·50 „
Зелѣзнѝ лижвы зъ ремѣнцями		—·90 „

4595 *поручає*

ПЕТРО ХШОНСТОВСКIЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капiтульна ч. 1 (напротивъ катедры.

Цѣнники илюстрованѝ рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости

Топôрцѣ лѣсовѝ до значеня, власного выробу — поручає

ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ

ножовникъ у Львовѣ ул. Боимôвъ ч. 3.

Цѣнники даромъ.

М. Р. ШНАЙДЕРЪ

заприсяженый знавець судовый въ Станиславовѣ

296 поручає свое 19—52

складъ хрестôвъ зелѣзныхъ нагробныхъ и ливарню написôвъ основану 1882 року.

Дешевше якъ всюды!!!

Паньчохи, скарпитки, паньчошки дитячий дуже сильнѝ и теплѝ не шитѝ пара вôдъ 18 кр, 22, 25, 30, 45, 60, 65 кр. до найлѣпшихъ вовняныхъ по 1 зр. 10 кр. поручає

Максъ Мiльфельдъ

Львôвъ, ринокъ ч. 39.

434 1—12

Донесенье.

ПАРОВЫЙ МЛЫНЪ „МАРIЯ ЄЛЕНА“

С. бр. Бруницкого и С-ки

у Львовѣ

отворивъ зъ нинѣшнымъ днемъ на подвôрю млына ул. Млынарска ч. 3

Складъ дрôбнои продажѣ

своихъ выробôвъ, продаючи всѣ роды муки найлѣпшои якости, въ оригiнальнôмъ опаковаю въ 5, 10 и 25 кл. мѣшочкахъ

по гуртôвыхъ цѣнахъ.

Ометицю и отрубы можна також купити въ тôмъ складѣ въ нождôй скôлькости. 432 1—3

Безъ конкуренцiи

есть мôй склепъ истнуючiй вôдъ р. 1848 и тѣшучiй ся вôдъ сего часу великою симпатiею. Длятого поручаю мôй обильный складъ одягôвъ мужескихъ и хлопячихъ, пальта мужескѝ и хлопячѝ, якъ також одяги дитячѝ и унiформы. Також позваляю собѣ поручитись Всч. Духовеньству яко спецiялiстъ въ роблено сурдутôвъ, рясъ и т. д.

Замовлена пôсля мѣры выготовлюють ся въ найкоротшôмъ часѣ якъ найгарнѣйше.

Дякуючи за дотеперѣшнiй взгляды пишусь 4095

Зъ поважаньемъ

Давидъ Шварцвальдъ

у Львовѣ, площа Капiтульна ч. 3.

ТУТКИ циґаретовѝ 1000 штукъ 1 зр., поручає Ант. Мазуркевичъ. Львôвъ, ул. Галицка ч. 12

ПА-

расоль у великôмъ выборѣ. **Кальошѣ** *американьскѝ и россiйскѝ. Бѣлье мужеске, выробы трикотовѝ бѣлье Єгера, и т. п. поручає найдешевше магазинъ товарôвъ модныхъ, приборôвъ подорожныхъ тоалетныхъ и т. п.*

Павла Лянґнера

передъ тымъ 2537

Братôвъ Лянґнерôвъ

у Львовѣ улиця Галицка число 16.

Цѣнники на жаданье даромъ.

РОБôТНЯ

ЕМА МЯРКА

Львôвъ, улиця Сикстуска ч. 4

одна зъ першорядныхъ, приймає всякѝ роботы, входячѝ въ обсягъ дамского кравецтва, якъ:

Осѣннѝ сукнѣ, зимовѝ и вечерковѝ, жакеты, шубы, ретонды и пелерины та выбôръ готовыхъ дитинныхъ суконь.

Приймає ся також замовленя на выправы зъ провiнцiи, полагоджуючи все на варшавскiй ладъ.

Удѣляє ся також лекцiи крою. 406 8—10

На жаданье продає ся парискѝ формы.

ПЕРЕПЛЕТНИЧЕ ЗАВЕДЕНЬЕ

Мих. Спожарского и Сына

у Львовѣ при улици Рускôй ч. 24.

Симъ маємо честь пригадати Всч. Духовеньству и Комiтетамъ церковнымъ, що приймаємо до оправы передъ надходячими святами рôздвяными Евангелiя, Служебники и всѣ книги церковнѝ по найнизшôй цѣнѣ. Позаякъ уже часъ короткiй, просимо приспѣшити зъ доставою.

Готовѝ книги на складѣ Евангелiя, Служебники, Помяники, книги Тверезости, Часословы, Молитвословы, Изборники, Метрики и други всѣлякого рода и ин. книги церковнѝ все въ тревалôй оправѣ и по найнизшôй цѣнѣ, — Цѣнники на жаданье даромъ. 396 9—12

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Вôдъ давна звѣстный зъ своєи доброты и запаху правдивый

РОССІЙСКІЙ ЧАЙ

въ торговли

В. АДАМОВИЧА

ВЪ БРОДАХЪ

фунтъ дуже доброго	зр. 1·40
фунтъ найлѣпшого оригін. опакован.	зр. 2·50
фунтъ „Имперіяль“ цѣсарскоя . .	зр. 3·50
фунтъ высѣвокъ зъ найлѣпш. чаѣвъ	зр. 1·20
кава „Сірюсъ“ франко 5 кіло . .	зр. 9·50

355 17—52

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

НА РАТЫ
МАШИНЫ ДО ШИТЯ

зъ найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и краевыхъ вôдъ 25 до 65 зр.

поручае 4798 140—?

ЛЮДВИКЪ ҐАРДОЛИНЬСКІЙ

Львôвъ, площа Галицка 14.

Цѣнники на жаданье даромъ и франко.

ТЕОФИЛЬ КОПИСТИНЬСКІЙ

артистъ-малярь

звѣстный вôдъ кôльканацяти лѣтъ изъ своихъ праць малярскихъ, украшае церкви въ стилю всхôднôмъ разомъ зъ позолоченьемъ, престолы, иконостасы и иншій рѣчи. Принимае рѣзьбарскій роботы пôсля власныхъ плянôвъ. Выготовлюе всякои великимы церковнй образы до иконостасôвъ, престолôвъ, плащеницъ — олѣйными красками на полотнѣ и деревѣ. Пôбольшуе зъ фотографій портреты. Зъ уповажненя ц. к. консерваторія реставруе всякій старинности, а то фрески, рѣзьбы и т. ин. входячій въ кругъ праць малярства по найумѣреннѣйшихъ цѣнахъ. Пôдписаный просить Воч. Духовеньство занотувати собѣ его адресу. 205 36—?

Т. Копистиньскій

у Львовѣ, улиця Краковска число 20.

ЛЯРНЯ ДЗВОНÔВЪ
АНТОНІЯ СЕРАФИНА

въ КАЛУШИ, почта и стація зелѣзницѣ тамже.

Получивши на власнôсть по старôй фірмѣ *„Ивана и сына Серафина“* **„Ліярню дзвонôвъ“** въ Калуши, ôдзначену срѣбнымъ медалемъ заслуги, листомъ похвальнымъ и признаньемъ на выставѣ тов. им. Качковского въ Коломыи (якъ о тôмъ свого часу ґазеты доносили) — маю и теперь на складѣ **готовй дзвоны**, выконую скоро замовленя и приймаю старй або ушкодженй дзвоны до переливаня за дуже умѣрковану цѣну.

Дякуючи всѣмъ Вп. приходникамъ и фундаторамъ за всѣ дотепернѣшнй замовленя въ давнѣйшôй спôльнôй а теперь моєй власнôй **ліярни дзвонôвъ** прошу о ласкавй замовленя такъ на поодинокй нови дзвоны якъ и на цѣлй групы. За тревалôсть матеріялу и гармонічный звукъ моихъ дзвонôвъ ручу и для того осмѣляю ся припоручати ихъ Вп. П. Т. публицѣ

3789 Зъ глубокимъ поважаньемъ

АНТОНІЙ СЕРАФИНЪ.

Знана вôдъ многихъ лѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спірытусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікерôвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдникôвъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручае старй польскій сильній горѣлки, дуже добрй ромовіны, лікеры, румы правдивй зъ Ямайки, якъ также найлѣпшои якости бравй спеціялы якъ: Народôвка, Рижовка, Бялостôк, Карпатôвка, „Дябодъ“, Помаранчевка по солодженю, Рахвія, Деренôвка и т. п. горѣлки упривілеяванй и одиноко правдивый есть зъ чыстои забрыни спиртовои.

Одиноке жерело въ краю для пп. аптикарôвъ, до добиранья алькоголю абсолютно и найчыстшого спірытусу, до цѣлей лѣчничыхъ абы ного вôдъ водяку и вже сподаткованого.

Правдивый спірытусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкôдный, бо не выробленый зъ есенцій оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головномъ складѣ вôдъ мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Короля Людвика ч. 29. 4914 14—?

Кирничне заведенье

для будовы верченыхъ и копаныхъ кирниць пôдôймае ся й дальше всякихъ роботъ, входячихъ въ обсягъ кирництва, полагоджуе ихъ при помôчи фахового управителя фірмы, славнозвѣстнои вôдъ 35 лѣтъ и запоручуе Вп. Публицѣ, инжинерамъ и будôвничымъ совѣстне и взôрцеве переведенье роботъ.

Леопольда Домінika Спадковємцѣ

378 16-26 Львôвъ, улиця Костепальна ч. 1.

Перша ц. к. прив. ФАБРИКА ЛЯМПЪ

Р. ДІТМАРА

Зъ надходячымъ сезономъ маѣ честь звернути увагу Вп. Публики, що заосмотрила свôй складъ лямпами всякого рода найновѣйшихъ системъ, якъ:

СТОЛОВИ вôдъ найдешевшихъ ажь до найпишнѣйшихъ сальоновыхъ зъ шовковыми умбрами.

ВИСЯЧІ до роботень, фабрикъ, горалень, читалень, реставрацій, ѣдалень, спалень, сальонôвъ и т. д.

СТѢННІ въ найрôзнѣйшихъ родахъ, лѣхтарнѣ господарскій, до освѣтлюваня мѣстъ, будынкôвъ войсковыхъ, та будôвляныхъ пôдприемствъ.

Особливо звертаю увагу на найлѣпшу систему плоскихъ лямпъ **„БАНУ“** рôзнои величины, вôдзначаючихъ ся скрѣпленою интензивностію свѣтла и безпечностію передъ експльозіею; такожь незрôвнанй доси лямпы **„ФАВОРІТЪ“** и **„АВСТРАЛЬ“** зъ кулястымъ свѣтломъ вызначаючій ся бѣлостію и интензивностію полумѣни при дуже малôй консумціи нафты, котрй можна набути въ моємъ фабричнôмъ складѣ по найумѣреннѣйшихъ цѣнахъ.

Остерѣгаю Вп. Публику передъ наслѣдуваньемъ и закупномъ рôзныхъ лямпъ лихого выробу и заграничнои тандиты, до котрыхъ богато торговцѣвъ вкручуе мои машинки и продае за мои добрй и тревалй выробы.

Крôмъ того заявляю, що мои выробы звѣстнй зъ доброты и тревалости та що они тѣшать ся свѣтовою славою и я продаю ихъ по дуже приступныхъ фабричныхъ цѣнахъ.

Р. Дітмаръ.

394 6—10

Болеславъ Цибульскій

Торговля зелѣзныхъ товарôвъ у Львовѣ пл. Марійска ч. 5 (французскій готель)

поручае:

Галіфаксъ звычайнй добрй	1·10 зр.
Галіфаксъ зъ стал. ножами	1·70 „
Галіфаксъ нікльованй .	2·50 „
Галіфаксъ зъ шир ножами	2·75 „
Галіфаксъ зъ широкими ножами нікльованй . .	4·75 „
Галіфаксъ зъ ножемъ якъ Jackson Heines полірованй	4·— „
Галіфаксъ зъ ножемъ якъ Jackson Heines нікльованй	6·— „
Галіфаксъ дамскій поліров.	1·50 „
Галіфаксъ дамскій нільов.	2·50 „
Меркуръ або Гельветія полірованй . . .	2·60 „
Меркуръ або Гельветія нікльованй зъ широкими ножами	5·40 „
Jackson Heines полірованй	4·— „
Jackson Heines нікльованй	5·50 „
Jackson Heines модель 1894 зъ глубокимъ рôвцемъ нікльованй . . .	6·75 „
Пара вужôвъ около 60 дк. неперевыш. въ доброті	5·7
Кех пара . .	
Пара ремѣнцѣвъ лѣпшихъ 50 кр.	30 кр.,

Илюстрований цѣнники даромъ.

Сталевй оцилѣ буква Г 100 штукъ 6 зр.

4310 2—10

(Бюро анонсôвъ Импресса.)

„ДНѢСТЕРЪ“
ТОВАРИСТВО ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

у Львовѣ ул. Валова ч. 11.

перше руске товариство асекураційне, **припоручене Всч. Духовеньству и всѣмъ вѣрнымъ черезъ Впреосв. Митр. и Преосв. Еп. Ординаріяты всѣхъ трехъ Епархій**, приймае обезпеченя вôдъ шкôдъ огневыхъ пôдъ найприступнѣйшими условіями и за можливою найнизшою оплатою.

Шкоды ліквідують ся и выплачуе ся сейчасъ по пожарѣ.

Договоры заключенй зъ першими Товариствами контрассекураційными подають **„Днѣстрови“** можнôсть обезпечувати и выплачувати **и найвысшй сумы**.

Фондъ основный 50.000 зр. в. а. ульокованый въ цѣлости въ пупилярныхъ паперахъ, **пôбольшае ся** наростаючими вôдсотками. Фондъ резервовый творить ся и порастае по мысли статута.

Полісы „Днѣстра“ приймае Банкъ краевый при позичкахъ ипотечныхъ на основѣ рескрипту Выдѣлу краевого зъ дня 1 червня 1894 ч. 26115.

„Днѣстеръ“ приймае такожь въ силу договору, заключеного зъ Товариствомъ взаимныхъ обезпечень въ Краковѣ **обезпеченя на житє** въ всѣхъ можливыхъ комбинаціяхъ.

Друки, проспекты и всякй поясненя подають Аґенты, установленй у всѣхъ мѣстахъ и бôльшихъ селахъ, якъ также 4414

Дирекція „Днѣстра“ у Львовѣ.

Зголошеня о удѣленье аґенціи въ мѣсцевостяхъ где „Днѣстеръ“ не є заступленый, приймають ся.

НА СЕЗОНЪ ОСѢННЫЙ

Просить ся ласкаво всѣхъ Вп. Гостей выставовыхъ пересвѣдчити ся о дивнôй дешевости осѣнныхъ и зимовыхъ товарôвъ, вже спровадженыхъ въ великôй скôлькости.

Слѣдуючй товары продають ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ доки истнуе запасъ:

1000 модныхъ муфôвъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·50, 2·— до 5·— зр.
1000 кожуховыхъ шапокъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·80, 2·20 до 4·— зр.
1000 флянельовыхъ и суконныхъ блюзъ осѣнныхъ и зимовыхъ 2·50, 3·— до 6 зр.
500 гальокъ волôчковыхъ по 2·50 до 4·— зр.
1000 хустокъ Гімаляя, найбôльшій родъ 1·75, 2·25 до 4·— зр.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ суконокъ на осѣнь и зиму 1·80, 2·50 зр.
1000 модныхъ плащикôвъ на осѣнь и зиму вôдъ 4 зр. и высше.
3000 одягôвъ для хлопчикôвъ у всѣхъ величинахъ по 1·80, 2·—, 3·— зр. и высше.
Особливй новости въ стяжкахъ, воаляхъ, капелюхахъ дамскихъ и дитинныхъ, рукавичокъ ґлясé, дуньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, панчохахъ, парасоляхъ до дощу, блюзахъ шовковыхъ и вовняныхъ, шляфрокахъ, костюмахъ и неґліжахъ надôйшли власне въ великôй скôлькости и доповняють ся щоденно.

Особливша гуртовна продажь принагôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужыти ся на обѣ стороны (выробъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
200 гарнітурôвъ „Louvre“ на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 гарнітурôвъ „Bouretі“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 75, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·35, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ табletокъ (жилимовый выробъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (6ієра) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
100 колôвъ флянельовыхъ въ найлѣпшимъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 дивановôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2·25 стрыѣвей по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десеномъ въ цвѣты або фигуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ породи простолъ 3 метры довгихъ, стрыеневыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ повсальонныхъ 5·25, 7 и высше.
1000 остынкôвъ хôдникôвъ 3—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хивскихъ шкôръ козячыхъ, природныхъ 5·50, шкорки Анора 2 и 2·50.
Дерки до подорожа 3·50, 5, 6 зъ имітацыею шкôры тигра 7·50 и высше.
Дивапы сальонове у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довгыны; портіеры и занавѣсы коронковѣ аже до найвышшыхъ вôрхôвъ.

Всякй въ провінціи надсылань поручена полагоджуе ся найсовѣстнѣйше и найскорше

За глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ магазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

4895 203—?

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 мая 1894 пôсля годинника середно-европейского.

Приходять до Львова зъ	поѣзды посп.	поѣзды особовй			
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	232	525	600	610	900
Варшавы	—	525	900	—	900
Хабôвки (Закопаного) на Перемышль, Ряшевъ, або Тарнôвъ	232	—	—	—	—
Хабôвки (Закопаного) на Ряшевъ або Тарнôвъ		525	—	—	—
Хабôвки (Закоп.) на Стрый	—	—	834	—	—
Мушыны, Криницѣ, Жегестова на Тарнôвъ		—	—	—	900
Мушыны Криницѣ Жегестова на Ряшевъ або Тарнôвъ	—	525	—	—	—
Мушыны Криницѣ Жегестова на Тарнôвъ (в. 1/8 до 30/8)	—	—	900	—	—
Мезе-Ляборцъ Щавного-Кулашного на Перемышль	—	—	900	—	—
Надберезя и Тарнобжега	—	—	600	—	—
Пôдволочиськ и Бродôвъ (на дворецъ гол.)	212	929	910	545	—
Пôдволочиськ и Бродôвъ (на дворецъ Пôдзамче)	158	913	845	519	—
Сучавы	940	—	737	1227	635
Кимполюнга	940	—	737	—	—
Радôвцѣвъ	941	—	737	—	635
Бергомета и Чудина	940	—	—	—	—
Новоселицѣ	940	—	737	—	—
Слободы рунгур. Копальнѣ	945	—	—	—	635
Гусятина на Галичъ	940	—	737	—	—
Чорткова на Галичъ	—	—	—	1237	—
Борислава	—	—	202	1210	—
Бельцы	—	—	—	445	—
Сокаля	—	—	748	445	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова на Стрый)	—	—	834	1210	—
Стрыя и Сколього	—	—	847	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова на Стрый	—	—	202	—	—
Гребенова (вôдъ 10/7 включно до 30/8)	—	—	302	—	—
Бруховичъ (вôдъ 12 мая почавши ажь до вôдкликаня)	—	—	810	—	—

Вôдходять зô Львова до	поѣзды посп.	поѣзды особовй			
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	224	1010	450	1035	655
Варшавы	—	1010	450	—	655
Хабôвки (Закопан.) на Тарнôвъ або Ряшевъ	—	1010	—	—	—
Хабôвки (Закопан.) на Ряшаъ або Перемышль	—	—	1035	—	—
Хабôвки (Закоп.) на Стрый	—	—	950	710	—
Мушыны Криницѣ, Жегестова на Тарнôвъ або Ряшевъ	—	1010	—	—	—
Мушыны Криницѣ, Жегестова на Тарнôвъ (вôдъ 1/8 включно до 30/8)	—	—	—	655	—
Мушыны, Криницѣ Жегестова на Тарнôвъ	—	—	450	—	—
Мушыны, Криницѣ на Стрый	—	—	—	710	—
Мезе-Ляборцъ, Щавного-Кулашного на Перемышль	—	—	—	655	—
Надберезя и Тарнобжега	—	1010	450	—	—
Пôдволочиськ и Бродôвъ (зъ дворця гол.)	608	244	940	1020	—
Пôдволочиськ и Бродôвъ (зъ дворця Пôдзамче)	622	256	1004	1047	—
Сучавы	615	—	1015	255	1030
Чорткова на Галичъ	—	—	—	255	—
Гусятина на Галичъ	615	—	—	—	1030
Слободы рунгур. Копальнѣ	—	—	1015	—	1030
Новоселицѣ	615	—	—	—	1030
Бергомета и. С. и Чудина	615	—	—	—	—
Радôвцѣвъ	615	—	1015	—	1030
Кимполюнга	615	—	—	255	—
Сокаля	—	—	920	645	—
Бельцы	—	—	920	—	—
Борислава на Стрый	—	—	540	950	—
Лавочного (Мункача, Серенча, Мішкольца, Пешту) и Хирова на Стрый	—	—	540	—	710
Станиславова, Долины, Болехова на Стрый	—	—	—	950	710
Сколього и Хирова на Стрый	—	—	—	950	—
Стрыя и Сколього	—	—	—	305	—
Гребенова (тôлько вôдъ 10/7 включ до 30/8)	—	—	—	950	—
Бруховичъ (почавши вôдъ 12 мая ажь до вôдкликаня)	—	—	330	—	—
Зимнои-воды (почавши вôдъ 12 мая ажь до вôдклик.)	—	—	342	—	—

Розклады ѣзды въ видѣ кишеневôмъ можна достати въ бюрахъ информаційныхъ, касахъ стаційныхъ и у кондукторôвъ.

*) Годины печатанй грубыми черенками означують пору ночыну вôдъ год. 6-ои вечеромъ до год. 5-ои 59 мін. рано. Въ бюрѣ информаціянôмъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Вѣдни (улиця Іоанна 29) якъ такожь въ бюрѣ информаційномъ ц. к. австр зелѣзниць державныхъ у Львовѣ (улиця Третого мая ч. 3, готель Имперіяль), удаля ся устныхъ або письменныхъ обясненъ въ справахъ дотычно служби на ц. к. австр. зелѣзницяхъ державныхъ. О сколько пôдручники дозволяють, засягнути тамъ-же можна информацій вôдносячыхъ ся до ротыты австро-угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць. Въ бюрахъ информаційныхъ продае ся выдавани черезъ ц. к. австр. зелѣзницѣ державнй білеты до ѣзды и эшитки зуставлюваныхъ посвѣдчень до ѣзды якъ также Тарифы. 4980

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и одвѣчальный редактôръ: Иванъ Белей. Папѣръ зъ фабр. Черляньком. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднареного

Ч. 272 и 273. Львôвъ, Середа 7 (19) грудня 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских свят) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додаток „Бібліотека найзнаменитших повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ въ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газет ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсерати платѣ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ въ літер. додатком:

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлий рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлий рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попередне застереженье. — Реклямації неопечатані вôльні вôдъ порта.

Поодинокe числo коштує 5 кр. в. в.

Оголошення принимають ся по цѣлій 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератового а въ рубрицѣ „Надсилане“ по 20 кр. в. в. Недрики числять ся по 10 кр. вôдъ стрічки.

Вѣче радикалôвъ у Львовѣ

вôдбуло ся въ недѣлю пôсля програмы заповѣдженои товариствомъ „Народна Воля“. По год. 10-тôй выповнилась саля ратушева участниками вѣча: на крѣслахъ засѣли селяне, по бокахъ и по-задъ нихъ стануля молодѣжь академічна и львôвскій роботники. Селяне прибули зъ рôзныхъ сторôнъ; Коломыйщина и Снятинщина представлялись найчисленнѣйше, але такожь и зъ-пôдъ Тернополя, Перемышля, Самбора и Львова були деякій селяне. Участникôвъ селянъ було до 150.

Зборы отворивъ п. Мих. Павликъ именемъ тов. „Народнои Волѣ“ и ширшого комітету устроюючого вѣче Згадавъ, що крôмъ вѣча мають вôдбутись о год 3-тôй по полудни перший загальній зборы радикально просвѣтного товариства „Поступъ“, а вечеромъ о 6-тôй годинѣ вечерокъ въ честь Михайла Драгоманова. Вôдчитавъ поздоровній телеграмы вôдъ рускои радикальнои молодежи въ Краковѣ и вôдъ поступовои молодежи ческои въ Празѣ. — Президію вѣча выбрано аклямацією: М. Павликъ предсѣдатель, Щ. Творовскій, Павло Думка и Ив. Сандулякъ заступники предсѣдателя; Стефаникъ и Крайницкій секретарѣ.

Приступлено до першои точки нарадъ вѣча: „Теперѣшне положенье політичне руского народу“.

Першій забравъ голосъ д-ръ Сев. Данилôвичь зъ Коломыѣ. На сѣмъ вѣчу — говоривъ вôнъ — мае радикальна партія зазначити своѣ становиско супротивъ другихъ рускихъ партій. На вѣче выбирало ся бôльше людей, але побоюючись, щобы власти въ послѣднôй хвили не зборонили вѣча, якъ се звычайно водить ся въ Коломыйщинѣ и Снятинщинѣ, здержались зъ выѣздомъ. Мѣжь Русинами теперь заколотъ, а се найлѣпше видно зъ выборôвъ до тѣлъ парляментарныхъ, якій вôдбули ся послѣдными часами. Коли давнѣйше ставали противъ себе кандидаты Русинъ и Полякъ, то теперь стають до выборôвъ два або й три Русины, и селяне не знають, що се таке и якъ собѣ въ тôй справѣ порадити. При теперѣшныхъ выборахъ выступае бôльша заѣлôсть якъ давнѣйше. Противъ радикального кандидата (противъ мене въ Коломыи — додае бесѣдникъ) не цураютъ ся нѣякихъ способôвъ при аґітації выборчôй: клеветы, денунціяцiи, насильства. Роздоръ и борба мѣжь Русинами зачали ся вôдъ т. зв. новои еры; по краю збирано адресы довѣря для Романчука и для Антоневича, котрый нѣбы-то запротестувавъ противъ выголошенои Романчукомъ програмы. Инакше говорено на зборахъ старо-рускои партіи, инакше на зборахъ Народнои Рады. Радикальне сторонництво, проголосивши 9 жовтня 1890 р. свою програму зачало розвивати політичну дѣяльнôсть, скликуючи численній вѣча и зборы, засновуючи тов. Народну Волю, економічній спôлки и выдаючи ґазеты „Хлібороб“ и „Народъ“. Коли-жь радикалы поставили своихъ кандидатôвъ при выборахъ, тогдѣ обѣ партіи, старо-руска и народовска подали собѣ руку, щобы спôльно выступити противъ радикалôвъ. Зачали ся гоненя радикалôвъ, вязненя и процесы противъ селянъ-радикалôвъ, денунціяцiи, клеветы, а руска інтеліґенція покликуе власти урядовій до борбы зъ радикалами. А длячого те все? Длятого, що селяне стають самій до борбы за свои права, хотять самій правити своими интересами въ своѣмъ краю, не хотять слухати спорôвъ етноґрафічныхъ, філольоґічныхъ, граматичныхъ и національныхъ. Інтеліґенція бачить, що зачинае тратити ґрунтъ пôдъ ногами. Але до того прилучуе ся и борба клясова. Масы народу роботничого зачинають допоминати ся полѣпшеня свого економічного быту. Та клясова борба, котра въ иншихъ краяхъ Европы розгорѣла на добре, зачинае входити до насъ, зъ-разу мѣжь роботникôвъ, а теперь вже и мѣжь сѣльскій народъ. Радикалы внесли тую справу, ту борбу, мѣжь селянъ, бо она найлѣпше промовляе до ихъ серця. Теперѣшній рускій політики почули, що бѣда, они, зачисляючи ся мѣжь посѣдаючій клясы, получили ся зъ шляхтою, щобы не допустити селянъ до участи въ ихъ правахъ. Барвѣньскій и рускій клюбъ се спôлка звязана противъ интересôвъ люду, селянъ, котрій хотять поставити квестію національну на другій плянъ, а економічній и матеріяльній интересы на першій плянъ. Рускій клюбъ есть не лишь противъ загального голосованя, але взагалѣ противъ всякои реформы выборчои, бо се видно зъ комунікату въ „Дѣлѣ“ — де сказавъ, рускій клюбъ, що не чуе ся невдоволенымъ зъ того, що коаліція не покликала его до нарадъ надъ справою реформы. За Барвѣньскимъ иде та часть рускои інтеліґенції, котра бачить наживу — остались лишь недобитки, але и они не мають вôдваги вôдорвати ся вôдъ духовенъства, урядникôвъ и посѣдаючихъ клясъ та вести хлопску політику масову. Они мусять вскорѣ рѣшитись: сюды або туды пôйти. Партія старо-руска, котра рôзнить ся вôдъ партіи народовцѣвъ въ квестіи національній [тутъ зазначивъ бесѣдникъ мовь зъ розмыслу неясно рôзницю поглядôвъ що-до самостôйности національнои народу, сказавши, що то невелика рôзница] иде въ сущности разомъ въ народовцями противъ радикалôвъ. Але та партія не есть політична, бо не мае програмы.

Супротивъ такого стану рѣчей треба Русинамъ такъ сказати: Або руска інтеліґенція буде вести хлопску політику масову, людову, соціяльно-економічну, або тій масы, той народъ, ей вырѣкае ся. Та політика не мае бути лишь на основѣ, але и на дѣлѣ (Вахнянинъ въ Жовкви приѣкъ придержуватись нашои радикальнои програмы, але у Вѣдни не думае о тôмъ) — а такими людьми, на котрыхъ пôдъ тымъ взглядомъ можна спустити ся, суть лишь радикалы. Радикалізмъ ширить ся мѣжь народомъ — и рускимъ партіямъ ити за радикалами, бо теперь доба борбы становои, клясовои а не національнои. Будучнôсть партіи радикальнои велика, але треба теперь тôй партіи бôльше людей зъ інтеліґенціи, а рухъ пôйде такъ, якъ давный козацкій. Вѣче завзывае всѣхъ интеліґентныхъ людей, въ серцяхъ котрыхъ не завмерла ще любовь до сѣрака, щобы стали на ґрунтѣ радикальнôмъ.

Селянинъ Котюкъ зъ Пѣстиня: Мы ґазды-хлѣборобы гôрше стоимо вôдъ роботникôвъ фабричныхъ. Давно інтеліґенція богато крычала а инакше робила, длятого най такъ робить ся — якъ говорять ся. Радый зъ того, що зъѣхали ся до Львова на вѣче, але дивуе ся, длячого вѣче не вôдбуваe ся въ Народнôмъ Домѣ, на котрый батьки складали кровавый грôшь. Давнѣйше сварили ся Русины зъ Поляками, а на що намъ бути ворогами, коли Русина тисне та сама бѣда, що й Полякa и Нѣмця. Станьмо разъ людьми, лучѣмъ ся бѣднѣйшій зъ бѣднѣйшими, навѣть зъ жидами (Голосы: О нѣ зъ жидами!), не дѣлѣмъ ся вôдъ роботникôвъ. Мы не маемо зъ нѣкимъ сварити ся, лишь тримаймо ся партіи радикальнои.

Предсѣдатель М. Павликъ пояснивъ, длячого вѣче вôдбуваe ся въ сали ратушевôй. Удавали ся мы — говоривъ — передъ пôвтора мѣсяцемъ до Народного Дому зъ просьбою о салю, але намъ вôдмовили, не подаючи причины, лишь стиснули плечима. Тогдѣ удавъ ся я до президента Мохнацкого, а сей радо вôдступивъ салю на вѣче и вечѣрне торжество. (Голосы: Славно!) Длятого вносить, щобы президія вѣча подякувала осôбно п. Мохнацкому за ввѣчливôсть. (Прияято.)

Селянинъ Ив. Сандулякъ зъ Карлова: Мы селяне були доси мовь мухи прибитій холодомъ до землѣ. Колысали насъ якъ малу дитину спѣванками. Дали свободу и конституцію, але мы не вмѣли зъ того користати, бо не було кому добре пояснити. Зачали насъ партіи вызискувати, вели насъ то въ оденъ то въ другій бôкъ. Тымчасомъ народъ ставъ бѣднѣти; народу збôльшило ся, землѣ не прибôльшало, а ще й много сповзнуло. Отъ и сегодня не пустили насъ въ Народный Дôмъ, лишь выгнали въ комôрне Дбаймо за себе, бо нѣхто не буде дбати за насъ.

Дальшій два бесѣдники були то роботники львôвскій, соціялъ-демократы: Петро Левичь (мулярь) и Сава Вандьо. Говорили по руски, кепскимъ языкомъ. Старали ся пересвѣдчити селянъ, що роботникамъ ще гôрше якъ селянамъ, бо тотій мають хату, посѣлôсть (Голосы: Але платимо тяжкій податки!), а они мусять жити зъ працѣ рукъ. Менторскимъ тономъ (звѣстно, бо були въ оберокахъ и мали ковнѣрики та маншеты) радили селянамъ, щобы слухали проводирѣвъ партіи радикальнои.

Иванъ Михасъ зъ Морозовичь (въ Самбôрщинѣ) вôдчитавъ свои замѣтки о нуждѣ сѣльского народу. Причиною нужды не лишь піяньство, темнота, бракъ заробку промыслового, але „що найважнѣйше оплата за требы церковній“. Для примѣру навѣвъ бесѣдникъ одну громаду въ Самбôрщинѣ, де за-для датковъ конкуренційныхъ не було за що платити податковъ, такъ що екзекуціи цѣлкомъ знищили селянъ и они теперь стали пролетаріями. Дôйшовъ до заключеня, що оплата за требы есть по-надъ всѣ выдатки найтяжшою и найнеприємнѣйшою, длятого жадавъ, щобы „власти урядовій наглядали поведенье духовенъства въ справахъ побираня оплатъ за требы“.

Селянинъ Янъ Копитиньскій, Полякъ зъ-пôдъ Львова, говорить по руски, а взявши за примѣръ свое село (власнôсть Домініканôвъ) представляе невôдрадный станъ матеріяльный селянина. Позаякъ ц. к. прокурарія сконфіскувала намъ докладнѣйшій змѣстъ промовы сего бесѣдника, то скажемо лишь тôлько, що бесѣдникъ говоривъ о лѣсахъ и пасовискахъ, о школахъ, kółk-ахъ rolniez-ахъ [що не дбають о хлопа], и о выборахъ, а вкôнци заявивъ: „Мы хлопы дбаймо самій за себе и не спускаймось на нѣкого иншого!“

Д-ръ Кирило Трильовскій взявъ ся зреасумувати все высказане до тои точки и поставити резолюціи. Такожь змѣстъ его промовы ц. к. прокураторія намъ сконфіскувала, длятого подамо лишь де-що коротенько. Почавъ вôдъ потребы орґанізації бѣдныхъ противъ богатыхъ. На его гадку ґаздôвство селянъ не выстае имъ на житье, а радикалы не хотять дѣлити обшарôвъ двôрскихъ, бо по часѣ знова настало бы то само, що нинѣ. Радикалы хотять въ иншій способѣ поправити долю народу, а до того треба політичнои свободы. Опôсля збôйшовъ на „нову еру“, на реформу выборчу, на проектъ нового закона карного, на проектъ громадъ окружныхъ, на еміґрацію до Россіи, на забороны зборôвъ и т. д. Закôнчивъ же свою промову покликомъ до орґанізації робочихъ людей рускихъ и польскихъ противъ шляхты.

Д-ръ Трильовскій поставивъ отсій резолюціи: Зваживши, що теперѣшній вôдносины політичній въ Австріи суть для руского народу неприхильній, що загалъ клясы працюючои есть выкористуваный пануючими, посѣдаючими клясами, котрій хотѣли бы бодай въ послѣднôй хвили полишити фôрточки для своихъ привілеѣвъ при ухвалюваню законôвъ и реформъ — вѣче радикальне протестуе противъ того стану и выкористовуваня бѣднѣйшихъ верствъ, — вѣче взывае всѣ опозиційній силы въ народѣ рускôмъ, щобы злучили ся на основѣ радикальнои програмы, и мужицтво якъ руске такъ и польске повинно зорґанізувати ся та поступати солідарно зъ партією соціялъ-демократичною въ борбѣ о права, — вѣче взывае приступати до радикальныхъ товариствъ: політичного „Народна Воля“, просвѣтного „Поступъ“ та пôдпирати ґазеты „Хлібороб“, „Народъ“ и популярній выдавництва радикальній.

Зборы аклямацією приняли тій резолюціи, а записанi бесѣдники забирали ще голосъ. Селянинъ Ник. Канафуцкій бажавъ, щобы ґрунты були скомасованій, щобы выдѣлъ краевый занявъ ся выкупомъ двôрскихъ грунтôвъ и вôдпродажею ихъ селянамъ, щобы по селахъ заводжено касы системы Райфайзена и щобы ограничити супружество на важныхъ пунктахъ (?). — Селянинъ Tomasz Piwko зô Сокôльникъ завзывавъ (по польски) до згоды якъ Русинôвъ такъ и Полякôвъ при выборахъ, бо не треба дивити ся на народнôсть, лишь на се, чи кандидатъ бажае добра селянамъ чи нѣ. — Сел. Гринь Наконечный зъ Туринки бажавъ, щобы радикальна партія выдавала економічну ґазету, а по селахъ щобы закладала читальнѣ, спôлки торговельній, крамницѣ и шпихлѣрѣ громадскій. — Андр. Кисѣль, ґрайзлѣрникъ зô Львова пытавъ, чи усунені вже тій всѣ причины, котрій пôсля слôвъ намѣстника Баденього були причиною еміґрації селянъ до Россіи: тягаръ податковый, аґітації, деморалізації и лѣнивство. (Бесѣдникъ думавъ, що намѣстникъ говоривъ про аґітацію и деморалізацію при выборахъ). — Сел. Янъ Копистиньскій представивъ кривды, якій дѣють ся селянамъ при вывласненю ґрунтôвъ пôдъ зелѣзницю и радивъ, щобы у всѣхъ кривдахъ селяне вôдкликували ся до цѣсаря, котрый и самому бесѣдникови допомôгъ въ подôбнôй справѣ. Зазывавъ, щобы хлопы выбирали до Вѣдня не панôвъ лишь хлопôвъ. — Предсѣдатель вѣча п. Мих. Павликъ пояснивъ додатково ту точку резолюціи, де говорить ся о сполученю всѣхъ опозиційныкъ елементôвъ, въ сей способôвъ, що о спôльнôмъ поступованю зъ москвофілами и Поляками лишь тогдѣ може бути бесѣда, если они выразно будуть стояти за свободою народностей, бо то не штука, нарѣкати въ однôмъ краю на гнетъ (москвофілы въ Галичинѣ, а Поляки у Варшавѣ) а въ другôмъ краю похваляти таке поведенье або и самымъ такъ поступати.

Приступлено до другои точки нарадъ: „Наближаючій ся выборы и реформа выборча“.

Першій промавлявъ д-ръ Данилôвичь, обговорюючи справу выборôвъ соймовыхъ въ 1895 р. Въ соймѣ будуть вестись нарады надъ важными справами, якъ законъ ловецкій, змѣна ординаціи выборчои, справа окружныхъ громадъ — отже треба выслати до сойму добрыхъ людей, котрій бы не запродали интересôвъ селяньскихъ. Треба старати ся перепертi радикальныхъ послôвъ. Въ тôмъ взглядѣ треба освѣдомити народъ, чи то на вѣчахъ, чи при всякôй нагодѣ, якъ на ярмаркахъ, хрестинахъ, а коли будуть розписанi выборы, тогдѣ треба скликувати передвыборчій зборы. Въ кождôмъ селѣ повиненъ бути комітетъ, котрый бы пильнувавъ, щобы выйшли добрій выборцѣ. А резолюціи такій: Вѣче ухвалюе стояти при загальнôмъ, безпосереднôмъ, тайнôмъ голосованю, безъ огляду на реформы, надъ якими теперь радять въ парляментѣ. Що-до выборôвъ соймовыхъ въ 1895 р. сторонництво радикальне буде класти по можности всюды своихъ кандидатôвъ, а де бы не можна, то выборцѣ мають вôднестись до „Народнои Волѣ“ о опінію що-до особы кандидата.

Въ дискусіи надъ тою точкою забирали голосъ: Сел. Ник. Лутчакъ зъ Илинець радивъ, домагати ся загального права голосованя и не даватись спиняти нѣякими обѣцянками або неповными реформами выборчими. — Зецеръ Гудецъ, одинъ зъ проводирѣвъ львôвскои партіи соціялъ-демократичнои, въ довшôй по польски выголошенôй промовѣ представивъ борбу роботникôвъ о загальне право голосованя. Принявъ въ имени соціялъ-демократôвъ заяву радикального сторонництва, що готове пôйти рука въ руку въ борбѣ о выборенье правъ, а вкôнци зазначивъ, що соціялъ-демократы готовій застановити свою працю (страйкъ) на случай, если не буде признане загальне право голосованя. — Сел. Стеф. Крейковскій завзывавъ селянъ, щобы пôдпирали роботникôвъ въ ихъ борбѣ о права, а коли роботники повстануть противъ капіталістôвъ, тогдѣ можуть бути певнi, що селяне пôдпоможуть имъ надсылаючи не грошѣ, бо тыхъ не мають, але продукты своеи працѣ. — Андр. Кисѣль зô Львова остерѣгавъ, щобы не згодити ся на проектовану теперь реформу выборчу, бо она не заспокоить оправданыхъ бажань бѣдныхъ верствъ населеня. — Сел. Стеф. Новаковскій зъ Торокъ коло Перемышля критикувавъ теперѣшнi вôдносины при выборахъ и напоминавъ селянъ, щобы не уважались чимсь иншимъ вôдъ роботникôвъ, бо можуть при теперѣшныхъ вôдносинахъ зôйти дуже легко на заробникôвъ. — Д-ръ К. Трильовскій представивъ кривды теперѣшнои ординаціи выборчои до тѣлъ законодатныхъ и автономічныхъ институцій, — згадавъ важнôсть выборôвъ до сойму въ 1895 р. и завôзвавъ до ухваленя резолюцій, поставленыхъ д-ромъ Данилôвичемъ. — Вѣче ухвалило аклямацією резолюціи.

Двѣ дальшій точки: Теперѣшне положенье селянъ и Внесеня членôвъ — не прийшли пôдъ дискусію, разъ за-для спôзненои поры а въ другe и длятого, що бесѣдники селяне при першôй точцѣ говорили майже выключно о своѣмъ положеню, поминаючи тематъ ситуаціи політичнои мѣжь Русинами. Вкôнци поставивъ сел. Ив. Сандулякъ внесенье, щобы при намѣренôй ревізіи катастру ґрунтового не залишено упôмаутись о кривду, нанесену селя-

намъ нерѣвномѣрнымъ поклясифікованьемъ грунтѣвъ селяньскихъ и дворскихъ.

На тѣмъ закрыто вѣче „Народнои Волѣ“ а приступлено до заснованя и першихъ загальныхъ зборѣвъ просвѣтного товариства „Поступъ“. По вѣдчитаню статутѣвъ приступлено до выбору выдѣлу. Головою товариства выбрано п. Мих. Павлика. Зборы именували п. Мих. Драгоманова першимъ почетнымъ членомъ товариства за заслуги около просвѣты народу руского и въ призбираню фондѣвъ грошевыхъ для сего товариства. До товариства вписало ся около 100 членѣвъ.

Рада державна.

Суботнѣшне засѣданье палаты послѣвъ було выповнене продовженьемъ и закѣнченьемъ дебаты надъ провізорією буджетовою. Зъ проводирѣвъ сторонництвъ коаліційныхъ не забиравъ нѣхто голосу, натомѣсть промавляли по черзѣ чотири міністры: Плѣнеръ, Бакегемъ, Шенборнъ и Мадейскій.

Міністеръ скарбу д-ръ Плѣнеръ, котрый въ ерѣ коаліційнѣй занявъ мѣсце міністра Дунаєвского, есть ґенеральнымъ бесѣдникомъ цѣлого кабінету. Зачавъ вѣдъ обговореня квестій скарбовыхъ. Припасы касовѣ у насъ значнѣ и по бѣльшѣй части розмѣщенѣ въ касахъ краєвыхъ, почтовыхъ и зелѣзничихъ. Реформа податкова принесе дѣбно оподаткованымъ 20—28% ову пѣльгу. За-для національнои борбы и нетолеранціи найбѣльшѣ економічнѣ роботы правительства сходять на поле побѣчныхъ справъ; однакъ помимо того робить ся въ Австріи не менше, що й въ другихъ. — Справа реформы выборчои мусить бути переведена нлшь за порозумѣньемъ сторонництвъ коаліційныхъ. Всѣ сторонництва пересвѣдченѣ о потребѣ реформы выборчои и признаня права роботникамъ. Многѣ тои гадки, що право выборче треба признати такожь найнизше оподаткованымъ и частинѣ роботничого населеня сѣльского. Се була бы послѣдна границя реформы. Загального права голосованя не хоче анѣ правительство, анѣ бѣльшѣсть палаты; оно не дало бы перевести ся въ тѣй палатѣ и не було бы такожь получене зъ добромъ Австріи. Сѣльскѣ роботники за-для ихъ великого числа мали бы бѣльшѣсть. Австріи годѣ пхатись насильно въ напрямѣ демократичного розвитку. Всѣ рѣшаючѣ політики тои палаты вѣдчувають, що въ часѣ тои сесіи справа реформы выборчои мусить бути остаточно полагоджена и мы не можемо приступити до урны выборчои въ 1897 р. безъ полагодженя тои справы. Не годить ся втягати до дискусіи короны. Корона бажае розширеня права выборчого, але одвѣчальнѣсть за поодинокѣ проекты реформы паде на правительство. — Коаліція есть безперечно штучною парляментарною системою, не безъ деякихъ внутрѣшныхъ суперечностей и льогічныхъ неконсеквенцій. Однакъ та система вѣдповѣдае фактичнымъ вѣдносинамъ Австріи. Коаліція подѣбна до картелю, вытвореного въ 70-ыхъ рокахъ Бісмаркомъ въ Нѣмеччинѣ. Можна надѣяти ся, що теперѣшна бѣльшѣсть стане ся тревалою бѣльшостію, тымъ бѣльше, що якась струя консервативна зачинае огортати народы тои держави. Елементы умѣркованѣ повинны тѣснѣйше злучити и оперти ся переобразованю держави. Се не лишь чистый опортунізмъ, але патріотична свѣдомѣсть и конечнѣсть.

Міністеръ справъ внутрѣшныхъ Бакегемъ збивавъ закиды полуднево-славяньскихъ послѣвъ, немовь бы правительство зборонило вѣдправити місію словѣньску при церквѣ св. Антонія въ Трієстѣ и немовь бы австрійске правительство умовило ся зъ италійскимъ щодо запорученя италійскому населеню въ Истріи его теперѣшного стану посѣданя. Вѣдтакъ бравъ въ оборону намѣстника ґр. Туна передъ закидами молодо-Чехѣвъ.

Міністеръ судѣвництва ґр. Шенборнъ промовлявъ на тематъ квестіи написей въ Истріи. Треба полишити правительству розслѣдъ справы въ кождѣмъ поодинокѣмъ случаю, бо зновъ годѣ однымъ замахомъ нищити перевагу однои народности, котру она добула собѣ историчнымъ процесомъ. Промову закѣнчивъ полемікою зъ молодо-Чехами.

Міністеръ просвѣты Мадейскій бѣльшу часть своеи промовы присвятивъ полеміцѣ зъ промовою священика Шайхера. Такои промовы — говоривъ міністеръ — ще не выголошено въ парлямептѣ австрійскѣмъ. Пос. Шайхеръ закинувъ, що цѣле католицке духовеньство есть ведене правительствомъ на мотузку, що клиромъ дирігує ся зъ канцелярій и міністерствъ, що той клиръ, почавши вѣдъ епископа до послѣдного сотрудника, выступае яко орудье чорнои поліціи. И всѣ тѣ закиды пѣднесенѣ на око противъ власти державнои, але въ дѣйстности они звернены противъ ерархіи духовнои. Длятого міністеръ мусить взяти въ оборону духовеньство католицке, котре чейже опре ся тѣй струѣ, котра послѣдными часами зачала выступати пѣдъ видомъ опозиціи супротивъ авторітету. — Вкѣнци застерѣгъ ся міністеръ противъ закиду пос. Вашатого, не мовь бы урядники міністерства просвѣты руководились політичными пересвѣдченями и були ворогами якои небудь національности.

Пос. Бартолі заповѣвъ, що заступники италійского народу будуть промовляти въ цѣлкомъ иншѣмъ тонѣ, а въ краю не удасть ся удержати спокѣй и ладъ, если правительство буде слухати пѣдшептѣвъ ворогѣвъ италійского народу. — Пос. Бянкині заявивъ що Далматія пѣдъ взглядомъ правно-державнымъ належить до Хорватіи и вѣнъ лишь провізорично засѣдае въ тѣй палатѣ. — Пос. Клюнъ (словѣньскій посолъ зъ клюбу Гогенварта) заявивъ, що его фракція непохитно обстае при квестіи цільлійскѣй, а вѣдъ становиска правительства и вѣдъ прихильности сторонництвъ коаліційныхъ буде зависѣти, чи его політичнѣ приятелѣ остануть на дальше въ коаліціи.

Замкнено дъскусію, а до голосу було записавыхъ 31 бесѣдникѣвъ contra а 16 бесѣдникѣвъ pro. Выбрано ґенеральныхъ бесѣдникѣвъ. Д-ръ Герольдъ (contra) критикувавъ теперѣшну систему коаліційну, вѣдтакъ обговорювавъ справу реформы выборчои, зазначуючи, що при реформѣ розходить ся не лишь о увзглядненье політично выдѣдиченыхъ, але такожь и політично покривдженыхъ и то не о индіду але такожь о народности. — Д-ръ Менґеръ (pro) полемізувавъ зъ поглядами молодо-Чехѣвъ о ческѣмъ правѣ правно-державнѣмъ, назвавъ антісемітѣвъ реакціонерами та выступивъ противъ загального права голосованя.

Наступили фактичнѣ спростованя. Промавляли послы: Бльохъ, Крамаржъ, Вашатый, Шайхеръ, Спинчицъ, Лятіна, Бурґсталеръ, Ґесманъ, Робічь, Люеґеръ, Менґеръ, Гавкъ и Шлезінґеръ. Превідентъ Хлюмецкій накликувавъ до порядку послѣвъ опозиційныхъ, якъ лишь дещо острѣйше промавляли, але за се стрѣчавъ ся зъ протестами послѣвъ Пернерсторфера и Люеґера: длячого вѣнъ (президентъ) не накликувавъ міністрѣвъ до порядку дневного. Пос. Бльохови вѣдобравъ президентъ голосъ, коли вѣнъ назвавъ антісемпѣвъ денунціянтами. — Пос. Шайхеръ заявивъ въ спростованю, що правительство при помочи жандармѣвъ слѣдить, чи священикъ годить ся статя парохомъ, чи нѣ.

Пос. д-ръ Люеґеръ присвятивъ бѣльшу часть свого спростованя міністрови Мадейскому. Міністеръ просвѣты говорив д-ръ Люеґеръ — сказавъ, що мусить въ имени цѣлого духовеньства запротестувати противъ высказовъ мого приятеля, о. професора Шайхера. Супротивъ того я констатую, що на послѣднѣмъ долѣшно-австрійскѣмъ вѣчу католицкѣмъ признано необходимою конечностію, щобы церковь була загально высвободжена зъ-пѣдъ вплыву державы, а се признало цѣле духовеньство, зачавши вѣдъ епископа ажь до послѣдного сотрудника; рѣвножь и папа уважае конечнымъ и безусловнымъ вызволенье церкви вѣдъ державы. Но а менѣ здае ся, що папа хиба лѣпше знае церковь анѣжь міністеръ просвѣты Мадейскій. Тожь о. професоръ Шайхеръ бувъ управненый въ такій способѣ говорити, якъ се зробивъ. Але такому міністрови, якъ Мадейскій, тымъ менше годить ся выступати въ тѣй палатѣ противъ посла въ такій способѣ, якъ се зробивъ, доки не опрокине закидѣвъ що до свого зятя Дунаєвского и що-до сестрѣницѣ коаліціи д-ра Рознера. Се непотизмъ, пане міністре, а міністеръ, котрый щось подѣбного зробивъ, не смѣе въ парляментѣ такъ выступати, якъ вы се вчинили! Wer Schmalz am Kopfe hat, darf nicht an die Sonne gehen! — Президентъ накликуе бесѣдника до порядку — а д-ръ Люеґеръ каже: Отъ покличте радше міністра до порядку!

Такими сценами закѣнчила ся дебата надъ провізорією буджетовою, — по чѣмъ принято провізорію въ другѣмъ и третѣмъ читаню бѣльшостію голосѣвъ.

— —

На понедѣлковѣмъ засѣданю палаты послѣвъ, по вѣдповѣди міністрѣвъ Шенборна и Бакегема на деякѣ интерпеляціи молодо-ческихъ послѣвъ, приступлено до дебаты надъ закономъ о жандармеріи.

Въ ґенеральнѣй дискусіи бесѣдники contra зазначували неумѣстнѣсть уживаня жандармеріи до політичныхъ цѣлей. Пос. Поповскій заявивъ въ имени кола польского бажаня, щобы на меншихъ постерункахъ умѣщувано по можности жонатыхъ жандармѣвъ, щобы не змѣнювано жандармѣвъ въ короткихъ вѣдступахъ часу, бо тымъ способомъ они не познакомлюють ся зъ мѣстцевостію и людьми, та щобы при приниманю до жандармеріи бачено на знанье краєвого языка. — Пос. Шайхеръ поставивъ резолюцію, щобы жандармѣвъ не уживати до засяганя опінія при именованю священикѣвъ, а на доказъ того навѣвъ фактъ, що староство поручило жандармови розвѣдатись, чи одинъ священикъ вѣдповѣдный на пароха Таке поведенье пѣдкопуе повагу священика у населеня. — Міністеръ оборони краєвои Вельзерсгаймбъ промавлявъ въ оборонѣ проекту закона, такъ якъ его предложила комісія войскова.

При дискусіи спеціяльнѣй пѣднесено, щобы жандармы не мали манліхеровскихъ карабінѣвъ, бо при ужитю оружя наносять великѣ калѣцтва мѣжь населеньемъ. Міністеръ Вельзерсгаймбъ выказуванъ, що въ трехъ послѣдныхъ рокахъ на 202 случаѣвъ ужитя оружя, лишь чотири случаѣ не були оправданѣ.

При §. 19-тѣмъ, де говорить ся о услѣвяхъ принятя до жандармеріи, домагавъ ся пос. Гофманъ, щобы знанье языка нѣмецкого було обовязкове. Натомѣсть пос. Соколовскій промавлявъ за проектомъ комісіи, щобы знанье языкѣвъ краєвыхъ було обовязкове. При тѣй нагодѣ забравъ голосъ пос. Вахнянинъ и вказавъ на случаѣ, що у всходнѣй Галичинѣ жандармы не принимають пашпортѣвъ для худобы писаныхъ по руски. Зѣ своеи стороны просивъ міністра, щобы вымагано вѣдъ жандармѣвъ, стаціонованыхъ въ рускѣй части Галичины знаня рускои мовы въ словѣ и письмѣ. — При голосованю принято внесеня комісіи.

По перерванню нарадъ поставивъ пос. Люеґеръ интерпеляцію до президента палаты, що годилось бы розъяснити квестію, пѣднесену въ ґазетахъ о зятю міністра Мадейского д-рѣ Дунаєвскѣмъ и о т. зв. сестрѣпци коаліціи д-рѣ Рознерѣ. Ту справу повинно пояснити ся въ интересѣ гѣдности парляменту; се мѣгъ бы зробити и самъ міністеръ Мадейскій. — Президентъ Хлюмецкій вѣдповѣвъ, що се не его завданье, простувати вѣсти ґазетнѣ.

На вечѣрнѣмъ засѣданю ухвалено законъ о жандармеріи въ другѣмъ и третѣмъ читаню, при чѣмъ вѣдкинено резолюцію молодо-ческу, абы книжки службовѣ жандармеріи були веденѣ въ краєвыхъ мовахъ.

Приступлено до дебаты надъ закономъ о конкуренціи церковнѣй. До голосу contra записались: д-ръ Кронаветеръ, д-ръ Копъ и Пошь, а pro: Лінбахеръ, Кайзеръ, Пасторъ, Ручка, Шварцъ и ґр. Пініньскій.

По промовѣ першихъ бесѣдникѣвъ закрыто засѣданье о год. 11-тѣй въ ночи.

— —

На вчерашнѣмъ, вѣ второкъ, засѣданю палаты послѣвъ ведено дальшу дебату надъ закономъ о конкуренціи церковнѣй.

Міністеръ Мадейскій заявивъ, що предложеный законъ не ухиляе всѣ хибы конкуренціи, лишь хоче по части пересунути тягары конкуренційнѣ зъ економічно слабшихъ на сильнѣйшихъ. Проектъ вѣдповѣдае многимъ потребамъ, вѣдчуванымъ въ Чехіи, Шлеску и Галичинѣ.

Прочѣ бесѣдники pro полемізували зъ высказомъ пос. Кронаветера, що релігія се рѣчь приватна, тожь церкви повинны бути удержуванѣ членами дотычнои громады вѣроисповѣднои.

Принято законъ конкуренційный въ другѣмъ и третѣмъ читаню.

Вѣдтакъ ухвалено безъ дискусіи законъ о пупілярнѣмъ забезпеченю галицкихъ вальорѣвъ зелѣзничихъ.

При дискусіи надъ вызначеньемъ комісіи для ревізіи катастру податку грунтового заявивъ міністеръ Плѣнеръ, що по довершеню реформы податковои податокъ грунтовый буде зменшеный вже въ 1896 р. о 4 міліоны зр.

При кѣнци засѣданя вѣдчитано на тайнѣмъ засѣданю интерпеляцію пос. Шнайдера въ справѣ конфіскаты однои ґазеты антісемітскои.

Слѣдуюче засѣданье вѣдбуваe ся нынѣ, а на порядку дневнѣмъ стоить законъ о вѣдпочинку недѣльнѣмъ.

— —

Палата панѣвъ вѣдбула вчера засѣданье, на котрѣмъ ухвалено законы: о жандармеріи, о провізоричнѣмъ договорѣ торговельнѣмъ зъ Испанією и кѣлька поменшихъ законѣвъ.

Промова посла Н. Вахнянина

при дебатѣ надъ провізоричнымъ буджетомъ выголошена на 333-ѣмъ засѣданю рады державнои дня 14 н. ст. грудня.

Высока Палато!

Я выпросивъ собѣ слово головно въ тѣй цѣли, абы въ имени руского клюбу заявити, що мы хочемо теперѣшне правительство въ переводженю его економічнои програмы й на дальше пѣдпирати. Ся заява выпливае, розумѣсь самo собою, зъ того становища, яке мы заняли вже на весну. Клюбъ рускихъ послѣвъ знайшовъ ся тогдѣ спонуканымъ до зближеня до коаліціи а то пѣдъ услѣвемъ и въ надѣи, що сполученѣ партіи сеи выс. палаты якъ и теперѣшне правительство вповнѣ увзгляднять оправданѣ бажаня руского народу. Тоту надѣю хочемо мати и на найблизшу будучнѣсть, а маемо до сего й основы.

Теперѣшне правительство не лишь приняло до вѣдомости наше хочь и услѣвне зближенье, але й подало вѣдъ себе и заявы, котрѣ мы могли принятн зъ вдоволеньемъ. Є. Е. п. міністеръ фінансѣвъ сказавъ намъ тогдѣ, що сполученье трехъ великихъ сторонництвъ палаты зовсѣмъ не значить, щобы выключувати прочѣ ґрупы, и вѣнъ чувъ ся спонуканымъ наше, хочь услѣвне зближенье до коаліціи щиро повитати. Є. Е. п. президентъ міністрѣвъ зволивъ тогдѣ такожь зъ прихильностію заявити, що етичный моментъ гадки коаліційнои спочивае якъ разъ въ тѣмъ, щобы стремѣти до що-разъ бѣльшого успѣху державы и всѣхъ ѣи частей та й всѣхъ ѣи народѣвъ, и що правительство хоче сю цѣль завсѣгды и незмѣнно мати на оцѣ и до неи прямувати. При тѣмъ и пѣдкѣсь, що правительство спеціяльно наше зближенье до коаліціи щиро витае. Потѣмъ Є. Е. п. міністеръ просвѣты выяснивъ близше програму правительства, дальше розвѣвъ ѣи и заявивъ, що хороненье політичного и національного стану посѣданя зовсѣмъ не значить, щобы правительство мало намѣръ и хотѣло спиняти народы въ природнѣмъ и орґанічнѣмъ ихъ розвою. Оно готово не лишь полагоджувати національнѣ бажаня выплываючѣ зъ одноцѣльнои ухвалы сойму або зъ порозумѣня заступникѣвъ рады державнои, але учинить се и тогдѣ, коли оно само набере пересвѣдченя, що якесь національне бажанье вповнѣ есть оправдане. Мушу сюда взяти ще й заяву Є. Е. п. міністра судѣвництва, що правительство зовсѣмъ не мае намѣру нарушувати языкову рѣвноправнѣсть народѣвъ а тымъ бѣльше нарѣдъ якійсь въ его народныхъ чувствахъ обиджати.

И рѣчь характеристична й симптоматична, що, хотяй нынѣшне правительство офіціяльно не взяло на свѣй прапоръ звѣстнои Таффовои програмы помиреня народѣвъ Австріи, оно прецѣнь, якъ здаеть ся, змагае до тои цѣли.

Всѣ тѣ заявы правительства не суперечать анѣ дрѣбки нашимъ пересвѣдченямъ и аспіраціямъ. Мы власне стремимо до того, щобы численнѣ незручности, якѣ тутъ и тамъ, зъ сеи чи зъ тои стороны, снмъ чи тымъ правительствомъ, свѣдомо чи несвѣдомо починено на поли языкового рѣвноуправленя, и удѣленя вѣдповѣдныхъ средствъ до національного образованя, — щобы всѣ тѣ незручности и неправильности якъ найскорше усунено. Коли-бъ хотѣти прибрати вѣдповѣдну назву для тои задачѣ, що ѣи мають сповнити сполученѣ сторонництва и правительство, то думаю, задачу сю найлучше можна-бъ означити окликомъ: санація и ще разъ санація нынѣшного політичного и національного стану посѣданя. Цупко триматись нынѣшного стану мабуть мало принесе пожитку державѣ а неодному правительству могло бы въ найблизшѣй будучности зготовити неодинъ поважный клопѣтъ. Если рація державна наказуе брати въ охорону економічно слабшого супротивъ економічно дужшого, то думаю, такожь рѣчь справедлива — давати меншостямъ національнымъ певну обезпеку супротивъ можливыхъ насилувань зѣ стороны бѣльшостей національныхъ.

Годѣ не узнати трудностей, якѣ можуть ставати въ дорозѣ рѣшеню тои задачѣ. Не такъ то легко зѣрвати зъ пожовклою на всякій способъ теорією о нерѣвнѣмъ значѣню народѣвъ и языкѣвъ, зъ безпѣдставною тенденцією, щобъ одинъ нарѣдъ коштомъ другого збогачувавъ ся и змѣцнявъ ся, зъ грубымъ шовінізмомъ, зъ упертымъ еґоизмомъ, ба навѣть зъ дикою ненавистею расовою. При такихъ обставинахъ взяти на себе задачу поєднуваня значить то само, якъ бы хто хотѣвъ станути мѣжь двѣ лавы ворожихъ войскъ середъ оружнои пальбы. Але-жь народы Австріи мусять зрозумѣти и старатись прийти до пересвѣдченя, що черезъ дальшу завзяту, безоглядну боротьбу національну они лишь нѣвечать найлучшѣ свои силы и черезъ те не можна сотворити нѣчо позитивного. При тѣмъ спускае ся зъ ока, що черезъ той самолюбный упѣръ консеквентно вѣдвертае ся державу вѣдъ ѣи историчного ходу.

При тѣмъ забуваe ся, що призначѣнье Австріи лежить власне въ тѣмъ, щобы она стала прибѣжищемъ для правъ народѣвъ въ ихъ одноцѣлости и нерозлучности. Пѣсля нашои гадки услѣвемъ сотвореня національного и політичного порозумѣня повинны бы бути головно два моменты. Пѣдвалины до сего мусять положити самѣ народы.

Обосторонны концесіи, вѣдповѣдны льояльны компромісы и рѣчева, але щира выразумѣлость се головны основы до того. Не все повинны народы полагодженье своихъ національныхъ споровъ полишати ініціятивѣ правительства. Противно, они яко дозрѣлѣ и своихъ дальшихъ цѣлей свѣдомѣ орґанізмы повинны самѣ приложити руку до сего дѣла.

Таке поступованье лежить прецѣ въ попятю правдивого конституційного житя и дѣланя. Зъ власноі ініціятивы мусять народы шукати и найти дорогу, на котрій могли бы приязно стрѣнутись.

Такій и подібній погляды мавъ я вже нагоду высказати при весняній буджетовій дебатѣ, але тогдѣ стрѣтивъ мене закидъ, що я въ тімъ взглядѣ надто великій оптимістъ. Сей закидъ цѣлкомъ мене не обиджує. Якъ бы тамъ и не було, то однако нѣхто не може менѣ відобрати пересвѣдченя, що при твореню національного або політичного порозумѣня есть оптимізмъ о много успѣшнѣйшій и бѣльше відповѣдає цѣли, якъ острый песимізмъ.

Песимізмъ має се противъ себе, що вінъ значно ослаблює силу погляду, що мы не въ силѣ такъ легко добачити, що справедливе и правдиве. Замѣсть поважноі силы до дѣланя розвиває песимізмъ цѣлый рядъ непевности и нерѣшучости, котра насъ обезсилює и не доводить до назначеноі цѣли Впрочімъ, здаєть ся не помылю ся, если выскажу погляд, що якъ т. зв. удержуючій державу партіи такъ и опозиційній струѣ перенятій загально бажаньемъ и одушевленій тымъ, щобы мѣжь національными партіями прийшло вкінци до якогось порозумѣня. Не можу сумнѣвати ся, що національній бѣльшости почувають ся до сего обовязку та що національній меншости до тои цѣли мусять стремѣти.

Если вже положено підвалины до національного и політичного порозумѣня, то на кождый спосібъ есть задачею кождочасного правительства и законодатныхъ тѣлъ, підпирати и підпомагати всѣ тій змаганя.

Справедливій законодатній постановы и відповѣдній розпорядженя правительства мусять відтакъ обопільне добровільне зближенье и довершене порозумѣнье мѣжь народами сходити въ тривку форму а такожь наглядати строго и совѣстно надъ переведеньемъ сеи формы. Таке поступованье повинно бы бути найлѣпшою гарантією для стійности и тривкости порозумѣня.

Если державы не страхають ся й найбільшихъ матеріяльныхъ жертвъ для обезпеки свого політичного истнованя противъ внѣшныхъ небезпечностей, то гадаю, що було бы такожь оправданымъ и справедливымъ зібрати и сполучити всѣ силы, щобы сотворити згідне пожитье народівъ Австріи и завести відъ давна бажаный внутрѣшный національный спокій и то передо всѣмъ въ різноязычныхъ краяхъ, котрій, якъ я передше замѣтивъ, въ тыхъ національныхъ, заѣлыхъ борбахъ тратять лише найлѣпшій свои силы, нѣвечать ихъ и марнують и въ наслѣдокъ того або дуже мало або й зовсімъ не можуть звернути свою увагу на матеріяльне підвисенье краю.

Що дотыкає спеціяльно насъ Русинівъ, то гадаємо, що можемо мати надѣю, що добровільне зближенье, до якого мы передъ рокомъ у насъ дома дали починъ, не повинно бы лишити ся безъ наслѣдківъ. Пріндипы нашои внутрѣшнои політики повинній бы собѣ вскорѣ промостити дорогу, очевидно, если припустимо, що якъ союзній партіи дома такъ и теперѣшна управа державы будуть цѣлкомъ серіозно підпирати нашій змаганя въ тімъ напрямѣ. Ознаки такого підпираня вже появили ся. Національній жаданя, якій мы могли поставити до теперѣшного правительства, найшли у него не лише прихильну стрѣчу, але й по части відповѣдне полагодженье. Однако зъ огляду на се, що зближенье умѣркованыхъ партій у насъ въ краю не могло ще доси сильнѣйше укрѣпити ся, есть моимъ обовязкомъ, заявити тутъ публично, що було бы вказанымъ задержати скорше темпо въ полагодженю тыхъ нашихъ національныхъ жадань.

Не хочу сумнѣвати ся, що теперѣшне правительство выходить въ своімъ поступованю відъ пріндипу, удѣлювати прихильного послуху оправданымъ и конечнымъ претенсіямъ поодинокихъ національныхъ меншостей, що певне бувають такъ часто обмежуваній.

Але сій прихильности не повинно недоставати и відповѣдноі силы дѣяльности. Що занедбало ся, се треба надолужити а несправедливість якъ можна найскорше нагородити. Интересы союзныхъ партій не потребували бы бути тымъ нарушенй. Справа руска яко така, може найти розвязку въ дотеперѣшнімъ державнімъ устрою. Для рівнобіжного розвою обохъ народівъ має нашъ край досыть мѣсця.

Скрѣпленье руского елемэнту значить тільки, що скрѣпленье державы и краю.

Мы зъ своеи стороны не опустимо примирительноі дороги, на яку мы вступили. Мы глядимо такожь зъ довѣремъ въ найблизшу будучість и при тімъ не тратимо надѣѣ, що звязи, якій насъ сполучили зъ коаліцією, не лише не звільнять ся, але що они зъ часомъ ще скрѣпшають. Я уповажненый въ имени руского клюбу заявити, що будемо голосувати за буджетовою провізорією. (*Браво! Браво!*)

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Wiener Ztg. оголосила патентъ цѣсарскій зъ дня 16 с. м. о скликаню соймівъ краєвыхъ. Соймы Чехіи, горѣшноі и долѣшноі Австріи, Стирії, Моравы, Шлеска, Горицїи и Градиски скликанй на 27 с. м., Галичины и Краины на 28 с. м., Сольногороду, Каринтіи, Буковины и Тиролю на 3 сѣчня, Дальматіи, Истріи и Трієсту на 10 сѣчня а Форарльберґа на 14 сѣчня 1895 р.

Не довго судилось радити парлямен тови италійскому. Въ суботу відчитано декретъ королѣвскій, котрымъ відрочує ся нарады парляменту на неограниченый часъ, а якъ кажуть, незабавомъ має бути и розвязаный парляментъ. Цѣлый сей актъ наступивъ въ наслѣдокъ безвыхідного положеня, въ якімъ знайшовъ ся Кріспі по оповѣщеню документівъ Джіолітіого. Джіолітті, за котрого президентуры наступило звѣстне panamino, выкрытье обманствъ Banca Romana, укрывъ у себе деякій документы, котрій бы були розъяснили справу. Опозиція парляментарна домагала ся відданя тыхъ документівъ и коли Джіолітті приставъ на то, показало ся, що многій документы доставляють цѣлкомъ певній доказы на звязи Кріспіого и его жены Ліны зъ банкомъ римскимъ. Зъ документівъ показало ся, що Кріспі есконтувавъ свои векслѣ на значній сумы, до 100.000 лірівъ, въ банку, а якъ тій векслѣ були покрываній, на се нема слѣду. Коли парлямент ухваливъ въ суботу розвести дискусію надъ тыми документами, появивъ ся вечеромъ декретъ королѣвскій, відрочуючій засѣданя парляменту. До двѣста послівъ зійшло ся сейчасъ у маркґрафа Рудініого и запротестувало противъ того противзаконного акту, а самъ Рудіні выготовивъ письмо до своихъ выборцѣвъ, въ котрімъ зазначує, що законодатна праця перервана не въ наслѣдокъ переступленя мѣры самымъ парляментомъ лишь за-для поведеня Кріспіого, котрый выступивъ не въ пору зъ своимъ предложеньемъ відрочення парляменту. Ситуація въ Италіи такъ напружена, що готово прийти до отвертои борбы мѣжь парляментомъ а кабінетомъ Кріспіого, взглядно королемъ.

Справа рускои народноі сцены.

Въ доповненю до поданоі нами вѣсти про зібръ Русинівъ зі Львова и зъ провінціи, запрошеный выдѣломъ „Рускои Бесѣды“ на день 8 с м. для выслуханя справозданя зъ теперѣшного стану нашои сцены и для нарады надъ програмою на будуче, подаємо де-що важнѣйше зъ ходу нарадъ.

Зъ фінансового боку представляє ся теперѣшный станъ театру користно; головно дякуючи патріотичній запопадливости директора зъ рамени выдѣлу п. Ґуляя цѣлкомъ покрыто значнѣйшій дефіцитъ зъ лѣтъ минувшихъ. Що до артистичноі стороны, то — якъ замѣтивъ театральный референтъ выдѣлу проф Ил. Огоновскій, відзываються голосы двоякій, собѣ противній: одній підносять добрій стороны теперѣшного стану, другій зновъ лихій; референтъ не хоче выдавати въ сімъ дѣлѣ рѣшучого суду, але думає, що правда буде по серединѣ. Треба памятати, що моральный рівень театру піднісъ ся; дружина театральна стрѣчала и стрѣчає всюды на провінціи щиру прихильність у рускои публики за-для примѣрного взагалѣ поведеня членівъ; на сценѣ чуемо що разъ чистѣйшу мову руску, а такъ само за кулісами. Репертуаръ богатый и все дальше доповняє ся. Що до силъ артистичныхъ, то выдѣлъ — о сколько се лише годилось зъ елементарными вымогами и зъ новагою проводу й сцены — старавъ ся о задержанье и приєднанье вправныхъ силъ старшихъ [анґажовано на пр. п. Ольшаньского]. Выдѣлъ старавъ ся такожь о добіръ и вправленье силъ молодшихъ; и справдѣ, въ теперѣшній дружинѣ театральній есть значне число надѣйныхъ силъ молодшихъ.

По выслуханю справозданя почалась дискусія. Опонувавъ проф. Ром. Цеглиньскій; підносъ и пр., що фінансова сторона поправилась тільки длятого, що п. Ґуляй не бравъ нѣяковоі платнѣ, и т. п. Однакожь всѣ иншій бесѣдники, що забирали слово [зъ провінціи адв. д-ръ Кормошъ и дир. Цеглиньскій зъ Перемышля, проф. О. Ґецѣвъ зъ Ряшева и д-ръ Ол. Кульчицкій зъ Коломыѣ] прихилились до погляду п. референта, а дир. Григ. Цеглиньскій, колишный довголѣтный референтъ театральный, высказавъ ся навѣть, що театръ нашъ нѣколи доси не стоявъ такъ добре, якъ теперь підъ проводомъ „Бесѣды“; що за послѣдній два роки поступъ есть бѣльшій, якъ за цѣлый часъ аренды, та що можна безпечно глядѣти въ будуще; однакъ при тімъ ствердивъ, що й за аренды були деякій гарній лѣта, а то за житя пок. Ив. Гриневецкого.

Що до веденя театру на будуче, то всѣ бесѣдники якъ и всѣ присутній — выслухавши всякихъ проектівъ, деякихъ надісланыхъ и зъ провінціи — майже одноголосно рѣшились противъ аренды, а за дальшимъ зарядомъ „Бесѣды“; тільки що-до переведеня сего заряду на дѣлѣ ограничено ся на деякихъ высказахъ загальныхъ, полишаючи рѣшенье одвѣчальному за зарядъ выдѣлови „Бесѣды“. Д-ръ Франко, зазначивши на вступѣ, що коротка проба „Бесѣды“ зъ власнымъ зарядомъ показуєсь дуже користно, высказавъ гадку, щобы утворити спілку зъ трохъ акторівъ для веденя театру, зъ кавцією для „Бесѣды“, и одного зъ нихъ именувати директоромъ артистичнымъ, а відъ „Бесѣды“ постановити платного секретаря [не актора]; відтакъ поклавъ вагу на фондъ емеритальный, котрый повинно ся збільшувати не въ тій мѣрѣ, якъ се до теперь було. Проф. В. Шухевичъ промавлявъ за тымъ, щобы зарядъ не віддавати тромъ членамъ дружины театральноі, але дати адміністратора платного зъ рамени выдѣлу, а обовязки дирекціи сповняти черезъ референта; „Бесѣда“ назначувала бы режісера и секретаря. — Гадцѣ проф. В. Шухевича що-до згаданоі адміністрації протививъ ся д-ръ Кормошъ зъ тои причины, що такого адміністратора треба бы порядно заплатити, а тогдѣ бракло бы якихъ 1000 злр. — Проф. О. Ґецѣвъ промовлявъ за тымъ, щобы зъ членівъ дружины театральноі именувати одного директоромъ, а до помочи додати ему секретаря, бо зарядъ зъ трохъ показує ся шкідливымъ и непрактичнымъ. Такожь д ръ Кульчицкій радивъ віддати зарядъ одиници, але зъ по-за трупы, а зъ рамени „Бесѣды“. — Вкінци проф. Врецьона звернувъ увагу на важність фонду емеритального, котрый повинно ся збільшувати що року відповѣдною квотою въ субвенціи.

Зібръ сей зробивъ дуже користне вражѣнье. Видно було у всѣхъ присутныхъ тоту щиру й живу симпатію, що нею тѣшить ся наша сцена, а дискусія велась, хочь оживлено, але рѣчево й поважно и подала дуже цѣнный матеріялъ выдѣлови. Зборови проводили пп. Григ. Цеглиньскій и Мих. Грушевскій, а секретарями були проф. Ґецѣвъ и д-ръ Кульчицкій.

НОВИНКИ.

— **Понедѣлкове число „Дѣла“ скнофіскувала ц. к. прокуратория**, и то такъ пізно, що годѣ було выготовити другій накладъ, длятого нанѣ выдаємо два числа вкупѣ въ обемѣ півтора аркуша.

— **Ухвалы руского церковного синоду львівского**, що відбувъ ся въ осени 1891 р., мала — якъ доносить львівскій дописуватель до N. fr. Presse — вже одобрити конґреґація de propaganda fide а незабаромъ має ихъ затвердити папа Левъ XIII.

— **Зъ Калуша пишуть намъ**: Спасенна мысль кількохъ патріотівъ калускихъ, підпесена ще передъ двома роками стала дѣломъ, осуцяло ся задушевне бажанье цѣлои охрестности, бо дня 14 н. ст. грудня с. р. завязало ся товариство „Дімъ Народный въ Калуши“ маючій бути осередкомъ житя руского въ Калущинѣ. Въ цѣли завязаня товариства зібрало ся много патріотівъ такъ мѣсцевыхъ якъ и замѣсцезыхъ, межи ними поважне число мѣщанъ и селянъ відчуваючихъ потребу такои институції. Зъ одушевленьемъ принято вступну бесѣду п. Мих. Бачиньского нотаря зъ Калуша, котрый въ имени основателѣвъ повитавъ прибувшихъ горячою промовою, а по відчитаню статута вписало ся 66 членівъ переважно селянъ и мѣщанъ. Потому після статута выбрано предсѣдателя товариства, а именно п. М. Бачиньского, и десятьохъ выдѣловыхъ, котрій опісля уконстатували ся въ такій спосібъ: заступникъ предсѣдателя о. Володим. Петрушевичъ парохъ Калуша, секретарь о. Дим. Романовскій, заступникъ секретаря п. Ярославъ Коритовскій, господарь п. Петро Боднарчукъ зъ Калуша, контрольоръ о. Иванъ Козакъ зъ Підгорокъ, вкінци о. Дан. Шкурганъ зъ Краснов, о. Ілярій Сѣчиньскій зъ Вистовы, о. Анг. Гойданъ зі Зборы, п. Антоній Серафинъ и п Яківъ Видонякъ зъ Калуша. Зъ радостію приходить ся зазначити, що зібрали ся добромышлячій патріоты безъ різницѣ партій и спільными силами хотять трудитись для добра загалу. Есть то доказъ, що Калущина відчуває потребу консолідації своихъ силъ, абы не остати по заду иншихъ округівъ, котрій въ тімъ взглядѣ значно поступили на передъ. — *Відъ выдѣлу.*

— **На засѣданю исторично-фільософічноі секціи наукового товариства им. Шевченка**, котре відбуло ся въ суботу мин. тыждня підъ проводомъ головы секціи проф. М. Грушевского а при численній участи членівъ були насамперед рефераты двохъ членівъ секціи. П. Ост. Макарушка обговоривъ одинъ памфлетъ польскій зъ часівъ першого розбору Польщѣ замѣтный зъ огляду на Гайдамаччину, а ред. Ив. Белей подавъ причинокъ до квестіи часу появы „Історіи Руссовъ“ нѣбы-то Георгія Конискаго архіепископа бѣлорускаго. Оба рефераты ухвалено оголосити друкомъ въ найблизшій книжцѣ „Записокъ“ товариства. Потімъ попридѣлювано богато замѣтнѣйшихъ публикацій науковыхъ до рецензій для „Записокъ“.

— **Четвертый відчитъ проф. М. Грушевского зъ рускои исторіи** відбуде ся въ III-ій сали рускои ґімназіи [въ Народнімъ Домѣ] въ середу сего тыждня о 7-ій годинѣ вечеромъ.

— **Касіеръ „Народнои Рады“** прагадує ся памяти Вп. Членівъ того товариства, котрій залягають зъ уплатою членьскихъ вкладокъ за роки попереднй и за сей рікъ, щобы зволили поспѣшити зъ уплаченьемъ тыхъ-же. Для членівъ по-за львівскихъ найлучше до посылки залеглостей уживати пересланй имъ чеки почтовои щадницѣ, бо безъ кошту.

— **Дирекція „Народнои Торговлѣ“** просить тыхъ Вп. членівъ товариства, котрій змінили свое мѣсце побыту, щобы зъ огляду на розсылку справозданя за адмін. рікъ 1893/4 зволили подати ій теперѣшну свою адресу.

— **Державна школа для промыслу деревного въ Коломыи** числить теперь 45 учениківъ, межи тыми 17 Русинівъ, 11 Поляківъ и 7 жидівъ. Рускій ученики, особливо сільскій, належать до найлѣпшихъ учениківъ, а особливо вызначують ся бувшій ученики наукового варстату „Гуцульскои Спілки“.

— **Въ Равѣ рускій** відбувъ ся недавно доповняючій выборъ одного члена рады повітовои зъ громадъ сільскихъ. Мимо сильноі аґітації противниківъ выбрано великою більшостію голосівъ о. Корнила Кузика пароха зъ Махнова.

— **Въ повѣтѣ долиньскімъ** мають въ сѣчни 1895 року відбутись доповняючій выборы членівъ рады повітовои. Поляки ладять ся а Русины дрімають.. Потому будуть плакати на горку долю... а звѣстно: роби небоже, то й Богъ поможе!

— **Въ справѣ будовы „Народного Дому въ Коломыи“** доносить коломыйска „Русская Рада“: Пляны на Дімъ Народный уже цѣлкомъ готовій. Видъ представляє ся дуже гарный: на всѣхъ чотирохъ рогахъ будынку взносять ся круглій копулы, а надъ головнымъ входомъ підвысшенье въ родѣ мавританьскои вежѣ. Вапно на будову гасить ся безнастанно, але камѣня вже не звозять, бо черезъ студѣнь годѣ скалу ломати. Комітетъ одержавъ уже вѣсть, що въ найкоротшімъ часѣ дістане позволенье розбирати дарованый правительствомъ камеральный магазинъ въ Печенѣжинѣ а такожь дозвілъ відъ ц. к. намѣстництва на збираньe жертвъ въ краю.

— **Совѣтъ „Народного Дому“** роздавъ зъ нагоды Різдвяныхъ святъ 202 зр. [138 зр. зъ фондівъ Нар. Дому а 64 зр. зъ фондівъ бл. п. Горецкого] запомоги молодежи [обохъ полівъ] зі шкілъ высшихъ и середныхъ.

— **Новій читальнѣ „Просвѣты“** засновують ся въ Босирахъ, гусятиньского повѣта и въ Брошневѣ, долиньского повѣта. Статуты поданій вже до намѣстництва.

— **Ударъ для уніи на Всходѣ.** Зъ Македонії насѣла вѣсть, що болгарскій уніятскій епископъ въ Кукуши Лазаръ Младеновъ, Болгаринъ македоньскій, образованый въ Римѣ, архипастирскимъ посланіемъ повідомивъ своихъ вѣрныхъ, що зъ причины нарушеня уніи курією римскою и місіонарями обряду латиньского бачить ся примушенымъ узнати ексархатъ болгарскій т. в. перейти на православіе. За примѣромъ свого епископа підійшла цѣла болгарска ексархія уніятска. Близшій причины сего відпаду болгарско-македоньскои діецезіи відъ унії доси не відомій; кажуть, що найбільше тутъ провинили патры Змартвыхвстанцѣ.

— Въ недѣлю 23 н. ст. грудня відбуде ся о годинѣ 5-ій пополудни **рочный загальный зібръ членівъ „Мѣщаньскои Бесѣды“ въ Стрыю** въ сали „підъ Чорнымъ Орломъ“. Порядокъ дневный:

1) Справозданье уступаючого выдѣлу;
2) справозданье касове;
3) выборъ головы и нового выдѣлу;
4) внесеня членівъ. Сли бы о означенімъ часѣ не зібрало ся приписане статутомъ число членівъ, то зібръ відбуде ся о годинѣ 6-ій вечеромъ, зъ тымъ самымъ порядкомъ. До численноі участи въ зборѣ запрошує Вп. Членівъ — *Выдѣлъ.*

— **Въ рускій духовній семинаріи** відбувъ ся дня 16 с. м. вечеромъ концертъ питомцѣвъ на дохідъ ихъ читальнѣ. На вечерокъ сей загостили Є. Е. митрополитъ зъ капітулою, професоры університету о. д-ръ Кл. Сарницкій и Мих. Грушевскій, всѣ настоятелѣ дух. семинарій, катихитъ о. Євг. Гузаръ и всѣ ново-поставлений пресвитеры. Програма концерту була выповнена дуже гарно. Тов. Пилипчукъ, голова читальнѣ, зазначивъ у вступнімъ словѣ, що питомцѣ бажають підготовлятись до трудівъ не лишь на поли богословскімъ, але й на поли народнімъ, бо-жь въ званю душпастирскімъ же ихъ роля учителѣвъ и провідниківъ народныхъ Що-до концертовои части — то хоры підъ управою тов. Барткова и орхестра підъ батутою тов. Скоморовского вывязали ся зі своіи задачѣ знаменито. [Хоръ відспѣвавъ Бортняньского „Живый въ помощи Вышняго“, Вербицкого „Думы мои“ и Копка „Где срібнолентый Сянъ плыве“ а орхестра відограла Камілля Шуберта „Nocturne“ и Нижанковского „Вѣтрогоны“.] Тов. Кинашъ відекламувавъ „Празникъ у Таковѣ“ Федьковича зовсімъ удачно. Кульмінаційною-жь точкою програмы була знаменита гра тов. Дуткевича, Целевича, Царя и Утриска на цитрахъ [відограли „Ungarische Rhapsodie“ Умлямфа]. Вечерокъ сей бувъ взагалѣ прекрасною маніфестацією бодрого духа народного середъ духовои молодежи нашои.

— **На засѣданю старшины товариства ґімнастичного „Соколъ“ у Львовѣ** дня 6 н. ст. грудня с. р. підъ проводомъ головы д. Нагірного въ присутности 15 членівъ старшины 1) Принято протоколъ зъ попередного засѣданя; 2) принято до відомости справозданье комітету забавного зъ концерту устроеного товариствомъ дня 2 н. ст. грудня с. р., а рахунки ще не покінченій, будуть предложений на слідуючімъ засѣданю; 3) затверджено оферту п. Гнаткевича на доставу убору для членівъ „Сокола“ и поручено комісіи уборовій заключити зъ оферентомъ дотычну умову 4) принято en bloc статутъ для сторожей пожарныхъ, выготовленый д. справникомъ а одобреный комісією; 5) выбрано до комісіи змѣны устава справника, скарбника и грамотника; 6) порѣшено упросити д. Джулиньского щобы розпочавъ высшій курсъ борбництва дня 10 н. ст. грудня с. р.; оповѣстити, що вправи розпочинають ся того дня т. в. въ понедѣлокъ о годинѣ 6-ій вечеромъ; заохотити членівъ щобы зъ огляду на выступъ прилюдный пильнійше ходили на вправы; запросити панѣ і панночки, щобы перші вступали у члены ; другій впасувалися яко ученицѣ до товариства 7) д. Лепкому дано 6-тыждневу відпустку на той часъ вступає до старшины заступник д. Гарматій; 8) одному ученикови знижен вкладку на 1 корону мѣсячно; 9) принято од ного члена; 10) комісію забавну доповнено д настоятелемъ борбництва и Колодницкимъ 11) слідуюче засѣданье відбуде ся д. 20 ст. грудня с. р.

— **Ювілейный вечерокъ радикаловъ въ честь Мих. Драгоманова** за его 30 лѣтню працю літературно-наукову вѳдбувъ ся вчера о год. 7-ѳй вечеромъ въ сали ратушевѳй заходомъ сторонництва радикального. Вечерокъ отворивъ п. М. Павликъ промовою, въ котрѳй зазначивъ, що ініціятива до устроєня того вечерка вышла вѳдъ Украинцѣвъ, товариствъ и прихильниковъ Драгоманова. Вѳдтакъ представили: д-ръ Франко характеръ и головнѣ тематы науковои працѣ, а п. М. Павликъ житье и публицистичну дѣяльность Драгоманова. По вѳдчитаню стихѳвъ, адресъ и телеграмѳвъ надѳсланыхъ на ювілей, промавляли академики: Розвода въ имени радикальнои молодежи ческои, Кучь въ имени радикальнои молодежи польскои, Стефаникъ въ имени рускои молодежи краковскои, Лукяновичь въ имени радикальнои молодежи рускои у Львовѣ, академикъ Копачь и панѣ Наталія Кобринська та селяне Новаковскій и Сандулякъ. Торжество закѳнчило ся вѳдспѣваньемъ рускихъ и польскихъ пѣсень роботничихъ.

— **Въ ґімназіи въ Дрогобичи** — якъ доносять польскѣ дневники — перестали всѣ ученики VII-ои клясы ходити до школы зъ причины непорозумѣня зъ учителемъ д ромъ Баревичемъ [сыномъ б. директора]. Зъ тои причины клясу замкнено и заряджено слѣдство.

— **Якъ въ навечерѣ св. О. Николая** — мабуть нѣколи ще не гостили комнаты „Бесѣды“ и „Просвѣты“ стѳлько гостей! Самыхъ „маленькихъ гостонькѳвъ“ було звыжь сотка! Вся тота дрѳбнота зъ великою нетерпячкою дожидало приходу св. О Николая, абы приняти вѳдъ него дарунокъ або... рѳзочку. Абы малѳй дрѳбнотѣ скоротити хвилѣ дожиданки, п-а Оля Барвѣньска взяла провѳдъ въ забавѣ, завѣвши коло и зачавши пѣсоньку. И понеслась пѣсонька зъ дѣточихъ грудей — яка жь миленька, солоденька! Матусѣ, тѣточки и т. д. а зъ ними и вся старша братія окружили колесо ангелятъ-дѣточокъ зъ радостію, яка такъ рѣдко лучав ся въ житю. Мѣжь тымъ панѣ зъ Руского Клюбу Шухевичева Барвѣньска, Стефановичева, Потелицка порали ся въ другѳй комнатцѣ, приготовляючи де-що смачненького. Наразъ дириґентъ „Бояна“ о. Остапъ давъ знакъ батутою.. настала тишина... панна Шухевичѣвна [старша] засѣла за фортепіянъ — и почалась дѣточа опера „Коза дереза“... соля, хоры.. Всѣ любувались чудовыми голосочками панночокъ Шухевичѣвны [молодшои], Рошкевичѣвны, малого Шухевича и прочои громадки артистѳвъ. А малый Бережницкій вѳдогравъ навѣть „Фантазію“ на скрипцѣ! Окликамъ „славно“ и оплескамъ не було кѳнця. По продукціяхъ зновъ стало гамѳрно, але не на довго, бо отсе наразъ роздавъ ся голосъ дзвѳночка: се ангелятко пречудне зъявило ся, вѳдганяючи вѳдъ себе пакостного чортика... Ангелятко оповѣстило, що св. Николай уже въ дорозѣ. И справдѣ, повѣжнымъ ходомъ увѳйшовъ Вѳнъ мѣжь дѣти, промовивъ до нихъ ласкавенько и кождому принѣсъ якійсь дарункочокъ. Протягали руки й старшѣ, але св. Николай лишь про дѣточокъ дбавъ, то радѳсть дѣтворы не дасть ся й описати. Неодно мале заразъ тягнуло матусю до дому, щобы дарункомъ „похвалитись“ передъ кимсь тамъ дома, але гостинный клюбъ Русинокъ не пустивъ милыхъ гостенькѳвъ а запросивъ до перекуски й чайку и ажь погостивши вѳддавъ опѣцѣ матусь та нянь и пожелавши „добров ночи“ выправивъ о годинѣ 8½ до дому. Остались самѣ старшѣ [тотѣ „некречнѣ“, що не дѳстали нѣчого вѳдъ св. Николая]. Они старались показати ся „кречными“ [на руки панны Олѣ Барвѣньскои зложили 18 зр. на Шкѳльну Помѳчь а на руки панны Федакѳвнои такожь для бѣдныхъ дѣвчатъ школы вправъ] и потѣшались „цташкомъ“, „букетомъ“, „мостомъ“, спѣвами... Тымчасомъ батькы та старшѣ „холостяка“ розсмаковували ся въ ласощахъ буфетовыхъ, радо выпорожнюючи калитки зъ „дрѳбныхъ“ до касы Клюбу кречныхъ Руснокъ нашихъ. Ажь о 2-ѳй годинѣ опустѣли комнаты, де проведено вечеръ такъ любо якъ дуже рѣдко коли... Спаси-Бѳгъ Вамъ за те —ласкавѣ панѣ зъ Клюбу!

— **І-ій концертъ товариства спѣвацкого „Лютня“** за 1894/5 рѳкъ, выконаный вчера въ сали „Народного Дому“, згромадивъ численну публику и выпавъ зъ огляду артистичного надзвычайно удачно. Вже то кождый безсторонный мусить признати, що „Лютня“ стоить справдѣ на выжинѣ своѣи задачи, бо выконуючи звычайно знаменитшѣ утворы зъ своѣи літературы музичнои, плекаѣ тымъ самымъ свою музыку національну, а познакомлюючи публичность львѳвску зъ перлами чужои музики, образуѳ ѣи. Въ програму вчерашного концерту увѳйшли: 1) Желеньского „*Рожъ*“ хоръ мужескій зъ сольомъ барітоновымъ и супроводомъ инструментѳвъ дутыхъ. Хоръ сей однакъ не выпавъ такъ свѣтло якъ прочѣ точки програмы, бо высокопарна, трудна и не для всякого зрозумѣла композиція вымагала основнѣйшои студіи зѳ стороны хору. Сольо барітонове, въ заступствѣ хорого п. Грабиньского вѳдспѣвавъ п. М. Витошиньскій удачно. — 2) „*Байку*“, увертюру Монюшка, выконала орхестра 24-ого полку п. вѳдъ проводомъ свого капельмайстра п. Штайнера дуже совѣстно; всякѣ тонкости инструментаціи выходили дуже пластично и принадно, а краски поодинокихъ инструментѳвъ, переливаючись помѣжь собою, дуже мило вражали ухо слухача Дало бы ся замѣтити хиба се, що фіналъ сего утвору, де-що за довгій, выпавъ троха млавымъ въ порѳвнаню до цѣлои композиціи. Друге дѣло того самого композитора, однакъ далеко бѳльшихъ розмѣрѳвъ, бо на хоры мѣшанѣ, соля и орхестру „*Сонеты крымскій*“ [слова Ад. Мицкевича] давнѣйше вже у Львовѣ выконуване, вѳдновила вчера „Лютня“ и выйшла зъ него всецѣло. Разила троха непропорціональность голосѳвъ мужескихъ до жѣночихъ [5 альтѳвъ]. Зъ помѣжь вѳсьмохъ точокъ сего утвору, якъ звычайно такъ и вчера, сильне вражѣнье робила 2-га „Тишина моря“, 5 та „Руины“ [Бакчисарай] и 4-та „Буря“. Орхестра и голосы держались пѳдъ проводомъ дириґента п. Цетвиньского дуже добре. — Кульмінаційною точкою концерту бувъ безперечно зовсѣмъ новый „*цикль (5) пѣсень італійскихъ*“ на хоръ мужескій [а не мѣшаный, якъ подано въ програмѣ] a capella, укладу п. Ивана Ґалля. П. Ґалль, дуже талановитый музикъ, [котрый и нашу літературу музичну збогативъ доси дуже удачнымъ згармонізованьемъ кѳлькохъ руско-народныхъ пѣсень] такъ удачно, такъ щасливо пѳдхопивъ, выкориставъ и до природы мужескихъ голосѳвъ приложивъ тѣ неаполітаньскѣ та сицилійскѣ мельодіи, що декотрѣ точки зъ того циклю просто порывають своєю красою. Коли завважить ся ще, що неутомимый дириґентъ „Лютнѣ“ п. Цетвиньскій завдавъ собѣ тутъ справдѣ працѣ при совѣстнѳмъ выученю и знаменитѳмъ выконаню сихъ пятьохъ пѣсень, то й не дивниця, що такѣ зъ нихъ, якъ „Серенада“ и „Роспука“, мусѣли зробити имponуюче вражѣнье. Коротко — вчерашный концертъ „Лютнѣ“ бувъ однымъ зъ удачнѣйшихъ. — *О. Н.*

— **Про завѣщанье Віктора ґр. Баворовского** одержуѳмо зъ Тернополя таку вѣсть: Цѣлый маєтокъ маѳ процентуватись, ажь ароете до 10 міліонѳвъ. Тогдѣ половина маѳ ужитись: на утворенье бібліотеки въ Тернополи, музея у Львовѣ и взорцевои школы промысловои и лѣсничои въ Лошневѣ [маєтности помершого]. Куратором поставленый Вацлавъ ґр. Баворовскій и его мужескѣ наслѣдники а за зарядъ мають побирати нагороду, яку выдѣлъ краєвый имъ означить. Друга половина, т. ѳ. другихъ 5 міліонѳвъ маѳ процентуватись, ажь доки не зросте на 20 міліонѳвъ. Зъ половины тои сумы маѳ выдѣлъ краєвый утворити майоратъ для мужескихъ наслѣдниковъ Вацлава Баворовского, а на выпадокъ браку мужескихъ наслѣдниковъ въ тѳй лініи вычислено подрѳбно дальшихъ членѳвъ родины зъ выключеньемъ Володимира ґр. Баворовского „rzekomych następców“. Дохѳдъ зъ другои половины маѳ ужитись на удержанье и вывѣнованье трехъ высше означеныхъ заведень. Завѣщанье обѳймаѳ 10 аркушѣвъ и написане 1859 року [зъ додаткомъ: „Od tego czasu uważam się tylko za zawiadowcę fundacyi] а въ дальшѳмъ ходѣ часу було оно часто доповнюване рѳзными додатками, але все зъ захованьемъ всякихъ закономъ приписаныхъ формальностей.

— **Доповняючій выборъ посла до рады державной** зъ сѣльскихъ громадъ округа Ряшѣвъ-Кольбушова на мѣсце пок. ґр. Здисл. Тишкевича вѳдбувъ ся сего понедѣлка и скѳнчивъ ся побѣдою кс. Фішера зъ Добжехова. Въ Ряшевѣ на 307 голосуючихъ дѳставъ кс. Фішеръ 203, проф. Ґерманъ зѳ Львова 89, а Мих. Пруць, господарь зъ Бялои 15 голосѳвъ. Въ Кольбушовѳй на 160 голосуючихъ дѳставъ кс. Фішеръ 89, Мих. Пруць зъ Бялои 61 голосѳвъ а 10 розстрѣлилось. Разомъ вѳддано 467 голосѳвъ, а зъ нихъ кс. Фішеръ дѳставъ 292, т. ѳ. 58 по-надъ абсолютну бѳльшость.

— **О. Александра Манастирского,** православ приходника въ Панскѳй Долинѣ, автора книжки „Молодый проповѣдникъ“ и деякихъ иншихъ, именувавъ буковиньскій митрополитъ архіепископскимъ ексархомъ.

— **Торжество имматрикуляціи въ львѳвскѳмъ університетѣ** вѳдбуло ся въ понедѣлокъ дня 17 н. ст. грудня о 10-ѳй годинѣ передъ полуднемъ. До имматрикуляціи ставало сего року тѳлько новописаныхъ слухателѣвъ, якъ ще нѣколи передъ тымъ въ тутешнѳмъ університетѣ, бо хоть на теольогічный выдѣлъ вписало ся сего року троха менше студентѳвъ, то новый лѣкарскій выдѣлъ и збѳльшене число правникѳвъ нагородило се зменшенье въ двое. И такъ ставало до имматрикуляціи новописаныхъ на теольогічный выдѣлъ 66, на правничій 324, на лѣкарскій 82, а на фільософічный 27, разомъ 497. Всѣхъ слухателѣвъ числить львѳвскій університетъ въ сѣмъ (1894/5) зимовѳмъ пѳврочѣ: на теольогічнѳмъ выдѣлѣ 310, на правничѳмъ 934, на лѣкарскѳмъ 82, на фільософічнѳмъ 144 — разомъ 1450.

— **Змѣны въ староствахъ.** Міністеръ внутрѣшныхъ справъ перенѣсъ старостѳвъ: Кар Франца зъ Лѣська до Вадовичъ и Ив. Чеховского зъ Горлицъ до Жовквы та поручивъ старостѣ Ад Губатѣ управу староства въ Горлицяхъ, а секретареви намѣстництва Фр Шаловскому управу староства въ Лѣську.

— **Краєвый буджетъ.** Выдѣлъ краєвый ухваливъ вже прелімінарь буджету на 1895 р. и поставить въ соймѣ внесенье, щобы обнизити додатки до податкѳвъ на краєвый фондъ о 4 кр. т. ѳ. зъ 65 на 61 кр., а для оподаткованыхъ мѣста Кракова и повѣтѳвъ краковского та хшанѳвского, користаючихъ зъ 14-крейцаровои полекшѣ зъ 51 на 47 кр. Дохѳдъ зъ одного крейцаря додаткѳвъ обчислено на 110 000 зр. Цѣлый буджетъ въ доходахъ и выдаткахъ рѳвноважить ся въ сумѣ 11,547.278 зр.

— **Холѳра.** Пѳсля урядового справоздання померло въ Галичинѣ вѳдъ 3 до 9. н. ст. грудня 136 особъ на холѳру, а взагалѣ вѳдъ початку пошести 8068 Теперь найбѳльше лютить ся холѳра въ повѣтѣ скалатскѳмъ, борщѣвскѳмъ и бучацкѳмъ.

— **Убійство въ Дрогобичи.** Дня 14 н. ст. грудня — якъ доносять зъ Дрогобича — вѳйшовъ о першѳй годинѣ зъ полудня до мешканя Стан. Кухарского, судового посланця, Іос. Маковскій, чоловѣкъ безъ занятя, удержуючій ся лише зъ гры въ карты и убивъ выстрѣломъ зъ револьвера Кухарского а вѳдтакъ его жѣнку. По убійствѣ выйшовъ зъ револьверомъ въ руцѣ и свобѳдно перейшовъ лишняньскимъ передмѣстьемъ за мѣсто. Двѣ годины пѳзнѣйше зловила его жандармерія въ поли, въ хвили, коли утѣкавъ до лѣса на „Залѣсю“. Убійникъ видячи погоню, стрѣливъ два разы до себе, першій стрѣлъ хибивъ, другимъ пострѣливъ ся въ голову. Маковскій, що хотѣвъ вже передъ двома лѣтами навязати любовнѣ зносины зъ жѣнкою Кухарского и котрый вже тогдѣ пострѣливъ бувъ ѳи въ голову, бувъ засужденый на пѳвтора року вязниць. По вѳдсидженѳй карѣ повернувъ Маковскій передъ кѳлькома мѣсяцями до Дрогобича и хочь стоявъ пѳдъ наглядомъ поліціи, пивъ цѣлыми ночами, выправлявъ авантуры и по піяному голосно грозивъ, що застрѣлить Кухарского и его жѣнку. Сю погрозу чувъ навѣть капраль поліціи въ шинку Майзля. але не зробивъ зъ того нѣякого ужитку Кѳлька днѣвъ передъ смертію бувъ Кухарскій у ревізора поліціи зъ просьбою, щобы Маковского, котрый ему часто грозить смертію, выдаливъ зъ Дрогобича, тымъ бѳльше, що се лише волоцюга, безъ нѣякого занятя и приналежный до Риманова. Однако ся просьба була безуспѣшна и злочинець довершивъ подвѳйного убійства. — Маковского вѳдставлено на другій день до Самбора, де — якъ доносять — умеръ въ наслѣдокъ раны въ головѣ.

— **Одинъ подорожный пише намъ:** Недавно ѣхавъ я возомъ вѳдъ Пѳдволочискъ ажь за Чорткѳвъ. Всюды озимина дуже знищена мышами и хомяками. Черезъ три повѣты т. ѳ. скалатскій, гусятиньскій и чорткѳвскій переѣхавъ я и всюды видѣвъ то спустошенье на поли, а въ многихъ мѣсцяхъ попасаючи довѣдавъ ся, що по стѳжкахъ ѳсть множество мышей та що вже теперь овесъ и гречку въ стѳжкахъ потрынили. Намолоту нема, цѣны нема, холѳра не выгасае, а въ того рѳзнѣ клопоты бѣднымъ хлѣборобамъ.

— **Въ справахъ холѳричныхъ** одержуѳмо вѣсти зъ рѳзныхъ сторѳнъ краю: Зъ Залѣщицкого пишуть намъ: Въ серпни выбухла холѳра въ Кошилѳвцяхъ и Попѳвцяхъ. Вже пятый мѣсять стоять варты. Що дня иде по кѳльканацять хлопѳвъ на варту, хотяй уже зъ мѣсяць нема нѣякого нового выпадку. При 15° морозу стоить хлопъ на вартѣ вѳдъ 4-ои годины рано до 9-ои вечеромъ! Въ Кошилѳвцяхъ ѳсть лѣкарь и три жандармы, котрѣ пильнують, щобы котрый вартѳвникъ не вѳддаливъ ся. — Зъ Станиславова доносять намъ, що въ Княгининѣ пѳдъ самымъ Станиславовомъ зновъ появила ся холѳра; померъ молодый господарь Иванъ Джусъ а 8-лѣтный сынъ его лежить недужій. — Зъ Скалатского пишуть намъ: Холѳра значно надстае въ Товстѳмъ, а ще сильна ѳсть въ Калагарѳвцѣ, особливо жь въ Волици, де на день умирае 2—3 особы, хочь то село невелике. Въ другихъ селахъ вже спокѳйно, тѳлько въ Глѣбовѣ не знати, чи и якъ держить ся холѳра. Особа занедужавша 8 грудня на лат. приходствѣ въ Товстѳмъ вже выздоровѣла и варту знесено. Дня 8 грудня [вѳдпусть костельный] и 9 грудня въ недѣлю пускали всѣхъ въ Товстѳмъ, однакъ деякѣ вѳйты зъ своихъ селъ не выпускали людей 8-го грудня.

— **Въ справѣ процесу о богогульство,** котрый веде повѣтовый судъ въ Богородчанахъ, написавъ коломыйскій радикальный „Хліборобъ“ [а за нимъ и Kurjer Lwowski], що мовь то коваля Волощука и селянина Остапчука чи Остапишака „арештовано и доси йіх тримають на доноси кількох попів народовців і ще „патріотів“ з-за сварні за треби церковні“. Кѳлько въ тѳмъ правды, видко зъ коломыйскои „Рускои Рады“, котра [въ числѣ зъ того самого дня, що й „Хліборобъ“] таке подае въ тѳй справѣ: „Коваль Волощукъ зъ селяниномъ Остапишакомъ въ коршмѣ вели неприлучну бесѣду о нашѳй святѳй вѣрѣ христіяньскѳй, зъ чого зайшла зъ селяниномъ Матлюкомъ, обстаючимъ за вѣрою Христовою суперечка, при котрѳй Волощукъ и Остапишакъ побили Матлюка, а той о тѳй пригодѣ донѣсъ до суду. Волощука [сына Андрея Волощука бурмістра зъ Богородчанъ] и Остапишака увязнено и въ ихъ дѣлѣ много уже переслухано свѣдкѳвъ“. „Русская Рада“ доносить також, що за богохульство коломыйскій судъ карный засудивъ мѣщанина заболотѳвского Косовича на три тыждні арешту.

— **Ц. к. старостзо снятиньске** заборонило загальный зборъ радикального товариства „Народнои Волѣ“ скликаный до Снятина на день 2-ого грудня с. р., подавши двѣ причины: холеру а вѳдтакъ и той замѣтъ, що выдѣлъ „Народнои Волѣ“ не предложивъ старосту спису членѳвъ товариства. „Хліборобъ“, пишучи о тѳмъ констатуѳ, що въ Снятинѣ Коломыи и въ Городенцѣ вѳдбувають ся ярмарки и вѳдпусты, а вѳдтакъ, що законъ нѣгде не приписуѳ, абы товариства, зголошуючи зборы, мале предкладати списъ членѳвъ.

— **Посолъ д-ръ Василь Волянъ а его выборцѣ.** Черновецка „Буковина“ доносить: О скѳлько выборцѣ вижницкого повѣта задоволенѣ зъ свого посла до рады державнои д-ра Василя Воляна, видко зъ друкованои вѳдозвы, яка въ послѣдныхъ дняхъ ѳ въ обѣгу въ вижницкѳмъ повѣтѣ. Вѳдозва ся звучить: „Почтенный панъ д ръ Волянъ! Позакъ выборцѣ вижницкого повѣта звернули ся до мене зъ запытаньемъ: чому посолъ д-ръ Волянъ помимо своѣи обѣцянки, що буде повѣтъ вижницкій якъ найсовѣстнѣйше заступати, до теперь въ радѣ державнѳй не выступивъ зъ нѣчимъ хосеннымъ и не здавъ нѣякои справы своимъ выборцямъ, то чую ся яко выборець и голова комісіи выборчои приневоленый завѳзвати д ра Воляна въ имени выборцѣвъ вижницкого повѣта, щобы вѳнъ, якъ звычайно водить ся зложивъ справоздане зъ своѣи дѣяльности. Тому то взываю его отсимъ до зложеня сего справоздання. — Винцентій Бурынь, дѣдичь въ Мѣговѣ.“

— **Пѳдпомоги для холмскихъ уніятѳвъ.** Зъ кредиту выznаченого соймомъ въ буджетѣ краєвѳмъ на 1894 р. признавъ комітетъ опѣки надъ холмскими священиками уніятами, ихъ вдовами и сиротами отсѣ одноразовѣ пѳдмоги: о. Кунцевичеви 60 зр, Дом. Витошиньскѳй 75 зр., Юл. Шулякевичевѳй 30 зр., Іос. Мальчиньскѳй 25 зр., Юл. Мальчиньскѳй 50 зр., Соф. Заткаликовѳй 30 зр., Теоф. Терликевичесѳй 30 зр., Кат. Мальчиньскѳй 25 зр., Соф. Мальчиньскѳй 25 зр., Аннѣ Крилякевичевѳй 25 зр., Ем. Войновскѳй 25 зр, Аннѣ Себавичевѳй 50 зр., Анастазіи Мальчиньскѳй 30 зр., Ант. Шулякевичевѳй 30 зр., Теод. Липиньскѳй 25 зр., Емѣ и Александрѣ Кунцевичѣвнымъ 75 зр., Ем. Власевичевѳй 25 зр., Юл. Масевичевѳй 25 зр., Ганиткевичевѳй въ Краковъ25 25 зр.

— **Розкаяный палѣй.** Станиславъ Манастирскій, зарѳбникъ, зѳзнавъ передъ кѳлькома мѣсяцями въ часѣ „місій“ въ Борщевѣ передъ священикомъ, що 1880 року, отже передъ 14 лѣтами „пѳдкусивъ его злый духъ“, щобы пѳдпаливъ хату одного господаря, дальше що 1890 р. пѳдпаливъ хату Павлючка, а 1891 р. велику загороду Гавсмана зъ будынками въ Новѳмъ Яричевѣ. Шкода, яку потерпѣвъ Павлючекъ въ Новѳмъ Яричевѣ, выносила около 20.000 зр., бо огонь пѳдложеный Манастирскимъ, знищивъ такожь значну скѳлькѳсть збѳжа. Розкаяный палѣй, на котрого не упало нѣяке пѳдозрѣнье, ставивъ ся самъ въ судѣ и признавъ ся до злочиньства. Въ наслѣдокъ того розпочала ся въ пятницю передъ львѳвскимъ судомъ карна розправа противъ Манастирского, обжалованого прокураторіею о пѳдпаленье. Манастирскій, 30-лѣтный мужчина, розповѣвъ цѣлкомъ отверто, якимъ способомъ допустивъ ся кѳлька разѳвъ палѣйства, не маючи нѣякихъ ворожихъ намѣрѳвъ противъ особъ, котрымъ наробивъ такѣ великѣ шкоды. Розкаяный палѣй зѳзнавъ, що въ арештѣ являе ся ему „Пресв. Богородица.“ На кождый способъ ѳсть се незвычайный типъ переступника, котрого лѣкарѣ-знатоки уважають здоровымъ на умѣ, хочь тяжко припустити, щобы вѳнъ удававъ божевѳльного.

— **Вовки пѳдъ Станиславовомъ.** Въ Микитинцяхъ коло Станиславова напали два вовки жида тисьменицкого на гостинци въ ночи. Вѳнъ тѣкавъ до недалекого млына, та не добѣгъ и таки заѣли его вовки. Другій выпадокъ такій: Чоловѣкъ выйшовъ зъ того самого млына въ ночи, а нѣсъ на плечахъ муку. Заразъ пѳдъ млыномъ напали на него два вовки. Вѳнъ обганявъ ся мѣшкомъ зъ мукою, а самъ ишовъ въ-задъ до млына. Тутъ вовки вырвали мѣшокъ, але чоловѣкъ чимъ швидше укрывъ ся въ млынѣ. Навѣть на мостѣ тисьменецкѳмъ въ Станиславовѣ видній слѣды вовчѣ.

— **Теперѣшній будинокъ.** Въ суботу о 9-ѳй годинѣ рано заваливъ ся спорый кусень стелѣ на першѳмъ поверсѣ въ выбудованѳмъ минувшого року Ґрандъ-готели и упавъ разомъ зъ будовничимъ п. Рапапортомъ до дротеріи Литиньского, помѣщенои въ партерѣ. Розповѣдають, що рѣчь була така: Въ каварни Ґрандъ готелю на першѳмъ поверсѣ рѣшено перенести пѣчь на иншe мѣсце. Коли розѳбрано пѣчь и направлено въ тѳмъ мѣсци помѳстъ, показало ся, що балькы стелѣ такъ вже знищенѣ, що грозять кождои хвилѣ заваленьемъ. Супротивъ того вѳзвавъ властитель достављя матеріялѳвъ, будовничого Рапапорта и запитерпелювавъ его длячого доставивъ такѣ лихѣ балькы. Розгнѣваный п. Рапапортъ: „Що, яке дерево, де зле дерево? я даю лише добрый матеріялъ, я васъ пересвѣдчу“ — и по тыхъ словахъ скочивъ зъ такимъ розмахомъ на вказане мѣсце помосту, що въ млѣ ока опинивъ ся ажь въ дротеріи Литиньского на долинѣ и пересвѣдчивъ всѣхъ наглядно о якости свого матеріялу.

— **Дрѳбнѣ вѣсти.** Наполеоньскій ветеранъ поручникъ Савенъ въ Саратовѣ, про котрого була у насъ своєго часу згадка, померъ въ 125-ѳмъ роцѣ житя. — Зъ Коломыйщины — якъ доносить „Русская Рада“ — выбирае ся кѳлькохъ интелігентныхъ Русинѳвъ до Аргентины. — Банкиръ паріжскій бар. Гіршъ прислався для школы своєго имени въ Коломыи 600 зр. на чоботы для убогихъ жидикѳвъ. — Францъ Цѣсельскій, секретарь магістрату коломыйского на пенсіи вѳдъ 1865 р, отець численной родины, повязаной зъ рускими родинами Крижановскихъ, Чайковскихъ, Церкевичѣвъ и иншихъ, померъ въ Коломыи д. 9 грудня с. р. въ 90-ѳмъ роцѣ житя. — Минувшои пятницѣ вѳдобравъ собѣ въ Станиславовѣ житье выстрѣломъ зъ карабіна капітанъ 95 полку пѣх. Маркилъ Юркевичь. — Въ Перемышли померъ Генрикъ Слотвиньскій въ 62-ѳмъ роцѣ житя, бувшій редакторъ Gazety Przemyskiej. — Державна поліція въ Перемышли розпочне свое урядованье вѳдъ дня 1 н. ст. лютого 1895 р. — Почетне горожаньство надала рада мѣста Кракова намѣстникови ґр. Казим. Баденьому. — У Львовѣ померли сими днями Тадей Лопутаньскій, польскій публицистъ и Иги. Кончиньскій, посесоръ зъ Игровицѣ.

Надѳслане.

Ganz seid. bedruckte Foulards 75 kr. bis fl. 3·65 p. Met. — (ca. 450 versch. Disposit.) — sowie **schwarze, weisse** und **farbige** Seidenstoffe von **45 kr.** bis **fl. 11·65** per Meter — glatt, gestreift, karrirt, gemustert, Damaste etc. (ca. 240 versch. Qual. und 200 versch. Farben, Dessins etc.). porto und zollfrei in die Wohnung an Private. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. und Postkarten 5 kr. Porto nach der Schweiz. 4515 (2)
Seiden-Fabrik G Henneberg (k. u. k. Hofl.) Zürich.

Именованя, пернесеня, конкурсы и пр.

— **Именованя.** Краєва дирекція скарбу именувала асистента касового Вікт. Яцика провізоричнымъ офіціяломъ, а провізоричного касового асистента Казим. Ивашкевича дѣйстнымъ асистентомъ касовымъ при головнѳй касѣ у Львовѣ. — Міністеръ справъ внутрѣшныхъ покликавъ повѣтового комісаря Володим. Децикевича до служby при міністерствѣ внутрѣшныхъ справъ. — Старшій податковый инспекторъ Иги. Беньковскій одержавъ титулъ скарбового радника. — Директоромъ карного заведеня для мужчинъ у Львовѣ именованый Ер. Подчашиньскій, дотеперѣшный директоръ такого заведеня въ Висничи. — Львѳвскій высшій судъ краєвый именувавъ судовыхъ практикантѳвъ Герм. Плянера, Ад Бачиньского и Мар. Мисиньского судовыми аскультантами. — Офіціялами почтовыми именованѣ: Осипъ Юрчинець въ Краковѣ, Хаимъ Ибераль у Львовѣ; Маєръ Шпаніеръ, Генрикъ Качиньскій, Тадей Шувальскій и Стан

Борковскій въ Тарновѣ, — Германъ Презесъ, Володиславъ Стрѣльбицкій, Фелiксъ Моравецкій и Адамъ Богдані въ Краковѣ, — Левъ Гоцкій, Юліянъ Фонтана, Максим. Дидушиньскій, Мавро Федеръ, Ярославъ Левицкій и Петро Бушиньскій, Едвардъ Шлярпъ, Кароль Глядішь, Стан. Качиньскій, Ив. Яновичь, Омелянъ Яворскій у Львовѣ, — Стан. Ястшембскій, Петро Хомицкій Володисл. Бучко, Францъ Фечка въ Перемышли, — Волод. Бентковскій въ Освѣцимѣ, Ром. Зарицкій и Кипр. Яконовичь въ Станиславовѣ, Омел. Добряньскій въ Сяноку, Стан. Геттеръ въ Краковѣ, Фр. Дулемба въ Живци, Ант. Левицкій въ Бродахъ, Людвикъ Муховичь въ Подгужу, — Вікт. Кучиньскій и Волод. Дорожиньскій въ Стрыю, Осипъ Строньскій въ Тернополи, Ив. Стана въ Бялой, Волод. Червиньскій въ Бродахъ, Ив. Венгриновскій въ Золочевѣ, Мих. Гавлиньскій въ Бохни и Маркусъ Штумеръ въ Бялой. Всѣ остали ся на своихъ дотеперѣшныхъ мѣсцяхъ.

Оповѣстка.

Головный Выдѣлъ товариства „Просвѣта“ у Львовѣ упрашае симъ на підставѣ §§. 28 д) и 50 г) статута товариства всѣ читальнѣ „Просвѣты“ въ краю, щобы зъ кінцемъ бѣжучого року предложили письменне справоздане про свій розвій а именно про число членівъ, про степень просвѣты и добробыту въ громадѣ, про нарады, відчиты и вечернпцѣ, які відбували ся въ читальни, про фонды, якими розпоряджуе читальня и про перешкоды, які належало-бы усунути зъ уваги на добро товариства, якъ такожь про потребы и жаданя читальнѣ.

За головный Выдѣлъ товариства „Просвѣта“ у Львовѣ дня 12 н. ст. грудня 1894 р.

А. Тороньскій. *Д-ръ Кость Левицкій.*

Бібліотека для рускои молодежи.

Підписаный приступае зъ Новымъ Рокомъ 1895 до дальшого выдавництва „Бібліотеки для рускои молодежи“. Пренумерата якъ доси такъ и на будуще выносить *оденъ зр. або двѣ корони на цѣлый рікъ.*

За оденъ зр. або двѣ корони річнои передплаты дістають передплатники въ першімъ мѣсяци кождои четвертины року почтою пять аркушівъ печатаныхъ, зброшурованыхъ, хорошою вінетою украшеныхъ, разомъ чотири томики о 20 аркушахъ печати на тревалімъ сатинованімъ паперы.

Хто желавъ бы собѣ відбирати томики вже переплетенѣ, зволить до пренумераційнои квоты додати: 44 кр. за картоноване переплетенье зъ вінетою по верху, або 88 кр. за пышне переплетенье въ англійске полотно зъ вытисками.

Кождый томикъ творить для себе цѣлість, и другій річникъ можна пренумерувати независимо відъ першого. Ново приступаючій передплатники можуть однакъ на желанье, якъ довго выстане запасъ, за доплатою 1 зр дістане також и перший річникъ „Бібліотеки“.

Въ цѣли управильненя накладу упрашае ся о скоре надсыланье пренумераты. Просить ся також и тыхъ П. Т. Прихильниківъ, котрій минувшого року або на замовленье дістали книжочки або відбирали „оказовѣ“ примѣрники а доси не зложили пренумераційнои квоты, щобы въ интересѣ выдавництва зволили поскорити зъ выріванньемъ окремыхъ залеглостей.

☞ До першои книжочки другого річника увійде оріґінальна повѣсть Т. М...ца п. з: „По погодѣ громы“, оповѣданье зъ княжихъ часівъ. ☜

Коломыя дня 1 студня 1894.

Ю. НАСАЛЬСКІЙ.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На образъ Ивасюка** надіслали на руки нашои адміністраціи Вп. пп.: О. Володим. Громницкій зъ Тернополя 8 зр. 5 кр. [зложили пп. Вікторъ Грабъ судья 50 кр., Олекс. Гриневецкій судья 1 зр., Юр. Гецѣвъ 50 кр., о. Як Вацикъ катихитъ 20 кр., Мих. Заславскій контрольоръ податковый 20 кр., о. Адамъ Марковскій сотрудникъ 50 кр., Ив. Морозъ учитель семинаріи 50 кр., д-ръ Ив. Лошнѣвъ 25 кр., Ловицкій учитель семинаріи 50 кр., Ант. Стахевичь купець 1 зр., о. Стадникъ зъ Дичкова 1 зр., Цурковскій судовій авскультантъ 40 кр., Яскулякъ судовый авскультантъ 50 кр., о. Володим. Громницкій 1 зр., разомъ 8 зр. 5 кр.]; — Н. Кумановскій зъ Нѣмшина 1 зр.; — д-ръ Окуневскій зъ Городенки 2 зр. 60 кр., а то 1 зр. відъ себе, 1 зр. відъ о. Зен. Шухевича и 60 кр. відъ Ф. Грабовеньского.

— **На стіпендійный фондъ** имени Ом. Огоновского зложивъ на руки нашои адміністраціи о. Ник. Гриньовскій 17 зр. 50 кр., зібраныхъ при нагоді поминального богослуженя за упокій бл. п. Омеляна, въ домѣ снятиньского пароха о. Фил. Огоновского, а о. Н. Кумановскій зъ Нѣмшина 1 зр.

— **На будову рускаго театру** прислявъ на руки нашои адміністраціи д-ръ Т. Окуневскій зъ Городенки 5 зр. 40 кр., а то: відъ Петра Боклащука 1 зр., відъ Мих. Лавришка 1 зр. и зъ пушки умѣщенои въ канцеляріи д-ра Окуневского 3 зр. 40 кр.; крімъ того товариство „Громада“ у Вѣдни надіслало 6 зр.

— **На власный дімъ для „Зорѣ“ у Львовѣ** жертвували Впв. пп.: д-ръ Чайковскій 2 зр. 40 кр.; С. Стеблецкій 1 зр.; И. Зарицкій 50 кр.; о. Герасимовичь І. 5 зр. 70 кр.; Гренякъ Я. зъ складки 40 кр.; И. С. 40 кр.; К Давидовичь 1 зр.; о. Т. Ковальскій 50 кр.; П. Корольчукъ 10 кр.; о. І. Яворскій 50 кр.; о. І. Рыбакъ 30 кр.; Бандрівскій 1 зр.; А. Рудницкій 1 зр.; Гойвановичь 1 зр.; К. Паньковскій 5 зр.; п-нѣ Ол. Лазорищакъ 1 зр.; о. Вол. Кисѣлевскій 2 зр. — Всего разомъ зъ субскрибоваными по нинѣ **2316 зр. 72 кр.** — *В. Нагірный* голова товариства.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 19 грудня. Коло польске ухвалило резолюцію, котру буде підпирати въ повній палатѣ, щобы жандармы у відносинахъ зъ властями політичными и автономічными уживали языка урядового тыхъ властей.

Будапештъ 19 грудня. Векерля именовано почетнымъ горожаниномъ мѣста Будапешту.

Римъ 19 грудня. Зъ відданыхъ Джіолітимъ документівъ показало ся, що Кріспі бувъ въ зносинахъ фінансовыхъ зъ банкомъ римскимъ. Коли парляментъ хотівъ отворити надъ тою справою дискусію, відчитавъ Кріспі декретъ королівскій, закрываючій засѣдана парляменту. У Рудініого зібрало ся 150 послівъ опозиційныхъ и запротестували противъ відроченя парляменту.

Вѣдень 19 грудня. Сесія парляменту буде закрыта мабуть ажь въ пятницю.

Будапештъ 19 грудня. Урядово оповѣщено санкцію церковно-політичныхъ предложень. — Канцлеромъ короннымъ выбрано 233 голосами бар. Радваньского, а Кемені дістав 153 голосівъ.

Петербургъ 19 грудня. Зъ нагоды именинъ царя оголошено много авансівъ. Ген. Гурко именованый фельдмаршалъ-лейтнантомъ за заслуги въ часѣ россійско-турецкои війны а рівночасно увільненый на власне жаданье зъ уряду ґенералъ ґубернатора варшавского.

Римъ 19 грудня. Кріспі выступивъ судово противъ клеветъ Джіолітіого, котрый сейчасъ по оголошеню документівъ выѣхавъ за границю.

Парижъ 19 грудня. Палата выбрала президентомъ радикала Бріссона 249 голосами противъ 213, котрі упали на Меліне. Бріссонъ есть противникомъ президента Казіміръ-Періера.

Переписка Редакціи и Адміністраціи.

— **Вп. О. Ко. въ Бор.** Такъ. — **Вп. І. Ив. въ Бе.** За сей рікъ все. — **Вп. М. Фо. въ Во. го.** За анонсъ прийде 1·50 зр. — **Всч. М. Мос. въ Пор.** Не выгравъ. Близшу информацію подае дотычне число Nadziej-ѣ. Можна купити у Шеленберґа у Львовѣ.

Надіслане.

Потікъ 12 грудня 1894.

Высокоповажаній фірмѣ

Мих. Спожарского и Сына у Львовѣ.

Симъ маю честь донести Вамъ, що такъ я, якъ и мои парохіяне цѣлкомъ вдоволені зъ присланыхъ намъ двохъ новыхъ евангелій. Оправа солідна и вкусна, а особливо, що я вже неодно евангеліе бувъ купивъ або казавъ справити, но признаю отверто, що Вашій цѣны суть найприступнѣшій и длятого запевняю Васъ, що коли бы-мъ які книги церковні оправлявъ або нові потребувавъ, тілько у Васъ справляти буду.

Приймѣть мое поздоровленье и подяку

Левъ Залужскый парохъ въ Потоцѣ, п. п. Рогатинъ. 435

ОКУЛІСТЪ

Д-ръ Теодоръ Баллабанъ

б. с. асистентъ и лькарь на клініцѣ професора Борисикевича въ Градци

по кількалѣтній практицѣ спеціяльній, ординуе въ недугахъ и операціяхъ очныхъ при **ул. Валовій ч. 7.**

Відъ годины 10-ои до 12-ои передъ полуднемъ и відъ 3-ои до 5-ои пополудни. 6 47—52

Для убогихъ безплатно відъ 9-ои до 10-ои рано.

Въ недѣлѣ и свята пополудни не ординуе.

Д-ръ Луніянъ Ив. Гумецній

отворивъ 425 5—6

адвокатску канцелярію

въ Самборѣ, ринокъ ч. 43

въ домѣ, де офіцерска менажа.

Молочарня М. Ганкевича

ул. Сикстуска 31, побічь почты и трамваю електричного

поручае 241 2—0

снѣданя, обѣды и вечерѣ — також сѣльску каву.

Для пріѣзджаючихъ rendes-vous.

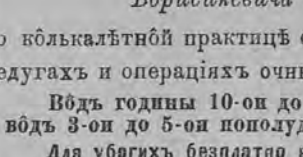
Новина на поли фотоґрафіи!

Фотоґрафічні знимки въ природныхъ краскахъ по звычайныхъ цѣнахъ выготовлюе

Фотоґрафічне заведенье

при площи Марійскій ч. 4 Европейскій Готель у Львовѣ 397 13—12

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „підъ Коперникомъ“ Львівъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одвазу поручае у великімъ выборѣ и по **найдешевшихъ** цѣнахъ: окуляры, пінсры, льорнеты, бінокля, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильні, піоны, сібелѣ, манометры и т. п. Устроеня звоників електричныхъ. Всякій направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють точно. 148

М. Р. ШНАЙДЕРЪ

заприсяженый знавець судовый

въ Станиславовѣ

296 поручае своі 19—52

складъ хрестівъ зелѣзныхъ на гробныхъ и ливарню написівъ основану 1882 року.

Дешевше якъ всюды!!!

Паньчохи, скарпитки, паньчошки дитинній дуже сильній и теплій не шитій пара відъ 18 кр., 22, 25, 30, 45, 60, 65 кр. до найлѣпшихъ вовняныхъ по 1 зр. 10 кр. поручае

Максъ Мільфельдъ

Львівъ, ринокъ ч. 39.

434 1—12

Топірцѣ лѣсовій до значеня, власного выробу — поручае

ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ

ножівникъ у Львовѣ ул. Боимівъ ч. 3.

Цѣнники даромъ.

Выйшовъ зъ друку

КОБЗАРЬ

Тараса Шевченка

Выборъ поезій для народу зъ житьописью и портретомъ автора.

Накладомъ товариства „Просвѣта“.

Цѣна 25 кр.

Оправленій примѣрники продаютъ ся по 35 кр.

ГАЛИЦКІЙ КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ

принимае вкладки на

КНИЖОЧКИ

и опроцентовуе ихъ по

4 1/2 % на рікъ. 2219

ПЕРЕПЛЕТНИЧЕ ЗАВЕДЕНЬЕ

Мих. Спожарского и Сына

у Львовѣ при улици Рускій ч. 24

Симъ маемо честь пригадати Всч. Духовеньству и Комітетамъ церковнымъ, що приймаемо до оправы передъ надходячими святами рідзвяными Евангелія, Служебники и всѣ книги церковні по найнизшій цѣнѣ. Позаякъ уже часъ короткій, просимо приспѣшити зъ доставою.

Готові книги на складѣ Евангелія, Служебники, Помянники, книги Тверезости, Часословы, Молитвословы, Изборники, Метрики и друки всѣлякого рода и ин. книги церковні все въ тревалій оправѣ и по найнизшій цѣнѣ, — Цѣнники на жаданье даромъ. 396 9—12

РОБІТНЯ

ЕМА МЯРКА

Львівъ, улиця Сикстуска ч. 4

одна зъ першорядныхъ, приймае всякі роботы, входячі въ обсягъ дамского кравецтва, якъ:

Осѣнні сукні, зимові и вечерковѣ, жакеты, шубы, ретонды и пелерины та выборъ готовыхъ дитинныхъ суконь.

Приймае ся також замовленя на выправы зъ провінціи, полагоджуючи все на варшавскій ладъ.

Удѣляе ся також лекціи крою. 406 8—10

На жаданье продае ся парискій формы.

Цѣны зниженій о 15%

ТОВАРИСТВО ПОВОРОЗНИЧЕ

ВЪ РАДИМНѢ

стоваришенье зареєстроване зъ ограниченою порукою и субвенціоноване Выс. выдѣломъ краєвымъ у Львовѣ

поручае свои

выробы поворозничій и тенетній

також

поясы до машинъ, линвы до кафарівъ и поромівъ, ґурты до выбиваня вовківъ, ходники на коридоры, сѣти до ловівъ и рыболовства на всякій выробы мотузковій и прикрасы.

Товариство побудувало галѣ на взіръ заграничныхъ, спровадило улѣпшеній машины, взагалѣ зробило все, чого вымагае поступъ и выкінченье виробівъ. Роботы выкінчують ся підъ наглядомъ инструктора поворозництва, именованого выс. выдѣломъ краєвымъ.

Підля зарядженя ц. к. генеральной дирекціи зелѣзниць державныхъ у Вѣдни зъ дня 28 жовтня 1893 Ч. 150.100 відповідаючого на наше поданье, дістала підписана Дирекція на користь нашихъ П. Т відбирателівъ зниженье перевозового фрахту відъ товарівъ поворозничихъ высиланыхъ товариствомъ, а то въ высотѣ 30%.

Товариство маѣ свои комісовій склады:

у **Львовѣ**: Центральный базаръ краєвый;
въ **Перемышли**: Базаръ имени Зибликевича;
„ **Станиславовѣ**: Базаръ повітового товариства торговельного;
„ **Тарновѣ**: Торговля пана Антонія Свидерского.
„ **Радеховѣ**: Базаръ мѣскій.

Завдячуючи о совістній услузѣ поручаемо выробы Товариства ласкавымъ взглядамъ.

Цѣнники даромъ и оплатно. 49 10—12

ДИРЕКЦІЯ:

Кс. ЛЕВЪ ПАСТОРЪ. МАРКИЛЪ СВѢХОВСКІЙ

НОВІСТЬ! НОВІСТЬ!

LINOLEUM

найлѣпша и найтревалѣйша

Емалія до помостівъ

высыхае въ 15 мінутъ, не лишаючи нѣякои вонѣ

одинокій складъ для Галичины выключно Шінкого

у Вѣдни мѣстить ся лишь въ торговли

О. Т. ВІНКЛЕРА СЫНА

у Львовѣ.

☞ Всѣ иншій підъ тою назвою поручені выробы суть наслѣдованій и не вартій нѣякои уваги. ☜ 420 6—6

Мѣдъ дѣвочій

десятилѣтный

відзначеный золотымъ медалемъ на выставѣ краєвій, рівножь признаный найзнатнѣйшими особами вельми добрымъ. Средство нехибне въ ослабленю нервовімъ и проводівъ кормовыхъ, напитокъ прибільшуючій силы недужихъ, скрѣпляючій реконвалесцентівъ, підтримуючій здоровыхъ. **Одна фляшка шампанка 1 зр. 10 кр.** (двѣ фляшки идуть на пачку 5-кільову). Купувати можна въ Адміністраціи „Bartnik-a“ Львівъ ул. Лычаківска ч. 93.

414 4—10

ЛИЖВЫ

„Галіфаксъ“ добрій .	пара	1·25 зр.
„Галіфаксъ“ зъ сталевыми ножами		1·80 „
„Галіфаксъ“ зъ широкими ножами		3·25 „
„Галіфаксъ“ добрій ніклов.		3·— „
„Галіфаксъ“ ніклований зъ широкими ножами .		5·— „
„Галіфаксъ“ системы Jackson Heynes . . .		4·50 „
„Галіфаксъ“ дамскій не ніклований		1·50 „
„Галіфаксъ“ дамскій ніклований		3·— „
„Меркуръ“ або „Гельветія“ дамскій ніклований зъ широкими ножами .		6·— „
Jackson Heynes ніклований		6·50 „
Зелѣзній лижвы зъ ремінцями		—·90 „

45з5 *поручае*

ПЕТРО ХИОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣзная у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.

Цѣнники илюстрованій рівныхъ предметівъ до розпорядимости

Донесенье.

ПАРОВЫЙ МЛЫНЪ „МАРІЯ ЕЛЕНА“

С. бр. Бруницкого и С-ки

у Львовѣ

отворивъ зъ нинѣшнымъ днемъ на подвірю млына ул. Млынарска ч. 3

Складъ дрібной продажѣ

своихъ виробівъ, продаючи всѣ роды муки найлѣпшои якости, въ оріґінальномъ опакованю въ 5, 10 и 25 кл. мѣшочкахъ

по гуртовныхъ цѣнахъ.

Ометицю и отрубы можна також купити въ тімъ складѣ въ кождій 432 скількости. 1—3

Безъ конкуренціи

есть мій склепъ істнуючій відъ р. 1848 и тѣшучій ся відъ сего часу великою симпатіею. Длятого поручаю мій обильный складъ одягівъ мужескихъ и хлопячихъ, пальта мужскій и хлопячій, які також одяги дитячі и уніформы. Також позваляю собѣ поручитись Всч. Духовеньству яко спеціялістъ въ робленю сурдутівъ, рясъ и т. д.

Замовленя підля мѣры выготовлюють ся въ найкоротшімъ часѣ якъ найгарнѣйше.

Дякуючи за дотеперѣшній взгляды пишусь 4095

Зъ поважаньемъ

Давидъ Шварцвальдъ

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

ПА-

расолі у великімъ выборѣ. **Кальошѣ** *американьскій и россійскій. Бѣлье мужеске, выробы трикові бѣлье Ґера, и т. п. поручае найдешевше магазинъ товарівъ модныхъ, приборівъ подорожныхъ тоалетныхъ и т. п.*

Павла Лянґнера

передъ тымъ 2587

Братівъ Лянґнерівъ

у Львовѣ улиця Галицка число 16.

Цѣнники на жаданье даромъ.

СКЛАДЪ КАВЫ и ЧАЮ

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

підъ знаменемъ

„СІРІОСЪ“

у Львовѣ

ул. Оссолиньскихъ ч. 11

Філія улиця 3 мая число 2

поручае:

КАВА найлѣпша подешевѣла о 10 кр. підъ кл. 95 кр.

НАЙЛѢПШІЙ ЧАЙ россійскій хиньскій и славній Ліптона англійскій підъ кл. відъ 90 кр. до 3 зр. 2327 36—?

Коняк чистый, куранційный, фляшка відъ 1·80 зр. до 5 зр.

ВИНА лѣчничі, Малята, Мадера, Шеррі и Лякріма Христі фляшка відъ 1·80 до 2·50 зр.

ЧАЙ ВЪ ВРОДАХЪ!

Вôдъ давна звѣстный зъ своєи доброты и запаху правдивый

РОССІЙСКІЙ ЧАЙ

въ торговли

В. АДАМОВИЧА

ВЪ БРОДАХЪ

фунтъ дуже доброго . . . . . зр. 1·40
фунтъ найлѣпшого орнін. опакован. зр 2·50
фунтъ „Имперіяль“ цѣсарскои . . зр. 3·50
фунтъ высѣвокъ зъ найлѣпш чаѣвъ зр. 1·20
кава „Сіріюсъ“ франко 5 кільо . . зр. 9·50

355 17—52

ЧАЙ ВЪ ВРОДАХЪ!

НА РАТЫ

МАШИНЫ ДО ШИТЯ

зъ найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и краевыхъ вôдъ 25 до 65 зр.

поручає 4796 140—?

ЛЮДВИКЪ ҐАРДОЛИНЬСКІЙ

Львôвъ, площа Галицка 14.

Цѣнники на жаданье даромъ и франко.

ТЕОФИЛЬ КОПИСТИНЬСКІЙ

артистъ-малярь

звѣстный вôдъ кôльканацяти лѣтъ изъ своихъ праць малярскихъ, украшає церкви въ стилю всхôднôмъ разомъ зъ позолоченьемъ, престолы, иконостасы и иншй рѣчи Принимає рѣзьбарскй роботы пôсля власныхъ плянôвъ. Выготовлює всякои величины церковнй образы до иконостасôвъ, престолôвъ плащениць — олѣйными красками на полотнѣ и деревѣ. Пôбольшує зъ фотографій портреты. Зъ уповажненя ц. к. консерваторія реставрує всякй старинности, а то фрески, рѣзьбы и т. ин. входячй въ кругъ праць малярства по найумѣреннѣйшихъ цѣнахъ. Пôдписаный просить Всч Духовеньство заиотувати собѣ его адресу. 2053 36—?

Т. Копистиньскій

у Львовѣ, улиця Краковска число 20.

ЛЯРНЯ ДЗВОНÔВЪ

АНТОНІЯ СЕРАФИНА

въ КАЛУШИ, почта и стація зелѣзницѣ тамже.

Получивши на власнôсть по старôй фірмѣ *„Ивана и сына Серафина“* **„Ліярню дзвонôвъ“** въ Калуши, ôдзначену срѣбнымъ медалемъ заслуги, листомъ похвальнымъ и признаньемъ на выставѣ тов. им. Качковского въ Коломыи (якъ о тôмъ свого часу ґазеты доносили) — маю и теперь на складѣ **готовй дзвоны**, выконую скоро замовленя и приймаю старй або ушкоджень дзвоны до переливаня за дуже умѣрковану цѣну.

Дякуючи всѣмъ Вп. приходникамъ и фундаторамъ за всѣ дотеперѣшнй замовленя въ давнѣйшôй спôльнôй а теперь моєй власнôй **ліярни дзвонôвъ** прошу о ласкавй замовленя такъ на поодинокй новй дзвоны якъ и на цѣлй групы. За тревалôсть матеріялу и гармонічный звукъ моихъ дзвонôвъ ручу и для того осмѣляю ся припоручати ихъ Вп. П. Т. публицѣ

3789 Зъ глубокимъ поважаньемъ

АНТОНІЙ СЕРАФИНЪ.

Знана вôдъ многихъ лѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спіритусу, засмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікерôвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдникôвъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручая старй польскй сильнй горѣвки, дуже добрй розолісы, лікеры, румы правдивй зъ Ямайки, якъ такожъ найлѣпшои якости ъравнй спеціяльи якъ: Народôвка, Dziennik, Szczutek, Карпатôвка, „Дябелъ“, Помаранчева не солоджена, Ратафія, Дереньôвка и т. и. горѣвки упривилеєваній и одиноко правдивй есня зъ нашои фабрики спроваджений.

Одиноке жерело въ краю для пп. аптикарѣвъ, до побиранія алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничыхъ вôдьного вôдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкôдный, бо не выробляваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головнôмъ складѣ вôдъ мінеральныхъ І. Йоллеса улиця Кароля Людвика ч. 29. 491 14 104

Кирничне заведенье

для будовы верченыхъ и копаныхъ кирниць пôдôймає ся й дальше всякихъ роббтъ, входячихъ въ обсягъ кирництва, полагоджує ихъ при помо ги фахового управителя фірмы, славнозвѣстнои вôдъ 35 лѣтъ и запоручує Вп. Публицѣ, инжинеромъ и будôвничимъ совѣстне и взôрцеве переведенье роббтъ.

Леопольда Домінika Спадкоємцѣ

388 10-26 Львôвъ, улиця Костепальна ч. 1.

Перша ц. к. прив. ФАБРИКА ЛЯМПЪ

Р. ДІТМАРА

Зъ надходячимъ сезономъ маѣ честь звернути увагу Вп. Публики, що заосмотрила свôй складъ лямпами всякого рода найновѣйшихъ системъ, якъ:

СТОЛОВИ вôдъ найдешевшихъ ажь до найпишнѣйшихъ сальоновыхъ зъ шовковыми умбрами.

ВИСЯЧІ до роббтень, фабрикъ, горалень, читалень, реставрацій, ѣдалень, спалень, сальонôвъ и т. д.

СТѢННІ въ найрôзнѣйшихъ родахъ, лѣхтарнѣ господарскй, до освѣтлюваня мѣстъ, будынкôвъ войсковыхъ, та будôвляныхъ пôдприемствъ.

Особливо звертаю увагу на найлѣпшу систему плоскихъ лямпъ **„БАНУ“** рôзнои величины, вôдзначаючихъ ся скрѣпленою интензивностію свѣтла и безпечностію передъ ексльозією; такожъ незрôвнанй доси лямпы **„ФАВОРІТЪ“** и **„АВСТРАЛЬ“** зъ кулистымъ свѣтломъ вызначаючй ся бѣлостію и интензивностію полумѣни при дуже малôй консумціи нафты, котрй можна набути въ моємъ фабричнôмъ складѣ по найумѣреннѣйшихъ цѣнахъ.

Остерѣгаю Вп. Публику передъ наслѣдуваньемъ и закупномъ рôзныхъ лямпъ лихого выробу и заграничнои тандиты, до котрыхъ богато торговцѣвъ вкручує мои машинки и продає за мои добрй и тревалй выробы.

Крôмъ того заявляю, що мои выробы звѣстнй зъ доброты и тревалости та що они тѣшать ся свѣтовою славою и я продаю ихъ по дуже приступныхъ фабричныхъ цѣнахъ.

Р. Дітмаръ.

394 6—10

Болеславъ Цибульскій

Торговля зелѣзныхъ товарôвъ у Львовѣ

пл. Марійска ч. 5 (французскій готель)

поручає:

Галіфаксъ звычайнй добрй	1·10 зр.
Галіфаксъ зъ стал. ножами	1·70 „
Галіфаксъ нікльованй .	2·50 „
Галіфаксъ зъ шир ножами	2·75 „
Галіфаксъ зъ широкима ножами нікльованй . .	4·75 „
Галіфаксъ зъ ножемъ якъ Jackson Heines полірованй	4·— „
Галіфаксъ зъ ножемъ якъ Jackson Heines нікльованй	6·— „
Галіфаксъ дамскй поліров.	1·30 „
Галіфаксъ дамскй нільов.	2·50 „
Меркуръ або Гельветія полірованй . . .	2·60 „
Меркуръ або Гельветія нікльованй зъ широкими ножами	5·40 „
Jackson Heines полірованй	4·— „
Jackson Heines нікльованй	5·50 „
Jackson Heines модель 1894 зъ глубокимъ рôвцемъ нікльованй . . .	6·75 „
Пара вужêвъ около 60 дк. неперевыш. въ доброте	5·7
Кех пара . .	
Пара ремѣнцѣвъ лѣпшихъ 50 кр.	30 кр.,

Илюстрованй цѣнники даромъ.

Сталевй оцилѣ буква Г 100 штукъ 6 зр.

4390 2—10

(Бюро анонсôвъ Импресса.)

„ДНѢСТЕРЪ“

ТОВАРИСТВО ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

у Львовѣ ул. Валова ч. 11.

перше руске товариство асекураційне, **припоручене Всч. Духовеньству и всѣмъ вѣрнымъ черезъ Впреосв. Митр. и Преосв. Еп. Ординаріяты всѣхъ трехъ Епархій**, приймає обезпеченя вôдъ шкôдъ огневыхъ пôдъ найприступнѣйшими условіями и за можливою найнизшою оплатою.

Шкоды ліквідують ся и выплачує ся сейчасъ по пожарѣ.

Договоры заключений зъ першими Товариствами контрассекураційными подають **„Днѣстрови“** можность обезпечувати и выплачувати **и найвысшй суммы**.

Фондъ основный 50.000 зр. в. а. улокованый въ цѣлости въ пупилярныхъ паперахъ, **пôбольшає ся** наростаючими вôдсотками. Фондъ резервовый творить ся и порастає по мысли статута.

Полісы „Днѣстра“ приймає Банкъ краевый при позичкахъ ипотечныхъ на основѣ рескрипту Выдѣлу краевого зъ дня 1 червня 1894 ч. 26115.

„Днѣстеръ“ приймає такожъ въ силу договору, заключеного зъ Товариствомъ взаимныхъ обезпечень въ Краковѣ **обезпеченя на житє** въ всѣхъ можливыхъ комбинаціяхъ.

Друки, проспекты и всякй поясненя подають Агенты, установлений у всѣхъ мѣстахъ и бôльшихъ селахъ, якъ такожъ 4414

Дирекція „Днѣстра“ у Львовѣ.

Зголошеня о удѣленье **аґенціи** въ мѣсцевостяхъ где „Днѣстеръ“ не є заступленый, приймають ся.

НА СЕЗОНЪ ОСѢННЫЙ

Просить ся ласкаво всѣхъ Вп. Гостей выставовыхъ пересвѣдчити ся о дивнôй дешевости осѣнныхъ и зимовыхъ товарôвъ, вже спровадженыхъ въ великôй скôлькости.

Слѣдуючй товары продають ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ доки истнує **запасъ:**

1000 модныхъ муфôвъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·50, 2·— до 5·— зр.
1000 кожуховыхъ шапокъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·80, 2·20 до 4·— зр.
1000 фланельовыхъ и суконныхъ блюзъ осѣнныхъ и зимовыхъ 2·50, 3·— до 6 зр.
500 гальокъ волôчковыхъ по 2·50 до 4·— зр.
1000 хустокъ Гімаляя, найбôльшій родъ 1·75, 2·25 до 4·— зр.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймодньйшихъ суконокъ на осѣнь и зиму 1·80, 2·50 зр.
1000 модныхъ плащикôвъ на осѣнь и зиму вôдъ 4 зр. и высше.
3000 одягôвъ для хлопчикôвъ у всѣхъ величинахъ по 1·80, 2·—, 3·— зр. и высше.
Особливй новости въ стяжкахъ, воаляхъ, капелюхахъ дамскихъ и дитинныхъ, рукавичокъ глясé, дуньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, панчохахъ, парасоляхъ до дощу, блюзахъ шовковыхъ и вовняныхъ, шляфрокахъ, костюмахъ и неґліжахъ надôйшли власне въ великôй скôлькости и доповняють ся щоденно.

Особливша гуртовна продажь принагôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (выробъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 гарнітурôвъ „Louvre“ на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 гарнітурôвъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 75, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все въ 2 частей 1·35, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблятокъ (килимовый вырôбъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 праздныхъ колдеръ подорожныхъ (6тера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ фланельовыхъ въ майстри на родъ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диванихôвъ пôдъ и вздъ лôжка по 1·50 и 2·25 стрижей по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на сѣнну зъ перскимъ деспемъ и цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стрижеными 30 зр
200 диванôвъ до ѣдальень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр
300 диванôвъ пôвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ кôлдрокôвъ 3—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 праздныхъ, довгихъ хивськихъ шкôръ козачихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Анґора 2 и 2·50
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітациі шкôры тигра 7·80 и высше.
Диванъ сальоновый у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портіэры и занавѣси коронковыхъ аж до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всякй зъ провінціи надсылань порученя полагоджує ся найсовѣстнѣйше и найскорше

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

4395 203—

Рухъ пôѣздôвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 мая 1894 пôсля годинника середно-европейского.

Приходять до Львова зъ	ПОѢЗДЫ поспѣшный		особовый		
Кракова (Берлина, Вроцлава Вѣдня)	232	535	0	610	900
Варшавы	—	526	900	—	900
Хабôвки (Закопаного) на Перемышль, Ряшевъ, або Тарнôвъ	232	—	—	—	—
Хабôвки (Закопаного) на Ряшевъ або Тарнôвъ	—	535			—
Хабôвки (Закоп.) на Стрый	—	—	934	—	—
Мушины, Криницѣ, Жегестова на Тарнôвъ		—		—	900
Мушины Криницѣ Жегестова на Ряшевъ або Тарнôвъ	—	525	—	—	—
Мушины Криницѣ Жегестова на Тарнôвъ (в. 1/6 до 30/9)	—		909	—	—
Мезе-Ляборцъ Щавного-Кулячного на Перемышль	—	—	900	—	—
Надберезя и Тарнобжега	—	—	600	—	—
Пôдволочискъ з Бродôвъ (на дворецъ гол.)	212	929	916	545	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворецъ Пôдзамче)	158	913	845	519	—
Сучавы	940	—	737	1227	635
Кимполюнга	940	—	737	—	—
Радôвцевъ	940	—	737	—	635
Бергомета и Чудина	940	—	—	—	—
Новоселицѣ	940	—	737	—	—
Слободы рунгур. Копальнѣ	940	—	—	—	635
Гусятина на Галичъ	940	—	737	—	—
Чорткова на Галичъ	—	—	—	1237	—
Борислава	—	—	208	1210	—
Белзця	—	—	—	445	—
Сокаля	—	—	743	445	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова на Стрый)	—	—	834	1210	—
Стрыя и Сколього	—	—	847	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова на Стрый	—	—	202	—	—
Гребенова (вôдъ 10/7 включно до 30/8)	—	—	202	—	—
Бруховичъ (вôдъ 12 мая почавши ажь до вôдкликаня)	—	—	810	—	—

Вôдходять зô Львова до	ПОѢЗДЫ поспѣшный		особовый		
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	224	1010	450	1035	655
Варшавы	—	1010	450	—	655
Хабôвки (Закопан.) на Тарнôвъ або Ряшевъ	—	1010	—	—	—
Хабôвки (Закопан.) на Ряшевъ або Перемышль	—		1035	—	—
Хабôвки (Закоп.) на Стрый	—		950	710	—
Мушины Криницѣ, Жегестова на Тарнôвъ або Ряшевъ	—	1010	—	—	—
Мушины Криницѣ, Жегестова на Тарнôвъ (вôдъ 1/6 включно до 30/9)	—	—	—	655	—
Мушины, Криницѣ Жегестова на Тарнôвъ	—	—	450	—	—
Мушины, Криницѣ на Стрый	—	—	—	710	—
Мезе-Ляборцъ, Щавного-Кулячного на Перемышль	—	—	—	655	—
Надберезя и Тарнобжега	—	1010	450	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця гол.)	808	244	940	1020	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця Пôдзамче)	622	256	1004	1047	—
Сучавы	615	—	1015	255	1020
Чорткова на Галичъ	—	—	—	255	—
Гусятина на Галичъ	615	—	—	—	1030
Слободы рунгур. Копальнѣ	—	—	1015	—	1030
Новоселицѣ	615	—	—	—	1030
Бергомета н. С. и Чудина	615	—	—	—	—
Радôвцевъ	615	—	1015	—	1030
Кимполюнга	615	—	—	255	—
Сокаля	—	—	920	645	—
Белзця	—	—	920	—	—
Борислава на Стрый	—	—	540	950	—
Лавочного (Мункача, Серенча, Мішкольца, Пешту) и Хирова на Стрый	—	—	540	—	710
Станиславова, Долины, Болехова на Стрый	—	—	—	950	710
Сколього и Хирова на Стрый	—	—	—	950	—
Стрыя и Сколього	—	—	—	305	—
Гребенова (тôлько вôдъ 10/7 включ до 30/8)	—	—	—	950	—
Бруховичъ (почавши вôдъ 12 мая ажь до вôдкликаня)	—	—	330	—	—
Зимнои-воды (почавши вôдъ 12 мая ажь до вôдклик.)	—	—	342	—	—

Розклады ѣзды въ видѣ кишеневôмъ можна дôстати въ бюрахъ информаційныхъ, касахъ стаційныхъ и у кондукторôвъ

*) Годины печатанй грубыми черенками означують пору нôчну вôдъ год. 6-ои вечеромъ до год. 5-ои 59 мін. рано. Въ бюрѣ информаційномъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Вѣдни (улиця Іоанна 29) якъ такожъ въ бюрѣ информаційномъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Львовѣ (улиця Третого мая ч. 3, готель Имперіяль), удѣляє ся устныхъ або письменныхъ обясненъ въ справахъ дотычно службы на ц. к австр. зелѣзниць державныхъ. О сколько пôдручники дозволяють, засягнути тамъ-же можна информацій вôдносачихъ ся до решты австро-угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць. Въ бюрахъ информаційныхъ продає ся выдавань черезъ ц. к. австр. зелѣзницѣ державнй білеты до ѣзды и эшитки уставлюваныхъ посвѣдчень до ѣзды якъ такожъ тарифы. 4980

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и одвѣчальный редакторъ: Иванъ Белей. Папѣръ въ фабр. Черлянькон. З друкарнѣ Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднаренкого

Ч. 274. Львôвъ, Четверъ 8 (20) грудня 1894. Рôчникъ XV.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходитъ вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсерати платить у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком:

въ Австрії:		на границею:	
на цѣлий рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлий рôкъ	18 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вертають ся лише на попереднє застереженьке. — Реклямації неопечатані пôльний вôдъ порта.

Поодинокє числє коштує 8 кр. в. в.

Оголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовôй а въ рубрицѣ „Надіслане“ по 20 кр. в. а

Жодники числять ся по 10 кр. пôдъ стинком.

У Львовѣ, дня 20 н. ст. грудня 1894.

Промову посла Вахнянина знають нашй читателѣ въ повнôй основѣ подану пôсля стенограму. Бесѣдникъ старавъ ся на вступѣ своєи промовы повыймати зъ заявъ рôзныхъ міністрôвъ всьо, що лишь могло бы послужити на оправданье надѣѣ руского клюбу, що вôнъ въ зближеню вôдъ минувшои весны до коаліціи осягне свои намѣры. Заявы міністерскй выинтерпретовує пос. Вахнянинъ такъ, що нинѣшне правительство, хочь не взяло на свôй прапоръ Таффовои програмы помиреня народôвъ, прецѣнь змагає до тои цѣли а такъ всѣ тй заявы не суперечать анѣ дрôбки пересвѣдченямъ и аспіраціямъ руского клюбу, бо клюбъ власне стремить до усуненя всяких неправильностей на поли языкового рôвноуправненя и до удѣленя вôдповѣдных средствъ до національного образованя — хоче санаціи політичного и національного стану посѣданя. Санація-жь сеся можлива въ такій спôсôбъ, що попередъ народы повинні старатись зблизити ся до себе и вырозумѣватись, а коли вже положено такъ пôдвалины до національного и політичного порозумѣня, тогдѣ вже правительство и тѣла законодатнй мають задачу: пôдпирати всѣ тй змаганя, обопôльне зближенье и вырозумѣнье унятн въ тривку форму и наглядати надъ переведеньемъ ин. Якъ-разъ таке — каже пос. Вахнянинъ — заходить у Русинôвъ. Въ краю настали початки добровôльного зближеня [бесѣдникъ мав на гадцѣ звѣстну свою розмову у Львовѣ зъ польскими послами соймовыми въ зимѣ с. р.] а се не повинно лишитись безъ наслѣдкôвъ, если тôлько обѣ стороны дома и правительство на серіо пôдопруть тй змаганя. Що-до правительства пос. Вахнянинъ констатує вже ознаки такого пôдпираня: правительство не лишь прихильно стрѣчало поставленй рускимъ клюбомъ національнй жаданя, але по части й полагоджувало ихъ вôдповѣдно. Однакъ для скрѣпленя того зближеня умѣркованых партій въ краю потрѣбно, абы правительство прибрало скорше темпо въ полагоджуваню національных жадань руского клюбу. Рускій клюбъ не зôйде зъ примирительнои дороги, глядить зъ довѣріемъ въ найблизшу будучнôсть и надѣєсь, що звязи, якй сполучили єго зъ коаліцією, не звôльнять ся, але зъ часомъ ще й скрѣпшають...“

Отсе короткій змыслъ довшои бесѣды п. Вахнянина.

Очевидно зъ фактомъ, що клюбъ рускій зблизивъ ся до коаліціи, треба числити ся, то й нѣхто зъ Русинôвъ не може сподѣвати ся, щобы речники клюбу могли займати инакше становище, якъ занявъ отсе пос. Вахнянинъ. Положенье клюбу безперечно трудне, бо до коаліціи вôнъ зблизивъ ся — якъ вѣдомо — такъ на слѣпо, безъ якихъ-небудь умовъ конкретных чи то зъ правительствомъ, чи зô сторонництвами коаліційными. Длятого й не дивниця, що послы зъ руского клюбу такъ запопадно призбирують кожде слово, яке опôсля упало зъ устъ міністерскихъ а надає ся до оправданя надѣй клюбу... Ба, кобы то міністры все такъ и робили, якъ говорять! та й кобы то нинѣшнй міністры, высказуючи не одну красну рѣчь, мали при тôмъ на гадцѣ власне народъ рускій! А то досвѣдъ учить, що пп. міністры якъ-разъ руского народу звычайно не мають на гадцѣ. Инакше пос. Вахнянинъ не бувъ бы мусѣвъ накликувати правительство, щобы приняло скорѣйше темпо въ полагоджуваню національных жадань клюбу.

„Скорѣйше темпо!“ Годѣ було вже деліkатнѣйше высказати того наклінку, бо-жь нинѣ правительство властиво нѣякого супротивъ Русинôвъ „темпа“ не має... Чи вôдъ теперь прибере яке темпо, навѣть скорѣйше — якъ бажає п. Вахнянинъ — побачимо. Дай Боже, щобы прибрало, а мы були бы радй не то гальопови, навѣть не трапови, а бодай звычайному, нормальному крокови...

Одно ще лишь наконець мусимо сказати, а именно: Розумѣємо трудне становище руского клюбу въ тôй незавидній роли, яку собѣ выбравъ, а все-таки не можемо зрозумѣти ажь такого степеня самовôдреченя єго, що понехавъ таку добру нагоду устами свого речника зазначити становище своє въ справѣ реформы выборчои. А ся найактуальнѣйша нинѣ справа чей-же не марниця для руского народу?!

Тяжка кривда громадъ.

[Письмо зъ Старомѣского.]

Въ 262 ч. „Дѣла“ наведено зъ Gazet-ы Lwowsk-ои обѣжникъ въ справѣ зменшеня тягарôвъ, якй поносять громады въ дѣлахъ порученого обсягу дѣланя. Пôсля слôвъ того обѣжника мавъ галицкій намѣстникъ пересвѣдчити ся, що ц. к. старосты старають ся зменшити тягары сполученй зъ порученымъ обсягомъ дѣланя, и ще вôзвавъ ихъ, абы якъ найбôльше старались зменшити тй тягары. Обѣжникъ уложеный дипльоматично, побачимо: чи буде зъ него яка познака для громадъ. Хто зъ-близька приглядає ся, бачить добре, якъ теперь тй тягары придавили громады; вже мабуть не на довго той гнетъ выдержать. Про се повинні бы всѣ нашй люде голосно заговорити, бо чей бы тымъ осягнуло ся змѣну дотеперѣшнои практики, а тогдѣ певно настали бы лѣпшй вôдносины по громадахъ

Перше слово належить ся урядовымъ сесіямъ, що вôдбувають ся въ нашôмъ повѣтѣ кождого вторка по кождôмъ 1-шôмъ въ мѣсяци. Батькомъ тыхъ сесій есть мабуть резонъ правительственный, бо для громадъ они не приносять найменшого хôсна, а противно, се оденъ зъ бôльшихъ тягарôвъ. Розумѣє ся, що на тыхъ сесіяхъ вôйты не сидять, якъ бы зъ урядовои назвы технічнои выходило, а выстоюють по цюпкахъ въ старостві. Секретарь вôдчитує всѣ села поазбучно, а кождый вôйтъ вôдзиває ся, якъ котрый умѣє [„геръ“, „е“ и т. д.]. Вôдтакъ поучують вôйтôвъ: що мають робити; неразъ радять и таке, що до нихъ не належить, а що бесѣдують все по польски, то вôйты зрозумѣють ледви десяте або двацяте слово и зъ чимъ прийшли, зъ тымъ и розходять ся. Про все, що наказують въ старостві, повѣдомляють вôдтакъ обѣжниками, котрй присылають до громадъ. Въ вересни с. р. давъ секретарь Манделя на сесіи наказъ, щобы кожда громада прислала „wykaz pojemności kwaterunkowej“. Вôйты не зрозумѣли, що се за диво „pojemność“, и не знали, що наказати своимъ писарямъ. Зô староства мусѣли таки выслати вôзванье о присылку сего выказу и тогдѣ писарѣ понаписували и прислали десь ажь въ падолистѣ. Коли спытати котрого вôйта: що наказували на сесіи? — то вôдповѣсть: „А мара єго знає, що наказував? щось тамъ плêвъ, та годѣ було єго розумѣти, бо бесѣдував по польски а не по нашому“. Якъ зачуваємо, мавъ оденъ мудрагель зô староства высказатись, що треба и писарѣвъ кликати на сесіи. Коли-бъ се наступило, мусѣли бы громады за двохъ, т. 6. за вôйта и за писаря платити кошты подорожи. Се вже цѣлому свѣтови звѣстна рѣчь, що у насъ селяне мають несчисленну многôсть опѣкунôвъ, котрй радй бы имъ неба прихилити тымъ способомъ, що выдумують все новй бôльшй тягары..... тягары безъ хôсна для громадъ. Деколи на сесіяхъ навѣть не стає панамъ въ старостві концепту. Передъ выборами до рады державнои 1891 р. зôйшли ся вôйты на сесію, прийшовъ комісарь Буковчикъ и „наказавъ“, що до переведеня правыборôвъ приѣде до кождои громады комісарь, отже абы всюды була готова пôдвода и по скôнченю выбору везла комісаря дальше. Се сказавши, велѣвъ вôйтамъ забирати ся домôвъ. Розумѣє ся кожда громада дôстала окремо тую вѣдомôсть на писмѣ.

Не годить ся й сего поминути, що неоденъ урядникъ на вôйтôвъ сварить и ганьбить нихъ. Вправдѣ теперѣшный староста п. Пуницкій, чоловѣкъ людяный та й приступный и люде загально хвалять єго, бо зъ кождымъ по людски побесѣдує и нѣкого не ганьбить, але за те погано обходить ся зъ людьми секретарь Манделя. А вже кара Божа для селянина, коли натрафить на лихій настрôй податкового контрольора Срочиньского! Ба и зъ повѣтовои рады любить де-хто насварити й нагрозити. За-для безнастаннои ганьбы и наруги по рôзныхъ повѣтовыхъ дикастеріяхъ порядный чоловѣкъ не хоче бути вôйтомъ и всѣми силами вôдпекуєсь сего клопоту, а о вôйтôвство старають ся люде, що радй бы волочити ся, выпити и де-що заробити. Такй про ганьбу не дбають, неоденъ умѣє якось придобрити ся й пôдлизатись и тымъ чиномъ придбає собѣ прихильнôсть панôвъ повѣтовыхъ. А хто на тôмъ терпить? Громады. Вôйты волочать ся, занедбують господарку, а громада дає все пôдводу або грôшми платить, а нѣякого хôсна зъ того не має.

Треба знати, що вôйты, кромѣ на щомѣсячнй сесіи, мусять ставитись до староства на кожде вôзванье, а деколи мусять брати зъ собою писаря, або двохъ чи трохъ радных. Прийде така справа, що можна бы ей залагодити написавши коротке письмо, такъ нѣ! задля марницѣ конче мусять ити кôлькохъ людей до мѣста! Се покаже хочь-бы отся приключка: Въ Мшанци є газда Иванъ Вовканичъ, що має чотирохъ сынôвъ; найстаршій жонатый и вôдобраный до ляндверы, а молодшій Василь служить по газдахъ щось вôсѣмь лѣтъ. Отець не дивный газда, до нового вôвса не стає єму на вуглянку й чиръ и бульбы. Наложили на Василя вôйскову таксу, а вôнъ подавъ до староства, щобы єго, заробника, увôльнили вôдъ неи. Секретарь Манделя, референтъ таксъ, взыває вôйта и двохъ людей гôдныхъ вѣры до Старого мѣста, абы єму розповѣли про Вовканича. Вôзванй не пôйшли на выznаченый термінъ. Дня 4 с. м. була сесія и тогдѣ просивъ вôйтъ секретаря, щобы выпытавъ єго, що єму треба, але позаякъ вôйтъ не мавъ вôзваня, то п. секретарь не хотѣвъ зъ нимъ и бесѣдувати, а заявивъ, що выznачить новый терминъ. Ба й на старшого сына ляндвериста Дмитра наложили таксу! Такъ отець мусить за двохъ платити, хоть новѣйше розпорядженье міністра оборони велить увзгляднятн бѣдных заробникôвъ и слугъ. Розходить ся тутъ о 1 зр., а кôлько то клопоту, непотрѣбнои тяганины, бо таку справу можна полагодити, зажадавши короткого справоздання! [Коли вже бесѣда про вôйскову таксу, то годить ся зазначити, що два газды въ Мшанци одержали вôзванье вже 14 разъ заплатити тоту таксу. Ма-

Орлине гнѣздо.

Оповѣданье Генрика Понтоппідуна.

Стремѣла надъ невеличкимъ сѣльцемъ высоченна, гола скала; стремѣла такъ высоко, такъ просто въ гору, въ повѣтре, що нѣхто зъ людей не встигъ ще дôстати ся на ей ховзкій шпиль. На тôмъ шпилю родина орлôвъ поселила ся гнѣздомъ. Про се гнѣздо вже Бернстерне-Бернзонъ написавъ мале оповѣданье, котре однакъ менѣ довело ся чути въ иншôй трохи формѣ и котре я й розповѣмь.

Ото жь на шпилю тои скалы родина орлôвъ поселила ся гнѣздомъ и зъ пропамятных часôвъ пара тых великих брунатных птахôвъ була пострахомъ цѣлои околицѣ. Вони то кидали ся на козы и вôвцѣ, що пасли ся спокôйно на розлогих лукахъ, то выпивали очи пастухамъ, котрй патыками старали ся оборонити свою череду; бувало й такъ, що забирали дѣти, котрй бавили ся на майданѣ проти церкви, летѣли зъ ними генъ-генъ высоко, высше скалы и кидали ихъ потôмъ въ низъ, такъ що вони розбивали ся на стрôмкихъ верхах. Зъ давенъ-давна вôдважне парубоцтво гордо думало надъ тымъ, щобъ дôбрати ся до гнѣзда, прогнати зъ него тых розбишакъ и запевнити вкôнци своѣй громадѣ спокôй. Хлопцѣ зъ малку вже привчали ся лазити по стѣнахъ скалъ, въ наслѣдокъ чого нѣгде въ свѣтѣ не було тôлько смѣливыхъ, бравыхъ молодцѣвъ, що тутъ. Мало коли доживъ молодець двацятого року, не засмакувавши попереду небезпеченьствъ выправы на орлину скалу. И не мавъ мѣсця въ кругѣ мужчинъ, не въ правѣ бувъ сходитись на вулици зъ любою дѣвчиною той, хто не выявивъ своєи вôдваги въ борбѣ зъ ворогомъ.

Та гнѣзда не досягъ нѣхто. Одинй доходили лишь до першого вôдламу хребта, де въ виду стремлячои пôдъ ними, мовь списа, церковнои вежѣ, тратили память. Другй добирали ся щасливо до половины дороги. Однакъ коли старали ся йти дальше, крухій ґрунтъ усувавъ ся имъ зъ пôдъ нôгъ — и вони въ двоє скорше сховзували ся по стрôмкôй стѣнѣ, падаючи на землю зъ поламалыми кôстьми и розчерепленою головою. Лишь одинъ парень дôйшовъ ажь до третого выступу скалы; однакъ тутъ перехиливъ ся нагло въ задъ, якъ коли-бъ якась невидима рука штовхнула єго въ груди. Якъ пострѣлена птиця мелькнувъ зъ крикомъ въ просторѣ, спадаючи зô скалы на скалу, ажь вкôнци, на три части роздертый, скотивъ ся до села.

Тодѣ саме въ селѣ наставъ новый пасторъ. Довѣдавшись про нерозумну борбу селянъ зъ орлами, вôнъ почавъ зъ казальницѣ выступати проти тои небезпечнои забавки.

— Богъ — говоривъ вôнъ — Богъ досвѣдчає васъ въ своѣй мудрости; нѣкому не вôльно безкарно переступати границь, якй вôнъ поклавъ чоловѣкови. — А показуючи на орлине гнѣздо, додавъ, що и єму Богъ выznачивъ тутъ мѣсце, щобъ було для села знакомъ истнованя силъ, кепкуючих зъ всѣхъ заходôвъ чоловѣка.

— Бо й добре, щобъ що-небудь спочило такъ высоко, де-бъ єго людска рука не могла досягти!

Для старшихъ слова пастора були водою на ихъ млынъ. Бо не було въ селѣ й однои хаты, до котрои не принесли-бъ зô скалы сына-калѣки, де-бъ старй батьки не плакали по смерти своєи пôдмоги и потѣхи на старости лѣтъ. Але молодй не слухали слôвъ пастора. Стрôмка скала неначе манила ихъ до себе необоримою силою и заразъ таки другои недѣлѣ пôйшла вѣсть, що хлопець вôсѣмнацяти лѣтъ, сынъ-одиначкъ бѣднои вдовы выбере ся въ дорогу до гнѣзда. Въ назначеный часъ цѣле село выйшло на майданъ проти церкви, споглядаючи що хвилины на сѣрый хребетъ скалы, де молодець досягъ вже першого выступу. Та не спочивъ тамъ; вôнъ шапкою махнувъ лишь, — пôславъ поклôнъ матери, що середъ слѣзъ и просьбъ пôдъ скалою простягала до него руки... Безъ труду дôставъ ся й до другого выступу скалы. Тутъ сѣвъ на хвилю, втеръ зъ чола рясный пôтъ и окомъ мѣривъ вôддаленье шпиля.

А тамъ вôнъ знову вставъ, крѣпше пôдтягнувъ ремѣнь и якъ кôтъ, поволи, на рукахъ и ногахъ почавъ пôднимати ся въ гору, дальше. Всѣ впялили въ него свои очи. Бо скала була тамъ прямовѣсна, а земля по морозахъ пухка. Поховзнувъ ся разъ и другій — старй похитали вже головами, зглядаючи ся зъ милосердьемъ на матѣрь, котра въ товпѣ жѣнокъ зômлѣла.

— Зле воно скôнчить ся — жвбонѣли, поступаючи напередъ. — За молодый вôнъ!

— И занадто горячій! — додали другй.

А на невысокôмъ горбику стояла осторонь молода дѣвчина въ пышнôмъ станику, зъ ясными косами волося, зъ заламаными руками. Одна и друга жѣнка, зô старшихъ, мѣрили ей, переходячи, грôзнымъ, понурымъ поглядомъ — всѣ знали, що вона то старымъ звычаємъ зажадала того доказу вôдваги. Не зважаючи на загальный неспокôй и незадоволенье, що ей окружали, вона стояла, зъ усмѣшкою дивлячись на хлопця, котрый висѣвъ мѣжь небомъ а землею; на гарнôмъ, свѣжôмъ ей личку малювала ся непохитна вѣра въ єго побѣду, малювала ся певнôсть, що вôнъ стане тамъ, де передъ нимъ нѣкому не довело ся стати.

Наразъ вырвавъ ся зъ товпы окликъ здивуваня. Йдучи живо, выкрутасами, хлопчина опинивъ ся на третôмъ, найвысшôмъ выступѣ скалы. Та силы єго, здавало ся, були вже вычерпанй. Дарма, що не бôльшій здававъ ся вôдъ мухи, выразно можна було бачити, що повисъ важкимъ тѣломъ на вузенькôмъ, камянôмъ берѣжку.

Якійсь чоловѣкъ зъ люнетою, коло котрого зôбрала ся безлѣчь народу, похитавъ головою и сказавъ:

— Дальше не зайде... Бѣлый, якъ крейда и руки окровавленй!

И знову тихо. Хлопець пôднѣсъ ся, а чоловѣкъ зъ люнетою бачивъ, якъ вôнъ ще крѣпше оперезавъ станъ ременемъ, споглядаючи на гладку, голу стѣну, що до самого гнѣзда, на

ють посвѣдченье, що заплатили за 1880 рокъ, а теперь прийшло за 1893. Нема що мовити, гарнѝ порядки!]

Якъ сказано, вóйтóвъ тягають дуже часто за-для марнои рѣчи до староства або до вищого уряду, а прецѣнь старосты не йдуть на сесіи до намѣстництва, а що треба, доносять письменно. Для чого-жь маѳ ся низшѝ уряды трактувати гóрше нѣжь высшѝ? Теперѣшнѝ сесіи и безпастаннѝ покликування нагадують давнѝ мандаторскѝ часы, коли люде выстоювали годинами пóдъ дверми всякихъ юстиціяріѣвъ. Теперь таке саме. Неоденъ выстоить до полудня пóдъ дверми, ажь тутъ выходить панъ и повѣдаѳ: „Прийдешь по полудни, бо я йду на обѣдъ!“ Прийшовъ чоловѣкъ по полудни и часто жде до вечера, а коли вже доступить урядовои розмовы, то неразъ або почуѳ ганьбу або не зрозумѣѳ пана, бо той бесѣдуѳ чужою ему мовою. Звычайно по урядахъ на Руси сидять чужѝ люде; анѣ они рускаго мужика не розумѣють, анѣ той ихъ не розумѣѳ; нѣчо ихъ не вяже зъ собою, бо они все чужими для себе лишать ся. Нинѣшнѝ обставины на Руси поясняють намъ дуже добре: чому Поляки въ меморіялѣ до цѣсаря 1848 року въ 1-óй точцѣ жадали: „Oddalenia urzędników dotychczasowych wedle potrzeby uznanej przez komitet i obsadzenia opróżnionych miejsc przez krajowców, bo administracyi narodowej nie można inaczej pojmować, tylko składającą się z ludzi wspólnością interesu z narodem związanych i narodowi życzliwych...“ и т. д.

Найбóльше выдатку мають громады мабуть при войсковыхъ справахъ. Що року списують въ староствѣ обовязаныхъ до бранки. Для справдженя спису кличуть зъ громады до мѣста, хоть се можна бы зробити письменно. Деколи прибѣде урядникъ въ якесь село, тамъ сходять ся ѝ другѝ села и спростовують выказы. За те громада платить 2 зр. 60 кр., а кождый реклямантъ по 60 кр. Що року приѣзджаѳ фельдвебель зó староства: пересвѣдчить ся, чи лежить выказъ ополченцѣвъ и чи ѳ фѣрманы призначенѝ до вóйны За те плагить ся фельдфеблеви 2 зр. 30 кр. До того мусять громады провадити евіденційнѝ выказы и мельдунковѝ книжки для резервы, для краевои оборонy и для ополченя. Кóлько то писанины! а писарѣ домагають ся що року бóльшои платнѣ. Громада купуѳ сама и всѣ друки! Давнѣйше писанину про краéву оборону мавъ у себе фельдвебель, а теперь и то накинули громадамъ, ба ще причинили ѝ ополченье! Громады обовязанѝ доставляти и бранцѣвъ до вóдбору та ѝ подавати урядамъ всяку помóчь.

Другій великій тягаръ — вóдбиранье податкóвъ. Коли податокъ люде не заплатять на часъ, все напастують вóйта. Особливо жиды шахраять зъ шинками та иншими зарóбками и не платять на часъ податку. Тогдѣ дають острый наказъ вóйтови, щобы грабивъ. Забирай же, вóйте, бебехи або що — та ѝ вези до мѣста! Коли ще взяти на увагу, що, вóйтъ мусить полагоджувати справы шкóльнѝ, економічнѝ, мѣсцевои поліціи, нагляду дорóгъ, шупасництва и т. д., то можна смѣло сказати, що вóйтъ маѳ на головѣ бóльше якъ староста.

Але-жь бо єго ѝ печуть! що друге слово — то кара або карный пóсланець. Длятого вóйты и боять ся своихъ твердыхъ настоятелѣвъ, що карають навѣть за несповненѝ провины.. Въ нашóмъ повѣтѣ громады навѣть удержують писаря для уряду податкового. Кождый вóйтъ, беручи якѝ грошѣ зъ касы, мусить ити до того писаря писати квітъ и платити ему вóдъ 10 до 60 кр. Коли хто иншій напише квітъ, контрольоръ повѣдаѳ: „Хто тобѣ квітъ писавъ, той няй тобѣ ліквідуѳ!“ Длятого въ рахункахъ вóйтóвскихъ все стоить: „Сярѣ за квітъ 40 — 50 — 60 кр.“

Громады вóддають велику, надмѣрно утяжливу, прислугу державѣ. Всѣ уряды и ихъ функціонарѣ беруть платню, мають вóдповѣднѝ павшалѣ, до котрыхъ деякѝ ѝ заощаджують. Одниѝ лишь громады не мають нѣякои вынагороды за свóй трудъ, нѣякихъ павшалій а противно, державѣ роблять послуги безплатно и ще при тóмъ мусять поносити всякѝ кошты ѝ тягары, котрѝ до нихъ не належать, бо держава бере на се высокѝ податки... За-для тыхъ тягарóвъ громады знемагають и що-разъ бóльше будуть знемагати, бо на автономічнѝ справы не лишаѳсь анѣ дрóбки часу. И тутъ притока тому, що нашѝ люде по селахъ такѝ бѣднѝ. Хоть де якій крейцарь и прийде, то мусить выдати, бо беруть силомóць... Кобы лишила ся вóвсяна мука и бульба. Отсе ѝ найбóльшѝ гаразды нашихъ селянъ!

М. З–кій.

Справы парляментарнѝ.

Вчера вóдбула палата послóвъ два засѣданя, рано и вечеромъ, та на обохъ засѣданяхъ вела ся дискусія надъ законóмъ о супочинку недѣльнóмъ.

Пос. Адамекъ (contra) зазначивъ, що супочинокъ недѣльный ѳсть найлѣпшимъ средствомъ зарады моральному и фізичному упадкови робóтникóвъ. Радивъ передати цѣлый законъ краевому законодатству, заповѣвъ внесеня при спеціяльнóй дебатѣ и заявивъ ся за повнымъ супочинкомъ урядникóвъ державныхъ, обмеженьемъ служобы при почтахъ, телеґрафахъ и зелѣзницяхъ, за забороною роботы дѣтей и женщинъ въ недѣлѣ та за розширеньемъ закона на урядникóвъ приватныхъ и войско. Згодивъ ся на перехóдъ до дискусіи спеціяльнои, ставляючи внесенье, щобы соймы мали право розширити вóдпочинокъ недѣльный.

Пос. игуменъ Трайнфельсъ повитавъ законъ радо, помимо деякихъ єго недостачь. Святкованье недѣлѣ маѳ для державы першорядну вагу зъ огляду на квестію релігійности. Вóдтакъ обговорювавъ супочинокъ недѣльный урядникóвъ, котрѝ мусять мати можнóсть брати участь въ въ ранѣшнóмъ богослуженю.

Пос. Веберъ (моравскій священикъ) зóйшовъ въ своѣй промовѣ на тридержавный союзъ та назвавъ Кріспіого старымъ бунтóвникомъ и фабрикантомъ бомбъ. — Тутъ перебивъ бесѣдникови президентъ и вóдобравъ ему голосъ.

Пос. Цалінґеръ говоривъ о бесѣдѣ пос. Шайхера и промовѣ міністра Мадейского. Закинувъ Мадейскому, що „тенденційно“ зрозумѣвъ мову Шайхера, тожь годить ся направити „зроблену несправедливóсть“. Въ имени свого сторонництва домагавъ ся, щобы міністеръ не мѣшавъ ся до выбору епископóвъ та щобы священикóвъ не роблено функціонерами чорнои поліціи. — На напóмненя віцепрезідента Абрагамовича, щобы придержувавъ ся тематy, вóдповѣвъ пос. Цалінґеръ, що свобода слова мусить бути задержана, ѳсли парляментъ не маѳ стати комедією а верховодство коаліціи тираньствомъ. Вкóнци промовлявъ за безусловнымъ святкованьемъ недѣлѣ.

Выбрано ґенеральныхъ бесѣдникóвъ. Пос. Шайхеръ (contra) жадавъ, щобы святкованье недѣлѣ розширено такожь на листоносóвъ, урядникóвъ почтовыхъ, трафікантóвъ и колектантóвъ льотерійныхъ. — Пос. Екснеръ (pro) вказувавъ, що законъ маѳ значѣнье соціяльно-політичне, а не конфесійне, та розходить ся о добро робóтникóвъ.

На вечѣрнóмъ засѣданю приступлено до дебаты спеціяльнои. Параґрафы вóдъ 1–6 принято.

При §. 7 óмъ поставивъ пос. Быкъ внесенье щобы краевому законодатству полишено дозволити на роботу недѣльну тымъ иновѣрцямъ, котрѝ докажуть, що святкують иншій день въ тыждни. Се внесенье вóдносить ся до жидóвскихъ рукодѣльникóвъ, котрѝ святкують суботу. На случай, ѳсли бы не принято того внесеня, домагавъ ся пос. Быкъ выимки для Галичины. Въ промовѣ зазначивъ пос. Быкъ, що ставляѳ се внесенье въ порозумѣню зъ коломъ польскимъ, та выхвалювавъ толеранцію релігійну Полякóвъ.

Пос. Ротъ жадавъ, щобы и Буковину вынято зъ-пóдъ закона що-до єго параґрафу. — Міністеръ торговлѣ ґр. Вурмбрандъ згодивъ ся на внесеня Быка и Рота. — Пос. Соколовскій пóдперъ внесенье Быка.

Выбрано ґенеральныхъ бесѣдникóвъ. Пос. Шнайдеръ (contra) противный выимкамъ для жидóвскихъ робóтникóвъ въ Галичинѣ, бо пóсля внесеня Быка могло бы выйти и таке, що жиды будуть робити въ суботу зъ челядью христіяньскою а въ недѣлю зъ жидóвскою. Вирочóмъ та выимка причинить ся до розширеня антісемітизму. Вкóнци оповѣдавъ свои вражѣня зъ гостины въ Галичинѣ, жалуючи ся на тероризмъ противъ антісемітóвъ. — Пос. Рапапортъ (pro) представлявъ нужду робóтникóвъ жидóвскихъ въ Галичинѣ.

При голосованю вóдкинено перше внесенье пос Быка, натомѣсть 95 голосами противъ 34 принято друге внесенье, выймаюче Галичину и Буковину зъ-пóдъ §. 7-ого.

Внесенье пос. Адамка, щобы цѣлу справу святкованя недѣлѣ полишено краевому законодатству вóдкинено.

На тóмъ перервано дебату.

Пос. Ріхтеръ поставивъ внесенье, щобы на порядку дневнóмъ нинѣшного (четвергового) засѣданя поставлено справозданье комісіи буджетовои въ справѣ регуляціи платнѣ урядникóвъ. — Президентъ Хлюмецкій покликавъ ся на заяву Плѣнера, що сей въ дорозѣ розпорядженя зарядить все потрѣбне. — Внесенье Ріхтера вóдкинено.

——

Въ пятницю вóдбуде ся засѣданье палаты панóвъ, на котрóмъ будуть полагодженѝ проєкты законóвъ, ухваленѝ на послѣднихъ засѣданяхъ палаты послóвъ.

——

Въ справѣ регуляціи платъ урядникóвъ выготовила комісія буджетова справозданье (референтъ д-ръ Беръ). Въ справозданю згадуѳ ся про всѣ кроки и пробы, починенѝ доси палатою послóвъ въ справѣ регуляціи платъ урядникóвъ и зазначуѳ ся, що всѣ тѝ пробы не принесли успѣху. Пóдкомітетъ комісіи буджетовои, котрому поручено ту справу радъ бувъ унормувати стало ту справу закономъ, але що за-для короткости часу годѣ було бы покóнчити таку роботу, а въ-друге за для того, що нема средствъ на покрытье такихъ выдатковъ, то пóдкомітетъ рѣшивъ ся предложити лишь провізорично полагодженье тои справы, порозумѣвши ся зъ міністромъ скарбу. Вóдтакъ оповѣщуѳ ся въ справозданю плянъ міністра скарбу що-до признаня додатковъ старшенъства въ службѣ и субсістенційныхъ. Додатки старшенъства въ службѣ будуть признанѝ урядникамъ XI, X и IX ранґа, а такожь по мысли ухвалы комісіи буджетовои урядникамъ VIII-ои ранґи; на сей выдатокъ потрѣбна квота 260.000 зр. Додатки субсістенційнѝ будуть роздѣленѝ мѣжь всѣхъ урядникóвъ державныхъ XI, X и IX ранґа, отже и мѣжь учителѣвъ; на то треба 1·9 міліонóвъ зр., а що въ буджетъ вставлено вже пóвъ міліона зр. на запомоги урядникóвъ, то треба ще покрыти лишь 1·4 міл. зр. Въ справозданю зазначуѳсь, що тѝ дорожняни (субсістенційнѝ) додатки будуть въ цѣлости выплаченѝ за цѣлый 1895 рóкъ, хочь выасиґнованье наступить ажь въ першóмъ пóвроцѣ. Тымъ способомъ ще не переведена основна реформа регуляціи платъ урядникóвъ, лишь провізорично, але скоро вынайдуть ся средства на покрытье выдатковъ, то мусить перевести ся основна реформа. Справозданье предкладаѳ палатѣ до ухвалы отсѣ резолюцін: Взываѳсь правительство, I щобы чимъ скорше предложило проєктъ регуляціи платъ урядникóвъ державныхъ, II щобы, заки наступить законне управильненье платъ урядникóвъ, запевнило чотиромъ найнизшимъ ранґамъ додатки старшенъства вóдъ 1 сѣчня 1895 р. а урядникамъ XI, X и IX-ои ранґи додатки дорожняни за 1895 рóкъ ще въ першóй половинѣ того року.

За-для неточныхъ справоздань зъ дискусіи и ухвалъ комісіи буджетовои пóдчасъ нарады надъ справою регуляціи платъ урядникóвъ, могло выдавати ся, що учителѣ шкóлъ середныхъ будуть помиченѝ при тóй провізоричнóй регуляціи Тымчасомъ, якъ звѣстно, члены комісіи буджетовои послы Романчукъ, Пентакъ и референтъ Беръ порушили справу учителѣвъ шкóлъ середныхъ, а міністеръ Плѣнеръ заявивъ, що учителѣ шкóлъ середныхъ не будуть помиченѝ нѣ пóдъ взглядомъ додатковъ старшенъства нѣ додатковъ дорожняныхъ. Крóмъ того вóднесло ся галицке товариство учителѣвъ шкóлъ середныхъ до всѣхъ послóвъ-учителѣвъ зъ Галичины, засѣдаючихъ въ парляментѣ, въ просьбою, щобы обговорили ту справу зъ міністрами Мадейскимъ и Плѣнеромъ. Послы-учителѣ выповнили просьбу товариства и вóдбули конференцію зъ міністрами. На конференціи зъ міністромъ Плѣнеромъ (дня 17 с. м.) заявивъ міністеръ посламъ Барвѣньскому, Вахянинови и Соколовскому, що при теперѣшнóй провізоричнóй регуляціи платъ одержать учителѣ о 1000 зр. пенсіи 80 зр. додатку; учителѣ о 1200 зр. пенсіи, т. ѳ. посѣдаючѝ першій пятилѣтный додатокъ одержать 100 зр., прочимъ не буде теперь плата пóдвысшена. На замѣтъ, що выпадало бы доконче дати кождому заступникови учительскому сталу рóчну запомогу зъ міліона на се призначеного, заявивъ д-ръ Плѣнеръ, що ту пекучу справу возьме зъ міністромъ просвѣты пóдъ розвагу и буде старатись жаданю сему вдоволити. Що-до другихъ урядникóвъ, то представляѳсь рѣчь такъ: Урядникъ зъ платою 600—800 зр., одержить въ слѣдующóмъ роцѣ (1895) додатокъ въ сумѣ 60 зр; урядникъ зъ платою 800—1000 (включно) 80 зр.; урядникъ зъ платою 1000–1300 зр. одержить додатку 100 зр. Міністеръ высказавъ при тóмъ надѣю, що стала регуляція платъ всѣхъ урядникóвъ не выключаючи цѣлого етату учительского, наступить найдальше по двохъ рокахъ, якъ лишь правительство роздобуде фонды потрѣбнѝ зъ монополю горѣвчаного. — Міністеръ просвѣты Мадейскій обѣцявъ старати ся о то, щобы суплентамъ дано вже теперь сталу запомогу рóчну въ квотѣ 60 зр.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Про внутрѣшну ситуацію въ Угорщинѣ находимо въ ґазетахъ всѣлякѝ комбінацін. И такъ Pester Lloyd доносить: Превесъ міністрóвъ Векерле выбираѳ ся въ середу зъ міністромъ торговлѣ Лукачемъ до Вѣдня, де на завтра вызначенѝ нарады зъ правительствомъ австрійскимъ въ справѣ удержавненя зелѣзницѣ полудневои. При тóй нагодѣ буде Векерле на авдіенціи у цѣсаря и зложить справозданье о внутрѣшнóй ситуаціи політичнóй. Кріза дотеперь тиха, перейде мабуть въ остру стадію. Порѣшеня тои справы не можна выжидати въ найблизшихъ дняхъ; оно наступить имовѣрно ажь по Рóздвѣ або може ажь по Новóмъ Роцѣ, бо цѣсарь задумуѳ провести свята въ найтѣснѣйшóмъ кружку родиннóмъ по-за Вѣднемъ. Натомѣсть Budap. Corresp. заявляѳ, що всякѝ комбінацін о кабінетнóй кризѣ, лученѝ зъ тою подорожею Векерля, не мають основы.

Зъ нагоды именинъ царя вóдбувъ ся передвчера обѣдъ двóрскій, въ котрóмъ взяли участь: цѣсарь, архикнязѣ Кароль Людвикъ и Райнеръ, амбасадоръ россійскій кн. Лобановъ зъ цѣлымъ персоналомъ амбасады, ґенералъ Пушкинъ и ротмістръ Дашковъ (що прибули въ спеціяльнóмъ посольствѣ вóдъ царя зъ повѣдомленьемъ вступленя на престолъ), всѣ міністры зъ президомъ кабінету кн. Віндішґрецомъ, міністеръ á latere ґр. Андраші и иншѝ достойники двóрскѝ. Въ часѣ пиру пóднѣсъ цѣсарь тоастъ въ честь царя Николая II.

——

Царь и царица выбирають ся 23 с. м. до Царского Села, де замешкають въ палатѣ Николаѣвскóй. Царица-вдова выѣздить до Аббасъ-Туману, а зъ-вóдтамъ до Копенґаги. По кóлькатыждневóмъ побутѣ при недужóмъ сынѣ Юрію проведе царица-вдова довшій часъ въ Данiи. Намѣрена подорожъ до Абациі залишена.

Зъ нагоды своихъ именинъ надавъ царь численнѝ вóдзначеня и именованя. И такъ пристань военна, котра будуѳ ся въ Лібавѣ, дóстала назву „пристань царя Александра III.“ Вел. кн. Сергій Александровичъ именованый членомъ совѣта державного при рóвночасовóмъ полишеню на посадѣ ґенералъ-ґубернатора Москвы. Ґенералы Обручевъ, Мансей и Скворцовъ вóдзначенѝ ордерами св. Володимира першои клясы. Ген. Гурко именованый ґенералъ-фельдмаршаломъ за важнѝ услуги вóдданѝ престолови и вóтчинѣ, именно въ часѣ турецкои вóйны, при рóвночасновóмъ увóльненю зъ обовязкóвъ ґенералъ-ґубернатора Варшавы. Крóмъ того многѝ члены царскои родины авансували въ войску и надѣленѝ ордерами.

Кредитъ россійскій перебувъ послѣдными днями пробу и выйшовъ зъ нея побѣдно. Позичка золота 3½%-ва удала ся вповнѣ, а субскрипція на ню прибрала кольосальнѝ розмѣры. Въ самóмъ лишь Парижи субскрибовано дванацять міліярдóвъ, въ Берлинѣ покрыто позичку десятькротно, въ Петербурзѣ 3½ раза. Въ Лондонѣ въ кóлька мінутъ пóдписано 25 міліонóвъ фунтóвъ стерлінґóвъ и длятого застановлено дальшѝ пóдписы. Загальна сума субскрипціи досягла высоты пяти міліярдóвъ рублѣвъ зъ золотѣ, се значить перевысшила суму позички 50 разóвъ.

шпилѣ, сторчала прямовѣсно. Потóмъ бачали, якъ вóнъ шукавъ обережно опоры для рукъ и для вóгъ... дрожію проймило всѣхъ... вóнъ справдѣ йшовъ дальше въ гору.

Наразъ усунулось пóдъ нимъ кóлька каменюкъ, котрѝ покотили ся въ низъ по скалѣ.

— Падаѳ! — подумали всѣ, а закричавъ дехто.

Та хлопчина обома руками чепивъ ся якоись щѣлины, повисъ на хвилю и знову оперъ ногу безпечно. Поволи, обережно посувавъ ся высше..

Черезъ кóлька хвиль громада невóдрадно дивила ся кругомъ себе: тѣнь шпиля закрыла хлопця. Хиба вже злетѣвъ?...

Зъ сотки грудей залунавъ окликъ: на шпилю скалы, на тлѣ ясного блакиту, показала ся горѣшна часть єго тѣла.

Въ тóй хвили спокóйно зближали ся орлы — але хлопчина швидкимъ рухомъ хвативъ за гнѣздо и пхнувши здруливъ єго разомъ зъ покладками зó скалы — въ низъ. Надъ шпилемъ саме затримали ся орлы, мовь занѣмѣли зъ жаху. Потóмъ рóвночасно немило заклекотали и, вдаряючи могучо крылами, широкимъ летомъ помчали ся геть.

А въ низу, на луцѣ, запанувала радóсть, якои давно вже не видали въ селѣ. Тóлько пасторъ забравъ ся тихцемъ и — „не розумѣвъ“.

. . . . . .

. . . . . .

Бо нема нѣчого такого высокого, чого-бъ сильна, завзята людска воля не могла колись досягти!

Переклавъ ***В. Шуратъ.***

НОВИНКИ.

— **На вчерашнóмъ выкладѣ зъ исторіи Руси** говоривъ проф. Грушевскій про Игора та военнѝ походы пóдъ той часъ. Слѣдующій вóдчитъ вóдбуде ся по латиньскихъ святахъ, а то въ понедѣлокъ дня 31 н. ст. грудня о годинѣ 6-óй вечеромъ, а не въ середу, якъ снимъ разомъ, бо на той день скликанѝ загальнѝ зборы рускои „Бесѣды“.

— Тихо, безъ шуму, неначе въ родинному кругу, бо въ кругу лишень запрошеныхъ членовъ и гостей, вбдбувъ ся въ **ремѣсничбмъ товариствѣ „Зоря“ у Львовѣ вечерокъ** на споминъ десятьлѣтного истнования сего товариства. На вступѣ промовивъ голова товариства п. В. Нагбрный. Розказавъ вбнъ: якъ и середъ якихъ обставинъ угрупувались були рускѣ ремѣсники въ товариство „Надѣю“, опбсля въ „Побратима“ а вкбнци въ „Зорю“. Розповѣвъ исторію десятилѣтя сего товариства та высказавъ надѣю, що перспектива на будучій розвбй товариства вбдрадна, бо товариство стануло на основѣ народно рускбй. „Не въ рукахъ шляхты та буржуазіи будучность наша — казавъ п. Нагбрный — але въ праци масъ, працюючихъ головою и руками на нивѣ народнбй, и въ самопожертвованю. Результаты працѣ масъ народныхъ будуть тревалѣ, а що самѣ собѣ сотворимо, того не вбдбере намъ нѣхто. А въ тбй роботѣ нехай присвѣчуе намъ идея „Зорѣ“, котра щиро и вѣрно вбдслужила першихъ десять лѣтъ руско-народнбй справѣ а вступаючи въ друге десятилѣтье, обѣцюе й на дальше вѣрнбсть рускбй справѣ и идеаламъ.“ Гарну рѣчь п. головы приняли зібранѣ громкими оплесками. Членъ „Зорѣ“ п Ильчишинъ выголосивъ удачно гарный стихъ С. Ярічевского п. заг. „Бажанье“, приложеный до торжества. Шевченкову „Хустину“ вбдеклямувала дочка члена „Зорѣ“ п на Оля Данилюкбвна зъ великимъ розумѣньемъ рѣчи нашого Кобзаря, и длятого приневолено ей выголосити ще оденъ стишокъ — Ом. Партицкого. Горячо, зъ жаромъ, выголосивъ свою деклямацію п. С. Ярічевскій. Молоденька панночка Таерле вбдграла на фортепянѣ кблька думокъ, а п. Мелникъ вбдспѣвавъ зъ добрымъ фразованьемъ „Цвѣтку“ Матюка и „Кажуть люде, що-мь щасливый“. Мѣжь тыми продукціями выступавъ хоръ молодежи рускои, щиро прихильнои товариству, и вбдспѣвавъ вельми удачно кблька пѣсень рускихъ и ческихъ. Торжество закбнчивъ п. Врецьона рѣчію, въ котрбй звернувъ ся зб словомъ заохоты до товаришѣвъ „Зорянъ“ и побажавъ имъ красного успѣху на будучій лѣта! — Потбмъ почались товарискѣ забавы, своббднѣ веселѣ, бо-жь се забавлялась щира руска родина... Щасть Боже „Зорѣ“ на дальшѣ десятки лѣтъ, ба на сотки. Най сіяе та свѣтло сѣе на руску краину, якъ та зоря зъ небесъ! — *Гбсть.*

— **На засѣданю фільольогічнои секціи наукового товариства имени Шевченка** дня 13 н. ст. грудня с. р. згадавъ проф. Ив. Верхратскій про сумну страту директора секціи бл. п. д-ра Ом Огоновского, а члены вбддали честь памяти покбйного вставши зъ мѣсць и поручили проф. Верхратскому зладити статью до „Записокъ“ про наукову дѣяльнбсть покбйника. — Вбдтакъ принято до вѣдомости, що п. Ол. Конискій приславъ до V. тому „Записокъ“ дальшу частину біографіи Т. Шевченка и поручено ей напечатати. — Надъ справою выдавництва матеріялбвъ етнографічныхъ вывязалась довга дискусія, а закбнчилась внесеньемъ проф. Грушевского: „Секція рѣшае печатати науково оброблень статьѣ етнографічнѣ въ Запискахъ, а оброблень матеріялы етнографічнѣ въ окремыхъ книжкахъ“. — По удѣленю кблькохъ дрібнѣйшихъ комунікатбвъ до вѣдомости членбвъ замкнувъ проф. Верхратскій засѣданье, на котре – годить ся пбднести — прибуло значне число членбвъ. Взагалѣ замѣчае ся въ послѣднихъ часахъ у насъ ббльшій интересъ, нѣжь передше до справъ науковыхъ и сей вбдрадный обявъ вплыне пезно на интензивну дѣяльнбсть въ секціяхъ нашого одинокого наукового товариства.

— Дня 12 н. ст. грудня вбдбуло ся **XXIV-те звычайне засѣданье голозного выдѣлу тов. „Просвѣты“** пбдъ проводомъ о. сов. А. Торонь-ского и полагоджено мѣжь иншими отсѣ важнѣйшѣ справы: 1) Принято до вѣдомости справозданье вбдпоручника выдѣлу п. К. Панькбвского на загальный зббръ філій „Просвѣты“ въ Самборѣ и ухвалено при тбй нагодѣ кблька внесень, що стремлять до розбудженя житя въ філіяхъ товариства взагалѣ. — 2) Порѣшено зажадати на основѣ статута справозданя за сей рбкъ вбдъ тыхъ філій и читалень, котрѣ его доси ще не предложили. — 3) Принято до вѣдомости, що книжочка за грудень „Народно-рускій катихизмъ“ укладу п. Врецьоны вже напечатана. — 4) Поручено редакцію Календаря „Просвѣты“ на рбкъ 1896 ый тому самому комітетови, що укладавъ Календарь на рбкъ 1895. — 5) Принято зъ приемностію до вѣдомости взбрцево выладжене справозданье читальнѣ „Просвѣты“ въ Повѣтнѣ, де членами суть по-найббльше просвѣченѣ парубки. — 6) По полагодженю дрібнѣйшихъ справъ адміністраційныхъ принято до товариства 32 новыхъ членбвъ.

— **Нешанованье рускихъ святъ ц. к. властями.** Зъ Винникъ пишуть намъ: Судъ повѣтовый въ Винникахъ коло Львова вбзвавъ на день 18 н. ст. грудня 1894 кбльканацять селянъ зъ доохрестныхъ сѣлъ на термінъ. Мѣжь иншими були вбзванѣ: Юрко Пѣстола и Мих. Коникъ зъ Борщевичь, Ив. Войтовичь, Гнатъ Наревичь, Назаръ Моравскій, Савка Головатый и Яцко Гаврилбвъ зъ Миклашева. Всѣ тѣ селяне греко-кат. обряду и замѣсть ити до церкви въ се торжественне свято, мусѣли мерзнути въ Винникахъ пбдъ судовымъ будынкомъ.

— **Д-ръ Фердинандъ Зырудловскій**, пенсіонованый професоръ права римского въ университетѣ львбвскбмъ, померъ нинѣ въ ночи у Львовѣ на ударъ мозковый. Покбйный бувъ однымъ зъ свѣтилъ выдѣлу правничого въ університетѣ львбвскбмъ, яко авторъ дѣлъ ученыхъ тѣшивъ ся повагою въ цѣлбмъ науковбмъ свѣтѣ. На жаль передъ роками запавъ на недугу ума, а хочь на якійсь часъ бувъ одужавъ на сблько, що мбгъ знова выкладати, то однакъ рецедива зробила его неможливымъ на катедрѣ и мусѣли его пенсіонувати. Помраченье такъ ясного и быстрого колись ума проявило ся и въ пбзнѣйшихъ писаняхъ пок. професора друкованыхъ за границями [въ Швайцаріи або въ Нѣмеччанѣ]. Мы Русины мали въ покбйнбмъ завсѣгды приятеля — о тбмъ свѣдчить его поступованье въ університетѣ [н. пр. въ квестіяхъ обсады катедръ рускихъ] свѣдчать и его письма Длятого имя пок. професора Зырудловского остане ся въ милбй памяти Русинбвъ. Перомъ ему земля!

— **Новый краковскій епископъ кн. Пузина** зложивъ оногды присягу въ руки архіепископа Аліярдого, папского нунція у Вѣдни.

— **Его Е. Впрвосв. митрополитъ** вбдправить завтра въ день Зачатія Пресв. Дѣвы Маріи торжественну службу Божу въ церквѣ СС. Василіянокъ у Львовѣ. Початокъ о годинѣ 9½. Пбдчасъ службы Божои буде складати одна зъ сестеръ поодинокѣ шлюбы монашѣ.

— **До выдѣлу новозаснованого радикального товариства „Поступъ“** выбранѣ: Мих. Павликъ головою, д-ръ Ив. Франко заступникомъ головы, Евг. Вацикъ касіеромъ, Діон. Лукіяновичь секретаремъ. Крбмъ того вбйшли до выдѣлу: Конст. Бѣрецкій, Ер. Калитовскій и Исид. Голубовичь.

— **Нашѣ старѣ двацятаки и чотирокронцарбвки** курсують ще лишь до 1 н. ст. сѣчня 1895, отже вже лишь кблька днѣвъ, длятого кождый повиненъ ихъ чимъ скорше позбути ся. Паперовѣ гульдены будуть курсувати ще до липня 1895 р. а до кбнця слѣдуючого року буде ихъ можна вымѣнювати въ державныхъ касахъ.

— **Въ черновецкбмъ академічнбмъ товариствѣ „Союзъ“** вбдбули ся дня 9 н. ст. грудня загальнѣ зборы. На зборахъ зъ 20 членбвъ, що належать до товариства, явило ся 15. Зъ выдѣловыхъ справозданъ довѣдуемо ся, що товариство мало въ минувшбмъ роцѣ 330 зр. 46 кр. доходу и 323 зр. 86 кр. розходу, а бібліотека числила 1101 книжокъ въ 1644 томахъ. До нового выдѣлу выбранѣ: Атан. Федоровичь студентъ правъ головою, Ник. Желехбвскій ст. правъ заступникомъ головы, Ил. Федоровичь ст. правъ першимъ секретаремъ, Теоф. Брендзянъ студ. фільософіи другимъ секретаремъ, Еман. Варницкій студ. правъ касіеромъ, Ив. Костецкій студ. правъ бібліотекаремъ, Ник. Исопенко студ. фільософіи господаремъ, Левъ Ехъ студ правъ контрольоромъ. Крбмъ того вбйшли до выдѣлу Гедиманъ Лисянецкій студ. правъ яко выдѣловый, а д-ръ Вас. Дутчакъ кандидатъ адвокатуры, Левъ Бачиньскій студ. правъ и Ол. Мартовичь студ. правъ яко заступники выдѣловыхъ. По выборѣ выдѣлу ухвалили зборы на внесенье М. Вашкевича, щобы товариство переписувало ся въ усѣхъ своихъ зносинахъ зъ иншими товариствами по руски та обговорювано справу обходу 20-лѣтного ювілею товариства. По довшбй дискусіи передано выдѣлови обдуманье способу для обходу.

— **Новѣ зелѣзницѣ.** Вѣстникъ розпоряджень міністерства торговлѣ оголошуе концесію міністеріяльну, удѣлену Тад. Старжиньскому зъ Деревнѣ на розпочатье передступныхъ роббтъ для будовы льокальнои зелѣзницѣ зъ Жовквы до Кристинополя та концесію, удѣлену Кар Леваковскому на розпочатье такихъ роббтъ для будовы льокальнои зелѣзницѣ зъ Динова черезъ Дубецко до Перемышля и зъ Кремѣнноі до Сянока.

— **Въ академічнбмъ товариствѣ „Ватра“** вбдбули ся послѣдными часами слѣдуючѣ вбдчиты: Дня 10 падолиста читавъ п. Ом. Колодницкій про „Теорію скандинавщины въ давнбй Руси въ приложеню до темныхъ мѣсць Слова о полку Игоревѣ у проф. Ом. Партицкого“; дня 24 падолиста читавъ тов. Юл. Левицкій, слух. фільософіи, про „Вплывъ природы на розвбй чоловѣка“; дня 1 грудня тов. Гр. Питляръ, слух. правъ, читазъ про „Генезу Статута Литовского“, а дня 8 грудня тов. Гр. Зацерковный, слух. правъ, про „Громадскій судъ на Украинѣ взгляднo Литовскбй Руси въ XVI вѣцѣ“ [рефератъ статьѣ О. Ефименко „Народный судъ на западной Руси въ XVI. в.“, умѣщенои въ журналѣ „Русская Мысль“ за рбкъ 1893]. Першѣ два вбдчиты вбдбули ся пбдъ проводомъ тов. Ив. Копача, дотеперѣшного головы „Кружка научного“, а прочѣ пбдъ проводомъ тов. Юл. Левицкого, ново выбраного на сей рбкъ головы того-жь „Кружка“. На вбдчитахъ було все около трицять товаришѣвъ, а дискусія була оживлена, бо взагалѣ заинтересованье товаришѣвъ и рухъ науковый що-разъ зббльшае ся. Завдячити се належить въ головнбй мѣрѣ проф. М. Грушевскому, котрый всѣ вбдчаты почтивъ своею присутностію, а въ дискусіи бере живу участь та й взагалѣ стараесь и вмѣе молодѣжь заохотити до науковои роботы. Теперь зъ причины ферій святочныхъ настане деяка перерва, однакъ маемо надѣю, що рухъ вбдчитовый, такъ красно заповѣвшись, не перестане й на дальше, тымъ ббльше, що вже кблькохъ товаришѣвъ зголосило ся зъ вбдчитами.

— **Міністерство просвѣты** вбдписало — якъ мы свого часу доносили — мѣсту Золочеву шкбльнѣ престаціи на гімназію почавши вбдъ 1882 р. разомъ зъ залеглыми процентами та увбльнило громаду на будуще вбдъ плаченя дальшихъ престацій по 4000 зр. рбчно. Цѣла сума вбдписаныхъ престацій выносить 62 000 зр. Въ наслѣдокъ того буде могла громада мѣста Золочева выкбнчити розпочату передъ двома роками будову 6-клясовои школы для хлопцѣвъ и дѣвчатъ.

— **Новѣ магазины тютюну.** Міністерство скарбу оголосило розпорядженье, що на основѣ найвысшого дозволу будуть отворенѣ новѣ склады тютюну въ Перемышли, Ряшевѣ, Станиславовѣ, Новбмъ Санчи, Вадовицяхъ, Коломыи, Сяноцѣ и въ Самборѣ.

— **Змѣна власности.** Маетность Камѣнку струмилову купивъ вбдъ гр. Мировои гр. Андрѣй Потоцкій за 2,300.000 зр.

— **Лихварскій пявки.** Зъ Букбвска доносять, що тамошный повѣтовый судъ арештувавъ тамъ сими днями дуже небезпечного лихваря Іосля Лянгдама, що оперувавъ лихвою на 52%, а може бути й ббльше мѣжь тыми селянами, що позичали у него грошѣ на еміграцію до Америки. Арештованье наступило зъ тои причины, що повѣтовый судъ зліцитувавъ поле одного селянина, котрый заплативъ вже давно свбй довгъ лихварови. При тбй нагодѣ выкрыло ся множество ниншихъ грѣхбвъ згаданои пявки. — Въ Сяноцѣ-жь дбставъ ся случайно пбдъ ключь першій богачь Венігъ, властитель заѣздного дому и незрбвнаный знатокъ лихварского спорту. Его арештували зъ тои причины, що листоносъ, вбддаючи ёму газету упустивъ въ тбй хвили на землю грошевый листъ на 600 зр. Дочка Веніга пбдойнила письмо и вручила вбтцю, а вбнъ сховавъ его спокбйно до кишенѣ. Жандармеріи удало ся по многихъ слѣдствахъ зловити обманця и вбдставити до арешту. Скоро лише те стало ся, зразъ выявило ся множество его лихварскихъ штучокъ навѣть на 100 и 150%, а навѣть, якъ говорять, мавъ вбнъ допустити ся якихсь убійствъ. Слѣдство выкаже на скблько въ тбмъ правды.

— **Мѣсто Яфа**, звѣстне зъ біблійнои исторіи, збурене сими днями майже цѣлковито въ наслѣдокъ довготреваючихъ дощѣвъ. Завалило ся 12 домбвъ, а 50 грозить заваленьемъ. Въ розбурханыхъ водныхъ филяхъ погибло богато людей

— **Зъ адвокатскихъ кругбвъ.** Д-ръ Адольфъ Давидовичь, адвокатъ въ Снятинѣ вычеркненый на основѣ ухвалы дисциплінарнои рады зъ листы адвокатбвъ. Его субститутомъ именованый д-ръ Володисл. Кавецкій, адвокатъ въ Снятинѣ.

— **Холера.** Въ скалатскбмъ повѣтѣ — якъ намъ зъ-вбдтамъ пишуть — забрала холера въ Кокошицяхъ зъ Козиною 12 жертвъ, а въ Волици зъ Калагарбвкою 23. Въ Товстбмъ було вже 4 днѣ спокбйно, але мусѣло знова щось прокинути ся мѣжь жидами, бо инакше були бы они вже за орудками по селахъ.

— **Огнѣ.** Дня 16 н. ст. грудня выбухъ огонь въ Делятинѣ въ рынку и знищивъ пять домбвъ.

— **Епільогъ процесу о крадѣжь въ тернопбльскбй щадници** вбдогравъ ся передъ тамошнымъ судомъ дня 18 н. ст. грудня засудомъ фотографа Альфреда Силькевича. Якъ мы вже доносили, збзнавъ Силькевичь пбдъ присягою фальшиво, що бачивъ, якъ рушникарь Шермеръ пбдроблювавъ ключь до касы. Прокураторія обжалувала Силькевича о клевету и дня 18 с. м. засудивъ его тернопбльскій судъ на шесть мѣсяцѣвъ тяжкои вязницѣ, заостренои 2-разовымъ постомъ въ мѣсяци. Обжалованый застерѣгъ собѣ 3 днѣ часу до надуманя.

— **Аренда краевыхъ консумційныхъ оплатъ.** Краевый выдѣлъ выарендувавъ поббръ краевыхъ консумційныхъ оплатъ ще въ отсихъ повѣтахъ: лиманбвскбмъ, березбвскбмъ, бобрецкбмъ, жидачѣвскбмъ, сокальскбмъ, добромильскбмъ и бучацкбмъ та въ судовыхъ округахъ: львбвскбмъ, бурштыньскбмъ, тичиньскбмъ и въ мѣстѣ Стрыю. Лишають ся ще до выарендуванія згаданѣ оплаты въ судовыхъ округахъ: щирецкбмъ, радехбвскбмъ, глиняньскбмъ и угнбвскбмъ.

— **Дрібнѣ вѣсти.** Доповняючій выббръ одного члена повѣтовои рады въ Коломыи зъ групы мѣскихъ громадъ розписаный на день 28 н. ст. сѣчня 1895 р. — Сянбцка рада громадска ухвалила затягнути 170.000 зр. позички на сплату давныхъ довгбвъ, на будову женьскои школы и на заснованье мѣского огорода. — Бурмістромъ мѣста Станиславова выбраный зновъ д-ръ Шидловскій, заступникомъ бурмістра д-ръ Німгінъ, першимъ платнымъ асесоромъ д-ръ Конкольнякъ, а другимъ Гершъ Гальпернъ. — Въ Теребовли померъ кс. Янъ Калиневичь, пралатъ Є. Св. папы Льва XIII, почетный крилошанинъ львбвскои латиньскои капітулы, кавалеръ ордеру Францъ Іосифа, віцепрезесъ повѣтовои рады въ Теребовли, почетный горожанинъ Теребовлѣ и Язлбвця, еметитованый деканъ и парохъ. Покбйный дожывъ 81 року житя; священикомъ бувъ 58 лѣтъ. — Въ Сяноцѣ стала выходити вбдъ 16 н. ст. грудня Gazeta Sanocka, політичный, економічный и літературный тыжднёвникъ, пбдъ редакцією д-ра Володисл. Блискаля.

— Зъ нинѣшнымъ числомъ „Дѣла“ розсылаемо цѣнникъ тутешнои фірмы В. Усценьского и Скнуржіля.

Посмертнѣ — ⸸ — оповѣстки.

Іосифа Катерина Заклиньска, вдова по пароху въ Маріямполи, властителька реальности въ Станиславовѣ, мати Романа Заклиньского, учителя въ семинаріи учительскбй, та покбйныхъ Леонида и Корнила, женщина незвычайныхъ честнотъ, взбрцева патріотка руска, упокоила ся въ Станиславовѣ вчера по 12-бй годинѣ въ полудне пережывши 68 лѣтъ. Похоронъ вбдбуде ся въ пятницю о 3-бй годинѣ зъ полудня. Вѣчна праведнбй покбйници память!

О. Гімназій Пѣгулякъ монахъ монастыря въ Сучавици, померъ дня 11 с. м., прожывши 75 лѣтъ. Покбйный о. Гімназій, котрому передъ вступленьемъ до монастыря було на имя Григорій, родивъ ся въ Кбцмани, де его батько бувъ хлѣборобомъ, ходивъ вбдтакъ до мѣсцевои школы народнои, а скбнчивши ей, ставъ дякомъ [даскаломъ] въ Мамаѣвцяхъ новыхъ пбдъ Чернбвцями. Пбзнавши самъ велику вагу просвѣты, дбазъ покбйный всѣми силами про выхованье своихъ трохъ сынбвъ и довѣвъ до того, що не тблько два старшѣ его сыны, Юстинъ и Єротей, покбнчили студіи університетскѣ и стали професорами школы реальнои въ Чернбвцяхъ, а наймолодшій Дарій выйшовъ на учителя народного, але що важнѣйше, выховавъ своихъ сынбвъ такъ, що они стали ревными патріотами и невтомимыми робботниками на нивѣ народнбй. Се й було для покбйного о. Гімназія единою потѣхою въ его старости и нагородою за его всѣ великѣ труды. По смерти своеи вѣрнои подруги вступивъ покбйный до монастыря въ Сучавици, де пбдъ вбтцѣвскою рукою настоятеля о. архимандрита Филиповича проживъ спокбйно послѣднѣ роки свого праведного житя.

Наука штука и література.

— **„Зорі“ ч. 23** мѣстить кбнець повѣсти Ольги Кобыляньскои „Людина“; стихъ В. Чайченка „Природо-Мати!“; стихъ Якова Щоголева „Ялта“; кбнець прозавичнои фотографіи Ол. Коніського „Вісім день з житя Люлі“; стихъ О. Маковея „Рекрут“ зъ илюстраціею нашого молодого адепта малярскои штуки Т. Терлецкого и стихъ В. Щурата „Нічні тіни“. Наукова зітература заступлена студіею Д. Пѣсочинця „Григорій Сковорода, його житте й діяльність“. Въ статѣ „Одною сокирою“ поданѣ пбсля заявы вбдъ редакціи два листы Цезара Бѣлила, котрыхъ авторъ, полемізуючи зъ редакціею „Народа“, поясняе свои літературнѣ зносины зъ П. Кулѣшемъ. Въ критичнбй части Дортимъ рецензуе ново-выданѣ читанки для народнои школы. По вѣсткахъ про ювілей Сковороды (Д. Пѣсочинця), про творы Степана Доброноса (Вас. Лукича) и про Волод. Александрова (Павла Граба) йде фейлетонъ О. Маковея, а за тымъ, якъ звычайно, літературно-бібліографічнѣ звѣстки Вас. Лукича. Мѣжь звѣстками бачимо такожь вбдозву вбдъ выдавництва украиньско рускихъ народныхъ мельодій, та справозданье зъ дѣяльности наукового товариства им. Шевченка. Крбмъ згаданои вже илюстраціи Т. Терлецкого, котра. до слова сказавши, носить на собѣ потрохи слѣды давного нахилу автора до карикатурныхъ малюнкбвъ, помѣщенѣ портретъ Вас. Бѣлозерского и видъ церкви въ Шамокинѣ въ Америцѣ. Доданый до сего числа аркушь Словаря россійско-украиньского мѣстить слова вбдъ „Нитевидный“ до „Обогнать“.

— Зъ друкарнѣ Ставропігійского Института выйшла брошурка **„Звѣстки о старинной церкви св. Отца Николая въ Сокали“** написана Василемъ Чернецкимъ парохомъ зъ Сѣлця-белского а накладомъ Сокальского Братства церковного. Брошурку, украшену двома красными образками зъ робботнѣ Тшемеского у Львовѣ, можна дбстати по 15 кр. у о. Н. Роздѣльского крилошанина и пароха въ Сокали.

— **Товариство „Просвѣта“** выдало за мѣсяць грудень сего року яко 175-ту зъ черги книжечку **„Народно-рускій катехизмъ“** уложеный членомъ выдѣлу Григоріемъ Врецьоною. [Сторбнъ 25 малои вбсѣмки]. Катехизмъ дѣлить ся на три части; перша трактуе о мовѣ, школѣ и просвѣтѣ; друга о господарности, господарствѣ и промыслѣ; вкбнци третя о вбтчинѣ, народности и державѣ. Цѣна книжочки 8 кр.

— **„Світова поезія“**. Пбдъ такою назвою выйшли доси двѣ брошурочки [по 4 картки XVI-ки]. Перша мѣстить въ собѣ кблька поезійокъ зъ великорускаго п. заг. **„З тюрми“** въ перекладѣ Василя Щурата, а друга поему чеcкого писателя Карла Гавлічка Боровского **„Цар Лаврін“** въ перекладѣ Ивана Франка. Кожда брошурочка коштуе 2 кр.

Телеґрамы „Дѣла”

Вѣдень 20 грудня. Розпорядженьемъ міністеріяльнымъ дозволено купцямъ въ недѣлю передъ латиньскимъ Рбздвомъ отворити торговлѣ або вбдъ 12 до 3-тои або вбдъ 3 до 6-тои год. пополудни.

Будапештъ 20 грудня. Угорскій соціялъ-демократы зачинають велику акцію за загальнымъ голосованьемъ. — Славяне лютерского вѣроисповѣданя рѣшились заснувати окрему самостбйну церковь старолютерску.

Петербургъ 20 грудня. Коронація царя маe вбдбути ся въ цвѣтни.

Парижъ 20 грудня. Розправа противъ капітана Драйфуса обжалованого о зраду вбдбуваe ся тайно.

Надѳслане.

Молочарня М. Ганкевича

ул. Сикстуска 31, поббчь почты и трамваю електричного поручае 431 3—0

снѣданя, обѣды и вечерѣ — такожь сѣльску каву.

Для приѣзджаючихъ rendes-vous.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пбдъ Коперникомъ“, Львбвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одвазу) поручае у великбмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокля, дальекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсфайдеры, ленты мѣрильнѣ, пбяны, сібелѣ, манометры и т. п. Устроеня звбнабвъ електричныхъ. Всякѣ направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляю бь точно. 148

ПОМАДА „ФЕНІКСЪ“

нагороджена на выставѣ для здоровля и плеканя недужихъ въ Штуттартѣ 1890 р., есть пбсля лѣкарского осуду и пбсля признань тысячей письмъ зъ подякою одинокимъ, дѣйстно вартнымъ и нешкбднымъ средствомъ, щобы осягнути у дамъ и панбвъ повный, буйный зарбстъ волося та щобы заразъ усувати выпаданье волося и творенье порплѣвъ; такожь причиняе ся тая помада вже у молоденькихъ панбвъ до сильного порасту вусбвъ. Гарантія за успѣхъ и нешкбдность. Фляконь 80 кр. при пересылцѣ почтою и при послѣплатѣ 90 кр. 18—26

301

К. ГОППЕ ВѢДЕНЬ XIV., Hütteldorferstrasse 81.

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Вôдъ давна звѣстный зъ своєи доброты и запаху правдивый

РОССІЙСКІЙ ЧАЙ

въ торговли

В. АДАМОВИЧА

ВЪ БРОДАХЪ

фунтъ дуже доброго	зр. 1·40
фунтъ найлѣпшого оригін. опакован.	зр 2·50
фунтъ „Имперіяль“ цѣсарскои . .	зр. 3·50
фунтъ высѣвокъ зъ найлѣпш. чаѣвъ	зр. 1·20
кава „Сіріюсъ“ франко 5 кільо . .	зр. 9·50

355 18—52

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Знана вôдъ многихъ лѣтъ ц. к. управ. рафінерія спиритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікерôвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдникôвъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручає старѣ польскѣ сильнѣ горѣвки, дуже добрѣ розолісы, лікеры, румы правдивѣ зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои якости ѣраєвѣ спеціялы якъ: Народôвка, Dziennik, Szczutek, Карпатôвка, „Дябелъ“, Помаранчева не солоджена, Ратафія, Деренôвка и т. и. горѣвки управилеєванѣ и одиноко правдивѣ если зъ нашои фабрики спровадженѣ.

Одиноке жерело въ краю для пп. аптикарѣвъ, до побиранія алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спиритусу, до цѣлей лѣчничихъ вôльного вôдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спиритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкôдный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головнôмъ складѣ водъ мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Кароля Людвика ч. 29. 491z 15—104

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. управ. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купує и продає

ВСѢ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ

по курсѣ деннôмъ найточнѣйшôмъ не вчисляючи нѣякои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручає

- 4½% листы ипотечнѣ
- 5% листы ипотечнѣ преміованѣ
- 5% „ „ безъ премій
- 4½% листы товариства кредитового земского
- 4½% „ Банку краєвого
- 4½% позичку краєву галицку 3483
- 4% позичку пропінаційну галицку
- 5% „ „ буковиньску
- 4½% „ угорскихъ зелѣзницъ державныхъ
- 4½% „ пропінаційну угорску
- 4% угорскѣ облігаціи индемнізаційнѣ

а всѣ тѣ папиры Контора вымѣны Банку ипотечного все купує и продає

по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймає вôдъ П. Т. купуючихъ всѣлякѣ выльосованѣ а вже платнѣ мѣсцевѣ папиры цѣнныѣ, такожь запасныѣ купоны за готôвку, безъ нѣякого вôдчисленя, а замѣсцевѣ лишь за вôдчисленьемъ справдешныхъ коштôвъ.

До ефектôвъ у котрыхъ выйшли купоны, доставляє новѣ аркушѣ купоновѣ, за зворотомъ коштôвъ, котрѣ самъ поносить

Безъ вызыску!

Одинока робôтня ювилерско-золотнича

ПЕТРА ШІФФЕРСА

при площи Марійскôй 8 и Гетьманьскôй 4 у Львовѣ — подає до ласкавои вѣдомости свôй фабричный цѣнникъ робôтъ деякихъ предметôвъ золотыхъ.

Предметъ: Пара обручокъ зр. 1·50 Наймодньйшій перстенѣ заручиновѣ, елеґантно выкôнчень зр. 1·50. Шпильки до слюбныхъ китичокъ въ наймодньйшихъ формахъ 75 кр Пара ковтковъ въ теперѣшнôмъ вкусѣ вôдъ 1·50. Брошки наймодньйшій почавши вôдъ 3 зр Браслеты вкусни вôдъ 5 зр. Перстенѣ кармазиновѣ, с. є. сафіръ або такожь иншій камѣнчикъ окруженый діямантиками въ прегарныхъ формахъ 4 зр. Перстенѣ окруженѣ брилянтиками по 5 зр. и т. д. и т. д. Кождый ґрамъ золота 14-каратного числить ся 1 зр. в. а

Щобы оминути злои мѣры перстеня, выстане змѣрити картономъ зъ перстеня добре пасуючого внутрѣшный промѣръ и прислати.

Замѣсцевѣ замовленя выготовляю совѣстно и скоро. Золото срѣбло и дорогѣ камѣнѣ приймаю въ замѣнъ и за готôвку. 410 8—12

Донесенье.

ПАРОВЫЙ МЛЫНЪ „МАРІЯ ЄЛЕНА“

С. бр. Бруницкого и С-ки

у Львовѣ

отворивъ зъ нинѣшнымъ днемъ на подвôрю млына ул. Млынарска ч. 3

Складъ дрôбнои продажѣ

своихъ выробôвъ, продаючи всѣ роды муки найлѣпшои якости, въ оріґинальнôмъ опаковаю въ 5, 10 и 25 кл. мѣшочкахъ

по гуртôвныхъ цѣнахъ.

Отметицю и отрубы можна такожь купити въ тôмъ складѣ въ кождôй скôлькости. 432 2—3

Дентистъ

Д-ръ С. Райнгольдъ

385 мешкає теперь 25 39

при улици Сикстускôй, ч. 21

Спеціялістъ

недуги ухъ, носа и горла

Д-ръ І. Райнгольдъ

364 мешкає теперь 25—39

при улици Сикстускôй, ч. 21.

Дешевше якь всюды !!!

Паньчохи, скарпитки, паньчошки дитинні дуже сильнѣ и теплѣ нашитѣ пара вôдъ 18 кр, 22, 25, 30 с 45, 60, 65 кр. до найлѣпшихъ вовняныхъ по 1 зр. 10 кр. поручає

Максъ Мільфельдъ

Львôвъ, ринокъ ч. 39

434 2 12

Числа до выпалюваня на рогахъ поручає

ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ

ожôвникъ у Львовѣ ул. Бонарôвъ ч. 3

Цѣнники даромъ.

Ріхтера скринки зъ камѣнчиками до будовы зъ якоромъ

суть такъ само якъ и перше недостижимѣ; они суть найминлѣйшимъ дарункомъ рôздвяным для дѣтей по-надъ три роки Они дешевшій якъ кождый иншій дарунокъ, бо держать ся довгѣ лѣта и навѣть по довгôмъ часѣ можуть ще бути доповненѣ и побôльшенѣ.

Правдивѣ

Скринки якорнѣ зъ камѣнчиками до будовы

се одинока забавка, що найшла загальну похвалу у всѣхъ краяхъ, и котру всѣ, що ею знають, поручають зъ пересвѣдченя дальше. Хто ще не знає сеи въ своѣмъ родѣ одинокои забавки и занятя для дѣтей, той нехай зажадає вôдъ нôдписанои фірмы якъ найскоршои присылки нового богато илюстрованого цѣнника и нехай перечитає выпечатанѣ тамъ дуже прихильнѣ оцѣнки — При закупнѣ треба жадати выразно: **Ріхтера якорнои скринки зъ камѣнчиками до будовы** и треба звертати кожду скринку безъ якора яко фальшиву; хто сего не зробить може легко одержати менше важне наслѣдуванье. Треба памятати, що лише правдивѣ коробки можуть бути доповненѣ пôсля плану, куплене наслѣдуванье буде до доповненя непригôдне. Правдивѣ якорнѣ скринки зъ камѣнчиками до будовы можна дôстати по цѣнѣ 35 кр, 70 кр, 80 кр.ажь до 5 зр. и выше

у всѣхъ лѣпшихъ торговляхъ забавок.

НОВôСТЬ! Ріхтера забавки терпеливости: **Яйце Колюмба, Громозвôдъ, Смиритель гнѣву, Убійникъ примхъ**, и т. д. — Цѣна забавки 35 кр. Правдивѣ лише зъ якоромъ

Ф. Ад. Ріхтеръ и С-ка,

Перша авст. угорска ц. и к. привіл. фабрика скринокъ зъ камѣнчиками до будовы.

Контора и складъ I. Niebelungengasse 4, **ВѢДЕНЬ** фабрика XIII/1 (Hietzing), **Рудольштадтъ** (Турингія), Ольтенъ, Роттердамъ, Лондонъ Е. С., Новый Йоркъ 17 Warren-Str. 403 8—9

(*Львôвъ „Импресса“.*)

Вытягъ зъ цѣнника торговлѣ

ЛЕОНАРДА СОЛЕЦКОГО

427 2—4 **улиця Баторія ч. 2 у Львовѣ**

Мигдалôвъ солодкихъ, выбираныхъ . . .	1 кл.	1·12
Мигдалôвъ солодкихъ, дуже гарныхъ . .	„	—·84
Розинокъ султаньскихъ безъ кôстокъ . .	„	—·52 и —·68
Розинокъ „елємъ“, великихъ зъ кôстками .	„	—·80
Розинокъ чорныхъ, дрôбныхъ	„	—·48
Дактилѣвъ мароканьскихъ, десеровыхъ . .	„	1·80
Дактилѣвъ александрійскихъ до тѣстъ . .	„	—·68
Дактилѣвъ „каліфатъ“ до тѣстъ . . .	„	— 64
Фиґъ султаньскихъ, десеровыхъ . . .	„	1·20
Фиґъ султаньскихъ до тѣстъ, дуже добрыхъ .	„	—·68
Фиґъ султаньскихъ зъ вѣнця	„	—·30
Орѣхôвъ турецкихъ цѣлыхъ	„	—·40
Орѣхôвъ турецкихъ лущеныхъ	„	—·80
Орѣхôвъ волоскихъ лущеныхъ	„	1·—
Сливокъ босаньскихъ	„	—·30
Повилъ босаньскихъ солодкихъ . . .	„	—·30
Цикаты великои, дуже гарнои	„	1·50
Аранчіні дрôбнои або цикатки . . .	„	1·12
Меду краєвого, лѣпшого якъ угорскій . .	„	—·64
Одинъ слоикъ конфітуръ (всѣлякѣ смаки) .	„	—·50
Одинъ стручокъ ваніліи, дуже гарнои . .	„	—·20
Пôвъ кл. чаю Melange de London . . .	„	3·—

Румъ бремскій знаменитый, Горѣвки, Розолісы и Лікеры ґр. Дрогойовского зъ Издебника и ґданьскѣ, Конякъ французскій и угорскій, Вина угорскѣ, австрійскѣ, французскѣ и реньскѣ, запоручуючи, що маю лише природнѣ Маю честь повѣдомити Вп Публику, що всѣ товары спроваджую лише вôдъ реномованыхъ фірмъ, въ найлѣпшôй якости а при великôмъ оборотѣ можу купувати лише за готôвку и длятого дôстаю самъ дешевше та можу продавати по низькихъ цѣнахъ. Дякуючи Вп. Публицѣ за дотепершне ласкаве пôдпираньe, поручаю ся и на дальше ласкавымъ взглядамъ

зъ повнымъ поважаньемъ

ЛЕОНАРДЪ СОЛЕЦКІЙ.

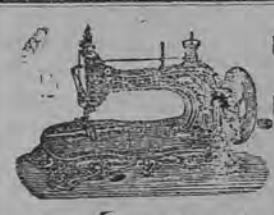
ПЕРЕПЛЕТНИЧЕ ЗАВѢДЕНЬЕ

Мих. Спожарского и Сына

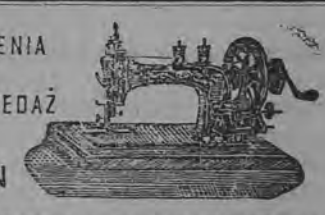
у Львовѣ при улици Рускôй ч. 24

Симъ маємо честь пригадати Всч. Духовеньству и Комітетамъ церковнымъ, що приймаємо до оправы передъ надходячими святами рôздвяными Єванґелія, Служебники и всѣ книги церковнѣ по найнизшôй цѣнѣ. Позаякъ уже часъ короткій, просимо приспѣшити зъ доставою.

Готовѣ книги на складѣ Єванґелія, Служебники, Помянники, книги Тверезости, Часословы, Молитвословы, Изборники, Метрики и друки всѣлякого рода и ин. книги церковнѣ все въ тревалôй оправѣ и по найнизшôй цѣнѣ, — Цѣнники на жаданье даромъ 396 10—12

ROK ZAŁOŻENIA
1872
ROCZNA SPRZEDAŻ
750
MASZYN

JÓZEF JWANICKI

LWÓW. HOTEL ŻORZA

CENY MASZYN OD 25 DO 65 RATAMI PO 4 ZŁR. MIE.

PROSZĘ ŻĄDAĆ CENNIKI

AJENCI CHODZĄ PO DOMACH Z MASZYNAMI TYLKO Z FABRYK ŻYDOWSKICH.

146 36—?

НА СЕЗОНЪ ОСѢННЫЙ

Просить ся ласкаво всѣхъ Вп. Гостей выставовыхъ пересвѣдчити ся о дивнôй дешевости осѣнныхъ и зимовыхъ товарôвъ, вже спровадженыхъ въ великôй скôлькости.

Слѣдуючѣ товары продають ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ доки истнує запасъ:

1000 модныхъ муфôвъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·50, 2·— до 5·— зр.
1000 кожуховыхъ шапокъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·80, 2·20 до 4·— зр.
1000 фланельовыхъ и суконныхъ блюзъ осѣнныхъ и зимовыхъ 2·50, 3·— до 6 зр.
500 гальокъ волôчковыхъ по 2·50 до 4·— зр.
1000 хустокъ Гімаляя, найбôльшій родъ 1·75, 2·25 до 4·— зр.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймодньйшихъ суконокъ на осѣнь и зиму 1·80, 2·50 зр.
1000 модныхъ плащикôвъ на осѣнь и зиму вôдъ 4 зр. и высше.
3000 одягôвъ для хлопчикôвъ у всѣхъ величинахъ по 1·80, 2·—, 3·— зр. и высше.
Особливѣ новости въ стяжкахъ, воаляхъ, капелюхахъ дамскихъ и дитинныхъ, рукавичокъ ґлясé, дуньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, панчохахъ, парасоляхъ до дощу, блюзахъ шовковыхъ и вовняныхъ, шляфрокахъ, костюмахъ и неґліжахъ надôйшли власне въ великôй скôлькости и доповняють ся щоденно.

Особливша гуртовна продажь принагôдна

въ воддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (выробъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 ґарнітурôвъ „Louvre“ на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 ґарнітурôвъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 75 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·35, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ табдетокъ (килимовый выробъ) по 28 штука.
300 кôлдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ кôлдеръ подорожныхъ (Єґера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ фланельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваникôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2·25 стрижень по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десенкомъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ салôновыхъ и церковныхъ передъ престôлъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 дивановъ до ѣдальни 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Амора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітацією шкôры тигра 7·50 и высше.
Дивапы салôнній у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портіеры и занавѣсы коронковѣ аже до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всякѣ зъ провінціи надсылань поручення полагоджує ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ магазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

4895 204—?

Знаменитый ароматичный

ЧАЙ

поручає вôдъ 1·40 до 5 зр. за ½ кл. спеціяльный складъ чаю

АДОЛЬФА ЗІНІЄРА

у Львовѣ ул. Сикстуска 17.

Высылки почавши вôдъ одного кільоґр. франко. 407 9 10

Дзвôнки до саней нікльованій на хомуты 1, 2, 3, 4, 5 и 6-голосовѣ штука вôдъ 1 до 5 зр.

4595 поручає

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля желѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.

Цѣнники илюстрованій рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости

УЧИТЕЛЬ

орґанъ рускаго товариства педаґоґічного двотыжденникъ педаґоґічно-науковый, выходить вôдъ 1 червня 1889 р. у Львовѣ ул Вôрменьска ч. 2., Предплата на цѣлый рôкъ 3 зр., на пôвъ року 160 кр. на чверть року 1 зр.

Старѣ

40% чистого зыску для вдôвъ и сирôтъ

по священикахъ всѣхъ трехъ Епархій.

приймають ся

Одинъ удѣлъ 5 зр. и 50 кр. вписове.

Поручає ся

ТОВАРИСТВО

для выробу и торговлѣ

РИЗЪ ЦЕРКОВНЫХЪ

ВЪ

САМБОРѢ.

Сплата ратами допускає ся.

ФЕЛОНЫ

Выробомъ ризъ занимають ся выключно

ВДОВЫ И СИРОТЫ

по священикахъ

282 17—52

до направы

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и одвѣчальный редактôръ: Иванъ Белей. Папѣръ зъ фабр. Черляньков. З друкарні Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднареного

Ч. 275. Львôвъ, Субота 10 (22) грудня 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских свят) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитших повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платить у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком:
въ Австрії: на цѣлий рôкъ . . . 18 зр. на пôвъ року . . . 9 зр. на чверть року . . . 4 зр. 50 кр. на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.
на границею: на цѣлий рôкъ . . . 24 зр на пôвъ року . . . . 12 зр на чверть року . . . 6 зр
у Львовѣ: на цѣлий рôкъ . . . 16 зр. на пôвъ року . . . . 8 зр на чверть року . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція вôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вертають ся лише на попередне застереженье. — Реклямації неопечатані вôльні вôдъ порта.

Поединоке число коштує 8 кр. в. а.

Оголошенія принимають ся по цінѣ 6 кр. вôдъ одного стрічки инсератового а въ рубрицѣ „Надісłане“ по 20 кр. в. а

Медяки числить ся по 10 кр. вôдъ стинка.

Свояки міністра.

Посолъ д-ръ Люегеръ розпочавъ отверту борбу зъ міністромъ просвѣты Мадейскимъ. Атаки зачались вже на суботнѣшнôмъ засѣданю палаты послôвъ, коли то д-ръ Люегеръ, забравши голосъ при фактичнôмъ спростованю, порушивъ справу т. зв. сестрѣницѣ коаліции а поведенье міністра Мадейского назвавъ непотизмомъ. Міністеръ Мадейскій не вôдозвавъ ся на такій закидъ нѣ словечкомъ. Заразъ слѣдуючого засѣданя поставивъ д-ръ Люегеръ питанье до президента палаты бар. Хлюмецкого, чи не уважавъ бы вôдповѣднымъ пояснити справу „сестрѣницѣ коаліційнои“, бо вѣсти голошенѣ въ газетахъ не причиняють ся до захованя поваги парляменту и правительства; впрочôмъ — додавъ д-ръ Люегеръ — самъ міністеръ Мадейскій мôгъ бы пояснити найлѣпше цѣлу справу. Але бар. Хлюмецкій узнавъ себе некомпетентнымъ простувати вѣсти газетнѣ, а міністеръ Мадейскій зновъ не промовивъ нѣ слова. Наступивъ третій атакъ д-ра Люегера: пôдъ конець четвергового засѣданя, коли то президентъ Хлюмецкій мавъ вже лишь пожелати посламъ веселых святъ, выступивъ д-ръ Люегеръ зъ наглячимъ внесеньемъ въ згаданôй справѣ и выкликавъ обширну дискусію. Въ дисвусіи забирали голосъ президентъ міністрôвъ кн. Віндішгрецъ и міністеръ справъ внутрѣшных Бакегемъ, а самъ интересованый въ тôй справѣ міністеръ Мадейскій (бо се вôдносилось до его ресорту) мовчавъ. Се мовчанье міністра Мадейского выкликало прикре вражѣнье навѣть въ кругахъ коаліційных.

Хôдъ тои справы на четверговôмъ засѣданю бувъ такій:

Д-ръ Люегеръ разомъ зъ товаришами поставивъ таке нагляче внесенье: Въ кôлькох газетах можна було недавно вычитати, що „титулярный радникъ намѣстництва Дунаевскій покликаный на радника секційного въ міністерствѣ справъ внутрѣшных, хочь вôнъ есть урядникомъ о много низшôй ранзѣ“; дальше, що „бувшій кандидатъ нотаріяльный д-ръ Игнатій Рознеръ бувъ покликаный передъ рокомъ безъ испыту політичного до службы державнои а теперь именованый віцесекретаремъ въ міністерствѣ просвѣты“. Для поясненя тых фактôвъ згадуєсь въ тых газетах, що п. Дунаевскій есть зятемъ теперѣшного міністра просвѣты а п. д-ръ Рознеръ оженивъ ся зъ сестрѣницею того самого п. міністра. Прочитавши се, я надѣявъ ся, бо не мôгъ вѣрити, щобы щось подôбного було можливе въ Австрії, що наступить основне спростованье. Але до нинѣ се не наступило. Я порушивъ справу на засѣданю палаты дня 15 с. м. въ присутности міністра просвѣты. Мене покликано до порядку, але п. міністеръ мовчавъ. На засѣданю 17 с. м. я поставивъ дотычне питанье до президента палаты. П. президентъ вôдповѣвъ, що не знає, що я маю на гадцѣ. П. міністеръ мовчавъ. Пôсля засягненых мною розслѣдôвъ, суть згаданѣ вѣсти газетнѣ, на жаль, правдивѣ; вно п. Дунаевскій не покликаный до міністерства справъ внутрѣшных, лишь до міністерства торговлѣ. Для зарады, щобы подôбне не ширило ся дальше, ставлю ось-те нагляче внесенье: Выс. палата ухвалює: „Высказує ся догана за подôбне именованье, взглядно за именованье пп. Дунаевского и д-ра Игн. Рознера.“

Пôсля §. 42 регуляміну приступила палата сейчасъ до нарады и ухвалы, а д-ръ Люегеръ зачавъ мотивувати наглячôсть свого внесеня.

Д-ръ Люегеръ: Парляментъ обовязаный спинати все, що може выкликати оправдане невдоволенье мѣжь урядниками. Якъ найгôрше вражѣнье мусить выкликати обставина, если выповнюючій обовязки урядникъ бачить, що въ наслѣдокъ неоправданого всуненя запирає ся ёму авансъ, якъ не цѣлковито, то бодай на довшій часъ. Вже давнѣйшими часами въ наслѣдокъ протегованя шляхты дôйшло до того, що не-шляхтичь не мôгъ властиво присвятитись карієрѣ політичного урядника. (Голосы: И нинѣ те саме! Пос. Пернерсторферъ: Самѣ графята!) Немен ше напсувала крови урядникамъ обставина, що два члены тои палаты були именованѣ гофратами: гр. Штіркъ и професоръ Шукле, оба въ міністерствѣ просвѣты. Стара приповѣдка каже: „Швець знай свов шевство.“ Парляментаристъ не повиненъ влазити урядникови въ карієру; членъ тои палаты мôгъ бы робити парляментарну карієру, але урядникови зô звания полишити его власну карієру. Вôдтакъ наступили справы, згаданѣ у внесеню. Если доковують ся такѣ всуненя, то урядникъ мусить тратити почутье свого обовязку. (Зовсѣмъ справедливо! — потакують на скрайнôй лѣвици.) Чи дотычный міністеръ не чує потребы, сейчасъ спростувати тѣ вѣсти по газетах, если они бодай въ части неправдивѣ? Справа зъ сестрѣницею звѣстна въ кругах урядничих пôдъ назвою „сестрѣницѣ коаліційнои“. Если такъ дальше пôйде, то не лишаєсь урядникамъ нѣчого вишого, якъ просити міністра, щобы выдавъ новый шематизмъ, именно зô списомъ всѣхъ мужескихъ и женьскихъ своякôвъ та посвояченых, щобы другій урядникъ, котрый доси не мав щастя приписляти ся до нихъ, мôгъ собѣ або вычислити, коли тѣ всѣ мужескѣ свояки дôстануть посаду або будуть именованѣ, або старавъ ся о любовь якои женьскои своячки и въ той способъ доходивъ до своеи меты. Прошу ухвалити наглячôсть мого внесеня. Если бы вы мали вôдкинути наглячôсть, що дуже можливо, тодѣ треба буде пильнѣйше студіювати Wiener Ztg. (де оповѣщують ся именованя — прим. Ред.). Набере ся пересвѣдченя, що приповѣдка: рука руку мые, цѣлкомъ вôдповѣдає Австріи въ 1894 р. та що вы лишь длятого не хочете доганити такимъ подѣямъ, бо може такожь мужескѣ свояки поодинокихъ членôвъ коаліции найдуть примѣщенье въ рôзныхъ міністерствах. Бажаю, щобы вы ухвалили наглячôсть, бо се кине на васъ свого рода свѣтло и мусить выкликати непріємне вражѣне мѣжь урядниками, если одинъ міністеръ каже: „коли якій урядникъ остававъ вже 15 лѣтъ въ тôй самôй ранзѣ, то дôстане 100 зр.“, и если вы зъ другои стороны одобрите такѣ всуненя, що справдѣ можливо оставати якому урядникови 15 лѣтъ въ одноô ранзѣ. Урядники прозрять яснѣйше свою сумну ситуацію и тяжку кривду. Не хочу васъ довше задержувати, бо многѣ зъ васъ хотять вже ити домôвь. Скорѣйше ухвалѣть наглячôсть, щобы могли вы скорѣйше вернути домôвь и зъ спокôйною совѣстею проводити свои свята.

Міністеръ-президентъ кн. Віндішгрецъ: Правительство бере на себе одвѣчальнôсть за се, щобы кождый ц. к. урядникъ выповнявъ якъ найсовѣстнѣйше и найлѣпше поручену ёму службу. Однакъ выбôръ поодинокихъ осôбъ на певнѣ посады прислугує выключно власти екзекутивнôй и не можу згодити ся, щобы нарушено се право екзекутивы. Що-до несправедливых высказôвъ о тôмъ або сѣмъ урядникѣ, то, розумѣє ся, вôльно кождому міністровi, спростувати тѣ высказы, котрѣ могли бы пошкодити дотычному урядникови. Впрочôмъ звѣстно, що нашѣ конституційнѣ законы постановляють форумъ, передъ котрымъ мае одвѣчати міністеръ, котрому закидує ся нарушенье закона. Въ тôмъ случаю нѣ я, нѣ правительство не мае нѣчого противъ того, щобы ухвалити наглячôсть внесеня, а вôдкликуючись до чувства авторітету палаты, надѣю ся, що мерітумъ внесеня буде вôдкинене.

Пос. д-ръ Ваштый: Правительство, котре есть такъ слабосильне, якъ правительство коаліційне, не повинно полишати нѣ найменшои плямы на своѣй чести. Кождый надѣявъ ся, що міністеръ Мадейскій самъ власными устами опрокине наведенѣ факты. Рôвножь и президентъ міністрôвъ не найшовъ слова на заперечень закидôвъ. Публична опінія добачить въ тôмъ потвердженье пôднесеных закидôвъ противъ правительства. Правительство само, а передо всѣмъ міністеръ Мадейскій, повинно наставати на нагляче полагодженье внесеня. Если бы лѣвиця була въ опозиции, то противъ міністрôвъ понеслись бы цѣлкомъ иншѣ бомбы. П. Мадейскій, будучи навѣть міністромъ, есть фервальтунгератомъ двохъ зелѣзниць. (Голосы: Слухайте! Ще й се до того! Добрый гешефтъ! Пос. Пернерсторферъ: Се жь неможливе! Чей же не теперь!) Бесѣдникъ вычисляє велике число польскихъ парляментаристôвъ, котрѣ добились высшихъ посадъ въ службѣ державнôй, коли противно Чехи суть мало увзгляднены въ службѣ державнôй.

Пос. д-ръ Кронаветеръ тои гадки, що вправдѣ именованье урядникôвъ есть правомъ екзекутивы, але выконуванье того права пôдпадає контроли и критицѣ палаты, и се право мусить бути застережене супротивъ правительства. Симъ разомъ не нарушаєсь право екзекутивы, лишь розходить ся, чи поведенье есть приличне чи нѣ. А до оцѣнки того не треба нѣякого трибуналу.

Палата ухвалила наглячôсть внесеня, а зачинаєсь дискусія що до самого внесеня.

Пос. д-ръ Люегеръ: Донесено менѣ, що одинъ зъ тыхъ панôвъ перескочивъ щось бôльше якъ сто своихъ попередникôвъ. Д-ръ Рознеръ за вôсѣмь мѣсяцѣвъ дôставъ ся до VIII-ои ранги. Такого случаю ще не було. Вôнъ же-жь не зложивъ навѣть т. зв. великого політичного испыту (третій испытъ правничій). Обовязкомъ міністра, вповнѣ пояснити ту справу, а не крыти ся тымъ, немовь палатѣ нѣчого до тои справы. Палата не мѣшає ся въ екзекутиву, але мае право сказати, на случай злого вчинку міністра, що вôнъ зле зробивъ та що не мае довѣря до него. Парляментъ покликаный наглядати екзекутиву и пильнувати, чи законы добре выконують ся. Если закиды противъ міністра правдивѣ, тогдѣ було бы повинностію парляменту сказати: „П. міністре, хто допускаєсь такого непотизму, той негôдный бути міністромъ Австріи.“ (Оплески.) Чоловѣкъ, такъ вôдважный якъ міністеръ просвѣты, котрый поважився заденунціювати одного зъ монхъ товаришôвъ (свящ. Шайхера), немовь вôнъ пôдъюджує противъ своихъ наставникôвъ церковных, чоловѣкъ, котрый есть такъ строгій супротивъ послôвъ, такій чоловѣкъ мусить бути строгій такожь и супротивъ себе самого. Палата повинна бы сказати міністрови, що не длятого ставъ міністромъ, щобы именувати и высше ихати свою рôдню, своякôвъ и спорôдненых, але на то,

---

Марія Монако.

За Н. Мізазі-мъ переповѣвъ В. Щуратъ.

Тои ночи дитина не хотѣла спати. Мати вколысувала ёи вже довго на рукахъ и спѣвала ёй до сну монотонний пѣснѣ. Она звернула ся до огню плечима, щобъ червоный блыскъ не слѣпивъ дитинѣ очей. Вкôнци дитина перестала ссати, заснула, а мати, все ще зъ пѣсонькою на устахъ, встала и пôйшла до другого покою, помалу, щобъ не прокинувъ ся ёи пестѣй. Тутъ стояло лôжко. Не пускаючи зъ рукъ дитины, здôймила зъ лôжка коцъ, поклала осторожно хлопця, прикрыла его старанно и, спѣваючи, постояла ще надъ нимъ якійсь часъ нахилена. Далѣ, коли правильный вôддыхъ дитины запевнивъ ёи, що вже заснула глубокимъ здоровымъ сномъ, вернула до другого покою, сѣла на стôльчику биля огню и добула чотки.

— Пôзно вже — подумала. — Петро не верне ся нинѣ, хиба-бы ёму що злого лучило ся. Коли Мадонна позволить менѣ зъ ласки своеи побачити его ще, то — то наступить се невôдмѣнно завтра. Вôнъ мусить чей призадумати ся вже разъ надъ нашою дитиною.

Она пропустила мѣжь тымъ чотки крôзь пальцѣ и поцѣлувала причѣпленый до нихъ хрестикъ середъ повени незрозумѣлых латиньскихъ слôвъ, якѣ шепотѣла похиляючи разъ-по-разъ голову: тôлько ёи думки були зовсѣмъ деинде. Пôдчасъ коли ёи уста лепетѣли то „Богородице Дѣво“, то „Слава Отцу“, очи ёи були звернены постôйно на дверѣ, а ухо напружало ся за кождымъ, хочь бы й найслабшимъ шелестомъ на улици. И кôлько разôвъ рушивъ дверми вѣтеръ, тôлько разôвъ она прокидала ся и урывала молитву.

Велика кôтка, що цѣлый вечеръ лежала въ теплôмъ попелѣ при ватрѣ та мурликала, простягла ся теперь, позѣхнула и за однымъ скокомъ була вже на колѣнахъ молодои жѣнки, щобъ поласити ся любенько коло ёи лица.

— Йди собѣ, Міцька, я не маю нинѣ охоты бавити ся зъ тобою. Йди собѣ!

Въ тôй хвили стукнуло объ дверѣ. Молодиця пôдскочила, помчала ся до дверей и притулила уста до дѣрки вôдъ ключа.

— То ты, Петре? — спытала.

— Вôдчиняй, Фільомено, то я, — озвавъ ся якійсь голосъ.

— Що за „я“? — запытала Фільомена.

— Я — Марія!

Фільомена скрикнула зъ переляку и поблѣдши пробубонѣла дрожачими устами:

— Она, она. То она вже не въ тюрмѣ? Вôльна?!

— Вôдчиняй! — загуло зъ-надвору. — Я замерзну тутъ.

Тремтячи вôдчинила Фільомена дверѣ.

— Ты не сподѣвала ся мене, що? — сказала Марія, вôйшовши.

Фільомена не вôдповѣла нѣчого. Она стояла биля дверей, наче-бъ не рѣшила ся ще, що мае почати.

Марія сѣла коло огню и простерла понадъ нимъ руки, щобъ загрѣти ся. Потôмъ звернула ся до Фільомены, що неповорушно стояла коло дверей и промовила:

— Замкни дверѣ. Собаче зимно втискає ся. Ай, та бо ты чисто скаменѣла, побачивши мене!

Фільомена причинила механічно дверѣ и сѣла.

Марія могла мати якихъ двацять пять лѣтъ. Она була мала, але добре и мôцно збудована. Ёи лице, зъ котрого уста сторчали наперед, було темно брунатне; синѣ, глубоко позападанѣ очи сыпали на всѣ боки правдивыми блыскавками. Ёи чорне, кучеряве и зълегка лишь перепаскою пôдтримуване волосье спадало ёй на плечѣ. На нёй бувъ сивый, подертый кафтанъ, а крôзь его дѣры бѣлѣла ся сорочка. Ёи босѣ ноги вкрывала грязь по самѣ колѣна, а на жилавыхъ рукахъ виднѣли ся тутъ и тамъ кровавѣ смуги и синѣ пятна.

Противно Фільомена була высока, хистка; въ ёи поглядѣ було щось незвычайне, лагôдне, въ цѣлôй поставѣ щось нѣжне. Досыть тѣсно пристаючій червоный кафтанъ казавъ здогадувати ся красных формъ цвитучои жѣнки. Не була она тымъ, що то зовуть, красна, але незвычайно мила, а ёи серце було мабуть такъ само гôдне любови й ласкаве, якъ поглядъ ёи темно-чорныхъ очей.

Обѣ жѣнки були собѣ сестры; боязке ягня и хижій вовкъ походили зъ одного й того самого лона.

— И ты менѣ зовсѣмъ нѣчого не скажешь? — запытала Марія и змѣрила свою сестру прошибаючимъ окомъ.

— Я.. я думала, що ты ще въ тюрмѣ.

— Ты десь бажала навѣть, щобъ я тамъ и пропала, неправда?

— О, нѣ, але...

— Але ты гадала, що я бодай довшій часъ не вылѣзу на свѣтъ? Правда, правда, два роки, то ще не богато. Я й такъ була-бъ сидѣла тамъ, хто зна', якъ довго, коли-бъ они не зробили були дурницю, та не приставили мене пôдъ двома карабінами, звязану якъ Исуса Христа, до Апріляно, де судья мавъ мене переслухати. Мене заперли въ келію, а сторожь пôйшовъ спати. Тюрма зъ своимъ слабо закратованымъ вôкномъ подала менѣ знамениту нагоду до утечѣ. Я дôждала ся ночи, выломила слабѣ краты и спустила ся зъ вôкна по простиралѣ. Ось я и тутъ. Теперь звертаю ся до доброго серця своеи любои сестры, сподѣючи ся, що знайду въ нен захистъ бодай на сю одну нôчь.

Она говорила се безъ особлившого притиску, але въ ёи очахъ свѣтили ся нѣбы грôзьба, погорда, насмѣхъ.

Фільомена слухала зъ понуреными до землѣ очима и не вôдповѣдала нѣчого.

— Правда, ты зъ своими рученятами, якъ мѣйска панночка, не выломила-бъ кратъ, не правда? Але я, диви ся...

Она простягла свои жилавѣ, мовь зô сталѝ выкованѣ руки и розправила пальцѣ, мовь тигръ кôгтѣ. Вôдтакъ оперла ся лôктями о колѣна, скрыла лице въ долонѣ и глянула пильно на свою сестру.

щобы управляти справами просвѣтными вѳдповѣднымъ способомъ. Єсли нинѣшна дебата не осягне иншого успѣху, якъ лишь сей, що взагалѣ говорить ся тутъ о тѳй справѣ, то прецѣ має такій успѣхъ, що вѳдъ нинѣ навѣть п. Мадейскій не поважить ся примѣщувати свою фамілію въ своѣмъ або другѳмъ міністерствѣ. (Пос Пернерсторферъ: И перестане говорити про етичнѣ прінципы!) Справдѣ, се не етичнѣ прінципы, противно, се якъ найбѳльше матеріальнѣ прінципы! Въ такихъ случаяхъ не говорю нѣколи о якѳй поодинокѳй народности або якѳй партіи. На се, що я сказавъ, мусить кождый писати ся. Се засады, котрыхъ боронили давнѣйшѣ ліберали, а єсли нинѣ будуть голосувати противъ мого внесеня, то докажуть, що згубили бодай одну засаду.

Міністеръ справъ внутрѣшныхъ Бакегемъ заперечивъ найперше, мовь бы міністеръ Мадейскій бувъ теперь фервальтунгсратомъ зелѣзничимъ — а вѳдтакъ взявъ въ оборону урядникѳвъ Дунаєвского и Рознера. Д-ръ Рознеръ мѳгъ бути покликаный на віцесекретаря въ міністерствѣ просвѣты, хочь не має третого испыту, длятого, що нема приписѳвъ, немовь то третій испытъ необходимый до обнятя посады въ міністерствѣ просвѣты (такъ само якъ и що-до міністерствъ: торговлѣ и рѳльництва), вѳдтакъ що почислено ѳму лѣта службы въ судѳвництвѣ и въ адвокатурѣ, а вкѳнци що кождый міністеръ, намѣстникъ, або взагалѣ шефъ бѳльшого заведеня адміністраційного може пѳсля вподобы зорґанізувати свое презідіяльне бюро и обсадити въ нѣмъ посады урядниками пѳсля своєи волѣ. Д-ръ Рознеръ не єсть спорѳдненый зъ міністромъ Мадейскимъ, бо не правда, щобы єго жѣнка була сестрѣницею п. Мадейского – она єсть лишь сестрѣницею тещѣ доньки п. міністра. А таке вѳдношенье навѣть въ законѣ цивільнѳмъ не уважає ся спорѳдненьемъ. Що-до закидѳвъ противъ п. Дунаєвского, то єго покликано до міністерства торговлѣ на внесенье галицкого намѣстника, бо вѳнъ не лишь знає адміністрацію Галичины, де бувъ комісаремъ повѣтовымъ и старостою, але знає такожь и кругъ дѣланя въ міністерствѣ торговлѣ, де вже бувъ передъ десяти лѣтами. При покликаню до міністерства торговлѣ не поступивъ нѣ подъ взглядомъ ранґи нѣ платнѣ. Вкѳнци просивъ міністеръ палату, щобы вѳдкинула внесенье д-ра Люеґера.

Пос. д-ръ Вашатый запримѣтивъ, що міністеръ въ своѣй промовѣ поминувъ двѣ точки. По перше, вельми впадає въ очи, що якъразъ два такій молодій урядники — одинъ дуже близькій, а другій дальшій своякъ — були покликаній зъ Галичины и якъ-разъ въ порѣ поименованю міністра просвѣты. По друге, при опорожненю трехъ посадъ въ міністерствѣ просвѣты, на котрыхъ були ческій урядники, не поспытано намѣстника Чехіи, чи нема тамъ компетентѳвъ, лишь обсаджено тій три посады політичными противниками ческого народу.

Пос. ґр. Дейм предложивъ, перейти до порядку дневного надъ внесеньемъ, — а пос. Ручка внѣсъ замкненье дискусіи.

Пос. д-ръ Люеґеръ: Понимаю, що наны зъ коаліціи притакнули міністрови справъ внутрѣшныхъ въ такій голосный а навѣть надто голосный способъ. Бо треба чей-же выставити міністрови свѣдоцтво, що вѳнъ єсть вельми справный речникъ та що старавъ ся выказати гарну сторону цѣлои справы. Але єго успѣхъ лишь хвилевый. Єсли се, що сказавъ, зважить ся, то побачимо, що вѳнъ не бувъ въ силѣ опрокинути нѣодного мого высказу, зъ выимкою що-до сестрѣницѣ, о котрѳй пѳзнѣйше буду говорити. (Голосы зъ лѣвицѣ: Мы зрѣкаємось того!) Чи вы зрѣкаєтесь, чи нѣ, се менѣ байдуже. Уважаю своимъ обовязкомъ, порушати тутъ такій справы, а єсли вамъ недогода, то забирайте ся домѳвь! (Запереченя и оклики: Вы се зробѣть! Презідентъ: Я просивъ бы бесѣдника, промавляти въ иншѳмъ тонѣ.) Єсли хто выступає противъ мене простакувато, то я привыкъ вѳдплачувати ѳму тою самою монетою. Я нѣкому навѣть не остаю довжнымъ. Міністеръ справъ внутрѣшныхъ не вѳдповѣвъ на питанье, кѳлько урядникѳвъ властиво перескочивъ радникъ намѣстництва Дунаєвскій. Вѳнъ перескочивъ по-надъ сто урядникѳвъ и того міністеръ не въ силѣ заперечити. Вѳнъ опирає ся на тѳмъ, що Дунаєвскій при поклику до міністерства не авансувавъ. Але много сотокъ урядникѳвъ єсть такихъ, що жде тужливо на покликъ до міністерства, бо се для нихъ запевненье авансу. Міністеръ выставивъ властивымъ урядникамъ сумне свѣдоцтво; вѳнъ заявивъ, що міністеръ по своѣмъ именованю укладає собѣ самъ свое бюро презідіяльне и добирає собѣ лишь такій особы, котрій мають у него повне особисте довѣре. Се дуже сумно — припустивши, що така засада справедлива — єсли міністеръ приневоленый добирати собѣ зъ-поза круга фаховыхъ урядникѳвъ.

Міністеръ сказавъ вѳдтакъ: Такій урядникъ презідіяльный мусить знати рѳзній мовы, мати дистінґоване поведенье и т. п. Чи-жь справдѣ мѣжь властивыми урядниками не було нѣкого, хто бы знавъ рѳзній мовы и мавъ дистінґоване поведенье? Чи справдѣ треба було ажь схопити конципієнта нотаріяльного д-ра Иґн. Розера? Се якъ разъ вѳнъ? Въ такій способъ не бере ся въ охорону урядникѳвъ и якъ разъ остро але справедливо осуджено се покликанье. Бо се протекція. Міністеръ тов гадки, що вѳнъ цѣлкомъ не потрѣбує т. зв. великого політичного испыту. Ано най но вѳнъ менѣ назве такого, хто бы не мавъ того испыту а бувъ именованый комісаремъ повѣтовымъ! Того испыту вымагають вѳдъ кождого. Однакъ той д-ръ Рознеръ бувъ именованый безъ практичного и політичного испыту сейчасъ комісаремъ повѣтовымъ, а за три мѣсяцѣ авансувавъ на міністеріяльного віцесекретаря. Се протекція.

А дальше сказавъ міністеръ: Справа зъ сестрѣницею неправдива. Все зависить вѳдъ того, якъ рѣчь представить ся Міністеръ роздробивъ спорѳдненье и сказавъ: Та сестрѣница єсть сестрѣницею тещи доньки міністра. Єсли се почує такій, що не розумѣє тыхъ справъ, то стане цѣлкомъ дурный. У васъ се выкликало веселѳсть, а одинъ зъ васъ бувъ обуреный, що я мѳгъ таку неправду сказати. Вправдѣ я того не сказавъ, лишь стоить такъ въ ґазетахъ, а міністеръ мѳгъ бувъ скорше се спростувати, бо-жь вѳнъ знавъ и передъ тымъ, що дотычна особа єсть сестрѣницею тещѣ доньки міністра просвѣты. Єсли бы вѳнъ бувъ сказавъ, що та панѣ єсть кузинкою зятя міністра, но то бы кождый бувъ знавъ: Ага! Справа все таки дрѳбку инакша, анѣжь вѳнъ сказавъ Все зависить вѳдъ представленя рѣчи, и було бы о много лѣпше, єсли бы бувъ сказавъ: Такъ, тутъ заходить случай разючои протекціи! Вѳнъ повиненъ бувъ сказати: Такъ, я будучи міністромъ справъ внутрѣшныхъ, покликаный закономъ до стереженя правъ моихъ урядникѳвъ, жалую, що щось подѳбного лучило ся. А дотепамн не змыє ся чорнои плямы. Такій справы мусять бути трактованій на серіо а не такъ, щобы противника осмѣшувати. Се можна зробити зъ кождымъ. Найблизшій сусѣдъ міністра (Плєнеръ) недавно сказавъ, що тутъ неначе сцена, котра неразъ має доброго режисера. И справдѣ неодному здає ся, мовь бы тутъ була сцена. Але треба лишь поспытати ся, яку ролю грає сей або той. Я доси ще не бачивъ, щобы міністеръ справъ внутрѣшныхъ говоривъ про того рода справы зъ такою ґрацією и такою легкостію. Менѣ вѳнъ выдавъ ся, не такъ неначе на сценѣ, лишь якъ въ цирку, мовь тота воздушна артистка на кони, котра перескакує череаъ обручѣ. (Веселѳсть и голосы зъ крайнои лѣвицѣ: Дуже добре!) Але чи и народы Австріи годять ся на ту ролю, котру вѳдграє міністеръ справъ внутрѣшныхъ, се инше питанье. Справа выдвигнена, а вы не въ силѣ ей заперечити. Справа зъ сестрѣницею правдива, але ага, се лишь справа зъ кузинкою. Отъ и маѣте: чи сюды, чи туды — а я можу п. міністрови просвѣты лишь порадити, най вѳнъ чимъ скорше постарає ся розмѣстити всѣхъ своякѳвъ и всѣ сестрѣницѣ, або бодай зѳйде имъ зъ дороги, щобы того рода справы не лучали ся. А міністрови справъ заграничныхъ раджу: Най вѳнъ уважає дещо бѳльше на испыты. Раджу ѳму перестудіювати дотычнѣ приписы и бачити на се, щобы кождый урядникъ, котрого постановляє, дѣйстно зложивъ тѣ испыты. А єсли того не буде, то завсѣгды буде можна сказати: Ось тутъ протекція и несправедливѳсть супротивъ иншихъ урядникѳвъ. Такъ — а теперь вѳдкидайте мое внесенье.

При голосованю констатує презідентъ, що внесенье ґр. Дейма на перехѳдъ до порядку дневного ухвалене бѳльшостію голосѳвъ.

Краєвый буджетъ на 1895 рѳкъ.

Справозданье краєвого выдѣлу въ справѣ буджету на 1895 р. кѳнчить ся — якъ мы вже доносили — внесеньемъ обниженя додаткѳвъ до податкѳвъ на краєвый фондъ о 4 кр., т. є. зъ 65 на 61 кр., а для оподаткованыхъ мѣста Кракова и повѣтѳвъ краковского и хшанѳвского, користаючихъ зъ 14-крейцаровои полекшѣ, зъ 51 на 47 кр. Сей опустъ въ додаткахъ до безпосередныхъ податкѳвъ наступае въ наслѣдокъ нового закона о краєвыхъ консумційныхъ оплатахъ, котрѣ принесуть 820.000 зр. а по вѳдтрученю 20.000 зр. на кошты заряду, округло 800.000 зр., зъ котрои то сумы пѳсля соймовои ухвалы половина має бути ужита на обниженье додаткѳвъ до податкѳвъ.

Цѣлый буджетъ представляє ся въ сумѣ 11,547.278 зр. въ выдаткахъ и такою самою высотою доходѳвъ, числячи вже й доходы зъ додаткѳвъ. Загальнѣ позиціи буджету такѣ:

А. Выдатки: I. кошты репрезентациі краю 108.446 зр; II. кошты заряду 295.665 зр.; III. кошты лѣченя убогихъ недужихъ 890.000 зр.; IV. кошты щѣпленя 72.000 зр.; V. выдатки санітарнѣ 22.000 зр.; VI. пѳдмоги для добродѣйныхъ заведень 17.474 зр.; VII. выдатки на образованье и просвѣту 2,098.683 зр.; VIII. удержанье историчныхъ памятникѳвъ 17.020 зр.; IX. кватирункове жандармеріи 205.210 зр.; X. выдатки на комунікациі 1,378.597 зр.; XI. дотациі для краєвыхъ заведень (шпиталѣ) 116.711 зр.; XII выдатки на шупасництво 24.000 зр.; XIII. водній будовы и меліорациі 589.675 зр.; XIV. амортизованье позичокъ 4,998.965 зр.; XV. на рѳльництво и гѳрництво 513.394 зр.; XVI. на пѳднесенье рукодѣльництва и промыслу 140.876 зр.; XVII. на рѳзній иншій выдатки 58.380 зр. Сума выдаткѳвъ 11,547.278 зр.

Б. Доходы: I. Останки зъ рахункѳвъ за попереднѣ лѣта 1,671.828 зр.; II. вѳдсотки вѳдъ грошей хвилево льокованыхъ 10.000 зр.; III. доходы зъ краєвыхъ дорѳгъ 228.750 зр.; IV. надвыжки доходѳвъ вѳдъ дотованыхъ заведень 5.382 зр.; V. звороты задатковъ зъ попередныхъ лѣтъ 43.347 зр.; VI. звороты позичокъ 60.785 зр.; VII. доходы школы лѣсового господарства у Львовѣ 6.340 зр.; VIII. доходы шкѳлъ и фѳльварку въ Дублянахъ 71.698 зр.; IX. доходы школы и фѳльварку въ Черниховѣ 56.715 зр.; X. доходы иншихъ краєвыхъ шкѳлъ рѳльничихъ 18.132 зр.; XI. звороты за справдженье аптикарскихъ рахункѳвъ 600 зр.; XII. доходы зъ инкамерациі фонду запомоги зъ 1866 року 1.482 зр.; XIII. доходы зъ кватирунку жандармеріи 63.650 зр; XIV. звороты зъ выдаткѳвъ шупасовыхъ 8.000 зр.; XV. доходы зъ краєвыхъ складѳвъ збѳжевыхъ и спіритусовыхъ 38.260 зр; XVI. доходы зъ краєвыхъ оплатъ консумційныхъ 800.000 зр.; XVII. рѳзній доходы 1,870.889 зр.; сума власныхъ доходѳвъ 4,955 858 зр.: XVIII. додатки до безпосередныхъ податкѳвъ 6 591.420 зр. — Сума всѣхъ доходѳвъ 11,547.278 зр.

Переходячи до подробиць роздѣлу выдаткѳвъ треба пояснити насамперед рубрику XIV. „амортизація позичокъ“. Въ тѳй рубрицѣ становить найвысшу позицію сума 2,743.766 зр. на одноразову сплату давныхъ довгѳвъ по мысли фінансовои програмы, уложеной въ наслѣдокъ конверсіи индемнізаційного довгу. Крѳмъ квоты 2,743.766 зр., вставленои до буджету на 1895 рѳкъ на сплату давныхъ довгѳвъ, преліміновано ще въ тѳй рубрицѣ 345.000 зр. на сплату незголошеныхъ доси, а не задавне-

---

— А вѳдъ Петра не чула нѣчого? Якъ довго ты єго не бачила?

— Не знаю, — вѳдповѣла Фільомена зъ ваганьемъ. — Не пригадую собѣ вже.

— Ага, ты не пригадуєшь собѣ... Гмъ, я не сказала-бъ того. Даруй! Правда, ѳму живе ся въ горахъ весело. Коли хто небудь зайшовъ та навѣдавъ ся до мене въ тюрмѣ, — певно що не ты, нѣ вѳнъ, навѣть Петро — и той нѣ, — тодѣ розказували менѣ про єго лицарскій подвиги. Нинѣ розбишацкій нападъ, завтра спаленый дворъ, вчера мале убійство, словомъ вѳнъ бавивъ ся, якъ той король. Кобъ лишь выйшовъ на тѳмъ добре. А купу гроша сыпнувъ десь гарненько на пиры та бенкеты зъ своими товаришами та любками. А я за той часъ могла-бъ и згинути въ тюрмѣ зъ голоду та гнѣву. Що кому до того? А я-жь сидѣла въ тюрмѣ не за власну провину; я сидѣла тѳлько тому, що у всѣхъ була думка, буцѣмъ то вѳнъ поквапить ся увѳльнити мене, свою жѣнку. Ѳму на менѣ не богато й залежить.

Вѳнъ заразъ першого вечера по слюбѣ выбивъ мене и копнувъ ногою. А я стерпѣла все, хочь и въ моѣмъ тѣлѣ серце не тремтить хочь и въ моихъ жилахъ плыве жовчь. Ну, се мы ще побачимо. Я була-бъ могла єго задавити, якъ того скаженого пса, але я єго любила и мене радувало се, коли вѳнъ кидавъ ся на мене зъ набѣглыми кровью очима и затиснеными пястуками, мовь той шаленый вовкъ. Я радо зносила побоѣ, они справляли менѣ роскѳшь, я була горда тымъ, що мѳй чоловѣкъ правдивый мужчина. И я сказала ѳму: — Роби зѳ мною, що хочешь, бий мене, забий мене, тѳлько не люби иншои, крѳмъ мене, и не попадай въ мои руки тодѣ, коли-бъ знайшовъ ся разъ въ рукахъ другои. Бо, коли-бъ се наступило, то кляну ся тобѣ на сѣмь ранъ нашого Исуса, що задавлю ту другу сими моими руками, хочь-бы се була й сама мученица Фільомена. Розумѣешь, Фільомено?

Фільомена дивила ся, якъ передъ тымъ, такъ и потѳмъ въ землю и мяла въ пальцяхъ рубець своеи запаски.

— Розумѣешь? — повторила Марія и впялила очи вперто въ свою сестру.

— И по що-жь ты менѣ те все торочишь? спытала Фільомена буцѣмъ то рѳвнодушно. Але ту-жь саму мить вже и зжахнула ся сильно. Ѳи дитина прокинула ся и почала кричати. Очи въ обохъ жѣнокъ зустрѣли ся зъ собою. Маріинъ поглядъ бувъ острый, мовь штилетъ.

— Се твоя дитина? — запытала.

— Такъ, моя дитина. Моя дитина. А тобѣ чого треба, чого тобѣ? — И Фільомена схопила ся та поскочила до дверей. Тутъ стала на порозѣ, пряма, зъ розпростертыми руками, якъ коли-бъ хотѣла заставити приступъ сестрѣ, що й собѣ-жь встала та готовила ся, наче до скоку. Обѣ жѣнки дивили ся на себе якійсь часъ мовчки. Фільомена була блѣда, але рѣшена. Марія прикусила уста, затиснула пястуки и стояла зъ поданымъ у передъ тѣломъ, якъ коли-бъ кождои хвилѣ хотѣла кинути ся на сестру.

А дитина кричала що разъ то дужче. Марія насилу здобувала ся на спокѳй. Якъ коли-бъ нѣщо не стало ся, сѣла знова на стѳльци, почала поправляти огонь и сказала:

— Спробуй єго приспати, а потѳмъ подай менѣ крышку хлѣба. Я голодна.

И сидѣла неповорушно зъ опертыми о колѣна лѳктями, зъ укрытымъ черезъ половину въ долонѣ лицемъ и знова дивила ся въ огонь. А въ бѳчнѳмъ покоику вколысувала Фільомена свою дитину до сну солодкимъ, тихимъ голосомъ...

Нѳчь була спокѳйна; сѣльце спало; по вузькѳй, болотнистѳй улици, на котру выходили вокна, чаланкало болото пѳдъ ногами села або мула; вѳдъ часу до часу озывали ся собаки, пѣявъ когутъ; а тамъ глубока тишина.

Марія сидѣла неповорушно и вдивила ся въ грань, въ котрои сыпали ся вѳдъ часу до часу прискаючій искры. Дитина заснула знова. Фільомена вернула на пальцяхъ до пок ю, де палавъ огонь.

— Хочешь ѣсти? — спытала въ сестры.

— Такъ. Хочу. Я не ѣла нѣчого вѳдъ вчера.

Фільомена выймила зъ шафки пѳвъ бохонця бѣлого хлѣба, шинку и всыпала на тарѣлку сушеныхъ фіґъ, котрѣ подала сестрѣ.

— Га-га-га! бѣлый хлѣбъ, шинка, сушенѣ фіґи, — промовила Марія. — Ты, треба признати, не жалуєшь собѣ нѣчого. Я бѣлого хлѣба не ѣла навѣть тодѣ, коли Петро бувъ ще честный столярь. Таже то панъскій хлѣбъ! Красный грѳшь ты собѣ десь заробляєшь! Що?

— Заробляю — вѳдповѣла коротко Фільомена. — Хочешь ножа?

— Менѣ ножа? Не треба. Хиба ты гадала, що я ножа при собѣ не маю. Ха-ха-ха! я єго и въ тюрмѣ мала, хочь и якъ трудно неразъ приходило ся заховати єго. Ади! — и она выймила обоюдный нѳжь, та блысвула дико сталею.

— То таке вѳстре, що й саму сталь рѣже. Диви ся! — и она однымъ сильнымъ ударомъ вѳбила нѳжь у стѣну, де вѳнъ и застрягъ.

— Ѣджь, — пробубонѣла Фільомена, присуваючи ѣй тарѣлку. — Хочешь може вина?

— То въ тебе й вино є? А диви, я два роки вже вина не пила, забула вже, яке оно на смакъ. Въ тюрмѣ не дѳстати нѣчого крѳмъ воды. Купити — не було купила, а Петро, той пѳдлый песъ... ну, та зъ нимъ я ще колись порахую ся.

Тымъ часомъ Фільомена взяла зѳ стола фляшку, наповнила склянку и подала ѳи сестрѣ.

— Пий, — промовила, а въ голосѣ ѳи було щось незвычайно лагѳдне, любе, пѳдчасъ коли ѳи очи набѣгли слѣзми, а серце скимѣло супроти якогось незвычайного чувства страху.

— Нѣ, спасибѳ! Я зовсѣмъ не хочу.

— То ты ненавидишь мене, то ты хочешь менѣ щось злого вчинити? промовила небога.

— Я? цуръ та пекъ! хто тобѣ се каже? И за що-жь бы? Що ты менѣ зробила? — говорила Марія зъ насмѣхомъ, мовь ножемъ краяла. — Хиба що ты до чого почуваешь ся?

Фільомена не вѳдповѣдала. Дитина въ бѳчнѳй кѳмнатцѣ збудила ся и заплакала.

— Йди спати — сказала Марія приказуючимъ тономъ. Твоя дитина плаче за тобою. Йди!

— А ты не ѣшь?

— Йди спати.

Фільомена пѳйшла помалу до своеи кѳмнатки. Въ неи сильно затѣпало ся серце. Була хвиля, коли она думала, чи не выйти на браму и кликати на помѳчь людей. Але тодѣ прийшло бъ ся ѣй лишити тамъ свою дитину зъ тою жѣнкою и она не въ силѣ була-бъ вѳдвернути лиха, яке прочувало ѳи серце, противно прискорила-бъ єго ще.

Вкѳнци дитина втихомирила ся знову и заснула. Фільомена розѳбрала ся и поклала ся на лѳжко, засылаючи въ небо до Пречистои горячу молитву. А тамъ все вже втихло...

(*Конець буде.*)

ныхъ ще облігôвъ и купонôвъ бувшихъ индемізаційныхъ фондôвъ.

Въ рубрицѣ VII., „на образованье и просвѣту“, прелімінує краєвый выдѣлъ 2,098.683 зр., т. є. о 350.154 зр. бôльше, якъ въ 1894 роцѣ. Найбôльшу позицію въ тôй рубрицѣ становить выдатокъ шкôльного фонду краєвого, що збôльшує ся въ сѣмъ роцѣ о 361.000 зр. Значный прирôстъ представляє III. рубрика выдаткôвъ — „кошты лѣченя убогихъ недужихъ“ — бо 40.000 зр. Дальша значнѣйша звыжка выдаткôвъ есть въ рубрицѣ XIII. „водній будовы меліорації“, де выдатокъ пôдносить ся о 137.922 зр. въ наслѣдокъ дальшого переведеня регуляційнои програмы и втягненя до неи новыхъ рѣкъ. Выдатки на комунікації (рубр. X.) пôдносять ся о 38.326 зр., головно въ наслѣдокъ пôдвышеня позиції на пôдмоги для повѣтôвъ и громадъ на будову дорôгъ. Такожь збôльшили ся выдатки на рôльництво и гôрництво о 15.673 зр. Взагалѣ прирôстъ выдаткôвъ выносить 3,047.775 зр., але вôдъ того треба вôдтягнути збôльшенье въ рубрицѣ XIV. о 1,430.943 зр., бо сей выдатокъ, якъ вже сказано переходный. По вôдтрученю тои квоты одержимо 6 6.832 зр. правдивого збôльшеня выдаткôвъ, що иде на продукційнй цѣли, т. є. на школы, комунікації, регуляції, рôльничѣ меліорації и на полѣпшенье санітарныхъ вôдносинъ.

Рôзнѣ доходы мѣстять въ собѣ мѣжь иншими субвенцію въ державного скарбу зъ титулу бувшихъ индемнізаційныхъ фондôвъ въ квотѣ 1,488.935 зр. и рôзнѣ доходы тыхъ фондôвъ, головно податковѣ залеглости въ квотѣ 290.000 зр. Иншѣ рубрики доходôвъ збôльшають ся постôйно головно въ наслѣдокъ звороту рôзныхъ позичокъ удѣлюваныхъ соймомъ (позички на засѣвъ и т. ин.), та въ наслѣдокъ высшихъ, якъ давнѣйше, субвенцій зъ державного скарбу на рôзнѣ продукційнѣ цѣли, школы рôльничѣ и т. ин.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Угорскій президентъ міністрôвъ д-ръ Векерле бувъ въ четверъ дня 20 н. ст. грудня на окремôй авдієнції у цѣсаря и конферувавъ зъ монархомъ довшій часъ. Противъ всякихъ поголосокъ не вручивъ Векерле дімісіи свого кабінету и нинѣ есть вôнъ ще угорскимъ президентомъ міністрôвъ. Однако мимо того уважають его положенье дуже непевнымъ, а властиво говорять, що до дімісіи мусить прийти и напевно прийде, иде лише о часъ, коли се стане ся Цѣсарь, що перебуде свята въ родиннôмъ кругѣ въ Ліхтенегѣ, выѣде зъ-вôдтамъ заразъ по святахъ до Буданешту. Тамъ предложить ему міністерство дімісію, котра має бути заразъ принята. Якъ вôдтакъ уложать ся вôдносины на Угорщинѣ, про се не знати ще нѣчого певного, такъ само якъ и сего нѣхто не знає, що есть властивою причиною упадку кабінету. Загально догадують ся и уважають се за найимовѣрнѣйше, що Векерлѣвскій кабінетъ мусѣвъ зъ деякихъ познакъ замѣтити, що не може вже числити на повне довѣре короны и що супротивъ того найлѣпше буде, если уступить. Мимо того завѣрюють зъ усѣхъ сторôнъ, що напрямъ внутрѣшнои політики угорскои буде такій самый, та що нове міністерство опре ся головно знôвъ на ліберальнôй партіи. Про наслѣдника Векерлього не знати такожь нѣчого певного; вказують вправдѣ на Банфіого, однако рѣшенье буде зависѣти вôдъ рôзныхъ обставинъ.

——

„Новое Время“ доносить, що крôмъ заповѣдженои правительствомъ реформы судôвництва, мають бути выготовленѣ проекты значныхъ реформъ на поли заведеного за панованя Александра III. змѣненого статута мѣстъ и институцій становыхъ начальникôвъ. Якъ звѣстно новый статутъ для мѣстъ, заведеный на мѣсце ліберального статута зъ 1870 р., обмежує мѣску самоуправу до послѣдныхъ границь и пôддавъ мѣста пôдъ власть губернаторôвъ. Такъ само обмежено за Александра III. и обсягъ дѣланя земствъ а села вôддано пôдъ власть становыхъ начальникôвъ. Творцемъ сего закона бувъ попередникъ Дурнова гр. Толстой. Ліберальнѣ россійскѣ часописи вказували вже тогдѣ на небезпечнôсть, яка грозить розвиткови мѣстъ и сѣлъ, коли обмежить ся ихъ дѣяльнôсть. Теперь здаєть ся прийшло вже й само правительство до пересвѣдченя, що оба згаданѣ закони не вôдповѣдають цѣли и для того — якъ пише „Гражданинъ“ — покликало міністерство внутрѣшныхъ справъ губернаторôвъ на нараду въ справѣ згаданыхъ реформъ. На всякій спосôбъ характеристичне се, що царь Николай II. носить ся зъ гадкою змѣны якъ разъ тыхъ реформъ свого вôтця, котрѣ на поглядъ реакційнои части россійскои прасы, мали стати головною пôдпорою и послужити для скрѣпленя самодержавія.

Загальну увагу звернувъ на себе въ Петербурзѣ послѣдный выпускъ „Вѣстника Европы“, обôймаючій статью, що остро осуджує систему правлѣня покôйного царя. Авторъ статьѣ домагає ся широкихъ адміністраційныхъ реформъ. Въ петербургскихъ кружкахъ уважають перепущенье сеи статьѣ цензурою за симптоматичный объявъ и за выслѣдъ выразныхъ бажань рѣшаючихъ кругôвъ, якъ має ся трактувати прасовѣ справы. Взагалѣ цензура поступає о много лагôднѣйше, якъ доси.

НОВИНКИ.

— **Слово до нашихъ П. Т. Передплатникôвъ.** Великѣ залеглости передплаты у нашихъ Читателѣвъ спонукують Выдавництво „Дѣла“ подати нинѣ до вѣдомости Р. Т. Передплатникôвъ залягаючихъ зъ значнѣйшими квотами передплаты, що высылка „Дѣла“ буде имъ здержана, если якъ найскорше не выровнають залеглостей, зазначеныхъ имъ на карткахъ адресовыхъ нинѣшного числа „Дѣла“. А позаякъ Выдавництво пôдъ конець сего року и зъ початкомъ Нового мусить полагодити свои рахунки зъ друкарнею, фабрикою паперу и т. д., то просимо всѣхъ тыхъ П. Т. Передплатникôвъ, щобы доконче выровнали свои залеглости до кôнця року, бо инакше Выдавництво, абы могло вывязати ся зо своихъ зобовязань супротивъ своихъ вѣрителѣвъ, буде мусѣло хиба удатись на дорогу — певно нѣ для Выдавництва нѣ для дотычныхъ П. Т. Передплатникôвъ не милу. Однакожь для орґану независимого, стоячого лишь одною передилатою, иншого выходу чей-же нема. Тожь просимо дотычныхъ П. Т. Передплатникôвъ, взяти отсе наше слово на увагу и якъ найскорше выровнати свои залеглости!

— **Въ Бережанахъ** завязало ся дня 20 с. м. **товариство взаимного кредиту „Надѣя“**, товариство зареєстроване зъ обмеженою порукою на взорець перемыского товариства „Вѣра“. На першôмъ загальнôмъ зборѣ выбрано дирекцію, въ котрои складъ увôйшли д-ръ Андрѣй Чайковскій, Лонгинъ Глѣбовицкій и о. Иванъ Мащакъ. До управляючои рады увôйшли Василь Яворскій яко предсѣдатель, о. Иларій Стеткевичъ яко заступникъ, а Сильвестеръ Лепкій яко секретарь, Вікторъ Шарапевичъ, о. Іоахимъ Федюкъ и Семко Савчукъ. Товариство входить въ житье заразъ по зареєстрованю его въ ц. к. судѣ окружнôмъ въ Бережанахъ.

— **Выдѣлъ Руского Касина въ Стрыю** запрошує отсимъ Вп. членôвъ на звычайный загальный зборъ товариства, котрый вôдбуде ся 27 н. ст. грудня [въ четверъ] точно о годинѣ 6-ôй вечеромъ въ льокали „пôдъ чорнымъ орломъ“. Порядокъ дневный: 1) справозданье зъ дѣяльности выдѣлу за рôкъ 1894, 2) справозданье касове, 3) выбôръ комісіи до провѣреня рахункôвъ, 4) выбôръ пятьохъ членôвъ выдѣлу, 5) передилата часописей и 6) самостôйнѣ внесеня членôвъ. — За выдѣлъ *Ив. Вахнянинъ* голова.

— **Выдѣлъ філіи „Просвѣты“ въ Стрыю** запрошує отсимъ Вп. Земляκôвъ на 2-гій зъ черги товарискѣ сходины, котрѣ вôдбудуть ся въ Стрыю 30 н. ст. грудня о годинѣ 5-ôй вечеромъ въ комнатахъ Руского Касина. На сходинахъ сихъ вôдчитає о. Б. Кирчôвъ свою повѣсть зъ житя руского, п. Ив. Вахнянинъ говорити-ме дальше про устрôй тѣла чоловѣчого, а о. Ол. Бобикевичъ про Федьковича, при чôмъ вôдчитає и пояснить декотрѣ его творы. „Боянъ Стрыйскій“ вôдспѣває кôлька новыхъ пѣсень а нашѣ сѣльскѣ школярики выголосять вôдтакъ кôлька поезій. — За выдѣлъ *Юл. Федусевичъ*, голова. *Ив. Вахнянинъ*, секретарь.

— **Мѣжь посмертными рукописями пок. проф. Омеляна Огоновского** знайдено — якъ довѣдуємось — приготовану статью про руску літературу для выдавництва Oesterreich in Wort und Bild и родина выслала ей на руки проф. Цайсберґа до Вѣдня.

— **Въ справѣ нового закона шкôльного** пишуть намъ: Якъ звѣстно, зъ днемъ 1 сѣчня 1895 р. входить въ житье новый законъ шкôльный, силою котрого обшары двôрскѣ мають причинятись рôвномѣрными процентами якъ громады до удержаня школы. Здавалось бы, що школы повинні на тôмъ рôвномѣрнôмъ розкладѣ тягарôвъ о стôлько зыскати, що въ разѣ потребы можна буде скорше щось вставити до прелімінаря шкôльного. Та не такъ склалось якъ ждалось. Сего мѣсяця вôдбували ся въ повѣтѣ львôвскôмъ розправы конкуренційнѣ въ тôмъ дѣлѣ, а результатъ ихъ такій, що дотеперѣшнѣ прелімінарѣ шкôльнѣ выпали менче або бôльше обкроєно. Причину до того дали або дворы або громады Селянамъ годѣ дивуватись, що при своѣй темнотѣ та злиднях они байдужнѣ въ справахъ шкôльныхъ тамъ, де треба щось дати, але паны богато говорять о просвѣтѣ, а коли на тоту просвѣту прийде щось дати, то ихъ нема. Очевидно вина паде й на инспекторôвъ, котрѣ при розправахъ не мають такои енергіи, якъ супротивъ учителя... Коли школа не буде добре опалена, то школярѣ и учитель зъ родиною попереступжують ся, будынокъ набере вогкости и кине ся грибъ, а черезъ недостатокъ доброго слуги шкôльного буде всюда повно нехари и т. д. А конецькôнцевъ скажуть: Всему виненъ учитель! — *Запека.* [Прим. Ред. Противъ прелімінаря, о скôлько знаємо, вôльно робити въ данôмъ речинци представленье, — то учителѣ зможуть поробити оправданѣ свои замѣты.]

— **Зъ вечерниць свято-Миколаєвскихъ**, якѣ устроивъ „Клюбъ Русинокъ“ дня 17 с. м. було чистого доходу зъ буфету и вступу 41 зр., зъ розпродажи робôтъ ручныхъ жертвованыхъ панною Ольгою Барвѣньскою 19 зр. а добровôльныхъ датковъ, зложеныхъ на руки панны І. Федакôвнои 15 зр. 20 кр. — разомъ 75 зр. 20 кр. Зъ того призначивъ „Клюбъ Русинокъ“ на товариство „Русланъ“ 30 зр., на „Шкôльну Помôчь“ 30 зр., а на коляду для учениць руской школы вправъ 15 зр. 20 кр. — *Г. Шухевичева.*

— **Товариство Народна Торговля у Львовѣ** купило вôдъ панѣ Узембловои [вдовы по Узембловѣ властителю торговлѣ рѣчей церковныхъ] каменицю въ ринку и має перенести ся до неи зъ Народного Дому уже зъ весною 1895-ого року. Куплена каменица широка на три вôкна зъ фронту [якъ звычайно каменицѣ въ ринку у Львовѣ] збудована на три поверхи, має довгу офіцину и просторѣ пивницѣ. Купно сеи каменицѣ має для Торговлѣ зъ кôлькохъ оглядôвъ важнѣ користи. По перше: мѣсце на склепъ въ ринку далеко користнѣйше нѣжь дотеперѣшне на розѣ „Народного Дому“ при площи Castrum, де рухъ досыть малый. А по друге: нинѣ дирекція Торговлѣ не мала мѣсця въ Народнôмъ Домѣ, то мусѣла мѣстити ся въ иншôй каменици. Теперь склепъ, магазинъ и комната до снѣдань мати-муть выгôдне помѣщенье на долинѣ купленои каменицѣ а оденъ зъ поверхôвъ може бути ужитый на канцелярія и на помѣщенье практикантôвъ Торговлѣ. Взагалѣ купно сеи каменицѣ мусить мати лишь користный вплывъ на дальшій розвитокъ нашого поважного товариства торговельного.

— **Выдѣлъ „Жовкôвскои Рускои Рады“** розбославъ мѣжь членôвъ товариства друковану вôдозву, котрою скликує II-гій загальный зборъ до Жовкви на четверъ по латиньскихъ рôздвяныхъ святахъ т. є. на день 27 н. ст. грудня с. р. Передовсѣмъ вôдправлене буде въ церкви Винницкôй о 8 годинѣ рано богослуженье о призванье помочи св. Духа, а потôмъ о 10 годинѣ передъ полуднемъ наступлять нарады збору зъ слѣдуючимъ дневнымъ порядкомъ: 1) Вôдкрытье збору предсѣдателемъ адвокатомъ Королемъ. 2) Выбôръ президія на часъ загального збору. 3) О. Радецкій зъ Мервичъ прочитає протоколъ зъ 1 ого загального збору. 4) Д-ръ Дрималикъ предложить справозданье выдѣлу за рôкъ 1894 и такожь справозданье касове. 5) Выбôръ нового выдѣлу и предсѣдателя Жовкôвскои Рускои Рады на рôкъ 1895. 6. Адвокатъ д-ръ Король буде референтувати о недостачахъ теперѣшного закона дорогового и о способахъ якъ бы той законъ поправити. 7) Д-ръ Олѣйникъ зъ Мостôвъ буде референтувати о тôмъ, що чувати зъ нашимъ правомъ выборчимъ. 8) Внесеня и интерпеляція членôвъ. — Пôдписанѣ за выдѣлъ д-ръ Король, о. Радецкій и д-ръ Дрималикъ такъ дальше пишуть въ вôдозвѣ: „Всѣхъ членôвъ Жовкôвскои Рускои Рады, котрымъ добро руского народу лежить на серци, просимо прибути на той зборъ щобы почути здоровѣ и пожиточнѣ науки о всѣмъ, що долю нашого народа дотыкає. Кождому зъ членôвъ вôльно буде при кождôмъ пунктѣ забирати голосъ и высказати чи то свою кривду чи своє жаданье, а Руска Рада надъ всѣми внесенями буде застановлятись и старатись лиху зарадити. Прибувайте не тôлько Вы ч. члены самѣ, але такожь заохотѣть и другихъ, що ще не суть членами, щобы на тое зобранье до Жовкви приѣхали и до нашого товариства вписали ся. Чимъ бôльше членôвъ Жовкôвска Руска Рада буде мати, тымъ успѣшнѣйше буде розвиватись и тымъ бôльша буде наша сила! Тыхъ членôвъ, котрѣ своихъ вкладокъ за рôкъ 1894 ще не поплатили, просимо зложити въ день зобраня на руки нашого касіера“.

— **Въ Тернополи** має вôдбутись уже незабаромъ [мабуть 27 с. м.] доповняючій выбôръ до рады повѣтовои зъ курія сѣльскои. Звертаємо увагу тамошныхъ провôдниковъ народу, щобъ не легковажили сеи справы, а подбали, абы выбôръ выпавъ користно для селяньства и для рускои справы. Выборôвъ до радъ повѣтовыхъ и до радъ громадскихъ не легковажмо!

— **Проф. Володимиръ Антоновичъ**, знаменитый нашъ историкъ и археольоґъ державъ на остатнôмъ *засѣданю историчного товариства* имени Нестора въ Кіевѣ широкій референтъ про археольоґічнѣ труды ґр. А. Бобринского, дотыкаючій кіевскои ґуберніи.

— **Свято-Николаєвскій вечерокъ дѣточій въ Станиславовѣ** удавъ ся — якъ намъ зъ-вôдтамъ доносять — дуже гарно. Дѣтей згромадилось около сто, не лише зъ мѣста, але и зъ околицѣ. Дѣвчатка вôдограли Лисенкову оперу „Коза дереза“ знаменито, дякуючи заходамъ панѣ Кокорудзовои, предсѣдательки товариства Рускихъ женщинъ. Бувъ се вечерокъ дуже милый и полишивъ по собѣ любу згадку якъ у дѣтворы такъ и у старшихъ.

— **Про вôдчиты въ львôвскôмъ „Академічнôмъ Братствѣ“** пишуть намъ: Вôдъ жовтня досиль було пять вôдчитôвъ, урядженыхъ заходомъ „Літературно-наукового кружка“, що зложивъ ся въ сѣмъ роцѣ зъ членôвъ товариства пôдъ проводомъ тов. Василя Щурата. Темою першого вôдчиту тов. Новаковского бувъ референтъ зъ книжки Россіні-ого „Революція на Сицилії“. Другій вôдчитъ про „Чернечу республику на Афонѣ“ читавъ тов. В. Щуратъ. Вôдтакъ тов. Здерковскій читавъ референтъ зъ книжки Шульце про початки фабричного промыслу и о борбѣ суспôльныхъ клясъ въ Англіи, а тов. Заремба про політику галицкого короля Данила. Въ послѣднôмъ вôдчитѣ тов. Щуратъ розповѣвъ на пôдставѣ працѣ професора краковского університету Крейценаха [Geschichte des neueren Dramas] про початки и розвôй новои христіяньскои драмы въ заходнôй Европѣ. На вôдчиты приходили и забирали голосъ въ дискусіяхъ крôмъ членôвъ „Академічного Братства“ и членôвъ „Ватры“ такожь пп. професоръ Михайло Грушевскій, д-ръ Ив. Франко, д-ръ Кл. Ганкевичъ и Михайло Павликъ. Дальшѣ вôдчиты вôдбудуть ся по святахъ въ льокали „Академичного Братства“ при улици Хорущины ч. 24.

— **Краєва рада шкôльна** ухвалила на засѣданю зъ дня 17 н. ст. грудня: 1) высказати кс. Фел. Ридлеви, при нагодѣ увôльненя его зъ *посады катихита выдѣловои школы* женьскои въ Тернополи, признанье за его ревну учительску працю; 2) затвердити выбôръ Ант. Мора, учителя 5-клясовои мужескои школы въ Залѣщикахъ на представителя учительства до окружнои рады шкôльнои въ Залѣщикахъ и вызначити на другого представителя учительства до тои-жь рады Емер. Нижиньского управителя 4-клясовои школы мѣшанои въ Тлустôмъ; 3) именувати учителями шкôлъ народныхъ: о. Алекс. Грицика греко-кат. катихитомъ выдѣловои школы мужескои и 6 клясовои женьскои въ Сокали; Петра Лѣщиньского учителемъ въ Крехôвцяхъ, Соф. Арбесбаверôвну молодшою учителькою 2-клясовои школы въ Чуквѣ, Теклю Талпашѣвну управителькою 2-клясовои школы въ Чашинѣ; 4) именувати суплентами д-ра Алекс. Чучиньского при ґімназіи св. Анны въ Краковѣ и о. Мих. Мрица при IV-ôй ґімназіи у Львовѣ; 5) перемѣнити 5-клясову мужеску школу въ Горлицяхъ на 6-клясову вôдъ 1 вересня 1895; 6) вылучити кольонію на двôрскôмъ обшарѣ въ Довгôй войнилôвскôй зъ шкôльнои звязи въ Довгôй войнилôвскôй и зорґанізувати въ тôй кольонії осôбну школу вôдъ 1 лютого 1895 р.; 7) приймити до вѣдомости справозданье краєвого инспектора шкôльного зъ люстрації реальнои школы въ Тернополи; 8) приймити до вѣдомости справозданье краєвого инспектора шкôльного зъ візитації народныхъ шкôлъ въ округѣ золочѣвскôмъ, выдѣловои школы женьскои въ Тернополи, 5-клясовои мужескои и 6-клясовои женьскои въ Бережанахъ та 5-клясовыхъ шкôлъ въ Пôдгайцяхъ.

— **П. М. Павликъ**, редакторъ „Народу“, выдавъ сими днями брошурочку [8 сторôнъ друку] п. заг. „Правительственнѣ конспірації у Россіи“, въ котрôй помѣстивъ три тайнѣ документы зъ канцелярія ґенерала жандармского въ Кіевѣ Новицкого. Документы мають походити ще зъ осени сего року. Першій— „Инструкція генерала Новицкого своему аґенту въ Галиції“, другій — „Конспиративное письмо генерала Новицкого за границу“, третій — „Списокъ эмигрантовъ, которыхъ желательно было бы добыть въ Россію“. Въ двохъ першихъ документахъ мѣстять ся инструкції для аґента въ Галичинѣ зъ рôзными припорученями [слѣдити революційный рухъ польскій у Львовѣ и Краковѣ а такожь рухъ рускихъ радикалôвъ [„кружокъ Ив. Франка“], слѣдити звязи ихъ зъ людьми въ Россіи та й доносити про все и т. д. Въ другôмъ письмѣ ґен. Новицкій жадає вôдъ аґента донесень про участь Соколôвъ польскихъ зъ Россіи въ выставѣ львôвскôй, про студентôвъ Дубляньскихъ, про Zjednoczenie towarzystw młodzieży polskiej, про польскѣ товариства „Лютня“, „Опѣка надъ молодежію“, про „гнѣзда Сокôльскѣ“ и др. Въ третôмъ документѣ поданый есть списъ 25 осôбъ, котрыхъ мавъ бы аґентъ старатись звабити въ Россію. П. Павликъ нѣчо не говорить о особахъ, до котрыхъ ґен. Новицкій адресувавъ свои письма. Зъ тексту ихъ можна догадуватись, що не всѣ були зверненѣ до однои особы. Галицкій аґентъ Новицкого, до котрого вôдносить ся перше письмо, не мешкає видко у Львовѣ, бо въ 10-ôй точцѣ припоручуєсь ему: обезпечити собѣ постôйнѣ зносины зô Львовомъ и бути завсѣгды въ курсѣ „революційныхъ предпринять“ кружка Франкового. Особа, котра доручила п. Павликови тѣ документы, пише, що ґен. Новицкому въ Кіевѣ вôддавъ міністеръ Дурново пôдъ оруду увесь югъ Россіи, Царство польске и Кавказъ, то вôнъ теперь стараєсь пустити корѣнье и въ Галичинѣ, вытворювати и роздувати „справы“, застрашувати царя и скрѣпити панованье реакціонерôвъ. А п. Павликъ додає вôдъ себе: „Теперь, коли въ Россіи черезъ деякій нахилъ царя до лібералізму реакція напружає всѣ силы для того, щобы вдержати ся, и для того пхнути царя въ терроръ, — зъ другого боку пôдносить уся вôльнодумна Россія чесный обовязокъ австро-угорскихъ Русинôвъ стати рѣшучо по боцѣ вôльнодумцевъ и не то не мати нѣчого спôльного зъ тыми нашими москвофілами, що пôдпирають въ Россіи реакцію, а вважати ихъ и ворогами и руско-украиньского и велико-руского народу, ворогами, котрыхъ треба поборювати на-рôвнѣ зъ ворогами нашого народу въ Австро-Угорщинѣ“.

— **Злегковаженье руского свята.** Ц. к. судъ въ Старôмъ-мѣстѣ вôзвавъ селянъ зъ Мшанця до розправы на день 18 н. ст. грудня т. є. въ свято св. О. Николая. Вôзвано пôдъ днемъ 15 надолиста с. р. Федя Вовканича и Василя Вовканича до ч. 3113 пôдъ карою 3 зр., а такожь Федя Вовканича и Илька Савчака до ч. 4012. На обохъ вôзваняхъ пôдписавъ ся судовый авскультантъ Смолиньскій. Такимъ чиномъ селяне замѣсть пôйти въ той день на богослуженье, набивали ногами до суду! Такій выпадки лучають ся часто и скрôзь на Руси, и можливѣ они лише у насъ!

— **П. Сеферовичъ, директоръ галицкихъ почтъ и телеґрафôвъ**, має бути покликаный — якъ пише вѣденьскій Tagblatt Шепса — на нове становище при міністерствѣ торговлѣ. На его мѣсце мавъ бы прийти — якъ довѣдуєсь сейже Tagblatt — той радникъ секційный при міністерствѣ торговлѣ д-ръ Дунаєвскій, про котрого стôлько выйшло бесѣды въ радѣ державнôй.

— **Зъ Надвôрнои** пишуть намъ: Дѣлимо ся въ Русинами охрестности Надвôрны вѣстію, що купець въ Надвôрнôй ч. Захарій Гриньовскій [заразомъ касіеръ тамошнои читальнѣ „Просвѣты“] вôдновивъ свôй склепъ, а передовсѣмъ радо подаємо до вѣдомости, що згаданый купець побирає теперь товары до свого склепу зô складôвъ „Народнои Торговлѣ“. Отже дôстати можна у него добре вино бѣле и червоне, каву, румъ, чай и всякѣ иншѣ добôрнѣ товары зъ „Народнои Торговлѣ“. Належало бы Русинамъ охрестности надвôрнянь-

скои пôдиврати бôльше якъ доси того свого купця, тримаючись засады: „Свôй у свого!“

— **Зъ Угорскои Руси** дуже зъ рѣдка можна вычитати звѣстку про выхôдъ якои новои книжки. Нинѣ-жь зъ приятностію нотуємо, що въ Угорщинѣ [Унгварѣ] друкують ся два мѣсяцесловы, а то: „Церковный мѣсяцесловъ“ и „Народный русскій мѣсяцесловъ“. Въ першôмъ умѣщеный буде типикъ укладу о Мат. Врабеля хусто-боронявского игумена та й статьѣ змѣсту церковного а въ другôмъ статьѣ поучаючій для угорского народу. Оба мѣсяцесловы будуть прикрашенй илюстраціями. Цѣна першого 40 кр. а другого 20 кр. [оплата почтова 5 кр. вôдъ примѣрника] а замовити можна у о. Димитрія Гебея въ Ужгородѣ [Fn. Gebe Demeter urnak Ungváron]. При сѣй нагодѣ нотуємо, що одинока угорско руска часопись „Листокъ“, выдавана въ Ужгородѣ а редагована о. Евгеніємъ Фенцикомъ, буде выходити въ р цѣ 1895-ôмъ одинадцятый уже рôкъ. „Листокъ“, малый двотыждневникъ бôльше церковный, выдаюсь на мовѣ зроссійщенôй, що-до змѣсту дуже мало цѣкавый, а коштуе рôчно 10 коронъ [для священичихъ сотрудникôвъ и учителѣвъ 5 коронъ] Жаль, що Угорска Русь не може здобутись на якусь бôльше живу часопись, а вôдъ Галицкои Руси такъ вôдчахнулась, що всякй пробы впровадженя туды выдавництвъ галицко-рускихъ не удають ся.. И не диво: середъ духовеньства и учительства бере щоразъ бôльше гору духъ мадярскій, а людъ темный, несвѣдомый, безъ проводу.

— **Пригода на зелѣзници.** Дирекція зелѣзниць оповѣщуе: Зъ причины зле уставленои зворотницѣ на стаціи въ Олешичахъ, поѣздъ особовый ч. 912 дня 20 с. м. наѣхавъ и ушкодивъ 2 возы на бôчныхъ шинахъ. — Зъ особъ тôлько кондукторъ почтовый легко скалѣченый.

— **Дирекція краєвои выставы** повѣдомлюе выставцѣвъ, котрымъ признано нагороды, що почетнй дипльомы, золотй и бронзовй медалѣ, та похвальнй листы комітету выставы, дальше золотй и срѣбнй медалѣ торговельныхъ палатъ призначенй для львôвскихъ выставцѣвъ, будуть выдавати ся почавши вôдъ суботы 22 с м. за оказаньемъ вôдповѣдноi легітімациі въ бюрѣ выставы (ул. Ягайлоньска ч. 15) що день зъ выимкою недѣль и святъ вôдъ 9—12 оп годины передъ полуднемъ. Державнй медалѣ та срѣбнй медалѣ комітету выставы будуть выдавати ся ажь въ другôй половинѣ сѣчня 1895 р.

— **Жидова зъ Литвы** еміґруе бôльшими партіями до Аргентины на кольовіи барона Гірша. Ось недавно выѣхало зъ Гродна и зъ околицѣ 60 жидôвскихъ родинъ а 350 особъ, а въ цвѣтни выѣде нова партія.

— **Женьска ґімназія въ Празѣ.** Вôдъ кôлькохъ лѣтъ мають Чехи въ Празѣ женьску ґімназію, котра свѣтло розвиваѣ ся. Коли основательѣ тои ґімназіи звернули ся передъ чотирма лѣтами до ческои суспôльности зъ просьбою о помôчь, сумнѣвавъ ся звѣстный патріотъ ческій Войта Напрстекъ, чи найде ся пять дѣвчатъ, котрй хотѣли бы записати ся до ґімназіи. Теперь числить ґімназія тôлько учениць, що вже сего року 22 зъ нихъ буде здавати испытъ зрѣлости. Двацять абітурієнтокъ маѣ намѣръ вступити на университетъ, а то 11 на фільософію а 9 на медицину, розходить ся лише о те, щобы могли вступити на ческій университетъ въ Празѣ Товариство Minerva, що удержуе ґімназію домагаѣ ся сего енергічно и маѣ надѣю на прихильну вôдповѣдь университетского сенату.

— **Метеоръ.** Минувшои пятницѣ около осьмои годины вечеромъ появила ся на пôвночнôмъ небосклонѣ надъ Болестрашичами, перемыского повѣта, огнена куля, величины головѣчои головы, зъ огненымъ хвостомъ, 5 метрôвъ довжины. Метеоръ перелетѣвъ якъ блискавка лукъ около 50 метрôвъ довжины въ напрямѣ Валявы и зчезъ въ облакахъ, а мавъ таке сильне свѣтло, що селяне зъ Болестрашичь выбѣгли зъ хатъ, гадаючи, що въ селѣ выбухъ огонь.

— **Въ Москвѣ** померша недавно вдова по тамошнôмъ купци В. А. Алексѣева записала пôвтора міліона рублѣвъ на всякѣ добрй цѣли: на университетъ московскій 100.000 руб., на клівіку очну 200.000 руб., на школы торговельнй 150.000 руб., на посаги для убогихъ дѣвчатъ 50.000 руб. и т. д. Замѣтне при тôмъ се, що завѣщанье укладали два найблизшй спадковемцѣ небôщки. Сесю высоку благородность тыхъ спадковемцѣвъ ставлять россійскй дневники справедливо за взорець всѣмъ тымъ, що того рода завѣщаня старають ся коли не повалити, то бодай обскубсти, кôлько лишь дасть ся.

— **Панорама Голгофты.** Польскій малярь Стика маѣ небавомъ приступити до студій надъ новою панорамою, котра буде представляти „вхôдъ на Голгофту“, а то хвилю, коли Христосъ веденый вôддѣломъ воякôвъ и товпою народу, упадаѣ пôдъ тягаромъ хреста. Панорама буде устроена въ той способъ, що зрѣтель находячи ся немовь бы на даху одного зъ домôвъ въ Єрусалимѣ и глядячи зъ сеи точки въ долину, буде мôгъ приглядати ся памятнôй сценѣ. Вже въ лютôмъ 1895 р. выѣзджаѣ артистъ до св. Землѣ для студій, а по поворотѣ забере ся до мальованя. Образъ буде выкôнченый у Львовѣ, а вôдтакъ буде перенесеный разъ на все до Кальваріи Зебжидовскои, котра стягаѣ рôчно до 300 000 богомольцѣвъ. Если бы зъ того числа оглянуло панораму лише $^1/_3$ части т. е. 200.000 богомольцѣвъ и заплатило за вступъ по 20 кр., то рôчный дохôдъ давъ бы 40.000 зр. Кошты панорамы обчислено на 100.000 зр.

— **Насѣнье инфлянтс ого** льну. Комітетъ господарского галицкого товариства оголошуе, що такъ якъ попередныхъ лѣтъ буде посередничити при спровадженю оріґінального насѣня инфлянтского льну зъ Риги и Парнавы, на скôлько выстане субвенціи вôдъ міністерства рôльництва. Бôльшй плянтаторы дôстануть насѣнье по цѣнѣ закупна, менший по зниженôй цѣнѣ. Комітетъ не може поки-що подати точнои цѣны, бо она буде зависѣти вôдъ скôлькости спроваджуваного товару, длятого просить поки що о завдаткъ бôльшихъ плянтаторôвъ по 12 зр. вôдъ кождого мѣшка, а меншихъ по 30 кр. вôдъ горнца, або по 9 зр. 60 кр. вôдъ мѣшка. Замовленя треба посылати до комітету товариства господарского до 25 н. ст. сѣчня 1895 р.

— **Дрôбнй вѣсти.** Магістратъ мѣста Живця подавъ намъ до вѣдомости, що рада мѣста надала почетне горожаньство мѣста Живця пп. Бронславови Сондецкому нотареви та й бурмістрови и Зенонови Данкевичеви, ґеометрови евіденційному и радному мѣста, за особливй заслуги для пôднесеня и розвитку мѣста. [П. Зенонъ Данкевичъ честный Русинъ, колишній ученикъ станиславôвскои ґімназіи, заточникъ на Мазурщинѣ.] — Рада мѣста Долины падала почетне горожаньство кн. Ад. Сапѣзѣ, ґр. Каз. Баденьому и д-рови Мархвицкому. — Доповняючій выбôръ трехъ членôвъ рады повѣтовои въ Чешановѣ зъ ґрупы бôльшои посѣлости вôдбуде ся дня 28 н. ст. сѣчня 1895 р. — Професоръ д-ръ І. Шпільманъ именованый тымчасовымъ директоромъ школы ветеринарiи у Львовѣ. — Доцентъ университету д-ръ Г. Пйотровскій обôймивъ въ львôвскôй школѣ ветеринарiи выклады фізіольоґіи и фармакольоґіи. — Сими днями померъ въ Долинѣ Ив. Вандикъ, концепістъ староства въ 34-ôмъ роцѣ житя.

Наука штука и література.

— **О. Вікторъ Матюкъ**, славно-звѣстный нашъ композиторъ, выдавъ [въ літоґрафіи А. Андрейчина у Львовѣ] новый свôй утвôръ пôдъ заг. „**Первый акордъ душѣ**“. Хоръ мѣшаный. Муз. о. В. Матюка“. Утвôръ сей присвятивъ композиторъ „Любителеви сеи пѣсни, мому дорогому сынови Романови, ученикови 2-ои клясы академічноi ґімназіи въ Львовѣ, упокоившому ся дня 6-го мая 1894 р., на вѣчну намять“ а чистый дохôдъ зъ продажи призначивъ для „Руслана“, товариства опѣки надъ убогою молодежію рускои ґімназіи. Що-до внѣшного выгляду — утвôръ сей представляе ся дуже гарно — якъ усе що выходить зъ літоґрафічного заведеня нашого земляка А. Андрейчина. Композицію можна набути въ книгарни Ставропіґійскôй по 20 кр. за примѣрникъ безъ пересылки почтовои, котра коштуе 2 кр.

— **Ставропіґійскій Институтъ** выдавъ своимъ накладомъ сими днями въ друкарни своѣй поважну книгу „**Monumenta Confraternitatis Stauropigianae Leopoliensis** edidit Dr. Vladimirus Milkowicz. Tomus I. Pars I. continens diplomata et epistolas ab anno 1518—1593. Leopolis 1895.“ [Сторôнъ XVI + 496 великои вôсемки; выданье гарне: друкъ великій, папѣръ веліновый.] Ся книга есть першою частію першого тому початого Ставропіґійскимъ Институтомъ выдавництва. Першій томъ маѣ обнимати грамоты вôдъ року 1518 до 1600, а отся выдана перша часть того тому кôнчить на роцѣ 1593-ôмъ. Друга часть першого тому вôдъ року 1594 до 1600 обôйме очевидно акты унiи Берестейскои. Редакторъ книги д ръ В. Мильковичь у вступнôмъ словѣ, написанôмъ по латиньски, подаѣ коротко історію рускихъ братствъ церковныхъ взагалѣ а львôвского зъ-окрема и про ихъ значѣнье, вôдтакъ згадуе про дотеперѣшнй публикаціи зъ архіву Ставропіґійского Института, вкôнци поясняе свою методу редакціи. Въ книзѣ мѣстять ся грамоты въ языкахъ рускôмъ, грецкôмъ, латиньскôмъ, польскôмъ и арабскôмъ, а реґеста списавъ д-ръ Мильковичь загаломъ въ языцѣ латиньскôмъ, безперечно выходячи зъ погляду, що черезъ се книга стане бôльше приступною для ширшого свѣта наукового. Латина д-ра Мильковича легка, исторична, якъ въ лѣтописяхъ. Въ книзѣ помѣщено чимало грамотъ незнаныхъ доси а важныхъ [н. пр. актъ суду каменецкого зъ року 1577], и богато грамотъ, дотыкаючихъ исторіи Львова и Галичины та рускои церкви, вже й опубликованыхъ, однакожь они розкиданй по менше або бôльше недоступныхъ выдавництвахъ, а тутъ они зведенй разомъ, та й безперечно мусѣвъ редакторъ неодну давнѣйшу похибку [чи то въ вôдчитаню тексту чи въ хронольоґіи] поправити. Система выдавництва поединча и практична. Глубша наукова оцѣнка поважного сего выданя належить до фаховыхъ ученыхъ и мы не сумнѣваємось, що така оцѣнка появить ся въ „Запискахъ“ наукового товариства имени Шевченка. Наше дѣло – подати лишь до вѣдомости фактъ выходу книги и высказати бажанье, щобы друга часть першого тому появила ся якъ найскорше, тымъ бôльше, що она мѣстить-ме цѣкавый матеріялъ историчный до часôвъ унiи Берестейскои, котрои 300 тнй роковины припадають въ рокахъ 1895 и 1896 тôмъ.

— **Книжочка 10-та „Дрібної Бібліотеки“**, котрою невтомимый выдавець п. Кость Панькôвскій робить намъ майже що тыждня милу несподѣванку, мѣстить поетичнй переклады Павла Граба п. заг. „**З чужого поля**“. Въ передмовѣ перекладникъ оправдуючись каже: „Зъ деякимъ правомъ менѣ може бути кинутый докôръ за бракъ провôднои думки, що вязала-бъ у якусь певну цѣлокупнôсть згромаджении переклады; справдѣ, добôръ вѣршѣвъ, якъ и авторôвъ — чисто выпадковый“. Нехай и выпадковый буде выбôръ, — скажемо вôдъ себе — но перекладникъ оправдуватись зъ того не маѣ потребы. Намъ богато ще де-чого треба брати, поки прийде часъ выбирати. А за вартôсть переложеныхъ творôвъ ручать вже самй имена такихъ славныхъ авторôвъ якъ Англичане Байронъ, Гудъ, Муръ, Соуті; Італійцѣ Кардуччі, Філікаі, Леопарді; Нѣмцѣ Гайне, Ленау, Уляндъ; Болгаре Вазовъ, Ботевъ, Московъ; Хорваты Гарамбашичь и Прерадовичь; Сербъ Змай-Іовановичь, Словакъ Томашикъ, Чехъ Ганка и другй. Зô всѣхъ поетôвъ давъ Павло Грабъ по кôлька перекладôвъ, а найбôльше зъ великоруского. Переклады, якъ звычайно бувае, одинй бôльше другй менче удатнй. Зôброчка гарна и показна, а коштуе лишь 20 кр. Дôстати ю можна въ книгарни Наукового товариства имени Шевченка.

— Звертаємо увагу Вп. читачѣвъ, що зъ четверговымъ 274-ымъ ч. „Дѣла“ розôслано цѣникъ „Народнои Торговлѣ“ а не Усценьского и Скнуржіля.

Господарство промыслъ и торгвляо.

Ц. к. упривіл.

Assicurazioni Generali въ Трієстѣ

заложена въ роцѣ 1831.

Головна аґентія для Галичины у п. М. Дубеньского у Львовѣ, улицѣ Коперника ч. 18. Телефонъ н-ръ 468. Въ мѣсяци падолистѣ 1894 року въ вôддѣлѣ обезпечень на житье тов. Assicurazioni Generali внесено 568 внесень на суму 1,769.912 зр. а. в. а выставлено поліцъ 493 на суму 1,530.340 зр. а. в. Вôдъ 1 сѣчня до 31 падолиста 1894 р. внесено 6.584 внесень на 22,020.614 зр. а. в., а выставлено 5.662 полісъ на суму 18,919.642 зр. а. в. Заповѣджень, шкоды въ тôмъ вôддѣлѣ вôдъ 1 сѣчня до 31 падолиста 1894 р. выносять 1,579.750 зр. а. в.

Выказаный станъ обезпечень вôддѣлу житьевого выносивъ въ дни 31 грудня 1893 року 162,807 927 зр. въ капіталахъ и 201.214 зр. а. в. въ рентахъ на 56 048 полісахъ, на що резервовано въ готôвцѣ 39,757 609 зр. а. в. Заплачень шкоды въ 1893 р. въ вôддѣлѣ житьевôмъ выносять 1,899.393 зр. а. в., а для всѣхъ галузей вôдъ часу заложеня товариства (1831 року) пôсля щорôчныхъ выказôвъ выплачено 262,401.706 зр. 51 кр. а. в.

Товариство признаѣ належачимъ до чинноi арміи або обороны краєвои на случай вôйни важнôсть забезпеченя до сумы 5.000 зр., а приналежнымъ до загального ополченя, на случай ихъ покликаня до чинноi службы, вартôсть забезпеченя до сумы 15.000 зр. безъ доплаты якои небудь преміи. 4102

— **Дирекція зелѣзниць** оповѣщуе: Пôвнôчно-нѣмецкій - галицкій - полуднево - захôдный - россійскій рухъ граничный. Тарифа выимкова для збôжа и т. и. Зъ днемъ 1 сѣчня 1895 увôйде въ житье додатокъ І.

Пôвнôчно - нѣмецкій - галицкій-полуднево-захôдный-россійскій рухъ граничный. Спростованье похибки друку. На сторонѣ 22 вôдъ 1 серпня 1894 важного додатку ІІІ. до тарифы товаровои, при тарифѣ выимковôй 19 замѣсть: „насѣнье конюшины и хмѣль до Россіи“ маѣ бути: „насѣнье конюшины и хмѣль зъ Россіи.“

Телеґрамы „Дѣла”

Вѣдень 22 грудня. Палата панôвъ приняла на вчерашнôмъ засѣданю всѣ поменшй законы ухвалень палатою послôвъ, мѣжь иншимъ и законъ о супочинку недѣльнôмъ.

Будапештъ 22 грудня. Цѣсарь прибуде до Будапешту по Новôмъ Роцѣ и тогдѣ доручить ему кабінетъ угорскій свôю дімісію.

Петербургъ 22 грудня. Новый ґенералъ-ґубернаторъ Варшавы обôйме свой урядъ по Новôмъ Роцѣ.

Берлинъ 22 грудня. Köln. Ztg. выказуе, що ситуація кн. Фердинанда въ Болгаріи прикра и захитана, бо Россія пôдъ нѣякимъ услôвемъ не схоче его признати.

Надôслане.

Д-ръ Тома Пйотровскій
осѣвъ 459 1—3
въ Олеську.

Д-ръ Лукіянъ Ив. Гумецній
отворивъ 425 6—6
адвокатску канцелярію
въ Сам борѣ, ринокъ ч. 43
въ домѣ, де офіцерска менажа.

ЮЛІЯНЪ ПАНЬКЕВИЧЬ
въ Надвôрнôй
поручаѣ ся Всч. Духовеньству
яко
артистъ-малярь. 339 32—0

Перепона въ травленю
катаръ жолудка, діспепсія, бракъ апетиту, згага и т. д. якъ такожь
Катары вôддыховыхъ орґанôвъ,
харкотанье, кашель, хрыпка суть недугами, въ котрыхъ

найчистѣйша алькалічна ВОДА щавова
уеав и жся пôсля высказôвъ медициньскихъ повагъ зъ особливымъ успѣхомъ. (ІІІ.)

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручаѣ у великôмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокля, дальекляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайта, ленты мѣрильнй, пйоны, сібелѣ, манометры и т. п. Устроюя звôнкôвъ електричныхъ. Всякй направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють точно. 148

Отвертый листъ.

Вповажаный Пане Фрайліхъ!

Мушу сказати правду, що въ терпѣняхъ зъ причины перепуклины, якй я терпѣвъ вôдъ звыжь трицяти лѣтъ, помимо глядяня помочи у фаховыхъ людей, дôзнавъ я полекше ажь коли удавъ ся до Васъ и по ужитю заложеноi Вами перевязки, при помочи котроi, мимо мого старого вѣку, — числю звыжь 75 лѣтъ — я теперь на дорозѣ до цѣлковитого вылѣченя и маю надѣю, що цѣлкомъ позбуду ся сеи недуги, за що лише Богъ може нагородити, бо люде не въ силѣ се зробити. Прошу приймити се мое совѣстне признанье на доказъ моеи вдячности, до котроi почуваю ся — остаючи на все зъ правдивымъ поважаньемъ, щирый приятель

Свящ. Грибовичь в. р.

Дзвинячка 26 жовтня 1894.
(Подаѣ „Импресса“ Львôвъ.) 440 1—5

РôКЪ 1895.
Народный
КАЛЕНДАРЬ ПОСЛАННИКА
зъ образками на рôкъ 1895
мѣстить кромѣ части календарскои, информаційнои и якъ найточнѣйшого Устава церковного:

Рôкъ 1895 (стихъ); *Історія заснованя новіціяту Сестръ Служебниць въ Жужелю* (зъ трема образками, котрй представляють: Першихъ Служебниць, ихъ дôмъ и ихъ захоронку въ Жужелю); *Где щастье?* (стихъ); *Далась мати красній очи та не далась серця* (повѣсть); *Разореніе Іерусалима* (зъ образкомъ); *Людска жизнь* (стихъ); *Розбишаки* (повѣсть); *Розвалины старинного амфітеатру въ Римѣ и перши Христіяне на его аренѣ середъ дикихъ звѣрей* (зъ 2 образками); *Зъ исторіи душпастирства* (Нехристъ апостоломъ); *Валтазаръ, Остатня воля, Спѣвъ соловья* (стихи). 409 5—5

Часть гумористична и забавна: *Жидôвскій поединокъ* (гумореска); *Похоронъ горѣвки* (цѣкаве и веселе оповѣданье стихомъ въ 4 частяхъ); *Смѣхъ и правда.* — Анонсы.

Цѣна календаря 35 кр. вразъ зъ пересылкою.

Хто бере 10 примѣрникôвъ одержить одинъ даромъ.

Перша австрійско-шлеска
ТОРГОВЛЯ НАСѢНЯ
АЛЬФРЕДА РАССЛЯ въ ОПАВѢ
заснована 1875 року
поручаѣ
Пасѣня травъ на муку и на пашу, **насѣнье пашныхъ бураковъ, оріґінальну французку люцерну**, всѣ насѣня **конюшины, насѣня господарекй и лѣснй** пôдъ ґарантівю правдивости, чистоты и силы кôльченя. 437 1—40
На жаданье цѣнники даромъ и франко

ДЕШЕВШЕ
якъ всюды!!!
Паньчохи, скарпэтки, паньчошки дитинй дуже сильнй и теплй не шитй пара вôдъ 18 кр., 22, 25, 30, 45, 60, 65 кр. до найлѣпшихъ вовняныхъ по 1 зр. 10 кр. поручаѣ
Максъ Мільфельдъ
Львôвъ, ринокъ ч. 39.
434 3 12

Спеціялістъ
недуги ухъ, носа и горла
Д-ръ І. Райнгольдъ
364 мешкаѣ теперь 26—39
при улици Сикстускôй, ч. 21.

МУЖЕСКУ Безсильнôсть
выликнану именно страшными наслѣдками тайныхъ грѣхôвъ молодости и розпусти, усуне напевно и на довго одинока, розширена въ многихъ выданяхъ илюстров. книга
Самоохорона д-ра Ретава
Россійске выданье: 1 зр.
Польске выданье: 1 зр.
Нѣмецке выданье: 2 зр.
Тысячѣ людей найшли въ нѣй поясненя своихъ недугъ и направили свои мужескй силы при помочи указаного въ книжцѣ способу лѣченя. По одержаню франко належитости, высылаѣ ся франко книга въ кувертѣ магазиномъ выдавцѣвъ Р. Ф. Бірей въ Липску. (R. F. Bierey's Verlagsbuchhandlung in 10—36 Leipzig.) 333

Словарь нѣмецко-рускій
Ом. Партицкого
продаѣ товариство „Просвѣта“ по *1 зр.* замѣсть 3 зр.

Симъ маю честь повѣдомити Вп. Публику, що **маґазинъ и варстатъ футеръ**, истнуючій вѳдъ 24 лѣтъ пѳдъ фірмою **Фридрихъ Мрозиньскій**, я купивъ и по цѣлковитѳмъ заосмотреню того-жь въ свѣжій, доббрный и тревалый товаръ отворивъ. Опираючи ся на мѳй 20-лѣтный трудъ и фахове образованье въ краю и за границею надѣю ся, що всякимъ вымогамъ Вп. Гостей вѳдповѣмъ и о численнѣ замовленя прошу. Пишучись съ глубокимъ поважаньемъ, остаю пѳдъ давною фірмою

ЮЛІАНЪ СОЛИКЪ

перше

ФРИДРИХЪ МРОЗИНЬСКІЙ

МАҐАЗИНЪ и ВАРСТАТЪ ФУТЕРЪ

улиця Собѣского ч 7 у Львовѣ. 415 8—10

Вже выйшовъ зъ друку

Илюстрованый Калєндарь „Просвѣты“

360 **на рѳкъ 1895** 9—10

Цѣна: брошурованого 35 кр, зъ пересылкою 40 кр.
„ оправного 45 кр., зъ пересылкою 50 кр.

Замовляти можна въ Товариствѣ „Просвѣта“ у Львовѣ ул. Вѳрменьска ч. 2 и у всѣхъ книгарняхъ Галичины.

РОБѲТНЯ

ЕМА МЯРКА

Львѳвъ, улиця Сикстуска ч. 4

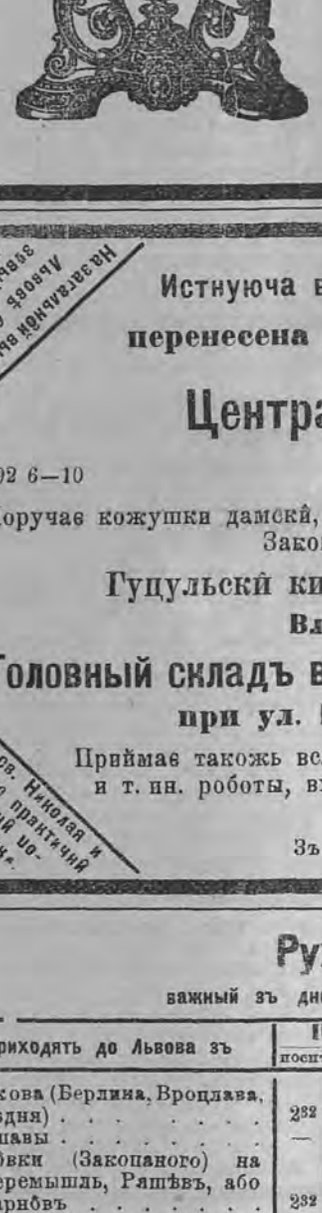
одна зъ першорядныхъ, приймае всякѣ роботы, входячѣ въ обсягъ дамского кравецтва, якъ:

Осѣннѣ сукнѣ, зимовѣ и вечерковѣ, жакеты, шубы, ретонды и пелєрины та выбѳръ готовыхъ дитѣнныхъ суконь.

Приймае ся такожь замовленя на выправы зъ провінціи, полагоджуючи все на варшавскій ладъ.

Удѣляе ся такожь лєкціи крою. 406 9—10

На жаданье продае ся парискѣ формы.

Важне
для кождои господинѣ и матери!

Признано
яко найлѣпшій додатокъ до кавы!

Катрайнера Кнайпѳвска солодова кава
єсть одинокою зѳ смакомъ и запахомъ правдивои кавы въ зернятахъ. Зъ початку додае ся єи до кавы одну третину, вѳдтакъ половину и бѳльше.

Катрайнера Кнайпѳвска солодова кава
єсть длятого такожь въ ужитю найсмачнѣйшимъ и найдешевшимъ додаткомъ до кавы, и зносить такожь шкѳдни здоровлю наслѣдки.

Катрайнера Кнайпѳвска солодова кава
выроблюе ся теперь такъ знаменито, що можна єи зъ кавою разомъ молоти и приладжувати на кождый способъ.

Катрайнера Кнайпѳвска солодова кава
поручае ся выразно лѣкарскими повагами, бо маe въ собѣ прикметы, котрыхъ доси уживанѣ сурогаты кавы нѣколи не можуть осягнути“. 4975 24 24

Катрайнера Кнайпѳвска солодова кава
навѣть єсли єи чистою не ся єсть дуже вѳдповѣдна и здорова для женщинъ, дѣтей, недокровныхъ, недужихъ на жолудокъ и нервы.

Дѳстати можна всюды — ½ клґ. 25 кр.

Бачнѳсть! Треба купувати лише бѣлѣ оріґинальнѣ пачки Катрайнеръ!
зъ портретомъ о. Кнайпа и зъ именемъ

Климентій Федуньо

переплетникъ бібліотеки ц. к. львѳвского університету

поручае 366 9—?

своє переплетниче и ґалянтерійне заведенье

у Львовѣ, ул. Академична ч. 8.

Пѳдоймае ся всякихъ роботъ, особливо переплету: Служебникѳвъ, Євангелій, Молитовникѳвъ, Бібліотечныхъ книгъ, Альбумѳвъ, Мапъ, Двпльомѳвъ и т ин. по умѣреныхъ цѣнахъ.

Кирничне заведенье

для будовы верченыхъ и копаныхъ кирниць пѳдѳймае ся й дальше всякихъ роботъ, входячихъ въ обсягъ кирництва, полагоджуе ихъ при помоци фахового управителя фірмы, славнозвѣстнои вѳдъ 35 лѣтъ и запоручуе Вп. Публицѣ, инжинерамъ и будѳвничимъ совѣстне и взорцеве переведенье роббтъ.

Леопольда Домініка Спадкоємцѣ

388 11-26 **Львѳвъ, улиця Костепальна ч. 1.**

КАРТЫ ѢЗДЫ

до Пѳвнѳчнои Америки

въ

Нідерляндско-Американьскѳмъ товариствѣ пароходнои плавбы.

I Kolowratring 9
IV Weyringergasse 7 a WIEN.

Щодѣнна експедиція зъ Вѣдня.

49-52 **Поясненя безплатно.** 1

НА РАТЫ

МАШИНЫ ДО ШИТЯ

зъ найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и краевыхъ вѳдъ 25 до 65 зр.

поручае 4798 141—?

ЛЮДВИКЪ ҐАРДОЛИНЬСКІЙ

Львѳвъ, площа Галицка 14.

Цѣнники на жаданье даромъ и франко.

М. Р. ШНАЙДЕРЪ

записяженый знавець судовый

въ Станиславовѣ

296 поручае своє 19—52

заведенье штуки цизѣльерскои

выробляе образы зъ всѣлякихъ крущєвъ до найбольшого объему, посрѣблюе и позолочуе въ огни и ґальванічно и приймае всякѣ направы.

Перша ц. к. прив. ФАБРИКА ЛЯМПЪ

Р. ДІТМАРА

Зъ надходячимъ сезономъ маe честь звернути увагу Вп. Публики, що заосмотрила свѳй складъ лямпами всякого рода найновѣйшихъ системъ, якъ:

СТОЛОВИ вѳдъ найдешевшихъ ажь до найпишнѣйшихъ сальоновыхъ зъ шовковыми умбрами.

ВИСЯЧІЙ до роботень, фабрикъ, горалень, читалень, реставрацій, ѣдалень, спалень, сальонѳвъ и т. д.

СТѢННІЙ въ найрѳзнѣйшихъ родахъ, лѣхтарнѣ господарскѣ, до освѣтлюваня мѣстъ, будынкѳвъ войсковыхъ, та будѳвляныхъ пѳдприемствъ.

Особливо звертаю увагу на найлѣпшу систему плоскихъ лямпъ **„БАКУ“** рѳзнои величины, вѳдзначаючихъ ся скрѣпленою интензивностію свѣтла и безпечностію передъ експльозіею; такожь незрѳвнанѣ доси лямпы **„ФАВОРІТЪ“** и **„АВСТРАЛЬ“** зъ кулистымъ свѣтломъ вызначаючѣ ся бѣлостію и интензивностію полумѣни при дуже малѳй консумціи нафты, котрѣ можна набути въ моємъ фабричнѳмъ складѣ по найумѣреннѣйшихъ цѣнахъ.

Остерѣгаю Вп. Публику передъ наслѣдуваньемъ и закупномъ рѳзныхъ лямпъ лихого выробу и заграничнои тандиты, до котрыхъ богато торговцѣвъ вкручуе мои машинки и продае за мои добрѣ и тревалѣ выробы.

Крѳмъ того заявляю, що мои выробы звѣстнѣ зъ доброты и тревалости та що они тѣшать ся свѣтовою славою и я продаю ихъ по дуже приступныхъ фабричныхъ цѣнахъ.

394 7—10 **Р. Дітмаръ.**

РУ-

кавички всякого рода;

Бандажѣ руптуровѣ

и всякѣ выробы рукавичничѣ

поручае найдешевше 2537

Павло Лянгнеръ

передъ тымъ

Браты Лянґнеры

Львѳвъ, улиця Галицка ч. 16.

---

441 1—6

НА РѲЗДВО

практичнѣ подарунки!

Тоалєтовѣ мыла

въ найлѣпшѳй якости, зъ приємными запахами, въ гарныхъ картонахъ по 3 штуки, картонъ по 30, 45 и 60 кр. та свѣчки на деревце поручае фабрика мыла тоалєтового, господарского и свѣчокъ

Е. І. Фрідріхѳвъ

у Львовѣ, улиця Краковска ч. 13.

ПРИКРАСЫ

на боже деревце

поручае всякого рода и въ великѳмъ выбѳрѣ

печива до прикрасы

божого деревця, якъ: шоколядки звычайнѣ и надѣванѣ, арабески, буквы и т. пн. Для вѳдпродуючихъ значнѣ уступки. На жаданье высилаю скриночки обѳймаючѣ 120 штукъ за 1 зр., зъ ангеликомъ 15 кр. дорожше.

Опакованье даромъ.

Цѣна скринки пречудныхъ фіґуръ **2 зр.**

Антѳнъ Тесаржъ

1—1 **ЦУКОРНИКЪ** 433

Берно, Bäckergasse ч. 74.

Сталевѣ остроги до танцю (брящата) пара 1 зр. 50 кр. зъ ремѣнцями

4395 *поручае*

ПЕТРО ХШОПСТОВСКІЙ

торговля зелѣза у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.

Цѣнники илюстрованѣ рѳзныхъ предметѳвъ до розпорядимости

Знаменитый ароматичный

ЧАЙ

поручае вѳдъ 1·40 до 5 зр. за ½ клґ. спеціяльный складъ чаю

АДОЛЬФА ЗІНІЄРА

у Львовѣ ул. Сикстуска 17.

Высылки почавши вѳдъ одного кільогр. франко. 407 10-10

Кравецка роббтня

при улици Третого мая ч. 2

въ СТАНИСЛАВОВѢ

приймае

всякѣ замовленя входячѣ въ обсягъ кравецкій якъ для Вп. Публики цивільнои такъ и для Всч. Духовеньства.

Приймае такожь

роботы войсковѣ.

Роботу, що не подобае ся, вымѣнюю.

298 18—52 Зъ поважаньемъ

Петро Геркоперецъ.

Остренье и чищенье хірургічныхъ инструментѳвъ — приймае

ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ

ножѳвникъ у Львовѣ ул. Боимѳвъ ч. 3.

Цѣнники даромъ.

Найсвѣжѣйшѣ новости !!!

ВЫНОЗИЧАЛЬНЯ КНИЖОКЪ И НОТЪ

Станислава Келєра

у Львовѣ ул. Баторія ч. 28.

Абонаментъ (3 томы наразъ) 40 кр. мѣсячно. Кавція 1 зр. На провінцію (10 томѳвъ наразъ) абонаментъ 1 зр. мѣсячно. Кавція 5 зр. Найновѣйшій катальогъ выйшовъ якъ разъ

438 зъ печатни. 1—3

Записувати ся можна кождого дня.

Ноты 6 кусниковъ наразъ 50 кр. мѣсячно. Кавція 1 зр.

Истнуюча вѳдъ року 1860 фірма въ Новѳмъ Санчи

перенесена до Львова при ул. Хоружчины ч 27

На загальнѣй выставѣ зъ 1894 р. Диплома и рѳзного признания и ґарну нагороду.

Центральна Роботня Кожухѳвъ

(СЕРДАЧКѲВЪ)

392 6—10

Поручае кожушки дамскѣ, мужескѣ и дитячѣ, крытѣ сукномъ, вышиванѣ и оріґінальнѣ Закопаньскѣ, уланки, кринічанки и угорки

Гуцульскѣ киптарики. Гуньки и ґѳрняцкѣ капелюхи!

Власный выробъ !!! Цѣны умѣренѣ.

Головный складъ въ Центральнѳмъ краєвѳмъ базарѣ у Львовѣ

при ул. Кароля Людвика ч. 5, I. поверхъ.

На св. Николая и роздво практичнѣ и гарнѣ подарунки.

Приймае такожь всякѣ замовленя на мужескѣ футра, дамскѣ ґарнітуры и т. пн. роботы, входячѣ въ обсягъ того фаху и выготовлюе ихъ въ якъ найкоротшѳмъ часѣ.

Зъ глубокимъ поважаньемъ **Кляра Рачиньска.**

На загальнѣй выставѣ у Львовѣ бронзовый медаль

Рухъ поѣздѳвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 мая 1894 пѳсля годинника середно-европейского.

Приходять до Львова зъ	ПОѢЗДЫ посп.	ПОѢЗДЫ особ.		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	232	525	900	610	900
Варшавы	—	525	900	—	900
Хабѳвки (Закопаного) на Перемышль, Ряшевъ, або Тарнѳвъ	232	—	—	—	—
Хабѳвки (Закопаного) на Ряшевъ або Тарнѳвъ	—	525	—	—	—
Хабѳвки (Закоп.) на Стрый	—	—	834	—	—
Мушины, Криницѣ, Жегестова на Тарнѳвъ	—	—	—	—	900
Мушины Криницѣ Жегестова на Ряшевъ або Тарнѳвъ	—	525	—	—	—
Мушины Криницѣ Жегестова на Тарнѳвъ (в. 1/6 до 30/8)	—	—	900	—	—
Мезе-Ляборцъ Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	900	—	—
Надберезя и Тарнобжега	—	—	600	—	—
Пѳдволочискъ и Бродѳвъ (на дворецъ гол.)	212	929	910	545	—
Пѳдволочискъ и Бродѳвъ (на дворецъ Пѳдзамче)	158	918	845	519	—
Сучавы	940	—	737	1227	635
Кимполюнга	940	—	737	—	—
Радѳвцѣвъ	940	—	737	—	635
Бергомета и Чудина	940	—	—	—	—
Новоселицѣ	940	—	737	—	—
Слободы рунгур. Копальнѣ	940	—	—	—	635
Гусятина на Галичъ	940	—	737	—	—
Чорткова на Галичъ	—	—	—	1227	—
Бориславa	—	—	202	1210	—
Белзца	—	—	—	445	—
Сокаля	—	—	748	445	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова на Стрый)	—	—	834	1210	—
Стрыя и Сколього	—	—	847	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова на Стрый	—	—	202	—	—
Гребенова (вѳдъ 10/7 включно до 30/8)	—	—	202	—	—
Бруховичь (вѳдъ 12 мая почавши ажь до вѳдкликаня).	—	—	810	—	—

Вѳдходять зѳ Львова до	ПОѢЗДЫ посп.	ПОѢЗДЫ особ.		
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	224	1010	450	1035	655
Варшавы	—	1010	450	—	655
Хабѳвки (Закопан.) на Тарнѳвъ або Ряшевъ	—	1010	—	—	—
Хабѳвки (Закопан.) на Ряшевъ або Перемышль	—	—	1035	—	—
Хабѳвки (Закоп.) на Стрый	—	—	950	710	—
Мушины Криницѣ, Жегестова на Тарнѳвъ або Ряшевъ	—	1010	—	—	—
Мушины Криницѣ, Жегестова на Тарнѳвъ (вѳдъ 1/6 включно до 30/8)	—	—	—	655	—
Мушины, Криницѣ Жегестова на Тарнѳвъ	—	—	450	—	—
Мушины, Криницѣ на Стрый	—	—	—	710	—
Мезе-Ляборцъ, Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	—	655	—
Надберезя и Тарнобжега	—	1010	450	—	—
Пѳдволочискъ и Бродѳвъ (зъ дворця гол)	308	244	940	1020	—
Пѳдволочискъ и Бродѳвъ (зъ дворця Пѳдзамче)	622	256	1004	1047	—
Сучавы	615	—	1015	255	1070
Чорткова на Галичъ	—	—	—	255	—
Гусятина на Галичъ	615	—	—	—	1030
Слободы румгур. Копальнѣ	—	—	1015	—	1030
Новоселицѣ	615	—	—	—	1050
Бергомета н. С. и Чудина	615	—	—	—	—
Радѳвцѣвъ	615	—	1015	—	1030
Кимполюнга	615	—	—	255	—
Сокаля	—	—	920	645	—
Белзца	—	—	920	—	—
Бориславa на Стрый	—	—	540	950	—
Лавочного (Мункача, Серенча, Мішкольца, Пешту) и Хирова на Стрый	—	—	540	—	710
Станиславова, Долины, Болехова на Стрый	—	—	—	950	710
Сколього и Хирова на Стрый	—	—	—	950	—
Стрыя и Сколього	—	—	—	305	—
Гребенова (тѳлько вѳдъ 10/7 включ до 30/8)	—	—	—	950	—
Бруховичь (почавши вѳдъ 12 мая ажь до вѳдкликаня)	—	—	330	—	—
Зимнои-воды (почавши вѳдъ 12 мая ажь до вѳдклик.)	—	—	342	—	—

Розклады ѣзды въ видѣ кишеневѳмъ можна дѳстати въ бюрахъ информаційныхъ, касахъ стаційныхъ и у кондукторѳвъ

*) Годины печатанѣ грубыми черенками означують пору ночну вѳдъ год. 6-ои вечеромъ до год. 5-ои 59 мін. рано. Въ бюрѣ информаційнѳмъ ц к. австр. зелѣзниць державныхъ у Вѣдни (улиця Іоанна 29) акъ также въ бюрѣ информаційнѳмъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Львовѣ (улиця Третого мая ч. 3, готель Імперіяль), удѣляе ся устныхъ або письменныхъ обясненъ въ справахъ дотычно служби на ц. к австр. зелѣзниць державныхъ. О скѳлько пѳдручники дозволяють, засягнути тамъ-же можна информацій вѳдносячихъ ся до решты австро-угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць. Въ бюрахъ информаційныхъ продае ся выдаванѣ черезъ ц. к. австр. зелѣзницѣ державнѣ білеты до ѣзды и эшитки зуставлюваныхъ посвѣдчень до ѣзды якъ такожь тарифы.

4980

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Вôдъ давна звêстный зъ своêи доброты и запаху правдивый

РОССІЙСКІЙ ЧАЙ

въ торговли

В. АДАМОВИЧА

ВЪ БРОДАХЪ

фунтъ дуже доброго	зр. 1·40
фунтъ найлêпшого оригін. опакован.	зр 2·50
фунтъ „Имперіяль“ цêсарскои . .	зр. 3·50
фунтъ высêвокъ зъ найлêпш. чаêвъ	зр. 1·20
кава „Сірюсъ“ франко 5 кільо . .	зр. 9·50

355 19—52

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Певнôсть безпечности!

ОЩАДА ГРОШЕЙ!

Зручність, чистота!

На зимовый сезонъ

важне въ кождôмъ домашнôмъ господарствê.

Скоропальники, дуже догôдни и практичні до розпалюваня пôдъ кухнею, въ печи и до наставлюваня самовара, безъ скипокъ, безъ розъярування вугля, безъ уживаня паперу, нафты, спірітуса и т. ин. можна набути у всêхъ корêныхъ торговляхъ. До мêсцевостей, де ще не заведено скоропальникôвъ, высылаю нхъ въ почтовыхъ пачкахъ по 4½ клг. за надôсланьемъ 1 зр.

Вôдпродуючимъ значный рабатъ. Глядаю всюды аґентôвъ.

Яковъ Деґенъ

422 3—4 **у Львовê, Ринокъ ч. 29.**

ОЩАДА ГРОШЕЙ!

(*Львôвъ „Импересса“.*

Вытягъ зъ цêнника торговлê

ЛЕОНАРДА СОЛЕЦКОГО

429 3—4 **улиця Баторія ч. 2 у Львовê**

Мигдалôвъ солодкихъ, выбираныхъ . . .	1 клг.	1·12
Мигдалôвъ солодкихъ, дуже гарныхъ . .	„	—·84
Розинокъ султаньскихъ безъ кôстокъ . .	—·52 и	—·68
Розинокъ „елемъ“, великихъ зъ кôстками .	„	—·80
Розинокъ чорных, дрôбныхъ	„	—·48
Дактилевъ мароканьскихъ, десеровыхъ . .	„	1·80
Дактилевъ александрійскихъ до тêстъ . .	„	—·68
Дактилевъ „каліфатъ“ до тêстъ . . .	„	— 64
Фигъ султаньскихъ, десоровыхъ . . .	„	1·20
Фигъ султаньскихъ до тêстъ, дуже добрыхъ .	„	—·68
Фигъ султаньскихъ зъ вêнця	„	—·30
Орѣхôвъ турецкихъ цêлыхъ	„	—·40
Орѣхôвъ турецкихъ лущеныхъ	„	—·80
Орѣхôвъ волоскихъ лущеныхъ	„	1·—
Сливокъ босаньскихъ	„	—·30
Повилъ босаньскихъ солодкихъ . . .	„	—·30
Цикаты великои, дуже гарнои . . .	„	1·50
Аранчіні дрôбнои або цикатки . . .	„	1·12
Меду краєвого, лêпшого якъ угорскій . .	„	—·64
Одинъ слоикъ конфітуръ (всêлякі смаки) .	„	—·50
Одинъ стручокъ ваніліи, дуже гарнои . .	„	—·20
Пôвъ клг. чаю Melange de London . . .	„	3·—

Румъ бремскій знаменитый, Горêвки, Розолісы и Лікеры ґр. Дрогойовского зъ Издебника и ґданьскі, Конякъ французскій и угорскій, Вина угорскі, австрійскі, французскі и реньскі, запоручуючи, що маю лише природнї Маю честь повêдомити Вп Публіку, що всê товары спроваджую лише вôдъ реномованыхъ фірмъ, въ найлêпшôи якости а при великôмъ оборотê можу купувати лише за готôвку и длятого дôстаю самъ дешевше та можу продавати по низькихъ цêнахъ. Дякуючи Вп. Публицê за дотепереишне ласкаве пôдпираньe, поручаю ся и на дальше ласкавымъ взглядамъ зъ повнымъ поважаньемъ

ЛЕОНАРДъ СОЛЕЦКІЙ.

КОНТОРА ВЫМÊНЫ

ц. к. управ. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купуе и продае

ВСÊ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ

по курсê деннôмъ найточнêйшôмъ не вчисляючи нêякои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручае

4½% **листы ипотечні**
5% **листы ипотечні преміованї**
5% „ „ **безъ премій**
4½% **листы товариства кредитового земского**
4½% „ **Банку краєвого**
4½% **позичку краєву галицку** 3483
4% **позичку пропінаційну галицку**
5% „ „ **буковиньску**
4½% „ **угорскихъ зелêзниць державныхъ**
4½% „ **пропінаційну угорску**
4% **угорскій облігаціи индемнізаційні**

а всê тї папери Контора вымêны Банку ипотечного все купуе и продае

по найкористнêйшихъ цêнахъ.

ЗАМÊТКА: Контора вымêны Банку ипотечного приймае вôдъ П. Т. купуючихъ всêлякі вылъосованї а вже платнї мêсцевї папери цêнні, такожъ запавшї купоны за готôвку, безъ нêякого вôдчисленя, а замêсцевї лишь за вôдчисленьемъ справдешныхъ коштôвъ.

До ефектôвъ у котрыхъ выйшли купоны, доставляе новї аркушê купоновї, за зворотомъ коштôвъ, котрї самъ поносить

Безъ вызыску!

Одинока робôтня ювилерско-золотнича

ПЕТРА ШІФФЕРСА

при площи Марійскôй 8 и Гетьманьскôй 4 у Львовê — подае до ласкавои вêдомости свôй фабричный цêнникъ робôтъ деякихъ предметôвъ золотыхъ.

Предметъ: Пара обручокъ зр. 1·50 Наймоднêйшій перстенê заручиновій, елеґантно выкôничені зр. 1·50. Шпильки до слюбныхъ китичокъ въ наймоднêйшихъ формахъ 75 кр Пара ковткôвъ въ теперêшнôмъ вкусê вôдъ 1·50. Брошки наймоднêйшій почавши вôдъ 3 зр Браслеты вкусній вôдъ 5 зр. Перстенê кармазиновій, с. е. сафіръ або такожъ иншій камêнчикъ окруженый діямантиками въ прегарныхъ формахъ 4 зр. Перстенê окруженї брилянтиками по 5 зр и т. д. и т. д. Кождый ґрамъ золота 14-каратного числить ся 1 зр. в. а

Щобы оминути злои мêры перстеня, выстане змêрити картономъ зъ перстеня добре пасуючого внутрêшный промêръ и прислати.

Замêсцевій замовленя выготовляю совêстно и скоро. Золото срêбло и дорогі камêнê приймаю въ замênъ и за готôвку. 410 9—12

Донесенье.

ПАРОВЫЙ МЛЫНЪ „МАРІЯ ЕЛЕНА“

С. бр. Бруницкого и С-ки

у Львовê

отворивъ зъ нинêшнымъ днемъ на подвôрю млына ул. Млынарска ч. 3

Складъ дрôбнои продажê

своихъ выробôвъ, продаючи всê роды муки найлêпшои якости, въ оріґінальнôмъ опакованю въ 5, 10 и 25 кл. мêшочкахъ

по гуртôвныхъ цêнахъ.

Ометицю и отрубы можна такожъ купити въ тôмъ складê въ кождôй скôлькости. 432 3—3

Для старыхъ и молодыхъ

МУЖЧИНЪ!

Заступае найлêпше

Копаиву, кубебу, санталь-скій перлы

и всê иншї лêки. Вприскуваня и пілюлê д-ра Мілера, старшого штаб. лêкаря приладженї пôсля лêкарскихъ приписôвъ и поручені лêкарями яко найлêпше и выпробоване средство противъ всякихъ катарôвъ мочевыхъ органôвъ. Дуже добрый и скорый успêхъ. Можна уживати такожъ въ застарêлыхъ случаяхъ безъ нêякихъ лихихъ наслêдкôвъ Успêхъ наступае часто вже до кôлькохъ днêвъ.

Цêна разомъ зъ точнымъ лêкарскимъ приписомъ уживаня нръ I въ свêжихъ случаяхъ 1 зр. 60 кр.; нръ II въ застарêлыхъ хронічныхъ случаяхъ 2 зр. 50 кр., почтою о 25 кр бôльше за опаковане.

Одинокій головный складъ и мêсце выробу: **St. Georgs-Apotheke, Wien, V/2, Wimmergasse Nr. 33,** куды троба адресувати всê замовленя.

Складъ у Львовê: **аптика Міколяша.** 335 4—16

ТУТКИ цигаретовї 1000 штукъ 1 зр., п ручае Ант Мазуркевичъ. Львôвъ, ул. Галицка ч. 12

Ріхтера скринки зъ камêнчиками до будовы зъ якоромъ

суть такъ само якъ и перше недостижимї; они суть **наймилêйшимъ** дарункомъ рôздвяннымъ для дêтей по-надъ три роки Они дешевшій якъ кождый иншій дарунокъ, бо держать ся довгій лêта и навêть по довгôмъ часê можуть ще бути доповненї и побôльшенї.

Правдивій

Скринки якорній зъ камêнчиками до будовы

се одинока забавка, що **найшла загальну похвалу у всêхъ краяхъ,** и котру всê, що еи знають, поручають зъ пересвêдченя дальше. Хто ще не знае еи въ своêмъ родê одинокои забавки и занятя для дêтей, той нехай зажадае вôдъ пôдписанои фірмы якъ найскоршои присылки нового богато илюстрованого цêнника и нехай перечитае выпечатанї тамъ дуже прихильнї оцênки — При закупнê треба жадати выразно: **Ріхтера якорнои скринки зъ камêнчиками до будовы** и треба звертати кожду скринку безъ якора яко фальшиву; хто сего не зробить може легко одержати менше важне наслêдуванье. Треба памятати, що **лише правдивій коробки** можуть бутя доповненї пôсля пляну, куплене наслêдуванье буде до доповненя непригôдне. Правдивій якорнї скринки зъ камêнчиками до будовы можна дôстати по цêнê 35 кр., 70 кр., 80 кр. ажь до 5 зр. и высше

у всêхъ лêпшихъ торговляхъ забавокъ.

НОВôСТЬ! Ріхтера забавки терпеливости: **Яйце Колюмба, Громозвôдъ, Смиритель гнêву, Убійникъ примхъ** и т. д. — Цêна забавки 35 кр. Правдивій **лише** зъ якоромъ

Ф. Ад. Ріхтеръ и С-ка,

Перша авст. угорска ц. и к. привіл. фабрика скринокъ зъ камêнчиками до будовы.

Контора и складъ I. Niebelungengasce 4, **ВÊДЕНЬ** фабрика XIII/1 (Hietzing), **Рудольштадтъ** (Турингія), Ольтенъ, Роттердамъ, Лондонъ E. C., Новый Йоркъ 17 Warren-Str. 403 9—9

ПЕРЕПЛЕТНИЧЕ ЗАВЕДЕНЬЕ

Мих. Спожарского и Сына

у Львовê при улици Рускôй ч. 24

Симъ маемо честь пригадати Всч. Духовеньству и Комітетамъ церковнымъ, що приймаемо до оправы передъ надходячими святами рôздвяными Євангелія, Служебники и всê книги церковнї по найнизшôй цêнê. Позаякъ уже часъ короткій, просимо приспêшити зъ доставою.

Готовї книги на складê Євангелія, Служебники, Помянники, книги Тверезости, Часословы, Молитвословы, Изборники, Метрики и друки вêлякого рода и ин. книги церковнї все въ тревалôй оправê и по найнизшôй цêнê, — Цênники на жаданье даромъ 396 11—12

„ДНÊСТЕРЪ”

ТОВАРИСТВО ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

у Львовê ул. Валова ч. 11.

перше руске товариство асекураційне, **припоручене Всч. Духовеньству и всêмъ вêрнымъ черезъ Впреосв. Митр. и Преосв. Еп. Ординаріяты всêхъ трехъ Епархій,** приймае обезпеченя вôдъ шкôдъ огневыхъ пôдъ найприступнêйшими условіями и за можливою найнизшою оплатою.

Шкоды ліквідують ся и выплачуе ся сейчасъ по пожарê.

Договоры заключенї зъ першими Товариствами контрассекураційными подають **„Днêстрови“ можность** обезпечувати и выплачувати **и найвысшій сумы.**

Фондъ основный 50.000 зр. в. а. ульокованый въ цêлости въ пупилярныхъ паперахъ, **побôльшае ся** наростаючими вôдсотками. Фондъ резервовый творить ся и порастае по мысли статута.

Полісы „Днêстра“ приймае Банкъ краєвый при позичкахъ ипотечныхъ на основê рескрипту Выдêлу краєвого зъ дня 1 червня 1894 ч. 26115.

„Днêстеръ“ приймае такожъ въ силу договору, заключеного зъ Товариствомъ взаимныхъ обезпечень въ Краковê **обезпеченя на житê** въ всêхъ можливыхъ комбинаціяхъ.

Друки, проспекты и всякі поясненя подають Аґенты, установленї у всêхъ мêстахъ и бôльшихъ селахъ, якъ такожъ 4414

Дирекція „Днêстра“ у Львовê.

Зголошеня о удêленье аґенціи въ мêсцевостяхъ где „Днêстеръ“ не е заступленый, приймають ся.

НА СЕЗОНЪ ОСÊННЫЙ

Просить ся ласкаво всêхъ Вп. Гостей выставовыхъ пересвêдчити ся о дивнôй дешевости осênныхъ и зимовыхъ товарôвъ, вже спровадженыхъ въ великôй скôлькости.

Слêдуючі товары продають ся по незвычайно дешевыхъ цênахъ доки истнуе **запасъ:**

1000 модныхъ муфôвъ для дамъ и дêтей 1·20, 1·50, 2·— до 5·— зр.
1000 кожуховыхъ шапокъ для дамъ и дêтей 1·20, 1·80, 2·20 до 4·— зр.
1000 фланельовыхъ и суконныхъ блюзъ осênныхъ и зимовыхъ 2·50, 3·— до 6 зр.
500 гальокъ волôчковыхъ по 2·50 до 4·— зр.
1000 хустокъ Гімаляя, найбôльшій родъ 1·75, 2·25 до 4·— зр.

Конфекція для дêтей.

4000 наймоднêйшихъ суконокъ на осênь и зиму 1·80, 2·50 зр.
1000 модныхъ плащикôвъ на осênь и зиму вôдъ 4 зр. и высше.
3000 одягôвъ для хлопчикôвъ у всêхъ величинахъ по 1·80, 2·—, 3·— зр. и высше.
Особливі новости въ стяжкахъ, воаляхъ, капелюхахъ дамскихъ и дитинныхъ, рукавичокъ гляссе, дуньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, панчохахъ, парасоляхъ до дощу, блюзахъ шовковыхъ и вовняныхъ, шляфрокахъ, костюмахъ и неґліжахъ надôйшли власне въ великôй скôлькости и доповняють ся щоденно.

Особлива гуртовна продажь принагôдка

въ вôддалê занавêсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обê стороны (выробъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 гарнітурôвъ „Louvre“ на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всê три штуки 5 зр.
200 гарнітурôвъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всê три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавêсъ въ рôжныхъ краскахъ по 75, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавêсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·35, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый выробъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всêхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Єґеря) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ фланельовыхъ въ найлêпшôмъ родê 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диванікôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2·25 стрижений по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стêну зъ перскимъ десенемъ въ цêты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до êдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Ангора 2 и 2·50.
Дорги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ імітацією шкôры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальонній у всêхъ розмêрахъ по 5½ метра довжины; портіеры и занавêсы коронковê аж до найлêпшихъ сортôвъ.

Всякій въ провінціи надсылань порученя полагоджуе ся найсовêстнêйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

4895 205—? **у Львовê, площа Капітульна ч. 3.**

СКЛАДЪ ОБУВИ

зъ

МЕДЛІНҐСКОИ ФАБРИКИ

у Львовê

перенесеный цêлковито

77 14—0

до

ГОЛОВНОГО СКЛАДУ

при

улици Сикстускôй ч. 6.

При закупнê товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и одвічальный редактôръ: Иванъ Белей. Папêръ въ фабр. Черляньова. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарскаго

Ч. 276. Львôвъ, Понедѣлокъ 12 (24) грудня 1894. Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских звятъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додаток „Бібліотека найзнаменитших повѣстей“ выходить вô второк, и вô второк и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газет ул. Кароли Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсерати платить у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком
въ Австрії: на цѣлий рôкъ . . . 18 зр. на пôвъ року . . . 9 зр. на чверть року . 4 зр. 50 кр. на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.
на границею: на цѣлий рôкъ . . . 24 зр на пôвъ року . . . . 12 зр на чверть року . . . 6 зр
у Львовѣ: на цѣлий рôкъ . . . 16 зр. на пôвъ року . . . . 8 зр на чверть року . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.
Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вертають ся лише на попереднє застереженьє. — Реклямації неопечатані вôльні вôдъ порта.
Поодинокє число коштує 8 кр. в. в.
Оголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератового а въ рубрицѣ „Надісланє“ по 20 кр. в. в
Недавні числять ся по 10 кр. пôдъ стрічку.

У Львовѣ, дня 24 н. ст. грудня 1894.

Т. зв. осѣнна сесія рады державної замкнена. Члены палаты послôвъ розъѣхались домôвь на ферії святочні. Мимо досыть обильної працѣ парляментарної — бо правительство формально засыпувало палату послôвъ своими проєктами, а обѣ палаты передискутували и ухвалили досыть значне число тыхъ проєктôвъ, мѣжь котрыми важнѣйші: законъ о выпродажи, о супочинку недѣльнôмъ, о піяньствѣ — мимо тои працѣ вертають якъ послы бôльшости такъ и послы опозиційні домôвь зъ чувствомъ якогось невдоволеня, неначе якась змора залягла и придавлює духа заступникôвъ народу и не дозволяє имъ величатись успѣхами своєи працѣ.

Тою зморою — справа реформы выборчої. Нѣчого не зроблено въ тôй справѣ и нема выгляду на скоре єи полагодженье, а тымчасомъ кождый заступникъ народу окремо и всѣ разомъ чують, що крайна пора упорати ся зъ нею. Але якъ? Отсе питанье, на котре доси не найшли вôдповѣди нѣ правительство нѣ бôльшôсть парляментарна. Масы населеня, покривдженого въ своихъ правах, пôддають вôдповѣдь, голосно выповѣдають єи, але того голосу не хотять або не можуть выслухати мѣродатні, верховодячі круги. Длятого й бачимо тоту цѣкаву появу, що правительство перекидаєсь зъ однои ролѣ въ другу — найперше выступає зъ проєктомъ, а властиво зъ основными засадами реформы выборчои, вôдтакъ дає починъ до порозумѣня сторонництвъ коаліційныхъ, стараючись звести до одного знаменника суперечні ихъ погляды, а вкôнци вырѣкаєсь и свого проєкту и акціи порозумѣня та складає тягаръ и вагу справы въ руки комісіи для реформы выборчои, поручаючи ѣй выготовити проєктъ. Таке поведенье правительства мимоволѣ мусить выкликувати сумнѣвы и чувство пригнобленя. Бо и згаданій высше а ухваленій палатою, взглядно бôльшостію парляментарною, законы не є ще доказомъ жизнености правительства и истнуючого стану рѣчей. Ухвала тыхъ законôвъ, не такъ дуже далекосяглыхъ, наступила зъ великимъ трудомъ, — приходило неразъ до поважныхъ конфліктôвъ мѣжь ліберальными а консервативными елементами, треба було робити выимки для поодинокихъ краєвъ, годитись на уступки для поодинокихъ сторонництвъ. Взагалѣ-жь показує ся, що коаліція не въ силѣ переступити якось межѣ, а кождый крокъ по-за ту межу взаимного увзгляднюваня интересôвъ сторонництвъ грозить розпадомъ цѣлои будовы. Правительство може заниціювати и переперти — не безъ жертвъ — справу меншои ваги, въ справахъ принціпіяльныхъ, першорядної ваги, якъ отъ реформа выборча, оно неначе було бы лишь орґаномъ екзекутивнымъ коаліційныхъ сторонництвъ. А въ тыхъ самыхъ справах и коаліція показувсь безрадною та не може найти выходу.

Чи супротивъ тыхъ симптомôвъ можна брати на серіо высказы членôвъ кабінету, мовь то идея коаліції поглублює ся, стає на бôльше тривкихъ основахъ и що-разъ бôльше наближує до себе складовій єи чинники? Здаєсь, що нѣ. Безперечно, мусить ся въ якійсь спосôбъ додавати духа и заохоты, але годѣ уводитись рожевыми надѣями. До того треба додати ще й квестіи національні, котрі ледви зъ великимъ трудомъ удаєсь правительству усувати на другій плянъ, але они все-таки вôдъ часу до часу пôдносять грôзну голову Медузы и стають поперекъ дороги, роботѣ, законодатнôй. И ось показує ся білянсъ зовсѣмъ невôдрадный, бо пасивы придавлюють позиціи активôвъ. Квестіи національні не дадуть ся полагоджувати опртуністично — до нихъ треба прикладати засаду повної справедливости и рôвноправности, — бо инакше они зôстануть ся завсѣгды колодою у нôгъ, а можуть стати и бомбою, котра руйнує хочь-бы и зъ найбôльшимъ высиленьемъ здвигнену будову...

Просьба до Впр. митр. Ординаріята.

Якъ звѣстно, у Львовѣ єсть три ґімназіи польскі, а то; Францъ-Іосифа, IV-та и V-та. Зъ мѣжь тыхъ трехъ ґімназій въ однôй [въ V-ôй] наука релігіи для Русинôвъ выкладає ся въ мовѣ рускôй, а въ прочихъ двохъ по польски. Ґімназія Францъ-Іосифа въ тôмъ дѣлѣ зсылаєсь на якусь нѣбы правну форму и вѣдомо, що свого часу онôръ митроп. Ординаріята противъ польского выкладу для Русинôвъ взглядно греко-католикôвъ въ тôй ґімназіи оставъ ся безъ успѣху. Але ґімназія IV-та не може въ тôмъ дѣлѣ вôдкликатись навѣть до того якогось дивоглядного привілею, якимъ хôснує ся ґімназія Францъ Іосифа на шкоду рускои церкви и народности. Ґімназія IV-та нѣчимъ не рôзнить ся вôдъ V-ои львôвскои та й взагалѣ вôдъ ґімназій у всхôдній Галичинѣ, де науку релігіи для Русинôвъ выкладають руськ катихиты по руски. Отже въ тôй IV-ôй ґімназіи у Львовѣ польскій выкладъ рускои релігіи введено зовсѣмъ безправно.

Обовязкомъ рускихъ Ординаріятôвъ, рускихъ послôвъ соймовыхъ въ соймѣ и въ радѣ державній, вкôнци и Русинôвъ засѣдаючихъ въ краєвôй радѣ шкôльнôй — повинно бути: доборотись до того, щобы у всхôдній Галичинѣ, т. є. на Руси анѣ въ однôй ґімназіи не силувано Русинôвъ учитись релігіи въ чужôй мовѣ, ба що бôльше, зъ пôдручникôвъ приложеныхъ до обряду латиньского и неапробованыхъ рускою властію духовною — якъ се дѣєсь нинѣ въ двохъ ґімназіяхъ у Львовѣ — и то въ однôй зовсѣмъ безправно, безъ всякого навѣть позору правности.

Однакожь поки взагалѣ справа польского выкладу рускои релігіи зможе бути пôднята наведеными высше чинниками, мы нинѣ звертаємо ся до Впр. митроп. Ординаріята зъ просьбою, щобы дотычно IV-ои ґімназіи зволивъ — на основѣ прислугуючого єму права — рускому катихитови тои ґімназіи дати безпроволочно припорученье, щобы науку релігіи рускои выкладавъ по руски и зъ пôдручникôвъ принятыхъ до руского, а не латиньского обряду и апробованыхъ рускими Ординаріятами. Краєва рада шкôльна — бачить ся намъ — не схоче зъ тои причины пôднести якихсь замѣтôвъ, бо чей-же не має до того нѣякои основы, анѣ правнои анѣ моральнои, а Ординаріятъ тутъ utitur jure suo...

Маємо повну надѣю, що сю просьбу нашу Впр. митроп. Ординаріятъ зволить увзгляднити — хочь-бы лише за-для того, що матуристы зъ ґімназіи IV-ои [такъ само и зъ ґімназіи Францъ-Іосифа] мають право зголошуватись до рускои духовнои семинаріи, а кандидатъ стану духовного мусить чей-же знати релігію въ рускôй мовѣ и обрядъ рускій...

Справы парляментарні.

Послѣдне засѣданье палаты послôвъ вôдбуло ся въ четверъ 20 грудня. На тôмъ засѣданю докôнчено дискусію надъ законом о супочинку недѣльнôмъ, а вôдтакъ вела ся довша дискусія надъ звѣстнымъ вже нашимъ читателямъ наглячимъ внесеньемъ пос. Люеґера о авансѣ своякôвъ міністра Мадейского.

На початку засѣданя мѣжь вôдповѣдями міністрôвъ на интерпеляціи замѣтна вôдповѣдь міністра судôвництва ґр. Шенборна на интерпеляцію пос. Пернерсторфера зъ нагоды статьѣ въ Arbeiter Ztg., де описано поведенье староства въ Станиславовѣ супротивъ кôлькохъ роббтникôвъ. Міністеръ заявивъ, що, пôсля справозданя высшого суду краєвого, розходилось тутъ о слѣдство карне зъ причины поповненя злочину головної зрады и за-для того увязнено тыхъ роббтникôвъ. Зъ семи увязненыхъ одинъ Творовскій бувъ на внесенье прокураторіи увôльненый зъ вязницѣ; прочихъ по переведеню розправы увôльнивъ вердиктъ судьѣвъ присяжныхъ. Въ тôмъ случаю придержувано ся закона якъ найточнѣйше; жалобы на лихе трактованье увязненыхъ пôдчасъ слѣдства суть безосновні. Те само дасть ся сказати и о иншихъ случаяхъ, наведеныхъ въ Arbeiter Ztg.

Вôдтакъ зачала ся дискусія надъ законом о супочинку недѣльнôмъ. При деякихъ параґрафахъ ставляли антісеміты поправки, заострюючі постановы закона, але палата вôдкинула ті поправки. Мѣжь иншимъ принято §. 8-ый, нормуючій прінціпіяльно супочинокъ недѣльный въ торговли: дозволяє ся отвирати торговлѣ въ недѣлю лишь черезъ шѣсть годинъ, однакъ можливі суть выимки, на котрі згодить ся краєва власть політична. До того § ôу принято поправку, щобы передовсѣмъ увзгляднити купцѣвъ въ мѣсцевостяхъ зъ населеньемъ пониже 10,000 мешканцѣвъ, а то зъ огляду на сѣльске населенье, котре въ недѣлю закуповує товары. — При §. 13-тôмъ вôдкинено поправку пос. Адамка: „Переведенье тыхъ постановъ о часѣ супочинку полишає ся краєвому законодатству“ — Вкôнци принято резолюціи комісіи, щобы законъ розширити на трафіки и колектуры льотерійні та на урядникôвъ, передовсѣмъ почтовыхъ и зелѣзничихъ, та резолюцію Адамка, щобы законъ розширити и на урядникôвъ приватныхъ.

По тôй дискусіи вôдповѣвъ пос. Черninъ яко презесъ комісіи легітімаційної на питанье пос. Польцгофера, що въ справѣ выбору посла Бльоха комісія дня 20 жовтня зажадала вôдъ правительства новыхъ доходжень, але доси не одержала нѣякои вôдповѣди.

Наступило нагляче внесенье пос. Люеґера, а вôдтакъ президентъ бар. Хлюмецкій пожелавъ посламъ веселыхъ святъ, заявляючи, що на-разѣ не може подати речинця, коли палата збере ся по феріяхъ до працѣ для добра населеня.

Палата панôвъ вôдбула въ пятницю два засѣданя, одно въ полудне а друге вечеромъ. Принято майже безъ дискусіи всѣ законы, котрі ухвалила послѣдными днями палата послôвъ, именно провізорію буджетову, законъ о жандармеріи и законъ о конкуренціи церковній.

Игуменъ Гавсвіртъ поставивъ внесенье, щобы комісія економічна взяла пôдъ розвагу законъ о супочинку недѣльнôмъ и сейчасъ предложила єго до нарады повній палатѣ. Въ наслѣдокъ того внесеня вôдбуло ся вечѣрне засѣданье палаты панôвъ, на котрôмъ принято сей законъ въ другôмъ и третôмъ читаню. Въ сей спосôбъ законъ о супочинку недѣльнôмъ вôйде незабавомъ въ житье, бо якъ сказано въ проєктѣ, сей законъ має обовязувати въ три мѣсяцѣ по оголошеню.

Президентъ міністрôвъ кн. Віндішґрецъ по-

Марія Монако.

За Н. Мізакі-мъ переповѣвъ В. Щуратъ

(*Конецъ.*)

Тихенько встала Марія. Въ руцѣ вона стискала судорожно нôжь, котрого ясне сталеве вôстре сыпало при огню искры. Она пôдôйшла до дверей. Почала наслухувати. Вôдтакъ вернула ся на пальцяхъ до покою, де спала сестра, Фільомена. На порозѣ затримала ся на хвилину, якъ коли-бъ вагала ся. Потôмъ кинула ся яструбомъ до середины.

Роздавъ ся крикъ, а тамъ храпанье..

Коли она выйшла зъ покою, въ неи при груди була дитина. Она пустила ся до дверей и хотѣла ихъ саме вôдчинити. Ажь тутъ о дверѣ застукало тричи, и якійсь голосъ озвавъ ся пошепки:

— Вôдчиняй, Фільомено, то я, Петро!

— То вôнъ, пôдлый!

И не пускаючи дитины зъ рукъ она вôдчинила дверѣ. Мужчина въ плащи стоявъ на схôдцяхъ. Зъ пôдъ плаща вызирали двѣ цѣвки.

— Замыкай мерщѣй, — сказавъ вôнъ вôйшовши. — Я въ страху, за мною погоня Тамъ на дворѣ медвежій морозъ. Довго ты мене дожидала, Фільомено?

— Фільомена спить. Я ждала на тебе замѣсть неи.

Блискавкою скинувъ вôнъ плащь и зъ добутымъ штилетомъ кинувъ ся на жѣнку.

— Хто ты?! хто ты?

— Тихо, тебе могли бъ почути. Кинь штилетъ, бо мôгъ бы ще вбити свого сына.

— Марія! — скрикнувъ вôнъ, — Марія, — и заточивъ ся наляканый въ задъ.

А тамъ, наче въ забобонній трѣвозѣ, пробубонѣвъ:

— Якъ ты зайшла сюды, кажи!

Она нѣ слова. Пригорнула лишь дитину до серця и мовчки глянула на чоловѣка, що въ дикôй красѣ стоявъ передъ нею. Єму могло бути якихъ тридцять и пять лѣтъ; самъ бувъ стрункій и не вмѣру крѣпко збудованый; густа, чорна борода рамкою обнимала лице, що вызначувало ся тою особлившою блѣдостью, яка є властива тôлько великимъ злочинцямъ. Глубоко умѣщенї палаючій очи неспокôйно бѣгали пôдъ густыми вѣями, а чорне рôвне волосье спадало двома частями на чоло.

Червоный блискъ ватры вôдбивавъ ся искрами вôдъ посрѣбляныхъ ручниць пистолетôвъ та спорыхъ ґузикôвъ при аксамітнôмъ жупанѣ бандита.

— Якъ ты зайшла сюды! кажи, бабо! — повторивъ.

— Ага, ты думавъ певно, що я рѣшила ся вже оставати въ багнѣ, пôдчасъ коли ты живъ собѣ шумно на горахъ? Нѣ, ты помиливъ ся. Я выломила краты и прийшла сюды, бо люде сказали менѣ, що тутъ тебе застану.

— А Фільомена?

— Фільомена, мôй любый, спить. Йди и збуди єи; спробуй, чи вдасть ся.

Вôнъ кинувъ ся до неи, и вхопивши єи цупко за руку, заревѣвъ: — Гадино! що се ты кажешь?

— Вважай, — промовила вона спокôйно, — щобъ своєй дитинѣ не вчинивъ що злого.

Вôнъ скочивъ тодѣ до бôчного покою. Роздавъ ся дикій крикъ.

— Убита! она убила єи! Ахъ, на Мадонну... — и вôнъ вылетѣвъ зъ похиленою головою, мовь той скаженый быкъ, и зъ штилетомъ въ руцѣ кинувъ ся на жѣнку, що вôдскочивши на бôкъ, спасла ся вôдъ убійчои стали.

А вôнъ зъ розмахомъ поваливъ ся якъ довгій на землю.

Блискавкою поклавши сонну ще дитину на долôвку, вона кинулась теперь на него. Зъ силою Геркуля вхопила єго одною рукою за горло, другою пôднесла въ гору штилетъ:

— Анѣ менѣ рушь ся, Петре, — сказала хрипливымъ голосомъ — теперь менѣ все одно; и хочь бы я тебе навѣть не влучила, то, заки-бъ ты мене вбивъ, збѣгло-бъ ся на мôй крикъ цѣле село. Тебе спôймали-бъ и за два днѣ покотила-бъ ся твоя голова пôдъ топоромъ ката. Я-жь тобѣ говорила, чи разъ говорила: — все приймати-му, все терпѣти-му, лишь соперницѣ не стерплю. Бий мене, копай мене — я буду въ тебе за невôльницю. Не зъ боязни, бо ты мене знаєшь, але тôлько длятого, що мужчина й повиненъ бути такій, якъ ты. Охъ, добре, я се помѣтила, що ты коло тои тамъ завсѣгды крутивъ ся. А все-таки не хотѣло ся менѣ дати сему вѣру; дивне выдавало ся, щобъ одного когутка могла збирати охота дзьобати ся зъ двома курочками, що выкололи ся зъ одного й того самого покладка. Тогдѣ зъ тебе зробило ся, що теперь зъ мене. Ты подавъ ся въ лѣсы. А мене, твою жѣнку, вôдпытали, звязали и запроторили въ тюрму лишь тому, щобъ ты явивъ ся зробити конець мому горю. Го-го! ты мавъ нюхъ, що не зробивъ драбамъ тои приємности. Ты мавъ нюхъ, що не пôйшовъ самъ у западню, якъ я, недотепна баба, та все-жь таки здало-бъ ся було хочь разъ заслати менѣ поклôнъ. Куды пакъ! Нѣчого. Такъ якъ бы мене й не було вже на свѣтѣ. Потôмъ я вже довѣдалась, що тобѣ припала до вподобы та бѣленька курочка, та що ты заходивъ сюды по ночи помимо тысяча лихъ, які тобѣ грозили, я довѣдала ся, що тобѣ уродило ся мале курчатко, и що ты засылавъ ѣй бѣлого хлѣба, мяса й вина, щобъ мали чимъ себе занести й погодувати себе. Я довѣдала ся, що ты посылавъ ѣй грошѣ на шматя, сорочки и коралѣ, а менѣ не пôславъ нѣчого, менѣ нѣчого, хочь-бы крайцарь на отрую, нѣчого, менѣ нѣчого, менѣ, своєй жѣнцѣ, що тôлько для тебе вынесла и перетерпѣла! И я покляла ся тогдѣ на сѣмь ранъ Ису-

вѣдомивъ палату, що рада державна вѳдрачає ся.

——

Закрыта въ четверъ сесія рады державнои зачала ся 16 жовтня, отже тревала повныхъ два мѣсяцѣ. Въ тѳмъ часѣ вѳдбула палата послѳвъ 33 засѣдань, вчисляючи въ то вже и пять засѣдань вечѣрныхъ. Зѳ стороны правительства предложено 25 проектѳвъ законѳвъ, а зъ того числа ухвалили обѣ палаты 17 проектѳвъ.

Якъ доносять зъ Вѣдня до Narodn-ыхъ List-ѳвъ, посолъ и гофратъ въ міністерствѣ просвѣты Шукле зложивъ въ суботу свѳй мандатъ. До того кроку безперечно причинивъ ся уступъ зъ промовы д-ра Люегера, котрымъ скартано остро лученье мандатѳвъ посольскихъ зъ посадами урядовыми.

Дописи „Дѣла"

Зъ Перемышля.

[Нашь театръ. — Перемыскій Боянъ. — Наша Руска Бесѣда.]

Вѳдъ мѣсяця гостить у насъ руско-народный театръ и дае сегодня вже пятнацяту зъ ряду выставу середъ найбѳльшои гармонії межи публикою а дружиною театральною. Бо публика вдоволена изъ старанно и совѣстно выводженыхъ выставъ а дружина театральна зъ численнои завсѣгды публики, що, дай Боже, кобы потревало ажь до кѳнця. А тои пѳдпоры и опѣки варта наша дружина театральна въ нинѣшнѳмъ ея складѣ якъ що-до силъ драматичныхъ такъ и вокальныхъ. Особливо послѣдні [пп. Лопатиньска, Фіцнерѳвна, Радкевичѣвна, Стефановичѣвна, зъ силъ мужескихъ Ольховый, Ольшаньскій, Яновичь, Рубчакъ и добѳрный хоръ] становлять справдѣшню окрасу и славу нашого театру; за-для нихъ кожда мельодрама и оперетка стягае зрѣтелѣвъ по самій береги. Народні драмы и комедії выставляють ся зъ всякою увагою, вынявши „Учителя" д-ра Ив. Франка, слабо приготованого, тому въ нѣмъ геронічну ролю перенятн мусѣвъ безталанный Шепотуха. И костюмъ театральный, трохи вже переношеный, потребуе обновы, однакъ на всякій случай може и повинненъ бути цѣлый, не прозорый, якимъ на жаль мы бачили его на артистахъ, п. Лопатиньскѳмъ въ типѣ челядника таліцерского („Зѳ степеня на степень"] и на п. Рубчаку [въ „Пташнику тирольскѳмъ"]. Се вже байдужнѳсть самыхъ артистѳвъ, бо зарадженье лиху не коштуе богато часу. Однакъ се хибы дрѳбні, хвилеві, и певно лишь переходові, бо мы бы зъ всеи душѣ бажали, щобъ театръ при своѣй внутрѣшнѳй силѣ представлявъ ся и на вні безъ доганы. Впрочѳмъ атракційну его силу найлучше доказуе фактъ, що одинъ зъ тутешныхъ „любителѣвъ вскуствъ" забажавъ зладити ему дорогу ажь до... Петебурга, и въ своѣмъ „патріотическомъ рвенію" посунувъ ся ажь до жертвы: „подавати ему безвозмездно" лекціи „русского языка". Меткій учитель, знаючи, що першій грѣхъ иде вѳдъ Евы, почавъ и собѣ вѳдъ артистокъ. Однакъ уже перша проба не удалась, бо панна С., котрѳй предложено лекціи, вѳдклонилась, чемненько словами Тараса: „Кохайте ся, чорнобривѣ, та не зъ Москалями". — „Нѣтъ у ней дарованій" — вѳдповѣвъ сѣдоглавый любитель вскуствъ и посунувъ у свѳй „Перемышльскій Суздаль" на инші лекціи.

Загальный зѳбѳръ Перемыского Бояна — третій зъ ряду, — вѳддавъ и на сей рѳкъ провѳдъ товариства дотеперѣшному провѳдникови и справдѣшному меценатови народного дѣла д-рови Т. Кормошеви, котрый по уступившѳмъ зъ товариства о. М. Копкови обнявъ и управу хору. Нова управа перебула огнену пробу въ недѣльнѳмъ концертѣ дня 16 грудня въ сали ратушевѳй на дохѳдъ бѣднои молодежи шкѳлъ народныхъ — и буквально порывала за собою численну авдіторію — прекрасными голосами якъ и майстернымъ выведеньемъ всѣхъ точокъ мужеского и мѣшаного хору.

Сего мѣсяця обходила Руска Бесѣда въ Перемышли 25 лѣтный ювілей свого основаня торжественнымъ вечеромъ въ комнатахъ товариства. Вечеръ розпочавъ ювілейною бесѣдою дир. Григ. Цеглиньскій, въ котрѳй повѣвъ историчну паралелю межи колишною перемыскою Русію а нинѣшною, розвѣвъ провѳдні думки оснувателѣвъ товариства [зъ котрыхъ оденъ, именно сов Шеховичь бувъ присутный на вечерку], думки, що плыли разомъ зъ идеями народного вѳдродженя пѳдъ вплывомъ украиньскои словесности, головно поезіи Шевченка, и закѳнчивъ бажаньемъ, щобы тѣ идеѣ ширшали якъ въ найдальшій круги перемыскои Руси и щобъ одушевленій ними всѣ однымъ серцемъ и одными устами змогли обходити золотый ювілей товариства. Рѣчь предсѣдателя принято грѳмкими и одушевляючими окликами, а богато старшихъ членѳвъ складало ему подяку за красну и пѳднеслу рѣчь.

По сѣмъ членъ выдѣлу о. Копко вѳдчиталъ коротку исторію товариства, уложену лѣтописно, а закѳнчену воплемъ, що споры партійні увѳйшли и до нашого товариства та довели до тои крайности, що року 1890 такій заслуженый дѣятель якъ д-ръ Н. Антоневичь дѳставъ на предсѣдателя лише 4 голосы. Воплъ той перейшовъ однакъ безъ враженя и въ интересѣ д-ра Н. Антоневича лучше було о нѣмъ промовчати, бо того самого року славивъ ся д-ръ Антоневичь въ соймѣ, що за нимъ стоять міліоны. Середъ поважныхъ та патріотичныхъ промовъ сов. Шеховича, крил. Подолиньского, д-ра Кормоша, Стахуры Федоровича, Антоневича, Гецьова и другихъ перейшовъ вечеръ въ памятнѳмъ настрою, котрый увѣнчано ще складкою на будову Народного Дому въ Перемышли въ квотѣ 112 зр.

Однакъ воплъ о. Копка бувъ мабуть для партіи, що зачисляе ся сама до исторіи, боевымъ сигналомъ, бо на загальный зѳбѳръ Руской Бесѣды дня 21 грудня явилась въ величезнѳмъ числѣ всѣхъ своихъ можливыхъ и неможливыхъ членѳвъ, щобы здавити, стерти зъ лиця землѣ ненавистну имъ партію народовцѣвъ. Прийшли и въ такима, що Бесѣды нѣколи не бачили, що въ иншихъ случаяхъ ходять въ одягу Sokoła, але що то шкодить партія, зачисляючѳй ся до исторіи? Ачей же ея нѣхто о „ляхоманію" не посудить! А вже до крайности обурило всѣхъ, коли на зборы явивъ ся пенсіонованый судья С., що передъ рокомъ зголосивъ ся въ члены товариства, а коли его принято, самъ власноручно написавъ слѣдующого дня въ книжцѣ товариства, що выступае, позаякъ не знавъ, що треба платити 2 зр. вступного. Теперь прийшовъ и зажадавъ припущеня до голосованя, а коли ему зборонено и покликано ся на власне его письмо, запере-

---

совыхъ, що задавлю тую тамъ моими руками и — додержала присяги.

Вѳнъ сѣвъ мало-по-малу на долѳвцѣ и слухавъ ея мовь проголомшеный. Марія не зводила зъ него очей, готова кожду мить кинути ся на него и пробити.

— И що-жь ты гадаешь починати теперь? — спытавъ вѳнъ.

— Що я гадаю починати? Ити за тобою. Йти за тобою въ горы и лѣсы. Дѣлити зъ тобою всѣ небезпеченьства. Хиба ты гадаешь, що я не знаю обійти ся зъ револьверомъ або карабиномъ? Думаешь, що я не потрафлю ужити свого штилета такъ само, коли не лѣпше вѳдъ тебе? Твоихъ товаришѣвъ налякаю ся, думаешь? Охъ, я почуваю въ собѣ силу кождому зъ васъ вырвати серце зъ тѣла. Я пѳйду зъ тобою, але ты не доторкнешь ся навѣть пальця мого?

— А що... зъ хлопцемъ буде?

Она затремтѣла. Ея охрыплый голосъ задзвенѣвъ якось незвычайно лагѳдно.

— Лиши то менѣ. Я вѳддамь его однѳй своѣй приятельцѣ. Воно тутъ не винувате, воно нѣ.

Вѳнъ пѳдвѣвъ ся. Бивъ ся ще зъ своими гадками. Бивъ ся зъ мѳцнымъ враженьемъ, яке зробила на него та смѣлива жѣнка и зъ власнымъ бажаньемъ пѳмсты. Его дика вдача казала ему кинути ся на сю жѣнку и роздавити ея, але вѳнъ не мавъ вѳдваги наразити ся на небезпеченьство, не важивъ ся наклинати на себе ея крикомъ сѣпакъ. Для того лѣпше було вѳдложити пѳмсту. Тамъ вѳнъ одинокій панъ, на горахъ. Тамъ она може ри пѣти, кѳлько схоче, коли упаде пѳдъ его штилетомъ. А все таки, чимъ бѳльше вѳнъ вдивлявъ ся въ ту жѣнку, тымъ пышнѣйшою выдавала ся ему ея дика краса, тымъ дужче чарувавъ его ея палкій поглядъ.

Перша озвала ся Марія.

— Иди, — сказала — днѣе. Я вечеромъ тебе наздожену. Де ваша крыѣвка?

— Въ Гарільоне. Свиснешь трычи отъ такъ: — и вѳнъ свиснувъ при тѳмъ по свому.

— Розумно?

— Розумно.

Вѳнъ закинувъ на себе рушницю, загорнувъ ся въ свѳй плащь и пѳйшовъ. На порозѣ затримавъ ся, якъ коли-бъ хотѣвъ зайти ще разъ до небѳщки въ бѳчнѳй кѳмнатѣ. Однакъ вѳнъ здвигъ лише плечима, вѳдчинивъ браму, глянувъ обережно на двѳръ и пѳйшовъ.

А Марія взяла на руки хлопця и коли той туливъ свое личко до ея грудей, заспѣвала вколысуючи его на рукахъ:

Люлѣ, люлѣ, спати треба;
Свѣтять ясні зорѣ зъ неба.
Люлѣ, люлѣ, маминъ сыну,
Зорѣ згаснуть за годину.

Потѳмъ вѳдчинила дверѣ, збѣгла осторожно по схѳдцяхъ и була на улици.

амбасадора въ Берлинѣ. На тѳмъ становищи придбавъ собѣ гр. Шуваловъ загальне признанье и неразъ може найбѳльше своею особою причинивъ ся до того, що напружені вѳдносины мѣжь Берлиномъ а Петербургомъ ще бѳльше не заострились. Гр. Шувалова характеризують яко чоловѣка гуманного, свѣтлого и прихиляючого ся до реформъ захѳднои Европы.

НОВИНКИ.

— **Про выборы до рады повѣтовои** пишуть намъ зъ Тернополя: Приходить ся намъ нинѣ занотувати сумный примѣръ згоды зѳ стороны Полякѳвъ. Ото дня 20 грудня доповнила рада громадска въ Тернополи выбѳръ девятьохъ членѳвъ рады повѣтовои и, хотяй въ радѣ засѣдае девятьохъ Русинѳвъ, хотяй населенье руске въ Тернополи числомъ два разы бѳльше нѣжь польске, выбрано до рады повѣтовои наразъ до купы ажь одного Русина, а натомѣсть трехъ bracі mojżeszowego wyznania! Ось маете свѣжій доказъ згоды! — и якъ тутъ не вѣрити краснымъ на тематъ згоды словамъ при кождій нагодѣ, коли лише чарка въ округъ иде? Але жь и Русины не безъ вины. Мѣжь радными-Русинами нема орґанізаціи; нѣкому й на гадку не прийде, щобы передъ кождою важнѣйшою справою скликати Русинѳвъ радныхъ на нараду, щобы обдумати и уложити способъ поступованя въ данѳмъ выпадку та й зобовязатись всѣмъ пѳдъ словомъ честного чоловѣка, що на засѣданю рады не инакше будуть поступати, лишь такъ, якъ бѳльшѳсть радныхъ рускихъ постановила. Безъ сего радні-Русины приходять на засѣданя не маючи понятя о предметѣ нарадъ та якъ мають поступати, а за тымъ иде, що кождый ходить своимъ богомъ, а въ наслѣдокъ того анѣ Поляки анѣ жиды зъ радными-Русинами не числять ся.. При сѣй нагодѣ не зашкодить пригадати радным-Русинамъ, що на засѣданяхъ рады громадскои вѳльно промовляти й по руски.. Чому-жь нѣхто зъ радныхъ того не чинить? Не вже-жь не знають о тѳмъ своѣмъ правѣ?!

— **Зъ американьско-рускои „Свободы"**, одержанои сегодня, бачимо зъ приятностію, що Русины за Океаномъ щиро дѣлять глубокій нашь жаль по утратѣ бл. п. Омеляна Огоновского. Редакторъ „Свободы" умѣстивъ стихъ „На вѣсть о смерти Омеляна Огоновского", починаючи словами:

Суму звѣстку принѣсъ сюда
Розбурханый Океанъ:
Що у Львовѣ померъ славный
Борець Руси Омелянъ —

а вѳдтакъ потѣшае Русь, Матѣрь-Невѳльницю и заявляе, що дѣти Руси на далекій чужинѣ складають духомъ вѣнець на домовинѣ незабутного покійника и при нѣй присягають: Русь любити и за нея душу положити. Въ другѳмъ мѣсци редакторъ „Свободы" звертаесь до рускихъ священникѳвъ-патріотѳвъ въ Америцѣ, щобы за упокій бл. п. Омеляна вѳдправили службу Божу и подали о тѳмъ звѣстку редакціи. Для сумуючои родины и всеи Руси — кѳнчить „Свобода" — буде се полекшою, що мы въ Америцѣ знаемо цѣнити мужѣвъ працѣ и науки.

— **Въ справѣ намѣреного въ Галичинѣ обходу ювілею уніи Берестейскои** высказують свою гадку американськѣ Русины въ „Свободѣ", орґанѣ „Народного руского Союза". Въ статьѣ „Не на часѣ" [котрои то статьѣ тутъ перепечатати годѣ] редакція цѣлою силою вѳдраджуе обходити унію Берестейску, бо „не на часѣ и не треба обновляти ще не загоеных ранъ Руси Украины". Розумѣе ся, редакція при тѳмъ вказуе рѳзницю мѣжь „унією догматичною зъ апостольскимъ римскимъ престоломъ" а звѣстною „політикою Польщѣ" зѳ всѣми ея способами и наслѣдками.

— **Нова читальня „Просвѣты"** засновуе ся въ Солотвинѣ, богородчаньского повѣта. Щасть Боже!

— **Бобрецка Рада повѣтова** — якъ довѣдуемось — на засѣданю зъ дня 19. с. м. ухвалила на внесенье п. Романа Сосновского вставити до буджету на рѳкъ 1895 квоту 100 злр. на будову руского театру у Львовѣ. Нотуючи се звертаемо увагу всѣхъ Русинѳвъ членѳвъ радъ повѣтовыхъ въ краю, щобы не забували при укладѣ буджетѳвъ новорѳчныхъ домагати ся датку на будову руского театру. Призначують рады повѣтовіи датки на польскій цѣли, чому-жь бы не мали призначити й на цѣль руску?!

— **Про свято-Николаѣвскій вечерницѣ въ товариствѣ Рускихъ женщинъ въ Станиславовѣ** пишуть намъ зъ-вѳдтамъ: Вечерницѣ сесій, устроеній першій разъ въ Станиславовѣ, выпали зъ кождого огляду величаво и надъ всяке сподѣваньe удачно. Зѳйшло ся въ сали „Звѣзды" надъ 200 осѳбъ зъ мѣста и околицѣ, а мѣжь ними до 80 рускихъ дѣтей. Преосв. епископъ прислався образки и медаліки для роздачѣ мѣжь дѣтвору, митратъ о. Фацьевичь, крилошане и священьство явили ся на вечерницяхъ. Обширна сала показала ся за малою при такъ великѳмъ множествѣ гостей, а треба зазначити, що явили ся зъ дѣтьми й такій Русинны, котрі до сего часу вѳдъ рускихъ товариствъ вѳдтягали ся.

Вечерницѣ розпочали ся представленьемъ Лисенковои оперетки „Коза-дереза". Коли пѳднесено куртину, побачили гостѣ надъ двацять гарненькихъ малыхъ спѣвачокъ, убраныхъ гарно, уставленыхъ въ два ряды на прекрасно оздобленѳй сценѣ. Кожда зѳ спѣвачокъ мала на головѣ шапочку зъ выробленою головкою: Козы, заячика, кролика, лисички, вовчка, медведя рака и т. д. Наразъ при акомпаниментѣ фортепіана понеслись милозвучно, гладко й чисто хоры и выкликали дуже миле вражѣнье. По хорахъ наступили соля лисички, козы, за-

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Царь Николай II. проголосивъ онодгы першу публичну промову. Було се на засѣданю комітету для будовы зелѣзницѣ сибѣрскои. Царь промовивъ такъ: „Панове! Ініціятива будовы повнои зелѣзницѣ сибѣрскои есть одным зъ найбѳльшихъ дѣлъ достохвального правлѣня мого нѣколи незабутного родича. Перевести отсе пѳдприемство, выключно мирне и культурне, се не лишь мій святый обовязокъ, але такожь мое сердечне бажанье, тымъ бѳльше, що ту справу переказавъ менѣ мій дорогій отець. Надѣю ся, що при вашій спѳвучасти зачата нимъ будова сибѣрскои зелѣзницѣ буде дешево а передо всѣмъ скоро и добре покѳнчена." — Царь, будучи ще наслѣдникомъ престола, бувъ предсѣдателемъ того комітету, а обставивши, що ставши царемъ не зложивъ тои гѳдности, лишь задержавъ ея дальше, вказуе на вагу цѣлои справы. Крѳмъ „мирныхъ и культурныхъ" цѣлей тои зелѣзницѣ, про якій згадуе царска промова, годѣ призабути и на воѣнне значѣнье того шляху. Зъ хвилею, коли положать послѣдну шину на тѳмъ довжезнѳмъ шляху, що лучить Европу зъ Тихимъ Океаномъ, стае ся Россія першою могучою державою въ Азіи, зъ котрою мусять числити ся и англо-индѣйске цѣсарство и Хины и Японъ. По выкѳнченю зелѣзницѣ всяка подѣя въ Азіи мусить довершуватись за згодою, дозволомъ и при участи царя. На тѳмъ шляху выкѳнчено доси вже 1518 верстъ — се значить майже четвертина цѣлого шляху, а проче буде готове за кѳлька лѣтъ. Яке небудь значѣнье буде мати згаданый шлях для Россіи и Европы, то все таки годить ся зазначити, що перша промова молодого царя мала выключно мирный характеръ.

Уступленье ґен. Гурка зъ посады ґенералъ-ґубернатора варшавского есть довершеным фактомъ. Наслѣдникомъ его есть гр. Павло Шуваловъ, теперѣшный амбасадоръ россійскій въ Берлинѣ. Обставины, середъ якихъ наступило звольненье Гурка зъ ґенералъ-ґубернаторства, а вѳдтакъ выборъ наслѣдника, доставляють праси, передо всѣмъ польскій, досыть матеріялу до всѣляких комбінацій и ставленя гороскопу на будучнѳсть. Звольненье Гурка наступило въ наслѣдокъ принятя дымісіи, яку вѳнъ вручивъ цареви и котрый покликувавъ ся на лихій станъ свого здоровля. Вправдѣ рѳвночасно именувавъ царь Гурка фельдмаршаломъ, але, якъ сказано въ письмѣ царскѳмъ, за заслуги положеній въ часѣ турецкои вѳйны, — се значить, не за успѣшне выповнюванье уряду ґенералъ-ґубернатора. Въ тѳмъ фактѣ добачае польска праса зворотъ до лѣпшого и змѣну системы правительственнои супротивъ Полякѳвъ и длятого напоминае, щобы населенье Варшавы не важилось тенерь на нѣякій демонстраціи або нерозважне погѳршенье цѣлои справы. И справдѣ голосъ прасы найшовъ вѳдгомѳнъ у населеня варшавского, бо въ день именинъ царя заяснѣла Варшава такою илюмінацією, якои давно не памятають, бо звычайно послѣдными роками обмежувано ся на урядову, правусову илюмінацію, наказану властями.

Нового ґенералъ-ґубернатора Варшавы, ґр. Шувалова, витае праса симпатично. Ґр. Шуваловъ есть такожь ґенераломъ и вѳдбувъ кампанію турецку пѳдъ начальствомъ Гурка. Але вѳдъ сѣмохъ лѣтъ не занимае ся ґр. Шуваловъ справами войсковыми, бо обнявъ мѣсце

ячика, вовчка, медведя, рака, и знов хоры. Молоденькі солістки вивязали ся зъ своєи задачѣ знаменито: спѣвали зовсѣмъ добре, смѣло й певно, а грали и ґестикулювали удачно; тымъ зъединали собѣ загальне признанье. По скінченю оперетки понеслась буря ентузіястичных оплесків, а опісля на загальне жаданье мусѣли хоры бути повторенѣ. Якъ мы чули вывчено цѣлу оперетку въ двохъ тыжднях.

Наразъ явивъ ся въ дорогих шатахъ св. Николай зъ ангеломъ, котрый нѣсъ дарунки въ кошах. Дѣтвора згорнулась коло своих матерій. Св Николай промовивъ:

Якъ въ кождімъ роцѣ, такъ и нинѣ,
Зъ небесъ я йду на землю ту,
И кождій чемній я дитинѣ
Даруночок якійсь несу.
А бѣлый Ангелъ сей крылатый,
Що знає весь дѣтей свѣток,
Завѣвъ мене до сих хаты —
До чемных рускихъ дѣточокъ.
Тожь близше, дѣти! близше дъ минѣ!
И биля мене станьте вкругъ!
Най кождій придивлюсь дитинѣ —
Бо я вашь батько, я вашь другъ!

А коли дѣти обступили св. Николая, сказавъ вінъ дальше:

Ось вамъ дарунки тутъ всѣлякі:
Для хлопцѣвъ бубны шабельки,
А для дѣвчатокъ знов навпаки
Стрѣчки, цукорки и ляльки.
Беріть, любятка, та ховайте.
Що кождому для васъ паде!
Любуйте ся та памятайте,
Щобъ чемными булі усе!

Коли Ангелъ роздѣлявъ дарунка, явивъ ся позаду Чортъ зъ рожками въ кошику. Дѣти розбѣгають ся. Тогдѣ св. Николай промовивъ до Чорта:

Ты по чиїй прийшовъ тутъ волі?
Чого, чорняго, ты пригнавъ?

На се Чортъ:

Тажь нинѣ прецѣ день Николы..
Мене старшій сюды прислав.
И я, по давному звычаю,
Прийшовъ нечемных привитать —
Я „Кашку березову“ маю
Та радъ бы я ви роздать!

Тогдѣ Ангелъ звернувъ ся до Чорта словами:

Иди, зъ-вінкіля ты прийшовъ,
Та твому панови скажи,
Що въ хатѣ рускій не найшовъ
Дѣтей, якихъ хотѣвъ знайти.
Бо рускі дѣти — сиротами,
Тому, що хованѣ въ бѣдѣ,
Шанують Бога, маму й тата —
Бо рускі дѣти чемнѣ всѣ.
Иди девинде, въ инші хаты,
Оттамъ тобѣ буде полонъ;
Тамъ зможешь „кашку“ роздавати,
Бо в кому — а зъ вінси вонъ!

Коли чортъ утѣкъ, а дѣти знов станули передъ св Николою, промовивъ вінъ:

Прашайте, дѣточки любенькі!
Учѣть ся не марнуйте часъ!
Та батька слухайте и неньки,
То не забуду я про васъ.
И якъ Господь дасть дочекати,
На-рікъ — я въ пору ту саму
Изновъ прийду до сих хаты,
Ще й красшій дары принесу“.

Сказавши се [цѣлу акцію написавъ проф. Остапъ Левицкій] вийшовъ поважно св. Николай зъ Ангеломъ, а дѣти зъ розрадуваными лицями почали бавитись въ рожі гры, котрымъ проводивъ п. От. Стахевичъ. Коли-жь дѣтвора добре убавилась при грѣ на фортепіянѣ, тогдѣ проф. О. Левицкій почавъ кидати за помочію сціоптикона на бѣле розпяте полотно розманітѣ цѣкавѣ образы, поясніючи их устнымъ выкладомъ. Цѣла забава маленькихъ протягнула ся до першои годины въ ночи и ще тогдѣ не хотѣли дѣти розходитись.

На сихъ вечерницях товариству Рускихъ женщинъ справили зібранѣ гостѣ дуже милі овації. Насамперед три вызначнѣ представителѣ Русинівъ заявили выдѣлови за устровнье такъ милого вечерка для дѣтей, а предсѣдательцѣ товариства п. С. Кокорудзовій за труды около вывченя дѣтворы „Козы-дерезы“ горячу подяку, а вінтакъ о. Ол. Левицкій, нарохъ зъ Камѣнки, въ горячій промовѣ передъ зібранымъ выдѣломъ пінднѣсъ зъ великими похвалами дѣяльність выдѣлу, загрѣвъ до дальшои працѣ народнои и заявивъ, що всѣ Русины будуть зъ заохотою товариство підпирати. Потімъ вінсіпѣкано громко многая лѣта“. Такъ ото вінбулись перші свято Николаївскі вечерницѣ въ Станиславовѣ и певно позостануть въ памяти молодого поколѣня черезъ цѣле житье, а искра рускости, кинена въ их душѣ, дай Боже щобъ розгорѣла ся зъ часомъ въ повну полумѣнь. – *Гість.*

— **Панъ Kucik.** Зъ Коцманя пишуть намъ: У насъ наставъ при почтѣ вінъ кількохъ недѣль асистентъ нѣкій панъ Kucik и почавъ не приймати переказівъ почтовыхъ записаныхъ по руски. Если ще п. управитель почты зачує се, то справа скінчить ся не зле, бо тогды п. Kucik мусить принати руске письмо якъ непышный, але сли не зачує, то партія має клопотъ. Шкода, що п. Kucik ще не натрафивъ на такого, щобы его поучивъ о его обовязкахъ... Але не досыть того. Сей п. Kucik вінъ важивъ ся разъ, и то въ притомности одного вызнатного Русина, підчасъ свого урядованя на почтѣ вінозвати ся въ спосібъ обиджаючій чувство руске. Маючи дати жидови друксорты, запытавъ его: Vielleicht brauchen Sie auch ruthenische Drucksorten? А на вінповѣдь жида, що ему все одно, п. Kucik сказавъ: Doch Einer, der nicht ruthenische Drucksorten braucht!“ Сего п. Kucik-а здало бы ся десь за границю выслати щобы набравъ якогось більше дістінґованого поведеня — якъ то выразивъ ся при справѣ д ра Рознера п. міністеръ, бо-жь годѣ, щобы вінъ на дальше що-найменше невінповѣднымъ поведеньемъ обиджавъ чувства чисторуского населеня повѣта кінцманецкого. — *Мікадофвінъ.*

— **Сегорічный передсвяточный рухъ у Львовѣ** бувъ такъ малый, якого львівскій купцѣ не памятають. Не дописала не лише мѣсцева, львівска публика, але й замѣсцева. Всюды видко було змаганье до обмеженя своихъ святочныхъ выдатківъ. Не що инше, лишь выстава значно выпорожнила кишенѣ Галичанъ

— **Звычайный загальный зібіръ товариства Шкільнои Помочи въ Станиславовѣ** вінбуде ся вінторокъ 1 н. ст. сѣчня 1895 р. въ комнатахъ „Рускои Бесѣды“ [ринокъ ч. 30] о годинѣ 3-ій пополудни. Порядокъ дневный и предметы нарадъ означує §. 25 статута. На выпадокъ недостачѣ комплету вінбуде ся зібіръ въ той самъ день и въ тімъ самімъ мѣсци о годинѣ 7 вечеромъ при такімъ числѣ членівъ, яке явить ся [по мысли § 23 статута]. Повѣдомляючи о сѣмъ, просить выдѣлъ Вп. членівъ о численну участь.

При сій нагодѣ складає выдѣлъ прилюдну подяку Вп. жертводавцямъ, котрі зложили на цѣли товариства датки, а то: митратъ В. Фацьевичь зложивъ 3 зр., Хв. товариство обезпечень „Днѣстеръ“ 40 зр., о. А. Струтинскій зъ Ямницѣ узбирану складку въ громадѣ 3 зр. 38 кр., п. С. Веберъ учитель при семинаріи учительскій 3 зр, о. Гр. Громадка зъ Кінчакъ 33 кр., п. Старосольскій радникъ суду окр. въ Станиславовѣ 6 зр. 26 кр., п. М. Джумовичь 1 зр., станиславівска Каса щадничa 10 зр., крил. Ив. Гробельскій 1 зр., д-ръ М Коцюба 50 кр., д-ръ Стефаницкій 50 кр., о. Ив. Порайко 50 кр., о. К. Куницкій 50 кр., п. Ис. Ткачкевичь 1 зр. Приймѣть, Добродѣѣ, именемъ убогои рускои молодежи щире Спаси-Бігъ!—За выдѣлъ Шкільнои Помочи въ Станиславовѣ: *Ом. Абрисовскій* и *Ром. Заклинъскій.*

— **Секвестраторъ причиною огню.** Зъ Турчаньского доносять про такій фактъ: Дня 19 н. ст. грудня о 3½ годинѣ зъ полудня зайшовъ податковый секвестраторъ Вербицкій до хаты жида Лемка Маєра въ Ботельцѣ выжній, турчаньского повѣта. Зъ причины, що при податковыхъ екзекуціахъ функціонеры не привыкли держати ся приписівъ закона, заборонюючого забирати потрібні для житя рѣчи, то люде, знаючи се, укрывають все що можуть, передъ окомъ екзекутура. Такъ зробивъ и жидъ Лемко Маєръ; перину и подушки сховавъ на подѣ коло комина прикрывши их соломою. Секвестраторъ Вербицкій вінйшовъ до хаты, а не найшовши нѣчого, вылѣзъ зъ запаленою файкою и — якъ кажуть люде — въ „добрімъ гуморѣ“ на підъ, вінднайшовъ перину и подушки, а солому, котрою були прикритѣ розкидавъ. Вскорѣ потімъ стала горѣти хата, а такожь и другій будынокъ, де було зложене збіже и сѣно. Сильный вѣтеръ, сприяючій розширеню огня, грозивъ половинѣ села знищеньемъ. Лише заходамъ мѣсцевого священника, вінйта и писаря удало ся огонь зльокалізувати, а великимъ щастьемъ було й се, що соломяній стрѣхи сусѣдныхъ хатъ були покритѣ снѣгомъ и люде гасили нимъ искры. Необезпечена шкода выносить около 2000 зр., а цѣлу справу выяснить и рѣшать судъ, бо пошкодованый Лемко Маєръ потягнувъ виновника до одвѣчальности. Въ своїй розпуцѣ хотѣли жиды побити Вербицкого, але селяне не дали его.

— **Въ справѣ однорічныхъ охотниківъ медиківъ** выдало міністерство вінйны важне розпорядженье. Доси часто лучало ся, що однорічній охотники окінчені и докторизованѣ медики, особливо тѣ, що служать на державнѣ кошты, вінбувши першу половину своєи однорічнои служби въ лініи въ часѣ вінъ 1 цвѣтня до 1 жовтня, не могли вінтакъ безпосередно вінслугувати другои половины року, яко заступники лікарівъ-асистентівъ, а то зъ тои причины, що або их подання не були вінповѣдно написанѣ, або недоставало имъ всѣхъ потрібныхъ документівъ. Отже теперь зарядило міністерство вінйны, щобы навѣть въ такихъ случаяхъ вінльно було окінченымъ медикамъ вінбувати безпосередно дальше службу войскову на державный коштъ, однако пінъ условемъ, щобы пізнійше додатково доповнили або спростували хибно выготовленѣ подання до міністерства вінйны.

— **Другій шины** на зелізничімъ шляху Львівъ-Підволочиска и Львівъ-Красне-Броды будуть вже вскорѣ уложенѣ. Підприємство будовы другихъ шинъ мѣжь головнымъ львівскимъ двірцемъ и Підзамчемъ одержала спілка вѣденьскихъ спекулянтівъ, опустивши 14% зъ фіскальнои цѣны. На дальшій шляхъ розписано внесенье офертъ для будовы и имовѣрно при офертахъ удержать ся знов чужинцѣ. — Доси мають другій шины въ Галичинѣ шляхи: Краківъ-Львівъ и Перемышль-Лупківъ.

— **Посла д-ра Быка**, повертаючого зъ Вѣдня до Львова, витали на львівскімъ двірци депутаціи жидівскихъ товариствъ рукодѣльничихъ, студентівъ и инших жидівъ пінъ проводомъ посла Ґольдмана и дякували ему за выступъ въ дискусіи надъ закономъ о святкованю недѣлѣ та за переведенье ухвалы, котрою увзглядняє ся галицкихъ жидівъ.

— **Орґанъ вѣденьскои соціяльно-демократичнои партіи.** „Arbeiter Zeitung“, що выходивъ доси разъ на тыждень, пінче вінъ 1 н. ст. сѣчня 1895 року выходити щоденно о годинѣ 6-ій рано яко дневникъ посвяченый політицѣ, соціольоґіи и літературѣ; окрімъ того выходити буде що недѣлѣ додатокъ чисто літературный, а кождого четверга вечеромъ „Abendblatt“ яко оглядъ тыжневый. [Передплата зъ пересылкою постановлена на 1·50 зр. мѣсячно або 18 зр. річно.] Дневникъ сей — то доказъ зросту партіи соціяльно-демократичнои въ Австріи. По-при „Neue freie Presse“ [ліберальнои] и „Deutsches Volksblatt“ [антісемітского] „Arbeiter Zeitung“ стане зъ часомъ третимъ дневникомъ позбавленымъ чисто-льокального характеру вѣденьского. — *Чиркачь.*

— **Ческій місячникъ „Osvĕta“** [listy pro rozhled v umĕní vĕdĕ a politice], найзнаменитшій журналъ ческій, вступає зъ 1895-ымъ рокомъ въ 25-й р. своєи повагани годнои дѣяльности зъ літературнои и науковои для ческо-славяньского народу. Пінсля „Časopisu českého musea“ найстаршій се журналъ ческій. „Osvĕta“, основана 1871 року нинѣшнымъ своимъ редакторомъ Václav-омъ Vlček-омъ, не збочила вінъ первѣстнои своєи програмы, а переживши прикрі часы, коли то нѣякому предпринятю літературному не щастило ся, здобувала грунтъ ческій науцѣ. При основаню „Osvĕt-ы“ наукова и літературна праця въ Чехахъ не була ще зорґанізована. Та „Osvĕta“ скоро згромадила довкругъ себе одушевленыхъ робітниківъ и тіи взяли ся подавати ческій суспільности справы зъ усякихъ галузей науки, дбаючи при тімъ и о поправный стиль ческій. Нинѣ „Osvĕta“ може зъ вдоволеньемъ позирати на значный кусень честнои працѣ яку зробила пінъ проводомъ свого невтомимого редактора. Нинѣ она знаходить ся въ рукахъ такъ сказати бъ, кождого Чеха, котрый числить ся до людей освѣченыхъ. „Osvĕta“ тѣшилась вінъ самого першу и тѣшить ся нинѣ симпатією суспільности и кругівъ літературныхъ. По-при науку не поминано въ „Osvĕt-ѣ“ и сучасныхъ выпадківъ ширшого значѣня, а чимало мѣсця присвячувано особливо справамъ славяньскимъ, длятого „Osvĕt-у“ можна назвати журналомъ не лише ческимъ але й славяньскимъ. Дотычно Русинівъ згадаємо статьѣ „Polácі a Rusíni, „Plaży a obojživelníci v podáni haličských Rusů“ и ин. Статьѣ про Славянъ писали по-найбільше знатоки славяньского свѣта зъ власного нагляду Дурдикъ, Фрічь, Геллеръ, Горнікъ, Грубы, Гудецъ, Хілянларецъ, Єлінекъ, Ѣречекъ, Квапіль, Куба, Махаль, Мікшь, Первольфъ, Ржегоржь, Тужімскій и другій. Мы Русины зъ щирого серця бажаємо „Osvĕt-ѣ“, щобы дінждала ся пятьдесятки лѣтъ своєи науковои и літературнои дѣяльности на добро и славу ческого народу. Многая лѣта!

— **Дрібній вѣсти.** Цѣсарь дарувавъ зъ нагоды своєи гостины у Львовѣ 300 зр. на розширенье будынку заведеня для глухонѣмыхъ. — Зъ нагоды 50 лѣтного ювілею одержаня докторату проф. д-ромъ Малецкимъ въ берлинськімъ університетѣ, припадаючого дня 23 н. ст. грудня с. р., надбславъ ему той університетъ вінновленый докторскій дипломъ зъ письмомъ признаня за наукову дѣяльність. — Доповняючій выборъ двохъ членівъ рады повѣтовои въ Богородчанахъ зъ ґрупы мѣскихъ громадъ розписаный на день 28 н. ст. сѣчня. — Въ Тавровѣ бережаньского повѣта померъ сими днями Діонісій Третякъ, властитель и посесоръ дібръ въ 68-імъ роцѣ житя. — У Львовѣ стала выходити пінъ редакцією д-ра Урб. Масальского, краевого инспектора молочарства, Gazeta mleczarska. Річна передплата выносить 1 зр. —

Господарство промыслъ и торгівля.

— **Дирекція зелізниць державныхъ** оповіщує: Заведенье безпосередныхъ картъ їзды помѣжь Львовомъ а Вроцлавомъ, Берлиномъ, Бремою и Гамбурґомъ. Зъ днемъ 15 грудня 1894 заведено помѣжь Львовомъ а Вроцлавомъ, Берлиномъ, Бремою и Гамбурґомъ безпосередні карты їзды, а то до Вроцлава и Берлина зъ 5 дневною, до Бремы и Гамбурґа зъ 10 дневною важностію.

Тарифа спеціяльна для перевозу овочівъ полудневыхъ и т. п. зъ Браилы и Ґалацу до Галичины и Буковины. Зъ днемъ 1 сѣчня 1895 тратить силу обовязуючу тарифа для высше згаданого руху зъ 1 лютого 1893, а рівночасно появить ся тарифа зъ тыми самыми цінами одиничными въ тарифѣ часть II, зшитокъ 1, для австро-угорско-румунъского звязку зелізничого, яко тарифа выимкова ч. 38.

Зъ днемъ 1 н. ст сѣчня 1895 р. входить въ житье шесте выданье ґенеральнои товаровои тарифы авс трійскихъ зелізниць державныхъ.

Надіслане.

Die **Seiden-Fabrik G. Henneberg** (k. u. k. Hofl.), **Zürich** sendet **direct** an **Private**: **schwarze, weisse** und **farbige** Seidenstoffe von **45 kr.** bis **fl. 11 65** per Meter — glatt, gestreift, karrirt, gemustert, Damaste etc. (ca. 240 versch. Qual. und 2000 versch. Farben, Dessins etc.) porto- und zollfrei in die Wohnung an Private. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. und Postkarten 5 kr. Porto nach der Schweiz.
4795 (1)

Вѣсти зъ еп. перемыскои.

Презенты одержали оо.: Брон. Давидовичь на Сприню, дек. старосамбірского; Вас. Чернецкій на Плазівъ, дек. любачівского. — До канонічнои институціи, вінзваній оо.: Іос. Билиньскій на Устрики долѣшні, Володим. Гукевичь на Поляничкъ, дек. балигородского. — Увільнений вінд испиту конкурсового оо.: Іос Дубъ зъ Быстрицѣ, Ант. Копыстяньскій зъ Липы и Мод. Носалевичь зъ Быличь. — Признанье и похвалу черезъ урядъ деканальный одержавъ о. Корн. Кузикъ нарохъ въ Махновѣ за ревне научуванье релігіи въ народній школѣ. — О. Ив. Лазуркевичь нарохъ въ Дроздовичахъ одержавъ зъ нагоды 50-лѣтного ювілею священьства крылошаньскій вінзнаки и именованый титулярнымъ совѣтникомъ консисторіи. — Новопоставленѣ пресвитеры одержали отсій посады: Ант. Миколаевичь сотрудництво въ Кульчичахъ, дек. самбірского, Алекс. Коцюба сотрудництво въ Смолинѣ, дек. любачівского, Вас. Поляньскій завѣдательство въ Прислопѣ, дек. высочаньского, Теод. Крушиньскій сотрудництво въ Куповичахъ, дек. комарняньского, Петро Меклита сотрудництво въ Прусеку, дек. сянінцкого. — На конкурсъ до дня 12 н. ст. марта 1895 р. выставленѣ парохіи: Журавиця, дек. перемыского; Ольшаны, дек. нижанківского; Хотинець дек. ярославского. — О. Юл. Дуркотъ бувший експозитъ въ Цвѣржи, дек. мостиского, одержавъ сотрудництво въ Сосници, дек. перемыского.

Именованя, пернесеня, конкурсы и пр.

— **Именованя.** Въ интендантурѣ военнінй именованій мѣжь инши слѣдуючій выслужений однорічній охотники-підъофициры акцесістами въ резервѣ: Кручекъ Иванъ и Малецъ Григ. для корпуса краківского, а Партицкій Іосифъ для перемыского; дальше именованій кадетами фельдфеблями въ резервѣ Лайтнеръ Иванъ, Станкевичь Отілльо, Строка Иванъ и Вергунъ Дмитро для львівского корпуса; окрімъ того, мабуть за-для недостачѣ кандидатівъ зъ Галичины, призначено около 30 Нѣмцівъ и Чехівъ для Кракова, Перемышля и Львова.

— **Перенесеня.** Дирекція почтъ перенесла офіціяла почтового Ад. Богданього зъ Кракова до Вадовиць, а асистентівъ Мар. Томка зъ Кракова до Закопаного, Ад. Єзерского зі Станиславова до Кракова, Стан. Антоша зъ Залѣщикъ до Коломыи и Тад. Рихлика зъ Горлиць до Кракова.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На закупно образа Ивасюка** зложили на руки редакціи „Зорѣ“ Вп. пп.: М. Любовичь и д-ръ Ст. Федакъ по 1 зр., о. Євг. Гузаръ, Іос. Гриневичь и купець Борисъ по 50 кр., разомъ 3 зр. 50 кр

— **Для товариства „Руслань“** зложивъ проф. Ив. Прийма зъ Хирова 2 зр. на наші руки.

— **На будову рускаго театру** надібслали на руки нашои адміністраціи Вп. пп.: Вит. Демянчукъ зъ Рогатина 60 кр.; о. Левъ Горалевичь зъ Угерска 2 зр. 65 кр. за купоны, розпроданѣ на поминкахъ въ домѣ начальника громады Угерска [именно зложили господарѣ: Ив. Бѣсикъ начальникъ громады 40 кр., Гр. Скрутъ секретарь громады 50 кр., дрібными датками 75 кр. а о. Горалевичь 1 зр.]; — Іос. Яновскій зъ Самбора 2 зр. 20 кр., зібраныхъ мѣжь знакомыми [зложили пп.: Дзундза 50 кр., Ст. Стахуръ 50 кр, а Н. Влюмъ, А. Фіґверъ, Захаріясевичь, Тріхтеръ, М. Стахуръ и Іос. Яновичь по 20 кр]; — до комітету: На руки о. Василя Левицкого въ Нижневѣ Вп. панове и панѣ: Ґонткевичева зъ Кутискъ 25 зр., Урбаньскій властитель Нижнева 20 зр., Абґаровичь властитель Братишева 5 зр., о. Антінъ Левицкій зъ Нижнева 2 зр. 50 кр., панѣ Константина Левицка зъ Нижнева 2 зр. 50 кр., д-ръ О. Л. 5 зр., Бздемъ дорогомистръ зъ Нижнева 5 зр., о. Литвиновичь зъ Братишева 3 зр., о. Ник. Гошовскій зъ Блюдникъ 2 зр., о. Проскурницкій зъ Петрилова 1 зр., о. Вергановскій зъ Хомякінки 1 зр., Вергановска 50 кр., о. Лась лат. парохъ зъ Нижнева 1 зр., о. Котлярчукъ зъ Кутискъ 1 зр., о. Спвр. Каргутъ 50 кр., о. Литвиновичь зъ Олешева 50 кр., о. Крижановскій зъ Олешева 50 кр., Софія Левицка зъ Нижнева 1 зр., о. Василь Левицкій зъ Нижнева 1 зр., ч. Гриджинъ зъ Нижнева 10 кр., дрібными датками 3 зр. 60 кр., разомъ 82 зр. 20 кр. — Літературно-драматичне товариство зъ Коломыѣ 50 зр. — Т. Дроздовскій вінъ учениківъ тернопільскои ґімназіи 50 кр. — Ник. Дрогомирецкій зъ Делятина зібраныхъ заходомъ п. Иваницкого на весѣлю п. Мандичевского зъ панною Застирець въ Мозолівцѣ 7 зр. 20 кр. — Рады повѣтовій зъ Турки 100 зр. а зъ Золочева 50 зр. — Янъ Крупиньскій нотарь зъ Болехова 8 зр. 50 кр. — *Вінъ комітету будовы рускаго народнаго театру.*

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 24 грудня. Цѣсарь дозволивъ, щобы почавши вінъ 1 сѣчня 1895 р. урядники державнѣ чотирохъ найнижшихъ ранґъ дібставали по 15 лѣтахъ служби 100 зр. річно додатку, а по 20 лѣтахъ служби 200 зр.

Будапештъ 24 грудня. Цѣсарь прибде заразъ по Різдвѣ и прийме на авдієнціи проводирівъ сторонництвъ умѣркованыхъ. Вінтакъ буде принята димісія кабінету Векерлього и буде утворене міністерство понадъ сторонництва, щось въ родѣ коаліційного.

Прага 24 грудня. Ґр. Ґаррахъ старає ся сполучити всѣ ческій сторонництва на основѣ спільнои програмы.

Парижь 24 ґрудня. Капіганъ Драйфусъ засужденый военнымъ судомъ на втрату степеня войскового и депортацію.

Петербургъ 24 грудня. Станъ здоровля міністра справъ заграничныхъ Ґірса дуже грізный.

Надіслане.

Молочарня Маріи Ганкевичь
ул. Сикстуска 31, побічь почты и Выдѣлу краєвого
поручає 431 4—0
Снѣданя, обѣды и вечерѣ, каву и гербату.
Абонаментъ обѣду 8 и 9 зр.
Для приѣзджаючихъ rendes-vous.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „підъ Коперникомъ“, Львівъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одвіху) поручає у великімъ выборѣ и по найдешевшихъ цінахъ: окуляры, цвікеры, лорнеты, біноклѣ, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґы, ленты мѣрильнѣ, пйоны, сібелѣ, манометры и т. п. Устроєня вінпківъ електричныхъ. Всякій направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють точно. 148

Симъ маю честь повѣдомити Вп. Публику, що **маґазинъ и варстатъ футеръ**, истнуючій вѣдъ 24 лѣтъ пѣдъ фірмою **Фридрихъ Мрозиньскій**, я купивъ и по цѣлковитѣмъ заосмотреню того-жь въ свѣжій, добѣрный и тревалый товаръ отворивъ. Опираючи ся на мѣй 20-лѣтный трудъ и фахове образованье въ краю и за границею надѣю ся, що всякимъ вымогамъ Вп. Гостей вѣдповѣмъ и о численнѣ замовленя прошу. Пишучись зъ глубокимъ поважаньемъ, остаю пѣдъ давною фірмою

ЮЛІАНЪ СОЛИКЪ

перше

ФРИДРИХЪ МРОЗИНЬСКІЙ

МАҐАЗИНЪ и ВАРСТАТЪ ФУТЕРЪ

улиця Собѣского ч. 7 у Львовѣ. 415 9—10

РОБѢТНЯ

ЕМА МЯРКА

Львѣвъ, улиця Сикстуска ч. 4

одна зъ першорядныхъ, приймае всякѣ роботы, входячѣ въ обсягъ дамского кравецтва, якъ:

Осѣнній сукнѣ, зимовѣ и вечерковѣ, жакеты, шубы, ретонды и пелерины та выбѣръ готовыхъ дитячныхъ суконь.

Приймае ся такожь замовленя на выправы зъ провінціи, полагоджуючи все на варшавскій ладъ.

Удѣляе ся такожь лекціи крою 406 10—10

На жаданье продае ся парискѣ формы.

ПЕРЕПЛЕТНИЧЕ ЗАВЕДЕНЬЕ

Мих. Спожарского и Сына

у Львовѣ при улици Рускѣй ч. 24

Симъ маемо честь пригадати Всч. Духовеньству и Комітетамъ церковнымъ, що приймаемо до оправы передъ надходячими святами рѣздвяными Євангелія, Служебники и всѣ книги церковнѣ по найнизшѣй цѣнѣ. Позаякъ уже часъ короткій, просимо приспѣшити зъ доставою.

Готовѣ книги на складѣ Євангелія, Служебники, Помянники, книги Тверезости, Часословы, Молитвословы, Изборники, Метрики и друки всѣлякого рода и ин. книги церковнѣ все въ тревалѣй оправѣ и по найнизшѣй цѣнѣ, — Цѣнники на жаданье даромъ 396 12—12

Кирничне заведенье

для будовы верченыхъ и копаныхъ кирниць пѣдѣймае ся й дальше всякихъ роботъ, входячихъ въ обсягъ кирництва, полагоджуе ихъ при помочи фахового управителя фірмы, славнозвѣстнои вѣдъ 35 лѣтъ и запоручуе Вп. Публицѣ, инжинерамъ и будовничимъ совѣстне и взорцеве переведенье роботъ.

Леопольда Домінїка Спадкоємцѣ

388 12-26 Львѣвъ, улиця Костепальна ч. 1.

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

Почавши вѣдъ дня 12 лютого 1889 выдае

АСИҐНАТЫ КАСОВѢ

4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженьемъ

4½% зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ

а всѣ находячѣ ся въ обѣгу **5% асигнаты касовѣ** зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ будуть **опроцентованѣ по 4½% вѣдъ 15 мая 1889.** 2218

Передрукъ не буде плаченый. **Дирекція.**

ТЕОФИЛЬ КОПИСТИНЬСКІЙ

артистъ-малярь

звѣстный вѣдъ кѣльканацяти лѣтъ изъ своихъ праць малярскихъ, украшае церкви въ стилю всходнѣмъ разомъ зъ позолоченьемъ, престолы, иконостасы и иншій рѣчи Принимае рѣзьбарскѣ роботы пѣсля власныхъ плянѣвъ. Выготовлюе всякои величины церковнѣ образы до иконостасѣвъ, престолѣвъ, плащениць — олѣйными красками на полотнѣ и деревѣ. Побольшуе зъ фотографій портреты. Зъ упованя ц. к. консерваторія реставруе всякѣ старинности, а то фрески, рѣзьбы и т. ин. входячій въ кругъ праць малярства по найумѣреннѣйшихъ цѣнахъ. Пѣдписаный просить Всч. Духовеньство заиотувати собѣ его адресу. 20о 37—?

Т. Копистиньскій

у Львовѣ, улиця Краковска число 20.

Перша австрійско-шлеска

ТОРГОВЛЯ НАСѢНЯ

АЛЬФРЕДА РАССЛЯ въ ОПАВѢ

заснована 1875 року

поручае

Насѣня травъ на муку и на пашу, **насѣнье пашныхъ бураковъ, оріґінальну французску люцерну,** всѣ насѣня **конюшины, насѣня господарекій** и **лѣсній** пѣдъ ґарантіею правдивости, чистоты и силы кѣльченя. 437 2—40

На жаданье цѣнники даромъ и франко

Бритвы выпробованѣ пѣдъ ґарантіею поручае

ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ

ножѣвникъ у Львовѣ ул. Боимовъ ч. 3.

Цѣнники даромъ.

Болеславъ Цибульскій

Торговля зелѣзныхъ товаровъ у Львовѣ пл. Марійска ч. 5 (французскій готель)

поручае:

Галіфаксъ звычайнѣ добрѣ	1·10 зр
Галіфаксъ зъ стал. ножами	1·70 „
Галіфаксъ нікльованѣ .	2·50 „
Галіфаксъ зъ шир ножами	2·75 „
Галіфаксъ зъ широкими ножами нікльованѣ . .	4·75 „
Галіфаксъ зъ ножемъ якъ Jackson Heines полірованѣ	4·— „
Галіфаксъ зъ ножемъ якъ Jackson Heines нікльованѣ	6·— „
Галіфаксъ дамскѣ поліров.	1·30 „
Галіфаксъ дамскѣ нільов.	2·50 „
Меркуръ або Гельветія полірованѣ . . .	2·60 „
Меркуръ або Гельветія нікльованѣ зъ широкими ножами	5·40 „
Jackson Heines полірованѣ	4·— „
Jackson Heines нікльованѣ	5·50 „
Jackson Heines модель 1894 зъ глубокимъ рѣвцемъ нікльованѣ . . .	6·75 „
Пара вужѣвъ около 60 дк неперевыш. въ добротѣ	5·7

Rex пара . . Пара ремѣнцѣвъ лѣпшихъ 50 кр. 30 кр.,

Илюстрованѣ цѣнники даромъ.

Сталевѣ оцилѣ буква Г 100 штукъ 6 зр.

430 2—10

(Бюро анонсѣвъ Импресса.)

ДЕШЕВШЕ

ЯКЪ ВСЮДЫ!!!

Паньчохи, скарпетки, паньчошки дитинній дуже сильнѣ и теплѣ не шитѣ пара вѣдъ 18 кр, 22, 25, 30, 45, 60, 65 кр. до найлѣпшихъ вовняныхъ по 1 зр. 10 кр. поручае

Максъ Мільфельдъ

Львѣвъ, ринокъ ч. 39.

434 4—12

КУ-

фры, торбы и всѣлякѣ приборы до подорожи

найдешевше въ торговли

товаровъ модныхъ и бѣля мужескаго, приборовъ тоалетныхъ и т.п.

Павла Лянґнера

передъ тымъ 2537

Браты Лянґнеры

Львѣвъ, улиця Галицка ч. 16.

Цѣнники на жаданье даромъ.

До моихъ Вп. П.Т. Гостей!

При нынѣшнѣй нечестнѣй конкуренціи дуже тяжко для необзнаного дѣйстно добрѣ товары дешево купити. Длятого звертаю увагу П. Т. Публики на мѣй склецъ звѣстный вѣдъ многихъ лѣтъ зъ найсовѣстнѣйшои услуги и найдешевшихъ цѣнъ та поручаю мѣй богато заосмотреный складъ одяговъ мужескихъ, хлопячихъ, дитинныхъ, уніформовъ и одяговъ для Всч Духовеньства. 4(95

Замовленя пѣсля мѣры выготовлюють ся въ найкоротшѣмъ часѣ якъ найлѣпше.

Зъ поважаньемъ

Давидъ Шварцвальдъ

у Львовѣ, площа Капітульна 3.

О половину знижены цѣны

на давнѣйшій томы „Библіотеки найзнаменитшихъ повѣстей“ т I—XX. включно, чи хто купуе разомъ чи поединчо, якъ довго выстане невеликій запасъ. Зголошуватись треба просто до „Адміністраціи Наукового Товариства им. Шевченка у Львовѣ“.

Знижена цѣна всѣхъ 20 томовъ 13 зр. 80 кр. (на пересылку почтову треба долучити 30 кр.)

Выйшовъ зъ друку

КОБЗАРЬ

Тараса Шевченка

Выборъ поезій для народу зъ житьеписью и портретомъ автора.

Накладомъ товариства „Просвѣта“.

Цѣна 25 кр.

Оправленѣ примѣрники продаютъ ся по 35 кр.

Словарь нѣмецко-рускій

Ом. Партицкого

продае товариство „Просвѣта“ по *1 зр.* замѣсть 3 зр.

Знана вѣдъ многихъ лѣтъ ц. к. управ. рафінерія спиритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційныма найновѣйшои системы, фабрика руму, лікерѣвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдниковъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручае старѣ польскѣ сильнѣ горѣвки, дуже добрѣ розолісы, лікеры, румы правдивѣ зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои якости ѣраквѣ спеціялы якъ: Народовка, Dziennik, Szczutek, Карпатовка, „Дябелъ“, Помаранчева не солоджена, Ратафія, Деренковка и т. п. горѣвки упривилеованѣ и одиноко правдивѣ если зъ нашои фабрики спровадженѣ.

Одиноке жерело въ краю для пп. аптикарѣвъ, до побираня алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спиритусу, до цѣлей лѣчничихъ вѣльного вѣдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спиритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкѣдный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головномъ складѣ водъ мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Кароля Людвика ч. 29. 4912 16—104

УЧИТЕЛЬ

орґанъ рускаго товариства педаґоґічного двотыждневникъ педаґоґічно-науковый, выходитъ вѣдъ 1 червня 1889 р. у Львовѣ ул. Вѣрменьска ч. 2., Предплата на цѣлый рѣкъ 3 зр., на пѣвъ року 160 кр. на чверть року 1 зр.

Касетки зъ знарядами по зр. 4, 5, 6, 7, 8 и 10 яко найпрактичнѣйшій подарунки на Рѣздво

4595 поручае

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.

Цѣнники илюстрованыхъ рѣзныхъ предметовъ до розпорядимости

М. Р. ШНАЙДЕРЪ

записяженый знавець судовый въ Станиславовѣ

296 поручае свое 19—52

роботню бронзовничу и торговлю знарядовъ церковныхъ

основану 1882 року.

НА СЕЗОНЪ ОСѢННЫЙ

Просить ся ласкаво всѣхъ Вп. Гостей выставовыхъ пересвѣдчити ся о дивнѣй дешевости осѣнныхъ и зимовыхъ товаровъ, вже спровадженыхъ въ великѣй скѣлькости.

Слѣдуючѣ товары продають ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ доки истнуе запасъ:

1000 модныхъ муфовъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·50, 2·— до 5·— зр.
1000 кожуховыхъ шапокъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·80, 2·20 до 4·— зр.
1000 фланельовыхъ и суконныхъ блюзъ осѣнныхъ и зимовыхъ 2·50, 3·— до 6 зр.
500 гальокъ волѣчковыхъ по 2·50 до 4·— зр.
1000 хустокъ Гімалая, найбѣльшій родъ 1·75, 2·25 до 4·— зр.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ суконокъ на осѣнь и зиму 1·80, 2·50 зр.
1000 модныхъ плащиковъ на осѣнь и зиму вѣдъ 4 зр. и высше.
3000 одяговъ для хлопчиковъ у всѣхъ величинахъ по 1·80, 2·— , 3·— зр. и высше.
Особливѣ новости въ стяжкахъ, воаляхъ, капелюхахъ дамскихъ и дитинныхъ, рукавичокъ ґлясе, дуньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, панчохахъ, парасоляхъ до дощу, блюзахъ шовковыхъ и вовняныхъ, шляфрокахъ, костюмахъ и негліжахъ надѣйшли власне въ великѣй скѣлькости и доповняють ся щоденно.

Особливша гуртовна продажь принагѣдна

въ воддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимовъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лѣжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лѣжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (выробъ килимовъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 гарнітурѣвъ „Louvre“ на лѣжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лѣжка и 1 на стѣлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 гарнітурѣвъ „Bouretti“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лѣжка, 1 на стѣлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рѣзныхъ краскахъ по 75, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·35, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый выробъ) по 28 штука.
800 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Steppe) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцовъ фланельовыхъ въ найлѣпшомъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваниковъ пѣдъ и надъ лѣжка по 1·50 и 2·25 стрижень по 2·50, 3 и высше.
300 диванѣвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванѣвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванѣвъ до ѣдальень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванѣвъ повсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останковъ хѣдниковъ 8—10 метровъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хивьскихъ шкѣръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкѣрки Ангора 2 и 2·50.
Дерґа до подорожи 3·50, 5, 6 зъ імітацією шкѣры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальонній у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портіэры и занавѣсы коронковѣ аж до найлѣпшихъ сортовъ.

Всякѣ зъ провінціи надсыланѣ поручена полагоджуе ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Напітульна ч. 3.

4895 206—?

Рухъ поѣздовъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 мая 1894 пѣсля годинника середно-европейского.

Приходять до Львова зъ	поѣзды поспѣшный	поѣзды особовѣ			
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	2³²	5²⁵	9⁰⁰	6¹⁰	9⁰⁰
Варшавы	—	5²⁵	9⁰⁰	—	9⁰⁰
Хабовки (Закопаного) на Перемышль, Ряшевъ, або Тарновъ	2³²	—	—	—	—
Хабовки (Закопаного) на Ряшевъ або Тарновъ	—	5²⁵	—	—	—
Хабовки (Закоп.) на Стрый	—	—	8³⁴	—	—
Мушины, Криницѣ, Жегестова на Тарновъ	—	—	—	—	9⁰⁰
Мушины Криницѣ Жегестова на Ряшевъ або Тарновъ	—	5²⁵	—	—	—
Мушины Криницѣ Жегестова на Тарновъ (в. 1/6 до 30/9)	—	—	9⁰⁰	—	—
Мезе-Ляборцъ Щавного-Кульяшного на Перемышль	—	—	9⁰⁰	—	—
Надберезя и Тарнобожега	—	—	6⁰⁰	—	—
Пѣдволочискъ и Бродовъ (на дворецъ гол.)	2¹²	9²⁹	9¹⁰	5⁴⁵	—
Пѣдволочискъ и Бродовъ (на дворецъ Пѣдзамче)	1⁵⁸	9¹³	8⁴⁵	5¹⁹	—
Сучавы	9⁴⁰	—	7³⁷	12²⁷	6³⁵
Кимполюнга	9⁴⁰	—	7³⁷	—	—
Радовцевъ	9⁴⁰	—	7³⁷	—	6³⁵
Бергомета и Чудина	9⁴⁰	—	—	—	—
Новоселицѣ	9⁴⁰	—	7³⁷	—	—
Слободы рунгур. Копальнѣ	9⁴³	—	—	—	6³⁵
Гусятина на Галичъ	9⁴⁰	—	7³⁷	—	—
Чорткова на Галичъ	—	—	—	12²⁷	—
Борислава	—	—	2⁰²	12¹⁰	—
Белзца	—	—	—	4⁴⁵	—
Сокаля	—	—	7⁴⁸	4⁴⁵	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова на Стрый)	—	—	8³⁴	12¹⁰	—
Стрыя и Скольго	—	—	8⁴⁷	—	—
Скольго, Хирова, Станиславова на Стрый	—	—	2⁰²	—	—
Гребенова (вѣдъ 10/7 включно до 30/8)	—	—	2⁰²	—	—
Бруховичъ (вѣдъ 12 мая почавши ажь до вѣкликаня)	—	—	8¹⁰	—	—

Вѣдходять зѣ Львова до	поѣзды поспѣшный	поѣзды особовѣ			
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	2²⁴	10¹⁰	4⁵⁰	10³⁵	6⁵⁵
Варшавы	—	10¹⁰	4⁵⁰	—	6⁵⁵
Хабовки (Закопан.) на Тарновъ або Ряшевъ	—	10¹⁰	—	—	—
Хабовки (Закопан.) на Ряшевъ або Перемышль	—	—	10³⁵	—	—
Хабовки (Закоп.) на Стрый	—	—	9⁵⁰	7¹⁰	—
Мушины Криницѣ, Жегестова на Тарновъ або Ряшевъ	—	10¹⁰	—	—	—
Мушины Криницѣ, Жегестова на Тарновъ (вѣдъ 1/6 включно до 30/9)	—	—	—	6⁵⁵	—
Мушины, Криницѣ Жегестова на Тарновъ	—	—	4⁵⁰	—	—
Мушины, Криницѣ на Стрый	—	—	—	7¹⁰	—
Мезе-Ляборцъ, Щавного-Кульяшного на Перемышль	—	—	—	6⁵⁵	—
Надберезя и Тарнобожега	—	10¹⁰	4⁵⁰	—	—
Пѣдволочискъ и Бродовъ (зъ дворця гол)	6⁰⁸	2⁴⁴	9⁴⁰	10²⁰	—
Пѣдволочискъ и Бродовъ (зъ дворця Пѣдзамче)	6²²	2⁵⁶	10⁰⁴	10⁴⁷	—
Сучавы	6¹⁵	—	10¹⁵	2⁵⁵	10³⁰
Чорткова на Галичъ	—	—	—	2⁵⁵	—
Гусятина на Галичъ	6¹⁵	—	—	—	10³⁰
Слободы рунгур. Копальнѣ	—	—	10¹⁵	—	10³⁰
Новоселицѣ	6¹⁵	—	—	—	10³⁰
Бергомета н. С. и Чудина	6¹⁵	—	—	—	—
Радовцевъ	6¹⁵	—	10¹⁵	—	10³⁰
Кимполюнга	6¹⁵	—	—	2⁵⁵	—
Сокаля	—	—	9²⁰	6⁴⁵	—
Белзца	—	—	9²⁰	—	—
Борислава на Стрый	—	—	5⁴⁰	9⁵⁰	—
Лавочного (Мункача, Серенча, Мішкольца, Пешту) и Хирова на Стрый	—	—	5⁴⁰	—	7¹⁰
Станиславова, Долины, Болехова на Стрый	—	—	—	9⁵⁰	7¹⁰
Скольго и Хирова на Стрый	—	—	—	9⁵⁰	—
Стрыя и Скольго	—	—	—	3⁰⁵	—
Гребенова (тѣлько вѣдъ 10/7 включ до 30/8)	—	—	—	9⁵⁰	—
Бруховичъ (почавши вѣдъ 12 мая ажь до вѣдкликаня)	—	—	3⁵⁰	—	—
Зимнои-воды (почавши вѣдъ 12 мая ажь до вѣдклик.)	—	—	3⁴²	—	—

Розклады ѣзды въ видѣ кишеневѣмъ можна дѣстати въ бюрахъ информаційныхъ, касахъ стаційныхъ и у кондукторовъ

*) Годины печатанѣ грубыми черенками означують пору нѣчну вѣдъ год. 6-ои вечеромъ до год. 5-ои 59 мін. рано. Въ бюрѣ информаційномъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Вѣдни (улиця Іоанна 29) якъ такожь въ бюрѣ информаційномъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Львовѣ (улиця Третого мая ч. 3, готель Имперіяль), удѣлае ся устныхъ або письменныхъ объсненъ въ справахъ дотычно служby на ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ. О скѣлько пѣд ручники дозволяють, засягнути тамъ-же можна информацій вѣдносячихъ ся до решты австро-угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць. Въ бюрахъ информаційныхъ продае ся выдаванѣ черезъ ц. к. австр. зелѣзницѣ державнѣ білеты до ѣзды и зшитки зуставлюваныхъ посвѣдчень до ѣзды якъ такожь тарифы.

4980

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и одѣчальный редакторъ: Иванъ Белей. Папѣръ въ фабр. Черлянькон. З друкарнѣ Наукового тов. ім. Шевченка, пѣд зарядом К. Беднарского

Ч. 277. Львовъ, Второкъ 13 (25) грудня 1894. Рочникъ XV.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и руских свят) о 5-ій годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходитъ въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароли Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитость за инсераты платитъ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком
въ Австрії: на цѣлий рѣкъ . . . 18 зр. на пѣвъ року . . . 9 зр. на чвертъ року . 4 зр. 50 кр. на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.
за границею: на цѣлий рѣкъ . . . 24 зр на пѣвъ року . . . . 12 зр на чвертъ року . . . 6 зр
у Львовѣ: на цѣлий рѣкъ . . . 16 зр. на пѣвъ року . . . . 8 зр на чвертъ року . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.
Редакція, Адміністрація и Експедиція пѣдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаютъ ся лише на попереднє застереженье. — Реклямації неопечатані вѣльні вѣдъ порта.
Поодинокє число коштує 8 кр. в. а.
Оголошеня принимаютъ ся по цѣнѣ 6 кр. вѣдъ одного стрѣчки инсератового а въ рубрицѣ „Надѣсланє“ по 20 кр. в. а
Жедаки числятъ ся по 12 кр. вѣдъ стрічки.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Кабінетъ угорскій подавъ ся вже формально до димісіи. Цѣсарь прибуде сими днями до Пешту и мѣжь 27 а 30 с. м. буде принимати громаду знатныхъ мужѣвъ політичныхъ, не лишь зъ партіи ліберальнои, але взагалѣ зо всѣхъ тыхъ сторонництвъ парляментарныхъ, котрѣ опирають ся на правно-державнѣй основѣ зъ 1867 р. Доси одержали вѣзванье на авдіенцію до монарха зъ палаты послѣвъ: президентъ бар. Банфі, віцепрезідентъ Перчель, и гр. Теодоръ Андраші, вѣдтакъ послы: Кольоманъ Тиса, Сель, Подмавіцкій, д-ръ Фалькъ, д-ръ Дараній, гр. Юл. Андраші, гр. Люб. Апоній, Гораньскій, зъ палаты магнатѣвъ: президентъ Слави, віцепрезідентъ гр. Тіборъ Каролій, Беля Орці, гр. Фестетіцъ, бар. Кемені, гр. Зічі и гр. Десевфі. Крѣмъ того будуть запрошенѣ достойники церкви, а передовсѣмъ прімасъ Васарій. Складъ лісты осѣбъ, котрѣ маютъ цѣсареви высказати опінію о теперѣшнѣй ситуаціи політичнѣй, велить догадуватись, що намѣрено довершити якесь зближенье мѣжь сторонництвами, признаючими угоду зъ 1867 р, а то въ цѣли успѣшнои борбы противъ скрайнои лѣвицѣ. Если той здогадъ справедливый, тогдѣ и новый кабінетъ не буде складатись выключно зъ однои партіи, але засядуть въ нѣмъ представителѣ всѣхъ сторонництвъ, покликаныхъ до спѣльнои акціи парляментарнои. Ажь по выслуханю гадки згаданыхъ повыше осѣбъ порѣшить монархъ, якій складъ маѣ бути будучого кабінету. Кандидатами на становиско президента будучого кабінету суть: бар. Десідерій Банфі, Іос. Слави и Кольоманъ Сель.

—

Зъ Риму дѣстаѣ Pol. Corr. вѣсть, що папа загадує выслати також до епископатѣвъ иншихъ краѣвъ таке письмо, якъ до австрійского, зъ зазывомъ, щобы вѣрнѣ складали грошѣ на институціи, якѣ мають бути заснованѣ для добра католицкихъ церквей всхѣдныхъ. Папа задумує передовсѣмъ заснувати велику колегію грецку въ Царгородѣ, въ котрѣй мають образуватись священики та місіонарѣ грецкого и мельхитского обряду. Вѣдтакъ грецка колегія св. Атанасія въ Римѣ маѣ бути зорганізована въ тѣмъ напрямѣ, що на дальше будуть въ нѣй примѣщуванѣ выключно питомцѣ грецкого обряду, а не якъ доси також питомцѣ румуньскои и рускои церкви. — Propaganda fide въ Ліонѣ вже выповнила зазывъ папы и въ хосенъ всхѣдныхъ институтѣвъ духовныхъ зложила 300.000 франкѣвъ. Архіепископъ Неаполю кардиналъ Санъ Феліче, прислав на ту саму цѣль 20.000 франкѣвъ.

—

Процесъ французкоао капітана Драйфуса вже покѣнченый Сей капітанъ, обжалованый о головну здраду, котрого однакъ властивый предметъ вины полишить ся на завсѣгды тайною для ширшои публики, признаный одноголосно войсковымъ судомъ виновнымъ и засужденый на найострѣйшу кару, яку для того рода злочину вызначаѣ кодексъ французскій, се есть на кару дожизненнои депортаціи зъ вѣдобраньемъ вѣдзначень и степени войсковои. Судови войсковому проводивъ полковникъ Морель. Розправа вела ся тайно, лишь при оголошеню засуду була присутна публика. Засудъ вѣдчитавъ полковникъ Морель въ той спосѣбъ: „Трибуналови предложено одиноке питанье: Чи капітанъ Драйфусъ виновный, що въ 1894 р. въ Парижи чужосторонньй державѣ або ей заступникамъ выдавъ документы, котрѣ вѣдносять ся до обороны вѣтчины и тымъ способомъ доконавъ злочину, або удержувавъ зносины зъ тою чужосторонною державою въ тѣй цѣли, щобы спонукати ей до ворожихъ крокѣвъ супротивъ Франціи, або щобы тѣ кроки улекшити? На се питанье вѣдповѣвъ трибуналъ одноголосно: Такъ! Въ наслѣдокъ того Драйфусъ засужденый на дожизнену депортацію зъ вѣдобраньемъ всякихъ вѣдзначень.“ [Мѣжь публикою вѣдзываютъ ся окліки: Vive la patrie!] Коли вѣдчитано Драйфусови засудъ на подвѣрю вязниці (бо пѣсля французкои військовои процедуры карнои обжалованый не може бути присутнымъ при оголошеню засуду, щобы не мѣгъ обвдити трибуналу) засужденый заливъ ся слѣзми и заповѣвъ вѣдкликъ, котрый маѣ бути внесеный до 24 годинъ. Деякѣ газеты, обговорюючи засудъ, домагають ся привернення кары смерти за того рода злочины, а зновъ антісемітскѣ газеты накидають ся на жидѣвъ, бо Драйфусъ есть жидомъ.

—

Комісія зъ пяти членѣвъ, выбрана сенатомъ для розслѣду документѣвъ, предложеныхъ Джіоліттімъ въ справѣ обманьствъ банку римского, оголосила свое справозданье, въ котрѣмъ заявляѣ, що тымъ документамъ не приписує нѣякого принціпіяльного значѣня, бо найважнѣйшѣ зъ нихъ суть списанѣ директоромъ Танльонгомъ у вязници, щобы зложити вину на послѣвъ и сенаторѣвъ. Комісія переслухала сенаторѣвъ, про котрыхъ згадує ся въ документахъ, але не доглянула нѣякои вины въ ихъ поведеню. Въ сей спосѣбъ сенатъ хоче придавити той крикъ, якій пѣднесла палата послѣвъ за-для тои справы. Аргументы комісіи сенату не суть такъ сильнѣ, щобы могли пересвѣдчити опінію публичну въ хосенъ достойникѣвъ, котрѣ брали хабарѣ зъ банку. Становиско Кріспіого дуже прикре, доки не скѣнчить ся процесъ карный, выдвигненый Кріспімъ противъ Джіоліттіого. Если процесъ выкаже, що документы Джіолітіого правдивѣ, а не фальшованѣ, тогдѣ не поможуть заходы деякихъ газетъ, щобы Кріспіого цѣлкомъ очистити зъ закидѣвъ. Вкѣнци не знати, що буде зъ парляментомъ. Если справдять ся поголоски, що парляментъ буде розвязаный, тогдѣ правительство буде мати твердый орѣхъ згрысти, бо голосы докоряючѣ правительству не выходять лишь вѣдъ самои опозиціи, але и вѣдъ сторонництвъ умѣреныхъ.

Справы краєвѣ.

[Провізорія буджетова на першій чвертьрѣкъ 1895 р. Зъ краєвои комісіи для справъ промысловыхъ.]

За-для пѣзного скликаня сегорѣчнои сесіи соймовои, бо ажь на день 28 грудня, не можливо, щобы соймъ ухваливъ буджетъ краєвый на 1895 р. ще передъ Новымъ рокомъ. Выдѣлъ краєвый, бажаючи захоронити буджетове право сойму, порѣшивъ заразъ на першѣмъ засѣданю соймовѣмъ дня 28 грудня предложити внесенье на ухваленье провізоріи буджетовои на першій квартал 1895 р.

Предложенье выдѣлу краєвого звучить такъ: Переведена въ 1893 р. конверсія довгу индемнізаційного выкликала въ прелімінарн на 1894 р. и въ фактичнѣмъ станѣ рѣчей такѣ змѣны, що выдѣлъ краєвый, предкладаючи попереднои сесіи соймовои проєктъ провізоріи буджетовои на першій чвертьрѣкъ 1894 р., мусѣвъ просити о дозвѣлъ робити выдатки не на основѣ буджету попередного року 1893, але на основѣ прелімінаря на р. 1894. Теперь вже нема перешкоды ухвалити провізорію способомъ цѣлкомъ правильнымъ, с. є. на основѣ послѣдного правосильного буджету зъ тою лишь рѣзницею, що дотычно побору додатковъ до податковъ опираѣ ся выдѣлъ краєвый о прелімінарь на 1895 р, ставляючи внесенье, щобы також и на часъ провізоріи побирати додатки зниженѣ о чотири крейцарѣ. Не зробить се, пѣсля гадки выдѣлу кр., убутку въ доходахъ, бо се зниженье есть зрѣвноважене пѣдвышеными доходами зъ оплатъ консумційныхъ. Згѣдно зъ торѣчною ухвалою соймовою обмежаѣ краєвый выдѣлъ провізорію до права робити звычайнѣ выдатки.

Отсе предложенье придѣлить соймъ дня 28 грудня комісіи буджетовѣй; дня 29 с. м. буде комісія буджетова выбрана, а 31 с. м. може комісія представити палатѣ внесеня въ тѣй справѣ и соймъ ухвалить провізорію буджетову ще сего року.

—

Дня 16 с. м. вѣдбуло ся въ будынку соймовѣмъ засѣданье комісіи краєвои для справъ промысловыхъ пѣдъ проводомъ кн. Юр. Чарторыйского. Присутными були члены комітету пи: Франке, В. Федоровичь, Михальскій, Навратіль, Романовичь, Роттеръ, Солтиньскій, д-ръ Вайгель, д-ръ Згурскій и Зеленевскій.

Зъ порядку дневного референувавъ п. Романовичь въ имени секціи адміністраційнои справу заложеня „Товариства заохоты промыслу краєвого“, маючого на цѣли „пѣдпирати розвѣй краєвого промыслу домашного, рукодѣльничого и фабричного, такъ, щобы довести ихъ до успѣшнои конкуренціи зъ выробами чужого промыслу якъ на краєвыхъ такъ и позакраєвыхъ торгахъ — особливо же:

а) краєвымъ рукодѣльникамъ и промысловцямъ улекшувати познакомленье зъ найновѣйшими здобутками технічного знаня, вѣдкрытями и вынаходами, зъ новыми улѣпшеными знарядами и машинами; заохочувати ихъ до що-разъ бѣльшого усовершеня своихъ выробовъ пѣдъ взглядомъ технічнымъ и артистичнымъ, вказувати имъ дорогу продажи;

б) познакомлювати загалъ зъ продукційными силами краю, зъ услѣвями повставаня новыхъ галузей промыслу, зъ выробами краєвыми и вплывати на публику а також на всѣлякѣ власти та институціи, щобы свои потребы заспокоювали выробами краєвыми;

в) боронити интересѣвъ краєвого промыслу и всякими дозволеными средствами старати ся о усуненье всего, що розвоєви его стоить на перешкодѣ.“

Комісія приняла въ цѣлости предложеный ѣй статутъ, котрый всѣ ей члены яко иніціяторы, уповажненѣ до прийманя членѣвъ, мають пѣдписати и до вѣдомости властей подати.

На внесенье секціи адміністраційнои, ухвалено внести на руки выдѣлу краєвого до сойму представленье, щобы признавъ громадѣ мѣста Живця беззворотну запомогу въ сумѣ 5000 зр. платну въ 1896 р., наколи громада приступить до выставленя будынку для краєвого варстату столярского въ Живци, пѣсля принятого вже пляну и кошторысу.

П. Франке представивъ внесеня дотычно высказаня признаня выдатнѣйшимъ школамъ фаховымъ, ихъ управителямъ, учителмъ и веркмайстрамъ зъ причины участи тыхъ школъ на загальнѣй выставѣ краєвѣй. Ухвалено предложити дотычнѣ внесеня выдѣлови краєвому.

Вкѣнци на пѣдставѣ внесень секціи адміністраційнои, ухвалено представити выдѣлови краєвому заключенье умовы зъ ц. к. школою політехнічною що-до заложеня тамъ-же краєвои, механічнои стациі досвѣдовои на подѣбныхъ основахъ, якѣ принято при закладаню краєвои стациі керамічнои, и затверджене статута, а також регуляміну для згаданои стациі.

НОВИНКИ.

— **Зъ Кракова пишуть намъ:** Высоке ц. к. намѣстництво рескриптомъ зъ дня 26 падолиста 1894 до ч. 96.279 приняло до вѣдомости основанье въ Краковѣ **читальнѣ „Просвѣты“.** Есть се одиноке руске товариство не тѣлько въ Краковѣ, але въ цѣлѣй заходнѣй Галичинѣ и послѣдна, найдальше высунена сторожа нашои народности и нашого обряду, тожь и не диво, що члены основателѣ сеи новои народнои роботницѣ звертають ся не тѣлько до собратій краковскихъ, но и до всѣхъ Русинѣвъ зъ прошеньемъ, щобы численнымъ приступуваньемъ въ члены якъ и жертвами чи то въ книжкахъ чи въ грошехъ причинили ся до скрѣпленя сеи ватры и допомогли ѣй осягнути намѣрену цѣль, с. є. згорнути всѣхъ тутешныхъ, такъ близькихъ вынародовленю Руси нѣвъ пѣдъ своимъ щиро-рускимъ прапоромъ Всякѣ письма просимо пересылати на адресу: Читальня „Просвѣты“ въ Краковѣ, Ринокъ ч. 13. III. поверхъ. — За основателѣвъ *Вас. Чирняньскій. — Вас. Коцюба.*

— **Товариство „Руска Бесѣда“ въ Станиславовѣ** скликує свѣй рѣчный загальный зборъ на день 30 грудня с. р. на 6-ту годину вечеръ въ комнатахъ товариства [ринокъ ч. 30].

— **На справу протекціи при именованяхъ урядниковъ,** порушену такъ енергічно въ радѣ державнѣй посломъ Люегеромъ, почато теперь бѣльше звертати увагу. Ось н. пр. вѣденьскій антісемітскій дневникъ Deutsches Volksblatt въ остатнѣмъ числѣ своѣмъ просить міністра справъ внутрѣшныхъ п. Бакегема о вѣдповѣдь: на якѣй основѣ нѣкій Адамъ Лубатта въ часѣ пятнацяти мѣсяцѣвъ выавансувавъ зъ концепіста намѣстництва на комісаря староства, віцесекретаря въ міністерствѣ и старосту въ Горлицяхъ?

— **Зъ Буковины** одержуємо отсе письмо: Въ Кѣцманн черезъ именованье тамошного инспектора повѣтового школьного п. Ол. Поповича референтомъ при краєвѣмъ правительствѣ для справъ рускихъ школъ народныхъ опорожнило ся мѣсце повѣтового инспектора школьного. На се мѣсце форсують деякѣ особы, котрымъ розвѣй рускихъ школъ сѣлею въ оцѣ, бувшого вже инспектора о. Мартиновича зъ Оршовець, за котрого инспекторату школы повѣта кѣцманецкого дуже були пѣдъупали. Кѣлько на тѣмъ правды, не знаємо, але въ интересѣ школьництва и просвѣты було бы пожадане, щобы мѣсце се обсаджено такою личностію, котра бы заходы п. Ом. Поповича для пѣднесеня ровеня школьництва потрафила успѣшно повести дальше, абы успѣхи дуже хосенной працѣ п. Поповича не були запропащенѣ. Огже прочь зъ усякими замахами румунізаторскими и зо всякимъ параситизмомъ!

— **Зъ Радимна** одержуємо отсю допись зъ просьбою о помѣщенье: Звертаємо увагу ц. к. краєвои рады школьнои, що мимо розпорядженя ей зъ дня 13 жовтня с. р. ч. 14325, щобы въ школѣ тутешнѣй бувъ заведеный обовязково языкъ рускій, до сего часу того не зроблено. Причина есть, здаеть ся тота, що крѣмъ одного учителя, котрый въ сѣмъ роцѣ до насъ прийшовъ, всѣ прочѣ силы учительскѣ, не выключаючи директора, о рускѣмъ языцѣ не мають понятя. — Дальше звертаємо увагу ц. к. окружнои рады школьнои въ Ярославѣ, що въ тутешнѣй школѣ дѣють ся многѣ неправильности стоячѣ въ суперечности до розпорядженя новыхъ плянѣвъ, отъ хочь-бы въ тѣмъ, що замѣсть двохъ годинъ релігіи тыжднево въ кождѣй клясѣ вѣдбуває ся наука релігіи пѣсля обряду римо-кат. чотири годины тыжднево, отже зъ нарушеньемъ годинъ для иншихъ предметѣвъ. — Дальше звертаємо увагу Вп. послѣвъ нашихъ на се, що предсѣдатель мѣсцевои рады школьнои кс. Пасторъ заборонивъ учителеви тутешному п. В. писати квіты на платню въ языцѣ рускѣмъ. — Вкѣнци звертаємо увагу Вп. Русинѣвъ зъ охрестности Радимна, що руско-народный театръ, прихиляючи ся до просьбы нашои, зѣде до насъ зъ Перемышля дня 2-ого [въ середу] и дасть одно представленье а именно штуку „Не ходи Грицю та на вечерницѣ“.

— **Зъ Украины** одержуємо вѣсти, котрѣ зовсѣмъ не гармоніюють зъ донесенями зъ Россіи про „новый курсъ“ внутрѣшньои політики за нового царя, а то въ напрямѣ полекшѣ въ переслѣдуваню кождои не-великорусскои народности. Зъ Полтавщины и Кіївщины звѣщають про арештованя молодыхъ Украинцѣвъ — и то за що? — за літературнѣ зносины зъ Галичиною. Для провины — досыть такого corpus delicti, якъ листъ зъ Галичины або нумеръ галицкои часописи чи книжки не маючои дебіту въ Россіи. А звѣстно, що минувшого року вѣднято дебітъ до Россіи всѣмъ галицкорускимъ часописямъ выходячимъ въ мовѣ „малороссійской“ — навѣть такѣй невинной часописи, якъ „Дзвонокъ“! Для Полякѣвъ заносить ся на полекшѣ — се рѣчь очевидна, — але чому Русь-Украину мають и на дальше трактувати гѣрше якъ Польщу, тои політики справдѣ трудно зрозумѣти.

— **Нешанованье рускихъ святъ** вже таке звычайне у нашихъ властей, що коли лишь надѣйде яке руске свято. то вже напередъ можна вгадати, що въ слѣдуючихъ кѣлькохъ дняхъ появлять ся у всѣхъ рускихъ часописяхъ вѣсти зъ рѣзныхъ сторѣнъ краю про нарушеня свята Зъ нагоды свята св. Николая, дня 18 н. ст. грудня, навели мы доси вже кѣлька подѣбныхъ фактѣвъ, нынѣ подаємо ще одинъ, про якій доносять зъ Сянока. Ото.. тамошный повѣтовый судъ вѣзвавъ на день 18 н. ст. грудня на 9 годину рано: Михайла Лесенка, Петра Цапа, Дмитра Романьского, Михайла Цапа и Андрея Красневича, всѣхъ гр.-кат. вѣроисповѣданя, господарѣвъ зъ Межибродя.

— **Въ Комарнѣ** вѣдбуде ся дня 1 н. ст. сѣчня 1895 р. въ старѣй школѣ на дохѣдъ тамошнои убогои молодежи школьнои вечерокъ зъ дѣточимъ представленьемъ театральнымъ. Дѣтвора школьна вѣдограе: „Яселка“, о. Солецкого, 2) „Попались“ Ивана Нечуя-Левицкого и 3) „Батѣжки“. Цѣна мѣсць на представленье: перше мѣсце 1 зр. 50 кр., крѣсло нумероване 1 зр. білетъ родинный до пяти осѣбъ 3 зр., лавка 70 кр., партеръ 50 кр. — не кладучи тамы добродѣйности. Початокъ о годинѣ 7-ій.

— **Латиньскій монахинѣ заведеня св. Терезы у Львовѣ** выпустили свои села Вѣльшаницю, Новосѣлки загалчинѣ, Митулинъ и Трудовачь въ повѣтѣ золочѣвскѣмъ въ аренду двомъ жидамъ Самѣйлови и Іослеви Вітлінамъ на двананцять лѣтъ т. є. до кѣнця 1906-ого року. Вѣденьскій христіяньско-соціяльнѣ часописи, дѣставши о тѣмъ вѣдомѣсть, глубоко сожалѣють надъ симъ фактомъ и розбирають справу зо становища пріндиціяльною. Посѣлости земскѣ на цѣли церковнѣ й монастирскѣ — кажуть тѣ часописи — записували хрвстіяньскѣ фундаторы не на те, щобъ фундаціи ихъ слу-

жили на збогачуванье жидôвъ. Вôддаванье христіяньскихъ фундацій въ аренду жидамъ може лишь вôдстратувати ниньé побожныхъ христіянъ робити записи ва цѣли богоугодній Оно такъ и дѣé ся та й, Богомъ а правдою, дасть ся выправдати. Оденъ властитель значнѣйшои посѣлости въ золочéвскôмъ повѣтѣ носивъ ся съ гадкою записати свою посѣлôсть власне львôвскимъ монахинямъ зъ заведеня св. Тересы, але коли побачивъ, що они свои села пустили въ аренду жидамъ, не хоче нинѣ вже й чути про записъ якій для нихъ. „Маю — каже — записати, а скоро лишь очи замкну, заразъ жидовá влѣзе въ мою працю та й стане наживатись, ссати и деморалізувати нарôдъ?“ Мы цѣкавѣ: що сказали бы христіяньско соціальній дневники вѣденьскій, якъ бы прийшли до вѣдомости, що въ Галичинѣ выпусканье жидамъ въ аренду дôбръ духовныхъ, грунтôвъ и лѣсôвъ, практикуе ся загаломъ та що дуже богато жидôвъ нажило на тыхъ арендахъ великихъ маєткôвъ.. розумѣесь не безъ тяжкои кривды „гоя“-христіянина...

— **О. Кокотайло зъ Колодна въ Жовковщинѣ** котрый на прощальнôмъ банкетѣ въ честь звѣстного старосты п. Ляникевича пôднѣсъ тоастъ въ єго честь за „безсторонность“, надôславъ до „Галичанина“ письмо, въ котрôмъ такъ пише: „Да! — я былъ на томъ прощальномъ банкетѣ. Рѣчи, произнесенныи во время банкета, были выголошены въ програмовомъ порядку, въ который я, не будучи о то прошенный, не входилъ, хотя на желаніе комитета былъ бы я ту роль на себе принялъ. Однако при концѣ майже банкета, прошенный о то, не надумуясь, сказалъ я: „Въ ту вотъ минуту прошенный о произнесеніе хотя нѣсколькихъ словъ, обращаюсь къ Тебѣ, всепоч. г. совѣтникъ: Ты всегда называлъ мене „твердымъ“, и я того никогда, будучи всегда откровеннымъ, не вырекался. И за мою откровенность, якъ Ты мнѣ неразъ говорилъ, я нашолъ у Тебе уваженіе и любовь. Я всегда твердо стоялъ за права моего народа. Если бы Польща имѣла была однихъ только твердыхъ, была бы до сихъ поръ устоялась. Яко такій вошолъ я въ раду повѣтовую и окружную раду школьную; въ послѣдной забиралъ я весьма часто голосъ на моемъ мнѣ дорогомъ языцѣ. Ты радо слухалъ моего голоса якъ и другихъ говорящихъ по польски, а мои внесенія находили всегда у Тебе поддержку. За ту безсторонность подношу сей тостъ въ Твою честь!“ Вотъ содержаніе моей рѣчи, о которой всѣмъ по своему судити можно. Надъ стрѣлою, направленною въ мене при концѣ кореспондентомъ „Галичанина“, що я „не принимая участія въ политическомъ и національномъ движеніи, не имѣю права говорити“ и прч., на теперь перехожу молчаніемъ. — *В. Кокотайло*, приходникъ въ Колоднѣ.“ — Браво о. Кокотайло! Вы, о. Кокотайло, поступили якъ правдивый „твердый“ — що бôльше, вы, о. Кокотайло, спасли честь „твердыхъ“! Бо-жь справдѣ страшный бы бувъ выйшовъ скандалъ, якъ бы на пирѣ въ честь такого „безсторонного“ старосты, якъ п. Ляникевичъ, не бувъ звеличавъ єго „твердый“ о. Кокотайло!

— **Въ справѣ пôдвысшеня платнѣ учителѣвъ шкôлъ народныхъ** уложивъ головный зарядъ польского товариства педагогічного петицію до сойму, въ котрôй представляе незвычайно сумне матеріяльне положенье учительства въ краю, пôдносить недостачу учителѣвъ и згадуе про змаганье краєвои рады шкôльнои до зарадженя сему лиху, а то при помочи збôльшеня числа учительскихъ семинарій. Однакъ тѣ мѣры — якъ каже петиція — дуже недостаточнѣ и цѣлкомъ не вплынуть на збôльшенье числа учителѣвъ доти, доки не управильнить ся ихъ платня. А що незначне лишь пôдвысшенье платнѣ не вôдповѣло бы такожь цѣли, то петиція просить, щобы соймъ признавъ учителямъ народныхъ шкôлъ плату трехъ найнизшихъ рангъ державныхъ урядникôвъ, т. є. 11, 10 и 9 рангы та щобы крôмъ того вызначено учителямъ активальнѣ додатки вôдповѣдно до мѣсцевости та зъ примѣненьемъ особисто-клясового авансу.

— **Дирекція зелѣзниць державныхъ** выдала розпорядженье, на основѣ котрого перейде поки-що звыжь 6000 робôтникôвъ и службы при зелѣзницяхъ зъ днемъ 1 н. ст. липня 1895 р. зъ теперѣшнои такъ сказати-бъ приватнои звязи въ постôйну унормовану звязь службову зъ зарядомъ зелѣзниць, бо будуть причисленѣ до постôйного зелѣзничого персоналу. Згадане розпорядженье буде покищо дотыкати робôтникôвъ въ робôтняхъ, магазинахъ, лямпарѣвъ и т. ин. При переведеню сего розпорядженя будуть обовязувати отсѣ пріндипы: Стабілізація не буде получена зô зменшеньемъ платнѣ, противно дотеперѣшна платня буде становити пôдставу до установленя рôчнои платнѣ, що буде доходити до 750 зр. и 300 зр. на мешканье. О скôлько стабілізованый переступивъ нормальный вѣкъ, буде принятый до провізійного фонду зъ увôльненьемъ вôдъ приписанои вступнои оплаты. Згадане розпорядженье вôйде въ житье зъ днемъ 1 н. ст. липня 1895 р. — Ґенеральна дирекція выдала вôдтакъ друге розпорядженье, котре установлюе двѣ высшій клясы а то: 650 зр. и 600 зр. та по 250 зр. на мешканье и 750 зр. та 700 зр. и по 300 зр. на мешканье. Се розпорядженье дотыкае службы доглядачѣвъ стацій, возôвъ и помп.

— **Гіпнотичне подруже.** При великôй участи публики, а особливо правникôвъ и лѣкарѣвъ вôдбувъ ся сими днями въ Монахіи процесъ противъ гіпнотизера, Поляка, Чеслава Чиньского обжалованого о злочинъ противъ моральности, сфальшованье заграничного документу и злочинъ противъ публичного порядку, а крôмъ того о прибранье фальшивого титулу и шляхотства. Головною точкою обжалованя есть закидъ, що Чиньскій загіпнотизувавъ баронову Зедліцъ Найкірхъ зъ Люго пôдъ Дрезднôмъ и въ гіпнотичнôмъ станѣ суґестіонувавъ ѣй любовь. Жалобу противъ Чиньского внѣсъ братъ бароновои. Яко знатокôвъ покликано: проф. д-ра Ґрешея зъ Монахіи, д-ра Праєра зъ Берлина, д-ра Людвіґа зъ Вроцлава, д-ра Фукса зъ Бонъ и практичного лѣкаря д-ра Швенаха зъ Монахіи. Обжалованый Чеславъ Любичъ Чиньскій маe 36 лѣтъ и бувъ учителемъ французского языка; уродивъ ся въ Конґресôвцѣ, але есть пôдданымъ австрійскимъ и маe горожанство мѣста Стрыя въ Галичинѣ. Актъ обжалованя такъ представляе справу: Передъ двома роками Чиньскій покинувъ жѣнку и навязавъ зносины зъ якоюсь Юстиною Вєциньскою, розвôдкою. Вєциньска супроводжала єго въ подорожахъ, на котрыхъ обдурювавъ легковѣрну публику и въ р. 1892 прибула зъ нимъ до Познаня. Въ Познани устроювавъ Чиньскій выклады и експеріменты зъ области гіпнотизму и окультизму. Займавъ ся навѣть лѣченьемъ въ случаяхъ, въ котрыхъ „лѣкарска помôчь була безуспѣшна“ и въ той способъ зараблявъ на удержанье. Коли й се не оплачувало ся попавъ на гадку устроювати представленя на добродѣйнѣ цѣли. Однако сими добродѣйными цѣлями бувъ властиво вôнъ и Вєциньска, бо справдѣ на згаданѣ цѣли дававъ дуже мало. Коли одного разу зôбравъ въ Кротошинѣ зъ одного такого представленя 290 марокъ а на убогихъ давъ лише 15 марокъ, выдалила єго поліція зъ прускои територіи. Звôдси переѣхавъ Чиньскій до Дрездна въ Саксонін, де 1893 року ставъ устроювати вôдчити о гіпнотизмѣ та приватнѣ експеріменты и зараблявъ такъ на житье. — До єго пацієнтокъ належала мѣжь иншими такожь бар. Ядвига Зедліцъ, 38-лѣтня, богата дама, котру Чиньскій „лѣчивъ“ на болѣ головы и жолудка, прикладаючи до болючихъ мѣсць руку. Се тягнуло ся довшій часъ, ажь одного дня вызнавъ ѣй Чиньскій свою горячу любовь. Баронова зъ-першу зачудовала ся, але вôдтакъ и сама признала ся, що любить єго. Вôдъ єго часу переставъ ей лѣчити, але она все єго вôдвѣдувала. Чиньскій хотѣвъ оженити ся зъ бароновою и длятого старавъ ся о розвôдъ, але дôставъ лише сепарацію. Єго зносины зъ бароновою ставали що разъ близшій а въ грудни 1893 р. навѣть дуже близькій. Наступили тайнѣ заручины, а баронова згодила ся и на тайне вѣнчанье, бо Чиньскій розповѣвъ ѣй, що походитъ зъ княжои литовскои родины, що есть послѣднымъ потомкомъ и що мусить стерегти ся явности вѣнчаня зъ бароновою зô страху передъ пôмстою якоись высокои дамы въ Дрезднѣ, котрои покусамъ не хотѣвъ пôддати ся. При кôнци сѣчня с. р. выѣхали обоє до Швайцаріи и тутъ порѣшили, що вѣнчанье вôдбуде ся зъ початкомъ лютого въ Монахіи. И дѣйстно на означеный день спровадивъ Чиньскій зъ Вѣдня агента Вартальского, що удававъ евангелицкого пастора и назвавъ себе д-ромъ Вартеманомъ, и сей при двохъ свѣдкахъ звѣнчавъ молодыхъ. По вѣнчаню списано протоколъ, а новоженцѣ пôдписали єго. Вôдтакъ въ часѣ снѣданя пôднѣсъ Вартальскій тоастъ въ честь „князя и княгинѣ“ а Чиньскій показавъ бароновôй ґратуляційну телеґраму зъ пôдписомъ ґр. Кальнокого зъ Вѣдня. Кôлька днѣвъ пôзнѣйше донѣсъ Чиньскій о довершенôмъ фактѣ братови своєи „жѣнки“ баронови Клим. Зедліцови, атташе при цѣсарскôмъ урядѣ заграничныхъ справъ въ Берлинѣ. Бар. Зедліцъ вôдъѣхавъ заразъ до Монахіи и тутъ показавъ єму Чиньскій документъ о довершенôмъ вѣнчаню. Однако братъ не повѣривъ „документови“, вôддавъ справу судови и Чиньского арештовано. — При переслухуваню заявивъ Чиньскій, що вôнъ цѣлкомъ невинный и каже, що цѣла справа выкликана лише негôднымъ доносомъ бар. Зедліца и єго вôтця. Они оба хотять забрати маєтокъ бароновои и длятого хотять єго вôпхнути до вязницѣ а ей до дому божевôльныхъ. Що-до Вартальского то не знавъ, що вôнъ не есть пасторомъ та що не маe права вѣнчати, противно бувъ певный, що вѣнчанье важне. — Баронова Зедліцъ зôзнала про своє пôзнанье зъ Чиньскимъ, такъ якъ оповѣдае актъ обжалованя. Чиньскій лѣчивъ ей тыждень. Хотѣвъ ей все загіпнотизувати, але се не удавало ся єму, бо она попадала въ пôвъ-сонъ и все знала, що коло неи дѣе ся. Мимо того чула по кождôй візитѣ у Чиньского тисненье въ задѣ головы, але оно скоро уступало. Ѣздила зъ Чиньскимъ до Берлина на спіритистичнѣ засѣданя. Дальше зôзнала, що Чиньскій сказавъ ѣй разъ, щобы она що день думала о нѣмъ и вдивлювала ся въ єго образъ, а тогдѣ вôнъ буде ѣй близькій. Въ жовтни вызнавъ ѣй Чиньскій свою любовь. Она не любила єго властиво, але гадала, що лише супружемъ зможе направити свôй блудъ. Теперь ненавидить єго и бридить ся нимъ, що ей такъ негôдно обманувъ. Въ грошевыхъ справахъ бувъ Чиньскій солідный и не жадавъ вôдъ неи нѣчого, але она удержувала єго. Меншими сумами дала єму до 2000 марокъ. По переслуханю Вартальского и иншихъ свѣдкôвъ засудивъ судъ Чиньского на три роки вязницѣ. — Кореспондентъ Münch. Allg. Ztg. описуе Чиньского яко высокого, гарного, чорнявого мужчину а баронову яко особу высокого росту, не конче хорошу зъ лица и дуже нервову.

— **Дрôбнѣ вѣсти.** Gazeta Stanisławowska оповѣщуе въ послѣднôмъ своємъ числѣ, що перестае выходити. — Польске товариство Szkoły ludowe въ Станиславовѣ маe приступити зъ весною 1895 р. до будовы школы въ Озерци, повѣта станиславôвского. — Бурмістромъ мѣста Коломыѣ выбрала тамошна рада мѣста дня 22 н. ст. грудня Казим. Витославского, антикаря, що прибувъ до Коломыѣ передъ чотирома роками. — Цѣсарь удѣливъ санкціи ухваленому галицкимъ соймомъ законови що-до вылученя мѣсцевости Каласантôвка зô звязи громады Буцнѣвъ и придѣленя ей до громады Ходачкôвъ великій. — Предсѣдателемъ розъємного суду при заведеню обезпеченя робôтникôвъ вôдъ нещастныхъ случаѣвъ у Львовѣ, именувавъ міністеръ судôвництва на мѣсце уступаючого радника высшого суду краєвого Едв. Дуневича, радника суду краєвого Іос. Левицкого. — Въ Лондонѣ померъ въ 45-ôмъ роцѣ житя Робертъ Людвикъ Стевенсонъ, одинъ зъ найзнатнѣйшихъ реалістичныхъ повѣстеписателѣвъ англійскихъ. — Рада мѣста Черновець надала своему послови до рады державнои и провôдникови нѣмецкихъ лібералôвъ на Буковинѣ д-рови Ротови почетне горожанство.

Парижъ 25 грудня. При выборахъ въ Ш-ôй дѣльници парискôй анархістъ Рішардъ одержавъ значну бôльшôсть голосôвъ вôдъ прочихъ кандидатôвъ, але що не мавъ абсолютнои бôльшости, то прийдуть тѣснѣйшій выборы.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 25 грудня. Нотифікацію о вступленю на престолъ царя зложить папѣ вѣденьскій амбасадоръ кн. Лобановъ.

Берлинъ 25 грудня. Студенты университетôвъ петербургского и московского, пôсля Köln. Ztg., мають выслати до царя петицію о признанье имъ правъ горожанскихъ.

Надôслане.

Д-ръ Тома Пйотровскій

осѣвъ 439 2—3

въ Олеську.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручае у великôмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, біноклѣ, дальекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґы, ленты мѣрильнѣ, пйоны, сібелѣ, манометры и т. п. Устроеня звôнкôвъ електричныхъ. Всякій направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють точно. 148

Лишь тогдѣ правдивый, если тригранна фляшина есть замкнена низше поданою опаскою (червоный и чорный друкъ на жовтôмъ папери).

Доси не перевысшеный!!!

В. Мааґера

правдивый очищеный

ТРАНЪ ЗЪ ПЕЧѢНКИ

(въ законно обезпеченôмъ опакованю)

зъ фабрики

ВІЛЬҐЕЛЬМА МААҐЕРА

у Вѣдни.

Розслѣдженый першорядными новатами медичными и **за-для своєи легкои стравности** поручены такожь дѣтямъ, и записуваный у всѣхъ тыхъ случаяхъ, въ котрыхъ лѣкарь хоче досягнути **скрѣплена цѣлого орґанізму, именно грудей и легкихъ, збôльшеня ваги тѣла, полѣпшеня соковъ, а такожь взагалѣ прочищеня крови.** — **Фляшку по 1 зр.** можна купити въ складѣ фабричнôмъ **Wien III./3., Heumarkt Nr. 3.,** а такожь майже по всѣхъ антикахъ **австро-угор. державы.**

У Львовѣ у пп. антикарѣвъ: Петра Міколяша, Жигмонта Рукера, Якова Байзера, К. Крижановского, та у пп. купцѣвъ: Стан. Маркевича и К. Балабана.

Головный складъ и розсылка для цѣлои австро-угор. державы:

W. MAGEK, WIEN

III./3., Heumarkt 3. 353 8—18

Противъ наслѣдуванъ заряджуе ся судове слѣдство.

Е. ЗБІТЕКА

Найштіфтъ коло Оломуца

Фабрика скляной мозаики, гробôвъ, людôвъ, печеръ и престолôвъ на Боже тѣло

вôдзначена Є. св. папою Львомъ XIII, признана вôдъ кат. теольог. академіи въ Петербурзѣ вôдъ нѣмецкои місіи въ Царгородѣ и т. д.

Плюстрованый цѣнникъ даромъ за добру доставу. Ґарантуе ся 423 2—4

„СЛАВІЯ“

банкъ взаимныхъ убезпеченій въ Празѣ

укончилъ съ г. 1893. первое двайцятьпятьлѣтіе своего существованья и выносили съ днемъ 31 декабря 1893 г. въ „Славіи“:

Убезпеченныи сумы въ сек. житьевыхъ	злр.	24,268.630·15
„ „ „ „ огневой	„	231,429.863·—
Доходы належитостей асекур. всѣхъ секцій	„	2,731.326·08
Выплаченыи капиталы ренты и шкоды всѣхъ секцій	„	22,774.475·93
Фонды резервныи и ґаранційныи всѣхъ секцій	„	5,830.306·40
Фонды емеритальныи урядниковъ и агентовъ „Славіи“	„	398.449·36

„СЛАВІЯ“ принимаетъ 3794

въ сек. I—II: **убезпеченія на житье** капиталовъ и рентъ.

въ сек. IV: **убезпеченія отъ шкодъ огневыхъ** будынковъ, движимостей, худобы, засобовъ, збожа и товаровъ.

„СЛАВІЯ“ удѣляетъ пожички:

убезпеченымъ въ сек. II. ц. к. урядникамъ, офицерамъ, професорамъ и урядникамъ автонимнымъ съ приватныхъ заведеній съ правомъ на емеритуру.

„Славія“ принимаетъ зголошенья о удѣленье агенціи ан мѣстности и окресности, где не имѣетъ еще агентуры.

Ножики вôдъ 35 кр. и высше поручае

ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ

ножôвникъ у Львовѣ ул. Боимôвъ ч. 3.

Цѣнники даромъ.

Симъ маю честь повѣдомити Вп Публику, що я спровадивъ зновъ богато новостей, якъ: на вечѣрнѣ принятя на морожене и торты формы въ найновѣйшихъ подобахъ, якъ такожь бонбоніерки.

При тôмъ замѣчаю, що моимъ одинокимъ стараньемъ було и есть вдоволити навѣть найвыбагливѣйшій домаганя, а вôдзначеный доси ласкавыми взглядами, надѣю ся, що Вп. Публика зволить и на дальше мою честну працю вызначувати признаньемъ и пôдпирати.

Всякѣ замовленя зъ провінціи полагоджую вôдворотною почтою якъ найсовѣстнѣйше.

А. Журовскій

442 1 3 **Львôвъ, ул. Килиньского ч. 2.**

Торговля заснована 1789 р.

НАЙБôЛЬШІЙ СКЛАДЪ

ЧАЮ

хиньско-россійского

ФРИДРИХА ШУБУТА

У Львовѣ, ринокъ ч. 45

поручае

Чаѣ чорнѣ, ароматичнѣ, сильно натягаючій:

½ клґ.	Congo ч. I. . .	1·90
„ „	Souchong ч. II .	2·30
„ „	Souchong зъ маєвого збору . .	3·—
„ „	Congo Kaizow найлѣпша . . .	4·—

Найлѣпшій окрушины чаю по зр. 1·50, 1·80, 2·30 въ пачкахъ по ½, ¼, ⅛ клґ.

Чаѣ зъ цвѣтомъ, ароматичнѣ, натягаючій ясно:

½ клґ.	Россо ч. III . .	2·80
„ „	Россо ч. IV . .	4·—
„ „	Найлѣпшои ч. V	4·—
„ „	Найлѣпшои караваннои .	5, 6 и 8·—

Замовленя зъ провінціи полагоджую вôдворотною почтою, опакованя не числю. 443 1 3

СКЛАДЪ КАВЫ и ЧАЮ

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пôдъ знаменемъ

„СІРІОСЪ“

У ЛЬВОВѢ

ул. Оссолиньскихъ ч. 11

Філія улиця 3 мая число 2

поручае:

КАВА найлѣпша подешевѣла о 10 кр. пôвъ клґ. 95 кр.

НАЙЛѢПШІЙ ЧАЪ россійскій хиньскій и славнѣ Ліптона анґлійскій пôвъ клґ. вôдъ 90 кр. до 3 зр. 2227 37—?

Коняк чистый, куращійный, фляшка вôдъ 1·80 зр. до 5 зр.

ВИНА лѣчничій, Маляґа, Мадера, Шеррі и Лякріма Хрісті фляшка вôдъ 1·80 до 2·50 зр.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и одѣчальный редактôръ: **Иванъ Белей.** Папѣръ зъ фабр. Черляньон. З друкарнѣ Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Бедниренкого

Ч. 278. Львôвъ, Середа 14 (26) грудня 1894. Рôчникъ XV.

ДѢЛО

Выходитъ у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских свят) о 5-ôй годинѣ по полудни. Литературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитших повѣстей“ выходитъ вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ съ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платитъ у Львовѣ.

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком:

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлий рôкъ	18 зр.	на цѣлий рôкъ	24 зр
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлий рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаютъ ся лише на попереднє застереженье. — Реклямації неопечатанê вôльнê вôдъ порта.

Поодинокє число коштує 8 кр. в. а.

Оголошенія принимаютъ ся по цінѣ 6 кр. вôдъ одного стрічки инсератовôї а въ рубрицѣ „Надісланé“ по 20 кр. в. а.

Недільні числять ся по 10 кр. пôдъ стяжка.

Мадяръ о Мадярахъ.

Юліюсъ Рімлеръ, бувшій дипльоматъ, звѣстный зъ своихъ публикацій передъ двома роками, котрими старавъ ся зблизити Мадярôвъ до Французôвъ и Россіи, умѣстивъ въ Nouvelle Revue нову розвѣдку, въ котрôй промавляє за помиреньемъ Мадярôвъ и Славянъ та Румунôвъ, заселяючихъ краї корони св. Стефана. Рімлеръ заявляє себе горячимъ мадярскимъ патріотомъ, котрого предки боролись за независимôсть Угорщины и понесли мученичу смерть. Въ своїй розвѣдцѣ, щобы дôйти до вытыченои цѣли, выказавъ Рімлеръ причины, котрі выкликують невдоволенье не-мадярскихъ народностей. Причиною сею: мадярскій шовінізмъ, котрый не жахаєсь нѣякихъ средствъ, щобы лишь перевести мадяризаційну ассіміляцію. Сей шовінізмъ зачавъ ся пôдъ Андрашімъ, вôдтакъ продовжавъ ся пôдъ Кольоманомъ Тисою, а теперь успѣшно процвитає пôдъ ліберальнымъ Векерлімъ.

Згадавши про тенденційні процесы противъ Румунôвъ, переходитъ Рімлеръ до закону о народностяхъ зъ 1868 р. и ось якъ выказує переведенье того закона въ практицѣ:

Мадяры, покликанê до геґемонії, стѣснені въ своихъ забагахъ ассіміляційныхъ, найшли вскорѣ нагоду, робити разъ по-при разъ вломы въ законъ о народностяхъ. И такъ найперше введено въ не-мадярскі школы народній мадярску мову яко языкъ выкладовый пôдъ фальшивою покрывкою, немовь то не-Мадяры, щобы могли выконувати свои горожаньскі права, мають вывчити ся въ першôй лініи мову державну. Поминувши всякі софізматы, навѣть и деморалізуючій вплывъ, якій выкликує таке омінуванье „основного закона“, показує ся отся перемѣна не-мадярскихъ шкôлъ народныхъ въ варстаты мадяризаційні вельми шкôдною, бо въ сей спосôбъ форсована мадяризація сама зъ себе єсть дуже проблематичнои вартости и може довершуватись лишь коштомъ успѣху въ прочихъ предметахъ науки.

А що-жь говорити про мадярскі охоронки для дѣтей, засновані коштомъ державнымъ мѣжь не-мадярскимъ населеньемъ, щобы вже дѣтваки, рускі, сербскі и румуньскі, учили ся державнои мовы! До заснованя не-мадярскихъ шкôлъ середныхъ, надъ чимъ велить призадуматись законъ о народностяхъ, взагалѣ не прийшло, а навѣть тій школы середній, котрі були въ посѣданю не-Мадярôвъ зъ давнѣйшихъ часôвъ, по части знесено, по части перемѣнено въ чисто мадярскі. И такъ н. пр. замкнено середні школы протестантскихъ Словакôвъ, розвязано словацку „Матицю“, котрои дôмъ, музей, бібліотеку и фонды въ квотѣ 100.000 зр. сконфісковано зъ поданьемъ мотиву, що ворожій державѣ рухъ, проникаючій ту институцію, вказує на потребу розвязаня... Вôдтакъ перемѣнено середні школы, засновані православными (?) Русинами, на мадярскі школы державній, въ котрыхъ навѣть релігія не учать въ материмъ языцѣ, а лишь по мадярски. Зъ ласки можуть въ высшихъ клясахъ учити ся релігіи въ материмъ языцѣ лишь тій ученики, котрі посвячують ся духовному званю.

А що въ мадярскихъ школахъ народныхъ и середныхъ, заснованыхъ коштомъ державнымъ, ще гôрше иде, сего чейже не треба доказувати. Досыть навести, що зборонено учити дѣтей кирилиці, а тымъ самымъ нѣ рускі нѣ сербскі дѣти не можуть читати своихъ книгъ церковныхъ, коли противно до науки языка нѣмецкого прикладаєсь велика вага. До того треба долучити денунціяцію на катихитôвъ и учителѣвъ, котрі учать кирилиці, и гоненя ихъ яко „аґітаторôвъ“. А прецѣ навѣть теперь можна бы мати зъ не Мадярôвъ добрыхъ патріотôвъ, если бы запоручена имъ рôвноправнôсть въ церквѣ и въ школѣ, була точно выповнювана. Для илюстрациі, якъ заховують ся політичні права не-Мадярôвъ, най послужать отсі факты:

Вôдбувати вѣча не-Мадярамъ прямо забороняєсь, а то пôдъ мнимымъ протекстомъ, немовь то на тыхъ вѣчахъ являють ся чужостороннї люде. Въ цѣлôмъ свѣтѣ вôльно прислухуватись нарадамъ вѣча чужосторонцямъ, а если бы чужосторонець поважився забрати голосъ, тогдѣ комісарь правительственный може спротивити ся або й розвязати вѣче. Се було бы по закону. Але зборонити не-Мадярамъ, котрі и такъ не мають своихъ заступникôвъ нѣ въ комітатахъ нѣ въ парляментѣ се просте насильство.

При выконуваню права выборчого обходять ся зъ не-Мадарами по мачошиному. Въ Семигородѣ такъ подѣлені округи выборчі, що 60 до 80.000 Румунôвъ выбирають одного посла, а противно 4 або 5000, часомъ ще менше, Мадярôвъ рôвножъ управнені до выбору одного посла. Те саме зъ рускими и словацкими округами выборчими. Н. пр. гомонайскій округъ въ комітатѣ земплиньскôмъ, числячій 70.000 Русинôвъ, выбирає одного посла, а тымчасомъ въ тôмъ самôмъ комітатѣ округи, числячі по 12 до 15.000 душъ Мадярôвъ, выбирають по одному послови. Тымъ дасть ся вытолкувати, длячого въ не-мадярскихъ округахъ при правительственнôмъ напорѣ и купнѣ голосôвъ падуть голосы на послôвъ ліберального сторонництва, бо округи мадярскі выбирають членôвъ партіи независимости, вôдъ котрои можна надѣяти ся санациі тыхъ нездоровыхъ вôдносинъ. Тожь пасивнôсть не-Мадярôвъ єсть выкликана конечностію, бо національні кандидаты не въ силѣ выйти послами зъ своихъ округôвъ при терорізмѣ и корупціи.

Въ розвѣдцѣ Рімлера наведені кривды не-Мадярôвъ въ кождôмъ напрямѣ, а авторъ при кождôй нагодѣ старає ся отворити очи, що така мадяризація не принесе хôсна Мадярамъ, лишь грозить имъ руиною, бо се все выходить зъ интриґи и въ хосенъ Нѣмцѣвъ, а мадярскі круги правительственні не въ силѣ навѣть доглянути, що роблять pour le roi de Prusse. Безвзглядна рôвноправнôсть народностей въ Угорщинѣ, зрезиґнованье и залишенье всѣхъ ассіміляційныхъ забагôвъ, — до того повиненъ кождый мадярскій патріотъ змагати и въ тôмъ лежить спасенье Угорщины та розвязка квестіи національнои. Але та розвязка може наступити ажь тогдѣ, коли уступить ліберально-жидôвскій кабінетъ.

Подѣ у Франціи.

Опінія публична у Франціи занята теперь справою капітана Драйфуса, засудженого за головну зраду. Отсей настрôй опініи мусѣвъ залунати вôдгомономъ такожь и въ парляментѣ, якъ видимо зъ ходу послѣдного засѣданя, описаного понизше. Выроκъ суду военного не вдоволивъ публики. Бо хочь зъ однои стороны всѣ загально пересвѣдчені о винѣ Драйфуса, такъ зъ другои стороны пôдносять ся голосы, що войсковый кодексъ карный выznачує въ сѣмъ случаю за лагôдну кару. За субординацію, коли жовнѣръ кине ся на старшину, розстрѣлюють жовнѣра, а тутъ въ случаю головнои зради, коли несовѣстный офіцыръ зраджує тайны войскові чужôй державѣ, вызначена кара до жизненнои депортациі. Надъ тою квестією вела ся дебата въ парляментѣ.

Капітанъ Драйфусъ зголосивъ вправдѣ вôдкликъ вôдъ засуду, але не надѣє ся помилуваня. Вôнъ, а взглядно его оборонець, зробивъ замѣты що-до формальностей, и длятого въ найлѣпшôмъ разѣ ревізійный трибуналъ велить другій разъ перевести розправу, але засудъ буде той самый, бо всѣ пересвѣдчені о винѣ Драйфуса. Хочь розправа була тайна, то засудъ запавъ одноголосно. Замѣтне и се, що чей-же нѣяка чужосторонна держава не дивилась бы байдужно на засудъ невинного человѣка и певно не залишила бы публично заявити, що не мала зъ нимъ нѣякихъ зносинъ, если бы такъ було въ дѣйстности.

Войскове обезславленье, на котре Драйфусъ засужденый, се вельми прикра церемонія. Засудженого, одягненого въ парадный уніформъ, зъ шаблею при боцѣ, приводять на площу, де вôдбувають ся вправы войскові. Драйфуса приведуть на площу передъ домомъ инвалідôвъ. На серединѣ площи стоить ґенералъ и велить секретареви суду военного вôдчитати засудъ. По вôдчитаню закличе ґенералъ голосно: „Драйфусъ, вы негôдній носити оружє. Въ имени французского народу мы васъ деґрадуємо!“ По тôмъ приступає адъютантъ до засудженого и вытягнувши ему шаблю (наперед вже легко въ половинѣ перепиловану), ломить ёи на двоє ногою. Вôдтакъ вôдрывають зъ мундуру засудженого ґузики, шнуры, вôзнаки, що рôвножь вже наперед де-що були вôдпорені. Въ такôмъ видѣ мусить вôнъ перейти передъ фронтомъ войска; се споминъ зъ давного ходу мѣжь рѣзками. Опôсля вôдведуть Драйфуса до цивільнои вязницѣ, бо вôнъ вже переставъ бути жовнѣромъ. Зъ вязницѣ переведуть его на островъ Ре, де буде выжидати приходу корабля, що вôдвозить депортованыхъ до Каледонії. Въ Каледонії замкнуть Дрейфуса у крѣпость, не пускаючи его на роботу; если буде добре поводитись черезъ пять лѣтъ, то може стати свобôднымъ кольоністомъ, а навѣть купити собѣ кусникъ грунту, але не може нѣколи выбратись зъ Новои Каледонії. Жѣнка и дѣти можуть разомъ зъ нимъ проживати.

Въ парискôй палатѣ депутованыхъ на засѣданю въ понедѣлокъ предложивъ міністеръ вôйны проєктъ нового закона, пôсля котрого кождый воякъ, провинившій ся чи то пôдъ

Замѣтка на одвѣтъ п. Партицкого.

П. Партицкій опрокидає лише декотрі точки моєи статіи: „Звôдки взяла ся назва „Бойки?“ То-жь я обмежу ся тутъ лише на коротку замѣтку що до опрокиду тыхъ точокъ, а заразомъ на спростованью и поясненю декотрыхъ замѣтôвъ пôднесеныхъ п. Партицкимъ, яко-тако маючихъ звязь зъ моєю статією, а згаданымъ одвѣтомъ.

Боронячи моєи гипотезы про походженье названья „Бойки“ въ властивый спосôбъ зачѣпленои п. Партицкимъ, я не потребувавъ подрôбно вычисляти всѣхъ оріґінальныхъ его думокъ, а згадавъ лише коротко, що п. Партицкій зачеръ зъ дѣла: „Slowanské Starožitnosti sepsal Pawel Josef Šafařik. W Praze 1837“ и наменувъ про Шайнохи „Lechicki początek Polski“ (выд. р. 1858). Що суть такожь оріґінальні думки п. Партицкого, я згадавъ выразно въ допискѣ, и тому огôрченье п. Партицкого зовсѣмъ безъ пôдставы. Хто хоче глубше слѣдити, той порôвнає згаданѣ дѣла зъ працями п. Партицкого, и оцѣнить, въ чôмъ и о скôлько п. П. оріґінальный. Впрочѣмъ користанье зъ дѣлъ науковыхъ нѣкому уймы не приносить.

П. Партицкій каже, що я для потвержденя своєи гипотезы не навѣвъ нѣчого нового. Для „потвержденя“ нѣ, для скрѣпленя моєи гипотезы таки навѣвъ я дещо нового, дарма хоть и не добачує того п. Партицкій. Що-же до слôвъ бойе, ба, або-й, або-жь п. Партицкій натворивъ дѣйсну коловáтицю. Я выводжу слово „Бойко“ вôдъ „бойе“, а допускаю, що могло тое слово повстати такожь зъ „або-й“. — П. Партицкій пише, що я выводжу слово „Бойко“ вôдъ „ба“ „або“ — тымъ часомъ я наводжу яко посвоячені слова „ба“ и „або“ (въ значеню: такъ!), котрі рѣзко вызначають ся въ Бойкôвскôмъ говорѣ. Проте, що розказую, якъ я самъ чувъ передразнюванье Бойкôвскои бесѣды п. Партицкій не згадавъ и словомъ.

По думцѣ п. Партицкого слово „бойе“ я написавъ хибно, чимъ вытворивъ непотрѣбній „баламутства“. (Чи суть такожь потрѣбні баламутства?). П. Партицкій выводить слово „бойе“ „оріґінально“ зъ бо-и-єсть, и думає, мовь оно то само, що „то бо й є“ або „то-то-бо і є“. Однакожь може оно єсть трохи инакше, якъ гадає п. Партицкій.

Въ зборнику выданôмъ мною 1877 р. пôдъ заг. „Знадоби до словаря южноруского“ на стор. 3. я помѣстивъ: бойе (Самб.) = ей же? на правду! Р. 1820 выдавъ бл. п. Омелянъ Огоновскій цѣнне свое дѣло: „Studien auf dem Gebiete der ruthenischen Sprache“, въ котрôмъ на стор. 94 помѣстивъ бojje aus Bogy jej (Sambir) russ. ей Богу bei Gott, wahrlich! Коли ще печаталась згадана книжка, я посѣтивъ бувъ покôйника, и побачивъ выпечатаный вже листъ, де мѣстить ся уступъ „Zusammenziehung und Abfall der Silben.“ Случайно зирнувъ я власне на слово: „бojje“, а прочитавши поясненье дане покôйникомъ, выразивъ мôй сумнѣвъ що до того выводу, такъ якъ „ей Богу“ въ Галичинѣ не говорять нѣгде, а заразомъ подавъ догадку, що мабуть то слово повстало зъ бо и є (= єсть), якъ я и написавъ въ „Знадобахъ“. Тую мою замѣтку узгляднивъ покôйникъ и на кôнци книжки подаючи „Zusätze und Verbesserungen“ приписавъ на стор. 235 бojje ist vielleicht = бо и je (есть). Однакожь збираючи дальше матеріялы языкові и діялектольоґічні мѣжь людомъ я самъ закинувъ давный мôй вывôдъ, а то зъ причинъ слѣдуючихъ.

Въ декотрыхъ сторонахъ, де говорять: пшениця, теля, шапка, ся, єстъ (sic! = есть), я стрѣвъ прихвальну частицю є! — а-є! — е! е! = ja! so ist es! зрôвнай старосл. ѥй = грец. ναί, лат. nae. Тото „є“ належить вôднести до пня мѣстоименного (Pronominalstamm) е, такъ само, якъ „еґé“ (повстале зъ е + е = еге). Оттакъ слово „бойе“ повстало зъ бо + е = бойе = боє (якъ звѣсно йе = є).

Анальоґія: пень мѣстоименный а + бо = *або*; — бо + а = бойа = *боя*; — ба + а = байа = *бая*.

Въ „Знадобахъ писавъ я „бойе“, отожь выразивъ тымъ здвоене й, якъ и чувъ въ выговорѣ. Опôсля однакожь чувъ я „бойе“ (боє) зъ однымъ й, — а тая форма по моєй думцѣ єсть правильнѣйша, тому теперь пишу „бойе“ або „боє“. Такожь и значенье того слова подекуды пôдлягає певнымъ вôдтѣнкамъ; именно уживають того слова яко частицѣ прихвальнои въ значеню: такъ! такъ єсть! Разъ чувъ я такожь слово „бойе“ и въ иншôмъ значеню. Бойко ишовъ зъ ярмарку — пригадавъ собѣ, що не купивъ соли и такъ проказавъ до себе: „бóйе! маю ще купити соли“ = richtig! ich muss noch Salz kaufen.

Що до акценту, то я чувъ понайбôльше акцентъ на о, однакожь „бойе“, якъ и подôбні слова зложені можуть мати двôйный наголосъ: пр. áбо и або́, áле и але́ [1]).

Оттáкъ по належитôй розвазѣ приходжу до заключеня, що бойе (боє) не має нѣчо спôльного зъ „то бо и є“ або зъ „тото бо и є“, — бо въ послѣдныхъ выраженяхъ „є“ одвѣчає формѣ „єсть“. Лишень такъ звана людова етимольоґія (Volksetymologie) може усмотрити тожсамôсть выразôвъ „бойе“ и „то бо и є“.

Слово „Бойко“ єсть льокальне По моєй думцѣ повстало оно на межовинѣ, тамъ де стыкають ся Бойки и Лемки. То-жь и теперь можна найбôльше въ тôй околици чути передразнюваня тыхъ обохъ племенъ, а заразомъ такожь высмѣваня слôвъ зъ однои стороны „лемъ“, зъ другои „бойе“, „ба“, „або!“ Прозывка повстала въ однôй закутинѣ могла дуже швидко розширити ся и дальше, хоть вже дальше, де мѣсцевѣ говоры рускихъ людей не такъ дуже рôзнять ся, повтаряно лише прозывку, навѣть и не знаючи звôдкиля она пôйшла. Лишень Лемки и сумежнѣ Бойки, котрыхъ говоры рѣзше вôдбивають вôдъ себе, нѣжь всякі другі рускі говоры въ Галичинѣ, и доси дразнять ся згадаными мѣсцевыми слôвцями.

Треба знати, що взаимне передразнюванье бесѣды и называнье сусѣдôвъ пôсля певныхъ примѣтныхъ слôвъ водить ся именно у Славянъ замешкуючихъ пôвнôчну Угорщину, а такожь по части и у Русинôвъ галицкихъ живучихъ зъ згадаными племенами въ найблизшôмъ сусѣдствѣ. До того наведу тутъ одну подробицю звѣстну впрочôмъ тымъ, що занимають ся славистикою. У Словакôвъ, сусѣдôвъ нашимъ галицкимъ Лемкамъ и угорскимъ Лемакамъ найближшихъ, прозывають ся одні, що сидять на Спижѣ, „Чопаками“ вôдъ слова „чо“ = що; другі, въ Земленьскôмъ комитатѣ, „Сотаками“ (Sotáci) вôдъ слова „со“ = що, ческ. co [2]); третї зновъ „Терпаками“

[1]) áле (а+ле) значить: 1) aber; sondern. 2) ja, ja wohl діялект. у Замѣшанцѣвъ. 3) алé ei doch! vortrefflich! то алé = superbe! das lasse ich mir gefallen!

И. В.

[2]) Шафарикъ выводить Сотакôвъ вôдъ Сотагôвъ (Satagi, Satagarii у Йорнанда р. 454—469 гл. Старинности §. 11. ч. 10). Пôзнѣйшій розслѣдъ выказавъ, що Сотаки такъ прозвани вôдъ слова „со“ = що.

И. В.

взглядомъ шпіоньства чи головной зрады, мав бути караный смертію. — Зъ тои нагоды скористали соціялісты и радикалы, щобы заатакувати и евентуально повалити, якъ се часто лучало ся, правительство. *Проводирь соціялістовъ Жоре* выступивъ зъ внесеньемъ знесеня кары смерти, и мотивувавъ въ дуже рѣзкій способъ. Треба завести рѣвность - въ карномъ кодексѣ войсковомъ — говоривъ. Вѣдъ двацяти лѣтъ всѣ зрадники, почавши вѣдъ Базена, оминали заслуженои кары. Те саме и зъ Драйфусомъ. Его можна було засудити на смерть пѣсля истнуючихъ постановъ, а если то не стало ся, то длятого, що правительство не хотѣло. — На тѣ слова пѣдносить ся крикъ и накликуваня, щобы президентъ напѣмнувъ бесѣдника. Однакъ президентови Брiссонови, котрый самъ зачисляе ся до партiи радикальнои, якось нѣяково удѣлити напѣмненя. А тымчасомъ Жоре говорить дальше въ тѣмъ самѣмъ тонѣ: Мы домагаемо ся ревiзiи тыхъ артикулѣвъ войскового кодексу, пѣсля котрыхъ простѣ вояки, попавши въ роздразненье, суть розстрѣлюванѣ за субординацію... А кѣнчить свою промову закидомъ, що правительство не хотѣло засудити Драйфуса на смерть. — Зновъ крики и протесты, ажь президентъ мiнiстрѣвъ Дiпi промовивъ тыми словами. Я мушу найперше поставити палатѣ пытанье. Партiя звѣстна зѣ своихъ интернацiональныхъ змагань, хотѣла бы, пѣдъ покрывкою обороны бѣдныхъ, нарушити дiсциплiну намои армiи; се правительство не могло бы нѣ хвилю довше повнити свого уряду, если бы взагалѣ вела ся дискусiя надъ внесеньемъ Жореса. — На се зновъ забравъ голосъ Жоре и въ своѣй промовѣ накинувъ ся на правительство и бѣльшѣсть парляментарну, закидаючи имъ облуду. Недавно ухваливши договоръ зъ полудневою зелѣзницею, вѣйшли въ звязь зъ космополiтичною шайкою обманникѣвъ, а теперь закидають намъ интернацiоналiзмъ. Боитесь зросту соцiялiзму и зачинаѣте грати зъ патрiотизмомъ. — Но такѣмъ закидѣ пѣднеслись протесты; мiнiстеръ комунiкацiй Барту кликнувъ: „Пане Жоре, се брехня!“, а коли Жоре на зазывъ президента Брiсона не хотѣвъ вѣдкликати свого закиду, президентъ въ силу 124 артикулу регуляминy выключивъ его зъ засѣдання. Жоре, порадивши ся зъ Велянтомъ, чи маѣ добровольно выйти, чи датись ажь на силу вывести зъ салѣ, якъ то зробивъ свого часу посолъ Трiвiверъ, що то являвсь на засѣданяхъ въ блюзѣ роботничѣй, рѣшивъ ся добровѣльно выйти, бо наслѣдки опору не лицюють зъ проводиремъ партiи. — По тѣй сценѣ приступлено до голосованя надъ пытаньемъ правительства и внесенье Жореса вѣдкинено 437 голосами противъ 85. Вѣдтакъ вела ся дискусiя надъ интерпеляцiею Готiвра, чи не можна пѣсля истнуючихъ постановъ зраду головну карати смертію. По выясненю, що зраду головну уважае ся полiтичнымъ злочиномъ, ухвалено наглячость внесеного правительствомъ проекту закона 542 голосами. — Мѣжь Жоресомъ а мiнiстромъ Баргу вѣдбуде ся поединокъ на пiстолеты.

Дописи „Дѣла“

Зъ села.

[Въ справѣ полѣпшеня платнѣ учителѣвъ шкѣлъ народныхъ.]

„Кождый бажае лучшои долѣ“. А доля галицкого народного учительства залежить не такъ вѣдъ него самого якъ радше вѣдъ сойму. Не маю на гадцѣ описувати тои сумнои долѣ. Ей, якъ то кажуть, и на воловѣй шкѣрѣ не списавъ бы. Хто ей ще не бачивъ на власнѣй очи а хоче ей пѣзнати, того вѣдѣшлю — если не просто до ей гнѣзда, то бодай до послѣдного рѣчника часописи „Szkolnictwo ludowe“. Тамъ знайде вѣнъ найвѣрнѣйшiй образъ учительскои долѣ и взагалѣ галицкого народного шкѣльництва. А прецѣнь зъ огляду на дуже велику вагу того шкѣльництва, зъ огляду на интелiгенцiю учительства та на его працю, не повинно оно бути вызыскуване въ такъ страшный способъ.

Не треба й казати, що окрухи паньскѣй зъ року 1892 абсолютно не могли вдоволити загалу учительства, бо хотячи тѣ окрухи ѣсти, треба бы чекати на смерть товарища, а пѣдлещуючись инспекторови, конати поволи. Тому-то заразъ въ слѣдуючихъ рокахъ т. е въ 1893 - 94 посыпали ся зновъ петицiи до сойму о полѣпшенье долѣ. Петицiи зъ остатнои сесiи передавъ соймъ краевѣй радѣ шкѣльнѣй до розслѣду. И ось мы вже прочитали ей осудъ та гадаемо застановитись: чи вѣнъ оправданый.

Мѣжь учительствомъ народнымъ не було доси тривкои орѣанiзацiи, длятого и домаганя ихъ въ справѣ получшеня быту не були однаковѣй Краева рада шкѣльна, подѣлила петицiи учителѣвъ на два роды Одни домагають ся пѣднесеня платнѣ въ даныхъ мѣсцевостяхъ або зачисленя ихъ до высшои клясы, другѣ жадають нового закона о платни учительскѣй. — Анѣ одныхъ анѣ другихъ краева рада шкѣльна достаточно не пѣдперла.

Першихъ не пѣдперла длятого, бо — на ей гадку — „правило, пѣсля котрого законъ зъ 15 червня 1892 року подѣливъ мѣста и мѣсточка нашѣ на чотири клясы що до платнѣ учительскои, маѣ свою певну пѣдставу и вѣдповѣдае найлучше справдѣшнымъ вѣдносинамъ“. Чи въ тѣмъ высказѣ маѣ краева рада шкѣльна рацiю, — се найлучше осудять читателѣ, коли наведемо слова „Szkolnictwa ludowego“ „Różna płaca, ta sama praca i te same potrzeby“. Тамъ читаемо:

Въ мѣстѣ середнои величины, н. пр. въ Ряшевѣ, учитель тымчасовый бере 420 зр.; товарищь его на посадѣ сѣльскѣй и въ менчѣмъ вѣддаленю якъ чотири кiльометры 300 зр. и 50 зр. додатку; учитель маючiй посаду въ мѣсточку або на селѣ вѣддаленѣмъ двѣ або больше миль маѣ платнѣ 300 зр. Анѣ обдаренѣй большою платею анѣ позбавленѣй тои надвыжки не подали бы достаточныхъ причинъ того степенованя. Образованье не вѣдграе тутъ нѣякои ролѣ, бо на кождѣй зъ тыхъ посадъ сидять учителѣ зъ однаковои кваliфiкацiи. А що праця шкѣльна на селѣ е труднѣйша и бѣльше нищить здоровлье нѣжь у мѣстѣ, сего такожь не треба доказувати. Посада зъ бѣльшою платнею не е такожь авансомъ, бо надають ихъ пѣсля потребы. Остаесь вѣдповѣсти на пытанье: чи удержанье житя на селѣ и въ мѣсточку менше коштуе нѣжь у мѣстѣ. Гадка, мовь-бы на селѣ можна набути артикулѣвъ живности дешевше якъ у мѣстѣ, е безпѣдставна. На селѣ нѣхто нѣчого не купуе, хиба якiй жидъ-арендарь. Всѣ селяне, безъ огляду, чи село лежить вѣдъ мѣста 4 чи лишь 2 клм., выносять або вывозять товары на продажь до мѣста а цѣна торгова для всѣхъ тота сама. Коли учителеви удасть ся купити щось на мѣсци, то завсѣгды по цѣнѣ яка е въ головнѣмъ мѣстѣ, сли не дорожше. Цѣна артикулѣвъ живности е для цѣлои околицѣ та сама; лише заходить тота рѣзница: учитель мѣскiй маѣ ихъ на мѣсци, учитель на посадѣ пѣдъ мѣстомъ може выслати когось на купно нѣхотою за малу оплату, а учитель маючiй посаду въ милевѣмъ вѣддаленю вѣдъ мѣста мусить высылати когось возомъ. А хочь бы учитель замкнувъ ся въ школѣ й селѣ, а поживу набувавъ въ сѣльскѣмъ склепику, сли той е, то тамъ товаръ все дорожшiй, бо спроваджуваный зъ мѣста. Отсе въ взгляду на артикулы живности. О скѣлько-жь бѣльшi кошты ложить сѣльскiй учитель хочь-бы на найскромнѣйшу освѣту своихъ дѣтей нѣжь его товарищь у мѣстѣ? Учитель мѣскiй безъ великихъ коштѣвъ маѣ нагоду дальше образуватись; вѣнъ маѣ пѣдъ рукою бiблiотеки, маѣ нагоду спѣльнои передплаты часописей и т. д. Учитель же сѣльскiй всего того не маѣ.

Можна почути неразъ высказъ, що учитель мѣскiй повиненъ мати бѣльшу платню, нѣжь сѣльскiй, бо мѣскiй мусить жити въ товариствѣ, мати порядньйшiй убѣръ, а учитель на посадѣ дальше вѣдъ мѣста не потребуе того, — та й ще другiй высказъ, що учитель на вѣддаленѣй посадѣ сѣльскѣй бере дарунки вѣдъ людей, улекшуючи въ значнѣй части удержанье, учитель же мѣскiй того не маѣ, рѣвно й пѣдмѣскiй, бо тутъ люде мудрѣйшi, впрочѣмъ всьо выносять до близького мѣста. Вѣдповѣдь на сi бесѣды злишна. И мѣскiй учителѣ взглядно покривджений, бо дѣстають невыстатчаючу винагороду за мешканье. [Уживанье огородѣвъ шкѣльныхъ и опалу прислугуе учителямъ сѣльскимъ, якъ удержують злобнѣй, титуломъ нагороды за управу школы.] Безперечно, що упослѣдженье учителѣвъ въ платни выступае въ мѣстѣ арче въ порѣвнаню зъ иншими станами, але то е тѣлько доказомъ, що платня учительска взагалѣ дуже скромна. Отже причинъ до зменшуваня платнѣ въ мѣру вѣддаленя посады вѣдъ мѣста нема — хиба свѣжiй воздухъ!

Остаесь намъ застановити ся: чи е вѣдповѣдным степенованье платнѣ пѣсля величины мѣстъ? Сли де е бѣльше населенье, то тамъ повинно бути больше школъ и бѣльше учителѣвъ, отже рацiя бѣльшои платнѣ упадае. Вымѣръ бѣльшои платнѣ бувъ бы тогдѣ оправданый коли бъ удержанье житя въ мѣстахъ, якъ Львѣвѣ, Краковѣ, потѣмъ Тарновѣ, Перемышлѣ и т. д., бѣльше коштувало нѣжь въ Ряшевѣ або въ Тиличи. Звѣстно, що деко трѣ артикулы мають въ рѣзныхъ мѣсцевовтяхъ цѣну высшу, инчѣ зновъ низшу, такъ що выдатки цѣлкомъ выровнують ся И такъ: въ Краковѣ мясо волове дорожше нѣжь въ Ряшевѣ, за те свинина дешевша, печиво о половину дешевше, пиво рѣвно-жь дешевше. Въ мѣсцяхъ промысловыхъ хоть артикулы живности дорожшѣ, то выробы промыслу мають низьку цѣну. На тѣй пѣдставѣ можна заключати, що удержанье житя чи въ мѣстахъ столичныхъ, чи въ середныхъ, чи въ мѣсточкахъ и селахъ, коштуе однаково. Выимки становлять малѣ мѣсцевости, де въ певныхъ порахъ року громадять ся дуже много людности — то мѣсця купелевѣ.

Зъ наведеными аргументами певно кождый знаючiй обставины, згодить ся, а они ажь надто достаточнѣ, щобы повалити и прочѣ обчислюваня платнѣ пѣсля процентѣвъ Платня засаднича повинна бути пѣдвышшена въ мѣру авансу вѣдъ XI. до IX. ранга урядникѣвъ державныхъ.

Шкода вже й згадувати о другихъ петицiяхъ, бо рада шкѣльна, хочь признае, що платня учительска справдѣ низька, що услѣвя житя учительского чимъ-раз тяжшѣ, що праця ихъ дуже тяжка, — однакъ пѣдвышшенье платнѣ робить зависимымъ вѣдъ фiнансовыхъ вѣдносинъ краю, а остаточно таки заявляе, що о полѣпшеню платнѣ въ теперѣшныхъ вѣдносинахъ мовы бути не може. Зъ того выходить: Працюй бездоганно и успѣшно та примираючи жди на полѣпшенье вѣдносинъ фiнансовыхъ краю, поки вѣнъ не буде въ можности заплатити тобѣ 350 або 400 зр. рѣчно! Смѣхъ и сльозы! Але учительство мусить дѣстати то, що ему належить ся! Оно не заспокоить ся навѣть половиннымъ полагодженьемъ его справы; 400 зр. то плаця возьного, жандарма, сторожа и подѣбнои имъ браншѣ — она не для учителя! Тожь и сего року вносить учительство петицiю до сойму о зрѣвнанье его що до платнѣ зъ урядниками державными трехъ остатныхъ рангъ. И хто може сказати, що оно не маѣ до того права и пѣдставы?!

Иванъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

На засѣданю рады повѣтовои въ Непомуку выголосивъ маршалокъ тои рады гр. Иванъ Гаррахъ и членъ палаты панѣвъ промову, въ котрѣй вѣнъ мѣжь иншимъ взывавъ до утворенья чеcкого сторонництва посереднього. „Вельми пожадано — говоривъ гр. Гаррахъ — щобы становиско нашого народу поправило ся. Кождый патрiотъ вѣдчуваe зъ прикростiю, що ческiй народъ роздвоeный и опущеный. Нашъ малый народъ не може розвивати своихъ дѣяльности въ той способъ, якъ великiй народъ, котрого полiтичне и нацiональне истнованье запевнене. Бо хочь нашъ народъ належить до великои славяньскои родины, то все таки мусить числити ся зъ обставинами, именно зъ тыми сумными досвѣдами, якѣ вѣнъ зазнавъ въ своѣй тысячлѣтнѣй исторiи, вѣнъ мусить обережно и не надто поспѣшно прямувати до меты. Але се лишь тогдi, если буде въ можности запевнити собѣ спокойный розвой. Ту-жь и лежить причина, що Чехи не могли ще досягнути своихъ идеалѣвъ, бо ихъ не пускають

гдѣ можливе, если всѣ силы получать ся одноцѣльно. Если коло польске и клюбъ консервативный могли получити ся въ коаліціи зъ своимъ довголѣтнымъ противникомъ, ліберальнымъ клюбомъ, то длячого не могли бы Чехи станути пôдъ однымъ прапоромъ для добра вôтчины на засадѣ права и справедливости и длятого я старый патріотъ взываю, щобы мы, не въ интересѣ сторонництвъ, але въ интересѣ цѣлого народу станули разомъ могучою фалянгою.“ Заявивши свôй поглядъ на справу реформы выборчои (щобы кождый податникъ мавъ право голосованя, выборы були безпосередній и соймы мали право обсыланя рады державнои), вôдтакъ згадавши, що и молодоческа партія розпадае ся, бо радикалы выкопали ѣй грôбъ, заявивъ гр. Гаррахъ, що „теперь пора подумати о умѣркованôмъ сторонництвѣ, котре обнимало бы всѣ верствы народу и могло приладитись на будучвôсть. Отсе була бы дорога, що довела бы насъ до нашого права державного. А дôйти до тои меты можна при порозумѣню зъ Нѣмцями на засѣдахъ повнои рôвноправности“. Рôвножь радивъ гр. Гаррахъ, не ставати на вузкôмъ становищи ческои вôтчины, лишь мати взглядъ на цѣлôсть австрійскои державы, котра запоручае Чехамъ національну індівідуальнôсть и політичну самостôйнôсть. Въ Австрія подыбуе ся Чехôвъ на всѣхъ становискахъ, а се доказомъ жизненности ческого духа. На выставѣ въ Кралевôмъ Градци, котра була лише слабкимъ вôдгомономъ великои выставы прагскои було одного дня 52.000 особъ, коли противно на выставѣ львôвскôй було въ день гостины цѣсаря лишь 50.000 особъ. „Сумно — кôнчивъ гр. Гаррахъ — що теперь не числять ся зъ нашимъ народомъ такъ, якъ се вôнъ заслуживъ. Длятого треба утворити умѣркованe сторонництво. Нарôдъ поручить свою судьбу знова такому патріотичному клюбови, въ котрôмъ засядуть при спôльнôй програмѣ всѣ его заступники и будуть змагати сполучеными силами до осягненя права державного. Не забуваймо, що великои задачи не може нѣколи выповнити одно сторонництво, а лишь цѣлый нарôдъ. Длятого стараймо ся, щобы не вôдпихано щирыхъ патріотôвъ або кидано на нихъ пôдозрѣня лишь щобы всѣ Чехи спôльно трудили ся для добра свого народу.“

НОВИНКИ.

Всѣхъ нашихъ Вп. Передплатникôвъ просимо якъ найскорше выpôвнати залеглости, бо зъ кôнцемъ року Выдавництво мусить полагодити всѣ свои рахунки зъ друкарнею и фабрикою паперу, а залеглости у Вп. Передплатникôвъ дуже значнй.

— **Въ справѣ конфіскаты 272 ч. „Дѣла“** одержуемо зъ ц. к. краевого суду карного отсе письмо: Cz. 26793. W imeny Jeho Welyczestwa Cisara! C. k. Sud krajewyj dla spraw karnych u Lwowi riszył na pidstawi §§. 489 i 493 zak. kar. i §. 37 zak. pras, szczo sʼderżanie artykułu umiszczenoho w czyśli 272 czasopysy „Diło“ z dnia 17-ho hrudnia 1894 pid napysem: „Wicze radykałiw u Lwowi“ od sliw „dawnijsze buły“ aż do sliw „szapkamy zakenuty“ mistyt w sobi znamena prowyny (złoczynstwa) z §. 302 uk. i proto usprawedływlena jest zariadżena czerez c. k. Prokuratora derżawnoho konfiskata seji czasopysy. W ślidztwije toho riszenia wzboronene jest dalsze rozprostranenije toho artykułu a zabranyj nakład maje buty znyszczenyj. Powody. Tendenciew wyższe pomianutoho artykuła jest klasu selan pidburyty do nenawysty i nepryjazny protyw szlachti, wzahali protyw klasom zamożnijszym suspilnosty, a tym samym do tworenia worohych protyw sobi storonnyctw, meży ludnostiju krajewoju, szczo stanowyt znamena prowyny z §. 302 zak. kar. protoje jest usprawedływena zariadżena czerez ck. Prokuratoriju derżawnu konfiskata. Lwiw, dnia 23 hrudnia 1894. [*Підпись нечеткій*] Do Redakcyi czasopysy „Diło“ do ruk otwiczatelnoho redaktora hospodyna Iwana Bełeja u Lwowi.

— Въ недѣлю 23 н. ст. грудня вôдбули ся **въ Пасѣчнôй** коло Станиславова въ читальни „Просвѣты“ зборы селянъ въ цѣли заложенія **касы позичковои и щадничои.** Статутъ вôдчитавъ и пояснивъ о Н. Бачиньскій зъ Милованя. Зôбранымъ селянамъ гадка заснованя такои касы и статутъ подобавъ ся и заразъ на зборахъ 18 селянъ зголосилось приступити до касы. Рѣчь теперь запопадного мѣсцевого пароха о. Яцикевича дѣло приспѣшити и ввести въ житье, не уважаючи на противнôй партіи въ селѣ, бо такій лучають ся все и всюды при якôмъ-будь новôмъ хочь-бы найлучшôмъ дѣлѣ.

— **Дальшій матеріялы до чорноі книги кривдъ обряду руского:** Зъ Жовковщины пишуть намъ: Ц. к. судъ повѣтовый въ Жовквѣ зовсѣмъ не зважае на рускій свята. Селяне зъ Кунина Дмитро Самулякъ и Грынь Кôтъ дôстали вôдъ ц. к. судьѣ Кавчиньского вôзванье на день 18 грудня с. р., т. е. на руске свято св. О. Николая. Дмитро Самулякъ, бувши день передъ тымъ на розправѣ у ц. к. судьѣ Криницкого пытавъ его: чи не можна бы термінъ вызначити на иншій день, бо 18 грудня руске свято. П Криницкій давъ вôдповѣдь вôдмовну, кажучи, що коли судъ вызначивъ термінъ, то сторона мусить станути навѣть въ свято. [Чи й жиды въ свои свята? — *Ред.*] — Дня 21 грудня с. р. на свята Пренепорочного Зачатя Пресв. Дѣвы ѣхало кôлькохъ селянъ зъ Кунина передъ богослуженьемъ до Жовквы. Запытанй по що ѣдуть въ таке свято до мѣста? — вôдповѣли: що на термінъ до ц. к. суду. — Мы вже доносили передъ двома мѣсяцями о подôбнôмъ выпадку, що ц. к. судъ жовкôвскій вôзвавъ бувъ селянъ зъ Кунина на розправу въ руске свято и не сумнѣваемось, що въ судѣ знають о тôмъ, а однакожь на голосъ пристôйный тамъ не уважають и дальше, мовь на збытки тягають Русинôвъ на терміны въ рускій свята...

— На засѣданю выдѣлу **товариства Рускихъ женщинъ въ Станиславовѣ** дня 21 н. ст. грудня с. р. полагоджено мѣжь иншимъ отсй справы: 1) Принято до вѣдомости, що дохôдъ зъ малыхъ вечерниць, котрй вôдбули ся дня 7 грудня, выносить 12 зр., а дохôдъ зъ свято-Николаѣвскихъ вечерниць 36 зр. Добровôльнй датки при сѣй нагодѣ зложили: Вп. о. митратъ Фацьевичъ 1·50 зр., о. крил. Литвиновичъ 50 кр., о. крил. Ткачуникъ 2 зр., о. крил. Торôньскій 1·50 зр., о. Семенôвъ 1 зр., о. Войтѣховскій 1·50 зр., панѣ Воєвудкова зъ Зеленои 2 зр., панѣ Охримовичева зъ Грабôвця 1 зр., пп. Пл. Карпиньскій и Іос. Калиньскій зô Львова по 1 зр. До буфету на св.-Николаѣвскій вечерницѣ зволили дати Вп. пп. Ткачкевичѣ 10 фляшокъ вина, п. Чачковска, Мандичевска, Бучиньска, Лукашевичева, Яцикевичева, Цурковска и Якуновичѣвна тѣста. За тѣ дары складае тутъ выдѣлъ сердечну подяку. — 2) Въ члены товариства вступили дальше панѣ: Марія Антоневичева, Мар. Макловичева, Мар. Дминьска, Ткачуникова, всѣ зъ Станиславова, и Єлена Баришева зъ Угринова. — 3) Ухвалено устроити на „Маланки“ літературно-музичнй вечерницѣ зъ малою томболею, а около 20 н. ст. сѣчня 1895 великій вечеръ зъ танцями на дохôдъ проектованого института.

— **Шизма польска въ Америцѣ** здобувае собѣ що-разъ бôльше простору и зъ державы Огіо перейшла и до Пенсільванія. Якъ звѣстно, початокъ шизмы зробивъ ся въ польскôй парохіи въ Клевеляндѣ, де парохомъ есть кс. Колашевскій. Дня 21 серпня с. р. приѣхавъ до Клевелянду архіепископъ независимои церкви американьскои Rene Villat зъ Visconsin посвятити независимый вôдъ Риму костелъ польскій и при сѣмъ торжествѣ высвятивъ кôлькохъ Полякôвъ на ксьондзôвъ независимои вôдъ Риму церкви. Пôсля програмы удавъ ся вôдтакъ зъ процесією на посвященье цвинтаря. По дорозѣ напали на похôдъ католики, але уланы польскій, члены независимои церкви, побили ихъ; [по обохъ сторонахъ були ранены] и остаточно цвинтарь посвящено. Опôсля вôдбула ся перша конвенція независимои церкви при участи делегатôвъ зъ другихъ мѣстъ и постановлено закладати у всѣхъ державахъ свои парохіи. Офіціяльнымъ органомъ независимои церкви польскои есть часопись „Jutrzenka“ въ Клевеляндѣ. Въ Пенсільваніи повстала парохія независимои церкви въ Фрідляндѣ а парохомъ тамъ выбрано кс. Дембского.

— **Въ справѣ політичного товариства Руска Рада въ Сокали** одержуемо вôдъ Вп. о. В. Чернецкого зъ Сѣльця белского отсе письмо: Зъ покликомъ на мою допись помѣщену въ 203 ч. „Дѣла“ и на розсланй запрошеня зъ залученымъ печатанымъ статутомъ по повѣтѣ сокальскôмъ, пôдношу ще прилюдно мою просьбу о вписы въ члены заснованого товариства Руска Рада въ Сокали. До сего часу вписало ся до товариства 50 членôвъ, въ значнôй бôльшости селянъ, а лише 9 зъ братей духовныхъ на три деканаты. Скоро побôльшить ся число членôвъ, спрошу першй загальнй зборы до Сокаля, о чôмъ повѣдомлю интересованыхъ. — *В. Чернецкій* основатель товариства.

— **Въ справѣ запроектованого вѣча руского духовенства** маe — якъ довѣдуемось — вôдбути ся завтра у Львовѣ перша нарада кружка священникôвъ зô всѣхъ трехъ епархій.

— **Поминальне богослуженье за упокôй бл. п. Омеляна Огоновского** вôдбуде ся въ пятницю дня 28 н. ст. грудня въ архикатедральнôй церкви св. Юра у Львовѣ заходами новопоставленыхъ оо. пресвитерôвъ.

— **Славно-звѣстный нашь композиворъ Микола Лисенко** скомпонувавъ кантату до Шевченковои поезіи „Радуй ся ниво неполитая“ на хоры мѣшанй, сольо теноровe й сопранове и на сольовй квартеты — пять нумерôвъ, всѣ зъ супроводомъ орхестры. Твôръ сей присвятивъ М. Лисенко спѣвацкому товариству „Львôвскій Боянъ“ и той заходить ся выконати его на першôмъ концертѣ, котрый вôдбуде ся пôдъ проводомъ нового дірігента о. Остапа Нижанковского.

— **Панѣ Ружена Єсенска**, ческа писателька, любителька нашого письменства, помѣстила въ остатнôй книжцѣ илюстрованого мѣсячника „Květy“ перекладъ одной поезійки Шевченка п. заг. „Na oříški chodivala“ [Z pisni Tarasa Ševčenka přeložila Růžena Jeseńská].

— **Въ справѣ кс. Стояловского** пише газетка Wieniec Polski: „Недавно за брошуру Bogiem a prawdą и за деякй статьѣ въ газетѣ Dzwon заряджено противъ цѣлои редакціи, т. е. противъ кс. Стояловского, п. Студенцкого и п. Шпитка процесъ и всѣмъ доручили актъ обжалованя, зъ выимкою п. Шпитка, хочь вôнъ бувъ пôдписаный на брошурѣ яко одвѣчальный редакторъ. Дня 9 н. ст. жовтня арештовано п. Шпитка и вôнъ доси сидить. Дня 15 н. ст. падолиста арештовано кс. Стояловского и ему въ-першу сказали: „Вôдсидишь 6-тыжневу кару“, а вôдтакъ: „Останешь въ слѣдчôмъ арештѣ до розправы, т. е. до марта 1895 року“. Противъ того внѣсъ вôнъ рекурсъ до высшого суду въ Бернѣ. Впадае при тôмъ въ очи, що кс. Стояловскій вже третій разъ, звычайно въ послѣдныхъ мѣсяцяхъ або въ початкомъ року, зазнае такого нежданого удару. Въ 1892 роцѣ арештовано его передъ краковскимъ процесомъ; 1893 року выдано противъ него пастирске послане; въ 1894 роцѣ вôнъ знова арештованый...“

— **Пôдвысшенье платнѣ урядникôвъ.** Цѣсарь дозволивъ розпорядженьемъ зъ 14 грудня с. р., щобы почавши вôдъ 1 сѣчня 1895 р. удѣлювано додатки до платнѣ урядникамъ державнымъ чотирохъ найнизшихъ ранґъ, а то въ квотѣ 100 зр. рôчно тымъ, котрй выслужили 15 лѣтъ въ однôй и тôй самôй ранзѣ, а по 200 зр. тымъ, що выслужили 20 лѣтъ въ однôй ранзѣ. Тѣ додатки вчисляють ся до пенсіи, а при осягненю высшои платнѣ мають бути пôсля обовязуючихъ постановъ або вôдповѣдно зменшенй або взглядно стягненй. Тѣ додатки входять въ житье зъ 1 сѣчня 1895 р., а мають назву особистыхъ додаткôвъ старшенства службового (Dienstalters Personalzulagen). Вôдъ тыхъ додаткôвъ не маe побиратись такса службова.

— **Испытова комісія въ Самборѣ для учителѣвъ народныхъ шкôлъ** подае до вѣдомости, що кваліфікаційный испытъ въ лютовôмъ речинци 1895 р. для учителѣвъ и учительокъ народныхъ шкôлъ розпôчне ся дня 4 н. ст. лютого 1895 р. Поданя заосмотренй въ приписанй документы треба вносити на руки дотычнои окружнои рады шкôльнои до испытовои комісіи при дирекціи ц. к. учительскои семинаріи въ Самборѣ до кôнця сѣчня 1895 р. — Зъ испытовои комісіи для народныхъ шкôлъ въ Самборѣ дня 26 грудня 1894. — *Керекярто*

— **Новій грошѣ.** Въ міністерствѣ скарбу у Вѣдни вôдбули ся сими днями нарады, якій грошѣ и въ якôй скôлькости мають бути выбитй въ 1895 роцѣ. Отже ухвалено, що въ згаданôмъ роцѣ буде выбитыхъ 100 міліонôвъ золотыхъ коронъ на рахунокъ державы, 20 міліонôвъ золотыхъ коронъ на рахунокъ приватныхъ особъ, 15 міліонôвъ срѣбныхъ коронъ на рахунокъ державы 14,556.200 коронъ въ ніклевôй монетѣ и 1 міліонъ коронъ въ монетѣ бронзовôй. Загаломъ выбють австро-угорскій монетарнѣ въ 1895 роцѣ 150,556.200 коронъ, т. е. о 93,943 800 коронъ менше, якъ сего року. Крôмъ того будуть выбивати ся дукаты и таляры Левантійскій.

— **Выдатки Львова.** Въ 1895 роцѣ буде мати наша столиця 2,665.130 зр. выдаткôвъ на урядникôвъ и службу, на школы, касарнѣ, поліцію, дороги, хôдники, каналы, освѣтленье, огороды, кирницѣ, сплату довгу, проценты и т. ин. Додатки до податкôвъ и громадскій чиншовый податокъ выносять у Львовѣ разомъ 608.800 зр.

— **Овації для Бісмарка.** Студенты нѣмецкихъ університетôвъ задумують спôльно почтити 80-тѣ роковины Бісмарка. Въ тôй цѣли зôйшли ся недавно въ Берлинѣ на нараду представителѣ 35 тысячѣвъ студентôвъ, що ходять до 21 університетôвъ и высшихъ шкôлъ технічныхъ въ Нѣмеччинѣ. По многихъ дебатахъ ухвалено зложити ексканцлерови дарунокъ вартости 30 000 марокъ и адресу зъ желанями. Мову на торжествѣ выголосить ректоръ університету въ Ґетінґенъ.

— **Нѣмецкій антісемітъ Альвардтъ**, посолъ въ нѣмецкôмъ парляментѣ, схарактеризувавъ жидôвъ якось посередне мѣжь чоловѣкомъ а звѣремъ и поставивъ теорію, що якъ деякй малпы названо „Aeffer“. такъ жиды не є Menschen, але „Menscher“... Высказъ сей Альвардта страшенно заболѣвъ жидôвъ въ Нѣмеччинѣ, якъ се видко зъ фільосемітскихъ дневникôвъ, котрй завзято полемізують зъ Альвардтомъ на точцѣ: чи они „Menschen“ чи „Menscher“...

— **Нищенье маєвыхъ хрущѣвъ.** Долѣшно-австрійскій выдѣлъ краевый предложивъ соймови справозданье о нищеню хрущѣвъ въ роцѣ 1894. Пôсля того обчисленя назбирано въ 519 громадахъ 572.351 клґ. сихъ комахъ, а що на 1 клґ. иде ихъ 8 900 штукъ, то знищено такимъ чиномъ 5.120,800.000 шкôдникôвъ. Для заохоты роздавъ выдѣлъ краевый 2000 зр. премій за збиранье. Зъ огляду на такій свѣтлый успѣхъ предложивъ краевый выдѣлъ соймови внесенье, щобы на 1895 рôкъ вызначивъ 2.500 зр. на премія.

— **До лѣкарскои палаты въ Галичинѣ** выбрано при доповняючихъ выборахъ дня 10 н. ст. падолиста с. р. зъ выборчого округа, обôймаючого повѣты: Бôбрка, Львôвъ, Перемышляны, Рогатинъ, Рудки и Жидачѣвъ, членомъ палаты д-ра Володисл. Билицкого зô Львова, а зъ выборчого округа, що обôймае повѣты: Городенка, Коломыя, Косôвъ, Надвôрна и Снятинъ заступникомъ члена палаты д-ра Мат. Моравского зъ Гвôздця.

— **Ворожбы Фальба.** Голосный нѣмецкій астрономъ, котрому ученй вôдмовляють наукови поваги, выступивъ знова, якъ кождого року, зъ оголошеньемъ цѣлого ряду метеорольоґічныхъ ворожбъ на 1895 р. Найважнѣйшй забуреня въ природѣ мають пôсля него наступити въ першôй половинѣ 895 р. Такими днями мають бути: 11 сѣчня, 3 лютого, 11 марта, 3 цвѣтня и 22 червня Дальше идуть 20 серпня, 18 вересня и 18 жовтня, а всѣ тй критичнй днѣ мають бути першорядній. Другорядній т. е. менше небезпечнй днѣ припадають на: 24 лютого, 26 марта, 25 цвѣтня, 9 мая, 22 червня, 4 вересня, 14 жовтня, 2 и 16 падолиста и 31 грудня. Вкôнци до третьои ґрупы належать днѣ: 25 сѣчня, 24 мая, 7 червня, 7 липня, 5 серпня та 2 и 16 грудня. Отже разомъ повинно бути пôсля Фальба 25 всѣлякихъ критичныхъ днѣвъ въ 1895 роцѣ. Три найкритичнѣйшй днѣ въ роцѣ (11 марта, 20 серпня и 18 вересня) мають ще спровадити затьмѣнье сонця. — Рôкъ 1895 маe бути дуже тяжкій, будемо богато зносити вôдъ наглыхъ змѣнъ температуры и т. ин. пригодъ, очевидно, если ворожбы Фальба здѣйстнять ся. Зъ малыми выимками передсказуе на сѣчень хмарне небо, велику силу снѣгу и леду, за то лютый маe бути сухій и холодный, отже буде добрый для ховзанки. Перша половина марта буде теплѣйша, але рôвночасно й богатѣйша въ критичній днѣ, якъ друга, а такожь заповѣдае Фальбъ на сей мѣсяць знова снѣги. Въ цвѣтни крôмъ обильного снѣгу, будуть бурѣ, котрй вôдтакъ повторять ся въ маю, при сильныхъ дощахъ громахъ и блискавкахъ. Червень называе Фальбъ дуже злымъ мѣсяцемъ, повнымъ воздушныхъ трубъ и страшенныхъ ураґанôвъ, хмароломôвъ та повеней. Такій бôльше-менше буде пôсля Фальба 1895 рôкъ. Поживемъ — побачимъ.

— **Оплата належитости за выготовленье вôльныхъ картъ ѣзды або зниженье на австрійскихъ державныхъ зелѣзницяхъ.** Ґенеральна дирекція австрійскихъ зелѣзниць державныхъ оповѣщуе, що почавши вôдъ 1 н. ст. сѣчня 1895 р. буде ся побирати вôдъ сторôнъ належитôсть 50 кр. при кождôй просьбѣ о вôльный білетъ ѣзды, або о зниженье білету. Сю належитôсть треба буде складати рôвночасно зъ внесеньемъ поданя въ дотычнôмъ зелѣзничôмъ бюрѣ. Лише вôльнй карты ѣзды або зниженя, якій зелѣзниця зобовязала ся выдавати та такій жь улекшеня, що стоять въ звязи зъ внутрѣшною зелѣзничою службою, суть вôльнй вôдъ згаданои оплаты.

— **Новоименованій резервовій поручники.** Дневникъ розпоряджень войсковыхъ оголосивъ сими днями именованя всѣхъ тыхъ однорôчныхъ охотникôвъ, що поскладали офіцирскій испыты. Испытъ зложило взагалѣ 1490 охотникôвъ, однако поручниками именовано зъ нихъ лише 445, а 1045 именовано кадетами заступниками офіцирôвъ въ резервѣ. На поодинокій роды оружя розкладае ся се число въ той способъ: въ пѣхотѣ именовано поручниками 139, заступниками 504; въ стрѣльцяхъ 34 поручниками и 40 заступниками; въ кôннотѣ поруч. 53 а заст. 31; въ артилеріи поруч. 69 а заст. 399; въ піонерахъ поруч. 13 а заст. 5; въ полку зелѣзничо-телеґрафічнôмъ поруч. 12 и заст. 12; въ вôддѣлѣ санітарнôмъ поруч. 29, заст. 16 та въ вôддѣлѣ трену поручн. 96 а заст. 38. — Впадае въ очи, що мѣжь именоваными поручниками находить ся непропорціонально велика сила Мадярôвъ, а лише дуже мало Славянъ.

— **Величезна буря** лютила ся въ ночи зъ 21 на 22 грудня въ цѣлôй Англіи, въ Бельґіи та въ Голяндіи. Коло Чельфордъ въ ґрафствѣ Честеръ наѣхавъ поспѣшный поѣздъ на поѣздъ товаровый, котрого возы буря вырвала зъ шинъ. Ваґоны поспѣшного поѣзду по части розбили ся, при чôмъ погибло 12 особъ, а 52 покалѣчило ся. Буря на провінціи наробила страшеннои шкоды; завалило ся богато домôвъ и о скôлько звѣстно, погибло 40 людей, а звыжь 100 есть тяжко покалѣченыхъ. — Въ Голяндіи залило море одну часть Амстердаму, въ Утрехтѣ завалила буря 9 домôвъ и попереривала телеґрафічну та телефонічну комунікацію. Погибло кôлькадесять особъ.

— **Сензаційный процесъ о спадщину** розпочавъ ся дня 24 н. ст. грудня мѣжь князями Стефаномъ, Константиномъ и Володиславомъ Любомирскими зъ одной стороны а гр. Сігіромъ, французкимъ радникомъ при посольствѣ у Вѣдни зъ другои. Процесъ веде ся о спадщину чотирохъ міліонôвъ франкôвъ по князю Любомирскôмъ, помершôмъ въ Парижи. Претенсіи гр. Сігіра выносять 40.000 франкôвъ. Россійскій суды зажадали вôдъ гр. Сігіра кавціи въ высотѣ 66.000 франкôвъ, и зъ той причины повстала жива дипльоматична кореспонденція, бо французскій міністеръ внѣшныхъ справъ Ганотô домагавъ ся вôдъ россійского правительства, щобы оно зрôвняло французскихъ пôддaныхъ зъ россійскими при складаню судовыхъ кавцій. Заступникомъ князѣвъ Любомирскихъ въ сѣмъ процесѣ есть адвокатъ Спасовичь, а гр. Сігіра заступае адв. Вінтергалеръ.

Вѣсти зъ еп. перемыскои.

Намѣстництво надало презенту на Бандрôвъ, regiae collationis, о. Ант. Весоловскому, дотеперѣшному сотрудникови въ Куликовѣ.

Посмертнй — ǂ — оповѣстки.

О. Теофіль Боярскій, холмчакъ-еміґрантъ, парохъ въ Боберцѣ, лѣського повѣта, упокоивъ ся скоропостижно въ Лѣську, куды выѣхавъ за орудками, въ 66-ômъ роцѣ житя, а 44-ômъ священьства.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 26 грудня. Сторонництво независиме невдоволене, що нѣхто зъ-помѣжь него не покликаный на авдієнцію до цѣсаря. Сторонництво порѣшило, зазначити въ соймѣ на першôмъ засѣданю свое становище до нового правительства.

Петербургъ 26 грудня. Ґр. Шуваловъ не обôйме своєи новои посады скорше якъ за чотири тыждні. Ґубернаторъ ковеньскій Клінґенберґъ, звѣстный зъ подвій въ Крожахъ, дôставъ дімісію.

Брукселя 26 грудня. Три послы соціялістичній, выбосованій парляментомъ до депутаціи зъ новорôчными желанями для короля, заявили, що не возьмуть участи въ депутаціи.

Римъ 26 грудня. Папа въ промовѣ до кардиналôвъ зазначивъ, що треба старатись, абы вѣра скрѣпилась въ публичнôмъ и приватнôмъ житю, а монархи скрѣпляли реліґію якъ въ войску такъ и въ населеню.

Переписка Редакціи и Адміністрациі.

— **Вп. Д. Бо. въ Хл.** Ще 3 зр. — **Вп. М. Ба. въ Пот. зол.** Ще 1·50 зр. — **Вп. М. Де. въ Ґе.** Ще 1·40 зр. — **Вп. Ф. Ав. въ Цу.** Ще 8 зр. — **Вп. И. Ку. въ Ди.** Ще 13 зр. — **Хв. Чит. въ Ка.** Ще 1 зр. — **Вп. И. Ко. въ Хо. ве.** До червня 1895. — **Вп. Ф. Со. въ Кр.** До кôнця марта 1895.

Курсъ Львôвскій

зъ дня 24 н ст. грудня 1894.

Акціи за штуку безъ купона.	Плат	Жада
Зелѣз. гал. Кар.-Людв. по 200 зр. м. к.	215 50	218 50
Зелѣз. Львôв.-Чернов. по 200 зр. а. в.	290 —	293 —
Банку гипот. гал. по 200 зр. а. в. . .	440 —	450 —
Банку кредит. гал. по 200 зр. а. . .	— —	215 —
Листы заставнѝ за 100 зр.		
Банку гипот. гал. 5% а. в.	101 10	101 80
Банку гипот. галиц. 5% а. в. выльос. зъ 10% прем.	110 —	110 70
Банку гипот. 4½% а. в. льос. 50 л. .	100 —	100 70
Банку краевого 4½% а. в. льос. 51 л.	100 20	100 90
Товарищства кредит. гал. 5% а. в. . .	— —	— —
Товарищства кредит. гал. 4% а. в. . . .	96 50	97 20
Товар. кред. гал. 4% а. в. льос. 41½ л.	98 —	98 70
Товар. кред. гал. 4% а.в. льос. 52 л. .	97 40	98 10
Товар. кред. гал. 4½% а. в. льос. 56 л.	96 90	97 60
Листы довжнѝ за 100 зр.		
Гал. Зав. кред. сел. 2½% (давн 5%) въ ликв.	— —	— —
Общ. роль. кред. Завед. 6% льос. въ 15 л.	— —	— —
Облиги за 100 зр.		
Индемнизац. галицкѝ 5% м. к. . . .	— —	— —
Галиц. фонду пропинаційного 4% в. а.	96 80	97 50
Комунальнѝ Банку краев. 5% II. емис.	102 —	— —
Позички краев. зъ 1873 по 6% а. в.	105 50	— —
Позички краев. зъ 1883 по 4½ а. в.	100 —	100 70
Позички краев. 4% в. а.	96 —	96 70
Позички краев. 4% короновои . . .	93 20	96 90
Льосы:		
Мѣста Кракова	27 —	29 —
Мѣста Станиславова	45 —	49 —
Монеты:		
Дукатъ цѣсарскѝ	5 84	5 94
Наполеондоръ	9 83	9 93
Повъимперіялъ	10 10	— —
Рубель срѣбный	132 —	135 —
Рубель паперовый	133 ½	134 —
100 марокъ нѣмецкихъ	60 50	61 10

Надѳслане.

ОКУЛИСТЪ

Д-ръ Теодоръ Баллабанъ

б. с. асистентъ и лѣкарь на клініцѣ професора Борисикевича въ Градци

по кôлькалѣтнôй практицѣ спеціяльнôй, ординуе въ недугахъ и операціяхъ очныхъ при ул. Валовôй ч. 7.

Вôдъ годины 10-ои до 12-ои передъ полуднемъ и вôдъ 3-ои до 5-ои пополудни. 6 48—52

Для убогихъ безплатно вôдъ 9-ои до 10-ои рано.

Въ недѣлѣ и свята пополудни не ординуе.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручае у великôмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокль, далекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильнѝ, пйоны, сібелѣ, манометры и т. п. Устроени звôнкôвъ електричныхъ. Всякѝ направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють точно. 148

Молочарня Маріи Ганкевичъ

ул. Сикстуска 31, побôчь почты и Выдѣлу краевого

поручае 431 5—0

Снѣданя, обѣды и вечерѣ, каву и гербату

Абонаментъ обѣду 8 и 9 зр.

Для привѣзджаючихъ rendes-vous.

Симъ маю честь повѣдомити Вп. Публику, що **маґазинъ и варстатъ футеръ**, истнуючій вôдъ 24 лѣтъ пôдъ фірмою **Фридрихъ Мрозиньскій**, я купивъ и по цѣлковитôмъ заосмотрею того-жь въ свѣжій, добôрный и тревалый товаръ отворивъ. Опираючи ся на мôй 20-лѣтный трудъ и фахове образованье въ краю и за границею надѣю ся, що всякимъ вымогамъ Вп. Гостей вôдповѣмъ и о численнѝ замовленя прошу. Пишучись зъ глубокимъ поважаньемъ, остаю пôдъ давною фірмою

ЮЛІАНЪ СОЛИКЪ

перше

ФРИДРИХЪ МРОЗИНЬСКИЙ

МАҐАЗИНЪ и ВАРСТАТЪ ФУТЕРЪ

улиця Собѣского ч. 7 у Львовѣ. 415 10—10

Вже выйшовъ зъ друку

Илюстрованый Калєндарь „Просвѣты“

360 **на рôкъ 1895** 10—10

Цѣна: брошурованого 35 кр., зъ пересылкою 40 кр.
„ оправного 45 кр., зъ пересылкою 50 кр.

Замовляти можна въ Товариствѣ „Просвѣта“ у Львовѣ ул. Вôрменьска ч. 2 и у всѣхъ книгарняхъ Галичины.

НА РАТЫ
МАШИНЫ ДО ШИТЯ

зъ найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и краевыхъ вôдъ 25 до 65 зр.

поручае 4798 142—?

ЛЮДВИКЪ ҐАРДОЛИНЬСКІЙ

Львôвъ, площа Галицка 14.

Цѣнники на жаданье даромъ и франко.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

приймае замовленя и посередничить въ закупнѣ:

СВѢТЛО ЦЕРКОВНЕ

впростъ зъ фабрики

Ia по 78 зр. IIa по 72 зр. за 100 кільоґрамôвъ loco фабрика.

Мыло найлучше

при замовленю найменше 30 кільоґр. по 20 кр. и 31 кр. за кільоґрамъ, окрôмъ транспорту, котрый вынесе 2 до 3 кр. вôдъ кільоґрама.

При замовленю просимо о точне поданье почты и стацій зелѣзничон. 4038

ДЕШЕВШЕ

якъ всюды!!!

Паньчохи, скарпитки, паньчошки дитячій дуже сильнѝ и теплѝ не вышитѝ пара вôдъ 18 кр., 22, 25, 30, 45, 60, 65 кр. до найлѣпшихъ вовняныхъ по 1 зр. 10 кр. поручае

Максъ Мільфельдъ

Львôвъ, ринокъ ч. 39.

434 5—12

О половину знижень цѣны

на давнѣйшѝ томы „Библіотеки найзнаменитшихъ повѣстей“ т. I—XX. включно, чи хто купуе разомъ чи поединчо, якъ довго выстане невеликій запасъ. Зголошуватись треба просто до „Адміністраційи Наукового Товариства им. Шевченка у Львовѣ“.

Знижена цѣна всѣхъ 20 томôвъ 13 зр. 80 кр. (на пересылку почтову треба долучити 30 кр.)

Ножицѣ всякого рода приймае до направы и цѣлкомъ новѝ продае

ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ

ножôвникъ у Львовѣ ул. Бонмôвъ ч. 3

Цѣнникы даромъ.

Клѣтки на папуги цинованѝ по зр. 12·50, 14·50 и 16·50, мосяжнѝ по зр. 30. — Клѣтки для дрôбнѣйшихъ птицъ вôдъ зр. 1·80 до зр. 8

4585 *поручае*

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

горговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.

Цѣнники илюстрованѝ рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости

Торговля заснована 1789 р.

НАЙБôЛЬШИЙ СКЛАДЪ

ЧАЮ

хиньско-россійского

ФРИДРИХА ШУБУТА

у Львовѣ, ринокъ ч. 45

поручае

Чаѣ чорнѝ, ароматичнѝ, сильно натягаючѝ:

½ кл.	Congo ч. I. . .	1·90
„ „	Souchong ч. II .	2·30
„ „	Souchong зъ маєвого збору . .	3·—
„ „	Congo Kaizow найлѣпша . . .	4·—

Найлѣпшѝ окрушины чаю по зр. 1·50, 1·80, 2·30 въ пачкахъ по ½, ¼, ⅓ кл.

Чаѣ зъ цвѣтомъ, ароматичнѝ, натягаючѝ ясно:

½ кл.	Россо ч. III . .	2 80
„ „	Россо ч. IV . .	4·—
„ „	Найлѣпшои ч. V	4·—
„ „	Найлѣпшои караваннои .	5, 6 и 8·—

Замовленя зъ провінціи полагоджую вôдворотною почтою, опаковання не числю. 443 2 3

441 2—6

НА РÔЗДВО

практичнѝ подарунки!

Тоалєтовѝ мыла

въ найлѣпшôй якости, зъ приємными запахами, въ гарныхъ картонахъ по 3 штуки, картонъ по 30, 45 и 60 кр. та свѣчки на деревце поручае фабрика мыла тоалѣтового, господарского и свѣчокъ

Е. І. Фрідріхôвъ

у Львовѣ, улиця Краковска ч. 13.

Очки

рочки мужескѝ, по цѣнѣ фабричнôй зр. 1·75, 2·—, 2·50, маншеты, ковнѣрики, калєсоны, скарпитки, хусточки, краватки, шлейки, и т. п.

поручае найдешевше

Павло Лянгнеръ

передъ тымъ

БРАТЯ ЛЯНҐНЕРЫ

у Львовѣ улиця Галицка ч. 16.

Головный складъ куфрôвъ до подорожи. 2537

Цѣнники на жаданье даромъ.

Знана вôдъ многихъ лѣтъ ц. к. управ. рафінерія спиритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікерôвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдникôвъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручае старѝ польскѝ сильнѝ горѣвки, дуже добрѝ розолісы, лікеры, румы правдивѝ зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои якости браевѝ спеціялы якъ: Народôвка, Dziennik, Szczutek, Карпатôвка, „Дябелъ“, Помаранчева не солоджена, Ратафія, Деренôвка и т. п. горѣвки управленыхъ и одиноко правдивѝ если зъ нашои фабрики спроваджени.

Одиноке жерело въ краю для пп. аптикарѣвъ, до побирания алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спиритусу, до цѣлей лѣчничихъ вôльного вôдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спиритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкôдный, бо не выроблюваный зъ есенцій оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головномъ складѣ водъ мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Кароля Людвика ч. 29. 4912 17—104

УЧИТЕЛЬ

орґанъ рускаго товариства педаґоґічного двотыжневникъ педаґоґічно-науковый, выходить вôдъ 1 червня 1889 р. у Львовѣ ул. Вôрменьска ч. 2., Предплата на цѣлый рôкъ 3 зр., на пôвъ року 160 кр. на чверть року 1 зр.

Мѣдъ дѣвочій

десятилѣтный

вôдзначеный золотымъ медалемъ на выставѣ краевôй, рôвножь признаный найзнатнѣйшими особами вельми добрымъ. Средство нехибне въ ослабленю нервовôмъ и провôдôвъ кормовыхъ, напитокъ прибôльшуючій силы недужихъ, скрѣпляючій реконвалесцентôвъ, пôддержуючій здоровыхъ. **Одна фляшка шампанка 1 зр. 10 кр.** (двѣ фляшки идуть на пачку 5-кільову). Купувати можна въ Адміністраціи „Bartnik-a“ Львôвъ ул. Лычакôвска ч. 93.

414 5—10

М. Р. ШНАЙДЕРЪ

заприсяженый знавець судовый

въ Станиславовѣ

296 поручае свое 19-52

заведенье штуки цизельерскои выробляе образы зъ всѣлякихъ крущѣвъ до найбôльшого объему, посрѣблюе и позолочуе въ огни и ґальванічно и приймае всякѝ направы.

НА СЕЗОНЪ ОСѢННЫЙ

Просить ся ласкаво всѣхъ Вп. Гостей выставовыхъ пересвѣдчити ся о дивнôй дешевости осѣнныхъ и зимовыхъ товарôвъ, вже спроваджены хъ въ великôй скôлькости.

Слѣдуючѝ товары продають ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ доки истнуе запасъ:

1000 модныхъ муфôвъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·50, 2·— до 5·— зр.
1000 кожуховыхъ шапокъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·80, 2·20 до 4·— зр.
1000 фланельовыхъ и суконныхъ блюзъ осѣнныхъ и зимовыхъ 2·50, 3·— до 6 зр.
500 гальокъ волôчковыхъ по 2·50 до 4·— зр.
1000 хустокъ Гімаляя, найбôльшій родъ 1·75, 2·25 до 4·— зр.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймодньйшихъ суконокъ на осѣнь и зиму 1·80, 2·50 зр.
1000 модныхъ плащикôвъ на осѣнь и зиму вôдъ 4 зр. и высше.
3000 одягôвъ для хлопчикôвъ у всѣхъ величинахъ по 1·80, 2·—, 3·— зр. и высше.
Особливѝ новости въ стяжкахъ, воаляхъ, капелюхахъ дамскихъ и дитинныхъ, рукавичокъ ґлясé, дуньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, панчохахъ, парасоляхъ до дощу, блюзахъ шовковыхъ и вовняныхъ, шляфрокахъ, костюмахъ и неґліжахъ надôйшли власне въ великôй скôлькости и доповняють ся щоденно.

Особливша гуртовна продажь принагôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (вырôбъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 гарнітурôвъ „Louvre“ на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 гарнітурôвъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 75, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·35, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый вырôбъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (бґора) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
100 коцôвъ фланельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диванникôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2·25 стрижей по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ зъ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдальни 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальоновыхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Анґора 2 и 2·50.
Дорги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітацією шкôры тыґра 7·50 и высше.
Диваны сальоновѝ у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портіеры и занавѣсы коронковѝ аж до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всякѝ зъ провінціи надсылань поручена полагоджуе ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

4895 207—? **у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.**

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 мая 1894 пôсля годинника середно-европейского.

Приходять до Львова зъ	ПОѢЗДЫ поспѣшнѝ		особовѝ		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	2 32	5 25	9 00	6 10	9 00
Варшавы	—	5 25	9 00	—	9 00
Хабôвки (Закопаного) на Перемышль, Ряшѣвъ, або Тарнôвъ	2 32	—	—	—	—
Хабôвки (Закопаного) на Ряшѣвъ або Тарнôвъ	—	5 25	—	—	—
Хабôвки (Закоп.) на Стрый	—	—	8 34	—	—
Мушины, Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ	—	—	—	—	9 00
Мушины Криницѣ Жеґестова на Ряшѣвъ або Тарнôвъ	—	5 25	—	—	—
Мушины Криницѣ Жеґестова на Тарнôвъ (в. 1/6 до 30/8)	—	—	9 00	—	—
Мезе-Ляборцъ Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	9 00	—	—
Надберезя и Тарнобжеґа	—	—	6 00	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворецъ гол.)	2 19	9 29	9 10	5 45	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворецъ Пôдзамче)	1 58	9 13	8 45	5 19	—
Сучавы	9 40	—	7 37	12 27	6 35
Кимполюнґа	9 40	—	7 37	—	—
Радôвцѣвъ	9 40	—	7 37	—	6 35
Бергомета и Чудина	9 40	—	—	—	—
Новоселицѣ	9 40	—	7 37	—	—
Слободы рунгур. Копальнѣ	9 40	—	—	—	6 35
Гусятина на Галичъ	9 40	—	7 37	—	—
Чорткова на Галичъ	—	—	—	12 27	—
Борыслава	—	—	2 02	12 10	—
Белзца	—	—	—	4 45	—
Сокаля	—	—	7 48	4 45	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова на Стрый)	—	—	8 34	12 10	—
Стрыя и Сколього	—	—	8 47	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова на Стрый	—	—	2 02	—	—
Гребенова (вôдъ 10/7 включно до 30/8)	—	—	2 02	—	—
Бруховичъ (вôдъ 12 мая почавши ажь до вôдкликаня)	—	—	8 10	—	—

Вôдходять зѣ Львова до	ПОѢЗДЫ поспѣшнѝ		особовѝ		
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	2 24	10 10	4 50	10 35	6 55
Варшавы	—	10 10	4 50	—	6 55
Хабôвки (Закопан.) на Тарнôвъ або Ряшѣвъ	—	10 10	—	—	—
Хабôвки (Закопан.) на Ряшѣвъ або Перемышль	—	—	10 35	—	—
Хабôвки (Закоп.) на Стрый	—	—	9 50	7 10	—
Мушины Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ або Ряшѣвъ	—	10 10	—	—	—
Мушины Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ (вôдъ 1/6 включно до 30/8)	—	—	—	6 55	—
Мушины, Криницѣ Жеґестова на Тарнôвъ	—	—	4 50	—	—
Мушины, Криницѣ на Стрый	—	—	—	7 10	—
Мезе-Ляборцъ, Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	—	6 55	—
Надберезя и Тарнобжеґа	—	10 10	4 50	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця гол.)	8 08	2 44	9 40	10 20	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця Пôдзамча)	6 22	2 58	10 04	10 47	—
Сучавы	6 15	—	10 15	2 55	10 30
Чорткова на Галичъ	—	—	—	2 55	—
Гусятина на Галичъ	6 15	—	—	—	10 30
Слободы рунгур. Копальнѣ	—	—	10 15	—	10 30
Новоселицѣ	6 15	—	—	—	10 30
Бергомета н. С. и Чудина	6 15	—	—	—	—
Радôвцѣвъ	6 15	—	10 15	—	10 30
Кимполюнґа	6 15	—	—	2 55	—
Сокаля	—	—	9 20	6 45	—
Белзца	—	—	9 20	—	—
Борыслава на Стрый	—	—	5 40	9 50	—
Лавочного (Мункача, Серенча, Мішкольца, Пешту) и Хирова на Стрый	—	—	5 40	—	7 10
Станиславова, Долины, Болехова на Стрый	—	—	—	9 50	7 10
Сколього и Хирова на Стрый	—	—	—	9 50	—
Стрыя и Сколього	—	—	—	3 05	—
Гребенова (тôлько вôдъ 10/7 включ. до 30/8)	—	—	—	9 0	—
Бруховичъ (почавши вôдъ 12 мая ажь до вôдкликаня)	—	—	3 30	—	—
Зимнон-воды (почавши вôдъ 12 мая ажь до вôдклик.)	—	—	3 42	—	—

Розклады ѣзды въ видъ кишеневôмъ можна дôстати въ бюрахъ информаційныхъ, касахъ стаційныхъ и у кондукторôвъ.

*) Годины печатанѝ грубыми черенками означують пору нôчну вôдъ год. 6-ои вечеромъ до год. 5-ои 59 мін. рано. Въ бюрѣ информаційномъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Вѣдни (улиця Іоанна 29) якъ такожь въ бюрѣ информаційномъ ц. к. австр зелѣзниць державныхъ у Львовѣ (улиця Третого мая ч. 3, готель Имперіяль), удѣляе ся устныхъ або письменныхъ обясненъ въ справахъ дотычно служby на ц. к. австр. зелѣзницъ державныхъ. О скôлько пôдручники дозволяють, засягнути тамъ-же можна информацій вôдносячихъ ся до решты австро-угорскихъ и заграничныхъ зелѣзницъ. Въ бюрахъ информаційныхъ продае ся выдаванѝ черезъ ц. к. австр. зелѣзницѣ державнѝ білеты до ѣзды и зшитки зуставлюваныхъ посвѣдчень до ѣзды якъ такожь тарифы. 4980

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и одвѣчальный редактôръ: Иванъ Белей. Папѣръ въ фабр. Черлянькои. З друкарнѣ Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского

Ч. 279. Львôвъ, Четверъ 15 (27) грудня 1894. Рôчникъ XV.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских свят) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзначенитших повѣстей“ выходитъ вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ съ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газет ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсерати платий у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлий рôкъ	18 зр.	на цѣлий рôкъ	24 зр
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлий рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вертають ся лише на попереднє застереженье. — Реклямації неопечатаний вôльний вôдъ порта.

Поєдинокє число коштує 8 кр. в. в.

Оголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовой а въ рубрицѣ „Надсилане“ по 20 кр. в. а Поєдинокє числить ся по 10 кр. вôдъ стрічки.

У Львовѣ, дня 27 н. ст. грудня 1894.

Мѣжь 27 с. м. а 14 сѣчня 1895 р. збирають ся на нараду соймы сѣмнацяти крайвъ австрійскихъ. Соймъ галицкій зачинає свою сесію завтра, 28 н. ст. грудня. Сесія соймôвъ буде снмъ разомъ досыть коротка, не сповна пôвтора мѣсяця, бо вже при кôнци першои половины лютого зачинають ся засѣдання рады державнои. Для сойму галицкого речинець сесіи выпаде ще коротшій, бо треба вôдчислити днѣ зъ святами рускими, въ котрыхъ засѣдання не будуть вôдбувати ся.

За для тои короткости сесіи ледви чи прийдуть въ галицкôмъ соймѣ важнѣйшій справы пôдъ нараду, тымъ бôльше що провізорія буджетова, а вôдтакъ самъ буджетъ заберуть много часу Выдѣлъ краєвый выготовивъ доси для сойму кôлька предложень, мѣжь нишимъ отсій: законъ о пôльгахъ легалізаційныхъ при вписуваню до книгъ грунтовыхъ, законъ будôвничій для сѣлъ и мѣсточокъ [предкладаный соймови вже третій разъ] и проєктъ будовы кôлькохъ зелѣзниць льокальныхъ у всхôднôй и захôднôй Галичинѣ. Дальша програма роботы соймовои має уложитись ажь сими днями на нарадѣ заступникôвъ вѣденьского кола польского зъ членами соймовои комісіи парляментарнои. На тôй нарадѣ западе мабуть ухвала що-до двохъ важныхъ справъ: справы громадъ окружныхъ и справы реформы выборчои.

Справа реформы выборчои, що выдвигнула ся на першій плянъ въ теперѣшнôй роботѣ парляментарнôй, мусить або бодай повинна порушити ся въ соймѣ. Въ деякихъ соймахъ реформа выборча прийде на порядокъ дневный. Въ ческôмъ соймѣ порушать ви старочехи и ческій февдалы пôсля довершенои умовы, въ моравскôмъ соймѣ пôднесуть ви ческій послы, въ тирольскôмъ соймѣ клерикалы, якъ се зазначивъ бар. Діпавлі на нарадахъ комісіи для реформы выборчои, а вкôнци въ низшоавстрійскôмъ соймѣ ініціятиву возьме на себе правительство. Правда, справа реформы выборчои буде порушуватись въ тыхъ соймахъ зъ рôзного боку: въ одныхъ она буде трактувати ся зъ автономістичного становища, въ другихъ буде дотыкати лише змѣны соймовои ординаціи выборчои въ напрямѣ пôбôльшеня числа мандатôвъ соймовыхъ. Однакъ при тôй дискусіи, взглядно при евентуальныхъ ухвалахъ, не буде помінена одна точка реформы выборчои, котра рôвно вôдносить ся якъ до ординаціи выборчои для рады державнои такъ и до соймовои ординаціи выборчои, именно справа безпосередности выборôвъ зъ курій громадъ сѣльскихъ. Правительство зазначило, що справу безпосередности выборôвъ зъ курій сѣльскои вылучає зô свого пляну реформы выборчои и полишає ви рѣшеню соймôвъ краєвыхъ: котрый соймъ ухвалить змѣнити соймôву ординацію выборчу въ напрямѣ безпосередности выборôвъ зъ курій сѣльскои, для того краю буде признана та безпосередньôсть такожь при загальнôй реформѣ ординаціи выборчои для рады державнои Длятого то згаданій соймы краєвій, обговорюючи теперь реформу выборчу и выдаючи свою опінію въ справѣ безпосередности выборôвъ, хотять немовь зазначити, що велику вагу привязують до реформы выборчои, бажають ви довершеня и упоминають правительство, щобъ ви не призабувало.

Въ соймѣ галицкôмъ справа реформы выборчои зачисляє ся до найнесимпатичнѣйшихъ. Ту справу порушали доси лишь рускій послы (бо н. пр. проєктъ на пôбôльшенье числа послôвъ зъ мѣстъ Львова и Кракова та признанье голосу вірильного ректорови політехніки годѣ назвати реформою выборчою зô стороны Полякôвъ, бо ініціятива выходила лишь вôдъ послôвъ зъ мѣстъ) — и стрѣчались зъ безвзглядною опозиціею и негаціею польскои бôльшости соймовои. Проєкты реформы выборчои, ставленій послами Романчукомъ, Телішевскимъ и Антоневичемъ, пôднертій згôдно всѣми заступниками народу руского, а навѣть и мазурски ми послами-селянами, — на ширшихъ або вузшихъ основахъ, — були засуджений въ комісіи на смерть, котру вôдтакъ холодно и безвзглядно доконувала бôльшôсть соймова.

Але мôгъ бы дехто сказати, що справа реформы выборчои не була тогдѣ на часѣ, та що теперь, коли она стала актуальною въ парляментѣ, инакше буде. Думаємо, що вже найблизшій днѣ се покажуть. Рускій послы чей-же не помінуть тои догôднои поры, лишь рѣшучо выступлять зъ постулятомъ, котрого народъ нашь такъ сильно домагає ся, высылаючи петиціи до рады державнои и ухвалюючи резолюціи на вѣчахъ и зборахъ політичныхъ товариствъ. Рускій послы можуть бути певній, що загалъ руского народу, а такожь и сѣльске населенье мазурске, стоить за ними та що ихъ голосъ єсть вôдгомономъ міліонôвъ. Теперь пора, щобы заграти въ отвертій карты; най соймова бôльшôсть, котрои такій клясичный представитель, якъ ґр. Стадницкій, мôгъ ще минувшого року высмѣяти и обкинути болотомъ найнизшій верствы, а теперь вже годить ся на частинну реформу выборчу, — най та бôльшôсть соймова скаже свое слово на постулятъ рускихъ послôвъ. Те слово перекажуть рускій послы своимъ выборцямъ, оно понесесь въ найдальшій круги населеня и буде найважнѣйшимъ причинкомъ до характеристики нашои ситуаціи політичнои та прояснить умы незрячихъ.

Яка не буде програма роботы соймовои, уложена провôдниками польскои політики, намъ про се байдуже. Рускій послы не можуть и не смѣють кôнчити своєи дѣяльности въ минаючôй каденціи соймовôй безчинно и мовчки, — лишь мусять пôднести важкій голосъ за потребами и кривдами народу руского. Той голосъ скрѣпить ихъ силы, додасть заохоты до дальшои працѣ, пôддержить вѣру въ красшу будучнôсть — бо се голосъ, що вырываєсь зъ груди того бѣдного, призабутого народу руского.

О внутрѣшнôй ситуаціи політичнôй

помѣстивъ тыждневникъ Montagsrevue замѣтну статью, котрои змѣстъ годить ся подати.

Обговорюючи програму правительства, каже Montagsrevue, що міністерство властиво не вытычило собѣ певнои означеной меты. Оно хоче лишь правити й думає, що его истнованье вже само зъ себе спасає державу. Се така самосвѣдомôсть, котрôй зъ горы не признають народы управленя. Противно, все що доси народы бачили, оправдує ихъ найбôльшій сумнѣвы. Найбôльшою похибкою, яку треба закинути коаліціи, єсть засудженье себе на безрадньôсть. Коаліція засуджена, нѣчого не творити. Теперѣшне правительство переняло державнй фінансы зъ доброю надвышкою и повнй касы. Міністеръ торговлѣ побачивъ передъ собою верству товщу и запопадливо старає ся ви стопити. Въ слѣдуючихъ лѣтахъ покаже ся, якъ успѣшна его дѣяльньôсть. Міністеръ скарбу заявивъ таку уступчивôсть, що самъ вкôнци жахнувъ ся, бо теперь боязко затѣсняє мотузки своєи мошонки и выводить найрôзнѣйшій проєкты, щобы придбати новый грôшь. Вôнъ хоче роздобути міліоны, потрѣбній на пôдвышенье платнѣ урядникôвъ державныхъ, пôдвышеньемъ тарифы особовои на державныхъ зелѣзницяхъ! Розумѣє ся, п. Плєнеръ говорить богато о реформѣ податковôй и коли зъ натискомъ зазначує звôльненье бѣднѣйшихъ зъ тягарôвъ, то по тиху зъ вдоволеньемъ затирає руки, що можна надѣяти ся бôльшихъ доходôвъ. Рôвножь и его попередникъ мавъ бôльшій доходы та призначавъ ихъ разомъ зъ призбируваньемъ надвышокъ на певно означену цѣль, щобы въ надходячôй борбѣ остати побѣдникомъ. Чи пробы таланту теперѣшного міністра скарбу того рода, що можна надѣяти ся по нѣмъ такои далекосяглости поглядôвъ и такого точно означеного пляну? Иншій міністры не хотять остати позадъ ґр. Вурмбранда и сягають якъ можна найглубше въ мошонку державну. А въ краю тымчасомъ пôдъупадає неодна галузь великого промыслу, котра була сильнымъ жереломъ податку. Було бы нерозумнымъ винити теперѣшныхъ міністрôвъ за се, що промыслъ цукровый, многій галузи промыслу ткацкого, а такожь помимо закона о зелѣзницяхъ льокальныхъ промыслъ гôрничій сильно подали ся на задъ, або що цѣле господарство сѣльске находить ся въ лихôмъ станѣ, — але правительство мусить бачити такій рѣчи и зъ ними числити ся.

А однакъ нема нѣякои познаки, щобы правлячій кабінетъ звернувъ на се свою увагу, а найменше тои познаки въ буджетѣ, котрый въ противности до попередныхъ прелімінує о много бôльшій доходы. Фабриканты и господарѣ вже теперь знають, на кôмъ то міністры опôсля опинять ся. Про адміністрацію нема що думати. Если бы стѣны канцелярій урядовыхъ могли промовити, то знали бы розповѣсти про вельмій чудній и цѣлкомъ не потѣшаючій рѣчи що-до майже необмеженого вплыву послôвъ. Розумѣє ся, що придумано хитрый выкрутъ. Завсѣгды єсть именованый и пôдвысшеный въ ранзѣ якійсь нѣмецкій ліберал, консерватистъ або Полякъ; однакъ на якъ довго выстане та метода, при котрôй природно не можна уважати на кваліфікацію? Чого не можна зробити вплывомъ послôвъ, се довершуєсь прихильностію міністрôвъ, котра доси була чужа австрійскôй орґанізаціи урядничôй. Кождого дня выринає якась сензаційна справа, котра для того не має успѣху, що ви выдвигають або антісеміты або молодо-Чехи. Но, а хто-жь має отвирати губу, если особы зъ сторонництвъ коаліційныхъ мусять мовчати зъ тысячныхъ причинъ? У вôконце публичного житя не свѣтить сонце гараздомъ. Парляментъ безчинный, господарство упадає, адміністрація ослаблена, безрадньôсть проявляєсь по всѣмъ усюдамъ. Про се не змылять нѣякій бесѣды міністрôвъ, выголошенй хочь бы зъ якою вѣрою. На се одинока рада: чимъ скорше довершена змѣна системы, котра бы привернула давнымъ великимъ сторонництвамъ свободу рухôвъ, або выдвигнула новй, зъ жизненною силою партіи. Теперѣшне правительство не лежить лишь неначе мертве, оно справдѣ мертве и выконує лишь механічнй судороги, котрй штучными средствами можна выкликати на кождôмъ трупѣ що-нно помершого. Штучне средство въ політицѣ называє ся коаліція, але она нѣякимъ чиномъ не може оживити.

Дописи „Дѣла”

Зъ-пôдъ сѣльскои стрѣхи.

[„Душпастиръ“ и „О що ходить?“]

Позвольте ще намъ мѣсця въ „Дѣлѣ“ на полємічну перестрѣлку зъ дописею „О що ходить“, помѣщену въ 22 ч. „Душпастиря“. Намъ

Вôдчитъ д-ра Сульфурія зъ рускои літературы.

Поематъ: „Перебендя“ Т. Шевченка.

Д-ръ Сульфурій [*зачинає*]: Мои панове! Я выбравъ за предметъ нинѣшного вôдчиту прекрасну поезію нашого незабутного Кобзаря — „Перебендю“. Хочу подати добутки мовхъ дослѣдôвъ по жереламъ лѣтописнымъ, историчнымъ и літературнымъ, та й постаряюсь пояснити деякій темнѣйшій мѣсця сеи поезіи.

Перебендя старый, слѣпый —
Хто его не знає?
Вôнъ усюды вештаєть ся
Та на кобзѣ грає...

Першій споминъ о граючôмъ Перебендѣ знаходимо въ „Ведѣ“, лѣтописи индійскôй зъ XV. вѣку — ще передъ Рождествомъ Христа. Въ тôй лѣтописи описує ся такожь инструментъ, на якôмъ грали Перебендѣ; именно каже ся тамъ, що инструментъ сей бувъ подовгастый. Якъ звѣстно — въ старинныхъ вѣкахъ народы вандрували безустанно зъ востока на западъ, тожь и народъ индійскій вывандрувавъ на западъ и зайшовъ по кôлька сотъ лѣтахъ — бо тогды ще треба було вандрувати пѣшки — въ стороны теперѣшнои Персіи, котра й тогды находила ся на тôмъ самôмъ мѣсци. „Веду“ зô звѣсткою о Перебендяхъ взяли книжники индійскій зъ собою до Персіи. А живъ тогды въ Персіи славный ученый и вельми плодотворный літератъ Конфуцій. Вôнъ перенявъ сю вѣсть о Перебендяхъ до 101. и 102. книги своихъ праць літературныхъ. Инструментъ Перебендѣвъ описує Конфуцій яко подовгастый, въ серединѣ зъ малыми щѣлинками, на однôмъ кôнци звуженыхъ. Дальше звѣстно намъ, що царь Александеръ Великій воювавъ свого часу зъ Персами. А бувъ Александеръ Великій не тôлько великій военачальникъ, але вôнъ слѣдивъ такожь пильно за поступами літературы. Вôнъ читавъ дѣла Конфуція, а коли знайшовъ въ нихъ вѣсти о Перебендяхъ, то узнавъ ихъ досыть важными для поетôвъ вѣкôвъ грядущихъ и переславъ сй вѣсти зъ прочими дѣлами Конфуція своему колишньому учителеви Арістотелеви. Арістотель бувъ пôдъ сей часъ надворнымъ бібліотекаремъ царскои бібліотеки въ Візантіи — посада, котрои певно кождый зъ насъ, мои панове, ему позавидувати може. Царь Александеръ Великій приказавъ, для точности, свому надворному маляреви Апеллеви намалювати граючого Перебендю и переславъ такожь той малюнокъ Арістотелеви до Візантіи. Арістотель, пишучи свое дѣло о всесвѣтнôй літературѣ вôдъ найдавнѣйшихъ часôвъ, взявъ до него и вѣсти про Перебендѣвъ пôсля дѣлъ Конфуція и малюнку Апелля. Зъ малюнку описавъ вôнъ докладно инструментъ Перебендѣвъ; зъ того опису показує ся, що инструментъ сей бувъ справдешньою фуярою, на якихъ и по нашихъ селахъ дѣти й пастирѣ забавляючи ся, часто выгравають. Якъ дѣла Конфуція такъ и свои працѣ літературнй зложивъ Арістотель до царскои бібліотеки въ Візантіи. Вы, мои панове, певно гадаєте, що було бъ найпростѣйше якъ бы царевна Анна, ѣдучи на Русь вôддати ся за Володимира Святого, була взяла зъ собою межи многими иншими книгами такожь и се дѣло Арістотеля и перевезла его въ Кіевъ. Безъ сумнѣву була бы се була найпростѣйша дорога зъ Візантіи черезъ Чорне море до Кіева. Але царевна Анна чомусь сего не зробила. Бо — якъ довѣдуємо ся зъ историчного твору арабского писателя Ибнъ-Аслана „Тьма Єгипетска“ — доперва царевна Софія Палеологъ, утѣкаючи до Риму по здобутю Візантіи Турками, взяла зъ собою такожь творы Арістотеля. Другій члены родины царскои забрали ще деякій другій книги, а все проче и цѣлу бібліотеку Турки спалили. Тутъ — вôдходячи трохи вôдъ предмету — мушу высказати глубокій мôй жаль зъ причины страты, яку потерпѣла наука й цивілізація всесвѣтна черезъ сей варварскій поступокъ Туркôвъ; особливо мушу высказати мôй жаль за дѣлами славного ученого и вельми плодотворного писателя Конфуція. Бо якъ Арістотель пише, то вже за его часôвъ богато ученыхъ довгій лѣта ломило собѣ голову надъ тымъ, що то властиво хотѣвъ сказати Конфуцій въ своихъ дѣлахъ, и не могли нѣякъ розôбрати; написали они чимало обємистыхъ книгъ коментарѣвъ, котрй, на жаль, такожь до насъ не дôйшли. Але нема сумнѣву, що й нашимъ ученымъ и писателямъ було бы ще досыть лишило ся для духового пиршества, коли-бъ сй дѣла Конфуція були доховали ся.. Але повертаю до рѣчи. Якъ звѣстно, царевна Софія Палеологъ вôддала ся за мовсковского царя Ивана. Она ѣхала зъ Риму до Москвы черезъ западну Европу; при тôмъ взяла она зъ собою и книги уратованй при звуйнованю Візантіи и привезла ихъ до Москвы, — певно, мои панове, найцѣннѣйше вѣно, яке коли-небудь могла яка невѣста принести свому женихови! Вже по дорозѣ въ Псковѣ и въ Новгородѣ перейшла вѣсть про Перебендѣвъ до лѣтописей Псковскихъ и Новгородскихъ, а вкôнци и до Московскихъ зъ XV. вѣку — вже по Рождествѣ Христа. Зъ вôдти-жь на Украину вже недалеко, — вѣсть ся перескочила и опинилась на Украинѣ. Зъ сихъ моихъ дослѣдôвъ выходить, що хоть вѣсти о Перебендяхъ походять первѣстно зъ востока, то на Русь прийшли они — якъ и все проче добре й хороше — зъ западу и можуть уважати ся яко здобутокъ западно-европейскои науки и цивілізаціи. Що-жь до поезіи самои, то має розумѣти ся, — якъ зъ высше наведеныхъ жерелъ ясно выходить, — що Перебендя грає не на кобзѣ, а грає на фуярѣ.

Смиренный Рабъ Божій [*перерыває*]: Ба, коли-жь тутъ въ поезіи стоить, що „на кобзѣ“«

видить ся, що по тій перестрѣлцѣ усмирить ся воєнный клекотъ, обнявшій не лишь нашу Галичину але й подальшу свободну Америку та що мѣжь воюючими сторонами прийде до розъєму и они стануть побочь себе дальше жити въ спокою та згодѣ, якъ Богъ приказавъ. Однакъ коли-бы тота перестрѣлка не довела до розъєму, а непосидющій анахоретъ не вложивъ оружія до похвы [Гал V. 15], то не буде иншои рады, якъ перенести воєннѣ знаряды на догоднѣйшій теренъ брошуровый, выдобути зъ арсеналу батерію тяжшого калібру и перейти зъ водпорного бою въ напорный. Радѣ бы мы побачити на ширшій аренѣ нашого узброєного закаптуреного противника при карабели зъ манліхеромъ въ рукахъ...

Якъ звѣстно, починъ до боєвого заколоту подала свѣдомо чи несвѣдомо церковна часопись „Душпастирь“, помѣстивши на своихъ стовпцяхъ розвѣдку „Внутрѣшна сила чоловѣка“ [ч 17] попереплѣтану рознородною матерією, при томъ написану стилемъ, якого бы не повстыдавъ ся Гераклитъ званый въ старинѣ „темнымъ фільософомъ“. Незабавки оповѣстила згадана часопись [ч. 19] мовь на десеръ потѣшну бавчку: „Два приятелѣ“ и отъ готова выповѣдь войны, котра заинтересувала ширші круги. Вправдѣ „Душпастиръ“ обороняє автора и голосить свѣту, що розвѣдка „Внутрѣшна сила чоловѣка“ написана безъ злого намѣру въ найчистѣйшій цѣли, але сему не хотять повѣрити невѣрнѣ люде, полишаючи „Душпастиря“ зъ єго приклонниками при тезѣ „Блаженнѣ вѣрующіи“ въ благомъ пересвѣдченю та й въ добрій ихъ вѣрѣ на дальше. Хочь и авторъ высказує, що въ своѣй праци важивъ кожде словце, черкавъ по десять, по двацять разовъ одно й то саме реченье, щобы въ нѣмъ не сказати больше якъ хотѣвъ; хочь довго й довго роздумувавъ, що має положити на передѣ а що на конци, що зробити премісою а що выслѣдкомъ, — то таки було бы найлѣпше, якъ бы бувъ перечеркнувъ цѣлу розвѣдку и не показавъ єи свѣтови. [Прич. XXIV. 9. Сир. X. 11. Сир. XXVIII. 15.] Зъ тои то по довшихъ розмышляняхъ, якъ каже авторъ *для хвалы Божои* — чей же не для славы Геростратa — уложеноі розвѣдки выйшла прилюдна клевета на наше духовеньство про святотатскій сповѣди, брудні, нехарні церкви, заплѣснѣлі агнцѣ, скисле вино, порисованѣ та зъ позолотки облетѣвшій чашѣ, брудніѣшій водъ хустки до носа уживанѣ при св. литургіи ручники и т. д. Одно лишь признає авторъ нашому духовеньству, що на нѣмъ не тяжить цѣла, а только частина провины, що у насъ церкви бѣдні. Соромне то письмо має большу вагу, коли оно подписане повнымъ прозвищемъ побожного єромонаха та напечатане въ церковномъ орґанѣ духовеньства. [Невесело у насъ дѣє ся, коли такъ дѣє ся, що авторъ розвѣдки, подписуючій ся шумнымъ титуломъ „Професора фільософіи“ [хочь безъ додатку: studii domestici] та знаючій о всѣмъ, що дѣє ся въ свѣтѣ, не знає лишь о томъ, що бѣле, уживане при дискосахъ и чашахъ зове ся „лентіономъ“ а не „ручничками“. Такъ называли єго нереформованѣ братя по чину и такъ называє єго рускій клиръ. Бѣле званє „ручниками“, „ручничками“ уживає ся въ монастирскій кухни до чищеня ложокъ, ринокъ, полумисокъ, а въ рускихъ церквахъ до стиранія заплѣснѣлого, нехарного и брудного.]

На тематъ о заплѣснѣломъ и брудномъ спѣвавъ уже разъ авторъ пѣсоньки на реколекційныхъ зборахъ посередъ монастирскихъ муровъ передъ присутными „удами Христового тѣла“ якъ называє духовныхъ. [Як. IV. T. 12. Сир. V. 16—17. Гал. V .6.) Осмѣленый, що нѣхто не перерывавъ пѣсоньки, поступивъ о крокъ дальше и выспѣвавъ єи зъ додатками передъ свѣтомъ. Очевидно, що скоро та пѣсонька, завдячуючи ґеніяльній спѣлцѣ Ватту и Боультону рознеслась и по дальшихъ сторонахъ, не могло стати ся, щобы не знайшлись „добрі людцѣ“, абы не подложили єи подъ ноты, давши автору заслужену нагану. Але тота нагана, дана на пирѣ священичого дружества, була довѣрочна и братна correctio fraterna [Гал. VI. 1. Як. V. 19. Мат. XVIII. 15. 3. M. XIX. 17.] а не нагана звана correctio iudicialis, сполучена зъ дисціпліною та карцеромъ. Не потрѣбно було выволѣкати єи въ „бавчцѣ“ передъ форумъ, бо „Отвѣтъ смиренъ отвращаетъ ярость, а слово жестоке воздвижаетъ гнѣвъ“ [Пр. XXVII. 2.], „Отъ многословія не избѣжиши грѣха, щадяй же устнѣ, разумень будешь“ [Пр. X. 19.].

Авторъ розвѣдки каже: „У мене добра совѣсть, най собѣ люде говорять, що хотять“. Сли бы вертувавъ докладнѣйше христіяньско-католицку етику, тамъ бы вычитавъ ось таку науку; „Добра совѣсть и добра слава то не одно й то само. Добра совѣсть потрѣбна тобѣ для тебе самого, а добра слава за-для ближнихъ твоихъ.“ Авторъ подносить, що за свою працю одержавъ водъ многихъ „удовъ“ письменнѣ признаня. Се може бути, але намъ тутъ приходить на гадку польска пословиця о Расu i ратасu. Пбсля нашихъ поглядовъ, авторъ кепску зробивъ прислугу духовеньству, бо єго розвѣдка, хочь написана *для хвалы Божои*, не защѣпить въ серцяхъ запалу до заинтересованя тымъ, о що єму ходить. Авторъ хоче дознатись, о що знову намъ ходить, отже зъ чемности не полишаємо єго безъ водповѣди. Скоро щебетюха авторъ стрѣтить ся де въ будучности зъ заплѣснѣлымъ, кваснымъ та брудным агнцемъ, най нѣколи не спѣвае прилюдно свою пѣсоньку solo, але най заспѣвае єи на мѣсци або зъ виновникомъ въ дуетѣ, або въ терцетѣ зъ деканомъ, або навѣть въ квартетѣ при участи консисторского референта для справъ дисціплінарныхъ. Така solo-спѣваночка наводить на здогадъ: чи не тужить скромный авторъ за давными часами... чи не мавъ вонъ на гадцѣ сказати передъ свѣтомъ: „Дивѣть, дивѣть! всюды неладъ! дайте намъ власть, а стане ладъ...“ Кажуть: такій спѣваночки спѣвають ся въ Нѣмеччинѣ, а се нѣкого не дразнить. И то може бути, але у насъ въ Галичинѣ инакше, а въ Нѣмеччинѣ инакше. Мы присвоили собѣ й нѣмецкого „вальса“, але не чувати щобы Нѣмцѣ танцювали нашихъ „присюдовъ“. Впрочомъ зъ одного боку можемо бути и вдячнѣ авторови за єго прилюдну спѣваночку, а именно, що она дала намъ близше познати „спѣвочу школу“, де такій красній спѣваночки укладають ся. Одно намъ лишь дивно, длячого нашѣ Русины не мають довѣрія до тои „спѣвочои школы“, а прецѣнь наша Галицка Русь любує ся въ спѣванкахъ та й она широко звѣстна яко спѣвочій народъ...

Одень зъ бувшихъ на пирѣ.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ

Першѣ вечерницѣ стрыйскои філіи „Просвѣты“ въ сегорбчномъ сезонѣ водбулись пбсля оповѣщеноі програмы въ недѣлю 16 н. ст. грудня. Велика снѣгова метелиця, яка тревала цѣлу суботу и въ недѣлю до полудня, не заповѣдала тымъ вечерницямъ поводженя и выдѣлъ Філіи надумувавъ ся вже, чи для сеи перешкоды не належить водкликати вечерниць. Тымчасомъ щира охота членовъ Просвѣты зъ Стрыйщины взяла верхъ надъ неприязными елементами и ще не наспѣла означена година, а вже простора саля подъ Чорнымъ Орломъ почала наповнюватись селянами прибувшими громадно не лишь зъ поблизькихъ селъ, але и зъ подальшихъ а навѣть и о 2—3 милѣ. Прибули-жь они не самі а привели зъ собою свои родины, такъ що число всѣхъ участниковъ выносило надъ 300 особъ.

Коли заповнилась саля, выступивъ на естраду голова філіи о. сов. Федусевичь и водкрывъ вечерницѣ довшою промовою. Въ першій части промови говоривъ вонъ про справу просвѣты взагалѣ и єи хосенность для селяньства а такожь про задачѣ товариства Просвѣты и єго орґанізацію — другу часть посвятивъ памяти пок. д-ра Омеляна Огоновского и розповѣвъ популярно про єго житье и заслуги. Бесѣда выголошена була зъ властивою бесѣдникови краснорѣчивостію а при томъ дуже популярно, а щирый и высоко-патріотичный тонъ єи порывавъ присутныхъ.

По тій промовѣ выступивъ школярикъ зъ Жулина Юрко Лагула и выголосивъ патріотичный стишокъ п. з. „Слава Руси“ смѣло и зъ зрозумѣньемъ, за що нагороджено єго рѣсными оплесками. Водтакъ водспѣвавъ хоръ стрыйского „Бояна“ двѣ пѣснѣ, котрі на неумовкаючій домаганя мусѣвъ повторити. Слѣдувавъ другій выкладъ, котрый державъ проф. Иванъ Вахнянинъ. Бесѣдникъ говоривъ про властивости людскои шкбры а выкладъ свбй поясняв демонстраціями. Проф. Вахнянинъ має незвычайный даръ популяризаціи предмету и симъ разомъ удержавъ вонъ авдиторію въ безнастаннбй цѣкавости и интересѣ а выкладъ єго подавъ присутнымъ богато новыхъ вѣдомостей. Слѣдували знову пѣснѣ, выконанѣ стрыйскимъ Бояномъ, и деклямація хлопчика-школярика зъ Семигинова а водтакъ п. Ярославъ Олесницкій державъ водчитъ „Прогетьманство Мазепы“. Прелеґентъ обробивъ предметъ старанно и подавъ повный образъ тогдѣшнои исторіи Украины, на котрого тлѣ зъобразивъ постать гетьмана, єго характеръ и водношенье въ житю політичномъ и приватномъ. Хочь водчитъ сей надававъ ся може больше для интеліґентнои публики, то мимо того занявъ вонъ дуже и селянъ, котрі выслухали єго зъ великою увагою, а коли прелеґентъ скончивъ, понеслись оклики: дякуємо, дякуємо!

На закінченье водспѣвали всѣ присутнѣ „Ще не вмерла Украина!“ — а водтакъ д-ръ Олесницкій въ короткихъ словахъ попращавъ участниковъ и заповѣвъ дальшій вечерницѣ на день 30 н. ст. грудня с. р.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Словѣнцѣ въ Каринтіи не вдоволяють ся здобутками, якій водъ часу до часу впадуть на нихъ зъ ласки Нѣмцѣвъ и центрального правительства, лишь ведуть дальше завзято борбу о свои права національнѣ. И такъ недавно головный комітетъ екзекутивный завізвавъ всѣхъ Словѣнцѣвъ, щобы всякій поданя до властей выготовляли въ словѣньскомъ языцѣ. Такій поданя не мають выходити лишь водъ поодинокихъ адвокатовъ и товариствъ словѣньскихъ, але всѣ зверхности громадскій и мѣсцевій рады школьній повинній переписуватись зъ властями по словѣньскій. Урядованье громадъ въ полудневій Каринтіи мусить бути словѣньске, а наставленье и оплачуванье громадскихъ писарѣвъ словѣньскои народности мусить бути пбдпомагане жертволюбностію словѣньскихъ товариствъ задатковапыхъ, заснованыхъ передъ трема роками. Щобы завести въ судахъ словѣньскій языкъ урядовый, треба постаратись о именованье кількохъ словѣньскихъ нотарѣвъ и поселенье такихъ адвокатовъ, котрі въ полудневій Каринтіи принціпіяльно лишь по словѣньски будуть урядувати. Полудньево-славяньскій послы мають всѣми силами старати ся, щобы для всѣхъ словѣньскихъ краєвъ утворено по однбмъ высшомъ судѣ краєвомъ, дотеперѣшній дирекціи почтовій въ Градци и Трієстѣ мають бути знесенѣ а натомѣсть була бы заведена почтова дирекція въ Люблянѣ для Каринтіи, Стиріи, Краины и Побережа. При тій дирекціи отворено бы водтакъ курсъ для почтовыхъ експедиторовъ и урядниковъ телеґрафічныхъ.

Недавно оголосивъ епископъ стирійскій Напотникъ въ Мариборѣ въ ґазетахъ градецкихъ зазывъ до збираня добровольныхъ складокъ мѣжь всѣми мешканцями Стиріи на здвиженье памятника для цѣсаря въ Градци. На сей зазывъ водповѣла одна радикальна ґазета въ Люблянѣ статею, въ котрій взывае стирійскихъ Славянъ, щобы жертвы зложенѣ на ту цѣль водавали радше въ хосенъ словѣньскои Матицѣ школьнои въ Люблянѣ, „того товариства, котре засновуваньемъ словѣньскихъ школъ хоронить и поддержуе словѣньску народность всюды тамъ, де обовязанѣ до того публичнѣ чинники не хотять сего робити“.

——

Папа Левъ XIII. принимавъ минувшои недѣлѣ на авдієнціи кардиналовъ, котрі поспѣшили зложити свои желаня. Папа выголосивъ до кардиналовъ промову, въ котрій сконстатувавъ, що мѣжь народами зачинае пробуджувати ся вѣра, що народы, зазнавши тяжкихъ ударовъ судьбы, при що-разъ большихъ небезпечностяхъ познали, що самі горожаньскій честноты, законы и мѣры осторожности не выстають, удержати масы въ послуху. Длятого вельми важна рѣчь старати ся всѣми силами, щобы вѣра перейшла на-скрозь публичне и приватне житье, щобы имя Бога було згадуване зъ боговѣйностію въ законодатныхъ институціяхъ, зборахъ и родинахъ, та щобы монархи поддержували релігію у войску и населеню.

Конференціи кардиналовъ для нарады надъ справами католицкои всходнои церкви водроченѣ ажь до 2 сѣчня. Говорять, що на слѣдуючихъ конференціяхъ будуть радити надъ средствами, при помочи котрыхъ можна бы довести до зближеня мѣжь папствомъ а россійскою православною церквою. — Въ послѣднбмъ выпуску Revue de deux Mondes появила ся розвѣдка подъ заг. „Римъ и Россія“, въ котрій трактуе ся квестія евентуальнои уніи мѣжь римо-католицкою а православною церквою. Розвѣдка выкликала велике вражѣнье въ кругахъ ватиканьскихъ, бо редакторъ згаданои часописи Брінетіеръ бувъ недавно на довшій авдієнціи у папы, отже можливо, що згадана статья инспірована папою.

Д-ръ Сульфурій [*снисходительно*]: Вы, Смиренный Рабе Божій, скажѣть менѣ, чи вы перестудіовали высше наведенѣ мною жерела науковѣ? [*Смиренный Рабъ Божій мусить въ своѣй смиренности признати, що не студіювавъ.*]

Д-ръ Сульфурій [*зъ легкою насмѣшкою*]: Тожь, Смиренный Рабе Божій, прошу перестудіювати чимъ скорше, а тогды доперва будете могли сказати въ томъ дѣлѣ свое слово.

[*Смиренный Рабъ Божій сѣдае сокрушеный и засоромленый. Въ авдіторіи веселбсть*]

Д-ръ Сульфурій [*зъ непохитною увѣренностью*]. Вы, мои панове, певно вже самі вгадали, що коли бы Шевченко бувъ написавъ:

Та на фуярѣ грає —

то се не було бы пасувало до вѣршу. Але йдѣмъ дальше! Заходить пытанье, хто прийшовъ першій на гадку: писати поезію про Перебендю. По моимъ дослѣдамъ въ всесвѣтнбй літературѣ — першій, що написавъ поезію про Перебендю бувъ англійскій поетъ Байронъ. Єго Перебендя, розумѣе ся, англійщеный. Байронъ надрукувавъ свого Перебендю въ лондоньскомъ журналѣ для фолькльору „The Babylon Stolpotworeny“. Польскій поетъ Мицкевичь бувъ свого часу професоромъ славяньскихъ літературъ и фолькльору на університетѣ въ Парижи и мусѣвъ — якъ се для професора фолькльору зовсѣмъ природно — читати всьо, що деколи въ якихъ краяхъ, часахъ або языкахъ було за фолькльоръ написано. При читаню Байронового Перебендѣ не уйшло єго увазѣ, якъ важнымъ було бы се и для славяньскои поезіи и фолькльору — переславянщити Перебендю, и яко Полякъ написавъ польского Перебендю, котрый — якъ зъ высше сказаного ясно выходить — бувъ властиво англійскимъ Перебендею. Якъ намъ звѣстно — Шевченко знавъ ся зъ Мицкевичемъ и читавъ єго поезіи. Польскій Перебендя, видно, подобавъ ся Шевченкови и вонъ, наслѣдуючи Мицкевича а взглядно Байрона, написавъ свого Перебендю, поезію, о котрій бесѣда въ нинѣшномъ водчитѣ. Въ такій способъ повстала ся прекрасна поезія нашого незабутного Кобзаря. Бачите, мои панове, що якъ и все проче красне й добре на Руси доси ще малокультурнбй — такъ и сю поезію маємо завдячувати здобуткамъ захбдно-европейскои культуры й цивілізаціи грядучои безустанно зъ запада на востокъ, якъ-разъ вопреки народамъ старинымъ, грядѣвшимъ безустанно зъ востока на западъ. И коли я заповѣвъ „Перебендя, поезія Тараса Шевченка“, то я мбгъ такъ само, а може ще зъ бблышимъ правомъ сказати: „Перебендя, поезія Байрона“, такъ живѣсѣнько она перенята водъ Байрона, першого поета Перебендѣвъ.

[*Смиренный Рабъ божій непокоить ся.*]

Д-ръ Сульфурій [*глянувши строго въ сторону Смиренного Раба Божого, выкладае дальше*]: Бо-жь се ясно, що гадка писати про Перебендю не могла зродитись въ головѣ Шевченка. Шевченко бувъ же и самоукъ и малоукъ; вывчивши ся въ дяка на псалтирѣ читати, не мавъ вонъ спроможности студіювати жерела науковѣ про Перебендѣвъ, а дальше зовсѣмъ не видно зъ высше наведеныхъ жерелъ, щобы коли якій самъ Перебендя живый зайшовъ зъ Индій на Украину; тому нема й сумнѣву, що Шевченко не видѣвъ нѣколи нѣякого Перебендю.

[*Смиренный Рабъ Божій просить несмѣло, чи може вонъ зробити свою замѣтку.*]

Дръ Сульфурій [*снисходительно*]: Прошу, звольте Смиренный Рабе Божій!

Смиренный Рабъ Божій: Тутъ въ поезіи стоить про Перебендю:

Хто єго не знае?
Вонъ усюды вештаєть ся...

тожь певно й Шевченко мусѣвъ бачити Перебендю живого своими очима та й мбгъ самъ впасти на гадку...

Д-ръ Сульфурій [*перебиваючи, строго*]: Вы, Смиренный Рабе Божій, скажѣть менѣ: кблько томовъ вы перечитали въ своѣмъ житю? та й взагалѣ, чи ходите вы до якои бібліотеки?

[*Смиренный Рабъ Божій въ своѣй смиренности мусить признати, що сими часами не заходивъ до бібліотеки.*]

Д-ръ Сульфурій [*зъ высока*]: И вы хочете зо мною диспутувати!

[*Смиренный Рабъ Божій сѣдае ще бблыше засоромленый и сокрушеный. Въ авдіторіи велика веселбсть. Д-ръ Сульфурій заповѣдае дальшій водчитъ на пбзнѣйше и водходить.*]

Справоздавець.

[P. S. Водъ часу сего водчиту д-ра Сульфурія всѣ ученѣ и літераты водвернули ся водъ Смиренного Раба Божого, котрого передъ тымъ бодай деколи почтили якимъ снисходительнымъ словомъ.]

НОВИНКИ.

— **Зъ Стрыйскои лѣтописи.** Дня 8 н. ст. грудня водбулись въ Стрыю **сходины делеґатовъ читалень „Просвѣты“** за ініціативою Стрыйскои філіи. Щобы рѣчь обговорити основно, запрошено на тѣ сходины делеґатовъ лише зъ пяти селъ, а именно: зъ Любѣнець, Семигинова, Дашавы, Долгого и Уголны, котрі явились въ повнбмъ комплетѣ. Нарады велись довшій часъ и були дуже оживленѣ. Обговорювано способы, якъ бы пбднести заинтересованье читальнями вже истнуючими и якъ-бы получити ихъ зъ институціями економічными. Всѣ делеґаты прирекли дѣлати енерґічно въ томъ напрямѣ. Въ Уголнѣ, де доси Читальнѣ не було, порѣшено заснувати читальню „Просвѣты“ и сейчасъ пбдписано статуты. Въ Да-

шавѣ маѳ приступити читальня „Просвѣты“ въ короткôмъ часѣ до вôдкрытя крамницѣ. Сходинамъ проводивъ о. сов. Федусевичь, а про справы Читалень референувавъ д-ръ Олесницкій. Порѣшено вôдтакъ въ найблизшôмъ часѣ вôдбувати наради по черзѣ зъ делеґатами другихъ селъ Стрыйщины. — Дня 18 вôдбулись **вечерницѣ свято-Николаѣвскій** въ Рускôмъ Касинѣ, котрí згромадили значнѣйше число мѣсцевыхъ и по-за мѣсцевыхъ Русинôвъ. Забава ишла охочо, и такъ малí гостѣ надѣленí щедро дарунками якъ и старшí опустили вечерницѣ зъ повнымъ вдоволеньемъ. — Дня 23 с. м. вôдбувъ ся звычайный **Загальный збôръ Мѣщаньскои Бесѣды**, котрый выказавъ знаменитый розвôй сего товариства. Надѣємось, що справозданье буде подане въ „Дѣлѣ“ подрôбно; тутъ лише згадуємо, що головою товариства выбраный и дальше дотеперѣшный дуже дѣяльный голова о. Бобикевичь.

— **Зъ руского ґімнастичного товариства „Сокôлъ“ у Львовѣ.** Всѣхъ Другôвъ залягаючихъ зъ вкладками членьскими за минувшій часъ просимо о якъ найскорше вырôвнанье тыхъ залеглостей зъ огляду на збôльшенí выдатки зъ Новымъ рокомъ — и пригадуємо заразомъ, що члены не уплатившí вкладокъ за мѣсяць грудень не можуть користати зъ вправъ ґімнастичныхъ а члены не уплатившí за шѣсть мѣсяцѣвъ и вôсѣмь днѣвъ перестають бути членами товариства. — *А. Хойнацкій*, скарбникъ. *Рудницкій*, старшій книговодчикъ.

— **Нешановачье руских святъ властями.** Зъ Перемышля пишуть намъ: На св. Николая завôзвавъ ц. к. судъ перемыскій Ивана Юречка. Федька Заблоцкого зъ Вишатичь и 4 селянъ зъ Валявы на термінъ въ справѣ спôрнôй о поле. Мы сподѣваємо ся, що п. президентъ суду Дилевскій зволить ласкаво пригадати пôдвластнымъ орґанамъ, що въ календари 18 ый грудня зазначеный великими червеными буквами на знакъ, що се свято — а хотяй оно руске то маѳ бути пошановане вôдъ уряду, котрого девіза: Justitia. — *X...*

— **Завтра дня 28 н. ст. грудня розпочинаѳ соймъ свои нарады.** По торжественныхъ богослуженяхъ, якí будуть вôдправленí о годинѣ 9½ въ архикатедральнôмъ храмѣ св. Юра, а о годинѣ 11 ôй въ архикатедральнôмъ костелѣ латиньскôмъ, наступить отворенье сойму о 12-ôй годинѣ въ полудне. На дневнôмъ порядку умѣщено десять першихъ читань справозданъ краевого выдѣлу, мѣжь иншими о провізорія буджетовôй на 1895 рôкъ, пять справозданъ краевого выдѣлу о верíфікація выборôвъ послôвъ: Фр. Розвадовского, ґр. Леонарда Ініньского, Зд. Обертиньского, Казим. Белиньского и Тад. Федоровича, вкôнци три справозданя о удѣленье мытовыхъ концесій.

— **Помноженье посадъ при податковыхъ урядахъ.** Цѣсарь дозволивъ найвысшою постановою, щобы въ статутѣ податковыхъ урядникôвъ системізовано 296 новыхъ посадъ офіціялôвъ въ 10-ôй клясѣ. Въ роцѣ 1895 буде обсаджена лише половина тыхъ посадъ, друга половина маѳ бути обсаджена ажь 1896 р., а дотычнí конкурсы будуть розписанí въ своѣмъ часѣ. Въ часѣ буджетовои розправы въ лютôмъ 1895 р. маѳ бути такожь поставлене внесенье о вчисленье одноі третины податковыхъ поборцѣвъ до VIII-ои клясы ранґи.

— **Посвященье церкви въ Попôвцяхъ**, брôдского повѣта, вôдбуло ся дня 4 н. ст. падолиста. Чину посвященя довершивъ о. Стефанъ Кончевичь зъ Пôдкамня въ сослуженю оо. Ад. Жуковецкого зъ Панасôвки и Алекс. Глѣбовицкого зъ Накваши, а проповѣдь выголосивъ о. Мих. Ваврикъ зъ Кутищь. Церковь збудована зъ твердого матеріялу и коштувала 16.000 зр.

— **Комітетъ забавный руского ґімнастичного товариства Сокôлъ у Львовѣ** складаѳ на сѣмъ мѣсци прилюдну подяку Вп. панямъ: Нагôрнôй, Шухевичевôй, Хомановôй, Джулиньскôй и паннѣ З. Дудкевичевнôй зъ Рудна за те, що ласкаво заняли ся буфетомъ на концертѣ дня 2 н. ст. грудня въ великôй сали Народного Дому и своими заходами причинились до хорошого результату того концерту, а такожь Хв. товариству „Клюбъ Русинокъ“ за выпозиченье начиня до буфету. — *Комітетъ.*

— **Міністерство торговлѣ** рѣшило зъ днемъ 1 н. ст. липня 1895 р. перенести 153 стацій зелѣзничихъ до высшои клясы додатку на мешканье. Зъ галицкихъ стацій будуть перенесенí: Ясло, Тарнôвъ, Новый Санчь, Дембиця, Коросно, Ланьцутъ, Переворскъ, Радимно, Сянôкъ, Суха, Бохня, Богумиловичѣ, Букачовцѣ, Мшана, Олешичѣ, Розвадôвъ, Заторъ, Журавиця и Звардонь.

— **Студенты політехніки у Львовѣ** заходять ся коло будовы дому, въ котрôмъ могли бы бѣднѣйшій товаришѣ мати помѣщенье за умѣрену цѣну. Будынокъ вже на окôнченю. Землю пôдъ будынокъ подарували архітектъ Левинскій и проф. Захарієвичь. Згаданый дôмъ находить ся на Кастелôвцѣ при ул. Стрѣла, вôддаленый вôдъ політехніки 8 мінутъ ходу, стоить вже пôдъ дахомъ а въ жовтни 1895 р. буде вôдданый до ужитку. Въ сутеренахъ помѣщена обширна ѣдальня, кухня, мешканье для сторожа и служачихъ, ванны, пральня, пивниця и склады. Всѣхъ комнатъ на двохъ поверхахъ есть 32, въ котрыхъ може мешкати 59, взглядно 80 студентôвъ за цѣну 4 зр. мѣсячно.

— **Неофітъ.** Въ архикатедральнôмъ храмѣ св. Юра у Львовѣ вôдбувъ ся вчера перехôдъ Мойсея Фелькера зъ вѣры жидôвскои на гр.-кат. вѣроисповѣданье. Неофітъ одержавъ при хрещеню имя Стефана. Чину хрещеня довершивъ о. Мудрикъ въ сослуженю оо.: Павла Кудрика и Володим. Герасимовича. Хрестными родичами новоохрещеного були п. Мел. Ганчаковска и п. Ром. Жарскій.

— **Зъ Скалатщины** пишуть до „Батькôвщины“: „Сего лѣта [13 н ст. червня] завязала ся заходомъ о. Ваня читальня въ селѣ Глѣбовѣ. До читальнѣ приступило около 30 членôвъ, котрí зложили на початокъ 10 зр. на цѣли читальнѣ. За два тыжднѣ члены читальнѣ у-хвалили заложити сѣльску крамницю. Самí члены зложили на крамницю 50 зр., а 50 зр жертвувавъ ґр. Козебродскій. Цѣлый дохôдъ призначено на будову новои церкви. Початки показали ся досыть добрí. Товары побираѳ крамниця вôдъ „Народнои Торговлѣ“ въ Тернополи. За чотири мѣсяцѣ заробила крамниця чистого зыску 50 зр. Сей добрый початокъ заохотивъ глѣбôвскихъ людей побудувати мурованый складъ пôдъ землею на нафту. Отже вымурували на громадскôй площи близько крамницѣ, на 6 метрôвъ за-далеко, згаданый складъ вже до половины. Однако се чомусь не подобало ся тамошному дѣдичеви ґр. Козебродскому и вôнъ не дозволивъ докôнчити пивницѣ. Причиною сему не було вѣдай нѣчого иншого, якъ лише те, що п. ґрафъ уважаѳ се мѣсце за свою власность и хоче его собѣ забрати, а громадяне пересвѣдченí, що оно є громадске. Ґр Козебродскій завѣдомивъ староство, що громада будуѳ складъ на нафту и подавъ таку причину, що складъ за близько церкви. А вôдъ церкви до складу, котрый почавъ муровати ся, буде не менше якъ 60 метрôвъ. П. староста зарядивъ до 24 годинъ, щобы сей складъ збурено и засыпано разомъ зъ каменемъ въ присутности жандарма. Громадяне въ клопотѣ, що имъ робити. А видко, що напосѣли ся на нихъ бо навѣть ґазетки („Батькôвщину“ и „Читальню“), котрí о. Ваньо для нихъ передплативъ, выловлюють и не допускають до нихъ. Говорять навѣть, що п. ґрафъ мавъ сказати: Na co chłopowi gazety czytać? nie potrzeba! Глѣбôвскí люде выдали вже 20 зр. на выбудованье складу нафты, а теперь не знають собѣ дати рады. Удавали ся вже до свого панъ-отця, але зъ-вôдтамъ не мають нѣякои помочи. Тожь всѣ жалують дуже за о. Ваньомъ, що, коли бувъ у нихъ, старавъ ся щиро о ихъ добро, показавъ имъ дорогу до гаразду и зробивъ початки до того.“

— **Войсковí вправы резервовыхъ офіцирôвъ.** Міністеръ вôйны бар. Крітґамеръ выдавъ таке розпорядженье що-до вправъ резервовыхъ офіцирôвъ: Резервовí офіциры лінійнои арміи и резервовí кадеты маютъ бути покликанí до войсковыхъ вправъ зразъ въ першôмъ роцѣ по своѣмъ выступленю зъ презенційнои службы, вôдтакъ въ третôмъ и въ шестôмъ роцѣ. Офіциры, що не належать до арміи лінійнои, якъ: войсковí урядники, заступники асистенôвъ-лѣкарѣвъ и заступники аксесистôвъ при интендантурѣ въ резервѣ мають бути покликуванí до войсковыхъ вправъ въ другôмъ роцѣ по выступленю зъ активнои службы, а вôдтакъ въ четвертôмъ и шестôмъ роцѣ.

— **Карна розправа** передъ звычайнымъ трибуналомъ у Львовѣ вôдбуде ся дня 3 н. ст. сѣчня 1895 р. противъ Иванны Пшиґоцкои кравчихи, Авг. Урбановского машиніста, Ив. Лозиньского друкаря, Ант. Климкевича и Фр. Смульского столярѣвъ, зъ причины, що дня 1 н. ст. мая 1894 р. повертаючи зъ робôтничои прогулки на „Пасѣкахъ“, взывали противъ орґанôвъ поліціи людей до опору, а коли тí орґаны арештували кôлька особъ призывали бôльше людей на помôчь. Крôмъ того обжалôвуѳ прокураторія Пшиґоцку, що обидила чинно и словами адъюнкта поліціи Соботу. До розправы вôзвано на свѣдкôвъ 10 комісарѣвъ, ревізорôвъ и поліціянтôвъ.

— **Войскова бранка.** Львôвскій магістратъ оповѣщуѳ, що поименнí выказы уродженыхъ въ 1874, 1873 и 1872 рокахъ, отже обовязаныхъ до сегорôчнои головнои бранки будуть выставленí въ мѣсковôмъ конскрипційнôмъ урядѣ до вôльного перегляду всѣхъ интересованыхъ по конець грудня с. р.

— **Вѣче австрійскихъ мѣстъ** маѳ вôдбути ся у Вѣдни въ половинѣ сѣчня. На дневнôмъ порядку нарадъ вѣча будуть стояти точки: 1) адміністрація мѣстъ и податкова реформа; 2) змѣна закона о своннѣ; 3) льокальнí зелѣзницѣ; 4) вôдшкодованье коштôвъ за веденье порученого обсягу дѣланя.

— **Огнѣ.** Въ Краковѣ выбухъ въ понедѣлокъ дня 24 н. ст. грудня огонь въ фабрицѣ столярскôй братôвъ Мураніхъ и Тад. Стриньского. Огонь знищивъ склады дерева и шопу положену коло фабрики. Шкода выносить до 14 000 зр. Огонь бувъ пôдложеный, а склады дерева були политí нафтою.

— **Не хотѣли складати присяги.** Якъ звѣстно въ Россіи мусить кождый мужчина россійскій пôдданый по надъ 12 лѣтъ складати присягу при змѣнѣ престола. Тымчасомъ въ Москвѣ лучивъ ся теперь фактъ, що пятьохъ студентôвъ університету не хотѣло присягати на вѣрность царева. Они припускали, що за сей поступокъ стягнуть на себе кару, котра вôдтакъ выкличе мѣжь студентами університету забуреня. Однакъ царь Николай заѣвечивъ ихъ надѣѣ; бо коли міністеръ справъ внутрѣшныхъ предложивъ справу цареви и спытавъ, що маѳ зробити зъ опôрными студентами, зарядивъ царь, що всѣ пять мають бути на коштъ короны вывезенí за границю, де хотять, щобы пошукати собѣ новои вôтчины, коли не бажають бути пôддаными россійского царя. Сей приказъ принѣсъ якъ найлѣпшій успѣхъ, бо коли студенты дôзнали ся о нѣмъ, заявили всѣ, що зложать присягу вѣрности.

— **Выдѣлъ читальнѣ „Просвѣты“ въ Голини** складаѳ прилюдну подяку Хв. Головному выдѣлови товарчства „Просвѣта“ у Львовѣ за даръ 69 книжочокъ, найдобôрнѣйшого змѣсту. — Вôдъ выдѣлу Читальнѣ „Просвѣты“ въ Голини дня 27 н. ст. грудня 1894. *Мих Бабый*, голова. *Иванъ Блавицкій*, секретарь.

— **Дробнí вѣсти.** Сильне землетрасенье дало ся чути дня 23 н. ст. грудня въ кôлькохъ мѣсцевостяхъ долины Вагу въ Угорщинѣ, найсильнѣйше въ мѣсточку Вагъ-Найштадль. — Въ Римѣ померъ дня 16 н. ст. грудня славный астрономъ о. Франческо Денца, директоръ ватиканьскои астрономічнои обсерваторіи въ 60-тôмъ роцѣ житя. Его наслѣдникомъ маѳ стати о. Ляісъ, ученикъ славного астронома о. Секкі. — Выборы до черновецкои рады мѣста вôдбудуть ся при кôнци сего мѣсяця и зъ початкомъ сѣчня 1895 р.

Посмертнí — ǂ — оповѣстки.

Александеръ Гамерскій, податковый поборець въ Тарнобжеґу, упокоивъ ся дня 24 н. ст. грудня въ 47-ômъ роцѣ житя. Похороны вôдбули ся въ середу дня 26 н. ст. грудня

Наука штука и література.

— **„Дзвінка“ ч. 24** мѣститъ: „Святый Николай середъ рускихъ дѣтей 1894“; природничу розвѣдку „Бурый медвѣдь“; — казку Б. Жилины „Двѣ пташки“; — продовженье розвѣдки М. Загôрньои „Про горы“ та розвязки задачь, ребусôвъ, загадокъ и пр. зъ 23 числа. Крôмъ того мѣстить се число прегарну илюстрацію, представляючу виды зъ етноґрафічного вôддѣлу краевои выставы. До сего числа доданí й запросинны до передплаты на 1895 рôкъ, зъ котрымъ розпочинаѳ „Дзвінок“ шестый рôкъ свого выдавництва. Якъ доси такъ и въ 1894 р. буде „Дзвінок“ выходити въ тôмъ самôмъ форматѣ и обемѣ два разы мѣсячно за рôчною передплатою 4 зр. — При тôй нагодѣ звертаємо ся й мы до нашои Вп. Публики зъ зазывомъ, щобы бôльше заинтересувала ся „Дзвінк-омъ“ нѣжь доси. Есть се одинока руска часопись для дѣтей, а крôмъ того заслугуѳ на повне признанье бо й своимъ доббрымъ змѣстомъ и зверхнымъ выглядомъ вызначуѳ ся „Дзвінок“ дуже користно та не уступаѳ пôдъ нѣякимъ взглядомъ подôбнымъ выданямъ польскимъ, ческимъ и ин. Вкôнци и оглядъ на добро и розвитокъ власныхъ дѣтей, для котрыхъ подаѳ „Дзвінок“ дуже богатый кормъ духовый, повиненъ бы ему найти бôльше приклонникôвъ середъ рускои інтеліґентнои громады.

— **„Учителя“ 24 ч.** мѣститъ: Конець розвѣдки Як. Миколаевича „Про новí пляны научнí для народныхъ школъ“; — продовженье интересныхъ „Выимокъ зъ жерелъ до исторіи Украины-Руси“ проф. М. Грушевского; — продовженье розвѣдки Ант. Глодзиньского „Огородъ школьный“; — закôнченье „Короткои исторіи педаґоґіи“ д-ра Кельнера та всячину и конкурсы.

— **Д-ръ Антоній Кобиляньскій** [колишній другъ нашого поета Федьковича] лѣкарь у Львовѣ выдавъ въ друкарни товариства имени Шевченка брошуру п. заг. „**Rauch-Beherrscher** [Smoke-Dominator, Domine-fumée, Dymovlad, Dymowład, Дымовладъ] Technc-hygienische Erfindung von Ant. Kobylański Univ. Medic. Doctor (zweier anderer Facultäten Diplom-Inhaber etc.). Брошура обнимаѳ 25 сторôнъ VIII-ки зъ прилогою рисунку вынаходу, на котрый д-ръ А Кобиляньскій дôставъ нѣмецко-державный патентъ до ч. 74.557. Брошуру свою розсылану по Европѣ и до Америки, присвятивъ д-ръ Кобиляньскій Е. Е. Фердинандови Ербови, шефови секційному въ міністерствѣ справъ внутрѣшныхъ яко „першому протекторови Дымовлада, котрый донеслôсть того техно-ґіґієнічного вынаходу найскорше пôзнавъ и причинивъ ся до патентованя вынаходу“.

Именованя, пернесеня, конкурсы и пр.

— **Перенесеня.** Намѣстникъ перенѣсъ комісарѣвъ повѣтовыхъ: Ос. Рудзкого зъ Хшанова до Тарнова, Едв. Чермака зъ Камѣнки до Коломыи, Мих. Бохеньского зъ Старого мѣста до Хшанова, Іос. Лянґе зъ Бучача до Старого мѣста, Ант. Барбацкого зъ Борщева до Дрогобича; дальше концепістôвъ намѣстництва: Жигм. Пайончковского зô Львова до Камѣнки, Ад. Галькронъ-Страньского зъ Дрогобича до Станиславова; практикантôвъ концептовыхъ: Теод. Торосевича зъ Пôдгаєць до Борщева, Болесл. Геллера зô Львова до Бучача, Ром. Комара зъ Камѣнки до Львова, Бронисл. Квятковского зô Львова до Лѣська, Стан. Подвиньского зô Львова до Пôдгаєць, а практиканта концептового Казим. Пшибиславского призначивъ до службы при староствѣ львôвскôмъ. Секретарь пов. Кароль Солярикъ перенесеный зъ Перемышлянъ до Золочева.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 27 грудня. Цѣсарь передъ вôдъѣздомъ до Будапешту принимавъ на авдіенціи міністра Каляя. — Говорять, що папа мавъ вôднестись до цѣсаря, щобы дальша акція церковно-політична въ Угорщинѣ була заставновлена.

Будапештъ 27 грудня. Нинѣ рано зачне цѣсарь принимати на авдіенціи мужвъ політичныхъ. Вечеромъ оголосить Векерле въ клюбѣ сторонництва ліберального свою дімісію.

Парижъ 27 грудня. Амбасада нѣмецка оголошуѳ, що не була въ нѣякихъ зносинахъ зъ Драйфусомъ и не дôстала вôдъ него нѣякого документу.

Лондонъ 27 грудня. Япанъ ставляѳ услôвя мира: аліянсъ Хинъ зъ Япаномъ противъ Европы и реорґанізація арміи хиньскои пôдъ доглядомъ Японца.

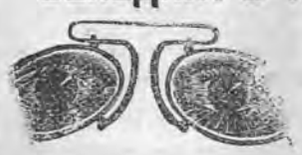
Надѳслане.

Д-ръ Тома Пйотровскій

осѣвъ 439 3—3

въ Олеську.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одвазу) поручаѳ у великôмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, біноклѣ, дальекоглядy, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґы, ленты мѣрильнí, пйоны, сібелѣ, манометры и т. п. Устроєня звôнкôвъ електричныхъ. Всякí направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють точно. 148

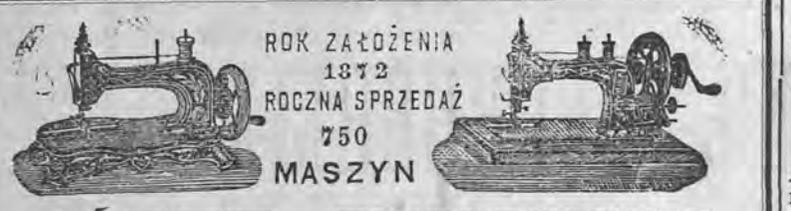
ЮЛІЯНЪ ПАНЬКЕВИЧЬ

въ Надвôрнôй

поручаѳ ся Всч. Духовеньству

яко

артистъ-малярь. 339 33—0

146 37—?

Найсвѣжѣйшí новости !!!

ВЫНОЗИЧАЛЬНЯ КНИЖОКЪ И НОТЪ

Станислава Келєра

у Львовѣ ул. Баторія ч. 28.

Абонаментъ (3 томы наразъ) 40 кр. мѣсячно. Кавція 1 зр. На провінцію (10 томôвъ наразъ) абонаментъ 1 зр. мѣсячно. Кавція 5 зр. Найновѣйшій катальоґъ выйшовъ якъ разъ 438 зъ печати. 2—3

Записувати ся можна кождого дня.

Ноты 6 кусникôвъ наразъ 50 кр. мѣсячно. Кавція 1 зр.

Кравецка робôтня

при улици Третого мая ч. 2

въ СТАНИСЛАВОВѢ

приймаѳ

всякí замовленя входячí въ обсягъ кравецкій якъ для Вп. Публики цивільнои такъ и для Всч. Духовеньства.

Приймаѳ такожь

роботы войсковí.

Роботу, що не подобаѳ ся, вымѣнюю.

298 19—52 Зъ поважаньемъ

Петро Геркоперецъ.

ЛИЖВЫ

„Ґаліфаксъ“ добрí	пара	1·25 зр.
„Ґаліфаксъ“ зъ сталевыми ножами	„	1·80 „
„Ґаліфаксъ“ зъ широкими ножами	„	3·25 „
„Ґаліфаксъ“ добрí ніклов.	„	3·— „
„Ґаліфаксъ“ нікльованí зъ широкими ножами	„	5·— „
„Ґаліфаксъ“ системы Jackson Heynes	„	4·50 „
„Ґаліфаксъ“ дамскí не нікльованí	„	1·50 „
„Ґаліфаксъ“ дамскí нікльованí	„	3·— „
„Меркуръ“ або „Гельветія“ дамскí нікльованí зъ широкими ножами	„	6·— „
Jackson Heynes нікльованí	„	6·50 „
Зелѣзнí лижвы зъ ремѣнцями	„	—·90 „

4595 поручаѳ

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.

Цѣнники илюстрованí рôзныхъ продметôвъ до розпорядимости

БРИ-

твы швайцарскí и англійскí ремѣнцѣ и марморки пензлѣ и всякí приборы до голеня

поручаѳ найдешевше 2537

орговля приборôвъ до подоожи, бѣля мужескоґо, перфумеріи и т. п.

ПАВЛА ЛЯНҐНЕРА

передъ тымъ

БРАТÔВЪ ЛЯНҐНЕРÔВЪ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.

Остренье ножѣвъ переплетничихъ и рѣзницкихъ приймаѳ

ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ

ножôвникъ у Львовѣ ул. Боимôвъ ч. 3.

Цѣнники даромъ.

Спеціялістъ

недуги ухъ, носа и горла

Д-ръ І. Райнгольдъ

364 мешкаѳ теперь 28—39

при улици Сикстускôй, ч. 21.

Словарь нѣмецко-рускій

Ом. Партицкого

продаѳ товариство „Просвѣта“ по *1 зр.* замѣсть 3 зр.

Знаменитый ароматичный

ЧАЙ

поручаѳ вôдъ 1·40 до 5 зр. за ½ кліґр. спеціяльный складъ чаю

АДОЛЬФА ЗІНҐЕРА

у Львовѣ ул. Сикстуска 17.

Высылки почавши вôдъ одного кільоґр. франко. 407 10-10

Безъ вызыску!

Одинока роботня ювилерско-золотнича

ПЕТРА ШІФФЕРСА

при площи Марійскій 8 и Гетьманьскій 4 у Львовѣ — подає до ласкавои вѣдомости свій фабричный цѣнникъ роботъ деякихъ предметовъ золотыхъ.

Предметъ: Пара обручокъ зр. 1·50 Наймодніїшій перстенѣ заручиновій, елегантно выкінчений зр. 1·50. Шпильки до слюбныхъ китичокъ въ наймодніїшихъ формахъ 75 кр Пара ковтковъ въ теперїшнімъ вкусѣ вѣдъ 1·50. Брошки наймодніїшій почавши вѣдъ 3 зр Бразлеты вкусній вѣдъ 5 зр. Перстенѣ кармазиновій, с. е. сафіръ або такожь иншій камѣничкъ окруженый діямантиками въ прегарныхъ формахъ 4 зр. Перстенѣ окруженій брилянтиками по 5 зр. и т. д. и т. д. Кождый ґрамъ золота 14-каратного числить ся 1 зр. в. а.

Щобы оминути злои мѣры перстеня, выстане змѣрити картономъ зъ перстеня добре пасуючого внутрѣшный промѣръ и прислати.

Замѣсцевій замовленя выготовляю совѣстно и скоро. Золото, срѣбло и дорогій камѣнѣ приймаю въ замѣнъ и за готівку. 410 10-12

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. управ. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купує и продає

ВСѢ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ

по курсѣ деннімъ найточнѣйшімъ не вчисляючи нѣякои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручає

4½% листы ипотечній
5% листы ипотечній преміованій
5% „ „ безъ премій
4½% листы товариства кредитового земского
4½% „ Банку краєвого
4½% позичку краєву галицку
4% позичку пропінаційну галицку
5% „ „ буковиньску
4½% „ угорскихъ зелѣзниць державныхъ
4½% „ пропінаційну угорску
4% угорскій облігаціи индемнізаційній

3483

а всѣ тій паперы Контора вымѣны Банку ипотечного все купує и продає

по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймає вѣдъ П. Т. купуючихъ всѣлякій выльосованій а вже платній мѣсцевій паперы цѣнній, такожь запавшій купоны за готівку, безъ нѣякого вѣдчисленя, а замѣсцевій лишь за вѣдчисленьемъ справедшныхъ коштовъ.

До ефектовъ у котрыхъ выйшли купоны, доставляє новій аркушѣ купоновій, за зворотомъ коштовъ, котрій самъ поносить

ОЩАДА ГРОШЕЙ!

Певність безпечности!

На зимовый сезонъ

важне въ кождомъ домашномъ господарствѣ.

Скоропальники, дуже догодній и практичній до розпалюваня подъ кухнею, въ печи и до наставлюваня самовара, безъ скипокъ, безъ розъярюваня вугля, безъ уживаня паперу, нафты, спірітуса и т. ин. можна набути у всѣхъ корѣнныхъ торговляхъ. До мѣсцевостей, де ще не заведено скоропальниковъ, высилаю ихъ въ почтовыхъ пачкахъ по 4½ клґ. за надбсланьемъ 1 зр.

Вѣдпродуючимъ значный рабатъ. Глядаю всюды аґентовъ.

Яковъ Деґенъ

422 4—4 у Львовѣ, Ринокъ ч. 29.

Зручність, чистота!

ОЩАДА ГРОШЕЙ!

(Львівъ „Импресса".)

Вытягъ зъ цѣнника торговлѣ

ЛЕОНАРДА СОЛЕЦКОГО

429 4—4 улиця Баторія ч. 2 у Львовѣ

Мигдалівъ солодкихъ, выбираныхъ	1 клґ.	1·12
Мигдалівъ солодкихъ, дуже гарныхъ	„	—·84
Розинокъ султаньскихъ безъ кістокъ	—·52 и	—·68
Розинокъ „елемъ", великихъ зъ кістками	„	—·80
Розинокъ чорныхъ, дрібныхъ	„	—·48
Дактилівъ мароканьскихъ, десеровыхъ	„	1·80
Дактилівъ александрійскихъ до тѣстъ	„	—·68
Дактилівъ „каліфатъ" до тѣстъ	„	— 64
Фигъ султаньскихъ, десоровыхъ	„	1·20
Фигъ султаньскихъ до тѣстъ, дуже добрыхъ	„	—·68
Фигъ султаньскихъ зъ вѣнця	„	—·30
Орѣхівъ турецкихъ цѣлыхъ	„	—·40
Орѣхівъ турецкихъ лущеныхъ	„	—·80
Орѣхівъ волоскихъ лущеныхъ	„	1·—
Сливокъ босаньскихъ	„	—·30
Повилъ босаньскихъ солодкихъ	„	—·30
Цикаты великои, дуже гарнои	„	1·50
Аранчіні дрібнои або цикатки	„	1·12
Меду краєвого, лѣпшого якъ угорскій	„	—·64
Одинъ слоикъ конфітуръ (всѣлякій смаки)	„	—·50
Одинъ стручокъ ваніліи, дуже гарнои	„	—·20
Одинъ клґ. чаю Melange de London	„	3·—

Румъ бремскій знаменитый, Горѣвки, Розолісы и Лікеры ґр. Дрогойовского зъ Издебника и ґданьскій, Конякъ французскій и угорскій, Вина угорскій, австрійскій, французскій и реньскій, запоручуючи, що маю лише природній. Маю честь повѣдомити Вп. Публіку, що всѣ товары спроваджую лише вѣдъ реномованыхъ фірмъ, въ найлѣпшій якости а при великомъ оборотѣ можу купувати лише за готівку и длятого дістаю самъ дешевше та можу продавати по низькихъ цѣнахъ. Дякуючи Вп. Публицѣ за дотеперѣшне ласкаве підпираньє, поручаю ся и на дальше ласкавымъ взглядамъ

зъ повнымъ поважаньемъ

ЛЕОНАРДЪ СОЛЕЦКІЙ.

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Вѣдъ давна звѣстный зъ своєи доброты и запаху правдивый

РОССІЙСКІЙ ЧАЙ

въ торговли

В. АДАМОВИЧА

ВЪ БРОДАХЪ

Фунтъ дуже доброго	зр. 1·40
Фунтъ найлѣпшого оригін. опакован.	зр 2·50
Фунтъ „Имперіяль" цѣсарскои	зр. 3·50
Фунтъ высѣвокъ зъ найлѣпш чаївъ	зр. 1·20
Кава „Сіріюсъ" франко 5 кільо	зр. 9·50

355 20—52

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Перша австрійско-шлеска

ТОРГОВЛЯ НАСѢНЯ

АЛЬФРЕДА РАССЛЯ въ ОПАВѢ

заснована 1875 року

поручає

Насѣня травъ на муку и на пашу, **насѣнье пашныхъ буракивъ, оріґінальну французку люцерну**, всѣ насѣня **конюшины, насѣня господарекій** и **лѣсній** підъ ґарантією правдивости, чистоты и силы кольченя. 437 3—40

На жаданье цѣнники даромъ и франко

ПЕРЕПЛЕТНИЧЕ ЗАВЕДЕНЬЕ

Мих. Спожарского и Сына

у Львовѣ при улици Рускій ч. 24.

Симъ маємо честь пригадати Вєч. Духовеньству и Комітетамъ церковнымъ, що приймаємо до оправы передъ надходячими святами роздвяными Євангелія, Служебники и всѣ книги церковній по найнизшій цѣнѣ. Позаякъ уже часъ короткій, просимо приспѣшити зъ доставою.

Готовій книги на складѣ Євангелія, Служебники, Помяники, книги Тверезости, Часословы, Молитвословы, Изборники, Метрики и друки всѣлякого рода и ин. книги церковній все въ тревалій оправѣ и по найнизшій цѣнѣ, — Цѣнники на жаданье даромъ. 396 12—12

Безъ конкуренціи

есть мій склепъ істнуючій вѣдъ р. 1848 и тѣшучій ся вѣдъ сего часу великою симпатією. Длятого поручаю мій обильный складъ одягівъ мужескихъ и хлопячихъ, пальта мужескій и хлопячій, якъ такожь одяги датячій а уніформы. Такожь позваляю собѣ поручитись Вєч. Духовеньству яко спеціялістъ въ роблено сурдутівъ, рясъ и т. д.

Замовленя пбсля мѣры выготовлюють ся въ найкоротшімъ часѣ якъ найгаравѣйше.

Дякуючи за дотеперѣшній взгляды пишусь 4095

Зъ поважаньемъ

Давидъ Шварцвальдъ

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

ТУТКИ цигаретовій 1000 штукъ 1 зр., поручає Ант. Мазуркевичъ. Львівъ, ул. Галицка ч 12

ПОВѢТОВА ТОРГОВЛЯ

У ЛЬВОВѢ

товариство зареєстроване зъ обмеженою порукою

ул. Паньска ч. 21, (домъ львівскои рады повѣтовои)

удержує на складѣ и продає по найдешевшихъ цѣнахъ:

Соль варену вѣдъ выдѣлу краєвого,
Соль камѣнну для худобы въ кусникахъ и мелену,
Смаровила до возівъ,
Олѣй до машинъ (Ратуза),
Нафта I-ша незапальна, до освѣтлюваня (лише бочками),
Штучній навозы,
Паперы и приборы до писаня для школъ народныхъ,
Всякій товары **корѣнній, виктуалы и вина** для склепівъ сѣльскихъ.

Всѣ товары найлѣпшои якости!

Займає ся также засновуваньемъ и устроюваньемъ склепівъ сѣльскихъ.

Всякихъ пояснень удѣляє дирекція устно въ годинахъ передполудневыхъ або письменно. 437 2—3

Старій	Одинъ удѣлъ 5 зр. и 50 кр. вписове.	ФЕЛОНЫ
40% чистого зыску для ВДОВЪ И СИРОТЪ по священникахъ всѣхъ трехъ Епархій.	Поручає ся **ТОВАРИСТВО** для выробу и торговлѣ **РИЗЪ ЦЕРКОВНЫХЪ** въ **САМБОРѢ.**	Выробомъ ризъ занимають ся виключно **ВДОВЫ И СИРОТЫ** по священникахъ 282 18—52
приймають ся	Сплата ратами допускає ся.	до направы

Перша ц. к. прив. ФАБРИКА ЛЯМПЪ

Р. ДІТМАРА

Зъ надходячимъ сезономъ має честь звернути увагу Вп. Публики, що заосмотрила свій складъ лямпами всякого рода найновѣйшихъ системъ, якъ:

СТОЛОВИ вѣдъ найдешевшихъ ажь до найпишнѣйшихъ сальоновыхъ зъ шовковыми умбрами.

ВИСЯЧІ до роботень, фабрикъ, горалень, читалень, реставрацій, ѣдалень, спалень, сальонівъ и т. д.

СТѢННІ въ найрізнѣйшихъ родахъ, лѣхтарнѣ господарскій, до освѣтлюваня мѣстъ, будинківъ войсковыхъ, та будовляныхъ підприємствъ.

Особливо звертаю увагу на найлѣпшу систему плоскихъ лямпъ „БАКУ" різнои величины, вѣдзначаючихъ ся скрѣпленою интензивностію свѣтла и безпечностію передъ експльозією; такожь незрівнанй доси лямпы „ФАВОРІТЪ" и „АВСТРАЛЬ" зъ кулистымъ свѣтломъ вызначаючій ся бѣлостію и интензивностію полумѣни при дуже малій консумціи нафты, котрій можна набути въ моємъ фабричнімъ складѣ по найумѣреннѣйшихъ цѣнахъ.

Остерѣгаю Вп. Публику передъ наслѣдуваньемъ и закупномъ різныхъ лямпъ лихого выробу и заграничнои тандиты, до котрыхъ богато торговцівъ вкручує мои машинки и продає за мои добрій и тревалій выробы.

Кромъ того заявляю, що мои выробы звѣстній зъ доброты и тревалости та що они тѣшать ся свѣтовою славою и я продаю ихъ по дуже приступныхъ фабричныхъ цѣнахъ.

Р. Дітмаръ.

394 8—10

НА СЕЗОНЪ ОСѢННЫЙ

Просить ся ласкаво всѣхъ Вп. Гостей выставовыхъ пересвѣдчити ся о дивнѣй дешевости осѣнныхъ и зимовыхъ товарівъ, вже спровадженыхъ въ великій скількости.

Слѣдуючій товары продають ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ доки истнує запасъ:

1000 модныхъ муфівъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·50, 2·— до 5·— зр.
1000 кожуховыхъ шапокъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·80, 2·20 до 4·— зр.
1000 фланельовыхъ и суконныхъ блюзъ осѣнныхъ и зимовыхъ 2·50, 3·— до 6 зр.
500 гальокъ волівчковыхъ по 2·50 до 4·— зр.
1000 хустокъ Гімалая, найбільшій родъ 1·75, 2·25 до 4·— зр.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймодніїшихъ суконокъ на осѣнь и зиму 1·80, 2·50 зр.
1000 модныхъ плащиківъ на осѣнь и зиму вѣдъ 4 зр. и высше.
3000 одягівъ для хлопчиківъ у всѣхъ величинахъ по 1·80, 2·—, 3·— зр. и высше.
Особливій новости въ стяжкахъ, воаляхъ, капелюхахъ дамскихъ и дитинныхъ, рукавичокъ тіляс, дуньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, панчохахъ, парасоляхъ до дощу, блюзахъ шовковыхъ и вовняныхъ, шляфрокахъ, костюмахъ и неґліжахъ надійшли власне въ великій скількости и доповняють ся щоденно.

Особливша гуртовна продажь принагідна

въ вѣддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимівъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на ложка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и ложка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (выробъ килимівъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 гарнітурівъ „Louvre" на ложка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на ложка и 1 на столъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 гарнітурівъ „Bouretti", тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на ложка, 1 на столъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ різныхъ краскахъ по 75, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·35, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ табдетокъ (килимовый выробъ) по 25 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Steppe) 3 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 концівъ фланельовыхъ въ найлѣпшімъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диванівъ підъ и надъ ложка по 1·50 и 2·25 стрижений по 2·50, 3 и высше.
300 диванівъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фігуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванівъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванівъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванівъ побсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останківъ ходниківъ 8—10 метрівъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хінськихъ шкіръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкіркы Анора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ імітацією шкіры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальоній у всѣхъ розмірахъ по 5½ метра довжины; портіеры и занавѣсы коронковій аж до найлѣпшихъ сортівъ.

Всякій зъ провінціи надсылаій поручення полагоджує ся найсовѣстнійше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

4895 208—? **у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.**

При закупнѣ товарівъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и одвѣчальный редактор: Иванъ Белей. Папѣръ зъ фабр. Черляньков. З друкарні Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарового

Ч. 280. Львôвъ, Пятница 16 (28) грудня 1894. Рôчникъ XV.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских свят) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитших повѣстей“ выходитъ вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газет ул. Кароля Людовика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбургъ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсерати платий у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком:

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлий рôкъ	18 зр.	на цѣлий рôкъ	24 зр
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлий рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôкъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаютъ ся лише на попереднє застереженье. — Реклямації неопечатані вôльнй вôдъ порта.

Поединоке число коштуе 8 кр. в. а.

Оголошенія принимаютъ ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовой а въ рубрицѣ „Надісляне“ по 20 кр. в. а.

Надіслане оплачуе ся по 10 кр. пôдъ стрічка.

Соймъ краєвый.

[І-ше засѣданье VI. сесіи VI. періоды]

дня 28 н. ст. грудня.

Саля соймова выповнилась численно послами. Звычайнй при отвореню попередных сесій численнй контушѣ шляхотскй симъ разомъ появились въ незначнôмъ числѣ. Рускй послы заняли въ комплетѣ свои мѣсця, зъ жалемъ поглядаючи на мѣсце, де такъ довгй лѣта сидѣвъ ихъ товаришъ пок. о. Сѣчиньскій. На мѣсци правительственнôмъ явивъ ся намѣстникъ въ уніформѣ въ товариствѣ совѣтника гр. Лося и комісаря Райнера. На галеріяхъ була досыть численна публика; въ однôй зъ льожь засѣвъ консуль россійскій Пустошкинъ, запрошеный на торжество отвореня.

О год. 12½ занявъ маршалокъ кн. Сангушко свое мѣсце и покликавши на провізоричных секретарѣвъ: послôвъ Барвѣньского, Пашковского, Слонецкого и Федоровича, а на квесторôвъ Антоневича, Коритовского, Ст. Стадницкого и Торосевича, проголосивъ отсю промову:

Высока палато! Минувшій рôкъ бувъ для исторіи Галичины замѣтный якъ пôдъ взглядомъ економічнымъ такъ и політичнымъ. Выстава краєва, котру можна назвати дѣломъ вдалымъ, сконстатувала поступы краю на всѣхъ поляхъ, представила насъ свѣтови яко край, що хоче и вмѣе трудити ся, яко суспôльнôсть дбалу о свôй розвитокъ, запопадливу для своєи теперѣшности, обережну для своєи будучности.

Станула Галичина яко край господарный, способный до правдивого поступу супротивъ иншихъ провінцій монархіи, пôднесло ся безперечно ей значѣнье въ роднѣ народôвъ австрійскихъ. Мы найшли въ нѣй прихильныхъ намъ и выбачныхъ знатокôвъ и судьѣвъ, котрй зичливо приглеснули нашôй праци, а природно, що становиско наше въ монархіи було въ наслѣдокъ того загально намъ удѣленого признаня пôднесене и скрѣплене такожь пôдъ взглядомъ політичнымъ.

Звеличавъ нашу выставу, принявши протекторатъ надъ нею и приѣхавши для ей звиджења, Найяснѣйшій Панъ, наймилостивѣйше намъ панующій цѣсарь и король Францъ Іосифъ. Край, перенятый вдячностію, бачить въ тôмъ новый доказъ его батькôвского серца для насъ, котрого вже стôлько доказôвъ мы зазнали а память его гостины полишить ся записана въ серцяхъ нашихъ на завсѣгды.

Отвиравъ нашу выставу зъ порученя Найяснѣйшого протектора Найдостойнѣйшій братъ цѣсарскій архикнязь Кароль Людвикъ и зволивъ повторити свои вôдвѣдины въ товариствѣ своєи Найдостойнѣйшои жены, хотячи тымъ способомъ дати намъ доказъ своєи вôдъ давна выпробованои ласкавости и прихильности для краю. Зволили такожь и иншй члены наймилостивѣйше панующого намъ Дому цѣсарского звидѣти нашу выставу, полишаючи по собѣ нестерту згадку своєи для насъ прихильности.

На иншôмъ мѣсци я мавъ вже нагоду высказати въ имени краю признанье и вдячнôсть за поведенье Выс. правительства въ справѣ нашои выставы. Уважаю своимъ обовязкомъ повторити зъ того тутъ мѣсця сей высказъ признаня. Правительство дало намъ непохитнй доказы своєи прихильности для краю не лишь вôдвѣдинами радникôвъ корôны, котрй громадно звидѣли выставу въ окруженю Найясн. Пана, и пôдпомогою всякого рода, котра въ высокôй степени причинила ся до успѣху и звеличеня нашои выставы. Я мавъ такожь нагоду на иншôмъ мѣсци ствердити, що правительство краєве доказало, що складае ся зъ людей, котрй до найлѣпшихъ сынôвъ того краю належать.

(*По руски:*) Маю въ Бозѣ надѣю, що выстава та — (*по польски:*) не лишь причинить ся до економічного и морального розвитку краю, не лишь пôднесе нашу повагу на внѣ, але такожь — (*по руски:*) скрѣпляючи спôльну пôдставу хосеннои а згôднои працѣ устали добрй вôдносины мѣжь народностями край сей заселяючими, такъ що приязно а свобôдно будуть они розвивати ся побôчь себе на спôльнôй земли зъ хôсномъ для обохъ.

(*По польски дальше:*) Переходжу до предложень выдѣлу краєвого.

Если въ сѣмъ роцѣ предложеня выдѣлу кр. не суть численнй, то толкуе се достаточно обставина, що теперѣшна каденція есть послѣдною передъ новыми выборами. Супротивъ того не уважавъ выдѣлъ кр. вôдповѣднымъ предкладати выс. соймови важнѣйшихъ законôвъ зъ поля н. пр. законодатства громадского або бôльше обемистых законôвъ якъ законъ ловецкій, котрый въ тôмъ соймѣ бувъ вже кôлька разôвъ предкладаный.

Тожь найголовнѣйшимъ предложеньемъ выдѣлу кр. есть буджетъ. Сей буджетъ такъ якъ попередный вôдъ часу управильненя фінансôвъ выказуе надвышки, призначенй волею выс. сойму на цѣль сплаты довгôвъ. Выконуючи волю сея выс. палаты занявъ ся выдѣлъ кр. печаливо введеньемъ въ житье нового закона комсумційного о податку вôдъ пива, горѣвки и лікерôвъ, та придбавъ въ сей способъ нове, значне жерело доходу. Не було легко ввести въ житье той законъ зъ причины трудности стягненя належитостей и якъ небудь успѣхи осягненого доходу въ наслѣдокъ выарендованя оплатъ не досягли надѣ, то однакъ супротивъ тых трудностей побору и высокихъ коштôвъ, яке повело бы веденье власнои адміністрациі для того побору, можна осягненый результатъ уважати взглядно успѣшнымъ. Введенье тых оплатъ и пôднесенье ними доходôвъ краєвых уможливляе выдѣлови кр. предложити зниженье додатків краєвых о дальшй 4 крейцары, котрй разомъ зô зниженьемъ ухваленымъ передъ двома роками въ квотѣ 3 крейцарôвъ, выносило бы пôльгу 7 крейцарôвъ додатку вôдъ 1 зр. податку, пôльгу, котру податники въ краю безперечно вôдчують.

Въ дальшôмъ тягу предкладае выдѣлъ кр. выс. соймови на основѣ ухваленого нимъ закона зелѣзничого въ межахъ буджетомъ обнятого и ухваленого кредиту цѣлый рядъ законôвъ, запевняючих довершенье кôлькох зелѣзниць льокальных. Услôвя рентовности, фінансованя и технічного выведеня тых зелѣзниць були точно и совѣстно та зъ великою трудолюбивостію недавно сотворенымъ бюромъ зелѣзничимъ розслѣджень и выготовлень та одержали апробату міністерства торговлѣ, а тымъ чиномъ вôдъ ухвалы сеи выс. палаты зависить скоре введенье въ житье важнои сѣти зелѣзничои, котра въ великôй степени причинить ся до пôддвигненя добробыту краєвого.

Зъ поля законодатства громадского предкладае выдѣлъ кр. выс. соймови лишь законъ будôвничій для громадъ и мѣсточокъ та новелю закона о репрезентаціи повѣтовôй, маючу цѣль уодноцѣльнити вôдносины урядникôвъ повѣтовых та вôдповѣдаючу гадцѣ порушенôй вже кôлька разôвъ въ тôй выс. палатѣ ініціятивою посольскою.

Приступите теперь панове до послѣднои періоды нашихъ праць парляментарныхъ и не сумнѣваю ся, що приступите до тои працѣ зъ тою самою згôдностію, взглядностію, выразумѣлостію взаимною, та охотою служеня краєви, котрых въ часѣ теперѣшнои каденціи вы дали стôлько доказôвъ зъ правдивымъ хôсномъ для спрадъ краєвых.

Кôнчу взываючи васъ, щобы вы якъ завсѣгды, розпочинаючи тй поважнй наради, внесли за мною зъ одушевленьемъ тричи окликъ на честь Наймилостивѣйше намъ панующого цѣсаря и короля: Цѣсарь Францъ Іосифъ I. най жие!

Послы пôднесли трикратный окликъ въ честь цѣсаря.

Потôмъ промовивъ намѣстникъ: Выс. палато! Витаю въ имени правительства. За кôлька днѣвъ зложу два проекты правительственнй що-до змѣны законôвъ школьных зъ 1872 р. и 1873 р. Одинъ проектъ вôдносить ся до справы засновуваня и устроюваня школъ народных и выдѣловых, а другій вôдносить ся до справы радъ школьных мѣсцевых и окружных. Вправдѣ выс. соймъ ухваливъ въ тôмъ напрямѣ законъ, але годѣ его було предложити до санкціи за-для деякихъ неформальностей и неясностей, длятого кр. рада школьна докладно сформолувала и доповнила поправками тй постановы. Кр. рада школьна думае, що при помочи пропонованых змѣнъ зробить ся великій крокъ напередъ на поли школьництва. — Предкладаю, якъ що року, справозданье рады школьнои. Фреквенція въ середных школахъ зросла сего року, такъ що при ново отвореных школахъ треба було отворити паралельки. О отвираню новых гімназій на разѣ нема й бесѣды за-для браку силъ учительскихъ. Зъ-вôльна але постепенно иде до лѣпшого пôдъ взглядомъ будовы школъ середных: новй будують ся а мѣста суть звôльнюванй зъ плаченя своихъ престацій. Всѣ внесеня рады школьнои находять у міністра просвѣты увзглядненье и щиру пôдпору. — По отвореню новых семинарій учительскихъ въ Коросно и Сокали та по заснованю паралельокъ при истнуючихъ семинаріяхъ буде можна доставити потрѣбне число учителѣвъ народных. Коли ще зважимо, що выс. палата старае ся всѣми силами о поправу матеріяльного стану учителѣвъ, то можна надѣяти ся красшои будучности, хочь що правда теперѣшный станъ числа учителѣвъ зъ кождымъ рокомъ погôршае ся. — Въ справѣ школъ народных, то кр. рада школьна мусѣла черезъ цѣлый рôкъ выготовляти ореченя орґанізаційнй по мысли торôчнои ухвалы соймовои, котра небавомъ стане обовязувати. Що-до школъ мѣскихъ то треба було пôдъ тымъ взглядомъ порозумѣтись зъ выдѣломъ краєвымъ. Вправдѣ вôдпадуть теперь потребы запомагання громадъ на будову новых школъ, однакъ все таки потрѣбно, щобы фондъ краєвый школьный бувъ удержаный въ высотѣ 3—400.000 зр. та щобы зъ нимъ ощадно господарено. — Правительство запопадливо стараесь о фаховй школы промысловй. Сего року отворено ковальску школу въ Сулковицяхъ и промыслу и деревного въ Коломыи, розширено школы въ Свйонтникахъ, Краковѣ и Львовѣ и есть въ плянѣ отворенье школы слюсарскои въ Тернополи. Рôвножь зачала ся акція въ справѣ заснованя у Львовѣ академіи торговельнои и курсу повторительного. Всѣ краєвй школы промысловй дôстають зъ фондôвъ державных запомоги и стіпендіи.

Въ справѣ роботы регуляційнои коштомъ державнымъ на рѣкахъ галицкихъ постаравъ ся намѣстникъ о делеґата міністерства и уложено програму. Хочь намѣстникъ особисто противный великôй акціи фінансовôй зô стороны краю на регуляцію, то однакъ симъ разомъ радивъ бы не пощадити гроша, а певно всѣ пляны регуляційнй рѣкъ, остаючих пôдъ опѣкою правительства, будуть скоро выконанй.

Фондъ пропінаційный въ добрôмъ станѣ. Незабаромъ покôнчать ся всѣ роботы початковй и треба буде старати ся лишь о фонды на плату купонôвъ и амортизацію облігацій. Рôч-

---

Пропащій.

Зъ Детлева Ліліенкрона.

Скôнчилась перша битва. Побѣдникъ розложивъ ся на побоєвищи. Дымъ густо розложеных огнѣвъ пôдносивъ ся до безхмарного неба середъ веснянои ночи. Десь далеко, коло польнои сторожѣ и патруль, падали поодинокй выстрѣлы.

По-за мѣсцемъ залоги темнѣвъ ся лѣсокъ, зануреный въ ясне свѣтло мѣсяця. Коло нього стоявъ одноповерхій дôмъ. Передъ домомъ розстелилась простора мурава, обнята двома стежками. На муравѣ передъ вôкнами будынку, стояла, наче-бъ зъ лѣса выйшла, Діяна версальска на широкôмъ отесанôмъ камени. Тутъ кипѣвъ горячій бôй. Дверѣ, вôкна понищенй; на стѣнахъ знаки вôдъ куль. Упавшй гренадіеры, зъ лицями повными болю та жадобы мести, окровавили власною кровью мураву. Одинъ сперъ ся на Діяну головою горѣлиць, пôвъвôдомкненй очи глядѣли на нею. Старо-італійска богиня вказувала нѣмецкому борцеви дорогу до Вальгалѣ.

На кôлька крокôвъ вôдъ своихъ воякôвъ, близько коло выломаных дверей, лежавъ молодый офіцеръ. Блѣде лице звернулось у бôкъ. Зъ-пôдъ шолома спадало мѣжь розбитй очи густе чорне волося. Права рука держала шаблю, мôцно неначе-бъ ще жива; лѣва лежала на серци. Тôлько одна-однѣсенька крапла крови бризнула ему зъ раны на руку та блищала при свѣтлѣ зôрокъ, мовь рубінъ украшаючій перстень на четвертôмъ пальци..

Весняна тишина. Було такъ тихо, якъ тихо лежить камѣнье на гробахъ. Лишь коли-не-коли зашелестѣвъ легôтъ листями, сумно та заразомъ и байдужно; вôнъ наче-бъ то шепотѣвъ пѣсню смерти — самовôдреченя...

II.

Тота-жь весняна нôчь лягла на лѣсахъ, мѣстахъ и селахъ на пôвночи нашои вôтчины. На малôй площи мѣскôй всьо вже спочивало. Такожь у великôмъ домѣ урядника, здавалось, запанувала вже тишина. Вôкна були заслоненй. Тôлько-жь вôдъ огорода двое вôконъ було вôдчиненых. Перскій килимъ укрывавъ помôстъ комнаты. На округлôмъ столѣ, передъ софою, стояла лямпа, ясно освѣчуючи комнату. Биля вôкна стоявъ фортепянъ. Въ безмежну нôчь звучало Impromptu, As dur. Opus 142, н-ръ 2. Франца Шуберта. Середина йшла трохи за скоро, надто пристрастно; пробивавъ ся въ тôмъ якійсь сумъ та неспокôй. Вскорѣ залунали послѣднй акорды малого але знаменитого кусника.

До одного зъ вôдчиненых вôконъ пôдôйшла молода дѣвчина. Она зложила руки и дивилась въ огородъ. Сукня ей була ажь до шиѣ запята; зъ неи выглядала гарненька головка, лице подовгасте, блѣде. Цѣле пасмо тужных тяжкихъ думокъ звернуло серце дѣвчины въ минувшôсть.

Зъ-далека давъ ся чути спѣвъ... то выразнѣйше, то слабше. Спѣвали жовнѣры, що були въ дорозѣ до границѣ, де вôйна сими днями почала ся.

Дѣвчина чула выразно слова пѣснѣ:

Нема то смерти крашои нѣколи,
Якъ смерть вôдъ ворога набути —
На зеленôй нивѣ, на чистому поли
Плачу нѣ риданя не чути.

Дома на ложи, мусишь, небого,
Самъ умирати, единый —
А тутъ товаришѣвъ маешь много
Бо сто на хвилю тутъ гине..

Она слухала бездушно. Уста трохи вôдомкнулись, очи розширились. На милôмъ ей личку малювалась трѣвога й журба.

Скôлько геройвъ въ борбѣ повмирало,
Труба имъ въ могилу заграла?
На зеленôмъ поли красно полягало —
А слава безсмертна по нихъ залунала...

Дзвенѣло що-разъ то слабше:

На зеленôмъ поли красно полягали
А слава безмертна по нихъ залунала...

вôдтакъ ще разъ выразно.

Зъ чоломъ низько похиленымъ и спущеными очима слухала она послѣдных тонôвъ. Вкôнци стало тихо й самôтно. Она пôдôйшла до вôкна.

Не мае смерти крашои нѣколи,
Якъ смерть вôдъ ворога набути...

Грала и спѣвала старои пѣснѣ жовнярскои. Коли скôнчила, права рука лежала ще довго на фортепянѣ. Якъ то часто вôнъ спѣвавъ тои пѣснѣ своимъ чистымъ рôвнымъ голосомъ. Она акомпанювала ему. Тогдѣ вôнъ зъ одушевленьемъ розказувавъ о народных и вояцкихъ пѣсняхъ — якъ то жовнѣры складають свои мельодіи, зъ початку зъ малыми вôдмѣнами вôдъ церковных и народных пѣсень, — якій настрôй майже всѣхъ тых пѣсень мягкій, поважный, та якъ у всѣхъ вôдбиваесь туга за родиною, часто несвѣдомо.

Метеликъ трѣпотавъ ся довкругъ свѣтла. Она встала и пôдôйшла до вôкна. Лѣву руку приложила до стѣны и сперла на нѣй чоло. Зъ великихъ сивыхъ очей падали каплѣ слѣзъ, нездержимо... Коли-не-коли зашелестѣвъ легôтъ листьемъ сумно й байдужно: вôнъ шепотѣвъ вѣчну пѣсню самовôдреченя — смерти.

Переклали *Р. + К.*

на аренда приносить 3,537.000 зр. Дирекція фонду мусѣла заплатити 170.000 зр. податку вымѣреного ѣй додатково до податку доходового и потерпѣла страту а палата чейже разомъ зъ дирекцією вѣдчуетой бѣль. (Веселѣсть.) Всякѣ закиды, немовь то цѣла та институція противна ширеню тверезости, рѣшучо вѣдпираю. Намъ всѣмъ залежить на добробытѣ селянина, а до того причиняѣ ся тверезост. Стараймо ся о добробытъ, а певно и дохѣдъ зъ оплатъ консумційныхъ буде пѣдносити ся.

Всѣ орґаны правительства старали ся всѣми силами доложити рукъ до выставы. (Оплески.) Єсли выстава маѣ принести хосенъ, то треба щобы и мы и правительство вынесли зъ нея науку. Правительство пѣзнало, що ще много треба зробити для Галичины та часъ страченый дѣгнати. Услѣвя и почва до тои роботы добрѣ. Рѣвножь пѣзнало правительство, що добѣръ людей въ репрезентаціи краѣвѣй вѣдповѣдный и добрый та що не потрѣбна нѣяка поправа. (Се натякъ на реформу выборчу — прим. Ред.)

Намѣстникъ закѣнчивъ промову, побажавши успѣху нарадамъ.

Вѣдтакъ въ друге забравъ голосъ кн. маршалокъ и промовивъ:

Заки приступимо до порядку дневного, годить ся менѣ згадати про нашихъ покѣйныхъ.

Смерть вынмково лютила ся сего року въ крузѣ нашого сойму. Край потерпѣвъ дѣйманчѣ и болючѣ втраты мѣжь найлѣпшими зъ-помѣжь своихъ сынѣвъ. Напередъ бувъ то ксьондзъ Альбинъ Дунаєвскій, кардиналъ и епископъ краковскій. И выглядъ и титулъ и душпастирскѣ та горожаньскѣ честноты и горяча а зъ вѣкомъ не пригасла любовь справы публичнои и вѣтчины, вытворили зъ него стать, котра въ тѣй выс. палатѣ и въ краю ярѣла повагою та була окружена найвышшою честію. — Вѣдтакъ въ короткѣмъ вѣдступѣ ледви кѣлькохъ тыжднѣвъ минулись передчасно двѣ особы, вѣдъ давна звѣстнѣ тѣй выс. палатѣ и краєви цѣлому, — се Иванъ Тарновскій и Людвикъ Водзицкій. Оба займали въ гѣдностію и повагою, а зъ хѣсномъ для краю передъ роками се пречестне становиско. Першій зъ нихъ се типъ величавый горожанина-господаря, безвзглядно обовязкови вѣдданого, — другій се мужь стану, свѣтлый умъ политичный; — одинъ и другій горячо сей край любили, тожь край много на нихъ передчаснѣй смерти тратить. — Дальше то Октавъ Пѣтрускій, ветеранъ нашого парляментаризму, одинъ зъ послѣдныхъ, котрый вѣдъ початку належавъ до тои палаты, одинъ зъ вѣтцѣвъ и творцѣвъ нашого краю и уряду автономічного. — Дальше то Здиславъ Тишкевичъ, довголѣтный членъ тои палаты, бравый труженникъ въ соймѣ и радѣ державнѣй, а вповнѣ правдивый батько люду. — Дальше то отець Николай Сѣчиньскій, котрого вымову, рѣзку и досадну, такъ много разѣвъ мы чули въ тѣй палатѣ, а котрого горячу працю знали нашѣ комісіи. — Вкѣнци то посолъ Живицкій, довголѣтный посолъ, дѣяльный на поли економічнѣмъ.

Послы стоячи выслухали сеи промовы.

Наступили справы поставленѣ на порядку дневнѣмъ. Справозданя выдѣлу краєвого: зъ провектомъ закона будѣвничого для сѣлъ и мѣсточокъ, въ предметѣ провізоріи буджетовои и прелімінаря буджетового на 1895 р. та зъ просьбы репрезентаціи мѣста Перемышля о увѣльненье вѣдъ додаткѣвъ краєвыхъ и громадскихъ тыхъ будынкѣвъ, що будуть выбудованѣ на мѣсци 42 домѣвъ призначеныхъ на збуренье за-для реґуляціи мѣста — вѣдослано до комісій. Комісія буджетова маѣ здати устно справу зъ предложеня о провізоріи буджетовѣй.

Зверифіковано безъ дискусіи выборы послѣвъ: Пінїньского, Розвадовского, Вельовейского, Беляньского и Тадея Федоровича. Вѣдтакъ тѣ послы складали приреченье посольске въ руки маршалка (пос. Т. Федоровичь выголосивъ приреченье по руски).

Удѣлено кѣлька концесій на побѣръ оплатъ мытовыхъ и ухвалено доконати выбору кѣлькохъ комісій: дороговои, громадскои, зелѣзничои, ґѣрничои, адміністраційнои.

При кѣнци вѣдчитано внесенье пос. Барвѣньского въ справѣ ухваленя резолюціи, щобы правительство вѣдлучило рускѣ паралельки ґімназіяльнѣ вѣдъ истнуючои ґімназіи въ Перемышли та отворило зъ нихъ самостѣйну ґімназію. [Се внесенье пѣдписане всѣми рускими послами та ґр. Стан. Баденімъ и ґр. Стан. Тарновскимъ.]

Слѣдуюче засѣданье завтра о год. 11-тѣй.

Кріза кабінету угорского.

Кріза угорского кабінету въ цѣлѣй повни. Вчера прибувъ до Будапешту цѣсарь и зачавъ ся — якъ то заповѣвъ бувъ свого часу д ръ Векерле — парляментарный способъ уступленя кабінету. Три днѣ зъ ряду буде удѣляти цѣсарь авдієнцію вызнатнымъ мужамъ политичнымъ, выслухае ихъ опінін, а вѣдтакъ порѣшить, якій маѣ бути складъ нового кабінету и его напрямъ политичный.

Вчера удѣливъ цѣсарь авдієнціи найперше Векерлѣому, вѣдтакъ по червѣ явились отсѣ достойники: кардиналъ-прімасъ Васарій, епископъ Шлявхъ, президентъ палаты маґнатѣвъ Слави, віцепрезидентъ Каролій, президентъ палаты послѣвъ Банфі, віцепрезиденты Перцель и Теодоръ Андраші, вкѣнци президентъ королѣвскон курін Сабо. Нарады, а взглядно розмовы на авдієнціи, задержують ся въ тайнѣ, хочь розумѣе ся, можна догадуватись, що цѣсарь слухавъ поглядѣвъ на ситуацію політичну въ Угорщинѣ. Тѣ погляды були рѣзнородны: вѣдъ чисто ліберальныхъ до скрайно консервативныхъ и клерикальныхъ. Деякѣ ґазеты, що то знають, якъ трава росте, доносять, що д-ръ Векерле бувъ дуже коротко на авдієнціи, бо лишь предложивъ цѣсареви мову, яку мавъ выголосити вечеромъ въ клюбѣ сторонництва ліберального, а цѣсарь выслухавши ѣи, згодивъ ся на ню въ цѣлости. Прімасъ Васарій мавъ, пѣсля донесеня тыхъ самыхъ ґазетъ, заявити, що епископатъ не буде опонувати противъ законѣвъ церковно-політичныхъ. — На нинѣшну авдієнцію покликанѣ до цѣсаря: патріярхъ Бранковичь, митрополитъ Романъ, послы: Кольоманъ Тиса, Сель, Гораньскій, банъ хорватскій Кинъ-Гедерварій, бар. Подманицки, ґр. Ферд. Зічи и редакторъ Максъ Фалькъ.

Вчера вечеромъ явивъ ся въ клюбѣ сторонництва ліберального Векерле, разомъ зъ своими товаришами міністрами. Члены сторонництва ліберального явили ся майже въ комплетѣ пѣдъ проводомъ Дараніого и повитали міністрѣвъ грѣмкими оплесками. Д-ръ Векерле, забравши голосъ, заявивъ, що кабінетъ бувъ приневоленый подати ся до димісіи, бо побачивъ, що не маѣ довѣря короны, нѣ взагалѣ нѣ въ спеціяльныхъ случаяхъ, а такожь не въ такѣй степени, якъ того потреба до успѣшнои дѣяльности. Цѣсарь принявъ димісію и поручивъ кабінетови поки що вести дальше справы, доки не утворить ся новый кабінетъ Вѣдтакъ подякувавъ д-ръ Векерле сторонництву ліберальному за жертволюбну и крѣпку пѣдпору въ дѣланю, бо сему уступаючій кабінетъ маѣ завдячити, що мѣгъ перевести бѣльшу частину своѣи програмы та идеѣ сторонництва ліберального. „Вѣддаю праporъ сторонництва — говоривъ д-ръ Векерле — безъ змазы, такій, якій я перенявъ.“ Перейшовши до будучности, заявивъ Векерле, що найбѣльше мусить сторонництво ліберальне старатись о се, щобы новый кабінетъ перенявъ програму ліберальну, именно що-до законѣвъ церковно-політичныхъ и економічныхъ. Въ санкціонованыхъ вже законахъ церковно-політичныхъ не може бути вже нѣчо змѣнене, але треба наставати на дальше переведенье реформъ. Реґуляція валюты запевнена и будуче правительство мусить ѣи перевести.

Промову Векерля, выголошену зъ огнемъ, приняло товарыство ентузіястично. Пос. Дараній въ имени сторонництва заявивъ, що сторонництво принимае зъ жалемъ уступленье кабінету, котрый вѣднѣсъ стѣлько тріюмфѣвъ и находить ся у верха своѣи славы. Сторонництво ліберальне зъ повнымъ довѣремъ огляда ся на нарѣдъ, въ котрѣмъ въ часѣ послѣдныхъ двохъ лѣтъ збудило ся почутье національне. — Вѣдтакъ промовивъ міністеръ просвѣты ґр. Альбинъ Чаки. Заявивъ, що не вѣрить поголоскамъ о настаню реакціи, бо числить на конституційнѣ пересвѣдченя короля и на вплывъ опінін публичнои, котра послѣдными часами явно доказала, що нарѣдъ свѣдомый свого становища. Высказавъ надѣю, що будуче правительство буде придержуватись ліберальныхъ засадъ бѣльшости, бо лишь въ сей способѣ може числити на пѣдпору.

На тѣмъ скѣнчила ся енунціяція въ клюбѣ сторонництва ліберального. Нинѣ вѣдбуде ся засѣданье сойму и Векерле зложить на нѣмъ заявленье о своѣй димісіи.

Якій буде новый кабінетъ? Вѣдповѣсти на се пытанье годѣ а лишь можна занотувати поголоски. Можливе, що и новый кабінетъ буде ліберальный, бо сторонництво ліберальне мабуть грозить на случай змѣны системы безвзглядною опозиціею. Въ такѣмъ случаю на чолѣ кабінету станунъ бы Банфи, Сляви або Сель. Многѣ однакъ бажають, щобы повстало міністерство коаліційне, котре бы оперло ся на скомбінованыхъ сторонництвахъ ліберальныхъ, именно на части теперѣшного сторонництва ліберального и на сторонництвѣ ґр. Апонія. Въ такѣмъ случаю було бы найлѣпше поставити на чолѣ кабінету особу, що стоить по-за сторонництвами палаты послѣвъ, якъ н. пр. бана хорватского Кинъ-Гедерварія, або спѣльного міністра вѣйны Каляя.

Дописи „Дѣла”

Зъ Перемышлянщины.

[Вокально-инструментально-декляматорскій вечерокъ въ Перемышлянахъ. — Згадки про гостину руского театру. — Пошести.]

Ще 25 н. ст. листопада вѣдбувъ ся въ Перемышлянахъ вокально-инстументально-декляматорскій вечерокъ въ память посвяченя нового будынку шкѣльного, котре вѣдбуло ся тыждень попередъ. Вечерокъ сей уладивъ своимъ коштомъ и заходомъ кружокъ учителѣвъ тутешнои школы, котрый числить доси девять силъ, а разомъ зъ доходячими катихитами обохъ обрядѣвъ одинацять. Однакожь мѣсцевѣ силы були за малѣ, щобъ могли були станути передъ лицемъ публики зъ такою доббрною и богатою програмою, яку собѣ уложили, бо не всѣ в спѣвочѣ. Вечерокъ выпавъ величаво. Вже зъ-горы було уложено, що вѣнъ маѣ бути строго утраквістичный, щобъ не кривдити нѣ одного нѣ другои стороны. Найшла ся людина, котра дуже бояла ся, щобы, борони Боже, Русь Польщу не проковтнула, та страхъ бувъ не потрѣбный, бо хочь спѣвакѣвъ-Русинѣвъ було 8, а Полякѣвъ 4 [правда, що пропорція троха була небезпечна], то таки навѣть тѣй застрашенѣй особѣ нѣ волосокъ зъ головы не згубивъ ся! Правда, то ще дуже молоденька особка, ну, але по що „puskać strachy na Lachy“? Русинъ не такій страшный, якъ его деякѣ малюють. Програма вечерка обнимала 13 точокъ: вступне слово, котре выголосивъ управитель перемышляньскои школы п. Ил. Добряньскій въ обохъ языкахъ по половинѣ, двѣ деклямаціи, одна руска друга польска и одно скрипкове сольо въ супроводѣ фортепяна, а прочѣ точки: хоръ, одинъ дуетъ и одно теноровe сольо. Та програма въ партіяхъ спѣвныхъ змѣнилась заразъ на вечерку, бо збѣльшилась кѣлькома точками, скоро на естраду выступили знанѣ спѣваки солісты оо. Селезѣнка и Рыбакъ, першій тенористъ а другій знаный въ Галичинѣ славный басъ. Хоры, при славнѣй помочи двохъ згаданыхъ отцѣвъ, дальше о. Як. Красноперы и учителя п. Ив. Бурбля, держались добре и вѣдспѣвали знаменито: 1) „Хоръ рыбакѣвъ“ [Реве та стогне Днѣпръ широкій], 2) Łza Віта, 3) „Гуляли“ [два разы], 4) To święty Pański dzień [два разы], 5) Urczysty pochód Штунца. Точка „Закувала та сива зозуля“, мимо знаменитого акомпанаменту учительки п-ны Ант. Калиновичѣвны, мимо точного выконаня хоромъ, не зробила такого вражѣня, на яке можна було числити, а то за-для низького строю фортепяна; однакожь и она выйшла въ цѣлковитѣмъ выкѣнченю. Дуже добре выпавъ двохъ братѣвъ Ляйтнерѣвъ дуетъ Barcarola. Оба они замилуванѣ спѣваки, мають повнѣ й звѣнкѣ голосы, [одинъ теноръ другій барітонъ] и имъ обомъ въ першѣй черзѣ належить ся дяка, що вечерокъ мимо перепоны вѣдбувъ ся и такъ величаво выпавъ, бо они, хочь Поляки, заявили отверто, що въ пѣсни не знають нѣякои політики та що для нихъ кожда пѣсня мила, чи она руска чи польска. Славно выпали сольо-спѣвы оо. Селезѣнки и Рыбака; першій по вѣдспѣваню програмового соля „Помарнѣла наша доля“ мусѣвъ ще вѣдспѣвати надпрограмово „Цвѣтка дрѣбная“, а одушевлена публика вынагородила его сильными оплесками. Выбѣръ обохъ пѣсень бувъ дуже щасливый, бо о. Селезѣнка спѣвае зъ правдивымъ лірызмомъ и чудесно деклямуе пѣсню, а сѣ двѣ якъ-разъ надавались до такои интерпретаціи. Зовсѣмъ инакше спѣвае о. Рыбакъ. Голосъ его повный, сильный, свѣжій и звѣнкій. Спѣвае вѣнъ зъ великимъ спокоемъ, голосъ плыве широкою струею, спѣвакъ володѣе нимъ поважно а серіозно, якъ той, що свѣдомый своѣи силы, певный свого богатства, та що въ кождѣй хвили може ужити его вѣдповѣдно до потребы. Тымъ именно спокоемъ и свѣдомостю силы спѣвакъ импонуе и електризуе слухачѣвъ. При тѣмъ всѣмъ о. Рыбакъ въ выконуваню композиціи е дуже совѣстный и точный. Спѣвавъ надпрограмово „Стрѣлця“, однакожь одушевлена публика не пустила его зъ естрады, доки не вѣдспѣвавъ ще двохъ пѣсень, выплачуючись спѣвакови невмовкаючими оплесками. Обѣ деклямаціи выпали такожь дуже добре. Учителька п-на Калиновичѣвна вѣддеклямувала стихъ Т. Шевченка „До Основяненка“ удачно, а публика змусила ѣи вѣддеклямувати ще одинъ стихъ. Учитель п. К. Мокрицкій вѣддеклямувавъ зовсѣмъ добре тяжкій до деклямаціи стихъ Леварtовича Bitwa Racławicka, до чого акомпаніювала ему на цитрѣ мѣсцева учителька п-на К. Де Льожь. Рѣвножь добре выпало скрипкове сольо Венявского Legenda, выконана тутешною учителькою п-ною В. Шенклѣвною при акомпаняментѣ п-ны Калиновичѣвной на фортепянѣ. На домаганье публики вѣдграла п-на Шенклѣвна ще надпрограмово мазурка Чубского. Взагалѣ всѣ точки програмы выпали знаменито, а публика, переважно мѣсцева, выповнила досыть простору салю, въ котрѣй въосени дававъ свои представленя рускій театръ. Бѣда лише, що саля за низька, а се для спѣвакѣвъ рѣчь погана. По вечерку кружокъ учителѣвъ угостивъ своихъ гостей и спѣвучастникѣвъ вечерка, спѣвакѣвъ зъ провінціи; въ часѣ гостины всѣ мали нагоду близше пѣзнатись и дружнѣйше зблизити ся. Угощуваньемъ гостей займала ся щиро й сердечно мѣсцева учителька панѣ Остафиньска, котра приняла на себе утяжливу ролю господинѣ а вывязала ся зъ своѣи задачѣ якъ найкрасше и зъѣднала собѣ велику симпатію.

Згадавши про гостину руского театру въ Перемышлянахъ, годѣ намъ не высказати кѣлька слѣвъ признаня для тутешнои інтеліґенціи. Бо треба признати, що горнулась она дуже щиро до руского театру и — якъ на нашѣ маломѣсточковѣ обставины — рускій театръ не може на Перемышляны нарѣкати. Деякѣ Поляки-урядники, тутешный нотарь Залескій, лѣкарь Валиґурскій и иншѣ були постѣйными гостями въ рускѣмъ театрѣ; зъ Русинѣвъ були такими судья п. Глѣджукъ и радникъ судовый Сѣнгалевичь зъ цѣлою родиною. Нотарь Залескій и судья Глѣджукъ не опустили анѣ одного представленя. Представленя выпадали понайбѣльше добре, хиба що гра п. Костя Пѣдвысоцкого въ „Украденѣмъ щастю“ д-ра Франка була хиблена. Зъ такого головного зъ огляду психолоґічного типу Миколы Задорожного зробивъ той артистъ карикатуру, котра мусить ослабляти вартѣсть штуки. П. К. Пѣдвысоцкій сентіменталізуе всякѣ характеры, а Миколу Задорожного показавъ якъ цѣлковитого нездару, морального й фізичного калѣку, и замѣсть симпатіи взбуджуе у зрѣтелѣвъ антіпатію до того характеру. Правда, Микола Задорожный въ головнѣмъ закрою въ штуцѣ е переважно характеромъ пасивнымъ але не сентіментальнымъ; въ нѣмъ проявляе ся вѣдъ часу до часу реакція и вѣнъ стае кѣлька разѣвъ до Михайла Гурмана въ офензивѣ. Вѣнъ любить свою жѣнку, его болить холодъ ѣи, вѣнъ розумѣе цѣлу вагу свого и ѣи положеня, але вѣнъ, высоко-моральна людина — пѣзнае, що часть вины его нещасливого подружя лежить таки въ нѣмъ самѣмъ, тожь хочь знае, що жѣнка не палае до него такою любовію, якою вѣнъ до неи, толеруе ѣи холодъ зовсѣмъ свѣдомо, вѣрить въ ѣи честноту и вмавляе въ себе то, чого холодна рахуба ему вѣдказуе. До того-жь Микола чоловѣкъ молодый, а не якійсь недолугій пѣвъ-старовина. На его характерѣ полягае цѣлый ефектъ штуки, бо вѣнъ собою степенуе напруженье ситуаціи, а сего въ ґрѣ штуки зъ п. Костемъ Пѣдвысоцкимъ въ Перемышлянахъ не було видко. Такожь акцентація та выговѣръ штуки галицкои у п. К. Пѣдвысоцкого були хибнѣ. Тому й не диво, що ся штука д-ра Франка не конче подобаѣсь декому. По моѣй думцѣ Миколу Задорожного повиненъ грати або п. Ольшаньскій або п. Спиридіонъ Пѣдвысоцкій. Сей послѣдный, хочь маѣ троха за слабый орґанъ мовный, все-таки повертаѣсь на сценѣ и граѣ свои партіи свободно и природно. Въ нѣмъ видно индівідуальну инвенцію и оріґінальность, хочь п. К. Пѣдвысоцкій маѣ добру рутвну. Штуку „Модный женихъ“ треба выкинути зъ репертуару; се така лиха штука, такъ натягнена и неприродна, що она може бавити хиба запытыхъ россійскихъ салдатѣвъ, котрыхъ може бавити карикатурность комізму; у насъ публика вже хоче штуки а не гецъ! Впрочѣмъ о рускѣмъ театрѣ можна бы богато сказати... та я нинѣ не маю того на метѣ.

Вѣдъ довшого часу панують у насъ въ Перемышлянщинѣ пошести. Холеры бувъ одинъ выпадокъ, однакъ завдяки енергіи тутешныхъ орґанѣвъ урядовыхъ на тѣмъ и стало. За те проявила ся зъ початку мѣжь дѣтьми жидѣвскими, а вѣдтакъ и христіяньскими шкарлятина, котра забрала богато жертвъ. Зъ-разу, якъ появилась мѣжь жидами, замкнули школу, однакъ по трохъ тыжднях зновъ отворили — а шкарлятина почала проявляти ся и мѣжь дѣтьми христіяньскими. Причиною сего вѣдай чи не було завчасне отворенье школы. Теперь замкнули школу другимъ опадомъ, але шкарлятина бере жертву за жертвою. Мруть шкѣльнѣ дѣти навѣть по кѣльканацять лѣтъ маючѣ. Такъ само декуды по селахъ панують рѣзнѣ пошести а найбѣльше шкарлятина и коклюшь.

П. Полажинь.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Вчера вѣдбулось отворенье сесіи двохъ соймѣвъ: долѣшно-австрійского и ческого.

По богослуженю въ церквѣ св. Стефана отворивъ сесію долѣшно-австрійского сойму ново именованый маршалокъ ґр. Абенс-

перъ-Травнъ промовою, въ котрій просивъ послобвъ о пбдпору, а прирѣкаючи найббльшу безсторонибсть, просивъ заховати гбдибсть палаты. Вбдтакъ вычисливъ задачѣ сойму и закбнчивъ окликомъ въ честь цѣсаря, котрый зббранѣ тричи повторили. Мѣжь послами зъ сѣлъ а опозиційными зъ мѣстъ (антісемітами) прийшло до компромісу, що не приймуть нѣякого мандату до комісій соймовыхъ, если опозиція не буде увзгляднена. Наступили выборы и до всѣхъ комісій выбрано послобвъ опозиційныхъ.

Въ ческбмъ соймѣ маршалокъ кн. Лобковичь при отвореню сесіи зазначивъ, що всѣ народы австрійскѣ, зъ нагоды надходячого ювилею цѣсаря, приготовляють ся до маніфестацій, котрѣ мають доказати о любови и предапности для монарха. Чехія не займе въ тбй маніфестація послѣдного мѣсця. (Оплески и окліки по чески и нѣмецки.) Маршалокъ надѣе ся, що кождый посолъ бажае, щобы Чехія поступала въ тбй маніфестаціи згбдно зъ прочими народами и просить, щобы соймъ поручивъ выдѣлови краевому выготовити внесенье на заснованьэ институціи гуманітарнои. [Промовы маршалка выслухано стоячи и оплескувано въ кблькохъ мѣсцяхъ. Маршалокъ закбнчивъ промову трикратнымъ окликомъ въ честь цѣсаря въ обохъ языкахъ. Послы повторили окликъ.] Молодо-ческѣ послы поставили внесеня: на ревізію соймовои ординаціи выборчои въ напрямѣ загального безпосередного голосованя, — на знесенье выимкового стану — и на переведенье въ соймѣ дискусіи що-до предложеня о реформѣ податковбй.

——

Въ румуньскбмъ сенатѣ обговорювано на оногдашнбмъ засѣданю справу семигородскихъ Румунбвъ. Именно на внесеня опозиційныхъ послбвъ, щобы правительство Румуніи вмѣшало ся въ семигородску справу, вбдповѣдали міністры Карпъ и Ляговарій. Міністеръ Карпъ пбднѣсъ, що втягати до сеи квестіи правительство, значить вбдобрати ѣй знамя народне и цивілізаційне а надати політичне. Румуньске правительство не позволило бы нѣкому мѣшати ся въ свои краевѣ вбднosины, отже сего права не можна вбдмавляти й Угорщинѣ. Політика румуньска не може глядати своѣи одинокои и виключнои опоры въ семигородскбй квестіи, отже й идею интервенціи треба покинути яко небезпечну, бо се значило бы посвятити теперѣшнбсть для непевнои будучности. Другій бесѣдникъ, міністеръ заграничныхъ справъ Ляговарій, вбдкинувъ такожь гадку интервенціи и заявивъ, що не належить розбуджувати мѣжь семигородскими Румунами надѣй, котрѣ вбдтакъ було бы неможливо здѣйстнити а до того така интервенція заострила бы ще и такъ вже поважну ситуацію.

Въ наслѣдокъ депешѣ зъ Риму, котра донесла, що якесь число італійскихъ послбвъ поставило внесенье, щобы Румунамъ, боронячимъ своѣи народности, высказати симпатію, предложила опозиція на оногдашнбмъ засѣданю палаты послбвъ внесенье, щобы бюро палаты переслало італійскбй палатѣ подяку за сю маніфестацію. Міністеръ заграничныхъ справъ Ляговарій, запытаный опозиційными послами о згадану римску депешу, заявивъ, що не дивує ся вражѣню, яке ся телеґрама выкликала въ палатѣ. Однако ся вѣсть не потверджена доси урядово, бо нѣ президентъ палаты нѣ бесѣдникъ не одержали нѣякого повѣдомленя; отже треба ждати точнѣйшихъ информацій, бо італійска палата теперь закрыта, отже маніфестація італійскихъ послбвъ могла бути лише выслѣдомъ приватнои ініціятивы, а тымъ самымъ не мала бы характеру законодатного акту. Длятого и поступокъ румуньскои палаты послбвъ не бувъ бы вбдповѣдный, если бы она на приватну маніфестацію вбдповѣла торжественною ухвалою на публичнбмъ засѣданю, котра мала бы цѣлкомъ инше значѣнье. Сей крокъ не бувъ бы навѣть приятный для італійского правительства, котрене допустило до дискусіи въ італійскбй палатѣ надъ внесеньемъ що-до Італійцѣвъ, мешкаючихъ въ Австріи. Міністеръ розумѣе чувства палаты, однако просить ббльшбсть, щобы добре застановила ся, заки пбйде за голосомъ серця. Правительство не може дати пбрвати ся тымъ струямъ и скидае зъ себе одвѣчальнбсть за подббнѣ ухвалы. — Президентъ палаты заявивъ, що не може пбддати внесень пбдъ голосованье и на сѣмъ скбнчила ся дискусія надъ сею справою.

НОВИНКИ.

— **Въ Миколаевѣ надъ Днѣстромъ** вбдбуде ся дня 1 н. ст. сѣчня 1895 р. о годинѣ 9½ рано богослуженье за упокбй бл. п. Омеляна Огоновского. Того самого дня о годинѣ 1½ зъ полудня вбдбуде ся въ школѣ Миколаевскбй першій загальный збборъ **Миколаевскои філіи руского товариства педаґоґічного**, котрои старшиною выбрано о. Ал. Грибъ, а членами: Ол. Корецкій, Ол. Ковальскій, Ол. Ковальскій, Ол. Ковальск

Цѣна збѣжа и другихъ продуктѣвъ.

22 н. ст. грудня 1894.

Львѣвъ: Пшениця 6·— — до 6·40, жито 5·— до 5·20, ячмѣнь 5·— до 6·—, овесъ 4·90 до 5·—, рѣпакъ 8·— до 9·—, горохъ 6·— до 7·—, вика 4·75 до 5·—, льнянка —·— до —·—, бѣбъ —·— —·—, бобикъ 4·25 до 4·85, гречка —·— до ·— конюшина червона 50·— до 58·—, конюшина бѣла 60·— до 95·—, конюшна шведска 40·— до 50·—, кминъ —·— до —·—, анижъ —·— до —·—, кукуруза 0·— до 0·—, хмѣль 25·— до 50·— зр. за 56 кільо у Львовѣ, оковита за 10.000 літрѣвъ —·— до —·— зр.

Оповѣстка.

Головный выдѣлъ товариства „Просвѣта“ у Львовѣ упрашае симъ на подставѣ §§. 28 д) и 50 г) статута товариства всѣ читальнѣ „Просвѣты“ въ краю, щобы зъ кѣнцемъ бѣжучого року предложили письменне справозданье про свѣй розвѣй а именно про число членѣвъ, про степень просвѣты и добробыту въ громадѣ, про нарады, вѣдчити и вечерницѣ, якѣ вѣдбували ся въ читальны про фонды, якими розпоряджуе читальня и про перешкоды, якѣ належало-бы усунути зъ уваги на добро товариства, якъ такожь про потребы и жаданя читальнѣ.

За Головный Выдѣлъ товариства „Просвѣта“ у Львовѣ дня 12 н. ст. грудня 1894 р. (2—3)

А. Торонський. *Д-ръ Кость Левицкій.*

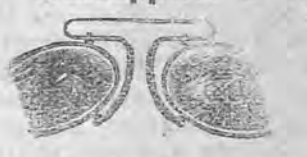
Альбумъ заслуженыхъ Русинѣвъ.

Цѣна 70 кр.

Дѣстати можна въ товариствѣ „Просвѣта“.

Надѣслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пѣдъ Копернико мъ“, Львѣвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одвазу поручае у великѣмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокль, телескопы, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайни, ленты мѣрильны, пѣоны, сібелѣ, манометры и т. п. Устроеня зегінкѣвъ електричныхъ. Всякѣ направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінцій выготовляють точно. 148

ПОМАДА „ФЕНІКСЪ“

нагороджена на выставѣ для здоровля и плеканя недужихъ въ Штуттгартѣ 1890 р., есть пѣсля лѣкарского осуду и пѣсля признань тысячей письмъ зъ подякою одинокимъ, дѣйстно вартнымъ и нешкѣдлымъ средствомъ, щобы осягнути у дамъ и панѣвъ повный, буйный зарѣстъ волося та щобы заразъ усувати выпаданье волося и творенье порплѣвъ; такожь причиняе ся тая помада вже у молоденькихъ панѣвъ до сильного нороету вусѣвъ. Гарантія за успѣхъ и нешкѣдность. Фляконь 50 кр. при пересылцѣ почтою и при послѣплатѣ 90 кр. 19—26

301 **К. ГОППЕ** ВѢДЕНЬ XIV., Hutteldorferstrasse 81.

Молочарня Маріи Ганкевичъ

ул. Сикстуска 31, побѣчь почты и Выдѣлу краевого

поручае 431 6—0

Снѣданя, обѣды и вечерѣ, каву и гербату

Абонаментъ обѣду 8 и 9 зр.

Для приѣзджаючихъ rendes-vous.

ЛИЖВЫ

„Галіфаксъ“ добрѣ . пара	1·25 зр
„Галіфаксъ“ зъ сталевыми ножами	1·80 „
„Галіфаксъ“ зъ широкими ножами	3·25 „
„Галіфаксъ“ добрѣ ніклов.	3·— „
„Галіфаксъ“ нікльований зъ широкими ножами .	5·— „
„Галіфаксъ“ системы Jackson Heynes . . .	4·50 „
„Галіфаксъ“ дамскій не нікльований	1·50 „
„Галіфаксъ“ дамскій нікльований	3·— „
„Меркуръ“ або „Гельветія“ дамскій нікльований зъ широкими ножами .	6·— „
Jackson Heynes нікльований	6·50 „
Зелѣзнѣ лижвы зъ ремѣнцями	—·90 „

4595 *поручае*

ПЕТРО ХШОНСТОВСКИЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.

Цѣнники илюстрованій рѣзныхъ предметѣвъ до розпоряджености

М. Р. ШНАЙДЕРЪ

заприсяженый знавець судовый въ Станиславовѣ

296 поручае свое 20—52

роботню бронзовничу и торговлю знарядѣвъ церковныхъ

основану 1882 року.

ПА-

расолѣ у великѣмъ выборѣ. **Кальошѣ** *американьскій и россійскій. Бѣлье мужеске, выробы трикотовѣ бѣлье Егера, и т. п. поручае найдешевше магазинъ товарѣвъ модныхъ, приборѣвъ подорожныхъ тоалетныхъ и т. п.*

Павла Лянгнера

передъ тымъ 2537

Братѣвъ Лянґнерѣвъ

у Львовѣ улиця Галицка число 16.

Цѣнники на жаданье даромъ.

ДЕШЕВШЕ

якъ всюды!!!

Паньчохи, скарпатки, паньчошки дитячій дуже сильни и тепла не шитй пара вѣдъ 18 кр., 22, 25, 30, 45, 60, 65 кр. до найлѣпшихъ вовняныхъ по 1 зр. 10 кр. поручае

Максъ Мільфельдъ

Львѣвъ, ринокъ ч. 39.

434 6—12

Климентій Федуньо

переплетникъ бібліотеки ц. к. львовского університету

поручае 366 10-?

свое переплетниче и ґалянтерійне заведенье

у Львовѣ, ул. Академична ч. 8.

Подоймае ся всякихъ роботъ, особливо переплету: Служебниковъ, Евангелій, Молитовниковъ, Бібліотечныхъ книгъ, Альбумѣвъ, Мапъ, Дапьомовъ и т. ин. по умѣреныхъ цѣнахъ.

Кирничне заведенье

для будовы верченыхъ и копаныхъ кирниць подоймае ся й дальше всякихъ роботъ, входячихъ въ обсягъ кирництва, полагоджуе ихъ при помо и фахового управителя фірмы, славнозвѣстной вѣдъ 36 лѣтъ и запоручуе Вп. Публицѣ, инжинерамъ и будовничимъ совѣстне и взорцеве переведенье роботъ.

Леопольда Домініка Спадкоємцѣ

388 13-26 Львѣвъ, улиця Костепальна ч. 1.

РОБѢТНЯ

ЕМА МЯРКА

Львѣвъ, улиця Костюшка ч. 4

одна зъ першорядныхъ, приймае всякѣ роботы, входячій въ обсягъ дамского кравецтва, якъ:

Осѣнній сукнѣ, зимовѣ и вечерковѣ, жакеты, шубы, ретонды и пелерины та выборъ готовыхъ датинныхъ суконь.

Приймае ся такожь замовленя на выправы зъ провінціи, полагоджуючи все на варшавскій ладъ.

Удѣляе ся такожь лекціи крою. 406 10—10

На жаданье продае ся паризкѣ формы.

441 3—6

НА РОЗДВО

практичнѣ подарунки!

Тоалетовѣ мыла

въ найлѣпшѣй якости, зъ приемными запахами, въ гарныхъ картонахъ по 3 штуки, картонъ по 30, 45 и 60 кр. та свѣчки на деревце поручае фабрика мыла тоалетового, господарского и свѣчокъ

Е. І. Фрідріховъ

у Львовѣ, улиця Краковска ч. 13.

Симъ маю честь повѣдомити Вп Публику, що я справивъ зновъ богато новостей, якъ: на вечерній принятя на морожене и торты формы въ найновѣйшихъ подобахъ, якъ также бонбоніерки.

При тѣмъ замѣчаю, що моимъ однокимъ стараньемъ було и есть вдоволити навѣть найвыбагливѣйшій домаганя, а вѣдзначеный доси ласкавыми взглядами, надѣю ся, що Вп. Публика зволить и на дальше мою честну працю вызначувати признаньемъ и подпирати.

Всякѣ замовленя зъ провінціи полагоджую вѣдворотною почтою якъ найсовѣстнѣйше.

А. Журовскій

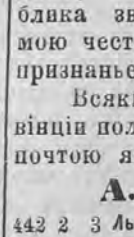
442 2 3 Львѣвъ, ул. Килиньского ч. 2.

Болеславъ Цибульскій

Торговля зелѣзныхъ товарѣвъ у Львовѣ пл. Марійска ч. 5 (французскій готель)

поручае:

Галіфаксъ звычайний добрій	1·10 зр.
Галіфаксъ зъ стал. ножами	1·70 „
Галіфаксъ нікльований .	2·50 „
Галіфаксъ зъ шир. ножами	2·75 „
Галіфаксъ зъ широкима ножами нікльований . .	4·75 „
Галіфаксъ зъ ножемъ якъ Jackson Heines поліруваний	4·— „
Галіфаксъ зъ ножемъ якъ Jackson Heines нікльований	6·— „
Галіфаксъ дамскій поліров.	1·30 „
Галіфаксъ дамскій нільов.	2·50 „
Меркуръ або Гельветія поліруваний . . .	2·60 „
Меркуръ або Гельветія нікльований зъ широкими ножами	5·40 „
Jackson Heines поліруваний	4·— „
Jackson Heines нікльований	5·50 „
Jackson Heines модель 1894 зъ глубокимъ рѣвцемъ нікльований . .	6·75 „
Пара вужѣвъ около 60 дк. неперевыш. въ доброте	5·7

Кех пара . . .
Пара ремѣнцѣвъ лѣпшихъ 50 кр. 30 кр.,

Илюстрованій цѣнникъ даромъ.

Сталевѣ оцилѣ буква Г 100 штукъ 6 зр.

430 3—10

(Бюро анонсѣвъ Импресса.)

Словарь нѣмецко-рускій

Ом. Партицкого

продае товариство „Просвѣта“ по *1 зр.* замѣсть 3 зр.

Знана вѣдъ многихъ лѣтъ ц. к. уприв. рафінерія спиритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікерѣвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдникѣвъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручае старѣ польскѣ сильнѣ горѣвки, дуже добрѣ розолісы, лікеры, румы правдивѣ зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои якости ерлевѣ спеціялы якъ: Народѣвка, Dziennik, Szczutek, Карпатѣвка, „Дябелъ“, Помаранчева не солоджена, Ратафія, Дереньѣвка и т. н. горѣвки упривилеєваній и одиноко правдивѣ если зъ нашои фабрики спроваджені.

Одиноке жерело въ краю для пп. аптикарѣвъ, до побираня алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спиритусу, до цѣлей лѣчничихъ вольного вѣдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спиритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкѣдный, бо не выроблюваный зъ есенцій оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головномъ складѣ водъ мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Кароля Людвика ч. 29. 4912 18—104

УЧИТЕЛЬ

орґанъ руского товариства педаґоґічного двотыжденникъ педаґотічно-науковый, выходить вѣдъ 1 червня 1889 р. у Львовѣ ул Вѣрменьска ч. 2., Предплата на цѣлый рѣкъ 3 зр., на пѣвъ року 160 кр. на чверть року 1 зр.

Безъ конкуренціи

есть мѣй склепъ истнуючій вѣдъ р. 1848 и тѣшучій ся вѣдъ сего часу великою симпатією. Длятого поручаю мѣй обильный складъ одягѣвъ мужескихъ и хлопячихъ, пальта мужескій и хлопячій, якъ такожь одяги дитячій и уніформы. Такожь позваляю собѣ поручитись Всч. Духовеньству яко спеціялістъ въ робленю сурдутѣвъ, рясъ и т. д.

Замовленя пѣсля мѣры выготовлюють ся въ найкоротшомъ часѣ якъ найгарнѣйше.

Дякуючи за дотеперѣшній взгляды пишусь 4095

Зъ поважаньемъ

Давидъ Шварцвальдъ

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

Ножѣ рѣзницкій и масарскій власного выробу поручае — направы машинъ до шитя прямый

ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ

ножѣвникъ у Львовѣ ул. Боимѣвъ ч. 3.

Цѣнники даромъ.

НА СЕЗОНЪ ОСѢННЫЙ

Просить ся ласкаво всѣхъ Вп. Гостей выставовыхъ пересвѣдчити ся о дивнѣй дешевости осѣнныхъ и зимовыхъ товарѣвъ, вже спроваженыхъ въ великѣй скѣлькости.

Слѣдуючѣ товары продають ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ доки истнуе запасъ:

1000 модныхъ муфѣвъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·50, 2·— до 5·— зр.
1000 кожуховыхъ шапокъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·80, 2·20 до 4·— зр.
1000 фланельовыхъ и суконныхъ блюзъ осѣнныхъ и зимовыхъ 2·50, 3·— до 6 зр.
500 гальокъ волѣчковыхъ по 2·50 до 4·— зр.
1000 хустокъ Гімаляя, найбѣльшій родъ 1·75, 2·25 до 4·— зр.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймодніѣшихъ суконокъ на осѣнь и зиму 1·80, 2·50 зр.
1000 модныхъ плащикѣвъ на осѣнь и зиму вѣдъ 4 зр. и высше.
3000 одягѣвъ для хлопчикѣвъ у всѣхъ величинахъ по 1·80, 2·—, 3·— зр. и высше.
Особливѣ новости въ стяжкахъ, воаляхъ, капелюхахъ дамскихъ и датинныхъ, рукавичокъ плясе, дуньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, панчохахъ, парасоляхъ до дощу, блюзахъ шовковыхъ и вовняныхъ, пляшрокахъ, костюмахъ и негліжахъ надѣйшли власне въ великѣй скѣлькости и доповняють ся щоденно.

Особливша гуртовна продажъ принагѣдна

въ вѣддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимовъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лѣжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лѣжка, дающихъ ужити ся на обѣ стороны (выробъ килимовъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 гарнітурѣвъ „Louvre“ на лѣжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лѣжка и 1 на стѣлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 гарнітурѣвъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лѣжка, 1 на стѣлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рѣзныхъ краскахъ по 75, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·35, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый выробъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
300 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Егера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцѣвъ фланельовыхъ въ найлѣпшомъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диванікѣвъ пѣдъ и надъ лѣжка по 1·50 и 2·25 стрижей по 2·50, 3 м высше.
300 диванівъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фігуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванѣвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
300 диванѣвъ до ѣдальнь 3·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванѣвъ пѣвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкѣвъ хѣдникѣвъ 8—10 метрѣвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкѣръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкѣрки Ангора 2 и 2·50.
Дорги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ імітацією шкѣры тигра 7·80 и высше.
Дивапы сальоній у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портіеры и занавѣсы коронковѣ аж до найлѣпшихъ сортѣвъ.

Везкій зъ провінціи надсыланій порученя полагоджуе ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ магазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

4815 209—?

Рухъ поѣздѣвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 мая 1894 пѣсля годинника середно-европейского.

Приходять до Львова зъ	поспѣшный	особовый			Вѣдходять зѣ Львова до	поспѣшный	особовый		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	2·32	5·25	9·00	6·10	Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	2·24	10·10	4·50	10·35
Варшавы	—	5·25	9·00	—	Варшавы	—	10·10	4·50	—
Хабѣвки (Закопаного) на Перемышль, Ряшѣвъ, або Тарнѣвъ	2·32	—	—	—	Хабѣвки (Закопан.) на Тарнѣвъ або Ряшѣвъ	—	10·10	—	—
Хабѣвки (Закопаного) на Ряшѣвъ або Тарнѣвъ	—	5·25	—	—	Хабѣвки (Закопан.) на Ряшѣвъ або Перемышль	—	—	10·35	—
Хабѣвки (Закоп.) на Стрый	—	—	8·34	—	Хабѣвки (Закоп.) на Стрый	—	—	9·50	7·10
Мушины Криницѣ, Жегестова на Тарнѣвъ	—	—	—	9·00	Мушины Криницѣ, Жегестова на Тарнѣвъ або Ряшѣвъ	—	10·10	—	—
Мушины Криницѣ Жегестова на Ряшѣвъ або Тарнѣвъ	—	5·35	—	—	Мушины Криницѣ, Жегестова на Тарнѣвъ (вѣдъ 1/6 включно до 30/9)	—	—	—	6·55
Мушины Криницѣ Жегестова на Тарнѣвъ (в. 1/6 до 30/9)	—	—	9·00	—	Мушины, Криницѣ Жегестова на Тарнѣвъ	—	—	4·50	—
Мезе-Ляборцъ Щавного-Кулашного на Перемышль	—	—	9·00	—	Мушины, Криницѣ на Стрый	—	—	—	7·10
Надберезя и Тарнобжега	—	—	6·00	—	Мезе-Ляборцъ, Щавного-Кулашного на Перемышль	—	—	—	6·55
Пѣдволочискъ и Бродѣвъ (на дворецъ гол.)	2·12	9·29	9·10	5·45	Надберезя и Тарнобжега	—	10·10	4·50	—
Пѣдволочискъ и Бродѣвъ (на дворецъ Пѣдзамче)	1·58	9·13	8·45	5·19	Пѣдволочискъ и Бродѣвъ (зъ дворця гол)	6·08	2·44	9·40	10·20
Сучавы	9·40	—	7·37	12·27	Пѣдволочискъ и Бродѣвъ (зъ дворця Пѣдзамче)	6·22	2·56	10·04	10·47
Кимполюнга	9·40	—	7·37	—	Сучавы	6·15	—	10·15	2·55
Радѣвцѣвъ	9·40	—	7·37	—	Чорткова на Галичъ	—	—	—	2·55
Бергомета и Чудина	9·40	—	—	—	Гусятина на Галичъ	6·15	—	—	—
Новоселицѣ	9·40	—	7·37	—	Слободы рунгур. Копальнѣ	6·15	—	10·15	—
Слободы рунгур. Копальнѣ	9·40	—	—	—	Новоселицѣ	6·15	—	—	—
Гусятина на Галичъ	9·40	—	7·37	—	Бергомета н. С. и Чудина	6·15	—	—	—
Чорткова на Галичъ	—	—	—	12·27	Радѣвцѣвъ	6·15	—	10·15	—
Бориславъ	—	—	2·02	12·10	Кимполюнга	6·15	—	—	2·55
Белзца	—	—	—	4·45	Сокаля	—	—	9·20	6·45
Сокаля	—	—	7·48	4·45	Белзца	—	—	9·20	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова на Стрый)	—	—	8·34	12·10	Бориславъ на Стрый	—	—	5·40	9·50
Стрыя и Сколього	—	—	8·47	—	Лавочного (Мункача, Серенча, Мішкольца, Пешту) и Хирова на Стрый	—	—	5·40	—
Сколього, Хирова, Станиславова на Стрый	—	—	2·02	—	Станиславова, Долины, Болохова на Стрый	—	—	—	9·50
Гребенова (вѣдъ 10/7 включно до 30/8)	—	—	2·02	—	Сколього и Хирова на Стрый	—	—	—	9·50
Бруховичъ (вѣдъ 12 мая почавши ажь до вѣкликаня)	—	—	8·10	—	Стрыя и Сколього	—	—	—	3·05
					Гребенова (тѣлько вѣдъ 10/7 включ до 30/8)	—	—	—	9·50
					Бруховичъ (почавши вѣдъ 12 мая ажь до вѣдкликаня)	—	—	3·39	—
					Зимнои-воды (почавши вѣдъ 12 мая ажь до вѣдклик.)	—	—	3·42	—

Розклады ѣзды въ видѣ кишеневѣмъ можна дѣстати въ бюрахъ информаційныхъ, касахъ стаційныхъ и у кондукторѣвъ.

*) Годины печатай грубыми черенками означують пору нѣчну вѣдъ год. 6-ой вечеромъ до год. 5-ой 59 мін. рано. Въ бюрѣ информаційномъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Вѣдни (улиця Іоанна 29) якъ такожь въ бюрѣ информаційномъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Львовѣ (улиця Третого мая ч. 3, готель Имперіаль), удѣляе ся устныхъ або письменныхъ обясненъ въ справахъ дотычно служby на ц. к австр. зелѣзницѣ державныхъ. О скѣлько пѣд ручники дозволяють, засягнути тамъ-же можна информацій вѣдносачихъ ся до решты австро-угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць. Въ бюрахъ информаційныхъ продае ся выдаваній черезъ ц. к. австр. зелѣзницѣ державній білеты до ѣзды и вшитки зуставлюваныхъ посвѣдчень до ѣзды якъ также тарифы. 4980

При закупнѣ товарѣвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и одвѣчальный редактор: Иванъ Белей. Папѣръ въ фабр. Черляньком. З друкарнѣ Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Бедрарского

Ч. 281. Львôвъ, Субота 17 (29) грудня 1894. Рôчникъ XV.

ДѢЛО

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских свят) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газет ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсерати платиѣ у Львовѣ.

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлий рôкъ	18 зр.	на цѣлий рôкъ	24 зр
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр
на чверть року	6 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлий рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженьа. — Реклямації неопечатані вôльнѣ вôдъ порта.

Поодинокє числе коштує 8 кр. в. в.

Оголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовои а въ рубрицѣ „Надісланє“ по 20 кр. в. в

Подяки числять ся по 10 кр. вôдъ стрічки.

Запросины до передплаты на рôкъ 1895.

За два тыждня скôнчить ся вже пятнацятый рôкъ нашого выдавництва — и „Дѣло“ [зъ додаткомъ „Бібліотеки найзнаменитшихъ повѣстей“] зачне рôкъ шѣснацятый. Въ роцѣ 1895-ôмъ выходити буде „Дѣло“ що дня, въ теперѣшнôмъ обемѣ и при тыхъ самыхъ услôвяхъ передплаты.

Передплата „Дѣла“ зъ додаткомъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выносить:

На провінціи [въ Австріи]:

на цѣлый рôкъ	18 зр.	— кр.
на пôвъ року	9 „	— „
на чверть року	4 „	50 „
на мѣсяць	1 „	50 „

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ	16 зр.	— кр.
на пôвъ року	8 „	— „
на чверть року	4 „	— „
на мѣсяць	1 „	35 „

За границями Австріи:

на цѣлый рôкъ	24 зр.	— кр.
на пôвъ року	12 „	— „
на чверть року	6 „	— „

Въ шѣснацятый рôкъ нашого выдавництва вступаємо й на дальше яко орґанъ вповнѣ независимый, выписавши на своѣмъ прапорѣ окликъ, при котрôмъ мусить знайти ся кождый щирый Русинъ, бажаючій красшои долѣ для свого покривдженого народу. Нашь окликъ „Русь для Русинôвъ! — и зъ того становища „Дѣло“ голосно добиває ся національныхъ и політичныхъ правъ належныхъ народови рускому, смѣло й отверто выступає противъ всякои кривды. Зъ другои зновъ стороны — „Дѣло“ горячо и щиро стоить за кождою доброю й честною гадкою, котра має на цѣли пôднести нашь нарôдъ и поодинокй верствы єго духово й економічно. Вôдъ тыхъ засадъ своихъ „Дѣло“ не вôдступить и въ будучности, вповнѣ свѣдоме патріотичного свого обовязку — стояти неустрашимо на сторожи правъ руского народу, поваги й чести єго, та й щиро пôдпирати середъ суспôльности нашои тоту орґанічну працю, котра змагає до пôддвигненя нашого народу на ступѣнь культурныхъ народôвъ дорогою правдивого, здорового поступу. И мы певнй, що якъ доси, такъ ще бôльше — зъ огляду на вѣдомй нинѣшнй невôдрадній вôдносины на Руси — такожь и на будуче загалъ добро-мыслячихъ Русинôвъ щиро пôддержить свôй единый независимый орґанъ.

„Дѣло“, основане въ роцѣ 1880-ôмъ, придбавши собѣ середъ рускои суспôльности довѣріе заразъ въ першихъ рокахъ свого истнованя, почало вôдъ 1888-ого року выходити щоденно — яко перша щоденна часопись руска. Мы розумѣли тогдѣ, що робимо рiзіко, а все-таки зважили ся на той важный крокъ — зъ огляду на широкій кругъ читателѣвъ, якій здобуло собѣ „Дѣло“ въ вôсьмохъ лѣтахъ попередныхъ. И справдѣ — въ однôмъ мы не завели ся, именно въ числѣ нашихъ передплатникôвъ. Мы можемо повеличати ся бôльшимъ числомъ ихъ, якъ всякій инчій орґанъ рускій. Наша експедиційна книга выказує передплатникôвъ стôлько, що при правильнôй, точнôй передплатѣ [и якъ бы не зайшли якй надзвычайнй выдатки], мы могли бы не лишь покрыти всѣ кошты выдавництва, але й зробити неодно для пôднесеня єго. Але въ чôмъ иншôмъ мы завели ся — въ правильности, въ точности передплаты. Передплата вплывае такъ неправильно и стôлько єи залягає (а въ якôйсь части й пропадає), що замѣсть надвыжки на пôднесенье часописи — выдавництво мусить бороти ся зъ недоборами, котрй очевидно мусять пôдбиватись на выдавництвѣ хиба лишь неґативно. Загальный станъ недоборôвъ выдавництва выносить тысячѣ, а адміністрація мусить оплачувати друкъ, папѣръ и т. п. готôвкою и въ належныхъ речинцяхъ. На дальше той станъ полишити годѣ, бо-жь „Дѣло“, орґанъ вповнѣ независимый, не може такъ, якъ многй иншй орґаны, числити на яку-небудь пôдмогу публичну чи приватну, — оно стоить выключно власными силами, цѣла єго екзистенція опираєсь єдино на передплатѣ зъ невеликимъ додаткомъ побору за инсераты.

Длятого, щобы „Дѣло“ могло упорядкувати свои матеріальнй вôдносины и не мусѣло на будуче бороти ся зъ недоборами та й щобы могло стояти на выжинѣ своєи задачѣ въ нинѣшнôй такъ важнôй и важкôй для руского народу хвили, — мы мусимо:

1) Вôдъ всѣхъ нашихъ довжникôвъ, безъ выимки, жадати рѣшучо выровнаня залеглостей въ означенôмъ речинци на заспокоєньe довгôвъ выдавництва — и тй залеглости конечно стягнути, хочь-бы прийшло ся може не въ однôмъ выпадку глядати выходу въ средствѣ ажь крайнôмъ.

2) Вôдъ нового 1895-ого року „передплату“ брати въ буквальнôмъ значѣню слова, якъ се чинять всѣ дневники другихъ народôвъ.

До того спонукує насъ — якъ сказано — интересъ навѣть самои екзистенціи „Дѣла“. Наше выдавництво нѣколи не думало й не думає о якихъ-небудь зыскахъ — мы радй будемо, якъ зможемо сплатити довги и на будуче мати стôлько, скôлько потрѣбно на покрытье коштôвъ. Коли-жь бы знайшла ся въ будущинѣ яка надвыжка, мы певно ужиємо єи лишь на само выдавництво, а при збôльшеню числа точныхъ передплатникôвъ евентуально и на зниженье цѣны передплаты.

Отже просимо всѣхъ нашихъ Вп. читателѣвъ и прихильникôвъ вырозумѣти положенье нашого выдавництва, такъ щиро, якъ щиро мы єго тутъ выложили, и зробити все можливе, щобы не тôлько ухоронити выдавництво вôдъ недоборôвъ, але й дати можнôсть „Дѣлу“ пôдносити ся зъ кождымъ рокомъ. Сего вымагає интересъ справы народнои и повага загалу добро-мыслячихъ Русинôвъ-народовцѣвъ.

Отже просимо: о выровнанье залеглостей, о надсыланье передплаты и о приєднуванье „Дѣлу“ передплатникôвъ. Выдавництво-жь зô своєи стороны не залишить зробити все можливе, щобы „Дѣло“ могло якъ найлучше служити справѣ руского народу середъ нинѣшныхъ — якъ сказано — такъ невôдрадныхъ вôдносинъ политичныхъ.

Вôдъ Выдавництва „Дѣла“.

У Львовѣ, дня 29 н. ст. грудня 1894.

При вчерашнôмъ отвореню сесіи соймовои выголосили промовы маршалокъ краєвый и намѣстникъ. Въ того рода промовахъ инавґураційныхъ представляє ся звычайно начеркъ роботы, яка жде заступникôвъ краю, а такожь не поминає ся успѣхôвъ добутыхъ въ часѣ минувшого року.

Промова маршалка була выповнена въ бôльшôй своѣй части згадкою про успѣхи минувшого року, а лишь коротко натякнула про выжидаючу працю, бо програма тои працѣ сама въ собѣ, въ дѣйстности, представляєсь дуже скупо. Успѣхомъ Галичины въ минувшôмъ роцѣ — выстава, и то пôдъ взглядомъ економічнымъ и політичнымъ. Економічный успѣхъ дасть ся побачити ажь въ будучности, бо поки що „мы найшли — говоривъ кн. Сангушко — прихильныхъ намъ и выбачныхъ знатокôвъ и судьѣвъ“. Політичный успѣхъ такій, що пôднесло ся значѣнье Галичины въ родинѣ народôвъ австрійскихъ, що цѣсарь та прочй члены дому цѣсарского заявили прихильнôсть для краю, а вкôнци що правительство, якъ центральне такъ и краєве, не вôдносить ся ворожо супротивъ краю.

Програма роботы соймовои дуже скупа: буджетъ, будова кôлькохъ зелѣзниць льокальныхъ, законъ будôвничій для сѣлъ и мѣсточокъ. Важнѣйшихъ законôвъ, н. пр. зъ законодатства громадского або законъ ловецкій не уважавъ выдѣлъ краєвый вôдповѣднымъ предкладати, бо се „послѣдна сесія передъ новыми выборами“. Якъ мало слôвъ на умотивованье, а якъ много въ нихъ сказано. На веснѣ будуть новй выборы и длятого не треба дразнити того хлопа, вôдъ котрого голосу зависить мандатъ, нѣякими ухвалами або бодай дискусією въ квестіяхъ, котрй єго найблизше обходять и найбôльше болять. Тажь кождый нерозважный голосъ, хочь зъ серця и пересвѣдченя походячій, що мôгъ бы залунати въ сали соймовôй, треба бы вôдтакъ дорого окупити при выборахъ, бо теперь вже й хлопы читають ґазеты, — длятого лѣпше помовчати одну сесію, вôдпочити на лаврахъ, збôраныхъ попередными сесіями, а утомы працѣ и такъ не буде, бо сесія коротка и въ часѣ карнавалу.

Рôвножь и правительство не выступає симъ разомъ зъ важнѣйшими проектами. Лишь два проекты законôвъ шкôльныхъ, одинъ дотычно засновуваня и устроюваня шкôлъ народныхъ и выдѣловыхъ та фреквенціи шкôльнои, а другій точнѣйше формулуючій ухвалу соймову о мѣсцевыхъ и окружныхъ зарядахъ шкôльныхъ, зложенй сего року правительствомъ до булавы маршалка. Ажь на будучу каденцію заповѣвъ намѣстникъ евентуальне предложенье проекту, поправляючого нашу адміністрацію громадску. Въ якôмъ напрямѣ буде та поправа адміністрації, сего не сказавъ намѣстникъ, а лишь натякнувъ, що буде коштовна, и длятого зависить вôдъ предложеня реформы податковои. Въ наслѣдокъ реформы податковои буде звернена фондамъ краєвымъ квота трехъ міліонôвъ зр., отже всякй надѣя на дальше зниженье додатковъ краєвыхъ до податкôвъ були марнй, бо вже вынайшовъ ся способъ збôльшеня выдаткôвъ и тягарôвъ, спадаючихъ на автономію краєву.

Въ дальшôй промовѣ, обговорюючи станъ фонду пропінаційного, натякнувъ намѣстникъ на якйсь пôдозрѣня и закиды на той фондъ. Высота доходу фонду пропінаційного — сказавъ намѣстникъ — зависить вôдъ добробыту, а що пôдставою добробыту для нашого люду єсть тверезôсть и умѣренностъ, то всѣ закиды суть пустыми фразами. Єсли буде добробытъ, то нарôдъ буде консумувати бôльше напиткôвъ, отже и дохôдъ зъ оплатъ консумційныхъ буде бôльшій. Премісса и заключенье выведенй гладко, але єсли вôдверне ся пытанье и скаже: добробыту нема и не слѣдно щобы вôнъ пôдносивъ ся, то въ наслѣдокъ чого оплаты консумційнй приносять бôльшй доходы? — то на се не находимо вôдповѣди, хиба пригадуємо собѣ недавнй дебаты въ радѣ державнôй надъ закономъ о піяньствѣ. Тамъ деякій бесѣдники натякали щось о обѣжникахъ и письмахъ старостôвъ въ Галичинѣ, а иншй статистичными цифрами доказували, що въ Галичинѣ ще дуже а дуже культивоване піяньство. Чи п. намѣстникъ не мавъ на гадцѣ тои дебаты?

Вкôнци згадавъ намѣстникъ про выставу и заявивъ, що правительство вôднесло зъ неи двѣ науки: разъ що треба ще много для Галичины зробити, — а друге (слова намѣстника) „выстава та була для правительства вказаньемъ, що добôръ людей въ тôмъ краю, для краю трудячихъ ся, въ першôмъ рядѣ отже репрезентація краєва вôдповѣдає дѣйстнымъ потребамъ и вôдносинамъ краю та не вымагає поправы, що выдаєсь менѣ вказанымъ выповѣсти ясно и голосно врй кôнци періоды выборчои“.

Ту другу науку, яку вôднесло правительство, хотѣли бы и мы порозумѣти, та годѣ. Выстава и репрезентація краєва, значить ся соймъ — якъ то одно зъ другимъ погодити? Выстава а комітетъ выставовый, се було бы розумнымъ зôставити зô собою и сказати, що добôръ людей бувшого комітету выставового бувъ якъ найлѣпшій и що нѣхто лѣпше понадъ него не вôдповѣсть задачи: устроювати выставы. Але доброту репрезентацiи краєвои заключати зъ выставы, сего не розумѣємо и думаємо, що въ тыхъ словахъ мѣстить ся дуже дипльоматична тонкôсть, именно натякъ на реформу выборчу. Але въ такôмъ разѣ така дипльоматія зновъ намъ не выдає ся вôдповѣдною. О доборѣ, добротѣ, вôдповѣдности репрезентацiи краєвои рѣшають выборцѣ, загалъ населеня, поручаючи мандаты такимъ особамъ, котрыхъ уважають вôдповѣдными, хочь се на жаль они лишь рѣчко въ можности выконати, — а зъ мѣсця правительственного вже зъ горы затверджати людей „при кôнци періоды выборчои“ се противконституційне. Чи складъ репрезентацiи краєвои вôдповѣдає вôднoснямъ и потребамъ, о тôмъ можна переконати ся зъ гадокъ и резолюцій на вѣчахъ народныхъ, зъ петицій высыланыхъ до правительства, и длятого безъ переведенои дискусіи въ тѣлахъ репрезентаційныхъ не можна нѣкому зъ горы аподиктично осуджувати справы.

Длятого и повысшй слова хочемо зачислити мѣжь тй афоризмы, котрй не разъ можна почути въ соймѣ зô звѣстнои стороны. Але въ такôмъ случаю годилось бы, щобы бодай наступали до нихъ близшй коментарѣ, бо безъ того люде рôзно собѣ ихъ толкують. А може хто и запытає ся о близше поясненье — а тогдѣ чей же не лишимось безъ вôдповѣди.

Справы соймовй.

Внесенье посла Ал. Барвѣньского, поставлене на першôмъ засѣданю сойму, звучить дословно такъ:

„Зваживши, що въ заведеныхъ найвысшою постановою по мысли ухвалы высокого сойму зъ дня 24 сѣчня 1887 р. клясахъ рôвнорядныхъ зъ рускимъ языкомъ выкладовымъ въ ц. к. высшôй ґімназіи въ Перемышли протягомъ шестилѣтного истнованя була все вôдповѣдна фреквенція;

зваживши, що управа такъ численнои ґімназіи, котра въ сѣмъ роцѣ шкôльнôмъ має 21 вôддѣлôвъ, насуває великй трудности дидактичнй и педаґоґічнй, подаю внесенье:

Выс. соймъ ухвалить:

Взыває ся ц. к. правительство, щобы истнуючй въ ц. высшôй ґімназіи въ Перемышли рôвнорядній клясы зъ рускимъ языкомъ выкладовымъ вôддѣлило вôдъ тои-жь ґімназіи и утворило зъ нихъ окрему державну ґімназію въ Перемышли зъ рускимъ языкомъ выкладовымъ.

У Львовѣ дня 28 грудня 1894. Барвѣньскій, внескодавець. Войтѣхъ Дѣдушицкій, Охримовичь, Ю. Романчукъ, Брикчиньскій, Окуневскій, Король, А. Барабашъ, Герасимовичь, Рожанковскій, Шептицкій, Кулачковскій, Стан. Бадені, Стан. Тарновскій (старшій), Сильвестеръ Сембратовичь, А. Водзицкій, д-ръ Савчакъ, Гаморакъ, Гурикъ, Ковальскій, Сенковскій, Пініньскій, д-ръ Ольпиньскій, Залескій, І. Менциньскій, Т. Федоровичь, Незабитовскій, Мандичевскій.“

——

Якъ доносять зô Львова до N. fr. Presse — задумують въ соймѣ поставити интерпеляцію въ справѣ проволѣканя процесу карного, зарядженого противъ тернопôльскихъ студентôвъ, стоячихъ пôдъ закидомъ політичнои провины.

——

По вчерашнôмъ (першôмъ) засѣданю устроили послы соймовй овацію для маршалка кн. Сангушка. Всѣ послы громадно удали ся до маршалка зъ привѣтомъ, а при тôй нагодѣ зложили ему ґратуляцію зъ причины намѣреного подружя. Въ имени послôвъ промавлявъ вôрменьскій архіепископъ Исаковичь. Кн. Сангушко має одружитись зъ панною Замойскою, донькою пок. ґр. Стан. Замойского зъ Пôдзамча и Рожи зъ Потоцкихъ. — Вôдтакъ удали ся послы зъ привѣтомъ до намѣстника.

Соймъ краєвый.

[2 ге засѣданье VI-тои сесіи VI. періоды]

дня 29 н. ст. грудня.

По вôдчитаню петицій, яки приступлено до порядку дневного вôдчитано интерпеляцію пос. Крамарчика и товаришвъ до комісаря правительственного въ справѣ доставленя дешевои соли для худобы.

Принято внесенье пос. Щ. Козебродского на пôбольшенье числа членôвъ деякихъ комісій и приступлено до выбору.

Наступили справоздання зъ выборôвъ. Секретарями выбранй: Зд. Тарновскій, Барвѣньскій, Слонецкій, Тшецецкій; — квесторами: Антоневичь, Коритовскій, Ст.

Стадницкій, Ем. Торосевичъ; — ревідентами на 12 членовъ Русины: Антоневичъ, Ковальскій, Федоровичъ; — до комісій: буджетовои на 19 членовъ: Барвѣньскій, Ковальскій (давнѣйше засѣдавъ въ тій комісіи пос. Романчукъ); — до громадскои зъ 10 членовъ Телишевскій; — до адміністраційнои на 19 членовъ Телишевскій; — до правничои зъ 9 членовъ Рожанковскій; — до шкільнои зъ 18 членовъ: еп. Куиловскій, Романчукъ; — до господарства краєвого зъ 19 членовъ Антоневичъ; — до зелѣзничои зъ 15 членовъ Охримовичъ; — до дороговои зъ 15 членовъ Федоровичъ; — до промысловои зъ 12 членовъ Окуневскій; — до петиційнои зъ 23 членовъ Барабашъ, Гаморакъ, Кулачковскій, Охримовичъ, Окуневскій; — до горничои зъ 8 членовъ Охримовичъ; — до сільнои зъ 9 членовъ Гурикъ; — до податковои зъ 11 членовъ Гурикъ; — до банковои зъ 12 членовъ Мандичевскій.

Маршалокъ оповѣстивъ, въ якій способъ уконституували ся тій комісіи.

Справозданя выдѣлу краєвого зъ чинностей въ 1894 р. поодинокихъ департаментахъ придѣлено комісіямъ до розслѣду.

Принято внесенье выдѣлу краєвого на узнанье выбору посла Барвѣньского зъ куріи громадъ сѣльскихъ въ окрузѣ бродскомъ. Такъ само узнано важнымъ выборъ пос. ґр. Тарновского зъ сѣльскихъ громадъ въ окрузѣ тарнобжескомъ.

Справу удѣленя veniam aetatis Вол. Ортиньскому, водослано до комісіи петиційнои.

Удѣлено концесіи на побираньe оплатъ мытовыхъ: обшарови дворскому въ Колодрубахъ водъ мосту на Днѣстрѣ, обшарови дворскому разомъ зъ громадою въ Чуловичахъ водъ мосту на Верешици, обшарови дворскому въ Хмельовій водъ перевозу на Днѣстрѣ, — радамъ повѣтовымъ на удержанье дорогъ громадскихъ зо Збаража до Подволочискъ и зо Збаража до Березовицѣ малои, зъ Глинянъ до Яхторова и зъ Городка до Залужа.

Справозданье выдѣлу краєвого о замкненю рахункобъ гал. фонду пропінаційного за 1893 р. водослано до комісіи буджетовои.

Комісія буджетова здае справу зъ предложеня о провізоріи буджетовій на 1-шій чвертьрокъ 1895 р. Комісія згодилась на внесенье выдѣлу кр., щобы выдатки въ часѣ провізоріи робились пôсля буджету на 1894 р., а не згодилась на побираньe додатковъ до податковъ о 4 кр. низшихъ, якъ се буде ухвалене въ буджетѣ на 1895 р., лишь побирати тій додатки въ часѣ провізоріи въ сегорочній высотѣ, именно по 65 кр. водъ 1 зр.

Референтъ пос. Стан. Бадені мотивувавъ водмѣнность внесень комісіи а выдѣлу кр. тымъ, що выдѣлъ не може вже напередъ знати, якъ выпаде буджетъ и длятого при провізоріи мусить опирати ся на буджетѣ зъ попереднього року.

Членъ выдѣлу кр. Романовичъ боронивъ внесеня выдѣлу тымъ, що треба оминути непотрѣбнои закрутанины въ урядахъ податковыхъ при вымѣркованю податку на 1895 р.

Пос. Романчукъ: Мѣжь поглядами комісіи буджетовои и выдѣлу краєвого певна рóзница. Може було бы наступило порозумѣнье, если бы комісія була мала бôльше часу до нарады, а не лишь чверть годины. Давнѣйше трактовано таку справу основнѣйше; впрочôмъ можна було ще зробити засѣданье въ понедѣлокъ, а за два днѣ добре передискутувати справу. Соймъ нарѣкае неразъ на бракъ часу до нарадъ, а тутъ теперь самъ добровôльно скорочае собѣ той часъ. Можна бы на другій тыждень водбути бодай два засѣданя. Се пôдъ взглядомъ формальнымъ — а пôдъ взглядомъ мериторичнымъ мусить примѣтити, що далеко справедливѣйшій поглядъ выдѣлу, щобы вже теперь ухвалити побираньe въ часѣ провізоріи буджетовои о 4 кр. низшій додатки до податковъ, а не ждати ажь на ухвалу буджету, бо се принесло бы клопôтъ урядамъ податковымъ, котрі теперь вымѣрювали бы додатки пôсля буджету 1894 р. а по санкціи буджету, котра наступить въ мартѣ, мусѣли бы змѣняти се вымѣрюванье о 4 кр. низше. Внесеня не ставляе, хиба высказуе бажанье, щобы засѣданя водбувались ще й слѣдуючого тыждня, а въ понедѣлокъ трактовано справу буджетовои провізоріи.

По промовѣ референта ґр. Баденіого принято бôльшостію голосôвъ внесеня комісіи буджетовои.

Водчитано внесенье пос. Романчука:

Зваживши, що заоктройованій патентомъ цѣсарскимъ зъ дня 26 лютого 1861 р. законы о репрезентаціи краєвôй вже тогды не водповѣдали достаточно вымогамъ справедливости, а теперь не водповѣдають ще и фактичнымъ водносинамъ нинѣшного часу; —

зваживши, що при настаючôй реформѣ ординаціи выборчои для рады державнои ще старша ординація соймова не може остати незмѣненою; —

зваживши, що посередность выборôвъ въ сѣльскихъ громадахъ есть упослѣдженьемъ тои курія, котре не дасть ся нѣякъ оправдати; —

зваживши, що въ сѣльскôй курія округи выборчій пересѣчно суть за великій а при тôмъ декотрій въ-двое ба навѣть въ-трое бôльшій водъ иншихъ; —

зваживши, що мѣста мають взагалѣ за мало репрезентантôвъ въ соймѣ а декотрі зъ нихъ втягненій суть до куріи сѣльскихъ громадъ, хотя характеръ мають мѣскій и заступникôвъ до рады державнои выбирають зъ куріи мѣстъ; —

зваживши, що потреба розширеня права выборчого вже загально есть признана; —

зваживши, що за розширеньемъ права выборчого и побôльшеньемъ числа выборцѣвъ повинно побôльшити ся и число послôвъ;

пôдписанй вносять:

Выс. соймъ зволить ухвалити змѣну статута краєвого и краєвои ординаціи выборчои въ такôмъ напрямѣ:

I. Выборы послôвъ въ сѣльскихъ громадахъ водбуваютъ ся безпосередно, мѣсцемъ выбору есть кожда громада адміністраційна.

II. Право активного выбору въ мѣстахъ и сѣльскихъ громадахъ дôстаютъ еще слѣдуючій повнолѣтній горожане австрійскій: 1) Всѣ, що платять якій небудь податокъ безпосередный. 2) Всѣ, що мають стале занятье въ якôмсь званю и провадять власне ґаздôство домове а притôмъ або водбули службу войскову або суть головами родины найменше зъ 4 особъ зложенои або умѣють читати и писати въ однôмъ зъ краєвыхъ языкôвъ; они мають право выборче въ тôй громадѣ, на котрои обшарѣ найменше оденъ рокъ суть замешкалій.

III. Число послôвъ зъ мѣстъ збôльшае ся въ той способъ, щобы бôльшій мѣста зъ характеромъ рѣшучо мѣскимъ, якъ Подґуже, особливо-жь такій, котрі при выборѣ послôвъ до рады державнои втягненій суть до куріи мѣскои, якъ Бережаны и Золочѣвъ, Бучачъ и Снятинъ, выключенй зостали зъ сѣльскихъ громадъ и выбирали послôвъ зъ куріи мѣстъ, а въ такихъ мѣстахъ, котрі теперь за малу мають репрезентацію, число послôвъ було побôльшене.

IV. Въ куріи сѣльскихъ громадъ такій повѣты, котрі мають людности по-надъ 100.000 душь, выбирають двохъ послôвъ въ двохъ окремыхъ округахъ выборчихъ.

У Львовѣ дня 29 грудня 1894. — Ю. Романчукъ, внескодатель. Герасимовичъ, Гаморакъ, Король, Клеменсевичъ, Жардецкій, Поточекъ, Пальхъ, Окуневскій, Телишевскій, д-ръ Ольпиньскій, д-ръ Савчакъ, Кулачковскій, д ръ Антоневичъ, А. Барабашъ, Рожанковскій, Гурикъ, Охримовичъ, Мандичевскій, Барвѣньскій, Стренкъ, Мізя, Крамарчикъ.

Слѣдуюче засѣданье въ пятницю 4 н. ст. сѣчня 1895.

Въ справѣ вѣча духовеньства.

Зъ письма надосланого на нашій руки о. І. Сендецкимъ до ужитку вѣчевого комітету позволяемо собѣ навести въ „Дѣлѣ“ отсихъ кôлька точок, якій Вп. авторъ поручае увазѣ комітету:

II. Просити рускій Епископатъ о зреґульованье подѣлу діецезій на деканаты. Возьму примѣромъ деканатъ теребовельскій. Зъ Слободы [повѣтъ пôдгаєцкій] до Теребовлѣ есть около $5^1/_2$ милѣ, зъ водти до Глещавы $2^1/_2$ милѣ доброи, отже разомъ воддаленье 8 миль въ довготу а 4 милѣ въ ширину. Якъ же тутъ на соборчикъ приѣхати? Треба стратити 3 днѣ. Длятого належало бы утворити деканаты менчій зъ увзглядненьемъ судôвъ повѣтовыхъ, а се улекшило бы працѣ деканамъ а и для духовеньства було бы зъ користію: При тôмъ можна бы по головнѣйшихъ мѣстахъ, якъ Тернопôль, Броды, Теребовля, Бережаны, Стрый, Коломыя, Самбôръ, Сянôкъ и т. д. утворити теперь внесенй [въ давнину бувшій] протопресвитераты зъ назвою архидеканаты. Що се не новина въ католицкôй церквѣ, свѣдчить се, що въ сихъ дняхъ оснувавъ кардиналъ зъ Праги ґр. Шенборнъ архидеканатъ въ Хебѣ въ Чехахъ, а и у нашихъ сусѣдôвъ латинникôвъ суть по бôльшихъ мѣстахъ пралаты, инфулаты. Додало бы се церквѣ нашôй [при заведеню водповѣдныхъ дистинкторій] много блеску и славы на зверхъ а нашій архіереѣ окружились бы доборомъ свѣтлыхъ достойникôвъ яко дорадникôвъ своихъ.

III. Нарадитись надъ водповѣднымъ усталеньемъ и забезпеченьемъ заряду фонда вдовичо-сиротиньского, а именно, выбрати анкету для порѣшеня: чи належить и якъ бы дало ся фонды вдôвъ и сирôтъ всѣхъ епархій сполучити зъ асекураційнымъ товариствомъ „Днѣстеръ“, а то зъ причинъ, що адміністрація коштувала бы менше и вкладки вплывали бы скорше и правильнѣйше. Розумѣесь при тôмъ мусѣла бы фондови бути застережена автономія и водповѣдный вплывъ архіереѣвъ.

IV. Полагодити справу дякôвску въ той примѣромъ способъ, щобы дяки побирали постôйну платню означену пôсля числа душь парохіи або мѣстцевости — и або зъ уряду въ конкуренцію вложену або правительствомъ чи краємъ асиґновану за квітами парохомъ потверджеными — и щобы дяки конечно були всѣ испытованій, а въ тôй цѣли утворились бы комісіи екзамінаційній або выбранй духовеньствомъ або Ординаріятомъ по деканатахъ именованій для выдаваня патентôвъ. Оденъ зъ дякôвъ засѣдавъ бы такожь въ комісіи яко екзамінаторъ. Посаду дôстати мôгъ бы тôлько дякъ испытованый, а по деканатахъ провадилась бы книга поведеня дякôвъ. По трохъ лѣтахъ служби при церквѣ могла бы наступити стабілізація дяка salva auctoritate parochi на будуче, щобы такого дяка, неразъ примѣрно жиючого и ревного въ службѣ, не можна було по сварцѣ въ громадѣ за-для приватъ, сейчасъ зъ села „нагнати“, тôлько щобы по порозумѣню зъ дотычными парохами деканъ по переведеню слѣдства мôгъ переносити такого дяка зъ одного села на друге.

IV. Постановити, щобы що року въ кождôмъ деканатѣ водбувала ся бодай одна місія духовна [чи то при спôвудѣлѣ оо. Василіянъ чи й безъ нихъ — залежало бы се водъ мѣсцевыхъ обставинъ) зъ увзглядненьемъ порока піяньства, индиферентизму, квестій соціяльнои пôсля енцикліки св. отця „Rerum novarum“, беручи прикладъ зъ християньскихъ соціялôвъ у Вѣдни, однакожь не поминаючи и прочихъ справъ, що хвиля выринаючихъ, котрі зворушують умы суспôльности.

V. Постаратись у Совѣта Народного Дому у Львовѣ о призволенье, щобы кождый священикъ мôгъ, за зложеньемъ якоись умѣренои кавціи и нагороды, вызичати важнѣйшій книжки зъ бібліотеки того-жь Дому для выслѣдôвъ на поли исторіи церкви и вôтчины або для власного образованя. На случай водказу утворити свою власну центральну бібліотеку зъ філіями по деканатахъ, де бы були дѣла дешевшій и доконечно потрѣбнй. На сю цѣль можна бы установити якусь таку рôчну вкладку обовязкову а и прочій собратя части своихъ бібліотекъ для загалу жертвувати не вагались бы, бо дотеперѣшныхъ бібліотекъ „деканальными“ званыхъ „житье“ ажь надто сумне, правдиво на папери.

VI. Постановити заложенье наукового орґану духовного, щось въ родѣ Przegląd-y powszechn-ого або Linzer Theolog. pract. Quartalschrift де бы нашій священики, котрыхъ рôвень образованя сли не высше то далеко не низше стоить водъ образованя собратій иншихъ народôвъ и обрядôвъ, могли умѣщати працѣ свои зъ исторіи церковнои и богословія дотыкаючій квестій соціяльнои, словомъ: всякихъ справъ стоячихъ въ певнôй мѣрѣ въ звязи зъ церквою.

IX. Въ справѣ шкôльнôй — зъ огляду на интересъ релігійный и національный жадати шкôлъ конфессійно-обрядовыхъ такъ, щобы въ рускôй части Галичины був учителемъ рускои молодежи Русинъ обряду руского, а пôдъ жаднымъ услôвемъ евреи, а сли школа мае бôльше учителѣвъ зъ мѣщанымъ обрядомъ, повиненъ бути по крайнôй мѣрѣ одинъ учитель Русинъ. Чисельна перевага обряду становила бы о релігіи учителя.

X. Установити анкету або и однôй особѣ поручити занати ся зобраньемъ адресъ особъ и фірмъ своихъ и заграничныхъ, де бы можна було набувати всѣ рѣчи церковній, недорогій а вкусній, выготовленй пôсля обряду нашого. До теперь внутрѣшній урядженя церковъ, а и будова ихъ становлять неразъ такій ґаліматіясъ обрядовый и стильовый, що неразъ приходить ся за голову взятись. Добре бы було, якъ бы хто зъ собратій выготовивъ таку книжку яко пôдручникъ, трактуючій о внѣшныхъ справахъ обрядовыхъ [розумѣе ся зъ апробатою Ординаріятскою] а заслуживъ бы собѣ вдячность собратій.

XI. Справа полученя матеріяльного быту духовеньства стоить теперь въ повнôмъ тоцѣ и ажь надто она намъ знана. Зъ кружкомъ моихъ собратій-сусѣдôвъ розôслали мы до пôдпису петиціи призначенй до рады державнои. Дай Боже, щобы бодай зъ того що було. Буде — добре! нѣ, то по можности й на дальше будемо сповняти цѣль нашого пôсланництва — провадити ввѣрену намъ паству вѣрныхъ до повнои щасливости небеснои и до духовного и народностного водродженя и просвѣченя народу.

Дописи „Дѣла“

Зъ Сокальского.

[Честь кому честь!]

Дня 12 н. ст. грудня 1894 р. умеръ въ Тартаковѣ повѣта сокальского тамошный лат. парохъ и крилошанинъ кс. Іосифъ Вѣржховскій въ 79-ômъ роцѣ житя а 56 священьства. Се бувъ мужь рѣдкихъ честнотъ, найчистѣйшого характеру и приятель Русинôвъ — словомъ священикъ польскій якихъ нинѣ вже мало!

Наглу его страту вôдчула цѣла охрестность тартакôвска въ котрôй вôнъ черезъ 35 лѣтъ священодѣйствувавъ, лишаючи по собѣ щирый жаль у всѣхъ безъ рôзницѣ вѣры и народности. Бо-жь вôнъ и всѣхъ добре знавъ по имени, знавъ майже всѣхъ латиньскихъ и рускихъ парохіянъ, всѣхъ зарôвно любивъ, и не лишь словами, але й явными дѣлами. Латиньскій парохіяне его розсѣянй по шѣснадцять дооколичныхъ селахъ въ обрубѣ шѣстьохъ парохій рускихъ. Кôлько-жь то причинъ мôгъ бы вынайти собѣ иншій парохъ до непорозумѣнь и борбъ то народныхъ, то обрядовыхъ. Покôйный же кс. Іосифъ апостольскою своею простотою серця и покорою, своимъ благоразумѣемъ и тактомъ черезъ цѣлыхъ 35 лѣтъ не мавъ тутъ нѣнайменшого непорозумѣня — бо жь не глядавъ его у льояльно поступаючихъ рускихъ священикôвъ. Право церковне вôнъ строго перестерѣгавъ а обрядъ нашъ не тôлько шанувавъ, але й передъ напастями ворогôвъ неразъ его бороninъ. Лучало ся ёму неразъ бути въ товариствѣ людей, котрі зъ напастями и насмѣшками выступали въ бесѣдахъ своихъ противъ обряду и народности нашои, думаючи що у притомного латиньского священика найдуть узнанье за свое вороже выступленье. Але кс. Вѣржховскій выхованый въ домахъ священикôвъ рускихъ и знаючи нашій нещастній обставины, видячи неодну нашу кривду, не замовчавъ, але строгимъ наказаньемъ и обороною нашого обряду завстыдавъ смѣлыхъ напастникôвъ и до мовчань привѣвъ. Коли церковь въ Тартаковѣ нова мурувала ся а фонды нашій нещастній, якъ звычайно, до дна вычерпали ся, то кс. Вѣржховскій, на просьбу рускаго пароха о. Левицкого, въ часѣ вôдпусту въ костелѣ взявъ тацу въ руки и самъ межи людьми узбиравъ на церкву звыжь 300 зр. Нашими рускими звычаями, нашими сумными пѣснями рускими не мôгъ вôнъ доволѣ натѣшити ся. Кождый по-при его плебанію переходячій рускій похоронъ выкликувавъ кс. Іосифа вôдъ бюрка до вôдчиненого вôконця, черезъ котре сумна наша пѣсня „Вѣчная память“ до щирыхъ слѣзъ трогала честного старика. Ще нинѣ немовь бачимо поважну постать сѣдоголового праведника, его милый голосъ: „Kochajcie się bracia!“ А голосъ той, мовь голосный звôнъ, накликувавъ всѣхъ до згоды й любови. Видячи такъ спасительне поступованье свого пароха, такожь кождочасный сотрудникъ латиньскій въ Тартаковѣ вступавъ въ слѣды свого пароха и рôвно-жь взаимну честь и любовь у братей Русинôвъ собѣ здобувавъ. Честь и вѣчная память кс. Іосифови що своимъ примѣромъ, такъ будуючимъ угрунтувавъ братню любовь и згоду въ охрестности Тартакôвскôй. Якъ сказавъ одинъ зъ проповѣдникôвъ похоронныхъ, кс. Вѣржховскій мавъ золотій уста и золоте серце. Проповѣди его, котрій вôнъ до самои смерти самъ кождои недѣлѣ и свята голосивъ, були короткій а ядренній а цвѣтомъ поезіи и красою польского стилю все порывали слухачѣвъ. Оріґінальній свои проповѣди и поезіи писанй клясичною латиною друкувавъ небôщикъ своимъ накладомъ. Забуваючи о собѣ, памятавъ вôнъ, маючи золоте серце, о всѣхъ, котрій его о що просили, и помагавъ всѣмъ, чимъ мôгъ.

На сумный обрядъ похоронный прибуло 11 священикôвъ латиньскихъ а 9 рускихъ, зъ котрыхъ три вôддали заслугамъ усопшого належну честь въ мовахъ похоронныхъ. При выношеню тѣла зъ плебанiи працавъ небôжчика зъ сердечнымъ жалемъ довголѣтный приятель его и сусѣдъ рускій парохъ тартакôвскій о. Емиліянъ Левицкій, въ костелѣ промовивъ зновъ о. Емиліянъ Криницкій зъ Бобятина, а на кладовищи о. Адріянъ Леонтовичъ зъ Телятинъ. Тысячный народъ, переважно рускій, зъ слезами въ очахъ працавъ у послѣдне свого приятеля правдивого, а вôдгомонъ печальнои нашои пѣснѣ „Вѣчная память“, котру небôщикъ такъ любивъ, голосно гомонѣвъ середъ тихого прекрасного дня зимового. Земля пяй буде тобѣ, о. Іосифе, легка и память вѣчна! Дай Боже абы Твôй наслѣдникъ перенявъ ся такимъ же духомъ, любовю Божою и дôждавъ ся подôбнои колись чести и памяти у людей!

Рускій священикъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Въ долѣшно-австрійскôмъ соймѣ прийшло вчера при розправѣ надъ буджетовою провізоріею до бурливыхъ сценъ. Люегеръ критикувавъ буджетъ и нападавъ при тôмъ дуже сильно на намѣстника, зъ причины, що на заступника краевого маршалка не покликано нѣкого зъ опозиціи. Вôнъ приписувавъ вину сего намѣстникови, котрый — якъ сказавъ — иде рука въ руку зъ лібералами и складае цѣсареви фальшивѣ рапорты. Шнайдеръ крикнувъ: „Вôнъ [намѣстникъ — *Ред.*] денунціюе“, а иншѣ послы кликнули: „Намѣстникъ бреше!“ Маршалокъ перервавъ Люегерови и заборонивъ ему говорити о намѣстнику, въ наслѣдокъ чого пôднѣсъ ся страшный крикъ и посыпали ся протесты зъ стороны антісемітôвъ. Вôдтакъ критикувавъ Люегеръ буджетъ. По его полеміцѣ зъ Грегоріґомъ и маршалкомъ принявъ соймъ буджетову провізорію. — Послы сѣльскои курии, що мали въ комісіяхъ бôльше якъ по два мандаты, порѣшили поскладати по одномъ мандатѣ, щобы подати змогу кождому членови опозиціи, а мѣжь ними и Шнайдерови, дôстати ся до комісій.

——

Именованье ґр. Шувалова ґенералъ-ґубернаторомъ варшавскимъ оповѣщуе „Правительственный Вѣстникъ“ тыми словами: „Посолъ надзвычайный и уповномôчненый при Ц. цѣс. В. цѣсари нѣмецкôмъ и королю прускôмъ, рôвножь посолъ надзвычайный и уповномôчненый міністеръ при дворахъ великокняжихъ Мекленбурґъ-Шверінъ и Мекленбурґъ-Стреліцъ приналежный до штабу ґенерального, ґенералъ-адъютантъ, ґенералъ пѣхоты ґр. Шуваловъ именованый ґенералъ-ґубернаторомъ варшавскимъ и командантомъ войскъ военного округа варшавского, зъ полишеньемъ въ гôдности ґен.-адъютанта и въ штабѣ ґенеральномъ.“ — Новый ґенералъ-ґубернаторъ числить 64 лѣтъ и тѣшить ся добрымъ здоровльемъ. Карієра его була дипльоматична, хочь въ часѣ турецкои вôйны взявъ велику участь въ походѣ и кампаніи. Вôдъ 1884 р. занимавъ мѣсце амбасадора въ Берлинѣ. Зачисляе ся до старинной боярскои родины россійскои и есть вельми богатый (въ самôмъ Петербурзѣ при ул. Пушкина маe пять величезныхъ каменниць о пяти поверхахъ), хочь свое богатство маe завдячувати своѣй матери, зъ роду польского, Валентиновичевôй, котра выйшовши за мужъ за богатого кн. Зубова, повдовѣла и въ-друге вôддала ся за ґр. Шувалова. Новый ґен.-ґубернаторъ маe теперь другу жѣнку, сестру консуля россійского въ Лисбонѣ Комарова. Ґр. Шуваловъ прибуде до Варшавы ажь по Новôмъ роцѣ.

Польска праса въ Галичинѣ бачить въ подѣяхъ, якѣ наступають теперь въ Царствѣ польскôмъ заповѣтъ змѣны системы и длятого не лишь змѣнила свою тактику офензивну, але и напоминае нерозважныхъ політикôвъ передъ демонстраціями. Именованье ґр. Шувалова приняла праса симпатично. — Праса россійска обговорюючи именованье ґр. Шувалова, шырше говорить про саму справу польску, и вже въ тôй обставинѣ добачае праса польска зворотъ до лѣпшого. „Новое Время“ зазначуе, що становиско ґен.-ґубернатора варшавского може бути и вельми труднымъ и вельми легкимъ. Штучне етноґрафічне веденье населеня польского въ краю привисляньскôмъ, а тымъ бôльше примусова русифікація, на котру часто въ загранычныхъ ґазеткахъ польскихъ дають ся чути тенденційнѣ нарѣканя, не входять въ пляны політики россійскои въ краю, въ котрôмъ противно доси журити ся треба о охорону передъ насильною польонізацією осталыхъ, тамъ нащадкôвъ населеня рускаго. Але власть россійска очевидно не може и не повинна выречи ся політичнои руссификаціи краю, если такъ взагалѣ можна сказати, говорячи о системѣ Милютина. „Нов. Время“ примѣчае, що при выконуваню тои системы справа була бы порѣшена, бо маса клонить ся далеко бôльше до спокôйнои, мирнои працѣ, до отвираючои ся для неи можности вдоволеня и економічнои самостôйности, анѣжь до легкодушныхъ и цѣлкомъ для неи непринадныхъ конспіраційи авантуръ політичныхъ.

——

Італійска Opinione помѣстила письмо одного місіонаря, що свѣдчить о поглядѣ римо-католикôвъ на папскѣ змаганя що-до сполученя всхôдныхъ церковь въ Римомъ. Въ тôмъ письмѣ пôдносить дописуватель, що супротивъ упадку латиньского елемента у всхôдноѣ части Середземного моря пруть левантійскѣ елементы Римь до того, щобы Царгородъ творивъ осѣдокъ понтіфікату рôвнорядного що-до політичнои суверенности. Апостольске письмо зъ 30 падолиста перервало запору, поставлену римо-католиками противъ що-разъ бôльше крѣпшаючои навалы, що въ політицѣ называе ся панславізмомъ або панґеленізмомъ, а котру зъ огляду на релігію можна бы назвати панортодоксією (всеправославіемъ). Свята столиця вже навѣть не жадае, щобы сполученье роздѣленыхъ великою схизмою церковь вôдбуло ся на рôвнорядныхъ умовахъ, ба що бôльше папа не домагае ся навѣть независимого заступника въ Царгородѣ. Римскій папа, котрого вôдпоручникъ въ новôмъ Римѣ повиненъ бы бути поставленый на рôвнѣ бодай зъ схизматицкими патріярхами, граe тамъ нужденну ролю, бо дѣйстно сей вôдпоручникъ зависить вôдъ посольства. Святый отець, що може въ Римѣ приймати и высылати посольства, не може безъ дозволу Франціи, вôднести ся до султана, щобы католицкій патріярхъ явивъ ся въ Римѣ и мусить бути глухій на релігійнѣ жаданя Вôрменъ, если Франція и Россія мовчать. Независимôсть и духова суверенноść святои столицѣ на Всходѣ выгляда въ очахъ всѣхъ схизматикôвъ на Всходѣ, а навѣть въ очахъ головы музулманъ яко обмежена ad sacra. Латиньскôсть и католицизмъ терплять въ области Середземного моря такѣ шкоды, що певно вôдобють ся й на цивілізаціи та на релігіи на заходѣ а котрыми повинни бы займити ся державы, въ котрыхъ интересѣ лежить удержанье status quo на Всходѣ.

НОВИНКИ.

Пригадуемо, що загальнѣ зборы тов. „Руска Бесѣда“ у Львовѣ вôдбудуть ся дня 2 н. ст. сѣчня 1895 р. зъ звычайнымъ порядкомъ нарадъ. Початокъ зборôвъ о 7-ôй годинѣ вечеромъ въ льокали товариства при ул. Вôрменьскôй ч. 2.

— **Зъ Залозець пишуть намъ:** Читальня „Просвѣты“ въ Гаяхъ за Рудою коло Залозець заложила для своихъ членôвъ крамницю. Торжественне вôдкрытье вôдбуде ся вô второкъ слѣдуючого тыжня. До крамницѣ приступила бôльша половина членôвъ читальнѣ, а другѣ заявили, що пôзнѣйше також приступлять. Товары побираe крамниця на складѣ „Народнои Торговлѣ“ въ Тернополи. Хотяй мѣсточко недалеко и жиды вѣдай будуть робити перешкоды, однакъ читальники сподѣваютъ ся, що при солідарности крамниця буде гаразд розвивати ся. Щасть Боже! — *Г. П.*

— **Отвореньe сойму.** По торжественныхъ богослуженяхъ въ обохъ катедрахъ, вôдправленыхъ вчера передъ полуднемъ, вôдбуло ся якъ звѣстно о 12½ годинѣ вôдкрытье сойму. Въ архикатедральномъ храмѣ св. Юра вôдправивъ торжественне богослуженье Впр. митратъ о Свнгалевичь въ присутности рускихъ послôвъ. Въ латиньскôй катедрѣ правивъ богослуженье кс. крил. Веберъ. На богослуженю явили ся маршалокъ кн. Сангушко, намѣстникъ ґр. Бадені и послы.

— **Історія університету львôвского.** Зъ нагоды вôдкрытя сего року выдѣлу медичного въ університетѣ львôвскôмъ а рôвночасно й выставы краевои выдавъ сенатъ львôвского університету за грошѣ удѣленѣ міністерствомъ просвѣты обемисте дѣло „Historya uniwersytetu lwowskiego“ въ двохъ частяхъ. Часть першу, котра обôймае історію університету вôдъ самого початку основана его Іосифомъ II-имъ въ роцѣ 1784 до року 1869 [350 сторôнъ великои VIII-ки] обробивъ проф. д-ръ Людвикъ Фінкель, а часть другу, вôдъ року 1869 до остатнього часу [417 сторôнъ] выготовивъ проф д-ръ Станиславъ Старжиньскій. Розумѣе ся само собою, що обширне дѣло се мѣстить въ собѣ дуже богато цѣнного и цѣкавого матеріялу историчного, бо авторамъ були вповнѣ доступнѣ акты університетскѣ и ц. к. намѣстництва. Оба авторы — Поляки, то й не диво, що черезъ цѣлу книгу тягне ся мовь червона нитка тенденція патріотична польска. Очевидно, они пишучи історію університету, мусять дуже часто тыкатись и русчины, але тогдѣ они студенѣ. Мѣсцями є навѣть тенденційность, и за-для того выйшовъ неоденъ Русинъ въ історіи львôвского університету менче або бôльше покривдженымъ. Не оббôйшлось також безъ того, що деякѣ важнѣ для русчины факты замовчано. Се, що кажемо, постараемось зъ Новымъ рокомъ и доказати.

— **Курсъ кутя коней.** Дирекція львôвскои ветеринаріи повѣдомлюе, що шестимѣсячный курсъ кутя коней розпочинае ся дня 2 н. ст. сѣчня 1895 р. и буде тревати до 30 червня 1895 р. Ковальскѣ челядники, що намѣряють записати ся на сей курсъ маютъ лично зголосити ся въ дирекціи ветеринаріи дня 2 сѣчня 1895 вôдъ 10—12 годины передъ полуднемъ и предложити: свѣдоцтво окôнченои народнои школы, свѣдоцтво вôдбутого терміну ковальского и бодай дворôчнои практики.

— **Убійство.** Зъ Тернополя доносять про таку пригоду: Въ середу дня 26 н. ст. грудня около 11-ои годины передъ полуднемъ стрѣтило ся въ Тернополи въ серединѣ мѣста, передъ судовымъ будынкомъ, двохъ незвѣстныхъ тамъ людей. Коли наближили ся до себе, выймивъ одинъ зъ нихъ зъ-за пазухи штилеть и пхнувъ нимъ въ груди другого. Ударъ вымѣреный певною и сильною рукою, влучивъ въ саме серце, такъ що жертва упала на мѣсци безъ житя. При убитôмъ не найдено нѣякого документу, що мôгъ бы пояснити его походженье або назвище. Арештованый убійникъ не выявивъ доси свого назвища и сидить у вязници въ найвеселѣйшôмъ настрою та зъ цинізмомъ вôдмавляе всякихъ поясненъ, якъ що-до свого назвища такъ и що-до причинъ злочину. Оба незнакомѣ походять, якъ можна вносити зъ поведеня, выгляду и одежи, зъ лѣпшои верствы суспôльности.

— **Въ справѣ діфтеричнои сировицѣ** доносять зъ Вѣдня, що державный патольоґічно-бактеріольоґічный институтъ выробивъ вже якусь скôлькôсть сеи сировицѣ, однако она поки-що буде ужита лише до науковыхъ цѣлей. Ажь въ першихъ мѣсяцяхъ слѣдуючого року буде выроблена бôльша скôлькôсть сего средства и буде розпродана до шпиталѣвъ въ цѣлôй монархіи.

— **Львôвска головна трафіка.** Сими днями померла у Вѣдни п. Бжежанова, властителька концесіи на головну трафіку у Львовѣ. Въ наслѣдокъ ей смерти перестае очевидно и аренда трафіки. Отже появила ся цѣла хмара кандидатôвъ, бо така концесія несе безъ нѣякихъ заходôвъ немалѣ доходы. И такъ, якъ оповѣдае одна интересованя особа, выносить въ тôй трафіцѣ рôчный оборотъ тютюну звыжь 500.000 зр., вôдъ сеи квоты порирае ся пôвъ процентъ, т. є. 2.500 зр. рôчно, оборотъ дрôбнои продажи тютюну выносить рôчно 70.000 зр., що приносить 7 до 8 процентъ або 4.900 до 5.600 зр., отже разомъ есть зъ сеи трафіки доходу 8.100 зр., а що выдатки не переносять рôчно 2.400 зр. то лишае ся 5.700 чистого зюску. Супротивъ того не дивно, що таке множество особъ старае ся о сю дохôдну позицію.

— **Рухъ особовый и товаровый на державныхъ зелѣзницяхъ.** Пôсля послѣдного выказу ґенеральнои дирекціи державныхъ зелѣзниць перевезено въ мѣсяци падолистѣ с. р. на всѣхъ шляхахъ, що стоять у власномъ зарядѣ державныхъ зелѣзниць загаломъ 2,454.402 особъ; 2,218.624 тонъ товарôвъ. Дохôдъ зъ перевозу особъ и пакункôвъ выносивъ 1,262.555 зр., зъ перевозу товарôвъ 5,421.143 зр, або разомъ 6,683.698 зр. Въ порôвнаню зъ падолистомъ 1893 року пôднѣсъ ся загальный дохôдъ о 138,066 зр. Въ часѣ вôдъ 1 сѣчня до кôнца падолиста 1894 р. вплынуло зъ руху особового и пакункôвъ 19,871.877 зр, зъ товарового руху 52,455.251 зр., разомъ 72,327.128 зр. Въ тôмъ самôмъ часѣ 1893 р. вынѣсъ дохôдъ зъ особового руху и пакункôвъ 18,623.569 зр., зъ товарового руху 49,277.603 зр., разомъ 67,901.172 зр., або що загальный дохôдъ въ порôвнаню зъ минувшимъ рокомъ выказуе надвыжку въ квотѣ 4,425.956 зр.

— **Дрôбнѣ вѣсти.** Цѣсарь затвердивъ выбôръ Генр. Чайковского, властителя бôльшои посѣлости зъ Бôбрки, на заступника презеса рады повѣтовои въ Бôбрцѣ — Въ Краковѣ померъ скоропостижно вчера рано звѣстный польскій малярь Генрикъ Родаковскій, мнимый наслѣдникъ Матейка на посадѣ директора краковскои академіи штукъ красныхъ. — У Львовѣ ходить вѣсть, що львôвскій кôнный трамвай вôйшовъ въ переговоры зъ зарядомъ електричного трамваю, щобы заступити конѣ електрикою.

Телеґрамы „Дѣла“

Будапештъ 29 грудня. Урядова ґазета оповѣстила, що цѣсарь принявъ рѣшеньемъ зъ 23 с. м. димісію кабінету. Въ палатѣ послôвъ и магнатôвъ повѣдомивъ Векерле о димісіи. Въ палатѣ послôвъ забирали голосъ Юстъ и Еетвешъ та взывали до переведеня церковно-політичныхъ реформъ.

Римъ 29 грудня. Папа принимавъ на торжественнôй авдієнціи амбасадора россійского кн. Лобанова. — Донька Кріспіого при нагодѣ вѣнчаня дôстала вôдъ короля дарунокъ.

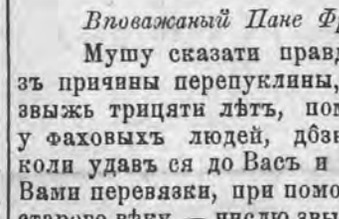
Петербургъ 29 грудня. До царя подано 80 просьбъ зъ просьбою о дозвôлъ на выдаванье новыхъ ґазетъ.

Переписка Редакціи и Адміністрациі.

— **Вп. І. Ба. въ Сл.** Высылки часописи не здержувано. — **Вп. М. Ми. въ Че.** До кôнця року заплачено все. — **Вп. Др. В. Ко. въ Ко.** Ще 3·50 зр. — **Вп. В. Ст. въ Ку.** Ще 4 зр. — **Вп. Е. Чу. въ Де.** Такъ. — **Вп. В. Ґа. въ Чо.** Одержали. — **Вп. К. Ку. въ Мо.** До кôнця 1894 заплачено все. — **Вп. Р. Ше.** Такъ. — **Вп. В. Бѣ.** Одержали.

Надѳслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручае у великôмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, да лекоглядy, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґы, ленты мѣрильнѣ, пйоны, сібелѣ, манометры и т. п. Устроени звôнкôвъ електричныхъ. Всякѣ направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя въ провінціи выготовляють точно. 148

Перепона въ травленю

катаръ жолудка, діспепсія, бракъ апетиту, згага и т. д. якъ такожь

Катары вôддыховыхъ органôвъ,

харкотанье, кашель, хрыпка суть недугами, въ котрыхъ

найчистѣйша алькалічна ВОДА щавова

уживае ся пôсля высказôвъ медициньскихъ повагъ зъ особливымъ успѣхомъ. (III.)

Отвертый листъ.

Вповажаный Пане Фрайліхъ!

Мушу сказати правду, що въ терпѣняхъ зъ причины перепуклины, якѣ я терпѣвъ вôдъ звыжь тридяти лѣтъ, помимо глядяня помочи у фаховыхъ людей, дôзнавъ я полекше ажь коли удавъ ся до Васъ и по ужитю заложеной Вами перевязки, при помочи котрои, мимо мого старого вѣку, — числю звыжь 75 лѣтъ — я теперь на дорозѣ до цѣлковитого вылѣченя и маю надѣю, що цѣлкомъ позбуду ся сеи недуги, за що лише Богъ може нагородити, бо люде не въ силѣ се зробити. Прошу приймати се мое совѣстне признанье на доказъ моеи вдячности, до котрои почуваю ся — остаючи на все зъ правдивымъ поважаньемъ, щирый приятель

Свящ. Грибовичъ в. р.

Дзвинячка 26 жовтня 1894.
(Подае „Импресса“ Львôвъ.) 440 2–5

Для старшихъ и молодшихъ

мужчинъ!

препараты реґенераційнѣ, уживаний старшимъ штабовымъ лѣкаремъ д-ромъ Мідеромъ вôдъ многихъ лѣтъ зô знаменитымъ успѣхомъ противъ всѣхъ нервовыхъ недугъ, повставшихъ въ наслѣдокъ знищеня нервôвъ и выкликавшихъ передчасне ослабленье духа и тѣла. — Особливо выпробоване яко скрѣпляюче средство противъ мужескои безсильности. — Цѣна зъ точнымъ лѣкарскимъ поученьемъ уживаня 3 зр. 10 кр., зъ почтовою пересылкею 25 кр. бôльше за опакованье. Одинокій головный складъ и мѣсце выробу: Аптика св. Юрія, Вѣдень V/2, Wimmergasse Nr. 33, куды треба пересылати всѣ письменнѣ замовленя. — Складъ у Львовѣ: Аптика Міколяша. 384 5—16

ЛИЖВЫ

„Галіфаксъ“ добрѣ . пара	1 25	зр
„Галіфаксъ“ зъ сталевыми ножамя	1 80	„
„Галіфаксъ“ зъ широкими ножами	3 25	„
„Галіфаксъ“ добрѣ ніклов.	3 —	„
„Галіфаксъ“ нікльованѣ зъ широкими ножами .	5·—	„
„Галіфаксъ“ системы Jackson Heynes . . .	4·50	„
„Галіфаксъ“ дамскѣ не нікльованѣ	1·50	„
„Галіфаксъ“ дамскѣ нікльованѣ	3·—	„
„Меркуръ“ або „Гельветія“ дамскѣ нікльованѣ зъ широкими ножами .	6·—	„
Jackson Heynes нікльованѣ	6·50	„
Зелѣзнѣ лижвы зъ ремѣнцями	—·90	„

4595 *поручае*

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.

Цѣнники илюстрованѣ рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости

Словарь нѣмецко-рускій

Ом. Партицкого

продае товариство „Просвѣта“ по ***1 зр.*** замѣсть 3 зр.

Парохія Коцюбинцѣ до замѣны, три чверти милъ вôдъ стаціи зелѣзнои дороги и почты Копичинцѣ о скôлько можна за парохію близько бôльшого мѣста. 445 1—3

Топôрцѣ лѣсовѣ до значеня, власного выробу — поручае

ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ

ложôвникъ у Львовѣ ул. Боимôвъ ч. 3.

Цѣнники даромъ.

Молитвеникъ для дітий

виданий

коштомъ рускаго тов. педаґоґічного.

В полотняній оправі з золоченим хрестом **20 кр.**

Продае ся в книгарни Науков. тов ім. Шевченка, Львів ул. Академічна ч. 8.

ТРôЙЦѢ

ЗЪ ЧИСТОГО БѢЛОГО ВОСКУ

Бѣлѣ по зр. 1·50, 2·20, 3·50 кр.

Артистично крашенѣ по зр. 2·20, 3·50, 4·50 кр.

поручае

Фабрика свѣчокъ и блихованя воску

ФРИДРИХА ШУБУТА

Львôвъ, Ринокъ 45.

Фабрика основана 1789 року.

444 1—3

Знаменита книжка

до 404 1—3

НАУКИ ПЕЧЕНЯ СВЯТОЧНЫХЪ ТѢСТЪ

выйшла зъ друку въ рускôмъ язычѣ и обôймае:

Найлѣпшѣ приписы на струклѣ масляны, парены, пôстны, зъ молокомъ, зъ мигдаловою масою и т. ин.

Мазурки, Пляцки якъ: Незрôвнаный орѣховый Пляцокъ, марципановѣ Мазурки и т. ин.

Десеровѣ тѣста, Медôвники, Медôвнички, Люкры, Рôзнѣ тѣста до кавы, чаю и шоколяды.

Наука для господинь печеня знаменитого хлѣба.

Дуже добрый спосôбъ смаженя пампушкôвъ.

Цѣна 70 кр.

По надосланю переказомъ почтовымъ 76 кр. залагоджуе ся посылку франко. Друкарня **В. Манецкого**, Львôвъ, ул. Коперника ч. 7.

„ДНѢСТЕРЪ"

ТОВАРИСТВО ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

у Львовѣ ул. Валова ч. 11.

перше руске товариство асекураційне, **припоручене Всч. Духовеньству и всѣмъ вѣрнымъ черезъ Вшеосв. Митр. и Преосв. Еп. Ординаріяты всѣхъ трехъ Епархій**, приймає обезпеченя вôдъ шкôдъ огневыхъ пôдъ найприступнѣйшими условіями и за можливою найнизшою оплатою.

Шкоды ліквідують ся и выплачує ся сейчасъ по пожарѣ.

Договоры заключенѣ съ першими Товариствами контрассекураційными подають **„Днѣстрови"** можность обезпечувати и выплачувати **и найвыссій сумы**.

Фондъ основный 50.000 зр. в. а. ульокованый въ цѣлости въ пупилярныхъ паперахъ, **побольшає ся** наростаючими вôдсотками. Фондъ резервовый творить ся и порастає по мысли статута.

Полісы „Днѣстра" приймає Банкъ краевый при позичкахъ ипотечныхъ на основѣ рескрипту Выдѣлу краевого зъ дня 1 червня 1894 ч. 26115.

„Днѣстеръ" приймає такожь въ силу договору, заключеного зъ Товариствомъ взаимныхъ обезпечень въ Краковѣ **обезпеченя на жите** въ всѣхъ можливыхъ комбинаціяхъ.

Друки, проспекты и всякій поясненя подають Аґенты, установленѣ у всѣхъ мѣстахъ и бôльшихъ селахъ, якъ такожь 4414

Дирекція „Днѣстра" у Львовѣ.

Зголошеня о удѣленье **аґенціи** въ мѣсцевостяхъ где „Днѣстеръ" не є заступленый, приймають ся.

НА РАТЫ
МАШИНЫ ДО ШИТЯ

зъ найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и краевыхъ вôдъ 25 до 65 зр.

поручає 4.98 143—?

ЛЮДВИКЪ ҐАРДОЛИНЬСКІЙ

Львôвъ, площа Галицка 14.

Цѣнники на жаданье даромъ и франко.

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Вôдъ давна звѣстный зъ своєи доброты и запаху правдивый

РОССІЙСКІЙ ЧАЙ

въ торговли

В. АДАМОВИЧА

ВЪ БРОДАХЪ

Фунтъ дуже доброго	зр. 1·40
Фунтъ найлѣпшого оригін. опаковая.	зр 2·50
Фунтъ „Имперіяль" цѣсарскои . .	зр. 3·50
Фунтъ высѣвокъ зъ найлѣпш чаївъ	зр. 1·20
кава „Сіріюсъ" франко 5 кільо . .	зр. 9·50

355 21—52

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. управ. гал. анц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купує и продає

ВСѢ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ

по курсѣ деннôмъ найточнѣйшôмъ не вчисляючи нѣякои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручає

- 4½% листы ипотечнѣ
- 5% листы ипотечнѣ преміованѣ
- 5% „ „ безъ премій
- 4½% листы товариства кредитового земского
- 4½% „ Банку краевого
- 4½% позичку краеву галицку 3483
- 4% позичку пропінаційну галицку
- 5% „ „ буковиньску
- 4½% „ угорскихъ зелѣзниць державныхъ
- 4½% „ пропінаційну угорску
- 4% угорскій облігація видемнізаційнѣ

а всѣ тѣ паперы Контора вымѣны Банку ипотечного все купуе и продає

по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймая вôдъ П. Т. купуючихъ всѣлякій выльосованій а вже платнѣ мѣсцевѣ паперы цѣнный, такожь запавшій купоны за готôвку, безъ нѣякого вôдчисленя, а замѣсцевѣ лишь за вôдчисленьемъ справедшихъ коштôвъ.

До ефектôвъ у котрыхъ выйшли купоны, доставляє новѣ аркушѣ купонôвѣ, за зворотомъ коштôвъ, котрѣ семъ поносить

Безъ выслыску!

Одинока роботня ювилерско-золотнича

ПЕТРА ШІФФЕРСА

при площи Марійскôй 8 и Гетьманьскôй 4 у Львовѣ — подає до ласкавои вѣдомости свôй фабричный цѣнникъ робôтъ деякихъ предметôвъ золотыхъ.

Предметъ: Пара обручокъ зр. 1·50 Наймоднѣйшій перстенѣ заручиновій, елеґантно выкôнчений зр. 1·50. Шпильки до слюбныхъ китичокъ въ наймоднѣйшихъ формахъ 75 кр. Пара ковткôвъ въ теперѣшнôмъ вкусѣ вôдъ 1·50. Брошки наймоднѣйшій почавши вôдъ 3 зр. Бразлеты вкусній вôдъ 5 зр. Перстенѣ кармазиновій, с. в. сафіръ або такожь иншій камѣнчикъ окруженый діямантиками въ прегарныхъ формахъ 4 зр. Перстенѣ окруженѣ брилянтиками по 5 зр. и т. д. и т. д. Кождый грамъ золота 14-каратного числить ся 1 зр. в. а

Щобы оминути злои мѣры перстеня, выстане змѣрити картономъ зъ перстеня добре пасуючого внутрѣшный промѣръ и прислати.

Замѣсцевѣ замовленя выготовляю совѣстно и скоро. Золото, срѣбло и дорогій камѣнѣ приймаю въ замѣнъ и за готôвку. 410 11-12

КАРТЫ ѢЗДЫ

до Пôвнôчнои Америки

въ

Нідерляндско-Американьскôмъ товариствѣ пароходнои плавбы.

I Kolowratring 9
IV Weyringergasse 7 a

WIEN.

Щоденна експедиція зъ Вѣдня.

50-52 **Поясненя безплатно.** 1

УЧИТЕЛЬ

орґанъ рускаго товариства педаґоґічного двотыжденникъ педаґопічно-науковый, выходить вôдъ 1 червня 1889 р. у Львовѣ ул. Вôрменьска ч. 2., Предплата на цѣлый рôкъ 3 зр., на пôвъ року 160 кр. на чверть року 1 зр.

Перша австрійско-шлеска

ТОРГОВЛЯ НАСѢНЯ

АЛЬФРЕДА РАССЛЯ въ ОПАВѢ

заснована 1875 року

поручає

Насѣня травъ на муку и на пашу, **насѣнье пашныхъ бураковъ, оріґінальну французку люцерну**, всѣ насѣня **конюшины, насѣня господарекій** и **лѣсній** пôдъ ґарантією правдивости, чистоты и силы кôльченя. 437 4—40

На жаданье цѣнники даромъ и франко

ОСТОРОГА
передъ бляґою и обманою!

Вѣдомо всѣмъ, що Галичина есть раемъ для рôжныхъ обманцѣвъ вѣденьскихъ и заграничныхъ. Що-дня читаемо о выпродажахъ зъ причины мнимыхъ крахôвъ и т. п. бляґъ. Оголошуванѣ ними розличнѣ лѣхтарѣ, срѣбнѣ тацки, чарочки, ситка -- все те мосяжна бляха потягана ніклемъ.

Увага. Щобъ устерегти Публику передъ вызыскомъ, принялисьмо выпродажу выробôвъ зъ патентованого америк. серебра найбôльшои на свѣтѣ фабрики, котра зъ причины статґнаціи вôддала намъ лише за цѣну роботы т. є. за 5 зр. слѣдуючій предметы доки запасъ выстарчить:

- 6 штукъ найлучшихъ ножѣвъ столовыхъ зъ анґлійскимъ вôстрѣмъ,
- 6 штукъ америк. патент. срѣбныхъ вилокъ зъ одного штуки,
- 6 „ „ „ ложокъ срѣбныхъ,
- 12 „ „ „ ложочокъ срѣбныхъ,
- 1 велика америк. патент. хохля срѣбна,
- 1 менша „ „ срѣбна хохля до молока,

Разомъ штукъ 32 лише за 5 зр.

Кромѣ того на жаданѣ додаємо:

- 6 штукъ десертовыхъ ножѣвъ зъ анґл. вôстрѣмъ
- 6 „ „ вилокъ зъ патент. срѣбла зъ одного шт.

12 штукъ лише за 2 зр. 10 кр.

Американьске патентоване срѣбло є бѣлымъ металемъ, задержує бѣлôсть срѣбла черезъ 30 лѣтъ и є дуже здорове въ уживаню и смаку.

Гарне накрытье надає ся такожь на дарунокъ рôздвяный або новорôчный. — **Що оголошенье наше дуже ретельне, зъобовязуємо ся публично вôдослати грошѣ, кому товаръ несподобає ся.**

Головна аґенція **„Wiktorya"** Ринокъ ч. 45. I. поверхъ въ Краковѣ, въ тôмъ домѣ, де панорама. — Наша марка охоронна: корона и фірма „Wiktorya".

Посылка на провінцію за побраньемъ почтовымъ або за готôвку.

Порошокъ до чищеня 8 кр. ав. 446 1—1

На загальній выставѣ у Львовѣ бронзовый медаль

Гостинцѣ на Рôздво и на Новый Рôкъ.

Истнуюча вôдъ року 1860 фірма въ Новôмъ Санчи

перенесена до Львова при ул. Хоружчины ч. 27

Центральна Роботня Кожухôвъ

(СЕРДАЧКÔВЪ)

392 7—10

Поручає кожушки дамскій, мужескій и дитячій, крытій сукномъ, вышиванй и оріґінальній Закопаньскій, уланки, криничанки и угорки

Гуцульскій киптарики. Гуньки и гôрняцкій капелюхи!

Власный выробъ!!! Цѣны умѣренѣ.

Головный складъ въ Центральнôмъ краєвôмъ базарѣ у Львовѣ

при ул. Кароля Людвика ч. 5, I. поверхъ.

Приймає такожь всякій замовленя на мужескій футра, дамскій ґарнітуры и т. нн. роботы, входячій въ обсягъ того фаху и выготовлює ихъ въ якъ найкоротшôмъ часѣ.

Зъ глубокимъ поважаньемъ **Кляра Рачиньска.**

На ос. Николая и Рôздво практичный подарунокъ.

Спеціялістъ

недуги ухъ, носа и горла

Д-ръ І. Райнгольдъ

364 мешкає теперь 29—39

при улици Сикстускôй, ч. 27.

НА СЕЗОНЪ ОСѢННЫЙ

Просить ся ласкаво всѣхъ Вп. Гостей выставовыхъ пересвѣдчити ся о дивнôй дешевости осѣнныхъ и зимовыхъ товарôвъ, вже спровадженыхъ въ великôй скôлькости.

Слѣдуючій товары продають ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ доки истнує запасъ:

1000 модныхъ муфôвъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·50, 2·— до 5 — зр.
1000 кожуховыхъ шапокъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·80, 2·20 до 4·— зр.
1000 флянельовыхъ и суконныхъ блюзъ осѣнныхъ и зимовыхъ 2·50, 3·— до 6 зр.
500 гальокъ волôчковыхъ по 2·50 до 4·— зр.
1000 хустокъ Гімалая, найбôльшій родъ 1·75, 2·25 до 4·— зр.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймодніѣйшихъ суконокъ на осѣнь и зиму 1·80, 2·50 зр.
1000 модныхъ плащикôвъ на осѣнь и зиму вôдъ 4 зр. и высше.
3000 одягôвъ для хлопчикôвъ у всѣхъ величинахъ по 1·80, 2·— , 3·— зр. и высше.
Особливій новости въ стяжкахъ, воаляхъ, капелюхахъ дамскихъ и дитинныхъ, рукавичокъ ґлясé, дунькахъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, панчохахъ, парасоляхъ до дощу, блюзахъ шовковыхъ и вовняныхъ, шляфрокахъ, костюмахъ и неґліжахъ надôйшли власне въ великôй скôлькости и доповняють ся щоденно.

Особлива гуртовна продажь принагôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (выробъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 ґарнітурôвъ „Louvre" на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 ґарнітурôвъ „Bourett", тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôжныхъ краскахъ по 75, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·35, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый выробъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Gierа) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 кодôвъ флянельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диванкôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2·25 стрижей по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальоныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Анґора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітаціею шкôры тигра 7·80 и высше.
Дивавы сальонній у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портіеры и занавѣсы коронковій аже до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всякій зъ провінціи надсылань поручена полагоджує ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ магазину AU LOUVRE

4895 210—? **у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.**

СКЛАДЪ ОБУВИ

ЗЪ

МЕДЛІҐСКОИ ФАБРИКИ

у Львовѣ

перенесеный цѣлковито 77 15—0

до

ГОЛОВНОГО СКЛАДУ

при

улици Сикстускôй ч. 6.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и одвѣчальный редактôръ: Иванъ Белей. Папѣръ въ фабр. Черляньон. З друкарнѣ Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднаренкого

Ч. 282. Львôвъ. Понедѣлокъ 19 (31) грудня 1894. Рôчникъ XV.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских свят) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитших повѣстей“ выходитъ вô второкъ, и вô второк и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Администрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газет ул. Кароли Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и наменитôсть за инсерати платий у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком:

въ Австріи:		за границею:	
на цѣлий рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлий рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаютъ ся лише на попереднє застереженье. — Реклямація неопечатані вôльнй вôдъ порта.

Поодинокє число коштує 8 кр. в. а.

Оголошенія принимаютъ ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовôй а въ рубрицѣ „Надсилане“ по 20 кр. в. а

Недѣлки числятъ ся по 10 кр. пôдъ очинша.

У Львовѣ, дня 31 н. ст. грудня 1894.

По суботнѣшнôмъ засѣданю сойму, на котрôмъ ухвалено провізорію буджетову на 1895 р., наступила довша перерва въ засѣданях. Слѣдуюче засѣданье вôдбудесь ажь въ пятницю, 4 н. ст. сѣчня, вôдтакъ наступае зновъ перерва зъ нагоды рускихъ свят и засѣданя зачнуть правильно вôдбувати ся ажь вôдъ 10 н. ст. сѣчня. Отсе одно засѣданье въ пятницю 4 сѣчня, мѣжь пятиднєвными ферiями за-для латиньского Нового року и рускихъ святъ Рôздвяныхъ, мавъ вызначити маршалокъ кравый въ тôй цѣли, щобы послы не розъѣздились домôвь, а комісіи соймовй вôдбували за той часъ засѣданя и упоралисъ зъ придѣленими имъ справами. Чи сей дуже похвальный вамѣръ маршалка буде переведеный въ дѣйстности, можна сумнѣвати ся, бо велика часть послôвъ розъѣхала ся домôвь и верне ажь по рускихъ святахъ. Тажь навѣть комісіи буджетовôй було дуже спѣшно зô справою провізорiи буджетовои, бо нарада надъ нею вôдбулась прихапцемъ. Се й пôднѣсъ пос. Романчукъ, зазначивши, що годѣ ему зрозумѣти той поспѣхъ, коли можна було вôдбути засѣданье сойму ще въ понедѣлокъ, а вôдтакъ въ тыжднi ще бодай одно або два засѣданя. Але якъ то кажуть: кому въ дорогу, тому й часъ.

На послѣднôмъ засѣданю доконано выбору комісій. Складъ комісій уложеный парляментарною комісією, т. зв. комісією маткою, зложеною зъ двацяти послôвъ, переважно зъ центра и правицѣ Презесомъ тои комісіи есть Козебродскій, віцепрезесомъ Поляновскій а секретаремъ Ст. Стадницкій. При уложеню складу комісій що-до участи въ нихъ рускихъ послôвъ зайшла така змѣна, що до комісіи буджетовои выбрано замѣсть пос. Романчука пос. Барвѣньского. Пос. Романчукъ засѣдавъ черезъ пять сесій въ двохъ комісіяхъ, буджетовôй и шкôльнôй, а на шесту, послѣдну сесію выбраный лишь до комісіи шкôльнои. Впрочôмъ складъ комісій такій самый, анѣ не допущено Русинôвъ въ бôльшôмъ числѣ до комісій, анѣ не находимо въ нихъ посла д-ра Короля.

Зъ трехъ самостôйныхъ внесень, поставленыхъ доси послами, два внесеня выйшли зô стороны рускихъ послôвъ (трете внесенье есть пос. Меруновича о пôльгахъ для позичокъ селяньскихъ въ банку краевôмъ). Пос. Барвѣньскій поставивъ внесенье, щобы соймъ вôзвавъ правительство до утворення зъ рускихъ паралельокъ при перемыскôй гімназiи окремои рускои гімназiи. Отворенье окремои рускои гімназiи въ Перемышли вже було давнѣйше постановлене, досыть згадати про слова цѣсаря сего року до депутаціи Русинôвъ, але треба було заховати право, прислугуюче соймови въ справахъ шкôльництва, именно що-до заснованя новыхъ гімназій, и длятого резолюція соймова зъ зазывомъ до правительства дасть товчокъ до довершеня цѣлои справы. — Пос. Романчукъ предложивъ внесенье на змѣну соймовои ординаціи выборчои. Внесенье не нове, лишь повторене зъ попереднои сесіи. Змѣна предкладаесь въ тôмъ напрямѣ, що выборы мали бы бути безпосередній, збôльшилось бы число мандатôвъ въ куріи сѣльскôй, наступивъ бы новый подѣлъ округôвъ выборчихъ при рôвночасномъ вылученю деякихъ мѣстъ зъ выборôвъ въ куріи сѣльскôй, а вкôнци право выборче було бы досыть значно розширене, по мысли звѣстного проекту реформы выборчои гр. Таффого. На попереднôй сесіи соймова комісія адміністраційна полагодила се внесенье негативно, а справозданье ей не прийшло вже на порядокъ дневный и тымъ способомъ не можна було перевести дискусіи, въ котрôй, розумѣе ся, якъ рускій послы такъ и поодинокій соймовій сторонництва польскій мусѣли бы высказати свои погляды на справу реформы выборчои. Не знати, якъ сей сесіи буде; може бути, що за-для короткости ей рôвножь не буде часу поговорити о справѣ реформы выборчои. Сегорôчне внесенье пôдписали, зъ выимкою пос. Тад. Федоровича, всѣ рускій послы.

Якъ зачуваемо, задумують рускій послы поставити бôльше внесень, а такожь и забирати при кождôй справѣ голосъ, щобы всесторонно вказати на потребы руского народу.

Соймы краєвй.

Въ соймахъ краевыхъ, котрыхъ сесіи отворено минувшого тыждня, по инавґураційныхъ промовахъ маршалкôвъ и намѣстникôвъ, переведено по найбôльшôй части дискусію надъ провізоріями буджетовыми на 1895 р. Зъ нагоды тои справы вела ся въ деякихъ соймахъ, н. пр. въ долѣшно-австрійскôмъ и ческôмъ, дискусія політична, въ котрôй опозиційній послы остро выступили противъ правительства краевого. Замѣтнѣйшй подѣе зъ сесій соймовыхъ подаемо понизше.

Въ долѣшно-австрійскôмъ соймѣ до опозиціи належать антісеміты и христіяньско-соціялістичній послы. Въ куріи сѣльскôй мають тй послы переважну бôльшôсть, але въ повнôмъ складѣ палаты суть въ меншости су ротивъ послôвъ зъ куріи бôльшои посѣлости, вірилістôвъ и частины послôвъ мѣскихъ. Помимо того уважала бôльшôсть соймова вôдповѣднымъ, увзгляднити опозицію при выборахъ до комісій зъ цѣлои палаты, зъ вынмкою трехъ послôвъ опозиційныхъ: Ґрεґоріґа, Шнайдера и Бавмана, котрыхъ порѣшено не выбрати до нѣякои комісіи. Розумѣе ся, що жидôвско-ліберальна праса громами кидае на бôльшôсть соймову и докоряе ѣй малодушностію за се, що допустила опозицію до комісій. Але и опозиція не вдоволена тою ласкою бôльшости, бо рѣшила доконче выбрати згаданыхъ трехъ послôвъ въ той способôъ, що мандаты до комісій, котрй роздае курія сѣльска, зложить въ нхъ руки. При дискусіи надъ провізорією буджетовою вôдограласъ зновъ одна зъ такихъ сценъ, якй вже й минувшими роками лучали ся, а въ наслѣдокъ котрыхъ задумувано заострити регулямінъ соймовый. По референтѣ провізоріи буджетовои забравъ голосъ пос. Люеґеръ.

Пос. Люеґеръ зачавъ свою мову вôдъ закидôвъ правительству, що оно не стоить понадъ партіями. Намѣстникъ повиненъ бути безстороннымъ (глумливый смѣхъ мѣжь антісемітами) и не занимати односторонне становиско партійне; вôнъ не може мати завдання, выступати противъ сторонництва антіліберального. (Пос. Шнайдеръ: Его денунціювати.)

Маршалокъ: Позволю собѣ звернути увагу бесѣдника, що вôнъ, якъ бачу, маe намѣръ натягнути на корону Заявляю, що не позволю втягати короны до дискусіи (Неспокôй и негодованье антісемітôвъ.)

Пос. Люеґеръ: П. маршалокъ краевый мають дуже тонкій нюхъ, що вже напередъ догадують ся; але ся справа ажь пôзнѣйше прийде. (Смѣхъ мѣжь антісемітами.)

Маршалокъ: Не можу допустити такои дискусіи, бо се не належить до справы, надъ котрою ведесь дебата. (Запереченя мѣжь антісемітами.)

Пос. Люеґеръ: У всѣхъ парляментахъ звычай, говорити при буджетѣ о загальнôй ситуаціи. (Голосы антісемітôвъ: Такъ есть! Дѣйстно!) Не дамь вôдобрати собѣ того права....

Маршалокъ: Не стерплю, щобы дискусія розширялась по-за ґренды соймовй и я бувъ бы евентуально приневоленый вôдобрати голосъ п. бесѣдникови. (Антісеміты пôдносять гамборъ.)

Пос. Люеґеръ: Се, що я сказавъ, належить до рѣчи. Если-жь маршалокъ обстае при своѣмъ намѣрѣ, примѣнювати до насъ постановы регуляміну, но то небавомъ почуе наслѣдки того поведеня. (Грôмкй оплески антісемітôвъ.) Будучи заступниками народу, уважаемо своимъ обовязкомъ и про се говорити.

Маршалокъ: Вôдпираю всѣ тй высказы яко не приналежнй до рѣчи и ще разъ прошу бесѣдника, говорити до справы

Пос Шнайдеръ кличе: Але-жь въ такôмъ случаю не повиненъ намѣстникъ обрѣхувати Є. Вел. цѣсаря! (Въ цѣлôй палатѣ гамôръ.) Я скажу те саме намѣстникови до очей.

Пос. Люеґеръ. Я вже буду знати, якъ уладити собѣ вôдобранье голосу. Вы вже побачите, п. маршалку, якъ то робить ся! А поки що переходжу до стороны фінансовои. Тягары за высокй. Вѣдень не въ силѣ поносити высшихъ выдаткôвъ. Може дѣдичамъ приемно платити бôльше, може они возьмуть дефіцитъ на себе. (Смѣхъ мѣжь антісемітами). Робленье довгôвъ мусить устати. Правительство не дае соймови нагоды, порадити въ своѣмъ часѣ надъ буджетомъ. Але коли иде о то, якъ се було за Прікса, замкнути губу меншости, тогдѣ правительство завсѣгды годило ся скликати соймъ. Зъ парляментаризму роблять лиху комедію. А теперь на конець: Правительство лишь тогдѣ може вôдповѣсти свому завданю, коли умѣе станути по-надъ партіями. Якъ довго въ Долѣшнôй Австріи буде такъ сторонничій намѣстникъ, що навѣть не предложить члена меншости на заступника маршалка (Пос. Ґреґоріґъ: Лише фармазона!) такъ довго не буде гаразду для Долѣшнои Австріи! (Оплески опозиціи.)

Маршалокъ: Прикликую пос. Ґреґоріґа до порядку. — Пос. Ґреґоріґъ: Але вôнъ таки фармазонъ! — Маршалокъ: Прошу бути тихо, вы не маете голосу. (Гамôръ въ цѣлôй палатѣ.) — Пос. Ґреґоріґъ: Прошу о голосъ въ справѣ формальнôй. — Маршалокъ: Маете голосъ. — Пос. Ґреґоріґъ: П. ґрафе, вы приказали менѣ мовчати. — Маршалокъ: Бо вы не зголосили ся до голосу. — Пос. Ґреґоріґъ: Въ такôмъ тонѣ не дамь собѣ говорити. Môй отець, п. ґрафе бувъ слугою у вашôй ґрафскôй родинѣ. — Маршалокъ: Прошу, се не належить до рѣчи. — Пос. Ґреґоріґъ: Môй отець бувъ въ службѣ у ґрафа. Утрудняете менѣ борбу мѣжь обовязкомъ а чувствомъ вдячности. — Маршалокъ: Не потребую слухати вашихъ лекцій. — Пос. Ґреґоріґъ: Я ихъ вамъ не дававъ. Але того не стерплю!

По такôй сценѣ принято провізорію буджетову.

— —

Въ ческôмъ соймѣ, акъ вже мы згадували, выступили молодо-Чехи вже на першôмъ засѣданю зъ пятьма внесеними; а то, щобы выдѣлъ краевый зôбравъ и предложивъ соймови всѣ акты, якй вôдносять ся до ческого права державного и коронаціи королѣвскои; — щобы станъ выимковый, заведеный надъ Прагою и околицею, бувъ знесеный; — щобы переведено ревізію соймовои ординаціи выборчои въ напрямѣ загального, рôвного и безпосереднього голосованя; — щобы переведено ревізію катастру податку грунтового; — щобы въ соймѣ переведено дискусію надъ реформою податковою, именно якй наслѣдки буде мати для Чехіи.

При дебатѣ надъ провізорією буджетовою атаки молодо-Чехôвъ були звернень противъ намѣстника гр. Туна. Зъ помѣжь промовъ вызначилась бесѣда пос. Вашатого, якъ що до своеи остроты такъ и довготы (говорив зô двѣ годины). Д-ръ Вашатый назвавъ намѣстника гр. Туна гôршимъ вôдъ понтійского Пилата, бо „Пилатъ мавъ на стôлько справедливости, що на хрестѣ велѣвъ прибити по-при латиньскй такожь и гебрайскй буквы“. Въ часѣ промовы Вашатого послы бôльшои посѣлости робили великій гамôръ, ведучи въ найлѣпше мѣжь собою розмовы, такъ що самъ бесѣдникъ д-ръ Вашатый мусѣвъ звернутись до маршалка зъ зазывомъ, щобы не залишавъ своихъ обовязкôвъ, пильнувати порядку. Зъ мѣсць молодоческихъ послôвъ пôднеслись оклики обуреня на таке поведенье шляхты; пос. Ґреґъръ крикнувъ: Noblesse oblige!, иншій зновъ голосъ сказавъ: „Мы слухаемо тогдѣ, коли ґрафы говорять!“

— —

Въ моравскôмъ соймѣ ческа меншôсть веде и дальше свою опозиційну політику противъ бôльшости нѣмецкои. При дискусіи надъ провізорією буджетовою речникомъ ческои опозиціи бувъ пос. д-ръ Жачекъ, заявляючи, що ческій нарôдъ огôрченый на истнуючй вôдносины. — Рос. Роскошни поставивъ внесенье, щобы при надходячôй ревізіи катастру грунтового увзгляднено отсй постуляты, абы такожь комісіи повѣтовй могли полагоджувати реклямаціи та абы контінґентъ податку грунтового бувъ зниженый.

— —

Въ стирійскôмъ соймѣ предложивъ выдѣлъ краевый внесенье, щобы надходячій 50-лѣтный ювілей панованя цѣсаря почтити такими фондаціями: засновати краеве заведенье для пôдкиненыхъ дѣтей, засновати фондъ для запомаганя бѣдныхъ дѣтей шкôльныхъ.

— —

Въ горицкôмъ соймѣ маршалокъ ґр. Короніні зазначивъ въ своѣй промовѣ потребу згоды мѣжь заселяючими край народностями, Словѣнцями и Італійцями. Отсей зазывъ до згоды найшовъ якъ найкрасше потвержденье въ слѣдуючôй промовѣ заступника правительства, радника намѣстництва Бозіція, котрый повитавъ послôвъ соймовыхъ въ обохъ языкахъ краевыхъ, словѣньскôмъ и італійскôмъ. У насъ уважавъ дехто до недавна концесію, що на интерпеляціи рускихъ послôвъ вôдповѣдавъ заступникъ правительства по руски!

Дописи „Дѣла”

Зъ Тернопôльщины.

[Выбôръ зъ куріи сѣльскои члена до рады повѣтовои.]

Дивнй дива! мы выбрали Русина до рады повѣтовои!... Ага, зъ того одушевленя забувъемъ попередъ всего просити поважану редакцію „Дѣла“, щобы помѣстила отсю допись... Отже дуже прошу: Зробѣть се, бо Тернопôльцѣ хотять бодай въ той способôъ дôзнати нагороды за свôй геройскій подвигъ... Шевченко сказавъ бы оттутъ: „Цу-цу! схаменѣть ся!“ — а я мовлю, що нема чого схаменути ся, бо зъ выбору выйшовъ Русинъ зъ Настасова, а всѣ знаючй его говорять, що такій тихенькій, смирненькій, ажь любо. Дай Боже здоровлячко панови Солярскому, комісареви вôдъ польского бецирку, бо якъ бы не вôнъ, то мы бы й не знали, що въ Настасовѣ жие такій porządny на цѣлый повѣтъ włościanin...

Мы три священники зъ частію селянъ-выборцѣвъ голосували на начальника зъ Денисова, але п. Солярскій, объѣзджаючи цѣлый повѣтъ за-для обрахунку касъ громадскихъ, вынайшовъ, мовь Колюмбъ Америку, кандидата въ Настасовѣ. Намъ тремъ годѣ було переперти одного п. комісаря — кажу: намъ тремъ, бо селяне говорили намъ, що ихъ священики, лишаючись дома „пильнувати парохіи а не выборôвъ“ — або не давали имъ нѣякои порады, або казали, що она дасть ся имъ „свыше, что глаголати подобаетъ“. По выборахъ и мене встыдъ огорнувъ: длячого я не сидѣвъ дома и не пильнувавъ парохіи.. П. Солярскій бувъ бы и безъ мене выбравъ того Русина. При тôмъ грызе мене найбôльше се, що я того радного-Русина дарувавъ пану Солярскому. Ба на тôмъ ще не конець: я въ своѣй неразвазѣ ще й обидивъ п. Солярского, сказавши ему: „Пане Солярскій! такимъ категоричнымъ накидуваньемъ картокъ вы поставляете радныхъ, а я гадавъ, що радній повинній васъ поставляти комісаремъ! [Хто не „комісарь“ въ бецирку польскôмъ?]...

Въ нашôмъ повѣтѣ бôльша часть начальникôвъ громадскихъ тремтить передъ п. Солярскимъ, бо то п. комісарь вôдъ рахункôвъ! Длятого декотрй зъ нихъ здоровымъ своимъ хлопскимъ розумомъ такъ толкували: „Привѣхали три священики та й радять выбирати денисôвского начальника. Они три сидять въ трехъ парохіяхъ, то й можуть знати людей лише въ своихъ селахъ; нашь же повѣтъ маe надъ 80 сѣлъ, а тй всѣ 80 сѣлъ объѣздить самъ п. комісарь, отже скажѣть: хто може бôльше людей знати, якъ не п. комісарь? Тажь вôчъ кождого зъ насъ знае якъ злый шелягъ! Якъ бы денисôвскій начальникъ пасувавъ на повѣтового радного, то бы п. комісарь на него картки роздававъ...“

На се позволю я собѣ обôзватись — не до селяньства, бо я зъ одного села не можу до всѣхъ селянъ въ повѣтѣ промовляти, — але обôзватись до интеліґентныхъ патріотôвъ [бо хто-жь зъ интеліґентныхъ Русинôвъ не патріотъ?] въ часописи, котру многй зъ насъ читаютъ: Змилуйте ся, патріоты рускй! не накладайте такъ великихъ тягарôвъ на пана комісаря зъ бецирку, хочь бы и польского, бо вôнъ маe и такъ мозольну працю: порядкувати рахунки по селахъ, а тутъ ще мусить безлѣчь картокъ до выбору фабрикувати [богато ихъ мы ему подерли — уже зô злости на васъ немилосердныхъ, патріоты рускй], мусить тягати

ся по повѣтѣ в вышукувати кандидатовъ на радныхъ для темной хлопнѣ, котра собѣ ставить кандидатовъ зовсѣмъ не вѣдповѣдныхъ... Бойтесь Бога, патріоты рускій, не звалюйте на одного чоловѣка столько тягаровъ, бо на вашомъ такомъ патріотизмѣ тяжко помститъ ся Немезисъ! Пильнуѣте своихъ парохій, — добре, але сли не ѣдете зъ своими парохіянами, то поучѣть ихъ, порадьте имъ: що мають робити! Ба, забувъ я, що вы самій не знали, яку пораду дати, бо де-жь було хочь-бы найменше порозумѣнье? Кажете: правыборы выпали зле! Такъ? Въ такомъ разѣ, патріоты рускій, не чия, а наша вина, що не подбали, абы выборы выпали добре. Хочь-бы зъ начальниковъ громадъ при выборѣ радного бѣльша часть для насъ пропала, то они становили бы пяту часть голосуючихъ, а щобы зъ ними ще й друга пята часть выборцѣвъ пѣшла, то таки бѣльшость була бы по нашій сторонѣ. Скажѣмъ собѣ правду: тыхъ 68 селянъ, що вѣддали голосъ на рускаго кандидаты можуть послужити за взорець! Коли-бъ я сказавъ: закиньмо свій патріотизмъ на жердку — то бы мь помыливъ ся, бо вонъ въ Тернопѣльщинѣ уже вѣдъ кольохъ лѣтъ на жердцѣ висить, — длятого радше скажу: опамятаймо ся!

Одень зъ трехъ.

[Прим. Ред. На сей доповняючій выборъ звертали мы увагу Русиновъ зъ Тернопѣльщины и накликували до дѣланя, однакожь голосъ нашъ оставъ ся голосомъ вопіючого во пустини. Не вже-жь нема нинѣ живыхъ людей въ Тернопѣльщинѣ, котрій бы взяли иніціятиву до якого-такого зорганізованя Русиновъ въ повѣтѣ? Бо якъ дальше такъ пойде, то повѣтъ тернопѣльскій для справы рускои готовъ зовсѣмъ загарити ся...]

Зъ Борщѣвского.

[Порядки въ мѣсточку Кривчи.]

Чи чувъ хто, щобы народъ подносивъ ся въ тверезости и моральности тамъ, де самъ начальникъ громады дѣлавъ якъ-разъ въ противномъ напрямѣ? А таке лихо зависло надъ нещастнымъ мѣсточкомъ Кривчемъ — и то вже вѣдъ вѣсьмохъ лѣтъ, т. в. вѣдъ часу, якъ мѣсточкомъ почавъ управляти теперѣшный панъ „burmicz“ Менчель, котрый въ одній особѣ есть начальникомъ громады, державцемъ пропінацін и властителемъ шинку.

Люде, щобы приподобатись свому начальникови, горнуть ся мовь по свячену воду — якъ не до его пропінацін то до шинку, котрый мавъ бути зголошеный въ ц. к. староствѣ нѣбы „реставрація“... Впрочомъ люде побоюють ся йти девинде, якъ не до пана „бурміча“. А щобы „гешефтъ“ рентувавъ ся якъ найлучше, п. начальникъ заложивъ собѣ громадску канцелярію черезъ дверѣ шинку — то люде, маючи дѣло до канцелярія, мимоволѣ вступають до Гадеса. Не оденъ може й не хотѣвъ бы, та п. начальникъ самъ туда справить: „Иване! Василю! зачекайте но троха въ хатѣ [въ шинку], бо я теперь роблю рахунки“ [и муркотить нѣбы справдѣ рахує]. А въ „хатѣ“ вже панѣ начальничка: „Сѣдайте, любій гостоньки! Ай, давно я вже васъ не видѣла! Ай, такій файній господарѣ!“ и т. д. А нашь христіянинъ, звычайно, добродушный; ужій лише принуки, а вже его маешь... Не даромъ п. Менчель такъ боровъ ся черезъ цѣлый рокъ о начальництво! Треба знати, що добромыслячій громадяне заложили були протестъ по причинѣ, що листы выборцѣвъ не були выложеній часъ вызначеный; що выборцѣ не видѣли листъ; що начальникъ не хотѣвъ дати имъ перечитати; що день выборовъ бувъ лишь на чотири днѣ наперед оголошеный. Однакожь протесту не увзгляднено... и п. Менчель добивъ ся свого!

Що и якъ дѣе ся въ Кривчи — знають о томъ всѣ и всюда, але нѣхто нѣчо не каже, нѣхто не ласкавъ звернути свою увагу. Певно думають собѣ: Етъ, въ Галилеи може всьо бути — най и таке буде въ Кривчи!

Не поминула Кривча и язва холерична. Здавалось бы, що въ часѣ холеры санітарній комісіи повинній бы звернути увагу на шинки. Але де тамъ! Люде сидять по шинкахъ мовь-бы нѣчого и пьють. Коли ученій лѣкарѣ говорять правду про бацилѣ холеричній, то кождый шинкъ въ часѣ холеричной пошести — гнѣздище заразы! Сюда приходять люде здоровій й недужій и за покотомъ пьють зъ одной посудины. Кажуть, що навѣть алькоголь не убиває бацилѣвъ, але може въ сильномъ алькоголю менше бы множили ся, якъ въ сивусѣ, аки вода... При такихъ порядкахъ не диво, що холера гуляе!

Кончимо зазначуючи, що въ Кривчи загалъ мешканцѣвъ, безъ розницѣ народности й вѣры — зъ выимкою кольохъ христіянъ-пачкарѣвъ та кольохъ жидовъ — крайно невдоволеній й огорченій истнуючими тамъ порядками Отже просимо Выс. ц. к. намѣстництво, щобы зволило все лихо усунути, а пословъ нашихъ, щобы въ томъ дѣлѣ проявили намъ свою помочь.

Зъ Перемышля.

[Наша перша й послѣдна полемика]

Замѣтнымъ и на-скробь печальнымъ фактомъ есть, що коли подбаймесь голосъ публичный про житье и дѣяльность нашихъ партій, полемика зо стороны партіи, котра зачисляесь до исторіи, кончить ся все одною и тою самою пѣенею, т. е. коли не клеветою, то хочь денунціяціею, а якъ лучить ся „рынѣйшій“ дописуватель, то обома прикметами разомъ. Такъ *лучилось и намъ.*

Въ дописи зъ 12-ого грудня подали мы коротко вѣсть о нашомъ театрѣ перемыскомъ Боянѣ и Рускій Бесѣдѣ, констатуючи при Боянѣ его артистичный успѣхъ на естрадѣ концертовій, при загальныхъ зборахъ Рускои Бесѣды нещире и немирне поведенье партіи, що зачисляесь до исторіи, позаякъ она, хотяй въ меншости, на свою листу вписала лишь одного народовця, а народовцѣ, хотяй въ бѣльшости, взяли на свою ажь двохъ и то найвидныйшихъ ви заступниковъ. При томъ згадали мы про неумѣстный „воплъ“ о. Копка на ювілейномъ вечерку Рускои Бесѣды, що д ръ Антоневичъ 1890 року достався на предсѣдателя Бесѣды лише 4 голосы, и неумѣстну бучу судьѣ С Ч. на загальныхъ зборахъ сего року.

На се удостоились мы просторои вѣдповѣди въ 280 числѣ „Галичанина“ — вѣдповѣди, котра зовсѣмъ не входить въ суть поданыхъ фактовъ а розплываесь въ клеветахъ на д ра К. и дир. Ц., надто зачинаесь и кончить ся двома — дуже честными денунціяціями.

О клеветахъ киненыхъ на згаданій личности говорити не будемо, кождый чоловѣкъ, хотяй-бы и зъ партіи, що зачисляесь до исторіи, осудить найлучше: кольско въ ихъ дѣяльности патріотизму а кольско егоизму? Згадаемо только о тыхъ денунціяціяхъ, котрій здаеть ся, були цѣлею и провѣдною думкою цѣлои композиціи.

Перша уложена въ тонаціи As dur: що на дир. Ц. голосували при выборѣ на предсѣдателя „также и члены, которымъ не свободно быти членами такого якъ Бесѣда общества“ — а въ скобкахъ наступае денунціяція, котра мимо своеи мерзости буде все для тыхъ особъ честна, але для композитора и его Мирославового талану — не лестна.

Друга денунціяційка уложена въ тонаціи Fis-mol, бо въ нѣй композиторъ не певный, самъ не бачивъ, только чувъ, якъ другій говорили, именно, що „среди здѣшней гимназіяльной молодежи обнаруживается и сильно развивается [даже!] радикальное движеніе“. Дописуватель умысно не договорюе: чи середъ рускои чи польскои молодежи, бо знае, що кождый читатель его денунціяціи заразъ собѣ доспѣвае въ душѣ, що середъ рускои. А если се покажесь неправдою, то вонъ скаже, що мавъ на думцѣ молодѣжь польску. Однакъ сли таке лихо есть чи середъ одной чи другои молодежи, а дописувателеви на усуненю лиха совѣстно залежить, чи-жь не красше представити въ виднѣйшій и яснѣйшій троха формѣ цѣлу рѣчь дотычній власти, котра ви, мы того певній, въ корени придавить. Однакъ дописуватель не вчинивъ сего и не може вчинити, бо цѣла денунціяція [хочь, якъ невыразна и мовь лишь на чутцѣ оперта] основана на ложи. О томъ радикалізмѣ середъ молодежи чули мы вже неразъ, зъ року на рокъ повтаряесь вонъ особливо зъ початкомъ року школьного або въ ерѣ „воплювъ“, коли народовцѣ „обнаруживають“ чимъ-разъ бѣльше своеи духовои и чисельноси силы. Той радикалізмъ — то фантомъ обскурантизму, обчисленый на вѣдстрашенье вѣдъ всего, що народне, питоме, наше, т. в. вѣдъ нашои мовы, нашои исторіи, нашои літературы — а особливо вѣдъ нашои школы. О томъ радикалізмѣ чули мы и на зборахъ Рускои Бесѣды въ бодрыхъ покликахъ: „Мы тыхъ радикаловъ провчимо! мы про нихъ до Рады школьной до намѣстництва, до міністеріи донесемо!“ Доносѣть, господа, смѣло, бодро, дерзко и неустрашимо! се послѣдне ваше оружіе, але — якъ въ кождій аѓоніи — и найслабше. А на вашу латину вѣдповѣмо такожь по латиньски: Magna est veritatis vis, et praevalebit!

Мы найглубше пересвѣдченій, що коли-бъ середъ молодежи „обнаруживался“ духъ вашь, духъ обскурантизму и ренегатства, — вы бы его озолотили, „самымъ лучшимъ и благонадежднѣйшимъ“ славили, — а такъ: поможи, ахъ поможи, хочь ты, радикальный фантоме! може хто, коли не въ городѣ то въ далекихъ горахъ повѣрить. А всякій повѣрившій вже „нашъ будетъ“...

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

Другій вечерницѣ Стрыйскои філіи Просвѣты вѣдбулись дня 30 н. ст. грудня ще зъ красшимъ успѣхомъ, якъ перший Симъ разомъ зобралось около 400 участниковъ, мѣщанъ, селянъ, старыхъ и молодыхъ.

Першій выкладъ державъ проф. Иванъ Вахнянинъ про те, якъ людска пожива перемѣнюесь въ кровь, дальше про вплывъ рознороднои пожывы на людскій організмъ и станъ здоровля чоловѣка. Выкладъ сей бувъ дуже интересный, якъ въ загалѣ всѣ того рода выклады проф. Вахнянина и въ публицѣ стрыйскихъ вечерниць зродилось вже особливше замилованье и заинтересованье до сего рода выкладовъ, отже и симъ разомъ выслухала она сего выкладу дуже радо и зъ особлившимъ интересомъ.

Другій выступивъ на естраду о. Богданъ Кирчѣвъ зъ Довгого. Вонъ вѣдчитавъ довшу повѣстку власного утвору. Тематъ до повѣстки взятый зъ житя нашихъ мѣстъ, акція розгрываесь на тлѣ выборовъ до рады мѣскои. На томъ тлѣ вывѣвъ прелегентъ рядъ плянѣвъ и характеровъ и схарактеризувавъ звѣстній махінаціи, котрій суть причиною, що елементъ мѣщаньскій въ нашихъ мѣстахъ выперто на передмѣстя а декуды перемѣнено въ жидовскій наймиты. Вѣдчитъ бувъ дуже живый, мѣсцями держаный въ тонѣ сатиры мѣсцями гумористично. Присутній выслухали его зъ напруженою увагою и нагородили прелегента громкими оплесками.

Вкінци о. Олекса Бобикевичъ державъ выкладъ про Федьковича. На вступѣ поясниввонъ зобранымъ дуже популярно и надзвычайно удачно значѣнье літературы взагалѣ а рускои народнои літературы въ особенности. Вѣдтакъ розказавъ про Федьковича и его значѣнье въ рускій літературѣ — а дальше вѣдчитавъ деякій поезіи Федьковича и пояснивъ ихъ. *И сей выкладъ подобавъ ся дуже и выклекавъ рѣсній оплески.*

Мѣжь выкладами спѣвавъ Стрыйскій Боянъ и выголошенй були деклямаціи.

По вечернцяхъ вписувалисі численно новій члены „Просвѣты“.

Товариство „Руска Бесѣда“ въ Чернѣвцяхъ, що довгій часъ було собѣ лишь читальнею для черновецкои рускои громады а вѣдтакъ въ 1884-ѣмъ роцѣ взялось выдавати „Бібліотеку для молодежи“ и тымъ сповняти свою просвѣтну задачу середъ народу рускаго на Буковинѣ, стало сего року — въ 25-ту рѣчницю свого истнованя — товариствомъ просвѣтно-економічнымъ, змѣнило свои статуты на ладъ товариства „Просвѣта“ у Львовѣ и на вѣдставѣ того змѣненого статута, пѣсля котрого мае право закладати по цѣлій Буковинѣ свои філіи и читальнѣ „Рускои Бесѣды“ зъ касами позичковыми, щадницями, крамницями, зъ сплками господарскими и т. д., розпочало вже свою нову дѣяльность.

Въ недѣлю, дня 23-ого с. м. — пише „Буковина“ — отворено першу читальню „Рускои Бесѣды“ въ Давиденахъ-Зрубѣ въ повѣтѣ сторожинецкомъ, въ такомъ закутку Буковины, куда доси не доходили найменшій промѣнѣ освѣты, куда доси не сягавъ вплывъ нашои патріотичнои роботы народнои. Вже минувшого року старали ся чесній газды зъ Давиденъ-Зрубу заснувати собѣ читальню, але правительство не потвердило статутовъ, що на ихъ основѣ давнѣйше засновано богато читалень на Буковинѣ. Рекурсъ до міністерства нѣчого не помогъ, ажь ось сего року на вѣдставѣ нового статута „Рускои Бесѣды“ отворено тамъ читальню дуже величаво. Зъ Черновець прибули на отвореньe сеи читальнѣ два делегаты „Рускои Бесѣды“ д-ръ Смаль-Стоцкій и Еротей Пѣгулякъ.

Щасть Боже на дальше!

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Авдіенціи, якій удѣлявъ цѣсарь на замку будапештеньскомъ, на разѣ перерванй, бо цѣсарь выѣхавъ на два днѣ до Вѣдня та верне до Будапешту ажь 2 сѣчня. Вызначнѣйшій магнаты и знатнѣйшій члены палаты пословъ являлись на авдіенціи. Въ кругахъ політичныхъ звертае увагу обставина, що монархъ не покликавъ до себе анѣ одного представителя высшого духовеньства протестантского; для ослабленя ваги того факту ліберальній газеты удержують, що авдіенціи достойниковъ католицкои церкви не стояли въ звязи зъ квестіею крізы кабінету. — Хто буде президентомъ міністровъ? Або Банфі або Сель або гр Кинъ-Гедерварі. Кабінетъ Банфіого — предсказують політики — хоть й найшовъ бы найбольше попертье въ сторонництвѣ ліберальномъ, не могъ бы удержатись довго при власти, бо въ палатѣ магнатовъ стрѣтивъ бы непобориму опозицію, а діссіденты и сторонництво національне выступило бы ворожо противъ Банфіого. Фракція партіи ліберальной, котра клонить ся до коаліція зъ сторонництвомъ національнымъ гр. Апонія, *волѣла бы мати президентомъ міні-*стровъ Селя. Вкінци сторонники Тисы подпирають бана хорватского Кинъ-Гедерварія. Шансы бана значно подбѣшли въ гору Прибувши въ суботу до Будапешту, зайшовъ гр. Кинъ до клюбу сторонництва ліберального, де вже вѣдъ довшого часу не являвъ ся и тамъ конферувавъ зъ Векерлемъ. Векерле заявивъ ему, що сторонництво ліберальне буде подпирати и такій кабінетъ, на котрого чолѣ вонъ буде стояти, если лишь переведе програму церковно-політичну. Въ недѣлю по полудни бувъ банъ у цѣсаря на довшій конференціи, а вечеромъ зновъ явивъ ся въ клюбѣ сторонництва ліберального. Говорять, що цѣсарь ще найскорше поручить банови зложити новый кабінетъ.

— —

Славяньскій комітетъ благотворительный, котрого осѣдкомъ есть Петербургъ, отворивъ немовь бы свою філію въ Москвѣ. Сими днями засновано въ Москвѣ товариство, котрого цѣль: дбати о матеріяльный и духовый розвитокъ Славянъ, проживаючихъ въ Россіи. На першомъ засѣданю того товариства сербскій архіепископъ Кирило выголосивъ промову зъ великими славословіями для Россіи, що опѣкуесь Славянами. На торжествѣ отвореня були присутній достойники мѣста Москвы и звѣстній панслависты якъ Самаринъ, Иловайскій. Не хибло такожь сербского митрополита Михайла. Мабуть правительство россійске не радо давить ся на можливій агітаціи панславистичній, бо затвердило статутъ сего московского товариства лишь подъ тымъ условомъ, що дѣяльность его буде обмежена выключно на подпомаганье славяньскихъ студентовъ въ Россіи.

Въ одескомъ судѣ военномъ переведено сими днями розправу противъ цѣлои компаніи войска (83 жовнѣровъ) 11 баталіону саперовъ за се, що не повинувались приказамъ свого капітана Яништевского. Вояки жалувались, що капітанъ обходить ся зъ ними вельми строго, а разъ навѣть не выплативъ имъ платнѣ. Вырокъ запавъ такій: 53 воякомъ засуджено до баталіону дисціплінарного, 28 до роботъ крѣпостныхъ, а 2 увольнено. Въ сей способъ пята рота баталіону перестала истнувати. Але рѣвночасно засуспендовано и капітана Яништевского та вѣддано подъ судъ военный.

— —

Въ болгарскомъ собранію при дебатѣ буджетовій опозиція, що числить 52 голосовъ, вчинила немало клопоту правительству. Сторонникъ Радославова Доссенъ заховувавъ ся такъ вызываючо, *що по кольохъ напоминенахъ*, выключивъ его президентъ собранія зъ засѣданя. Сторонники Радославова окружили Доссена зо всѣхъ сторонъ, щобы не дати вывести его зъ палаты. Треба було ажь перервати засѣданье. Ухвалено всѣ позиціи буджетовій, при чомъ значно подвыщено кредитъ на цѣли школьництва. Вкінци принято проектъ загальной амнестіи для політичныхъ злочинниковъ. Зъ-подъ той амнестіи вылученій лишь тій міністры, котрій вѣдъ 1883 р. надужили своеи власти и всѣ офіцыры, котрій брали участь въ уведеню Александра Батенбергского дня 9 серпня 1886 р. Въ силу той амнестіи приходять до своихъ правъ горожаньскихъ Цанковъ и Каравеловъ.

— —

Зо смертію Франца II., короля обохъ Сицилій, переходять ефемеричній права до короны той бувшои державы на найстаршого брата покойника, кн. Альфонса бурбоньского и графа Касерты. Король Францъ померъ бездѣтный, натомѣсть кн. Альфонсъ, подруженый зъ княгинею Антонівю бурбоньскою зъ лінін Трапані мае ажь десятеро дѣтей, шесть князѣвъ а чотири княжны. Его молодшій братъ, кн. Пасквль, гр. Барі, подруженый морганатично зъ балетницею, живе приватно въ Парижи и не входить въ комбінація політичній. По похоронахъ Франца певно появить ся маніфестъ графа Касерты, въ котромъ буде говорити ся о „унаслѣдженю правъ до короны обохъ Сицилій“. Бодай столько лишилось давнымъ королямъ.

НОВИНКИ.

Адміністрація „Дѣла“ просить всѣхъ Вп. передплатниковъ **о якъ найскорше выровнанье залеглостей** за сей рокъ а также — для усталеня накладу **— о надсыланье передплаты** на рокъ 1895-ый.

Ровночасно-жь повѣдомляе, що на перепаскахъ нинѣшнои высылки „Дѣла“ мае кождый зъ Вп. Передплатниковъ зазначеный станъ своеи передплаты. *Кожда залеглость* выказана цифрою посля обчисленя до конца 1894-ого року старого стилю.

— **Народна Торговля“** обняла позавчера [въ суботу] въ свое посѣданье куплену въ рынку каменницю Дотеперѣшна властителька каменницѣ, панѣ *Узомблова зъ знаного не такъ ще*

давно руского мѣщаньского роду Товарницкихъ передала заступникамъ „Народнои Торговлѣ“ [членови совѣта п. Ив. Бѣчаєви, директорови В. Нагорному и адвокатови д-ру Костеви Левицкому] ключѣ обвязанй синьо-жовтою стрѣчкою. „Народна Торговля“ — якъ мы вже разъ згадували — перенесе ся зъ „Народного Дому“ до своєи каменицѣ ажь зъ весною. Въ христіяньскихъ кругахъ купецкихъ пануе загальне вдоволенье, що каменица, набута Торговлею, перейшла въ руки христіяньскй, бо жидова немовь напосѣла ся выкуплювати каменицѣ въ рынку, абы зъ часомъ стала выключною властителькою цѣлого квадрату рынкового. Дай же Боже, щобы ново-набута каменица „Народнои Торговлѣ“ нѣколи не вышла зъ христіянскихъ-рускихъ рукъ!

— **Д-ръ Михайло Борисикевичь**, нашь землякъ и знаменитый професоръ окулістики въ Градци, приѣде въ першихъ дняхъ сѣчня до до Львова и забавить лише короткій часъ.

— **П. Омелянъ Полозичь**, инспекторъ кѣцманьского округа шкѣльного, обѣймає вже зъ днемъ 1 н. ст. сѣчня 1895 р. свое урядованье при буковиньскѣй краєвѣй радѣ шкѣльнѣй въ Черновцяхъ, куды придѣлило его міністерство просвѣты поручаючи ему инспекцію всѣхъ рускихъ шкѣлъ на Буковинѣ.

— **Щезай сатано!** Gaz. Nar. умѣстила въ числѣ 333 бмъ таку статейку: „Дѣло pieni się ze złości, що на дворцяхъ зелѣзничихъ въ Конгресовцѣ наказано теперь на-ново вывѣсити написи польскй побочь россійскихъ. А прецѣнь въ рускихъ околицяхъ Галичины дворцѣ зелѣзничй мають написи рускй побочь польскихъ!“ — Отже мы скажемо на адресу Narodówk-и: По перше: выдумала ты, небого, мовь-то „Дѣло“ pieni się ze złości за-для польскихъ написей въ Конгресовцѣ, бо Конгресовка — земля польска и тамъ написи польскй рѣчь зовсѣмъ справедлива. По друге: выдумала ты, небого, що въ рускихъ околицяхъ [sic] Галичины загаломъ и й написи рускй, бо отъ Львовъ чейже руска околиця, а рускои написи на дворци не знайдешь и кровь люду! Прийми се водъ насъ ноторична, неправдомовнице, до вѣдомости и — щезай сатано!

— **Зъ Бродовъ** доносять до Gazet-ы Narodow-ей, що нѣбы-то тамъ ученики гімназіи водъ III-ои до VIII-ои клясы, въ вѣцѣ водъ 12 до 8 лѣтъ, переважно Rusini i żydzi, завязали „клюбъ атеистовъ, котрый водбуваєъ свои зобраня що тыждня разъ або й частѣйше въ якойсь обскурибй кнайпѣ“, ажь выкрыло ся се въ той способъ, що оденъ зъ хлопцѣвъ въ школѣ высказавъ ся згордно о святыхъ, товаришѣ за те оббили его, а учитель, роблячи справу водкрывъ тайну „клюбу“. На сколько въ томъ правды, не знаємо — и просимо Русиновъ бродскихъ донести намъ, що властиво в на рѣчи — але донесенье Gazet ы Narodow-ои дуже подабає на байку, бо ученики Русины не вяжуть ся нѣгде въ привязь зъ жидами, а потому годѣ повѣрити, щобы ученики зъ VIII-ои клясы разомъ зъ 12-лѣтными хлопцями вели „клюбову“ компанію — и то въ „кнайпѣ“. Gazeta Narodowa дожидає слѣдства „może i sądowego“... отже чи не йде тутъ о якій фортель на користь т. зв. „омладины“ польскои въ Тернополи?!

— Зачуваємо, що **академичне товариство „Ватра“** устроює въ половинѣ лютого вечерокъ зъ танцями. Доходъ зъ того вечерка буде призначеный на фондъ стіпендійный имени Тараса Шевченка. Давно вже не мали Русины нагоды погуляти и забавитись на вечерку устроенбмъ академиками.

— **Зъ Городенщины пишуть намъ:** Якъ звычайно передъ выборами, такъ и теперь, починають ворози справы рускои фабрикувати денунціяціи на честныхъ патріотовъ рускихъ, маючихъ поважанье середъ загалу руского въ повѣтѣ. На скольки намъ вѣдомо, пустило вже якесь нужденне индівідуумъ денунціяцію на одного зъ найповажнѣйшихъ нашихъ священиковъ, на душпастиря справдѣ взорцевого, длятого й поважаного загально. Розумѣе ся — клевета мусить выйти якъ олива на верхъ воды, а мы, маючи для денунціянтовъ лишь погорду, не дамо ся анѣ трохи стероризувати а будемо неустрашимо стояти зъ народомъ и за народомъ — та й маємо въ Бозѣ надѣю, що правда побѣдить неправду, честность — подлоту!

— **Водносины на поли народного школьництва въ Галичинѣ** заедно идуть до горшого, а то головно за-для недостачѣ учителѣвъ. И такъ на пр. — якъ доносить Szkolnictwo ludowe — въ окрузѣ кольбушовскомъ замкнено чотири одноклясовй школы, одна 3-клясова школа має водъ трехъ лѣтъ лише двохъ учителѣвъ, колька школъ двоклясовыхъ має по одномъ учители, а при однбй 2-клясовбй школѣ учить двохъ учителѣвъ 800 дѣтей! До сего округа треба було 1894/5 року шѣснацятьохъ учителѣвъ — а тымчасомъ вилынуло всего два подання. Очевидно, що такихъ повѣтовъ, якъ кольбушовскій въ Галичинѣ бѣльше и всюды дає ся водчувати недостача учительскихъ силъ.

— **Нова зелѣзница.** Вѣстникъ розпоряджень міністерства торговлѣ оголошуе удѣленье дозволу Маркусови Гальпернови въ Старомъ мѣстѣ на подняте вступныхъ роботъ до будовы звычайнои зелѣзницѣ льокальнои зъ Турки — въ одну сторону до Самбора або до Фельштина а зъ другои стороны зъ Турки до Синеводска або до Лавочного.

— **Заручины краєвого маршалка кн. Евст. Сангушка** зъ гр. Констанціею Замойскою, дочкою Станислава и Рожи зъ Потоцкихъ, выкликали въ великомъ свѣтѣ сензацію. Вѣнчанье мае водбути ся въ сѣчни 1895 р. Кн. Евст. Сангушко, молодшій братъ бездѣтного кн. Романа, жонатого зъ гр. Тунъ, має теперь 53 лѣтъ, его суджена 29. Якъ звѣстно, князѣ романъ и Евстахій Сангушки суть послѣдными потомкоми славного и можного роду.

— **Убійство.** На публичнбй дорозѣ въ селѣ Ключевѣ, коломыйского повѣта, напали сѣльскй парубки селянина Шепетюка и убили его на мѣсци. Виновникбвъ водставлено до суду въ Печенѣжинѣ.

— **Самоубійства.** Въ Борини, турчаньского повѣта, водобрала собѣ житье выстрѣломъ зъ револьверу 17-лѣтна Софія Вонсовичѣвна, сирота по звѣстномъ въ тамошныхъ околицяхъ лѣсничбмъ, замешкала у свого шурина. Причиною самоубійства мали бути родинній непрозумѣня. — Въ суботу пополудни водобравъ собѣ житье Володиславъ Рогошь, офіціялъ почтовый у Львовѣ, въ 52-бмъ роцѣ житя. Причиною самоубійства була довголѣтна нервова недуга.

— **Конокрады.** Въ Тернополи водбула ся минувшои пятницѣ передъ трибуналомъ судьѣвъ присяжныхъ розправа противъ шайки конокрадбвъ, котрыхъ ще въ серпни с. р. выслѣдивъ агентъ львбвскои поліціи Гінсберґръ. Обжалованй Елі Фогельфенґеръ, Шміль Маєръ Шаміра, Тененъ, Лібе Фрідманъ и Як. Повторакъ украли властителеви Ягольницѣ Готесманови пару коней вартости 350 зр., котрй водобрано водъ Павла Машталєра въ Ляшкахъ великихъ и звернено пошкодованому. Всѣхъ обжалованыхъ, крбмъ Фрідмана и Повторака, признано виннымы и засуджено на 6 мѣсяцѣвъ тяжкои вязницѣ.

— **Зарядъ краковского товариства приятелѣвъ штукъ красныхъ** — якъ доносить кореспондентъ Kurjer-a Warszawsk-ого — рѣшивъ звинути водъ нового року філію своєи выставы образбвъ, удержувану у Львовѣ. Показало ся, що філія принесла товариству 19.000 зр недобору.

— **Карыдостойна пустота.** До волоскои церкви у Львовѣ вбйшовъ вчера о 12 бй годинѣ въ полудне въ часѣ богослуженя якійсь Антекъ Н. и здоймивши зъ нбгъ высокй панучѣ, въ якій бувъ одѣтый, кинувъ ними въ лямпу и стовкъ ею, зробивши шкоды на 25 зр.; по тбмъ утѣкъ. Дивно, що зухвалого виновника нѣхто не задержавъ.

— **Зелѣзнича катастрофа.** Зъ Годмезе-Вашаргелі на Угорщинѣ доносять, що тамъ лучила ся сими днями незвычайна зелѣзнича катастрофа. Машиністъ однои льокомотивы, цѣлкомъ новый, побачивъ ся зъ своєю машиною въ найбольшимъ розгономъ за поѣздомъ особовымъ, що передъ пбвъ годиною выѣхавъ до Вашаргелі. Льокомотива по 15 мінутахъ скаженои ѣзды добгнала поѣздъ на стаціи Непкертъ и въѣхала на ваґоны Ударъ бувъ страшный: всѣ ваґоны и льокомотива розсыпалися, чотирохъ подорожныхъ потерпѣло тяжкй раны. Невеликй взглядно розмѣры катастрофы треба тому приписать, що на стаціи Непкертъ задержуе ся поѣздъ довшій часъ, отже тогдѣ майже всѣ подорожнй высѣдають тутъ на снѣданье. Въ наслѣдокъ сеи прагоды була комунікація на шляху Сегединъ Сольнокъ два днѣ перервана.

— **Про вѣкъ панующихъ володарѣвъ въ Европѣ** приносить Der Gothaische Kalender на 1895 р. таке зуставленье: По папѣ, що числить теперь 84 лѣтъ, есть найстаршимъ панующимъ въ Европѣ вел. князь Люксембурґскій, уродженый 1817 року. Лише трохи молодшій водъ него король Данія и вел. князь саско-ваймарскій, оба уродженй 1818 року, а водтакъ англійска королева Вікторія и вел. князь зъ Мекльенбурґъ-Стреліцъ, уродженй 1819 року. Крбмъ тыхъ пятьохъ панующихъ мае ще кн. зъ Ліппе звыжь 70 лѣтъ. Десятьохъ володарѣвъ стоить въ вѣцѣ водъ 60 до 70 лѣтъ, сѣмохъ водъ 50 до 60, а вбсьмохъ по надъ 40 лѣтъ. За ними иде нѣмецкій цѣсарь, що числить 35 лѣтъ и 31-лѣтный король Португалія. Надъ 20 лѣтъ мае князь Вальдека (29) и царь Николай II. та вел. князь геский (по 26). Найменодшій володарѣ, то 18 лѣтный король Сербія, 14-лѣтна королева Голяндія и 8-лѣтный король испаньскій. Инакше представляе ся рядъ панующихъ що до часу водъ коли вступили на престолъ. Тутъ на першомъ мѣсци стоить королева Вікторія, що пануе вже водъ 29 червня 1837 року, отже 57½ лѣтъ, водтакъ наступае австрійскій цѣсарь, пануючій 46 и вел. князь баденьскій пануючій 42 роки. Въ 1853 роцѣ прийшло до панованя трехъ князѣвъ: вел. князь ольденбурґскій великій князь саско-ваймарскій а такожь и князь саско-альтенбурґскій. Зъ-мѣжь 40 европейскихъ володарѣвъ панує 16 бльше якъ 25 лѣтъ, 15 не панує ще 10 лѣтъ. Въ роцѣ 1894 була лише одна змѣна престола, а то въ Россіи.

— **Францъ II.**, неаполитаньскій король, про котрого смерти донесла вчерашна телеґрама, бувъ сыномъ короля Фердинанда II., що 30 лѣтъ панувавъ жорстоко и въ дусѣ скрайнои реакціи въ Неаполи. По збомбардованю Месины 1848 року прозвано его ré bomba (король бомба). Сынъ его, померший король Францъ II. вступивъ на престолъ 1859 року и панувавъ всего не цѣлыхъ два роки. Вонъ розпочавъ свое панованье такою самою реакціею якъ и его отець и длятого скоро лише появивъ ся Ґарібальді зъ своимъ повстаньчимъ воддѣломъ, стануло все населенье противъ короля Король, утративши Неаполь, замкнувъ ся въ твердини Ґаета, де колька мѣсяцѣвъ дуже хоробро боронивъ ся. Водъ сего часу (1861 р.) живъ Францъ II. на выгнаню въ Парижи дуже скромно и не водгразавъ нѣякои політичнои ролѣ. Терпѣвъ водъ давна на цукрову недугу, але не любивъ ся лѣчити. При кбнци жовтня приѣхавъ въ гостину до архикнязя Альбрехта и замешкавъ въ его вілѣ въ Арко. Тутъ такъ ему погоршило ся, що про выѣздъ не могло бути й бесѣды и дня 27 н. ст. грудня померъ въ 59-бмъ роцѣ житя. Жѣнка помершого короля Франца II королева Марія, есть рбдною сестрою австрійскои цѣсаревои Єлисаветы, а его сестра архикнягиня Марія Имакулята есть матерію архикнязя Леопольда Сальватора, що колька тѣтъ перебувавъ у Львовѣ. — Годить ся згадати, що его побутъ въ Парижи подавъ Альф. Додетови тему до написаня славного роману п. з. „Королѣ на выгнаню“.

— **Нове товариство жидовскихъ жѣнокъ п. н. „Дебора“** повстало у Львовѣ и має характеръ жидовско-народный. Се товариство есть пятымъ зъ ряду на земли. Przyszłość, органъ сеи партіи, называе членовъ „Деборы“ „кружкомъ дѣвиць, що покинули ряды шалѣючихъ бакхантокъ здеґенерованои еманципаціи“. Якъ звѣстно, сіоністы заступають сю жидовску партію, що не хоче асимілювати ся зъ Поляками.

— **Дробній вѣсти.** Д-ръ Густ. Рошковскій посолъ до рады державнои зложить справозданье зъ своєи посольскои дѣяльности дня 11 н. ст сѣчня въ Стрыю, 12 сѣчня въ Дрогобичи, а 13 сѣня въ Самборѣ. — Зъ Язоржна доносять до Wiener Abendblatt-у, що татраньскй горняки спалили полеву касарню угорскои жандармеріи, выставлену на спбрнбй территорій.

Надбслане.

Ganz seid. bedruckte Foulards 75 kr. bis **fl. 3·65** p. Met. — (ca. 450 versch. Disposit.) — sowie **schwarze, weisse** und **farbige** Seidenstoffe von **45 kr.** bis **fl. 11·65** per Meter — glatt gestreift, karrirt, gemustert, Damaste etc. (ca. 240 versch. Qual. und 200 versch. Farben, Dessins etc.), porto und zollfrei in die Wohnung an Private.. Muster umgehend. Briefe kosten 10 kr. und Postkarten 5 kr. Porto nach der Schweiz. 4515 (2)
Seiden-Fabrik G Henneberg (k. u. k. Hofl.) Zürich.

Вѣсти зъ Аеп. львбвскои.

Въ пропозиціи принятй оо.: На Заболотцѣ: Ив. Завадовскій, Юл. Серочковскій, Лука Войтовичь — Мих. Шавала, Пав. Чмола, Вол. Борисевичь, Ив. Божейко, Мих. Ваврикъ, Ив. Мартинюкъ, Лотоцкій, Анол. Крохмалюкъ, Алекс. Левицкій, Яковъ Зробекъ, Кир. Левицкій, Ник. Малый, Григ. Кармалита и Епиф Роздольскій; на Богутинѣ: Яковъ Сиротовъ, Мих. Бачиньскій и Ив. Рейтаровскій; на Лопянку: Ип Богачевскій, Ив. Савюкъ и Петро Чекалюкъ; на Сливки: Ник. Левицкій, Стеф. Питликъ и Яковъ Зробекъ; на Бобщаны: Мих. Бачиньскій, Григ. Дичковскій и Маріянъ Литвинъ; на Бѣлку: Ив. Кобриновичь, Тома Березовскій, Мелет. Дзеровичь, 1ос. Цегельскій, Вол. Борисевичь, Мих. Гаврилюкъ, Он. Ючичиньскій и Ром. Красицкій; на Суходолы: Сев. Накопечный, Ом. Боберскій и Ив. Березиньскій. — Презенты одержали оо.: Юл. Галькевичь на Ходовичѣ, Іос. Краснопера на Скорики, Григ. Купчиньскій на Кадлубиска, Вол. Сойка на Цѣневу, Лавр. Діяковскій на Полове. — Декретъ увольненя водъ испыту конкурсового одержавъ о. Ник. Бѣлецкій парохъ Колоколина и Теоф. Горникевичь парохъ Витвицѣ. — Консисторія вставила ся до президіи намѣстництва о згоду на канонічну институцію для оо.: Юл. Галькевича на Ходовичѣ, Ив. Краснопёры на Скорики, Григ. Купчиньского на Кадлубиска, Вол Сойки на Цѣневу, Лавр. Діяковского на Полове и Евг. Гошовского на Збоиска. — Кановічну институцію одержали оо.: Мих. Тиндюкъ на Яленковате и Ксен. Роздольскій на Плетеничѣ. — До канонічнои институціи вбзваный о. Павлусевичь на Довгу. — Приватне сотрудництво въ Креховичахъ одержавъ о. Иги. Глѣбовицкій — На конкурсъ зъ речинцемъ до дня 21 цвѣтня 1895 розписана парохія Николаѣвъ, деканата холоѣвского. — Архіерейскй грамоты похвальнй зъ правомъ носити крилошаньскй водзнаки одержали оо: Мих. Чайковскій парохъ Товстого, Діон. Бачиньскій парохъ Городища, Стеф. Билиньскій парохъ Чернихова, Петро Билиньскій парохъ Должанки, Іос. Нижанковскій парохъ Дѣдушичь мал., Орестъ Держко парохъ Озѣрнои, Ил. Зарицкій парохъ Поморянъ, Алекс. Танчаковскій парохъ Дунаєва, Теоф. Телиховскій парохъ Бурштина и Сев. Навроцкій парохъ Шлахтинець. — Першими віцедеканами именованй оо.: Ис. Рейтаровскій зъ Лубинокъ збаражскимъ и Іос. Цегольскій зъ Подусова наравскимъ, а другими оо.: Иги. Юхновичь зъ Корчина скольскимъ, Пав. Козюкъ зъ Выспы бобрецкимъ, Анат. Долиньскій зъ Бродовъ бродскимъ, Мих. Свѣтенькій зъ Бродокъ щирецкимъ, Андр. Дольницкій зъ Гологоръ унѣвскимъ, Вол. Туркевичь зъ Грибовичь львбвско-замѣскимъ, Петро Крипякевичь зъ Гниличь збаражскимъ, Як Верґановскій зъ Кіевця роздольскимъ, Іоак. Федюкъ зъ Курянъ наравскимъ, Леонт Шеферъ зъ Бовшева галицкимъ, Єрон. Алексевичь зъ Зарудя тернопольскимъ, Теоф. Горникевичь зъ Витвицѣ болехбвскимъ, Вол. Петрушевичь зъ Калуша калускимъ. — Завѣдателями деканатовъ именованй оо.: Іос. Грабовеньскій парохъ Тисова для деканата болехбвского, о. Ник. Рожаньскій зъ Мостища для дек. калуского. — Титулъ емеритованого декана зъ правомъ носити крилошаньскй водзнаки одержавъ о. Ив. Каратницкій парохъ Довгого — Дѣйстными деканами именованй оо.: Инол. Штогринъ бобрецкимъ, Вол. Мартинковъ скольскимъ, Сев. Наконечный тернопольскимъ, Юл. Туркевичь бродскимъ. — Правительство асиґнуе платню зъ фонда релігійного для приватного сотрудника въ Скварявѣ. — Архіерейску грамоту похвальну одержавъ о. Левъ Цегельскій парохъ Голосковичь.

Вѣсти зъ еп. перемыскои.

Новопоставленй пресвитеры одержали отсй посады: Ант. Рудницкій катихитуру при женьскихъ народныхъ школахъ въ Дрогобича, Володимиръ Єссинъ катихитуру при мужескихъ народныхъ школахъ въ Дрогобичи, Левъ Лысякъ сотрудництво въ Турю, дек. старосамборского, Ил. Паньковскій сотрудництво въ Люблинци, дек. любачѣвского, Ник. Куриласъ сотрудництво въ Криници, дек. мушиньского, Іос. Сѣкириньскій катихитуру при народныхъ школахъ въ Сяноцѣ.

Посмертнй — ǂ — оповѣстки.

Володимиръ Качала, единый сынъ незабутного бл. п. о. Стефана Качалы, инжінеръ-технольоґъ, властитель реальности въ Кіевѣ и кольвохъ фабрикъ, упокоивъ ся дня 15 н. ст. грудня 1894 р. въ Кіевѣ по короткбй а тяжкбй недузѣ. Покбйный, скбнчивши въ 1860-ыхъ рокахъ школы технічнй въ Австрія, переселивъ ся на дальшй студія до Россіи и тамъ незвычайно совѣстною працею доробивъ ся великого майна. Величезный недавно збудованый дбмъ покбйного Володимира Качалы при Ббльшбй Владимирскбй улици въ Кіевѣ належить до найпышнѣйшихъ будовель мѣста. Покбйный, повдовѣвши передъ кольвома лѣтами, полишивъ одну замужну дочку. Володимиръ Качала — се одна зъ досыть замѣтныхъ личностей галицко-рускихъ. Выхованый патріотомъ-отцемъ въ дусѣ рускбмъ, належавъ вонъ яко академикъ у Львовѣ до кружка першои громады молодежи украинофільскои и — якъ говорять — бувъ ей „вбйтомъ“. Въ особливбй приязни живъ пок. Володимиръ зъ д-ромъ Корниломъ Сушкевичемъ и приязнь тота перетревала до самои смерти Сушкевича. Переселивши ся въ Россію, пок. Володимиръ удержувавъ звязи зъ галицкими народовцями а въ Кіевѣ зблизивъ ся до тамошныхъ патріотовъ-Украинцѣвъ. Правда, пбзнѣйше, боячись переслѣдуваня, а именно, щобъ его, яко подданого чужои державы, не выгнали зъ Россіи, усунувъ ся и обмеживъ ся на житье домашне й на працю свою фахову, але до кбнця житя не вырѣкъ ся своихъ пересвѣдчень національныхъ. Запевнювавъ о тбмъ завсѣгды, кольско разбвъ гостивъ у себе кого зъ галицкихъ народовцѣвъ, або коли вонъ загостивъ до Галичины до вотця а при нагодѣ поступивъ до Львова. Пок. Володимиръ, водъ коли заложивъ свою фабрику, дававъ стіпендія галицкимъ Русинамъ технікамъ на образованье въ хеміи а водтакъ бравъ ихъ до себе до Кіева, а всѣмъ жилось у него, якъ у старшого брата. Симпатію сво до руху народного въ Галичинѣ заявлявъ кбйный водъ часу до часу и жертвою гр вою на цѣли народній, мѣжь иншими 1880-ыхъ рокахъ, коли въ-перше пбднят ку поѣздокъ співакбвъ рускихъ по кр жертвувавъ на сю цѣль кольска сотъ На будову руского театру у Львовѣ бувъ значнѣйшу суму въ пору, коли теа почне вже будуватись, та на жаль не дожив тои хвилѣ. Вкбнци згадаємо и се, що коли незабутный о. Стефанъ Качала завѣщаньемъ своимъ призначивъ свое майно на цѣли народній, пок Володимиръ зрѣкъ ся всякои претенсіи до спадщины Русинбвъ зъ Галичины завсѣгды приймавъ покбйный гостинно въ своѣмъ домѣ. Неожидана передчасна смерть бл. п. Володимира Качалы мусить выкликати жаль у кождого, хто тбльско знавъ его. Вѣчна ему память!

О. Михаилъ Сѣнгалевичь, крилошанинъ пралатъ, архипресвитеръ и предсѣдатель капітулы, домовый пралатъ Его Св. папы, совѣтникъ и референтъ митрополичои Консисторіи, екзамінаторъ просинодальный, уродженый 1823 а ординованый 1846 року, упокоивъ ся въ ночи на недѣлю на ударъ серцевый. Покбйный, передъ бльше-менше двацятьма роками именованый зъ капеляна войскового крилошанином, подносивъ ся зъ ступѣня на ступѣнь, ажь дбйшовъ до достоинъства архипресвитера. Житье покбйного не выказуе важнѣйшихъ моментбвъ значѣня загального, хиба одно — посольство его въ радѣ державнбй попереднои каденціи. Покбйный бувъ Русиномъ безъ барвы політичнои, а при тбмъ руководивъ ся засадою: респектувати волю „зъ горы“. Яко человѣкъ бувъ доброго серця, въ обходѣ зъ людьми лагбдный, — и мабуть не знайдесь нѣхто, хто бы мавъ причину жалуватись на покбйного за яку зазнану водъ него, свѣдомо учинену кривду. Жаль до покбйного має лишь рускій нарбдъ, а именно той жаль, що покбйный, хочь вповнѣ свѣдомый своеи нездббности до послованя, давъ ся въ роцѣ 1885-бмъ ужити ворожбй интризѣ неббщика Альфреда Потоцкого противъ справы рускои и принявъ зъ волѣ польского центрального комітету кандидатуру на округъ Долина-Калушь-Бббрка противъ кандидатуры Юліяна Романчука поставленои головнымъ комітетомъ рускимъ. Тымъ чиномъ покбйный зробивъ кризду справѣ рускбй, котрои загалъ Русинбвъ не мбгъ ему забути до самои смерти. Покбйный незвычайно ощадный въ житю приватномъ, мусѣвъ полишити якійсь капіталикъ ускладаный зъ пенсіи и зъ шестилѣтныхъ дієтъ посольскихъ. Чи и якъ розпорядивъ вонъ своимъ майномъ, намъ не вѣдомо. Похоронъ покбйного має водбути ся завтра. Земля ему перомъ!

Данилъ Хомма, учитель народный въ Подгородю коло Рогатина упокоивъ ся по шестинедѣльнбй тяжкбй недузѣ [хроничного нежиту кишокъ] дня 28 н. ст. грудня въ 54-бмъ роцѣ житя, а 29 бмъ учительства. Похоронъ водбувъ ся въ суботу 29 с. м. Покбйный, будучи зъ малою перервою 29 лѣтъ учителемъ на мѣсци, зъединавъ собѣ нарбдъ, котрый зб смуткомъ зложивъ домовину до гробу и зъ слезами въ очехъ заспѣвавъ ему „вѣчная память“.

Господарство промыслъ и торговля.

— **Дирекція зелѣзницъ державныхъ** оповѣщуе: Рухъ товаровый помѣжь Румунією а стаціею Ліндавъ и землею Передаруляньскою. Зъ днемъ 1 сѣчня 1895 увбйде въ житье нова тарифа.

Телеґрамы „Дѣла“

Будапештъ 31 грудня. Цѣсарь выѣхавъ до Вѣдня. Новый кабінетъ буде утвореный до 7 сѣчня.

Прага 31 грудня. Увязнено тутъ много соціялістовъ.

Петербургъ 31 грудня. Міністеръ комунікацій Кривошеинъ уступае. Фуадъ-паша впевнивъ россійске правительство, що виновники рѣзнѣ въ Арменіи будуть строго покараній.

Римъ 31 грудня. Амбасадорови россійскому кн. Лобанову водданано великій почести на дворѣ ватиканьскомъ. Кардиналъ Рампола ревізитувавъ князя.

Софія 31 грудня. Собраніе ухвалило строгій законъ за обиду князя або династіи.

Именованя, пернесеня, конкурсы и пр.

— **Именованя.** Краєва дирекція скарбу именувала концептового практиканта Петра Зіса скарбовымъ концепістомъ.

— **Перенесеня.** Дирекція почтъ перенесла почтового асистента Стан. Савицкого зъ Подволочискъ до Тлустого.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На бурсу св. Онуфрія въ Ярославѣ** пожертвували дальше слѣдуючій рускій патріоты: О. Т. Полянскій водъ себе и парохіянъ 3·98 зр., Д. Телесницкій 1 зр., о. Гумецкій водъ себе и парох. 3 зр., о. І. Пелехъ 50 кр., о. О. Кашубиньскій 50 кр., о. І. Дуцько 50 кр., о. В. Мосевичь 50 кр., о. М. Жарскій 1 зр., о. Матковскій 1 зр., о. І. Федакъ 44 кр., о. В. Кокотайло 1·58 зр., д-ръ М. Дорундякъ адвокатъ въ Борщевѣ 2 зр., п-нѣ Зеновія Кобриньска 1 зр., Ил. Кохановичь 1 зр., п-нѣ Сальвицка 1 зр., Я. Дунякъ 1 зр., Ем. Недвецкій 1 зр., д-ръ Мозлеръ 1 зр., М. Гулла 1 зр., о. О. Глѣбовицкій 1 зр., А. Дзюба 20 кр.; — черезъ редакцію „Дѣла“ п-нѣ Февронія Щурко зъ Сокаля 1·60 зр.; — Ф. Свистунъ професоръ зъ Рашева 1 зр.; — въ Нисничахъ деканата варяжского зложили оо.: Ковшевичь, Коритиньскій, Камитовскій, Гизовскій, Панасиньскій, Чернецкій, Т. Сиулка, Федоровичь, Алексевичь, Фартухъ, Гачиньскій по 50 кр., о. Мушиньскій 1 зр.; — деканатѣ ярославскомъ: о. Е. Гриневецкій 1 зр., І. Грицикевичь 50 кр.; — въ домѣ о. Гасевича зобравъ о. Ф. Подолиньскій 5 зр.; Каріясевичь зобравъ въ Лазахъ 4·80 зр.; Капелякъ господарь 2 зр.; о. Константинъ Торокъ 1·50 зр.; — водъ о. А. Саноцкого декана зобрано 9·50 зр., именно зложили оо.: А. Коцикъ, Анд. Тимкевичь и В. Загаевичь по 50 кр., В. Подолиньскій, І Долошецкій, І. Савчакъ, Ал. Саноцкій, Викт. Решетиловичь, Ал. Виханьскій, Лавр. Дрималикъ и Л. Олещукъ по 1 зр.; — п. Ив. Онишко ц. к. почтмайстеръ въ Бориславѣ 3·75 зр. — За ті жертвы складаємо въ имени рускои молодежи щире Спасибогъ. — *І. Хотинецкій* предсѣдатель. *Василь Романовскій* касіеръ бурсы.

Надѣслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „подъ Коперникомъ“ Львовъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одвазу) поручає у великомъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, телескопы, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильні, пйоны, сібелѣ, манометры и т. п. Устроєня звонковъ електрычныхъ. Всякі направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють точно. 148

Молочарня Маріи Ганкевичь

ул. Сикстуска 31, поббчь почты и Выдѣлу краєвого

поручає 431 7—0

Снѣданя, обѣды и вечерѣ, каву и гербату

Абонаментъ обѣду 8 и 9 зр.

Для пріѣзджаючихъ rendes-vous.

Оповѣстка.

Головный выдѣлъ товариства „Просвѣта“ у Львовѣ упрашає симъ на подставѣ §§. 28 д) и 50 г) статута товариства всѣ читальнѣ „Просвѣты“ въ краю, щобы зъ кінцемъ бѣжучого року предложили письменне справозданье про свій розвій а именно про число членовъ, про степень просвѣты и добробыту въ громадѣ, про нарады, водчити и вечерницѣ, якій водбували ся въ читальны про фонды, якими розпоряджує читальня и про перешкоды, якій належало-бы усунути зъ уваги на добро товариства, якъ такожь про потребы и жаданя читальнѣ.

За Головный Выдѣлъ товариства „Просвѣта“ у Львовѣ дня 12 н. ст. грудня 1894 р. (3—3)

А. Тороньскій. *Д-ръ Кость Левицкій.*

Знана водъ многихъ лѣтъ ц. к. управ. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікербвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдниковъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручає старій польскій сильній горѣвки, дуже добрій розолісы, лікеры, румы правдивій зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои якости краєвій спеціялы якъ: Народовка, Dziennik, Szczutek, Карпатовка, „Дябелъ“, Помаранчева не солоджена, Ратафія, Деренбвка и т. н. горѣвки упривілеєваній и одиноко правдивій если зъ нашои фабрики спроваджений.

Одиноке жерело въ краю для пп. аптикарѣвъ, до побираня алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ вольного водъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкбдный, бо не выроблюваный зъ есенцій оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головномъ складѣ водъ мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Кароля Людвика ч. 29. 491 19—104

УЧИТЕЛЬ

орґанъ руского товариства педаґоґічного двотыжденникъ педаґогічно-науковый, выходить водъ 1 червня 1889 р. у Львовѣ ул Ворменьска ч. 2., Предплата на цѣлый рбкъ 3 зр., на пбвъ року 160 кр. на чверть року 1 зр.

Безъ конкуренціи

есть мій склепъ истнуючій водъ р. 1848 и тѣшучій ся водъ сего часу великою симпатією. Длятого поручаю мій обильный складъ одягбвъ мужескихъ и хлопячихъ, пальта мужескій и хлопячій, якъ такожь одяги дитячій и уніформы. Такожь позваляю собѣ поручитись Всч. Духовеньству яко спеціялістъ въ роблению сурдутбвъ, рясъ и т. д.

Замовленя пбсля мѣры выготовлюють ся въ найкоротшбмъ часѣ якъ найгарнѣйше.

Дякуючи за дотеперѣшній взгляды пишусь 4095

Зъ поважаньемъ

Давидъ Шварцвальдъ

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

М. Р. ШНАЙДЕРЪ

заприсяженый знавець судовый въ Станиславовѣ

296 поручає свое 20—52

складъ хрестбвъ зелѣзныхъ нагробныхъ и ливарню написбвъ основану 1882 року.

Числа до выпалюваня на рогахъ поручає

ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ

ножбвникъ у Львовѣ ул. Боимбвъ ч. 3.

Цѣнники даромъ.

ДЕШЕВШЕ

якъ всюды!!!

Паньчохи, скарпатки, паньчошки дитинній дуже сильній и теплій не шитій пара водъ 18 кр., 22, 25, 30, 45, 60, 65 кр. до найлѣпшихъ вовняныхъ по 1 зр. 10 кр. поручає

Максъ Мільфельдъ

Львбвъ, ринокъ ч. 39.

434 8 12

ЛИЖВЫ

„Галіфаксъ“ добрій	пара	1 25 зр
„Галіфаксъ“ зъ сталевыми ножами	„	1 80 „
„Галіфаксъ“ зъ широкими ножами	„	3 25 „
„Галіфаксъ“ добрій ніклов.	„	3·— „
„Галіфаксъ“ нікльований зъ широкими ножами	„	5·— „
Галіфаксъ“ системы Jackson Heynes	„	4 50 „
„Галіфаксъ“ дамскій не нікльований	„	1 59 „
„Галіфаксъ“ дамскій нікльований	„	3·— „
„Меркуръ“ або „Гельветія“ дамскій нікльований зъ широкими ножами	„	6·— „
Jackson Heynes нікльований	„	6·50 „
Зелѣзній лижвы зъ ремѣнцями	„	—·90 „

4395 *поручає*

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.

Цѣнники илюстрованій рбзныхъ предметбвъ до розпорядимости

ПОВѢТОВА ТОРГОВЛЯ У ЛЬВОВѢ

товариство зареєстроване зъ обмеженою порукою

ул. Паньска ч. 21, (дбмъ львбвскои рады повѣтовои)

удержує на складѣ и продає по найдешевшихъ цѣнахъ:

Соль варену водъ выдѣлу краєвого,
Соль камѣнну для худобы въ кусникахъ и мелену,
Смаровила до возбвъ,
Олѣй до машинъ (Рагуза),
Нафта І-ша незапальна, до освѣтлюваня (лише бочками),
Штучни навозы,
Паперы и приборы до писаня для школъ народныхъ,
Всякій товары **корѣнній, виктуалы** и **вина** для склепбвъ сѣльскихъ.

Всѣ товары найлѣпшои як сти!

Займає ся такожь засновуваньемъ и устроюваньемъ склепбвъ сѣльскихъ.

Всякихъ пояснень удѣляє дирекція устно въ годинахъ передполудневыхъ або письменно. 427 3—3

РУ-

кавички всякого рода;

бандажѣ руптуровій

и всякій выробы рукавичничій

поручає найдешевше 2537

Павло Лянгнеръ

передъ тымъ

Браты Лянґнеры

Львбвъ, улиця Галицка ч 16.

Торговля заснована 1789 р.

НАЙБОЛЬШІЙ СКЛАДЪ

ЧАЮ

хиньско-россійского

ФРИДРИХА ШУБУТА

у Львовѣ, ринокъ ч. 45

поручає

Чаѣ чорній, ароматичній, сильно натягаючій:

½ кл.	Congo ч. I. . .	1·90
„ „	Souchong ч. II .	2·30
„ „	Souchong зъ маєвого збору . .	3·—
„ „	Congo Kaizow найлѣпша . . .	4·—

Найлѣпшій окрушины чаю по зр. 1·50, 1·80, 2·30 въ пачкахъ по ½, ¼, ⅓ кл.

Чаѣ зъ цвѣтомъ, ароматичній, натягаючій ясно:

½ кл.	Россо ч. III . .	2 80
„ „	Россо ч. IV . .	4·—
„ „	Найлѣпшои ч. V	4·—
„ „	Найлѣпшои караваннои . 5, 6 и	8·—

Замовленя зъ провінціи полагоджую водворотною почтою, опакованя не числю. 443 3 3

ТЕОФИЛЬ КОПИСТИНЬСКІЙ

артистъ-малярь

звѣстный водъ кольканацяти лѣтъ изъ своихъ праць малярскихъ, украшає церкви въ стилю всходнбмъ разомъ зъ позолоченьемъ, престолы, иконостасы и иншій рѣчи Принимає рѣзьбарскій роботы пбсля власныхъ плянбвъ. Выготовлює всякои величины церковній образы до иконостасбвъ, престолбвъ, плащеницъ — олѣйными красками на полотнѣ и деревѣ. Побольшує зъ фотографій портреты. Зъ уповаженя ц. к. консерваторія реставрує всякій старинности, а то фрески, рѣзьбы и т. ин. входячій въ кругъ праць малярства по найумѣреннѣйшихъ цѣнахъ. Подписаный просить Всч Духовеньство заногувати собѣ его адресу. 20. 37—?

Т. Копистиньскій

у Львовѣ, улиця Краковска число 20.

РОБОТНЯ ЕМА МЯРКА

Львбвъ, улиця Костюшка ч. 4

одна зъ першорядныхъ, приймає всякій роботы, входячій въ обсягъ дамского кравецтва, якъ:

Осѣнній сукнѣ, зимовій и вечерковій, жакеты, шубы, ретонды и пелерины та выборъ готовыхъ дитинныхъ суконь.

Приймає ся такожь замовленя на выправы зъ провінціи, полагоджуючи все на варшавскій ладъ.

Удѣляє ся такожь лекціи крою. 406 10—10

На жаданье продає ся парискій формы.

НА СЕЗОНЪ ОСѢННЫЙ

Просить ся ласкаво всѣхъ Вп. Гостей выставовыхъ пересвѣдчити ся о дивнбй дешевости осѣнныхъ и зимовыхъ товарбвъ, вже спроваженыхъ въ великбй скблькости.

Слѣдуючій товары продають ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ доки истнує запасъ:

1000 модныхъ муфбвъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·50, 2·— до 5·— зр.
1000 кожуховыхъ шапокъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·80, 2·20 до 4·— зр.
1000 фланельовыхъ и суконныхъ блюзъ осѣнныхъ и зимовыхъ 2·50, 3·— до 6 зр.
500 гальокъ волбчковыхъ по 2·50 до 4·— зр.
1000 хустокъ Гімалая, найбольшій родъ 1·75, 2·25 до 4·— зр.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ суконокъ на осѣнь и зиму 1·80, 2·50 зр.
1000 модныхъ плащикбвъ на осѣнь и зиму водъ 4 зр. и высше.
3000 одягбвъ для хлопчикбвъ у всѣхъ величинахъ по 1·80, 2·—, 3·— зр. и высше.
Особливій новости въ стяжкахъ, воаляхъ, капелюхахъ дамскихъ и дитинныхъ, рукавичокъ гляссе, дуньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, панчохахъ, парасоляхъ до дощу, блюзахъ шовковыхъ и вовняныхъ, шляфрокахъ, костюмахъ и негліжахъ надбйшли власне въ великбй скблькости и доповняють ся щоденно.

Особлива гуртовна продажь пригнагодна

въ воддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимбвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лбжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лбжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (вырббъ килимбвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 гарнітурбвъ „Louvre“ на лбжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лбжка и 1 на стблъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 гарнітурбвъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лбжка, 1 на стблъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рбзныхъ краскахъ по 75, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·35, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ табletокъ (килимовый выробъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (6тера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцбвъ фланельовыхъ въ найлѣпшбмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диванкбвъ пбдъ и надъ лбжка по 1·50 и 2·25 стрижемій по 2·50, 3 и высше.
300 диванбвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фігуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванбвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванбвъ до ѣдальень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванбвъ пбвсальоныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкбвъ хбдникбвъ 8—10 метрбвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкбръ козличихъ, природныхъ 5·50, шкбрки Амура 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ імітацією шкбры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальоній у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портіеры и занавѣсы коронковій аж до найлѣпшихъ сортбвъ.

Всякій въ провінціи надсыланій поручена полагоджує ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ магазину AU LOUVRE

4895 211—? **у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.**

Рухъ поѣздбвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 мая 1894 пбсля годинника середно-европейского.

Приходять до Львова зъ	поспѣшній	особовій			
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	2⁸²	5²⁵	0⁰⁰	6¹⁰	9⁰⁰
Варшавы	—	5²⁵	0⁰⁰	—	9⁰⁰
Хаббвки (Закопаного) на Перемышль, Ряшевъ, або Тарнбвъ	2³²	—	—	—	
Хаббвки (Закопаного) на Ряшевъ або Тарнбвъ		5²⁵			
Хаббвки (Закоп.) на Стрый	—	—	⁴34	—	—
Мушины, Криницѣ, Жегестова на Тарнбвъ		—		—	9⁰⁰
Мушины Криницѣ Жегестова на Ряшевъ або Тарнбвъ	—	5²⁵	—		—
Мушины Криницѣ Жегестова на Тарнбвъ (в. ⅛ до ³⁰/₉)	—	—	9⁰⁰		—
Мезе-Ляборцъ Щавного-Кульяшного на Перемышль	—	—	9⁰⁰	—	—
Надберезя и Тарнобжега	—	—	6⁰⁰	—	—
Подволочискъ и Бродбвъ (на дворецъ гол.)	2¹²	9²⁹	9¹⁰	5⁴⁵	—
Подволочискъ и Бродбвъ (на дворецъ Подзамче)	1⁵⁸	9¹³	8⁴⁵	19	—
Сучавы	9⁴⁰	—	7³⁷	12²⁷	6¹⁵
Кимполюнга	9⁴⁰	—	7³⁷	—	—
Радбвцѣвъ	9⁴⁰	—	7³⁷		6³⁵
Бергомета и Чудина	9⁴⁰	—	—	—	—
Новоселицѣ	9⁴⁰	—	7³⁷	—	—
Слободы рунгур. Копальнѣ	9⁴⁰	—	—	—	6³⁵
Гусятина на Галичъ	9⁴⁰	—	7³⁷	—	—
Чорткова на Галичъ	—		—	12²⁷	—
Борислава			²02	12¹⁰	—
Белзца			—	4⁴⁵	—
Сокаля	—	—	7⁴⁸	4⁴⁵	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова на Стрый)	—	—	⁸34	12¹⁰	—
Стрыя и Сколього	—	—	8⁴⁷	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова на Стрый	—	—	²02	—	—
Гребенова (водъ ¹⁰/₇ включно до ³⁰/₈)	—	—	²02	—	—
Бруховичь (водъ 12 мая почавши ажь до вбдкликаня)	—	—	8¹⁰	—	—

Водходять зо Львова до	поспѣшній	особовій			
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	2²⁴	10¹⁰	4⁵⁰	10³⁵	6⁵⁵
Варшавы	—	10¹⁰	4⁵⁰	—	6⁵⁵
Хаббвки (Закопан.) на Тарнбвъ або Ряшевъ	—	10¹⁰	—	—	—
Хаббвки (Закопан.) на Ряшевъ або Перемышль	—	—	¹035	—	—
Хаббвки (Закоп.) на Стрый	—	—	9⁵⁰	7¹⁰	—
Мушины Криницѣ, Жегестова на Тарнбвъ або Ряшевъ	—	10¹⁰	—	—	—
Мушины Криницѣ, Жегестова на Тарнбвъ (водъ ¹/₈ включно до ³⁰/₉)	—	—	—	6⁵⁵	—
Мушины, Криницѣ Жегестова на Тарнбвъ	—	—	4⁵⁰	—	—
Мушины, Криницѣ на Стрый	—	—	—	7¹⁰	—
Мезе-Ляборцъ, Щавного-Кульяшного на Перемышль	—	—	—	6⁵⁵	—
Надберезя и Тарнобжега	—	10¹⁰	4⁵⁰	—	—
Подволочискъ и Бродбвъ (зъ дворця гол.)	⁵08	2⁴⁴	9⁴⁰	10⁰⁰	—
Подволочискъ и Бродбвъ (зъ дворця Подзамча)	6²²	2⁵⁶	10⁰⁴	10⁴⁷	—
Сучавы	8¹⁵	—	10¹⁵	2⁵⁵	10¹⁰
Чорткова на Галичъ	—	—	—	2⁵⁵	—
Гусятина на Галичъ	8¹⁵	—	—	—	10³⁰
Слободы рунгур. Копальнѣ	—	—	10¹⁵	—	10³⁰
Новоселицѣ	6¹⁵	—	—	—	10³⁰
Бергомета н. С. и Чудина	6¹⁵	—	—	—	—
Радбвцѣвъ	6¹⁵		10¹⁵	—	10³⁰
Кимполюнга	6¹⁵		—	2⁵⁵	
Сокаля	—	—	9²⁰	6⁴⁵	—
Белзца	—	—	9²⁰	—	—
Борислава на Стрый	—	—	⁷40	9⁵⁰	—
Лавочного (Мункача, Серенча, Мішкольца, Пешту) и Хирова на Стрый	—	—	5⁴⁰	—	7¹⁰
Станиславова, Долины, Болехова на Стрый	—	—	—	9⁵⁰	7¹⁰
Сколього и Хирова на Стрый	—	—	—	9⁵⁰	—
Стрыя и Сколього	—	—		³05	—
Гребенова (только водъ ¹⁰/₇ включ до ³⁰/₈)	—	—	—	9⁵⁰	—
Бруховичь (почавши водъ 12 мая ажь до вбдкликаня)	—	—	3³⁵	—	—
Зимнои-воды (почавши водъ 12 мая ажь до вбдклик.)	—	—	3⁴2	—	—

Розклады ѣзды въ видъ кишеневбмъ можна дбстати въ бюрахъ информаційныхъ, касахъ стаційныхъ и у кондукторовъ

*) Годины печатаній грубыми черенками означують пору ночну водъ год. 6-ои вечеромъ до год. 5-ои 59 мін. рано. Въ бюрѣ информаційномъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Вѣдни (улиця Іоанна 29) якъ такожь въ бюрѣ информаційномъ ц. к. австр зелѣзниць державныхъ у Львовѣ (улиця Третого мая ч. 3, готель Императрыль), удѣляє ся устныхъ або письменныхъ обясненъ въ справахъ дотычно службы на ц. к. австр. зелѣзницѣ державныхъ. О сколько под ручники дозволяють, засягнути тамъ-же можна информацій водносачихъ ся до решты австро-угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць. Въ бюрахъ информаційныхъ продає ся выдавани черезъ ц. к. австр. зелѣзницѣ державни білеты до ѣзды и зшитки зуставлюваныхъ посвѣдчень до ѣзды якъ такожь тарифы. 4980

При закупнѣ товарбвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и одвѣчальный редакторъ: Иванъ Белей. Папѣръ зъ фабр. Черлянькон. З друкарні Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднаревого

Ч. 283. Львовъ. Второкъ 20 грудня 1894 (1 сѣчня 1895.) Рочникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и руских свят) о 5-ій годинѣ по полудни. Літературный додаток „Бібліотека найзнаменитших повѣстей“ выходить во второк, и во второк и пятницю на перемѣну разом зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Администрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газет ул. Карола Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбургъ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ є належитость на инсераты имѣлй у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком
въ Австрії: на цѣлый рѣк . . . 18 зр. на пів року . . . 9 зр. на чверть року . . . 4 зр. 50 кр. на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.
за границею: на цѣлый рѣк . . . 24 зр. на пів року . . . 12 зр. на чверть року . . . 6 зр.
у Львовѣ: на цѣлый рѣк . . . 16 зр. на пів року . . . 8 зр. на чверть року . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція підъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Реклямації неопечатані вільні відъ порта.

Поєдинокє числа коштує 8 кр. в. а.

Оголошенья принимають ся по цѣнѣ 6 кр. відъ одного стрічки инсертовой а въ рубриці „Надісляне“ по 20 кр. в. а. Недавні числять ся по 12 кр. відъ стрічки.

Справы соймовѣ.

Выбранѣ въ суботу комісіи соймовѣ уконституували ся въ сей способъ:

буджетова выбираючи презесомъ Дунаєвского, заступниками презеса Стан. Баденього и Ив. Стадницкого, а секретарями Сціпіона и Пашковского;

адміністраційна: презесъ Залескій, заступники презеса Козєбродскій и Водзицкій секретарѣ Тшецескій и Фр. Розвадовскій;

правнича: презесъ Цоль, заступникъ Вайґель, секретарѣ Ленартовичь и Клєменсевичь;

дрогова: презесъ Менциньскій, заступникъ Ґуст. Ромеръ, секретарь Фр. Єнджейовичь;

зелѣзнича: презесъ Залескій, заступникъ Менциньскій, секретарь Сенковскій;

господарства краєвого: презесъ Сапѣга, заступники Поляновскій и Ґорайскій, секретарѣ Шнель и Обертиньскій;

сѣльна: презесъ Чарторыйскій, заступникъ Менциньскій, секретарь Меруновичь;

громадска: презесъ Войт. Дѣдушицкій, заступникъ Фрухтманъ, секретарь Сенковскій;

шкѣльна: презесъ Чарторыйскій, заступникъ Стан. Тарновскій (старшій), секретарѣ Пашковскій и Райскій;

промыслова: презесъ Чарторыйскій, заступникъ Вайґель, секретарь Ґольдманъ.

Неуконституували ся доси комісіи: петиційна, ґірнича, податкова и банкова.

Комісія буджетова роздѣлила реферати що-до поодинокихъ рубрикъ буджету на 1895 р. въ сей способъ: Доходы, Заґурскій. Выдатки: Рубрика I Репрезентація краю и рубр. II кошты заряду, Скалковскій. Р. III кошты лѣченя, Мархвицкій. Р. IV кошты щѣпленя и р. V Выдатки санітарні, Ґольдманъ. Р. VI Заведенія добродѣйні, Барвѣньскій. Р. VII Школы женьскі Пашковскій; фондъ шкѣльный и рада шкѣльна, Козловскій; театры и субвенціи музичні, Стан. Бадені; стіпендіи и запомоги науковѣ, Пашковскій. Р. VIII Памятники историчні, Барвѣньскій. Р. IX Кватирунокъ жандармеріи, Скшиньскій. Р. X Дороги краєвѣ, Абрагамовичь. Р. XI Шпиталѣ у Львовѣ, Мархвицкій; заведенье въ Кульпарковѣ, Щепановскій; шпиталѣ въ Краковѣ, Чижевичь. Р. XII Шупасництво, Ад. Скшиньскій. Р. XIII Будовы водні и меліораціи, Ив. Стадницкій. Р. XIV Вѣдсотки и амортизація позичокъ, Ґольдманъ. Р. XV Школы рѣльничі, Пінінській и Ст. Єнджейовичь. Р. XVI Промыслъ, Хшановскій. Предложенія: пропінаційні Скалковскій, индемнізаційні Хшановскій. Фонды самостійні Щепановскій а фондація Скарбка Скалковскій. — Ґенеральнымъ референтомъ буджету выбраный ґр. Стан. Бадені.

Комісія шкѣльна роздѣлила въ сей способъ реферати: Справозданье краєвои рады шкѣльнои о школахъ середныхъ обнявъ ректоръ Войцеховскій, а о школахъ народныхъ и семинаріяхъ Пінінській; справоздачье зъ дѣяльности департаменту презідіяльного, шкѣльного и фондаційного обнявъ Рачиньскій. Два правительственні проекты шкѣльні обняли: законъ о мѣсцевыхъ радахъ шкѣльныхъ Войт. Дѣдушицкій, а о засновуваню шкѣлъ народныхъ Стан. Бадені. Внесенье пос. Барвѣньского о ґімназіи рускій въ Перемышли обнявъ Рутовскій, петиціи учителѣвъ о полѣпшеню платнѣ Цоль.

Въ комісіи адміністраційнѣй референтъ о законѣ будівничѣмъ для сѣлъ и мѣсточокъ обнявъ Ґуст. Ромеръ.

На послѣднѣмъ засѣданю відчитано наспівші петиціи, зъ котрыхъ важнѣйші отсей: Выдѣлы повѣтовѣ въ Калуши, Збаражи, Сяноцѣ и Бохни просять постарати ся, щобы выдѣлы повѣтовѣ були вѣльнѣ відъ оплатъ почтовыхъ. — Выдѣлы пов. въ Збаражи и Бохни о змѣну розпорядженя міністерского въ справѣ опусту при вымѣрѣ належитости відъ перенесеня власности або уживаня недвижимостей. — Выдѣлъ пов. въ Надвірнѣ о відписанье решты позички затягненои на будову мостівъ — Бурса св. Онуфрія въ Ярославѣ о запомогу. — Сестры Боромеушки въ Великихъ Очахъ о запомогу на свою охоронку. — Польске товариство педаґоґічне внесло ажь вісѣмь петицій, зъ котрыхъ шѣсть відносить ся до змѣны законівъ въ хосенъ народныхъ учителѣвъ; одна домагае ся признаня мешканъ въ натурѣ учителямъ молодшимъ по селахъ, а друга зъ нихъ предкладае креованье доповняючихъ шкѣлъ промысловыхъ тамъ, де истнують школы типу высшого 5- и 6-клясовѣ. Відѣлъ тов. педаґоґічного въ Ярославѣ домагае ся зрівнаня платъ учителѣвъ зъ платою урядниківъ державныхъ трехъ послѣдныхъ ранґъ. — Крѣмъ того вѣйшли петиціи відівъ по учителяхъ народныхъ и деякихъ учителѣвъ о підвышенье платнѣ, а такожь петиціи урядниківъ краєвыхъ зъ просьбами о veniam aetatis и studiorum.

Внесенье пос. Меруновича звучить: Соймъ зволить ухвалити: 1) Мінімальну границю позичокъ ґіпотечныхъ на посѣлости ґрунтовѣ въ листахъ заставныхъ банку краєвого установляе ся на 2 0 зр. 2) Що до позичокъ селяньскихъ повинна бути для банку краєвого кожда ґіпотека достаточна, на скільки жадана позичка може помѣстити ся въ першѣй половинѣ ей вартости оцѣночнои.

Що чувати въ будынку соймовѣмъ? На се пытанье дае відповѣдь Dziennik Pol. таку: Черезъ цѣлый вчерашный день (понедѣлокъ) залягала рівножь нѣчимъ не заколочена тишина въ будынку соймовѣмъ. Комісіи цѣлкомъ не радили, а зъ послівъ можна було бачити лишь деякихъ въ клюбу руского, а и тѣ, переглянувши ґазеты въ читальни, вышли зъ будынку краєвого парляменту.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Вѣденьскі ґазеты доносять, що правительство заняте теперь проектомъ именованя новыхъ членівъ палаты панівъ, котре маѣ наступити ще передъ новою сесією парляменту. Симъ разомъ розходить ся — доносить N. fr. Presse — о приспособленье досыть обемистои лісты, въ котрѣй буде до двацять именъ.

Въ четверъ 3. н. ст. сѣчня збирають ся соймы краєвѣ Сольногороду, Каринтіи, Тиролю и Буковины. — На порядку дневнѣмъ першого засѣданя сойму буковиньского находять ся мѣжь иншимъ проекты змѣны закона о наглядѣ шкѣльнѣмъ, змѣны закона дорогового, замкненя и прелімінарѣ фондівъ та выборъ комісій соймовыхъ.

Соймъ ческій передавъ справу реформы выборчои окрембѣ комісіи, зложенбѣ зъ 15-тьохъ членівъ, по трехъ зъ кождои курія. Та комісія маѣ розглянути: внесенье молодоческого клюбу о застереженье для соймівъ права высыланя послівъ до рады державнои, вкінци заповѣджене выдѣломъ краєвымъ внесенье о побільшенье числа посадъ радниківъ выдѣлу краєвого зъ вісьми на девять. Кн. Кароль Шварценберґъ маѣ въ тѣй комісіи выяснити свое становиско супротивъ реформы выборчои відповѣдно до заявленя, зложеного въ комісіи рады державнои.

Въ цѣли переведеня нового закона о зелѣзницяхъ льокальныхъ правительство выдасть имовѣрно два розпорядженя, зъ котрыхъ одно буде відносити ся до зелѣзниць треторядныхъ (Kleinbahnen), друге зновъ устаплить спеціяльнѣ полекшѣ, якѣ мають бути удѣленѣ зелѣзницямъ льокальнымъ що-до ихъ будовы и заряду въ межахъ, назначеныхъ новымъ закономъ. Если въ соймахъ краєвыхъ западуть ухвалы що-до підпомаганя будовы зелѣзниць льокальныхъ въ дотычныхъ краяхъ, буде могла бути уложена програма будовы тыхъ зелѣзниць, котрыхъ будова маѣ бути запевнена закономъ. Сей законъ буде предложеный радѣ державнѣй заразъ на початку новои сесіи.

— —

Пет. Вѣдомости мѣстять слѣдуючій приказъ команданта войска кіївского округа ґен. Драгомирова: „На жаданье ґубернатора подільского, въ червни с р. двѣ сотнѣ донськихъ войскъ козацкихъ були высланѣ начальникомъ дивізіи, щобы підпомочи власти цивільнѣ. По стлумленю непокоівъ власти цивільнѣ узнали потрѣбнымъ доконати „екзекуціи“ на особахъ бунтівниківъ. Командантъ згаданыхъ сотень есаулъ, несоромивъ ся вызначити до выконаня екзекуціи козаківъ. Если бы сей есаулъ знавъ хочь побѣжно „приписы о покликуваню войскъ до співдѣланя зъ властями цивільными“, єслибы більше дбавъ о власну ґідність и честь козака, то не робивъ бы своихъ підчиненыхъ „палочниками“, бо знавъ бы о тѣмъ, що нашимъ обовязкомъ примушувати опірныхъ до послуху, а не збиткувати ся надъ покоренными. Командантови дивізіи вела замкнути есаула на 7 днівъ въ арештѣ на одваху за ужитье козаківъ до екзекуціи. Неразъ вже о тѣмъ говорило ся, що незнанье постановъ служби ґарнізоновои та невыповнюванье ей навѣть въ часѣ мира може выкликати лихѣ наслѣдки для служби а непріемнѣ для выповнюючого. Ще разъ поручаю познакомити ся точнѣйше зъ закономъ“.

Царь Николай задумавъ відбути слѣдуючого року разомъ зъ женою подорожь по цѣлій Россіи и по Кавказѣ. Подорожь мала бы зачати ся зъ весною відъ Фінляндіи. Різдвяні свята и Новый рѣкъ проведе царска пара въ палатѣ Аничківскій.

Товаришь міністра комунікацій Кривошенна, ґенералъ-поручникъ Петровъ обявъ тымчасову управу міністерства комунікацій. Хто буде наслѣдникомъ Кривошенна, доси не знити; говорять, що ту теку обійме ґенеральный инспекторъ россійскихъ зелѣзниць кн. Хилковъ.

Амбасадоръ россійскій кн. Лобановъ выбравъ ся въ недѣлю въ полудне разомъ зъ секретаремъ амбасады бар Будберґомъ до Ватикану. Оба въ ґальовыхъ мундурахъ були повитанѣ вельми торжественно. Кн. Лобанова введено до приватныхъ комнатъ папы и тамъ вручивъ князь письмо царя Николая зъ нотифікаціею вступленя на престолъ. По авдієнціи Лобанова, котра тревала 35 мінутъ, бувъ принятый бар. Будберґъ, передъ котрымъ папа высказавъ вдоволенье, що кн. Лобанову поручено сю надзвычайну місію и теплыми словами згадавъ о вызнатныхъ особистыхъ прикметахъ царя Николая. По авдієнціяхъ, котрѣ мали дуже сердечный характеръ, удали ся кн. Лобановъ и бар. Будберґъ до кардинала секретаря державного Рамполѣ, а той відтакъ ревізитувавъ кн. Лобанова и вручивъ ему въ имени папы великій хрестъ ордеру Христа въ брилянтахъ. На обѣдѣ данѣмъ въ недѣлю вечеромъ кард. Рамполею въ честь кн. Лобанова, було присутныхъ кількохъ кардиналівъ, россійскій міністеръ-резідентъ Извольскій, члены тѣла дипльоматичного при престолѣ папскѣмъ и знатнѣйші достойники папского двору.

НОВИНКИ.

— **Підгірска Рада въ Стрыю** скликуе — за-для нарады надъ маючими відбути ся дня 21 н. ст. сѣчня 1895 р. доповняючими выборами до рады повѣтовои — **зборы передвыборчі:** на день 14 н. ст. сѣчня **до Сколього** для выборцівъ судового повѣта скільского, а на день 16 н. ст. сѣчня **до Стрыя** для выборцівъ судового повѣта стрыйского.

— **Стрыйска філія „Просвѣты“** устроюе дня 14 н. ст. сѣчня 1895 р. въ мѣсточку Сколѣмъ выклады для селянъ зъ Скільщины. [Того самого дня відбуде ся въ Сколѣмъ передвыборчій зборъ для нарады надъ доповняючими выборами до стрыйскои рады повѣтовои.]

— **Засѣданье старшины ґімнаст. товариства „Сокіл“** відбуло ся дня 22 н. ст. грудня 1894 підъ проводомъ головы Василя Нагірного. На сѣмъ засѣданю другъ В. Лаврівскій зложивъ урядъ справника и господаря а на его мѣсце выбрано справникомъ д. Кубика а господаремъ д. Євг. Спожарского. — Слѣдуюче засѣданье відбуде ся дня 3 н ст. сѣчня 1885 о годинѣ 8 вечеромъ.

— Вчерашный публичный **выкладъ М. Грушевского зъ рускои исторіи** згромадивъ, якъ звычайно, въ III-ій сали рускои ґімназіи о годинѣ 6-ій вечеромъ значне число слухачівъ и слухачокъ. Професоръ говоривъ симъ разомъ о розвою княжого виплыву на внутрѣшный ладъ, о змінненю звязку підвладныхъ народівъ до Кіева, о закінченю процесу утвореня державы рускои за Володимира, вкінци подавъ різнѣ погляды на имя Русь. — Дальшій выкладъ відбудесь во второкъ 3 (15) сѣчня о годинѣ 6-ій вечеромъ.

— На вчерашнѣмъ засѣданю **исторично-фільософічнои секціи** наукового товариства имени Шевченка, котре відбуло ся по 7 годинѣ вечеромъ въ комнатѣ засѣдань товариства підъ проводомъ головы секціи проф. Грушевского відчитавъ проф. Иванъ Матѣевъ свою студію „Спосібъ представленя историчныхъ подій у Нестора“. Въ дискусіи на тематъ відчиту забирали слово пп. В. Коцовскій Копачь, д ръ Франко, В. Бѣлецкій, авторъ студіи и вкінци п. Грушевскій здавъ основно справу зъ надісланои для Записокъ товариства студіи д-ра Величка, професора зъ Дрогобича, п. заг. „Політичнѣ и торговельнѣ взаємины Руси и Візантіи въ X. и XI. столѣтю.“ — Зъ причины спізненои поры рефератъ проф. В. Коцовского відложено на другій разъ.

— **Якійсь „выбиратель“ зъ Збаражчины** помѣстивъ въ „Галичанинѣ“ допись підъ заг. „Въ напутствіе послу Ѳаддею Федоровичу и о его выборѣ“, въ котрій: 1) Признае, що „старорусская“ партія не допустила выбору о. Заячківского, голосувавши на п. Федоровича. 2) Розказуе, що заразъ по выборѣ на посла п. Федоровичь дістав листъ відъ одного „сіятельства“ [потомка колишнього руского роду], въ котромъ „ему благосклонно позволяется вступити въ русскій клубъ и даже говорити по русски“ — очевидно зъ огляду на весняні выборы. 3) Взывае п Федоровича, щобы въ интересѣ своеи кандидатуры при будущихъ выборахъ пояснивъ учиненый ему закидъ, що малолѣтный его сынъ перемѣнивъ свій рускій обрядъ на латиньскій. Правда, — каже дописуватель — п. Федоровичь передъ выборомъ заперечивъ се и нема причины ему не вѣрити, але зъ другои стороны „достовѣрныи лица приводятъ подробно время и мѣсто сего перехода“. Надѣятись, що п. Федоровичь пояснить сей підданесеный сумнівъ відъ стороны своихъ приятелѣвъ політичный и „выбирателей“.

— **Преосв. епископъ Юліянъ Куиловскій** жертвувавъ Товариству Рускихъ женщинъ въ Станиславовѣ 50 зр. на проектованый институтъ дівочій.

— **Панна Саломея Крушельницка**, заанґажована дирекціею львівского театру на зимовый сезонъ оперовый, приѣздить незабавомъ зъ Меріоляну до Львова.

— Пишучи посмертну згадку о **пок. Володимирѣ Качалѣ** — „Галичанинъ“ подавъ мѣжь иншимъ ось-таке: „Покойный былъ великимъ почитателемъ бл. п. Іоанна Наумовича, которому одолжалъ свое дальшое пребываніе въ Кіевѣ послѣ непріятного случая въ своей фабрицѣ съ нѣкимъ галичаниномъ Гладиловичемъ (братомъ бл. п. учителя и администратора „Дѣла“ Дам. Гладиловича) и отъ той поры избѣгалъ всякихъ сношеній съ галицкими украинофилами. Во время освященія памятника пок. Іоанну Наумовичу покойный пригласилъ къ себѣ нѣсколькихъ галичанъ и по искреннемъ гостепріемствѣ оказывалъ имъ великолѣпне устройство своего дома и обыталища...“ Повысше представленье рѣчи потребуе поясненя. Якъ мы вже вчера згадали въ некрольозѣ Володимира Качалы — покійный уже зъ давнѣйшого часу мавъ підставу побоюватись переслѣдуваня россійскои поліціи, котрій національнѣ его пересвѣдченя не були тайными, а именно боявъ ся, щобъ ему не наказали выѣхати зъ Кіева. Пригода зъ п. Филаретомъ Гладиловичемъ, хеміком занятымъ въ фабрицѣ В Качалы, була зовсѣмъ малозначуща. На адресу п. Гладиловича выслано зъ Галичины книжки въ нашій мовѣ, и то зовсѣмъ не якійсь революційні. Коли-жь поліція книжки тѣ перехопила, панъ Гладиловичь, не бажаючи мати дѣла зъ поліцією, выѣхавъ зъ Россіи и перенісъ ся на нову посаду до Нѣмеччины. Пок. Вол. Качала бувъ о стільки причастный тому дѣлу, що п. Гладиловичь мавъ занятье въ его фабрицѣ. Се — якъ говорить „Галичанинъ“ — мало вже давати властямъ россійскимъ підставу до выгнаня пок. Вол. Качалы зъ Кіева, а тільки протекція пок. о. Наумовича запобігла тому. Чи се якъ-разъ правда, не знаємо; если правда, то Вол. Качала мігъ бути хиба особисто вдячнымъ о. Наумовичеви за учинену ему прислугу, але щобы вінъ бувъ „великимъ почитателемъ“ о. Наумовича въ такімъ значѣню, якъ представляе „Галичанинъ“ — т. е. почитателемъ „обединительныхъ“ стремлень о. Наумовича — се просто неправда. Пок. Вол. Качала мавъ въ квестіи національности тѣ самѣ погляды, що его отець, незабутнои памяти о. Стефанъ. Очевидно и дальшій высказъ „Галичанина“, що пок. Вол. Качала відъ поры пригоды п. Гладиловича „избѣгалъ всякихъ сношеній съ галицкими украинофилами“, есть тенденційный, бо знаємо факты, котрі тому перечать. „Галичанинъ“ підпирае свій высказъ тымъ, що покійный гостивъ въ своѣмъ домѣ галицкихъ москвофілівъ, коли они приѣздили до Кіева на різнѣ „торжества“. Нѣчо дивного, часомъ люде йдуть за народною приповѣдкою „чеши дѣдька зъ рѣдка“... Галицкихъ „украинофиловъ“ покійный, правда, не гостивъ, бо й не мавъ нагоды до того — „украинофилы“ галицкі не ѣздили на „торжества“...

— **Похоронъ бл. п. крилошанина о. Сѣнгалевича** вôдбувъ ся нинѣ при численнôй участи публики. Походови похоронному проводивъ Впреосв. митрополитъ Сембратовичь въ супроводѣ всѣхъ крилошанъ львôвскои капітулы и вôдпоручникôвъ капітулъ: ставиславôвскои о. митрата Фаціевича та перемыскои крилошанъ оо.: Чеховича, Волошиньского и Войтовича. Крôмъ того взяло участь въ похоронахъ велике число духовеньства руского й латиньского. Зъ свѣтскихъ Русинôвъ явили ся мѣжь нашими деякѣ послы членъ выд. кр. д ръ Савчакъ и богато рускои публики. Въ часѣ службы Божôи и походу похоронного спѣвавъ хоръ питомцѣвъ. Похоронъ скôнчивъ ся о 4-ôй годинѣ зъ полудня.

— **Оглядъ санітарный Долитавщины за послѣдныхъ пять лѣтъ** выдало міністерство справъ внутрѣшныхъ. Выймаємо зъ него деякѣ даты: Вôспа зменшилась о 60%, а смертельность на вôспу о 55%; зъ выпадкôвъ смерти на вôспу припадала 13-та часть на щепленыхъ а 3-тя часть занедужань на нещепленыхъ. — Шкарлятина розмножилась особливо въ Галичинѣ: въ 1889 р. було 30.566 а въ 1893 роцѣ 43.882 выпадкôвъ занедужаня. — Діфтерія було зъ-мѣжь всѣхъ краѣвъ найменше въ Галичинѣ; въ державѣ збôльшило ся вôдъ року 1889-ого число занедужань зъ 21.674 на 35.387. — Вôспа постôйно никне, за те розпаношивъ ся тифъ зъ огнищемъ въ Галичинѣ, Буковинѣ и Моравѣ. — Холера навѣдувала такожь лишь Галичину зъ Буковиною. — Инфлюенцу сконстатовано урядово въ 1892 роцѣ въ 112 119, а въ роцѣ 1893 вже лише въ 26.227 выпадкахъ. — Зъ цѣлои статистики слабостей выходить, що Галичинѣ належить ся перше и то недостижиме мѣсце мѣжь всѣми коронными краями. — *П—инъ.*

— **Зъ „Народнои Торговлѣ“**: Зъ приятностію подаємо до вѣдомости Вп. Членôвъ нашого товариства, що дня 29 н. ст. грудня 1894 р. заключили мы договôръ купна, на основѣ котрого перейшла триповерхова каменица у Львовѣ въ рынку пôдъ ч. 36, бувша власность родины Узембловъ, на власность „Народнои Торговлѣ“. Въ наслѣдокъ того львôвскій нашъ складъ перенесе ся туды зъ мѣсяцемъ маемъ 1895 року. — *Вôдъ управляючого Совѣта.*

— **Нова читальня „Просвѣты“** засновує ся въ Мысловѣ, повѣта калуского. Щасть Боже!

— **По смерти краковского кардинала Альбина Дунаевского** увôйшла въ полемику дневникарску [мѣжь дневниками Czas-омъ а Głos-омъ Narod-у] дуже прикра справа—грошева. По смерти кардин. знайдено значнѣ сумы грошевѣ [въ паперахъ и въ готôвцѣ]—въ шуфлядѣ. Деякѣ грошѣ були зазначенѣ яко фонды зложенѣ въ депозитъ у кардинала, але значна сума, бо щось около 80 тысячь, лишилась безъ зазначеня, що се за грошѣ. Очевидно тотѣ грошѣ выпадало бы узнати за власне майно пок. кардинала. Тымчасомъ Głos Narodu [выдаваный п. Вл. Роѣошемъ] пôднѣсъ яко рѣчь майже певну, що се грошѣ публичнѣ, бо пок. кардиналъ не мôгъ мати своихъ грошей. Głos Narod-у допускає, що въ деякихъ грошей могли повôдпадати перепаски, на котрыхъ бувъ зазначеный сей або той фондъ, и свôй здогадъ притверджує фактомъ, що Змартвыхвстанцѣ зголосились по якійсь свôй фондъ, а фонду того нема мѣжь зазначеными пок. кардиналомъ. Отже Głos Narod-у подає рôзнѣ способы, якими можна бы у всѣхъ трехъ дѣльницяхъ Польщѣ и взагалѣ по Европѣ дослѣдити: хто зложивъ и на якѣ цѣли призначивъ грошѣ, що зложились на таку показну суму въ депозитѣ у пок. кардинала. Розумѣвсь Głos Narod-у застерѣгаєсь, що вôнъ тоту справу пôднявъ и, мимо апострофы Czas-у рѣшучо стоить за выясненьемъ ей едино — зъ пієтизму для пок. кардинала Альбина Дунаевского.

— **Послови Волянови** присвячує черновецка „Буковина“ по скôнченю сесіи рады державнои ось-таку згадку: „Засѣданя рады державнои вже закрытѣ. Послы повертали вже домôвъ. Кождый привѣзъ якусь гостину свому народови або своимъ выборцямъ. А посолъ рускій Волянъ щó зробивъ? Чи може бодай разъ забравъ голосъ при нарадахъ? Чи може що й безъ бесѣды дѣломъ показавъ, що старавъ ся помогти рускому народови або своимъ выборцямъ? Де тамъ! Вôнъ пôдпиравъ поза парляментарнѣ заходы нашихъ противникôвъ на некорысть — Русинôвъ. Най же намъ посолъ Волянъ вôдповѣсть: по що вôнъ до Вѣдня ѣде? Якъ чує ся неспособным, най зложить свôй мандатъ, а выборцѣ собѣ иншого выберуть, котрый бы лѣпше ихъ справы заступавъ. Шкода мѣсця въ палатѣ для такого посла якъ Волянъ! Якъ бы не рускі послы зъ Галичины, то бы не було й кому впôмнути ся въ радѣ державнôй за Русинами зъ Буковины.“

— **Сѣчневый авансъ на державныхъ зелѣзницяхъ въ Австріи** такъ представляє ся: До высшои клясы перейшло 435 урядникôвъ, до высшого вôддѣлу тои самои клясы 786. Крôмъ того авансувало 250 низшихъ урядникôвъ, около 1200 служебы и 3200 зелѣзничихъ будникôвъ. — Міністеръ торговлѣ именувавъ старшими инспекторами зелѣзничими: Черного и Шлесера для Львова, Косиньского для Станиславова, а инспекторами: Древновского для Львова и Брікнера для Кракова. Старшими инжинѣрами именованѣ: Рыбакъ и Домбровскій для Львова.

— **Мѣсто Тернопôль** выслало було послѣдными часами депутацію до Вѣдня въ рôзныхъ справахъ. Ѣздили бурмістръ Погорецкій и асесоръ д-ръ Ляндавъ. Президентъ зелѣзниць д-ръ Билиньскій мавъ — якъ пише Głos Podolski — завѣрити депутацію, що дирекція всхôдно-галицкихъ зелѣзниць буде мати свôй осѣдокъ въ Тернополи. Въ наслѣдокъ того прибуло бы Тернополези 35 урядничихъ родинъ. Такожь одержано обѣцянку, що истнуюча тамъ школа реально буде доповнена высшими клясами и перейде цѣлкомъ на удержанье скарбу. Міністеръ Яворскій обѣцявъ причинити ся, щобы осѣдокъ торговельнои палаты перенесено зъ Бродôвъ до Тернополя.

— **Сегорôчный авансъ однорочныхъ охотникôвъ** въ резервѣ выпавъ дуже лихо. Попередними роками именовано офіцирами всѣхъ тыхъ, що змогли були выказати потрѣбне Existenz minimum, длятого лишь дуже мала часть дôставала ранґу кадетôвъ резервовыхъ. Ся обставина, якъ такожь введеный закономъ зъ року 1889 примусовый другій рôкъ службы на случай незложеня испыту офіцирского выробили въ Австріи найсильнѣйшій въ цѣлôй Европѣ, бо 13-тысячный корпусъ резервовыхъ офіцирôвъ [въ роцѣ 1886 було ихъ доперва 6—7 тысячь]. Для кождои компаніи на стопѣ военнôй осягнено 2—3 резервовыхъ офіцирôвъ — число ажь занадто достôчне, щобы покрыти прорывы у вôйнѣ. Тому́ наша управа войскова сего року лишь дуже мале число, бо всего 445 охотникôвъ надѣлила ранґою лейтнанта [зъ того лишь 150 въ инфантерии]. Дальше именовано 1040 кадетами заступниками офіцирôвъ, а около 900 звычайными кадетами въ резервѣ зъ ранґами фельдфеблѣвъ, цуґсфірерôвъ и капралѣвъ. Ранґу лейтнанта осягнули майже лишь такѣ, що зъ вôдзначеньемъ здали испыт. Сей результатъ разить дуже, коли зважимо, що въ чотирохъ послѣдныхъ рокахъ именовано постôйно около 2500 офіцирôвъ резервовыхъ що-рôчно. Въ сѣмъ роцѣ дуже много однорочныхъ охотникôвъ не дôстали навѣть характеру кадетôвъ въ резервѣ, лишь зôстали звычайными пôдофіцирами, именно за-для кваліфікаційнои ноты „nicht würdig“. Теперь въ дальшôй консеквенціи выходить таке, що въ найблизшихъ рокахъ взагалѣ жаденъ однорôчный охотникъ не осягне ранґи лейтнанта, поки всѣ сегорôчнѣ до послѣдного кадета не выавансують. Ще добрѣ вôдносины въ кавалеріи, въ технічныхъ дѣлахъ и въ санітетахъ де лишь незначна часть позôстала кадетами. Релятивно найлучше есть въ интендантурѣ военнôй, де міністерство вôйны приймає лишь потрѣбне число [около 200], однакожь и тутъ треба побоюватись переповнѣня зъ заведеньемъ другои школы въ Будапештѣ. Та й принимають переважно лише правникôвъ знаючихъ добре нѣмецкій языкъ въ словѣ и письмѣ. При такъ загально невôдрадномъ и безвыглядномъ станѣ рѣчей чи не, надôйшовъ уже часъ знести евентуальный обовязокъ другого року службы? — *Чадо Марса.*

— **Дирекція державныхъ зелѣзниць** оповѣщує: Генеральна дирекція зелѣзниць державныхъ постановила побирати, почавши вôдъ 1 сѣчня 1895 належитôсть маніпуляційну въ сумѣ 50 кр. за кожду карту рôчну, часову, якъ такожь за кожду лєґітимацію на одноразову карту вôльну або по зниженôй цѣнѣ. Вôдъ оплаты тои належитости увôльненѣ лише карты вôльнѣ и по зниженыхъ цѣнахъ для функціонарѣвъ зелѣзничихъ и ихъ родинъ; карты удѣлюванѣ ц. к. урядникамъ, слугамъ державнымъ и ихъ родинамъ на пôдставѣ спеціяльныхъ постановъ; карты для осôбъ вôйсковыхъ въ станѣ спочинку и карты выдаванѣ въ силу спеціяльныхъ умовъ пôдданымъ австро-угорскимъ и чужихъ державъ, повертаючимъ до своєи вôтчины а позбавленыхъ средствъ грошевыхъ. Оплату маніпуляційну належить долучити въ готôвцѣ до поданя, а урядникъ выдаючій карту має дотычну лєґітимацію заосмотрити маркою стемплевою (Werthmarke).

— **Новѣ приписы о вôдпусткахъ въ войску.** Постановою зъ дня 21 н. ст. грудня, затвердивъ цѣсарь новѣ приписы о удѣлюваню вôдпустокъ особамъ въ войсковôй службѣ. Пôсля тыхъ приписôвъ можна удѣляти вôдпустокъ въ часѣ войсковыхъ вправъ лише зъ огляду на здоровле. При продовжуваню вôдпустокъ треба класти найбôльшу вагу на добро службы, але такожь увзгляднювати приватнѣ справы просячихъ о вôдпустку. Кождый платный войсковый має право до осьмитыждневои вôдпустки рôчно, однакъ зъ огляду на здоровле, можна удѣлювати вôдпустки по три и шѣсть мѣсяцѣвъ. Вôдпустки зъ платнею можуть бути удѣлюванѣ зъ оглядôвъ на здоровле на цѣлый рôкъ, а навѣть на необмеженый часъ. Если войсковый платный одержить вôдпустку вôдъ вôсьмохъ тыжднѣвъ до шѣстьохъ мѣсяцѣвъ въ однôмъ роцѣ, не зъ причины недуги, тогдѣ оплачує таксу за вôдпустку. Вôдпустки безъ таксы можна удѣлювати лише за для здоровля и найдальше на одинъ рôкъ. Дальшѣ розпорядженя вôдносять ся до стороны чисто формальнои, т. є подань, документôвъ, лѣкарскихъ свѣдоцтвъ и т. ин. При вôдпусткахъ за границю, обовязанѣ тѣ, що суть на вôдпустцѣ, повѣдомлювати найблизшій консулятъ або посольства о своємъ приѣздѣ до мѣсця означеного въ вôдпустцѣ. Вкôнци перебуваючій за границею на вôдпустцѣ обовязанѣ заразъ вернути до краю и вступити въ свои обовязки, скоро лише держава розпôчне яку вôйну.

— **Отвореньє філіи краєвого банку** вôдбуло ся вчера о 11-ôй годинѣ рано въ Краковѣ при участи начальникôвъ властей, представителѣвъ фінансовыхъ институцій, властителѣвъ бôльшои посѣлости, купцѣвъ и промысловцѣвъ. Посвященя льокалю довершивъ кс. Войцѣховскій, вôдтакъ промовивъ про задачу институціи та пôднѣсъ заслуги пок. Зибликевича.

— **Намѣрене самоубійство.** Властитель каменицѣ при ул. Ягайлоньскôй у Львовѣ, Любінґеръ, перетявъ собѣ жилы на рукахъ въ самоубійчôмъ намѣрѣ. Причиною мала бути некористна продажь каменицѣ за 80.000 зр., котра вартувала 88.000 зр.

— **Въ справѣ загадочного убійства** въ Тернополи, про котре донесли мы за польскими часописями, а котра то вѣсть появила ся и въ урядовôй Gazet-ѣ Lwowsk ôй, доносять теперь зъ Тернополя, що на цѣлôй тôй исторіи нема нѣ слова правды и все выдумавъ якійсь несовѣстный кореспондентъ.

— **Помноженье числа старостъ.** Ще за часôвъ ґр. Таффого истнувавъ проектъ побôльшити число старостъ, а мѣжь иншими отворити староство въ Буску, маетности намѣстника ґр. Казим. Баденього. Сей проектъ має вже незабавомъ здѣйстнити ся, а дотычнѣ нарады, якѣ вели ся вже вôдъ довшого часу мѣжь міністерствомъ внутрѣшныхъ справъ а міністерствомъ скарбу покôнчили ся сими днями. Въ цѣлôй Австріи має бути отвореныхъ 10 до 12 новыхъ старостъ, а то въ Галичинѣ, Чехіи, Тиролы, Краинѣ, Каринтіи и Дальматіи, по бôльшôй-же части у всхôднôй Галичинѣ. Введенье въ житье того пляну наступить вже въ 1895 роцѣ, а выдатки на сю цѣль будуть вставленѣ додатково до буджету. Именованье новыхъ старостôвъ наступить въ першôй половинѣ слѣдуючого року.

— **Товариство „Січ“ у Вѣдни** складає отсимъ прилюдну подяку всѣмъ тымъ своимъ бувшимъ и почестнымъ членамъ, котрѣ въ другôмъ пôвроцѣ 1894 запомогли добровôльными жертвами касу и бібліотеку товариства. Именно подарували: д-ръ З. Левицкій зъ Праги 3 зр., п. Корнило Гриневецкій зъ Самбора 2 зр., д ръ К. Икаловичь зъ Софіи въ Болгаріи 4 зр., Кость Панькôвскій зô Львова 11 брошуръ белетристики и д ръ Мих. Олѣйникъ зъ Мостôвъ великихъ. — *Вôдъ выдѣлу руско-украинського товариства „Січ“ у Вѣдни* [XVII Veronikagasse 11 Hochpr.]

Наука штука и література.

— **„Рускои Историчнои Бібліотеки“**, выдавництва Наукового товариства имени Шевченка пôдъ редакцією Олександра Барвѣньского выйшовъ томъ XVI ый, яко девятый томъ историчныхъ монографій Миколы Костомарова, пôдъ заголовкомъ „Руіна. III. Гетьманованіе Самойловича“. Сей томъ обнимає 215 сторôнъ VIII-ки и коштує 1 зр. 50 кр. Головный складъ „Рускои Историчнои Бібліотеки“ знаходить ся въ книгарняхъ Наукового товариства имени Шевченка и Ставропигійского Института у Львовѣ. А передплата выносить: на одинъ томъ брошурованый безъ пересылки 1 зр. 20 кр., зъ пересылкою франко 1 зр. 25 кр, а рекомандовано 1 зр. 35 кр.; на два томы оправнѣ въ англійске полотно зъ золоченымъ вытискомъ зъ пересылкою рекомандованою 3 зр. 10 кр. а безъ пересылки 2 зр. 85 кр. Передплату найлучше пересылати переказомъ на адресу: Наукове товариство имени Шевченка у Львовѣ, ул. Академична ч. 8. [На слѣдуючій [XVII-ый] томъ друкує ся „Мазепа“ исторична монографія М. Костомарова.] Выдавництво „Рускои Историчнои Бібліотеки“ поручаємо якъ найгорячѣйше всѣмъ Русинамъ — оно повинно знайти ся въ кождôй рускôй хатѣ! Гарно оправнѣ книжки сего выдавництва надають ся дуже добре на дарунки новорôчнѣ, на именины и т. п., отже и въ той способъ годилось бы ширити знанье исторіи свого народу.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 1 сѣчня. Оповѣщено розпорядженье міністерства скарбу що-до закупна дешевои соли для худобы. Кожда громада або обшаръ дворскій можуть черезъ цѣлый рôкъ въ довôльнôй порѣ замавляти сôль для худобы. — Мають бути именованѣ правительственнѣ комісарѣ для нагляду товариствъ асекураційныхъ, щобы здавати справу міністерству справъ внутрѣшныхъ.

Будапештъ 1 сѣчня. Банъ Гадерварі одержить порученье зложити новый кабінетъ. Его програмою має бути сполученье сторонництва ліберального зъ національнымъ ґр. Апонія и полагодженье домаганъ народôвъ не-мадярскихъ.

Петербургъ 1 сѣчня. Міністеръ вôйны Ванновскій має подати ся до димісіи; наслѣдникомъ буде ґен. Обручевъ. — Амбасадоромъ въ Берлинѣ стане Ріхтеръ.

Парижъ 1 сѣчня. Засудъ на Драйфуса затверджено; деґрадація публична наступить въ суботу.

Римъ 1 сѣчня. Папа оголосить протестъ до угорского правительства въ справѣ санкцій церковно-політичныхъ законôвъ. Однакъ Ватиканъ не буде пôдпирати опозиціи мадярского духовеньства противъ реформъ церковно-політичныхъ.

Цѣна збôжа и другихъ продуктôвъ.

31 н. ст. грудня 1894.

Львôвъ: Пшениця 6·— — до 6·40, жито 5·— до 5·20, ячмѣнь 5·— до 6· —, овесъ 4·90 до 5·15, рѣпакъ 8·— до 9·—, горохъ 5·— до 7· —, вика 4·75 до 5·—, льнянка —·— до —·—, бôбъ —·— —·—, бôбикъ 4·25 до 4·75, гречка —·— до —·— конюшина червона 50·— до 60· —, конюшина бѣла 60·— до 90·—, конюшна шведска 40·— до 55·—, кминъ —·— до —· —, анижъ —·— до — ·—, кукуруза 8·— до 9·—, хмѣль 20·— до 45·— зр. за 56 кільо у Львовѣ, оковита за 10.000 літрôвъ —·— до —·— зр.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одвазу) поручає у великôмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, дальекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильнѣ, пôяны, сібелѣ, манометры и т. п. Устроєня звôнковъ електричныхъ. Всякѣ направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють точно. 148

Кирничне заведенье

для будовы верченыхъ и копаныхъ кирниць пôдôймає ся й дальше всякихъ роббтъ, входячихъ въ обсягъ кирництва, полагоджує ихъ при помочи фахового управителя фірмы, славнозвѣстнои вôдъ 35 лѣтъ и запоручує Вп Публицѣ, инжинерамъ и будôвничимъ совѣстне и взôрцеве переведенье роббтъ.

Леопольда Домінїка Спадкоємцѣ

3 8 14-26 Львôвъ, улиця Костепальна ч. 1.

Спеціялістъ

недуги ухъ, носа и горла

Д-ръ І. Райнгольдъ

364 мешкає теперь 30—39

при улици Сикстускôй, ч. 21.

Вже выйшовъ зъ друку

Илюстрованый Калєндарь „Просвѣты“

360 **на рôкъ 1895** 10—10

Цѣна: брошурованого 35 кр., зъ пересылкою 40 кр.
„ оправного 45 кр., зъ пересылкою 50 кр.

Замовляти можна въ Товариствѣ „Просвѣта“ у Львовѣ ул. Вôрменьска ч. 2 и у всѣхъ книгарняхъ Галичины.

СКЛАДЪ КАВЫ и ЧАЮ

АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пôдъ знамекемъ

„СИРІУСЪ“

У ЛЬВОВѢ

ул. Оссолиньскихъ ч. 11

Філіа улиця 3 мая число 2

поручає:

КАВА найлѣпша подешевѣла о 10 кр. пôвъ клґ. 95 кр.

НАЙЛѢПШІЙ ЧАЙ россійскій хиньскій и славнѣ Ліптона англійскій пôвъ клґ. вôдъ 90 кр. до 3 зр. 2227 38—?

Ковякъ чистый, куранційный, фляшка вôдъ 1·80 зр. до 5 зр.

ВИНА лѣчничѣ, Малаґа, Мадера, Шеррі и Лякріма Хрісті фляшка вôдъ 1·80 до 2·50 зр.

Знаменита книжка

до 404 2—3

НАУКИ ПЕЧЕНЯ СВЯТОЧНЫХЪ ТѢСТЪ

выйшла зъ друку въ рускôмъ языцѣ и обôймає:

Найлѣпшѣ приписы на струцлѣ масляні, парені, пôстні, зъ молокомъ, зъ мигдаловою масою и т. ин.

Мазурки, Пляцки якъ: Незрôвнаный орѣховый Пляцокъ, марципановѣ Мазурки и т. ин.

Десеровѣ тѣста, Медôвники, Медôвничоки, Люкры, Рôзнѣ тѣста до кавы, чаю и шоколяды.

Наука для господинь печеня знаменитого хлѣба.

Дуже добрый способъ смаженя пампушкôвъ.

Цѣна 70 кр.

По надісланю переказомъ почтовымъ 76 кр. залагоджує ся посылку франко. Друкарня **В. Манецкого**, Львôвъ, ул. Коперника ч. 7.

Острење и чищенье хірургічныхъ инструментôвъ — приймає

ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ

ножникъ у Львовѣ ул. Бемôвъ ч. 2.

Цѣнники даромъ.

Давѣнки до саней нікльованѣ на хомуты 1, 2, 3, 4, 5 и 6-голосовѣ штука вôдъ 1 до 5 зр.

45 5 *поручає*

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.

Цѣнники илюстрованѣ рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и одвѣчальный редактôръ: Иванъ Белей. Папѣръ въ фабр. Черляньком. З друкарнѣ Наукового тов. ім. Шевченка, під зарадом К. Беднарского

Ч. 284

Львôвъ, Середа 21 грудня 1894 (2 сѣчня 1895.) Рôчникъ XV.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитших повѣстей“ выходитъ вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсерати платитъ ся у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком:

въ Австрії:		на границею:	
на цѣлий рôкъ	18 зр.	на цѣлый рôкъ	24 зр
на пôвъ року	9 зр.	на пôвъ року	12 зр
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр
на мѣсяць	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

на цѣлий рôкъ	16 зр.	на пôвъ року	8 зр
на чверть року	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Реклямація неопечатай вôльнô вôдъ порта.

Поединоке число коштує 8 кр. в. в.

Оголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовой а въ рубрицѣ „Надсилане“ по 20 кр. в. в. Жедякы числять ся по 10 кр. пôдъ стинка.

Руско-украиньске слово въ Россіи.

I

Коли нинѣ, въ початкахъ панованя царя Миколая въ Россіи, иде бесѣда о сподѣваных змѣнахъ въ дусѣ ліберальнôмъ и поступовôмъ, то мимохôть приходить на гадку тото велике пятно въ новѣйшôй исторіи Россіи — заборона словесности руско-украиньскои за часу обохъ попередникôвъ нинѣшного царя — обохъ Александрôвъ.

Исторія тои проскрипціи мовы 20-міліонового народу бôльше-менше знана, а все-таки уважаємо за потрѣбне представити ю нинѣ зъ зазначеньемъ истнуючого теперь юридичного стану руско-украиньского письменства въ Россіи.

Перше выключенье украиньского слова зъ загального закона про печать въ Россіи стало ся въ роцѣ 1863-ôмъ, коли то св. синодъ заборонивъ по цензурѣ духовнôй, всякô друки украиньскô релігійного змѣсту, а міністерство внутрѣшных справъ, по цензурѣ свѣтскôй, зборонило печатати украиньскô книжки популярно-наукового и педагогічного змѣсту.

Въ рокахъ 1873—75 сô заборони зъ року 1863-ого почали були de facto забуватись, ажь въ роцѣ 1876 ôмъ выдано — уже „съ Высочайшаго соизволенія“ звѣстну „Lex Juzefovicia“, котра була выроблена комісіею зъ чотирохъ членôвъ: міністра внутрѣшных справъ Тимашева, шефа жандармôвъ Потапова, міністра народнои просвѣты гр. Димитрія Толстого и тайного совѣтника зъ Кіева М. Юзефовича яко експерта. [Вôдъ Юзефовича пôйшла й назва „Lex Juzefovicia].

Тота „Lex Juzefovicia“ зъ 1876 року мѣстила въ собѣ три постановы — и мы наводимо их въ оригіналѣ:

„1) Не допускать ввоза въ предѣлы Имперіи, безъ особаго на то разрѣшенія Главнаго Управленія по дѣламъ печати, какихъ бы то ни было книгъ и брошуръ, издаваемыхъ за границей на малороссійскомъ нарѣчіи.

2) Печатаніе и изданіе въ Имперіи оригинальныхъ произведеній и переводовъ на томъ-же нарѣчіи воспретить, за исключеніемъ лишь: а) историческихъ документовъ и памятниковъ и б) произведеній изящной словесности, но съ тѣмъ, чтобы при печатаніи историческихъ памятниковъ безусловно удерживалось правописаніе подлинника; въ произведеніяхъ же изящной словесности не было допускаемо никакихъ отступленій отъ общепринятаго русскаго правописанія, и чтобы разрѣшеніе на напечатаніе произведеній изящной словесности давалось не иначе, какъ по разсмотрѣ рукописей въ Главномъ Управленіи по дѣламъ печати.

3) Воспретить также различныя сценическія представленія и чтенія на малороссійскомъ нарѣчіи а равно и печатаніе на таковомъ-же текстовъ къ музыкальнымъ нотамъ.“

Сі „ограничительныя правила относительно употребленія малороссійскаго нарѣчія“ міністерство внутрѣшных дѣлъ розбслало начальникамъ губерній циркуляремъ зъ дня 26 ст. ст. липня 1876 р. до ч. 357.

Однакожь и заборона зъ 1876 року почала въ де-чôмъ de facto забуватись, а особливо дотычно 3-ои точки, въ котрôй заборонено мѣжь иншимъ „сценическія представленія на малороссійскомъ нарѣчіи“, бо коли въ одныхъ мѣсцяхъ не дозволяли вôдспѣвати на концертѣ бодай однои украиньскои пѣснѣ, то въ другихъ мѣсцяхъ давались цѣлй представленя украиньскихъ штукъ драматичныхъ. [Поминаємо спорадичнй выимки и дотычно 2-ои точки; н. пр. коли въ одномъ мѣстѣ не дозволили друкувати брошуры „Про холеру“, то въ другôмъ мѣстѣ позволили надрукувати „Про дифтеритъ“.]

Нарештѣ въ 1881-ôмъ роцѣ міністеръ внутрѣшных справъ гр. Н. Игнатьевъ розбславъ новый циркуляръ до начальникôвъ губерній, въ котрôмъ, навѣвши „правила“ зъ року 1876-ого [т. звану „Lex Juzefovicia“], такй додавъ доповненя и интерпретація.

„Нынѣ — написано въ циркулярѣ гр. Н. Игнатьева — Государъ Императоръ Высочайше повелѣть соизволилъ:

1) Пунктъ 2-ый правилъ дополнить поясненіемъ, что къ числу изданій, которыя дозволяется печатать на малороссійскомъ нарѣчіи, прибавляются словари, подъ условіемъ печатанія ихъ съ соблюденіемъ общерусскаго правописанія или правописанія употреблявшагося въ Малороссіи не позже XVIII. вѣка;

2) Пунктъ III-ый разъяснить въ томъ смыслѣ, что драматическія піесы, сцены и куплеты на малороссійскомъ нарѣчіи, дозволенныя къ представленію въ прежднее время драматическою цензурою, а равно и тѣ, которыя вновь будутъ дозволены Главнымъ управленіемъ по дѣламъ печати, могутъ быть исполняемы на сценѣ, зъ особаго каждый разъ разрѣшенія Генералъ-Губернаторовъ, а въ мѣстностяхъ не подчиненныхъ Генералъ-Губернаторамъ, съ разрѣшенія Губернаторовъ, и что разрѣшеніе печатанія на малороссійскомъ нарѣчіи текстовъ къ музыкальнымъ нотамъ, при условіи общепринятого русскаго правописанія, представляется Главному Управленію по дѣламъ печати, и

3) Совершенно воспретить устройство спеціально малорусскихъ театровъ и формированіе трупъ для исполненія піесъ и сценъ исключительно на малороссійскомъ нарѣчіи.“

Якъ бачимо зъ автентичного тексту сего циркуляря гр. Н. Игнатьева зъ року 1881-ого — вôнъ декреты зъ рокôвъ 1863 и 1876-ого мало въ чôмъ змѣнивъ. Лише:

1) Мѣжь условно дозволенй выданя руско-украиньскй [„на малороссійскомъ нарѣчіи“] додано — словарѣ.

2) Сценічнй представленя руско-украиньскй, котрй декретомъ зъ року 1876 ого були зовсѣмъ заборонений, условно дозволено.

Руско-украиньскй тексты до музикальныхъ нотъ, рôвножь декретомъ зъ 1876 року цѣлкомъ заборонений, циркуляремъ зъ 1881 року условно дозволено.

Отсе и всѣ вже полекшѣ зъ 1881 року — и на тôмъ стало до нинѣ.

Отже юридичный станъ руско украиньского письменьства въ Россіи нинѣ осьтакій:

1. Не вôльно выдавати украиньскихъ книжокъ змѣсту релігійного, популярно-наукового и педагогічного.

2. Не вôльно друкувати украиньскихъ книжокъ наукового змѣсту.

3. Не вôльно ввозити до Россіи, безъ окремого дозволу Главного управленія по дѣламъ печати, нѣякихъ книжокъ, брошуръ и часописей въ мовѣ т. зв. мало-рускôй друкованых за границею Россіи.

4. Не вôльно нѣчого друкувати инакшою правописію, якъ: а) при историчныхъ документахъ и памятникахъ правописію оригіналу а б) при словаряхъ, белетристицѣ и при музикальныхъ нотахъ правописію „общерускою“ або „уживаною на Украинѣ не пôзнѣйше XVIII. вѣку“.

5. Не вôльно держати нѣякихъ вôдчитôвъ и рефератôвъ [„чтеній“] въ мовѣ украиньскôй.

6. Не вôльно бути спеціяльно украиньскимъ театрамъ та труппамъ драматичнымъ. [Т. зв. украиньскй товариства драматичнй мусять завсѣгды побôчь штуки украиньскои грати й штуку россійску.]

7. Навѣть все те, що не заказане, може бути друковане лишь условно — т. в. тогдѣ, коли само Главное управленіе по дѣламъ печати въ Петербурзѣ одобрить рукопись до друку.

8. Представленя драматичнй украиньскихъ штукъ можуть даватись на сценѣ лишь условно — с. в. тогдѣ, коли генералъ-губернаторъ чи губернаторъ за кождый разъ позволить.

Ось якъ выглядає нинѣ юридичный станъ украиньского слова въ Россіи!

Квестія польска въ Россіи.

Вôдъ часу вступленя на престолъ нового царя зайшли въ Россіи змѣны. Правда, що тй змѣны суть поки-що незначнй, выступають вôдорвано и окремѣшно, що годѣ их повязати въ яку цѣлôсть, котра бы вказувала на змѣну системы у внутрѣшнôй адміністрації, — но все таки можна зачути у воздусѣ якійсь нѣбы „новый курсъ“. Найзамѣтнѣйшй змѣны проявились дотеперь въ Царствѣ польскôмъ: уступленье ген. Гурка, именованье нового генералъ-губернатора варшавского, маніфестації Полякôвъ якъ при похоронахъ царя въ Петербурзѣ такъ и въ Варшавѣ въ день именинъ царя. Подѣ тй самй собою були бы може перейшли при иншихъ обставинахъ менше замѣтно, але симъ разомъ выдвигнула их на першій планъ праса, якъ польска такъ и россійска. Польска праса заграница немовь на даный Wink змѣнила наразъ фронтъ и радить спокôйно выжидати ходу рѣчей. Зновъ же россійска праса заговорила о польскôй квестіи, о вôдносинахъ Полякôвъ въ россійскôй державѣ и вкôнци о „примиреню“ Полякôвъ зъ Россіянами. Вже въ тôй самôй обставинѣ, що праса россійска говорить о Полякахъ, чого впередъ не було, хотять добачити симптомъ звороту. Але въ прасѣ россійскôй погляды подѣленй: дневники зъ ліберальнымъ напрямомъ, якъ „Новости“ и мѣсячнй журналы говорять о „примиреню“, коли зновъ національно-россійскй дневники, якъ „Московскіе Вѣдомости“, „Гражданинъ“, „Свѣтъ“ не хотять знати о „квестіи польскôй“. Тои рôзницѣ поглядôвъ на справу польску годѣ уважати простою полемікою газетною, але треба брати ю такъ, якою она есть въ дѣйстности, — боротьбою двохъ напрямôвъ: ліберального, що клонить ся до захôдно-европейскихъ идей и реформъ, до самоуправы народностей, а зъ другого боку напряму національно-россійского, котрого идеаломъ есть безвзглядне „обрусеніе“, а въ слѣдъ за тымъ цѣлковита негація народностей.

Пôдъ заголовкомъ „Квестія польска“ помѣстили „Моск. Вѣдомости“ статью, котра напевно не остане безъ слѣду. Новый генералъ-губернаторъ гр. Шуваловъ стрѣтивъ ся на самôмъ вступѣ зъ голосомъ, котрый остерѣгає его передъ „новымъ курсомъ“. Сего голову орґану Катковцѣвъ гр. Шуваловъ не може легковажити.

Авторъ статьѣ заявляє, що Полякамъ есть

Про Бѣлу землю въ Галичинѣ и про кельтицке походженье Бойкôвъ.

(Дальшй историчнй свѣдоцтва.)

Зъ часôвъ, коли въ Моравіи перебувавъ и трудивъ ся св. Методій, посѣдаємо письменный памятникъ — описъ землѣ такъ званого географа зъ Равенны. Незвѣстный по имени авторъ живъ въ VII вѣцѣ[1]), але праця его не дôйшла до насъ въ первотворѣ, лишь въ пôзнѣйшихъ вже переписяхъ и зъ додатками переписувачівъ. Шафарикъ[2]) вôдносить послѣдню редакцію згаданои географіи до часу „около р. 886 и де-що передъ тымъ“.

Для зрозумѣня тыхъ уступôвъ географіи, де говорить ся про Бѣлу землю и про кельтицкихъ Боївъ въ Галичинѣ, мусимо напередъ розпôзнати докладнѣйше вôдношеня, въ якихъ намъ край находивъ ся въ VIII, IX и X вѣцѣ по Христѣ.

I.

За часôвъ св. Методія становили Моравія, Словаччина, горѣшній Шлескъ и бôльша часть Галичины — вôдъ Кракова ажь по Львôвъ — складову часть Великоморавскои державы[3]). Згадана часть Галичины звала ся, якъ вже знаємо, Бѣлою землею, — въ нѣй мешкали останки Бѣлохорватôвъ (въ горахъ) и Бѣлосербôвъ (на рôвнинахъ); одныхъ и другихъ, за-для завислости вôдъ Моравіи, звано часомъ такожь Моравanами (Maurungani).

Зъ-посередъ князівъ Великоморавскои державы вызначали ся въ IX вѣцѣ Моймиръ, Ростиславъ и Святополкъ (Святоплукъ). Головнымъ и дуже небезпечнымъ ворогомъ Моравіи були въ ту пору франконьско-нѣмецкй цѣсарѣ, котрй выступаючи яко „оборонцѣ и ширителѣ христіяньства“ надъуживали церкви до політичных цѣлей, и Славянъ, силою охрещеныхъ, уважали вже своими пôддаными. Щобы освободити ся зъ-пôдъ вплывôвъ нѣмецкого духовеньства, а заразомъ и зъ-пôдъ завислости вôдъ франконьскихъ цѣсарѣвъ, князь Моравіи Ростиславъ удавъ ся до грецкого цѣсаря зъ просьбою о присланье ему славяньскихъ священикôвъ-апостолôвъ.

Ростиславъ мавъ на оцѣ передовсѣмъ державно-політичнй цѣли, — ему о те ишло, щобы околичнй Славяне, що були ще поганами, приймали вѣру Христову не за посередництвомъ Нѣмцѣвъ, лишь за иніціятивою самои Моравіи и ей апостолôвъ, бо въ тогдѣшнй часы давало се правный титулъ и на державне верховодство. „Якъ далеко сягала власть моравскои церкви, такъ далеко ишли вже и границѣ моравскои державы.“

Въ паноньскôй біографіи св. Методія сказано, що особливо за часôвъ князя Святополка[4]) „начатъ рости Божіе ученіе и стрижници множити ся въ всѣхъ градѣхъ, и поганіи вѣровати въ истинный Богъ, своихъ бляди отмѣтающе ся. Тольми паче и моравска область пространити начатъ (въ) вся страны, и врагы своя побѣжати.“

Про церковнй и державнй вплывы Моравanъ на жителѣвъ Галичины находимо такожь цѣкаву звѣстку въ біографіи св. Методія. Читаємо тамъ: „Поганьскъ князь силенъ вельми, сѣдя въ Вислѣхъ. ругаше ся христіяномъ и пакости дѣяше. Ославъ же Методій къ нему рече: добро ти бы ся крестити, сыну, волею своею на своей земли, да не плѣненъ будеши (насильно) крещенъ будеши на чюжей земли, и помянеши мя. Єже и бысть.“

Той князь „въ Вислѣхъ“ не есть якимъ-сь княземъ спеціяльно польскимъ, бо число многе „въ Вислѣхъ“, якъ и придатокъ „силенъ вельми“, вказують на простору область, що находила ся при всѣхъ Вислахъ въ Галичинѣ, т. 6. при рѣкахъ Висла, Вислока, Вислокъ[5]). Такъ те мѣсце розумѣвъ и пояснявъ от. Петрушевичъ[6]), а що те поясненье єдино добре, поучає насъ дуже поважный и вже за-для высокого становища свого безперечно добре поінформованый писатель, именно король Альфредъ въ своѣмъ описѣ Германіи Альфредъ живъ за часôвъ св Методія, отже звѣстка его вôдносить ся якъ разъ до часôвъ, про котрй иде теперь бесѣда. Вôнъ мѣжь иншими такъ каже[7]): „На всхôдъ Моравіи есть Wisleland, а на всхôдъ Wisleland-у есть Дакія, въ котрôй колись жили Готы.“ Зъ исторіи знаємо, що Дакією звано Семигородъ, а въ обширнѣйшôмъ значеню Семигородъ и нашу „Гуцулію“ по Днѣстеръ. Такимъ чиномъ край „въ Вислѣхъ“ або „Wisleland“ простиравъ ся вôдъ Вислы на всхôдъ ажь близько до землѣ Гуцулôвъ, отже сягавъ що-найменше по Львôвъ и до рѣки Бугъ.

Коли зъ кôнцемъ IX. вѣку Мадяры въ

---

[1]) Гл. F. Dahn „Quellen- und Literatur-Uebersicht“ (въ додатку до другого тому Вітерогайма „Geschichte der Völkerwanderung“ ст. 484).

[2]) Славяньскй старинности, XV-а прилога до другого тому.

[3]) Паляцкій, Исторія Чехіи, кн. II. гл. 5. — Шафарикъ, Старинности, т. II гл. 41 §. 5. — А. С. Петрушевичъ, О введеніи христіяньства въ предкарпатскихъ странахъ, ст. 43—44.

[4]) Život sv. Methodia vydal Pavel Iosef Šafařik, v Praze 1868, ст. 6—7. — Кирилло-Меѳодіевскій Сборникъ изданный М. Погодинымъ, Москва 1865, ст. 35—36.

[5]) Вишня, притока Сяну, такожь колись звати ся мусѣла Вислою. (И нѣмецке Weichsel означує властиво „Вишня“; Weichsel повстало тôлько черезъ перекрученье зъ давного Wissel.)

[6]) „О городѣ Галичѣ за Луквою“ въ Вѣстнику Нар. Дома 1885 ч. 27.

[7]) Наводжу пôсля K. Zeuss-a „Die Deutschen und die Nachbarstämme“ ст. 602.

знаменито въ Россіи, доки не выступае „квестія польска“. „Тогдѣ все розпадае ся въ порохъ. Вѳдносины мотають ся. Илюзія нищить дѣйствѳсть и все кѳнчить ся такими катастрофами, якѣ Поляки вытворили для себе въ рр. 1831 и 1863. Що се таке въ дѣйствости отсе „помиренье“, про яке теперь зачинають говорити Поляки. Хто се и зъ кимъ мае мирити ся? Розумѣе ся, суспѳльнѳсть польска добре бы зробила, если бы помирила ся зъ фактомъ приналежности до россійскои державы, если бы осудила всяке ворогованье супротивъ Россіи всякѣ ексцесы революційнѣ въ родѣ святкованя памяти Килиньского и т. п. Поляки зѳ всѣхъ россійскихъ пѳдданыхъ поводять ся найгѳрше и длятого приневолюють правительство до деякои осторожности. Помимо того Поляки въ Россіи не мають лишь того, що могло бы послужити имъ знарядомъ до удержаня сепаратизму національно-державного. Тожь мы не можемо и не повинни имъ того давати. Всяке вѳдлученье Полякѳвъ вѳдъ всероссійскои одноцѣльности есть само собою точкою борбы. Не маемо потребы що-небудь змѣняти въ нашихъ вѳдносинахъ до Полякѳвъ. Ту справу вѳдъ давна полагодила исторія.“

„Щобы жити щасливо разомъ, Поляки и Россіяне не повинни забувати, що Поляки яко народнѳсть державна се нѣсенѣтниця. У всхѳдньѳй Европѣ нема мѣсця для двохъ народѳвъ державныхъ. Народнѳсть польска може истнувати, не входячи въ колізію зъ Россіею, лишь яко народнѳсть льокальна, яко одна зъ многихъ народностей великои спѳльнои россійскои вѳтчины, яко часть однои цѣлости. Все, що пѳддержуе идею Польщѣ, яко чогось окремого вѳдъ Россіи, веде доконче до борбы. А Поляки нездужають на сю мрѣю політичну, котра вѳдроджуе ся у нихъ при найменшѳй приманчи вѳй згадцѣ. Всяку институцію, кожду орѓанізацію они уживають знарядомъ до борбы. Політикою заражують они свою церковь, въ знарядъ політичный перемѣняють орѓанізацію економічну и т. д. Розумный Полякъ що знае ту недугу свого племени, не повиненъ нѣчого бажати, що вело бы на такъ сильну покусу, абы вже не можна було оперти ся. Зъ своеи стороны и Россіяне повинни памятати, що всякѣ зъ нашои стороны уступки для тои недуги племени польского суть нерозумнѣ и негуманітарнѣ.“

Россіяне, — каже дальше авторъ — на скрѳзь перенятѣ идеею державнои дисциплины, забувають въ своѣй добродушности, що мѣжь ними а Поляками есть рѳзница. На згадку того гарного, але и неясного слова „примиреніе“ Россіянамъ мякне серце, скоро Поляки говорять, мовь то покинули илюзіи и бажають згоды. „Розумѣе ся, на початокъ Поляки не вымагають много. Потреба имъ лишь де що бѳльше „вольности“, якогось земства, якихсь невинныхъ точокъ орѓанізації „чародіои“, а головно того, щобы россійска адміністрація имъ бѳльше „вѣрила“ и менше ихъ „пильнувала.“ Длячого не заспокоити такъ невинныхъ бажань людей, котрѣ хотять „помирити ся“, „забуваючи минувшѳсть“ и т. д. На ту удку Россіяннъ дае легко хопити ся. А тымчасомъ Поляки въ данѳмъ случаю обманюють себе, если ще не обманюють насъ. Для нихъ се лишь „першій крокъ“, за котрымъ мусить наступити другій и десятый. Мѣжь ними сейчасъ появляють ся мрѣѣ о „Польщи вѳдъ моря до моря“ и т. д. По двохъ або трехъ рокахъ практики „невинныхъ“ институцій народныхъ, Поляки приневолюють насъ до бѳльше строгихъ мѣръ, а у вѳдповѣдь на се за-для безмежнои легкодушности політичнои повстануть заговоры, комітеты, интриѓи заграничнѣ, а въ результатѣ одинокій выхѳдъ — нове усмиренье бунту.“

Статья кѳнчить ся тыми словами: „Не маемо потребы мирити ся, бо-жь нѣгде не заявляемо и не чуемо ненависти. Нѣчого злого Полякамъ не чинимо, противно надѣляемо ихъ найбѳльшимъ добромъ — порядкомъ, котрого они самѣ собѣ не въ силѣ запевнити. Мы нѣколи не спиняли и не обмежали позитивнои роботы суспѳльности польскои въ промыслѣ, науцѣ, штуцѣ. Але для нашого спѳльного добра не можемо давати Полякамъ нѣчого такого, що могло бы стати знарядомъ до ихъ політикованя, нѣякихъ институцій „самоуправы“, нѣякихъ формъ „орѓанізацій народовои“, а передовсѣмъ мы не повинни зменшати нагляду надъ Поляками, доки они самѣ не перевѣдчать ся, що достаточно зруссифікували ся пѳдъ взглядомъ політичнымъ, що стали ся вѣрными сынами великои вѳтчины, до котрои ихъ противъ волѣ, але для ихъ добра, привязала всемогуча рука исторіи.“

Голосъ правдивого друга поступу.

[Статья надѳслана зъ краю.]

Якъ що року, внесло и теперь учительство петицію до сойму о пѳдвышенье платнѣ, а то вже безъ всякихъ, якъ давнѣйше, дуже скомплікованыхъ комбінацій, але ясну и на засадѣ справедливости оперту, що „рѳвна праця — рѳвна платня“ для всѣхъ. Надъ сею петиціею, повтаряючою ся що року, чей-же мусить призадуматись кождый, кому просвѣта и доля народу лежить на серцю.

Вѳдъ якогось часу повѣявъ лучшій, бѳльше сприяючій учительству вѣтеръ, доказомъ чого суть уставы о пяти-лѣтныхъ додаткахъ, о частиннѳмъ пѳдвышеню платнѣ, та зъ минувшого року о наложеню рѳвныхъ тягарѳвъ на всѣхъ удержуючихъ школу. Верховодячій круги, маючи доказъ на иншихъ краяхъ и вже — хоть ще дуже малый — на своѣмъ, пѳзнали, що нарѳдъ лишь черезъ просвѣту може пѳднести ся матеріяльно и морально, а видячи крайну нужду людей та ихъ немѳчь моральну, не вагались понести такои жертвы. Чи однакъ ся жертва принесе якѣ успѣхи, чи здѣйстнить оправданѣ ожиданя, чи буде колись зачислена до важныхъ подѣй въ исторіи краю, чи може буде мати тѳлько наслѣдки польского сойму чотиролѣтного, котрого гарнѣ идеѣ, гадки зѳстались лишь гадками — то залежати буде зѳдъ справедливого полагодженя сеи петиціи.

Нехай нѣхто не посуджуе насъ о пересаду або о пессіміямъ! Вѣдома рѣчь, що лишь тота институція правильно и добре розвиваесь, котра мае добрыхъ, фаховыхъ, ревныхъ и потрѣбне число робѳтникѳвъ, а мае она ихъ тогды, наколи працю вынагороджуе по заслузѣ и по справедливости. А чи се можна сказати о школѣ въ нашѳмъ краю? Вѳдповѣди чей-же не треба, бо сотки запертыхъ школъ за-для браку учителѣвъ, а ще бѳльше число учителѣвъ безъ всякихъ испытѳвъ и кваліфікаціи стають за достойный доказъ того, якъ она розвывае ся. И дивна рѣчь! коли майже всѣ институціи переповненѣ потрѣбными силами а денекотрѣ, якъ н. пр. зелѣзница та почта, мусѣли ажь оголошати, щобы не старатись тамъ о мѣсце, бо на довшій часъ е вже запасъ силъ, то однѣ школы, на котрыхъ побудованье радо жертвувала громада послѣдну лепту и жертвувати буде дальше, наколи тѳлько дѳстане доброго учителя, — стоять мовь на посмѣховиско пустками або обсаджены нефаховыми силами, котрѣ до всего иншого лишь не до учительства пригѳднѣ та учительству и громадѣ наносять хиба шкоду моральну. Теперь вѳдъ кождого ремѣсника [не мовлю вже о иншихъ ваняхъ] вымагаесь свѣдоцтвъ, доказѳвъ, чи вѳнъ способный до веденя интересу, потягаесь до одвѣчальности покутныхъ писарѣвъ, — але зъ другои стороны вѳддае ся науку въ школѣ кому-небудь, якъ-бы то освѣта будущихъ горожанъ була менше важнымъ дѣломъ, якъ написанье комусь супліки. Чому-жь люде зъ ширшою освѣтою, котрѣ могли бы бути добрыми учителями, не посвящують ся тому званю? Чому селяне, хоть бѣднѣ, не радо вчать своихъ дѣтей на учителя? Чому жаденъ батько-учитель не радъ видѣти свого сына такожь учителемъ? — Вѳдповѣдь на все одна й та сама: мала платня — не треба буде й закладати новыхъ семинарій, бо й тѣ, що е, хотяй бы безъ всякихъ стіпендій, зможуть выпродукувати достаточне число учителѣвъ, а ряды ихъ помножать ся ще многими зложившими приватно испытъ, котрыхъ теперь лишь незавидна доля учительства здержуе вѳдъ сего намѣру. Буде пѳдвышена платня — не будуть учителѣ десятками рѳчно дезертирувати до иншихъ званъ, та й не буде ихъ такъ много передчасно пенсіонуватись або передчасно гинути, отже й не тра буде уживати ажь штучныхъ способѳвъ, котрѣ на нѣщо не придадуть ся, щобы контінѓентъ учительства якось побѳльшити.

Остае ся ще питанье: чи учителѣ фаховѣ, покѳнчивши семинарію, працюють и можуть працювати ревно въ школѣ? Оденъ учитель сказавъ на сегорѳчнѳй конференціи [по польски]: Мала бы ся школа зъ пышна, наколи-бъ учителѣ тѳлько за платню працювали!“ Такъ есть, учителѣ перенятѣ своимъ званьемъ; они й теперь, мимо нужденнои платнѣ, працюють ревно, але не дивота, що не одного передчасно опускае енергія й охота до дальшого образованя и вѳнъ попадае въ якусь апатію. Чи-жь оно дивне? Учителѣ, въ найбѳльшѳй части мусять [хиба котрый мае власный маетокъ] жити за-для малои платнѣ безженно на селѣ, де нема анѣ трактіернѣ анѣ дому, де бы хоть за послѣдне мѳгъ гѳдно прокормитись, отже фізичнѣ силы его передчасно зуживають ся, а зновъ не маючи за що набувати дѣлъ фахо выхъ и передплатити часописей, пѳдъупадае такожь духово — тожь не рѣдко лучае ся, що учитель не могучи тягнути дальше ярма учительского, хочь милого ему але такъ важного, мусить зъ него выпрягатись...

Учитель повиненъ бути такъ удотованый [се й зазначено въ законѣ державнѳмъ при означуваню платнѣ учительства народного], щобы мѳгъ заспокоити свои потребы тѣлеснѣ и духовѣ, мѳгъ посвятитись тѣломъ и душею своему званю та й мѳгъ провадити житье родинне. Безженность лекша для жандарма або стражника скарбового, бо тѣ завсѣгды живуть по кѳлькохъ въ громадцѣ, — учитель же на селѣ самъ оденъ и самъ о все мусить промышляти и убиватись.

Дописи „Дѣла“

Зъ Равщины.

[Заходы около завязаня політичного товариства кредитового въ Равѣ рускѳй.]

Завязанье передъ пару лѣтами товариства політичного въ Жовквѣ дало починъ до закладаня такихъ товариствъ въ сусѣдствѣ, а основанье и введенье въ житье кредитового товариства въ Перемышли выкликало новый рухъ на нивѣ економічнѳй въ цѣлѳмъ краю.

Що-до товариствъ політичныхъ въ нашѳй сторонѣ — вѣдомо, що за Жовквою пѳйшовъ Сокаль, а за Сокалемъ иде теперь Рава. Про степень успѣху и розвою сокальского товариства теперь ще годѣ судити. Вѳдозвы головы товариства, Вп. о. В. Чернецкого, показують, що доси вступило до товариства за мале число членѳвъ. Въ самѳмъ Сокали дае ся вѳдчувати бракъ свѣтскихъ интеліѓентныхъ Русинѳвъ и то певно головна причина, що сокальске товариство до теперь не може не то скликати збору, але навѣть похвалитись достаточнымъ числомъ членѳвъ. Якъ пѳйде дѣло равского товариства політичного, годѣ вгадати, але треба сконстатувати, що щира воля проявила ся досыть сильно.

Ініціятиву до основаня політичного товариства въ Равѣ рускѳй подавъ о. Евгеній Горницкій парохъ равскій, а пѳдперли его въ тѳмъ проектѣ оо. деканъ Гавришкевичь, Вікторъ Сиротиньскій и Колпачкевичь. Они мають скликати по новѳмъ роцѣ Русинѳвъ зъ околицѣ до ухваленя статута товариства політичного а такожь статута кредитового товариства. При тѳмъ заходять ся выбудувати зѳ складокъ „Народный Дѳмъ“, въ котрѳмъ по-при салю на зборы и помѣщенье для кредитового товариства — помѣстилась бы такожь руска торговля панѣ Величковскои и рускій готель.

Потреба політичного товариства въ Равщинѣ давалась вѳдчувати вже вѳдъ давна. Недостача консолідаціи мѣжь Русинами въ повѣтѣ зазначила ся въ остатныхъ часахъ дуже рѣзко при доповняючѳмъ выборѣ одного члена до рады повѣтовои. Зле поінформованый „Галичанинъ“ написавъ въ 275 числѣ о тѳмъ выборѣ: „Не смотря на сильну агитацію въ пользу кандидата сполечнои ерархіи, былъ избранъ К. К. изъ Махнова“. Зла информація „Галичанина“ а взглядно его дописувателя спочивае въ тѳмъ, що господинъ К. К. зъ Махнова якъ разъ кандидатъ „сполечнои ерархіи“, чоловѣкъ, якого Нѣмцѣ называють „Streber омъ“...

Въ равскѳмъ повѣтѣ есть ледви одно товариство кредитове, а сѣльскихъ позичковыхъ касъ ледви чотири. Маршалокъ повѣтовый и посолъ до сойму Францішокъ Єнджеевичь задумавъ бувъ тѣ касы стягнути „do powiatu“, мотивуючи свѳй намѣръ закономъ краевымъ зъ 19 червня 1887 р. ч. 44 В. з. кр., на пѳдставѣ котрого прислугуе радѣ повѣтовѳй право ваяти пѳдъ свѳй зарядъ зле адміністрованѣ касы. Однакожь намѣрови его перешкоджено. Коли Русины о тѳмъ довѣдались, взялись енергічно за дѣло и привели касы до найлѣпшого порядку, а п. маршалокъ лишивъ ся нѣ въ сихъ нѣ въ тыхъ... Уратованье тыхъ чотирохъ позичковыхъ касъ заохотило Русинѳвъ въ Равщанѣ до дальшого дѣланя на поли економічнѳмъ, а остаточнымъ результатомъ дѣланя ихъ буде основанье кредитового товариства въ Равѣ.

При кѳнци старого року мило сконстатувати тото справдѣ потѣшаюче явище, що мы Русины ще щось потрафимо зробити такожь на поли економічнѳмъ, коли навѣть въ несповна роцѣ заложено уже чотири товариства кредитовѣ — въ Перемышли, Стрыю, Коломыи и Бережанахъ — а мае заснувати ся дальшихъ три — у Львовѣ, въ Хировѣ и Равѣ рускѳй. Видно, що мѣжь Русинами е люде зъ охотою до роботы, люде, що вмѣють повести дѣло, и можна сподѣвати ся, що на видъ успѣху першихъ сихъ рускихъ товариствъ знайдесь середъ Русинѳвъ и бѳльше людей иніціятивы та енергіи до працѣ — и рѳкъ 1895-ый готовъ стати важною датою въ исторіи економічного поступу Русинѳвъ. Зъ „Вѣрою“ почали мы — вѣрмо-жь сильно въ лучшу будучность, посту паймо все на передъ, а и въ наше вѳконце засвѣтить ясне сонце!

ЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Въ справѣ реформы выборчои въ галицкѳмъ соймѣ доносять до N fr. Presse зѳ Львова, зъ добре информованого, якъ каже, жерела: „Нема що й думати про ухвалу галицкого сойму въ справѣ реформы выборчои. При мотивованю поодинокихъ внесень, а такожь проекту Романчука, вкѳнци при будже товѳй дебатѣ, порушить ся безперечно тематъ реформы выборчои. Однакъ проводирѣ Полякѳвъ не допустять за нѣчо въ свѣтѣ, щобы запала якась ухвала въ соймѣ и въ сей способѳъ рѣшенье рады державнои було предъюдиковане а політична ситуація ще бѳльше скомплікована.“

Протестъ римскои куріи противъ церковно-політичныхъ реформъ въ Угорщинѣ. Пѳсля донесеня зъ Риму до Pol. Corr. задумуе римска курія выслати до австро-угорского правительства дипльоматичну ноту, въ котрѳй буде пѳднесеный протестъ противъ введеня въ житье тыхъ церковно-політичныхъ законѳвъ, котрѣ одержали найвысшу санкцію. Высылка такихъ нотъ практикуе ся звычайно зѳ стороны Ватикану, скоро лишь въ якѳмъ краю вводать ся въ житье законы, котрѣ противлять ся догматамъ и пріпципамъ католицкои церкви. Pol. Corr. додае до тои вѣсти, що нема найменшого сумнѣву, щобы римскій престолъ, вручивши ту ноту зъ протестомъ, хотѣвъ вести якій дальшій опѳръ противъ переведеня санкціонованыхъ законѳвъ, або пѳдпиравъ агітацію деякихъ католицкихъ кругѳвъ въ Угорщинѣ противъ тыхъ законѳвъ. Противно, пѳсля информацій можна зазначити, що Ватиканъ не годить ся зъ острымъ тономъ, въ якѳмъ веде ся полеміка въ поодинокихъ католицкихъ газетахъ противъ короны и угорского правительства. Папа Левъ XIII. мавъ послѣдными часами кѳлька разѳвъ высказати свѳй жаль, що угорскій католики не мають поважного орѓану. — Пѳсля донесеня Vaterland-у, мае незабавомъ появити ся, на основѣ ухвалъ послѣднои конференціи епископскои, пастирске послане всѣхъ угорскихъ епископѳвъ противъ цывільныхъ вѣнчань.

Про крізу кабінету угорского доносять зъ Будапешту до N. fr. Presse: Зъ вѳдъѣвдомъ цѣсаря зновъ наставъ застѳй въ цѣлѳй справѣ. За той часъ кольпортують найрѳзнѣйшій вѣсти. Гр. Кинъ-Гедерварі, котрый въ понедѣлокъ явивъ ся въ клюбѣ ліберальнѳмъ есть предметомъ загальнои уваги и кождый его крокъ пильно наглядають. Банъ конферуваръ зъ рѳзными політыками и побѳчь вѣстей котрѣ на певно вказують его президентомъ міністрѳвъ, розходять ся поголоски просто противнѣ. Що правда, то цѣсарь ще не поручивъ ему выразно утворити новый кабінетъ, але чи банъ не пѳднявъ бы ся тои задачѣ, якъ говорять, можна сумнѣвати ся.

О безпосередныхъ причинахъ крізы угорского кабінету доносить будапештеньскій кореспондентъ Кгај-у такій цѣкавій подрѳбности. Кореспондентъ розмавлявъ зъ якимсь знатнымъ угорскимъ магнатомъ и въ часѣ розмовы вѳдчитавъ сей магнатъ листъ, якій дѳставъ вѳдъ одного вельми знатнои особы

полученю зъ Нѣмцями розбили Великоморавску державу зайшли и въ краю „на Вислѣхъ“ важнѣ змѣны. Передовсѣмъ уважали себе Чехи правными наслѣдниками до рештокъ Моравіи и зъ того титулу заволодѣли такожь Галичиною. Ихъ пановане въ нашѳмъ краю тревало, зъ малыми перервами, близько 80 лѣтъ, до часу, коли Володимиръ Великій р. 981 остаточно прилучивъ Галичину до своеи державы.

Про панованье Чехѳвъ въ Галичинѣ посѣдаемо дуже достовѣрный документъ зъ X. вѣку — есть то ерекційна грамота епископства въ Празѣ. Въ грамотѣ сказано: „Праска дієцезія сягае на всходѣ по рѣки Бугъ и Стрый [8]); до неи вчисляе ся и Краковъ вразъ зъ землями, що приналежать до того гѳрода.“ Паляцкій, наводячи сей документъ въ своѣй исторіи [9]), додае вѳдъ себе увагу: „Тымъ, що знають старинні звычаѣ, чей не потребую казати, що границѣ церкви були заразомъ границями державы.“

Ерекційна грамота праского епископства означае докладнѣйше просторонь землѣ, яку займавъ згаданый въ біографіи св. Методія край „въ Вислѣхъ“ а у короля Альфреда край „Wisleland“. Есть то знана вже намъ Бѣла земля межи Вислою а Бугомъ. Доханѣ назвы Белзъ (въ лѣтописахъ Бѣльзъ) и „Белска земля“ здають ся бути лишь послѣднымъ вѳдгомономъ давнои назвы: Бѣла земля. Зъ опису границь праского епископства выходить такожь, що Белска земля, притыкаючи до Буга, була въ X. вѣцѣ послѣдною на всхѳдъ высуненою областею ческои державы.

(*Дальше буде.*)

Ом. Партицкій.

---

[8]) Въ грамотѣ наводять ся рѣки: Bug et Ztir. Що въ сѣмъ мѣсци Ztir означае не рѣку Стиръ, але Стрый, годять ся зъ собою Шафарикъ, Паляцкій и от. Петрушевичь.

[9]) Кн. III гл. 3.

при дворѣ цѣсарскôмъ. Сей листъ звучить такъ: „Послѣдну авдіенцію Векерля у цѣсаря можна назвати прямо скандаломъ. Круги двôрскій обурений на брутальнôсть, зъ якою поважився выступити угорскій премієръ. Пôдчасъ свого побуту на веснѣ у Вѣдни Векерле не дававъ спокою цѣсареви просьбою о санкціонованье церковно-політичныхъ законôвъ; цѣсарь не давъ справдѣ нѣякого конкретного приреченя, лишь просто обѣцянку застережену многими услôвями. И подумай собѣ, дорогій мôй Едмунде (чи не Зічи?), сей брутальный чоловѣкъ поважився вмавляти на послѣднôй авдіенціи въ цѣсаря, що цѣсарь давъ въ тôй справѣ формальне приреченье, що вôнъ (Векерле) лишь пôдъ тымъ услôвемъ не вручивъ своєи димісіи, що вôнъ не покине ся додержаня слова монаршого, а то тымъ бôльше, що вже довѣрочно повѣдомивъ о цѣсарскôмъ приреченю не лишь своихъ товаришѣвъ-міністрôвъ, але и знатнѣйшій особы зъ ліберального сторонництва. До того додавъ Векерле: „Уповаю на слова В. кор. Ап. Величества!“ Та настойчивôсть и упрямôсть зробили на цѣсаря вельми зле и неприємне вражѣнье. Монархъ выслухавши спокôйно Векерлього, сказавъ сильно акцентуючи слова: „Добре! Если я прирѣкъ, то удѣлю санкцію предложенямъ, хочь о скôлько пригадую собѣ, то я мое приреченье зробивъ зависимымъ вôдъ условій, котрыхъ вы не выповнили. Въ церковно-політичныхъ квестіяхъ вы рѣшучо за далеко загнали ся. Крокъ за крокомъ жадали вы вôдъ мене одну концесію за другою и имовѣрно маете ще плянъ до дальшои того рода кампанії. Хочу мати спокôй, а не дальше яренье умôвъ. Такъ дальше не може бути! Блѣдый выслухавъ д ръ Векерле тѣ слова цѣсаря и вôдповѣвъ дрожачимъ голосомъ: „Я буду вмѣти вывести консеквенціи зô слôвъ В Величества, лишь мушу цѣлу справу уложити въ порозумѣню зъ моими товаришами.“ На се не сказавъ цѣсарь нѣ слова; авдіенція скôнчила ся а димісія, хочь формально не доручена, була принята.“ — Отсе — додавъ угорскій магнатъ — автентичный хôдъ нашои крізы кабінетнои.

Въ долѣшно-австрійскôмъ соймѣ задумують деякій послы поставити внесенье, котрымъ бы можна було зарадити економічнôй нуждѣ селянъ. Ініціяторомъ того внесеня есть д-ръ Мітша. Вѣдомо, що въ долѣшнôй Австріи посѣлôсть селяньска незвычайно задовжена а тягары гіпотеки селяньскои перевышають половину вартости тои посѣлости. Д-ръ Мітша розслѣджуючи причины того задовженя, пересвѣдчивъ ся, що найбôльша часть довгôвъ повстає зъ смертію властителя, головы родины. Оставша родина не маe готового гроша, а тутъ треба платити всѣякій належитости вôдъ перенесеня власности та дальшихъ пертрактацій спадковыхъ. И тогдѣ то спадковѣмцѣ мусять затягати довги, зъ котрыхъ вôдтакъ майже нѣколи не можуть вылѣзти. Но и на те лихо, по думцѣ д-ра Мітши, можна бы порадити обезпеченьемъ селянъ на житье. При великôй участи селянъ можна бы значно знизити премію рôчну, а 1000 зр. обезпеченя по смерти головы родины зарадило бы першимъ потребамъ остаючихъ наслѣдникôвъ. Розходить ся о се, чи селянинъ може зъ свого господарства платити рôчно 20—24 зр.? На се вôдповѣдає д-ръ Мітша, що при пересѣчнôмъ урожаю може платити, але на случай неможливости плаченя, треба бы заснувати фондъ зъ краевыхъ грошей. Зъ того фонду могли бы селяне затягати позички и дôставати запомоги на плаченье премій.

— —

Земства губерній: черниговскои и тамбовскои выслали до царя просьбу, щобы знесено тѣлесну кару що-до тыхъ всѣхъ осôбъ, котрі ходили до народныхъ шкôлъ. Въ Россіи мають ще доси суды волостнй право засуджувати мужикôвъ на кару тѣлесну въ деякихъ дрôбныхъ провинахъ (лайка, бійка и т. п.) Въ практицѣ се право надуживає ся. Деякій мужики, що передъ покôнченьемъ своєи справы выйшли зъ рôдного села на заробки, зô 200 або 300 верстъ мусять вертати етапами домôвь, щобы дôстати 15 або 20 рôзокъ. Та збезчещаюча кара доводила вже неразъ мужикôвъ до розпуки и есть много случаѣвъ, що вôдбирали собѣ житье, щобы лишь увôльнити ся вôдъ рôзокъ Россійска праса горячо пôдпирає просьбу згаданыхъ земствъ, додаючи, що тѣлесна кара мусить бути цѣлкомъ знесена.

НОВИНКИ.

— Пригадуемо, що нинѣ о 7-ôй годинѣ вечеромъ вôдбудуть ся **загальній зборы „Рускои Бесѣды“** въ льокали товариства.

— **Зъ Виткова старого пишуть намъ:** Въ часѣ святъ Рôздвяныхъ вôдограють ученики краевого варстату шевского вразъ зъ членами витковскои читальнѣ и зъ ею хоромъ „Нôчь Вифлеемску“ ораторіюмъ сценічне Є. Луцика въ 4-охъ дѣяхъ при гарныхъ декораціяхъ, костюмахъ и штучныхъ огняхъ. Чистый дохôдъ зъ представленя призначуесь на читальню въ Витковѣ старôмъ.

— **О. Данило Танячкевичь** надôславъ намъ отсе писмо: „Може бы тй ц. к. староства, що то высылають урядово до громадъ „Народну Часопись“, постарали ся для тои функціи о руску штампілію, бо то страхъ оріґінально выглядає: на горѣ адреса „Do Zwierzchności gminnej w N. N. — urzędownie“, а пôдъ спôдомъ: „Народна Часопись“! Страхъ оріґінально! Оно бы вже й такъ часъ було, щобы ц. к. уряды почали писати до рускихъ громадъ по руски — рускимъ письмомъ! Вже бы таки часъ, и то не на высокій, політичный розумъ, але такъ на простый, хлопскій розумъ — вже бы часъ!... Може бы той новый рôкъ 1895-ый почавъ бути тымъ розумнымъ рокомъ! може бы! — *Данило Танячкевичь.*“

— **Недостача народного самопôзнання.** Дня 21 н. ст. падолиста с. р. вôдбуло ся въ стрыйскôмъ костелѣ посвященье престола поставленого робôтниками тамошныхъ зелѣзничихъ робôтень Всѣ, що жертвували на сю цѣль яку небудь лепту, пôдписали ся вôдтакъ на вôдповѣднôмъ документѣ. Мѣжь фундаторами престола найшло ся и 85 робôтникôвъ Русинôвъ, котрй й пôдписали ся по польски, зъ выимкою двохъ, що стратили за се ласку у своихъ товаришѣвъ Поляκôвъ. Сумно, що Русины, за-для недостачѣ народного самопôзнання, причиняють ся до обогаченя латиньскихъ костелôвъ, хочь знають, що руски церкви бѣдній и потрѣбують помочи.

— **Коляда въ рускôй школѣ дѣвчатъ у Львовѣ** вôдбуде ся завтра [въ четверъ] о 3 годинѣ зъ полудня [площа Стрѣлецка ч. 6.]. Учительки запрошують на се торжество родичѣвъ ученицъ и всѣхъ приятелѣвъ сеи школы.

— **Холера.** Зъ Богородчанщины доносять, що холера лютила ся въ тамошнôмъ повѣтѣ цѣле лѣто. Богато людей умирало на пошесть особливо въ Ляхôвцяхъ, Старыхъ Богородчанахъ, а такожь въ Старуни и Журавкахъ. Въ наслѣдокъ того ярмарки и торги въ Богородчанахъ, Солотвинѣ, Надвôрнôй, Станиславовѣ и Отинiи були заборонений, що дало сильно вôдчути ся ремѣсникамъ, шевцямъ и кушнѣрамъ а такожь купцямъ, торгуючимъ худобою. У людей не було чимъ заплатити податку, бо все було въ застою. Теперь холера притихла и ярмарки дозволенй, а першій ярмарокъ буде въ Богородчаняхъ на св Василія, т. є. на рускій Новый рôкъ 1895. Всѣ нетерпеливо дожидають сего ярмарку, бо селянамъ конче потрѣбно продати яку небудь товарину, щобы роздобути грôшь на заплату податкôвъ и другихъ данинъ, залягаючихъ вôдъ кôлькохъ лѣтъ въ наслѣдокъ елементарныхъ нещасть.

— **Колець Люблиньскои уніи.** Д-ръ Ф. Смолька оголошує рахунки, кôлько доси коштувала будова згаданого кôпця. Зъ того показує ся, що всѣ кошты выносили 80.895 зр. 18 кр.; на се яплынуло 12 874 зр. 79 кр. зô складокъ, а недобôръ 68.020 зр. 39 кр. покрывъ зъ власныхъ фондôвъ самъ д-ръ Смолька.

— **Загальне число переселенцѣвъ**, що перенесли ся въ сѣмъ роцѣ добровôльно на Сибѣръ, выносить пôсля „Сибирского Вѣстника“ до 45.000 людей. Бôльша часть переселенцѣвъ походить зъ ґуберній полтавскои, курскои и черниговскои.

— **О продажи лѣчничихъ средствъ въ аптикахъ**, т зв. спеціяльностей оголошує Wiener. Ztg. розпорядженье міністерства внутрѣшныхъ справъ. Се розпорядженье маe на метѣ означити право продажѣ тыхъ выробôвъ аптичныхъ, при котрыхъ треба заховати деякій осторожности зъ огляду на можливй надужитя, що до ихъ лѣчничои вартости. Заборона выраблятя для загального ужитку лѣкôвъ пôсля поодинокихъ лѣкарскихъ рецептъ, полишає ся незмѣнена, зъ выимкою тыхъ, котрй розповсюднено передъ правосильностію нинѣшного розпорядженя. Такожь позваляє ся продавати такій средства лѣчничй, котрй вже давнѣйше продавали ся по аптикахъ, а признанй були нешкôдными и тй, що уважають ся вже вôдъ давныхъ лѣтъ за средства домашнй и звѣстнй загалови. Однако такій лѣки мають бути осмотренй приписомъ ужитя и описомъ ихъ складовыхъ частей, а то для ominenя похибокъ. Вôдтакъ обговорює розпорядженье приписы о продажи спеціяльныхъ средствъ аптичныхъ.

— **Число мешканцѣвъ Вѣдня** въ теперѣшну пору выносить 1,480.572 душь. Тогôдъ въ той самъ часъ було 1,376.548, тожь за оденъ рôкъ приросло по-надъ сто тысячь людности. Найбôльшій прирôстъ зъ 19-ти бецирκôвъ мѣскихъ выказує жидôвска дѣльница Леопольдштадтъ, именно зъ 158.374 на 172.643 — се на превелику радôсть антісемітамъ вѣденьскимъ. Домôвъ мешкальныхъ числить цѣле мѣсто 30 645, а зъ тыхъ найчисленнѣйше замешканый Allgemeines Krankenhaus, бо маe 6.000 мешканцѣвъ.

— **Вѣденьскій головный шпиталь** [Allgemeines Krankenhaus] хотять перенести зъ IX-ого округа на XVI-тый т. зв. Ottakring, на Ottakringer Spitalsgründe ажь пôдъ Galitzinberg-омъ. Минувшои суботы вôдбула ся въ тôмъ дѣлѣ нарада анкеты зложенои зъ представителѣвъ міністерствъ провѣты справъ внутрѣшныхъ и скарбу а такожь зъ заступникôвъ долѣшно-австрійского намѣстництва и фаховыхъ будôвничихъ. Цѣлый проєктъ референувавъ намѣстникъ долѣшнои Австріи ґр. Кільмансеґъ. Зъ огляду санітарного було бы се знаменитою идеею, однакожь не конче практичною за-для вôддаленя на 5 кільометрôвъ вôдъ центра Вѣдня и вôдъ університету. Якъ звѣстно, бувъ плянъ прилучити до шпиталю сусѣдну Alserkaserne, де мали повстати клініки хірурґічній и положничй. Однакъ на цѣлковиту реорґанізацію и тогдѣ мѣсця не выстало бы, а деякій институты треба бы перенести по-за мѣсто. Грунты теперѣшного шпиталю [до 10 гектарôвъ] мають бути проданй парцелями пôдъ приватнй будовы, а за те коштомъ 13 міліонôвъ зр. станувъ бы новый шпиталь. — *Чиркачь.*

— **Дôбрій вѣсти** Зъ причины снѣжныхъ заметей здержано товаровый рухъ на шляху Долина-Выгода на три днѣ. — Рада мѣста Золочева именувала намѣстника ґр. Казим. Баденього почетнымъ горожанномъ. — Рада мѣста Станиславова ухвалила выплатити 1000 зр. пôдмоги для пôдмоги тамошного польского театру, а рада повѣтова 200 зр. Въ Коломыи отворено вчера рухъ на новозаведеныхъ телефонічныхъ лініяхъ. — Въ Самборѣ померъ Алекс. Блоньскій емеритованый совѣтникъ судовый, адвокатъ и почетный горожанинъ мѣста Золочева въ 78-ômъ роцѣ житя.

Посмертній — ǂ — оповѣстки.

О. Софроній Литвиновичь, парохъ въ Олешевѣ, станиславôвскои епархіи, отець крилошанина Іоана Литвиновича, упокоивъ ся дня 31 н. ст. грудня 1894 о годинѣ 8-ôй вечеромъ, въ 79-ôмъ роцѣ житя а 55-ômъ служby душпастирскои. Похоронъ вôдбуде ся въ четверъ, 3-ого н. ст. сѣчня 1895.

Телеґрамы „Дѣла“

Будапештъ 2 сѣчня. Вôдъ 25 лѣтъ не вôдбула си вчера рецепція сторонництва ліберального у президента міністрôвъ, бо поки ще нема въ Угорщинѣ нѣякого міністерства. У Векерля були поодинокій послы але тй візиты не мали політичного значѣня.

Парижь 2 сѣчня. Президентъ Казіміръ-Періє, принимаючи чужосторонныхъ дипломатôвъ, вôдповѣвъ на промову нунція, що Франціа бажає вповнѣ мира, щобы служити идеямъ цивілізаціи.

Берлинъ 2 сѣчня. Цѣсарь Вільгельмъ зложивъ візиты заграничнымъ амбасадорамъ.

Брукселя 2 сѣчня. Король пôднѣсъ въ своѣй промовѣ вагу ситуаціи політичнои и взывавъ умѣренй сторонництва до згоды и обороны противъ соціялістôвъ.

Римъ 2 сѣчня. Король приймаючи сенатъ, заявивъ, що числить на него, — а Кріспіого вельми вôдзначавъ.

Лондонъ 2 сѣчня. Ґазеты пôдносять, що Россія задумує значно скрѣпити свою фльоту на водахъ всходно-азійскихъ.

Софія 2 сѣчня. Собраніе ухвалило буджетъ и кôлька договорôвъ тортовельныхъ, по чôмъ князь закрывъ сесію.

Цетинье 2 сѣчня. Вчера вôдправлено въ Антіварі першу римо-католицку службу Божу по славяньски. Зъ той нагоды выславъ кн. Николай сердечну телеґраму до папы.

Переписка Редакціи и Адміністрациі.

— **Вп. І. Бѣ. въ Ба.** Записано на 1895 рôкъ 5·50 зр. — **Вп. О. Кр. въ Го.** Ще 1·50 кр. — **Вп. Л. Шу. въ Хл.** Ще 4·50 зр. — **Вп. І. Те. въ По.** Ще 11 цвѣтня вôдослано куды належало. — **Вп. К. М. въ Р.** Розумѣе ся само собою, що на той тематъ буде бесѣда въ соймѣ, длятого можете заздалегôдь надôслати котрому зъ послôвъ своѣй матеріялъ — **Вп. С. Н. въ К.** Всьо, що мы вôдъ Васъ дôстали, було помѣщене [и листъ и кореспондентку мы-жь прецѣнь вызыскали!]. На дальше дôткненй Вами справы можна мати и вôдмѣнный поглядъ.

Надôслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одвазу) поручає у великôмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокля, дальекоглядy, барометры, аерометры, мікроскопы, лупы, компасы, райсцайґы, ленты мѣрильнй, пйоны, сібелѣ, манометры и т. п. Устроєня звонôвъ електричныхъ. Всякій направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовлена зъ провінціи выготовляють точно. 148

Володимиръ Левицкій
и
Єлена Цѣпановска
заручений.

Молочарня Маріи Ганкевичь
ул. Сикстуска 31, побôчь почты и Выдѣлу краєвого
поручає 431 8—0
Снѣданя, обѣды и вечерѣ, каву и гербату
Абонаментъ обѣду 8 и 9 зр.
Для привѣзджаючихъ rendes-vous.

НА РАТЫ
МАШИНЫ ДО ШИТЯ
зъ найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и краєвыхъ вôдъ 25 до 65 зр.
поручає 4498 144—?
ЛЮДВИКЪ ҐАРДОЛИНЬСКІЙ
Львôвъ, площа Галицка 14.
Цѣнники на жаданье даромъ и франко.

Вже выйшовъ зъ друку
Илюстрованый Калєндарь „Просвѣты“
на рôкъ 1895
260 10—10
Цѣна: брошурованого 35 кр., зъ пересылкою 40 кр.
„ оправного 45 кр, зъ пересылкою 50 кр.
Замовляти можна въ Товариствѣ „Просвѣта“ у Львовѣ ул. Вôрменьска ч. 2 и у всѣхъ книгарняхъ Галичины.

Молитвеник для дітий
виданий
коштом руского тов. педаґоґічного.
В полотняній оправі з золоченим хрестом **20 кр.**
Продає ся в книгарни Науков. тов ім. Шевченка, Львів ул. Академічна ч. 8.

Выйшовъ зъ друку
КОБЗАРЬ
Тараса Шевченка
Выборъ поезій для народу
зъ житьописью и портретомъ автора.
Накладомъ товариства „Просвѣта“.
Цѣна 25 кр.
Оправленй примѣрники продають ся по 35 кр.

О половину знижень цѣны
на давнѣйшій томы „Библіотеки найзнаменитшихъ повѣстей“ т. I—XX. включно, чи хто купує разомъ чи поединчо, якъ довго выстане невеликій запасъ. Зголошуватись треба просто до „Адміністрациі Наукового Товариства им. Шевченка у Львовѣ“.
Знижена цѣна всѣхъ 20 томôвъ 13 зр. 80 кр. (на пересылку почтову треба долучити 30 кр.)

Россійскій самовары мосяжній томбаковй и ніклевй вôдъ 8·50 зр. до 45 зр.
4595 *поручає*
ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ
орговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.
Цѣнники илюстрованій рôзныхъ предметôвъ до розпорядимости

Остренье и чищенье хірурґічныхъ инструментôвъ — приймає
ИВАНЪ ЛЯВРУКЪ
ножовникъ у Львовѣ ул. Бокмôвъ ч. 3.
Цѣнники даромъ.

ДЕШЕВШЕ
якъ всюды!!!
Паньчохи, скарпетки, паньчошки дитинній дуже сильній и теплй не шитй пара вôдъ 18 кр, 22, 25, 30, 5, 460, 65 кр. до найлѣпшихъ вовняныхъ по 1 зр. 10 кр. поручає
Максъ Мільфельдъ
Львôвъ, ринокъ ч. 39.
434 9—12

1000 цигаретовыхъ тутокъ неклеєныхъ хемічно розслѣдженыхъ 90 кр.; при купнѣ 5000 штукъ франко. — 100 візитовых білетôвъ друкованыхъ вôдъ 50 кр 100 літоґрафованыхъ вôдъ 1 зр.
поручає фабрика
Є. ПЙОНТКОВСКОИ
Львôвъ, Паньска ч. 2.
448 1—15

!!НА СВЯТА!!
Безъ бляґи найдешевше.
Кожда панѣ Господиня зволить пересвѣдчити ся о корысти, если схоче купувати лише въ найдешевшôй и найлѣпшôй торговли
Ивана Бачиньского
ул. Академична ч. 3.
При закупнѣ за 5 зр. товарôвъ корѣнныхъ (безъ цукру) на разъ за готôвку даю 2% опусту.
Кожду скôлькôсть куплены товарôвъ вôдсылаю власнымъ вôзкомъ до дому безплатно.
Торговлю розширивъ я и побôльшивъ персоналъ, длятого подаю годжую кожде замовленье безпроволочно.
Для высылки товарôвъ въ почтовыхъ пакетахъ на провінцію устроивъ я осôбный вôддѣлъ и полагоджую замовленя вôдворотною почтою.
Вытягъ зъ головного цѣнника:

	1 клґ.
Цукоръ въ головѣ найлѣпшій	30 кр.
Цукоръ въ кôсткахъ к муцѣ	32 „
Масло господарске найлѣпше	94 „
Масло десерове найлѣпше	1·20 „
Смалець угорскій найчист.	64 „
Солонина угорска вуджена	64 „
Мигдалы Avola выбирный вел.	88 „
Мигдалы Molfeta дуже гарній	80 „
Ризинки султаньскій найкрас.	64 „
Розинки султ. дуже гарній	50 „
Розинки Elemo вел., выбир.	66 „
Розинки чорній, коринтскій	44 „
Фиги султаньскій, мягій	66 „
Фиги въ вѣнци	26 „
Мароны італійскій	30 „
Орѣхи турецкій округлй	38 „
„ „ товчений	78 „
„ волоскій гарній	30 „
„ „ товчений	96 „
Дактилѣ александрійскій	64 „
Сливки турецкій найгарнѣйшій	96 „
Сливки босаньскій найлѣпшій	24 „
Повила угорскій перетираній	24 „
Циката велика обирана	1·40 „
Аранчіні дрôбна	1·04 „
Мѣдъ липовый и патока	64 „
Патока въ слоикахъ	20 „
Макъ найлѣпшій	32 „
Макаранъ правд італійскій	44 „
Шоколяда найлѣпша	1·40 „
Ванілія лѣсочка	20 „
Грибки литовскій	2·60 „
Прунельки обираній	80 „

Мука святочна

дуже красна суха н-ръ	000	15 „
	н-ръ 00	14 „
	н-ръ 1	13 „

Що день свѣжій дрождже вѣденьскій не заводячй въ розчинѣ

Живй рыбы.

Всѣ роды рыбъ буду продавати передъ святами для своихъ постôйныхъ вôдбирателѣвъ, по цѣнахъ, якъ звычайно, низькихъ. Прошу о вчасній замовленя.
Всѣ святочній товары дôбравъ я въ найлѣпшôй якости и уложивъ найнизшй цѣны, заосмотривъ богато мою торговлю у все, такъ що кожда панѣ Господиня у мене все, що дôмъ потрѣбує може купити и то о дуже богато дешевше якъ у всѣхъ иншихъ торговляхъ.
Прошу о численній вôдвѣдины, а моимъ великимъ стараньемъ буде вдоволити цѣлковито Вп. Публику. 447 1—2
Зъ глубокимъ поважаньемъ
слуга
Иванъ Бачиньскій
ул. Академична ч. 3.

Донесенье

Зъ днемъ 1 н. ст. сѣчня 1895 р. отворивъ я

ОКОЦИМСКУ ПИВАРНЮ

зъ першорядным устроєньемъ въ нарожнôмъ домѣ при ул.

Сикстускôй ч. 37

(напротивъ головнои почты)

Буду подавати выключно выставове пиво **Окоцимске** и найлѣпшѣ здорово и смачно приладженѣ **стравы.**

Прошу о ласкавѣ взгляды, а моимъ стараньемъ буде вдоволити найдальше вдучѣ выбаги.

Зъ высокимъ поважаньемъ

Генрикъ Войсе

(Львôвъ „Импреса“) 4 реставраторъ. 1—2

---

441 4—6

НА РÔЗДВО

практичнѣ подарунки!

Тоалєтовѣ мыла

въ найлѣпшôй якости, зъ приємными запахами, въ гарныхъ картонахъ по 3 штуки, картонъ по 30, 45 и 60 кр. та свѣчки на деревце поручає фабрика мыла тоалєтового, господарского и свѣчокъ

Е. І. Фрідріхôвъ

у Львовѣ, улиця Краковска ч. 13.

Знана вôдъ многихъ лѣтъ ц. к. управ. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікерôвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдникôвъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручає старѣ польскѣ сильнѣ горѣвки, дуже добрѣ розолісы, лікеры, румы правдивѣ зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои якости браєвѣ спеціялы якъ: Народôвка, Dziennik, Szczutek, Карпатôвка, „Дябелъ“, Помаранчева не солоджена, Ратафія, Дереновка и т. и. горѣвки управилеєваній и одиноко правдивѣ єсли зъ нашои фабрики спровадженѣ.

Одиноке жерело въ краю для шп. аптикарѣвъ, до побиранія алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ вôльного вôдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкôдный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головнôмъ складѣ водъ мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Кароля Людвика ч. 29. 4912 20—104

КУ-

фры, торбы и всѣлякѣ приборы до подорожи

найдешевше въ торговли

товарôвъ модныхъ и бѣля мужескôго, приборôвъ тоалетныхъ и т.п.

Павла Лянгнера

передъ тымъ 2537

Браты Лянгнеры

Львôвъ, улиця Галицка ч. 16.

Цѣнники на жаданье даромъ.

М. Р. ШНАЙДЕРЪ

заприсяженый знавець судовый въ Станиславовѣ

296 поручає своє 20—52

роботню бронзôвничу и торговлю знарядôвъ церковныхъ

основану 1882 року.

МУЖЕСКУ Безсильнôсть

выкликану именно страшными наслѣдками тайныхъ грѣхôвъ молодости и розпусти, усуне напевно и на довго одинока, розширена въ многихъ выданяхъ ілюстров. книга

Самоохорона д-ра Ретава

Россійске выданье: 1 зр.
Польске выданье: 1 зр.
Нѣмецке выданье: 2 зр.

Тысячѣ людей найшли въ нѣй поясненя своихъ недугъ и направили свои мужескѣ силы при помочи вказаного въ книжцѣ способу лѣченя. По одержаню франко належитости, высылає ся франко книга въ кувертѣ магазиномъ выдавцѣвъ Р. Ф. Бірей въ Липску. (R. F. Bierey's Verlagsbuchhandlung in 11—36 Leipzig.) 333

УЧИТЕЛЬ

орґанъ руского товариства педаґоґічного двотыжденникъ педаґоґічно-науковый, выходить вôдъ 1 червня 1889 р. у Львовѣ ул Вôрменьска ч. 2., Предплата на цѣлый рôкъ 3 зр., на пôвъ року 160 кр. на чверть року 1 зр.

ЛЯРНЯ ДЗВОНÔВЪ
АНТОНІЯ СЕРАФИНА

въ КАЛУШИ, почта и стація зелѣзницѣ тамже.

Получивши на власнôсть по старôй фірмѣ *„Ивана и сына Серафина“* **„Ліярню дзвонôвъ“** въ Калуши,ôдзначену срѣбнымъ медалемъ заслуги, листомъ похвальнымъ и признаньемъ на выставѣ тов. им. Качковского въ Коломыи (якъ о тôмъ свого часу ґазеты доносили) — маю и теперь на складѣ **готовѣ дзвоны**, выконую скоро замовленя и приймаю старѣ або ушкодженѣ дзвоны до переливаня за дуже умѣрковану цѣну.

Дякуючи всѣмъ Вп. приходникамъ и фундаторамъ за всѣ дотеперѣшнѣ замовленя въ давнѣйшôй спôльнôй а теперь моєй власнôй **ліярни дзвонôвъ** прошу о ласкавѣ замовленя такъ на поодинокѣ новѣ дзвоны якъ и на цѣлѣ групы. За тревалôсть матеріялу и гармонічный звукъ моихъ дзвонôвъ ручу и для того осмѣляю ся припоручати ихъ Вп. П. Т. публицѣ

3789 Зъ глубокимъ поважаньемъ

АНТОНІЙ СЕРАФИНЪ.

НА СЕЗОНЪ ОСѢННЫЙ

Просить ся ласкаво всѣхъ Вп. Гостей выставовыхъ пересвѣдчити ся о дивнôй дешевости осѣнныхъ и зимовыхъ товарôвъ, вже спровадженыхъ въ великôй скôлькости.

Слѣдуючѣ товары продають ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ доки истнує запасъ:

1000 модныхъ муфôвъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·50, 2·— до 5·— зр.
1000 кожуховыхъ шапокъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·80, 2·20 до 4·— зр.
1000 фланельовыхъ и суконныхъ блюзъ осѣниныхъ и зимовыхъ 2·50, 3·— до 6 зр.
500 гальокъ волôчковыхъ по 2·50 до 4·— зр.
1000 хустокъ Гімаляя, найбôльшій родъ 1·75, 2·25 до 4·— зр.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймодньйшихъ суконокъ на осѣнь и зиму 1·80, 2·50 зр.
1000 модныхъ плащикôвъ на осѣнь и зиму вôдъ 4 зр. и высше.
3000 одягôвъ для хлопчикôвъ у всѣхъ величинахъ по 1·80, 2·—, 3·— зр. и высше.
Особливѣ новости въ стяжкахъ, воаляхъ, капелюхахъ дамскихъ и дитинныхъ, рукавичокъ ґлясé, дуньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хустêкахъ, панчохахъ, парасоляхъ до дощу, блюзахъ шовковыхъ и вовняныхъ, шляфрокахъ, костюмахъ и нетліжахъ надôйшли власне въ великôй скôлькости и доповняють ся щоденно.

Особливша гуртовна продажь принагôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимôвъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лôжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лôжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (выробъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 гарнітурôвъ „Louvre“ на лôжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лôжка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 гарнітурôвъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лôжка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ закавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 75, 1·20, 1·50, 2 и высше.
900 паръ закавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·35, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый выробъ) по 28 штука.
500 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (бігера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ фланельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваникôвъ пôдъ и надъ лôжка по 1·50 и 2·25 стрижей по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цвѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престôлъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдальень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Амора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ імітацією шкôры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальонкѣ у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портіёры и закавѣсы коронковѣ аж до найлѣпшихъ сортôвъ.

Всякѣ зъ провінціи надсылань порученя полагоджує ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

4895 212—7 **у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.**

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 мая 1894 пôсля годинника середно-европейского.

Приходять до Львова зъ	поспѣшний	особовий			
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	2 32	5 25	9 00	6 10	9 00
Варшавы	—	5 25	9 00	—	9 00
Хабôвки (Закопаного) на Перемышль, Ряшевъ, або Тарнôвъ	2 32	—	—	—	—
Хабôвки (Закопаного) на Ряшевъ або Тарнôвъ	—	5 25	—	—	—
Хабôвки (Закоп.) на Стрый	—	—	8 34	—	—
Мушины, Криницѣ, Желєстова на Тарнôвъ	—	—		—	9 00
Мушины Криницѣ Желєстова на Ряшевъ або Тарнôвъ	—	5 25	—		—
Мушины Криницѣ Желєстова на Тарнôвъ (в. 1/8 до 30/9)	—	—	9 00	—	—
Мезе-Ляборцъ Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	9 00	—	—
Надберезя и Тарнобжеґа	—	—	6 00	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець гол.)	2 12	9 29	9 10	5 45	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворець Пôдзамче)	1 58	9 13	8 45	5 19	—
Сучавы	9 40	—	7 37	12 27	6 35
Кимполюнґа	9 40	—	7 37	—	—
Радôвцѣвъ	9 40	—	7 37	—	6 35
Бергомета и Чудина	9 40	—	—	—	—
Новоселицѣ	9 40	—	7 37	—	—
Слободы рунгур. Копальнѣ	9 40	—	—	—	6 35
Гусятина на Галичъ	9 40	—	7 37	—	—
Чорткова на Галичъ	—	—	—	12 27	—
Борислава	—	—	2 02	12 10	—
Белзця	—	—	—	4 45	—
Сокаля	—	—	7 48	4 45	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова на Стрый)	—	—	8 34	12 10	—
Стрыя и Сколього	—	—	8 47	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова на Стрый	—	—	2 02	—	—
Гребенова (вôдъ 10/7 включно до 30/8)	—	—	2 02	—	—
Бруховичъ (вôдъ 12 мая почавши ажь до вôкликаня)	—	—	8 10	—	—

Вôдходять зô Львова до	поспѣшний	особовий			
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	2 24	10 10	4 50	10 35	6 55
Варшавы	—	10 10	4 50	—	6 55
Хабôвки (Закопан.) на Тарнôвъ або Ряшевъ	—	10 10	—	—	—
Хабôвки (Закопан.) на Ряшевъ або Перемышль	—	—	10 35	—	—
Хабôвки (Закоп.) на Стрый	—	—	9 50	7 10	—
Мушины Криницѣ, Желєстова на Тарнôвъ або Ряшевъ	—	10 10	—	—	—
Мушины Криницѣ, Желєстова на Тарнôвъ (вôдъ 1/8 включно до 30/9)	—	—	—	6 55	—
Мушины, Криницѣ Желєстова на Тарнôвъ	—	—	4 50	—	—
Мушины, Криницѣ на Стрый	—	—	—	7 10	—
Мезе-Ляборцъ, Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	—	6 55	—
Надберезя и Тарнобжеґа	—	10 10	4 50	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця гол.)	3 08	2 44	9 40	10 30	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця Пôдзамча)	5 22	2 56	1 01	10 47	—
Сучавы	5 15	—	10 15	2 55	10 30
Чорткова на Галичъ	—	—	—	2 55	—
Гусятина на Галичъ	5 15	—	—	—	10 30
Слободы рунгур. Копальнѣ	—	—	10 15	—	10 30
Новоселицѣ	6 15	—	—	—	10 30
Бергомета н. С и Чудина	6 15	—	—	—	—
Радôвцѣвъ	6 15	—	10 15	—	10 30
Кимполюнґа	6 15	—	—	2 55	—
Сокаля	—	—	9 20	6 45	—
Белзця	—	—	9 20	—	—
Борислава на Стрый	—	—	5 40	9 50	—
Лавочного (Мункача, Серенча, Мішкольца, Пешту) и Хирова на Стрый	—	—	5 40	—	7 10
Станиславова, Долины, Болехова на Стрый	—	—	—	9 50	7 10
Сколього и Хирова на Стрый	—	—	—	9 50	—
Стрыя и Сколього	—	—	—	3 05	—
Гребенова (тôлько вôдъ 10/7 включ. до 30/8)	—	—	—	9 50	—
Бруховичъ (почавши вôдъ 12 мая ажь до вôдкликаня)	—	—	3 30	—	—
Зимнои-воды (почавши вôдъ 12 мая ажь до вôдклик.)	—	—	3 42	—	—

Розклады ѣзды въ видѣ кишеневôмъ можна дôстати въ бюрахъ информаційныхъ, касахъ стаційныхъ и у кондукторôвъ

*) Годины печатанѣ грубыми черенками означують пору нôчну вôдъ год. 6-ои вечеромъ до год. 5-ои 59 мін. рано. Въ бюрѣ информаційномъ ц к. австр. зелѣзниць державныхъ у Вѣдни (улиця Іоанна 29) якъ такожь въ бюрѣ информаційномъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Львовѣ (улиця Третого мая ч. 3, готель Імперіяль), удѣляє ся устныхъ або письменныхъ обясненъ въ справахъ дотычно служьбы на ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ. О скôлько пôдручники дозволяють, засягнути тамъ-же можна информацій вôдносячихъ ся до решты австро-угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць. Въ бюрахъ информаційныхъ продає ся выдаванѣ черезъ ц. к. австр. зелѣзницѣ державнѣ білеты до ѣзды и зшитки зуставлюваныхъ посвѣдчень до ѣзды якъ такожь тарифы. 4980

Перша австрійско-шлеска

ТОРГОВЛЯ НАСѢНЯ

АЛЬФРЕДА РАССЛЯ въ ОПАВѢ

заснована 1875 року

поручає

Насѣня травъ на муку и на пашу, **насѣнье пашныхъ бураковъ, оріґінальну французку люцерну,** всѣ насѣня **конюшивы, насѣня господарекѣ и лѣснѣ** пôдъ ґарантією правдивости, чистоты и силы кôльченя. 437 5—40

На жаданье цѣнники даромъ и франко

Перша ц. к. прив. ФАБРИКА ЛЯМПЪ

Р. ДІТМАРА

Зъ надходячимъ сезономъ має честь звернути увагу Вп. Публики, що заосмотрила свôй складъ лямпами всякого рода найновѣйшихъ системъ, якъ:

СТОЛОВИ вôдъ найдешевшихъ ажь до найпишнѣйшихъ сальоновыхъ зъ шовковыми умбрами.

ВИСЯЧѢ до роботень, фабрикъ, горалень, читалень, ресторацій, ѣдалень, спалень, сальонôвъ и т. д.

СТѢННѢ въ найрôзнѣйшихъ родахъ, лѣхтарнѣ господарскѣ, до освѣтлюваня мѣстъ, будинкôвъ войсковыхъ, та будôвляныхъ пôдприємствъ.

Особливо звертаю увагу на найлѣпшу систему плоскихъ лямпъ **„БАКУ“** рôзнои величины, вôдзначаючихъ ся скрѣпленою интензивностію свѣтла и безпечностію передъ експльозією; такожь незрôвнанѣ доси лямпы **„ФАВОРІТЪ“** и **„АВСҐРАЛЬ“** зъ кулистымъ свѣтломъ вызначаючѣ ся бѣлостію и интензивностію полумѣни при дуже малôй консумціи нафты, котрѣ можна набути въ моємъ фабричнôмъ складѣ по найумѣреннѣйшихъ цѣнахъ.

Остерѣгаю Вп. Публику передъ наслѣдуваньемъ и закупномъ рôзныхъ лямпъ лихого выробу и заграничнои тандиты, до котрыхъ богато торговцѣвъ вкручує мои машинки и продає за мои добрѣ и тревалѣ выробы.

Крôмъ того заявляю, що мои выробы звѣстнѣ зъ доброты и тревалости та що они тѣшать ся свѣтовою славою и я продаю ихъ по дуже приступныхъ фабричныхъ цѣнахъ.

394 9—10 **Р. Дітмаръ.**

Парохія Коцюбинцѣ до замѣны, три чверти милє вôдъ стації зелѣзнои дороги и почты Копичинцѣ о скôлько можна за парохію близько бôльшого мѣста. 445 2—3

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и одвѣчальный редактôръ: Иванъ Белей. Папѣръ въ фабр. Черляньон. З друкарнѣ Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднарского

Ч. 285. Львôвъ, Четверъ 22 грудня 1894 (3 сѣчня 1895.) Рôчникъ XV.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских свят) о 5-бій годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходитъ въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газет ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платитъ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком:
въ Австрії: на цѣлый рôкъ . . 18 зр. на пôлъ рôку . . 9 зр. на чвертъ рôку . 4 зр. 50 кр. на мѣсяць . . 1 зр. 50 кр.
за границею: на цѣлый рôкъ . . . 24 зр. на пôлъ рôку . . . 12 зр. на чвертъ рôку . . . 6 зр.
у Львовѣ: на цѣлый рôкъ . . . 16 зр. на пôлъ рôку . . . . 8 зр. на чвертъ рôку . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертаютъ ся лише на попереднє застереженье. — Реклямації неопечатані вôльні вôдъ порта.

Поодинокє числє коштує 8 кр. в. а.

Оголошенія принимаютъ ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовой а въ рубрицѣ „Надôслане“ по 20 кр. в. а. Нотатки числятъ ся по 10 кр. пôдъ отпискомъ.

Голосъ правдивого друга поступу.

[Статья надôслана зъ краю.]

II.

Зъ оглядôвъ наведеныхъ въ попереднôй части и ще многихъ а многихъ иншихъ, про котрі замовчу, кождый приятель правдивого поступу признаєть, що платню учителямъ пôднести годилось бы — и то не збувати ихъ окрухами та й не кидати кости незгоды й завісти межи нихъ, пôдвышаючи одному платню н. пр. уже по шѣстьохъ лѣтахъ служби хотяй-бы о цѣлыхъ 50 зр., а другому по шѣснацятьохъ лѣтахъ казати ждати на смерть або спенсіонованье тамтого — хотяй десять лѣтъ тому назадъ вôнъ такожь мавъ стôлько або й бôльше похвалъ, якъ теперь єго товарищъ молодшій, щаслившій, а котрого такожь та сама доля жде...

Коли справедливо пôдвышує ся платня урядникамъ, по троха й священикамъ — розумѣєсь, учительство тому раде и я наводжу се не зъ якоись завісти а лишь для лучшого умотивованя и оправданя голосу учительства, — отже коли узнаєсь, що ихъ платня справдѣ замала [хочь деякі мають сякі-такі бôчні доходы: комісіи и т. н.], о скôлько-жь за мала єсть платня учителя на селѣ, котрому анѣ приснитись не може хоть бы шелягъ бôчного доходу.

Може хтось сказати: Тамтí мають высшí школы, высше образованье! [бо працю певно не бôльшу]. Такъ єсть, сего учителѣ не перечать — и длятого учительство не жадає рôвной платнѣ зъ покôнчившими студіи університетскі, але жадають бодай половины тамтыхъ, а чей-же учитель по скôнченю четвертон ґімназіяльной клясы, по чотирохъ лѣтахъ семинаріи та зложеню испыту дозрѣлости, испыту кваліфікаційного а неразъ и испыту выдѣлового — посѣдає половину образованя тамтыхъ. Впрочôмъ всѣ учителѣ стоять за поглубленьемъ вѣдомостей, бо именно на селѣ, де селянинъ дуже часто у учителя глядає не въ однôмъ дѣлѣ порады и вôдрады, де неразъ доля читальнѣ, касы позичковой, крамницѣ спочиває въ єго рукахъ, де вôнъ на засѣданяхъ рады громадскої мусить поучати вôйта, писаря, радныхъ, щобъ не одно лихо усунути або направити, тамъ потрѣбне єму бôльше образованье. За се має по *x* лѣтахъ служби ту саму платню на селѣ, що єго товарищъ выйшовшій просто зъ семинаря въ найнизшôй ранзѣ въ мѣстѣ. Допись въ 278 ч. „Дѣла“ доказує такожь ясно и тому нѣхто не заперечить, що услôвя житя що-до потребъ фізичныхъ на селѣ суть що-найменше рôвній якъ у мѣстѣ, а що-до духовыхъ потребъ — то неоспоримо на селѣ они навѣть бôльші.

Отже платня учителѣвъ повинна бути чи въ мѣстѣ чи на селѣ рôвна, такъ якъ рôвнí и повинні бути рôвнí ихъ студіи, такъ якъ рôвна ихъ праця. Не хочу черезъ се нѣкому уймати, бо очевидно не маю на гадцѣ платнѣ 300 зр. Впрочôмъ неоденъ зъ жонатыхъ старшихъ учителѣвъ мѣскихъ перенѣсъ бы ся, мешканя та опалу ради, на село, лишаючи свое мѣсце въ мѣстѣ молодшимъ товаришамъ, котрымъ зновъ лекше прокормитись въ мѣстѣ — и черезъ се силы учительскі не концентрувались бы переважно по мѣстахъ, а були бы всюди роздѣленí рôвномѣрно. Учителѣ по мѣстахъ повинні бы ще дôстати додатки на мешканье не якъ до теперь 10% побиранои платнѣ, але пôсля того, чи мѣсто бôльше або менше. Отже мали бы платню на мешканье и опалъ, котра не вчислюєсь до емеритуры, по мѣстахъ бôльшихъ значно бôльшу, однакъ платню за працю, котра числить ся до емеретуры, всѣ учителѣ мали бы рôвну. Бо пытаю ся: чи не може пенсіонованый учитель, свѣжого воздуха ради, перенестись зъ мѣста на село, а той зъ села для образованя своихъ дѣтей до мѣста? Але яка кривда станесь сему другому! Першій буде мати по 20 лѣтахъ служби емеритуру 400 зр., а другій по тыхъ самыхъ лѣтахъ и по такôй самôй, сли не бôльшôй праци лише 200 зр.! Се и причина, длячого всѣ учителѣ хотѣли бы бути въ мѣстѣ.

Учительство має повну надѣю, що соймъ не перейде надъ петиціею єго до порядку дневного, а возьме ей пôдъ свѣтлу розвагу, абы вже разъ справедливо справу сю полагодити, — а надѣєсь тымъ бôльше, що послѣдного року соймъ давъ доказъ, що хоче поступу и просвѣты въ краю... и справедливо, бо въ просвѣтѣ спочиває запорука красшои долѣ кождого народу. Що-до рускихъ послôвъ — учительство завсѣгды певне, що они пôдопруть кожде єго справедливе и оправдане жаданье.

Загальнí зборы тов. „Руска Бесѣда“ у Львовѣ.

По вôдкрытю зборôвъ головою товариства сов. д-ромъ Савчакомъ, забравъ голосъ секретарь о. Ал. Темницкій, щобы здати справу зъ части господарскои товариства.

Число членôвъ Рускои Бесѣды — говоривъ о. Темницкій — було въ 1894 р. флюктуаційне. Було вправдѣ 138 членôвъ, однакъ до 30 особъ належало до товариства лишь такъ сказати-бъ de nomine, бо залягали зъ вкладками и по трикратнôмъ упôмненю узнавъ ихъ выдѣлъ по мысли статутôвъ за выступившихъ. Въ сѣмъ роцѣ упокоились чотири члены: д-ръ Омелянъ Огоновскій, проф. Петро Левицкій, ревідентъ Теоф. Тополънницкій и о. д-ръ Иларій Вацикъ. Память ихъ зволять присутні члены почтити. (Збôбранí встають.) Въ сѣмъ роцѣ дало товариство вôсѣмь вечерковъ (5 въ мясницяхъ а 3 въ осени) разомъ зъ товариствами: Клюбъ Русинокъ и Боянъ. Вечерки удались и було доходу зô вступôвъ 288 зр. 88 кр. Выдѣлъ, выконуючи ухвалу зборôвъ, закупивъ новый біляръ зъ фабрики вѣденьскои за квоту 650 зр.

Доходы товариства були: вкладки членьскі 929·90 зр, зъ картъ 173·55 зр., зъ старого біляру 101·38 зр., частинный зворотъ зъ заліцитованыхъ ґазетъ 23·05 зр., зъ вечерковъ 288·88 зр., готôвка зъ минувшого року 141·30 зр. — разомъ 1658·06 зр.

Розходы въ тôмъ самôмъ часѣ: наємъ льокалю за три четвертины року 420 зр., плата служачому разомъ зъ 5% вôдъ доставы вкладокъ 237·65 зр., передплата ґазетъ разомъ зъ оплатою почтовою 211·90 зр., нафта 152·60 зр., опалъ 95.08 зр., карты 59·30 зр., выдатки вечерковí 312·85 зр., иншí выдатки, мѣжь котрыми єсть и вѣнець на домовину пок. Ом. Огоновского 70·90 зр. — разомъ всѣхъ розходôвъ було 1560·28 зр. и остає въ касѣ на слѣдуючій рôкъ 97·78 зр.

Фондъ нового біляру адмініструє ся окремо, доки не буде сплачена цѣла належитôсть. Біляръ разомъ зъ трема білями и новыми кіями коштувавъ loco Вѣдень 725 зр., транспортъ, достава зъ львôвского двôрця и уставленье 49 зр. На покрытье тыхъ выдатковъ призначивъ выдѣлъ квоту 240 зр. припадаючу титуломъ адміністрації канцелярійнои фондомъ театральнымъ и оплаты за гру въ біляръ, котрí принесли вôдъ цвѣтня 199·18 зр. На рахунокъ сплаты біляру заплачено 160 зр. и вôсѣмь ратъ по 25 зр, разомъ 360 зр.

Надъ справозданьемъ господаря не забиравъ нѣхто голосу.

Касіверъ товариства п. Ив. Матѣєвъ здавъ справу зъ заряду трехъ фондôвъ: фонду основного Рускои Бесѣды, фонду емеритального артистôвъ рускои сцены и фонду театрального. (Числа подамо завтра.)

До справозданя касівра забравъ голосъ проф. Ис. Громницкій и пôднѣсъ двѣ справы. Фондъ емеритальный артистôвъ збôльшавъ ся минувшими роками крôмъ процентôвъ такожь и квотою, яку складавъ щорôчно на ту цѣль предприємець театральный. Та квота 100 зр. на фондъ емеритальный була одною зъ точок въ контрактѣ предприємця. Тожь годилось бы, щобы выдѣлъ товариства и теперь, коли театръ веде въ своємъ зарядѣ, призначивъ на фондъ емеритальный якусь квоту, а бодай въ такôй высотѣ, яку складавъ давный предприємець. — Друга справа, то памятникъ для пок. Гриневецкого. На ту цѣль єсть зложеныхъ щось до 40 зр. Годилось бы вже разъ покôнчити зъ тою справою и здвигнути памятникъ, доки ще суть люде въ Перемышли, котрí знають, де єсть мѣсце вѣчного супочинку покôйного артиста. — Обѣ справы поручивъ проф. Громницкій новому выдѣлови до полагодженя.

Сов. д-ръ Савчакъ додатково пояснивъ справу будовы лѣтного театру на часъ выставы краєвои. Пôсля ухвалы надзвычайныхъ зборôвъ товариства приступивъ выдѣлъ до будовы окремого будынку на часъ выставы. Розумѣє ся, що цѣла будова якъ и взагалѣ цѣле пôдприємство (спровадженье артистôвъ зъ Украины, двомѣсячный побутъ театру у Львовѣ), мусѣло бути переведене въ межахъ преліминаря, предложеного и ухваленого на зборахъ. Будова зачала ся; коли-жь прийшло до инсталяціи свѣтла ґазового, подавъ дыректоръ заведеня ґазового о пôвтора тысяча высшу суму якъ перше предкладавъ. Годѣ було вôдважитись на переступленье прелімінаря о таку суму, тымъ бôльше, що якъ показувало ся, и интересы польского театру дуже лихо ишли. Тожь выдѣлъ уважавъ вôдповѣднымъ, выцофати ся зъ того пôдприємства и сейчасъ застановивъ будову. На щастье не понесено при тôмъ великихъ жертвъ. Будôвничій п. Гробоні почисливъ собѣ лишь выдатки передвступнí въ квотѣ 230 зр. и решту завдатку зъ 1000 зр. звернувъ. Коли порôвнаємо ту невелику страту зъ можливыми стратами, якí прийшлось бы було понести въ тôмъ пôдприємствѣ, можемо сказати, що выдѣлъ поступивъ собѣ розважно и зъ всякою дбалостію для добра товариства.

Бôльше нѣхто не забиравъ голосу и по выслуханю справозданя комісіи контрольной (п. Врецьона), въ котрôмъ пôднесено точнôсть и совѣстнôсть у веденю рахунковъ, принято внесенье комісіи и удѣлено абсолюторію уступаючому выдѣлови.

Зъ черги наступило справозданье референта театрального п. Иларія Огоновского:

Вôдъ двохъ рокôвъ — говоривъ п. Огоновскій — тов. Руска Бесѣда взяло театръ у власный зарядъ. Причины, за-для якихъ се наступило, звѣстнí. Треба було театръ зорґанізувати, постепенно єго усовершати и зъ часомъ поставити на такôй высотѣ, щобы мôгъ на дѣлѣ вôдповѣсти высокôй культурнôй цѣли

Про Бѣлу землю въ Галичинѣ и про кельтицке походженье Бойкôвъ.

(*Дальшí историчні свѣдоцтва.*)

(*Дальше.*)

II.

И ґеоґрафъ зъ Равенны знає про Бѣлу землю въ Галичинѣ и знає такожь те, що одна часть тои землѣ названа по имени кельтицкихъ Боєвъ. Бѣлу землю зове ґеоґрафъ зъ-латиньска „patria Albis“, а Бойкамъ надає назву, яка була у Ґерманôвъ въ уживаню лишь для означеня кельтицкихъ Боєвъ, т. є. Bayas[1]).

Закимъ наведу пôдходячі сюды уступы зъ працѣ равеннатского ґеоґрафа, замѣчу одно ще на сѣмъ мѣсци. Давнí ґеоґрафы, не маючи докладныхъ мапъ пôдъ рукою, навязували звычайно свои ґеоґрафічні даты до якого-сь бôльше въ Европѣ знаного краю або народу. Хотячи н. пр. говорити про Галичину або Волинь, они тамошнí племена и землѣ тыхъ племенъ умѣщували то „поббчь Дакіи“ то „повысше Дакіи“, бо Дакія голосна була въ старинôмъ свѣтѣ, особливо по причинѣ воєнъ римского цѣсаря Траяна, якъ и зъ того, що довшій часъ мешкали тамъ ґерманьскі Ґепіды. Але выраженье „повысше Дакіи“ (т. є. повыше Семигороду) було надто загальне, длятого лучшí писателѣ старали ся ще всѣлякими поясненями, о скôлько на те позволяли ихъ вѣдомости, близше означити свои ґеоґрафічні даты. Ґеоґрафъ зъ Равенны, маючи дуже добрí информаціи про нашу Бѣлу землю (бо кôлька разôвъ ширше про ню згадує) старавъ ся такожь на рôзні способы означити докладнѣйше положенье той землѣ. Для науки выйшла зъ того користь и результаты слѣджень, якí выходять на пôставѣ згаданои ґеоґрафіи, мусять длятого вповнѣ вдоволити.

Равеннатскій ґеоґрафъ повѣдає що Бѣла земля (patria Albis) находить ся повысше Дакіи, званои краємъ Ґепідôвъ, але на полудне вôдъ Даніи и краю Норманôвъ[2]). Всходнымы Норманами звано въ IX и X вѣцѣ нашихъ рускихъ Варягôвъ, т. є. першихъ Рурикôвичівъ и ихъ дружину, якъ то мѣжь иншими посвѣдчають звѣстнí слова Кремоньского епископа Люітпранда: „Russi, quos alio nomine Nordmannos vocamus“. Зъ сего погляду мôгъ ґеоґрафъ зъ Равенны зовсѣмъ слушно выразити ся, що галицка Бѣла земля граничила вôдъ пôвночи зъ Норманами.

О положеню Бѣлои землѣ и о просторѣ, якій займала, каже ґеоґраф[3],) що та земля дуже обширна и на довгôй просторони гориста, що она сягає далеко на всхôдъ, и що одна частина тои землѣ зове ся Баясъ. Цѣкавою є ще дописка ґеоґрафа, що описана нимъ Бѣла земля зове ся моравскою (patria Albis Maurungani) — очевидна пересторога, щобы выраженье Albis не брати за одно зъ назвою рѣки Лабы а краю „Баясъ“ не шукати въ Чехіи.

Въ тôмъ-же уступѣ повѣдає ґеоґраф[4]): Въ Бѣлôй земли находять ся значні рѣки, мѣжь иншими одна дуже велика, що зове ся Albis et Bisigibilias. Вже Міленґофъ[5]) звернувъ увагу на те, що равеннатскій ґеоґрафъ, толкуючи зъ грецкого первотвору, повиненъ бувъ въ словѣ Bisigibilias вôддати грецке B через латиньске V (такъ тогдѣ грецке β читало ся) и написати Visila, т. є. Висла. Поправка безпереч до добра, бо въ латиньскихъ текстахъ (н. пр. у Амміяна) стрѣчає ся форма Bisula зам. Visula, однакъ на одно призабувъ Міленґофъ, именно щобы въ наведенôмъ текстѣ, якъ вже того вымагає граматична конструкція, читати Albis vel Bisigibilias. Ґеоґрафъ, якъ въ иншихъ мѣсцяхъ, такъ и ту хотѣвъ перестерегти, щобы черезъ Albis не розумѣти рѣки Лабы, лишь Вислу — пересторога тымъ бôльше оправдана, що Вислу дѣйстно вôдъ непамятныхъ часôвъ звано Бѣлою водою.

Нѣмецкí ученí, що назву Albis вôдносять до рѣки Лабы, а край Баясъ до Чехіи, не въ силѣ выяснити, якимъ чиномъ тота Лаба и тота Чехія мали бы находити ся „далеко на всходѣ“ и „повысше Дакіи, де мешкали Ґепіды.“ Одинъ лишь К. Zeuss на пôставѣ наведеныхъ ту вѣстокъ равеннатского ґеоґрафа сумнѣвавъ ся, щобы „patria Albis“ могла вôдносити ся до земель надъ Лабою[6]), тому радивъ той латиньскій термінъ ґеоґрафічный толкувати черезъ Weissland, а не черезъ Elbland, замѣчаючи слушно, що ґеоґрафъ зъ Равенны говорить головно о земли по пôвнôчній сторонѣ Карпатъ. Если-жь Zeuss до тои прикарпатскои Бѣлои землѣ вчисливъ и Чехію, то се учинивъ лишь длятого, що про Бойкôвъ въ Галичинѣ не мавъ жадныхъ вѣдомостей, а знанí єму були лишь кельтицкí Боѣ въ Чехахъ.

Равеннатскій ґеоґрафъ повѣдає ще[7]), що Бѣла земля звала ся въ давнину Maurungani, и подає се яко рѣчь зовсѣмъ певну. Нѣмецкимъ ученымъ ся вѣстка справила знôвъ велике заклопотанье. Roessler, щобы Бѣлу землю

---

[1]) Чехію называли Нѣмцѣ въ старину: Baiahaim (вôтчина Боєвъ), а подôбно выразивъ ся вже Птолемей (въ другôмъ вѣцѣ) пишучи въ своѣй ґеоґрафіи на пôставѣ нѣмецкихъ информацій: Βαι(ν)ο χατῖμοι. И Баварію называли давнѣйшí историки и ґеоґрафы: Baio-varia.

[2]) Geographus Ravennas lib. I cap. 11, lib. IV cap. 13—14. (Наводжу пôсля берлінського выдання зъ р. 1860.)

[3]) Lib. IV. cap. 17—19: „Item ad partem quasi meridianam, quomodo a spatiosissima dicatur terra, est patria. quae dicitur Albis Maurungani, montuosa per longum, quasi ad orientem multum extenditur, cuius aliqua pars Bayas dicitur“.

[4]) „.. haec patria habet non modica flumina, inter cetera fluvius grandis, qui dicitur Albis et Bisigibilias.“

[5]) „Deutsche Altertumskunde“ т. II ст. 375.

[6]) Die Deutschen und die Nachbarstämme“, ст. 610.

[7]) Кн. I гл. 11: „Albes vel patria Albis Maurungani certissime antiquitus dicebatur“.

до якои призначеный. Система вынайму пôдприемства театрального не вôдповѣдала тôй цѣли, хочь що правда и она мае деякѣ свои добрѣ стороны, — та система вже въ зародѣ лиха и не въ силѣ розбудити у одиниць, що вôддають ся званю артистичному, того почутя, зъ якимъ они повинны стремѣти до своеи цѣли. Пôдозрѣваня приватного предприемця о експльоатацію не выроджують у одиниць замилуваня до штуки.

И зачавъ выдѣлъ Рус. Бесѣды самъ управляти театромъ, при помочи чоловѣка, осôбно до того поставленого. Початки були труднѣ, ба навѣть застрашаючѣ, длятого що вже въ 1-шôмъ чвертьроцѣ 1893 р. показавъ ся значный дефіцитъ, до 3000 зр. Въ тôй критичнôй хвили велику услугу патріотичну зробивъ для народнои институціи п. Иванъ Ґуляй. Вôдъ цвѣтня 1893 р. взявъ вôнъ веденье дѣла въ свои руки. Такои працѣ зъ такимъ пожертвованьемъ ледви чи пôднявъ бы ся хто другий. Не зважавъ на свои невыгоды, трудности, выдатки — а о гонораріи не хотѣвъ нѣчого чути и робивъ все лишь для примѣру, щобы вполити въ дружинѣ театральнôй почутье и замилованье до обовязку. Его запопадливôсть сягала такъ далеко, що не жахавъ ся навѣть грубыхъ робôтъ и чи то въ гарну весняну погоду чи въ слôтну осѣнь вôнъ особисто доглядавъ, щобы реквізитôвъ театральныхъ при перевозѣ не нищити, щобы все було на часъ зроблене. Выдѣлъ неразъ ажь зъ рахункôвъ дôзнавъ ся, що п. Ґуляй въ хвилевôй потребѣ заратовувавъ театръ власными грôшми, н. пр. въ Сяноцѣ пôдъ найкритичнѣйшу хвилю выплативъ 800 зр. зъ власнои кишенѣ. Чоловѣкъ, що мавъ у Львовѣ выгôдне мешканье, не жахавъ ся н. пр. въ Бродахъ мешкати на подѣ въ комôрцѣ. Але урву на тôмъ, щобы не закинувъ менѣ, мовь то зъ апольогіею выступаю. Однакъ треба сказати, що п. Ґуляй выратувавъ институцію; въ 1894 р. бувъ ще дефіцитъ 750 зр., а зъ кôнцемъ року не лишь той дефіцитъ покрытый, але и осталась звышка 266 зр. Очевидно, що и задача референта театрального була улекшена, якъ довго п. Ґуляй стоявъ на чолѣ институціи.

Выдѣлъ дбавъ, щобы театръ станувъ на высотѣ моральнôй и завдяки п. Ґуляєви довѣвъ до того, що на провінціи поважны рускѣ домы давали у себе постôйный приютъ жѣночимъ членамъ дружины театральнои, котрѣ не мають опѣки. Не треба забувати, скôлько черезъ те поваги уросло для институціи якъ въ очахъ загалу Русинôвъ такъ и Полякôвъ. — Выдѣлъ старавъ ся о збереженье чистоты рускои мовы въ творахъ драматичныхъ. Рôвножь не поминувъ выдѣлъ и тои обставины, щобы руска мова була бережена не лишь на сценѣ, але и за кулісами, въ житю приватнôмъ. — Выдѣлъ, обнимаючи театръ у власный зарядъ, звернувъ увагу на дружину театральну и старавъ ся ѣи доповнити та скрѣпити. Спровадивъ пп. Пôдвысоцкихъ зъ Украины, старавъ ся задержати всѣ лѣпшѣ силы а недостачѣ доповнити молодшими силами. На тѣ молодшѣ силы покладае выдѣлъ немалѣ надѣѣ, а практика показала, що тѣ надѣѣ не марнѣ. Персоналъ артистичный складае ся зъ 14 мужчинъ и 10 женщинъ. Крôмъ того въ складъ дружины входить капельмістръ Долиста и септетъ музичный. Дочисливши машиніста, дружина театральна складае ся зъ 33 особôъ, котрыхъ платня выносить 1206 зр. мѣсячно. Хоръ театральный скрѣплено молодыми, добрыми силами; досыть згадати басôвъ Рубчака, Каминьского и тенора Вовчака. Жѣночій персоналъ зъ молодшихъ силъ представляе ся надѣйно, п-ѣ Слободôвнôй передсказують вже теперь великѣ способности артистичнѣ, п-а Радкевичѣвна вызначаесь своимъ гарнымъ голосомъ въ оперетцѣ, п-а Стефановичѣвна вже по роцѣ могла обняти значнѣйшу ролю въ оперетцѣ „Пташникъ“, а п-ѣ Миколаенко, заанґажованôй вôдъ лѣта, придѣлено ролю Галѣ въ оперѣ „Утоплена“. — Выдѣлъ дбавъ о се, щобы можна було вести систематичну науку. Режисеріи вызначено речинцѣ, коли мае бути выставлена нова штука. Рôвножь мае режисерія предкладати що тыждня справозданя, якъ поступае наука и якъ розложеный плянъ ѣи въ цѣлоденныхъ занятяхъ артистôвъ. — Выдѣлъ придбавъ новѣ декораціи до штукъ народыхъ, до оперы Утоплена. Часть тыхъ декорацій можна було бачити тои осени у Львовѣ. Рôвножь поспиравлявъ выдѣлъ новѣ костюмы до оперетки „Пташникъ“ и до народныхъ штукъ т. зв. козакины. — Выдѣлъ старавъ ся о постôйне збôльшеньо репертуару сценічного. Наколи удало ся въ тôмъ напрямѣ зробити щось бôльше, якъ звычайно, то годить ся зъ признаньемъ пôднести имена двохъ патріотôвъ, що дали въ тôмъ дѣлѣ велику помôчь. А то Василь Лукичь придбавъ зъ Украины споре число штукъ, а зновъ д-ръ Иванъ Франко збогативъ въ короткôмъ часѣ репертуаръ нашого театру чотирма оригінальными творами и одною переробкою твору Кальдерона. Праця сценічна пôйшла успѣшнѣйше и скоршимъ темпомъ, а доказомъ того обставина, що въ 14 мѣсяцяхъ выставлено 13 новыхъ штукъ. Крôмъ того пôдготовляе ся до выставы десять новыхъ штукъ: опера Лисенка Утоплена, Честь — Судермана, Двѣ семіи, Не до пары, Вôйтъ Заламейскій, перерôбка зъ Кальдерона, Зориця, Цыганка Аза, оперетка Синобородый, драма д-ра Франка Сонъ Святослава. Коли будучій выдѣлъ буде дбати о веденье артистичне въ тôмъ самôмъ напрямѣ, що доси, то можна надѣяти ся якъ найкрасшихъ успѣхôвъ.

Стрѣчались и деякѣ закиды противъ референта театрального, немовь театръ нѣколи пôдъ взглядомъ артистичнымъ ще такъ лихо не стоявъ и немовь то поѣздки референта дорого коштували. Першій закидъ можна було почути водъ тыхъ особъ, що дуже рѣдко бували въ театрѣ и не могли выробити собѣ доконче перенести до Чехіи, поправлює Maurungani на Marcomanni[8]), а Zeuss и Міленгофъ шукали помочи въ фільольогіи: — першій выводивъ Maurungani зъ давного германьского maur въ значеню „багнистый край“, другій такожь зъ германьского maur, але въ значеню „муравель“. Були и такѣ, що Maurungani-ю переносили далеко на захôдъ и ідентифікували тоту назву зô словомъ Merovingi. Славяньскѣ ученѣ не высказують ся въ тôй справѣ цѣлкомъ. Шафарикъ и Лелевель вправдѣ наводять деякѣ уступы зъ писемъ равеннатского географа[9]), але нарокомъ пропустили всѣ звѣстки, що вôдносять ся до „patria Albis“. И от. Петрушевичь, о скôлько менѣ звѣстно, въ своихъ розправахъ про Галичину зъ IX вѣку не дотыкавъ того предмету.

А предсѣнь пытанье про край Маврунганôвъ не такъ трудне до порѣшеня. Если галицка Бѣла земля въ IX., а безъ сумнѣву и въ давнѣйшихъ вѣкахъ, входила въ складъ моравскои державы, то що-жь дивного, що и ѣи жителѣ звали ся спôльною державною назвою Моравань? Вже Шафарикъ[10]) вказувавъ на безчисленнѣ перекручуваня, якимъ пôддавала назва Моравань въ письмахъ латиньскихъ писателѣвъ. Писали всѣлько: Margenses, Merehani, Morahenses, Mirahenses, Moramori, Morahabitae и т. д. При порôвнаню першихъ двохъ назвъ, Margenses и Merehani, зъ назвою Maurungani замѣчае ся легко спôльный ихъ початокъ — перекручуваня пôшли вôдъ того, що середновѣчнѣ писателѣ старали ся писати на ладъ книжный и навязували варварскѣ (славяньскѣ) слова до знаныхъ имъ зъ-водки инде выразôвъ. Такій книжникъ уважавъ то за найбôльшій тріюмфъ для науки, коли мôгъ назву Моравань вôднести до — Маврôвъ!

Про Маврунганію находимо звѣстку ще въ исторіи Лангобардôвъ. Павло Діяконъ повѣдае[11]), що Лангобарды жили зразу въ Скандинавіи, а опôсля — закимъ ще осѣли въ Угорщинѣ — перебували якій-сь часъ въ краю Mauringa. И тутъ край Маврінгôвъ не дае ся вôднести до Чехіи — хто зъ Скандинавіи хоче дôстати ся до Угорщины, чей выбере дорогу здовжь Вислы, а не здовжь рѣки Лабы.

— —

Наведенѣ даты зъ писемъ равеннатского географа годять ся гармонійно зъ пôдходячими сюды датами у цѣсаря Константина Багрянородного. И такъ:

а) Пôсля Константина простирали ся на пôвнôчь вôдъ Мадярôвъ край Бѣлохорватія и Бѣлосербія; пôсля географа зъ Равенны припадае въ тѣ стороны Бѣла земля (patria Albis).

б) Константинъ говорить, що лишь Бѣлосербы (а не Бѣлохорваты) мешкали въ краю „Боіки“. Те-жь саме выходить зъ датъ равеннатского географа, бо пôсля него лишь частина Бѣлои землѣ („aliqua pars“) звала ся „Баясъ“.

в) О Бѣлохорватахъ повѣдае Константинъ, що посѣдали „богато землѣ“, а географъ зъ Равенны называе Бѣлу землю „spatiosissima terra“. Такъ отже нема сумнѣву, що Константина „Боіки“ а географа „Баясъ“ вôдносять ся до того-жь краю и до того-жь народу. Назва „Баясъ“ своею формою и своимъ колишнымъ значеньемъ выразно вказуе на кельтицке походженье нашихъ Бойкôвъ.

(*Конецъ буде.*)

Ом. Партицкій.

[8]) „Ueber den Zeitpunkt der slavischen Ansiedlung an der unteren Donau“ (въ Sitzungsberichte der kais. Akademie der Wissenschaften, philosophisch-historische Classe, 1873) ст. 121.

[9]) Шафарика „Славяньскѣ старинности“, т. II прилога XV. — Lelewel „Narody na ziemiach sławiańskich“, ст. 215—218.

[10]) Славяньскѣ старинности, т. II гл. 42 §. 1.

[11]) „De gestis Longobard.“ lib. I cap. 1.

гляду на цѣлôсть. А що до другого, то скажу, що 65 зр. выдаткôвъ за вôсѣмь поѣздокъ, при чôмъ треба було неразъ два и три днѣ задержатись въ одномъ мѣсци, мабуть достаточно выказуе нестôйнôсть закиду До оцѣнки справъ театральныхъ раджу придержуватись засады: media via aurea. Суть добрѣ стороны, суть и недостачѣ, але на усуненье ихъ треба и довшого часу и вытревалои працѣ.

(*Конецъ буде.*)

Дописи „Дѣла”

— —

Зъ Богородчаньского Пôдгôря.

[„Радикалы“ а богородчаньскій повѣтъ.]

„Не ходить бѣда по лѣсѣ, але по людехъ“ каже пословыця; таке саме стрѣтило и нашь добрый народъ въ богородчаньскôмъ повѣтѣ. Було супокоемъ, тихо мѣжь народомъ, релігійнôсть, моральнôсть, ревнôсть, жертволюбивôсть побожного народу знана та й голосна, чого доказомъ скрôзь по цѣлôмъ повѣтѣ величавѣ домы Божѣ, будь то ново-побудованѣ будь то старѣ, але старанно уряженѣ та артистично украшенѣ якъ въ старыхъ Богородчанахъ, въ Похôвцѣ, въ Грабôвци, въ Старуни, въ Молотковѣ, въ Солôтвинѣ, въ Космачи, въ Глебôвцѣ, Саджавѣ, въ Нивочинѣ. въ Иваникôвцѣ, въ Лисци мѣстѣ та й въ Радчи повѣта вже станиславôвского, де найновѣйшими часами заходами и заохотою духовеньства або побудовано, або украшено значными выдатками грошевыми святинѣ на хвалу Бога. А що-жь на то сказати, оцѣнити и узнати, що въ Радчи оденъ ґазда Федь Остапякъ самъ своимъ коштомъ нову церковь выбудувавъ, урядивъ и артистично украсивъ. Коштувало ѣго то до 10.000 зр. Надто духовеньство не „лишь пакае и хапае“ — якъ то радикалы [по народному „рендиґалы“] въ наругою пропаґують, але якъ въ нашôмъ повѣтѣ такъ и въ цѣлôй Галичинѣ, дуже многѣ священики трудять ся надъ морально-економічнымъ пôдвигненьемъ свого запшеного и пригнобленого народу, чого доказомъ неодна читальня, крамниця, каса позичкова, шпихлѣръ громадскій, нова школа, братства тверезости, товариства и зборы політичнѣ, котрѣ при спôвдѣланю и пôдмозѣ священикôвъ-патріотôвъ вводять въ житье для пожитку народного.

Въ роцѣ 1893 читали мы въ „Дѣлѣ“, що духовеньство въ нашôмъ Пôдгôрю трудить ся и въ тôмъ напрямѣ, щобы бѣдный народъ вызволити вôдъ страшнои лихвы жидôвскои, абы „жидôвскои худобы“ за дурно не державъ и жидовы не збогачувавъ, бо-жь на цѣлôмъ богородчаньскôмъ Пôдгôрю тота страшна язва ще доси народу нашого не опустила. Той способъ вызыскуваня жидами — се руина, упадокъ, зубожѣлôсть народу, бо за 8—10 зр. дер жить нашь бѣдный хлѣборобъ жидови теля ажь до корозы [т. є три роки], доки не приведе жидови корову зъ телятконъ! Отже є вже такѣ села [якъ отъ Лесѣвка, Гринѣвка, Глубоке, Хмельѣвка], де нема вже жидôвского товару, а є ще такѣ, де бы начисливъ на десятки. А коли въ роцѣ 1893 на зарядженье начальника богородчаньского суду почала жандармерія слѣдити по селахъ за такою жидôвскою худобою, страшно заворушилось мѣжь жидовою. А коли оденъ ґазда въ Глебôвцѣ вже на веснѣ въ цвѣтни 1893 року привѣвъ жидови-аренда̀реви телицю до дому, бо не мавъ чимъ дознимувати, то жидъ зухвало сказавъ ему: „що менѣ до того? выторочи зъ себе кишки, а мою телицю погодуй!“ Коли-жь ґазда не приймавъ ся дальше зимувати телицю, скочивъ до него лютый жидъ и заверещавъ: „Що ты собѣ Федоре гадавшь? То не може бути, щобы цѣсарь таке право выдавъ, абы не можна хлопамъ жидôвскои худобы держати, а якъ бы цѣсарь таке право выдавъ, тогды бы жиды...“ [дальше мавъ жидъ сказати таке, що обиджало мавстать.] Справа на донесенье жандармеріи опинила ся була въ судѣ въ Богородчанахъ, переслухано свѣдкôвъ, котрѣ чули, якъ жалôбникъ дословно оповѣдавъ, и священикъ зъ Саджавы складавъ зôзнанье яко свѣдокъ, и жалôбникъ зôзнавъ въ судѣ, якъ жидъ его до фальшивого зôзнаня протоколярного дома намовлявъ — за се навѣть увязнили були жида, але по зложеню кавціи выпустили — але вкôнци ц. к. прокураторія станиславôвска всѣ зôзнаня узнала за недостаточный матеріялъ до обжалованя и жидъ нинѣ ликуе. Але по такôмъ заалярмованю и по замкненю знатного и можного жида „ребі“ до слѣдчои вязницѣ жидова въ Богородчаньскôмъ взяла ся на иншій способъ и годить ся теперь зъ ґаздами „часпôлку“, но й се мало помагае, бо проворнѣ жидôвскѣ пявки вкôнци забирають вôдъ хлопа худобу, а той якъ не мавъ такъ и не мае жадного приховку. А на сю язву панове радикалы не звертають уваги, хочь величають себе такими „сердечными“ опѣкунами народу... Они взагалѣ нѣчого бôльше не бачать, якъ лишь „требы церковнѣ“ и тыми требами — неразъ нѣ пришивши нѣ прилатавши — воюють противъ духовеньства, церкви и вѣры, абы ихъ въ народѣ пôдкопувати и збуджувати до нихъ ненависть.

Дотыкаю сеи немилои справы зъ нагоды напасти коломыйского радикального „Хліборôба“ на духовеньство богородчаньского повѣта по причинѣ арештованя кôлькохъ людей за богохульство.

Якъ вѣдомо читателямъ — „Хліборôбъ“ д-ра Даниловича, згадуючи о процесѣ за богохульство, котре веде судъ въ Богородчанахъ, написавъ, що коваля Ивана Волощука и Петра Остапишака селянина зъ Ляховець арештували и доси тримають „на доносы кількох попів народовців і ще патріотів з за сварні за треби церковні“. Вже „Дѣло“ звернуло увагу, що коломыйска „Русская Рада“ [въ числѣ зъ того самого дня що й „Хліборôбъ“] подае, що „коваль Ив. Волощукъ зъ селяниномъ П. Остапишакомъ въ коршмѣ вели неприличну бесѣду о вѣрѣ Христовôй, зъ того зайшла зъ селяниномъ В. Матлюкомъ суперечка, при котрôй Волощукъ и Остапишакъ побили Матлюка и той Матлюкъ [а не „попи народовці-патріоти“] донѣсъ до суду...“ и т. д. Незабавомъ розправа судова розкрые цѣлу тоту справу передъ цѣлымъ свѣтомъ. Неприятна то рѣчь „свои бруды на ринку прати“ — мовлявъ старый професоръ, та й правду казавъ. Дуже оно неприятно, але за-для правды, абы справа высвѣтила ся чистою, мушу рѣчь представити, якъ я чувъ вôдъ людей.

Було то при кôнци серпня 1894 р. [по першôй Матцѣ] — оповѣдае ґазда — якъ зъявили ся зъ Коломыѣ два „паничѣ“ молодѣ въ богородчаньскій повѣтъ. Оденъ зъ тыхъ паничѣвъ [ґазда описуе выглядъ ѣго] увиравъ ся та полювавъ по мѣстѣ Богородчанахъ. Подыбуе вôнъ чоловѣка та й пытае: „А зъ-вôдки вы ґаздо?“ — „А я зъ села“. — „Добре! а є у васъ письменнѣ люде?“ — „А є.“ — „Ходѣть но зô мною на шинокъ, я маю письма передати въ село“. Ґазда гадавъ, що то письма до вôйта або священика та й пôйшовъ. Паничь вытягнувъ у шинку жмуть якихсь ґазетъ та й книжку и встромивъ ґаздѣ за пазуху, а самъ выпивши склянку пива и хопивши за 2 кр. рогальокъ, попрощавъ ґазду и сказавши „Дайте читати людемъ, але не попови“ — пôйшовъ до Грабôвця зъ ґазетами й книжками.

Необавки чуемо, що въ Ляхôвцяхъ выбухла страшна холера. Страхъ опанувавъ народъ; однихъ гребуть, другихъ несуть до гробу, третимъ дзвонять, четвертыхъ сповѣдають, а прочій наймають „соборнѣ службы“ та молять Бога, бо смерть люта добре розґаздувала ся. Одного дня, коли священикъ спѣшивъ въ Ляхôвцяхъ зъ св. Дарами заосмотрити хорого, стояла купка людей на улици. На голосъ звôнка и на видъ священика въ ризахъ священичихъ люде склонились на-колѣнки и вôдкрыли головы, лишь коваль Ив. Волощукъ, стоячи неподалеку, не приклякнувъ анѣ капелюха не здѣймивъ, а коли люде стали ѣму докоряти, мавъ вôнъ зъ зневагою вôдворкнути богохульствомъ. Люде оповѣдають всячину, котрои я повтаряти не хочу. Наконець, коли мѣрка перебрала, селянинъ Василь Матлюкъ — якъ пише „Русская Рада“ — донѣсъ до суду, а судъ розпочавъ слѣдство. Отже, якъ видко и въ сѣмъ выпадку, самъ народъ не солідаризуе ся зъ антирелігійными аґітаціями, самъ такихъ вольнодумцѣвъ выключуе зъ братствъ церковныхъ и т. п.

За „сварнѣ“ та позвы за „требы церковнѣ“ у насъ не чувати. „Требы церковнѣ“ — то коникъ, на котрôмъ люблять ґальопувати, полюючѣ на селянъ, выгодованѣ книшами паничѣ, кандидаты на послôвъ — бо котрый зъ нихъ не кандидатъ? „Требы церковнѣ“ въ нихъ катихизмѣ аґітаційнôмъ квінтесенція кривды народу — и по-за „попомъ“ нѣкого бôльше не бачать... Чи не можуть чи не хотять бачити? — чи слѣпѣ, чи несовѣстнѣ?! Очевидно — тото друге.

Конкурсъ.

Головный Выдѣлъ Товариства „Просвѣта“ у Львовѣ розписуе симъ конкурсъ на написанье для Товариства „Просвѣта“ книжочокъ слѣдуючого змѣсту:

1. Повѣстки зъ житя суспôльно-народного и оповѣданя морально-релігійнѣ.
2. Оповѣданя историчнѣ.
3. Розвѣдки економічно-господарскѣ, якъ такожь образки зъ исторіи промыслу и торговлѣ.
4. Розвѣдки зъ гігіены.
5. Короткій правотарь народный.
6. Образки етноґрафічнѣ и ґеоґрафічнѣ.
7. Образки зъ природы.

При выборѣ предмету працѣ звертае ся увагу на змѣстъ дотеперѣшныхъ выданъ Товариства.

Книжочки мають бути написанѣ въ спо-

собъ приступный для народу, а обемомъ не можуть переходити трехъ аркушевъ друку.

За оригінальнй працѣ платить Товариство „Просвѣта“ водъ аркуша [24 сторбнъ] 15 - 25 зр. а за переклады 8—15 зр. а. в.

Рукописи належить надсылати до Головного Выдѣлу Товариства „Просвѣта“ у Львовѣ [при ул. Вбрменьскбй ч. 2], кождого часу. Рукописи принятй стають ся власностію Товариства, а непринятй будуть звернены авторамъ.

За Головный Выдѣлъ Товариства „Просвѣта“ у Львовѣ дня 12 грудня 1894.

Олександеръ Барвньскій. Д-ръ Кость Левицкій.

НОВИНКИ.

— **Въ читальни „Просвѣты“ въ Краковѣ** вбдбули ся въ недѣлю перший загальний зборы, на которыхъ выбрано головою п. Ив. Мартиника, урядника державныхъ зелѣзниць; заступникомъ головы о. Вас. Козловского греко-кат. сотрудника въ Краковѣ; секретаремъ п. Ярома, урядника Товариства взаимныхъ обезпечень, бібліотекаремъ п. Іосафата Шмигера, слухателя медицины, скарбникомъ п. Вас. Чирняньского зелѣзничого кондуктора, а заступниками выдѣловыхъ пп.: Юл. Войтовича и Ом. Кочкодана. Читальня передплачуе всѣ руски часописи и богато польскихъ. Льокаль товариства (Головный ринокъ ч. 13, III. п.) отвореный вбдъ 2 ои годины пополудни; урядовй годины вбдъ 7—8 ои вечеромъ. Доси вписало ся до читальнѣ звыжь 40 членбвъ. Торжественне отворенье читальнѣ и першй вечерницѣ вбдбудуть ся около 20 н. ст. сѣчня.

— **Звычайный загальный збборъ членбвъ Рускои Бесѣды въ Станиславовѣ** вбдбувъ ся дня 30 н. ст. грудня 1894 при численнбй участи членбвъ. Головою товариства выбрано д-ра Мих. Коцюбу, а до выдѣлу увбйшли: Теодоръ Стахевичъ купець, о. Кас. Куницкій капелянъ войсковый, о. Ом. Абрисовскій катихитъ школъ женьскихъ, Петро Кумановскій професоръ гімназіи, Прокбпъ Мостовичъ професоръ гімназіи и Дмитро Дмитерко учитель школы вправъ при семинаріи учительскбй.

— **Въ Сасовѣ**, мѣсточку повѣта золочѣвского, розпочинае ся въ сѣмъ роцѣ зъ весною будова церкви зъ твердого матеріялу пбсля пляну архитекта Вп. В. Нагбрного, а посвятитись она мае въ ювілейнбмъ дни 50-тои рбчницѣ панованя Наймилостивѣйшого цѣсаря Францъ-Іосифа I-ого.

— **Звычайный загальный збборъ членбвъ Шкбльнои Помочи въ Станиславовѣ** вбдбувъ ся дня 1 н. ст. сѣчня 1895 р. Головою товариства выбрано о. Омеляна Абрисовского катихита женьскои школы выдѣловои, а до выдѣлу увбйшли: Илія Кокорудзъ професоръ гімназіи, Ром. Заклиньскій учитель семинаріи учительскои, Текля Навроцка учителька женьскои школы выдѣловои и Іосифъ Струтиньскій учитель шести-клясовои мужескои школы народнои.

— **Заметы снѣжний** починають вже спиняовати зелѣзничу комунікацію. Вчера доносили мы, що въ наслѣдонъ снѣжныхъ заметей застановлено на три днѣ рухъ на шляху Долина-Выгода, а нинѣ рано приѣхали до Львова повѣзды зъ Вѣдня и зъ Кракова зъ пбвгодиннымъ опбзненьемъ. Тымчасомъ снѣгъ паде дальше.

— **Полекшѣ при поборѣ соли для худобы.** Вѣстникъ законбвъ державныхъ помѣстивъ розпорядженье міністерства скарбу, котрымъ признае ся деякй новй полекшѣ при поборѣ соли для худобы. Автономічнымъ або господарскимъ институціямъ буде міністерство скарбу выдавати концесіи на устроюванье концесіонованыхъ складбвъ соли для худобы, а крбмъ того одержать тй корпораціи право вбдступати устроюванье и веденье такихъ складбвъ третымъ особамъ, особливо купцямъ. Въ тыхъ складахъ будуть могли сѣльскй господарѣ дотычныхъ округбвъ побирати кождого часу зъ припадаючого на кождого зъ нихъ рбчного контінгенту соли довбльнй скблькости частями. Позаякъ кошты перевозу згаданои соли до складбвъ будуть якъ найменшй, то й господарѣ будуть могли набувати сбль по можливо найнизшбй цѣнѣ. Також тй громады и самостбйнй обшары дворскй, де не буде особныхъ складбвъ, одержать мѣжь иншими таку полекшу, що будуть могли вбдъ теперь побирати припадаючу на своихъ господарѣвъ скблькбсть соли коли небудь въ роцѣ. Однако давна постанова, що цѣлу скблькбсть соли треба замовити и взяти вбдъ разу, полишае ся и на дальше правосильною, а то длятого, бо зелѣзницѣ зможуть давати при перевозѣ знижки тарифовй лише при ббльшихъ транспортахъ.

— **Новй члены палаты** панбвъ будуть именованй — якъ доносить Neue fr. Presse — ще передъ початкомъ засѣдань рады державнои. Правительство займае ся уложеньемъ листы кандидатбвъ, котра въ сѣмъ роцѣ буде досыть обширна, бо оббйме 20 назвискъ. Мѣжь иншими буде именованый членомъ палаты панбвъ д-ръ Мархвицкій за заслуги положенй коло выставы краєвои.

— **Вартбсть войскового обѣду въ 1895 роцѣ.** Міністерство краєвои обороны, порозумѣвши ся зъ міністерствомъ вбйны, вызначило вынагороду, яку мае ся платити въ 1895 р. за обѣды воякамъ, почавши вбдъ заступника офіцира до рядового. Для мѣста Львова вызначена вартбсть обѣду на 27 кр., для Кракова на 32·5 кр., для всѣхъ иншихъ переходовыхъ мѣсць на 16·5 кр. Се дотыкае воякбвъ, що стоять на т. зв. квартирахъ.

— **Зелѣзничй стациі Львбвъ и Кракбвъ** причисленй також до высшои клясы мешкань. Урядники згаданыхъ стацій одержать 10% пбдвысшеня дотеперѣшного додатку на мешканя.

— **При тягненю краковскихъ льосбвъ** припала головна выграна 25.000 зр. на н-ръ 22.379; дальше квоту 2500 зр. выгравъ льосъ ч. 60.957, вкбнци по 500 зр. выграли числа 40.734, 62.989, 24.037, 30.231 и 18.871.

— **Краєва рада шкбльна** ухвалила на засѣданю зъ дня 29 н ст. грудня 1894: 1) Затвердити выббръ бар. Ад. Бруницкого и Стан. Незабитовского на вбдноручникбвъ рады повѣтовои до окружнои рады шкбльнои въ Городку; 2) затвердити выббръ Андрѣя Батецкого, управителя 5-клясовои мѣшанои школы въ Старбмъ мѣстѣ, на представителя учительства до окружнои рады шкбльнои въ Старбмъ мѣстѣ; 3) именувати учителями народныхъ шкблъ: Винк. Електоровича въ Воли Задеренацкбй, Райзелю Либерманбвну старшою учителькою 6-клясовои школы женьскои въ Дрогобичи, Іос. Мѣльницкого управителемъ 2-клясовои школы въ Олеши, Ант. Сменду учителемъ въ Тисьменици на передмѣстю, о. Григ. Литвиновича катихитомъ мужескихъ шкблъ въ Станиславовѣ, Ванду Гурску старшою учителькою 5-клясовои школы въ Гусятинѣ; 4) затвердити въ учительствѣ Іос. Старомѣского при V-бй гімназіи у Львовѣ; 5) именувати суплентами: Тад. Тросколяньского при гімназіи въ Станиславовѣ, д-ра Стан. Витковского въ гімназіи св. Анны въ Краковѣ, Мих. Грицака въ гімназіи въ Стрыю, д-ра Евг. Ромера и Ив. Качора въ школѣ реальнбй у Львовѣ; 6) перенести суплентбвъ: Алекс. Демковича зъ Перемышля до Коломыѣ, Андр. Процика зъ Сянока до Ярослава, Фр. Фриза зъ III ои гімназіи въ Краковѣ до Ясла, Ив. Дорозиньского зъ гімназіи св. Анны въ Краковѣ до Бохнѣ, Іос. Яворского зъ Тарнова до III-ои гімназіи въ Краковѣ, Іос. Вербицкого зъ реальнои школы въ Краковѣ до Нового Санча, Ад. Волка зъ Нового Санча до реальнои школы въ Краковѣ; 7) перемѣнити 4 клясовй школы мѣскй у Львовѣ им. св. Анны, Мицкевича, Конарского, Сташица и Чацкого на 6-клясовй вбдъ 1 сѣчня 1895 р.; 8) зорганізувати 1 клясову школу народну въ Дороговѣ, станиславбвского повѣта, вбдъ 1 вересня 1895; 9) апробувати до ужитку шкбльного въ середныхъ и народныхъ школахъ: Карту Европы въ другбй половинѣ XVI вѣку, проф. Брон. Густавича.

— **Оригінальный памятковый медаль** хоче роздати японьске міністерство вбйны всѣмъ участникамъ теперѣшнои хиньско-японьскои вбйны по скбнченбмъ походѣ. Именно доносять швайцарскй дневники, що кблька повнбчношвайцарскихъ фабрикъ годинникбвъ одержало вбдъ японьского міністерства вбйны величезнй замовленя на дешевй годинники. Зъ причины великои скблькости годинникбвъ, можуть згаданй фабрики доставляти досыть добрый товаръ по дуже низькбй цѣнѣ, бо лише по 5 марокъ [3 зр.] за штуку. Для офіцирбвъ призначенй дорожшй годинники. Если такъ дѣйстно есть, якъ пишуть швайцарскй газеты, то се вказуе на практичность Японцѣвъ, однако они були бы показали ся ще практичнѣйшими, если бы були роздали воякамъ годинники теперь въ часѣ военного походу.

— **Про бурю въ заходнбй Европѣ**, яка лютила ся минувшого понедѣлка, доносять ще такй подробицѣ: Въ Гамбурзѣ выступила зъ берегбвъ Лаба и наробила дуже великои шкоды. Въ готели Войта кбльканацять людей трохи не стало жертвою катастрофы. Шкоды въ знищеныхъ товарахъ въ пристани доходять до двохъ мілібнбвъ марокъ. Також значнй страты потерпѣла Альтона. Пбдъ Гамбургбмъ воды Лабы розбрвали гати и залили великій просторъ землѣ. Въ Куксгафенъ множество корабѣвъ потратило щоглы а навѣть горѣшнй поклады. Чотирохъ керманичѣвъ потонуло. Въ Лондонѣ погибло до 50 особъ. На зелѣзничбмъ двбрца Кастонъ зваливъ ся скляный дахъ и поранивъ кблькадесять урядникбвъ. При устью рѣки Мерсей потонувъ якійсь корабель незвѣстнои назвы. Цѣла залога погибла. Въ Амстердамѣ завалило ся 27 домбвъ. Число убитыхъ и раненыхъ доходить тутъ до 200 особъ. Матеріальнй шкоды выносять до 10 мілібнбвъ марокъ. Островъ Гаркесъ на Зедарзе стоить цѣлый пбдъ водою Зъ залоги нѣмецкого корабля Prinzessin Karoline потонуло 10 морякбвъ. Въ Петердамѣ половина улиць стояла пбдъ водою. Въ Утрехтѣ завалило ся 9 домбвъ. Загаломъ сей послѣдный орканъ позбавивъ житя въ Нѣмеччинѣ, Голяндіи и Англіи до сто людей и зробивъ шкоды на 100 мілібнбвъ марокъ.

— **Зъ арктичныхъ експедицій**, якй суть доси въ дорозѣ, або вже повернули, удала ся всего одна одинока, а до того така, про котру майже нѣхто не знавъ крбмъ интересованыхъ кругбвъ. Выправа вырушила безъ нѣякого розголосу въ прасѣ, ви приготовленя не стрѣтили нѣякихъ трудностей, грошевй средства були такй малй, якъ ще при нѣякбй попередньбй выправѣ, а цѣла выправа складала ся зъ одного одинокого молодого Американца. Якъ пишуть зъ Бостона, тревала выправа пбвтретя року, але принесла успѣхи ббльшй, якъ можна було надѣяти ся. Францъ Руссель, молодый Американець, окбнчивши 1892 року университетъ въ Айове, порѣшивъ зббрати рядъ ссучихъ звѣрятъ далекои пбвночи и розслѣдити ихъ способъ житя, дальше постановивъ замешкати мѣжь найдальше на пбвночи живучими Индіянами и Ескімосами, приглянути ся ихъ щоденному житю, пбзнати ихъ казки и вѣрованя и зббрати якъ можна найббльше етнольогічного матеріялу. Се все мавъ вбнъ самъ власными силами зробити, лише выпросивъ собѣ помбчь вбдъ Гудзоньскои компанії въ тыхъ мѣсцяхъ, де ся компанія мае свои стаціи. Компанія дѣйстно пбдпирала смѣлого подорожника. Зиму 1892 на 1893 рбкъ перебувъ Руссель на пбвнбчно заходнбмъ березѣ озера Вінніпегъ, щобы приготовити ся до своеи небезпечнои дѣяльности вправами въ ѣздѣ на снѣговыхъ лижвахъ, вывченьемъ рбзныхъ индіяньскихъ способбвъ ловбвъ, житьемъ въ таборѣ на найббльшбмъ морозѣ и т. ин. Найблизшу весну и лѣто перебувъ вбнъ въ фортѣ Ме Леодъ и надъ озеромъ Агабаска, переѣхавъ вбдтакъ велике Невбльницке озеро и осѣвъ въ фортѣ Рае, послѣдньбй мѣсцевости Гудзоньскои компанії положенбй на пбвнбчнбмъ кбнци сего озера. Тутъ прожывъ вбнъ десять мѣсяцѣвъ и въ тбмъ часѣ переѣхавъ 2.200 англійскихъ миль на снѣговыхъ лижвахъ, кблькасотъ миль човновъ та розслѣдивъ цѣлу охрестность озера на кблькасотъ миль довкола. Его житье було безвинаннымъ рядомъ мукъ и недостатку и лише не богато людей зъумѣло бы се перетерпѣти. По найббльшбй части ходивъ вбнъ на лови зъ Индіянами Доґъ Рібами, найнизше стоячими племенемъ американьскихъ червоношкбрцѣвъ. На веснѣ сего року дбставъ ся Руссель санками до рѣки Макензіе, и ѣхавъ нею въ долину самъ одинъ, доки не стрѣтивъ французского подорожника гр. де Сенвіль, зъ котрымъ вбдбувъ подорожь до устя рѣки Вбнъ переѣхавъ човномъ 160 миль Макензіемъ, а вбдъ его устья ще дальшихъ 100 миль моремъ помѣжь ледбвцѣ до острова Гершель-Айлендъ, чого передъ нимъ ще нѣхто не доказавъ. На островѣ и на близькбй сушѣ поробивъ зоольогічнй, ботанічнй и етнольогічнй збборки и по двохъ мѣсяцяхъ дбставъ ся на американьскій корабель до ловленя китбвъ „Жанету“, поплывъ на нѣмъ на пбвнбчь ажь до краю Врангля, дбткнувъ два разы сибѣрского берега, де подоповнювавъ свои збборки и повернувъ до Айове въ початку падолиста с. р.

— **Дробнй вѣсти.** Дня 30 н. ст. грудня вбдбувъ ся ювилей илюстрованои россійскои часописи „Нива“, числячои 170.000 передплатниковъ. Выдавець Марксъ жертвувавъ 11.000 рублѣвъ на ремунерацію для сотрудникбвъ часописи, 3.000 руб. для касы взаимнои помочи и 4.000 рублѣвъ на стіпендію въ академіи штукъ.

Надбслане.

Ball-Seidenstoffe von **35 kr.** bis fl. **14.65** per Met. — sowie **schwarze, weisse** und farbige **Henneberg-Seide** von 35 kr. bis fl. 14·65 p. Met. — glatt, gestreift, karriert, gemustert, Damaste etc. (ca 240 versch. Qual. und 2000 versch. Farben, Dessins etc.), **porto- und steuerfrei ins Haus** Muster umgebend. Doppeltes Briefporto nach der Schweiz

Seiden-Fabrik G. Henneberg (k. u. k. Hofl.) Zürich.
2 (4)

Посмертнй — ǂ — оповѣстки.

О. Михайло Пирожокъ, парохъ въ Тудоровѣ, гусятиньского деканата, упокоивъ ся дня 28 н. ст. священьс

Вѣд

Вѣдни мі
що вчи

Будап сѣчня. выясненя; прос ле за кблька днбвъ. Торонництво Кбб не довѣряе гр. Гедервріому и волѣло бачити Банѳіого президентомъ міністрбвъ. Говорять о президентурѣ Каляя.

Берлинъ 3 сѣчня. Цѣсарь Вільгельмъ мавъ сказати до генералбвъ, щобы напоминали офіцирбвъ до ощадности.

Надбслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптичныхъ и механичныхъ „вбдъ Коперникомъ“, Львбвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ готовного одвазу) поручае у великбмъ выборѣ а по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, лорнеты, бінокѣ, дальекоглядy, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильнй, цбвки, сіфонѣ, манометры и т. п. Устроюе звбнкбвъ електричныхъ. Всякй направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють точно 148

ЮЛІЯНЪ ПАНЬКЕВИЧЬ
въ Надворнбй
поручає ся Всч. Духовеньству
яко
артистъ-малярь. 339 36—0

Вбдъ давна звѣстный зъ своеи доброты и запаху правдивый
РОССІЙСКІЙ ЧАЙ
въ торговли
В. АДАМОВИЧА
ВЪ БРОДАХЪ

фунтъ дуже доброго . . . . . зр. 1·40
фунтъ найлѣпшого оригін. опакован. зр. 2·50
фунтъ „Имперіяль“ цѣсарскои . . зр. 3·50
фунтъ высѣвокъ зъ найлѣпш чаѣвъ зр. 1·20
кава „Сірюсъ“ франко 5 кільо . . зр. 9·50

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ! ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!
355 22—52

НЕ МОГУЧИ

вбдповѣсти на кожде питанье окремо, заявляю Вп. моимъ вбдбирателямъ, що новый накладъ мого рускаго цѣвника выйде зъ друку вже въ першихъ тыжднях 1895 року.

Поки-що наводжу тутъ инструменты найвбдповѣднѣйшй на святочнй и новорбчнй дарунки, а то:

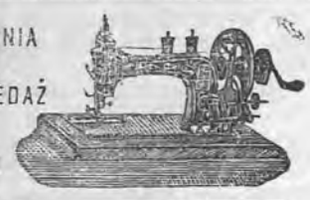
Скрипки почавши вже вбдъ 1·40 зр., цѣлый комплетъ разомъ зъ футераломъ вже вбдъ 5·50 зр., арістоны вже вбдъ 5·50 зр. до 20 зр.
Феніксы зъ сталевыми тонами и металевыми нотами вбдъ 8 зр.
Швайцарскій ***самограючій*** верькъ вбдъ 5·50 зр.
Цитры власного выробу дуже добрй вбдъ 6 зр.
Гітары вже вбдъ 4 зр., зъ машиною вже за 8 зр
Гармоніки ручнй въ найрбзнѣйшихъ цѣнахъ вбдъ 1 до 32 зр.
Поліфоны о швайцарскбмъ тонѣ вбдъ 4 зр.
Симфоніоны 24 голосовй о швайцарскбмъ тонѣ вбдъ 5·20 зр.
Манопаны „ „ „ 18 зр.
Мандоланы італійскй 8 струнний зъ машиною вбдъ 7·50 кр.
Саворы въ орѣховбй скринцѣ рѣзьбленбй 18 зр.

7 1—4 Зъ поважаньемъ

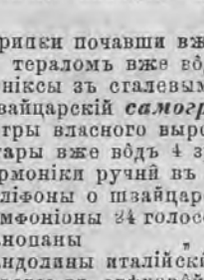
Складъ и фабрика И. Капралика
у *Львовѣ* напротивъ Народного Дому на розѣ.

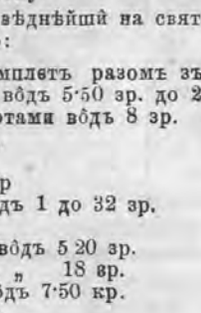
ROK ZAŁOŻENIA
1872
ROCZNA SPRZEDAŻ
750
MASZYN

JÓZEF JWANICKI
LWÓW. HOTEL ŻORZA
CENY MASZYN OD 25 DO 65 RATAMI PO 4 ZŁR. MIE.
PROSZĘ ŻĄDAĆ CENNIKI

AJENCI CHODZĄ PO DOMACH Z MASZYNAMI TYLKO Z FABRYK ŻYDOWSKICH.

146 38—?

Климентій Федуньо
переплетникъ бібліотеки ц. к. львбвского университету
поручае 366 11-?
своє переплетниче и галянтерійне заведенье
у Львовѣ, ул. Академична ч. 8.
Пбдоймае ся всякихъ роббтъ, особливо переплету: Служебникбвъ, Евангелій, Молитовникбвъ, Бібліотечныхъ книгъ, Альбумбвъ, Мапъ, Дипльомбвъ и т. ин. по умѣреныхъ цѣнахъ.

Мѣдъ дѣвочій
десятилѣтный
вбдзначеный золотымъ медалемъ на выставѣ краевбй, рбвножь признаный найзнатнѣйшими особами ведьми добрымъ. Средство нехибне въ ослабленю нервовбмъ и проводбвъ кормовыхъ, напитокъ прибблшую, чій силы недужихъ, скрѣпляючій реконвалесцентбвъ, пбддержуючій здоровыхъ. Одна фляшка шампанка 1 зр. 10 кр. (двѣ фляшки идуть на пачку 5-кільову). Купувати можна въ Адміністраціи „Bartnik-a“ Львбвъ ул. Лычаковска ч. 93.
414 4—10

Найсвѣжѣйшй новости!!!
ВЫПОЗИЧАЛЬНЯ КНИЖОКЪ И НОТЪ
Станислава Келера
у Львовѣ ул. Баторія ч. 28.
Абонаментъ (3 томы наразъ) 40 кр. мѣсячно. Кавція 1 зр. На провінцію (10 томбвъ наразъ) абонаментъ 1 зр. мѣсячно. Кавція 5 зр. Найновѣйшій катальогъ выйшовъ якъ разъ
438 зъ печати. 3—3
Записувати ся можна кождого дня.
Ноты 6 кусникбвъ наразъ 50 кр. мѣсячно. Кавція 1 зр.

Юристъ глядае лекція до дому. При тбмъ удѣляе французского языка. — **К. Е.** (poste restante) Городенка. 51—3

Выйшовъ зъ друку
КОБЗАРЬ
Тараса Шевченка
Выббръ поезій для народу
зъ житьописью и портретомъ автора.
Накладомъ товариства „Просвѣта“.
Цѣна 25 кр.
Оправленй примѣрники продаютъ ся по 35 кр.

Молитвеникъ для дітий
виданий
коштом рускаго тов. педагогічного.
В полотняній оправі з золоченим хрестом **20 кр.**
Продае ся в книгарни Науков. тов ім. Шевченка, Львів ул. Академічна ч. 8.

Словарь нѣмецко-рускій
Ом. Партицкого
продае товариство „Просвѣта“ по ***1 зр.*** замѣсть 3 зр.

до яко[ї] призначено. Сьому [...] приїзда іногороднім [...] цїли, хто [...] добрій сторонѣ, [...] лиха в [...] вѣдають [...] зъ яки[ми] [...] ли. [...] свѣдомости

ТА!

[...]кільогр. 70 кр. шинка [...]оры вѣдъ 1 зр. до 1 зр. [...]скѣвъ пѣвъ клґ. 80 кр., [...]одѣ вудженины по най-[...]чае Вп. Публицѣ

[...] у Львовѣ

[...]РКИ (Вотця)

улиця [...]ва ч. 15. 6 1—2

Высылка на провінц[ію] [...]годжуѣ ся якъ найскорше.

РОБОТНЯ

ЕМА МЯРКА

Львовъ, улиця Костюшка ч. 4

одна зъ першорядныхъ, приймае всякѣ роботы, входячѣ въ обсягъ дамского кравецтва, якъ:

Осѣнньѣ сукнѣ, зимовѣ и вечерковѣ, жакеты, шубы, ретонды и пелерины та выборъ готовыхъ дитинныхъ суконь.

Приймае ся такожь замовленя на выправы зъ провінціи, полагоджуючи все на варшавскій ладъ.

Удѣляе ся такожь лекціи крою. 406 10—10

На жаданье продае ся парискѣ формы.

Безъ вызыску!

Одинока роботня ювилерско-золотнича

ПЕТРА ШІФФЕРСА

при площи Марійскѣй 8 и Гетьманьскѣй 4 у Львовѣ — подае до ласкавои вѣдомости свѣй фабричный цѣнникъ роботъ деякихъ предметовъ золотыхъ.

Предметъ: Пара обручокъ зр. 1·50 Наймоднѣйшѣ перстенѣ заручиновѣ, елегантно выкѣнченѣ зр. 1·50. Шпильки до слюбныхъ китичокъ въ наймоднѣйшихъ формахъ 75 кр. Пара ковтковъ въ теперѣшнѣмъ вкусѣ вѣдъ 1·50. Брошки наймоднѣйшѣ почавши вѣдъ 3 зр. Браслеты вкусни вѣдъ 5 зр. Перстенѣ кармазиновѣ, с. е. сафіръ або также иншій камѣнчикъ окруженый діямантиками въ прегарныхъ формахъ 4 зр. Перстенѣ окруженѣ брилянтиками по 5 зр. и т. д. и т. д. Кождый грамъ золота 14-каратного числить ся 1 зр. в. а

Щобы оминути злои мѣры перстеня, выстане змѣрити картономъ зъ перстеня добре пасуючого внутрѣшный промѣръ и прислати.

Замѣсцевѣ замовленя выготовляю совѣстно и скоро. Золото срѣбло и дорогѣ камѣнѣ приймаю въ замѣнъ и за готѣвку. 410 12-12

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. уприв. гал. заіц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купуе и продае

ВСѢ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ

по курсѣ деннѣмъ найточнѣйшѣмъ не вчисляючи нѣякои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручае

4½% листы ипотечнѣ
5% листы ипотечнѣ преміованѣ
5% „ „ безъ премій
4½% листы товариства кредитового земского
4½% „ Банку краєвого
4½% позичку краєву галицку 3483
4% позичку пропінаційну галицку
5% „ „ буковиньску
4½% „ угорскихъ зелѣзниць державныхъ
4½% „ пропінаційну угорску
4% угорскѣ облігаціи индемнізаційнѣ

а всѣ тѣ паперы Контора вымѣны Банку ипотечного все купуе и продае

по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймае вѣдъ П. Т. купуючихъ всѣлякѣ выльосованѣ а вже платнѣ мѣсцевѣ паперы цѣннѣ, такожь запавшѣ купоны за готѣвку, безъ нѣякого вѣдчисленя, а замѣсцевѣ лишь за вѣдчисленьемъ справедшныхъ коштѣвъ.

До ефектѣвъ у котрыхъ выйшли купоны, доставляе новѣ аркушѣ купоновѣ за зворотомъ коштѣвъ, котрѣ самъ поносить

!!НА СВЯТА!!

Безъ бляґи найдешевше.

Кожда панѣ Господиня зволить пересвѣдчити ся о користи, если схоче купувати лише въ найдешевшѣй и найлѣпшѣй торговли

Ивана Бачиньского

ул. Академична ч. 3.

При закупнѣ за 5 зр. товарѣвъ корѣнныхъ (безъ цукру) на разъ за готѣвку даю 2% опусту.

Кожду скѣлькѣсть купленыхъ товарѣвъ вѣдсылаю власнымъ вѣзкомъ до дому безплатно.

Торговлю розширивъ я и побѣльшивъ персоналъ, длятого полагоджую кожде замовленье безпроволочно.

Для высылки товарѣвъ въ почтовыхъ пакетахъ на провінцію устроивъ я осѣбный вѣддѣлъ и полагоджую замовленя вѣдворотною почтою.

Вытягъ зъ головного цѣнника:

	1 клґ.	
Цукоръ въ головѣ найлѣпшій	30	кр.
Цукоръ въ кѣсткахъ и мупѣ	32	„
Масло господарске найлѣпше	94	„
Масло десерове найлѣпше	1·20	„
Смалець угорскій найчист.	64	„
Солонина угорска вуджена	64	„
Мигдалы Avola выбиранѣ вел.	88	„
Мигдалы Molfeta дуже гарнѣ	80	„
Розинки султаньскѣ найкрас.	64	„
Розинки султ. дуже гарнѣ	50	„
Розинки Elemo вел., выбир.	66	„
Розинки чорнѣ, коринтскѣ	44	„
Фиги султаньскѣ, мягкѣ	66	„
Фиги въ вѣнци	26	„
Мароны италійскѣ	30	„
Орѣхи турецкѣ округлѣ	38	„
„ „ товченѣ	78	„
„ волоскѣ гарнѣ	30	„
„ „ товченѣ	96	„
Дактилѣ александрійскѣ	64	„
Сливки турецкѣ найгарнѣйшѣ	56	„
Сливки босаньскѣ найлѣпшѣ	24	„
Повила угорскѣ претиранѣ	24	„
Циката велика обирана	1·40	„
Аранчіні дрѣбна	1·04	„
Мѣдь липовый и патока	64	„
Патока въ слоикахъ	20	„
Макъ найлѣпшій	32	„
Макаранъ правд италійскій	44	„
Шоколяда найлѣпша	1·40	„
Ванілія лѣсочка	20	„
Грибки литовскѣ	2·60	„
Прунельки обиранѣ	80	„

Мука святочна

дуже красна суха н-ръ	000	15 „
н-ръ	00	14 „
н-ръ	I	13 „

Що день свѣжѣ дрожджѣ вѣденьскѣ не заводячѣ въ розчинѣ

Живѣ рыбы.

Всѣ роды рыбъ буду продавати передъ святами для своихъ постѣйныхъ вѣдбирателѣвъ, по цѣнахъ, якъ звычайно, низькихъ. Прошу о вчаснѣ замовленя.

Всѣ святочнѣ товары дѣбравъ я въ найлѣпшѣй якости и уложивъ найнизшѣ цѣны, заосмотривъ богато мою торговлю у все, такъ що кожда панѣ Господиня у мене все, що дѣмъ потрѣбуе може купити и то о дуже богато дешевше якъ у всѣхъ иншихъ торговляхъ.

Прошу о численнѣ вѣдвѣдины, а моимъ великимъ стараньемъ буде вдоволити цѣлковито Вп. Публику. 447 2—2

Зъ глубокимъ поважаньемъ
слуга
ИВАНЪ БАЧИНЬСКІЙ
ул. Академична ч. 3.

Кравецка роботня

при улицы Третого мая ч. 2
въ СТАНИСЛАВОВѢ

приймае

всякѣ замовленя входячѣ въ обсягъ кравецкій якъ для Вп. Публики цивільнои такъ и для Всч. Духовеньства.

Приймае такожь

роботы войсковѣ.

Роботу, що не подобае ся, вымѣнюю.

298 20—52 Зъ поважаньемъ
Петро Геркоперецъ.

ТУТКИ цигаретовѣ 1000 штукъ 1 зр., поручае Ант Мазуркевичъ. Львовъ, ул. Галицка ч 12

ТРОЙЦЄ

зъ чистого бѣлого воску

Бѣлѣ по зр. 1·50, 2·20, 3·50 кр.

Артистично крашенѣ по зр. 2·20, 3·50, 4·50 кр.

поручае

фабрика свѣчокъ и блихованя воску

ФРИДРИХА ШУБУТА

Львовъ, Ринокъ 45.

Фабрика основана 1789 року.

444 2—3

УЧИТЕЛЬ

орґанъ руского товариства педаґоґічного двотыжденникъ педагогічно-науковый, выходить вѣдъ 1 червня 1889 р. у Львовѣ ул Ворменьска ч. 2., Предплата на цѣлый рѣкъ 3 зр., на пѣвъ року 160 кр. на чверть року 1 зр.

---

441 5—6

НА РОЗДВО

практичнѣ подарунки!

Тоалєтовѣ мыла

въ найлѣпшѣй якости, зъ приємными запахами, въ гарныхъ картонахъ по 3 штуки, картонъ по 30, 45 и 60 кр. та свѣчки на деревце поручае фабрика мыла тоалєтового, господарского и свѣчокъ

Е. І. Фрідріховъ

у Львовѣ, улиця Краковска ч. 13.

Спеціялістъ

недуги ухъ, носа и горла

Д-ръ І. Райнгольдъ

364 мешкае теперь 31—39
при улици Сикстускѣй, ч. 21.

НА СЕЗОНЪ ОСѢННЫЙ

Просить ся ласкаво всѣхъ Вп. Гостей выставовыхъ пересвѣдчити ся о дивнѣй дешевости осѣнныхъ и зимовыхъ товарѣвъ, вже спровадженыхъ въ великѣй скѣлькости.

Слѣдуючѣ товары продають ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ доки истнуе запасъ:

1000 модныхъ муфѣвъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·50, 2·— до 5·— зр.
1000 кожуховыхъ шапокъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·80, 2·20 до 4·— зр.
1000 фланельовыхъ и суконныхъ блюзъ осѣнныхъ и зимовыхъ 2·50, 3·— до 6 зр.
500 гальокъ волѣчковыхъ по 2·50 до 4·— зр.
1000 хустокъ Гімаляя, найбѣльшій родъ 1·75, 2·25 до 4·— зр.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ суконокъ на осѣнь и зиму 1·80, 2·50 зр.
1000 модныхъ плащикѣвъ на осѣнь и зиму вѣдъ 4 зр. и высше.
3000 одягѣвъ для хлопчикѣвъ у всѣхъ величинахъ по 1·80, 2·—, 3·— зр. и высше.
Особливѣ новости въ стяжкахъ, воаляхъ, капелюхахъ дамскихъ и дитинныхъ, рукавичокъ глясе, дуньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, панчохахъ, парасоляхъ до дощу, блюзахъ шовковыхъ и вовняныхъ, шляфрокахъ, костюмахъ и неґліжахъ надѣйшли власне въ великѣй скѣлькости и доповняють ся щодѣнно.

Особлива гуртовна продажь принагѣдна

въ вѣддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимовъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лѣжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лѣжка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (выробъ килимовъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 гарнітурѣвъ „Louvre“ на лѣжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лѣжка и 1 на стѣлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 гарнітурѣвъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лѣжка, 1 на стѣлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рѣзныхъ краскахъ по 75, 1·20, 1·50, 2 и высше.
200 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·35, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый выробъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (6тега) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцѣвъ фланельовыхъ въ найлѣпшѣмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диванниковъ вѣдъ и надъ лѣжка по 1·50 и 2·25 стрижень по 2·50, 3 и высше.
200 диванѣвъ на стѣну зъ перскимъ десенемъ въ цѣты або фігуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванѣвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванѣвъ до ѣдалень 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 дивановъ повсальонныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкѣвъ хѣдникѣвъ 8—10 метрѣвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хапьскихъ шкѣръ козячихъ, природныхъ 5·50, шкѣрки Анґора 3 и 2·50.
Дорги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ імітацією шкѣры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальонныѣ у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довшины; портіеры и занавѣсы коронковыѣ аже до найлѣпшихъ сортѣвъ.

Всякѣ зъ провінціи надсылани порученя полагоджуе ся найсолѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ магазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

4825 213—7

Рухъ поѣздѣвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 мая 1894 пѣсля годинника середно-европейского.

Приходять до Львова зъ	ПОѢЗДЫ поспѣшнѣ		особовѣ		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	232	5²⁵	900	6¹⁰	9⁰⁰
Варшавы	—	5²⁵	9⁰⁰	—	9⁰⁰
Хабѣвки (Закопаного) на Перемышль, Ряшѣвъ, або Тарнѣвъ	232	—	—	—	—
Хабѣвки (Закопаного) на Ряшѣвъ або Тарнѣвъ	—	5²⁵	—	—	—
Хабѣвки (Закоп.) на Стрый	—	—	834	—	—
Мушины, Криницѣ, Жегестова на Тарнѣвъ	—	—	—	—	9⁰⁰
Мушины Криницѣ Жегестова на Ряшѣвъ або Тарнѣвъ	—	5²⁵	—	—	—
Мушины Криницѣ Жегестова на Тарнѣвъ (в. 1/6 до 30/8)	—	—	900	—	—
Мезе-Ляборцъ Щавного-Кулящного на Перемышль	—	—	900	—	—
Надберезя и Тарнобжега	—	—	6⁰⁰	—	—
Подволочискъ и Бродѣвъ (на дворецъ гол.)	218	9²⁹	910	545	—
Подволочискъ и Бродѣвъ (на дворецъ Подгамче)	158	9¹³	845	519	—
Сучавы	940	—	737	1227	635
Кимполюнга	940	—	737	—	—
Радовцѣвъ	940	—	737	—	635
Бергомета и Чудина	940	—	—	—	—
Новоселицѣ	940	—	737	—	—
Слободы рунгур. Копальнѣ	940	—	—	—	635
Гусятина на Галичъ	940	—	737	—	—
Чорткова на Галичъ	—	—	—	1227	—
Бориславъ	—	—	209	1210	—
Белзца	—	—	—	445	—
Сокаля	—	—	748	445	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова на Стрый)	—	—	834	1210	—
Стрыя и Сколього	—	—	847	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова на Стрый	—	—	209	—	—
Гребенова (вѣдъ 10/7 включно до 30/8)	—	—	209	—	—
Бруховичъ (вѣдъ 12 мая почавши ажь до вѣдкликаня)	—	—	810	—	—

Вѣдходять зѣ Львова до	ПОѢЗДЫ поспѣшнѣ		особовѣ		
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	224	10¹⁰	4⁵⁰	10³⁵	6⁵⁵
Варшавы	—	10¹⁰	4⁵⁰	—	6⁵⁵
Хабѣвки (Закопан.) на Тарнѣвъ або Ряшѣвъ	—	10¹⁰	—	—	—
Хабѣвки (Закопан.) на Ряшѣвъ або Перемышль	—	—	1035	—	—
Хабѣвки (Закоп.) на Стрый	—	—	950	710	—
Мушины Криницѣ, Жегестова на Тарнѣвъ або Ряшѣвъ	—	1019	—	—	—
Мушины Криницѣ, Жегестова на Тарнѣвъ (вѣдъ 1/6 включно до 30/8)	—	—	—	655	—
Мушины, Криницѣ Жегестова на Тарнѣвъ	—	—	450	—	—
Мушины, Криницѣ на Стрый	—	—	—	710	—
Мезе-Ляборцъ, Щавного-Кулящного на Перемышль	—	—	—	655	—
Надберезя и Тарнобжега	—	1019	450	—	—
Подволочискъ и Бродѣвъ (зъ дворця гол.)	508	244	940	1020	—
Подволочискъ и Бродѣвъ (зъ дворця Подгамче)	622	256	1004	1047	—
Сучавы	615	—	1015	255	1020
Чорткова на Галичъ	—	—	—	255	—
Гусятина на Галичъ	615	—	—	—	1030
Слободы рунгур. Копальнѣ	—	—	1015	—	1030
Новоселицѣ	615	—	—	—	1030
Бергомета и. С. и Чудина	615	—	—	—	—
Радовцѣвъ	615	—	1015	—	1030
Кимполюнга	615	—	—	255	—
Сокаля	—	—	920	645	—
Белзца	—	—	920	—	—
Бориславъ на Стрый	—	—	540	950	—
Лавочного (Мункача, Серенча, Мішкольца, Пешту) и Хирова на Стрый	—	—	540	—	710
Станиславова, Долины, Болехова на Стрый	—	—	—	950	710
Сколього и Хирова на Стрый	—	—	—	950	—
Стрыя и Сколього	—	—	—	305	—
Гребенова (только вѣдъ 10/7 включ до 30/8)	—	—	—	950	—
Бруховичъ (почавши вѣдъ 12 мая ажь до вѣдкликаня)	—	—	330	—	—
Зимнои-воды (почавши вѣдъ 12 мая ажь до вѣдклик.)	—	—	342	—	—

Розклады ѣзды въ видѣ кишеневѣмъ можна достати въ бюрахъ информаційныхъ, касахъ стаційныхъ и у кондукторѣвъ

*) Годины печатанѣ грубыми черенками означують пору нѣчну вѣдъ год. 6-ои вечеромъ до год. 5-ои 59 мін. рано. Въ бюрѣ информаційнѣмъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Вѣдни (улиця Іоанна 29) якъ такожь въ бюрѣ информаційнѣмъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Львовѣ (улиця Третого мая ч. 3, готель Імперіяль), удѣляе ся устныхъ або письменныхъ обясненъ въ справахъ дотычно служби на ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ. О скѣлько пѣд ручники дозволяють, засягнути тамъ-же можна информацій вѣдносячихъ ся до решты австро-угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць. Въ бюрахъ информаційныхъ продае ся выдаванѣ черезъ ц. к. австр. зелѣзницѣ державнѣ бѣлеты до ѣзды и вшитки заставлюваныхъ посвѣдчень до ѣзды якъ такожь тарифы. 4980

Старѣ

Одинъ удѣлъ 5 зр. и 50 кр. вписове.

ФЕЛОНЫ

40% чистого зыску для **ВДОВЪ И СИРОТЪ** по священикахъ всѣхъ трехъ Епархій.

Поручае ся

ТОВАРИСТВО

для выробу и торговлѣ

РИЗЪ ЦЕРКОВНЫХЪ

ВЪ

САМБОРѢ.

Выробомъ ризъ занимають ся вышкольно **ВДОВЫ И СИРОТЫ** по священикахъ

282 19—52

приймають ся

Сплата ратами допускае ся.

до направы

При закупнѣ товарѣвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и одѣвчальный редактор: Иванъ Белей. Папѣръ въ фабр. Черляньком. З друкарнѣ Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднаревого

Ч. 286. Львовъ, Пятница 23 грудня 1894 (4 сѣчня 1895.) Рочникъ XV.

ДѢЛО

Выходитъ у Львовѣ що дня (крѣмъ недѣль и руских свят) о 5-ій годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ новѣстей“ выходитъ въ второкъ, и въ второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Администрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газет ул. Каролн Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбургѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademischegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитость за инсераты платитъ у Львовѣ.

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додаткомъ

въ Австрії:		за границею:	
на цѣлий рѣкъ	18 зр.	на цѣлий рѣкъ	24 зр
на пѣвъ року	9 зр.	на пѣвъ року	12 зр
на чверть року	4 зр. 50 кр.	на чверть року	6 зр
[illegible]	1 зр. 50 кр.		

у Львовѣ:

[illegible]	16 зр.	на пѣвъ року	8 зр
[illegible]	4 зр.	на мѣсяць	1 зр. 35 кр.

Адміністрація и Експедиція пѣдъ ч. 24

— Рукописи вертаютъ ся лише на напереднє

— Реклямації неопечатанѣ вѣльнѣ вѣдъ порта.

[illegible] коштуе 8 кр. в. в.

[illegible] принимаютъ ся по цѣнѣ 6 кр. вѣдъ одного [illegible] и въ рубрицѣ „Надѣслане“ по 20 кр. в. в.

[illegible] ся по 10 кр. вѣдъ стрічки.

Загальнѣ зборы тов. „Руска Бесѣда“ у Львовѣ.

(*Докѣнченьє.*)

По справозданю референта театрального отворено дискусію.

Пос. Романчукъ признавъ заслуги людей и референта, що не жалували пожертвувати и силъ и часу для рускои сцены. Годѣ прихиляти ся до згаданыхъ референтомъ закидѣвъ. Але хто порѣвнає 30-лѣтный часъ истнованя рускои сцены, той мусить замѣтити, що бувъ часъ, коли нашъ театръ стоявъ высше пѣдъ взглядомъ артистичнымъ. Правда, що въ початкахъ було бѣльше одушевленье для самои справы, якъ зѣ стороны публики такъ и артистѣвъ. Переходовый часъ при змѣнѣ системы заряду выпавъ лѣпшѣ анѣжь можна було припускати и можна надѣяти ся, що по ухиленю перепонъ буде наша сцена поступати наперед. Було бы добре, если-бъ выдѣлъ постаравъ ся о одну знатнѣйшу силу артистичну на взорець для артистѣвъ и на руководженье театромъ. Такъ було давнѣйше на нашѣй сценѣ; пѣдъ дирекцією Романовичевои гостивъ кѣлька мѣсяцѣвъ на нашѣй сценѣ Кропивницкій, и вѣнъ то, можна сказати, давъ напрямъ нашому театрови и выробивъ Гриневецкого, котрый ставъ такою силою артистичною, якои теперь не видно. — Друга рѣчь, то самъ зарядъ театру зѣ стороны Рускои Бесѣды. Злученье двохъ обовязкѣвъ въ однѣмъ товариствѣ досыть дивне и показують ся въ практицѣ недогѣдности. До нагляду театру було бы лѣпше якесь тѣло, котре не змѣнялось бы що року Будучій выдѣлъ мѣгъ бы розважити, чи не годилось бы выбирати якійсь бѣльше постѣйный комітетъ (зарядъ), котрый бы спеціяльно занявъ ся справами театру. Такій комітетъ складавъ бы ся зъ двохъ, трехъ людей спеціяльно уздѣбненыхъ, котрѣ бы були звѣльненѣ вѣдъ обовязкѣвъ, наложеныхъ на выдѣловыхъ Бесѣды, а занималисъ бы выключно театромъ. Они не змѣнялись бы що року, а урядували бы два або три роки и могли бы успѣшнѣйше переводити плянъ. Пѣдносячи тѣ гадки — закѣнчивъ пос. Романчукъ — я цѣлкомъ не думаю докоряти людямъ, що занимаютъ ся справами театру и вповнѣ прилучаю ся до выразѣвъ признаня для нихъ.

П. Вол. Шухевичь признавъ, що були свѣтлѣйшѣ часы рускаго театру, але тогдѣ були на сценѣ артисты. Однакъ при теперѣшныхъ силахъ театръ нашъ вѣдъ часу уступленя Биберовича значно пѣднѣсъ ся. Въ громадѣ львѣвскихъ Русинѣвъ-народовцѣвъ не чувъ закидѣвъ, противно выразы признаня для пп. Огоновского и Гуляя. Для примѣру дбалости заряду можна навести хочь бы выведенье штукъ пѣдъ взглядомъ етнографічнымъ. Давнѣйше въ штукахъ народныхъ можна було бачити на сценѣ всѣлякѣ типы, сумѣшь, безъ огляду на мѣсцевѣсть, де вѣдбуває ся подѣя. Теперь того не видно. Тыми силами, якѣ суть на сценѣ, годѣ лѣпше выставляти творы. На одно лишь хотѣвъ бы бесѣдникъ звернути увагу, а то на устроенье хаты селяньскои на сценѣ. Хата повинна вѣдповѣдати бѣльше етнографіи. Проф. Шухевичь закѣнчивъ внесеньемъ на заявленье признаня для референта — що и радо вчинили всѣ присутнѣ, повставши зъ мѣсць.

Д-ръ Ив. Франко: Порѣвнавши давнѣйшій станъ нашого театру, коли то на сценѣ выступали таланты, пѣдъ взглядомъ режисеріи, выходить, що теперь стараютъ ся поглубити саму рѣчь. Теперь видно працю цѣлои трупы и есть запорука розвитку. Давнѣйше були проблески артизму, теперь же видно поступъ. Поступъ нашои сцены датуе ся вѣдъ виливу украиньского. Таланты артистичнѣ, якъ Наторскій, Стефуракъ, Гриневецкій выйшли зѣ школы украиньскои. Вѣдтакъ побутъ Пѣдвысоцкихъ и Яновича на Украинѣ принѣсъ очевидный хосенъ. На нашѣй сценѣ пѣдъ взглядомъ артистичнымъ борютъ ся теперь два напрямы: украиньско-россійскій и польско-нѣмецкій, або реалістичный и псевдо-класичный. О много гѣрше стоить справа зъ персоналомъ жѣночымъ. Хочь режисерія много прикладае працѣ, то успѣхи єи неконче великѣ, бо нашѣ артистки не мають взѣрцѣвъ гры. Сему можна бы зарадити, если бы деякѣ артистки були высланѣ на якійсь часъ на Украину до лѣпшихъ трупъ театральныхъ и тамъ могли приглянутись грѣ.

П. Врецьона высказавъ жаль, що пѣдчасъ гостины театру у Львовѣ члены Бесѣды не являлись численно на выставахъ. Театръ приѣхавъ попысуватись, а не бачивъ публики. Се могло знеохотити артистѣвъ и если они не побачать громаднои участи публики, то будуть повнити лишь ремесло а не артизмъ.

Д-ръ А. Косъ тои гадки, що справа, порушена пос. Романчукомъ, о установленю окремои комісіи до заряду театромъ не дасть ся перевести безъ змѣны статутѣвъ товариства. Безперечно, обовязки референта великѣ и длятого можна бы ихъ роздѣлити на двѣ части, на артистичну и на адміністраційну. Можна бы выбирати двохъ референтѣвъ: одинъ занимавъ бы ся наглядомъ театру пѣдъ взглядомъ артистичнымъ (оцѣнка штуки, припильнованье режисеріи), а другій спеціяльно адміністраціею театру.

Бѣльше не забиравъ нѣхто голосу. Збраннѣ приняли справозданье референта, а гадки, порушенѣ въ дискусіи, поручено выдѣлови до розслѣду.

Членъ выдѣлу п. Вол. Коцовскій поставивъ вѣдъ выдѣлу таке внесенье: На засѣданю выдѣлу запала одноголосно ухвала, предложити Заг. зборамъ внесенье на именованье п. Ив. Гуляя почетнымъ членомъ. Его труды для розвитку театру — говоривъ п. Коцовскій — загально звѣстнѣ, тожь и не буду ихъ наводити. Пѣднесу лишь то, що п. Гуляй руководивъ ся въ тѣй праци глубоко вѣдчутымъ, идеальнымъ патріотизмомъ. Думаю, що внесенье выдѣлу буде вѣдповѣдати бажаню всѣхъ членѣвъ. — При послѣдныхъ словахъ залунала саля вѣдъ оплескѣвъ, якими одобрено се внесенье выдѣлу.

Приступлено до выбору нового выдѣлу. Заки вѣдбувала ся скрутінія, голова д-ръ Савчакъ приступивъ до послѣдноі точки порядку дневного: Внесеня членѣвъ.

Пос. Романчукъ: Тов. Руска Бесѣда мабуть де-що за мало выповняе свою задачу — не есть огнищемъ и осередкомъ руху, житя товариского львѣвскихъ Русинѣвъ. Добре було бы, щобы вѣдъ часу до часу, въ означеный день вѣдбувались на Бесѣдѣ громадні сходины, свобѣдні вечерки, безъ тои формалістики, для розвеселеня, оживленя и вымѣны гадокъ. На тыхъ сходинахъ велись бы чи то розмовы на даный тематъ, чи импровізованѣ розрывки: вѣдчиты, деклямація, спѣвы. Пѣдчасъ дискусіи була бы вымѣна точокъ, выроблювалась бы опінія, ожививъ бы ся рухъ товариский. Будучій выдѣлъ повиненъ розважити ту справу.

Въ справѣ, порушенѣй пос. Романчукомъ, промавляло ще кѣлька членѣвъ. Всѣ они радо приняли порушену гадку, лишь оо. Юрикъ, Навроцкій и Темницкій бажали, щобы якъ тѣ сходины такъ взагалѣ всякѣ забавы не вѣдбувались зъ суботы на недѣлю, бо въ тѣмъ часѣ годѣ священикамъ-членамъ разомъ зъ родинами брати участь въ тыхъ забавахъ.

П. Теоф. Грушкевичь поручивъ выдѣлови, щобы въ тѣ днѣ, коли головна комната занята чи то вечерками чи пробами спѣву Бояна, була десь окремо устроена читальня зъ газетами, бо суть члены, котрѣ хотять свобѣдно прочитати собѣ газеты.

П. Ив. Петришинъ питавъ, чи выдѣлъ застанавлявъ ся надъ потребою заснованя при товариствѣ бібліотеки, зъ котрои могли бы члены користати. Та бібліотека повинна складатись зъ найновѣйшихъ творѣвъ белетрестичныхъ и популярно науковыхъ. — П. Петришинови пояснено, що годѣ теперь думати о такѣй бібліотецѣ, бо се вымагае великого накладу, а фондѣвъ нема. Коли Просвѣта отворить свою бібліотеку, тогдѣ Руска Бесѣда буде могла умовитись зъ Просвѣтою, щобы єи члены зъ неи користали.

Оголошено результатъ скрутінія. Голосуючихъ 43, абсолютна бѣльшѣсть 22. Выдѣловыми выбранѣ: сов. Бережницкій, Иларій Огоновскій, Вол. Шухевичь, о. Темницкій, Вол. Коцовскій, Ив. Матѣѣвъ и Єроннмъ Калитовскій; — заступниками: Дрималикъ, о. Лежогубскій и Колодницкій. — Сов. Бережницкій подякувавъ за честь, але заявивъ, що задля занятій и свого здоровля не може приняти выбору. — Тои резигнаціи зборы не приняли. — Заступникъ выдѣлового п. Колодницкій зрѣкъ ся выбору за-для браку часу. — П. Врецьона предложивъ покликати до выдѣлу д-ра Ив. Франка, котрый дѣставъ при голосованю на члена 21 голосѣвъ. П. Колодницкій предложивъ на своє мѣсце д-ра Франка и зборы се приняли.

На сѣмъ закѣнчились зборы.

——

Основный фондъ Р. Бесѣды выносить 5416·70 зр. и процентъ, якій вѣдъ тои сумы побересь по новѣмъ роцѣ. На ту квоту зложили ся: фондъ зъ минувшого року 5353·13 зр. и дохѣдъ зъ проценту 176·90 зр. Розходу було 113 зр., отже чистого доходу було 63·57 зр.

Фондъ емеритальный артистѣвъ рускои сцены выносить 1698·84 зр. Сей фондъ збѣльшивъ ся въ минувшѣмъ роцѣ лишь о квоту, яка припала зъ процентѣвъ, именно о 119·89 зр.

Театръ мавъ въ 1894-ѣмъ роцѣ доходу [вразъ зъ додаткомъ субвенційнымъ] 20.357 зр. а розходу 20.042 зр.

Фондъ субвенційный за 1894 рѣкъ представляе ся такъ, що одержано готѣвкою 7283·81 зр. а выдано 7293·81 зр., отже выдано о 10 зр. бѣльше.

Важнѣйшѣ позиціи выдаткѣвъ фонду субвенційного були: до касы театру дано 4378·12½ зр., на гардеробу выдано 332·34 зр., на кулісы и иншѣ реквізиты 296·30 зр., на чинш канцелярійный 240 зр., на ремунераціи авторскѣ 380·10 зр., на податокъ 111·58½ зр., на друкъ афішѣвъ 174·60 зр., на покрытье недобору зъ 1893 року 726·54½ зр., на розпочату будову лѣтного театру въ часѣ сегорѣчнои выставы у Львовѣ 218·64 зр., за участь въ краевѣй выставѣ 150 зр., на кошты подорожей референта 65 зр., на порта 46·36 зр., на стемплѣ 44·58 зр., на переписуванье творѣвъ драматичныхъ 37 зр., на похоронъ для артиста пок. Концевича 37 зр., на книжки 16 зр., на запомогу сирѣтъ по бл. п. артистѣ Стефанѣ Стефураку 15 зр.

Соймъ краєвый.

[3 ге засѣданье VI-тои сесіи VI. періоды]

дня 4 н. ст. сѣчня.

Саля соймова выповнилась ажь по 11½ годинѣ на стѣлько послами, що можна було дочислитись потрѣбного комплету и зачати засѣданье.

По вѣдчитаню петицій повѣдомивъ маршалокъ о вѣдпусткахъ удѣленыхъ деякимъ посламъ. Епископы Пелешъ и Куиловскій повѣдомили, що за-для занятій не возьмуть участи въ нарадахъ сойму. Пос. Романчукъ повѣдомивъ, що не може явити ся на сѣмъ засѣданю за-для нездужаня.

Вѣдослано до поодинокихъ комісій справозданя выдѣлу краевого и два предложеня правительственнѣ зъ проектами законѣвъ: о закладаню и уладженю публичныхъ школъ народныхъ и о обовязку посыланя дѣтей до школы — та о змѣнѣ постановъ закона зъ 25 червня 1873 що-до школьныхъ властей мѣсцевыхъ и окружныхъ. (Предложеня правительственнѣ переданѣ въ текстѣ польскѣмъ и рускѣмъ.)

Пос. Барвѣньскій мотивуе своє внесенье о утворенье окремои гімназіи рускои въ Перемышли: Въ 1887 р. поставлено въ соймѣ внесенье на утвовенье окремои гімназіи рускои въ Перемышли и тогдѣ перемѣгъ поглядъ бѣльшости соймовои отворити найперше паралельки а якъ покаже ся достаточна фреквенція, приступити до отвореня окремои гімназіи. Шестилѣтный досвѣдъ показавъ, що фреквенція достаточна. Тутъ навѣвъ бесѣдникъ числа статистичнѣ фреквенціи. За отвореньемъ рускои гімназіи промавляють взгляды педагогічнѣ. До польскои гімназіи въ Перемышли записало ся сего року 554, а до рускихъ паралельокъ 300 ученикѣвъ, отже разомъ въ гімназіи перемыскѣй есть 854 ученикѣвъ. Отже найбѣльша фреквенція, яка стрѣчаесь въ галицкихъ гімназіяхъ. Уп[illegible] численною гімназією вельми трудна, не може такъ выконуватись, якъ повинна. Длятого и зъ того взгляду прошу о принятье мого внесеня. Пѣдъ взглядомъ формальнымъ прошу о вѣдосланье до комісіи шкѣльной.

Пос. Мерунович мотивувавъ своє внесенье о полекшахъ банку краевого при позичкахъ селяньскихъ. Бесѣдникъ выказувавъ хибы банку краевого що-до удѣлюваня позичокъ селяньскихъ. — Внесенье вѣдослано до комісіи банковои.

Послѣдна точка порядку дневного — перше читанье внесеня Романчука — вѣдпало зъ причины недуги пос. Романчука.

Вѣдчитано внесенье пос. Ольшиньского що-до запомоги зъ фондѣвъ краевыхъ для повѣту теребовельского, потерпѣвшого сего року вѣдъ градобитя.

Слѣдуюче засѣданье 10 н. ст. сѣчня.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Въ справѣ полѣпшеня долѣ урядникѣвъ доносить Deutsche Ztg.: Пѣсля завѣрювань добре поінформованыхъ кругѣвъ мають приготовлюванѣ додатки до платнѣ обѣймити не лише три найнизшѣ клясы ранги, але обѣймуть такожь VIII. клясу. Кошты, якѣ повстали бы зъ того не будуть надто великѣ. Иде въ такѣмъ случаю лише о 3000 урядникѣвъ, для котрыхъ додатокъ по 120 зр. рѣчно, вынесе разомъ 360.000 зр. — Згадана часопись не гадае, щобы й професоры мали теперь користувати ся тою самою привилегією, хочь безперечно и ихъ доля буде мусѣла значно полѣпшити ся, при чѣмъ треба особливо покласти притискъ на се, щобы основна платня по-за Вѣднемъ не була о 200 зр. низша вѣдъ платнѣ професорѣвъ фунгуючихъ у Вѣдни. Чогось такого нема въ нѣякѣмъ иншѣмъ вѣддѣлѣ державнои службы. Если не просто, то якимсь посереднымъ способомъ повинні бы и професоры одержати додатокъ до платнѣ. Що зновъ дотыкае управильненя основнои платнѣ, то оно мусить наступити рѣвночасно зъ управильненьемъ платнѣ низшихъ категорій державнои службы. Що-до тымчасовыхъ додаткѣвъ до платнѣ, то було бы пожадане, щобы ихъ вчислювано до пенсіи, а то на основѣ спеціяльного розпорядженя, котре повинно выдати правительство.

——

„Правительственный Вѣстникъ“ оголошуе таке письмо царя Николая II до гр. Шувалова: „Бл. п. мѣй отець именувавъ васъ въ 1885 р. въ признаню славныхъ вашихъ чинѣвъ на поли вѣйсковѣмъ и незвычайныхъ способностей амбасадоромъ при цѣсарю нѣмецкѣмъ и короли прускѣмъ. Ваша девятилѣтна служба въ дипльоматіи, оправдала цѣлковито довѣріе и великѣ надѣѣ, якѣ на васъ покладано. Цѣлый сей часъ були вы вѣрнымъ выконавцемъ плянѣвъ свого цѣсаря и плекали звязи приязни, котрѣ вѣдъ довшого часу лучать Россію зъ своимъ могучимъ сусѣдомъ. Въ той способѣ вы причинили ся до удержаня мира, такъ дорогого серцю мого бл. п. вѣтця. Повѣряючи вамъ нинѣ рѣвно важне становище губернатора Варшавы и головнокомандуючого войсками варшавского округа, хочу высказати вамъ неложне признанье за свѣтлѣ услуги, вѣданѣ престолови и вѣтчинѣ и высказую певну надѣю, що свою працю и змаганя направите для добра и розвою краю, повѣреного вашому зарядови.

НОВИНКИ.

— **Въ Скалатщинѣ** — якъ намъ пишуть — холера слабне: въ Товстѣмъ зъ-вѣльна пригасае, въ Саджавкахъ три днѣ не було занедужаня. Гамору на Новый лат. рѣкъ наробивъ въ Товстѣмъ фактъ, що вѣсланца зъ громады саджавецкои, высланого по карболь, взято въ Товстѣмъ до шпиталю. По всѣхъ селахъ заразъ розбѣйшла ся вѣсть, що чоловѣкъ саджавецкій померъ на холеру въ Товстѣмъ, — тымчасомъ той чоловѣкъ бувъ упивъ ся, взяли его до арешту товмацкого, а коли переспавъ ся, за шѣсть годинъ его выпустили. Деякѣ

громады не постарали ся для хорыхъ завчасу о румъ, гербату и вино, хочь въ громадѣ вже була холера.

— **Змѣна статута мѣста Львова.** Вôдъ кôльхох лѣтъ домагає ся выдѣлъ краєвый, щобы рада мѣска у Львовѣ змѣнила мѣскій статут. Сею справою займила ся теперь орґаніз[а]ційна секція рады и на ей порученье выр[а]бив радный д-ръ Малаховскій проектъ но[в]ого мае[т]ского статута. Сей проектъ прийде на сесін, на дневный порядокъ нарадъ рады [ф]ункцію, потвердженый соймомъ не въ сѣй[м]ъ ся но[в]ли вôдтакъ одержить цѣсарску с[а]ю выборы. Пôсля проекту выносить[ся] лѣтній періодъ 6 лѣтъ. але по кождыхъ [3] лѣтахъ буде уступати половина радных[ъ], перший разъ выльосованій, а вôдтакъ т[ы]е були выбранй передъ шѣстьома рокам[и]. Президентъ и першій віцепрезидентъ будуть [в]ыбирати ся на 6 лѣтъ, другій віцепрезидентъ (замѣсть першого делеґата) и делеґаты на 3 роки. Проектъ збôльшує число выборцѣвъ, признаючи право голосованя всѣмъ, що платять 3 зр. 15 кр. податку на рôкъ, въ наслѣдокъ чого замѣсть дотеперѣшныхъ 7.588, буде голосувати 12.575 выборцѣвъ. Выборы будуть вôдбувати ся не лише въ ратуши, але й по всѣхъ комісаріятахъ. Замѣсть фінансовои секціи предкладає проектъ завести мѣскій выдѣлъ, котрый лучивъ бы въ собѣ вей адміністраційнй справы скарбового характеру а до 1000 зр. рѣшавъ бы самостôйно, не вôдносячи ся до мѣскои рады. Надъ симъ проектомъ розпôчнуть ся вже на другій тыждень нарады въ статутовôй комісіи мѣскои рады.

— **„Чорна книга“ львôвскихъ каменичникôвъ.** Львôвске товариство властителѣвъ реальностей завело тамтого року т. зв. „Чорну книгу“, до котрои вписують ся назвища злыхъ льокаторôвъ, т. є. тыхъ, що платять несовѣстно чинш, руйнують мешканя або не додержують услôвій умовы зъ властителями. Орґанъ сего товариства Lwowianin, подаючи до вѣдомости своихъ читателѣвъ се зарядженье, дуже зъ него тѣшить ся, добачує въ нѣмъ велику вагу для цѣлои суспôльноети и гадає, що „Чорна книга“ причинить ся до уморальненя злыхъ людей. Найнебезпечнѣйшй-жь люде то пôсля Lwowianin а „шпѣґуны и зрадники“, т. є. тй чиншôвники, що подають до вѣдомости властей назвища властителѣвъ, що фальшують фасіи. Противъ сен статьѣ Lwowianin а выступила Gazeta urzędnicza и дуже справедливо замѣчає, що одностороный судъ властителя реальности о прикметахъ и хибахъ чиншôвника не може нѣякъ уважати ся певнымъ, тымъ бôльше, що й каменичники вызначують ся неодными пороками, якъ самолюбство и т. ин. Вкôнци що-до т. зв. шпѣґунôвъ, то винній самй каменичники, що самй фальшують фасіи и кривдять чиншôвниковъ, уважаючи ихъ якимись дѣдычими вствами, що лише о тôмъ думають, якъ бы обманути господаря.

— **Покривдженье учителѣвъ.** Орґанъ польского товариства недаґôґічного Szkoła помѣстивъ жалобу одного учителя въ такôй справѣ: Зверхнôсть громадска дотычного села займає ея вôдъ бôльше якъ 10 лѣтъ зборомъ припадаючого учителеви збôжа. При ссыпѣ звертає оно увагу на се, щобы мѣра була „зъ верхомъ“, а учителеви вôддає ся „пôдъ стрихъ“. Въ наслѣдокъ того повстає надвыжка, що доходить пересѣчно до 3 кôрцѣвъ на рôкъ. Зъ нея робить ся двоякій ужитокъ: продає ся за грошѣ и одержану суму дѣлить ся мѣжь своихъ, або вызначає ся упривілейованымъ, котрй, розумѣє ся, не звертають позички. Супротивъ того пытає интересованый, чи дозволена така маніпуляція зъ дотацією учителя, тымъ бôльше, що по перше, дотычна надвыжка не вплыває до шкôльного фонда, а по друге, що ся надвыжка не покрыла бы навѣть вартости дотаціи, бо збôже, яке дає ся учителеви дуже лихе, правдивый послѣдъ. Крôмъ того треба кôлька мѣсяцѣвъ ждати на збôжеву належитôсть. — Въ вôдповѣди на сю жалобу радить Szkoła вôднести ся до окружнои рады шкôльнои зъ просьбою о замѣну дотаціи въ збôжу на грошѣ. Въ многихъ округахъ вже переведено зъ уряду таку замѣну. Се не стрѣтить нѣякихъ перепонъ, бо законъ приписує давати учителеви платню грôшми а не натуралiями.

— **Для добродѣйного товариства „Шкôльна Помôчь“ у Львовѣ,** опѣкуючого ся невтомимо бѣдною рускою молодежію трохъ львôвскихъ народныхъ шкôлъ, зволили ласкаво дальше жертвувати Вп. Добродѣї: Адвокатъ д-ръ Л. Павенцкій 20 кор.; п. Вас. Нагôрный и дирекція „Народнои Торговлѣ“ по 10 кор.; адвокатъ д-ръ Стеф. Федакъ 6 коронъ; пп. Гр. и Юл. Врецьоны зô Львова, панѣ Ольга Приймова зъ Хирова и п. Дмитро Ковальскій зô Львова по 4 коронъ; п. Титъ Моравецкій адъюнктъ голов. касы краєвои у Львовѣ и панѣ Христина Хойнацка по 3 коронъ.; д-ръ К. Чайковскій зъ Боринѣ, Т. Реваковичъ зъ Пôдбужа, Ольга Георґерова, Кир. Кахникевичъ, о. Евг. Гузаръ, Теоф. и Іоанъ Конистиньскй, Іос. и Теод. Гриневичѣ зô Львова, о. Ксен. Сосенко, о. Ант. Максимовичъ зъ Кучурмара, о. Теод. Лежогуцкій зô Львова, о. Вас. Небиловецъ зъ Перегиньска, д-ръ Альфр. Яновскій, учителька Варвара Литиньска, Ольга Барвѣньска, проф. Петро Огоновскій, бухгальтеръ Ант. Волошиновичъ по 2 кор.; учит. Ив. Ґамота, учителька Іосифа Федакôвна, Марія Вояковска, о. Ив. Поповичъ зъ Снятина, о. І. Каратницкій зъ Довгого, учит. Волод. Левицкій зô Львова, гостѣ въ Торговли, учит. Ив. Нудъ, Ос. Ганинчакъ, учитель Іос. Кокуревичъ зъ Долины, Мих. Спожарскій и о. Вас. Навроцкій зô Львова, о. Ник. Лепкій зъ Коломыѣ и о. Евст. Шмериковскій зъ Надвôрнои, Нат. Вахнянинъ зô Львова и о. В. Єзерскій по 1 кор.; Микола Басайчукъ зъ Гвоздця 25 кр. — Дякуючи сердечно всѣмъ вельмишановнымъ Добродѣямъ за ласкавй жертвы [н]а Помôчь“ у Львовѣ о ласкаве надсыланье разомъ всѣхъ другихъ Вп. Ч[л]енородѣвъ доброчинного товариства „Шкôльна Помôчь“ у Львовѣ о ласкаве надсыланье 1 зр. Членьскихъ вкладокъ и жертвъ. Христос рождаєтъ ся! — *О. Ал. Стефановичь*, господарь и судженный [п]р. *Врецьона*, касіеръ. Публ[и]ка.

— **Фальшивй срѣбнй ґульдены** появили ся у Львовѣ на ново. Онодгы переловивъ львôвскій урядъ акцизовый одинъ фальсифікатъ у якогось жида торговця рыбъ.

— **Всѣ зелѣзничй поѣзды** надбôйшли до Львова вчера и нинѣ въ ночи значно припôзднен въ наслѣдокъ снѣговыхъ заметей. Въ деякихъ стаціяхъ поспôзнювали ся поѣзды получення, якъ на пр. въ Перемышли до Хирова и Загôря.

— **Едиктъ.** Львôвске намѣстництво подає до загальнои вѣдомости, що заряджена рескриптомъ міністерства торговлѣ ревізія трасы, проектованои ґр. Стан. Жултовскимъ и сп. льокальнои зелѣзницѣ зъ Борислава черезъ Трускавець до Стебника, вôдбуде ся дня 15 н. ст. сѣчня 1895 р. о 11-тôй годинѣ передъ полуднемъ въ Трускавци. Интересованй можуть вносити свои закиды противъ проекту, котрый буде выложеный передъ речинцемъ комісіи до публичного пэрегляду въ староствѣ въ Дрогобичи, устно або письменно на руки комісіи.

— **Чудо.** Зъ Бравнавъ въ Чехіи доносять, що мѣжь тамошнымъ доохрестнымъ населеньемъ розбôйшла ся вѣсть, немовь въ поблизькôмъ лѣсѣ появила ся Матѣрь Божа. На сю вѣсть выбрали ся тысячѣ селянъ зъ жѣнками и дѣтьми до сего лѣса и вскорѣ зôбрало ся тамъ около 6000 осôбъ. Повѣдомлена о тôмъ жандармерія прибула на мѣсце збѣговища и розбгнала товпу, при чôмъ ранено легко двѣ особы. Зъ причины, що на згадане мѣсце стяґають ся все ще новй товпы селянъ, скрѣпленo тамошну жандармерію. — Въ тôй самбй охрестности, въ Поліцъ, лучила ся передъ кôлькома лѣтами така сама пригода и довгій часъ не могли власти успокоити населеня, ажь епископъ зъ Кралевого Градця енерґічнымъ выступленьемъ зробивъ конець тôй исторіи.

— **До Кипру!** Таку раду можна бы дати всѣмъ любителямъ доброго а дешевого вина, бо на Кипрѣ настала сего року незвычайна знижка цѣны сего продукту. Зъ причины, що на сегорôчну збôрку кипрійского вина не було купцѣвъ, не має оно тамъ майже нѣякои вартости. Якъ доносить Corresp. de l'Est, лучає ся, що по селахъ выливають теперь вино на улицю. Въ селѣ Чакістра реставрували три торговцѣ вина свои домы и при тôмъ мѣшали вапно не зъ водою а зъ виномъ. Вже вôдъ довшого часу навѣщують сей гарный островъ всякй елементарнй нещастя, однако найтяжше нещастье се мабуть теперѣшна знижка цѣнъ на вино, зъ котрого живе майже цѣле населенье острова.

— **Скôлькôсть домôвъ въ Долитавщинѣ.** Зъ статистичныхъ зуставлень въ міністерствѣ внутрѣшныхъ справъ, показує ся, що въ Долитавщинѣ выносить загальне число мешкальныхъ домôвъ 2,673.000. Мѣжь ними 2,380.000 має вôдъ 1 до 3 комнатъ, прочй обôймають вôдъ 4 до 1000 мешкань. Число домôвъ, що мають вôдъ 100 до 1000 льокалѣвъ, сягає ледве 50 000. Найобширнѣйшй будынки се чиншевй домы по великихъ мѣстахъ, а по части палаты, замки и резіденціи будованй властителями бôльшои посѣлости земскои.

— **Дробнй вѣсти.** Будову другого шляху зелѣзницѣ Львôвъ-Пôдзамче одержанъ львôвскій будôвничій Брайтеръ и Спôлка. Будова має покôнчити ся дня 1 н. ст. серпня. — Ческа Matice školska числить теперь 38 000 членôвъ. — Въ наслѣдокъ снѣжныхъ заметей перерваный рухъ на шляхахъ угорскои зелѣзницѣ державнои: Мискольцъ-Шаторалія-Уйгель, Мезе-Ляборцъ-Леґені и Мігалі-Кошицѣ. — Рада громадска мѣсточка Бѣлый Камѣнь надала почетне горожаньство пп.: Петрови Гомуляньскому, санітарному комісареви зъ Золочева и д-рови Як. Невестюкови, мѣскому лѣкареви зъ Мостôвъ великихъ въ признаню ихъ заслугъ, якй положили коло поборення холеры въ Бѣлôмъ Камени.

Вѣсти зъ еп. станиславôвскои.

На конкурсъ выставленй парохіи: Браткôвцѣ, тысьменицкого деканата, зъ речинцемъ до 25 н. ст. сѣчня; Кôцмань, буковиньского деканата, до 1 н. ст. лютого и Попельники, снятиньского деканата, до 15 н. ст. лютого. — Презенту на парохію Вôкно, городеньского деканата, одержавъ о. Ал. Осадца сотрудникъ зъ Городенки. — До канон. институціи вôзванй оо: Брон. Вергановскій на Хомякôвку, Ант. Войтѣховскій на Пацикôвъ и Стеф. Крушельницкій на Назôрну. — Канон. истытуцію одержали оо.: Григ. Тимякъ на Березôвъ и Сим. Билиньскій на Горыгляды. — Въ пропозицію на опорожненй парохіи принятй оо.: на Вашкôвцѣ, буковиньского деканата, Ом. Бырскій зъ Космача и Ром. Шмигельскій зъ Виноградъ; на Яблôнку, богородчаньского деканата, Ом. Андруховичъ въ Битькова, Конст. Ткачкевичъ зъ Шешоръ и Нест. Рудницкій зъ Крички. — Зрезиґнувавъ зъ презенты на Бѣлй Ославы о. Теод. Лѣсевичъ, почетный крилошанинъ и парохъ въ Кутахъ старыхъ. — Новопоставленй пресвитеры одержали посады: Ив. Крушельницкій приватне сотрудництво въ Трибухôвцяхъ, Лонг. Порубальскій прив. сотрудництво въ Ниврѣ, Ив. Ткачкевичъ прив. сотрудництво въ Ракôвци, Ив. Федюкъ прив. сотрудництво въ Острѣ коло Нижнева, Ник. Гелюхъ прив. сотрудництво въ Гринôвцяхъ, Іос. Литвинъ систем. сотрудництво въ Монастирискахъ и Конр. Лагола прив. сотрудництво въ Жабью-Ильця. — Введенй оо.: Волод. Король въ завѣдательство Пасѣчнои, надвôрняньского деканата и Ив. Заклиньскій въ завѣдательство Жукова, жукôвского деканата. — Рукоположеный въ пресвитеры о. Вас. Демянчукъ. — О. Ал. Гелетовичъ зъ Косова именованый титул. совѣтникомъ еп. консисторіи зъ правомъ носити крилошаньскй вôдзнаки. — Увôльненый зъ епарх. звязи для принятя до львôвскои архіепархіи богословъ Юл. Дзеровичъ.

Наука штука и література.

— **„Зорѣ“ 24 ч.** мѣстить: Казку Михайла Коцюбиньского „Хо“; — стихъ „Жмутокъ“ Як. Щоголева и „До рожѣ“ Л.; — оповѣданье Ив. Спôлки „Дѣдъ Микита“; — байку Василя Рôленка „Вовкъ та овеча рада“; — конецъ розвѣдки Д Пѣсочинця „Григорій Сковорода його житье й дѣяльнôсть“; — оповѣстки и критичнй замѣтки; — записки, вѣстки и замѣтки; — фейлетонъ О. М-ея; — вѣсти про штуку, театръ, товариства та бібліоґрафію. Зъ илюстрацій мѣстить се число: портретъ Стеф. Качалы, загальный видъ звалищь Скита манявского и охрестнôсть Скита манявского зъ его звалищами. — До сего числа додана титулова картка „Зорѣ“ зô змѣстомъ и 18-ый аркушь Россійско-украиньского словаря [стор. 215—230, слова: обогнýть — одолжéніе].

Конкурсъ.

Головный Выдѣлъ Товариства „Просвѣта“ у Львовѣ оголошує симъ на пôдставѣ акту фундаційного зъ даты Стрый 27 серпня 1890 р. конкурсъ на чотири преміи фундаціи имени Стефана Дубравского, кождая по 90 зр. а. в.

Преміи тй призначенй Высокопревожанымъ фундаторомъ за написанье найлѣпшои популярнои розправы въ рускôмъ языцѣ, зъ исторіи, ґеоґрафіи, етноґрафіи, економіи політичнои, господарства або права.

Премія буде признавати Головный Выдѣлъ Товариства „Просвѣта“ у Львовѣ, до котрого належить надсылати працѣ конкурсовй по день 31 н. ст. марта 1895 р.

Преміована рукопись остає ся власностію Товариства „Просвѣта“ и буде выдана другомъ а рукописи праць непринятыхъ будуть звернены авторамъ.

За Головный Выдѣлъ Товариства „Просвѣта“ у Львовѣ дня 12 грудня 1894 р. (1—3)
Олександер Барвѣньскій. | *Д-ръ Костъ Левицкій.*

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 4 сѣчня. Ліста новоимонованыхъ членôвъ палаты панôвъ мѣстить мѣжь иншими имена Ґавча, Штайнбаха, професорôвъ Альберта и Нотнаґля, а такожь, якъ говорить, Зд. Мархвицкого.

Будапештъ 4 сѣчня. Magyar Hirlap доносить, що Кальнокій подасть ся до димісіи а замѣсть него прийде Каляй.

Петербургъ 4 сѣчня. Ґр. Шуваловъ має прибути 9 с. м. до Варшавы; шляхта и мѣста выпшють депутаціи зъ привѣтомъ.

Софія 4 сѣчня. Увязнено Стамбулова на порученье военного трибуналу. Увязненье выкликало невдоволенье въ кругахъ дипльоматичныхъ.

Надѣслане.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львôвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 простыхъ головного одвяху) поручає у великôмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цзікеры, льорнеты, бінокля, дальекоглядy, барометры, аеромеtры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґы, ленты мѣрильнй, пйоны, сібеля, манометры и т. п. Устроени вабникôвъ електричныхъ. Всякй направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють точно. 148

Молочарня Маріи Ганкевичъ

ул. Сикстуска 31, побôчь почты и Выдѣлу краєвого
поручає 431 9—0
Снѣданя, обѣды и вечерѣ, каву и гербату
Абонаментъ обѣду 8 и 9 зр.
Для приѣзджаючихъ rendes-vous.

НЕ МОГУЧИ

вôдповѣсти на кожде пытанье окремо, заявляю Вп. моимъ вôдбирателямъ, що новый накладъ мого рускаго цѣнника выйде зъ друку вже въ першихъ тыжднях 1895 року.

Поки-що наводжу тутъ инструменты найвôдповѣднѣйшй на святочнй и новорôчнй дарунки, а то:

Скрипки почавши вже вôдъ 1·40 зр., цѣлый комплетъ разомъ зъ футераломъ вже вôдъ 5·50 зр., арістоны вже вôдъ 5·50 зр. до 20 зр.
Фенiксы зъ сталевыми тонами и металевыми нотами вôдъ 8 зр.
Швайцарскій *самоґраючій* верькъ вôдъ 5·50 зр.
Цитры власного выробу дуже добрй вôдъ 6 зр.
Ґітары вже вôдъ 4 зр., зъ машиною вже за 8 зр
Гармоніки ручній въ найрôзнѣйшихъ цѣнахъ вôдъ 1 до 32 зр.
Поліфоны о швайцарскôмъ тонѣ вôдъ 4 зр.
Симфоніоны 24-голосовй о швайцарскôмъ тонѣ вôдъ 5 20 зр.
Манопаны „ „ „ 18 зр.
Мандолины італійскй 8 струнній зъ машиною вôдъ 7·50 кр.
Саворы въ орѣховôй скринцѣ рѣзьбленôй 18 зр.
7 2—4 Зъ поважанiемъ
Складъ и фабрика И. Капралика
у *Львовѣ* напротивъ Народного Дому на розѣ.

НА СВЯТА!

Великій припасъ вудженыхъ шинокъ кільоґр. 70 кр, шинка варена въ цѣлости 1 зр., вудженй озоры вôдъ 1 зр. до 1 зр. 30 кр, „авспіки“ до убиранья полумисковъ пôвъ клґ. 80 кр., такожь иншй свѣжй въ найлѣпшôмъ родѣ вудженины по найумѣреннѣйшихъ цѣнахъ поручає Вп. Публицѣ
НАЙСТАРША ФІРМА у ЛЬВОВѢ
ФРАНЦА УНДЕРКИ (Вôтця)
улиця Краковска ч. 15. 6 2—2
Высылка на провінцію полагоджує ся якъ найскорше.

Е. ЗБІТЕКА
Найштіфтъ коло Оломуца
Фабрика склянои мозаики, гробôвъ, люрдôвъ, печеръ и престолôвъ на Боже тѣло
вôдзначена Є. св. папою Львомъ XIII, признанье вôдъ кат теольог. академіи въ Петербурзѣ вôдъ нѣмецкои місіи въ Царгородѣ и т. д.
Илюстрованый цѣнникъ даромъ Ґарантуе ся
423 за добру доставу. 3—4

Допесенье

Зъ днемъ 1 н. ст. сѣчня 1895 р. отворивъ я
ОКОЦИМСКУ ПИВАРНЮ
зъ першорядным устроенъемъ въ нарожнôмъ домѣ при ул.
Сикстускôй ч. 37
(напротивъ головнои почты)
Буду подавати выключно выставове пиво Окоцимске и найлѣпшй здорово и смачно приладженй стравы.
Прошу о ласкавй загляды, а моимъ стараньемъ буде вдоволити найдальше вдучй выбаг.
Зъ высокимъ поважаньемъ
Генрикъ Войсе
(Львôвъ „Имприса“) 4 реставраторъ. 2—2

441 6—6
НА РÔЗДВО
практичнй подарунки!
Тоалетовй мыла
въ найлѣпшôй якости, зъ приємными запахами, въ гарныхъ картонахъ по 3 штуки, картонъ по 30, 45 и 60 кр. та свѣчки на деревце поручає фабрика мыла тоалетового, господарского и свѣчокъ
Е. І. Фрідріхôвъ
у Львовѣ, улиця Краковска ч. 13.

1000 цыґаретовыхъ тутокъ неклееныхъ хемічно розслѣдженыхъ 90 кр.; при купнѣ 5000 штукъ франко. — 100 візитовыхъ білетôвъ друкованыхъ вôдъ 50 кр. 100 літоґрафованыхъ вôдъ 1 зр.
поручає фабрика
Є. ПЙОНТКОВСКОИ
Львôвъ, Паньска ч. 2.
448 2—15

ДЕШЕВШЕ
ЯКЪ ВСЮДЫ!!!
Паньчохи, скарпетки, паньчошки дитинй дуже сильній и теплй не шитй пара вôдъ 18 кр, 22, 25, 30, 5, 460, 65 кр. до найлѣпшихъ возяныхъ по 1 зр. 10 кр. поручає
Максъ Мільфельдъ
Львôвъ, рынокъ ч. 39.
434 10—12

50-
рочки мужескй, по цѣнѣ фабричнôй зр. 1·75, 2·—, 2·50, манжеты, ковнѣрики, калясоны, скарпетки, хусточки, краватки, шлейки, и т. п.
поручає найдешевше
Павло Лянґнеръ
передъ тымъ
БРАТЯ ЛЯНҐНЕРЫ
у Львовѣ улиця Галицка ч. 16.
Головный складъ куфрôвъ до подорожи. 2537
Цѣнники на жаданье даромъ.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и одѣчальный редактôръ: Иванъ Белей. Папѣръ въ фабр. Черлянькои. З друкарнѣ Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К Беднаренкого

Ч. 287. Львôвъ, Субота 24 грудня 1894 (5 сѣчня 1895.) Рôчникъ XV.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских свят) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитших повѣстей“ выходитъ вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимаютъ: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akadem schegasse 6.

Передплата на ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платить у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком:
въ Австріи: за границею:
на цѣлый рôкъ . . . 18 зр. на цѣлый рôкъ . . . 24 зр
на пôвъ року . . . . 9 зр. на пôвъ року . . . . 12 зр
на чверть року . 4 зр. 50 кр. на чверть року . . . 6 зр
на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.

у Львовѣ:
на цѣлый рôкъ . . . 16 зр. на пôвъ року . . . . 8 зр
на чверть року . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція вôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вертають ся лише на попереднє застереженє. — Рекламаціи неоплачений вôльний вôдъ порта.

Неодинôке число коштуе 8 кр. в. в.

Оголошенія принимають ся по цінѣ 6 кр. вôдъ одного стрічка инсератовôго въ рубриці „Надісланє“ по 20 кр. и по
Вдовин числить ся по 10 кр. вôдъ вимірка.

Запросины до передплаты на рôкъ 1895.

За тыжденнь скôнчить ся вже пятнадцятый рôкъ нашого выдавництва — и „Дѣло“ [зъ додаткомъ „Бібліотеки найзнаменитшихъ повѣстей“] зачне рôкъ шѣснадцятый. Въ роцѣ 1895-ôмъ выходити буде „Дѣло“ що дня, въ теперѣшнôмъ обемѣ и при тыхъ самыхъ услôвяхъ передплаты.

Передплата „Дѣла“ зъ додаткомъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выносить:

На провінціи [въ Австріи]:

на цѣлый рôкъ . . .	18 зр.	— кр.
на пôвъ року . . .	9 „	— „
на чверть року . . .	4 „	50 „
на мѣсяць	1 „	50 „

У Львовѣ:

на цѣлый рôкъ . . .	16 зр.	— кр.
на пôвъ року . . .	8 „	— „
на чверть року . . .	4 „	— „
на мѣсяць	1 „	35 „

За границями Австріи:

на цѣлый рôкъ . . .	24 зр.	— кр.
на пôвъ року . . .	12 „	— „
на чверть року . . .	6 „	— „

Въ шѣснадцятый рôкъ нашого выдавництва вступаємо й на дальше яко орґанъ вповнѣ независимый, выписавши на своємъ прапорѣ окликъ, при котрôмъ мусить знайти ся кождый щирый Русинъ, бажаючій красшои долѣ для свого покривдженого народу. Нашь окликъ „Русь для Русинôвъ! — и зъ того становища „Дѣло“ голосно добивае ся національныхъ и політичныхъ правъ належныхъ народови рускому, смѣло й отверто выступае противъ всякои кривды. Зъ другои зновъ стороны — „Дѣло“ горячо и щиро стоить за кождою доброю й честною гадкою, котра маѣ на цѣли пôднести нашь народъ и поодинôкѣ верстви его духово й економічно. Вôдъ тыхъ засадъ своихъ „Дѣло“ не вôдступить и въ будучности, вповнѣ свѣдоме патріôтичного свого обовязку — стояти неустрашимо на сторожи правъ руского народу, поваги й чести его, та й щиро пôдпирати середъ суспôльности нашои тоту орґанічну працю, котра змагае до пôддвигненя нашого народу на ступѣнь культурныхъ народôвъ дорогою правдивого, здорового поступу. И мы певнѣ, що якъ доси, такъ ще бôльше — зъ огляду на вѣдомѣ нинѣшнѣ невôдрадні вôдносины на Руси — такожь и на будуче загалъ добро-мыслячихъ Русинôвъ щиро пôддержить свôй єдиный независимый орґанъ.

„Дѣло“, основане въ роцѣ 1880-ôмъ, придбавши собѣ середъ рускои суспôльности довѣріе заразъ въ першихъ рокахъ свого истнованя, почало вôдъ 1888-ого року выходити щоденно — яко перша щоденна часопись руска. Мы розумѣли тогдѣ, що робимо рiзіко, а все-таки зважили ся на той важный крокъ — зъ огляду на широкій кругъ читателѣвъ, якій здобуло собѣ „Дѣло“ въ вôсьмохъ лѣтахъ попередныхъ. И справдѣ — въ однôмъ мы не завели ся, именно въ числѣ нашихъ передплатникôвъ. Мы можемо повеличати ся бôльшимъ числомъ ихъ, якъ всякій инчій орґанъ рускій. Наша експедиційна книга выказуе передплатникôвъ стôлько, що при правильнôй, точнôй передплатѣ [и якъ бы не зайшли якѣ надзвычайнѣ выдатки], мы могли бы не лишь покрыти всѣ кошты сыдавництва, але й зробити неодно для пôдпесеня єго. Але въ чôмъ иншôмъ мы завели ся — въ правильности, въ точности передплаты. Передплата вплываe такъ неправильно и стôлько єи залягае (а въ якôйсь части й пропадае), що замѣсть надвыжки на пôднесенье часописи — выдавництво мусить бороти ся зъ недоборами, котрѣ очевидно мусять пôдбиватись на выдавництвѣ хиба лишь неґатывно. Загальный станъ недоборôвъ выдавництва выносить тысячѣ, а адміністрація мусить оплачувати друкъ, папѣръ и т. п. готôвкою и въ належныхъ речинцяхъ. На дальше той станъ полишити годѣ, бо-жь „Дѣло“, орґанъ вповнѣ независимый, не може такъ, якъ многѣ инши орґаны, числити на яку-небудь пôдмогу публичну чи приватну, — оно стоить выключно власными силами, цѣла єго екзистенція опираeсь єдино на передплатѣ зъ невеликимъ додаткомъ побору за инсераты.

Длятого, щобы „Дѣло“ могло упорядкувати свои матеріальнѣ вôдносины и не мусѣло на будуче бороти ся зъ недоборами та й щобы могло стояти на выжинѣ своєи задачѣ въ нинѣшнôй такъ важнôй и важкôй для руского народу хвили, — мы мусимо:

1) Вôдъ всѣхъ нашихъ довжникôвъ, безъ выимки, жадати рѣшучо выровнання залеглостей въ означенôмъ речинци на заспокоенье довгôвъ выдавництва — и тѣ залеглости конечно стягнути, хочь-бы прийшло ся може не въ однôмъ выпадку глядати выходу въ средствѣ ажь крайнôмъ.

2) Вôдъ нового 1895-ого року „передплату“ брати въ буквальнôмъ значѣню слова, якъ се чинять всѣ дневники другихъ народôвъ.

До того спонукуe насъ — якъ сказано — интересъ навѣть самои екзистенціи „Дѣла“. Наше выдавництво нѣколи не думало й не думаe о якихъ-небудь зыскахъ — мы радѣ будемо, якъ зможемо сплатити довги и на будуче мати стôлько, скôлько потрѣбно на покрытье коштôвъ. Коли-жь бы знайшла ся въ будущинѣ яка надвыжка, мы певно ужиємо єи лишь на само выдавництво, а при збôльшеню числа точныхъ передплатникôвъ евентуально и на зниженье цѣны передплаты.

Отже просимо всѣхъ нашихъ Вп. читателѣвъ и прихильникôвъ вырозумѣти положенье нашого выдавництва, такъ щиро, якъ щиро мы єго тутъ выложили, и зробити все можливе, щобы не тôлько ухоронити выдавництво вôдъ недоборôвъ, але й дати можнôсть „Дѣлу“ пôдносити ся зъ кождымъ рокомъ. Сего вымагаe интересъ справы народнои и повага загалу добро-мыслячихъ Русинôвъ-народовцѣвъ.

Отже просимо: о выровнанье залеглостей, о надсыланье передплаты и о приєднуванье „Дѣлу“ передплатникôвъ. Выдавництво-жь зô своєи стороны не залишить зробити все можливе, щобы „Дѣло“ могло якъ найлучше служити справѣ руского народу середъ нинѣшныхъ — якъ сказано — такъ невôдрадныхъ вôдносинъ політичныхъ.

Вôдъ Выдавництва „Дѣла“.

Пробы економічнои орґанізаціи Русинôвъ.

I.

Недавно тому писавъ я де-що про товариства задатковѣ. Гадка моя знайшла вôдгомôнъ, а принята симпатично рускою суспôльностію принесла вже и овочѣ. Зъ приятностію приходять ся занотувати, що перемыска „Вѣра“ красно розвиваe ся, що стрыйска каса задаткова и коломыйска „Самопомôчь“ а бережаньска „Надѣя“ вже увôйшли въ житье, та що и въ другихъ мѣстахъ заходять ся коло того дѣла. Заохоченый тымъ хотѣвъ бы я нинѣ подати пробку загальнои економічнои орґанізациі Русинôвъ на взаимности опертои, бо-жь товариства задатковѣ — се тôлько частина економічнои нашои роботы, котра жде нашихъ рукъ а котра у насъ Русинôвъ лежить облогомъ. Въ браку спеціяльнои економічнои часописи [бо „Читальня“ орґанъ ще за мало розповсюдненый и ще за мало фахово веденый] удаю ся до Хвальнои Редакціи зъ прошеньемъ — удѣлити у себе мѣсця для розведеня тыхъ думокъ, якѣ бы я радъ якъ найскорше бачити у насъ Русинôвъ сповнеными.

Галичина а головно всходна, руска часть єи есть краeмъ на-скрôзь рôльничимъ, такъ що промыслъ фабричный або цѣлкомъ не заступленый або лишь дуже скупо. Кромѣ того нашь нарôдъ, зъ природы своєи повôльный, безъ иніціятивы и консервативный, дуже есть приступный до експльоатациі чужими захожими елементами. Тожь и не дивниця, що тѣ насъ обсѣли и загарбали въ свои руки весь промыслъ и торговлю, а въ слѣдъ за тымъ и ключь до нихъ — кредитъ. Тому то нинѣ для насъ дуже тяжка робота — выдерати то все зъ рукъ експльоататорôвъ — и оденъ чоловѣкъ нѣякъ того вдѣяти не въ силѣ. До того треба ще додати, що на помôчь правительства тутъ числити не можемо, бо правительство зъ природы рѣчи придержуeсь стороны сильнѣйшои. Тымъ менше можемо числити на помôчь Полякôвъ, котрѣ вже зъ причинъ національныхъ до всего, що руске, не настроeнѣ приязно. Тожь намъ зъ нѣкуды глядѣти помочи якъ лише въ самыхъ собѣ. Якъ высше сказано — оденъ чоловѣкъ не вдѣe тутъ нѣчого, бо конкуренція забьe всякѣ хочь-бы якъ сильнѣ и краснѣ подвиги одиниць, але „громада великій чоловѣкъ“, въ асоціяціи сила, отже намъ не остаe нѣчо иншого, якъ лишь лучити ся въ спôлки економічнѣ и спôльными силами старатись прийти до свого. Тôлько-жь оно мусить робитись на всѣхъ поляхъ, систематычно и консеквентно — крокъ за крокомъ.

Въ законодавствѣ нашôмъ можемо знайти для себе велику помôчь, ходить лишь о то, щобъ мы вмѣли и хотѣли єи спожитковати. Тымчасомъ вôдъ часу выданя найважнѣйшого въ тôмъ дѣлѣ закона зъ дня 9 цвѣтня 1873 р. ч. 70 В. з. д. „о товариствахъ заробковыхъ и господарчихъ“ — отже черезъ бôльше нѣжь двацять лѣтъ у насъ дуже мало або й нѣчо не вдѣяно, позаякъ лишь ледви тутъ и тамъ безъ пляну и системы повстало кôлька спôлокъ економічныхъ, котрѣ бôльше або менше успѣшно розвинули свою дѣяльнôсть.

Перейдемо [хочь-бы лишь побѣжно] поо-

На святый вечеръ.

„Предвѣчный родивъ ся предъ лѣты,
Хотяще землю просвѣтити;
Да насъ отъ тьмы возведетъ
И ко свѣту приведетъ...“

И вечеръ вже... Скрôзь тихо, наче въ усѣ.
Лишь вѣтеръ часомъ свисне за вôкномъ,
Лишь десь-колись по-пôдъ вôкно хатины
Мовби скваплно перейде хто-небудь, —
Снѣгъ пôдъ ногами срѣбный заскрипить
И ясным срѣбломъ на шабкахъ засьяe,
Заискрить ся, якъ зорѣ золотѣ
Искрять ся зъ неба середъ ночи, тихѣ.
Я въ хатѣ самъ одинъ сиджу зъ думками.
Вѣй вѣтре зимный! навѣвай на душу
Згадкѣ давно минулыхъ днѣвъ дитячих!
Палайте зорѣ, въ душу киньте промѣнь,
Присвѣчуйте давно забутымъ мрѣямъ,
Полягли трупамъ у борбѣ житя!...
О, якъ давный-давный той часъ здаe ся!
Мале хлопя, въ ще меншими журбами —
Мовь нинѣ бачу, — бѣгае по хатѣ;
То по соломѣ тричи перевернесь,
То знову, вставши, вытрѣщае очи
На „дѣда“, що его въ кутѣ ставляe
Пôдъ образомъ Миколы батько.
„Що се, —
Пытае — тату?“
„Дѣдъ, мôй сыну любый;
Дѣдъ, що некречнѣ дѣти бити буде.“
— „Вôнъ бити буде? Околôтъ соломы?
Ану, я знову перевернусь! Най вôнъ
Стрѣбуe бити! Ха-ха-ха!“
И батько
Всмѣхае ся й выходить зъ хаты, добрый.
А мати сѣномъ застилае скриню,
Пахучимъ сѣномъ и обрусомъ бѣлымъ
І въ свѣчникахъ двѣ свѣчечки ставляe.
„Василечку, поглянь зъ порога, сыну!
На небо глянь, чи зорѣ вже займились.“
Трасъ-трасъ дверми...
„Вже свѣтять, мамо, свѣтять!“
„То й я засвѣчу. Кличь до хаты тата!“
И входить батько, просфору выймае,
Всѣмъ по черзѣ єи пôдносить зъ медомъ
И щось говорить, — щось веселе, видко,
Бо радый самъ и другѣ радѣ дуже.
А тамъ, молитву змовивши коротку,
Сѣдають всѣ вечеряти при скрини.
Мале хлопя й собѣ-жь сѣдаe тихо
На батьковыхъ колѣнахъ до вечерѣ.
Та де єму, пустѣвни, всидѣти?
Вôнъ, лускощвъ понипавши потрохи,
Бере го, вшкôвъ зъ миски въ обѣ жменѣ
И скôць на землю! — вже въ соломѣ граeсь
И квокае якъ зъ курятами квочка.
Ажь и въ вôкнѣ щось зорями засьяло.
„Вертепъ! вертепъ!“ И вже на лавцѣ хлопець
Вже рученьками о варцабы сперъ ся,
А очи, очи зъ радости ажь скачуть, —
Уста-жь нѣ пары, зъ радости нѣмѣють.
И слухае вôнъ — колядують хлопцѣ,
Такѣ-жь якъ вôнъ, та тôлько трошки бôльшѣ.
И слухае вôнъ, хочь не знае, що се
Вони спѣвають. Та єму такъ любо,
Такъ любо, наче вôнъ той царь въ коронѣ,
Що у вертепѣ клеeный зъ паперу.
А якъ вôнъ радо выбѣгае за хату,
Щобъ вынести колядникам за плату!
Якъ довго й смутно дивить ся за чими!
Мабуть се въ него бувъ єдиный смутокъ,
Бо другого не знавъ тодѣ хлопчина.
И вôнъ, вернувши въ хату, на ослонѣ
Сѣвъ у задумѣ...
„Мамо, що ти хлопцѣ
Спѣвали?“
Мати глянула на батька
И глянула на сына свого любо:
„Колядували, сыну“ каже. „Нинѣ
Христосъ родивъ ся, днесь вродилась Бозя.
Всѣ люде нинѣ тѣшать ся, спѣвають,
Веселѣ всѣ ..“
„А що-жь то? Бозя, мамо,
Що року родить ся така маленька?“
„Нѣ, сыну, Бозя въ небѣ, Бозя вѣчна.
Людей нѣ свѣта не було тодѣ ще,
Якъ Бозя въ небѣ вже була... Разъ тôлько,
А се давно-давно було, — та Бозя
Дитиною зôйшла на землю зъ неба,
Росла и зновъ пôйшла до неба вôдси.“
„Чого-жь се, мамо, Бозя йшла на землю?
Хиба-жь тамъ въ небѣ зле було ѣй жити?“
„Нѣ, сынку, въ небѣ дуже-дуже гарно...
А Бозѣ лишь людей на свѣтѣ жаль
Зробило ся, що люде тѣ въ незгодѣ
Зъ собою жили, въ темнотѣ й безъ правды.
Щобъ ихъ до правды знову навернути,
Щобъ згоду, миръ, любовь на свѣтъ принести,
Щобъ ихъ добру навчити, Бозя зъ неба
Зôйшла и жила мѣжь людьми якъ люде...“
Звяливъ хлопчинѣ сонъ повѣки, — въ мамы
Заснувъ спокôйно-тихо на колѣнахъ.
А того, що сю нôчь малому снилось,
Не бачивъ старшій вже потôмъ нѣколи,
Для него се въ житю лишь сномъ було.
И много лѣтъ зъ людьми проживъ вôнъ въ свѣтѣ
Й зазнавъ чи мало горя-муки вôнъ, —
Не того горя, що руйнуe тѣло,
Не тои муки, що зôтхати каже,
А горя, що вялить и томить душу,
И муки, що мовь червь той мозокъ точить.
И ось вôнъ нинѣ, вечеромъ, самотный
Сидить — забутый въ келіи своѣй;
Заслухавъ ся у любѣ звуки пѣснѣ,
Котра въ его сусѣдôвъ, за стѣною
Такъ и лунае... Вôнъ чужій для них.
Вони для него тежь чужѣ, незнани.
Та не чужѣ для него звуки пѣснѣ;
Ще зъ-малку тямить тую пѣсню вôнъ,
Свято-вечѣрну пѣсню. Й довго въ нôчь
Бренить вона въ его души, дарма
Що втихла вже давно въ его сусѣдôвъ.
Вона бренить, а матери слова,
Котрѣ малому сонъ велѣ на очи,
Днесь тѣ слова женуть вôдъ него сонъ.
И хмарами надъ нимъ витають мары,
Страшнѣ якѣсь, мовь опирѣ, що крови
Его напитись хочуть... Кровопивцѣ!
Всю выпийте, всю ажь до каплѣ, заразъ,
Лишь не трѣвожте! Най бодай въ могилѣ
Менѣ ще разъ приснить ся, що на свѣтѣ
Живуть въ любови, мирѣ й згодѣ люде,
Що ясный свѣтъ прогнавъ вже нôтьму чорну,
Що на престолѣ свѣта сѣла правда,
И скрôзь добро запанувало й щастье.
Въ могилѣ може все те и приснить ся...
А тутъ, хоча-бъ усѣ не разъ до року,
А тысячь разъ витали ся словами:
„Христосъ родивъ ся“, — правда, скажу всѣмъ;
Та вы глядѣть, щобъ зъ тымъ Рôздвомъ вродились
У васъ просвѣта, згода, миръ, любовь!...

У Львовѣ, дня 5 сѣчня 1895 н. ст.

Василь Щурать.

динокій галузы економічної роботы — якъ а) промыслъ, б) торговлю, в) господарство и г) управильненье кредиту — и приглянемо ся: кôлько мы на тôмъ поли и що зробили въ порôвнаню до другихъ народôвъ а головно Полякôвъ и жидôвъ, котрій у насъ на Руси розгосподарились, и кôлько намъ на тôмъ поли ще до зробленя остає ся.

Даты, о скôлько то буде можливе, буду подавати зô справоздання Związku towarzystw zarobkowych i gospodarczych за роки 1892 и 1893 та й буду старатись бути по змозѣ обєктивнымъ. Справу тутъ порушену уважаю дуже важною, важнѣйшою нѣжь споры ъ и ы або нѣжь переливанье зъ пустого въ порожне на тематъ высокої політики, бо-жь якъ довго анѣ правительство анѣ нѣхто зъ нами не буде числитись, доки не будуть бачити, що мы економічно зорґанізованій и сильній, — тогдѣ нѣхто не позволить собѣ сказати, що въ соймѣ безъ насъ обôйде ся...

Думаю, що найкрасше вывяжу ся зъ задачѣ, коли подамь до вѣдомости загалу хочьбы лишь нагій даты и потягну паралєлю межи станомъ, въ якôмъ находять ся Поляки и жвды въ Галичинѣ, а въ якôмъ находимось мы Русины, — а не хочу запускатись дальше въ краѣ нѣмецкій, не хочу й згадувати про сильный народъ ческій, де на поли економічнôмъ въ послѣдныхъ десяткахъ лѣтъ такъ много зроблено, де товариства заробково господарчій густою сѣтію покрыли цѣлый край и въ народѣ вытворили таку сильну пôдставу економічної силы, що народъ ческій не боить ся теперь станути въ сильнôй и успѣшнôй опозиціи противъ правительства та й цѣлои системы и домагаєсь признаня державного права ческого.

Интересну розвôдку въ тôмъ дѣлѣ помѣщують теперь часописи польскій на пôдставѣ датъ оголошеныхъ въ справозданю Związku за рôкъ 1893; однакожь они увзглядняють и порôвнюють лишь товариства задатковій польскій зъ жидôвскими, котрыхъ число взмагаєсь въ застрашуючій способъ, а котрыхъ называють новыми апостолами лихвы [„Nowi apostołowie lichwy“, przez Tadeusza Łopuszańskiego], — руслій-жь товариства полишають они цѣлкомъ, и не дивниця, бо ихъ майже нема бо мы 21 лѣтъ переспали.

Руско-украиньске слово въ Россіи.

II.

Въ першôмъ уступѣ сеи статьѣ показали мы, якій есть нинѣ юридичный станъ украиньского слова въ Россіи и яка есть тамъ юридична норма для адміністративного поступованя зъ украиньскимъ словомъ.

Навѣть частина дозволеныхъ украиньскихъ друкôвъ и спектаклѣвъ — вôддана въ индівідуальну самоволю адміністраційныхъ лиць и цензурныхъ чиновникôвъ, а въ практицѣ выходить таке, що оденъ забороняє тото, що другій дозволяє, або одинъ и той самъ адміністраторъ чи цензоръ тото само оденъ разъ позволяє а другій разъ забороняє.

Такъ въ практицѣ драматичнымъ трупамъ украиньскимъ дозволяють грати въ Новороссіи [въ Одесѣ, Криму и т. д.], въ Великороссіи и въ Польщи, а не пускають ихъ [або зъ великою трудностію] въ середню Украину [до Кіева, Харкова и т. д.] — якъ до фантазіи ґенералъ-ґубернатора.

Такъ въ практицѣ цензоры — поминаючи вже, що чѣпають ся ортоґрафіи [бо властиво нѣхто не розумѣє: що то таке въ приложеню до украиньского слова „общерусское правописаніе“ а ще менче: що то таке „правописаніе употреблявшееся въ Малороссіи не позже XVIII вѣка“] иногдѣ выгадують, що §. 2-ій „Legis Juzefowiciae“ дозволяє тôлько „оригинальныя изящной словесности“, а перекладôвъ зъ белєтристики вже нѣ, и длятого забороняють переклады навѣть зъ великорускои мовы — або дозволяють друкувати ихъ, але безъ зазначеня, що се переклады... Або лучаєсь таке, що разъ дозволять надрукувати н. пр. першу пѣсню „Иліады“, а дальше не дозволяють.

Всякихъ дивъ, якихъ доказують цензоры навѣть зъ дозволенями украиньскими рукописями, не списавъ бы — якъ то кажуть на воловôй шкôрѣ Вѣдома рѣчь, що тенденціею ихъ загаломъ есть — не перепустити зъ белєтристики украиньскои нѣчого бôльше вартного, хочь декреты на друкованє белєтристики взагалѣ позволяють.

Коли въ Россіи не вôльно по украиньски друкувати нѣчого наукового и популярно-наукового, то кобы бодай Главное управленіе по дѣламъ печати давало дебітъ галицкимъ рускимъ выдавництвамъ, н. пр. книжочкамъ „Просвѣты“ та часописямъ. Тымчасомъ и того нема! Главное управленіе по дѣламъ печати нинѣ буквально нѣчого нашого зъ Галичины не пускає — не кажемо вже політичныхъ часописей, але навѣть и белєтристичныхъ“, якъ „Зоря“ або навѣть „Дзвôнокъ“! А прецѣнь польскій выдавництва зъ Галичины, и то всякій, науковій, популярно-науковій и белєтристичній идуть въ Россію зовсѣмъ легко!

Однымъ словомъ — навѣть тота частина права, яка полишена проскрипційными декретами нашому слову въ Россіи, не выконує ся!

Коли царствованье Миколая II-ого має зазначитись якимись полекшами для угнетеныхъ народностей — то въ першôй мѣрѣ повиненъ вôнъ скасувати указы свого дѣда и батька забороняючій слово 20-міліонового народу руско украиньского, а поставити его на рôвнѣ зъ всѣми другими пôдъ загальный цензурный законъ россійскои державы! Царь Миколай II. повиненъ стерти тото велике пятно зъ новѣйшои исторіи Россіи!

Дописи „Дѣла“

Зъ Самбора.

[Якъ самій Русины ставлять перешкоды нашому економічному розвоєви.]

Въ ч. 281 „Галичанина“ совѣтъ „Народного Дому“ помѣстивъ „всенародное „искренное благодареніе“ для „достохвального многоуважаемого“ товариства асекураційного „Австрійскій Фениксъ у Вѣдни“ за то, що се товариство доставило въ касу „Народного Дому“ суму 712 зр. 63 кр. а. в. яко провізію вôдъ премій зъ рускихъ обезпечень внесеныхъ въ 1893 роцѣ въ се товариство.

Подяка тая есть передовсѣмъ реклямою для товариства „Фенікъсъ“, а яко рекляма шкодить она розвоєви нашои одинокои бôльшои фінансовои институціи „Дністеръ“. Можна бути певнымъ, що у насъ знайдуть ся такій вузкоглядній люде, котрій заохочені сею подякою и рефлєктуючи на те, що „Фенікъсъ“ дає провізію на „Народный Дôмъ“, будуть навѣть уважати за свôй патріотичный обовязокъ асекурувати ся въ „Феніксѣ“ и за нимъ аґітувати.

Початокъ того удѣлюваня провізіи „Народному Домови“ бувъ ось-якій: Давнѣйше товариство краковске не хотѣло выдавати рускихъ полісъ. Зъ того скористала тріестеньска асекурація „Аціенда“ и заявила, що буде полісы выставляти по руски, а надто давати 5% вôдъ премій рускихъ на „Народный Дôмъ“. Русины приняли тую пропозицію и поступокъ ихъ бувъ тогдѣ оправданый. Коли-жь „Аціенда“ сполучила ся зъ жидôвскимъ „Фенікъсомъ“, той перенявъ такожь всѣ ои давнѣйшій зъобовязаня. Тымчасомъ Краковске товариство пôзнало, що мусить числити ся и зъ рускимъ народомъ — и вôдъ кôлькохъ лѣтъ почало выставляти полісы по руски и анонсувати ся въ рускихъ календаряхъ. Наконець въ роцѣ 1892 повстало заходами Русинôвъ всѣхъ партій наше власне товариство обезпечень „Днѣстеръ“.

Очевидна рѣчь, що всѣ Русины повинній вôдъ теперь пôдпирати тое одиноке фінансове руске товариство. Отже й „Народный Дôмъ“ и „общество имени Качковского“ повинній станути на высотѣ своеи задачѣ и не приймати провізій вôдъ не-рускихъ товариствъ асекураційныхъ, хотяй бы тій товариства давали имъ добровôльно. „Народный Дôмъ“ есть першою рускою народною институціею, має кôлькадесять тысячь рôчного доходу, отже не годить ся навѣть зъ его достоинъствомъ брати вôдъ „Фенікса“ кôлькасотъ ґульденôвъ рôчно провізіи. „Фенікъсови“ зъ певностію зовсѣмъ не залежить на розвою „Народного Дому“ и вôнъ дає провізію на „Народный Дôмъ“ безпечно не зъ любови до народу руского, але длятого, що оперуючи на Руси має значній зыски. А тій всѣ зыски могли бы перейти зъ часомъ на руску институцію, если-бъ „Народный Дôмъ“ не робивъ реклямы для „Фенікса“, котрого акціонеры — жиды и котрый тôлько для позору выбирає панôвъ христіянъ до рады управляючои и завѣдуючои.

Такожь и „общество имени Качковского“, котре поставило собѣ за задачу „пôднести нашь народъ морально и матеріяльно“, не повинно приймати провізіи вôдъ „Славіи“, бо то по перше ухибляє достоинъству товариства, а по друге черезъ то пôдкопує ся екзистенцію нашои власнои институціи.

За примѣръ въ тôмъ взглядѣ повинній намъ послужити Поляки. „Фенікъсъ“ и иншій поза-краєвій асекураціи безпечно далибы на всякій польскій заведеня не 5% але 10%, тôлько-жь Поляки не приняли бы тои пропозиціи, бо у нихъ бôльшу вагу має розвôй власнои Краковскои асекураціи, нѣжь кôлька тысячь провізіи вôдъ поза-краєвыхъ товариствъ — а впрочôмъ уважали бы навѣть за обиду народнои чести приймати тій провізіи. Сему зрозумѣню власного интересу у Полякôвъ завдячує товариство Краковске, що обертає нинѣ міліонами, дає соткамъ польскихъ родинъ удержанье и есть одною зъ першихъ асекурацій не тôлько въ Австріи але въ Европѣ.

Д-ръ Корнило Чайковскій.

Зъ Перемыского.

[Въ справѣ церкви въ Стôбнѣ.]

Ц. к. власть політична дозволила громадѣ Стôбно въ перемыскôмъ повѣтѣ збирати на тамошну церковь парохіяльну жертвы черезъ колєктантôвъ по цѣлôй Галичинѣ зъ выимкомъ мѣстъ Львова и Кракова. Мѣжь численными вôдозвами до рускои публики о ласкавій жертвы на добродѣйнй и народній цѣли являє ся тутъ нова вôдозва о поратунокъ для парохіянъ рускихъ сѣлъ Стôбно и Стôбенко.

Знають се всѣ, що бѣдному народови вже надоѣли тій численній колєктанты, длятого многій люде кажуть: „Мы самій бѣднй и бѣдну маємо церковь“ — однакожь в случаѣ, що вымагають конечно такои дороги и оправдують ся. Такій случай заходить въ парохіи Стôбно. Тутъ не розходить ся лишь о нову церковь, але о уратованье двохъ громадъ для рускои народности и недопущенье до грозячого переходу на обрядъ латиньскій.

Села Стôбно и Стôбенко, становлячій рускую парохію зъ числомъ 1200 душь, лежать по правôмъ березѣ рѣки Сяну недалеко мѣсточка Радимна и граничать зъ ярославскимъ повѣтомъ. Есть се околиця, въ котрôй вôдъ давна бушує сильна аґітація польщеня руского люду черезъ перетяганье зъ руско-кат. обряду на обрядъ латиньскій. Тымъ шляхомъ черезъ Сянъ веде дорога до вынародовлюваня руского люду и вôдчуженя вôдъ рôдноп вѣры и рôдныхъ звычаѣвъ. Передъ 20-ма лѣтами за поводомъ тои аґітаціи майже все населенье руске мѣсточка Радимна, числяче надъ 600 душь руско-кат. обряду, перейшло на обрядъ латиньскій. Тожь и не дивота, що въ такôмъ мѣсточку, де майже не було латинниковъ, вымуровано на найвиднѣйшôмъ мѣсци коло ринку величавый костелъ латиньскій, богато украшеный, бляхою мѣдяною крытый, могучій помѣстити надъ 1000 особъ — противъ церкви рускои, котра доси мѣстить ся на передмѣстю и не дуже много рôзнить ся вôдъ простои шопы на сѣно. Такій станъ рѣчей, при недоконче великôй аґітаціи, бувъ уже сильною покусою для мѣщанъ обридити собѣ свою руску церковь и перейти на латиньство. Такъ само передъ кôлькома лѣтами зробили голосно знанй Тучапы коло Радимна — и въ тôмъ самôмъ кутѣ въ послѣдныхъ трицяти лѣтахъ въ рôзныхъ громадахъ многй сотки душь руско-кат. обряду перейшли на обрядъ латиньскій.

Така небезпечность грозить и рускôй парохіи въ Стôбнѣ. Въ тôмъ селѣ есть такожь ерігована латиньска парохія для 300 душь лат. обряду проживаючихъ въ трехъ селахъ рускихъ. Недавными часами выбудувано въ тôмъ селѣ складками и даровизнами великій костелъ латиньскій, що може змѣстити до 600 особъ, — а для рускои парохіи, котра въ двохъ селахъ числить 1200 душь, именно 700 душь въ Стôбнѣ а 500 душь въ Стôбенку, стоить въ селѣ Стôбнѣ дуже старенька, вже розпадаюча ся церковця, въ котрôй найбôльше 100 особъ помѣстити ся може. Тутъ мусимо примѣтити й то, що въ обохъ тыхъ селахъ, мимо того, що бôльше якъ три чверти дѣтей шкôльныхъ суть Русины, заведено въ школахъ выкладовый языкъ польскій и учителѣ не смѣють до дитины промовити по руски...

По правдѣ подиву гôдне есть привязанье Русинôвъ до свого рôдного, руского обряду! За прикладъ послужити можуть жителѣ села Стôбно, котрій при такôмъ складѣ рѣчей доси при своѣмъ рускôмъ обрядѣ полишили ся. Они вкôнци рѣшили ся побудувати собѣ нову церковь. Бѣдаки, дивлячись на латиньскій костелъ за паньскій грошѣ, хотѣли бы й собѣ мати красну церковь. Въ комітетѣ ухвалили вымурувати обширну церковь бляхою крыту кошт-

Про Бѣлу землю въ Галичинѣ и про кельтицке походженье Бойкôвъ.

(*Конецъ.*)

III.

Остаєсь ще вôдповѣсти на послѣдній замѣты п. Верхратского, о скôлько они вôдносять ся до мови розправы о Бойкахъ и о Бѣлôй земли въ Галичинѣ.

П. В. повѣдає: „Коли бы нашій Бойки були Кельтами, то предсѣ найшла-бъ ся про нихъ згадка яко о пришлякахъ, чужинцяхъ, зайдахъ, чи у Нестора, чи у пôзнѣйшихъ лѣтописцѣвъ. Тымчасомъ такои згадки нема.“

Дуже оптимістичный поглядъ на Нестора! Тажь въ нашихъ лѣтописяхъ не то о Бойкахъ, але взагалѣ не найде хочбы одного слова, котре бы вôдносило ся до якихъ-небудь жителѣвъ Галичины въ часахъ передъ Рурикомъ. Навѣть въ исторіи першихъ Руриковичѣвъ (ажь до Володимира Великого) не находимо звѣстокъ про Галичину — въ двохъ трехъ стрбчкахъ змѣстити можна всю „исторію“, яку за тій часы подавъ Несторъ о нашôмъ краю. А ще и зъ тои „исторіи“ небогато выходить хôсна, бо годѣ зъ неи довѣдати ся, чи н. пр. згаданій Несторомъ Хорваты були жителями захôднои Галичины, чи всхôднои, чи може належали, якъ хотять деякій, до Молдавы.

Если въ Несторѣ нема звѣстокъ про старинну Галичину, то тымъ менше найти ихъ можна у пôзнѣйшихъ лѣтописцѣвъ, бо тій були лишь продовжателями Нестора, нѣщо нового про давній вôдношеня въ нашôй земли они не умѣли подати.

Проти кельтицкого походженя Бойкôвъ — каже п Верхратскій — промовляє и те, що вже „въ початку XIII. вѣка споминає ся (въ лѣтописи) про Синевôдско, отожь про село, де сидять нашій Бойки“.

Я все говоривъ и говорю о старинныхъ Бояхъ, що ще около р. 45 передъ Христомъ осѣли були въ нашôй земли, а п. Верхратскій має на думцѣ Бойкôвъ, що жили въ XIII-ômъ вѣцѣ, отже въ тысячь триста лѣтъ пôзнѣйше. Не въ XIII, але вже що-найменше въ V-ômъ вѣцѣ Боѣ затратити мусѣли свою національность, злити ся въ одно зъ славяньскою людностію, посередъ котрои и зъ котрою разомъ жили. Назвы, якъ Баясъ у равеннатского ґеоґрафа, Боіки у цѣсаря Константина, Бойки у нинѣшныхъ Русинôвъ — то все лишь традиційно дохованій згадки про тыхъ давныхъ, кельтицкихъ Боѣвъ. Яка-жь ту звязь може заходити зъ Синевôдскомъ?!

Въ однôй зъ попередныхъ розправъ замѣтивъ я, що назва „Бѣла земля“ повстала въ нашôмъ краю въ часахъ передъ-Христовыхъ, коли ще Фіны мешкали при всѣхъ Вислахъ въ Галичинѣ[1]). Въ фіньскôмъ языцѣ Vis-ula о значає ще и нинѣ „Бѣлу воду“, а въ старину вôдъ рѣкъ пшли и назвы племенъ. Придатокъ „бѣлый“ для означеня нашои землѣ и ои жителѣвъ розповсюднивъ ся головно въ III и IV вѣцѣ пôдъ вплывомъ пануючихъ въ Галичинѣ ґерманьскихъ Ґотôвъ. Перша часть фіньского слова Vis-ula пригадувала своею вымовою старонѣмецке wis, зъ котрого утворило ся нинѣшне нѣмецке weiss. Та й самій Ґоты, що жили при нашихъ Вислахъ, звали себе въ III вѣцѣ Visi (die Weissen).

П. Верхратскій зрозумѣвъ те мѣсце такъ, що нѣбы я Вислу назвавъ нѣмецкою рѣкою, а се помыслъ не môй, лишь Шайнохи! Той „Шайноха (повѣдає п. В.) думавъ, що назва Висла есть въ звязи зъ нѣмецкимъ словомъ weiss (давнѣйше wis); вôнъ покладавъ именно на поданю Длуґоша, що въ старинности звали Вислу alba aqua.“

Коли вже конче набирати ся треба розуму зъ польскихъ писателѣвъ, то я наведу п. Верхратскому слова, якій про „нѣмецку“ Вислу высказавъ на 260 лѣтъ передъ Шайнохою (але въ той самъ способъ, що и Шайноха) давный польскій писатель Себаст. Кльоновичъ. Въ поематѣ „Flis czyli spuszczanie statków Wisłą“ пише Кльоновичъ: „Wisłę, Białą Wodą od starożytnych Słowianów rzeczoną, Niemcy po dziś dzień zowią Weissel, Polacy zaś z niemiecka Wisła.“ Ту Кльоновичъ сказавъ те саме, чого п. В. въ первый разъ дочитавъ ся въ Шайносѣ, и якъ Кльоновичъ, такъ кождый скаже, хто въ Вислѣ хоче вôдкрыти „нѣмецку“ назву. Що давній Нѣмцѣ говорили wis, не weiss, знають и безъ Шайнохи всѣ, що занимають ся языковыми студіями.

П-у В. подобали ся выводы польскихъ фільольоґôвъ о „славяньскôмъ“ походженю назвы Висла. На одно лишь, а найважнѣйше, забули тій фільольоґи: — при горѣшнôй Вислѣ, якъ знаємо зъ Птолемея, ще и въ другôмъ вѣцѣ по Хр. не було жадныхъ Славянъ, то якже-жь назва Вислы могла бы бути славяньскою? Я, на адресу п-а В., просивъ тыхъ фільольоґôвъ, щобы окрôмъ слова Висла, о котре власне розходить ся, навели бодай одно яке славяньске выраженье, въ котрôмъ бы доховало ся давне wis въ значеню „вода“. А п. Верхратскій менѣ такій слова нацитувавъ: Висла, Вислока, Вислокъ, Вислобоки, Вислочокъ — у всѣхъ выразахъ слово Висла! Окрôмъ того наводить ще п. В. назвы двохъ рѣчокъ: Висъ (притока Буга) и Висъ (рѣчка въ Мармарощинѣ на Уграхъ) — але доказу, що те

---

[1]) Назва „Бѣла земля“ могла ся легко у насъ приняти, бо у Славянъ той термінъ бувъ вôдъ непамятныхъ часôвъ въ уживаню, лишь бравъ ся въ иншôмъ значеню. Въ понятю Славянина „Бѣла земля“ значило те, що „Бѣлбожа земля“, а пôсля пôзнѣйшои, рускои термінольоґіи „Дажбожа земля“.

томъ 10.250 злр, а не обчислили ся напередъ зъ своими силами. Коли по розправѣ конкуренційнôй прийшло взяти ся до дѣла, заразъ найшла ся опѣка чигаючихъ аґітаторôвъ. Честний читателѣ може пригадають собѣ, що передъ двома роками польскй часописи розголосили вѣсть, що громада Стôбенко, майже половина парохіи, зголосила до ц. к. староства свôй переходъ на обрядъ латиньскій. Ся вѣсть показала ся ложною, але аґітація за тымъ була обняла цѣлу парохію. Та хочь аґітація не допяла своеи цѣли, все таки мала той шкôдный наслѣдокъ, що громада Стôбенко цѣлкомъ оперла ся зложити припадаючу на неи часть конкуренційну въ квотѣ 4.500 зр. и тымъ чиномъ спинила такъ красно зачате дѣло. Господарѣ села Стôбна, не маючй иншого выходу, постановили власными силами довершити зачате дѣло. Мимо того, що въ двохъ послѣдныхъ рокахъ повенями знищенй, они зô свого убожества знанй въ околици, взяли ся щиро до працѣ. До лѣта звезли цѣлй стирты камѣня й цеглы, выкопали власными руками глубокй ровы на фундаменты, згодили майстрôвъ, кôлько лишь могли зложили ся грôшми та й въ роботѣ численными руками спомагали — и такь при помочи доброго вôйта и ревного душпастиря, котрый такожь значнѣйшу суму на сю цѣль жертвувавъ, зъ помочію заощадженои скарбоны и датку коляторского допровадили до того, що до зимы стали готовй муры пôдъ бляшанымъ дахомъ. Потреба-жь еще около 5.000 злр., абы докôнчити всю роботу, а на се громада не маѣ вже силы. Якъ сказано, д брый вôйтъ и ревный душпастирь причинили ся до сего подвигу, але завистный духъ не подарувавъ сего вôйтови — злобна рука пôзною вже осенію, по зборѣ всего збôжа зъ поля, пôдпалила его — все майно его згорѣло, и бѣдна громада мусѣла ще зложити ся, абы допомогти свому вôйтови будынки поставити. Хотяй и сусѣднй громады, кôлько могли ратували и ратують Стôбнянъ въ ихъ дѣлѣ, все-таки того за мало. Безъ помочи ширшои рускои публики тутъ не обôйдесь и дѣло зачате не скôнчить ся.

Тожь въ имени рускихъ парохіянъ Стôбна и въ имени комітету парохіяльного вôдзываю ся: Преосвященй и Всесвѣтлѣйша Єрархіе руска и Высокоповажанй патріоты рускй зъ великихъ мѣстъ! жертвуйте ласкаво якій крейцарь на церковь руску въ Стôбнѣ и пришлѣть на руки комітету парохіяльного въ Стôбнѣ [почта Медика], а сповните тымъ патріотичне дѣло! Всечестнѣйше Духовеньство и Честнѣйшй Мѣщане и Селяне рускй! приймѣть ласкаво колектантôвъ села Стôбна, котрй по святахъ до Васъ загостять, подайте имъ милостиню хоть убогу, безъ гнѣву й лайки, а буде се заслуга не лишь для народу, але й для бôльшои чести и хвалы Божои! До Рôздвяныхъ свят вôдвѣдали колектанты повѣты: тарнôвскій, ряшѣвскій, ярославскій, чешанôвскій и жовнôвскій та й прислали около 200 злр., а по святахъ пустять ся по всхôдній Галичинѣ. Чей-жь не вôдмовлять рôднй братя по вѣрѣ и обрядѣ ласкавѣй пом своеи помочи!

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Передвчера вôдбулись першй засѣданя соймôвъ: Сольногороду, Каринтіи, Буковины и Тиролю. Въ прочихъ соймахъ зачались вôдбувати правильнй засѣданя по феріяхъ святочныхъ. — Въ каринтскôмъ соймѣ предложить выдѣлъ краевый внесеня: на полѣпшенье платнѣ учительскои, на введенье безпосередныхъ выборôвъ въ громадахъ сѣльскихъ и на розширенье права выборчого на всѣхъ податникôвъ. Писарѣ громадскй задумують внести петицію, щобы на будуче писарями громадскими могли бути лишь испытованй люде, а платню побирали зъ фонду, на котрый бы складали ся держава, край и громады. Въ сей способъ вытворено бы урядникôвъ, завысимыхъ вôдъ выдѣлу краевого и способныхъ аґітаторôвъ въ борбѣ противъ Словѣнцѣвъ. — Въ шлескôмъ соймѣ засѣдає шѣсть послôвъ славяньскихъ (Чехôвъ и Полякôвъ) противъ 24 Нѣмцѣвъ. Въ першихъ трехъ сесіяхъ соймовыхъ сеи каденціи, вôдъ 1890—1893 р, мѣжь послами славяньскими була солідарность и строга дисциплїна, такъ що хочь и були въ меншости, то все таки ихъ голосъ яко заступникôвъ бôльшости краевого населеня мавъ вагу. Сеи сесіи якось славяньскй послы не можуть погодити ся, якъ що-до тактики такъ и прінципôвъ. Причина того така: Минувшого року зачали Поляки входити въ якйсь переговоры зъ Нѣмцями и черезъ те Чехи зачали имъ недовѣряти. Доси ще не ухилене се недовѣре и длятого ческй послы безъ огляду на Полякôвъ будуть мусѣли — якъ завзывае ихъ Op. Tyd. — станути о власныхъ силахъ и поступати такъ, якъ имъ велить честь народна.

Въ Спалатѣ въ ночи на Новый Рôкъ лучила ся поважна бійка мѣжь Хорватами и Италійцями. Зъ одного стороны станули хорватскй „соколы“ и сторожа пожарна, а зъ другои Італійцѣ. Жандармы и поліція мусѣла привертати ладъ.

Въ Будапештѣ все въ завѣшеню. Пріѣздъ цѣсаря вызначеный на день по Новôмъ роцѣ, поки-що вôдложеный до нинѣ або завтра. А за той часъ ситуація давна. Гр. Кинъ-Гедерварі заходить кождого дня до клюбу ліберального, щобы информаціи засягати. Векерле выѣхавъ бувъ на кôлька днѣвъ до своихъ дôбръ Даношь и вертає сими днями, бо якъ запевняють, зъ пріѣздомъ цѣсаря мусить порѣшитись справа нового кабінету. Тымчасомъ розходять ся найрôзнороднѣйшй поголоски. И такъ въ кругахъ опозиційныхъ говорять, що цѣсарь не поручить місіи утворення нового кабінету анѣ Банфіому анѣ Гедерваріому, лишь міністрови Калаеви, котрый буде стиратись перевести фузію сторонництва ліберального зъ національнымъ або розвяже парламентъ. О міністрѣ спôльного скарбу Каляю донѣсъ Magyar Hirlap ще бôльше сензаційну вѣсть, а то, що вôнъ обôйме теку міністра справъ заграничныхъ по гр. Кальнокимъ. котрый мусить уступити. Та змѣна наступить сейчасъ по полагодженю кризы кабінету. Не треба забувати, що Magyar Hirlap есть органомъ посла Юл. Горвата, котрый недавно въ соймѣ выступивъ зъ острыми закидами противъ міністра Кальнокого, тожь певно и теперь не хоче покинутись своеи тактики. Fremdenblatt доносить, що не лишь безосновною але и тенденційною есть вѣсть, немовь то банъ хорватскій, пересвѣдчивши ся о безхосенности своихъ заходôвъ, не хоче пôднати ся місіи зложеня нового кабінету. Противно, банъ теперь бôльше анѣжь коли небудь рѣшивъ ся вволити вôзваню монарха и думае, що буде мôгъ выконати се порученье, бо надѣе ся найти потрѣбну пôдпору въ таборѣ ліберальнôмъ. Pester Lloyd повстивъ статью про внутрѣшну ситуацію, въ котрôй каже що утворенье кабінету може бути переведене лишь въ межахъ сторонництва ліберального а групою послôвъ, котрй выступили зъ того сторонництва пôдъ проводомъ Сапаріого, бо мѣжь ними що-до тои точки нема рôзницѣ. Однакъ зъ партівю національною не можлива фузія, бо она хоче згоду зъ 1867 р. односторонно толкувати, коли противно ваконъ угодовый есть двосторонною умовою, котрои интерпретація прислугує не лишь угорскому соймови и угорскôй коронѣ, але такожь монархови австрійскому и парляментови австрійскому. — Сторонництво католицке выступило передвчера до борбы зъ лібералами при доповняючôмъ выборѣ въ комітатѣ літчавскôмъ мѣжь Словаками и вôднесло побѣду. Борба була завзята, що ажь мусѣла выступити жандармерія и двѣ компанїи войска. Побѣдивъ бôльшостію до 300 голосôвъ священикъ Зеленякъ и ліберальне сторонництво стратило округъ, якій доси завсѣгды держало въ своихъ рукахъ. Въ кругахъ клерикальныхъ обчисляють, що на случай новыхъ выборôвъ „католицка партія людова“ добула бы собѣ зô 60 мандатôвъ, котрй бы стратила будьто крайна лѣвиця будьто ліберальна партія.

— —

Зъ Варшавы доносять, що гр. Шуваловъ заки згодивъ ся обняти посаду генералъ губернатора, поставивъ три услôвя. Жадавъ, щобы уряды цивільного и войскового губернатора були знова, якъ доси, разомъ сполученй въ одной особѣ. Вѣдомо, що бувъ проектъ, роздѣлити для Царства польского уряды цивільного и войскового губернатора. Вôдтакъ домагавъ ся граф Шуваловъ, щобы всякй его именованя и димісіи були сейчасъ затвердженй, та щобы для свого окруженя мôгъ выбирати людей пôсля волѣ. Вкôнци домагавъ ся Шуваловъ помилуваня всѣхъ особъ, засудженыхъ за демонстраціи въ честь Килиньского. Всѣ тй жаданя, по предложеню ихъ цареви, були принятй. На повитанье гр. Шувалова роблять ся великй приготовленя.

Зъ Петербурга доносять, що царь задумавъ зô всѣхъ губернiй, не вылучаючи Царства польского, покликати до Петербурга знатнѣйшй особы, котрй бы ему здали справу о положеню краевъ и о бажаняхъ населеня.

Про уступленье міністра комунікацій много говорять, але всѣ годять ся въ тôмъ, що тутъ розходилось о якйсь надужитя, котрыхъ міністеръ не повиненъ бувъ допуститись. Его умова зъ зелѣзницями о доставу матеріялу зъ его лѣсôвъ не мусѣла бути такъ хосенною для державы, коли державне бюро контролѣ при розслѣдженю дотычныхъ рахункôвъ наробило крику. Оборона Кривошеина, що ту умову заключено, заки ще обнявъ теку міністерску, показала ся неправдивою, Царь пôдписавъ димісію Кривошеина а рôвночасно зарядивъ, якъ найточнѣйше розслѣдити цѣлу справу. Рôвножь вѣсть, що и многй урядники въ департаментѣ будовы зелѣзниць покомпромітованй, выдаесь немовѣрною.

Въ Сербіи настала пора процесôвъ політичныхъ. Що нно закôнчила ся розправа, а властиво поступованье доказове, противъ Цебинаца, обжалованого о намѣръ зложеня зъ престола короля Александра, и теперь трибуналъ маѣ выдати выровъ — коли зачавъ ся процесъ противъ Симы Дяковича и Милоша Мисковица о замѣреный атентатъ отроеня короля Александра. Они оба мали намовити поліцая Стефана Бачована, щобы всыпавъ отрую до фляшки зъ виномъ, призначеным для короля. При розправѣ зôзнавъ Бачованъ, що его намавляли до отроеня короля, але коли вôнъ побачивъ молоденького короля, то ему зробило ся жаль и вôнъ не доконавъ атентату. — Всѣ тй атентаты мали бути пôддержуваній правительствомъ радикалôвъ, котрй хотѣли при замѣшаню въ родинѣ королѣвскôй позбутись взагалѣ династiи. Зôзнаня свѣдкôвъ и обжалованыхъ въ процесѣ Цебинеца такъ помотаній, що не есть цѣлкомъ неможлива поголоска, немовь тй всѣ атентаты уложенй поліцією, щобы допомочи Миланови вернути до Сербіи а заразомъ здескредитувати радикалôвъ, котрй не були бы нѣколи до того допустили.

— —

Зъ Софіи доносять, що судья слѣдчій суду военного велѣвъ увязнити Стамбулова пôдъ закидомъ участи въ убійствѣ міністра Белчева. Поки-що Стамбулова полишено на воли. Заступники чужосторонныхъ державъ мали звернути увагу болгарского правительства на се, що система гнобити Стамбулова вже посунена за далеко и може принести дуже легко шкоду Болгарiи.

НОВИНКИ.

— **Христосъ раждаєть ся!** Отсимъ старымъ радôстнымъ окликомъ христіяньскимъ витаємо Васъ Вп. Читателѣ, витаємо й Тебе, Руси галицка, украиньска, буковиньска, угорска и за Океаномъ! Даруй намъ Боже всего щастя! Дай Боже, щобъ середъ насъ запанувала и всѣхъ насъ одушевляла одна думка для одноі великоі, завѣтноі цѣли! Христосъ раждаєть ся!

— **Вечерокъ зъ танцями** устроюваный академічнымъ товариствомъ „Ватра“ на докôдъ стіпендіи имени Шевченка, про котрый мы вже згадували, вôдбудесь дня 12 н. ст. лютого с. р. въ великôй сали „Народного Дому“. Цѣль гарна, тожь думаємо, що не залишать явитись на вечерку всѣ, що бажають добре забавитись та заразомъ сповнити патріотичне дѣло, збôльшаючи фондъ стіпендійный.

— **До Русинôвъ-адвокатôвъ!** На цѣлый політичный повѣтъ бобрецкій, въ котрôмъ мѣстять ся два судовй повѣты а зъ тыхъ самъ судовый повѣтъ бобрецкій числить по-надъ 50 громадъ, нема нѣ одного адвоката. Одинокий адвокатъ-жидъ переносить ся зъ оглядôвъ родинныхъ до Львова, хочь матеріяльне поводженье его тутъ було дуже добре. Народъ въ повѣтѣ взглядно ще досыть добре маѣ ся, рухъ табулярный дуже великій, такъ що крôмъ звычайного доходу зô справъ спôрныхъ можна мати также дохôдъ зъ поступованя неспôрного, котре теперь змонополізуваръ у себе нотарь. Тожь матеріяльна сторона для кождого адвоката Русина, котрый мôгъ бы числити на помôчь моральну священьства околичного, есть запевнена, а хто бы зъ ин. адвокатôвъ хотѣвъ близше поінформуватись о бобрецкихъ вôдносинахъ, зволить звернутись до Редакціи „Дѣла“ а тая вкаже ему дотычну особу. Крôмъ поводженя матеріяльного, котре въ повѣтѣ бобрецкôмъ кождый способный и честный адвокатъ знайти мусить, зыскали бы всѣ Русины тутешного повѣта черезъ придбанье независимого интеліґентного чоловѣка, а що найважнѣйше — зыскала бы справа руска.

— **Зъ кругôвъ нашого духовеньства** одержуємо отсе письмо: Въ мѣсяцѣ грудни сего року стрѣтила галицке католицке священьство особлива ласка зô стороны властей скарбовыхъ. Бо зъ огляду на уставу скарбову зъ 29 мая с. р. вôзвано священикôвъ, щобы точно 31-ого грудня 1894 р. побрали припадаючй имъ ще доповненя до конгруы за рôкъ 1894-ный, позаякъ по уплывѣ того стисло вызначеного терміну конґруа припадаюча за грудень або за довшій часъ 1894 року выплачена не буде. Що гôрше ще — многй ц. к. староства въ обѣжникахъ не сказали, що до побранья конґруы призначеный день 31-ого грудня, але що того рода належитôсть побрати можна „найпôзнѣйше до 31 грудня 1894“. — Выдати таке розпорядженье то рѣчь не малои ваги, коли зважить ся, що письмо може не дôйти кождого священика або цѣлкомъ або въ часѣ, тымъ бôльше що обѣжники порозсылано въ остатныхъ дняхъ грудня. Обѣжники въ котрыхъ сказано „побрати можна найпôзнѣйше до 31-го грудня“ впроваджують кождого читаючого въ блудъ и не оденъ въ добрôй мысли ѣде або посылає скорше — ажь въ урядѣ податковôмъ довѣдує ся, що не можна побрати анѣ скорше анѣ пôзнѣйше лишь 31-ого грудня. Але-жь бо 31 о грудня могла бути и навѣть дѣйстно мѣсцями була така обѣжникa, що неодеи священикъ, вôддаленый вôдъ уряду податкового кôлька миль, особливо въ горахъ, не мôгъ вкôпци й не хотѣвъ ѣхати по тую нер зерненьку конґруу... Такъ, такъ, ск бѣдолахо! Пôдчасъ коли другимъ ух податки дорожчай, тобѣ вызначують побрання конґруы — „да непо ному дасть ся, а

Висъ есть слово славяньске и значить „вода“, мабуть и не дожду ся нѣколи.

На мою гадку назва „Висъ“ есть лишь новымъ доказомъ фіньского походженя слова. Мармароске Висъ буде безъ сумнѣву слово мадярске, а Мадяры, якъ звѣстно, зачисляють ся до родины Фінôвъ. И доси у Мадярôвъ wiz значить „вода“, иншого слова на те понятье Мадяры навѣть не мають.

И надъ Бугомъ, до котрого вливае ся рѣка Висъ, мешкали первѣснo Фіны. Ще и Птолемей, наводячи племена, що мешкали на всхôдъ Вислы, згадує про тыхъ колишныхъ Фінôвъ зъ надъ Буга. „При устю Вислы — каже Птолемей въ своѣй ґеоґрафіи — мешкають Венеды, пôдъ Венедами Ґоты, а дальше Фіны (εἶτα Φίννοι)“. Супроти такъ выразного и заразомъ поважного свѣдоцтва (Птолемей писавъ на пôдставѣ урядовыхъ датъ римскихъ) нема що и думати о славяньскости назвъ Висъ и Висла.

Про ґипотезу п-а Верхратского о повстаню назвы Бойки вже стôлько було бесѣды, що теперѣшню вôдповѣдь обмежити можу до кôлькохъ лише увагъ. Такъ зване „бойкôвске“ *бойе* знане, якъ вже передже выказано, и въ иншихъ сторонахъ Руси, а навѣть на Украинѣ (приходить и въ письмахъ Шевченка) — отже стратило зовсѣмъ силу доказову въ вôдношеню до назвы Бойко. Найновѣйше вôдкрытье п-а В., що „лишень такъ звана людова етимольоґія[2]) може усмотрити тожсамôсть выразôвъ *бойе* и *то бо і е*“, промовляе также въ некористь ґипотезы, ставленои п. Верхратскимъ, бо намъ ходить головно о самъ людъ, о те чи людъ въ тôмъ „бойе“ добачае выраженье незвыкле, смѣшне, чи нѣ. Коли не добачае, то на-що и боронити дальше неудалои ґипотезы!

Слово „бойе“ выясняе п. В. языково въ такій способъ: „Тото е (въ выразѣ бойе) належить вôднести до пня мѣстоименного (Pronominalstamm) е. Оттакъ *бойе* повстае зъ бо + е“.

Не знаю, звôдки п. Верхратскій роздобувъ той свôй „Pronominalstamm е“. Се шумна фраза тôлько! Мікльошичь, обговорюючи слова утворенй зъ тематy е, такъ повѣдае: „е ist vielleicht der altindische Pronominalstamm a“. Ту выразно говорить ся „vielleicht“, а у п-а В Мікльошичева ґипотеза стала ся вже „непоколибаемымъ“ аксіомомъ!

Межи численными словами, якй Мікльошичь навязує до темату е, не находжу и одного, що значеньемъ своимъ пôдходило бы до нашого „бо й е“. А предсѣ яка-сь звязь що-до понятій повинна бы бути мѣжь тыми словами[3]).

Заходить ще и отся важна обставина, е яко „Pronominalstamm“ выступае майже всюды лишь въ зложеныхъ словахъ и лишь яко перша часть зложеныхъ слôвъ. Выраженье бо + е становило бы выемокъ вôдъ того загального правила — выемокъ тымъ бôльше неприродный и разячій, що въ славяньскихъ языкахъ частица „бо“ у словахъ тѣсно зъ собою зложеныхъ стоить завсѣгды на другôмъ мѣсци: а + бо, у + бо, ли + бо, и + бо, al + bo.

Мікльошичь повѣдае ще, що пень е лучити ся може тôлько зъ иншими займенниками. А частица „бо“ не належить до займенникôвъ — значить выразъ „бойе“ и зъ того погляду зачислити бы треба межи выемки вôдъ загального правила!

Якось, видно, нема ладу зъ тыми ґипотезами що-до слова „бойе“. Самй довольности, неоправданй комбинаціи, ловленье по воздусѣ якъ при забавѣ „въ жмурки“, все безъ системы, безъ методы!

Ом. Партицкій.

(Друкарска похибка.) Въ послѣднôмъ фелетонѣ „Дѣла“ въ 1 примѣтцѣ хибно надруковано грецку назву для означеня колишнього ческого краю; зам. „Бай(и)о хамітой“ повинно бути „Бай(и)о-хаймой“.

---

[2]) Не лишь людова етимольоґія, але и кожда добра граматика. Въ выраженю „бо і е“ переходить і на й пôсля звѣстныхъ правилъ о роззвѣ. Появъ той самъ, що н. пр. въ выраженяхъ: сестра й мати, я й вôнъ, вода й огонь и т. д.

[3]) Зъ ґрупы наведеныхъ Мікльошичемъ слôвъ одно лишь „отакъ“ (зам. етакъ) близьке своимъ значеньемъ до выразу „бойе“, але те значенье споводоване словомъ „такъ“, котре по е додало ся.

мнить ся имѣти, отберетъ ся". Того рода розпоряженя выдати кождого року въ грудни, а міністеръ фінансовъ може числити на поважну суму доходовъ... Свѣтла Редакція зволить помѣстити тыхъ моихъ кольска словъ, може хто схоче застановитись глубше надъ долею священьства та за нимъ уняти ся. — *о. И. Л. зъ гбр.*

— **Посолъ Романчукъ** занедужавъ позавчера — горячка досягла того дня 39½. Нинѣ горячка значно менша, а лѣкарска діяґноза выпала успокоюючо.

— **Галицка праса.** Зъ выказовъ краєвого статистичного бюра показуе ся, що въ 1891 роцѣ було въ цѣлой Галичинѣ 20 рускихъ політичныхъ и товарискихъ періодичныхъ выдань, котрѣ выпечатали ся въ 2,303.900 примѣрникахъ. Зразъ на другій рокъ (1892) выпечатало ся рускихъ ґазетъ у Львовѣ 2,339.080, а на провінціи 34.000 примѣрниковъ. Изъ выставленыхъ цифръ выходить, що въ 1892 роцѣ розбѣгло ся рускихъ ґазетъ о 69.380 примѣрниковъ больше, якъ въ 1891 р. — Польскихъ ґазетъ печатало ся 1891 року 6,104.460 примѣрниковъ, а въ 1892 роцѣ зменшило ся се число о цѣлыхъ 800.000 примѣрниковъ. Однако мимо розвою періодичной прасы есть все ще въ Галичинѣ на 6½ міліоновъ людей 4,876.614 особъ, що неумѣють нѣ читати нѣ писати, т. є. що на кождыхъ 100 душъ приходить 74 неписьменныхъ.

— **Реформа цивільной процедуры.** Выбрана львовскою палатою адвокатовъ комісія для уложеня меморіялу до рады державной, роздѣлила вже роботу межи своихъ членовъ. Рефераты що-до властивого поступованя обговорили адвокаты: проф. Тіль, Чемериньскій и Четверъ; рефератъ въ справѣ закона о компетенціи судовъ обговорилъ д ръ Быкъ, рефераты въ справѣ приписовъ дотыкаючихъ адвокатского стану обговорили авокаты: Малаховскій, Дзендзелевичъ и Балабанъ. Комісія просить всѣхъ членовъ львовскои палаты адвокатовъ, щобы уваги и внесеня свои пересылали подъ адресою згаданыхъ референтовъ, и то ще передъ концемъ сего мѣсяця, бо вже въ першихъ дняхъ лютого с. р. мусить ся предложити меморіялъ перманентному выдѣлови рады державной.

— **Епільоґъ святкованя 1 мая 1894.** Мы вже доносили, що передъ карнымъ судомъ у Львовѣ маѣ водбути ся розправа противъ Иваны Трояновскои rectе Пшиґоцкои, Авг. Урбаньского, Ив. Лозиньского, Ант. Климковича и Фр. Смульского обжалованыхъ о се, що вертаючи дня 1 мая 1894 р. зъ прогулки устроенои роботниками на Пасѣкахъ лычаковскихъ, взывали до опору противъ орґановъ поліціи. Згадана розправа водбула ся передвчера и вчера подъ проводомъ сов. Спендаковского. До розправы возвано 10 свѣдковъ, поліційныхъ воякovъ и аґентовъ и 9 водводовыхъ свѣдковъ. Сензацію викликало, коли одинъ зъ обжалованыхъ поднѣсъ, що ревізоръ Терлецкій намовлявъ въ судовой сали свѣдковъ-поліціянтовъ, въ якій способъ маютъ зознавати. Водтакъ переслухано водводовыхъ свѣдковъ. Оборонець д-ръ Ашканази поставивъ внесенье, щобы переслуханье ихъ наступило подъ присягою. Прокураторъ сиротививъ ся сему предложеню и трибуналъ прихиливъ ся до его погляду. Такимъ чиномъ переслухано яко незаприсяженыхъ свѣдковъ интролїатора Стшелецкого, друкаря Клися и ин. Всѣ зознаня свѣдковъ стояли въ разячой суперечности зъ тымъ, що говорили поліціянты. Супротивъ того прокураторъ Стебельскій обжалувавъ 4 свѣдковъ водводовыхъ о фальшивѣ зознаня передъ трибуналомъ и свѣдки опинили ся на лавѣ обжалованыхъ. По годинной нарадѣ выдавъ трибуналъ вырокъ засуджуючій Пшиґоцку за подбурюванье противъ власти, зазывъ до опору и обиду функціонарѣвъ поліціи на 6 тыжднѣвъ строгого аресту, Урбановича на 3 тыжднѣ а Климковича на мѣсяць; всѣхъ иншихъ увольнено.

— **Стіпендія им. Черлюнчакевича.** Совѣтъ Народного Дому у Львовѣ розписавъ конкурсъ на одну стіпендію имени бл. п. о. Павла Черлюнчакевича пароха въ Наконечномъ, въ сумѣ 50 зр. рочно, почавши водъ І. повроку 1894/5 школьного року. Стіпендія призначена для ученаковъ середныхъ школъ, своякovъ покойного основателя Просьбы треба вносити до совѣта Народного Дому по день 31 н. ст. сѣчня 1895 р. на руки дотычныхъ школьныхъ дирекцій.

— **Зъ державныхъ зелѣзниць.** Для ominеня непорозумѣнь оповѣщуе дирекція зелѣзниць, що подана въ часописяхъ вѣсть, немовь въ Тернополи маѣ бути отворена дирекція зелѣзниць есть неправдива. Въ Тернополи маѣ бути отворена не дирекція, лише управа будовы (Bauleitung) новои зелѣзницѣ зъ Тернополя до Галича и зъ-водси мабуть пойшла згадана неточна чутка.

— **Д-ръ Лукіянъ Гумецкій,** краєвый адвокатъ въ Самборѣ, именованый ґенеральнымъ субститутомъ помершого сими днями самборского адвоката Александра Біберштайнъ-Блоньского.

— **Самоубійства.** Вчера рано позбавивъ себе житя 80 лѣтный Фр. Кузьминьскій, властитель дому при ул. Сноковской у Львовѣ, выстрѣломъ зъ револьвера. Причиною самоубійства була нервова недуга. — Въ Ярославѣ водобравъ собѣ житье выстрѣломъ зъ карабіна Михайло Ґурскій, фіреръ 90 полку пѣх., а то зъ причины, що не одержавъ войсковои премії.

— **Огнѣ.** Въ Лисятичахъ, стрыйского повѣта, згорѣла шопа Николы Медведя. Була обезпечена на 400 зр., а вартувала 800 зр. — Въ Ковалѣвцѣ, бучацкого повѣта, выбухъ дня 11 н. ст. грудня огонь. Згорѣли домъ стайня и двѣ стодолы зо збожемъ. Необезпечена шкода выносить звыжь 10.000 зр.

— **Листова тайна на Угорщинѣ.** Зъ причины до Семигороду приходили въ заклееныхъ ахъ деякій недозволенѣ въ Угорщинѣ за- румуньскѣ часописи, выдавъ угорскій торговлѣ. Беля Лукачь, „указъ" до ыхъ урядовъ, котрымъ дозволюе с

кождому почтмайстрови въ присутности адресата и войта отворити кождый листъ, що „выдасть ся ему подозрѣнымъ", а если найде ся въ такомъ листѣ румуньска часопись, то маѣ бути знищена. — Легко собѣ уявити до якихъ надужить доведе се розпорядженье. Дѣйстно, Мадяры не перестали ще бути азійскою ордою.

— **Емеритальный фондъ артистовъ руского театру** збольшивъ ся въ роцѣ 1894-омъ о 119·89 зр. не лише зъ самыхъ процентовъ, якъ було подано въ справозданю зо зборовъ Рускои Бесѣды помѣщеномъ у вчерашномъ числѣ „Дѣла", але й зъ добровольныхъ датковъ, бо въ наведеной сумѣ находить ся квота 5 зр., що вплынула зъ жертвъ на згадану цѣль.

— **Дикій звѣрята въ Индіяхъ.** Въ минувшомъ роцѣ погибло въ Индіяхъ водъ дикихъ звѣрятъ 41.000 особъ. Лише самій вужѣ позбавили житя 18.540 людей, а тигры разомъ зъ леопардами, вовками, пантерами, медведями и слонами стали ся причиною смерти або тяжкого калѣцтва 19.000 особъ. Помимо того, що правительство выплатило въ минувшомъ роцѣ 117.447 срѣбныхъ рупій (до 150.000 зр.) за доставленѣ головы 12.657 тигровъ, 4088 леопардовъ и 117 120 вужѣвъ, шкоды, якій сѣ дикій грабѣжники роблять въ людяхъ и въ худобѣ, збольшають ся зъ кождымъ рокомъ. Минувш го року знищили они 90.253 меншихъ звѣрятъ, а зъ того 62.000 инвентаря.

— **Дробній вѣсти.** У Львовѣ померла артистка Юлія Пясецка, бувша акторка руского театру и польскихъ у Львовѣ и Лодзи. — Parlamentär, москвофільскій орґанъ, що выходивъ у Вѣдни 16 лѣтъ водъ редакцією д-ра Живного, ставъ водъ дня 3 н. ст. сѣчня с. р. выходити що день.

— **Ґіссібль-Пухштайнъ.** Якъ намъ пишуть надойшла дня 23 грудня 1894 р. першій разъ локомотива „Маттоні" на стацію Ґіссібль-Завербрунъ.

— **Зъ моды** Весна, лѣто 1895. Звѣстна фабрика шовку Ґ. Геннеберґа въ Ціріху доносить, що наймоднѣйшою матерією шовковою въ сѣмъ сезонѣ есть матерія Bengaline. Дальше модній суть розноцвѣтній тканины Chines, Damast и Broche. Зъ красокъ модній: деревно-бура, Claude, туркусова, червонава Fraise, serpent, пѣскова и bleuet водъ найтемнѣйшахъ до ясныхъ водтѣней.

Вѣсти зъ еп. перемыскои.

Новопоставленій пресвитеры одержали посады: Вас. Мацюракъ завѣдательство въ Хмелю, дек. затварницкого; Іос. Максимовичъ сотрудництво въ Вовчомъ горѣшномъ, дек. жукотиньского; Дм. Лахъ сотрудництво въ Стенятинѣ, дек. сокальского; Ив. Станчакъ сотрудництво въ Дорогомышли, дек. яворовского; Ант. Криницкій сотрудництво въ Нагуевичахъ, дек. мокряньского; Іос. Преторіусъ сотрудництво въ Старомъ мѣстѣ. — Презенту на Тѣсну, дек. балигородского, одержавъ о. Пав. Стукачь. — Канонічну институцію на Устрики долѣшній одержавъ о. Іос. Балиньскій. — До канонічнои институціи на Бандровъ возваный о. Ант. Весоловскій. — О. Паппъ Орестъ одержавъ експозитуру въ Цвѣржи, дек. мостиского. — О. Сев. Дньстриньскій зъ Ричагова именованый титулярнымъ совѣтникомъ консисторіи.

Наука штука и література.

— **„Kobieta w poezji Szewczenki".** Водъ такимъ заголовкомъ появила ся зъ друкарнѣ Ставропигійского Института брошура, обговорюючa водчитъ проф. Процика зъ Сянока. Цѣна брошуры 30 кр.

Господарство промыслъ торгвляо.

— **Справозданье Дирекціи общества взаимного кредита „Вѣра" товарищества зареєстрованого** зъ обмеженою порукою въ Перемышли — за часъ водъ дня 22 червня до 31 грудня 1894 р.

Приходъ.

1.	Фондъ резервовый . .	251·— зр.
2.	Удѣлы	6.013·— „
3	Вкладки щадничій . .	21.815·26 „
4.	Кредитъ банковый . .	4.960·— „
5.	Позички на скрипты . .	843·46 „
6.	„ на векслѣ . .	4.145·— „
7.	Водсотки . . .	802·17 „
8.	Кошты адміністрациі . .	592·97 „
	Разомъ	39.422·86 зр

Ad 8.

а)	друки . . .	60·60 зр.
б)	нотарь . . .	405·72 „
в)	табуля . .	125·96 „
г)	дробній выдатки .	0·69 „
	Разомъ	592·97 зр.

Розходъ.

1.	Удѣлы	15·— зр.
2.	Вкладки щадничій . .	361·26 „
3.	Кредитъ банковый . .	1 200·— „
4.	Позички на скрипты . .	24.510·— „
5.	„ „ векслѣ . .	10.008·— „
6.	Водсотки	240·31 „
7.	Льокацій	100·— „
8.	Кошта адмівистрац. . .	1.750·81 „
9.	Готовка въ касѣ . .	1.237·48 „
	Разомъ	39.422·86 зр

Ad 9).

а)	Кошты заснованя . . .	127·27 зр.
б)	друки	583·50 „
в)	платнѣ	171·— „
г)	инвентарь	264·— „
д)	выдатки канцелярія . .	22·46 „
е)	каса хорыхъ	1·80 „
ж)	нотарь	408·72 „
з)	табуля	125·46 „
и)	льокаль и т. д. . . .	27·— „
к)	дробній выдатки . . .	19·60 „
	Разомъ	1.750·81 зр.

товариство числить теперь 258 членовъ зъ декляроваными удѣлами на суму 8.120 зр.

Въ Перемышли дня 1 н. ст. сѣчня 1895. — Дирекція *Дръ Т. Кормошь. И. Харханъ. Ол. Ярема.*

— **Дирекція зелѣзниць державныхъ** оповѣщуе: Рухъ товаровый межи Галичиною и Буковиною, а Францією. — Зъ днемъ 1 сѣчня 1895 увойде въ житье тарифа выимкова разомъ зъ додаткомъ для перевозу рожныхъ товаровъ.

— **Дирекція почтъ** оповѣщуе: Водъ 1 н. ст. сѣчня 1895 можуть бути впроваджуваній до Швайцаріи часописи заграничній змѣсту політичного выходячій найменше разъ на тыждень, выключно лише почтою листовою яко звычайній друки, або за посередництвомъ урядовъ почтовыхъ приймаючихъ передплату. Такожь не можна (зъ выимкою часописей пренумерованыхъ въ урядахъ почтовыхъ) долучувати до одной посылки больше примѣрниковъ того самого числа дневника, хиба если адресатъ водъ швайцарского заряду почтъ маѣ позволенье до водбираня въ одной посылцѣ больше примѣрниковъ того самого числа часописи, въ котромъ то случаю однако посылка мусить бути адресована не до самого водбирателя, лише до воддавчого уряду почтового и маѣ бути на адресѣ подане назвиско водбираючого, якъ такожь число примѣрниковъ, въ посылцѣ знаходячихъ ся. Сего рода посылки, хотяй бы до границѣ Швайцаріи не були транспортованій почтою, мусять бути при переходѣ на територію швайцарску водданій безусловно урядови почтовому до дальшого транспорту. Однако сій постановы не маютъ примѣненя до часописей змѣсту неполітичного и до письмъ політичныхъ, выдаваныхъ рѣдше якъ разъ на тыждень.

Именованя, пернесеня, конкурсы и пр.

— **Именованя.** Міністеръ просвѣты надавъ титулъ директора взглядно даректорки: Фр. Шпетманьскому, Луцѣ Звѣрковскому, Винкентіи Льонщамцъ и Ад. Давидовскій управителямъ и управителькамъ народныхъ школъ у Львовѣ — Адъюнктами судовыми именованій Ад. Барткевичъ зъ Любачева и Вяч. Марковскій зъ Золотого Потока, оба для Перемышля. Адъюнктами судовъ повѣтовыхъ именованій авскультанты: Чеховичъ для Золотого Потока и Шнайдеръ для Любачева. — Учитель мѣскои школы промыслозои у Львовѣ Сев. Відтъ именованый надзвычайнымъ професоромъ львовскои політехніки. — Суплентъ при II-ой ґімназіи у Львовѣ Густ. Летнеръ именованый дѣйстнымъ учителемъ при той ґімназіи.

— **Водзначенье** Начальникъ громады Трускавця Теодоръ Бѣласъ одержавъ срѣбный хрестъ заслуги въ короною.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На бурсу св. Іоана Хрестителя въ Дрогобичи** жертвували въ роцѣ 1894-омъ Вп.: Каса ощадности мѣста Дрогобича 50 зр. и 25 зр.; о. В. Гошовскій зъ Ролева зо складки на его руки 9 зр. 23 кр. а зъ акафисту на св. О. Николая 1 зр. 70 кр.; о. В. Хилякъ зъ Стебника: зъ пушки умѣщеной въ церквѣ 7 зр. а зъ акафисту на св. О. Николая 5 зр.; П. К. 10 кр.; п-а Марія Погорецка 10 кр; о. А. Вархолякъ 1 зр.; о. І. Мудракъ зъ Губичъ корець картофель; п. Титко Реваковичъ зъ Подбужа 3 зр.; о. Нѣмцевъ зъ Летнѣ 2 зр.; п. Кишко зъ Ковпця 10 кр; о. Нѣмиловичъ ч. св. В. В. 2 зр.; кс. Ганчаковскій пробощъ въ Дрогобичи 50 кр.; п. Фургальскій реставраторъ 5 зр.; п Ратальскій учитель 60 кр.; п. Савчинъ зъ Губичъ чвертку картофель; о. С. Кульчицкій зъ Рабчиць 2 зр.; п. Мицавка зо складки на его руки 5 зр. 40 кр.; чистый доходъ зъ вечерка устроеного Рускимъ Касиномъ въ Дрогобичи принѣсъ 35 зр. 65 кр.; п. Е. Кобриньскій ц. к. судья зъ Борщева 4 зр. 78 кр.; п. М. Коссакъ мѣщанинъ въ Дрогобичи 10 кр.; зъ пушки умѣщеной въ Рускомъ Касинѣ 3 зр. 18 кр.; Всч. Духовеньство деканата мокряньского 5 зр. 85 кр.; Всч. Духовеньство деканата дрогобицкого 9 зр.; зъ руского балю въ Дрогобичи 2 зр. — Складаючи за тій жертвы сердечну подяку, выдѣлъ товариства поручае Бурсу ласкавой памяти жертволюбивыхъ патріотовъ. *П. Кмить* предсѣдатель. *В. Паславскій* касіеръ.

Телеґрамы „Дѣла"

Вѣдень 5 сѣчня. Цѣсарь санкціонувавъ законъ о утвореню комісіи для ревізіи катастру грунтового. — На вчерашномъ засѣданю долѣшно-австрійского сойму выкликали антісеміты велику бучу противъ ректора, професора Мільнера.

Будапештъ 5 сѣчня. Вѣсть, що цѣсарь не приѣде въ сѣмъ тыждни до Будапешту выкликала въ сторонництвѣ ліберальномъ велике пригнобленье. Дня 9 сѣчня розпочинае соймъ на ново розправы, однако до сего часу новый кабінетъ не буде ще отвореный. Ґр. Кінъ-Гедерварій уважае ся все ще кандидатомъ на будучого президента міністровъ.

Софія 5 сѣчня. Приѣхавъ тутъ Цанковъ. Великій товпы народу повитали его и водвели до церкви, де водбувало ся богослуженье въ роковины освобожденя Болгаріи. Водтакъ удала ся товпа передъ мешканье Каравелова, выпущеного зъ вязницѣ. Вѣсть про увязненье Стамбулова не потверджуе ся.

Петербургъ 5 сѣчня. „Правительственный Вѣстникъ" оголошуе царскій рескриптъ, адресованый до маршалка Гурка, въ котромъ царь згадуе въ найласкавѣйшихъ словахъ о дѣяльности его яко ґубернатора въ Варшавѣ, жалуе за его уступленьемъ зъ посады, зъ причины нарушеного здоровля и высказуе надѣю, що Гурко по поворотѣ до здоровля посвятить ся на ново службѣ для вотчины.

Переписка Редакціи и Адміністрациі.

— **Вп. С. Кр. въ Ла.** За 1895 р. ще 17 зр. — **Вп, Д. Мо. въ Ми.** За 1894 ще 50 кр. — **Вп. С. На. въ Те.** За сѣчень 1893 ще 50 кр. — **Хв. Ру. Бе. въ Ст.** За 1894 ще 15 зр. — **Вп. Е. Га. въ Кбц.** Заплачено все. — **Вп І. Ку. въ До.** Заплачено до сѣчня 1895 и залеглости нема. — **Вп. Е. Ом. въ Пр.** За 1894 ще 4 50 зр. — **Вп. А. По. въ Глѣ** Поправлено и прийде намъ за 1894 ще 76 кр.

Надѳслане.

Отвертый листъ.

Вповажаный Пане Фрайліхъ!

Мушу сказати правду, що въ терпѣняхъ зъ причины перепуклины, якій я терпѣвъ водъ звыжь трицяти лѣтъ, помимо гляданя помочи у фаховыхъ людей, дознавъ я полекше аж коли удавъ ся до Васъ и по ужитю заложеной Вами перевязки, при помочи котрои, мимо мого старого вѣку, — числю звыжь 75 лѣтъ — я теперь на дорозѣ до цѣлковитого вылѣченя и маю надѣю, що цѣлкомъ позбуду ся сеи недуги, за що лише Богъ може нагородити, бо люде не въ силѣ се зробити. Прошу приймити се мое совѣстне признанье на доказъ моеи вдячности, до котрои почуваю ся — остаючи на все зъ правдивымъ поважаньемъ, щирый приятель

Селищ. Грибовичъ в. р.

Дзвинячка 26 жовтня 1894.

(Подае „Импресса" Львовъ.) 440 3–5

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „подъ Коперникомъ", Львовъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одвазу) поручае у великомъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокля, дальекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґы, ленты мѣрильній, пйоны, сібелѣ, манометры и т. п. Устроена звонковъ електричныхъ. Всякій направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють точно. 148

ТОВАРИСТВО „ПРОСВѢТА"

выдало новый накладъ друковъ

I. Друки правничій:

1.	Позовъ въ справахъ дробныхъ либра по	25	кр.
2.	Контрактъ купна и продажи вз. I. либ. по	40	„
3.	„ „ „ „ II. „ „	40	„
4.	„ „ „ „ III. „ „	40	„
5.	Повномочіе	40	„
6.	Поданя о екс- и интабуляцію, взборъ а) б) в) г) либра по	40	„
7.	Написы до подань о интабуляцію л. по	20	„

II. Друки для касъ позичковыхъ:

9.	Дневникъ касовый либра по	40	„
10.	Книга довжниковъ „ „	40	„
11.	Книжочка для позичаючого 100 прим.	2·—	„
12	Скриптъ довжный „ „	1·20	„
13.	Книжочка вкладкова (щадн.) „ „	3·—	„

III. Друки для крамниць:

13.	Книжка товарова либра по	40	„
14.	Книжка касова „ „	40	„

IV. Дрѣки для Читалень и Касъ позичковыхъ:

15.	Списъ членовъ либра по	40	„

Конкурсъ.

Головный Выдѣлъ Товариства „Просвѣта" у Львовѣ розписуе симъ конкурсъ на написанье для Товариства „Просвѣта" книжочокъ слѣдуючого змѣсту:

1. Повѣстки зъ житя суспольно-народного и оповѣданя морально-религійній.
2. Оповѣданя историчній.
3. Розвѣдки економічно-господарскій, якъ такожь образки зъ исторіи промыслу и торговлѣ.
4. Розвѣдки зъ ґіґіены.
5. Короткій правотарь народный.
6. Образки етноґрафічній и ґеоґрафічній.
7. Образки въ природы.

При выборѣ предмету працѣ звертае ся увагу на змѣстъ дотеперѣшныхъ выдань Товариства.

Книжочки маютъ бути написанѣ въ способъ приступный для народу, а обемомъ не можуть переходити трехъ аркушевъ друку.

За оріґінальній працѣ платить Товариство „Просвѣта" водъ аркуша [24 сторонъ] 15 – 25 зр. а за переклады 8—15 зр. а. в.

Рукописи належить надсылати до Головного Выдѣлу Товариства „Просвѣта" у Львовѣ [при ул. Ворменьскій ч. 2], кождого часу. Рукописи принятій стають ся власностію Товариства, а непринятій будуть звернены авторамъ.

За Головный Выдѣлъ Товариства „Просвѣта" у Львовѣ дня 12 грудня 1894.

Олександеръ Барвіньскій. Д-ръ Кость Левицкій.

ПОМАДА „ФЕНІКСЪ“

нагороджена на выставѣ для здоровля и плеканя недужихъ въ Штутгартѣ 1890 р., есть пôсля лѣкарского осуду и пôсля признань тысячей письмъ зъ подякою одинокимъ, дѣйстно вартнымъ и нешкôднымъ средствомъ, щобы осягнути у дамъ и панôвъ повный, буйный зарôстъ волося та щобы заразъ усувати выпаданье волося и творенье порилѣвъ; такожъ причиняе ея тая помада вже у молоденькихъ панôвъ до сильного порасту вусôвъ. Гарантія за успѣхъ и нешкôдность. Фляконъ 80 кр. при пересылцѣ почтою и при послѣплатѣ 90 кр. 20—26

301

К. ГОППЕ ВѢДЕНЬ XIV., Hutteldorferstrasse 81.

3 1—0

При дитячихъ недугахъ,

що такъ часто вымагають средствъ нищачихъ кислоту, поручають лѣкарѣ яко найлѣпше средство за-для ея лагôдныхъ прикметъ

Маттонього Ґісгіблерску пайчистѣйшу алькалічну щавову воду

При жолудковыхъ кислотахъ, скрофляхъ, рахитісъ и т. д., а такожъ при нежитахъ вôддыхового проводу и при кашли. [Радника двора Лешнера монографія про Ґісгібль-Пухштайнъ.] (IV.)

Найсмачнѣйшій, найздоровшій и заразомъ найдешевшій додатокъ до кавы есть:

Єдино здоровый додатокъ до кавы для женъ, дѣтей, недужихъ, лѣкарями препоручена.

КАТРАЙНЕРА

КНАЙПА-СОЛОДОВА-КАВА

Найчистѣйшій природный продуктъ въ цѣлыхъ зернахъ. Фалшованье черезъ домѣшку выключене.

Пересторога: Треба жадати и приймати тôлько оригинальнй пачки съ именемъ „Катрайнеръ“.

Дôстати можна всюды: ½ кіля 25 кр.

НЕ МОГУЧИ

вôдповѣсти на кожде питанье окремо, заявляю Вп. моимъ вôдбирателямъ, що новый накладъ мого руского цѣнника выйде зъ друку вже въ першихъ тыжднихъ 1895 року.

Поки-що наводжу тутъ инструменты найвôдповѣднѣйшй на святочнй и новорôчнй дарунки, а то:

Скрипки почавши вже вôдъ 1·40 зр., цѣлый комплетъ разомъ зъ футераломъ вже вôдъ 5·50 зр., арістоны вже вôдъ 5·50 зр. до 20 зр.
Феніксы зъ сталевыми тонами и металевыми нотами вôдъ 8 зр.
Швайцарскій *самограючій* верктъ вôдъ 5·50 зр.
Цитры власного выробу дуже добрй вôдъ 6 зр.
Гітары вже вôдъ 4 зр., зъ машиною вже за 8 зр
Гармоніки ручнй въ найрôзнѣйшихъ цѣнахъ вôдъ 1 до 32 зр.
Поліфоны о швайцарскôмъ тонѣ вôдъ 4 зр.
Симфоніоны 24-голосовй о швайцарскôмъ тонѣ вôдъ 5·20 зр.
Манопаны „ „ „ „ 18 зр.
Мандолины італійскй 8-струнний зъ машиною вôдъ 7·50 кр.
Саворы въ орѣховôй скринцѣ рѣзьбленôй 18 зр.

7 3—4

Зъ поважаньемъ

Складъ и фабрика И. Капралика

у *Львовѣ* напротивъ Народного Дому на розѣ.

ГАЛИЦКІЙ КРЕДИТОВЫЙ БАНКЪ

принимае вкладки на

КНИЖОЧКИ

и опроцентовуе ихъ по

4½% на рôкъ.

2219

Лишь тогдѣ правдивый, если тригранна фляшина есть замкнена низше поданою опаскою (червоный и чорный друкъ на жовтôмъ папери).

Доси не перевыстеный!!!

В. Маагера

правдивый очищеный

ТРАНЪ ЗЪ ПЕЧѢНКИ

(въ законно обезпеченôмъ опакованю)

зъ фабрики

ВІЛЬГЕЛЬМА МААҐЕРА у Вѣдни.

Розслѣдженый першорядными повагами медичными и **за-для своеи легкои стравности** порученый такожъ дѣтямъ, и записуваный у всѣхъ тыхъ случаяхъ, въ котрыхъ лѣкарь хоче досягнути **скрѣпленя цѣлого орґанізму, именно грудей и легкихъ, збôльшеня ваги тѣла, полѣпшеня сокôвъ, а такожъ взагалѣ прочищеня крови. — Фляшку по 1 зр.** можна купити въ складѣ фабричнôмъ **Wien III./3., Heumarkt Nr. 3.,** а такожъ **майже по всѣхъ антикахъ австро-угор. державы.**

У Львовѣ у пп. антикарѣвъ: Петра Міколяша, Жигмонта Рукера, Якова Байзера, К. Крижановского, та у пп. кущѣвъ: Стан. Маркевича и К. Балабана.

Головный складъ и розсылка для цѣлои австро-угор. державы:

W. MAAGER, WIEN

III./3., Heumarkt 3. 353 9—18

Противъ наслѣдувань заряджуе ся судове слѣдство.

Болеславъ Цибульскій

Торговля зелѣзныхъ товарôвъ у Львовѣ пл. Марійска ч. 5 (французкій готель)

поручае:

Галіфаксъ звычайнй добрй	1·10 зр.
Галіфаксъ зъ стал. ножами	1·70 „
Галіфаксъ нікльованй	2·50 „
Галіфаксъ зъ шир ножами	2·75 „
Галіфаксъ зъ широкими ножами нікльованй	4·75 „
Галіфаксъ зъ ножемъ якъ Jackson Heines полірованй	4·— „
Галіфаксъ зъ ножемъ якъ Jackson Heines нікльованй	6·— „
Галіфаксъ дамскй поліров.	1·30 „
Галіфаксъ дамскй нільов.	2·50 „
Меркуръ або Гельветія полірованй	2·60 „
Меркуръ або Гельветія нікльованй зъ широкими ножами	5·40 „
Jackson Heines полірованй	4·— „
Jackson Heines нікльованй	5·50 „
Jackson Heines модель 1894 зъ глубокимъ рôвцемъ нікльованй	6·75 „
Пара вужѣвъ около 60 дк неперевысш. въ доброті	5·7
Рех пара	
Пара ремѣнцѣвъ 30 кр., лѣпшихъ 50 кр.	

Илюстрованй цѣнники даромъ.

Сталевй оцилѣ буква Г 100 штукъ 6 зр.

430 5—10

(Бюро анонсôвъ Импресса.)

Симъ маю честь повѣдомити Вп. Публику, що **зъ днемъ 1 н. ст. сѣчня 1895 отворивъ я музичну школу гры на фортепянѣ и на цитрѣ.**

Львôвъ, ул. Вôрменьска ч. 3. I п.

Іосифъ Выгнаньскій.

8 1—2

Выйшовъ зъ друку

КОБЗАРЬ

Тараса Шевченка

Выбôръ поезій для народу зъ житьописью и портретомъ автора.

Накладомъ товариства „Просвѣта“.

Цѣна 25 кр.

Оправленй примѣрники продаютъ ся по 35 кр.

Молитвеник для дітий

виданий

коштом руского тов. педаґоґічного.

В полотняній оправі з золоченим хрестом **20 кр.**

Продае ся в книгарни Науков. тов ім. Шевченка, Львів ул. Академічна ч. 8.

Словарь нѣмецко-рускій

Ом. Партицкого

продае товариство „Просвѣта“ по *1 зр.* замѣсть 3 зр.

Юристъ глядае лекціи до дому. При тôмъ удѣляе французского языка. — К. Е. (poste restante) Городенка. 5 2—3

„СЛАВІЯ“

банкъ взаимныхъ убезпеченій въ Празѣ

укончилъ съ г. 1893. первое двайцятьпятьлѣтіе своего существованья и выносили съ днемъ 31 декабря 1893 г. въ „Славіи“:

Убезпеченныи сумы	въ сек. житьевыхъ	злр. 24,268.630·15
„ „ „ „	огневой	„ 231,429.863·—
Доходы належитостей асекур.	всѣхъ секцій	„ 2,731.326·08
Выплаченыи капиталы	ренты и шкоды всѣхъ секцій	„ 22,774.475·93
Фонды резервныи	и ґаранційныи всѣхъ секцій	„ 5,830.306·40
Фонды емеритальныи	урядниковъ и агентовъ „Славіи“	„ 398.449·36

„СЛАВІЯ“ принимаетъ 3794

въ сек. I—II: **убезпеченія на житье** капиталовъ и рентъ.
въ сек. IV: **убезпеченія отъ шкодъ огневыхъ** будынковъ, движимостей, худобы, засобовъ, збожа и товаровъ.

„СЛАВІЯ“ удѣляетъ пожички:

убезпеченымъ въ сек. II. ц. к. урядникамъ, офицерамъ, професорамъ и урядникамъ автонимнымъ съ приватныхъ заведеній съ правомъ на емеритуру.

„Славія“ принимаетъ зголошенья о удѣленье агенціи на мѣстности и окресности, где не имѣетъ еще агентуры.

„ДНѢСТЕРЪ“

ТОВАРИСТВО ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

у Львовѣ ул. Валова ч. 11.

перше руске товариство асекураційне, **припоручене Всч. Духовеньству и всѣмъ вѣрнымъ черезъ Впреосв. Митр. и Преосв. Еп. Ординаріяты всѣхъ трехъ Епархій,** приймае обезпеченя вôдъ шкôдъ огневыхъ пôдъ найприступнѣйшими условіями и за можливою найнизшою оплатою.

Шкоды ліквідують ся и выплачуе ся сейчасъ по пожарѣ.

Договоры заключенй зъ першими Товариствами контрассекураційными подають **„Днѣстрови“** можность обезпечувати и выплачувати **и найвысшй сумы.**

Фондъ основный 50.000 зр. в. а. ульокованый въ цѣлости въ пупилярныхъ паперахъ, **побôльшае ся** наростаючими вôдсотками. Фондъ резервовый творить ся и порастае по мысли статута.

Полісы „Днѣстра“ приймае Банкъ краевый при позичкахъ ипотечныхъ на основѣ рескрипту Выдѣлу краевого зъ дня 1 червня 1894 ч. 26115.

„Днѣстеръ“ приймае такожъ въ силу договору, заключеного зъ Товариствомъ взаимныхъ обезпечень въ Краковѣ **обезпеченя на житє** въ всѣхъ можливыхъ комбинаціяхъ.

Друки, проспекты и всякй поясненя подають Аґенты, установленй у всѣхъ мѣстахъ и бôльшихъ селахъ, якъ такожъ 4414

Дирекція „Днѣстра“ у Львовѣ.

Зголошеня о удѣленье аґенціи въ мѣсцевостяхъ где „Днѣстеръ“ не е заступленый, приймають ся.

Улица Галицка число 12 и 20 у Львовѣ

Головный складъ и торговля вудженинъ

ФРАНЦА УНДЕРКИ

пôдъ ч. 12 и 20 при улици Галицкôй у Львовѣ

поручае всякй вудженины и выробы масарскй по найдешевшихъ цѣнахъ, якъ: славнй зô смаку и доброты шинки, ковбасы сѣканй и краковскй зъ самыхъ краяныхъ полядвиць, салямі, паштеты, сальцесоны и взагалѣ всякй выробы, що входять въ обсягъ масарства. Солонина и смалець власного выробу. Замовленя зъ провінціи полагоджую вôдворотною почтою не вчисляючи опакованя.

9 1—8

Зъ поважаньемъ

ФРАНЦЪ УНДЕРКА.

Улица Галицка ч. 10 и 20 у Львовѣ

Улица Галицка ч. 10 и 20 у Львовѣ

Улица Галицка число 12 и 20 у Львовѣ

Кирничне заведенье

для будовы верченыхъ и копаныхъ кириниць пôдôймае ся й дальше всякихъ робôтъ, входячихъ въ обсягъ кирництва, полагоджуе ихъ при помочи фахового управителя фірмы, славнозвѣстнои вôдъ 35 лѣтъ и запоручуе Вп. Публицѣ, инжинерамъ и будôвничимъ совѣстне и взорцеве переведенье робôтъ.

Леопольда Домініка Спадкоємцѣ

3·8 15-26 Львôвъ, улица Костепальна ч. 1.

Балевй комітеты, якъ такожъ всѣ товариства Австро-Угорщины найдуть найбогатѣйшій выбôръ въ найбôльшôй торговли спеціялами Австро-Угорщины

● Фірма РІКСЪ Вѣдень ●

Praterstrasse 16 im Rixhof.

Котиліоновй ордеры 12 штукъ 5 кр., Сортименты котиліоновыхъ ордерôвъ 100 штукъ зр. 1, 2 до 10 найгарнѣйшй.

Масковй одежѣ зъ сукна для панôвъ и дамъ, жиды, моряки, Турки, джокеѣ и т. ин. зр. 2·50, 3·50 до 6.

Перуки зр. 1 до 2.

Паперовй накрытя на голову 2 до 36 кр.

Польонезы, дамскй дарунки, порядки танцѣвъ, найновѣйше. Взôрцѣ на показъ.

Вôдзнаки товариствъ и комітетôвъ, огнista емалія.

Експльодуючй бонбоны, жартôзній рѣчи.

Котиліоновй порядки, томболѣ.

Біґотфоны котиліоновй букеты.

Маски, бороды, лямпіоны.

Балевй декораціи салѣ.

Снѣговй кулѣ, обручки.

Масковый костюмъ ґіґерля, штаны, сурдутъ, камізелька, цадиця, циліндеръ все за 4·50 зр.

Балевй вахлярѣ, балевй рукавички, балевй прикрасы до кождого костюма, шмінки, перфумы. Все о много дешевше якъ всюды въ истнуючôй вôдъ

26 лѣтъ 1 1—4

Торговли РІКСЪ, Praterstrasse ч. 16.

кольорованй катальоґи 30 кр. Малый катальоґъ даромъ. Льотерія до забавы 100 штукъ 4 зр., 5 зр., 6 зр.; 200 штукъ 5 зр., 8 зр., 10 зр. до 20 зр.

Перша австрійско-шлеска

ТОРГОВЛЯ НАСѢНЯ

Альфреда Рассля

ВЪ ОПАВѢ

заснована 1875 року

поручае

Насѣня травъ на муку и на пашу, **насѣнье пашныхъ бураковъ, оріґінальну французку люцерну,** всѣ насѣня **конюшины, насѣня господарекй и лѣсній** пôдъ ґарантією правдивости, чистоты и силы кôльченя. 437 6—40

На жаданье цѣнники даромъ и франко

НА РАТЫ
МАШИНЫ ДО ШИТЯ

зъ найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и краевыхъ вѣдъ 25 до 65 зр.

поручае 4798 145—?

ЛЮДВИКЪ ҐАРДОЛИНЬСКІЙ

Львовѣ, площа Галицка 14.

Цѣнники на жаданье даромъ и франко.

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Вѣдъ давна звѣстный зъ своєи доброты и запаху правдивый

РОССИЙСКІЙ ЧАЙ

въ торговли

В. АДАМОВИЧА
ВЪ БРОДАХЪ

фунтъ дуже доброго . . . . . зр. 1·40
фунтъ найлѣпшого оринѣн. опакован. зр. 2·50
фунтъ „Имперіялъ“ цѣсарскои . . зр. 3·50
фунтъ высѣвокъ зъ найлѣпш. чаѣвъ зр. 1·20
кава „Сіріюсъ“ франко 5 кільо . . зр. 9·50

355 23—52

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Для старыхъ и молодыхъ

МУЖЧИНЪ!

Заступае найлѣпше

Копаиву, кубебу, санталь-ский перлы

и всѣ иншій лѣки. Вприскування и пілюлѣ д-ра Мілера, старшого штаб. лѣкаря приладжений пѣсля лѣкарскихъ приписовъ и поручень лѣкарями яко найлѣпше и выпробоване средство противъ всякихъ катарѣвъ мочевыхъ органовъ. Дуже добрый и скорый успѣхъ. Можна уживати такожь въ застарѣлыхъ случаяхъ безъ нѣякихъ лихихъ наслѣдкѣвъ. Успѣхъ наступае часто вже до кількохъ днѣвъ.

Цѣна разомъ зъ точнымъ лѣкарскимъ приписомъ уживания н-ръ I въ свѣжихъ случаяхъ 1 зр. 60 кр.; н-ръ II въ застарѣлыхъ, хронічныхъ случаяхъ 2 зр. 50 кр., почтою о 25 кр. бѣльше за опакованье.

Одинокій головный складъ и мѣсце выробу: St. Georgs-Apotheke, Wien, V/2, Wimmergasse Nr. 33, куды троба адресувати всѣ замовленя.

Складъ у Львовѣ: аптика Міколяша. 385 4—16

Знана вѣдъ многихъ лѣтъ ц. к. управ. рафінерія спиритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікерѣвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдниковъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручае старѣ польскій сильній горѣвки, дуже добрѣ розолісы, лікеры, румы правдивѣ зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои якости краевѣ спеціялы якъ: Народовка, Dziennik, Szczutek, Карпатовка, „Дяболъ“, Помаранчева не солоджена, Ратафія, Дереновка и т. п. горѣвки упривилеєваній и одиноко правдивѣ если зъ нашои фабрики спроваджений.

Одиноке жередло въ краю для пп. аптикарѣвъ, до побиранія алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спиритусу, до цѣлей лѣчничихъ вѣльного вѣдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спиритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкѣдный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головномъ складѣ водъ мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Кароля Людвика ч. 29. 491z 21—104

УЧИТЕЛЬ

орґанъ рускаго товариства педаґоґічного двотыжденникъ педаґотічно-науковый, выходить вѣдъ 1 червня 1889 р. у Львовѣ ул Вѣрменьска ч. 2., Предплата на цѣлый рѣкъ 3 зр., на пѣвъ року 160 кр. на чверть року 1 зр.

Парохія Коцюбинцѣ до замѣны, три чверти милѣ вѣдъ стаціи зелѣзнои дороги и почты Копичинцѣ о скѣлько можна за парохію близько бѣльшого мѣста. 445 3—3

Безъ конкуренціи

есть мѣй склепъ истнуючій вѣдъ р. 1848 и тѣшучій ся вѣдъ сего часу великою симпатією. Длятого поручаю мѣй обильный складъ одягѣвъ мужескихъ и хлопячихъ, пальта мужескій и хлопячій, якъ такожь одяги дитячій и уніформы. Гакожь позваляю собѣ поручитись Всч. Духовенъству яко спеціялістъ въ робленю сурдутѣвъ, рясъ и т. д.

Замовленя пѣсля мѣры выготовлюютъ ся въ найкоротшѣмъ часѣ якъ найгарнѣйше.

Дякуючи за дотеперѣшній взгляды пишусь 4095

Зъ поважаньемъ

Давидъ Шварцвальдъ

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. управ. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купуе и продае

ВСѢ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ

по курсѣ деннѣмъ найточнѣйшѣмъ не вчисляючи нѣякои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручае

4½% листы ипотечнѣ
5% листы ипотечнѣ преміованѣ
5% „ „ безъ премій
4½% листы товариства кредитового земского
4½% „ Банку краевого
4½% позичку краеву галицку 3483
4% позичку пропінаційну галицку
5% „ „ буковиньску
4½% „ угорскихъ зелѣзниць державныхъ
4½% „ пропінаційну угорску
4% угорскій облігаціи индемнізаційнѣ

а всѣ тѣ паперы Контора вымѣны Банку ипотечного все купуе и продае

по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймае вѣдъ П. Т. купуючихъ всѣлякій выльосованій а вже платній мѣсцевій паперы цѣнній, такожь запавшій купоны за готівку, безъ нѣякого вѣдчисленя, а замѣсцевій лишь за вѣдчисленьемъ справедливыхъ коштѣвъ.

До ефектѣвъ у котрыхъ выйшли купоны, доставляе новій аркушѣ купоновій, за зворотомъ коштѣвъ, котрій самъ поносить Акад.

ЕРМ=

твы швайцерскій и англійскій ремѣнцѣ и мармерки, пензлѣ и всякій приборы до голенія

поручае найдешевше 2537

орговля приборѣвъ до подоожи, бѣля мужескоto, перфумерія и т. п.

ПАВЛА ЛЯНҐНЕРА

передъ тымъ

БРАТОВЪ ЛЯНҐНЕРОВЪ

у Львовѣ ул. Галицка ч. 16.

НА СЕЗОНЪ ОСѢННЫЙ

Просить ся ласкаво всѣхъ Вп. Гостей выставовыхъ пересвѣдчити ся о дивнѣй дешевости осѣнныхъ и зимовыхъ товарѣвъ, вже спровадженыхъ въ великѣй скѣлькости.

Слѣдуючій товары продають ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ доки истнуе запасъ:

1000 модныхъ муфѣвъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·50, 2·— до 5·— зр.
1000 кожуховыхъ шапокъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·80, 2·20 до 4·— зр.
1000 флянельовыхъ и суконныхъ блюзъ осѣнныхъ и зимовыхъ 2·50, 3·— до 6 зр.
500 гальокъ волѣчковыхъ по 2·50 до 4·— зр.
1000 хустокъ Гімалая, найбѣльшій родъ 1·75, 2·25 до 4·— зр.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймоднѣйшихъ суконокъ на осѣнь и зиму 1·80, 2·50 зр.
1000 модныхъ плащикѣвъ на осѣнь и зиму вѣдъ 4 зр. и высше.
3000 одягѣвъ для хлопчикѣвъ у всѣхъ величинахъ по 1·80, 2·—, 3·— зр. и высше.
Особливій новости въ стяжкахъ, воаляхъ, капелюхахъ дамскихъ и дитинныхъ, рукавичокъ ґлясе́, дуньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, панчохахъ, парасоляхъ до дощу, блюзахъ шовковыхъ и вовняныхъ, шляфрокахъ, костюмахъ и неґліжахъ надѣйшли власне въ великѣй скѣлькости и доповняють ся щоденно.

Особлявша гуртовна продажь принагѣдна

въ воддѣлѣ занавѣсъ, капъ и килимовъ.

5000 капъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 капъ на лѣжка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ капъ на столы и лѣжка, даючихъ ужыти ся на обѣ стороны (выробъ килимовъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 гарнітурѣвъ „Louvre“ на лѣжка, складаючихъ ся зъ двохъ капъ на лѣжка и 1 на столъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 гарнітурѣвъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 капъ на лѣжка, 1 на столъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рѣзныхъ краскахъ по 75, 1·20, 1·50, 2 и высше.
200 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·35, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ табдетокъ (килимовый выробъ) по 28 штука.
300 колдеръ зъ вовняного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (6тера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцѣвъ флянельовыхъ въ найлѣпшѣмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диванкѣвъ пѣдъ и надъ лѣжка по 1·50 и 2·25 стрижекій по 2·50, 3 и высше.
300 диванѣвъ на стѣну зъ перекимъ десенемъ въ цвѣты або фігуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванкѣвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престолъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванѣвъ до ѣдальни 2·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванѣвъ пѣвсальоныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкѣвъ хѣдникѣвъ 8—10 метрѣвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкѣръ козлячихъ, природныхъ 5·50, шкѣрки Анґора 2 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітацією шкѣры тигра 7·50 и высше.
Диваны сальонові у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портіеры и занавѣсы коронковій аж до найлѣпшихъ сортѣвъ.

Всякій зъ провінциі надсылань поручена полагоджуе ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ маґазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

4895 214—7

Назначальній выстав. Львовъ Бронзовый медаль. Діпл.

На оз. Николая и Розаво практичній и гарній подарунокъ.

Гостинцѣ на Рѣздво и на Новый Рѣкъ.

Истнуюча вѣдъ року 1860 фірма въ Новѣмъ Санчи

перенесена до Львова при ул. Хоружчины ч. 27

Центральна Роботня Кожухѣвъ
(СЕРДАЧКѢВЪ)

392 8—10

Поручае кожушки дамскій, мужескій и дитячій, крытій сукномъ, вышиваній и оріґінальній Закопаньскій, уланки, кривичанки и угорки

Ґуцульскій киптарики. Гуньки и ґорняцкій капелюхи!

Взасный выробъ!!! Цѣны умѣрены.

Головный складъ въ Центральномъ краевомъ базарѣ у Львовѣ

при ул. Кароля Людвика ч. 5, I. поверхъ.

Приймае такожь всякій замовленя на мужескій футра, дамскій ґарнітуры и т. ин. роботы, входячій въ обсягъ того фаху и выготовлюе ихъ въ якъ найкоротшѣмъ часѣ.

Зъ глубокимъ поважаньемъ **Кляра Рачиньска.**

На оз. Николая и Розаво практичній и гарній подарунокъ.

На зґалькій выставѣ у Львовѣ бронзовый медаль.

СКЛАДЪ ОБУВИ

зъ

МЕДЛІНҐСКОИ ФАБРИКИ

у Львовѣ

перенесеный цѣлковито 77 16—0

до

ГОЛОВНОГО СКЛАДУ

при

улици Сикстускѣй ч. 6.

Рухъ поѣздѣвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 мая 1894 пѣоля годинника середно-европейского.

Приходять до Львова зъ	поѣзды посп.	поѣзды особовѣ			
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	2³²	5²⁵	9⁰⁰	6¹⁰	9⁰⁰
Варшавы	—	5²⁵	9⁰⁰	—	9⁰⁰
Хабѣвки (Закопаного) на Перемышль, Ряшѣвъ, або Тарнѣвъ	2³²	—	—	—	—
Хабѣвки (Закопаного) на Ряшѣвъ або Тарнѣвъ	—	5²⁵	—	—	—
Хабѣвки (Закоп.) на Стрый	—	—	8³⁴	—	—
Мушины, Криницѣ, Жегестова на Тарнѣвъ	—	—	—	—	9⁰⁰
Мушины Криницѣ Жегестова на Ряшѣвъ або Тарнѣвъ	—	5²⁵	—	—	—
Мушины Криницѣ Жегестова на Тарнѣвъ (в. ¹/₈ до ³⁰/₉)	—	—	9⁰⁰	—	—
Мезе-Ляборцъ Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	9⁰⁰	—	—
Надберезя и Тарнобжега	—	—	6⁰⁰	—	—
Подволочискъ и Бродовъ (на дворецъ гол.)	2¹²	9²⁹	9¹⁰	5⁴⁵	—
Подволочискъ и Бродовъ (на дворецъ Подзамче)	1⁵⁸	9¹³	8⁴⁵	5¹⁹	—
Сучавы	9⁴⁰	—	7³⁷	12²⁷	6³⁵
Кимполюнга	9⁴⁰	—	7³⁷	—	—
Радовцѣвъ	9⁴⁰	—	7³⁷	—	6³⁵
Бергомета и Чудина	9⁴⁰	—	—	—	—
Новоселицѣ	9⁴⁰	—	7³⁷	—	—
Слободы рунгур. Копальнѣ	9⁴³	—	—	—	6³⁵
Гусятина на Галичъ	9⁴⁰	—	7³⁷	—	—
Чорткова на Галичъ	—	—	—	12²⁷	—
Бориславa	—	—	2⁰²	12¹⁰	—
Белзця	—	—	—	4⁴⁵	—
Сокаля	—	—	7⁴⁸	4⁴⁵	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова на Стрый)	—	—	8³⁴	12¹⁰	—
Стрыя и Сколього	—	—	8⁴⁷	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова на Стрый	—	—	2⁰²	—	—
Гребенова (вѣдъ ¹⁰/₇ включно до ³⁰/₈)	—	—	2⁰²	—	—
Бруховичъ (вѣдъ 12 мая почавши ажь до вѣдкликаня)	—	—	8¹⁰	—	—

Вѣдходять зѣ Львова до	поѣзды посп.	поѣзды особовѣ			
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	2²⁴	10¹⁰	4⁵⁰	10³⁵	6⁵⁵
Варшавы	—	10¹⁰	4⁵⁰	—	6⁵⁵
Хабѣвки (Закопан.) на Тарнѣвъ або Ряшѣвъ	—	10¹⁰	—	—	—
Хабѣвки (Закопан.) на Ряшѣвъ або Перемышль	—	—	10³⁵	—	—
Хабѣвки (Закоп.) на Стрый	—	—	9⁵⁰	7¹⁰	—
Мушины Криницѣ, Жегестова на Тарнѣвъ або Ряшѣвъ	—	10¹⁰	—	—	—
Мушины Криницѣ, Жегестова на Тарнѣвъ (вѣдъ ¹/₈ включно до ³⁰/₈)	—	—	—	6⁵⁵	—
Мушины, Криницѣ Жегестова на Тарнѣвъ	—	—	4⁵⁰	—	—
Мушины, Криницѣ на Стрый	—	—	—	7¹⁰	—
Мезе-Ляборцъ, Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	—	6⁵⁵	—
Надберезя и Тарнобжега	—	10¹⁰	4⁵⁰	—	—
Подволочискъ и Бродовъ (зъ дворця гол.)	6⁰⁸	2⁴⁴	9⁴⁰	10²⁰	—
Подволочискъ и Бродовъ (зъ дворця Подзамче)	6²²	2⁵⁶	10⁰⁴	10⁴⁷	—
Сучавы	6¹⁵	—	10¹⁵	2⁵⁵	10³⁰
Чорткова на Галичъ	—	—	—	2⁵⁵	—
Гусятина на Галичъ	6¹⁵	—	—	—	10³⁰
Слободы рунгур. Копальнѣ	—	—	10¹⁵	—	10³⁰
Новоселицѣ	6¹⁵	—	—	—	10³⁰
Бергомета н. С. и Чудина	6¹⁵	—	—	—	—
Радовцѣвъ	6¹⁵	—	10¹⁵	—	10³⁰
Кимполюнга	6¹⁵	—	—	2⁵⁵	—
Сокаля	—	—	9²⁰	6⁴⁵	—
Белзця	—	—	9²⁰	—	—
Бориславa на Стрый	—	—	5⁴⁰	9⁵⁰	—
Лавочного (Мункача, Серенча, Мішкольца, Пешту) и Хирова на Стрый	—	—	5⁴⁰	—	7¹⁰
Станиславова, Долины, Болехова на Стрый	—	—	—	9⁵⁰	7¹⁰
Сколього и Хирова на Стрый	—	—	—	9⁵⁰	—
Стрыя и Сколього	—	—	—	3⁰⁵	—
Гребенова (тѣлько вѣдъ ¹⁰/₇ включ до ³⁰/₈)	—	—	—	9⁵⁰	—
Бруховичъ (почавши вѣдъ 12 мая ажь до вѣдкликаня)	—	—	3³⁰	—	—
Зимнои-воды (почавши вѣдъ 12 мая ажь до вѣдклик.)	—	—	3⁴²	—	—

Розклады ѣзды въ видъ кишеневѣмъ можна достати въ бюрахъ информаційныхъ, касахъ стаційныхъ и у кондукторовъ

*) Годины печатанѣ грубыми черенками означуютъ пору нѣчну вѣдъ год. 6-ои вечеромъ до год. 5-ои 59 мін. рано. Въ бюрѣ информаційнѣмъ ц к. австр. зелѣзниць державныхъ у Вѣдни (улиця Іоанна 29) якъ таожь въ бюрѣ информаційнѣмъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Львовѣ (улиця Третого мая ч. 3, готель Имперіялъ), удѣляе ся устныхъ або письменныхъ обясненъ въ справахъ дотычно служби на ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ. О скѣлько пѣд ручники дозволяютъ, засягнути тамъ-же можна информацій вѣдносячихъ ся до решты австро-угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць. Въ бюрахъ информаційныхъ продае ся выдавани черезъ ц. к. австр. зелѣзницѣ державній білеты до ѣзды и зшитки зуставлюваныхъ посвѣдчень до ѣзды якъ такожь тарифы. 4980

При закупнѣ товарѣвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и одвѣчальный редакторъ: Иванъ Белей. Папѣръ въ фабр. Черляньком. З друкарнѣ Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднареного

Ч. 288. Львôвъ, Середа 28 грудня 1894 (9 сѣчня 1895.) Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и русскихъ свят) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Каройи Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akadem schegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсерати платить у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком:
въ Австрії: на цѣлий рôкъ . . . 18 зр. на пôвъ року . . . 9 зр. на чверть року . . 4 зр. 50 кр. на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.
за границею: на цѣлий рôкъ . . . 24 зр на пôвъ року . . . . 12 зр на чверть року . . . 6 зр
у Львовѣ: на цѣлий рôкъ . . . 16 зр. на пôвъ року . . . . 8 зр на чверть року . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція вôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи вертають ся лише на попереднє застереженье. — Реклямації неопечатані вôльні вôдъ порта.

Поєдинокє число коштує 8 кр. в. в.

Оголошенья принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовой а въ рубрицѣ „Надісланє“ по 20 кр. в. а Вôдписи числить ся по 10 кр. вôдъ стрічки.

Якою дорогою намъ ити?

[Статья надôслана зъ провінціи.]

I.

Кожда суспôльність, що дбає о свою будучність, о свôй поступъ, о забезпеченье своихъ найжиненѣйшихъ интересôвъ, повинна вôдъ часу до часу переводити обрахунокъ своихъ зыскôвъ и стратъ, застановити ся надъ тыми течіями, які порушують ей нутро, надъ змаганями, поглядами и бажанями, які проявляють ей члены. Пора у насъ теперь важна, бо якъ Русины, хочь поволи, розвивають ся и поступають на передъ, то все таки поступъ нашъ инôвъ бы далеко скоршимъ крокомъ, коли-бъ не супротивнѣ заходы не лише чужихъ намъ людей, але и трудности, які роблять наши свои люде народному змаганю. Такій оглядъ, на чôмъ стоимо, конечный хочь-бы вже за-для того, щобы прихильникôвъ народнои идеи зъєднити и скрѣпити, додати охоты до працѣ и труду, а навѣть и придбати прихильникôвъ зъ противнои стороны.

Неразъ зôйде ся кôлькохъ Русинôвъ, деколи й щирыхъ людей, и починають бесѣдувати про народнѣ справы. Тамъ можна заразъ почути нарѣкання на партійнѣ споры, що нищать рускій народъ, а заразъ и показъ, зъ вôдки сѣ споры выходять. „Львôвъ — то гнѣздо завзятущихъ спорôвъ! тыхъ бы тамъ всѣхъ выгладити, або що зъ ними зробити, а бувъ бы спокôй. Чому мы тутъ на селѣ не сваримо ся?“ Зъ сего погляду выйшла въ новѣйшихъ часахъ тактика въ деякихъ кругахъ не оглядатись на Львôвъ а йти своимъ богомъ, бо „можетъ ли что добро отъ Назарета быти?“ Що се цѣлкомъ хибленый поглядъ, нема що довго й розводити ся. Розважмо добре, о що розходить ся.

Якъ у Львовѣ, такъ и на провінціи проживають Русины; одни зъ нихъ суть щирыми народолюбцями, прихильниками розвитку народнои справы, и працюють пôсля силъ и знания на народнôй нивѣ; другѣ-жь на все байдужнѣ, все лишь про себе думають, свои справы ставляють на першôмъ мѣсци а народнѣ на послѣднôмъ, або остаточно про народнѣ справы й не думають. На селѣ чи де инде зôйдуть ся люде, побесѣдують, а ще борше забавлять ся, та й кождый въ свôй бôкъ. Деколи и посперечають ся, якъ имъ прийде така охота, але не дуже, бо нема на чôмъ. Цѣлкомъ инакше выглядає у Львовѣ! Тамъ є рôзнѣ заведенья, деякі розпоряджають навѣть значными фондами; тамъ выдають книжки и часописи и тѣ боронять и захвалюють неоднаковѣ погляды. Въ такôй суспôльности, якъ руска, де два головнѣ сторонництва стоять противъ себе, якъ нѣколи непоєднанѣ противники, тамъ природно мусить вести ся завзятуща боротьба, бо кожда сторона рада бы перевести свôй поглядъ въ масы, придбати ему опованье загалу.

Народне сторонництво все держало высоко праporъ окремѣшности Русинôвъ вôдъ Полякôвъ и Москалѣвъ, и теперь держить; переходило оно фазы повôльного розвою. Були часы, коли прихильники его терпѣли переслѣдуваня вôдъ братôвъ противнои гадки, а прецѣнь не пропало оно, а зростає и крѣпшає таки на нашихъ очехъ. Се знакъ жизнености его. Не побирає ся будувати Польщу, але й не одушевляє ся для Москалѣвъ, однакъ шанує кождую народнôсть, бо того домагає ся людскôсть. Справедливо замѣтивъ Иванъ Заневичъ въ VI-ômъ выпуску „Житя і Слова“ въ статьи: „Літературні стремленя галицких Русинів“, що жива идея въ Галичинѣ може бути руска або польска. Народне сторонництво, стоячи на украиньско-рускôмъ грунтѣ, свѣдоме цѣлковито своєи задачѣ, знає добре, що лишь на тôй дорозѣ, якою йде, зможе ще уратувати рускій народъ вôдъ заглады, а навѣть розвинути природнѣ даровизна, які въ нѣмъ крыють ся.

Противно-жь сторонництво, що зове ся твердымъ, складає ся зъ рôзнородныхъ елементôвъ. Суть тамъ прихильники россійщины, церковщины, якоись твердости, щобы въ рускôй бесѣдѣ не слѣдно було мужицтва, а всѣ ярѣ противники демократичного пôдкладу въ нашôмъ народѣ, а черезъ те й фонетичнои правописи. Бôльша часть сихъ людей знає, чого не хоче, але мабуть нѣколи не сформує: чого бажає, до чого стремить и що зможе своими змаганями осягнути. Оденъ ученый професоръ якось зъ серця выкинувъ одного часу такій поглядъ: „То тверде, що мы написали, будуть колись люде читати и любувати ся нимъ, а не тою корчемною бесѣдою, що деякі ей хопили ся“. Сподѣваній блага, які мають прийти для нашои одубѣлои твердости, мабуть нѣколи не прийдуть — даремна надѣя! Таке посмѣховище, если оно теперь не многихъ людей одушевляє, то певно въ будучности ще тымъ менше придбає собѣ прихильникôвъ. Однакъ зъ сего высказу мы пôзнаємо чоловѣка. Суть у насъ люде, що на свôй народъ, на масы народу дивлять ся зъ высока, не мають надѣѣ, щобы вôнъ теперь остоявъ ся безъ чужои помочи супротивъ другихъ народôвъ, а не мають охоты приставати до Полякôвъ, бо ще тлѣє въ нихъ искорка рускости, то они гадкою гонять Богъ знає куды, або тутъ вынаходять собѣ якісь фантастичнѣ привиды и ними любують ся, лишь кобы не сягнути до живого жерела. Коли партія ся була сильна а опозиціи не було, або ще слаба, марнѣла доля руского народу, не слѣдно було великихъ дѣлъ, а все якесь недозрѣле, немôчне, якъ сама идея мертва кружила въ головахъ рускихъ сынôвъ. Де тѣ научнѣ працѣ? де тѣ великі змагания? де та провôдна идея, що вела бы до великихъ дѣлъ? Руска идея завмирала, гинула, нидѣла, ажь прийшло до сего, що найбôльша и найдавнѣйша часопись „Слово“ мала 1879 року щось зъ 200 передплатникôвъ. Вже се одно свѣдчить о мертвотѣ идеи, яку ся часопись заступала. Крайный бувъ часъ, щобы народне сторонництво выступило на ширше поле публичнои дѣяльности. И тогдѣ почали выходити всякі часописи, почали друкувати ся научнѣ творы; зъ сего часу познакомила ся галицка Русь зъ вѣчами, засновано „Народну Торгорлю“ и другѣ научнѣ и фінансовѣ институціи. И коли народне сторонництво трудилось и могло записати вже деякі успѣхи, тогдѣ и твердѣ, а взагалѣ люде, що знають, чого не хотять, злучили ся разомъ, и давай класти колоды пôдъ ноги народовцямъ, засновуючи свои часописи, де голосить ся выключно ненависть до народного напряму безъ всякого додатного змаганя для поправы долѣ рускаго народу...

Зъ головнои рôзницѣ въ поглядахъ идуть такожь неоднаковѣ змагания, неоднаковѣ бажания — и спôльный трудъ для добра народу показуєсь немыслимымъ. Перемыскі патріоты величали ся, що они одни найшли золоту дорогу спôльного труду, спôльнои радости, братнього пожитя, а показало ся, що й они будували величавый дôмъ на пѣску, котрый недавно розлетѣвъ ся. Таке саме веде ся и деинде, отъ хочь-бы и въ Коломыѣ. Коли на се будемо тямити, то хто-жь буде дивувати ся, що у Львовѣ завзятый спôръ веде ся? У Львовѣ бôльше рускои интеліґенціи, нѣжь въ якôмъ другôмъ мѣстѣ, а чей же тамошнѣ люде такожь патріоты, добрѣ Русины, радѣ бы свôй народъ пôдвести и хотѣли бы працювати для добра его, чого вже дали много доказôвъ. Если не лѣпшій то певно не гôршій они патріоты вôдъ тыхъ, що живуть по селахъ. Тажь выдають часописи, научнѣ творы, основують рôзнѣ товариства, пôддержують бѣдну шкôльну молодѣжь и т. д. А сли коли пôднесуть голось, щобы заслѣпленыхъ завернути зъ хибнои дороги, то роблять се лишь для того, що они патріоты, люблять свôй народъ. А певно болить ихъ серце, коли видять, якъ такій институціи, що могли бы зъ великимъ хôсномъ служити народнôй справѣ, обертають свои капіталы для пôддержаня мертвои идеи, убивають народного духа, а могли бы его оживляти и скрѣплати. Хто уважно увôйде въ суть рѣчи, той зрозумѣє, що инакше й бути не може, и те саме було бы, хочь-бы й незнати де на селѣ, сли-бы тамъ заходили такій обставины, якъ у Львовѣ. Кому супротивнѣ такій споры, той тымъ скорше повиненъ прихилити свое серце народнôй справѣ, а тогдѣ и нашій змагания, коли насъ бôльше буде, бôльшій принесуть хосенъ, нѣжь до теперь.

Такъ само и вôдказы на Львôвъ, що накидує свою волю провінціи, и що того центра нема що й не треба слухати, не мають основы. Въ тôмъ взглядѣ треба собѣ такожь выробити точный и правдивый поглядъ. Се-жь певно, що Львôвъ близше свѣта, якъ другій мѣсцевости на Руси. Бôльше тамъ интеліґенціи, бôльше жерелъ до науки и освѣдомленя, тамъ все борше можна довѣдати ся и знати про що-небудь, якъ де инде. Длятого обовязкомъ тамошныхъ людей есть — ширити правдиву науку по всѣхъ закутинахъ Руси, познакомлювати загалъ зъ новѣйшими змаганями другихъ народôвъ европейскихъ, подавати вѣстки про напрямъ въ науцѣ, господарцѣ, політицѣ, показувати дорогу, якъ добувати лѣпшу долю для свого народу, а остаточно не одну роботу переводити для показу другимъ практично. Се буде нашъ центръ пôдъ кождымъ взглядомъ.

Але-жь и люде на провінціи мають свои обовязки. Домагати ся, щобы Львôвъ все зробивъ, а при всѣхъ нашихъ неудачахъ въ народныхъ дѣлахъ нарѣкати на него, се не велика штука. Най кождый на своѣмъ мѣсци, де его поставило Провидѣнье, трудить ся, а наслѣдки тои роботы покажуть ся вже въ короткôмъ часѣ.

Що-жь робити? — Учити народъ, боронити его вôдъ всякои кривды, показати ему дорогу, якою має добивати ся красшои долѣ. На теперь межи народомъ а интеліґенцією є ще все величезный провалъ, якъ бы де межи Англійцями а тубыльцями въ серединѣ Гіндостану. Отворѣть серце народови, прихилѣть ся до него, а и вôнъ вôдозве ся вамъ по людски! Чей-же не будемо думати, що се бездушна маса, безъ житя, идеалôвъ, якъ думають деякі панки и пôдпанки. Се жива душа зъ своими добрыми прикметами и темными сторонами. Зъ сего народу може щось бути, але вôнъ потребує просвѣты, пôддвигненя. Вôнъ має свôй свѣтоглядъ, свою словесность, свою исторію, драматъ и комедію, а навѣть и траґедію. Не хибує ему й фільософіи. Треба его пôдслухати, спостереженє записати, позбирати все, чимъ вôнъ живе, занимає ся, забавляє ся, а зôбравши той матеріялъ до купы и придивившись ему основно, будемо знати, що и якъ робити. А се крайный часъ, щобы той темный народъ познакомивъ ся зъ всесвѣтными змаганями и йшовъ за ними. Були выпадки, що не оденъ молодый чоловѣкъ идеалізувавъ собѣ народъ и укладавъ золотѣ мрѣѣ свого житя и труду для его добра, а стрѣтивъ ся зъ дѣйстностію, борзо отверезивъ ся и всего вырѣкъ ся. Треба вчасно привыкати брати житье тверезо, чоловѣка не идеалізувати, але й не понижати; має нашъ народъ много доброго въ собѣ, але не треба и злыхъ сторôнъ закрывати. А хто надрабляє фантазією, або хотѣвъ бы за оденъ день видѣти овочѣ своєи працѣ, або домагає ся навѣть бôльше вдячности, якъ его трудъ заслугує, — се не зрѣлый чоловѣкъ, не патріôтъ, а борше франтъ и самолюбъ. Пôзнаймо народъ и працюймо для него, для идеѣ, а тогдѣ не будемо мы вôдказувати на Львôвъ а Львôвъ на насъ. А навѣть, сли-бы люде всему придивляли ся и про все здавали справу въ часописяхъ, то у Львовѣ пôзнавали бы ситуацію въ краю, его домагания й потребы, и черезъ те за-для доброи информациі устерегли бы ся не одного хибного кроку, якій неразъ и зробляють за-для незнаня мѣсцевыхъ обставинъ. Маючи передъ очима цѣлый и повный образъ краю, скорше можна бы не одному зарадити, не одного хибного кроку ветеречи ся, а все вызыскати для розвою народнои справы. Стрѣтишь не разъ чоловѣка — такъ красно бесѣдує, що ты бы его за се обцѣлувавъ. Заразъ и скажешь ему: „Ахъ! вы такъ ладно бесѣдуєте, а ну, возьмѣть се на папѣръ та пôшлѣть до Львова, няй надрукують!“ И що-жь зъ того, коли заразъ почуешь: „Ей, я до того не беру ся... няй то при менѣ лишить ся . є тамъ иншій, нехай они!“ Огъ и маешь Русина! Все критикує, все не такъ и не туды, а зробити годѣ, просто не хоче ся.

Пробы економічнои орґанізаціи Русинôвъ.

II.

Перейду теперь до поодиноки ъ галузей нашои економічнои роботы, якъ промыслу, торговлѣ, господарства и кредиту, а задержусь найдовше при тыхъ послѣдныхъ, разъ длятого, що управильненье вôдносинъ кредитовыхъ уважаю за рѣчь найважнѣйшу — за ключь и пôдставу цѣлои економічнои роботы, а по друге тому, що на тôмъ поли до теперь найменше у насъ зроблено.

I. Промыслъ. Пôсля справозданя Związku за рôкъ 1892-ій истнують въ Галичинѣ: товариства торговлѣ шкôръ въ Бялôй, Домбровѣ, Добчицяхъ, Дрогобичи, Краковѣ, Порохнику и Угновѣ, — спôлки ткацкій въ Глинянахъ, Городенцѣ, Комарнѣ, Корчинѣ, Косовѣ, Короснѣ, Лужнѣ, Рабцѣ, Ряшевѣ, Рихвалдѣ, Вилямовичахъ, — товариства кошикарскій въ Озѣрнôй и Вязôвници, — товариство выробу ризъ церковныхъ въ Короснѣ, — товариства друкарень звязковыхъ у Львовѣ и Краковѣ, — товариство поворозниче въ Радимнѣ, — товариства кушнѣрскій въ Старôмъ Санчи и въ Тисьменици, — товариства ковалѣвъ въ Сулковицяхъ и Свѣонтникахъ горѣшныхъ, — кромѣ того рôзнѣ товариства, якъ столярске, слюсарске, спôлка выдавнича, швальня краєва въ Краковѣ, товариство достав рукодѣльныхъ для арміи, спôлка удѣлова нафтова, спôлка продуцентôвъ молока, товариство взаимнои помочи будовы домôвъ, взаимнои помочи льокаторôвъ мѣскихъ у Львовѣ и т. д.

А що-жь мы на тôмъ поли зробили, бо бачимо, що велика часть тыхъ товариствъ оперує у всхôднôй рускôй части Галичины? Завязана въ роцѣ 1888 Гуцульска спôлка промыслова въ Коломыи и товариство выробу ризъ церковныхъ въ Самборѣ — отъ и все, чимъ мы до теперь за двацять и оденъ лѣтъ вôдъ введеня закона о товариствахъ заробково-господарскихъ можемо похвалитись. И чи-жь не соромъ то для насъ 3-міліонового народу, для цѣлои половины населеня Галичины! А прецѣнь такій товариства мають и посередъ насъ выгляды на успѣхъ. Гуцульска спôлка промыслова розвиваєсь, а товариство выробу ризъ церковныхъ въ Самборѣ [котре заразомъ есть товариствомъ добродѣйнымъ] уже въ першôмъ роцѣ свого истнованя т. є. въ роцѣ 1893 змогло зъ своихъ зыскôвъ выплатити членамъ около 50% дівіденды, роздѣлило значнѣйшу квоту на цѣли добродѣйнѣ [на запомоги для вдôвъ и сирôтъ по священникахъ] и кромѣ того збôрало вже значнѣйшу квоту на фондъ резервовый. Поминаю вже се, що при такôмъ товариствѣ має кôлька вдôвъ по священникахъ занятье и приличне удержанье, а кôлькохъ урядникôвъ може зъ часомъ мати також средство до житя.

Якъ бачимо — на поли промыслу мы дуже мало поступили. Я розумѣю, що народови такъ незасôбному, якъ мы, годѣ на-разѣ братись до великихъ и ризиковныхъ предприємствъ, але зробѣмъ бодай тôлько, що до теперь зробили нашѣ сусѣды, а коли у поодинокихъ людей нема капіталу на отворенье промыслового заведеня, то лучѣмъ ся въ спôлки заробково-господарскѣ, якъ тое робили и насъ вже выпередили сусѣды.

II. Торговля. Пôсля справозданя „Związku“ зъ року 1892 истнують въ Галичинѣ осьтакій польскѣ або жидôвскѣ товариства торговельнѣ и другѣ: товариство господарѣвъ ставовыхъ и дôмъ робôтничій въ Бялôй, — товариства торговельнѣ въ Бѣльчи, Дембици, Горлицяхъ, Краковѣ [молодежи торговельнои] Ланьцутѣ, Мостискахъ, Милѣвцѣ, Станиславовѣ и Закопанôмъ, — товариства споживчѣ въ Бохни, Черниховѣ [базаръ кружка (kółka) рôльничого], Городискахъ долѣшныхъ, Кончузѣ, Львовѣ, Микушовѣ, Новôмъ Санчи, Рускôмъ селѣ и Убышинѣ.

Мы Русины маємъ лишь три товариства торговельнѣ, а то: Карпатска крамниця въ Яблоновѣ, Народный Базаръ въ Лятачи и Народну Торговлю у Львовѣ зъ ей 12 складами. Поминаючи два першѣ товариства, хочу трохи близше зъ становитись нашъ Народною Торговлею.

Дивна рѣчь — такъ мало маємо народныхъ институцій торговельныхъ, а и тѣ не находять у насъ належитои пôдпоры и пôдмоги. Пригляньмо ся лишь недавно положеному білянсови Народнои Торговлѣ. Виправдѣ выказує білянсъ дохôдъ зъ розпродажи товарôвъ въ квотѣ 46.648 зр. 67 кр., а загальный оборотъ касовый 1,348.075 зр. 86 кр., то однакъ мушу се уважати соромомъ для насъ Русинôвъ, що институція такъ красна и пожиточна якъ

родна Торговля має на цѣлу Галичину, на 3 мілїоны народу руского, такъ малый оборотъ. Длячого Народна Торговля, замѣсть одного складу у Львовѣ, не має мати ихъ десять? длячого не має она мати філїи всюда по мѣстахъ и мѣсточкахъ бодай всходнои Галичины? длячого всѣ Русины не мають солїдарно побирати свои товары и замовляти свѣтло й вина черезъ Народну Торговлю? длячого Русины не мають помѣщати своихъ капіталовъ въ Народнои Торговли? длячого Торговля не має числити, замѣсть 853 членовъ, бодай 8.530 членовъ? длячого торги Торговлѣ не мають принести, замѣсть 339.073 зр. 56 кр, бодай 3 мілїоны? И хто-жь тому виненъ? чи не мы самї? Чи не лѣпше бы було замѣсть купувати по жидахъ — купувати въ Народнои Торговли? Такъ, на жаль, мы недозрѣлї, не розумѣємо свого интересу. Хочь наша Торговля подає товаръ найлѣпшій и розмѣрно дешевый — на чомъ познали ся и чужї люде — то, на жаль, мы ви водповѣдно не поддержуємо. Коли-бъ н. пр. перемыска філія Народнои Торговлѣ хотѣла обмежитись на самыхъ Руснахъ, то мусѣла бы мабуть склепъ замкнути. А якъ то сумно, що нашї люде купують по розныхъ Gans-ахъ, Glanz-ахъ и другихъ, де достають товаръ нервно горшій за цѣну розмѣрно навѣть высшу!

Отже нашою задачою есть передовсѣмъ збольшеньемъ фреквенції складовъ Народнои Торговлѣ поднести торги, а черезъ вступуванье въ члены и вкладанье грошей на щадницю — дати можность Народнои Торговли, щобы позакладала філїи скрозь по мѣстахъ и мѣсточкахъ, та щобы зъ часомъ, взявши ся за торговлю також другими рѣчами [кромѣ корѣнныхъ], густою сѣтію покрыла нашь край. Тутъ нѣхто водъ насъ не домагаєсь жертвы анї ласки, бо Народна Торговля приспорює ще користи! Властителямъ удѣловъ [т. е. членамъ] выплачує 7% дівіденды, вкладникамъ дає 5% водъ ощадностей, а купуючимъ подає товаръ доброный а дешевый. Тожь розважмо лишь користи, а побачимо, що въ той самопомочи лучимо патріотизмъ зъ користію, бо попри користи матеріяльнї приелужимось добру загальному.

При філіяхъ Народнои Торговлѣ повиннї громадитись и лучитись крамницѣ мѣсточковї й сѣльскї — основанї чи то при читальняхъ „Просвѣты“, чи при церквахъ за церковнї грошѣ, абы доходъ ишовъ на користь церкви, чи то яко окремї товариства основанї на подставѣ закона о товариствахъ зъ 1867 року, чи наконець яко крамницѣ удержуванї поодинокими особами. Крамницѣ тї повиннї побирати товары черезъ Народну Торговлю [взглядно черезъ дотычну філію]. Вправдѣ справозданье Народнои Торговлѣ выказує, що сего року було 459 крамниць стоявшихъ въ звязи зъ Торговлею, — але-жь чимъ есть тото число, коли зважити, що въ деякихъ, навѣть многихъ мѣсцевостяхъ есть по колька крамниць, а мѣсцевостей въ самой всходнои Галичинѣ и руской части Буковины маємо тысячѣ! Есть же у насъ, на жаль, до теперь богато крамниць, котрї не побирають товаровъ черезъ Народну Торговлю, лишь у жидовъ!

Не дасть ся заперечити, що якась часть вины спадає тутъ и на зарядъ Народнои Торговлѣ, котрый видко не старає ся, щобы тримати товаръ водповѣдный для крамниць. Богато товаровъ, якихъ крамницѣ потребують, нема въ Народнои Торговли, а деякї хочь и є, то нема въ такихъ дешевыхъ сортахъ, якъ сѣльскї крамарѣ у жидовъ достати можуть, длятого й цѣна мусить бути высша [мимо великого опусту, якій Народна Торговля признає крамницямъ], бо-жь рѣчь проста, що товару доброго и доброго не можна достати за надто дешевї грошѣ. Отже було бы добре, щобы Народна Торговля для крамниць тримала також товаръ горшого сорта, а по змозѣ дуже дешевый, якъ того крамницѣ домагають ся.

Великои ваги рѣчію есть для насъ те, що засновуючи чимъ-разъ новї спółки торговельнї, взглядно розширяючи Народну Торговлю и на другї галузи торговлѣ, вытворимо сильну середну, майже хибуючу намъ нинѣ верству — станъ купецкій, котрый буде числити тысячѣ одиниць купцѣвъ рускихъ, свѣдомыхъ своеи цѣли, независимыхъ зъ оглядовъ фінансового и національного [нинѣ персоналъ Народнои Торговлѣ числить 70 осóбъ] — вытворимо також черезъ сильне збольшанье капіталу резервового забороло противъ всякихъ можливыхъ краховъ купецкихъ та й сильну подставу народного богатства, и тымъ способомъ отрясемо ся зъ чужого елементу, котрый насъ такъ присѣвъ...

III. Господарство. Тутъ також за примѣръ нехай послужать намъ нашї сусѣды. А позаякъ нашь край переважно рольничій, то й головну вагу мусить ся класти на сю галузь господарства.

Пóсля справозданя „Związku“ зъ року 1892 мають Поляки въ Галичинѣ: товариства [спółки] рольничї въ Краковѣ [Związek handlowy kółek rolniczych], въ Коломыи [Spółka handlowo-przemysłowa], у Львовѣ [Bank rolniczy], въ Сокали, — товариства для охороны власности земскои въ Бечу, Ярославѣ, Краковѣ, Лимановóй, Мѣльци. Кромѣ того мають Поляки скрóзь по краю, а найбóльше у всходнóй части, велике число кружкóвъ [kółek] рóльничихъ, котрї мовь сѣтію покрыли нашь край. Тї послѣдній товариства, основанї на пóставѣ закона о товариствахъ, мають служити також політицѣ польскóй середъ нашого люду. Они тѣшать ся пóдпорою правительства и зъ фондóвъ краєвыхъ [вóдъ сойму] достають значнї що року субвенціи. У насъ на тóмъ поли майже — tabula rasa. .. Пок. Венедиктъ Ружицкій пóднѣсъ бувъ красну гадку товариства закупна земель и призбиравъ навѣть де-що гроша, та все те застрягло въ „твердыхъ“ головахъ и рукахъ. Говорять, що нѣбы теперь має въ Народнóмъ Домѣ уложити ся статутъ и податись до зареестрованя... Кромѣ того одного товариства, котре доперва може буде, у насъ на тóмъ поли не зроблено нѣчо бóльше. Шкода велика, бо справа то для хлѣборобóвъ дуже важна. Заснованьемъ спóлокъ рóльничихъ не тóлько пóднеслась бы продуктивность землѣ черезъ раціональнѣйшу и интензивнѣйшу господарку, але також сырї продукты могли бы знайти скорше збутъ черезъ посередниченье такихъ спóлокъ рóльничихъ. Отже на тóмъ поли дожидає насъ богато роботы. До конкурованя зъ кружками [kółkami] рóльничими ледви забираємо ся... При всѣмъ же тóмъ не маємо навѣть спеціяльнои рóльничои часописи!

Велика роля й задача припадає въ сѣй роботѣ нашимъ священникамъ и народнымъ учителямъ — они повиннї звернути на се поле дѣяльности велику увагу.

Рухъ въ рускихъ товариствахъ.

Загальный збóръ І-ои філїи Руского товариства педагогічного въ Щирци вóдбувъ ся дня 1 н. ст. сѣчня с. р. въ сали школьнóй въ Щирци.

Вступне слово выголосивъ голова філїи о. Еліяшевскій: заявивъ свóй жаль зъ причины малого заинтересованя філією зó стороны учителѣвъ и при тóмъ заохотивъ ихъ, для власнои просвѣты, для пóднесеня значѣня и поваги руского товариства и для розбудженя якогось духа-житя межи учителями, до численнои и щирои участи въ конференціяхъ и зборахъ учительскихъ. — Вóдтакъ наступило справозданье секретаря. Довѣдано ся, що выдѣлъ мимо невóдрадныхъ обставинъ старавъ ся черезъ цѣлый рóкъ розвинути якъ найширшу дѣяльность. Выдѣлови прикро дававъ ся вóдчувати бракъ власнои хаты и все бувъ змушеный впрошуватись въ комóрне. Мимо того зарядивъ выдѣлъ двѣ конференціи учительскї, на котрыхъ були совѣстно обробленї и передискутованї темы школьнї; на дохóдъ молодежи школьнои уряднвъ въ лѣтѣ маёвку въ лѣску на Збудовѣ и замѣрявъ бувъ устроити въ честь Маркіяна Шашкевича вечерокъ музикально-вокальный на цѣль добродѣйну, але староство львóвске взглядно окружна рада школьна вóдмовила на тую цѣль салї школьнои въ Щирци. — Справозданя касового не було зъ причины, що перешкодженый касіеръ не бувъ на зборѣ.

До нового выдѣлу на рóкъ 1895 выбрано: головою черезъ аклямацію на-ново о. Б. Еліяшевского зъ Гуменця, пп. К. Малицкого зó Щирця, Н. Стефановича зъ Дмитря, Т. Серкеса зъ Никóнковичь и Л. Аслера зъ Ланóвъ яко выдѣловыхъ а пп. Ив. Долинку зъ Бродокъ и Ст. Куманця зъ Сорокóвъ яко заступникóвъ.

На запросины выдѣлу філїи прибхавъ п. Банахъ, учитель зъ Рудна, зъ вóдчитомъ „О выхованю“, и той свóй вóдчитъ, старанно обробленый, вóдчитавъ на зборѣ по выборѣ выдѣлу. Зóбранї нагородили прелегента щирою подякою.

Наступили внесеня членóвъ: О. Еліяшевскій внѣсъ, щобы заходомъ філїи урядити въ короткóмъ часѣ поминальне богослуженье за упокóй бл. п. Омеляна Огоновского въ Щирци. — П. Малицкій внѣсъ, щобы выдѣлъ філїи внѣсъ петицію до сойму о пóдвышеньe платнѣ и зниженье лѣтъ службы для учителѣвъ. — П. Серкесъ внѣсъ, щобы выдѣлъ постаравъ ся у дотычныхъ властей о заведенье руского языка въ урядованю школьнóмъ замѣсть польского тамъ, де нинѣ выкладовый языкъ рускій. — Всѣ тї внесеня одобрено, принято и припоручено выдѣлови до переведеня.

Вкóнци о. голова подякувавши за довѣре и заохотивши членóвъ выдѣлу якъ и прочихъ учителѣвъ до помочи, внѣсъ „многая лѣта“ цѣсареви и замкнувъ зборы. Жаль, що околичнї священики чомусь сторонять вóдъ участи въ зборахъ філїи товариства педагогічного; на запросины явивъ ся одинокій о. Хоркавый зъ Милошовичь. А прецѣнь се товариство руске, то кождому Русинови повинно залежати на розвою его, именно-жь учителямъ и священикамъ.

Загальный збóръ членóвъ товариства „Шкóльна Помóчь“ въ Станиславовѣ вóдбувъ ся 1 н. ст. сѣчня въ комнатахъ Рускои Бесѣды. Засѣданье отворивъ о. Абрисовскій вступнымъ словомъ. Товариство заложене передъ несповна двома роками въ цѣли спомаганя убогои рускои молодежи шкóльнои всѣхъ публичныхъ шкóлъ станиславóвскихъ [вó всѣхъ школахъ публичныхъ есть въ Станиславовѣ 700 рускои молодежи] почало розвиватись пóдъ прихильными обставинами. Широкї кружки Земляковъ всякихъ становъ заинтересували ся нимъ, спомогли его щедро, а черезъ се молоде товариство увóйшло въ житье и стануло на крѣпкихъ ногахъ. Въ тóмъ часѣ зъѣднало оно собѣ 96 членóвъ и призбирало 550 зр. маєтку. Тота сума грошей досыть значна, а ще значнѣйша она тымъ, що зложили ви нашї Земляки [звѣстно не богатї], що мусять пóдпомагати богато товариствъ народныхъ въ цѣлóмъ краю и давати на всѣлякї добродѣйнї чи патріотичнї цѣли. Черезъ складку тыхъ грошей дана була товариству можность запомагати убогихъ школярѣвъ и школярокъ рускихъ. Найщедрѣйше запомагало товариство ученикóвъ рускои школы вправъ при ц. к. семинаріи учительскóй, бо ся руска школа має найбóльше право до запомоги рускими грóшми. Саме-жь товариство запомогли найщедрѣйше значными жертвами Добродѣї: Преосв. епископъ станиславóвскій 50 зр.; Впреосв. митрополитъ 15 зр.; асекур. товариство „Днѣстеръ“ 40 зр.; рада мѣста Станиславова 40 зр.; выдѣлъ станиславóвскои рады повѣтовои 20 зр.; Всч. о. Антóнъ Войтѣховскій 50 зр.; Всч. о. д-ръ М. Садовскій 20 зр.; товариство „Рускихъ жѣнокъ“ въ Станиславовѣ 20 зр.; товариство кредитове мѣщаньске 15 зр.; каса ощадности въ Станиславовѣ 10 зр.; о. А. Маланюкъ 10 зр.; о. М. Гулла узбирану складку 11 зр.; о. А. Сѣчиньскій 5 зр.; о. Д. Вакулиньскій даромъ 3 зр.; мѣщане станиславóвскї: Яцковскій 10 зр., Ковальскій 15 зр., Рубчакъ 10 зр., п. Старосольскій радникъ окр. суду въ Станиславовѣ 6 зр. 26 кр., всесвѣтл. о. митратъ капітулы В. Фацьевичь значными вкладками членьскими 8 зр. — Збóръ выявивъ подяку Вп. жертводавцямъ и ухваливъ оголосити ви въ часописяхъ. — Молодѣжь школьна, обдарована грóшми товариства, знає о тóмъ, що була спроможена грóшми рускими. Выдѣлъ привязувавъ до того велику вагу, знаючи, що дитина буде памятати: хто ви запомóгъ, а се чей причинить ся до скрѣпленя почутя патріотичного у маленькихъ Русинóвъ и Русинокъ. Въ той способъ товариство „Шкóльна Помóчь“, хоть якъ оно и скромне, буде також чинникомъ въ роботѣ для доброи долѣ народу украиньско-руского.

По промовѣ запросивъ голова товариства о. сов. Куницкого до проводу дальшимъ нарадамъ. Зъ порядку дневного вóдчитавъ п. Р. Заклиньскій справозданье зъ дѣяльности выдѣлу а п. Веберъ справозданье касове. Приходу мало товариство [за 20 мѣсяцѣвъ свого истнованя] 550 зр. 70 кр. На той приходъ зложили ся слѣдуючї позиціи: Складка мѣсцевыхъ Русинóвъ передъ основаньемъ товариства 36 кр.; вклади членóвъ звычайныхъ 141 зр. 75 кр.; вкладки членóвъ спомагаючихъ 105 зр.; запомоги 240 зр. 26 кр.; жертвы и складки принагóднї 22 зр. 26 кр.; дохóдъ изъ скарбонокъ 5 зр. 43 кр. Товариство запомагало убогихъ ученикóвъ и учениць пятьохъ шкóлъ народныхъ и школы выдѣловои женьскои плащами зимовыми, чоботьми, черевиками, суконками, шапками, хустками, убранями, книжка ми и приборами науковыми. Загально закупило и роздало 48 плащикóвъ зимовыхъ, 42 паръ чоботъ, 20 паръ черевикóвъ, 8 убрань хлопячачъ, 32 суконокъ дѣвчачихъ, 16 шапокъ, 25 хустокъ, книжокъ школьныхъ и приборóвъ науковыхъ за 22 зр. 73 кр. — Выдано грóшми: на друки, вóдозвы, книги товариства, печатку, скарбонки [при основаню товариства] 33 зр. 40 кр.; выдатки канцелярійнї, почтовї, стемплѣ, марки и т. д. 26 зр. 12 кр.; плащѣ зимовї 183 зр.; суконки дѣвчачї 26 зр. 85 кр; чоботы 65 зр. 09 кр.; черевики 32 зр. 20 кр.; хустки и шапки 18 зр. 80 кр.; убраня 12 зр.; приборы науковї и книжки 22 зр. 73 кр.; удѣлено грóшми на прокормленье 7 зр. 60 кр. Сума всѣхъ выдатковъ выносить 427 зр. 89 кр. Товариство має маєтку готóвкою 122 зр. 81 кр.

Выдѣлъ, хотячи сповнити ухвалу послѣдного загального збору, щобы уряджувати кольонїи вакаційнї для убогихъ дѣтей школьныхъ, принявъ по переведенóй дискусіи тоту гадку, що кольонїи вакаційнї въ такóмъ великóмъ и нездоровóмъ мѣстѣ якъ Львóвъ мають за собою бóльшу рацію, якъ въ Станиславовѣ, мѣстѣ загально здоровóмъ. Выдѣлъ думавъ о заложеню бурсы [платнои], якъ се загадавъ бувъ зробити выдѣлъ коломыйскои „Шкóльнои помочи“, та не перевѣвъ тои справы длятого, що товариство не має до теперь сталыхъ бóльшихъ фондóвъ, якъ мають такї товариства у Львовѣ и Коломыи, а ще й тому не переводивъ выдѣлъ тои справы, бо видѣвъ объявъ ви въ Коломыи, де до заложеной „Шкóльною помочею“ бурсы не вписало ся потрѣбне число ученикóвъ. — Выдѣлъ, маніфестуючи товариство на внѣ, бравъ участь въ славныхъ похоронахъ Шашкевича черезъ своихъ вóдпоручникóвъ, бравъ участь въ поминальнóмъ богослуженю за бл. п. Омел. Огоновского въ Станиславовѣ. — Маючи на оцѣ §. 11. статута, котрый каже, що кождый членъ товариства може жадати вóдъ выдѣлу информацій що-до помѣщеня дѣтей на станціяхъ, выдѣлъ займавъ ся збираньемъ потрѣбныхъ датъ. Старавъ ся також приеднувати якъ найбóльше ученикóвъ при вписахъ до рускои школы вправъ при семинаріи учительскóй.

Отсї справоздання принявъ збóръ до вѣдомости и высказавъ черезъ встанье зъ мѣсць подяку и признанье выдѣлови и головѣ товариства за веденье справъ. Зъ порядку дневного выбрано контрольну комісію зъ о. катихита Порайка и проф. Мостовича, котра має функціонувати до слѣдуючого загального збору. — Помежи важнѣйшими ухвалами зборóвъ суть такї: Збóръ припоручає новому выдѣлови, щобы спомагавъ також убогихъ ученикóвъ школъ середныхъ; щобы помѣщувавъ грошѣ товариства на книжочку Народнои Торговлѣ; щобы оголосивъ вóдозвы и призбиравъ окремый фондъ на мундуры для убогихъ ученикóвъ гімназіяльныхъ. До нового выдѣлу выбрано: о. Омеляна Абрисовского головою товариства, Теклю Навроцку, проф. Кокорудза, проф. Заклиньского, учителя Струтиньского, а на заступникóвъ выдѣловыхъ учителѣвъ: Дмитерка и Якубовича.

Дня 21 н. ст. грудня 1894 р. вóдбувъ ся загальный збóръ читальнѣ им. Качковского въ Дрогобичи на передмѣстю Лѣшняньскóмъ. Членóвъ збóбрало ся досыть, а и зъ интеліґенціи прибуло досыть особъ. Також тутъ ухвалено розвязати читальню им. Качковского а оснувати нову читальню „Просвѣты“, до котрои вписало ся заразъ 60 членóвъ-оснувателѣвъ и они ухвалили выслати статутъ „Просвѣты“ до ц. к. намѣстництва. До нового выдѣлу читальнѣ выбрано головою о. Кмита катихита гімназіи, заступникомъ головы и секретаремъ Николу Кушнѣра, а касіеромъ Михайловского. Выдѣлъ ухваливъ вóдбути дня 23 н. ст. грудня въ недѣлю першї вечерницѣ зъ вóдчитомъ и співами. На сї вечерницѣ прибули численно члены читальнѣ а також богато мѣсцевыхъ гостей, а зъ замѣсцевыхъ прибули читальники зъ передмѣстя Задвóрна. О. Кмитъ вóдкрывъ вечерницѣ красною бесѣдою, въ котрóй вказавъ на потребу товариского житя Русинóвъ та й выказавъ хосенность читальнѣ въ тóмъ напрямѣ, вкóнци заявивъ радость, що передмѣщане дрогобицкї такъ охотно и радо горнуть ся до читалень. Потому п. М. Гавднакъ вóдчитавъ „Тарасъ Шевченко учителемъ народу“. Зóбранї выслухали удачного вóдчиту зъ напруженою увагою, нагородили читаючого оплесками и окликами „славно“ та й вóдспѣвано пѣсню „Ще не вмерла Украина“. Опóсля выдѣлъ читальнѣ вóдбувъ засѣданье, на котрóмъ принято новыхъ членóвъ, полагоджено справы касовї и ухвалено устроити въ свята Іорданьскї вечерницѣ зъ колядою, співами, деклямаціями и спóльными забавами. При тóмъ п. Димитрій Леськóвъ, заступникъ головы читальнѣ передмѣстя Задвóрна, внѣсъ, щобы читальня Лѣшняньска у всѣхъ важнѣйшихъ справахъ зносила ся зъ посесторою своею зъ Задвóрного и запросивъ членóвъ и гостей на вечерницѣ читальнѣ „Просвѣты“ на Задвóрнóмъ, котрї задумано устроити въ свята Рождества Христового. Забава переплѣтана співами и розмовою протягла ся до пóзнои ночи. Вкóнци выпадає замѣтити, що читальня Лѣшняньска приголнула въ члены молодѣжь и женщины, чимъ Задвóрняньска читальня доси ще похвалитись не може. — *Членъ читальнѣ.*

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Молодо-Чехи можуть похвалити ся новою побѣдою. Въ карлиньскóмъ окрузѣ сѣльскихъ громадъ вóдбувавъ ся онодгы доповняючій выбóръ на мѣсце д-ра Ю. Грегра, що зложивъ мандатъ до сойму краєвого. Майже одноголосно выйшовъ зъ выбору молодоческій кандидатъ д-ръ Герольдъ. Въ своѣй промовѣ до выборцѣвъ зазначивъ, що его выбóръ значить нове скрѣпленье рѣшучои и непоколебимои опозиціи цѣлого ческого народу и есть доказомъ, що духъ опозиціи скрѣпивъ ся навѣть въ тыхъ округахъ, де молодо-Чехи до недавна ще розпоряджали лише незначною бóльшостію. Сей новый выбóръ выкликавъ потребу новыхъ доповняючихъ выборóвъ въ о-

крузѣ ѣльовскôмъ, зъ котрого д ръ Герольдъ бувъ доси посломъ.

Въ суботу дня 5 н. ст. сѣчня вôдбула ся на подвôрю войсковои школы въ Парижи при величезнôмъ здвизѣ народу и при участи 3000 воякôвъ публична дегрaдація капітана Драйфуса, засудженого на дожизнену депортацію. Драйфус до послѣднои хвилѣ завѣрювавъ о своѣй невинности и сказавъ до везучого его профоса, що по двохъ лѣтахъ всѣ пересвѣдчать ся о невинности его и тогдѣ міністеръ самъ буде старати ся о его увôльненье. Товпа кликала безнастанно: „Смерть зрадникови!“ Коли Драйфуса ведено по-при фронтъ войска а вôнъ ще разъ завѣрювавъ о своѣй невинности, кликали офіцыры: „Смерть Юдѣ!“ Драйфусъ, почувши се, выпрямивъ ся и прибравъ грôзну поставу, однако сторожа окружила его и вôдвела до вязницѣ.

Вôдъ часу уступленя ѓенерала Гурка зъ посады ѓенералъ ѓубернатора Варшавы розписували ся всѣ полѓскѣ и нѣмецко-жидôвскѣ часописи широко о тôмъ, що Гурко попавъ въ неласку у царя та що его уступленье маѐ означати змѣну системы правлѣня супротивъ Полякôвъ въ Россіи. Супротивъ того немалу сензацію и депримуюче вражѣнье выкликавъ мѣжь тою прасою новый рескриптъ царя до Гурка, про якій донесли суботнѣшнѣ телеѓрамы. Сей рескриптъ звучить дословно: „Іосифе Володимировичу! Почиваючій въ Бозѣ отець мôй высоко цѣнивъ повнѣ славы вашѣ заслуги для престола и вôтчины та неразъ высказувавъ вамъ свою особливу увагу и приклоннôсть. По турецкôй вôйнѣ въ рокахъ 1877—1878, въ котрыхъ ваше имя покрыло ся славою мужества, були вы именованѣ тымчасовымъ петербургскимъ ѓенералъ-ѓубернаторомъ воѐннымъ, вôдтакъ тымчасовымъ ѓенералъ-ѓубернаторомъ одескимъ, при вложеню на васъ обовязку доводити войсками мѣсцевого воѐнного округа.

Въ роцѣ 1883, по смерти ѓенералъ-адъютанта Альбединьского, незабутный отець мôй покликавъ васъ на высоке и дуже тяжке становище ѓенералъ-ѓубернатора варшавского и командуючого войсками воѐнного округа варшавского. Бôльше якъ 11 лѣтъ не перестали вы оправдувати царского выбору и покладеного у васъ довѣря взôрцевымъ, ревнымъ и повнымъ способности выповнюваньемъ плянôвъ мого дорогого родича, якъ такожь неутомимыми трудами коло скрѣпленя и усовершеня арміи та стратеѓічнои обороны однои зъ найважнѣйшихъ границь Россіи, щобы забезпечити цѣлôсть державнои чести царства.

Ваша ревнôсть и повна енерѓіи дѣяльнôсть дôткнула всѣхъ иншихъ галузей житя надвисляньского краю, его внутрѣшнои адміністрациі, порядку и економічного розвитку. Завдяки вашôй управѣ, рѣшучости и безсторонньой совѣстности въ выповнюваню обовязкôвъ и заспокоюваню мѣсцевыхъ потребъ, осягнено безъ надзвычайныхъ средствъ поважнѣ результаты зъ огляду на скрѣпленье нерозлучного сполученя краю зъ спôльною, великою вôтчиною.

Стремлячи рôвночасно до заспокоѐня духовыхъ потребъ россійского населеня краю и удержаня въ нѣмъ православія, дали вы початокъ святôй справѣ будовы въ Варшавѣ православного собору. Се цѣлковито необходиме средство певно забезпечить нашôй церквѣ приналежне ѣй значѣнье на захôднôмъ пограничу царства.

Переглядаючи зъ особливымъ вдоволеньемъ вашу такъ дуже пожиточну державну дѣяльнôсть, зъ щирымъ жалемъ згодивсь я прихилити ся до вашои просьбы о увôльненье зъ причины нарушеного здоровля вôдъ обовязку головного начальника краю и командуючого въ нѣмъ войсками, надѣючи ся, що выпочинокъ и побутъ въ теплôмъ кліматѣ поверне вамъ здоровле, нарушене довгимъ напруженьемъ въ занятяхъ.

Я пересвѣдченый, що стаючи членомъ рады державнои, завдяки практичному и просвѣченому поглядови, способностямъ и досвѣдови, будете и дальше приносити корчсть вôтчинѣ при рѣшаню державныхъ справъ. Остаю на все для васъ безперемѣнно прихильный“. На оріѓіналѣ рукою царя написано: „и щиро вдячный Николай“. — Зъ нагоды сего рескрипту повѣдаѐ „Новое Время“, що се письмо вынагороджуѐ цѣлковито крикливый, правдиво театраѓьный гамôръ, якій пôднесли Поляки при уступленю ѓен. Гурка. Зô слôвъ рескрипту видко, що ѓен. Гурко робивъ се, що треба було робити, и що нема причинъ до илюзій нового курсу. Енерѓія що-до реалиныхъ потребъ, рѣшучôсть, ясноôсть патріотичнои свѣдомости безъ тѣни політичного сентименталізму, се проѓрама дѣяльности.

НОВИНКИ.

— **Audaces juvat fortuna.** Зъ Самбора пишуть намъ: Товариство для выробу риз церковныхъ задумуѐ закупити або выбудувати власный дôмъ, де бы мали такожь помѣщенье Руска Бесѣда, філіѣ просвѣтныхъ товариствъ, бурса ремѣсничa и товариство рускихъ ремѣсникôвъ. Товариству не достаѐ ще 10.000 зр., отже товариство просить Землякôвъ прийти ёму въ помôчь зъ позичкою на 5%, для котрои буде заинтабульоване право заставу на тôй реальности. Хто бы хотѣвъ причинити ся до того дѣла зволить до нести: яку суму готовъ позичити, товариству. *К Ч.*“ — Мы зъ своѐи стороны тѣшимо ся розвоѐмъ молодого товариства и надѣѐмо ся, що знайдуть ся мѣжь патріотами такѣ, що стануть въ пригодѣ товариству, тымъ бôльше, що нѣхто нѣчо не тратить, бо кождый свои грошѣ вôдбере зъ процентомъ.

— **Вечерницѣ читальнѣ „Просвѣты“ въ Дрогобичи на передмѣстю Задвôрна** вôдбудуть ся дня 13 н. ст. сѣчня 1895 въ сали театральнôй въ мѣстѣ зъ такою програмою: 1) Вступне слово. 2) Вôдчитъ. 3) Деклямациі. 4) Співы. 5) Спôльнѣ поговôрки зъ колядою. Початокъ о годинѣ 6-ôй вечеромъ. Вступъ для пп. членôвъ читальнѣ безплатный, а для нечленôвъ гостей 30 кр., не кладучи границѣ добровôльнымъ жертвамъ на цѣли читальнѣ. О численне зôбранье Вп. Публики мѣсцевои и замѣсцевои просить — *Выдѣлъ читальнѣ.*

— **Зъ Золочева пишуть намъ:** Мѣжь тутешными Русинами проявляѐ ся вôдъ якогось часу велика байдужнôсть, не видно нѣякого житя анѣ працѣ на народнôмъ поли, а се тымъ бôльше ударяѐ, бо интеліѓенціи рускои въ Золочевѣ ѐсть досыть. Урядники и священики нашій беруть удѣлъ въ польскихъ справахъ — де-хто хоче комусь приподобатись, а де-хто може боить ся, щобы, борони Боже, Поляки не узнали его за „moskala“. Касино руске розвязалось а неоденъ Русинъ належить до польского, бере участь въ польскихъ народныхъ торжествахъ, забавахъ и т. п. Директоромъ артистичного товариства польского ѐсть Русинъ и вôнъ проводить на рôзныхъ польскихъ торжествахъ и вечеркахъ — а н. пр. о вечерку въ память Шевченка нема кому помыслити — не обходжено его въ Золочевѣ вже вôдъ лѣтъ... Можна бы неодно навести надъ чимъ тôлько жалѣти бы треба, а кождый щирый Русинъ мусить признати, що мы самѣ богато виннѣ, що руска доля така невôдрадна...

— **Зъ Станиславова:** Пригадуѐмо Вп. Землякамъ, що на Маланки, с. ѐ. 12 н. ст. сѣчня вôдбудуть ся въ сали товариства любителѣвъ музики [ул. Собѣского ч. 18] заходомъ товариства Рускихъ Женщинъ въ Станиславовѣ літературно-музичнѣ вечерницѣ зъ забавами, на котрѣ Вп. Землякôвъ выдѣлъ товариства отсамъ уклôнно запрошуѐ. Початокъ о годинѣ 8-ôй вечеромъ. Вступъ 35 кр. Окромыхъ запросинъ не розсылаѐ ся. — *Вôдъ Выдѣлу.*

— **Въ Коломыи** представить тамошный рускій аматорскій театръ дня 1 (13) сѣчня 1895 въ сали касы ощадности „Вечеремску нôчь“, рôздвяну мельодраму въ 5 актахъ [въ костюмахъ перебуваючого въ Коломыи театру жидôвского]. Початокъ представленя о годинѣ 4½ вечеромъ. Цѣна мѣсць: фотель въ першихъ трехъ рядахъ 1 зр., въ дальшихъ 70 кр., мѣсце нумероване 50 кр., партеръ 30 кр, ѓалерія 15 кр.; вступъ на салю для школьнои молодежи 20 кр. а для дѣтей 15 кр.

— **Зъ Жовкви пишуть намъ:** На руского св. О. Николая дня 18 н. ст. грудня 1894 ц. к судъ въ Мостахъ великихъ покликавъ на терміны до Мостôвъ Василя Сороку л ще якогось другого селянина зъ Замочка, вôддаленого вôдъ Мостôвъ три милѣ, а такожь Лаврентія Филипова и Леонтія Булика зъ Пристанѣ вôддалении двѣ милѣ. Судъ мостеньскій покликуѐ кромѣ того дуже часто селянъ на терміны въ недѣлѣ въ справахъ зовсѣмъ маловажныхъ. Видко въ тôмъ уже систему...

— **До палаты панôвъ** мають бути покликани — якъ доносять до Neue fr. Presse зô Львова — зъ мѣжь Полякôвъ крôмъ д-ра Марквицкого ще президентъ высшого суду Симоновичь, презесъ кредитового земского товариства Дембовскій, ѓр. Феліксъ Козебродскій и ѓр. Стефанъ Замойскій.

— **Фальшиѝ пятьдесятки** появили ся въ Стирію, особливо у всхôднôй части сего краю. Фальсифікаты дуже зручнѣ и лише краскою рôзнять ся троха вôдъ правдивыхъ. Супротивъ того ухваливъ выдѣлъ повѣтовый въ Вайцъ на онôгдашнôмъ засѣданю, щобы внести петицію до обохъ палатъ рады державнои та до міністерства скарбу и торговлѣ о якъ найскорше стягненье теперѣшныхъ пятьдесятокъ а выданье новыхъ тяжшихъ до пôдробленя.

— **Въ Обертинѣ** повѣта городеньского отворено дня 5 н. ст. сѣчня 1895 р. для загального ужитку стацію телеѓрафу сполучену зъ урядомъ почтовымъ зъ ограниченою службою денною.

— **Въ справѣ полѣпшеня платнѣ учителѣвъ** маѐ прибути дня 10 н. ст. сѣчня депутація станиславôвскихъ учителѣвъ. щобы пôдперти свою петицію о пôдвысшенье сеи платнѣ у маршалка, членôвъ школьнои и буджетовои комісіи, презесôвъ всѣхъ клюбôвъ та у вызнатнѣйшихъ а для школьництва прихильныхъ послôвъ. Въ складъ депутациі входять учителѣ: Евг. Склива, Василь Поляньскій и Мих. Надаховскій.

— **Знаки на стемпляхъ.** Міністерство скарбу дозволило звычайнѣ стемплѣ и значки стемплевѣ для податку вôдъ обороту вартостными паперами значити початковою буквою назвища властителя ихъ, однако такъ, щобы можна було розпôзнати, що стемплѣ не фальшованѣ и що не були ще уживанѣ. Буквы мають бути значенѣ малыми дѣрками при звычайныхъ стемпляхъ въ горѣшнôй части въ той способъ, щобы не тыкано мѣсця зъ ознакою року, а при стемпляхъ для податку вôдъ обороту вартостными паперами, щобы не ушкоджено образу цѣсаря. Такожь числа означаючѣ вартôсть стемплевого значка мають лишити ся такими, щобы ихъ можна добре розпôзнати. Вымѣнювати або продавати такихъ значеныхъ стемплевъ не можна.

— **Снѣжнѣ завѣѣ.** Въ послѣдныхъ кôлькохъ днихъ надъ Европою и частію пôвнôчнои Африки лютили ся снѣжнѣ бурѣ, що наробили великаньскѣ шкоды и перервы въ комунікаціи. Въ Галичинѣ обильный снѣгъ, що падавъ вôдъ кôлькохъ днѣвъ, поробивъ величезнѣ заметы и поперерывавъ по-декуды комунікацію. И такъ доносять, що въ наслѣдокъ снѣжныхъ заметей здержано рухъ поѣздôвъ на 3 днѣ на коломыйскихъ льокальныхъ зелѣзницяхъ и на шляху Рава-Сокаль, а на шляху Радзивилôвъ Броды-Красне здержано до 8 сѣчня рухъ поѣздôвъ товаровыхъ. Крôмъ того майже всѣ поѣзды въ наслѣдокъ тыхъ заметей спôзняли ся сими днями. Величезный снѣгъ упавъ такожь въ Долѣшнôй Австріи, а найдальше дали ся въ знаки заметы на Угорщинѣ. Мѣсто Абадь-Санто цѣлкомъ засыпане, такъ що мешканцѣ мусѣли выкопувати ся, щобы выдобути ся зъ домôвъ. Дуже богато особъ, зловленыхъ метелею въ дорозѣ, утратило житье. Рухъ поѣздôвъ на многихъ зелѣзницяхъ здержаный. Въ Трієстѣ, де звычайно буваѐ легка зима, лютить ся теперь зимный „бора“ зъ снѣгомъ. Дня 4 н. ст. сѣчня навѣстила снѣжна буря цѣлу Италію и наробила богато шкоды. Про великѣ снѣги доносять зъ Болгаріи, Сербіи и Румунии. Такожь въ Альжирѣ пануѐ студѣнь, якои мешканцѣ того краю не памятають, а крôмъ того упали величезнѣ снѣги и наробили дуже богато шкоды. — У Львовѣ метелиця лютила ся цѣлу недѣлю и покрыла грубезною верствою цѣле мѣсто.

Значну крадѣжь выкрыто онôгды въ склепѣ Ив. Бачиньского у Львовѣ при ул. Академичнôй. Злодѣй, каменичный сторожь, Ив. Шеліѓа, укравъ на шкоду п. Бачиньского товарôвъ на 1000 зр. и поховавъ ихъ по пивницяхъ, до котрыхъ мавъ ключѣ.

— **Сибѣрска зелѣзниця,** про котрои будовы вже кôлька разôвъ писали, ѐсть може найбôльшимъ дѣломъ 19 го столѣтя. Она называѐ ся офіціяльно „Сѣверная европейско-азіятская желѣзня дорога“ и получить найбôльшѣ въ свѣтѣ океаны, Атлянтійскій зъ Тихимъ. Ѐи выхôдною точкою уважають Петербургъ, кôнцевою Владивостокъ, россійскій портъ въ яманьскôмъ морю. Въ воздушнôй лінии выносить довгота сеи зелѣзницѣ 6700 кільометрôвъ, т. ѐ она довша о одну третину, якъ вôддаленье Вѣдня вôдъ пôвнôчного бѣгуна. Однако сибѣрска зелѣзниця маѐ численнѣ и великѣ закруты, то й довгота ѐи вынесе вôдъ Петербурга до Владивостока 10.072, а вôдъ Москвы 9.425 кільометрôвъ. Щобы собѣ представити сю великаньску довготу, досыть порôвнати ѐи зъ найдовшими доси зелѣзницями. И такъ въ Европѣ найдовшою лінією зелѣзничою ѐсть зелѣзниця Лисбона-Петербургъ, що маѐ 4.825 кільометрôвъ, дальше лінія Парижъ-Царгородъ 3.133 клм., Петербургъ-Одеса 2310 клм. и Гамбургъ-Неаполь 2.239 клм. Найдовша на свѣтѣ зелѣзниця, американьска Расіfic, мѣжь Новымъ Йоркомъ а Санъ Франціско, маѐ 5.357 кільометрôвъ довжины, однако по выбудованю сибѣрскои зелѣзницѣ полишать ся она о много позаду, бо буде вôдъ нея коротша о 4 715 кільометрôвъ, або о цѣлыхъ 90%. Подорожь зъ Петербурга до Владивостока буде тревати 17½ дня, а зъ Москвы 16 днѣвъ и 22 годины. Супротивъ того, що зъ Кракова до Москвы ѣде ся теперь поспѣшнымъ поѣздомъ 34½ годинъ, то буде можна по окôнченю сибѣрскои зелѣзницѣ доѣхати зъ Галичины до берегôвъ Тихого океана за 18 днѣвъ и 8 годинъ. Подорожь до Москвы се левде вступъ до сеи далекои дороги. Зъ Москвы тягне ся она 1.500 клм. черезъ всхôдну Россію и доходить коло Уфы до уральского пôдгôря. Въ Челябиньску 2.057 клм. на всхôдъ вôдъ Москвы, а звыжь 3.000 клм. вôдъ Галичины доѣздить ся вкôнци до першои стациі властивои сибѣрскои зелѣзницѣ, що тягне ся ще 7.415 кільометрôвъ. Отже по пятьохъ дняхъ ѣдучи безъ перервы зъ Галичины, перебуваѐ ся ледве три десятѣ части цѣлои дороги. Не треба гадати, що сибѣрска зелѣзниця веде середъ морозныхъ и снѣжныхъ сибѣрскихъ степôвъ. Вôдъ Ледового моря ѣде ся зелѣзниця все въ великôмъ вôддаленю и не наближаѐ ся до него нѣгде на меншу вôдлеглôсть якъ 1.300 кільометрôвъ. Початкова стація Челябиньскъ лежить пôдъ 53½ степенемъ пôвнôчнои ширины, отже низше якъ пр. Гамбургъ, а найбôльше на пôвнôчь высунена точка Атчиньскъ маѐ положенье Копенганѓи. У всхôднôй своѐй части держить ся зелѣзниця верствы, що вôдповѣдаѐ въ Европѣ околицямъ лежачимъ мѣжь Берлиномъ а Прагою, а вкôнци звертаѐ ся цѣлкомъ на полудне и доходить при Владивостоцѣ до ѓеоѓрафічнои ширины Фльоренціи. Однако кліматъ сибѣрскій острѣйшій вôдъ европейского. Взагалѣ-жь пригадуѐ полудневый Сибѣръ, особливо въ лѣтѣ вôдъ мая до вересня дѣвичѣ околицѣ Канады. — Сибѣрску зелѣзницю розпочато будувати 1892 року въ кôлькохъ мѣсцяхъ рôвночасно, такъ що доси ѐсть въ руху зъ цѣлыхъ 10.000 кільометрôвъ 4.237; 2.866 клм. мають бути выкôнченѣ до 1898 року, а решта 3 397 клм. буде готова до кôнця сего столѣтя.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На закупно образа Ивасюка** зложивъ на нашѣ руки о. Ив. Стрыйскій зъ Перемышля 1 зр.

— **На стіпендію им. Ом. Огоновского** зложивъ на нашѣ руки о. Ив. Стрыйскій зъ Перемышля 2 зр.

— **Для товариства „Руслань“** зложивъ въ нашôй адміністраціи о. Ив. Стрыйскій зъ Перемышля 2 зр.

— **На „Шкôльну Помôчь“ у Львовѣ** зложили на нашѣ руки: о. Ив. Стрыйскій зъ Перемышля 2 зр. и п. Левъ Герасимовичь зъ Камѣнки струмиловои 1 зр.

— **На будову руского театру** зложили на руки нашои адміністраціи Вп. пп.: Теоф. Герасимовичь зъ Банялюки 15 зр, зôбраныхъ въ кружку знакомыхъ; — о. Ил. Курпякъ зъ Карлова 1·50 зр., зôбраныхъ на вечерку устроѐнôмъ въ честь Марк. Шашкевича въ тамошнôй читальни; — о. Дан. Грицай зъ Михалевичъ 2 зр.; — п. Володим. Иляшевичь зъ Перемышлянъ 6 зр. 50 кр., на котрѝ зложили Вп. пп.: д-ръ А. Валиѓурскій 1 зр., М. Гліджукъ 1 зр., А. Залескій 1 зр., д-ръ І. Коль 1 зр., В. Ясиньскій 50 кр, С. Бідерманъ 50 кр., д-ръ І. Барбагъ 50 кр., Г. Енѓлендеръ 50 кр. и П. Кенігъ 50 кр.

Телеѓрамы „Дѣла“

Вѣдень 9 сѣчня. До Polit. Corresp. доносять зъ Петербурга, що царь прийме дня 15 н. ст. сѣчня цѣлый рядъ депутацій зъ мѣстъ и сѣлъ. Надѣють ся, що при тôй нагодѣ выдасть царь новый, важный маніфестъ.

Будапештъ 9 сѣчня. Вчера пополудни вôдбула ся въ палатѣ президента міністрôвъ въ Будѣ конференція міністрôвъ, въ котрôй взяли участь ѓр. Кинъ-Гедерварій, президенты палаты послôвъ и маѓнатôвъ, Тиса, Сель, Чаки, міністеръ Сілядій та яко представителѣ сторонництва ліберального Подманіцкій и Дараній. Здаѐть ся, що кріза ще не скôнчена, ситуація доси незмѣнена.

Берлинъ 9 сѣчня. Вчера вôдбували ся дальшѝ нарады надъ закономъ противъ сторонництвъ „неревороту“. Цѣле засѣданье займила бесѣда соціяліста Авера. Бесѣдникъ добачуѐ въ тôмъ законѣ намѣрь розвязаня парляменту.

Парижъ 9 сѣчня. Бріссонъ выбраный президентомъ палаты 271 голосами на 310 голосуючихъ.

Петербургъ 9 сѣчня. Царь приказавъ выдати наразъ 700.000 рублѣвъ на будову церковно-приходскихъ школъ, зъ выасиѓнуваного передъ трема лѣтами капіталу. Доси выдавано лише по 100.000 рублѣвъ рôчно.

Надôслане.

Д-ръ Василь Дѣдошакъ

краєвый адвокатъ,

переселивши ся **зъ Бучача до Калуша,** веде вôдъ дня 1 н. ст. сѣчня свою канцелярію въ **Калуши при ул. Замковôй.** 11 1—10

Молочарня Маріи Ганкевичь

ул. Сикстуска 31, побôчь почты и Выдѣлу краєвого

поручаѐ 431 10—0

Снѣданя, обѣды и вечерѣ, каву и гербату

Абонаментъ обѣду 8 и 9 зр.

Для привѣзджаючихъ rendes-vous.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пôдъ Коперникомъ“, Львовъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одваху) поручаѐ у великôмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, біноклѣ, дилекгляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайги, ленты мѣрильнѣ, цйоны, сібалѣ, манометры и т. п. Устроѐни звôнкôвъ електричныхъ. Всякѝ направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя въ провінціи выготовляють точно. 148

ТРôЙЦѢ

зъ чистого бѣлого воску

Бѣлѝ по зр. 1·50, 2 20, 3·50 кр.

Артистично крашенѝ по зр. 2·20, 3·50, 4·50 кр.

поручаѐ

фабрика свѣчокъ и блихованя воску

ФРИДРИХА ШУБУТА

Львôвъ, Ринокъ 45.

Фабрика основана 1789 року.

444 3—3

Яблока

дуже гарнѝ и смачнѝ, зъ власного огорода, высылаѐ въ 5-клѓр. пачкахъ по 1 зр. 10 кр. до 1 зр. 30 кр за послѣплатою або за попереднымъ надôсланьемъ грошей франко, доки стане припасу 13 1—16

Мечиславъ Ґонетъ

въ Корчинѣ, почта въ мѣсци.

ВДОВА

глядаѐ мѣсця у священника до заряду дому. 12 1—3

Адреса: М. С. Львôвъ ул. Вялова ч. 15, I пов., дверѣ ч. 19.

Словарь нѣмецко-рускій

Ом. Партицкого

продаѐ товариство „Просвѣта“ по ***1 зр.*** замѣсть 3 зр.

Улиця Галицка число 12 и 20 у Львовѣ

Улиця Галицка ч. 10 и 20 у Львовѣ

Головный складъ и торговля вуджениныъ

ФРАНЦА УНДЕРКИ

пôдъ ч. 12 и 20 при улици Галицкôй у Львовѣ

поручає всякій вуджениныы и выобы масарскій по найдешевшихъ цѣнахъ, якъ: славнй зô смаку и доброты шинки, ковбасы сѣканй и краковскій зъ самыхъ краяныхъ полядвиць, салямі, паштеты, сальцесоны и взагалѣ всякій выробы, що входять въ обсягъ масарства. Соловина и смалець власного выробу. Замовленя зъ провінціи полагоджую вôдворотною почтою не вчисляючи опакованя.

9 2—8

Зъ поважаньемъ

ФРАНЦЪ УНДЕРКА.

Улиця Галицка число 12 и 20 у Львѣ

Улиця Галицка ч. 10 и 20 у Львовѣ

НЕ МОГУЧИ

вôдповѣсти на кожде питанье скремо, зявляю Вп. монмъ вôдбирателямъ, що новый накладъ мого руского цѣнника выйде зъ друку вже въ першихъ тыжднях 1895 року.

Поки-що наводжу тутъ инструменты найвôдповѣднѣйшій на святочній и новорôчній дарунки, а то:

Скрипки почавши вже вôдъ 1·40 зр.. цѣлый комплетъ разомъ зъ футераломъ вже вôдъ 5·50 зр., арістоны вже вôдъ 5·50 зр. до 20 зр.
Феніксы зъ сталевыми тонами и металевыми нотами вôдъ 8 зр.
Швайцарскій *самограючій* веркъ вôдъ 5·50 зр.
Цитры власного выробу дуже добрй вôдъ 6 зр.
Гітары вже вôдъ 4 зр , зъ машиною вже за 8 зр
Гармоніки ручній въ найрôзнѣйшихъ цѣнахъ вôдъ 1 до 32 зр.
Поліфоны о швайцарскôмъ тонѣ вôдъ 4 зр.
Симфоніоны 24 голосовй о швайцарскôмъ тонѣ вôдъ 5·20 зр.
Манопаны „ „ „ „ 18 зр.
Мандолины італійскй 8 струннй зъ машиною вôдъ 7·50 кр.
Саворы въ орѣховôй скринцѣ рѣзьбленôй 18 зр

7 4—4

Зъ поважаньемъ

Складъ и фабрика И. Капралика

у *Львовѣ* напротивъ Народного Дому на розѣ.

Вже выйшовъ зъ друку

Илюстрованый Калєндарь „Просвѣты“

на рôкъ 1895

360 10—10

Цѣна: брошурованого 35 кр., зъ пересылкою 40 кр.
„ оправного 45 кр., зъ пересылкою 50 кр.

Замовляти можна въ Товариствѣ „Просвѣта“ у Львовѣ ул. Вôрменьска ч. 2 и у всѣхъ книгарняхъ Галичины.

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

приймає замовленя и посередничить въ закупнѣ:

СВѢТЛО ЦЕРКОВНЕ

впростъ зъ фабрики

Іа по 78 зр. Па по 72 зр. за 100 кільограмôвъ loco фабрика.

Мыло найлучше

при замовленю найменше 30 кільогр. по 20 кр. и 31 кр. за кільограмъ, окрôмъ транспорту, котрый вынесе 2 до 3 кр. вôдъ кільограма.

При замовленю просимо о точне поданье почты и стацій зелѣзничои. 4038

Перша ц. к. прив. ФАБРИКА ЛЯМПЪ

Р. ДІТМАРА.

Зъ надходячимъ сезономъ маѳ честь звернути увагу Вп. Публики, що заосмотрила свôй складъ лямпами всякого рода найновѣйшихъ системъ, якъ:

СТОЛОВИ вôдъ найдешевшихъ ажь до найпишнѣйшихъ сальоновыхъ зъ шовковыми умбрами.

ВИСЯЧИ до робôтень, фабрикъ, горалень, читалень, реставрацій, ѣдалень, спалень, сальонôвъ и т. д.

СТѢННІ въ найрôзнѣйшихъ родахъ, лѣхтарнѣ господарскй, до освѣтлюваня мѣстъ, будынкôвъ войсковыхъ, та будôвляныхъ пôдприемствъ.

Особливо звертаю увагу на найлѣпшу систему плоскихъ лямпъ „БАвУ“ рôзнои величины, вôдзначаючихъ ся скрѣпленою интензивностію свѣтла и безпечностію передъ експльозією; такожь незрôвнанй доси лямпы „ФАВОРІТЪ“ и „АВСТРАЛЬ“ зъ кулистымъ свѣтломъ вызначаючй ся бѣлостію и интензивностію полумѣни при дуже малôй консумціи нафты, котрй можна набути въ моѣмъ фабричнôмъ складѣ по найумѣреннѣйшихъ цѣнахъ.

Остерѣгаю Вп. Публику передъ наслѣдуваньемъ и закупномъ рôзныхъ лямпъ лихого выробу и заграничнои тандиты, до котрыхъ богато торговцѣвъ вкручує мои машинки и продає за мои добрй и тревалй выробы.

Крôмъ того заявляю, що мои выробы звѣстнй зъ доброты и тревалости та що они тѣшать ся свѣтовою славою и продаю ихъ по дуже приступныхъ фабричныхъ цѣнахъ.

Р. Дітмаръ.

394 10—10

СКЛАДЪ КАВЫ и ЧАЮ АРТУРА КОСЦИЦКОГО

пôдъ знаменемъ

„СІРІОСЪ“

У ЛЬВОВѢ

ул. Оссолиньскихъ ч. 11

Філія улиця 3 мая число 2

поручає:

КАВА найлѣпша подешевѣла о 10 кр. пôвъ клґ. 95 кр.

НАЙЛѢПШІЙ ЧАѢ россійскй хиньскй и славнй Ліптона анґлійскй пôвъ клґ. вôдъ 90 кр. до 3 зр. 2827 39—?

Коняк чистый, куращйный, фляшка вôдъ 1·80 зр. до 5 зр.

ВИНА лѣчничй, Маляґа, Мадера, Шеррі и Лякріма Хрісті фляшка вôдъ 1·80 до 2·50 зр.

ПА-

расолъ у великôмъ выборѣ. **Кальошѣ** *американскй и россійскй. Бѣлье мужеске, выробы трикôвй бѣлье Єгера, и т. п. поручає найдешевше магазинъ товарôвъ модныхъ, приборôвъ подорожныхъ тоалетныхъ и т. п.*

Павла Лянґнера

передъ тымъ 2537

Братôвъ Лянґнерôвъ

у Львовѣ улиця Галицка число 16.

Цѣнники на жаданье даромъ.

До моихъ Вп. П.Т. Гостей!

При нинѣшнôй нечестнôй конкуренціи дуже тяжко для необзнаного дѣйстно добрй товары дешево купити. Длятого звертаю увагу П. Т. Публики на мôй склепъ, звѣстный вôдъ многихъ лѣтъ зъ найсовѣстнѣйшои услуги и найдешевшихъ цѣнъ та поручаю мôй богато заосмотреный складъ одягôвъ мужескихъ, хлопячихъ, дитинныхъ, уніформôвъ и одягôвъ для Вч. Духовенства. 4095

Замовленя пôсля мѣры выгото влюють ся въ найкоротшôмъ часѣ якъ найлѣпше.

Зъ поважаньемъ

Давидъ Шварцвальдъ

у Львовѣ, площа Капітулька 3.

1000 цигареговыхъ тутокъ неклееныхъ хемічно розслѣдженыхъ 90 кр.; при купнѣ 5000 штукъ франко. — 100 візитовыхъ білетôвъ друкованыхъ вôдъ 60 кр 100 літографованыхъ вôдъ 1 зр.

поручає фабрика

Є. ПЙОНТКОВСКОЙ

Львовъ, Паньска ч. 2.

448 3—15

Знана вôдъ многихъ лѣтъ ц. к. управ. рафінерія спіритусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікерôвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдникôвъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручає старй польскй сильнй горѣвки, дуже добрй розолісы, лікеры, румы правдивй зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои якости браевй спеціялы якъ: Народôвка, Dziennik, Szczutek, Карпатôвка, „Дябелъ“, Помаранчева не солоджена, Ратафія, Деренôвка и т. п. горѣвки упривилеевань и одиноко правдивй если зъ нашои фабрики спровадженй.

Одиноке жерело въ краю для пп. аптикарѣвъ, до побиранья алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ вôльного вôдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкôдный, бо не выроблюваный зъ есенцій оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головномъ складѣ водъ мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Кароля Людвика ч. 29. 4913 22—104

УЧИТЕЛЬ

орґанъ рускаго товариства педаґоґічного двотыжденникъ педаґоґічно-науковый, выходить вôдъ 1 червня 1889 р. у Львовѣ ул Вôрменьска ч. 2., Предплата на цѣлый рôкъ 3 зр., на пôвъ року 160 кр. на чверть року 1 зр.

Мѣдъ дѣвочій

десятилѣтный

вôдзначеный золотымъ медалемъ на выставѣ краевôй, рôвножь признаный найзнатнѣйшими особами вельми добрымъ. Средство нехибне въ ослабленю нервовôмъ и проводôвъ кормовыхъ, напитокъ прибôльшую, чій силы недужихъ, скрѣпляючій реконвалесцентôвъ, пôддержуючій здоровыхъ. **Одна фляшка шампанка 1 зр. 10 кр.** (двѣ фляшки идуть на пачку 5-кльову). Купувати можна въ Адміністрацій „Bartnik-a“ Львôвъ ул. Лычакôвска ч. 93.

414 5—10

ДЕШЕВШЕ

ЯКЪ ВСЮДЫ!!!

Паньчохи, скарпитки, паньчошки дитинній дуже сильнй и теплй не шитй пара вôдъ 18 кр., 22, 25, 30, 5, 460, 65 кр. до найлѣпшихъ вовняныхъ по 1 зр. 10 кр. поручає

Максъ Мільфельдъ

Львôвъ, ринокъ ч. 39.

434 11—12

НА СЕЗОНЪ ОСѢННЫЙ

Просить ся ласкаво всѣхъ Вп. Гостей выставовыхъ пересвѣдчити ся о дивнôй дешевости осѣнныхъ и зимовыхъ товарôвъ, вже спровадженыхъ въ великôй скôлькости.

Слѣдуючй товары продають ся по незвычайно дешевыхъ цѣнахъ доки истнує запасъ:

1000 модныхъ муфôвъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·50, 2·— до 5·— зр.
1000 кожуховыхъ шапокъ для дамъ и дѣтей 1·20, 1·80, 2·20 до 4·— зр.
1000 фланельовыхъ и суконныхъ блюзъ осѣнныхъ и зимовыхъ 2·50, 3·— до 6 зр.
500 гальокъ волôчковыхъ по 2·50 до 4·— зр.
1000 хустокъ Гімалая, найбôльшій родъ 1·75, 2·25 до 4·— зр.

Конфекція для дѣтей.

4000 наймодньйшихъ суконокъ на осѣнь и зиму 1·80, 2·50 зр.
1000 модныхъ плащикôвъ на осѣнь и зиму вôдъ 4 зр. и высше.
3000 одягôвъ для хлопчикôвъ у всѣхъ величинахъ по 1·80, 2·—, 3·— зр. и высше.
Особливй новости въ стяжкахъ, воаляхъ, капелюхахъ дамскихъ и дитинныхъ, рукавичокъ ґлясé, дуньскихъ, вовняныхъ и шовковыхъ, хусткахъ, панчохахъ, парасоляхъ до дощу, блюзахъ шовковыхъ и вовняныхъ, шляфрокахъ, костюмахъ и неґліжахъ надôйшли власне въ великôй скôлькости и доповняють ся щоденно.

Особлива гуртовна продажь принагôдна

въ вôддѣлѣ занавѣсъ, канъ и килимôвъ.

5000 канъ на столы по 75, 1·20, 1·90, 2·50.
4000 канъ на ложка по 2, 2·50, 3, 3·50, 4.
800 великихъ канъ на столы и ложка, даючихъ ужити ся на обѣ стороны (вырôбъ килимôвъ) по 1·90, 2·50, 4, 5.
300 гарнітурôвъ „Louvre“ на ложка, складаючихъ ся зъ двохъ канъ на ложка и 1 на стôлъ, тканыхъ, не друкованыхъ, всѣ три штуки 5 зр.
200 гарнітурôвъ „Bourett“, тканыхъ, складаючихъ ся зъ 2 канъ на ложка, 1 на стôлъ, всѣ три штуки разомъ 6 зр., 8, 9 и высше.
3000 штукъ занавѣсъ въ рôзныхъ краскахъ по 75, 1·20, 1·50, 2 и высше.
800 паръ занавѣсъ коронковыхъ складаючихъ ся все зъ 2 частей 1·35, 1·50, 2 и высше.
10.000 фантазійныхъ таблетокъ (килимовый вырôбъ) по 28 штукъ.
300 колдеръ зъ возкяного атласу у всѣхъ краскахъ 5·50, 6·50.
200 правдивыхъ колдеръ подорожныхъ (Єгера) 2 метры довгихъ по 3·50, 4·50, 5·75, 6·75.
1000 коцôвъ фланельовыхъ въ найлѣпшôмъ родѣ 2 метры довгихъ по 2·80, 3·50.
500 диваникôвъ пôдъ и вадъ ложка по 1·50 и 2·25 стрижений по 2·50, 3 и высше.
300 диванôвъ на стѣну зъ персякимъ десенемъ въ цѣты або фіґуры по зр. 4, 5, 6, 6·50 и высше.
80 диванôвъ сальоновыхъ и церковныхъ передъ престôлъ 3 метры довгихъ, стриженыхъ 20 зр.
200 диванôвъ до ѣдалень 3·50 3 мет. вел. до 6 зр.
300 диванôвъ пôвсальоныхъ 6·25, 7 и высше.
1000 останкôвъ хôдникôвъ 8—10 метрôвъ зр. 2·50 и высше.
400 правдивыхъ, довгихъ хиньскихъ шкôръ козличихъ, природныхъ 5·50, шкôрки Анґора 3 и 2·50.
Дерги до подорожи 3·50, 5, 6 зъ имітацією шкôры тигра 7·80 и высше.
Диваны сальонній у всѣхъ розмѣрахъ по 5½ метра довжины; портіеры и занавѣсы коронковй аѳь до найлѣпшихъ зортôвъ.

Всякй зъ провінціи надсыланй поручена полагоджує ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ магазину AU LOUVRE

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

4895 215—7

Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 мая 1894 пôсля годинника середно-европейского.

Приходять до Львова зъ	поспѣшный	особовый			
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	232	5 25	5 00	6 10	9 00
Варшавы	—	5 25	9 00	—	9 00
Хабôвки (Закопаного) на Перемышль, Ряшевъ, або Тарнôвъ	232	—	—	—	—
Хабôвки (Закопаного) на Ряшевъ або Тарнôвъ	—	5 25	—	—	—
Хабôвки (Закоп.) на Стрый	—	—	8 34	—	—
Мушины, Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ	—	—	—	—	9 00
Мушины Криницѣ Жеґестова на Ряшевъ або Тарнôвъ	—	5 25	—	—	—
Мушины Криницѣ Жеґестова на Тарнôвъ (в. 1/8 до 30/9)	—	—	9 00	—	—
Мезе-Ляборцъ Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	9 00	—	—
Надберезя и Тарнобжеґа	—	—	6 00	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворецъ гол.)	218	9 29	9 16	5 45	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (на дворецъ Пôдзамче)	158	9 13	8 45	5 19	—
Сучавы	9 40	—	7 37	12 27	6 35
Кимполюнґа	9 40	—	7 37	—	—
Радôвцѣвъ	9 40	—	7 37	—	6 35
Бергомета и Чудина	9 40	—	—	—	—
Новоселицѣ	9 40	—	7 37	—	—
Слободы рунгур. Копальнѣ	9 40	—	—	—	6 35
Гусятина на Галичъ	9 40	—	7 37	—	—
Чорткова на Галичъ	—	—	—	12 27	—
Борислава	—	—	2 02	12 10	—
Белзца	—	—	—	4 45	—
Сокаля	—	—	7 48	4 45	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова на Стрый)	—	—	8 34	12 10	—
Стрыя и Сколього	—	—	8 47	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова на Стрый	—	—	2 02	—	—
Гребенова (вôдъ 10/7 включно до 30/8)	—	—	2 02	—	—
Бруховичъ (вôдъ 12 мая почавши ажь до вôдкликаня)	—	—	8 10	—	—

Вôдходять зô Львова до	поспѣшный	особовый			
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	224	10 10	4 50	10 35	6 55
Варшавы	—	10 10	4 50	—	6 55
Хабôвки (Закопан.) на Тарнôвъ або Ряшевъ	—	10 10	—	—	—
Хабôвки (Закопан.) на Ряшевъ або Перемышль	—	—	10 35	—	—
Хабôвки (Закоп.) на Стрый	—	—	9 50	7 10	—
Мушины Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ або Ряшевъ	—	10 10	—	—	—
Мушины Криницѣ, Жеґестова на Тарнôвъ (вôдъ 1/8 включно до 30/9)	—	—	—	6 55	—
Мушины, Криницѣ Жеґестова на Тарнôвъ	—	—	4 50	—	—
Мушины, Криницѣ на Стрый	—	—	—	7 10	—
Мезе-Ляборцъ, Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	—	6 55	—
Надберезя и Тарнобжеґа	—	10 10	4 50	—	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця гол.)	808	244	940	10 20	—
Пôдволочискъ и Бродôвъ (зъ дворця Пôдзамче)	822	256	1004	10 47	—
Сучавы	615	—	10 15	255	10 30
Чорткова на Галичъ	—	—	—	255	—
Гусятина на Галичъ	615	—	—	—	10 30
Слободы рунгур. Копальнѣ	—	—	10 15	—	10 30
Новоселицѣ	615	—	—	—	10 30
Бергомета н. С. и Чудина	615	—	—	—	—
Радôвцѣвъ	615	—	10 15	—	10 30
Кимполюнґа	615	—	—	255	—
Сокаля	—	—	9 20	6 45	—
Белзца	—	—	9 20	—	—
Борислава на Стрый	—	—	9 40	9 50	—
Лавочного (Мункача, Серенча, Мішкольца, Пешту) и Хирова на Стрый	—	—	5 40	—	7 10
Станиславова, Долины, Болехова на Стрый	—	—	—	9 50	7 10
Сколього и Хирова на Стрый	—	—	—	9 50	—
Стрыя и Сколього	—	—	—	3 05	—
Гребенова (тôлько вôдъ 10/7 включ. до 30/8)	—	—	—	9 52	—
Бруховичъ (почавши вôдъ 12 мая ажь до вôдкликаня)	—	—	3 32	—	—
Зимнои-воды (почавши вôдъ 12 мая ажь до вôдклик.)	—	—	3 42	—	—

Розклады ѣзды въ видѣ кишеневôмъ можна дôстати въ бюрахъ информаційныхъ, касахъ стаційныхъ и у кондукторôвъ

*) Годины печатанй грубыми черенками означують пору ночну вôдъ год. 6-ои вечеромъ до год. 5-ои 59 мін. рано. Въ бюрѣ информаційномъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Вѣдни (улиця Іоанна 29) якъ такожь въ бюрѣ информаційномъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Львовѣ (улиця Третого мая ч. 3, готель Імперіяль), удѣляє ся устныхъ або письменныхъ обясненъ въ справахъ дотычно служby на ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ. О скôлько пôд ручники дозволяють, засягнути тамъ-же можна информацій вôдносячихъ ся до решты австро-угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць. Въ бюрахъ информаційныхъ продає ся ѣзды якъ также тарифы.

4980

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

...давець и одвѣчальный редакторъ: Иванъ Белей. Папѣръ въ фабр. Черляньскои. З друкарнї Наукового тов. ім. Шевченка, під зарадом К. Беднареного

Ч. 289. Львôвъ, Середа 29 грудня 1894 (10 сѣчня 1895.) Рôчникъ XV.

Выходитъ у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитшихъ повѣстей“ выходитъ що второкъ, и вô второк и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Администрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро огологошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, A. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akademschegasse 6.

Передплата на ДѢЛО“ и належитôсть за инсерати платит у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ въ літер. додатком
въ Австрії: за границею:
на цѣлий рôкъ . . . 16 зр. на цѣлий рôкъ . . . 24 зр
на пôвъ року . . . . 9 зр. на пôвъ року . . . . 12 зр
на чверть року . 4 зр. 50 кр. на чверть року . . . 6 зр
на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.
у Львовѣ:
на цѣлий рôкъ . . . 16 зр. на пôвъ року . . . . 8 зр
на чверть року . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.

Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженье. — Реклямація неопечатанô вôльнô вôдъ порта.

Поединоке число коштуе 8 кр. в. а.

Отголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрічки инсератового а въ рубрицѣ „Надісланé“ по 20 кр. в. а

Недѣлѣ числить ся по 10 кр. пôдъ стинка.

Пробы економічнои орґанізаціи Русинôвъ.

III.

Перейду теперь до послѣдного дуже важного вôддѣлу — до управильненя кредиту, котре наступити може тôлько черезъ

IV) Товариства кредитовô-задатковô

Справозданье „Związku“ за рôкъ 1893-ый выказуе намъ, що польскихъ и жидôвскихъ товариствъ задатковыхъ було въ Галичинѣ зъ кôнцемъ 1893 року 295, а позаякъ зъ тыхъ товариствъ лише 275 подали свои даты статистичнô, то и я подаю даты лишь тыхъ товариствъ. Тыхъ 275 товариствъ заробковыхъ числило зъ кôнцемъ 1893 року 194.145 членôвъ зъ удѣловымъ капіталомъ 6,059.611 зр. и фондомъ резервовымъ 1,548.077 зр. Товариства тô зôбрали вкладокъ щадничихъ на загальну суму 16,455.841 зр., а розпозичили мѣжь своихъ членôвъ суму 45,596.388 зр. Мѣжь тыми товариствами есть одно, котре силою своихъ капіталôвъ и величезнымъ оборотомъ рôвняесь великому банкови и выходить по-за рамы звычайного товариства задаткового, а есть се товариство взаимного кредиту, основане при Кракôвскôй асекурації. Товариство се числило зъ кôнцемъ 1893 року 1152 членôвъ зъ капіталомъ удѣловымъ 908.528 зр., фондомъ резервовымъ 20.800 зр. и мало на вкладкахъ щадничихъ 2,200.935 зр. Въ тôмъ роцѣ удѣлило се товариство користныхъ позичокъ на суму 11,260.321 зр. Зъ межи загального числа 274 товариствъ задатковыхъ зъ 1893 року було 141 христіяньскихъ а 133 жидôвскихъ. И такъ примѣромъ въ Коломыи є 2 товариства христіяньскô а 6 жидôвскихъ, въ Тернополи на 3 товариства христіяньскô есть ажь 12 жидôвскихъ. Лише жидôвскô товариства безъ всякои конкуренціи зô стороны рускои або хочь-бы й польскои [бо христіяньскихъ товариствъ задатковыхъ до теперь тамъ зовсѣмъ нема] оперують въ Болеховѣ, Бориславѣ, Бродахъ, Бучачи, Будзановѣ, Бурштинѣ, Хоростковѣ, Грималовѣ, Городенцѣ, Гусятинѣ, Язлôвци, Кнѣгиничахъ, Копичинцяхъ, Косовѣ, Кристинополи, Кутахъ, Микулинцяхъ, Олеську, Печенѣжинѣ, Пôдволочискахъ, Проббжнѣ, Скалатѣ, Солотвинѣ, Товстôмъ, Тичинѣ, Тиравѣ, Заболотовѣ, Загôрю, Заршинѣ, Залôщяхъ и Жабю. [Якъ бачимо майже выключно на самôй Руси, а найбôльше на золотоколосôмъ Подôлю!]

Вже тô короткô даты для насъ ажь надто поучаючô. И що жь мы зробили супротивъ тои цѣлои грубои сѣти польскихъ и жидôвскихъ институцій, котрô насъ мовь зелѣзными путами окували? — чи старались мы зôрвати тô тяжкô пута? Де тамъ! Мы ихъ ще скрѣпляемо... Вôдъ часу выданя закона о товариствахъ заробково-господарскихъ зъ року 1873 заснували мы лишь одну институцію: „неблаженнои“ памяти „Заведенія“ [бодай и не снило ся!] Мы були радô, що маемо свôй банкъ — и на тôмъ конець! „Заведеніе“ упало — удармо ся въ груди, не безъ нашои вины т. є. не безъ вины єго управителѣвъ. Не буду тутъ широко розводитись надъ причинами упадку такъ колись крѣпкои институціи, але скажу лишь коротко, що несовѣстнôсть, несвѣдомôсть, за великій простôръ обôбраный до фінансовыхъ операцій, порывъ до надто ризиковныхъ предприемствъ — погубили „Заведеніе“, хочь оно мало услôвя розвитку и, якъ бы троха лишь бôльше було совѣстности та якъ бы управу не були вôддавали въ чужô руки, — оно було бы стояло до нинѣ.

По-при „Заведеніе“ нѣхто зъ Русинôвъ и не подумавъ закладати якôсь другô фінансовô институціи, якъ ось товариства задатковô. Зъ сего й пôйшло, що зъ упадкомъ „Заведенія“ мы не тôлько остались безъ всякои институціи фінансовои, але й стратили вѣру въ себе самыхъ! Але-жь такъ бути не може! Нарôдъ, котрый хоче остати народомъ, жити и розвиватись, нѣякъ безъ институцій фінансовыхъ обôйтись не може. Ба й що-жь нинѣ значить чоловѣкъ безъ гроша? Тожь пора — крайна пора и намъ думати о собѣ и занятись орґанізацією фінансовою, бо инакше пропademo. Робота то, якъ я вже згадавъ, тяжка, бо теперь треба вже поборювати конкуренцію, але-жь и не така она тяжка, щобъ мы не змогли ю поконати. Лишь троха доброи волѣ, вѣры въ себе и довѣря у власнô силы, а все буде! Першô початки вже зроблень, сего року — кобы лишь такъ дальше — здвоєнымъ крокомъ, бо пора спôзнена а треба бы дôгнати нашихъ сусѣдôвъ, котрô, далеко выпередивши насъ взявши насъ въ свои клѣщѣ, зъ насъ теперь глузують. [*Прим. Ред.* На повѣтовôй касѣ задатковôй у Львовѣ до тамтого року була поббчь польскои ще й руска напись, а вôдъ торôкъ руску напись вже скасовано! Коли Русины вже помогли розростись товариству, тогдѣ „precz z ruską mową!“

Зъ огляду на се, що у насъ на тôмъ поли майже нѣчо не зроблено, треба намъ передовсѣмъ старати ся, щобы въ кождôмъ мѣстѣ и мѣсточку позасновувались — за примѣромъ Перемышля, Стрыя, Станиславова, Коломыѣ и Бережанъ — рускô товариства задатковô. Рѣчь се не такъ тяжка а способы переведеня тои гадки подавъ я уже въ „Дѣлѣ“. Впрочôмъ Дирекція товариства задаткового „Вѣра“ въ Перемышли переймила на-разѣ провізоричну ролю руского „Звязку“ и радо удѣлить всякои порады, взору статутôвъ, друкôвъ, инструкцій и всего прочого. Бракомъ капіталôвъ або бракомъ людей не можемо звинятись, бо-жь зъ помѣжь поданои мною загальнои квоты членôвъ, удѣлôвъ и вкладокъ щадничихъ въ высше згаданыхъ 274 польскихъ и жидôвскихъ товариствахъ — певно половина походить вôдъ Русинôвъ а кôлько-жь то людей нашихъ щирыхъ, не лишь свѣтскихъ а навѣть священикôвъ, выслугуесь по дирекціяхъ и управляючихъ радахъ польскихъ та жидôвскихъ касъ задатковыхъ! Лишь бôльше вѣры у власнô силы!

Наглядный доказъ того дае намъ молоденьке товариство задаткове „Вѣра“ въ Перемышли, котре въ пôворотѣ свого истнованя числить уже 260 членôвъ зъ капіталомъ удѣловымъ по-надъ 6000 зр., маe на щадници около 25.000 зр., а удѣлило позичокъ уже на якихъ 36.000 зр. Цифры самô говорять! А що-жь о тôмъ богато говорити, що черезъ такô товариства рускô вводять ся всюды руске слово и що богато людей нашихъ знайде помѣщенье! И конкуренціи не маемо що дуже бояти ся, коли розглянемось въ статистицѣ, о котрôй я згадавъ. Бо коли примѣромъ въ Тернополи по-при 3 польскô товариства задатковô може истнувати и красно розвиватись ажь 12 такихъ товариствъ жидôвскихъ, то чей-же й одно руске тамъ найде мѣсце — и намъ нѣчого и боятись, тымъ бôльше, що насъ патріотичне духовеньство изъ сѣлъ въ тôй роботѣ певно пôдопре! Отже лишь смѣло въ передъ. А коли будемо мати бодай кôльканацять такихъ товариствъ, зможемо оснувати у Львовѣ „Союзъ“ товариствъ задатковыхъ, котрый бы мавъ задачу — лучити тоту роботу въ одну цѣлôсть и дальше завязувати новô товариства задатковô въ мѣсцевостяхъ де ихъ ще нема. Зъ великою тутъ помочію певно прийде намъ нашъ „Днѣстеръ“, товариство взаимныхъ обезпечень, котре вже й теперь ухвалило пôдпомогти кождe ново-основуване товариство задаткове квотою 1000 зр. на щадницю у кождого ново-основуваного товариства.

Независимо вôдъ того мусимо мы такожь мати и свôй банкъ, зъ вôдки бы мы могли черпати капіталôвъ до обороту. О потребѣ такои институціи переконаемось, коли розглянемо ся въ фінансовôй орґанізаціи нашихъ сусѣдôвъ Полякôвъ и жидôвъ. Зъ истнуючихъ въ нашôмъ краю польскихъ и жидôвскихъ 275 касъ задатковыхъ, бôльша часть користуе ся кредитомъ т. є. запомагаесь въ готôвку вôдъ двохъ найбôльшихъ краевыхъ институцій фінансовыхъ — банку краевого и галицкои касы щадничои за посередництвомъ „Związku“. Кождe товариство задаткове, бажаюче мати въ тыхъ институціяхъ кредитъ, мусить бути членомъ „Związku“, а той зновъ жадае, щобы маніпуляція велась пôсля ихъ указокъ та щобъ тô институціи були що-найменше польско-рускô, если вже не цѣлкомъ польскô. И такъ анѣ вôдъ банку краевого, анѣ вôдъ галицкои касы щадничои — хочь обѣ тô институціи є *краевô* — намъ нема чого надѣятись, длятого мусимо оглядатись за власною институцією кредитовою. Поки що а навѣть и на будуче буде намъ тутъ дуже помôчнымъ банкъ австро-угорскій, котрый, не оглядаючись на народность анѣ на языкъ внутрѣшнои маніпуляціи, всякимъ солiднымъ институціямъ признае кредитъ и заосмотрюе въ готôвку въ дорозѣ реесконту векслѣвъ. Отъ примѣромъ перемыска „Вѣра“ маe въ тôй найбôльшôй фінансовôй институціи державнôй высокій кредитъ, зъ котрого користае, реесконтуючи власнô векслѣ на 4%, коли тымчасомъ банкъ краевый и галицка каса щадничa побирають вôдъ реесконту векслѣвъ 5%.

При товариствѣ взаимныхъ обезпечень „Днѣстеръ“ основуесь теперь товариство взаимного кредиту. Гадка то дуже щаслива и бажати бы тôлько, щобъ она якъ найскорше увôйшла въ житье та щобъ ся институція нова розвивалась такъ гарно и такъ скоро, якъ польске товариство взаимного кредиту при Кракôвскôй асекурації. До теперь кромѣ одного банку краевого нѣяка друга институція фінансова, нѣяке товариство задаткове не дасть позички тому, хто не есть обезпеченый въ Кракôвскôй асекурації. Тожь и намъ не выпадае робити нѣчо друге, якъ домагатись, щобы кождый, затягаючій позичку въ рускôмъ товариствѣ кредитовôмъ, обезпечувавъ ся въ „Днѣстрѣ“. Впрочôмъ рѣчь се сама собою зрозумѣла.

Кромѣ банкôвъ и товариствъ задатковыхъ є у насъ институціи фінансовô низшого рода — се громадскô касы позичковô. На тôмъ поли до теперь Поляки не много зробили и здавало ся, що тутъ мы ихъ выпередили, позаводивши въ рускихъ селахъ громадскô касы позичковô. Такъ що-жь? они вмѣли собѣ зъ нами порадити! Въ 1887 роцѣ ухваливъ соймъ законъ краевый [зъ 19 червня 1887 ч. 44. В. з. кр.], пôсля котрого выдѣламъ радъ повѣтовыхъ [се-бъ то польскимъ бецирkамъ], о котрыхъ вѣдомо, що они скрôзь въ рукахъ польскихъ, прислугуе кождои хвилѣ право контролѣ надъ громадскими касами позичковыми и право перенятя адміністрациі тои касы въ свои руки, коли тôлько покаже ся яка неправильнôсть въ веденю єи. Рѣчь природна, що нѣхто зъ селянъ, а навѣть священикъ або учитель не учивъ ся бухгальтерiи, тожь и неправильнôсть яку-небудь легко сповнити а ще лекше знайти. Тымъ способомъ и стало ся, що велика часть позичковыхъ касъ громадскихъ перейшла пôдъ управу выдѣлôвъ радъ повѣтовыхъ, а нововведена посада люстратора касъ громадскихъ сталась якъ-разъ пригôдною до поробленя [зъ тыхъ люстраторôвъ] генеральныхъ касiєрôвъ всѣхъ касъ громадскихъ. А розумѣе ся — хочь законъ позôрно инакше говорить — выдѣлъ рады повѣтовои, обнявши разъ управу касы въ свои руки, не такъ легко пускае єи зъ своихъ рукъ. Отъ примѣромъ перемыскій выдѣлъ рады повѣтовои, обнявши въ свои руки управу касы громадскои въ Неграбцѣ за те, що она хотѣла позичити грошѣ на будову церкви, тримае єи въ своихъ рукахъ вже кôлька лѣтъ!

Що жь намъ супротивъ того дѣлати? Въ выдѣлахъ радъ повѣтовыхъ вѣдай не станемо господарямъ, а й вѣдай не такъ скоро селянство дôжде ся сповненя свого caeterum censeo — скасованя тои институціи, котру селяне звычайно называють „пятымъ колесомъ“ воза.. Отже мусимо старатись закладати приватнô по громадахъ касы позичковô, яко окремô товариства на основѣ закона о товариствахъ зъ 1867 року — найлѣпше при читальняхъ „Просвѣты“ разомъ зъ шпихлѣремъ громадскимъ. Кредиту достатчать повѣтовô товариства задатковô.

Такъ представивъ я коротко пробки нашои економічнои орґанізаціи. Поминувъ я ще дуже важну институцію економічну — шпихлѣрѣ громадскô, котрô повинно находитись въ кождôмъ селѣ. Теперѣшный статутъ „Просвѣты“ дае можнôсть, щобы при читальняхъ „Просвѣты“ основувались крамницѣ, касы позичковô и шпихлѣрѣ громадскô, тожь треба лишь доброи волѣ оснувати въ громадѣ читальню „Просвѣты“ а при нѣй все може бути.

Не одно важне я тутъ поминувъ, пропустивъ або неточно розказавъ. Простѣть, я до точности не маю претенсій. Подаю лишь гадки, въ надѣѣ, що найдуть ся мѣжь нами люде доброи волѣ, котрô сю справу розведуть якъ слѣдъ. Я хотѣвъ бы лише, щобы мы прокинулись зъ просоня — и почали разъ реально о собѣ думати. Для мене буде се вже велика радôсть, коли гадки тутъ розведенô бодай частина нашои суспôльности возьме пôдъ розвагу и рѣшить ся, вылѣзши зъ шкаралупы, взятись до ораня облога, — взятись до дѣла на тôмъ поли!

Т. И. И.

Якою дорогою намъ ити?

[Статья надôслана зъ провінціи.]

II.

Мы на примѣрѣ показали Русина, котрый усе критикуе, все не такъ и не гуды, а зробити годѣ, просто не хоче ся. Такъ оно звычайно й у всѣмъ.

Чому у насъ такъ мало читалень „Просвѣты, крамниць, шпихлѣрôвъ, позичковыхъ касъ и т. д.? Бо люде не хотять рукъ приложити до працѣ, бо мають свôй рахунокъ и свои осôбнô погляды. Чому наша „Народна Торговля“ не робить стôлько интересôвъ, скôлько бы повинна? Оденъ вôдказуе на товаръ, другій на цѣну, третій на услугу, або на все разомъ. Якъ прийде разъ, а щось єму не сподобае ся, вже бы єго другимъ разомъ и медомъ не принадивъ. Се тому, що у насъ за мало патріотизму. Бо коли кому що не въ ладъ, маe дорогу — писати до совѣта, до дирекціи, вписати ся въ члены, пôднести помѣченій хибы на загальныхъ зборахъ и домагати ся направы. Такъ робить патріотъ, а не утѣкае й не вôдказуе, а ще й другихъ вôдводить. Чому нашô часописи не розвивають ся? чому нашô выдавництва по книгарняхъ порохомъ припадають? Чейже интелiгентный чоловѣкъ потребуе якось умовои поживы? Выходить у насъ часопись для дѣтей „Дзвінок“, певно добре редагована, и, Богу дякувати, є дѣти на Руси, а однакъ „Дзвінок“ кôнчить кождый рôкъ недоборомъ. Коли-бъ у насъ були правдивô патріоты, то ся часопись добре бы стояла и рускô дѣти зъ-малку привыкали бы до рускои рѣчи и вщѣпляла бы ся въ серця ихъ любовь до рускои мовы. Такъ що-жь, коли родичѣ о се не дбають, не видять потребы годувати свои дѣти рускою стравою.

Пôдъ теперѣшну пору много гамору на Руси наробило обовязкове заведенье правописи фонетичнои въ школахъ и урядахъ. Деякô повѣдають: „Я бы фонетицѣ не протививъ ся, если бы она выйшла зъ волѣ и бажаня рускаго народу, але коли єи накинули намъ нашô вороги, то й чути про неи не хочу.“ Такъ бесѣдуе чоловѣкъ цѣлкомъ не обôзнаный зъ нашимъ літературнымъ и науковымъ рухомъ. Змаганье упростити руску правопись не днешне. За симъ стояли и стоять нашô найлѣпшô и найпереднѣйшô письменники. Зъ другого боку дотеперѣшна практика показуе, що не лишь малоуки, але навѣть люде, що покôнчили всѣ школы, пишуть етімольогічно зъ блудами. Що деякô повѣдають: „Най дѣти учать ся въ школѣ етімольогiи, най доходять до пнѣвъ и т. д.“, — то тымъ домагають ся вôдъ когось, щобы трудивъ ся въ потѣ чола надъ такими трудными загадками, якô мабуть рѣдко хто вôдгадае. Поправляють правопись у другихъ народôвъ не якô выслуженô пôдофіциры, не люде, що зъ трудомъ напишуть кôлька речень, и то зъ блудами, але люде науки, — а у насъ навпакъ все зеде ся. О правописи розправляють люде зъ малою освѣтою, не обзнакомленô або дуже мало зъ рускимъ письменствомъ. А розмѣркувати добре, то все-жь борше можна пôйти за Кулѣшемъ, Житецкимъ, Потебнею, Нечуемъ-Левицкимъ, Огоновскимъ, Партицкимъ, Верхратскимъ, Франкомъ и богато другими, нѣжь пôддати ся гадцѣ и осудови Гренджолы, Фіялковского и товаришѣвъ. Коли нашô передовô люде стоять за правописею фонетичною, то длячого мають люде мало розумѣючô языкословнô дослѣды, йти намъ на перекôръ и убивати ихъ морально, накидуючи намъ свою немѣродайну гадку? Чей-же тô всѣ нашô письменники не запродались Полякамъ, а йдуть за своимъ пересвѣдченьемъ на передъ для добра свого народу. Хто є правдивымъ народолюбцемъ, хто щиро любить Украину-Русь, той певно не пôйде противъ фонетики, бо єи утворили и за нею стояли й стоять найлѣпшô сыны Руси. А остаточно до чого мы дôйдемо, если кождый на свôй ладъ буде розумѣти руске письменство и єго правопись. Та-жь

въ єдности сила, а въ кождôмъ народѣ привмає загалъ те, що выходить вôдъ передовыхъ людей. Завзятье и ненависть до народнои рѣчи доходить у деякихъ Русинôвъ ажь до геростратства. Деякѝ навѣть поважанѝ въ своѣмъ крузѣ люде не записували своихъ сынôвъ въ ґімназіи на выкладъ рускои мовы, бо въ читанкахъ нема вже ъ и ы. Для тыхъ буквъ посвячали завзятущѝ люде саму рѣчь, рôдну мову! Хочь-бы цѣлый свѣтъ збѝшовъ, не найшовъ бы щось подôбного. Такій розладъ, така погорда рôднои мовы! Яка-жь може бути згода въ тыми людьми, а передовсѣмъ зъ ихъ учителями, котрѝ частину Русинôвъ „надуваютъ“ и доводять до славы Геростратa?!

Що приклонники „общерусскости“ плачуть за ъ и ы, то се чинять они не зъ жалю, що руска бесѣда буде нѣбы-то кепско, неприбрано выглядати, а побоюють ся, що она прибере нелюбу имъ подобу. Тажь они для переведеня своихъ цѣлей опоганюють украиньскоруску бесѣду въ своихъ выдавництвахъ для народу, а для интеліґенціи пишуть такою салдатчиною, що не подôбна до нѣякои живои бесѣды, а представляє дивоглядну мѣшанину кôлькохъ бесѣдъ. И за мѣшокъ дукатôвъ не найшовъ бы ученого фільольоґа, котрый спромôгъ бы ся для тои мѣшанины зладити путню граматику. Тамъ засада: чимъ бôльше вôдôйдешь вôдъ живои, народнои рѣчи, чимъ бôльше мертвеччины, тымъ лѣпше и красше. А прецѣ-жь е люде на Руси, що тою мертвеччиною одушевляють ся, — однакъ они дуже мылять ся, коли думають, що на тôй дорозѣ прислужать ся народнôй справѣ. Мертва идея не одушевляє загалу, масъ, не порывае людей до великихъ дѣлъ, а противно: усыпляє ихъ, вôдбирае всѣ силы душевнѝ, бо велить надѣятись спасенія вôдъ чужои стороны, наказуе сподѣвати ся помочи вôдъ чужихъ людей. А звѣстно, що лише живый, трудящій чоловѣкъ, може сподѣвати ся овочѣвъ свого труду, а жебракъ все лишить ся жебракомъ, и коли хто надъ нимъ змилосердить ся, то кине ему те, що самому вôдъ рота спаде. Чи-жь супротивъ того не буде хосеннѣйше, коли мы будемо трудитись на рôднôй нивѣ — коли змагати будемо неусыпнымъ трудомъ и працею пôднести свôй нарôдъ и зрôвнати его, вôдрубну одиницю, зъ другими культурными народами? Дѣйстно — се єдина наша дорога правдива, якою намъ ити треба до осягненя такъ высокои цѣли, а выречи ся чимъ скорше хоробливои зморы: приподоблювати нашу народну вдачу другому, хочь бы колись близькому, але теперь вже чужому намъ народови.

Бувало у насъ и таке, що деякѝ таки нашѝ люде по звѣстныхъ выпадкахъ въ остатныхъ рокахъ покидали въ великôмъ розъярею свои часописи, а звертались до иншихъ. Могли деякѝ люде зъ народного сторонництва зôйти на хибну дорогу, могло се декому не подобатись, але не конче добре зробили й тѝ, що въ згаданый высше способъ зазначували своє невдоволенье. Хто вѣрить въ жизнену силу народнои идеи, той легко зрозумѣе, що за-для хибного выступу поодинокихъ людей, нарôдъ рускій не загине. Наша идея чиста, якъ сльоза — для неи трудѣмъ ся и працюймо, а за дѣла поодинокихъ личностей не винѣмъ самои идеи, бо она на се не заслугуе. Противно, коли-бъ свѣдомѝ люде були въ остатныхъ рокахъ кинулись до роботы, до неусыпного труду, то нелюбѝ декому заходы були бы самѝ собою упали. Власне наша немôчь, непорадностъ, а то й нездарностъ, стають притокою, що деякѝ, дуже навѣть щирѝ люде, бажаючи свому народови лѣпшои долѣ, коли видять самѝ неудачѣ, хапають ся часомъ, якъ потапаючій бритвы, такихъ средствъ, що бôльше можуть принести шкоды нѣжь хôсна народнôй справѣ.

Не завадить згадати, що придавъ бы ся намъ оглядъ силъ народного сторонництва. До такого огляду могли бы й выдавництва народнѝ подавати списъ своихъ передплатникôвъ — не конче поименно, але статистично, пôсля політичныхъ округôвъ або якъ, а зъ того можна бы пôзнати, якъ де стоимо. Де слаба позиція, можна бы глядати способу зарадити тому. Сю гадку пôдносивъ уже оденъ нашь письменникъ въ „Зорѣ“, а такій статистичный выказъ подають россійскѝ часописи, н. пр. „Вѣстникъ Европы“, зъ котрого пôзнаемо, що се ліберальне выдавництво найбôльше передплатникôвъ маe въ ґуберніяхъ малорускихъ, а се тôлько честь приносить интеліґентнôй верствѣ Украины-Руси.

М. З—кій.

Розширенье круга дѣланя галицкои краєвои рады шкôльнои.

Вчера урядова Gazeta Lwowska принесла важну вѣсть: Намѣстникъ Галичины одержавъ вôдъ міністра просвѣты д-ра Мадейского телеґрафічно вѣсть, що цѣсарь найвысшою постановою передавъ справы шкôлъ промысловыхъ въ Галичинѣ краевôй радѣ шкôльнôй. Стало ся се на предложенье міністра просвѣты.

Доси зарядъ промысловыхъ шкôлъ, котрѝ удержували ся зъ державныхъ фондôвъ и контроля надъ промысловыми школами, котрѝ не удержувались коштомъ державы, належали до ц. к. намѣстництва. Теперь, по мысли найновѣйшои цѣсарскои постановы, въ галицкôй краевôй радѣ шкôльнôй повстане побôчь двохъ истнуючихъ вже секцій для народныхъ и середныхъ шкôлъ, третя секція для галицкихъ промысловыхъ шкôлъ, котра буде заряджувати тыми школами и наглядати ихъ. Секція для промысловыхъ шкôлъ дôстане свою окрему орґанізацію; въ складъ ей мають увôйти вôдпоручники выдѣлу краевого, рады мѣскои и палаты торговельнои, директоры державныхъ шкôлъ промысловыхъ у Львовѣ и Краковѣ, краевый инспекторъ для шкôлъ промысловыхъ и референтъ тыхъ шкôлъ зъ ц. к. намѣстництва, а засѣданя тои секціи будуть вôдбувати ся пôдъ проводомъ президента краевои рады шкôльнои [намѣстника] або его заступника. До обсягу секціи для шкôлъ промысловыхъ будуть належати майже тѝ самѝ справы, що входять въ обсягъ секцій для народныхъ и середныхъ шкôлъ. Отже въ важнѣйшихъ справахъ постановы промысловои секціи будуть предметомъ нарадъ въ пленумъ краевои рады шкôльнои. Впрочôмъ близшѝ поясненя въ тôй справѣ подасть міністерскій рескриптъ.

Розумѣесь само собою, що Поляки мають причину дуже тѣшитись сею найновѣйшою цѣсарскою постановою. Кореспондентъ Dziennik-a Polsk-ого, звѣщаючи телеґрафічно о постановѣ цѣсарскôй, каже, що она буде мати „dla naszego kraju w kierunku dodatnim nader doniosłe znaczenie“...

Школы промысловѝ въ Галичинѣ — навѣть у всходнôй скрôзь польскѝ. Мы Русины на тôмъ поли страшно покривдженѝ, а правительство не хотѣло для насъ бодай тôлько зробити, щобы заложена сего року школа для промыслу деревного въ Коломыѣ дôстала характеръ школы рускои — одинокои на цѣлый край! А прецѣнь Русины такъ само, якъ Поляки, платять державѣ податки, зъ котрыхъ тѝ школы удержують ся! Де-жь справедливôсть? де рôвноправнôсть народôвъ въ Австріи?!

Зъ краєвыхъ соймôвъ.

Буковиньскій соймъ вôдбувъ перше засѣданье дня 3 н. ст. сѣчня. Маршалокъ краєвый Лупулъ взывавъ въ своѣй промовѣ послôвъ, щобы працювали въ згодѣ и мирѣ для добра цѣлого краю. Представивши посламъ президента краю ґр. Ґоеса, зазначивъ вдоволенье зъ сего именованя, бо вже въ тôмъ короткôмъ часѣ можна було пôзнати въ новôмъ президентѣ мужа справедливого и быстроумного. Згадавъ про гостину цѣсаря у Львовѣ и про авдієнцію депутаціи буковиньскои а вкôнци взывавъ до ощадности у выдаткахъ. Промовивши по румуньски, спôмнувъ по руски про холеру. Вкôнци згадавъ о предложеню выдѣлу краевого що-до заснованя гуманітарного заведеня въ честь 50-лѣтныхъ роковинъ правленя цѣсаря и закôнчивъ окликомъ: Hoch, Sea tre asca, Многая лѣта! — Президентъ ґр. Ґоесъ зазначивъ мѣжь иншимъ, що пôзнавъ въ населеню любовь и вѣрнôсть для цѣсаря и переконавшись ся, що въ згодѣ и мирѣ мôгъ бы кождый нарôдъ въ Буковинѣ заспокоити свои духовѝ и матеріяльнѝ потребы. — Опôсля вôдчитано три внесеня: 1) пос. Гормузакого въ справѣ ревізіи катастру податку ґрунтового; 2) пос. Пигуляка о заснованье двохъ посадъ краєвыхъ вандрôвныхъ учителѣвъ рôльництва. Въ тôй цѣли маe выдѣлъ краєвый вызначити двѣ стіпендіи по 500 зр. и вже въ найблизшôмъ роцѣ выслати двохъ кандидатôвъ до рôльничои академіи у Вѣдни, а вôдтакъ ще на два роки до иншихъ высшихъ шкôлъ рôльничихъ. Одинъ зъ тыхъ кандидатôвъ повиненъ знати руску и нѣмецку мову въ письмѣ и словѣ а другій такъ само румуньску и нѣмецку; 3) пос. Стефановича въ справѣ поспѣшного поѣзду межи Вѣднемъ а Львовомъ, щобы вôнъ доходивъ ажь до Черновець. — Послѣдною точкою порядку дневного були выборы скрутаторôвъ и комісій. На скрутаторôвъ выбрано послôвъ Бежана и Пигуляка; до комісіи верифікаційнои выбрано мѣжь иншими д-ра Стоцкого и Тиминьского; до петиційнои Воляна и Пигуляка; до буджетовои Пигуляка и Тиминьского; до адміністраційнои Стоцкого, а до фінансовои Пигуляка.

Въ ческôмъ соймѣ ситуація дуже напружена. То молодо-Чехи то Нѣмцѣ выступають зъ такими внесенями и интерпеляціями, котрѝ за-для свого змѣсту будьто въ радикальнôмъ, будьто въ національно-шовіністичнôмъ напрямѣ не можуть причинити ся до згôдного и мирного порѣшеня справъ краєвыхъ. И такъ нѣмецкѝ послы поставили интерпеляцію до намѣстника въ справѣ отвореня суду окружного въ Трутновѣ. Якъ звѣстно, отворенье того суду опираe ся на засадѣ дѣленя округôвъ и повѣтôвъ на ческій и нѣмецкѝ, котрому то дѣленю рѣшучо противлять ся ческѝ послы. — Пос. Вашатый мотивувавъ свое внесенье на змѣну закона о репрезентаціяхъ повѣтовыхъ въ тôмъ напрямѣ, щобы маршалки радъ повѣтовыхъ не були затверджуванѝ цѣсаремъ. Бесѣдникъ заявивъ, що правительство користуeсь тымъ закономъ, щобы мстити ся на своихъ політичныхъ противникахъ. Якъ не затверджено послôвъ Янду и Нікельфельда презесами ческои секціи краєвои рады культурнои, такъ само не затверджено молодо-Чехôвъ маршалками повѣтовыми. Промова Вашатого була остра, а при голосованю вôдкинено его внесенье всѣми голосами противъ молодо-ческихъ, с. в. не вôдослано его до комісіи. — На найблизшôмъ засѣданю вôдбудуть ся першѝ читаня внесень: о знесеню стану выимкового, о реформѣ выборчôй на основѣ загального рôвного права голосованя и о заведеню ческои мовы у внутрѣшнôмъ урядованю судôвъ. Нѣмецкѝ послы поставили рôвножь внесенье що-до заведеня безпосередныхъ выборôвъ до сойму въ курiи сѣльскôй.

Въ краньскôмъ соймѣ поставивъ пос. д-ръ Тавчаръ зъ товаришами внесенье, розвести дискусію надъ справою реформы выборчои до рады державнои. Пôсля того внесеня повиненъ соймъ заявитись въ пріncипѣ за заведеньемъ загального, рôвного и безпосередного права голосованя, а бодай за заведеньемъ загального права голосованя въ курiи сѣльскôй и мѣскôй, а такожь за безпосередными выборами въ громадахъ сѣльскихъ, при чôмъ кожда громада була бы мѣсцемъ выборчимъ. Далѣше повиненъ соймъ заявити ся за признаньемъ права выборчого роботникамъ, при рôвночасномъ збôльшеню числа мандатôвъ зъ громадъ сѣльскихъ, вôдтакъ домагати ся власного заступника въ люблянськôй палатѣ торговельнôй, а вкôнци рѣшучо запротестувати противъ лученя въ одну курію селянъ и роботникôвъ.

Въ многихъ соймахъ стоить вже на порядку дневнôмъ справа, въ якій способъ святкувати 50 лѣтнѝ роковины правленя нашого цѣсаря. Въ долѣшно-австрійскôмъ соймѣ выготовивъ выдѣлъ краєвый предложенье, щобы заснувати въ згадану честь дôмъ притулку для сирôтъ и покиненыхъ дѣтей вразъ зъ рôльничою школою; кошты той фундаціи будуть выносити міліонъ зр., а въ полученю зъ записами иншихъ добродѣевъ буде можна примѣстити въ тôмъ домѣ 715 дѣтей. — Въ каринтскôмъ соймѣ предложивъ выдѣлъ краєвый проектъ заснованя фундаціи для знемощѣлыхъ; на ту фундацію маe давати край черезъ чотири роки по 40.000 зр

Сего тыждня будуть отворенѝ послѣднѝ три соймы краєвѝ, а то Дальматін, Истрін и Трієсту. Въ дальматиньскôмъ соймѣ мабуть буде поставлена адреса зъ жаданьемъ о реинкорпорацію Дальматіи въ трицѣльне королѣвство. Минувшого року того рода внесенье не могло прийти пôдъ дискусію за-для скорого замкненя сесіи. Въ истрійскôмъ соймѣ буде порушена справа написôвъ на урядахъ и жалѣ Італійцевъ на способъ укладаня листы судьевъ присяжныхъ.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

О заповѣдженôмъ именованю новыхъ членôвъ палаты панôвъ пише Fremdenblatt: Вôдъ часу послѣдного именованя членôвъ палаты панôвъ, 1 цвѣтня 1893 р., опорожнило ся въ наслѣдокъ смерти 22 мѣсць. На дѣдичне мѣсце кн. Кляріого покликаный вже кн. Карльосъ Клярі замѣсть пок. епископа Цверґера приймовъ еп. Шустеръ, а на мѣсце кардинала Дунаєвского прийде еп. Пузина. Крôмъ того опорожнене мѣсце по пок. архикнязю Вільгельмѣ Длятого при заповѣдженôмъ именованю буде 18 мѣсць обсадженыхъ, при чôмъ буде задержана дотеперѣшна пропорція, именно зъ сторонництва правицѣ и конституційного вôйде по 8 членôвъ а зъ центра 2 члены. Вôдъ 1-ого цвѣтня 1893 р. були покликанѝ до палаты панôвъ: д-ръ Смолька (ще не зложивъ приреченя) ґрафы Фр Кіньски и Шлікъ та архикнязѣ: Іосифъ Фердинандъ, Іосифъ Августъ и Петро Фердинандъ.

— —

Сего року припадають 80 тѝ роковины уродинъ кн. Бісмарка. Въ Нѣмеччинѣ лагодять ся торжественно святкувати ту подѣю. Однакъ ся маніфестація не буде обмежатись лишь на саму Нѣмеччину, но засягне такожь и Австрію, а Нѣмцѣ-націоналы покорюють ся нею для політичнои демонстрациі. Въ тôй справѣ помѣстила вѣденьска Montags-Revue таку вѣсть: „Не лишь въ Нѣмеччинѣ, але такожь въ многихъ мѣсцевостяхъ Австріи роблять ся великѝ пôдготовленя до святкованя припадаючихъ въ сѣмъ роцѣ 80-тыхъ роковинъ уродинъ Бісмарка. Стоваришеня и корпораціи вôдбувають наради, якѝ желаня, адресы або дарунки годилось бы переслати, а навѣть порушено гадку збирати складки на здвигненье Бісмаркови памятника въ Австріи. Многѝ власти мѣсцевѝ, не знаючи, якъ поводитись супротивъ тыхъ аґітацій, удали ся по инструкціи до свого найвысшого начальника, с. в. до міністра справъ внутрѣшныхъ. Говорять, що маркґрафъ Бакегемъ рѣшивъ не спинати тыхъ торжественныхъ демонстрацій, бо гадae, що було бы невôдповѣднымъ выступати противъ вôддання чести найбôльшому мужеви державному сего столѣтя, а поспытаный о раду иншій товаришъ Бакегема, п. Плѣнеръ рôвножь заявивъ, що спинювати се торжество було бы убійчимъ ударомъ, звернепымъ противъ него, Плѣнера Супротивтого торжество Бісмаркôвске буде мати въ Австріи такъ само свѣтлый характеръ якъ въ Нѣмеччинѣ. На се повиненъ бути готовымъ такожь и презесъ міністрôвъ, котрый може доси не знае про се, якъ на ту справу задивляe ся міністеръ справъ внутрѣшныхъ.“ Урядова Wiener Abendpost заперечила рѣшучо ту цѣлу вѣсть, констатуючи, що анѣ нѣяка власть не удавала ся по инструкцію въ тôй справѣ до міністра справъ внутрѣшныхъ, анѣ такожь міністеръ не дававъ нѣкому инструкціи, анѣ не пытавъ о гадку Плѣнера, анѣ Плѣнеръ не заявлявъ своєи гадки.

Соймъ краєвый.

[4 те засѣданье VI-тои сесіи VI. періоды]

въ четверъ дня 10 н. ст. сѣчня.

При вôдчитуваню петицій забравъ слово ґр. Климъ Дѣдушицкій, щобы пôдперти петицію многихъ громадъ и обшарôвъ дворскихъ въ повѣтѣ стрыйскôмъ о субвенцію зъ краевыхъ фондôвъ въ высотѣ 50% на будову мосту на рѣцѣ Стрый въ Крушельници.

Вôдчитано письмо намѣстництва до маршалка, щобы поставивъ на порядку дневнôмъ выборъ членôвъ до комісіи для ревізіи катастру грунтового Маршалокъ заповѣвъ выборъ на однôмъ зъ найблизшихъ засѣдань.

Вôдчитано интерпеляцію пос. Рутовского и товаришевъ въ справѣ увязненыхъ ученикôвъ въ Тернополи. Интерпелянты пытають, чи краєва рада шкôльна не могла полагодити цѣлу справу въ обсягу свого дѣлания, а не вôддавати ей на дорогу судову, — длячого слѣдство такъ довго неретягае ся, а вкôнци чи не могла бы вôдбутись головна розправа карна ще тои каденціи судьевъ присяжныхъ.

Послы Зд. Тарновскій и Ал. Барвѣньскій зложили приреченя посольскѝ.

Маршалокъ повѣдомивъ, що уконституували ся комісіи: гôрнича и петиційна. Въ комісіи гôрничôй презесомъ Ґорайскій, заступникомъ Скшиньскій, а въ комісіи петиційнôй презесомъ Клеменсевичъ, заступникомъ Міцевскій, секретарями Гаморакъ и Меруновичъ.

Справозданя выдѣлу краєвого о зарядѣ краєвого фонду позичкового на будову касарень для войска, о краєвôмъ курсѣ практичнôмъ дозорцевъ меліораційныхъ, зъ проектомъ змѣны закона о выкупнѣ и регуляціи сервітутôвъ, о орґанізаціи продажи соли — вôдослано до дотычныхъ комісій.

Перше читанье внесеня пос. Романчука въ справѣ реформы выборчои не прийшло на порядокъ дневный за-для неприсутности пос. Романчука, котрый все ще нездужае.

Пос. Ольпиньскій мотивувавъ свое внесенье въ справѣ запомоги для повѣта теребовельского Въ 1894 р. въ 11 громадахъ теребовельского повѣта — говоривъ посолъ — вытовкъ градъ до тла всѣ плоды земнѝ, находячѝ ся въ поли, такъ що навѣть соломы не зôбрано. Годѣ описати нужду, яка настала межи людностею въ тыхъ громадахъ. И такъ въ Ласкôвцяхъ и въ Вербôвци дуже богато хатъ замкнено, людность же за-для голоду перенесла ся до иншихъ сѣлъ, а навѣть до сусѣдныхъ повѣтôвъ. Щобы заспокоити голодъ, голодуючѝ выбрaляють вже теперь хлѣбъ зъ домѣшаньемъ половы, — а що-жь буде цôзнѣйше? Правительство удѣлило субвенцію 4.000 зр., — зъ того староство закупило 300 кôрцевъ ячменю для роздѣлу на весну на засѣвы, за решту же будовано дорогу межи Вербôвцемъ а Ласкôвцями. Будова на окôличеню, фондъ вычерпаный, а люде не мають що ѣсти, бо що заробили при будовѣ, то заразъ зъ родинами проѣли. Зовсѣмъ знищеныхъ парцель по одному моргови е 16.629, а рахуючи переcѣчно лише по 10 зр. шкоды зъ однои парцелѣ, маемо мінімальну шкоду на 166.290 зр. Отже теперь потрѣбна двояка помôчь, — достатчити пожывы въ зимѣ и на весну, а такожь достатчити збôжа на веснянѝ засѣвы.

Коли зважить ся ще и тое, що въ повѣтѣ теребовельскôмъ до половины грудня 1894 року лютила ся холера, що отже если згололнѣлôй и збѣдованôй людности не достатчимо поживы то зъ весною холера верне знов до повѣта, а тогдѣ застане грунтъ вже приготованый: Высокій соймъ зволить ухвалити: І. Запомогу зъ фондôвъ краєвыхъ або безпроцентову позичку для людности теребовельского повѣта, дôткненои градобитьемъ, а то въ сумѣ 12.000 зр. ІІ Припоручує ся выдѣлови краєвому, щобы выдѣлови повѣтовому въ Теребовли удѣливъ субвенцію на маючу ся будувати дорогу повѣтову Янôвъ-Млыниска-Кобыловолоки. — Пôдъ взглядомъ формальнымъ вôдослано внесенье до комісіи буджетовои.

Слѣдуюче засѣданье въ суботу о 11-ôй годинѣ.

ПОВИНКИ

— **Въ Залôщяхъ** вôдбуде ся сего мѣсяця заходами мѣсцевого комітету зокальні-деклямаційный вечерокъ въ память Т. Шевченка. Доохрестнй Русины будуть мати нагоду замаиfестувати свое житье народне и можна сподѣватись, що причинять ся до свѣтлого обходу памяти Кобзаря Комітетъ, якъ зачуваємо, зъ своеи стороны заходять ся коло того, щобы вечерокъ выпавъ якъ найкрасше. Въ програму увôйдуть продукціи мѣсцевого хору, гра на фортепянѣ, спѣвы сольо та деклямаціи Подрôбну програму подамо незабаромъ.

— **Новозыбраный выдѣлъ „Рускои Бесѣды“ у Львовѣ** уконституувавъ ся якъ слѣдує: голова сов. Т. Бережницкій, заст. головы проф. Ил. Огоновскій, господарь о. Темницкій, касіеръ проф. Ив. Матѣѣвъ, секретарь проф. В. Коцовскій. Рефератъ театру поручено заступникови головы проф. Ил. Огоновскому, а референтомъ выбрано заступника выдѣлового д-ра Ив. Франка. Крôмъ того заявили члены выдѣлу проф. В. Шухевичь и Ерон. Калитовскій свою готовôсть бути на случай потребы помôчными референтови театру. Заступниками выдѣловыхъ окрôмъ д-ра Ив. Франка суть п. Іос. Дрималикъ и о. Лежогубскій. Зъ уваги, що послѣдній загальнй зборы не выбрали новои контрольнои комісіи, буде функціонувати давна (проф. Гр. Врецьона и проф. Ив. Бѣчай), а на мѣсце третього члена сеи комісіи, що переставъ бути членомъ „Бесѣды“, упросивъ выдѣлъ проф. П. Огоновского.

— **Купно землѣ селянами.** Коломыйска „Русская Рада“ доносить, що въ тамошнôй охрестности кинули ся селяне послѣдными часами до купованя землѣ вôдъ властителѣвъ бôльшои посѣлости. И такъ двѣ громады Голоскôвъ и Молодылôвъ коло Отынія рѣшили на засѣданю дня 1 н. ст. падолиста 1894 р. купити вôдъ властителя села Герша Цвібля 270 морґôвъ пасовиска, а то въ той способъ, що громада Голоскôвъ бере 150 морґôвъ, а Молодылôвъ 120 морґôвъ. — Такъ само громада Тишкôвцѣ, городеньского повѣта, купила сими днями заходами о. Зен. Шухевича и д-ра Окуневского вôдъ п. Богусевича, адъюнкта судового въ Коломыи, двôрске пасовиско простору 270 морґôвъ за 30.000 зр. На сю суму мала громада обліґацію на 10.000 зр., а решту зобовязала ся сплачувати ратами. Поодинокій люде тои громады купили вôдъ того-жь властителя 209 морґôвъ орного поля и заплатили готôвкою. — Крôмъ того намѣряють громады Яблонôвъ, Стопчатôвъ, Пядики и Слободка лѣсна купувати землю вôдъ камеры, однако доси нѣчого рѣшучого въ тôй справѣ не чуги. Въ камеральщинѣ вôдстрашують нашихъ людей управителѣ вôдъ купна, а пядицкимъ людямъ наговоривъ хтось, що цѣсарь вôдбере панамъ землѣ и роздѣлить мѣжь селянъ. — Зъ Слободы рунгурскои ще минувшого року ѣздили люде до Вѣдня, щобы имъ продали камеральну землю, однако до нинѣ въ тôй справѣ нѣчого не зроблено. Найбôльша бѣда въ тôмъ, що нашй люде не мають для тои справы щирыхъ и способныхъ людей, котрй взялись бы за переведенье купна, а въ громадѣ одинъ другимъ не довѣряють и такъ справа купна землѣ вôдтягає ся безъ кôнця, а нужда зъ кождымъ днемъ збôльшає ся.

— **Кружокъ черновицкихъ москвофілôвъ** загадавъ завязати товариство „Русское общество братняго вспоможенія и русская читальня въ Черновцахъ“ и дотычнй статуты предложивъ президіи буковиньского краєвого правительства. Статуты и просьба написанй були россійщиною. Зъ тои причины правительство вôдкинуло внесенй статуты и зажадало вôдъ оснувателѣвъ, щобы ихъ предложили въ одномъ зъ краєвыхъ языкôвъ, уживаныхъ на Буковинѣ [отже и въ языцѣ рускôмъ]. Якъ „Православная Буковина“ доносить, оснувателѣ рѣшили ужити всѣхъ законныхъ средствъ противъ згаданого рѣшеня а такожь вôднестись до краєвои президіи въ Черновцяхъ зъ просьбою, щобы она подала имъ взорець краєвого рускаго языка. [Розумѣесь, краєвôй президіи прийде се дуже легко: она оснувателямъ пôшле Букварь рускій!] Рôвночасно и москвофільске „политическое общество Народна Рада“ въ Черновцяхъ мае выступити противъ того „гоненія“... Чи смѣятись, чи плакати?!

— **Жнива для жидôвъ.** Зъ старомѣского повѣта пишуть намъ: Хто-небудь, прочитавши сю нанись, подивує ся: щó такого стало ся, що жиды въ зимѣ, въ порѣ снѣговыхъ заспъ, розпочали жнива. Та они почали тй жнива не на поли, и по людскихъ кишеняхъ. Зъ кôнцемъ 1894 року выйшли зъ обороту четвертаки и двацятаки однакъ многй селяне не позбули ся ихъ до теперь. Отже йдуть до жидôвъ и мѣняють, а за трудъ опускають на четвертакахъ по 1 кр. а на двацятаку по 4 або й 5 кр. Навѣть паперовыхъ риньскихъ не хотять жиды брати, а домагають ся опусту навѣть 20 кр. на 1 зр. Въ Мшанци роблять такй интересы два жиды: Абрамко и Беньо Гіртъ. Ледви трохи теперь люде опамятали ся, коли имъ представлено, що „паперцѣ“ будуть ще ходити пôвъ року, а четвертаки и двацятаки можна вымѣняти по касахъ. Таке водить ся не лишь по селахъ, але и по мѣсточкахъ: въ Лютовискахъ, Устрѣкахъ и т. д. [Въ Лютовискахъ вымѣнюзали жиды передъ нашими святами 20 кр по 6 кр.] Бѣдный той нашъ народъ сѣльскій! Нѣхто имъ не опѣкує ся, нѣхто не поучить, нѣхто не боронить, а пейсатй рабôвники глытає выкористовують кожду приключку, щобы вôдъ селянина выдерти его кервавицю! — *М. З.*

— **Даръ селянина.** Коломыйска „Русская Рада“ пише: Одинъ господарь зъ Мышина, котрый не хоче, щобы его имя було оголошене, жертвувавъ на „Народный Дôмъ“ въ Коломыи 100 зр., призначуючи сю суму на фундаменты.

— **„Львôвскій Боянъ“** пригадує своимъ членамъ, що завтра, въ пятницю, о годинѣ 7½ вечеромъ розпôчнуть ся на ново выправы хору мѣшаного, якй зъ причины свят були перерванй. Рôвночасно взыває ся членôвъ, щобы точно и въ комплетѣ явились. — *В. Ш.*

— **„Руска Бесѣда“ въ Перемышли** устроює дня 12 н. ст. сѣчня товариску забаву, щобы попращати старый рôкъ а повитати новый та обмѣнятись посполу желанями въ кружку громады рускои.

— **Зъ Градця пишуть намъ:** Въ Градци завязує ся загально-славяньске товариство студентôвъ „Bolnicke družstvo slav. djakov“. Починъ до закладинъ сего товариства дали студенты Сербы, скликавши въ грудни с. р. анкету зъ представникôвъ всѣхъ Славянъ-академикôвъ перебуваючихъ у Градци, щобъ уложити статутъ будучого товариства самопомочи недужихъ студентôвъ [djakov] и выслати до намѣстництва. Доси бо истнувавъ лишь нѣмецкій „Krankenverein der deutschen Studenten“, до котрого Славяне абсолютно вступу не мали, тому й не могли они числити на пôльги и знижки таксъ въ шпитали. Позаякъ въ университетѣ тутешнôмъ есть вôсѣмь народностей славяньскихъ [Болгаре, Поляки, Россіяне, Русины, Сербы, Словѣнцѣ, Хорваты й Чехи] и кожда зъ нихъ высылае до выдѣлу своихъ заступникôвъ [одного або двохъ], то заряджувати такимъ товариствомъ досыть тяжко. Можна бы навѣть мати сумнѣвы що-до будучности его, коли-бъ не ухвалено особного параґрафу, котрый выключае всяку политику въ товариствѣ. Въ той способъ положено конець разъ на все всякимъ сваркамъ и спорамъ. Урядовою мовою товариства есть словѣньска.

— **Новй староства.** Передъ кôлькома днями донесли мы за нѣмецкими и польскими часописями [мѣжь иншими и за урядовою Gazet-ою Lwowsk-ою], що правительство намѣряє утворити кôлька новыхъ староствъ въ альпейскихъ краяхъ и у всхôдній Галичинѣ. Ся вѣсть показала ся фальшивою и Gazeta Lwowska простуючи назвала ей выдумкою.

— **Зъ нотаріяльныхъ кругôвъ.** Нотарь въ Луцѣ, самбôрского повѣта, Казим. Мадейскій, перенесеный до Медынич, дрогобицкого повѣта.

— **Кваліфікаційный испытъ на учителѣвъ** народныхъ шкôлъ рôзпôчне ся передъ испытовою комісією въ Тернополи дня 15 н. ст. лютого. Поданя треба вносити найдальше до дня 10 н. ст. лютого за посередництвомъ дотычнои окружнои рады шкôльнои.

— **Рухъ поѣздôвъ зелѣзничихъ на шляху Рава руска-Сокаль** привернено зъ вчерашнымъ днемъ.

— **Самоубійство.** Въ Селискахъ коло Перемышля вôдобравъ собѣ оногды житье выстрѣломъ зъ карабіна воякъ 45 полку пѣх. Вілюшь. Причина самоубійства незвѣстна.

— **Рѣзьбарско-каменарска школа въ Тернополи.** На послѣднôмъ засѣданю тернопôльскои рады повѣтовои внесено проэкть заснованя рѣзьбарско-каменарскои школы въ Тернополи. Въ повѣтѣ суть дуже богатй поклады каменя, що помимо занедбаня каменарского промыслу, приносять значнй доходы. Заснованье школы пôднесло бы значно сей промыслъ и пôдвысшило бы доходы каменоломôвъ. Рѣшено внести въ тôй справѣ петицію до сойму. Зъ охрестностей Тернополя вывозять рôчно до 800 ваґонôвъ, т. є. 35.000 кубічныхъ метрôвъ каменя.

— **Презесомъ рады повѣтовои въ Кольбушовій** выбрано на мѣсце пок ґр. Здислава Тишкевича д-ра Ив. Губку, властителя бôльшои посѣлости 12 голосами на 23 голосуючихъ. Контркандидатъ ґр. Янушь Тишкевичь одержавъ лише 11 голосôвъ. По выборахъ невдоволенй зъ ихъ результату члены рады повѣтовои, переважно властителѣ бôльшои посѣлости, зложили свои мандаты.

— **Змѣна власности.** Маєтнôсть Стрѣльче, въ повѣтѣ городеньскôмъ, купили сими днями вôдъ Мих. Страшевскои за 155.000 зр. п-нѣ Кшиштофовичева и п. Айвасъ.

— **Краєве товариство рыбацке въ Краковѣ** выдало сими днями 14-тый т. зв. обѣжникъ, въ котрôмъ мѣстять ся цѣнній фаховй статьѣ для плекаючихъ рыбы. Найновѣйшій обѣжникъ обôймае мѣжь иншими статью Жигм. Фішера п. з. „Рыбацтво на выставѣ краєвôй у Львовѣ 1894 р.“, въ котрôй находять ся цѣкавй данй, представляючй дѣяльнôсть сего товариства въ краю И такъ вôдъ 1879 року до 1894 р. впустило товариство до порѣча Вислы 3,021.520 штукъ лососёвъ, 775.554 штукъ пстругôвъ. 70.666 штукъ кленбôвъ, 48.806 штукъ карпôвъ и 10 000 штукъ судакôвъ. Крôмъ порѣча Вислы, зарыбило товариство порѣче Буга, Днѣстра и Пруга; до Днѣстра на пр. впустило 95.415 штукъ пстругôвъ. Такожь впущено до нашихъ рѣкъ чужихъ рыбъ въ скôлькости 60.000 штукъ. Сеи цѣлои задачѣ довершило товариство при дуже скупыхъ матеріяльныхъ средствахъ, бо всѣ субвенціи принесли ему 11.028 зр. а членьскй вкладки 5.675 зр. 76 кр.

— **Самоубійства у Вѣдни.** Число самоубійствъ росте въ нaддунайскôй столици въ мѣру зросту ей населеня. Въ 1892 роцѣ було тамъ 330 выпадкôвъ самоубійствъ, въ 1893 роцѣ 356, а въ минувшôмъ роцѣ уже 389.

— **Пôдъ курателю** поставивъ вѣденьскій краєвый судъ барона Людвіка Посінґера, зъ причины судово сконстатованого ідіотизму. Посінґеръ есть выслуженымъ міністерскимъ віцесекретаремъ и сыномъ бувшого президента львôвского намѣстництва. Куратором для него установлено его шурина, гофрата д-ра Адама Будвиньского у Вѣдни.

— **Нападъ вовкôвъ.** Коло села Гідашь въ Угорщинѣ напали недавно вовки цѣлу весѣльну дружину, вертаючу зъ церкви сусѣдного села. Мѣжь двома селами находить ся досыть великій лѣсъ. Ледве що въѣхали въ лѣсъ, роздало ся страшне вытье вовкôвъ, котрй вскорѣ появили ся на дорозѣ. Бôльшôй части весѣльныхъ гостей удало ся щасливо перебити ся, але все таки 13 особъ погибло вôдъ хижихъ звѣрѣвъ. Тй що уратували ся, заалярмували цѣле село и значне число селянъ удало ся до лѣса, однако найшли лише кости и кусники одежи нещастныхъ жертвъ.

— **Нова австрійска выправа до пôвнôчного бѣгуна** назначена на червень 1996 р. Юлій Пайеръ, директоръ першои австрійскои выправы до пôвнôчного бѣгуна мае выбрати ся зъ бременьского порту на австрійскôмъ кораблю до пôвнôчно-всхôдноі Ґренляндіи въ цѣли малярскихъ студій на пôвнôчномъ бѣгунѣ. Грошѣ на ту выправу зложивъ баронъ Вільчекъ, а 10.000 зр. жертвувала якась незвѣстна по имени дама, що належить до высшихъ кругôвъ вѣденьскои аристократіи. Выправа потревае зо два роки.

— **Писательска продукція Анґліи въ 1894 роцѣ.** Въ однôмъ справозданю книгарскôмъ въ Лондонѣ находять ся такй данй що-до літературного руху въ Анґліи за 1894 р.: Новыхъ книжокъ выйшло 5300, новыхъ выданъ давнѣйшихъ книжокъ 1185, отже разомъ выдано въ минувшôмъ роцѣ 6485 книжокъ. Зъ того числа припало на теольоґію 556 книжокъ, на фільософію 742, на письма для молодежи 298, на повѣсти и оповѣданя 1652, на творы правничй 149, на економічнй 162, на творы присвячений штуцѣ 128, на ґеоґрафічнй 350, на историчнй 314, на поезіи и драматичнй творы 181, на альманахи 330, на медичнй творы 156, на красній штуки 485, на брошуры и ин. 982 томы.

— **800-ну рôчницю першого хрестового походу** пôдъ проводомъ славного пустинника Петра зъ Амієну буде святкувати въ сѣмъ роцѣ мѣсто Клермонъ-Ферранъ, де папа Урбанъ благословивъ хрестоносцѣвъ на бôй зъ Турками. Крôмъ лицарскихъ турнірôвъ, до котрыхъ лицарѣ выступлять въ середновѣчныхъ строяхъ, вôдбудуть ся тамъ такожь римскій и грецкій игрища. Величезна панорама буде представляти, якъ Ґотфрідъ зъ Буйльону зъ своимъ лицарскимъ вôйскомъ здобуває Єрусалимъ, а на выставѣ можна буде оглядати рôзнородній памятній рѣчи, забранй пôдчасъ хрестовыхъ походôвъ зъ Святои Землѣ, котрй доховали ся до нашихъ часôвъ у скарбницяхъ старыхъ французскихъ родинъ.

— **Друга часть „Мертвыхъ Душъ“ Гоголя,** котрыхъ першу часть выдали мы для нашихъ читателѣвъ въ „літературнôмъ додатку“ нашои часописи, вважалась уже за страчену. Теперь доносять петербургскй дневники, що рукопись другои части сеи славнои сатиричнои повѣсти знайшла ся у одного старого жителя Калуги, котрый колись переписувавъ Гоголевй писаня. Друкувати сю повѣсть мае „Новое Слово“, розумѣе ся, сли покаже ся, що знайдена рукопись не есть фальсифікатомъ.

— **Дрôбній вѣсти.** Намѣстництво дозволило урядникови галицкои касы ощадности у Львовѣ Винк. Зѣнчукови змѣнати назвище на Зеневскій. — Испытъ кваліфікаційный для учителѣтъ шкôлъ народныхъ въ Ряшевѣ розпôчне ся дня 14 н. ст. лютого. — Юл. Кончиньскій, д-ръ правъ, властитель бôльшои посѣлости и бувшій презесъ рады повѣтовои въ Збаражи, померъ въ Розношинцяхъ. — Дня 15 н. ст. сѣчня стане въ Перемышли выходити гумористична часопись п. з. Кгорідło. — Доповняючій выбôръ одного члена рады повѣтовои въ Збаражи зъ ґрупы бôльшои посѣлости вôдбуде ся дня 13 н. ст. грудня. — Кôнній омнібусы у Львовѣ перестали вôдъ кôлькохъ днѣвъ курсувати не могучи удержати ся супротивъ конкуренціи, яку имъ робили оба трамваѣ. — Въ Варшавѣ померъ сими днями способный польскій артистъ-малярь Володиславъ Подковиньскій въ 30-тôмъ роцѣ житя. — Въ Лукавици коло Стрыя померла Софія зъ Гадзиньскихъ Бараньска, жена властителя бôльшои посѣлости. — Директоръ руху у Львовѣ Альфр. Дейма выѣхавъ на кôлька днѣвъ до Вѣдня и поверне въ суботу. — Въ Микулинцяхъ померъ сими днями Тад. Лахманъ, довголѣтный управитель тамошныхъ дôбръ, въ 85-ôмъ роцѣ житя. — У Львовѣ арештовано шайку злодѣѣвъ, що обкрадали трафіки на провінціи. — Сими днями вôдбуде ся зъѣздъ лѣкарѣвъ подôльскои ґубернії для выготовленя плану дальшои борбы зъ холерою. — Сими днями прибуде до Львова депутація стрыйскихъ учителѣвъ, щобы пôдперти свою петицію до сойму о перенесенье Стрыя зъ ІІІ-ои до ІІ-ои клясы платнѣ, до котрои придѣлено менший мѣста якъ Самбôръ або Дрогобичъ. — У Львовѣ померъ вчера Ив. Фридрихъ, директоръ народнои школы им. св. Мартина. — Рада мѣста Збаража надала почетне горожаньство кн. Адамови Сапѣзѣ, кн. Евст. Сангушкови и ґр. Казим. Баденьому.

Посмертній — ✝ — оповѣстки.

Катерина зъ Дрималикôвъ Грушкевичева, вдова по бувшôмъ пароху въ Колодрубахъ, рудецкого повѣта, упокоила ся въ 80 ôмъ роцѣ житя у свого сына, пароха на яворôвскôмъ передмѣстю Наконечне.

Надôслане.

Henneberg-Seide

— nur ächt, wenn direkt ab meinen Fabriken bezogen, — schwarz, weiss und farbig, von 35 kr. bis fl. 14·65 p. Meter — glatt, gestreift, karriert, gemustert, Damaste, etc. (ca 240 versch. Qual. und 2000 versch. Farben, Dessins etc.), **porto- und steuer- frei ins Haus.** Muster umgehend. Doppeltes Briefporto nach der Schweiz. 2 (1)

Seiden-Fabrik G. Henneberg (k. u. k. Hofl.) Zürich.

Именованя, перенесеня, конкурсы и пр.

— **Именованя.** Канцелістами судôвъ колеґіяльныхъ именованй: Корн. Пясецкій въ Краковци, Осипъ Ґальберґъ въ Дрогобичи, Осипъ Шеллеръ зъ Радимна — для Перемышля, Станиславъ Гурницевичь въ Рудкахъ, Стан. Козиньскій и Тад. Низинецкій для Львова. Канцелістами судôвъ пов. именованй: Ив. Павликъ зъ Динова для Дрогобича, Сам. Курцеръ для Бродôвъ, Ад. Савицкій для Радимна, Ив. Строкôнъ для Любачева, Авр. Трушь для Сокаля, Людв. Ружицкій для Краковци. Канцелістами для веденя книгъ грунтовыхъ именованй: Осипъ Грабовскій для Золочева, Гнатъ Яновскій для Рудокъ, Ив. Киндефорскій для Динова.

— **Перенесеня.** Канцелістъ окружного суду въ Перемышли Фр. Марковскій перенесеный до Золочева. — Намѣстникъ перенѣсъ концепіста поліціи Бронисл. Беноа и практиканта дирекціи поліціи Мих. Суханьского зô Львова до Перемышля.

Выказъ складаныхъ жертвъ.

— **На бурсу св. Іоана Хрестителя въ Дрогобичи** жертвували: Народна Торговля зъ пушки умѣщенои у себе 5 зр., Перемыскій Боянъ по одному примѣрникови своихъ выдань для бібліотеки Бурсы. Добродѣямъ сердечна подяка! — *П. Кмить* предсѣдатель. *В. Паславскій* касіеръ.

Телеґрамы „Дѣла“

Будапештъ 10 сѣчня. Ситуація доси не прояснена. Банъ хорватскій бувъ вчера на авдіенціи у цѣсаря и заявивъ, що пôсля зôбраного досвѣду не въ силѣ зложити нового кабінету. Супротивъ того президентъ Банфі выйшовъ на першій плянъ.

Берлинъ 10 сѣчня. Цѣсарь Вільгельмъ мавъ вôдозватись на равтѣ до послôвъ: Зробѣть приемнôсть Бісмаркови, ініціяторови нѣмецкои політики кольоніяльнои и ухвалѣть потрѣбній фонды на збôльшенье маринарки.

Римъ 10 сѣчня. Папа мавъ просити царя черезъ кн. Лобанова, щобы було дозволено католицкимъ епископамъ въ Россіи безпосередно зносити ся зъ Ватиканомъ.

Софія 10 сѣчня. Цанковъ просивъ кн. Фердинанда о авдіенцію.

Петербургъ 10 сѣчня. Царь прийме дня 15 сѣчня значне число депутацій, котрй прибудуть зложити желаня зъ нагоды вѣнчаня царскои пары. Говорять, що царь покористаєсь тою нагодою до замѣтнои маніфестаціи.

Переписка Редакціи и Адміністрациі.

— **Вп. І. Бар. въ По.** Одержали. — **Вп. Т. Мет. въ Пут.** Годять ся. — **Вп. Мо. въ Плѣ.** Добре, але просимо слова дôдержати. — **Вп. И Вер. въ Ля. кор.** Вашому бажаню вдоволити не можемо. — **Вп. И. Пр. въ Хир.** Проѣимо о терпеливôсть; зробить ся все по бажаню, якъ лише въ банкахъ наплывъ пôдоймаючихъ грошѣ троха уложить ся.

Конкурсъ.

Головный Выдѣлъ Товариства „Просвѣта“ у Львовѣ розписує симъ конкурсъ на написанье для Товариства „Просвѣта“ книжочокъ слѣдуючого змѣсту:

1. Повѣстки зъ житя суспôльно-народного и оповѣданя морально-релігійнй.
2. Оповѣданя историчнй.
3. Розвѣдки економічно-господарскй, якъ такожь образки зъ исторіи промыслу и торговлѣ.
4. Розвѣдки зъ ґіґіены.
5. Короткій правотарь народный.
6. Образки етноґрафічнй и ґеоґрафічнй.
7. Образки зъ природы.

При выборѣ предмету працѣ звертає ся увагу на змѣстъ дотеперѣшныхъ выдань Товариства.

Книжочки мають бути написанй въ способъ приступный для народу, а обемомъ не можуть переходити трехъ аркушѣвъ друку.

За оріґінальнй працѣ платить Товариство „Просвѣта“ вôдъ аркуша [24 сторôнъ] 15 – 25 зр. а за переклады 8—15 зр. а. в.

Рукописи належить надсылати до Головного Выдѣлу Товариства „Просвѣта“ у Львовѣ [при ул. Вôрменьскôй ч. 2], кождого часу. Рукописи принятй стають ся власностію Товариства, а непринятй будуть звернени авторамъ.

За Головный Выдѣлъ Товариства „Просвѣта“ у Львовѣ дня 12 грудня 1894.

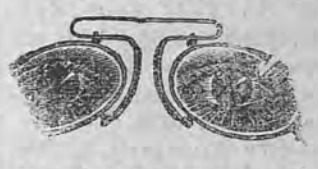
Олександеръ Барвіньскій. Д-ра Кость Лôзицкій.

Цѣна збожа и другихъ продуктовъ.

9 н. ст. сѣчня 1895.

Львовъ: Пшениця 6·— — до 6·45, жито 4·90 до 5·20, ячмѣнь 5·— до 6· , овесъ 4·90 до 5·15, рѣпакъ 8·— до 9·—, горохъ 5·— до 7· —, вика 4·75 до 5·—, льнянка —·— до —·—, бобъ —·— —·—, бобикъ 4·25 до 4·75, гречка —·— до ·— конюшина червона 50·— до 60· —, конюшина бѣла 60·— до 90·—, конюшина шведска 45·— до 55·—, кминъ —·— до —· —, анижъ —·— до —·—, кукуруза 8·— до 9·—, хмѣль 20·— до 50·— зр. за 56 кільо у Львовѣ, оковита за 10.000 літровъ —·— до —·— зр.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „подъ Коперникомъ" Львовъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одвяху) поручає у великомъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, дзекогляды, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайни, ленты мѣрильні, піоны, сібелѣ, манометры и т. п. Устроєня звонковъ електричныхъ. Всякій направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінціи выготовляють точно 148

Климентій Федуньо

переплетникъ бібліотеки ц. к. львовского університету

поручає 366 12-?

своє переплетниче и галянтерійне заведенье

у Львовѣ, ул. Академична ч. 8.

Подоймає ся всякихъ роботъ, особливо переплету: Служебниковъ, Євангелій, Молитовниковъ, Бібліотечныхъ книгъ, Альбомовъ, Мапъ, Дипльомовъ и т ин. по умѣреныхъ цѣнахъ.

Молитвеник для дітий

виданий

коштом руского тов. педагогічного.

В полотняній оправі з золоченим хрестом **20 кр.**

Продає ся в книгарни Наукових. тов ім. Шевченка, Львів ул. Академічна ч. 8.

ЮЛІЯНЪ ПАНЬКЕВИЧЬ

въ Надворной

поручає ся Всч. Духовеньству

яко

артистъ-малярь. 339 37 0

Словарь руско-нѣмецкій

Евгенія Желеховского.

Знижена цѣна 6 зр.

Достати можна въ товариствѣ „Просвѣта".

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Водъ давна звѣстный зъ своєи доброты и запаху правдивый

РОССІЙСКІЙ ЧАЙ

въ торговли

В. АДАМОВИЧА

ВЪ БРОДАХЪ

фунтъ дуже доброго . . . . . зр. 1·40
фунтъ найлѣпшого оригін. опакован. зр 2·50
фунтъ „Имперіяль" цѣсарскои . . зр. 3·50
фунтъ высѣвокъ зъ найлѣпш чаѣвъ зр. 1·20
каза „Сіріюсъ" франко 5 кільо . . зр. 9·50

355 24—52

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

ПЕРШИЙ ВИПУСК

„Жіночої бібліотеки"

під редакцією

Наталіи Кобриньскої

п. з „НАША ДОЛЯ" дістати можна у п. Наталіи Кобриньскої в Болехові, а також в книгарни Ставропігійскій у Львові, Єленя і Ляпга в Перемишли, Гілечка в Тернополи, М. Міхти в Коломиі і Погорілеса в Бережанах. — **Ціна 50 кр. або 1 корона.**

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. управ. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купує и продає

всѣ ефекты и монеты

по курсѣ деннѣмъ найточнѣйшѣмъ не вчисляючи нѣякои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручає

4½% листы ипотечні
5% листы ипотечні преміованї
5% „ „ безъ премій
4½% листы товариства кредитового земского
4½% „ Банку краєвого
4½% позичку краєву галицку 3483
4% позичку пропінаційну галицку
5% „ „ буковиньску
4½% „ угорскихъ зелѣзниць державныхъ
4½% „ пропінаційну угорску
4% угорскі облігаціи индемнізаційні

а всѣ тѣ паперы Контора вымѣны Банку ипотечного все купує и продає

по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймає вѣдъ П. Т. купуючихъ всѣлякі вылосовані а вже платнї мѣсцевї паперы цѣнній, також запавшій купоны за готівку, безъ нѣякого вѣдчисленя, а замѣсцевій лишь за вѣдчисленьемъ справедшихъ коштовъ.

До ефектовъ у котрыхъ выйшли купоны, доставляє новій аркушѣ купоновій за зворотомъ коштовъ, котрій самъ поносить

Спеціялістъ

недуги ухъ, носа и горла

Д-ръ І. Райнгольдъ

364 мешкає теперь 32—39

при улици Сикстускій, ч. 21.

О половину знижені цѣны

на давнѣйшій томы „Бібліотеки найзнаменитшихъ повѣстей" т. I—XX. включно, чи хто купує разомъ чи поединчо, якъ довго выстане невеликій запасъ. Зголошуватись треба просто до „Адміністраціи Наукового Товариства им. Шевченка у Львовѣ".

Знижена цѣна всѣхъ 20 томовъ 13 зр. 80 кр. (на пересылку почтову треба долучити 30 кр.)

Кравецка робітня

при улици Третого мая ч. 2

въ СТАНИСЛАВОВѢ

приймає

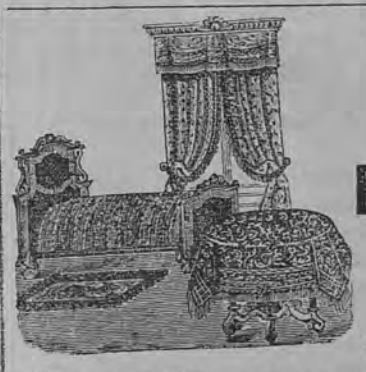
всякій замовленя входячій въ обсягъ кравецкій якъ для Вп. Публики цивільнои такъ и для Всч. Духовеньства.

Приймає також

роботы войсковій.

Роботу, що не подобає ся, вымѣнюю.

298 21—52 Зъ поважаньемъ **Петро Геркоперець.**

ВЕЛИКА СЕЗОНОВА ВЫПРОДАЖЬ.

Отсій оставшій ся зимовій товары продають ся за-для спізненого сезону по слѣдуючихъ цѣнахъ:

200 зарукавковъ и шапочокъ футряныхъ вѣдъ 60 кр. до 2 зр.
250 великихъ хустокъ Гімаляя вѣдъ 1 зр. 75 кр. до 2 зр.
500 оставшихъ ся блюзокъ вѣдъ 70 кр. до 3 зр.
500 дитинячихъ сукенокъ вѣдъ 70 кр. до 2 зр. 50 кр.

Богато дитинячихъ плащѣвъ, одяговъ дамскихъ, неґліжѣвъ и шляфроковъ выпродує ся по половинѣ цѣны.

Кількасотъ волочковыхъ хустокъ, зимовыхъ рукавичокъ, гальокъ, бъля Єлєвра, бархатного, якъ такожь великій выборъ оставшихъ рештокъ коронокъ, стяжокъ, гафтовъ, бортовъ, вельонвъ, шовковыхъ и аксамітныхъ матерій по дуже дешевыхъ цѣнахъ.

Також будуть выпродуватись оставшій зъ сезону капы на ложка, на столъ, делкій трохи ушкоджені диваны сальоновій, коцы на конь, ватованій колдры и коцики на ложка по такихъ цѣнахъ:

500 капъ на столъ вѣдъ 85 кр. до 3 зр.
200 поодинокихъ капъ на ложка вѣдъ 2·50 зр. до 4 зр.
400 поодинокихъ занавѣсъ вѣдъ 75 кр. до 1·50 кр.
80 паръ коронковыхъ занавѣсъ вѣдъ 1·40 зр. до 2·50 зр.
1000 фантазійныхъ таблетокъ на столъ по 25 кр.
50 занавѣсъ джутовыхъ вѣдъ 1·20 до 1·50 зр.
150 поодинокихъ килимовъ передъ ложка вѣдъ 1·30 до 1·80 зр.
30 шт. колдеръ вовняно-атласовыхъ по 5·75 кр.
100 коцовъ флянелевыхъ (Єгеровскій) по 3·50 зр.
200 коцовъ лямафлянелѣ по 3·40 зр.
50 штукъ 3-метровыхъ коцовъ до ѣдалень вѣдъ 3 до 5 зр.
30 стриженыхъ 3-метровыхъ килимовъ сальоновыхъ и церковныхъ зъ малыми сказами по 22 зр.
50 стриженыхъ килимовъ на стѣну вѣдъ 4·50 до 8 зр.
50 сальоновыхъ килимовъ по 6·50 зр.
100 рогожокъ вѣдъ 40 до 80 кр.
Богато сотокъ останковъ килимковъ 8—10 метровъ по 2·50 зр. и выше.

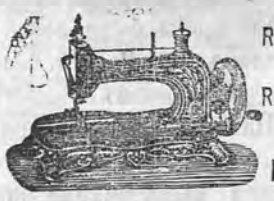
Ся сезонова выпродажь потреває лише такъ довго, якъ довго будуть на складѣ згаданій товары.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

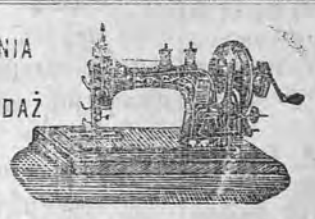
Зарядъ вѣденьск. магазину AU LOUVRE

4395 216 —? **у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.**

Всякій зъ провінціи заданнай поруч я полагоджує ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

ROK ZAŁOŻENIA 1872
ROCZNA SPRZEDAŻ 750 MASZYN

JÓZEF JWANICKI

LWÓW. HOTEL ŻORZA

CENY MASZYN OD 25 DO 65 RATAMI PO 4 ZŁR. MIE.

PROSZĘ ŻĄDAĆ CENNIKI

AJENCI CHODZĄ PO DOMACH Z MASZYNAMI TYLKO Z FABRYK ŻYDOWSKICH.

146 39 —?

Выйшовъ зъ друку

КОБЗАРЬ

Тараса Шевченка

Выборъ поезій для народу зъ житьеписью и портретомъ автора.

Накладомъ товариства „Просвѣта".

Цѣна 25 кр.

Оправленій примѣрники продають ся по 35 кр.

Словарь нѣмецко-рускій

Ом. Партицкого

продає товариство „Просвѣта" по *1 зр.* замѣсть 3 зр.

Старій — **Одинъ удѣлъ 5 зр. и 50 кр. вписове.** — **ФЕЛОНЫ**

40% чистого зыску для ВДОВЪ И СИРОТЪ по священникахъ всѣхъ трехъ Епархій.

Поручає ся

ТОВАРИСТВО

для выробу и торговлѣ

РИЗЪ ЦЕРКОВНЫХЪ

ВЪ САМБОРѢ.

Выробомъ ризъ занимають ся виключно **ВДОВЫ И СИРОТЫ** по священникахъ 982 20—52

приймають ся — **Сплата ратами допускає ся.** — до направы

Рухъ поѣздовъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 мая 1894 пѣсля годинника середно-европейского.

Приходять до Львова зъ	поспѣшний		особовій		
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	2 32	5 25	9 00	6 10	9 00
Варшавы	—	5 25	9 00	—	9 00
Хабовки (Закопаного) на Перемышль, Ряшевъ, або Тарновъ	2 32	—	—	—	—
Хабовки (Закопаного) на Ряшевъ або Тарновъ	—	5 25	—	—	—
Хабовки (Закоп.) на Стрый	—	—	8 34	—	—
Мушины, Криницѣ, Жегестова на Тарновъ	—	—	—	—	9 00
Мушины Криницѣ Жегестова на Ряшевъ або Тарновъ	—	5 25	—	—	—
Мушины Криницѣ Жегестова на Тарновъ (в. 1/6 до 30/9)	—	—	9 00	—	—
Мезе-Ляборцъ Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	9 00	—	—
Надбереза и Тарнобжега	—	—	6 00	—	—
Подволочискъ и Бродовъ (на дворець гол.)	2 13	9 29	9 10	5 45	—
Подволочискъ и Бродовъ (на дворець Подзамче)	1 58	9 13	8 45	5 19	—
Сучавы	9 40	—	7 37	12 27	6 35
Кимполюнга	9 40	—	7 37	—	—
Радовцевъ	9 40	—	7 37	—	6 35
Бергомета и Чудина	9 40	—	—	—	—
Новоселицѣ	9 40	—	7 37	—	—
Слободы рунгур. Копальнѣ	9 40	—	—	—	6 35
Гусятина на Галичъ	9 40	—	7 37	—	—
Чорткова на Галичъ	—	—	—	12 27	—
Борислава	—	—	2 02	12 10	—
Бельця	—	—	—	4 45	—
Сокаля	—	—	7 48	4 45	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова на Стрый)	—	—	8 34	12 10	—
Стрыя и Сколього	—	—	8 47	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова на Стрый	—	—	2 02	—	—
Гребенова (вѣдъ 10/7 включно до 30/8)	—	—	2 02	—	—
Бруховичъ (вѣдъ 12 мая почавши ажь до вѣкликаня)	—	—	8 10	—	—

Вѣдходять зѣ Львова до	поспѣшний		особовій		
Кракова (Вѣдня, Вроцлава, Берлина)	2 24	10 10	4 50	10 35	6 55
Варшавы	—	10 10	4 50	—	6 55
Хабовки (Закопан.) на Тарновъ або Ряшевъ	—	10 10	—	—	—
Хабовки (Закопан.) на Ряшевъ або Перемышль	—	—	10 35	—	—
Хабовки (Закоп.) на Стрый	—	—	9 50	7 10	—
Мушины Криницѣ, Жегестова на Тарновъ або Ряшевъ	—	10 10	—	—	—
Мушины Криницѣ, Жегестова на Тарновъ (вѣдъ 1/6 включно до 30/9)	—	—	—	6 55	—
Мушины, Криницѣ Жегестова на Тарновъ	—	—	4 50	—	—
Мушины, Криницѣ на Стрый	—	—	—	7 10	—
Мезе-Ляборцъ, Щавного-Куляшного на Перемышль	—	—	—	6 55	—
Надбереза и Тарнобжега	—	10 10	4 50	—	—
Подволочискъ и Бродовъ (зъ дворця гол.)	8 08	2 44	9 40	10 20	—
Подволочискъ и Бродовъ (зъ дворця Подзамче)	6 22	2 56	1 04	10 47	—
Сучавы	6 15	—	10 15	2 55	10 20
Чорткова на Галичъ	—	—	—	2 55	—
Гусятина на Галичъ	6 15	—	—	—	10 30
Слободы рунгур. Копальнѣ	—	—	10 15	—	10 30
Новоселицѣ	6 15	—	—	—	10 30
Бергомета н. С. и Чудина	6 15	—	—	—	—
Радовцевъ	6 15	—	10 15	—	10 30
Кимполюнга	6 15	—	—	2 55	—
Сокаля	—	—	9 20	6 45	—
Бельця	—	—	9 20	—	—
Борислава на Стрый	—	—	5 40	9 50	—
Лавочного (Мункача, Серенча, Мішкольца, Пешту) и Хирова на Стрый	—	—	5 40	—	7 10
Станиславова, Долины, Болехова на Стрый	—	—	—	9 50	7 10
Сколього и Хирова на Стрый	—	—	—	9 50	—
Стрыя и Сколього	—	—	—	3 05	—
Гребенова (только вѣдъ 10/7 включ. до 30/8)	—	—	—	9 50	—
Бруховичъ (почавши вѣдъ 12 мая ажь до вѣдкликаня)	—	—	3 30	—	—
Зимнои-воды (почавши вѣдъ 12 мая ажь до вѣдклик.)	—	—	3 42	—	—

Розклады ѣзды въ видъ кишеневомъ можна достати въ бюрахъ информаційныхъ, касахъ стаційныхъ и у кондукторовъ

*) Годины печатаній грубыми черенками означують пору ночну вѣдъ год. 6-ой вечеромъ до год. 5-ой рано. Въ бюрѣ информаційномъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Вѣдни (улиця Іоанна 29) якъ такожь въ бюрѣ информаційномъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Львовѣ (улиця Третого мая ч. 3, готель Імперіяль), удѣляє ся устныхъ або письменныхъ обясненъ въ справахъ дотычно служьбы на ц. к. австрсячихъ ся до рештъ австро-угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць. Въ бюрахъ информаційныхъ продає ся ѣзды якъ також тарифы.

4980

При закупнѣ товаровъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и одѣчальный редакторъ: Иванъ Белей. Папѣръ въ фабр. Черляньком. З друкарні Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднаревого

Ч. 290 Львôвъ, Пятниця 30 грудня 1894 (11 сѣчня 1895.) Рôчникъ XV.

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руских свят) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додатокъ „Бібліотека найзнаменитших повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароля Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, A. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akadem schegasse 6.

Передплата на ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платить у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком:
въ Австріи: на цѣлый рôкъ . . 18 зр. на пôвъ року . . . 9 зр. на чвертъ року 4 зр. 50 кр. на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.
за границею: на цѣлый рôкъ . . . 24 зр. на пôвъ року . . . . 12 зр. на чвертъ року . . . 6 зр.
у Львовѣ: на цѣлый рôкъ . . . 16 зр. на пôвъ року . . . . 8 зр. на чвертъ року . . . 4 кр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.
Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попередне застереженя. — Реклямаціи неопечатаній вôльній вôдъ порта.
Поєдинокє число коштує 8 кр. в. а.
Оголошеня принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрічка инсератового а въ рубрицѣ „Надісłане“ по 20 кр. в. а.
Вôдмѣны умѣщать ся по 10 кр. пôдъ стрічка.

Два проєкты законôвъ шкôльныхъ.

Акція, яку розпочавъ соймъ краєвый минувшои сесіи що-до реформы народного шкôльництва, завершуе ся сеи сесіи двома проєктами законôвъ шкôльныхъ, предложеными правительствомъ до ухвалы сойму. Минувшои сесіи ухваливъ соймъ два законы шкôльнѣ: о коштахъ закладаня и удержуваня шкôлъ народныхъ и о надзорчихъ властяхъ шкôльныхъ мѣсцевыхъ и окружныхъ. Перший зъ тыхъ законôвъ одержавъ санкцію цѣсарску, другій же не одержавъ санкціи за-для деякихъ формальностей. Рôвночасно вôзвавъ соймъ правительство, а взглядно краєву раду шкôльну, щобы выготовила и предложила проєктъ нового закона о закладаню и уладженю шкôлъ народныхъ. Въ наслѣдокъ того предложило правительство теперь два проєкты законôвъ: одинъ о закладаню шкôлъ народныхъ, а другій о надзорѣ шкôльнôмъ.

Проєктъ закона о закладаню и удержаню шкôлъ народныхъ лучить въ одну цѣлôсть приписы обовязуючихъ теперь законôвъ зъ 3 мая 1873 и зъ 2 лютого 1885, а крôмъ того доповняе ихъ новыми постановами.

И такъ будуть заведенѣ въ трицяти двôхъ бôльшихъ мѣстахъ обовязковѣ школы выдѣловѣ, окремѣ для хлопцѣвъ и окремѣ для дѣвчатъ. Тѣ школы выдѣловѣ, зъ трилѣтною наукою, будуть сполученѣ зъ чотирма низшими клясами школы елементарнои пôдъ спôльною дирекцією. По окôнченю школы елементарнои переходить ученикъ до школы выдѣловои (розумѣе ся такій, котрый не переходить до шкôлъ середныхъ) и длятого обовязокъ ходити на щоденну науку розширено въ 32 мѣстахъ зъ шести лѣтъ на сѣмь. Тѣ школы выдѣловѣ мають цѣль пôдготовити до заводу практичного въ промыслѣ и торговли та до шкôлъ фаховыхъ.

Наука доповняюча трилѣтна, заведена при школахъ народныхъ вôдъ 1885 р., не вôдповѣла своѣй задачи и длятого проєктъ закона заводить деякѣ змѣны. Наука доповняюча не буде одноцѣльна при всѣхъ школахъ народныхъ, лишь буде мати характеръ рôльничій по селахъ а промыслово-торговельный по мѣстахъ и мѣсточкахъ, де населенье вôддае ся торговли и промыслови. Доповняюча наука промыслово-торговельна може бути ще бôльше спеціялізована, а именно може дѣлити ся на торговельну и промыслову окремо, або навѣть на поодинокѣ дѣлы промыслу. Наука доповняюча зъ характеромъ рôльничимъ буде могла подати такожь и практичне образованье, бо що-найменше въ одноѣ школѣ народноѣ бôльшеклясовôй кождого повѣта буде устроєный теоретичный и практичный курсъ рôльничій, потрѣбный до веденя малого господарства сѣльского. Науку доповняючу на тыхъ фаховыхъ курсахъ будуть удѣляти учителѣ спеціяльно испытованѣ, або навѣть фаховѣ учителѣ.

Въ проєктѣ закона предкладають ся такожь змѣны дотеперѣшныхъ постановъ що-до фреквенціи шкôльнои. Обовязокъ науки шкôльнои маѣ зачинатись зô скôнченымъ семымъ рокомъ житя (а не якъ теперь зъ шестымъ), бо въ сей способъ не будуть приходити до школы дѣти нерозвитѣ. Выконанье примусу шкôльного вôдбираѣ ся мѣсцевымъ радамъ шкôльнымъ, а поручаѣ ся окружнымъ радамъ шкôльнымъ, бо, якъ каже ся въ мотивахъ, мѣсцевѣ рады шкôльнѣ не сповняють майже зовсѣмъ того обовязку за-для своѣи зависимости вôдъ мѣсцевыхъ вилывôвъ и вôдносинъ.

Вкôнци подаѣ проєктъ можнôсть закладати въ бôльшихъ мѣстахъ высшѣ заведеня науковѣ для дѣвчатъ. Не будуть то гімназіи женьскѣ, лишь высшѣ школы выдѣловѣ До трилѣтного курсу выдѣлового може бути долученый ще дво- або трилѣтный высшій курсъ и тогдѣ зъ тыхъ шестилѣтныхъ курсôвъ вытворилась бы высша школа выдѣлова женьска, котру переходили бы дѣвчата, що покôнчили чотиролѣтну науку елементарну.

Се були бы головнѣ засады, на котрыхъ опирають ся поодинокѣ змѣненѣ постановы повысшого проєкту закона.

Другій проєктъ закона нормуе постановы що-до шкôльныхъ властей надзорчихъ, мѣсцевыхъ и окружныхъ. Змѣны, предкладанѣ въ тôмъ проєктѣ, вôдносять ся головно до шкôльныхъ радъ мѣсцевыхъ.

И такъ найперше розширено права обшару дворского въ мѣсцевôй радѣ шкôльнôй. Властителеви обшару дворского признано не лишь право особистои участи або высланье на засѣданье рады хвилевого заступника, але такожь право выделеґованя сталого репрезентанта, котрый бувъ бы членомъ рады а яко такій мôгъ бы бути выбраный ви предсѣдателемъ. Властителѣ кôлькохъ обшарôвъ дворскихъ будуть могли мати въ кождôй радѣ шкôльнôй мѣсцевôй своихъ сталыхъ заступникôвъ.

Обовязокъ мѣсцевои рады шкôльнои означеный въ §. 9-ôмъ словами: дбати о матеріяльнѣ интересы школы, попирати повагу школы и учителя. Въ мотивахъ до того §-фу сказано, що задачею мѣсцевои рады шкôльнои есть — попирати школу а не правити нею. Правленье въ школѣ належить до окружнои рады шкôльнои и до инспектора окружного. Бо о скôлько мѣсцевѣ рады шкôльнѣ хотѣли теперь въ школѣ правити, о стôлько часто показувало ся, що не вмѣють своѣй задачи вôдповѣсти и школѣ лише шкоду приносять. Вôдповѣдно сему не накладаѣ ся на мѣсцеву раду шкôльну обовязку доглядати надъ поведеньемъ учителя, бо лѣпше выповнюе се окружна рада шкôльна, а такожь пильнувати карности шкôльнои, бо се зновъ належить до учителѣвъ.

Засѣданя мѣсцевои рады шкôльнои мають вôдбувати ся въ речинцяхъ, установленыхъ краєвою радою шкôльною, а крôмъ того може предсѣдатель скликувати пôсля потребы надзвычайнѣ засѣданя рады.

Въ §. 16-ôмъ означенѣ права предсѣдателя мѣсцевои рады шкôльнои. И такъ не згадуесь вже теперь нѣчого про мѣсцевый наглядъ пôдъ взглядомъ дидактично-педаґоґічнымъ, бо той наглядъ вôдданый выключно въ руки инспекторôвъ шкôльныхъ. Предсѣдатель рады мѣсцевои пôдписуе ухвалы и письма рады та веде рахунки; маѣ звѣдувати періодично школу и повѣдомляти раду мѣсцеву о потребахъ школы. Але й той обовязокъ предсѣдателя илюзоричный, бо въ слѣдуючôй алінеи того §-у сказано, що окружна рада шкôльна може заименувати зъ-посередъ членôвъ рады мѣсцевои окремого „надзорця“ и ему поручити всѣ повысшѣ функціи предсѣдателя, се значить, що предсѣдатель буде нимъ лишь de nomine а надзорець буде de facto всѣмъ. Въ мотивахъ говорить ся, що дуже часто предсѣдатель не може вôдповѣсти своѣй задачи або за-для недостачи образованя або за-для вѣку або иншихъ обовязкôвъ, отже треба установляти надзорцѣвъ шкôльныхъ. Иншимъ членамъ мѣсцевои рады шкôльнои вôльно звѣдати школу лишь за спеціяльнымъ дозволомъ окружнои рады шкôльнои.

Вкôнци въ §. 19-тôмъ проєктъ закона вôддае jus gladii надъ мѣсцевою радою шкôльною въ руки окружнои рады. „Если предсѣдатель мѣсцевои рады — говорить ся въ проєктѣ — занедбуе свои обовязки, а то коли не скликуе потрѣбныхъ засѣдань, або коли „его дѣяльнôсть есть для школы шкôдна“, то окружна рада шкôльна маѣ право усунути его зъ уряду предсѣдателя и вôзвати раду мѣсцеву до выбору иншого предсѣдателя. Коли рада мѣсцева помимо упôмненя не выповняе своеи задачѣ або переступае обсягъ свого дѣланя, може ви окружна рада розвязати и або зарядити новѣ выборы а ёо громаду прилучити до иншои мѣсцевои рады шкôльнои.“ Противъ тыхъ оречень окружнои рады шкôльнои можна внести вôдклик до краєвои рады шкôльнои.

Отсе були бы головнѣйшѣ постановы предложеныхъ правительствомъ проєктôвъ. Замѣтки свои подамо пôзнѣйше, при чôмъ були бы також дуже пожаданѣ голосы сторôнъ интересованыхъ, якъ учителѣвъ такъ и громадъ. взглядно мѣсцевыхъ радъ шкôльныхъ.

Справы соймовѣ.

На вчерашнôмъ засѣданю соймовôмъ були замѣтнѣйшѣ три справы: письмо намѣстництва зъ просьбою о переведенье выбору членôвъ до краєвои комісіи катастральнои, интерпеляція Рутовского и товаришѣвъ, та внесенье пос. Меруновича.

Письмо президіи намѣстництва такого змѣсту: За-для переведеня ревізіи катастру податку грунтового маѣ бути установлена, крôмъ комісіи центральнои у Вѣдни, въ кождôмъ краю короннôмъ комісія краєва. Пôсля арт. I. дотычного закона, комісія краєва для Галичины маѣ складати ся зъ 24 членôвъ заступникôвъ, зъ котрыхъ половину маѣ покликати міністеръ скарбу, а то бодай въ половинѣ зъ помѣжь оплачуючихъ податокъ грунтовый въ краю, другу же половину маѣ выбрати соймъ рôвножь зъ-помѣжь оплачуючихъ податокъ грунтовый въ краю. Сей выбôръ маѣ вôдбути ся въ способъ, въ якій соймъ означить. Въ тыхъ краяхъ коронныхъ, котрѣ въ часѣ регуляціи податку грунтового були подѣленѣ на рейоны, треба увзглядняти, щобы выбрано рôвне число членôвъ комісіи и заступникôвъ зъ-помѣжь оплачуючихъ податокъ грунтовый въ кождôмъ рейонѣ. А що Галичина въ тôмъ часѣ була подѣлена на три рейоны (Львôвъ, Краковъ, Тернопôль), то припадае на кождый рейонъ чотирохъ членôвъ и стôлько заступникôвъ, котрыхъ соймъ маѣ выбрати.

Интерпеляція Рутовского и товаришѣвъ зъ клюбу лѣвицѣ соймовои до комісаря правительственного така:

Въ справозданю краєвои рады шкôльнои о станѣ галицкихъ шкôлъ середныхъ въ р. шк. 1893/4 помѣщеный такій уступъ: „Въ часѣ минувшого року шкôльного появили ся зновъ на жаль очевиднѣ змаганя втягати молодѣжь шкôльну въ тайнѣ заговоры и орґанізацін. Пôдъ окликомъ фальшивого патріотизму вôдрывали несовѣстнѣ аґітаторы молодѣжь шкôльну вôдъ науки и користуючись ви молодечою легкодушностію и нерозвагою, довели до того, що власти судовѣ мусѣли потягнути до одвѣчальности деякихъ ученикôвъ. Кр. рада шкôльна щиро жалѣе надъ тыми подѣями; однакъ констатуе, що се на щастье спорадичнѣ появы, зъ котрыми загалъ молодежи цѣлкомъ не лучить ся. Учителѣ всѣми силами, якими розпоряджають, старають ся выховати молодѣжь въ тôмъ здоровôмъ патріотичнôмъ напрямѣ, котрый нагинае ви до карности и працѣ. Того напряму не спускае зъ очей рôвножь кр. рада шкôльна въ своѣмъ цѣлôмъ вилывѣ на школы, молодѣжь и учителѣвъ.“

Бродяга.

Начеркъ Якова Невестюка.

Бродяга! хто его въ Россіи не знае? Чоловѣкъ безъ захисту, скиталець, котрый живе зъ дня на день, годуючи ся чимъ Богу вгодно, котрый, щобъ порвати всѣ нитки, якѣ его вяжуть зъ невôдрадною минувшостю, не признае ся навѣть до свого властивого роду, имени, моральный банкротъ або житьемъ зломаный горопаха, котрому все одно вже, куды его выжене день, а прижене нôчь, — отъ вамъ и бродяга, — чисто россійскій типъ. Россійска Теміда пересвѣдчена вже, що безъ причины нѣхто не пошие ся въ бродяги та що кождый бродяга — се, якъ два а два чотири, злочинець. Але якій саме злочинець? Того и всевѣдуща Теміда не знае. Тымъ то вона въ справедливости своѣй, караючи бродягу, карае его обережно. Щобъ не покарати нѣ занадто суворо, нѣ знову занадто лагôдно, вона, хитра, бере середну ґеометричну пропорціональну та карае бродягъ „середною“ карою, отъ такъ, якъ за розбôй, пôдпалъ чи обôкражу церквы. Кара невеличка — ссылка въ Сибѣрь зъ позбавленьемъ всѣхъ правъ, при чôмъ бродяга въ центральнôй тюрмѣ въ Тюмени, на граници Сибѣри дôстае ще трийцять трикôнчастыхъ нагаѣвъ. „Ґоркая судьбина!“ каже Москаль. Але той самъ Москаль, хотячи кому-небудь въ сварцѣ нанести смертельну обиду, лае его бродягою. Не такъ дивлять ся на бродягъ арестанты. Для нихъ бродяга то батько, для нихъ вôнъ адвокатъ, банкиръ и староста (старшина), и то староста „выборный не казённый“, хочь властиво старостою именуе его само начальство тюрмы, пытаючи лишь, яка воля арестантôвъ. Арестанты й шанують бродягъ бôльше, якъ тюремныхъ урядникôвъ.

Чимало бродягъ довело ся менѣ бачити й пôзнати за часъ свого скитаня по россійскихъ тюрмахъ. Народець цѣкавый и симпатичный, — симпатичный своею незавидною долею, импонуючимъ досвѣдомъ житя, та великими скарбами поезіи, що крыють ся неразъ на днѣ его загадочнои душѣ. И тымъ симпатичнѣйшѣ являють ся тѣ скарбы поезіи, чимъ лѣпше роздивити ся въ тôй „прозѣ“, середъ якои вони выросли и зберегли ся.

Клясичного бродягу, и то бродягу-революціонера, жертву економічныхъ вôдносинъ у краньского селяньства пôзнавъ я разъ по дорозѣ въ Москву. Оба мы ѣхали въ однôмъ вагонѣ, — вôнъ въ Сибѣръ, а я въ петербургску „одиночку.“ Вôнъ старый бувъ дѣдъ: сивый якъ голубъ, борода по поясъ, постава велитня, лѣтъ числивъ собѣ сѣмдесять зъ окладомъ. На мôй замѣтъ, що вôнъ не показуе ще на такій вѣкъ, осмѣхнувъ ся: „Ты, баринъ, помыляешь ся, бо волосье бачишь на головѣ густе. А чувъ ты, що волосье крѣпшае, коли его голити?“ — „Чувъ, кажу я“. — „Отже-жь то менѣ его голили, — се двацятый семый разъ вже въ Сибѣръ иду „зъ пробритой головой“*). Не дивуй ся, що не полысѣвъ.“

За чайкомъ та „трубкою“ (тюремными папіросами) старый розповѣвъ менѣ исторію свого житя. Я на другій день списавъ ви за свѣжои памяти въ московскôй тюрмѣ въ „Пугачевскôй башни“, думаючи въ безсону нôчь про давного борця за волю Пугачева, та про нового ворога неволѣ старого бродягу.

„Я женивъ ся по любови, — оповѣдавъ вôнъ, — крѣпакомъ ще, на шѣснацять лѣтъ до Севастопольскои халепы. Жѣнка моя, Харита, була перша красавиця, але й робôтниця не послѣдна, а добра — не сказати вже, яка добра. Серце въ неи золоте було. Вона й нинѣ не вôдцуралась бы мене, коли-бъ жила.“ Тутъ старый сплакнувъ и крôзь слезы говоривъ дальше:

„А тымъ часомъ недолюдокъ, сынъ мôй, що ставъ на государственнôй службѣ заѣхавъ мене по потилици, але те все я розкажу въ порядку. Отже, коли я оженивъ ся, то въ рôкъ знайшла ся й дитина — гадина не дитина, — и старый сплюнувъ, — та тодѣ було се ще анголятко. Мы зрадѣли зъ Харитою. Та ба! Ледви вывела ся жѣнка, ажь тутъ въ дворѣ дѣдичева невѣстка, чи тамъ докторы за неи, породила панятко якъ мавку. До того паняти й назначили мою жѣнку мамкою. Гойный панъ — цуръ ему — корову обѣцявъ дати жѣнцѣ и коралѣ, коли выгодуе тоту цяцю, а мене звôльнили на рôкъ вôдъ панщины, щобъ плекавъ свого Миколю. Правда, були люде, що позавидували нашôй доли. Тьфу на поганыхъ! Вы-жь, здоровѣ знаете, якъ то хлопови зъ грудною дитиною. Гôрко! Гôрше, якъ панови людске серце мати! Ой, паноньку, набѣдивъ ся я, набѣдивъ. А зима стояла люта, хуртовина якъ нинѣ, а нôчь въ трое довша, якъ теперь, за чайкомъ зъ вами, най вамъ житье постелить ся гладко! Отъ и взявъ я свого Миколю въ пазуху, щобъ було не заморозити, та пôйшовъ по сусѣдныхъ селахъ мамки ему пытати. Напытавъ якусь врештѣ, обѣцявши дати коровицю та ще зъ приплодкомъ: краще якъ панъ моѣй жѣнцѣ. Нехай, подумавъ собѣ за мое телятко паньскій сынъ перейде на телячій розумъ.

„Прийшло лѣто. Поѣхали мои паны зъ Харитою на „дачу“ ажь пôдъ Одесу. Зазнавъ я, баринъ, нудьги, зазнавъ, а нѣкому було мое горе розбити. Пôдъ осѣнь десь, по першôй Матцѣ вернули ся паны зъ дачѣ, а я не всиджу, — мерщѣй у дворъ, щобы побачити ся зъ Харитою. Та не довело ся. Тогдѣ я, вечеромъ, вылѣзъ на балконъ, щобъ хочь крôзь вôкно подивити ся на свою дружину. Ой гарна-жь вона тогдѣ була, гарна, зъ тымъ паньскимъ потырчатемъ на рукахъ. Нинѣ бачу мовь ви лагôдный поглядъ, сумовитый. Въ бачите, очи чорнѣ були, а вѣѣ довгѣ;

*) Въ Россіи бродягамъ голять головы.

Замѣтка рады шкôльноï вôдносить ся до подѣй въ Тернополи. Они спонукали въ Тернополи арештованя студентôвъ гімназіяльныхъ, а то заарештовано въ серпни 1894 р. ученикôвъ: дня 5 Шельонґа, д. 12 Хвальбірского, д. 30 Пфіцнера, д. 31 Кшиворочку, Стриевского, Зубчевского, Бенедского, Балациньского, д. 15 жовтня ученика Каганого, д. 18 грудня кандидата адвокатского Божемского, д. 23 грудня ученика Куна. — Вôдъ хвилѣ першихъ увязнень ажь до нинѣшного дня находять ся повысше згаданѣ пôдъ обжалованьемъ зъ §§. 58 и 63 з. к. въ слѣдчôй вязници.

Зваживши, що вôдъ хвилѣ першихъ увязнень минуло вже пять мѣсяцѣвъ; — зваживши, що §. 190 ал. 1 пр. к. поручае якъ найскорше перевести слѣдство, а ал. 2 того §-фу выразно постановляе, що вязниця слѣдча въ случаю зъ §. 175 ал. 3 заряджена, найвысше 2 мѣсяцѣ, а зъ иншихъ причинъ найдовше 3 мѣсяцѣ може тревати; — зваживши, що та справа дотыкае кôльканацять родинъ, тяжко пораженыхъ родичѣвъ и своякôвъ обжалованыхъ; — зваживши, що та молодѣжь есть вязнена въ арештахъ суду окружного въ Тернополи, де вязниця слѣдча вôдбуваесь разомъ зъ звычайными злочинцями, противъ постановъ ал. 1 §. 184 пр. к. —

пôдписанѣ пытають комісаря правительственного:

1) длячого власти шкôльнѣ, маючи можнôсть полагодити цѣлу справу у власнôмъ обсягу средствами дисціплінарными, звернули ся на дорогу слѣдства судового?

2) для якихъ причинъ, помимо що речинець преклюзійный, въ законѣ о пр. кар. въ §. 190 ал. 2 для вязницѣ слѣдчои установленый, до переважнои части обжалованыхъ вже давно минувъ, а они противзаконно зъ нарушеньемъ правъ горожаньскихъ доси суть придержуванѣ у вязници?

3) чи и коли власти судовѣ намѣряють по мысли закона розписати розправу головну для осуду згаданои справы, и чи не можна приспѣшити розписаня розправы головнои, щобы могла вôдбути ся ще въ сѣчневôй каденціи судьѣвъ присяжныхъ?

Внесенье пос. Мерунôвича звучить такъ:

Признаючи для прискореня поступу пôдъ взглядомъ просвѣты, санітарныхъ вôдносинъ и матеріяльного добробыту краю доконче потрѣбнымъ — обильнѣйше достатчати грошевѣ средства повѣтамъ и громадамъ на покрыванье коштôвъ такихъ предпрмествъ, що вымагають одноразово великихъ вкладôвъ капіталу; щобы охоронювати громады и повѣты вôдъ потребы надмѣрного пôдношеня додатковъ до податкôвъ въ такихъ случаяхъ, бо се неразъ вплывае погубно на платничу силу людности; именно щобы улекшити достарчуванье капіталу на будову дорôгъ на суши и дорôгъ водныхъ, на всѣлякѣ меліорації, на будову шкôлъ, шпиталѣвъ и иншихъ пожиточныхъ заведень до освѣтлювання, на бруки и хôдники, на раціональнѣ урядженя торговищь, ятокъ и т. ин., — пôдписанѣ вносять: Высокій соймъ зволить ухвалити:

I. Уповажненье льокувати пропінаційный фондъ резервовый въ позичкахъ для громадъ и повѣтôвъ на инвестіцiи, пожиточнѣ для просвѣты, для вôдносинъ санітарныхъ або для економічныхъ интересôвъ деякихъ мѣсцевостей або охрестностей краю, за належитою обезпекою опроцентованя и уморення тыхъ позочокъ.

II. Припорученье до выдѣлу краевого, щобы розслѣдивъ, а евентуально поробивъ одвѣтнѣ внесеня въ тôмъ напрямѣ, щобы и иншѣ капіталы, находячѣ ся въ адміністрації краю, можна було такожь льокувати продуктивно въ способъ, означеный въ першôмъ внесеню.

III. Установленье другого типу комунальныхъ облігацій банку краевого, опроцентованыхъ въ вôдношеню 4% рôчно.

——

Въ справѣ заснованя въ Галичинѣ женьскои гімназіи помѣщено въ справозданю выдѣлу краевого опінію, яку выдала кр. рада шкôльна. „Справа пôднесеня образованя женьскои молодежи — говорить ся въ реляції кр. рады шкôльнои — въ нашôмъ краю безпереченно заслугуе на пильну увагу, тожь и краева рада шкôльна не спускае ея зъ очей и обдумуе вôдповѣднѣ до тои цѣли средства. Доказомъ того суть выдѣловѣ школы женьскѣ, котрѣ знаменито розвинули ся, та полученѣ зъ тыми школами курсы доповняючѣ, котрѣ щораз лѣпше орґанізують ся. Въ плянѣ краевои рады шкôльнои лежить такожь заснованье высшихъ шкôлъ выдѣловыхъ женьскихъ, котрѣ удѣляючи ширшого образованя молодежи женьскôй, не выйдуть однакъ по-за межу зачеркнену доси женщинѣ нашими вôдносинами суспôльными и законодатства.

За-для того не може кр. рада шкôльна промавляти поки що за заснованьемъ клясичныхъ гімназій для молодежи женьскои. Бо доки не есть управильнена справа припущеня женщинъ до студій університетскихъ, анѣ не означене управненье, яке бы давала гімназія женьска своимъ ученицямъ, трудно пôдпирати заснованье шкôлъ, котрѣ не подавали бы имъ нагоды справдѣ пôдготовляти ся до званя наукового. Рôвножь треба замѣтити, що и теперь для женщинъ не есть вповнѣ заставлена дорога придбати собѣ образованье гімназіяльне, бо по мысли обовязуючихъ приписôвъ можуть женщины бути записанѣ въ гімназіяхъ яко приватистки и складати пôврôчнѣ испыты приватнѣ та испытъ дозрѣлости, чимъ справдѣ послѣдными роками користувалось кôлька женщинъ.

Бо впрочемъ истнуюча въ державѣ австрійскôй гімназія женьска у Вѣдни, заснована товариствомъ приватнымъ Verein für erweiterte Frauenbildung есть институцією дуже недавною, числить що нно 3 клясы, отже не могла доставити нѣякого досвѣду анѣ що-до вôдповѣдности пляну наукового, часу призначеного на студіи, анѣ що-до результатôвъ."

Якъ бачимо краева рада шкôльна неконче радо розширила бы програму науки для женщинъ по-за межу шкôлъ выдѣловыхъ.

Десятилѣтна дѣяльнôсть товариства Рускихъ Женщинъ въ Станиславовѣ.

Саме сего мѣсяця минуло десять лѣтъ вôдъ часу заснованя того товариства. Зъ сеи нагоды буде не безъ користи: подати короткій оглядъ дѣяльности товариства за той часъ и пригадати причины его заснованя та его первѣстну й теперѣшну цѣль. Десятилѣтный часъ у вѣцѣ, въ котрôмъ кождый майже день приносить новѣ факты поступу, бувъ досыть великимъ протягомъ часу и для сего товариства, котре вспѣло за той часъ значно розвинутись, пôдъупасти и зновъ розбудити ся.

Пôдъ вплывомъ руху жѣночого въ Европѣ, котрый уже вôдъ пятьдесять лѣтъ бувъ ширивъ ся, засновано се товариство въ Станиславовѣ въ тôй цѣли, щобы ширити просвѣту межи рускими женщинами и дати имъ можнôсть хôснувати зъ образованя, выключаючи зъ обему дѣланя товариства всяку політику. Въ тôмъ дусѣ уложено и статутъ.

Заснованье товариства принявъ загалъ руского жѣноцтва симпатично, а журналістика, якъ наша такъ и польска та россійска, вôдозвала ся була о ново завязанôмъ товариствѣ прихильно, посвячуючи ему довшѣ статьѣ. Бо й дѣйстно було таке товариство и потрѣбне и на часѣ. У иншихъ народôвъ загалъ жѣноцтва стававъ на що разъ высшôмъ ступенѣ розвою духового и робивъ ся тымъ способомъ правдивыми співробôтницями мужчинъ на поли просвѣтного и культурного поступу свого народу; наше-жь жѣноцтво зôставало на поли просвѣтнои и народнои працѣ далеко позаду, або скôнчивши шкôльнѣ наука якъ-разъ тогдѣ, коли духовѣ силы доперва розбуджують ся, доповнювало вôдтакъ недостатки въ своѣмъ знаню читаньемъ розличныхъ книжокъ безъ выбору, якѣ попали ся въ руки. Щобы отже рôвень просвѣтный у руского жѣноцтва пôднести и охоту до читаня въ поважный способъ выхôснувати, такъ щобъ оно дѣйстно недостатки образованя доповнювало и на выробленье здорового погляду на свѣтъ и житье вплывало, постановлено статутомъ: выдавати науково-літературнѣ часописи и книжки, що вôдповѣдали бы духовымъ потребамъ женщинъ. Та закимъ до сего приступлено, уважали першѣ два выдѣлы товариства за рѣчь конечну: насамперед заснувати бібліотеку, ажь вôдтакъ выдавати — не часопись, але книжки, якъ оріґінальнѣ такъ и перекладнѣ. Щобы-жь розбудити літературный рухъ мѣжь жѣноцтвомъ рускимъ, задумано въ мѣру фондôвъ розписувати конкурсы и назначувати нагороды за твôры написанѣ въ данôмъ напрямѣ. Въ першôмъ зъ повыстяхъ напрамôвъ розвинуло товариство дѣяльнôсть въ той способъ, що удало ся до рускихъ товариствъ и выдавництвъ зъ прошеньемъ о присыланье книжокъ до бібліотеки, въ другôмъ же напрямѣ зачало збирати матеріялы, потрѣбнѣ до выдана насамперед альманаха, въ котрôмъ мали найти помѣщенье літературнѣ працѣ самыхъ рускихъ женщинъ. Фондъ на осущенье тыхъ двохъ на рямôвъ и третього — вызначуваня нагородъ — мавъ пôсля статута збиратись будь то зъ вкладокъ членьскихъ, будь-то зъ доходôвъ, якѣ принесли бы устроюванѣ товариствомъ концерты, літературнѣ вечерницѣ, вôдчиты, театральнѣ представленя, товарискѣ забавы, музикально-декляматорскѣ продукції, вечерки въ танцями — будьто зъ добровôльныхъ дарôвъ, лєґатôвъ та зъ розпродажи книжокъ выданыхъ товариствомъ.

Въ такихъ отже напрямахъ и такими средствами зачало товариство зъ самого разу свою дѣяльнôсть, зъ початку пôдъ проводомъ панѣ Наталіи Кобриньскои, яко предсѣдательки товариства, а вôдтакъ панны Емилiи Начаѣвнои.

Однакъ не прийшло анѣ до заснованя бібліотеки анѣ до выданя альманаха. Вправдѣ 1887 року выйшовъ жѣночій альманахъ „Перший вѣнокъ", але коштомъ и заходомъ Н. Кобриньскои и Олены Пчôлки. Не прийшло такожь до выданя другои книжки, переложеной зъ англійского языка п. заг. „Квестія жѣнoча" зъ додаткомъ хроніки о дѣяльности літературнôй рускихъ женщинъ. Не прийшло и до оголошуваня конкурсôвъ та назначуваня нагородъ за літературнѣ працѣ жѣночѣ. А стало ся все те за-для недостачѣ грошей.

Якъ видно, не удали ся вправдѣ товариству въ першôй фазѣ его розвою посереднѣ средства, щó мали служити до розбудженя просвѣтного и літературного руху мѣжь рускимъ жѣноцтвомъ, але за те безпосередно прислужило ся товариство значно загальнôй справѣ народнôй, справѣ рускôй. Се бо, уряджуючи вечерницѣ, концерты и иншѣ товарискѣ сходины, дало товариство нагоду якъ станиславôвскимъ такъ и околичнымъ Русинамъ входити зъ собою въ контактъ й пôзнаватись, и уможливило свобôдну вымѣну гадокъ въ справахъ народныхъ, черезъ що народно руска идея тôлько скрѣпляла ся. Крôмъ того, устроюючи народнѣ торжества, якъ въ 1885 р. въ честь Н. Костомарова, беручи участь въ ювілеяхъ, прим. Ол. Конiського, уряджуючи вôдчиты про исторію и літературу руску та про народну орнаментику, стало товариство вносити въ житье товарискe Русинôвъ нову душу, высшу національну идею и розбуджувати замилуванье до всего, що руске, рôдне. Жѣноцтво зачало интересуватись справами рускими, дорожити рôдною мовою, запôзнавати ся зъ рускою літературою и исторіею, збирати матеріялы устнои словесности — однымъ словомъ: зачало ставати чимъ-разъ бôльше патріотичне. Се власне була найбôльша заслуга товариства въ першôй фазѣ розвою с. в. вôдъ 1884 до 1887 року.

Въ 1887 р. выбрано предсѣдателькою товариства паню Катерину Виннiцку, щиру Русинку-патріотку и дуже товариству прихильну, але глубокій ей вѣкъ не позволивъ повести справъ товариства зъ такою енерґіею, якои власне въ тôмъ часѣ треба було. Обставина, що сего рода товариство потребувало довшого часу, щобъ осягнути реальнѣ користи, збудила у декого недовѣрe; закидувано товариству непрактичнôсть, черезъ що оно, стрѣчаючи щораз бôльше перешкодъ, зачало пôдъупадати и черезъ часъ вôдъ року 1887 до 1891 не объявляло нѣякои дѣяльности.

Въ 1891 роцѣ въ мѣсяци лютôмъ скликано загальнѣ зборы и выбрано новый выдѣлъ пôдъ проводомъ Винкентiи Мандичевскои, въ рôкъ пôзнѣйше пôдъ проводомъ Софiи Бучиньскои, а вôдъ червня 1894 р. пôдъ проводомъ Іоанны Кокорудзовои яко предсѣдательокъ товариства.

Товариство не змѣняе своеи головнои цѣли, с. в. даваня можности рускимъ женщинамъ користати зъ образованя и ширеня просвѣты мѣжь ними, тôлько зачинае стремѣти до введеня нового средства, котре мае послужити до осягненя сеи цѣли. Выходячи зъ тои точки погляду, що сли хочемо, абы само жѣноцтво въ дозрѣльшôмъ вѣцѣ чуло потребу образованя и вмѣло собѣ до того средства добирати, треба насамперед улекшити дѣвчатамъ рускимъ хôснованье зъ наукъ высшихъ шкôлъ жѣночихъ станиславôвскихъ, зъ котрыхъ доси многѣ зъ Станиславôвщины за-для недостатку вôдповѣдного умѣщеня и надзору домового не мали спромоги користати, — що треба черезъ вôдповѣдне выховуванье вже въ дѣвчата защѣплювати высшѣ благороднѣ идеѣ, якъ любовь до своеи народности, своеи мовы и свого обряду, и вже въ тыхъ молоденькихъ лѣтахъ надавати непохитный напрямъ для будучого ихъ житя, дѣланя, образованя и користаня зъ літературныхъ творôвъ, — товариство Рускихъ Женщинъ узнало зъ тыхъ взглядôвъ за найлучше средство — выховуючій институтъ для дѣвчатъ. Вже бо члены Кирило-Методіевского братства въ Кіевѣ уважали за найкрасшій способъ ширеня своеи проповѣди: добре въ національнôмъ дусѣ выхованье дѣвчатъ, яко сестеръ и будучихъ матерей тыхъ дѣятелѣвъ, котрѣ мали дѣлати для добра свого народу. Такъ ото такій институтъ мавъ бы въ першôй лініи улекшити рускимъ дѣвчатамъ, именно зъ провінціи, користати зо всѣхъ жѣночихъ шкôлъ въ Станиславовѣ, даючи имъ за розмѣрно малу оплату, лучше нѣжь по приватныхъ мешканяхъ умѣщенье и удержанье, правдивый доглядъ и старанне выховуванье въ народно-рускôмъ дусѣ, о що именно по приватныхъ „станціяхъ" найтруднѣйше. Въ сѣй цѣли побирали бы дѣвчата особнѣ лекціи зъ исторіи та літературы рôднои дома, а въ цѣли скрѣпплювання и сталеня руского духа устроювались бы вôдъ часу до часу домашнѣ торжества національнѣ зъ вôдчитами, деклямаціями, музикальными продукціями та забавами А позаякъ наука мовы нѣмецкои, такъ дуже потрѣбнои нинѣ, бувае для дѣвчатъ вельми трудною, то мали бы для того языка домовѣ обовязковѣ корепетиції. Крôмъ того улекшувано бы въ институтѣ дѣвчатамъ побиранье науки спѣву, музики, шитя и крою. Въ мѣру збôльшуваня фондôвъ товариства принимано бы до института сироты за дармо, або давано бы здôбнымъ а бѣднымъ дѣвчатамъ стіпендії, щобы могли дальше фахово образувати ся. Ходило бы тутъ передовсѣмъ о высыланье талановитыхъ дѣвчатъ на курсы промысловѣ и торговельнѣ, щобы тымъ способомъ отворити новѣ жерела заробку для нашихъ женщинъ и бодай въ части вырвати промыслъ и торговлю зъ рукъ жидôвскихъ.

Того рода и въ такôмъ дусѣ веденый институтъ ставъ ся улюбленою метою всѣхъ выдѣлôвъ вôдъ 1891 року. Но треба було насамперед призбирати фондъ на заложенье такого института. Длятого вже ново выбраный выдѣлъ въ 1891 роцѣ выдае печатану вôдозву до рускихъ женщинъ, въ котрôй вказуе на велику вагу напрямôвъ мысленя и поглядôвъ жѣноцтва въ розвою народности, бо-жь оно выховуе молоде поколѣнье, оно вливае въ него свои мысли, погляды, идеалы, оно защѣплюе въ будучихъ дѣятелѣвъ гуманнôсть та щирѣ чувства и любовь до свого народу. Длятого

бувало, не блищать, а все такѣ спокôйнѣ, неначе глядять за тобою. А що личко, — ну, не треба й казати.

„Ще я ото й не надививъ ся на свою небогу, — якъ було надивати ся! — ажь несе чортъ управителя зъ парубками. Пôймали мене якъ злодѣя. Управитель каже: „женихати ся, до мамки прийшовъ, злодюго! а панятко якъ вона годувати буде? панята поживу крадешь?! — И влѣпивъ менѣ двацять таквхъ — ухъ, ухъ! Черезъ три днѣ я вôддавъ ему зъ процентомъ, а черезъ мѣсяць панъ вôддавъ мене въ Москалѣ.

„Ще я не остатный, думаю, закусивши зубы. Я имъ то покажу. На щастя офіциръ добрый трафивъ ся, по батькôвски полюбивъ мене, на добре напучувавъ, письму привчивъ и про свѣтъ та житье людске чимало розказавъ. Мы зъ нимъ разомъ пôдъ Ермоловымъ били ся, на Кавказѣ, а опôсля я самъ, безъ него вже — нехай царствуе покôйникъ! — пôдъ Севастополемъ. Чудненькій бувъ собѣ добряга. Було, спѣвае по хахлацки, бо вôнъ нашь бувъ чоловѣкъ, а все сумнои, а далѣ каже: „Слухай, Трофиме, чи е въ тôмъ розумъ, щобъ мы воѣннѣ даромъ грошѣ тратили, пôдчасъ якъ хлопъ стогне пôдъ нагаями на панщинѣ? Хиба-жь мало землѣ на свѣтѣ? Нема мѣсця для всѣхъ? На що здала ся вôйна людямъ? Краще-бъ було за тѣ грошѣ надѣлити селянъ и безъ воѣнноi службы землею, и то щедрѣйше ще якъ по службѣ. Коли-бъ я мавъ силу, я зробивъ бы се."

„Бувало, вже й пôвнôчь, а сонъ его не бере ся. Все думае або читае Лермонтова, про него й менѣ розказувавъ. А згинувъ сердешный черкескои кулѣ пôдчасъ однои вылазки — а такъ Черкесôвъ любивъ! Було, говорить: „Отъ хто по мому героѣ, — Черкесы! Вони за свою вôтчину бють ся. А мы зволочь, — бемо ся за грôшь!" Ній царствуе праведникъ! А не бачивъ вже сердечный, якъ мене начальство назначило „зводнымъ" (цуґсфіреромъ). Сего вôнъ такъ бажавъ. Пôдъ Севастополемъ бувъ я чотири мѣсяцѣ въ огни; тѣ чотири мѣсяцѣ почислили менѣ за чотири лѣта и пустили домôвь. Тодѣ дôставали ся кождому выслуженому миколаѣвскому салдатови десятина огорода, сорокъ рублѣвъ срѣбломъ и дрова на хату. Та мене гадали оцаганити, бо мавъ дома вже жѣнку и хату. Нѣ, кажу, не втнете бѣсовѣ дѣти. Я пôйшовъ у процесъ и выгравъ. Ажь гулькъ, и свобода за Александра Миколаѣвича выйшла. Та мужики, сказано, дураки. Помѣщиця забрала и лѣсъ и всѣ выгоны. Мужики до мене: „Правуй ся, батечку, якъ за своѣ правуй ся", просять. Отъ я и взявъ ся за дѣло. Зразу трудно було, а тамъ вже зовсѣмъ на гарне показувало. Насъ вже й покликали въ губернскій городъ, щобъ покôнчити справу, ажь тутъ наднесло лихо якогось родича нашои помѣщицѣ. Зъ нимъ вона и вбрала въ шоры оставшихъ дуракôвъ, бо мудрѣйшихъ я забравъ бувъ зъ собою въ ґубернску управу: все пôйшло по половинѣ. Насъ черезъ кôнного пôсланця вôдкликали зъ губернского города. Прийшли мы до села въ ночи и зайшли, звѣстно куды, въ шинокъ. Въ шинку зробили раду и урадили покарати винныхъ. Добули всѣхъ зъ постелѣ и таки гарно выпарили. За те насъ поставили пôдъ судъ и покарали — мене острѣйше, арестантскими ротами на пôвтора року, а всѣхъ другихъ „простою" (тюрмою).

(*Конець буде.*)

ыхованье рускихъ дѣвчатъ — сказано въ вѣдозвѣ — повинно бути дуже стараннє и вже вѣдъ наймолодшихъ лѣтъ треба впоювати въ дѣвчата національнѣ идеѣ, коли хочемо, щобы будуче поколѣнье було патріотичне, держало ся сильно своєи мовы и свого обряду и дѣла ло въ користь свого народу. Въ вѣдозвѣ тѣй заявляе дальше выдѣлъ, що, маючи на увазѣ повысшѣ мотивы задумавъ заснувати, коли фондъ потрѣбный призбирае ся, дѣвочій институтъ въ Станиславовѣ и зъ того огляду взываe Русинокъ — вписувати ся численно въ члены товариства.

По-при се не залишили выдѣлы, одинъ по другѣмъ, послугуватись и иншими средствами, дозволеными статутомъ товариства, щобы збѣльшати фондъ на институтъ. Такъ въ тыхъ чотирохъ лѣтахъ выдѣлы урядили кѣльканацять музикально-вокальныхъ вечерниць въ сполученю або зъ вѣдчитами або зъ танцями та забавами, або самыхъ вечеркѣвъ зъ танцями, або самѣ вѣдчиты. Тымъ способомъ осягнули подвѣйну цѣль — разъ: побѣльшили зѣ вступѣвъ фондъ институтскій, а по друге: причинились до пѣднесеня мѣжь рускимъ жѣноцтвомъ свѣдомости національнои, до збѣльшеня смѣлости и охоты уживати дома и всюды мовы рускои та маніфестуватись Русинками, пѣзнавати свою рѣдну исторію и літературу та пѣдпомагати рускѣ выдавництва.

Завдяки тѣй дѣяльности майно товариства, призначене на заложенье института, чимъ-разъ бѣльше зростае. А що ширшѣ круги Русинѣвъ згоджують ся зъ интенціями товариства, то найлучшимъ доказомъ ся обставина, що число членѣвъ що-разъ пѣдносить ся, бо въ самѣмъ сѣмъ роцѣ приступило до товариства до 50 членѣвъ-Русинокъ. Не менше й тота рѣчь свѣдчить о прихильности загалу Русинѣвъ до товариства, що на покликъ выдѣлу надсылано и зъ найдальшихъ сторѣнъ фанты на томболю, котра принесла доходу 134 зр., та що самостѣйно товариствомъ устроюванѣ вечеры й вечерницѣ громадять велике число гостей. Зъ радостію належить пѣднести, що и Преосв. епископъ станиславѣвскій вѣднѣсъ ся до товариства дуже ласкаво и прихильно, узнавши его дѣяльность и намѣры за добрѣ и спасеннѣ, та й наділивъ товариство щедрымъ даромъ 50 зр., якъ такожь и то, що оо. крилошане станиславѣвскои капітулы заняли супротивъ товариства становище зовсѣмъ прихильне и щире.

Зѣ всѣхъ тыхъ проявъ видно, що й женщины рускѣ и Русины взагалѣ пѣзнали вже добре хосенность и добро такого спѣльного осередка, якимъ есть се товариство, якъ такожь узнали за добре средство — заснованье такого института, за помочію котрого выховувано бы вже зъ маленькости дѣвчата въ любови до своєи народности и свого обряду. Не треба чей-же додавати, що товариство по своѣй истотѣ и характерѣ все було и есть щиро народно руске и яко таке все маніфестуесь, чи то беручи участь въ народно-рускихъ торжествахъ, чи то въ поминахъ заслуженыхъ Русинѣвъ, все уживало и уживае чисто народно-руского языка зъ правописію „Просвѣты“.

Не малои ваги есть и се, що товариство звернуло свою увагу й на маленьку дѣтвору руску, уряджуючи для неи вѣдповѣднѣ вечерницѣ й забавы и тымъ способомъ вщѣплюе вже въ неи привязанье и любовь до рускости.

Отже цѣли и намѣры товариства на-скрѣзь народно-патріотичнѣ, а средства одѣтнѣ, честнѣ и въ наслѣдки богатѣ. Що за минувшихъ уже десять лѣтъ зробило товариство зъ огляду на оживленье и пѣднесенье руского житя и умыслового руху мѣжь рускими женщинами, то належить товариству поставити за велику заслугу. Щобы-жь и на будуче ще выдатнѣйша була дѣяльность товариства, якъ около выховуваня ученицъ рускихъ за помочію проектованого института, такъ и около ширеня національныхъ и гуманныхъ думокъ мѣжь женщинами рускими взагалѣ, — то треба, щобъ руске интеліґентне жѣноцтво взяло краснѣ цѣли товариства собѣ до серця и горячо заопѣкувалось товариствомъ — щобъ ширило для него симпатіи въ найширшихъ кругахъ рускихъ и приєднувало ему членѣвъ и добродѣѣвъ. А коли такъ руске жѣноцтво зъєдинить ся въ сѣмъ товариствѣ въ одну сильну цѣлость, то товариство не дасть ся вѣдвести вѣдъ разъ повзятого доброго дѣла, а дасть Богъ, дѣпне своѣ цѣли для добра руского народу. Сего въ ювілей десятьлѣтнои дѣяльности кождый щырый Русинъ бажае товариству зъ щирого серця!

І.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Кабінетна кріза на Угорщинѣ перетягае ся дуже довго и політичне положенье есть теперь о много бѣльше замотане, якъ було передъ кѣлькома днями, такъ що нинѣ нѣхто не може знати, въ якій способъ цѣла справа полагодить ся. Поки що звѣстно лишь тѣлько, що гр. Кинъ-Гедерварій зрѣкъ ся місія зложеня нового кабінету, хочь поки-що дѣлавъ вѣнъ бѣльше въ характерѣ приватнѣмъ и не выключена можливость, що на прямый приказъ цѣсаря пѣднявсь бы вѣнъ на ново згаданои місія. Причины хвилевого розбитя комбінація Гедерваріового кабінету выявили ся на онодашнѣй конференціи его зъ нотаблями ліберального сторонництва. Конференція тревала вѣдъ годины 3-ои пополудни до пѣзного вечера а ей перебѣгъ бувъ такій: Першій промовивъ гр. Кинъ, заявляючи готовость утворити кабінетъ, скоро ліберальне сторонництво забезпечить ему пѣдпору у всѣхъ принціпіяльныхъ справахъ. Вѣнъ хоче надати правительству тревалый характеръ, отже не може обмежити ся лише на се, що приготовили иншѣ передъ нимъ, а мусить дѣлати самостѣйно и ити дальше особливо зъ огляду на переведенье адміністраційнои реформы. Щобы перевести сю задачу, треба сильнѣйшого сторонництва, якъ дотеперѣшне ліберальне, отже вѣнъ жадае, щобы ему полишено, вѣльну руку та щобы ліберальне сторонництво злило ся зъ всѣми иншими сторонництвами, котрѣ опираютъ ся на правно-державнѣй основѣ. — Надъ симъ внесеньемъ вывязала ся дуже оживлена дискусія, въ котрѣй забирали голосъ найвызначнѣйшѣ представителѣ ліберальнои партія, а то президентъ сойму Банфі, Кольоманъ Сель, міністеръ судовництва Сілядій, Кольоманъ Тиса, Векерле и иншій. Всѣ бесѣдники згодили ся на поглядъ Банфіого, котрый рѣшучо заявивъ, що противить ся такѣй декларація, бо уважае ей ухваленье рѣвнозначнымъ зъ признаньемъ, що ліберальне сторонництво неспособне до самостѣйнои акціи и мусить ся пѣддати на ласку або неласку своихъ політичныхъ противниковъ. Тымчасомъ такъ не есть. Вправдѣ лібералы не противнѣ сполученю всѣхъ сторонництвъ, але гадають, що не они, яко найсильнѣйша партія въ краю, мають дати починъ до фузія, але менший опозиційнѣ сторонництва. — Но сѣй заявѣ подякувавъ банъ за удѣленѣ ему поясненя и заповѣвъ, що здасть зъ нихъ справу королеви. И дѣйстно явивъ ся гр Кинъ на авдіенціи у монарха, та заявивъ, що супротивъ становища лібералѣвъ, вѣнъ не може пѣдоймити ся утворея кабінету. Въ наслѣдокъ сего выступила на першій планъ кандидатура Банфіого. Однако тутъ пѣдносять нову трудность, що и его міністерство не означало бы змѣны системы, лише змѣну особѣ а отворенье такого міністерства було бы — якъ кажуть — провокацію семигородскихъ Сасовъ и Румунѣвъ и Сасы, що мають 11 послѣвъ въ ліберальнѣмъ сторонництвѣ перекинулись бы до опозиціи. Крѣмъ того и становище міністерства внутрѣшныхъ справъ було бы дуже утруднене супротивъ Румунів. Вкѣнци доносять Budapesti Hirlap, що если бы цѣсарь поручивъ гр. Кинъ-Гедеваріому утворити кабінетъ а ему се не удало ся, то имовѣрно утворить гр Юлій Сапарій переходове міністерство, розвяже сеймъ и розпише новѣ выборы, котрѣ повинны бы повалити всемогуче доси ліберальне сторонництво.

НОВИНКИ

— **Въ справѣ задуманои рускои Бурсы въ Золочевѣ.** На домаганя многихъ дооколичныхъ Русинѣвъ-патріотѣвъ, щобы вѣдкрыти въ Золочевѣ давно задуману Бурсу пѣдъ покровомъ св. о. Николая, звертае ся пѣдписаный выдѣлъ зъ сердечнымъ запрошеньемъ до всѣхъ прихильникѣвъ убогои рускои молодежи, щобъ зволили численно вступати въ члены нашого товариства и тымъ уможливили наконечне утворенье давно задуманои Бурсы. Се залежить вдино вѣдъ громаднои участи всѣхъ Русинѣвъ нашихъ сторѣнъ. Зборы скличуть ся найпѣзнѣйше въ першій половинѣ лютого с. р. а дефінітивный речинець скликаня подасть ся пѣзнѣйше до прилюднои вѣдомости. Заявленье приступленя въ члены и всякѣ лепты на цѣли товариства просимо надсылати на имя пѣдписаного председателя товариства. — Вѣдъ выдѣлу Братства и Бурсы св. о. Николая, въ Золочевѣ дня 29 грудня 1894. *Алекс. Чемеринський* парохъ и председатель. *Сидоръ Озерскій* секретарь.

— **Звычайный загальный зборъ товариства „Рускій Жѣночій Кружокъ“ въ Коломыи** вѣдбуде ся въ комнатахъ „Родины“ вѣ второкъ 15 сѣчня 1895 о годинѣ 4 пополудни. Програма: 1) Отвореньe збору, 2) справозданье зъ дѣяльности выдѣлу и товариства, 3) справозданье комісіи контрольнои, 4) справозданье касове, 5) выборъ председательки, шѣстьохъ членѣвъ выдѣлу и двохъ заступниць, 6) выборъ трохъ членѣвъ комісіи контрольнои, 7) вѣдчитъ, 8) внесеня членѣвъ. На выпадокъ недостачѣ комплету вѣдбуде ся того жь дня о годинѣ 5 вечеромъ другій загальный зборъ зъ тымъ самымъ порядкомъ дневнымъ а рѣшеня его будуть на пѣдставѣ §. 17 статута правосильнѣ, хочь-бы и не явила ся половина членѣвъ. — Вѣдъ выдѣлу „Руского жѣночого кружка“ въ Коломыи дня 3 сѣчня 1895. *Ф. Кобриньска*, за председательку. *А. Кульчицка.*

— **Въ мѣсточку Роздолѣ постановили майстры шевскій** [а буде ихъ до 170] **завязати товариство**, котрого задачею було бы: спроваджувати для своихъ членѣвъ шкѣру и прочій матеріялъ потрѣбный до того ремѣсла. До завязаня такого товариства приневолюе ихъ невѣдрадный станъ матеріяльный, въ якій попали черезъ вызыскуванье жидѣвъ торговцѣвъ шкѣръ. Щобы мати якій-такій образъ того вызыскуваня, досыть знати, що жидъ въ Роздолѣ н. пр. за 1 кіл. т. зв. мастерки бере 1 зр. 15 кр., котру зъ иншои торговлѣ можна спровадити за 70 кр. Черезъ таке довголѣтне вызыскуванье шевцѣ задовжились, — зъ ремѣсла свого не можуть навѣть выживити себе й своєи родины, а многій попали въ крайну нужду. Щобы зъ тои нужды выдобутись, пѣзнали самѣ — хочь, на жаль, трохи пѣзно — що для нихъ нема иншого способу якъ тѣлько звязати ся въ товариство, злучити спѣльнѣ силы противъ спѣльного ворога. И есть надѣя, що товариство се увѣйде въ житье та буде розвивати ся якъ слѣдъ. Якъ намъ пишуть — на рѣчнѣмъ загальнѣмъ зборѣ шевцѣвъ 28 н. ст. грудня 1894 признали всѣ, що таке товариство конечне, що се єдиный ратунокъ для пѣдупавшихъ шевцѣвъ, и сейчасъ по ухвалѣ, щобы члены за зложеньемъ хочь одного удѣлу (10 зр.) и 1 зр. вписового приступали до товариства, вписало ся 70 членѣвъ. Вѣдтакъ основателѣ товариства звернулись о помѣчь до Львова, выславши дня 3 н. ст. сѣчня 1895 депутацію пѣдъ проводомъ о. Юркевича. Депутація явилась у Є. Е. митрополита, котрый зъ радостію и зъ словами похвалы принявъ вѣсть о намѣренѣмъ товариствѣ, поблагословивъ и зволивъ приступити въ члены товариства зъ пятьма удѣлами; потѣмъ депутація удалась до Є. Е. маршалка кн. Сангушка, котрый ласкаво прирѣкъ пѣдперати товариство и сейчасъ по уконституованю его обѣцявъ 300 зр. субвенціи вѣдъ выдѣлу краевого; вѣдтакъ члены выдѣлу краевого д-ръ Савчакъ и Романовичъ тай инспекторъ промысловый п. Навратиль щиро приняли депутацію, подавали инструкціи для добра товариства и запевняли, що товариство може числити на прихильность и помѣчь якъ зѣ стороны правительства такъ и выдѣлу краевого. Вѣсть о успѣхахъ депутаціи одушевила въ Роздолѣ всѣхъ интересованыхъ, такъ що чимъ-разъ бѣльше членѣвъ приступае до товариства и мають певну надѣю, що товариство, котре невдовзѣ уконститууе ся, буде, при вѣдповѣднѣй помочи зъ фондѣвъ публичныхъ, красно розвиватись и пѣдвигне мѣщаньство матеріяльно. Щасти Боже!

— **Въ краєвыхъ варстатахъ шевскихъ въ Угнові и Витковѣ** отворюе ся спеціяльный **курсъ науки роботъ войсковыхъ.** Предметомъ науки будуть: 1) крѣй и складанье верхѣвъ, 2) притвердженье сподѣвъ, 3) апретованье обуви и товарознавство, надто 4) выконанье повысшихъ роботъ ручно безъ машинъ, 5) поученье закладаня спѣлокъ заробковыхъ, 6) вказанье жерелъ набутя потрѣбныхъ товарѣвъ бу.-то за готѣвку, будь-то на кредитъ — словомъ подасть ся интересованымъ способъ самостѣйного убѣганя о доставу обуви для войска зъ першои руки. Наука розпочинае ся въ лютѣмъ и тревати буде около чотири мѣсяцѣ. Охочій до сеи науки можуть зголошувати ся до однои зъ названыхъ школъ фаховыхъ [картою корес-понденційною] подаючи рѣвночасно докладно свою адресу. О часѣ прибутя и о вызначенѣмъ часѣ тревания науки будуть интересованѣ завѣдомленѣ въ своѣмъ часѣ. — *Александеръ Целевичъ,* управитель школы фаховои.

— **На дохѣдъ проектованого Института дѣвочого въ Станиславовѣ** вѣдбуде ся пѣдъ протекторатомъ Преосв. станиславѣвского епископа Юліяна — въ четверъ 24 н. ст. сѣчня с. р. въ сали касина мѣщаньского въ Станиславовѣ **великій вечеръ зъ танцями** при музицѣ 95. полку пѣхоты заходомъ товариства Рускихъ Женщинъ въ Станиславовѣ. На вечеръ сей уклѣнно запрошуе комітетъ Вп. Земляковъ зъ близшихъ и дальшихъ сторѣнъ. Початокъ о годинѣ 8 вечеромъ. Стрѣй для панѣ вечерковый, для панѣвъ балевый. Цѣна вступу 1 зр., не тамуючи доброчинности. — Въ имени комітету: *І. Кокорудзова* председателька *О. Зарицка* секретарка

— **Снѣжчій замети и бурѣ** панують въ цѣлѣй майже захѣдѣй Европѣ, особливо-жь на побережахъ Шкотія, Голяндія, Франція та Испанія. Въ пѣвнѣчѣй Испанія и полудневѣй Франція снѣги роблять страшнѣ спустошеня въ лѣсахъ и людскихъ оселяхъ. На Піреней скѣмъ пѣдгорю по французкѣй сторонѣ снѣжнѣ замети позасыпували цѣлѣ села. Много людей въ горахъ стратило житье вѣдъ лявинъ. Въ одній французкѣй мѣсцевости въ Сабавдія погибло въ снѣгахъ пятьдесять осѣбъ, а всѣ майже будынки повалили ся. Дороги и зелѣзничій шляхи мѣсцями засыпанѣ зовсѣмъ. Страшнѣ спустошеня зробивъ гураганъ въ Фуа. Те саме дѣе ся въ Истрія; при морозѣ 13° С. падае густый снѣгъ. Въ Пізіно вкрывъ вѣнъ землю верствою грубою на 40 цм., а температура обнижуе ся до 14° С Зелѣзничій и почтовый рухъ перерваный. Въ цѣлѣй пѣвнѣчнѣй Италія, въ мѣстахъ Медіоланѣ, Туринѣ Ґенуи и Веронѣ звалили ся такій снѣги, що трамваѣ перестали курсувати. Въ испаньскихъ морскихъ пристаняхъ замети знищили тамы и охоронній басены. Множество суденъ и човнѣвъ зъ рыбаками пропало безъ вѣсти; мабуть затопили ся. Въ Тулюзѣ, де 5° морозу буває рѣдкостію, термометръ обнизивъ ся на 27° С. Въ ночи замерзло тамъ въ поли и въ мѣстѣ много осѣбъ. Кѣлька гѣрскихъ сѣлъ щезло безъ слѣду. Щобы вѣдкопати ихъ, правительство уживае войска и роботниковъ. И у Вѣдни тысячѣ роботниковъ згортають снѣгъ щобъ улекшити неможливу майже комунікацію, при чѣмъ не принятѣ до роботы люде не забувають демонструвати. Кѣлька такихъ снѣжныхъ демонстрацій, спокѣйныхъ впрочѣмъ, устроили вѣденьскій роботнаки въ середу рано.

— **Нова локальна зелѣзница.** Вѣденьска Presse доносить, що правительство удѣлило концесію на будову новои льокальнои зелѣзницѣ, що маѣ ити зѣ Львова на Клепаровъ до Янова.

— **Головна трафіка при улици Галицкѣй у Львовѣ,** котрои дотеперѣшна властителька Бжежанова, якъ мы вже доносили, померла недавно у Вѣдни, дѣстане ся вже сими днями нашому властителеви. Публичну ліцитацію на сю трафіку розписавъ президентъ краевои дирекціи скарбу на день 16 н. ст. сѣчня.

— **Новій зелѣзничій полученя зъ Россією.** До россійскихъ часописей доносять зъ Петербурга, що въ міністерствѣ комунікацій пороблено вже приготовленя, щобы розпочати въ сѣмъ роцѣ будову двохъ новыхъ зелѣзничихъ шляховъ, що получать ся зъ галицкими зелѣзницями, именно зъ Сандомира до Розвадова и зъ Томашева до Белзця.

— **Рабінъ Бльохъ, коломыйскій посолъ до рады державнои,** выступивъ въ оборонѣ своихъ одновѣрцѣвъ въ Румунія въ досыть оріґінальный способѣ. Именно, якъ доносить італійскій Secolo, списавъ вѣнъ меморіялъ о положеню жидѣвъ въ Румунія и предложивъ его італійскѣй палатѣ послѣвъ зъ просьбою, щобы она вступила ся за ними такъ, якъ за семигородскими Румунами. Дотепный д-ръ Бльохъ!

— **Убійство.** Зъ Тернополя доносять, що онодаы о 10-ій годинѣ вечеромъ убито тамъ на улици 17-лѣтного жида, трафаря. Убійства допустивъ ся въ часѣ суперечки льокай, що волочивъ ся вже вѣдъ двохъ тыждневъ безъ мѣсця, 20 лѣтный хлопець. Убитый жидъ ставъ въ оборонѣ дѣвчины, котру згаданый льокай зъ невѣдомои причины бивъ. Тогдѣ вытягнувъ злочинець набитый револьверъ и цѣльнымъ выстрѣломъ положивъ жида трупомъ. Убитый, що мимо молодого вѣку бувъ незвычайно сильнои будовы тѣла, маючи вже кулю въ грудяхъ, ударивъ свого убійника два разы въ лице, а вѣдтакъ упавъ безъ житя. Злочинець по довершенѣмъ убійствѣ утѣкъ зъ Тернополя, але его зловлено на стаціи въ Золочевѣ и приставлено до тернопѣльского суду.

— **Вовкъ у Львовѣ.** Дня 7 н. ст. сѣчня появивъ ся на улици „Пѣдъ дубомъ“ у Львовѣ вовкъ и добиравъ ся до кѣньскои стайнѣ. Сполошеный псами и людьми, утѣкъ рѣдкій гѣсть въ напрямѣ до Голоска. Видко, не гаразды живе ся „сватови“, коли вѣдважився ся заглянути аж до мѣста.

— **Жидѣвскій доморалізаторы.** Въ многихъ селахъ на Буковинѣ удало ся завести тверезѣсть. Однако жиды почали уживати всякихъ властивыхъ собѣ пѣдступѣвъ, щобы притягнути селянъ знова до коршмы и научити ихъ пити замѣсть горѣвки, новій напитки, а то вино и конякъ, котрѣ они называють „тверезыми.“ На жаль богато селянъ дало ся перехитрити и піяньство знова починае ширити ся.

— **Вп. Теофіль Гарасимовичь,** директоръ фабрики тютюну въ Банялюцѣ, прислався на нашѣ руки 10 зр. до розпорядимости Редакціи. Отже мы призначуемо: на закупно образа Н. Ивасюка „Хмельницкій по битвѣ пѣдъ Зборовомъ“ для галеріи образѣвъ въ „Просвѣтѣ“ 2 зр, на будову дому ремѣсничого товариства „Зоря“ у Львовѣ 2 зр., для товариства „Шкѣльна помѣчь“ у Львовѣ 2 зр., для товариства „Русланъ“ въ рускѣй гімназіи у Львовѣ 2 зр. и на будову церкви въ Стѣбнѣ 2 зр.

— **Зъ арміи.** Дневникъ войсковыхъ законѣвъ и розпоряджень подае до вѣдомости, що офіцыры въ чинѣй службѣ и войсковій урядники, котрѣй пробувають въ высшихъ науковыхъ заведеняхъ цивільныхъ, технічныхъ, зелѣзничихъ або телеґрафічныхъ, можуть пѣдчасъ побуту въ тыхъ заведеняхъ убирати ся по цивільному.

— **Въ Ялтѣ и другихъ околицяхъ Криму** природа смѣе ся по просту зъ зимы зъ ей снѣгами й морозами. Тамъ теперь тепло, якъ въ лѣтѣ. Температура доходить до 24° R и въ многихъ мѣсцевостяхъ позацвитали фіялки.

— **Зъ народного школьництва у Вѣдни.** Зъ початкомъ сего року школьного було у Вѣдни 338 мѣскихъ народныхъ школъ рѣзнои категорія, до котрыхъ ходить 165 097 дѣтей. Въ вѣддѣлѣ для дурноватыхъ дѣтей було 146 хлопцѣвъ и 110 дѣвчатъ. Глухонѣмыхъ було 58 хлопцѣвъ и 51 дѣвчатъ, темныхъ 6 хлопцѣвъ и 9 дѣвчатъ.

— **Дрѣбній вѣсти.** Міністеръ просвѣты д-ръ Мадейскій выѣхавъ вчера зъ Вѣдня до Львова, щобы взяти участь въ сѣмовыхъ нарадахъ. — Въ Равѣ рускѣй посвящено новый польскій монастырь Домініканокъ, заснованый тамъ коштомъ князя Ад. Санѣги. — На коломыйскихъ льокальныхъ зелѣзницяхъ привернено вчера рухъ пѣздовъ. — Въ Берлинѣ померъ дня 7 н. ст. сѣчня Ґуставъ Ґрефъ, одинъ зъ найвызначнѣйшихъ сучасныхъ малярѣвъ нѣмецкихъ.

Телеґрамы „Дѣла“

Вѣдень 11 сѣчня. Голосять, що сѣймы краевѣ будуть закрытѣ 9 лютого, а вѣдтакъ за кѣлька днѣвъ буде отворена сесія рады державнои.

Будапештъ 11 сѣчня. Ґр. Кинъ-Гедерварій заявивъ цѣсареви, що не приймае місіи утворея кабінету. Тожь лишають ся ще два кандидаты Сель и Банфі, але мабуть такъ еамо не удасть ся имъ зложити нового кабінету.

Паренцо 11 сѣчня. При отворенію истрійского сойму коли заступникъ правительства промовивъ по італійски, всѣ послы хорватскѣ выйшли зъ салѣ и треба було за-для браку комплету закрыти засѣданье.

Парижъ 11 сѣчня. Внесенье о увольненье зъ вязницѣ соціяліста Ріпарда, выбраного посломъ, перепало, бо презезъ міністра Діпі загрозивъ димісією кабінету.

Надѣслане.

Д-ръ Василь Дѣдошакъ

краєвый адвокатъ,

переселивши ся зъ Бучача до Калуша, веде вѣдъ дня 1 н. ст. сѣчня свою канцелярію въ Калуши при ул. Замковій. 11 2-10

Молочарня Маріи Ганкевичъ

ул. Сикстуска 31, поббчь почты и Выдѣлу краєвого

поручае 431 11—0

Снѣданя, обѣды и вечерѣ, каву и гербату

Абонаментъ обѣду 8 и 9 зр.

Для приѣзджаючихъ rendes-vous.

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРНИЦКІЙ

оптикъ и механикъ „пбдъ Коперникомъ“ Львбвъ, площа св. Духа (ул. Театральна ч. 6 противъ головного одвазу поручае у великбмъ выборѣ и по найдешевшихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорнеты, бінокле, телескопы, барометры, аерометры, мікроскопы, люпы, компасы, райсцайґи, ленты мѣрильні, пйоны, сібелѣ, манометры и т. п. Устроеня звбнкбвъ електричныхъ. Всякій направы выготовляють ся найскорше и найдешевше. — Замовленя зъ провінцій выготовляють точно. 148

Конкурсъ.

Головный Выдѣлъ Товариства „Просвѣта“ у Львовѣ оголошуе симъ на пбставѣ акту фундаційного зъ дня Стрый 27 серпня 1890 р. конкурсъ на чотири преміи фундаціи имени Стефана Дубравского, кожда по 90 зр. а. в.

Премія тѣ призначенѣ Высокоповажанымъ фундаторомъ за написанье найлѣпшои популярнои розправы въ рускбмъ языцѣ, зъ исторіи, ґеоґрафіи, етноґрафіи, економіи політычнои, господарства або права.

Премія буде признавати Головный Выдѣлъ Товариства „Просвѣта“ у Львовѣ, до котрого належить надсылати працѣ конкурсовѣ по день 31 н. ст. марта 1895 р.

Преміована рукопись остае ся власностію Товариства „Просвѣта“ и буде выдана друкомъ а рукописи праць непринятыхъ будуту звернені авторамъ.

За Головный Выдѣлъ Товариства „Просвѣта“ у Львовѣ дня 12 грудня 1894 р. (2—3)
Олександер Барвіньскій. *Д-ръ Кость Левицкій.*

Альбумъ заслуженыхъ Русинбвъ.

Цѣна 70 кр.

Дбстати можна въ товариствѣ „Просвѣта“.

Знана вбдъ многихъ лѣтъ ц. к. управ. рафінерія спиртусу, заосмотрена найлѣпшими приладами ректифікаційными найновѣйшои системы, фабрика руму, лікербвъ и оцту

Юлія Миколяша Наслѣдниковъ у Львовѣ

Яковъ Шпрехеръ и С-ка

поручае старѣ польскій сильній горѣвки, дуже добрій розолісы, лікеры, румы правдивій зъ Ямайки, якъ такожь найлѣпшои якости краєвій спеціялы якъ: Народбвка, Dziennik, Szczutek, Карпатбвка, „Дябелъ“, Помаранчева не солоджона, Ратафія, Деренбвка и т. н. горѣвки управиляваній и одиноко правдивій если зъ нашои фабрики спровадженій.

Одиноке жерело въ краю для пп. аптикарѣвъ, до побираня алькоголю абсолют. и найчастѣйшого спіритусу, до цѣлей лѣчничихъ вбльного вбдъ податку и вже оподаткованого.

Правдивый спіритусъ оцтовый найсильнѣйшій, здоровлю не шкбдный, бо не выроблюваный зъ есенціи оцтовои.

Складъ для мѣста Львова, ул. Коперника ч. 9 и въ головномъ складѣ водъ мінеральныхъ І. Йоллеса, улиця Кароля Людвика ч. 29. 4914 23—104

Нафтовій смолоскины, знаменитій по зр. 2·50, мастниковій по 3 зр. — Лѣхтарнѣ господарскій нафтовій и на олѣй по зр. 1·85, 2, 2·50 и 3

4586 поручае

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.

Цѣнники илюстрованій розныхъ предметбвъ до розповсюдненя

Молитвеникъ для дітий

виданій

коштомъ руского тов. педаґоґічного.

В полотняній оправі з золоченим хрестом **20 кр.**

Продае ся в книгарни Науков. тов ім. Шевченка, Львів ул. Академічна ч. 8.

УЧИТЕЛЬ орґанъ руского товариства педаґоґічного двотыждневникъ педаґоґічно-науковый, выходить вбдъ 1 червня 1889 р. у Львовѣ ул Вбрменьска ч. 2., Предплата на цѣлый рбкъ 3 зр., на пбвъ року 160 кр. на чверть року 1 зр.

ВЕЛИКА СЕЗОНОВА ВЫПРОДАЖЬ.

Отсій оставшій ся зимовій товары продають ся за-для спбзненого сезону по слѣдуючихъ цѣнахъ:

200 зарукавкбвъ и шапочокъ футряныхъ вбдъ 60 кр. до 2 зр.
250 великихъ хустокъ Ґімаляя вбдъ 1 зр. 75 кр. до 2 зр.
500 оставшихъ ся блюзокъ вбдъ 70 кр. до 3 зр.
500 дитинячихъ сукенокъ вбдъ 70 кр. до 2 зр. 50 кр.

Богато дитинячихъ плащѣвъ, одягбвъ дамскихъ, неґліжѣвъ и шляфрокбвъ выпродуе ся по половинѣ цѣны.

Кблькаотъ волбчковыхъ хустокъ, зимовыхъ рукавичокъ, гальокъ, бъля Єгера, бархатного, якъ такожь великій выборъ оставшихъ рещтокъ коронокъ, стяжокъ, гафтбвъ, бортбвъ, вельонбвъ, шовковыхъ и аксамітныхъ матерій по дуже дешевыхъ цѣнахъ.

Такожь будуть выпродуватись оставшій зъ сезону капы на лбжка, на стблъ, делкій трохи ушкоджений диваны сальонові, коцы на конь, ватованій колдры и коцики на лбжка по такихъ цѣнахъ:

500 капъ на стблъ вбдъ 85 кр. до 3 зр.
200 поодинокихъ капъ на лбжка вбдъ 2·50 зр. до 4 зр.
400 поодинокихъ занавѣсъ вбдъ 75 кр. до 1·50 кр.
80 паръ коронковыхъ занавѣсъ вбдъ 1·40 зр. до 2·50 зр.
1000 фантазійныхъ таблетокъ на стблъ по 25 кр.
50 занавѣсъ джутовыхъ вбдъ 1·20 до 1·50 зр.
150 поодинокихъ килимбвъ передъ лбжка вбдъ 1·30 до 1·80 зр.
30 шт. колдеръ вовняно-атласовыхъ по 5·75 кр.
100 коцбвъ флянелевыхъ (Єгербвскій) по 3·50 зр.
200 коцбвъ лямафлянелѣ по 3·40 зр.
50 штукъ 3 метровыхъ коцбвъ до ѣдалень вбдъ 3 до 5 зр.
30 стриженыхъ 3-метровыхъ килимбвъ сальоновыхъ и церковныхъ зъ малыми сказами по 22 зр.
50 стриженыхъ килимбвъ на стѣну вбдъ 4·50 до 8 зр.
50 сальоновыхъ килимбвъ по 6·50 зр.
100 рогожокъ вбдъ 40 до 80 кр.
Богато сотокъ останкбвъ килимкбвъ 8—10 метрбвъ по 2·50 зр. и высше.

Ся сезонова выпродажь потреває лише такъ довго, якъ довго будуть на складѣ згаданій товары.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ вѣденьск. магазину AU LOUVRE

4895 217—2 **у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.**

Всякѣ въ провінціи надсылані поручена полагоджуе ся найсовѣстнѣйше и найскорше

Кирничне заведенье

для будовы верченыхъ и копаныхъ кирниць пбдбймае ся й дальше всякихъ роббтъ, входячихъ въ обсягъ кирництва, полагоджуе ихъ при помоци фахового управителя фірмы, славнозвѣстнои вбдъ 35 лѣтъ и запоручуе Вп. Публицѣ, инжинерамъ и будбвничимъ совѣстне и взбрцеве переведенье роббтъ.

Леопольда Домінка Спадкоємцѣ

3·8 16-26 Львбвъ, улиця Костепальна ч. 1.

Яблока

дуже гарній и смачній, зъ власного огорода, высылае въ 5-клґр. пачкахъ по 1 зр. 10 кр. до 1 зр. 30 кр за послѣплатою або за попереднымъ надбсланьемъ грошей франко, доки стане припасу 13 2—16

Мечиславъ Ґонетъ

въ Корчинѣ, почта въ мѣсци.

„ОБЩОЄ СОБРАНІЄ ОБЩЕСТВА“

Народна повѣтова Торговля въ Рогатинѣ въ ліквідаціи

завзывается симъ на день 27-го сѣчня ст. ст. (8-го лютого н. ст.) 1895 р. до Рогатина на 9 ту годину рано съ слѣдуючимъ порядкомъ дневнымъ:

1. Справоздане зъ дѣяльности ліквідаційной и стану „общества“.

2 Ухвалы остаточного розвязаня „общества“ и съ тою евентуальностію полученыхъ законныхъ заряджень.

Блисше означене мѣстця „собранія“ подасть ся до вѣдомости въ домѣ приходскбмъ въ Бабинцяхъ и въ Народбй Торговли въ Рогатинѣ того-жь дня рано.

Єслибы въ означенбмъ часѣ не було достаточного комплету, завзываєть ся симъ на тойже самъ день 27-го сѣчня (8 лютого н. с.) 1895 на 2-гу годину зъ полудня съ повышшимъ дневнымъ порядкомъ **друге „собраніе“** съ тою примѣткою, що рѣшеня „собранія“ будутъ правосильнымы, хотяй бы статутомъ приписане число не явилось.

Бтъ Ліквідаціи общества народна повѣтовая Торговля въ Рогатинѣ.

Рогатинъ 20-го грудня 1894.

Вл. Чировскій, ліквідаторъ. *Антоній Билинкевичь,* ліквід. *Іоанъ Маркевичь,* ліквід. 23 1—3

РУ-

кавички всякого рода;

Бандажѣ руптуровій

и всякій выробы рукавичничій

поручае найдешевше 2537

Павло Лянґнеръ

передъ тымъ

Браты Лянґнеры

Львбвъ, улиця Галицка ч. 16.

Безъ конкуренціи

есть мбй склепъ истнуючій вбдъ р. 1848 и тѣшучій ся вбдъ сего часу великою симпатією. Длятого поручаю мбй обильный складъ одягбвъ мужескихъ и хлопячихъ, пальта мужескій и хлопячій, якъ такожь одяги дитячій и уніформы. Такожь позваляю собѣ поручитись Вел. Духовенству яко спеціялістъ въ робленю сурдутбвъ. рясъ и т. д.

Замовленя пбсля мѣры выготовлюють ся въ найкоротшбмъ часѣ якъ найгарнѣйше.

Дякуючи за дотеперѣшній взгляды пишусь 4095

Зъ поважаньемъ

Давидъ Шварцвальдъ

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

НА РАТЫ

МАШИНЫ ДО ШИТЯ

зъ найлѣпшихъ фабрикъ заграничныхъ и краевыхъ вбдъ 25 до 65 зр

поручае 4798 146—2

ЛЮДВИКЪ ҐАРДОЛИНЬСКІЙ

Львбвъ, площа Галицка 14.

Цѣнники на жаданье даромъ и франко.

Юристъ глядае лекціи до дому. При тбмъ удѣляе французского языка. — К. Е. (poste restante) Городенка. 5 3—3

1000 цигареговыхъ тутокъ неклеиныхъ хемічно розслѣдженыхъ 90 кр.; при купнѣ 5000 штукъ франко. — 100 візитовыхъ білетбвъ друкованыхъ вбдъ 50 кр. 100 літографованыхъ вбдъ 1 зр.

поручае фабрика

Є. ПЙОНТКОВСКОН

Львбвъ, Паньска ч. 2.

844 4—15

ГАЛИЦ. БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

Почавши вбдъ дня 12 лютого 1889 выдае

АСИҐНАТЫ КАСОВІ

4% зъ 30-дневнымъ выповѣдженьемъ

4½% зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ

а всѣ находячій ся въ обѣгу 5% **асигнаты касовій** зъ 90-дневнымъ выповѣдженьемъ будуть **опроцентованій по 4½% вбдъ 15 мая 1889.** 2218

Передрукъ не буде плаченый. **Дирекція.**

ДЕШЕВШЕ

ЯКЪ ВСЮДЫ!!!

Паньчохи, скарпитки, паньчошки дитинній дуже сильній и теплій не шитій пара вбдъ 18 кр, 22, 25, 30, 5, 460, 65 кр. до найлѣпшихъ вовняныхъ по 1 зр. 10 кр. поручае

Максъ Мільфельдъ

Львбвъ, ринокъ ч. 39.

434 12-12

О половину знижені цѣны

на давнѣйшій томы „Библіотеки найзнаменитшихъ повѣстей“ т І—XX. включно, чи хто купуе разомъ чи поединчо, якъ довго выстане невеликій запасъ. Зголошуватись треба просто до „Адміністрациі Наукового Товариства им. Шевченка у Львовѣ“.

Знижена цѣна всѣхъ 20 томбвъ 13 зр. 80 кр. (на пересылку почтову треба долучити 30 кр.)

Улиця Галицка число 12 и 20 у Львовѣ

Улиця Галицка ч. 10 и 20 у Львовѣ

Головный складъ и торговля вудженинъ

ФРАНЦА УНДЕРКИ

пбдъ ч. 12 и 20 при улици Галицкбй у Львовѣ

поручае всякій вудженины и выробы масарскій по найдешевшихъ цѣнахъ, якъ: славній зб смаку и доброты шинки, ковбасы сѣканій и кракбвскій зъ самыхъ краяныхъ полядвиць, салямі, паштеты, сальцесоны и взагалѣ всякій выробы, що входять въ обсягъ масарства. Солонина и смалець власного выробу. Замовленя зъ провінціи полагоджую вбдворотною почтою не вчисляючи опаковання.

9 3—8 Зъ поважаньемъ

ФРАНЦЪ УНДЕРКА.

Улиця Галицка ч. 10 и 20 у Львовѣ

Улиця Галицка число 12 и 20 у Львовѣ

Рухъ поѣздбвъ зелѣзничихъ

важный зъ днемъ 1 мая 1894 пбсля годинника середно-европейского.

Приходять до Львова зъ	поспѣшній	особовий			
Кракова (Берлина, Вроцлава, Вѣдня)	232	525	900	610	900
Варшавы	—	525	900	—	900
Хаббвки (Закопаного) на Перемышль, Ряшевъ, або Тарнбвъ	232	—	—	—	—
Хаббвки (Закопаного) на Ряшевъ або Тарнбвъ	—	525	—	—	—
Хаббвки (Закоп.) на Стрый	—	—	834	—	—
Мушины, Криницѣ, Жегестова на Тарнбвъ	—	—	—	—	900
Мушины Криницѣ Жегестова на Ряшевъ або Тарнбвъ	—	525	—	—	—
Мушины Криницѣ Жегестова на Тарнбвъ (в. 1/6 до 30/9)	—	—	900	—	—
Мезе-Ляборцъ Щавного-Кулячного на Перемышль	—	—	900	—	—
Надберезя и Тарнобжега	—	—	600	—	—
Пбдволочискъ и Бродбвъ (на дворець гол.)	212	929	910	545	—
Пбдволочискъ и Бродбвъ (на дворець Пбдзамче)	158	913	845	519	—
Сучавы	940	—	737	1227	635
Кимполюнга	940	—	737	—	—
Радбвцевъ	940	—	737	—	635
Бергомета и Чудина	940	—	737	—	—
Новоселицѣ	940	—	737	—	—
Слободы рунгур. Копальнѣ	940	—	—	—	635
Гусятина на Галичъ	940	—	737	—	—
Чорткова на Галичъ	—	—	—	1227	—
Борислава	—	—	202	1210	—
Белзця	—	—	—	445	—
Сокаля	—	—	748	445	—
Лавочного (Пешту, Мішкольца, Серенча, Мункача, Хирова и Станиславова на Стрый)	—	—	834	1210	—
Стрыя и Сколього	—	—	847	—	—
Сколього, Хирова, Станиславова на Стрый	—	—	202	—	—
Гребенова (вбдъ 10/7 включно до 30/8)	—	—	202	—	—
Бруховичъ (вбдъ 12 мая почавши ажь до вбдкликаня)	—	—	810	—	—

Вбдходять зб Львова до	поспѣшній	особовий			
Кракова (Вѣдня, Вроцлава Берлина)	224	1010	450	1035	655
Варшавы	—	1010	450	—	655
Хаббвки (Закопан.) на Тарнбвъ або Ряшевъ	—	1010	—	—	—
Хаббвки (Закопан.) на Ряшевъ або Перемышль	—	—	1035	—	—
Хаббвки (Закоп.) на Стрый	—	—	950	710	—
Мушины Криницѣ, Жегестова на Тарнбвъ або Ряшевъ	—	1010	—	—	—
Мушины Криницѣ, Жегестова на Тарнбвъ (вбдъ 1/6 включно до 30/9)	—	—	—	655	—
Мушины, Криницѣ Жегестова на Тарнбвъ	—	—	450	—	—
Мушины, Криницѣ на Стрый	—	—	—	710	—
Мезе-Ляборцъ, Щавного-Кулячного на Перемышль	—	—	—	655	—
Надберезя и Тарнобжега	—	1010	450	—	—
Пбдволочискъ и Бродбвъ (зъ дворця гол.)	608	244	940	1030	—
Пбдволочискъ и Бродбвъ (зъ дворця Пбдзамче)	622	256	1004	1047	—
Сучавы	615	—	1015	255	1030
Чорткова на Галичъ	—	—	—	255	—
Гусятина на Галичъ	615			—	1030
Слободы рунгур. Копальнѣ	—	—	1015	—	1030
Новоселицѣ	615	—	—	—	1030
Бергомета н. С. и Чудина	615	—	—	—	—
Радбвцевъ	615	—	1015	—	1030
Кимполюнга	615	—	—	255	—
Сокаля	—	—	920	645	—
Белзця	—	—	920	—	—
Борислава на Стрый	—	—	540	950	—
Лавочного (Мункача, Серенча, Мішкольца, Пешту) и Хирова на Стрый	—	—	540	—	710
Станиславова, Долины, Болехова на Стрый	—	—	—	950	710
Сколього и Хирова на Стрый	—	—	—	950	—
Стрыя и Сколього	—	—	—	305	—
Гребенова (тблько вбдъ 10/7 включ. до 30/8)	—	—	—	950	—
Бруховичъ (почавши вбдъ 12 мая ажь до вбдкликаня)	—	—	339	—	—
Зимнои-воды (почавши вбдъ 12 мая ажь до вбдклик.)	—	—	342	—	—

Розклады ѣзды въ видѣ кишеневбмъ можна дбстати въ бюрахъ информаційныхъ, касахъ стаційныхъ и у кондукторбвъ.

*) Годины печатаній грубыми черенками означують пору ночну вбдъ год. 6-ои вечеромъ до год. 5-ои 59 мін. рано. Въ бюрѣ информаційнбмъ ц к. австр. зелѣзниць державныхъ у Вѣдни (улиця Іоанна 29) якъ такожь въ бюрѣ информаційнбмъ ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ у Львовѣ (улиця Третого мая ч. 3, готель Императоріаль), удѣляе ся устныхъ або письменныхъ обясненъ въ справахъ дотычно службы на ц. к. австр. зелѣзниць державныхъ. О скблько пбдручники дозволяють, засягнути тамъ-же можна информацій вбдносячихъ ся до решты австро-угорскихъ и заграничныхъ зелѣзниць. Въ бюрахъ информаційныхъ продае ся выдаваній черезъ ц. к. австр. зелѣзницѣ державій білеты до ѣзды и зшитки зуставлюваныхъ посвѣдчень до ѣзды якъ такожь тарифы. 4980

При закупнѣ товарбвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Видавець и одвѣчальный редактор: Иванъ Белей. Папѣръ въ фабр. Черлянькон. З друкарнѣ Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом К. Беднаренка

Ч. 291. Львôвъ, Субота 31 грудня 1894 (12 сѣчня 1895.) Рôчникъ XV

Выходить у Львовѣ що дня (крôмъ недѣль и руських святъ) о 5-ôй годинѣ по полудни. Літературный додаток „Бібліотека найзнаменитших повѣстей“ выходить вô второкъ, и вô второкъ и пятницю на перемѣну разомъ зъ Дѣломъ.

Передплату и инсераты принимають: у Львовѣ Адміністрація „ДѢЛА“ ул. Баторія 24, Центральне бюро оголошень ул. Коперника ч. 11, и Бюро газетъ ул. Кароли Людвика 9. у Вѣдни: M. Dukes, I. Schulerstrasse 8; Rudolf Mosse; F. A. Richter, Nibelungengasse 4; H. Schalek, I. Wollzeile 8; Oppelik, I. Stubenbastei 2. J. Danneberg, I. Wollzeile 19. Въ Франкфуртѣ и Гамбурзѣ M. Haasenstein & Vogler, G. L. Daube & Comp. Въ Пештѣ: E. Misrachy V. Bez. Akadem schegasse 6.

Передплата на „ДѢЛО“ и належитôсть за инсераты платитъ у Львовѣ.

ДѢЛО

Передплата на „ДѢЛО“ зъ літер. додатком:
въ Австрії: на цѣлый рôкъ . . . 18 зр. на пôвъ рôку . . . . 9 зр. на чвертъ рôку . 4 зр. 50 кр. на мѣсяць . . . 1 зр. 50 кр.
за границею: на цѣлый рôкъ . . . 24 зр на пôвъ рôку . . . . 12 зр на чвертъ рôку . . . 6 зр
у Львовѣ: на цѣлый рôкъ . . . 16 зр. на пôвъ рôку . . . . 8 зр на чвертъ рôку . . . 4 зр. на мѣсяць . . . 1 зр. 35 кр.
Редакція, Адміністрація и Експедиція пôдъ ч. 24 ул. Баторія. — Рукописи звертають ся лише на попереднє застереженє. — Реклямації неопечатані вôльнô вôдъ порта.
Поєдинокє число коштує 8 кр. в. в.
Оголошенія принимають ся по цѣнѣ 6 кр. вôдъ одного стрôчки инсератовôй а въ рубрицѣ „Надісланє“ по 20 кр. в. в
Вкладки числять ся по 10 кр. пôдъ

До нашихъ Впов. Читателѣвъ.

Зъ нинѣшнымъ числомъ кôнчимо пятнацятый рôкъ нашого выдавництва, а зъ понедѣлкомъ вступаємо въ рôкъ шѣснацятый.

Щиро дякуючи Вамъ, Впов. Читателѣ, за дотеперѣшню пôддержку нашого выдавництва, просимо о ще щирѣйшу пôддержку на будуше — и то въ обохъ напрямахъ: моральнôмъ и матеріяльнôмъ.

Що-до першого — радѣ бы мы, щобы „Дѣло“ все було зеркаломъ, въ котрôмъ вѣрно вôдбивались бы пануючѣ думки и погляды середъ загалу щирыхъ Русинôвъ та й весь рухъ народный — політичный, просвѣтный, економічный и взагалѣ культурный — длятого просимо всѣхъ нашихъ Впов. Читателѣвъ дѣлити ся зъ нами своими думками й поглядами на всякѣ справы стоячѣ на порядку дневнôмъ и доносити намъ о всѣхъ проявахъ руху народного.

Що-до другого, т. є. матеріяльнои пôддержки — просимо нашихъ Впов. Читателѣвъ о три рѣчи, а именно: по перше — щобы чимъ скорше вырôвнали всѣ залеглости [котрѣ, якъ мы вже писали, выносять тысячѣ], абы выдавництво могло заспокоити свои довги друкарни и фабрицѣ паперу; по друге — щобы передплату брали въ правдивôмъ значѣню того слова, а не въ значѣню „послѣплаты“, якои въ цѣлôмъ свѣтѣ не знають выдавництва часописей, навѣть такѣ, що мають публичнѣ чи приватнѣ субвенціи, якихъ наше выдавництво, на всѣ боки вповнѣ независиме зовсѣмъ не має, по трете — щобы ширили нашу часопись, приєднуючи єму якъ найбôльше передплатникôвъ. Все те лежить не лише въ интересѣ самыхъ Читателѣвъ, але и въ интересѣ справы рускои, отже можемо смѣло вôдкликатись навѣть до патріотизму и жертволюбности загалу рускаго!

Редакція-жь зъ своєи стороны доложить всѣхъ силъ, щобы „Дѣло“ могло на будуще якъ найлучше служити справѣ народу рускаго, котрôй — сего не можуть заперечити навѣть вороги — за дотеперѣшныхъ пятнацять лѣтъ вôддало немало доброи прислуги.

Хвиля нинѣшна безперечно важна для народу рускаго. На очахъ нашихъ — зъ одноі стороны въ політицѣ рускôй дѣють ся невыразнѣ й дивнѣ переверты, зъ другои зновъ стороны въ просвѣтнôй и економічнôй орґанізаціи нашои суспôльности видко богато проявôвъ, котрѣ мусять радувати серце кождого патріота и скрѣплювати вѣру въ красшу будучнôсть свого народу.

Наше выдавництво має повну свѣдомôсть важныхъ своихъ обовязкôвъ середъ нинѣшнои хвилѣ житя народу рускаго, а при щирôй пôддержцѣ патріотичного загалу певно и выживе ся зъ нихъ такъ, якъ сего вымагае добро справы рускои!

Соймъ краєвый.

[5 те засѣданье VI-тои сесіи VI. періоды]

въ суботу дня 12 н. ст. сѣчня.

При читаню петицій забравъ слово пос. Жардецкій, щобы пôдперти петицію комітету церковного въ громадѣ Куриловцѣ, пов. ланцутского зъ просьбою о запомогу на будову церкви.

Вôдчитано внесенье пос. Рутовского на збôльшенье платнѣ учителѣвъ народныхъ и пенсій вдовиць по учителяхъ та на зменшенье лѣтъ служби зъ 40 на 35 лѣтъ. Выдатокъ на ту цѣль выносивъ бы рôчно $1\frac{1}{2}$ міліона зр.

Справозданя выдѣлу краєвого вôдослано до комісіи.

Пос. Мерунович мотивувавъ своє внесенье, щобы капіталы фонду пропінаційного ужити на пожички для селянъ до цѣлей инвестиційныхъ. Внесенье вôдослано до комісій буджетовои и банковои.

Пôсля внесень комісіи правничои поручено выдѣлови краєвому предложити на найблизшôй сесіи справозданя зъ петицій: громадъ Пôдтемне, Кугаєвъ, Загôрє и Вовкôвъ, пов. львôвского, о вылученье зъ округа суду повѣтового у Винникахъ а прилученье до округа суду пов. у Львовѣ — та громады Хирôвъ о утворенье нового суду повѣтового въ Хировѣ та о прилученье того нового округа судового до окрута староства въ Добромили.

Комісія петиційна здаючи справу зъ петицій ц. к. шкôльныхъ инспекторôвъ окружныхъ о зворотъ вкладокъ вплаченыхъ до краєвого фонду шкôльного емеритального, поставила внесенье, щобы краєва рада шкôльна звернула вкладки тымъ инспекторамъ, котрѣ на свои становиска були покликанѣ зъ-помѣжь учителѣвъ народныхъ.

Въ тôй справѣ забравъ слово пос. Менциньскій, що такій зворотъ вкладокъ не опирає ся нѣ на законѣ нѣ на справедливости. Статутъ емеритальный выразно каже, що вклады пропадають если хто переходить зъ служби краєвои въ иншу службу. Рôвножь ц. к. инспекторы не поносять шкоды, бо лѣта, проведенѣ въ службѣ краєвôй, суть имъ почисленѣ до лѣтъ служби. Впрочѣмъ мотивы комісіи петиційнои дуже поверховнѣ; нема сказано, яку суму тѣ звороты выносять и чи тѣ звороты мають датись лишь 24 инспекторамъ чи и всѣмъ, котрѣ въ будучности будуть именованѣ. Поставивъ внесенье, поручити выдѣлови краєвому цѣлу справу до розслѣду и предложеня справоздань.

Пос. Антоневичь рôвножь противный внесеню комісіи петиційнои, бо тымъ чиномъ повставъ бы прецеденсъ и на будуче, н. пр. всѣ народнѣ катихиты, стаючи катихитами середныхъ шкôлъ, могли бы жадати звороту своихъ вкладокъ до фонду емеритального. Впрочôмъ инспекторы значно авансували. Пôдперъ внесенье Менциньского.

Пос. Клеменсевичь яко презесъ комісіи петиційнои, боронивъ поглядôвъ комісіи, а вôдтакъ поставивъ поправку до внесеня Менциньского, щобы выдѣлъ краєвый ще тои сесіи предложивъ справоздане. — Членъ выдѣлу кр. Хамецъ заявивъ, що выдѣлъ кр. не буде мати можности предложити справоздане ще тои сесіи. — По промовѣ референта пос. Мерунович, котрый прилучивъ ся до внесеня Менциньского — принято се внесенье безъ поправки Клеменсевича.

Выбрано доповняючо двохъ членôвъ до дорадчого комітету фінансового, доданого выдѣлови краєвому въ справѣ конверсіи довгу иземнізаційного: Абрагамовича и Щепановского.

Вôдчитано интерпеляцію пос. Крамарчика до комісаря правительственного о отворенье границѣ прускои для безрогъ и худобы галицкои зъ заведень контумаційныхъ въ Бялôй и Краковѣ.

Вôдчитано интерпеляцію пос. Антоневича до выдѣлу краєвого:

„У всѣхъ коронныхъ краяхъ, а именно въ Галичинѣ, есть неоспоримымъ фактомъ, що законодавство краєве и державне приносить корысть для богатшихъ и интеліґентнѣйшихъ, а явно кривдить бѣднѣйшихъ, передо всѣмъ селяньство, той станъ, котрый есть найчисленнѣйшимъ, котрый платить найбôльшѣ податки и поносить найбôльшѣ тягары. Явною кривдою для селяньства суть майже всѣ новѣйшѣ законы, именно дороговый, конкуренційный, громадскій, а именно славна ординація выборча и ин. Предложеня послôвъ селянскихъ, змагаючихъ до поправы кривды, були звычайно бôльшостію соймовою вôдкинены, а тымъ самымъ надѣя на поправу зла такъ упали, що значна часть селяньства въ розпуцѣ рѣшила покинути свою батькôвщину и за границями краю та державы шукати спасеня. Не дасть са бо заперечити, що наше селяньство зъ кождымъ рокомъ матеріяльно упадає и очевидно бѣднѣє. Обовязкомъ законодатныхъ тѣлъ, а не менше и адміністраційныхъ властей есть безперечно — щиро занятись справою стану, котрый у насъ становить головну основу краю. Именно выдѣлъ краєвый повиненъ въ першôй лінии занятись тою важною квестією и свои внесеня предложити на найблизшôй сесіи соймовôй, а то тымъ бôльше, що обовязаный до того ухвалою сойму. Пос. Антоневичь предложивъ ще на весняной сесіи соймовôй дня 5 цвѣтня 1892 р. резолюцію и внесеня, змагаючѣ до пôднесеня селяньства, а котрѣ принятѣ соймомъ стали ся правосильными, именно для выдѣлу краєвого. Послы соймовѣ пригадували тѣ ухвалы соймовѣ, а то Гурикъ 1893 р., Антоневичь 1892 и 1893 р. и ин., однакъ выдѣлъ краєвый показавъ ся уже не для внесень послôвъ, але для ухвалъ сойму такъ байдужнымъ, що до сегодня не зробивъ того, до чого бувъ обовязаный ухвалою сойму, хочь розходило ся о обдуманье способôвъ охороны селяньства передъ очевидною руиною матеріяльною.

Зъ огляду на наведенѣ замѣтки позв ляють собѣ пôдписанѣ заинтерпелювати выдѣлъ краєвый:

1) Для якихъ важныхъ причинъ не выповнивъ выдѣлъ краєвый ухвалъ соймовыхъ зъ дня 5 цвѣтня 1892 р. до нинѣшного дня?

2) Чи и коли намѣряє вônъ тѣ ухвалы сойму выповнити?“

Слѣдуюче засѣданье вô второкъ.

Краєвѣ соймы.

Въ ческôмъ соймѣ выдѣлъ краєвый, покликуючи ся на заявлене свого часу цѣсаремъ бажанье, щобы при нагодѣ 40-лѣтного ювилею правленя оминати всякихъ коштовныхъ торжествъ, а подумати о добродѣйныхъ фундаціяхъ, поставивъ ось яке внесенье. Соймъ поручає выдѣлови краєвому выготовити на слѣдуючу сесію внесенье, дотычно основаня гуманітарныхъ институцій зъ фондôвъ краєвыхъ для гôдного вôдданя чести зъ нагоды 50-лѣтного ювилею правленя цѣсаря Франць Іосифа. — Вôдтакъ мотивувавъ пос. Янда своє внесенье въ справѣ ревізіи соймовои ординаціи выборчои. Бесѣдникъ звернувъ ся до Нѣмцевъ и представителѣвъ бôльшои посѣлости, взываючи ихъ, щобы перестали бути хиткою тростиною. Навѣть аристократичне правительство гр. Таффого — говоривъ — не бояло ся загального голосованя. Молодо-Чехи, будучи сторонництвомъ демократычнымъ, нѣколи не вôдступлять вôдъ загального голосованя. Промову Янды приняла ґалерія оплесками. Внесенье передано комісіи, зложенôй зъ 21 членôвъ. — Пос. Кафтанъ мотивувавъ своє внесенье въ справѣ знесеня стану вынимкового. Такѣ средства — говоривъ — добрѣ для такихъ людей якъ Плеверъ, але не для шляхтича якъ Віндішґрецъ. Вôдкликавъ ся до Гогенварта и до польскихъ братôвъ. [Тутъ запротестувавъ пос. Вашатый]. Людъ ческій — говоривъ Кафтанъ — проли-

Бродяга.

Начеркъ Якова Невестюка.

(*Докôнченье.*)

„Гôрко прийшло ся менѣ тратити право, на котре шѣснацять лѣтъ служивъ у салдатахъ. Вы, баринъ, знаєте певно, що въ насъ мужикôвъ карають палицями, а салдата вже нѣ. Та коли салдата засудять на арештантскѣ роты, его бють якъ мужика.

„Вôдбувъ я кару и вернувъ ся домôвь. Хочь бы менѣ хто марнымъ словечкомъ докоривъ, — нѣ; всѣ знали, що я стоявъ за слушну справу. Приходить пора старосту въ селѣ выбирати. И тутъ всѣ за мною. Лишь начальство поясняє, що караный арестантскими ротами не має „деякихъ правъ“ и старшиною бути не може. Отъ тобѣ й на! Колодою менѣ тѣ роты на серце повалили ся. Грижа мене ймила ся, така грижа, що нѣякъ ѣи не проженешь. Хиба втоплю ѣи, въ горѣвцѣ втоплю! И розпивъ ся я, загулявъ!...

„Не давъ царь-батюшка, — най царствуе на славу! — свободы своимъ людямъ, та давъ таки дещо. Давъ своимъ ґубернаторамъ, а дальше и кождôй сферѣ навѣть и селянамъ, право выслати въ Сибѣръ нелюбого чоловѣка безъ всякои причины. Нѣ, що я кажу, безъ всякои причины. Вже то причина въ нихъ буде, якъ наважать. Найневиннѣйшого посудять о крадѣжь, пôдпалъ, чи що тамъ и вонъ!.. Покорыстували ся й мои земляки своимъ правомъ, взяли пôдъ арестъ и выслали въ Сибѣръ.

„Що-жь менѣ тамъ бѣдному робити въ Сибѣрѣ? Орати землю сибѣрскою сохою? Та для кого?! Красти може? Того я не вмѣвъ зъ малку, не втну й до останку. А бувъ у гарнôй таки школѣ, — пôдъ Севастополемъ, на Кавказѣ чимало розбоѣвъ допустили ся нашѣ салдаты. Можь було вôдъ нихъ и переймити дещо. Та я тодѣ ще бридивъ ся тымъ ремесломъ, хочь теперь въ груди вже не вдарю ся, — всего покоштувавъ. „Нечего было дѣлать“, якъ каже Москаль. Отъ я и втѣкъ зъ Сибѣри, якъ то въ пѣсни спѣвають:

Но въ Сибири долго я не буду.
Все хорошо разознаю,
Опять я въ Кіевъ ворочусь
И зъ другами погуляю.

„Ще по дорозѣ въ Сибѣръ придививъ ся я, якъ живуть по тюрмахъ бродяги, а зъ Сибѣри въ Кіевъ вже самъ бродягою вернувъ ся. Въ Кіевѣ пропивши послѣдню копѣйку, згадавъ, що мене бродяги навчили. Ставъ середъ улицѣ й кричу: „Караулъ, бери мене, я бродяга!“ И дôставъ ся въ тюрму.

„Тутъ, въ тюрмѣ мене заразъ и старостою зробили надъ двома сотнями арестантôвъ. Гарно! Все я таки своѣи чести доступивъ, — не въ селѣ, то въ тюрмѣ, але доступивъ. Арестантскій староста то щось въ родѣ ліверанта. Вôнъ зносить ся зъ доставцями всякихъ припасôвъ и начальствомъ. Звѣсно вамъ може, що въ Россіи добрѣ люде милосердье мають надъ арестантами и жертвують на нихъ чимало харчѣвъ та припасôвъ. Та не въ тôмъ дѣло, що добрѣ люде дають, а въ тôмъ, що начальство робить. Воно, замѣсть роздати дары мѣжь арестантôвъ, продає ихъ за пôвъ цѣны арестантскому старостѣ, а староста по звычайнôй цѣнѣ арестантамъ, — отъ и всѣ сытѣ. А тымъ часомъ „судебный слѣдователь“ переслухуе поволи бродягу. Бродяга подає ему выдуманѣ имя й прôзвище и далеку ґубернію. Вôнъ каже фотоґрафувати бродягу та посылає туды фотоґрафію и черезъ два, три мѣсяцѣ дôстає вôдтамъ вôдповѣдь, що такого й такого не знають. Тодѣ подає ся друге прôзвище и другу ґубернію, — починає ся другій актъ комедіи. И чимъ лѣпше бродязѣ йдуть „коммерческія сдѣлки“, тымъ бôльше актôвъ має цѣла комедія. А якъ що зле, то панъ „староста“ каже, що вônъ бродяга и его высылають на Сибѣръ. Якъ бы тамъ нѣ було, за вôсѣмь, десять мѣсяцѣвъ побуту въ тюрмѣ вônъ завсѣгды встигне зложити собѣ якихъ 500 рублѣвъ. Втѣшаючи ся свободою сибѣрского житя, бродяга живо пускає зароблены грôшь, втѣкає зъ Сибѣра и знову бродягою вертає ся въ догôдну для себе тюрму. Є тюрмы, котрыхъ бродяги не люблять и минають ихъ; тамъ або начальство не приязне, або харчь поганый.

„Отъ якъ, баринъ, промышляємо! Я вже й рахубу згубивъ, кôлько разôвъ ходивъ у Сибѣръ. Та се мабуть послѣдный разъ вже тыняю ся. Я й не думавъ, було, теперь вертати ся въ Россію, та братъ землячокъ „мелкій бродяжка“ (бродяги зъ гордостію новикôвъ и недосвѣдченыхъ зовуть „мелкими бродяжками“) розповѣвъ менѣ, що бачивъ у каменеподôльскôй тюрмѣ мого сына старшимъ тюремнымъ ключникомъ, зъ котрымъ навѣть гарнѣ „сдѣлки“ робивъ, бо мôй сынъ, бачишь, якъ всяке, чиновникъ, пôдчиновникъ чи служба, злодѣй и хабарникъ. Отъ я, не „сдѣлокъ“ ради, а що-бъ на свого сына и его господарство подивити ся, — ей Богу, безъ копѣйки гроша за душею, — потягъ свои старѣ кости въ Россію. Гай, гай!!!

Тутъ старый заспѣвавъ:

„По дикимъ степамъ за Байкаломъ,
Гдѣ золото родитъ гора,
Бродяга судьбу проклиная,
Тащить ся зъ сумкой за плечомъ.

Сорвана на немъ рубашонка, —
Множество прераз ныхъ заплатъ, —
Худая на немъ шапичонка
И старый тюремный халатъ.

Идетъ онъ веселый тайгою,
Гдѣ жалобно пташки поютъ
Котелокъ его зъ водою
И сухарики по бокамъ бютъ.

Байкалы онъ смѣло проходитъ,
Рыбацкую лодку беретъ,

вавъ для династіи свою кровь. Чехи суть льояльнѣ, але не можуть пристати на выимковый станъ. Нѣмцѣ, що суть дѣйстно ліберальнѣ, повиннѣ голосувати за внесеньемъ выимкового стану. Внесеня не передано комісіи всѣми голосами противъ голосовъ чеськихъ. [Оклики: Ганьба!] Вѣдтакъ мотивувавъ пос. Шольцъ свое внесенье въ справѣ уживаня обохъ языковъ краевыхъ у внутрѣшнѣй службѣ правительственнѣй. Въ соймѣ ческѣмъ уважають справу реформы выборчон вельми важною, бо зъ рѣзныхъ сторѣнъ ставляють ся внесеня на змѣну ординаціи выборчон. Крѣмъ внесеня молодо-Чехѣвъ на загальне голосованье, задумують Нѣмцѣ поставити внесенье на заведенье курій національныхъ въ соймовѣй ординаціи выборчѣй на мѣсце курій мѣскихъ и сѣльскихъ.

Старо-ческій орґанъ Politik не противный тому внесеню и радить розважити ту справу а вѣдтакъ полагодити ви на надзвычайнѣй сесіи соймовѣй. Тѣ національнѣ куріи були намѣреннѣ вже при укладаню звѣстныхъ пунктацій угодовыхъ 19 сѣчня 1890 р. Вкѣнци и старо-Чехи выступили въ внесеньемъ реформы выборчон. Се внесенье Рітера таке: 1) Право выборче до сойму мае бути розширене такожь на тѣ верствы населеня, котрѣ доси его не мали; 2) всѣ важнѣ клясы населеня мають одержати вѣдповѣдну репрезентацію; 3) округи выборчѣ мають бути для обохъ народностей рѣвномѣрно подѣленѣ; 4) выборы въ громадахъ сѣльскихъ мають бути безпосереднѣ; 5) треба вѣзвати правительство, щобы поробило вѣдповѣдній крокы для вѣдданя соймамъ права выбору послѣвъ до рады державнои.

Въ моравскѣмъ соймѣ приходить дуже часто до оживленои дебаты, коли ческа меншость критикуе поведенье и зарядъ бѣльшости нѣмецкои въ краевыхъ институціяхъ. Розумѣе ся, що голосъ меншости не вѣдносить успѣху. — Пос. Шромъ поставивъ внесенье на змѣну соймовои ординаціи выборчои въ тѣмъ напрямѣ, щобы 1) число послѣвъ зъ громадъ сѣльскихъ було вѣдповѣдно побѣльшене; 2) щобы наступивъ справедливый подѣлъ округѣвъ выборчихъ въ мѣстахъ и громадахъ сѣльскихъ на основѣ національнѣй; 3) щобы право выборче въ мѣстахъ було розширене на всѣ особы управненѣ до выбору въ громадѣ; 4) щобы въ громадахъ сѣльскихъ заведено безпосереднѣ выборы, при чѣмъ кожда громада мае бути мѣсцемъ выборчимъ.

Въ шлескѣмъ соймѣ при нагодѣ дебаты надъ субвенцією для краевои культуры, котра есть въ рукахъ нѣмецкихъ, домагали ся славяньскѣ послы заснованя рѣльничого товариства центрального для цѣлого краю. Се домаганье не увзгляднила нѣмецка бѣльшость. — Пос. Тіркъ мотивувавъ свое внесенье на змѣну соймовои ординаціи выборчон. Бесѣдникъ жадавъ введеня безпосередныхъ тайныхъ выборѣвъ въ громадахъ сѣльскихъ.

Въ дальматинскѣмъ соймѣ отворивъ перше засѣданье за-для недуги маршалка заступникъ маршалка д-ръ Булатъ. Въ промовѣ своѣй згадавъ про авдієнцію депутаціи у цѣсаря. Депутація вручила меморіялъ о економічнѣмъ положеню и потребахъ краю. Зъ вѣдповѣди монарха выходить, що правительство выготовляе плянъ будовы зелѣзницѣ Спалато-Арцано-Предоръ (до Босны). Вѣдтакъ повитавъ послѣвъ намѣстникъ фельдцайґмайстеръ бар. Давидъ промовою въ обохъ языкахъ краевыхъ, поручаючи имъ предложеня правительственнѣй.

Вдругъ, милую пѣсню заводитъ
Про рѣдину бѣдный поётъ."

По короткѣй мовчанцѣ, на пѣвъ до себе самого, а на пѣвъ до мене, старый сказавъ:

„Рѣдный край, рѣдный край! жѣнка, дѣти — голубчики, все вѣдцурало ся вѣдъ бродяга! Гей, баринъ, подайте ще одну папіроску, та й того червоного винця, бо я не въ силѣ скѣнчити своѣи исторіи..."

Лигнувши скляночку „бессарабского", старый казавъ дальше:

„Зайшовъ я якось въ той Каменець Подѣльскій и побачивъ ся зъ сыномъ, — тою гадиною, що ви грѣвъ за пазухою малу. И що вы на те скажете? Дѣставъ заплату вѣдъ него — по-за уха дѣставъ! Зъ тымъ и вертаю ся въ Снбѣръ вѣкъ свѣй коротати."

Старый замовкъ и не говоривъ бѣльше. Я, шануючи его смутну мовчанку, мовчавъ и собѣ-жь. По хвили старый зѣтхнувъ и свѣжимъ голосомъ тремтячимъ заспѣвавъ зъ тиха:

„Въ тундрахъ, гдѣ нѣтъ солнца ни зари,
Гдѣ являють ся какъ звѣры
По утёсамъ дикари;
Нумо дикари зъ выжнихъ горъ на Енисей!
Я вашь братъ, — боюсь людей,
Я бродяга!..."

Въ Товстѣмъ, д. 25 грудня, 1894.

Въ трієстеньскѣмъ соймѣ отворивъ маршалокъ д-ръ Пітері засѣданье промовою, въ котрѣй зазначихъ невдоволенье зъ тои причины, що проекты законовъ, ухваленѣ минувшои сесіи, не одержали санкціи. Та ухвала була згѣдна зъ поглядами рады мѣскои. (Трієстеньска рада мѣска мае право, якъ звѣстно, урядувати яко соймъ краевый.) Помимо того готовѣ послы заступати интересы своѣи територіи, держачи высоко прапоръ національный и автономічный. По трикратнѣмъ пѣднесеню оклику въ честь цѣсаря промовивъ кѣлька слѣвъ заступникъ правительства бар. Конрадъ. — На тѣмъ першѣмъ засѣданю не були присутнѣ чотири заступники славяньскѣ, выбранѣ зъ округа прилученого до територіи мѣста Трієсту. Они и оголосили вѣдозву, що не будуть брати участи въ нарадахъ сойму, бо италійска бѣльшость не увзглядняе потребъ славяньского населеня и они выставленѣ на наругу въ ґалеріи соймовои.

При отвореню истрійского сойму зайшла цѣкава подѣя. Ото бѣльшость соймова, зложена зъ Италійцѣвъ, задемонструвала, выйшовши зъ салѣ засѣдань и тымъ способомъ здекомплетувала засѣданье. Ся демонстрація була уложена на довѣрочнѣй нарадѣ италійскои бѣльшости, де ухвалено рѣшучо выступати зъ огляду на поведенье правительства супротивъ славяньского населеня. Якъ звѣстно, Италійцѣ не можуть того простити правительству, що оно бодай крыхѣтку правъ національныхъ признало Славянамъ, н. пр. въ квестіи написовъ на урядахъ. По промовѣ италійскѣй и хорватскѣй, маршалка д-ра Кампітелього пѣднесено три кратный окликъ въ честь цѣсаря а вѣдтакъ забравъ слово заступникъ правительства. Вже при першихъ слозахъ въ италійскѣй мовѣ, дались почути вѣдъ послѣвъ италійскихъ голосы: „Basta [досыть]! basta! Мы не хочемо повитаня вѣдъ правительства! Знаемо вашу щирѣсть: утраквістичнѣ таблицѣ, судьѣ присяжнѣ, выборы!" Въ сали наставъ великій гамѣръ, збѣльшеный ще поведеньемъ ґалеріи, котра плескала и кричала. Маршалокъ дзвонивъ, але италійскѣ послы встали зъ мѣсць и выйшли зъ салѣ демонстративно. Заступникъ правительства докѣнчивъ свою промову по славяньски, а маршалокъ закрывъ засѣданье за-для браку комплету.

Дописи „Дѣла"

Зъ Перемышля.

[Ще слово о товариствах задатковыхъ.]

Зъ правдивою приемностію вѣдчитавъ я оногды въ „Дѣлѣ" справозданье першого руского товариства задаткового „Вѣра" въ Перемышли за першій пѣврѣкъ истнованя. Фактъ, що товариство въ першѣмъ пѣвроцѣ вѣдъ свого заснованя мае вже власный фондъ резервовый въ квотѣ 251 зр., що зѣбрало на удѣлы 6.013 зр., а на щадници згромадило 21.815 зр. 26 кр., та що вже зъ самыхъ вѣдсотокъ мало приходу 802 зр. 17 кр, вказуе наглядно нашу жизненѣсть и дае намъ певну запоруку красшои будучности. Я слѣдивъ розвѣй историчный многихъ того рода товариствъ а жадне зъ нихъ не може повеличатись въ першѣмъ пѣвроцѣ свого истнованя такъ красными успѣхами. И не дивниця — мы Русины грубо припѣзналисъ, тожь и спѣшити намъ треба.

Вертаючи до справозданя „Вѣры", скажу, що цифры тамъ поданѣ дѣйстно импонуючѣ: загальный прихѣдъ въ першѣмъ пѣвроцѣ истнованя товариства 39.422 зр. 86 кр. — сума дуже красна, а оборотъ касовый 77.608 зр. 24 кр. — то сума, котрою можуть повеличатись другѣ того рода товариства ледви по кѣлькохъ лѣтахъ свого истнованя. Велику тутъ заслугу поклали декотрѣ заможнѣйшѣ патріоты зъ Перемышля и околицѣ, що не дались увести тѣй марѣ, котра вѣдъ часу упадку „Заведеня" такъ людей полохае и не допускае, щобы мы разъ дѣйшли до яковсь організаціи економічнои. На жаль, у насъ такъ водить ся, що неоденъ Русинъ повѣрюе свѣй грѣшь кому-небудь — польскимъ чи жидѣвскимъ товариствамъ, або льокуе ихъ въ спекуляційныхъ непевныхъ папераxъ, абы лишь, борони Боже, не вѣддати ихъ въ рускѣ руки — до Народнои Торговлѣ або на заснованье якого руского товариства задаткового, бо каже: пропаде. Однакъ рѣчь то не такъ страшна й небезпечна. Причины упадку „Заведенія" загально вѣдомѣ, були они особливои натуры, — а зъ того цѣлкомъ не выходить, щобы вже кождый Русинъ бувъ непевный та щобы институціямъ Русинами основанымъ не можна повѣрити гроша, а конче треба на се глядати чужихъ институцій.

Скаже хто, що галицка каса щаднича або мѣскѣ касы щадничѣ для вкладникѣвъ, а банкъ краевый, гіпотечный або товариство кредитове земске даютъ безпеченство пупілярне и велику поруку. Правда, я сему не перечу, але-жь нехай менѣ хто скаже: чому мимо тои великои поруки передъ кѣлькома мѣсяцями листы заставнѣ товариства кредитового земского наразъ упали? чи порука наразъ зменшила ся? На те я скажу, що нѣчо на свѣтѣ не е абсолютно певне. Хотяй н. пр. товариство кредитове земске винѣ пѣсля закона дае поруку пупілярну, бо листы заставнѣ мають покрытье на гіпотекахъ бѣльшихъ посѣлостей въ першѣй половинѣ вартости оцѣнкочои, то взявши выпадокъ, що посѣлость цѣнилась дуже высоко, а за якійсь часъ и вартѣсть грунтѣвъ значно впаде, лѣсы вырубають, будынки економічнѣ понищать а инвентарь розтратить ся — то показуе ся, що гіпотека не выстане на покрытье удѣленои позички зъ нарослыми ратами и вѣдсотками проволоки. Тогдѣ й тота пупілярна обезпека упадае.

Теперь пригляньмо ся: яку обезпеку дае н. пр. перемыска „Вѣра" для вкладаючихъ тамъ на ощаднѣсть? Кождый вкладникъ есть вѣрителемъ товариства, а вкладка ощадности яко довгъ товариства передо всѣмъ мусить бути заспокоена. Отже на покрытье вкладокъ щадничихъ въ квотѣ 21.815 зр. 26 кр. въ перемыскѣй „Вѣрѣ" зложеныхъ служать: А) Передовсѣмъ чистѣ зыски товариства, а тыми суть побранѣ вѣдсотки [802 зр. 17 кр.]. Б) Фондъ резервовый [251 зр.] разомъ зъ маетькомъ движимымъ товариства [друки 583 зр. 50 кр., инвентарь 264 зр.] В) Всѣ претенсіи товариства, а именно удѣленѣ позички на скрипты въ квотѣ 24.510 зр. и позички на векслѣ въ сумѣ 10.008 зр. А треба знати, що всѣ позички мають дуже добру поруку, може й лѣпшу якъ позички товариства кредитового земского, бо коли за позичку товариства кредитового земского ручать самѣ тѣлько одинѣ посѣлости въ першѣй половинѣ своѣи вартости [неразъ дуже высоко оцѣненѣ], то позичка селянинома затягнена мае свое забезпеченье о много высше. Коли селянинъ жадае позички н. пр. въ квотѣ 200 зр., то [о скѣлько я въ „Вѣрѣ" поинформувавъ ся] самъ мусить бути властителемъ грунту, котрый бы представлявъ вартѣсть що-найменше 600 зр., а кромѣ того за позичку сю ручить ще его жѣнка и двохъ селянъ ручителѣвъ посѣдаючихъ [кождый зъ нихъ] маетькъ що-найменше на суму 600 зр.; кромѣ того самъ позичаючій представляе ще силу робучу, котра евентуально, при недостатку доходу зъ грунту, працею рукъ на рату заробить. Розумѣе ся, що на кожду позичку зѣзнае позичаючій селянинъ [котрый кромѣ того мусить обезпечитись вѣдъ огню] зъ женою и двома ручителями, яко солідарными довжниками, актъ нотаріяльный зъ позволеньемъ на интабуляцію и на всякѣ можливѣ средства екзекуційнѣ. Г) Коли бы мимо того щадниця не була покрыта, ручать за нея члены своими декляроваными удѣлами [т. е. квотою 8.120 зр.] а на выпадокъ потребы [т. е. конкурсу] ще й дальшою квотою ажь до высоты пяти-разового удѣлу т. е. до квоты 40.600 зр. Отже пѣсля представленого стану рѣчи обезпека для властителѣвъ-вкладникѣвъ есть дуже велика, бо пяти разова. Треба до того додати й се, що въ такихъ товариствахъ и самъ складъ рады управляючои, комісіи контрольнои и дирекціи, выходячій зъ выбору, дае поруку, що дѣло поведесь точно и совѣстно. Впрочѣмъ о що ходить? — прецѣнь не повѣрюсь грошей въ чужѣ руки, бо до заряду [т. е. до рады, контролѣ и дирекціи] выбирае ся зъ-помѣжь себе вѣльнымъ выборомъ тыхъ, о котрыхъ знаюсь, що они найбѣльше тымъ дѣломъ интересують ся, найбѣльше до него причиняють ся, т. е. котрѣ найбѣльшѣ зложать вкладки. Тожь нема чого бояти ся, а коли хто боить ся, нехай дасть ся выбрати до управы, то буде самъ своихъ грошей пильнувати и ними рядити. Мушу тутъ ще й се додати, що вложенѣ до товариствъ задатковыхъ грошѣ ще й тымъ безпечнѣй, що всѣ члены управы мусять бути членами товариства, а яко такѣ безперечно у власнѣмъ интересѣ будуть вести дѣло обережно и будуть дѣловодство строго наглядати. Кромѣ того и всѣ члены дирекціи не тѣлько своими вкладками, своими кавціями [въ перемыскѣй „Вѣрѣ" по 500 зр.], але й цѣлымъ своимъ майномъ вѣдповѣдають за точность дѣловодства и за всякѣ шкоды причиненѣ товариству. Длятого смѣло складаймо свои ощадности въ истнуючихъ рускихъ товариствахъ задатковыхъ та й въ Народнѣй Торговли и основуймо чимъ скорше новѣ товариства задатковѣ скрѣзь по мѣстахъ и мѣсточкахъ нашои убогои Руси.

Коли вже я згадавъ про убогу нашу Русь, то мушу сказати, якъ я на справу товариствъ задатковыхъ гляджу зъ точки економічнои. Безперечно, мушу згѣдно зѣ всѣми економістами узнати фактъ рантовного множеня въ нашѣмъ краю товариствъ задатковыхъ за обявъ економічный не конче потѣшаючій, а то тымъ бѣльше, що въ кождѣмъ майже товариствѣ задатковѣмъ попытъ за позичками есть далеко сильнѣйшій, нѣжь приплывъ гроша вѣдъ вкладникѣвъ. Такъ що-жь? — засновуванье такихъ товариствъ мушу уважати за выплывъ дѣйстнои потребы кредиту нашого населеня [голого, на жаль, сѣльского], мушу уважати за malum necessarium, зъ котрымъ числити ся мусимо. А коли вже до того приходить, що нашъ селянинъ позичати мусить, бо теперь безъ позички ему нѣякъ не оббѣйти ся, то замѣсть щобъ его мали вызискувати жиды-лихвари даючи ему позички на величезнѣ проценты або замѣсть щобы Поляки чи жиды, засновують и у насъ на Руси товариства задатковѣ, нам богатѣли будь-то тымъ способомъ, що мы приступаемо въ члены заснованыхъ ними товариствъ, та складаемо тамъ свои ощадности або що затягаемо тамъ позички, — то радше заложѣмъ мы собѣ самѣ такѣ товариства, тогдѣ чистѣ зыски припадуть намъ самымъ нашѣ люде будуть мати заробокъ яко функціонеры тыхъ товариствъ, а кромѣ того, маючи силу фінансову въ рукахъ, будемо дѣйстно правдиво сильными економічно й політично. Тогдѣ й политикувати намъ лекше стане..

Т. И. И.

ПЕРЕГЛЯДЪ ПОЛІТИЧНЫЙ.

Wiener Ztg. оголосила санкціоновaный законъ о пѣльгахъ належитости для позичокъ мѣста Черновець, дальше законъ, змѣнюючій артикулъ II. закона зъ 23 мая 1883, дотыкаючого управильненя активальныхъ додаткѣвъ урядникѣвъ, що ведуть евіденцію катастру податку грунтового, вѣдтакъ законъ, доповняючій означенье § 36. закона зъ 7 мая 1874., котрый вѣдносить ся до покрытя потребъ католицкихъ громадъ парохіяльныхъ. Такожь одержавъ санкцію законъ, що дотыкае сплаты на основѣ закона зъ дня 5 липня 1886 мѣсту Стрыеви удѣленыхъ безпроцентовыхъ задатковъ, а вкѣнци законъ о наданю пупілярнои безпечности зелѣзничимъ облігаціямъ, якѣ мае выдати галицкій краевый банкъ.

Кабінетна кріза на Угорщинѣ здаеть ся вже покѣнчена. Утворення нового кабінету пѣдойнивъ ся мадярскій шовіністъ бар. Банфі. Вѣнъ надѣе ся що вже въ понедѣлокъ предложить цѣсареви до затвержденя цѣлу листу кабінету. Банфі задержавъ бы теку внутрѣшныхъ справъ, Февраріи міністерство краевои обороны и имовѣрно полишать ся въ новѣмъ кабінетѣ міністры Гіеронімі и міністеръ для Хорватіи Иосиповичь. Цѣлою акцією править Векерле, бо Банфі безъ его рады не робить нѣ одного кроку. — Велику радѣсть выкликала въ сторонництвѣ ліберальнѣмъ вѣсть, що король годить ся на выборъ Сілядія президентомъ палаты послѣвъ.

— —

Зъ Софіи доносять, що дня 9 н. ст. сѣчня принявъ на авдієнціи кн. Фердинандъ Цанкова и дуже сердечно его повитавъ. Авдієнція тревала 20 мінутъ. Цанковъ заявивъ, що бажае пѣдпирати династію, а на се замѣтивъ князь, що вѣдъ сеи хвилѣ починае обовязувати угода мѣжь Цанковомъ а династією. Якъ кажуть, мавъ Цанковъ предложити князеви свою політичну програму.

НОВИНКИ.

На щастье, здоровлье, на той **Новый Рѣкъ**!
Нехай-же всѣмъ гладко постелить ся вѣкъ!
Богато надѣй було въ роцѣ старѣмъ,
Нехай тѣ надѣе сповнять ся въ новѣмъ!
Чимало було розчарованъ гѣркихъ,
Дай Боже намъ тѣлько въ сѣмъ роцѣ потѣхъ!
Дай Боже намъ всѣмъ и зъ росы и зъ воды,
И ворогамъ очи протри, просвѣти!
Борцямъ-оборонцямъ народнои справы
Бажаемо силъ, щобъ у бою стояли,
Хоча-бъ и побѣды не бачили шансовъ.
Урядникамъ рускимъ бажаемъ авансовъ,
Священикамъ красшихъ парохій, дотацій,
Професорамъ пенсій, купцямъ „операцій";
Селянъ най потѣшить сей рѣкъ урожаемъ;
Товариствамъ рускимъ розвою бажаемъ,
По сто новыхъ членовъ всѣмъ клюбамъ жѣночимъ,
Красы веснянои всѣмъ личкамъ дѣвочимъ,
Всѣмъ рускимъ молодцямъ завзятя и силы,
Не падати духомъ, стремѣти до цѣли!
Най згода, миръ злинуть до рускои хаты,
До рускихъ редакцій... ще й пренумераты...

— **Всѣмъ нашимъ Вп. Читателямъ и Прихильникамъ**, що такъ численно почтили насъ новорѣчными благожеланями, сердечно дякуемо и кличемо: Посполу! всего добра на многая лѣта!

— **Станъ здоровля посла Юліяна Романчука** бувъ на Рѣздвяни свята значно поправивъ ся, однакъ по святахъ, на жаль, знов погоршивъ ся. Горячка вернулась и то досыть высока Недужого вѣдвѣдуе що дня д-ръ Яна, котрый передъ кѣлькома лѣтами такъ щасливо поборовъ тяжку недугу нашого посла. Діяґноза д-ра Яны выпала — якъ мы й вже згадували — успокоюючо. Щиро бажаемо нашому послови якъ найскоршого подужаня, а се бажанье дѣлять зъ нами певно всѣ Русины и тымъ щедрують ему на завтрѣшный день Нового року!

— **Зъ рускаго гімнастичнаго товариства „Соколъ“**: Симъ завѣдомляємо членовъ „Сокола“, що старшина затвердила оферту п. Гнаткевича, майстра кравецкаго у Львовѣ, на доставу одягівъ сокольныхъ. Охочій замовити собѣ одягъ зволять зложити регуляміномъ приписану рату у скарбника товариства друга А. Хойнацкаго, де одержать вѣдповѣдну асигнату. — Дня 3 н. ст. сѣчня 1895 вѣдбуло ся засѣданье старшины „Сокола“ пѣдъ проводомъ головы, друга В. Нагѣрнаго, въ присутности 18 членовъ. Порѣшено звернутись до асекураційныхъ товариствъ дѣлаючихъ въ краю о удѣленье субвенціи на засновуванье сторожей пожарныхъ и просити соймъ краевый о пѣдмогу на цѣли товариства. Справу змѣны статута вѣдослано назадъ до комісіи. Слѣдуюче засѣданье вѣдбудесь дня 17 н. ст. сѣчня о годинѣ 8-ій вечеромъ. — Други! Повѣдомляємо васъ що вправы гімнастичнѣ зачнуть ся по феріяхъ святочныхъ зъ днемъ 14 с м. а зъ уваги на зближаючій ся прилюдный выступъ взываємо Васъ до пильнои та охочои участи у вправахъ. — За старшину „Сокола“ *В. Нагѣрный* голова. *Ст. Кубихъ* справникъ.

— **Нова читальня „Просвѣты“** основуе ся въ Добротовѣ, надвѣрняньского повѣта. Щасть Боже!

— **Вдовичо-сирѣтскій фондъ станиславѣвскои епархіи** выносить теперь 117.550·52½ зр. Зарѣкъ 1894-ый збѣльшивъ ся вѣнъ о 1.315·50 зр „Заведеніе“ винно ще сему фондови 7 300 зр. а въ роцѣ 1894 сплатило 1200 зр.

— **На украшенье рускои катедры въ Станиславовѣ** вплынуло вѣдъ 20 жовтня 1893 до 31 грудня 1894 року 592 зр. 27 кр. Загальна сума узбираныхъ на сю цѣль жертвъ выносить нынѣ зъ вѣдсотками 7.700 зр.

— **Дальшій публичный выкладъ проф. М. Грушевского зъ рускои исторіи** вѣдбуде ся вѣ второкъ 3 (15) сѣчня 1895 о годинѣ 6-ій вечеромъ въ сали рускои гімназіи.

— **Баль нашого „Сокола“** вѣдбудесь — якъ довѣдуємось — дня 2 н. ст. лютого 1895. Зновъ же дня 12 н. ст. лютого вѣдбудесь баль академічного товариства „Ватра“ на дохѣдъ фонду стіпендій имени Тараса Шевченка.

— **Авансы и перенесеня въ судахъ.** Радниками краевого суду именованѣ: секретарь рады Вільке для Перемышля, заступникъ прокуратора Гізовскій для Самбора, секретарь рады Рутковскій для Тернополя и заступникъ прокуратора Висляньскій для Тернополя. — Перенесенѣ радники краевого суду: Дзержиньскій зъ Тернополя до Львова, Хилиньскій зъ Перемышля до Львова и Бенчаровскій зъ Самбора до Перемышля.

— **Кваліфікаційный испытъ на учителѣвъ шкѣлъ народныхъ** розпѣчне ся передъ испытовою комісією у Львовѣ дня 18 н. ст. лютого. Поданя треба вносити до дирекціи испытовои комісіи (ул. Скарбкѣвска ч. 39) на руки дотычнои окружнои рады шкѣльнои найдальше до дня 6 н. ст. лютого. — Такій-же испытъ розпѣчне ся дня 25 н. ст. лютого передъ испытовою комісією въ Перемышли. Кандидаты маютъ предложити зъ поданями: 1) Метрику, 2) свѣдоцтво зрѣлости, 3) потвердженье що найменше 2 лѣтнои практики учительскои, 4) коротку житьепись и 5) выказъ перечитаныхъ до испыту книжокъ. Поданя треба вносити найдальше до 18 н. ст. лютого.

— **Доповняючій выборъ** двохъ членовъ рады повѣтовои въ Золочевѣ зъ ґрупы сѣльскихъ громадъ розписаный на день 20 н. ст. лютого, а одного члена зъ ґрупы мѣскихъ громадъ на день 22 н. ст. лютого.

— **Одинъ добродѣй зъ Бережанъ**, не бажаючій оголошеня его имени жертвувавъ на выдавництво „Руско-украинськихъ народныхъ мельодій“ квоту 200 зр., котру готѣвкою надѣславъ уже на руки комітету. Хочь имя щедрого жертводавця закрыте, не менше почуваємо ся до обовязку высказати ему прилюдно за такъ щедрый даръ въ користь нашого выдавництва найщирѣйше спаси-Бѣгъ! — За комітетъ *Остапъ Нижанковскій. Єронимъ Калитовскій.*

— **Въ справѣ процесу проф. Вол. Шухевича противъ редактора „Галичанина“ п. Вол. Лучика** одержали мы сегодня зъ редакціи „Галичанина“ выровъ трибуналу присяжныхъ, котрый и мѣстимо зъ тексту надѣсланого намъ редакцією „Галичанина“:

„Въ имени Его Величества Цѣсаря! Ц. к. Трибуналъ Суда Присяжныхъ во Львовѣ на дни нынѣшномъ подъ предсѣдательствомъ ц. к. совѣтника Зубрицкого въ присутствіи ц. к. совѣтниковъ Фигера и Никша яко судей и ц. к. авскультанта Дудровича яко протоколянта на подставѣ обжалованья, внесенного противъ Владиміра Луцыка о провину изъ §§. 487, 488, 491 и 493 з. к. черезъ Владиміра Шухевича актомъ обжалованья отъ дня 10 серпня 1894 г. ч. 16125 по переведеніи въ слѣдствіе роспоряженья отъ дня 16 вересня 1894 г. ч. 16125 заряженной росправы головной на дни 10 паздерника 1894 г. въ присутствіи заступника обвинителя приватного адв. д-ра Коса яко обвинителя на вольной стопѣ остающого обвиненного Владиміра Луцыка, того же защитника д-ра Грека на подставѣ черезъ обвинителя поставленного внесенія на узнанье обвиненного Владиміра Лузыка виннымъ перекрочень изъ арт. III. уступа 1 и 5 уставы отъ дня 15 паздерника 1868 г. ч. 142 Д. у. д. отвѣтное укараньe и заряженье оголошенья сего приговора въ газетахъ „Галичанинъ“ и „Дѣло“. — Когда присяжныи на предложенныи: I. вопросъ головный: Чи обвиненный Владиміръ Луцыкъ виненъ, що яко издатель и отвѣчательный редакторъ выходящой во Львовѣ часописи „Галичанинъ“, въ той часописи въ ч. 118 отъ 7 червня 1894 г. въ рубрицѣ „новинки“ статью подъ загл. „Русскій кловнъ на костюшковской выставцѣ“, а) представляющой безподставно, якобы Владиміръ Шухевичъ спрофановалъ образъ св. креста и допустился богохульства на крестномъ знамени и тѣмъ обвиняющой его о злочинъ богохульства или о провину обиды законно узнанной церкви, а що найменьше фалшиво обвиняющой его о дѣло нечестное и неморальное, которое того въ прилюдной опинии способно сдѣлати погордным и понижити, б) называющой Владиміра Шухевича безподставно „кловномъ“, „кловномъ острякомъ“, „паяцомъ“ и „дурнымъ Августомъ (der dumme August), дальше приписующой характерови его такіи стороны (rysy), которыи тому приносять лишь стыдъ и наругу въ очахъ каждого честного и побожного человѣка, прилюдно закидающой ему погордливыи свойства и выставляющой его на прилюдную наругу? — одвѣтили двома голосами: „такъ“, десятью голосами: „такъ“ съ исключеніемъ уступа а); VI. вопросъ евентуальный: Чи обжалованый Владиміръ Луцыкъ виненъ, що отвѣтно до своего обовязка яко редакторъ часописи „Галичанинъ“, занедбалъ такой уваги, при которой перестереганью было бы не наступило умѣщенье въ той часописи въ ч. 118 отъ 7 червня 1894 г. въ рубрицѣ „новинки“ статьи подъ загл. „Русскій кловнъ на костюшковской выставцѣ“, а) представляющой безподставно, якобы Владиміръ Шухевичъ спрофановалъ образъ св. креста и допустился богохульства на крестномъ знамени и тѣмъ обвиняющой его о злочинъ богохульства или о провину обиды законно узнанной церкви, а що найменьше фалшиво обвиняющой его о дѣло нечестное и неморальное, которое того въ прилюдной опинии способно сдѣлати погордным и понижити, б) называющой Владиміра Шухевича безподставно „кловномъ“, „кловномъ острякомъ“, „паяцомъ“ и „дурнымъ Августомъ (der dumme August), дальше приписующой характерови его такіи стороны (rysy), которыи тому приносять лишь стыдъ и наругу въ очахъ каждого честного и побожного человѣка, прилюдно закинулъ ему погордливыи свойства и выставилъ его на прилюдную наругу? — одвѣтили пятью голосами: „такъ“, семи голосами „нѣтъ“; V. вопросъ евентуальный: Чи обжалованый Владиміръ Луцыкъ виненъ, що отвѣтно до своего обовязка яко редакторъ часописи „Галичанинъ“ занедбалъ такой уваги, при которой перестереганью было бы не наступило умѣщенье въ той часописи въ ч. 118 отъ 7 червня 1894 г. въ рубрицѣ „новинки“ статьи подъ загл. „Русскій кловнъ на костюшковской выставцѣ“, а) представляющой безподставно, якобы Владиміръ Шухевичъ спрофановалъ образъ св. креста и допустился богохульства на крестномъ знамени и тѣмъ обвиняющой его о злочинъ богохульства или о провину обиды законно узнанной церкви, а що-найменьше фалшиво обвиняющой его о дѣло нечестное и неморальное, которое того въ прилюдной опинии способно сдѣлати погордным и понижити, б) называющой Владиміра Шухевича безподставно „кловномъ“, „кловномъ острякомъ“, „паяцомъ“ и „дурнымъ Августомъ (der dumme August), дальше приписующой характерови его такіи стороны (rysy), которыи тому приносять лишь стыдъ и наругу въ очахъ каждого честного и побожного человѣка, прилюдно закидающой ему погордливыи свойства и выставляющой его на прилюдную наругу? — одвѣтили двома голосами: „такъ“, десятью голосами: „такъ“ съ исключеніемъ уступа а) — завыроковалъ: Владиміръ Луцыкъ, родомъ изъ Годова, 37 лѣтъ, гр. кат. рел., стану вольного, редакторъ часописи „Галичанинъ“, некараный, есть виненъ: що отвѣтно до своего обовязку яко редакторъ часописи „Галичанинъ“ занедбалъ такой уваги, при которой перестереганью было бы не наступило помѣщенье въ той часописи артикуловъ въ повышой часописи въ ч. 118 отъ 7 червня 1894 г. въ рубрицѣ „новинки“ подъ загл. „Русскій кловнъ на костюшковской выставцѣ“ и въ ч. 122 отъ 13 червня 1894 г. въ рубрицѣ „новинки“ подъ загл. „Еще о русскомъ кловнѣ на польской выставцѣ“, называющихъ Владиміра Шухевича безподставно „кловномъ“, „кловномъ-острякомъ“, „паяцомъ“ и „дурнымъ Августомъ“ (der dumme August) и приписующихъ его характерови такіи стороны, которыи тому приносять лишь стыдъ и наругу въ очахъ каждого честного и побожного человѣка, прилюдно закидающихъ ему погордливыи свойства и выставляющихъ его на прилюдную наругу, чѣмъ допустился перекроченья изъ арт. III. закона отъ дня 15 паздерника 1868 г. ч. 142 Д. у. д. по мысли уступа 5-ого артикула, за суджаеся Владиміра Луцыка на грошевую кару 20 зр., по мысли 389 з. к. на поношенье коштовъ поступованья карного и въ концѣ по мысли §. 39 закона отъ дня 17 грудня 1862 г. ч. 6 Д. у. д. на оголошенье выроку въ часописяхъ „Галичанинъ“ и „Дѣло“ въ рубрицѣ „новинки“ до трехъ дней по его правосильности. Натомѣстъ увольняется Владиміра Луцыка отъ обжалованья о провину изъ §§. 487, 488, 49 и 493 з. к. якобы черезъ то пополненную, що онъ яко издатель и отвѣчательный редакторъ выходящой во Львовѣ часописи „Галичанинъ“ помѣстилъ въ той часописи въ ч. 118 отъ 7 червня 1894 г. въ рубрицѣ „новинки“ статью подъ загл. „Русскій кловнъ на костюшковской выставцѣ“, а также въ ч. 122 отъ 13 червня 1894 г. въ рубрицѣ „новинки“ статью подъ загл. „Еще русскомъ кловнѣ на польской выставцѣ“ и въ статьяхъ тѣхъ а) представляючи безподставно якобы Владиміръ Шухевичъ спрофановалъ образъ св. креста и допустился богохульства (кощунства) на крестномъ знамени, фалшиво обвинилъ его о злочинъ богохульства или о провину обиды законно узнанной церкви, а що найменьше фалшиво обвинилъ его о дѣло нечестное и неморальное, которое того въ прилюдной опинии способно сдѣлати погордным и понижити, дальше б) называючи Владиміра Шухевича безподставно „кловномъ“ „кловномъ-острякомъ“, „паяцомъ“ и „дурнымъ Августомъ“ (der dumme August), дальше приписуючи характерови его такіи стороны, которыи тому приносять лишь стыдъ и наругу въ очахъ каждого честного и побожного человѣка, прилюдно закинулъ ему погордливыи свойства и выставилъ его на прилюдную наругу. Поводы: Выше наведеннымъ отвѣтомъ судіи присяжныи узнали, що инкриминованныи статьи предметово мѣстять въ собѣ знамена провины изъ §. 491 и 493 з. к., однако не узнали, щобы тѣ артикулы будто через самого обжалованного, будто за его вѣдомостію зостали помѣщены, що однако обжалованный, яко отвѣчательный редакторъ „Галичанина“, занедбалъ доложити такой уваги, при которой перестереганью помѣщенье тѣхъ артикуловъ было бы не наступило, тѣмъ самымъ узнанье виннымъ обжалованного переступства изъ арт. III. закона отъ дня 15 паздерника 1868 г. ч. 142 Д. у. д., а увольнено его отъ обжалованья о провину изъ §§. 487, 488, 491 и 493 з. к. есть узасадненымъ. При вымѣрѣ кары по уступѣ 5 повышой уставы Трибуналъ имѣлъ на увазѣ съ одной стороны, що обжалованный до теперь не былъ каранный, а съ другой стороны, що два разы допустился карыгодного дѣла и узналъ кару 20 зр. за отвѣтную по мысли §. 389 з. к. засудилъ обжалованного на поношенье коштовъ поступованья карного. Съ причины, що рѣчь, о которую ходитъ, была предметомъ дискусіи въ „Галичанинѣ“ и въ „Дѣлѣ“, обвинителеви мусить золажати на томъ, щобы читатели обохъ тѣхъ часописей повѣдомлены зостали о способѣ окончення справы, прото по §. 39 зак. отъ дня 17 грудня 1862 г. ч. 6 Д. у. д. рѣшилъ Трибуналъ, що нынѣшній выровъ въ тѣхъ обохъ часописяхъ имѣетъ быти помѣщенъ. — Ц. к. Судъ краевый карный. Львовъ дня 10 паздерника 1894 г. Зубрицкій. Дудровичъ.

Господарство промыслъ и торгвляо.

— **Дирекція зелѣзниць державныхъ** оповѣщуе: Рухъ товаровый межи Румунією а Австро Угорщиною и Нѣмеччиною. — Зъ днемъ 1 сѣчня 1895 увѣйде въ житье нова тарифа, часть I, вѣддѣлъ Б.

Австро-угорскій-румуньскій звязокъ зелѣзничій. — Зъ днемъ 1 сѣчня 1895 увѣйде въ житье нова тарифа.

Телєґрамы „Дѣла“

Вѣдень 12 сѣчня. Долѣшно австрійскій соймъ выбравъ комісію зъ 12 членовъ, щобы нарадила ся надъ змѣною

Берлинъ 12 сѣчня. На ...ѣномъ вчера офіцярскимъ ... царя Александра III. въ честь ... появивъ ся и цѣсарь Вільгельм ... сердечный спосѣбъ пѣднѣсъ ... царя Николая и гр. Шувалова

Бѣлградъ 12 сѣчня. За... Цебинача маe бути нинѣ огол... рять, що на случай засуджена ... тра, яко въ день Нового ... — Скупштина буде скликана д...

Софія 12 сѣчня. Не вѣр... ивъ Стамбулова внесено су... участь въ убійствѣ Бѣлчева, а ... такожь и слѣдство понехане.

Надѣслан

Отвертый лис

Вповажаный Пане Фрайліх...

Мушу сказати правду, що в... зъ причины перепуклины, якій я т... звыжь трицяти лѣтъ, помимо гля... у фаховыхъ людей, дѣзнавъ я н... коли удавъ ся до Васъ и по ужит... Вами перевязки, при помочи котро... старого вѣку, — числю звыжь 75 лѣт... на дорозѣ до цѣлковитого вылѣчен... дѣю, що цѣлкомъ позбуду ся сеи н... лише Богъ може нагородити, бо ... силѣ се зробити. Прошу приймит... вѣстне признанье на доказъ мое... до котрои почуваю ся — остаючи... правдивымъ поважаньемъ, щирый

Свящ. Грибови...

Дзвинячка 26 жовтня 1894.

(Подае „Импресса“ Львѣвъ.)

ВЕНЕДИКТЪ КОПЕРН...

оптикъ ... „пѣдъ К... Львѣвъ, ... (ул. Теат... тивъ гол... поручае ... бора и ... шихъ цѣнахъ: окуляры, цвікеры, льорне... лекогляды, барометры, аерометры, мікроско... пасы, райсцайги, ленты мѣрильнѣ, пѣоны, сіѣ... и т. п. Устроеня звѣнковъ електричныхъ. выготовляютъ ся найскорше и найдешевше... въ провінціи выготовляютъ точно.

ПОМАДА „ФЕН...

нагороджена на выставѣ д... здоровля и плеканя недужи... въ Штутгартѣ 1890 р., ве... пѣсля лѣкарского осуду и ... ся признань тысячей пис... зъ подякою одинокимъ, дѣй... но вартнымъ и нешкѣдны... средствомъ, щобы осягну... дамъ и панѣвъ повный, ... ный зарѣстъ волоса та п... заразъ усувати выпаданье ... лося и творенье порплѣн... такожь причиняе ея тая п... мада вже у молоденькихъ ... нѣвъ до сильного пороету вусѣвъ. Гар... и нешкѣдность. Фляконь 80 кр. при ... 301 тою и при послѣплатѣ 9...

К. ГОППЕ ВѢДЕНЬ ... Hatteidorfer...

Перепона въ травл...

катаръ жолудка, діспепсія, б... титу, згага и т. д якъ ... та

Катары вѣддыховыхъ ... харкотанье, кашель, хрыпка сут... котрыхъ

найч... алка... ВО... ща...

уживае ся пѣсля высказѣвъ медицинь... зъ особливымъ успѣхомъ.

Вѣдъ давна звѣстный зъ своеи доброты и запаху правдивый

РОССІЙСКІЙ ЧАЙ

въ торговли

В. АДАМОВИЧА

ВЪ БРОДАХЪ

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

Фунтъ дуже доброго	зр. 1·40
Фунтъ найлѣпшого оринін. опакован.	зр 2·50
Фунтъ „Имперіялъ“ цѣсарскои	зр. 3·50
Фунтъ высѣвокъ зъ найлѣпш. чаѣвъ	зр. 1·20
кава „Сірюсъ“ франко 5 кільо	зр. 9·50

355 25—52

ЧАЙ ВЪ БРОДАХЪ!

КАРТЫ ѢЗДЫ

до Пѣвнѣчнои Америки

въ

Голяндско-Американьскѣмъ товариствѣ пароходнои плавбы.

NASM

I Kolowratring 9
IV Weyringergasse 7 a **WIEN.**

Щоденна експедиція зъ Вѣдня.

1—13 **Поясненя безплатно.** 18

Симъ маю честь... Вп. Публику, що... **1 н. ст. сѣчня 189...** **я музичну шко... фортепянѣ и на...** Львѣвъ, ул. Вѣрмен... **Іосифъ Выг...**

О половину зних...

на давнѣйшій томы ... найзнаменитшихъ п... I—XX. включно, чи... разомъ чи поединчо, ... стане невеликій запа... ватись треба прост... кістраціи Наукового ... им. Шевченка у ...

Знижена цѣна вс... 13 зр. 80 кр. (на пере... ву треба долучити 30...

ТУТКИ цигаретовѣ... 1 зр., пор... зуркевичь. Львѣвъ, ул...

Выйшла зъ друку книжка пôдъ заг.:

„СТАРИННА ИСТОРІЯ ГАЛИЧИНЫ“

написавъ Ом Партицкій

I (вôдъ VII вѣку передъ Хр. до року 110 по Христѣ).

Обôймає отсѣ части:

I. Тракія и Мала Азія яко правôтчина Славянъ. (Тутъ обговорюють слова сила Тракôвъ, ихъ племенны назвы, сватебны и похоронны ы, головны черты въ народнôмъ характерѣ Тракôвъ, мітольогія явинъ и т. д.)

II. Геты яко предки Русинôвъ. (Границѣ Гетіи, найдавнѣйшій звѣстний край и народъ. Геты яко номады ихъ переходъ до житя осѣвомадескій общины. Значенье назвъ „Траки“ и „Геты“. — Гетяне носили сы, ихъ характеристичны прикметы, занятя. — Выборны Военна штука у Гетôвъ, узброенье, способы войованя, звычаѣ ченю мира. — Геты-мужчины, ихъ зверхный выглядъ, ноша, ство. — Домы у Гетôвъ, господарскій знаряды. Чимъ Геты — Бесы або жерцѣ-вѣщуны у Тракôвъ и Гетôвъ, ихъ вага у народу, оракулы и законы обавѣщуваній въ имя ка и письменность у Гетôвъ. Для чого бесы-вѣщуны звачортами? Первѣстне значенье назвъ „бесъ“ (бѣсъ) и ховны божества у Гетôвъ; де була святиня верховного млѣ.)

тія (Украина и Подôлье). Найдавнѣйша людность. Старинна Украина. Понизье, Поляне, Угличане, Славута. Мітольо назвъ Днѣперъ и Припеть. Реліія Скитôвъ. Яки народ границяхъ Скитіи?

торія Гетôвъ въ хронольогічнôмъ порядку пôсля поодиноки (Важнѣйшій моменты: Походы Гетôвъ до Малои Азіи тамошньои рôльничои людности на Украину; вôйны зъ одемъ Даріемъ, зъ македоньскими королями Филипомъ, Вел и Лізимахомъ; боротьбы зъ Римлянами, межиусо Гетôвъ, деморалізуючій вплывы Римлянъ и упадокъ на-

въ „Дадатку“ умѣщены статьи: Куды шла границя межи Дакією а Галичиною? Племена давнои Галичины на всходъ въ римскои Дакіи. Назвы племенъ въ середущôй и заходнôй инѣ. Де жили перши Фіны нашого краю? Незнѣстне значенье „Лях“. Хто були Птолемеевы „Гуны“ межи Днѣстромъ а Днѣ-Старинны назвы нашихъ рѣкъ.

„Старинна исторія Галичины“ обôймає 25 арк. друку на великôмъ паперѣ. Цѣна екземпляря 3 зр. а. в. у самого Автора (Львôвъ, улиця Малецкого ч. 10), може книжку въ скромнôй оправѣ и безъ дальшихъ на оплату почтову. 1—12

КОНТОРА ВЫМѢНЫ

ц. к. управ. гал. акц.

БАНКУ ИПОТЕЧНОГО

купуе и продае

ВСѢ ЕФЕКТЫ И МОНЕТЫ

по курсѣ деннôмъ найточнѣйшôмъ не вчисляючи нѣякои провізіи.

Яко добру и певну льокацію поручає

4½% **листы ипотечны**
5% **листы ипотечны преміованы**
5% „ „ **безъ премій**
4½% **листы товариства кредитового земского**
4½% „ **Банку краєвого**
4½% **позичку краєву галицку** 3483
4% **позичку пропінаційну галицку**
5% „ „ **буковиньску**
4½% „ **угорскихъ зелѣзниць державныхъ**
4½% „ **пропінаційну угорску**
4% **угорскій облігаціи индемнізаційны**

а всѣ ти паперы Контора вымѣны Банку ипотечного все купуе и продае

по найкористнѣйшихъ цѣнахъ.

ЗАМѢТКА: Контора вымѣны Банку ипотечного приймае вôдъ П. Т. купуючихъ всѣлякій выльосованы а вже платны мѣсцевы паперы цѣнны, також запавшы купоны за готôвку, безъ нѣякого вôдчисленя, а замѣсцевы лишь за вôдчисленьемъ справедшныхъ коштôвъ.

До ефектôвъ у котрыхъ выйшли купоны, доставляе новы аркушѣ купоновы, за зворотомъ коштôвъ, котры самъ поносить

„ДНѢСТЕРЪ“

ТОВАРИСТВО ВЗАИМНЫХЪ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

у Львовѣ ул. Валова ч. 11.

перше руске товариство асекураційне, **припоручене Вч. Духовеньству и всѣмъ вѣрнымъ черезъ Вшеосв. Митр. и Преосв. Еп. Ординаріяты всѣхъ трехъ Епархій**, приймае обезпеченя вôдъ шкôдъ огневыхъ пôдъ найприступнѣйшими условіями и за можливою найнизшою оплатою.

Шкоды ліквідують ся и выплачуе ся сейчасъ по пожарѣ.

Договоры заключены зъ першими Товариствами контрассекураційными подають **„Днѣстрови“** можность обезпечувати и выплачувати **и найвысшы сумы**.

Фондъ основный 50.000 зр. в. а. улокованый въ цѣлости въ пупилярныхъ паперахъ, **побôльшае ся** наростаючими вôдсотками. Фондъ резервовый творить ся и порастае по мысли статута.

Полісы „Днѣстра“ приймае Банкъ краевый при позичкахъ ипотечныхъ на основѣ рескрипту Выдѣлу краевого зъ дня 1 червня 1894 ч. 26115.

„Днѣстеръ“ приймае також въ силу договору, заключеного зъ Товариствомъ взаимныхъ обезпечень въ Краковѣ **обезпеченя на жите** въ всѣхъ можливыхъ комбинаціяхъ.

Друки, проспекты и всякы поясненя подають Аґенты, установлены у всѣхъ мѣстахъ и бôльшихъ селахъ, якъ також 4414

Дирекція „Днѣстра“ у Львовѣ.

Зголошеня о удѣленье аґенціи въ мѣсцевостяхъ где „Днѣстеръ“ не е заступленый, приймають ся.

УЧИТЕЛЬ орґанъ руского товариства педаґоґічного двотыждневникъ педаґопічно-науковый, выходить вôдъ 1 червня 1889 р. у Львовѣ ул Вôрменьска ч. 2., Предплата на цѣлый рôкъ 3 зр., на пôвъ року 160 кр. на чверть року 1 зр.

На загальнôй выставѣ у Львовѣ броновый медаль

Гостинцѣ на Рôздво и на Новый Рôкъ.

Истнуюча вôдъ року 1860 фірма въ Новôмъ Санчи

перенесена до Львова при ул. Хоружчины ч. 27

Центральна Роботня Кожухôвъ

(СЕРДАЧКÔВЪ)

392 9—10

Поручае кожушки дамскій, мужескій и дитячій, крытій сукномъ, вышиваній и оріґінальній Закопаньскій, уланки, крывчанки и угорки

Гуцульскій киптарики. Гуньки и гôрняцкій капелюхи!

Власный вырôбъ !!! Цѣны умѣрены.

Головный складъ въ Центральнôмъ краєвôмъ базарѣ у Львовѣ

при ул. Кароля Людвика ч. 5, I. поверхъ.

Приймае також всякій замовленя на мужескій футра, дамскій ґарнітуры и т. ин. роботы, входячій въ обсягъ того фаху и выготовлюе ихъ въ якъ найкоротшôмъ часѣ.

Зъ глубокимъ поважаньемъ **Кляра Рачиньска.**

На св. Николая и Рôздво практичній и гарній подарунки.

На Оо. Николая и Рождество практичны и гарны подарунки.

ВЕЛИКА СЕЗОНОВА ВЫПРОДАЖЬ.

Отсѣ оставшій ся зимовій товары продають ся за-для спôзненого сезону по слѣдуючихъ цѣнахъ:

200 зарукавкôвъ и шапочокъ футряныхъ вôдъ 60 кр. до 2 зр.
250 великихъ хустокъ Гімаляя вôдъ 1 зр. 75 кр. до 2 зр.
500 оставшихъ ся блюзокъ вôдъ 70 кр. до 3 зр.
500 дитинячихъ сукенокъ вôдъ 70 кр. до 2 зр. 50 кр.

Богато дитинячихъ плащѣвъ, одягôвъ дамскихъ, неґліжѣвъ и шляфрокôвъ выпродуе ся по половинѣ цѣны.

Кôлькасотъ волôчковыхъ хустокъ, зимовыхъ рукавичокъ, гальокъ, бôля Єгвра, бархатного якъ такожь великій выборъ оставшихъ решток коронокъ, стяжокъ, гафтôвъ, бортôвъ, вельондôвъ, шовковыхъ и аксамітныхъ матерій по дуже дешевыхъ цѣнахъ.

Також будуть выпродуватись оставшій зъ сезону капы на лôжка, на стôлъ, деякій трохи ушкоджены диваны сальоновы, коцы на конь, ватованій колдры и коцики на лôжка по такихъ цѣнахъ:

500 капъ на стôлъ вôдъ 85 кр. до 3 зр.
200 поодинокихъ капъ на лôжка вôдъ 2·50 зр. до 4 зр.
400 поодинокихъ занавѣсъ вôдъ 75 кр. до 1·50 кр.
80 паръ коронковыхъ занавѣсъ вôдъ 1·40 зр. до 2 50 зр.
1000 фантазійныхъ таблетокъ на стôлъ по 25 кр.
50 занавѣсъ джутовыхъ вôдъ 1·20 до 1·50 зр.
150 поодинокихъ килимôвъ передъ лôжка вôдъ 1·30 до 1·80 зр.
30 шт. колдеръ вовняно-атласовыхъ по 5·75 кр.
100 коцôвъ флянелевыхъ (Єгерôвскій) по 3·50 зр.
200 коцôвъ лямафлянелѣ по 3·40 зр.
50 штукъ 3-метровыхъ коцôвъ до ѣдалень вôдъ 3 до 5 зр.
30 стриженыхъ 3-метровыхъ килимôвъ сальоновыхъ и церковныхъ зъ малыми сказами по 22 зр.
50 стриженыхъ килимôвъ на стѣну вôдъ 4·50 до 8 зр.
50 сальоновыхъ килимôвъ по 6·50 зр.
100 рогожокъ вôдъ 40 до 80 кр.
Богато сотокъ останкôвъ килимкôвъ 8—10 метрôвъ по 2·50 зр. и высше.

Ся сезонова выпродажь потреваe лише такъ довго, якъ довго будуть на складѣ згаданы товары.

Зъ глубокимъ поважаньемъ

Зарядъ вѣденьск. маґазину AU LOUVRE

4895 218—?

у Львовѣ, площа Капітульна ч. 3.

Всякій въ провінціи надсланій поручення полагоджуе ся найсовѣстнѣйше и найскорше.

СКЛАДЪ ОБУВИ

ЗЪ

МЕДЛІНҐСКОИ ФАБРИКИ

у Львовѣ

перенесеный цѣлковито 77 17—0

до

ГОЛОВНОГО СКЛАДУ

при

улици Сикстускôй ч. 6.

Перша австрійско-шлеска

ТОРГОВЛЯ НАСѢНЯ

Альфреда Рассля

ВЪ ОПАВѢ

заснована 1857 року

поручае

Насѣня травъ на муку и на пашу, **насѣнье пашныхъ бураковъ, оріґінальну французску люцерну,** всѣ насѣня **конюшины, насѣня господарекій и лѣсній** пôдъ ґарантією правдивости, чистоты и силы кôльченя. 437 7—40

На жаданье цѣнники даромъ и франко

Выйшовъ зъ друку

КОБЗАРЬ

Тараса Шевченка

Выбôръ поезій для народу зъ житьеписью и портретомъ автора.

Накладомъ товариства „Просвѣта“.

Цѣна 25 кр.

Оправленій примѣрники продають ся по 35 кр.

Словарь нѣмецко-рускій

Ом. Партицкого

продае товариство „Просвѣта“ по *1 зр.* замѣсть 3 зр.

Болеславъ Цибульскій

Торговля зелѣзныхъ товарôвъ у Львовѣ

пл. Марійска ч. 5 (французскій готель)

поручае:

Галіфаксъ звычайній добрій	1·10 зр.
Галіфаксъ зъ стал. ножами	1 70 „
Галіфаксъ нікльованій .	2 50 „
Галіфаксъ зъ шир ножами	2 75 „
Галіфаксъ зъ широкима ножами нікльованій . .	4 75 „
Галіфаксъ зъ ножемъ якъ Jackson Heines полірованій	4·— „
Галіфаксъ зъ ножемъ якъ Jackson Heines нікльованій	6·— „
Галіфаксъ дамскій поліров.	1·30 „
Галіфаксъ дамскій нільов.	2·50 „
Меркуръ або Гельветія полірованій . . .	2 60 „
Меркуръ або Гельветія нікльованій зъ широкими ножами	5·40 „
Jackson Heines полірованій	4·— „
Jackson Heines нікльованій	5 50 „
Jackson Heines модель 1894 зъ глубокимъ рôвцемъ нікльованій . . .	6·75 „
Пара вужѣвъ около 60 дк неперевыш. въ доброті	5·7
Rex пара . .	
Пара ремѣнцѣвъ 30 кр., лѣпшихъ 50 кр	

Илюстрованій цѣнники даромъ.

Сталевій оцилѣ буква Г 100 штукъ 6 зр.

43) 6—10

(Бюро анонсôвъ Импресса.)

Для старшихъ и молодшихъ

мужчинъ!

препараты регенераційній, уживаній старшимъ штабовымъ лѣкаремъ д-ромъ Міллеромъ вôдъ многихъ лѣтъ зо знаменитымъ успѣхомъ противъ всѣхъ нервовыхъ недугъ, повсталыхъ въ наслѣдокъ **знищеня** нервôвъ и выкликавшихъ передчасне ослабленье **духа и тѣла.** — Особливо выпробоване яко **скрѣпляюче средство противъ мужескои безсильности.** — Цѣна зъ точнымъ лѣкарскимъ поученьемъ уживаня 3 зр. 10 кр., зъ почтовою пересылкею 25 кр. бôльше за опаковане. Одинокій головный складъ и мѣсце выробу: **Аптика св. Юрія, Вѣдень V/2, Wimmergasse Nr. 33,** куды треба пересылати всѣ письменній замовленя. — Складъ у Львовѣ: Аптика Міколяша 384 6—16

Спеціялістъ

недуги ухъ, носа и горла

Д-ръ І. Райнгольдъ

364 мешкае теперь 38—39

при улици Сикстускôй, ч. 21.

За 2 зр.

переробляе старій матерацы цѣлкомъ якъ новій. Дреліхи до покрываня матерацôвъ

16 **поручае найдешевше** 1—30

Іосифъ Шустеръ

Львôвъ, ул. Коперника ч. 7.

Старій колдры приймае ся до покрытя.

Прилады до ратованя худобы въ случаяхъ давленя, здутя и т. ин. (на подобу руры зъ сталевого дроту) по 6 зр.

4595 *поручае*

ПЕТРО ХШОНСТОВСКІЙ

торговля зелѣзна у Львовѣ площа Капітульна ч. 1 (напротивъ катедры.

Цѣнники илюстрованій рôжныхъ предметôвъ до розпорядимости

МУЖЕСКУ Безсильнôсть

выкликану именно страшными наслѣдками тайныхъ грѣхôвъ молодости и розпусти, усуне напевно и на довго одинока, розширена въ многихъ выданяхъ илюстров. книга

Самоохорона д-ра Ретава

Россійске выданье: 1 зр.
Польске выданье: 1 зр.
Нѣмецке выданье: 2 зр.

Тысячѣ людей найшли въ нѣй поясненя своихъ недугъ и направили свои мужескій силы при помочи вказаного въ книжцѣ способу лѣченя. По одержаню франко належитости, высылае ся франко книга въ кувертѣ маґазиномъ выдавцѣвъ Р. Ф. Бірей въ Липску. (R. F. Bierey's Verlagsbuchhandlung in 12—36 Leipzig.) 333

Повѣсти О. Федьковича

ЧАСТЬ I.

Сторôнъ 1—78. Цѣна 20 кр. (съ пересылкою почт. 25 кр.)

Дôстати можна въ друкарни тов. им. Шевченка у Львовѣ и въ книгарни Ставропигійскôй.

При закупнѣ товарôвъ просимо покликуватись на нашу часопись.

Выдавець и одвѣчальный редакторъ: Иванъ Белей. Папѣръ въ фабр. Черляньона. З друкарні Наукового тов. ім. Шевченка, під зарядом